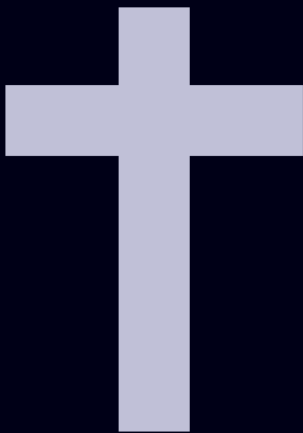

The Holy Bible, Easy
Reading Version, in
Nepali

The Holy Bible, Easy Reading Version, in Nepali

The Holy Bible, Easy Reading Version, in Nepali

The Holy Bible, Easy Reading Version, in Nepali

copyright © 1999-2010 World Bible Translation Center

Language: नेपाली (Nepali)

Translation by: World Bible Translation Center

License Agreement for Bible Texts World Bible Translation Center Last Updated: September 21, 2006
Copyright © 2006 by World Bible Translation Center All rights reserved. These Scriptures: • Are copyrighted by World Bible Translation Center. • Are not public domain. • May not be altered or modified in any form. • May not be sold or offered for sale in any form. • May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space). • May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included. • May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation. Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com. World Bible Translation Center P.O. Box 820648 Fort Worth, Texas 76182, USA Telephone: 1-817-595-1664 Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE E-mail: info@wbtc.com WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>
2013-11-06

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 31 Aug 2023
b97457b2-4647-5831-87bb-3e3be577369a

Contents

उत्पत्ति	1
प्रस्थान	69
लेवी	122
गन्ती	158
व्यवस्था	212
यहोशू	262
न्यायकर्त्ता	295
स्थ	330
1 शम्एल	335
2 शम्एल	377
1 राजा	413
2 राजा	453
1 इतिहास	493
2 इतिहास	535
एज़्रा	581
नहेम्याह	594
एस्तर	614
अय्यूब	623
भजनसंग्रह	681
हितोपदेश	825
उपदेशक	855
श्रेष्ठगीत	867
यशैया	878
यर्मिया	975
विलाप	1080
इज्जिकिएल	1093
दानियल	1164
होशे	1183
योएल	1197
आमोस	1204
ओबदिया	1215
योना	1218
मीका	1222
नहम	1234
हबक्कूक	1239
सपन्याह	1244
हागै	1248
जकरिया	1250
मलाकी	1263

मत्ती	1267
मर्कुस	1321
लूका	1355
यहन्ना	1410
प्रेरित	1448
रोमी	1496
1 कोरिन्थी	1518
2 कोरिन्थी	1537
गलाती	1550
एफिर्सी	1557
फिलिप्पी	1564
कलस्सी	1569
1 थिस्सलोनिकी	1574
2 थिस्सलोनिकी	1579
1 तिमोथी	1582
2 तिमोथी	1588
तीतस	1592
फिलेमोन	1595
हिब्रू	1597
याकूब	1614
1 पत्रस	1620
2 पत्रस	1627
1 यहन्ना	1631
2 यहन्ना	1637
3 यहन्ना	1638
यहदा	1639
प्रकाश	1641

उत्पत्तिको पुस्तक

संसारको सुरू

- 1 आरम्भमा परमेश्वरले आकाश र पृथ्वी सृष्टि गर्नु भयो।
- 2 पृथ्वी शून्य थियो, पृथ्वीमा केही पनि थिएन। समुद्रलाई अँध्यारोले ढाकेको थियो अनि परमेश्वरको आत्मा पानीमाथि परिभ्रमण गरिरहन्थ्यो।

पहिलो दिन—प्रकाश

- 3 तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “उज्यालो होस्!” अनि उज्यालो चम्कन थाल्यो।
 - 4 परमेश्वरले उज्यालो देख्नु भयो अनि त्यसलाई असल मान्नु भयो। तब परमेश्वरले उज्यालो र अँध्यारोलाई छुट्याउनु भयो।
 - 5 परमेश्वरले उज्यालोलाई “दिन” र अँध्यारोलाई “रात” नाउँ दिनु भयो।
- साँझ पर्यो अनि बिहान भयो। यो पहिलो दिन थियो।

दोस्रो दिन—आकाश

- 6 तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “पानीलाई दुइ भाग पार्न त्यहाँ बतास होस्!”
- 7 यसर्थ परमेश्वरले त्यहाँ बतास सृष्टि गर्नुभयो अनि पानी छुट्टियो। केही पानी बतासमाथि रहयो अनि केही पानी बतास मुनि।
- 8 परमेश्वरले त्यस बतासलाई “आकाश” नाउँ दिनु भयो। साँझ पर्यो अनि बिहान भयो। यो दोस्रो दिन थियो।

तेस्रो दिन—सुख्खा भूमि र उद्भिद

- 9 तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “आकाश मुनिको पानी एकै ठाउँमा जम्मा होस्, र त्यहाँ सुख्खा भूमि देखियोस्।” अनि त्यस्तै भयो।
- 10 त्यो सुख्खा भूमिलाई परमेश्वरले “पृथ्वी” नाउँ राख्नु भयो। अनि एकै ठाउँमा जम्मा भएको पानीलाई “समुद्र” नाउँ राख्नु भयो। परमेश्वरलाई यस्तो भएकोमा असल लाग्यो।
- 11 तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “पृथ्वीमा घाँस, अन्न उत्पन्न गर्ने उद्भिद तथा फल हुने बोटहरू उम्रियोस्। फल-सुखहरूले बीउ भएका फल फलाउने छन्। अनि प्रत्येक सुखले आफ्नै जातिका बीउ उब्जाउनेछ। यी उद्भिदहरू पृथ्वीमा उम्रिउन्।” अनि यस्तै भयो।
- 12 पृथ्वीमा घाँस र उद्भिदहरू उम्रे अनि अन्नहरू फले। अनि पृथ्वीमा फलभिन्न बीउहरू हुने फल फल्ने सुखहरू उम्रिए। प्रत्येक उद्भिदले आफ्नै प्रकारको बीउहरू सिर्जना गरे। अनि परमेश्वरले यिनलाई देखेर असल मान्नु भयो।
- 13 साँझ पर्यो अनि बिहान भयो। यो तेस्रो दिन थियो।

चौथो दिन—सूर्य, चन्द्रमा र ताराहरू

- 14 तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “आकाशमा उज्यालो होस्। यी उज्यालाहरूले दिनहरूबाट रातहरूलाई छुट्याउनेछन्। यो उज्यालाहरूलाई विशेष चिन्हहरूको निम्ति प्रयोग गरिनेछन् र यिनीहरूले सभाहरू कहिले हुने बताउनेछन्। अनि यिनीहरूलाई दिनहरू र वर्षहरू बताउनमा प्रयोग गरिनेछ।
- 15 यी उज्यालाहरू पृथ्वीमा ज्योति चम्काउनको निम्ति आकाशमा रहनेछन्।” अनि यस्तै भयो।
- 16 यसर्थ परमेश्वरले दुईवटा ठूला-ठूला प्रकाश पुञ्जहरू निर्माण गर्नुभयो। दिनमा प्रयोग गर्नको निम्ति परमेश्वरले ठूलो प्रकाश-पुञ्ज बनाउनु भयो अनि रातको निम्ति सानो प्रकाश-पुञ्ज बनाउनु भयो। परमेश्वरले ताराहरू पनि सृष्टि गर्नु भयो।
- 17 पृथ्वीलाई उज्यालो पार्नको निम्ति यी प्रकाश-पुञ्जहरू परमेश्वरले आकाशमा राख्नु भयो।
- 18 यसकारण उहाँले तिनीहरूलाई आकाशमा दिन र रातमाथि शासन गाराउनु भयो। यी प्रकाश पुञ्जहरूले अँध्यारोबाट उज्यालो छुट्याए अनि परमेश्वरलाई यो असल लाग्यो।
- 19 त्यहाँ साँझ पर्यो र फेरि अर्को बिहान भयो। यो चौथो दिन थियो।

पाँचौँ दिन—माछा र चराहरू

- 20 तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “पानी धेरै-धेरै प्राणीहरूले भरियोस्।” अनि पृथ्वीमाथि आकाशको फैलावटमा चरा चुरूङ्गीहरू उड्नु थाले।

21 यसर्थ परमेश्वरले सामुद्रिक ठूला-ठूला प्राणीहरू र पानीमा पौडिने विभिन्न प्रकारका जीव जन्तुहरू सृष्टि गर्नुभयो। परमेश्वरले आकाशमा उड्ने जाति-जातिका प्राणीहरू सृष्टि गर्नुभयो। पृथ्वीमा जलचर र थलचर विभिन्न प्रकारका प्राणीहरू परमेश्वरले सृष्टि गरी हेर्नु भयो र ती सबै असल लाग्यो।

22 परमेश्वरले यी सबै प्राणीहरूलाई आशीर्वाद दिएर भन्नुभयो, पानीका प्राणीहरूले धेरै बच्चाहरू जन्माएर समुद्र भरियोस् अनि भूमिमा पनि चरा-चुसङ्गीहरूले धेरै-धेरै बच्चाहरू जन्माएर पृथ्वी भरियोस्।

23 त्यहाँ साँझ पर्यो र फेरि अर्को बिहान भयो। यो पाँचौं दिन थियो।

छैटौं दिन—स्थल-चर र मानिसहरू

24 परमेश्वरले भन्नुभयो, “पृथ्वीले धेरै प्रकारका जीवित चीजहरू बनाओस्। त्यहाँ घरेलु पशुहरू, घस्रने जन्तुहरू अनि सबै प्रकारको जडुगली जनावरहरू रहोस्।” अनि परमेश्वरले इच्छा गर्नु भएझैं नै यी सबै भए।

25 यसर्थ परमेश्वरले जडुगली जनावरहरू, पाल्नु जनावर, सा-साना घस्रने जनावर विभिन्न प्रकारका प्राणीहरू सृष्टि गरेर हेर्दा उहाँलाई राम्रो लाग्यो।

26 तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “अब हामी मानिस सृष्टि गरौं। हामी मानिस हाम्रै स्वस्व बनाउनेछौं र मानिस हामी जस्तै हुनेछन्। तिनीहरूले जलचर, नभचर, स्थलचरमा ठूला साना अनि घस्रने सबै प्राणीहरूमाथि शासन गर्नेछन्।”

27 यसर्थ परमेश्वरले आफ्नै प्रतिरूपमा मानिसलाई सृष्टि गर्नुभयो। परमेश्वरले आफ्नै स्वस्वमा मानिसलाई सृष्टि गर्नु भयो। उहाँले पुस्र र स्त्री सृष्टि गर्नुभयो।

28 परमेश्वरले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिँदै भन्नुभयो, “धेरै सन्तानहरू उत्पत्ति गराऊ र पृथ्वी भरेर तिनीहरूको हेरचाह गर। समुद्रका माछाहरू, आकाशमा उड्ने चराहरू अनि पृथ्वीमा हिँडडुल गर्ने, सबै प्राणीहरूमाथि शासन गर।”

29 परमेश्वरले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई अन्न हुने उद्दिद र फल फल्ने रूखहरू दिन्छु। ती रूखहरूले आफैं भित्र फेरि उम्रने बीउ भएका फलहरू दिनेछन् र यी अन्न र फलहरू तिमीहरूको निम्ति खाद्य-पदार्थ हुनेछन्।

30 म फेरि पशुहरूलाई खानका निम्ति हरियो घाँस तथा उद्दिद दिनेछु र पृथ्वीमा भएका प्रत्येक सा-साना घस्रने प्राणीहरू, आकाशमा उड्ने चराहरू अनि पृथ्वीका सबै जनावरहरूले, यी चीजहरू खानेछन्।” अनि यस्तै भयो।

31 परमेश्वरले आफूले सृष्टि गरेका प्रत्येक चीजको निरीक्षण गर्नु भयो अनि सबै असल लाग्यो।

त्यहाँ साँझ पर्यो र फेरि अर्को बिहान भयो। यो छैटौं दिन थियो।

2

सातौं दिन—विश्राम

1 यसरी पृथ्वी, आकाश र तिनीहरूभित्र प्रत्येक वस्तुको सृष्टि पूरा भयो।

2 परमेश्वरले आफूले गर्दै गरेको काम पूरा गर्नुभयो। यसर्थ, सातौं दिनमा परमेश्वरले आफ्ना कामहरूबाट विश्राम लिनुभयो।

3 परमेश्वरले सातौं दिनलाई आशीर्वाद दिनुभयो र एउटा पवित्र दिन बनाउनु भयो, परमेश्वरले यस दिनलाई एक विशेष दिन मान्नुभयो कारण त्यस दिन उहाँले संसार सृष्टि गर्ने कार्यबाट विश्राम लिनु भयो।

मानव जातिको शुरु

4 आकाश र पृथ्वीको इतिहास यही हो। परमेश्वरले पृथ्वी र आकाश सृष्टि गर्दा भएका घटनाहरूको कुरा यही नै हो।

5 पृथ्वीमा उद्दिदहरूको उम्रनु अधिका कुरा यही हुन्। भूमिहस्ता केही पनि उम्रेको थिएन, किनभने परमप्रभुले पृथ्वीमा यतिञ्जेल पानीसम्म वर्षाउनु भएको थिएन। त्यहाँ उद्दिदहरू हेरचाह गर्नलाई कुनै व्यक्ति पनि थिएन।

6 पृथ्वीबाट पानी निस्कियो अनि मैदानमा फैलियो।

7 तब त्यसपछि परमप्रभु परमेश्वरले भूईँबाट माटो उठाउनु भयो अनि मानिस सृष्टि गर्नु भयो। परमप्रभुले मानिसको नाकबाट सास हालिदिनु भयो र यसलाई जिउँदो बनाउनु भयो।

8 परमप्रभु परमेश्वरले अदन नाउँ भएको ठाउँमा पूर्वपट्टि एउटा बगैँचा बनाउनु भयो र उहाँले सृष्टि गर्नु भएको मानिसलाई त्यहाँ राख्नु भयो।

9 परमेश्वरले भूमिबाट राम्रा-राम्रा रूखहरू अनि खान योग्य फलहरू लाग्ने रूखहरू उमानु भयो। उहाँले बगैँचाको बीचमा जीवनको रूख पनि असल र खराबको ज्ञान दिन योग्य रूख पनि रोप्नु भयो।

10 बगैँचा भिजाउनलाई अदनबाट एउटा नदी बग्यो र पछि त्यो नदी चारवटा शाखाहरूमा विभाजन भयो।

11 ती शाखाहरूमध्ये पहिलो शाखा नदीको नाउँ पिशोन हो। यो त्यही नदी हो जुन हवीलाको सम्पूर्ण भूमिमा बग्छ र त्यहाँ सुन पाइन्छ।

- 12 यस प्रदेशको सुन राम्रो दर्जाको छ। धूप गोमेद र पत्थर पनि पाइन्छन्।
 13 दोस्रो नदीको नाउँ गीहोन हो र कृश देशको सम्पूर्ण भूमिमा बग्ने नदी पनि यही हो।
 14 तेस्रो शाखा नदीको नाउँ हिददेकेल हो र यो नदी अश्शूरको पूर्वतिर बग्छ। चौथो शाखा नदीको नाउँ यफ्रेटिस हो।
 15 तब परमप्रभु परमेश्वरले मानिसलाई लानु भयो अनि बगैँचा खन-जोत अनि हेरचाह गर्न उसलाई राख्नु भयो।
 16 परमप्रभु परमेश्वरले त्यस मानिसलाई आज्ञा दिनु भयो। परमप्रभु परमेश्वरले भन्नुभयो, “तिमीले कुनै चिन्ता बिना यस बगैँचाको कुनै पनि स्खबाट फलहरू खान सक्छौ।
 17 तर तिमीले त्यस स्खको कुनै फल खानु हुँदैन जसले असल र खराबको ज्ञान दिन्छ, किनभने जुन दिन तिमी त्यस स्खको फल खान्छौ निश्चयनै त्यस दिन तिमी आफै मर्नेछौ।”

पहिलो स्त्री

- 18 तब फेरि परमप्रभु परमेश्वरले भन्नुभयो, “मानिसको लागि एक्लो बसु राम्रो होइन। म उसको लागि एकजना सहयोगी बनाउनेछु जो उ जस्तै नै हुनेछे।”
 19 यसर्थ परमप्रभु परमेश्वरले जमीनका सबै पशुहरू र आकाशमा चरा-चुरूङ्गीहरू सृष्टि गरी तिनीहरूको के के नाउँ राख्दा रहेछन् भनी मानिसकहाँ पठाउनु भयो। अनि मानिसले तिनीहरूलाई जे भने तिनीहरूको त्यही नाउँ रह्यो।
 20 अनि मानिसले पाल्नु गाई वस्तु, आकाशमा उड्ने चरा-चुरूङ्गीहरू र जङ्गली जनावरहरूको नाउँ राख्यो। तर मानिसको निम्ति कुनै सहयोगी साथी पाएन।
 21 त्यसपछि परमप्रभु परमेश्वरले मानिसलाई गहिरो निद्रामा सुताउनु भयो। जब त्यो मानिस गहिरो निद्रामा पर्यो उहाँले एउटा करङ्ग निकालेको ठाउँमा मासुले पुरिदिनुभयो।
 22 त्यस मानिसबाट निकालिएको करङ्गबाट उहाँले एउटी स्त्री मानिस सृष्टि गरी तिनलाई त्यस मानिस कहँ ल्याउनु भयो।
 23 तब त्यस मानिसले भने,

“आखिरमा म जस्तै अर्को एउटा व्यक्ति
 उसको हड्डी मेरो हड्डी बाट आयो,
 अनि उसको शरीर मेरो शरीरबाट आयो।
 किनभने तिनी एउटा मानिसबाट निकालिएकी हुनाले
 म तिनलाई ‘स्त्री मानिस’ भन्नेछु।”

- 24 यसकारण, एकजना मानिसले आफ्नो आमा-बाबुलाई छोडेर आफ्नी पत्नीसित सम्बन्ध राख्छ। यसरी दुइजना मानिसहरू एउटै बनिन्छन्।
 25 त्यो मानिस र तिनकी पत्नी नाङ्गै भएता पनि तिनीहरू लाज मान्दैन थिए।

3

पापको शुरु

- 1 परमप्रभु परमेश्वरले सृष्टि गर्नु भएको सबै जन्तुहरू मध्ये सर्प अत्यन्त धूर्त थियो। सर्पले उसलाई सोध्यो, “ए नारी! के परमेश्वरले बगैँचामा कुनै पनि स्खबाट फल खानु हुँदैन भनी मनाही गर्नु भएको छ?”
 2 त्यस स्त्रीले सर्पलाई उत्तर दिईन, “होइन! परमेश्वरले त्यसो भन्नु भएन। हामीले बगैँचामा भएका स्खहरूको फल खान सक्छौ।”
 3 तर परमेश्वरले भन्नुभयो, “तिमीहरूले बगैँचाको बीचमा भएको स्खको फल खानु हुँदैन, तिमीहरूले छुनु पनि हुँदैन, नत्र तिमीहरू मर्नेछौ।”
 4 तर सर्पले स्त्रीलाई भने, “तिमीहरू निश्चय मर्ने छैनौ।
 5 परमेश्वरले पनि जान्नु हुन्छ जब तिमीहरूले त्यस स्खको फल खान्छौ तिमीहरूको ज्ञान खोलिन्छ अनि तिमीहरू कुन असल कुन खराब जान्ने ज्ञानी भई परमेश्वर जस्तै हुनेछौ।”
 6 तब त्यो स्त्रीले त्यस स्खको फल हेर्नमा राम्रो र खानमा पनि असल बुझिन कारण त्यस स्खको फलले ज्ञान दिन्थ्यो त्यस स्खबाट केही फलहरू टिपेर खाई अनि आफूसंग भएको मानिसलाई पनि खान दिई र उसले पनि खायो।
 7 तब तिनीहरूले केही अनौठो अनुभव गरे। तिनीहरूले देखे तिनीहरू नाङ्गै थिए। यसर्थ तिनीहरूले नेभाराको पात गाँसे अनि आफ्ना निम्ति लुगाहरू बनाए।

8 जब सौँझको हावा बहिरहेको थियो परमप्रभु परमेश्वर बगैँचामा घुमिरहनु हुँदा ती पुष्प र झीले परमप्रभु परमेश्वरको आवाज चाल पाएर तिनीहरू बगैँचाको स्खहस्माझ लुके।

9 परमप्रभु परमेश्वरले त्यस पुष्प मानिसलाई बोलाउनु भयो अनि सोध्नु भयो, “तिमी कहाँ छौ?”

10 तब त्यस पुष्प मानिसले उत्तर दियो, “तपाईंको आवाज मैले बगैँचा भित्र चाल पाएँ र म नाङ्गै रहेको हुँदा डराएँ र म लुके।”

11 तब परमप्रभु परमेश्वरले भन्नुभयो, “तिमी नाङ्गै छौ भनी कसले भन्यो? के तिमीले मैले जुन स्खबाट फल नखानु भनी आज्ञा दिएको थिएँ त्यसैको फल त खाएनौ?”

12 त्यस मानिसले भने, “झी जो तपाईंले मसित बस्र दिनु भयो, उसैले मलाई स्खको फल दिईन अनि मैले खाएँ।”

13 तब परमप्रभु परमेश्वरले त्यस झी मानिसलाई भन्नुभयो, “तिमीले किन यस्तो काम गर्यौ?”

तब त्यस झीले भनी, “सर्पले मलाई धोका दियो र मैले त्यो फल खाएँ।”

14 तब परमप्रभु परमेश्वरले सर्पलाई भन्नुभयो,

“तैले यस्तो काम गरेको हुनाले,

तँलाई अन्य पशुहरू गाई-वस्तु

र अरु सबै जंङ्गली पशुहरूलाई भन्दा

अझै ज्यादा श्राप दिनेछु।

तैले तेरो जीवन भरी आफ्नो पेटले घस्रनु

र माटो खाएर बस्र परोस्।

15 म तँ र त्यस झीमाझ

शत्रुता सृष्टि गर्नेछु।

तेरो सन्तान र त्यस झीका सन्तानमाझ पनि

शत्रुता सृष्टि गर्नेछु

जसले गर्दा त्यसका सन्तानहरूले तेरो टाउको किच्याउने छन्

अनि तेरा सन्तानहरूले पनि तिनीहरूको कुर्कुचामा डसे छन्।”

16 त्यसपछि परमप्रभु परमेश्वरले त्यस झीलाई भन्नुभयो,

“जब तिमी गर्भधारण गर्नेछौ

त्यस अवस्थामा म तिमीलाई अति कष्ट दिनेछु,

र आफ्नो सन्तान जन्माउने बेलामा तिमीले

साहिँ नै प्रसव वेदना सहनु पर्नेछ।

तिमी आफ्नो पतिको चाहना गर्नेछौ।

तर उनले तिमीलाई शासन गर्नेछ।”*

17 त्यसपछि परमप्रभु परमेश्वरले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो,

“जब तिमीले तिमी पत्नीको कुरा मानेर

मैले नखानु भनी आज्ञा दिएको स्खको फल खायौ,

र म तिम्रो कारणले भूमिलाई सरापने छु,

जुन खाद्य पदार्थ भूमिबाट तिमीले पाउनेछौ त्यसको निम्ति तिमीले तिम्रो सारा जीवन भरि मेहनत गर्नु पर्नेछ।

18 त्यो भूमिले तिम्रो निम्ति जंङ्गली घाँस र काँडाहरू उमार्नेछ,

अनि तिमीले जङ्गलमा उभ्रेको सागपात खानु पर्नेछ।

19 तिमीले आफ्नो आहारको निम्ति आफ्नो अनुहार पसीनाले

छ्याप्-छ्याप्ति नहुञ्जेलसम्म मेहनत गर्नु पर्नेछ,

* 3:16: तिमीलाई ... शासन गर्नेछ “तिमी आफ्नो पतिलाई नियन्त्रण गर्न चाहन्छौ।” (यो हिब्रुमा उत्पत्ति 51 मा जस्तै छ।) तर उनले तिमीलाई शासन गर्नेछ। मञ्जेलसम्म नै तिमीले मेहनत गर्नु पर्नेछ।

मरूजेलसम्म नै तिमीले मेहनत गर्नु पर्नेछ।

त्यसपछि तिमी फेरि माटोमा मिल्नेछौ।

मैले तिमीलाई बनाउँदा माटोको प्रयोग गरेको थिएँ
र जब तिमी मर्ने छौ फेरि माटोमा मिल्नेछौ।”

20 त्यस आदमले आफ्नी पत्नीको नाउँ हव्वा राख्यो किनभने सबै मानिसहरूकी तिनी आमा हुन्।

21 परमप्रभु परमेश्वरले पशुको छालाको लुगा बनाउनु भयो र त्यो मानिस र उसकी पत्नीलाई लगाउन दिनु भयो।

22 परमप्रभु परमेश्वरले भन्नुभयो, “हेर, त्यो मानिस हामी जस्तै भएको छ उनले राम्रो अनि नराम्रो विषयमा जान्दछ र अब जीवनको स्रष्टाबाट उनले फल खान सक्छ यदि उनले त्यो फल खायो भने, ऊ सँधैको निम्ति बाँच्नेछ।”

23 परमप्रभु परमेश्वरले आदमलाई बलपूर्वक जमीन जोत्नु निकाल्नु भयो जहाँबाट उसलाई सिर्जना गरिएको थियो।

24 उहाँले मानिसलाई टाढो खेदूभयो अनि अदनको बगैँचाको पूर्वतिर प्रवेशद्वारमा उहाँले एक जना स्वर्गदूत अनि एउटा प्रज्वलित तरवार जो जीवनको स्रष्टा जाने बाटोको सुरक्षा गर्दै चौरेतिर घुमिरहन्थ्यो।

4

पहिलो परिवार

1 आफ्नी पत्नी हव्वासँग आदमको सहवास भयो अनि तिनी गर्भवती भएर एउटा छोरो कथिनलाई जन्माइन्। तिनले भनिन्, “परमप्रभुको सहायताद्वारा मैले एउटा मानिसलाई जन्म दिएँ।”

2 तिनले फेरि अर्को छोरो हाबिललाई जन्माइन्। हाबिल भेडा गोठालो भयो अनि कथिन खेतीवाला भयो।

पहिलो हत्या

3 केही समय पश्चात कथिनले भूमिको उब्जनीबाट केही खाने कुरो परमप्रभु कहाँ भेटीस्वस्व चढाउन ल्यायो।

4 हाबिलले पनि आफ्नो भेडाको बथानबाट पहिले जन्मेको भेडाको उत्तम भाग चढाउन ल्यायो।

अनि हाबिलले ल्याएको भेटी परमप्रभुले स्वीकार गर्नुभयो।

5 तर परमप्रभुले कथिन र उनले चढाएको भेटी स्वीकार गर्नु भएन। यसर्थ कथिन साहै रिसायो र दुःखी भयो।

6 परमप्रभुले कथिनलाई सोध्नु भयो, “तँ किन रिसाएको छस्?”

7 तँ किन आफ्नो अनुहार अँध्यारो पार्दछस्? यदि तैले राम्रो काम गरिस् भने म तलाई स्वीकार गर्छु अनि तैले नराम्रो काम गरिस् भने पापले तँलाई एकदमै नियन्त्रण गर्नेछ तर तँ यसको मालिक हुने पर्छ।”

8 कथिनले उसको भाइलाई भने, “हामी खेतमा जाऔं!” अनि तिनीहरू खेतमा गएका थिए, कथिनले उसको भाइलाई आक्रमण गरी तिनलाई मार्यो।

9 तब परमप्रभुले कथिनलाई भन्नुभयो, “तेरो भाइ हाबिल कहाँ छ?”

तब कथिनले उत्तर दियो, “म जान्दिन, मेरो भाइको हेरचाह गर्ने काम मेरो हो र?”

10 त्यसपछि, परमप्रभुले कथिनलाई सोध्नु भयो, “तैले उसलाई के गरिस्? कारण भूमिबाट उसको रगत मसँग कराउँदैछ।

11 तैले तेरो भाइको हत्या गरिस् र तेरो हातबाट रगत पिउनलाई भूमिले मुख बाही रहेकोछ। यसकारण अब म त्यस भूमिमा नराम्रो कुराहरू हुने बनाइदिनेछु।

12 जब तैले त्यो भूमिमा केही रोप्छस् तेरो निम्ति त्यस भूमिले केही फसल दिने छैन। पृथ्वीमा तेरो एउटा घर पनि हुने छैन, तँ एक ठाउँदेखि अर्को ठाउँ घुमिहिँडने छस्।”

13 तब कथिनले परमप्रभुलाई भने, “यो दण्ड चाँहि मैले सहन सक्नेभन्दा धेरै भयो।

14 हेर्नुहोस्, आज तपाईंले मलाई जमीनबाट निकालिदिनु भयो अनि म तपाईंको नजरबाट बाहिर रहनु पर्यो, यस पृथ्वीमा घरबेगारको घुमिहिँडने हुने भएँ र जसले पनि मलाई भेट्छ मलाई मार्नेछन्।”

15 तब परमप्रभुले उसलाई भन्नुभयो, “यस्तो हुन पाउने छैन! यदि कसैले तलाई मार्छ भने त्यसलाई म कठोर दण्ड दिनेछु।” तब परमप्रभुले कथिनमाथि यस्तो एउटा चिन्ह लगाउनु भयो जसले गर्दा त्यो देखेपछि कसैले कथिनलाई मार्ने छैन।

कथिनको परिवार

16 तब कथिन परमप्रभुको सामुनेबाट टाढा गएर अदनको पूर्वपट्टि नोद देशमा बस्न थाल्यो।

17 कथिनको उसकी पत्नीसित सहवास भयो र तिनी गर्भवती भईन् र हनोक नाउँ भएको एउटा छोरा जन्माइन्। अनि कथिनले एउटा शहर बनायो र त्यो शहरको नाउँ हनोक राख्यो।

18 हनोकको ईराद नाउँको छोरा जन्म्यो। ईरादको एउटा छोरो भयो र उसको नाउँ मह्याएल राखियो। मह्याएलको पनि मत्शाएल नाउँको छोरो भयो अनि मत्शाएलको पनि लेमेक नाउँको छोरो भयो।

19 लेमेकले दुइवटी स्त्रीहरूसित विवाह गर्‍यो, तिनीहरूको नाउँ आदा र सिल्ला थियो।

20 आदाले याबाल नाउँको छोरोलाई जन्म दिइन्। याबाल पालमा बसे र गाई-वस्तुहरू पाल्नेहरूको पुर्खा थिए।

21 याबालको भाइको नाउँ य्बाल थियो अनि तिनी नै वीणा र बाँसुरी बजाउनेहरू सबैका पुर्खा थिए।

22 सिल्लाले त्बल कथिनलाई जन्माइन् जो सबै प्रकारका पीतल र फ्लामको हतियारहरू बनाउँथ्यो। त्बल कथिनका बहिनीको नाउँ नामा थियो।

23 लेमेकले आफ्ना पत्नीहरूलाई भने,

“हे आदा र सिल्ला!

लेमेकका पत्नीहरू हो, म के भन्छु, सुन।

मलाई चोट पुर्याउने मानिसलाई मैले मारें,

त्यस जवान केटोले मलाई हिकार्यो मैले उसलाई मारें।

24 यदि कथिनलाई मारेकोमा सात गुणा बढी दण्ड भयो भने,
लेमेकलाई मारेकोमा सतहत्तर गुणा बढी दण्ड हुनेछ!”

आदम र हव्वाको नयाँ पुत्र भए

25 आदमको फेरि आफ्नी पत्नीसित सहवास भयो र तिनले फेरि एउटा छोरो जन्माइन् जसको नाउँ सेत राखियो। तिनले भनिन्, “कथिनले हाबिललाई मारेकोले उसको सट्टामा परमेश्वरले मलाई अर्को बालक दिनु भयो।”

26 सेतको पनि एउटा छोरो भयो जसको नाउँ एनोश थियो। यही समयदेखि मानिसहरूले परमप्रभुलाई विस्वास गर्न थाले।

5

आदमको पारिवारिक इतिहास

1 आदमको परिवारको विषयमा लेखिएको इतिहास यही हो। परमेश्वरले मानिसको सृष्टि गर्दा आफ्नै प्रतिस्ममा मानिसजातिको* सृष्टि गर्नुभयो।

2 परमेश्वरले मानिसलाई पुरुष र स्त्री दुई स्ममा सृष्टि गर्नुभयो। जब उहाँले तिनीहरूलाई सृष्टि गर्नुभयो तिनीहरूलाई आशिश दिनु भयो अनि तिनीहरूलाई “मानिस” भन्नुभयो।

3 जब आदम 130 वर्षको वृद्ध भएका थिए, तिनको फेरि अर्को एउटा छोरो जन्मियो र उनले छोरोको नाउँ सेत राख्यो।

4 सेतको जन्म भएपछि आदम अझ 800 वर्ष सम्म जीवित रहे अनि उनको अरु पनि छोरा-छोरीहरू भए।

5 आदम 930 वर्षसम्म बाँचे र मरे।

6 जब सेत 105 वर्षको भए तब उनको एउटा छोरो जन्मियो जसको नाउँ उनले एनोश राखे।

7 एनोश जन्मेपछि सेत 807 वर्षसम्म जीवित रहे र यो समयमा सेतका अरु छोरा-छोरीहरू जन्मे।

8 यसर्थ सेत जम्मा 912 वर्षसम्म बाँचे र मरे।

9 एनोशको उमेर 90 वर्षको भएपछि उनको एउटा छोरो जन्मियो जसको नाउँ केनान राखियो।

10 केनान जन्मेपछि एनोश 815 वर्ष सम्म बाँचे। यो समयमा एनोशका अरु छोरा-छोरीहरू पनि जन्मे

11 यसर्थ एनोश जम्मा 905 वर्ष बाँचे र मरे।

12 केनान 70 वर्ष पुगेपछि उसको एउटा छोरा जन्मियो, उनले छोरोको नाउँ महलेल राखे।

13 महलेलले जन्म लिएपछि केनान 840 वर्ष उमेरसम्म बाँचे। त्यस समयमा केनानका आठ छोरा-छोरीहरूले पनि जन्म लिए

14 यसर्थ केनान 910 वर्ष सम्म बाँचे र मरे।

15 जब महलेल 65 वर्षको भयो उसको एउटा छोरो जन्मियो जसको नाउँ येरेद राखियो।

16 येरेद जन्मेपछि महलेल 830 वर्ष सम्म बाँचे र त्यस अवधिमा उसका धेरै छोरा-छोरीहरू जन्मे।

17 यसर्थ महलेल जम्मा 895 वर्ष सम्म बाँचे र मरे।

18 जब येरेद 162 वर्ष पुगे उनको एउटा छोरो जन्मियो जसको नाउँ हनोक राखियो।

19 हनोक जन्मेपछि येरेद 800 वर्ष सम्म बाँचे। यस अवधिमा येरेदका अरु छोरा-छोरीहरू भए।

20 यसर्थ येरेद जम्मा 962 वर्षसम्म बाँचे।

* 5:1: मानिसजातिको अर्थ यस नाउँको अर्थ हुन्छ “आदम” वा “मान्छे” अथवा “मानिस।” (प्रथम मानव)

- 21 जब हनोक 65 वर्ष पुगे उनको एउटा छोरो जन्मियो जसको नाउँ मत्शेलह राखियो।
- 22 मत्शेलह जन्मेपछि हनोक 300 वर्ष सम्म परमेश्वरको पछि-पछि हिंडिरहे। यस अवधिमा उसको अरु छोरा-छोरीहरू जन्मे।
- 23 यसर्थ हनोक 365 वर्ष सम्म बाँचे।
- 24 एक दिन हनोक परमेश्वरसित हिंडिरहेको समयमा हनोक हराए। परमेश्वरले उसलाई जिउँदै स्वर्ग लानु भयो।
- 25 जब मत्शेलह 186 वर्षको थिए उनको एउटा छोरो जन्मियो जसको नाउँ लेमेक राखियो।
- 26 लेमेक जन्मिएपछि मत्शेलह 682 वर्ष सम्म बाँचे। यस अवधि भित्र उनको अन्य छोरा-छोरीहरू पनि जन्मे।
- 27 यसर्थ मत्शेलह 969 वर्ष सम्म बाँचे।
- 28 जब लेमेक 182 वर्षको थिए उनको एउटा छोरा जन्मियो।
- 29 उनले आफ्नो छोरोको नाउँ न्ह राखे। उनले भने, “यसले हाम्रो काममा विश्राम दिओस्। परमेश्वरले भूमिलाई श्राप दिनु भएकोले हामी खेतीको लागि कठिन परिश्रम गर्छौं। तर न्हले हामीलाई विश्राम दिनु हुनेछ।”
- 30 न्ह जन्मेपछि लेमेक 595 वर्षसम्म जीवित रहे। त्यस अवधिमा उनका अरु छोरा छोरीहरू जन्मे।
- 31 लेमेक जम्मा 777 वर्षसम्म बाँचे।
- 32 न्ह 500 वर्ष पुगेपछि उनको शेम, हाम र येपेत छोराहरू जन्मे।

6

मानिसहरू दुष्ट हुन्छन्

- 1 पृथ्वीमा जब मानिसहरूको संख्या बढ्दै गयो, तिनीहरूले कन्याहरूलाई जन्म दिए।
- 2 परमेश्वरका छोराहरूले ती मानव कन्याहरूलाई मन पराए। यसकारण परमेश्वरका छोराहरूले आफूले रोजेका केही कन्याहरूलाई विवाह गरे।
- 3 तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “तिनीहरू मरणशील भएकाले मानव समा लामो समयसम्म बाँच्ने छैनन्। तिनीहरूको आयु केवल 120 वर्षसम्म मात्र हुने छ।”
- 4 यस पृथ्वीमा नपील मानिसहरू त्यस समय र त्यसपछि पनि थिए। परमेश्वरका छोराहरूले जब मनुष्य कन्याहरूसित शारीरिक सम्बन्ध राखे तिनीहरूले परमेश्वरका छोराहरूका नानीहरू जन्माए। तिनीहरू प्राचीन समयबाट नै प्रसिद्ध लडाकुहरू थिए।
- 5 परमप्रभुले देख्नु भयो पृथ्वीका मानिसहरूमा दुष्टता अत्यन्तै धेरै थियो अनि तिनीहरूले मनमा जे चिताउँद थिए सधैं विचारहरू नै दुष्टपूर्ण हुन्थ्यो।
- 6 अनि परमप्रभु पृथ्वीमा मनुष्य जाति सृष्टि गरेकोमा दुःखी हुनुभयो। त्यसले परमप्रभुलाई हृदयबाट नै दुःखी तुल्यायो।
- 7 तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “पृथ्वीबाट नै यी मानिसहरूलाई म ध्वंस पार्ने छु। म मानिस, घमने र अन्य पशुहरू अनि आकाशमा उड्ने चराहरू जे मैले सृष्टि गरें म सबैलाई ध्वंस पार्नेछु।”
- 8 तर न्हले परमप्रभुलाई खुशी तुल्याए।

न्ह र महा जलप्रलय

- 9 यो न्हको पारिवारिक इतिहास हो। न्ह उसको जीवनभरि एकजना असल व्यक्ति थिए। न्हले सधैं परमेश्वरको अनुसरण गर्द थिए।
- 10 न्हका तीन छोराहरू शेम, हाम र येपेत नाउँ भएका थिए।
- 11 परमेश्वरको नजरमा पृथ्वी भ्रष्ट थियो। मानिसहरूले पृथ्वीमा हिंसा ब्याप्त पारेका थिए।
- 12 परमेश्वरले पृथ्वीमा देख्नु भयो पृथ्वीका मानिसहरूले आफ्नो जीवन भ्रष्ट पारेकोले पृथ्वी नै नष्ट भएको थियो।
- 13 तब परमेश्वरले न्हलाई भन्नुभयो, “मानिसहरूको हिंसाले पृथ्वी भरिएकोले यसमा भएका सबै प्राणीहरूलाई नष्ट पार्ने मैले निर्णय लिएँ। यसर्थ पृथ्वीसितै तिनीहरू सबैलाई म झट्टै नष्ट पार्नेछु।
- 14 तैले गोपेर काठको एउटा जहाज बनाउनु र त्यसमा कोठाहरू बनाउनु र त्यसको भित्र र बाहिर पट्टी अलकत्राले लिप्नु।
- 15 “त्यो जहाज 300 हात लामो, 50 हात चौडा र 30 हात अल्गो बनाउनु र
- 16 त्यसमा छाना लगाउनु। जब छानाको एक हात तल झ्याल बनाउनु। त्यस जहाजको एकापट्टी एउटा ढोका राख्नु र त्यसमा पहिले, दोस्रो र तेस्रो तला बनाउनु।
- 17 “मेरो भागमा म यस धर्तीका सबै प्राणीहरूको सर्वनाश पार्न खतरनाक बाढी ल्याइरहेको छु। सजीव वस्तुहरू मर्नेछन्।
- 18 तर म तँसँग एउटा करार गर्नेछु। जहाज भित्र पसदा तैले आफूसँग आफ्नो छोराहरू, पत्नी, अनि बुहारीहरू लानु।

19 अनि आफूसँग प्रत्येक जोडी जीवित प्राणी जहाज भित्र लानु, ती जीवित प्राणीहरू सबै भाले-पोथीको जोडी होस् र तिनीहरू पनि तिमीहरूसितै बाँचिरहनु।

20 जीवन रक्षाको निम्ति प्रत्येक जातका पशु चरा र घस्रने प्राणीहरू त्यहाँ तिमीहरूसित रहनेछन्।

21 अनि तेरो भागमा सबै प्रकारको खाद्य सामग्री भोजनको लागि जम्मा गर्नु। तेरो र ती सब प्राणीहरूका निम्ति भोजन हुनेछ।”

22 परमेश्वरको आज्ञा अनुसार नहले सबै काम पूरा गर्यो।

7

जलप्रलय प्रारम्भ

1 त्यसपछि परमप्रभुले नूहलाई भन्नुभयो, “आफ्नो पुरै परिवारसित जहाजमापस किनभने पृथ्वीमा अहिले जीवित रहेका मानिसहरूमा तँ मात्र असल मानिस छस् भनी मैले देखे।

2 सात जोडी, सातवटा भाले र सातवटा पोथी शृङ्ग पशुहरू र एक जोडी एउटा भाले र एउटा पोथी अशृङ्ग पशु।

3 अनि सबै जातका चराहरूबाट पनि सातवटा भाले र सातवटा पोथी लिएर जहाजभित्र पसा। यी पशु-चराहरू अरू सबै ध्वंश गरिए पछि यिनीहरूका जातिहरूलाई पृथ्वीमा बचाई राख्नु यी सब तैले लानु पर्छ।

4 अबदेखि सातौँ दिनमा म यस पृथ्वीमा चालीस दिन चालीस रात पानी पार्नेछु अनि यस पृथ्वीबाट मैले सृष्टि गरेका सबै जीवित प्राणीहरू ध्वंश पार्नेछु।”

5 अनि परमप्रभुबाट भएको आज्ञा नहले पूर्ण झले पालन गरे।

6 जब पृथ्वीमा प्रलय आयो नूह 600 वर्ष पुगेका थिए।

7 प्रलयबाट बाँच्नको निम्ति नूह आफ्नो छोराहरू अनि पत्नी र बुहारीहरू लिएर जहाजभित्र पसे।

8-9 तब प्राणीहरू, नर र नारी, जोडी नूहकहाँ जहाजमा आए। परमेश्वरले आज्ञा गर्नु भए अनुसार धर्तीमा सबै स्वच्छ, अस्वच्छ प्राणीहरू तथा घस्रिने प्राणीहरू आए।

10 अनि ठीक सात दिनपछि पृथ्वीमा जल-प्रलयको पानी पर्नलाग्यो।

11 नूहको जीवनको 600 वर्षको दोस्रो महीनाको सातौँ दिनमा जमीनबाट मूल फुट्यो अनि आकाशमा ठूला-ठूला प्वालहरू बनिए।

12 अनि पृथ्वीमा मूसलधारे पानी चालीस दिन चालीस रात एकोहोरो परिरह्यो।

13 त्यही दिन नूह, उसकी पत्नी, छोराहरू शेम, हाम र येपेत अनि बुहारीहरू जहाज भित्र गए।

14 ती मानिसहरू, प्रत्येक जातका भाले पोथी गरी जोडी जोडी वन पशुहरू, घरमा पालिने पशुहरू, भूँईमा घस्रने जन्तुहरू अनि प्रत्येक जातका चराहरू जहाजमा पसे।

15 यी सबै पशु-चराहरू नूहसँगै जहाजमा पसे। सास फेर्ने सबै जीवित प्राणीहरू भाले र पोथीको जोडीको दलमा ती पशु चराहरू जहाजमा आए।

16 यी सबै पशुहरू परमेश्वरले नूहलाई दिनु भएको आज्ञा अनुसार जोडी जोडी भएर आए। त्यसपछि परमप्रभुले जहाजको ढोका बन्द गरिदिनु भयो।

17 जल प्रलय पृथ्वीमा चालीस दिन चालीस रातसम्म भयो। पानी बढेर जहाजलाई जमीनबाटमाथि उचाल्न थाल्यो।

18 पानीको स्तर माथि उठ्यो अनि नाव पानीमा तैरिन थाल्यो।

19 पानी यति साह्रो बढ्यो अग्लो-अग्लो पहाडहरू पनि पानीले ढाकिए।

20 एकोहोरो पानी परिरहेकोले पृथ्वीमा यति धेरै पानी भयो अग्ला पहाडहरू पनि पानीमा बीस फिट डुबे।

21-22 पृथ्वीमा बस्ने सबै पुस्र र स्त्रीहरू घरेलु पशुहरू, र जङ्गली पशुहरू, पृथ्वीमाथि उड्ने सबै प्राणीहरू अनि सबै सजीव वस्तुहरू जो सुखखा भूमिमा थिए मरे।

23 यसर्थ पृथ्वीको सतहमा रहने मानिसहरू पशुहरू, घस्रिने जन्तुहरू अनि आकाशमा उड्ने प्राणीहरू परमेश्वरले नष्ट पार्नु भयो। यी सब प्राणीहरूलाई पृथ्वीबाट नष्ट गरियो। केवल नूह र उनीसँगै जहाजमा भएका मानिसहरू र अन्य प्राणीहरू मात्र जीवित रहे।

24 एक सय पचास दिनसम्म परेको पानी पृथ्वीमाथि बगिरह्यो।

8

जल प्रलयको अन्त

1 नूह र उनीसित जहाजमा जो मानिस पशु र चराहरू थिए, तिनीहरूलाई परमेश्वरले समझनु भयो। परमेश्वरले पृथ्वीमा हावा बहाउनु भयो। र पानी बिस्तारै घट्न थाल्यो।

- 2 आकाशबाट पानी पर्न छोडे पछि भूमि मुनिबाट पनि पानी बग्न छोडियो।
- 3 त्यसपछि बिस्तारै जमिनमा पानी घट्टन थाल्यो। 150 दिन पुगेपछि पानी घटेको थियो
- 4 अनि सातौं महीनाको सत्रौं दिन अरारात पर्वतमा जहाज अडियो।
- 5 यसरी पानी दशौं महीना नपुगुञ्जेलसम्म घटिरह्यो। महीनाको पहिला दिन पर्वतको चुचुराहरू देखिए।
- 6 त्यसपछि चालीसौं दिनको अन्तमा नहले जहाजको ढोका खोलेर एउटा कागलाई उडाई दिए।
- 7 अनि त्यो काग पृथ्वीमा पानी नसुकुञ्जेलसम्म उडेर जाँदै-फर्कँदै गरिरह्यो।
- 8 त्यसपछि उनले फेरि पृथ्वीको सतहमा पानी सुकीसकेको छ वा छैन जान्न जहाजबाट एउटा ढुकुर उडाई दिए।
- 9 तर त्यस ढुकुरले पृथ्वीमा कतै आफ्नो पाऊ राख्ने ठाउँ पाएन। जमीनमा कतै पाऊ राख्ने ठाउँ नपाएर त्यो ढुकुर फर्केपछि नहले हात फिजाएर त्यसलाई समाती जहाजभित्र पसाए।
- 10 नहले अझै सात दिन पर्खेर फेरि त्यस ढुकुरलाई जहाजबाट बाहिर उडाइदिए,
- 11 अनि त्यो ढुकुर साँझमा फेरि जहाजमा फर्किए आयो। यस पल्ट नहले पृथ्वीको सतहबाट पानी सुकेको चाल पाए कारण यस पल्ट त्यस ढुकुरले आफ्नो चुचोमा एउटा भद्राक्षको पात चेपेर ल्याएको थियो।
- 12 त्यसपछि नहले फेरि सात दिनसम्म पर्खेर त्यही ढुकुरलाई जहाजबाहिर उडाई दिए तर यस पल्ट त्यो ढुकुर फर्केर नह भएको जहाजमा आएन।
- 13 नहको उमेरको 601 वर्ष भएको थियो पहिलो महीनाको पहिलो दिन पृथ्वीको सतहमाथि पानी पूर्णरूपले सुक्यो। यसर्थ नहले जहाजको ढोका खोलेर हेर्दा देख्यो पृथ्वीको सतहमा पानी सुकिसकेको थियो।
- 14 दोस्रो महीनाको सताईसौं दिनमा पृथ्वीको सतहबाट सम्पूर्ण रूपले पानी सुकेको थियो।
- 15 तब परमेश्वरले नहलाई भन्नुभयो,
- 16 “तू, तेरी पत्नी, तेरा छोराहरू र बहारीहरू लिएर जहाज बाहिर आइज।
- 17 जहाजमा तँसँग जे जति चराहरू, पाल्नु जनावर, वनका जनावर भूमिमा घस्रने जन्तुहरू ती सब भूमिमा ओह्लाल जसले गर्दा तिनीहरूले पृथ्वीमा आफ्नो सन्तान बढाउन, पशुहरूले तिनीहरूको संख्या पृथ्वीमा बढाउन।”
- 18 यसर्थ, नह उनका छोराहरू, उनकी पत्नी तथा बहारीहरू जहाजबाट बाहिर भूमिमा निस्क्ये।
- 19 आफ्नो-आफ्नो परिवार, प्रत्येक जनावर, घस्रने प्राणीहरू, प्रत्येक चरा जो पनि पृथ्वीमाथि हिंडुल गर्छन् तथा आकाशमा उड्छन् ती सबै पृथ्वीमा ओल्लिए।
- 20 त्यसपछि नहले परमप्रभुको निम्ति एउटा वेदी उभ्याए र उनले केही पवित्र पशुहरू र पवित्र चराहरू परमप्रभुको निम्ति वेदीमा होमबलि चढाए।
- 21 परमप्रभुले त्यस बलिदानहरूको बाग्सा लिएपछि मनमा भन्नुभयो, “फेरि पृथ्वीलाई कहिल्यै पनि सराप दिने छैन। यसर्थ अब उसो कहिले पनि यस प्रकारका जीवित प्राणीहरूलाई नष्ट पार्ने छैन।
- 22 जहिलेसम्म पृथ्वी रहन्छ, बिउ छर्ने र फसल काट्ने समय, जाडो र गर्मी, ग्रीष्म र शिशिर, दिन अनि रातको कहिल्यै अन्त हुनेछैन।”

9

नयाँ शुरु

- 1 परमेश्वरले नह र उसका छोराहरूलाई आशीर्वाद दिनुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूका सन्तानहरूको संख्या यति सम्म बढोस् धर्ती फेरि मानिसहरूले भरियोस।
- 2 यस पृथ्वीको प्रत्येक पशु, आकाशको प्रत्येक चरा, प्रत्येक जन्तु जो भुइँमा घस्रन्छ र समुद्रका प्रत्येक माछा तिमीसित डराउने छन। तिनीहरू सबै तेरो नियन्त्रणमा बसुन।
- 3 कुनै पनि गतिशील चीज तेरो आहारको निम्ति होस्, जस्तो मैले पहिले हरियो उद्दिदहरू खाद्यको निम्ति दिएँ अहिले तलाई प्रत्येक चीज खानको निम्ति दिन्छु।
- 4 जिउँदो पशुहरूको मासुमा जतिञ्जेलसम्म रगत रहन्छ त्यो चाँहि नखानु।
- 5 अब उसो, यदि कुनै सजीवले एकजना मानिसलाई मार्छ भने, यसले त्यसको लागि आफ्नो जीवन दिनु पर्छ। यदि एकजना मानिसलाई अर्को मानिसले मार्छ भने म उसको जीवन लिनेछु।
- 6 “यदि कसैले एउटा मानिसलाई मार्छ त्यसलाई अर्को मानिसले प्राणदण्ड दिनु पर्छ, कारण परमेश्वरले मानिसलाई आफ्नै स्वस्ममा सृष्टि गर्नु भएको छ।”

7 “अनि तिमीले धेरै सन्तानहरू पाउनेछौ जसले गर्दा तिमी जनसंख्या बढ्नेछ अनि धर्ती भर्नेछ।”

8 तब परमेश्वरले नूह र उनका छोराहरूलाई भन्नुभयो,

9 “म तिमी, तिम्ना भावी सन्तान अनि तिमीसित भएको प्रत्येक सजीव वस्तुसित विशेष सम्झौता तयार गर्दै छु।

10 म मेरो करार सबै चराहरू अनि पाल्तू पशुहरू अनि पृथ्वीमा भएका सबै जनावारहरूसित जो तिमीहरूसित जहाजभित्र, पृथ्वीको सबै जीवित प्राणीहरूसित गर्नेछु।

11 तिमीहरूसित म यो करार गर्दैछु अब उसो कहिल्यै पनि जल प्रलयद्वारा प्राणीहरू नष्ट हुने छैनन् अनि अब फेरि पृथ्वीलाई नष्ट पार्न जल-प्रलय कहिल्यै हुनेछैन।”

12 अनि परमेश्वरले भन्नुभयो, “यो चाँहि मैले तिमीहरू र तिमीहरूसित भएका प्राणीहरूसित गरेको करारको चिन्ह हो। यो करार पृथ्वीमा तिमीहरूका सन्तान जति पनि जन्मन्छन् सबैसित सधैं रही रहनेछ।

13 तिमीहरूसित मैले स्थापित गरेको करारको चिन्ह स्वस्म बादलमा इन्द्रेणी बनिए त्यो इन्द्रेणी म र पृथ्वीको करारको प्रमाण हो।

14 जब म पृथ्वीमाथि बादल ल्याउँछु बादलमा इन्द्रेणी देखा पर्छ।

15 म मेरो करार सम्झनेछु ताकि कहिले पनि फेरि बाढीले पृथ्वीका सजीव प्राणीहरूलाई नष्ट गर्ने छैन।

16 जब म इन्द्रेणीलाई देख्छु म त्यो करार सधैं सम्झना गर्नेछु म अनि पृथ्वीमा भएको प्रत्येक जीवित प्राणीहरू बिचमा भएको करार सम्झना गर्नेछु।”

17 अनि परमेश्वरले नूहलाई भन्नुभयो, “यही नै म र पृथ्वीमा भएका सबै जीवित प्राणीहरूसित स्थापित गरिएको करारको चिन्ह हो।”

कष्टहरूको प्रारम्भ

18 जहाजबाट निस्केका नूहका छोराहरू शेम, हाम र येपेत थिए (हाम कनानका पिता थिए)

19 यी तिनै जना नूहका छोराहरू थिए र यी तीन जनाका सन्तानहरूले नै यो पृथ्वी भरियो।

20 नूह नै दाखको खेती गर्ने पहिलो खेतीवाला थिए।

21 नूहले दाखरस बनाएर लिए अनि माते र उनी पालभित्र सुतिरहे। नूहले कुनै लुगा लगाएका थिएनन्।

22 कनानका बाबु हामले आफ्नो बाबु नूहलाई नाङ्गै सुतिरहेको देख्यो र त्यो बाहिर आएर आफ्नो दुवै दाज्यहरूलाई बाबु नाङ्गै सुतिरहेको कुरो सुनायो। तब शेम र येपेतले एउटा कोट लिएर दुबैजनाको कुममा राखी पछिल्लिरवाट हिंडेर आफ्नो बाबुको नाङ्गो शरीर ढाकिदिए।

23 तिनीहरू पछिल्लिर फर्केका थिए र तिनीहरूले बाबुलाई नाङ्गो देखेनन्।

24 जब नूह मध्य निद्राबाट बिउँझिए उसको कान्छो छोरोले के गरेको थियो थाहा पाए।

25 तब नूहले भने,

“कनानलाई सराप लागोस्,

ऊ आफ्नै दाज्यू-भाइहरूको कमारो हुनेछ।”

26 तब नूहले भने,

“शेमका परमप्रभु परमेश्वर, धन्यका होऊन्।

कनान उनको दास बनियोस्।

27 परमेश्वरले येपेतको विकास गराई दिऊन्,

अनि येपेत शेमको पालहस्ता बसोस्,

अनि कनान उसको कमारा होस्।”

28 नूह जल प्रलयपछि 350 वर्ष बाँचे र मरे।

29 यसर्थ नूह जम्मा 950 वर्ष बाँचे र मरे।

10

राष्ट्रहरू बढ्दै गए अनि फिजिए

1 नूहका छोराहरू शेम, हाम र येपेत थिए र यिनीहरूको पारिवारिक इतिहास यही हो। नूहको छोराहरूका धेरै सन्तानहरू भए।

येपेतका सन्तानहरू

- 2 येपेतका छोराहरू थिए गोमेर, मागोग, मादे, यावान, त्वल, मेशेक र तीरास।
- 3 गोमेरका छोराहरू थिए अशकनज, रीपत र तोगर्मा
- 4 यावानका छोराहरू थिए-एलीशा, तर्शाश, किन्तीम र दोदानीम।

5 तिनीहरूबाटै समुद्रतट वासीहरू फिजिए। तिनीहरूको देशभित्र आफ्नो भाषा र जाति अनुसार फिजिए। यी सबै येपेतका छोराहरू थिए।

हामका सन्तानहरू

- 6 हामका छोराहरू थिए कृश, मिश्र, पूत र कनान।
- 7 कृशका छोहरू थिए-सबा, हवीला, सबता, रामा र सबतका।
- रामाका छोराहरू थिए-शबा र ददान।

8 निम्रोद कृशको छोरा थियो। निम्रोद ज्यादै शक्तिशाली योद्धा बनिने पहिले मानिस थिए।

9 परमप्रभुको महान योद्धा शिकारीहरू मध्ये एकजना थिए। त्यसकारण मानिसहरू निम्रोदसित तुलना गर्छन् अनि भन्दछन्, “यो मानिस परमप्रभुको दृष्टिमा निम्रोद जस्तै राम्रो शिकारी हो।”

- 10 शुरूमा तिनको राज्य शिनारको बाबेल, ऐक, अक्कद र कल्ने थियो।
- 11 यहाँबाट तिनी अशशूर गए अनि नीनवे, रहोबोतीर र कालह शहरहरू बनाए।
- 12 कालह र नीनवे माझ तिनले शहर रेसेन बनाए। ती शहरहरू मध्ये कालह सबै भन्दा ठूलो थियो।

13 मिश्र, लूद, अनाम, लहाब, नमूह,

14 पन्नस, कसलू अनि कपतोर मानिसहरूका पिता थिए। (पलिष्टी मानिसहरू कसलूका सन्तान थिए।)

15 कनान सीदोनका पिता थिए र त्यो नै कनानका जेठो छोरो थियो। कनान हेत मानिसहरूका पिता थिए।

16 कनानबाट हिती, यबूसी, एमोरी, गिर्गाशी,

17 हिब्बा, अर्कोत र सिनीत मानिसहरू,

18 अर्वादी, समारी र हमाती मानिसहरू उत्पन्न भए।

यसरी कनानका सन्तानहरू संसारका जतातै फिजिए।

19 कनानी मानिसहरूको भूमिको सिमाना उत्तरमा सीदोनदेखि दक्षिणमा गरारसम्म, पश्चिममा गाजादेखि सदोमसम्म र पूर्वमा गमोरा, अदाम र सबोयीमदेखि लाशासम्म थियो।

20 ती सब मानिसहरू हामका सन्तान थिए र ती सबै मानिसहरूको आफ्नो-आफ्नो भाषा र आफ्नै भूमि थियो र तिनीहरूको एउटा अलगै राज्य थियो।

शेमका सन्तानहरू

21 शेम येपेतका जेठा दाज्य थिए। शेमका सन्तानहरूमा एक जना एबेर सबै हिब्रू मानिसहरूका पिता थिए।

22 शेमका छोराहरू एलाम, अशशूर, अर्पक्षद, लूद अराम थिए।

23 अरामका छोराहरू ऊज, हुल, गेतेर अनि मश थिए।

24 अर्पक्षद शेलहका पिता थिए,

शेलह एबेरका पिता थिए थिए,

25 एबेर दुइजना छोराहरूका पिता थिए जसमा एकजनाको नाउँ पेलेग थियो। उसलाई पेलेग नाउँ राखिएको कारण उसकै जीवनकालमा पृथ्वी विभक्त भएको थियो। अर्को छोरोको नाउँ योत्तान थियो।

26 योत्तान अल्मोदाद, शेलेप, हसर्मवित र येरह,

27 हदोराम, ऊजाल, दिक्ला,

28 ओबाल, अबमाएल, शबा,

29 ओपीर, हवीला अनि योबाबको पिता थिए। यी सबै मानिसहरू योत्तानका छोराहरू थिए।

30 ती सबै मानिसहरू मेशा र पूर्वमा पहाडी भूमि इलाकामा बसो बास गर्थे। मेशा सापारा भूमितिर पर्थ्यो।

- 31 ती मानिसहरू शेमको परिवारका थिए। तिनीहरू आफ्नो वंश, परिवार, भाषा, भूमि र राष्ट्रमा गठित थिए।
 32 नूहका सन्तानको वंश अनुसार तिनीहरूका जातिहरू यी नै थिए। यिनीहरू आफ्ना आफ्ना राष्ट्रमा गठित थिए अनि जल-प्रलय पछि तिनीहरूबाट नै पृथ्वीमा सबै मानिसहरू फिजिएका थिए।

11

संसारको विभाजन

- 1 यतिबेला समस्त पृथ्वीमा एउटै भाषा थियो अनि थोरै शब्दहरू थिए।
 2 जब मानिसहरू पूर्वबाट बसाइँ सर्न थाले शिनार देशमा तिनीहरूले समतल भूमि भेटे अनि तिनीहरूले त्यहाँ बसोबास शुरू गरे।
 3 तिनीहरू आपसमा कुरा गरे, “हामीले ईटा बनाउनु पर्छ अनि त्यसलाई कडा बनाउनुको लागि आगोमा पोल्नु पर्छ।” यसर्थ तिनीहरूको घर बनाउदा ढुङ्गाको सट्टामा ईटालाई प्रयोग गरे अनि ईटा जोड्न माटोको सट्टामा मसला प्रयोग गरे।
 4 तिनीहरूले भने, “आऊ, हामी आफ्नो निम्ति एउटा शहर बनाऔं अनि एउटा धरहरा बनाऔं जसको शिखर स्वर्ग पुग्छ। हामी प्रख्यात हुनु पर्छ र यसले हामीलाई संगठित राख्नेछ। नत्र हामी संसारभरि छरपष्ट हुनेछौं।”
 5 परमप्रभु मानिसहरूले बनाउँदै गरेको किल्ला र शहर हेर्न तल आउनु भयो।
 6 तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “हेर, तिनीहरू मिलेर एक भएका छन्, तिनीहरूले एउटै भाषा बोल्दैछन्। तिनीहरूले के गर्न छन् यो एउटा शुरू मात्र हो, अब चौँडै तिनीहरूले के गर्न खोज्छन् त्यही गर्न सक्ने हुन्छन्।
 7 यसर्थ हामी तिनीहरूको माझमा जाऔं र तिनीहरूको भाषामा खलबल पारिदिऔं जसले गर्दा तिनीहरू एक-अर्काले बोलेको भाषा बुझ्न नसक्न।”
 8 यसरी परमप्रभुले तिनीहरूलाई पृथ्वीको सम्पूर्ण सतहभरि छरपष्ट पारिदिनु भयो। यसर्थ उहाँले भवन निर्माणको काम रोकिदिनु भयो।
 9 त्यसकारण यो शहरको नाउँ बाबेल राखियो। यसप्रकार त्यस ठाउँबाट परमप्रभुले मानिसहरूलाई पृथ्वीको सतहभरि छरपष्ट पार्नु भएको थियो।

शेमको पारिवारिक इतिहास

- 10 शेमको पारिवारिक इतिहास यही हो। जल प्रलय भएको दुइ वर्षपछि शेम जब एक सय वर्ष पुगेका थिए तिनी अर्पक्षदका पिता भए।
 11 अर्पक्षद जन्मेपछि शेम पाँच सय वर्षसम्म बाँचे अनि तिनका अन्य छोरा-छोरीहरू पनि जन्मे।
 12 जब अर्पक्षद पैतीस वर्षका भए तिनको एउटा छोरो जन्म्यो जसको नाउँ शेलह थियो।
 13 शेलह पछि अर्पक्षद चार सय तीन वर्ष सम्म बाँचे अनि त्यस अवधिमा तिनका अन्य छोरा-छोरीहरू पनि भए।
 14 शेलह तीस वर्ष पुगेपछि तिनको एउटा छोरो जन्मियो जसको नाउँ एबेर थियो।
 15 एबेर जन्मेपछि शेलह चार सय तीन वर्षसम्म जीवित रहे। त्यस अवधिमा शेलहका अन्य छोरा-छोरीहरू जन्मे।
 16 एबेर चौँतीस वर्षको भएपछि तिनको एउटा पेलग नाउँका छोरो जन्मियो।
 17 पेलग जन्मेपछि पनि एबेर चार सय तीस वर्षसम्म बाँचे अनि त्यस अवधिमा तिनका अन्य छोरा-छोरीहरू जन्मे।
 18 पेलगको उमेर तीस वर्ष पुग्दा तिनको रऊ नाउँका छोरो जन्मियो।
 19 रऊ जन्मेपछि पेलग अर्को दुइ सय नौ वर्षसम्म बाँचे अनि यस अवधिमा तिनका अरू छोरा-छोरीहरू पनि जन्मिए।
 20 रऊको उमेर बत्तीस वर्ष पुग्दा तिनको सरूग नाउँका छोरो जन्मियो।
 21 सरूगको जन्म पछि रऊ अर्को दुई सय सात वर्षसम्म बाँचे अनि त्यस अवधिमा तिनका अरू छोरा-छोरीहरू पनि जन्मिए।
 22 सरूगको उमेर तीस वर्ष पुग्दा तिनको नाहोर नाउँको छोरो जन्मियो।
 23 नाहोर जन्मेपछि पनि सरूग दुइ सय वर्षसम्म बाँचे अनि त्यस अवधिमा तिनका अरू छोरा-छोरीहरू जन्मे।
 24 नाहोरको उमेर उन्तीस वर्ष पुग्दा तिनको तेरह नाउँको छोरो जन्मियो।
 25 तेरह जन्मेपछि पनि नाहोर एक सय उन्नाइस वर्षसम्म बाँचे अनि त्यस अवधिमा तिनका अरू छोरा-छोरीहरू जन्मे।
 26 तेरहको उमेर सत्तरी वर्ष पुग्दा तिनका अब्राम, नाहोर र हारान नाउँका छोराहरू जन्मे।

तेरहको पारिवारिक इतिहास

- 27 तेरह परिवारको इतिहास यही हो। तेरह अब्राम, नाहोर र हारानका बुबा थिए। हारान लूतका बुबा थिए।
 28 हारान बाबेलको ऊरमा मरे अनि त्यस समय तिनका बुबा तेरह जीवित नै थिए।

29 अब्राम र नाहोरले विवाह गरे, अब्रामको पत्नीको नाउँ साराई र नाहोरकी पत्नीको नाउँ मिल्का थियो। मिल्का हारानकी छोरी थिईन र हारान मिल्का र इस्काका बुबा थिए।

30 साराईबाट कुनै सन्तान भएन कारण ऊ बाँझी थिईन।

31 तेरहले आफ्नो छोरो अब्राम, उसको नाति लूत, बुहारी साराई-अब्रामकी पत्नी, लिएर कल्दीहर्स्को ऊर शहर छाडी कनान देशमा जान हिडे। तर तिनीहरू हारानसम्म गई त्यही बसो-बास गर्न थाले।

32 तेरह दुइ सय पाँच वर्षसम्म बाँचेर हारानमा मेरे।

12

परमेश्वर अब्रामलाई बोलाउनु हुन्छ।

1 परमप्रभुले अब्रामलाई भन्नुभयो,

“तिम्रो देश र तिम्रा मानिसहरूलाई छोड,
र मैले देखाएको देशमा जाऊ।

2 म तिमीलाई आशीर्वाद दिनेछु,

तिमीबाट महान् राष्ट्र बनाएर

प्रसिद्ध बनाउनेछु।

तब मानिसहरूले अरूलाई आशीर्वाद दिदैं

तिम्रो नाउँ लिनेछन्।

3 म तिमीलाई आशीर्वाद दिने मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिनेछु,

अनि तिमीलाई सराप दिनेहरूलाई सराप दिनेछु।

पृथ्वीमा सबै मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिनका लागि

म तिम्रो नाउँ प्रयोग गर्नेछु।”

अब्राम कनान जान्छन्

4 यसर्थ अब्रामले परमप्रभुले भन्नु भए अनुसार नै हारान छोडे अनि लूत तिनीसित गए। जब अब्रामले हारान छोडे त्यस समय तिनी पचहत्तर वर्ष पुगेका थिए।

5 अब्रामले आफ्नी पत्नी साराई, उसको भतिजो लूत, आफूसित भएका कमारा-कमारीहरू र हारानमा आफ्नो जे जति थियो लिएर कनान गए।

6 अब्राम कनान देशको शेकेमसम्म गए अनि मोरेमा ठूलो रूख भएको ठाउँ सम्म पुगे। त्यस समयमा कनानी मानिसहरू त्यस ठाउँमा बस्थे।

7 त्यहाँ परमप्रभु अब्रामको अधि प्रकट हुनुभयो अनि भन्नुभयो, “म तेरो सन्तानहरूलाई (अनि अरू कसैलाई पनि होइन) यो भूमि दिनेछु।”

अब्रामले त्यस ठाउँमा जहाँ परमप्रभु तिनी अधि प्रकट हुनु भएको थियो। पूजाको निम्ति वेदी बनाए।

8 त्यसपछि अब्रामले त्यस ठाउँ छाडी बेतेलको पूर्वको पहाडतिर यात्रा गरे अनि तिनले त्यही आफ्नो पाल बनाए। त्यस ठाउँबाट बेतेल पश्चिममा थियो र ऐ शहर पूर्वमा पर्थ्यो। तिनले त्यस ठाउँमा परमप्रभुको निम्ति वेदी बनाए अनि परमप्रभुको उपासना गरे।

9 तब अब्रामले यहदाको दक्षिणी मरुभूमि इलाका नेगेबपट्टि आफ्नो यात्रा शुरू गरे।

अब्राम मिश्रमा

10 त्यस समय त्यहाँ अनिकाल चलिरहेको थियो। त्यहाँ अनिकाल अत्यन्तै भएकोले तिनी केही समयको निम्ति मिश्र देशतिर लागे।

11 तिनी मिश्र देशमा पस्र मात्र लागेका थिए, तिनले आफ्नी पत्नी साराईलाई भने, “हेर, म जान्दछु तिमी सुन्दरी नारी छ्यौ।

12 जब मिश्र देशीहरूले तिमीलाई देखेछन् तिनीहरूले भन्नेछन् त्यो स्त्री मानिस मेरी पत्नी हुनु पर्छ र तिनीहरूले मलाई मार्नेछन्। तर तिमीलाई जीवित राख्नेछन्।

13 यसकारण दया गरी तिनीहरूलाई भनी देऊ तिमी मेरी बहिनी हौ, यदि तिमीले यसो भन्यौ भने, त्यो मेरो निम्ति राम्रो हुन सक्छ अनि तिम्रो कारणले म बाँच्नेछु।”

14 अब्राम मिश्र देश भित्र पसे अनि त्यहाँका मानिसहरूले साराईलाई सुन्दरी देखे।

15 केही मिश्र देशी अधिकारीहरूले राजा फिरऊनलाई साराईको सुन्दरताको विषयमा सुनाए। तिनीहरूले साराईलाई फिरऊनकहाँ लगे।

16 फिरऊनले अब्रामसित राम्रो व्यवहार गरे कारण तिनलाई फिरऊनले साराईको भाइ सम्झे अनि उनले अब्रामलाई भेडा, गाई-वस्तु, गधा तथा पुरूष अनि महिला सेवकहरू र ऊँटहरू पनि दिए।

17 फिरऊनले अब्रामकी पत्नी साराईलाई राखेकोले परमप्रभुले फिरऊन र उसको परिवारमाथि कष्टदायक रोगहरू पठाउनु भयो।

18 यसर्थ फिरऊनले अब्रामलाई बोलाए भने, “तिमीले मेरो निम्ति एकदमै नराम्रो काम गर्थौ तिमीले साराईलाई तिम्री पत्नी भनी बताएनौ। किन?”

19 तिमीले तिम्री बहिनी भन्यौ। किन तिमीले त्यस्तो कुरा गर्थौ। यसैकारण मैले साराईलाई आफ्नी पत्नी होस् भनेर राखे। तर अब म तिम्री पत्नी तिमीलाई नै फर्काउँछु र उसलाई लिएर तिमी जाऊ।”

20 त्यसपछि फिरऊनले आफ्ना मानिसहरूलाई अब्रामलाई मिश्रदेशबाट बाहिर पठाउने आज्ञा दिए। यसर्थ अब्राम र तिनकी पत्नी तिनीहरूसित भएका सबै मानिसहरू नयाँ अरू कुराहरू लिएर त्यहाँबाट प्रस्थान गरे।

13

अब्राम कनान फर्के

1 अब्रामले उसकी पत्नी, भतिजो लूत अनि तिनीसंग भएका अन्य सबै वस्तुहरू लिएर नेगेब हुँदै मिश्र देश छोडे।

2 यस समय अब्राम निकै धनी थिए कारण तिनीसँग धेरै गाई-वस्तु र धेरै सुन-चौदीहरू थिए।

3 अब्रामले नेगेब पार गरे अनि बेतेल गए अनि त्यो स्थान बेतेल अनि ऐ शहरहरूको बीचमा आइपुगे।

4 त्यहाँ पाल बनाएका थिए अनि वेदी पनि बनाएका थिए। यसर्थ अब्रामले त्यहाँ परमप्रभुलाई उपासना गरे।

अब्राम अनि लूत छुट्टीए

5 त्यस समयमा लूत पनि अब्रामसित यात्रा गरिरहेको थियो अनि तिनीसंग पनि पशुहरू र पालहरू धेरै नै थिए।

6 अब्राम र लूतसित यति धेरै पशुहरू र सरसमानहरू भएकाले जग्गाको अभावले तिनीहरूलाई एकैठाउँ सगै बस्न असम्भव भयो।

7 त्यसै समयमा त्यस भूमिमा कनानी परिज्जी मानिसहरू पनि बस्थे। अब्राम र लूतका गोठालाहरू एक-अर्कासंग झगडा गर्न थाले।

8 यसर्थ अब्रामले लूतलाई भने, “हामीहरू सबै दाज्यू-भाइहरू हौं, यसर्थ तँ र म अथवा तेरा मानिसहरू र मेरा मानिसहरू भनेर झगडा हुनु हुँदैन।

9 हामी अलग-अलग बसौं र तँ आफ्नो इच्छा अनुसार ठाउँ रोज, यदि तँ देब्रेतिर गइस् भने म दाहिने तिर जानेछु र यदि तँ दाहिनेतिर गइस् भने म देब्रेतिर जानेछु।”

10 लूतले भूमि खोजे अनि यर्दन नदीको बेसीमा चाँहि पानी प्रशस्त भएको पाए। (यो परमप्रभुले सदोम र गमोरा ध्वंश पार्नु भन्दा अघिको कुरो हो। त्यस समयमा सोअरपट्टी यर्दनको बेसी परमप्रभुको बगैचा जस्तै थियो। यो भूमि मिश्रदेशको झै राम्रो थियो।)

11 यसर्थ लूतले आफू बस्नको निम्ति यही भूमि रोजे र ती दुइ व्यक्तिहरू छुट्टीए अनि लूतले पूर्वतिर यात्रा शुरू गरे।

12 अब्राम कनान भूमिमा रहे भने लूत बेसीको शहरहरूमाझ बसे। लूत सदोमतिर निकै पर दक्षिणपट्टी गए अनि त्यही आफ्नो पाल बनाए।

13 सदोमका मानिसहरू परमप्रभुको नजरमा अत्यन्तै दुष्ट थिए।

14 लूत गएपछि परमप्रभुले अब्रामलाई भन्नुभयो, “आफ्नो वरिपरि हेर, उत्तर, दक्षिण पूर्व, पश्चिमतिर हेर।

15 किनभने म तिमीलाई सम्पूर्ण भूमि दिनेछु जो तिम्रो आफ्नो आउँदो पुस्ताकोलागि हुनेछ अनि यो सदाका लागि तिम्रो भूमि हुनेछ।

16 म तिम्रो सन्तानहरूलाई पृथ्वीको धूलो जस्तै गन्न नसकिने बनाउनेछु। जसरी पृथ्वीमा धूलो गन्न सकिँदैन अनि त्यसैतै प्रकारले तिम्रो सन्तानहरूलाई गन्न सकिने छैन।

17 यसर्थ अघि बढ, आफ्नो सम्पूर्ण भूमिमा हिँड किनभने मैले यो तँलाई दिएको छु।”

18 यसरी अब्रामले आफ्नो पालहरू हटाए अनि हेब्रोनामा माग्ने फँलाटका रूखहरू भएकहाँ गए। अब्रामले त्यस ठाउँमा परमप्रभुको आराधना गर्नको लागि एउटा वेदी बनाए।

14

लूतको कैद

- 1 शिनारका राजा अम्रापेल, एल्लासारका राजा अर्योक, एलामका राजा कदोर्ला ओमेर, तिदाका राजा गोयीम थिए।
- 2 यी सबै मिलेर सदोमका राजा बेरा, गमोराका राजा विशा अदमाका राजा शिनाब, सबोयीमका राजा शेमेबेर र बेलाका राजासित युद्ध लडे। (बेलालाई सोअर पनि भनिन्छ)।
- 3 यी सब राजाहरूले आफन्ता-आफना सेनाहरू सिद्धीमको बेंसीमा भेला पारे। (वर्तमान खाराको समुद्र नै सिद्धीमको बेंसी हो)।
- 4 यी राजाहरूले राजा कदोर्लाओमेरलाई बाह्र वर्षसम्म सेवा गरेका थिए तर तेह्रौं वर्षमा यी सब राजाहरूले तिनको विस्द्व विद्रोह गरे।
- 5 यसर्थ राजा कदोर्लाओमेर अरू राजाहरूसित मिले जो उनको समर्थनमा थिए, तिनीहरूसित युद्ध गर्न आए। राजा कदोर्लाओमेर र तिनका सहयोगीहरूले अस्तरो कर्णोममा रपाईलाई पराजित गरे। तिनीहरूले हाममा जूजी मानिसहरू, शावे-क्रियामा एमीमका मानिसहरूलाई परास्त गरे।
- 6 अनि तिनीहरूले सेईर एल्पारान पहाडी इलाकामा बसो-बास गर्ने होरीत मानिसहरूलाई पराजित गरे। (एल्पारान मरूभूमि नजिक छ)।
- 7 त्यसपछि राजा कदोर्लाओमेर एममिशपात (कादेश) फर्किए अनि हस्सोन्तामामा बसो-बास गर्ने अमालेकी अनि अमोरीहरूलाई परास्त गरे।
- 8 त्यस बेला सदोम, गमोरा, अदमा, सबोयीम र बेलाका राजाहरू मिले अनि तिनीहरूको शत्रूसित सिद्धीमको बेंसीमा युद्ध गर्न भनी गए।
- 9 तिनीहरूले एलामका राजा कदोर्लाओमेर, गोइमका राजा तिदाल, शिनारका राजा अम्रापेल अनि एल्लासारका राजा अर्योकसित युद्ध लडे। अतः पाँच जना राजाहरूको विस्द्वमा चार जना राजाहरू थिए।
- 10 सिद्धीमको उपत्यकामा धेरै अलकत्राका खाल्डाहरू थिए। सदोम र गमोराका राजाहरू आफ्नो सेनाहरू समेत भागे। धेरै सेनाहरू ती खाल्डाहरूमा परे। तर रहेका सेनाहरू पहाडी अञ्चलतिर भागे।
- 11 शत्रुहरूले सदोम अनि गमोराको सबै सम्पत्ति अनि तिनीहरूको सबै खाद्य पनि लगेर गए।
- 12 तिनीहरूले अब्रामको दाज्युको छोरा लूतसँगै उसको सबै सम्पत्ति लगे
- 13 लूतका मानिसहरूमा एकजना जो कैद भएको थिएन र हिबू अब्राम भएको ठाउँमा गएर के भएको थियो वृत्तान्त दियो। त्यस समय अब्राम एशकोल र अनेर एमोरीको मग्नेको फल्लोटको रूखहरू नजिकै बसेका थिए। तिनीहरूले एक-अर्कामा सहायता गर्नु भनी एउटा सम्झौतामा सही गरेका थिए। अनि तिनीले अब्रामलाई पनि सहायता गर्ने सम्झौता सही गरे।

लूतको छुटकारा

- 14 जब अब्रामले लूत पक्राउ परेको समाचार पाए तिनले आफ्नो सम्पूर्ण परिवारलाई बोलाए। आफ्नो परिवार भित्रका तीन सय अठ्ठार जना प्रशिक्षित सेनाहरू लिई तिनी दानसम्म शत्रुहरूलाई खेद्वै गए।
- 15 शत्रुहरूमाथि आक्रमण गर्न तिनले आफ्नो सेनाहरूलाई राती दल दलमा भाग गरी दमीसकसको उत्तर दिशामा पर्ने होबासम्म खेदेर तिनीहरूलाई परास्त पारे।
- 16 अब्रामले आफ्नो भतिजो लूत र उसको सम्पत्ति, व्रीहरू र अरू कैदीहरू दुबै फर्काएर ल्याए।
- 17 कदोर्लाओमेर र तिनीसित मिलेका राजाहरूलाई पराजित गरेपछि अब्राम आफ्नो घर फर्के। जब तिनी घर आए सदोमका राजा तिनलाई भेट्न शाबेको बेंसीमा आए। यस ठाउँलाई ऐले राजाको बेंसी भनिन्छ।

मल्कीसेदेक

- 18 शालेमका राजा पनि मल्कीसेदेक रोटी र दाखरस लिएर अब्रामसित भेट्न आए। तिनी सर्वोच्च परमेश्वरको पूजाहारी थिए।
- 19 मल्कीसेदेकले अब्रामलाई आशीर्वाद दिएर भने:

“जुन परमेश्वरले पृथ्वी र स्वर्ग बनाउनु भयो,

सर्वोच्च परमेश्वरले अब्रामलाई आशीर्वाद दिऊन।

20 अनि हामी सर्वोच्च परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छौं।

परमेश्वरले तिम्रा शत्रुहरूलाई परास्त पार्न तिम्रीलाई सहायता गर्नु भयो।”

अब्रामले आफूले युद्धमा पाएको प्रत्येक चीजको एक-दशांश मल्कीसेदेकलाई दिए।

21 तब सदोमका राजाले अब्रामलाई भने, “तिमीले सब चीजहरू आफ्नै निम्ति राख्न सक्छौ। मलाई केवल कैद गरिएका शत्रुहरू फर्काइ देऊ।”

22 तर अब्रामले सदोमका राजालाई भने, “म सर्वोच्च परमप्रभु परमेश्वरसित जसले स्वर्ग र पृथ्वी बनाउनु भयो, प्रतिज्ञा गरेको छु।

23 मैले प्रतिज्ञा गरेको छु कुनै पनि चीज जो तिम्रो हो म लिदिन, यहाँसम्म एक टुक्रा धागो अथवा जुताको फिता पनि म लिदिन, म तिमीलाई भन्ने मौका दिदिन, ‘अब्रामलाई मैले धनी बनाए।’

24 म मात्र त्यो ग्रहण गर्नेछु जो ती जवान मानिसहरूले खाए। तर तिमीले ती अन्य मानिसहरूको भाग तिनीहरूलाई नै दिनु पर्छ। हामीले युद्धमा जितेर ल्याएका चीजहरू ग्रहण गर अनि त्यसबाट अनेर, एकोल र मग्रेलाई तिनीहरूको हिस्सा देऊ। तिनीहरूले मलाई युद्धमा सहायता गरेका थिए।”

15

अब्रामलाई परमेश्वरको करार

1 यी सब कुराहरू भई सकेपछि अब्रामलाई परमप्रभुबाट दर्शनद्वारा केही संदेशहरू आए। परमप्रभुले भन्नुभयो, “अब्राम तिमी नडराऊ। म तिम्रो ढाल हँ। तिम्रो इनाम अत्यन्त विशाल हुनेछ।”

2 अब्रामले भने, “हे परमप्रभु परमेश्वर! हजुरले मलाई के दिनुहुन्छ? यस्तो हजुरले दिँदा मलाई खुशी पार्ने केही छैन। किन? किनभने, मसित छोरा छैन। यसर्थ मेरो घरमा जन्मेको कमारा दमीसकको एलीएजरले मेरो मृत्यु पछाडी मसँग भएका सबै सम्पत्ति पाउँनेछ।”

3 अब्रामले भने, “तपाईंले मलाई एउटा छोरा दिनुभएको छैन, अतः मेरो घरमा जन्मेको कमाराले मेरो जन्मै सम्पत्ति पाउनेछ।”

4 त्यसपछि परमप्रभुले अब्रामसित कुरा गर्नु भयो। परमेश्वरले भन्नुभयो, “तिमीसँग भएको सम्पत्ति त्यो कमाराले पाउँदैन। तिम्रो आफ्नै छोरो जन्मनेछ। अनि तिम्रो सम्पत्तिको उत्तराधिकारी उही तिम्रो छोरो हुनेछ।”

5 त्यसपछि परमेश्वरले अब्रामलाई बाहिर लानु भयो र भन्नुभयो, “आकाशमा हेर, तिमीले त्यहाँ यति धेरै ताराहरू देख्छौ गन्नु सक्तैनौ। भविष्यमा तिम्रा पनि त्यति धेरै सन्तानहरू हुनेछन्।”

6 अब्रामले परमेश्वरलाई विश्वास गरे अनि परमेश्वरले अब्रामको विश्वासलाई विचार गर्नुभयो कि उसले वास्तवमा के गराउन चाहन्थे।

7 परमेश्वरले अब्रामलाई भन्नुभयो, “म उही परमप्रभु हँ जसले तिमीलाई कल्दीहरूको ऊरबाट ल्यायो। मैले यसो गर्नुको तात्पर्य तिमीलाई यो भूमि दिनु हो, यो भूमि तिमीले ग्रहण गर्नेछौ।”

8 तर अब्रामले भने, “हे परमप्रभु मेरा मालिक, यो भूमि मैले नै पाउनेछु भनी म कसरी थाहा पाउन सक्छु?”

9 परमेश्वरले अब्रामलाई भन्नुभयो, “हामी एउटा करार गर्नेछौं। एउटा तीन वर्षको कोरली, त्यसरी नै तीन वर्ष पुगेको बाख्रा अनि तीन वर्ष पुगेको एउटा भेडा ल्याऊ। अनि एउटा ढुकुर र एउटा परेवाको बच्चा पनि ल्याऊ।”

10 परमेश्वरको निम्ति अब्रामले यी सबै कुराहरू ल्याएर यी सबै कुराको बलि चढाई ती सबलाई दुई-दुई टुक्रा पारे। तब अब्रामले प्रत्येक आधा भागलाई अर्को आधा भाग माथि तैर्याए। तर तिनले पंक्षीहरूलाई टुक्रा पारेनन्।

11 पछि, ती पशुको मासु खान टूला-टूला पंक्षीहरू उडेर आए तर अब्रामले तिनीहरूलाई धपाए।

12 पछि सूर्य अस्ताउन लाग्दा अब्रामलाई साँढे निन्द्रा लाग्यो। चुक झैं कालो अन्धकारले उसलाई चारै तिरबाट घेर्यो।

13 तब परमप्रभुले अब्रामलाई भन्नुभयो, “तैले यो निन्द्राय जानु पर्छ, तिम्रा सन्तानहरू विदेशी हुनेछन्, तिनीहरू त्यस धर्तीमा जानेछन् जो तिनीहरूको होइन, तिनीहरू त्यहाँ कमारा-कमारीको रूपमा चार सय वर्षसम्म सेवा गर्नेछन् अनि तिनीहरूसित धेरै खराब व्यवहार गरिनेछ। चार सय वर्षसम्म तिनीहरूले धेरै दुर्व्यवहार र अन्याय सहनु पर्नेछ।

14 म त्यो जाति जसले तिम्रा सन्तानहरूलाई कमारा-कमारी बनाए तिनीहरूको न्याय गर्नेछु अनि जब तिमीपछि आउँने तिम्रा सन्तानहरूले त्यो देश छोड्नेछन्, तिनीहरूले आफूसित धेरै राम्रा चीजहरू ल्याउँछन्।

15 “तर जहाँसम्म तेरो कुरा छ, तँ मनग्रे बाँच्नेछस्। तँ शान्तिपूर्वक मर्नेछस् अनि तँ त्यही गाडिनेछस् जहाँ तेरा पिता-पुर्खाहरूलाई गाडिएको थियो।

16 चार पुस्तापछि तिम्रा सन्तानहरू यही देशमा फर्केर आउनेछन् र तिनीहरूले एमोरीहरूलाई हराउँनेछन्। यहाँ बसे एमोरीहरूलाई सजाय भोग लगाउन म ती तिम्रा सन्तानहरूलाई प्रयोगमा ल्याउनेछु। यी सब कुराहरूपछि हुन्छ कारण ती एमोरीहरू अहिले सजाय पाउनुको निम्ति त्यति नराम्रो भई सकेका छैनन्।”

17 जब सूर्य अस्तायो, अत्यन्तै अन्धकार छायो। बलि चढाई मारिएका पशुहरू दुइ-दुइ टुकामा अहिलेसम्म जमीनमा लडिरहेको थिए। त्यही समयमा धुँवाको मुस्लो जसमा बल्दै गरेको ज्वाला थियो ती मारेर टुक्रा पारिएको पशुहरू बीचबाट गए।

18 यस प्रकारले त्यसै दिन परमप्रभुले अब्रामसित एउटा सम्झौता गर्नु भयो अनि भन्नुभयो, “तेरा सन्तानहरूका लागि मात्र म यो धरती दिनेछु।

19 तिनीहरूलाई म मिश्रको नदीदेखि यूफ्रेटिस महानदीसम्म केनी कदमोनी, कनज्जी,

20 हिली, परिज्जी, रपाईं,

21 एमोरी कनानी, गिर्गाशी तथा यबूसी दिनेछु। यो सम्पूर्ण भूमि मिश्रको नदी अनि यूफ्रेटिस नदीको माझमा पर्छ।”

16

हागार कमारी ब्री

1 साराई अब्रामकी पत्नी थिइन, तर ती दुइ जनाको कुनै सन्तान भएन। साराईकी एउटी कमारी थिई, जसको नाउँ हागार थियो त्यो मिश्रकी थिई।

2 साराईले आफ्नो लोभेलाई भनी, “परमप्रभुले मलाई कुनै सन्तान दिनु भएन। यसर्थ मेरी कमारीसित तपाईंले सहवास गर्नुहोस् अनि म त्यस कमारीबाट जन्मेको नानीलाई मेरो आफ्नै नानी मान्नेछु।” अब्रामले आफ्नी पत्नीको सल्लाह माने।

3 यो घटना अब्राम कनानमा दशवर्षसम्म बसे पछिको हो। साराईले अब्रामलाई आफ्नो कमारी राख्ने अनुमति दिई हालिन। (हागार साराईको मिश्र देशकी कमारी थिई)

4 हागारले अब्रामको गर्भ धारण गरी। जब उनले चाल पाई उनले गर्भ धारण गरी ऊ घमण्डले फुलिइ अनि अनुभव गरी ऊ साराई उसको मालिकनीभन्दा असल हो।

5 तर साराईले अब्रामलाई भनिनु, “मेरी कमारीले मलाई घृणा गर्छे। यसको निम्ति म तपाईंलाई जिम्मावार ठहराउँछु। मैले तपाईंलाई आफ्नी कमारी दिएँ र त्यसले गर्भ धारण गरी। तब उनले आफूलाई म भन्दा असल हुँ भन्ने गर्छे। म चाहन्छु परमप्रभुले हामी दुइ बीच ठीक न्याय गर्स्न।”

6 तर अब्रामले साराईलाई भने, “तिमी हागारकी मालिकनी हो र तिमिले उसलाई जे इच्छा लाग्छ त्यही गर्न सकछौ।” यसर्थ साराईले हागारलाई सजाय दिई अनि हागार भागी।

हागारको छोरो इश्माएल

7 परमप्रभुको स्वर्ग दूतले हागारलाई मस्भूमिमा पानीको स्रोतभेटे। त्यो पानीको स्रोत शर जाने बाटोभरि थियो।

8 स्वर्गदूतले हागारलाई भने, “हागार तिमि साराईकी दासी हो, तिमि किन यहाँ छौ? तिमि कहाँ जाँदैछौ?”

हागारले भनी, “म साराईदेखि भाग्दैछु।”

9 परमप्रभुका स्वर्गदूतले हागारलाई भने, “साराई तिमि मालिकनी हुन, जाऊ फर्केर अनि तिनको आज्ञा पालन गर।”

10 स्वर्गदूतले पनि भने, “म तिम्रा सन्तानहरू यति सम्म बढाउनेछु तिनीहरूलाई गन्न सकिँदैन।”

11 परमप्रभुका दूतले यसो पनि भने,

“हागार अहिले तिमि गर्भवती छौ,

अनि तिमिले छोरो जन्माउने छौ।

तिमिले उसको नाउँ इश्माएल राख्ने छौ,

किनभने तिमिलाई कुव्यवहार गरिएको छ जो परमप्रभुले सुन्नु भएको छ र उहाँले तिमिलाई सहायता गर्नु हुनेछ।

12 इश्माएल स्वतन्त्र

र जङ्गली गधा झैं हुनेछ,

ऊ सबैको विस्त्रुमा जानेछ,

अनि सबै व्यक्तिहरू उसको विस्त्रुमा आउनेछन्।

ऊ एउटा भूमिबाट अर्को भूमिमा जानेछ,

उनले आफ्नो आफन्तहरूको नजिक पाल हाल्नेछ तर तिनीहरूको विस्त्रुमा जानेछ।”

13 परमप्रभुले हागारसित कुरा गर्नु भयो। हागारले परमेश्वरलाई अर्कै नाउँले सम्बोधन गरेर भनिन, “तपाईं परमेश्वर हनुहुन्छ जसले मेरो हेरचाह गर्नु हुन्छ।” यसैकारण उनले भनिन, किनभने उनले विचार गरिन, “उनले साँच्चै त्यहाँ परमप्रभुलाई देखिन जसले उसको हेरचाह गर्नु हुँदै थियो।”

14 यसैले त्यस पानीको स्रोतको नाउँ बेर-लहै-रोइ राखियो। त्यो स्रोत कादेश र बेदको बीचमा छ।

15 हागारले अब्रामको छोरो जन्माइन अनि अब्रामले छोरोको नाउँ इश्माएल राखे।

16 इश्माएललाई हागारले जन्म दिदा अब्राम छयासी वर्ष पुगेका थिए।

17

खतना करारको प्रमाण

1 जब अब्राम 99 वर्ष पुगे परमप्रभु तिनी सामु प्रकट हुनुभयो। परमप्रभुले भन्नुभयो, “म सर्वशक्तिमान परमेश्वर हूँ। मसित सही पथ अनुशरण गर।

2 यदि तिमीले यसो गर्छौं, म हामीबीच एउटा करार तयार पार्नेछु। म तिम्रा सन्तानहरू व्यापक संख्यामा बढाउनेछु।”

3 तब अब्राम परमेश्वरअधि नतमस्तक भए र परमेश्वरले तिनलाई भन्नुभयो।

4 “यो हाम्रो करारमा मेरो भाग हो। म तिमीलाई धेरै-धेरै जाति-समूहहरूको पिता बनाउनेछु।

5 तिम्रो नाउँ अब्राम रहने छैन-तिम्रो नाउँ अब्राम हुनेछ। म तिमीलाई यो नाउँ राख्नेछु कारण तिमीलाई म धेरै-धेरै जाति-समूहहरूको पिता बनाउँदैछु।

6 म तिमीलाई धेरै-धेरै सन्तानहरू दिनेछु। नयाँ राष्ट्र र राजा तिमीबाट नै बनिनेछन्।

7 म तिम्रो र मेरो बीचमा एक करार तयार बनाउँछु जुन करार तिम्रा सन्तानहरूको निम्ति पनि हुनेछ। म तिम्रो र तिम्रा सबै सन्तानहरूको परमेश्वर रहनेछु। यो करार सधैंको निम्ति रही रहनेछ।

8 अनि म तँ र तेरा सन्तानहरूलाई यो भूमि दिनेछु। म तलाई कनानको सम्पूर्ण भूमि दिनेछु जसमा तँ अहिले विदेशी छस्। म यो भूमि सधैंका लागि दिँदैछु अनि तेरो परमेश्वर हुन्छु।”

9 अनि परमेश्वरले अब्रामलाई भन्नुभयो, “अब, यो चाहिँ करारको तिम्रो भाग हो। अनि तिम्रा सन्तानहरूले यो मेरो करार पालन गर्नेछन्।

10 तेरो र मेरो बीचको करार यही हो अनि यो सब तिम्रा सन्तानहरूको निम्ति हो। सबै छोरालाई खतना गराउनु पर्छ।

11 तेरो र मेरो बिचमा भएको करार तैले पालन गरेको देखाउनका लागि छाला काट्नेछस्।

12 जब केटो आठ दिनको हुन्छ, तैले उसको खतना गर्नु पर्छ। तेरो घरमा जन्मिने कमारको प्रत्येक केटो अनि विदेशीहरूबाट किनेका सबै पुरुष कमारहरूलाई पनि खतना गर्नु पर्छ।

13 यसरी तिम्रो जातिमा जन्मेको प्रत्येक केटाहरूको खतना भएको हुनु पर्छ। प्रत्येक केटाहरूको खतना भएको हुनु पर्छ। प्रत्येक केटो जो तिम्रो जाति-समूहमा जन्मिन्छ र प्रत्येक कमार जो तिम्रो जाति-समूहमा ल्याइन्छ उसको खतना गरिनु पर्छ।

14 जुन मानिसको खतना गरिँदैन, त्यसलाई बहिस्कृत गरिनु पर्छ किनभने यो मेरो करार हो जसलाई उनले उल्लंघन गरेको छ।”

इसहाक-प्रतिज्ञाका पुत्र

15 परमेश्वरले अब्रामलाई भन्नुभयो, “म साराईलाई नयाँ नाउँ दिनेछु अनि तिम्री पत्नी साराईको नयाँ नाउँ सारा हुनेछ।

16 म उसलाई आशीर्वाद दिनेछु। म उसलाई एउटा छोरा पनि दिनेछु अनि तँ छोराको बुबा हुनेछस्। तिनी धेरै राष्ट्रहरूको आमा हुनेछिन् अनि उबाट धेरै राजाहरू जन्मिनेछन्।”

17 परमेश्वरलाई सम्मान दर्शाउन अब्राममा जमीनतिर मुख गरी घोट्टो भए। तर तिनले हाँस्दै आफैसित भने, “म एक सय वर्षको भएँ, अब म छोरा जन्माउन सक्तिन। अनि सारा पनि नब्बे वर्षकी भई र उनले नानी जन्माउन सक्तिन।”

18 तब अब्रामले परमेश्वरलाई भने, “म आशा गर्छु इश्माएल जीवित रही तपाईंको सेवा गर्नेछ।”

19 परमेश्वरले भन्नुभयो, “होइन! मैले भनी सकेँ तिम्री पत्नी साराले एउटा छोरो जन्माउनेछिन् जसको नाउँ तिमीले इसहाक राख्नेछौ। म त्यो सित करार गर्नेछु। त्यो करार त्यस्तो हुनेछ उसका सबै सन्तानहरूसित सधैंको निम्ति बाँचिरहने छ।”

20 “तैसै इश्माएलको कुरा गरिस अनि मैले त्यो सुनेँ। म उसलाई आशीर्वाद दिन्छु। उसको धेरै सन्तानहरू हुनेछन् अनि तिनी बाह्रजना महान राजकुमारहरूको पिता हुनेछन् र तिनको परिवारहरूबाट एउटा महान राष्ट्र बनिनेछ।

21 मेरो करार इसहाकसित गर्नेछु। इसहाक साराको छोरो हुनेछ। त्यो छोरो अर्को वर्ष यही समयमा जन्मिनेछ।”

22 परमेश्वर अब्रामसित कुरा गरिसकेपछि स्वर्गमा जानु भयो।

23 परमेश्वरले अब्राहामलाई सबै पुरुष मानिसहरूको खतना गर्नु भनेको हुनाले तिनले इश्माएल र तिनको घरमा भएका सबै कमाराहरूलाई सँगै भेला गराए। अब्राहामले बाहिरबाट किनेर ल्याइएका कमाराहरूलाई पनि सँगै भेला गराए। अब्राहामको घरमा भएका सबै पुरुषहरूलाई भेला गराए अनि तिनीहरूको खतना गरियो। अब्राहामले तिनीहरूलाई त्यही दिन खतना गराए जुन दिन परमेश्वरले भन्नु भएको थियो।

24 जब खतना गरियो अब्राहाम उनसय वर्षका र

25 तिनको छोरो इश्माएल तेह्र वर्षका थिए।

26 तिनको छोरो इश्माएल र तिनको एकै दिन खतना गरियो।

27 त्यही दिन अब्राहामको घरमा जन्मेका कमाराहरू र किनेर ल्याइएका कमाराहरूको पनि खतना गरियो।

18

तीनजना पाहुनाहरू

1 पछि फेरि परमप्रभुले अब्राहामलाई दर्शन दिनु भयो। अब्राहाम मग्नेको फलौटको रूखको नजिक बस्दै थिए। एकदिन, दिउँसो एकदमै गमीको समयमा अब्राहाम पालको ढोकामा बसेका थिए।

2 अब्राहामले आँखा उठाएर हेरे र उनले तीन जना पुरुषहरूलाई आफ्नो अगाडि उभिएको देखे। जब तिनले तिनीहरूलाई देखे तिनी तिनीहरूको सामु गए अनि नमस्कार गरे।

3 अब्राहामले तिनीहरूलाई भने, “हे मेरा महाशय म हजरको दाससित केही बेर बसू होस्।

4 म तपाईंको पाउ धुनको निम्ति पानी लिएर आउँछु। तपाईंहरू रूखमुनि विश्राम गर्नुहोस्।

5 म तपाईंहरूको निम्ति केही रोटी ल्याउनेछु र तपाईंहरूको इच्छा अनुसार खान सक्नु हुन्छ। त्यसपछि तपाईंहरू आफ्नो गन्तव्य स्थानतिर प्रस्थान गर्न सक्नु हुन्छ।”

तीनजनाले भने, “यो अति नै असल कुरो हो र तपाईं जस्तो ठीक सम्झनु हुन्छ त्यही गर्नुहोस्।”

6 अब्राहाम लगतै पालभित्र पसे र सारालाई भने, “चाडो गरी मिहिन पीठोको तीनवटा रोटी बनाऊ।”

7 तब फेरि अब्राहाम झट्टारिएर गाई-गोरूहरूको बथानतिर गई एउटा खाईलागदो असल बाछो ल्याएर झट्टै त्यसलाई मारी भोजन बनाउन नोकरलाई अह्वाए।

8 अब्राहामले ती तीन जनालाई मासुको परिकार, केही दही र दूध टक्रायाए। जब तिनीहरू रूखमुनि बसेर खान लागे अब्राहाम तिनीहरूको नजिक त्यही उभिरहे।

9 ती तीनजना मानिसहरूले अब्राहामलाई सोधे, “तिम्री पत्नी सारा कहाँ छिन्?”

अब्राहामले उत्तर दिए, “तिनी भित्र पालमा छिन्।”

10 तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “म फेरि वसन्त ऋतुमा आउनेछु। त्यस समयमा तिम्री पत्नी साराले छोरो जन्माएकी हुनेछिन्।” साराले पालबाट यी सब कुराहरू सुनिरहेकी थिइन्।

11 अब्राहाम र सारा निकै वृद्ध भइसकेका थिए। साराको सन्तान जन्मिने समय बितिसकेको थियो।

12 यसर्थ उनले जे सुनिन त्यो विश्वास गरिनन्। तिनी आफू एकलै हाँसिन र भनिन्, “म र मेरा पति दुवै वृद्ध भइसकेका छौं मेरो गर्भधारण गर्ने समय बितिसकेको छ।”

13 तब परमप्रभुले अब्राहामलाई भन्नुभयो, “किन सारा हाँसिन् र भन्छिन् उमेरले गर्दा तिनी गर्भधारण गर्न असमर्थ भएकी छिन्।

14 के परमप्रभुको निम्ति केही चीज गर्न गाह्रो छ? होइन! जब म वसन्तमा आउनेछु अनि तिम्री पत्नी साराले छोरो जन्माउनेछिन्।”

15 तर साराले आफू, “नहाँसिको कुरो भनिन्।” तिनले डराएर त्यसो भनेकी हुन्।

तर परमप्रभुले भन्नुभयो, “होइन। तिमिले जे भन्थौ त्यो साँचो होइन। तिमि साँचै हाँस्यौ।”

16 तब ती मानिसहरू जानका लागि तर्खरमा उठे। तिनीहरूले सदोमतर्फ हेरे अनि त्यही दिशातर्फ हिडे। अब्राहाम तिनीहरूलाई बाटो देखाउन केही परसम्म गए।

परमेश्वरसित अब्राहामको अर्न्तबिन्ती

17 परमप्रभुले आफैलाई भन्नुभयो, “के म अब के गर्नेछु अब्राहामलाई भनौं?”

18 अब्राहाम एउटा महान र शक्तिशाली जाति बनिनेछन् अनि पृथ्वीका सबै मानिसहरू तिनको कारणले आशिष पाउनेछन्।

19 म अब्राहामसित राम्रो सम्बन्ध राख्न आएकोछु जसले गर्दा उ आफ्ना नानीहरू अनि सन्तानहरूलाई सही र स्वच्छ के हो त्यो गर्न सिकाउन सक्छ ताकि तिनीलाई जे प्रतिज्ञा गरेको छ त्यो हुन दिन्छु।”

20 तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “मैले धेरै पल्ट सुनेकोछु सदोम र गमोराका मानिसहरू साह्रै दुष्ट छन्।

- 21 म त्यहाँ जान्छु अनि हेर्छु मानिसहरू जस्तो मैले सुनेकोछु त्यस्तै छन् कि छैनन्। तब म पक्का जानेछु।”
- 22 तब ती मानिसहरू फर्के अनि सदोम तर्फ हिंडन थाले। तर अब्राहाम परमप्रभुकोअधि उभिए।
- 23 तब अब्राहामले परमप्रभुतर्फ बढेर सोधे, “परमप्रभु, के दुष्ट मानिसहरूलाई ध्वंस पादा धर्मी मानिसहरूलाई पनि ध्वंस पार्नु हुन्छ?”
- 24 यदि त्यहाँ पचास धर्मी मानिसहरू छन् भने त्यो शहरलाई नाश गर्नु हुन्छ?”
- 25 सॉच्चै नै, तपाईंले शहर नष्ट पार्नु हुनेछैन। दुष्ट मानिसहरूलाई सर्वनाश पादा ती पचास जना मानिसहरूलाई ध्वंस पार्नु हुँदैन। यदि त्यस्तो भयो भने दुष्ट र राम्रा मानिसहरू एकै हुन्छन दुवै वर्गले सजाय भोग्ने छन् निश्चय ब्रामण्डका न्यायधिशले जे सही छ त्यही गर्नुहुन्छ।”
- 26 तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “यदि मैले सदोममा पचास जना असल मानिसहरू पाएँ भने म सम्पूर्ण शहरलाई माफ गर्नेछु।”
- 27 तब अब्राहामले भने, “तपाईंको तुलनामा परमप्रभु म धूलो, र खरानी बराबर मात्र हुँ। तर तपाईंलाई विरक्त बनाउदै म एउटा प्रश्न फेरि गर्न पाउँ”
- 28 के यदि पाँच जना धर्मी मानिसहरू हराए अनि पैतालीस जना मानिसहरू असल छन् भने पनि के ती पाँच जानले गर्दा सारा शहर नाश पार्नुहुन्छ?”
- परमप्रभुले भन्नुभयो, “यदि मैले पैतालीस जना धर्मी व्यक्तिहरू पाए भने त्यो शहर नाश पार्ने छैन।”
- 29 अब्राहामले फेरि भने, “के यदि चालीसजना त्यहाँ असल भेटिए त्यो शहर नष्ट पार्नु हुन्छ?”
- परमप्रभुले भन्नुभयो, “यदि मैले चालीस जना व्यक्तिहरू असल भेटे त्यो शहर नाश पार्नेछैन।”
- 30 तब अब्राहामले भने, “परमप्रभु दया गरी मसंग नरिसाउनु होस्। मलाई यो जान्न दिनु होस् यदि त्यस शहरमा तीस जना व्यक्तिहरू असल भेटे तपाईं के त्यो शहर नष्ट पार्नु हुन्छ?”
- परमप्रभुले भन्नुभयो, “यदि मैले तीस जना व्यक्तिहरू असल भेटे त्यो शहर नष्ट पार्ने छैन।”
- 31 तब अब्राहामले सोधे, “म मेरा परमप्रभुलाई विरक्तपार्दै फेरि प्रश्न गर्छु, यदि बीस जना मात्र असल मानिसहरू भेटे के गर्नु हुन्छ?”
- परमप्रभुले उत्तर दिनु भयो, “यदि मैले बीस जना मात्र असल मानिसहरू भेटे म त्यो शहर नष्ट पार्ने छैन।”
- 32 तब अब्राहामले भने, “परमप्रभु, दया गरी मसंग नरिसाउनु होला, तर अन्तिम पटक तपाईंलाई विरक्त पार्दै फेरि म प्रश्न राख्न चाहन्छु। यदि तपाईंले दश जना मात्र असल मानिसहरू भेटे के गर्नु हुन्छ?”
- परमप्रभुले भन्नुभयो, “यदि दश जना मात्र पनि असल मानिसहरू भेटे म नाश पार्ने छैन।”
- 33 जब परमप्रभुले अब्राहामसित कुरा गरि सक्नु भयो अनि जानु भयो। अनि अब्राहाम आफ्नो घर गए।

19

लूतका पाहुनाहरू

- 1 सॉझमा दुइजना स्वर्गदूतहरू सदोम शहरमा आए। त्यस बेला लूत सदोमको फाटकमा बसिरहेका थिए। लूतले स्वर्गदूतलाई देखेर भेट्न गए। तब लूतले तिनीहरूको सामुने निहुरे दण्डवत् गरे।
- 2 तिनले भने, “महाशय, कृपा गरी तपाईंहरूको दासको घरमा गई हात पाऊ धोई रात त्यही बिताउनु होस् र बिहान चाँडै उठी आफ्नो स्थानको लागि बाटोतर्फ प्रस्थान गर्नु होस्।”
- ती स्वर्गदूतहरूले भने, “अहँ हामी बाटोमै रात बिताउनेछौं।”
- 3 तर लूतले तिनीहरूलाई आफ्नो घर लैजान अत्यन्तै बिन्ती गरे, यसर्थ स्वर्गदूतहरू लूतको घरमा गए। तब लूतले स्वर्गदूतहरूको निम्ति खाना तयार गरे अनि खमीर नहालेको रोटी बनाए र तिनीहरूले खाए।
- 4 तिनीहरू सुत्र जानुअधि सदोम शहरका सबै मानिसहरू आए लूतको घर घेरे।
- 5 तिनीहरूले उनलाई बोलाए अनि भने, “राती तिप्रो घरमा आएका दुइ मानिसहरू कहाँ छन्? तिनीहरूलाई बाहिर हामी भएकोमा ल्याऊ जसले गर्दा तिनीहरूसित हामी संभोग गर्न चाहन्छौं।”
- 6 तब लूत बाहिर निस्केर घरको ढोका लगाए।
- 7 त्यसपछि उनले भने, “हे मेरा साथीहरू, कृपा गरी तिनीहरूसित नराम्रो व्यवहार नगर।
- 8 सुन, कुनै पुरुषसित सहवास नगरेका मेरो दुइ जना छोरीहरू छन्। म तिमीहरूलाई सुम्पिदिनेछु र आफ्नो इच्छा अनुसार जे गर्न मन लाग्छ तिनीहरूसित गर। तर यी मानिसहरू जो मेरो घरमा आएका छन् तिनीहरूलाई केही नगर, तिनीहरूको रक्षा मैले गर्नु नै पर्छ।”

9 धेरैका मानिसहरूले भने, “हामीलाई बाटो देऊ! हाम्रो बाटोबाट पर सर।” तब सदोमका ती मानिसहरूले भने, “यी मानिस हाम्रो शहरमा पाहुना भएर आएका हुन् अनि अहिले हाम्रो न्यायाधीश यी को हुन्? अब हामी तिमीसित तिनीहरूसित भन्दा अशिष्ट व्यवहार गर्ने छौं।” त्यो भीडले लूत्माथि एकसाथ घचेटर ढोका भत्काएर खोल्ने चेष्टा गरे।

10 तब ती भित्र भएका मानिसहरूले ढोका उधारे र लूत्लाई भित्र ताने र ढोका थुने।

11 त्यसपछि तिनीहरूले ती बाहिर घर धेरै बस्ने सबै बूढा-जवानहरूलाई अन्धा बनाइ दिए। तब तिनीहरूले ढोका खोल्न असमर्थ भए।

सदोमबाट भागे

12 तब ती भित्र भएका दुइजना मानिसहरूले लूत्लाई भने, “तिम्रो घरमा अरू कोही मानिसहरू छन्? तिम्रा ज्वाँईहरू, छोरा-छोरीहरू अनि जो पनि यस शहरमा छन् भने तिनीहरूलाई शहर छोडनु भनीदेऊ,

13 शहर छोड, किनभने हामी यसलाई नाश गर्न लागेका छौं। परमप्रभुलाई यो थाह भएकोछ यो शहर दुष्टहरूले भरिएको छ अनि उहाँले हामीलाई यो शहर नाश गर्न पठाउनु भएको छ।”

14 तब लूत् बाहिर गए अनि आफ्नो ज्वाँईहरूलाई भने, “उठ अनि यो शहर छोडिदेऊ किनभने परमप्रभुले यस शहरलाई नष्ट पार्नु हुँदैछ।” तर उसका ज्वाँईहरूले सोचे उनी ठट्टा गरिरहेका छन्।

15 अर्को बिहानै उज्यालो हुन लाग्दा ती स्वर्गदूतहरूले लूत्लाई चाँडो गर्न लगाए। तिनीहरूले भने, “हेर, यो शहरलाई दण्ड दिइन्छ। यसर्थ तिम्री पत्नी अनि छोरीहरू जो यहाँ छन् तिनीहरूलाई लिएर शहरबाहिर जाऊ। यसो गरे तिमीहरू यो शहरसितै नष्ट हुने छैनौं।”

16 तर लूत्ले शहर छोड्न आनाकानी गरे। उनी दोमनमा परे। यसर्थ दुइजना स्वर्गदूतले उनलाई, उनकी पत्नी र छोरीहरूलाई आफ्नो हातले समाते अनि उनीहरूलाई सुरक्षित ठाउँमा लगे। परमप्रभु लूत् अनि उनको परिवारप्रति दयालु हुनुहुन्थ्यो।

17 यसर्थ ती दुइ स्वर्गदूतहरूले लूत् र उनको परिवारलाई शहरदेखि बाहिर पुर्याए। तिनीहरू शहरबाहिर आएपछि एकजना स्वर्गदूतले भने, “अब तिमीहरूले शहरतिर फर्केर नहेर्नु, जीवन सुरक्षाको निम्ति भाग, अनि कुनै ठाउँमा पनि नथामिनु बेसीमा कतै पनि नअडिनु। जबसम्म पर्वतमा पुग्दैौ तिमीहरू भाग यदि थामियौ भने तिमीहरू शहरसितै नष्ट हुनेछौं।”

18 तर लूत्ले ती दुई स्वर्गदूतहरूलाई भने, “महाशयहरू हो, यति टाढासम्म भाग्न मलाई कर नलगाउनु होस्।

19 म तपाईंको दासप्रति तपाईंहरू मेरो बचाऊको निम्ति अत्यन्तै दयालु हुनुहुन्छ। तर म यहाँदेखि पर्वतसम्म भागेर जान सक्तिन। यदि म अत्यन्तै ढिलो भएर पर्वतमा पुग्नु नसकेर केही हुनु गर्छ भने? म मर्ने छु।

20 हेर्नुहोस्! यस ठाउँको नजिकै एउटा एकदमै सानो शहर छ र मलाई त्यहाँसम्म मात्र जानु दिनुहोस्। म त्यस शहरसम्म भाग्नु सक्छु र सुरक्षित रहन्छु।”

21 स्वर्गदूतले लूत्लाई भने, “हेर, म तिमीलाई त्यसो गर्नु दिनेछु। म त्यो शहरलाई नाश पार्दिन।

22 तर त्यहाँ छिटो पुग। तिमीहरू त्यस शहर नपुग्नुजेलसम्म म सदोम नाश पार्न सक्तिन।” (सानो शहर हुनाले यसको नाउँ सोअर हो।)

सदोम र गमोराको विनाश

23 घाम झल्कँदै गर्दा लूत् सोअर शहरभित्र पस्दै थिए।

24 त्यति बेले परमप्रभुले सदोम र गमोरालाई नष्ट गर्न शुरू गर्नु भयो। परमप्रभुले आकाशबाट आगो र जल्दै गरेको गन्धक त्यहाँ खसाल्नु भयो।

25 यसरी परमप्रभुले ती शहरहरू नष्ट पार्नु भयो। परमप्रभुले समस्त बेसी उद्दिदहरू र मानिसहरू सबै नष्ट पार्नुभयो।

26 जब तिनीहरू भाग्दै थिए, लूत्की पत्नीले पछाडी फर्केर शहरलाई हेरेन। जब उनले फर्केर हेरेन तिनी नूत्को थुप्रोमा परिणत भइन।

27 त्यसै दिन बिहानै अब्राहाम त्यस ठाउँमा गए जहाँ तिनी परमप्रभुको सामुन्ने उभिएका थिए।

28 अब्राहामले सदोम र गमोरा शहरहरूतर्फ नजर डुलाएर त्यस बेसीको सम्पूर्ण भूमिलाई हेरे। त्यो प्रान्तबाट धुँवाँको मुस्तो गड्ढेको तिनले देखे अनि त्यो तिनलाई भयंकर आगोबाट निस्किएको धुँवाँ जस्तो लाग्यो।

29 त्यस बेसीको शहरहरूलाई परमेश्वरले नाश पार्नु भयो। तर परमेश्वरले जब यस्तो गर्नु भयो उहाँले अब्राहामलाई सम्झनु भयो र तिनको भतिजोलाई बचाउनु भयो। लूत् बेसीको शहरहरूमा बसो-बास गर्दथिए तर शहरहरू नष्ट पार्नुअघि परमेश्वरले त्यहाँबाट बाहिर भगाउनु भयो।

लूत् अनि तिनका छोरीहरू

30 लूत् सोअरमा बस्न डराए र आफ्नी दुवै छोरीहरू लिएर पर्वतको ओडारमा बस्न गए।

31 एक दिन उनका जेठी छोरीले आफ्नो बहिनीलाई भनी, “संसारमा कही पनि पुरुष र स्त्रीहरू विवाह गरेर आफ्नो सन्तान उत्पन्न गर्छन्। तर हाम्रा पिता बुद्ध भई सकेका छन् अनि यहाँ वरिपरि हामीलाई सन्तान उत्पन्न गर्नका लागि समर्थन गर्ने कोही छैन।

32 यसर्थ हामीले हाम्रो पितालाई दाखरस पियाएर मताऊँ र तिनीसित सम्बन्ध गरौं। यसरी हाम्रो परिवारलाई जीवित राख्न आफ्नो पितालाई प्रयोग गर्न सक्छौं।”

33 त्यस रात यी दुइ दिदी-बहिनीहरूले आफ्नो पितालाई मघ दिएर पूरा मताए। तब दिदी चाँहि आफ्नो पिताको ओख्यानमा गई अनि उनीसित सहवास गरी। लूत यति मातेका थिए कति बेला छोरी आई र गई उनलाई थाहा भएन।

34 अर्को दिन दिदीले आफ्नी बहिनीलाई भनिन्, “हिजो राती, म हाम्रा पितासित सुतें। आज राती, फेरि उनलाई मताऊँ अनि तिमी उनको ओख्यानमा जान सक्छौ अनि उनीसित शारीरिक सर्म्पर्क राख्नसक्छौ। यस प्रकार हामी आफ्नो परिवारलाई निःसन्तान हुनबाट बचाउन सक्छौं।”

35 त्यस राती ती दुइ बहिनीहरूले आफ्नो पितालाई दाखरस पियाएर मताए अनि सानी चाँहि छोरी उनको ओख्यानमा गई र सहवास गरी। तर फेरि लूत यति साह्रो मातेका थिए कति बेला को केटी उनको ओख्यानमा सुत्न आई अनि उठेर गई उनलाई पत्तै भएन।

36 लूतका दुबै छोरीहरू गर्भवती भए अनि तिनीहरूका पिता तिनीहरूको नानीहरूका पिता थिए।

37 जेठी छोरीले छोरो जन्माई र उसको नाउँ मोआब राखी। मोआब आजका सबै मोआबी मानिसहरूको पिता हुन्।

38 सानी छोरीले पनि छोरो जन्माई र उसको नाउँ बेनअमी राखी। बेनअमी आजका सबै अम्मोनी मानिसहरूका पिता हुन्।

20

अब्राहाम गरार तिर जान्छन्

1 अब्राहाम त्यस ठाउँ छाडी नेगेब गए। अनि तिनी गरार शहरमा बसे। यो शहर कादेश र शूरको बिचमा पर्छ।

2 जब अब्राहाम गरार गए, तिनले मानिसहरूलाई भने सारा तिनकी बहिनी हुन्। गरारका राजा अबीमेलेकले यो सुने अनि सारालाई पत्नी बनाउनु आफ्ना सेवकहरूलाई लिन पठाए।

3 तर एक रात परमेश्वर उनको सपनामा आउनु भयो अनि भन्नुभयो, “हेर, तँ मरे जस्तै नै छस् किनभने जुन स्त्रीलाई तैले पत्नी बनाएको छस् तिनको पहिले विवाह भएको हो।”

4 तर अबीमेलेक अझ सारासित सुतेका थिएनन्। यसर्थ अबीमेलेकले भने, “हे परमप्रभु, म दोषी छैन। के तपाईंले एक निर्दोष व्यक्तिलाई मार्नुहुन्छ?”

5 अब्राहाम आफैले मलाई भने, ‘ती स्त्री उनकी बहिनी हुन्’ अनि स्त्रीले पनि भनिन्, ‘त्यो मानिस तिनको दाज्यु हुन्।’ यस कारण म पूर्णतः निर्दोष छु अनि जे मैले गरें म दोषी हुने छैन।”

6 त्यसपछि परमेश्वरले अबीमेलेकलाई सपनामा भन्नुभयो, “हो, म जान्दछु तिमी निर्दोष छौ। अनि म यो पनि जान्दछु तिमीलाई थाहा थिएन तिमी के गरिरहेका थियौ। तिमीलाई मैले बचाएँ। मैले तिमीलाई मेरो विस्दृ पाप गर्न दिइन्। त्यो म नै हुँ जसले तिमीलाई त्यस स्त्रीसित सुत्रे अनुमति दियो।

7 यसर्थ अब्राहामलाई उसकी पत्नी फर्काइ देऊ। अब्राहाम एक अगमवक्ता हुन्। उनले तिम्रो निम्ति प्रार्थना गर्नेछन् र तिमी जीवित रहनेछौ। तर यदि तिमीले अब्राहामलाई सारा फर्काएनौ भने म प्रतिज्ञा गर्छु तिमी मर्नेछौ। अनि तिम्रा सबै परिवार तिमीसितै मर्नेछन्।”

8 यसर्थ भोलिपल्ट एकाबिहानै अबीमेलेकले आफ्ना सबै सेवकहरूलाई बोलाए अनि तिनीहरूलाई आफ्नो सपनाको विषयमा बताए। उनका सेवकहरू साह्रै भयभीत भए।

9 त्यसपछि अबीमेलेकले अब्राहामलाई बोलाए भने, “तिमीले हाम्रो निम्ति किन यस्तो गरेका छौ? मैले तिमीलाई के अनिष्ट गरेको थिएँ? तिमीले मेरो राज्यमा निकै कष्ट ल्यायो? तिमीले मसित यस्तो नगर्नु पर्ने थियो।

10 तिमी किन डराएका हो? र किन मसित तिमीले यस्तो व्यवहार गर्यौं?”

11 तब अब्राहामले भने, “म डराएको थिएँ। मैले सोचे यस भूमिमा कसैले पनि परमेश्वरको डर मान्दैन होला यसर्थ मैले सोचे तिमीहरूले सारालाई पाउनका निम्ति मलाई मार्ने छौ।

12 त्यसमाथि, सारा मेरो बहिनी पनि हुन्। तिनी मेरा पिताकी छोरी हुन् तर मेरी आमाकी होइनन्।

13 परमेश्वरले मलाई पिताको घरबाट टाढो पठाउनु भयो। उहाँले मलाई धेरै अञ्चलहरूमा भ्रमण गराउनु भयो। यही कारणले मैले सारालाई भने, ‘यसरी नै तिमीले मलाई यो दया गर्न सक्छौ मानिसहरूलाई तिमी मेरी बहिनी हो भन्नु।’ ”

14 तब अबीमेलिकले बुझे के भएको थियो। यसकारण उनले सारा अब्राहामलाई फर्काइ दिए। अबीमेलिकले अब्राहामलाई भेडा, बाख्रा गाई-गोरू तथा कमारा-कमारीहरू पनि दिए।

15 अबीमेलिकले भने, “यो मेरो देश हो। तिम्रो वरिपरि हेर, तिमी जहाँ इच्छा गर्छौं त्यही बस सक्छौ।”

16 सारालाई अबीमेलिकले भने, “मैले तिम्रो दाज्यू अब्राहामलाई एक हजार चाँदीको टुक्राहरू दिएकोछु। मैले यो देखाउन दिएको हुँ जो घटना भयो त्यसको निम्ति म सहिँ नै दुःखी छु। प्रत्येकले जानून् तिमीले कुनै भूल गरेकी छैनौ।”

17 त्यसपछि अब्राहामले परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे, अनि परमेश्वरले अबीमेलिक, उसकी पत्नी अनि उनकी कमारीहरू सबैलाई स्वास्थ्य पार्नु भयो।

18 किनभने परमप्रभुले अब्राहामकी पत्नी सारासित भएको घटनाले अबीमेलिकको घरमा भएका जम्मै महिलाहरूको गर्भ बन्द गराएर तिनीहरूलाई सन्तान उत्पन्न गर्न अयोग्य बनाइएको थियो।

21

अन्तमा साराको निम्ति एउटा बालक

1 परमप्रभुले सारालाई दया गर्ने प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो। परमप्रभु आफ्नो प्रतिज्ञा अनुसार साराप्रति दयालु हुनुभयो।

2 सारा गर्भवती भइन अनि तिनले बूढाअवस्थामा अब्राहामको निम्ति एउटा छोरा जन्माइन्। ठीक समयमा परमेश्वरले जे वचन दिनु भएको थियो त्यो पुरा भयो।

3 साराले तिनको निम्ति एउटा छोरो जन्माएकी थिइन् उसको नाउँ अब्राहामले इसहाक राखे।

4 परमेश्वरको आज्ञा अनुसार त्यो बालक आठ दिनको हुँदा अब्राहामले उसको खतना गराए।

5 अब्राहाम एक सय वर्ष पुग्दा उसको छोरो इसहाक जन्मियो।

6 अनि साराले भनिन्, “परमेश्वरले मेरो निम्ति हाँसो ल्याउनु भएको छ, प्रत्येक मानिस जसले यो सुन्छ मसँग हाँसेछ।

7 कसैले पनि त्यो सोचेको थिएन अब्राहामको बुढेसकालमा साराले तिनलाई एउटा छोरो जन्माउनेछिन्। तर मैले बूढो अब्राहामको निम्ति छोरो जन्माइ दिएँ।”

घैरेमा कष्ट

8 इसहाक लगातर बढी रह्यो र चाँडै खँदिलो खाना खान शुरू गर्ने भयो। यसर्थ अब्राहामले एउटा ठूलो भोज खुवाए।

9 एकजना मिश्रकी कमारी हागारले अब्राहामको पहिलो छोरो जन्माएकी थिइन्। सारा दिक्क भइन जब उनले हागारको छोरासित आफ्नो छोरा इसहाकलाई खेल्दै गरेको देखिन्।

10 साराले अब्राहामलाई भनी, “त्यो कमारी स्त्री र उसको छोरोलाई खेदि दिनु होस्, तिनीहरूलाई टाढा पठाउनु पर्छ। जब हामी मछौं हामीसँग जे छ हाम्रो छोरो इसहाकले पाउनेछ। म चाँहिदिन कमारी स्त्रीको छोरो हाम्रा छोरो इसहाकको अंशको हकदार होस्।”

11 यसले अब्राहामलाई अत्यन्तै दुःखी बनायो र तिनी आफ्नो छोरा इश्माएलको निम्ति चिन्तित भए।

12 तर परमेश्वरले अब्राहामलाई भन्नुभयो, “त्यो केटा र कमारी स्त्रीको विषयमा तिमी चिन्ता नगर। जे साराले चाहन्छे त्यही गर, इसहाक मात्र तिम्रो उत्तराधिकारी हुनेछ।

13 तर म तिम्रो कमारी स्त्रीको छोरोलाई पनि आशीर्वाद दिनेछु। उ पनि तिम्रो पुत्र हो र उनले पनि आफ्नो परिवारबाट एउटा विशाल राष्ट्र बनाउने छ।”

14 अर्को दिन बिहानै अब्राहामले केही खाने कुरा र पानी ल्याए र हागारलाई दिए। हागारले ती कुराहरू लिई अनि आफ्नो छोरा लिएर हिंडी। हागारले त्यो ठाउँ छोडी अनि बेशेबाबको मरुभूमिमा यता उता घुमी हिंड्न थालिन्।

15 केही समयपछि मशकको पानी सिद्धियो र पिउने पानी पनि थिएन। यसर्थ उनले आफ्नो छोरोलाई पोथ्रोमुनि राखिन्।

16 तब तिनी गइन् अनि आफ्नो छोरादेखि केही पर बसिन्। तिनले आफैलाई यस्तो भनिन्, म मेरो छोरोलाई तिखाले मर्दै गरेको देख्न चाहन्छु। आफ्नो छोराको मृत्यु शोक सही नसक्नु हुनेवाला थियो, तिनी आफ्नो छोराको लागि नराप्छो घतले रून् थालिन्।

17 परमेश्वरले हागारको छोरो रोएको सुन्नु भयो। अनि स्वर्गबाट परमेश्वरका स्वर्गदूत हागार कहाँ आए। उनले सोधे, “हागार तिमीलाई के कष्ट छ? परमेश्वरले बालक रोएको सुन्नुभयो।

18 जाऊ, अनि बालकलाई सहायता गर उसको हात समात अनि सर्ग-सर्गे हिंडाऊ। म उसलाई धेरै धेरै मानिसहरूको पिता बनाउनेछु।”

19 परमेश्वरले हागारको आँखा यसरी उघारी दिनु भयो उनले एउटा पानीको कूवा देखिन्। यसर्थ पानीको कूवामा तिनी गइन् अनि पानीको मशक पहिले भरिन् त्यसपछि छोरोलाई पानी पिउन दिइन्।

20 जबसम्म हागारको छोरो ठूलो भएन परमेश्वर ऊसंग नै रहनु भयो। इश्माएल मरुभूमिमा नै बस्यो र त्यहाँ एक शिकारी भयो। उनले तीर चलाउन राम्ररी सिकेको थियो।

21 उसको आमाेले मिश्र देशबाट उसको निम्ति एउटी दुलही ल्याई दिइन्। इश्माएल पारान मरुभूमिमा बसो-बास गर्न थाल्यो।

अबीमेलिकसित अब्राहामको सन्धि

22 त्यही समय अबीमेलिक र उसको सेनापतिले अब्राहामसित कुरा गरे। तिनीहरूले अब्राहामलाई भने, “तिमी जे पनि गछौं परमेश्वरले तिमीलाई सघाउनु हुन्छ।

23 यसर्थ परमेश्वरको नाउमा मलाई वचन देऊ तिमी म र मेरा नानीहरूसित राम्रो व्यवहार गर्नेछौं। वचन देऊ तिमी, म अनि धर्ती प्रति जहाँ तिमी बाहिरको मानिस जस्तो भएर बसेका छौं दयालु हुने छौं। कसम् पनि खाऊ तिमी म प्रति दयालु हुने छौं जस्तो म तिमीप्रति छु।”

24 अब्राहामले भने, “म शपथ दिन्छु तिमीले मसित जस्तो व्यवहार गरेका छौं त्यही व्यवहार म पनि तिमीसित गर्नेछु।”

25 तब अब्राहामले अबीमेलिकसित नालिश गरे। उनले नालिश गरे कारण अबीमेलिकका नोकरहरूले एउटा पानीको कूवा खोसेका थिए।

26 तर अबीमेलिकले भने, “म जान्दिन कसले यस्तो काम गर्‍यो, तिमीले यस विषयमा मलाई भनेका थिएनौं, नत्र मैले आज भन्दा पहिला नै थाहा पाएँ।”

27 यसकारण अब्राहाम र अबीमेलिकले एउटा सम्झौता गरे। यस सम्झौताको चिन्ह स्वरूप अब्राहामले अबीमेलिकलाई केही भेडाहरू र गाई वस्तुहरू दिए।

28 अब्राहामले सातवटा पाठी अबीमेलिकअधि राखि दिए।

29 अबीमेलिकले अब्राहामलाई सोधे, “तिमीले यी सातओटा पाठीहरू चाँहि किन अलगगै राखेका छौं?”

30 अब्राहामले भने, “जब तिमीले मबाट यी सातवटा पाठीहरू लिन्छौं तब यो प्रमाण हुन्छ त्यो कूवा मैले खनाएको हो।”

31 यसकारण यस घटनापछि त्यस कूवाको नाउँ बर्सेबा भयो। तिनीहरूले यस कूवाको नाउँ यस्तो राखे किन भने यस भूमिमा जहाँ तिनीहरूले एक अर्कालाई वचन दिएका थिए।

32 यस प्रकारले अब्राहाम र अबीमेलिकले बर्सेबामा सम्झौता गरेका थिए। त्यसपछि अबीमेलिक अनि उनको सेनापति पलिशतीहरूको देशतिर फर्किए।

33 अब्राहामले बर्सेबामा एक विशेष रूख रोपे। त्यस भूमिमा अब्राहामले परमप्रभु परमेश्वर जो सधैं जीवित हुनुहुन्छ उहाँसित प्रार्थना गरे।

34 अनि अब्राहाम बाहिरको मानिस जस्तो भएर धेरै वर्षसम्म पलिशतीहरूको देशमा बसे।

22

अब्राहाम, तेरो छोरोलाई मार

1 ती कुराहरू भइसकेपछि परमेश्वरले अब्राहामको जाँच लिने निर्णय लिन भयो। परमेश्वरले तिनलाई भन्नुभयो, “अब्राहाम!”

अनि अब्राहामले भने, “हजुर!”

2 तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “मोरीयाह भूमिमा तिमी छोरोलाई लैजाऊ। मोरीयामा मेरो निम्ति बलिदान स्वरूप तिमी छोरो बलि देऊ। तिमी छोरो चाँहि इसहाक हुनु पर्छ तिमी एउटा छोरा जुन छोरालाई तिमी बढी माया गर्छौं। त्यहाँको कुनै एउटा पर्वतमा तिमी छोरोलाई होमबलि चढाऊ। कुन चाँहि पर्वतमा बलिदान चढाउनु पर्छ त्यो म बताउनेछु।”

3 बिहान अब्राहाम उठे अनि गधामा लगाए कसे। अब्राहामले आफूसंग छोरो इसहाक र दुइ जना नोकरहरू पनि लगे। तिनले बलिको निम्ति दाउरा काटे अनि परमेश्वरले बताउनु भएको ठाउँमा गए।

4 तीन दिनसम्म यात्रा गरेपछि अब्राहामले माथितिर हेरे अनि तिनीहरू जानु पर्ने ठाउँ देखे।

5 त्यसपछि अब्राहामले कमाराहरूलाई भने, “गधासित यही पर्छ। म छोरोसित त्यस ठाउँमा जानेछु, अनि उपासना गर्नेछौं। अनि केही बेरपछि तिमीहरू भएको ठाउँमा हामी फर्कनेछौं।”

6 अब्राहामले होमबलिको निम्ति दाउरा उठाएर छोरोको काँधमा राखि दिए। तिनले एउटा विशेष काट्टने हतियार र आगो पनि लगे। त्यसपछि अब्राहाम र तिनको छोरो आराधना गरिने ठाउँमा गए।

7 इसहाकले आफ्नो पिता अब्राहामलाई सोध्यो, “बुबा!”

अब्राहामले उत्तर दिए, “भन, छोरा।”

इसहाकले भने, “म दाउरा र आगो देख्छु तर होम बलिको निम्ति दिनु पर्ने थुमाचाँहि कहाँ छ?”

8 अब्राहामले उत्तर दियो, “छोरो परमेश्वर आफैले बलिदानको निम्ति थुमा बन्दोबस्त गरिदिनु हुँदछ।”

यसरी अब्राहाम र तिनको छोरो इसहाकसँगै बलिदिने ठाउँमा पुगे।

9 तिनीहरू त्यही निर्दिष्ट जग्गामा पुगे जहाँ परमेश्वरले अह्वाउनु भएको थियो। त्यहाँ अब्राहामले वेदी बनाए अनि त्यसपछि वेदी माथि दाउरा राखेर आफ्नो छोरोलाई बाँधी वेदीमाथि राखिएको दाउरामाथि राखे।

10 तब तिनले काट्ने हतियार लिएर इसहाकलाई मारन तत्पर भए।

11 तर अब्राहामलाई परमप्रभुका स्वर्गदूतले बाधा दिए। स्वर्गबाट स्वर्गदूतले बोलाए अनि भने, “अब्राहाम, अब्राहाम!” अब्राहामले उत्तर दिए, “हजर!”

12 स्वर्गदूतले भने, “तिम्रो छोरोलाई नमार। उसलाई कुनै प्रकारको चोट पनि नलागोस्। मैले साँच्चै नै थाहा पाएँ तिमिले परमेश्वरलाई सम्मान गर्छौं अनि उहाँको आज्ञा पालन गर्छौं। तिमिले आफ्नो एक मात्र छोरोलाई मेरो निम्ति मारन तयार भएको पनि मैले देखें।”

13 तब अब्राहामले त्यहाँ एउटा थुमा देखे। त्यो भेडाको पाठाको सीङ पोश्रामा अडकिएको थियो। यसर्थ अब्राहामले त्यो थुमालाई मारे अनि आफ्नो छोराको बलिको सट्टामा त्यसलाई परमेश्वरको बलिदानको रूपमा चढाए।

14 यसकारण अब्राहामले त्यस ठाउँको नाउँ, “यहोवा यिरे” राखे। आज पनि मानिसहरूले भन्छन्, “यस पर्वतमाथि परमप्रभुलाई देखिन सकिन्छ।”

15 परमप्रभुका स्वर्गदूतले दोस्रो पल्ट अब्राहामलाई बोलाए।

16 ती स्वर्गदूतले भने, “तिमिले मेरो निम्ति आफ्नो छोरो मारन तत्पर थियो, यसर्थ तिमिले यस्तो गरेको हुनाले म यो प्रतिज्ञा गर्छु।

17 म तिमिलाई साँचो रूपले आशीर्वाद दिन्छु। म तिमिलाई आकाशका ताराहरू भन्दा धेरै सन्तान दिन्छु। तिम्रा मानिसहरू समुद्रको किनारमा भएको बालुवाको कणभन्दा पनि वेशी हुनेछन्। अनि ती तिम्रा मानिसहरू आफ्ना आफ्नो शत्रुहरूका शहरहरू जितेर बस्नेछन्।

18 अनि तिम्रा सन्तानहरूले संसारका सबै राष्ट्रहरूले आफ्ना निम्ति आशीर्वादको रूपमा पाउनेछन्। म यसै गर्नेछु किनभने तिमिले मेरा आज्ञाहरू मानेकाछौ।”

19 त्यसपछि अब्राहाम आफ्नो नोकरहरू भएको ठाउँमा गए। तिनीहरू सबै बर्सेबा फर्के अनि अब्राहाम त्यहाँ धेरै समयसम्म बसे।

20 तब अब्राहामले खबर पाए, “उनको भाइ नाहोर र उनकी स्वास्री मिल्कासित पनि नानीहरू थिए।

21 तिनीहरूको जेठो छोराको नाउँ ऊज, माहिलो छोराको नाउँ बूज र साइलोको नाउँ कमूल थियो। कमूल आरामका पिता हुन्।

22 तब त्यहाँ केसेद, हजो, पिलदाश, यिदलाप र बतूल थिए।”

23 बतूल रिबेकाको पिता थिए। मिल्काह यी आठजना छोराहरूकी आमा थिइन्, अनि नाहोर पिता थिए। नाहोर अब्राहामको भाइ थिए।

24 नाहोरको उसकी नोकनी स्मबाट पनि अन्य चार छोराहरू थिए, ती छोराहरू तेबह, गहम, तहस र माका थिए।

23

साराको मृत्यु

1 सारा एक सय सन्ताईस वर्षसम्म बाँचिन्।

2 अनि कनान देशको किर्यतअर्बा (हेब्रोन) शहरमा मरिन्। अब्राहाम आफ्नी पत्नीको मृत्युमा दुःखी भए अनि उनको निम्ति रोए।

3 त्यसपछि अब्राहामले आफ्नी मेकी स्वास्रीलाई छोडेर हिती मानिसहरूसित कुरा गर्न गए।

4 उनले भने, “म यस प्रदेशको बासिन्दा होइन। यहाँ त म केवल यात्री हुँ यसर्थ मेरी पत्नीको लाश गाडनुको निम्ति कहीं जग्गा छैन, म अलिकति जग्गा चाहन्छु म त्यो लाश गाड्न सकूँ।”

5 ती हिती मानिसहरूले अब्राहामलाई उत्तर दिए,

6 “महाशय सुन्नु होस्, तपाईं हामीहरूमाझ परमेश्वरका एकजना मानिस हुनुहुन्छ यसर्थ हाम्रो चिहान घारीमा तपाईं जहाँ मन पराउनु हुन्छ त्यहाँ फिक्री नगरी आफ्नो पत्नीको लाश गाड्न सक्नु हुन्छ। तपाईंकी पत्नीको लाश गाड्न यहाँ हामी मध्ये कसैले पनि बाधा दिन सक्तैनौ।”

7 अब्राहाम उठे अनि मानिसहरूको सामुने शिर निहराए।

8 तिनले तिनीहरूलाई भने, “यदि तपाईंहरू साँच्चै मेरी पत्नीको लाश गाड्नको निम्ति सहायता गर्नु हुन्छ भने मेरो कुरा सुन्नु होस् र सोअरको छोरो एप्रोनसित मेरो निम्ति कुरा गरिदिनु होस्।

9 उसलाई भन्नु होस् उसको खेतको आखिरमा मकपेलाको ओडार छ र उनले मलाई त्यो मेरो दाममा चिहान बनाउन दियोस्।”

10 एप्रोन तिनीहरू कै बीचमा थियो। उनले अब्राहामलाई उत्तर दियो।

11 “होइन, महाशय। म तपाईंलाई जमीन दिनेछु। यी सब मानिसहरूकोअधि म तपाईंलाई ओडार दिनेछु जसको फलस्वरूप तपाईंले त्यस जग्गामा आफ्नी पत्नीको लाश गाड्न सक्नु हुन्छ।”

12 तब अब्राहामले हिती मानिसहरूको अधि शिर निहुराए।

13 ती सबै मानिसहरूको सम्मुख अब्राहामले एप्रोनसित भने, “तर म त खेतको पुरै मोल दिन चाहन्छु। मैले दिएको दाम स्वीकार गर्नु होस्। म मेरा मर्नेहरूलाई त्यहाँ गाड्छु।”

14 एप्रोनले अब्राहामलाई उत्तर दियो,

15 “हे महाशय मेरो कुरा सुन्नु होस्। त्यस जग्गाको दाम त चार सय चाँदीको शेकेल हुन सक्छ जो तपाईं र मेरो निम्ति यो कुनै ठूलो कुरा होइन। तपाईंले आफ्नी पत्नीको मृत देह त्यहाँ गाड्नु होस्।”

16 अब्राहामले एप्रोनको कुरा माने अनि हिती मानिसहरूको सामुन्ने तिनले चार सय सिक्का चाँदी तौलीएर जमीनको धन्धा गर्ने व्यापारीको हातमा थमाई दिए।

17-18 यसरी एप्रोनको खेतको मालिक बद्दिएर अब्राहाम बनिए। त्यो जग्गा मग्नेको पूर्व मकपेलामा थियो र त्यसभित्र भएका ओडार र स्खहरू थिए। शहरका सबै मानिसहरू जो शहरको फाटकमा भेला भएका थिए, तिनीहरूले एप्रोन र अब्राहाम बीच भएको सौदा देखे।

19 तब अब्राहामले उनकी पत्नीको मृत शरीरलाई मकपेलाको चउरमा कनान देशको हेब्रोन (मग्ने) को छेउमा गुफामा गाडे।

20 अब्राहामले त्यो जमीन र ओडार हिती मानिसहरूको अधि किने अनि त्यो तिनको कान्नी रूपले भयो अनि तिनले त्यो जमीन चिहान घारीको निम्ति प्रयोग गरे।

24

इसहाककी पत्नी

1 अब्राहाम दीर्घ जीवन बाँचे अनि अत्यन्तै वृद्धा भएका थिए र त्यो समय भरि तिनले गरेका प्रत्येक कुरालाई परमप्रभुले आशीर्वाद दिनु भयो।

2 अब्राहामको सबभन्दा पुरानो अनि प्रमुख सेवक तिनको प्रत्येक चीजको जिम्मेवार थियो। अब्राहामले उसलाई आफू भएको ठाउँमा बोलाए अनि भने, “तेरो हात मेरो तिघामुनि राख।

3 अब्न म चाहन्छु तैसै मलाई एउटा वचन दे। पृथ्वी अनि स्वर्गका परमप्रभु परमेश्वरको अधि तैले मलाई वचन दे कनान देशकी कुनै पनि कन्यासित मेरो छोरोको विवाह हुन दिने छैनस्। हामी तिनीहरूको बीचमा बस्छौं तर तैले कनानी कन्यासित उसलाई विवाह गर्न दिने छैनस्।

4 तँ तेरो आफ्नै देशमा गएर मेरो छोरो इसहाकको निम्ति एउटी कन्या लिएर आइज।”

5 त्यस नोकरले अब्राहामलाई भने, “हुन सक्छ कन्याले मसँग यहाँ आउने इच्छा गरिनन् भने के म तपाईंको छोरोलाई मेरो देशमा लैजाउँ?”

6 अब्राहामले उसलाई भने, “होइन, तैसै मेरो छोरोलाई त्यस देशमा नलैजा।

7 परमप्रभु, स्वर्गका परमेश्वरले मलाई मेरो जन्म थलोबाट यस भूमिमा ल्याउनुभयो। त्यो देश मेरो पिता अनि उनको परिवारको निम्ति थियो। तर परमप्रभुले म र मेरो परिवारलाई यो नयाँ भूमि दिने प्रतिज्ञा गर्नु भयो। परमप्रभु आफैले तिमीलाई लिएर जानका लागि एकजना स्वर्गदूत पठाउनु ताकि मेरो छोरोले बेहुली रोज्न सक्छ अनि यहाँ ल्याउँछ।

8 तर यदि केटीले तिमीसँग आउन अस्वीकार गर्छ भने तिमी आफ्नो वचन पूरा गर्नका लागि बाध्य हुनु पर्ने छैन। त्यहाँ मेरो छोरोलाई न लैजाऊ।”

9 यसर्थ त्यो नोकरले आफ्नो हात आफ्ना मालिक अब्राहामको तिघा मुनि राखेर कसम खाए।

खोज शुरू हुन्छ

10 त्यो नोकरले अब्राहामबाट दशवटा ऊँट लियो अनि ऊ त्यस ठाउँबाट हिंड्यो। नोकरले धेरै प्रकारको राम्रा-राम्रा उपहारहरू लिएर गयो। ऊ नाहोरको शहर मेसोपोटामिया गयो।

11 त्यो नोकर शहर बाहिरको क्वामा गयो जहाँ साँझमा ब्रीहरू पानी लिन घरबाट बाहिर आउँथे। त्यस नोकरले त्यहाँ ऊँटहरूलाई घुँडा टेकाएर बसायो।

12 त्यस नोकरले भने, “हे परमप्रभु! तपाईं मेरा मालिक अब्राहामको परमेश्वर हुनुहुन्छ। आज उनको छोरोको निम्ति मलाई एउटी दुलही हासिल गराई दिनु होस्। कृपा गरी मेरा मालिक अब्राहामको निम्ति यति गरिदिनु होस्।”

13 म यहाँ पानीको कूवाको छेउमा बस्छु अनि पानी लिनको निम्ति कन्याहरू शहरबाट आइरहेका छन्।

14 म विशेष एउटा चिन्हको निम्ति हेरिरहनेछु जसद्वारा म जान्न सक्ँुं कुन चोँहि केटी इसहाकको निम्ति असल हुन सक्छे। यो एउटा विशेष चिन्ह हो: म कन्यालाई भन्नेछु ‘दया गरी पानीको गाग्री तल राख म पानी पिउन सक्ँुं।’ जब त्यस कन्याले भन्छिन, ‘लौ पानी खाऊ, म तपाईंको ऊँटलाई पनि पानी दिन्छु,’ तब मलाई यो पक्का हुन्छ त्यो कन्या इसहाकको निम्ति योग्य छे। यदि यस्तो भयो तपाईंले प्रमाणित गराई दिनु हुन्छ त्यो कन्या इसहाकको निम्ति योग्य हुन्छे अनि म पनि यो सम्झनेछु तपाईंले मेरा मालिक अब्राहामको निम्ति दया गर्नु भयो।”

एउटी दुलही पाइयो

15 तब नोकरको प्रार्थना शेष हुनअघि नै रिबेका नाउँ भएकी एउटी कन्या त्यहाँ आई। रिबेका बत्एलकी छोरी थिइ। बत्एल अब्राहामको भाइ नाहोर अनि मिल्काको छोरो थियो। रिबेका आफ्नो काँधमा पानीको गगो लिएर कूवामा आएकी थिइन।

16 तिनी अत्यन्तै सुन्दरी तरूणी थिइन जो सँग कुनै मानिस सुतेका थिएनन्। तिनी आफ्नो गाग्रीमा पानी भर्न कूवाको नजिक आइन्।

17 तब त्यो नोकर त्यस केटी भएकोमा दारुर पुग्यो अनि भने, “दया गरी तिम्रो गाग्रीबाट मलाई पानी पिउन देऊ।”

18 रिबेकाले तुरन्तै काँधबाट गाग्री तल राखेर उसलाई पानी पिउन दिइ। उनले भनी, “महाशय, पानी पिउनुहोस्।” उनले त्यस नोकरलाई केही पानी पिउन दिइ शेष मात्र गरेकी थिइ।

19 उनले भनी हालीन, “म तपाईंको ऊँटहरूको निम्ति पनि केही पानी दिन्छु।”

20 त्यसपछि रिबेकाले गाग्रीमा रहेको पानी सबै ऊँटहरूको निम्ति पिउन राखिएको द्रोणिकामा खन्याई। तब ऊ पानी ल्याउन कूवामा गई अनि सबै ऊँटहरूलाई पानी खुवाई।

21 त्यस नोकरले रिबेकालाई राख्री हेर्‍यो। त्यो निश्चित हुन चाहन्थ्यो परमप्रभुले उसको प्रार्थना सुन्नुभयो र उसलाई उत्तर दिनु भयो अनि उसको यात्रा सफल पारिदिनु भयो।

22 ऊँटहरूले पानी खाईसके पछि उनले रिबेकालाई आधा शेकेल तौलको सुनको एउटा नत्थी र दश शेकेल तौलको सुनको दुइवटा बालाहरू पनि दियो।

23 त्यस नोकरले उसलाई सोध्यो, “तिम्रा पिता को हुनुहुन्छ? अनि के उहाँको घरमा मेरो दललाई बास बस्ने ठाउँ छ?”

24 रिबेकाले उत्तर दिइ, “मेरा बुबा बत्एल हुनुहुन्छ। उहाँ मिल्का र नाहोरका छोरा हुनुहुन्छ। तपाईंका ऊँटहरूको निम्ति पराल र तपाईंको निम्ति बास बस्ने ठाउँ छ।”

25 उनले फेरि भनिन्, “हजुर हामीसँग पराल र चारो दुवै अनि तपाईंहरूको लागि सुत्र एउटा कोठा पनि छ।”

26 त्यो नोकर निहुरियो अनि परमप्रभुको उपासना गर्यो।

27 त्यसले भने, “परमप्रभु मेरा मालिकका परमेश्वर, तपाईं धन्य हुनुहुन्छ। परमप्रभु मेरा मालिकको निम्ति दयालु तथा किश्वस्त हुनु भएको छ। मेरा मालिकको छोरोको निम्ति योग्य केटी भएकोले मलाई परमप्रभुले डोर्याएर ल्याउनु भयो।”

28 तब रिबेका दारुर गई अनि आफ्नो परिवारलाई यो विषय वृत्तान्त बताई।

29 रिबेकाको दाज्यू थियो। उसको नाउँ लाबान थियो। रिबेकाले त्यस मानिसले भनेको सबै कुरा सुनाई।

30 लाबानले उनले भनेको सुनिहेको थियो अनि जब उनले रिबेकाको नाकमा सुनको नत्थ र हातमा बालाहरू देख्यो ऊ कूवामा दारुँ गए। अनि त्यहाँ कूवामा त्यो मानिस आफ्नो ऊँटहरूको नजिक उभिरहेको थियो।

31 लाबानले भने, “महाशय, तपाईं यहाँ बाहिर नउभिरहोस्, तपाईंलाई हाम्रो घरमा स्वागत छ। विश्राम गर्न मैले तपाईंको निम्ति एउटा कोठा र ऊँटहरूलाई बस्ने ठाउँ ठीक पारेकोछु।”

32 यसर्थ अब्राहामको सेवक लबनानको घरभित्र गए अनि ऊँटहरूबाट भारी झार्न सघायो। उसले ऊँटहरूका लागि पराल ल्यायो। उनले पानी पनि तयार राख्यो ताकि सेवक अनि मानिसहरू जो उनीसँग थिए आफ्नो गोडा धुन सकुन।

33 लाबानले त्यस नोकरलाई खानु पनि दियो तर उनले खानु मानेन र भने, “म यहाँ किन आएको हुँ, जबसम्म म त्यो बताउँदिन, म खाने छैन।”

यसकारण लाबानले भने, “तब हामीलाई भन्नुहोस्, किन आउनु भएको हो?”

रिबेकाको विषयमा कुराकानी

34 त्यस नोकरले भने, “म अब्राहामको एकजना नोकर हुँ।”

35 परमप्रभुले मेरा मालिकलाई धेरै आशीर्वाद दिनुभएको छ। मेरा मालिक महान मानिस हुनु भएकोछ। परमप्रभुले अब्राहामलाई धेरै बगाल बाख्राहरू र धेरै बथान गाई-वस्तु दिनु भएकोछ। अब्राहामको धेरै धेरै ऊँटहरू र गधाहरू छन् दास-दासी र सुन-चाँदीहरू पनि निकै नै छन्।

36 सारा मेरा मालिक अब्राहामकी पत्नी थिइन् अनि तिनले वृद्धावस्थामा एउटा छोरो जन्माइन् र मेरा मालिकले उनीसंग भएका प्रत्येक चीज आफ्नो छोरोलाई दिएका छन्।

37 मेरा मालिकले मलाई एउटा शपथ गर्न कर लाउनु भयो। मेरो मालिकले मलाई भन्नुभयो, 'तिमीले मेरो छोरोलाई कनानी केटी विवाह गर्न नदिनु। हामी यद्यपि तिनीहरूकै माझमा बस्छौं तर म छोरोले कनानी केटी विवाह नगरोस भन्ने चाहन्छु।

38 यसर्थ तिमि मेरो आफ्नो पिताको भूमिमा जानेछौ र हाम्रो सन्तान भित्रबाट उसको निम्ति एउटी कन्या केटी रोजेर ल्याउने छौ।'

39 मैले मालिकलाई भने, 'हुन सक्छ कन्या मसित यो देशमा नआउलीन्।'

40 तर मेरा मालिकले मलाई भन्नुभयो, 'म परमप्रभुको सेवा गर्छु, अनि परमप्रभुले आफ्नो स्वर्गदूत तँसित पठाउनु हुन्छ अनि तँलाई सहायता गर्नु हुन्छ। मेरो मानिसहरूबीच नै तैले मेरो छोरोको निम्ति एउटी दुलही पाउनेछस्।

41 तर मेरो पिताको देशमा मेरा मानिसहरूले यदि मेरो छोरोको निम्ति दुलही दिन अस्वीकार गरे भने तँ यो शपथबाट मुक्त हुनेछस्।'

42 "आज मैले यो क्वामा आएर परमप्रभुसित बिन्ती गरेँ 'हे परमप्रभु, मेरा मालिकका परमेश्वर, दया गरी मेरो यो यात्रा सफल तुल्याइदिनु होस्।

43 यहाँ यस क्वामा नजिक उभिएर पानी भर्न आउने केटीलाई पखिन्छु। तब म भन्नेछु, "मलाई तपाईंको गाग्रोबाट पानी पिउन दिनु होस्।"

44 योग्य केटीले विशेष प्रकारले उत्तर दिनछे। उनले भन्छे, "यो पानी पिउनु होस्-अनि म तपाईंका ऊँटलाई पनि पानी दिन्छु।" त्यस प्रकारले म चाल पाउनेछु परमप्रभुले मेरा मालिकको छोरोको निम्ति रोज्नु भएको दुलही यही केटी हुनु पर्छ।'

45 "मेरो प्रार्थना शेष हुनु अघि अचम्म हेर; रेबेका क्वामा पानी भर्न आइन्। क्वामा पानी भर्न आउँदा उनको काँधमा एउटा गाग्री थियो। मैले उनलाई अलिकति पानी मागेँ।

46 उनले झट्टै आफ्नो काँधबाट गाग्रो तल झारिन अनि मलाई पानी दिइन्। तब उसले भनिन्, 'यो पिउनु होस् अनि तपाईंका ऊँटहरूको निम्ति केही अरू पनि पानी दिनेछु।'

47 त्यसपछि मैले उनलाई सोधेँ, 'तिम्रा बाबु को हुन्?' तिनले भनिन्, 'मेरा बाबु बतूल हुन्, मिल्का र नाहोकरा छोरा।' तब मैले उनलाई नर्थी र पाखुरामा लाउने बालाहरू दिएँ।

48 मैले मेरो शिर झुक्याएर परमप्रभुलाई धन्यवाद चढाएँ, मैले परमप्रभु मेरा मालिकका परमेश्वरलाई धन्यवाद दिएँ। मलाई सोझै मेरा मालिकको भाइकी नातिनीकोमा पुर्याइदिनु भएकोमा मैले परमप्रभुलाई धन्यवाद दिएँ।

49 अब भन्नु होस्, के तपाईं मेरा मालिकप्रति कृपालु अनि विश्वासी भई उनका छोरोलाई तपाईंकी छोरी दिनु हुन्छ? अथवा उसलाई तपाईंकी छोरी दिनु हुन्छ? भन्नु होस् मलाई त्यपछि मैले के गर्नु पर्छ म बुझ्नेछु।"

50 त्यसपछि लाबान र बतूलले उत्तर दिए, "हामीले थाहा पायौ यो सब परमप्रभुबाट नै भइरहेकोछ, यसर्थ यसकुरालाई बदली गर्ने विषयमा हामी केही पनि भन्न सक्नेनौं।

51 रिबेका यही छे, यसलाई लिएर जाऊ। उनले तिम्रा मालिकका छोरोसित विवाह गरोस्। परमप्रभु यही चाहनु हुँदोरहेछ।"

52 जब अब्राहामको नोकरले त्यो सुन्यो ऊ परमप्रभुअघि भुईंमा निहुरियो।

53 त्यसपछि उनले ल्याएका उपहारहरू रिबेकालाई दियो। उनले राम्रो लुगाहरू र सुन चाँदीका गहनाहरू दियो। उनले रिबेकाको आमा र दाज्यूलाई पनि बहुमूल्य उपहार दियो।

54 त्यसपछि त्यो नोकर र उसगै पुगेको मानिसले खाइपिइ गरेर त्यही रात बिताए। बिहान मात्र चाँडै उठेर तिनीहरूले भने, "अब हामी मालिककहाँ जानै पर्छ।"

55 रिबेकाकी आमा र दाज्यूले भने, "रिबेका हामीसितै केही समयको निम्ति बसोस्। हामीसित त्यो दश दिनसम्म बसोस् र त्यसपछि जान सक्छे।"

56 तर नोकरले तिनीहरूलाई भने, "मलाई पर्खनु नलाउनु होला। परमप्रभुले मेरो यात्रा सफल पार्नु भएकोछ। मलाई मेरा मालिककहाँ फर्केर जानु दिनुहोस्।"

57 रिबेकाको दाज्यू र आमा ले भने, "हामी रिबेकालाई बोलाउनेछौ र उनले के गर्न चाहन्छे सोध्नेछौं।"

58 तिनीहरूले रिबेकालाई बोलाएर भने, "के तँ यी मानिसहरूसँग अहिले नै जान चाहन्छेस्?"

रिबेकाले भनिन्, "अँ, म जान्छु।"

59 यसकारण तिनीहरूले रिबेकालाई अब्राहामको नोकर अनि उसका साथीहरूसित जान दिए। रिबेकाकी सहेली पनि उसैसंग लागीन।

60 जब तिनीहरू जानु तत्पर भए तब तिनीहरूले भने,

“ए हाम्री बहिनी, तिमी हजारौं हजार जनको जननी बन,
र तिमी सन्तानले शत्रुहरूलाई हराओस्, अनि तिनीहरूको शहरहरू कब्जा गरून्।”

61 त्यसपछि रिबेका र उसको सहेलीहरू ऊँटमा चढेर अघि लागे अनि अब्राहामको नोकर र उसको साथीहरू तिनीहरूको पछि लागे। यसरी त्यो नोकरले रिबेकालाई आफूसँगै लिएर घर फर्किन यात्रा शुरू गरे।

62 त्यस बेला इसहाकले बेर-लहै-रोई छोडेर नेगेवमा बस्न शुरू गरेको थियो।

63 एक साँझ इसहाक मैदानमा घुमि रहेको थियो। इसहाकले आँखा उठाएर हेर्दा अनि टाडोमा ऊँटहरू आउँदै गरेको देख्यो।

64 रिबेकाले नजर घुमाई अनि इसहाकलाई देखी। तब तिनी ऊँटबाट ओर्लिन।

65 उनले नोकरलाई सोधी, “हामीहरूसित भेट गर्न त्यहाँ मैदानमा घुमिरहने जवान केटो को हो?”

त्यो नोकरले भने, “यो मेरो मालिकको छोरो हो।” यति सुनेपछि रिबेकाले आफ्नो अनुहार छोपिन।

66 जुन कुराहरू भएका थिए नोकरले इसहाकलाई सबै वृत्तान्त बतायो।

67 तब इसहाकले केटीलाई आफ्नो आमाको पालमा लग्यो। त्यही दिन इसहाकले रिबेकालाई विवाह गर्यो। ऊ रिबेकालाई अत्यन्तै प्रेम गर्थ्यो। यसकारण आफ्नी आमाको मृत्यु पछि उनले धेरै सान्तवना पायो।

25

अब्राहामको परिवार

1 अब्राहामले फेरि विवाह गरे अनि तिनकी नयाँ पत्नीको नाउँ कतुरा थियो।

2 कतुराले जिम्नान, योक्षान, मदान, मिघान, यिशबाक र शूहालाई जन्माइन।

3 योक्षान, शबा अनि ददानका बुबा थिए। ददानका सन्तानहरू, अशशरी, लत्शी अनि लऊम्मी हुन्।

4 एपा, एपेर, हनोक अबीदा अनि एल्दा मिघानका छोराहरू थिए। अब्राहाम र कतुराको विवाहबाट यी नानीहरू भए।

5-6 अब्राहामको मृत्यु हुनु अघि नै आफ्नो नोकनीहरूका छोराहरूलाई केही उपहारहरू दिए अनि तिनीहरूलाई पूर्वतिर पठाइदिए। तिनीहरूलाई इसहाकदेखि टाढा पठाइदिए। त्यसपछि आफूसँग जे जति थियो अब्राहामले इसहाकलाई दिए।

7 अब्राहाम एक सय पचहत्तर वर्षसम्म स्वस्थ थिए।

8 त्यसपछि तिनी दुर्बल भए अनि मरे। तिनी धेरै वर्षसम्म आनन्दपूर्वक बाँचे। तिनलाई तिनका पुर्खाहरूसितै गाडियो।

9 तिनका छोराहरू इसहाक अनि इश्माएलले तिनलाई मकपेलाको ओडारमा गाडे। यो ओडार सोअरको छोरो एप्रोनको खेतमा थियो। यो मप्रेको पूर्वमा थियो।

10 यो त्यही ओडार थियो जुन अब्राहामले हिती मानिसहरूबाट किनेका थिए। अब्राहाम र तिनकी पत्नी सारालाई त्यही ओडारमा गाडे।

11 अब्राहामको मृत्यु भएपछि परमेश्वरले इसहाकलाई आशीर्वाद दिनुभयो अनि तिनी बेर-लहै-रोईमा बसिरहे।

12 इश्माएलको परिवारको सूची यही हो। इश्माएल अब्राहाम र हागारको छोरो थिए। हागार साराकी मीश्र देशी कमारी थिइन।

13 इश्माएलका छोराहरूको नाउँ यस प्रकार थियो। पहिलो छोरो नबायोत थियो। त्यसपछि जन्मनेहरूको सूची अनुसार केदार, अबदेले, मिब्साम,

14 मिश्रमा, दुमा, मस्सा,

15 हदद, तेमा, यतूर, नपीश अनि केदमा थिए।

16 तिनीहरूको पछिल्लभित्र र बाहिरको सम्झौता अनुसार यिनीहरू इश्माएलका छोराहरू थिए।

17 इश्माएल एक सय सैंतीस वर्षसम्म बाँचे। त्यसपछि उनको मृत्यु भयो। अनि उनलाई उनका आफन्तहरू गाडेको ठाउँमा गाडियो।

18 इश्माएलका सन्तानहरू समस्त मरुभूमिको इलाकामा बसे। यिनीहरूको इलाका हवीलादेखि शुरूको नजिक मिश्रको सीमा र यसको पनि अघि अशशरको किनारसम्म थियो। तिनीहरू घुमी हिंडे अनि आफ्नो दाज्यू-भाइ, सन्तानहरू र भूमिमाथि आक्रमण गरिरहे।

इसहाकको परिवार

19 इसहाक अब्राहामको छोरो थियो र यो तिनको वृत्तान्त कथा हो।

20 जब इसहाक चालीस वर्षका भए उनले रिबेका नाउँकी कन्यासित विवाह गरे। रिबेका पद्म-आराम भनिने ठाउँकी थिइन् अनि अरामी बत्एलकी छोरी र अरामी लाबानकी बहिनी थिइन्।

21 इसहाककी पत्नी रिबेका बाँझी थिई। यसर्थ इसहाकले आफ्नी पत्नीका निम्ति परमप्रभुसित प्रार्थना गरे। परमप्रभुले तिनको प्रार्थना सुन्नु भयो अनि रिबेका गर्भवती भइन्।

22 जब रिबेका गर्भवती भइन्, उनले आफ्नो गर्भमा भएको शिशुबाट अत्यन्तै कष्ट सहनु पर्यो। उनको गर्भमा भएको शिशुहरू गर्भभित्रै आपसमा एका-अर्कामा लडाइँ गर्थे। रिबेकाले परमप्रभुसित प्रार्थना गरिन् अनि भनिन्, “मसित यस्तो किन भइरहेकोछ?”

23 परमप्रभुले उनलाई भन्नुभयो,

“तिम्रो कोखमा

दुइवटा राष्ट्रहरू छन्।

दुइवटा राष्ट्रका राजाहरू तिमीबाट जन्मनेछन्,

र तिनीहरू छुट्टिनेछन्।

एउटा छोरो अर्को छोरोभन्दा शक्तिशाली हुनेछ

अनि जेठाले कान्छाको सेवा गर्नेछ।”

24 अनि जब समय पूरा भयो तब रिबेकाले जुमल्याहा छोरा जन्माइन्।

25 पहिलो छोरो रातो वर्णको थियो अनि उसको छाला भुल्लाले बनिएको लुगा जस्तो थियो। यसर्थ उसको नाउँ एसाव राखियो।

26 जब दोस्रो छोरो जन्मियो। उनले पहिलो छोरो एसावको कुर्कुच्चा बलियोसित समतेको थियो। यसैले उसको नाउँ याकूब राखियो। एसाव र याकूब जन्मदा इसहाक साठी वर्ष पुगेका थिए।

27 केटाहरू हलहली बढे। एसाव एकजना सिपालु शिकारी भयो अनि ऊ मैदानतिरै बस्न मन पराउँथ्यो। तर याकूब शान्त स्वभावको थियो अनि पाल भित्रै बस्थ्यो।

28 इसहाकले एसावलाई मन पराउँथिए अनि उनले मारेको जनवारहरूको मासु खान रूचाउँथिए। तर रिबेकाले याकूबलाई माया गर्थिन्।

29 एकदिन एसाव शिकारबाट थाकेर भोकले हतु भए फर्केर आयो। याकूब एक भाँडा सिमी उसिनिरहेको थियो।

30 यसर्थ एसावले याकूबलाई भने, “म भोकले दुर्बल भइरहेकोछु। मलाई त्यो केही रातो सिमी खान देऊ।” (यही कारणले मानिसहरूले उसलाई एदोम भन्ने गर्द थिए।)

31 तर याकूबले उनलाई भने, “पहिला तिमीले मलाई जेठा छोराको जन्मअधिकार बेच्नु पर्छ।”

32 एसावले भने, “म भोकले मर्न आँटेकोछु। यदि म मरे भने मेरो बाबुको सबै सम्पत्तिले पनि केही सहायता गर्न सक्तैन। यसर्थ म मेरो अंश दिइहाल्छु।”

33 तर याकूबले भने, “पहिले मलाई वचन दे तैले मलाई त्यो दिन्छस।” यसकारण एसावले याकूबलाई वचन दियो। एसावले आफ्नो बाबुको सम्पत्तिको आफ्नो ज्येष्ठ-अधिकार याकूबलाई बेचि दियो।

34 तब याकूबले एसावलाई रोटी र भोजन दियो। एसावले खायो, र हिड्यो। यस प्रकारले एसावले यो देखायो आफू पहिलो छोरो भएकोमा उसलाई आफ्नो ज्येष्ठ-अधिकारको कुनै पर्वाह छैन।

26

इसहाकले अबीमेलेकसित झट्टो कुरा गर्छन

1 एकपल्ट त्यहाँ अनिकाल भयो। यो अनिकाल पनि त्यस्तै प्रकारको थियो जुन अब्राहामको समयमा भएको थियो। यसर्थ इसहाक गरार शहरमा पलिशती राजा अबीमेलेककहाँ गए।

2 परमप्रभुले इसहाकसित कुरा गर्नु भयो। उहाँले इसहाकलाई भन्नुभयो, “मिश्र देश नजाऊ, त्यस ठाउँमा जाऊ जुन म तिमीलाई देखाउनेछु।

3 त्यही देशमा बस तब म तलाई सहायता गर्नेछु। म तलाई आशीर्वाद दिनेछु। तेरो परिवार र तँलाई यो सबै देश दिनेछु। म त्यही गर्नेछु जुन मैले तेरो बाबु अब्राहामलाई वचन दिएको थिएँ।

4 म तेरो परिवारलाई आकाशका ताराहरू जस्तै बनाउनेछु। अनि यी सबै भूमिहरू तेरो परिवारहरूलाई दिनेछु? पृथ्वीका सबै राष्ट्रहरूले तेरा सन्तानहरूद्वारा आशीर्वाद पाउनेछन्।

5 म यस्तो यसैले गरिरहेकोछु किनभने तेरो बाबु अब्राहामले मेरो आज्ञा पालन गरे अनि मैले जे जे भने ती सब गरे। अब्राहामले मेरो आज्ञा, मेरो विधिहरू र मेरो नियमहरूको पालन गरे।”

6 इसहाक गारामै बसे।

7 इसहाककी पत्नी रिबेका अत्यन्तै सुन्दरी थिइन। त्यस ठाउँका मानिसहरूले इसहाकलाई रिबेकाको विषयमा सोधे। इसहाकले भने, “यो मेरो बहिनी हो।” इसहाकले रिबेकालाई आफ्नो पत्नी हो भन्न डरायो। इसहाक रिबेकालाई पाउनुको निम्ति मानिसहरूले उसलाई मारन सक्छन् भनेर डराउँथ्यो।

8 जब इसहाक त्यहाँ धेरै दिनसम्म बसे तब एक दिन अबीमेलेकले आफ्नो झ्यालबाट हेरे अनि इसहाक रिबेकासित जिस्की रहेको देखे।

9 अबीमेलेकले इसहाकलाई बोलाए अनि भने, “यो आइमाई तेरी पत्नी रहेछ, तर तैले हामीलाई किन तेरो बहिनी हो भनेर भनिस?”

इसहाकले उसलाई भने, “म डराएँ कतै तिमीले उसलाई आफ्नो बनाउनुको निम्ति मलाई मारनेछौ।”

10 अबीमेलेकले भने, “तिमीले हाम्रो निम्ति नराम्रो काम गर्यौ। हाम्रा कोही पनि मानिस तिमी पत्नीसित सुन्न सक्थ्यो। तब त्यो मानिस ठूलो पापको दोषी हुने थियो।”

11 तब अबीमेलेकले सबै मानिसहरूलाई चेतावनी दिए अनि भने, “तिनीहरूले त्यस मानिस र तिनकी पत्नीलाई नोकसान नपुर्याउनु। यदि कसैले तिनीहरूलाई नोकसान पुर्याउँछ भने उसलाई निम्न्य नै मारिनेछ।”

इसहाक धनी बनिन्छन्

12 इसहाकले त्यस भूमिमा खेती गरे अनि त्यस वर्ष धेरै नै फसल उब्जाए। परमप्रभुले उसलाई धेरै आशिश दिनु भयो।

13 इसहाक धनी भए। उनले त्यस बेलासम्म सम्पत्ति बटुली बसे जब सम्म उसंग धेरैभन्दा धेरै सम्पत्ति भएन।

14 ऊसित धेरै बगाल अनि हल गाई बस्तुहरू थिए। कमारा-कमारीहरू पनि उनकोमा धेरै नै थिए। सबै पलिशतीहरू ऊ सँग आरिस गर्थे।

15 यसैले धेरै वर्ष अघि इसहाकका बाबु अब्राहाम र तिनका नोकरहरूले बनाएका क्वाहरू पलिशतीहरूले ध्वंस पारिदिए। पलिशतीहरूले क्वाहरूमा मैला हालेर भरिदिए।

16 अनि अबीमेलेकले इसहाकलाई भने, “हाम्रो देश छोडी देऊ। तिमी हामी भन्दा धेरै शक्तिशाली भएकाछौ।”

17 यसर्थ इसहाकले त्यो भूमि छोडिदिए अनि गारको उपत्यकामा बसे।

18 त्यस समयभन्दा धेरै अघि अब्राहामले धेरै क्वाहरू खनाएका थिए। जब अब्राहामको मृत्यु भयो, पलिशतीहरूले सबै क्वाहरूमा माटो हालेर पुरिदिए। यसर्थ इसहाक त्यहाँ गएर फेरि ती क्वाहरू खानाए अनि उनका बाबु अब्राहामले जे जे नाउँ ती क्वाहरूको राखेका थिए तीनि नाउँ राखे।

19 इसहाकका नोकरहरूले पनि त्यो सानो नदीको नजिक एउटा क्वा खने। त्यस क्वाबाट पानीको एउटा मूल बग्न थाल्यो।

20 तर जो मानिसहरूले गरार बेसीमा भेडा चराउँथे, तिनीहरूले इसहाकका गोठालासित झगडा गरे। तिनीहरूले भने, “यो पानी हाम्रो हो।” यसर्थ इसहाकले त्यस क्वाको नाउँ एसेक राखे। उनले त्यस क्वाको नाउँ त्यसकारण राखे किनभने त्यही जग्गामा ऊसित ती मानिसहरूले झगडा गरेका थिए।

21 त्यसपछि इसहाकका नोकरहरूले अझ अर्को एक क्वा खने। त्यस जग्गाका मानिसहरूले पनि त्यस क्वाको निम्ति झगडा गरे। यसर्थ इसहाकले त्यस क्वाको नाउँ पनि सित्रा राखे।

22 इसहाक त्यहाँबाट गए अनि फेरि अर्को क्वा खनाए। तर त्यहाँ क्वाको विषयमा कोही पनि झगडा गर्न आएनन्। यसर्थ इसहाकले त्यस क्वाको नाउँ रहोबोत राखे। इसहाकले भने, “अहिले परमप्रभुले हाम्रो निम्ति स्थान पाउनु भएछ। हामी अघि बढ्नेछौं अनि सफल हुनेछौं।”

23 त्यस भूमिबाट इसहाक बेर्शाभा गए।

24 त्यस रात परमप्रभुले इसहाकसित कुरा गर्नु भयो। परमप्रभुले भन्नुभयो, “म तेरो बाबु अब्राहामका परमेश्वर हुँ। नडरा, म तँसित छु र म तलाई आशीर्वाद दिनेछु। मेरो दास अब्राहामको कारणले म तेरो परिवारलाई विशाल बनाउनेछु।”

25 यसर्थ त्यस ठाउँमा इसहाकले एउटा वेदी बनाए अनि परमप्रभुको आराधना गरे। इसहाकले त्यहाँ एउटा पाल अनि त्यहाँ उसका नोकरहरूलाई एउटा क्वा पनि खनाए।

26 अबीमेलेक इसहाकलाई भेट्न गारबाट आए। तिनीसंग आफ्नो सल्लाहकार अहुज्जत र सैन्य सेनापनि पीकोललाई पनि ल्याएको थिए।

27 इसहाकले सोध्यो, “तिमी मलाई भेट्न किन आयौ? तिमी त मसित मैत्री सम्बन्ध राख्दैन थियौ। तिमीले मलाई आफ्नो देश त्याग्नु पनि बाध्य गराएको थियौ।”

28 उसले उत्तर दियो, “अब हामीले बुझ्यौ परमप्रभु तिमीसित हुनुहुन्छ। हामी चाहन्छौ तिमीसित हाम्रो एउटा सम्झौता होस। हामी चाहन्छौ तिमीले हामीलाई एउटा वचन देऊ।

29 हामीले तिमीलाई कुनै नोकसान गरेका थिएनौ र अब तिमीले वचन दिनु पर्छ तिमीले पनि हाम्रो केही नोकसान गर्ने छैनौ। हामीले तिमीलाई पठायौ तर हामीले शान्तिसितै पठायौ। अब यो निश्चित छ परमप्रभुले तिमीलाई आशीर्वाद दिनु भएको छ।”

30 त्यसकारण इसहाकले तिनीहरूलाई उध्य-भोज दिए। तिनीहरू सबैले खाए अनि पिए।

31 अर्को दिन बिहान तिनीहरू प्रत्येक मानिसले कसम खाए अनि त्यसपछि इसहाकले तिनीहरूलाई शान्तिसित विदा दिए अनि तिनीहरू पनि सकुशल फर्के।

32 त्यसदिन इसहाकका नोकरहरू आए तिनीहरूले खनेको कृवाहरूको विषयमा बताए। नोकरहरूले भने, “हामीहरूले ती कृवाहरूबाट पानी पियौ।”

33 यसकारण इसहाकले त्यसको नाउँ शिबा राखे र अहिले पनि त्यस शहरको नाउँ बेशेबा भनिन्छ।

एसाव र उनका पत्नीहरू

34 जब एसाव चालीस वर्ष पुगे उनले हिन्ती स्त्रीहरूसित विवाह गरे। एक जना बेरीकी छोरी यहूदीत थिइन् अर्की एलोनकी छोरी बासमत थिइन्।

35 यी विवाहले इसहाक अनि रिबेकाको मन दुःखले भरिदियो।

27

पैतृकधनखी समस्या

1 इसहाक बूढा भइसकेका थिए र उनका आँखा यति कमजोर भएका थिए उनले राप्परी देख्न सक्ने थिए। एक दिन आफ्नो जेठा छोरा एसावलाई बोलाए भने, “हे मेरो छोरा।”

एसावले उत्तर दिए, “भन्नु होस, बाबु।”

2 इसहाकले भने, “हेर, म बूढा भइसकेकोछु। हुन सक्छ अब म चाँडै मर्नेछु।

3 अब तँ मेरो निम्ति धनु काँड लिएर शिकार खेल्न जा र एउटा जनावर मारेर।

4 मेरो निम्ति स्वादिष्ट भोजन बनाएर मलाई दे, म खान्छु। तब म मर्नुभन्दा पहिले तँलाई आशीर्वाद दिन्छु।”

5 यसर्थ एसाव शिकार खेल्न गए।

जति बेला इसहाकले एसावसँग ती कुराहरू गरे रिबेकाले सुनिरहेकी थिइन्।

6 रिबेकाले आफ्नो छोरो याकूबलाई भनिन, “सुन! तेरो बाबु र दाज्यू कुरा गरिहेको मैले सुनें।

7 तेरो बाबुले भने, ‘मेरो निम्ति एउटा जनावर मार। मेरो निम्ति भोजन बना र म खानेछु। त्यसपछि म मर्नुभन्दा पहिले तँलाई आशीर्वाद दिनेछु।’

8 यसर्थ मेरा कुरा सुन छोरो, र म जसो भन्छु त्यसै गर।

9 आफ्ना बाखाहरू भएको ठाउँमा जा र दुइवटा मजका बाखाहरू लिएर आइज। म तिनीहरूबाट यस्तो स्वादिष्ट भोजन तयार पार्नेछु जस्तो तेरो बाबुले मन पराउँछन्।

10 त्यसपछि तैले तेरो बाबुलाई भोजन पुर्याउनु र उनको मृत्युअघि तँलाई आशीर्वाद दिनेछन्।”

11 तर याकूबले आफ्नी आमालाई भने, “मेरा दाज्यू रौं नै रौं भएको मानिस हुन् म तिनी जस्तो रौं नै रौं भएको मानिस होइन।

12 यदि मेरा बुबा मलाई छुनु हुन्छ, तब उनीले थाह पाउनेछन्, म एसाव होइन। उनले मलाई आशीर्वाद दिने छैनन्। किनभने मैले उनीसँग हिंड्ने प्रयत्न गरे।”

13 यसर्थ रिबेकाले उसलाई भनिन, “यदि केही झमेला उब्जेको खण्डमा म त्यसको दोष स्वीकार्नेछु। मैले भनेको मान अनि गएर दुइवटा छिप्पिका बाखाहरू लिएर आइज।”

14 यसर्थ याकूब बाहिर गए अनि दुइवटा बाखाहरू समाते अनि आमकहाँ ल्याए। उनकी आमाले मासुको उसका बुबाले मन पराउने तरकारी पकाइन्।

15 त्यसपछि रिबेकाले उसको जेठा छोरोले लगाउन मन पराउँने पोशाक ल्याइन्। उनले आफ्नो कान्छो छोरो याकूबलाई त्यो पोशाक लगाउन दिइन्।

16 रिबेकाले बाखाको पाठाका छालाहरू याकूबको गाला अनि हातमा बाँधिदिई।

17 तब उनले याकूबलाई आफूले पकाएको स्वादिष्ट भोजन अनि पोलेको रोटी दिईन।

18 याकूबले आफ्नो बाबुको नजिक गए भने, “बुबा।”

अनि उसको बाबुले सोधे, “के, तँ को होस्?”

19 याकूबले आफ्नो बुबालाई भने, “म तपाईंको जेठो छोरो एसाव हुँ। तपाईंले जे भन्नुभयो मैले त्यही गरे। अब उठ्नुहोस् अनि मैले शिकार गरी मारेको मृगको मासुको स्वाद चाख्नु होस् ताकि तपाईंले मलाई आशिष दिनुहुन्छ।”

20 तर इसहाकले आफ्नो छोरालाई भने, “तैले यति चाँडो शिकार खेल्नी कसरी जनावरहरू मारिस्?”

याकूबले भने, “किनभने परमप्रभु परमेश्वरले मलाई झट्टै नै शिकार फेला पारिदिनु भयो।”

21 तब इसहाकले याकूबलाई भने, “मेरो छोरो, मेरो छेऊमा आइज त, यदि मैले छोएँ भने म जान्न सक्छु साँचै तँ मेरो छोरो एसाव नै होस्।”

22 यसर्थ याकूब आफ्नो बाबु इसहाक छेऊमा गए। इसहाकले छोए अनि भने, “तेरो आवाज याकूबको जस्तो सुनिन्छ, तर तेरा पाखुराहरू रौले भरिएकोले एसाव जस्तै लाग्छ।”

23 इसहाकले यो याकूब नै हो भनी चिन्न सकेनन् किनभने उसको पाखुराहरू एसावको झैं थियो। यसर्थ इसहाकले याकूबलाई आशीर्वाद दिए।

24 इसहाकले सोधे, “के तँ साँचै मेरो छोरो एसाव होस्?”

याकूबले उत्तर दिए, “हो, म एसाव नै हुँ।”

याकूबको निम्ति आशीर्वाद

25 तब इसहाकले भने, “मलाई खाने कुरो ल्याइदो। म त्यो खानेछु अनि तलाई आशीर्वाद दिनेछु।” याकूबले इसहाकलाई खान दिए अनि तिनले खाए। त्यसपछि याकूबले तिनलाई केही दाखरस पनि दिए अनि उनले पिए।

26 त्यसपछि इसहाकले उनलाई भने, “मेरो छोरो, मेरो नजिके आएर मलाई चुम्बन गर”।

27 तब याकूबले आफ्नो बाबुको नजिक गए चुम्बन गरे। इसहाकले तिनका लुगाहरूको गन्ध सुँघे र उनलाई आशीर्वाद दिए। इसहाकले भने,

“मेरो छोरो परमप्रभुबाट आशीर्वाद पाएको
खेतको सुगन्ध झैं होस्।

28 परमप्रभुले तँलाई धेरै वर्षा दिऊन्
जसले गर्दा तँलाई धेरै अन्न र दाखरसहरू प्राप्त होस्।

29 सबै मानिसहरूले तेरो सेवा गरून्।
राष्ट्र तेरो अधि झुकोस्।

तँ आफ्नो दाज्यू-भाइहरूको शासक हुनेछस्।
तेरी आमाका छोराहरू, तँ अधि झुक्नेछन् अनि तेरो आज्ञा पालन गर्नेछन्।

“प्रत्येक मानिस जसले तँलाई सराप दिन्छ उसले सराप पाउँछ,
अनि प्रत्येक मानिस जसले तलाई आशीर्वाद दिन्छ, उसले आशीर्वाद पाउँछ।”

एसावलाई “आशीर्वाद”

30 इसहाकले याकूबलाई आशीर्वाद दिने काम पूरा गरे। याकूबले आफ्नो बाबु इसहाकलाई छोडेर गएको मात्र थिए एसाव शिकारबाट फर्केर आए।

31 एसावले आफ्नो बुबाले मन पराउने परिकारको मासु तयार पारे अनि बुबाकहाँ ल्याए। उनले आफ्नो बुबालाई भने, “बुबा” म तपाईंको छोरो हुँ। उठ्नुहोस् अनि मृगको मासु चाख्नु होस् ताकि तपाईं मलाई आशिष दिनु सक्नुहुन्छ।

32 तर इसहाकले उसलाई सोधे, “तँ को होस्?”

उनले उत्तर दिए, “म तपाईंको छोरो एसाव हुँ। तपाईंको जेठो छोरो।”

33 तब इसहाक छक्क परे र काँपे अनि भने, “त्यो को थियो जसले तँ आउनु भन्दा अधि नै मासु ल्यायो? मैले सबै खाँए अनि त्यसलाई आशीर्वाद दिएँ। अब आशीर्वाद फर्काउन अत्यन्तै ढिलो भयो।”

34 एसावले आफ्नो बाबुको कुरा सुने। तिनी अत्यन्तै क्रोधित भए अनि दुःखी भए। तिनी चिच्याए अनि बाबुलाई भने, “बुबा, मलाई पनि आशीर्वाद दिनुहोस्।”

35 इसहाकले भने, “तेरो भाइले मसित धूत्याईं गर्यो। त्यो आयो अनि तैले पाउने आशीर्वाद लिएर गयो।”

36 एसावले भने, “उसको नाउँ याकूब हो। यो नाउँ उसको निम्ति उपयुक्त छ। उनले मसित दुई पल्ट चलाखी गर्‍यो। उनले मबाट जेठो छोरोको अधिकार खोस्यो अनि अहिले मैले पाउँने आशीर्वाद लग्यो।” त्यसपछि एसावले भने, “मेरो निम्ति केही आशीर्वाद सौँच्च भएको छ?”

37 इसहाकले उत्तर दिए, “छैन, अब एकदमै ढिलो भयो। मैले याकूबलाई तँमाथि शासन गर्ने शक्ति दिएँ। उसका सबै दाज्यू-भाइहरू उसको नोकर हुनेछन् पनि भनै। अनि मैले उसको निम्ति धेरै अन्न फलोस अनि दाखरस होस् भनेर आशीर्वाद दिएँ। अब तेरो निम्ति मेरोमा केही छैन।”

38 तर एसावले आफ्नो बाबुलाई आशीर्वाद मागिरह्यो। “के तपाईंसित खाली एउटै मात्र आशीर्वाद छ, बुबा? बुबा! मलाई पनि आशीर्वाद दिनुहोस्!” एसाव रुन थाले।

39 तब इसहाकले उनलाई भने,

“तँ मलिलो भूमिमा बस्य पाउने छैनस।

तैले आकाशबाट शीत सम्म पनि पाउने छैनस।

40 तैले बाँचनको निम्ति संघर्ष गर्नु पर्छ।

अनि तँ आफ्नो भाइको कमारा बनिनेछस।

तर तैले स्वाधीन हुन युद्ध गर्ने छस।

तैले उसको नियन्त्रणलाई भत्काउने छस।”

41 यस आशीर्वादको कारणले त्यसपछि एसावले याकूबलाई घृणा गर्न थाले। एसावले मनमा सोचे, “मेरा बाबु अब चाँडै मर्नु हुन्छ, अनि त्यसपछि उनको शोक गर्ने समय आउनेछ, तर त्यसपछि म उसलाई मार्नेछु।”

42 एसावको याकूबलाई मार्ने योजना रिबेकाले सुनिन। उनले याकूबलाई बोलाइन् र भनिन, “सुन, तेरो दाज्यू एसावले तँलाई मार्ने षड्यन्त्र रचिरहेको छ।

43 यसर्थ, छोरो, म जे भन्छु त्यही गर। मेरो दाज्यू लाबान हारानमा छ, तँ त्यहाँ जा अनि लुक।

44 त्यहाँ उसित केही समयको निम्ति बस। जब सम्म दाज्यू रिसाउन छाड्दैन त्यतिञ्जेल तँ त्यही बस।

45 केही समयपछि तेरो दाज्यूले तैले उनलाई के गरिस भुल्नेछ। त्यसपछि तँलाई लिन म नोकरहरू पठाउनेछु। म एकै दिनमा दुइवटा छोराहरू हराउनु चाँहदिन।”

46 तब रिबेकाले इसहाकलाई भनिन, “तिम्रो छोरो एसावले हित्ती आइमाईहरू विवाह गरेको छ। म यी आइमाईहरूसित विरक्त भइसकेकी छु, कारण यी आइमाईहरू हाम्रा समाजका होइनन्। यदि याकूबले पनि ती आइमाईहरूबाट नै कसैसित विवाह गरे, म पनि मरिहाल्नेछु।”

28

याकूब पत्रीको खोजीमा

1 इसहाकले याकूबलाई बोलाए अनि उनलाई आशीर्वाद दिए। त्यसपछि इसहाकले उनलाई आज्ञा दिए। उनले भने, “तैले कनानी आइमाईहरू विवाह गर्ने छैनस।

2 यसर्थ यस ठाउँलाई छोडेर पदन-आराममा। तेरी आमाको माइती- घर जा। तेरी आमाको दाज्यू लाबान त्यहाँ बस्छन्। उनको छोरीहरू मध्ये एक जनासित विवाह गर।

3 म प्रार्थना गर्छु जसले गर्दा सर्वशक्तिमान परमेश्वरले तँलाई आशीर्वाद दिनु हुनेछ अनि तेरो धेरै सन्तान हुनेछन्। म प्रार्थना गर्छु तँ एउटा महान राष्ट्रको पिता हुनेछस।

4 म प्रार्थना गर्छु, परमेश्वरले अब्राहामलाई झैं तलाई अनि तेरा सन्तानलाई आशीर्वाद दिनु हुनेछ। अनि म प्रार्थना गर्छु तँ जहाँ बसेको छस त्यही भूमि तेरो हुनेछ। परमेश्वरले अब्राहामलाई दिनु भएको भूमि त्यही हो।”

5 यसर्थ इसहाकले याकूबलाई रिबेकाको दाज्यूको घरमा पठाए। यसर्थ याकूब अरामी बत्पलको छोरो लाबान कहाँ गए। लाबान रिबेकाको दाज्यू थिए। रिबेका एसाव र याकूबकी आमा थिइ।

6 एसावले बुझे उसका बाबु इसहाकले याकूबलाई आशीर्वाद दिए। अनि एसावले बुझे विवाह गर्नको निम्ति याकूबलाई इसहाकले पदन-आराम पठाए। एसावले बुझे इसहाकले याकूबलाई कनानी आइमाई विवाह नगर्नु भनी आदेश दिएका छन्।

7 अनि एसावले बुझे याकूबले आमा-बाबुको कुरा मानेर पदन-आराम गए।

8 एसावले बुझे उनका छोराहरूले कनानी आइमाईहरू विवाह गरेको मन पराउँदैनन्।

9 एसावकी दुइ पत्नीहरू थिए। तर एसाव इश्माएलकहाँ गए र उनकी छोरी महालथसंग विवाह गरे। इश्माएल अब्राहामका छोरा थिए र महालथ नबायोतकी बहिनी थिइन।

परमेश्वरको घर- बेतेल

10 याकूब बर्षेबा छोडेर हारानतिर लागे।

11 याकूबले आफ्नो यात्रा शुरू गर्दा घाम डुबि सकेको थियो। यसर्थ रात बिताउनको लागि याकूब एउटा ठाउँमा गए। याकूबले त्यहाँ एउटा चिहान देखे अनि सुत्रको लागि त्यसैमा आफ्नो शिर राखे।

12 याकूबले सपना देखे। एउटा सिडी पृथ्वीदिखि स्वर्गलोक सम्म पुगेको थियो। याकूबले स्वर्गदूतहरू त्यस सिडीमा तल र माथि गरिरहेको देखे।

13 याकूबले स्वर्गदूतहरूलाई यस लिस्सुमा चढेको र ओर्लेको देखे। उनले परमप्रभुलाई आफ्नो छेऊमा उभिएको देखे। परमप्रभुले भन्नुभयो, “म तिप्रो बाजे अब्राहामको परमेश्वर हूँ। म इसहाकको परमेश्वर हूँ। म तिमीलाई त्यो भूमि दिनेछु जहाँ तिमी सुतिरहेका छौ। म त्यो भूमि तिमी र तिम्रा सन्तानहरूलाई दिनेछु।

14 तेरा सन्तानहरू त्यति विघ्न हुनेछन् जति पृथ्वीमा धूलोको कण छ। तिनीहरू पूर्व, पश्चिम, उत्तर अनि दक्षिणतिर फैलिएर बस्नेछन्। पृथ्वीमा बस्ने सबै जातिले तेरा सन्तानहरूको कारण आशीर्वाद पाउनेछन्।

15 “म तेरो साथमा रहनेछु र तेरो रक्षा गर्नेछु तँ जहाँ गए पनि तँलाई म यहाँ फर्काएर ल्याउनेछु। म तलाई त्यसबेलासम्म छोड्ने छैन जबसम्म तेरो सन्तानहरूलाई म दिएको प्रतिज्ञा मैले पूरा गर्दिन।”

16 तब याकूब ब्यँझेर उठे अनि भने “म जान्दछु परमप्रभु यही ठाउँमा हुनुहुन्छ। तर जबसम्म म सुतेको थिइन तबसम्म मलाई थाहा थिएन परमप्रभु यहाँ हुनुहुन्छ।”

17 याकूब डराए। उनले भने, “यो एउटा दुःखदायी ठाउँ हो। यो केही पनि होइन तर अवश्य नै परमेश्वरको घर हो। यो स्वर्गको द्वार हो।”

18 अर्को दिन बिहान याकूब चाँडै उठे। उनले त्यस चट्टानलाई उठाए अनि त्यसलाई एक छेऊमा खडा पारेर राखे। तब उनले त्यसमा तेल दले। यस प्रकार उनले तस चट्टानलाई परमेश्वरलाई स्मरण गराउने स्तम्भ बनाए।

19 पहिला त्यस ठाउँको नाउँ लूज थियो तर याकूबले त्यसको नाउँ बेतेल राखे।

20 तब याकूबले एउटा प्रतिज्ञा गरे। उनले भने, “यदि परमेश्वर मसँगै रहनु भयो अनि म जहाँ जान्छु त्यहाँ मेरो रक्षा गर्नु भयो भने अनि परमेश्वरले मलाई खान भोजन र लगाउन लुगाहरू दिनु भयो भने।

21 यदि म आफ्नो बुबाकहाँ सुरक्षित र शान्तिसित फर्किन सकें, यदि परमेश्वरले यी सबै कामहरू मेरो लागि गर्नु भयो भने तब परमप्रभु मेरो परमेश्वर हुनु हुनेछ।

22 त्यो ठाउँ जहाँ मैले त्यो ढुङ्गा उभ्याएँ परमेश्वरको पवित्र स्थान हुनेछ अनि परमेश्वरले मलाई जे दिनुहुन्छ त्यसको एक दशांश म तपाईंलाई चढाउनेछु।”

29

याकूबले राहेललाई भेट्छन्

1 तब याकूबले आफ्नो यात्रा जारी नै राख्यो। त्यो पूर्व तिरको प्रान्तमा गए।

2 याकूबले हेर्‍यो अनि उनले मैदानमा एउटा क्वा देख्यो। त्यहाँ त्यो क्वाको छेउमा तीन बगाल भेडाहरू बसिरहेका थिए। ती भेडाहरूले त्यस क्वामा पानी खान्थे। त्यहाँ एउटा ढुङ्गाले त्यो क्वालालाई ढाकेको थियो।

3 जब सबै भेडाहरू त्यहाँ भेला हुन्थे गोठालाहरूले त्यो क्वा माथिको ढुङ्गा पल्टाई दिन्थे। त्यसपछि सबै भेडाहरूले पानी खान्थे र फेरि ती गोठालाहरूले त्यो ढुङ्गाले क्वा छोपिदिन्थे।

4 याकूबले त्यस गोठालाहरूलाई भने, “हे मेराभाइ हो, तिमीहरू कहाँका हो?”

तिनीहरूले उत्तर दिए, “हामी हारानका हौ।”

5 फेरि याकूबले भने, “के तिमीहरूले नाहोरको लाबानलाई चिन्छौ?”

गोठालाहरूले उत्तर दिए, “अँ हामी तिनलाई चिन्छौ।”

6 तब याकूबले भने, “तिनी कुशलै त होलान्?”

तिनीहरूले भने, “तिनी कुशलै छन्। अनि सबै कुराहरू राम्रै छन्। हेर, उनकी छोरी राहेल भेडाहरू लिएर आइरहेकीछिन्।”

7 याकूबले भने, “हेर, अहिले दिउँसो नै छ अनि घाम ढुब्नु अझै घेरै समय बाँकी नै छ। अझै, रात पछि भनेर तिप्रो लागि भेडाहरू जम्मा गर्ने समय भएको छैन। यसर्थ ती भेडाहरूलाई पानी खान देऊ अनि चर्न मैदानमा जान देऊ।”

8 तर ती भेडा गोठालाहरूले भने, “जबसम्म सबै भेडाहरू भेला हुँदैनन् हामी त्यसो गर्न सक्तौंनौं। भेडाहरू भेला भइसकेपछि मात्र हामी क्वाबाट ढुङ्गा पल्टाउँछौं र भेडाहरूले पानी खान्छन्।”

9 याकूब भेडा गोठालाहरूसित कुरा गरीरहेको बेला नै राहेल आफ्नो बाबुका भेडाहरू लिएर आई। (आफ्नो बाबुका भेडाहरूको हेरचाह गर्ने काम राहेलको थियो।)

10 राहेल लाबानको छोरी थिइन्। रिबेका लाबानकी बहिनी अनि याकूबकी आमा थिइन्। जब याकूबले राहेललाई देख्यो, तिनी गए अनि क्वाबाट ढुङ्गा पल्टाएर भेडाहरूलाई पानी खान दियो।

11 त्यसपछि उनले राहेललाई चुम्बन गर्‍यो अनि रोयो।

12 याकूबले उसलाई बतायो त्यो उसको बाबुको परिवारबाट जन्मेको हो। उनले आफूलाई रिबेकाको छोरो भनी चिनायो। यसर्थ राहेल घरतिर दौडिन् अनि आफ्नो बाबुलाई भनिन्।

13 लाबानले आफ्नी बहिनीको छोरोको विषयमा सुने। यसर्थ लाबान उसलाई भेट्न हिंड्यो। लाबानले उसलाई जोडले अँगाल्यो, चुम्‍यो अनि घरमा लिएर गए। याकूबले के भएको थियो सम्पूर्ण घटनाको विवरण दियो।

14 त्यसपछि लाबानले भने, “यो आश्चर्य हो! तिमी हाम्रो आफ्नै परिवारको रहेछौ।” यसकारण याकूब त्यहाँ एक महिना बस्यो।

याकूबसित लाबानको चलाखी

15 एक दिन लाबानले याकूबलाई भने, “तिमी मेरो घरमा बिना तलब काम गर्न उचित होइन कारण तिमी आफन्त नै, तर कमारा होइनौं मैले तिमीलाई के दिनु पर्छ?”

16 लाबानकी दुईवटी छोरीहरू थिए। जेठीको नाउँ लेआ अनि सानी चाँहि राहेल थिइन्।

17 लेआका आँखाहरू सुन्दर थिए तर राहेल मनमोहक र सुन्दरी थिइन्।

18 याकूबले राहेललाई माया गर्दथ्यो। याकूबले लाबानलाई भने, “म सात वर्ष सम्म तपाईंको सेवा गर्छु यदि तपाईंले आफ्नी छोरी राहेलसित मेरो विवाह गर्ने अनुमति दिनु भयो भने।”

19 लाबानले भने, “अरू मानिससित विवाह गर्नुभन्दा तिमीसितै विवाह गर्नु उसको निम्ति राम्रो हुनेछ। यसर्थ मसित बस।”

20 याकूबले सात वर्षसम्म लाबानको सेवा गर्‍यो तर उनले राहेललाई अत्यन्तै माया गरेकोले सात वर्ष समय बिताउन केही गह्रो परेन।

21 सात वर्ष सेवा गरेपछि याकूबले लाबानलाई भने, “राहेललाई मलाई दिनुहोस् म उसलाई विवाह गर्न सकुं। मैले तपाईंलाई गर्नु पर्ने सेवाको अवधि-शेष भयो।”

22 यसर्थ त्यस ठाउँको सबै मानिसहरूको लागि लाबानले भोज गराए अनि

23 त्यस रात उनकी छोरी लेआ याकूबलाई दिए। याकूब र लेआले त्यस रात सहवास गरे।

24 (लाबानले आफ्नी कमारी जिल्पालाई आफ्नी छोरी लेआकी कमारीको रूपमा दिए।)

25 बिहान याकूबले चाल पायो राती ऊसित सुत्ने श्री लेआ थिइन्। याकूबले लाबानलाई भने, “तपाईंले मलाई किन झुक्याउनु भयो। मैले तपाईंको धेरै सेवा गरेँ जसले गर्दा म राहेललाई विवाह गर्न पाऊँ। तपाईंले मलाई किन झुक्याउनु भयो?”

26 लाबानले भने, “हाम्रो देशमा हामी जेठी छोरीको विवाह नभई सानीको विवाह हुन दिदैनौं।

27 विवाह-भोजको हप्ताभरि उसित बस अनि तिमीलाई राहेलसित पनि विवाह गर्ने अनुमति दिन्छु। तर तिमीले अझै सात वर्ष मेरो सेवा गर्नु पर्छ।”

28 यसर्थ याकूबले त्यसै गरे र एक हप्ता पूरा भयो। तब लाबानले आफ्नो छोरी राहेललाई पनि याकूबको पत्नीको रूपमा दिए।

29 (लाबानले आफ्नी कमारी बिलहालाई आफ्नी छोरी राहेलकी कमारीको रूपमा दिए।)

30 यसर्थ याकूबले राहेलसित पनि सहवास गरे अनि उनले लेआलाई भन्दा राहेललाई बढी प्रेम गर्थे उनले लाबानको निम्ति अरू सात साल सेवा गरे।

याकूबको परिवार बढछ

31 परमप्रभुले जान्नु हुन्थ्यो, याकूबले राहेललाई लेआ भन्दाबेशी माया गर्थे। यसर्थ परमप्रभुले लेआलाई एउटा नानी जन्माउन सक्ने योग्य बनाउनु भयो तर राहेल बाँझी रहिन्।

32 लेआले छोरो जन्माई अनि त्यसको नाउँ स्बेन राखीन्। लेआले छोरोको नाउँ यस्तो राखी किनभने उनले भनीन्, “मेरो दुःख परमप्रभुले देख्न भएको छ। मेरा पतिले मलाई प्रेम गर्दैनन्, यसर्थ, अब हनुसक्छ उनले मलाई प्रेम गर्नेछन्।”

33 लेआ फेरि गर्भवती भइन् अनि अर्का छोरो जन्माईन्। उनले त्यस छोरोको नाउँ शिमोन राखीन्। लेआले भनीन्, “परमप्रभुले सुन्नु भयो मैले प्रेम पाइन, यसर्थ उहाँले यो छोरो दिनुभयो।”

34 लेआ फेरि गर्भवती भई र छोरो जन्माई। उनले यो छोरोको नाउँ लेवी राखी। लेआले भनी, “अब, निश्चय मेरा पतिले मलाई प्रेम गर्नेछन्। मैले तिनलाई तीनवटा छोराहरू दिएँ।”

35 त्यसपछि लेआले अझ अर्को छोरो जन्माई र उसको नाउँ यहूदा राखी। लेआले चौथो छोरोको नाउँ यहूदा राखीन कारण उनले भनीन्, “अब म परमप्रभुको प्रशंसा गर्नेछु।”

30

1 राहेलले अनुभव गरिन् उनले याकूबको निम्ति कुनै नानी जन्माउनु सकेकी थिइन्। यसर्थ ऊ आफ्ना दिदीसित डाही भई। यसर्थ राहेलले याकूबलाई भनी, “मलाई नानी दिनु होस् नत्र म मर्नेछु।”

2 याकूब राहेलसित सार्है क्रोधित भयो। उनले भन्यो, “म परमेश्वर होइन। परमेश्वर नै एकजना हुनहुन्छ जसले तिमीलाई बाँझी बनाउनु भयो।”

3 त्यसपछि राहेलले भनी, “तिमीले मेरी कमारी बिल्हालाई राख्न सक्छौ। त्यससित सहवास गर्नुहोस् अनि उनले मेरो निम्ति नानी जन्माउनेछे। तब उनले गर्दा म आमा हुन सक्छु।”

4 यसर्थ राहेलले आफ्नी कमारी बिल्हा आफ्नो पतिलाई दिइ। याकूबले त्यस कमारीसित सहवास गरे।

5 बिल्हा गर्भवती भइन् अनि याकूबको निम्ति एउटा छोरो जन्माई।

6 राहेलले भनी, “परमेश्वरले मेरो प्रार्थना सुन्नु भयो र उहाँले मलाई एउटा छोरो दिने निर्णय गर्नु भयो।” यसर्थ राहेलले छोरोको नाउँ दान राखीन्।

7 बिल्हा फेरि गर्भवती भइन् अनि याकूबको अर्को छोरो जन्माई।

8 राहेलले भनीन्, “मैले मेरी दिदीसित सार्है कठिन प्रतियोगिता गर्नु पर्यो अनि अन्तमा मैले उसलाई जितेँ।” यसर्थ उनले त्यस छोरोको नाउँ नमालि राखीन्।

9 लेआले थाहा पाइन्, उनले नानी पाउन छोडिन्। यसर्थ उनले याकूबलाई आफ्नी नोकनी जिल्पा दिइन्।

10 तब जिल्पाले एउटा छोरो जन्माई।

11 लेआले भनीन्, “म भाग्यमानी हुँ।” यसर्थ उनले छोरोको नाउँ गाद राखीन्।

12 लेआकी कमारी जिल्पाले फेरि अर्को छोरो पाई।

13 लेआले भनीन्, “म एकदमै खुशी छु, अब श्री जातिहरूले मलाई सुखी भन्नेछन्।” यसर्थ उनले त्यस छोरोको नाउँ आशेर राखीन्।

14 हाँको फसल काट्ने समयमा रूबेन खेतमा गए अनि विशेष प्रकारको फूलहरू* पायो। उसले ती फूलहरू आफ्नी आमा लेआका लागि ल्यायो। तर राहेलले लेआलाई भनी, “तिम्रो छोरोले ल्याएको केही फूलहरू मलाई देऊ।”

15 लेआले भनीन्, “तिमीले पहिले मेरा पतिलाई लगिसकेकी छौ, अब मेरो छोरोको विशेष फूलहरू लिने चेष्टा गरिरहेकी छौ।”

तर राहेलले उत्तर दिई, “यदि तिमीले मलाई तिम्रो छोरोले ल्याएको विशेष फूलहरू दियौ भने तिमी आज राती याकूबसित सुत्न सक्छौ।”

16 त्यस राती याकूब खेतबाट घरमा फर्कियो। लेआले उसलाई देखिन् अनि भेट्नु गइन्। उनले भनिन्, “तपाईं आज राती मसित सुत्न पर्छ। म तपाईंसित सुत्न पूर्ण तयार भएकी छु। मैले मेरो छोरोले ल्याएको फूलहरू राहेललाई दिएकी छु।” यसर्थ याकूब त्यस राती लेआसित सुते।

17 तब परमेश्वरले लेआलाई फेरि गर्भवती हुन दिनु भयो, उनले पाँचौं छोरो जन्माइन्।

18 लेआले भनिन्, “परमेश्वरले मलाई इनाम दिनु भएकोछ कारण मैले मेरा पतिलाई आफ्नी कमारी दिएकीछु।” यसर्थ लेआले आफ्नो त्यो छोरोको नाउँ इसाखार राखीन्।

19 लेआ फेरि गर्भवती भइन् अनि छैटौं छोरो जन्माइन्।

20 लेआले भनिन्, “परमेश्वरले मलाई एकदम अमूल्य उपहार दिनु भयो। अब निश्चय याकूबले मलाई ग्रहण गर्नेछन् कारण उनलाई मैले छवटा छोराहरू जन्माइदिएँ।” यसर्थ उनले त्यस छोरोको नाउँ जबलून राखीन्।

21 पछि लेआले एउटी छोरी जन्माई अनि त्यस छोरीको नाउँ दिना राखीन्।

22 त्यसपछि परमेश्वरले राहेलको प्रार्थना सुन्नु भयो अनि राहेललाई नानीहरू जन्माउनु सम्भव गराई दिनु भयो।

23 राहेल गर्भवती भई अनि एउटा छोरो जन्माई। राहेलले भनिन्, “परमेश्वरले मेरो अपमान हटाइ दिनुभयो अनि मलाई एउटा छोरो दिनु भयो।”

* 30:14: विशेष प्रकारको फूलहरू हिब्रू भाषामा यसको अर्थ हुन्छ “प्रेम बिस्वा” मानिसहरूले विच्वास गर्छन् यो बिस्वाले श्रीहरूलाई गर्भवती हुन सहायता गर्छ।

24 यसैकारण राहेले उसको नाउँ यूसुफ यसो भन्दै राखीन, “परमेश्वरले मलाई अझै अर्को छोरो दिऊन्।”

लाबानसित याकूबले चलाखी गर्छ

25 यूसुफ जन्मेपछि याकूबले लाबानलाई भन्यो, “अब मलाई आफ्नै घर फर्की जान दिनु होस।

26 मेरा नानीहरू र पत्नीहरू दिनु होस, तपाईंको निम्ति चौध वर्षसम्म कठोर सेवा गरेर तिनीहरूलाई पाएको हुँ। तपाईं जान्नु हुन्छ मैले तपाईंको निम्ति राम्रो सेवा गरेकोछु।”

27 लाबानले उसलाई भने, “मलाई केही भन्न देऊ। म जान्दछु तिमीले गर्दा नै परमेश्वरले मलाई आशीर्वाद दिनु भएकोछ।

28 भन मैले तिमीलाई के दिनु पर्ने अनि म तिमीलाई त्यो दिनेछु।”

29 याकूबले उत्तर दियो, “तिमीलाई थाहा छ मैले तिम्रो निम्ति कठोर परिश्रम गरेकोछु। मैले हेरचाह गरेकोले तिम्रा पशुहरू पनि बढेका छन् अनि यो असल भएको छ।

30 म आउँदा तिमिसित अलिकति मात्र थियो। तर अहिले धेरै भएका छन्। मैले जे पनि गरे तपाईंको निम्ति, त्यसमा परमप्रभुले आशीर्वाद दिनु भएकोछ। अब आफ्नो निम्ति मैले केही गर्नु पर्ने समय आएको छ र मैले आफ्नो घर बनाउनु पर्छ।”

31 लाबानले सोध्यो, “तब मैले तिमीलाई के दिनु पर्ने?”

याकूबले उत्तर दियो, “तपाईंले मलाई केही दिनु पर्दैन। मैले गरेको कामको निम्ति तपाईंले मलाई ज्याला देऊ म चाहन्छु खाली यही एउटा कुरा मलाई देऊ। म फर्केर जान्छु अनि तपाईंका भेडाहरूको हेरचाह गर्नेछु।

32 तर मलाई आज तपाईंका सबै भेडाहरूको माझबाट जान देऊ अनि थोप्ले या सिंगारे प्रत्येक थुमा मलाई लान देऊ, कालो नयाँ बाख्रा अनि प्रत्येक थोप्ले अनि सिंगारे बाख्रा लान देऊ। यही मेरो ज्याला हुनेछ।

33 भविष्यमा तपाईंले चाल पाउनु हुनेछ म इमानदार छु। तपाईं मेरो भेडाहरू हेर्न आउन सक्नुहुन्छ। यदि कोही भेडा अथवा बाख्रा थोप्ले अथवा सिंगारे नभए तपाईं जान्न सक्नुहुन्छ ती मैले चोरको हो।”

34 लाबानले उत्तर दिए, “तिम्रो कुरा म मान्छु। तिमीले जे भन्यौ हामी त्यही गर्नेछौं।”

35 अनि यसैकारण त्यस दिन लाबानले सबै टाटेपाटे बाख्रा र बाख्रीहरू ती सबै सेतो टाटा भएका अनि प्रत्येक काला भेडाका पाठाहरू आफ्नो बथानबाट निकाले। उनले आफ्नो छोरोलाई तिनीहरूलाई हेरचाह गर्नु भने।

36 यसर्थ छोरो चौहिले सबै दाग भएका भेडा बाख्राहरू लिएर अर्कै भूमिमा गए। तिनीहरू तीन दिनसम्म यात्रा गरे। याकूब बसे अनि रहेको वस्तुहरूको हेरचाह गरे। तर त्यहाँ थोप्ले तथा कालो भेडा बाख्राहरू कुनै पनि थिएन।

37 यसर्थ याकूबले बदाम र पहाडी पिपलका काँचो हाँगाहरू काटेर बोक्रा ताख्यो जसले गर्दा ती हाँगाहरूमा सेतो धर्काहरू भए।

38 याकूबले ती हाँगाहरू पानी भएको ठाउँमा भेडा-बाख्राहरूको अघि राख्यो। जब पशुहरू पानी पिउन आए तब त्यहाँ तिनीहरूले प्रजनन क्रीडा पनि गरे।

39 जब ती पशुहरू ती हाँगाहरूको सामुन्ने प्रजनन क्रीडामा लागे तब तिनीहरूले जो पाठाहरू जन्माए कालो, सिंगारे अनि थोप्ले थिए।

40 याकूबले ती कालो, सिंगारे अनि थोप्ले पशुहरूलाई अरूबाट बेग्लै राख्यो। उनले यसरी आफ्नो पशुहरू लाबानको पशुहरूबाट बेग्लै गर्‍यो अनि तिनीहरूलाई लाबानको भेडा बाख्राहरूसित मिसिन दिएन।

41 जहिले पनि कुनै स्वास्थ्य भेडाहरू प्रजनन क्रीडामा लाग्थे तब याकूबले ती दागवाला हाँगाहरू तिनीहरूको नजरअघि राखि दिन्थ्यो। ती हाँगाहरूको सामुन्ने ती भेडा बाख्राहरूले प्रजनन क्रीडा गर्थे।

42 तर जब कमजोर भेडा बाख्राहरू प्रजनन क्रीडामा लाग्थे तब याकूबले ती हाँगाहरू तिनीहरूको सामुन्नेमा राख्दिन्थ्यो। यसरी कमजोर पशुहरूबाट जन्मेका पाठाहरू लाबानको हुन्थे। स्वास्थ्य पशुहरूबाट जन्मेका पाठाहरू सबै याकूबको हुन्थे।

43 यसरी याकूब धेरै धनी भयो। उसित धेरै भेडा बाख्रा, धेरै नोकरहरू ऊँट र गधाहरू थिए।

31

विदाइको बेला याकूब भागछन्

1 एकदिन याकूबले लाबानको छोराहरू कुरा गरिरहेको सुन्यो। तिनीहरूले भने, “हाम्रा बाबुसित भएको सम्पत्तिहरू याकूबले सबै लग्यो। याकूब धनी मानिस भयो। अनि उनले हाम्रा बाबुको सबै सम्पत्तिहरू लग्यो।”

2 याकूबले तब महसूस गरे लाबानसित उसको सम्बन्ध निश्चय नै पहिले जस्तो छैन।

3 परमप्रभुले याकूबलाई भन्नुभयो, “तिम्रा पुर्खाहरू जहाँ थिए, त्यही तिम्रो भूमिमा जाऊ म तिमीसंग हुनेछु।”

4 यसर्थ याकूबले राहेल र लेआलाई भेडा बाख्राहरू राख्ने खेतमा भेट्नु भन्यो।

5 राहेल र लेआलाई याकूबले भने, “मैले थाहा पाएँ तिम्रा बाबु मसित रिसाएका छन्। तिनी मसित सधैँ पहिले जस्तो राम्रो कुरा गर्दैनन्।

6 तिमीहरू दुवैजनालाई थाहा छ तिम्रा बाबुको निम्ति त्यति मेहनत गरेँ जति मैले गर्न सक्थेँ।

7 तर तिमीहरूका बाबुले मलाई धोका दिए। उनले मेरो ज्याला दश पल्ट बढाई गरे। तर यी सबै समयमा परमेश्वरले मलाई उनको धोकाबाट बचाउनु भयो।

8 “एक पल्ट लाबानले भने, ‘तिमीले थोप्ले जति सबै बाख्राहरू राख्न सक्छौ, यही तिम्रो ज्याला हुनेछ।’ जब उनले त्यसो भने, तब सबै पशुहरूले सिंगारे पाठाहरू बियाए। यसर्थ ती सबै मेरा थिए। तर लाबानले भने, ‘म थोप्ले बाख्राहरू राख्छु। सबै सिंगारे बाख्राहरू तिमी राख्न सक्छौ। त्यही तिम्रो ज्याला हुनेछ।’ तिनले त्यसो भनेपछि सबै पशुहरूले सिंगारे पाठाहरू बियाए।

9 यसर्थ परमेश्वरले सबै पशुहरू तिम्रो बाबुबाट लिएर मलाई दिनु भएको छ।

10 “पशुहरू जब प्रजनन क्रीडामा थिएँ मैले एउटा सपना देखेँ। मैले देखेँ ती सबै नर पशुहरू जो प्रजनन क्रीडामा लागेका थिएँ तिनीहरू मात्र थोप्ले र सिंगारे थिए।

11 परमेश्वरका स्वर्गदूतले सपनामा मसित कुरा गरे। स्वर्गदूतले भने, ‘याकूब।’

“मैले भने, ‘हजुर।’

12 “त्यो स्वर्गदूतले भने, ‘हेर, खाली थोप्ले र सिंगारे बाख्राहरू मात्र प्रजनन क्रीडामा छन्। म यस्तै गराउँदै छु। लाबान तिमीसित सबै भूल काम गरिरहेका छन्। सबै नयाँ जन्मेका पाठा-पाठीहरू तिम्रा हुन भनेर म यस्तो गरिरहेको छु।

13 म तिमी कहाँ बेतेलमा आउने परमेश्वर हुँ। त्यस ठाउँमा तिमीले एउटा वेदी बनायो। तिमीले त्यस वेदीमा भद्राक्षको तेलले अभिषेक गर्‍यो अनि त्यस ठाउँमा तिमीले मसित भाकल गरेका थियो। अब म चाहन्छु तिमी आफ्नो भूमि जहाँ तिमी जन्मेका थियो त्यहाँ जान तयार होऊ।”

14-15 राहेल अनि लेआले याकूबलाई उत्तर दिए, “हामीले हाम्रो बुबाबाट उनको मृत्युपछि पाउने केही छैन। उनले हामीसित पराई जस्तो व्यवहार गरे। उनले हामीलाई तिमीकहाँ बेचिदिए। अनि त्यो बाहेक उनले पैसाको प्रत्येक भाग खर्च गरे जो हाम्रो कारण पाएका थिए।

16 परमेश्वरले हाम्रो बाबुबाट सबै सम्पति लिनु भयो अनि अहिले त्यो हाम्रो र हाम्रो नानीहरूको निम्ति भयो। यसर्थ तिमीले त्यही गर्नु पर्छ, जुन परमेश्वरले गर्नु भन्नु हुन्छ।”

17 यसर्थ याकूब आफ्नो यात्राको निम्ति तयार भयो। उनले आफ्नो पत्नीहरू र नानीहरूलाई ऊँटमाथि राख्यो।

18 तब तिनीहरूले कनान भूमिमा जहाँ उसको बाबु बसे गर्दथिएँ त्यहाँबाट फर्कनको निम्ति यात्रा शुरू गरे। याकूब आफ्ना सबै पशुहरू तिनीहरूको अघि अघि हिंड्यो। पद्मराममा हुँदा जे जति तिनले हासिल गरेका थिएँ प्रत्येक चीज उनले लग्यो।

19 त्यस समय लाबान आफ्नो भेडाहरूको ऊन काट्न गएका थिए। जब ती गएका थिएँ, राहेल उनको घरमा गइन् अनि आफ्नो बाबुको झटो देवता चोरेर ल्याइन्।

20 याकूबले अरामी लाबानलाई धोका दिए। उनले आफू जाने कुरो लाबानलाई भनेनन्।

21 याकूबले आफ्नो जहान परिवार र आफ्ना सबै चीज बीजहरू लग्यो अनि चोँडे हिंड्यो। तिनीहरूले यूप्रेटिस नदी पार गरी गिलादको पहाडी भूमितिर यात्रा गरे।

22 तीन दिनपछि मात्र याकूब भागेको कुरा लाबानले थाहा पाए।

23 यसैकारण लाबानले आफ्ना मानिसहरू भेला गरे अनि याकूबलाई पछ्याउन शुरू गरे। सात दिनपछि लाबानले याकूबलाई गिलादको पहाडी क्षेत्रमा भेटे।

24 त्यस रात परमेश्वर लाबानको सपनामा देखा पर्नु भयो। परमेश्वरले भन्नुभयो, “होशियार हुनु, याकूबलाई जे भन्छौ प्रत्येक शब्दको निम्ति होशियार हुनु।”

चोरिएका देवताहरूको खोजी

25 अर्को दिन बिहानै लाबानले याकूबलाई पक्रिए। याकूबले पर्वतमाथि आफ्नो पाल लगाएको थियो। यसर्थ लाबान अनि उनका मानिसहरूले पनि गिलादको पहाडी ठाउँमा पाल हाले।

26 लाबानले याकूबलाई भने, “मलाई किन धोका दिइस्? मेरो छोरीहरूलाई तैले लडाइँमा कैदी जस्तो बनाएर किन लगिस्?”

27 मलाई नभनी किन भागिस्? यदि मलाई भनेको भए म भोज गराउने थिएँ। त्यहाँ नाच गान हुनेथियो।

28 तैले मेरा नातिहरूलाई म्वाँउँ खान अनि छोरीहरूलाई बिदाइ गर्न पनि दिइन्स्। यो सब गरेर तँ साह्रै मूर्ख भइस्।

29 वास्तवमा तँलाई चोट पुर्याउने शक्ति मसँग छ, तर हिजो राती तेरो बाबुको परमेश्वर मेरो सपनामा देखा पर्नु भयो। कुनै प्रकारले पनि तँलाई चोट नपुर्याउनु भनी मलाई चेतावनी दिनु भयो।

30 म जान्दछु तँ तेरो घर जान चाहन्छस् र त्यसकै निम्ति तँ हिडिस्। तर मेरो घरबाट देवताहरू किन चोरिस्?”

- 31 याकूबले भन्यो, “म डराएको हुनाले तिमीलाई नभनी म हिडे। मैले सोचे तिमीले तिम्री छोरीहरू मबाट खोसेछौं,
- 32 तर मैले तिम्रा देवताहरू चोरेको छैन। यहाँ मसित हुनेहरू जोसित तिम्रो देवताहरू पाइन्छन् त्यस मानिसको हत्या गरिनेछ। तिम्रा मानिसहरू मेरा गवाहीहरू हुनेछन्। तिमीले तिम्रा चीजहरू तलाश गर्न सक्छौं र यदि तिम्रो केही पाइयो भने लान सक्छौं।” (राहेलले लाबानको घरबाट देवताहरू चोरी ल्याएको याकूबलाई थाहा थियो)।
- 33 लाबान याकूबको छाउनीभित्र गएर खोज-तलाश गरे। उनले पहिले याकूबको अनि लेआको पालको तलाश गरे। त्यसपछि दुइ कमारी आइमाईहरू बसेका पालको तलाश गरे। तर ती पालहरूमा उनले खोजेका देवताहरू पाइएनन्। त्यसपछि लाबान राहेलको पालमा गए।
- 34 राहेलले ती देवताहरू ऊँटको जिनमुनि लुकाएकी थिइन् अनि त्यसैमाथि बसेकी थिइन्। लाबानले सम्पूर्ण पाल चहारे र उनले देवताहरू भेट्न सकेनन्।
- 35 अनि राहेलले आफ्नो बाबुसित भनिन्, “बुबा मसित नरिसाउनु है, म तपाईंको अघि उभिन असमर्थ छु कारण अहिले मेरो मासिक धर्म चलिरहेको छ।” यसर्थ लाबानले पालमा खोजी गरे तर उनले देवताहरू कहीं पाएनन्।
- 36 तब याकूब अत्यन्तै क्रोधित भएर भने, “मैले के कसुर गरेको छु? मैले कुन कानून भङ्ग गरेको छु? मलाई खेद र रोक्ने अधिकार तिमीले कसरी पायो?
- 37 मेरो माल समान जे जति छ, सब तलाश गर्‍यो तर कहीं केही पाएनौं, जो तिम्रो हो। यदि तिमीले केही पायो भने तब मलाई देखाऊ। यहाँ राख मेरा मानिसहरूले देख्न सक्न्। मेरा मानिसहरूले निर्णय लिन सक्न् हामी माझ को सही छ।
- 38 मैले बीस वर्ष तिम्रो सेवा गरें। मेरो सेवाकालमा तिम्रो कुनै पनि भेडी र अरू बाख्रीको गर्भपात भएन। अनि मैले तपाईंका भेडोहरूबाट कुनैलाई खाइनें।
- 39 जहिले पनि जङ्गली जनावरले कुनै भेडा अनि बाख्रा खाए, त्यो जङ्गली जनावरले मारेको भेडा अथवा बाख्रको अवशेष मात्रै तिमीकहाँ कहिल्यै ल्याइन्। म सधैं तिमीले मलाई मागेको पूरा दाम तिरिं। म दिन रात लुटिएको थिएँ।
- 40 दिउँसोको घामले मेरो शक्ति नष्ट गर्‍यो अनि रातको चिसोले निद्रा लग्यो।
- 41 बीस वर्षसम्म कमारा झैं तिम्रो सेवा गरें। पहिलो चौध वर्ष तिम्री दुइवटी छोरीहरूको निम्ति अनि पछिको छ वर्ष तिम्रो वस्तुहरू पाउनको निम्ति खेटें। अनि त्यस समयमा तिमीले मेरो ज्याला दश पल्ट हेरफेर गर्‍यो।
- 42 तर मेरा पुर्खाहरूका परमेश्वर, अब्राहामका परमेश्वर अनि इसहाकको परमेश्वरको डर मसित थियो। यदि परमेश्वर मसित नहुनु भएको भए तिमीले मलाई रिती हात फर्काइ दिनेथ्यौं। मैले भोगेको कष्ट परमेश्वरले देख्नु भयो, मैले गरेको काम परमेश्वरले देख्नु भयो, अनि हिजो राती परमेश्वरले प्रमाणित गर्नु भयो कि म सही छु।”
- याकूब र लाबानको सन्धि**
- 43 लाबानले याकूबलाई भने, “यी स्त्रीहरू मेरी छोरीहरू हुन्। यी नानीहरू मेरा हुन्। अनि यी पशुहरू सब मेरा हुन्। यहाँ तिमी जे पनि देख्छौ सबै मेरो हुन्। तर म मेरी छोरीहरू र नानीहरूको विषयमा केही गर्न सकिनें।
- 44 यसर्थ म तिमीसित एक सम्झौता गर्न तयार छु। हामीबीच सम्झौता भएको प्रमाणको रूपमा दुइगाको एउटा थुप्रो बनाऊ।”
- 45 उनले सम्झौता गरेको हो भनी देखाउन याकूबले एउटा ठूलो दुइगा ल्याएर त्यहाँ राख्यो।
- 46 उनले आफ्नो मानिसहरूलाई केही दुइगाहरू ल्याएर थुपार्न लगायो। तब तिनीहरूले त्यो दुइगाको थुप्रो नजिक बसेर खाए।
- 47 लाबानले त्यस ठाउँको नाउँ “यर्गसहदूता” राखे। तर याकूबले त्यस ठाउँको नाउँ गलेद राख्यो।
- 48 लाबानले याकूबलाई भने, “यो दुइगाको थुप्रोले हामी दुवैलाई हामीबीचको ‘सम्झौता’ सम्झना गराउनमा सहायता गर्नेछ।” यस कारण उसले त्यस ठाउँको नाउँ गलेद राख्यो।
- 49 लाबानले भने, “हामी एक अर्कामा छुट्टीदा परमेश्वरले हामीलाई हेर्नुन्।” यसकारण त्यस खाँमोको नाउँ मिस्या राख्यो।
- 50 त्यपछि लाबानले भने, “यदि मेरी छोरीहरूलाई कतै चोट पार्यो भने, याद राख, परमेश्वरले तिमीलाई सजाय दिनु हुनेछ। यदि तिमीले अर्की आइमाई विवाह गरे, याद राख परमेश्वरले हेरि रहनु भएको छ।
- 51 यहाँ यी दुइगाहरू छन् जसले बताउछन् हामीबीच सम्झौता भएको छ।
- 52 दुइगाहरूको थुप्रो र विशेष दुइगाहरूले हामीलाई आफ्नो सन्धि सम्झना गराउन सहायता पुर्याउँछ। तिमीसित लड्न यस दुइगाको पल्लो पटि म कहिल्यै जाने छैन र त्यसरी नै मसित लड्नु तिमी कहिल्यै यो दुइगाबाट यता अघि आउने छैनौं।
- 53 यदि हामीले यो सम्झौता भङ्ग गर्‍यो भने अब्राहामका परमेश्वर, नाहोरका परमेश्वर र उनीहरूको पुर्खाहरूका परमेश्वरले हाम्रो न्याय गर्नुहुनेछ।”
- याकूबका बाबु इसहाकले परमेश्वरलाई “भय” नाउँले बोलाए। यसर्थ याकूबले सम्झौतामा त्यो नाउँ प्रयोग गरे।

54 त्यपछि याकूबले एउटा पशु मार्यो र पहाडमा बलिदान स्वरूपमा चढायो अनि उनले आफ्नो पुरुष मानिसहरूलाई भोजमा भाग लिन निम्तो दियो। खाना शेष भएपछि तिनीहरूले त्यस रात त्यही पर्वतमा बिताए।

55 अर्को दिन बिहानै लामानले आफ्नो नाति-नातिनीहरूलाई म्वाँई खाए अनि छोरीहरूलाई विदा दिए। उनले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिए अनि घरतिर फर्किए।

32

एसावसित फेरि भेट

1 याकूबले पनि त्यो ठाउँ छोड्यो। जब ऊ यात्रा गरिरहेको थियो उनले परमेश्वरको स्वर्गदूतहरूलाई देख्यो।

2 जब याकूबले तिनीहरूलाई देख्यो, उसले भन्यो, “यो परमेश्वरको शिविर हो।” यसैकारण उसले त्यस ठाउँको नाउँ महनोम राख्यो।

3 याकूबको दाज्यू एसाव सईर नाउँको प्रान्तमा बस्दै थियो। त्यो इलाका एदोमको पहाडी भूमिमा थियो। याकूबले एसावकहाँ दूतहरू पठायो।

4 याकूबले आफ्ना दूतहरूलाई भन्यो, “यी कुराहरू मेरा मालिक एसावलाई भन, ‘तपाईंका सेवक याकूब भन्छु: म लामानसँग याति लामो समय सम्म बसिरहेकोछु।

5 मसित गाई, गधा, भेडाहरू र नोकर-नोकनी छन्। महाशय, तपाईंले हामीलाई ग्रहण गर्नु होस् भनी यो समाचार पठाउँदैछु।”

6 ती दूतहरू याकूबकहाँ फर्केर आए अनि भने, “हामी तपाईंका दाज्यू एसावकहाँ गयौं। उनी तपाईंलाई भेट्न चार सय मानिसहरू सहित आउँदैछन्।”

7 त्यस समाचारले याकूबलाई आतंकित बनायो। उनले आफूसित भएका मानिसहरूलाई दुई भागमा बाँड्यो। उनले गाई-वस्तु, भेडा बाख्राहरू र ऊँटहरू दुई भाग पार्यो।

8 याकूबले सोच्यो, “एसाव आएर ध्वंस पारे पनि एक भाग चाँहि भागेर बाँच्न सक्छ।”

9 याकूबले भने, “हे मेरा पिता अब्राहामका परमेश्वर, मेरा पिता इसहाकका परमेश्वर! मप्रमभु तपाईंले मलाई आफ्नो भूमि र परिवार भएको ठाउँमा जान भन्नुभयो। तपाईंले भन्नुभयो तपाईंले मलाई राम्रो गर्नु हुनेछ।

10 तपाईं मेरो निम्ति अति दयालु हुनु हुन्छ। अनि तपाईंले मेरो निम्ति धेरै असल कार्यहरू गर्नु भएको छ। म पहिलो चोटी यर्दन नदी पारी यात्रा गर्दा मसँग टेक्ने लठी बाहेक केही थिएन। तर अहिले मसित यति धेरै चीजहरू छन् म ती चीजहरू दुइ भागमा बाँड्न सक्छु।

11 म तपाईंसित प्रार्थना गर्छु कृपा गरेर मलाई मेरो दाज्यू एसावबाट बचाउनु होस्। म ऊसित डराएको छु। किनभने ऊ आउँछ अनि मलाई मार्नेछ, उनले नानीहरूको आमा तथा नानीहरू पनि मार्नेछ।

12 तर तपाईं आफैले भन्नुभयो, ‘म निश्चय नै तिम्रो उन्नति गराउने छु अनि तिम्रा सन्तानहरू संख्यामा यति धेरै बनाउने छु तिनीहरू समुद्रको बालुकाका कणभन्दा बढी हुनेछन् अनि तिनीहरूलाई गन्ती गर्न सकिन्न।’”

13 अनि याकूबले त्यो रात त्यही बितायो। उनले उसको दाज्यू एसावको निम्ति केही उपहार तयार पार्यो।

14-15 याकूबले दुइ सयवटा बाख्रा, बीसवटा बोका, दुइ सयवटा भेडा, बीसवटा दूलो भेडा, तीसवटा दुधाम् ऊँट माऊहरू बाछाहरू समेत एकतिर छुट्टयायो।

16 याकूबले प्रत्येक बथान पशुहरू आफ्नो नोकरहरूलाई दियो। तब उनले नोकरहरूलाई भने, “पशुहरूको प्रत्येक हुललाई छुट्टयाऊ। मभन्दा अघि जाऊ अनि प्रत्येक हुलको बीचमा केही दूरी होस्।”

17 याकूबले तिनीहरूलाई आदेश दियो। पशुहरूको पहिलो हुलको नोकरलाई उनले भने, “मेरो दाज्यू एसाव जब तेरो अघि आएर सोध्छ, ‘यी कसका पशुहरू हुन्? तँ कहाँ जादैछस्? तँ कसको नोकर होस्?’

18 तैले उत्तर दिनु ‘यी पशुहरू तपाईंको दास याकूबका हुन्। उनले यी सब पशुहरू आफ्नो मालिक एसावलाई उपहार दिन पठाएका हुन्। याकूब पनि हाम्रोपछि आउँदै हुनुहुन्छ।’”

19 याकूबले दोस्रो, तेस्रो नोकरहरू र सबै अरू नोकरहरूलाई पनि यही कुरा गर्नु भनी आज्ञा दियो। उनले भने, “जब तिमीहरूले एसावलाई भेट्छौ तब यही कुरा गर्नु।

20 तिमीहरूले भन्ने छौ, ‘यो तपाईंलाई उपहार हो, अनि तपाईंको दास याकूब पनि मानिसहरूको पछि-पछि आउँदैछन्।’” याकूबले सोच्यो, “यदि यी उपहारहरूसँगै मानिसहरूलाई पठाएँ भने हुनसक्छ एसावले मलाई क्षमा गर्ला अनि मलाई स्वीकार गर्नेछ।”

21 यसकारण उसले पहिला उपहार पठायो अनि ऊ त्यस राती शिविरमा नै बस्यो।

22 त्यसपछि राती उठेर उनले त्यो ठाउँ छोड्यो। उसले आफूसँग दुइ पत्री, दुइ कमारी अनि आफ्नो एघारजना छोराहरूलाई लिएर हिंड्यो। घाटमा पुगेर याकूबले यब्बोक नदी पार गर्यो।

23 उसले आफ्नो परिवारलाई नदी पारी पठायो अनि ऊसंग भएका प्रत्येक चीज नदी पारी पठायो।

परमेश्वरसित लडाइँ

24 याकूब नदी तर्ने अन्तिम मानिस थियो। तर नदी तर्नुअघि जब याकूब एकलै थियो, एकजना मानिस आयो अनि ऊसित कुशती लड्न थाल्यो। त्यस मानिसले घाम झल्किञ्जेलसम्म कुशती लड्यो।

25 त्यस मानिसले थाहा पायो ऊ याकूबलाई जित्नु योग्य छैन। यसैकारण उनले याकूबको नितम्बको खोपिल्टामा हिकायो। याकूबको नितम्ब जोनीबाट फूस्कियो जब ऊ त्यस मानिससंग कुशती लड्दै थियो।

26 तब त्यस मानिसले याकूबलाई भने, “मलाई जान देऊ। सूर्योदय भइरहेको छ।”

तर याकूबले भन्यो, “जबसम्म तिमी मलाई आशीर्वाद दिदिनौ म तिमीलाई जान दिने छैन।”

27 अनि त्यस मानिसले उसलाई भन्यो, “तिम्रो नाउँ के हो?”

अनि याकूबले उत्तर दियो, “मेरो नाउँ याकूब हो।”

28 तब त्यो मानिसले भने, “तिम्रो नाउँ याकूब रहने छैन। अब तिम्रो नाउँ ‘इष्टाएल’ हुनेछ। म तिमीलाई यो नाउँ दिन्छु किनभने तिमीले परमेश्वर र मानिससित युद्ध गरेका छौ अनि तिनीहरू तिमीलाई जित्न अयोग्य भए।”

29 तब याकूबले उनलाई सोधे, “दया गरी मलाई तैपाइको नाउँ बताउनु होस्।”

तर त्यस मानिसले भने, “तिमीले मेरो नाउँ किन सोध्नु पर्यो?” त्यस बेला त्यस मानिसले याकूबलाई आशीर्वाद दियो।

30 यसर्थ याकूबले त्यस ठाउँको नाउँ पनीएल राख्यो। याकूबले भन्यो, “मैले यस ठाउँमा परमेश्वरलाई मुख-मुख देखेको थिएँ तर अझै मेरो जीवन सुरक्षित थियो।”

31 उनले जब त्यो ठाउँ छोड्यो, सूर्य उदायो। याकूब आफ्नो खुट्टाले गर्दा खोल्च्यङ्ग-खोल्च्यङ्ग गर्दै हिंड्दैथियो।

32 यसर्थ आजसम्म पनि इष्टाएलका मानिसहरूले कम्मरको जोडनीको मासु खाँदैनन् कारण त्यही मांसपेशी हो जसमा याकूबलाई चोट लागेको थियो।

33

याकूबको साहस प्रदर्शन

1 याकूबले हेर्यो अनि एसाव आउँदैगरेको देख्यो। एसाव आइरहेको थियो अनि चार सय मानिसहरू ऊसंग थिए। याकूबले आफ्नो परिवारलाई चार दलमा बाँड्यो। लेआ र उसको नानीहरू एउटा दलमा अनि राहेल र यूसुफ अर्को एक दलमा अनि दुइवटी कमारीहरू र तिनीहरूको नानीहरूलाई दुइ दलमा।

2 याकूबले कमारीहरू र तिनीहरूका नानीहरूलाई आगाडि राख्यो। त्यसपछि तिनीहरूको पछि उनले लेआ र उसका नानीहरूलाई राख्यो। अनि अन्तमा याकूबले राहेल र यूसुफलाई राख्यो।

3 याकूब आफैँ तिनीहरूको अगि गए अनि उसको आफ्नो दाज्यको नजिक नपुग्जेल सम्म सात पल्ट भुँइँतिर घोप्ट्यो।

4 एसाव उसलाई भेट्न दगुर्यो अनि उसलाई अँगालो हाल्यो। उनले आफ्नो भाइको छातीमा हात राख्यो र उसलाई म्वाइँ खायो अनि तिनीहरू रोए।

5 त्यसपछि एसावले हेर्यो अनि झीहरू र नानीहरूलाई देखेर भने, “तँसित यी को हुन्?”

याकूबले भने, “यी नानीहरू परमेश्वरले तिम्रा दासलाई दिनु भएका हो। परमेश्वरले मलाई दया गर्नु भएको छ।”

6 त्यसपछि ती दुइ कमारीहरू र नानीहरू एसाव नजिक पुगे अनि उसकोअधि निहुरिए।

7 त्यसपछि लेआ र तिनका नानीहरू एसावकहाँ गए अनि तिनलाई निहुरिए वगे। राहेल र यूसुफले पनि त्यसै गरे।

8 एसावले भने, “आउँदा बाटोमा मैले जो मानिसहरू देखें तिनीहरू को हुन्? अनि ती सब पशुहरू के को निम्ति हुन्?”

याकूबले उत्तर दियो, “तिनीहरू सब तिमीलाई मेरो उपहार हुन जसले गर्दा तिमीले मलाई स्वीकार गर्छौं।”

9 तर एसावले भने, “भाइ, तँले मलाई केही दिनुपर्दैन कारण मसँग प्रशस्त छ।”

10 याकूबले भने, “होइन, म तिमीलाई बिन्ती गर्छु, यदि तिमीले मलाई स्वीकार गर्छौं भने यो मेरो उपहार पनि दया गरी स्वीकार गर्न पर्छ। तिमीलाई दोस्रो पल्ट देख्न पाउँदा म अत्यन्तै आनन्दित छु। मलाई परमेश्वरले अनुग्रहले मिलाए जस्तै लागेको छ। म अत्यन्तै खुशी छु तिमीले मलाई स्वीकार्यो।”

11 यसकारण म बिन्ती गर्छु जो उपहार म दिंदैछु त्यो स्वीकार गर। परमेश्वर ममाथि अत्यन्तै दयालु हुनुहुन्छ। मसँग मेरो आवश्यकताभन्दा बेशी छ।” यसरी याक्बले एसावसित उपहार स्वीकार गर्न बिन्ती गर्यो। यसकारण एसावले याक्बको उपहार स्वीकार गर्यो।

12 त्यसपछि एसावले भने, “अब तैले आफ्नो यात्रा जारी राख्न सक्छस र म तँसँगै जानेछु।”

13 तर याक्बले भने, “तिमीलाई थाहा भयो कि अहिले मेरा नानीहरू एकदमै दुर्बल छन् अनि मैले मेरा भेडाहरू तथा तिनका श्रुमाहरूको पनि हेरचाह गर्नु पर्छ। यदि मैले तिनीहरूलाई दिँउंसा धेरै बेरसम्म हिउँदाँ भने हुन सक्छ ती पशुहरू मर्छन्।

14 यसकारण तिमीअधि जाऊ र म बिस्तारै-बिस्तारै तिप्रोपछि आउँछु। म पशुहरू अनि तिनीहरूका बच्चाहरू बचाऊँको लागि बिस्तारैसित आउँछु, अनि म अत्यन्तै बिस्तार आउँछु कारण मेरा नानीहरू धेरै नथाकुन म तिमीलाई सेइरमा भेट्नेछु।”

15 यसकारण एसावले भने, “तब म मेरा केही साथीहरूलाई तेरो सहायताको निम्ति छोडी दिन्छु।”

तर याक्बले भन्यो, “यो तिप्रो विशेष दया हो। तर यसो गर्नु कुनै आवश्यकता छैन।”

16 यसकारण त्यो दिन एसाव सेइर फर्कियो।

17 तर याक्ब सुक्कोत गए अनि त्यहाँ उनले एउटा घर र पशुहरूको निम्ति सानो खोर बनायो। यही कारणले यस ठाउँको नाउँ सुक्कोत राखियो।

18 यसर्थ याक्ब पढन-आरामबाट कनान देशको शेकेमसम्म सुरक्षित यात्रा गरेर आयो। उनले शहरको पूर्वमा आफ्नो पाल हाल्यो।

19 उनले जहाँ आफ्नो पाल हालेको थियो त्यस ठाउँ शेकेमको बाबु हमोरको परिवारबाट किनेको थियो। त्यसको निम्ति याक्बले एक सय चाँदीका सिक्का दियो।

20 त्यहाँ उसले एउटा वेदी बनायो अनि त्यसको नाउँ “एल इस्नाएलका परमेश्वर राख्यो।”

34

दीनाको बलात्कार

1 दीना याक्ब र लेआकी छोरी थिइन्। एक दिन दीना त्यस देशकी स्त्रीहरू हेर्न बाहिर गइन्।

2 त्यस देशका राजा हामोरका छोरा शेकेमले दीनालाई देख्यो। उसले उनलाई पक्रेर उनीसित बलात्कार गर्यो।

3 शेकेम दीनासित प्रेम गर्न थाल्यो अनि उनीसित विवाह गर्ने इच्छा गर्यो।

4 शेकेमले आफ्नो बाबुलाई भने, “दया गरी यस केटीलाई हासिल गर्नु होस् म यससित विवाह गर्नु सकूँ।”

5 याक्बले थाहा पायो शेकेमले उसकी छोरीसित खुबै नराम्रो व्यवहार गर्यो। तर याक्बका सबै छोराहरू गाई-वस्तुहरूसित मैदानमा थिए। यसर्थ तिनीहरू नफर्कुञ्जेल केही गरेनन्।

6 त्यस समय शेकेमका बाबु हमोर याक्बसित कुरा गर्न गए।

7 जब याक्बका छोराहरूले यस बारे सुने तिनीहरू खेतबाट आए। तिनीहरू उत्तेजित भएर धेरै रिसाए किनभने शेकेमले यस्तो कामगरेका थियो जो इस्नाएलमा गर्नु हुँदैन थियो। शेकेमको घृणात्मक कार्य सुनेर सबै दाज्यू-भाइहरू खेतबाट बाहिर निस्किए।

8 तर हमोरले ती दाज्यू-भाइहरूसित कुरा गर्यो। उनले भने, “मेरो छोरो शेकेमले दीनालाई खुबै चाहन्छ। दया गरी उसलाई विवाह गर्न दिनुहोस्।

9 यस विवाहले बुझाउँछ हामीमाझ एउटा विशेष सम्झौता भएको छ। त्यसपछि हाम्रा मानिसहरूले तिमीहरूका छोरीहरू विवाह गर्न सक्छन् अनि त्यसरी नै तिप्रा मानिसहरूले हाम्रा छोरीहरू विवाह गर्न सक्छन्।

10 तिमीहरू हामीसितै यसै भूमिमा बस्न सक्छौ। तिमीहरू जमीनको मालिक हुन सक्छौ र स्वतन्त्र रूपले व्यापार गर्न सक्छौ।”

11 शेकेमले पनि याक्ब अनि तिनका छोराहरूसित कुरा गर्यो। उनले भने, “दया गरी मलाई ग्रहण गर्नु होस् अनि तपाईंहरूले भनेका कुरा म जेपनि गर्नेछु।

12 यदि तपाईंहरूले दीनालाई मसित विवाह गर्न दिनु भयो भने म तपाईंहरूले मागेको उपहार दिनेछु। तपाईंहरू जे चाहनु हुन्छ त्यही दिनेछु तर मलाई दीनासित विवाह गर्न दिनुहोस्।”

13 शेकेम र उसको बाबु हमोरसित याक्बका छोराहरूले झुटो बोल्ने निर्णय गरे। तिनीहरू अझै पनि बौलाहा जस्तै थिए किनभने शेकेमले आफ्नी बहिनी दीनासित साँढे घिनलाग्दो कुकर्म गरेको थियो।

14 यसर्थ ती दाज्यू-भाइहरूले शेकेमलाई भने, “हामी हाम्रा बहिनीसित तिमीलाई विवाहको अनुमति दिन सक्तैनौ कारण तिमी अझसम्म खतना गरिएका छैनौ। हाम्रा बहिनीको तिमीसित विवाह गर्नु एउटा भूल कर्म हुनेछ।

15 तर हामी हाम्रा बहिनीसित विवाह गर्न अनुमति दिन सक्छौ यदि तिमीले यो काम गर्यो भने तिप्रा शहरका प्रत्येक पुरुषहरू हामी जस्तै खतना गरिनु पर्छ।

16 त्यसपछि तिम्ना पुरुषहरूले हामीहरूका छोरी विवाह गर्न सक्छन् अनि हाम्रा पुरुषहरूले पनि तिमीहरूका छोरीसँग विवाह गर्न सक्छन्। तब हामी एक हुनेछौं।

17 यदि खतना गराउन अस्वीकार गरे दीनालाई हामी लैजानेछौं।”

18 यस सम्झौतामा हमोर र शकेम दुवै खुशी भए।

19 दीनाका दाज्यहरूले भनेको कुरामा शकेम सधैं खुशी भयो।

आफ्नो परिवारमा शकेम अति आदरणीय मानिस थियो।

20 हमोर र शकेम शहरको समावेश स्थलमा गए। तिनीहरूले शहरवासीहरूसित कुरा गरे र भने,

21 “यी मानिसहरू हामीसित मैत्रीपूर्ण छन्, तिनीहरूलाई हामीहरूमाझ बस्न अनि व्यापार गर्न दिऊँ। जहाँसम्म भूमिको कुरा छ, हेर, हामी सबैको लागि यो धेरै नै छ। हामी तिनीहरूकी छोरीहरूलाई हाम्री पद्रीहरू बनाऊँ अनि हाम्री छोरीहरूलाई तिनीहरूका छोराहरूसित विवाह गर्न दिऊँ।

22 तर एउटा कुरो छ जो हाम्रा सबै मानिसहरूले मान्नु पर्छ। हाम्रा सबै मानिसहरू इम्राएलीहरू जस्तै खतना गराउनु राजी हुनु पर्छ।

23 यदि हामीले यसो गरे तिनीहरूका गाई-वस्तुले गर्दा हामी धनी हुनेछौं। यसर्थ हामीले तिनीहरूसित यस्तो सम्झौता गर्नु पर्छ जसले गर्दा तिनीहरू यहाँ हामीसित बस्न सक्नुन।”

24 सबै मानिसहरू जसले हमोर र शकेमबाट त्यस समावेश स्थलमा ती कुरा सुने, सबैले माने। अनि सबै मानिसहरूको खतना गरियो।

25 तीन दिन पछि खतना गरिएका मानिसहरूको घाउ भयो। याकूबका दुइजना छोरा, शिमोन अनि लेवीले बुझे तिनीहरू दुर्वल भएका छन्। यसर्थ तिनीहरूले शहरमा गए अनि सबै मानिसहरूलाई मारिदिए।

26 दीनाका दाज्यहरू शिमोन र लेवीले हमोर र उसको छोरो शेकमलाई पनि मारे अनि शेकमको घरबाट दीनालाई निकाले अनि लिएर गए।

27 याकूबका छोराहरू शहरमा गए अनि त्यहाँ भएको प्रत्येक चीज चोरे। शकेमले तिनीहरूकी बहिनीमाथि गरेको कुरोले तिनीहरूको अझै रिस मरेको थिएन।

28 गधाहरू तथा शहरमा र खेतमा जे जति थिए प्रत्येक चीज लगे।

29 ती दाज्य-भाइहरूले तिनीहरूको पद्री छोरा-छोरी तथा तिनीहरूसँग भएको प्रत्येक चीज लगे।

30 तर याकूबले शिमोन र लेवीलाई भने, “तिमीहरूले मलाई सधैं कष्ट दियौं। यहाँ सबै मानिसहरूले मलाई घृणा गर्नेछन्। सबै कनानी र परिज्जी मानिसहरू मेरो विरुद्धमा हुनेछन्। हामीहरूको संख्या यहाँ कमती छ, यदि यहाँका मानिसहरू हामीसित लड्न भेला भए भने हामीहरू ध्वंस हुनेछौं। अनि मसँग भएका सबै हाम्रा मानिसहरू ध्वंस हुनेछन्।”

31 तर ती दाज्य-भाइहरूले भने, “के तिनीहरूले हाम्री बहिनीलाई वेश्या जस्तै व्यवहार गर्छन्? अहं, हाम्री बहिनीलाई त्यस्तो व्यवहार गर्नु तिनीहरूको अन्याय थियो।”

35

याकूब बेतेलमा

1 परमेश्वरले याकूबलाई भन्नु भयो, “बेतेल शहरमा जाऊ, त्यहाँ बस अनि पूजा गर्नलाई त्यहाँ एउटा वेदी बनाऊ। ‘एल’ लाई स्मरण गर, ती परमेश्वर जो तिमी दाज्य एसावदेखि बाँचनको लागि भाग्दै थियौं, त्यस समय तिमीलाई परमेश्वरले दर्शन दिनु भएको थियो। तिमीले आराधना गर्नको निम्ति त्यहाँ एउटा वेदी बनाऊ।”

2 यसकारण, याकूबले आफ्नो परिवार तथा आफ्ना सबै सेवकहरूलाई भने, “काठ र धातुले बनिएका जे जति झुटा देवताहरू तिमीहरूसित छन् ती सब नष्ट गरिदेऊ। आफूलाई पवित्र बनाऊ अनि सफा लगाहरू लगाऊ।

3 हामीहरू यो ठाउँ छोडेर बेतेल जानेछौं, अनि त्यहाँ आफ्नो परमेश्वरको निम्ति एउटा वेदी बनाउनेछौं। उहाँ मेरो उही परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले मेरो प्रत्येक कष्टमा सहायता गर्नुहुन्छ, अनि म जहाँ जान्छु मसँगै हुनुहुन्छ।”

4 यसर्थ मानिसहरूसित भएका झुटा देवताहरू तिनीहरूले सबै याकूबलाई दिए। तिनीहरूले आफ्नो कानमा लगाएका कुण्डलहरू पनि याकूबलाई दिए। याकूबले शकेम नाउँको शहरको नजिक एउटा फल्टोटको रूखको नजिक ती सब चीजहरू गाडि दिए।

5 याकूब र तिनका छोराहरूले त्यो ठाउँ छोडे। त्यस ठाउँका मानिसहरूले तिनीहरूलाई लखेटेर मार्न चाहन्थे। तर तिनीहरूले त्यसो गरेनन् किनभने तिनीहरू परमेश्वरसित आत्यन्तै डराएका थिए।

6 यसर्थ याकूब अनि उसका मानिसहरू लूज पुगे। आज लूजलाई बेतेल भनिन्छ। यो कनान भूमिमा पर्छ।

7 याकूबले त्यहाँ एउटा वेदी बनाएर त्यस ठाउँको नाउँ “एल-बेतेल” राख्यो। याकूबले त्यस ठाउँको नाउँ त्यही रोजे कारण जति बेला ऊ आफ्नो दाज्य देखि भाग्दै थियो परमेश्वरले त्यही दर्शन दिनु भएको थियो।

8 रिबेकाकी धाई दबोराह त्यहाँ मरी, तिनीहरूले त्यसलाई बेतेलमा फलौटको रूखमुनि गाडे। तिनीहरूले त्यस ठाउँको नाउँ अल्लोन बकुत राखे।

याकूबको नयाँ नाउँ

9 याकूब जब पढनआरामबाट फर्कियो परमेश्वरले फेरि उसलाई दर्शन दिनु भयो। परमेश्वरले याकूबलाई आशीर्वाद दिनुभयो।

10 परमेश्वरले याकूबलाई भन्नुभयो, “तिम्रो नाउँ याकूब हो, तर म तिम्रो नाउँ बदली गरी दिनेछु। अब उसो तिमीलाई याकूब भनिने छैन र तिम्रो नयाँ नाउँ इस्राएल हुनेछ।” यसर्थ परमेश्वरले उसको नाउँ इस्राएल राख्नु भयो।

11 परमेश्वरले उसलाई भन्नुभयो, “म सर्वशक्तिमान परमेश्वर हूँ अनि म तिमीलाई आशीर्वाद दिन्छु। फल्टै-फल्टै अनि बढ्दै जाऊ। तिम्रा सन्तानहरूबाट धेरै राष्ट्र अनि राजाहरू बनिनेछन्।

12 मैले अब्राहाम र इसहाकलाई विशेष भूमि दिएँ र अब तिमीलाई त्यो भूमि दिनेछु। अनि त्यो भूमि तिमीपछि आउने तिम्रा सन्तानलाई पनि दिनेछु।”

13 त्यसपछि परमेश्वर त्यहाँबाट जानु भयो।

14-15 त्यस ठाउँमा याकूबले एउटा स्मारक ढुङ्गा राख्यो। उनले दाखरस र तेलले अभिषेक गरी त्यस ढुङ्गालाई पवित्र पार्यो। यो ठाउँ एउटा विशेष ठाउँ भयो किनभने यहाँ परमेश्वरले याकूबसित कुरा गर्नु भएको थियो। याकूबले यस ठाउँको नाउँ बेतेल राख्यो।

राहेल प्रसूति पीडामा मरी

16 याकूब अनि उसको दलले बेतेल छोडे। तिनीहरू ठीक एप्रात आई पुनअधि राहेल प्रसूति वेदना भोग थाली।

17 तर यसपल्ट राहेललाई सही नसक्नु वेदना भइरहेको थियो। राहेलकी कमारीले हेरि र भनी “नडराऊ राहेल तिमीले अर्को छोरो जन्माउँदछौ।”

18 छोरो जन्मदा-जन्मदै राहेल मरी। मृत्युअधि आफ्नो त्यस छोरोको नाउँ तिनले बेन-ओनी राखीन्। तर याकूबले उसको नाउँ बिन्यामीन राख्यो।

19 राहेललाई एप्रात जाने बाटोमा नै गाडियो। (एप्रात नै बेतलेहेम हो)।

20 राहेलको सम्मानमा याकूबले उसको विहानमाथि एउटा खामो उभ्यायो। त्यो खामो अझ पनि त्यही खडा छ।

21 त्यसपछि इस्राएलले आफ्नो यात्रा जारी राख्यो। उनले एदेर स्तम्भकै दक्षिणमा आफ्नो पाल हाल्यो।

22 इस्राएल त्यस ठाउँमा छोटो समयको निम्ति बस्यो। जब ऊ त्यहाँ थियो, स्बेन इस्राएलको सेविका बिल्हासित सुत्यो। इस्राएल यो सुनेर सधैं क्रोधित भए।

इस्राएलको परिवार

याकूब (इस्राएल) का बाह्र जना छोराहरू थिए।

23 लेआका छोराहरू हुन: स्बेन (याकूबको पहिलो छोरो), शिमोन, लेवी, यहूदा, इसाकाकार अनि जबूलन।

24 राहेलका छोराहरू: यूसुफ र बिन्यामीन।

25 राहेलकी कमारी बिल्हाबाट जन्मिएका छोराहरू दान र नमाली थिए।

26 लेआकी कमारी जिल्पाबाट जन्मिएका छोरीहरू गाद र आशेर थिए।

यी तिनका नानीहरू तब जन्मिएका थिए जब तिनी पद्मआराममा थिए।

27 याकूब आफ्ना बुबा इसहाककहाँ किर्यतर्बामा (हेब्रोन) गए। यो त्यही ठाउँ हो जहाँ अब्राहाम र इसहाकले बसो-बास गरेका थिए।

28 इसहाक एक सय असी वर्ष बाँचे।

29 इसहाक जब मरे तिनीहरू अत्यन्त वृद्ध भएका थिए अनि सम्पूर्ण जीवन उपभोग गरे। उसको छोरा एसाव अनि याकूबले तिनलाई तिनका पिताको ठाउँमै गाडे।

36

एसावको परिवार

1 एसावको पारिवारिक इतिहास यही हो।

2 एसावले कनानी स्त्रीहसित विवाह गरे। तिनीहसु थिए: हित्ती एलोनकी छोरी आदा, अन्नाकी छोरी ओहोलीबामा अनि हिब्वी सिनीकी नातिनी अनि

3 बासमत-इश्माएलकी छोरी अनि नबायोतकी बहिनी।

4 एसाव अनि आदाले एलीपज नाउँको छोरो जन्माए। बासमतले रूप्ल नाउँको छोरो जन्माइन्।

5 अनि ओहोलीबामाका तीन जना छोराहसु थिए: तिनीहसुको नाउँ-यऊश, यालाम अनि कोरह। तिनीहसु एसावका छोराहसु थिए जो कनान भूमिमा जन्मे।

6-8 याकूब अनि एसावका परिवारहसु अत्यन्तै विशाल भए जसले गर्दा कनान भूमिको अन्नले तिमीहसुलाई पुन असम्भव भयो। यसर्थ एसावले आफ्नो भाइ याकूबलाई छोडेर धेरै टाढा देशमा गए। एसावले आफ्ना सबै चीजहसु आफूसँग लिएर गए। कनानमा हुँदा उनले यी सब चीजहर प्राप्त गरेको थियो। यसर्थ एसावले आफूसँग पत्नीहसु छोराहसु, छोरीहसु, सबै नोकरहसु, पशुहसु लग्यो। एसाव र याकूबको परिवारहसु यति बढ्दै गए, तिनीहसुलाई एकै ठाउँमा बस्न असम्भव भयो। त्यस भूमिबाट दुइ परिवारहसुलाई जीवन निर्वाह गर्न मुश्किल थियो। तिनीहसुसित धेरै गाई-वस्तुहसु थिए। एसाव पहाडी भूमि सेइरतिर लागे (एसावको नाउँ एदोम अनि सेइर पनि हो।)

9 एसाव एदोमी मानिसहसुका पिता थिए। सेइर एदोमको पहाडी भूमिमा बस्ने एसावका परिवारहसुको नाउँ यी नै हुन्,

10 एसाव र आदाको छोरोको नाउँ एलीपज हो। एसाव र बासमतको छोरोको नाउँ रूप्ल हो।

11 एलीपजका पाँचजना छोराहसुको नाउँ थियो: तेमान, ओमार, सपो, गोताम अनि कनज।

12 एलीपजकी पनि एउटी दासी थिइ। उसको नाउँ तिम्ना थियो अनि तिम्ना र एलीपजको अमालेक नाउँका छोरो थियो।

13 रूप्लका चारजना छोराहसु थिए। तिनीहसु: नहत, जेरह, शम्मा र मिज्जा थिए।

यिनीहसु एसावकी पत्नी बासमत पत्नीका नातिहसु नै हुन्।

14 एसावकी साइँली पत्नी सेबोनकी छोरो अन्नाकी छोरी ओहोलीबामा थिइन्। एसाव र ओहोलीबामाकी छोरीहसु यऊश, यालाम र कोरह थिए।

15 यी परिवार एसावबाट आएका हुन्।

एसावको जेठा छोरो एलीपज थियो। एलीपजबाट यिनीहसु आए-तेमान, गोमार, सपो, कनज,

16 कोरह, गाताम अनि अमालेक।

ती सबै परिवारिक मुखियाहसु एसावकी पत्नी आदाबाट जन्मेका हुन्।

17 एसावको छोरो रूप्ल यी परिवारहसुको पहिलो बाबु थियो। नहत, जेरह, शम्मा अनि मिज्जा।

ती सब परिवारहसु एसावकी पत्नी बासमतबाट आएका हुन्।

18 एसाव को पत्नी र अनाकी छोरी ओहोलीबामाबाट जन्मेका छोराहसु हुन्-यऊश, यालाम अनि कोरह। ती तीन जना मानिसहसु तिनीहसुको परिवारहसुका बाबु हुन्।

19 यी मानिसहसु एसाव (एदोम) बाट आएका परिवारका प्रमुखहसु थिए।

20 एसावभन्दा अघि एदोममा सेइर नाउँको एक होरी मानिस बस्थ्यो। सेइरका छोराहसु थिए:

लोटान, शोबाल, सिओन, अना,

21 दीशोन, एसेर, दीशान। यी छोराहसु एदोममा सेइरबाट आएका छोरी परिवार मुखियाहसु थिए।

22 लोटान होरी र हेमानको बाबु थियो। (तिम्ना लोटानकी बहिनी थिई।)

23 शोबाल: अल्बान, मानहत, एबाल, सपो अनि ओनामका बाबु थियो।

24 सिबोनका अघ्या र अना नाउँका दुइ छोराहसु थिए। (अना त्यही मानिस थियो जसले पहाडमा आफ्नो बाबुका गधाहसुको हेरचाह गर्दा तातो पानीको मुहान भेट्टाएको थियो।)

25 दीशोन र ओहोलीबामाका बाबु अना थिए।

26 दीशोनका चार छोराहसु हेमदान, एश्वान, यित्रान र करान थिए।

27 एसेरका तीन जना छोराहसु बिल्हान, जावान र अकान थिए।

28 दीशोनका दुइ छोराहसु ऊज र आरान थिए।

29 होरी परिवारहसुका प्रमुखहसु थिए-लोटान, शोनान, सिबोन, अना,

30 दीशान, एसेर, अनि दीशान। जो सेइर भूमिमा बसे तिनीहसुको पारिवारिक प्रमुखहसु ती मानिसहसु नै थिए।

31 त्यस समयमा एदोममा राजाहसु थिए। इझ्राएल राजा हुनुभन्दा धेरै समयअघि एदोममा राजाहसु थिए।

- 32 बओरको छोरो बेला राजा थियो जसले एदोममा शासन गर्थो। उनले दिन्हारा शहरमाथि शासन गर्थो।
- 33 जब बेला मर्यो योबाब राजा भयो। योबाब बोझामाको जेरहको छोरो थियो।
- 34 जब योबाब मर्यो, हशामले शासन गर्थो। हशाम तेमानी मानिसहरूको देशको थियो।
- 35 जब हशाम मर्यो हददले त्यस इलाकाको शासन गर्थो। हदद बेदादको छोरा थियो (हदद ऊ थियो जसले माओबको भूमिमा मिघानीहरूलाई जितेको थियो।) हदद अबीत शहरको थियो।
- 36 जब हदद मर्यो सम्प्लादेशमा शासन चलायो। सम्प्ला मसेकामाको थियो।
- 37 जब सम्प्ला मर्यो त्यो इलाकामा शावलले शासन चलायो। शावल फरात नदीको किनारमा रहोबेतको थियो।
- 38 जब शावल मर्यो त्यो देशमा बाल्हनानले शासन चलायो। बाल्हनान अकबोरको छोरो थियो।
- 39 जब बाल्हनान मर्यो, हदरले त्यहाँ शासन गर्थो। हदर पाऊ शहरको थियो। हदरकी पत्नीको नाम महेतबेल थियो, तिनी मनेदकी छोरी थिइन्। (मेजाहाब मनेदको बाबु थियो।)

40-43 एसाव एदोमी परिवारहरू:

तिम्मा, अल्वा, यतेत, ओहोलीबामा, एला, पीनोन, कनज, तेमान, मिब्सार, मग्दीएल अनि ईरामको बुबा थियो। यी परिवारहरू प्रत्येक नै त्यस इलाकामा बसो-बास गरे जुन इलाकाको नाउँ र पारिवारको नाउँ एकै थियो।

37

सपना दर्शी यूसुफ

1 याकूब रोकियो अनि कनान देशमा बस्र थाल्यो। यो त्यही देश हो जहाँ उसको बाबु बसेको थियो।

2 याकूबको परिवारको कथा यही हो।

यूसुफ सत्र वर्षको युवक थियो। उसको काम भेडा-बाख्रा हेरचाह गर्नु थियो। उनले यो काम आफ्नो दाज्यू-भाइ र जिल्पा र बिल्हाका छोराहरूसित गर्थो। (जिल्पा र बिल्हा उसको बुबाकी उप पत्नीहरू थिए।) यूसुफ आफ्नो बुबालाई उसका दाज्यूहरूले गरेका सबै दुष्टकर्मको विषयमा जानकारी दिने गर्दथ्यो।

3 झ्पाएल बूढो भइसकेपछि यूसुफ जन्मेको थियो। यसकारण झ्पाएलले यूसुफलाई अरू छोराहरूलाई भन्दा बढी माया गर्थ्यो। याकूबले आफ्नो छोरोलाई एक विशेष लामो र अत्यन्तै राम्रो कोट दियो।

4 यूसुफका अरू दाज्यू-भाइहरूले जब यो थाहा पाएँ कि तिनीहरूका बुबा उनीहरूलाई भन्दा बढी यूसुफलाई माया गर्थे। यसैकारण तिनीहरू आफ्नो भाइलाई घृणा गर्थे। तिनीहरू उसित राम्रो प्रकारले कुरा गर्न अन्ज्यागे गर्द थिए।

5 एकपल्ट यूसुफले एउटा विशेष सपना देख्यो। पछि उनले आफ्नो दाज्यू-भाइहरूलाई त्यस सपनाको बारेमा भन्यो। त्यसपछि उसका दाज्यू-भाइहरूले झन वेशी घृणा गर्न थाले।

6 यूसुफले भने, “मैले एउटा सपना देखेँ।

7 हामीहरू सबै खेतमा काम गर्दैथियौं। हामीहरू सबैले मिलेर गहुँको बिटा बाँध्दै थियौं। मैले बाँधेको बिटा अनि तिमीहरूले बाँधेको बिटाहरूले मेरो बिटालाई चारै तिरबाट घेर्यो। त्यसपछि तिमीहरूको बिटाले मेरो बिटालाई निहुरिएर ढोग्यो।”

8 यूसुफका दाज्यू-भाइहरूले भने, “के यसको अर्थ, तँ राजा हुन्छस अनि हामीहरू सबैलाई शासन गर्छस?” उसको दाज्यू-भाइहरूले ऊ माथि अझै धेरै घृणा गर्न थाले, कारण तिनीहरूको विषयमा उसले सपना देखेको थियो।

9 तब फेरि यूसुफले अर्को सपना देख्यो। यूसुफले यस सपना बारेमा पनि आफ्नो दाज्यू-भाइहरूलाई बतायो। उनले भने, “मैले अर्को सपना देखेँ। मैले घाम, जुन र एघार नक्षत्रहरूले मलाई ढोग गर्दै गरेको देखेँ।”

10 उनले आफ्नो बाबुलाई पनि त्यस सपना बारे भन्यो। तर उसको बाबुले त्यो सपनाको विषयमा आलोचना गरे। उसका बाबुले भने, “यो कस्तो प्रकारको सपना हो? के तँलाई विस्वास हुन्छ तेरी आमा, तेरो दाज्यू-भाइहरू अनि म तँलाई ढोग्छौं।”

11 यूसुफका दाज्यू-भाइहरूले सधैं ईर्ष्या गरिरहे। तर उसको बाबुले यी विषयमा धेरै गहिरिएर सोचे अनि विचार गरे यो सबको अर्थ के हुन सक्छ?

12 एक दिन यूसुफका आफ्ना दाज्यू-भाइहरू आफ्ना बाबुका भेडाहरूको हेरचाह गर्न शक्रेम गए।

13 याकूबले यूसुफलाई भने, “शक्रेम जा! तेरो दाज्यू-भाइहरूले मेरो भेडाहरू हेरचाह गर्दछैन।”

यूसुफले भने, “म जानेछु।”

14 यूसुफका बाबुले भने, “तेरा दाज्यू-भाइहरू सुरक्षित छन् या छैनन् यसो हेर। फर्की आएर मलाई भन मेरा भेडाहरू राम्रै छन् या छैनन्।” यसर्थ यूसुफका बाबुले उसलाई हेब्रोन बेसीबाट शक्रेम पठाए।

15 शक्रेममा यूसुफ हरायो। एक जना मानिसले उसलाई खेतमा हिडिरहेको भेटायो। त्यस मानिसले भने, “के खोजिरहेको छस्?”

16 यूसुफले उत्तर दियो, “म मेरा दाज्यू-भाइहरू खोज्दैछु। के तिमीले भन्न सक्छौ तिनीहरू भेडाहरूसित कहाँ छन्?”

17 त्यस मानिसले भने, “तिनीहरू गर्इसके। तिनीहरू दोतान जाँदै गरेको कुरा मैले सुने।” यसर्थ यूसुफ उनीहरू गए तिर गए अनि तिनीहरूलाई दोतानमा भेटायो।

यूसुफ कमारोको रूपमा बेचियो

18 यूसुफका दाज्यू-भाइहरूले उसलाई टाढाबाट आउँदै गरेको देखे। उनीहरूले उसलाई मार्ने निश्चय गरेर एउटा योजना बनाए।

19 उनका दाज्यू-भाइहरूले एक अर्कालाई भने, “हेर, सपनादर्शी यूसुफ आउँदैछ।

20 यदि हामीले सक्छौ भने उसलाई अवश्य मार्नु पर्छ। हामीले उसको शरीर एउटा रिठो कुवामा फ्याँक्नु पर्छ। तब हामी आफ्नो बुबालाई भन्न सक्छौ, जङ्गली जनावरले उसलाई मार्यो। तब हामी हेरौँ उसको सपना के हुन्छ।”

21 तर स्बेनले यूसुफलाई बचाउन चाहन्थ्यो। स्बेनले भने, “त्यसलाई हामी नमाराँ।

22 हामी त्यसलाई चोट नलगाई कुवामा हाल्न सक्छौ।” स्बेन उसलाई बचाउन अनि बाबु भएको ठाउँमा फिर्ता पठाउन चाहन्थ्यो।

23 जब यूसुफ आफ्नो दाज्यूहरू कहाँ पुग्यो, तिनीहरूले उसलाई एक्कासी समाते अनि उसको लामो अनि सुन्दर कोट च्यातच्यत पारे।

24 त्यसपछि तिनीहरूले उसलाई एउटा खाली सुख्खा कुवामा फ्याँकि दिए।

25 जब यूसुफ कुवाभित्र थियो उसका दाज्यू-भाइहरू खान बसे। तिनीहरूले हेरे अनि एक हुल व्यापारीहरू गिलाददेखि मिश्रितर यात्रा गर्दै गरेको देखे। तिनीहरूले ऊँटहरूमाथि धेरै प्रकारका मसला र धन-दौलत लौँदै थिए।

26 यहूदाले दाज्यू-भाइहरूलाई भने, “हामीले आफ्नो भाइ मारेर त्यसको मृत्यु लुकाएर के पाउँछौ?”

27 बरु हामीहरूले त्यसलाई ती व्यापारीहरूलाई बेच्दा लाभ हुन्छ। हामीले आफ्नो भाइलाई मारेकोमा दोषी पनि हुँदैनौ।” अरु दाज्यू-भाइहरू सहमत भए।

28 जब ती मिघानी व्यापारीहरू नजिक आए, तिनीहरूले यूसुफलाई कुवाबाट बाहिर निकाले। तिनीहरूले यूसुफलाई बीसवटा चाँदीका टुक्रामा बेचे। ती व्यापारीहरूले यूसुफलाई मिश्र लिएर गए।

29 यी सब घटना हुँदा स्बेन त्यहाँ आफ्नो दाज्यू-भाइहरूसित थिएन। तिनीहरूले यूसुफलाई बेचेको उनले थाहा पाएन। जब स्बेन कुवामा आयो उनले त्यहाँ यूसुफलाई देखेन। शोक प्रकट गरेर उनले आफ्नो लुगाहरू च्यात्थ्यो।

30 स्बेनले आफ्ना दाज्यू-भाइहरू भएको ठाउँमा गए भने, “त्यो केटो कुवाँमा छैन। मैले के गर्नु?”

31 ती दाज्यू-भाइहरूले एउटा बोका मारे अनि त्यसको रगत त्यो राम्रो लबेदामा लगाए।

32 तब तिनीहरूले त्यो लबेदा आफ्नो बाबुलाई देखाए। अनि तिनीहरूले सोधे, “हामीले यो लबेदा पायौं, के यो लबेदा यूसुफको हो?”

33 तिनीहरूका बुबाले कोट देखे अनि बुझे, कि यो यूसुफको कोट थियो, तिनीहरूका बुबाले भने, “हो, यो उसको कोट हो। जङ्गली जनावरले मेरो छोरा यूसुफलाई मारेर खाएको हुनुपर्छ।”

34 याकूब आफ्नो छोरोको निम्ति यति शोकाकुल भयो उसले आफ्नो लुगाहरू च्यात्थ्यो। तब उनले आफ्नो शोक प्रकट गर्न एक खास प्रकारको लुगा लगायो। याकूबले छोरोको शोक धेरै लामो समयसम्म मनायो।

35 उसका सबै छोरा-छोरीहरूले तिनलाई सान्त्वना दिने प्रयास गरे। तर याकूब कहिल्यै शोकबाट मुक्त भएन। उनले भने, “मेरो छोरोको निम्ति म नमरुञ्जनेलसम्म शोकमा रहनेछु।” यसर्थ याकूब पुत्र शोकमा परिणत भयो।

36 ती मिघानी व्यापारीहरूले मिश्र देशमा यूसुफलाई बेचे। फिरऊनका रक्षकहरूका कप्तान पोतीफरलाई तिनीहरूले यूसुफलाई बेचे।

38

यहूदा र तामार

1 त्यस समय यहूदा आफ्नो दाज्यू-भाइहरूलाई छोडी हीरा नाउँको मानिससित बस्न गए। हीरा अददुलाम शहरको थियो।

2 यहूदाले त्यही कनानी केटीलाई भेट्यो अनि उसलाई विवाह गर्यो। त्यस केटीको बाबुको नाउँ शूआ थियो।

3 त्यस कनानी केटीले एउटा छोरो जन्माई। उनले उसको नाउँ एर राखी।

4 पछि फेरि अर्को छोरो पाई र उसको नाउँ ओनन राखी।

5 पछि फेरि उनले अर्को छोरो जन्माई अनि उसको नाउँ उनले शेलह राखीन्। उसको तेस्रो छोरो जन्माँदा यहूदा कजीबामा थियो।

6 यहूदाले आफ्नो छोरो एको विवाह गराउँनको निम्ति एउटी केटीलाई रोज्यो। त्यस केटीको नाउँ तामार थियो।

7 तर एरले अत्यन्तै नराम्रो काम गर्यो। परमप्रभु ऊसंग प्रसन्न हुनुभएन। यसकारण परमप्रभुले उसलाई मारुं भयो।

8 त्यसपछि यहूदाले एको भाइ ओनानलाई भने, “जा अनि मेरोको दाइको पत्नीसित सुत। तँ उसको लोम्रे जस्तै बनिनु। यदि नानीहरू जन्मे ती तेरो दाइ एका नानीहरू हुन्छन्।”

9 ओनानलाई थाहा थियो तामार र ऊबाट जो नानीहरू हुन्छन् ती सबै उसका हुँदैनन्। ओनानले तामारसित सहवास गर्‍यो। तर उनले आफ्नो गर्भधारण हुन दिएन।

10 यस विषयमा परमप्रभु क्रोधित हुनु भयो। यसकारण परमप्रभुले ओनानलाई पनि मारुं भयो।

11 त्यसपछि आफ्नी बूहारी तामारलाई यहूदाले भन्यो, “तँ आफ्नो बाबूको घर फर्केर जा, त्यही बस अनि तबसम्म विवाह नगर्नु जबसम्म मेरो छोरा शेलह ठूलो हुँदैन।” यहूदालाई डर थियो कतै शेलह पनि उसको दाज्यूहरू झैं मारिन्छ। तामार आफ्नो बाबूको घरमा फर्केर गइन्।

12 पछि शूआकी छोरी यहूदाकी पत्नी मरी। यहूदाको शोक समय बितेपछि, त्यो अददुलामबाट आफ्नो साथी हीरासित तिम्ना गए। भेडाबाट काटिएको ऊन लिन यहूदा तिम्ना गए।

13 उसको ससुरा यहूदा भेडाको ऊन लिन तिम्ना गएको कुरा तामारले चाल पाई।

14 तामारले सधै विधवाले लगाउने लुगा लाउने गर्द थिइ। यसर्थ उनले भिन्दै केही लुगा लगाई अनि आफ्नो अनुहार पर्दाले छोपी। त्यसपछि तिम्ना शहरको नजिक एनैम जाने बाटोको मुन्तिर बसी। तामारले थाहा पाई यहूदाको छोरो शेलह अब ठूलो भइसकेको छ। तर यहूदाले ऊसित विवाह गर्न कुनै योजना बनाउने छैन।

15 यहूदा त्यही बाटो हिंडेर गए। उनले तामारलाई देख्यो तर त्यो वेश्या हो भनेर सोच्यो। उनले आफ्नो अनुहार वेश्याहरूले जस्तै पर्दाले ढाकेकी थिई।

16 यसर्थ यहूदा तिनी भएको ठाउँमा गए अनि भन्यो, “तँसित शारीरिक सम्बन्ध गर्दैन।” यहूदाले थाहा पाएन ऊ आफ्नी बूहारी तामार थिई।

उनले भनी, “तिमीले मलाई के दिन्छौ?”

17 यहूदाले उत्तर दियो, “म मेरो भेडाको हलबाट एउटा भेडा पठाइ दिनेछु।”

उनले उत्तर दिई, “यसमा म राजी छु। तर तिमीले मलाई भेडा नपठाउञ्जेलसम्म राख्नलाई केही दिनु पर्छ।”

18 यहूदाले सोध्यो, “मैले भेडा नपठाउञ्जेलसम्म के बन्धक राख्न चाहन्छौ?”

तामारले उत्तर दिई, “तिमीले आफ्नो चिठी पठाउँदा प्रयोग गर्ने मोहर र डोरी देऊ। अनि तिमीले टेक्ने लठी पनी देऊ।” यहूदाले यी सब चीजहरू उसलाई दिएर तामारसित सहवास गरे। तामार गर्भवती भइन्।

19 तामार घर गई अनि उनले आफ्नो मुखबाट पर्दा हटाएर फेरि त्यही आफूलाई विधवा देखाउने लुगा पहिरीन्।

20 त्यसपछि यहूदाले वेश्यासित प्रतिज्ञा गरे अनुसार हीरालाई एउटा सानो बाख्रा दिएर एनैम पठाए। यहूदाले उसलाई आफ्नो मोहर र लठी फर्काएर ल्याउनु भन्यो। तर हीराले तामारलाई भेट्न सकेन।

21 हीराले एनैम शहरका केही मानिसहरूलाई सोध्यो, “बाटोको छेउमा बस्ने वेश्या कहाँ छे?”

मानिसहरूले जवाफ दिए, “यहाँ कोही वेश्या थिइन।”

22 यसर्थ यहूदाको साथी तिनीकहाँ गए र भने, “मैले आइमाईलाई भेट्न सकिन। जब मैले त्यस ठाउँका मानिसहरूलाई सोधें, तिनीहरूले मलाई बताएर त्यस ठाउँमा कोही वेश्या थिइन।”

23 यसकारण यहूदाले भने, “त्यसलाई ती चीजहरू राख्न देऊ। म चाँहदिन मानिसहरू ममाथि हाँसुन्। मैले त्यसलाई बाख्रा दिन खोजें तर उसलाई भेटिएन, त्यही नै पर्याप्त छ।”

तामार गर्भवती भई

24 प्रायः तीन महीनापछि कसैले यहूदालाई भने, “तिम्रो बूहारिले वेश्याले जस्तै काम गरी। अनि अहिले उ वेश्यावृत्तिले गर्दा गर्भवती छे।”

तब यहूदाले भन्यो, “उसलाई बाहिर निकाल, उसलाई मार अनि उसको शरीर जलाई दे।”

25 यहूदाका मानिसहरू तामारलाई मारुं गए। तर तामारले आफ्नो ससुरालाई समाचार पठाई। तामारले भनी, “जुन मानिसले मलाई गर्भवती बनायो त्यसैका यी चीजहरू हुन्। तब उनले मोहर, डोरी अनि टेक्ने लठी देखाई। यी चीजहरू हेर यी सब कसका हुन्? यी कसका विशेष मोहर, डोरी र टेक्ने लठी हो?”

26 यहूदाले ती चीजहरू चिन्यो अनि भने, “उनले ठीक भनी। म नै भूल्मा थिएँ। मैले आफ्नो प्रतिज्ञा अनुसार उसको विवाह आफ्नो छोरा शेलहसित गर्न दिइँन।” अनि यहूदा फेरि तिनीसित सुतेनन्।

27 तामारको सुकेरी हुने समय आइपुग्यो अनि उनले थाहा पाई जुम्लयाह नानीहरू हुनेछन्।

28 जुन समयमा उनले नानी जन्मौंउदै थिई एउटा नानीको एउटा हात बाहिर निस्कियो। सुँडेनीले त्यो नानीको हातमा रातो धागो बाँधेर भनी, “यो नानी पहिले जन्मन्छ।”

29 तर त्यस नानीले आफ्नो हात फेरि भित्र पसायो। त्यसपछि दोस्रो नानी पहिले जन्मयो। त्यस बखत सुँडेनीले भनी, “तँ नै पहिले बाहिर आउन समर्थ भइस।” त्यसकारण उनले त्यस नानीको नाउँ पेरस राखी।

30 त्यसपछि अर्को नानी जन्मियो। त्यस नानीको हातमा रातो धागो थियो। उनले त्यस नानीको नाउँ जेरह राखि।

39

यूसुफ मिश्र देशको पोतीफरलाई बेचियो

1 जुन व्यापारीले यूसुफलाई किन्यो उनले यूसुफलाई मिश्र देशमा लिएर गए। उनले यूसुफलाई फिरऊनको अंगरक्षकहरूको सेनापतिलाई बेचिदियो।

2 तर परमप्रभुले यूसुफलाई सहायता गर्नु भयो। यूसुफ एउटा सफल मानिस भयो। यूसुफ आफ्नो मिश्री मालिक पोतीफरको घरमा बस्यो।

3 पोतीफरले थाहा पायो परमप्रभुले यूसुफलाई सहायता गर्नु भएको छ। उनले यो पनि थाहा पायो यूसुफले जे गर्छ त्यसमा उसलाई सफल पार्न परमप्रभुले सहायता गर्नु भएको हुन्छ।

4 यसकारण यूसुफलाई पाएर पोतीफर अत्यन्तै खुशी थियो। पोतीफरले उसलाई आफ्नो काम गराउन तथा घरमा व्यवस्था मिलाउने काममा लगायो। पोतीफरको प्रत्येक कुरोमा उसको अधिकार थियो।

5 जब यूसुफ पोतीफरको घरमा प्रत्येक चीजको अधिकारी बनियो तब परमप्रभुले पोतीफरको घरमा रहेको प्रत्येक चीजमा आशीर्वाद दिनुभयो। परमप्रभुले यूसुफको कारणले यसो गर्नु भयो अनि पोतीफरको खेतीमा उब्जने प्रत्येक चीजलाई परमप्रभुले आशीर्वाद दिनु भयो।

6 यसैले पोतीफरले यूसुफलाई आफ्नो घरको प्रत्येक चीजको जिम्मावारी लगायो। पोतीफरले कुनै कुराको चिन्ता गर्दैनथ्यो ऊ खाली आफ्नो भोजनको विषयमा मात्र चिन्ता गर्दथ्यो।

पोतीफरकी पत्नी अनि यूसुफको अस्वीकृति

यूसुफ अत्यन्तै सुन्दर र राम्रो थियो।

7 केही समयपछि यूसुफको मालिककी पत्नीले उसलाई प्रेम गर्न थालीन। एकदिन उनले भनिन, “मसँग सुत।”

8 तर यूसुफ मानेन। उनले भने, “मेरो मालिक यस घरको प्रत्येक चीजको निम्ति मलाई विश्वास गर्छन। उनले यस घरको प्रत्येक चीजको लागि मलाई जिम्मावारी दिएका छन्।

9 मेरा मालिकले मलाई आफू समान सम्झन्छन। तर मैले उसकी पत्नीसित सुद्र हुँदैन। यो उचित होइन। यो परमेश्वरको बिस्द्रुमा पाप हो।”

10 त्यो स्त्रीले प्रत्येक दिननै यूसुफसित कुरा गर्थी। तर यूसुफले ऊसित सुद्र अस्वीकार गर्दथियो।

11 एक दिन यूसुफ आफ्नो कामको निम्ति घरभित्र पसेको थियो। त्यस बेला लोम्ने मानिस त्यस घरमा ऊ मात्रै थियो।

12 उसका मालिककी पत्नीले यूसुफको लुगा समाती अनि उसलाई भनी, “तिमी मसित ओख्यानमा आऊ।” तर यूसुफ त्यहाँबाट यति चाँडो भाग्यो कि उसको लुगा मालिककी पत्नीको हातमा नै रह्यो।

13 त्यस मानिसकि पत्नीले देखी उसको लुगा उसैको हातमा थियो अनि यूसुफ घरदेखि बाहिर भागेर गए। यसर्थ उनले निश्चय गरी जे भएको थियो त्यस विषयमा झट्टो प्रचार गर्नुपर्छ।

14 ऊ बाहिरका मानिसहरूलाई बोलाउन गई। उनले भनी, “हेर, यो हिब्रू कमारा हाम्रो बेइज्जत गर्न यहाँ आएको थियो। ऊ भित्र आयो अनि मसित सुत्रे कोशिश गर्यो, तर म साँहै चिच्याँएँ।

15 म चिच्चाएकोले गर्दा त्यो डरायो अनि यहाँबाट भाग्यो। तर उनले आफ्नो कोट मसितै छोडेर गयो।”

16 यसकारण उनले आफ्नो लोम्ने घर फर्कुन्जेलसम्म त्यो लुगा आफूसँगै राखी।

17 अनि उनले आफ्नो लोम्नेलाई त्यही कथा सुनाई। उनले भनिन, “तिमीले ल्याएको हिब्रू दासले मसित ब्यभिचार गरेर लज्जित पायो।

18 जब ऊ मकहाँ आयो म चिच्चाँएँ अनि त्यो भाग्यो तर त्यसले आफ्नो लुगा छोडेर गयो।”

19 जति बेला यूसुफको मालिकले कथा सुने, तिनी साँहै नै रिसाए।

20 त्यहाँ एउटा झ्यालखाना थियो अनि त्यसमा राजाका शत्रुहरूलाई राखिन्थ्यो। पोतीफरले यूसुफलाई त्यही झ्यालखानामा राख्यो अनि यूसुफ त्यही बसिरह्यो।

यूसुफ झ्याल खानामा

21 तर परमप्रभु यूसुफसित हुनुहुन्थ्यो। उहाँ सधैँ ऊसँग दयालु हुनुहुन्थ्यो।

21 फिरऊनले दाखरस दिने सेवकलाई मुक्त गर्थो अनि उसलाई आफ्नो पुरानो काममा नै लगायो। अनि दाखरस दिने सेवकले फिरऊनको हातमा दाखरसको प्याला राखिदियो।

22 तर फिरऊनले मुख्य रोटी पकाउनेलाई फाँसी दियो अनि यूसुफले जे जे हुन्छ भनी बताएको थियो त्यही भयो।

23 तर मुख्य दाखरस दिने सेवकले यूसुफलाई सहायता गर्न पनि बिरसियो उसले यूसुफको विषयमा फिरऊनलाई केही पनि भनेन। यूसुफको विषयमा उनले सबै बिरसियो।

फिरऊनको सपना

41

1 दुइवर्ष पछि फिरऊनले एउटा सपना देख्यो। उनले आफैलाई नील नदीको किनारमा उभिरहेको सपना देख्यो।

2 सपनामा उनले देख्यो सातवटा गाईहरू नदीबाट निस्केर घाँस खाँदै उभिएका थिए। ती गाईहरू हेर्दा राम्रा र स्वस्थ थिए।

3 त्यसपछि अझ सातवटा गाईहरू नदीबाट निस्के अनि ती स्वस्थ गाईहरूको नजिकमा नदीको किनारमा उभिए। तर गाईहरू दुब्लो र बिमारी जस्ता थिए।

4 आफ्नो सपनामा उनले यी सातवटा रोगी गाईहरूले सातवटा स्वस्थ गाईहरूलाई खाँदै गरेको देख्यो। तब फिरऊन ब्युँझियो।

5 फिरऊन फेरि सुत्थो र सपना देख्यो। उनले सपनामा एउटा अन्नको ढोढामा सातवटा बाला लागेको देख्यो। अन्नको बालाहरू ढोढा र राम्रा थिए।

6 अनि पछि अझ सातवटा अन्नहरू भएको उसले देख्यो। तर तिनीहरू पातलो र बाफिलो हावाले सुकेका थिए।

7 ती पातला सातवटा अन्नका बालाहरूले ती राम्रा र भरिला अन्नका बालाहरू खाए। त्यसपछि फिरऊन बिउँझियो अनि सोच्यो त्यो सब एउटै सपना मात्र थियो।

8 र अर्को बिहान यी सपनाहरूको विषयमा फिरऊन एकदमै चिन्तित भयो। यसर्थ उनले मिश्र देशका सबै जादुगर अनि सबै ज्ञानी मानिसहरूलाई बोलायो। फिरऊनले ती सबै मानिसहरूलाई आफ्नो ती सपनाहरूको विषयमा बतायो तर कसैले पनि त्यस विषयमा व्याख्या गर्न सकेनन्।

नोकरले यूसुफको विषयमा फिरऊनलाई भन्छ

9 तब त्यो दाखरस पुर्याउने सेवकले यूसुफलाई सम्झिए अनि फिरऊनलाई भने, “आज म मेरो अतीतका भूलहरू सम्झना गराइहेको छु।

10 तपाईं म र रोटी पकाउनेसित दिक्कहुनु भएको थियो अनि हामीलाई प्रमुख रक्षकको घरमा कैदी बनाउनु भयो।

11 त्यसपछि एक रात उनले र मैले सपना देख्यौं। प्रत्येक सपनाको भिन्दा भिन्दै अर्थ थियो।

12 हामीसित इयालखानामा एक जना हिब्रू मानिस थियो। त्यो अंगरक्षकहरूको कप्तानको नोकर थियो। उसलाई हामीले आफ्नो सपना बतायौं र ती सपनाहरूको विषयमा उनले हामीलाई व्याख्या गर्थो। हामीलाई उनले प्रत्येक सपनाको अर्थ बतायो।

13 उसले जे भनेको थियो म इयालखानबाट मुक्त हुनेछु अनि मेरो आफ्नै नोकरी पाउनेछु, त्यो सही भयो। उनले त्यो रोटी पकाउने मानिस मर्छ भनेको थियो अनि त्यो मर्यो। यसर्थ उनले जे जे भनेको थियो सत्य भयो।”

यूसुफलाई सपना व्याख्या गर्न बोलाइयो

14 यसर्थ यूसुफलाई फिरऊनले इयालखानबाट झिकायो र अंगरक्षकहरूले उसलाई लगतै इयालखानबाट ल्याए। यूसुफले दाही काट्यो अनि केही सफा लुगाहरू लगाएर फिरऊनलाई भेट्न गयो।

15 फिरऊनले यूसुफलाई भन्यो, “मैले थाहा पाएँ कसैले तिमीलाई आफ्नो सपना बताए तिमी त्यसको बारेमा व्याख्या दिन सक्छौं अरे। मैले पनि एउटा सपना देखेको छु अनि त्यस सपनाको विषयमा बताउन यहाँ कसैले ब्यख्या गर्न सकेनन्।”

16 यूसुफले उत्तर दिए, “म त ब्यारख्या दिन सक्दिनँ तर हुनसक्छ परमेश्वरले तिमीलाई सपनाको विषयमा बताउनु हुनेछ।”

17 त्यसपछि फिरऊनले यूसुफलाई भने, “मेरो सपनामा म नील नदीको किनारमा उभिरहेको थिएँ।

18 त्यहाँ नदीबाट सातवटा गाईहरू निस्किए अनि किनारमा घाँस खाँदै उभिए। तिनीहरू हेर्दा स्वस्थ र राम्रा देखिने जनावर थिए।

19 तब फेरि नदीबाट अरू सातवटा गाईहरू निस्किए तर यी हेर्दा दुबल र नराम्रा थिए। सम्पूर्ण मिश्रमा मैले देखेको गाईहरूभन्दा ती गाईहरू नराम्रा थिए।

20 त्यसपछि ती दुबला र घिनलाग्दा गाईहरूले पहिलेका राम्रा र स्वस्थ गाईहरूलाई खाए।

21 तर तिनीहरू अझ पनि दुबला र नराम्रा देखिए। तर सातवटा गाईहरू खाई सकेपछि पनि तिनीहरू दुबला र कुरूप नै देखिन्थे। तिनीहरूलाई हेरेर तिमीलाई भन्न सक्ने थिएनौं ती गाईहरूले सातवटा बलिया बलिया गाईहरू खाए। शुरूमा तिनीहरू जति कुरूप र दुबला थिए पछि पनि तिनीहरूलाई त्यसैतै देखिन्थे। तब म बिउँझें।

22 “मेरो फेरि अर्को सपनामा मैले एउटा अन्नको बोटमा सातवटा बालाहरू फल्दै गरेको देखें। ती सातवटा बालाहरू बाक्ला र अन्नले भरिएका थिए।

23 अनि पछि अरू सातवटा बालाहरू तिनीहरूपछि पलाए। तर ती पछि पलाएका बालाहरू पातला र गरम हावाले नष्ट भएका थिए।

24 त्यसपछि ती पातला बालाहरूले पहिलेको बाक्ला सातवटा बालाहरूलाई खाए।

“मैले ती सपनाहरू मेरो जादूगरहरूलाई भने तर कसैले पनि ती सपनाहरूको विषयमा व्याख्या गर्न सकेनन्। तिनीहरूको अर्थ के हुन्छ त?”

यूसुफले सपनाको विषयमा व्याख्या गर्छ

25 तब यूसुफले फिरऊनलाई भन्यो, “ती दुवै सपनाहरू एउटै विषयका हुन्। परमेश्वरले अब चाँडै के घट्टन लागेको छ। त्यस विषयमा भनी रहनु भएको छ।

26 दुवै सपनाहरूको अर्थ वास्तविक रूपमा एउटै हो। सातवटा राम्रा-राम्रा गाईहरू र सातवटा राम्रा-राम्रा अन्नको बालाहरूको अर्थ राम्रा सात वर्षहरू हुन्।

27 ती सातवटा बिमारी गाईहरू र सातवटा अन्नको पातला बालाहरूले यस इलाकामा सात वर्षसम्म अनिकाल लाग्छ भन्ने बोध हुन्छ। यी खराब सात वर्ष राम्रो सात वर्षपछि आउँछ।

28 यो ठीक मैले तिमीलाई भने जस्तै नै हो। परमेश्वरले फिरऊनलाई बताउनु भएको छ उहाँ के गर्नु हुँदछ?

29 मिश्र देशमा सात वर्ष प्रचुर अन्न हुने छ।

30 तर त्यसपछि फेरि सात वर्ष अनिकाल लाग्ने छ। मिश्र देशका मानिसहरूले अतीतमा कति अन्न उब्जनी गरेका थिए बिसिन्छन्। अन्न र पानीको अभावले देश नष्ट हुने छ।

31 त्यो अनिकाल त्यति भयंकर हुनेछ मानिसहरूले प्रशस्त खाने कुरा खाँदा कस्तो हुन्छ भूलेनेछन्।

32 “हे फिरऊन, तपाइले एउटै अर्थ भएका दुइवटा सपना देख्नु भयो। यस्तो यो अर्थ बुझाउनको निम्ति भयो ताकि परमेश्वरले यो निश्चय गराउनु हुनेछ।

33 यसैकारण, हे फिरऊन, तपाइले यस्तो बुद्धिमान र ज्ञानी मानिस हेर्नुहोस् अनि उनलाई मिश्र देशको राज्यपाल बनाउनुहोस्।

34 तब जनताबाट अन्न उठाउनको निम्ति अरू मानिसहरू छान्नु होस्। प्रत्येक मानिसले असल सात वर्षमा जे जति अन्न उब्जाउँछ, त्यसबाट पाँचौ भाग बुझाओस्।

35 तिनीहरूलाई आज्ञा दिनुहोस् जो असल वर्षहरू आउँदछन् त्यसबेला प्रशस्त अनाजहरू जम्मा गर्नु। मानिसहरूलाई घोषणा गरी दिनु होस् ती छानिएकै मानिसलाई शहरहरूमा अनाजहरू जम्मा गर्ने अधिकार होस्। तब तिनीहरूले त्यति समयसम्म अन्न बचाएर राख्नेछन् जबसम्म त्यसको आवश्यक रहन्छ।

36 त्यो जम्मा गरिएको अन्न अनिकालको समय मिश्रमा उपयोग हुनेछ, यसर्थ मानिसहरू सात वर्ष अनिकालमा भोकले मर्ने छैनन्।”

37 फिरऊन र तिनका सबै पदाधिकारीहरूलाई यो योजना राम्रो लाग्यो।

38 त्यसपछि उनले तिनका सबै पदाधिकारीहरूलाई सोधे, “के परमेश्वरको आत्मा त्यो व्यक्तिभित्र रहेको कुनै व्यक्ति हामी भेट्न सक्छौं? सक्दैनौं?”

39 यसर्थ फिरऊनले यूसुफलाई भने, “जब परमेश्वरले तिमीलाई यी सबै कुराहरू बुझ्ने बनाउनु, भयो, यस ठाउँमा तिमी जस्तो ज्ञानी तथा बुद्धिमानी कोही पनि छैन।

40 तिमी नै एक जना हो जो यस देशको राज्यपाल हुन सक्ने अनि मेरा सबै मानिसहरूले तिम्रो कुरा सुन्ने छन् तिमी जे भन्छौ, आज्ञा पालन गर्नेछन्। म मात्र एकजना व्यक्ति हुनेछु जो तिमी देखि माथि रहनेछु।”

41 तब फिरऊनले यूसुफलाई फेरि भने, “मैले तिमीलाई समस्त मिश्र देशको राज्यपाल बनाएको छु।”

42 अनि फिरऊनले आफ्नो राजकीय मुकुटको छाप भएको औंठी यूसुफलाई दिए, उसलाई राम्रो रेशमी लुगा लगाई दिए अनि फिरऊनले उसको गलामा सुनको एउटा सिक्की लगाई दिए।

43 जब तिनिहरू रथको पोडमा चढे। फिरऊनले यूसुफलाई आफ्नो रथको पछाडी राखे अनि “यूसुफलाई बाटो देऊ” भन्दै कराउँदै हिँडे त्यसरी फिरऊनले यूसुफलाई सम्पूर्ण मिश्रदेशको राज्यपाल बनाए।

44 राजा फिरऊनले तिनलाई भने, “म फिरऊन राजा हुँ। तिम्रो अनुमति बिना मिश्र देशको भूमिमा कसैले पनि हात अथवा खुट्टा हाल्न पाउने छैन।”

45 त्यसपछि फिरऊनले उनलाई अर्को नाउँ सापन्त-पानेह दिए। फिरऊनले उसको विवाह आसनत नाउँ भएकी आइमाईसित गराए जो ओन शहरका पूजाहारी पोतीफरकी छोरी थिइ। यस प्रकार यूसुफ समस्त मिश्र देशका राज्यपाल भए।

46 मिश्र देश भरी भ्रमणमा निस्के। जब यूसुफले मिश्रका राजाको सेवा गर्न शुरू गरे। यूसुफ तीस वर्षका हुँदा निस्के अनि सारा मिश्र देशको भ्रमण गरे।

47 सहकालको सात वर्षको समयसम्म देशमा राम्रो उब्जनी भयो।

48 अनि तिनले ती वर्षहरूमा अन्नहरू जोगाएर शहरहरूमा जम्मा गरे। प्रत्येक शहरमा त्यस शहरको वरिपरिको भूमिबाट उब्जिएको अन्न जम्मा गराए।

49 समुद्रको बालुवाको थुप्रो झैं अन्न यूसुफले थुपारे। तिनले थुपारेको अन्न यति विध्न थियो ओजन गर्न असम्भव थियो।

50 यूसुफकी पत्नी आसनत थिइन अनि तिनी ओन शहरका पूजाहारी पोतीफिराकी छोरी थिइन। अनिकाल लाम्ग दुइ वर्ष अघाडि यूसुफ र आसनतका दुइ छोराहरू जन्मे।

51 यूसुफले आफ्नो पहिलो छोरोको नाउँ मनश्शे राखे। यूसुफले उसको यस्तो नाउँ राखे कारण उनले भने, “मैले जति कष्ट पाएको थिएँ परमप्रभुले सबै देख्नु भयो र मेरो घरको सम्झना पनि विसाई दिनु भयो।”

52 तिनले आफ्नो दोस्रो छोरोको नाउँ एँमै राखे। तिनले उसको नाउँ यस्तो राखेको कारण बताए, “परमेस्वरले मलाई सफल तुल्याउनु भयो, जुन ठाउँमा मैले कष्ट भोगेँ।”

अनिकालको समय शुरू हुन्छ

53 सात वर्षसम्म मानिसहरूले जति चाहान्थे खाने अन्न पाए तर त्यसपछि ती वर्षहरू बिते।

54 अनि यूसुफको भविष्यवाणी अनुसार नै सात वर्षको अनिकाल शुरू भयो। यस देशहरूका सबै अञ्चलहरूमा खाद्यको अभाव भयो। तर मिश्रमा अन्न प्रचुर थियो। यस्तो भएको कारण यूसुफले अन्न जम्मा गरेर राखेका थिए।

55 जब अनिकाल शुरू भयो मिश्रका मानिसहरूले फिरऊनलाई अन्नको दावी गरे अनि तिनले आफ्नो देशका मानिसहरूलाई भने, “यूसुफकहाँ जाऊ अनि सोध के गर्नु पर्छ।”

56 प्रत्येक ठाउँमा अनिकाल चलिरहेको थियो। यसर्थ यूसुफले मानिसहरूलाई गोदामबाट अन्न दिए। तिनले जोगाएर राखेको अन्न मिश्र देशका मानिसहरूलाई बेचे। मिश्र देशमा नै घोर अनिकाल लाग्यो।

57 प्रत्येक यूसुफकहाँ अन्न किन्न आए, किनभने अनिकाल सबै ठाउँमा भयंकर थियो।

42

सपना साँचो भयो

1 कनानमा पनि खराब प्रकारले नै अनिकाल लाग्यो। तर याकूबले मिश्र देशमा अन्न छ भनी थाहा पाए। यसर्थ याकूबले आफ्नो छोराहरूलाई भने, “हामी यहाँ किन केही यसरी बसिरहेका छौँ।

2 बेचनको निम्ति मिश्र देशमा अन्न राखिएको छ भनी मैले सुनेको छु। यसर्थ अन्न किन्नको निम्ति हामी त्यहाँ जाऊँ जसले गर्दा हामी आफैलाई अनिकालबाट बचाउनेछौँ।”

3 यसर्थ मिश्रमा अन्न किन्न यूसुफका दाजुहरू मध्ये दश जना गए।

4 याकूबले बिन्यामीनलाई पठाएनन्। (यूसुफका भाइहरूमा बिन्यामीन मात्र आफ्नै भाइ हो।) बिन्यामीनलाई केही नराम्रो होला भनेर याकूब डराए।

5 कनानमा अनिकाल औँधी नै लागेको थियो, मिश्र देशमा अन्न किन्न जानेहरूमा कनानबाट धेरै मानिसहरू थिए। तिनीहरू मध्ये इम्राएलका छोराहरू पनि थिए।

6 त्यस समयमा मिश्र देशका प्रशासक यूसुफ थिए। त्यहाँ यूसुफ मात्र एकजना मानिस थिए, जसले मिश्र देशमा मानिसहरूलाई अन्न बेच-बिखन गरिएको निरीक्षण गर्थे। यसर्थ तिनका दाज्यू-भाइहरू तिनीकहाँ आए अनि शिर निहुर्दाएर नमस्कार गरे।

7 यूसुफले आफ्नो दाज्यू-भाइहरूलाई देखे अनि चिने। तर तिनले आफ्नो दाज्यू-भाइहरूलाई नचिने झैं गरे। तिनले तिनीहरूसित निश्चुरतापूर्ण शब्दहरूमा कुरा गरे। तिनले भने, “तिमीहरू कहाँबाट आएका हो?”

ती दाज्यू-भाइहरूले उत्तर दिए, “हामी कनान देशबाट आएका हौँ। यहाँ हामी अन्न किन्न आएका हौँ।”

8 यूसुफले चिने तिनीहरू तिनका दाज्यू-भाइहरू हुन् तर तिनी को हुन् तिनीहरूले चिनेनन्।

9 यूसुफले आफ्नो दाज्यू-भाइहरूको विषयमा देखेको सपना सम्झे।

यूसुफले आफ्नो दाज्यू-भाइहरूलाई भने, “तिमीहरू जासूसहरू हो, अन्न किन्न आएकाहरू होइनौ। हामी कहाँ दुर्बल छौँ त्यो जान्न आएका हौँ।”

10 तिनीहरूले उत्तर दिए, “हे महाशय तपाईंका सेवकहरू यहाँ खाद्यान्न किन्न मात्र आएका छन।

11 हामीहरू सबै दाज्यू-भाइहरू हौँ, हामी सबैका बाबु एउटै हुन्। हामी ईमानदार मानिसहरू हौँ। हामी खाली अन्न किन्न आएका छौँ।”

12 तब यूसुफले तिनीहरूलाई भने, “होइन। हामी कहाँ दुर्बल छौँ त्यो जान्न तिमीहरू आएका हौँ।”

13 अनि तिनीहरूले उत्तर दिए, “होइन, हामी सबै दाज्यू-भाइहरू हौं। हाम्रो परिवारमा हामी बारहजना दाज्यू-भाइहरू छौं। हामीहरू सबैको एकजना बुबा हुनुहुन्छ। हाम्रो कान्छो भाइ घरमा बुबासित छ। एकजना भाइ धेरैअघि मर्यो। हामी, तपाईंका दासहरू, कनानको भूमिबाट आएका हौं।”

14 तर यूसुफले भने, “होइन। म बुझनसक्छु म भूलमा छैन। तिमीहरू जासूसहरू हो।

15 तर म तिमीहरूलाई आफू सत्य भएको प्रमाण गर्ने मौका दिन्छु। म राजा फिस्ऊनको नाउँमा शपथ खान्छु जबसम्म तिमीहरूको कान्छो भाइ यहाँ आउँदैन त्यतिञ्जेलसम्म तिमीहरूलाई जान दिने छैन।

16 तिमीहरू मध्ये एक कान्छो भाइलाई यहाँ म भएकोमा ल्याउन जान दिन्छु अनि अरू दाज्यू-भाइहरूलाई इयालखानमा राख्छु। तिमीहरूले साँचो कुरो गरेको हो होइन हामी हेर्नेछौं तर म विश्वास गर्छु तिमीहरू जासूसहरू हो।”

17 त्यसपछि यूसुफले तिनीहरूलाई तीन दिनसम्म इयालखानमा राखे।

शिमोनलाई बन्धक झै राख्यो

18 तीन दिनपछि यूसुफले तिनीहरूलाई भने, “म परमेश्वरको डर मान्ने मानिस हूँ। मैले भनेको मान तब म तिमीहरूलाई बाँच्ने मौका दिन्छु।

19 यदि तिमीहरू साँच्चै नै इमानदार मानिसहरू हो भने, तिमीहरू मध्ये एक भाइ यही इयालखानमा रहन सक्छ। अनि अन्य भाइहरू तिमीहरूका मानिसहरूको निम्ति अन्न लिएर फर्किन सक्छन्।

20 तर तिमीहरूको कान्छो भाइ लिएर तिमीहरू फर्की आउने पर्छ। तब मात्र म थाहा पाउने छु तिमीहरूले साँचो बोल्तिरहेका छौं अनि तिमीहरूले मर्नु पर्ने छैन।”

दाज्यू-भाइहरू यसमा सहमत भए।

21 तिनीहरूले एकार्कामा कुरा गरे, “हामीले हाम्रो भाइ यूसुफलाई नराम्रो कुरा गरेकोले दण्ड भोगिरहेका छौं। उनले भोगेको कष्ट हामीले देख्यौं, उनले आफ्नो बचाऊको निम्ति हामीसित प्रार्थना गर्थे तर हामीले उसको प्रार्थना अस्वीकार गर्थौं। यसर्थ अहिले हामीहरूले कष्ट भोगिरहेका छौं।”

22 त्यसपछि स्बेनले तिनीहरूलाई भने, “मैले त्यस केटोलाई नराम्रो केही नगर्नु भनी तिमीहरूलाई भनेको थिएँ। तर तिमीहरूले मेरो सल्लाह मानेनौं। यसर्थ अहिले उसको मृत्युको सट्टामा हामी दण्ड भोगिरहेका छौं।”

23 आफ्ना दाज्यू-भाइहरूसित कुरा गर्नको निम्ति यूसुफले एकजना अनुवादक राखेका थिए। यसर्थ उनका भाइहरूले तिनीहरूको भाषा बुझे भनी जान्न सकेनन्। तर तिनीहरूले के के कुरा गरे तिनले सुने र बुझे।

24 तिनीहरूको कुराले यूसुफ अत्यन्तै दुःखी भए। यसर्थ उनी तिनीहरूबाट अलग भए अनि रोए। केही क्षणपछि यूसुफ तिनीहरू समक्ष गए। उनले शिमोनलाई समाते अनि बाँधे तर अरू दाज्यू-भाइहरूले हेरिरहे।

25 यूसुफले केही नोकरहरूलाई तिनीहरूका बोरामा अन्न भर्न लगाए। ती दाज्यू-भाइहरूले यूसुफलाई अन्नको दाम दिए। तर यूसुफले तिनीहरूले तिरिको अन्नको पैसा तिनीहरूकै अन्नको बोरामा हालिदिए। त्यसपछि यूसुफले तिनीहरूलाई घर फर्कदा बाटोमा आवश्यक पर्ने चीजहरू दिए।

26 यसर्थ ती दाज्यू-भाइहरू अन्नको बोरा गधामा लादेर त्यहाँबाट हिँडे।

27 त्यस रात तिनीहरू एक ठाउँमा बास बसे। तिनीहरू मध्ये एकजनाले गधालाई खुवाउँनु आफ्नो थैलो खोल्थ्यो। अनि त्यस थैलोमा उनले तिरिको पैसा पायो।

28 उनले आफ्नो दाज्यू-भाइहरूलाई भने, “हेर, मैले अन्नको निम्ति दिएको पैसा यहाँ छ। कसैले मेरो थैलोमा पैसा राखेको हुन सक्छ।” त्यस समय यी दाज्यू-भाइहरूको साहस हरायो अनि डराए। तिनीहरू एक-अर्कातिर फर्किए अनि भने, “परमेश्वर हामीमाथि के गर्नु हुँदछ?”

दाज्यू-भाइहरूले याकुबलाई बताए

29 कनानका ती दाज्यू-भाइहरू आफ्ना बाबु याकुबकहाँ पुगे। तिनीहरूले याकुबलाई के भएको थियो प्रत्येक कुरो बताए।

30 तिनीहरूले भने, “त्यस देशका शासकले हामीसित निष्ठुर शब्दमा कुरा गरे। तिनले हामी जासूस हो पनि भने।

31 तर तिनलाई हामीले भन्यौं हामी जासूस होइनौं, हामी इमानदार मानिसहरू हौं।

32 हामीले तिनलाई भन्यौं हामीहरू बाह्र भाइ छौं। हामीले आफ्नो बुबाको विषयमा भन्यौं र यो पनि भन्यौं हाम्रो सब भन्दा कान्छो भाइ कनान देशमा नै छ।

33 “तब ती प्रशासकले हामीलाई भने, ‘तिमीहरू इमानदार मानिसहरू हो भनी प्रमाण गर्ने एउटा उपाय छ। तिमीहरू मध्ये एकजनालाई मसित छोड अनि अरू भाइहरू आफ्ना मानिसहरूको निम्ति अन्न लिएर फर्क।

34 त्यसपछि तिमीहरूको कान्छो भाइ लिएर मकहाँ आऊ, तब म बुझ्ने छु तिमीहरू साँच्चै इमानदार मानिसहरू हो अथवा हामीलाई नष्ट पार्ने सेनाको पक्षका तिमीहरू एउटा सेनाद्वारा हामीहरूलाई नष्ट पार्नु पठाएका हो। यदि तिमीहरूले साँचो भनेका

रहेछौं र इमानदार ठहरियौं भने आफ्नो भाइ फिर्ता पाउनेछौं। म उसलाई दिनेछु र तिमीहरू पनि हाम्रो देशमा अन्न किन्न स्वतन्त्र हुनेछौं।”

35 त्यसपछि ती दाज्यू-भाइहरूले आ-आफ्नो बोरारहस्रबाट अन्न बाहिर निकाल्न शुरू गरे अनि प्रत्येकले आफ्नो पैसाको थैलो आफ्नो अन्नको बोरामा पाए। ती दाज्यू-भाइहरू र तिनीहरूका बाबुले पैसा देखे र खुबै डराए।

36 याकूबले तिनीहरूलाई भने, “के तिमी मैले मेरा सबै नानीहरू गुमाएको चाहन्छौं? यूसुफ गए, शिमोन पनि गए अनि अहिले तिमी मबाट बिन्यामीनलाई पनि छुट्याउन चाहन्छौं।”

37 तर स्बेनले आफ्नो बाबुलाई भने, “बुबा! यदि मैले बिन्यामीनलाई फर्काएर तपाईंकहाँ नल्याए मेरा दुवै छोराहरू मारिदिनु होस। विश्वास गर्नु होस, म बिन्यामीनलाई फर्काएर ल्याउने नै छु।”

38 तर याकूबले भने, “म बिन्यामीनलाई तिमीहरूसित जान दिदिन। उसको दाज्यू मर्यो अनि मेरी पत्नी राहेलबाट जन्मेको छोरो यो मात्र छ। मिश्र देश जाँदा यसलाई बाटोमा केही भए त्यस घटनाले मेरो मृत्युलाई निम्त्याउने छ। एक अति शोकाकुल बढो मानिसलाई तिमीहरूले चिहानमा गाड्नेछौं।”

43

याकूबले बिन्यामीनलाई मिश्रदेश जान दिन्छन्

1 त्यस देशमा अनिकालको प्रकोप साँढे थियो।

2 मानिसहरूले मिश्र देशबाट ल्याएको सबै अन्न खाइसके। जब अन्न सकियो, याकूबले आफ्ना छोराहरूलाई भने, “हामीले खानुको निम्ति अन्न केही अन्न किन्न मिश्र देश जानु पर्छ।”

3 तर यहूदाले याकूबलाई भने, “तर त्यस देशको शासकले हामीलाई चेताउनी दिएकाछन्। उनले भने, ‘यदि तिमीहरूले आफ्नो भाइ मकहाँ लिएर आएनौ भने म तिमीहरूसित कुरा गर्ने छैन।’

4 यदि तपाईं बिन्यामीनलाई हामीसित पठाउनु हुन्छ भने, मात्र हामीहरू अन्न किन्नु जान सक्छौं।

5 तर यदि तपाईं उसलाई पठाउन अस्वीकार गर्नु भयो भने तब हामी जानेछौं। त्यस मानिसले बिना बिन्यामीन हामीलाई त्यहाँ जानु होशियारी गराएकाछन्।”

6 इस्राएलले भने, “उसलाई तिमीहरूले अर्को पनि भाइ छ भनी किन भन्यौ? तिमीहरूले मेरो निम्ति यस्तो नराम्रो काम किन गर्थौं?”

7 ती दाज्यू-भाइहरूले जवाफ दिए, “उनले हामी र हाम्रा कुटुम्बका विषय धेरै जान्न खोज्थ्यो र उनले हामीलाई थुप्रै प्रश्नहरू गर्थे। उनले हामीलाई सोध्यो, ‘के तिम्रा दाज्यू-भाइहरू अन्न बाँचेका छन्? घरमा अन्न कोही भाइहरू छन् छैनन्?’ हामीले खाली उसको प्रश्नहरूको उत्तर मात्र दियौं। हामीले जानेका थिएनौं उनले भाइ लिएर मात्र आइज भन्छ।”

8 त्यसपछि यहूदाले आफ्नो बाबु इस्राएललाई भने, “बिन्यामीन मसित जाओस। म उसको हेरचाह गर्नेछु। हाम्रो निम्ति अन्न लिनु हामी मिश्र देश जानै पर्छ। यदि हामी गएनौ भने हाम्रा नानीहरू हामीहरूसँगै मर्नेछन्।

9 म तिमीलाई विश्वास दिलाउँछु हाम्रो भाइ सुरक्षित रहनेछ। यसको लागि म सम्पूर्ण दायित्व लिने छु। यदि मैले उसलाई फर्काउन सकिन भने तिमीले मलाई सँधै दोष दिन सक्छौं।

10 यदि तपाईं हामीलाई अघाडी नै जान दिएको भए, अहिलेसम्म दुइ चोटी अन्न लिएर आई सक्ने थियौं।”

11 त्यसपछि तिनीहरूका बाबु इस्राएलले भने, “यदि यो सही रूपमा नै साँचो हो भने, तब बिन्यामीनलाई तिमीहरूसँगै लिएर जाऊ। तर त्यस शासकको निम्ति केही उपहारहरू लैजाऊ। हामीले आफ्नो भूमिमा उब्जाएका चीजहरूबाट केही लिएर जाऊ। केही सुगन्धित मसला, अलिकती मह, अलिकता, सुगन्धित लेप, मूर, पेक्ता, र हाडे-बदाम लिएर जाऊ।

12 यसपाली तिमीहरूसँग भएको पैसा भन्दा पनि दुइ गुणा वेशी लिएर जाऊ। हुन सक्छ शासकले भूल गरे होलान, यसर्थ तिमीहरूलाई फर्काई दिएको पैसा पनि लिएर जाऊ।

13 बिन्यामीनलाई त्यस मानिसकहाँ लिएर जाऊ।

14 म प्रार्थना गर्छु जब तिमी त्यो प्रशासकअधि उभिन्छौं सर्वशक्तिमान परमेस्वरले सहायता गर्नु हुनेछ। म प्रार्थना गर्छु उनले बिन्यामीन र शिमोनलाई सुरक्षित फर्कन दिनेछन। यदि यस्तो भएन भने, म फेरि पुत्र शोकले व्याकुल हुनेछु।”

15 यसर्थ ती दाज्यू-भाइहरूले शासकलाई दिनको निम्ति उपहार लगे। तिनीहरूले पहिलो पाली लगेको भन्दा दोबर रकम पनि लिएर गए। यस पल्ट बिन्यामीन आफ्नो दाज्यूहरूसँग मिश्र देश गए।

दाज्यू-भाइहरूलाई यूसुफको घरमा निम्त्याइयो

16 मिश्र देशमा यूसुफले तिनीहरूसँग बिन्यामीनलाई देखे। यूसुफले आफ्ना नोकरलाई भने, “ती मानिसहरूलाई मेरो घरमा लिएर जाऊ। एउटा पशु मार अनि पकाऊ, यिनीहरू आज दिउँसो मसित भोजन खानेछन्।”

- 17 उसलाई जे भनिएको थियो नोकरले त्यही गर्थे। उनले ती मानिसहरूलाई यूसुफको घरमा ल्यायो।
- 18 जब ती दाज्यू-भाइहरूलाई यूसुफको घरमा लगियो तिनीहरू डराए। तिनीहरूले भने, “अस्तिको पाली हाम्रो बोराहरूमा पैसा हालेर फर्काइएको थियो त्यसैकारण हामीलाई यहाँ ल्याइयो। त्यो तिनीहरूले हाम्रो विरुद्धमा अश्रु बनाउने छन्। अनि तिनीहरू हाम्रो गधाहरू चोरेर लगी हामीलाई कमारा बनाउनेछन्।”
- 19 यसर्थ ती दाज्यू-भाइहरू यूसुफको घरको नोकरहरूको मुखियाकहाँ गए।
- 20 तिनीहरूले भने, “महाशय, म प्रतिज्ञा गर्छु यो सत्य हो, अस्तिको पाली हामी अनन् किन्न आर्थी।
- 21 तर जब हामीहरूले रात बिताउनु पर्ने ठाउँमा आई पुग्यौं, हामीले आफ्नो बोरा खोलेयौं तब बोराको मुखमा नै हामीहरूले तिरको फुरै रकम पायौं। अहिले हामीले यहाँ ल्याएका छौं।
- 22 अनि अहिले फेरि पनि अनन् किन्नको निम्ति अरु रकम ल्याएका छौं। हामी जान्दैनौ कसले त्यो रकम हाम्रो बोरामा राख्यो।”
- 23 तब नोकरले उत्तर दियो, “तिमीहरू शान्तिसित बस। नडराऊ। तिमीहरूका परमेश्वर, तिमीहरूको बाबुका परमेश्वरले नै तिमीहरूको निम्ति बोरामा धन राखिदिएको हुनसक्छ। तिमीहरूले तिरको रकम मैले पाएकै हुँ।”
- त्यसपछि त्यस नोकरले तिनीहरू भएको ठाउँमा शिमोनलाई ल्यायो।
- 24 तब उनले तिनीहरूलाई यूसुफको घरमा ल्याए अनि पानी दिए। तिनीहरूले तिनको खुट्टा धोए। उसले तिनीहरूको गधाहरूलाई पनी खुवायो।
- 25 यूसुफले पनि मध्य दिनको भोजन तिनीहरूसित खानेछन् भनी सुनेकोले त्यसपछि तिनीहरूले यूसुफलाई दिइने उपहार तयार राखे।
- 26 यूसुफ घरमा आए अनि दाज्यू-भाइहरूले तिनीहरूसित ल्याएको उपहारहरू तिनलाई दिए। त्यसपछि तिनीहरू तिनको अगाडी भूँझमा निहुरिए।
- 27 यूसुफले तिनीहरूलाई आफ्नो भलोकुशल सोधपूछ गरे। यूसुफले भने, “तिमीहरूले आफ्नो बूढो बाबुको बारेमा बताएका थियो, तिनी अझै जीवित अनि स्वस्थ हुनुहुन्छ?”
- 28 ती दाज्यू-भाइहरूले जवाफ दिए, “ज्यू हजुर, उहाँ जीवित हुनु हुन्छ।” अनि तिनीहरू फेरि यूसुफअघि निहुरिए।
- 29 त्यसपछि यूसुफले आफ्नो भाइ बिन्यामीनलाई देखे। (बिन्यामीन र यूसुफकी एउटी आमा हुन्।) यूसुफले भने, “तिमीहरूले मलाई बताएको कान्छो भाइ यही हो?” त्यसपछि यूसुफले बिन्यामीनलाई भने, “हे बाबू, परमेश्वरले तिमीलाई आशीर्वाद दिनु हुनेछ।”
- 30 तब यूसुफ हतारिएर कोठा छोडे किनभने तिनी आफ्ना दाज्यू-भाइहरूको मनोभावले व्याकुल भएका थिए अनि रुन चाहन्थे। तिनी आफ्नो कोठाभित्र पसे अनि रोए।
- 31 त्यसपछि यूसुफ मुख धोएर बाहिर आए। तिनले आफूलाई वशमा राखेर भने, “अहिले भोजन गर्ने समय हो।”
- 32 यूसुफले एकैले एउटा टेबलमासँगै भोजन खाए। उनका भाइहरूले अर्को एउटा टेबलमा भोजन खाए। मिश्र देशबासीहरूले अर्को टेबलमा सँगै भोजन खाए। तिनीहरूको विश्वास थियो हिब्रू मानिसहरूसँगै बसेर खानु राम्रो होइन।
- 33 यूसुफका दाज्यूभाइहरू तिनकै टेबल अघि बसेका थिए। तिनीहरू जेठादेखि कान्छासम्म उमेर अनुसार लहै बसेका थिए। के भइरहेको छ सबै दाज्यूभाइहरूले एका-अर्कामा आश्चर्यमानी हेरिरहेका थिए।
- 34 नोकरहरूले यूसुफको टेबलबाट भोजन ल्याएर तिनीहरूलाई दिन्थे। तर ती नोकरहरूले बिन्यामीनलाई अरु दाज्यूभाइहरूलाई भन्दा पाँच गुणा वेशी दिन्थे। ती दाज्यूभाइहरू नअघाउञ्जेलसम्म यूसुफसँगै खाए।

44

यूसुफले जाल फिजाउँछ

- 1 तब यूसुफले आफ्नो नोकरलाई हुकुम गरे। यूसुफले भने, “यी मानिसहरू बोराहरूमा जति अनन् लिएर जान सक्छन् त्यति धेरै अनन् हालिदेऊ। अनि प्रत्येक मानिसको पैसा उसको अन्नको बोराभित्र हालिदेऊ।
- 2 कान्छो भाइको थैलोमा पैसा हालिदेऊ। तर उसको थैलोमा मेरो चाँदीको कचौरा पनि हालिदेऊ।” यूसुफको सेवकले उसलाई जस्तो गर्नु भनिएको थियो त्यस्तै गर्थे।
- 3 अर्कोदिन, एका बिहानै, सबै दाज्यू-भाइहरूलाई तिनीहरूको गधा समेत फर्काई आफ्नो देशतिर पठाइयो।
- 4 जब तिनीहरूले शहर नाघेका थिए यूसुफले आफ्नो नोकरलाई भने, “जाऊ अनि तिनीहरूलाई पछ्याऊ। तिनीहरूलाई रोकेर भन, ‘हामी तिमीहरूसित राम्रो थियौं, तर किन तिमीहरू हाम्रो निम्ति नराम्रो भयो? मेरा मालिकको चाँदीको कचौरा किन चोर्थे?’

5 मेरा मालिकले यसै कचौराबाट पिउँछन् अनि गुप्तकुराहरू जान्नुको लागि यसलाई प्रयोग गर्छन्। तिमीहरूले जे गर्थौं त्यो सौँच्चे धेरै नराग्रो हो।”

6 यसर्थ त्यस नोकरले यूसुफको आज्ञा मानी सवारमा चढेर गयो अनि ती दाज्यू-भाइहरूलाई रोक्नयो। यूसुफले तिनीहरूलाई जे भन्न लगाएको थिए त्यही उसले भन्यो।

7 तर ती दाज्यू-भाइहरूले त्यस नोकरलाई भने, “किन हजूरका, शासकले यी कुराहरू गर्छन्। हामीले त्यस्तो केही गर्दैनौं।

8 हामीले अधिल्लो पल्ट हाग्नो बोराहरूमा जुन पैसा पाएका थियौं त्यो पनि फर्काएर ल्यायौं। यसर्थ हामीले तिमी मालिकको घरबाट कुनै सुन अथवा चाँदी चोरका छैनौं।

9 यदि त्यो चाँदीको कचौरा हामी मध्ये कसैको थैलामा भेटियो भने त्यो मरोस्। तिमीहरू आफैले उसलाई मारन सक्छौं अनि तब हामी तिमीहरूको कमारा हुनेछौं।”

10 नोकरले भने, “तिमीहरूले भने झैं गर्नेछौं। तर म मानिसको हत्या गर्दिन। जुन मानिससँग म चाँदीको कचौरा भेट्छु त्यो मानिस मेरो कमारा हुनेछ, तर अरू मानिसहरू स्वतन्त्र भएर जानेछन्।”

फिजाइएको जालमा बिन्यामीन पर्यो

11 तब प्रत्येक भाइले आफ्नो थैलो छिटो-छिटो भुँइमा राखे।

12 त्यस नोकरले बोराहरू निरीक्षण गर्न थाल्यो। उनले सबभन्दा जेठोबाट शुरू गरेर कान्छोसम्म निरीक्षण गर्थे। उनले बिन्यामीनको बोरोमा चाँदीको कचौरा भेट्यो।

13 ती दाज्यू-भाइहरू अत्यन्तै दुःखी भए। तिनीहरूले आफ्नो दुःख प्रदर्शनगर्न आफ्ना लुगाहरू च्याते। तिनीहरूले बोराहरू आफ्नो-आफ्नो गधमा चढाए र शहरतिर फर्के।

14 यहूदा अनि उसका दाज्यू-भाइहरू यूसुफको घरमा गए। यूसुफ त्यतिञ्जेल त्यही थिए। ती दाज्यू-भाइहरू भुँइमा उनी अघि निहुरिए।

15 यूसुफले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले किन यस्तो कुरा गर्थे? के तिमीहरूलाई थाह छैन म जस्तो मानिससित अगमवाणी गर्ने अभ्यास अनि यस्तो वस्तु पतो लगाउने क्षमता छ?”

16 यहूदाले भने, “व्याख्या गर्ने कुनै बाटो छैन। हामी दोषी छैनौं भनी साबित गर्ने हामीसित कुनै सबूत नै छैन। परमेश्वरले मात्र दोषी मानिस पतो लगाउनु भएको छ। यसर्थ हामी दुवै अनि जसको थैलामा कचौरा भेटियो कमारा कै रूपमा सेवा गर्न तयार छौं।”

17 तर यूसुफले भने, “म तिमीहरू सबैलाई कमारा बनाउँदिन। त्यही मानिस मात्र कमारा हुनेछ जसले कचौरा चोरी गरेको छ। अरू तिमीहरू शान्तिसितै आफ्ना बाबु भएको भूमिमा जान सक्छौं।”

यहूदाले बिन्यामीनको निम्ति विन्ती गरे

18 त्यसपछि यहूदा यूसुफको नजिक गए अनि भने, “महाशय, दया गरी मलाई स्पष्टसित केही भन्न दिनु होस्। दया गरी मसित नरिसानु होस्। म जान्दछु तपाईं फिरऊन राजा सरह हुनुहुन्छ।

19 हामी अधिल्लो पाली यहाँ हुँदा तपाईंले सोधनु भयो, ‘के तिमी बाबु अथवा दाज्यू-भाइहरू छन्?’

20 हामीले उत्तर दियौं, ‘हाम्रा बाबु हुनुहुन्छ, उहाँ बूढो मानिस हुनुहुन्छ। अनि हाम्रो सानो भाइ पनि छ। हाम्रा बाबुले त्यसलाई खुबै प्रेम गर्नु हुन्छ कारण त्यो उहाँको वृद्ध अवस्थामा जन्मेको हो। त्यस सानो छोराको दाज्यू पनि मर्यो। यसर्थ त्यस आम्राबाट जन्मेर बाँचेको छोरो त्यो मात्र हो। हाम्रा बाबुले उसलाई खुबै माया गर्नुहुन्छ।’

21 तब तिमीले हामीलाई भनेका थियौं, ‘त्यसो भए त्यस भाइलाई मकहाँ लिएर आऊ।’ म उसलाई हेर्न चाहन्छु।

22 अनि हामीले तपाईंलाई भनेका थियौं, ‘त्यो भाइ आउन सक्तैन। उनले बाबुलाई छोड्न सक्तैन। यदि उसको बाबुले यसलाई पनि गुमाउनु परे तिनी अत्यन्तै शोकाकुल हुनेछन्। तिनी त्यही शोकमा मर्न पनि सक्छन्।’

23 तपाईंले भन्नु भएको थियो, ‘तिमीले आफ्नो कान्छो भाइलाई मकहाँ अवश्य ल्याउनु पर्छ, होइन भने तिमीहरूले अन्न पाउने छैनौं।’

24 यसर्थ हामी आफ्ना बाबु भएको ठाउँमा गयौं अनि तपाईंले बताउनु भएका कुराहरू सबै उनलाई बतायौं।

25 “पछि हाम्रा बाबुले भन्नुभयो, ‘हाम्रो निम्ति तिमीहरू फेरि गएर अन्न किन।’

26 अनि हामीले आफ्नो बाबुलाई भन्यौं, ‘हामी आफ्नो कान्छो भाइ नलिन जान सक्तैनौं। शासकले भनेका छन् जबसम्म उनी हाम्रा कान्छो भाइलाई देख्दैनन् तबसम्म हामीलाई अन्न बेच्ने छैनन्।’

27 तब हाम्रा बाबुले हामीलाई भन्नुभयो, ‘तिमीहरूलाई थाहा छ मेरी पत्नी राहेलले मेरो निम्ति दुइवटा छोरा जन्माइन्।

28 एकजनालाई मैले टाढा पठाएँ अनि जङ्गली पशुहरूले उसलाई मर्यो। अनि अहिलेसम्म मैले उसलाई देखेको छैन।

29 अनि यदि अर्को छोरो पनि तिमीहरूले लगेर यदि उसलाई केही खतरा भए, तब मैले मेरो काल पर्खनु पर्दैन, त्यो मेरो निम्ति मृत्यु नै हुनेछ।’

30 अब, सोचनु होस् यदि हामी त्यसलाई नलिई गए के हुन्छ होला। हाम्रा बाबुको जीवनको महत्व पूर्ण अङ्ग नै यही केटो हो।

31 यदि हाम्रा बाबुले त्यस केटोलाई हामीसित नदेखे तिनी मर्नेछन् र त्यसमा हामी दोषी हुनेछौं। हामी आफ्ना शोकाकुल बाबुलाई चिहान भित्र पठाउने छौं।

32 “त्यस केटोको जिम्मादारी मैले लिएँ। मैले मेरो बाबुलाई भनें, ‘यदि मैले त्यस केटोलाई फर्काई ल्याइन भने तपाईंले मलाई सारा जीवनभरि दोष दिन सक्नु हुन्छ।’

33 यसर्थ म तपाईंसित बिन्ती गर्छु, त्यस केटोलाई आफ्नो दाज्यूहरूसित फर्कन दिनु होस्, अनि म बस्छु र तपाईंको कमारो बनिन्छु।

34 यदि केटो मसँगै फर्किदैन भने म आफ्नो अनुहार बुबालाई देखाउन सकिदैन। यसले के आपत्ति मेरो बुबामाथि आउनेछ, म हेर्न भयभीत छु।”

45

यूसुफ भन्छ ऊ को हो

1 यूसुफले अब केही क्षण पनि आफूलाई नियन्त्रणमा राख्न सकेन। तिनी त्यहाँ भएका सबै मानिसहरूको अघाडी रोए। यूसुफले भने, “प्रत्येकलाई यो ठाउँ छोडी जानु भनी।” यसर्थ मानिसले त्यो ठाउँ छोडी दिए। खाली ती दाज्यू-भाइहरू मात्र यूसुफसित बसे। त्यसपछि यूसुफले तिनी को हुन् भने।

2 यूसुफ रोइरहे अनि फिरऊनको घरमा भएका जन्मै मिश्र देशीहरूले सुने।

3 यूसुफले उनका दाज्यू-भाइहरूलाई भने, “म तिमीहरूका भाइ यूसुफ हुँ। के मेरा बाबु कुशल हुनुहुन्छ?” तर दाज्यू-भाइहरूले तिनलाई उत्तर दिएनन्। तिनीहरू अलमल्ल परे अनि घबराएका थिए।

4 यसर्थ यूसुफले आफ्ना दाज्यू-भाइहरूलाई फेरि भने, “मकहाँ आऊ। म बिन्ती गर्छु, तिमीहरू मेरो नजिक आओ” यसर्थ तिनीहरू यूसुफको नजिकमा गए। अनि उनले तिनीहरूलाई भने, “म तिमीहरूको भाइ हुँ। म त्यही भाइ हुँ जसलाई तिमीहरूले मिश्र देशमा कमारोको रूपमा बेचेका थियौं।

5 अहिले चिन्ता नगर। तिमीहरू आफैसित आफूले गरेको कार्यको निम्ति नरिसाऊ। मलाई यहाँ ल्याउनमा परमेश्वरको एउटा योजना हो। म यहाँ तिमीहरूको जीवन बचाउनुको निम्ति छु।

6 यस भयंकर अनिकाल दुइ वर्षसम्म चल्यो अनि अझै पाँच वर्षसम्म कुनै अन्न-बाली तथा उद्दिदको उब्जाऊ बिना अनिकाल चलिरहने छ।

7 यसर्थ तिमीहरूका मानिसहरूलाई बचाउनको निम्ति परमेश्वरले मलाई यस देशमा तिमीहरूभन्दा अगि पठाउनु भयो।

8 यसर्थ मलाई यहाँ पठाएकोमा तिमीहरूको कुनै दोष छैन। यो परमेश्वरको इच्छा थियो। परमेश्वरले मलाई फिरऊनको बुबा जस्तै बनाउनु भयो। म मिश्रको सम्पूर्ण भूमि अनि फिरऊनको घरको राज्यपाल हुँ।”

मिश्रमा इस्राएललाई निम्तो

9 यूसुफले भने, “चौडो गर अनि मेरा बाबुकहाँ जाऊ। उनलाई भन उनका छोरो यूसुफले यो समाचार पठाएको छ।” परमेश्वरले मलाई मिश्रदेशको शासक बनाउनु भएको छ। यसर्थ मकहाँ आउनु। अबेर नगरी। अहिले नै आउनु।

10 तिमीहरू गोशेनमा मेरो नजिकै बस्न सक्छौं। तिमी, तिमीहरूका बाल-बच्चाहरू, नाति-नातिनाहरू साथै सबै तिम्रा पशुहरूलाई यहाँ स्वागत गरिन्छ।

11 म आउँदो पाँच वर्षसम्म हुने अनिकालमा तिमीहरूको हेरचाह गर्नेछु। यसर्थ तिमीहरू र तिमीहरूका परिवारहरूले आफूसँग भएका कुनै चीज पनि हराउने छैनौं।

12 यूसुफले आफ्ना दाज्यू-भाइहरूसित कुरा गरी रहे। उनले भने, “अब तिमीहरू जान्नेछौं म साँच्चै नै यूसुफ हुँ र तिमीहरूको भाइ बिन्यामीनले जान्दछ म यूसुफ नै हुँ। म तिमीहरूको भाइ तिमीहरूसितै बात गरी रहेको छु।

13 यसर्थ मेरा बुबालाई मैले मिश्र देशमा पाएको सम्मानको विषयमा भनिदेऊ। तिमीहरूले यहाँ देखेको प्रत्येक कुरा सुनाई देऊ। अब झट्टै जाऊ अनि मेरा बुबालाई यहाँ लिएर आऊ।”

14 त्यसपछि तिनको भाइ बिन्यामीनसित यूसुफले आलिङ्गन गरे अनि तिनीहरू दुवैजना रुन शुरू गरे।

15 त्यसपछि यूसुफले आफ्ना सबै दाज्यू-भाइहरूलाई म्वाइँ खाए अनि तिनीहरूको निम्ति रोए। त्यसपछि उनका दाज्यू-भाइहरू उनीसँग कुरा गर्न थाले।

16 फिरऊनले थाहा पाए यूसुफका दाज्यू-भाइहरू त्यहाँ आएका थिए। फिरऊको राजमहलमा प्रत्येकले यो खबर चाल पाए। फिरऊन र उनका सेवकहरू यो खबर सुनेर खुशी भए।

17 यसकारण फिरऊनले यूसुफलाई भने, “तिम्रो दाज्यू-भाइहरूलाई भन तिनीहरूलाई जति अन्न चाहिन्छ लिएर कनान देशमा जाऊन।

18 आफ्ना दाज्यू भाइहरूलाई भन तिनीहरू आफ्नो बाबु र परिवारहरू लिएर यहाँ मकहाँ आउनु। जीवन निर्वाहको निम्ति म तिनीलाई यहाँको सब भन्दा असल भूमि दिनेछु अनि तिनीहरूले सबभन्दा असल भोजन गर्ने छन्।”

19 त्यसपछि फिरऊनले भने, “तिम्रा दाज्यू-भाइहरूलाई यहाँ भएका गाडीहरू मध्ये सबभन्दा असल चोँहि दिनु। तिनीहरूलाई भन ती गाडीहरूमा तिनीहरू कनान गएर आफ्ना बाबु र जहान, छोरा-छोरीहरू लिएर आउनु।

20 आफ्ना ती सर-समानहरूको फिक्री नगर जो तिमी आफूसगै ल्याउन सक्दैनौं किनभने मिश्रका सर्वोत्तम वस्तुहरू तिनीलाई दिइनेछ।”

21 यसर्थ इस्राएलका छोराहरूले यसो गरे। फिरऊनले प्रतिज्ञा गरे झैं यूसुफले तिनीहरूलाई गाडीहरू दिए। तिनीहरूको यात्राको निम्ति प्रशस्त भोजन पनि दिए।

22 यूसुफले तिनीहरू प्रत्येकलाई सुन्दर लुगाको जोडा दिए। तर बिन्यामीनलाई चोँहि तिनले राम्रो लुगाले बनिएको पाँच जोडा दिए। बिन्यामीनलाई तिनले चाँदीको तीन सय सिक्का पनि दिए।

23 यूसुफले आफ्ना बाबुको निम्ति उपहारहरू पनि पठाए। तिनले दश गधामा लदाएर मिश्र देशको राम्रा-राम्रा समानहरू पठाइ दिए अनि आफ्ना बाबु लिएर आउनको लागि दशवटा छाउरी गधामा अन्न, रोटी र अरू भोजनहरू पूरा लादेर पठाए।

24 त्यसपछि यूसुफले आफ्ना दाज्यू-भाइहरूलाई जाने अनुमति दिए। अनि जब तिनीहरू जान लागेका थिए यूसुफले तिनहरूलाई भने, “सरासरी घर जानु बाटोमा कतै लडाइँ नगर्नु।”

25 यसर्थ ती दाज्यू-भाइहरू मिश्र देश छोडी तिनीहरूका पिता भएका देश कनानमा गए।

26 दाज्यू-भाइहरूले उनलाई भने, “बाबु, यूसुफ अझसम्म जीवित छ। अनि त्यो समस्त मिश्र देशको शासक छ।”

तिनीहरूका बाबुले के सोच्नु पर्ने केही जानेन। प्रथम त, तिनले आफ्ना छोराहरूको कुरामा विश्वास गरेनन्।

27 तर तिनीहरूले उनलाई यूसुफले भनेको प्रत्येक कुरा बताए। अनि यूसुफले आफ्नो बाबुलाई मिश्र देश लिएर आउनु भनी पठाएको गाडीहरू याकूबले देखे। तिनी उत्तेजित र अत्यन्तै खुशी भए।

28 इस्राएलले भने, “अब म तिमीहरूलाई विश्वास गर्छु। मेरो छोरो यूसुफ अझ जीवित छ। मेरो मृत्युअघि म उसलाई भेट्न जानेछु।”

46

इस्राएललाई परमेश्वरको विश्वसनीयता

1 यसर्थ इस्राएलले मिश्र देशको यात्रा शुरू गरे। पहिला तिनी बर्शेबा गए। त्यहाँ तिनले आफ्नो बुबा इसहाकका परमेश्वरलाई बलि चढाए। उनले परमेश्वरको आराधना गरे।

2 त्यस रात परमेश्वर इस्राएलसित सपनामा बोल्नु भयो। परमेश्वरले भन्नुभयो, “याकूब, याकूब।”

अनि इस्राएलले उत्तर दिए, “म यहाँ छु।”

3 तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “म परमेश्वर हूँ, तिम्रा बाबुको परमेश्वर। मिश्रमा जान नडराऊ मिश्रमा म तिमीलाई ठूलो जातिहरू बनाउनेछु।

4 म तिमीसँगै मिश्र जानेछु, तर म आफैले निश्चय नै मिश्रबाट तिमीलाई फर्काएर ल्याउनेछु। जब तिमी महाँ तिम्रो आँखा आफ्नो हातले बंद गरिदिने यूसुफ हुनेछ।”

इस्राएल मिश्र जान्छन्

5 त्यसपछि याकूबले बेर्शेबा छोडे र मिश्रको यात्रा गरे। उसका छोराहरू, पत्नीहरू र तिनीहरूका सबै नानीहरू मिश्रमा ल्याए। फिरऊनले पठाएको गाडीहरूमा तिनीहरूले यात्रा गरे।

6 तिनीहरूसित गाई-वस्तुहरू र मिश्रमा तिनीहरूसित भएका सबै चीजबीजहरू थिए। यसर्थ आफ्नो सबै नानीहरू र परिवारसित मिश्र गए।

7 तिनीसित तिनका छोरा-छोरीहरू र नाती-नातिनीहरू थिए। तिनका सबै परिवार तिनीसित मिश्रमा गए।

याकूबको परिवार

8 तिनीसित मिश्र जाने छोरा-छोरी तथा परिवार यिनै हुनः

रूबेन याकूबका जेठो छोरो थिए।

- 9 स्बेनका छोराहरूः हनोक, पल्लु, हेसोन अनि कर्मी थिए।
- 10 शिमोनका छोराहरूः यमूल, यामीन, ओहद, याकीन अनि सोहर र कनानी पनि थिए। (शाओल कनानी पत्रीबाट जन्मेका शिमोनका थिए।)
- 11 लेवीका छोराहरूः गेशीन, कहात र मरारी थिए।
- 12 यहदाका छोराहरूः एर, ओनान, शेला, पेरस अनि जेरह थिए। (एर र ओनान कनानमा हुँदै मरे।) पेरसका छोराहरूः हेसोन, अनि हामूल थिए।
- 13 इसाकारका छोराहरूः तोला, पुवा, योब र शिमोन थिए।
- 14 जबलूनका छोराहरूः सेरेद, एलोन अनि यहलेल थिए।
- 15 स्बेन, शिमोन, लेवी, यहदा, इसाकार अनि जबलून याकूबकी पत्री लेआबाट जन्मेका छोराहरू थिए। लेआले यी छोराहरू पघानआराममा जन्माएकी थिइन। तिनकी एउटी दीना नाउँ भएकी छोरी पनि थिइन। यस परिवारमा तेतीस जना मानिसहरू थिए।
- 16 गादका छोराहरूः यिम्ना, यिष्वा, यिष्वी, र बरीआ थिए। तिनीहरूकी बहिनी सेरह, तिनीहरूसित बरीआका हेबेर र मलकियल नाउँ भएका छोराहरू पनि थिए।
- 17 अशेरका छोराहरूः यिम्ना, यिष्वा, यिष्वी र बरीआ थिए। तिनीहरूकी बहिनी सेरह, तिनीहरूसित बरीआका हेबेर र मलकियल नाउँ भएका छोराहरू पनि थिए।
- 18 यी सब याकूबकी पत्री लेआकी कमारी जिल्याबाट जन्मिएका थिए। (जिल्या लामानले आफ्नी छोरी लेआलाई दिएको कमारी हो।) त्यस परिवारमा सोह्र जना मानिसहरू थिए।
- 19 याकूबसित उसकी पत्री राहेलबाट जन्मेको छोरो बिन्यामीन थियो। (यूसुफ पनि राहेलबाट नै जन्मेको हो तर ऊ अधिदेखि नै मिश्र देशमा थियो।)
- 20 मिश्रमाहुँदा यूसुफको दुइवटा छोराहरू जन्मिएः मनशे अनि एप्रैम थिए। ओन शहरका एक जना पूजाहारी पोतीफेराकी छोरी आसनतले यूसुफका लागि यी छोराहरू जन्माइन।
- 21 बिन्यामीनका छोराहरूः बेला, बेकेर, अशबेल, गेरा, नामान, एही शेश, मुप्पीम, हुप्पीम अनि आर्द थिए।
- 22 यिनीहरू याकूबकी पत्री राहेलबाट जन्मेका छोराहरू थिए। यस परिवारमा चौध जना मानिसहरू थिए।
- 23 हुशीम दानका छोरो थियो।
- 24 नमालीका छोराहरूः यहसेल, गुनी, येसेर अनि शिल्लेम थिए।
- 25 याकूब र बिल्हाबाट जन्मेका छोराहरू तिनीहरू नै थिए। (बिल्हा लामानले आफ्नी छोरी राहेललाई पठाएको कमारी थिइ।) यस परिवारमा सात जना मानिसहरू थिए।
- 26 याकूबका सन्तानहरू जम्मा छयसठ्ठी जना थिए जो तिनीसित मिश्र देश गएका थिए। (यस संख्यामा याकूबका छोरा बृहारीहरू परेका छैनन्।)
- 27 त्यसमा यूसुफका दुइजना छोराहरू पनि थिए जो मिश्र देशमा जन्मेका थिए। यसर्थ मिश्र देशमा याकूब परिवारका मानिसहरू जम्मा सन्तरी जना थिए।
- इस्राएल मिश्रमा पुग्छ**
- 28 याकूबले यूसुफसित कुराकानी गर्न यहदालाई पहिले पठाए। गोशेन भूमिमा यहदा यूसुफसित कुरा गर्न गयो। त्यसपछि याकूब र उनका अन्य मानिसहरू त्यस भूमिमा गए।
- 29 यूसुफले थाहा पाए तिनका बाबु आउँदै हुनु हुन्छ। यसर्थ यूसुफले इस्राएल तथा तिनका बाबुलाई गोशेनमा भेट्न जान थयार पारे। जब यूसुफले आफ्नो बाबुलाई भेटे र धेरै बेरसम्म आलिगन गरे र धेरै बेरसम्म रोए।
- 30 तब इस्राएलले यूसुफलाई भने, “अब म शान्तिसित प्राण त्याग्न सक्छु। मैले तेरो मुख देखेँ अनि बुझेँ तँ जिउँदै छस्।”
- 31 यूसुफले आफ्नो दाज्यू-भाइ तथा बाबुका अरू परिवारलाई भने, “म जान्छु र फिरऊनलाई तिमीहरू यहाँ आएको कुरा गर्छु। म फिरऊनलाई भन्छु ‘मेरा दाज्यू-भाइ र मेरो बाबुका अरू सन्तानहरूले कनान देश छोडेर यहाँ मकहाँ आएका छन्।”

32 यी परिवारहरू गोठालाहरू थिए। तिनीहरूले सधैं भेडा र गाई-गोरूहरू पाल्थे। तिनीहरूसित भएका गाई-वास्तुहरू सबै लिएर आएका छन्।’

33 जब फिरऊनले बोलने छन् र तिमीहरूलाई तिनले सोध्ने छन्, ‘तिमीहरूले के काम गर्छौं?’

34 तिमीहरूले उनलाई भन्नु, ‘हामी भेडा गोठालाहरू हौं। जीवनभरि हामी भेडा गोठाला थियौं। अनि हामी भन्दाअघि हाम्रा पुर्खाहरू पनि भेडागोठाला नै थिए।’ तब फिरऊनले तिमीहरूलाई गोशेन भूमिमा बस्ने अनुमति दिसछन्। मिश्र देशीहरूले गोठालाहरू मन पराउँदैनन्, यसर्थ तिमीहरू गोशेनमा बस्दा राम्रो हुन्छ।”

47

इस्राएल गोशेनमा बस्छन्

1 यूसुफ फिरऊनकहाँ गए अनि भने, “मेरा बाबु, दाज्यू-भाइहरू र सबै तिनीहरूका परिवारहरू कनान देश छाडेर तिनीहरूसित भएका सबै पशुहरू तथा प्रत्येक चीज लिएर यहाँ मकहाँ आएका छन्। अहिले तिनीहरू गोशेन भूमिमा छन्।”

2 फिरऊनकहाँ जान यूसुफले अरू आफ्ना पाँच दाज्यू-भाइहरूलाई रोजे।

3 फिरऊनले ती दाज्यू-भाइहरूलाई भने, “तिमीहरूको काम धन्धा के हो?”

तिनीहरूले फिरऊनलाई भने, “हजूर, हामीहरू भेडा गोठालाहरू हौं। अनि हाम्रा अधिका पिता-पुर्खाहरू पनि भेडा गोठालाहरू नै थिए।”

4 तिनीहरूले फिरऊनलाई भने, “कनान देशमा अनिकालको घोर प्रकोप परेको छ। हाम्रा पशुहरूको निम्ति त्यहाँ कुनै भूमिमा घाँस छैन। यसर्थ हामी यस भूमिमा बस्न भनी आएका छौं र तपाईंलाई अनुमतिको निम्ति बिन्ती गर्छौं।”

5 तब फिरऊनले यूसुफलाई भने, “तिम्रा बाबु अनि दाज्यू-भाइहरू तिमी कहाँ आएका छन्।

6 तिनीहरूका लागि बस्ने कुनै ठाउँ मिश्रमा तिमी छान्न सक्छौ। आफ्ना बुबा र भाइहरूको लागि असल ठाउँ छानिदेऊ। गोशेनको भूमिमा तिनीहरूलाई बस्ने अनुमति देऊ। यदि तिनीहरूमध्ये कोही राम्रा गोठाला छन् भनी तिमीलाई थाहा छ भने तिनीहरूलाई मेरा पशुहरू हेर्ने जिम्मा देऊ।”

7 तब यूसुफले आफ्ना बाबु याकूबलाई फिरऊनसित भेट गर्न बोलाए। याकूबले फिरऊनलाई आशीर्वाद दिए।

8 अनि फिरऊनले उनलाई भने, “तिम्रो उमेर कति हो?”

9 याकूबले फिरऊनलाई भने, “मेरो जीवन छोटो अनि दुःखले भरिएको छ। म केवल एक सय तीस वर्ष पुगेको छु। यो मेरा पुर्खाहरूसित तुलना गर्दा केही होइन जब तिनीहरू यस धर्तीमा बाँचेका थिए।”

10 याकूबले फिरऊनलाई आशीर्वाद दिए अनि उनले फिरऊनबाट विदा लिए।

11 यूसुफले फिरऊनको निर्देशन अनुसार आफ्ना बुबा र दाज्यू-भाइहरूलाई मिश्रको सबै भन्दा मलिलो भूमि रामसेसेमा राखे।

12 यूसुफले आफ्ना बाबु, दाज्यू-भाइ तथा तिनीहरूका मानिसहरूलाई चाहिएको खाद्य पदार्थहरू पनि दिए।

यूसुफ फिरऊनको निम्ति भूमि किन्छन्

13 अनिकालको समयले अन्न भयंकर रूप धारण गर्‍यो। त्यस भूमिमा कतै खाद्य वस्तुहरू थिएन। अनिकालको समयले गर्दा मिश्र र कनानको अवस्था सोचनीय भयो।

14 त्यस भूमिका मानिसहरूले धेरै भन्दा धेरै अन्न किन्न थाले, यूसुफले रूपियाँ जम्मा गरे अनि फिरऊनको महलमा ल्याए।

15 केही समय पछि मिश्र र कनान देशका मानिसको पैसा सकियो। तिनीहरूले आफ्नो सबै पैसा अन्न किनै खर्च गरे। यसर्थ मिश्रका मानिसहरूले यूसुफलाई भने, “हाम्रो पैसा सकियो हामीलाई खाने कुरा दिनुहोस्। यदि हामीले खान पाएनौ भने तपाईंको अधि नै हामी मर्नेछौं।”

16 तर यूसुफले भने, “तिमीहरूले आफ्नो गाई-वस्तुहरू मलाई देऊ तब म अन्न दिनेछु।”

17 यसर्थ मानिसहरूले आफ्नो सबै पशुहरूको बदलीमा खाद्यान्न किने। त्यस वर्ष यूसुफले मानिसहरूबाट भेडा, बाख्रा, घोडा र गधा लिएर अनि तिनीहरूलाई खाद्यान्न दिए।

18 तर अर्को वर्ष मानिसहरूसित अन्न किन्ने पैसा तथा पशुहरू केही थिएन। यसर्थ मानिसहरू यूसुफकहाँ गए अनि भने, “तपाईं जान्नु हुन्छ हामीसित पैसा छैन अनि पशुहरू पनि तपाईंकै भए। यसर्थ हामीसित यस घडी हाम्रो जीवन र जग्गा जमीनबाहेक केही छैन।

19 अब हामी तपाईंको नजरको सामुने मर्नेछौं। तर यदि तपाईंले हामीलाई अन्न दिनु भयो भने हामी फिरऊनलाई जमीन दिनेछौं र उनको कमारा कमा्री हुनेछौं। हामीलाई अन्नको बीउ दिनुस् त्यसलाई छरेर हामी अन्न उब्जाउन सक्छौं। त्यसो भए हामी मर्दैनौ र बाँच्छौं अनि हाम्रो निम्ति भूमिले फसल फेरि उब्जाउनेछ।”

20 यसर्थ यूसुफले फिरऊनको निम्ति मिश्र देशको सबै भूमि किने। सबै मानिसहरूले यूसुफलाई भूमि बेचे। अनिकाल लागेको हुनाले तिनीहरूले त्यसो गरे।

21 जहाँ सम्म साधारण मानिसहरूको कुरा छ, उनले तिनीहरूलाई सम्पूर्ण मिश्रका शहरहरूमा घुमफिर गर्ने अनुमति दिए।

22 पूजाहारीहरूको भूमि मात्र यूसुफले फिरऊनको निम्ति किनेनन्। पूजाहारीहरूले आफ्नो भूमि बेचन परेन कारण तिनीहरूको कार्यको निम्ति फिरऊनले तिनीहरूलाई पैसा दिन्थे। यसर्थ अन्न किन्दा तिनीहरूले त्यही पैसा खर्च गरे।

23 यूसुफले मानिसहरूलाई भने, “मैले फिरऊनका निम्ति तिमीहरूको भूमि ल्याएँ। यसर्थ म तिमीहरूलाई बीउ दिन्छु जसले गर्दा तिमीहरू त्यसलाई खेतमा छर्न सक्छौ।

24 “फसल उठाउँदा तिमीहरू उब्जनीको पाँचौ हिस्सा फिरऊनलाई दिनु पर्छ। आफ्नो निम्ति तिमीहरूले अर्को फसलको निम्ति बीउ चार भाग राख्न सक्छौ। आफ्नो खेतमा र अन्न उब्जाउन सक्छौ। अब तिमीहरू आफ्नो परिवार र नानीहरूलाई खुवाउन सक्छौ।”

25 मानिसहरूले भने, “हामी फिरऊनको कमारा हुन खुशी छौ। कारण तपाईंले हामीलाई हाम्रो जीवन दान दिनु भयो।”

26 यसर्थ यूसुफले त्यस समयमा एउटा नियम बनाए जुन आजसम्म चलिरहेको छ। त्यस नियमले यसो भन्छ “भूमिबाट उब्जेको प्रत्येक चीजको पाँच भागमा एक भाग चाहि फिरऊनको हो। पूजाहारीहरूले राखेको भूमि मात्र फिरऊनको होइन नत्र मिश्र देशको पुरै भूमि फिरऊनको हो।”

“मिश्र देशमा मलाई नगाड”

27 इस्राएल मिश्र देशको गोशेन भूमिमा बसे। तिनका परिवारहरू बढेर अति विशाल भयो। तिनीहरूले मिश्रमा भूमि पाए अनि राम्रो जीवन बिताए।

28 याकूब मिश्र देशमा सत्र वर्षसम्म बसे। यसर्थ तिनी एक सय सैतालीस वर्षका भए।

29 इस्राएलले आफ्नो मृत्युको समय आयो भनी थाहा पाए। यसर्थ तिनले आफ्नो छोरो यूसुफलाई बोलाए भने, “यदि तैले मलाई साँच्चै प्रेम गर्छस् भने आफ्नो हात मेरो तिघ्रामुनि राखेर कसम खा। मलाई वचन दे जे म भन्छु त्यही मान्छु भनेर म प्रति तँ साँचो हो। जब म मर्छु मलाई मिश्र देशमा नगाड।

30 मलाई त्यही जग्गामा गाड्नु जहाँ मेरा पिता-पुर्खाहरू गाडिएका छन्। मलाई मिश्रबाट बाहिर लगेर हाम्रा परिवारको चिहान घारीमा गाड्नु।”

यूसुफले भने, “तपाईंले जे भन्नु हुन्छ म त्यही गर्छु म वचन दिन्छु।”

31 तब याकूबले भने, “कसम खाऊ।” तब यूसुफले कसम खाए अनि भने उनले त्यही गर्नेछन् जे उनले गर्नु भनि कसम खाए। तब इस्राएल आफ्नो पलङ्गमाथि* अडेसिएर शिर निहराए।

48

मनश्शे अनि एप्रैमको लागि आशीर्वाद

1 केही समय पछि यूसुफले थाहा पाए उनका बाबु सिकिस्त बिमार थिए। यसर्थ यूसुफले आफ्ना छोराहरू मनश्शे र एप्रैमलाई लिएर बाबूकहाँ गए।

2 जब त्यहाँ यूसुफ पुगे कसैले इस्राएललाई भने, “तिम्रो छोरो यूसुफ तपाईंलाई भेट्न आएका छन्।” इस्राएल खुबै दुर्बल भएका थिए तापनि तिनले आफ्नो ओख्यानबाट उठेर बसे चेष्टा गरे।

3 तब इस्राएलले यूसुफलाई भने, “सर्वशक्तिमान परमेश्वरले कनान देशको लूजामा मलाई दर्शन दिनु भयो। परमेश्वरले त्यहाँ मलाई आशीर्वाद दिनु भयो।

4 परमेश्वरले भन्नुभयो, ‘म तिम्रो एउटा विशाल परिवार बनाउनेछु। म तिमीलाई धेरै नानीहरू दिनेछु अनि तिमी महान व्यक्ति हुने छौ। तिम्रा परिवारले यो भूमिमा सधैंको निम्ति अधिकार जमाउनेछन्।’

5 अनि अहिले तिम्रा दुइ छोराहरू छन्। यी छोराहरू म मिश्रमा आउनुभन्दा अघि नै यहाँ जन्मेका हुन्। तिम्रा एप्रैम र मनश्शे छोराहरू मेरो निम्ति रुबेन र शिमोन जस्तै हुन्।

6 यसर्थ यी दुइ भाइ मेरा छोराहरू हुनेछन्। मेरो प्रत्येक चीजमा नै तिनीहरूले अंश पाउनेछन्। तर यदि अब तिम्रा अरू छोराहरू जन्मे, ती तिम्रा छोराहरू हुनेछन्, र तिनीहरू एप्रैम र मनश्शेका छोराहरू झैं भएर भविष्यमा एप्रैम र मनश्शेको सम्पत्तिको हकदार हुनेछन्।

* 47:31: तब ... निहराए “इस्राएलले आफ्नो ओख्यानको सिरानमा टाउको निहराए।” अथवा तब इस्राएलले लड्डीको सहारा लिएर अराधनामा शिर निहराए। (लड्डीको अर्थ पलङ्गको सट्टामा गरिएको छ।)

7 पद्मनगरमाबाट यात्रा गरेपछि राहेलको मृत्यु भयो जसले मलाई अत्यन्तै शोकाकुल पार्यो। तिनी कनानमा मरिनु हामीहरू अझै एप्रातपट्टी यात्रा जारी राख्यौं। मैले तिनलाई एप्राततिर जाने बाटो छेउमा गाडें। (एप्रात नै बेतलेहेम हो)।”

8 तब इस्राएलले यूसुफका छोराहरूलाई देखे। इस्राएलले भने, “यी केटाहरू को हुन्?”

9 यूसुफले आफ्नो बाबुलाई भने, “यिनीहरू मेरा छोराहरू हुन। परमेश्वरले यी छोराहरू नै मलाई दिनु भएको हो।”

इस्राएलले भने, “ती तिम्रा छोराहरूलाई मकहाँ ल्याऊ, म तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिन्छु।”

10 इस्राएल बूढो भइसकेकोले आखौं राम्रो देख्दैन थिए। यसर्थ यूसुफले ती छोराहरूलाई आफ्ना बाबु नजिक ल्याए। इस्राएलले ती केटाहरूलाई चुम्बन दिँदै अङ्गालो हाले। मनशे अनि एप्रैमको लागि आशीर्वाद

11 तब इस्राएलले यूसुफलाई भने, “म तँलाई हेर्न पाउँछु भनी कहिल्यै सोचेको थिइन, तर हेर, परमेश्वरले तँ र तेरा छोराहरूसमेत मलाई भेटगराउनु भयो।”

12 यूसुफले ती केटाहरूलाई आफ्ना बाबुको घुँडाबाट हटाए अनि तिनीहरू सबै आफ्नो बाबुअघि निहुरिए।

13 यूसुफले एप्रैमलाई दाहिने तिर र मनशेलाई आफ्नो देब्रेतिर राखे। (यसरी एप्रैम याकूबको देब्रे र मनशे दाहिने पट्टी थिए।)

14 तर इस्राएलले हात लम्काएर आफ्नो दाहिने हात सानो नानी एप्रैमको शिरमा राखे। त्यसपछि उनले आफ्नो देब्रे हात ठूलो चाँहि नानी मनशेको शिरमा राखे। मनशे पहिले जन्मेको र एप्रैमभन्दा जेठो भएता पनि इस्राएलले त्यसको शिरमा देब्रे हात राखे।

15 अनि इस्राएलले यूसुफलाई आशीर्वाद दिँदै यसो भने,

“मेरो पिता-पुर्खाहरू अब्राहाम र इसहाकले हाम्रा परमेश्वरलाई आराधना गरे,
अनि परमेश्वरले नै मेरो जीवन भरि डोर्याउनु भयो।

16 उहाँ एकजना स्वर्गदूत हुनु हुन्थ्यो जसले मलाई मेरो जीवनका सबै कष्टहरूबाट मुक्त गर्नु भयो।

अनि म प्रार्थना गर्छु, उहाँले यी केटाहरूलाई पनि आशीर्वाद दिनु हुनेछ।

मेरा अनि मेरो पुर्खाहरू अब्राहाम अनि इसहाकको नाउँ यी केटाहरूले बढाउने छन्।

तिनीहरू बढ्नु अनि बहुसंख्यक मानिसहरूका राष्ट्र हुनुन्।”

17 यूसुफले आफ्ना बाबुले एप्रैमको शिरमा दाहिने हात राखेको देखे र यस मा यूसुफ खुशी भएनन्। उनले इस्राएलको दाहिने हात एप्रैमको शिरबाट हटाएर मनशेको शिरमाथि राख्न चाहन्थे, र तिनले आफ्नो बाबुको हात समाते।

18 यूसुफले आफ्नो बाबुलाई भने, “तपाईंको दाहिने हात एप्रैमको शिरमा पर्यो तर त्यो राम्रो भएन कारण मनशे पहिले जन्मेको हो। यसर्थ तपाईंको दाहिने हात उसको शिरमा राख्नु होस्।”

19 तर तिनका बुबाले तर्क गर्नुभयो अनि भन्नुभयो, “मेरा छोरा, म जान्दछु। म जान्दछु, मनशे जेठो छोरो हो अनि उ महान् हुनेछ। मनशे ठूलो परिवारहरूको बुबा पनि हुनेछ। तर कान्छो छोरा जेठाभन्दा अझै महान् हुनेछ। अनि कान्छोका सन्तानहरू बढ्नेछन् अनि देशमा महान् हुनेछन्।”

20 यसर्थ इस्राएलले तिनीहरूलाई त्यस दिन आशीर्वाद दिए। उनले भने,

“जहिले पनि इस्राएलका मानिसहरूले आशीर्वाद दिदा,

तिमीहरूको नाउँ उच्चारण गर्नेछन्।

तिनीहरूले भन्नेछन्, ‘परमेश्वरले तिमीहरूलाई पनि

एप्रैम र मनशे झैं महान बनाउन्।’ ”

यसरी इस्राएलले एप्रैमलाई मनशेभन्दा महान बनाए।

21 तब इस्राएलले यूसुफलाई भने, “हेर, मेरो आन्तिम समय आइसकेको छ। तर परमेश्वरले तिमीलाई सधैं सघाउनु हुनेछ। उहाँले तिमीहरूलाई तिमीहरूको पिता पुर्खाहरूको भूमिमा लैजानु हुनेछ।

22 जुन कुरो तिम्रा दाज्य-भाइहरूलाई दिइने त्यो तिमीहरूलाई दिएको छु। मैले एमोरीहरूबाट जितेको पहाड तिमीलाई दिन्छु। यस पहाडलाई जित्रको निम्ति मैले तरवार र धनु-काँड चलाएँ, अनि जिते।”

1 तब याक्बले सबै छोराहरूलाई बोलाए। उनले भने, “मेरा सबै छोराहरू मकहाँ आऊ। भविष्यमा के हुनेवाला छ म त्यो भन्ने छु।

2 “हे याक्बका छोराहरू, तिमीहरू सँगै आऊ, अनि तिम्रा बाबु इसाएलले भनेको सुन।

स्बेन

3 “स्बेन, तँ मेरो जेठो छोरो होस्, तँ मेरो जेठो छोरो साथै मेरो शक्तिको पहिलो प्रमाण होस्।

तँमैरा छोराहरू मध्ये सबै भन्दा गौरव शालि,
अनि शक्तिशाली हुन्छस्।

4 तर तेरो महत्वपूर्ण शक्ति

बाढीको पानी जस्तै शक्तिशाली थियो
तर तैले त्यसलाई बचाई राख्न सकिनस्।

यही कारण तँ अस् छोराहरूभन्दा महत्वपूर्ण छैनस्।

तँ आफ्नो बुबाको ओख्यानमा चढिस्
अनि उनकी एउटी पत्रीसित सुतिस्।

तँ मेरो ओख्यानमा गइस्
अनि त्यसलाई भ्रष्ट पारिस्।

शिमोन र लेवी

5 “शिमोन र लेवी दाज्यू-भाइ हुन्।

तिनीहरू आफ्नो तरवार लिएर खेल्न रूचाउँछन्।

6 तिनीहरूको दृष्ट योजनामा म भाग लिनु चाहँदैनँ

अनि तिनीहरूको सभामा उपस्थित हुनु चाहँदैन किनभने

तिनीहरू आफू रिसाउँदा मानिसहरू मार्छन्।

अनि आफ्नो आनन्दका लागि तिनीहरू प्राणीहरूलाई दुःख दिन्छन्।

7 तिनीहरूलाई रिसको सराप परेको छ किनभने यो साह्रै उग्र हुन्छ।

जब तिनीहरू रिसले बोलाहा भए, तिनीहरू साह्रै निर्दयी भए।

तिनीहरू याक्बको भूमिमा आफ्नो अंश पाउने छैनन्।

तिनीहरू याक्बको भूमिमा छरपस्ट हुनेछन्।

यहूदा

8 “हे यहूदा, तेरा दाज्यू-भाइहरूले तेरो प्रशंसा गर्नेछन्।

तैले तेरा शत्रुहरूलाई ध्वंश पार्नेछस्।

तेरा दाज्यू-भाइहरू तेरो अघि नतमस्तक हुनेछन्।

9 यहूदा तँ सिंह जस्तै छस्।

मेरो छोरा, तँ त्यो सिंह जस्तो देखिन्छस् जो आफुले मारेको जनावरमाथि उभिँदा देखिन्छ।

तँ जब आराम गर्न ढल्किन्छस् तँ सिंह जस्तै देखिन्छस्,

अनि कसैले तेरो विरोध गर्ने साहस गर्दैन।

10 यहूदाको परिवारबाट राजाहरू हुनेछन्।

राजत्वको प्रतीक यस परिवारबाट हराउने छैन,

जब सम्म एकजना वास्तविक राजा आउनु हुँदैन।*

तब उनको आज्ञाहरू पालन गर्न र उहाँलाई सेवा पुर्याउनु धेरै मानिसहरू आउनेछन्।

11 उनले उसको जवान गधा सबभन्दा असल दाखको बोटमा बाँध्नेछ।

सबभन्दा असल अङ्गुरको रसमा उनले आफ्नो लुगाहरू धुनेछ।

12 उसका आँखाहरू मघलेगर्दा राता हुनेछन्,

* 49:10: वास्तविक ... हुँदैन अथवा “जबसम्म सिलोह आउँछ” अथवा “जबसम्म यसको सम्बन्धित मानिस आउँछ” अथवा “जबसम्म उसको उपहार आउँछ।”

र उसका दाँतहरू दूधलेगर्दा सेता छन्।

जबलून

- 13 “जबलून समुद्रको किनारमा बसेछ।
समुद्रको किनार जहाजहरूको निम्ति सुरक्षित ठाउँ हुनेछ।
उसको भूमि सीदोन शहरसम्म विस्तृत रहनेछ।

इस्साखार

- 14 “इस्साखार आफ्नो जीन थैलोको बीचमा आराम
गर्न ढल्किएको बलियो गधा जस्तो हो।
15 ऊ हेर्छ उसको विश्राम गर्ने ठाउँ राम्रो छ।
ऊ हेर्छ उसको जग्गा राम्रो छ।
त्यसपछि ऊ गहुँ भारी बोक्न राजी हुने छ।
ऊ कमारा जस्तै खटून राजी हुने छ।

दान

- 16 “दानले इस्राएलका अरू कुलहरूले झैं
आफ्ना मानिसहरूको न्याय गर्ने छ।
17 दान बाटोको किनारमा बसेको
सर्प झैं हुनेछ।
दान बाटो छेउमा सुतिरहेको
सर्प झैं भयानक हुनेछ।
त्यो सर्पले घोडाको खुट्टामा डसेछ,
र घोडामाथि सवार हुने भईँमा लड्नेछ।

- 18 “परमप्रभु, म तपाईंको उद्धारको प्रतीक्षामा पर्खिरहेको छु।

गाद

- 19 “एक हुल डाकुहरूले गादमाथि आक्रमण गर्नेछन्,
तर गादले तिनीहरूलाई धपाउने छ!

आशेर

- 20 “आशेरको भूमिमा राम्रो उब्जनी हुनेछ।
त्यसले राजाका लागि उत्तम उपयोगी खाद्य प्रदान गर्ने छ।

नमाली

- 21 “नमाली स्वतन्त्र दगुर्ने मृग जस्तै हो।
अनि उसका शब्दहरू मृगाका पाठा-पाठीहरू भन्दा सुन्दर छन्।

यूसुफ

- 22 “यूसुफ अत्यन्त सफल भएको छ।
यूसुफ फलले लादिएको बोट जस्तै वसन्तमा बढ्ने बोट जस्तै
अनि यस्तो बोट हो जसका हाँगाहरू भिन्तामा चढ्छन्।
23 धेरै मानिसहरू तिनको विरोधी भए
अनि तिनीसित युद्ध गरे।
काँडहरू लिएका मानिसहरू तिनका शत्रु भए,
24 तर दक्षता र बहादुरी अनि बलियो धनुले गर्दा उसले लडाँई जित्यो।
याकूबको परमेश्वर गोठालाबाट साहस र शक्ति प्राप्त गर्नेछन्।
25 आफ्ना बाबुका परमेश्वरबाट उसले शक्ति पाउनेछ।

“सर्वशक्तिमान परमेश्वरले तिमीलाई आशीर्वाद दिऊन्,
अनि स्वर्गबाट तिमीलाई आशीर्वाद दिऊन्, अनि अगाध गहिरो समुद्रबाट तिमीलाई आशीर्वाद दिऊन्।

उहाँले तिमीलाई स्तन र गर्भबाट आशीर्वाद दिऊन।

26 मैले प्राप्त गरेको आशीर्वादहरू

मेरा माता-पिताले प्राप्त गरेको आशीर्वादभन्दा धेरै छन्।

ती पुराना पर्वतहरू जस्तै थुपारिएका यूसुफका यस्ता आशीर्वादहरू,
उनका दाज्यू-भाइहरू मध्ये राजकुमारको शिरमा पस्न।

बिन्यामीन

27 “बिन्यामीन एउटा भोकाएको ब्वाँसो जस्तै हो।

बिहान ऊ शिकार गर्छ, जनावर मार्छ अनि खान्छ।

अनि राती ऊ लुटेका वस्तुहरू भाग लगाउँछ।”

28 यिनीहरू इस्राएलका बाह्र कुलहरू थिए। यो नै तिनका बुबाले भन्नु भएको थियो जब उहाँले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिनु भयो। उहाँले प्रत्येकलाई उचित आशीर्वाद दिनु भयो।

29 तब इस्राएलले तिनीहरूलाई आज्ञा दिए अनि भने, “म मर्न आँटेको छु। मलाई मेरो पिता पुर्खाहरूसँग गाड्नु। म एप्रोन हितीको क्षेत्रको ओडारमा गाडिन चाहन्छु जहाँ मेरा पुर्खाहरू गाडिएका छन्।

30 कनानमा माप्रेको छेउ मकपेलाको मैदानमा भएको ओडार यही हो। यो त्यो ओडार हो जसलाई मेरा बुबा अब्राहामले एप्रोन हितीबाट इलाकासमेत आफ्नो गाड्ने चिहानको लागि किनेका थिए।

31 त्यही ओडार हो जहाँ अब्राहाम र उसको स्वाप्ती सारालाई गाडिएको थियो। इसहाक र उसकी स्वाप्ती सारालाई गाडिएको थियो। इसहाक र उसकी पत्नी रिबेकालाई पनि त्यस ओडारमा गाडिएको थियो। मैले मेरी पत्नी लेआलाई पनि त्यहाँ गाडें।

32 त्यो ओडार हिती मानिसहरूबाट किनेको भूमि हो।”

33 आफ्ना छोराहरूसित कुरा गरिसके पछि याकूबले आफ्नो खुट्टा ओख्यानमा राखे अनि अन्तिम सास फेरे।

50

याकूबको दाह-सँस्कार

1 जब याकूबको मृत्यु भयो यूसुफ खुबै दुःखी भए। तिनले आफ्नो बाबुलाई अँगाले हालेर रुदै म्वाइ खाए।

2 यूसुफले आफ्ना सेवकहरूलाई आफ्नो बाबुको अन्तिम संस्कारको निम्ति तयार पार्न आज्ञा दिए। (ती सेवकहरू वैधहरू थिए।) ती वैधहरूले याकूबको शरीर अन्तिम संस्कारको निम्ति तयार पारे। तिनीहरूले याकूबको मृत शरीर मिश्र देशवासीहरूका विशेष नियम अनुसार तयार पारे।

3 मिश्रीहरूले इस्राएलको लागि 70 दिन सम्म शोक गरे। तिनको शरीर तयार गर्ने समय 40 दिन भित्र पूरा भयो। शोकको पूरा समय पछि। यूसुफ फिरऊन कहाँ गए।

4 सन्तरी दिनपछि शोक समय सकियो र यूसुफले फिरऊनका अधिकारीहरूसँग कुरा गरे। यूसुफले भने, “फिरऊनलाई यो कुरो भनीदिनु।

5 ‘मेरा बाबुको मृत्यु हुनअघि, मैले तिनलाई एउटा वचन दिएको थिएँ। मैले प्रतिज्ञा गरेको थिएँ म तिनलाई कनान भूमिमा दफन गर्नेछु। त्यो उनले आफ्नो निम्ति तयार पारेको ओडार हो। यसर्थ मेरा बाबुको अन्तिम संस्कार गर्न मलाई त्यहाँ जानु दिनु होस्। त्यसपछि म तपाईं कहाँ फर्केर आउने छु।’ ”

6 फिरऊनले उत्तर दिए, “आफ्नो प्रतिज्ञा पालन गर। जाऊ अनि बाबुको अन्तिम संस्कार गर।”

7 यसकारण यूसुफ आफ्नो बाबुको अन्तिम संस्कार गर्न गए। फिरऊनका अधिकारीहरू, फिरऊनका अग्रजहरू अनि मिश्रका अग्रजहरू समस्त यूसुफसित गए।

8 तिनीसित आफ्ना सबै दाज्यू-भाइहरू अनि तिनका बाबुका समस्त परिवारका मानिसहरू गए। गोशेन भूमिमा खाली नानीहरू र पशुहरू मात्र थिए।

9 मानिसहरूको त्यहाँ एउटा विशाल थुईँचो भयो। त्यहाँ रथहरूमा र घोडसवार भएका सिपाहीहरू पनि थिए।

10 तिनीहरू यर्दन नदीको पूर्व गौरेन आतादमा गए। तब तिनीहरू यर्दन नदीको पूर्वतिर आतादको खलामा पुगे। तिनीहरूले एउटा ठूलो अनि शोकपूर्ण अन्तिम संस्कार गरे। अनि त्यहाँ यूसुफले सात दिनसम्म आफ्नो बुबाको मृत्यु शोक पालन गरे।

11 जब कनान देशका मानिसहरू जो त्यस आताद खलामा थिए, तिनीहरूले भने, “मिश्र देशवासीहरू कति गहिरो शोक पालन गरिरहेका छन्।” यसर्थ तिनीहरूले त्यस भूमिको नाउँ हाबिल-मिश्रइम राखे।

12 यसर्थ याकूबका छोराहरूले आफ्ना बाबुले जे भनेका थिए त्यही गरे।

13 तिनीहरूले बुबाको मृत शरीर कनान देशमा ल्याए अनि उसलाई त्यस ओडारमा गाडे जो मकपेला क्षेत्रमा छ अनि जसलाई अब्राहामद्वारा माग्ने नजिक हिन्ती, एप्रोनबाट आफ्नो चिहानको लागि उपयोग गर्न किनिएको थियो।

14 आफ्नो बुबाको मृत शरीर गाडे पछि यूसुफ सबै मानिसहरूसँगै मिश्र फर्किए जो तिनीसँग गएका थिए।

दाज्यू-भाइहरू यूसुफसित अझै डराइरहे

15 याकूबको मृत्यु पछि यूसुफका दाज्यू-भाइहरू चिन्तित भए। तिनीहरूले धेरै वर्षअघि यूसुफसित गरेको कर्मको निम्ति तिनीहरू डराए। तिनीहरूले भने, “हनु सक्छ, हामीले गरेको कर्मको निम्ति यूसुफले अझसम्म हामीलाई घृणा गर्छ।”

16 यसर्थ उसका दाज्यू-भाइहरूले उसलाई यो संदेश पठाए, “तिम्रो बुबा मर्नु अघि उहाँ आफैले यो संदेश तिमीलाई दिनु भनी हामीलाई भन्नु भएको थियो।

17 उनले भने, ‘दाज्यू-भाइहरूले तिमीसित गरेको कुकर्मको निम्ति क्षमा दिनु भनी म बिन्ती गर्दछु।’ यसर्थ, यूसुफ, हामीले तिमीसित गरेको कुकर्मको निम्ति दया गरी हामीलाई क्षमा गर। हामी तपाईंका बुबाको परमेश्वरका दासहरू हौं।”

त्यस समाचारले यूसुफलाई साँढै दुःखी तुल्यायो, अनि तिनी खुबै रोए।

18 तिनका दाज्यू-भाइहरू तिनीकहाँ गए अनि तिनी अघि निहुरिए भने, “हामी तपाईंका दास हुनेछौं।”

19 तब यूसुफले तिनीहरूलाई भने, “नडराओ। म परमेश्वर होइन। तिमीहरूलाई दण्ड दिने मेरो कुनै अधिकार छैन।

20 यो सत्य हो तिमीहरूले मेरो विरुद्धमा हानि गर्ने योजना गरेका थियौं। तर वास्तवमा, परमेश्वरले राम्रोको निम्ति योजना बनाउनु भएको थियो। परमेश्वरको योजना अनुसार धेरै मानिसहरूको जीवन बचाउन मलाई प्रयोग गर्नु थियो। अनि उहाँको योजना जस्तो थियो त्यस्तै भयो।

21 यसर्थ तिमीहरू नडराओ। म तिमीहरू र तिमीहरूका नानीहरूको हेरचाह गर्नेछु।” यसरी यूसुफले आफ्ना दाज्यू-भाइहरूलाई राम्रा कुराहरू भने। यसले दाज्यू-भाइहरूले धेरै शान्ति पाए।

22 यूसुफ उनको परिवारसित मिश्रमा बसे। यूसुफ एक सय दश वर्ष पुगेर मरे।

23 यूसुफकै जीवन कालमा एप्रैमको छोरा-छोरी तथा नाता-नातिनीहरू जन्मेका थिए। अनि तिनको छोरो मनश्शेबाट छोरो जन्मियो जसको नाउँ माकीर थियो। यूसुफ माकीरका नानीहरूको मुख हेर्न बाँचिरहे।

यूसुफको मृत्यु

24 जब यूसुफको मर्ने बेला भएको थियो, उनले आफ्ना दाज्यू-भाइहरूलाई भने, “प्रायः मेरो मृत्युको समय भयो। तर म जान्दछु परमेश्वरले तिमीहरूको हेरचाह गर्नु हुनेछ, अनि यस देशबाट बाहिर लैजानु हुनेछ। परमेश्वरले अब्राहाम, इसहाक र याकूबलाई दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नु भएको भूमिमा तिमीहरूलाई लैजानु हुनेछ।”

25 तब यूसुफले मानिसहरूलाई एउटा प्रतिज्ञा गर्नु लगाए। उनले भने, “जब परमेश्वरले तिमीहरूलाई त्यो नयाँ भूमिमा लानु हुनेछ त्यस बेला मेरा अस्थिहरू तिमीहरूसित लिएर जानेछौं भनी प्रतिज्ञा गर।”

26 यूसुफ जब एक सय दश वर्ष पुगेपछि तिनको मृत्यु भयो। अन्तिम संस्कारको निम्ति वैधहरूले तिनको लाश तयार पारे अनि तिनको शरीरलाई मिश्रमा एउटा कफनमा राखे।

प्रस्थानको पुस्तक

मिश्रदेशमा याकूबको परिवार

- 1 याकूबले आफ्ना छोराहरूसित मिश्रदेशतिर यात्रा गरे अनि तिनका प्रत्येक छोरोसित आफ्नो-आफ्नो परिवार थिए। इस्राएलका छोराहरू यिनीहरू नै हुन्,
- 2 रूबेन, शिमोन, लेवी, यहदा,
- 3 इस्साकार, जबलून, बिन्यामीन,
- 4 दान, नमाली, गाद र आशेर।
- 5 याकूबका आफ्नै परिवारका जम्मा सन्तानहरू सत्तरी जना थिए। यूसुफ याकूबका बाह्रजना छोराहरू मध्ये एकजना थिए (तर तिनी पहिलेदेखि नै मिश्रमा थिए।)
- 6 यूसुफ, उनका दाज्यू-भाइहरू अनि त्यस पुस्ताका सबै मानिसहरूको मृत्यु भयो।
- 7 तर इस्राएलका मानिसहरूका धेरै बाल-बच्चाहरू थिए अनि तिनीहरूका सन्तान बढि नै रहे। इस्राएलका मानिसहरू शक्तिशाली भए र इस्राएलीहरूले नै मिश्र देश भरियो।

इस्राएलका मानिसहरूको दुःख

- 8 तब नयाँ राजाले मिश्रदेशमा शासन गर्न थाले। त्यो राजाले यूसुफलाई चिन्दैन थिए।
- 9 त्यो राजाले आफ्ना मानिसहरूलाई भने, “इस्राएलका मानिसहरूलाई हेर, तिनीहरू विशाल संख्यामा छन् र हामीभन्दा बलिया पनि छन्।
- 10 यी इस्राएलीहरूको संख्या वृद्धिमा अंकुशे लगाउन हामीले केही योजनाहरू बनाउनु पर्छ। यदि हामीसित कसैले लडाइँ गरे यी इस्राएलीहरू शत्रु पक्षपट्टि लाग्न सक्छन्। अनि तिनीहरूले हामीलाई जितेर हामीबाट उम्कन सक्छन्।”
- 11 मिश्रीहरूले इस्राएलीहरूको जीवन कष्टपूर्ण पार्ने निर्णय गरे। यसर्थ मिश्रीहरूले इस्राएलीहरूमाथि कमारा-स्वामीहरू नियुक्त गरे। ती स्वामीहरूले फिरऊनको निम्ति पिताम र रामसेस शहरहरू बनाउन ती इस्राएलीहरूलाई जोर लगाए। राजाले यी शहरहरू अन्न र अरू चीजहरू राख्न प्रयोग गरे।
- 12 मिश्रीहरूले इस्राएलीहरूलाई कठिन-कठिन कामहरू गर्न लगाउन थाले, तर जति तिनीहरूलाई काममा लगाइन्थ्यो त्यति नै तिनीहरूको संख्या बढ्थ्यो अनि फैलिन्थे। अनि मिश्रीहरू इस्राएलीहरूसंग अझै डराउन थाले।
- 13 यसर्थ तिनीहरूलाई मिश्रीहरूले अझ कठिन कामहरू गर्न लगाए।
- 14 मिश्रीहरूले इस्राएलीहरूको जीवन कठिन बनाइ दिए। मिश्रीहरूले इस्राएलीहरूलाई ईटा र त्यसको मसला बनाउने जस्ता कठिन काम गर्न बाध्य गराए। तिनीहरूलाई खेतमा पनि कठिन काम गर्न बाध्य गराए। तिनीहरूलाई खेतमा पनि कठिन कामहरू गर्न जोर दिए। तिनीहरूले गर्ने प्रत्येक काममा नै इस्राएलीहरूलाई सधैं कठिन अप्ठ्यारोमा पारे।

सेविकाहरू जसले परमेश्वरलाई पछ्याए

- 15 हिब्रू स्त्रीहरूले नानी जन्माउने समयमा हेरचाह गर्ने त्यहाँ दुइजना सुँडेनीहरू थिए। तिनीहरूको नाउँ शिप्रा र पूआ थियो। मिश्रदेशका राजाले ती दुइ सुँडेनीसंग कुरा गरे।
- 16 राजाले तिनीहरूलाई भने, “जब तिमीहरूले एउटा हिब्रू स्त्रीहरूलाई नानी जन्माउनमा सहायता गर्नेछौ, यदि छोरी जन्मिछ भने उसलाई बाँच्न देऊ। तर यदि छोरा जन्मिछ भने तब त्यसलाई अवश्य मारिदेऊ।”
- 17 तर ती सुँडेनीहरूले परमेश्वरलाई सम्मान गर्थे। यसकारण तिनीहरूले राजाको हुकुम पालन नगरी, जन्मेका बालकहरूलाई बाँच्न दिए।
- 18 तब राजाले ती सुँडेनीहरूलाई बोलाए र तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले यस्तो किन गर्यो? तिमीहरूले बालकहरूलाई किन बाँच्न दियो? यसो किन गर्यो?”
- 19 सुँडेनीहरूले फिरऊनलाई उत्तर दिए, “महाराज! हिब्रू स्त्रीहरू मिश्री स्त्रीहरूभन्दा ज्यादै बलिया छन्। हामीहरू तिनीहरूलाई सहायता गर्न पुग्नाअघि नै नानी जन्माइसकेका हुन्छन्।”
- 20-21 परमेश्वर सुँडेनीहरूसित खुशी हुनुहुन्थ्यो, यसकारण परमेश्वर तिमीहरू प्रति राम्रो हुनुहुन्थ्यो, उहाँले तिनीहरूलाई आफ्नै परिवारहरू बनाउने अनुमति दिनुभयो।

हिब्रू मानिसहरूका धेरै नानीहरू हुँदै गए अनि तिनीहरू सधैं शक्तिशाली भए।

22 यसकारण राजा फिरऊनले आफ्ना सबै मानिसहरूलाई आदेश दिए, “सबै बालिकाहरूलाई बाँचन देऊ। तर जब प्रत्येक पल्ट बालक जन्मन्छ तिमिहरूले उसलाई नील नदीमा अवश्यै पठाउनु पर्छ।”

2

शिशु मोशा

- 1 एकजना मानिस जो लेवी कुलका थिए, तिनले लेवी कुलकै एउटी आइमाईलाई विवाह गरे।
- 2 त्यो महिला गर्भवती भई अनि छोरा जन्माई। त्यो बालक अत्यन्त सुन्दर थियो। यसर्थ उसकी आमाले उसलाई तीन महीनासम्म लुकाए राखी।
- 3 जब उनले त्यसलाई अझ लामो समयसम्म लुकाउन सकिन उसले एउटा डालो बनाई अनि त्यसलाई अलकत्राले लिपि कारण यसो गर्दा त्यो पानीमा बग्थ्यो, उसले त्यो बालकलाई डालो भित्र हाली अनि डालो निगालोधारी बीच नील नदीको छेउमा राखी।
- 4 त्यस नानीकी दिदीले बालकलाई के हुँदो रहेछ भनेर हेर्नको निम्ति केही टाढा बसी।
- 5 जब फिरऊनकी छोरी नील नदीमा नुहाउन आइन् तिनकी सेवीकाहरू नील नदीको छेउमा हिडे, फिरऊनकी छोरीले डालो अग्ला निगालो घारिको बीचमा देखिन। यसर्थ तिनले त्यो डालो ल्याउन तिनीहरू मध्ये एकजनालाई अह्वाइन।
- 6 राजकुमारीले ती डालो खोलिन् र त्यसभित्र एउटा बालकलाई रोइरहेको पाइन्। बालक रोइरहेकोमा त्यो राजकुमारी दुःखी भइन्। त्यसपछि तिनले थाहा पाइन् कि त्यो बालक कुनै हिब्रूको हो।
- 7 त्यस बालककी दिदीले फिरऊनको छोरीलाई सोधी, “म एउटी हिब्रू आइमाईलाई खोजूँ जसले यो नानीलाई तपाईंको निम्ति स्थाहार सुसार गर्न सक्छे?”
- 8 फिरऊनकी छोरीले भनी, “हुन्छ, ल्याई देऊ।”
- यसर्थ त्यो केटी गएर त्यस नानीकी आफ्नै आमालाई लिएर आई।
- 9 फिरऊनकी छोरीले नानीकी आमालाई भनी, “यो नानी लैजाऊ अनि यसलाई हेरचाह गर र म तिमिलाई त्यसका निम्ति ज्याला दिनेछु।”
- तब आइमाईले नानीलाई लगी र उसलाई हेरचाह गरी।
- 10 त्यो नानी हुकियो अनि केही समयपछि त्यस आइमाईले राजकुमारीलाई नानी दिई। त्यो राजकुमारीले नानी ग्रहण गरी अनि त्यो नानीलाई उसले पानीबाट तानेर निकालेको हुनाले त्यसको नाउँ मोशा राखी।

मोशाले आफ्ना मानिसहरूलाई सहायता गर्छन

- 11 जब मोशा बढेर ठूलो भए, उनी बाहिर गए अनि हिब्रू, आफ्ना मानिसहरूलाई कठिन काम गर्न लगाएको देखे। एक दिन मोशाले एकजना मिश्री मानिसले मोशाको एकजना हिब्रू मानिसलाई हिकाउँदै गरेको देखे।
- 12 मोशाले चारैतिर हेरे र त्यहाँ कोही अरु मानिसहरू नभएकाले त्यस मिश्री मानिसलाई मारेर बालुवा तल पुरे।
- 13 अर्को दिन दुइ जना हिब्रू मानिसहरूलाई आफस्तमा लडाइँ गर्दै गरेको भेटे। तिनीहरू मध्ये एकजनाको कसुर भएको उनले पाए अनि तिनलाई भने, “तिमीले किन आफ्नो छिमेकीलाई नोकसान पुर्याइरहेकाछौँ?”
- 14 त्यस मानिसले उत्तर दियो, “कसले तिमिलाई हाम्रो न्यायकर्ता र शासक बनायो? के तिमीले मलाई पनि मान्न लागिरहेकाछौँ जस्तो तिमिले त्यो मिश्री मानिसलाई मारेका थियो?”
- तब मोशा डराए। उनले सोचे, “मैले के गरेको थिएँ त्यो थाह पाए छ।”
- 15 मोशाद्वारा हत्या गरेको विषयमा फिरऊनले पनि थाह पाए, अनि उसलाई मार्न निश्चय गरे। यसकारण मोशाले आफैँलाई फिरऊन देखि बाँचनको निम्ति भागेर मिधानमा गए।

मोशा मिधानमा

- जब मोशा मिधानमा पुगे ऊ कुनै कुवाको नजिक बसे।
- 16 त्यहाँ एक जना मिधान पूजाहारी बस्थे जसका सातवटी छोरीहरू थिए। छोरीहरू तिनीहरूका पिताका भेडाहरूका लागि त्यही कुवामा पानी निकाल्न आए। तिनीहरूले डुँडमा पानी भर्ने प्रयास गरिरहेका थिए।
- 17 तर त्यहाँ केही भेडा गोठालाहरू जो त्यहाँ थिए केटीहरूलाई पछ्याउने चेष्टा गरे। यसकारण मोशाले केटीहरूलाई बचाए अनि पानी झिके र पशुहरूलाई दिए।
- 18 तब ती केटीहरू तिनीहरूको बाबु रूपलकहाँ गए तिनीहरूका बाबुले तिनीहरूलाई सोधे, “किन आज तिमीहरू यति चाँडै घरमा आएकाछौँ?”

19 केटीहरूले उत्तर दिए, “हो बाबु, गोठालाहरूले हामीलाई पछ्याउने चेष्टा गरे, तर एकजना मिश्र देशी मानिसले हाम्रो निम्ति पानी ताने र हाम्रा पशुहरूलाई खुवाए।”

20 यसकारण रूपले आफनी छोरीहरूलाई भने, “त्यो मानिस कहाँ छ? किन तिमीहरूले उसलाई एकलै छोड्यौ? उसलाई यहाँ बोलाऊ अनि उसले हामीसँगै खाओस्!”

21 मोशा रूपलसंग बस राजी भए। रूपले आफनी छोरी सिप्पोरासंग मोशाले विवाह गरिदिए।

22 सिप्पोरा गर्भवती भई अनि एउटा छोरा जन्माइ मोशाले आफनो छोरोको नाउँ गोर्शीम राखे किनभने मोशा त्यस भूमिमा अपरिचित थिए जो उनको थिएन।

परमेश्वर इस्राएललाई सहयोग गर्ने निर्णय लिनु हुन्छ

23 धेरै समय बिते पश्चात् मिश्रका राजाको मृत्यु भयो। तर इस्राएलका मानिसहरू अझै कठोर काम गर्नु बाध्य थिए। यसकारण तिनीहरूले सहायताको निम्ति प्रार्थना गरे अनि तिनीहरूको प्रार्थना परमेश्वरले सुन्नु भयो।

24 परमेश्वरले तिनीहरूको प्रार्थना सुन्नु भयो र उहाँले अब्राहाम, इसहाक अनि याकूबसित गर्नु भएको करार सम्झनु भयो।

25 परमेश्वरले इस्राएलका मानिसहरूको कष्टहरू देख्नु भयो अनि चाँडै तिनीहरूलाई सहायता गर्नु पर्ने उहाँले बुझ्नु भयो।

3

जलिरहेको पोथ्रा

1 त्यस समय मोशा उसको ससुराका भेडाहरूको हेरचाह गर्दैथिए। तिनका ससुरा यित्रो मिधानमा पूजाहारी थिए। मोशाले भेडाहरू मस्भूमिको पन्ध्रमतिर लगे। मोशा हरेब, परमेश्वरको पहाड गए।

2 पर्वतमा मोशाले परमप्रभुको दूतलाई एउटा बलदै गरेको पोथ्रामा देखे।

पोथ्रामा आगे जलिरहेको थियो तर पोथ्रा चाँहि भस्म भएको थिएन। उनले हेरे त्यो आगे पोथ्रामा जलि रहेको थियो तर पोथ्रा भस्म भएको थिएन।

3 मोशाले विचार गरे, “किन पोथ्रा आगे द्वारा नाश भएको छैन?”

4 जब परमप्रभुले मोशालाई त्यो दृश्य ध्यान पूर्वक हेर्न आएको देख्नुभयो परमप्रभुले पोथ्राबाट यसो भन्दै बोलाउनु भयो, “मोशा! मोशा!”

मोशाले उत्तर दिए, “म यहाँ छु।”

5 तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “नजिक नआऊ। जुन ठाउँमा तिमी उभिरहेका छौ त्यो भूमि पवित्र हो यसर्थ आफ्नो जुता खोल।

6 म तिम्रा पिता-पुर्खाहरू अब्राहाम, इसहाक र याकूबको परमेश्वर हुँ।”

मोशाले उसको अनुहार छोपे किनभने ऊ परमेश्वर तिर हेर्न डराएका थिए।

7 परमेश्वरले उनलाई भन्नुभयो, “मिश्रमा भएका मेरो मानिसहरूले कष्ट भोगेको मैले देखेको छु। मैले तिनीहरूको शोकपूर्ण प्रार्थनाहरू सुनेको छु, जब तिनीहरूका कमारा मालिकहरूले जबरदस्ती कठिन कामहरू गर्न लगाए। म तिनीहरूको दुःखको कारण पनि जानेकोछु।

8 अब म त्यहाँ जान्छु अनि मेरो मानिसहरूलाई मिश्री मानिसहरूबाट बचाउँछु। म तिनीहरूलाई त्यस स्थानबाट निकालेर तिनीहरूले कष्ट भोग्नु नपर्ने स्थानमा लिएर जान्छु। त्यो ठाउँ धेरै-धेरै असल चीजहरूले भरिएको हुनेछ र कनानी, हिती, एमोरी, परिज्जी, हिब्वी र यबूसी जस्ता विभिन्न जातिका मानिसहरू बसो-बास गर्छन्।

9 मैले इस्राएलका मानिसहरूको पुकार सुनेकोछु। मैले देखे मिश्रीहरूले तिनीहरूका निम्ति जीवन कति कठोर बनाइदिएका छन्।

10 यसकारण अब म तिमीलाई फिरऊन कहाँ पठाउँछु। जाऊ अनि मेरा मानिस इस्राएलीहरूलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याऊ।”

11 तर मोशाले परमेश्वरलाई भने, “म कुनै एउटा त्यस्तो महान मानिस होइन। म कसरी त्यो मानिस हुन सक्छु जो फिरऊन कहाँ जान सक्छ र इस्राएलीहरूलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउन सक्छ?”

12 परमेश्वरले भन्नुभयो, “तिमीले भलो गर्न सक्छौ किनभने म तिमीसित हुनेछु। यही प्रमाण हुनेछ कि मैले तिमीलाई पठाउँदैछु तिमीले इस्राएलीहरूलाई मिश्रदेशबाट अगुवाई गरेपछि, तिमी आउनेछौ अनि यही पर्वतमा आराधना गर्नेछौ।”

13 तब मोशाले परमेश्वरलाई भने, “जब म इस्राएलीहरू कहाँ जान्छु अनि तिनीहरूलाई भन्छु, ‘म तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूका परमेश्वरद्वारा पठाइएको हुँ,’ अनि तिनीहरूले तपाईंको नाउँ सोधेमा मैले के भन्नु पर्नेछ?”

14 तब परमेश्वरले मोशालाई भन्नुभयो, “म जो हुँ त्यही हुँ तिनीहरूलाई भनिदेऊ, ‘म हुँ,’ भन्नेले तिमीलाई तिनीहरूकहाँ पठाएको हो।”

15 परमेस्वरले मोशालाई अन्न भन्नुभयो, “तिमीले इस्राएलीहरूलाई के भन्नु पर्छ भने, ‘परमप्रभु तिमी पिता-पुर्खाहरूका परमेस्वर, अब्राहामका परमेस्वर, इसहाकका परमेस्वर र याकूबका परमेस्वर हुनुहुन्छ। मेरो नाउँ संदेव परमप्रभु रहनेछ। यही रूपमा मानिसहरूले मलाई पुस्तौं-पुस्तासम्म चिनेछन्,’ यसैकारण मानिसहरूलाई भन, ‘परमप्रभुले मलाई तिमीहरू कहाँ पठाउनु भएको छ।’”

16 परमेस्वरले मोशालाई फेरि भन्नुभयो, “जाऊ अनि इस्राएलका बूढा प्रधानहरूलाई एकत्रित गर अनि तिनीहरूलाई भन, ‘यहोवा, तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूका अब्राहाम, इसहाक अनि याकूबका परमेस्वर मेरोअधि मानिस जस्तै प्रकट हुनुभयो अनि मलाई भन्नु भयो, यहाँ मिश्रमा भोगेका कष्टहरू र शोकहरू उहाँलाई थाह छ र तिमीहरूलाई उहाँ कष्टबाट मुक्त गराउनु चाहनु हुन्छ।’

17 उहाँले यसो भन्नु भयो तिमीहरूलाई मिश्रबाट बाहिर निकाल्नु हुनेछ, अनि विभिन्न जातिहरूको भूमिमा लानु हुनेछन् जस्तै कनानी, हिती, एमोरी, परिज्जी, हिब्वी र यबूसीहरू अनि दूध र मह बगिरहेको भूमिमा पुर्‍याउनु हुनेछ।’

18 “ती बूढा-प्रधानहरूले तिमीहरूको कुरा सुनेछन्। त्यसपछि तिमी र बूढा-प्रधानहरू मिश्रका राजा कहाँ जानेछौ। तिमीले राजालाई भन्ने छौ, ‘यहोवा हिब्रू मानिसहरूका परमेस्वर हुन। हाम्रा परमेस्वर हामीकहाँ आउनु भयो अनि हामीलाई तीन दिनसम्म मस्भूमिमा यात्रा गर्न भन्नुभयो। हामीले हाम्रा परमेस्वर यहोवालाई त्यहाँ बलिहरू चढाउनु पर्नेछ।’

19 “तर म जान्दछु मिश्रको राजाले तिमीहरूलाई जान दिनु हुँदैन कुनै महाशक्तिले मात्र उहाँलाई जानु दिने बनाउनेछौ।

20 यसर्थ तिनीहरूमाझ म अचम्मका कुराहरू गर्न महाशक्ति प्रयोग गर्नेछु। जब म महाशक्तिको प्रयोग गर्छु राजाले तिनीहरूलाई छोडन बाध्य गर्नेछु।

21 अनि म मिश्रका मानिसहरूलाई इस्राएली मानिसहरूप्रति दयालु बनाउनेछु। जब इस्राएलीहरूले मिश्र छाड्छन् तिनीहरू रित्तै हात जाने छैनन्।

22 “हिब्रू महिलाहरूले तिनीहरूका मिश्री छिमेकीहरूसित सुन र चाँदीको चीजहरू अनि लगाहरू माग्ने छन्। तिमीहरूले ती चीजहरू तिमीहरूका छोरा-छोरीहरूलाई लगाईदिने छौ। यस प्रकार तिमीहरूले मिश्रबाट सम्पत्ति लिएर आउनेछौ।”

4

मोशाको निम्ति प्रमाण

1 तब मोशाले परमेस्वरलाई भने, “तर इस्राएलीहरूले मलाई विश्वास गर्ने छैनन् जब म तिनीहरूलाई भन्छु तपाईंले मलाई पठाउनु भयो। तिनीहरू भन्ने छन्, परमप्रभु तिमीअधि प्रकट भएनन्?”

2 तर परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “त्यो तिम्रो हातमा भएको के हो?”

मोशाले उत्तर दिए, “यो मेरो हिँड्ने लहुरो हो।”

3 तब परमेस्वरले मोशालाई भन्नु भयो, “त्यो तिम्रो हिँड्ने लहुरो भूईंमा फर्काई देऊ।”

मोशाले आफ्नो लहुरो भूईंमा फर्काईदिए पछि अचनाक लहुरो सर्पमा परिणत भयो। मोशा डराए अनि त्यहाँबाट टाढा गए।

4 तर परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “अधि बढ र सर्पको पुच्छरमा समात।”

मोशा सर्प नजिक पुगे अनि त्यसको पुच्छरमा समाते। जब मोशाले सर्पलाई समाते त्यो फेरि लहुरो नै भइहाल्यो।

5 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “आफ्नो लहुरो तिमीले यसरी नै प्रयोग गर, अनि मानिसहरूले विश्वास गर्नेछन् परमप्रभु तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूको परमेस्वर, अब्राहामको परमेस्वर, इसहाकका परमेस्वर अनि याकूबका परमेस्वर तिम्रोअधि प्रकट हुनु भएको थियो।”

6 त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “म तिमीलाई अर्को एउटा प्रमाण दिनेछु। आफ्नो लगाभित्र हात हाल।”

यसर्थ मोशाले लगाएको लगा खोले अनि आफ्नो हात त्यसभित्र हाले। तब मोशाले उसको हात लगाबाट बाहिर निकाल्दा उसको हात सेतो हिउँ जस्तो दागै दाग भएको पाए।

7 तब परमेस्वरले भन्नुभयो, “अब फेरि तिम्रो हात लगाभित्र हाल।” यसकारण मोशाले आफ्नो हात लगाभित्र फेरि हाले मोशाले आफ्नो हात लगाभित्र हालेर फेरि बाहिर निकाले। त्यो फेरि पहिलैको जस्तो राम्रो भयो।

8 तब परमेस्वरले मोशालाई भन्नुभयो, “यदि मानिसहरूले तिमीलाई विश्वास गर्दैन जब तिमी हिँड्ने लहुरो उपयोग गर्छौं जब तिमी तिनीहरूलाई यो संकेत देखाउनेछौ, तिनीहरूले तिमीलाई विश्वास गर्नेछन्।

9 यी दुई संकेतहरू देखाउंदा पनि तिनीहरूले तिमीहरूलाई आफै विश्वास गरेनन् भने तिमीले नील नदीबाट केही पानी ल्याऊ। त्यो पानी भूईंमा खन्याऊ, यसले भूईं छुने वित्तिकै त्यो रगतमा परिवर्तन हुनेछ।”

10 तर मोशाले परमप्रभुलाई भने, “तर परमप्रभु, म तपाईंलाई साँचो भन्दैछु म दक्ष वक्ता होइन। म कहिल्यै राम्रो बोल्ने योग्यको हुन सकेको छैन। अनि अहिले तपाईंसित कुरा गर्ने पछि पनि म असल वक्ता होइन। तपाईंलाई थाहै छ म ढिलो बोल्छु र उत्कृष्ट शब्दहरू उपयोग गर्दिन।”

11 त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “मानिसको मुख कसले बनायो? अनि मानिसलाई कसले बहिरो, बोल्न नसक्ने बनाउन सक्छ? कसले मानिसलाई अन्धो बनाउन सक्छ? कसले मानिसलाई देख्न सक्ने बनाउन सक्छ? त्यो म नै एक हुँ जसले यी सब कर्महरू गर्न सक्छ, म योवा हुँ।”

12 यसकारण, तिमी जाऊ, जब तिमी कुरा गर्छौं म तिमीसित हुनेछ। म तिमीलाई भन्नु पर्ने शब्दहरू दिनेछु।”

13 तर मोशाले भने, “हे मेरो परमप्रभु! मलाई होइन, अरु कसैलाई पठाउनु होस्।”

14 तब परमप्रभु मोशासित रिसाउनु भयो अनि उसलाई भन्नु भयो, “तिम्रो दाज्यू हासून जो लेवी कुलका हुन्। म हासूनलाई तिम्रो सहायताको निम्ति पठाउनेछु। तिनी कुशल वक्ता हुन्। तिमीलाई भेट्न हासून आउदैछन् र तिमीलाई देखेर तिनी खुशी हुनेछन्।”

15 ऊ तिमीसंग फिऊन कहाँ जानेछ। म तिमीहरूलाई भन्नेछु के भन्नु पर्ने हो। तब तिमीले हासूनलाई भन्नुपर्छ, अनि हासूनले फिऊनसित बोल्ने सही शब्दहरू चुन्नेछ।

16 तिम्रो दाज्यू हासूनले पनि मानिसहरूसंग बोल्ने छन्। तिमी महान राजा जस्तै झैं हुनेछौं अनि हासून तिम्रा अधिकृत वक्ता बनिनेछन्।

17 यसर्थ अब तिमी जाऊ। तिमीसित तिम्रो हिड्ने लहुरो लैजाऊ अनि मैले बताएको संकेतहरू मानिसहरूलाई देखाऊ अनि बुझाऊ म तिमीसँगै छु।”

मोशा मिश्र फर्किन्छन्

18 तब मोशा आफ्नो ससुरा यित्रोकहाँ गए। मोशाले तिनलाई भने, “दया गरी मलाई मिश्र देश फर्किन दिनुहोस्। मेरा मानिसहरू अझै जीवित छन् कि? म भेट्न चाहन्छु।”

यित्रोले मोशालाई भन्यो, “अवश्य, तिमी शान्तिसित जान सक्छौ।”

19 जब, मोशा मिधानमा थिए, परमप्रभुले उनलाई भन्नुभयो, “अहिले तिमी मिश्रमा फर्केर जानु सुरक्षित छ। ती मानिसहरू जसले तिमीलाई मार्न चाहन्थे अहिले सबै मरिसकेका छन्।”

20 यसर्थ मोशाले आफ्नो नानीहरू र पत्नीलाई गधामाथि चढाए अनि मिश्र फर्के। तिनले परमेश्वरको शक्ति भएको आफ्नो लहुरो पनि साथै लगे।

21 मिश्र जाँदा बाटोमा, परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “जब तिमी फिऊनसित कुरा गर्छौं मैले तिमीलाई दिएका सबै शक्तिको चमत्कारहरू सबै सम्झना गर। तर म फिऊनलाई मानिसहरूलाई जान नदिने अट्टेरी बनाउँछु।

22 तब तिमीले फिऊनलाई भन्नुपर्छ।

23 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘इसाएल मेरो जेठो छोरा हो। अनि जान देऊ र मेरा उपासना गर्न देऊ, नत्र भने उहाँले तिमीहरूको जेठो छोरो मारिदिनु हुनेछ।’ ”

मोशाको छोरालाई खतना गरिन्छ

24 मिश्रको बाटोमा जाँदा, रात बिताउन मोशा एक ठाउँमा रोकिए। परमप्रभुले तिनलाई त्यस ठाउँमा भेटेर मार्ने इच्छा गर्नुभयो।

25 तर सिप्पोराले ढुङ्गाको छुरीले आफ्नो छोराको खतना गरिदिइन्। उसले छाला निकालेर मोशाको खुट्टा छुइन्। तब तिनले मोशालाई भनिन्, “तिमी मेरो रगत को साइनो भएको लोम्ने हो।”

26 सिप्पोराले यसो भनिन् किनभने उसले आफ्नो छोराको खतना गर्नु थियो यसकारण परमप्रभुले मोशालाई क्षमा गर्नुभयो अनि उसलाई मार्नु भएन।

मोशा र हासून परमेश्वरको सम्मुख

27 परमप्रभुले हासूनसित कुरा गर्नु भएको थियो। परमप्रभुले उसलाई भन्नुभएको थियो, “तिमी मस्भूमिमा जाऊ अनि मोशालाई भेट।” यसर्थ हासून गए अनि परमेश्वरको पर्वतमा मोशालाई भेटे अनि मोशालाई चुम्बन दिए।

28 मोशाले हासूनलाई बताए किन परमप्रभुले उसलाई पठाउनु भयो अनि कुन चमत्कारहरू र संकेतहरू प्रमाणको निम्ति तिनले देखाउनु पर्ने थियो ती सबै मोशाले हासूनलाई बताए।

29 यसर्थ मोशा र हासून गए अनि तिनीहरूले इस्राएली मानिसहरूका सबै अगुवाहरूलाई भेला गरे।

30 त्यसपछि हास्नले मानिसहरूसंग कुरा गरे। उनले परमप्रभुले मोशालाई भनेका सबै कुराहरू तिनीहरूलाई बताईदिए। त्यसपछि मानिसहरूलाई देखाउनाको निम्ति सबै प्रमाणहरू प्रदर्शन गरे।

31 मानिसहरूले विश्वास गरे परमप्रभुले नै मोशालाई पठाउनु भएको रहेछ। इस्राएलका मानिसहरूले थाह पाए परमप्रभुले तिनीहरूका दुःख अनि कष्ट बुझ्नु भएको छ अनि तिनीहरूको सहायताका निम्ति आउनु भएको छ। यसर्थ तिनीहरू निहुरिए अनि परमेस्वरको आराधना गरे।

5

मोशा र हास्न फिरऊनको सामुन्ने

1 मानिसहरूसंग कुरा गरेपछि मोशा र हास्न फिरऊनकहाँ गए। तिनीहरूले भने, “परमप्रभु इस्राएलीहरूका, परमेस्वर भन्नुहुन्छ, ‘मेरो मानिसहरू भर्भूमिमा जाऊन अनि तिनीहरूले मेरो सम्मानमा भोज मनाउन सकून्।’”

2 तर फिरऊनले भने, “परमप्रभु को हुनुहुन्छ? मैले किन उहाँको आज्ञा पालन गर्नु पर्छ? मैले किन इस्राएलीहरूलाई जान दिनु पर्छ? म यो परमप्रभुको हो चिन्दिन, अनि म इस्राएलीहरूलाई जान दिदिनै।”

3 तब हास्न र मोशाले भने, “हिब्रूहरूका परमेस्वरले हामीसित कुरा गर्नु भयो। यसर्थ हामीहरूलाई तीन दिनसम्म मरुभूमिमा यात्रा गर्न दिनुहोस् भनी विन्ती गर्छौं। हामी परमप्रभु हाम्रा परमेस्वरलाई त्यहाँ बलि चढाउने छौं। यदि हामीले त्यसो गरेनौं भने उहाँले हामीमाथि रोगहरू लगाउनु हुनेछ अथवा शत्रूहरूद्वारा आक्रमण गराउनु हुनेछ।”

4 तर फिरऊनले तिनीहरूलाई भने, “हास्न र मोशा! तिमीहरूले कर्मचारीहरूलाई विरक्त पारिरहेका छौ। तिनीहरूलाई आफ्नो काम गर्न देऊ! जाऊ तिमीहरू आफ्नो काम गर।

5 हिब्रूहरू ती मिश्रीहरूभन्दा ज्यादै संख्यामा छन्, अनि तिमीहरू उनीहरूलाई काम गर्नबाट रोक्न चाहन्छौ।”

फिरऊनले मानिसहरूलाई दण्ड दिन्छन्

6 त्यही दिन इस्राएलीहरूको निम्ति कठोर काम दिनु भनी फिरऊनले आदेश दिए। फिरऊनले कमारा मालिकहरू र हिब्रू परिदर्शकहरूलाई भने,

7 “अहिलेसम्म ईटा बनाउने कर्मीहरूलाई तिमीहरूले पराल दिइरहेका छौ। अब उसो तिनीहरू आफैले पराल बटुल्नु पर्छ अनि ईटा बनाउनु पर्छ।

8 तिनीहरूले पहिले झैं त्यति नै संख्या ईटा बनाउनु पर्छ। तिनीहरू अल्ल्छी भएका छन् अनि त्यसैकारण तिनीहरू यहाँबाट जाने अनुमति मागि रहेका छन् त्यसैले तिनीहरू आफ्नो परमेस्वरलाई बलि चढाउन अनुमति माग्दछन्।

9 यसर्थ तिनीहरूलाई कठोर काम दिएर व्यस्त राख। तिनीहरूले मोशाका झूटा कुराहरू सुन्ने समय पाउने छैनन्।”

10 यसर्थ मिश्र देशका कमारा मालिकहरू र हिब्रू परिदर्शकहरू इस्राएली मानिसहरू कहाँ गए र भने, “तिमीहरूलाई ईटा बनाउन फिरऊनले पराल नदिने निर्णय लिएका छन्।

11 तिमीहरू आफै गएर आफ्नो ईटा बनाउने पराल खोज। तर तिमीहरूले आफ्नो निम्ति पराल खोजेर पनि ईटा चाँहि पहिले जति बनाउँथ्यौ त्यति नै संख्यामा बनाउनु पर्छ।”

12 यसर्थ ती मानिसहरू पराल बटुल्नलाई मिश्र देशमा प्रत्येक ठाउँमा गए।

13 कमारा मालिकहरूले मानिसहरूलाई झन कठोर काममा लगाए। तिनीहरूलाई बलपूर्वक पहिले बनाए जति नै ईटा बाउने आदेश दिए।

14 मिश्री कमारा मालिकहरूले हिब्रू परिदर्शकहरूलाई चुनेर मानिसहरूको कामको निम्ति उत्तरदायी बनाएका थिए। मिश्र कमारा मालिकहरूले ती हिब्रू नायकहरूलाई पिटे अनि तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले किन पहिले जति ईटा बनाइरहेका छैनौ, यदि तिमीहरूले त्यति समय बनाउन सक्थ्यौ भने अहिले बनाउन सक्छौ?”

15 त्यसपछि हिब्रू परिदर्शकहरू फिरऊनकहाँ गए। तिनीहरूले अर्जी गरे। “हामी तपाईंका सेवकहरू हौ, किन हामीसित यस्तो व्यवहार गर्नु हुँदछ?”

16 तपाईंले हामीलाई पहिला पराल दिँदै हुनु हुन्थ्यो। तर अहिले आफ्नो आफ्नो निम्ति पराल जम्मा गर्नु पर्छ। तर पहिलेको जति नै ईटाहरू बनाउन हामीलाई भन्नुहुन्छ। अहिले हामीलाई मालिकहरूले कुट्छन्। तपाईंहरूका मानिसहरू यस्तो गरेर गल्ती गर्दछन्।”

17 फिरऊनले जवाफ दिए, “तिमीहरू अल्ल्छे छौ र तिमीहरू काम गर्न चाहदैनौ यसकारण तिमीहरू मलाई छोडी दिनु भन्छौ। त्यसैले यहाँको काम छोडेर तिमीहरू आफ्नो परमप्रभुलाई बलि चढाउन खोज्छौ।

18 अब तिमीहरू आ-आफ्नो काममा जाऊ तर तिमीहरूलाई पराल दिने छैनौ। र तिमीहरूले अब पनि त्यति नै ईटाहरू बनाउनु पर्छ जति पहिले बनाउँथ्यौ।”

19 हिब्रू परिदर्शकहरूले बुझे तिनीहरूले पहिले जाति ईटा बनाउन सक्ने छैनन् र तिनीहरू अप्टेरोमा पर्नेछन्।

20 जब तिनीहरू फिरऊनलाई भेटेर जाँदथे तिनीहरूले मोशा र हास्रनलाई भेटे। मोशा र हास्रनले तिनीहरूलाई परिर्हेका थिए।

21 यसैकारण तिनीहरूले मोशा र हास्रनलाई भने, “तपाईंहरूले साँच्चे गलती गर्नु भयो जब तपाईंहरूले फिरऊनलाई हामीलाई छोडने कुरा गर्नुभयो। परमप्रभुले तपाईंहरूलाई दण्ड दिऊन। किनभने तपाईंहरूले फिरऊन र उसका अधिकारीहरूलाई हामीसित घिनाउने बनाउनु भयो। तपाईंले तिनीहरूलाई हामीलाई मार्ने निहूँ दिनु भएको छ।”

मोशा परमेश्वरसित शिकायत गर्छन्

22 तब मोशाले परमप्रभूसित प्रार्थना गर्दै भने, “हे मालिक! तपाईंले आफ्नो मानिसहरूसित किन नराप्रो व्यवहार गर्नु भयो? तपाईंले मलाई यहाँ किन पठाउनु भयो?”

23 म फिरऊनकहाँ गएँ र तपाईंले जे भन्नु भएको थियो त्यही कुरा गरेँ। तर त्यस समयदेखि फिरऊन तिनीहरू प्रति अधिक क्रोधित भएका छन् अनि तपाईंले तिनीहरूलाई केही सहायता गर्नु भएन।”

6

1 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “अब तिमीले हेर्नेछौ फिरऊनलाई म के गर्नेछु। म मेरो महाशक्ति उसको विरोधमा चलाउनेछु अनि उसले मेरा मानिसहरूलाई जान दिनेछ। तिनीहरूलाई पठाउनको निम्ति फिरऊन यति व्याकुल हुनेछ कि उ आफैले तिनीहरूलाई जबरजस्ती पठाउनेछ।”

2 तब परमेश्वरले मोशालाई भन्नु भयो, “म परमप्रभु हुँ,

3 अब्राहाम, इसहाक र याकूबको अघि प्रकट भएको थिएँ। तिनीहरूले मलाई एल-सदाई* भने। तिनीहरूले मेरो नाउँ यहेवा (परमप्रभु) भनी जाने।

4 मैले तिनीहरूसित करार बाँधे। मैले तिनीहरूलाई बसो-बास गर्न कनान भूमि दिनेछु भनी प्रतिज्ञा गरेँ। तिनीहरू त्यस भूमिमा बसे तर त्यो भूमि तिनीहरूको आफ्नै थिएन।

5 इस्राएलीहरू पीरले कराएको मैले सुनेको छु। म जान्दछु इस्राएलका मानिसहरू मिश्र देशका दास हुन्। अनि म मेरो करार सम्झना गर्छु।

6 यसर्थ ती इस्राएलका मानिसहरूलाई भन, ‘म परमप्रभु हुँ, म तिमीहरूलाई मिश्रीहरूद्वारा जबरजस्ती लगाएको कामबाट मुक्त गर्नेछु। म तिमीहरूलाई दासत्वबाट स्वतन्त्र गर्नेछु। म यसलाई मेरो महा शक्ति अनि महान न्यायले पूर्ण गर्ने छु।

7 तिमीहरू मेरा मानिसहरू हुनेछौ अनि म तिमीहरूका परमेश्वर हुनेछु। म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ र तिमीहरूलाई मैले मिश्रको मानिसहरूबाट स्वतन्त्र गरेको थाह पाउनेछौ।

8 मैले अब्राहाम, इसहाक, याकूबसित महान प्रतिज्ञा गरेको थिएँ। मैले तिनीहरूलाई एउटा देश दिनेछु भनी वचन दिएको थिएँ। यसैकारण म तिमीहरूलाई त्यो देशमा लानेछु। म त्यो देश तिमीहरूलाई दिनेछु र त्यो देश तिमीहरूको हुनेछ। म परमप्रभु हुँ।”

9 यसर्थ मोशाले इस्राएलीका मानिसहरूलाई प्रत्येक कुरा भने तर मानिसहरू यति कठोर परिश्रम गरिरहेका थिए तिनीहरूले मोशाका कुरा धैर्यसित सुनेनन्।

10 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

11 “जाऊ अनि मिश्रको राजा फिरऊनलाई भन इस्राएलका मानिसहरूलाई उसको भूमिमा जान दिनेस।”

12 तर मोशाले उत्तर दिए, “इस्राएली मानिसहरूले मेरा कुरा सुन्दैनन् भने। फिरऊनले मेरो कुरा कसरी सुन्छन्? म एउटा एकदमै अयोग्य वक्ता हुँ।”

13 परमप्रभुले मोशा र हास्रनसंग कुरा गर्नुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई इस्राएली मानिसहरूसित अनि फिरऊनसंग कुरा गर्ने आज्ञा दिनुभयो। परमप्रभुले तिनीहरूलाई भन्नु भयो, इस्राएलका मानिसहरूलाई मिश्रबाट बाहिर लैजाऊ।

इस्राएलका केही परिवारहरू

14 इस्राएल कुल समूहका अगुवाहरू यिनीहरू हुन्, इस्राएलीको प्रथम पुत्र रूबेन थिए। रूबेनको छोराहरू:

हनोक, पल्लू, हेर्सान र कमी थिए। त्यो रूबेनको परिवार थियो।

15 शिमोनका छोराहरू हुन् यमूल, यामिन, ओहद, याकिन, सोहर र शाऊल। (शाऊल कनानी पद्रीबाट जम्मेका छोरा थिए) यो शिमोनको वंश थियो।

* 6:3: एल-सदाई अर्थात “सर्वशक्तिमान परमेश्वर।”

- 16 लेवी एक सय सैतीस वर्ष बाँचे अनि उनका छोराहरू गेशोन, कहात र मरारी हुन्।
- 17 गेशोनका छोराहरू लिब्नी अनि शिमी थिए। तिनीहरूका पनि आफ्नै परिवारहरू थिए।
- 18 कहात एक सय तेन्तिस वर्ष बाँचे अनि तिनका छोराहरू हुन अग्राम, यिसहार, हेब्रोन र उज्जीएल।
- 19 महली अनि मूशीहरू मरारीका छोराहरू थिए।

यी सबै परिवारहरू लेवीबाट जन्म भएका थिए।

- 20 अग्राम एक सय सैतीस वर्षसम्म बाँचे। तिनले आफ्नो फूपु (पिताको बहिनी) योकेबेदसित विवाह गरे। अग्राम अनि योकेबेदबाट मोशा र हास्रन जन्मे अग्राम 137 वर्ष बाँचे।
- 21 यिसहारका छोराहरू हुन् कोरह, नेपेग, र जिक्की।
- 22 मीशाएल, एल्सापान अनि सिथ्री उज्जीएलका छोराहरू थिए।
- 23 हास्रनले अम्मनीनादाबकी छोरी तथा नहशोनकी बहिनी एलीशेबासित विवाह गरे। हास्रन र एलीशेबाले नादाब, अबीह, एलाजार अनि ईतामारलाई जन्म दिए।
- 24 कोरहका छोराहरू (कोरहका पिता-पूर्खाहरू) हुन्, अस्सीर, एलकाना र अबिआसाप।
- 25 हास्रनका छोरो एलाजारले पतीएलकी छोरीसित विवाह गरे अनि तिनीबाट पीनहास जन्मे।

यी सबै मानिसहरू इस्राएलको छोरो लेवीबाट जन्मेका हुन्।

26 हास्रन र मोशा यही परिवारका हुन्। अनि यी दुई जना नै ती मानिसहरू हुन् जोसित परमेश्वरले कुरा गर्नु भयो, “मेरा मानिसहरूलाई दल दलमा मिश्र बाहिर ल्याउनु पर्छ।”

27 हास्रन र मोशा नै ती मानिसहरू हुन जसले मिश्रका राजा, फिरऊनसित कुरा गरे। तिनीहरूले इस्राएली मानिसहरूलाई मिश्रबाट छोडन फिरऊनलाई भने।

परमेश्वर मोशालाई फेरि बोलाउनु हुन्छ

- 28 मिश्र देशमा परमप्रभुले मोशासंग कुरा गर्नुभयो र
- 29 उसलाई भन्नुभयो, “म परमप्रभु हुँ। मैले के तिमीहरूलाई जो भने मिश्रको राजा फिरऊनलाई भन।”
- 30 तर मोशाले उत्तर दिए, “म अकुशल वक्ता हुँ, यसर्थ फिरऊनले मेरा कुरा सुन्ने छैनन्।”

7

1 परमप्रभुले मोशालाई भन्नु, भयो, “म तिमीसंग हुनेछु, फिरऊनको अघि तिमी एकजना देवता जस्तै हुनेछौ अनि हास्रन तिम्रो अगमवक्ता हुनेछ।

2 तिमीले प्रत्येक चीज हास्रनलाई भन जो मैले तिमीलाई आज्ञा गरेको छु। त्यसपछि उसले ती सबै कुराहरू फिरऊनलाई भन्नेछ अनि फिरऊनले इस्राएली मानिसहरूलाई मिश्रबाहिर पठाउँनेछ।

3 तर फिरऊनलाई म अट्टेरी बनाउनेछु। अनि मिश्रमा म धेरै आश्चर्यकर्मका चिन्हहरू देखाउनेछु अनि मैले भनेका कुरा उसले ग्रहण अझै गर्नेछैन र

4 यसैकारण, म मिश्रलाई दण्ड दिनेछु अनि म मेरा इस्राएली मानिसहरूलाई बाहिर ल्याउनेछु।

5 तब म आफ्नो मिश्रीहरूले जान्नेछन म परमप्रभु हुँ, म तिनीहरूको विरोधमा हुनेछु अनि तिनीहरूले जान्ने छन्। तब म आफ्नो मानिसहरूलाई तिनीहरूको देशबाट निकाल्ने छु।”

6 परमप्रभुले तिनीहरूलाई भनेका कुराहरू मोशा र हास्रनले पालन गरे।

7 तिनीहरूले जब फिरऊनसित कुरा गरे त्यस समय मोशा 80 वर्ष र हास्रन 83 वर्षका थिए।

मोशाको टेक्ने लहुरो सर्प बनिन्छ

8 परमप्रभुले मोशा र हास्रनलाई भन्नुभयो,

9 “फिरऊनले तिमीलाई केही शक्ति प्रदर्शन गर्नु भन्नेछ। हास्रनलाई आफ्नो लहुरो फिरऊनको अघि भड्का पर्याँक्नु भन। फिरऊन हेरिरहेको हुन्छ, लहुरी सर्प हुनेछ।”

10 यसर्थ मोशा र हास्रनले परमप्रभुको आदेश पालन गरेर फिरऊन कहाँ गए। हास्रनले फिरऊन र तिनका अधिकारीहरूले हेरेको समयमा आफ्नो लहुरो तल पर्याँकिदिए अनि त्यो लहुरो सर्प भयो।

11 तब राजाले त्यहाँका ज्ञानी मानिसहरू तथा जादूवालाहरूलाई बोलाए। ती मानिसहरूले आफ्नो तन्त्र-मंत्र प्रयोग गरे र हास्रनले गरे जस्तै गर्न सके।

12 तिनीहरूले पनि आफ्नो-आफ्नो लहुरो भुईंमा फर्केर अनि ती फर्केका लहुरोहरू सर्पमा परिणत भए। तर हास्रनको लहुरोले सबै लहुराहरू निली दियो।

13 तर फिरऊन अट्टेरी नै बसे अनि मानिसहरूलाई जान दिएनन्। यो त्यस्तो भयो परमप्रभुले जस्तो भन्नु भएको थियो।

पानी रगत बनिन्छ

14 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “फिरऊन अट्टेरी गरिरहेकोछ। उसले मानिसहरूलाई जान दिँदैन।

15 बिहानै फिरऊन नदीतिर जानेछ। नील नदीको किनारमा उसलाई भेट। त्यो सर्प बनिएको लहुरो लगेर जाऊ।

16 उसलाई यसो भन, ‘परमप्रभु हिब्रुहरूका परमेश्वरले मलाई तपाईंको कुरा भन्नु पठाउनु भएको छ: मेरा मानिसहरूलाई मेरो उपासना गर्न मरुभूमिमा पठाऊ। अहिलेसम्म तपाईंले उहाँको कुरा मान्नु भएको छैन।’

17 यसर्थ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘उहाँ परमप्रभु हुनुहुन्छ भनी बुझाउनको निम्ति उहाँले तपाईंलाई केही देखाउनु हुनेछ। म यो मेरो हातको लहुरो नील नदीको पानीमा हिकाउनेछु र नदी रगतमा परिवर्तन हुनेछ।

18 नदीका माछाहरू मर्नेछन् अनि पानी गानाउन थाल्नेछ। तब मिश्रका मानिसहरूले नील नदीको पानी पिउनु सक्ने छैनन्।’ ”

19 परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “हास्रनलाई भन् कि उसले आफ्नो हातको लहुरोले मिश्र देशका मानिसहरूले जम्मा गरेको पानीको कुवा, नहर, नदी, ताल प्रत्येक ठाउँमा हिकाओस् जब उसले त्यसो गर्छ सबै पानी रगतमा परिवर्तन हुनेछ। यहाँसम्म तिनीहरूले काठ र ढुङ्गाको भाँडामा राखेको पानी पनि रगत बनिनेछ।”

20 यसर्थ परमप्रभुले आज्ञा गर्नु भएका सबै कुरा मोशा र हास्रनले गरे। हास्रनले आफ्नो लहुरो उठाएर नील नदीको पानीमा हिकाए। उसले यसो फिरऊन र उसका अधिकारीहरूको सामुन्नेमा गरे। यसो गरेपछि नदीको सबै पानी रगतमा परिणत भयो।

21 पानीका माछाहरू मर्न थाले अनि नदीको पानीबाट कुहेको गन्ध आउन थाल्यो। यसर्थ मिश्रका मानिसहरूले नदीबाट पानी पिउन सकेनन्। मिश्रमा जता तै रगत भयो।

22 जादूगरहरूले आफ्नो मंत्र प्रयोग गरे अनि तिनीहरूले पनि त्यसै गरे। यसर्थ फिरऊनले मोशा र हास्रनको कुरा मान्न अस्वीकार गरे। त्यस्तै भयो जस्तो परमप्रभुले भन्नु भएको थियो।

23 फिरऊन आफ्नो राजमहलमा फर्के। मोशा र हास्रनले जे गरे त्यस विषयमा उनले त्यती चासो दिएनन्।

24 मिश्र देशका मानिसहरूले नदीको पानी खान सकेनन्। यसकारण तिनीहरू नदीको वरिपरि पिउने पानीका लागि कुवाहरू खन्न लागे।

भ्यागुताहरू

25 परमप्रभुले नील नदीलाई परिणत गरेपछि सात दिन बित्यो।

8

1 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “फिरऊन कहाँ जाऊ र भन, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘मेरो मानिसहरूलाई मेरो आराधना गर्न जान दिइयोस।

2 यदि तिमी मेरो मानिसहरूलाई छोड्न अस्वीकार गर्छौं, तब म मिश्र देशलाई भ्यागुताहरूले भरिदिनेछु।

3 नील नदी भ्यागुताले भरिनेछ। भ्यागुताहरू नदीबाट आउने छन् अनि तिमीहरूका घरभित्र पसेछन्। तिनीहरूको सुत्रे कोठाहरू र ओख्यानहरू भरि हुनेछन्। भ्यागुताहरू रोटी बनाउने भाँडाहरू अनि अधिकारीहरूका घरहरूमा भरिनेछन्।

4 भ्यागुता तपाईं, तपाईंका मानिसहरू र तपाईंका अधिकारीहरूका वरिपरि हुनेछन्।’ ”

5 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “हास्रनलाई आफ्नो टेक्ने लहुरो नदीहरू, खोला, पोखरीमाथि राख्न भन भ्यागुताहरू बाहिर जमीनमा निस्कनेछन्।”

6 यसर्थ हास्रनले आफ्नो लहुरो मिश्र देशको पानीमाथि उठाए अनि ती सब पानीबाट भ्यागुताहरू बाहिर निस्केर मिश्रको भूमिमा भरिन थाले।

7 जादूगरहरूले पनि त्यसै गरेर मिश्र देशमा भ्यागुताहरू ल्याए।

8 फिरऊनले मोशा र हास्रनलाई बोलाए। फिरऊनले भने, “म र मेरा मानिसहरूबाट भ्यागुताहरू हटाउन भनी परमप्रभुलाई भन, म मानिसहरूलाई आफ्नो परमप्रभु अधिबलि चढाउनु छोडीदिनेछु।”

9 मोशाले फिरऊनलाई भने, “भन्नुहोस् भ्यागुताहरू कहिले जावोस्। म तपाईं, तपाईंका मानिसहरू तथा तपाईंका अधिकारीहरूको निम्ति प्रार्थना गर्नेछु। तब भ्यागुताहरूले तपाईंहरू र तपाईंका घर छोड्ने छन् र नदीमा मात्र रहनेछन्।”

10 फिरऊनले भने, “भोलिसम्म।”

मोशाले भने, “तपाईंले जे भन्नु भयो त्यसै हुनेछ। यसरी तपाईंले जान्नु हुनेछ, त्यहाँ कोही परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर जस्तो छैन,

11 भ्यागुताहरूले तपाईं र तपाईंका मानिसहरू र अधिकारीहरूलाई छोडेर जानेछन्, र भ्यागुताहरू नदीमा मात्र रहनेछन्।”

12 मोशा र हास्न फिरऊनबाट बिदा लिएर बाहिर निस्के। मोशाले परमप्रभुलाई परमेश्वरले फिरऊनकहाँ पठाएका भ्यागुताको विषयमा चिच्याए र भने।

13 अनि मोशाले प्रार्थनामा गरेको माग परमप्रभुले पूरा गरिदिनु भयो। भ्यागुताहरू घर, आँगन र खेतमा मरे।

14 मेरका भ्यागुताहरू सडेर पूरा देशमा नै दुर्गन्ध चलन शुरू भयो।

15 फिरऊनले देखे तिनीहरू भ्यागुताहरूबाट मुक्त भए अनि फेरि उनी अट्टेरी भए मोशा र हास्नले जे गर्नु भनेका थिए फिरऊनले गरेनन्। त्यस्तै नै भयो जो परमप्रभुले भने।

जुम्राहरू

16 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “हास्नलाई भन उसले आफ्नो लहुरो उठाएर भुँईको धूलोमा हिकाओस् अनि धूलो मिश्रमा जता ततै जुम्रामा परिणत हुनेछ।”

17 तिनीहरूले त्यसै गरे। हास्नले जमीनको धूलोमाथि आफ्नो लहुरोले हिकाए अनि धूलो मिश्रको जता ततै जुम्रामा परिणत भयो। जुम्रा पशु र मानिसहरूमा सरे।

18 यसर्थ जादूगरहरूले आफ्नो छल प्रयोग गरेर त्यसरी नै जुम्राहरू उब्जाउने चेष्टा गरे। तर ती जादूगरहरूले धूलोबाट जुम्राहरू बनाउन सकेनन्। जुम्रा मानिसहरू र जनावरहरूमाथि नै रहे।

19 यसर्थ जादूगरहरूले फिरऊनलाई भने यो परमेश्वरको शक्तिले यस्तो भयो। तर फिरऊनले तिनीहरूका कुरा सुन्न मानेनन्। परमप्रभुले जे भन्नु भएको थियो त्यही भयो।

झीगाहरू

20 परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “बिहान उठ अनि फिरऊनकहाँ जाऊ। फिरऊन नदीमा जानेछ। उसलाई भन, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘मेरा मानिसहरूलाई मेरो आराधना गर्न जानदेऊ।

21 यदि तपाईंले मेरो मानिसहरूलाई जान दिनु हुन्न भने म झीगाहरू तिमी, तिम्रा अधिकारीहरू र तिम्रा मानिसहरूको विरुद्धमा पठाउनेछु। झीगाहरू तिम्रो र तिम्रा अधिकारीहरूका घरहरूमा जानेछन्। मिश्रका सबै घरहरू झीगाले भरिनेछन्। जमीन पनि झीगाले भरिनेछ।

22 तर इस्त्राएलहरू र मिश्रका मानिसहरूसित एकै प्रकारको व्यवहार गर्दिने गोशेनामा जहाँ मेरा मानिसहरू बस्छन् त्यहाँ झीगा हुनेछेनन्। यसप्रकार तिमीले चाल पाउनेछौ कि म परमप्रभु यस भूमिमा छु।

23 यसर्थ भोली म अरुलाई भन्दा मेरो मानिसहरूलाई अलग प्रकारले व्यवहार गर्छु। मेरो प्रमाण त्यही हुनेछ।”

24 त्यसपछि परमप्रभुले जे भन्नु भएको थियो, त्यही भयो। धेरै-धेरै झीगाहरू मिश्रमा आए। फिरऊन र तिनका अधिकारीहरूको घर झीगाले भरिए अनि मिश्र देश भरि नै झीगै-झीगा भए। झीगाहरूले देश नै नष्ट पारिरहेका थिए।

25 त्यसपछि फिरऊनले मोशा र हास्नलाई बोलाएर तिनीहरूलाई भने, “यही भूमिमा तिमीहरूले आफ्नो परमेश्वरलाई बलि चढाओ।”

26 तर मोशाले भने, “यसो गर्नु ठीक हुँदैन। परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरलाई पशु बलिदान चढाउँदा मिश्र देशका मानिसहरूले भयानक कुरा हो भनी सम्झन्छन्। यदि यहाँ हामीले बलिदान चढायौ भने मिश्रदेशका मानिसहरूले देखेछन् र तिनीहरूले हामीमाथि ढुङ्गा हिकाउने छन्।

27 हाम्रा परमप्रभु परमेश्वरले आज्ञा गर्नु भए झैं परमप्रभुलाई बलिदान चढाउनु हामीलाई तीन दिन मरुभूमिमा यात्रा गर्नु दिनुहोस्।”

28 यसर्थ फिरऊनले भने, “म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई बलि चढाउनु मरुभूमिमा जान दिनेछु। तर तिमीहरू ज्यादै टाढा जान पाउने छैनौ अहिले जाऊ अनि मेरो निम्ति प्रार्थना गर।”

29 मोशाले भने, “म बिदा लिन्छु र भोलि तिमी, तिम्रा मानिसहरू र तिम्रा अधिकारीहरूका घरबाट झीगाहरू हटाइ दिनु भनी परमप्रभुसित प्रार्थना गर्नेछु। तिमीले परमप्रभुलाई बलि चढाउनमा मानिसहरूलाई बाधा दिनु हुँदैन।”

30 त्यसपछि मोशाले फिरऊनबाट बिदा लिएर अनि परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे।

31 मोशाले विन्ती गरे जस्तै नै परमप्रभुले गर्नु भयो। परमप्रभुले फिरऊन, उसका अधिकारीहरू र उसका मानिसहरूका घरहरूबाट झीगाहरू हटाइदिनु भयो। झीगा एउटा रहेन।

32 तर फिरऊन फेरि अट्टेरी भए अनि मानिसहरूलाई जान दिएनन्।

9

खेतका पशुहरूको रोग

1 तब परमप्रभुले मोशालाई फिरऊनकहाँ गएर यसो भन, “परमप्रभु, हिब्रू मानिसहरूका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, ‘मेरा मानिसहरूलाई मेरो आराधना गर्न जान देऊ।’

2 यदि मेरो मानिसहरूलाई जान दिएनौ र रोकी राख्यौ भने,

3 तब परमप्रभुले आफ्नो शक्ति तिम्ना खेतका पशुहरूमाथि प्रयोग गर्नुहुनेछ। तिम्ना सबै घोडाहरू, गधाहरू, ऊँटहरू, गाई वस्तुहरू अनि भेडाहरूमाथि भयानक रोगले ग्रस्त हुनेछन्।

4 परमप्रभुले इस्राएलीहरूको र मिश्रीहरूका पशुहरूलाई भिन्दै भिन्दै व्यवहार गर्नु हुनेछ। इस्राएलीहरूका कुनै पशु मर्न छैनन्।

5 यस्तो अनिष्ट हुने समय परमप्रभुले तोक्नु भएको छ। परमप्रभुले यस्तो विपत्ति यस भूमिमा भोलि ल्याउनु हुनेछ।”

6 परमप्रभुले जे गर्छु भन्नु भएको थियो त्यसै गर्नु भयो। अर्को दिन बिहान मिश्रका सबै पशुहरू मरे। तर इस्राएलीहरूका एउटा पनि पशु मरेनन्।

7 फिरऊनले आफ्नो मानिस इस्राएलीहरूका कुनै पशु मरे कि मरेन पत्तो लगाउन पठायो। तर इस्राएलीहरूका कुनै पशु मरेनन्। फिरऊन अटेरी थियो इस्राएली मानिसहरूलाई उसले जानु दिएन।

खट्टिराहरू

8 परमप्रभुले मोशा र हास्रनलाई भन्नुभयो, “चुल्हाको खरानी हत्केलाभरी लेऊ। मोशा, फिरऊन अघि त्यो खरानी हावामा उडाइदेऊ।

9 त्यो धूलो बनिन्छ र मिश्रको भूमिमाथि उडनेछ। जब धूलोले गर्दा मिश्रका मानिसहरू र पशुहरूलाई छालामा खट्टिराहरू निस्कनेछन्।”

10 यसर्थ मोशा र हास्रनले एउटा भट्टीबाट खरानी लिएर अनि फिरऊनको अघि उभिए। मोशाले खरानी हावामा फ्याँकिदिएर अनि मानिसहरू तथा पशुहरूको छालामा खट्टिरा निस्कन थाल्यो।

11 मोशाले गरे जस्तो जादूगरहरूले गर्न सकेनन् कारण तिनीहरू पनि यस रोगले ग्रस्त थिए। यस्तो मिश्र देशमा जता-ततै भयो।

12 तर परमप्रभुले फिरऊनलाई अटेरी नै बनाई राख्नु भयो, यसर्थ मोशा र हास्रनका कुरा सुन्न उसले अस्वीकार गर्‍यो। परमप्रभुले मोशालाई भन्नु जस्तै नै भयो।

असिना

13 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “बिहान चाँडै उठ अनि फिरऊनकहाँ जाऊ। उसलाई भन, ‘परमप्रभु हिब्रू मानिसहरूका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, ‘मेरा मानिसहरूलाई जान देऊ तिनीहरूले मेरो आराधना गरून्।’”

14 यदि मेरा मानिसहरूलाई यसो गर्न दिएनौ भने म मेरो सम्पूर्ण शक्ति तिमी, तिम्ना मानिसहरू अनि तिम्ना अधिकारीहरूमाथि प्रयोग गर्नेछु। तब तिमीले जान्ने छौ संसारमा म जस्तो परमेश्वर अरू छैन।

15 तिमी र तिम्ना मानिसहरूलाई यस भूमिबाट बाहिर ल्याउन म मेरो शक्ति प्रयोग गर्न सक्छु।

16 तर मैले तिमीलाई मेरो शक्ति प्रकटको निम्ति राखेको हुँ। यसो गर्दा संसारका मानिसहरूले मेरो विषयमा बुझ्ने छन्।

17 तिमी अझै पनि मेरो मानिसहरूको विरोधमा छौ कारण तिमीले अझसम्म मुक्ति दिएका छैनौ।

18 यसर्थ भोलि यही समयमा अत्यन्तै नराम्रो असिना पर्नेछ। यस प्रकारको असिना मिश्र एउटा राष्ट्र बनिएदेखि कहिल्यै परेको थिएन।

19 अब, तिमीले आफ्नो पशुहरूलाई सुरक्षित ठाउँमा राख्नुपर्छ। प्रत्येक तिम्ना चीज जो अहिले खेतमा छ, त्यो तिमीले सुरक्षित ठाउँमा राख्नुपर्छ। किन? किनभने मानिस होस् अथवा पशु जे पनि खेतमा हुन्छ त्यसलाई मारिनेछ। तिम्ना घर भित्र नराखिएको कुनै पनि वस्तुमाथि असिना पर्नेछ।”

20 फिरऊनका केही अधिकारीहरू ज-जसले परमप्रभुको वचनलाई आदर गरेका थिए, तिनीहरूले आफ्नो पशुहरू र कमारा-कमारीहरू घरभित्र राखे।

21 तर अरू मानिसहरूले परमप्रभुको वचन ध्यान दिएका थिएनन् तिनीहरूका पशुहरू अनि कमारा-कमारीहरू खेतमा नै छोडी दिए।

22 परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “तिम्ना पाखुरा हावामामाथि उठाऊ अनि मिश्रभरी असिना पर्न शुरू हुनेछ। मिश्रमा प्रत्येक मानिस, पशु र उद्भिदमाथि असिना पर्नेछ।”

23 तब मोशाले आफ्नो लहुरो हावामा उठाएर अनि परमप्रभुले बिजुली गर्जन र असिनाहरू मिश्रमाथि पठाउनु भयो।

24 असिना परिरहेको थियो र संग-संगै बिजुली पनि चम्किरहेको थियो। मिश्र एउटा राष्ट्र भए पछि सब भन्दा बढी असिना परेको यही थियो।

25 मिश्रका सबै मानिसहरू, पशु अनि उद्भिद आँधी-बेरीले ध्वंश पार्यो। असिनाले खेतका रूखहरू पनि भाँचिदियो।

26 असिना नपरेको ठाउँ चौहि गोशेन मात्र थियो जहाँ इम्राएलका मानिसहरू बस्थे।

27 फिरऊनले मोशा र हास्रनलाई बोलाए। तिनीहरूलाई भने, “यस पल्ट मैले पाप गरेकोछु। परमप्रभु सही हुनुहुन्छ। म र मेरा मानिसहरू गलत छौं।

28 परमेश्वर द्वारा परेको असिना अनि गर्जन एकदमै बेशी भयो। परमेश्वरसित आँधी थाम्नको निम्ति प्रार्थना गर, म तिमीहरूलाई जान दिनेछु। तिमीहरूले यहाँ बस्न पर्ने छैन।”

29 मोशाले फिरऊनलाई भने, “जब म शहर छोड्छु, म मेरो पाखुरा परमप्रभुसंगको प्रार्थनामा उठाउनेछु गर्जन र असिना पर्न रोकिनेछ। तब तिमीलाई थाहा हुनेछ परमप्रभु यो भूमिमा हुनुहुन्छ।

30 तर म जान्दछु तिमी अनि तिम्रा अधिकारीहरू अझै पनि परमप्रभु परमेश्वरसित डराएका छैनौ अनि सम्मान गर्दैनौ।”

31 पातमा बिउहरू लागि सकेको थियो अनि जौमा फूल फुलिसकेको थियो। यसकारण यो उद्भिदहरू नष्ट भयो।

32 गहूँ र कठिया गहूँ अरू अन्नहरू भन्दा ढिलो उम्रन्छ यसकारण यो नष्ट भएन।

33 मोशाले फिरऊनबाट विदा लिए अनि शहर बाहिर गए। उनले आफ्नो हात प्रार्थनामा उठाए गर्जन र असिना रोकियो अनि त्यसपछि पानी पर्न थामियो।

34 जब फिरऊनले असिना पानी अनि गर्जन रोकिएको देखे उनले फेरि परमेश्वरको विरुद्ध पाप गरे, फिरऊन र उसका अधिकारीहरू अट्टेरी भए।

35 उनले इम्राएलका मानिसहरूलाई स्वतन्त्रता गर्नु अस्वीकार गरे। परमेश्वरले मोशालाई जे भन्नु भएको थियो त्यो पूरा भयो।

10

सलहहरू

1 परमप्रभुले मोशालाई भननु भयो, “फिरऊनकहाँ जाऊ। मैले फिरऊन र उसका अधिकारीहरूलाई जिद्दी बनाएको छु। मैले मेरा शक्तिशाली चमत्कारहरू प्रदर्शन गर्न यसो गरे

2 अनि तिमीले आफ्नो छोरा-छोरी तथा नाती नातिनाहरूलाई मैले मिश्रमा प्रदर्शन गरेका शक्तिशाली चमत्कारहरू र अन्य चीजहरू भन्न सक्ने छौ। तब तिमीहरू सबैले जान्नेछौ म परमप्रभु हुँ।”

3 यसर्थ मोशा र हास्रन फिरऊनकहाँ गए। तिनीहरूले उसलाई भने, “परमप्रभु, हिब्रूहरूका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, ‘तिमी कहिलेसम्म मलाई अस्वीकार गर्छौ? मेरो मानिसहरू मेरो आराधना गर्न जान्छन्।’

4 यदि तिमीले मेरा मानिसहरूलाई जान दिएनौ भने भोली म तिम्रो भूमिमा सलहहरू ल्याइ दिनेछु।

5 सलहहरूले जमीन ढाक्नेछन। जमीनमा धेरै सलहहरू हुनेछन। तिमीले जमीन देख्न सक्ने छैनौ। सलहले खेतका प्रत्येक कुरा अनि रूखहरू खानेछन।

6 मिश्रमा भएका सबै घरहरू, तपाईंका कर्मचारी र तपाईंका घर सलहहरूले छोप्नेछन। त्यहाँ तपाईंका पिता-पुर्खाहरूले देखेको भन्दा अधिक सलहहरू हुनेछन। त्यहाँ यति धेरै सलहहरू देखियो की मिश्रदेशमा मानिसहरू बसो-वास गर्न लागे यता त्यति कहिल्यै देखिएका थिएनन।” त्यसपछि मोशाले फिरऊनबाट विदा लिए।

7 त्यसपछि कर्मचारीहरूले फिरऊनलाई सोधे, “कहिलेसम्म हामी यी मानिसहरूको फन्दामा परिरहने छौ? तिनीहरूका परमप्रभु परमेश्वरलाई आराधना गर्न मानिसहरूलाई जान दिनुपर्छ। यदि तपाईंले जान दिनु भएन भने, तपाईंले चाल पाउनुअघि नै मिश्र ध्वंश हुनेछ।”

8 यसकारण फिरऊनका सेवकहरूले मोशा अनि हास्रनलाई फिरऊनकहाँ फर्काएर ल्याए। फिरऊनले तिनीहरूलाई भने, “जाऊ अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आराधना गर। तर साँच्चै को जाँद छन मलाई भन?”

9 मोशाले उत्तर दिए, “हाम्रा केटा-केटी, बूढा-बूढी जति छन सबै जानेछन। हामी हाम्रा छोरा-छोरीहरू, हाम्रा भेडा तथा गाई वस्तुहरू पनि लिएर जानेछौ। हामी सबै जानेछौ कारण परमेश्वरको भोज हामी सबैको निम्ति हो।”

10 फिरऊनले तिनीहरूलाई भने, “मैले तिमीहरू र तिमीहरूको केटा-केटीहरूसमेत जान दिदा मेरो लागि परमप्रभु साँच्चै नै तिमीहरूसित हुनुपर्छ। तिमीहरूले केही नराप्रो योजनाहरू बनाइरहेका छौ।

11 होइन! मात्र तिम्रा मानिसहरू परमप्रभुको आराधना गर्न लान सक्छौ।” अनि फिरऊनले मोशा र हास्रनलाई पठाए।

12 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “तिम्रो पाखुरा मिश्र देशमाथि उठाऊ र सलह आउनेछन अनि मिश्रको समस्त भूमिमा फैलिनेछन। असिनाले नष्ट नपरेको सबै उद्भिदहरू सलहले खाईदिने छन।”

13 यसकारण मोशाले आफ्नो टेक्ने लाठी मिश्र देशमाथि उठाए अनि परमप्रभुले पूर्वबाट आँधी बेरी पठाउनु भयो। हावा बिहान बेलुका पुरै चलिरहयो। जब बिहान भयो मिश्र भूमिमा हावाले सलह ल्यायो।

14 सलहहरू मिश्र देशमा उडेर आए अनि जमीनमा बसे। सलह मिश्रदेशमा यति विध्न आए कि यति विध्न न विगतमा कहिल्यै देखिएका थिए न भविष्यमा नै देखिनेछन्।

15 ती सलहहरूले सबै भूमि ढाके अनि मैदान नै छोपे। असिनाले ध्वंस नपारेको जम्मै फलहरू र उद्भिदहरू सलहले खाए।

16 फिरऊनले मोशा र हास्रनलाई झट्टै बोलायो फिरऊनले भन्यो, “मैले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर र तिमीहरूका विरोधमा पाप गरेको छु।

17 अब यस पल्टको निम्ति मेरो पाप क्षमा गरिदेऊ। परमप्रभुलाई ममाथि आइलागेको यो ‘मृत्यु’ (सलहहरू) हटाई दिनु भनी भन।”

18 मोशाले फिरऊनबाट विदा लिएर परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे।

19 यसर्थ परमप्रभुले हावाको दिशा फर्काएर पश्चिम तिर गर्नु भयो र यसले सलहहरूलाई मिश्रबाट उडायो अनि निगालोको समुद्रमा* पुर्यायो। एउटै पनि सलह मिश्रमा रहेनन्।

20 तर फेरि परमप्रभुले फिरऊनलाई अट्टेरी बनाइदिनु भयो यसकारण उसले इस्त्राएली मानिसहरूलाई जान दिएन।

अँध्यारो

21 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “तिम्रो हातमाथि हावामा उठाऊ अनि अँध्यारोले मिश्रलाई ढाक्नेछ। अँध्यारो यति निष्पट हुनेछ तिमीले त्यो अनुभव गर्नेछौ।”

22 मोशाले आफ्नो हात उठायो अनि अन्धकारले मिश्रलाई ढाक्यो। त्यो अँध्यारो मिश्रमा तीन दिनसम्म रह्यो।

23 त्यहाँ कसैले कसैलाई देख्न सक्ने थियो। तर जहाँ इस्त्राएलका मानिसहरू थिए त्यहाँ अँध्यारो भएन।

24 फेरि फिरऊनले मोशालाई बोलाए। फिरऊनले भने, “जाऊ अनि परमप्रभुको आराधना गर। आफ्नो छोरा-छोरीहरूसँगै लान सक्छौ, तर तिमीले भेडा र गाई-वस्तुहरू यही छोडेर जानु पर्छ।”

25 मोशाले भने, “तपाईंले हामीलाई परमप्रभु हाम्रो परमेश्वरलाई बलिदानहरू अनि होमबलिहरू चढाउनु जानु दिनुपर्छ।

26 जब हामी परमप्रभुलाई आराधना गर्न जान्छौ। हामीले हाम्रा पशुहरू पनि लाने छौं। एउटै पनि भाग छाड्ने छैनौं। परमप्रभुको आराधनामा के कुराहरूको आवश्यक पर्छ, त्यो हामी पनि जान्दैनौं। हामीले आफ्नो आवश्यकता त्यस समयमा मात्र बुझ्नेछौं जति बेला हामी हाम्रो गन्तव्य स्थानमा पुग्छौं।”

27 परमप्रभुले फेरि फिरऊनलाई अट्टेरी बनाउनु भयो। यसर्थ तिनीहरूलाई जानु दिनुमा फिरऊनले फेरि पनि अस्वीकार गरे।

28 तब फिरऊनले मोशालाई भने, “जाऊ, यहाँबाट। तिमी फेरि कहिले आउनु पर्दैन यदि तिमी मलाई हेर्न आयौ भने, मर्नेछौ।”

29 तब मोशाले फिरऊनलाई भने, “एउटा विषयमा तिमी सही छौ, कारण म तिमीलाई हेर्न फेरि कहिल्यै आउने छैन।”

11

पहिले जन्मनेहरूको मृत्यु

1 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “मैले अझ फिरऊन अनि मिश्रमाथि एउटा विपत्ति ल्याउनुपर्छ। त्यसपछि मात्र उसले तिमीहरूलाई मिश्रबाट जान मात्र दिँदैन बलपूर्वक जानु भनी जोर लगाउनेछ।

2 तिमीले यो समाचार इस्त्राएलका मानिसहरूलाई दिनु पर्छ ‘पुरुष अनि स्त्रीहरू! तिमीहरूले आफ्नो-आफ्नो छिमेकीहरूसँग सुन र चाँदीले बनिएका चीजहरू माग्नु पर्छ।”

3 परमप्रभुले मिश्रका मानिसहरूलाई तिमीहरूप्रति दयालु हुनेछ। मिश्री मानिसहरू र फिरऊनका शासकहरूले मोशालाई पहिलेदेखि महान मानिस भनी मान्दछन्।

4 मोशाले मानिसहरूलाई भने, “परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘आज मध्य-रातमा म मिश्र भएर जानेछु,

5 अनि प्रत्येक पहिला जन्मेको छोरा, फिरऊनको पहिलो छोरो मिश्रको शासक देखि लिएर जाँतो पिसे कमारीको पहिलो छोरोसम्म मिश्रमा मारिनेछ। पहिला जन्मिएका सबै मर्छ जसले मकै पिन्छ। पहिला जन्मेको सबै मानिसहरू अनि पशुहरू मर्नेछन्।

6 मिश्रमा दुःखको क्रन्दनहरू हुनेछ त्यहाँ मिश्रमा त्यस्तो दुःखपूर्ण क्रन्दनहरू कहिल्यै भएको थिएन अनि त्यहाँ फेरि कहिल्यै हुने छैन।

* 10:19: निगालोको समुद्रमा अर्थत “निगालो घारी” हुनुपर्छ।

7 तर कुनै पनि इस्राएली मानिसमाथि यस्तो घटना हुनेछैन। यहाँसम्म कि तिमीहरूलाई कुकुरले पनि भुक्ने छैन। इस्राएली मानिसहरूमा मात्र होइन तिमीहरूका पशुहरूलाई पनि कुनै नोक्सान हुनेछैन। तिमीले जान्ने छौं यस प्रकारले म इस्राएली मानिसहरू अनि मिश्रीहरूमा भिन्दा भिन्दै प्रकारको व्यवहार गर्नेछु।

8 त्यसपछि मिश्रका सबै पदाधिकारीहरू मेरोअधि निहुरिने छन् र मेरो आराधना गर्नेछन्। तिमीहरूले भन्नेछन्, “जाऊ! तिमीसँगै आफ्नो सबै मानिसहरूलाई लैजाऊ।” तब मोशा रिसाएर म फिरऊनलाई छोड्नेछु।”

9 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “फिरऊनले तिम्रो कुरा सुनेको छैन। किन? यसकारण म मिश्रमा आफ्नो महाशक्ति देखाउन सकूँ।”

10 त्यसैले गर्दा मोशा र हास्रनले फिरऊनअधि धेरै आश्चर्य कर्म गर्न सके। र यसैको निम्ति परमप्रभुले फिरऊनलाई अति अट्टेरी बनाउनु भयो, जसले गर्दा उसले इस्राएलीहरूलाई आफ्नो देशबाट जान दिएन।

12

निस्तार

1 जब तिमीहरू मिश्रमा थिए, परमप्रभुले मोशा र हास्रनलाई भन्नु भयो।

2 “यो महिना नै तिमीहरूको निम्ति वर्षको पहिलो महिना हुनेछ।

3 यो आदेश इस्राएलका सारा समुदायका निम्ति हो। यो महिनाको दशौं दिनमा आफ्नो घरका मानिसहरूको निम्ति प्रत्येक मानिसले एउटा थुमा ल्याउनु पर्छ।

4 एउटा पाठो खाई सक्नलाई यदि कुनै मानिसको घरमा प्रशस्त मानिसहरू नभए उसले त्यस दिनको भोजमा भाग लिनको निम्ति छिमेकीलाई निम्त्याउनु पर्छ। प्रत्येक मानिसलाई पुग्ने पाठो हुनुपर्छ।

5 पाठो एक वर्षको र खोट रहित हुनुपर्छ। पाठो भेडा अथवा बाख्राको जुन भए पनि हुन्छ।

6 तिमीहरूले त्यो पाठोलाई महिनाको चौधौं दिनसम्म सावधानीसंग राख्नु पर्छ। त्यस दिन इस्राएली समुदायका मानिसहरूले साँझमा ती पाठाहरू मार्नु पर्छ।

7 यी पशुहरूको रगत सबै मानिसले जम्मा गर्नुपर्छ। अनि ढोकाका चौखटाहरूमा र घरका जहाँ पाठाहरू खाइन्छन् ढोकाहरूमाथि छर्नु पर्छ।

8 “त्यो राती पाठो आगोमा पोलेर खानु पर्छ। तिमीहरूले तितो जडी-बुटी र खमीर बिनाको रोटी खानुपर्छ।

9 पाठो काँचो अथवा पानीमा उमालेर खानु हुँदैन। त्यो पाठो सबै आगोमाथि सेकाउनु पर्छ, त्यसको भित्र, टाउको र खुट्टाहरू शरीरबाट नछुट्टाई आगोमाथि सेकाउनु पर्छ।

10 बिहानसम्म मासुहरू बाँकि नराख। यदि केही मासुहरू रह्यो भने, त्यसलाई आगोमा जलाउनु पर्छ।

11 “जब तिमीहरू भोजन खान्छौ कतै बाहिर यात्रामा जाँदा जस्तै लुगा लाउनुपर्छ। तिमीहरूका खुट्टामा जुता र हातमा टेक्ने लाठी हुने पर्छ र हतार-हतार खानु पर्छ। किन? किनभने यो परमप्रभुको निस्तार हो।

12 “आज राती म मिश्रभित्र पसेछु अनि पहिले जन्मेका मानिसहरू र पशुहरूलाई नष्ट गर्नेछु। यस प्रकारले म मिश्रका सबै देवताहरूको न्याय गर्नेछु, म परमप्रभु हुँ।

13 तर तिमीहरूका घरमा लगाएका रगत चाँहि एउटा विशेष चिन्ह हुनेछ र म जुन घरमा रगत लगाएको देख्छु त्यसलाई छोडेर जान्छु। म मिश्र देशका मानिसहरूको निम्ति हानिकारक रोग उत्पन्न गर्छु। तर त्यो खराब बिमारले तिमीहरू कसैलाई पनि असर गर्दैन।

14 “यसकारण यो एउटा स्मरणीय दिन हुनेछ। अनि तिमीहरूको निम्ति यो एक विशेष पवित्र चाड हुनेछ। तिमीहरूका संन्तानहरूले सदा सर्वदा यो पवित्र चाडलाई परमप्रभुलाई भक्ति गर्ने दिनको रूपमा मान्नु पर्छ।

15 यस चाडमा तिमीहरूले अखमीरी रोटी सात दिनसम्म खाने छौ। यस पवित्र चाडको पहिलो दिन तिमीहरूले आफ्नो-आफ्नो घरबाट समस्त खमीर बाहिर निकाल्ने छौ। यो पवित्र चाडमा सात दिनसम्म कसैले पनि खमीर खाने छैनौ। यदि कसैले खमीर त्यस समयमा खायो भने त्यसलाई अरु इस्राएलीबाट बहिष्कृत गरिनेछ।

16 यो पवित्र चाडको पहिलो र अन्तिम दिनमा पवित्र सभा हुनेछ। यी दिनमा तिमीहरूले केही पनि काम गर्नु हुँदैन। यी दिनमा तिमीहरूको निम्ति एउटै काम भोजन तयार गर्नु हुन्छ।

17 तिमीहरूले यो अखमीरी रोटीको पवित्र चाडलाई सम्झना गर्नु पर्छ, कारण यही दिन मैले तिमीहरूलाई मिश्रबाट दल बनाएर बाहिर ल्याए। तिम्रा संन्तानहरू सबैमा सदा-सर्वदा यो एउटा नियम होस्।

18 यसर्थ पहिलो महिनाको चौधौं दिनको साँझ देखि तिमीहरूले खमीर बिनाको रोटी खान शुरु गर्ने छौ। तिमीहरूले खमीर बिनाको रोटी पहिलो महिनाको एकदाईसौं दिनको साँझसम्म खानेछौ।

19 सात दिनसम्म तिमीहरूका घरमा कुनै खमीर रहनु हुँदैन। कुनै पनि मानिस चाहे त्यो इस्त्राएली होस अथवा विदेशी यदि तिनीहरूले यस समयमा खमीर खायो भने उसलाई इस्त्राएलीको समुदायबाट अलग गराउनु पर्छ।

20 यी पवित्र दिनहरूमा तिनीहरू जता सुकै भए पनि खमीर भएको केही पनि खाउं हुँदैन। तिमीहरूले त्यहि खमीर बिनाको रोटी खानु पर्छ।”

21 यसर्थ मोशाले सबै बूढा-प्रधानहरूलाई बोलाए। मोशाले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूका परिवारका निम्ति थुमाहरू ल्याऊ। र निस्तारको निम्ति थुमाहरू मार।

22 हिसपको झुप्पा लेऊ अनि रगतले भरिएको भाँडामा डुबाऊ अनि ढोकाको चौकटकोमाथि तथा वरिपरि लगाऊ। बिहान नहुञ्जेल कसैले पनि घर छाडनु हुँदैन।

23 जब परमप्रभु मिश्रमा पहिला जन्मेको छोराहरूलाई मार्न जानुहुनेछ अनि ढोकाका फल्याक अनि खाम्बाहरूमाथि रगत पोतेको देख्न हुनेछ। तब परमप्रभुले त्यस घरलाई रक्षा गर्नु हुँनेछ। उहाँ ती ढोकाद्वाराबाट जाँदा परमप्रभुले विनाशक शक्ति ती घरहरूमा पसेर नाशगर्नबाट रोक्नुहुनेछ।

24 तिमीहरूले यो आदेश याद राख्नुपर्छ। यो नियम सदा-सर्वदा तिम्रा सन्तानहरूको निम्ति हुनेछ।

25 तिमीहरू जब परमप्रभुले दिनु भएको भूमिमा जानेछौ तिमीहरूले यो चाड पालन गर्नुपर्छ।

26 जब तिमीहरूका नानीहरूले तिमीहरूलाई सोध्नेछन्, ‘किन हामी यो चाड मनाउछौ?’

27 तब तिमीहरूले जवाफ दिनेछौ, ‘यो निस्तार चाड परमप्रभुको सम्मानमा मानिएको हो। नानीहरूलाई तिमीहरू भन्नेछौ, जब हामीहरू मिश्रमा थियौं, परमप्रभुले इस्त्राएलीको घरहरू छोडेर जानु भयो। उहाँले मिश्री मानिसहरूलाई मार्नु भयो अनि हाम्रो रक्षा गर्नुभयो।’ ”

यसकारण अहिले मानिसहरू उहाँलाई निहुरिएर दण्डवत गर्छन् र आराधना गर्छन्।

28 परमप्रभुले यो आदेश मोशा र हारूनलाई दिनु भएको थियो, यसर्थ इस्त्राएलीहरूले त्यही गरे जे परमप्रभुले आदेश दिनु भएको थियो।

29 मध्यरातमा मिश्र देशीहरूका पहिले जन्मेका सबै छोराहरू, मिश्रका शासक फिरऊनको पहिलो छोरो देखि इयालखानामा सजाय भोदै गरेको कैदीको छोरोसम्मलाई मार्नुभयो। पशुहरूमा पनि पहिले जन्मेका सबै मार्नु भयो।

30 त्यस रात मिश्रमा प्रत्येक घरको कोही न कोही मरे। फिरऊन, उसका अधिकारीहरू अनि मिश्रका सबै मानिसहरू चिच्चौंउदै रोए।

इस्त्राएलीहरूले मिश्र छाड्छन्

31 तब त्यस राती फिरऊनले मोशा र हारूनलाई बोलाए। फिरऊनले तिनीहरूलाई भने, “तयार होऊ अनि हाम्रा मानिसहरूलाई छोडेर जाऊ। तिमी र तिम्रा मानिसहरूले त्यसै गर्न सक्छौ जो तिमी भन्छौ तिमीहरू जाऊ अनि आफ्नो परमप्रभुको आराधना गर।

32 तिमीहरूले भने झैं आफ्नो-आफ्नो भेडा तथा गाई-वस्तुहरू लिएरै जाऊ। तिमीहरूले मलाई पनि आशीर्वाद देऊ।”

33 मिश्र देश वासीहरूले पनि भने, “तिमीहरू चाँडै गइहाल। किन? किनभने, यदि तिमीहरू गएनौ भने हामीहरू सबै मर्न सक्छौ।”

34 इस्त्राएली मानिसहरू यति हतारमा थिए तिनीहरूले रोटीमा खमीर मिसाउने समय पाएनन्। यसकारण तिनीहरूले आटा, भाडाहरूमा आफ्नो कौंधमाथि बोकेर ल्याए।

35 तब इस्त्राएलीका मानिसहरूले त्यही गरे जे मोशाले तिनीहरूलाई गर्नु भनेका थिए। तिनीहरूले मिश्र देशका आफ्नो छिमेकीहरूसित लुगा, अनि सून चाँदीले बनिएको चीजहरू माँगे।

36 परमप्रभुले मिश्रका मानिसहरूलाई दयालु बनाई दिनु भयो अनि तिनीहरूले जे मागे त्यही दिए।

37 इस्त्राएली मानिसहरूले रामसेसबाट, सुक्कोतसम्म यात्रा गरे। तिनीहरू लगभग 6,00,000 थिए। यस संख्यामा नानीहरूको गन्ति गरिएको थिएन।

38 तिनीहरूसित धेरै भेडा, बाख्रा गाई-वस्तु र अरू चीजहरू थिए। तिनीहरूसित अन्य धेरै थरिका मानिसहरू यात्रा गरिरहेका थिए।

39 ती मानिसहरूसंग रोटीमा खमीर मिसाउने समय पनि थिएन अनि तिनीहरूले यात्राको निम्ति कुनै विशेष भोजन तयार पारेका थिएनन्। यसकारण तिनीहरूका साधरण खमीर बिनाको रोटी बाहेक अरू कुनै खाने कुरा थिएन।

40 इस्त्राएली मानिसहरू 430 वर्षसम्म मिश्रमा बसे।

41 ठीक 430 वर्षपछि परमप्रभुका समस्त सेनाहरू मिश्रबाट गए।

42 यसर्थ त्यो विशेष छ। जब परमप्रभुले गरेको मानिसहरूले सम्झने छन्। त्यो रात सबै इस्त्राएली मानिसहरूको हृदयमा सदा-सर्वदा रहनेछ।

- 43 परमप्रभुले मोशा र हास्नलाई भन्नुभयो, “यहाँ निस्तारका निम्ति विधिहरू छन् कुनै पनि विदेशीले निस्तार चाडको भोजन खान पाउनेछैन।
- 44 तर यदि कुनै मानिसले कमारो किन्छ र त्यसको खतना गराइदिन्छ भने, त्यो कमरोले निस्तारको भोजन खान सक्छ।
- 45 तर तिमीहरूको माझमा बसे कुनै पनि ज्यालाका मजदूर अथवा विदेशीहरूले निस्तारको भोजन खानु हुँदैन।
- 46 “प्रत्येक परिवारले एउटा घर भित्र नै भोजन गर्नुपर्छ, कुनै पनि भोजन बाहिर लानु हुँदैन। थुमाको कुनै हड्डी भाँच्नु हुँदैन।
- 47 इस्राएलका सारा समुदायले यो चाड मनाउनु पर्छ।
- 48 यदि कोही मानिस तिमीहरूसित बसो-बासो गर्छ तर त्यो इस्राएली होइन र यो परमप्रभुको निस्तार चाडमा भाग लिन चाहन्छ भने उसको खतना गरिनु नै पर्छ। त्यसपछि त्यो इस्राएली नागरिक बराबर हुन्छ र उसले निस्तार भोजनमा भाग लिन सक्छ। तर यदि उसको खतना गरिएको छैन भने निस्तार भोजनमा भाग लिन सक्तैन।
- 49 खतना नभएको कुनै पनि मानिसहरूले परमप्रभुको भोजनमा भाग लिनु हुँदैन। यो प्रत्येक मानिसहरूको लागि यो सत्य र निष्पक्ष नियम हो त्यो देशी अथवा विदेशमा जन्मेका नागरिक होस् यो नियम प्रत्येकलाई हुनुपर्छ।”
- 50 यसर्थ इस्राएलका सारा मानिसहरूले परमप्रभुले मोशा र हास्नलाई दिनु भएका आदेशहरू पालन गरे।
- 51 यस प्रकारले परमप्रभुले इस्राएलका सबै मानिसहरूलाई मिश्र देशबाट बाहिर लिएर जानु भयो। मानिसहरू झुन्ड-झुन्डमा यात्रा गरे।

13

- 1 त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो,
- 2 “तिमीले इस्राएलमा जन्मेको प्रत्येक पहिले पुरुष शिशु मलाई दिनुपर्छ। त्यसको अर्थ हुन्छ पहिला जन्मेको प्रत्येक बालक अनि पहिला जन्मेको प्रत्येक पाठो मेरो हुनेछ।”
- 3 मोशाले मानिसहरूलाई भने, “यस दिनलाई सम्झना गर। तिमीहरू मिश्रमा कमारा-कमारीहरू थियौं। तर आजको दिन परमप्रभुले आफ्नो महाशक्ति प्रयोग गरी तिमीहरूलाई स्वतन्त्र पार्नुभयो। तिमीहरूले खमीर मिसाएको रोटी खाने हुँदैन।
- 4 आज, आबीबको महीनामा तिमीहरूले मिश्र छाड्यौं।
- 5 परमप्रभुले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई विशेष वचन दिनुभएको छ। उहाँले तिमीहरूलाई कनानी, हिती, एमोरी, हिब्वी अनि यबूसी मानिसहरूको भूमि दिने प्रतिज्ञा गर्नु भयो। परमप्रभुले तिमीहरूलाई त्यस भूमिमा लानु हुनेछ जहाँ दूध र मह बग्छन्। यसकारण तिमीहरूले यो रीति प्रत्येक वर्ष यही महीनामा पालन गर्नुपर्छ।
- 6 “सात दिनसम्म तिमीहरूले अखमिरे रोटी खानुपर्छ। सातौं दिनमा तिमीहरूले ठूलो भोज गरेर मनाउनु पर्छ अनि यस भोजले परमप्रभुप्रति सम्मान जनाउनेछ।
- 7 यसर्थ सात दिनसम्म तिमीहरूले अखमिरे रोटी खानु हुँदैन। तिमीहरूको भूमिमा सात दिनसम्म खमीर हुनुहुँदैन।
- 8 यस दिन तिमीहरूले आफ्नो नानीहरूलाई भन्नु पर्छ, ‘हामी यो भोज खाँदौं किनभने आजको दिन परमप्रभुले हामीहरूलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउनु भएको थियो।’
- 9 “यस पवित्र चाडले तिमीहरूलाई सम्झना गराउने छ यो हातमा बाँधेको धागो आँखाअधि राखिएको चिन्ह जस्तो हुनेछ। यस पवित्र दिनले तिमीहरूलाई परमप्रभुले दिनु भएको उपदेशहरू सम्झना गराउनेछ। यसले तिमीहरूलाई त्यही दिनको सम्झना गराउँछ परमप्रभुले आफ्नो महाशक्ति प्रयोग गरेर तिमीहरूमाथि करुणा गर्नु भएको थियो।
- 10 यसकारण प्रत्येक वर्ष यो दिनलाई ठीकसित सम्झना गर।
- 11 “परमप्रभुले तिमीहरूलाई त्यस भूमिमा लैजानु हुनेछ जसलाई उहाँले तिमीहरूलाई दिनेछ भनी वचन दिनु भएको थियो। अहिले त्यस भूमिमा कनानी मानिसहरू बस्छन्। तर परमप्रभुले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई त्यो भूमि तिमीहरूलाई दिन्छ भनी वचन दिनु भएको थियो। परमेश्वरले जब तिमीहरूलाई त्यो भूमि दिनुहुन्छ,
- 12 तिमीहरूले सम्झना गर्नु पर्छ। तिमीहरूले आफ्नो पहिलो छोरो अनि पहिलो उहाँलाई समर्पण गर्नुपर्छ।
- 13 तिमीहरूले गधा उद्धार गर्नु एउटा थुमा समर्पण गर्न सक्छौं तर यदि गधा गराउनु सकेनौं भने त्यसलाई गर्दन फुटाएर मार्नु पर्छ। तर पहिले जन्मेको छोरो तिमीहरूले परमप्रभुबाट छुट्याएर ल्याउनु पर्छ।
- 14 “भविष्यमा तिमीहरूका सन्तानले सोध्न सक्छन् ‘तिमीहरूले यस्तो किन गर्छौं?’ अनि तिमीहरूको उत्तर हुनेछ, ‘हामीहरू मिश्र देशमा कमारा-कमारी थियौं अनि परमप्रभुले उहाँको शक्ति प्रयोग गरी हामीलाई यहाँ ल्याउनु भयो।
- 15 मिश्र देशमा फिरऊनले अट्टेरी गरेर हामीलाई त्यहाँबाट बाहिर पठाउन अस्वीकार गरे। यसर्थ परमप्रभुले त्यहाँ जन्मेका प्रत्येक मानिस र पशुका पहिले जन्मेका छोराहरू तथा बच्चाहरू मारिदिनु भयो। यही कारणले मेरा प्रथम जन्मेका छोरो परमप्रभुबाट उद्धार गर्न प्रथम जन्मेको डाँगो पशु भेटी चढाउँछु।’

16 यो तिमीहरूको हातमा कसेको धागो जस्तै हो र यो तिमीहरूका आँखाको सामुने राखेको चिन्ह जस्तो हो। यसले हामीलाई सधैं सम्झना गर्न सहायता गर्छ कसरी परमप्रभुले उहाँको महाशक्ति चलाएर हामीहरूलाई मिश्रबाट ल्याउनु भयो।”

मिश्रबाहिर यात्रा

17 फिरऊनले मानिसहरूलाई छोडन लगाए। परमप्रभुले मानिसहरूलाई पलिशतीहरूको भूमिको बाटो जानु दिनु भएन। समुद्रको बाटो सब भन्दा छोटो छ तर परमप्रभुले भन्नुभयो, “यदि मानिसहरू त्यो बाटो जान्छन् भने तिनीहरूले लडाइँ गर्नु पर्नेछ। यस्तो हुँदा तिनीहरूको मन विचार बदलन सक्छ अनि मिश्रमा नै फर्किएर जानेछन्।”

18 यसकारण परमप्रभुले तिनीहरूलाई अर्को बाटोबाट समुद्र किनाराहुँदै मरुभूमिको बाटो लानु भयो। इस्राएली मानिसहरू मिश्रबाट बाहिर निस्कदा युद्धको पोशाकमा थिए।

यूसुफ घर जान्छन्

19 मोशाले यूसुफको अस्थिहरू लिएर हिंडे। मर्नु अघि यूसुफले इस्राएलीहरूसँग आफ्नो लागि यस्तो गर्ने प्रतिज्ञा गराएका थिए। यूसुफले भने, “जब परमेश्वर तिमीहरूलाई सुरक्षा दिनु हुन्छ मेरा अस्थिहरूलाई मिश्रदेखि बाहिर लान नबिस।”

परमप्रभुले आफ्नो मानिसहरूको अगुवाइ गर्नुहुन्छ

20 इस्राएलका मानिसहरूले सुक्कोत छाडे अनि एथाममा छाउनी लगाए। एतामम मरुभूमि नजिक थियो।

21 परमप्रभुले दिउँसो अग्लो बादललाई र राती अग्लो आगोको खम्बालाई तिनीहरूलाई बाटो देखाउन प्रयोग गर्नु भयो। आगो तिनीहरूलाई उज्यालो दिन्थ्यो र तिनीहरू राती पनि यात्रा गर्न सक्थे।

22 अग्लो बादलको खाँबो दिनमा र आगोको खाँबो रातीमा तिनीहरूसँगै हुन्थ्यो।

14

1 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो,

2 “इस्राएलीहरूलाई पी-हहीरोत फर्की जानु भन। तिनीहरूलाई भन, मिग्दोल अनि समुद्रको बीचमा बालसपोन कै नजिक छाउनी लगाऊ।

3 फिरऊनले सोच्नेछ इस्राएलका मानिसहरू मरुभूमिमा हराए छन्। अनि उसले सोच्नेछ मानिसहरूको जाने ठाउँ छैन।

4 म फिरऊनलाई अटेरी बनाउनेछु अनि उसले तिमीहरूको खेदो गर्नेछ, तर म फिरऊन र उसका सेनाहरूलाई पराजित गराउनेछु। तब मिश्रदेशका मानिसहरूले जान्नेछन् कि म परमप्रभु हुँ।”

फिरऊनले इस्राएलीहरूलाई खेद्र

5 इस्राएलका मानिसहरू भागे भन्ने समाचार फिरऊनले थाहा पायो। जब फिरऊन र उसका अधिकारीहरूले पनि यो खबर सुने, तिनीहरूले के गरेका थिए त्यस विषयमा आफ्नो विचार बदली गरे। फिरऊनले भने, “हामीहरूले किन इस्राएली मानिसहरूलाई तिनीहरूको दासत्वबाट जान दियो?”

6 यसर्थ फिरऊनले आफ्नो रथ ठीक पार्यो अनि आफूसँगै आफ्नो मानिसहरूलाई लियो।

7 उसले आफ्नो सर्वश्रेष्ठ मानिसहरूसमध्ये 600 जना अनि आफ्नो सारा रथहरू लिए। प्रत्येक रथमा एकजना अधिकारी थिए।

8 इस्राएलका मानिसहरू निडर साथ बढिरहेका थिए, तर परमप्रभुले फिरऊनलाई अटेरी बनाइ दिनु भयो, यसर्थ उसले इस्राएलीहरूलाई खेदयो।

9 मिश्री फौजसित धेरै घोडा, सेना अनि रथहरू थिए। तिनीहरूले इस्राएलीहरूलाई खेदे र लाल समुद्रको नजिक बालसिपोनमा जहाँ तिनीहरूले छाउनी लगाएका थिए तिनीहरूलाई पक्रे।

10 इस्राएलीले फिरऊनलाई उसका मिश्रदेशीहरूसित आउँदै गरेको देखे। तिनीहरू साह्रै डराएका थिए अनि तिनीहरूले परमप्रभुलाई गुहार मागे।

11 तिनीहरूले मोशालाई भने, “तिमीले हामीहरूलाई मिश्रबाहिर किन ल्यायो? मिश्रमा के धेरै चिहानहरू थिएनन्? किन तिमीले हामीलाई मरुभूमिमा मार्न ल्यायो?”

12 हामीले मिश्रमा तिमीलाई भनेका थियौं, ‘यस्तो परी आउनेछ। मिश्रमा हामीले भनेका थियौ कि हाम्रो चिन्ता नगर्नु होस।’ हामीलाई मिश्रमा बस्न दिनुहोस र मिश्र वासीहरूको सेवा गर्न देऊ। यसरी मरुभूमिमा आएर मर्नु भन्दा त त्यही बसी कमारा-कमारी हुनु नै असल थियो।”

13 तर मोशाले उत्तर दिए, “नडाऊरु तिमीहरू जहाँ छौ यही उभिने काम गर अनि हेर आज परमप्रभुले तिमीहरूलाई बचाउनु हुनेछ। तिमीहरूले यी मिश्रबासीलाई फेरि कहिल्यै देखे छैनौ।

14 तिमीहरूले केही गर्नु पर्दैन तर स्थिर भएर बस। परमप्रभुले तिमीहरूको निम्ति युद्ध गर्नु हुनेछ।”

15 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “अहिलेसम्म मसंग तिमी किन कराइहेका छौ? इस्राएली मानिसहरूलाई अघि बढ्न शुरू गर्नु भन।

16 लाल समुद्रमाथि तिम्पो लाठी उठाऊ अनि समुद्र दुइ भाग हुन्छ, तब मानिसहरू सूखा जमीनमा हिंडेर जानेछन्।

17 मिश्रदेशका मानिसहरूले तिमीहरूलाई खेदिरहेका छन् किनभने मैले तिनीहरूलाई अट्टेरी बनाएको छु। तर म फिरऊन र उसको घोडा तथा रथहरू भन्दा शक्तिशाली छु भन्ने तिमीलाई देखाउने छु।

18 तब मिश्रदेशवासीहरू जानेछन् कि म परमप्रभु हूँ। जब म फिरऊन, उसका सेना, घोडाहरू तथा रथहरूलाई पराजित पार्नेछु तब त्यहाँका मानिसहरूले मलाई आदर गर्नेछन्।”

परमप्रभुले मिश्रका सेनालाई पराजित गर्नुहुन्छ

19 तब परमप्रभुका स्वर्गदूत मानिसहरूका पछि लागे। (परमप्रभुका स्वर्गदूत खास गरी मानिसहरूलाई डोर्याउन तिनीहरूका अघि-अघि थिए।) यसकारण बादलको खामो मानिसहरूको अधिबाट सेरेर पछाडिपट्टि गयो।

20 यसरी त्यो बादल इस्राएली अनि मिश्रदेशी मानिसहरूको माझमा उभियो। यसले इस्राएलीहरूलाई उज्यालो दियो अनि मिश्रदेशी मानिसहरूलाई अँध्यारो। अँध्यारोले गर्दा फिरऊनका सेनाहरू इस्राएलीहरूको नजिक आउन सकेनन्।

21 मोशाले आफ्नो लहुरो लाल समुद्रमाथि उठाए अनि परमप्रभुले पूर्वबाट तेजसित बतास चलाइदिनुभयो। बतास रात भरी नै चलिरह्यो, पूर्वीय बतासले समुद्रलाई सुकाइदियो अनि यसलाई दुइ भाग पारि दियो।

22 इस्राएलका मानिसहरू सूखा जमीनमाथि हिंडेर समुद्र पार गरे। तिनीहरूको दाहिने र देब्रेपट्टि समुद्रको पानी पर्खाल झै उभिएको थियो।

23 फिरऊनका घोडसैनिक अनि रथहरूले इस्राएलीहरूलाई समुद्र बीचमा खेदे।

24 एकाबिहानै परमप्रभुले बादल अनि आगोको खोंबोबाट मिश्रका सेनालाई हेर्नु भयो। अनि उहाँले तिनीहरूलाई आक्रमण गर्नु भयो अनि पराजित पार्नु भयो।

25 रथका पाङ्ग्राहरू भासिए अनि रथलाई नियन्त्रणमा राख्न कठिन पर्यो। मिश्रदेशका मानिसहरू जोरले कराए, “हामी यहाँबाट भागौं, परमप्रभु हाम्रो विरुद्ध इस्राएलका मानिसहरूको पक्षमा लडाईं गर्नु हुँदैछ।”

26 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “समुद्रमाथि तिम्पो लहुरो उठाऊ जसले गर्दा पानी मिश्रहरूका घोडाहरू र रथहरूमाथि फर्केर जाऊन्।”

27 यसकारण बिहान उज्यालो हुनअघि मोशाले आफ्नो लहुरो समुद्रमाथि उठाए अनि समुद्र फेरि पानीले भरियो। मिश्रका मानिसहरू त्यहाँबाट भाग्ने चेष्टा गर्दै थिए तर परमप्रभुले तिनीहरूलाई समुद्रमा डुबाए मारिदिनु भयो।

28 त्यसको पानी पहिलाको स्थानमा फर्कियो अनि रथ र घोडाहरू सबैलाई डुबायो। फिरऊनका सम्पूर्ण सेनाहरू जो इस्राएलीहरूलाई खेददै आएका थिए डुबेर नष्ट भए। तिनीहरू कोही पनि बाँचेनन्।

29 समुद्रको पानी भाग-भाग भएर इस्राएलीहरूको दाहिने र देब्रेपट्टि उभियो र इस्राएलका मानिसहरू सूखा जमीनमा हिंडेर पारि गए।

30 यसरी त्यस दिन परमप्रभुले इस्राएलीहरूलाई बचाउनु भयो र ती मानिसहरूले मिश्री मानिसहरू लाल समुद्रको किनारमा देखे।

31 इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुको महाशक्ति थाह पाए जब उहाँले मिश्रका सेनाहरूलाई परास्त गर्नु भयो। यसकारण मानिसहरू परमप्रभुसित डराए। तिनीहरूले फेरि परमप्रभु र उहाँका सेवक मोशामाथि विश्वास गर्नु थाले।

15

मोशाको गीत

1 त्यसपछि मोशा अनि इस्राएलीहरूले परमप्रभुको निम्ति यो गीत गाउन थाले:

“म परमप्रभुको निम्ति गाउनेछु!

उहाँले महान कार्य गर्नु भयो।

उहाँले घोडाहरू तथा सवारीहरूलाई समुद्रमा फर्काई दिनुभयो।

2 परमप्रभु मेरो शक्ति हुनुहुन्छ, उहाँले मलाई बचाउनु हुन्छ।

परमप्रभु मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ,

अनि म उहाँको स्तुति गर्छु।

परमप्रभु मेरो पिता-पुर्खाहरूको परमेश्वर हुनुहुन्छ

अनि म उहाँको आदर गर्छु।

- 3 परमप्रभु एउटा योद्धा हुनुहुन्छ,
उहाँको नाउँ परमप्रभु हो।
- 4 उहाँले फिरऊनका रथहरू,
र सेनालाई समुद्रमा मिल्काई दिनु भयो।
फिरऊनका अत्यन्तै असल सैनिकहरू
लाल समुद्रमा डुबे।
- 5 गहिरो पानीले तिनीहरूलाई डुबायो,
अनि तिनीहरू ढुङ्गा झै गहिराईमा भासिए।
- 6 “तपाईंको दाहिने बाहुली अद्भुत शक्तिशाली छ।
हे परमप्रभु, तपाईंको दाहिने बाहुलीले शत्रुको विनाश गर्‍यो।
- 7 आफ्नो महान महिमामा तपाईंले ती मानिसहरूको नाश गर्नु भयो,
जसले तपाईंको विरोध गरे।
तपाईंको रीसले परालको आगोले झै
तपाईंका शत्रुहरूलाई जलायो।
- 8 तपाईंको नाकबाट निस्केको सासले पानीलाई
एक ठाउँमा थुपारी दियो।
बगिरहेको पानी पर्खाल झै उभियो।
समुद्रको गहिराइ सतहमा ठोस बनियो।
- 9 “शत्रुले भन्यो,
‘म तिनीहरूलाई खेद्रेछु र समाद्रेछु,
म तिनीहरूको सम्पूर्ण सम्पत्ति लुट्नेछु।
म मेरो तरवार निकाल्नेछु
र तिनीहरूलाई पराजित गर्नेछु।’
- 10 तर तपाईंले तिनीहरूमाथि फुकिदिनु भयो
अनि तिनीहरू समुद्रमा ढाकिए।
तिनीहरू नापन नसकिने गहिरो समुद्रमा डुबे।
- 11 “के कतै परमप्रभु जस्तो अन्य देवाताहरू छन्?
अँह, तपाईं झै अन्य देवता कतै छैनन्-
तपाईं आश्चर्यपूर्ण पवित्र हुनुहुन्छ!
तपाईं विषम्य पूर्ण शक्तिशाली हुनुहुन्छ!
तपाईं अचम्मको काम गर्नुहुन्छ।
- 12 तपाईं आफ्नो दाहिने बाहुली तैसाउनु हुन्छ,
अनि पृथ्वीलाई नाश गर्नु हुन्छ।
- 13 तर आफूले बचाएका मानिसहरूलाई
तपाईंको दयाले डोर्याउनु हुन्छ।
अनि आफ्नो क्षमताले तिनीहरूलाई
पवित्र प्रसन्न भूमिमा डोर्याउनु हुन्छ।
- 14 “अरू राष्ट्रहरूले यो कथा सुन्ने छन्
र तिनीहरू डराउने छन्।
पलिशतीका मानिसहरू डरले काम्ने छन्।
- 15 एदोमका प्रमुखहरू डरले काम्नेछन्,
मोआबका प्रमुखहरू डरले काम्नेछन्।
कनानीहरूले तिनीहरूको साहस हराउनेछन्।

- 16 जब मानिसहरूले तपाईंको शक्ति चाल पाउँछन्
तिनीहरू भयभीत हुनेछन्।
जबसम्म तपाईंका मानिसहरू पार हुँदैनन्,
तिनीहरू चट्टान जस्ता हुनेछन्।
- 17 हे परमप्रभु तपाईंले आफ्नो मानिसहरूलाई आफ्नो पर्वतमा डोर्याउनु हुनेछ।
तपाईंले बसोबासो गर्न बनाएको सिंहासनको नजिकमा
तिनीहरूलाई तपाईंले बस्न दिनु हुनेछ।
- 18 “परमप्रभुले सदा-सर्वदाको निम्ति शासन गर्नुहुनेछ।”

19 हो, साँच्चै नै यस्तै भयो। फिरऊनका घोडाहरू, घोडसवार र रथहरू सबै समुद्रमा डुबे। अनि परमेश्वरले तिनीहरूमाथि समुद्रको सबै पानी ल्याउनुभयो। इम्राएलीहरू समुद्रको माझबाट सूखा भूमिमा हिडे।

20 त्यसपछि हास्रनकी दिदी महिला अगमवादिनी मरियमले खैजडी समातिन मरियम र अरू स्त्रीहरू गाउन र नाचन थाले। मरियमले यी शब्दहरू दोहर्‍याइन्।

- 21 “परमप्रभुप्रति गीत गाऊ!
उहाँले महान कार्य गर्नु भएको छ।
उहाँले घोडाहरू र सवारहरूलाई समुद्रमा फर्‍याकिदिनु भयो।”

22 मोशाले इम्राएलीहरूलाई लाल समुद्रदेखि शुरूको मरुभूमितिर डोर्याउने गरे। तिनीहरू मरुभूमिमा तीन दिनसम्म यात्रा गरे। तिनीहरूले पिउने पानी कतै भेटेनन्।

23 तीन दिनपछि ती मानिसहरू मारामा आइपुगे। मारामा पानी त थियो तर पिउँन नसकिने तीतो थियो। (यसकारण मानिसहरूले त्यस ठाउँको नाउँ मारा राखे।)

24 मानिसहरू मोशासित गुनासो पोख्न थाले। मानिसहरूले भने, “अब हामीहरूले के पिउने छौं?”

25 मोशाले परमप्रभुलाई पुकार गरे। यसर्थ परमप्रभुले तिनलाई एउटा रूख देखाउनु भयो। मोशाले त्यस रूखलाई पानीमा डुबाए अनि पानी पिउने लायकको भयो।

त्यस ठाउँमा परमप्रभुले मानिसहरूको परीक्षा लिनु भयो अनि तिनीहरूका निम्ति उहाँले नियम बनाइ दिनु भयो। परमप्रभुले ती मानिसहरूमा विश्वासको पनि परीक्षा गर्नुभयो।

26 परमप्रभुले भन्नु भयो, “तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्नु पर्छ। उहाँले भन्नु भएको आज्ञाहरू तिमीहरूले मान्ने पर्छ। यदि तिमीहरूले उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्‍यो र नियमहरू मान्‍यो भने मिश्रवासीहरू जस्तै तिमीहरू रोगी हुने छैनौं म परमप्रभु हूँ। म एक जना हूँ जसले तिमीहरूलाई स्वस्थ राख्छ।”

27 तब मानिसहरू एलीमतिर लागे। एलीममा बाह्रवटा जलस्रोत र सत्तरीवटा खजूरको रूखहरू थिए। यसर्थ मानिसहरूले त्यस पानीको नजिक आफ्नो छाउनी बनाए।

16

1 त्यसपछि ती मानिसहरूले एलीमबाट यात्रा शुरू गरेर एलीम र सीन बीचको सीनै मरुभूमिमा आइपुगे। तिनीहरू त्यस स्थानमा मिश्र देश छोडेको दोस्रो महीनाको पन्ध्रौं दिनमा आइपुगे।

2 इम्राएलका मानिसहरू फेरि गुनासो गर्न थाले। मानिसहरूले मरुभूमिमा मोशा र हास्रनको विरुद्ध गुनासो गरे।

3 मानिसहरूले भने, “यदि परमप्रभुले हामीलाई मिश्र देशमा नै मर्न दिनु भएको भए राम्रो हुने थियो त्यहाँ हामीलाई खानलाई प्रशस्त अन्न थियो। जे होस त्यहाँ हाम्रो निम्ति हामीले मागेको प्रशस्त खाने कुरो थियो। हामीलाई आवश्यक पेका सबै खाध्यहरू थिए तर अहिले तिमीहरूले हामीहरूलाई यहाँ मरुभूमिमा ल्यायो अब हामी भोकैले मर्न भयौं।”

4 त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “म तिमीहरूको निम्ति खाध्य आकाशबाट झारी दिन्छु। त्यो खाध्य तिमीहरूको निम्ति हुनेछ अनि प्रत्येक दिन मानिसहरू बाहिर जान्छन् र आफूलाई चाहिएको खाध्य बटुलेर ल्याउँछन्। मैले मानिसहरूलाई भनेको कुरो गर्छन् अथवा गर्दैनन् त्यो बुझ्नको निम्ति म त्यसो गर्छु।

5 छैटौं दिनमा जब मानिसहरूले तिनीहरूको भोजन तयार गर्छन्, तिनीहरूले दुई दिनको निम्ति प्रशस्त पुग्ने भोजन तयार गर्नु पर्छ।”

6 तब मोशा र हास्रनले सारा इझाएलीहरूलाई भने, “सौँझ सम्ममा तिमीहरूले जान्ने छौ परमप्रभुले नै तिमीहरूलाई मिश्र बाहिर ल्याउनु भएको हो।

7 तिमीहरूले परमप्रभुलाई गुनासो पोख्यौ अनि उहाँले त्यो गुनासो सुन्नु भयो। यसकारण भोली बिहान तिमीहरूले उहाँको महिमा थाह पाउनेछौ। तिमीहरू हामीहरूसँग गन-गन गरिरहन्छौ र हुन सक्छ अब हामीले केही आराम पाउने छौ।”

8 अनि मोशाले भने, “तिमीहरूले गन-गन गरिरहेका छौ र परमप्रभुले पनि तिमीहरूको गुनासो सुन्नु भएको छ। यसर्थ आज राती परमप्रभुले तिमीहरूलाई मासु दिनुहुन्छ अनि बिहान तिमीहरूको आवश्यकता अनुसार रोटी दिनु हुनेछ। तिमीहरूले हास्रन, र मलाई गन-गन गरिरहेका छौ। हुनु सक्छ अब हामीले केही आराम पाउने छौ। यति बुझ तिमीहरू हास्रन, र मेरो विरुद्धमा होईन तर परमप्रभुको विरुद्धमा गन-गन गरिरहेका छौ।”

9 तब मोशाले हास्रनलाई भने, “इझाएली मानिसहरूसँग कुरा गर अनि तिनीहरूलाई भन, ‘परमप्रभुको सँगै आऊ किनभने उहाँले तिमीहरूको गुनासो सुन्नु भएकोछ।’ ”

10 हास्रन इझाएलका मानिसहरूसँग बोले। तिनीहरू सबै एक ठाउँमा भेला भएका थिए। जब हास्रन कुरा गरिरहेका थिए मानिसहरू फर्के र मस्भूमिमा हेरे। अनि तिनीहरूले परमप्रभुको महिमा बादलमा प्रकट भएको देखे।

11 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

12 “मैले इझाएलीहरूको गुनासो सुनेको छु। यसर्थ तिनीहरूलाई भन, ‘तिनीहरूले आज रातीमासु खानेछन् र बिहान रोटी खानेछन्। तब तिमीहरूले जान्नेछौ म नै परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ।’ ”

13 त्यस रात बढाई चराहरू छाउनी वरिपरि आए। बिहान त्यहाँतिर सबै छाउनी वरिपरि शीत पारेको थियो।

14 जब शीत सुक्यो भुइँमा पातलो तुसारीको पलाक जस्तो थियो।

15 इझाएलीहरूले यी सबै देखेर एक अर्कामा सोधे, “यो के हो?”* तिनीहरूले सोधे किनभने तिनीहरूलाई थाहा थिएन यो के थियो। तब मोशाले तिनीहरूलाई भने, “यो परमप्रभुले तिमीहरूलाई दिनु भएको भोजन हो।

16 परमप्रभु भन्नु हुन्छ, ‘प्रत्येक मानिसले उसलाई आवश्यक परे जति भोजन जम्मा गर्नु पर्छ, तिमीहरू प्रत्येकले परिवारको एक मानिसको निम्ति एक-एक ओमेर† खाध्य जम्मा गर्नु पर्छ।’ ”

17 तब इझाएली मानिसहरूले यसै गरे। प्रत्येक मानिसले खाध्य बटुले अनि कतिपय मानिसहरूले अरूले भन्दा बेशी खाध्य कुरा बटुले।

18 खाध्य ओजन गर्दा प्रत्येकले बेशी बटुल्ने को थियो पाइयो। तर त्यहाँ प्रशस्त चाहिँ थिएन। तिमीहरूमध्ये प्रत्येकले आफू र आफ्नो पारिवारलाई खानु पुग्ने भन्दा बढी बटुलेको थिएन।

19 मोशाले तिनीहरूलाई भने, “अर्को दिनको निम्ति खाध्य नजोगाऊ।”

20 तर केही मानिसहरूले मोशाको कुरा सुनेन। ती मानिसहरूले भोलिपल्टको निम्ति पनि खाध्य जोगाए तर खानामा किरा पर्यो र गनाउन थाल्यो। यसकारण त्यसो गर्ने मानिसहरूसँग रिसाए।

21 प्रत्येक दिन बिहान मानिसहरूले आफूलाई चाहिए जति भोजन बटुले। तर जब दिन तातिन्थ्यो हराउँथ्यो।

22 छैटौँ दिनचाहिँ मानिसहरूले दुई गुणा बढी ओमेर खाध्य बटुले तिनीहरूले प्रत्येकका लागि दुई डाला बटुले। यसर्थ अगुवाहरू आए र मोशालाई यो सबै बताए।

23 मोशाले तिनीहरूलाई भने, “परमप्रभुले भन्नु भएको जस्तै नै भयो। यसो भयो कारण भोली परमप्रभुको सम्मानमा मनाइने विश्रामको दिन हो। तिमीहरूलाई जति आवश्यक पर्छ आज त्यति खाध्य पकाउन सक्छौ तर भोली बिहानको निम्ति यस खाध्यको रहल राख।”

24 तब मोशाले भने झैं मानिसहरूले अर्को दिनका निम्ति खाध्य बँचाए राखे तर त्यो खाध्यमा बिग्रिएन, कुनैमा किरा परेन।

25 शनिवारको दिन मोशाले मानिसहरूलाई भने, “आज परमप्रभुलाई सम्मान गर्ने विशेष विश्रामको दिन हो। यसर्थ तिमीहरूकोही पनि बाहिर मैदानमा जाने छैनौ र हिजो बचाएको भोजन खाने छौ।

26 तिमीहरूले हप्तामा छः दिनको निम्ति खाध्य बटुल्नु पर्छ अनि सातौँ दिन विश्रामको दिन हो यसकारण भईमा केही कुनै विशेष खाद्य हुनेछैन।”

27 केही मानिसहरू सातौँ दिनमा पनि खाद्य बटुल्नु गए तर तिनीहरूले केही पनि पाएनन्।

28 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “कहिलेसम्म तिम्रा मानिसहरूले मेरो आज्ञाहरू र उपदेशहरू अस्वीकार गर्छन्?

29 हेर, परमप्रभुले तिम्रालागि शनिवारलाई एउटा विश्रामको दिन बनाउनु भयो। अनि छैटौँ दिनमा परमप्रभुले तिमीहरूलाई दुई दिनको निम्ति प्रशस्त खाद्य दिनु हुन्छ। सातौँदिनमा तिमीहरू प्रत्येकले विश्राम लेऊ। तिमीहरू जहाँ छौ त्यही बस।”

* 16:15: यो के हो हिब्रू भाषामा “मन्न।” † 16:16: एक ओमेर “दुई लिटर” थियो।

30 यसर्थ मानिसहरूले सातौं दिनमा विश्राम गरे।

31 इस्राएलीहरूले त्यस विशेष भोजनलाई “मन्न”e भन्न थाले। मन्न मसिनो धनियौंको बिऊ जस्तो सेतो थियो अनि खाँदा मह मिसाएर बनाएको पात्लो रोटी जस्तै स्वादिलो थियो।

32 मोशाले भने, “परमप्रभुले भन्नु भयो, ‘तिमीहरूका सन्तानको निम्ति एक ओमेर खाद्य जोगाएर राख। मैले तिमीहरूलाई मिश्रबाट लिएर आउँदा मरुभूमिमा दिएको खाद्य भनी तिनीहरूले हेर्न सक्छन्।’”

33 अनि मोशाले हास्नलाई भने, “एउटा भाँडो ल्याऊ र त्यसमा एक ओमेर मन्न भरेर परमप्रभुको अधि राख। आफ्नो सन्तानको निम्ति जोगाऊ।”

34 परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गरे जस्तै नै हास्नले गरे। हास्नले मन्नको भाँडा लगे अनि करार सामुने राखे।

35 इस्राएलीहरू 40 वर्षसम्म मन्न खाँदै बसे। तिनीहरूले तबसम्म मन्न खाए जबसम्म तिनीहरू जुन भूमिमा बसु थियो त्यहाँ आई पुगेन। तिनीहरूले कनान प्रदेश नजिकै नपुगुञ्जेल मन्न खाए।

36 (प्रायः एक ओमेर अर्थात एको दशौं भागको भाडोद्वारा तिनीहरूले मन्न जोखे।)

17

1 सैनिको मरुभूमिबाट सबै इस्राएली दलसँगै यात्रा गरे। परमप्रभुको आज्ञा अनुसार तिनीहरू एक ठाउँदेखि अर्को ठाउँ यात्रा गरे। जब तिनीहरू रपीदीम पुगे त्यही छाउनी बनाए। त्यस ठाउँमा मानिसहरूको निम्ति पिउने पानी थिएन।

2 यसर्थ तिनीहरू मोशाको विरोधमा कुरा गर्न लागे अनि तिनीहरूले भने, “हामीलाई पिउने पानी देऊ।”

मोशाले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू किन मसित बहस गर्छौं? किन परमप्रभुको परीक्षा लिन्छौं?”

3 तर मानिसहरू पानीको निम्ति साँढे तिर्खाएका थिए, यसर्थ तिनीहरूले लगातर मोशा विरुद्ध गन-गन गरिरहे। मानिसहरूले भने, “किन तिमीले हामीलाई मिश्र देशबाट बाहिरा ल्यायौं? के तिमीले हामी हाम्रा बाल-बच्चा तथा गाई-वतुहरू सबै पानी बिना मरून भनी लिएर आएका हो?”

4 अनि मोशाले परमप्रभुलाई विन्ती गरे, “म यी मानिसहरूसित के गर्न सक्छु? तिनीहरू मलाई मार्न तैयार छन्।”

5 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “इस्राएली मानिसहरूअधि जाऊ र तिनीहरूबाट केही बढाप्रधानहरूलाई तिमीसँगै लैजाऊ। र आफ्नो लहरो पनि ल्याऊ। त्यो लहरो त्यही हो जुन तिमीले नील नदीमा हिकाँउनमा प्रयोग गरेका थियो।

6 म तिमीहरूको अधि हौरबमा सिने पर्वतको चट्टानमाथि म हुनेछु। त्यो लहरोले चट्टानलाई हिकाँउ अनि त्यो चट्टानबाट पानी निस्कनेछ, तब मानिसहरूले त्यो पानी पिउन सक्छन्।”

मोशाले त्यही गरे जुन इस्राएलका बूढा-प्रधानहरूले त्यो देखे।

7 मोशाले त्यस ठाउँको नाउँ मरीबा र मस्सा राखे किनभने यो त्यही ठाउँ हो जहाँ इस्राएली मानिसहरूले उनको विरोधमा गए अनि परमप्रभुको परीक्षा लिएका थिए। मानिसहरू जान्न चाहन्थे, परमप्रभु तिनीहरूसित हुनुहुन्छ अथवा हुन।

8 रपीदीममा अमालेकी मानिसहरू आए अनि इस्राएली मानिसहरूसित लडाइँ गरे।

9 यसर्थ मोशाले यहोशलाई भने, “केही मानिसहरूलाई छान र भोलि अमालेकीहरूसित युद्ध गर्न जाऊ। म पर्वतमाथि बसेर तिमीलाई हेर्नेछु। म त्यहाँ परमेश्वरको लहरो पक्की रहनेछु।”

10 यहोशले मोशाको आज्ञा पालन गरे। अर्को दिन उनी अमालेकीहरूसित युद्ध गर्न गए। त्यही समय मोशा, हास्न र हर पर्वतको टाकुरामा गए।

11 केही समयमा जब मोशाले आफ्नो हात हावामामाथि उठाउँथे इस्राएलीहरूले युद्धमा जित्थे तर जब मोशा आफ्नो हात तल झार्थे अमालेकीहरूले जित्नु शुरु गर्थे।

12 केही समय पछि मोशाका पाखुरा थके। मोशासित भएका मानिसहरूले बसुको निम्ति एउटा ढुङ्गा ल्याए अनि हास्न र हरले मोशाको हात उठाएर राखे। मोशाको एकापट्टि हास्न र अर्कोपट्टि हर थिए। तिनीहरूले मोशाको हातहरू घाम नअस्ताउञ्जेलसम्म माथि उठाई राखे।

13 यसरी यहोश र उसका मानिसहरूले अमालेकीहरूलाई यस युद्धमा परास्त गरे।

14 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “यस युद्ध बारे एउटा पुस्तकमा लेख अनि यहोशलाई भन म अमालेकीहरूलाई सम्पूर्ण रूपले ध्वंस गरिदिनेछु।”

15 तब मोशाले त्यहाँ एउटा वेदी बनाए। उनले यसको नाउँ दिए, “परमप्रभु मेरो झण्डा हो।”

16 मोशाले भने, “मैले परमप्रभुको सिंहासनतिर हात बढाएको थिएँ। यसकारण परमप्रभुले अमालेकीहरूको विरोधमा लडाइँ गर्नु भयो उहाँ यो सधैं गर्नु हुन्छ।”

18

मोशालाई उनका ससुराबाट सल्लाह

1 मोशाका ससुरा यित्रो मिधानका पूजाहारी थिए। यित्रोले इस्राएली मानिसहरूलाई परमेश्वरले धेरै प्रकारले सघाएको सुन्नुभयो यित्रोले इस्राएली मानिसहरूलाई परमप्रभुले मिश्रबाट बाहिर ल्याएको कुरा पनि सुने।

2 यसर्थ यित्रो मोशा कहॉं गए, यित्रोले मोशाकी पत्नी सिप्पोराहलाई पनि सगै ल्याए (मोशाले सिप्पोरालाई तिनको घरमा पठाएका थिए) किनभने मोशाले उसलाई घर पठाएका थिए।

3 यित्रोले मोशाका दुइ छोराहरूलाई पनि सगै ल्याए। जेठो छोरोको नाउँ गेशोम थियो कारण जति बेला छोरो जन्मेको थियो, मोशाले भने, “म परदेशमा प्रवासी भइ रहें।”

4 अर्को छोरोको नाउँ एलीएजेर राखियो, किनभने जब ऊ जन्मियो तब मोशाले भने, “मेरो पिता-पुर्खाहरू परमेश्वरले मलाई सहायता गर्नु भयो अनि फिरऊनको तरवारबाट मलाई बचाउनु भयो।”

5 यित्रो मोशा कहॉं गए जब मोशाले परमेश्वरको पर्वतमाथि मरुभूमिमा छाउनी बनाएका थिए। यित्रोसित मोशाकी पत्नी र दुइजना छोराहरू थिए।

6 यित्रोले मोशाकहॉं समाचार पठाए। यित्रोले भने, “म तिम्रा ससुरा यित्रो हूँ। म तिमी कहॉं तिम्री पत्नी र दुवै छोराहरूलाई लिएर आउँदैछु।”

7 यसकारण मोशा आफ्नो ससुरालाई भेट्न गए। मोशा उसकोअधि निहुरिए अनि उसलाई चुम्बन गरे। तिनीहरूले एका-अर्काको स्वस्थको बारेमा सोधपूछ गरे। तिनीहरू मोशाको पालमा गए।

8 मोशाले यित्रोलाई प्रत्येक कुरा भने जे परमप्रभुले इस्राएलीहरूको निम्ति फिरऊन र मिश्रलाई गर्नु भएको थियो। मोशाले यित्रोलाई तिनीहरूले यात्रा गर्दा सामना गर्नु परेको स्थितिहरू पनि बताए। परमप्रभुले इस्राएलीहरूलाई संकट घडीमा कसरी बचाउनु भयो त्यो पनि मोशाले आफ्नो ससुरालाई बताए।

9 परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूका निम्ति गर्नु भएका असल कुराहरू सुनेर यित्रो खुशी भए। मिश्र देशीहरूबाट इस्राएलका मानिसहरूलाई परमप्रभुले मुक्त गर्नु भएकोलागि यित्रो आनन्दित थिए।

10 यित्रोले भने,

“परमप्रभुको स्तुति होस!

उहाँले तिमीहरूलाई मिश्रका मानिसहरूबाट स्वतन्त्र गराउनु भयो।

परमप्रभुले तिमीहरूलाई फिरऊनबाट बचाउनु भयो।

11 अब म जान्दछु परमप्रभु सबै देवताहरूभन्दा महान हुनुहुन्छ।

तिनीहरूले सोचे तिनीहरू नियन्त्रणमा थिए तर परमप्रभुले के गर्नु भयो!”

12 तब यित्रोले परमेश्वरलाई बलिहरू र भेटी चढाए। तब हासन र इस्राएलका सबै बढा-प्रधानहरू मोशाका ससुरा यित्रोसित परमेश्वरसगै भोजन गरे।

13 अर्को दिन मोशाको मानिसहरूको न्याय गर्ने काम थियो। मानिसहरू दिनभरी नै मोशाकहॉं आए।

14 मोशाले मानिसहरूको न्याय गरेको यित्रोले देखे। उनले सोधे, “यो तिमी एकलै किन गरिरहेका छौ? तिमी एकलै न्यायधीश छौ? अनि किन दिनभरी मानिसहरू तिमीकहॉं आइरहन्छन्?”

15 तब मोशाले आफ्नो ससुरालाई भने, “मानिसहरू मकहॉं तिनीहरूका समस्याहरूप्रति परमेश्वरको निर्णय के छ त्यो सोध्न आउँछन्।

16 यदि तिनीहरूसित भन्ने कुरो छ भने तिनीहरू मकहॉं आउँछन्। कुन मानिस सही छ म निर्णय गर्छु। यसरी म मानिसहरूलाई परमेश्वरले बताउनु भएको नियम र शिक्षाहरू सिकाउँछु।”

17 तर मोशाका ससुराले उसलाई भने, “यस्तो कार्य गर्नु यो सही तरीका होइन।

18 एकलो मानिसको निम्ति यो वेशी काम हो। तिमी एकलै यी सबै कार्यहरू गर्न सक्तैनौ, तिमी थाक्यौ अनि मानिसहरू पनि थाक्यौ।

19 अब मेरो कुरा सुन। मलाई केही सल्लाह दिनु देऊ, अनि म प्रार्थना गर्छु परमेश्वर तिमीसंग हुनु हुनेछ। तिमीले मानिसहरूका निम्ति परमेश्वरको अधि बोल्नु पर्छ, अनि मानिसहरूका मुद्दाहरू सुन्नु पर्छ।

20 तिमीले परमेश्वरका नियम र विधि विधानहरू मानिसहरूलाई सिकाउनु पर्छ। नियमहरू नभत्काउने चेताउनी देऊ। मानिसहरू कसरी बाँच्नु पर्छ सिकाऊ। तिनीहरूले के गर्नु पर्छ बताऊ।

21 तर तिमीले ती मानिसहरू मध्ये कोही मानिसहरू न्यायधीश र अगुवाहरू हुने पनि रोज्नु पर्छ।

“जसमाथि भरोसा गर्न सक्छौ त्यस्ता असल मानिसहरूलाई छान जो परमेश्वरको सम्मान मान्छन्। यस्ता मानिसहरूलाई रोज जो चैसामा आफ्नो निर्णय परिवर्तन गर्दैनन्। अनि यी मानिसहरूलाई मानिसहरूमाथि शासकहरू नियुक्त गर। एक हजार, एक सय, पचास अनि दश मानिसहरूका समूहहरूका शासकहरू हुनु पर्छ।

22 यी अगुवाहरूले मानिसहरूलाई न्याय गर्नु। यदि कतै महत्वपूर्ण मामला रहे ती शासकहरू तिमीकहाँ आउन सक्छन्। तर अन्य मामलामा तिनीहरूले नै न्याय दिऊन्। यसरी तिप्रो कार्य भारहरू हल्का हुन्छ।

23 यदि तिमीले यी कार्यहरू परमप्रभुको इच्छामा गर्छौ भने तिमी आफ्नो कार्य गर्नमा सफल हुनेछौ। अनि त्यही समयमा मानिसहरू आफ्नो समस्याहरू समाधान भएपछि घर जानु सक्छन्।”

24 यसकारण मोशाले आफ्नो ससुराले भने जस्तै गरे।

25 उनले इस्राएलीहरूबाट योग्य मानिसहरू छाने। उनले तिनीहरूलाई अरू मानिसहरूमाझ नायक बनाए। उनले मानिसहरूलाई हजारा, एक सय, पचास अनि दसको समूहको शासक बनाए।

26 यी अगुवाहरूका लागि मानिसहरूको न्यायधीश थिए। मानिसहरू यी अगुवाहरू कहाँ सधैं आफ्नो कुराहरू लिएर आउँथे।

27 केही समय पछि मोशाले आफ्नो ससुरा यित्रोलाई विदा दिए र यित्रो फर्केर आफ्नो घर गए।

19

इस्राएलसित परमेश्वरको करार पत्र

1 इस्राएलीहरू मिश्र छोडेर बसाई सर्दा तेस्रो महिनामा सीन मरूभूमिमा पुगे।

2 तिनीहरू रपीदीमबाट सीन मरूभूमिमासम्म यात्रा गए र तिनीहरूले आफ्नो छाउनी हारेब पर्वतको नजिकै मरूभूमिमा बनाए।

3 तब मोशा परमेश्वरसित भेट गर्न पर्वतमा चढे। परमप्रभुले मोशासित कुरा गर्नु भयो अनि तिनलाई भन्नु भयो, “यी कुराहरू याकूबको दुलो परिवारलाई भन,

4 “तिमीहरूले देख्यौ मैले तिमीहरूलाई मिश्रबाट चील झैं ल्याएँ।

5 यसकारण म अहिले तिमीहरूलाई मेरा आज्ञा पालन गर अनि मेरो करार अनुशरण गर भन्छु। यदि तिमीहरूले यसो गर्थौ भने तिमीहरू मेरो आफ्नै मानिसहरू हुनेछौ। सम्पूर्ण संसार मेरो हो।

6 तिमीहरू मेरो लागि पूजाहारीहरूको एउटा विशेष राष्ट्र हुनेछौ।” मोशा मैले तिमीलाई भनेका कुरा कुराहरू इस्राएली मानिसहरूलाई अवश्यै भन्नुपर्छ।”

7 मोशा पर्वतबाट तल आए अनि मानिसका अगुवाहरूलाई बोलाए। मोशाले सबै कुरा तिनीहरूलाई भने जुन परमप्रभुले उनलाई आज्ञा दिनुभएको थियो।

8 सबै मानिसहरू राजी हुँदै भने, “परमप्रभुले जे भन्नु हुन्छ हामी गर्ने छौ।”

त्यसपछि मोशा फर्केर परमेश्वरकहाँ पर्वतमाथि गए अनि मानिसहरूले भनेका कुरा मोशाले परमप्रभुलाई भने।

9 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “म तिमीकहाँ बाक्लो बादलको रूपमा आउनेछु। म तिमीसित बोल्नेछु। मैले तिमीसंग कुरा गरेको सबैले सुन्ने छन्। म यसो गर्नेछु जसले गर्दा ती मानिसहरूले तिमीले भनेको कुरा सधैं विश्वास गर्नेछन्।”

त्यसपछि मानिसहरूले भनेका सबै कुराहरू मोशाले परमेश्वरलाई भने।

10 अनि परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “आज र भोलि तिमीले मानिसहरूलाई एक विशेष सभाको निम्ति तयारी राख्नु पर्छ। मानिसहरूले आफ्नो लुगाहरू धुनुपर्छ।

11 अनि तेस्रो दिन मेरो निम्ति तयार होऊ। तेस्रो दिन परमप्रभु सीन पर्वतमा आउनु हुनेछ अनि सबै मानिसहरूले मलाई देखेछन्।

12-13 तर तिमीले मानिसहरूलाई पर्वतदेखि पर बसु भनी भन्नु पर्छ। लाईन लगाऊ ताकि मानिसहरूले लाईन पार नगर्नु। यदि कुनै मानिस अथवा पशुले पर्वत स्पर्श गरे त्यो मारिनु पर्छ। त्यसलाई ढुङ्गाले हिकोएर अथवा काँडले हानेर मारुनु पर्छ। तर त्यसलाई कसैले नछोओस्। तुरही नबजुओस् मानिस पछि रहनुपर्छ तब मात्र मानिसहरूमाथि पर्वतमा जान सक्छन्।”

14 यसर्थ मोशा पर्वतबाट तल झरे अनि मानिसहरू भएको ठाउँमा गए। तिनले मानिसहरूलाई विशेष सभाको निम्ति तयार पारे अनि तिनीहरूले आ-आफ्नो लुगा धोए।

15 तब मोशाले मानिसहरूलाई भने, “तीन दिनपछि परमेश्वरसित हुने सभाको निम्ति तयार बस। त्यस समयसम्म पुरुषहरूले स्त्रीहरूलाई छुनु हुँदैन।”

16 तेस्रो दिन बिहान बाक्लो बादल पर्वतमा झर्यो। त्यहाँ बिजुलीको चमक देखियो आकाशको गर्जनको साथै तुरहीको एकदमै चर्को आवाज सुनियो। छाउनीमा भएका मानिसहरू डराए।

17 तब मोशाले मानिसहरूलाई परमेश्वरसंग भेट गर्न अगुवाई गरे। तिनीहरू पर्वतको फेदिमा नै उभिए।

18 सीनि पर्वत धुवाँले ढाकिएको थियो। पर्वतमाथि निस्केको धुवाँ भट्टीदिखि निस्केको जस्तै थियो। यस्तो भयो किनभने परमप्रभु पर्वतमा आगोमा आउनु भयो। सम्पूर्ण पर्वत पनि जोरसित हल्लियो।

19 तुरहीको आवाज झन्-झन् चर्को हुँदै गयो। प्रत्येक पल्ट मोशाले परमेश्वरसित बोले परमेश्वरले उसलाई गर्जन जस्तो आवाजमा उत्तर दिनु भयो।

20 अनि परमप्रभु सीनि पर्वतमा ओर्लिन भयो। परमप्रभु स्वर्गबाट पर्वतको टाकुरामा आउनु भयो। तब उहाँले मोशालाई पर्वतको टाकुरामाथि बोलाउनु भयो अनि मोशा पर्वतमाथि गए।

21 परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “तल झर अनि मानिसहरूलाई मेरो नजिक नआउन र मलाई नहेर्ने चेताउनी देऊ। यदि तिनीहरूले त्यसो गरे धेरै जना मर्नेछन्।

22 पूजाहारीहरूलाई यो पनि भन जो परमप्रभुको सामुने आउँछन् तिनीहरूले आफैँलाई पवित्र बनाउनु पर्छ। तिनीहरूले त्यसो गर्दैनन् भने तब म तिनीहरूलाई दण्ड दिनेछु।”

23 मोशाले परमप्रभुलाई भने, “तर मानिसहरू सीनि पर्वतमाथि आउन सक्तैनन्। तपाईं आफैँले हामीलाई पवित्र भूमिमा धर्का कोर्नु अनि मानिसहरूलाई नाधन नदिनु भन्नु भयो।”

24 परमप्रभुले उसलाई भन्नु भयो, “मानिसहरू कहाँ जाऊ, हास्नलाई भेट अनि आफूसँगै मकहाँ लिएर आऊ, तर पूजाहारी र मानिसहरूलाई मेरो नजिक आउन नदेऊ। यदि तिनीहरू नजिक आए म तिनीहरूलाई दण्ड दिनसक्छु।”

25 यसर्थ मोशा तल मानिसहरू भएकहाँ गए र तिनीहरूलाई यी सब कुराहरू बताए।

20

दश आज्ञाहरू

1 तब परमप्रभुले भन्नुभयो,

2 “म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ। मैले तिमीहरूलाई मिश्र देशबाट बाहिर ल्याएँ जहाँ तिमीहरू कमारा-कमारीहरू थियौ।

3 “तिमीहरूले मबाहेक अरु कुनै देवता पूज्नु हुँदैन।

4 “तिमीहरूले कुनै मूर्ति बनाउनु हुँदैन। कुनै प्रकारको मूर्ति अथवा नक्सा नबनाऊ जो आकाशमा अथवा तल पृथ्वीमाथि, पृथ्वी मुनि पानीमा छ।

5 कुनै पनि प्रकारको मूर्ति त्यस्तो प्रतिरूपको पूजा नगर र त्यसको अगाडी ननिहुर। म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ। म मेरा मानिसहरूले अरु देवताहरूको पूजा गरेको घृणा गर्छु। यदि कसैले मलाई घृणा गर्छ भने, तिनीहरूका सन्तानहरू, नाती-नातिनाहरूलाई म तिनीहरूको अपराधका निम्ति जिम्मेवार ठहाउनेछु।

6 तर म हजारौँ पुस्तासम्म ती सन्तानहरूसित दयालु हुनेछु जसले मलाई प्रेम गर्छ र मेरो आज्ञाहरू पालन गर्छ।

7 “तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरको नाउँ दुरुपयोग गर्नु हुँदैन। जसले परमप्रभुको नाउँको दुरुपयोग गर्छन् तिनीहरूलाई बाँचन दिनु हुँदैन।

8 “विश्राम दिनलाई एक विशेष दिन भनी मान्नु पर्छ भनी सधैँ ध्यानमा राख।

9 हप्तामा छ दिन आफ्नो काम गर।

10 तर सातौँ दिन परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सम्मानमा विश्रामको दिन हो। यसर्थ त्यो दिन कसैले पनि काम गर्नु हुँदैन तिमीहरूका कमारा-कमारीहरू, छोरा-छोरीहरू अनि तिमीहरूका पशुहरू तथा तिमीहरूका शहरहरूमा भएका विदेशीहरूले पनि काम गर्नु हुँदैन।

11 किन? किनभने परमप्रभुले छ दिनमा आकाश, पृथ्वी, समुद्र अनि तिनीहरूमा भएका प्रत्येक चीज सृष्टि गर्नु लगाउनु भयो अनि सातौँ दिनमा उहाँले विश्राम लिनु भयो। यस प्रकारले विश्राम दिनलाई परमप्रभुले आशीर्वाद दिनु भयो। त्यस दिनलाई परमप्रभुले विशेष दिन बनाउनु भयो।

12 “तिमीहरूले आफ्नो आमा-बाबुलाई आदर गर्न पर्छ। यसो गर्थे भने तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरद्वारा दिइने भूमिमा धेरै समयसम्म बाँचन सक्नेछौ।

13 “तिमीहरूले कसैको हत्या गर्नु हुँदैन।

14 “तिमीले व्यभिचार गर्नु हुँदैन।

15 “तिमीले कुनै चीज चोरी गर्नु हुँदैन।

16 “तिमीले अरुको विषयमा झूटो गवाही दिनु हुँदैन।

17 “तिमीहरूले छिमेकीहरूका घर, पत्नी, पुरुष अनि स्त्री, कमारा, कमारीहरू अथवा तिनीहरूको केही चीजहरूको चाहना गर्नु हुँदैन”

मानिसहरू परमेश्वरसित डराउँछन्

18 यस समयमा मानिसहरूले बेसीमा गर्जनहरू सुने अनि पहाडमा आगो देखे। तिनीहरूले तुरहीको आवाज सुने। तिनीहरूले पर्वतबाट धुवाँ निस्केको देखे। मानिसहरू डराए र डरले कामे। तिनीहरू पर्वतदेखि धेरै टाढा उभिएर हेरे।

19 तब मानिसहरूले मोशालाई भने, “यदि तपाईं हामीसित कुरा गर्न चाहनु हुन्छ भने हामीहरू तपाईंका कुरा सुन्छौं तर दया गरेर परमेश्वरले हामीसंग कुरा नगरुन। यदि त्यस्तो भयो भने, हामी मर्नेछौं।”

20 तब मोशाले मानिसहरूलाई भने, “नडराऊ, परमेश्वर तिमीहरूलाई जाँच आउनु भएकोछ। उहाँ चाहनु हुन्छ तिमीहरूले उहाँको डर मान्नु पर्छ। जसले गर्दा तिमीहरूले पाप गर्ने छैनौं।”

21 जब मोशा कालो बादलभित्र गए जहाँ परमेश्वर हुनु हुन्थ्यो मानिसहरू पर्वतदेखि टाढै उभिए।

22 तब परमप्रभुले इसाय्याली मानिसहरूलाई यी कुराहरू भन्नु भनी मोशालाई भन्नु भयो, “स्वर्गबाट मैले तिमीसित कुरा गरेको तिम्रा मानिसहरूले देखे।

23 यसकारण म संग-संगै पूज्जको निम्ति चाँदी अथवा सुनको मूर्तिहरू नबनाऊ।

24 “मेरो निम्ति एउटा विशेष वेदी बनाऊ। त्यो वेदी बनाउन माटो प्रयोग गर। यो वेदीमा बलिको रूपमा होमबलि अथवा मेलबलि चढाऊ र त्यसको निम्ति आफ्नो भेडा, गाई तथा बाख्राहरूको उपयोग गर। यो काम तिमीहरूले प्रत्येक ठाउँमा गर जहाँ म तिमीहरूलाई मेरो सम्झना गर भन्छु। तब म आउँछु अनि तिमीहरूलाई आशीर्वाद दिन्छु।

25 यदि ढुङ्गाको वेदी बनायो भने फलामको हतियारले काटेको ढुङ्गाहरू नलगाऊ। तिमीहरूको धातुका हतियारले गर्दा वेदी अपवित्र हुन्छ।

26 वेदीसम्म पुग्ने सिंढीहरू नबनाऊ। वेदीसम्म जाने सिंढी बनाएर नउक्लनु किनभने त्यसो गर्दा त्यसमाथि तिमीहरूको नगना देखिनेछन। तिमीहरूको शरीर लुगाभित्र तलबाट देखिनेछ।”

21

अरू नियम अनि आज्ञाहरू

1 त्यसपछि परमेश्वरले मोशालाई भन्नुभयो, “तिमीले मानिसहरूलाई दिनु पर्ने अन्य नियमहरू यिनै हुन;

2 “यदि तिमीहरूले हिब्रू कमारा-कमारी किन्यौ भने त्यसले तिमीहरूको छ वर्षसम्म मात्र सेवा गर्नेछन। छ: वर्षपछि ती स्वतन्त्र हुनेछन। ती कमाराले तिमीलाई केही पनि तिर्नु पर्नेछैन।

3 यदि त्यो मानिस, तिम्रो कमारा हुनअधि विवाह नगरेको भए पत्नी बिने स्वतन्त्र हुनेछ। तर यदि त्यो मानिस कमारा हुनुअधि नै विवाह गरेको भए उसले आफू स्वतन्त्र हुँदा पत्नीलाई पनि साथै लिएर जानेछ।

4 यदि कमारा अविवाहित छ भने उसको मालिकले उसलाई विवाह गराई दिन सक्नेछ। अनि त्यसरी विवाह भएपछि त्यसकी पत्नीबाट छोरा-छोरी जन्मे त्यसकी पत्नी तथा छोरा-छोरीहरू मालिकका हुन्छन। त्यस कमाराले आफ्नो सेवा काल पूरा गरी आफू मात्र स्वतन्त्र भएर जानेछ।

5 “तर कमाराले भन्न सक्छ, ‘म आफ्नो मालिकलाई प्रेम गर्छु। म आफ्नी पत्नी र नानीहरूलाई पनि प्रेम गर्छु। यसकारण म स्वतन्त्र हुन मन पराउँदिन।’

6 यदि यस्तो परिस्थिति भए त्यस मालिकले उसलाई न्यायकर्ता अधि ल्याएर ढोका अथवा ढोकाले चौकटमा उभ्याउने छ र मालिकले कुनै सियोले उसको कान छेडी दिनेछ। त्यसो गरे पछि त्यो कमारा मालिकको सेवामा जीवन भरी रहनेछ।

7 “कुनै मानिसले आफ्नी छोरीलाई कमारीको रूपमा बेचन चाहन्छ भने कमारा स्वतन्त्र हुने नियम उसलाई लागू हुँदैन।

8 यदि मालिकले विवाह गर्ने योजनामा कमारी किन्छ तर उसित खुशी हुँदैन भने उसको बाबुलाई त्यो कमारी केटी किन्न दिनुपर्छ। त्यो मालिकले अरुलाई बेचनु हुँदैन किनभने उसले त्यस कमारीलाई धोका दिएको छ।

9 यदि त्यस मालिकले आफ्नी कमारी छोरोसित विवाह गरिदिने वचन दिए उसले त्यस केटीलाई कमारीलाई जस्तो व्यवहार गर्नु हुँदैन तर आफ्नो छोरीलाई जस्तो व्यवहार गर्नुपर्छ।

10 “यदि मालिकले अर्की आइमाई विवाह गरे उसले पहिलेकी पत्नीलाई कम्ती खाना र कम्ती लुगा-फाटा दिनु हुँदैन। उसले उसको पहिलो पत्नीलाई लगातार दाम्पत्य अधिकार अवश्यै दिनुपर्छ।

11 मालिकले त्यस आइमाईको निम्ति यी तीन प्रकारको कार्यहरू गर्ने पर्छ। यदि उसले त्यसो नगरे त्यो आइमाईले स्वतन्त्रता पाउनु पर्छ अनि आफ्नो स्वतन्त्रताको निम्ति केही तिर्नु पर्दैन।

12 “यदि त्यस मानिसले कसैलाई हिकाएर माछ भने त्यो मानिस पनि मारिनु पर्छ।

13 तर यदि कुनै घटना घट्छ र कुनै मानिसले कसैलाई योजना बिना मार्छ भने, परमेश्वरको इच्छा अनुसार त्यस्तो भएको हो। म यस्तो जग्गा रोज्छु जहाँ मानिसहरू आफ्नो सुरक्षाको निम्ति भागेर जान सक्छन्। मानिसहरू, त्यस ठाउँमा गएर आफ्नो ज्यान जोगाउन सक्छन्।

14 तर यदि कसैले कसैलाई घृणा गरी अथवा रीसमा योजना गरी मार्छ भने त्यो हत्याराले दण्ड भोग्ने पर्छ। त्यसलाई मेरो वेदी देखि टाढा लैजाऊ र मार।

15 “कुनै मानिसले आफ्नो बाबु अथवा आमालाई चोट पुर्याउँछ भने त्यस मानिसलाई मार्ने पर्छ।

16 “यदि कुनै मानिसले कसैलाई कमारा बनाई बेचन अथवा आफ्नै कमारा बनाउन चोरी गर्छ भने त्यस मानिसलाई मार्ने पर्छ।

17 “यदि कुनै मानिसले आफ्नो आमा-बाबुलाई सराफ्न भने त्यसलाई मार्ने पर्छ।

18 “मानिलेऊ त्यहाँ दुइजना मानिसहरू झगडा गरिरहेका छन्, अनि एउटाले अर्कोलाई मूडकी र ढुङ्गाले हिकाँयो। अथवा त्यो चोट लागेको मानिस मरेन, तर ओछ्यान लाग्यो।

19 यदि चोट लागेको मानिस उठेर लहुरोको भरमा यता उता हिँडछ भने हिकाँउनेले चोट लाग्ने मानिसलाई क्षतिपूर्ति दिनुपर्छ अनि स्वस्थ हुने समयसम्म सहायता गर्नुपर्छ।

20 “कोही मालिकले आफ्नो कमारा-कमारीलाई लट्टीले कुट्छ अनि यस्तो हिकाँउले उसको मृत्यु हुन्छ भने त्यो हत्याराले सजाय पाउनेपर्छ।

21 तर यदि कमारा-कमारी मरेन अनि एकदुइ दिनमा राम्रो भई हाल्यो भने हिकाँउने मानिसलाई सजाय हुँदैन। किन? किनभने कमारा-कमारीको निम्ति उसले दाम तिरेको छ र कमारा कमारी उसका सम्पत्ति हुन्।

22 “दुइ जना मानिस झगडा गर्न सक्छन् अनि यसरी झगडा गर्दा तिनीहरूले कुनै गर्भवती स्त्रीलाई चोट पुग्न सक्छ। यसरी चोट लागेकाले त्यस गर्भवती स्त्रीले समय नपुगी तुह्यो भने। यदि त्यो स्त्रीलाई अन्य कतै चोट नलागे त्यो दोषी मानिसले दण्ड तिर्नु पर्छ। त्यस स्त्रीको पतिले दण्डको रकम तोक्नेछ। न्यायकर्ताहरूले त्यस मानिसलाई डौँडको रकम तय गर्नु मद्दत गर्नेछन्।

23 तर यदि त्यस स्त्रीलाई गहिरो चोट लागे, जसले चोट पुर्याउँछ उसले सजाय भोग्नु पर्नेछ। एउटा जीवनको सट्टामा अर्को जीवन लेऊ।

24 तिमीले आँखाको सट्टामा आँखा, दाँतको सट्टामा दाँत, हातको सट्टामा हात, खुट्टामा खुट्टा।

25 डामको ठाउँमा डाम, खोप्पेको सट्टामा खोप्पिनु नै अनि चोटको ठाउँमा चोट नै लिनु पर्छ।

26 “यदि कसैले आफ्नो कमारारको आँखो फुटाउँछ र ऊ आन्धो हुन्छ भने त्यो कमारा केही नतिरी स्वतन्त्र हुन सक्छ। उसको आँखो नै उसले पाउने स्वतन्त्रता दाम हुन्छ। कमारा-कमारी दुवैको निम्ति एउटै नियम लागू हुन्छ।

27 यदि कुनै मालिकले कमारालाई मुखमा हिकाँए दाँत फुकाली दिन्छ भने त्यस कमाराले कुनै पैसा नतिरी त्यो स्वतन्त्र भएर जान सक्छ। उसको दाँत नै उसले तिर्नु पर्ने दाम हुन्छ। यस्तो परिस्थितिमा पनि कमारा तथा कमारीको निम्ति त्यही नियम लागू हुन्छ।

28 “यदि कसैको गोस्ले कुनै पुरूष अथवा स्त्रीहरूलाई मार्छ भने त्यस गोस्लाई पनि ढुङ्गाले हिकाँए मारनु पर्छ। तिमीहरूले त्यो गोस्को मासु खानु हुँदैन तर त्यस गोस्को मालिक निर्दोष हुन्छ।

29 त्यस गोस्ले पहिले कसैलाई हानेको थियो अनि त्यसको मालिकलाई चेताउनी दिइएको थियो तर उसले गोस्लाई बाँधेन। तब तिमीले गोस् र त्यसको मालिकलाई ढुङ्गाले हिकाँए मारनु पर्छ।

30 तर यदि गोस्ले हानेर मारिएको मानिसको परिवारले क्षतिपूर्ती लिन्छ भने त्यो गोस्को मालिकलाई मारु हुँदैन। तर उसले क्षतिपूर्ती अवश्यै गर्नु पर्छ।

31 “कुनै मानिसको छोरा अथवा छोरी त्यसरी मारिए पनि त्यही नियम लागू हुन्छ।

32 तर यदि गोस्ले कुनै कमारा अथवा कमारीलाई मारे गोस्को मालिकले कमारा-कमारीको मालिकलाई तीस शेकेल चाँदी तिर्नु पर्छ अनि गोस्लाई ढुङ्गाले हिकाँए मारु पर्छ।

33 “कुनै मानिसले इनारको ढकनी हटाउन सक्छ अथवा मैदानमा एउटा इनार खन्न सक्छ र त्यसको ढकनी लाउँदैन अनि त्यसभित्र एउटा सौँढे अथवा गधा खस सक्छ।

34 इनारको मालिकले पशुको क्षतिपूर्ति तिर्नु पर्छ। क्षतिपूर्ति तिरे पछि त्यो जाकिने पशु त्यसको सम्पत्ति हुन्छ।

35 “यदि कुनै मानिसको गोस्ले अर्का मानिसको गोस् मार्छ भने तिनीहरूले जिउँदो गोस्लाई बेच्नु पर्छ तब तिनीहरूले बेचेको मूल्य र मृत गोस् बराबरी बाढ्नु पर्छ।

36 तर यदि कुनै मानिसको गोस्ले अरु पशुहरूलाई हान्छ भने यसको मालिकले यसलाई नियन्त्रण गर्दैन भने उसको गोस्ले हानेको पशुको बदलामा पशु दिनु पर्छ।

22

1 “यदि कसैले एउटा गोरु अथवा भेडा चोरि त्यसलाई मार्छ अथवा बेच्छ भने त्यसले त्यो गोरुको बदलामा पाँचवटा गोरु तिर्नु पर्छ अथवा भेडाको बदलामा पाँचवटा भेडाहरू तिर्नु पर्छ।

2 यदि चोरलाई राती चोरी गर्दा भेटाएर कसैले मारिदियो भने त्यसको मृत्युमा कोही जिम्मावारी हुँदैन।

3 तर घटना दिउँसो घटे त्यो मारि मानिसलाई हत्याराको दोष लाग्नेछ। यदि तिरो तिर्ने उसमा क्षमता छैन भने त्यो चोर दण्ड तिर्नको निम्ति कमारा जस्तै बेचिनु पर्छ।

4 “तर यदि जुन पशु उसले बेच्छ अझै जिउँदै छ भने उसले तिमीलाई चोरिएको प्रत्येक पशुको सट्टामा दुइ दुइवटा पशुहरू दिनुपर्छ। त्यसमा केही फरक पर्दैन। त्यो पशु गोरु, गधा अथवा भेडा जुन सुकै होस्।

5 “यदि एक जना मानिस उसका पशुहरूलाई छिमेकीको जमीन अथवा दाख बारीमा चर्न दिए त्यस पशुको मालिकले हर्जना स्वस्व आफ्नो खेतको सबभन्दा राम्रो फसल अथवा दाखरस दिनुपर्छ

6 “एकजना मानिसले आफ्नो खेतको काँडे पोथ्राहरू जलाउन आगो लाउन सक्छ तर उसले लगाएको आगो बढे त्यसले उसको अन्न-बाली बहिरहेको खेती जल्न सक्छ। यस्तो भएको खण्डमा त्यो आगो लगाउने मानिसले उसले जलाएको चीजको जरीमाना तिर्नु पर्छ।

7 “कुनै मानिसले आफ्नो चीजवीज अथवा पैसा आफ्नो छिमेकीकहाँ राख्न सक्छ। तर यदि ती चीजहरू तथा पैसा छिमेकीको घरबाट चोरी भए उसले के गर्नु पर्छ? यदि चोर पक्राउ परे, उसले चोरको भन्दा दुइ गुणा ज्यादा तिर्नु पर्छ।

8 तर यदि तिमीले चोरलाई पक्रन सकेनौं घर मालिक न्यायकर्ताको सम्मुख जानु पर्छ अनि त्यही मानिसले चोरको हो होइन न्यायकर्ताले निर्णय लिनु हुनेछ।

9 “यदि दुइ जना मानिसमा तिनीहरूका साँढे, गधा, भेडा लुगा अथवा केही चीजहरू हराएकोमा झगडा भए, तिनीहरूले के गर्नु पर्छ? एकजनाले भन्नेछ, ‘यो मेरो हो,’ ती दुवै मानिस न्यायकर्तासम्मूख जानु पर्छ अनि न्यायकर्ताले तिनीहरूबीच को दोषी हो निर्णय गर्नु हुनेछ। त्यो मानिस जसलाई न्यायकर्ताले यही दोषी हो भनी निर्णय भएमा उसले त्यस चीजले मूल्य दोबर तिर्नु पर्नेछ।

10 “कुनै एकजना मानिसले आफ्नो गधा, गोरु, भेडा अथवा अरु कुनै पशु केही समयको निम्ति आफ्नो छिमेकीलाई हेरचाह गर्न भनी छोड्न सक्छ। तर यदि त्यो पशु चोरियो अथवा त्यसलाई चोट लाग्यो अथवा मर्यो अनि कसैले त्यस्तो कसरी भयो देखेन, तिमीहरूले के गर्नु पर्छ?

11 त्यो उसले चोरको होइन भनी छिमेकीले स्पष्टीकरण दिनु पर्छ। यदि उसको कुरो साँचो हो भने उसले त्यो पशु मैले चोरको होइन भनी परमप्रभु अघि कसम खानु पर्छ, त्यस पशुको मालिकले आफ्नो छिमेकीलाई कसम खुवाउनु पर्छ। अनि त्यो छिमेकीले त्यस नोकसानको निम्ति मालिकलाई केही तिर्नु पर्दैन।

12 तर यदि त्यो पशु छिमेकीले चोरको भए उसले पशुको मालिकलाई जरीमाना दिनुपर्छ।

13 यदि आफ्नो छिमेकीको पशुलाई जंगली जनावरले मारेको हो भने उसले प्रमाणको निम्ति पशुको शरीर ल्याउनु पर्छ। त्यसरी मारिएको पशुको निम्ति मालिकलाई छिमेकीले केही तिर्नु पर्दैन।

14 “एकजना मानिसले उसको छिमेकीबाट एउटा पशु पैचो लियो अनि मालिक नहुँदा पशुलाई चोट लाग्यो अथवा मर्यो भने, पैचो लिने मानिसले अवश्यै पशु साट्न पर्छ।

15 तर यदि त्यो मालिक त्यही पशुसित भए उसको छिमेकीले जरीमाना दिनु पर्दैन। अथवा, त्यस छिमेकीले आफूले काम गराउन भनी त्यो पशु ज्यालामा ल्याएको हो। तर त्यो मर्यो अथवा त्यसलाई चोट लागे उसले केही क्षतिपूर्ति तिर्नु पर्दैन। उसले कामको निम्ति दिएको ज्याला नै त्यो नोकसानको निम्ति प्रशस्त हुन्छ।

16 “यदि एकजना मानिसले बागदान नभएकी कन्या केटीलाई प्रलोभनमा पाछ र त्यससित सुत्छ भने उसले त्यो केटीलाई विवाह गर्न पर्छ। अनि उसले त्यो केटीको बाबुलाई सम्पूर्ण दाइजो दिनु पर्नेछ।

17 यदि त्यो केटीको बाबुले त्यस केटीलाई उसित विवाह गर्न नदिए पनि त्यस मानिसले बाबु चाँहिलाई पूरा धन दिनु पर्नेछ।

18 “तिमीहरूले आइमाईलाई तंत्र मंत्र गर्न दिनु हुँदैन। यदि उसले मंत्र-तंत्र गर्छ तब उसलाई मार्नु पर्छ।

19 “यदि कुनै मानिसले पशुसित सम्भोग गर्छ भने त्यस मानिसलाई मार्नु पर्छ।

20 “यदि कुनै मानिसले कुनै अर्कै देवतालाई बलि चढाउँछ भने तब त्यस मानिसलाई सर्वनाश पार्नु पर्छ।

21 “सम्झना गर विगत समयमा तिमीहरू मिश्र देशमा विदेशी थियौं, यसर्थ तिमीहरूको देशमा जो विदेशी छ उसलाई तिमीहरूले ठगनु अथवा नोकसान पुर्याउनु हुँदैन।

22 “जुन स्त्रीको लोभे छैन अथवा जुन केटा-केटीहरूको आमा-बाबु छैनन तिनीहरूको निम्ति कुनै कुभलो गर्नु हुँदैन।

23 यदि कसैले विधवाहरू अथवा टुहुरा-टुहुरीहरूलाई हानि गर्छ तब मलाई यो थाह हुनेछ अनि तिनीहरूको कष्ट म सुन्नेछु।

24 अनि म तिमीहरूसित रिसाउनेछु अनि तिमीहरूलाई तरवारले मारनेछु। तब तिमीहरूका पत्नीहरू विधवा र नानीहरू टुहुरा-टुहुरी हुनेछन्।

25 “यदि मेरा मानिसहरूमा कोही गरीब छ र तिमीहरू उसलाई ऋण दिन्छौ भने तिमीले उसलाई पैसाका लागि ब्याज लिनु हुँदैन अनि तिमीले उसलाई ऋण फर्काउन जोर दिनु हुँदैन।

26 कुनै मानिसले ऋण लिदा आफ्नो कोट बन्धक राख्न सक्छ। तर तिमीले त्यो कोट स्यास्त हुनअघि नै फर्काउनु पर्छ

27 किनभने त्यो मानिसको आफ्नो शरीर ढाक्ने लुगा केही हुँदैन र राती जाडोले सुत्न सक्तैन। अनि यदि त्यस मानिसले मलाई पुकारे म उसको पुकार सुन्नेछु। म उसको पुकार सुन्छु कारण म दयालु छु।

28 “तिमीहरूले तिमीहरूका परमेश्वर अथवा तिमीहरूका शासकहरूलाई सराप्नु हुँदैन।

29 “बाली उठाउने समयमा तिमीहरूले आफ्नो खेतबारीको पहिलो फसल र दाखरस मलाई चढाउन पर्छ। यसो गर्नामा ढिलो गर्नु।

“तिमीहरूका जेठा छोरा मलाई चढाऊ।

30 तिमीहरूले पशुहरूको पहिला जन्मेको बाछो र पाठो मलाई चढाऊ। बाछा अनि पाठो आफ्नो माऊसंग सात दिनसम्म बस्नु, अनि त्यसलाई आठौँ दिनमा मलाई चढाऊ।

31 “तिमीहरू विशेष मानिसहरू हो। यसर्थ जंगली जनावरले मारेको पशुको मासु खानु हुँदैन। त्यो कुकुरले खाओस्।

23

1 “कसैको विरोधमा झूटो नबोल। यदि तिमी अदालतमा साक्षी छौ भने झूटो बोलेर दुष्ट मानिसहरूलाई सधाउनमा सहमत नहोऊ।

2 “गल्ती कर्म गर्ने मानिसहरूको समूहमा सामेल नहोऊ। यदि तिमीहरूले अदालतमा साक्षी दिनु परे बहुसंख्यकको पक्षमा नलाग।

3 “मुद्दा मामला लागेको मानिसहरूलाई गरीब भए पनि सहयोग नगर।

4 “यदि तिमीले तिप्रो शत्रुको हराएको गोर्नु अथवा गधा भेटायौ भने उसको पशु उसलाई नै फर्काई देऊ।

5 “यदि तिमीले देख्यौ तिप्रो शत्रुको गधा गह्रौँ भारीको कारणले लड्यो तिमीले त्यसलाई उठाएर सहायता गर्नुपर्छ।

6 “गरीब मानिससित न्यायालयमा अन्याय नगर।

7 “कसैलाई झूटो दोष नलगाऊ। एउटा निर्दोष मानिसको हत्या नगर जसले अन्याय गरेको छ त्यसलाई म निर्दोष मान्दिन।

8 “घूस स्वीकार नगर, घूसले न्यायलाई अन्धा बनाउन सक्छ अनि निर्दोष मानिसको अधिकारलाई अस्वीकार गर्छ।

9 “विदेशी नागरिकहरूमाथि कहिले पनि अत्याचार नगर। एक समयमा तिमीहरू पनि मिश्र देशमा विदेशी थियौ यसकारण तिमीहरू जान्दछौ एउटा विदेशी कस्तो हुन्छ।

विशेष छुट्टीहरू

10 “छ वर्षसम्म आफ्नो जमीनमा बीउ छर, फसल काट।

11 तर सातौँ वर्षमा त्यो जमीन उपयोग नगरु। त्यस जमीनमा कुनै बिस्वा नरोप, तर यदि त्यहाँ केही चीजहरू आफै उब्जन्छ भने गरीबहरूलाई खान देऊ। अनि छोडिएको अन्नहरू जनावरहरूलाई खान देऊ। तिम्रा दाखको बगैँचा र भद्राक्षको रूखहरूमाथि पनि त्यसरी नै व्यवहार गर।

12 “छ दिनसम्म काम गर सातौँ दिन विश्रामको दिन हो। यसो गर्दा तिमीहरूका गोर्नुहरू गधाहरू, कमारा-कमारीहरू अनि विदेशीहरूले पनि विश्राम गर्ने समय पाउँन।

13 “मैले भनेका सबै काम गर्न निश्चित होऊ। अरु देवताहरूको पूजा नगर। तिमीले तिनीहरूको नाउँ पनि उच्चारण नगर।

14 “प्रत्येक वर्षको तीन पल्ट तिमीहरूले मेरो निम्ति विशेष चाड आयोजना गर्नु पर्छ।

15 जब तिमीहरूले अखमिरे रोटीको चाड मनाउँछौ तिमीहरूले मेरा आज्ञाहरू पालन गर्नु पर्छ। त्यस समयमा तिमीहरूले अखमिरे रोटी खानेछौ। यो सात दिनसम्म यस्तै चलिरहन्छ। तिमीहरूले यसो आबीब महीनामा* गर्नेछौ किनभने त्यही समयमा जब तिमीहरू मिश्रबाट निस्केर आएका थियौ। त्यो समयमा तिमीहरूले मेरो निम्ति एउटा भेटी ल्याउनु नै पर्छ।

16 “जब प्रत्येक वर्ष तिमीहरूले लगाएको बालीको प्रथम फलहरू उठाउनु शुरू गर्छौ।

“तिमीहरूले अन्न भित्र्याउने चाड मनाउनु पर्छ अनि वर्षको अन्तमा जब बालीको अन्तिम फल उठाउछौ त्यस समय छाप्रोवासको चाड मनाउनु पर्छ।

17 “यसर्थ एक वर्ष भित्र सबै मानिसहरूले परमप्रभु तिमीहरूका मालिक कहौँ तीन पल्ट आउन पर्छ।

* 23:15: अबीब महीना अथवा “निशान” महिना। यो वसन्त ऋतु अर्थात् मार्च, अप्रैल मा पर्ने इग्राएलीहरूको पहिलो महीना।

18 “जब तिमीले पशु मारेर त्यसको रगत बलि चढाउँछौ खमीर मिसाएको रोटी चढाउनु हुँदैन। अनि त्यो बलि चढाएको पशुको मासु खान्छौ भने त्यो एकै दिनमा खाई सक्नु पर्छ। अर्को दिनको निम्ति मासु नराख।

19 “जब तिमीहरूले पहिलो बाली उठाउँछौ, तिमीहरूले उब्जाउ परमप्रभु आफ्नो परमेश्वरको घरमा ल्याउनु पर्छ।
“तिमीहरूले पाठोको मासु खानु हुँदैन जसलाई त्यसकै माउको दूधमा उमालिन्छ।”

परमेश्वरले इस्राएललाई आफ्नो जमीन लिनुमा सहायता गर्नु हुन्छ

20 परमेश्वरले भन्नुभयो, “म तिमीप्रति एकजना स्वर्गदूत पठाउँदछु। त्यस स्वर्गदूतले तिमीहरूलाई मैले तयार पारेको ठाउँमा पुग्नमा मद्दत गर्नेछ।

21 त्यस स्वर्गदूतले भनेको मान र उसलाई पछ्याऊ। त्यसको विरोध नगर। त्यस स्वर्गदूतले तिमीहरूले गरेको कुनै प्रकारको भूल काम क्षमा गर्ने छैन। मेरो शक्ति उससंग छ।

22 उसले भनेको प्रत्येक कुरा पालन गर। मैले भनेको प्रत्येक कुरा तिमीले मान्नु पर्छ। यदि तिमीहरूले यी सबै कुरा मान्यौ भने, म तिमीहरूका शत्रुहरूको शत्रु हुनेछु। अनि तिमीहरूको विरोधमा हुने प्रत्येकको म विरोध गर्नेछु।

23 “मेरो स्वर्गदूतले तिमीहरूलाई एमोरीहरू, हिती, परिज्जी, कनानी, हिब्वी र यबूसीहरूको को विरोद्धमा लिएर जानेछ अनि म तिनीहरूलाई पराजित गर्नेछु।

24 “तिनीहरूका देवताहरूलाई पूजा अथवा ढोग नगर, तिमीहरूले उनीहरूको जीवन शैली ग्रहण नगर। तिमीहरूले तिनीहरूका मूर्तिहरू अनि अ-पवित्र खाम्बाहरू चूर पारिदेऊ।

25 तिमीहरूले परमप्रभु आफ्नो परमेश्वरको आराधना गर्ने पर्छ। यदि तिमीहरूले यसो गरे म प्रशस्त रोटी र पानीको निम्ति तिमीहरूलाई आशीर्वाद दिन्छु। तिमीहरूको सम्पूर्ण रोगहरू हटाई दिनेछु।

26 तिमीहरू कसैको पत्नीहरू बाँझी अथवा गर्भपात हुने छैन, अनि म तिमीहरूलाई लामो जीवन दिनेछु।

27 “म तिमीहरूको अघि मेरो महाशक्ति पठाउनेछु अनि सबै राष्ट्रहरू जहाँ तिमीहरू यात्रा गर्नेछौ भयगस्त हुनेछन् अनि म तिनीहरूलाई परास्त पार्नलाई मदत गर्नेछु।

28 म तिमीहरूको अघि ठूलो संकट पठाउनेछु र यसले हिब्वी, कनानी र हिती मानिसहरूलाई तिमीहरूबाट टाढा भगाउनेछ।

29 तर ती मानिसहरूलाई म तिमी भूमि एकै वर्षमा छोडन बाध्य गराउने छैन नत्र त्यो भूमि खाली हुनेछ अनि त्यहाँ जंगली जनावरहरू बढेर तिमीहरूलाई नोकसानमा पार्नेछन।

30 जबसम्म तिमीहरूको जनसंख्या प्रचूर मात्रामा बढेर यो भूमि भरिदैन म तिनीहरूलाई बिस्तारै निकाल्नेछु।

31 “म तिमीहरूलाई लाल समुद्रदेखि फरात नदीसम्म सबै भूमि दिनेछु। त्यो भूमिको पश्चिम सीमाना पलिस्ती नदी भूमध्य सागर र पूर्व सीमाना अरबको मरुभूमिसम्म हुनेछ। म तिमीलाई त्यहाँका मानिसहरूलाई पराजित गर्ने अनुमति दिनेछु अनि तिमीहरूले तिनीहरूलाई त्यहाँबाट बलपूर्वक जान बाध्य गराउनेछौ।

32 “तिमीले ती मानिसहरू अथवा तिनीहरूका देवी-देवताहरूसित कुनै करार गर्नु हुँदैन।

33 तिनीहरूलाई तिमी भूमिमा बस्ने नदेऊ। यदि तिमीले तिनीहरूलाई त्यहाँ बस्न दियो भने तिनीहरूले तिमीहरूलाई जालोभारी गरी मेरो विरोधमा पाप गर्न लगाउने छन। अनि तिमीहरू तिनीहरूका देवी-देवताहरू पूजन लाग्नेछौ।”

24

परमेश्वर अनि इस्राएल तिनीहरूको करार बनाउनेछन्

1 परमेश्वरले मोशालाई भन्नु भयो, “तिमी, हासन, नादाब, अबीह अनि सतरी इस्राएलका जना अरू बृद्धा-प्रधानहरूसित पर्वतमाथि आउनु पर्छ अनि टाढोबाट मेरो आराधना गर्नु पर्छ।

2 तब मोशा परमप्रभु सामुने आफैं आउनेछन् तर अन्य मानिसहरू परमप्रभु नजिक जाने छैनन् अनि रहल मानिसहरूले पर्वतमाथिसम्म पनि जानु हुँदैन।”

3 मोशाले मानिसहरूलाई परमप्रभुले बताका सबै आदेश र निर्देशनहरू बताए। तब मानिसहरू भने, “परमप्रभुले भन्नु भएका सबै आदेश तथा निर्देशनहरू हामी पालन गर्नेछौ।”

4 अनि मोशाले परमप्रभुका सबै आज्ञाहरू लेखे। अर्को बिहान मोशाले पर्वतको फेदीमा एउटा वेदी बनाए अनि इस्राएलीहरूको बाह्र कुल समूहहरूलाई प्रतिनिधित्व गराउनु बाह्रबटा ढुङ्गाहरू राखे।

5 तब मोशाले केही इस्राएली युवकहरूलाई बलिहरू चढाउन पठाए। ती मानिसहरूले परमप्रभुलाई होमबलि र मेलबलिको रूपमा गोस्रहरू चढाए।

6 मोशाले बलिको आधा रगत जोगाए कचौरामा राखे। र आधा वेदीमाथि छर्किए।

7 मोशाले करारको पुस्तक मानिसहरूका निम्ति पढे अनि मानिसहरूले भने, “परमप्रभुले आदेश गर्नु भएको प्रत्येक चीज हामी गर्ने छौं।”

8 तब मोशाले बलिको गोस्को रगत भएको कचौरा लिए अनि मानिसहरूमाथि छर्के। उनले भने, “परमप्रभुले तिमीहरूसित विशेष करार गर्नु भएकोछ भनी यस रगतले देखाउँछ। परमेश्वरले बनाउनु भएका नियमहरू यस करारको एउटा अंश हो।”

9 तब मोशा, हासन, नादाब, अबीह र 70 जना इस्राएलका बृद्धा-प्रधानहरू पर्वतमा चढे।

10 इस्राएलीहरूले इस्राएलका परमेश्वरलाई केही चीजमाथि जो आकाश जस्तो स्वच्छ नीलम देखियो उभिरहुनु भएको देखे।

11 इस्राएलीहरूको अगुवाहरूले परमेश्वरलाई देखे तर उहाँले तिनीहरूलाई ध्वंश पार्नु भएन। तिनीहरू सबैले सगै खाए अनि पिए।

मोशा परमेश्वरको आज्ञा लिन जान्छन्

12 परमप्रभुले, मोशालाई भन्नु भयो, “पर्वतमाथि मकहाँ आऊ। मैले मेरा शिक्षाहरू र नियमहरू ढुङ्गाको पाटीहरूमा लेखेको छु। ती पाटीहरू म तिमीलाई दिनेछु।”

13 यसकारण मोशा र उसका सहायक यहोशू उठे अनि मोशा परमेश्वरको पर्वतमाथि चढे।

14 मोशाले बृद्धा-प्रधानहरूलाई भने, “हामीहरू नफर्कुञ्जेल यही पर्छ। जब म जान्छु, तिमीहरूबीच कसैको झगडा भए हासन र हर कहाँ लानु पर्छ।”

मोशा परमेश्वरसित भेंट गर्छन्

15 तब मोशा पर्वतमाथि गए, र पर्वत बादलले ढाकेको थियो।

16 परमप्रभुको महिमा सँगै पर्वतमा आयो। बादलले छ दिनसम्म पर्वतलाई ढाक्यो। सातौँ दिनमा परमप्रभुले मोशासंग बादलबाट कुरा गर्नु भयो।

17 परमप्रभुको महिमा इस्राएलीहरूको दृष्टिमा पर्वतमाथि जलिरहको आगो झैं प्रकट भयो।

18 तब मोशा अझै धेरै बादलभित्र गए। पर्वतमाथि मोशा चालीस दिन र चालीस रात बसे।

25

पवित्र चीजहरूको निम्ति भेटीहरू

1 परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो,

2 “इस्राएलीहरूलाई मेरो निम्ति उपहारहरू ल्याउनु भन। प्रत्येक मानिसले हृदयबाट निश्चय गर्नु पर्छ ऊ मलाई के दिनु चाहन्छ। मेरो निम्ति उपहारहरू ग्रहण गर।

3 ती मानिसहरूबाट तिमीले ग्रहण गर्नु पर्ने उपहारको सूची यस प्रकार छन् सुन, चाँदी अनि काँसा,

4 निलो, बैजनी अनि रातो सुतीको धागो, मलमलको कपडा, बाख्राको भुत्ला।

5 रातो रंगले रंगाएको भेडाको छाला अनि नरम चर्म, बबुलको काठ।

6 बलिको निम्ति तेल, अभिषेक तेलको निम्ति मसला, अनि सुगन्धित धूपको लागि मसला।

7 अनि एपोद को निम्ति बहमूल्य रत्नहरू र न्यायको थैली।”

पवित्र पाल

8 परमेश्वरले अझ भन्नु भयो, “मानिसहरूले मेरो निम्ति पवित्र स्थान बनाउन सक्छन अनि म तिनीहरूमाझ बस्न सक्छु।

9 त्यो पवित्र पाल र त्यस भित्रका प्रत्येक चीज कस्तो देखिनु पर्छ म तिमीलाई बताउँछु। प्रत्येक चीज मैले तिमीलाई देखाए जस्तै बनाऊ।

करारको सन्दूक

10 “बबुल काठको एउटा सन्दूक बनाऊ। यो पवित्र सन्दूक दुइ हात आधा लामो अनि एक हात आधा चौडाइ र एक हात आधा उचाईको हुनुपर्छ।

11 यो सन्दूकको भित्र अनि बाहिर शुद्ध सुनले मोहोर्नु पर्छ। सन्दूकको बाहिर वरिपरि सुनको घेरा बनाउनु पर्छ।

12 सुनको चारवटा मुन्दीहरू बनाऊ अनि सन्दूकको प्रत्येक सुरमा दुइ दुइवटा मुन्दीहरू लगाइदेऊ।

13 बबुल काठको ढण्डाहरू बनाऊ अनि तिनीहरूलाई सुनले मोहोरी देऊ।

14 सन्दूकको दुवैतिरको मुन्दीहरूमा ढण्डा हाल अनि यिनको सहायताले त्यसलाई बोक।

15 ती मुन्दीहरूबाट ढण्डा बाहिर ननिकाल ती ढण्डाहरूलाई मुन्दीमा नै रहन देऊ।

- 16 “मैले दिदै गरेको करार त्यस सन्दूकभित्र राख।
 17 त्यसपछि दुइ हात आधा लामो अनि एक हात आधा चौडाईको शृद्ध सुनको एउटा ढकनी बनाऊ।
 18 “अनि मार्तोलले पिटेर सुनलाई दुइवटा कसब दूतहरू बनाऊ। अनि दुवैलाई ढकनीकोमाथि छेउ छेउमा लगाई देऊ।
 19 एउटा कसब एक छेउमा अनि अर्कोलाई अर्को छेउमा राख। अनि ढकनी र दूतहरू यस्तो यस प्रकारले जोडनु पर्छ
 तिनीहरू एउटै टुक्राले बनिएको जस्तो होस्।
 20 कसब दूतहरू एक अर्कोपट्टि फर्किएको हुनुपर्छ अनि तिनीहरूका पखेटाहरू ढकनीमाथि फैलिएको हुनुपर्छ।
 21 “म तिमीलाई करार पत्र दिन्छु र त्यो तिमीले सन्दूक भित्र ढकनी लगाएर राख्नु पर्छ।
 22 जब म तिमीलाई भेट्छु, करारको सन्दूकमाथि राखिएको कसब स्वर्गदूत बीचबाट तिमीसित कुरा गर्नेछु। त्यही स्थानबाट
 इस्राएली मानिसहरूलाई म आफ्नो आज्ञाहरू दिनेछु।

टेबल

- 23 “दुइ हात आधा लामाई, एक हात आधा चौडाइ, र एक हात आधा उचाइ भएको एउटा बबुल काठको टेबल बनाऊ।
 24 टेबललाई शृद्ध सुनले मोहोर अनि चारैतिर सुनको बिट लगाएर सुसज्जित गर।
 25 तब चार औलो फराकिलो घेरा बनाऊ र त्यसको वरिपरि सुनको घेरा लगाऊ।
 26 त्यसपछि चारवटा सुनको कुण्डलहरू बनाएर टेबलको खुट्टा भएका चार कुनामा राख।
 27 टेबलको चारै तिर घेरामा मुन्द्नीहरू लगाऊ। मुन्द्नीमा डण्डाहरू लगाऊ अनि यसलाई टेबल बोक्न प्रयोग गर।
 28 डण्डाहरू बनाउन बबुलको काठ प्रयोग गर अनि त्यसलाई सुनले मोहोर। ती डण्डाहरू टेबल बोक्नमा प्रयोग गर।
 29 शृद्ध सुनको थाल, धुपौरो, गाग्रो तथा भाँडाहरू बनाऊ। गाग्रो र भाँडाहरू पेय बलिहरू चढाउँदा खन्याउन प्रयोग गरिनेछ।
 30 टेबलमाथि मलाई विशेष रोटी चढाऊ त्यो रोटी सधैँ त्यहाँ मेरोअधि हुनु पर्छ।

सामदान

- 31 “त्यसपछि तिमीले एउटा सामदान बनाउनु पर्छ। सामदानको डण्डा र आधार अकबरी सुनकै बनाउनु पर्छ। शृद्ध सुनको
 फूल, फूलका कोपिलाहरू, र पत्रहरू बनाऊ र यी सबैलाई एकै ठाउँमा जोड।
 32 “त्यस सामदानका छःवटा हाँगाहरू हुनुपर्छ एक पट्टि तीनवटा अर्कोपट्टि तीनवटा।
 33 प्रत्येक हाँगामा तीनवटा फूलहरू हुनु पर्छ। यी फूलहरू, पत्र तथा कोपिलाहरू बदामको फूल जस्तै बनाऊ।
 34 सामदानमाथि अझ चारवटा फूलका पत्तीहरू बनाऊ। यी फूलहरूका कोपिला र पत्रहरू पनि बदामका फूल जस्तै हुनु
 पर्छ।
 35 सामदानमाथि हाँगाहरूको तीन एकको जोडीमा, यी बीचमा यी फूलहरू एक-एकवटा लगाऊ।
 36 कोपिलाका, पत्रहरू अनि सम्पूर्ण सामदान शृद्ध सुनले बनिएको हुनुपर्छ। यिनीहरू सबै एउटा सुनको टुक्राबाट मार्तोलले
 पिटेर बनाएको हुनुपर्छ।
 37 तब सामदानमाथि राख्ने सातवटा दियाहरू बनाऊ अनि यिनले अधिल्लो भागको क्षेत्रमा ज्योति दिऊन।
 38 चिम्टा र तावाहरू शृद्ध सुनको बनाउनु पर्छ।
 39 एक तोडा* शृद्ध सुन चलाएर सामदान अनि यसमा चलाउनको निम्ति अरू सहयोगी चीजहरू बनाउनु पर्छ।
 40 चीजहरू मैले तिमीलाई पर्वतमाथि देखाएको नमूना जस्तै हुनु पर्छ।

26

पवित्र पाल

- 1 “दशवटा पर्दाले पवित्र पाल बनाउनु पर्छ। यी पर्दाहरू सुती-कपडा, निलो, बैजनी अनि रातो रेशमको लुगाले बनिएको
 हुनुपर्छ अनि कसब स्वर्गदूतहरूको आकृति पर्दाहरूमा बनाउनु पर्छ।
 2 हरेक पर्दा अठाईस हात लामो हुन पर्छ। चार हात चौडाइको हुनुपर्छ अनि सबै पर्दाको नाप बराबरी हुनुपर्छ।
 3 पाँचवटा पर्दाहरूको एउटा समूह अनि अर्को पाँचवटा पर्दाहरूको अर्को एउटा समूह बनाऊ।
 4 पहिला समूह पर्दाको किनारमा निलो लुगाको एउटा सुर्काउनी बनाऊ। दोस्रो समूह पर्दाको किनारमा पनि तिमीले त्यसै
 गर।
 5 हरेक पर्दाको हरेक किनारमा पचासवटा सुर्काउनीहरू बनाऊ।

* 25:39: एक तोडा अथवा “75 पौड” वा “34.5 किलो ग्राम।”

6 त्यसपछि ती पर्दाहरूसँगै जोडनका लागि पाँचासवटा सुनको मुन्दीहरू बनाऊ। दुइवटा समूहको पर्दालाईसँगै जोडेर एउटा पवित्र पाल बनाऊ।

7 “तब अर्को पाल पवित्र मण्डप ढाक्नका निम्ति बनाऊ। त्यो पाल बाखाका भुलाले बुनेर बनाऊ। पाल एघारवटा पर्दाहरू गाँसेर बनाऊ।

8 यी प्रत्येक पर्दाहरू टुक्राका नाप तीस हात लमाइ र चार हात चौडाइ गरी सबै बराबर हनुपर्छ।

9 पहिले पाँचवटा टुक्रा जोडेर एक भाग अनि अरू छःवटा टुक्राहरू जोडेर अर्को भाग तयार पार। छःवटा पर्दालाई पालभित्र प्रवेश द्वारमाथि पट्टाएर राख।

10 एक भागको आखिरी किनारमा पचासवटा सुकाँउनी बनाऊ र अर्को भागमा पनि त्यसरी नै पचासवटा सुकाँउनी बनाऊ। यी सुकाँउनीहरूले भाग भाग पर्दाहरूलाई एउटै पाल बनाउँछन्।

11 काँसाका पचासवटा मुन्दीहरू बनाऊ अनि दुइ समूह पर्दाहरू एउटा एकलो पाललाई जोडनको निम्ति प्रयोग गर।

12 यो पाल पहिले बनाइएको पवित्र पाल भन्दा बढी लामो हुन्छ। यसरी यस पालको पर्दाको आधा भागको किनारा पवित्र पालको पछाडी झुण्डिनेछ।

13 यो पालको पर्दा पवित्र पालको वरिपरि अन्तिम किनारमा पनि एक हात झुण्डिएर रहनेछ। यसकारण यस पालले पवित्र पाललाई पूर्ण रूपले ढाक्नेछ।

14 बाहिरबाट ढाक्नलाई अरू दुइवटा पर्दा बनाऊ। दुइवटा पर्दामा एउटा चाँहि भेडाको छालालाई रातो रंग लगाएर बनाऊ र अर्को चाँहि नरम छालाको बनाऊ।

15 “पवित्र पाल स्थापना गर्नको निम्ति लामो बबूलको काठको फल्याकहरू प्रयोग गर।

16 अवश्यै फल्याकहरू दश हात लामा अनि एक हात आधा चौडा हुने पर्छ।

17 एका अर्कोलाई समान्तर गर्नको निम्ति प्रत्येक र जोडी फल्याकहरूलाई एकै साथ जोडनको निम्ति चुकुलहरू प्रयोग गर।

18 पवित्र पालको दक्षिण पट्टि जोडन बीसवटा फल्याकहरू बनाऊ,

19 अनि यी फल्याकलाई सीधा गर्नको निम्ति चालीसवटा चाँदीका आधारहरू बनाऊ। प्रत्येक फल्याकको एउटा आधारमा लगाऊ, दुइवटा आधारहरू एउटा फल्याकमा लगाऊ।

20 पवित्र पालको उत्तरी भागमा अझ बीसवटा फल्याकहरू बनाऊ।

21 अनि यस फल्याकहरूलाई सिधा बनाउन चालीसवटा चाँदीको आधारहरू प्रत्येक फल्याकको निम्ति दुइ दुइवटा बनाऊ।

22 अझ छवटा फल्याकहरू बनाऊ।

23 पवित्र पालको पछिल्लो भागको कुनामा दुइवटा फल्याकहरू बनाऊ।

24 कुनाको फल्याकहरू फेदसम्म फैलिएको हुनुपर्छ। टुप्पाको मुन्दीहरूमा फल्याकहरूसँगै जोडिएको हुनुपर्छ अनि त्यस्तै प्रकारले फेदको कुनाहरूको निम्ति गर्नु पर्छ।

25 त्यहाँ पश्चिमी किनारका निम्ति आठवटा फल्याकहरू हुनुपर्छ अनि प्रत्येकलाई दुइवटा गरी जम्मा सोह्रवटा चाँदीका आधारहरूको आवश्यकता पर्नेछन्।

26 “पवित्र पालमाथि पट्टिको पाँचवटा फल्याकको किनार बनाउनमा बबूल काठ प्रयोग गर।

27 पवित्र पालको अर्को किनारको फल्याकमाथि पाँचवटा ङण्डाहरू बनाउनु पर्छ। अनि पवित्र पालको पश्चिमी किनार फल्याकमाथि पाँचवटा ङण्डाहरू बनाउनु पर्छ।

28 माझको ङण्डा हरेक फल्याकको मध्य भागबाट एक छेऊ देखि अर्को छेऊसम्म पुगेको हुनुपर्छ।

29 “फल्याकहरू र ङण्डाहरू सुनले मोहोरी देऊ अनि सुनको मुन्दीहरू बनाऊ।

30 मैले तिमीलाई पर्वतमा देखाए बमोजिम नै पवित्र पाल बनाऊ।

पवित्र पालको भित्री भाग

31 “निलो, बैजनी र राता धागाले बटारेको सुती कपडाका पर्दाहरू बनाऊ। यसलाई कसब स्वर्गदूतका नक्साहरूले सुसज्जित पार।

32 बबूल काठको चारवटा खम्बाहरू बनाऊ अनि ती खम्बाहरूलाई सुनले मोहोरे। प्रत्येक खम्बाको निम्ति सुनको अंकुशहरू बनाऊ अनि सीधा पार्नका निम्ति चाँदीको आधारहरू बनाऊ। त्यसपछि ती सुनका अंकुसेमा पर्दा झुण्डाई देऊ।

33 करारको सन्दूकलाई पर्दाको पछाडी राख। यस पर्दाले पवित्र स्थानलाई महापवित्र स्थानबाट छुट्टाउँछ।

34 महापवित्र स्थानभित्र करारको सन्दूकमाथि ढकनी लगाऊ।

35 “पर्दाको बाहिर पट्टि तिमीले बनाएको विशेष टेबल राख। यो टेबल पवित्र पालको उत्तरपट्टि हुनुपर्छ। पवित्र पालको दक्षिणपट्टि सामदान यो टेबलको सोझामा हुनेगरि राखी देऊ।

पवित्र पालको ढोका

36 “निलो, बैजनी र रातो सुतीको धागो बाटेर एउटा पर्दा बनाएर पवित्र पालको प्रवेशद्वार पर्दा बनाऊ।

37 यस पर्दामा सुनले बनिएको अंकुसेहरू लगाऊ। अनि बबुलको काठको पाँचवटा खम्बाहरू सुनले बेरेर बनाऊ। यी पाँचवटा खम्बाको निम्ति काँसाका आधारहरू बनाऊ।

27

होमबलिहरूको निम्ति वेदी

1 “बबुल काठको एउटा वेदी बनाऊ। त्यो वेदी पाँच हात लामो तथा पाँच हात चौडा र तीन हात उचाइ वर्ग आकारमा बनिनु पर्छ।

2 त्यस वेदीको चारैवटा कुनामा एक एकवटा सीग बनाऊ र प्रत्येक सीगगलाई यस्तो प्रकारले जोड कि सबै एउटै टुक्राले बनिएको देखियोस्। तब वेदीलाई काँसाले मोहोरी देऊ।

3 “वेदी सफा गर्न चाहिने सामग्रीहरू कस्वा, मासु उठाउने काँटाहरू, तावाहरू कोप्रे भाँडाहरू यी सबै काँसाको बनाउनु पर्छ।

4 वेदीको निम्ति एउटा काँसाको जाली जस्तै कोरेसो बनाऊ। त्यस कोरेसोको चारै कुनामा काँसाको चारवटा कुण्डलहरू लगाई देऊ।

5 त्यो कोरेसो चाँहि वेदीको तहको मुनि टँसिएको हुनुपर्छ। अनि वेदीको तल आधा भागसम्म फैलिएको हुनुपर्छ।

6 “वेदीको निम्ति डण्डाहरू बबुल काठको बनाऊ र त्यसलाई काँसाले मोहोर।

7 वेदीमा भएका कुण्डलहरूमा दुईतिरबाट यी डण्डाहरू पसाउनु र वेदी बोक्नु पर्दामा यी डण्डाहरू प्रयोग गर्नु पर्छ।

8 वेदी बनाउँदा एउटा खाली सन्दूक जस्तो फल्याकबाट बनाउनु पर्छ। त्यो मैले तिमीलाई पर्वतमा देखाए जस्तै हुनुपर्छ।

पवित्र पाल वरिपरिको आँगन

9 “पवित्र पालको आँगन हुनपर्छ। एक सय हात लामो एउटा पर्दा लगाएर आँगन बनाऊ यो दक्षिण भागमा हुनुपर्छ। त्यो पर्दा राम्रोसंग बुनेको सुतीको लुगाले बनाउनु पर्छ।

10 र बीसवटा खम्बाहरू बनाऊ अनि ती बीसवटा खम्बाहरूको लागि बीसवटा काँसाले बनिएका आधारहरू प्रयोग गर। डण्डाहरूको निम्ति अंकुसे र बन्धनहरू चाँदीको बनाउनु पर्छ।

11 उत्तर तिर पनि एक सय हात लामो पर्दा अनि त्यो पर्दाको निम्ति पनि बीसवटा खम्बाहरूसँग बीसवटा काँसाको आधारहरू हुनुपर्छ। तिनीहरूको निम्ति अंकुशे र बन्धन चाँदीको बनाउनु पर्छ।

12 “पवित्र पालको पश्चिम तिरको आँगनमा पचास हात लामो पर्दा होस। त्यस पर्दाको निम्ति दशवटा डण्डाहरू र दशैवटा आधारहरू लगाऊ।

13 पवित्र पालको पूर्वपट्टि आँगनमा पनि पचास हात लामो पर्दा लगाऊ।

14 एकापट्टि पन्ध्र हात लामो पर्दा हुनुपर्छ अनि त्यसमा तीनवटा खम्बा र तीनैवटा आधारहरू हुनुपर्छ।

15 यसको अर्कोपट्टि पनि पन्ध्र हात लामो पर्दा, तीनवटा डण्डा र तीनैवटा आधारहरू हुनुपर्छ।

16 “आँगनको प्रवेशद्वार ढाक्नको निम्ति बीस हात लामो निलो, बैजनी र रातो धागोले मसिनो बुनेको सुती कपडाको पर्दा लगाऊ। पर्दामा बेलबुट्टा काटेर नक्सा बनाउनु पर्छ। त्यस पर्दाको निम्ति चारवटा डण्डाहरू र चारवटा आधारहरू लगाउनु पर्छ।

17 आँगनका चारैतिरका पर्दाहरूको अंकुसे र त्यसलाई अड्याउने सबै खम्बाका आधार पीतलले मोहरेको हुनुपर्छ।

18 आँगन एक सय हात लामो अनि पचास हात चौडा हुनुपर्छ। आँगन वरिपरिको पर्दाको उचाइ चाँहि पाँच हात हुनुपर्छ। पर्दा मसिनो सुती कपडाको हुनुपर्छ। डण्डा तथा खम्बाको निम्ति लगाइने आधार काँसाको हुनुपर्छ।

19 पवित्र पालमा प्रयोग गरिने सबै आँगन वरिपरिका वस्तुहरू अनि पालका चुकुलहरू अनि आँगन काँसाको हुनुपर्छ।

दियोको निम्ति तेल

20 “भद्राक्षको शुद्ध तेल ल्याई निरन्तर दियाहरू बाल्न इस्राएलीहरूलाई आदेश देऊ।

21 हासन र उसका छोराहरूले दियोहरूको ध्यान राख्नेछन्। तिनीहरू भेट हुने पालको प्रथम कक्षामा जानेछन् अनि यो कक्षा पर्दाको पछाडी बाहिर जसले दुइटा कोठाहरूलाई छुट्याउँछ। तिनीहरूले परमप्रभुको सम्मुख दियोहरू निरन्तर बाली राख्कालागि प्रत्येक साँझ विहान हेरचाह गर्नेछन्। इस्राएली मानिसहरू तथा तिनीहरूका सन्तानहरूले यो नियमका सदा-सर्वदा पालन गर्नु पर्छ।”

28

पूजाहारीहरूको निम्ति पोशाक

1 परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “तिम्रो दाज्यू हास्न, उसका छोराहरू नादाब, अबीह, एलाजार अनि ईतामारलाई इस्राएली मानिसहरूलाई छोडेर तिमी कहाँ आउनु भन। यी मानिसहरू पूजाहारी भए मेरो सेवा गर्नेछन।

2 “तिम्रो दाज्यू हास्नको निम्ति विशेष पोशाक बनाऊ। यी पोशाकहरूले उसलाई सम्मान र आदर दिनेछन।

3 इस्राएली मानिसहरूमा यस प्रकारको पोशाक बनाउन निपुर्ण मानिसहरू छन्। मैले ती मानिसहरूलाई विशेष ज्ञान दिएकोछु। हास्नको निम्ति ती मानिसहरूलाई पोशाक बनाउनु भन। ती पोशाकहरूले उसलाई पूजाहारी जस्तै सजाउँछ।

4 ती मानिसहरूले पोशाक छालाको थैलो एपोद एउटा डोरी, झालर लगाएको डोरी, एउटा फेटा अनि एउटा पेटी बनाउनु पर्छ। ती मानिसहरूले यो पवित्र पोशाकहरू हास्न र उसका छोराहरूका निम्ति बनाउनु पर्छ। तब हास्न अनि उसका छोराहरू अधिकृत पूजाहारी हुन्छन।

5 ती मानिसहरूलाई भन यी पोशाकहरू बनाउँदा सुनको धागो, मिहीन वस्त्र र निलो, बैजनी अनि रातो धागो प्रयोग गर्नु।

एपोद र पेटी

6 “एपोद बनाउँदा ती मानिसहरूले मिहीन वस्त्र, निलो, बैजनी अनि रातो धागो र सुनको धागो प्रयोग गर्नु। यो कार्य अत्यन्तै शिपालु मानिसहरूले गर्नु पर्छ।

7 यी दुवै टुकाले काँधे बन्धन हुनुपर्छ, एउटाले अर्कोको छेउ जोडिएको हुनुपर्छ।

8 “यी मानिसहरूले एपोदको निम्ति पेटी पनि अत्यन्तै सावधानीसित बनाउनु पर्छ। पेटी पनि तिनीहरूले एपोद बनाउँदा जस्तै सुनको धागो, मसिनो गरी बाटेको सुती कपडा, निलो, बैजनी अनि रातो धागोहरूले बनाउनु पर्छ।

9 “गोमेद पत्थरहरू लेऊ र याकूबका बाह्रजना छोराहरूको नाउँ लेख प्रत्येक पत्थरमा छ जनाको नाउँ लेख।

10 तिनीहरूको नाउँहरू जन्म क्रम अनुसार सूचित गर।

11 इस्राएलीका नाउँहरू रत्नहरूमा खोप। यी कामहरू यस्तै प्रकारले गर्नु पर्छ जसरी शिल्पकारहरूले मोहोरमा नाउँ अनि नक्शा खोप्ने गर्छन। यसकारण खोपिएका रत्नहरू सुनको पातामा ठोकिएको हुनुपर्छ।

12 तब यी खोपिएको रत्नहरू एपोदको काँधहरूमाथि लगाई देऊ। जब हास्न परमप्रभुको सामुने उभिन्छ, उसले एपोद जहाँ याकूबका छोराहरूले नाउँ खोपेर जोडेको रत्नहरू छन् काँधहरूमाथि लगाउँछ। यी रत्नहरूले परमप्रभुलाई इस्राएलीहरूको विषयमा सम्झना गराउँछ।

13 सुनका दुइवटा आकारहरू बनाऊ अनि

14 शुद्ध सुनका धागोहरू बाटेर दुइवटा साङ्गली बनाऊ र दुई समूहलाई जोडी देऊ।

न्यायको थैली

15 “प्रधान पूजाहारीका निम्ति एपोद बनाउने निपुण शिल्पकारहरूले न्यायको थैली बनाउनु पर्छ। यस्तो थैली बनाउँदा पनि ती शिल्पकारहरूले सुनको धागो, मसिनो गरी बाटेको सुती कपडा अनि निलो, बैजनी र राता धागाहरू प्रयोग गर्नु पर्छ।

16 न्यायको थैली दोबारेको चारपाटे हुनुपर्छ। त्यो थैली एक बिता लामो र एक बिता चौडाइको हुनुपर्छ।

17 न्यायको थैलीमा यी रत्नहरू चार लहरमा जोड। पहिलो लहरमा साडियस, पुष्पराज, र पन्ना,

18 दोस्रो लहरमा फिरोजा, नीलम र लालहीराको,

19 तेस्रो लहरमा नीलमणि, हाकिक र कटेलार

20 चौथो लहरमा पीतमणि, अनिक्स अनि स्फारिक हुनु पर्छ। रत्नहरू सुनको घेरामा राख्नुपर्छ।

21 प्रत्येक रत्नमा इस्राएलको बाह्र वंशहरूमध्ये एक-एकको नाउँ खोपिएको हुनुपर्छ। खोप्ने काम निपुणतासंग गरिएको हुनु पर्छ।

22 “न्याय थैलीको निम्ति शुद्ध सुनको साङ्गली बनाऊ। यी साङ्गलीहरू डोरी जस्तै बटारिएको हुनुपर्छ।

23 सुनका दुइवटा मुन्द्रीहरू बनाऊ र तिनीहरूलाई दुइवटा न्याय थैलीको छेउमा जोडी देऊ।

24 दुइवटा सुनको डोरीहरू दुइवटा मुन्द्रीहरू न्यायको थैलीमाथि छेउमा जोडी देऊ।

25 दुवै साङ्गलाहरू मिलाएर एपोदको कुममाथि चौखटमा साङ्गलाको अर्को अन्त बाँध। यसले न्यायको थैलीलाई एपोदको अघि थाम्छ।

26 अझै दुइवटा सुनको मुन्द्रीहरू बनाऊ अनि तिनलाई न्यायको थैलीको अर्को दुइ कुनामा राखिदेऊ। यो एपोदको छेउमा न्यायको थैलीको भित्री भागमा हुनेछ।

27 अझै दुइवटा सुनको कुण्डलहरू बनाएर एपोदको अघाडीपट्टिको भागमा काँधको मुनि राख। एपोदको पेटीमाथि सुनका मुन्द्रीहरू लगाऊ।

28 न्यायको थैली कुण्डल र एपोदको कुण्डल बाँध्न निलो डोरीको प्रयोग गर। यसरी न्यायको थैली पेटी नजिक रहन्छ र एपोदसित बाँध।

29 “हास्रन जब पवित्र स्थानमा जान्छन् उनले आफ्नो छातीमा त्यो न्यायको थैली लगाएको हुनुपर्छ। यसरी इस्राएलाका बाह्र जना छोराहरूको नाउँ हास्रनको छातीमाथि परमप्रभुको सम्झनामा सदा-सर्वदा रहनेछ।

30 ऊरीम र तुम्मीम सधैं त्यो न्यायको थैलीमा राखिएको हुनुपर्छ। हास्रन जब परमप्रभुको सामुन्ने जान्छन् उनको छातीमाथि ती राख्नुपर्छ। यसकारण हास्रन जब परमप्रभु अघाडी हुन्छन् इस्राएली मानिसहरूलाई न्याय गराइने साधनहरू सबै आफूसित राखिएको हुन्छ।

पूजाहारीको निम्ति अन्य पोशाक

31 “एपोदको निम्ति निलो रंगको लबेदा तिमीले बनाऊ।

32 शिरको लागि बीचमा प्वाल बनाऊ अनि प्वालको किनारमा कोटको कलर च्यातिनुबाट बचाउनुलाई बुने झैं सिलाऊ।

33 पोशाकको फेरो वरिवरि निलो, बैजनी अनि रातो धागोले दारीमहरू बनाऊ र तिनलाई झुण्डाऊ।

34 सुनको घण्टीहरू दारीमहरू बीच-बीचमा पोशाकको वरिपरि झुण्डाऊ। यसरी पोशाकको किनारमा दारीमहरू अनि एक पछि अर्को गर्दै घण्टीहरू झुण्डाऊ।

35 हास्रन जब पूजाहारी भई सेवा गर्छन् तिनले यो लवेदा लगाएर गर्छन्। हास्रन जब पवित्र स्थानभित्र जान्छन् र त्यहाँबाट निस्कन्छन् घण्टीहरू बज्नेछन् अनि यसरी हास्रन मर्ने छैनन्।

36 “मानिसहरूले मोहर बनाए झैं शूद्र सुनको पाता बनाऊ अनि त्यसमा यी शब्दहरू खोप परमप्रभुको निम्ति पवित्र।

37 यो फेटामो निलो धागो बाँधिदेऊ। यो सुनको पाता फेटामा अधिलिटर हुनुपर्छ।

38 हास्रनले आफ्नो शिरमाथि त्यो लगाउनेछन् अनि यसरी इस्राएली मानिसहरूले परमप्रभुलाई चढाएको पवित्र उपहारको जिम्मावार हुनेछन्। यसकारण हास्रनले त्यो सुनको पाता सधैं आफ्नो शिरमा राख्नेछन् जसले गर्दा मानिसहरूले चढाएका सबै उपहारहरू ग्रहण परमप्रभुले गर्नु हुनेछ।

39 “सेतो लबेदा बनाउनलाई मसिनो सुती कपडा प्रयोग गर। फेटा बनाउन मिहीन लगा प्रयोग गर। पेटीमा बुट्टाहरू सिलाएर बनाऊ।

40 हास्रनका छोराहरूको निम्ति पनि लबेदा पटुका र फेटाहरू बनाऊ। यी वस्त्रहरूले तिनीहरूलाई सम्मान अनि गौरव प्रदान गर्नेछन्।

41 हास्रन र तिनका छोराहरूले ती पोशाकहरू लगाएपछि तिनीहरूलाई तेलले अभिषेक गरिदेऊ। यसरी तिनीहरू नियुक्त हुनेछन् अनि पवित्र भएर मेरो निम्ति पूजाहारीहरू झैं सेवा गर्नेछन्।

42 “पोशाकहरूको लागि सुती लगा प्रयोग गर। त्यो पोशाक तिनीहरूले कमरदेखि तिग्रासम्म लगाउनु पर्छ।

43 हास्रन र तिनका छोराहरू जति बेला भेट हुने पालभित्र पस्छन् तिनीहरूले त्यो लगा लाउनु पर्छ। पूजाहारी भई काम गर्न जुन बेलामा पनि तिनीहरू पवित्र स्थानको वेदी नजिक जान्छन् तिनीहरूले त्यो पोशाक लगाएको हुनुपर्छ। यदि तिनीहरूले ती वस्त्रहरू धारण नगरी त्यसरी भित्र पसे दोषी भई मर्ने छन्। यी सब हास्रन अनि तिनका भावी सन्तानको निम्ति सदा-सर्वदाका लागि पालन गरिनु पर्ने नियम हुनेछन।”

29

पूजाहारीहरू नियुक्त हुँदा मनाइने उत्सव

1 त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “हास्रन र तिनका छोराहरूले आफू पूजाहारी भई विशेष रूपमा मेरो सेवा कसरी गर्नु पर्छ भनी तिमीले देखाउनको निम्ति के गर्नु पर्छ म तिमीलाई अब भन्नेछु। तिमीले निष्खोट एउटा बाछा र दुइवटा भेडाको पाठाहरू जोगाड गर।

2 त्यसपछि खमीर बिनाको गहुँको मिहीन पिठो जोगाड गरी रोटी बनाउनु त्यसमा भद्राक्षको तेल मिसाऊ। अनि त्यस पिठोको पात्लो रोटी बनाएर त्यसमाथि तेल छर्क।

3 रोटीहरू डालोमा हाल र यो हास्रन अनि उसको छोराहरूकहाँ सँढे अनि पाठाहरूसँगै ल्याऊ।

4 “त्यसपछि हास्रन र तिनका छोराहरूलाई भेटहुने पालको प्रवेश द्वार अघि ल्याएर नुहाउन लगाऊ।

5 हास्रनलाई सेतो पोशाक एपोद अनि निलो पोशाक लगाइदेऊ। उसलाई न्यायको थैली अनि एपोद लगाउन लगाऊ। त्यसपछि त्यो सुन्दर पेटी तिनलाई लगाइदेऊ।

6 उसको टाउकोमा फेटा लगाइदेऊ अनि पवित्र मुकुट फेटामाथि राखि देऊ।

7 हास्रनको शिरमा अभिषेक गर्ने तेल छर्किदेऊ।

8 “त्यसपछि हास्रनका छोराहरूलाई त्यस स्थानमा ल्याऊ। बुनेको सेतो लबेदा तिनीहरूलाई लगाई देऊ।

9 त्यसपछि तिनीहरूको कम्मरमा पटुका बाँधिदेऊ। तिनीहरूलाई फेटा कसि देऊ। तब तिनीहरू पूजाहारी बनिन्छन् र आराधना गर्न शुरू गर्छन् अनि त्यही नियम अनुसार जुन नियम सदा-सर्वदाको निम्ति चलिरहन्छ। तिनीहरू पूजाहारी रहन्छन्। यही तरिकाले हास्न अनि तिनका छोराहरूलाई तिमीले पूजाहारी बनाउने छौ।

10 “त्यसपछि भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा बाछोलाई ल्याऊ अनि हास्न र उसका छोराहरूले बाछोको शिरमाथि तिनीहरूको हात राख्नु।

11 तब बाछोलाई परमप्रभुको सामुन्ने भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा मार।

12 बाछाको केही रगत तिमी ओलामा लैजाऊ अनि यसलाई वेदीको सीङहरूमाथि राख। बाँकी रहेको जम्मै रगत वेदीको फेदमा खन्याइदेऊ।

13 बाछाको आन्द्रा भँडी छोपिएको बोसो कलेजोको भाग बोसो, दुइवटा मिर्गौलाहरू अनि त्यो मिर्गौलाहरूमाथि भएका बोसो सबै उठाऊ अनि वेदीमा जलाई देऊ।

14 बाछोको मासु, छाला अनि भुडी ल्याऊ अनि त्यसलाई छाउनी बाहिर जलाई देऊ। यो पाप बलि हो।

15 “त्यसपछि हास्न अनि उसको छोराहरूलाई भेडाहरूमध्ये एउटाको शिरमाथि हातहरू राख्नु भन।

16 त्यसपछि त्यो भेडा मारि र त्यसको रगत जम्मा गर। रगतलाई वेदीको वरिपरि छर्किदेऊ।

17 तब भेडालाई टुक्रा-टुक्रा बनाएर सम्पूर्ण रूपले धोऊ अनि खुट्टाहरू पनि धोऊ र यी सबै भेडाको चीजहरू यसको शिरसितै राख।

18 तब सम्पूर्ण भेडालाई वेदीमा जलाई देऊ। यसको सुगन्धले परमप्रभुलाई प्रसन्न तुल्याउँछ। अनि त्यस्तो होम बलि जुन हो आगोद्वारा चढाईन्छ।

19 “हास्न र तिनका छोराहरूलाई अर्को पाठोको शिरमाथि हात राख्नु भन।

20 त्यस भेडालाई मार र त्यसको केही रगत ल्याऊ। हास्न र तिनका छोराहरूको दाहिने कानको लोतीमा त्यो रगत लगाइदेऊ। अनि केही रगत तिनीहरूको दाहिने हातको बूढी औंलाहरूमा लगाइदेऊ। र दाहिने खुट्टाको बूढी औंलामाथि केही रगत राख। त्यसपछि रगतलाई वेदीको वरिपरि छर्क।

21 त्यसपछि वेदीबाट केही रगत झिक्न अभिषेक गर्न तेलसित मिलाऊ र हास्न र तिनका छोराहरूमाथि छर्किदेऊ। तिनीहरूका पोशाकहरूमाथि पनि छर्किदेऊ। यसले हास्न र तिनका छोराहरूले मेरो विशेष रूपले सेवा गर्नेछन् भन्ने बुझाउँछ। अनि यसले तिनीहरूको लुगाहरू पनि विशेष समयमा मात्र प्रयोग गरिन्छ भनी दर्शाउँछ।

22 “त्यसपछि भेडाबाट बोसो झिक। पुच्छरको बोसो निकाल आन्द्रा भँडी छोप्ने बोसो अनि भित्री कलेजो अनि दुवै मिर्गौला अनि तिनीहरूमाथिको बोसो र दाहिने खुट्टा निकाल।

23 त्यसपछि एउटा टुक्रा रोटी, एउटा केकको रोटी, तेलमा पकाएको फूलौरो र डालोबाट अखमिरो नभएको पातलो रोटी निकाल जुन चौहि परमप्रभुको अधि छ।

24 ती चीजहरू हास्न अनि उनको छोराहरूलाई देऊ। तिनीहरूले यी चीजहरू तिनीहरूको हत्केलामा राख्नु अनि तिनीहरूलाई परमप्रभुको सामुन्ने उठाऊन।

25 त्यसपछि हास्न र तिनका छोराहरूबाट यी सब चीजहरू लेऊ र वेदीमा पाठोसितै राख। अनि वेदीमा प्रत्येक चीज जलावोस्। यो आगोद्वारा चढाइएको होमबलि हो। यसको सुगन्धले परमप्रभुलाई सन्तुष्ट तुल्याउँछ।

26 “त्यसपछि त्यो पाठोबाट ह्याकुला झिक। (यो त्यही पाठो हो जुन हास्नलाई प्रधान पूजाहारी बनाउने उत्सवमा उपयोग गरिनेछ।) पाठोको ह्याकुलो परमप्रभु सम्मुख विशेष भेटी स्वरूप समाती राख। पशुको त्यो भाग तिमी हुन्छ।

27 तब पाठोको त्यो ह्याकुला र खुट्टा समात जुन हास्नलाई प्रधान पूजाहारी बनाउँदा उपयोग गरिएको थियो। त्यस भागहरूलाई पवित्र बनाऊ र तिनीहरू हास्न अनि उसको छोराहरूलाई देऊ।

28 इस्राएली मानिसहरूले यी अंशहरू हास्न र तिनका छोराहरूलाई सधैं दिनेछन्। जहिले पनि इस्राएलीहरूले परमप्रभुलाई चढाएको मेलबलिहरू चढाउँछन् ती बलिका भागहरू पूजाहारीहरूलाई दिनेछन्।

29 “हास्नको निम्ति बनाएको विशेष पोशाकहरू उसका सन्तानहरूलाई दिइन्छ जब तिनीहरूलाई पूजाहारी अभिषेक गरिन्छन्।

30 हास्न पछि तिनको छोरो प्रधान पूजाहारी हुनेछ। हास्नको त्यस छोरोले ती पोशाकहरू सात दिनसम्म लगाउनेछ जब त्यो पवित्र स्थानमा सेवाको निम्ति भेट हुने पालमा आउनेछ।

31 “हास्नलाई प्रधान पूजाहारी बनाउँदा उपयोग गरिएको भेडाको मासु पकाऊ। त्यो मासु पवित्र स्थानमा पकाऊ।

32 त्यसपछि हास्न र तिनका छोराहरू भेट हुने पालको ढोका अधि बसेर त्यो मासु र डालोमा भएको रोटी पनि खाने छन्।

33 यी चीज तिनीहरू पूजाहारी हुँदा तिनीहरूको प्रायश्चित्तका निम्ति चढाइएका हुन् अब तिनीहरूले ती उपहारहरू खानु पर्छ। अन्य मानिसहरूले यी उपहारहरू खानु हुँदैन किनभने यी चीजहरू पवित्र हुन्।

34 यदि हासूनलाई पूजाहारीको रूपमा अभिषेक गर्दा बलि चढाएका रोटी अथवा मासु बिहानसम्म रहे त्यो जलाउनु पर्छ। अर्को दिन तिमीहरूले त्यो रोटी अथवा मासु खानु हुँदैन किनभने तिनीहरू पवित्र छन्।

35 “तिमीहरूले यी सबै चीजहरू हासून र उसका छोराहरूको निम्ति मैले तिमीहरूलाई आदेश गरे जस्तै गर्नु पर्छ। तिनीहरूका पूजाहारी नियुक्तीको उत्सव लगातार सात दिनसम्म चल्नु पर्छ।

36 यी सात दिनसम्म प्रत्येक दिन तिमीहरूले एउटा बाछा बलि चढाउनु पर्छ। यो हासून र उसको छोराहरूको प्रायश्चित्तका निम्ति हुनेछ। तिमीहरूले एउटा बाछा पनि वेदीको शूद्रताको निम्ति चढाउनु पर्छ। तिमीहरूले शुद्ध भद्राक्षको तेल वेदीमाथि खन्याएर यसलाई पवित्र बनाउनु पर्छ।

37 सात दिनसम्म तिमीहरूले वेदीको लागि प्रायश्चित्त गर्नेछौं अनि पवित्र पार्नेछौं। त्यस समय वेदी अत्यन्तै पवित्र हुनेछ। कुनै चीजहरूले वेदीलाई छुनेहो भने त्यो पनि पवित्र हुनुपर्छ।

38 “प्रत्येक दिन तिमीले वेदीमा उपहार चढाउनु नै पर्छ। तिमीले दुइवटा एक वर्षे थुमाबलि चढाउनु पर्छ।

39 तिमीहरूले पहिलो थुमा बिहान अनि दोस्रो थुमा घाम अस्ताउँदा बलि दिनु पर्छ।

40-41 जब तिमीले पहिलो थुमा बलि दिनेछौं त्यस समय एक दशांश एपाको राम्रो गहँको पिठोसित भद्राक्षको एक पावा टिन कुटेको तेल अनि एक पावा टिन दाखरसको अर्धबलि बलिमिसाऊ चढाऊ। जब तिमीहरूले साँझमा दोस्रो बलि चढाउँछौं पहिलो थुमालाई बिहान गरे झैं गर बलिको सुगन्धले परमप्रभुलाई खुशी पाछ।

42 “तिमीहरूले यी चीजहरू बलिदान स्वरूप परमप्रभुलाई तिमीहरूका सन्तानहरू बाँच्नजेलसम्म प्रत्येक दिन जलाउनु पर्छ। भेट हुने पालको प्रवेश द्वारमा यसो गर। यो त्यो स्थान हो जहाँ म परमप्रभुले तिमीहरूलाई भेट्नेछु र तिमीहरूसित कुरा गर्नेछु।

43 त्यस स्थानमा म इस्त्राएली मानिसहरूलाई भेट्छु अनि मेरो महिमाले त्यो स्थान सधैं पवित्र बनिरहनेछ।

44 “यसर्थ म भेट हुने पाल र वेदी पवित्र पार्नेछु। म हासून र तिनका छोराहरूलाई पनि पवित्र बनाउनेछु अनि तिनीहरूले मलाई पूजाहारीहरू झैं सेवा गर्न सक्छन्।

45 म इस्त्राएली मानिसहरूको परमेश्वर भई तिनीहरूसंग बसे छु।

46 तिनीहरूले जान्नेछन् म नै परमप्रभु तिनीहरूका परमप्रभु परमेश्वर हुँ जसले तिनीहरूलाई मिश्र बाहिर निकाले म तिनीहरू माझ वास गर्न सकूँ। म परमप्रभु तिनीहरूको परमेश्वर हुँ।”

30

धूप जलाउनको निम्ति वेदी

1 परमेश्वरले मोशालाई भन्नु भयो, “बबुल काठको वेदी बनाऊ। यो वेदी तिमीले धूप बाल्नको निम्ति प्रयोग गर्नेछौं।

2 तिमीले त्यो वेदी वर्गाकारमा बनाउनु पर्छ जसको लम्बाइ अनि चौडाइ एक हातको र उचाई दुइ हातको रहनेछ। त्यसवेदीको चार कुनामा सीङहरू हुनेछन्। यी सीङहरू वेदीसित एउटै काठले बनिएको जस्तो हुनुपर्छ।

3 वेदीमाथिका सबै किनारहरू अनि यसको सीङहरू सुनले मोहोर। वेदीको वरिपरि सुनको एउटा घेरा बनाऊ।

4 दुइवटा सुनको मुन्दीहरू बनाऊ प्रत्येकलाई वेदीको छेउमा घेरा मुनि जोडी छेऊ वेदी बोक्नको निम्ति यी मुन्दीहरूमा लौराहरू लगाइदेऊ।

5 लौराहरू बबुल काठको बनाऊ अनि तिनीहरूलाई सुनले मोहोर।

6 वेदीलाई पर्दाहरूअधि राख जसले करारको सन्दूकलाई ढाक्छ र त्यस ढकनीले सन्दूकलाई छोप्छ। त्यो ढकनी त्यही ठाउँ हो जहाँ म तिमीसित भेट गर्नेछु।

7 “प्रत्येक बिहान हासूनले वेदीमा सुगन्धित धूप जलाउन पर्छ। उसको यो कार्य बर्तीहरूको हेरचाह गर्न आउँदा गर्नेछन्।

8 साँझमा पनि जति बेला तिमी बर्तीको हेर्न चाहानु गर्नु आउँछौं त्यस समयमा उसले सुगन्धित धूप जलाउनु पर्नेछ। यसर्थ परमप्रभुको सामुने तिनीहरूको सन्तान जतिञ्जेल रहन्छ सदा सर्वदा धूप जलाउनु पर्छ।

9 यस वेदीमा अरू कुनै प्रकारको धूप अथवा होमबलि अन्नबलि अथवा अर्धबलि प्रयोग गर्नु हुँदैन।

10 “वर्षमा एकपल्ट हासूनले परमप्रभुलाई एउटा विशेष बलि चढाउनेछ। हासूनले शुद्धिकरण बलिको त्यो रगत प्रयोग गरेर वेदीलाई प्रायश्चित्त गर्छन्। हासूनले वेदीको सीङहरूमा त्यो रगत चढाउनेछन्। त्यो वस्तु परमप्रभुको निम्ति महा पवित्र हुनेछ।”

मन्दिरको निम्ति कर

11 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

12 “इसाएलीहरूको गन्ती गर जसद्वारा तिमीले त्यहाँ कति जन-संख्या छ थाहा पाउनेछौ। हरेकले आफ्नो जीवन बचाउनु परमप्रभुलाई केही भेटी दिनु पर्छ। नत्र तिनीहरूले कष्ट भोग्नु पर्छ जब तिमी उनीहरूको गन्ती गर्छौं।

13 गन्ती गरिएका प्रत्येक अधिकारिक नापमा आधा शेकेल तिर्नुपर्छ। (एक शेकेल बीस गेराको हुन्छ) यो एउटा बलिदान परमप्रभुको लागि हो।

14 गन्ती गरिएकोहरूमा प्रत्येक बीस वर्ष अथवा अधिक उमेर भएकाहरूले यो उपहार चढाउनु पर्छ।

15 बलि धनी र गरीब बीच कुनै भिन्नता बिने सबैले बराबर तिर्नु पर्छ तर धनीले वेशी र गरीबले कम्ती तिर्नु हुँदैन। यो बलि तिमी आफ्नो जीवनको लागि हो।

16 उद्धारको पैसा भेट हुने पालको सेवामा प्रयोग गर। यो बलिदानले इस्राएलीहरूलाई सम्झना गराउँछ तिनीहरूका जीवनको निम्ति मोल तिरिएको छ।”

हात गोडा धुने कचौरा

17 परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो,

18 “काँसाको एउटा भाँडा बनाऊ, त्यसलाई काँसाको आधारमा राख। यो भाँडा भेट हुने पाल र वेदीको बीचमा राखि देऊ अनि हात गोडा धुनको निम्ति यस भित्र पानी भर।

19 हासन अनि उनका छोराहरूले तिनीहरूको हातहरू अनि खुट्टाहरू यो पानीले धुनु पर्छ।

20 जब हासन अनि उसका छोराहरू भेट हुने पालभित्र पस्छन् अथवा वेदीको छेउमा आएर परमप्रभुलाई आगोद्वारा बलिदानहरू चढाउँछन्।

21 यदि तिनीहरूले हात खुट्टा धोए भने तिनीहरू मर्ने छैनन्। यो नियम हासन र तिनका मानिसहरूको निम्ति भविष्यमा पनि सदा-सर्वदा चलिरहनेछ।”

अभिषेकको तेल

22 त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

23 “राम्रो मसलाहरू जम्मा गर। 500 शेकेल तरल मूर् त्यसको आधा (अर्थात 250 शेकेल) मिठो सुगन्धित दालचिनी अनि 250 शेकेल मिठो सुगन्धित काठ,

24 अनि 500 शेकेल तेजपात ल्याऊ। एक टिन भद्राक्षको तेल पनि ल्याउनु पर्छ यी सबै चीजहरूको नाप अधिकारिक नाप अनुसार गर।

25 “यी सबै चीजहरू एक साथ मिलाएर मिठो सुगन्धित पवित्र अभिषेक गर्ने पवित्र तेल बनाऊ।

26 यो तेल भेट हुने पाल अनि करारको सन्दूकमाथि छर्क।

27 अनि टेबलमाथि, सामदान सबै सामानहरूमाथि अनि सबै सामानहरू अनि धूप वेदीमाथि।

28 होमबलि चढाउने वेदी र त्यसमाथिको प्रत्येक चीजहरूमा यो तेल हाल। कचौरा अनि यसको आधारमा पनि यो तेल हाल।

29 यी सबै चीजहरू महा पवित्र हुनेछन्। यसलाई स्पर्श गर्ने कुनै पनि वस्तु पवित्र हुनपर्छ।

30 “हासन अनि उसका छोराहरूलाई यो तेलले अभिषेक गर। तिनीहरू पवित्र हुनेछन अनि पूजाहारीले जस्तै मेरो सेवा गर्नेछन्।

31 इस्राएलीहरूलाई भन, तिमीहरूका सन्तानहरू रहञ्जेल सदा-सर्वदा यो मेरो पवित्र अभिषेकको तेल हुनेछ।

32 यो पवित्र तेललाई तिमीहरूको शरीरमा साधारण प्रकारले नदल। अरु कुनै तेल यस तरिकाले नबनाऊ। यो तेल पवित्र हो तिमीहरूको निम्ति विशेष तेल मानिनु पर्छ।

33 यदि कुनै मानिसले यो तेल बनाउँछ अनि यो विदेशीलाई दिन्छ जो एउटा पुजाहारी होइन, तब त्यो मानिसलाई उसका मानिसहरूबाट अलग्ग राख्नु पर्छ।”

सुगन्धित धूप

34 त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “यी सुगन्धित मसलाहरू लेऊ: खोटो, कस्तुरी गन्ध, सालधूप अनि शुद्ध धूप। यी सबै मसलाहरूको मात्रा बराबर हुनु आवश्यक छ।

35 सुगन्धित धूप बनाउन यी सबै मसला मिसाऊ र जसरी सुगन्धित तेल बनाएको तरिकामा नै यो धूप पनि बनाउनु पर्छ। शुद्ध र पवित्र पार्नको निम्ति त्यसमा नुन पनि मिलाऊ।

36 केही धूपहरू पिँदेर एकदमै मसिनो बनाऊ। त्यो धूलोलाई भेट हुने पालभित्र जहाँ म तिमीलाई भेट्छु, करारको सन्दूक छेउमा राख। यो धूपको धूलो मात्र विशेष उद्देश्यमा प्रयोग गर्नु पर्छ।

37 यस प्रकारले बनाएको धूपलाई केही उद्देश्यको निम्ति प्रयोग नगर। तिमीले यसलाई परमप्रभुको निम्ति विशेष तरिकाले प्रयोग गर्नु पर्छ।

38 कोही मानिसहरूले आफ्नो निम्ति यस प्रकारको विशेष धूप बनाउन खोज्ला र उसले त्यसको सुगन्ध लिन सक्ता, तर यदि कुनै मानिसले त्यसो गरे उसलाई उसको आफन्तहरूबाट छुट्याउने पर्छ।”

31

बजलेल र ओहोलीआब

1 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो,

2 “यहूदाको परिवारबाट बजलेल ऊरीको छोरा हूरको नातीलाई मेरो निम्ति विशेष काम गर्न चुनेको छु।

3 मैले बजलेललाई परमेश्वरको आत्मासित परिपूर्ण पारिदिएको छु अनि उसलाई सबै किसिमको निपुणता, कुशलता, अनि ज्ञानले आशीष दिएको छु।

4 उसले सुन, चाँदी अनि काँसाको सुन्दर-सुन्दर वस्तुहरू बनाउन सक्छ किनभने उ एउटा राम्रो शिल्पकार हो।

5 बजलेलले सबै प्रकारको कामहरू गर्न सक्छ जस्तै सुनमा कुँद्रे पत्थर घेरा लगाउनको निम्ति ढुङ्गा काट्नु अनू सबै उद्देश्यको निम्ति काठहरू काट्न सक्छ।

6 दान कुलका अर्हीसामको छोरा ओहोलीआबलाई मैले बजलेलको सहयोगीको रूपमा चुनेको छु। मैले दिएको आदेश अनुसार सबै प्रकारका चीजहरू बनाउन सक्नु भनेर अन्य सबै कर्मीहरूलाई पनि कार्यक्षमता दिएको छु।

7 भेट हुने पाल, कराको सन्दूक,

सन्दूकको ढकनी,

भेट हुने पालका सबै सामानहरू,

8 टेबल अनि त्यसका सबै सामानहरू,

सामदान र यसका सबै सामानहरू,

धूप जलाउने वेदी,

9 होमबलिको निम्ति वेदी

र वेदीमा प्रयोग गर्ने सहयोगी कचौराहरू अनि आधारहरू।

10 पूजाहारी हासूनको निम्ति विशेष पोशाकहरू,

हासूनका छोराहरू जब पूजाहारी भई सेवा गर्छन, तिनीहरूको निम्ति विशेष पोशाकहरू।

11 अभिषेकको निम्ति सुगन्धित तेल

अनि सुगन्धित धूप मैले तिमीलाई आज्ञा दिए

अनुसार ती कर्मीहरूले यी सबै चीजहरू बनाउनु पर्छ।”

विश्राम दिन

12 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो,

13 “इझ्राएली मानिसहरूलाई भन, ‘मेरो विशेष विश्रामको दिनको नियम तिमीहरूले पालन गर्नु पर्छ। तिमीहरूका भावी सन्तानक निम्ति तिमी र म बीचको चिनो यही हुनेछ। यी नियमहरू एउटा नियमहरूले दर्शाउनेछन् कि म परमप्रभुले तिमीहरूलाई मेरा आफ्नो मानिस बनाएको हँ।

14 “ विश्राम दिनलाई एक विशेष दिनको रूपमा मान। यदि कुनै मानिसले विश्रामलाई अन्य दिन सरह मान्छ त्यो मानिसलाई मारुनै पर्छ। यदि कुनै मानिसले विश्रामको दिन काम गर्छ त्यस मानिसलाई उसका आफन्तहरूबाट छुट्याउनु पर्छ।

15 काम गर्नको निम्ति छ: दिन पूरा रहन्छ तर सातौँ दिन चौँहि परमप्रभुको निम्ति एकदमै विशेष आरामलिन दिन हुनेछ। कुनै पनि मानिस जसले विश्राम दिनमा काम गर्छ भने त्यस मानिसलाई मृत्यु दण्ड दिइनेछ।

16 इझ्राएलीहरूले विश्राम दिनलाई विशेष दिन भनी सम्झना राख्नु पर्छ। यस सम्झौतालाई इझ्राएलीहरूले पुस्तौँ पुस्तासम्म सदा-सर्वदाको निम्ति पालन गर्नु।

17 विश्राम दिन म अनि इझ्राएलीहरूको बीच एउटा संकेत हो। ” (परमप्रभुले छ: दिन काम गर्नु भयो र आकाश र पृथ्वी बनाउनु भयो अनि सातौँ दिन उहाँले विश्राम लिन भयो।)

18 यसरी परमप्रभुले मोशासित सीन पर्वतमा कुरा गरे शेष गर्नु भयो। त्यसपछि उहाँले दुइवटा शिला-पाटीहरूमा आफ्नै औलाले करार लेखेर मोशालाई दिनु भयो।

32

सुनको बाछा

1 मोशा पर्वतबाट तल नओर्लेको धेरै दिन भइसकेको मानिसहरूलाई थाहा भयो। यसर्थ मानिसहरूले हास्नलाई वरिपरि घेरि भने, “हेर, मोशाले हामीलाई अगुवाई गरी मिश्रबाट बाहिर लिएर आउनु भयो। हामीलाई थाहा छैन तिनलाई के भयो। यसर्थ हाम्रो अगुवाई गर्न हाम्रोलागि केही देवताहरू बनाऊ।”

2 हास्नले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूकी आफ्नी पत्नीहरू अनि छोरीहरूले कानमा लगाएका सुनको कुण्डलहरू मकहाँ ल्याऊ।”

3 यसकारण सबै मानिसहरूले कानका सुनको कुण्डलहरू जम्मा गरे अनि हास्न कहँ ल्याए।

4 हास्नले तिनीहरूबाट सुन लिए, पगालेर यसको एउटा बाछोको मूर्ति बनाए अनि उनले यसलाई सुनले मोहरी दिए।

तब मानिसहरूले भने, “हे इस्राएल यिनीहरू तिमीहरूको देवताहरू हो जसले तिमीहरूलाई मिश्र बाहिर ल्याए।”

5 हास्नले यी सब देखे अनि तिनले बाछोको अघि एउटा वेदी बनाए। त्यसपछि तिनले घोषणा गरे, “परमप्रभुको सम्मानमा भोलि एक विशेष चाड मनाइनेछ।”

6 मानिसहरू बिहान चाँडै उठे पशुहरू मारेर होमबलिहरू चढाए अनि मेलबलिहरू चढाए। मानिसहरू खान तल बसे, तब रमाइलो गर्न उठे।

7 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “पर्वतबाट तल ओर्ली” हाल। तिमीले मिश्र देशबाट ल्याएका ती तिम्रा मानिसहरूले असाध्यै पाप गरिरहेका छन्।

8 तिनीहरूले यति चाँडै नियमहरूलाई त्यागे जुन मैले तिनीहरूलाई अनुसरण गर्नु भनी आज्ञा दिएको थिएँ। तिनीहरूले सुन पगालेर एउटा बाछो बनाएका छन् र त्यही बाछोलाई पूजा गर्दैछन् र बलिहरू चढाइरहेका छन्। ती मानिसहरूले भने, “हे इस्राएली, यहाँ तिमीहरूका देवताहरू छन् जसले तिमीहरूलाई मिश्रबाहिर ल्याए।”

9 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “त्यो मैले देखे यी मानिसहरू एकदमै अट्टेरी छन्।

10 यसकारण मलाई एकलो छोडिदेऊ मेरो क्रोध तिनीहरूमाथि उठ्नेछ अनि तिनीहरूलाई ध्वंस गरिदिनेछ। तब म तिम्रा सन्तानलाई एउटा ठूलो जाति बनाउनेछु।”

11 तर मोशाले परमप्रभु उसका परमेश्वरलाई शान्त गराए अनि भने, “हे परमप्रभु तपाईंका आफ्नै मानिसहरूसित चाँडै क्रोधित नहुनुहोस्। तपाईंले यी मानिसहरूलाई मिश्रबाट तपाईंका विशाल अद्भुत शक्ति र बल प्रयोग गरेर बाहिर ल्याउनु भयो।

12 यदि तपाईंले तिनीहरूलाई ध्वंस पार्नु भयो भने, ‘मानिसहरूले सोच्ने छन् परमप्रभुले मानिसहरूलाई मिश्र बाहिर लगेको कारण तिनीहरूलाई पर्वतमाथि ध्वंस पार्न मात्र रहेछ।’ यसर्थ तपाईंका आफ्नै मानिसहरूसंग क्रोधित नहुनुहोस्। तपाईंको मन बदली गर्नुहोस् र तपाईंका मानिसहरूलाई नमार्नु होस्।

13 अब्राहाम, इसहाक तथा याकूबलाई सम्झना गर्नु होस्, ती मानिसहरूले तपाईंलाई सेवा गरेका थिए अनि तपाईंले एउटा प्रतिज्ञा गर्नुभयो। तपाईंले भन्नु भयो, ‘म तिमीहरूका सन्तानलाई आकाशका ताराहरू भन्दा वेशी बनाउनेछु अनि तिनीहरूलाई सम्पूर्ण भूमि दिनु भयो। यो भूमि तिनीहरूलाई सदाको निम्ति हुनेछ।’ ”

14 यसर्थ परमप्रभुले आफ्नो हृदयलाई कोमल बनाउनु भयो अनि उहाँले के गर्न चाहनु भएको थियो त्यो गर्नु भएन। उहाँले तिनीहरूलाई ध्वंस गर्नु भएन।

15 तब मोशा पर्वतबाट तल ओर्लिए। तिनीसित दुवैपट्टि करार लेखिएको दुइवटा शिला-पाटीहरू थियो। यी पाटीहरूमा दुवै पट्टि लेखेको थियो।

16 यी पाटीहरू परमेश्वर आफैले बनाउनु भयो, अनि यसमाथि आज्ञाहरू लेख्नु भयो।

17 जब मोशा पर्वतबाट तलतिर ओर्लिरहे थिए यहाँशूले मानिसहरूलाई चिच्याउँदै गरेको सुने, यहाँशूले मोशालाई भने, “मैले छाउनीभित्र युद्धको ध्वनि सुने।”

18 मोशाले उत्तर दिए, “यो आवाज सेनाहरूको विजय ध्वनि होइन। अनि यो हार्ने सेनाहरूको आवाज पनि होइन। त्यो आवाज जो म सुन्दैछु, त्यो संगीतको स्वर हो।”

19 मोशा छाउनी नजिक आइपुगे अनि त्यहाँ एउटा बाछो र मानिसहरू नाचदै गरेको देखे। मोशा एकदमै क्रोधित भए अनि तिनीसित भएको च्याटो ढुङ्गाहरू भईमा फर्के। पर्वतको बेसीमा ती ढुङ्गाहरू फुटेर टुक्रा-टुक्रा भए।

20 तब मोशाले बाछालाई पगालेर यसलाई धूलो पारे। तब उनले धूलोलाई पानीभित्र हाले, उनले त्यो पानी इस्राएलीहरूलाई पिउन कर लगाए।

21 उसले हास्नलाई भने, “यी मानिसहरूले तिमीलाई के गरे? किन तिनीहरूमाथि तिमीले यस्तो ठूलो पाप ल्यायो?”

22 हास्नले उत्तर दिए, “हजूर, क्रोधित नहुनुहोस्। तपाईंलाई थाहा छ यी मानिसहरू सधैं केही गल्ती गर्न तैयार नै रहन्छन्।

23 यी मानिसहरूले मलाई भने, 'मोशाले हामीलाई मिश्र देशबाट अगुवाई गर्नु भयो, तर उहाँलाई के भयो हामी जान्दैनौं, यसर्थ हाम्रो अगुवाई गर्न केही देवताहरू बनाऊ।'

24 यसकारण मैले तिनीहरूलाई भनें तिनीहरूको सुन ल्याऊ तिनीहरूले त्यो मलाई दिए। मैले त्यो सुन आगोमा हाले र आगोबाट त्यो बाछो निस्कियो।"

25 मोशाले देखे हास्रनले मानिसहरूलाई नियन्त्रणबाट बाहिर जान दिए, मानिसहरू जंगली जस्तो कुदिरहे अनि तिनीहरूका सबै शत्रुहरूले तिनीहरूको मुखको जस्तो व्यवहार देखे।

26 यसर्थ मोशा छाउनीको प्रवेशद्वारमा उभिए र भने, "परमप्रभुलाई समर्पण गर्ने जो पनि मेरो वरिपरि भेला हुनुपर्छ। सबै लेवीहरू उनको वरिपरि भेला भए।"

27 त्यसपछि मोशाले तिनीहरूलाई भने, "परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरले के भन्नु भएको छ म तिमीहरूलाई भन्नेछु 'प्रत्येकले हातमा तरवार लिएर छाउनीको एक कुनादेखि अर्को कुनासम्म जानुपर्छ। तिमीहरूले आफ्नो दाज्यू-भाइ, साथीहरू, अनि छिमेकीहरूलाई मार्ने पर्छ।' "

28 लेवीहरूले मोशाको आज्ञा पालन गरे अनि त्यस दिन लगभग तीन हजार इस्राएलीहरूले ज्यान गुमाए।

29 त्यसपछि मोशाले भने, "आज तिमीहरूका छोराहरू अनि दाज्यू-भाइ मारेर आफूलाई परमप्रभुको सेवामा समर्पण गर्यौं। यसको निम्ति तिमीहरूले आशिष पाउनेछौं।"

30 अर्को बिहान मोशाले मानिसहरूलाई भने, "तिमीहरूले असाध्यै ठूलो पाप गर्यौं। अब म परमप्रभुकाहाँ जानेछु। हुन सक्छ म तिमीहरूको पापका निम्ति प्रायश्चित्त गर्नु सक्छु।"

31 तब, मोशा परमप्रभुकाहाँ गए अनि भने, "दया गरी सुन्नु होस्, यी मानिसहरूले सुनको देवता बनाए र साह्रै नराम्रो पाप गरेका थिए।

32 अब यिनीहरूका पाप क्षमा गरि दिनुहोस्। यदि तिनीहरूलाई क्षमा गर्नु हुँदैन भने तपाईंले लेख्नु भएको पुस्तकबाट मेरो नाउँ निशान मोटाइ दिनुहोस्।"

33 तर परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, "ज-जसले मेरो विरोधमा पाप गरेकाछन्, म तिनीहरूको नाउँहरू मेरो पुस्तकबाट हटाउने छु।

34 यसर्थ तल गएर मैले जहाँ जानु भन्नु त्यहाँ तिनीहरूको अगुवाई गर। मेरो स्वर्गदूतले तिमीलाई अगुवाई गर्नेछ। जब पाप गर्ने मानिसहरूलाई दण्ड दिने समय आउँछ तिनीहरूलाई दण्ड दिइनेछ।"

35 यसर्थ परमप्रभुले मानिसहरूमाथि डरलाग्दो बिमर खन्याई दिनु भयो। उहाँले यसो गर्नु भयो किनभने हास्रनले अगुवाई गरेका मानिसहरूले एउटा सुनका बाछो बनाएका थिए।

33

"म तिमीहरूसित जाने छैन"

1 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, "तिमी र तिम्ना मानिसहरू जसलाई तिमीले मिश्र देशबाट ल्याएका छौं त्यो ठाउँबाट गईहाल। अनि तिमीहरू त्यो भूमिमा जाऊ जुन मैले अब्राहाम, इसहाक र याकूबलाई दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गरेको थिएँ। मैले तिनीहरूलाई वचन दिएर भनेको थिएँ, तिमीहरूका भावी सन्तानलाई म त्यो भूमि दिनेछु।

2 म एकजना स्वर्गदूतलाई तिम्नो अगुवाई गर्न पठाउनेछु अनि कनानी, एमोरी, हिती, परिज्जी, हिब्वी अनि यबूसीहरूलाई तिनीहरूको भूमि छोडन बाध्य गराउनेछु।

3 यसर्थ तिमीहरू त्यो भूमिमा जाऊ जुन भूमि असल-असल चीजहरूले भरिभराऊ छ। म तिमीहरूसित जाँदिन र यदि म तिमीहरूसित गएँ भने, हुन सक्छ, तिमीहरूलाई म आधा बाटोमा नै ध्वंस पार्नेछु कारण तिमीहरू अत्यन्तै अटेरी छौं।"

4 मानिसहरू यस्तो दुःख पूर्ण समाचार सुनेर चिन्तित भए। तिनीहरूले गर-गहनाहरू लगाएनन्।

5 परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, "इस्राएलीहरूलाई भन, 'तिमीहरू अटेरी छौं। यदि म तिमीहरूसंग केही क्षणका निम्ति पनि जानु पर्ने भए म तिमीहरूलाई ध्वंस पार्ने थिएँ। अब तिमीहरूले आफ्नो गहना निकाल अनि म निश्चय गर्ने छु, तिमीहरूलाई के गर्नुपर्ने हो।' "

6 यसकारण गहनाहरू हारेब पर्वतमा इस्राएलीहरूले फुकालिदिए।

अस्थायी भेट हुने पाल

7 मोशाले छाउनी केही अघि लगे अनि छाउनी त्यहाँ बसाले अनि त्यसलाई "भेट हुने पाल"नाउँ दिए। कुनै मानिस जसले परमप्रभुबाट केही मान्ने इच्छा गर्छ ऊ भेट हुने पालमा जानु पर्थ्यो जो छाउनी बाहिर थियो।

8 जति बेला मोशा पालमा जान्थे, मानिसहरू तिनको आफ्नै पालहरूको ढोकाहरूमा खडा हुन्थे। जबसम्म उनी भेट हुने पालभित्र पस्दैन थिए। तिनीहरूले मोशालाई हेर्थे।

9 मोशा भेट हुने पालमा जान्थे बादलको लामो स्तम्भ झैं माथिबाट तल आउँथ्यो। त्यो बादलको खामो पालको द्वारमा खडा भई पखिरहरूजस्तै यसरी परमप्रभुले मोशासंग कुरा गर्नु हुन्थ्यो।

10 यसर्थ जब बादलको खम्बालाई मानिसहरूले देख्थे तिनीहरू आफ्नो-आफ्नो पालको द्वारमा गए परमेश्वरको आराधना गरी निहुरिन्थे।

11 यस रीति अनुसार परमप्रभुले मोशासंग साथी जस्तै कुरा गर्नु हुन्थ्यो। परमप्रभुसंग कुरा गरिसकेपछि मोशा पालमा फर्कन्थे। तर उसको युवक सहायक नुनको छोरा यहोशू पालभित्र नै रहन्थ्यो।

परमप्रभुको महिमा मोशाले देखे

12 मोशाले परमप्रभुलाई भने, “तपाईंले मलाई यी मानिसहरूलाई अगुवाइ गर्ने आदेश दिनु भयो तर यो भन्नु भएन तपाईंले मसँगै कुन मानिस पठाउनु हुन्छ। तपाईंले मलाई भन्नु भयो, ‘म तिमीलाई राम्ररी जान्दछु र म तिमीसित अत्यन्तै खुशी छु।’

13 यदि मैले तपाईंलाई साँच्चै खुशी पारेको भए मलाई तपाईंका तरीकाहरू बताउनु होस। म तपाईंलाई जान्न चाहन्छु। तब म तपाईंलाई नित्य प्रसन्न पारिराख्छु। स्मरण रहोस् यी सबै मानिसहरू तपाईंका हुन्।”

14 परमप्रभुले उत्तर दिनु भयो, “म आफैँ तिमीसित जानेछु र तिम्रो अगुवाइ गर्नेछु।”

15 त्यसपछि मोशाले परमप्रभुलाई भने, “यदि तपाईं हामीसित जानुहुन भने हामीलाई पनि यस ठाउँबाट नपठाउनुहोस।

16 नत्र हामीहरू कसरी थाहा पाउँछौं तपाईं ती मानिसहरू र मसंग खुशी हुनुहुन्छ। यदि तपाईं हामीसित जानु भएन भने ती मानिसहरूका लागि म र अरू मानिसहरूमा केही भिन्नता रहेन।”

17 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “तिमीले जो भन्यौं म गर्नेछु। किनभने म तिमीसंग प्रसन्न छु अनि म तिमीलाई राम्रो जान्दछु।”

18 त्यसपछि मोशाले भने, “अब दया गरी मलाई तपाईंको महिमा देखाउनुहोस।”

19 तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “म मेरा सबै परिपक्व भलो धर्म तिम्रो अघाडी जानमा लागि गर्नेछु। म ‘यहोवा’ मेरो नाउँ घोषणा गर्ने छु, किनभने म परिपक्व कल्याण कार्य र प्रेम आफूले मन पाराएको मानिसअधि देखाउने छु।

20 तर तिमीले मेरो अनुहारलाई हेर्न असमर्थ हुनेछौं। कुनै पनि मानिसले मलाई हेर्न सक्दैन अनि जिउँदो रहन सक्दैन।”

21 परमप्रभुले भन्नुभयो, “हेर मेरो छेउमा एउटा चट्टान छ अनि तिमी यसमा उभिन सक्छौ।

22 मेरो महिमा त्यहाँ जाने छ। म तिमीलाई त्यस चट्टानमा लामो चर्केको ठाउँमा बसाउनेछु। अनि जब म त्यहाँ जान्छु मेरो हातले तिमीलाई छोप्ने छ।

23 त्यसपछि म मेरो हात हटाउनेछु र तिमीले मेरो पछिल्लिरको भाग देख्नेछौ, तर मेरो अनुहार देख्न सक्ने छैनौ।”

34

नयाँ शिला पाटीहरू

1 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “तिमी आफैँले पहिलाको जस्तै दुइवटा चेप्टा ढुङ्गाहरू काट। म त्यही शब्दहरू नयाँ ढुङ्गाहरूमाथि लेख्नेछु मैले जुन पहिले तिमीले धूलो पारेको ढुङ्गामाथि लेखेको थिएँ।

2 भोलि बिहानै तयार भएर सीने पर्वतमा म भएकहाँ आऊ। त्यस पर्वतको टाकुरामा मेरोआधि उभिनु।

3 तिमीसित कसैलाई पनि आउन नदेऊ। पर्वतको कुनै ठाउँमा कसैलाई देखिनु हुँदैन। पर्वतको बेसीमा तिमीहरू कसैको गाई, गोरू अथवा भेडाहरू चर्न पाउने छैनन्।”

4 यसकारण अर्को दिन मोशाले दुइवटा चेप्टा ढुङ्गाहरू तयारी बनाए अनि बिहानै उ सीने पर्वतमाथि चढे। परमप्रभुद्वारा आज्ञा भएका सबै कुरा मोशाले गरे। उनी त्यहाँ ती दुइवटा टुक्रा चेप्टा ढुङ्गा लिएर गए।

5 परमप्रभु उनी भएकहाँ तल पर्वतमाथि बादलमा आउनु भयो अनि मोशाको अधि उभिनु भयो। मोशाले परमप्रभुको नाउँको उच्चारण गरे।

6 परमप्रभु मोशाको अधि जानु भयो अनि भन्नुभयो, “म यहोवा अनि म परमप्रभु हुँ। म कसैमा पूर्ण अनि दयालु हुँ। म रिसाउनुमा ढीलो, म प्रेमले परिपूर्ण अनि विश्वास योग्य छु।

7 एउटा पुस्तादेखि अर्को पुस्तासम्म परमप्रभुले कृपा देखाउनु हुन्छ। उहाँले मानिसहरूलाई तिनीहरूको दृष्टता, कुकर्म अनि विद्रोहमा क्षमा गर्नुहुन्छ। तर दोषी मानिसलाई दण्ड दिन उहाँ बिसिनु हुन्छ। तिनीहरूद्वारा गलती गरिएको कारण तिनीहरूका छोरा-छोरीहरू, नाति-पनाति, तिनीहरूका सन्तानले तेस्रो अथवा चौथो पुस्तासम्म दुःख भोग्नु पर्छ।”

8 तब झट्टै मोशा भुईँमा घोटे अनि परमप्रभुको आराधना गरे। तब मोशाले भने,

9 “हे परमप्रभु यदि तपाईं मसित खुशी हुनुहुन्छ भने हामीसंग हिंड्नु होस्। म जान्दछु यी मानिसहरू अट्टेरी छन् हामीद्वारा कुकर्म गरेकोमा क्षमा गर्नुहोस् अनि हामीलाई तपाईंका आफ्नै मानिसहरू भनी ग्रहण गर्नु होस्।”

10 तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “म यो करार तिम्ना सबै मानिसहरूसंग बनाउन गइरहेछु। म यस्तो आश्चर्यजनक कामहरू गर्नेछु जुन यस पृथ्वीको कुनै भूमिमा अथवा राष्ट्रमा कहिल्यै भएका थिएनन्। तिमीहरू प्रत्येकले देख्नेछन् म परमप्रभु अनि महान सर्वोच्च हूँ।

11 आज म जुन आज्ञाहरू दिनेछु त्यो पालन गर अनि म एमोरी, कनानी, हिली, परिज्जी, हिब्वी अनि यबूसीहरूलाई भूमि छोडन जोड लगाउनेछु।

12 तर होशियार होऊ, कुनै मानिससंग सन्धि नगर जुन भूमिमा तिमीहरू बस गइरहेका छौ। यदि तिमीहरूले तिनीहरूसित सन्धि गर्यौ भने तिनीहरूले तिमीहरूलाई नराप्नो कार्य तिर लैजान्छन्।

13 यसकारण तिनीहरूको वेदीहरू नष्ट गरिदेऊ तिनीहरूका पवित्र खम्बाहरू भत्काइदेऊ अनि तिनीहरूका डण्डाहरू टुक्रा टुक्रा पारिदेऊ।

14 अरु कुनै देवताको आराधना नगर। परमप्रभुको नाउँ एल-कनाह हो डाह गर्ने परमेश्वर।

15 “होशियार होऊ त्यस ठाउँमा बस्ने मानिसहरूसंग कुनै सन्धि नगर, नत्र तिमीहरूले तिनीहरूका देवताहरूको आराधना र अनि बलिदान दिन शुरू गर्ने छौ। तिनीहरूले तिमीहरूलाई बलिदानका भोजन खानु निम्त्याउने छन्।

16 तिमीहरू तिनीहरूको छोरीहरूलाई तिमीहरूको छोराहरूसित विवाह गरिदिन सक्छौ। तर तिनीहरूका छोरीहरू वेश्या झैं झटो देवताहरूको आराधना गर्छन्। तिम्ना छोराहरूलाई पनि त्यही गर्न लगाउनु सक्छन्।

17 “मूर्तिहरू नबनाऊ।

18 “अखमिरे रोटीको चाड मनाऊ। मैले तिमीहरूलाई आज्ञा दिए अनुसार सात दिनसम्म खमीर बिनाको रोटी खाऊ। यो आबीब महीनामा गर, किनभने त्यो त्यही महीनामा हो जब तिमीहरू मिश्र बाहिर आएका थियौ।

19 “गई वस्तु होस् अथवा भेडा तिनीहरूको पशुहरूबाट पहिले जन्मेको मेरो हो।

20 प्रत्येक पहिले जन्मेको गधासित थुमा साट्न सक्छौ। यदि तिमीले थुमासित गधा साटेनौ भने, तिमीले गधाको मण्टो भौँचि दिनुपर्छ। तिमीहरूले मबाट आफ्नो छोराहरूको उद्धार गर्नुपर्छ। कुनै मानिस मेरोअधि बिना भेटी आउनु हुँदैन।

21 “तिमीले छ दिन काम गर्नेछौ र सातौँ दिन विश्राम लिनु पर्छ। यो विश्राम तिमीहरूले बाली रोप्ने र उठाउने समयमा पनि लिनु पर्छ।

22 “साताको चाड पहिलो अन्न बाली उठाऊ र मनाऊ। अन्न भित्र्याउने चाड ऋतुको आखिरमा मनाऊ।

23 “वर्षमा तीन पल्ट सबै इस्राएली मानिसहरू र तिनीहरूका छोराहरू परमप्रभु तिनीहरूका स्वामी इस्राएलका परमेश्वरकहाँ जानु पर्छ।

24 “तिमीहरू जब आफ्नो भूमिमा जानेछौ म तिमीहरूका शत्रुहरूलाई बलपूर्वक भगाईदिनेछु। म तिमीहरूको भूमिको सिमाना विस्तारित गर्नेछु। जब तिमीहरू वर्षमा तीन पल्ट परमप्रभु आफ्नो परमेश्वरको सामुने जान्छौ तिमीहरूको भूमि कसैले पनि लाने चेष्टा गर्ने छैन।

25 “जब तिमीले मलाई बलिदान चढाउँछौ, रगतसंग कुनै खमीर नचढाऊ।

“निस्तार चाडको मासु अर्को बिहानसम्म नराख।

26 “तिमीहरूको फसलबाट पहिलो अन्नहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको घरमा ल्याऊ।

“कलिलो पाठीलाई त्यसकी माऊको दूधमा नै पकाउनु हुँदैन।”

27 परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “मैले तिमीलाई भनेका सबै कुराहरू लेख। यी कुराहरू करार हुन्, जुन मैले तिमी र इस्राएलीहरूसंग गरिरहेकोछु।”

28 त्यहाँ मोशा चालीस दिन र चालीस रातसम्म परमप्रभुसंग बसे। तिनले न ता केही खाए न ता पिए। मोशाले करारका वचनहरू अर्थात् दश आज्ञाहरू दुइवटा पाटीहरूमा लेखे।

मोशाको उज्ज्वल अनुहार

29 त्यसपछि मोशा सानो पर्वतबाट तल आए। उनले आफूसित दुइ शिला-पाटीहरू ल्याए। मोशाले थाह पाएनन् उनको अनुहार चम्किरहेको थियो किनभने उनले परमप्रभुसंग कुरा गरेका थिए।

30 हासन र इस्राएली मानिसहरूले देखे मोशाको अनुहार चम्किरहेको थियो। तिनीहरू उनको छेउमा जान डराए।

31 मोशाले हासन अनि सबै बढा-प्रधानहरूलाई आफूसित बस बोलाए। मोशाले तिनीहरूसंग कुरा गरे।

32 त्यसपछि इस्राएलीहरू मोशाको छेउमा आए अनि उनले परमप्रभु द्वारा सानो पर्वतमाथि दिनु भएका ती आज्ञाहरू तिनीहरूलाई दिए।

33 जब तिनले मानिसहरूसित कुरा गरी सके पछि तिनले आफ्नो अनुहार ढाके।

34 कुनै पनि समय जब मोशा कुरा गर्नको निम्ति परमप्रभुअघि जान्थे आफ्नो अनुहार नढाकी जान्थे। त्यसपछि मोशा बाहिर आएर परमप्रभुले दिनु भएका आज्ञाहरू झन्झन् मानिसहरूलाई सुनाउथे।

35 झन्झन् मानिसहरूले मोशाको अनुहार चम्किरहेको देखे। यसकारण अर्को पल्ट परमप्रभुसंग कुरा गर्न नजाउञ्जेलसम्म मोशाले आफ्नो अनुहार छोपिरहे।

35

विश्राम-दिन विषयमा नियमहरू

1 मोशाले सबै इस्राएलीहरूलाई एक जगामा भेला पारे अनि तिनीहरूलाई भने, “परमप्रभुका आज्ञाहरू म तिमीहरूलाई भन्छु।

2 “काम गर्नको निम्ति छ दिन छ र सातौँ दिन तिमीहरूको निम्ति विश्राम गर्ने विशेष दिन हो। सात दिन परमप्रभुलाई समर्पण गरिएको हो। कुनै पनि मानिस जसले विश्राम दिनमा काम गर्छ त्यो मारिनु नै पर्छ।

3 विश्राम दिनमा तिमीहरूले तिमीहरू बसेको भूमिमा आगो पनि बाल्नु हुँदैन।”

पवित्र पालको निम्ति सामग्री

4 इस्राएलका सबै मानिसहरूलाई मोशाले भने, “परमप्रभुले दिनु भएको आज्ञा यही हो।

5 परमप्रभुको निम्ति विशेष उपहारहरू भेला गर। तिमीहरू प्रत्येकले के चढाउन चाहन्छौ हृदयले निर्णय गर। त्यसपछि परमप्रभुलाई चढाउन उपहार लिएर आउनु पर्छ। सुन, चाँदी, काँसा,

6 निलो, बैजनी अनि रातो धागो र मसिनो सुती कपडा, र बाख्राको भुत्ला,

7 तन्काएको बाख्राको छाला, नरम छाला र बबुलको काठ।

8 दीयोको निम्ति तेल, अभिषेक तेल बनाउनको निम्ति मसला र सुगन्धित धूपको निम्ति मसला।

9 गोमेदक-रत्र तथा एपोदमा र न्यायको थैलीमा कुदाउने अरु रत्नहरू ल्याऊ।

10 “तिमीहरू जो निपुण कर्मीहरू छौ, परमप्रभुले गर्नु भन्नु भएको आज्ञा अनुसरण गरेर सब चीजहरू बनाउनु पर्छ।

11 पवित्र पाल, त्यसको बाहिरी पाल र त्यसलाई आवरणहरू, अंकुसे, बार, खम्बा अनि आधारहरू,

12 पवित्र सन्दूक, त्यसका ढण्डाहरू अनि आवरण र पर्दा जसले पवित्र सन्दूक राखिने जग्गा ढाक्नेछ।

13 टेबल अनि यसको ढण्डाहरू र यसको चीज-बीजहरू जो टेबलमाथि राखिन्छ अनि विशेष रोटी परमप्रभुको अघाडी राखिन्छ।

14 बत्तीको निम्ति सामदान, त्यसले सबै सामग्रीहरूमा प्रकाश दिन्छ, अनि तेल त्यो जलेर प्रकाश दिन्छ।

15 धूपको निम्ति वेदी अनि त्यसका ढण्डाहरू, अभिषेक गर्ने तेल, अनि सुगन्धित धूप र पवित्र पालको प्रवेशद्वारमा लगाइने पर्दा,

16 होमबलिको निम्ति वेदी अनि काँसाको कोरेसो ढण्डाहरू अनि वेदीमा प्रयोग गरिने सबै चीजहरू, काँसाको बटुका र तिनका आधार,

17 आँगन वरिपरिको पर्दा। तिनीहरूका ढण्डाहरू र आधार जुन आँगनको फाटकमा राखिएको थियो।

18 चुकुलहरूले पवित्र पाल अनि आँगनका वरिपरिको पर्दाहरू अडाउनलाई प्रयोग गरिएका चुकुलहरू स्थिर राख्छन् अनि डोरी जसले ती चुकुललाई बाधेर राख्छ।

19 पवित्र स्थानमा पूजाहारीहरूले विशेष बुनेको लुगा लगाउनु पर्छ। हास्रन अनि उसका छोराहरूले पूजाहारी भई सेवा गर्दा यी पोशाकहरू लगाउँथे।”

मानिसहरूबाट महाउपहारहरू

20 तब इस्राएली मानिसहरू मोशालाई छोडेर गए।

21 तिनीहरू जसले परमप्रभुलाई भेटीहरू चढाउन इच्छा गरे तिनीहरूले सबै भेटीहरू ल्याए। ती भेटीहरू भेट हुने पालको काममा अनि विशेष पोशाकको निम्ति प्रयोग गरियो।

22 सबै पुरुष र स्त्रीहरू ज-जसले भेटी चढाउनु चाहन्थे सबै प्रकारको सुनका गहनाहरू ल्याए। तिनीहरूले कुण्डल, औंठी र अंकुसेहरू ल्याए। तिनीहरू सबैले परमप्रभुको निम्ति यी भेटीहरू चढाए।

23 प्रत्येक मानिसहरू जोसित मिहीन सुती अथवा निलो, बैजनी, रातो धागो, मसिनो सुती कपडा थिए, परमप्रभुलाई चढाउन ल्याए। प्रत्येक मानिस जससित बाख्राका भुत्ला अनि सुकाएको बाख्राको छाला अथवा मिहीन छाला थियो ती छालाहरू परमप्रभुलाई चढाउन ल्याए।

24 प्रत्येक जोसंग चाँदी अथवा काँसा थियो परमप्रभुकहाँ विशेष भेटीहरू स्वरूप चढाए। जोसंग बबुलको काठ थियो यो काममा प्रयोग गराउनु ल्याए।

25 प्रत्येक निपुण स्त्रीहरूले मसिनो सुती कपडा, निलो, बैजनी अनि रातो धागो बनाए।

26 ती सबै स्त्रीहरू जो निपुण थिए अनि सहायता गर्न चाहन्थे तिनीहरूले पनि बाख्राको भुत्लाबाट लुगाहरू बनाए।

27 नायक मानिसहरूले पनि गोमेद अनि र अन्य रत्नहरू ल्याए। यी रत्नहरू एपोद अनि न्याय थैलीमाथि लगाए।

28 मानिसहरूले मसला र भद्राक्षको तेल पनि ल्याए। ती चीजहरू सुगन्धित धूप, अभिषेक तेल बत्तीको निम्ति तेल प्रयोग गरियो।

29 इस्राएलका सारा मानिसहरू जसले भेटी चढाउने इच्छा गर्थे तिनीहरू सबैले परमप्रभुलाई भेटी चढाउने चीजहरू ल्याए। सम्पूर्ण हृदयले आफूलाई इच्छा लागेको चीजहरू चढाए। परमप्रभुले मोशा र इस्राएली मानिसहरूलाई बनाउनु भन्नु भएको चीजहरू बनाउन थालियो।

बजलेल र ओहोलीआब

30 तब इस्राएली मानिसहरूलाई मोशाले भने, “हेर, यहदा कुल समूहका ऊरीका छोरो बजलेललाई परमप्रभुले चुन्नु भयो। (ऊरी हुरका छोरा हुन।)

31 परमप्रभुले बजलेलमा परमेश्वरको आत्मा भर्नु भयो। उहाँले बजलेललाई सब प्रकारको सीप र ज्ञान दिनुभएको छ।

32 उसले सुन, चाँदी अनि पीतलमा कसरी आकार बनाउनु पर्छ जान्दछ।

33 उसले पत्थर तथा गहनाहरू चाहिए अनुसार कुँद सक्छ। उसले काठमा खोपन अनि काठबाट सबै प्रकारको चीजहरू बनाउन सक्छ।

34 परमप्रभुले बजलेल र ओहोलीआबलाई विशेष सीप दिनु भएकोछ र तिनीहरूले अरू मानिसहरूलाई पनि सिकाउन सक्छन्। (ओहोलीआब दान कुल समूहका अहीसामाकको छोरो हो।)

35 परमप्रभुले तिनीहरूलाई काठ र धातुमा। कुँद्रे र बुट्टा बनाउने अनि निलो, बैजनी अनि रातो धागोबाट लुगा अनि मिहान सुती लुगा बनाउने सीप दिनु भएको छ।

36

1 “यसकारण बजलेल, ओहोलीआब अनि अरू सबै निपुण कर्मीहरूलाई आज्ञा परमप्रभुले दिनुभएको अनुसारका चीज बनाउनु पर्छ। परमप्रभुले पवित्र स्थान बनाउन आवश्यक पर्ने चीज बनाउनु ती निपुण कर्मीहरूलाई सीप दिनु भयो।”

2 त्यसपछि मोशाले बजलेल, ओहोलीआब अनि अरू सबै निपुण मानिसहरूलाई बोलाए ज-जसलाई परमप्रभुले विशेष ज्ञान दिनुभएको थियो। ती मानिसहरू पनि आए किनभने तिनीहरूले यो काममा सहायता गर्न चाहन्थे।

3 मोशाले तिनीहरूलाई ती सब चीजहरू दिए जो इस्राएली मानिसहरूले परमप्रभुको निम्ति उपहार स्वरूप ल्याएका थिए अनि तिनीहरूले ती सबै चीजहरू पवित्र स्थान निर्माण गर्न प्रयोग गरे। मानिसहरूले प्रत्येक बिहान भेटीहरू ल्याए।

4 आखिरमा ती सबै कर्मीहरूले तिनीहरूले गर्दै गरेको काम रोके। तिनीहरू मोशाकहाँ गए र भने,

5 “मानिसहरूले उपहारहरू धेरै ल्याए। अहिले हामीसंग परमप्रभुले आज्ञा गर्नु भए अनुसार चीजहरू बनाउन चाहे भन्दा प्रशस्त समानहरू छन्।”

6 तब मोशाले पुरै छाउनीमा यो समाचार पठाए, “अब कुनै पनि पुरुष अथवा स्त्रीले पवित्र स्थानका निम्ति केही पनि भेटी ल्याउनु पर्दैन।” यसकारण मानिसहरूले भेटीहरू ल्याउन रोके।

7 मानिसहरूले आवश्यक भन्दा बेशी भेटीहरू पठाए।

पवित्र पाल

8 तब निपुण कर्मीहरूले पवित्र पाल निर्माण गर्न शुरू गरे। तिनीहरूले मसिनो सुतीको कपडा अनि निलो, बैजनी अनि रातो धागोहरू बाट दशवटा पर्दाहरू बनाए। तिनीहरूले प्रत्येक पर्दाहरूमाथि कस्तुर स्वर्गदूतको बुट्टा बनाए।

9 त्यहाँ बनिएका प्रत्येक पर्दा एउटै नापको थिए। 28 हात लामो अनि 4 हात चौडाई भएको।

10 ती कर्मीहरूले पाँचवटा पर्दाहरूलाई जोडेर एउटा बनाए, अनि तिनीहरूले अर्को पाँचवटा पर्दाहरूलाईसँगै जोडेर अर्को एउटा पर्दा बनाए।

11 पहिलाको पर्दाको अन्तिम किनारमा सुकाँउनी बनाउन तिनीहरूले निलो लुगा प्रयोग गरे। तिनीहरूले अर्को समूहको अन्तिममा पनि त्यसै गरे।

12 एक समूहको अन्तिम पर्दामा पचास सुकाँउनी र अर्को समूहको अन्तिम पर्दामा पनि पचास सुकाँउनीहरू थिए। सुकाँउनीहरू एकाको थिए।

13 त्यसपछि तिनीहरूले सुनका पचासवटा अंकुसेहरू ती दुइ पर्दालाई जोडन बनाए अनि यसरी पवित्र पालसँगै जोडिएर एउटै भयो।

- 14 त्यसपछि कर्मीहरूले पवित्र पाल ढाक्नको निम्ति अर्को एउटा पाल बनाए। तिनीहरूले प्यारवटा पर्दाहरू बनाउन बाख्राको भुत्ला प्रयोग गरे।
- 15 तीस हात लामो अनि चार हात चौडा सबै पर्दाहरू एउटा नापका बनाए।
- 16 ती कर्मीहरूले पाँचवटा पर्दा जोडेर एउटा ठूलो र फेरि छ वटा पर्दा जोडेर अर्को समूह बनाए।
- 17 एक समूहको आखिरी पर्दाको अन्तिम किनारामा तिनीहरूले पचासवटा प्वालहरू पारे अनि अर्को समूहको अन्तिम किनारामा पनि पचासवटा प्वालहरू पारे।
- 18 ती दुइ समूहका पर्दाहरू जोडेर एउटा पाल बनाउन तिनीहरूले कौँसाको पचासवटा अंकुसे बनाए।
- 19 तब तिनीहरूले पवित्र पालको निम्ति अझ दुइवटा आवरणहरू बनाए। एउटा आवरण रातो रंगले रंगाएको भेडाको छालाबाट अनि अरु नरम छालाहरूबाट बनाए।
- 20 तब तिनीहरूले बबुल काठको फल्याकहरू पवित्र स्थानलाई सहायता गर्न बनाए।
- 21 प्रत्येक फल्याक दश हात लामा अनि एक हात आधा चौडाइको थियो।
- 22 प्रत्येक फल्याक बनाउँदा दुइवटा खम्बाहरू एका अर्कोमा बाख्राको भुत्लासित जोडिएका थिए। यी सबै फल्याकहरू पवित्र स्थानको निम्ति थिए।
- 23 पवित्र स्थानको दक्षिण पट्टिको निम्ति तिनीहरूले बीसवटा फल्याकहरू बनाए।
- 24 त्यसपछि तिनीहरूले चालीसवटा चाँदीको आधारहरू बनाए तिनीहरूले दुइवटा आधारहरू प्रत्येक फल्याकमा लगाए।
- 25 तिनीहरूले पवित्र पालको उत्तर पट्टिको निम्ति पनि बीसवटा फल्याकहरू बनाए।
- 26 तिनीहरूले चालीसवटा आधारहरू बनाए, तिनीहरूले दुइवटा आधारहरू प्रत्येक फल्याकमा लगाए।
- 27 पवित्र पालको पश्चिम भागको तिनीहरूले अझै छःवटा फल्याकहरू तैयार गरे।
- 28 पवित्र पालको पछिल्लिरको कुनाको निम्ति पनि तिनीहरूले दुइवटा फल्याकहरू बनाए।
- 29 अनि यी फल्याकहरू तल सबै सँगै जोडिएका थिए। माथिल्लो भागमा कुनाका फल्याकहरू एउटा अंकुसेले जोडिएका थिए। ती कर्मीहरूले अरु कुनाका फल्याकहरू पनि त्यसरी नै जोडेका थिए।
- 30 यसकारण त्यहाँ जम्मा आठवटा फल्याकहरू अनि प्रत्येक फल्याकको दुइवटा आधारहरू थिए, जम्मा सोह्रवटा चाँदीका आधारहरू थिए।
- 31 कर्मीहरूले बबुलको काठ पवित्र पालको एक पट्टिको फल्याक पाँच पट्टी बनाउन प्रयोग गरे।
- 32 प्रयोग गरे अर्को पट्टिको फल्याकहरूको निम्ति पाँचवटा पट्टीहरू अनि पवित्र पालको पछि पट्टिको फल्याकहरूको पश्चिम पट्टि।
- 33 तिनीहरूले मध्य फल्याकहरूबाट एक कुना देखि अर्को कुनासम्म छिराएर पठाउनलाई बनाए।
- 34 तिनीहरूले यी फल्याकहरूलाई सुनले मोहारे। तब तिनीहरूले पट्टी समात्रको निम्ति मुन्द्राहरू बनाए। तिनीहरूले बारहरूलाई सुनले मोहारे।
- 35 तिनीहरूले महापवित्र स्थानका पर्दाहरू बनाउदा मिहीन निलो सुती लुगा बैजनी र रातो धागो प्रयोग गरे अनि तिनीहरूले मिहीन सुती लुगामाथि कस्तुर स्वर्गदतको चित्रमा बुट्टा भरे।
- 36 तिनीहरूले बबुल काठको चारवटा खम्बाहरू बनाए सुनले मोहारे। ती खम्बाहरूका निम्ति सुनको अंकुसेहरू बनाए। तिनीहरूले ती खम्बाहरूको निम्ति चारवटा चाँदीका आधारहरू पनि बनाए।
- 37 त्यसपछि पवित्र पालको प्रवेशद्वार ढाक्न तिनीहरूले पर्दा बनाए। यस पर्दाको निम्ति मिहीन सुती अनि निलो, बैजनी अनि रातो धागो प्रयोग गरे र पर्दामा नक्शा सिलाए।
- 38 प्रयोग द्वारमाथि पर्दाको लागि तिनीहरूले पाँचवटा खम्बाहरू तथा अंकुसेहरू बनाए खम्बाका सुर्काउनीहरू र पर्दाका खम्बालाई सुनले मोहारे। ती पाँचवटा खम्बाको लागि तिनीहरूले पाँचवटा आधारहरू बनाए।

37

कारको सन्दूक

- 1 बजलेलले बबुल काठको पवित्र सन्दूक बनाए। त्यो सन्दूकको लम्बाई दुइ हात आधा, चौडाइ र उचाइ एक हात आधाको थियो।
- 2 त्यसको भित्र र बाहिर उसले सुनले मोहोर्यो उसले सन्दूकको वरिपरि सबैमा सुनको घेरा बनाए।
- 3 सन्दूकको एकपट्टि दुइवटा मुन्द्री लगाए।
- 4 उसले बबुल काठका डण्डाहरू बनाए अनि तिनीहरूलाई सुनले मोहोरी दियो।
- 5 उसले डण्डाहरू सन्दूकको दुवै भागमा भएका मुन्द्रीहरू भित्र घुसायो। यी डण्डाहरू सन्दूक बोक्न प्रयोग गर्थे।

- 6 तब सन्दूकको आवरण शुद्ध सुनले बनाए। यो दुइ हात आधा लामो अनि एक हात आधा चौडाईको थियो।
- 7 तब आवरणको प्रत्येक छेउममा बजलेलले करूब स्वर्गदूतको सुनको दुइवटा आकृतिहरू कुँदे।
- 8 उनले एउटा करूब स्वर्गदूतलाई आसनको एक छेउमा राखे, उनले अर्को करूब स्वर्ग दूतलाई आसनको अर्को छेउमा राख्यो, र करूब स्वर्गदूतलाई आसनसित जोडे तिनीहरू एउटै भए।
- 9 करूब स्वर्गदूतका पखेटाहरू आसनमाथि फैलिएका थिए, र तिनीहरूले त्यसलाई ढाकेका थिए। स्वर्गदूतहरू एक-अर्काका सम्मुख आसनभित्र हेरिरहेका थिए।

विशेष टेबल

- 10 बजलेलले बबुल काठबाट एउटा टेबल बनाए। यो टेबलको लम्बाई दुइ हात चौडाइ एक हात अनि एक हात आधा उँचाई थियो।
- 11 उनले टेबललाई शुद्ध सुनले मोहोरी दिए अनि सुनको घेरा टेबलको वरिपरि बनाए।
- 12 उनले टेबलको वरिपरि चार औलो ठूलो ताक्ता बनायो। उनले फल्याकको वरिपरि सबैतिर सुनले मोहोरी दियो।
- 13 फेरि उनले सुनको चारवटा मुन्दीहरू बनाए र त्यस टेबलको चारकुनामा र खुट्टाको छेउमा लगाए।
- 14 उनले फल्याकको नजिकै मुन्दीहरूलाई जोडे। डण्डाहरू मुन्दीहरूभित्र टेबल बोक्न लगाए।
- 15 तब उनले बबुल काठको डण्डा बनाए अनि यसलाई सुनले मोहोर्यो। ती डण्डाहरू टेबल बोक्नुमा प्रयोग गर्थे।
- 16 त्यसपछि उनले टेबलमा प्रयोग गरिने वस्तुहरू थालहरू, धुपौरोहरू, कोपरा पेयबलि चढाउन गाग्री बनाए। यी सबै शुद्ध सुनबाट बनाए।

सामदान

- 17 त्यसपछि उनले सामदान बनाए। उनले शुद्ध सुनलाई मार्तोलले कुटेर सामदानको आधार अनि डण्डा बनाए। तब उनले कोपिला, फूल र पत्र बनाए एकै ठाँउ जोडे।
- 18 त्यो सामदानको एकापट्टि तीनवटा र अर्को तिर तीनवटा गरी जम्मा छ वटा शाखाहरू थिए।
- 19 प्रत्येक शाखामा तीनवटा फूलहरू थिए। यी फूलहरू बदामको फल जस्तै र त्यससित कोपिला र पत्रहरू पनि थिए।
- 20 त्यो सामदानको डण्डामा चारवटा फूलहरू थिए। तिनीहरूको आकार बदामको फूलसित कोपिला अनि पातहरू जस्ता थिए।
- 21 सामदानका दुइ पाटाबाट निकालिएको तीन तीनवटा गरी छ-वटा शाखामा फूल, कोपिला र पत्रहरू थिए। ती फूलहरू शाखा निस्किएको ठाँउमा थिए।
- 22 सबै फूल सामदानका, हागाहरू शुद्ध सुनबाट बनाए। यी सबै भाग एउटै बनाउनलाई सँगै जोडिएका थिए।
- 23 उनले सामदानको निम्ति सातवटा दियोहरू बनाए। उनले शुद्ध सुनबाट सलेदो मिलाउने थाली बनाए।
- 24 उनले एक तोडा शुद्ध सुनको सामदान अनि सबै सामग्री बनाए।

धूप जलाउनको निम्ति वेदी

- 25 बजलेलले वेदी बनाउनका लागि बबुल काठका उपयोग गरे। यो वेदी धूप बाल्नमा उपयोग हुन्थ्यो। यो एक हात लामो, एक हात चौडा अनि दुइ हात उँचाईको थियो। यो वेदी वर्गाकार थियो। प्रत्येक कुनामा एक-एकवटा गरी यस वेदीमा चावटा सीङहरू थिए। यी सीङहरू एउटै बनाउनलाई वेदीसित जोडिएको थियो।
- 26 उनले सिङहरूमाथि अनि सीङका पाटाहरू शुद्ध सुन त्यसपछि वेदीको वरिपरि सुन पगालेर घेरा ठोके।
- 27 उनले सुनको दुइवटा मण्डपहरू बनाए वेदीको दुवै पट्टि मोहोरेको भित्र जोडीदिए। यी मुन्दीहरू वेदी उठाएर कतै लौंदा डण्डाहरू घुसार्ने काममा प्रयोग हुन्थे।
- 28 उनले त्यसपछि बबुल काठको डण्डा बनाएर त्यसलाई सुनले मोहोरे।
- 29 त्यसपछि उनले अभिषेक गर्ने पवित्र तेल अनि सुगन्धित शुद्ध धूप बनाए। उनले सबै चीजहरू सुगन्धित अन्तर बनाउनेले चैं बनाए।

38

होमबलिको निम्ति वेदी

- 1 त्यसपछि बजलेलले होमबलिको निम्ति बबुल काठको एउटा वेदी बनाए। यो वेदी पाँच हात लामो, पाँच हात चौडा अनि तीन हात अग्लो थियो।
- 2 उनले यस वेदीको चार कुनामा लगाउन चारवटा सीङहरू बनाए। उनले वेदीलाई काँसाले मोहरे।

3 त्यसपछि उनले त्यस वेदीमा प्रयोग गरिने हतियारहरू सबै काँसाकै बनाए। उनले भाँडाहरू, कर्बहरू, काँटा र तावाहरू सबै काँसाको बनाए।

4 त्यसपछि उनले वेदीको निम्ति एउटा जाली बनाए अनि यसको मनि उसले किनारा राख्यो। यो वेदीको आधा भागसम्म पुगेको थियो।

5 त्यसपछि उनले डण्डाहरूलाई समात्र चारवटा काँसाको मुन्द्रीहरू बनायो। यी मुन्द्रीहरू चार किनाराहरूमा थिए।

6 उसले वेदी बोक्ने डण्डा बबूल काठका बनाए त्यसलाई काँसाले मोहे।

7 वेदी बोक्न मुन्द्रीहरूमा डण्डा हाले। वेदी रितो सन्दूक झैं खोक्रो फल्याकले बनिएको थियो।

8 उनले काँसाको बाटा र त्यसलाई अडाउने आधारहरू बनाए। उनले काँसाको ऐना बनायो जुन ती आइमाईहरूले चढाएका थिए। यी आइमाईहरू भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा सेवा गर्थे।

पवित्र पाल वरिपरिको आँगन

9 उनले सबै आँगनको वरिपरि पर्दाहरूको पर्खाल बनाए। दक्षिणति एक सय हात लामो पर्दाहरू पर्खाल बनाए। पर्दाहरू मिहीन सुती लुगाको बनाए।

10 बीसवटा खम्बाहरूले दक्षिण तिरको पर्दाहरूलाई सहारा दिएको थिए। ती खम्बाहरू बीसवटा काँसाका आधारहरूमाथि थिए। खम्बाहरू र पर्दाको डण्डाको निम्ति अंकुसेहरू चाँदीले बनिएका थिए।

11 आँगनको उत्तर तिर एक सय हात लामो पर्दाहरूको बार जस्तो थियो। त्यहाँ पनि बीसवटा खम्बाहरू र तिनीहरूलाई अडाउन बीसवटा खम्बाको निम्ति काँसाका आधारहरू थिए। खम्बा र पर्दाको डण्डाको निम्ति अंकुसेहरू चाँदीले बनिएका थिए।

12 आँगनको पश्चिम तिर पचास हात लामा पर्दाहरूको बार थियो। त्यहाँ दशवटा खम्बाहरू र दशवटा आधारहरू थिए। खम्बाहरू र पर्दाको लागि अंकुसहरू चाँदीका बनाएको थिए।

13 आँगनको पूर्व पट्टिको लम्बाई पचास हात थियो। आँगनको प्रवेशद्वार यही दिशामा थियो।

14 प्रवेशद्वारको एकापट्टि भएको पर्दाको पर्खालको लम्बाई पन्ध्र हात थियो। त्यता पट्टि तीनवटा खम्बा र तीनवटा आधारहरू थिए।

15 प्रवेशद्वारको अर्को तिरको पर्खालको लमाई पनि पन्ध्र नै थियो। त्यहाँ पनि तीनवटा खम्बा र तीनवटा आधारहरू थिए।

16 आँगन वरिपरि लगाइएका पर्दाहरू मिहीन सुती लुगाले बनिएका थिए।

17 खम्बाको निम्ति आधारहरू काँसाको बनिएका थिए। अंकुसेहरू र पर्दाका डण्डाहरू चाँदीले बनिएका थिए। खम्बाकोमाथिल्लो भाग चाँदीले मोहोरिएको थियो। आँगनमा लगाइएका सबै खम्बाका पर्दामा चाँदीको डण्डाहरू लगाइएका थिए।

18 आँगनको मूलद्वारमा लगाइएका पर्दाहरू मिहीन सुती लुगाले बनिएको र रातो, बैजनी र निलो धागोले बुटा भएका थिए। पर्दाहरूमा बुटा बनाइएको थियो। आँगन वरिपरिका पर्दा बीस हात लामो र पाँच हात अग्ला थिए।

19 यो पर्दालाई काँसाको आधारमा उभ्याइएका चारवटा खम्बाहरूमा अंकुसेहरू थियो। खम्बाहरूसित लगाइएको अङ्कुसेहरू चाँदीका थिए। पर्दाका डण्डाहरू र खम्बाका शिरमा चाँदीले मोहोरिएका थिए।

20 पवित्र पालको र आँगन वरिपरि लगाइएका पर्दाका कीलाहरू काँसाले बनिएका थिए।

21 पवित्र पालमा प्रयोग गरिएका सबै चीजहरूको सूची बनाउन मोशाले लेवी मानिसहरूलाई आज्ञा दिए। जस्तै करारको मण्डप हास्तका छोरो ईतामार त्यो सूची बनाउने मानिस थियो।

22 यह्दा वंशको नाति अनि ऊरीका छोरो बजलेलले प्रत्येक चीज मोशालाई परमप्रभुले दिनु भएको आज्ञा अनुसार बनाए।

23 दान वंशको अर्हीसामाकको छोरो ओहोलीआबले पनि उसलाई सहायता पुर्याए। ओहोलीआब एक शिल्प कर्मी तथा चित्रकार थिए। ऊ पनि मसिनो सुतीको कपडा अनि निलो, बैजनी अनि रातो धागोले बुटा बुन निपुण थिए।

24 पवित्र स्थान निर्माण गर्न उनन्तीस तोडा र सात सय तीस शेकेलभन्दा ज्यादा सुन परमप्रभुलाई बलिदानको रूपमा भेटी चढाए। (यो ओजोन मन्दिरका अधिकारी अनुसार थियो।)

25 सबै गन्ती गरिएका मानिसहरूले लगभग एक सय तोडा अङ्ग्रे एक हजार सात सय पचहत्त शेकेल चाँदीहरू चढाए। (अधिकारीहरू द्वारा गरिएको ओजोन)

26 त्यहाँ छ लाख तीन हजार पाँच सय पचास जना मानिसहरू (बीस वर्ष अथवा त्यो भन्दा ज्यादा उमेर मानिसहरूको गन्ती गरिएको थियो।) प्रत्येक मानिसले अधिकारीले प्रयोग गरेको ओजोन अनुसार आधा शेकेल चाँदी तिर्नु पर्थ्यो।

27 परमप्रभुको पवित्र पाल अनि पर्दाहरूको निम्ति एक सय आधारहरू बनाउँदा तिनीहरूले एक सय तोडा चाँदी प्रयोग गरे। तिनीहरूले प्रत्येक आधारको निम्ति एक तोडा चाँदी खर्च गरे।

28 थोरैभन्दा थोरै सत्र सय पचहत्त शेकेल चाँदी पर्दाको निम्ति अंकुसेहरू बनाउन र खम्बाहरू मोहोर्न प्रयोग गरे।

29 अनि सत्तर तोडा अनि दुइ हजार चार सय शेकेल काँसा भन्दा वेशी परमप्रभुका निम्ति चढायो।

30 त्यो काँसा भेट हुने पालको प्रवेशद्वारको आधारहरू बनाउनमा प्रयोग गरे। तिनीहरूले पीतलको वेदी, काँसाको जाली र वेदीमा चाहिने समानहरू बनाए।

31 काँसा आँगन वरिपरि र प्रवेश द्वारको पर्दाहरूको निम्ति आधारहरू बनाउन पनि प्रयोग गरे। अनि पवित्र पालको कीलाहरू र आँगन वरिपरिका पर्दाको कीलाहरू बनाउँदा पनि प्रयोग गरे।

39

पूजाहारीहरूका विशेष पोशाकहरू

1 पूजाहारीहरूले पवित्र स्थानमा सेवा गर्दा लगाउने विशेष लगाहरू बनाउदा ती चित्रकारहरूले निलो, बैजनी अनि राता धागोको प्रयोग गरे। परमप्रभुले मोशालाई आज्ञाहरू दिए अनुसार तिनीहरूले हास्रनको निम्ति विशेष लगाहरू बनाए।

एपोद

2 तिनीहरूले एपोद सुनको धागो, मिहीन सुतीको लुगा अनि निलो, बैजनी र रातो धागोले बनाए।

3 तिनीहरूले सुनलाई पिटेर पातलो च्याप्टो पारे अनि त्यसलाई काटेर धागो बनाए। तिनीहरूले यी धागोलाई दक्षतापूर्वक मसिनो सुतीको लुगा अनि निलो, बैजनी र रातो धागोहरूसित मिलाएर काम गरे।

4 तिनीहरूले एपोदको निम्ति काँचको टुक्राहरू बनाए अनि एपोदको दुइवटा छेऊ बाँधिदिए।

5 एपोद जस्तै तिनीहरूले यो मिहीन सुती लुगा सुनको धागो, निलो बैजनी अनि रातो धागोले बनाए। तिनीहरूले यसलाई परमेश्वरले मोशालाई आज्ञा दिनु भए अनुसार बनाए।

6 ती शिल्पकारहरूले एपोदको सुनको घेराहरूमा गोमेद पनि लगाए। त्यसका मणिहरूमा तिनीहरूले इस्राएलीहरूको छोराको नाउँ कुँदै।

7 तिनीहरूले यी मणिहरू एपोदको कुमका टुक्राहरूमा जोडिदिए। यी मणिहरूले परमेश्वरलाई इस्राएलीहरूको सम्झना गराउँछन्। तिनीहरूले त्यही गरे जो परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा दिनु भएको थियो।

न्यायको छाती-पाता

8 तब तिनीहरूले न्यायको थैली बनाए। एपोद झैं यो निपुणता पूर्वक बनाए। यो सुनको धागो, मसिनो मिहीन सुती लुगा, निलो, बैजनी र रातो धागोले बनाइएको थियो।

9 न्यायको छाती-पाता वर्गादार जेब बनाउन पट्टाएर आधा बनाइएको थियो। यो एक बिता लामो अनि एक बिता चौडाको थियो।

10 त्यसपछि कर्मीहरूले न्यायको छाती-पातामाथि सुन्दर रत्नहरूको चार लहर गरी मणि लगाए। पहिलो लहरमा माणिक, पुष्पराज र पन्ना थियो।

11 दोस्रो लहरमा नीर लाल हीरा थियो।

12 तेस्रो लहरमा धमकान्त, सूर्यकान्त र र्मत्सि थियो।

13 अनि चौथोमा लहर पिरोज, गोमेद र स्फटिकको थियो। यी मणिहरू सुन कुँदिएका थिए।

14 न्यायको छाती-पाता भित्र बाह्रबटा रत्नहरू थिए। त्यहाँ एउटा रत्न इस्राएलीको प्रत्येक वंशका निम्ति थियो। प्रत्येक इस्राएलीको नाउँ एउटा रत्नमाथि खोपिएको थियो।

15 न्यायको छाती-पाताको निम्ति कर्मीहरूले शुद्ध सुनका दुइवटा साङ्गली बनाए। ती साँड्गलीहरू डोरी झैं बटारिएका थिए।

16 तिनीहरूले सुनको दुइवटा मुन्द्रीहरू बनाए न्यायको थैली दुइ कुनामा अड्काए। तिनीहरूले सुनको दुइवटा घेराहरू (कुनामाथि एपोदको लागि टुक्राहरू) बनाए।

17 तिनीहरूले थैलीको कुनाहरूमा सुनको मुन्द्रीहरूसबाट साँड्गली हाले।

18 तिनीहरूले सुनको साँड्गलीको अर्को पट्टिको अन्त कुमको जोडेको घेरा सुनमा लगाए। तिनीहरूले यो एपोदको अधिल्लो भागमा बाँधे।

19 तिनीहरूले न्यायको छाती-पातामा अन्य दुइ कुनामा अरू दुइवटा सुनको मुन्द्रीहरू जोडे। यो एपोदको छेउमा न्यायको छाती-पाताको किनारा भित्रपट्टि थियो।

20 तिनीहरूले सुनका दुइवटा मुन्द्रीहरू एपोदको काँचको टुक्रामा लगाए। यो मुन्द्रीहरू गाँसिने ठाउँको छेउमा पेटीको अलिकतिमाथि थियो।

21 त्यसपछि तिनीहरूले न्याय थैलीमाथिको मुन्दीहरूदेखि एपोदमाथिको मुन्दीहरू बाँध्न निलो डोरी प्रयोग गरे। यसप्रकारले न्याय थैली एपोदसित बलियोसंग बाँध्न सकिन्थ्यो। तिनीहरूले प्रत्येक चीज परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएको आज्ञा अनुसार नै गरे।

पूजाहारीहरूको निम्ति अन्य पोशाकहरू

22 त्यसपछि तिनीहरूले एपोदको निम्ति लबेदा बनाए। निपुण शिल्पकारले बुनेको निलो लुगाबाट तिनीहरूले यो लबेदा बनाए।

23 लबेदाको बीचमा तिनीहरूले एउटा दुलो पारे अनि त्यस दुलोको वरिपरि एउटा लुगाको टुक्रा लगाएर सिलाए जसले गर्दा त्यो दुलोको छेऊ नच्यातियोस।

24 तिनीहरूले मसिनो गरी बाटेको सुतीको लुगा अनि निलो, बैजनी अनि राता धागाहरू प्रयोग गरेर सबै लुगाको फेरा वरिपरि दारिमहरू बनाए।

25 फेरि तिनीहरूले शूद्र सुनका घण्टीहरू बनाए अनि तिनीहरूले ती घण्टीहरूलाई लुगाको फेरोमा दारिमहरूको बीचमा झुण्डाइदिए।

26 परमप्रभुले मोशालाई दिनु भएको आज्ञा अनुसार नै तिनीहरूले घण्टीहरू अनि दारिमहरू एकपछि अर्को गर्दै पोशाकको फेरोमा वरिपरि झुण्डाइदिए।

27 निपुण शिल्पकारहरूले हासन र तिनका छोराहरूको निम्ति कमेजहरू बुने। यी कमेजहरू मसिनो सुती कपडाबाट बनिएका थिए।

28 ती शिल्पीहरूले मसिनो सुती लुगाले फेटाहरू पनि बनाए। टोपी अनि भित्री लुगाहरू पनि तिनीहरूले मिहीन सुती लुगाबाट बनाए।

29 जस्तो मोशालाई परमप्रभुले आज्ञा दिनु भएको थियो, तिनीहरूले मसिनो सुतीको लुगा, निलो, बैजनी अनि रातो कातेको धागो लगाएर बुट्टा भरेको पेटी बनाए।

30 तब तिनीहरूले शूद्र सुनबाट पवित्र मुकुटमा लगाउने पातो बनाए त्यस पातोमाथि यी शब्दहरू खोपे: परमप्रभुको निम्ति पवित्र।

31 तिनीहरूले पातोलाई निलो डोरीले बाँधे, तब तिनीहरूले निलो डोरीले फेटामा बाँधे परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा दिए जस्तै गरे।

मोशा पवित्र पाल निरीक्षण गर्छन्

32 परमप्रभुले आज्ञाहरू दिनु भए अनुसार नै इस्राएलीहरूले पवित्र पाल, अर्थात् भेट हुने पाल निर्माण समाप्त गरे।

33 तब तिनीहरूले समाप्त भएका सबै कुराहरू मोशाकहाँ ल्याए जस्तै पवित्र पाल अनि पालहरू भित्रको सबै चीजहरू अंकुसेहरू, बारहरू, फल्याकहरू र आधार खम्बाहरू। तिनीहरूले मोशालाई पाल छोप्न रातो रङ्गाले रङ्गाएको भेडाको छालाले बनाएको छत देखाए।

34 तिनीहरूले मोशालाई बाखाको सुकेको रातो छालाले बनिएको पाल छोप्ने सील छालाबाट बनाइएको पर्दा देखाए। अनि तिनीहरूले अति पवित्र स्थानको प्रवेशद्वार ढाक्ने पर्दा पनि मोशालाई देखाए।

35 तिनीहरूले मोशालाई करारको सन्दूक देखाए। तिनीहरूले तिनलाई सन्दूक बोक्ने डण्डाहरू, सन्दूकको कृपा-आसान पनि देखाए।

36 तिनीहरूले उनलाई टेबल अनि यसको सबै भाँडा बर्तनहरू र विशेष रोटी पनि देखाए।

37 तिनीहरूले मोशालाई शूद्र सुनले बनिएको सामदान दियोहरू, सामदानको निम्ति प्रयोग गरिने सबै सामानहरू अनि बर्तीहरू बालनको निम्ति तेल देखाए।

38 तिनीहरूले मोशालाई सुनको वेदी, अभिषेक गर्ने तेल, सुगन्धित धूप पालमा जाने द्वार र ढाक्ने पर्दा पनि देखाए।

39 तिनीहरूले उनलाई काँसाको वेदी, काँसाको कोरेसो अनि (वेदी बोक्न प्रयोग हुने) डण्डाहरू देखाए। तिनीहरूले उनलाई वेदीमा प्रयोग गरिने प्रत्येक चीजहरू देखाए तिनीहरूले उसलाई हात खुट्टा धुने कचौरा अनि यसको आधार देखाए।

40 तिनीहरूले मोशालाई आँगनको निम्ति पर्दाहरू, यसको खम्बाहरू, खम्बाको आधारहरू, आँगनको प्रवेशद्वारका निम्ति पर्दा र डोरीहरू, पाल-कीलाहरू अनि पवित्र स्थान जुन भेट हुने पाल हो त्यहाँ चाहिने सबै चीजहरू देखाए।

41 त्यस पवित्र क्षेत्रमा सेवा गर्ने पूजाहारीहरूका निम्ति जुन तिनीहरूले बुनेर बनाएका पोशाकहरू थिए ती मोशालाई देखाए। तिनीहरूले हसन उसका छोरीहरूका निम्ति बनाइएका विशेष पोशाकहरू पनि मोशालाई देखाए। ती लुगाहरू तिनीहरूले पूजाहारी भाई सेवा गर्दा लाउनु पर्दथ्यो।

42 इस्राएली मानिसहरूले प्रत्येक चीज नै परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएको आज्ञा अनुसार गरे।

43 जब मोशाले प्रत्येक चीजहरू परमप्रभुले आज्ञा गरे अनुसार मानिसहरूले बनाएको देखे, उनले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिए।

40

मोशा पवित्र पाल स्थापना गर्छन्

- 1 तब परमप्रभु मोशालाई भन्नु हुन्छ,
- 2 “पवित्र पाललाई जुन भेट हुने पाल पनि भनिन्छ पहिलो महीनाको पहिलो दिन स्थापना गरिनु पर्छ।
- 3 पवित्र पालभित्र करारको सन्दूक राखेर त्यसलाई पर्दाले ढाकिदेऊ।
- 4 त्यसपछि टेबल ल्याऊ र त्यसमाथि राखिनु पर्ने प्रत्येक चीज राख। सामदानलाई पालभित्र ल्याऊ अनि त्यसमा दियोहरू जलाऊ।
- 5 धूप चढाउनलाई सुनको वेदीको पालभित्र राख। वेदीलाई करारको सन्दूक अघि राख। तब पवित्र पालको प्रवेशद्वारमा पर्दा लगाऊ।
- 6 “तब होम बलिको लागि पवित्र पालको प्रवेशद्वारमा जसलाई भेट हुने पाल पनि भनिन्छ वेदी राख।
- 7 भेट हुने पाल र वेदीको बीचमा बाटा राख। त्यस बाटामा पानी हाल।
- 8 आँगनको वरिपरि पर्दाको पर्खाल लगाऊ। तब आँगनको प्रवेश द्वारको अघि पर्दा लगाऊ।
- 9 “अभिषेक गर्ने तेल लिएर पाल तथा त्यसमा भएका प्रत्येक चीजलाई अभिषेक गर। यदि तिमीले ती सबै चीजमा अभिषेक तेलले अभिषेक गरेर तिनीहरू सबैलाई पवित्र पार्नेछौ।
- 10 होमबलिको वेदीमाथि अनि वेदीको निम्ति प्रयोग गरिने सबै चीजहरूमा तेल छर्क। यसले ती सबै चीजहरूलाई पवित्र अनि वेदी अति पवित्र बनाउँछ।
- 11 बाटा र त्यस मुनिको आधार पवित्र पार्न तिनीहरूमाथि अभिषेक गर।
- 12 “हास्र र तिनका छोराहरूलाई भेट हुने पालको प्रवेश द्वारमा ल्याएर पानीले नुहाउन लगाऊ।
- 13 त्यसपछि हास्रलाई विशेष लुगा लगाई पवित्र पार्न तेलले अभिषेक गर। त्यसपछि उसले पूजाहारी भई मेरो सेवा गर्न सक्छ।
- 14 त्यसपछि उसका छोराहरूलाई लुगा लगाई देऊ।
- 15 छोराहरूलाई पनि बुबालाई गरेकै प्रकारले अभिषेक गरिदेऊ। तब तिनीहरूले पनि पूजाहारी भई मेरो सेवा गर्न सक्छन्। जब तिमी तिनीहरूलाई अभिषेक गर्छौ तब तिनीहरू पूजाहारी हुन्छन्। भविष्यमा पनि त्यो परिवार पूजाहारी नै भइरहनेछ।”
- 16 परमप्रभुले आज्ञा गर्नु भए अनुसार नै मोशाले प्रत्येक चीज गरे।
- 17 त्यसकारण पवित्र पाल ठीक समयमा स्थापन गरियो। इस्राएलीहरूले मिश्र छोडेको यो दोस्रो वर्षको पहिलो महीनाको पहिलो दिन थियो।
- 18 मोशाले पवित्र पाल स्थापित गरे। तिनले पहिले आधारहरू राखे अनि त्यसपछि आधारहरूमाथि फल्याकहरू राखे। तब उसले बार र तत्काहरू भित्र लगाएर अनि खम्बाहरू ठड्याए।
- 19 तब मोशाले पवित्र पालमाथि कृपा-आसान राखे परमप्रभुले दिनु भएको आज्ञा अनुसार तिनले यसो गरे।
- 20 मोशाले करार पत्र पवित्र सन्दूकभित्र राखे। मोशाले सन्दूकमाथि डण्डाहरू राखे अनि ढकनीले ढाके।
- 21 तब मोशाले पवित्र सन्दूक पवित्र पालभित्र राखे अनि यसको अघि पर्दा झण्डाइदिए। यस प्रकारले पर्दा पछाडी करारको सन्दूकलाई तिनले सुरक्षित पारे। तिनले परमप्रभुले दिनु भएको निर्देशन अनुसार गरे।
- 22 तब मोशाले भेट हुने पालमा टेबल राखे। यो तिनले पवित्र सन्दूकको उत्तर तिर राखे। यो तिनले पवित्र पालभित्र पर्दाको अघाडी राखे।
- 23 तब उनले टेबलमाथि परमप्रभुको सामने रोटी राखे। तिनले परमप्रभुले तिनलाई दिनु भएको आज्ञा अनुसार यसो गरे।
- 24 उनले सामदान भेट हुने पालको दक्षिण भागमा टेबलको अघाडी राखे।
- 25 उनले परमप्रभुको अघि दियोहरू बाले। तिनले यी सब कामहरू परमप्रभुले तिनलाई दिनु भएको आज्ञा अनुसार गरे।
- 26 तब तिनले सुनको वेदी भेट हुने पाल भित्र राखे। वेदी पर्दाको अघिल्लातिर राखे।
- 27 तब तिनले वेदीमा सुगन्धित धूप बाले। उनले यो परमप्रभुले दिनु भएको आज्ञा अनुसार गरे।
- 28 तब मोशाले पवित्र पालको प्रवेश द्वारमा पर्दा लगाए।
- 29 मोशाले होमबलिहरूका निम्ति वेदीलाई पवित्र पालको, (जसलाई भेट हुने पाल पनि भनिन्छ) प्रवेशद्वारमा राखे। उनले वेदीमाथि होमबलि र अन्नबलिहरू चढाए। उनले यो सबै परमप्रभुले आज्ञा गरे अनुसार नै गरे।
- 30 तब मोशाले बाटा भेट हुने पाल र वेदीको माझमा राखे। तिनले बाटामा हात धुनलाई पानी पनि राखे।
- 31 मोशा, हास्र र तिनका छोराहरूले आफ्नो हात-खुट्टा धुन यो बाटामा प्रयोग गरे।

32 तिनीहरू भेट हुने पालमा पस्दा प्रत्येक पल्ट आफ्नो हात-खुट्टा धोए अनि त्यसरी नै तिनीहरू वेदी सामने जाँदा पनि हात-खुट्टा धोए। तिनीहरूले परमप्रभुले आज्ञा गरे अनुसार यसो गरे।

33 मोशाले पवित्र पालको आँगन वरिपरि पर्दा लगाए। तिनले आँगनमा वेदी राखे। अनि आँगनको प्रवेशद्वारमा पर्दा लगाए। मोशाले यी सबै काम समाप्त गरे।

परमप्रभुको महिमा

34 भेट हुने पाललाई बादलले ढाक्यो र परमप्रभुको महिमाले पवित्र पाल परिपूर्ण भयो।

35 बादल त्यहाँ बसेकोले र पवित्र पालभित्र परमप्रभुको महिमा भरिएकोले मोशा भेट हुने पालभित्र जान सकेनन्।

36 जब बादल पवित्र पालबाटमाथि उठ्थ्यो इस्राएलीहरूले आफ्नो यात्रा शुरू गर्थे।

37 तर जब बादल पवित्र पालबाटमाथि उठ्दैनथ्यो भने मानिसहरू हिंड्ने चेष्टा गर्दैनथे। तिनीहरू बादलमाथि नउठ्नुजेलसम्म एकै ठाउँमा बसिरहन्थे।

38 यसर्थ दिउँसो पवित्र पालमाथि परमप्रभुको बादल रहन्थ्यो अनि राती बादलमा आगो देखिन्थ्यो। यसर्थ जब यात्रा गर्थे समस्त इस्राएलीहरू बादल देख्न सक्थे।

लेवीहस्क पुस्तक

बलिदानहस्क अनि भेटीहस्क

1 परमप्रभुले मोशालाई भेट हुने पालबाट भन्नुभयो,

2 “इसाएली मानिसहरूलाई भन जब तिनीहरू मध्ये कुनै मानिसले परमप्रभुको निम्ति बलि चढाउँछ भने, त्यो तिनीहरूको आफ्नो गाई-गोरू तथा भेडा-बाख्राहरूको बगालबाट हुनुपर्छ।

3 “यदि उसले गोरू होमबलि चढाउँछ भने, त्यो निष्खोट बाछो हुनुपर्छ। उसले बाछो भेट हुने पालको ढोकामा चढाउनु पर्छ जसले गर्दा त्यो परमप्रभुलाई ग्रहण योग्य हुनेछ।

4 उसले आफ्नो पापको प्रायश्चित्तको निम्ति मारिन लागेको पशुमाथि आफ्नो हात राख्नु पर्छ। अनि परमप्रभुले त्यस व्यक्तिलाई शूद्र गराउन होमबलि ग्रहण गर्नुहुनेछ।

5 “पछि त्यो बाछो परमप्रभुको सामुन्ने मारोस् तब हास्कनका पूजाहारी छोराहरूले भेट हुने पालको ढोका नजिक भएको वेदी वरिपरि त्यसको रगत छर्किउन्।

6 तब त्यो बाछो अथवा पशुको छाला काढेर त्यसलाई टुक्रा-टुक्रा पारियोस्।

7 तब पूजाहारी हास्कनका छोराहरूले वेदीमा दाउराहरू मिलाएर आगो सल्काउन्।

8 हास्कनका छोराहरू अर्थात् पूजाहारीहरूले वेदीमा बलेको आगोमाथि बाछो अथवा पाठोको टाउका टुक्राहरूको बोसो वेदीको आगोको दाउरा माथि मिलाएर राखुन्।

9 त्यसपछि पूजाहारीले त्यस पशुको खुट्टाहरू र त्यसको भित्रि भागहरू पानीले पखालोस् र ती सबै पूजाहारीले आगोद्वारा वेदीमा जलाओस् यो आगोद्वारा परमप्रभुलाई मन पर्ने सुगन्धित होमबलि समर्पण गरिएको हुनेछ।

10 “यदि उसको भेटी पशु हो भने, पाठो अथवा थुमा निष्खोट हुनुपर्छ। जब बलिदानहस्क चढाउँदा उसले पाठो अथवा बोका चढाउनुपर्छ।

11 उसले वेदीको उत्तरपट्टि परमप्रभुको सामुन्ने त्यो काटेर मारोस् अनि पूजाहारी हास्कनका छोराहरूले त्यसको रगत वेदीको वरिपरि सबैतिर छर्कुन्।

12 तब त्यो बलि टुक्रा-टुक्रा पारेर काटोस् आन्दा-भुँडी र अघि पछिका खुट्टाहरू पखालोस् अनि वेदीको दाउराको आगोमा पूजाहारीहरूले ती टुक्राहरू, बोसो र टाउको जलाओस्।

13 त्यसपछि उसले आन्दा-भुँडी र अघि पछिका खुट्टाहरू पानीले पखालोस् र पूजाहारीहरूले ती सबै आगोमा जलाएर भष्म गरोस्। त्यही बलि परमप्रभुको निम्ति सुगन्धित होमबलि हुनेछ।

14 “यदि ऊ चरा बलिको रूपमा चढाउँछ भने, त्यो होमबलि ढुकुर अथवा परेवा हुनुपर्छ।

15 पूजाहारीले त्यो बलि वेदीमा ल्याएर टाउको निमोठेर चुँडाओस् र वेदीमा जलाओस्, अनि त्यस परेवाको रगत वेदी भएको ठाउँमा निकाली देओस्।

16 त्यसपछि उसले त्यसको गलामा भएको खाद्य थैली* निकालोस् अनि वेदीको पूर्वपट्टि खरानी भएको ठाउँमा पर्याँकोस्।

17 त्यसपछि त्यसलाई पूजाहारीले नटुक्राइकन परेवाको बीचबाट चिरोस् अनि पूजाहारीले त्यो बलि वेदीमा राखिएको आगोको दाउरामाथि जलाउन राखोस्। यो पनि परमप्रभुको निम्ति सुगन्धित होमबलि हो।

2

अन्नबलिहस्क

1 “जब कोही मानिस परमप्रभुलाई अन्नबलिको केही बलि चढाउँछ भने त्यो बलि मसिनो पीठोको होस्। त्यसमा तेल खन्याएर पूजाहारीले सुगन्धित धूप हालोस्।

2 तब उसले त्यो बलि हास्कनका छोराहरूकहाँ ल्याउनु पर्छ अनि पूजाहारीले एक मुट्टी मसिनो अन्नको पीठो, तेल अनि त्यसबाट धूप झिक्नु पर्छ अनि वेदीमा परमप्रभुलाई चढाउने सम्झना भेटीको रूपमा यसलाई चढाउनु पर्छ। यो आगोद्वारा चढाउने भेटी हो अनि यसको वासनाले परमप्रभुलाई प्रसन्न पार्छ।

3 बाँकी रहेको अन्नबलि परमप्रभुको अत्यन्तै पवित्र उपहार स्वरूप हास्कनका छोराहरूका निम्ति रहोस्।

* 1:16: खाद्य थैली चरा-चुरूङ्गीले चारो खोंदा पहिले गलामा जम्मा हुने थैली।

पकाएको अन्नबलिहरू-

4 “यदि तिमी चूलामा पकाएको अन्नबलि चढाउँछौ भने, तेलमा मुछेको अखमिरी मसिनो पिठोको फुलौरा अथवा तेल हालेको अखमिरी रोटी होस्।

5 यदि तिम्रो अन्नबलि तावामा पकाएको अन्नबलि भए त्यो तेलमा मुछेको अखमिरी मसिनो पीठोको होस्।

6 त्यो मसिनो गरी पिधेर टुक्राउन अनि त्यसमा तेल खन्याऊ। त्यही अन्नबलि हो।

7 यदि तिमी अन्न भेटील्याउँछौ जो तावामा भूटिएको छ भने यो तेलसित मिसाइएको मसीनो पीठो हुनु पर्छ।

8 “जब तिमिले यी कुनै अन्नबलिहरूबाट बनाइएको परिकार ल्याउँछौ त्यो पूजाहारीलाई देऊ र त्यो पूजाहारीले वेदीमा चढाओस्।

9 पूजाहारीले अन्नभेटीको केही भाग छुट्टयाउनुपर्छ अनि यसलाई स्मरणीय भेटीको रूपमा जलाउनुपर्छ, अनि वेदीमा परमप्रभुलाई सुगन्धित भेटीको रूपमा चढाउनु पर्छ।

10 अन्नबलिबाट रहेको भाग हासून र तिनका छोराहरूको निम्ति हुनुपर्छ। परमप्रभुको निम्ति यो आगोद्वारा चढाएको बलि अति पवित्र हो।

11 “तिमिले खमीर भएको कुनै पनि अन्नबलि परमप्रभुलाई चढाउनु हुँदैन अथवा महबाट बनिएको परमप्रभुको निम्ति उपहार आगोमा जलाउनु हुँदैन। (यहाँ भनिएको मह हुन सक्छ मौरीको नभई फूलहरूको रस हुनसक्छ।)

12 तिमिहरू वर्षको पहिलो बालीबाट खमीर र मह चढाउन सक्छौ, तर त्यो बलि भेटीलाई सुगन्धित भेटीबनाउन जलाउनु हुँदैन।

13 तिमिले प्रत्येक अन्नबलिमा नूनहालेर ल्याउनुपर्छ। परमेश्वरसित गरेको नूनको करार तिम्रो अन्नबलिबाट हराउनु हुँदैन। तिमिले आफ्नो बलि नूनसँगै ल्याउनुपर्छ।

अगौटै फलहरूबाट अन्नबलि

14 “यदि तिमिहरू वर्षको अगौटै बालीबाट परमप्रभुलाई भेटी चढाउँछौ भने तिमिहरू पहिले बालीको ताजा अन्नको अधिल्लो भागलाई पिधेर अन्न पकाएको भेटी बनाउनु पर्छ।

15 तिमिले त्यसमा तेल अनि सुगन्धित धूप लगाउनुपर्छ। यो अन्नबलि हो।

16 पूजाहारीले परमप्रभुको निम्ति सबै धूपसित पिधेको अन्नबाट तयार गरेको भेटीको केही भाग तेलसित मिसाएर स्मारकको रूपमा जलाउनु पर्छ।

3

मेलबलि

1 “यदि उसको बलि मेलबलिको निम्ति हो भने गाई-गोरू मध्येको हुनुपर्छ। तर पशु चाही निष्खोट होस्।

2 अनि उसले आफ्नो हात त्यस पशुमाथि राखोस् अनि भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा त्यसलाई मारोस् र पूजाहारी हासूनका छोराहरूले वेदीको वरिपरी त्यसको रगत छर्कोस्।

3 आगोद्वारा उसले मेलबलिबाट परमप्रभुको निम्ति खाद्य उपहार स्वरूप आन्द्रा भुँडी ढाकने बोसो र आन्द्रामाथि हुने सबै बोसो।

4 दुइटै मृगौला र त्यस माथिको बोसो र कम्मर छेउको बोसो अनि मांसपेशीमा भएको बोसो अनि कलेजामाथिको गर्मजाल समेत झिकेर चढाओस्।

5 तब हासूनका छोराहरूले वेदीको आगोमाथि बोसो होमबलिसित यो जलाओस्। आगोद्वारा चढाइएको यो परमप्रभुको निम्ति सुगन्धित बलि हो।

6 “यदि उसको मेलबलि कै भेटी हो भने आफ्ना भेडा अथवा एउटा आफ्ना बाखाको बगालहरूबाट हो भने त्यो निष्खोट हुनुपर्छ चाहे यो पाठो अथवा पाठी होस्।

7 यदि उसले थुमा बलि चढाउँदैछ भने त्यो परमप्रभुअधि ल्याउनुपर्छ।

8 तब उसले आफ्नो हात त्यो बलि दिइने पशुको टाउकोमाथि राखोस् र यसलाई भेट हुने पालको प्रवेशद्वारअधि मारीदिओस्। हासूनका पूजाहारी छोराहरूले त्यसको रगत वेदीको वरीपरि सब ठाउँमा छर्किउन्।

9 तब परमप्रभुलाई आगोबाट चढाएको मेलबलिबाट उसले मेरूदण्डबाट सम्पूर्ण पूच्छरको बोसो, पशुको भित्र भागहरूलाई छोपेको बोसो निकाल्नु पर्छ।

10 दुइवटा मृगौला र त्यस माथिको बोसो कम्मर छेउको निकाल्नु पर्छ। छेउको बोसो अनि मृगौलासहित कलेजा छोप्ने मासु निकालोस्।

11 तब पूजाहारीले वेदीमाथि भोजन स्वरूप त्यो जलाओस्। यो परमप्रभुको निम्ति भोजन बलि हो।

12 “यदि उसको बलि एउटा बाखा हो भने उसले त्यो परमप्रभुको सामुन्ने चढाओस्।

13 तब उसले आफ्नो हात त्यसको टाउकोमाथि राखोस् अनि भेट हुने पालको अधि त्यसलाई मारीदिओस्। अनि हास्रनका छोराहरू पूजाहारीले वेदीको वरीपरि त्यस बलिको रगत छर्किउन्।

14 तब उसले उसको आफ्नो बलिबाट परमप्रभुको निम्ति आगोद्वारा चढाओस्, आन्द्रा-भुँडी छोप्ने बोसो र आन्द्रामाथिको सबै बोसो,

15 दुइवटा मिगौला अनि त्यस माथिको बोसो, डँडाल्नु माथिको माँसपेशी, कलेजा माथिको उपांग कलेजासितै झिकेर चढाओस्।

16 अनि पूजाहारीले सबै बोसो परमप्रभुको निम्ति वेदीमाथि मीठो वासनाको रूपमा जलाउनुपर्छ। यो परमप्रभुको निम्ति अन्न बलि हो।

17 यो नियम तिमीहरूका सन्तानहरू र हृजेलसम्म सधैँ रहिरहनेछ जुनसुकै ठाउँमा तिमीहरू बस्छौ। तिमीहरूले बोसो खानु हुँदैन अथवा रगत पिउनु हुँदैन।”

4

संभोगले भएका पापहरूको निम्ति बलिहरू

1 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

2 “इस्राएलका मानिसहरूलाई भन: जब एउटा मानिसले नजान्दा पाप गरे अनि परमप्रभुका आज्ञाहरूमा नगर्नु भनेको कुनै काम गर्छ भने, त्यस मानिसले तलका कुराहरू गर्नु पर्छ।

3 “यदि कुनै अभिषिक्त पूजाहारीले ल्याउछ भने पाप गरेर कर्म गर्छ जसले मानिसहरूमाथि दोष लाग्छ उसले एउटा निष्वोट जवान सँढे उसको पाप प्रायश्चित्तको निम्ति परमप्रभुलाई चढाउनु पर्छ।

4 अनि उसले सँढेलाई परमप्रभुअधि भेटहुने पालको प्रवेशद्वारमा ल्याउनु पर्छ अनि त्यस सँढेको टाउकोमाथि आफ्नो हात राख्नु पर्छ परमप्रभुअधि त्यसलाई मार्नु पर्छ।

5 त्यसपछि अभिषिक्त भएको पूजाहारीले बलि चढाइएको सँढेको रगत भेट हुने पालमा ल्याओस्।

6 त्यसपछि पूजाहारीले आफ्नो ओला रगतमा चोबोस् र अति-पवित्रस्थानको पर्दाअधि परमप्रभुको सामुन्ने रगत सात पल्ट छर्काओस्।

7 त्यसपछि पूजाहारीले धूपवेदीका सीङहरूमा रगतको केही अंश छर्किनु पर्छ जो भेट हुने पालमा परमप्रभुको सामुन्ने हुन्छ, अनि सँढेका रहल रगत भेटहुनेपालको प्रवेश द्वारको होमबलिको वेदीको आधारमा खन्याऊन्।

8 अनि उसले पाप बलिको सँढेबाट सबै बोसो निकाल्नु पर्छ। उसले भित्री भागहरूको चौरैतिर भएका त्यो बोसो अवश्यै निकाल्नु पर्छ।

9 दुवै मृगौलाहरू अनि तिनीहरूका बोसो अनि मांशपेशीको तल्लो भागमा भएको बोसो र कलेजोलाई ढाक्ने बोसो, उसले यसलाई मिगौलाहरू सितै पापबलिको सँढेबाट निकाल्नु पर्छ।

10 मेलबलिको सँढेबाट निकालिए जस्तै पापबलिको निम्ति चढाइएको सँढेबाट पनि सबै बोसोहरू निकालोस्। त्यसपछि पूजाहारीले त्यसलाई बलि होमबलिको वेदीमा जलाओस्।

11 तर सँढेको छाला, त्यसको मासु र टाउको, खुट्टा, आन्द्रा-भुँडी, गोबरसमेत,

12 अनि रहल सबै पालबाहिर खरानी थुपार्ने एउटा चोखो ठाउँमा ल्याउन पर्छ अनि दाउराको आगोमाथि त्यहाँ जलाउनु पर्छ।

13 “यदि समस्त इस्राएली मानिसहरूले नजान्दा नै भूल गर्छन् अनि तिनीहरूलाई थाहा हुँदैन तिनीहरूले परमप्रभुको कुनै आज्ञा पालन गरेनन् भने, तब तिनीहरू दोषी हुनेछन्।

14 जब तिनीहरूले परमप्रभुको आज्ञा विरुद्ध गरेको पाप चाल पाउँछन्, पापबलिको निम्ति तिनीहरूले बथानबाट एउटा सँढे बलि दिऊन्। त्यो सँढे तिनीहरूले भेट हुने पाल अगाडी ल्याउनपर्छ।

15 अनि समुदायको मुखियाहरूले सँढेको टाउकोमाथि आफ्नो हात राख्नु पर्छ अनि त्यसलाई परमप्रभुकोअधि मार्नु पर्छ।

16 तब अभिषिक्त भएका पूजाहारीले सँढेको रगतबाट केही लिएर भेट हुने पालमा ल्याओस्।

17 अनि पूजाहारीले आफ्नो ओला त्यस रगतमा डुबाएर परमप्रभु अगाडीको पर्दा सामुन्ने सात पल्ट छर्कियोस्।

18 अनि केही रगत वेदीको कुनामा राख्नु पर्छ जो भेट हुने पालमा परमप्रभुको अधि छ अनि रहल रगत होमबलिको वेदीमा अगेनोमा खन्याउनु पर्छ जो भेट हुने पालको प्रवेश हुन्छ।

19 अनि उसले सबै बोसो बलिबाट निकालेर वेदीमा जलाओस्।

20 उसले यो पापबलिलाई जसो गछ यसलाई पनि त्यसै गर्नुपर्छ, यसरी नै पूजाहारीले झ्याएली मानिसहरूको निम्ति प्रायश्चित्त गराउंछन् अनि तिनीहरूको पाप क्षमा हुन्छ।

21 पूजाहारीले सँढिलाई पालको बाहिर ल्याउनुपर्छ अनि यसलाई जलाउनुपर्छ जस्तो उसले पहिलो सँढिलाई गरेको थियो। सम्पूर्ण समुदायकालागि पापबलि हुनेछ।

22 “यदि कुनै शासकले अन्जानमा परमप्रभु उसको परमेश्वरका आदेशहरू उल्लंघन गर्छ भने दोषी हुन्छ,

23 अनि पछि आफ्नो दोष पता लगाउँछ, उसले आफ्नो पशुहरूको बथानबाट उपहार स्वस्फ भूले भूला भएको निषेधोत्तर बोका ल्याउनु पर्छ।

24 तब उसले आफ्नो हात त्यस बोकाको टाउकोमाथि राखोस् अनि होमबलि दिइने ठाउँमा त्यसलाई परमप्रभुकोअधि मारोस् यो शुद्धिकरणको बलि हो।

25 त्यसपछि पूजाहारीले त्यो पापबलिको केही रगत आफ्नो औलामा लियोस् र होमबलिको वेदीको कुनामा राखोस् अनि होमबलिको वेदीको आधारमा रगत खन्याओस्।

26 उसले पाठोको सबै बोसो बलिदान वेदीमा त्यसरी नै जलाउनु पर्छ जसरी मेलबलिको बोसो उसले जलाएको थियो। यस प्रकारले, उसले गरेको पापको निम्ति पूजाहारीले प्रायश्चित्त गर्नेछ अनि परमेश्वरले उसलाई क्षमा दिनुहुनेछ।

27 “यदि समुदायको कुनै मानिसले नजानेर पाप गरे अथवा परमप्रभुले दिनु भएको निषेधाज्ञाको विरोधमा काम गरे त्यो दोषी हुनेछ

28 अथवा यदि उसले गरेको पाप आफूले थाहा पाए तब उसले बगालबाट भुल्लै भुल्लो भएको एउटा बाख्राको निषेधोत्तर पाठी ल्याओस्।

29 तब आफ्नो पाप बलिको निम्ति उसले त्यस पाठीको टाउकोमा हात राखोस् अनि होमबलि हुने ठाउँमा मारोस्।

30 तब पूजाहारीले केही रगत औलाले लेओस् र होमबलिको वेदीको कुनामा लगाओस् र अरू सबै रगत वेदीको आधारमा खन्याओस्।

31 अनि मेलबलिमा गरिएको बलि झैं उसले त्यस बलिबाट सबै बोसो निकालोस्। पूजाहारीले परमप्रभुको निम्ति मिठो बासा दिनकालागि त्यो वेदीमा जलाओस्। यसरी पूजाहारीले त्यस मानिसलाई शुद्ध बनाउँछ अनि त्यसलाई क्षमा गरिनेछ।

32 “यदि कसैले उसको पापबलिको निम्ति भेडा ल्याउँछ भने, तब उसले निषेधोत्तर भेडाको पाठो ल्याउनु पर्छ।

33 उसले पापबलिको टाउकोमा आफ्नो हात राख्नु पर्छ अनि यसलाई त्यस ठाउँमा मारुं पर्छ जहाँ होमबलिकालागि बलिदान गरिन्छ।

34 तब पापबलिबाट, पूजाहारीले आफ्नो औलामा केही रगत लिनु पर्छ अनि होमबलिको वेदीको सिङहरूमा यसलाई राख्नु पर्छ अनि रहल रगतलाई वेदीको अगेनेमा खन्याउनु पर्छ।

35 तब उसले मेलबलि सम्पन्न गरिको थियो, पूजाहारीले पाठोबाट निकाल्नु पर्छ अनि परमप्रभुका लागि भेटीको रूपमा यसलाई जलाउँछ। यसरी पूजाहारीद्वारा त्यस मानिसको प्रायश्चित्त उसको पापको लागि सम्पन्न हुन्छ अनि त्यो मानिस पाप मुक्त हुनेछ।

5

विभिन्न संभोगका पापहरू

1 “यदि कसैले यस्तो प्रकारले पाप गरे जसमा त्यो मानिस आफ्नै आँखाले प्रत्यक्ष देखेको अथवा कानले सुनेको कुरोमा साक्षी भएर पनि भन्दैन भने ऊ त्यस कामको निम्ति पापी हो, अनि उसले त्यस पापको निम्ति सजाय भोग्नु पर्छ।

2 “अथवा कोही मानिस अशुद्ध चीज छुन्छ भने जंगली अथवा पाल्नु पशु अथवा उडने प्राणीको मृत देह छुन्छ, तर कुनै कारणवश त्यो उसले बिर्सन्छ भने त्यस कामको निम्ति ऊ दोषी अनि अशुद्ध बनिन्छ।

3 “एक जना मानिसले मानिएको अशुद्ध अथवा यस्तो कुनै चीज छुन्छ जसले उसलाई अशुद्ध बनाउँछ तर उसले थाहा पाउँदैन, तर जब त्यस मानिसले यस विषयमा थाहा पाउँछ तब उ दोषी हुनेछ।

4 “अथवा एकजना मानिसले केही राम्रो अथवा नराम्रो काम गर्ने प्रतिज्ञा गर्छ। उसले विचार अनि आफ्नो प्रतिज्ञा बिर्सन्छ। तर जब पछि उसले आफ्नो प्रतिज्ञाको सम्झना गर्छ, तब उसलाई दोषी ठहराइनेछ।

5 जब ऊ त्यस्तो कुनै कुरामा दोषी ठहरिन्छ भने, उसले कसरी पाप गर्‍यो त्यो स्वीकार गर्नुपर्छ।

6 अनि उसको पाप प्रायश्चित्तको निम्ति, उसले एउटा जवान भेडा अथवा बाख्राको पाठी उसको बथानबाट एउटा दोषबलि जस्तै परमप्रभु कहाँ ल्याउनु पर्छ। यस प्रकारले पूजाहारीले त्यो मानिसको पापबाट मुक्त गराउनको लागि प्रायश्चित्त कार्य गर्नेछ।

7 “यदि उसले आफ्नो दोषबलि चढाउन भेडा अथवा बाख्राको पाठीको व्यवस्था गर्न सक्तैन भने, उसले परमप्रभुलाई दोषबलि चढाउनलाई अथवा पापबाट मुक्त हुन र अर्को होमबलिको निम्ति एक जोडी परेवा अथवा हुकुर ल्याउनुपर्छ।

8 उसले त्यो ढुकुर अथवा पेरेवाको जोडी पूजाहारीकहाँ ल्याउनुपर्छ र पूजाहारीले एउटा चाँहि पहिले पापबलिको निम्ति चढाओस्। उसले त्यसको घाँटी अँट्टाएर टाउको निमोटोस तर त्यसलाई चुँढाई नहालोस्।

9 तब उसले पापबलिको केही रगत शुद्धताको निम्ति वेदीको पाटामा छर्कियोस अनि बाँकी रगत वेदीको आधारमा खँन्याई दियोस्। यो पापबलि हो।

10 त्यसपछि पूजाहारीले अर्का चाँहि ढुकुर पेरेवा नियमानुसार होमबलि चढाओस्। यस्तो प्रकारले पूजाहारीले त्यस पाप गर्ने मानिसलाई उसको पापबाट शुद्ध गराओस् अनि त्यो मानिसले क्षमा पाउँछ।

11 “यदि कुनै मानिसले दुईवटा ढुकुरहरू अथवा दुईवटा पेरेवाहरू किन्न सक्दैन भने। भने तब उसले आफ्नो पापबाट मुक्ति पाउनलाई आठ बटुको मिहिन पीठो चढाउनु पर्छ। उसले पीठोसित तेल मिसाउनु हुँदैन अनि कुनै सुगन्धित धूप पनि त्यसमा मिसाउनु हुँदैन किनभने त्यो भेटी पापबलि को हुनको निम्ति हुनुपर्छ।

12 उसले त्यो पिठो पूजाहारीकहाँ ल्याओस् अनि पूजाहारीले त्यसबाट सम्झना स्वरूप एक मुट्टी पीठो निकालेर परमप्रभुको निम्ति अग्निहोममाथि वेदीमा जलाओस्। यो पापबलि हो।

13 यस प्रकार पूजाहारीले त्यस व्यक्तिलाई उसले गरेको पापबाट क्षमा गराउनेछन्। बाँकी रहेको अन्न चाँहि पूजाहारीको निम्ति अन्नबलि जस्तै हुन्छ।”

14 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

15 “जब एकजना मानिसले परमप्रभुको पवित्र चीजहरू प्रति नजानेर भूल काम गर्छ, उसले आफ्नो पशुहरूको बथानबाट एउटा निष्खोट भेडा ल्याउनुपर्छ। भेडाको मोल आधिकारिक नाप अनुसार उसको

16 पवित्र चीजहरूसित गरेको पापको निम्ति उसले अपराध बीस प्रतिशत जोडेर फिर्ता दिनुपर्छ। अनि दोषबलिको भेडाद्वारा चढाएकोमा पूजाहारीले उसको पापको निम्ति प्रायश्चित्त गर्नेछ अनि उसलाई पाप क्षमा दिनेछ।

17 “जब कुनै व्यक्तिले परमप्रभुले नगर्नु भनेको कामगर्छ तर उसलाई त्यो थाहा हुँदैन, तब पनि त्यो मानिस दोषी हुनेछ।

18 तब उसले गरेको पापको ओजन बराबरको मूल्यमा एउटा निष्खोट भेडा पूजाहारीकहाँ दोष बलिको निम्ति ल्याउनुपर्छ। जुन पाप उसले नजानी गरेको थियो पूजाहारीले त्यसले गरेको पापबाट उसलाई क्षमा गराउनेछ।

19 यो एउटा दोषबलि हो, किनभने त्यो मानिस परमप्रभुअघि दोषी भएको छ।”

6

अरूको निम्ति दोषबलि

1 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

2 “जब एकजना मानिस परमप्रभुको विरुद्धमा पाप र विश्वासघात गर्छ अनि आफ्नो छिमेकीलाई धोका दिएर पापकर्म गर्यो कसैले राष्ट्र दिएको कुरा बन्धकमा राखेरको कुरा वा चोरको कुरा राख्छ अनि छिमेकीसँग झूट बोल्छ।

3 अनि यसरी ठगेको अथवा धोका दिएको अथवा अपहरण गरेकोमा आफू निर्दोष हुन झूटो स्वीकार गर्दैन।

4 यदि एउटा व्यक्तिले यसरी यी कुराहरू गर्छ तब त्यो मानिस पापको दोषी हुनेछ। त्यो मानिसले सबै कुराहरू ल्याउनु पर्नेछ जे जति उसले चोरीको थियो, अथवा जे जति उसले ठगेर लगेको छ, अथवा जे जति अर्को मानिसले उसलाई उसको निम्ति समाल्न दिएका थिए अथवा जे जति उसले पायो अनि यस विषयमा झूट बोल्यो।

5 जे जति उसले झूठा प्रतिज्ञा बनाउँछ। उसले पूरा मोल तिर्नु पर्छ। त्यसले यी सबै थोकहरूमा पाँचौँ हिस्सा थपेर फर्काई दिनु पर्नेछ। उसले यो त्यस दिन दिनु पर्छ जहिले ऊ दोषबलि ल्याउँछ।

6 उसले आफूले गरेको दोषको बराबर परिमाणमा दोषबलि स्वरूप पशुहरूको बथानबाट एउटा निष्खोट भेडा परमप्रभुको निम्ति पूजाहारीकहाँ ल्याउनुपर्छ।

7 अनि पूजाहारीले परमप्रभुअघि उसलाई शुद्ध पारिदिनेछन् अनि तिनी कुनै पनि काम गर्दा जो दोषी हुन्छ यस्तो दोषबाट उसलाई मुक्त गर्नेछन्।”

होमबलिहरू

8 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

9 “यी कुराहरू हास्न अनि तिनका छोराहरूलाई आज्ञा दे यो होमबलिको निम्ति विधि हो। होमबलिको बलि वेदीको चुलामा बिहान नहुञ्जेलसम्म रातभरि रहोस् अनि वेदीमा आगो बलिरहोस्।

10 पूजाहारीले आफ्नो पोशाक सूती कपडाको लगाओस्, सूतीको सुरूवाल पनि उसले भित्री पट्टि लगाओस् र होमबलिको भेटी वेदीमा जलाउँदा निस्केको खरानी हटाओस् र त्यसलाई वेदीको पछिल्लिर राखोस्।

11 पूजाहारीले लगाएको बस खोल्नु अनि अर्को लुगा लगाएर खरानीलाई पाल बाहिर पवित्र ठाउँमा लैजाउनु।

12 आगो वेदीमाथि लगातर बलिरहन दिनु पर्छ। आगोलाई निभन दिनु हुँदैन। पूजाहारीले प्रत्येक बिहान वेदीमा दाउरा हाल्नु पर्छ अनि होमबलि त्यसमाथि मिलाएर राख्नु पर्छ। अनि मैत्रीबलिको बोसो वेदीमा निरन्तर जलिरहनु पर्छ।

13 वेदीमा आगो निरन्तर बलिरहोस्, त्यो निभ्नु हुँदैन।

अन्नबलिहरू

14 “अन्नबलिको निम्ति नियम यस्तो छ हास्नका छोराहरूले अन्नबलि वेदीमाथि परमप्रभुको सामुने ल्याउनु।

15 पूजाहारीले परमप्रभुलाई स्मारक भेटीको रूपमा चढाउन ल्याएको पीठो र तेलबाट एक मूढी पीठो सुगन्धित धूपसमेत लिनु पर्छ अनि वेदीमा जलाउनु पर्छ।

16 “रहेको पीठो र तेल चाँहि हास्न र उसका छोराहरूले खानु पर्छ। तिनीहरू त्यो पवित्र ठाउँमा खमीर नमिसाई खानु पर्छ। तिनीहरूले त्यो भेट हुने पालको आँगनमा खानुपर्छ।

17 त्यो खमीरसित पकाउनु हुँदैन। मैले मलाई दिएको भेटीहरू तिनीहरूको भागको रूपमा तिनीहरूलाई दिएको नै छु। त्यो पाप बलि अनि दोषबलि जस्तै शुद्ध छ।

18 परमप्रभुको अन्नबलिबाट हास्नको पुरुष सन्तानहरू मध्ये कसैले खानु सक्छ। यो नियम तिम्रो सन्तानहरूको निम्ति सधैंको लागि हो। यी भेटीहरू छोएर नै कोही पवित्र हुन्छ।”

पूजाहारीको अन्नबलि

19 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

20 “यो त्यो बलि हो जसलाई हास्न र उसका छोराहरूले परमप्रभुको निम्ति त्यस दिन चढाउनुपर्छ जहिले हास्न प्रधान पूजाहारीका रूपमा अभिषिक्त हुन्छन्। नियमित आठ बटुको मिहिन पीठो, यसको आधा विहान चढाउनु पर्छ अनि आधा साँझमा।

21 तेल सित तावामा राम्ररी भूटेर बनाओस् यो राम्ररी तेलमा मिसाएर परमप्रभुको निम्ति टुक्रा-टुक्रा पारेर मिठो सुगन्धित अन्नबलि चढाउनु पर्छ।

22 “अनि हास्नका छोरा जो पूजाहारीको रूपमा अभिषिक्त हुन्छन्, तिनले अन्नबलि तयार पार्नुपर्छ। यो सधैंको लागि परमप्रभुको स्थायी नियम हो। यसलाई पूर्ण रूपले जलाउनुपर्छ।

23 पूजाहारीले चढाएको प्रत्येक अन्नबलि सम्पूर्ण रूपले जलाउनु पर्छ यो खानु हुँदैन।”

पापबलिको नियम

24 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

25 “हास्न र तिनका छोराहरूलाई भन, यो पाप बलिको नियम हो, जुन ठाउँमा होमबलिको निम्ति परमप्रभुको अधि मारिन्छ, त्यसै ठाउँमा पाप बलिको निम्ति पनि मारिनु पर्छ। यो अत्यन्तै पवित्र हो।

26 जुन पूजाहारीले पापबलि चढाउछ उसले यो खानुपर्छ। यो भेट हुने पालको आँगन पवित्र स्थानमा खानुपर्छ।

27 जसले यो पापबलिको मासु छुन्छ, त्यो पवित्र हुन्छ।

“यदि यसको रगत लुगाहरूमा कतै छर्कियो भने त्यो पवित्र ठाउँमा धनुपर्छ।

28 अनि प्रत्येक माटोको भाँडा जसमा पापबलिको मासु पकाइन्छ, त्यो फुटाउनुपर्छ। अनि यदि पाप बलिको मासु धातुले बनिएको भाँडामा पकाएको त्यो माझेर पानीले पखाल्नु पर्छ।

29 “पूजाहारीहरूमा भएका प्रत्येक पुरुषले यो खान सक्छन् र यो अत्यन्त पवित्र हो।

30 तर पाप बलिको रगत यदि मानिसहरूलाई पवित्र पार्न भेट हुने पालमा ल्याएको भए त्यो खानु हुँदैन। यो आगोमा जलाउनु पर्छ।

7

दोषबलिहरू

1 “दोषबलिको नियम यही हो। यो अत्यन्तै पवित्र छ।

2 जहाँ सबै होमबलि मारिन्छ त्यही ठाउँमा दोषबलिको पनि त्यही गरियोस्। अनि वेदीको वरीपरि सबैतिर त्यसको रगत छर्कास।

3 “त्यसको सबै बोसो, बोसे पुच्छर, आन्दा भुँडी छोप्ने बोसो,

4 दुबै मुगौला र त्यसमाथि भएको बोसो, मिगौलासमेत मांशपेशीको तल्लो भागको बोसो अनि कलेजालाई ढाक्ने मासु मुगौला सितै निकाल्नु पर्छ र चढाउनु पर्छ।

5 पूजाहारीले ती भागहरूलाई परमप्रभुको निम्ति कै वेदीमा दोषबलिको रूपमा जलाउनु पर्छ।

- 6 “अनि पूजाहारीको घरका प्रत्येक पुरुष मानिसले त्यो खान सक्छ। यो एकदमै पवित्र हो दोषबलि पवित्र ठाउँमा खानुपर्छ।
7 दोषबलि पापबलि जस्तै हो। यी दुवैको निम्ति नियमहरू एउटै छन्। बलि पूजाहारीको हो जसले ऊसित प्रायश्चित्त गर्छ। अनि यो उसको खाद्य हो।
8 जब पूजाहारीले होमबलि चढाउनु हुन्छ, त्यसको छाला पूजाहारी कै हुन्छ।
9 अनि प्रत्येक अन्नबलि जो चुलामा पकाए अथवा तावामा अथवा तापेका पकाएको जुन पूजाहारीले चढाउँछ त्यो उसैको हुन्छ।
10 तर अर्को अन्नबलि जो तेलमा मिसाए अथवा सुख्खा बनाइन्छ त्यो बराबरी भागमा हासूनका छोराहरूको हुन्छ।

मेलबलिहरू

- 11 “परमप्रभुलाई अर्पण गरिने मेलबलिका नियम यही हो। यदि त्यो कसैले धन्यवाद स्वरूप चढायो भने,
12 उसले उसको धन्यवाद बलिसित खमीर नहाली तेलमा मुछेको रोटी, खमीर नहाली तेल दलेको बाबर रोटी र तेलमा डुबाएको शुद्ध पीठोको फुलौरा चढाओस्।
13 उसले मेलबलिसित धन्यवादको भेटी खमीर मिसाएको रोटी पनि चढाओस्। यसबाट उसले परमप्रभुलाई प्रत्येक एक एकवटा उपहार चढाउनेछ।
14 मेलबलिको रगत जुन पूजाहारीले छर्कन्छ यो बलि उसैको हुन्छ।
15 धन्यवादको निम्ति मेल बलिको मासु त्यही बलि चढाएकै दिन खाई सक्नुपर्छ। यसको कुनै अंश अर्को बिहान सम्म रहनुहुँदैन।
16 “यदि उसको बलि परमप्रभुअधि विशेष भाकल पूरा गर्नु राखिएको अथवा परमप्रभुलाई भेटी चढाएको अर्थ लाग्छ। तब बलिदान त्यही दिन खानुपर्छ जहिले बलि चढाइन्छ अनि रहेको अर्को दिन खानु सकिन्छ।
17 तर यदि केही मासु तेस्रो दिनसम्म रहे आगोमा जलाउनुपर्छ।
18 यदि मेलबलिको मासु तेस्रो दिनमा खाए, त्यो स्वीकृत हुने छैन, त्यो एउटा चढाउनेको निम्ति केही गनिने छैन यो अशुद्ध भएको छ। मानिस दोषी हुनेछ अनि जसले यसलाई खान्छ दण्ड पाउनेछ।
19 “कुनै अशुद्ध कुरोले छोएको मासु खान हुँदैन। त्यसलाई आगोमा जलाउनु पर्छ। अनि अरू शुद्ध मानिस जति छन् तिनीहरूले मेल बलिबाट मासु खान सक्छन्।
20 तर यदि कसैले परमप्रभुको मेलबलिको मासु जब खान्छ तब ऊ अशुद्ध हुन्छ, तिमीले उसलाई उसका मानसिहरूबाट छुट्याउनु पर्छ।
21 “जब कुनै मानिसले कुनै अशुद्ध चीज छुन्छ त्यो अशुद्धता मानिसको अथवा पशुको अथवा अन्य कुनै घृणित चीज होस् र मेलबलिको मासु खाए त्यसलाई त्यसको मानिसहरूबाट अलग गराउनुपर्छ।”
22 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
23 “इस्राएली मानिसहरूलाई भन, तिमीहरूले साँढे, भेडा अथवा बाख्राहरूको बोसो खानु हुँदैन।
24 तिमीहरूले आफै मरेको पशु अथवा जंगली जानवरहरूले मरेको पशु अन्य कुनै काममा लाग्न सक्छ, तर तिमीहरूले खानु हुँदैन।
25 परमप्रभुलाई चढाएको पशुको बोसो जुन मानिसले खान्छ उसलाई उसका मानिसहरूबाट अलग गराउनुपर्छ।
26 “चराको होस् अथवा पशुको तिमीहरूले आफू बसोबास गर्ने ठाउँमा रगत नखानु।
27 यदि कुनै मानिसले बसेको ठाउँमा रगत खान्छ भने उसलाई उसका मानिसहरूबाट अलग गराउनुपर्छ।”

डोलाउने बलिको निम्ति नियम

- 28 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
29 “इस्राएलका मानिसहरूलाई भन: जसले मेलबलि चढाउँछ, उसले बलिको निम्ति उपहार आफै लिएर आउनुपर्छ।
30 परमप्रभुलाई चढाउने भेटी आफ्नो हातमा लिएर परमप्रभुअधि छातीको ह्याकुलो बोसोसमेत डोलाउने बलिको रूपमा चढाउनुपर्छ।
31 पूजाहारीले बोसो वेदीमा जलाउनु पर्छ तर हासून र उनका छोराहरूको हुन्छ।
32 मेलबलिको निम्ति चढाएको बलिको दाहिने फिला चाहि पूजाहारीलाई दिइयोस्।
33 हासूनका छोराहरू मध्ये एक जना पूजाहारी जसले आफ्नो भागबाट मेलबलिको रगत र बोसो चढाउँछ। मेलबलिको दाहिने फिला चाँहि पूजाहारीको हुन्छ।
34 किनभने डोलाइने बलिको ह्याकुलो र मैत्रीबलिको दाहिने तिघ्राको उपहार जो मैले इस्राएलीहरूबाट लिएको थिएँ पूजाहारी हासून र उनका छोराहरूलाई नियमित उपहारको रूपमा दिएको छु।”

35 जुन दिन हास्न र तिनका छोराहरूलाई परमप्रभुको सेवा गर्न पूजाहारी पदमा नियुक्ति गरियो त्यसै दिनदेखि परमप्रभुको निम्ति आगोमा चढाइएका बलिहरूबाट तिनीहरूको भाग पाउँछन्।

36 परमप्रभुले मानिसहरूलाई बलिको तिनीहरूको भाग सदा-सर्वदा पूजाहारीलाई दिनु भन्नु भएकोछ। उहाँले यी आज्ञाहरू त्यस दिन दिनुभयो जब उहाँले तिनीहरूलाई पूजाहारी नियुक्त गर्नुभयो।

37 यिनीहरू नै होमबलि, अन्नबलि, पापबलि, दोषबलि, मैत्रीबलि अनि अपर्णबलिका नियमहरू हुन्।

38 जुनदिन परमप्रभुले सँनि मरुभूमिमा इस्राएलीहरूलाई उहाँको निम्ति बलि ल्याउने आज्ञा दिनु भयो त्यही दिन परमप्रभुले मोशालाई यी आज्ञाहरू सँनि पर्वतमा दिनु भएको थियो।

8

मोशाले पूजाहारीहरू तयार पार्छन्

1 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

2 “हास्न र उसका छोराहरूलाई तिनीहरूको पूजाहारी पोषक, अभिषेक तेल, पापबलिको सँढे, दुइवटा भेडा र एक डालो अखमिरी रोटीसँग लैजाऊ।

3 तब तिनीहरूलाई सम्पूर्ण मानिसहरूसँग भेट हुने पालमा लैजाऊ।”

4 यसर्थ परमप्रभुले तिनलाई आज्ञा दिनु भए झैं मोशाले भने। मानिसहरू सबै भेट हुने पालमा सँगै भेला भए।

5 मोशाले मानिसहरूलाई भने, “यो परमप्रभुले आज्ञा दिनु भएको कुरा यही हो।”

6 तब मोशाले हास्न र तिनका छोराहरूलाई ल्याए अनि पानीले नुहाइदिए।

7 तब मोशाले हास्नलाई बुनेको कमिज पहिराइदिए अनि तिनको कम्मरमा पटुका बाँधिदिए। त्यसपछि हास्नलाई अलखा पहिराए तब मोशाले तिनलाई एपोद बाँधिदिए। मोशाले एपोदलाई अलखामा बाँधिदिए।

8 तब उनले हास्नको छातीमा न्यायको छाती पाता लगाइदिए अनि गोजीमा ऊरीम र तूममी राखिदिए।

9 परमप्रभुले आज्ञा दिनुभए अनुसार तिनले हास्नलाई टाउकोमा फेटा बाँधिदिए अनि फेटाको अधिल्लो भागमा सुनको पवित्र मुकुट लगाइदिए।

10 मोशाले अभिषेक तेल लिएर पवित्र पालको प्रत्येक ठाउँ र चीजहरूमा छर्किदिए। अनि यसरी तिनले, ती सब चीजहरूलाई पवित्र पारे।

11 उनले अभिषेक तेल वेदीमा सात पल्ट छर्किदिए। उनले अभिषेक तेल वेदी अनि भाँड-कुँडाहरू हातमुख धुने भाँडो अनि कचौरा राख्ने ठाउँलाई पवित्र बनाउन छर्किदिए।

12 त्यसपछि हास्नलाई शूद्र पार्न अभिषेक तेलको केही अंश तिनको शिरमा खन्याइ दिए।

13 त्यसपछि मोशाले हास्नका छोराहरूलाई ल्याए र बुनेको कमिज पहिराई पटुका बाँधिदिएर तिनीहरूलाई टोपी लगाइदिए अनि यी सबै मोशाले परमप्रभुको आज्ञा अनुसार गरेका थिए।

14 यसपछि उनले पापबलिको सँढे ल्याए। हास्न र तिनका छोराहरूले त्यस सँढिको टाउकोमाथि आफ्ना-आफ्ना हात राखे,

15 अनि मोशाले त्यो सँढेलाई मारेर र केही रगत आफ्नो औलाहरूमा लिएर वेदीको कुना-कुना सबैतिर दले। यस प्रकार तिनले वेदी पवित्र पारे। अनि बाँकी रहेको रगत वेदीको आधारमा खन्याए। यसरी तिनले प्रायश्चित्त गर्न वेदी पवित्र बनाए।

16 मोशाले सँढिको भिव्याशको बोसो, कलेजो बोसो, दुइवटा मृगौलाहरू अनि तिनीहरूमाथि भएको बोसो निकाले अनि यी वेदीमा जलाए।

17 त्यसपछि तिनले सँढिको अरु बाँकी रहेको छाला, मासु, गोवर तथा अरु भागहरू परमप्रभुको आज्ञा अनुसार पाल बाहिर जलाइदिए।

18 त्यसपछि तिनले होमबलिको निम्ति एउटा भेडा ल्याए अनि हास्न अनि तिनका छोराहरूले त्यस भेडाको शिरमाथि तिनीहरूको हात राखे।

19 तब मोशाले भेडालाई मारे अनि यसको रगत वेदीको चारैतिर छर्किदिए।

20-21 भेडालाई तिनले टुक्का-टुक्का पारेर काटे अनि टाउको, टुक्राएको मासु अनि बोसो आगोमा जलाए। तिनले भेडाको आन्द्रा-मुँडी र खुट्टाहरू पानीले धोए अनि सम्पूर्ण भेडालाई नै वेदीको आगोमाथि राखे। यो सुगन्धित बास्राको लागि होमबलि थियो। यो परमप्रभुले मोशालाई दिएको आदेश अनुसार आगोद्वारा दिइने होमबलि थियो।

22 त्यसपछि तिनले पूजाहारी नियुक्त भएकोमा अर्पण गरिएको अर्को भेडा ल्याए अनि हास्न र तिनका छोराहरूले आफ्नो हातहरू त्यस भेडाको टाउकोमाथि राखे।

23 त्यसपछि तिनले त्यो भेडालाई मारेर त्यसको रगत हास्नको दाहिने कानको लोतीमा, दाहिने हात र दाहिने खुट्टाको बुढी औलाहरूमा लगाइदिए।

24 मोशाले हास्नका छोराहरूलाई अधि ल्याए अनि तिनीहरूको दाहिने कानको लोती दाहिने हातको औलो र दाहिने खुट्टाको बुढी औलाहरूमा राखिदिए अनि रहेको रगत वेदी वरिपरि छर्किदिए।

25 तिनले बोसो, बोसे पुच्छर आन्द्राभुँडी छोप्ने सबै बोसो, कलेजो छोप्ने मासु, बोसोसितै दुइवटा मिगौला र दाहिने फिला लिए।

26 परमप्रभु अधि राखिएको खमीर रहित रोटीको डालोबाट उनले एउटा मोटो अखमीर रोटी, अर्को एउटा अखमीर रोटी तेल मिसाएको र अखमीर फुलौरो अनि तिनीहरूलाई बोसो र दाहिने तिघ्रामाथि राखे।

27 तब मोशाले ती खाद्यहरू हास्न अनि तिनका छोराहरूको हातमा राखिदिए अनि परमप्रभुअधि डोलाउने बलिको रूपमा माथि उठाए।

28 तब तिनले तिनीहरूको हातबाट खाद्य लिए अनि होमबलिको वेदीमाथि राखिदिए। यो पूजाहारीहरूको नियुक्ति निम्ति बलिदान थियो। यो एउटा सुगन्धित समुद्रघर भेटी हो जसले परमप्रभुलाई खुशी पार्यो।

29 परमप्रभुको आदेश अनुसार परमप्रभुमाथि ह्याकुलो विशेष उपहारको रूपमा हल्लाए। पूजाहारीहरूलाई नियुक्त गर्नका निम्ति यो मोशाले केही अभिषेक गरेको तेल अनि रगत लिए जो वेदीमा थियो अनि त्यसलाई हास्न र तिनका छोराहरू र तिनीहरूको लुगाहरूमाथि छर्के। यसरी तिनले हास्न र तिनका छोराहरूसहित तिनीहरूका लुगाहरू सितै पवित्र पारे।

31 तिनले हास्न र तिनका छोराहरूलाई भने, “भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा मासु उसिन र अभिषेक डालोमा भएको रोटीहरूसित खाऊ।

32 तिमीहरूले खाएर उत्रेको मासु र रोटी आगोमा जलाइ देऊ।

33 तिमीहरू पूजाहारी अभिषेक भएको दिनदेखि सात दिनसम्म बाहिर कतै नजाऊ, अभिषेकको समय सात दिन हो तिमीहरूले सात दिन पूरा नहोउञ्जेल भेट हुने पाल छोड्नु हुँदैन।

34 तिमीहरूलाई पूजाहारी पदमा नियुक्ति गराउन पवित्र पार्न परमप्रभुले आज्ञा गर्नु भएको थियो जुन आज गरियो।

35 मलाई आज्ञा गरिएको छ तिमीहरू सात दिनसम्म रात-दिन भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा बसुपर्छ अनि परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्नुपर्छ जसले गर्दा तिमीहरूको मृत्यु हुने छैन।”

36 परमप्रभुले मोशा मार्फत जे जति आज्ञा गर्नु भएको थियो हास्न र तिनका छोराहरूले सबै पालन गरे।

9

परमेश्वरले पूजाहारीहरूलाई ग्रहण गर्नुभयो

1 आठौँ दिनमा मोशाले हास्न, तिनका छोराहरू र इस्राएलका बूढा प्रधानहरूलाई बोलाए।

2 हास्नलाई उनले भने, “बगालबाट निष्खोट एउटा बाछा पापबलिको निम्ति अनि होमबलिको निम्ति एउटा निष्खोट भेडा ल्याएर परमप्रभु सम्मुख बलि चढाऊ।

3 इस्राएलका मानिसहरूलाई भने, ‘परमप्रभुको अधि पापबलिको निम्ति एउटा बोका, निष्खोट एक वर्ष पुगेको एउटा बाछा अनि होमबलिको निम्ति निष्खोट एउटा एक वर्षको पाठा ल्याऊ।

4 अनि एउटा थुमा, एउटा सँढे र एउटा भेडा मेलबलिको निम्ति अनि अन्न बलि तेल सित मिसाएका उपहार झैं किन? किनभने आज परमप्रभु तिमीहरूको अधि प्रकट हुनुहुनेछ।”

5 यसर्थ मोशाले आज्ञा दिए अनुसार भेट हुने पालअधि तिनीहरूले चीजहरू ल्याए। सम्पूर्ण मानिसहरू परमप्रभुअधि आएर उभिए।

6 त्यसपछि मोशाले भने, “परमप्रभुले तिमीहरूलाई यस्तो कार्य गर्नु भनी आज्ञा दिनु भएको थियो जसले गर्दा परमप्रभुको महिमा तिमीहरू प्रति झल्कियोस।”

7 त्यसबेला मोशाले हास्नलाई भने, “तिमी वेदीको नजिक जाऊ, तिघ्रो पापबलि अनि होमबलि चढाऊ, आफ्नो र मानिसहरूको निम्ति पाप प्रायश्चित गर। परमप्रभुले आज्ञा गर्नु भएको अनुसार मानिसहरूले ल्याएको बलिदानहरू चढाएर तिनीहरूका निम्ति प्रायश्चित गरे।”

8 त्यसपछि हास्न आफ्नो निम्ति वेदीको नजिक गएर पापबलिको निम्ति बाछो मारे।

9 पछि हास्नका छोराहरूले तिनको नजिक त्यसको रगत ल्याए, अनि तिनले आफ्नो औलोमा रगत लिएर वेदीको कुना कुनामा लगाए अनि बाँकी रगत वेदीको आधारमा खन्याए।

10 तब परमप्रभुले मोशालाई आदेश गर्ने बित्तिकै हास्नले मृगौला, गर्भजालो, कलेजो ढाक्ने मासु अनि पशुको बोसो वेदीमा जलाए।

- 11 पाल बाहिर हासूनले मासु र छाला आगोमा जलाइदिए।
- 12 त्यसपछि तिनले होमबलि स्वस्व भेडा मारे। हासूनका छोराहरूले तिनलाई रगत दिए अनि वेदीका वरिपरि छर्के।
- 13 अनि हासूनका छोराहरूले पशुका टुक्राहरू अनि यसको टाउको उसलाई दिए। तब हासूनले ती सबै वेदीमा जलाए।
- 14 फेरि तिनले आन्दा-भुँडी र खुट्टा पखालेर होमबलिसँगै वेदीमाथि जलाए।
- 15 त्यसपछि तिनले मानिसहरूको निम्ति बलिदान ल्याएर तिनीहरूको पापबलिको बोका मारे अनि पहिला गरे जस्तै पापबलिको निम्ति जलाए।
- 16 त्यसपछि हासूनले होमबलि ल्याए अनि आज्ञानुसार बलि दिए।
- 17 तब तिनले अन्नबलि ल्याए अनि त्यसबाट एक मुट्टी लिएर बिहानको होमबलिसित वेदीमा चढाए।
- 18 अनि तिनले मानिसहरूको मेलबलिको निम्ति सौँढे र भेडा मारे। हासूनका छोराहरूले रगत लिएर तिनलाई दिए अनि तिनले त्यो सबै तिर छर्के।
- 19 अनि सौँढे र भेडाको बोसो, आन्दा-भुँडी छोप्ने बोसो, मृगौला र कलेजा छोप्ने मासु तिनका छोराहरूले तिनलाई दिए।
- 20 तिनीहरूले ह्याकुलामाथि बोसो राखे अनि तिनले त्यो बोसो वेदीमाथि जलाए।
- 21 अनि मोशालाई परमप्रभुले दिएको आदेश अनुसार उनले परमप्रभुलाई ह्याकुलो र दाहिने तिम्रो डोलाउने बलिको रूपमा चढाए।
- 22 तब हासूनले मानिसहरू प्रति हात उठाएर तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिए। यसरी पापबलि, होमबलि र मेलबलि चढाई सिध्याए पछि तिनी वेदीबाट तल ओल्लिए।
- 23 त्यसपछि मोशा र तिनी भेट हुने पालमा गए। जब तिनीहरू बाहिर आए तिनीहरूले मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिए। तब परमप्रभुको महिमा सबै मानिसहरूमा झल्कियो।
- 24 परमप्रभुको सामुनेबाट आगो उत्पन्न भयो अनि वेदी माथिको होमबलि र बोसोलाई खरानी पार्यो। जब सबै मानिसहरूले यो देखे तिनीहरू कराए अनि आ-आफना अनुहार भुँईतिर निहराए।

10

परमेश्वरले नादाब अनि अबीह नष्ट पार्नु हुन्छ

- 1 त्यसपछि हासूनका छोराहरू नादाब र अबीहले परमप्रभुअघि धूप जलाउनको लागी आफ्नो धूपदानीमा आगो प्रयोग गर्दै सल्काए जसकालागि उहाँले तिनीहरूलाई अनुमति दिनु भएको थिएन।
- 2 यसर्थ परमप्रभुको उपस्थितिबाट आगो निस्कियो र तिनीहरूलाई परमप्रभुको सामुने जलायो।
- 3 त्यसपछि मोशाले हासूनलाई भने, “परमप्रभुले जे भन्नु भएको थियो त्यसको अर्थ यही थियो। ‘पूजाहारीहरू जे मेरो सामुने आउँछन् तिनीहरूद्वारा म सम्मानित हुनुपर्छ अनि सबैकोअघि म पवित्र हुनुपर्छ।’ ” अनि हासून नबोली बसे।
- 4 मोशाले हासूनका काका उज्जीएलका छोराहरू मीशाएल र एलसापानलाई बोलाए अनि भने। उनले तिनीहरूलाई भने, “आऊ अनि आफ्ना काकाको छोराहरूलाई पवित्र स्थानबाट बाहिर पालसम्म लैजाऊ।”
- 5 यसैले तिनीहरूले उनीहरूलाई पहिरकै पोषाकमा मोशाको आदेश अनुसार पाल बाहिर उनीहरूलाई उठाएर लगे।
- 6 तब मोशाले हासून र तिनका छोरा एलाजार र ईतामरलाई भने, “तिनीहरूको शिरको कपाल नखौर शोक देखाउनलाई आफ्ना लगाहरू नच्यात, तब तिमीहरू मर्ने छैनौ, अनि परमप्रभु सबै मानिसहरूको विरुद्धमा क्रोधित हुनुहुने छैन। तर नादाब र अबीहका लागि जो परमप्रभुद्वारा उत्पन्न गरेको आगोले गर्दा मरे, इस्राएलका सारा बासिन्दाहरू जो तिमीहरूका आफन्त छन् विलाप गर्न सक्छन्।
- 7 भेट हुने पालको प्रवेशद्वार, बाहिर तिमीहरू नजानु नत्र तिमीहरू मर्ने छौ। किनभने परमप्रभुले अभिषेक गरेको तेल तिमीहरूमाथि छ।” यसकारण तिनीहरूलाई मोशाले जे भनेका थिए त्यही गरे।
- 8 त्यसपछि परमप्रभुले हासूनलाई भन्नुभयो,
- 9 “जब तिमी र तिम्रा छोराहरू भेट हुने पालभित्र पर्छौ तिमीहरूले दाखरस अथवा मादक वस्तु पिउनु हुँदैन नत्र तिमीहरू मर्नेछौ। यो नियम भविष्यका तिम्रा सन्तानहरूको निम्ति सँधै रहोस्।
- 10 किनभने तिमीहरूले कुन पवित्र अनि कुन अपवित्र र कुन शूद्र अनि कुन अशुद्धमा भेद राख्नुपर्छ।
- 11 अनि परमप्रभुले मोशालाई इस्राएलीहरूलाई दिनुभएको नियमहरू तिनीहरूलाई सिकाउनुपर्छ।”
- 12 मोशाले हासूनका बाँचेका छोराहरू एलाजार र ईतामरलाई भने, “अन्नबलि लैजाऊ जो रहेको छ यसमा कुनै खमीर नमिसाऊ अनि वेदीको नजिक गएर खाऊ किनभने यो अतिनै पवित्र छ।
- 13 अनि यो तिमीहरूले पवित्र ठाउँमा खानु किनभने यो तिमी अनि तिम्रा छोराहरूको निम्ति परमप्रभुलाई चढाइएको अंश हो। त्यसको लागि मैले आज्ञा दिएकोछु।

14 “तिमी र तिम्ना छोरा-छोरीहरूले समारोह शूद्र ठाउँमा बसेर डोलाउने बलिको ह्याकुलो र तिघ्रो खान सक्छौं किनभने तिनीहरू तिमी र तिम्ना छोरा-छोरीहरूको निम्ति इस्राएलका मानिसहरूद्वारा मेलबलिको रूपमा दिइएका छन्।

15 तिनीहरूले डोलाइएको बलिको तिघ्रा र ह्याकुलो अनि बोसो पनि आगोद्वारा चढाउन ल्याउनु पर्छ। यो तिमी र तिम्ना नानीहरूको निम्ति परमप्रभुको आदेश अनुसार सँधैको निम्ति हुनेछ।”

16 जब मोशाले पापबलिको बोको खोजे तब उनले त्यो पहिले नै पोली सकेको पाए। यसर्थ एलाजार र ईतामार, जो हास्नका बाँचेका छोराहरू हुन्, तिनीहरूसित मोशा रिसाए उनले भने,

17 “तिमीहरूले किन पापबलिको मासु पवित्र स्थानमा बसेर खाएनौ? किनभने त्यो बलि अत्यन्तै पवित्र हो। अनि परमेश्वरले मानिसहरूको दोष निवारणको निम्ति परमप्रभुअघि तिमीहरूलाई दिनुभएको हो।

18 तिमीहरूले बोकाको रगत पवित्र स्थलभित्र ल्याएनौ। यसर्थ मैले आदेश अनुसार तिमीहरूले पवित्र स्थान भित्र मासु खाएको हुनु पर्छ।”

19 तब हास्नले मोशालाई भने, “आज कै दिन तिमीहरूले आफ्ना पापबलि र होमबलि परमप्रभुको सामु चढाए तापनि ममाथि यस्ता कुराहरू परिआएका छन्। यदि मैले आज पापबलिको मासु खाएको भए, के यसले परमप्रभुलाई खुशी बनाउने थियो?”

20 जब मोशाले यी कुरा सुने, तिनी यो कुरासँग सहमत भए।

11

सामूहिक भोजनको नियम

1 परमप्रभुले मोशा र हास्नलाई भन्नुभयो,

2 “इस्राएलका मानिसहरूलाई भन: पृथ्वीका प्राणीहरूमध्ये तिमीहरू यी प्राणीहरू खान सक्छौ:

3 तिमीहरू कुनै पनि प्राणी खान सक्छौ जसको खुर चिरिएको हुन्छ अनि जो उगाउँछ।

4-6 “तिमीहरूले ऊँट खानु हुँदैन किनभने यो उगाउँछ तर यसको खुर चिरिएको छैन, भुइँभालु किनभने यो उगाउँछ तर यसको खुर चिरिएको हुँदैन। खरायो यद्यपि यो उगाउँछ। यसको खुर चिरिएको हुँदैन किनभने यी अशुद्ध हुन्।

7 अनि सुँगुर-यसको खुर चिरिएको त छ तर यसले उगाउँदैन, यसर्थ यो तिमीहरूको निम्ति फोहोर तथा अशुद्ध छ।

8 तिमीहरूले यी पशुहरूको मासु नखानु अनि या पशुहरूको सिनु नछुनु। यी पशुहरू तिमीहरूको निम्ति अशुद्ध अनि फोहोर हुन्।

समुद्री खाद्य विषयमा नियम

9 “पानीमा हुने सबै प्राणीहरू तिमीहरूले खान सक्छौ, जलचर प्राणीहरूमा जसको पखेटा र कल्ला हुन्छ, चाहे त्यो नदी अथवा समुद्रको, तिमीहरू खान सक्छौ।

10-11 नदी अनि समुद्रका सबै प्राणीहरूमा जसको पखेटा अथवा कल्ला हुँदैन त्यसलाई घृणा गर्नु अनि नखानु। यस्ता पशुहरू तिमीहरूको निम्ति घृणित हुन् अनि तिमीहरूले तिनीहरूको मासु खानु हुँदैन तिमीहरूले तिनीहरूको मृत शरीरहरूलाई छुनु हुँदैन।

12 जलचर प्राणीहरू मध्ये जसको पखेटा अनि कल्ला हुँदैन त्यसको मासु खानु तिमीहरूको निम्ति निषेध मान्नुपर्छ।

चराहरू जो खानु हुँदैन

13 “चराहरूमा यी तिमीहरूको निम्ति घृणित हुन् अनि तिमीहरूले यिनीहरूको मासु खानु हुँदैन गरूड, गिद्ध, कालो गिद्ध,

14 रातो चील र सबै प्रकारका कालो चील,

15 सबै थरीका कागहरू,

16 ठूलो लाटकोसेरो, कराउने लाटकोसेरो, समुद्री चराहरू र सबै जातका बाजहरू,

17 सानो लाटकोसेरो, पानी काग, भुल्का,

18 सेतो लाटकोसेरो, मरुभूमिमा हुने लाटकोसेरो, माछा खाने चील,

19 सारस, सबै प्रकारको बकुल्ला, फाँचेरो र चमेरो।

किराहरूको मासु खाने नियम

20 “तिमीहरूले प्रत्येक पखेटा भएका किराहरूलाई जो घसेर हिंड्छन्, खानामा बारेको समझ्नु पर्छ।

21 तर तिमीहरूले उफ्रिने जोर्नी भएका खुट्टा हुने पखेटा भएका किराहरू खान सक्छौ।

22 यी किराहरू मध्ये तिमीहरूले खान सक्छौ: प्रत्येक प्रकारको सलह, पखेटा सलह; प्रत्येक जातको किश्रा र फटेङ्गा खानु सक्छौ।

23 “चार खुट्टे तर पंखेटा भएका प्रत्येक जातका किराहरू तिमीहरूको निम्ति घृणित हुन्छ, यो तिमीहरूले खानु निषेध मान्नुपर्छ।

24 निम्न लिखित प्राणीहरूले तिमीहरूलाई फोहोर अनि अपवित्र पाछं। कुनै पनि मानिस जसले तिनीहरूको सिनु छुन्छ त्यो साँझसम्म अपवित्र रहन्छ।

25 अनि कुनै पनि मानिस जसले सिनु बोक्छ, उसले आफ्नो लुगा धुनुपर्छ अनि साँझसम्म त्यो अपवित्र रहनेछ।

पशुहरूको विषयमा धेरै नियमहरू

26-27 “कुनै प्राणी जसको चिरिएको खुर त छ तर उग्राउँदैन भने त्यो तिमीहरूको निम्ति अपवित्र हो। जसले पनि यसलाई छुन्छ अशुद्ध हुन्छ। चार खुट्टाले हिंड्छ तर पन्जाले टेकेर हिंड्छन् भने त्यस्तो प्रत्येक पशु तिमीहरूको निम्ति अपवित्र हो। कुनै पनि मानिस जसले त्यसलाई छुन्छ त्यो साँझसम्म अपवित्र हुन्छ।

28 जसले यस्तो पशुको लाश बोक्छ, साँझसम्म अशुद्ध रहन्छ अनि यसले आफ्नो लुगा धुनुपर्छ। त्यस्ता पशुहरू तिमीहरूको निम्ति अशुद्ध हुन्।

घस्रने पशुहरूको विषयमा नियमहरू

29 “भुईँमा घस्रने प्राणीहरू मध्ये यिनीहरू तिमीहरूको निम्ति अपवित्र हुन्-जस्तै न्याउरीमुसो, मुसो, सबै जातको छेपारोहरू,

30 माउसुली, गोहोरो, भालेमुँग्रे, बालुवामा हुने छेपारो अनि रंग बदल्ने छेपारो।

31 घस्रनेहरूमा यिनीहरू तिमीहरूको निम्ति अशुद्ध हुन्। कसैले यी प्राणीहरूमध्ये कुनैको पनि लाश छोए त्यो मानिस साँझसम्म अशुद्ध रहनेछ।

अशुद्ध पशुहरूको विषयमा नियमहरू

32 “अनि यदि अशुद्ध पशुहरू मध्ये कुनै मर्छ अनि केहि कुरामा पर्छ तब त्यो वस्तु अशुद्ध हुनेछ यो काठ, लुगा, छाला, पाठाको छालाको लुगा (भाङ्गा) अथवा कुनै काम आउने भाँडे किन नहोस्। यदि यस्तो भाए, यसलाई पानीमा डुबाउनु पर्छ अनि यो साँझसम्म अशुद्ध रहनेछ।

33 माटोको भाँडामा मरेका यी प्राणीहरूमध्ये कुनै परे त्यो भाडमा रहेको चीज पनि अशुद्ध हुन्छ र त्यो भाँडा फुटाउनु पर्छ।

34 यदि त्यो भाँडामा पानी थियो अनि त्यसले अर्को कुनै खाद्य छुन्छ। त्यो अशुद्ध हुनेछ। अनि यदि कुनै पिउने वस्तु त्यस भाँडामा थियो भने त्यो पनि अशुद्ध हुनेछ।

35 यदि त्यो मरेको वस्तुको कुनै पनि अंग मात्र केही चीजमा परे त्यो चीज अशुद्ध हुनेछ। यदि त्यो बस्तु चुला अथवा अँगैटी हो भने त्यो भत्काउनु पर्छ।

36 “तर यदि कोही पानीको मुहान अथवा कूवाँमा भए त्यो अशुद्ध हुँदैन तर जसले मरेको लाश छुन्छ त्यो चाँहि अशुद्ध हुन्छ।

37 अनि यदि त्यो मृत देह कुनै बीउमाथि झरे त्यो बीउ शुद्ध नै रहन्छ।

38 तर यदि ती बीउहरूमाथि पानी हालेको छ र त्यस्तो सिनु पर्यो भने ती बीउहरू तिमीहरूको निम्ति अशुद्ध हुनेछन्।

39 “यदि तिमीहरूका पशुहरूमध्ये कुनै मर्छ जसलाई खानको निम्ति तिमीहरूलाई अनुमति दिइएको छ, तब व्यक्ति जसले यसको मृत शरीरलाई छुन्छ साँझसम्म अशुद्ध रहनेछ।

40 यदि कसैले त्यस मरेको पशुको कुनै भागको मासु खान्छ तब त्यस मानिसले आफ्नो लुगा धुनु पर्छ र साँझसम्म ऊ अशुद्ध रहनेछ। यदि कसैले त्यस्तो पशुहरूको लाश छुन्छ ऊ साँझसम्म अशुद्ध रहनेछ अनि उसले आफ्ना लुगाहरू धुनु पर्छ।

41 “अनि प्रत्येक प्राणी जो भुईँमा घस्रन्छ त्यसलाई तिमीले घृणा गर्नुपर्छ अनि तिमीले त्यो खानु हुँदैन।

42 कुनै पनि प्राणी जो भुईँमा आफ्नो पेटले सुल्कन्छ अथवा चार अथवा धेरै खुट्टाले घस्रन्छ त्यस्तो प्राणी तिमीहरूले खानु हुँदैन। तिनीहरूलाई घृणा गर्नुपर्छ।

43 यस्ता घस्रने प्राणीबाट तिमीहरू कुनै पनि परिस्थितिमा अशुद्ध नहुनु। यिनीहरूलाई छोएर अशुद्ध नबन।

44 किनभने म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ। तिमीहरूले आफूलाई पवित्र राख्नु पर्छ। तिमीहरू पवित्र होऊ किनभने म पवित्र छु। तिमीहरू भुईँमा प्राणीहरूद्वारा अशुद्ध हुनु हुँदैन

45 म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ जसले तिमीहरूलाई मिश्र देशबाट तिमीहरूका परमेश्वर हुनका निम्ति बाहिर ल्याएँ, तिमीहरू पवित्र बन किनभने म पवित्र छु।”

46 पशु, पंक्षी, जलचर अनि भुईँमा घस्रने सबै प्राणीहरूका निम्ति विधिहरू यी नै हुन्।

47 पवित्र र अपवित्र र पशुहरूमा मासु खानु हुने र नहुने छुट्याउने नियम यी नै हुन्।

12

सुत्केरीका नियमहरू

1 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

2 “इस्राएलका मानिसहरूलाई भन:

“यदि कुनै स्त्री गर्भवती हुन्छे र एउटा छोरा जन्माउँछे तब ऊ सात दिनसम्म अशुद्ध रहन्छे जस्तो ऊ रजस्वलाको समयमा अशुद्ध हुन्छे।

3 अनि आठौँ दिनमा नवजात बालकको खतना गरिनुपर्छ।

4 सुत्केरी आइमाईले शुद्धिकरणको निम्ति तैतीस दिनसम्म पर्खनुपर्छ। आइमाईले कुनै पवित्र चीज छुनु हुँदैन तथा पवित्र स्थानतिर जानु हुँदैन जबसम्म उसको शुद्धी हुने दिन पूरा हुँदैन।

5 यदि कुनै स्त्रीले छोरी जन्माइ त्यो स्त्री स्वाभाविक रजस्वलाको दिनमा झैं दुई हप्तासम्म अशुद्ध रहन्छे। अनि उसले आफ्नो रजस्वलाबाट शुद्धीकरणको निम्ति छयसष्टी दिनसम्म पर्खनुपर्छ।

6 “शुद्ध हुने दिन शेष भएपछि उसले छोरा पाएकी होस् अथवा छोरी, होमबलिको निम्ति एउटा एक वर्ष थुमा अनि पापबलिको निम्ति परेवाको एउटा बच्चा अथवा ढुकुरको बच्चा उसले पूजाहारी कहाँ भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा ल्याउनुपर्छ।

7 त्यसपछि पूजाहारीले उसको बलि परमप्रभुलाई चढाउँछन् र ऊ सुत्केरी आफ्नो रजस्वलाबाट शुद्ध हुन्छे। यो नानी जन्माउँने कुनै पनि स्त्रीको निम्ति विधि हो।

8 यदि उसले थुमा चढाउन सकिन्न भने होमबलि र पापबलिको निम्ति एक जोडी परेवाका बचेरा अथवा ढुकुर ल्याउनु पर्छ र पूजाहारीले उसलाई शुद्ध पाछे अनि ऊ शुद्ध हुन्छे।”

13

चर्म रोग संबन्धी नियमहरू

1 परमप्रभुले मोशा र हास्नलाई भन्नुभयो,

2 “यदि कुनै मानिसको आफ्नो शरीरको छालामा कुनै वर्णान्तर दाग, विफिरा अथवा कुनै घाउ छ भने त्यसबाट कुनै हानिकारक चर्म रोग हुन सक्ने सम्भावना रहे उसलाई हास्न अथवा तिनका पूजाहारी छोरारुह भएको ठाउँमा लैजानु पर्छ।

3 पूजाहारीले उसको चर्मरोग जाँच गर्नु पर्छ अनि यदि पूजाहारीले घाउमा भएका रौं फुलेको थाहा पाउनुहुन्छ घाउ छालाभन्दा गहिरो छ तब त्यो हानिकारक चर्मरोग हो। जब पूजाहारीले जाँच सक्नु हुन्छ तब त्यस मानिसलाई अशुद्ध घोषणा गरिनु पर्छ।

4 “तर यदि त्यो दाग उसको शरीरको छालामाथि चहकिलो दाग मात्र हो अनि त्यो छालाभन्दा गहिरो छैन अनि रौं पहिल्यै फुलेको छैन तब पूजाहारीहरूले उसलाई सात दिनसम्म अरु मानिसहरूदेखि अलग्गै राख्नु पर्छ।

5 यदि उसको जाँचमा त्यो घाउमा परिवर्तन नभए, अथवा घाउ नफैलिएको भए, पूजाहारीले त्यस मानिसलाई अरु सात दिन अलग्ग राख्नु पर्छ।

6 अनि सातौँ दिनमा पूजाहारीले त्यो घाउलाई एक पल्ट फेरि जाँच गर्नु पर्छ, र यदि त्यो घाउ मल्थर भएको छैन अनि छालाको अरु ठाउँतिर फिजिएको छैन भने तब पूजाहारीले उसलाई शुद्ध घोषणा गर्नु पर्छ। त्यो केवल खटिरा हो। अनि त्यस मानिसले आफ्नो लुगा धुनु पर्छ अनि ऊ शुद्ध हुनेछ।

7 “तर यदि त्यस मानिसले पत्तो लगाउँछ पूजाहारीले जाँच गरेपछि उनले घोषणा गर्नुअघि घाउ बढेको छ, तब ऊ फेरि जाँच गराउनकालागि पूजाहारीकहाँ जानु पर्छ।

8 अनि यदि पूजाहारीले जाँच गर्दा छालाको घाउ फैलिएको पाए त्यस मानिसलाई पूजाहारीले अशुद्ध ठहराउनेछन्। यो एक हानिकारक रोग हो।

9 “यदि कुनै मानिसलाई छालाको सरुवा रोग लागे उसलाई पूजाहारीकहाँ ल्याउनुपर्छ।

10-11 यदि पूजाहारीले जाँच गर्दा रोगीको छालामा सेतो सुनिएको पाउनु भयो र त्यसको रौं सेतो भएको र सुनिएको ठाँमा आलो घाउ रहेछ भने, यो धेरै समय सम्म रहने छालाको रोग हो र पूजाहारीले त्यसलाई अशुद्ध ठहराउनु।

12 “यदि त्यो चर्मरोग शरीर भरी टाउकोदेखि खुट्टासम्म फैलिएको छ भने

13 पूजाहारीले जाँच गरेर उसलाई शुद्ध ठहराउन सक्छन् कारण ऊ सेताममे भएको हुन्छ र ऊ शुद्ध हो।

14 तर त्यस मानिसमा आलो मासु देखिने बित्तिकै अशुद्ध हुनेछ।

15 आलो मासु अशुद्ध हो र पूजाहारीले जाँच गर्ने बित्तिकै त्यो अशुद्ध भनी ठहराउने छन्। त्यो सरुवा रोग हो।

16-17 “अनि फेरि आलो मासु सेतो हुन्छ तब मानिसले पूजाहारीकहाँ अवश्यै जानुपर्छ अनि पूजाहारीले त्यस मानिसलाई जाँच गर्नु पर्छ, यदि आलो मासु सेतो भएको छ, तब पूजाहारीले त्यस मानिसलाई अवश्यै शूद्र घोषणा गर्नु पर्छ, किनभने त्यो मानिस शूद्र छ।

18 “यदि कसैको छालामा एक प्रकारको फोका छ अनि यो निको भएको छ, तब त्यस ठाउँमा सेतो दाग अथवा रातो-सेतो चहकिलो दाग बनिन्छ।

19 पछि त्यस ठाउँमा सेतो वर्णान्तर रातो सेतो उज्ज्वल दाग बनिन्छ, तब त्यो मानिस पूजाहारीकहाँ जाओस्।

20 जब उसलाई जाँच गर्दा यदि पूजाहारीले फोका छाला भन्दा गहिरो भेट्छन् अनि रौं सेतो भएको छ, पूजाहारीले उसलाई अशूद्र घोषणा गर्नु पर्छ। यो फोकाबाट निस्केको एउटा हानिकारक चर्मरोग हो।

21 तर यदि पूजाहारीले सेतो रौं भेट्दैनन् अनि घाउ छालाभन्दा गहिरो छैन तर नरम भएको छ, तब उनले उसलाई अरू मानिसहरूबाट सात दिनसम्म छुट्टयाएर राख्नु पर्छ।

22 यदि त्यो घाउ छालामा फैलिएको पाए त्यो मानिस अशूद्र भएको घोषणा गर्नुपर्छ कारण त्यो एक सस्वा रोग हो।

23 तर यदि त्यो रातो दाग त्यही नफैलिरहयो भने त्यो पिलोको दाग मात्र हो र पूजाहारीले त्यस मानिसलाई शूद्र ठहराउनु पर्छ।

24 “अथवा कसैको छाला पोलेर रातो वर्ण मासु भएको छ भने पूजाहारीले जाँच गर्नु पर्छ अथवा पोलेको ठाउँमा सेतो दाग रहे पनि जाँच गर्नुपर्छ यदि पूजाहारीले उज्ज्वल दागमा रौं सेतो भएको अनि घाउ छालभित्र गाडिन थालेको पाए,

25 यो पोलेको घाउबाट फैलिएको हानिकारक रोग हो। तर घाउ सुकेको पाए। त्यस मानिसलाई अरूबाट सात दिनसम्म यो हानिकारक चर्मरोग हुनाले पूजाहारीले अशूद्र घोषणा गर्नेपर्छ।

26 तर यदि पूजाहारीले जाँच गर्दा त्यो चहकिलो दागमा सेतो रौं भेट्दैनन् र घाउ पनि छालाभन्दा गाडिएको पनि भेट्दैनन्, तर घाउ नरम भएको भेट्छन्, तब उनले मानिसलाई अरूबाट सात दिन लागि छुट्टयाउनु पर्छ।

27 त्यसपछि सातौँ दिनमा पूजाहारीले रोगीलाई जाँच गर्स्न्, यदि रातो दाग छालामा फैलिएको भए उनले त्यस रोगीलाई अशूद्र घोषणा गर्स्न् कारण यो एक हानिकारक चर्मरोग हो।

28 तर यदि त्यो रातो दाग आफ्नै स्थानमा रही अरूतिर फैलिएन भने र त्यो नरम रहे, पोलिएको बाट भएको वर्णान्तर हो र पूजाहारीले त्यस मानिसलाई शूद्र घोषणा गर्स्न् किनभने उसको त्यो पोलिएको घाउबाट बनिएको दाग मात्र हो।

29 “यदि कुनै पुरुष अथवा स्त्रीको टाउको अथवा चिउँडोमा सस्वा घाउ निस्केको छ अनि घाउ छालभन्दा गहिरो कपाल पातलो र पहेलो छ, तब पूजाहारीले उसको घाउ जाँच गर्नु पर्छ।

30 अनि पूजाहारीले घाउ हानिकारक भएको घोषणा गर्नु पर्छ।

31 पूजाहारीको जाँचमा यदि दाग छालाभन्दा गहिरो छैन अनि त्यहाँ कालो कपाल पाएको छैन भने त्यस मानिसहरूलाई अरूबाट सात दिनसम्म छुट्टयाउन पर्छ।

32 सातौँ दिनको दिन पूजाहारीले घाउ जांच्नु पर्छ। यदि घाउ फैलिएको छैन। त्यसमा पहेलो रौं छैन अनि बाहिरी छालाभन्दा दाग गहिरिएको छैन।

33 त्यस मानिसले दारी आफैं काटोस्। तर उसले दाग चाँहि नकाटोस्। पूजाहारीले त्यस रोगी मानिसलाई सात दिनको निम्ति फेरि अरू मानिसहरूबाट अलग राख्नु।

34 सातौँ दिनको दिन पूजाहारीले उसको दाग जाँचन् अनि यदि उसले त्यो दाग छालामा फैलिएको नभेटे र दाग निस्केको ठाउँको छाला नदबिएको भए पूजाहारीले उसलाई शूद्र घोषित गर्स्न्। त्यस मानिसले आफ्नो लुगा धोओस् र शूद्र होओस्।

35 तर यदि त्यो मानिस शूद्र घोषित भए पछि दाग छालामा फैलिए।

36 यदि दाग छालामा फिजिएको छ भने पूजाहारीले उसको जाँच गर्नु पर्छ यदि छालामा दाग फिजिएको भेट्नेछन्, पहिलो कपालको खोजी गर्ने आवश्यकता छैन। त्यो मानिस अशूद्र छ।

37 तर यदि दाग निको भएको घाउ देख्दा त्यसमा केही परिवर्तन नपाए अनि कालो रौं पलाएको भए त्यो दाग निको भएको हो। त्यो मानिस शूद्र छ अनि पूजाहारीले त्यस मानिसलाई शूद्र भनी घोषणा गर्स्न्।

38 “यदि कुनै पुरुष अथवा स्त्रीको शरीर भरि सेतो दाग भए,

39 पूजाहारीले जाँच गर्नु पर्छ र यदि उनी भन्छन् त्यस मानिसको जिउको दाग मात्र धमिलिएको सेतो दाग हो, तब यो एउटा डारर मात्र हो जो छालामा निस्किएको छ। डारर हानिकारक हुँदैन। त्यो मानिस शूद्र छ।

40 “जब कुनै मानिसको टाउकोको कपाल झर्छ भने त्यो मानिस खुइले मात्र हो अशूद्र होइन।

41 यदि उसको टाउकोको अगिल्लिर एक भाग खुइलियो भने त्यो मानिस शूद्र हो, ऊ तालु खुइले मात्र हो।

42 तर उसको खुइलेको तालुमा अथवा निधारमा रातो घाउ निस्कियो भने त्यो हानिकारक चर्मरोग हो जुन उसको शिरबाट फैलिन शुरू गरेको हुनु पर्छ।

43 उसलाई पूजाहारीले जाँचून र यदि त्यसरी जाँच्दा उसको टाउकोमा अथवा निधारमा भएको घाउ हानिकारक चर्मरोग जस्तो देखियो भने,

44 त्यो मानिस अशुद्ध हो कारण उसको त्यो घाउ हानिकारक रोग हो। यसर्थ उसको टाउकोमाथि घाउ निस्केकोले पूजाहारीले उसलाई अशुद्ध घोषणा गर्छन्।

45 “यदि एक जना मानिसलाई हानिकारक चर्मरोग लाग्छ, उसले आफ्नो लगाहरू च्यात्रु पछि अनि शिरको केश छरपस्ट राख्नु पर्छ अनि उसले आफ्नो माथिको ओठ छोपेर ‘अशुद्ध! अशुद्ध’ भन्दै कराउनु पर्छ।

46 त्यो मानिस अशुद्ध रहनेछ जबसम्म उसमा यो रोग रहन्छ। उसले एकैले बस्नु पर्छ अनि उसले आफ्नो घर शिबिर बाहिर बनाउनु पर्छ।

47 “जब कुनै लुगामा, त्यो लुगा ऊनी अथवा सूती जे होस्,

48 कुनै बुनेको सूती अथवा ऊनी अथवा छालाको कुनै पनि चीज होस् यदि त्यसमा ढुस्सी पलायो भने र

49 पलाएको ठाउँ हरियो अथवा रातो भयो भने, पूजाहारीलाई जाँच गराउनु पर्छ कारण त्यो ढुस्सी फैलिएको हो।

50 पूजाहारीले त्यो ढुस्सी दागलाई हेस्न अनि त्यो दाग भएको चीजलाई सात दिनसम्म अलग्ग राख्नु।

51 सातौँ दिनमा फेरि पूजाहारीले त्यस चीजलाई जाँच गर्छन् र यदि त्यो दाग* लुगामा, वा कुनै पनि चीजमाथि (ऊनी-सूती-छाला जे होस्) ढुस्सी फैलिएको पाए त्यो अशुद्ध हो।

52 त्यो ढुस्सी लागेको वस्तु चाहे ऊनी, सूती अथवा छाला जे सुकैले बनिएको होस्, यदि त्यसमा ढुस्सी फैलिएको पाए त्यो वस्तु नै आगोमा जलाउनुपर्छ।

53 “यदि पूजाहारीले उनको जाँचमा त्यो वस्तु चाहे त्यो सूती, ऊनी अथवा लाले बुनेको सिलाएको जे जस्तो सुकै होस् त्यसमा ढुस्सी फैलिएको नपाए,

54 पूजाहारी मानिसहरूलाई त्यो वस्तु धुने आदेश दिऊन् र त्यसलाई अझ सात दिनसम्म अलग्ग राख्न लगाउन।

55 लुगा धोएपछि पूजाहारीले त्यसलाई हेर्नु पर्छ अनि यदि ढुस्सीको दाग बदली भएको पाइन्छ अनि फिजिएको छैन, यो अशुद्ध हुन्छ। यसलाई ढुस्सी अघि लागेको होस् अथवा पछि आगोमा जलाउनु पर्छ।

56 “यदि त्यो वस्तु पूजाहारीले जाँच गर्दा त्यो धोएपछि त्यसमा दाग हराएको पाए लुगा चाहे सूती, ऊनी छाला जे सुकैको होस्, दाग भरिको ठाउँ काटेर फर्काओस्।

57 यदि पूजाहारीको जाँचमा त्यो वस्तु, जे सुकैले, बनिएको किन नहोस्, त्यो दाग फैलिँदै गएको पाए त्यसलाई आगोमा जलाउनुपर्छ।

58 तर यदि धुँदा त्यो दाग लुगाबाट जे सुकैले बनिएको किन नहोस् हराएको पाए, फेरि धुनु पर्छ अनि त्यो शुद्ध हुन्छ।”

59 लुगा चाहे बुने अथवा सिलाएको होस् त्यो चाहे ऊनी, सूती अथवा छाला जे सुकैको किन नहोस् ढुस्सी लागे शुद्ध अशुद्ध भनी निर्णय गर्ने विधिहरू यी नै हुन्।

14

चर्मरोग लागेको मानिस निको हुँदाको नियमहरू

1 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

2 “जब एक जना मानिस चर्मरोगबाट निको हुन्छ, उसले शुद्ध हुनको निम्ति यी नियमहरू पालन गर्नु पर्छ।

3 “पूजाहारीले पाल बाहिर त्यो मानिस भएको ठाउँमा गएर जाँच गर्छन् अनि त्यो चर्मरोग लागेको मानिस निको भएको पाए पूजाहारीले

4 उसलाई शुद्ध गराउनुको निम्ति दुइवटा शुद्ध चरा, एक टक्का सल्लाको काठ, अलिकति रातो धागो र हिसप ल्याउने आदेश दिऊन्।

5 त्यसपछि पूजाहारीले ती दुइवटा मध्ये एउटा चरालाई माटोको भाँडामा भएको ताजा पानीमाथि मार्ने आज्ञा दिऊन्।

6 अर्को जिउँदो चरालाई पूजाहारीले लिएर, सल्लाको काठ, रातो धागो अनि हिसपसित अघिल्लो चराको रगत मिसिएको पानीमा चोबल्नु।

7 अनि चर्म रोग निको पारिनु पर्ने मानिसमाथि त्यो पानी सात पल्ट छर्किउनु। त्यसपछि त्यो मानिस शुद्ध भयो भनी घोषणा गरियोस्। अनि त्यो जीवित चरालाई पूजाहारीले खुल्ला मैदानमा छाडिदिऊन्।

* 13:51: दाग लुगामा लाने “ढुस्सी” अथवा घरको देवलमा उम्रे एक प्रकारको “लेऊ” अथवा “झ्याउ,” घरको छानामा उम्रे “च्याउ”।

8 “तब मानिसले जसलाई शुद्धगराइँ थियो, आफ्नो लुगाहरू धनु पर्छ कपाल खौरिनु अनि नुहाउनु पर्छ अनि त्यो मानिस शुद्ध हुन्छ। तब मानिस आफ्नो पालभित्र पस्र सक्छ तर सात दिनसम्म पालभित्र पस्र हुँदैन।

9 सातौँ दिन उसले आफ्नो कपाल, दाही अनि आँखी रौँ खौरिनु पर्छ उसले सबै कपाल खौरिनु, आफ्नो लुगा धुओस् अनि ऊ शुद्ध हुन्छ।

10 “आठौँ दिनको दिन त्यो चर्मरोग लागेको मानिसले भेडाको दुइवटा निष्खोट पाठो अनि एक वर्षको पाठी जसको कुनै खोट छैन र अन्नबलिको निम्ति तेलमा मुछेको डेढ पाथी मसिनो पिठो र आधा माना तेल ल्याओस्।

11 शुद्ध पार्ने पूजाहारीले भेट हुने पालको फाटकमा परमप्रभुअधि चर्म रोग भएको मानिस र उसको भेटीहरू ल्याउनु पर्छ।

12 तब पूजाहारीले एउटा पाठो अनि आधा माना तेल ल्याउनु पर्छ अनि परमप्रभुको निम्ति दोषबलिलाई डोलाउने बलिको रूप चढाउनु पर्छ।

13 उनले पापबलि र होमबलि चढाउने पवित्र स्थानमा मार्नु पर्छ किनभने यो दोषबलि पापबलि जस्तै हो। यो पूजाहारीको हो अत्यन्तै पवित्र हुन्छ।

14 “पूजाहारीले दोषबलिबाट केही रगत लिनु पर्छ र शुद्ध हुने मानिसको दाहिने कानको लोतीमा, दाहिने हातको र दाहिने खुट्टाको बूढी-औंलाहरूमा यसलाई दल्नु पर्छ।

15 त्यसपछि पूजाहारीले आधा माना तेल लिएर आफ्नो देखेहातको हत्केलामा हाल्नु।

16 त्यसपछि पूजाहारीले आफ्नो देखे हातको हत्केलामा दाहिने हातको औंला डुबाएर परमप्रभुअधि सात पल्ट छर्किऊन्।

17 हत्केलामा बाँकी रहेको तेल शुद्ध हुने मानिसको दाहिने कान, उसको दाहिने हातको बूढी औंलामाथि, दाहिने खुट्टाको बूढी औंलामाथि खनाउनु पर्छ जुन ठाउँमा उसले दोषबलिको रगत छर्केको थियो।

18 उसको हत्केलामा रहेको तेल त्यो शुद्ध पारिदैं गरिएको मानिसको टाउकोमा लगाउनु पर्छ त्यस्तै प्रकारले पूजाहारीले उसलाई परमप्रभुअधि शुद्ध पार्नु पर्छ।

19 “तब पूजाहारीले पापबलि चढाउनु पर्छ अनि मानिसलाई उसको अशुद्धताबाट शुद्ध गर्नु पर्छ अनि त्यसपछि उनले होमबलि मार्नु पर्छ।

20 पूजाहारीले होमबलि अनि अन्नबलि वेदीमा चढाएर त्यस मानिसलाई प्रायश्चित्त गर्नु पर्छ अनि त्यो मानिस शुद्ध हुनेछ।

21 “तर यदि ऊ गरीब छ अनि त्यसको व्यवस्थामा गर्नु सक्दैन भने तब उसले शुद्ध हुनका लागि एउटा भेडा दोष बलिको रूपमा ल्याउनु पर्छ अनि एपाको दश खण्डको एक खण्ड तेल मिसाइएको मिहिन पीठो अनि एक माना जैतुनको तेल अन्न बलिको रूपमा ल्याउनु पर्छ।

22 अनि आफूले व्यवस्था गर्न सके अनुसार दुइवटा ढुकुर अथवा परेवाको बच्चा, एउटा पापबलिको निम्ति र अर्को होमबलिको निम्ति ल्याओस्।

23 “उसको शुद्धताको निम्ति आठौँ दिनमा ती सब भेट हुने पालको ढोकामा परमप्रभुको सामुने पूजाहारीकहाँ ल्याओस्।

24 तब पूजाहारीले दोषबलिको पाठो र तेल लिएर डोलाउने बलिको रूपमा परमप्रभुअधि हल्लाउनु पर्छ।

25 त्यसपछि दोषबलिको निम्ति भेडाको पाठो मारियोस् र त्यसको केही रगत शुद्ध पारिनु पर्ने मानिसको दाहिने कानको लोतीमा, दाहिने हातको र दाहिने खुट्टाको बूढी-औंलाहरूमा लगाऊन्।

26 अनि पूजाहारीले तेल त्यही देखे हातको हत्केलामा खन्याउनु पर्छ।

27 त्यसपछि पूजाहारीले हत्केलाको तेल दाहिने हातको औंलाले परमप्रभुअधि सात पल्ट छर्किऊन्।

28 अनि पूजाहारीले उसको हातमा रहेको केही तेलबाट लिएर त्यो शुद्ध पारिनु पर्ने मानिसको दाहिने कानको लोतीमा, दाहिने हातको बूढी-औंला र दाहिने खुट्टाको बूढीऔंलामा जहाँ दोषबलिको रगत लगाइ दिएको थियो त्यही लगाइ दिऊन्।

29 पूजाहारीको हत्केलामा बाँकी रहेको तेल शुद्ध पारिनु पर्ने मानिसको शिरमा परमप्रभुअधि उसलाई शुद्ध पार्ने लगाइ दिऊन्।

30 “तब जवान ढुकुर अथवा परेवा जे हुन्छ उसले जगेडा गर्न सक्छ।

31 एउटा पापबलिको निम्ति अनि अर्को होमबलिको निम्ति पूजाहारीले अन्नबलिसित चढाऊन्। यसरी पूजाहारीले त्यो शुद्ध पारिनु पर्ने मानिसलाई परमप्रभुकोअधि प्रायश्चित्त गराउने छन्।”

32 एक जना मानिसहरू चर्म रोगबाट मुक्त भएपछि शुद्ध हुनको निम्ति यी नियमहरू छन्। यी नियमहरू तिनीहरूका लागि हुन जो आफूलाई शुद्ध बनाउनका लागि नियमित बलि चढाउन जगेडा गर्न सक्दैनन्।

घरमा ढुसीको निम्ति नियमहरू

33 परमप्रभुले मोशा र हास्नलाई भन्नुभयो,

34 “जब मैले तिमीहरूको अधिकारमा दिन लागेको कनान देशमा तिमीहरू पुग्छौ, अनि म तिमीहरूको कुनै घरमा ढुसी पठाउनेछु,

- 35 तब त्यो घरको मालिक आओस् र पूजाहारीलाई भनोस्, 'मेरो घरमा दुसी परे जस्तै लाग्छ।'
- 36 "त्यसपछि पूजाहारीले घरमा आफू घर जाँच गर्नुअघि त्यस घरको प्रत्येक चीज बाहिर निकाल्ने आदेश दिऊन् कारण घरको प्रत्येक चीज नै अशुद्ध हुँदैन।
- 37 त्यसपछि पूजाहारी घर जाँच गर्न आऊन् र यदि उनले घरको भित्तामा लागेको दुसीमा रातो अथवा हरियो टाटो पाए त्यो भित्तामा दुसीमा गहिरिएको बुझिनेछ र,
- 38 तब पूजाहारीले बाहिर निस्केर सात दिन सम्मको निम्ति घरको ढोका बन्द गरिदिऊन्।
- 39 "पूजाहारीले सात दिनमा फर्केर घर निरीक्षण गर्नु पर्छ। यदि घरको भित्तामा दुसी फैलिएको पाइन्छ
- 40 पूजाहारीले आदेश दिनुपर्छ, मानिसहरूले त्यस घरको भित्ताको दुसी लागेको ठाउँको ढुङ्गाहरू भत्काउन र ती ढुङ्गाहरू शहर बाहिर लगी कुनै फोहोर ठाउँमा फर्काऊन्।
- 41 त्यसपछि पूजाहारीले त्यस घरको भित्ता सबै खुकिन लगाऊन् र मानिसहरूले खुर्केर निस्केको वस्तु सबै शहरबाहिर कहीं मैला ठाउँमा फर्काऊन् र त्यस भित्तामा नयाँ लेप लगाउन आज्ञा दिऊन्।
- 42 तिनीहरूले फटेका ढुङ्गाहरूलाई नयाँ ढुङ्गासित फेर्नु पर्छ। घरको मालिकले नयाँ लेप लगाउनु पर्छ।
- 43 "एकपल्ट घरको भित्ताका ढुङ्गाहरू फर्काएर खुर्केर लिउन लगाउँदा पनि यदि त्यस घरको भित्तामा फेरि दुसी निस्कन्छ भने
- 44 त्यहाँ जाँच गर्न पूजाहारी आऊन् र यदि दुसी त्यहाँ फैलेर घरको माल-तालहरू नष्ट पर्दछ भने त्यो घर अशुद्ध हो।
- 45 त्यस घरको ढुङ्गाहरू, काठपातहरू निकालेर शहर बाहिर कुनै मैला ठाउँमा फर्काऊन्।
- 46 यदि कुनै मानिस त्यस्तो निषेधित घरमा पसे त्यो साँझसम्म अशुद्ध हुनेछ।
- 47 यदि कुनै मानिस त्यस घरमा सुते उसले आफ्नो लुगा धुनुपर्छ। यदि कसैले त्यस घरभित्र खाए पनि उसले आफ्नो लुगा धुनुपर्छ।
- 48 "पूजाहारी आएर परीक्षण गर्दा त्यस घरमा लिउन लगाई सक्दा दुसी नफैलिएको पाए, दुसी हराइसकेको हुँदा पूजाहारीले त्यो घर शुद्ध भएको घोषणा गरून्। किन? किनभने दुस्सी हटेको छ।
- 49 "अनि घर शुद्ध पार्न पूजाहारीले दुईवटा चराहरू, धूपीको काठ, हिसोफ र रातो धागो लानु पर्छ।
- 50 ती दुई चराहरू मध्ये एउटालाई माटोको भाँडामा भएको पानीमाथि उसले मारोस्।
- 51 अनि धूपीको काठ, हिसोफ, रातो धागो र जिउँदो चरा लिएर बन्दै गरेको पानीमाथि मारेको चराको रगतमा चोबेर उसले सात पल्ट घरमा रगत छर्किनु पर्छ।
- 52 यी सबै धूपीको काठ, हिसोफ, जिउँदो चरा, रातो धागो द्वारा ऊ घर शुद्ध बनाउनेछ।
- 53 यति गरे पछि त्यो जिउँदो चरालाई उसले मैदानमा खुला छोडिदिओस्। यसरी उसले त्यो घर शुद्ध पार्नेछ र घर पनि शुद्ध हुनेछ।"
- 54 ती चर्म रोगको निम्ति नियमहरू,
- 55 दुस्सीको निम्ति लुगाको टुकामाथि अथवा घर भित्र।
- 56 यो सबै प्रकारको छालाको फोका, सुनीयकोहरूको विषयमा नियमहरू छालामाथि डाब अथवा चहकिलो दाग शुद्ध पार्ने तरिका हो।
- 57 चर्मरोग र दुस्सीको निम्ति विधी यो नै हो। यी नियमहरूले सिकाउँछ जब चीजहरू शुद्ध हुन्छ, अनि जब चीजहरू अशुद्ध हुन्छ, यी धेरै प्रकारका बीमारहरूको नियमहरू हुन्।

15

शरीरबाट धातुको निम्ति नियमहरू

- 1 परमप्रभुले मोशा र हासूनलाई भन्नु भयो,
- 2 "इस्राएलका मानिसहरूलाई बोलाऊ अनि तिनीहरूलाई भन: यदि कुनै मानिसको प्रमेह हुन्छ भने तब त्यो मानिस अशुद्ध हो।
- 3 यदि उसको प्रमेह थामिन्छ अथवा चलि रहन्छ, ऊ अशुद्ध हुन्छ अनि यो उसको अशुद्धता हो।
- 4 "ओख्यानमा यस्तो मानिस सुत्यो भने प्रत्येक कुरामा ऊ अशुद्ध बनिन्छ। प्रत्येक कुरामा ऊ बसे त्यो पनि अशुद्ध बहन्छ।
- 5 यदि कसैले उसको ओख्यान छुन्छ भने, ऊ पनि अशुद्ध हुन्छ अनि उसले आफ्नो लुगा धुनु पर्छ अनि पानीमा नुहाउनु पर्छ। साँझसम्म ऊ अशुद्ध रहन्छ।

6 यदि एकजना मानिस कुनै चीजमाथि बस्छ जसमा स्राव भएको मानिस बसेको थियो, उसले आफ्नो लुगा धुनु पर्छ अनि पानीमा नुहाउनु पर्छ। साँझसम्म ऊ अशुद्ध रहन्छ।

7 यदि एकजना मानिसले प्रेमह भएको मानिसलाई छुन्छ, उसले आफ्नो लुगा नुहाएपछि धुनु पर्छ अनि ऊ बेलुकीसम्म आफू अशुद्ध रहने छ।

8 यदि यस्तो रोगीले कुनै मानिसलाई थुक्को भने, उसले पानीमा नुहाएर आफ्नो लुगा धोओस् अनि साँझसम्म अशुद्ध रहने छ।

9 त्यो धातुको रोग लागेको मानिस जसमा चढ्छ त्यो अशुद्ध हुन्छ।

10 कुनै पनि चीज यदि त्यो रोगी तल रहन्छ अनि उसले छुन्छ भने त्यो अशुद्ध बनिन्छ। जो मानिसले त्यो चीज बोके उसले नुहाएर आफ्नो लुगा धुनुपर्छ अनि साँझसम्म त्यो मानिस अशुद्ध रहनेछ।

11 यदि प्रेमह हुने मानिसले कसैलाई हात नधोइ छुन्छ, तब मानिस जो छुइन्छ यो आशुद्ध हुन्छ अनि त्यस मानिसले आफ्नो लुगा धुनु पर्छ, नुहाउनु पर्छ अनि साँझसम्म अशुद्ध रहनेछ।

12 “यदि प्रेमह हुने मानिस माटोको भाँडा छुन्छ, यसलाई फटाउनु पर्छ अनि काठको भाँडा पानीले पखाल्नु पर्छ।

13 “जब त्यो रोगी निको हुन्छ, उसले आफ्नो शुद्धिको निम्ति सात दिन पखिओस्, आफ्नो लुगा धोओस् अनि ताजा पानीले नुहाओस् अनि त्यो शुद्ध हुनेछ।

14 आठौँ दिन दुइवटा परेवा अथवा ढुक्कुर लिएर ऊ परमप्रभुअधि आउनु पर्छ अनि ती सबै पूजाहारीलाई भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा दिनु पर्छ।

15 पूजाहारीले दुइवटा चराहरू चढाउनु पर्छ। एउटा पाप बलिको निम्ति अनि अर्को होमबलिको निम्ति चढाउनु पर्नेछ। यस तरीकामा, पूजाहारीले प्रेमह हुने मानिसलाई परमप्रभुअधि शुद्ध बनाउने छन्।

16 “यदि कुनै पुरूषको स्वतः वीर्य पतन भए उसले आफ्नो शरीर पानीमा नुहाओस् अनि ऊ साँझसम्म अशुद्ध रहनेछ।

17 लुगा अथवा छाला जसमा वीर्य झर्छ धुनु पर्छ अनि ऊ बेलुकीसम्म अशुद्ध रहनेछ।

18 यदि कुनै स्त्रीसँग सुतेको बेला पुरूषको वीर्य पतन भए ती दुवैले नुहाऊन् अनि साँझसम्म अशुद्ध रहनेछन्।

19 “यदि एकजना स्त्रीको मासिक रजस्वला नियमित छ उसको रजस्वलाको अशुद्धता सात दिनसम्म रहनेछ। यदि कसैले उसलाई छुन्छ, ऊ सात दिनसम्म अशुद्ध हुन्छ।

20 एउटी स्त्रीको रजस्वला भएको समयमा त्यो जुन चीजहरूमा बस्छिन् अनि सुत्छिन् ती सब अशुद्ध हुन्छन्।

21 कसैले ऊ सुतेको ओछ्यान छोए, त्यसले आफ्नो लुगा धुनुपर्छ, आफूले पनि नुहाउनुपर्छ अनि साँझसम्म अशुद्ध रहनेछ।

22 यदि कुनै मानिसले ऊ बसेको कुनै चीज छोए, उसले आफ्नो लुगा धुनुपर्छ, नुहाउनु पर्छ अनि साँझसम्म अशुद्ध रहनेछ।

23 कसैले त्यो रजस्वला स्त्री बसेको कुनै चीज छोए उसले आफ्नो लुगा धोओस् र साँझसम्म आफै पनि अशुद्ध रहनेछ।

24 “कुनै स्त्री रजस्वला भएको समय कसैले ऊसित सहवास गरे त्यो पुरूष सात दिनसम्म अशुद्ध हुन्छ। त्यो पुरूष सुतेको प्रत्येक ओछ्यान नै अशुद्ध हुन्छ।

25 “कुनै स्त्रीको आफ्नो नियमित समय बाहेक धेरै दिनसम्म रजस्वला भइरहे, अथवा नियमित रजस्वलापछि पनि रगत प्रवाह रहे, नियमित रजस्वला भए, ऊ अशुद्ध हुन्छे। ऊ जब सम्म रजस्वला रहन्छ त्यतिञ्जेलसम्म अशुद्ध रहनेछिन्।

26 मासिक रजस्वलाको समयमा जुन ओछ्यानमा त्यो स्त्री सुत्छिन् त्यो ओछ्यान पनि त्यतिञ्जेलसम्म अशुद्ध रहन्छ। उसको मासिक रजस्वला हुँदा अशुद्ध भए, उसले छुन्छिन् त्यो चीज अशुद्ध हुन्छ।

27 मानिससम्म अशुद्ध हुन्छ जसले ती चीजहरू छुन्छ। मानिसले आफ्नो लुगा धुनुपर्छ। अनि पानीमा नुहाएपछि, साँझसम्म अशुद्ध रहन्छ।

28 त्यस स्त्रीले उसको रजस्वला रोकिएपछि सात दिनसम्म पर्खनुपर्छ। त्यसपछि त्यो स्त्री शुद्ध हुन्छे।

29 तब आठौँ दिनमा स्त्रीले दुइवटा ढुक्कुर अथवा परेवा लिनुपर्छ र तिनीहरू पूजाहारीकहाँ भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा लैजानुपर्छ।

30 तब पूजाहारीले ती दुइवटा मध्ये एउटालाई पापबलिको निम्ति अनि अर्कोलाई होमबलिको निम्ति चढाउनुपर्छ। यसरी पूजाहारीले उसलाई परमप्रभुको सामुने शुद्ध पार्नेछन्।

31 “यसर्थ तिमीले इस्राएलका मानिसहरूलाई अशुद्ध भएको विषयमा सतर्क गराउनु पर्छ। यदि तिमी ती मानिसहरूलाई चेताउनी दिदैनौ भने तिनीहरूले मेरो पवित्र पाललाई अशुद्ध पार्न सक्छन् तब तिनीहरू मर्नु पर्छ।”

32 वीर्य पतन भएकाहरूको निम्ति यी नै विधिहरू हुन्। यी विधिहरू वीर्य पतन हुँदा जो अशुद्ध हुन्छन् तिनीहरूको निम्ति पनि हुन्।

33 अनि यी विधिहरू आफ्नो मासिक रजस्वलाबाट अशुद्ध हुने स्त्रीहरूको निम्ति हुन्। अनि अशुद्ध स्त्रीहरूसँग सुतेर जो मानिसहरू अशुद्ध बनिन्छन् उनको निम्ति यी विधिहरू हुन्।

16

प्रायश्चित्तको दिन

- 1 हास्नका छोराहरू मध्ये दुई जना परमप्रभुलाई धूप चढाउँदै गर्दा मरे। त्यस समयपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो।
- 2 परमप्रभुले भन्नुभयो, “तेरो दाज्य हास्नलाई भन। उसलाई सम्झाऊ उसको इच्छा अनुसार जतिबेला चाह्यो त्यतिबेला पर्दा पछाडी महा-पवित्रस्थान जहाँ पवित्र सन्दूक राखिएको छ त्यहाँ कहिले पनि नजाऊन। यस पवित्र सन्दूकमाथि भएको कृपा-आसन छ अनि म त्यो कृपा-आसनमाथि बादलमा दर्शन दिन्छु। यदि हास्न त्यस कोठामा गए ऊ मर्न सक्छ।
- 3 “महापवित्र स्थानभित्र पसु भन्दाअघि हास्नले यसै गर्नु पर्छ। हास्नले पापबलिको निम्ति एउटा साँढे र होमबलिको निम्ति एउटा भेडा चढाउनु पर्छ।
- 4 हास्नले आफ्नो सारा शरीर पानीले पखाल्नु पर्छ। तब उसले यी वस्त्रहरू धारण गर्नुपर्छ: उसले लिनिको पवित्र वस्त्र धारण गर्नु पर्छ। उसले लिनिको भित्री लुगाहरू पनि लगाउनु पर्छ। उसले आफ्नो टाउकोमा लिनिको फेटा र कम्मरमा लिनिको पटुका कसु पर्छ। यी वस्त्रहरू पवित्र हुन।
- 5 “हास्नले दुइवटा पाठाहरू पापबलिको निम्ति लानु पर्छ अनि एउटा भेडी होमबलिको निम्ति इस्राएलका मानिसहरूबाट लिनु पर्छ।
- 6 तब हास्नले पापबलिको निम्ति साँढे चढाउनु पर्छ। पापबलि ऊ आफ्नै निम्ति हो। हास्न आफ्नो परिवार र आफैँ पवित्र पार्नु उसले यसो गर्नु पर्छ।
- 7 “तब हास्नले दुइवटा बोकाहरू भेट हुने पालको ढोकामा परमप्रभुअघि ल्याउनु पर्छ।
- 8 हास्नले ती दुईवटा बोकाहरू माझ चिठ्ठा लगाउँछ, एउटा परमप्रभुको निम्ति हुन्छ र अर्को मानिसहरूको दोष निवारणको निम्ति छाडा छोड्नु पर्छ।
- 9 “चिठ्ठामा परेको बोकालाई हास्नले पापबलिको निम्ति परमप्रभुलाई चढाउनेछ।
- 10 दोष निवारणको निम्ति चिठ्ठा परेको बोकालाई हास्नले परमप्रभुअघि ल्याई मस्भूमिमा खुला छाडिदिनेछ। यो मानिसहरूलाई शूद्र बनाउनको लागि हो।
- 11 “त्यसपछि हास्नले आफ्नो निम्ति पापबलि का लागि साँढे चढाउँछ, उसले आफ्नो परिवार र आफूलाई पवित्र पार्छ। उसले आफ्नो पापबलिको निम्ति साँढे मार्नुपर्छ।
- 12 त्यसपछि परमप्रभुको अघि वेदीबाट हास्नले पर्दाको पछि कोठामा कोइला भरेको कराही ल्याउनु पर्छ अनि उसले धुलो पारेर पिथेको दुई मुट्टी सुगन्धित धूप ल्याउनुपर्छ।
- 13 परमप्रभुअघि उसले धूप आगोमा हाल्नु पर्छ। तब धूपको धूवाँले करारमाथि विशेष आवरणको रूपमा ढाक्ने छ। यस प्रकार हास्न मर्ने छैन।
- 14 ऊ साँढेको केही रगत औँलाले लिन्छ अनि यसलाई विशेष आवरणमाथि छर्कन्छ। उसले आफ्नो औँलोले रगत विशेष आवरणअघि सात पटक छर्कने छ।
- 15 “तब हास्नले मानिसहरूकोलागि पापबलिको बलि दिनेछ। हास्नले पर्दा पछाडीको कोठामा बोकोको रगत ल्याउनु पर्छ। उसले साँढेको रगतले जे गरेको थियो बोकाको रगतले पनि त्यसै गर्नु पर्छ। उसले विशेष आवरणअघि अनि माथि बोकाको रगत छर्कनु पर्छ।
- 16 यसरी हास्नले महा पवित्रस्थान शूद्र पार्ने काम गर्छ। इस्राएलका मानिसहरूलाई शूद्र पार्ने हास्नले यी सब कार्य गर्नु पर्छ। तिनीहरूले धेरै पापहरू गर्छन् र तिनले भेट हुने पालको निम्ति पनि यस्तो कार्यहरू गर्नु पर्छ कारण यो धेरै अशुद्ध मानिसहरूमाझमा छ।
- 17 “हास्न महा पवित्र स्थानमा यसलाई अनि मानिसहरूलाई शूद्र पार्ने गएको समयमा भेट हुने पालमा कोही मानिस पनि नहोस। जबसम्म हास्न बाहिर आउँदैन तबसम्म त्यहाँ कोही मानिस नजाऊन। यसकारण, हास्न र उनको परिवार शूद्र होऊन। अनि इस्राएलका सम्पूर्ण मानिसहरूलाई उनले शूद्र पार्नेछन्।
- 18 तब हास्न बाहिर परमप्रभुकोअघि वेदी समक्ष यसलाई शूद्र पार्नु जाने छन्। साँढे अनि बोकाको अलिकति रगत लिने छन् अनि वेदीको सबै कृनाहरूमा घसे छन्।
- 19 तब उनले ओलाले वेदीमा सात पल्ट रगत छर्कने छन्। यसरी उहाँ वेदी शूद्र पार्ने छन् किनभने इस्राएलका मानिसहरूले यसलाई अशुद्ध बनाएका थिए।
- 20 “यसर्थ, हास्नले महा पवित्र स्थान, भेट हुने पाल अनि वेदी शूद्र पार्नेछन्। त्यसपछि हास्नले परमप्रभुको निम्ति जिउँदो बोका ल्याउनेछन्।

21 जिउँदो बोका माथि हात राखेर उसले सबै पापहरू, सबै अपराधहरू अनि इस्राएली मानिसहरूले गरेको सबै भूल कर्महरू स्वीकार गर्नेछन्। यसरी मानिसहरूको सबै पाप बोकाबाट राखेर उसले त्यसलाई मरुभूमिमा जानु छाडिदिने छन्। एकजना मानिस बोकालाई मरुभूमि लिएर जान पछिरेको हुनेछ।

22 यसर्थ बोकाले मानिसहरूको सबै पापहरू एकान्त ठाउँमा बोकेर लैजाने छ। मानिस जसले बोकालाई लिएर जान्छ, उसले यसलाई मरुभूमिमा छोड्ने छ।

23 “त्यसपछि हारुन भेट हुने पालमा जान्छन् अनि महापवित्र स्थानमा जाँदा लगाएको स्तीको लुगाहरू फूकाल्नु पर्छ। उनले ती लुगाहरू त्यही छोड्नु पर्छ।

24 उसले पवित्रस्थानमा आफ्नो शरीर पानीले पखाल्ने छ। तब उसले आफ्नो लुगाहरू लगाउने छ। ऊ बाहिर आउने छ अनि ऊ आफ्नै निम्ति र मानिसहरूको निम्ति होमबलि चढाउने छ। यस तरीकाले ऊ आफैँ अनि मानिसहरूको निम्ति उसले प्रयाश्चित बनाउँछ।

25 तब तिनले पापबलिको बोसो वेदीमा जलाउनुपर्छ।

26 “मानिस जसले बोका लिएर जान्छ, पानीमा आफ्नो शरीर पखाल्नु पर्छ अनि आफ्नो लुगा धुनु पर्छ। त्यसपछि छाउनी भित्र आउनेछ।

27 “पवित्र चीजहरू शुद्ध पार्न महा पवित्रस्थानमा ल्याइएका पापबलिको सँढे र बोकोलाई पाल बाहिर ल्याउनु पर्छ। पूजाहारिले तिमीहरूको छाला, शरीर र गोबर आगोमा जलाउनेछन्।

28 त्यसपछि त्यो जलाउने मानिसले आफ्नो लुगा अनि शरीर पानीमा पखाल्नु पर्छ। त्यसपछि तिनी छाउनीमा आउन सक्छन्।

29 “यो विधि तिमीहरूको निम्ति सदा-सर्वदा चलि रहने छ। सातौँ महीनाको दशौँ दिन, तिमीहरूले भोजन लिनु हुँदैन।* तिमीहरूले कुनै काम गर्नु हुँदैन। तिमीहरूको देशमा बस्ने यात्रीहरू अथवा विदेशीहरू कसैले पनि कुनै काम गर्ने छैन।

30 किन? किनभने, यसदिन पूजाहारिले तिमीहरूलाई नुहाई दिनेछन् अनि पवित्र पार्नेछन्। तब तिमीहरू परमप्रभुको सामुन्ने शुद्ध हुनेछौ।

31 त्यो दिन तिमीहरूको महत्त्वपूर्ण साबाट दिन हो। तिमीहरूले कुनै खाद्य खानु हुँदैन। यो नियम सधैं चलि रहने छ।

32 “यसर्थ प्रधान पूजाहारी हुन अभिषेक भएको मानिसले सब चीजहरू पवित्र पार्ने काम गर्नेछन्। आफ्नो बाबुका उत्तराधिकारी तिनि हुन्। ती पूजाहारिले पवित्र सुती लुगा लगाउनु पर्छ।

33 उनले महा-पवित्र स्थान, भेट हुने पाल अनि वेदी शुद्ध पार्नु पर्छ। अनि सबै पूजाहारीहरू र इस्राएलका मानिसहरूलाई शुद्ध पार्नु पर्छ।

34 इस्राएलका मानिसहरूलाई शुद्ध पार्ने विधि सदा सर्वदा चलि रहनेछ। तिमीहरूले वर्षमा एक चोटी यी सबै कार्यहरू गर्नु पर्छ। किन? किनभने इस्राएलका मानिसहरूको पाप कर्मले गरेको थिए।”

यसर्थ परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएको आज्ञा अनुसार तिमीहरूले कामहरू गरे।

17

पशुहरू मारेर खाने नियमहरू

1 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

2 “हारुन, तिनका छोराहरू र इस्राएलका समस्त मानिसहरूलाई भन। तिनीहरूलाई भन, परमप्रभुले दिनुभएको आज्ञा यही हो।

3 इस्राएलीहरूले एउटा सँढे एउटा पाठो अथवा एउटा बोका पालको बाहिर अथवा भित्र काट्नु सक्थ्यो।

4 त्यस मानिसले भेट हुने पालको ढोकामा पशुलाई ल्याउनुपर्छ। उसले पशुको एक भाग परमप्रभुलाई उपहार चढाउनुपर्छ। पशु मारेपछि उसले परमप्रभुलाई उपहार स्वरूप एक भाग चढाउने पर्छ। यदि उसले परमप्रभुलाई यसको एक भाग उपहार चढाउँदैन भने त्यस मानिसलाई आफ्ना मानिसहरूबाट छुट्याउनु पर्छ।

5 यो विधि यसकारण बनाइएको हो जसले गर्दा इस्राएलका मानिसहरूले आफ्नो मेलबलि परमप्रभुलाई चढाउन्। तिनीहरूले मैदानमा मारेको पशु परमप्रभुकाहाँ भेट हुने पालको ढोकामा ल्याउनु पर्छ।

6 तिनीहरूले पूजाहारीकाहाँ ल्याउनु पर्छ र पूजाहारिले ती पशुहरूको रगत भेट हुने पालको ढोकामा परमप्रभुको वेदीमा छर्किनु पर्छ र पशुहरूको बोसो पूजाहारिले वेदीमा जलाओस् जसले गर्दा यसको सुगन्धले परमप्रभुलाई आनन्दित तुल्याओस्।

7 अब उसो तिनीहरू “बोका मूर्तिहरूलाई” आफ्नो बलि चढाउने छैनन्। तिनीहरू अरु देवताहरूको पछि लागेका छन्। त्यसरी तिनीहरूले वेश्याहरू सरह आचरण गरे। यी नियमहरू सधैंका लागि चल्नेछन्।

* 16:29: भोजन लिनु हुँदैन अथवा उपवास बस्नु पर्छ वा “तिमीहरू आफैँ नम्र बन्नुपर्छ।”

- 8 “मानिसहरूलाई भन कोही झ्याएली अथवा तिमीहरूसँग बस्ने कोही विदेशीले होमबलि वा बलिदान चढाउन सक्छ।
- 9 तर यदि ऊ यो चढाउँछ, तब उसले आफ्नो बलि भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा परमप्रभुसमक्ष उपहारको रूपमा लानु पर्छ। यदि ऊ यसो गर्दैन, उसलाई आफ्ना मानिसहरूबाट छुट्याउनु पर्छ।
- 10 “झ्याएलीहरू मध्ये कसैले ऊ नागरिक होस् अथवा यात्री विदेशी जो तिमीहरूसँग रगत खान्छ, म उसको विरुद्ध रहनेछु अनि म उसलाई आफ्ना मानिसहरूबाट छुट्याउनेछु।
- 11 किन? किनभने शरीरको प्राण रातमा हुन्छ मैले यो तिमीहरूलाई वेदीमा आफूलाई शृङ्गार दिएकोछु, कारण रगतले नै मानिसहरूलाई शृङ्गार पार्छ।
- 12 यसर्थ म झ्याएलीहरूलाई भन्दछु तिमीहरू मध्ये, कसैले चाहे, स्वदेशी होस् अथवा विदेशी जो तिमीसँग वास गर्छ उसले रगत खानु हुँदैन।
- 13 “झ्याएलको कुनै पनि मानिस त्यो नागरिक होस् अथवा विदेशी, जो सुकै होस्, यदि उसले खानु हुने पशु अथवा चरा समाते; उसले त्यसको रगत भईमा खन्याएर धुलोले छोपोस्।
- 14 तिनीहरूले किन यस्तो गर्नेपर्छ? किनभने, यदि मासुमा रगत छ, प्राणीमा प्राण अझै विद्यमान छ। यसर्थ म झ्याएलीहरूलाई आदेश दिन्छु तिनीहरूले कुनै मासु खानु हुँदैन जसमा रगत हुन्छ। जुन मानिसले रगत खान्छ, यसलाई छुट्याइन्छ।
- 15 “यदि कुनै मानिसले आफैँ मरेको पशुको मासु खान्छ, अथवा अन्य कुनै पशुले मरेको पशुको मासु खान्छ त्यो मानिस साँझसम्म अशुद्ध रहनेछ। त्यो मानिस स्वदेशी होस् अथवा विदेशी, यदि तिमीहरूको माझमा भए उसले आफ्नो लुगाहरू धुनैपर्छ अनि शरीर सम्पूर्ण नुहाउनु पर्छ।
- 16 यदि त्यस मानिसले आफ्नो लुगाहरू धुँदैन अनि शरीर सम्पूर्ण नुहाउँदैन भने ऊ पापको दोषी बनिनेछ।”

18

सहवास विषयका नियमहरू

- 1 परमप्रभुले मोशालाई भननुभयो,
- 2 “झ्याएलीहरूलाई भन म तिमीहरूका परमेश्वर हुँ।
- 3 विवेका दिनहरूमा तिमीहरू मिश्रदेशमा थियौं मिश्रीहरूले त्यो देशमा गरिरहेका छन्। म तिमीहरूलाई कनान देशमा लैजाँदैछु यसर्थ तिमीहरूले त्यस्तो केही नगर जे त्यस ठाउँमा ती मानिसहरू गर्छन्। तिनीहरूको दस्तुर नमान्नु।
- 4 तिमीहरूले मेरो विधि-विधानहरू मान्नुपर्छ र ती विधानहरूको अनुसरण गर। किन? किनभने, म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ।
- 5 यसकारण, तिमीहरूले मेरो विधि-विधानहरू पालन गर्नेपर्छ। जुन मानिसले यी विधि-विधानहरू पालन गर्छ, यहाँ तिनीहरू यस द्वारा बाँच्ने छौं।
- 6 “तिमीहरूले आफ्नो नजिक को आफन्तहरूसँग सहवास गर्नु हुँदैन। म परमप्रभु हुँ।
- 7 “तैले तेरी आमासित लैंगिक सम्बन्ध राख्नु हुँदैन। यसले तेरा बुबालाई लाजमर्दा बनाउनेछ। तिनी तेरी आमा हुन् यसकारण तैले तिनीसँग लैंगिक सम्बन्ध गर्नु हुँदैन।
- 8 यदि उनी तिमी आमा नभए पनि तिमी बाबुकी स्वासी भएकीले तिमीले उनीसित सहवास गर्नु हुँदैन। किन? किनभने त्यो तिमी बाबुसित सहवास गरे जस्तै हो।
- 9 “बहिनी आमापट्टिको होस् अथवा बाबुपट्टिको अथवा उनी तिमी घरमा जन्मिएको होस् अथवा बाहिरबाट नै आएकी होस्, उनीसित तिमीले सहवास गर्नु हुँदैन।
- 10 “तिमी नातिनी तिमी परिवारको एउटा अंश हो यसर्थ तिमीले ऊसँग लैंगिक सम्बन्ध राख्नु हुँदैन।
- 11 “तिमी बाबु र उनकी स्वासीकी छोरी भए ऊ तिमी बहिनी हो, तिमीले ऊ सित सहवास गर्नु हुँदैन।
- 12 “तिमी बुबाकी दिदी-बहिनी उनको नजिककी आफन्त हुन्। यसर्थ तिनीहरूसँग तिमीले लैंगिक सम्बन्ध राख्नु हुँदैन।
- 13 तिमी आमामाकी बहिनी-दिदी उनको अति नजिकको सम्बन्धी हुन्, यसर्थ उनीसित तिमीले सहवास गर्नु हुँदैन।
- 14 तिमीले तिमी बुबाका दाज्यू-भाईलाई उनकी स्वासीसित लैंगिक सम्बन्ध राखेर अपमान गर्नु हुँदैन किनभने तिनी तिमीहरूकी काकी हुन्।
- 15 “तिमीले तिमी बुहारीसित लैंगिक सम्बन्ध राख्नु हुँदैन तिनी तिमी छोराको स्वासी हुन्। तिमीले ऊसित लैंगिक सम्बन्ध राख्नु हुँदैन।
- 16 “तिमीले आफ्नो भाउज्यूसित लैंगिक सम्बन्ध राख्नु हुँदैन, कारण यसो गर्छौं भने यो तिमीले आफ्नो दाज्यू भाईसित लैंगिक सम्बन्ध राखेको जस्तो हुनेछ।

17 “आमा र उसकी छोरीसित तिमीले सहवास नगर। अनि यी आमाकी नातिनी हो चाहे उसको छोराकी छोरी होस्। ऊसित सहवास नगर। नातिनीहरू तिनको नजिकको सम्बन्धी हुन् र तिनीहरूसित सहवास गर्नु हुँदैन। उनीहरूसित सहवास गर्नु गलत हो।

18 “जब तिम्री स्वाप्सी अझै जीवित नै छिन भने तिमीले उसकी दिदी बहिनीसित सहवास गर्नु हुँदैन, आफ्नी स्वाप्सी जीवित रहे उसकी बहिनीलाई बिहे गर्नु हुँदैन कारण ती दिदी-बहिनीमा शत्रुता हुन्छ।

19 “तिमीले रजस्वला भएको समयमा एकजना स्रीसँग शारिरिक सम्बन्ध राख्न तिनको छेउमा जानु हुँदैन किनभने त्यस समयमा तिनी अशुद्ध हुन्छिन्।

20 “अनि तिमीले आफ्नो छिमेकीकी स्वाप्सीसित पनि सहवास गर्नु हुँदैन यसले तिमीलाई अशुद्ध बनाउँछ।

21 “तिमीले आफ्नो छोरा-छोरी आगोद्वारा मोलेकलाई नचढाऊ। यदि तिमीले यसो गर्छौं भने यसले बुझाउछ कि तिमीले आफ्ना परमेश्वरको नाउँलाई बदनाम गरिरहेका छौ। म तिम्रो परमप्रभु हुँ।

22 “तिमीले झीसित जस्तै मानिससित सहवास नगर। त्यो घोर पाप हो।

23 “कुनै पशुसित सम्भोग नगर। यसले तिमीलाई अशुद्ध पार्छ। झी जातिले पनि पशुसित सम्भोग गर्नु हुँदैन कारण यो अस्वाभाविक दुराचार हो।

24 “तिमीहरू आफैँ त्यस्ता अधर्म कर्महरू नगर कारण म त्यस्ता अधर्म कर्म गर्नेहरूलाई तिनीहरूको देशबाट निकाल्दैछु।

25 तिनीहरूले आफ्नो भूमिलाई त्यसरी अशुद्ध बनाएको कारण अहिले त्यो भूमिले आफ्ना मानिसहरूलाई उच्छेद गरिरहेछ।

26 “यसर्थ तिमीहरूले मेरा विधि-विधानहरू मान्नुपर्छ र तिमीहरूले कुनै पनि त्यस्ता अधर्म पाप कर्म गर्नु हुँदैन। यी विधानहरू इस्राएलीहरूका निम्ति हुन्, अनि यी नियमहरू तिमीहरूसँगै त्यहाँ बस्नेहरूका निम्ति पनि हुन्।

27 त्यो भूमि अशुद्ध भएको छ कारण त्यहाँ पहिलेका बासिन्दाहरूले त्यस्ता घोर पाप कर्महरू गरेका थिए।

28 यदि तिमीहरूले पनि त्यसै गर्थौं भने ती पहिलेका मानिसहरूलाई जसरी त्यो भूमिले हटाएको थियो तिमीहरूलाई पनि हटाउनेछ।

29 यदि कुनै मानिसले त्यस्तो घोर पाप कर्म गरे त्यस मानिसलाई उसको आफन्तहरूबाट अलग गरिनेछ।

30 अन्य मानिसहरूले त्यस्तो अधर्म पाप कर्म गरेका थिए। तर तिमीहरू मेरो विधि-विधानहरू पालन गरेर बस अनि त्यस्ता अधर्म पाप कर्महरू कुनै पनि नगर। ती पाप कर्महरू गरेर आफैँलाई अशुद्ध नपार, म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ।”

19

इस्राएल परमेश्वरको हो

1 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

2 “इस्राएलका सबै मानिसहरूलाई भन: म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ। तिमीहरू सबै पवित्र होऊ, कारण म पवित्र छु।

3 “तिमीहरू मध्ये प्रत्येकले आफ्नो आमा-बाबुलाई सम्मान गर्नुपर्छ अनि विश्रामको दिन पालन गर्नुपर्छ। म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ।

4 “मूर्तिहरूको पूजा नगर अनि आफ्नो निम्ति धातु पगालेर देवताहरूको मूर्तिहरू नबनाऊ। म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ।

5 “जब तिमीहरूले परमप्रभुलाई मेलबलि चढाउछौ, तिमीहरूले रीतिपूर्वक त्यो चढाउनुपर्छ जसले गर्दा तिमीहरूले चढाएको परमप्रभुले ग्रहण गर्छन्।

6 तिमीले यसलाई त्यही दिन खान सक्छौ जुन दिन तिनीहरू यसकाई चढाउँछौ। अनि अर्को दिन पनि खान सक्छौ। तर यदि कुनै बलि तेस्रो दिनसम्म रहेको छ भने यसलाई आगोमा जलाउनुपर्छ।

7 तेस्रो दिनसम्म रहेको बलि अशुद्ध हुन्छ, यसर्थ त्यो खानु हुँदैन।

8 यदि कुनै मानिसले यसलाई खान्छ त्यो मानिस पापको दोषी हुन्छ किनभने उसले परमप्रभुको पवित्र चीजहरूको सम्मान गरेको हुँदैन। त्यस मानिसलाई आफ्ना मानिसहरूबाट छुट्याउनु पर्छ।

9 “जब तिमीहरू बाली उठाउने समय भएपछि आफ्नो बाली काट्छौ, खेतको आखिरी कुनासम्म नकाट अनि उठाउँदा भूँइमा झरेको अन्न नटिप।

10 जब तिमीहरू अंड्रगरको बोटबाट अंड्रगर टिप्छौ, सबै अंड्रगर न टिप अथवा झरेको अंड्रगर नटिप। तिनीहरूको भूमिमा भएका गरीब अनि विदेशीहरू निम्ति छाडी देऊ। म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ।

11 “तिमीहरूले चोर्नु हुँदैन, मानिसहरूलाई ठग्न हुँदैन अनि एकाकामा झठो नबोल्नु।

12 मेरो नाम लिए झूटो कसम नखाऊ, यदि त्यसो गछौं तिमीहरूले परमेश्वरको नामलाई सम्मान नगरेको बुझिनेछ। म परमप्रभु हूँ।

13 “तिमीहरूले आफ्नो छिमेकीसित नराग्रो काम नगर। उसलाई नलुट। तिमीहरूले कुनै हाजिरामा काम गर्ने मानिसको हाजिरा एक रातभरिको निम्ति पनि नरोक।

14 “बहिरका मानिसलाई नसराप। अन्धालाई लडाउने हेतुले उसको बाटोमा केही नराख। आफ्ना परमेश्वरको सम्मान गर्नुपर्छ। म परमप्रभु हूँ।

15 “न्याय गर्दा सच्चाइले गर्नुपर्छ। न्याय गर्दा गरीब अथवा दया र धनी भनी सम्मान नगर। आफ्नो छिमेकीसित न्याय गर्दा पनि सच्चाइले न्याय गर्नुपर्छ।

16 मानिसहरूको विरुद्ध झूठा कुराहरू गरेर नहिड। यस्तो कुनै काम नगर जुन तिम्रो कामले छिमेकी विपदमा पर्न सक्छ। म परमप्रभु हूँ।

17 “तिमीले हृदयबाट आफ्ना झ्याएली मित्रलाई घृणा गर्नु हुँदैन। यदि तिम्रो छिमेकीले केही अनिष्ट गरेको छ भने उसलाई जानकारी देऊ, तिमीहरू उसले गर्दा पापको दोषी हुने छैनौं।

18 मानिसहरूले तिमीप्रति गरेका अनिष्ट कामहरू बिरिदिऊ। तिम्रा छिमेकीहरूलाई आफूलाई झैं माया गर। म परमप्रभु हूँ।

19 “तिमीहरूले मैले भनेको नियमहरू पालन गर्नेपर्छ। दुई प्रकारका पशुहरू मिसिन नदेऊ। आफ्नो खेतमा दुई प्रकारका बीउ नछर। दुई प्रकारका धागाले बनिएको लुगा नलगाऊ।

20 “यदि कुनै मानिसले अर्काकी कम्पनी जो आफ्नो मालिकबाट छुटकारा पाइसकेकी छैन त्यससँग सहवास गरे तिमीहरू दुईलाई सजाय दिनुपर्छ तर मृत्युदण्ड होइन। किनभने त्यो कम्पनी आइमाईले आफ्नो मालिकबाट छुटकारा पाइसकेकी थिइन।

21 त्यस मानिसले आफ्नो दोषबलि परमप्रभुकहाँ भेट्नु पालको ढोकामा ल्याउनुपर्छ। त्यस मानिसले दोषबलिको निम्ति भेडा ल्याउनुपर्छ।

22 त्यस मानिसले पाप गरे बापत उसको पाप मोचनको निम्ती पूजाहारीले परमप्रभुअधि भेडा चढाउनेछन् त्यसपछि त्यो मानिस उसले गरेको पापहरूबाट मुक्त हुनेछ।

23 “भविष्यमा तिमी आफ्नो देशमा जानेछौ र त्यहाँ धेरै फलका बोटहरू खानको निम्ति रोप्नेछौ। तर तीन वर्षसम्म तिमीले ती बोटहरूबाट फल प्रयोग गर्न पाउने छैनौ।

24 चौथो वर्षमा फलेका फलहरू परमप्रभुमा प्रशंसाको निम्ती हुनेछन्। यी फलहरू परमप्रभुको निम्ति पवित्र बलि हुनेछ।

25 त्यसपछि पाँचौ वर्षमा फलेको फलहरू तिमीहरू खान सक्छौ। यदि तिमीहरूले यसो गछौं बोटहरूले धेरै फल फलाउने छन्। म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हूँ।

26 “यदि कुनै मासुमा रगत रहेको छ भने तिमीले त्यो मासु खानु हुँदैन।

“भविष्यको विषयमा बताउँदा तन्त्र-मन्त्र अथवा जादू प्रयोग नगर।

27 “तिम्रो अनुहारको छेउमा बढेको कपाल नकाट अनि तिम्रो दाहीको छेऊ नछाँट।

28 मृत मानिसको सम्झनामा शरीरको मासु नकाट। तिम्रो आफ्नो शरीरमा कुनै छाप नबनाउनु। म परमप्रभु हूँ।

29 “तिम्रो छोरीलाई वेश्या बनाएर अपमान नगर। तिम्रो देशलाई यस्ता पापहरूद्वारा भरिन नदेऊ अनि देशमा मानिसहरूलाई वेश्या हुने अनुमति नदेऊ।

30 “तिमीले विश्रामका दिनहरूमा काम नगर। तिमीले मेरो पवित्रस्थानको आदर गर्नुपर्छ। म परमप्रभु हूँ।

31 “तिमीहरू झँक्री-जादूगर बोक्सी तथा मन्त्र गर्नेतिर नलाग अनि आफैलाई तिनीहरूबाट अशुद्ध नपार। म तिमीहरूको परमप्रभु परमेश्वर हूँ।

32 “बुढा-पाका मानिसहरूलाई उभिएर सम्मान गर जब तिनीहरू तिम्रो एउटा कोठामा अथवा घरभित्र पर्छन्। आफ्ना परमेश्वरको डर अनि सम्मान गर। म परमप्रभु हूँ।

33 “तिमीहरूको आफ्नो देशमा बसोबासो गर्ने विदेशीहरूसित दुर्व्यवहार नगर। विदेशीहरूलाई र देशवासीहरूलाई समान व्यवहार गर,

34 तिनीहरूलाई माया गर जस्तो आफूलाई गछौं किनभने तिमीहरू पनि मिश्रको भूमिमा विदेशी थियौ। म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हूँ।

35 “तिमीले मानिसहरूलाई सच्चाइसँग न्याय गर। जब तिमी केही चीज नाच्छौ अनि तौलिन्छौ निष्पक्षतापूर्वक नाप अनि तौल।

36 तिमीसित तौलिन ढक तराजू र नाप, र तौलहरू ठीक हुनुपर्छ। म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हूँ। मैले तिमीहरूलाई मिश्रदेशबाट बाहिर ल्याएँ।

37 “तिमीहरूले मेरो विधि-विधानहरू सबै जानेर पालन गर्नुपर्छ। म परमप्रभु हूँ।”

20

मूर्ति पूजा गर्नेहरूलाई चेताउनी

1 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

2 “तिमीले इस्राएलीहरूलाई यी कुराहरू भन्नुपर्छ इस्राएलीहरू मध्ये कोही पनि होस् देशी अथवा विदेशी, तिनीहरू मध्ये कसैले आफ्ना नानीहरूबाट एक जनालाई मिथ्या देवता मोलेकलाई दिन्छ भने उसलाई मार्नेपर्छ। यस देशका मानिसहरूले उसलाई ढुङ्गले हिकोएर मार्नुपर्छ।

3 म त्यस मानिसको विरोधमा हुनेछु। उसलाई म आफ्ना मानिसहरूबाट छुट्याउनेछु। किन? किनभने उसले आफ्ना नानीहरू मोलेकलाई दिन्छ अनि यसरी मेरो पवित्र नामको सम्मान गरेन अनि मेरो पवित्र स्थानलाई अशुद्ध बनाउँछ।

4 जब त्यस मानिसले मोलेकलाई आफ्नो नानी दिन्छ समुदायका मानिसहरूले उसलाई ध्यान दिंदैनन् अनि उसलाई मार्दैनन्,

5 म त्यस मानिसलाई साथै त्यसको परिवारलाई विरोध गर्नेछु। म तिनलाई तिनको आफ्नै मानसिहरूबाट अलग गर्नेछु। ती सबै मानिसहरू जो मोलेकको पूजा गर्न प्रभावित भएका थिए, म तिमीहरूलाई तिमीहरूको आफ्नै मानिसहरूबाट अलग गर्नेछु।

6 “कुनै मानिस जो सल्लाह लिनु झॉक्री अथवा जादूगर कहाँ जान्छ, उसले मलाई अविश्वास गर्दैन यसर्थ म उसलाई आफ्ना मानिसहरूबाट छुट्याउनेछु।

7 “तिमी आफैँलाई पवित्र बनाऊ अनि पवित्र भएर बस। किनभने, म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ।

8 मेरा विधिहरू सम्झना गर अनि तिनीहरूलाई अनुसरण गर। म तिमीहरूको परमप्रभु हुँ जसले तिमी सबै मानिसहरूलाई पवित्र बनाउँछु।

9 “यदि कुनै मानिसले आफ्नो आमा अथवा बाबुलाई सराप दिन्छ भने त्यास मानिसलाई मारिनुपर्छ। जब उसले आफ्नो आमा-बाबुलाई सराप दिएको कारण उसको मृत्युको जिम्मावारी ऊ आफैँ हुनेछ।

व्यभिचारका पापहरूको निम्ति दण्ड

10 “यदि कुनै मानिसले आफ्नो छिमेकीकी स्वाप्तीसित सहवास गरे ती दुवैलाई मार्नुपर्छ कारण ती दुवैजना व्यभिचारको दोषी हुन।

11 यदि कुनै मानिसले आफ्नो बाबुकी स्वाप्ती (सौतेनी आमा) सँग सहवास गर्छ भने ती दुवै जनालाई मारिनुपर्छ, आफ्नो मृत्युको निम्ति तिनीहरू स्वयं जिम्मेवार हुन। यो त्यस मानिसले आफ्नै बाबुसित सहवास गरे झैं हो।

12 “यदि कुनै मानिसले आफ्नो छोरा बुहारीसित सहवास गरे ती दुइजनालाई मार्नेपर्छ। तिनीहरू आफैँ तिनीहरूको मृत्युको निम्ति जिम्मेवार छन् कारण तिनीहरूले खुबै अधम व्यभिचार गरेका हुन्छन्।

13 “यदि एकजना मानिसले अर्को पुरुषसँग स्त्रीसँग झैं सहवास गरे, तिनीहरूले भयंकर पाप गरेको बुझिन्छ। तिनीहरूलाई मार्ने पर्छ र तिनीहरू स्वयं आफ्नो मृत्युको निम्ति जिम्मेवार हुन्छन्।

14 “यदि एकजना मानिसले आमा र छोरी दुवैसँग शारिरिक कर्म गर्छ यो व्यभिचार पाप हो। तिमीले मानिसहरूमा यस्तो व्यभिचार हुन दिनु हुँदैन। तिमीले मानिस अनि स्त्री दुवैलाई आगोमा जलाउनु पर्छ।

15 “यदि कुनै मानिसले पशुसँग सम्भोग गरे त्यस मानिस र पशुलाई मार्नुपर्छ।

16 यदि कुनै स्त्री पशुसँग सम्भोग गरे त्यस स्त्री र पशुलाई मार्नु पर्छ। तिनीहरू आफ्नो मृत्युको निम्ति आफैँ जिम्मेवार हुन्छन्।

17 “यदि कुनै दाज्युभाई आफ्नी बहिनी अथवा सौतेनी बहिनीसित लैंगिक कर्म गर्छ, यो लाजमर्दा कुरा हो। तिनीहरूलाई जनताअधि दण्ड दिनुपर्छ र आफ्ना मानिसहरूबाट छुट्याउनु पर्छ। आफ्नी दिदीबहिनीसित जुन मानिसले शारिरिक कर्म गर्छ उसलाई उसको पापको निम्ति दण्ड दिनेपर्छ।

18 “यदि कुनै मानिस र जस्वलाको समयमा स्त्रीसित लैंगिक सम्बन्ध राख्छ भने स्त्रीपुरुष दुवैलाई तिनीहरूका मानिसहरूबाट छुट्याउनु पर्छ। तिनको रगतको मूल देखाएर तिमीहरूले पाप गरेका छौ।

19 “तिमीले आफ्नी फुपु अथवा काकीसित लैंगिक सम्बन्ध राख्नु हुँदैन यो सगोत्र सम्भोग हो र तिम्रो पापको निम्ति तिमीले दण्ड पाउनु पर्छ।

20 “कुनै मानिसले आफ्नो काकाको पत्नीसित लैंगिक सम्बन्ध राख्नु हुँदैन किनभने यसो गर्नु आफ्नो काकासित लैंगिक सम्बन्ध राखे जस्तै हो। तिनीहले पापको लागि दण्ड भोग्नेपर्छ। तिनीहरू अपुताली नै मर्नेछन्।

21 “यदि कुनै पुरुषले आफ्नी भाउज्यू अथवा भाइबुहारी सित सहवास गर्छ भने त्यो अनुचित हो। यो दाज्यूसित सहवास गरे झैं नै हो। तिनीहरू अपुताली रहनेछन्।

22 “म तिमीहरूलाई जुन देशमा लैँदैछु त्यहाँ तिमीहरू बस्नेछौ। मेरो विधि-विधानहरू सम्झना गर अनि पालन गर। यदि तिमीहरूले मेरा विधि-विधानहरू पालन गर्छौ भने तिमीहरू त्यस देशबाट निकालिने छैनौ।

23 म त्यस देशका अरू मानिसहरूलाई बलपूर्वक बाहिर निकाल्दैछु। किन? किनभने तिनीहरूले त्यस्ता पापहरू गरे। म ती कर्महरू घृणा गर्छु, यसर्थ तिमीहरूले तिनीहरूको जीवन शैली नपछ्याऊ।

24 मैले तिमीहरूलाई पहिल्यै भनिसकेको छु म तिमीहरूलाई तिनीहरूको भूमि दिनेछु, अनि यो तिमीहरूको हुनेछ। यो भूमि दूध र महले भरिएको हुनेछ। म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ जसले तिमीहरूलाई अन्य राष्ट्रबाट छुटाए।

“मैले तिमीहरूसित भिन्दै प्रकारले व्यवहार गरेको छु कारण तिमीहरूलाई मैले मेरो विशेष मानिसहरू बनाएको छु।

25 यसर्थ, तिमीहरूले शूद्र अनि अशुद्ध पशु-पंक्षीहरूलाई भिन्नै प्रकारले व्यवहार गर्नुपर्छ। अशुद्ध पशु चराहरू अनि घसिने प्राणीहरू खाएर तिमीहरू आफैलाई अशुद्ध बनाऊ मैले तिनीहरूलाई तिमीहरू निम्ति अशुद्ध झैं छुटाएको छु।

26 मैले तिमीहरूलाई मेरा विशेष मानिस बनाउनलाई तिमीहरूलाई पवित्र पारेको छु। यसर्थ तिमीहरू मेरो निम्ति पवित्र रहनुपर्छ। किन? किनभने म परमप्रभु हुँ अनि पवित्र छु।

27 “एकजना मानिस जो झोक्रौं अथवा जादूगर छ उसलाई मारु पर्छ। मानिसहरूले तिनीहरूलाई ढुङ्गले हिकोएर मारु पर्छ। तिनीहरूलाई मृत्यु चाहिन्छ।”

21

पूजाहारीहरूको निम्ति नियमहरू

1 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “यी कुराहरू हासूनका छोराहरू पूजाहारीहरूलाई भन: पूजाहारीले लाश छोएर आफैलाई अशुद्ध पारु हुँदैन।

2 तर यदि मृतक मानिस उनको साक्खै पर्ने हो भने मात्र उनले लाश छोएर आफूलाई अशुद्ध पारु सक्छन्। यदि मृतक मानिस उनका आमा अथवा बाबु, उनका छोरा-छोरी, दाज्यू-भाइ।

3 अथवा अविवाहित दिदी-बहिनी भए तिनले लाश छोएर आफैलाई अशुद्ध पारु सक्छन्। (कन्ये दिदी अथवा बहिनी उनको साक्खै मानिन्छ जबसम्म तिनीहरूको बिहे हुँदैन, यसर्थ तिनीहरू मरेको खण्ड पूजाहारीले लाश छोएर आफूलाई अशुद्ध पारु सक्छन्।)

4 तर यदि मरेको मानिस बिहे द्वारा आफन्त पर्छ, पूजाहारीले लाशलाई छोएर त्यसले उ आफूलाई अशुद्ध बनाउन सक्दैनन्।

5 “पूजाहारीहरूले शोक गर्न आफ्नो केश नखौराउनु, दाहीको कुना कुना नकाटुनु अनि शरीरमा कुनै चोट नबनाउनु।

6 पूजाहारीहरू आफ्नो परमेश्वरको नाममा सम्मान देखाउनु पर्छ। किन? किनभने तिनीहरूले परमप्रभुको निम्ति आगोद्वारा बलिहरू चढाउँछन् जो तिनीहरूको परमेश्वरको निम्ति खाद्य हो। यसर्थ उनीहरू पवित्र रहनुपर्छ।

7 “पूजाहारीले परमेश्वरलाई विशेष रूपले सेवा गर्छ यसकारण तिनीहरू कुनै वेश्या, कुनै अरू मानिससित सहवास गरेकी स्त्री अथवा कुनै मानिसले त्योगेकी स्त्रीसित बिहे नगरुन्।

8 पूजाहारीलाई पवित्र व्यवहार गरिनु पर्छ। किन? किनभने तिनीहरूले परमेश्वरको निम्ति खाद्य बोक्छन् अनि म पवित्र छु। म परमप्रभु हुँ अनि म तिमीलाई पवित्र बनाउँछु।

9 “यदि एकजना पूजाहारीकी छोरी वेश्या भई भने उसले आफ्नो सम्मान नष्ट पार्छ, आफ्नो बाबुलाई लाजमर्दो पार्छ, यसर्थ उसालाई आगोमा जलाउनुपर्छ।

10 “प्रमुख पूजाहारी आफ्नै दाज्यू-भाइहरूबाट छानिन्छन् अनि उनको टाउकोमा अभिषेक तेल खन्याइन्छ। यसरी उनलाई प्रमुख पूजाहारीको विशेष कार्यको निम्ति छानिन्छ। उनको वस्त्रादि पनि विशेष हुन्छ। यसर्थ उनले मानिसहरूअधि शोक गर्नु हुँदैन। उनले आफ्नो कपाल फुकाउनु हुँदैन अनि लगा च्यात्रु हुँदैन।

11 यदि उनको बुबा अथवा आमा मरेको भए पनि उनी लाशको छेऊमा नजाऊन् र लाश छोएर उनले आफूलाई अशुद्ध नबाऊन्।

12 प्रधान पूजाहारी पवित्र स्थानबाहिर जानुहुँदैन, यदि ऊ मलामि जान्छ ऊ अपवित्र हुनेछ। तब उसले पवित्र स्थानलाई अपवित्र बनाउँछ। अभिषेक तेल उनको टाउकोमा खन्याएर उनलाई मानिसहरूबाट छुट्याइन्छ हो। म परमप्रभु हुँ।

13 “प्रधान पूजाहारीले कन्ये केटीलाई बिहे गर्नुपर्छ।

14 प्रमुख पूजाहारीले वेश्या, छुटानाम गरेकी आइमाई र विधवालाई बिहे गर्नु हुँदैन। प्रमुख पूजाहारीले आफ्ना मानिसहरूबाट कन्येलाई मात्र बिहे गर्नु पर्छ।

15 यसरी उनका नानीहरूलाई अरू मानिसहरूले आदर गर्नेछन्। उनको विशेष कार्यको निम्ति म परमप्रभुले उनलाई अग्न राखेको छु।”

16 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

17 “हासूनलाई भन; यदि उनका सन्तानहरू मध्ये कसैमा कुनै शारीरिक खोट भए, उसले आफ्नो परमेश्वरलाई खाद्य चढाउने निवेदन गर्नु हुँदैन।

18 कुनै मानिस जसको केही खोट भएको भए उसले पूजाहारी भएर मलाई सेवा नगरोस् मेरो निम्ति बलिहरू नल्याओस्। यस्ता मानिसहरूले पूजाहारी भएर सेवा गर्न सक्नेनन्, अन्धा मानिसहरू, लड्गडा मानिसहरू, अनुहारमा नराम्रा दाग भएका मानिसहरू, हात अथवा खुट्टाहरू लामा-लामा भएका मानिसहरू,

19 हात अथवा खुट्टा भौँचिएका मानिसहरू,

20 कुपोषित भएकौ, बाउने, आँखाको रोग भएको, चिलाउने घाउ भएको, लुतो लागेको, सन्धिमा चोटलागेको नपुंसक मानिसहरू।

21 “हासूनका सन्तानहरूमध्ये विकृति भएकोहुनाले परमप्रभुलाई आगोद्वारा बलिहरू चढाउन सक्दैन अनि उसले आफ्नो परमेश्वरलाई पुर्याउनु सक्दैन।

22 त्यो मानिस पूजाहारीको परिवारको एकजना सदस्य भएकोले गर्दा उसले आफ्नो परमेश्वरको दुवै पवित्र अनि महापवित्र खाद्य खानु सक्छ।

23 तर अति पवित्र स्थानमा पर्दाबाट जान सक्नेन अनि वेदीको नजिक पनि जानु सक्नेन। किन? किनभने उसलाई केही खोट लागेको छ र उसले पवित्र स्थानलाई अपवित्र पार्नु हुँदैन। म परमप्रभुले ती स्थानहरू पवित्र पारेको छु।”

24 यसर्थ मोशाले यी कुराहरू हासून, उनका छोराहरू अनि इस्राएलका समस्त मानिसहरूलाई भन्नुभयो।

22

1 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

2 “हासून र त्यसका छोराहरूलाई भन: इस्राएलका मानिसहरूले मलाई जे चढाउँछन ती चीजहरू पवित्र हुन्छन्। ती मेरा हुन् यसकारण तिमी पूजाहारीहरूले यी चीजहरू नचलाउनु। यदि तिमीहरूले आफ्नो लागि ती पवित्र चीजहरू चलायौ भने तब तिमीहरूले मेरो पवित्र नामको आदर नगरेको बुझिन्छ। म परमप्रभु हुँ।

3 हासून अनि उसका छोराहरूलाई भनिदेऊ। यदि तिमीहरूका सन्तानहरूबाट कसैले यी चीजहरू छुन्छ जब त्यो मानिस अशुद्ध छ। त्यस मानिसलाई छुट्याउनु पर्छ। इस्राएलका मानिसहरूले ती चीजहरू मलाई दिएका छन्। म परमप्रभु हुँ।

4 “यदि हासूनका सन्तानहरू मध्ये कसैलाई छालाको डरलाग्दो रोग अथवा धातु स्राव रोग छ भने ऊ शुद्ध नहोउञ्जेलसम्म पवित्र खाद्य खान सक्दैन। यो नियम सबै अशुद्ध पूजाहारीहरूको निम्ति हो। पूजाहारीले शुद्ध हुन सक्छ जब ऊ मेरोको शरीर छुन्छ अथवा आफ्नो स्राव गराउँछ।

5 उनले कुनै घसने अशुद्ध पशुहरू छोए पनि अशुद्ध हुन सक्छन्। के गर्दा अथवा कसरी कुनै व्यक्ति अशुद्ध भयो त्यो कुनै मुख्य कुरा होइन, तर कुनै पूजाहारीले अशुद्ध मानिसलाई छुँदा नै अशुद्ध भइहाल्छन्।

6 यी चीजहरू मध्ये कुनैलाई छुइन्छ त्यो मानिस साँझसम्म अशुद्ध रहन्छ। उसले पानीमा ननुहाएसम्म पवित्र खाद्य खानु सक्दैन।

7 घाम अस्ताएपछि मात्र उनी पवित्र हुनु सक्छन् अनि पवित्र खाना खानु सक्छन्। किन? किनभने पवित्र खाना उसको हुन्छ।

8 “यदि कुनै पूजाहारीले आफै मेरोको अथवा जंगली जनावरले मेरोको पशु भेट्छन् उनले त्यो खानु हुँदैन, यदि खान्छन् उनी अशुद्ध हुन्छन्। म परमप्रभु हुँ।

9 “मैले आदेश गरेअनुसार पूजाहारीले गर्नुपर्छ जसले गर्दा तिनीहरू धेरै सजग बस्नु पर्छ। पवित्र चीजहरू तिनीहरूले गर्दा अपवित्र नहुन्। यदि तिनी सजग हुन्छन् भने, तिनीहरू मर्दैनन्। म परमप्रभुले यही विशेष कर्मको निम्ति तिनीहरूलाई अरू मानिसहरूबाट छुट्याएको छु।

10 पूजाहारीसित बसे पाहुना अथवा ज्यालामा काम गर्न आएको मजदूरले पवित्र भोजन खान हुँदैन, पूजाहारीको परिवारले मात्र पवित्र भोजन खान सक्छन्।

11 तर पूजाहारीको घरमा जन्मेका कमारा-कमारी अथवा पूजाहारीले आफ्नै पैसाले किनेको कमारा-कमारीले पनि पवित्र खाद्यको भाग खान सक्छन्।

12 पूजाहारीकी छोरीले अर्को परिवारको मानिससँग पनि बिहे गर्न सक्छे। यदि उसले यसो गर्छ भने उसले बलिबाट निकालिएको पवित्र खाद्य खान सक्दिन।

13 पूजाहारीको कुनै छोरी विधवा हुनु सक्छे अथवा उसलाई आफ्नो पतिद्वारा छुट्याउन सक्छ अनि यदि तिनीहरूका छोरा-छोरीहरूलाई सहायता गर्न छैन भने ऊ आफ्नो बुबाको घरमा जान सक्छे। तब उसले आफ्नो बुबाको भागबाट केही अंश पवित्र खाद्य खान सक्छे। पूजाहारीको परिवारले मात्र यो भोजन खान सक्छ।

- 14 “यदि कुनै मानिसले पवित्र थाहा नपाई खान्छ भने उसले त्यसको पाँचौ भाग थपेर पूजाहारीलाई दिनुपर्छ।
- 15 “इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुलाई बलि चढाउन सक्छन् र यी बलिहरू नै पवित्र बनिन्छन्। यसर्थ पूजाहारीहरूले यी पवित्र बलिहरू अपवित्र पार्नु हुँदैन।
- 16 यदि पूजाहारीहरूले यी उपहारहरूलाई पवित्र मान्दैनन्, तिनीहरूले जब यी पवित्र चीजहरू खान्छन् तब आफ्नो पाप अझै थपिरहेका हुन्छन्। तिनीहरूलाई पवित्र तुल्याउने परमप्रभु म नै हुँ।”
- 17 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
- 18 “हारुन, उनका छोराहरू र इस्राएलका समस्त मानिसहरूलाई भन: इस्राएलमा बसोबास गर्ने विदेशी होस अथवा देशी, त्यस मानिसको बलि कुनै विशेष बलि होस् अथवा त्यो उसको भाकलको बलि होस।
- 19-20 ती उपहारहरू परमेश्वरलाई चढाउन इच्छा गर्ने मानिसले चढाएका हुन्। यसर्थ कुनै खोट भएको बलि तिमीहरूले ग्रहण गर्नु हुँदैन कारण त्यस्तो बलि म ग्रहण गर्दिनँ। साँढे, बाख्रा अथवा भेडा जुन सुके उपहार होस् तर त्यो पुरुष अनि निष्खोट हुनुपर्छ।
- 21 “कुनै व्यक्तिले मेलबलि अथवा परमप्रभुलाई स्वेच्छाले आफ्नो भाकल पूरा गर्न बलि चढाउनु सक्छ, तर त्यो बलि बलियो अनि निष्खोट हुनुपर्छ त्यो साँढे होस् अथवा भेडा।
- 22 तिमीहरूले परमप्रभुको वेदीको आगोमा कुनै प्रकारको रोगी पशु उपहार स्वरूपमा चढाउनु हुँदैन। यसर्थ कुनै बलि तिनीहरू परमप्रभुलाई चढाउछौं त्यो अन्धो, लंडुगडो, अयोग्य अनि चर्मरोग अथवा धातुरोग भोगेको छ भने यस्ता पशुहरू उपहारको रूपमा चढाउनु हुँदैन।
- 23 “कोही समयमा लामो खुट्टा भएको अथवा खुट्टाहरू ठीकसँग नबढेको साँढे अथवा थुमा पनि हुन्छन्, अनि यदि पशुहरूबाट कसैले परमप्रभुलाई विशेष बलि चढाउन चाहे त्यो परमप्रभुले ग्रहण गर्नु हुन्छ। तर यस्तो पशुको बलि कुनै भाकल गरिएको बलि ग्रहण गर्नुहुन्न।
- 24 “यस्तो पशु नचढाऊ जसको अण्डाकोष कुच्याएको अथवा काटिएको छ। यस्तो आफ्नो भूमिमा नचढाऊ।
- 25 “यस्ता प्रकारका पशुहरू विदेशीहरूबाट आफ्ना परमेश्वरलाई खाद्यको रूपमा चढाउन न ल्याऊ। किनभने ती पशुहरू घाइते छन् तिनीहरू खोट लागेका छन् अनि ग्रहण योग्य हुँदैनन्।”
- 26 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
- 27 “जब बाछ्रो, अथवा पाठा अथवा सानो बोका जन्मन्छ त्यसको माऊले त्यसलाई आफूसँगै सात दिनसम्म राख्नुपर्छ अनि त्यसपछि आठौं दिन यो परमप्रभुद्वारा आगो बलिको रूपमा स्वीकार गरिनेछ।
- 28 तर तिमीले त्यही दिन माऊ र पाठा बलि चढाउनु हुँदैन। यो नियम गाईहरू र भेडाहरूमा पनि लागू हुन्छ।
- 29 “यदि तिमी परमप्रभुलाई धन्यवाद बलि चढाउछौं, तिमीले चढाउँन सक्छौं तर त्यो बलि परमेश्वरलाई ग्रहणयोग्य हुनुपर्छ।
- 30 तिमीले त्यो बलि चढाएको पशुको मासु त्यही दिन खाई सक्नुपर्छ भोलि बिहानसम्म बाँकी राख्नु हुँदैन। म परमप्रभु हुँ।
- 31 “मेरो आज्ञाहरू याद राख अनि पालन गर। म परमप्रभु हुँ।
- 32 इस्राएलका मानिसहरूले मलाई विशेष रूपमा स्वीकार गर्नु पर्छ। मेरो नाउँको आदर गर्नु पर्छ। म परमप्रभु हुँ अनि तिमीहरूलाई पवित्र बनाउँछु।
- 33 मैले तिमीहरूलाई मिश्र देशबाट ल्याएँ। म तिमीहरूको परमेश्वर भएको छु। म परमप्रभु हुँ।”

23

विशेष पवित्र दिनहरू

- 1 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
- 2 “इस्राएलका मानिसहरूलाई भन तिमीले परमप्रभुले रोज्नु भएका चाडहरूलाई पवित्र पर्वहरू भनी घोषणा गर। ती विशेष पवित्र दिनहरू यी नै हुन्।

विश्राम दिन

- 3 “छ दिनसम्म काम गर, सातौं दिन विश्राम मानिनेछ र त्यस दिन विशेष विश्रामको दिन, एक पवित्र सभाको दिन हुनेछ। त्यस दिन तिमीहरूले कुनै किसिमको काम नगर्नु। तिमीहरूको सब घरमा यस दिनलाई परमप्रभुको विश्राम मानिन्छ।

निस्तार

- 4 “यी सब परमप्रभुद्वारा तोकिएका चाडहरू हुन्, तिमीले यी दिनहरूलाई पवित्र सभा भनी घोषणा गर्ने छौ।
- 5 परमप्रभुको निस्तार पहिलो महीनाको चौधौं दिनको साँझमा शुरू हुन्छ।

अखमिरी रोटीको चाड

- 6 “त्यही महीनाको पन्ध्रौं दिन अखमिरी रोटीको चाड हुन्छ। तिमीले सात दिनसम्म अखमिरी रोटी खानेछौ।
7 यो चाडको पहिलो दिन तिमीले विशेष सभा गर्नेछौ। त्यस दिन काम गर्ने छैनौ।
8 सात दिनसम्म तिमीले परमप्रभुलाई आगोद्वारा बलि चढाउन बलिहरू ल्याउनु पर्छ। तब सातौं दिनमा फेरि अर्को विशेष सभा हुन्छ अनि त्यस दिन तिमीले कुनै काम गर्ने छैनौ।”

अगौटे फसलको चाड

- 9 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
10 “इसाएलका मानिसहरूलाई भन म तिमीहरूलाई जुन देश दिन्छु त्यसमा तिमीहरू जानेछौ अनि त्यहाँ बाली काट्नेछौ। त्यस समयमा तिमीहरूको पहिले बालीको उब्जनीको एक बिटा पूजाहारीकहाँ ल्याउनु।
11 पूजाहारीले बिटालाई परमप्रभु अघि डोलाओस् यसकारण तिमीहरूलाई स्वीकार गर्नेछ उसले त्यो विश्राम भोलि पल्ट गर्नेछ।
12 “जुन दिन तिमीहरूले अन्नको बिटा परमप्रभुको अघि डोलाउने छौ त्यस दिन तिमीहरूले परमप्रभुलाई होमबलि चढाउन एउटा एक वर्षे निष्खोट थुमा ल्याउनु।
13 अंडीरको तेलमा मिसाएको सोलह बटुको मसिनो पीठोको अन्नबलि पनि चढाउनुपर्छ। तिमीहरूले पनि चढाउनु पर्छ र तिमीहरूले एक लीटर मद्य चढाएको बलिको बास्राले परमप्रभुलाई आनन्दित पार्नेछ।
14 तिमीहरूले परमप्रभुलाई नयाँ फसल उपहार नचढाएसम्म तिमीहरूले रोटी, भटेको अन्न, अथवा ताजा अन्नहरू खानु हुँदैन। तिमीहरू जहाँ बसे पनि यी नियमहरू पुस्ता पुस्तासम्म चलि रहनेछन्।

साताहरूको चाड

- 15 “परमप्रभुलाई डोलाउने अन्नको बिटा ल्याएको दिनबाट सात हप्ताहरू गन।
16 सातौं हप्ताहरू पछिको आइतवार (त्यो पचास दिनपछि) तिमीहरूले परमप्रभुको निम्ति नयाँ अन्नको बलि ल्याउनेछौ।
17 त्यस दिन तिमीहरूले आफ्नो घरबाट दुइवटा खमीर मिसाएको रोटी ल्याउनु पर्छ खमीर अनि सोह्र बटुको पीठो प्रयोग गरेर यी रोटीहरू पकाऊ। त्यो डोलाउने बलिक लागि हुनेछ त्यो तिम्रो पहिलो उब्जनीबाट परमप्रभुको निम्ति अन्न बलि हुनेछ।
18 “एउटा सौँदे दुइवटा भेडाहरू अनि सातवटा एक वर्षे पाठहरू अन्नबलि अनि अर्धबलिसित चढाउनु पर्नेछ। यी सबै पशुहरू निष्खोट हुनुपर्छ। यी पशुहरू आगोद्वारा जलाइने होमबलि हुनुपर्छ अनि यसको बास्राले परमप्रभुलाई खुशी पार्नेछ।
19 तिमीहरूले पापबलिको निम्ति एउटा बोका अनि दुइवटा एक वर्षे पाठाहरू पनि मैत्रीबलिको निम्ति चढाउनु पर्छ।
20 “पूजाहारीले रोटीले तिनीहरूलाई परमप्रभुको अघि दुइवटा थुमाहरूसित डोलाउने तिनीहरू परमप्रभुको निम्ति पवित्र हुन्छ र ती सबै पूजाहारीको हुनेछ।
21 तिमीहरूले त्यस दिन केही काम गर्ने हुँदैन अनि एउटा पवित्र सभा बोलाउनेछौ। यो नियम तिमीहरू घरहरूमा तिमीहरूको पुस्तौ-पुस्तासम्म चलि रहने छ।
22 “जब तिमीहरू आफ्नो जमीनमा बाली उठाउँछौ खेतको कुना-कुनासम्म नउठाऊ अनि त्यसरी छोडीएको अन्न उठाउनु फर्केर नजाऊ। ती सब गरीबहरू तथा तिमीहरूको जमीन भएर जाने विदेशीहरूको निम्ति छोडी देऊ। म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ।”

तुरहीको चाड

- 23 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
24 “इसाएलका मानिसहरूलाई भनः सातौं महीनाको पहिलो दिन तिमीहरूको विशेष विश्रामको दिन हुन्छ र मानिसहरूलाई यो पवित्र सभा हो भनी सम्झाउन तुरही बजाऊ।
25 तिमीहरू सामान्य काम नगर तिमीहरूले आगोद्वारा चढाउने बलि परमप्रभु कहाँ ल्याउनेछौ।”

प्रायश्चित्तको दिन

- 26 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
27 “प्रायश्चित्तको दिन सातौं महीनाको दशौं दिनमा पर्छ। त्यसदिन तिमीहरूले केही खानु हुँदैन अनि तिमीहरूले आगोद्वारा परमप्रभुलाई बलि चढाउनु पर्छ अनि पवित्र सभा गर्नुपर्छ।
28 त्यस दिन तिमीहरूले केही काम गर्ने छैनौ, किन? किनभने त्यो दिन तिमीहरूको प्रायश्चित्तको दिन हो। त्यसदिन पूजाहारी परमप्रभुको सामुने जानेछन् र तिमीहरूलाई पवित्र पार्न उत्सव गर्नेछन्।
29 “यदि कुनै मानिसले यस दिनमा उपवास बस्न अस्वीकार गरे उसलाई उसका मानिसहरूबाट छुट्याउनु पर्छ।

- 30 यदि कुनै मानिसले त्यस दिन केही काम गर्छ म उसलाई उसका मानिसहरूको बीचबाट शेष पार्नेछु।
 31 त्यसदिन तिमीहरूले कुनै काम गर्नु हुँदैन अनि यो विधि तिमीहरू जहाँ बस्छौ त्यहाँ सधैंको निम्ति चालू रहनेछ।
 32 यो दिन तिमीहरूको निम्ति एक विशेष विश्रामको दिन हो र तिमीहरूले त्यस दिन केही खाने छैनौ। यो विशेष विश्रामको दिन त्यस महिनाको नवौं दिनको साँझबाट शुरू हुनेछ र भोलिपल्ट साँझसम्म रहनेछ।”

छाप्रो-बासको चाड

- 33 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
 34 “इस्राएलका मानिसहरूलाई भनः सातौं महिनाको पन्ध्रौं दिनमा छाप्रो-बासको चाड मनाउनुपर्छ। यो चाड परमप्रभुको निम्ति सात दिनसम्म चली रहनुपर्छ।
 35 कसैले यस चाडको पहिलो दिन केही काम गर्नु हुँदैन जब पवित्र सभा गरिनेछ।
 36 तिमीहरूले परमप्रभुको निम्ति आगोद्वारा सात दिनसम्म बलि ल्याउनु पर्छ अनि आठौं दिन तिमीहरूले अर्को पवित्र सभा गर्ने पर्छ। आगोको बलि परमप्रभुलाई चढाउनु पर्छ, तिनीहरू त्यस केही काम गर्नु हुँदैन अनि यो पवित्र सभा हुनेछ।
 37 “परमप्रभुको विशेष चाडहरू यी नै हुन। यी दिनहरूमा पवित्र सभाहरू हुनेछन्, तिमीहरूले परमप्रभुलाई आगोबाट बलिहरू चढाउनेछौ। होमबलि, अन्नबलि, अर्धबलिहरू अरू अन्य बलिदानहरू चढाउनेछौ। ती बलिहरू तिमीहरूले ठीक समयमा चढाउनेछौ।
 38 तिमीहरूले चढाउने यी बलिहरू परमप्रभुको विश्राम दिनहरूको स्मरण र विशेष भाकलको निम्ति हो। तिनीहरू केही योग्यको बलिहरू तिमीहरूले परमप्रभुलाई दिन सक्छौ।
 39 “सातौं महिनाको पन्ध्रौं दिन जब तिमीहरू आफ्नो जमीनबाट फसल बटुल्छौ तब सात दिनसम्म परमप्रभुको चाडहरू मनाउनुपर्छ। पहिलो दिन अनि आठौं दिन विशेष विश्रामको दिन हुनेछ।
 40 पहिलो दिनमा तिमीहरूले फलको बोटहरूबाट राम्रो राम्रो फलहरू बटुल्नु पर्छ अनि खजूरको हाँगाहरू, मोटो पातभएका रूखहरूका हाँगाहरू र खोलाको किनारमा हुने लहरे-पीपलका हाँगाहरू बटुलेर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरकोअधि सात दिन आनन्द मनाउनु पर्छ।
 41 प्रत्येक वर्ष तिमीहरूले सात दिनसम्म परमप्रभुको निम्ति यो चाड मनाउनु पर्छ। यो चाड सातौं महिनामा मनाइनेछ र यो विधि सधैं चलि रहनेछ।
 42 इस्राएलमा जन्मने सबै मानिसहरू सात दिनसम्म ती अस्थायी छाप्रोहरूमा बास बसेछन्।
 43 किन? किनभने तिमीहरूका सन्तानले जान्न पाउनेछन्। त्यसै कारण जब मैले इस्राएलीहरूलाई मिश्रको भूमि बाहिर ल्याए, मैले तिनीहरूलाई दक्षिण छाप्रोहरूमा बस्न लगाएँ। म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ।”
 44 यसर्थ मोशाले परमप्रभुलाई सम्मान गरिने सबै चाडहरू इस्राएलका मानिसहरूलाई बताइदिए।

24

पानस अनि पवित्र रोटी

- 1 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
 2 “इस्राएलका मानिसहरूलाई आदेश देऊ तिनीहरूले निरन्तर ज्योतिको निम्ति आफैले भद्राक्ष पिसेर तयार पारेको शुद्ध तेल ल्याउनु पर्छ।
 3 परमप्रभुअधि भेट हुने पालमा करार सन्दुकको पर्दा बाहिर साँझबाट बिहान नहुञ्जेलसम्म हास्रुनले निरन्तर बत्ती जलाऊन्। यो विधि तिमीहरूका सन्तान बाँच्नुञ्जेलसम्म सधैं चलि रहनेछ।
 4 हास्रुनले परमप्रभुको अधि सुनौलो बत्तीदानमा निरन्तर बत्ती जलाइरहनेछन्।
 5 “मसिनो पीठोको बाह्रवटा रोटी प्रत्येक रोटीमा सोलह बटुको पीठो प्रयोग गरेर पकाऊ।
 6 परमप्रभुअधि प्रत्येक पत्तिमा छवटा गरेर सुनको मेचमा रोटी सजाऊ।
 7 प्रत्येक पत्तिमा शुद्ध सुगन्धित धूप जलाऊ। यसले परमप्रभुलाई आगोद्वारा बलि चढाएको सम्झना गराउन सहायता गर्छ।
 8 प्रत्येक विश्रामको दिन हास्रुनले परमप्रभुअधि यसरी रोटी राखुन्। इस्राएलका मानिसहरूको निम्ति यो कारार सधैंको निम्ति रहनेछ।
 9 हास्रुन र उनका छोराहरूले पवित्र स्थलमा त्यो रोटी खानेछन्। किन? किनभने त्यो रोटी धेरै पवित्र छ। यो परमप्रभुको निम्ति आगोद्वारा जलाए चढाइने बलिहरूमा एउटा हो र यो हास्रुनको निम्ति स्थायी अंश हुनेछ।”

त्यो मानिस जसले परमेश्वरलाई सराप दियो

10 इस्राएली आमा र मिश्री पिताको एकजना छोरा थियो जो इस्राएलमा बस्थ्यो। त्यो मानिस इस्राएलीहरूको माझमा थियो अनि एक दिन उसले अर्को इस्राएलीसित लडाइँ गर्नु शुरू गर्‍यो।

11 इस्राएली आमाको छोरोले सराप्दै परमप्रभुको नामको नराप्रो कुरा गर्‍यो अनि मानिसहरूले उसलाई मोशाकहाँ ल्याए। (आमाको नाम शलोमीत थियो अनि तिनी दान कुलकी दिब्रीकी छोरी थिइन्।)

12 मानिसहरूले त्यस मानिसलाई कैदी झैं पक्रिए अनि स्पष्ट न्यायको निम्ति परमप्रभुको आज्ञाको लागि पर्छे।

13 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नभयो,

14 “मानिसलाई ल्याऊ जसले शिविरबाहिर सराप्यो। ती जसले उसको सराप सुने तिनीहरूलाई पनि बोलाऊ अनि ती तिनीहरूले आफ्ना हात उसको टाउकोमा राख्नु पर्छे। तब इस्राएलको सम्पूर्ण समुदायले उसमाथि मरुञ्जसम्म ढुङ्गाले हिकाउनु पर्छे।

15 तिमिले इस्राएलका मानिसहरूलाई भन: यदि कुनै मानिसले आफ्नो परमेश्वरलाई सराप्छ भने उसलाई दण्ड दिनु पर्छे।

16 यदि कुनै मानिसले परमप्रभुको निन्दा गर्छ अथवा सराप्छ इस्राएलको सम्पूर्ण समुदायले उसलाई ढुङ्गाले हिकाए मारुपर्छे। यदि एउटा विदेशीले निन्दा गर्छ भने उसलाई अवश्यै मारुपर्छे जस्तो इस्राएलमा जन्मएको निन्दालाई माछे।

17 “अनि यदि एकजना मानिसले कुनै अर्को मानिसको हत्या गर्छ भने त्यसलाई मारुपर्छे।

18 यदि कुनै व्यक्तिले अर्कोको पशुलाई मारे त्यसले बदलामा अर्को एउटा पशु दिनुपर्छे।

19 “अनि यदि कुनै मानिसले अर्को मानिसलाई चोट ल्याउँछ। त्यस मानिसलाई पनि चोट नै पारि दिनुपर्छे।

20 हड्डी भाँचेको भए हड्डी नै भाँची दिनुपर्छे एउटा आँखा फुटाई दिएको भए उसको पनि आँखा नै फुटाइदिन पर्छे र दाँत भाँची दिएको भए त्यसको पनि दाँत नै भाँची दिनुपर्छे। जे जस्तो चोट पारेकोछ त्यसलाई पनि त्यही गर्नुपर्छे।

21 यदि कसैले कुनै मानिस मारे त्यो मार्ने मानिसलाई पनि मारुपर्छे। यदि कसैले अर्को कसैको पशु मारे त्यसले पनि उसको साटोमा एउटा त्यस्तै पशु दिनुपर्छे।

22 “कानून विदेशीको निम्ति अनि आफ्नो देशका मानिसहरूको निम्ति साँचो रहनेछ। किन? किनभने म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हूँ।”

23 तब मोशाले मानिसहरूलाई यी कुराहरू बताए अनि तिनीहरूले जसले सरापेको थियो त्यस मानिसलाई पाल बाहिर ल्याए ढुङ्गाले हिकाए मारे। यसर्थ इस्राएलीहरूले त्यही गरे जो परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा दिनु भएको थियो।

25

जमीनको निम्ति विश्रामको समय

1 परमप्रभुले सीन पर्वतमा मोशालाई भन्नुभयो,

2 “इस्राएलका मानिसहरूलाई भन, जब तिमीहरू जमीनमा पुग्छौ, जो म तिमीहरूलाई दिन्छ, त्यस समय तिमीहरूले परमप्रभुको सम्मानमा भूमिलाई विशेष विश्राम दिनु पर्छे।

3 छ वर्षसम्म तिमीहरूले बीऊहरू रोप्न सक्छौ अनि छ वर्ष सम्म दाख बैगैचामा कलम काट्न सक्छौ, फलहरू बटुल्न सक्छौ।

4 तर सातौँ वर्षमा तिमीहरूले जमीनलाई विश्राम दिए त्यहाँ बीऊहरू छर्ने छैनौ, त्यहाँका बोटहरू छिमोल्ने छैनौ कारण परमप्रभुको सम्मानमा यो विशेष विश्राम हुनेछ।

5 उब्जनी उठाइसकेपछि त्यहाँ आफैँ उमेका बोटहरूबाट अन्न उठाउनु सक्तैनौ अनि नछिमोलेको दाख बोटहरूबाट फल बटुल्न सक्तैनौ। जमीनले एक वर्ष विश्राम पाउनेछ।

6 “यदि भूमिलाई विश्राम दिएको भएता पनि तिमीहरूको निम्ति अनि तिमीहरूका मानिसहरूको अनि नोकर-नोकरनीहरूको निम्ति दैनिक मजदूरहरू तथा तिमीहरूसंग बसे विदेशीहरूको निम्ति प्रशस्त फसल हुनेछ।

7 तिमीहरूले घरेलू र अरू पशुहरूको निम्ति पनि त्यहाँ प्रशस्त फसल हुनेछ।

ज्यूबिलि-विमोचनको वर्ष

8 “तिमीहरूले सात वर्ष सात पल्ट गन्नु जसको प्रतिफल 49 वर्ष निस्कन्छ। त्यस समयको अवधिमा त्यहाँ भूमिलाई सात वर्षको निम्ति विश्राम हुनेछ।

9 सासौँ महीनाको दशौँ दिन जून प्रायश्चित्तको दिन हुन्छ भेडाको सीगको तुरही बजाउनु। यो सारा देशभरि बजाउनु पर्छे।

10 तिमीहरूले पचासौँ वर्षलाई विशेष वर्ष रूपमा मनाउनेछौ अनि सारा देशका सबै मानिसहरूको निम्ति स्वतन्त्रताको घोषणा गर्नेछौ, जसलाई जयन्ती उत्सवको रूपमा मनाइनेछ। यस समयमा प्रत्येक मानिसले आफ्नो सम्पत्ति फिर्ता पाउनेछ। प्रत्येक सेवक आफ्नो घरमा फर्किनेछ। आफ्नो घर-जमीनमा जानेछ, आफ्नो परिवार भएकोमा फर्केर जानेछ।

11 तिमीहरूको निम्ति यो पचासौं वर्ष एक विशेष उत्सवको वर्ष हुनेछ। त्यति बेला कुनै पनि बीऊ नछर विजन नलगाऊ, आफैं फलेको अन्न नउठाऊ अनि नछिमोलेको दाखबाट नबटुल।

12 यो वर्ष तिमीहरूको निम्ति महोत्सवको वर्ष* हो र यो पवित्र समय मान्नु। तिमीहरूले खेतमा उठाएको अन्न खानु।

13 जयन्ती वर्षमा प्रत्येक मानिसले आफ्नो सम्पत्ति फिर्ता पाउनेछ।

14 “जब तिमीहरूले आफ्नो जमीन बेच्दा आफ्ना छिमेकीहरूलाई नठग। उसले पनि तिमीलाई नठगोस् जब तिमी ऊबाट जमीन किन्छौ।

15 जब तिमी तिमीहरूको छिमेकीको जमीन किन्छौ तब विगत वर्षको उत्सवको संख्यालाई गन र उचित मूल्य गणना गर्नु ती संख्याहरू प्रयोग गर। किन? किनभने तिम्रो छिमेकीले तिमीलाई अर्को (उत्सव) सम्म सही तरिकाले खेती-पाती गर्नको निम्ति बेचेको छ।

16 तिमीले वर्षहरू अनुसार दामको हिसाब गर्नु पर्छ। यदि त्यहाँ धेरै वर्षहरू बाँकी रहे उत्सव दाम ज्यादा हुनु पर्छ। यदि वर्षहरू कमि भए दाम कमि हुनु पर्छ। किनभने उसले तिमीलाई अन्नहरू संख्याहरू मात्र बेचेका हुन्।

17 एकार्कालाई नठग। आफ्नो परमेश्वरलाई आदर गर। म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हूँ।

18 “मेरो विधि-विधानहरू याद राखेर पालन गरे तिमीहरू आफ्नो जमीनमा आराम साथ बस्न सक्छौ।

19 अनि जमीनले प्रशस्त बाली उब्जाउनेछ र तिमीहरूसित अन्नको केही कमी नहुँदा तिमीहरू आनन्दले बाँच्नु सक्छौ।

20 “तर हुन सक्छ तिमीहरूले भन्न सक्छौ, ‘यदि हामीले बीऊ छरेनौ अथवा बाली उठाएनौ भने सातौं वर्षमा खाने हामी सित केही रहँदैन।’

21 चिन्ता नगर। छैटौं वर्षमा म मेरो आशीर्वाद दिने छु जसले गर्दा जमीनले तीन वर्षको निम्ति बाली उब्जाउनेछ।

22 जब तिमीहरू आठौं वर्ष बाली लगाउँछौ त्यस समयमा पहिलेको अन्न नै खाइहेको हुनेछौ। नवौं वर्ष तिमीहरूको बाली पाकी सक्दा पनि तिमी त्यही पुरानो अन्न नै खाँदै गरेका हुनेछौ।

सम्पत्तिको विषयमा नियमहरू

23 “भूमि सौँचे नै मेरो हो यसकारण तिमीहरूले सदाको निम्ति बेचन सक्तैनौ। तिमीहरू त मेरो जमीनमा मसँग बस्न आएका परदेशी अथवा यात्रीहरू मात्र हो।

24 मानिसहरूले जमीन बेचन सक्छन् तर फेरि तिनीहरूको परिवारको सदस्यले त्यो भूमि फिर्ता गर्न सक्छ।

25 तिमीहरूको देशमा कुनै मानिस एकदमै गरीब हुँदा जमीन बेच्नु सक्छ तर उसको अति नजिकको आफन्त आएर आफ्नो मानिसको निम्ति त्यो भूमि किन्न सक्छ।

26 कुनै गरीब मानिसलाई उसको जमीन किनी दिने आफन्त नहोला, तर उसको प्रशस्त धन भएको समयमा आफैले यो जमीन किन्न सक्छ।

27 त्यो जमीन किन्न उचित मूल्य तिर्न उसले बेचेको वर्षबाट किन्ने समयसम्म कति वर्ष उसले त्यस जमीनमा खेती गर्यो, त्यो गनोस्, र बाँकी रहेको वर्षहरूमा त्यस जमीनबाट कति उब्जनी हुन्छ त्यसको मूल्य तिरर आफ्नो जमीन किनेोस् तब त्यो जमीन फेरि उसको हुन्छ।

28 तर यदि त्यस मानिसको जमीन किन्न प्रशस्त धन कमाउन नसके अनि जमीनको मूल्य तिर्न नसके महोत्सव वर्षसम्म त्यो जमीन किन्ने मानिस कै भइरहनेछ। तब विशेष महोत्सवको समयमा त्यो जमीन फेरि पुरानो त्यसको मालिकलाई फर्काइनेछ र त्यो जमीन त्यसको सही मालिक कै हुनेछ।

29 “यदि कुनै मानिसले पर्खाल लगाएको शहरभित्रको घर बेच्छ भने उसले एक वर्षभित्र घर उक्साउने अधिकार पाउनेछ।

30 तर यदि त्यो बेच्ने मालिकले बेचेको दिनबाट एक वर्ष भित्रमा फर्काउन नसके त्यो पर्खालको घेराभित्रको घर किन्ने मानिस तथा उसको सन्तानहरूको स्थायी सम्पति हुनेछ। महोत्सवको समयमा त्यो घर पुरानो मालिकलाई फर्काइने छैन।

31 तर पर्खालले नघेरिएको जग्गा खुल्ला मैदान सरह रहन्छ र त्यस्तो ठाउँको घर बेचिएको खण्डमा महोत्सवको बेला पहिलेको मालिकले नै त्यो घर पाउनेछ।

32 “तर लेवीहरूको शहर विषयमा: लेवीहरूसित तिनीहरूको घर फिर्ता पाउने अधिकार छ जो तिनीहरूको शहरहरू भित्र छ।

33 लेवी शहर भित्रको लेवीहरूको घर यदि कुनै मानिसले किनेकी भए पनि महोत्सवको समयमा त्यो घर फेरि पुरानो मालिककोमा फर्केर जान्छ। किन? किनभने लेवी शहर भित्रका घरहरू लेवी परिवारहरू कै हुन्। इस्राएलीहरूले लेवीहरूलाई ती घरहरू दिएका हुन्।

34 लेवी शहरहरूको वरिपरि रहेका खेतहरू तथा चउरहरू बेचन सक्दैन किनभने ती सब सदाको निम्ति लेवीहरू कै हुन्।

* 25:12: महोत्सवको वर्ष यस शब्दलाई “ज्युबिलि” भनिएको छ र यसको अर्थ “निस्तार चाड” अथवा प्रत्येक सातवर्षमा मनाउनु भनी परमप्रभुले मोशालाई बताउनु भएको हो। “ज्युबिलि” शब्द हिब्रू शब्दबाट आएको र यसको अर्थ “महोत्सव” अथवा निस्तार चाड मनाउनु “सँग बजाउनु” पनि भनिएको छ।

कमारा मालिकहरूको निम्ति नियमहरू

35 “तिमीहरूको शहर भित्रैको कोही मानिस यति गरीब हुन सक्छ कि उसले आफैलाई पनि गुजारा गर्न नसक्ला। यस्तो खण्डमा तिमीहरूले उसलाई परदेशी पाहुनालाई जस्तै तिमीहरूसितै बस्न दिनुपर्छ।

36 तिमीहरूले उसलाई ऋण दिए सृद-न्याज वा नाफा नलिन र आफ्नो परमेश्वरको सम्मानमा उसलाई तिमीहरूसित बस्न देऊ।

37 उसलाई ऋण दिए सृद नलगाऊ अनि उसलाई खान बेचेको खाद्यमा नाफा नराख।

38 म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हूँ। तिमीहरूका परमेश्वर हुनुलाई र कनान देश तिमीहरूलाई दिनु मैले तिमीहरूलाई मिश्रदेशबाट बाहिर ल्याएँ।

39 “तिमीहरूको आफ्नै देशको कुनै मानिस यति गरीब हुनु सक्छ कि उसले आफैलाई तिमीहरू कसै कहाँ कमारा सरह बेचन सक्छ तर तिमीहरूले उसलाई कमारालाई झै नखटाऊ।

40 महोत्सवको समयसम्मलाई उसलाई कुनै परदेशी अथवा मजदुरी गर्न खटाइएको मानिसलाई झै व्यवहार गर।

41 तब ऊ अनि उसका छोरा-छोरीहरू तिमीहरूदेखि मुक्त हुनेछन्। ऊ आफ्नो पूर्वोत्ती सम्पत्तिमा फर्केर आउनु सक्छ।

42 किन? किनभने त्यस्ता मानिसहरू मेरा सेवकहरू हुन। मैले तिनीहरूलाई मिश्रबाट ल्याएँ। तिनीहरूलाई कमाराको रूपमा बोचनु हुँदैन।

43 तिमीहरू तिनीहरूको निम्ति निष्ठुर मालिक हुनुहुँदैन। तिमीहरूले आफ्नो परमेश्वरको डर अनि आदर गर्नुपर्छ।

44 “तिमीहरूको श्री तथा पुरुष कमारी-कमाराहरूका विषयमा: आफ्नो वरिपरिका देशहरूबाट तिमीहरूले कमारा-कमारीहरू पाउन सक्छौ।

45 तिमीहरूकै देशमा बसो-बास गर्ने विदेशीहरूबाट पनि बालक-बालिका कमारा-कमारीहरू पाउन सक्छौ। ती बालक कमारा-कमारीहरू तिमीहरूका हुनेछन्।

46 तिमीहरूको मृत्युपछि ती विदेशी कमारा-कमारीहरू तिम्रा नानीहरू का हुनेछन् अनि तिनीहरू सधैंको निम्ति तिमीहरूकै हुनेछन्। तिमीहरूले विदेशीहरूलाई कमारा-कमारीहरू बनाउन सक्छौ तर इस्राएली मानिसहरू तिमीहरूको आफन्तहरूप्रति तिमीहरू निष्ठुर मालिक बनिनु हुँदैन।

47 “तिमीहरूकहाँ आउने विदेशी अथवा परदेशीहरू धनी पनि हुन सक्छन् अनि तिमीहरूको आफ्नै देशका दाज्यू-भाइहरू अत्यन्तै गरीब भई तिनीहरूको कमारा बनी बिक्री हुन सक्छन्।

48 यदि यस्तो भएको खण्डमा त्यस मानिससित फिर्ता किन्ने अधिकार छ। उसलाई उसको दाज्यू-भाइहरू मध्ये कसैले किन्नु सक्छ।

49 अथवा उसको काका-मामा तथा उसको काका-मामाका छोराहरूले अथवा उसको आफ्नै आफन्तका कुनै मानिसले उसलाई किन्न सक्छ। अथवा ऊ आफैले पनि आफ्नो प्रशस्त धन जोगाड गरे आफैलाई फेरि किन्न सक्छ।

50 “तिमी कसरी दाम तोक्न सक्छौ? अर्को जयन्ती वर्षसम्म विदेशीलाई उसले बेचेको दिनदेखि वर्षहरू गन। तोक्नको निम्ति त्यस संख्यालाई प्रयोग गर। किन? किनभने उसले सही रूपमा केही वर्षको निम्ति मात्र किनेको थियो।

51 यदि अर्को जयन्ती वर्षको समय आउन अझै निकै वर्ष छ, त्यस मानिसले निकै बेशी दाम तिर्नु पर्छ। तर दाम वर्षको संख्यामा भर पर्छ।

52 अनि फेरि यदि अर्को महोत्सव वर्ष आउँन केही वर्ष मात्र रहे उसले आफ्नो पुरानो दाम भन्दा धेरै कमती रकम तिर्नुपर्छ।

53 त्यो मानिस त्यसको मालिकसँग एक दैनिक हाजिरमा काम गर्ने मजदूर झै रहनसक्छ अनि त्यस विदेशी मालिकले ऊसँग दृष्ट व्यवहार नगरोस।

54 “यदि त्यस मानिसलाई कसैले उक्साएको खण्डमा, त्यो मानिस अर्को महोत्सव वर्षमा स्वतन्त्र उस्कनु सक्छ महोत्सवको वर्षमा उसका नानीहरू पनि स्वतन्त्र बनिनु सक्छन्।

55 किन? किनभने, इस्राएलीहरूलाई मिश्र देशमा तिनीहरूको दासत्वबाट उकासेर मेरो आफ्नो दास-दासीहरू बनाउन ल्याएको हूँ। म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हूँ।

26

परमेश्वरको आदेश पालन गर्दा पाइने इनाम

1 “तिमीहरू आफ्नै निम्ति मूर्ति नबनाऊ आफ्नो भूमिमा लोग गर्नु, मूर्तिहरू अथवा स्मारक नबनाऊ। किन? किनभने म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हूँ।

2 “मेरा विशेष विश्राम दिनहरूलाई याद गर अनि मेरो पवित्र स्थानलाई आदर गर। म परमप्रभु हूँ।

3 “मेरा नियमहरू अनि आज्ञाहरू याद राख अनि तिनीहरूको पालन गर।

4 यदि तिमीहरूले यी कुराहरू गछौं भने पानी पर्ने समयमा तिमीहरूलाई पानी दिनेछु। जब यस्तो हुन्छ, जमीनले खेती उब्जाउनेछ अनि रूखहरूमा फल लाग्नेछन्।

5 तिमीहरूको दाईं अङ्गुर टिप्ने समयसम्म रहनेछ अनि अङ्गुर टिपाई फसल रोप्ने समयसम्म रहनेछ। तिमीहरू जति चाहन्छौ त्यति खानेछौ अनि आफ्नो भूमिमा सुरक्षित बस्नेछौ।

6 म तिमीहरूको देशमा शान्ति दिनेछु र तिमीहरू शान्ति साथ बस्न पाउनेछौ। नोकसानदायक पशुहरूलाई म तिमीहरूको देशबाट निकालिदिनेछु अनि तिमीहरूलाई धम्काउन अथवा डर देखाउन कोही मानिस आउने छैन कारण कुनै सेना तिमीहरूको देश भएर जान पाउँदैन।

7 “तिमीहरूले आफ्नो शत्रुहरूलाई खेदेछौ, र तरवारले मार्नेछौ।

8 तिमीहरू पाँच जनाले एक सय जना शत्रुहरूलाई पराजित गर्नेछौ अनि तिमीहरू एक सय जनाले तिमीहरूको दश हजार शत्रुहरूलाई पराजित गर्नेछौ। तिमीहरूले तिमीहरूको शत्रुहरूलाई नाश गर्नेछौ।

9 “म तिमीहरूलाई दया गर्नेछु र तिमीहरूलाई दुलो सन्तान पनि धेरै नानीहरू जन्माउने शक्ति दिनेछु। म मेरो करार तिमीहरूसित सही राख्छु।

10 तिमीहरूसँग प्रशस्त अन्न रहनेछ र तिमीहरूले नयाँ वर्षको खेती उठाउँदा पनि पुरानो वर्षको अन्न रही रहनाले त्यो पुरानो अन्न तिमीहरूले फर्थाँक्नु पर्नेछ नत्र तिमीहरूकोमा नयाँ बाली उठाएर राख्ने स्थल हुने छैन।

11 तिमीहरूको माझमा परमप्रभु आएर बसेर पवित्र जग्गा-पवित्र पाल बसाल्नेछु। म तिमीहरूलाई घृणा गर्ने छैन।

12 म तिमीहरूसितै बस्नेछु। म तिमीहरूको परमेश्वर हुनेछु अनि तिमीहरू मेरा मानिसहरू हुनेछौ।

13 म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हूँ। तिमीहरू मिश्र देशमा दास थियौ तर मैले तिमीहरूलाई त्यहाँबाट बाहिर ल्याएँ। तिमीहरू दासत्वको बोझले निहुर्याइएको थियौ तर अब म तिमीहरूको जुवालाई भौँचिदिनेछु अनि म तिमीहरूलाई धर्मी कता सित शिर ठाडो गरी हिड्ने तुल्याउनेछु।

परमेश्वरको आज्ञा भंगको दण्ड

14 “तर यदि तिमीहरूले मेरा ती आज्ञाहरू मान्दैनौ,

15 यदि तिमीहरूले मेरो विधिहरू र आज्ञाहरूको अवहेलना गछौ यो मेरो करार भंग गरेको जस्तो हुनेछ।

16 यदि तिमीहरूले यसो गछौ भने, तब म तिमीहरूसमाथि भयंकर कष्टहरू ल्याउनेछु। तिमीहरूसमाथि रोग तथा ज्वरो ल्याइदिनेछु। ती रोगहरूले तिम्ना आँखाहरू फुटाइ दिनेछन् अनि तिमीहरूको जीवन अन्त गराइदिनेछ। तिमीहरूले खेती गरे पनि सफल हुने छैनौ, तिमीहरूका शत्रुहरूले तिम्ना अन्न बलीहरू खाइदिनेछन्।

17 म तिमीहरूको विरोधमा हुनेछु र तिमीहरूलाई शत्रुले परास्त गर्नेछु। ती शत्रुहरू जसले तिमीहरूलाई घृणा गर्छन् तिमीहरूसमाथि शासन गर्नेछन्। तिमीहरू भागिरहने छौ यद्यपि कसैले तिमीहरूलाई खेदको हूँदैन।

18 “यति गर्दा पनि तिमीहरूले मलाई नमाने तिमीहरूले गरेको पापको सात गुणा वेशी सजाय दिनेछु।

19 अनि तिमीहरूको गर्वको महानगरलाई म भत्काउनेछु। आकाशले तिमीहरूलाई पानी दिनेछैन र त्यसरी नै पृथ्वीले तिमीहरूलाई अन्न दिने छैन। आकाश र पृथ्वी तिमीहरूको निम्ति क्रमश फलाम र काँसा जस्ता हुनेछन्।

20 तिमीहरूले पूरा मेहनत त गछौं तर त्यसबाट केही लाभ हुनेछैन अनि तिमीहरूलाई नत जमीनले अन्न दिनेछ नत रूखहरूले फल दिनेछ।

21 “अझ तिमीहरू मेरो विरोध गछौं र मैले भनेको मान्दैनौ भने तिमीहरूलाई सात गुणा अधिक हिसाबले हिकाउनेछु। जति तिमीहरू पाप गछौं त्यति नै वेशी तिमीहरूले दण्ड भोग्ने छौ।

22 म तिमीहरू विरुद्ध जंगली जनावरहरू पठाउनेछु अनि तिनीहरूलाई तिमीहरूका नानीहरू लैजान्नेछु। तिनीहरूले तिमीहरूको पशुहरू मार्नेछन् अनि तिमीहरूका धेरै मानिसहरू मारिनेछन् र बाटाहरू खाली हुनेछन्।

23 “यति हुँदा पनि यदि तिमीहरू चेतनेनौ भने अनि मेरो विरोध गरिरह्यौ भने,

24 तब म आफै तिमीहरूको विरुद्ध जानेछु र तिमीहरूको पापहरूको निम्ति सात गुणा दण्ड दिनेछु।

25 तिमीहरूले मेरो करार भङ्ग गर्थौ, यसर्थ म तिमीहरूलाई दण्ड दिन तिमीहरूको विरुद्ध शत्रुहरू ल्याउनेछु। तिमीहरू बचाउको निम्ति आफ्नो शहरभित्र जानेछौ तर म त्यहाँ रोगहरू फैलाइदिनेछु अनि तिमीहरूका शत्रुहरूले तिमीहरूलाई जित्रे छन्।

26 म तिमीहरूको अन्न वितरण विच्छिन्न बनाउनेछु। दश जना श्रीहरूले एउटै चुल्हामा भान्सा पकाउनेछन्। तिनीहरूले एक-एक जना गरेर रोटी नाप्नेछन्। तिमीहरूले खानेछौ तर तिमीहरू अघाउने छैनौ।

27 “अझ पनि यदि तिमीहरूले मेरो आदेशहरू मान्न अस्वीकार गर्थौ अनि मेरो विरोधमा रह्यौ।

28 तब म मेरो सौँचै रीस देखाउनेछु! म तिमीहरूको परमप्रभु, तिमीहरूको पाप परिणामभन्दा सात गुणा वेशी दण्ड दिनेछु।

29 तिमीहरू यति साह्रो भोको हुनेछौं कि तिमीहरूले आफ्नै छोरा-छोरीहरूको मासु खानेछौं।

30 म तिमीहरूको पूजा गर्ने अग्ला स्थलहरू ध्वंश पारि दिनेछु अनि धूपका वेदीहरू भत्काइदिनेछु। म तिमीहरूको लाशहरूलाई तिमीहरूको मृतिहरूमाथि लडाइदिने छु। तिमीहरू मबाट एकदमै घिनलाग्दो भएका छौं।

31 म तिमीहरूको पवित्र स्थलहरू शून्य पारिदिनेछु, म तिमीहरूका शहरहरू ध्वंश पारिदिनेछु अनि म तिमीहरूले चढाएको सुगन्धित बलिहरू ग्रहण गर्दिनैं।

32 म तिमीहरूको देश खाली पार्नेछु तब तिमीहरूको शत्रुहरू पनि त्यो देखेर छक्क पर्नेछन्।

33 म तिमीहरूलाई देश विदेशमा छरपुष्ट पार्नेछु र मेरो तरवार निकालेर तिमीहरूलाई शेष गर्नेछु। तिमीहरूको भूमि रित्तिनेछ अनि शहरहरू नाशा हुनेछन्।

34 “तिमीहरूको देश खाली पारेर तिमीहरूलाई शत्रुको देशमा लगिनेछ जसले गर्दा तिमीहरूको देशले पूर्ण आराम पाउनेछ र देशले पनि आरामको समयको आनन्द लिनेछ।

35 जमीन खाली हुनेछ अनि जमीनले विश्राम पाउनेछ जो तिमीहरू त्यहाँ हुँदा यसले पाएको थिएन।

36 बाँचेकाहरूले पनि शत्रुको जमीनमा बस्न साहस पाउनेछैन। तिनीहरू प्रत्येक चीजसँग भयभीत रहनेछन् अनि हावाले उढाएको पत्कर झैँ यता र उता भागिरहने छन्। तिनीहरू कसैले पछिबाट लखेटे झैं भागिरहने छन् र लड्ने छन्।

37 कसैले नछेदे पनि तिनीहरू कसैले तरवारलिएर खेदे झैं भागेर एकअर्कामा ठोकिदै लड्नेछन्।

“तिमीहरू शत्रुहरूको सामुने उभिने साहस पाउने छैनौं।

38 तिमीहरू अर्काको देशमा नष्ट हुनेछौं।

39 यसर्थ ती बाँकी बाँचेकाहरू पनि शत्रुहरूको देशमा आफ्नो पापहरूका लागि सडेर जानेछन्। तिनीहरूका पुर्खाहरू जसरी सडेर गए त्यसरी नै तिनीहरू पनि शत्रुहरूको मुलुकमा सडेर शेष हुनेछन्।

यहाँ जहिले पनि आशा छ

40 “तर यदि ती मानिसहरूले आफ्नो पाप, पिता-पुर्खाहरूले गरेको पाप, तिनीहरू मेरो विरोधमा रहेको सत्य र तिनीहरूले विश्वास घात गरेको अधर्म स्वीकार गरे,

41 यदि तिनीहरूले म तिनीहरूको शत्रु भएको र शत्रुहरूको देशमा पठाएको सत्य स्वीकारे अनि तिनीहरू मेरो निम्ति विदेशीहरू झैं भए पनि यदि तिनीहरूको दुष्ट हृदयलाई नम्र पारी आफ्नो पापको दण्ड भोग्छन् भने,

42 मैले याकूब, इसहाक र अब्राहामसँग गरेको करार र त्यस देशलाई पनि सम्झनेछु।

43 “जमीन रितो रहनेछ र त्यसले विश्रामहरूको आनन्द लिनेछ। ती बाँकी बाँचेकाहरूले* तिनीहरूले गरेको पापको दण्ड ग्रहण गर्नेछन्, तिनीहरूले मेरो विधिहरू घृणा गरेको र विधिहरू मान्नु अस्वीकार गरेको कारण नै तिनीहरूले सजाय भोगेको हो भनी बुझे भने,

44 तिनीहरूले सौँचै नै पाप गरेका हुन्। तर यदि मेरो सहायता खोजे म तिनीहरूलाई अस्वीकार गर्ने छैन। तिनीहरूलाई पुरै नष्ट पार्ने छैन, तिनीहरू शत्रुको देशमा बसेका भए पनि तिनीहरूले भनेको कुरा सुन्नेछु कारण म आफ्नो करार विसर्जित छैन। किन? किनभने म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ।

45 तिनीहरूको निम्ति म तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूसित गरेको करार सम्झनेछु। तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई मैले मिश्रबाट बाहिर ल्याएर म तिनीहरूको परमेश्वर बनिएको सत्य अन्य जातीहरूलाई थाहा छ। म परमप्रभु हुँ।”

46 परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूलाई दिएको विधि-विधानहरू, नियमहरू र शिक्षाहरू यी नै हुन् र यी विधिहरू नै परमप्रभु अनि इस्राएलका मानिसहरूमाझ भएको करार हो। परमप्रभुले सीनै पर्वतमा यी विधिहरू मोशालाई भन्नुभयो अनि उनले तिनीहरू इस्राएलका मानिसहरूलाई दिए।

27

भाकलहरूको महत्व हुन्छ

1 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

2 “इस्राएलका मानिसहरूलाई भन: कुनै मानिसले विशेष सेवाको निम्ति कुनै मानिस नै चढाउने परमप्रभुसँग भाकल गर्न सक्छ। त्यो मानिसको दाम पूजाहारिले तोक्नुपर्छ। किनभने त्यसरी चढाउने मानिसहरूले चढाइएको मानिस फर्काउँदा परमप्रभुलाई दाम तिर्नुपर्छ।

* 26:43: बाँचेकाहरू अथवा बाँकी रहेका परमप्रभुको आज्ञा अवहेलना गर्दा परमप्रभुले दिनु भएको दण्ड भोगाईबाट मर्नेहरूको बीचबाट बाँचेका मानिसहरू।

3 बीस वर्ष देखि साठौं वर्ष बीच मानिसको मोल चाँदीको पचास शेकेल हुन्छ। तिमी चाँदीका लागि अधिकारिक नाप प्रयोग गर्नुपर्छ।

4 एउटै उमेर भएकी स्त्रीहरूको मोल तीस शेकेल हो। (तिमीहरू चाँदीको निम्ति अधिकारी नाप प्रयोग गर्नुपर्छ।)

5 पाँच वर्षदेखि बीस वर्ष पुगेको मानिसको दाम बीस शेकेल चाँदी र यही उमेरकी स्त्रीको दाम दश शेकेल चाँदी।

6 एक महीनाबाट पाँच वर्षसम्म पुगेको केटीको दाम पाँच शेकेल चाँदी अनि केटीको दाम तीन शेकेल।

7 साठौं वर्ष अथवा बढीको पुरुषको दाम पन्ध्र शेकेल र स्त्रीको दाम दश शेकेल चाँदी हुन्छ। (चाँदीको परिणाम सरकारी परिणाम अनुसार हुनुपर्छ।)

8 “यदि कुनै मानिस एकदमै गरीब भए उसलाई पूजाहारीकहाँ ल्याउनु र त्यस मानिसले कति तिर्नु पर्ने निर्णय गर्नेछन्। बाँचेकाहरू अथवा बाँकी रहेका परमप्रभुको आज्ञा अवहेलना गर्दा परमप्रभुले दिनु भएको दण्डको भोगाइ र बाँचेका मानिसहरू।

परमप्रभुलाई उपहार

9 “केही पशुहरू परमप्रभुलाई बलि स्वरूप चढाउन सकिन्छ। यदि कुनै मानिसले तिनीहरू मध्ये एउटा पशु ल्याए त्यो पवित्र हुन्छ।

10 जुन पशु उसले परमप्रभुलाई चढाउने प्रतिज्ञा गरेको थियो, उसले त्यो पशु अर्को पशुसित साट्नुहुँदैन। राम्रो पशुसित नराम्रो अथवा नराम्रोसँग राम्रो पशु साट्नु हुँदैन। यदि कुनै मानिसले त्यसो गर्छ भने ती दुवै पशुहरू पवित्र हुनेछन् र ती दुवै परमप्रभुको हुनेछन्।

11 “कोही पशुहरू परमप्रभुको निम्ति बलिहरू चढाउँन सकिदैन यदि कुनै मानिसले त्यस्तो अपवित्र पशु परमप्रभुलाई चढाउन ल्याए, त्यो पूजाहारीकहाँ ल्याउनुपर्छ।

12 त्यो पशु चाहे राम्रो होस् अथवा नराम्रो केही भिन्नता हुँदैन तर दाम पूजाहारीले तोक्नेछ। पूजाहारीले दाम तोकेपछि त्यो पशुको दाम त्यही रहनेछ।

13 यदि त्यो मानिस त्यो पशु फर्काउन चाहन्छ, उसले यसको दाममाथि अझै एक पाँचौं अंश थप्नुपर्छ।

घरको मूल्य

14 “अब यदि कुनै मानिसले आफ्नो घर परमप्रभुलाई अर्पण गर्न चाहान्छन् भने, पूजाहारीले त्यस घरको दाम तोक्नुपर्छ। त्यो घर गतिलो होस् अथवा नराम्रो यसमा कुनै भिन्नता रहँदैन, यदि पूजाहारीले मूल्य तोकेपछि त्यही नै पक्का मूल्य हुनेछ।

15 यदि त्यस मानिसले त्यो घर फेरि फर्काउन खोजे उसले तोकेको दाममा अझ पाँचौं अंश थप्नुपर्छ र त्यो घर फेरि उसैको हुनेछ।

सम्पत्तिको मूल्य

16 “यदि कुनै मानिसले आफ्नो खेतको एउटा अंश परमप्रभुमा अर्पण गर्छ, तब अपिएको जमीनको अंशको दाम बीउको परिमाण अनुसार तोकिनु पर्छ जो जमीनको त्यस आदेशमा छर्न सकिन्छ। एक होमर* जौको बीउ जाने जमीनको पचास शेकेल† चाँदीको दरले दाम तोक्न सकिन्छ।

17 यदि कुनै मानिस आफ्नो जमीन जयन्ती वर्षमा परमप्रभुलाई चढाउँछ तब यसको दाम पूजाहारीद्वारा तोकिनेछ।

18 तर यदि त्यस दाताले उत्सवपछि जमीन दान गर्छ भने त्यसको दाम पूजाहारीले हिसाब गरेर पक्का दाम तोक्नुपर्छ। अर्को महोत्सव वर्षसम्म कति वर्ष बाँकी रहन्छ त्यही प्रकारले उसले मूल्य तोक्नुपर्छ।

19 यदि त्यही दामले आफ्नो जमीन फर्काउन चाहे तोकिएको दाममा अझ एक पाँचौं अंश थपेर लिओस् तब त्यो जमीन फेरि उसको आफ्नो हुन्छ।

20 यदि त्यस दाताले मूल्य चुकाएर आफ्नो जमीन फर्काएन भने त्यो जमीन पूजाहारीको हुन्छ। तर यदि त्यो जमीन अरु कसैले किने फेरि दामाले फर्काउन सक्तैन।

21 महोत्सवको वर्षमा जमीन मुक्त गरिदिन्छ। यो परमप्रभुको निम्ति पवित्र भूमि झैं परमप्रभुलाई सम्पूर्ण रूपले अर्पण गरिएको हुन्छ यो सधैंको निम्ति पूजाहारीको हुनेछ।

22 “यदि कुनै मानिसले, आफ्नो पारिवारिक सम्पत्ति नभई कुनै उसले किनेको जमीन परमप्रभुलाई अर्पण गर्छ भने,

23 तब पूजाहारीले त्यो वर्षदेखि महोत्सव वर्षसम्म रहेको वर्षको हिसाबले जमीनको दाम तोकोस्, तब त्यो जमीन परमप्रभुको हुनेछ।

24 महोत्सव वर्षमा त्यो जमीन फेरि जुन मालिकबाट दाताले किनेको थियो उसैको हुन्छ।

* 27:16: एक होमर एउटा सुक्खा नाप प्राय 7 बुसल। † 27:16: एक शेकेल एक शेकेलमा प्राय 2.5 आउन्स।

25 “कुनै चीजको दाम तोकिंदा पवित्रस्थानको प्रशासनद्वारा अधिकारिक नाप अनुसार तोकिनु पर्छ। प्रशासनको विधि अनुसार एक शेकेल बराबर बीस गेराह हुन्छ।

पशुहरूको मूल्य

26 “मानिसहरूले परमप्रभुलाई गाई तथा भेडाहरू पनि विशेष बलिको रूपमा चढाउन सक्छन्। तर यदि चढाइने पशु माऊको प्रथम थुमा अथवा बाछा हो भने त्यो परमप्रभुकै हो। यसर्थ मानिसहरूले ती पशुहरू परमप्रभुलाई विशेष बलि स्वरूप चढाउन सक्तैनन्।

27 तर यदि त्यो पहिला जन्मिएको पशु अशुद्ध छ। तब त्यस मानिसले फेरि यसलाई किनेर फर्काउनुपर्छ। पूजाहारीले त्यो पशुको दाम तोक्छ र किन्नेले त्यसमा पाँचौ अंशको एक अंश थपेर किन्नुपर्छ। तर यदि त्यही व्यक्तिले नकिने पूजाहारीले उसले तोकेको दाममा त्यो पशु बेच्नुपर्छ।

विशेष उपहार

28 “मानिसहरूले परमप्रभुलाई विशेष उपहारहरू चढाउँछन् र यी उपहारहरू परमप्रभुको हुनेछन्। अनि किन-बेच गर्न सकिंदैन। पारिवारिक सम्पत्तिका यी उपहारहरू मानिस, पशु, जमीन अनि कुनै वस्तु हुन सक्छन्।

29 यदि यस्तो विशेष उपहार मानिसको छ भने तब उसले किनेर फिर्ता ल्याउन सक्दैन र त्यसलाई अवश्यै मार्नु पर्छ।

30 “सबै बालीका अन्नहरूबाट दशांश परमप्रभुको हो, यसको अर्थ खेतीको अन्न तथा रूखका फलहरूको, दशांश परमप्रभुको हो।

31 यसर्थ यदि कुनै मानिसले त्यो अंश फिर्ता लिनु चाहन्छ भने उसले उसको दशांशको दाममा पाँच भाग अंश दाम थप्नुपर्छ अनि मात्र किन्न सक्छ।

32 “मानिसहरूको गाई तथा भेडाहरूबाट प्रत्येक दशौं पशु पूजाहारीले लिन सक्छन् किनभने प्रत्येक दशांश पशु परमप्रभुको हो।

33 त्यो छानिएको पशु असल हो अथवा होइन त्यस विषयमा त्यसको मालिकले चिन्ता गर्ने काम छैन। उसले त्यो पशु अर्को एउटासँग साटून सक्तैन, यसो गरे ती दुइटै पशुहरू परमप्रभुका हुन्छन्। त्यो पशु किनेर फर्काउन सकिंदैन।”

34 सनै पर्वतमा परमप्रभुले मोशालाई इस्राएलका मानिसहरूका निम्ति दिनु भएका आज्ञाहरू यिनै हुन्।

गन्तीको पुस्तक

मोशाले इस्राएल मानिसहरूका गन्ती गर्छन्

1 सीनि मरुभूमिको भेट हुने पालमा इस्राएलीहरूले मिश्र देश छोडेको दोस्रो वर्षको दोस्रो महीनाको पहिलो दिन मोशासित परमप्रभुले कुरा गर्नुभयो।

2 “उहाँले भन्नुभयो, तिनीहरूको परिवार र कुल समूह सहित प्रत्येक व्यक्तिको नाम लेखेर इस्राएली मानिसहरूको गन्ती गर।

3 हासून र तिमीले बीस वर्ष र त्यो भन्दा वेशी उमेर भएकाहरू सेनामा जान सक्छन् प्रत्येकको गन्ती गर।

4 प्रत्येक कुलका एक एक व्यक्तिले तिमीलाई सहायता गर्नेछन्। प्रत्येक कुलबाट एक जना व्यक्ति अगुवा हुनेछ।

5 यी निम्न लिखित व्यक्तिहरूले तिमीलाई सहायता गर्नेछन्:

रुबेनको कुलबाट शदेऊरका छोरा एलीसूर

6 शिमोनको कुलबाट सूरीशैकेको छोरो शलूमिएल;

7 यहदाको कुलबाट अम्मीनादाबको छोरो नहशोन;

8 इसाकाकारको कुलबाट सूआरको छोरो नतनेल;

9 जबलूनको कुलबाट हेलोनको छोरो एलीआब;

10 यसुफको उत्तराधिकारीहरूबाट;

एप्रैमको कुलबाट अम्मीहदको छोरो एलीशामा

मनश्शेको कुलबाट पदासूरको छोरो गमलिएल;

11 बिन्यामीनको कुलबाट गिदोनीको छोरो अबीदान;

12 दानको कुलबाट अम्मीशैकेको छोरो अहीएजेर;

13 आशेरको कुलबाट ओक्रानको छोरो पर्गीएल;

14 गादको कुलबाट स्पेलको छोरो एल्यासाप;

15 नप्तालीको कुलबाट एनानको छोरो अहीरा।”

16 यी सबै मानिसहरू यिनीहरूको कुल समूहका अगुवाहरू थिए र मानिसहरूले नै यिनीहरूलाई आफ्नो आफ्नो कुल समूहका अगुवा बनाए।

17 तब मोशा र हासूनले ती मानिसहरूलाई लिए जसलाई अगुवा बनाएका थिए।

18 दोस्रो महीनाको पहिलो दिन तिनीहरूले सबै समुदायलाई एकै चोटी बोलाएर पुस्ता अनि तिनीहरूको सन्तानहरूको नाम दर्ता गरेर बीस र बीस भन्दा वेशी उमेरको प्रत्येक व्यक्तिको सूची तयार गरे।

19 परमप्रभुले मोशालाई दिनु भएको आज्ञा अनुसार तिनले मानिसहरूको गन्ती सीनि मरुभूमिमा गरे।

20 तिनीहरूले यस्तो प्रकारले संख्या गन्ती गरे इस्राएलको प्रथम जाति रुबेन र तिनको परिवारको गणना गरे। बीस र बीस वर्ष भन्दा वेशी उमेरका व्यक्तिहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरूको नामको सूची बनाइयो। तिनीहरूको पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार नाम दर्ता गरियो।

21 रुबेनको कुलबाट गन्ती गरिएको संख्या 46,500 थियो।

22 तिनीहरूले शिमोनको कुलबाट गन्ती गरे-बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार दर्ता गरियो।

23 शिमोनको कुलबाट 59,300 व्यक्तिको गन्ती गरियो।

24 तिनीहरूले गादको कुलबाट गन्ती गरे बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार दर्ता गरियो।

25 गादको कुलबाट 45,650 व्यक्तिको गन्ती गरियो।

- 26 तिनीहरूले यहदाको कुलबाट गन्ती गरे बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार दर्ता गरियो।
- 27 यहदाको कुलबाट 74,600 व्यक्तिको गन्ती गर्यो।
- 28 तिनीहरूले इस्साकारको कुलबाट गन्ती गरे बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार दर्ता गरियो।
- 29 इस्साकारको कुलबाट 54,400 व्यक्तिको गन्ती गर्यो।
- 30 तिनीहरूले जबूलनको कुलको गन्ती गरे बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार दर्ता गरियो।
- 31 जबूलनको कुलबाट 57,400 व्यक्तिको गन्ती गरियो।
- 32 तिनीहरूले एप्रैमको कुल समूहबाट गन्ती गरे। (एप्रैम-यूसुफको छोरो।) बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार दर्ता गरियो।
- 33 एप्रैमको कुलमा गन्ती गरिएको व्यक्तिको संख्या 40,500 थियो।
- 34 तिनीहरूले मनश्शे कुलका मानिसहरूको गन्ती गरे। (मनश्शे पनि यूसुफका छोरा थिए।) बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार गणना गरियो।
- 35 मनश्शेको कुलमा गन्ती गरिएको मानिसहरूको संख्या 32,200 थियो।
- 36 तिनीहरूले बिन्यामीन कुलका मानिसहरूको गन्ती गरे। बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार गणना गरियो।
- 37 बिन्यामीनको कुलमा गन्ती गरिएका मानिसहरूको संख्या 35,400 थियो।
- 38 तिनीहरूले दान कुलका मानिसहरूको गन्ती गरे। बीस वर्ष र उँभोका सबै मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार गन्ती गरियो।
- 39 दानको कुलमा गन्ती गरिएका मानिसहरूको संख्या 62,700 थियो।
- 40 तिनीहरूले आशेर कुलका मानिसहरूको गन्ती गरे। बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार गणना गरियो।
- 41 आशेर कुलमा गणना गरिएका मानिसहरूको संख्या 41,500 थियो।
- 42 नप्ताली कुलका मानिसहरूको तिनीहरूले गणना गरे। बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जानु सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार गणना गरियो।
- 43 नप्ताली कुलमा गणना गरिएको मानिसहरूको संख्या 53,400 थियो।
- 44 मोशा, हास्न र इस्राएलका बाह्र जना अगुवाहरूले यी मानिसहरूको गन्ती गरे। (त्यहाँ प्रत्येक कुल समूहबाट एक जना अगुवा थिए।)
- 45 तिनीहरूले बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरूको गन्ती गरे। तिनीहरू प्रत्येकको आफ्नो-आफ्नो परिवार अनुसार गणना गरियो।
- 46 तिनीहरूको जम्मा संख्या 6,03,550 थियो।
- 47 लेवी कुल समूहका परिवारका मानिसहरूको गणना इस्राएलका अन्य मानिसहरूसित गरिएन।
- 48 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभएको थियो:
- 49 “लेवीको कुल समूहका मानिसहरूको गणना नगर्नु अथवा तिनीहरूलाई इस्राएलका अरू मानिसहरूसित नमिलाउनु।
- 50 तर तिमीले लेवीहरूलाई करारको पवित्र पाल र यसका सबै वस्तुहरू हेरचाह गर्नुका निम्ति नियुक्त गर्यौं। तिनीहरूले पवित्र पाल र यसका सबै वस्तुहरू बोक्नु पर्छ। अनि तिनीहरूले पवित्र पालको सेवा गर्नुपर्छ र तिनीहरूले उनीहरूको छाउनी यसकै वरिपरि बनाउनु पर्छ।”

51 जब तिमीले पवित्र पाल साधर्थी लेवीहरूले यसलाई तल झार्नु पर्थ्यो जब तिमीहरू रोकिने छौ, लेवीहरूले यसलाई स्थापित गर्नु पर्थ्यो। कुनै जो विदेशी नजिक आउँछ त्यसलाई मार्नु पर्छ।

52 इस्त्राएलीहरूले आफ्नो आफ्नो दल समूह भित्र र आफ्नै झण्डाको छेउ छाउमा शिविर बनाऊन।

53 तर लेवीहरूले तिनीहरूका छाउनी पवित्र पालकै वरिपरि लगाउनु र यसलाई रक्षा गर्नु पर्छ ताकि करारको पवित्र पाल सुरक्षित रहोस् र परमेश्वरको रिसको प्रकोप इस्त्राएली समुदायमाथि नपरोस्।”

54 यसरी इस्त्राएलका मानिसहरूले परमप्रभु द्वारा मोशालाई दिनु भएको सबै आज्ञाहरू पालन गरे।

2

शिविरको प्रबन्ध

1 मोशा र हारूनलाई परमप्रभुले भन्नुभयो:

2 “इस्त्राएलका मानिसहरू प्रत्येकले शिविर भेट हुने पालको वरिपरि लगाउनु पर्छ अनि प्रत्येक कुल दलको आफ्नो झण्डा हुनुपर्छ र प्रत्येक मानिसले आ-आफ्नो दलको झण्डाको समीप शिविर बनाउनु पर्छ।

3 “यहदा शिविर दलहरूले पूर्वतिर घाम झल्कने पट्टि आफ्नो झण्डाको मुन्तिर शिविर हालनु। यहदा दलका मानिसहरूको अगुवा अम्मीनादाबका छोरा नहशोन हो।

4 तिनको दलमा 74,600 मानिसहरू छन्।

5 “तिनको समीपमै इस्साकार परिवार दलले शिविर हालनु। यी मानिसहरूको अगुवा सूआरको छोरो नतनेल हुन्।

6 उसको दलमा 54,400 मानिसहरू छन्।

7 “जबलून कुल दलले पनि यहदा दलकै नजीकमा शिविर हालनु। जबलूनका मानिसहरूको अगुवा हेलोनको छोरो एलीआब हुन् र,

8 तिनको दलमा 57,400 मानिसहरू थिए।

9 “यहदाको शिविरमा जम्मा 1,86,400 मानिसहरू खटाइएका छन्। यी सब मानिसहरू तिनीहरूका विभिन्न परिवार दलमा विभक्त भएका छन्। जब मानिसहरू एक ठाँउदेखि अर्को ठाँउ सर्छन् यहदा दल पहिला सर्नेछ।

10 “रुबेनको शिविरको झण्डा पवित्र पालको दक्षिणमा रहनेछ। प्रत्येक दलले आफ्नो झण्डा नजिकै शिविर हाल्नेछ। रुबेनका मानिसहरूको अगुवा शदेऊरका छोरो एलीसूर हुन् र

11 उसको दलमा 46,500 मानिसहरू छन्।

12 “शिमोन कुल दलले रुबेन परिवार दलकै नजीक शिविर हाल्नेछ। शिमोनका मानिसहरूको अगुवा सूरीशददैको छोरो शलूमिएल हुन्।

13 उसको दलमा 59,300 जना मानिसहरू छन्।

14 “रुबेनको मानिसहरूको नजिकै गादका मानिसहरूले पनि शिविर हाल्नेछन्। रूपलको छोरा एल्यासाप गादका मानिसहरूको अगुवा हो।

15 उसको दलमा 45,650 मानिसहरू छन्।

16 “त्यहाँ रुबेनको शिविरमा खटिएका जम्मा 1,51,450 जना मानिसहरू छन् र जब मानिसहरू एक ठाँउबाट अर्को ठाँउमा सर्छन् रुबेनको शिविर दोस्रो दल हुनेछ।

17 “लेवीहरूको शिविरसितै अरु शिविरहरूको माझमा भेट हुने पाल पनि जानेछ। तिनीहरूको जसरी आफ्नो आफ्नो झण्डामा शिविरहरू लगाइएको छ सोही क्रममा लश्करमा जान्छन्।

18 “पश्चिम पट्टिको एषैमको शिविर तिनीहरूकै झण्डामा हुनेछ। एषैमका मानिसहरूको अगुवा अम्मिहदका छोरो एलीशामा हुन्।

19 उसको दलमा जम्मा 40,500 जना मानिसहरू छन्।

20 “एषैमका कुल दलको शिविरको नजिकै मनशे कुल दलको शिविर हुनेछ। यस दलको अगुवा पदासरको छोरो गमलीएल हुन्।

21 उसको दलमा 32,200 मानिसहरू छन्।

22 “बिन्यामीन कुल दलको शिविर एप्रैमको कुल दलको शिविर नर्जिके रहनेछ अनि यस कुल दलको अगुवा गिदोनीको छोरो अबीदान हुन।

23 त्यहाँ जम्मा 35,400 जना मानिसहरू उसको दलमा थिए।

24 “एप्रैमको शिविरमा खटिएका मानिसहरूको संख्या 1,08,100 छ। जब शिविर हिडछ तिनीहरू तेस्रो लस्करमा हिड्नेछन्।

25 “उत्तर तिर भएको दानको शिविरमा भएका मानिसहरू तिनीहरूको आफ्नो झण्डा मुनि रहनेछन् अनि तिनीहरूको अगुवा अम्मीशददैको छोरो अहीएजर हुन।

26 उसको दलमा 62,700 जना मानिसहरू छन्।

27 “दान कुल दलको शिविर नर्जिके आशेर कुल दलको शिविर रहन्छ अनि यस कुल दलको अगुवा ओक्रानको छोरो पगीएल हुन्।

28 त्यहाँ उसको दलमा 41,500 मानिसहरू छन्।

29 “अनि आशेर कुल दलको शिविर नर्जिके नमाली कुल दलको शिविर रहनेछ र तिनीहरूको अगुवा एनानको छोरो अहीरा हुन्।

30 त्यहाँ उसको दलमा 53,400 मानिसहरू छन्।

31 “दान परिवार दलमा मानिसहरूको कुल संख्या 1,57,600 छ। तिनीहरू आफ्नो-आफ्नो झण्डा लिएर अन्तिम लस्करमा हिड्नेछन्।”

32 इस्राएलीहरूको परिवार अनुसार गन्ती गरिएको मानिसहरू यिनीहरू नै हुन्। गन्ती गरिए अनुसार यिनीहरूको संख्या 6,03,550 हो।

33 परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएको आज्ञा अनुसार इस्राएलीहरूसित लेवीहरूको गन्ती गरिएन।

34 यसर्थ इस्राएली मानिसहरूले मोशालाई परमप्रभुले दिनुभएको आज्ञा अनुसार प्रत्येक कुरो गरे। यसरी नै तिनीहरूले आफ्नो-आफ्नो झण्डा नर्जिके शिविर बनाए अनि त्यसरी नै आफ्नो-आफ्नो वंश र परिवार अनुसार तिनीहरू लस्करमा हिडे।

3

हास्नको परिवार-पूजाहारीहरू

1 परमप्रभुले सँनि पर्वतमा मोशासंग कुरा गर्नुहुँदा हास्न र मोशाको परिवारको विवरण यस्तो थियो।

2 हास्नका दुइजना छोराहरू थिए र नादाब तिनको जेठो छोरा थिए। अरू छोराहरूको नाम अबीह, एलाजार र ईतामार हो।

3 हास्नका यी छोराहरू तेलले अभिषिक्त परमप्रभुको विशेष सेवाका निम्ति पूजाहारीहरूको रूपमा नियुक्त गरिएका थिए। हास्नका यी छोराहरूलाई परमप्रभुको विशेष सेवामा नियुक्त गरिएको थियो।

4 नादाब र अबीह परमप्रभुको सेवामा रहेको समय मै अपवित्र आगो द्वारा बलिचढाएको पापले सँनि मरूभूमिमा मरे। तिनीहरूको कुनै छोरो थिएन, यसकारण एलाजार र ईतामारले पूजाहारीका स्थान लिएर परमप्रभुको सेवामा लागे। तिनीहरूका बाबु हास्नको जीवन कालमा नै यस्तो घटना घट्यो।

पूजाहारीका सहायक लेवीहरू

5 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

6 “लेवी कुलका जम्मै मानिसहरूलाई ल्याऊ अनि पूजाहारी, हास्न सामुन्ने हाजिर गराऊ, तिनीहरू सबै हास्न पूजाहारीको सहयोगीहरू हुनेछन्।

7 लेवीहरूले भेट हुने पालमा आराधना गर्दा हास्नलाई र त्यहाँ आराधना गर्नु आउने सबै मानिसहरूलाई सहायता गर्नेछन्।

8 भेट हुने पालको सबै सर-समानहरूको सुरक्षा तिनीहरूले गर्नेछन् अनि त्यस पालभित्रको दायित्वपूर्ण काम गर्नेछन्।

9 “लेवीहरू सबै इस्राएलीहरूबाट चुनिएका हुन्। तिनीहरूलाई हास्न र तिनका छोराहरूको सहायकहरूको रूपमा दिनु पर्छ।

10 “हास्न र तिनका छोराहरूलाई पूजाहारी रूपमा नियुक्त गर अनि तिनीहरू बाहेक अन्य कुनै पनि व्यक्ति त्यस पवित्रस्थानमा पस्र चेष्टा गरे त्यो अवश्य मारिनु पर्छ।”

11 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

12 “याद राख, मैले लेवीहरूलाई इस्राएलका पहिले जन्मने मानिसहरूको सट्टामा लिएको छु। यसकारण लेवीहरू मेरा हुन् र इस्राएलका पहिले जन्मने छोराहरू मलाई दिनु पर्दैन।

13 जब तिमीहरू मिश्र देशमा थियौ, मैले मिश्रदेशका मानिसहरूका पहिले जन्मेका सबै नानीहरू माेरं अनि मैले इस्राएलीहरूका पहिले जन्मेका नानीलाई मेरो नानीहरू झैं छुट्टाएँ र त्यसरी नै पहिले जन्मेका पशुहरूलाई पनि छुट्टाएँ। तिनीहरू सबै मेरो हुन् म परमेश्वर हुँ।”

14 सैनि पर्वतमा परमप्रभुले मोशासित फेरि कुरा गर्नुभयो,

15 “लेवीहरूको कुलमा सबै वंश तथा परिवार समूहहरू गन्ती गर। एक महिना र यो भन्दा वेशी उमेरको सबै पुरुषहरूको गन्ती गर।”

16 परमप्रभुको आज्ञा पालन गरी मोशाले सबै लेवी मानिसहरूको गन्ती गरे।

17 लेवीका तीनजना छोराहरू थिए र तिनीहरूको नाम यस प्रकार छ गेशो, कहात र मरारी।

18 गेशोन वंशको नाम हो लिब्नी र सिमी।

19 कहात वंशको नाम अग्राम, यिसहार हेब्रोन र उज्जीएल।

20 मरारी वंशहरू हुन महली र मर्सी।

तिनीहरूको पिता-पुर्खाहरू अनुसार लेवीका वंशहरू यिनै हुन्।

21 लिब्नी र सिमीका वंशहरू गेशोनका हुन् र तिनीहरू गेशोनी वंशका भए।

22 एक महिना र अधिकका पुरुष मानिसहरू तिनीहरूका यी दुई परिवार समूहमा सबै 7,500 जना थिए।

23 गेशोनी वंशलाई पवित्र पालको पश्चिम पट्टि शिविर लगाउनु पर्थ्यो।

24 गेशोनी वंशका मानिसहरूका अगुवा लाएलको छोरो एल्यासाप थियो।

25 भेट हुने पालमा गेशोनी मानिसहरूको काम भेट हुने पाल, बाहिरी पाल, छाना र प्रवेशद्वारको पर्दाको हेरचाह गर्नु थियो।

26 पवित्र स्थानको आँगनको प्रवेशद्वारको पर्दा आँगनको पर्दा, पर्दाको डोरीहरू र पर्दामा प्रयोग हुने सबै समानहरू तिनीहरूको हेरचाहमा थियो। त्यो आँगन पवित्र स्थान र वेदीको वरिपरि थियो।

27 अमामी, यिसहार, हेब्रोन र उज्जीएल परिवार समूहहरू कहात वंशका हुन्।

28 यस परिवार समूह एक महिना र उँभोका पुरुषहरू 8,300 थिए। कहातीहरूलाई पवित्र स्थानमा भएको सर-समानको जिम्मावारी थियो।

29 कहाती परिवार समूहहरूको मानिसहरूले पवित्र स्थानको दक्षिण पट्टि तिनीहरूको शिविर टाँगे।

30 उज्जीएलको छोरो एलीसापान यी कहाती वंशका मानिसहरूको अगुवा थियो।

31 तिनीहरूको कामहरू पवित्र सन्दूक, टेबल, सामदान, वेदीहरू र पवित्र स्थानको पवित्र भाँडाहरू अनि पर्दा र पर्दासंग सम्बन्धित सबै कुराहरूको हेरचाह गर्नु थियो।

32 पूजाहारी हासनको छोरो एलाजार चौहि लेवीहरूको अगुवाहरूको अगुवा थियो। पवित्र स्थान हेरचाह गर्नेहरू माथि उसको नियन्त्रण थियो।

33 महली र मर्सी परिवार समूहहरू मरारी वंशका हुन्। यस वंशहरूमा एक महिना र,

34 यस परिवारमा एक महिना अनि त्यस माथिका सबै पुरुषहरू जम्मा 6,200 जना थिए।

35 मरारी परिवार समूहका मानिसहरूको अगुवाले अबीहेलको छोरा सूरीएलले पवित्र पालको उत्तर तिर तिनीहरूका पालहरू लगाए।

36 मरारीहरूलाई पवित्र स्थानको आधारहरू, यिनीहरूको बारहरू खम्बाहरू र यिनीहरूको प्रयोगमा आउने सबै सरसामानहरू हेरचाह गर्ने जिम्मावारी थियो।

37 वरिपरिको आँगनको खम्बाहरू, कीलाहरू, डोरीहरू, आधारहरू र यस सम्बन्धी प्रयोग गरिने कुराहरू पनि तिनीहरूको जिम्मामा थियो।

38 पवित्र स्थानको पूर्व पट्टि भेट हुने पालको सम्मुख घाम झुल्किने पट्टि मोशा, हासन अनि तिनका छोराहरूले शिविर बसाले। इस्राएली मानिसहरूको निम्ति तिनीहरूले पवित्र स्थान इलाकाको सुरक्षा गरिरहेका थिए। कुनै पनि व्यक्ति जो पवित्र स्थानको नजीक आँउथ्यो त्यसलाई मारिन्थ्यो।

39 परमप्रभुको आज्ञा अनुसार मोशा र हासन द्वार गनिएका एक महिना र उँभोको उमेरका पुरुष लेवीहरूको संख्या जम्मा 22,000 थियो।

लेवीहरूले जेठो छोरोहरूको स्थान ओगेट

40 परमप्रभुले मोशालाई फेरि भन्नुभयो, “इस्राएली मानिसहरूको पहिले जन्मेका पुरुषहरू जो एक महिना अनि उँभोकाहरूको गन्ती गरी एउटा सूची तयार गर।

41 विगतमा मैले भनेको थिएँ कि इस्राएलीहरूका पहिला जन्मेकाहरूलाई म लिनेछु, तर अहिले म, परमप्रभुले इस्राएलीहरूको पहिला जन्मेको सट्टामा लेवीहरूलाई लिनेछु र इस्राएलीहरूको पहिलो पशुहरूको सट्टामा लेवीहरूकै पहिलो पशुधन लिन्छु।”

42 यसकारण परमप्रभुको आज्ञा अनुसार मोशाले इस्राएलका मानिसहरूको पहिला जन्मेका सबै नानीहरूको गन्ती गरे।

43 मोशाले एक महीना र उँभोका सबै पुरुषहरूको गन्ती गरे अनि सूचीमा 22,273 जनाको नाम थियो।

44 परमप्रभुले मोशालाई अझ भन्नुभयो,

45 “इस्राएलीहरूको अन्य मानिसहरूको सट्टामा तिमिले लेवीहरूलाई लेऊ र म अरू मानिसहरूका पशुहरूको सट्टामा लेवीहरूको लिनेछु। लेवीहरू मेरो मानिसहरू हुन्। म परमप्रभु हूँ।

46 22,000 लेवीहरू छन् तर अन्य परिवारको जेठा छोराहरू 22,273 हुनाले 273 जना लेवीहरू भन्दा वेशी हुन्छन्।

47 यी 273 जना वेशी भएका पुरुषहरूको निम्ति प्रत्येकको पाँच शेकलको हिसाबले लेऊ। (प्रशासनिक परिमाणमा एक शेकल बराबर बीस गेरा हुन्छ)। इस्राएलीहरूबाट यो चाँदी लेऊ।

48 त्यो पैसा हासन र तिनका छोराहरूलाई ती 273 इस्राएलीहरूको सट्टामा देऊ।”

49 यसकारण लेवीहरू भन्दा वेशी भएका अन्य मानिसहरूको सट्टामा मोशाले पैसा लिए।

50 उसले इस्राएलीहरूको पहिला जन्मेकाबाट 1,365 शेकेल चाँदी (अधिकारीहरूको नाप अनुसार) जम्मा गरे।

51 परमप्रभुको आज्ञा अनुसार त्यो पैसा मोशाले हासन र तिनका छोराहरूलाई दिए।

4

कहातीहरूको काम

1 परमप्रभुले मोशा र हासनलाई भन्नुभयो,

2 “लेवीहरूको बीचमा कहातीहरूको उनीहरूको वंश तथा परिवार समूहको हिसाबले गन्ती गर।

3 भेट हुने पालमा सेवा गर्न आउने मध्ये तीस देखि पचास वर्ष उमेर सम्मका मानिसहरूको गन्ती गर।

4 कहातीहरूको काम भेट हुने पालमा सब भन्दा पवित्र चीजहरूको हेरचाहा गर्नु हो।

5 “जब इस्राएलीहरू नयाँ क्षेत्रमा सर्न तयार हुन्छन्, हासन र तिनका छोराहरूले भेट हुने पाल पर्दा तल झार्नु पर्छ अनि यसले करारको सन्दूकलाई ढाक्नु पर्छ।

6 तिनीहरूलाई यसमाथि नरम छाला लगाइ देऊ अनि छालालाई नीलो लुगासित छोपी देऊ अनि बोक्ने डण्डालाई यसको ठाउँमा राख्नु पर्छ।

7 “तिनीहरूले पवित्र टेबलमाथि निलो रङ्गको लुगा ओढ्नु अनि त्यसमाथि, रिकावी, धूपीरोहरू, बाटाहरू अनि अर्ध-बलिका कचौराहरू राख्नु, अथवा हुँड्या राखिदिऊन्। विशेष रोटी त्यो पवित्र टेबलमा सँधै रहोस्।

8 तिनीहरूले तिनीहरू माथि रातो लुगा ओढ्नु अनि त्यसमाथि फेरि नरम छालाले यसलाई छोपिदिऊन्। बोक्नुको लागि प्रयोग गरिने डण्डाहरू टेबलमा राख्नु।

9 “तिनीहरूले निलो लुगाले सामदान, यसको बर्तीहरू, बर्तीका सलेदोहरू, मसीदानी अनि जुन भाँडाहरूबाट तेल बर्तीमा लगाइन्छ ती भाडाहरू सबै ढाकिदिनु।

10 त्यसपछि त्यो सामदान र यसका सबै समानहरू सील छालाको च्यादरले छोपेर तिनीहरू बोकिने डण्डामा राख्नु।

11 “तिनीहरूले सुनको वेदीमाथि निलो लुगाले ढाकि दिऊन् र त्यसमाथि नरम छालाको टुक्राले छोपिदिऊन् अनि बोक्ने ल्याइएका खम्बाहरू ठाउँमा राख्नु।

12 “पवित्र स्थानमा सेवा गर्दा प्रयोग गरिने वस्तुहरू तिनीहरूले लैजाऊन् र एउटा निलो लुगामाथि नरम छालाको च्यादरले छोपि दिऊन् र तिनीहरूलाई बोकी लैजाने डण्डी माथि राख्नु।

13 “काँसको वेदीबाट तिनीहरूले खरानी सफा गर्नु र त्यसमाथि बैजनी रंगको लुगाले ढाक्नु।

14 त्यसपछि तिनीहरूले त्यस वेदीमा आराधना गर्दा प्रयोग गरिने वस्तुहरू जस्तै अँगैटी, काँटाहरू बेल्लाहरू छर्कने बाटाहरू र ती सब काँसाको वेदीमाथि राख्नु। त्यसपछि तिनीहरूले त्यसमाथि नरम छालाले वेदीलाई ढाक्नु र बोक्नुको लागि प्रयोग गरिने डण्डीहरू यसको ठाउँमा राख्नु।

15 “जब हासन र तिनका छोराहरूले पवित्र सर-सामानहरू छोपिदिन सक्छन् तब कहाती वंशका मानिसहरूले त्यस समानहरू बोक्न शुरू गर्न सक्छन् र यसरी तिनीहरूले पवित्रस्थान स्पर्श गर्ने छैनन् नत्र तिनीहरू मर्नेछन्। भेट हुने पालको सबै सर-सामानहरू कहातीहरूले नै बोक्नु।

16 “पूजाहारी हासनको छोरो एलाजार वतीको तेल, सुगन्धित धूप दैनिक अन्नबलि अनि अभिषेक तेलको निम्ति जिम्मावार रहनेछन्। तिनी भेट हुने पाल र त्यसभित्र भएको प्रत्येक कुराको जिम्मावार रहनेछन्।”

17 परमप्रभुले मोशा र हास्नलाई भन्नुभयो,

18 “कहातीहरूलाई लेवीहरूबाट अलग हुन नदेऊ।

19 तिमीहरूले तिनीहरूको निम्ति यस्तो गर ताकि तिनीहरू अति पवित्र स्थान नजीक जाऊन् तर नमरून्। हास्न अनि तिनका छोराहरूले कहाती मानिसहरूलाई पवित्र स्थान भित्र गएर तिनीहरूले बोक्नु पर्ने समानहरू सबै देखाइ दिऊन्।

20 यदि तिमीहरूले त्यसो गरेनौ भने ती कहाती मानिसहरू भित्र पस्छन् र पवित्र चीजहरू देख्छन् अनि तिनीहरूले केही समयको निम्ति मात्र पनि ती पवित्र चीजहरू हेरे भने तिनीहरू निश्चय मर्छन्।”

गेशोनीहरूको काम

21 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

22 “गेशोनी वंशका सबै मानिसहरूको आफ्नो आफ्नो परिवार र वंश अनुसार गन्ती गर।

23 सबै भेट हुने पालमा सेवा गर्न आउने तीस देखि पचास वर्ष उमेरका मानिसहरूको गन्ती गर।

24 “गेशोनी वंशका मानिसहरूले बोक्नु पर्ने र गर्नु पर्ने काम यही हो।

25 पवित्र स्थानको पर्दाहरू, भेट हुने पाल, त्यसको छाना र त्यसमाथि रहने नरम छालाको आवरण अनि भेट हुने पालको ढोकाको पर्दा तिमीहरूले बोक्नु पर्छ।

26 पवित्र स्थान वरिपरिको आँगनमा भएका पर्दाहरू, वेदीको पर्दाहरू, आँगनको द्वाराहरूका पर्दाहरू र डोरीहरू तथा पर्दामा लाग्ने सबै सर-समानहरू तिनीहरूले बोक्नु। यी वस्तुहरूका सम्बन्धमा जे कुराहरू पनि गरिन्छ त्यसको निम्ति गेशोनीहरू मानिसहरू जिम्मावार थिए।

27 गेशोनी मानिसहरूले जे पनि गर्छन् भारी बोक्ने काम होस् अथवा अन्य काम हास्न र तिनका छोराहरूको आदेश अनुसार गर्नेछन् र गेशोनी मानिसहरूको काम तिनीहरूले रेख-देख गर्नेछन्। यसर्थ गेशोनी मानिसहरूलाई तिनीहरूले काममा खटाऊन्।

28 गेशोनी वंशका मानिसहरूले भेट हुने पालमा गर्नु पर्ने काम यिनीहरू नै हुन् र पूजाहारी हास्नको छोरो ईतामारले तिनीहरूको काम रेख-देख गर्नेछ।”

मरारी परिवारको काम

29-30 “मरारी वंशहरू र परिवारका मानिसहरू ज-जसले भेट हुने पालमा सेवा गरे अनि तीसदेखि पचास वर्ष उमेरका छन् तिनीहरू सबैको गन्ती गर। तिनीहरूले भेट हुने पालको निम्ति विशेष काम गर्नेछन्।

31 भेट हुने पालमा तिनीहरूले यात्राको समयमा गर्नु पर्ने कामहरू यिनै हुन् पवित्र स्थानका फल्याकहरू, त्यसका बारहरू र डण्डीहरू, खम्बाहरू अनि आधारहरू।

32 वरिपरिका आँगनका खम्बाहरू र तिनीहरूका आधारहरू, कीलाहरू, डोरीहरू र तिनका सबै सामानहरू र यी सब सामानहरूसित सम्बन्धित सर-सामानहरू तिनीहरूले बोक्नु।

33 मानिसहरूको सूचि तयार पार्नु र प्रत्येक मानिसले बोक्नु पर्ने के के हो खटाउनु। हास्न पूजाहारीका छोरो ईतामारले तिनीहरूको काम रेख-देख गर्नेछ।”

लेवी परिवार

34 मोशा, हास्न अनि इझ्राएली मानिसहरूका प्रधानहरूले कहाती मानिसहरूको गन्ती गरे। तिनीहरूले तिनीहरूको वंशहरू र परिवार समूहहरूको गन्ती गरे।

35 तिनीहरूले तीसदेखि पचाससम्म उमेर भएका मानीसहरू जसले भेट हुने पालमा काम गरेका थिए तिनीहरूको गन्ती गरे। यी मानिसहरूलाई भेट हुने पालमा विशेष कामहरू दिइएको थियो।

36 कहाती परिवार समूहमा 2,750 मानिसहरू थिए अनि तिनीहरू भेट हुने पालमा विशेष सेवाको निम्ति लायक थिए।

37 यसर्थ यी कहाती वंशका मानिसहरूलाई भेट हुने पालमा विशेष कामहरूको निम्ति खटाइयो। परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भए अनुसार मोशा र हास्नले गरे।

38-39 गेशोनी मानिसहरूमा पनि तीसदेखि पचास वर्ष उमेर भएका र भेट हुने पालमा काम गरेकाहरूको गन्ती गरिएको थियो। यी मानिसहरूलाई भेट हुने पालमा विशेष कामको निम्ति खटाइएको थियो।

40 यस परिवार समूहमा 2,630 मानिसहरू गनिएका थिए।

41 यी सबै मानिसहरू भेट हुने पालमा सेवारत थिए जसलाई परमप्रभुले दिनु भएको आज्ञा अनुसार मोशा र हास्नले गन्ती गरेका थिए।

42 मरारीहरू आफ्नो आफ्नो वंश तथा परिवार अनुसार गनिएका थिए।

43 तीसदेखि पचास वर्ष उमेर भएका जो भेट हुने पालको सेवामा लागेका थिए तिनीहरूको गन्ती भएको थियो अनि तिनीहरूलाई भेट हुने पालमा विशेष सेवाको निम्ति खटाइएको थियो।

- 44 मेरारी परिवार समूहमा 3,200 मानिसहरू भेट हुने पालमा विशेष सेवाको निम्ति लायक थिए।
- 45 यसर्थ यी मेरारी परिवार समूहका मानिसहरूलाई भेट हुने पालमा विशेष कामको निम्ति खटाइयो। मोशा र हास्रनले मोशालाई परमप्रभुले भन्नुभए अनुसार यसो गरे।
- 46 यसर्थ, मोशा, हास्रन र इस्राएली मानिसहरूका नायकहरूले लेवी मानिसहरूका प्रत्येक वंश र प्रत्येक परिवार समूहको मानिसहरूको गन्ती गरे।
- 47 तीसदेखि पचास वर्ष उमेर भएका र भेट हुने पालमा काम गरेका सबै मानिसहरूको तिनीहरूले गन्ती गरे। तिनीहरूलाई भेट हुने पालमा विशेष कामको निम्ति खटाइयो। तिनीहरूले यात्रा गर्दा भेट हुने पाल बोक्ने काम गरे।
- 48 तिनीहरूको कुल संख्या 8,480 थियो।
- 49 परमप्रभुको आज्ञा अनुसार नै मोशाले प्रत्येक मानिसको गन्ती गरेका थिए। प्रत्येक मानिसलाई उसले के बोक्नु पर्छ्यो उसलाई भनिएको थियो। यो परमप्रभुले भन्नुभए जस्तै गरिएको थियो।

5

शुद्धता विषय नियम

- 1 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
- 2 “इस्राएलका मानिसहरूलाई आज्ञा देऊ कि यदि कसैलाई चर्मरोग अथवा धातु रोग सरेको छ, यदि कोही स्त्री मासिकधर्ममा छ, यदि कसैले मृतशरीरलाई छोएर अपवित्र छ भने त्यस्तो व्यक्तिहरूलाई छाउनीबाट बाहिर निकाल्नु पर्छ।
- 3 म छाउनीमा तिमीहरूको बीचमा छु, यसकारण तिमीहरू चाहे पुरुषहरू अथवा स्त्रीहरू हुन् तिनीहरूलाई छाउनीबाट निकाली देऊ ताकि तिमीहरूले म बस्ने ठाँउलाई अपवित्र बनाउने छैनौ।”
- 4 यसर्थ इस्राएलका मानिसहरूले परमेश्वरको आज्ञा पालन गरी त्यस्ता मानिसहरूलाई शिविर बाहिर पठाई दिए। परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभए अनुसार तिनीहरूले गरे।

जरिवाना

- 5 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
- 6 “यो कुरा इस्राएलका मानिसहरूलाई भन एकजना व्यक्तिले अर्को व्यक्तिमाथि नराप्नो काम गरिरहेको हुन्छ। (जब कसैले अर्को कसैमाथि अन्याय गर्छ तब उसले परमेश्वरसित पाप गरिरहेको हुन्छ।) त्यो व्यक्ति दोषी हो।
- 7 त्यसकारण उसले गरेको कुकर्म स्वीकार्नु पर्छ अनि उसले लागेका चीजहरूको निम्ति पूरा मोल दिनु पर्छ साथै व्यक्तिको लागि पाँच भागको एक भाग जोड्नु पर्छ जसलाई उसले सताए।
- 8 तर यदि त्यो सताएको मर्यो भने अनि उसको कोही आफन्त छैन भने, क्षतिपूर्तिको मोल परमप्रभुको पूजाहारलाई दिनु पर्छ। यो व्यक्तिले पूजाहारलाई प्रायश्चित्तको निम्ति एउटा साँढे दिनु पर्छ। पूजाहारले साँढेलाई बलिदान दिएर उसको लागि प्रायश्चित्त गर्ने छ।
- 9 “मानिसहरूले पूजाहारलाई चढाएको पवित्र उपहार पूजाहारी कै हुन्छ।
- 10 कुनै पनि व्यक्तिले चढाएको पवित्र उपहार उसैको हुन्छ तर यदि उसले पूजाहारीलाई दिए त्यो पूजाहारीको हुन्छ।”

पत्रीमाथि पतिको शंका

- 11 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
- 12 “इस्राएलका मानिसहरूलाई यी कुराहरू भन: एकजना पुरुषकी पत्री त्योसंग विश्वासघाती हुन सक्छे।
- 13 तिनले तिनको पतिले चाल नपाई अर्को मानिससित संभोग गर्छे भने। त्यहाँ तिनले दूषित गरेको देखाउनलाई केही साक्षी नहोला अनि तिनका पतिले नजान्ला अनि पत्रीले पनि तिनको पाप प्रकट नगर्लिन्।
- 14 तर तिनले गरेको कुकर्मको शंका तिनका पतिले गर्न सक्छ र उसको मनमा पत्री प्रति डाह जाग्न सक्छ। उसले उसको पत्री प्रति शंका गर्न सक्छ अनि ऊ प्रति तिनी दूषित थिइन्।
- 15 त्यस्तो भएको खण्डमा उसले आफ्नी पत्रीलाई पूजाहारीकहाँ लैजाओस् त्यस व्यक्तिले बलिको निम्ति एपाको दशौँ हिस्सा जौको पीठो लानु पर्छ। जौको पीठो परमप्रभुको निम्ति डाही पतिले चढाएको अन्नबलि हुन्छ। त्यसमा उसले तेल हाल्नु हुँदैन अनि धूप पनि जलाउनु हुँदैन। यो अन्नबलि खाली पत्रीको दोष बाहिर देखाउन मात्र हो।
- 16 “तब पूजाहारीले त्यस स्त्रीलाई नजीक ल्याएर परमप्रभु अघि उभ्याउँछ।
- 17 तब पूजाहारीले केही पवित्र पानी माटोको भाँडामा हाल्छन् र त्यस पानीमा भेट हुने पालको भूँईको धूलो हाल्छन्।

18 पूजाहारीले त्यस स्त्रीलाई परमप्रभुको अघाडी उभ्याएर उसको कपालको चुल्ठो खोलेर हातमा अन्नबलि राखिदिन्छन्। यो जौको पीठो उसको पति डाहीले दिएको हो। त्यही समयमा उसले आफ्नो हातले पवित्र पानी भएको माटोको भाँडा समात्छन्। त्यो पवित्र पानीले त्यस स्त्रीमाथि अनिष्ट ल्याउँछ।

19 “अनि पूजाहारीले त्यस स्त्री मानिसलाई कसम खुवाएर भन्छन् ‘यदि कुनै पुरुषले तिमीसित यौन सम्बन्ध नराखेको भए अनि तिमी यस पुरुषसित विवाह गरे पश्चात बिगेकी छैनौ भने तब यस कष्ट ल्याउने पानीले तिमीलाई कुनै नोकसान गर्ने छैन।

20 तर यस मानिससित विवाह गरे पश्चात पनि तिमी अन्य पुरुषसित अनैतिक सम्बन्ध राखेकी छौ भने तिमी पवित्र होइनौ।

21 तब पूजाहारीले त्यस स्त्रीलाई श्राप पर्ने कसम खान लाउँछन् र उसले त्यस स्त्री मानिसलाई भन्छन् परमप्रभुले तिमीलाई त्यस्तो श्राप दिऊन् कि जब जब कुनै मानिसले अर्को मानिसलाई सराप्छ उसले भन्नेछ कि जुन भयङ्कर अवस्था त्यस स्त्रीलाई आईलागेको थियो।’

“यही अवस्था तँ माथि पनि आइपरोस्, किनभने तिम्रो अनैतिक कुकृतिले तिम्रो जिउ सुकेर बाँझी हुनेछौ अनि तिम्रो पेट सुनिनेछ।

22 पूजाहारीले भन्नु पर्छ, ‘तिमीले गरेको छौ भने तिमीबाट नानीहरू जन्मने छैन, अनि गर्भ बसी हाले पनि त्यो तुहनेछ।’ अनि त्यस आइमाईले भन्नुपर्छ, ‘तपाईंले जसो भन्नु हुन्छ म मान्छु। आमेन।’

23 “तब यो उसको कसम पूजाहारीले चर्ममा अथवा कागजमा लेख्नु पर्छ अनि त्यो तितो पानीले लेखिएको अक्षरहरू मेटिदिनु पर्छ।

24 अनि पूजाहारीले त्यो पानी त्यस स्त्रीलाई पिउन लगाउनु पर्छ र त्यस श्राप पर्ने पानीले त्यस स्त्रीलाई कष्ट दिन्छ।

25 “तब पूजाहारीले डाही मानिसको भोजबली स्त्रीको हातहरूबाट यो वेदीमा ल्याउन पर्छ लिएर परमप्रभुको अघि डोलाउनु पर्छ।

26 पूजाहारीले उसको हातहरू केही अन्नले भरिदिने छ अनि वेदीमाथि लगाउनेछ अनि त्यहाँ जलाउने छ। त्यहाँ पछि स्त्रीलाई पानी पीउन लगाउनु पर्छ।

27 जब तिनले उसलाई त्यो पानी पिलाउनेछन् तब यदि त्यो स्त्री आफ्नो पतिसित अविश्वासी रहेकी छे अनि आफू अपवित्र भएकी छे भने त्यस पानीले उसलाई कष्ट गराउनेछ जस्तै त्यसले उसको जिउ सुकिजानेछ अनि पेट फुलिनेछ। त्यो पत्री आफ्ना मानिसहरू माझमा श्राप परेको जीवन बिताउनेछे।

28 तर यदि त्यो स्त्री आफ्नो पतिसित विश्वासघात नगरी पवित्र रहेकी छे भने त्यो स्वभाविक रहन्छे अनि नानीहरू जन्माउन योग्यकै रहन्छे।

29 “यसर्थ, डाह विषयमा नियम यही हो। जब एक विवाहित स्त्री आफ्नो पुरुषको साथ बसी त्यस्तो अनैतिक क्रीडा गर्छे,

30 अथवा आफ्नो पत्रीको चरित्रमाथि कसैलाई शंका लाग्छ भने तब त्यस मानिसले गर्नु पर्ने कुरो यही हो। पूजाहारीले त्यस स्त्रीलाई परमप्रभुको अघि उभिनु लगाई यी सब कामहरू गर्नुपर्छ। कानुन यही हो।

31 पुरुष कुनै पापबाट निर्दोष सावित हुन्छ तर स्त्रीले भने आफ्नो पाप कर्मको दण्ड पाँउछे।”

6

नाजिरीहरू

1 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

2 “यी कुरा इस्राएलका मानिसहरूलाई भन यदि कुनै मानिस अथवा स्त्री, केही समयको लागि परमप्रभुको निम्ति नाजिरी भाकल गर्छ भने।

3 त्यस व्यक्तिले आफूलाई दाखरस अथवा कुनै मघबाट अलग राख्नु पर्छ अर्थात् त्यो व्यक्तिले कुनै प्रकारको मघ अथवा नशालु चीज खानु अथवा पिउनु हुँदैन। अनि त्यस व्यक्तिले कुनै दाखको रस अथवा दाखको रस हालेको केही पनि खानु हुँदैन। त्यस व्यक्तिले ताजा होस अथवा सुकेको, दाख खानु हुँदैन।

4 जबसम्म व्यक्ति नाजिरी रहन्छ, पुरुष अथवा स्त्रीले दाखहरूको बोक्रा अथवा गेडा सम्म खानु हुँदैन।

5 “त्यस व्यक्तिले आफू नाजिरी भई बसेको समयमा व्यक्तिले उसको केश काट्नु अथवा खौरनु हुँदैन। आफू परमप्रभुको निम्ति अलग भई बसुञ्जेल पवित्र रहनु पर्छ र उसले आफ्नो केश लामो राख्नु पर्छ।

6 “जतिञ्जेल सम्म उसले आफूलाई परमप्रभुका निम्ति नाजिरी रूपमा राख्छ ऊ कुनै मुर्दाको नजिक जानेछैन।

7 उसको आफ्नो बाबु-आमा, दाज्यु-भाइ, दिदी-बहिनी जो पनि मरोस् मुर्दाको छेउमा जानु हुँदैन, उसले तिनीहरूको निम्ति आफूलाई अशुद्ध नबनाओस् किनभने आफ्नो परमेश्वरका निम्ति आफू नाजिरी भएको चिन्ह उसको आफ्नो शिरमा छ।

8 जति दिन सम्म तिनी परमप्रभुको लागि अलग रहन चाहन्छ त्यो व्यक्ति परमप्रभु प्रति पवित्र रहन्छ।

9 अनि यदि कोही हठात उसैको नजिकै मर्छ अनि उसलाई अशुद्ध बनाउँछ भने परमप्रभुका निम्ति पालिएको उसको कपाल सातौं दिनमा खौरिनु पर्छ।

10 तब आठौं दिनमा उसले दुइवटा ढुकुरको बच्चा अथवा दुइवटा परेवाको बच्चा भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा ल्याई पूजाहारीलाई दिओस्।

11 तब ती दुइवटा ढुकुर अथवा परेवा पूजाहारीले एउटा पापबलिको निम्ति चढाउँछ अनि अर्को होमबलिको निम्ति चढाउँछ। उ मुर्दाको छेउमा भएर गरेको पापको निम्ति उसले त्यसको लागि प्राश्चित गर्नु पर्छ। त्यस दिन त्यस व्यक्तिले फेरि आफ्नो शिर शुद्ध पाछ।

12 अनि फेरि आफूलाई परमप्रभुको निम्ति अलग राख्छ र एउटा एक वर्षको थुमा ल्याएर दोषबलिको निम्ति चढाउँछ। उसको अर्पण गरिएको कपाल अशुद्ध भएको कारण पहिले अलग बसेको समय गन्तीमा नलिई नयाँ शुरू गर्नु पर्छ। पहिले गरेको समयमा मुर्दा स्पर्श गरी अशुद्ध भएको हुनाले उसले यस्तो गर्नुपर्छ।

13 “उसको अलग रहने समय समाप्त भए पछि नाजिरी भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा जानु पर्छ,

14 अनि परमप्रभुलाई एउटा उपहार चढाऊ। उसको उपहार यस्तो हुनु पर्छ

एउटा एक वर्षे निष्खोट थुमा होमबलिको निम्ति;

एउटा एक वर्षे निष्खोट भेडा पापबलिको निम्ति र

एउटा निष्खोट भेडा र एउटा निष्खोट साँढे भेडा मेल बलिको लागि चढाउनु पर्छ।

15 एक डालो मिहिन पीठोमा तेल मिसाएर बनाएको अखमिरी रोटी। यी रोटीहरूमा तेल छर्केको हुनु पर्छ।

अन्नबलि र अर्घबलि पनि यी उपहारहरूका अंश हुन।

16 “पूजाहारीले यी सबै चीजहरू परमप्रभुलाई चढाऊन र पापबलि र होमबलि चढाऊन।

17 त्यस पछि पूजाहारीले मेलबलिको निम्ति एउटा भेडा अखमिरी रोटीको डालोसितै चढाऊन। पूजाहारीले आवश्यक अनुसार अन्नबलि र अर्घबलि पनि चढाऊन।

18 “अब भेट हुने पालको द्वारमा जाऊ, नाजिरीले उसको केश खौरोस् अनि यसलाई आगोमा जलाओस् जहाँ मेल बलि सेकाउथ्ये।

19 “पूजाहारीले भेडाको उसिनेको कर्ध र डालोबाट एउटा रोटी र एउटा फुलौरा नाजिरीको हातमा दिऊन।

20 त्यसपछि पूजाहारीले ती सब उपहारहरू डोलाउने बलिको रूपमा परमप्रभुको अधि डोलाउनु। मेलबलिका निम्ति चढाएको भेडाको ह्याकुलो र साँप्रो पनि यी सब चीजहरू सहित पूजाहारीको पवित्र भाग हुन्छ। त्यस पछि त्यो नाजिरीले यो दाखरस पिउन सक्छ।

21 “यी नियमहरू नाजिरीले परिपूर्ण गने शपथ हुन। त्यस व्यक्तिले यी सब चीजहरू परमप्रभुलाई चढाउने पर्छ। यदि कसैले यस भन्दा अधिकको भाकल गर्छ भने तब उसले आफ्नो वचन राख्नु नै पर्छ। तर उसले यी नियमहरू नाजिरीको निम्ति राख्नु पर्छ।”

पूजाहारीले दिने आशीर्वाद

22 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

23 “हारून र उसका छोराहरूलाई भन, तिमीहरूले यस प्रकारले इस्राएलका मानिसहरूलाई आशीर्वाद देऊ। तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिदौं यसो भन्नु,

24 ‘परमप्रभुले तिमीहरूलाई आशीर्वाद दिऊन र रक्षा गरून्।

25 परमप्रभुको मुहार (मुखारबिन्द) तिमीहरूमाथि चम्काऊन,
अनि तिमीहरूमाथि अनुग्रह गरून्।

26 परमप्रभुले तिमीहरू माथि दया दृष्टि राख्नु,
अनि तिमीहरूमा शान्ति दिऊन।’

27 यस रीतिले जब इस्राएलका मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिदा हारून र उसका छोराहरूले मेरो नाम मानिसहरूमाथि लगाउछन् अनि म तिनीहरूलाई आशीर्ष दिनेछु।”

7

पवित्र पालमा समर्पण

- 1 जब मोशाले पवित्र पाल खडा गरी सके उसले यसलाई अभिषेक द्वारा परमप्रभुमा समर्पण गरे अनि पवित्र पाल, यसको वस्तुहरू, वेदी अनि यससित भएका सबै कुराहरू बनाए।
- 2 इस्राएलका मानिसहरूको गन्ती हुदाँ यसका जिम्मावार मानिसहरू परिवार, प्रधानहरू, र कुल नायकहरूले परमप्रभुलाई उपहारहरू चढाए।
- 3 तिनीहरूले 12 वटा गोरूहरूले तानेर ल्याएको 6 वटा ढाकिएको गाडाहरू परमप्रभुका निम्ति उपहारहरू ल्याए। प्रत्येक दुईजना अगुवालाई तिनीहरूले एउटा गाडा र प्रत्येक अगुवालाई एउटा सौँढे दिए। तिनीहरूले यी उपहारहरू पवित्र पालमा चढाए।
- 4 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
- 5 “तिनीहरूबाट यी उपहारहरू ग्रहण गर ताकि यी उपहारहरू भेट हुने पालको काममा चलाउन सकीन्छ। यी सब चीजहरू लेवीहरूले तिनीहरूको कामको सहायताार्थ प्रयोग गर्न सक्छन्।”
- 6 यसर्थ मोशाले ती गाहरू र गोरूहरू लिएर लेवीहरूलाई दिए।
- 7 मोशाले गेशीनीहरूलाई तिनीहरूको कामको निम्ति दुइवटा गाडाहरू र चारवटा गोरूहरू दिए।
- 8 तिनले चारवटा गाडाहरू र आठवटा गोरूहरू पूजाहारी हारूनका छोरा ईतामारको निर्देशनमा काम गर्नलाई मरारीहरूलाई दिए।
- 9 कहातीहरूलाई तिनले केही पनि दिएनन् किनभने तिनीहरूले गर्नु पर्ने सेवा केवल पवित्र सर-सामानहरू काँधमा बोक्नु मात्र थियो।
- 10 जब वेदी अभिषेक गरियो वेदीमा चढाउन प्रधानहरूले उपहारहरू ल्याए। प्रधानहरूले उपहारहरू वेदीमा ल्याए।
- 11 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “प्रत्येक दिन एकजना प्रधानहरूले तिनीहरूको उपहार ल्याऊन्।”
- 12 यहदा कुलका नायक अम्मीनादाबका छोरा नहशोनले पहिलो दिन आफ्नो उपहार चढाए।
- 13 तिनको उपहार यस प्रकारको थियो: तिनको उपहारमा पवित्र-स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल सतरी शेकेल परिमाणको एउटा छर्कनेबाटो यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको निम्ति तेल हालेको मसिनो पीठोले भरिएको थियो,
- 14 दश शेकेल ओजनको एउटा ठूलो सुनको धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो।
- 15 होमबलिको निम्ति एउटा जवान सौँढे, एउटा भेडा तथा एक वर्षे थुमा,
- 16 पापबलिको निम्ति एउटा बोको।
- 17 अनि मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरू, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोका अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमा।
- 18 दोस्रो दिन इसाकाकारका कुलनायक सूआरको छोरो नतनेलले आफ्नो उपहार ल्याए।
- 19 तिनले ल्याएको उपहार यस प्रकारको थियो। पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेल चाँदीको थाल, सतरी शेकेल चाँदी परिमाणको एउटा भाँडा; यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको निम्ति तेल हालेको मसिनो पीठोले भरिएको थियो।
- 20 दश शेकेल चाँदीको एउटा ठूलो सुनको धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो।
- 21 होमबलिको निम्ति एउटा जवान साढे, एउटा भेडा तथा एउटा एक वर्षे थुमा,
- 22 पापबलिको निम्ति एउटा बोको,
- 23 अनि मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरू, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोका अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमा। सूआरको छोरो नतनेलको उपहार यस्तो थियो।
- 24 तेस्रो दिन हेलोनका छोरा जबलून कुलनायक एलीआबले उपहार चढाए।
- 25 तिनले चढाएको उपहार यस प्रकार थियो पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सतरी शेकेल ओजनको एउटा भाँडा; यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल हालेको मसिनो पीठोले भरिएका थिए,
- 26 दश शेकेल ओजनको एउटा ठूलो सुनको धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो।
- 27 होमबलिको निम्ति एउटा जवान गोरू, एउटा सौँढे भेडा अनि एउटा एक वर्षे थुमा,
- 28 पापबलिको निम्ति एउटा बोको,
- 29 मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरू, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोका अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमा। हेलोनको छोरो एलीआबको उपहार यस्तो थियो।
- 30 चौथो दिन स्बेन कुल नायक सदेऊरका छोरो एलीसूरले उपहार चढाए।

31 तिनको उपहार यस प्रकारको थियो: पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सत्तरी शेकेल ओजनको एउटा भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल हालेको मसिनो पीठोले भरिएको थियो,

32 दश शेकेल ओजनको एउटा दूलो सुनको धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो।

33 होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एउटा एक वर्षे थुमा,

34 पापबलिको निम्ति एउटा बोको,

35 मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोस्रह्र, पाँचवटा भेडाह्र, पाँचवटा बोकाह्र अनि एक वर्षे पाँचवटा थूमाह्र। सदेऊरको छोरो एलीसूरको उपहार यस्तो थियो।

36 पाँचौँ दिन सिमोनका कुल नायक सूरिशददैको छोरो शल्मीएलले उपहार चढाए।

37 तिनको उपहार यस प्रकारको थियो। पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सत्तरी शेकेल ओजनको एउटा भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल हालेको मसिनो पीठोले भरिएका थिए,

38 दश शेकेल ओजनको सुनको एउटा दूलो धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो।

39 होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एउटा एक वर्षे थुमा,

40 पापबलिको निम्ति एउटा बोको,

41 मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोस्र, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोका अनि एक वर्षे पाँचवटा थूमा सूरिशददैको छोरो शल्मीएलको उपहार यस्तो थियो।

42 छैटौँ दिन गादका कुलनायक रूएलका छोरो एल्यासापले आफ्नो उपहार चढाए र

43 तिनको उपहार यस प्रकारको थियो। पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सत्तरी शेकेल ओजन भएको एउटा भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल छर्केको मसिनो पीठोले भरिएको थियो।

44 दश शेकेलको सुनको एउटा दूलो धूपौरो। यो धूपौरो धूपले भरिएको थियो।

45 होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एक वर्षे थुमा,

46 पापबलिको निम्ति एउटा बोको,

47 अनि मेल बलिको दुइवटा गोस्र, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोकाह्र अनि एक वर्षे पाँचवटा थूमा, रूएलको छोरो एल्यासापले चढाएको बलि यिनीह्र नै हुन्।

48 सातौँ दिन एषैम वंशको प्रमुख अम्मीह्रदको छोरो एलीशामाले उपहार चढाए। तिनले चढाएको उपहार यस प्रकार थियो।

49 पवित्र स्थानमा चलाइने परिमाण अनुसार त्यहाँ एक सय तीस शेकेल चाँदीको थाल, सत्तरी शेकेल ओजनको एउटा भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल छर्केको मसिनो पीठोले भरिएको थियो।

50 दश शेकेल सुनको एउटा दूलो धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो।

51 होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एक वर्षे थूमा।

52 पापबलिको निम्ति एउटा बोको,

53 अनि मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोस्र, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोका अनि एक वर्षे पाँचवटा थूमा। अम्मीह्रदको छोरो एलीशामाले चढाएको बलि यिनीह्र नै हुन्।

54 आठौँ दिन मनश्शे कुलको नायक पदास्रका छोरो गमलीएलले आफ्नो उपहार चढाए। तिनले चढाएको उपहार यस प्रकारको थियो:

55 पवित्र स्थानमा चलाइएको ओजन अनुसार एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सत्तरी शेकेल ओजनको एउटा भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल छर्केको मसिनो पीठोले भरिएको थियो।

56 दश शेकेलको सुनको एउटा दूलो धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो।

57 होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एक वर्षे एउटा थूमा,

58 पापबलिको निम्ति एउटा बोको,

59 अनि मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोस्र, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोका अनि एक वर्षे पाँचवटा थूमा। पदास्रको छोरो गमलीएलले चढाएको बलि यिनीह्र नै हुन्।

60 नवौँ दिन बिन्धामीन कुलका नायक गिदोनीको छोरो अबीदानले आफ्नो उपहार चढाए। तिनले चढाएको उपहार यस प्रकारको थियो।

61 पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार त्यहाँ एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सत्तरी शेकेल परिमाणको एउटा भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल छर्केको मसिनो पीठोले भरिएको थियो,

62 दश शेकेल ओजन गरिने सुनको एउटा दूलो धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो।

- 63 होमबलिको निम्ति एउटा जवान सौँढे, एउटा भेडा तथा एक बर्षे एउटा थुमा,
 64 पापबलिको निम्ति एउटा बोको,
 65 अनि मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोस्हरू, पाँचवटा भेडाहरू, पाँचवटा बोकाहरू अनि एक बर्षे पाँचवटा थुमाहरू।
 गिदोनीको छोरो अबीदानले चढाएका बलिहरू यिनीहरू नै हुन्।
 66 दशौँ दिन दान कुलका नायक अम्मीशद्वैको छोरो अहीएजेरले आफ्नो उपहार चढाए। तिनले चढाएको उपहार यस प्रकारको थियो।
 67 पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेल ओजन चाँदीको थाल, सतरी शेकेल परिमाणको एउटा भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल छर्केको मसिनो पीठोले भरिएको थियो,
 68 दश शेकेलको सुनको एउटा ठूलो धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो।
 69 होम बलिको निम्ति एउटा जवान सौँढे, एउटा भेडा तथा एक बर्षे एउटा थुमा,
 70 पापबलिको निम्ति एउटा बोको,
 71 अनि मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोस्, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोका अनि एक बर्षे पाँचवटा थुमा। अम्मीशद्वैनका छोरो अहीएजेरले चढाएको बलिहरू यिनीहरू नै हुन्।
 72 एघारौँ दिन आशेर कुलका नायक ओक्रानका छोरो पगीएलले आफ्नो उपहार चढाए।
 73 उस द्वारा चढाएको उपहार यस प्रकार थियो। पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सतरी शेकेलको चाँदीको भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल छर्किएको मसिनो पीठोले भरिएको थियो।
 74 दश शेकेल ओजनको सुनको एउटा ठूलो धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो।
 75 होमबलिको निम्ति एउटा जवान सौँढे, एउटा भेडा तथा एक बर्षे एउटा थुमा,
 76 पापबलिको निम्ति एउटा बोको,
 77 अनि मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोस्हरू, पाँचवटा भेडाहरू, पाँचवटा बोकाहरू अनि एक बर्षे पाँचवटा थुमाहरू। ओक्रानको छोरो पगीएलले चढाएको बलिहरू यिनीहरू नै हुन्।
 78 बाह्रौँ दिन नमाली कुलका नायक एनानको छोरो अहीराले आफ्नो उपहार चढाए।
 79 तिनले चढाएको उपहार यस प्रकार थियो। पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार त्यहाँ एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सतरी शेकेल चाँदीको भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल छर्किएको मसिनो पीठोले भरिएको थियो,
 80 दश शेकेल ओजनको सुनको एउटा ठूलो धूपौरो। यो धूपौरो धूपले भरिएको थियो।
 81 होमबलिको निम्ति एउटा जवान सौँढे, एउटा भेडा तथा एक बर्षे एउटा थुमा,
 82 पापबलिको निम्ति एउटा बोको,
 83 अनि मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोस्हरू, पाँचवटा भेडाहरू, पाँचवटा बोकाहरू अनि एक बर्षे पाँचवटा थुमाहरू। एनानको छोरा अहीराले चढाएको बलि यिनीहरू नै हुन्।
 84 मोशाले वेदी अभिषेक गरेको समयमा इम्राएली मानिसहरूका कुल नायकहरूले चढाएका उपहार यिनीहरू नै थिए। बाह्रवटा चाँदीको थाल, बाह्रवटा चाँदीको भाडा, बाह्रवटा सुनको ठूलो धूपौरो।
 85 प्रत्येक चाँदीको थालको ओजन एकसय तीस शेकेल अनि प्रत्येक चाँदीको भाँडाको ओजन सतरी शेकेल थियो। भाँडा-कुँडाहरूको जम्मे चाँदीको तौल पवित्र स्थानको शेकेलको तौल बमोजिम 2,400 शेकेल थियो।
 86 पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार, बाह्रवटा सुनको धूपौरोहरूको ओजन एउटाको दश शेकेल गरी जम्मा एक सय बीस शेकेल थियो।
 87 होमबलिको निम्ति चढाइएका पशुहरू जम्मा बाह्रवटा जवान गोस्, बाह्रवटा एक वर्षका पाठा भेडा, तिनीहरूलाई चाहिने अन्नबलि सहित बाह्रवटा थुमाहरू र पापबलिको निम्ति बाह्रवटा बोकाहरू थिए।
 88 मेलबलिको निम्ति चढाइएको पशुहरूको जम्मा संख्या-चौबिसवटा गोस्, साठीवटा भेडा, साठीवटा बोका र साठीवटा एक बर्षे थुमा थिए। वेदी अभिषेक गरिएको समयमा चढाइएको उपहारहरू यी नै हुन्।
 89 परमेश्वरसित कुरा गर्न जब मोशा भेटे हुन पालभित्र गए, करारको सन्दर्भमाथिको कृपा-आसनमा दुईजना कस्तुर स्वर्गदूतहरूको माझबाट परमेश्वरले तिनीसंग बोलिरहेको आवाज सुने। यसरी परमेश्वरले तिनीसित कुरा गर्नुभयो।

8

सामदान

1 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

2 “हास्नलाई भन जब तिमी बत्तीहरू जलाउँछौ, सातवटा बत्तीहरूले सामदानको अधिको क्षेत्रमा प्रकाश पार्नु पर्छ।”

3 यसकारण हास्नले यसै गरे। हास्नले बत्तीहरू ठीक ठाँउमा राखेर ठीक दिशा तिर फर्काए ताकि सामदान अधिको क्षेत्रलाई ती बत्तीहरूले उज्जयालो पार्न सकोस्। परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएको आज्ञा तिनले पुरा गरे।

4 सामदान यस प्रकारले बनिएको थियो: सामदान सुन पिटेर बनाइएको थियो अनि यो यसको बैठकदेखि फूलहरू सम्म पिटिएको थियो। त्यो सामदान त्यही ढाँचामा बनिएको थियो परमप्रभुले जुन मोशालाई देखाउनु भएको थियो।

लेवीहरूको समर्पण

5 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

6 “इसाएलका अरू मानिसहरूबाट लेवीहरूलाई छुट्याऊ अनि ती लेवीहरूलाई शुद्ध पार।

7 तिनीहरूलाई शुद्ध पार्नको निम्ति तिमीले यसो गर्नुपर्छ तिनीहरू माथि शुद्धीकरणको पानी छर्किदेऊ र त्यस पानीले तिनीहरूलाई शुद्ध तुल्याउँछ। त्यसपछि तिनीहरूले आफ्नो शरीरको सम्पूर्ण रौं काट्नु अनि आफ्नो लुगाहरू धुऊन् र तिनीहरू यसरी शुद्ध हुन्छन्।

8 “तिनीहरूलाई जवान गोरू तिनीहरूको बथानबाट ल्याउन देऊ अनि यसको मसिनो पीठो तेलसित मिसाएको अन्यबली ल्याउन देऊ त्यसपछि तिमीले अर्को एउटा बथानबाट जवान गोरू पापबलिका निम्ति ल्याउनु पर्छ।

9 त्यस पछि तिमीले ती लेवीहरूलाई भेट हुने पालको अघि ल्याउनु र इस्राएलको सबै जातिका मानिसहरूलाई भेला गर।

10 जब तिमीले लेवीहरूलाई परमप्रभुको अघि ल्याउँछौ इस्राएलको सबै मानिसहरूले तिनीहरू माथि आफ्नो हात राख्नु पर्छ।

11 हास्नले लेवीहरूलाई परमप्रभु अघि इस्राएलका मानिसहरूको विशेष उपहारको रूपमा अर्पण गर्छन् अनि तिनीहरूले परमेश्वरका सेवा गर्नेछन्।

12 “लेवीहरूले तिनीहरूको हात बहरको टाउको माथि राख्नुपर्छ र एउटा बहर पापबलिको निम्ति चढाउनु पर्छ र अर्को चाँहि लेवीहरूको प्रायश्चित्तका निम्ति परमप्रभुलाई होमबलिको निम्ति चढाउनु पर्छ।

13 यसरी पूजाहारी हास्न र तिनका छोराहरूको सहायताको निम्ति तिमीले लेवीहरूलाई नियुक्त गर र त्यसपछि लेवीहरूलाई तिमीले परमप्रभुको निम्ति विशेष उपहार स्वरूप चढाऊ।

14 तिमीले तिनीहरूलाई इस्राएलका अरू मानिसहरूबाट छुट्याउनु पर्छ कारण लेवीहरू मेरा हुनेछन्।

15 “तिमीले तिनीहरूलाई शुद्ध पारेर विशेष उपहार स्वरूप अर्पण गरे पछि तिनीहरू भेट हुने पालमा सेवा गर्न उपयुक्त हुनेछन्।

16 बिगतमा मैले इस्राएली मानिसहरूलाई तिनीहरूबाट जन्मेका पहिलो पुत्रहरू मलाई दिउन् भनी मागेको थिए। तर अहिले इस्राएली मानिसहरूबाट पहिले जन्मेको छोराहरूको सट्टामा म लेवी मानिसहरूलाई लिइरहेकोछु। इस्राएली मानिसहरूले मलाई लेवी मानिसहरू दिनेछन्। मैले तिनीहरूलाई मेरो लागि लिएको छु।

17 इस्राएलमा जन्मने प्रत्येक जेठो मेरो हुनेछ चाहे त्यो मानिस होस् अथवा पशु, यसमा कुनै फरक पर्दैन। किन? किनभने मिश्र देशमा मैले प्रत्येक जेठो नानी र पशु मारेकोछु, अनि मेरो आफन्त बनाउनको निम्ति प्रत्येक जेठो छोरोलाई रोजे।

18 तर अब म तिनीहरूको सट्टामा लेवी मानिसहरू लिन्छु। इस्राएलमा अन्य जातिको परिवारहरूबाट जन्मेका जेठो छोराहरूको सट्टामा म लेवीहरूलाई ग्रहण गर्नेछु।

19 इस्राएलका सबै मानिसहरूबाट मैले लेवी मानिसहरूलाई चुनें अनि हास्न र तिनका छोराहरूलाई भेटी स्वरूप दिँँ। तिनीहरूले इस्राएलका सबै मानिसहरूको सेवा गर्छन् जो भेट हुने पालमा आराधनाको निम्ति आउँदथे। तिनीहरूले इस्राएलको सबै मानिसहरूका निम्ति प्रायश्चित्त गर्नेछन्। तब पवित्र स्थान नजिक आँउदा इस्राएली मानिसहरूका निम्ति कुनै प्रकारको रोग अथवा कष्ट आई पर्ने छैन।”

20 त्यसकारण, लेवीहरूका विषयमा परमप्रभुको आज्ञासित राजी भएर मोशा, हास्न अनि इस्राएलका सबै मानिसहरूले परमप्रभु द्वारा मोशालाई दिएका सैं प्रत्येक कुरा पालन गरे।

21 लेवीहरूले नुहाएर तिनीहरूको लुगाहरू धोए, हास्नले तिनीहरूलाई परमप्रभुको अघि विशेष उपहार स्वरूपमा अर्पण गरे अनि लेवीहरूका निम्ति प्रायश्चित्त गराएर तिनीहरूलाई सफा बनाए।

22 त्यसपछि लेवी मानिसहरू भेट हुने पालमा सेवा कार्य गर्न आए। हास्न र तिनका छोराहरूले तिनीहरूको हेरचाह गर्थे अनि हास्न र तिनका छोराहरू तिनीहरूको कामको जिम्मावारी थिए। परमप्रभुले मोशालाई जस्तो भन्नुभएको थियो हास्न र तिनका छोराहरूले त्यसरी नै कार्यहरू गरे।

23 त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

24 “यो लेवीहरूको नियम निम्ति हो। प्रत्येक लेवीहरू जो पच्चीस वर्षका अनि माथिका छन्। तिनी सबै भेट हुने पालको सेवामा भाग लिन आउनु पर्छ।

25 तर जब कुनै लेवी मानिस पचास वर्ष भन्दा बेशी उमेरको हुन्छ उसले त्यहाँ फेरि काम गर्नु पर्दैन र उसले भेट हुने पालको सेवा कार्यबाट अवकाश लिन्छ।

26 पचास वर्ष अथवा त्यो भन्दा अधिक उमेरका मानिसहरूले भेट हुने पालको सेवा कार्यमा तिनीहरूका दाज्यू-भाइहरूलाई सहायता गर्नु सक्छन्। तर तिनीहरूले भारी काम गर्नु हुँदैन। यस्तो प्रकारले तिमी लेवीहरूलाई काममा खटाउनु पर्छ।”

9

निस्तार चाड

1 इस्राएली मानिसहरूले मिश्र देश छोडेको दोस्रो वर्षको पहिलो महीनामा सीन पहाडको मरुभूमिमा परमप्रभु मोशासित यसो भन्दै बोल्नुभयो,

2 “इस्राएलका मानिसहरूले तोकिएको दिन निस्तार चाड मान्नु पर्छ।

3 तिमीहरूले यस चाडलाई यसै महिनाको चौधौँ दिनको गोधुली समयमा मान्नु पर्छ। तिमीहरूले सबै नियम र विधि-विधानहरू पालन गरेर यो चाड मनाउनु पर्छ।”

4 यसर्थ मोशाले मानिसहरूलाई निस्तार पर्व मनाउन लगाए।

5 तिनीहरूले पहिलो महीनाको चौधौँ दिन गोधुली बेलामा सीनको मरुभूमिमा निस्तार चाड मनाए। इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा दिनु भए बमोजिम नै मनाए।

6 तर केही मानिसहरूले त्यस दिन निस्तार चाड मनाउन सकेनन् कारण तिनीहरूले मान्छेको लाश छुएका थिए। यसर्थ ती मानिसहरू त्यस दिन मोशा तथा हास्रन भएकहाँ गए।

7 ती मानिसहरूले मोशालाई भने, “हामीले मान्छेको लाश छोएर अशुद्ध भएको कारण पूजाहारीले हामीलाई तोकिएको समयमा परमप्रभुलाई उपहार चढाउन दिएनन्। यसर्थ हामीले तोकिएको समयमा अरू मानिसहरूसित निस्तार चाड मनाउन सकेनौं र अब हामीले के गर्नु पर्ने हो।”

8 मोशाले तिनीहरूलाई भने, “यस विषयमा परमप्रभुले के भन्नु हुनेछ म उहाँलाई सोध्छु।”

9 त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

10 “इस्राएलका मानिसहरूलाई यसो भन। यो नियम तिनीहरू र तिनीहरूका भावी सन्तानहरूका निम्ति हो। यदि कसैले एउटा मुर्दालाई छुन्छ अनि अपवित्र हुन्छ अथवा कोही टाडा गएका छन् यस्तो दुवै अवस्थामा पनि उसले यो निस्तार चाड मनाउनु पर्छ।

11 तिनीहरूलाई यो चाड दोस्रो महीनाको चौधौँ दिनको गोधुली बेलामा मनाउन देऊ। तिनीहरूले थुमासित अखमीर रोटी र तीतो साग खानु पर्छ।

12 तिनीहरूले चढाएको निस्तारबलि भोलिपल्ट बिहानसम्म त्यसबाट केही बाँकी नराख्न र त्यसको कुनै हड्डी नभैँचनु। सबै निस्तार चाडको नियम अनुसार तिनीहरूले मान्नुन्।

13 तर यदि कुनै मानिस शुद्ध छ अनि टाडा पनि गएको छैन अनि अझ उसले निस्तार चाड मनाउँदैन भने, रातको समयमा उसले परमप्रभुलाई बलिदान नचढाएको खण्डमा उसलाई उसको मानिसहरूबाट बहिष्कार गर्नु पर्छ। त्यस्तो व्यक्तिले उसको पापको निम्ति दण्ड पाउनेछ।

14 “यदि कुनै विदेशी तिमीहरूसित स्थायी रूपले बसोबास गरिरहेको छ अनि उसले पनि निस्तार चाड मनाउन चाहन्छ भने उसले मनाउन सक्छ, तर त्यस व्यक्तिले निस्तार चाडको नियम पालन गर्नु पर्छ। त्यो प्रत्येकको निम्ति नियम हो।”

आगो र बादल

15 पवित्र वास स्थान, करारको पाल खडा गरेको दिन परमप्रभुको बादलले त्यसलाई ढाक्यो। पवित्र स्थान माथिको बादल राती आगो जस्तो देखियो।

16 सब समय त्यो बादल पवित्र पालमाथि रह्यो र राती चाँहि त्यो बादल आगो जस्तो देखिन्थ्यो।

17 जब पालमाथिको बादल सधैं इस्राएली मानिसहरू पनि हिँडथे र जब बादल पालमाथि अडिन्थ्यो ती मानिसहरूले त्यही शिविर हाल्थे।

18 जब परमप्रभुले आज्ञा गर्नु भयो मानिसहरू हिँडे र जब वहाँले आज्ञा दिनुभयो मानिसहरू हिडन बन्द गरे र तिनीहरूले छाउनी स्थापित गरे। जबसम्म पवित्र पालमाथि बादल रहन्थ्यो मानिसहरू छाउनी भित्र रहन्थे।

19 कोही समय बादल पवित्र पालमाथि लामो समयको निम्ति रहन्थ्यो। इस्राएलीहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरेर कतै सर्दैन थिए।

20 कहिले काही बादल पवित्र पाल माथि केही दिनको लागि रहन्थ्यो। परमप्रभुको आज्ञामा तिनीहरू छाउनी बसाल्थे र परमप्रभुके आज्ञामा तिनीहरू सर्थे।

- 21 अनि कोही बेला साँझदेखि बिहान सम्मै अडिन्थ्यो, र बिहान बादल सरे पछि तिनीहरू पनि हिडथे।
 22 दुई दिन, एक महिना अथवा पुरै एक वर्ष बादल पवित्र स्थानको पाल माथि अडिरेहे इस्राएलको मानिसहरूको शिविर पनि त्यही रहन्थ्यो र कतै सँदेनथ्यो। तर जब त्यो बादल सर्थ्यो इस्राएलका मानिसहरू पनि यात्रा शुरू गर्थे।
 23 परमप्रभुको आज्ञा अनुसार तिनीहरूले शिविर हाले अनि परमप्रभुकै आज्ञा अनुसार यात्रा शुरू गरे। मोशाद्वारा तिनीहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरे।

10

चाँदीका तुरहीहरू

- 1 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो:
 2 “दुइवटा तुरहीहरू बनाऊ। चाँदी पिटेर तुरहीहरू बनाउनु। यी तुरहीहरू मानिसहरूलाई एक साथ भेला गराउनु तथा कति बेला छाउनीबाट यात्रा शुरू गर्नु पर्ने शंकेतको निम्ति प्रयोग गरिनेछ।
 3 यदि दुवै तुरहीहरू लामो तानेर बजाइयो भने सबै मानिसहरू भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा भेला हुनेछन्।
 4 तर जब एउटा मात्र तुरही लामो बजाइन्छ तब केवल कुलनायकहरू मात्र तिमीलाई भेट्न आउनेछन्। ती प्रमुखहरू इस्राएलका बाह्र कुल समूहका हुन्।
 5 “जब तिमीहरूले तुरही बजाएर जागरण ध्वनी दिन्छौ, पूर्वमा छाउनी बनाउने मानिसहरूले यात्रा शुरू गर्ने छन्।
 6 जब तिमीहरूले दोस्रो पल्ट तुरहीको सूक्ष्म ध्वनी दिन्छौ दक्षिणका छाउनीमा रहेकाहरूले यात्रा शुरू गर्छन्। तिनीहरूले यात्रा शुरू गराउँदा चेतावनीको तुरही बजाउनुपर्छ।
 7 तर जब तिमीहरू मानिसहरूलाई भेला गराउँछौ भने तुरही दीर्घ फुक्नु पर्छ तर चेतावनी ध्वनि नदेऊ।
 8 हास्रनका छोराहरू, पूजाहारीहरूले तुरही फुक्नु पर्छ। तिमीहरूको सन्तानको निम्ति यो नियम हुनेछ।
 9 “अनि जब तिमीहरू आफ्नो भूमिमा तिमीहरूलाई आक्रमण गर्ने तिमीहरूको शत्रुको विरुद्धमा युद्ध गर्न जान्छौ, तिमीहरूले चेतावनी दिन तुरही बजाऊ अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरू प्रति ध्यान दिनुहुनेछ। अनि उहाँले तिमीहरूको रक्षा गर्नुहुनेछ।
 10 तिमीहरूको हँसको दिन, तिमीहरूको औसीका चाडहरूका दिन तिमीहरूले होमबलि र मेलबलि चढाउँदा तुरही बजाउनु पर्छ। परमप्रभुको स्मरण गर्नु तिमीहरूको निम्ति यो एउटा विशेष तरिका हुनेछ। म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हूँ।”

इस्राएलका मानिसहरूले उनीहरूको शिविर सार्छन्

- 11 मानिसहरूले मिश्र देश छोडेको दोस्रो वर्षको दोस्रो महीनाको बिसौ दिनमा साक्षीको पवित्र पालबाट बादल सर्‍यो।
 12 यसकारण इस्राएलका मानिसहरूले सँनि मरूभूमिबाट आफ्नो यात्रा शुरू गरे। यात्रीहरू पारान मरूभूमिमा आइपुग्दा त्यो बादल अडियो।
 13 यसर्थ मानिसहरूले यात्रा शुरू गरेको यही पहिलो पल्ट थियो। परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएको आज्ञा अनुसार तिनीहरूले यात्रा गर्दथे।
 14 यहदाको दलको शिविरबाट आफ्नो झण्डा लिएर तीन समूह पहिले गए। अम्मीनादाबको छोरो नहशोनले दलको नेतृत्व गरेका थिए।
 15 इस्राकारको कुलको अगुवाई स्रारका छोरो नतनेलले गरेका थिए।
 16 अनि त्यसपछि जबूलन कुलको दल आए र यस दलहरूका नायक हलोनका छोरो एलीआब थिए।
 17 त्यसपछि पवित्र पाल उठाइयो अनि गेशोनी र मरारी कुलका मानिसहरूले त्यो पाल बोके। यसर्थ यस परिवारका मानिसहरू दोस्रो पक्तिमा आए।
 18 त्यसपछि रूबेन कुलका मानिसहरूले आफ्नो झण्डा लिएर यात्रा शुरू गरे। पहिलो दल रूबेनकै कुलबाट थियो। शेदेऊरको छोरो एलीस्र यस दलहरूको नायक थिए।
 19 त्यसपछि शिमोन कुलका मानिसहरू थिए। यस दलहरूका नायक सरीशदूदैका छोरो सलमीएल थिए।
 20 अनि त्यसपछि गाद कुलका मानिसहरू आए अनि यस दलहरूका नायक रूपलका छोरो एल्यसाप थिए।
 21 त्यसपछि कहात कुलका मानिसहरू आए। तिनीहरूले पवित्र-स्थान भित्रको समान बोकेका थिए। तिनीहरू यस्तो समयमा आइपुगे कि त्यस समयमा अन्य मानिसहरूले नयाँ शिविरमा पवित्र पाल खडा गरी सकेका थिए।
 22 त्यसपछि एप्रैमको शिविरका दलहरू आफ्नो झण्डा लिएर अघि बढे। अम्मीहदको छोरो एलीशामा दलहरूको नेतृत्वमा थिए।
 23 पदास्रका छोरो गमलीएल मनश्शे कुलका दल नायक थिए।
 24 त्यसपछि गिदोनीका छोरो अबीदान बिन्यामीन दल समूहका नायक थिए।

25 अन्तमा दान कुल समूहका मानिसहरू तीन दलहरूमा आफ्नो झण्डा लिएर अधि बढे। यसमा पहिलो दलहरू दान कुलका मानिसहरू थिए। यस दलहरूको नायक अम्मीशददैका छोरो अहीएजेर थिए।

26 त्यसपछि ओकानको छोरो पगीएल आशेर कुल समूहका दल नायक थिए।

27 त्यसपछि नत्ताली कुल समूहका मानिसहरू अधि आए अनि यस दलहरूको नायक एनानका छोरो अहीरा थिए।

28 यसरी नै इस्राएलका मानिसहरू एक ठाँउदेखि अर्को ठाँउ बसाँई सदैँ थिए।

29 मोशाले आफ्नो ससुरा रूपल मिधानीको छोरो होबाबलाई भने, “परमेश्वरले हामीलाई दिनेछु भनी प्रतिज्ञा गर्नु भएको ठाँउमा हामी जाँदैछौं, हामीसितै आउनुहोस्, हामी तपाईंलाई राम्रो गर्नेछौं। परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूको निम्ति राम्रो राम्रो चिजहरू दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नु भएको छ।”

30 तर होबाबले उत्तर दिए, “होइन म तिमीहरूसित जान्न, म आफ्नो देश र मानिसहरूकहाँ जान्छु।”

31 तब मोशाले भने, “तपाईंले हामीलाई नछाड्नु होस्। तपाईं हाम्रो पथ प्रदर्शक बन्न सक्नु हुन्छ कारण मरुभूमिको विषयमा हामीले भन्दा बेसी तपाईंले जान्नुहुन्छ।

32 यदि तपाईं हामीसित हिडनु भए परमप्रभुले हामीलाई दिनु भएको असल चीजहरू बाँड्नेछौं।”

33 होबाब राजी भए अनि परमप्रभुको पर्वतबाट तिनीहरूले यात्रा शुरू गरे। पूजाहारीले परमप्रभुको करारको सन्दूक लिएर मानिसहरूको अगाडी हिडे। तिनीहरूले पवित्र सन्दूक बोकेर नयाँ शिविर बनाउने ठाँउ खोज्दै तीन दिन सम्म हिडे।

34 परमप्रभुको बादल प्रत्येक दिन तिनीहरू माथि नै रहन्थ्यो अनि प्रत्येक बिहान जब तिनीहरू शिविरबाट यात्रा शुरू गर्थे बादलले तिनीहरूलाई अगुवाई गर्थ्यो।

35 शिविर सार्नलाई जब मानिसहरूले पवित्र सन्दूक उठाँउथे, मोशाले सधैँ भन्थे,

“हे परमप्रभु! उठ्नुहोस्,

तपाईंको शत्रुहरू छरपष्ट होउन्।

तपाईंका शत्रुहरू तपाईं देखि भाग्नु।”

36 अनि जब पवित्र सन्दूकलाई त्यसको ठाँउमा राखिन्थ्यो, सधैँ मोशाले भन्थे,

“हे परमप्रभु, इस्राएलका हजारौँ-हजारौँ मानिसहरू भएको ठाँउमा आउनु होस्।”

11

मानिसहरूको नालिश

1 जब मानिसहरूले परमप्रभु अधि एकदमै गनगनाउन थाले, परमप्रभु त्यो सुनेर उहाँ क्रोधित हुनु भयो र तिनीहरूको विस्ड्रमा आगो पठाउनु भयो। अनि त्यस आगोले छाउनीको केही किनाराहरू पनि जलायो।

2 मानिसहरूले मोशालाई सहायता मागे अनि मोशाले परमप्रभुको प्रार्थना गरेर आगो निभाए।

3 यसर्थ मानिसहरूले त्यस ठाँउको नाम तबेरा राखे कारण परमप्रभुबाट उत्पत्ति भएको आगोले तिनीहरू कतिलाई पोलेको थियो।

सन्तरी बूढा-प्रधानहरू

4 इस्राएलीहरूसंग रहेको विदेशीहरूको एउटा दलले मासु खान साह्रै इच्छा गरे चाडै सबै इस्राएली मानिसहरूले पनि मासुको लागि गनगनाउन थाले। ती मानिसहरूले विलाप गरेर भने, “हामीलाई मासु खानु कसले देला?”

5 हामीले मिश्रमा हुँदा बिना मूल्य माछा खाएको सम्झना आँउछ। साग-पातहरू, कौक्रा, खरबुजा, हरियो साग सब्जी, प्याज अनि लसुनहरूको सम्झना आँउछ।

6 तर अहिले हामीले भोक नै हरायौं। मन्न बाहेक केही खानेकुरा देख्दैनौं।”

7 देख्दा मन्न धनियाको मसिनो दाना जस्तो हुन्छ र यसको रंग रूखको चोप जस्तो देखिन्छ।

8 मानिसहरूले मन्न बटुलेर ढुङ्गाले पिध्थे र भाँडामा पकाउँथे अथवा यसलाई धूलो पारेर फुरौलो बनाउँथे। यसको स्वाद भद्राक्षको तेलमा पकाएको फुलौरोको जस्तो थियो।

9 जब राती भँड शीतले भिज्छ मन्न भूईँमा झर्थ्यो।

10 प्रत्येक परिवारका मानिसहरू आ-आफ्नो पालको प्रवेशद्वारमा बसेर गनगनाई रहेका थिए। यसले परमप्रभुलाई अत्यन्तै रीस उठायो अनि मोशा पनि दुःखीत भए।

11 मोशाले परमप्रभुलाई भने, “तपाईंको दासलाई किन कष्ट दिनु भयो? मैले तपाईंलाई किन सन्तुष्ट पार्न सकिन जसले गर्दा यी मानिसहरूको जिम्मावारी म माथि थन्नु भयो?”

12 के मैले गर्भ धारण गरेर यी मानिसहरूलाई जन्माएको हुँ र? तपाईंले यिनीहरूका पुर्खाहरूसित प्रतिज्ञा गरेर दिन्छु भनेको भूमिमा एउटी रोगी-सेविकाले नानी बोकेर हिंडे झैं यी मानिसहरूलाई छातीमा राखेर लैजानु भन्नुहुन्छ।

13 जब यी मानिसहरू हामीलाई मासु खान दिनु भन्दै मसंग रुन्छन्, ‘त मैले यिनीहरूलाई खुवाउने मासु कहाँ पाउनु?’

14 यी मानिसहरूको हेरचाह गर्न म आफै योग्य छैन कारण ममाथि जिम्मावारी एकदमै बेशी भयो।

15 यदि तपाईं मसित यस्तै व्यवहार गर्नुहुन्छ र तपाईंले मलाई मन पराउनु हुन्छ भने बरू मलाई मारिदिनेस ताकि मैले आफ्नै कष्ट भोग्नु पर्दैन।”

16 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “सतरी जना बृद्ध-प्रधानहरूलाई जिम्मा गर जसलाई तिमीले बृद्ध-प्रधानहरू अनि मानिसहरूको अगुवा जस्तै सम्मान गरेका छौ अनि तिनीहरूलाई म भए कहाँ भेट हुने पालमा ल्याऊ।

17 अनि म तल आएर त्यहाँ तिमीसंग कुरा गर्नेछु। अनि तिमीमा भएको केही शक्तिको आत्मा लिनेछु र यसलाई तिनीहरूमाथि हाली दिनेछु। अनि तिनीहरूले पनि तिमीहरूसित मानिसहरूलाई डोर्याउने भारहरू लिन सहायता गर्नेछ, ताकि तिमी एकलै त्यो सबै सहनु पर्दैन।

18 “अनि मानिसहरूलाई भन तिमीहरूले आफैलाई पवित्र बनाएर राख भोलि तिमीहरूले मासु खानेछौ। ‘हामी मासु खान चाहन्छौ! हाम्रो लागि मिश्रमा नै राम्रो थियो।’ भनी तिमीहरू रोएको परमप्रभुले सुन्नु भएको थियो। यसर्थ अब परमप्रभुले तिमीहरूलाई मासु दिनुहुनेछ र खान सक्ने छौ।

19 तिमीहरूले एक दिन, अथवा दुई दिन, अथवा पाँच दिन मात्र होइन दश दिन अथवा बीस दिन भन्दा बढी मासु खानेछौ।

20 तिमीहरूले महीना भरि मासु खाने छौ। तिमीहरूले मासु खाने छौ जब सम्म तिमीहरू यसको लागि बिमार हुनेछौ। तिमीहरूलाई यस्तो हुनेछ किनभने तिमीहरूले परमप्रभुको विरुद्ध आरोप लगायौ। परमप्रभु तिमीहरूको माझमा रहनुहुन्छ अनि तिमीहरूलाई के आवश्यक छ जान्नु हुन्छ। तर रोयौ अनि उहाँलाई आरोप लगायौ तिमीहरूले भन्यो, ‘हामी किन मिश्रमा सदा रहनेौ?’ ”

21 तब मोशाले भने, “अहिले मसित पैदल हिंडने 600,000 मानिसहरू छन् अनि तपाईं भन्नुहुन्छ, ‘म तिनीहरूलाई पुरै एक महीना मासु खान दिन्छु।’

22 के यी सबै भेडा तथा बाख्राको बगाल तथा गाई-गोरूको बथान मार्दा पनि तिनीहरूको निम्ति प्रयाप्त हुन्छ र? के समुद्रका सबै माछाहरू मारे पनि तिनीहरूको निम्ति प्रयाप्त हुन्छ र?”

23 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “के परमप्रभुको शक्ति सीमित छ? अब तिमीले देखेछौ मैले भनेको कुरो तिमीले पाउनेछौ कि छैनौ।”

24 यसकारण मोशा बाहिर आए अनि परमप्रभुले तिनलाई भन्नु भएको कुरा मानिसहरूलाई भने। अनि इस्राएलका बृद्ध-प्रधानहरूबाट सतरी जना भेला पारेर तिनीहरूलाई पालको वरिपरि उभ्याए।

25 तब परमप्रभु बादलमा तल आउनु भयो र मोशालाई भन्नुभयो। तब परमप्रभुले केही आत्मा जो मोशा माथि थियो लिएर ती इस्राएलीहरूको 70 जना बृद्ध प्रधानहरू माथि हालि दिनु भयो तिमीहरूले अगमवाणी बोल्न शुरू गरे। त्यही समय माथि थियो कि यी मानिसहरूले यस्तो गरे, उनीहरू माथि पवित्र आत्मा आए पछि।

26 त्यहाँ छाउनी भित्र दुईजना व्यक्ति एलदाद र मेदाद थिए। तिनीहरूको नाम 70 जना बृद्ध प्रधानहरूको सूचीमा हालिएको थियो। तर तिनीहरू छाउनी बाहिर गएका थिएनन्। तापनि आत्मा तिनीहरूमाथि पनि आयो र तिनीहरूले अगमवाणी गरे।

27 एकजना जवान मानिस मोशा कहाँ दुर्गुँ आएर भन्यो, “छाउनीमा एलदाद र मेदादले अगमवाणी गरिरहेका छन्।”

28 युवावस्थाबाट नै मोशाको सहायक रहेको नूनका छोरो यहोशूले तिनलाई भन्यो, “हे परमप्रभु! तिनीहरूलाई रोक्नु होस।”

29 तर मोशाले उसलाई भने, “के तिमी मेरो डाह गर्छौ? म इच्छा गर्छु कि परमप्रभुले उहाँको आत्मा सबै मानिसहरूलाई आफ्नो हुनेछ यसकारण सबै अगमवक्ताहरू हुन सक्नु।”

30 त्यसपछि मोशा अनि सबै इस्राएलका बृद्ध-प्रधानहरू छाउनीमा फर्के।

31 परमप्रभुबाट बतास चलन थाल्यो र समुद्रबाट बट्टाई चराहरू ल्याएर छाउनीको वरिपरि छरिदियो। यसरी ती बट्टाईहरू यति बिघ्न थिए कि तिनीहरू बाटोमा एकजना मानिसले दिन भरिमा हिडी सक्ने लम्बाईमा र जमीनदेखि तीन फुट बाक्लो थियो।

32 तिनीहरूले दिन अनि रात भरि बट्टाई चरा बटुले अनि सब भन्दा कम्ती बटुलेले पनि पुग नपुग दश होमर बटुल्यो। मानिसहरूले घाममा मासु सुकाउन छाउनी वरिपरि फिजाए।

33 यद्यपि तिनीहरूको दाँतले मासु चपाउँदै थिए र तिनीहरूले यो खाई सक्नु अघि परमप्रभु तिनीहरूसित अतिनै क्रोधित हुनुभयो र परमप्रभुले तिनीहरूमाथि डर लाग्दो हैजा फैलाइदिनु भयो।

34 यसकारण त्यस ठाँउको नाम किन्नोथ-हतावा राखियो किन भने तिनीहरू मासु खान धेरै लालची भएका थिए र हैजाले तिनीहरू मरे।

35 किन्नोथ-हतावाबाट हसेरोत तिर लागे जहाँ तिनीहरू बास बसे।

12

मरियम र हारूनले मोशाको विरोधमा नालिश गरे

1 मरियम र हारूनले मोशाको विरुद्धमा आलोचना गरे किनभने तिनले एउटी कुशी महिलासित विवाह गरे।

2 तिनीहरूले भने, “के परमप्रभु मोशा मार्फत मात्र बोल्नु भयो र? के उहाँ हामी मार्फत बोल्नु भएन?”

परमप्रभुले यो कुरा सुन्नुभयो।

3 मोशा अति नै विनम्र मानिस थिए। पृथ्वीमा तिनी कुनै पनि मानिस भन्दा अधिक विनम्र मानिस थिए।

4 परमप्रभुले तुरून्तै मोशा, हारून र मरियमलाई बोलाउनु भयो, “तिमीहरू तीनजना भेट हुने पालमा आऊ।”

यसकारण ती तीन जना त्यहाँ गए।

5 तब परमप्रभु बादलको खम्बामा आउनु भयो र पालको प्रवेशद्वारमा उभिरनु भयो, “हारून र मरियम!” बोलाउनु भयो। तब यी दुईजना बाहिरा आए।

6 परमप्रभुले भन्नुभयो, “मलाई सुन! जब तिमीहरू माझ अगमवक्ता छन् म, परमप्रभु आफै दर्शनमा उसलाई परिचय दिन सक्छु। म सपनामा त्योसित कुरा गर्न सक्छु।

7 तर मोशा त्यस्तो होइन। ऊ मेरो विश्वासी दास हो र मेरो सबै घरानामा उसलाई विश्वास गर्न सक्छु।

8 जब म उनीसित बात गर्छु, म आम्ने-साम्ने बात गर्न सक्छु। जे सुकै म सोच्छु उसले जान्नु पर्छ। मैले उसलाई अड्को प्रयोग नगरी भन्न सक्छु। अनि मोशाले परमप्रभुको रूप देख्न सक्छन। यसकारण तिमीहरू किन मेरो दासको विरुद्धमा बोल्न डराएनौ?”

9 परमप्रभु तिनीहरूसित साह्रै क्रोधित हुनुभयो र तिनीहरूलाई त्याग्नु भयो।

10 बादल पालबाटमाथि उठ्यो। हारूनले मरियमतिर हेरे अनि देखे कि तिनको छाला हिउँ झैं सेतो भएको थियो अनि त्यो तिनलाई भयङ्कर चर्म रोग लाग्यो।

11 तब हारूनले मोशालाई भने, “महाशय विन्ती छ, हामीले मूर्खतापूर्वक गरेको पाप दया गरी माफ दिनुहोस्।

12 कृपा गरी गर्भमा कुहेको नानीको झैं उसले आफ्नो छाला गुमाउनु नदिनुहोस्।” (कहिले काही मृत जन्मेको बच्चाको आधा छाला सडेको हुन्छ।)

13 यसकारण मोशाले परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे, “हे परमेश्वर कृपा गरी उसलाई रोग मुक्त गराइ दिनु होस्।”

14 परमप्रभुले मोशालाई उत्तर दिनुभयो, “यदि तिनको बाबुले तिनको मुखमा थुकिदिए भने, तिनी सात दिन सम्म लज्जित हुनुपर्छ। यसकारण तिनलाई सात दिन सम्म छाउनी बाहिर राख। त्यति समय पछि, तिनी स्वस्थ हुन्छिन। त्यसपछि तिनी छाउनीमा फर्की आउन सक्छिन?”

15 यसर्थ तिनीहरूले मरियमलाई सात दिन सम्म छाउनी बाहिर राखे अनि तिनलाई छाउनीमा फर्काई नल्याए सम्म मानिसहरू त्यस ठाँउबाट कतै गएनन।

16 त्यसपछि मानिसहरूले हसेरोतबाट छाउनी उठाई परान मरुभूमि सम्म यात्रा गरी त्यही छाउनी हाले।

13

कनान देशको अन्वेषण

1 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

2 “केही मानिसहरूलाई कनान देशको जासूस गर्नु पठाऊ। त्यही भूमि म इश्राएलका मानिसहरूलाई दिनेछु। बाह्र कुल समूहहरूको प्रत्येक कुलसमूहबाट एकजना नायक पठाऊ।”

3 यसकारण मोशाले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरे। पारान मरुभूमिमा मानिसहरू छाउनी हालेर बसेको समय मोशाले यी नायकहरू पठाए।

4 ती नायकहरूको नाम यी नै हुन्;

- स्बेनको कुलबाट जक्करको छोरो शम्मु,
- 5 शिमोनको कुलबाट होरीको छोरो साफात,
- 6 यहदाको कुलबाट यपून्नेको छोरो कालेब,
- 7 इसाकारको कुलबाट यूसुफको छोरो यिगाल,
- 8 एप्रैमको कुलबाट नूनको छोरो होशे,
- 9 बिन्यामीन कुलबाट रफूको छोरो पलती,
- 10 जबूलूनको कुलबाट सोदीको छोरो गददीएल,
- 11 मनशे कुलबाट सूसीको छोरो गददी,
- 12 दानको कुलबाट गमल्लीको छोरो अम्मीएल,
- 13 आशेरको कुलबाट माइकलको छोरो सत्तूर,
- 14 नतालीका कुलबाट वोप्सीको छोरो नहबी,
- 15 गादको कुलबाट मार्कीको छोरो गुएल।

16 मोशाले भूमि हेर्न र अध्ययन गर्न पठाएको मानिसहरूको नाम यी नै हुन्। मोशाले होशेलाई यहोशू भनी बोलाउँथे।

17 यद्यपि तिनीहरूलाई कनान देश जासूस गर्न पठाउँदा मोशाले भन्यो, “तिमीहरू पहाडीतिर जाऊ।

18 अनि हेर, भूमि हेर्दा कस्तो देखिन्छ। त्यहाँ बस्ने मानिसहरू बलिया छन् अथवा दुर्बल, अथवा कम्ती छन् अथवा ठूलो जन संख्यामा तिनीहरू बस्ने जग्गा राम्रो छ अथवा खराब, हेर र बुझ। कस्तो शहरमा तिनीहरू बसेका छन्?

19 तिनीहरू राम्रो कि नराम्रो छन्? तिनीहरू कस्तो किसिमका शहर भित्र बस्छन्? शहरहरू अत्यन्तै सुरक्षित छन्। तिनीहरू खुल्ला गाउँहरूमा बस्छन् अथवा किल्लाहरूमा बस्छन्?

20 हेर जमीन मलिलो छ वा सखा छ, अनि हेर यदि त्यहाँ सखहरू छन् कि छैनन्। त्यस भूमिबाट केही फलहरू ल्याउनु जातिसक्दो कोशिस गर।” त्यस समय दाखको प्रथम उलको कटनीको समय थियो।

21 यसकारण तिनीहरू सीनको मरुभूमि देखि रहोब द्वारा लेबो हमात तिर चढे अनि त्यस भूमिको जाँच गरे।

22 तिनीहरू नेगेवबाट उँचो चढेर अहीमन, शैशै अनि तल्मै हुँदै हेब्रोन पुगे, जहाँ अनाकका सन्तति बस्ने गर्थे। हेब्रोन शहर मिश्रमा सोआना शहर बनिनु भन्दा सात वर्ष अघि बनिएको थियो।

23 त्यस पछि तिनीहरू एश्कोल बेसीमा आए। तिनीहरूले त्यहाँ एक झुप्पा दाख काटी एउटा घोचोमा दुइजनाले बोकेर ल्याए। तिनीहरूले अनार र नेभारा पनि ल्याए।

24 इस्राएलका मानिसहरूले त्यस ठाँउबाट दाखको झुप्पा काटेको हुनाले त्यस ठाँउको नाम नै एश्कोल बेसी रह्यो।

25 चालीस दिनको अन्तमा तिनीहरू त्यो भूमि बारेमा खोजी गरी फर्के।

26 पारान मरुभूमिको कादेश भन्ने ठाँउमा जहाँ मोशा, हास्न र सबै इस्राएली मानिसहरूलाई भेला भएर बसेका थिए अनि तिनीहरूको खबर तिनीहरूकहाँ ल्याए अनि तिनीहरूलाई त्यस भूमिको फल देखाए।

27 तिनीहरूले मोशालाई भने, “हामीलाई तपाईंले पठाउनु भएको भूमिमा गयौं। साँच्चै नै यो भूमि दूध र मह बगिरहेको भूमि रहेछ। अनि त्यस भूमिबाट हामीले ल्याएको फलहरू यी नै हुन्।

28 जो मानिसहरू त्यस भूमिमा बसेकाछन् तिनीहरू बलिया छन् अनि शहरहरू अत्यन्तै विशाल र पर्खालले घेरिएका छन्। त्यहाँ हामीले अनाकको सन्तानहरू अनाकीहरूलाई पनि देख्यौं।

29 नेगेव भूमिमा अमालेकीहरूले बसो-बास गरेको पायौं भने पहाडी क्षेत्रमा हिती, यबूसी अनि एमोरीहरू, अनि समुद्रको किनार र यर्दन नदीको किनारमा कनानीहरू बसो-बास गर्दा रहेछन्।”

30 त्यसपछि कालेबले मोशाकै नजीक मानिसहरूलाई शान्त गराएर भने, “हामी त्यहाँ तुरुन्त जानु पर्छ र यसलाई लिनु पर्छ। किनभने निम्न्रय नै त्यसमाथि हामीले विजय हासील गर्नेछौं।”

31 तर मानिसहरू जो ऊसित गएका थिए भने, “तिनीहरू माथि आक्रमण गर्नु हामी सक्षम हुने छैनौं किनभने तिनीहरू हामी भन्दा बलिया छन्।”

32 यसकारण तिनीहरूले त्यस भूमिको विषयमा खोजी गरेर नैराश्यपूर्ण वृत्तान्त झस्पाएली मानिसहरूको निम्ति ल्याएका थिए। तिनीहरूले भने, “त्यस भूमिमा धेरै बलिया बलिया मानिसहरू रहेछन् र त्यस भूमिमा जाने कुनै पनि मानिसहरूलाई तिनीहरूले सजिलै जित्र सक्छन्।

33 हामीले त्यहाँ नपीलीहरू अनाकका सन्तान जसबाटलाई देख्यौ र तिनीहरूले हामीलाई मसिनो फट्यांग्राहरूलाई झैं हेरे। साँच्चै तिनीहरूको सामुन्ने हामी फट्यांग्राहरू झैं लाग्यौं।”

14

मानिसहरू फेरि गनगनाए

- 1 सबै मानिसहरू छाउनीभित्र त्यस रातभरि कराई कराई रोइ रहे।
- 2 झस्पाएलका सबै मानिसहरूले मोशा र हास्नको विरुद्धमा गनगनाए। सबै मानिसहरूले तिनीहरूलाई भने, “यदि हामी मिश्रदेशमा नै अर्थात् यो मरुभूमिमा मरेको भए राम्रो हुनेथियो।
- 3 किन परमप्रभुले हामीलाई लडाइँमा तरवारले काटी मार्न त्यस भूमिमा लैजानु हुँदछ? हाम्रा जहान बालबच्चाहरू पनि लुटिने समान झैं लुटमा पक्रा पर्नेछन्। हामीलाई मिश्र देशमा फर्किनु नै असल हुन्छ।”
- 4 तिनीहरूले एक अर्कामा भने, “एकजना अगुवा चुनौ र मिश्रदेश फर्कौं।”
- 5 सबै झस्पाएली मानिसहरूको सामुन्ने मोशा र हास्न भूँडमा घोप्टो परे।
- 6 नूनको छोरो यहोश र यपुन्नेको छोरो कालेब भूमिको जाँच गर्न जानेहरू मध्ये दुईजना थिए तिनीहरूले लुगाहरू च्याते मानिसहरूले गनगन गरेकोमा तिमीहरूको दुःख।
- 7 यहोश र कालेबले झस्पाएलका सम्पूर्ण समुदायलाई भने, “यो भूमि जसलाई हामीले जाँच गर्थौं त्यो धेरै राम्रो भूमि छ।
- 8 यदि परमप्रभु हामीसित सन्तुष्ट हुनु भए उहाँको अगुवाईमा हामीलाई त्यस भूमिमा पुर्याउनु हुनेछ अनि त्यो दूध र मह बग्ने भूमि हामीलाई दिनु हुनेछ।
- 9 यसर्थ परमप्रभु-विरुद्ध बिलाप नगर, त्यस भूमिका मानिसहरूसित नडराऊ किनभने हामी तिनीहरूलाई सजिलै जित्रेछौं। तिनीहरूको सुरक्षा तिनीहरूबाट हरण गरिएको छ। तर हामीसित भने परमप्रभु हुनुहुन्छ, तिनीहरूसित नडराऊ।”
- 10 तर त्यहाँ भएका सबै मानिसहरूले यहोश र कालेबलाई ढुङ्गाले हिकाएँ मार्ने सल्लाह गरे। त्यसपछि भेट हुने पालमा सबै झस्पाएली मानिसहरूको सामुन्ने परमप्रभुको महिमा देखा पर्यो।
- 11 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “यी मानिसहरूले कहिले सम्म मसित घृणीत व्यवहार गर्छन्? यिनीहरूको माझमा मैले यी सबै महान चिन्हहरू देखाई सकेको छु र अब कहिले सम्म तिनीहरूले मलाई अविश्वास गर्छन्?”
- 12 तिनीहरू माथि म महामारी ल्याएँ ध्वंस पार्छु अनि तिमीद्वारा नै म तिनीहरू भन्दा ठूलो र शक्तिशाली राष्ट्र निर्माण गर्नेछु।”
- 13 तब मोशाले परमप्रभुलाई भने, “मिश्र देशवासीहरूले यदि यो कुरा चाल पाए के भन्लान्? कारण तपाईंले नै यिनीहरूलाई आफ्नो शक्तिको प्रभावले तिनीहरूको माझबाट ल्याउनु भएको हो।
- 14 अनि मिश्रका मानिसहरूले कनानीहरूलाई यस विषयमा भन्नेछन् कारण तिनीहरू जान्दछन् कि तपाईंलाई देखेका छन्। तिनीहरूले यो पनि जान्दछन् कि तपाईं परमप्रभु हुनुहुन्छ र तिनीहरूले जान्दछन् कि मानिसहरूले तपाईंलाई देखेका छन्। तिनीहरूले यो पनि जान्दछन् कि मानिसहरूको अगुवाई गर्ने दिनमा तपाईंले बादलको प्रयोग गर्नु भएको छ भने रातमा आगोको प्रयोग गर्नु भएको छ।
- 15 यसर्थ अहिले तपाईंले यी मानिसहरूलाई मार्नु हुँदैन। यदि तपाईंले मार्नु भयो भने तपाईंको शक्तिको बारेमा जान्ने सबै राष्ट्रहरूले भन्नेछन्,
- 16 ‘आफूले शपथ गरेको भूमिमा मानिसहरूलाई ल्याउन नसक्दा परमप्रभुले तिनीहरूलाई मरुभूमिमा मार्नुभयो।’
- 17 “यसर्थ अहिले हे मालिक आफ्नो महामहिमा प्रदर्शन गर्नुहोस्। तपाईंले प्रतिज्ञा गरे झैं देखाउनु होस्।
- 18 तपाईंले भन्नुभयो, ‘परमप्रभु हिलो क्रोधित हुनुहुन्छ, परमप्रभु कर्णामय हुनुहुन्छ। कानुन अमान्य गरी जो दोषी बनिन्छ त्यस्ताहरूलाई परमप्रभुले क्षमा दिनुहुन्छ। तर जो दोषी छन् तिनीहरूलाई परमप्रभुले सदैव दण्ड दिनुहुन्छ। परमप्रभुले यस्ता मानिसहरूलाई, तिनीहरूका छोरा-छोरीहरूलाई, तिनीहरूका नाती-नातिनी तथा पनाती पनातिनीहरू सम्मलाई तिनीहरूले गरेको खराब कार्यको निम्ति दण्ड दिनुहुन्छ।’
- 19 अहिले तपाईंले मानिसहरूलाई आफ्नो महान कर्णामय देखाउनु होस् र मिश्र देश छोडेर आएको दिनदेखि जसरी क्षमा गर्दै आउनु भएकोछ आज पनि ती मानिसहरूलाई क्षमा गरिदिनु होस्।”
- 20 परमप्रभुले भन्नुभयो, “तिमीले भने जस्तै म तिनीहरूलाई क्षमा दिनेछु।
- 21 तर म साँचो भन्दछु, जस्तो म जीवित छु र जसरी परमप्रभुको महिमाले पृथ्वी नै भरिन्छ,

22-23 ती सबै मानिसहरू मेरो महिमा र मेरा अद्भुत चिन्हहरू जो मैले मिश्र देशमा देखाएको देखेका छन् अनि दश पल्ट मलाई परीक्षा लिएका छन् र ऐले मेरो कुराहरू मान्दैनन्, यी सब मानिसहरूले मैले तिनीहरूको पुर्खाहरूसित दिन्छु भनी शपथ गरेको भूमि देख्न पाउने छैनन्।

24 तर मेरो दास कालेब जसले भिन्दै प्रकारले सोच्छ अनि त्यसले सम्पूर्ण रीतिले मेरो अनुसरण गर्छ म उसलाई त्यो भूमिमा जहाँ ऊ गयो ल्याउनेछु र उसको सन्तानले त्यो भूमि उपभोग गर्नेछ।

25 अमालेकीहरू र कनानीहरू त्यही बेसीमा बसिरहेका छन्। यसर्थ भोलि तिमीहरूले त्यो ठाउँ छाड्नु नै पर्छ र लाल समुद्र को बाटो भएर तिमीहरू त्यो मरुभूमिमा फर्की जाऊ।”

परमप्रभुले मानिसहरूलाई दण्ड दिनुहुन्छ

26 परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो,

27 “मेरो विरुद्धमा यी दुइ मानिसहरूले कहिले सम्म नालिश गरिरहने। इस्राएलका मानिसहरूले मेरो विरुद्धमा लगाएको नालिश मैले सुनेको छु।

28 तिमीहरूलाई भनी देऊ, ‘जस्तो म जिवित छु परमप्रभु भन्नुहुन्छ तिमीहरूले परमप्रभुको विरोधमा जे जति भनेका थियौ ती सब पूर्ण गरी दिनेछु। तिमीहरूलाई जे गर्नेछु त्यो यही हो।

29 तिमीहरूको बीचमा प्रत्येक व्यक्तिको बीस वर्ष अथवा वेशी उमेरको छ अनि मेरो मानिस भनी गन्ती भएको थियो, त्यो यही मरुभूमिमा मर्नेछ। तिमीहरूले म परमप्रभुको विरुद्ध नालिश गर्थौं।

30 यसर्थ तिमीहरू मध्ये त्यो मैले दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गरेको भूमिमा कोही पनि पस्र पाउने छैन। केवल यपूनेको छोरो कालेब र नूनको छोरो यहोशू त्यो भूमिमा पसेछन्।

31 तिमीहरूले नालिश गर्थौं कि त्यो नयाँ भूमिमा तिमीहरूका शत्रुहरूले तिमीहरूका नानीहरू खोसेर लैजानेछन्। तर म तिमीहरूलाई भन्छु कि म ती नानीहरू ल्याउनेछु र तिनीहरूले त्यसभूमिमा ती चीजहरू आनन्दले उपभोग गर्नेछन् जुन तिमीहरूले अस्वीकार गर्थौं।

32 तर तिनीहरूको निम्ति तिमीहरू यही मरुभूमिमा नै मर्ने छौ।

33 “ तिमीहरूका नानीहरू मरुभूमिमा चालीस वर्ष सम्म गोठाले भई बसेछन्। तिमीहरू म प्रति अविश्वासी हुनाको कारणले ती तिमीहरूका नानीहरूले तिमीहरू मरुभूमिमा सबै जना नमरूञ्जेल सम्म कष्ट भोगेछन्।

34 त्यो भूमिको खोजीमा मानिसहरूले चालीस दिन लगाएको हुनाले दिनको एक वर्षको हिसाबले तिमीहरूले चालीस वर्ष सम्म कष्ट भोग्ने छौ। तिमीहरूले चाल पाउनेछौ कि म तिमीहरूको विरोधी हुँदा के हुँदो रहेछ।’

35 “म परमप्रभुले बोलेको हुँ र म प्रतिज्ञा गर्छु कि यी सब दुइ मानिसहरू विरुद्ध यी कुराहरू गर्छु नै। यी मानिसहरू मिलेर मेरो विरोधमा खडा भए, यसर्थ यो मरुभूमिमा यिनीहरू मर्छन्।”

36 ती व्यक्तिकहरू ज-जसलाई मोशाले भूमि जांच गर्न पठाएका थिए तिनीहरूले भूमिको विषयमा इस्राएली मानिसहरूको निम्ति नराम्रो खबर लिएर आए। यसो गरेर तिनीहरूले सारा समुदायलाई उनको विरुद्धमा गनगन गर्ने बनाए।

37 ती सबै मानिसहरूलाई मार्न परमप्रभुले महामारी खन्याई दिनुभयो किनभने मानिसहरूमा भ्रम फैलाउने कसुर तिनीहरूको थियो।

38 तर नूनका छोरो यहोशू र यपूनेका छोरो कालेब पनि ती भूमि विषेयमा खोजी गर्न पठाएका मानिसहरू बीच कै थिए, ती दुईजनालाई परमप्रभुले रक्षा गर्नुभयो।

मानिसहरूको पुनःविरोध

39 जब मोशाले यी सब कुराहरू इस्राएली मानिसहरूलाई बताइदिए तिनीहरू अत्यन्तै शोकाकुल भए।

40 बिहानै उठेर मानिसहरू पहाडी इलाका तिर उक्लनु थाले। मानिसहरूले भने, “हामीले पाप गरेका छौ। परमप्रभुलाई हामीले अविश्वास गर्थौं, यसर्थ हामी पञ्चताप गर्छौं र हामी परमप्रभुले दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नु भएको भूमिमा जानेछौं।”

41 तर मोशाले भने, “परमप्रभुको आज्ञा किन पालन गरिरहेका छैनौ? तिमीहरू सफल हुँदैनौ।

42 त्यसभूमिमा नजाऊ कारण परमप्रभु तिमीहरूको साथमा हुनुहुन्न र शत्रुहरूले साजिलै तिमीहरू माथि विजय प्राप्त गर्नेछन्।

43 त्यहाँ अमालेकी र कनानी मानिसहरू तिमीहरूको विरोधमा लडनेछन्, तर तिमीहरूले परमप्रभुलाई छोडी दिएकोले उहाँ तिमीहरूले लडेको लडाँईमा साथ दिनुहुने छैन र तिमीहरू सबै मर्नेछौ।”

44 तर मानिसहरूले मोशाको कुरामा विश्वास गरेनन् र तिनीहरू पहाडी इलाकातिर गए। तर मोशा र परमप्रभुको करारको सन्दूक ती मानिसहरूसित गएन।

45 त्यो पहाडी इलाकामा बस्ने अमालेकी र कनानी मानिसहरू तलतिर उत्रे र ती इस्त्राएली मानिसहरूमाथि आइलागे। अमालेकी र कनानी मानिसहरूले इस्त्राएली मानिसहरूलाई सजिलै परास्त पारि तिनीहरू सबैलाई होर्मासम्म खेँदै लगे।

15

बलिको विषयमा नियमहरू

- 1 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
- 2 “इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भन जब तिमीहरू मैले दिन्छु भनेको भूमिमा पर्छौं,
- 3 तिमीहरूले परमप्रभुलाई आगोद्वारा विशेष बलिदान चढाउनु पर्छ। त्यो विशेष बलिदानको सुगन्धले परमप्रभुलाई आनन्द दिनेछ। तिमीहरूले होमबलि अथवा कुनै पनि बाख्रा, भाकल बलिदानको बलि, विशेष बलि, मेलबलि राजीखुशीको बलि अथवा कुनै चाडको निम्ति विशेष बलिमा गाई-वस्तु र भेडा अथवा बाख्राहरू चढाउनेछौं।
- 4 “एकजना व्यक्तिले उपहार ल्याउँदा उसले परमप्रभुलाई अन्नबलि पनि दिनुपर्छ। बलि चढाउँदा अन्नबलिमा एक चौथाई हीन भद्राक्षको तेल हालेर आठ कप मसिनो पीठो ल्याउनु पर्छ।
- 5 जब तिमी होमबलि साथमा अर्धबलिको निम्ति थुमा चढाउँछौं एक चौथाई हीन दाखरस पनि चढाउनु पर्छ।
- 6 “यदि तिमी भेडा बलि चढाउँछौं भने तिमीले अन्नबलि पनि तयार पार्नु पर्छ। अन्नबलिमा एपाको दश खण्डको दुइ खण्ड मसिनो पीठोमा हीनको तीन खण्डको एक खण्ड भद्राक्षको तेल मिसाउनु पर्छ।
- 7 अनि अर्धबलिको निम्ति हीनको तीन खण्डको एक खण्ड दाखरस राख्नु पर्छ र यसले परमप्रभुलाई मीठो वास्रा दिनेछ।
- 8 “तिमीले यदि आफ्नो होमबलि, वा बलिदान, मेलबलि अथवा कुनै विशेष भाकलको निम्ति एउटा जवान सँढे तयार पार्न सक्छौं।
- 9 त्यस समयमा जवान सँढेसित तिमीले अन्न बलि पनि ल्याउनु पर्छ। अन्न बलि आधा हीन भद्राक्षको तेल मिसाएको एपाको दश खण्डको तीन खण्डको मसिनो पीठो हुनु पर्छ।
- 10 अर्धबलिको निम्ति आधा हीन दाखरस पनि ल्याउनु पर्छ। यो बलि आगोद्वारा चढाइन्छ र यसको सुगन्धले परमप्रभुलाई प्रसन्न पार्छ।
- 11 प्रत्येक सँढे अथवा भेडा अथवा थुमा अथवा बाख्राको पाठो परमप्रभुलाई बलि स्वरूप चढाउँदा यसरी तयार पार्नु पर्छ।
- 12 यी कुनै आवश्यक छैन कति पशुहरू तिमीहरूले तयार गर्छौं, तर तिमीले यो प्रत्येक को निम्ति गर्नु पर्छ।
- 13 “इस्त्राएलका प्रत्येक नागरिकले परमप्रभुलाई प्रसन्न गराउन बलि चढाउँदा यही तरिकाले आगोद्वारा चढाउनु पर्छ।
- 14 यदि तिनीहरू बीचमा बस्ने विदेशीहरूले आगोद्वारा बलि चढाएर परमेस्वरलाई खुशी पार्न चाहन्छ भने, तिमीहरूले तिनीहरूले जस्तै बलि चढाउनु पर्छ।
- 15 यही नियमहरू इस्त्राएलका मानिसहरू र तिनीहरूसित यो देशमा बसो बास गर्ने विदेशीहरू प्रत्येकको निम्ति लागू हुनेछ। यही कानून सदा सर्वदा लागू रहनेछ। तिमी र तिमीहरूसित बसो-बासो गर्ने विदेशीहरू परमप्रभुको उपस्थितीमा एकै हुन।
- 16 त्यही नियम र विधि तिमीहरूको निम्ति र विदेशीहरूको निम्ति लगाइन्छ जो तिमीहरूसित बसो-बास गर्छन्।”
- 17 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
- 18 “इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भन: जब तिमीहरू मैले लैजाँदै गरेको भूमिमा पुग्छौं,
- 19 अनि त्यस भूमिमा उब्जेको खाद्य जब तिमीहरू खान्छौं, तिमीहरूले परमप्रभुलाई बलि चढाउनु पर्छ।
- 20 तिमीहरूको पहिलो हलोबाट तिमीहरूले एउटा रोटी बलि झैं चढाउनु पर्छ। यो तिमीहरूले यस्तै प्रकारले चढाउनु पर्छ जस्तो तिमीहरूको खलाबाट बलिहरू चढाइरहेछौं।
- 21 यो नियम सदा-सर्वदाको निम्ति लागू रहनेछ र त्यो डल्लाबाट परमप्रभुको निम्ति प्रथम बलि तिमीहरूले चढाउनु पर्छ।
- 22 “अब परमप्रभुले मोशालाई दिनु भएको आज्ञाहरूमा यदि तिमीहरूले कुनै एक आज्ञा पालन गर्न भूल भयो अथवा बिस्वर्षो भने के गर्नुपर्छ?
- 23 मोशा मार्फत परमप्रभुले यी आज्ञाहरू तिमीहरूलाई दिनुभयो। परमप्रभुले यी आज्ञाहरू तिमीहरूलाई दिनु भएकै दिनदेखि यिनीहरू लागू छन्। अनि यी आज्ञाहरू निरन्तर चलिरहनेछन्।
- 24 यसर्थ यदि तिमीहरूले यी आज्ञाहरू मध्ये कुनै एउटा पालन गर्न भूल्यौं अथवा बिस्वर्षो भने के गर्छौं? यदि यी आज्ञाहरू मध्ये कुनै एउटा आज्ञा इस्त्राएलका सारा निवासीहरूले पालन गर्नु भूले अथवा बिर्स तब इस्त्राएलका सारा मानिसहरूले परमप्रभुलाई एउटा जवान सँढे होमबलि चढाउनु पर्छ। अन्नबलि र अर्धबलि पनि चढाउनु बिर्सनु हुँदैन। यो बलिको सुगन्धले परमप्रभुलाई सन्तुष्ट तुल्याउँछ। तिमीहरूले पापबलिको निम्ति एउटा पाठो पनि चढाउनु पर्छ।

25 “यस प्रकार पूजाहारीले इस्राएलका समस्त मानिसहरूको समुदायलाई प्रायश्चित्त बनाउँछ त्यसकारण तिनीहरूलाई क्षमा दिनेछ। किनभने तिनीहरूको पाप इच्छाकृत थिएन। यसकारण यसको लागि तिनीहरूले आफ्नो होमबलि र पापबलि चढाए ता कि परमप्रभुले तिनीहरूलाई क्षमा गर्नुन।

26 त्यहाँ बसे सबै इस्राएलीहरू र विदेशीहरूलाई क्षमा गरिन्छ किनभने तिनीहरू सबैले भूल गरेका थिए।

27 “तर यदि एउटाले अज्ञानमा पाप गर्छ भने, एक वर्षको पाठी, पापबलिको बलि दै चढाउनु पर्छ।

28 यस्तो प्रकारले पूजाहारीले उसको निम्ति प्रायश्चित्त गराउने छ जसले अज्ञानमा भूल गर्छ क्षमा गरिन्छ। ताकि त्यो व्यक्तिलाई परमप्रभुबाट क्षमा गरिन्छ।

29 इस्राएलीहरूको बीचमा मानिसहरू चाहे इस्राएली नागरिकहरू हो अथवा विदेशी जो भए तापनि नियम सबैको निम्ति एउटा हुन्छ जसले अज्ञानमा भूल गर्छ।

30 “तर यदि कुनै एकजना व्यक्तिले जानी-जानी पाप गर्छ भने ऊ चाहे स्वदेशमा अथवा विदेशमा जन्मेको होस् उसले परमप्रभुलाई अपमान गर्छ र त्यस व्यक्तिलाई उसका मानिसहरूबाट बहिष्कृत गराउनु पर्छ।

31 किनभने त्यो मानिसले देखाउँछ कि उसले उहाँको आज्ञालाई तोडे र परमप्रभुलाई घृणा गरे। अनि त्यो व्यक्ति उसको परिवारबाट बहिष्कार हुनै पर्छ। ऊ पापको दोषी छ र दण्डित हुनै पर्छ।”

विश्रामको दिन एकजना व्यक्तिले काम गर्छ

32 जब इस्राएलका मानिसहरू मरुभूमिमा थिए, तिनीहरूले विश्रामको दिनमा एकजना मानिसले दाउरा बटुल्दै गरेको देखे।

33 ती मानिसहरू ज-जसले उसलाई दाउरा बटुल्दै गरेको भेटाएका थिए तिनीहरूले उसलाई मोशा, हासन र अरू सबै मानिसहरू भएको ठाँउमा ल्याए।

34 तिनीहरूले त्यस व्यक्तिलाई त्यहाँ राखे कारण उसलाई के दण्ड दिनु पर्ने जानेका थिएनन।

35 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “त्यो मानिस मर्नु पर्छ। सबै मानिसहरूले उसलाई छाउनी बाहिर ढुङ्गाले हिराँउनु पर्छ।”

36 यसकारण ती मानिसहरूले उसलाई छाउनी बाहिर ल्याए अनि ढुङ्गाले हिराँए मारे। परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा दिनुभए अनुसार तिनीहरूले गरे।

परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई नियम याद गर्न सहयोग गर्नुहुन्छ

37 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

38 “इस्राएलका मानिसहरूसित कुरा गर। तिनीहरूलाई यी कुराहरू भन् आउने पुस्ताहरू भएर तिमीहरूले फुर्काहरू बनाउनु पर्छ अनि तिनीहरूलाई तिमीहरूको लुगाको कुनामा टाँसु पर्छ। त्यस पछि तिमीहरूको लुगाको प्रत्येक कुनाको फुर्काहरूमा निलो धागो बाँध।

39 यसकारण जब तिमीहरूले फुर्का देख्छौ, तिमीहरूले परमप्रभुको आज्ञा सम्झने छौ र तिनीहरूलाई पछ्याउनेछौ अनि तिमीहरू भूल बाटोमा जाने छैनौ, तिमीहरूको आँखा अनि हृदयको लालस पछ्यायो, जसले तिनीहरूलाई अविश्वासी बनाउँछ।

40 तब तिमीहरू परमेश्वरको विशेष ब्यक्तिहरू हुनेछौ कारण तिमीहरूलाई आज्ञाहरू पालन गर्न याद आइरहन्छ।

41 म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हूँ। म नै एक हूँ जसले तिमीहरूलाई मिश्र देशबाट बाहिर निकालेर ल्याँए। तिमीहरूको परमेश्वर हुनुलाई मैले यसो गरेँ। म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हूँ।”

16

केही नेताहरू मोशा विरोधी भए

1 थिसहारको छोरो, कहातको नाति अनि लेवीको पनाति कोरह अनि स्बेन कुलका एलीआबका छोराहरू दातान र अबीराम अनि पेलेतका छोरा ओन अट्टेरी भए।

2 इस्राएलका 250 मानिसहरू साथमा लिएर मोशाको विरोधमा गए। ती 250 मानिसहरू नाम चलेका तथा नेताहरू थिए।

3 तिनीहरू मोशा र हासनको विरोध गर्न जम्मा भए अनि तिनीहरूलाई भने, “तपाईंहरू हाम्रो अगुवाहरू भएको अब हामीलाई पूरा भयो! सम्पूर्ण समुदाय यवित्त छन् अनि परमप्रभु हाम्रो माझमा हुनुहुन्छ। तपाईंहरू किन आफैलाई परमप्रभुका अरू मानिसहरू भन्दा उच्चको सम्झनु हुन्छ?”

4 जब मोशाले तिनीहरूको कुरा सुने तिनी घोप्टो परेर भूईंमा निहरीए।

5 त्यसपछि मोशाले कोरह र उनका मानिसहरूलाई भने, “भोली बिहान, परमप्रभुले जनाउनु हुनेछ कसलाई हाम्रो अगुवा दै चुन्नु भएको छ, को पवित्र छ कसलाई उहाँकहाँ नजिक ल्याउनु भएको छ। उहाँ आफैले चुन्नु भएका एकजनालाई उहाँले उहाँको नजिक ल्याउनु हुनेछ।

- 6 यसो गर, तिमी कोरह र तिप्रो मानिसहरूले धूपौराहरू लेऊ।
- 7 त्यसमा आगो हालेर भोलि परमप्रभुको अगाडि, धूप हाल। जो कसलाई परमप्रभुले चुन्नुहुन्छ त्यो व्यक्ति पवित्र हो। हामीहरू तिमीहरू लेवीका छोराहरूबाट पूरा भईसकेका छौं।”
- 8 मोशाले पनि कोरहलाई भने, “ए लेवीहरू मेरो कुरा सुन।
- 9 इस्राएलका परमेश्वरले तिमीहरूलाई चुन्नु भएको छ र यसमा तिमीहरू खुशी हुनुपर्छ कि तिमीहरू विशेष मानिसहरू भएकाछौं। इस्राएलका अन्य मानिसहरू भन्दा तिमीहरू बेग्लै हो। इस्राएलका मानिसहरूलाई आराधनामा सहायता पुर्याउन परमप्रभुले तिमीहरूलाई उहाँको नजीक बनाई पवित्र पालको विशेष काम गराउन राख्नु भएको छ। के यो धेरै होइन?
- 10 परमप्रभुले तिमी लेवीहरू, पूजाहारीहरूलाई सहायता पुर्याउनको निम्ति उहाँको नजीक ल्याउनु भएकोछ। तर अहिले तिमीहरू पूजाहारीहरू हुने कोशिश गरिरहेका छौं।
- 11 तिमीहरूका अनुयायीहरू र तिमीहरू एक साथ मिलेर परमप्रभु विरुद्ध गयौं। के हास्नले केही भूल गरेका छन्? होइन यसर्थ किन तिमीहरू हास्नको बारेमा नालिश गरिरहेका छौं?”
- 12 त्यसपछि मोशाले एलीआबका छोराहरू दातान र अबीरामलाई बोलाउन पठाए। तर ती दुईजना मानिसहरूले भने, “हामी आउने छैनौं।
- 13 हामीहरूलाई दूध र मह बगिरहेको देशबाट तिमीले बाहिर लिएर आयौ। तिमीले हामीलाई मार्नको निम्ति मरुभूमिमा ल्यायौ अनि हामीलाई देखाउन चाहान्छौ कि हामी माथि तिप्रो अधिकार छ।
- 14 हामीले तिमीलाई किन पख्याउनु? तिमीले हामीलाई मह र दूध बगिरहेको भूमिमा लगौनौ साथै परमेश्वरले प्रतिज्ञा गरेको भूमिमा पनि पुराएनौ। तिमीले हामीलाई दाखको खेत पनि दिएनौ। के यी मानिसहरूलाई तिमी धोका दिन्छौ? होइन! हामी आँउदैौ।”
- 15 यसर्थ मोशा सधैं क्रोधित भए। उनले परमप्रभुलाई भने, “मैले यिनीहरूलाई केही क्षति पुर्याएको छैन। मैले यिनीहरूबाट एउटा गधा पनि लिएको छैन। परमप्रभु! हजुरले यिनीहरूबाट कुनै बलि गृहण गर्नु होस्।”
- 16 त्यसपछि मोशाले कोरहलाई भन्यो, “भोली तिमी र तिप्रो सबै अनुगामीहरू र हास्न परमप्रभुको अघि खडा हुनुपर्छ।
- 17 प्रत्येकले आफ्नो-आफ्नो धूपौरा लिएर त्यसमा धूप हाल्नु पर्छ। अनि तिमीहरू प्रत्येकले आफ्नो धूपौरा परमप्रभु अघि ल्याउनु पर्छ। त्यहाँ दुई सय पचासवटा धूपौरा हुनुपर्छ। तिमी कोरह र हास्नले पनि धूपौरा लिनुपर्छ।”
- 18 यसर्थ तिनीहरू प्रत्येकले धूपौरा लिएर त्यसमा बलेको कोइला हालेर धूप हाले अनि भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा मोशा र हास्न सँगै उभिए।
- 19 कोरहले सबै आफ्ना मानिसलाई भेला गरेर भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा उभिए। तब परमप्रभुको महिमा सबै मानिसहरू कहाँ प्रगट भयो।
- 20 तब परमप्रभुले मोशा र हास्नलाई भननुभयो,
- 21 “यी सबै मानिसहरूबाट तिमीहरू अलग होऊ र यिनीहरूलाई म त्यति खेरै ध्वंस पार्नेछु।”
- 22 मोशा र हास्नले शिर निहुर्याए भने, “हे परमेश्वर, तपाईं सबै मानिसको आत्माको परमेश्वर हुनुहुन्छ। जब एक जना मानिसहरूले पाप गर्छ, के तपाईं सम्पूर्ण समुदायसित रिसाउनु हुन्छ?”
- 23 तब परमप्रभुले मोशालाई भननुभयो,
- 24 “कोरह, दातान र अबीरामको पालहरूबाट सम्पूर्ण समुदायलाई पर हट्नु भन।”
- 25 मोशा उठेर दातान र अबीराम भएकहाँ गए। इस्राएलका सबै बढा-प्रधानहरूले तिनलाई पख्याए।
- 26 मोशाले सबै मानिसहरूलाई चेतावनी दिँदै भने, “यी दुष मानिसहरूको पालबाट तिमीहरू निस्केर जाऊ। तिनीहरूको कुनै पनि चीज स्पर्श नगर। यदि तिमीहरूले केही भने तिनीहरूले गरेको पापले तिमीहरू ध्वंस पारिनेछौ।”
- 27 यसकारण मानिसहरू कोरह, दातान र अबीरामको पाल छोडेर गए। तब दातान र अबीराम तिनीहरूको पालमा गए। तिनीहरू तिनीहरूको पत्नीहरू र नानीहरू संग छाउनी बाहिर गए।
- 28 मोशाले भने, “यी मैले भनेका कुराहरू मेरो आफ्नो मनको विचार होइन, म प्रमाण दिन सक्छु कि परमप्रभुले मलाई यसो भन्नु भनी अह्वाउनु भएको हो।
- 29 यी यहाँका मानिसहरू मर्नेछन्। तर यदि तिनीहरू साधारण तरिकाले मर्छन्। मानिसहरू सधैं मर्ने तरिकाले मर्छ। तब त्यसले देखाउँछ कि परमप्रभुले सँचै नै मलाई पठाउनु भएको होइन।
- 30 तर यदि परमप्रभुले केही नयाँ कुरो गर्नुहुन्छ, अनि भईले मुख बाएर तिनीहरू र तिनीहरूकहाँ भएको सबै चीजहरू सहित तिनीहरू जीवित पुरिन्छन् भने तिमीहरूले जान्नेछौ कि यी मानिसहरूले परमप्रभुको अपमान गरे र उहाँलाई अति क्रोधित बनाए।”
- 31 जब मोशाले यी कुराहरू भनी सके, ती मानिसहरू उभिएको धर्ती फाट्यो।

32 धर्तीले मुख बाए जस्तै भएर तिनीहरू सबैलाई निल्यो। कोरहको सबै मानिसहरू, तिनीहरूको परिवारहरू अनि तिनीहरूकोमा भएको प्रत्येक चीज धर्तीभित्र भासियो।

33 सबै ती मानिसहरू जिउँदै खाल्डा भित्र पुरिए। यी सबै तिनीहरूले आफ्नो बनाएका चीजहरू तिनीहरूसँगै पुरिए अनि धर्ती बन्द भयो। अनि तिनीहरू सम्पूर्ण रूपले अल्पिए।

34 अरु सबै इस्राएलका मानिसहरूले ती मानिसहरू पुरिँदै गर्दाको आर्तनाद सुनेर चारैतिर तितर बितर हुँदै भने, “धर्तीले हामीलाई पनि निल्लछ।”

35 त्यसपछि परमप्रभुकहाँबाट आगो निस्केर गई धूप चढाउँदै गरेका 250 मानिसहरूलाई पनि ध्वंस पार्यो।

36 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

37 “पूजाहारी हास्रनको छोरो एलाजारलाई भन कि उसले आगोमा रहेको धूपौराहरू हटाओस् र ती पवित्र भईसकेको धूपौराहरूबाट आगो वरिपरि छरी दिओस्।

38 ती मानिसहरूले मेरो विरोधमा पाप गरेकाले त्यही पापले आफ्नो जीवन गुमाए। तर धूपौराहरू पवित्र छन् कारण तिनीहरू परमप्रभुलाई समर्पण गरिएका हुन्। ती धूपौराहरू पिटेर पाता बनाऊ र वेदी छोप्ने काममा प्रयोग गर। यो इस्राएलका सबै मानिसहरूको निम्ति चेतावनी हुनेछ।”

39 यसकारण पूजाहारी एलाजारले ती मानिसहरूले ल्याएका काँसाको धूपौराहरू भेला गर्‍यो। मानिसहरू सबै जलेर खरानी भए तर धूपौराहरू त्यही थिए। तिनले केही मानिसहरूलाई ती काँसको धूपौराहरू पिटेर पाता बनाउन लगाई वेदी ढाक्ने काममा प्रयोग गरे।

40 तिनले यो काम मोशा मार्फत पाएको आज्ञा अनुसार गरे। त्यो वेदी ढाक्ने पाता चाँहि इस्राएलको मानिसहरूका निम्ति याद दिलाउने एक चिन्ह हुनेछ कि हास्रनको सन्तान बाहेका अन्य कुनै अनाधिकृत मानिसले परमप्रभु अघि धूप जलाउने छैन नत्र कोरह र उसको अनुयायीहरू झैं ऊ मर्ने छ।

हास्रनले मानिसहरूलाई बचायो

41 अर्को दिन इस्राएलका मानिसहरूको सम्पूर्ण समुदाय मोशा र हास्रनको विरोधमा गुनासो गरे र भने, “तिमीहरूले परमप्रभुका मानिसहरूलाई मार्यो।”

42 सम्पूर्ण समुदाय मोशा र हास्रनको विरोध गर्न भेला हुँदै गर्दा तिनीहरूले भेट हुने पाल तर्फ हेरे अनि देखे कि पाललाई बादलले ढाक्यो र त्यहाँ परमप्रभुको महिमा देखा पर्यो।

43 तब मोशा र हास्रन भेट हुने पालको सामुन्ने आए।

44 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

45 “यो समुदायबाट तिमीहरू अलग हौ ताकि यिनीहरूलाई म अति शीघ्र ध्वंस पार्न सँक्छु।” यसर्थ मोशा र हास्रनले शिर निहराए।

46 त्यसपछि मोशाले हास्रनलाई भने, “धूपौरो ल्याऊ र त्यसकहाँ वेदीबाट आगो हालेर धूप हाल। अनि त्यो समुदाय भएकोमा झट्टै गएर तिनीहरूलाई प्रायश्चित गर्नुहोस्। किनभने परमप्रभु क्रोधित हुनु भएको छ र महामारी शुरू भएको छ।”

47 यसर्थ मोशाले भने जस्तै हास्रनले धूपौरो लिएर मानिसहरूको बीचमा पसे र चाल पाए कि महामारी शुरू भई सकेको थियो अनि धूपौरोमा धूप हाली मानिसहरूको निम्ति प्राश्चित गरे।

48 तिनी जिउँदो र मरेको मानिसहरू बीचमा उभिए अनि महामारी रोकियो।

49 कोरहको कारणले मर्नेहरूको संख्याको अतिरिक्त त्यहाँ महामारीले मरेकाहरूको संख्या 14,700 पुग्यो।

50 त्यसपछि हास्रन भेट हुने पालमा मोशालाई भेट्न गए। महामारी थामियो।

17

परमेश्वरले हास्रनलाई प्रधान पूजाहारी निश्चित गर्नुभयो

1 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

2 “इस्राएलका मानिसहरूलाई भन, तिनीहरूले बाह्र पुर्खाका कुल-कुलबाट बाह्रवटा लौरोहरू ल्याऊन्। प्रत्येक लौरामा आफ्नो नाम लेख।

3 लेवी कुलबाट ल्याएको लौरामा हास्रनको नाम लेख। बाह्र कुल समूहको प्रत्येक कुल प्रमुख मानिसको निम्ति एउटा लौरो हुनुपर्छ। यी लौरोहरू भेट हुने पालमा करारको सन्दर्क अघि राख। त्यो त्यही ठाँउ हो जहाँ म तिमीलाई भेट्छु।

4 इमान्दार पूजाहारीको निम्ति म एकजना व्यक्तिलाई चुन्छु। म जसलाई चुन्छु त्यस व्यक्तिलाई तिमीले चिन्न सक्छौ कारण

5 उसको लौरामा नयाँ पालुवाहरू पलाउनेछन्। यस प्रकारले तिमी र मेरो विरोध गर्ने मानिसहरूलाई म रोक्छु।”

- 6 त्यसपछि मोशाले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भने अनि तिनीहरूका बाह्र कुल नायकहरू प्रत्येकलाई एउटा-एउटा गरी बाह्रवाटा लौरोहरू दिए। हास्नको लौरो पनि अरू लौरोहरूसितै थियो।
- 7 मोशाले लौरोहरू करारको सन्दूक राखिएको पालमा परमप्रभुको अगाडी राखे।
- 8 करारको सन्दूक भएको पाल भित्र मोशा अर्को दिन पसे। अनि लेवी कुल समूहका नायक हास्नको लौरोमा पालुवा पलाएको देखे। त्यति मात्र नभई त्यस पालुवाले कोपिला हालेर फूली बदाम पनि फलेको थियो।
- 9 मोशाले ती सबै लौरोहरू परमप्रभुको अधिबाट सबै मानिसहरूको सामुन्ने ल्याए। प्रत्येक कुल प्रमुखले आफ्नो आफ्नो लौरो चिने।
- 10 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “हास्नको लौरो करारको सन्दूक अधि लगेर राख। यो सधैं मेरो विरोधमा नालिश गरी रहनेहरूको निम्ति चेतावनी हुनेछ र मेरो विरोधमा नालिश गर्न बन्द हुनेछ र मैले तिनीहरूलाई ध्वंस पार्नु पर्दैन।”
- 11 यसर्थ मोशाले परमप्रभुको आज्ञा अनुसार काम गरे।
- 12 तर इस्त्राएली मानिसहरूले मोशालाई भने, “हामी जान्दछौं कि हामी मर्नेछौं। हामी नष्ट भइसकेका छौं। हामी ध्वंस भयौं।
- 13 प्रत्येक मानिस जो परमप्रभुको पवित्र पाल नजिक जान्छ त्यो मर्छ। के हामी पनि मर्छौं?”

18

पूजाहारीहरू र लेवीहरूको काम

- 1 परमप्रभुले हास्नलाई भन्नुभयो, “अब उसो तिमी, तिम्रा छोराहरू अनि तिम्रा परिवारिक समूहका मानिसहरू पवित्र स्थानमा केही खराबी गरिए जिम्वामारी हुनेछौं। तिमी र तिम्रा छोराहरू पूजाहारीहरू विरुद्ध गरिएको खराबीको निम्ति जिम्मावारी हुनेछौं।
- 2 तिम्रो परिवार समूहका अन्य लेवी मानिसहरूलाई तिमीसित काम गराउन ल्याऊ। करारको पालमा काम गर्दा तिम्रा छोराहरूलाई तिनीहरूले सहयोग पुर्याउने छन्।
- 3 लेवी कुलमा भएका ती मानिसहरू तिम्रो नियन्त्रणमा रहनेछन्। पालभित्र गरिनु पर्ने भैपरी आँउने कामहरू तिनीहरूले गर्नेछन्। तर पवित्र स्थान अथवा वेदीका राखिएको कुनै पनि चीजको नजिक तिनीहरू जानु हुँदैन। यदि तिनीहरू गए भने तिनीहरू मर्नेछन् अनि तिमी पनि मर्ने छौं।
- 4 तिनीहरूले तिमीसित भेट गर्नेछन् र तिमीसितै काम गर्ने छन्। भेट हुने पालको रेख देख गर्ने तिनीहरूको काम हुनेछ पाल भित्र गरिने सबै काम तिनीहरूले गर्ने छन्। कोही पनि तिमी जहाँ छौं त्यहाँ आउनु साहस गर्नेछैन।
- 5 “तिमीले पवित्र स्थान र वेदीको रक्षकको काम गर्नेछौं ताकि मैले इस्त्राएलका मानिसहरूसित रिसाउन नपरोस्।
- 6 हेर! म आफैले ती तिम्रा दाज्यू-भाइ लेवीहरू इस्त्राएलका मानिसहरूको बीचबाट लिएकोछु। भेट हुने पालमा काम गर्नको निम्ति ती तिम्रो निम्ति बलि हुन।
- 7 तर तिमी र तिम्रो छोराहरू मात्र पूजाहारीको रूपमा सेवा गर्नलाई अनि वेदीको छेउ र पर्दाभित्र जान अनि म तिमीलाई एउटा उपहार दिँदछु, त्यो तिम्रो पूजाहारीत्व। तर यदि कुनै व्यक्ति पवित्र स्थानको नजिकमा आयो भने त्यो मारिओस्।”
- 8 तब परमप्रभुले हास्नलाई भन्नुभयो, “इस्त्राएलका मानिसहरूले मलाई चढाएको सबै पवित्र उपहारहरूको रक्षा गर्नका निम्ति मैले तिमीलाई नियुक्त गरे। मैले तिमी र तिम्रा छोराहरूलाई इस्त्राएलका मानिसहरूले चढाएका पवित्र बलिहरू निरन्तर अंशको रूपमा दिएको छु।
- 9 वेदीहरूबाट पाइने वस्तुहरूमा यो सब भन्दा पवित्र वस्तु हो। मानिसहरूले अन्नबलि, पापबलि, दोषबलिहरू ल्याउँछन्। यी बलिहरू महा पवित्र बलिहरूको र नपाकिएको भागबाट तिमीले आफ्नो अंश पाउनेछौं। ती सब तिमी र तिम्रा छोराहरूको हुनेछन्।
- 10 तिमीहरूले ती चीजहरू महा पवित्र स्थानमा मात्र खानु पर्छ। तिम्रो परिवारको प्रत्येक पुरुषले खान सक्छन् तर तिमीले याद राख्नु पर्छ कि ती चीजहरू अत्यन्तै पवित्र हुन्।
- 11 “यो पनि तिम्रै हुनेछ कुनै पनि विशेष उपहार इस्त्राएलका मानिसहरूले मलाई चढाउँछन्, तिमीसित भएका तिम्रा छोरा-छोरीहरू र तिम्रो निम्ति स्थायी अंशको रूपमा दिन्छु। तिम्रो परिवारका प्रत्येक शूद्र व्याक्तिले त्यो खान सक्छन्।
- 12 “इस्त्राएलका मानिसहरूको कुनै पनि पहिलो बाली अथवा उब्जनी जस्तै अन्न, भद्राक्षको तेल र दाखरस, जो तिनीहरूले परमप्रभुमा समर्पण गर्छन्, म ती सब तिमीलाई दिन्छु।
- 13 तिनीहरूको खेतमा पाकेको कुनै पनि अन्न जो तिनीहरूले परमप्रभुलाई चढाउन ल्याउँछन् त्यो तिम्रो हो र तिम्रो परिवारको कुनै पनि शूद्र व्याक्तिले त्यो खान सक्छ।
- 14 “इस्त्राएलमा प्रत्येक चीज जो परमेश्वरलाई पूर्णरूपले समर्पण गरिन्छ त्यो तिम्रो हो।

15 “प्रत्येक जेठो चाहे व्यक्ति होस अथवा पशु जो आफ्नो आमाको प्रथम गर्भमा आँउछ र परमेश्वरलाई समर्पण गरिन्छ भने त्यो तिम्पो हुनेछ। तर जेठो जन्मेको पशु होस अथवा मानिस त्यसको तिमीले मोल तिर्नु पर्छ।

16 जब नानी एक महीनाको हुँदा तिमीहरूले यसको मोल तिर्नु पर्छ। एक महिनाको नानीहरूको मोल पवित्रस्थानको शेकेल परिमाण अनुसार पाँच सेकेल हुन्छ। एक शेकेल बीस गेराको हुन्छ!

17 “तर पहिले जन्मेको गाई, भेडा अथवा बाख्राको मोल तिर्नु पर्दैन। यी पशुहरू पवित्र हुन र यिनीहरूको रगत वेदीमा छर्किईन्छ अथवा बोसो पोलिन्छ। यो उपहार आगोमा पोलेर दिइन्छ र यसको सुगन्धले परमप्रभुलाई सन्तुष्ट पार्छ।

18 तर यी पशुहरूको मासु भने तिम्पो हुनेछ अनि डोलाइने बलिको ह्याकुलो तिम्पो हुनेछ र अरू बलिको दाहिने साँप्रा पनि तिम्पो हुनेछ।

19 मानिसहरूले चढाएको कुनै पनि पवित्र उपहारहरू म, परमप्रभुले तिमीलाई दिनेछु। म तिम्पो छोरा-छोरीहरू र तिमीलाई दिनेछु र यो नियम सदासर्वदाको निम्ति लागू हुनेछ। यो परमप्रभुसित गरिएको करार हो र भङ्ग गर्न सकिँदैन। म यो प्रतिज्ञा तिमी र तिम्पो सन्तानहरूसित गर्छु।”

20 परमप्रभुले हास्नलाई पनि भन्नुभयो, “तिमीले भूमि पाउनेछैनौं। अनि अरू मानिसहरूले झैं तिमीले त्यहाँ केही आफ्नो बनाउनु पाउने छैनौं। म परमप्रभु नै तिम्पो हुनेछु। प्रतिज्ञा गरिएको अनुसार इस्राएली मानिसहरूले जग्गाजमीनहरू पाउनेछन् तर तिम्पो निम्ति म नै उपहार हूँ।

21 “इस्राएलका मानिसहरूले तिमीहरूसित भएको प्रत्येक चीजको दशांश मलाई दिन्छन्। यसकारण त्यो एक दशांश भाग म लेवीका सन्तानहरूलाई दिन्छु। यो तिमीहरूले भेट हुने पालमा छँदा त्यहाँ काम गरे बापत पारिश्रमिक हो।

22 तर अन्य मानिसहरू भेट हुने पालको नजीक जानु हुँदैन। यदि गए तिमीहरू मारिनु पर्छ।

23 लेवी मानिसहरू काम गरिरहेको समयमा भेट हुने पालको विरोधमा कुनै पाप कार्य हुन गए त्यस पापको उत्तरदायी तिमीहरू हुनेछन्। यही नियम सदासर्वदाको निम्ति लागू रहनेछ। मैले अरू मानिसहरूलाई दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गरेको भूमि लेवी मानिसहरूले पाउने छैनन्।

24 तर तिमीहरू संग भएको प्रत्येक चीजको दशांश इस्राएली मानिसहरूले मलाई चढाउनेछन् र त्यो दशांश म लेवी मानिसहरूलाई दिनेछु। त्यही कारणले लेवी मानिसहरूको विषयमा मैले यस्तो भने: मैले इस्राएलका मानिसहरूलाई दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गरेको भूमि तिमीहरूले पाउने छैनन्।”

25 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

26 “लेवी मानिसहरूसित कुरा गर अनि भन, इस्राएलका मानिसहरूले तिमीहरूसित भएको प्रत्येक चीजको दशांश मलाई दिनेछन् तर त्यसबाट दशांश उपहार स्वरूप परमप्रभुलाई चढाउनु पर्छ।

27 अनि यो दशांश परमप्रभुको उपहार हो, यो तिमीहरूले कोल अथवा खलाबाट चढाएका बलि झैं हुन्।

28 यस्तै प्रकारले इस्राएली मानिसहरूले तिमीहरूलाई दशांश दिए जस्तै तिमीहरूले पनि परमप्रभुलाई उपहार चढाउनु पर्छ अनि त्यसबाट तिमीहरूले पनि परमप्रभुलाई उपहार दिनु पर्छ अनि यो हास्नलाई दिनु पर्छ।

29 जब इस्राएलका मानिसहरूले तिमीहरूको उपहारहरू परमप्रभुलाई दिन्छन्, तिमीहरूले तिमीहरूमा सबै भन्दा असल अनि महापवित्र परमप्रभुलाई चढाउनु पर्छ कारण त्यो सबै उहाँको हुनेछ।

30 “मोशा, लेवी मानिसहरूलाई भन जब तिमीहरूले प्रत्येक असल चीज परमप्रभुलाई चढाउँछौं जे इस्राएली मानिसहरूले दिएका थिए, तब यो सम्झिन्छ कि लेवीहरूको आफ्नै अन्न र अर्धबलि हो।

31 त्यसबाट रहेको अंश तिमीहरू र तिमीहरूका परिवारले खानेछन्। यो तिमीहरूले भेट हुने पालमा काम गरे बापत मूल्य हो।

32 अनि यदि तिमीहरूले यसको असल सँधै परमप्रभुलाई चढायौ भने तिमीहरू कदापि दोषी हुने छैनौ। तिम्पो आफ्नै निम्ति इस्राएलका मानिसहरू द्वारा चढाएका ती पवित्र उपहारहरूको भाग नलैजाऊ नत्र भने तिमीहरू मर्ने छौ।”

19

रातो गाईको खरानी

1 परमप्रभुले मोशा र हास्नलाई भन्नुभयो,

2 “परमप्रभुले दिनु भएको आज्ञाहरूबाट बनिएको नियम यही हो। इस्राएलका मानिसहरूलाई भन कि तिमीहरूले एउटा एकदमै निष्प्रेत र कहीँ दाग नभएको कहिले पनि नजोतिएको रातो गाई ल्याऊन। अनि त्यो गाईले कहिल्यै हलो नजोतेको हुनुपर्छ।

3 तिमीहरूले त्यो गाई एलाजारलाई दिनुपर्छ र उसले त्यस गाईलाई छाउनी बाहिर ल्याउँछ। यो उसको अघि मारिनु पर्छ।

4 त्यसपछि एलाजारले उसको औलाले केही रगत भेट हुने पालको अधिल्लिर सात पल्ट छर्कनु पर्छ।

- 5 तब उसको सामुन्ने त्यो गाई जलाउनु पर्छ। यसको छाला, मासु, रगत आन्द्रा-भुँई सबै जलाउनु पर्छ।
- 6 पूजाहारीले देवदारु काठ, हिसप र केही रातो धागो ल्याएर गाई जल्दै गरेको आगोमा पर्वोक्नु पर्छ।
- 7 त्यसपछि पूजाहारीले आफ्नो लाउने लगा धोएर नुहाई धुवाई गरी छाउनीमा जानुपर्छ। तर त्यो पूजाहारी सौँझसम्म अशुद्ध रहन्छ।
- 8 त्यो गाई पोल्नेले पनि आफ्नो लगाहरू धोएर नुहाउनु पर्छ, अनि त्यो पनि सौँझसम्म अशुद्ध भइरहन्छ।
- 9 “केही शुद्ध मानिसले जलाएको कोरेलीको खरानी बटुलेर छाउनी देखि बाहिर विधिपूर्वक शुद्ध पारिएको ठाँउमा राख्नु पर्छ। खरानी झ्याएलका मानिसहरूलाई सफा गर्नका निम्ति पानीसित राखेका थियो। यो पापबलि हो।
- 10 “त्यो खरानी बटुल्ने व्यक्तिले पनि आफ्नो लगा-फाटा धोएर सौँझ सम्म अशुद्ध रहोस्।
- “झ्याएलका मानिसहरू तथा तिनीहरूको माझमा बसे कुनै पनि विदेशीको निम्ति यो अन्तको नियम हो।
- 11 एकजना व्यक्ति जसले मुर्दा छुन्छ त्यो सात दिन सम्म अशुद्ध रहन्छ।
- 12 तेस्रो दिनमा त्यो व्यक्तिले आफैलाई त्यही पानीले शुद्ध पार्ने छ र सातौँ दिनमा उ शुद्ध हुनेछ। तर यदि व्यक्तिले तिनीहरू आफै तेस्रो दिनमा शुद्ध भएन भने, तब सातौँ दिनमा पनि शुद्ध हुनेछैन।
- 13 यदि कुनै व्यक्तिले मुर्दा छुन्छ र आफैलाई फेरि शुद्ध पार्दैन, त्यसले परमप्रभुको पवित्र पाललाई अशुद्ध पार्छ। यसकारण व्यक्ति झ्याएलबाट काटिदिनेछ। जस्तो पवित्र पानी तिनीहरू माथि छर्केको थिएन यसकारण उसको शरीर अशुद्ध रहन्छ।
- 14 “यदि कुनै मानिस पाल भित्र मरे भने त्यसको नियम यो हो प्रत्येक जो पाल भित्र बसे प्रवेश गर्ने र त्यहाँ प्रत्येक नै अशुद्ध हुनेछ र तिनीहरू सात दिन सम्म अशुद्ध रहन्छन्।
- 15 अनि ढकनी बिनाको प्रत्येक भाँडा अथवा बयम अशुद्ध हुन्छ।
- 16 यदि कसैले खुल्ला मैदानमाथि लडीरहेको मृत शरीरलाई छुन्छ वा लडोईमा मारिएको कुनै मुर्दा छुन्छ वा मनुष्यको हड्डी चिहानलाई छुन्छ भने, उनी सात दिनसम्म अशुद्ध रहनेछ।
- 17 “त्यो अशुद्ध मानिसको निम्ति जलाइएको गाईको खरानी एउटा भाँडामा हाल र त्यसमा बग्दै गरेको पानी यसमा हाल्नु पर्छ।
- 18 कुनै शुद्ध मानिसले त्यस पानीमा हिसप चोपेर भाँडाहरू र मानिसहरू माथि छर्किनु पर्छ। अनि कसैले हड्डी अथवा चिहान अथवा एउटा मृत शरीर अथवा एउटा युद्धमा मरेको शरीरलाई छोएर अशुद्ध बनाउँछ। भने, त्यो पानी ऊ माथि छर्कनु पर्छ।
- 19 “त्यस शुद्ध मानिसले अशुद्ध भएको मानिसमाथि तेस्रो र सातौँ दिन छर्किनु पर्छ। यस प्रकार उसले अशुद्ध मानिसहरूलाई सातौँ दिनमा शुद्ध बनाउँछ। त्यो अशुद्ध मानिसले लगा धोओस अनि पानीमा नुहाओस् र सौँझ सम्म अशुद्ध रहन्छ।
- 20 “यदि एक जना मानिस जो अशुद्ध भएकहाँ अनि ऊ आफै शुद्ध हुँदैन भने त्यस व्यक्तिलाई आफ्नो समुदायबाट बहिष्कार गरियोस् किनभने त्यसले परमप्रभुको पवित्र स्थान अशुद्ध पार्यो। शुद्धीकरणको पानी ऊ माथि छर्किएन यसकारण त्यो व्यक्ति अशुद्ध रह्यो।
- 21 तिनीहरूको निम्ति यो नियम अनन्त रूपले लागू भइरहन्छ। जो व्यक्तिले शुद्धीकरणको पानी छर्किन्छ उसले आफ्नो लगा-फाटा धुनु पर्छ अनि जुन व्यक्तिले शुद्धीकरणको पानी छुन्छ त्यो व्यक्ति सौँझ सम्म अशुद्ध भइरहन्छ।
- 22 प्रत्येक कुरा त्यो व्यक्तिले छोएर अशुद्ध रहन्छ अनि कुनै व्यक्ति जसले त्यसलाई छुन्छ त्यो सौँझ सम्म अशुद्ध रहन्छ।”

20

मरियम को मृत्यु

1 पहिलो महीनामा झ्याएलका मानिसहरू जीन मरुभूमिमा आइपुगे। मानिसहरू कादेशमा बसे अनि त्यही मरियम मरिन् र त्यही ठाउँमा गाडे।

मोशाले एउटा गल्लि गर्छन्

- 2 त्यस ठाँउमा समुदायको निम्ति पानी थिएन यसकारण मानिसहरू मोशा र हास्नलाई आरोप लगाउन भेला भए।
- 3 मानिसहरूले मोशासित झगडा गरेर भने, “जब परमप्रभुको अगाडी हाम्रा दाज्य-भाईहरू मरे, त्यही समय हामी पनि मर्नु पर्छ्यो।
- 4 तिमीहरूले किन परमप्रभुको मानिसहरूलाई यस मरुभूमिमा ल्यायो? के हामी र हाम्रो पशुहरूलाई मार्न चहान्छौ?
- 5 अनि किन यस्तो खराब ठाँउमा ल्याउन हामीलाई मिश्र देशदेखि अगुवाई गर्यो? यस ठाँउमा अन्न हुँदैन, नेभारा, दाख अनि अनारहरू पनि हुँदैन। अनि यहाँ पिउनको निम्ति पानी पनि छैन।”
- 6 यसर्थ मोशा र हास्न मानिसहरूको समुदायबाट भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा गए। तिनीहरूले तिनीहरूको शिर भुँईमा निहुर्याए अनि परमप्रभुको महिमा तिनीहरू सामुन्ने देखा पर्यो।
- 7 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

8 “तिमी र तिम्ना दाज्यु हास्नले त्यो लौरो लेऊ र मानिसहरूलाई भेला गर अनि तिनीहरूको सामुन्नेको चट्टानसित बोल। तब चट्टानले तिमीहरूलाई पानी दिनेछ। यसरी मानिसहरू र तिनीहरूको पशुहरूको निम्ति तिमीहरूले चट्टानबाट पानी दिन सक्छौ।”

9 यसकारण परमप्रभुले उसलाई आज्ञा दिनु भए बमोजिम मोशाले परमप्रभुको अधिबाट लौरो लिए।

10 त्यसपछि मोशा र हास्नले मानिसहरूलाई चट्टानको सामुन्ने भेला गराए। तब मोशाले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू विद्रोही हो। सुन, के हामीले तिमीहरूको निम्ति यो चट्टानबाट पानी ल्याउनु?”

11 तब मोशाले हात उठाएर त्यस चट्टान माथि दुइ पल्ट आफ्नो लौरोले हिकोए अनि प्रशस्त पानी बाहिर निस्कयो। मानिसहरू र पशुहरूले पानी लिए।

12 त्यसपछि परमप्रभुले मोशा र हास्नलाई भन्नुभयो, “इसाएलका सबै मानिसहरू यहाँ भेला भएका थिए तर तिमीहरूले म प्रति सम्मान देखाएनौ। तिमीहरूले इस्राएलका मानिसहरूलाई त्यो पानी निक्कले शक्तिको श्रोत म हुँ भन्ने देखाएनौ। तिमीहरूले उनीहरूलाई यो देखाएनौ की तिमीहरूले म माथि भरोसा गर्थौ। यसकारण यी समुदायलाई मैले दिन्छु भनेको भूमिमा लैजान अर्गुवाइ गर्न पाउने छैनौ।”*

13 यही ठाँउलाई मरीबाको पानी भनिन्छ जहाँ इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभु अघि विद्रोह गरेका थिए अनि परमप्रभुले यहाँ नै इस्राएली मानिसहरूको बीचमा आफू पवित्र हुँ भन्ने देखाउनु भएको थियो।

एदोमले इस्राएललाई जान नदिएका

14 मोशाले कादेशबाट एदोमको राजाकहाँ यो समाचार पुर्याउन दूतहरू पठाए। तपाईंको भाई इस्राएलले यसो भन्छ,

“हामीमाथि आई परेका आफूहरू तपाईंलाई थाहा छ।

15 धेरै वर्ष अघि हाम्रा पुर्खाहरू मिश्र देश गएका थिए अनि हामी त्यहाँ धेरै समय सम्म बस्यौ। मिश्र देशका मानिसहरू हामी प्रति निष्ठुर थिए।

16 तर हामीले परमप्रभुलाई सहायता माग्यौ। परमप्रभुले हाम्रो बिन्ति सुन्नु भयो र एउटा स्वर्गदूत हामीकहाँ पठाउनु भयो, परमप्रभुले हामीलाई मिश्र देशबाट बाहिर ल्याउनु भएको छ।

“अहिले हामी तपाईंको सिमाना कादेशमा छौं।

17 दया गरी हामीलाई तपाईंको भूमि भएर यात्रा गर्न दिनुहोस्। हामी खेत तथा दाखबारी भएर जानेछौं, त्यस ठाँउको कुवाहरूबाट पानी पिउँने छौं, हामी केवल राजमार्गमा हिड्नेछौं, कतै दायाँ बाया जाने छैनौं। जब सम्म तपाईंको देशमा यात्रा गर्छौं हामी बाटोमा नै रहनेछौं।”

18 तर एदोमका राजाले उत्तर दिए, “हाम्रो देश भएर तिमीहरू यात्रा गर्न पाउँदैनौ। यदि हिड्ने चेष्टा गरे हामी तरबार लिएर तिमीहरूसित लडन आउनेछौं।”

19 इस्राएलीहरूले उत्तर दिए, “हामी खाली मूलबाटै भएर मात्र जानेछौं। अनि यदि हाम्रा पशुहरूले कुनै पानी लिएर त्यसको मोल तिर्नेछौं। हामी खाली तपाईंको देशको बाटोमा हिड्न चाहान्छौं, हाम्रो निम्ति अरु केही चाहिँदैन।”

20 तर फेरि एदोमले उत्तर दिए, “हाम्रो देशमा तिमीहरूलाई आउन दिँदैनौं।”

तब एदोमले शक्तिशाली धेरै सेनाहरू भेला पारेर इस्राएलका मानिसहरूसित युद्ध गर्न निके।

21 एदोमले इस्राएलका मानिसहरूलाई आफ्नो भूमिको बाटोबाट यात्रा गर्न दिएनन् तिनीहरू अर्कै बाटो भएर गए।

हास्नको मृत्यु

22 इस्राएलका सबै मानिसहरूले कादेशबाट होर पर्वत सम्म यात्रा गरे।

23 होर पर्वत एदोमको सिमाना नजिक थियो। परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

24 “अब हास्न उसको पुर्खाहरूसित मिल्नेछ। तिमी र हास्नले मरीबाको पानीमा मैले दिएको आज्ञा पालन नगरेकोले मैले इस्राएलका मानिसहरूलाई दिन्छु भनेको भूमिमा तिमीहरू पस्न पाउने छैनौ।

25 “अब हास्न र तिनका छोरो एलाजारलाई होर पर्वतमा लिएर आऊ।

26 हास्नको लुगा खोलेर उसको छोरो एलाजारलाई लगाई देऊ। हास्न त्यहाँ पर्वतमा मर्छ र आफ्नो पिता-पुर्खाहरूसित मिल्न जान्छ।”

* **20:12:** इस्राएलका ... छैनौ मोशा र हास्नको पाप के थियो त्यो मूल पाठबाट प्रष्ट हुँदैन। केही भविष्यवक्ता भन्छन् कि मोशाले चट्टानलाई आज्ञा दिनु पर्थ्यो, यसलाई हिकोउन हुँदैन थियो। अरुहरू भन्छन् कि मोशाले परमेस्वरमा विश्वास राख्नु भन्दा पूरा रिसाएर हिकोए।

27 मोशाले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरे। मोशा, हास्न र एलाजार होर पर्वतमा गए। सबै इस्राएली मानिसहरूले तिनीहरू गाएको देखे।

28 मोशाले हास्नको खास लुगाहरू फुकाइदिएर एलाजारलाई लगाई दिए। त्यसपछि हास्न त्यही पर्वतमा मरे अनि मोशा र एलाजार पर्वतबाट तल झरे।

29 हास्न मरेको इस्राएलका सबै मानिसहरूले चाल पाए अनि तीस दिनसम्म शोक पालन गरे।

21

कनानीहरूसित युद्ध

1 आरादाका कनानी राजा नेगेवमा बस्थे। उनले इस्राएली मानिसहरू अटारीमको बाटो भएर आउँदैछन् भन्ने चाल पाए। यसर्थ तिनी गएर इस्राएली मानिसहरू माथि आक्रमण गरे। तिनले केही मानिसहरूलाई पक्राऊ गरेर कैद गरे।

2 तब इस्राएलका मानिसहरूले विशेष भाकल गरी परमप्रभुलाई पुकारे: “हे परमप्रभु, दया गरी हामीलाई यी मानिसहरूमाथि विजय गराई दिनुहोस् र हामी तिनीहरूको शहरहरू नष्ट पारी दिनेछौं।”

3 परमप्रभुले इस्राएलीहरूको पुकार मान्नु भयो र कनानीहरूलाई जित्र तिनीहरूलाई सहायता गर्नु भयो। इस्राएलीहरूले तिनीहरू र तिनीहरूका शहर सम्पूर्ण ध्वंश पारे। यसर्थ त्यस ठाँउको नाम होर्मा राखियो।

काँसाको सर्प

4 इस्राएली मानिसहरू होर पर्वत छोडेर लाल समुद्र जाने बाटोमा हिड्न लागे। तिनीहरूले एदोम देश वरिपरि जानलाई त्यो बाटो गए। तर मानिसहरू धैर्यहीन भईसकेका थिए।

5 मानिसहरूले परमेश्वर र मोशाको विरोधमा कुरा गरे। तिनीहरूले भने, “यो मरुभूमिमा मर्नुको निम्ति किन हामीलाई मिश्र देशबाट ल्याइयो? कारण यहाँ न त पानी छ न रोटी। तुच्छ खाना अथवा रोटी खाँदा खाँदा वाक्क भई सक्नयो।”

6 यसर्थ परमप्रभुले मानिसहरूको माझमा विषालु सर्पहरू पठाईदिएभयो र तिनीहरूले धेरै मानिसहरूलाई डसेर मार्यो। यसरी इस्राएलका धेरै मानिसहरू मरे।

7 मानिसहरू आएर मोशासंग भने, “हामी जान्दछौं परमप्रभु र तपाईंको विरोधमा बोलेर हामीले पाप गर्यौं। परमप्रभुसित प्रार्थना गरेर यी सर्पहरू फर्काउन लगाईदिनु होस्।” यसकारण मोशाले मानिसहरूको निम्ति प्रार्थना गरे।

8 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “काँसाको एउटा सर्प बनाऊ र खम्बा माथि राख। सर्पबाट डसिएको कुनै व्यक्तिले त्यो खम्बामाथि राखिएको काँसाको सर्पलाई हेर्छ त्यो मर्ने छैन।”

9 यसकारण मोशाले परमप्रभुको आज्ञा मानी एउटा काँसाको सर्प बनाई खम्बामाथि राखे। त्यसपछि जब कुनै व्यक्तिलाई सर्पले टोके उसले त्यो खम्बा माथि राखिएको काँसाको सर्पलाई हेर्‍यो र त्यो बाँच्छ्यो।

इस्राएलीहरू मोआबमा गए

10 इस्राएली मानिसहरूले त्यो ठाँउ छोडे अनि ओबोतमा छाउनी हाले।

11 त्यसपछि तिनीहरूले ओबोतबाट हिंडी मोआबको पूर्वमा रहेको मरुभूमि ऐ अबारीममा छाउनी हाले।

12 तिनीहरूले त्यो ठाँउ पनि छाडी जेरोद बेसीमा छाउनी हाले।

13 त्यहाँबाट पनि गई अर्नोन नदी पारीको मरुभूमिमा छाउनी हाले। यो नदी एमोरीहरूको सिमानाबाट शुरू हुन्थ्यो। त्यो बेसीमा मोआब र एमोरीहरू बीचको सिमान थियो।

14 यसकारण परमप्रभुको युद्धको पुस्तकमा यी कुरा लेखिएका छन्।

“अनि सूपामा वाहेब अनि अर्नोनको बेसी

15 अनि बेसीहरूको आरको भिरालोहरू वासस्थान पट्टि जो मोआबको सिमानामा अवस्थित छन्।”

16 इस्राएलका मानिसहरू त्यस ठाँउ छाडेर बेओर तिर गए। यस ठाँउमा कृवा थियो र परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “मानिसहरूलाई भेला गरेर ल्याऊ, म तिनीहरूलाई पानी दिनेछु।”

17 तब इस्राएलका मानिसहरूले यो गीत गए।

“हे कृवा, पानीसित बग्छ!

यस विषयमा गीत गाओ!

18 महान व्यक्तिले यो कृवा खने।

महान नायकहरूले यो कृवा खने।

तिनीहरूले आफ्नो भारदारहरूसँग हिड्ने लहुरोहरूले यो कृवा खने।
यो मरुभूमिमा एउटा उपहार रहेको छ।”

यसर्थ मानिसहरूले त्यो कुवाको नाम “मताना” राखे।

19 मानिसहरू मतानाबाट नहलीएल गए। त्यसपछि तिनीहरू नहलीएलबाट बामोत गए।

20 बामोतबाट मानिसहरू फेरि मोआब बेंसी गए। यस ठाँउमा पिसगा पर्वतको टुप्पो मरुभूमि माथि देखिन्छ।

सीहोन अनि ओग

21 इस्राएलले आफ्नो केही मानिसहरू एमोरीहरूका राजा सीहोन कहाँ पठाए। ती मानिसहरूले राजालाई भने,

22 “हामीहरूलाई तपाईंहरूको देश भएर जान दिनुहोस्। हामी तपाईंको दाखबारीहरू तथा खेतमा पसे छैनौं, तपाईंको पोखटीबाट पानी पिउने छैनौं। जब सम्म हामी तपाईंको देशको सिमानामा पुग्दैनौं हामी मूल बाटोमा रहने छौं।”

23 तर सीहोनले इस्राएललाई तिनको राज्यको सिमाना भित्रबाट हिड्नु दिएनन् अनि आफ्ना मानिसहरूलाई भेला पारेर इस्राएललाई मरुभूमिमा आक्रमण गर्न आए। तिनी यससम्म आए अनि इस्राएलीहरूसित लडाईं गरे।

24 तर इस्राएलीहरूले तिनलाई तरवारको टुप्पोले घोचेर मारे अनि तिनको भूमि अर्नोन नदीदेखि यब्बोक नदी सम्म कब्जा गरे। तिनीहरूले अम्मोनीहरूको सिमानासम्म मात्र लिएर रोकिए कारण अम्मोनीहरूले आफ्नो सिमाना बलियो गरी सुरक्षा गरेका थिए।

25 यसकारण इस्राएलले एमोरीहरूको सबै शहरहरू कब्जामा लिएर त्यहीँ बस्न शुरू गरे। तिनीहरूले हेशबोन र त्यसको वरिपरिको साना साना शहरहरू पनि आफ्नो अधीनमा लिए।

26 हेशबोन त्यो शहर हो जहाँ अम्मोरीहरूका राजा सीहोन बस्थे। सीहोनले मोओबका राजासित युद्ध गरी तिनको भूमि अर्नोन नदीसम्म कब्जामा लिएका थिए।

27 यसैकारण गाइनेहरूले यो गीत गाँउछन्।

“तिमीहरू हेशबोन शहरमा आऊ, यो पुर्नस्थापित होस्।

सीहोन शहर फेरि बनियोस्।

28 किनभने हेशबोन शहरबाट आगो शुरू भयो

र एउटा ज्वाला सीहोन शहरबाट शुरू भयो।

यसले अर र मोआबलाई ध्वंश पार्यो।

यसले अर्नोन माथिका उच्च पर्वतहरू जलायो।

29 ए मोआब! तँलाई धिक्कार छ।

ए कमोशका प्रजाहरू हो तिमीहरू नष्ट भयो।

यसले आफ्नो छोराहरूलाई भगौटे बनाए,

छोरीहरूलाई कैद गराए र एमोरीहरूका राजा सीहोनलाई दिएको छ।

30 तर हामीले ती एमोरीहरूलाई जितेका छौं।

हेशबोन देखि दीबोनसम्मै, ध्वंश भयो, र हामीले मेदेबाको नजीक नोपा सम्म, तिनीहरूको शहरहरू नष्ट पारेका छौं।”

31 यसकारण इस्राएलीहरूले एमोरीहरूको भूमि दखल गरे।

32 मोशाले याजेरको शहरमा खुपियाहरू पठाए। मोशाले यसो गरे पछि इस्राएलीहरूले त्यसका वरिपरिका शहरहरू अधीनमा ल्याए अनि एमोरीहरूलाई लखेटे।

33 त्यसपछि इस्राएलीहरू बाशानतिर जाने बाटो लागे। बाशानका राजा ओग आफ्नो सेनाहरू लिएर इस्राएलीहरूलाई भेटन अघि बढे अनि एदुईमा तिनीहरूसित युद्ध गरे।

34 तर परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “त्यो राजासित नडराऊ, म तिमीलाई जिताउनेछु। हेशबोनमा बसे एमोरीहरूका राजा सीहोनलाई जुन व्यवहार गरेका थियौं ओगसित पनि त्यही गर। उसको सबै सेनाहरू र भूमि अधीनमा पार।”

35 यसर्थ इस्राएलीहरूले राजा ओग र उसको सेनाहरूलाई परास्त पारे अनि तिनीहरूले उसको छोराहरू, सेनाहरू तथा उसलाई पनि मारेर उसको भूमि अधीनमा लिए।

22

बिलाम र मोआबका राजा

1 त्यसपछि इस्राएलीहरूले मोआबको यर्दन मैदानहरूमा यात्रा गरे। यरीहो पारी पट्टि यर्दन नदी नजिकै तिनीहरूले पाल हाले।

2 एमोरीहरूलाई इस्राएलीहरूले गरेको व्यवहार सिप्पोरको छोरो बालाकले देखे।

3 इस्राएलीहरू धेरै संख्यामा भएकोले मोआब डराएका थिए।

4 मोआबले मिधानीका बूढा-प्राधानहरूसित कुरा गरे, “हरियो मैदानमा गोरूले घाँस खाएर नष्ट पारे झैं यी धेरै संख्यामा आएका मानिसहरूले हाम्रा वरिपरि भएको प्रत्येक चीज नष्ट पार्नेछन्।”

सिप्पोरको छोरो बालाक त्यस समय मोआबका राजा थिए।

5 बालाकले बओरको छोरा बिलामलाई निमन्त्रण गर्न दूतहरू पठाए जो युफ्रेटिस नदिको नजीकै पातोरमा थिए। तिनीहरूले भने मिश्रबाट एउटा जाति आएका छन् अनि तिनीहरूको छाउनीहरूले सम्पूर्ण भूमि ढाकेको छ।

“अहिले तिनीहरूले मेरो विपरीतमा छाउनी बसाएका छन्।

6 यसकारण अब आएर मेरो पक्षमा तिनीहरूलाई सराप्नु होस्, कारण तिनीहरू म भन्दा बलिया छन्। यदि तपाईंले त्यसो गर्नु भए शायद म तिनीहरूलाई परास्त पार्न सक्छु किनभने, मलाई थाहा छ, जसलाई तपाईं आशीर्वाद दिनु हुन्छ, उसलाई आशीर्वाद लाग्छ, र जसलाई तपाईंले सराप्नु हुन्छ उसलाई श्राप लाग्छ।”

7 मोआब र मिधानका बूढा-पाकाहरू बिलामसंग कुरा गर्न भनी बाटो लागे। तिनीहरूले भविष्यवाणीको निम्ति आफूसित केही पैसा पनि लिएर गए।

8 तिनीहरू बिलामकहाँ आएर बालाकले भनेको कुरा सुनाए। त्यसपछि बिलामले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू आज राती यहीं बस अनि म तिमीहरूलाई परमप्रभुले मलाई जे भन्नुहुन्छ सो बताउँछु।” यसर्थ मोआबले पठाएका मानिसहरू बिलामसित बसे।

9 सपनामा परमेस्वरले बिलामलाई दर्शन दिनु भयो र भन्नुभयो, “तिमीसित भएका यी मानिसहरू को हुन्?”

10 बिलामले परमेस्वरलाई उत्तर दिए, “मोआबका राजा सिप्पोरका छोरा बालाकले मकहाँ दूतहरू पठाएका छन्।

11 उनको सन्देश थियो: हेर्नुहोस् यो जाति मिश्रदेशबाट भएको छ र तिनीहरूको छाउनीले देशलाई ढाकी रहेकोछ। अब आउनु होस् र मेरो पक्षमा तिनीहरूलाई सराप्नु होस्। यदि तपाईंले त्यसो गारिदिनु भयो भने सायद म तिनीहरूलाई लँडाईमा जितेर धपाउन सक्छु।”

12 परमेस्वरले बिलामलाई भन्नुभयो, “तिमी तिनीहरूसित नजाऊ, अनि मानिसहरूलाई नसराप किनभने तिनीहरू म द्वारा अशिषित छन्।”

13 त्यसकारण बिहानै उठेर बालाकद्वारा पठाएका बुढा-पाकाहरूलाई बिलामले भने, “तपाईंहरूको देशमा फर्केर जानुहोस् परमप्रभुले मलाई तिमीहरूसित जानु अनुमति दिनु भएन।”

14 यसर्थ मोआबका बुढा-पाकाहरू उठेर बालाककहाँ गएर भने, “बिलामले हामीसित आउनु अस्वीकार गरे।”

15 एक पल्ट फेरि बालाकले बिलामकहाँ मानिसहरू पठाए। दोस्रो चोटीका बुढा-पाकाहरू पहिलेको भन्दा धेरै ठूला र सम्मानित थिए।

16 तिनीहरू गएर बिलामलाई भने, “सिप्पोरको छोरो बालाकको भनाई यस्तो छ: दयागरी तपाईं म भए कहाँ आउन तपाईंले आफैँलाई नरोक्नु होस्।

17 किनभने म तपाईंलाई बडो इज्जत साथ सम्मान चढाउनेछु साथै तपाईंले जे भन्नुहुन्छ म मान्नेछु। दया गरी आउनुहोस् र मेरो पक्षमा तिनीहरूलाई सराप्नु होस्।”

18 तब बिलामले बालाकका मानिसहरूलाई जवाफ दिए, “यदि बालाकले मलाई सुन र चाँदीले भरिएको महल दिए पनि म मेरो परमप्रभु परमेस्वरको आज्ञाचाहे ठूलो वा सानो होस् नष्ट गर्दिनँ।

19 यसकारण अरूहरू झैं तिमीहरू पनि आज राती यहि बस। अनि म हेर्छु परमप्रभुले मलाई केही कुरा भन्नु हुन्छ कि।”

20 त्यो राती बिलामलाई सपनामा आएर परमेस्वरले भन्नुभयो, “जब यी मानिसहरू तिमीलाई उनीहरूसित लैजान आएका छन्, तिमी उठेर तिनीहरूसित जाऊ, तर म जे भन्छु त्यो मात्र तिमीले गर्नुपर्छ।”

बिलाम र तिनका गधा

21 यसकारण बिलामले बिहानै उठेर जीन लगाय कसे। त्यसपछि तिनी ती मोआबबाट आएका बूढा-प्राधानहरू संग गए।

22 बिलाम गएको देखी परमेस्वर रिसाउनु भयो र उसलाई रोक्न परमप्रभुका स्वर्गदूत बाटोमा उभिए। बिलाम गधामा चढेका थिए अनि तिनका दुईजना सेवकहरू पनि तिनीसित थिए।

23 जब गधाले परमप्रभुको स्वर्गदूतलाई हातमा तरवार लिएर बाटोमा उभिरहेको देख्यो त्यसले बाटो छाडेर खेततिर गयो। यसर्थ बिलामले त्यस गधालाई बाटोमा फर्काई ल्याउन हिकायो।

24 त्यसपछि परमप्रभुका स्वर्गदूत दुवै पट्टि ढुङ्गाको पर्खाल भएको दुइवटा दाखको खेत बीच साँघुरो बाटोमा उभिए,

25 जब गधाले परमप्रभुको स्वर्गदूतलाई देख्यो त्यो भित्तमा टाँसियो अनि बिलामको खुट्टा पनि चेप्टाइदियो। यसर्थ बिलामले फेरि त्यसलाई हिकाए।

26 त्यसपछि परमप्रभुको स्वर्गदूत अधि बढेर एउटा एकदमै साधुरो गल्ली जहाँ पसेर दाहिने-देब्रे फर्कन नसकिने ठाँउमा उभिए।

27 परमप्रभुको स्वर्गदूतलाई देखेर गधा थचक्क बस्यो। बिलाम रिसले चुर भएर त्यसलाई आफ्नो लौरोले बेस्सरी हिकाए।

28 त्यसपछि परमप्रभुले गधालाई मुख खोल्ने अनुमति दिनुभयो र त्यसले बिलामलाई भन्यो, “मैले तपाईंलाई के गरे ताकि तपाईंले मलाई यस प्रकारले तीन चोटि हिकाउनु भयो?”

29 तब बिलामले गधालाई भने, “तैले मलाई मूर्ख बनाइस। यदि मेरो हातमा तरवार हुँदो हो त म तपाईं अहिले मार्ने थिएँ।”

30 गधाले बिलामलाई उत्तर दियो, “के म तपाईंले आफ्नो जीवन भरि आज सम्म चढेको गधा होइन? के मैले यस्तो अधि कहिले गरेको थिएँ?”

बिलामले भने, “होइन।”

31 त्यसपछि परमप्रभुले बिलामको आँखा खोली दिनुभयो अनि तिनले परमप्रभुको स्वर्गदूतलाई नाङ्गो तरवार लिएर बाटोमा उभिरहेको देखे। तब तिनले आफ्नो शिर निहुर्‍याए।

32 तब परमप्रभुको स्वर्गदूतले बिलामलाई भने, “किन तिमीले गधालाई तीन पल्ट हिकायो हेर, म तिमीलाई रोक्नको निम्ति बाहिर आए किनभने तिम्रो यात्रा मेरो आज्ञाको विरुद्धमा छ।

33 जब गधाले मलाई देख्यो, त्यो तीन पल्ट मबाट तर्कन खोज्यो। यदि यो मबाट नतर्कको भए यो निश्चय थियो कि म तिमीलाई मार्ने थिएँ, तर गधालाई जिउँदै छाडि दिने थिएँ।”

34 तब बिलामले परमप्रभुका स्वर्गदूतलाई भने, “मैले पाप गरे कारण मैले जानिन कि तपाईं मलाई रोक्नको निम्ति बाटोमा उभिरहनु भएको थियो। तर यदि मेरो यात्रालाई केही नराम्रो ठान्नु हुन्छ भने म घर फर्कन्छु।”

35 तब परमप्रभुको स्वर्गदूतले बिलामलाई भने, “तिमी यी मानिसहरूसित जाऊ, तर म जे भन्छु तिमी त्यो मात्र बोल। यसकारण बिलाम मोआबबाट आएका बृद्ध-प्राधानहरूसंग गए।”

36 जब बालाकले बिलाम आउँदैछ भनेको सुने, ऊ मोआबी देशको शहरको उत्तरी सिमाना अर्नोन नदीको नजिक उसलाई भेट्न गए।

37 बालाकले बिलामलाई भने, “तपाईं मेरोमा आउनुहोस् भनी निम्तो दिन मैले मानिसहरू पठाएँ? तपाईं किन म भएकहाँ आउनु भएन? के म तपाईंलाई सम्मान गर्न योग्यको छैन?”

38 त्यसपछि बिलामले बालाकलाई भने, “हेर। म तिम्रोमा अहिले आएकोछु। म तिमीलाई अहिले नै केही कुरा भन्न सक्छु? म त्यही कुरा मात्र भन्ने छु जो परमप्रभु परमेस्वरले मलाई भन्न लगाउनु हुन्छ।”

39 त्यसपछि बिलाम बालाकसित गए। अनि तिनीहरू किर्यत-हुसोतमा आए।

40 बालाकले गोस्हरू र भेडाहरू बलि चढाए अनि बिलाम र मोआबबाट आएका बृद्ध-प्राधानहरूलाई निमन्त्रणा गरे र खान दिए जो ऊसित आएका थिए।

41 भोलिपल्ट बिहानै बालाकले बिलामलाई बमोत- बालामा लिएर गए। त्यहाँबाट तिनले इस्त्राएली मानिसहरूको केही भाग देखे।

23

बिलामको प्रथम अगमवार्णा

1 बिलामले भने, “यहाँ सातवटा वेदी बनाऊ। अनि सातवटा सौँढे र सातवटा भेडा मेरो निम्ति तयार पार।”

2 बालाकले बिलामको इच्छा पुरा गरिदियो। ती दुइजनाले एक-एकवटा सौँढे र भेडा प्रत्येक वेदिमा बलि चढाए।

3 त्यसपछि बिलामले बालाकलाई भने, “तिम्रो होमबलिको पछिल्लिर तिमी उभिन अनि म कही जान्छु। शायद परमप्रभुले मलाई भेट्नु हुन्छ होला। उहाँले मलाई जे देखाउनु हुन्छ म तिमीलाई भन्नेछु।” यसर्थ तिनी एउटा पर्वतको शिखरमा गए।

4 परमेश्वर बिलामलाई भेट्न आउनुभयो अनि उनले परमेश्वरलाई भने, “मैले सातवटा वेदी बनाएकोछु र एउटा सौँढे र एउटा भेडा बलिको निम्ति प्रत्येक वेदीमा चढाइएको छ।”

5 तब परमप्रभुले बिलामलाई उसले के भन्नु पर्ने बताउनु भयो, “बालाककहाँ फर्क र उसलाई यो भन।”

6 यसर्थ बिलाम बालाककहाँ फर्के। त्यहाँ बलाक आफूले चढाएको बलिको नजिकै अन्य मोआबका मुख्य व्यक्तिहरूसित उभिरहेका थिए।

7 तब बिलामले यी कुराहरू भने:

“बालाक, मोआबका राजाले

मलाई यहाँबाट अरामको पूर्वोत्तर पर्वतहरूमा लगे।

बालाकले मलाई भने,

‘आऊ मेरो निम्ति याकुबलाई शराप।

आऊ इस्राएलका मानिसहरूको विरोधमा बोल।’

8 कसरी म केही कुरालाई सराप्नु,

जसलाई परमेश्वरले सरापेको छैन,

कसरी म कसैको विरुद्धमा बोलनु,

जसलाई परमप्रभुले विरोध गर्नु भएको छैन।

9 म पर्वतबाट ती मानिसहरूलाई देख्छु,

म तिनीहरूतिर अग्लो पर्वतबाट हेर्छु,

तिनीहरूले एकान्तमा बस्छन्,

तिनीहरू आफैलाई जातिहरू मध्येको एक जाति भनी सोच्दैनन्।

10 याकुबका मानिसहरूलाई कसले गन्न सक्छन्?

तिनीहरूको संख्या धूलोको कण जतिकै असंख्य छ।

तिनीहरूका चार भागको एक भाग पनि कसैले गन्न सक्तैन।

मेरो आत्माले असल मृत्यु पाओस्,

मेरो जीवन तिनीहरूको झैं खुशीयालीमा अन्त होस्।”

11 त्यसपछि बालाकले बिलामलाई भने, “तपाईंले मलाई के गर्नु भयो? मैले तपाईंलाई मेरा शत्रुहरूलाई सराप्न ल्याए तर तपाईंले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिनुभयो।”

12 बिलामले उत्तर दिए, “म परमप्रभुले भन्नु भएको वचन मात्र बोलनु होशियार रहनु पर्छ।”

13 त्यसपछि बालाकले उसलाई भने, “तपाईं मसँग यता अर्को ठाँउमा आउनु, जहाँबाट ती मानिसहरूलाई अझ वेशी संख्यामा देख्न सक्नु हुन्छ। तपाईंले तिनीहरू सबैलाई देख्न सक्नुहुन्न खाली एक भाग मात्र देख्न सक्नुहुन्छ। त्यहाँबाट तपाईंले मेरो पक्षमा सराप्नु होस्।”

14 तब बालाकले बिलामलाई पिसगा पर्वतको चोटीमा भएको सोफीमको खेतमा लगे अनि त्यहाँ बालाकले सातवटा वेदी बनाई एउटा सौँढे र एउटा भेडा प्रत्येक वेदीमा बलि दिए।

15 तब बिलामले बालाकलाई भने, “यो वेदी नजिक तिमी बस। म परमेश्वरलाई भेट्न त्यस ठाँउमा जान्छु।”

16 यसर्थ बिलामलाई परमप्रभुले भेट्नु भयो अनि बिलामले के भन्नु पर्ने बताई दिनुभयो। परमप्रभुले भन्नुभयो, बालाककहाँ जाऊ अनि यसो भन।

17 यसकारण बिलाम बालाकभए कहाँ गए। बालाक होमबलि को छेऊमा उभिरहेको थियो उसले अन्य मोआबका बृद्ध-प्रधानहरूसित बलि चढाए बालाकले सोधे, “परमप्रभुले के भन्नुभयो?”

बिलामको दोस्रो अगमवाणी

18 बिलामले आगमवाणी दिए:

“उठ बालाक अनि म जे भन्छु सुन;

सिप्पोरका छोरो, बालाक मेरो कुरा सुन,

19 परमेश्वर मानिस हुनुहुन्न,

यसर्थ उहाँ मर्नुहुन्न,

परमेश्वर मानव हुनुहुन्न,

यसर्थ उहाँको निर्णय परिवर्तन हुँदैन।

यदि परमप्रभुले भन्नुहुन्छ-केही गर्छु,

तब उहाँले गर्नुहुन्छ।

यदि परमप्रभुले प्रतिज्ञा गर्नु भए,

प्रतिज्ञाको कुरो पूर्ण गर्नुहुन्छ।

20 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ती मानिसहरूलाई आशीर्वाद देऊ,

परमप्रभुले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिनु भएकोछ, यसर्थ म त्यो बदलाउन सकिनेँ।

21 परमेश्वरले याकूबका मानिसहरूमा कुनै ऋटी पाउनु भएन,

इसाएलका मानिसहरूमा परमेश्वरले पाप देख्नु भएन।

परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ,

अनि उहाँ तिनीहरूको साथ हुनुहुन्छ।

ती महान् राजा तिनीहरूसित हुनुहुन्छ!

22 परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउनु भयो,

तिनीहरू जंगली साँढे झैं बलिया छन्।

23 याकूबका मानिसहरूलाई परास्त गर्ने अर्को कुनै शक्ति छैन।

कुनै यस्तो उपाए छैन कि इसाएलका मानिसहरूलाई रोक्न सकोस्।

याकूब र इसाएली मानिसहरूको विषयमा, मानिसहरू भन्दछन्,

‘परमेश्वरको महान सृष्टिलाई हेर!’

24 ती मानिसहरू सिंह झैं बलिया छन् सिंह झैं लड्छन्।

अनि आफ्नो शत्रुलाई परास्त नपारे सम्म त्यो सिंह विश्राम गर्दैन।

अनि त्यो सिंहले विश्राम नै लिदैन

जब सम्म आफ्नो शत्रु ती मानिसहरूको रगत पिउँदैन।”

25 बालाकले बिलामलाई भने, “आज देखि, तिमी मानिसहरूलाई आशिष अथवा सराप दिनु हुदैन।”

26 बिलामले उत्तर दिए, “मैले तिमीलाई अधि नै भने कि परमप्रभुले जे भन्न लगाउनु हुन्छ म त्यो मात्र भन्छु।”

27 तब बालाकले बिलामलाई भने, “अब मसँग आउनु होस् अर्को ठाँउमा। हुन सक्छ परमेश्वर खुशी भएर ती मानिसहरूलाई सरापन अनुमति दिनुहुन्छ।”

28 यसर्थ बिलामलाई बालाकले पोर पर्वतको चुचुरामा लगे। यहाँबाट मरुभूमि देखिन्थ्यो।

29 बिलामले भने, “सातवटा वेदी बनाऊ। त्यसपछि वेदीमा बलिको निम्ति सातवटा साँढे र सातवटा भेडाहरू तयार पार।”

30 बालाकले ठीक पारे अनि वेदीहरूमा ती साँढे र भेडाहरू बलि चढाए।

24

बिलामलाई तेश्रो अगमवाणी

1 जब बिलामले चाल पाए कि परमप्रभु इसाएलीहरूलाई आशीर्वाद दिनमा खुशी हुनुहुन्छ, तिनले आफ्नो जादु टुनाहरू प्रयोग गरेनन्, तर तिनी मरुभूमि तिर फर्केर हेरे।

2 जब बिलामले मरुभूमि तिर हेरे तिनले इसाएली मानिसहरूलाई आफ्नो-आफ्नो कुल गरि छाउनीहरूमा बसेको देखे। त्यसपछि परमेश्वरको आत्मा तिनीभित्र आयो।

3 अनि बिलामले यो अगमवाणी दिए:

“यो समाचार बओरका छोरो बिलामबाट हो।

म ती चीजहरूको विषयमा भन्दैछु जो म स्पष्ट देख्छु।

4 म यो वाणी परमेश्वरबाट सुन्छु।

परमेश्वर सर्वशक्तिमानले जे देखाउनु भयो मैले त्यो देखेँ।

म जो स्पष्ट देख्छु त्यो विनम्र भई भन्छु।

- 5 “हे याकूबका मानिसहरू हो तिमीहरूका पालहरू कति सुन्दर छन्।
हे इम्राएलका बासिन्दाहरू हो! तिमीहरूका छाउनीहरू कति राम्रा छन्।
- 6 तिमीहरूको पालहरू
नदी किनारका बगैँचाहरू जस्तै
एकै पंक्तिमा रोपिएका ताडका रूखहरू फैलिए जस्तै,
परमप्रभुले रोप्नु भएको घिउकुमारी जस्तै,
पानी नेरको देवदारहरू जस्तै
फैलिएका छन्।
- 7 तिनीहरूका बाल्टीहरू पानीले भरिएर पोखिनेछन्,
अनि तिनीहरूका बीउहरूले प्रशस्त पानी पाउने छन्।
तिनीहरूका राजा अगाग भन्दा ठूलो हुनेछ,
अनि तिनीहरूको राज्य बढ्नेछ।
- 8 “परमेश्वरले तिनीहरूलाई मिश्रदेशबाट ल्याउनु भयो,
तिनीहरूको निम्ति जङ्गली सौँढेको सीङ जस्तै शक्तिशाली हुनुहुन्छ।
ती इम्राएलीहरूले आफ्नो शत्रुहरूलाई निल्नेछन्,
र तिनीहरूको हड्डी फुटाएर चूर्ण गर्नेछन्। अनि तिनीहरूलाई आफ्नो बाणहरूले छेड्नेछ।
- 9 विश्राममा तिनीहरू
सिंह झैं सुत्नेछन्
अनि सिंह झैं छन्,
तिनीहरूलाई कसले बिउँझाउने?
तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिने
आशीर्षित हुन्छन्,
अनि तिनीहरूलाई
सराप्ने श्रापित हुन्छन्।”

10 बिलामसित बालाक रिसाएर हात पक्रिडिएर, तिनले बिलामलाई भने, “मैले तिमीलाई मेरा शत्रुहरूलाई सराप्न बोलाएको थिएँ तर तिमीले तिनीहरूलाई तीन पल्ट आशीर्वाद दियो।

11 अब तिमी झट्टै आफ्नो घरमा जाऊ। मैले भनेको थिएँ कि म तिमीलाई ठूलो सम्मान दिनेछु, तर परमप्रभुले तिमीलाई सम्मान पाउनुबाट बञ्चित गराउनु भयो।”

12 बिलामले बालाकलाई भन्यो, “के मैले तिम्रा दूतहरूलाई भनेको थिईनँ?”

13 ‘यदि बालाकले सुन र चाँदीले परिपूर्ण महल दिए पनि म परमप्रभुको आज्ञा विरुद्ध केही गर्दिनँ? म त्यही गर्छु जो परमप्रभुले भन्नुहुन्छ।’

14 अब म आफ्नो घरमा फर्केर जान्छु। तर म तिमीलाई चेतावनी दिन्छु कि यी इम्राएलका मानिसहरूले तिमी र तिम्रा मानिसहरूलाई भविष्यमा के गर्नेछन्, सुन।”

बिलामको अन्तिम अगमवाणी

15 तब बिलामले यी कुराहरू भने:

“यो बओरको छोरो बिलाम
जसले आफ्नो आखाँले सफासंग देख्न सक्छ,

16 कसले परमेश्वरको वचन सुन्न सक्छ,
अनि कसले सर्वउच्च परमेश्वरबाट ज्ञान प्राप्त गर्न सक्छ?
सर्वशक्तिमान परमेश्वरले यो कुराहरू देखाउनु भयो त्यो मैले देखें।
म नम्रता पूर्वक तपाईंलाई भन्छु के म स्वच्छ देख्दैछु।

17 “म परमप्रभुलाई देख्न सक्छु, तर अहिले होइन,
म उहाँलाई देख्न सक्छु, तर नजीकबाट होइन।

एउटा राजा तारा जस्तै याकूबको वंशबाट आउनेछ,
 इस्राएलका मानिसहरूबाट एक जना शासक जन्मनेछ।
 मोआबी मानिसहरूको त्यस शासकले टाउको किचचयाउनुहुनेछ
 अनि शेतको वंशने ध्वंश पार्नु हुनेछ।
 18 इस्राएलको शत्रु सेईरको भूमि इस्राएलको दखलमा हुनेछ,
 एदोमको भूमि पनि तिनीहरूकै दखलमा रहनेछ
 जब इस्राएलले बहादुरी देखाउनेछ।

19 “याकूबको वंशबाट शासक आउनेछ,
 र त्यस शहरमा बाँचेकाहरूलाई ध्वंश पार्नेछ।”

20 बिलामले अमालेकी मानिसहरूलाई हेरेर अगमवाणी दिए:

“राष्ट्रहरूमा अमालेक सबै भन्दा शक्तिशाली हो।
 तर ध्वंश हुनेछ अमालेक पनि।”

21 तब बिलामले कनानी मानिसहरूलाई हेरेर अगमवाणी बोले:

“चट्टानमा बनिएको गुँड जस्तै
 तिमीहरू सुरक्षित छौ।
 22 तर केनीहरू पनि ध्वंश पारिनेछन्
 जब अश्शरले तिमीहरूलाई कैदी बनाउँनेछ।”

23 बिलामले तब फेरि अगमवाणी बोले:

“हाय! को जीवित रहन सक्छ जब परमेश्वरले यस्तो गर्नु हुन्छ?
 24 जहाजहरू कितीमको किनारबाट आउनेछन्
 र तिनीहरूले अश्शर र एबरलाई प्रास्त पार्नेछन्।
 तर तिनीहरू पनि ध्वंश गराइनेछन्।”

25 त्यसपछि बिलाम उठेर घर फर्के अनि बालाक पनि आफ्नो बाटो लागे।

25

पोरमा इस्राएलीहरू

- 1 शितीममा जब इस्राएलीहरू बस्दै थिए, त्यति बेला इस्राएली पुरुषहरूले मोआबी स्त्रीहरूसित शारीरिक सम्बन्ध राख्न थाले।
- 2 मोआबी स्त्रीहरूले तिनीहरूलाई आफ्नो पूजा आजामा भाग लिन बोलाए। यसर्थ तिनीहरूले आफ्नो देवताहरूलाई चढाएको बलिहरू इस्राएली मानिसहरूले खाए अनि ती देव-देवताहरू पूजन थाले।
- 3 यसरी इस्राएलीहरूले पोरको बाल-देवता पूजन थाले। यसकारण परमप्रभु तिनीहरूसित क्रोधित हुनु भयो।
- 4 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “यो मानिसहरूका सबै नायकहरूलाई बोलाऊ र तिनीहरूलाई परमप्रभु अघि लगेर समान्य जनसाधारणको सामुन्ने झुण्डाई देऊ। त्यस पछि परमप्रभु इस्राएलका मानिसहरूसित रिसाउनु हुनेछैन।”
- 5 मोशाले इस्राएलका न्यायकर्तालाई भने, “तिमीहरू प्रत्येकले आफ्नो परिवार समूहमा त्यस्ता व्यक्तिहरू खोज्नु पर्छ जसले मानिसहरूलाई पोरको बाललाई झुटा देवतालाई पूजन प्रोत्साहन दिए। तब तिमीहरूले त्यस्ता मानिसहरूलाई मार्नुपर्छ।”
- 6 जति बेला मोशा अनि इस्राएली समूह भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा भेला भएका थिए त्यति बेला एक इस्राएली पुरुषले एउटी मिथानी स्त्रीलाई उसको पालमा ल्यायो। त्यो मोशा तथा अन्य सबै इस्राएली मानिसहरूले देखिरहेका थिए। तिनीहरू रुन थाले।
- 7 हास्रनको नाति एलाजारका छोरो पीनहासले त्यसरी एउटी स्त्रीलाई पालभित्र लगेको देख्यो। यसर्थ पीनहासले सभा त्यागेर आफ्नो भाला बोकेर।

8 त्यस इसाएली व्यक्तिलाई पछ्याउँदै पालभित्र गयो। त्यसपछि पालभित्रै त्यस स्त्री र इसाएली पुरुषको शरीरमा भाला रोपी मारी दियो। त्यस बखतमा त्यहाँ इसाएलीहरू महामारीको प्रकोपमा थिए अनि जब पीनहसले ती दुइजनालाई मार्यो त्यो महामारी थामियो।

9 त्यस महामारीको प्रकोपमा 24,000 मानिसहरू मरे।

10 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

11 “एलाजारको छोरो पूजाहारी हास्नको नाति पीनहासले इसाएलका मानिसहरूलाई मेरो क्रोधबाट बचायो। उसले यो काम गर्यो किनभने ऊ मेरो सम्मानको रक्षा गर्न उत्सुक थियो। यसकारण क्रोधित हुँदा इसाएलका मानिसहरूलाई मारे।

12 यसकारण पीनहासलाई भनिदेऊ, म ऊसित शान्तिको करार राख्छु।

13 शान्तिको सम्झौता यो हो: ऊ अनि उसका आउने भावि सन्तान सदा सर्वदाको निम्ति पूजाहारीहरू भई रहनेछन्। किनभने ऊ मेरो सम्मानको रक्षा गर्न उत्सुक थियो र उसले इसाएली मानिसहरूलाई प्रायश्चित्त गरायो।”

14 जो व्यक्ति मिधानी स्त्रीसित मर्यो। त्यो थियो शिमोन कुल परिवारको प्रमुख साल्को छोरो जिम्नी।

15 त्यो मर्ने स्त्रीको नाम सूर्की छोरी कोजबी थिई। सूर् मिधानी वंश घरानाको मुखिया थियो।

16 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

17 “मिधानी मानिसहरूसित शत्रु भई तिनीहरूलाई परास्त गर।

18 किनभने छल गरेर झूटा देवता पूजन लगाई, मिधानका मुखियाकी छोरी कोजबी जो पोर घटनाको कारणले इसाएलीहरूमा महामारीले सताएको वखतमा मारिएकी थिई, यसकारण तिमीहरू तिनीहरूको शत्रु बने।”

26

मानिसहरूको गन्ती

1 त्यो डरलाग्दो महामारी पछि परमप्रभुले मोशा र पूजाहारी हास्नको छोरो एलाजारलाई भन्नुभयो,

2 “सम्पूर्ण इसाएली मानिसहरूको समुदायमा जो बीस वर्ष अथवा वेशी उमेरका छन्। तिनीहरूलाई गन र तिनीहरूलाई लडौंईमा जान उपयुक्त हुने परिवार अनुसार सूची बनाऊ।”

3 यसकारण मोशा र पूजाहारी एलाजारले तिनीहरूसित यरीहोको पारी यर्दन नदीको नजिक मोआबको मैदानमा कुरा गरे। तिनीहरूले भने,

4 “इसाएलका सबै मानिसहरू जो बीस वर्ष भन्दा माथिको छ सबैको गन्ती गर, परमप्रभुले मोशा र इसाएलीहरूलाई आज्ञा गर्नु भए जस्तो जो मिश्रबाट बाहिर आए।”

5 स्बेन इसाएलको जेठो छोरो हो। स्बेनका सन्तान यस प्रकारले छन्;

हनोकबाट हनोकीहरूको कुलसमूह,

पल्लुबाट पल्लुईहरूको कुल समूह,

6 हिस्मोनबाट हिस्मोनीहरूको कुलसमूह,

कर्मीबाट कर्मीहरूको कुल समूह।

7 स्बेनहरूका कुलका कुलसमूह यिनीहरू नै थिए। मानिसहरूको जन संख्या 43,730 थियो।

8 पल्लुका छोरो एलीआब थिए।

9 एलीआबका छोराहरू नमएल, दातान र अबीराम थिए। यी तिनै दातान र अबीराम हुन् जसलाई समुदायबाट चुने अनि तिनीहरू नै मोशा र हास्नको विरोधमा गए। जब तिनीहरूले परमप्रभुको विरोध गरे दातान र अबीराम कोरहको अनुयायीहरूको वीचमा थिए।

10 अनि पृथ्वी चंकिएर मुख बायो अनि कोरह र तिनीहरूलाई निल्यो। जब कोरहको अनुयायीहरू मरे अनि जब 250 जना मानिसहरूलाई आगोले भस्म पार्यो मानिसहरूलाई चेतावनीको निम्ति एउटा दृष्टान्त भयो।

11 तर कोरहका छोराहरू मरेनन्।

12 कुलसमूह अनुसार शिमोनको सन्तानहरू यी नै हुन्;

नमएलबाट नमएलको कुलसमूह,

यामीनबाट यामीनीहरूको कुलसमूह,

याक्नीनबाट याक्नीनीको कुलसमूह,

- 13 जेरहबाट जेरहीहरूको कुलसमूह,
शाऊलबाट शाऊलहीहरूको कुलसमूह,
14 शिमोनहरूका कुलका कुलसमूहहरू यी नै थिए। तिनीहरूमा जम्मा 22,200 मानिसहरू थिए।
- 15 तिनीहरूको कुलसमूह अनुसार गादको कुलसमूह यस प्रकारको थियो:
सपोनबाट सपोनीहरूको कुलसमूह,
हागैबाट हागैहरूको कुलसमूह,
शूनीबाट शूनीहरूको कुलसमूह,
16 ओजनीबाट ओजनीहरूको कुलसमूह,
एरीबाट एरीहरूको कुलसमूह,
17 अरोदाबाट अरोदाहरूको कुलसमूह
अरेलीबाट अरेलीहरूको कुलसमूह भए।
- 18 गादाहरूको कुलका कुलसमूहहरू यस प्रकारका थिए र तिनीहरूको जन संख्या 40, 500 थियो।
- 19-20 यहूदाका छोराहरू एर र ओनान थिए र तिनीहरू कनान देशमा मरे। तिनीहरूको कुलसमूह अनुसार यहूदाको सन्तान यस प्रकारको थियो:
शेलहबाट शेलानीहरूको कुलसमूह,
पेरिसबाट पेरिसीहरूको कुलसमूह,
जेरहबाट जेरहातीहरूको कुलसमूह भए।
- 21 पेरिसका सन्तानहरू यस प्रकारका थिए:
हेमोनबाट हेमोनीहरूको कुलसमूह,
हमूलबाट हमूलीहरूको कुलसमूह।
- 22 यहूदाको कुलका कुलसमूहहरू यही हो र तिनीहरूको जम्मा जन-संख्या 76,500 थियो।
- 23 तिनीहरूको कुलसमूह अनुसार इस्साकारको सन्तान यस प्रकारको थियो:
तोलाबाट तोलाहीहरूको कुलसमूह,
पुव्वाबाट पुव्वाहीहरूको कुलसमूह।
- 24 याशुबबाट याशुबीहरूको कुलसमूह,
हिप्रोनबाट हिप्रोनीहरूको कुलसमूह।
- 25 इस्साकारको कुलका कुलसमूहहरू यही हो र तिनीहरूको जनसंख्या 64,300 थियो।
- 26 तिनीहरूको कुलसमूह अनुसार जबलूनको सन्तान यस प्रकारको थियो:
सेरेदबाट सेरेदीहरूको कुलसमूह,
एलोनबाट एलोनीहरूको कुलसमूह,
यहलेलबाट यहलेलीको कुलसमूह भए।
- 27 जबलूनको कुलका कुलसमूहहरू यही हो र तिनीहरूको जनसंख्या 60,500 थियो।
- 28 यूसुफका मनश्शे र एप्रैम नाम गरेका दुई जना छोराहरू थिए।
- 29 मनश्शेबाट भएका सन्तानहरू यिनीहरू नै हुन्
माकीरबाट माकीरी कुलसमूह, (माकीर गिलादका बाबु थिए)
गिलादबाट गिलादीहरूको कुलसमूह,
- 30 गिलादबाट भएका सन्तानहरूः
ईएजेरेबाट ईएजेरीहरूको कुलसमूह,
हेलेकबाट हेलेकीहरूको कुलसमूह,
31 अम्मीएलबाट अम्मीलीहरूको कुलसमूह,
शेकेमबाट शेकेमीहरूको कुलसमूह,

- 32 शमीदाबाट शमीदीहरूको कुलसमूह,
हपेरबाट हेपेरीहरूको कुलसमूह
- 33 सलोफाहद हेपेरका छोरो थिए। यिनीबाट कुनै छोरो जन्मेन तर छोरीहरू मात्रै जन्मे। शलोफाहदका छोरीहरू थिए महला,
नोआ, होग्लाह, मिल्का अनि तिसा।
- 34 मनशेको कुलको कुलसमूहहरू यस प्रकारको छ। तिनीहरूको जन संख्या 52,700 थियो।
- 35 एप्रैमको कुलसमूह यस प्रकार छ:
शतेलहबाट शतेलहीहरूको कुलसमूह,
बेकेरबाट बेकेरीहरूको कुलसमूह,
तहनबाट तहनीहरूको कुलसमूह।
- 36 शतेलहका कुलसमूह यस प्रकारका थिए:
एरानबाट एरानीहरूको कुलसमूह।
- 37 एप्रैमको कुलका कुलसमूहहरू यस प्रकार थिए अनि तिनीहरूको जन-संख्या 32,500 थियो। यूसुफको कुल कुलसमूहहरू
तिनीहरू नै हुन्।
- 38 बिन्यामीनका कुलसमूहहरू यिनीहरू हुन्;
बेलाबाट बेलाही कुलसमूह,
अशबेलबाट अशबेलिहरूको कुलसमूह,
अहीरामबाट अहीरामीहरूको कुलसमूह,
- 39 श्पामबाट श्पामीहरूको कुलसमूह
ह्पामबाट ह्पामीहरूको कुलसमूह भए।
- 40 अर्द र नामन बेलाका छोराहरू हुन्;
अर्दबाट अर्दीहरूको कुलसमूह,
नामानबाट नामानीहरूको कुलसमूह भए।
- 41 बिन्यामीनको कुलका कुलसमूहहरू यिनीहरू नै थिए। तिनीहरूको जन-संख्या 45,600 थियो।
- 42 दानका कुलसमूह यिनीहरू हुन्;
सहामबाट श्हामीहरूको कुलसमूह
- 43 दानको कुलका कुलसमूहहरू यिनीहरू नै थिए अनि सबै सहामीहरूको जन-संख्या 64,400 थियो।
- 44 आशेरको कुलसमूहहरू यस प्रकार थिए:
यिम्नाहबाट यिम्नानीहरूको कुलसमूह,
यिशवी बाट यिस्वीहरूको कुलसमूह,
बेरीयहबाट बेरीयाहरूको कुलसमूह,
- 45 बेरीयाहबाट यी परिवारहरू थिए:
हेबेरबाट हेबेरीहरूको कुलसमूह,
मल्कीएलबाट मल्कीएहरूको कुलसमूह।
- 46 (आशेरको सेरह नाम गरकी छोरी थिई)।
- 47 कुलसमूह अनुसार आशेरकुलका यही कुलसमूहहरू थिए र तिनीहरूको जन-संख्या 53,400 थियो।
- 48 कुलसमूह अनुसार नतालीबाट यी कुलसमूहहरू थिए:
यहसेलबाट यहसेलीहरूको कुलसमूह,
गुनीबाट गुनीहरूको कुलसमूह
- 49 येसेरबाट येसेरीहरूको कुलसमूह
शिल्लेमबाट शिल्लेमीहरूको कुलसमूह।
- 50 कुलसमूह अनुसार नताली कुलका कुलसमूहहरू यिनीहरू नै थिए अनि यिनीहरूको जन-संख्या 45,400 थियो।

51 यसर्थ इस्राएली मानिसहरूको जन-संख्या 6,01,730 थियो।

52 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

53 “यी मानिसहरू माझ भूमि वितरण गरिन्छ र तिनीहरूलाई दिइन्छ। यसरी ती सबै गन्तीमा परेका मानिसहरू प्रत्येकले प्रशस्त भूमि पाउनेछन्।

54 ठूलो परिवारले धेरै र सानो परिवारले कमती गरी भूमि पाउनेछन्। तिनीहरूलाई दिइएको भूमि गन्ती गरिएका मानिसहरू बराबर हुनेछ।

55 तर कसले कुन इलाका पाउने हो त्यो चिठ्ठा द्वारा निर्णय गरिनेछ अनि आफ्ना पुर्खाका कुल अनुसार नाममा तिनीहरू आफ्नो इलाका निर्धारित हुनेछ।

56 प्रत्येक कुल समूहको अंश चिठ्ठा द्वारा निर्धारण गरिनेछ।”

57 कुलसमूह अनुसार गन्ती गरिएका लेवी कुलका कुलसमूहहरू यिनीहरू नै हुन्।

गेशोनबाट गेशोनीहरूको कुलसमूह

कहातबाट कहातीहरूको कुलसमूह

मरारीबाट मरारीहरूको कुलसमूह भए।

58 लेवी कुलको कुलसमूहहरू यी नै हुन्।

लिब्नीहरूको कुलसमूह,

हेब्रोनीहरूको कुलसमूह,

महलीहरूको कुलसमूह,

मृशीहरूको कुलसमूह,

कोरहीहरूको कुलसमूह।

कहात अग्रामका पिता थिए।

59 अग्रामकी पत्नीको नाम योकेबेद थियो अनि तिनी लेवी कुलसमूहकी थिइन्। तिनी मिश्रदेशमा लेवी कुलमा जन्मेकी थिइन्। अनि योकेबेल आग्रामका निम्ति, हारून, मोशा र मरियमलाई जन्माईन्।

60 हारून नादाब, अबीह, एलाजार अनि इतामारका पिता थिए।

61 तर नादाब र अबीह परमप्रभुको अधि अनुमति नभएको आगोमा बलि चढाएको कारणले मरे।

62 एक महीना र अधिक उमेरका पुरुष गन्दा लेवीहरूको संख्या 23,000 थियो। तिनीहरू मानिसहरूसित गनिएनन कारण तिनीहरूले इस्राएलका मानिसहरूसित भूमिमा अंश पाएनन्।

63 यी मानिसहरूको गन्ती मोशा र पूजाहारी एलाजारले गरेका थिए। मोशा र एलाजार पूजाहारीले इस्राएली मानिसहरूको गन्ती यरीहोको पारी यर्दन नदीको किनार मोआबको मैदानमा गरेका थिए।

64 धेरै दिन अधि सिनै मरूभूमिमा मोशा र हारूनले जुन इस्राएली मानिसहरूको गन्ती गरेका थिए तिनीहरू मरिसके अनि तिनीहरूमा कोही पनि जीवित थिएनन्।

65 किन? किनभने तिनीहरू मरूभूमिमा मर्छन भनी परमप्रभुले भन्नु भएको थियो। तिनीहरू मध्ये बाँचेकाहरू हुन् यपुन्येको छोरो कालेब र नूनको छोरो यहोश।

27

सेलोफाकी छोरीहरू

1 सेलोफादका पाँच जना छोरीहरू थिए, सेलोफा हेपेरको छोरा थिए, हेपेर गिलादका छोरा थिए, गिलाद माकीरका छोरा थिए, माकीर मनशेका छोरा थिए र मनशे यूसफका छोरा थिए। तिनीहरूको नाम यस प्रकारको थियो: महला, नोआ होग्ला, मिल्का र तिसा।

2 तिनीहरू भेट हुने पालमा मोशा, पूजाहारी एलाजार, नायकहरू र सारा इस्राएली समुदायको सामुन्ने उभिएर भने,

3 “हाग्रा पिता मरूभूमिमा मर्नुभयो। उहाँ कोरहका अनुयायीहरू जो परमप्रभुको विरुद्धमा गए, तिनीहरूसित हुनु हुँदैन थियो। उहाँ पुत्रहीन हुनुहुन्थ्यो र आफ्नै पापले मर्नुभयो।

4 उहाँको छोरो थिएन भन्दैमा किन उहाँको नाम आफ्नो वंशमा रहँदैन? हामीलाई पनि हाम्रो पिताको दाज्यू-भाईहरूको बराबरमा जमीन दिनुहोस्।”

5 यसर्थ मोशाले यो मामिला परमप्रभु अघि राखे।

6 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

7 “सेलोफाकी छोरीहरूले गरेको बिन्ति न्यायसंगत छ र तिनीहरूले आफ्नो पिताको दाज्यू-भाईहरूसितै जमीनको अंश पाउनु पर्छ। यसर्थ जुन जमीन तिमीले तिनीहरूको पितालाई दिने थियो त्यो जमीन तिनीहरूलाई देऊ।

8 “इसाएलका मानिसहरूको निम्ति यो नियम बनाएर राख, ‘यदि पुत्रहीन व्यक्ति मरे उसको सबै सम्पत्ति उसकी छोरीहरूले पाउनेछन्।

9 उसकी छोरी पनि नभएको खण्ड त्यो सम्पत्ति उसको आफ्नो दाज्यू-भाईले पाउनेछ।

10 फेरि यदि उसको दाज्यू-भाई नभएको खण्डमा उसको काका-बडा-बाबुले पाउनेछ।

11 उसको काका-बडा-बाबुहरू पनि नभएको खण्डमा उसको सम्पत्ति आफ्नो साख्छे आफन्तहरूले पाउनेछन्। इसाएलका मानिसहरूमा यो नियम रहन्छ। यो आज्ञा परमप्रभुले मोशालाई दिनु भएको हो।”

यहोशू नयाँ अगुवा

12 त्यस पछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “यर्दन नदीको मरूभूमिको पहाडमा जाऊ। त्यहाँ तिमीले मैले इसाएलका मानिसहरूलाई दिन लागेको भूमि देख्छौ।

13 त्यो भूमि देखे पछि तिम्रो दाज्यू हास्रन जस्तै तिमी पनि मर्नेछौ।

14 किनभने, सैनिको मरूभूमिमा मानिसहरूले पानीको निम्ति मसंग माग्दा तिमीले मेरो आज्ञा उलघन गरेका थियो। तिनीहरूको सामुन्ने तिमीले मलाई सम्मान राखेनौ।” (यो घटना सैनी मरूभूमिमा कादेश नजिकको मरीबाको पानीहरूमा भएको थियो।)

15 मोशाले परमप्रभुलाई भन्नुभयो,

16 “परमप्रभु परमेश्वर हनुहुन्छ जसले मानिसहरूले के सोचिरहेकाछन् चाल पाउनु हुन्छ। हे परमप्रभु, म प्रार्थना गर्छु कि यी मानिसहरूको निम्ति एउटा मानिस अगुवा चुनिदिनु होस्।

17 म प्रार्थना गर्छु कि तपाईंले एउटा मानिस अगुवा चुनिदिनु होस् ताकि उसले यी मानिसहरूलाई यस भूमि देखि नयाँ भूमिमा अगुवाई गरेर लानेछ। त्यसो भए परमप्रभुका मानिसहरू गोठाला बिनाका भेडाहरू जस्ता हुनेछैनन्।”

18 त्यसकारण परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “यहोशू नूनको छोरो यी मानिसहरूका नयाँ अगुवा हुनेछन्। ऊसित आत्माको ज्ञान छ तिम्रो हातहरू उसको शिर माथि राखेर उसलाई अगुवा छै नियुक्त गर।

19 तिनलाई पूजाहारी एलाजार अनि सारा मानिसहरूको अघि राख र अगुवा बनाऊ।

20 “उसलाई अधिकार देऊ यसकारण इसाएलका सम्पूर्ण समुदायले उसलाई सुन्ने छ।

21 यदि यहोशूले कुनै विषयमा निर्णय लिनु परे तिनी पूजाहारी एलाजार कहाँ जानेछन् अनि एलाजारले परमप्रभुको उतर जान्नेको निम्ति ऊरीम प्रयोग गर्नेछन्। त्यस पछि यहोशू र अन्य सबै इसाएलीहरू परमप्रभुको आज्ञा अनुसार चल्नेछन्। यदि उहाँ भन्नुहुन्छ, ‘तिमीहरू युद्धमा जाऊ,’ तब युद्धमा जानेछन् र यदि तिमीहरू, ‘घरमा जाऊ’ भनि भन्नु हुन्छ भने, तब तिनीहरू घर जानेछन्।”

22 परमप्रभुको आज्ञा अनुसार मोशाले गरे। उनले यहोशूलाई इसाएलका सारा समुदाय तथा पूजाहारीको सम्मुख उभ्याए।

23 त्यसपछि यहोशू माथि मोशाले हात राखे अनि परमप्रभुले तिनलाई दिनु भएको आज्ञा दिए।

28

दैनिक बलिहरू

1 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

2 “इसाएलका मानिसहरूलाई यो आज्ञा देऊ। मेरो बलिहरू ल्याउनु निश्चय होऊ आगो द्वारा चढाउने मेरो भोजन मिठो बासना आउने उपहार सही समयमा चढाऊ।

3 अनि तिनीहरूलाई भन: प्रत्येक दिन नियमित रूपमा एक वर्षे दुइवटा निष्छोट थुमाहरू निरन्तर होमबलि चढाउनु पर्छ।

4 एउटा थुमा बिहान र अर्को एउटा घाम अस्ताइ सकेपछि तर अँध्यारो हुन अघि चढाउनु पर्छ।

5 अन्नबलिको निम्ति हीनको एक पावा भद्राक्षको तेलमा मिसाएको एकको दशौं भाग मसिनो पीठो पनि चढाउनु पर्छ।”

6 (परमप्रभुको निम्ति मीठो वासा आउने बलि नियमित रूपले सैनी पर्वतमा दिन थालिएको हो।)

7 “एउटा थुमासित हीनको एक पावा गरेर अर्धबलि पनि दिनुपर्छ। त्यो पेय उपहार चाँहि पवित्र स्थानमा परमप्रभुलाई चढाऊ।

8 त्यसपछि गोधुली बेलामा दोस्रो थुमासित अन्न बलि र अर्धबलि परमप्रभुलाई सन्तुष्ट पार्न सुगन्धित वासना आउने उपहार छै चढाऊ।

विश्राम का बलिहरः

9 “विश्रामको दिनमा पनि एक वर्षे निष्खोट दुइवटा थुमा, एको दश खण्डको दुई खण्ड तेलमा मुछेको मसिनो पीठो अर्धबलिसित चढाऊ।

10 नियमित रूपमा चढाउने गरेको दैनिकबलिसित विश्रामको दिनमा पनि होमबलि गर।”

मासिक बैठक

11 “प्रत्येक महीनाको पहिलो दिन बथानबाट दुइवटा जवान गोरुहरू, एउटा भेंडा एक वर्ष सातवटा थुमाहरू होमबलिमा तिमीहरूले चढाउनु पर्छ। ती सबै बलिमा चढाइएका पशुहरू एकदमै निष्खोट हुनु पर्छ।

12 प्रत्येक साँढिसित तेलले मुछेको एको दश खण्डको तीन खण्ड मसिनो पीठो अनि प्रत्येक भेडासित तेलले मुछेको एको दश खण्डको दुई खण्ड अन्नबलिको निम्ति र

13 प्रत्येक थुमासित तेलमा मुछेको एको दश खण्डको एक खण्ड मसिनो पीठो अन्नबलिको निम्ति चढाउनु पर्छ।

14 प्रत्येक गोरुको निम्ति आधा हीन दाखरस, प्रत्येक भेडाको निम्ति हीनको तीन खण्डको एक खण्ड र प्रत्येक थुमाको निम्ति हीनको चार खण्डको एक खण्ड अर्धबलि स्वस्व दाखरस चढाउनु पर्छ। वर्षको प्रत्येक महीनाको हरेक औसीमा चढाउनु पर्ने होमबलि यही हो।

15 होमबलिको अर्धबलि अतिरिक्त तिमीहरूले पापबलिको निम्ति एउटा बोका पनि चढाउनु पर्छ।

निस्तारका चाड

16 “पहिलो महीनाको चौधौं दिन परमप्रभुको निम्ति निस्तार चाड मनाऊ।

17 त्यही महीनाको पन्ध्रौं दिनमा अखमिरी रोटी सात दिन सम्म खाने शुरू हुन्छ।

18 यो चाडको पहिलो दिन एउटा विशेष सभा राखियोस। त्यसदिन तिमीहरूले केही काम गर्नु हुँदैन।

19 त्यस समयमा तिमीहरूले परमप्रभुको निम्ति होमबलि चढाउनेछौ, त्यस होमबलिमा दुइवटा बहर एउटा भेंडा र सातवटा एक वर्षे थुमाहरू हुनुपर्छ। तिनीहरू सबै निष्खोट हुनु पर्छ।

20 तिमीहरूसित प्रत्येक साँढिसित तेलमा मुछेको एको दश खण्डको तीन खण्ड, मसिनो पीठो, भेडासित एको दश खण्डको दुई खण्ड मसिनो पीठो,

21 र सातवटा थुमाहरूसित प्रत्येकको एको दश खण्डको एक खण्ड गरी मसिनो पीठोको अन्नबलि चढाउनु पर्छ।

22 तिमीहरूलाई प्रायश्चित्त गर्नका निम्ति पापबलिको लागी एउटा बाख्रा बलि चढाउनु पर्छ।

23 तिमीहरूले प्रत्येकदिन बिहान दिने बलिहरूको अतिरिक्त यी बलिहरू चढाउनु पर्छ।

24 “यस्तै प्रकारले मिठो सुगन्धीत उपहार परमप्रभुलाई सन्तुष्ट तुल्याउन होमबलि र अन्नबलि चढाउनु पर्छ। बलिहरू मानिसहरूको निम्ति भोजन हुनेछ। यो बलि प्रत्येक दिन चढाउने होमबलि र अर्धबलिको अतिरिक्त हो।

25 “सातौं दिन तिमीहरूले आफ्नो कुनै कार्य नगर्नु र त्यसदिन एउटा विशेष सभा राख्नु।

सातौं दिनका चाडहरू (पेन्तिकोस)

26 “अगोटे फलहरूको दिनहरूमा, सातौं दिनका चाडहरूमा, तिमीहरूले परमप्रभुलाई नयाँ अन्नको बलि चढाउँनुपर्छ त्यस दिन तिमीहरूले एउटा पवित्र सभा बोलाउनुपर्छ। तर त्यसदिन तिमीहरूले कुनै कार्य गर्नुहुँदैन।

27 तिमीहरूले परमप्रभुलाई मिठो सुगन्धले खुशी पार्नको निम्ति दुइवटा बहर, एउटा भेडा र सातवटा एक वर्षे थुमाहरू होमबलि चढाउनु पर्छ।

28 प्रत्येक बाछासित तेलमा मुछेको एको दश खण्डको तीन खण्ड मसिनो पीठो भेडासित एको दश खण्डको दुई खण्ड मसिनो पीठो,

29 अनि सातवटा थुमाहरू प्रत्येकको निम्ति एको दश खण्डको एक खण्ड मसिनो पीठो अन्नबलि चढाउनु पर्छ।

30 तिमीहरूको प्रायश्चित्तको निम्ति एउटा बोको पनि बलि चढाउनु।

31 तिमीहरूले नित्य चढाउने होमबलि र अन्नबलि बाहेक यी बलिहरू र अर्धबलि पनि चढाउनु पर्छ। बलि चढाउने पशुहरू एकदमै निष्खोट हुनु पर्छ।

29

तुरहीको चाड

1 “सातौं महीनाको पहिलोदिन तिमीहरूको निम्ति एउटा विशेष सभा डाकिनु पर्छ। त्यस दिन तिमीहरूले कुनै अरु परिश्रम गर्नु हुँदैन। त्यो दिन तिमीहरूको निम्ति तुरही बजाउने दिन हुन्छ।

2 तिमीहरूले एउटा बाछा बथानबाट, एउटा भेडा र सातवटा एक वर्षे थुमाहरू परमप्रभुलाई मिठो सुगन्ध दिने होमबलि चढाउने छौ। यी पशुहरू सबै निष्खोट हुनुपर्छ।

3 परमप्रभुलाई अन्नबलिको निम्ति तेलमा मुछेको एपाको दश खण्डको तीन खण्ड मसिनो पीठो सँढिसित, एपाको दश खण्डको दुई खण्ड भेडासित,

4 अनि एपाको दश खण्डको एक खण्ड गरी सातवटा थुमाहरूमा प्रत्येक थुमाहरूसित चढाउनु पर्छ।

5 तिमीहरूले एउटा बाछा तिम्रो पाप प्रायश्चित गर्नका निम्ति बलि चढाउ।

6 ती औसीको बलिहरू प्रत्येक महिनाको निम्ति चढाउने बलिहरू र तिनीहरूको साथमा चढाउने अन्नबलि, प्रत्येक दिन चढाउने बलिहरू र तिनीहरूको साथमा चढाउने अन्नबलि तथा अर्धबलि देखि बाहेक हुन्। यी बलिहरू नियम रूपमा हुनु पर्छ र यी बलिहरू आगोद्वारा चढाउनु पर्छ र सुगन्धले परमप्रभुलाई आनन्द तुल्याउनेछ।

प्रायश्चित्तका दिन

7 “सातौँ महिनाको दशौँ दिन त्यहाँ तिमीहरूको निम्ति एउटा विशेष सभा हुनेछ। त्यस दिन तिमीहरू उपवास बसू पर्छ अनि कुनै काम गर्नु हुँदैन।

8 परमप्रभुको निम्ति मगमग सुगन्धित वास्राको रूपमा एउटा बाछा एउटा भेडा अनि सातवटा एक वर्षे थुमाहरू होमबलिमा चढाउनुपर्छ। ती पशुहरूमा कुनै प्रकारको खोट रहनु हुँदैन।

9 अनि तिमीहरूले त्यो होमबलिको साढेसित तेलमा मुछेको एपाको दश खण्डको तीन खण्ड मसिनो पीठो, भेडासित एपाको दश खण्डको दुई खण्ड तेलमा मुछेको मसिनो पीठो,

10 अनि सातवटा थुमाहरूमा प्रत्येकको एपाको दश खण्डको एक खण्ड तेलमा मुछेको मसिनो पीठो चढाउनुपर्छ।

11 पापबलिको निम्ति तिमीहरूले एउटा बोका पनि चढाउनुपर्छ। यो बलि चाँहि प्रायश्चित्त बलिको अतिरिक्त हो र नियमित रूपले चढाएको दैनिक अन्नबलि र अर्धबलिको पनि अतिरिक्त हो।

छाप्रो-बासको चाड

12 “सातौँ महिनाको पन्ध्रौँ दिन तिमीहरूले एउटा विशेष सभा राख् अनि त्यसदिन कुनै दैनिक काम नगर्नु। परमप्रभुको सम्मानमा सात दिनसम्म उत्सव मनाउनु।

13 तिमीहरूले बथानबाट तेह्रवटा बहर गोर्, दुइवटा भेडा र एक वर्षे चौधवटा थुमाहरू परमप्रभुको निम्ति मगमग सुगन्धित वास्रा बनाउनलाई होमबलि चढाउनुपर्छ। यी पशुहरू निष्खोट हुनुपर्छ।

14 यो होमबलिसित एपाको दश खण्डको तीन खण्ड तेलसित मुछेको मसिनो पीठो प्रत्येक जवान सँढिसित एपाको दश खण्डको दुई खण्ड तेलसित मिसिएको मसिनो पीठो प्रत्येक भेडासित

15 र प्रत्येक थुमासित एपाको दश खण्डको एक खण्ड तेलसित मुछेको मसिनो पीठो होमबलि चढाउनु पर्छ।

16 यसैसित पापबलिको निम्ति एउटा पाठो पनि चढाउनुपर्छ। यो नित्य चढाउने होमबलि र अन्नबलिको अतिरिक्त हो।

17 “उत्सवको दोस्रो दिन तिमीहरूले बाह्रवटा बहर गोर्, दुइवटा भेडाहरू र एक वर्षे चौधवटा थुमाहरू बलि चढाउनुपर्छ। यी बलि दिइने पशुहरूमा कुनै खोट नहोस।

18 तिमीहरूले यी सँढे, भेडाहरू तथा थुमाहरूसित यिनीहरूको तोकिएको संख्या अनुसार सही परिमाणको अन्नबलि तथा अर्धबलि पनि चढाउनु पर्छ।

19 तिमीहरूले पापबलिको निम्ति एउटा बोको पनि चढाउनु पर्छ। यो बलि तिमीहरूले चढाउने दैनिकबलि र यससित चढाउने अन्नबलि र अर्धबलिको अतिरिक्त हो।

20 “उत्सवको तेस्रो दिन तिमीहरूले एघारवटा बहर गोर्, दुइवटा भेडा र चौधवटा एक वर्षे थुमाहरू चढाउनु पर्छ। यी चढाउने पशुहरूमा कुनै प्रकारको खोट हुनुहुँदैन।

21 तिमीहरूले यी बहर, भेडा र थुमाहरू चढाउँदा यिनीहरूको तोकिएको संख्या अनुसार चढाउनु पर्छ र अन्नबलि अर्धबलि पनि सही परिमाणमा चढाउनु पर्छ।

22 पाप बलिको निम्ति एउटा बोको पनि चढाउनु पर्छ। यो बलि तिमीहरूले चढाउने दैनिक बलि र त्यससित चढाउने अन्न बलि तथा अर्धबलिको अतिरिक्त हो।

23 “उत्सवको चौथो दिन तिमीहरूले दशवटा बहर गोर्, दुइवटा भेडा र चौधवटा एक वर्षे थुमाहरू चढाउनु पर्छ। यी चढाउने पशुहरूमा कुनै प्रकारको खोट हुनु हुँदैन।

24 तिमीहरूले यी बहर गोर्, भेडा र थुमाहरू चढाउँदा यिनीहरूको तोकिएको संख्या अनुसार चढाउनुपर्छ र अन्नबलि र अर्धबलि पनि सही परिमाणमा चढाउनुपर्छ।

25 पापबलिको निम्ति एउटा बोको पनि चढाउनुपर्छ। यो बलि तिमीहरूले चढाउने दैनिक बलि र त्यससित चढाइने अन्नबलि तथा अर्घबलिको अतिरिक्त हो।

26 “उत्सवको पाँचौँदिन तिमीहरूले नौवटा बाछा, दुइवटा भेडा र चौधवटा एक वर्षे थुमाहरू चढाउनु पर्छ। यी चढाइने पशुहरूमा कुनै प्रकारको खोट हुनु हुँदैन।

27 तिमीहरूले यी बाछा, भेडा र थुमाहरू चढाउँदा यिनीहरूको तोकिएको संख्या अनुसार चढाउनु पर्छ र अन्नबलि र अर्घबलि पनि सही परिमाणमा चढाउनु पर्छ।

28 पापबलिको निम्ति एउटा बोका पनि चढाउनु पर्छ। यो बलि तिमीहरूले चढाउने दैनिकबलि र त्यससित चढाइने अन्नबलि तथा अर्घबलिको अतिरिक्त हो।

29 “उत्सवको छौँटौँ दिन तिमीहरूले आठवटा बाछा, दुइवटा भेडा र चौधवटा एक वर्षे थुमाहरू चढाउनु पर्छ। यी बलि चढाइने पशुहरूमा कुनै प्रकारको खोट हुनु हुँदैन।

30 तिमीहरूले यी बाछा, भेडा र थुमाहरू चढाउँदा यिनीहरूको तोकिएको संख्या अनुसार चढाउनु पर्छ र अन्नबलि र अर्घबलि पनि सही परिमाणको चढाउने पर्छ।

31 पापबलिको निम्ति एउटा बोको पनि चढाउनु पर्छ। यो बलि तिमीहरूले चढाउने दैनिक बलि, त्यससित चढाइने अन्नबलि तथा पेयबलिको अतिरिक्त हो।

32 “उत्सवको सातौँ दिन तिमीहरूले सातवटा बाछा, दुइवटा भेडा र चौधवटा एक वर्षे थुमाहरू चढाउनु पर्छ। यी बलि चढाइने पशुहरू निष्खोट हुनु पर्छ।

33 तिमीहरूले यी बाछा, भेडा र थुमाहरू चढाउँदा यिनीहरूको तोकिएको संख्या अनुसार चढाउन पर्छ र अन्नबलि र अर्घबलि पनि सही परिमाणको चढाउनु पर्छ।

34 पाप-बलिको निम्ति एउटा बोको पनि चढाउनु पर्छ। यो बलि तिमीहरूले चढाउने दैनिकबलि, त्यसित चढाइने अन्नबलि तथा अर्घबलिको अतिरिक्त हो।

35 “उत्सवको आठौँ दिनमा एउटा विशेष सभा हुनेछ। त्यस दिन तिमीहरूले परिश्रमको कार्य गर्नुहुँदैन।

36 त्यस दिन तिमीहरूले परमप्रभुलाई मीठो वासाले खुशी तुल्याउनको निम्ति एउटा बाछा, एउटा भेडा र सातवटा एक वर्षे थुमाहरू चढाउनु पर्छ। ती बलि चढाइने पशुहरूमा कुनै खोट हुनुहुँदैन।

37 यी बाछा, भेडा र थुमाहरू चढाउँदा यिनीहरूको तोकिएको संख्या अनुसार चढाउनु पर्छ र अन्नबलि र अर्घबलि पनि सही परिमाणको चढाउनुपर्छ।

38 तिमीहरूले पाप बलिको निम्ति एउटा बोको पनि चढाउनुपर्छ। यो बलि तिमीहरूले चढाउने दैनिकबलि, त्यससित चढाइने अन्नबलि तथा अर्घबलिको अतिरिक्त हो।

39 “विशेष उत्सवहरूमा होमबलि, अन्नबलि, अर्घबलि तथा मेलबलि तिमीहरूले परमप्रभुलाई चढाउनु पर्छ। यो बलि तिमीहरूले चढाउनु खोजेको कुनै विशेष बलि तथा कुनै भाकल बलिको अतिरिक्त हो।”

40 परमप्रभुले मोशालाई आज्ञादिनुभए अनुसार तिनले सबै कुराहरू इस्राएली मानिसहरूलाई बताए।

30

भाकल दिदा मान्नु पर्ने विधिहरू

1 मोशाले इस्राएलीहरूका कुलनायक व्यक्तिहरूलाई भने परमप्रभुले आज्ञा गर्नु भएको कुराहरू यही हुन्;

2 “जब एकजना व्यक्तिले परमप्रभुलाई केही चढाउँछु भनी विशेष शपथ गर्छ अथवा परमप्रभुको नाममा केही गर्छु भनी वाचा बन्धन गर्छ भने उसले त्यो शपथ अथवा वाचा बन्धन खेर फाल्नु हुँदैन। उसको मुखबाट निस्केको वचन पुरा गर्नु पर्छ।

3 “तर केही जवान स्त्री तिनको बाबुको घरमा रहँदा नै परमप्रभुलाई केही चढाउँछु भनी विशेष भाकल गरेकी छे अथवा परमप्रभुको नाममा केही गर्छु भनी वाचा बन्धन खाएकी भए।

4 र उसको बाबुले सुनेर पनि केही आपत्त नगरे उसले त्यो आफ्नो भाकल अथवा वाचा बन्धन पुरा गर्नुपर्छ।

5 तर यदि तिनका बाबुले यसको बारेमा सुने भने र उनलाई त्यसो गर्नबाट रोके भने, उनले प्रतिज्ञा गरेको कुरा पूरा गर्नु पर्दैन। किनभने उनको बाबुले उनलाई मनाही गरे र परमप्रभुले उनलाई क्षमा दिनेछन्।

6 “अनि यदि तिनी एउटा पतिसित विवाह गरेकी छिन् अनि यस्तो केही गर्ने शपथ अथवा प्रतिज्ञा बनाइन् भने।

7 अनि यदि तिनका पतिले यस विषयमा सुनेर र तिनलाई रोक्दैनन् भने, तिनले तिनका भाकलहरू अथवा वाचाहरू गर्नु पर्छ।

8 तर उसको लोभले कुनै दिन चाल पाएर विरोध गरे उसको भाकल अथवा वाचा बन्धन भङ्गा हुन्छ अनि परमप्रभुले पनि उसलाई क्षमा दिनुहुन्छ।

- 9 “विधवा अथवा आफ्नो पतिसित छुटानाम गरेकी स्त्रीले प्रत्येक भाकल वा शपथ पूरा गर्नु नै पर्छ।
 10 “तर कुनै विवाह भएकी स्त्रीले आफ्नो पतिको घरमा आएर भाकल गर्छे वा वाचा बन्धन खान्छे
 11 अनि उसको लोभले चाल पाएर पनि कुनै विरोध नगरे तब उसको सबै शपथ वा वाचा बन्धन पूरा गर्नुपर्छ।
 12 तर यदि उसको लोभले चाल पाएर उसले विरोध गरे उसको शपथ वा वाचा बन्धन त्यहीँ अवैद्ध हुन्छ। उसको लोभले विरोध गरेकोले परमप्रभुले उसलाई क्षमा गर्नुहुनेछ।
 13 पतिले उसकी पत्नीलाई उसको विरोध गरेर भड्का पनि गराउनु सक्छ।
 14 यदि पत्नीले गरेको शपथ वा खाएको वाचा बन्धनको विषय लोभले चाल पाएर पनि त्यस दिन विरोध नगरे त्यस स्त्री आफ्नो शपथ वा वाचा बन्धनको प्रत्येक चीज पूरा गर्नु पर्छ। कारण उसले चाल पाएर पनि विरोध गरेको छैन।
 15 तर पत्नी गरेको शपथ वा वाचा बन्धन चाल पाएर पतिले भड्का गरी दिन्छ भने शपथ वा वाचा बन्धन भड्का गरिदिएकोमा उत्तरदायी तिनको लोभने हुनेछ।”
 16 लोभने-पत्नी तथा विवाह पूर्व आफ्नो आमा-बाबुको घरमा बसेकी जवान केटीको विषयमा परमप्रभुले मोशालाई दिनु भएको नियमहरू यिनीहरू नै हुन।

31

इसाएलीहरूको मिघानीहरूसित युद्ध

- 1 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
 2 “मिघानीहरूले इसाएलीहरू माथि गरेको अन्यायमा तिनीहरूलाई दण्ड देऊ। त्यस पछि, मोशा, तिमी तिम्रा पिता-पुर्खाहरूसित मिल्न जानेछौ।”
 3 यसर्थ मोशाले मानिसहरूलाई यसो भने, “मिघानीहरूसित बदला लिन युद्ध गर्नको निम्ति तिमीहरूले आफ्नो मानिसहरूबाट सेनाहरू तयार पार।
 4 इसाएलीहरूको प्रत्येक कुलबाट एक हजार मानिसहरू निकाल्नु पर्छ।
 5 इसाएलीहरूको बाह्र कुलहरूबाट बाह्र हजार सेनाहरू हुनेछन्।”
 6 मोशाले बाह्र हजार इसाएलीहरू युद्धमा पठाए। तिनले पूजाहारी एलाजारको छोरो पीनहासलाई पनि तिनीहरूसित पठाए। पीनहासले आफूसित पवित्र चीजहरू युद्ध-ध्वनी तथा तुरहीहरू लिएर गए।
 7 परमप्रभुको आज्ञा बमोजिम इसाएली सेनाहरू मिघानी मानिसहरू विरुद्ध लडे। तिनीहरूले त्यस अञ्चलमा भएका प्रत्येक मिघानी पुरुषलाई मारे।
 8 तिनीहरूले एवी, रेकेम, सूर, हर र रेवाँ गरी पाँच जना मिघानी राजाहरू मारिदिएर बोरको छोरो बिलामलाई पनि तिनीहरूले मारे।
 9 इसाएली मानिसहरूले मिघानी स्त्रीहरूलाई र बाल-बच्चाहरूलाई कैद गरे अनि तिनीहरूको सबै सम्पत्ति, सबै गाई-वस्तु तथा भेडाहरू पनि लगे।
 10 तिनीहरूले मिघानीहरूको गाँउ-वस्ती तथा शहरहरू पनि जलाई दिए।
 11 इसाएलीहरूले तिनीहरूको मानिस तथा पशुहरू मोशा, पूजाहारी एलाजार अनि
 12 इसाएली अरू मानिसहरूकहाँ ल्याए। युद्धमा तिनीहरूले जे जति लिए सबै इसाएलीहरूको छाउनीमा ल्याए। इसाएली मानिसहरूको छाउनी मोआबको यर्दन बेसीमा थियो। त्यो यरीहोदेखि पारी यर्दन नदीको पूर्वपट्टि थियो।
 13 तब मोशा पूजाहारी एलाजार तथा इसाएली प्रमुख व्यक्तिहरू छाउनीबाट बाहिर ती सेनाहरूलाई भेट्न गए।
 14 मोशा इसाएली एक हजार सेनाका सेनापति र एक सय सेनाका सेनापतिहरूसित जो युद्धबाट फर्केका थिए अत्यन्तै क्रोधित भएका थिए।
 15 मोशाले तिनीहरूलाई भने, “यी स्त्रीहरूलाई तिमीहरूले किन जिउँदो राख्यौ?
 16 छुटानाम भएका स्त्रीहरूले बिलामको उपदेश अनुसार इसाएलीका मानिसहरूलाई यी स्त्रीहरूले परमप्रभु देखि टाढा गराउन प्रभावित गराएका थिए। यही कारणले मानिसहरूमा विपत्ति पनि आइलागेको थियो।
 17 यसकारण ती सबै बालकहरूलाई मार र ती पुरुषहरूसित सहवास भएका सबै स्त्रीहरूलाई मार।
 18 तर शारीरिक सम्बन्ध नगरेका कन्ये केटीहरूलाई तिमीहरूको निम्ति राख।
 19 तिमीहरू सात दिन सम्म छाउनी बाहिर रहनु पर्छ। तिमीहरू मध्ये प्रत्येक व्यक्ति अथवा तिमीहरूका कैदीहरू जसले कुनै व्यक्तिलाई मारेको छ अथवा मरेको लाश छोएकोछ उसले आफैलाई तेस्रो दिन र सातौँ दिनमा शूद्र पार्नुपर्छ।
 20 तिमीहरूले प्रत्येक लुगा, छालाले बनिएको प्रत्येक चीज, बाख्राको भुल्लाले बनिएको प्रत्येक चीज तथा काठले बनिएको प्रत्येक चीज सबै शूद्र पार्नुपर्छ।”

- 21 त्यसपछि पूजाहारी एलाजारले युद्धमा गएका सबै सेनाहरूलाई भने, “परमप्रभुले मोशालाई यस्तो आज्ञा गर्नु भएको छ,
- 22 सुन, चाँदी, काँसो, फलाम, जस्ता र सीसा चीजहरू
- 23 आगोलाई प्रतिरोध गर्ने प्रत्येक कुरालाई आगो प्रयोग गरेर शुद्ध पार्नु पर्छ अनि यसलाई शुद्धीकरणको पानीले शुद्ध गर्नुपर्छ, तब यो शुद्ध हुनेछ। तिमीहरूले प्रत्येक कुरालाई पानीसित अवश्यै शुद्ध गर्नु पर्छ त्यो आगोले प्रतिरोध गर्न सकिदैन।
- 24 सातौँ दिनमा आफ्नो लुगा-फाटाहरू धुनु पर्छ अनि तिमीहरू शुद्ध हुनेछौ। त्यसपछि तिमीहरू छाउनीभित्र पस्नु।”
- 25 त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
- 26 “पूजाहारी एलाजार सारा समुदायका प्रधानहरू र तिमीले सबै कैदीहरू, पशुहरू र सेनाहरूले युद्धबाट ल्याएका सबै चीजहरू गन।
- 27 तब युद्धमा गएका सेनाहरू र अरू बाँकी इस्राएली मानिसहरू मात्र भाग लगाऊ।
- 28 मानिस, गाई-वस्तु, भेडा र गधा यी सब सेनाहरूले युद्धबाट ल्याएका प्रत्येक पाँच सय चीजहरूबाट परमप्रभुको निम्ति एउटा कर हिसाबमा राख।
- 29 तिमीहरूको अंशको आधा अंश यी चीजहरू लिएर परमप्रभुको निम्ति भेटी स्वरूप पूजाहारी एलाजारलाई देऊ।
- 30 प्रत्येक पचास चीजहरूबाट (जो मानिसहरू गाइहरू, गधाहरू, भेडा र अन्य पशुहरूलाई समिलित गर्छ) आधा भाग इस्राएलीहरूलाई दिएकाबाट एउटा लिएर लेवीहरूलाई देऊ जसले परमप्रभुको पवित्र पालको हेर चाह गर्छ।”
- 31 परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएको आज्ञा अनुसार मोशा र पूजाहारी एलाजारले इस्राएली सेनाहरूले युद्धबाट ल्याएका समानहरू वितरण गरे।
- 32 इस्राएली सेनाहरूले युद्धबाट यी पशु र मानिसहरू ल्याएका थिए: भेडा 6,75,000,
- 33 गाई-गोरू 72,000,
- 34 गधा 61,000 अनि
- 35 स्त्रीहरू 32,000 यी स्त्रीहरू हुन् जसले पुरुषसित शारीरिक सम्बन्ध राखेका थिएनन्।
- 36 ती सेनाहरू जो युद्धमा गएका थिए तिनीहरूले 3,37,500 भेडाहरू पाए।
- 37 तिनीहरूले आफ्नो भागबाट 675 वटा भेडाहरू परमप्रभुलाई चढाए।
- 38 तिनीहरूले पाएका 36,000 गाई-गोरूहरूबाट परमप्रभुलाई 72 वटा कर हिसाबमा चढाए।
- 39 तिनीहरूले 30,500 गधाहरू पाए र यसबाट परमप्रभुलाई 61 वटा कर हिसाबमा चढाए।
- 40 तिनीहरूले 16,000 स्त्रीहरू पाए र यसबाट परमप्रभुलाई 31 जना कर हिसाबमा चढाए।
- 41 परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भए झैं मोशाले यी सब उपहारहरू परमप्रभुको निम्ति पूजाहारी एलाजारलाई दिए।
- 42 युद्धमा गएका सेनाहरूले ल्याएको सम्पतिबाट मोशाले बाँडेको इस्राएली मानिसहरूको आधा भाग यस्तो थियो:
- 43 भेडा 3,36,500,
- 44 गाई-गोरू 36,000,
- 45 गधा 30,500,
- 46 स्त्रीहरू 16,000
- 47 यसरी इस्राएली मानिसहरूको भागमा परेका पशु र मानिसहरूबाट प्रत्येक पचासमा एउटा गरी लिएर मोशाले परमप्रभुको पवित्र पालको रक्षा गर्ने लेवीहरूलाई दिए। परमप्रभुको आज्ञा बमोजिम मोशाले यस्तो गरे।
- 48 त्यसपछि एक हजार इस्राएली सेनाका कप्तानहरू र एक सय सेनाका कप्तानहरू मोशाकहाँ आए।
- 49 तिनीहरूले मोशालाई भने, “हामी तपाईंका सेवकहरूले हाम्रा अधीनमा रहेका सबै सेनाहरू गन्थौ तिनीहरू मध्ये हामीले कसैलाई पनि गुमाएनौं।
- 50 हामीले सुनका चीजहरू: पैरा, बाला, छाप, औंठी, कुण्डल र बाजूहरू त्यो हामीले हाम्रो परमप्रभुलाई उपहार जस्तै परमप्रभुको अघि हाम्रो आफ्नै प्रायश्चित्तको निम्ति चढायौं।”
- 51 मोशा र एलाजारले तिनीहरूबाट सुनको गहनाहरू थापे।
- 52 ती सबै एक हजार सेनाहरूका र एक सय सेनाहरूका कप्तानहरूले चढाएको सुनको ओजन 16,750 शेकेल* थियो।
- 53 सेनाहरू मध्ये प्रत्येकले आफ्नो निम्ति केही चीजहरू लिएका थिए।
- 54 यसर्थ मोशा र पूजाहारी एलाजारले परमप्रभु अघि इस्राएली मानिसहरूको स्मृति चिन्ह स्वरूप ती सुनको गहनाहरू एक हजार र एक सय सेनाहरूका कप्तानहरूबाट लिएर भेट हुने पालमा राखे।

* 31:52: 16,750 शेकेल अथवा “420 पाउण्ड” वा “190 किलो ग्राम।”

32

यर्दन नदीको पूर्व पट्टि बसेका कुल समूहहरू

- 1 स्बेन र गाद वंशका मानिसहरूको धेरै धेरै गाई-वस्तुहरू थिए। यसर्थ जब तिनीहरूले याजेर र गिलादको भूमि देखे तिनीहरूले ती ठाँउहरू पशुपालनको निम्ति उपयुक्त सम्झे।
- 2 यसर्थ स्बेन र गाद कुलका मानिसहरू मोशा, पूजाहारी एलाजार तथा इझाएली मानिसहरूको प्रधानहरूकहाँ गई भने,
- 3 “अतारोत, दीबोन, याजेर, निम्रा, हेसबोन, एलाले, सबाम, नबो अनि बओन
- 4 जुन भूमि परमप्रभुले इझाएली मानिसहरूको निम्ति जित्नु भएको थियो, ती भूमिहरू पशु पालनको निम्ति उचित रहेकोले र हामी तपाईंको सेवकहरूकहाँ गाई-वस्तु धेरै भएकोले।
- 5 यदि तपाईं हामीसित खुशी हुनुहुन्छ भने ती भूमिहरू हामीलाई दिइयोस्। हामी यर्दन नदी पारी जानु नपरोस्।”
- 6 मोशाले स्बेनका मानिसहरू र गादका कुल समूहलाई भने, “तिमीहरूका दज्य-भाइहरू युद्धमा जानु पर्छ। जब तिमीहरू यहाँ सदा सर्वदा बस्दा?
- 7 यर्दन नदी पारी परमप्रभुले तिनीहरूलाई दिन चाहानु भएको भूमिमा जानलाई किन तिमीहरू इझाएली मानिसहरूलाई निस्त्साहित पार्न चेष्टा गरिरहेकाछौं?
- 8 तिमीहरूका बाबुहरूले पनि त्यसै गरेका थिए जति बेला मैले तिनीहरूलाई कादेश-बर्नेबाट त्यो भूमिको जाँच गर्न पठाएको थिएँ।
- 9 तिनीहरू एक्कोल बेसी सम्म पुगे अनि त्यो भूमिको निरीक्षण पनि गरे तर तिनीहरूले इझाएलका मानिसहरूलाई परमप्रभुले दिनु भएको भूमिमा जान हतोत्साहित बनाए।
- 10 यसर्थ ती मानिसहरूसित परमप्रभु रिसाउनु भयो र शपथ गर्नु भयो कि,
- 11 “बीस अनि बीस भन्दा वेशी उमेर पुगेका मानिसहरू जो मिश्रबाट आएका छन् तिनीहरूलाई मैले अब्राहाम, इसहाक र याकूबलाई दिन्छु भनी शपथ गरेको भूमि देख्न पाउने छैनन्।
- 12 किनभने कनज्जी, यपून्नेका छोरो कालेब र नूनको छोरो यहोशू बाहेक तिनीहरू कसैले पनि मलाई पूर्ण रूपले विश्वास गरेनन्। यपून्नेका छोरो कालेब र नूनको छोरो यहोशूले मात्र मलाई विश्वास गरे।”
- 13 “इझाएली मानिसहरूसित परमप्रभु क्रोधित हुनुभयो र उहाँको नजरमा ती मानिसहरू जसले दुष्टता देखाएका थिए सबै नष्ट नहोउन्जेल चालीस वर्ष सम्म उहाँले तिनीहरूलाई मरुभूमिमा यता उता डुलाउनु भयो।
- 14 हे पापिष्टका सन्तानहरू हो। तिमीहरू इझाएली मानिसहरूमाथि परमप्रभुको क्रोध पार्न तिमीहरूले आफ्ना पुर्खाहरूको जग्गा ओगटेका छौ।
- 15 यदि तिमीहरूले उहाँलाई पछ्याउन छाडे इझाएली मानिसहरूलाई उहाँले यही मरुभूमिमा नै त्याग्नु हुनेछ र तिमीहरूले सबै मानिसहरूलाई ध्वंश पार्नेछौ।”
- 16 तर स्बेन र गाद कुलका मानिसहरू मोशाकहाँ गए भने, “हामी यहाँ आफ्नो गाई वस्तुहरूको निम्ति गोठ तथा जहान बाल-बच्चाहरूको निम्ति शहर तयार पार्छौं।
- 17 तब यहाँ भएका मानिसहरूबाट हाम्रा नानीहरूको बचाऊ हुन्छ। तर हामी अन्य इझाएली मानिसहरूलाई सर्हषसाथ उनीहरूको भूमिमा पुर्याउन सहायता गर्छौं।
- 18 जबसम्म ती मानिसहरूले आफ्नो-आफ्नो हिस्साको भूमि पूरै दखलमा गर्दैनन तबसम्म हामी आफ्नो घर फर्केर आउने छैनौं।
- 19 यर्दन नदी पारिको जमीन हामी लिने छैनौं कारण हाम्रा जमीन यर्दन नदी वारि पूर्व पट्टि नै हुनेछ।”
- 20 तब मोशाले तिनीहरूलाई भने, “यदि तिमीहरू यी सब कामहरू गर्छौं भने यो भूमि तिमीहरूकै हुन्छ। तर तिमीहरूका सेनाहरू परमप्रभु सम्मुख युद्धमा जानै पर्छ।
- 21 तिमीहरूका सेनाहरूले यर्दन नदी पार गरी शत्रुहरूलाई बलपूर्वक त्यो भूमिबाट निकाल्नु नै पर्छ।
- 22 तिमीहरू त्यति बेला आफ्नो घर फर्कनु सक्छौं जब परमप्रभुले हामीलाई पूरा भूमि लिन सहायता गर्नु हुन्छ। तब परमप्रभु र इझाएलका मानिसहरूले तिमीहरूलाई दोषी ठराउदैनन्। परमप्रभुले तिमीहरूलाई तिमीहरूको भूमि ग्रहण गर्न दिनु हुन्छ।
- 23 तर यदि तिमीहरूले यी कामहरू गरेनौं भने तिमीहरू परमप्रभुको इच्छा विरुद्ध पाप गर्नेछौं र तिमीहरू निश्चय जान्दछौ कि तिमीहरूले त्यो पापको निम्ति दण्ड पाउनेछौं।
- 24 गाई-वस्तुहरूको निम्ति गोठ र बाल-बच्चाहरूको निम्ति शहरहरू बनाऊ, तर याद गर कि तिमीहरूले आफ्नो प्रतिज्ञा पूरा गर्नुपर्छ।”
- 25 त्यसपछि स्बेन गाद कुलका मानिसहरूले मोशालाई भने, “हामी तपाईंका सेवक हौं, हजूर हाम्रा मालिक हुनुहुन्छ र हजूरले भन्नु भएको काम हामी निश्चय गर्नेछौं।

- 26 हाम्रा जहान बाल-बच्चाहरू र गाई-वस्तुहरू यही गिलाद शहरमा रहनेछ।
- 27 तर हामी हजूरका दासहरू, जस्तो मालिकको हुकुम हुन्छ परमप्रभुको अधिबाट यर्दन नदी पार गरी युद्धमा जानेछौं।”
- 28 तब मोशा, पूजाहारी एलाजारले आज्ञा दिए, नूनको छोरो यहोशू अनि इस्राएली मानिसहरूका प्रधानहरूले तिनीहरूलाई आदर गर्नेछ।
- 29 मोशाले तिनीहरूलाई भने, “गाद र रूबेनका मानिसहरू यर्दन नदी पार गरी परमप्रभुको अधिबाट हिंड्दै युद्धमा जानेछन् र तिमीहरूलाई भूमि दखल गर्नु सहायता गर्नेछन्। अनि तिमीहरूले तिनीहरूलाई गिलादको भूमि तिनीहरूकै भाग पार्न दिनेछौ।
- 30 तर यदि तिनीहरू तिमीहरूसित युद्धमा गएनन् भने, तिनीहरूले कनान भूमिमा तिमीहरूसित उत्तराधिकार भाग मात्र पाउने छन्।”
- 31 गाद र रूबेनका मानिसहरूले उत्तर दिए, “परमप्रभुबाट जो आज्ञा हुन्छ त्यो पूरा गर्न हामी प्रतिज्ञा गर्छौं।
- 32 हामी यर्दन नदी पार गरी परमप्रभुको अधिबाट हुँदै कनानको भूमिमा जानेछौं। अनि हाम्रो भूभाग यर्दन नदीको पूर्व भाग हुनेछ।”
- 33 यसकारण मोशाले त्यो भूमि गादका मानिसहरू रूबेनका मानिस र अनि मनश्शेका आधा कुल समूहहरूलाई दिए। (मनश्शे यसफका छोरा थिए।) त्यो भूमि एमोरीहरूको राज्य सीहोन र ओगका राज्य, बशानका राजा सम्मिलित हुन्छ। त्यो भूमिमा वरिपरिका सबै शहरहरू सम्मिलित भए।
- 34 गादका मानिसहरूले दीबोन, अतारोत, अरोएर शहरहरू बनाए।
- 35 अतारोत-शोपान, याजेर, योगबहा,
- 36 बेत-निम्रा, अनि बेथारान जून चाहे सुरक्षित शहरहरू थिए अनि तिनीहरूको झुण्डको निम्ति भेडाको खोरहरू निर्माण गरेका थिए।
- 37 रूबेनका कुलले हेशबोन, एलाले, कियतैम,
- 38 नबो, बालमोन र सिब्मा यसलाई नयाँ बनाए। तिनीहरूले नेबो र बालमोन नाम परिवर्तन गरिदिए अनि तिमीहरूले शहरहरूलाई आफ्नै नाम दिए जून तिनीहरूले निर्माण गरेका थिए।
- 39 मनश्शेका छोरो मार्कीरको वंशका मानिसहरू गिलाद गए। तिनीहरूले एमोरीहरूका शहरहरू जिते र त्यही बसे।
- 40 यसकारण मनश्शेका छोरो मार्कीरलाई मोशाले गिलाद दिए अनि तिनीहरू त्यही स्थायी भई बसे।
- 41 मनश्शे कुलका याईर गई त्यहाँका साना साना शहरहरू जिते। तब तिनीहरूले ती शहरहरूको नाम याईरका शहरहरू, स-साना राखे।
- 42 नोबहले केनात र यसका स-साना शहरहरू पराजित गरे उसलाई सबै ठाउँहरूलाई उसको आफ्नै नाम नोबह दिए।

33

मिश्रदेशबाट इस्राएलीहरूको यात्रा

- 1 मोशा र हास्नको नेतृत्वमा दल-दलमा आएका इस्राएलीहरूको यात्रा विवरण यस प्रकारका छन्। तिनीहरूको यात्रा विवरण सहित यिनै जग्गाहरूबाट यात्रा गरेका हुन्।
- 2 मोशाले इस्राएलीहरूको यात्रा विवरण परमप्रभुको इच्छा अनुसार लेखे।
- 3 पहिलो महीनाको पन्ध्रौँ दिन तिनीहरूले रामसेसबाट यात्रा शुरू गरे। निस्तार-चाडको पछिल्लो बिहान इस्राएलीहरूले मिश्र देशवासिहरूको सामुन्नेबाट साहसिलो प्रकारले यात्रा गरे।
- 4 त्यस समय मिश्रीहरूले तिनीहरूको पहिला जन्मेका छोराहरूलाई गाड्दै थिए जब तिनीहरूलाई र तिनीहरूका देवताहरूलाई परमप्रभुले न्याय गरेका थिए।
- 5 इस्राएलका मानिसहरू रामसेसबाट यात्रा गरी सुक्कोत पुगे।
- 6 सुक्कोतबाट तिनीहरूले एताम पुगेर मरूभूमिको किनारमा छाउनी हाले।
- 7 तिनीहरूले एतामबाट यात्रा गरेर बाल-सपोनको नजीक पीहरीरोतमा गए। तिनीहरूले मिगदेल नजीक छाउनी हाले।
- 8 ती यात्रीहरू पीहरीरोतबाट गएर समुद्रको बीचबाट मरूभूमिमा पसे एतामको मरूभूमिमा तीन दिन सम्म यात्रा गरी तिनीहरूले मारामा छाउनी बसाले।
- 9 तिनीहरूले माराबाट यात्रा गरी एलीम पुगे। त्यहाँ बाह्रवटा पानीको फोहराहरू सत्तरीवटा खजूरको रूखहरू थिए। यसकारण तिनीहरूले त्यही छाउनी बसाले।
- 10 ती मानिसहरूले एलीमबाट यात्रा गरी लाल-समुद्र नजीक छाउनी हाले।
- 11 तिनीहरूले लाल-समुद्रबाट यात्रा गरी सीन मरूभूमिमा छाउनी हाले।
- 12 ती मानिसहरूले सीन मरूभूमिबाट यात्रा गरी दोफकामा छाउनी हाले।

- 13 ती मानिसहरूले दोफकाबाट यात्रा गरी आल्शमा छाउनी हाले।
 14 ती मानिसहरूले आल्शबाट यात्री गरी रपीदीममा छाउनी हाले। त्यस ठाँउमा मानिसहरूको निम्ति पिउने पानी थिएन।
 15 ती मानिसहरूले रपीदीमबाट यात्रा गरी सीन मरूभूमिमा आफ्नो छाउनी हाले।
 16 ती मानिसहरूले सीन मरूभूमिबाट यात्रा गरी किन्नोथ-हत्तावामा छाउनी हाले।
 17 ती मानिसहरूले किन्नोथ-हत्तावाबाट यात्रा गरी हसेरोतमा छाउनी हाले।
 18 ती मानिसहरूले हसेरोतबाट यात्रा गरी रिम्मामा छाउनी हाले।
 19 ती मानिसहरूले रिम्माबाट यात्रा गरी रिम्मोन परेशमा छाउनी हाले।
 20 ती मानिसहरूले रिम्मोन-पेशबाट यात्रा गरी लिब्नामा छाउनी हाले।
 21 ती मानिसहरूले लिब्नाबाट यात्रा गरी रिस्सामा छाउनी हाले।
 22 ती मानिसहरूले रिस्साबाट यात्रा गरी केहेलातामा छाउनी हाले।
 23 ती मानिसहरूले केहेलाताबाट यात्रा गरी पर्वत शेपेरमा छाउनी हाले।
 24 ती मानिसहरूले पर्वत शेपेरबाट यात्रा गरी हरादामा छाउनी हाले।
 25 ती मानिसहरूले हरादाबाट यात्रा गरी मखेलोतमा छाउनी हाले।
 26 ती मानिसहरूले मखेलोतबाट यात्रा गरी तहतमा छाउनी हाले।
 27 ती मानिसहरूले तहतबाट यात्रा गरी तेरहमा छाउनी हाले।
 28 ती मानिसहरूले तेरहबाट यात्रा गरी मिक्कामा छाउनी हाले।
 29 ती मानिसहरूले मिक्काबाट यात्रा गरी हरामोनामा छाउनी हाले।
 30 ती मानिसहरूले हरामोनाबाट यात्रा गरी मसेरोतमा छाउनी हाले।
 31 ती मानिसहरूले मसेरोतबाट यात्रा गरी बनि-याकानमा छाउनी हाले।
 32 ती मानिसहरूले बनि-याकानबाट यात्रा गरी होरहगिद-गादमा छाउनी हाले।
 33 ती मानिसहरूले होरहगिद-गादबाट यात्रा गरी योतबातामा छाउनी हाले।
 34 ती मानिसहरूले योतबाताबाट यात्रा गरी अब्बोनामा छाउनी हाले।
 35 ती मानिसहरूले अब्बोनाबाट यात्रा गरी एस्-योन-गेबेरमा छाउनी हाले।
 36 ती मानिसहरूले एस्-योन-गेबेरबाट यात्रा गरी सीन मरूभूमिको कादेशमा छाउनी हाले।
 37 ती मानिसहरूले कादेशबाट यात्रा गरी होरमा छाउनी हाले। यो ठाँउ एदोम देशको सिमानाको पर्वत हो।
 38 परमप्रभुको आज्ञालाई पालन गरेर, पूजाहरूरी हास्न होर पर्वत माथि गए अनि त्यहाँ मरे। हास्न मरेको दिन पाँचौं महीनाको पहिलो दिन थियो र इस्राएलीहरूले मिश्र छोडको चालीस वर्ष पुगेको थियो।
 39 जब हास्नको मृत्यु होर पर्वतमा भयो तिनको उमेर 123 वर्ष भएको थियो।
 40 कनान देशको नेगवामा अरद भन्ने एउटा शहर थियो। त्यस ठाँउमा कनानको राजाले इस्राएली मानिसहरू आइहेको सुने।
 41 ती मानिसहरूले होर पर्वतबाट यात्रा गरी सल-मोनामा छाउनी हाले।
 42 ती मानिसहरूले सल-मोनाबाट यात्रा शुरू गरी पूनोन्मा छाउनी हाले।
 43 ती मानिसहरूले पूनोन्बाट यात्रा गरी ओबोतमा छाउनी हाले।
 44 ती मानिसहरूले ओबोतबाट यात्रा गरी मोआबका सिमानामा रहेको इय्ये-अबारीममा छाउनी हाले।
 45 ती मानिसहरूले इय्ये-अबारीमबाट यात्रा गरी दीबोन-गादमा छाउनी हाले।
 46 ती मानिसहरूले दीबोन-गादबाट यात्रा गरी अल्मोन-दिब्लतैममा छाउनी हाले।
 47 ती मानिसहरूले अल्मोन-दिब्लतैमबाट यात्रा गरी नबोको नजीक अबारीमको पर्वतमा छाउनी हाले।
 48 ती मानिसहरूले अबारीमको पर्वतबाट यात्रा गरी यरीहोको पारीको यर्दन नदीको नजीक मोआबको यर्दन बेसीमा छाउनी हाले।
 49 मोआबको मैदानमा ती मानिसहरूले यर्दन नदीको किनार यर्दन बेसीमा बते-योशी-मातदेखि आबेल-शीत्तिम सम्म छाउनी हाले।
- 50 येरीको पारि यर्दन नदी नजीक मोआबको मैदानमा परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
 51 “इस्राएलीहरूलाई भन: जब तिमीहरू कनान भूमिमा यर्दन नदी पार गर्छौं,
 52 तिमीहरूले ती कनानमा बसेहरूलाई जबरजस्ती खेदूनु पर्छ। तिमीहरूले तिनीहरूका सबै खोपेर बनाएको मूर्तिहरू र धातुको मूर्तिहरू नष्ट पारिदिनु पर्छ। तिनीहरूको डाँडाका थानहरू सब भत्काइदिनु पर्छ।
 53 मैले तिमीहरूलाई त्यो भूमि आफ्नो दखलमा राख्न दिएकोले तब तिमीहरूले त्यसमा बसो बास गर्नु पर्छ।
 54 तिमीहरूको सम्मानित राजवंश अनुसार तिमीहरूका भूमिका भागहरू चिष्टा लगाएर लैजाऊ। ठूला भागहरू ठूला परिवारहरूलाई अनि साना भाग साना परिवारहरूलाई देऊ। जहाँ जहाँ चिष्टा पर्छ त्यही भूमि लेऊ तिनीहरूले तिमीहरूको भाग तिमीहरूको पिता-पूर्खाहरूको परिवार अनुसार पाउँनेछौं।

55 “यदि तिमीहरूले ती त्यहाँका बासिन्दाहरूलाई बलपूर्वक लखेटेनौ भने त्यहाँ रहेकाहरू तिमीहरूको निम्ति तिनीहरू आँखामा विज्ञेको छेस्का अथवा शरीरमा बिज्ञेको काँडा झैं हुनेछ। तिमीहरू बसेको भूमिमा तिनीहरूले तिमीहरूलाई झंझटमा फसाउनेछन्।

56 तब म तिमीहरूलाई त्यही व्यवहार गर्नेछु जो मैले तिनीहरूसित गुर्छ भनी योजना बनाएकोछु।”

34

कनानको सिमानाहरू

1 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

2 “इसाएलका मानिसहरूलाई यो आदेश देऊ: जब तिमीहरू कनान देशमा पसेछौ, तिमीहरूलाई दिइएको भूमिको सिमाना यस प्रकार हुनेछ।

3 त्यस भूमिको दक्षिण तिर एदोमको नजीक सीन मरुभूमिको केही भाग रहनेछ। त्यस भूमिको दक्षिणी सिमाना खारा समुद्रको पूर्व भागबाट नै शुरू हुनेछ।

4 यो सिमानाले अक्राबीमको दक्षिणी भाग नाघेर सीन मरुभूमि हुँदै यसको दक्षिण भागको सिमाना कादेश-वर्न पर्नेछ। यस सिमानाले हसर अदूदार पुगेर आस्मोन नाघ्नेछ।

5 सिमाना अस्मोनबाट मिश्र नदी तिर जानेछ र यो भूमध्य समुद्रमा गई टुङ्गिनेछ।

6 यसको पश्चिमी सिमाना भूमध्य समुद्रको किनार हुनेछ र यो तिमीहरूको देशको पश्चिमी सिमाना हो।

7 अब आयो तिमीहरूको भूमिको उत्तरी सिमाना: यो सिमाना भूमध्य समुद्र हुँदै होर पर्वतसम्म जानेछ।

8 होर पर्वतबाट उत्तरी सिमाना फैलिएर सोझो लेबो-हमात पुग्नेछ र त्यसपछि यो सदादसम्म फैलिएर जानेछ।

9 तिमीहरूको उत्तरी सिमाना फैलिएर सिप्रोन सम्म गई हसर एनानमा टुङ्गिनेछ।

10 तिमीहरूको देशको पूर्वीय सिमाना हसर-एनान देखि शपाम सम्म जानेछ।

11 शपामबाट यो सिमाना ऐनको पूर्व भएर रिब्लासम्म जान्छ र पहाडबाट ओह्वालालो हुँदै गालील समुद्रको* छेउ सम्म जानेछ।

12 त्यसपछि सिमाना यर्दन नदी तिर फैलिँदै खारा समुद्रमा अन्त हुनेछ। तिमीहरूको भूमिको वरिपरिका सिमानाहरू यिनै हुन्।”

13 यसर्थ मोशाले इसाएलका मानिसहरूलाई यो आदेश दिए, “तिमीहरूले पाउने भूमि यही नै हो। तिमीहरूले आफ्नो नौ कुलहरू र मनश्शे कुलको आधा समूहहरू गरी साढे नौ कुलहरूमा चिठ्ठा गरेर भूमि वितरण गर्नेछौ।

14 रूबेन, गाद आफ्नो निम्ति भूमिको हिस्सा लिई सके।

15 ती अढाई कुलका समूहहरूले यर्दन नदी पूर्व यशीहोको नजीक आफ्नो निम्ति भूमि लिए।”

16 त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

17 “यी मानिसहरू पूजाहारी एलाजार अनि नूनका छोरो यहोशूले तिमीहरूलाई भूमि वितरणमा सहायता गर्नेछन्।

18 प्रत्येक कुलसमूहबाट एकजना प्रमुखले पनि भूमि वितरण कार्यमा सहायता गर्ने छ।

19 ती कुलसमूह नायकहरूको नाम यस प्रकार छ:

यहदाको कुलबाट यपून्नेका छोरो कालेब,

20 सिमोनको कुलबाट अम्मीहदको छोरो शेमूएल,

21 बिन्यामीनको कुलबाट किसलोनको छोरो एलीदाद,

22 दानको कुलबाट योगीलीको छोरो बुक्की,

23 यूसुफको सन्तानहरू,

मनश्शे कुलबाट एपोदको छोरो हन्नीयल,

24 यूसुफको छोरो एप्रैम कुलबाट सिमानको छोरो कमूएल,

25 जबूलन कुलबाट पर्नाकको छोरो एलीशापन,

26 इस्साकार कुलबाट अज्जानको छोरो पलतीयल,

27 आशेरको कुलबाट शलोमीको छोरो अहीहद,

28 नप्तालीको कुलबाट अम्मीहदका छोरो पदहेल।”

29 इस्राएली मानिसहरूलाई भूमि वितरण कार्यमा परमप्रभुले यी मानिसहरूलाई नियुक्त गर्नुभयो।

* 34:11: गालील समुद्रको अर्थात “किन्नेत झीलको।”

35

लेवीहरूको शहर

- 1 बेरीहोदेखि पारी मोआबमा यर्दन नदीको नजिकै यर्दन बेसीमा परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
- 2 “इस्राएलका मानिसहरूलाई भन कि तिनीहरूको हिस्सामा पोको भूमिका केही शहरहरू लेवीहरूलाई दिऊन। तिनीहरूले ती शहरहरूको वरिपरि रहेका खर्कको भूमि पनि दिऊन।
- 3 लेवीहरू ती शहरहरूमा बस्नेछन् तथा ती गौचर भूमिमा आफ्नो गाई-वस्तुहरू चर्नेछन्।
- 4 तिमीहरूले लेवीहरूलाई शहरहरूका जुन जुन खर्कहरू दिनेछौ त्यो शहरहरूको पर्खालबाट 1,000 हात क्षेत्र फैलिएको हुनुपर्छ।
- 5 तिमीहरूले शहरहरूलाई माझमा राखी त्यसको पूर्व पट्टि 2,000 हात, पश्चिम पट्टि 2,000 हात, उत्तर पट्टि 2,000 हात र दक्षिण पट्टि 2,000 हात गौचर भूमि हुनु पर्छ। तिनीहरूको शहरहरूको निम्ति गौचर भूमि यही हुनेछ।
- 6 तिमीहरूले लेवीहरूलाई दिएको शहरहरूबाट छवटा शहरहरू बचाऊ शहरहरूको निम्ति रहनेछ। यदि कसैले अञ्जानमा कसैलाई मारे त्यो व्यक्ति भागेर त्यहाँ आफ्नो रक्षाको निम्ति बस्न सक्नेछ। यी छवटा शहरहरू बाहेक तिमीहरूले लेवीहरूलाई बयालीसवटा शहरहरू दिनेछौ।
- 7 यसर्थ तिमीहरूले लेवीहरूलाई जम्मा अट्चालीसवटा शहरहरू र ती शहरहरूको परिपरीको खर्कहरू दिनेछौ।
- 8 इस्राएलका ठूलो परिवार समूहले धेरै भूमि पाउँछ र इस्राएलका सानो परिवार समूहले थोरै भूमि पाउँछ जसले धेरै भूमि पाउँछ तिनीहरूले धेरै शहरहरू दिनु पर्छ अनि ती जसले धेरै भूमि पाउँछ तिनीहरूले केही शहरहरू लेवीहरूलाई दिनु पर्छ।”
- 9 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
- 10 “इस्राएली मानिसहरूलाई भन जब तिनीहरू यर्दन नदी तेरै कनान देशमा पसेछन्,
- 11 तिनीहरूले केही शहर चुन्नु पर्छ र तिनीहरूलाई सुरक्षा शहरहरू झैं तयार गर्नु पर्छ। यदि कुनै व्यक्तिले कुनै अर्को व्यक्तिलाई अञ्जानमा हत्या गरे, त्यो हत्यारा आफ्नो सुरक्षाको निम्ति त्यहाँ गई बस्न सक्छ।
- 12 त्यो हत्यारा मारिने मानिसको आफन्तहरूको बट्टालालिने विचारबाट अनि अदालतले हत्याराको कसुरमाथि न्यायोचित विचार नगरूञ्जेल सम्म त्यहाँ सुरक्षित रहनु सक्छ।
- 13 यस्ता बचाऊ शहरहरू छवटा हुनेछन्।
- 14 जसमा यर्दन नदीको पूर्वमा तीनवटा र कनान देशभित्र तीनवटा हुनेछन्।
- 15 यी शहरहरू, इस्राएलका मानिसहरूका निम्ति सुरक्षा का शहरहरू हुनेछन् विदेशीहरू र यात्रीहरू त्यहाँ बस्नेछन्। यी मानिसहरू मध्ये यदि कसैले अञ्जानमा कुनै अर्को व्यक्तिको हत्या गरे त्यो व्यक्ति ती शहरहरू कुनैमा गएर शरण लिन सक्छ।
- 16 “कसैलाई मार्न यदि कुनै व्यक्तिले फलामको हतियार प्रयोग गरे त्यो हत्यारा हो र त्यसले प्राण ढण्ड पाउने पर्छ।
- 17 यदि कुनै व्यक्तिले ढुङ्गाले हिकाएर कसैलाई मार्छ भने, त्यो व्यक्ति पनि हत्यारा नै हो र त्यसलाई पनि प्राण ढण्ड दिने पर्छ।
- 18 यदि कसैले दाउराले हिकाएर कसैलाई मार्छ भने त्यो पनि हत्यारा नै हो र त्यसले पनि प्राण ढण्ड पाउने पर्छ।
- 19 यदि हत्या भएको परिवारको कुनै सदस्यले ज्यानको साटो ज्यानै लिन चाहान्छ भने उसले त्यो हत्यारालाई खोजी मार्न सक्छ।
- 20 “यदि कसैले कसैलाई घृणा गरेर घचेट्टु भने अथवा ऊसमाथि केही चीज फर्काएर अनि उ त्यसैले मर्छ,
- 21 अथवा घृणा गरेर उसलाई हातले हिकाउँछ र त्यसको चोटले त्यो व्यक्ति मर्छ भने त्यो हिकाउँने व्यक्ति हत्यारा ठहरिन्छ, र उसलाई प्राण ढण्ड दिनुपर्छ। त्यो मर्ने व्यक्तिको आफन्तले उसलाई भेटेर मार्छ भने उसले मार्न सक्छ।
- 22 “तर यदि कसैले कसैलाई अञ्जानमा मारेको हो, अनि त्यो मर्ने व्यक्तिसमाथि मार्ने व्यक्तिको शत्रुता होइन, अथवा एक व्यक्तिले केहि चीज फर्काएर छ र संयोग वश कसैलाई मार्छ भने यो मर्ने व्यक्तिसमाथि घृणा थिएन,
- 23 अथवा उसले मार्छ भनी घचेट्टो, कुनै प्रहार गरेको होइन अथवा मार्ने व्यक्तिको त्यस्तो कुनै योजना नै थिएन भने, अथवा त्यो व्यक्तिले केही फर्काएर कसैलाई लाग्यो अनि त्यो मर्छ भने त्यो अञ्जानमा घटेको घटना हो।
- 24 तब समुदायले मार्ने व्यक्ति र मर्ने व्यक्तिका आफन्तहरू र हत्यारा बीचमा नियम अनुसार न्याय गर्नुपर्छ।
- 25 त्यो न्यायालयले मानिसलाई मर्ने मानिसका आफन्तहरूबाट मार्न देखी बचाउँछ। र उसलाई फेरि सुरक्षित शहरमा पठाइदिन्छ। हत्यारा त्यही शहरमा रहनु पर्छ जब सम्म प्रधान पूजाहारीले तेलसित अभिषेक गर्दैन मर्दैन।
- 26 “तर यदि त्यो हत्यारा सुरक्षित शहरको सिमानाबाट बाहिर जान्छ, जुन घरमा त्यो आफ्नो सुरक्षाको निम्ति पुगेको थियो,
- 27 अनि मारिने व्यक्तिका आफन्तहरूले सुरक्षित शहर सिमाना बाहिर हत्यारालाई भेटे हत्या भएको व्यक्तिका आफन्तहरूले त्यसलाई मार्न सक्छन्। हत्या भएको व्यक्तिका आफन्तहरूको कुनै दोष हुने छैन।

28 किनभने त्यो हत्यारा सुरक्षित शहरमा प्रधान पूजाहारीको मृत्यु पर्यन्त बसु पर्ने थियो। प्रधान पूजाहारीको मृत्यु पछि तिनी आफ्नो घर फर्कनु सक्छ।

29 यी नियमहरू ती मानिसहरू जहाँ कहीं बसे पनि तिनीहरूको निम्ति सदा-सर्वदाको निम्ति कानून भएर रहनेछ।

30 “यदि कुनै व्यक्तिले कसैलाई मारेको पूरा साक्षीहरू भए मात्र उसलाई मृत्यु दण्ड दिन सकिन्छ। एकजना व्यक्तिले दिएको गवाहीमा मृत्यु दण्ड दिन सकिंदैन।

31 “यदि एक व्यक्ति हत्यारा हो भने उसले प्राण दण्ड भोग्ने पर्छ। पैसा लिएर अथवा घूस खाएर प्राण दण्ड बदलि गर्न पाँइदैन। उसले प्राण दण्ड भोग्ने पर्छ।

32 “यदि कुनै व्यक्तिले कसैलाई मारेर सुरक्षित शहरमा आश्रय लिनु गएको छ भने, त्यो व्यक्ति प्रधान पूजाहारी नमस्ज्जेल सम्म त्यहाँ बस्ने पर्छ, पैसा दिएर त्यो व्यक्ति आफ्नो घर फर्कन सक्तैन।

33 “निर्दोष व्यक्तिहरूको रगतले तिमीहरूको भूमिलाई दोषित नतुल्याऊ। यदि कसैले हत्या गर्छ भने त्यसको औषधी एउटै छ, त्यो हो प्राण दण्ड। अरू कुनै त्यस्तो पथ छैन कि हत्यालाई मुक्त पार्ने।

34 म परमप्रभु हुँ। म सधैं इस्राएली मानिसहरूको साथमा तिनीहरूको भूमिमा रहनेछु। म त्यँही हुनेछु, यसर्थ त्यस भूमिलाई निर्दोष मानिसहरूको रगतले दोषित नबनाऊ।”

36

सलोफादकी छोरीहरूको देश

1 मनश्शेको नाति माकीरको छोरो गिलादको सन्तानका प्रधानहरू अघि आएर अनि मोशा र इस्राएली मानिसहरूका प्रधानहरूलाई भने,

2 “परमप्रभुले इस्राएलीहरूलाई चिन्नाद्वारा भूमि वितरण गरिदिनु भनी हजूरलाई हुकुम दिनु भएको थियो। अनि हजूर हाम्रा मालिकलाई परमप्रभुले हाम्रा सन्तान सलोफादको अंश चाँहि उनकी छोरीहरूलाई दिनु भनी दिनु भएको थियो।

3 अब यदि ती कन्याहरूको विवाह इस्राएलीहरू मध्येकै अन्य कुलका मानिसहरूसित भएर त्यो तिनीहरूले पाएको भाग जमीनको हाम्रो कुलको भागबाट काटिएर ती केटीहरूलाई विवाह गर्नेहरूकै भागमा मिल्ने छ। यसर्थ यस प्रकारले हामीले चिन्नामा पाएको भूमिको केहि अंश गुमाउने छैनौं।

4 इस्राएलीहरूको पुनर्स्थापनाको समय* आउँछ र ती केटीहरूको पैतृक सम्पत्ति तिनीहरूले विवाह गरेको पुरुषहरूसित कुलमा मिल्नेछ र यसरी हामीले हाम्रो पिता-पुर्खाहरूबाट पाएको हाम्रो देशको भूमि गुमाउने छौं।”

5 यसर्थ परमप्रभुको निर्देशन अनुसार मोशाले इस्राएलीहरूलाई यस्तो आदेश दिए: “यूसुफ कुलका मानिसहरूले जे भन्दैछन् त्यो सही हो।

6 सलोफादकी छोरीहरूको सम्बन्धमा परमप्रभुले दिनु भएको आदेशहरू यी हुन, हुन त तिनीहरूले आफूले मन पराएकोसित विवाह गर्न सक्छन्। तर तिनीहरूले आफ्नै पिता-पुर्खाहरूको सन्तान भित्र विवाह गर्नुपर्छ।

7 इस्राएलीहरूले पाएको भूमिको अंश अर्को कुलका मानिसहरूलाई हस्तान्तरण गर्न सकिंदैन। प्रत्येक इस्राएली आफ्नो पैतृक सम्पत्ति भित्र पर्नुपर्छ।

8 इस्राएली कुलको प्रत्येक छोरी जसले पिता-पुर्खाहरूको सम्पत्ति पाएको छ उसले आफ्नो कुल भित्रैको पुरुषसित विवाह गर्नुपर्छ ताकि पिता-पुर्खाहरूको नामको भूमि आफ्नो कुल देखि बाहिर नजाओस्।

9 यसर्थ एक कुलको मानिसहरूको भूमि अर्को कुलको मानिसहरू माथि हस्तान्तरण गर्नु नपरोस्। आफ्नो कुलको भूमि आफ्नै कुलमा रही रहोस्।”

10 सलोफादकी छोरीहरूले त्यसै गरे जो परमप्रभुले मोशालाई आदेश दिनु भएको थियो।

11 तिनकी छोरी महला, तिसा, होग्ला, मिल्का र नोआले आफ्नै काकाको छोराहरूसित विवाह गरे।

12 तिनीहरूले यूसुफका छोरा मनश्शेका कुलहरूमा नै विवाह गरे र तिनीहरूको पैतृक भूमि तिनीहरूकै पिता-पुर्खाहरूको वंशभित्रै रह्यो।

13 यरीहोको पारिपट्टि र्यदन नदीको किनार नजिक मोआबको मैदानमा परमप्रभुले मोशा मार्फत इस्राएलका मानिसहरूलाई दिनु भएको आदेश र नियमहरू यी नै हुन्।

* 36:4: पुनर्स्थापनाको समय अर्थात “जुबिलि वर्ष।”

व्यवस्थाको पुस्तक

मोशा इस्राएलीहरू सँग कुरा गर्नुहुन्छ

- 1 जब इस्राएलीहरू यर्दन नदीको पूर्वपट्टि स्प पारिपट्टिबाट पारान मरुभूमिमा अनि तोफेल, लाबान, हासेरोत अनि दीसाहाब शहरहरूको बीचमा यर्दन बेंसी थिए, त्यस समयमा मोशाले तिनीहरूलाई दिएको संदेश यही थियो।
- 2 सेईर पर्वत भएर होरेब पर्वतबाट कादेश बर्ने पुग्नु मात्र एघार दिन लाग्छ।
- 3 तर इस्राएलीहरूलाई मिश्र देशदेखि यस ठाउँमा पुन चालीस वर्ष लाग्यो। मोशाले तिनीहरूलाई चालीसौं वर्षको एघारौं महीनाको पहिलो दिन परमप्रभुले आदेश गर्नु भएको प्रत्येक कुरा भने।
- 4 परमप्रभुले हेसबोनमा राज्य गर्ने एमोरीहरूका राजा सीहोन र अशतारोतमा र एद्रेईमा बसे बाशानका राजा ओगलाई जितेपछि यस्तो भएको थियो।
- 5 यर्दन नदीको पूर्वपट्टि मोआब देशमा परमप्रभुले दिनु भएको आज्ञाहरू मोशाले इस्राएलका मानिसहरूलाई सुनाए। मोशाले भने,
- 6 “होरेब पर्वतमा परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई भन्नुभयो, ‘तिमीहरू यस पर्वतमा धेरै दिनसम्म बस्यौ।
- 7 अब पहाडी क्षेत्रितर जाऊ जहाँ अमोरीहरू बस्छन्। त्यहाँ सबै भूमिहरूको चारैतिर जाऊ। यर्दनको बेंसीमा जाऊ, पर्वतहरूमा, तराईहरूमा, नेगेवमा, समुद्रका किनारमा, कनान अनि लबानोन अनि यफ्रेटिसम्म जाऊ।
- 8 हेर! म तिमीहरूलाई त्यो भूमि दिँदछु, जाऊ अनि त्यस भूमिमा बस, मैले तिमीहरूका पिता-पुर्खा अब्राहाम, इसहाक, अनि याकूब र तिनीहरूका भावी सन्तानहरूलाई यो भूमि दिने प्रतिज्ञा गरेको थिएँ।”

मोशा अगुवाहरू छान्छन्

- 9 मोशाले भने, “त्यस समयमा मैले भनेको थिएँ, ‘म तिमीहरूको हेरचाह गर्नु सक्तिनँ।
- 10 अनि झन् अहिले त परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरले यति धेरैभन्दा धेरै मानिसहरू बढाउनु भयो तिमीहरू आकाशको ताराहरू झैं भरिएका छौ।
- 11 अहिले परमप्रभु तिमीहरूका पिता-पुर्खाका परमेश्वर परमप्रभुले तिमीहरूलाई हजार गुणा संख्या बेशी बनाऊन अनि प्रतिज्ञा गर्नु भए अनुसार नै तिमीहरूलाई आशीर्वाद दिऊन।
- 12 तर म तिमीहरूको हेरचाह गर्न र आफैँ तिमीहरूका झगडाहरू समाधान गर्न असमर्थ छु।
- 13 यसकारण तिमीहरूले आफ्ना कुलहरूबाट ज्ञान, विवेक तथा अनुभव भएका मानिसहरू छान म तिमीहरूलाई तिमीहरूको अगुवा बनाउनेछु।’
- 14 “अनि तिमीहरूले भन्यौ, ‘यसो गर्नु असल काम हो।’
- 15 “यसकारण मैले तिमीहरूद्वारा चुनेका बुद्धिमान र अनुभवी मानिसहरूलाई तिमीहरूको अगुवाहरू नियुक्त गरेँ। यसरी मैले तिमीहरूमध्ये केहीलाई हजार जनाका अगुवाहरू, सय जनाका अगुवाहरू, पचास जनाका अगुवाहरू अनि दश जनाका अगुवाहरू नियुक्त गरेँ। मैले तिमीहरूका प्रत्येक पारिवारिक समूहहरूलाई अधिकारी नियुक्त गरेँ।
- 16 “त्यति बेला, मैले ती न्यायकर्ताहरूलाई भने, ‘कुनै पनि झगडामा तिम्ना भाइहरूका कुरा सुन र ठीक-ठीक न्याय गर, त्यो झगडा इस्राएलीहरूमाझ होस् अथवा इस्राएली र विदेशीहरूमाझ होस्।
- 17 जब तिमीहरू न्यायकर्ता भएर निर्णय लिन्छौ तब तिमीहरूले सोच्नु हुँदैन को महत्वपूर्ण र महत्वहीन मानिसहरू हुन्। कसैसँग पनि डराउनु हुँदैन कारण तिमीहरूले गरेको निर्णय परमेश्वरबाट भएको हुन्छ। तर यदि कुनै झगडाको विषय तिमीहरूको निम्ति कठिन भए त्यो म कहाँ ल्याऊ।’
- 18 त्यही समयमा तिमीहरूले गर्नु पर्ने सबै विषयहरू म तिमीहरूलाई भन्नेछु।

कनानमा जास्सहरू जान्छन्

- 19 “तब परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको आज्ञा मानेर हामीले होरेब पर्वत छाडी एमोरी मानिसहरूको पहाडी देशको यात्रा गर्थौ अनि तिमीहरूले देखेको विशाल अनि भयंकर मरुभूमि भएर कादेश बर्नेमा पुग्यौ।
- 20 तब मैले तिमीहरूलाई भने, ‘तिमीहरू अब एमोरीहरूको पहाडी देशमा आइपुग्यौ। परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई यो देश दिनु हुनेछ।

21 हेर, परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई त्यो देश दिनुभएको छ। तिमीहरूले कुनै चीजको फिक्री नगर, कसैसँग नडराऊ परमप्रभु तिमीहरूका पिता-पुर्खाका परमेश्वरले यस्तै गर्ने आदेश दिनु भएको छ।’

22 “तर तिमीहरू सबै मकहाँ आएर भन्यौ, ‘पहिले हामी केही मानिसहरू त्यहाँ पठाऊँ तिनीहरूले त्यो भूमिको निको ल गर्नेछन् हामी कुन बाटो भएर कुनकुन शहरहरू भएर त्यस भूमिमा पुग्नेछौं, त्यस विषयमा समाचार ल्याउनेछन्।’

23 “तिमीहरूको कुरा मन पराएर मैले तिमीहरूको प्रत्येक कुलबाट एक-एक जना गरी बाह्र जना मानिसहरू छाने।

24 तब ती मानिसहरू पहाडतिर लागे अनि एशकोलको बेसीमा पुगेर त्यहाँ सब खोजीनिधि गरे।

25 तिनीहरू फर्केर आउँदा त्यहाँबाट हाम्रो निम्ति केही फलहरू ल्याए अनि त्यो भूमिको विषयमा बताउँदै ‘परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई राम्रो भूमि दिनु हुँदैछ भने।’

26 “तर तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आज्ञा अवहेलना गरी त्यो भूमि भएको ठाउँमा जान अस्वीकार गर्‍यो।

27 तिमीहरू छाउनीमा गयौ अनि गुनासो पोख्दै भन्यौ, ‘परमप्रभुले हामीलाई घृणा गर्नुहुन्छ, परमप्रभुले हामीलाई एमोरी मानिसहरूद्वारा नाश पार्न मिश्र देशबाट यहाँ ल्याउनु भएको।’

28 अब हामी कहाँ जान सएछौं? हाम्रा बाह्र जना जासूस दाज्यू भाइहरूको समाचारले हामीलाई भयभीत बनाएको छ। तिनीहरू भन्दछन् “त्यस भूमिका मानिसहरू हामी भन्दा ठूला र अग्ला छन्। आकाश जति अग्ला पर्खाल भएका शहरहरू छन्। अनि तिनीहरूले त्यहाँ राक्षसहरू देखे।” ’

29 “यसकारण मैले तिमीहरूलाई भनें, ‘विरक्त नहोऊ, ती मानिसहरूसँग नडराऊ।’

30 परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर तिमीहरूकोअधि जानु हुनेछ अनि युद्ध गर्नु हुनेछ। उहाँले मिश्रका लागि गर्नु भए जस्तै उहाँले गर्नु हुनेछ। तिमीहरूले आफ्नो अधि गएको त्यहाँ देख्यौ।

31 तिमीहरूले देखेका छौ एकजना मानिसले आफ्नो छोरोलाई कसरी बोकेर लान्छ त्यसरी नै परमप्रभुले तिमीहरूलाई लान्छन्। परमप्रभुले तिमीहरूलाई यस ठाउँसम्म बचाएर ल्याउनु भएको छ।’

32 “तर अझ पनि तिमीहरू परमप्रभु आफ्नो परमेश्वरलाई विश्वास गर्दैनौ।

33 जब तिमीहरू यात्रा गरिरहेका थियौ छाउनी कहाँ बनाउनु पर्ने निश्चय गर्नुको निम्ति परमप्रभु तिमीहरूको अधि जानु भयो। तिमीहरूलाई बाटो देखाउनु उहाँ राती आगोमा अनि दिउँसो बादलमा जानु भयो।

मानिसहरूलाई कनान जान दिइएन

34 “तिमीहरूले के भन्यौ परमप्रभुले सुन्नु भयो र क्रोधित हुनुभयो। उहाँले प्रतिज्ञा गर्दै भन्नुभयो,

35 “तिमी दुष्ट मानिसहरू मध्ये कसैले पनि मैले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिएको प्रतिज्ञा अनुसार त्यस असल देशमा पस्न पाउने छैन।

36 यपुन्येको छोरो कालेबले मात्र त्यो देश देख्न पाउनेछ। कालेबले टेकेको भूमि म उसलाई र उसका सन्तानलाई दिनेछु। किन? किनभने मैले दिएका सम्पूर्ण आज्ञाहरू उसले पालन गर्‍यो।’

37 “तिमीहरूको कारण परमप्रभु पनि मसित रिसाउनु भएको थियो। उहाँले मलाई भन्नुभयो, ‘मोशा, तिमी पनि त्यस भूमिमा पस्न सक्तैनौ।’

38 तर नूनका छोरा तिम्रो सहायक यहोशू त्यस भूमिमा जान सक्छन् तिनलाई उत्साह देऊ किनभने इस्राएलीहरूलाई त्यो भूमि आफ्नो पार्न तिनी अगि बढ्नेछन्।’

39 अनि परमप्रभुले हामीलाई भन्नुभयो, ‘तिमीहरूको बालबच्चाहरू शत्रुहरूले लिएर जानेछन् भनेर तिमीहरूले भन्यौ तर ती नानीहरू त्यस भूमिमा जानेछन्। म ती नानीहरूलाई दोष दिने छैन कारण तिनीहरू अहिले अबुझ छन्, यसकारण म त्यो भूमि तिनीहरूलाई दिनेछु अनि तिनीहरूले त्यो भूमि आफ्नो भनी लिनेछन्।’

40 तर तिमीहरू लाल समुद्र पुग्ने उजाड भूमि तिरको बाटो भएर जानु पर्छ।’

41 “तब तिमीहरूले भन्यौ, ‘मोशा, हामीले परमप्रभु अधि पाप गरेका छौं। तर अब हामी परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई अधि आदेश गरे अनुसार लडाइँ गर्नेछौं।’

“तिमीहरूले पहाडी देशमा आक्रमण गर्ने तयारी शुरू गर्‍यो अनि तिमीहरू सबैले आफ्नो हतियारहरू भिर्‍यो।

42 तर परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ‘मानिसहरूलाई पहाडमा गएर लडाइँ नगर्नु भन किन? किनभने परमप्रभु तिनीहरूसँग हनु हुँदैन र शत्रुहरूले तिनीहरूलाई परास्त गर्नेछन्।’

43 “मैले तिमीहरूलाई भने तर तिमीहरूले सुनेनौ अनि तिमीहरूले परमप्रभुको आदेशको अवहेलना गर्‍यो। तिमीहरूले गर्व गरेर काम गर्‍यो अनि पहाडी देशमाथि आक्रमण गर्न गयौ।

44 तर पहाडी देशमा बस्ने अमोरीहरूले तिनीहरूको विरुद्ध युद्ध गरे अनि तिनीहरूलाई सेइदेखि होर्मासम्म खेदे। तिनीहरूले एउटा मोरीको हल झैं तिमीहरूलाई खोजीरहे।

45 तब मात्र तिमीहरूले परमप्रभुलाई सहायता माग्यौ तर परमप्रभुले तिमीहरूको केही सुन्नु भएन।

46 यसकारण तिमीहरू कादेशमा धेरै समयसम्म बस्यौ।

2

इस्राएलीहरू मरुभूमिमा घुमी हिंडे

1 “तब परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो जस्तो हामीले गर्थौं। हामी लाल समुद्र जाने बाटो भएर मरुभूमिमा गयौं। सेईर पर्वत छेऊसम्म जानका लागि हामीले धेरै दिनसम्म यात्रा गर्थौं।

2 तब परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो,

3 “यी पहाडहरू भएर तिमीहरूले धेरै समय यात्रा गर्थौं।

4 मानिसहरूलाई यी कुराहरू भन, तिमीहरू सेइरको भूमिबाट जानेछौ। यो भूमि तिनीहरूका आफन्त, एसावका सन्तानहरूको हो। तिनीहरू तिमीहरूसित डराउनेछन्, यसकारण, होशियार बस।

5 तिनीहरूसित लडाइँ नगर। यो भूमिबाट तिमीहरूलाई एक फुट पनि दिइने छैन कारण यो पहाडी भूमि मैले एसावका मानिसहरूलाई आफ्नो भूमि बनाउनु भनी दिएको छु।

6 तिमीहरूले एसावका मानिसहरूबाट लिएको खाद्य र पानीको दाम तिर्नु पर्छ।

7 यो विशाल मरुभूमिमा तिमीहरू हिंडेको कुरो उहाँलाई थाहा छ। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर तिमीहरूसित चालीस वर्षसम्म हुनुहुन्छ। तिमीहरूलाई आवश्यक परेको प्रत्येक कुराहरू उहाँले दिनुभयो, यसकारण उहाँको स्मरण गर कारण तिमीहरूले गरेको प्रत्येक कुरोमा उहाँको आशीर्वाद छ।’

8 “यसकारण सेईरमा बसोबास गर्ने हाम्रा आफन्तहरू, एसावका मानिसहरूलाई छाडेर हामी गयौं। हामीले यर्दन बेसीबाट एलत शहर र एयोन गेबेर जाने बाटो छाडेर माआबको मरुभूमितिर जाने बाटो लाग्यौं।

अरामा इस्राएलीहरू

9 “परमप्रभुले मलाई भन्नु भयो, ‘मोआबका मानिसहरूलाई कष्ट नदेऊ तिनीहरूसित लडाइँ नगर, म तिमीहरूलाई तिनीहरूको एक टुक्रा भूमि पनि दिनेछैन मैले आर शहर लतका सन्तानहरूलाई दिइसकेको छु।’ ”

10 (विगतमा त्यहाँ एमीहरू बस्थे, तिनीहरूको संख्या धेरै थियो अनि तिनीहरू अनाकीहरू झैं अग्ला अनि बलिया मानिसहरू थिए।

11 अनाकीहरू पनि रपाई मानिसहरू कै अंश थिए तर मोआबका मानिसहरूले तिनीहरूलाई एमीहरू भन्दथे।

12 पहिले होरीहरू पनि सेइरमा बस्थे तर एसावका मानिसहरूले तिनीहरूको भूमि लिए। एसावका मानिसहरूले होरीहरूलाई नष्ट पारेर तिनीहरूको भूमिमा बसे। परमप्रभुले दिएको भूमिमा पनि इस्राएलीहरूले त्यहाँका मानिसहरूलाई त्यही गरे।)

13 “परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ‘तिमीहरू जेरद खोला पारी जाऊ।’ यसकारण हामी जेरद खोला पारी गयौं।

14 जेरद बेसीबाट कादेश बर्नेसम्म पुन हामीलाई 38 वर्ष लाग्यो तब त्यस वंशका सबै युद्धका मानिसहरू छाउनीभित्र मरे। परमप्रभुले तिनीहरूलाई शपथ गर्नु भए झैं गरे।

15 परमप्रभु तिनीहरूको विरुद्ध तबसम्म हुनुहुन्थो जबसम्म तिनीहरू छाउनीबाट सम्पूर्ण रूपले नष्ट भएनन्।

16 “योद्धाहरू मरेपछि,

17 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो,

18 “आज तिमीले आरको सीमाना पार गरेर मोआब जानैपर्छ।

19 तिमीहरू अम्मोनी मानिसहरूको नजिकै जानेछौ। तर तिनीहरूलाई कष्ट नदेऊ तिनीहरूसँग युद्ध नगर किनभने म तिनीहरूको भूमिबाट तिमीहरूलाई केही पनि दिने छैन, किनभने, तिनीहरू लतका सन्तानहरू हुन् अनि मैले तिनीहरूलाई त्यो भूमि दिएको छु।’ ”

20 (त्यो भूमि पनि रपाईहरू कै भूमि भनेर जानिन्थ्यो। त्यहाँ उहिले रपाई मानिसहरू बस्थे। अम्मोनीहरूले तिनीहरूलाई जमजुम्मीहरू भन्थे।

21 तिनीहरू पनि अनाकीहरू जस्तै अग्ला अनि बलिया थिए। तर परमप्रभुले जमजुम्मीहरूलाई नष्ट पार्न अम्मोनीहरूलाई सहायता गर्नु भयो। अम्मोनीहरूले त्यो भूमि लिए अनि तिनीहरू अहिले त्यहाँ छन्।

22 परमेश्वरले तिनीहरूलाई एसावका मानिसहरूलाई जस्तै गर्नुभयो। विगत समयमा, सेईरमा होरी मानिसहरू बस्थे। तर एसावका मानिसहरूले होरीहरूलाई नष्ट गरेर अझ पनि एसावका सन्तानहरू त्यहाँ बसेका छन्।

23 कप्तोरबाट आएका केही मानिसहरूसित पनि परमेश्वरले त्यस्तै व्यवहार गर्नुभयो। अब्बी मानिसहरू गाजाको वरिपरिको शहरहरूमा बस्थे। तर कप्तोरबाट केही मानिसहरू आए अनि अब्बीहरूलाई नष्ट पारेर कप्तोरबाट आएका ती मानिसहरूले त्यो भूमि दखल गरे अनि अहिलेसम्म तिनीहरू त्यही छन्।)

अम्मोरीहरूको पराजय

24 “परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ‘अर्नोन खोला पारी तर्न तयारी बस। हेर, म हेशबोनका राजा अम्मोरी सीहोन अनि उसको देश तिमीहरूको हातमा दिँदछु। तिमीहरू त्यसलाई अधिकारमा ल्याउने चेष्टा शुरू गर र तिनीहरूको विरुद्ध लडौं गरेर त्यो भूमि अधिनमा पार।’

25 आज म प्रत्येक ठाउँको मानिसहरूलाई तिमीहरूसित भयभीत हुने बनाउँछु, तिनीहरूले तिमीहरूको विषयमा सुन्नेछन् अनि डरले काम्नेछन्।’

26 “जब हामी कदमोत बाँझो भूमिमा थियौं, मैले हेशबोनका राजा सीहोनलाई शान्तिको संदेश दूत मार्फत पठाएँ। तिनीहरूले भने,

27 ‘हामीहरूलाई तिमी देश भएर जाने अनुमति देऊ, हामीहरू सीधा अघि जाने छौं हामीहरू बाटोमा दाहिने अथवा देब्रे फर्कने छैनौं। हामी बाटोमा मात्र रोकिने छौं।’

28 हामीलाई खानु पिउनु देऊ त्यसको दाम हामी चुकाउनेछौं। हामी तिमी देशको बाटो भएर मात्र जान चाहन्छौं।

29 यर्दन नदी पारिको जुन देश परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई दिनु भएको छ, त्यहाँ पुग्न तिमी देशको बाटो भएर जान देऊ। अरू मानिसहरू सेईरमा बस्ने एसाव मानिसहरू र आरमा बस्ने मोआबीहरूले हामीलाई तिनीहरूको देशको बाटो भएर हिडनु देऊ।’

30 “तर हेशबोनका राजा सीहोनले हामीलाई उसको देशबाट जानु दिएनन्। तिमीहरूका परमप्रभु परमेश्वरले तिनलाई कठोर बनाउनुभयो अनि आज हामीलाई थाहा छ सौँचेर त्यस्तै भयो।

31 “परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ‘म तिमीहरूलाई सीहोनका राजा र उसको देश दिँदछु, जाऊ अनि उसको देश लेऊ।’

32 “जाहज भन्ने ठाउँमा सीहोन राजा र तिनका समस्त मानिसहरू हामीसित युद्ध गर्न आए।

33 तर परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले तिनीहरूलाई हाम्रो हातमा सुम्पि दिनुभयो अनि राजा सीहोन, तिनका छोराहरू र सबै मानिसहरू पराजित भए।

34 त्यस समयमा सीहोन राजाको सबै शहरहरू हामीले कब्जा गर्यौं। हामीले त्यहाँ कुनै पुरुष, स्त्री तथा नानीहरूको जीवन छोडेनौं।

35 हामीले खाली गाई-वस्तु र राम्रा-राम्रा चीजहरू मात्र ती शहरहरूबाट लियौं।

36 त्यहाँको कुनै शहर पनि हाम्रो सामुने टिएन सकेन, हामीले अर्नोन बेंसीको किनारको अरोर शहर अनि बेंसीबीचको अरू शहर जित्यौं। परमप्रभुले हामीलाई अर्नोन बेंसी र गिलाद बीचका सबै शहरहरू जिताउनु भयो।

37 तर तिमीहरू अम्मोनी मानिसहरूको भूमि समीप पनि गएनौ, यब्बोक नदीको किनार र पहाडी देशका शहरहरू पनि गएनौ र परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले मनाही गर्नुभएको कुनै ठाउँसम्म पनि गएनौ।

3

बाशानका मानिसहरूसित लडाइँ

1 “त्यसपछि हामी बाशानपट्टि गएौं। एदोईमा बाशानका राजा ओग र तिनका मानिसहरू हामीहरूसित लडाइँ गर्न आए।

2 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ‘ओगसित नडराऊ। मैले उसलाई तिनीहरूको अघि समर्पित गराउन निश्चय गरेको छु। हेशबोनमाथि शासन गर्ने अम्मोरीका राजा सीहोनलाई झैं तिमीले उसलाई पराजित गर्नेछौ अनि उसका मानिसहरू र सबै भूमि तिमीले पाउनेछौ।’

3 “यसकारण परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले बाशानका राजा ओगलाई पराजित गराउनु भयो। हामीले उसको कसैलाई पनि बाँकी नराखे गरी परास्त पार्यौं।

4 त्यस समयमा ओगको अधीनका सबै शहरहरू लियौं। हामीले ओगका 60 शहरहरू बाशान राज्यभित्रका अर्गेवका इलाकाहरू कब्जा गर्यौं।

5 यी सबै शहरहरूका अग्ला-अग्ला फाटक, पर्खाल र फाटकमा पक्का ढोकाहरू थिए। त्यहाँ पर्खाल नभएका शहरहरू पनि थिए।

6 हामीले ती सब सीहोन राजाका शहरहरू झैं ध्वंस पार्यौं। त्यहाँका प्रत्येक शहर अनि त्यस शहरका स्त्री-पुरुष अनि बाल-बच्चाहरू सबै ध्वंस पार्यौं।

7 तर हामीले आफ्नो लागि त्यहाँ भएका बहुमूल्य वस्तुहरू र गाई-गोरूहरू भने सुरक्षित राख्यौं।

8 “यस प्रकार हामीले अर्नोन घाटीबाट यर्दन नदीको पूर्वपट्टिको भूमि अनि अम्मोरी राजाहरूबाट हाम्रो पर्वतलाई लियौं।

9 (हाम्रोलाई सीदोनीहरूले सियोन र एमोरीहरूले सनीर भन्छन्।)

10 यसरी हामीले समतलको सबै भूमिको र गिलादका शहरहरू सल्कादेखि एद्रेईसम्म बसानको समस्त आफ्नो पायौं। सल्का र एद्रेईहरू ओगको बाशानका राजा, ओगका शहरहरू थिए।”

11 (बाशानका राजा ओग रपाई मानिसहरूमा बाँचेकाहरूमध्ये एक जना थिए। ओगको पलङ्ग फलामको थियो यो तेह फीट लामो अनि छ फीट चौडाको थियो। अम्मोनीहरू बसोबास गर्ने शहर रब्बामा त्यो पलङ्ग अझसम्म छ।)

यर्दन नदीको पूर्व भूमि

12 “यसकारण हामीले भूमि आफ्नो बनायौं अनि मैले रूबेनी र गादी कुल समूहलाई यसको भाग दिएँ। मैले तिनीहरूलाई अर्नोनको भूमिदेखि (जो अर्नोनको बेसी हो) गीलादको पहाडी देशसितै यसका शहरहरू तिनीहरूलाई दिएको छु। तिनीहरूले गीलादको आधा भूमि पाएको छन्।

13 गिलादको अर्को आधा भाग र बाशानको सबै क्षेत्र मैले मनश्शेको आधा कुल समूहलाई दिएँ।”

(बाशान ओगको राज्य थियो। यसलाई रपाईहरूको देश पनि भनिन्थ्यो। ओगको भूमिको एउटा भागलाई अर्गोव भनिन्थ्यो)

14 मनश्शे परिवार समूह याईरले बाशानमा रहेको अर्गोबको सम्पूर्ण क्षेत्र गश्री र मकाती मानिसहरूको सीमानासम्म लियो। यसलाई याईरले उसको नाउँ दिएका थिए आजको दिनसम्म बाशानका क्षेत्रलाई हब्बत याईर भनेर जान्न सकिन्छ।)

15 “मैले गिलाद मार्कीरलाई दिएँ।

16 रूबेनी र गादका कुल समूहहरूलाई मैले गिलाद सीमानाबाट शुरू भएको भूमि दिएँ। यो भूमि अर्नोन बेसीबाट यब्बोक नदीसम्म फिजिएको छ। यब्बोक नदी अम्मोनी मानिसहरूको सिमाना पर्छ र बेसीको मध्यभाग एकापट्टिको सिमाना हो।

17 यर्दन नदी छेउको मरुभूमि तिनीहरूको पश्चिमी सिमाना हो। गालिल डील यस क्षेत्रको उत्तरमा र मृत समुद्र (खारा समुद्र) यसको दक्षिणमा पर्छ। यो पिस्गा भिरको सतह हो। तिनीहरू पूर्वमा पर्छन्।

18 “त्यस समयमा मैले ती परिवार समूहलाई यो आज्ञा दिएँ, ‘परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले यर्दन नदीको यतापट्टि बस्रलाई भूमि दिनु भएको छ। तर अहिले तिमीहरूका सेनाहरूले हतियार लिनुपर्छ र अरू इस्राएलीहरूलाई नदीको अर्कोपट्टिसम्म लिएर जाँदै गर्नु पर्छ।’

19 मैले दिएको भूमिमा तिमीहरूका पत्नीहरू, स-साना नानीहरू अनि तिमीहरूका गाई बस्तुहरू (म जान्दछु तिमीहरूको गाई-वस्तुहरू धेरै छन्) बसे छन्।

20 तर परमप्रभुले यर्दन नदीको अर्कोपट्टि दिनु भएको भूमि इस्राएलीहरूका आफन्तहरूले नपाएसम्म तिमीहरूलाई सहायता गर्नु पर्छ। तिमीहरूलाई परमप्रभुले शान्ति दिए झैं तिनीहरूले शान्ति नपाउञ्जेल तिनीहरूलाई सहायता गर, तब मैले दिएको भूमिमा तिमीहरू फर्केर आउन सक्छौं।’

21 “तब मैले यहोशुलाई भने, ‘तिमीले यी दुई राजाहरूलाई परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले गर्नु भएको सबै थोक देखेका छौं। तिमीहरू पसेका सबै राज्यहरूमा परमप्रभुले त्यस्तै गर्नु हुनेछ।’

22 ती देशहरूका राजाहरूसित तिमीहरू डराउनु पर्दैन कारण परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूको पक्षमा युद्ध गर्नुहुनेछ।’

मोशालाई कनान जाने अनुमति दिइएन

23 “त्यसपछि मैले मेरो निम्ति विशेष केही कुरा गरीदिनुहोस् भनी परमप्रभुलाई बिन्ती गरेँ। मैले भनें,

24 ‘हे परमप्रभु मेरो मालिक! म हजुरको दास हुँ। म जान्दछु तपाईंले गर्न सक्ने लौकिक तथा अलौकिक चीजहरूको केही भाग मात्र (अलिकति) मलाई देखाउनु भएको छ। तपाईंले जुन महान अनि शक्तिशाली कर्महरू गर्नु भएको छ त्यस्तो गर्न न त पृथ्वीमा न स्वर्गमा कुनै ईश्वरले गर्न सक्छन्।

25 मलाई यर्दन नदीपारि जान दिनुहोस् अनि अर्को पट्टिको असल भूमि हेर्न दिनुहोस्। मलाई लबानोन र सुन्दर पहाडी देश हेर्न दिनुहोस्।’

26 “तर तिमीहरूले गर्दा परमप्रभु मसित रिसाउनु भयो। उहाँले मेरो कुरा सुन्नु अस्वीकार गर्नु भयो। परमप्रभुले मलाई भन्नु भयो, ‘यति नै प्रयास छ, यस विषयमा अरू कुरा नगर।’

27 पिस्गा पर्वतको टाकुरामा जाऊ अनि पश्चिम, उत्तर, दक्षिण तथा पूर्वपट्टि हेर। तिमीले त्यहाँ आफ्नै आँखाले यी सब चीजहरू हेर्न सक्छौं तर तिमी यर्दन नदीपारि चाहिँ जान सक्दैनौं।

28 तिमीले यहोशुलाई उपदेश अवश्य देऊ। तिनलाई तिमीले उत्साह देऊ। तिनलाई बलियो बनाऊ। भूमि तिमीले देख्न सक्छौं तर यहोशुले मानिसहरूलाई त्यहाँ लैजाने छन् अनि तिनीहरूलाई त्यहाँ बस्र सहायता गर्नेछन्।’

29 “यसकारण हामी बेत-पोर वारि नै बेसीमा बस्यौं।”

4

मोशा मानिसहरूलाई परमेश्वरको विधि-विधानहरू पालन गर्नु भन्छन्

- 1 “अब, हे इस्राएलका हो! मैले सिकाएको विधिहरू तथा आदेशहरू सुन। तब तिमीहरू बाँच्नेछौ। तब तिमीहरू जान सक्छौ तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूका परमेश्वर परमप्रभुले दिनु भएको भूमि अधिकारमा लिन सक्छौ।
- 2 मैले दिएको आज्ञामा तिमीहरूले थपन सक्दैनौ। अनि तिमीहरूले केही पनि लिन हुँदैन। मैले तिमीहरूलाई दिएको परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्नुपर्छ।
- 3 “बाल पोरमा तिमीहरूले आफ्नो आँखाले तिनीलाई परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरद्वारा नष्ट गरेको देख्यौ जसले झटा परमेश्वर बाललाई अनुसरण गरेका थिए।
- 4 तर जो परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरसित थिए, तिनीहरू सबै आज पनि जीवित छन्।
- 5 “परमप्रभु मेरो परमेश्वरले मलाई जे जति आज्ञा गर्नु भएको थियो, त्यो मैले तिमीहरूलाई सिकाएँ। मैले तिमीहरूलाई यी विधि-विधानहरू यसकारण सिकाएँ तिमीहरू जुन भूमि आफ्नो बनाई बस्न जाँदैछौ त्यहाँ यी विधि-विधानहरू पालन गर्नेछौ।
- 6 यी विधि-विधानहरू सावधानीपूर्वक पालन गर, यसो गर्नाले अन्य राष्ट्रहरूका मानिसहरूले तिमीहरूलाई ज्ञानी तथा बुज्जकी सम्झनेछन्। ती राष्ट्रहरूका मानिसहरूले यी विधि-विधानहरूको विषयमा सुन्नेछन्। ‘तब तिनीहरूले भन्नेछन्। साँच्चैँ यस राज्यका मानिसहरू ज्ञानी अनि बुज्जकी छन्।’
- 7 “जब हामी सहायता माग्छौ परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर हाम्रै नजिकमा हुनुहुन्छ र यस्ता ईश्वर अन्य कुनै राष्ट्रमा छैनन्।
- 8 आज मैले सिकाएको विधि-विधानहरू र व्यवस्थाहरू भएको हाम्रो देश जस्तो अरु कुनै देश पनि छैन।
- 9 तर तिमीहरू होशियारीसँग बस्नुपर्छ, जबसम्म तिमीहरू जीवित हुन्छौ तबसम्म तिमीहरूले देखेको कुरो बिर्सनु हुँदैन। तिमीहरूले यी चीजहरू तिमीहरूका छोरा-छोरी तथा नाता-नातिनाहरूलाई सिकाउनु पर्छ।
- 10 हरेक पर्वतमाथि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको अधि उभिएको दिन सम्झना गर। त्यस समय परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ‘मेरो कुरा सुन मानिसहरू भेला गर, तब तिनीहरूले मलाई सम्मान गर्न सिकने छन् जबसम्म तिनीहरू पृथ्वीमा बाँच्छन्। अनि तिनीहरूले आफ्ना छोरा-छोरीहरूलाई मेरो इज्जत गर्न सिकाउने छन्।’
- 11 तिमी नजिकै आयौ अनि पहाकको फेदमा उभियौ। त्यो पहाक जलेर आकाशसम्म पुग्यो र त्यहाँ कालो, बाक्लो आँध्यारो बादल थियो।
- 12 परमप्रभुले आगोबाट तिमीहरूलाई भन्नुभयो तर तिमीहरूले कसैलाई बोल्दै गरेको आवाज मात्र सुन्यौ, तर तिमीहरूले आकृति देखेनौ। त्यहाँ आवाज मात्र थियो।
- 13 परमप्रभुले तिमीहरूलाई दश आज्ञा, आफ्नो करार र ती पालन गर्नु भनी आज्ञा दिनु भयो, अनि परमप्रभुले करारका विधि-विधानहरू दुइवटा शिलापाटीमा लेखिदिनु भयो।
- 14 त्यही समयमा परमप्रभुले यी नियमहरू तिमीहरूलाई सिकाउने आदेश दिनु भयो जुन यर्दन नदीको वरिपरिको भूमिमा तिमीहरूले अनुसरण गर्नुपर्छ जसलाई तिमीहरू आफ्नो बनाएर बाँच्न जाँदैछौ।
- 15 “त्यस दिन जतिबेला हारेब पहाडमा आगोबाट परमप्रभु तिमीहरूसित बोल्नु भयो, तिमीहरूले उहाँलाई देखेनौ कारण उहाँ निराकार हुनुहुन्थ्यो।
- 16 यसकारण होशियार बस, जीवित प्राणीहरूको आकारमा मिथ्या देवताहरूको मूर्तिहरू बनाउने पाप गरी आफै ध्वंस नबन। पुरूष तथा स्त्रीको आकारमा मूर्ति नबनाऊ।
- 17 पृथ्वीमा हिडने पशुहरू तथा आकाशमा उडने चराहरूको मूर्तिहरू नबनाऊ।
- 18 भुईँमा घसिने जन्तु अथवा पानीमा पौरडने प्राणीहरूको मूर्तिहरू पनि नबनाऊ।
- 19 अनि सावधान होऊ कारण आकाशमा सूर्य, जून, ताराहरूलाई पूजा गर्न आकृष्ट नहोऊ। ती वस्तुहरूलाई पूजा नगर। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले संसारमा त्यसो गर्ने अरु सबै जातिहरूलाई छोडदिनु भएको छ।
- 20 तर परमप्रभुले तिमीहरूलाई मिश्रबाट ल्याई आफ्नो विशेष मानिसहरू बनाउनु भएको छ। मानौँ परमप्रभुले फलाम पगाल्नु जल्दै गरेको आगोको आरानबाट तिमीहरूलाई बाहिर निकाल्नु भयो अनि अहिले तिमीहरू उहाँका मानिसहरू बनिएका छौ।
- 21 “तिमीहरूको निम्ति परमप्रभु मसित रिसाउनु भयो। त्यो असल भूमि जहाँ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई राख्नु हुँदैछ त्यहाँ मलाई यर्दन नदीपारि जान नदिने कठोर प्रतिज्ञा गर्नु भयो।
- 22 तिमीहरू यर्दन नदी पारिको असल भूमिमा गएर बस्न सक्छौ तर म त्यहाँ पस्न सक्तिकेँ, मैले यही मनुपर्छ।
- 23 तिमीहरू त्यस नयाँ भूमिमा सावधानी पूर्वक बस्नुपर्छ र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूसित गरेको करार बिर्सनु हुँदैन। परमप्रभुको आदेश पालन गर र कुनै पनि आकारमा मूर्ति नबनाऊ।

24 किन? किनभने, अरू देवता मान्ने मानिसहरूसित परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर रिसाएर आगो भई जलाएर नष्ट पार्नु हुनेछ।

25 “तिमीहरू त्यहाँ धेरै समयसम्म रहनेछौ र त्यहाँ तिमीहरूको नानीहरू अनि नाता-नातिनहरू हुनेछन्। तिमीहरू नराप्रो काम गर्नु थाल्छौ। त्यहाँ तिमीहरूले नाना प्रकारको मूर्तिहरू बनाउनेछौ जसले परमप्रभुलाई रिस उठाउनेछ।

26 यसकारण, म तिमीहरूलाई चेताउनी दिँदछु स्वर्ग र पृथ्वी मेरा साक्षीहरू हुनेछन् र यदि तिमीहरूले त्यस्तो कुकर्म गरेको खण्डमा पुनःलाई अहिले तिमीहरू यर्दन नदी पार गर्दौछौ तर यदि तिमीहरूले मूर्तिहरू निर्माण गर्थौ भने त्यहाँ धेरै समय बस्न सक्ने छैनौ। यति मात्र कहौ? तिमीहरू सम्पूर्ण प्रकारले ध्वंस हुनेछौ।

27 परमप्रभुले तिमीहरूलाई राष्ट्रहरूमा छरपष्ट पार्नु हुनेछ र तिमीहरू मध्ये केही मात्र जीवित रहेर परमप्रभुले पठाएको भूमिमा जानेछौ।

28 त्यहाँ तिमीहरूले मानिसले बनाएको यस्तो देवता मूर्तिको सेवा गर्नेछौ, जसले न सुन्छ, न खान्छ न त गन्ध नै थाह पाउँछ कारण तिनीहरू केवल काठ अथवा ढुङ्गाका मूर्तिहरू हुनेछन्।

29 तर अरू भूमिहरू तिर यदि तिमीहरूले आफ्नो सम्पूर्ण हृदय र प्राणले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई खोज्छौ भने तिमीहरूले उहाँलाई पाउनेछौ।

30 जब तिमीहरूमाथि मैले भनेको कुराहरू आइपर्नेछन्, संकष्टमा पर्नेछौ, तब तिमीहरू परमप्रभु आफ्नो परमेश्वरको शरणमा पर्नेछौ अनि उहाँको आज्ञा पालन गर्नेछौ।

31 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर कृपालु हुनुहुन्छ, यसकारण उहाँले तिमीहरूलाई त्याग्नुहुन, तिमीहरूलाई नष्ट पार्नुहुन। उहाँले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूसित गर्नु भएको करार कहिल्यै विर्सनु हुँदैन।

परमप्रभुले गर्नु भएका महान कार्यहरूको स्मरण गर

32 “अतीता यस्तो कुनै महाकार्य भएको थियो? कहिल्यै पनि भएन। तिमीहरू जन्मनु अघिको कुराहरूलाई नियालेर हेर। सृष्टिकालको अवस्थालाई सम्झ्न जुन समयमा परमेश्वरले मानिस-जातिको सृष्टि गर्नु भयो। संसारमा भएको सबै कुराहरूलाई गहिरो प्रकारले नियालेर हेर, यो भन्दा महान् कार्य कहिल्यै कतै घटेको कसैले सुनेको छ? छैन!

33 तिमीहरूले परमेश्वरलाई आगोबाट बोल्नु भएको सुनेका छौ र पनि तिमीहरू जीवित नै छौ। तर तिमीहरूलाई थाहा छ अरू मानिसहरूसित यस्तो भएको छ? कहिले पनि भएको छैन।

34 अनि कतै अरू ईश्वरले अर्कै देशमा गएर आफ्नो निम्ति मानिसहरू ल्याउने चेष्टा गरेका छन्? कहिले पनि त्यस्तो गरेका छैनन्। तर तिमीहरू आफैले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई यी सब आश्चर्य कार्यहरू सम्पन्न गरेको देखेका छौ। उहाँले तिमीहरूलाई आफ्नो शक्ति प्रदर्शन गर्नु भयो। मानिसहरूले कष्ट अनुभव गरेको पनि तिमीहरूले देखेका छौ। तिमीहरूले अचम्मित अनि आश्चर्य कर्महरू तथा युद्ध अनि डरलाग्दा घटनाहरू भएको पनि देखेका छौ।

35 परमप्रभुले यी सब घटनाहरू तिमीहरूलाई देखाउनु भयो जसले गर्दा उहाँ परमेश्वर हुनुहुन्छ भनी तिमीहरू जान्नेछौ। उहाँको बराबर अरू कुनै ईश्वर छैन।

36 तिमीहरूलाई शिक्षा दिनको निम्ति उहाँले स्वर्गबाट आफ्नो आवाज सुनाउनु भयो, पृथ्वीमा उहाँले तिमीहरूको अघि आगोमा देखिनु भयो अनि त्यहाँबाट बोल्नु भयो।

37 “तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई प्रेम गर्नु हुन्थ्यो यसैकारण तिमीहरूलाई उहाँले उनीहरूका सन्तान बनाउन रोज्नु भयो। यसकारण आफ्नो महान् शक्तिद्वारा परमप्रभुले तिमीहरूलाई मिश्रदेशदेखि बाहिर ल्याउनु भयो।

38 उहाँले तिमीहरूलाई तिमीहरूको भन्दा महान् अनि शक्तिशाली जातिहरूको भूमिमा पसे अनि त्यसलाई तिमीहरूको आफ्नै बनाउनु भयो। उहाँले तिमीहरूलाई तिनीहरूको भूमिमा बस्न दिनु भयो। अनि उहाँले अझै गर्नु हुँदछ।

39 “तिमीहरूले बुझ्नु पर्छ अनि मगजमा राख्नु पर्छ, परमप्रभु नै पृथ्वीमा अनि स्वर्गमा परमेश्वर हुनु हुन्छ, अरू परमेश्वर छैनन्।

40 आज मैले तिमीहरूलाई दिनु लागेको उहाँको आज्ञाहरू र विधिहरू तिमीहरूले पालन गर्नेपर्छ र तिमीहरूसँगै तिमीहरूका सन्तानको भलो हुनेछ। अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु भएको भूमि सदा-सर्वदाको निम्ति तिमीहरूकै हुनेछ।”

मोशा सुरक्षाका शहरहरू रोज्छन्

41 यर्दन नदीको पूर्व भागमा मोशाले तीनवटा शहरहरू छान्नु भयो

42 यदि कुनै मानिसले अञ्जानमा अथवा कुनै शत्रुता बिना कुनै अर्को मानिसलाई मार्यो भने त्यो मानिस आफ्नो बचाउको निम्ति ती तीन शहरहरू मध्ये कुनै एउटामा भागेर जान सक्थ्यो। तर यदि मारिने मानिससित उसको कुनै शत्रुता थिएन भने मात्र त्यो मारिने मानिसको सुरक्षा त्यस अवस्थामा हुन सक्थ्यो।

43 मोशाले चुनेका तीन शहरहरू यी नै थिए: स्बेनीहरूको निम्ति बेसेरको अग्लो तराई गादीहरूको निम्ति गिलादमा रामोत अनि मनश्शेहरूको निम्ति बाशानको गोलन।

मोशाको व्यवस्थाको परिचय

44 मोशाले इस्राएलीहरूलाई परमेश्वरका व्यवस्थाहरू दिए।

45 इस्राएली मानिसहरू मिश्रदेशबाट आएपछि मोशाले यी शिक्षा, विधि-विधान, र नियमहरू तिनीहरूलाई बताए।

46 जुन समयमा तिनीहरू यर्दन नदी पूर्वपट्टि अवस्थित बेतपोर पारीको बेंसीमा थिए मोशाले तिनीहरूलाई यी विधि-विधानहरू दिए। तिनीहरू हेशबोनमा बसे एमोरीहरूका राजा सिहोनको देशमा थिए। (मिश्रदेशबाट आउँदा मोशा अनि इस्राएलका मानिसहरूले तिनलाई पराजित गरेका थिए।)

47 तिनीहरूले सिहोनको राज्य र बाशानका राजा ओगको राज्य कब्जा गरे। यी दुवै एमोरी राजाहरू यर्दन नदीको पूर्वपट्टि बस्थे।

48 यो भूमि अर्नोन बेंसीको किनारमा अरोएरदेखि पर्वत सियोन (हर्मोन पर्वत) सम्म फिजिएको थियो।)

49 यस भूमि अन्तर्गत यर्दन नदी पूर्वी भागको सम्पूर्ण बेंसी, दक्षिणमा अराबा समुद्रसम्म र पूर्वमा पिस्गा पर्वत पथर्यो।

5

दश आज्ञाहरू

1 मोशाले इस्राएलीहरू सबैलाई बोलाए भने, “इस्राएलीहरू हो, आज म जुन विधि-विधानहरू र नियमहरू बताउँछु, सुन। यी नियमहरू अभ्यास गर अनि पालन गर्नका लागि दृढ बन।

2 परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले होरेब पर्वतमा हामीसित करार गर्नु भयो।

3 परमप्रभुले हाम्रा पिता-पुर्खाहरूसित होइन तर हामी जो आजसम्म जीवित छौं, यो करार बाँध्नु भएको छ।

4 परमप्रभुले तिमीहरूसित पर्वतमा आगोबाट सामुने भएर बोल्नु भयो।

5 तर तिमीहरू आगोदेखि डरायौ। अनि तिमीहरू पहाडमा गएनौ यसकारण म परमप्रभु अनि तिनीहरूको बीचमा परमप्रभुले के भन्नुहुन्छ भनेर खडा भएँ। परमप्रभुले भन्नुभयो,

6 ‘म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ। मैले तिमीहरूलाई मिश्रदेशबाट जहाँ तिमीहरू दास थियौ बाहिर आउनमा मार्गदर्शन गरे। यसकारण यी आज्ञाहरू तिमीहरूले पालन गर्नेपर्छ।

7 ‘तिमीहरूले म बाहेक अरु कुनै देवी-देवताहरू मान्नु हुँदैन।

8 ‘तिमीहरूले कुनै प्रकारको मूर्तिहरू बनाउनु हुँदैन। तिमीहरूले आकाशमा, पृथ्वीमा तथा पानी मुनि सतहमा कुनै प्रकारको मूर्ति अथवा आकारको प्रतिमूर्ति बनाउनु हुँदैन।

9 कुनै मूर्तिको सेवा तथा पूजा नगर। किन? किनभने, म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ। म ईश्यालु छु र मेरा मानिसहरूले अरुलाई पूजा गरेको सहन सक्तिनँ। मेरो इच्छा विस्तृ पूजा गर्नेहरू मेरा शत्रुहरू हुनेछन् र म तिनीहरू मात्र होइन तिनीहरूका छोरा-छोरीहरू देखि नाति-नातिनी अनि पनाति-पनातिनीसम्मलाई दण्ड भोग्न लाउने छु।

10 तर जसले मलाई प्रेम गर्छन् र मेरो आज्ञाहरू पालन गर्छन् तिनीहरूको हजारौं पुस्तासम्म म तिनीहरू प्रति कृपालु हुनेछु।

11 ‘यदि कसैले परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरको नाउँ व्यर्थमा लिए ती मानिस दोषी हुन्छ अनि परमप्रभुले उसलाई निर्दोष पार्नु हुन्न, यसकारण परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको नाउँ व्यर्थमा लिनु हुँदैन।

12 ‘विश्राम-दिनलाई एक विशेष दिनको रूपमा लिनु पर्छ जस्तो परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले आज्ञा दिनु भएको थियो।

13 सातामा छ दिन आफ्नो काम गर।

14 तर सातौं दिनमा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सम्मानमा विश्राम लिनुपर्छ र त्यस दिन तिमीहरूका छोरा-छोरी तथा नाता-नातिनी, कमारा-कमारीहरू अथवा तिमीहरूका शहरहरूमा बस्ने विदेशीहरूले पनि काम गर्नुहुँदैन। तिमीहरूका कमारा-कमारीहरू पनि तिमीहरू झैं विश्राम लिनु पर्छ अनि यहाँसम्म कि तिमीहरूले पालेका गोरू, गधा तथा अरू पशुहरूलाई पनि काम लगाउनु हुँदैन।

15 यो कहिल्यै नबिर्स तिमीहरू मिश्र देशमा कमारा थियौ र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आफ्नो शक्तिले तिमीहरूलाई यहाँ ल्याउनु भयो। उहाँले तिमीहरूलाई स्वतन्त्र बनाउनु भयो। यसकारण परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले विश्राम-दिनलाई एक विशेष दिनको रूपमा मान्नु भनी आज्ञा दिनुभएको छ।

16 'परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई आफ्ना आमा-बाबुको आदर गर्नु भन्नु भएको छ। यदि तिमीहरूले उहाँको आज्ञा पालन गरे तिमीहरू धेरै दिनसम्म बाँचेरौं अनि परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरले दिनुभएको भूमिमा तिमीहरूको निम्ति प्रत्येक चीज असल हुनेछ।

17 'तिमीहरूले कसैको हत्या गर्नु हुँदैन।

18 'तिमीहरूले व्यभिचारको पाप गर्नु हुँदैन।

19 'तिमीहरूले कुनै चीज चोर्नु हुँदैन।

20 'तिमीहरूले अरू मानिसहरूको विषयमा कहिल्यै झूटो बोल्नु हुँदैन।

21 'तिमीहरूले अरूकी पत्नीको लालसा राख्नु हुँदैन। अरूको घर, खेतबारी कमारी, गाई अनि गधा अथवा केही चीजहरूको लोभ गर्नु हुँदैन। अरू मानिसहरूको केही कुरोको पनि लालच गर्नु हुँदैन।'

मानिसहरू परमेश्वरदेखि डराए

22 मोशाले भने, "यी आज्ञाहरू परमप्रभुले तिमीहरूलाई जब दिनुभयो तिमीहरू सबै पहाडमा थियो। त्यस बेला आगो, बादल घोर अँध्यारोबाट परमप्रभु बोल्नु भयो। उहाँले हामीलाई यी आज्ञा दिनु भएपछि अरू केही भन्नु भएन। उहाँले ती आज्ञाहरू दुइवटा ढुङ्गाका पाटीहरूमा लेखेर मलाई दिनुभयो।

23 "जब पहाड आगोले जलिरहेको थियो त्यसबेला तिमीहरूले अँध्यारोबाट आवाज सुन्यौं। तब तिमीहरूका कुल प्रमुखहरू अनि बृद्धा-प्रधानहरू म कहाँ आए।

24 तिनीहरूले भने, 'परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई आफ्नो महिमा र महानता देखाउनु भयो। हामीहरूले उहाँलाई आगोद्वारा बोल्दै गरेको सुन्यौं अनि थाहा पायौं परमेश्वरले कसैसित कुरा गरेपछि त्यो मानिस निरन्तर बाँच्ने सम्भावना हुन्छ।

25 तर यदि परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर फेरि हामीहरूसित कुरा गरेको सुन्छौं हामी निश्चय मर्नेछौं। त्यो भयंकर आगोले हामीलाई ध्वंश पार्नेछ तर हामी मर्न चाहदैनौं।

26 हामीहरू जस्तै कुनै मानिसले पनि जीवित परमेश्वरलाई आगोद्वारा कुरा गरेको देखेपछि बाँचिरहेको सुनेको छैन।

27 मोशा! तपाईं परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर नजिक जानुहोस् र उहाँले तपाईंलाई भन्नुभएको सबै कुराहरू सुनेर हामीहरूलाई बताउनु होस्, तपाईंले भन्नु भएको सबै कुरा हामी पालन गर्नेछौं।'

परमप्रभु मोशासँग बोल्नुहुन्छ

28 "तिमीहरूले भनेको परमप्रभुले सुन्नु भयो र उहाँले मलाई भन्नुभयो, 'मानिसहरूले जे भने त्यो मैले सुनें, अनि त्यो उन्तम लाग्यो।

29 म तिनीहरूको सोच्ने तरिकामा परिवर्तन गर्न चाहन्थें म चाहन्थें तिनीहरूले मेरो सम्मान गर्नु र मेरो आज्ञाहरू हृदयबाट पालन गर्नु। तब तिनीहरू र तिनीहरूका सन्तानको प्रत्येक चीज राम्रो हुनेछ।

30 " 'जाऊ अनि मानिसहरूलाई आफ्नो-आफ्नो पालभित्र जानु भन।

31 तर मोशा, तिमी यहाँ परछ, म तिमीलाई सबै आज्ञाहरू, विधि र विधानहरू बताउने छु जो तिमीले तिनीहरूलाई सिकाउनु पर्छ। यी कुराहरू मैले तिनीहरूलाई बसो-बास गर्नु दिइरहेको भूमिमा बस्दा पालन गर्नु पर्छ।'

32 "यसकारण, परमप्रभुले दिनु भएको आज्ञाहरू पालन गर्दा तिमीहरू अत्यन्तै होशियार हुनुपर्छ। परमेश्वरलाई अनुसरण गर्नु नछोड।

33 यदि तिमीहरू परमेश्वरले दिनु भएको आदेश अनुसार जीवन निर्वाह गर्छौं भने तिमीहरू बाँचिरहनेछौं अनि प्रत्येक कुराहरू तिमी निम्ति राम्रो हुनेछ। तिमीहरू आफ्नो भूमिमा धेरै लामो उमेर बाँचेरौं।

6

सधैं परमेश्वरलाई प्रेम गर र उहाँको आज्ञा पालन गर

1 "आज्ञा, विधि तथा विधानहरू यी नै हुन् जुन परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई सिकाउनुका निम्ति मलाई बताउनु भयो। तिमीहरूले प्रवेश गर्दै गरेको भूमिमा यी विधि-विधानहरू पालन गर।

2 सम्पूर्ण जीवनभरि तिमीहरू अनि तिमीहरूका सन्तानहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई सम्मान गर्नुपर्छ। त्यो मैले दिएको उहाँको नियम र आज्ञाहरू अवश्यै पालन गर्नुपर्छ। यदि तिमीहरूले यसो गर्थौं भने त्यो नयाँ भूमिमा तिमीहरूले दीर्घायु भोग गर्नेछौं।

3 हे इस्राएलीहरू हो! ध्यान पूर्वक सुन अनि यी विधि-विधानहरू पालन गर। तब प्रत्येक चीज तिमीहरूको निम्ति असल रहनेछ र तिमीहरूका बाल-बच्चाहरू धेरै हुनेछन् अनि परमप्रभु तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूका परमेश्वरले प्रतिज्ञा गरे झैं तिमीहरूको भूमि धेरै असल कुराहरूले भरिएको हुनेछ।

- 4 “हे इस्राएली, सुन, परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर एउटै परमप्रभु हुनुहुन्छ।
- 5 तिमीहरूले आफ्नो सम्पूर्ण शक्ति, सम्पूर्ण प्राण र सम्पूर्ण हृदयले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई प्रेम गर्नु पर्छ।
- 6 आज मैले दिएको आज्ञाहरू सधैं सम्झना राख।
- 7 जब तिमीहरू, घरमा विश्राम गर्न बस्छौ अथवा बाटोमा हिड्छौ यी आज्ञाहरूको विषयमा आफ्ना नानीहरूसित कुरा गर जब तिमीहरू उठ बस गर्छौ।
- 8 मेरो यी आज्ञाहरू सम्झना राख्नका लागि लेखेर हातमा बाँध, आफ्ना निधारमा बाँधिराख
- 9 तिनीहरूलाई तिमीहरूको संघार अनि घरको मूल ढोकाहरूमा लेखेर राख।
- 10 “परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई यो भूमि दिनु हुनेछ जुन उहाँले तिमीहरूका पिता-पुर्खा अब्राहाम, इसहाक र याकूबसित प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो। उहाँले तिमीहरूलाई समृद्ध र विशाल शहरहरू दिनुहुनेछ जो तिमीहरूले निर्माण गरेको होइन।
- 11 परमप्रभुले राम्रा वस्तुहरूले भरिएका घरहरू तिमीहरूलाई दिनु हुनेछ जो तिमीहरूले त्यहाँ राखेका होइनौ। परमप्रभुले इनारहरू दिनुहुनेछ जो तिमीहरूले खनेको होइनौ। परमप्रभुले दाख र भद्राक्षको खेतबारी दिनु हुनेछ जो तिमीहरूले रोपेका थिएनौ।
- 12 “तर सावधान परमप्रभुलाई नबिसर कारण तिमीहरू मिश्रदेशमा कमारा थियौ र परमप्रभुले तिमीहरूलाई त्यहाँबाट निकालेर यहाँ ल्याउनु भयो।
- 13 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको मात्र आदर र सेवा गर। अनि शपथ खँदा उहाँको नाउँमा मात्र गर, अरु झूटा देवताहरूको नाउँ नलेऊ।
- 14 तिम्रा वरिपरि भएका मानिसहरूका देवता तिमीले पूज्नु हुँदैन।
- 15 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर तिमीहरूसितै बसु भएकाले यदि तिमीहरूले अरु ईश्वरहरू पूजा गर्छौ उहाँ रिसाउनु हुनेछ पृथ्वीमा तिमीहरूलाई ध्वंस पार्नु हुनेछ।
- 16 “तिमीहरूले मस्सामा झैं आफ्नो परमप्रभुको परीक्षा लिनु हुँदैन।
- 17 तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु भएका आज्ञाहरू सावधानीसित मान्नु पर्छ अनि उहाँको अनुशासन नियम र विधि-विधानलाई पालन गर्नु पर्छ।
- 18 तिमीहरूले परमप्रभुलाई प्रसन्न गराउने कामहरू गर्नुपर्छ, जो सही र असल छन्। तब तिमीहरूको निम्ति प्रत्येक चीज नै असल रहनेछ अनि परमप्रभुले तिमीहरूका पिता-पुर्खालाई प्रतिज्ञा गर्नु भएको असल भूमिमा जान सक्नेछौ।
- 19 अनि परमप्रभुले भन्नु भए झैं तिमीहरू आफ्ना शत्रुहरूलाई बाहिर खेद्रेछौ।
- परमप्रभुले जस्तै आफ्ना नानीहरूलाई शिक्षा देऊ
- 20 “भविष्यामा तिम्रो छोराले सोध्ला, ‘परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले दिनुभएका शिक्षाहरू, नियम तथा विधि-विधानहरूको अर्थ के हो?’
- 21 तब तिमी छोरालाई भन्नेछौ, ‘हामी मिश्रमा फिरऊनको दासहरू थियौ तर परमप्रभुले हामीलाई आफ्नो बाहुबलले त्यहाँबाट बाहिर ल्याउनु भयो।
- 22 परमप्रभुले महान अनि आश्चर्यजनक काम गर्नु भयो। हामीहरूले उहाँलाई यी कामहरू मिश्रवासी, फिरऊन तथा तिनका घरका मानिसहरूमाथि गरेको देख्यौ।
- 23 त्यसपछि परमप्रभुले हाम्रा पिता-पुर्खाहरूसित गर्नु भएको प्रतिज्ञा अनुसार भूमि दिनका लागि हामीलाई त्यहाँबाट बाहिर ल्याउनुभयो।
- 24 परमप्रभुले यी सबै विधि-विधानहरू पालन गर्नु हामीलाई लगाउनु भयो। हामीले परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरलाई आदर गर्नुपर्छ तब परमप्रभुले आज जस्तै हामीलाई सधैं जीवित राख्नु हुनेछ।
- 25 परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले बताए जस्तै यदि सारा व्यवस्थाहरू होशियारीसँग हामीले पालन गर्यौ भने उहाँले भन्नु हुनेछ हामीले राम्रो काम गर्यौ।’

7

इस्राएलीहरू परमेश्वरका विशेष मानिसहरू

- 1 “तिमीहरूले आफ्नो बनाउनको निम्ति प्रवेश गरिरहेको भूमिमा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले मार्ग-दर्शन गर्नु हुनेछ। तिमीहरूभन्दा अझ ठूला अनि शक्तिशाली सातवटा देशहरू-हिती, गिर्गाशी, एमोरी, कनानी, पारिज्जी, हिब्वी र यबूसीहरूलाई परमप्रभुले तिमीहरूलाई बसाउन बलपूर्वक निकाल्नु हुनेछ।

2 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले यी जातिहरूलाई तिमीहरूको अधीनमा राख्नु हुनेछ अनि तिमीहरूले उनीहरूलाई जित्रेछौ। तिमीहरूले उनीहरूलाई सम्पूर्ण नष्ट पार्ने छौ। तिनीहरूसित कुनै सम्झौता नगर, तिनीहरूप्रति दया नदेखाऊ।

3 ती देशका मानिसहरूसित तिमीहरू तथा तिम्रा छोरा-छोरीहरूको वैवाहिक सम्बन्ध हुन नदेऊ।

4 किन? कारण, तिनीहरूले तिमीहरूका छोरा-छोरीहरूलाई मेरो सेवा गर्नबाट विमुख बनाउनेछन् र तिनीहरूले अरू देवी-देवताहरूको पूजा गर्नेछन्। अनि परमप्रभु तिमीहरूसित अत्यन्तै रिसाएर तिमीहरूलाई ध्वंस पार्नु हुनेछ।

झटा देव-देवताहरू ध्वंस पार

5 “तिमीहरूले ती जातिहरू प्रति जे गर्नुपर्छ यी हुन् तिमीहरूले तिनीहरूको वेदीहरू र स्मारक ढुङ्गा टुक्रा-टुक्रा पारेर नष्ट गर्नुपर्छ। अनि तिनीहरूको अशेष देवीका खम्बाहरू काटेर ढाल्नु पर्छ अनि तिनीहरूका मूर्तिहरू जलाउनु पर्छ।

6 किन? किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले पृथ्वी भरिका मानिसहरूमध्ये तिमीहरूलाई आफ्ना विशेष मानिसहरू बनाउन मन पराउनु भयो र तिमीहरू परमप्रभुको आफ्नै मानिसहरू हो।

7 किन परमप्रभुले तिमीहरूलाई प्रेम गर्नु भयो अनि आफ्ना विशेष मानिसहरूको रूपमा रोज्नु भयो? यो यसकारण होइन कि तिमीहरू विशाल राष्ट्र छौ! तिमीहरूको जन संख्या अरू सबै भन्दा कम्ती छ।

8 तर परमप्रभुले तिमीहरूलाई आफ्नो महान् शक्तिद्वारा मिश्र देशबाट बाहिर निकाल्नु भयो, तिनीहरूको दासत्वबाट मुक्त गराउनु भयो र मिश्र देशका राजा फिरऊनको नियन्त्रणबाट तिमीहरूलाई स्वतन्त्र बनाउनु भयो। किन? किनभने परमप्रभुले तिमीहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ अनि तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूसँग गरेको प्रतिज्ञा पूर्ण गर्नलाई यस्तो गर्नु भयो।

9 “यसकारण, सम्झना गर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर एक मात्र परमेश्वर हुनुहुन्छ जसलाई तिमीहरू विश्वास गर्न सक्छौ। उहाँ आफ्नो करार राख्नुहुन्छ। जसले उहाँलाई प्रेम गर्छ र उहाँका आज्ञाहरूको पालन गर्छ। उहाँ आफ्नो प्रेम दया दर्शाउनु हुन्छ। हजारी पुस्तासम्म उहाँ आफ्नो दया र प्रेम देखाउनुहुन्छ।

10 तर परमप्रभुले मानिसहरूलाई दण्ड दिनुहुन्छ जसले उहाँलाई घृणा गर्छन्। उहाँ तिनीहरूलाई ध्वंस पार्नुहुन्छ। उहाँलाई घृणा गर्नेहरूलाई दण्ड दिनु ढिलो गर्नुहुन्छ।

11 यसकारण आज मैले तिमीहरूलाई दिएको आज्ञाहरू, विधि र विधानहरू तिमीहरूले सावधानी पूर्वक पालन गर्नु पर्छ।

12 “यदि तिमीहरूले ती विधि राम्ररी सुन्छौ अनि यदि अनुसरण गर्नमा होशियार हुन्छौ तब तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूसित तिमीहरूलाई प्रेम गर्छु भनी गरेको करार परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले अवश्यै पूरा गर्नु हुनेछ। उहाँ तिमीहरूलाई प्रेम गर्नु हुनेछ र आशीर्वाद दिनुहुनेछ अनि तिमीहरूको राष्ट्रलाई विकसित गराउनु हुनेछ।

13 उहाँ तिमीहरूलाई प्रेम गर्नु हुनेछ र आशीर्वाद दिनुहुनेछ अनि तिमीहरूको राष्ट्रलाई विकसित गराउनु हुनेछ। उहाँले तिमीहरूका नानीहरूलाई आशीर्वाद दिनुहुनेछ अनि तिमीहरूलाई अन्नबालि, तेल र नयाँ दाखरस दिनुहुनेछ। उहाँ तिमीहरूका जन्तु तथा भेडाहरूलाई पनि नयाँ बाछा-पाठाहरूको निम्ति आशीर्वाद दिनुहुनेछ। तिमीहरूले यी सबै आशीर्वादहरू त्यस भूमिमा पाउने छौ जुन परमप्रभुले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूसित प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो।

14 “अरू मानिसहरूले भन्दा तिमीहरूले बढी आशीर्वाद पाउनेछौ। प्रत्येक पति-पत्नी नानी जन्माउन योग्य हुनेछन्। गाईहरूले बाछा-बाछीहरू बियाउने योग्य हुनेछन्।

15 परमप्रभुले तिमीहरूलाई रोगी हुनबाट बचाउनु हुनेछ। परमप्रभुले मिश्रमा तिमीहरूसँग भएको कुनै भयंकर रोग तिमीहरूलाई हटा दिनुहुने छैन। तर परमप्रभुले तिमीहरूका शत्रुहरूलाई ती रोग हुन दिनुहुनेछ।

16 तिमीहरूले ती सबै मानिसहरूलाई ध्वंस पार्नुपर्छ जसमा परमप्रभुले परास्त गर्नमा सहायता गर्नु हुनेछ। तिनीहरूको निम्ति शोक नगर, तिनीहरूका देवताहरूको पूजा नगर। किन? किनभने तिनीहरू पासो हुन्, तिनीहरूले तिमीहरूको जीवन नष्ट पार्नेछन्।

परमप्रभु आफ्ना मानिसहरूलाई सहायता गर्ने प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ

17 “ ‘यी देशहरू हामीभन्दा शक्तिशाली छन्। यिनीहरूलाई कसरी हटाउनु सकिन्छ,’ यस्ता कुराहरू मनमा नसोच।

18 तिमीहरू तिनीहरूसँग डराउनु हुँदैन। तिमीहरूले सम्झनु पर्छ मिश्र देशमा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले फिरऊन र तिनका मानिसहरूलाई के गर्नु भएको थियो।

19 तिमीहरूले परमप्रभुले तिनीहरूलाई दिनुभएका कष्टहरू देख्यौ। उहाँले गर्नु भएका अचम्मका चीजहरू तिमीहरूले देख्यौ। तिमीहरूले परमप्रभुले तिमीहरूलाई मिश्रबाट ल्याउनमा उपयोग गरेको तूलो सामर्थ्य र शक्ति देखेका छौ। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले त्यही सामर्थ्य मानिसहरूको विरोधमा प्रयोग गर्नु हुनेछ जसले तिमीहरूलाई भयभीत पार्छन्।

20 “परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले सबै मानिसहरू जो तिमीहरूदेखि भागेका छन् अनि लुकेका छन् तिनीहरूको पछि बच्च्यौं पनि पठाउनु हुनेछ। उहाँले तिनीहरू सबलाई ध्वंस पार्नु हुनेछ।

21 ती मानिसहरूसित नडराऊ किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर तिमीहरूसँगै हुनुहुन्छ र उहाँ महान र भययोग्य परमेश्वर हुनुहुन्छ।

22 अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले ती देशका मानिसहरूलाई अलि-अलि गर्दै तिमीहरूको भूमिबाट निस्कन बाध्य गराउनु हुनेछ। तिमीहरूले तिनीहरू सबैलाई एकै पल्टमा नष्ट गर्न छैनौं यदि तिमीहरू त्यसो गर्थौं भने जंगलीजनावरहरू तिमीहरूका लागि ज्यादै बढ्ने छन्।

23 तर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई ती देशहरू जित्ने बनाउनु हुनेछ। जबसम्म तिमीहरूको विजय हुँदैन तिमीहरूलाई परमप्रभुले अल्मल्याई दिनु हुने छ।

24 परमप्रभुले तिमीहरूलाई तिनीहरूका राजाहरूलाई पनि परास्त गर्नमा सघाउनु हुनेछ। तिनीहरूलाई परास्तगर्नबाट कसैले पनि रोक्ने छैन।

25 “तिमीहरूले तिनीहरूका देव-देवताको मूर्तिहरू आगोमा फ्याँकि दिनु पर्छ अनि जलाएर नष्ट परिदिनु पर्छ। तिमीहरूले ती मूर्तिहरूमा रहेको सुन अथवा चाँदी राख्नु हुँदैन। त्यसले तिमीहरूको जीवनमा ध्वंस पार्नेछ, कारण परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले मूर्तिहरू मन पराउनु हुँदैन।

26 तिमीहरूले ती मूर्तिहरू ध्वंस पार्नु पर्छ, ती मूर्तिहरू आफ्नो घरमा ल्याउनु हुँदैन। तिमीहरूले मूर्तिहरूलाई घृणा गर्नुपर्छ।

8

परमप्रभुको सम्झना

1 “आज म जुन आज्ञाहरू दिइरहेको छु ती सब तिमीहरूले पालन गर्नुपर्छ तब मात्र तिमीहरू महान राष्ट्रमा विकास हुन सक्छौं। परमप्रभुले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई वचन दिनु भएको भूमि तिमीहरूले पाउनेछौं।

2 अनि तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको नेतृत्वमा मरुभूमिमा चालीस वर्षसम्म गरेको यात्राको सम्झना गर्नुपर्छ। यो तिमीहरूको परमप्रभुले परीक्षा लिनु भएको थियो कारण उहाँले तिमीहरूलाई विनम्र बनाउन चाहनु हुन्थ्यो। उहाँले तिमीहरूको हृदयका सब कुरा जान्न चाहनु हुन्थ्यो। तिमीहरू उहाँको आज्ञा पालन गर्छौं कि गर्दैनौं जान्न चाहनु हुन्थ्यो।

3 परमप्रभुले तिमीहरूलाई विनम्र बनाउनु भयो अनि तिमीहरूलाई भोक लाग्न दिनु भयो। तब परमप्रभुले मन केही यस्तो चीज जो तिमीहरूले पहिले कहिल्यै जानेका थिएनो ख्वाउनु भयो। यो तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले नै कुनै दिन देखेका थिएनन्। परमप्रभुले किन यसो गर्नु भयो? किनभने उहाँ तिमीहरूलाई बताउन खोज्नु हुन्थ्यो मानिसहरू भोजनले मात्र बाँच्दैन, मानिसहरू परमप्रभुले बताएको कुराहरूमाथि पनि आधारित हुन्छन्।

4 बितेको चालीस वर्षसम्म तिमीहरूले ल्याएको लुगा च्यातिएन, हिँड्दा तिमीहरूको गोडाहरू सुनिएन, किन? किनभने परमप्रभुले तिमीहरूको रक्षा गर्नुभयो।

5 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूको निम्ति यी सब गर्नु भएको सम्झना गर्नु पर्छ। परमप्रभु भनेको आफ्नो छोरोलाई सिकाउने र सघाउने बाबु जस्तै हुनु हुन्थ्यो।

6 “तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका आज्ञाहरू अनुसरण गर्नुपर्छ। उहाँलाई अनुसरण गर अनि सम्झना गर।

7 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई असल देश जहाँ खोला-नाला र मूल फुटेको पानी पहाड र बैसीहरू भएर बग्छन्, त्यहाँ लैजानु हुँदछ।

8 त्यो देश जौ, गाँ, नेभाराको रूख, दाखको बोट, दारिम, भद्राक्षको तेल र महले भरिएको छ।

9 त्यहाँ तिमीहरूले प्रशस्त खाने कुरा पाउनेछौं, तिमीहरूलाई आवश्यक पर्ने पत्येक चीज पाउनेछौं। त्यहाँ तिमीहरूले ढुङ्गामा फलाम पाउनेछौं र पहाड खन्दा तामा पाउनेछौं।

10 तिमीहरूले खान खोजेको सबै चीजहरू त्यहाँ पाउनेछौं र त्यस्तो सब चीजले भरिभराऊ भूमि तिमीहरूलाई दिइएकोमा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको प्रशंसा तिमीहरूले गर्नेछौं।

परमप्रभुले जे गर्नु भयो नबिस

11 “सावधान बस, परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई नबिस अनि आज मैले दिएको आज्ञा र विधि-विधानहरू खबै होशियार भएर पालन गर।

12 तब तिमीहरूसित खानेकुराहरू प्रशस्त हुनेछन् तथा बस्ने राम्रा-राम्रा घरहरू तिमीहरूले बनाउनेछौं।

13 तिमीहरूसित गाई, भेडा अनि बाख्राहरू धेरै बढेर जानेछन् र तिमीहरूसित प्रशस्त मात्रामा सुन-चाँदी हुनेछ। तिमीहरूलाई कुनै कुराको अभाव हुनेछैन।

14 जब यी सब कुराहरू तिमीहरूसित हुनेछन् तिमीहरू सावधान बस जसले गर्दा तिमीहरूमा अहंकार उत्पन्न भयो तिमीहरू मिश्रदेशमा कमारा थियो, परमप्रभुले त्यहाँबाट तिमीहरूलाई स्वतन्त्र गराएर ल्याउनु भयो, यसकारण परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरलाई नबिर्स।

15 परमप्रभुले तिमीहरूलाई सर्प र बिच्छीहरूले भरिएको सूखा मरुभूमि हुँदै ल्याउनु भयो। त्यस ठाउँमा पानी थिएन। यसकारण उहाँले तिमीहरूका लागि ढुङ्गाहरूबाट पानी निकाल्नु भयो।

16 मरुभूमिमा परमप्रभुले तिमीहरूलाई मन्न ख्वाउनु भयो, त्यो यस्तो चीज हो जुन तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले पनि देखेका थिएनन् परमप्रभुले तिमीहरूको परीक्षा लिनु भयो। किन? किनभने अन्तमा गएर तिमीहरूको निम्ति प्रत्येक चीज नै असल होस् भनी परमप्रभुले तिमीहरूलाई विनम्र बनाउनु भयो।

17 यस्तो कहिले नभन, 'यी सब सम्पत्ति मैले आफ्नै शक्ति र योग्यताले पाएँ।'

18 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको स्मरण गर। उहाँ नै एकजना हुनुहुन्छ जसले तिमीहरूलाई ती सब गर्न शक्ति दिनुहुन्छ। किन परमप्रभुले यसो गर्नुहुन्छ? किनभने आज उहाँले जे गरिरहनु भएको छ तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूसित गरिएको करार पनि यस्तै राख्नु चाहनुहुन्छ।

19 "परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरलाई नबिर्स। अन्य देवताहरूको पूजा तथा आराधना नगर, तिनीहरूलाई अनुशरण नगर। यदि त्यसो गर्थौ भने म चेटाउनी दिन्छु तिमीहरू निश्चय ध्वंस हुनेछौ।

20 तिमीहरूको निम्ति परमप्रभुले अन्य राष्ट्रहरू ध्वंस पार्नुहुँदैछ र यदि तिमीहरूले अरु देवता माने तिमीहरूलाई पनि तिनीहरूलाई जस्तै ध्वंस पारिने छ। किन? किनभने तिमीहरूले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई मान्नु छाड्यौ।"

9

परमप्रभु इस्राएलीहरूलाई साथ दिनुहुन्छ

1 "हे इस्राएली मानिसहरू हो, सुन! आज तिमीहरू यर्दन नदी तरेर तिमीहरूभन्दा शक्तिशाली र महान् राष्ट्रहरूलाई तिनीहरूको भूमिबाट निकाल्न जाँदैछौ। तिनीहरूका शहरहरू ठूला-ठूला र आकाश समान अम्ला-अम्ला पर्खाल छन्।

2 त्यहाँका बासिन्दाहरू अनाकीहरू हुन र तिनीहरूको विषयमा तिमीहरू जान्दछौ। तिनीहरू अम्ला-अम्ला र बलिया हुन्छन् जासूसहरूले 'तिनीहरूलाई कसैले जित्र सक्नेन' भनेको सुनेका छौ।

3 आज तिमीहरूले त्यो निश्चय गर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर जो तिमीहरूको अधि जानु हुनेछ, जो भस्म गर्ने आगो झैं हुनुहुन्छ, ती जातिहरूका मानिसहरूलाई तिमीहरूको अधि लड्ने बनाउनु हुनेछ अनि उहाँले तिनीहरूलाई नष्ट गर्नु हुनेछ अनि तिमीहरूले तिनीहरूलाई चोँडे तिनीहरूको भूमिहरूबाट लखेटेर ध्वंस पार्नेछौ। परमप्रभुले तिमीहरूसित यस्तो हुनेछ भनेर प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो।

4 "परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले ती राष्ट्रका मानिसहरूलाई तिमीहरूको निम्ति देशबाट निकाली दिनु हुनेछ। 'तर तिमीहरू आफै यस्तो नभन तिमीहरू धार्मिक मानिसहरू हो!' यसकारण परमप्रभुले तिमीहरूलाई त्यहाँ बसाउन ल्याउनु हुँदैछ। कारण के हो भने तिमीहरू धार्मिक मानिसहरू भएकाले होइन तर ती मानिसहरू नै दुष्ट भएकाले तिनीहरूलाई आफ्नो भूमिबाट बाहिर निकालिदैछ।

5 तिमीहरू तिनीहरूको भूमिमा बस प्रवेश गर्दैछौ, तर यसको कारण यो होइन तिमीहरू धार्मिक मानिसहरू हो र सही तरिकाले जीवन यापन गर्छौ। तर तिनीहरूको दुष्ट्याँइले गर्दा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिनीहरूलाई निकाल्नु हुँदैछ र तिमीहरू त्यहाँ प्रवेश गर्दैछौ। यसो गरेर परमप्रभुले तिमीहरूका पिता-पुर्खा अब्राहाम, इसहाक अनि याकूबसित गरेको प्रतिज्ञा पूरा गर्नु हुँदैछ।

6 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई असल भूमि दिनु हुँदैछ, तर तिमीहरूले जान्नु आवश्यक छ परमप्रभुले यसो गर्नुको अर्थ यो होइन तिमीहरू धार्मिक मानिसहरू हो। सत्य यो हो कि तिमीहरू हठी मानिसहरू हो।

परमप्रभुको रीस सम्झना गर

7 "नबिर्स तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई मरुभूमिमा रीस उठाएका थियो। मिश्र देश छोडेको दिनदेखि यहाँ आईपुगुजेलसम्म तिमीहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्न अस्वीकार गरेका छौ।

8 होरेब पर्वतमाथि तिमीहरूले परमप्रभुलाई यति क्रोधित तुल्यायो उहाँले तिमीहरूलाई नष्ट पार्नु हुनेथियो।

9 म चेटा ढुङ्गाहरू लिनु पहाडमा गएँ जसमा परमेश्वरले गरेको करार लेखिएको थियो। म त्यहाँ पहाडमाथि चालीस दिन अनि चालीस रात केही नखाइ अथवा पानीसम्म न पिइ बसेँ।

10 ती शिला-पाटीमा आफ्नै औलाले तिमीहरू जुन दिन पर्वतमा सँगै भेला भएका थियौं त्यसदिन उहाँले तिमीहरूलाई आगोद्वारा भन्नु भएका सबै आज्ञाहरू लेख्नु भयो।

11 “यसकारण चालीस दिन चालीस रातको अन्तमा परमप्रभुको करार लेखिएका दुइवटा च्याप्टो शिला-पाटीहरू उहाँले मलाई दिनु भयो।

12 त्यसपछि परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ‘उठ अनि चाँडै तल गई हाल। तिमीले मिश्रदेशबाट ल्याएका मानिसहरू आफै नष्ट भइरहेका छन्। यति चाँडै तिनीहरूले मेरो आज्ञाहरू पालन गर्नु छोडे। तिनीहरूले सुन पगालेर आफ्नो निम्ति मूर्ति बनाएका छन्।’

13 “परमप्रभुले मलाई यसो पनि भन्नुभयो, ‘यी मानिसहरू अति हठी छन्, मैले निरीक्षण गरे।

14 मलाई यी मानिसहरू नष्ट पार्न दिइयोस् जसले गर्दा म तिनीहरूको नाउं स्वर्गबाट मेटाउन सकूँ। त्यसपछि म तिमीहरूलाई तिनीहरूभन्दा महान् र धेरै शक्तिशाली राख्न बनाउनेछु।’

सुनको बाछो

15 “पर्वत जलिरहेको थियो, करार लेखिएको दुइवटा शिला-पाटीहरू मेरो हातमा थियो। म पर्वतबाट तल ओर्लिएँ मैले हेरे।

16 अनि मैले देखे कि तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको विरुद्ध पाप काम गरिरहेका थियौं। तिमीहरूले सुन पगालेर बाछोको मूर्ति बनाएको देखे। तिमीहरूले यति चाँडै परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्न छाड्यौं।

17 यसकारण मैले ती पाटीहरू तल फर्काएँ दिएँ अनि मेरो आँखाअधि नै ती टुक्रा-टुकामा परिणत भए।

18 त्यसपछि अधिकाँश चालीस दिन चालीस रातसम्म केही नखाई पानीसम्म पनि नपिई परमप्रभु अधि भूझ्मा घोप्टिएर शरण परे। तिमीहरूले धेरै पाप गरेको कारण मैले त्यसो गरे। परमप्रभुको निम्ति जुन अनिष्ट थियो त्यही गरेर परमप्रभुलाई क्रोधित तुल्यायो।

19 उहाँ यति साह्रो क्रोधित हुनुहुन्थ्यो तिमीहरूलाई ध्वंस पार्न सक्नु हुन्थ्यो, यसकारण म अति भयभीत थिएँ। तर परमप्रभुले मेरो विन्ती फेरि सुन्नुभयो।

20 परमप्रभु हासूनसित पनि साह्रो क्रोधित हुनुहुन्थ्यो र तिनलाई ध्वंस पार्न सक्नु हुन्थ्यो। यसकारण त्यस बेला मैले हासूनको निम्ति पनि प्रार्थना गरे।

21 तिमीहरूले बनाएको भयानक बाछोको मूर्ति मैले आगोमा जलाए, टुक्रा-टुक्रा पारेर धुलो बनाएँ अनि त्यसपछि पर्वतबाट बगेर आएको खोलामा बगाई दिएँ।

मोशा इसाएलीहरूलाई क्षमा दिनु भनी परमप्रभुलाई भन्दछन्

22 “तिमीहरूले परमप्रभुलाई तबेरा, मस्सा अनि किब्रोथ हतावामा पनि क्रोधित बनायो।

23 अनि जब परमप्रभुले तिमीहरूलाई कादेशबर्न छोड्ने आज्ञा दिनु भएको थियो तर तिमीहरू मानेनौं। उहाँले भन्नुभएको थियो, ‘जाऊ, मैले दिएको भूमि लेऊ।’ तर तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आज्ञा पालन गरेनौं। तिमीहरूले उहाँलाई अविश्वास गर्थौं अनि उहाँको आज्ञा मानेनौं।

24 मैले तिमीहरूलाई जानेको दिन देखि तिमीहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्न अस्वीकार गरेका छौं।

25 “यसकारण म चालीस दिन अनि चालीस रात परमप्रभु अधि निहुरी रहें किन? किनभने परमप्रभुले तिमीहरूलाई नष्ट गर्न निणर्य गर्नु भएको थियो।

26 मैले परमप्रभुलाई प्रार्थना गरेर भनें, ‘हे परमप्रभु मेरा मालिक! यी मानिसहरूलाई तपाईंले मिश्र देशबाट आफ्नो पराक्रम तथा शक्तिमा छुटाएर ल्याउनु भयो। यिनीहरू तपाईंका आफ्ना मानिसहरू हुन र यिनीहरूलाई नष्ट नगर्नुहोस्।

27 तपाईंका सेवकहरू अब्राहाम, इसहाक र याकूबलाई दिनु भएको प्रतिज्ञा सम्झनु होस्। तिनीहरू कति हठी छन् त्यो बिर्सनु होस् अनि तिनीहरूले गरेको पाप तिर नहेर्नु होस्।

28 यदि तपाईंले तिनीहरूलाई सजाय दिनुभयो भने मिश्र देशवासीहरूले भन्ने छन्, “परमप्रभु आफूले दिनु भएको प्रतिज्ञा अनुसार तिनीहरूलाई भूमि दिनु सक्षम हुनु भएन। उहाँले तिनीहरूलाई घृणा गर्नु भयो र मार्नुको निम्ति मरुभूमिमा लैजानु भयो।”

29 हे परमप्रभु! तपाईंका मानिसहरू हुन। तिनीहरू तपाईंका हुन। तपाईंले तिनीहरूलाई मिश्रबाट आफ्नो महाशक्ति लगाएर अनि आफ्नो पाखुरा फिजाएर ल्याउनु भयो।’

10

करारको नयाँ शिला-पाटी

1 “त्यस बेला परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ‘पहिले झैं तिमीले दुईवटा ढुङ्गा काटेर कठोर शिला-पाटी बनाउनु पर्छ। त्यसपछि तिमी पर्वतमा म भएकहाँ आएर एउटा काठको सन्दूक बनाऊ।

2 पहिलेको शिला-पाटीहरू जुन तिमीले फुटायौ, त्यसमा जे लेखिएको थियो म यी शिला-पाटीहरूमा पनि त्यही शब्दहरू लेख्छु। त्यसपछि ती पाटीहरू तिमीले सन्दूकमा राख।'

3 "यसकारण मैले बबल काठको सन्दूक बनाएँ काटेर पहिलेका चेप्टा ढुङ्गा जस्तै बनाएँ। तब म पर्वतमाथि गएँ। मेरो हातमा ढुङ्गवा चेप्टा ढुङ्गाहरू थिए।

4 पछि परमप्रभुले पर्वतमा तिमीहरू भेला भएको समयमा आगोद्वारा दश आज्ञाहरू भने झैं त्यही शब्दहरूले पाटीमा लेख्न भयो। अनि परमप्रभुले मलाई ती पाटीहरू दिनु भयो।

5 म पर्वतबाट तल आएँ, मैले पछि ती शिला-पाटीहरू बनाएको काठको सन्दूकभित्र राखेँ परमप्रभुले मलाई त्यहाँ राख्ने आज्ञा दिनु भयो। अझसम्म ती पाटीहरू त्यो सन्दूकमा छँदैछन्।"

6 (इसाएलीहरू बाओथ-बने याकानीहरूको कूवाहरूदेखि हिडेर मोसेरासम्म आए। त्यहाँ हासनको मृत्यु भयो अनि तिनलाई त्यही गाडे। हासनको छोरो एलाजारले बाबुको ठाउँमा पूजाहारीको काम गरे।

7 तब इसाएली मानिसहरू मोसेराबाट गुदगुदासम्म हिडेर गए अनि फेरि गुदगुदाबाट खोलाहरू भएको भूमि योतबातामा आए।

8 त्यस समयमा कुनै विशेष कामको निम्ति परमप्रभुले लेवी कुललाई अरू कुलबाट छुट्याउनु भयो। तिनीहरूले परमप्रभुका करारको सन्दूक बोक्ने काम गर्नु पर्यो। आजसम्म चल्दै आए झैं तिनीहरूले परमप्रभुको पूजाहारी काम पनि गरे परमप्रभुको नाउँमा तिनीहरूले मानिसहरूलाई आशीर्वाद पनि दिनु पर्यो।

9 यसकारण लेवीहरूको भागमा भूमि परेन। तिनीहरूको भागमा परमप्रभु पर्नु भयो जुन परमप्रभुले तिनीहरूलाई प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो। भूमि अरू कुलका मानिसहरूको भागमा मात्र पर्यो।)

10 "पहिला गरे झैं म पर्वतमा चालीस दिन चालीस रात बसेँ। त्यस समयमा परमप्रभुले पनि मेरो प्रार्थना सन्तुभयो र तिमीहरूलाई ध्वंश नगर्ने निर्णय लिनुभयो।

11 परमप्रभुले मलाई आज्ञा दिनुभयो, 'मानिसहरूको यात्रामा मार्गदर्शन गर्न तिमी जाऊ। मैले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिएको प्रतिज्ञा अनुसारको भूमिमा तिनीहरू बसोबास गर्न जान्छन्।'

साँच्चै परमप्रभु के चाहनुहुन्छ

12 "इसाएलका मानिसहरू हो, अब सुन! परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूबाट के चाहनुहुन्छ? परमप्रभु तिमीहरूले उहाँलाई सम्मान गरेको र उहाँले भन्नु भएका कुराहरू मानेको चाहनुहुन्छ। परमेश्वर तिमीहरूले प्रेम गरेको र उहाँलाई हृदय र प्राणले सेवा गरेको चाहनुहुन्छ।

13 यसकारण आज म तिमीहरूलाई जुन आज्ञाहरू र विधि-विधानहरू बताउँदैछु ती सब पालन गर। यी विधि-विधानहरू र आज्ञाहरू तिमीहरू कै भलोको निम्ति हो।

14 "आकाशहरू, सर्वोच्च आकाशमण्डलहरू, पृथ्वी तथा यसमा भएका प्रत्येक चीज परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर कै हुन्।

15 परमप्रभुले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई यति ज्यादै प्रेम गर्नुभयो उहाँले तिनीहरूका सन्तान तिमीहरूलाई आफ्नो मानिस बनाउन रोज्नु भयो। उहाँले तिमीहरूलाई सबै अरू जातिहरूको साट्टामा मन पराउनु भयो अनि आजसम्म तिमीहरू उहाँले रोज्नु भएको मानिसहरू हो।

16 "हठी हुन छोड, आफ्नो हृदय परमप्रभुलाई समर्पण गर।

17 किन? किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर नै ईश्वरहरूका परमेश्वर र परमप्रभुहरूका परमप्रभु हुनुहुन्छ। उहाँ महान् परमप्रभु हुनुहुन्छ। उहाँ शक्तिशाली र आश्चर्यजनक योद्धा हुनुहुन्छ। उहाँको निम्ति प्रत्येक मानिस एक शरह हो। उहाँको मन धनको वशमा छैन।

18 टुहुरा-टुहुरी तथा विधवाहरूलाई उहाँले प्रेम गर्नुहुन्छ। उहाँले त हाम्रो भूमिमा आउने विदेशीहरूलाई पनि प्रेम गर्नुहुन्छ। उहाँले तिनीहरू सबैलाई खाने कुरा तथा लाउने वस्त्रहरू दिनुहुन्छ।

19 यसकारण तिमीहरूले पनि ती विदेशीहरूलाई प्रेम गर किनभने मिश्र देशमा तिमीहरू विदेशीहरू नै थियो।

20 "तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरलाई आदर गर, उहाँलाई कहिल्यै नछोड तथा कसम खाँदा पनि उहाँकै नाउँमा खाऊ।

21 परमप्रभु मात्र एकजना हुनुहुन्छ जसलाई तिमीहरूले प्रशंसा गर्नुपर्छ। उहाँ तिमीहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ। तिमीहरूले आफ्नै आँखाले देखेका छौ उहाँले महान् र आश्चर्यपूर्ण कामहरू गर्नु भएको छ।

22 जब तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरू मिश्र देश गए त्यस समय तिनीहरूको जनसंख्या सतरी जना मात्र थियो तर अहिले परमप्रभुले तिमीहरूको परमेश्वरले तिमीहरूको जनसंख्या धेरै भन्दा पनि धेरै आकाशका ताराहरू जतिकै धेरै बनाइदिनु भएको छ।

11

परमप्रभुको सम्झना गर

1 “यसकारण तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरलाई प्रेम गर्नु पर्छ। तिमीहरूले उहाँले भन्नु भएको कुराहरू गर्नुपर्छ अनि सधैं उहाँले दिनु भएको हुकुम, नियम, विधिहरू अनि आदेशहरू अनुसरण गर्नुपर्छ।

2 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई सिकाउनु भएको ती सबै महान् कुराहरू आज सम्झना गर। ती सब कुराहरू हुँदा तिमीहरू थियौ तर तिमीहरूका नानीहरू होइनन्। तिमीहरूले परमप्रभु कति शक्तिशाली, कति महान् र उहाँले गर्नु भएको महान् कामहरू देख्यौ।

3 तिमीहरूका बाल-बच्चाले होइन तर उहाँले देखाउनु भएको चिन्ह र कार्यहरू तिमीहरूले देख्यौ, तिमीहरूले मिश्र देशका राजा फिरऊन र पूरा मिश्रदेशमा के गर्नु भयो देख्यौ।

4 मिश्र देशका सैन्य तथा तिनीहरूका घोडाहरू अनि रथहरूलाई के गर्नु भयो तिमीहरूका बाल-बच्चाहरूले होइन तिमीहरूले देख्यौ। तिनीहरूले तिमीहरूलाई खेददैं थिए तर परमप्रभुले तिनीहरूलाई लाल समुद्रको पानीमा डुबाइ दिनुभयो र सम्पूर्ण ध्वंश पार्नु भयो।

5 तिमीहरू यस भूमिमा आई नपुगुज्जेल मरुभूमिमा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूको निम्ति के के गर्नुभयो त्यो तिमीहरूका बाल-बच्चाले होइन, तर तिमीहरूले देख्यौ।

6 रबेन कुलका एलीआबका छोराहरू दातान र अबीरामलाई परमप्रभुले के गर्नुभयो तिमीहरूले देख्यौ। मानिसको मुख झैं पृथ्वी फाटेर तिनीहरूका सबै परिवार, पालहरू अनि तिनीहरूका नोकर चाकरहरू र सबै पशुहरू निलिएको इम्राएलका सबै मानिसहरूले देखेका छन्।

7 तिमीहरूका बाल-बच्चाहरूले होइन तर तिमीहरूले परमप्रभुले गर्नु भएको ती महान् कार्यहरू देख्यौ।

8 “यसकारण यदि आज मैले दिएका आज्ञा तिमीहरूले सम्पूर्ण रूपले मान्यौ भने तिमीहरू शक्तिशाली बनिने छौ र यर्दन नदी पार गरी जुन भूमिमा प्रवेश गर्दैछौ त्यस भूमिलाई आफ्नो दखलमा राख्न योग्य बनिनेछौ।

9 जुन भूमि धेरै असल असल चीजहरूले भरिएको छ र जुन परमप्रभुले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरू र तिनीहरूका सबै सन्तानहरूलाई दिन शपथ खानु भएको थियो। त्यस भूमिमा तिमीहरू दीर्घायु जीवन जिउन सक्नेछौ।

10 जुन भूमि तिमीहरू लिँदैछौ, त्यो मिश्र देश जहाँबाट तिमीहरू आएका छौ त्यस्तो छैन। मिश्र देशमा तिमीहरूले बीउ छरेर त्यसमा पानी हाल्दा आफ्नो गोडाको सहायताले खुट्टा चलाएर नालाबाट पानी हाल्नु पर्थ्यो। जसरी साग-सब्जीमा पानी हाल्थ्यौ त्यसरी नै खेतमा पनि हाल्नु पर्थ्यो।

11 तर इम्राएलमा त्यस्तो गर्नु पर्दैन, तिमीहरू जुन भूमिमा पर्दैछौ त्यहाँ पहाडहरू छन् र आकाशबाट परेको पानी तिमीहरूको खेतले पाउँछ।

12 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले त्यस भूमिको हेरचाह गर्नुहुन्छ अनि वर्षको शुरूदेखि अन्तसम्म आफ्नो दृष्टि त्यस भूमिमाथि राख्नुहुन्छ।

13 “परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘आज मैले तिमीहरूलाई दिएको आज्ञाहरू राम्ररी सुन परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई प्रेम गर र आफ्नो सारा हृदय र प्राणले सेवा गर।

14 यदि यसो गरे, म ठीक समयमा तिमीहरूको भूमिमा पानी पारि दिनेछु। म शरद र वसन्त ऋतुमा तिमीहरूको निम्ति पानी पारि दिनेछु जसले गर्दा तिमीहरूले अन्न, नयाँ दाखरस र तेल जम्मा गर्न सक्नेछौ।

15 अनि तिमीहरूको गाईबस्तुहरूको निम्ति खेतमा प्रशस्त घाँस उमारी दिनेछु। तिमीहरूको निम्ति प्रशस्त खाने-कुराहरू हुनेछन्।’

16 “मूर्ख नबन, सधैं सावधान भएर बस। अरु देव-देवताहरूलाई पूजा नगर।

17 यदि यसो गर्थौ भने परमप्रभु तिमीहरूसित रिसाएर आकाश बन्द गरिदिनु हुनेछ र पानी पर्न छोड्ने छ। खेती हुन छोड्ने छ र परमप्रभुले तिमीहरूलाई दिनुहुने असल भूमिमा तिमीहरू चाँडै नै मर्नेछौ।

18 “मैले दिएका यी आज्ञाहरू पालन गर। यी आज्ञाहरू हृदयमा राख। यी आज्ञाहरू लेखेर हातमा बाँध अनि निधरमा टाल जसले गर्दा तिमीहरूलाई यी आज्ञाहरू सम्झना भइरहोस।

19 यी कुराहरू तिमीहरू घरमा बस्दा, बाटोमा हिंड्दा, ढल्कँदा, उट्दा सधैं सम्झना गर। नानीहरूलाई पनि यी विधिहरू सिकाऊ।

20 यी आदेशहरू ढोकाको चौकटहरूमा र घरको फाटकमा लेख।

21 तब तिमी र तिमीहरूका नानीहरू धर्तीमा लामो अवधि बाच्नेछन् परमप्रभुले तिमीहरूका पुर्खाहरूलाई वचन दिनु भएको थियो। तिमीहरू तबसम्म बाँच्ने छौ जबसम्म धर्तीमाथि आकाश छ।

22 “मैले तिमीहरूलाई बताएको आज्ञा पालन गर्न होशियार होऊ, परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई प्रेम गर, उहाँले सिकाएको मार्गमा चल अनि उहाँप्रति विश्वासी बन।

23 तब, जब तिमीहरू त्यो भूमिमा बसु जानेछौ परमप्रभुले त्यहाँका अरू राष्ट्रहरूलाई उच्छेद गर्नु हुनेछ। तिमीहरूले तिमीहरू भन्दा शक्तिशाली र अधिक संख्यामा भएका मानिसहरूबाट त्यो भूमि लिने छौ।

24 तिमीहरूले टेके जति भूमि तिमीहरू कै हुनेछ। तिमीहरूको भूमि पूर्वमा यूफ्रेटिस, नदीदेखि पश्चिममा भूमध्य सागरसम्म अनि उत्तरमा लबानोन दक्षिणमा मरुभूमिसम्म हुनेछ।

25 परमप्रभुले तिमीहरूको निम्ति प्रतिज्ञा गर्नु भएको छ, जुन जुन ठाउँमा तिमीहरू जाने छौ त्यहाँका मानिसहरू तिमीहरूसित डराउनेछन् एक जना पनि तिमीहरूको विरोध गर्न उभिने छैन।

इस्त्राएलको चाहना आशीर्वाद अथवा सराप

26 “आज म तिमीहरूलाई केही रोज्ने मौका दिँदछु, तिमीहरूले सराप र आशीर्वाद मध्ये एउटा रोज्नु सक्छौ।

27 आज मैले तिमीहरूलाई बताएको परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आज्ञाहरू सुनेर पालन गरे तिमीहरूले आशीर्वाद पाउनेछौ।

28 तर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु भएका आज्ञाहरू पालन गर्नु अस्वीकार गरे तिमीहरूले सराप पाउनेछौ। यसकारण आज मैले बताएको तरिकामा जीवन यापन गर्नु नछोड अरू देव-देवताहरू नपूज कारण तिमीहरूले परमप्रभुलाई चिन्छौ अरू देव-देवताहरूलाई चिन्दैनौ।

29 “परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई त्यो भूमिसम्म पुग्नु डोर्‍याउनु हुनेछ र तिमीहरू चाँडै त्यहाँ पुग्नेछौ अनि भूमिमा अधिकार लिनेछौ। त्यो समयमा तिमीहरूले गीरिज्जीम डाँडामा गएर आशीर्वाद र एबाल डाँडामा गएर मानिसहरूलाई सराप घोषणा गर्नु पर्छ।

30 यी पर्वतहरू मोरैका बजरौटा रूखहरूको नजिक यर्दन घाँटीमा बसेका कनानहरूको भूमिमा अवस्थित छन् जो गिलगालबाट यर्दन नदीको पश्चिमतिर पर्छन्।

31 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिने भूमि लिन जब तिमीहरू यर्दन नदी पारि जान्छौ अनि जब यो भूमिमा दखल कायम गर्छौ

32 तिमीहरूले नियम र विधिहरू साँढै होशियारीसँग पालन गर्नुपर्छ जो आज तिमीहरूलाई बताउँछु।

12

परमेश्वरको आराधना गर्ने स्थान

1 “आफ्नो नयाँ भूमिमा तिमीहरूले पालन गर्नु पर्ने विधि-विधानहरू यिनीहरू नै हुन्। त्यस भूमिमा तिमीहरू जतिञ्जेलसम्म बाँच्छौ तिमीहरूले यी विधि-विधानहरू अत्यन्तै सावधानीसँग पालन गर्नु पर्छ। परमप्रभुले तिमीहरूलाई यो भूमि दिनु हुँदछ र परमप्रभु तिमीहरूको पिता-पुर्खाहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ।

2 अहिले त्यस भूमिमा बसिरहेका मानिसहरूबाट तिमीहरूले भूमि लिनेछौ। तिमीहरूले ती मानिसहरूले पूजा गर्ने जग्गाहरू सम्पूर्ण रूपले ध्वंस पार्नु पर्छ। यी जग्गाहरू अग्ला-अग्ला पर्वतहरू, डाँडाहरूमा र हरियो रूखहरू मुनि छन्।

3 तिनीहरूका वेदीहरू फुटाइदिनु, अनि तिनीहरूका पवित्र ढुङ्गाहरू टुक्रा-टुक्रा पारिदिनु र तिनीहरूका अशेरा देवताहरूका मूर्तिहरू ध्वंस पारिदिनु जसले गर्दा तिनीहरूको झूटा देव देवताहरूका नाउँनिशान केही त्यस ठाउँमा नरहोस।

4 “तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आराधना त्यस ढंगमा गर्नु हुँदैन जसरी ती मानिसहरूले आफ्ना देवताहरूको पूजा गर्छन्।

5 तिमीहरूका कुलमा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले आफ्नो जुन ठाउँमा विशेष बास गर्न चाहनुहुन्छ त्यही ठाउँ तिमीहरूले आफ्नो आराधना गर्ने ठाउँ बनाउनु पर्छ।

6 त्यही ठाउँमा होमबलि, बलिदान दशांश अन्न तथा पशु उपहार, विशेष उपहार, भाकल राखिएको उपहार अथवा तिमीहरूले परमप्रभुलाई चढाउन इच्छा गरेको कुनै विशेष उपहार तथा आफ्नो घरमा पहिले जन्मिएको पशु सब चढाउन त्यही ठाउँमा पुर्याउनु पर्छ।

7 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सामुने तिमीहरूले खानेछौ र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई त्यही आशीर्वाद दिनु हुनेछ, अनि तिमीहरूले आफूले सबै काममा आनन्द भोग गर्नेछौ।

8 “अहिलेसम्म हामी आफ्नो इच्छा अनुसारले आराधना गरिरहेका छौ तर अब उसो त्यसरी आराधना नगरो।

9 किन? किनभने अहिलेसम्म तिमीहरू विश्रामस्थान अनि उत्तराधिकारका ठाउँमा पसेका छैनौ जो परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिँदै आउनु भएको छ।

10 तर तिमीहरू यर्दन नदी पार गर्छौं अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिन लाग्नु भएको भूमिमा अधिकार गरे र बस्नेछौ। तब परमप्रभुले तिमीहरूलाई सुरक्षित राख्न सबैतिरका शत्रुहरूबाट सुरक्षा दिनुहुनेछ।

11 तब परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले आफ्नो नाउँ राख्न जुन एउटा ठाउँ चुन्यो त्यही मैले दिएको आज्ञा अनुसार होमबलि, बलिदानहरू, तिमीहरूको अन्न तथा पशुको दशांश, विशेष बलि तथा परमप्रभुलाई चढाउन भाकल गरेको असल असल चीजहरू त्यहाँ ल्याउनु पर्छ।

12 तिमीहरू, तिमीहरूका आफन्तहरू, बाल-बच्चाहरू, कमारा-कमारीहरू र शहरमा बासो-बास गर्ने लेवी कुलका मानिसहरूलाई त्यही स्थानमा ल्याऊ (ती लेवीहरूको निम्ति त्यो भूमिमा कुनै आफ्नो अंश हैदैन) त्यहाँ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरसँग आनन्द मनाऊ।

13 तिमीहरू निश्चय गर तिमीहरूको होमबलि आफ्नो इच्छा गरेको स्थानमा चढाउने छैनौ।

14 परमप्रभुले तिमीहरूको एउटा कुलहरूको कुनै विशेष ठाउँ रोज्नु हुनेछ। होमबलि देऊ तथा कामहरू गर जो मैले तिमीहरूलाई त्यस ठाउँमा गर्नु भनेको थिएँ।

15 “जहाँ जहाँ तिमीहरू बस्छौ त्यहाँ तिमीहरूले हरिण तथा मृग जस्ता असल पशुहरू मारेर जति मासु खान इच्छा गर्छौ खान सक्छौ, जति धेरै परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनुहुन्छ। कुनै पनि मानिस जो शुद्ध अथवा अशुद्ध छ कसैले पनि त्यो मासु खान सक्छ।

16 तर रगत पानी झैं भूँमा पोख्नु पर्छ किनभने रगत खानु हैदैन।

17 “तर केही चीजहरू यस्ता पनि छन् जो तिमीहरूले आफ्नो शहरमा खान सक्नेनौ। अनि ती चीजहरू हुन नयाँ बालीको दशांश अन्न, नयाँ दाखरस अथवा तेलको दशांश, घरका पशुहरूबाट जन्मिएको पहिलो पाठा अनि तिमीहरूले परमेश्वरलाई चढाउँछु भनी शपथ गरेको चीजहरू, तिमीहरूले चढाउनु इच्छा गरेको कुनै विशेष बलिका चीजहरू।

18 तिमीहरूले ती चीजहरू आफ्ना बाल-बच्चा नोकर-नोकरीहरू तथा आफ्ना शहरहरूभित्र बसो-बास गर्ने लेवी मानिसहरूसँगै लिएर तिमीहरूकै कुल माझमा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले छान्नु भएको स्थानमा परमप्रभुको सम्मुख बसेर खानु पर्छ। तिमीहरूले गर्ने असल असल कार्यहरूमा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सामुने गरेर आनन्द मनाऊ।

19 तर तिमीहरू आफ्नो खाद्य लेवीहरूसँग बाँड्नु पर्छ भनी निश्चित होऊ। यस्तो तबसम्म गर जबसम्म आफ्नो भूमिमा बस्छौ।

20 “उहाँले प्रतिज्ञा गरे अनुसार परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूको भूमिको सीमाना बढाउनु हुनेछ र जब तिमीहरूलाई मासु खान इच्छा हुनेछ र मासु खान्छु भन्ने छौ, तब जतिसम्म खानु इच्छा हुन्छ खाऊ।

21 परमप्रभुले छान्नु भएको स्थान टाडो पनि हुन सक्छ र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु भएको पशुहरूलाई तिमीहरूले मैले भनेको आज्ञा अनुसार आफ्नो समयमा र स्थानमा खान सक्छौ।

22 तिमीहरूले हरिण तथा मृगको मासु झैं यी पशुहरूको मासु पनि खान सक्छौ खाने मानिस शुद्ध अथवा अशुद्ध जस्तो पनि हुन सक्छ।

23 तर रगत नखाने निधो गर्नुपर्छ। किन? किनभने रगतमा जीवन हुन्छ र कुनै चीज जसमा जीवन रहन्छ त्यो खानु हैदैन।

24 पानी घोटेर झैं रगत भूँमा पोखी देऊ। रगत खानु हैदैन।

25 परमप्रभुले असल हो भन्नु भएको काम तिमीहरूले गर्नुपर्छ, तब मात्र तिमीहरू र तिमीहरूका सन्तानहरूलाई राम्रो हुनेछ।

26 “यदि तिमीहरूले परमेश्वरलाई केही विशेष चीज चढाउन चाहन्छौ भने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले छान्नु भएको विशेष स्थानमा जानुपर्छ। अनि यदि तिमीहरूले कुनै विशेष उपहार चढाउन प्रतिज्ञा गर्छौ भने परमप्रभुले छान्नु भएको त्यस विशेष स्थानमा तिमीहरू जानैपर्छ।

27 होमबलि त्यही स्थानमा चढाउनु पर्छ र होमबलिको मासु र रगत परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई वेदीमा चढाउनु पर्छ। अन्य बलिदानहरूको निम्ति परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको वेदीमा रगत खन्याउनु पर्छ। तब तिमीहरूले मासु खान सक्छौ।

28 आज्ञाहरू जो म तिमीहरूलाई दिन्छु पालन गर्दा सावधान होऊ। जब तिमीहरू असल र उचित कामहरू गर्छौ जसले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई सन्तुष्ट पार्छ, तब तिमीहरूको निम्ति र तिमीहरूको भावी सन्तानको निम्ति सबै भलो हुनेछ।

29 “तिमीहरू अरू मानिसहरूको भूमि अधिकार गर्न जाँदछौ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूको निम्ति ती मानिसहरूलाई ध्वंस पार्नु हुनेछ। तिमीहरूले ती मानिसहरूलाई उच्छेद गर्नेछौ र तिमीहरू त्यहाँ बस्ने छौ।

30 त्यति भइसके पछि सावधान हुनु! ती मानिसहरूलाई ध्वंस पार्नेछौ। तर तिनीहरू झटो देवताहरू मान्नु पर्ने जालमा नपैस। सावधान बस! झटो देवताहरूअधि सहायताको निम्ति नजाऊ। यसो नभन, ‘तिनीहरूले ती देवताहरू पूजा गर्दथे यसकारण म पनि त्यस्तै प्रकारले पूजा गर्छु।’

31 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई त्यसो नगर। त्यस्ता देवताहरूको पूजा नगर! किन? किनभने ती मानिसहरूले परमप्रभुलाई मन नपराउने सबै कुराहरू गर्छन्। होमबलि दिदौ तिनीहरू आफ्ना नानीहरू जलाउन पनि गाह्रो मान्दैनन्।

32 “मैले दिएका आज्ञाहरू होशियारीसँग पालन गर्नु पर्छ। मैले भनेका कुराहरूमा कुनै कुरा थपने अथवा घटाउने काम नगर।

13

झूटा अगमवक्ताहरू

1 “कुनै एकजना अगमवक्ता अथवा सपना व्याख्या गर्ने मानिस तिमीहरूकहाँ आउन सक्छ। उसले तिमीहरूलाई भन्न सक्छ उसले संकेत अथवा आश्चर्यजनक काम देखाउन सक्छ।

2 उसले भने झैं चिन्ह अथवा आश्चर्यजनक काम साँच्चै हुन सक्छ, तिमीहरूले कहिल्यै नजानेको अन्य देवतालाई उसले मान्न लगाउन सक्छ। उसले भन्न सक्छ, ‘हामी यी देवताहरूलाई पूजा गरौं।’

3 त्यस मानिसलाई नसुन किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूको परीक्षा लिएको हुनसक्छ। यस्तो हुन सक्छ परमप्रभुलाई तिमीहरूको हृदय तथा प्राणले नै मानिरहेका छौ कि छैनौ जान्न जाँच गरिरहनु भएको होला।

4 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई आदर गर, उहाँलाई अनुशरण गर। परमप्रभुको आज्ञा पालन गर अनि उहाँले जे भन्नुहुन्छ त्यही गर। उहाँको सेवा गर तथा उहाँलाई कहिल्यै नछोड।

5 अगमवक्ता अथवा स्वप्न-दर्शी मानिसलाई तिमीहरूले मार्नु पनि पर्छ। किन? किनभने, उसले तिमीहरूलाई परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई नमान्नु भन्यो। उहाँ त्यो परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले तिमीहरूलाई मिश्रदेशबाट बाहिर ल्याउनु भयो जहाँ तिमीहरू कमारा-कमारीहरू थियौ। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई जस्तो तरिकाले जीवन यापन गर्ने आज्ञाहरू दिनु भएको छ त्यसबाट उसले अलमलायो। तिमीहरूका मानिसहरूबाट दुष्टता हटाउनको निम्ति तिमीहरूले त्यसलाई मार्नै पर्छ।

6 “तिमीहरूका आफ्नै दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनी, छोरा अथवा छोरी, पत्नी संग-सम्बन्धी कसैले गुप्तरूपले तिमीहरूलाई अन्य देवताहरू पूजा गर्न राजी गराउला। तिमीहरू भन्न सक्छन्, ‘जाँऊ हामी अन्य देवताहरूलाई पूजा गरौं।’ (यी देवताहरूलाई तिमीहरू तथा तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले जानेका थिएनन्।

7 ती देवताहरू ती मानिसहरूका हुन् जो तिमीहरूको नजिक अथवा टाढा बसेका हुन्छन् तिनीहरू तिमीहरू कै वरिपरि अरु जगामा बसेका हुन्छन्।)

8 त्यस मानिससँग तिमीहरूले सहमत हुनुहुँदैन। उसलाई न सुन, ऊ प्रति दया नदेखाऊ, उसको सुरक्षा नगर अनि उसलाई नछोड।

9-10 होइन, त्यसलाई ढुङ्गाले हिकोएर मार। त्यसलाई मार्न ढुङ्गा टिप्ने मानिसहरू मध्ये तिमी पहिलो हुनु पर्छ र अरु मानिसहरूले पनि त्यस माथि ढुङ्गा फर्काउनु। किन? किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरू जो मिश्रदेशमा दास-दासीको जीवन बिताइरहेका थियो त्यहाँबाट बाहिर निकाल्नु भयो, उहाँले तिमीहरूलाई टाढो ल्याउने चेष्टा गर्नुभयो।

11 तब झझालेका मानिसहरूले थाह पाउनेछन् र त्यस्तो दुष्टतापूर्वक काम कहिल्यै गर्ने छैनन्।

12 “परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले बसको लागि तिमीहरूलाई शहरहरू दिनु भएको छ। कोही समय ती शहरहरू मध्ये कुनै एक शहरको विषयमा नराम्रो कुराहरू सुन्न सक्छौ। तिमीहरू थाहा पाउन सक्छौ

13 केही नराम्रा मानिसहरू आफ्नै जाति भित्रका शहरबासीहरूलाई नराम्रो काम गर्न फकाउँदछन्। तिनीहरू आफ्नै शहरका मानिसहरूलाई भन्न सक्छन्, ‘हामी अरु देवताहरूको सेवामा जाऊं।’ (ती देवताहरू तिमीहरूले कहिले पनि नदेखेका नजानेका हुन सक्छन्।)

14 त्यस विषयमा तिमीहरूले राम्रोसँग खोजी गर्नुपर्छ अनि यदि कुरो सत्य स्थापित भयो त्यस्तो अनिष्ट अथवा घृणित काम भएकै थियो भने।

15 ती शहरहरूका मानिसहरूलाई तिमीहरूले तरवारले काटेर मार्नुपर्छ। तिनीहरू सबैलाई नष्ट पार्नुपर्छ र शहर पनि सम्पूर्णरूपले ध्वंश पार्नु पर्छ।

16 तिमीहरूका सबै बहुमूल्य चीजहरू जम्मा गर अनि तिनीहरूलाई शहरको बीचमा लैजाऊ, शहर अनि यसमा भएको प्रत्येक चीजलाई जलाई देऊ। यो परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरको निम्ति होमबलि हुनेछ। त्यस शहरको पुर्ननिर्माण नहोस् र त्यो केवल ढुङ्गाको थुप्रो मात्र बनिरहोस्।

17 त्यस शहरमा भएको प्रत्येक चीज परमेश्वरलाई ध्वंश पार्न दिनु पर्छ जसले गर्दा त्यहाँ तिमीहरूको निम्ति केही पनि नहोस्। यदि तिमीहरूले यो आज्ञा पालन गर्यौ भने परमप्रभु तिमीहरूसित रिसाउन छोड्नु हुन्छ, उहाँ तिमीहरू प्रति दयालु हुनुहुन्छ, उहाँ तिमीहरू प्रति दुःखी हुनुहुन्छ। उहाँले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई प्रतिज्ञा दिए अनुसार तिमीहरूलाई विशाल समुदाय बनिना सहयोग गर्नु हुनेछ।

18 यदि तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आज्ञाहरू पालन गर्यौ भने र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको नजरमा जुन असल छ त्यो मात्र गर्यौ भने उहाँले त्यसो गर्नु हुनेछ।

14

1 “तिमीहरू परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरका नानीहरू हो। यदि तिमीहरूको आफन्तमा कसैको मृत्यु हुन्छ भने तिमीहरूको शरीरलाई नकाट अनि आफ्नो टाउकोको केश नखौर।*
 2 किन? किनभने तिमीहरू अरू मानिसहरूभन्दा भिन्दै हो। तिमीहरू परमप्रभुको विशेष मानिसहरू हो। परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरले संसारका सबै मानिसहरूको माझबाट तिमीहरूलाई आफ्नो विशेष मानिस बनाउन रोज्नुभएको छ।

इसाएलीहरूलाई खानु अनुमति दिइएका खाद्य वस्तुहरू

3 “परमप्रभुबाट घृणा गरिएका चीजहरू कुनै पनि नखाऊ।

4 तिमीहरूले यी पशुहरू खान सक्छौ: गोरू-गाई, भेडा, बाख्रा,

5 मृग, हरिण, बरौट, जंगली बोका, पहाडी बोका, चितल र पहाडी भेडाहरू।

6 खुर दुई भागमा चिरिएको छ र उगाउँछ भने त्यस्ता कुनै पनि पशु खानुहुन्छ।

7 तर ऊँठ, खरायो अथवा भीरु खरायो आदि नखाऊ यद्यपि यी पशुहरू उगाउँछन्, यिनीहरूको खुर दुई भागमा चिरिएको छैन। यसकारण यी पशुहरू शुद्ध तिमीहरूका लागि खानु होइनन्।

8 अनि तिमीहरूले संगूर खानु हुँदैन। तिनीहरूको खुरहरू त चिरिएका छन् तर तिनीहरू उगाउँदैनन्। यसकारण संगूर तिमीहरूको निम्ति शुद्ध खाना होइन र यसको कुनै अंगको मासु नखानु। मेरेको संगूर तिमीहरूले नछुनु।

9 “पानीमा भएका प्राणीहरूमा जसको पंखेटा र कत्ला हुन्छ त्यो खानु सक्छौ।

10 तर पानीमा हुने प्राणीहरूमा जसको पंखेटा अनि कत्ला हुँदैन त्यस्ता प्राणी तिमीहरूले खानु हुँदैन कारण त्यो तिमीहरूको निम्ति अशुद्ध खाद्य हो।

11 “तिमीहरूले कुनै पनि शुद्ध पंक्षी खान सक्छौ।

12 तर यी पंक्षीहरूमा कुनै पनि नखाऊ; गरूड, गिद्ध र कालो गिद्ध,

13 सबै प्रकारको रातो चील र कालो चील,

14 सबै प्रकारका काग

15 ठूलो लाटोकोसेरो, कराउने लाटोकोसेरो, समुद्र-हाँस, सबै प्रकारको बेसारा,

16 सानो लाटोकोसेरो, ठूलो लाटोकोसेरो, सेतो लाटोकोसेरो,

17 मरूभूमिको लाटोकोसेरो, माछा खाने गिद्ध, पानी-काग,

18 सारस, सबै प्रकारको बकुल्लो, फाफेचरो अथवा चमेरो।

19 “पंखेटा भएका कुनै किरा नखाऊ किनभने तिनीहरू अशुद्ध हुन्छन्।

20 तर तिमीहरू सबै शुद्ध चराहरू खानु सक्छौ।

21 “यदि कुनै पशु आफै मेरेको भाए, त्यो तिमीहरूले खानु हुँदैन। त्यो मृत पशु तिमीहरूको शहरमा बसे कुनै विदेशीलाई देऊ, उसले त्यो खान सक्छ। अथवा तिमीहरूले त्यस मृत पशु विदेशीलाई बेचन सक्छौ, तर तिमीहरूले खानु हुँदैन। किन? किनभने तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका विशेष मानिसहरू हो।

“बाख्राको पाठो त्यसकै माऊको दूधमा नपकाऊ।

दशांश दिने निर्देशन

22 “तिमीहरूले प्रत्येक वर्ष तिमीहरूको खेतको उब्जनीबाट दशांश जोगाई निर्धारित गरेर राख्नु पर्छ।

23 तब तिमीहरू परमप्रभुले आफ्नो स्थान भनी छाडेको घरमा जानु पर्छ। तिमीहरूको त्यहाँ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरसित भेट हुन जान्छौ। त्यस समय तिमीहरूले त्यो दशांश अन्न, नयाँ दाखरस तेल, आफ्नो गोठमा जन्मेको प्रथम भेडा-बाख्राको पाठो खानेछौ। यस प्रकारले तिमीहरूले सधैं परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई आदर गर्नेछौ।

24 तर त्यो निर्धारित ठाउँ टाढो भए तिमीहरू आफ्नो अन्नहरूको दशांश लिएर जानु नसक्ने पनि हुन सक्छौ। यस्तो भएको खण्डमा,

25 त्यो दशांश अन्न बेच र बेचेको दाम लिएर परमप्रभुले छान्नु भएको घरमा जाऊ।

26 तिमीहरूले जे रूचाउँछौ त्यही किन्न त्यो पैसा खर्च गर: जस्तै-गाई, भेडा, दाखरस अथवा कुनै अन्य सामग्री। तब तिमीहरू अनि तिमी परिवारहरूले खाएर अनि परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरसित त्यस भूमिमा आनन्द मनाऊ।

27 तर तिमीहरूको शहरमा बसे लेवीहरूलाई नबिस। किन? किनभने तिमीहरूको झैं तिनीहरूको भूमि छैन।

* 14:1: शरीरलाई ... नखौर यो कार्यहरू मृति पत्रहरूले गर्छन्। आधा घमी रीतिले अनि आधा विलाप रीति-रिवाजले इसाएलीहरू पवित्र जाति भनिन्छ तिनीहरूले यस्तो रीति पन्छाउनु हुँदैन।

28 “प्रत्येक तीन वर्षको अन्तमा तिमीहरूको अन्न उब्जनीबाट दशांश संग्रह गर्नु पर्छ। त्यसलाई आफ्नो शहरको भण्डारमा थुपार।

29 यो अन्न लेवीहरूको निम्ति हो कारण तिमीहरूको झैं तिनीहरूको आफ्नो भूमि छैन। यी अन्न शहरका अन्य अभाव ग्रस्त मानिसहरूको निम्ति पनि हो अनि यो विदेशीहरू, विधवाहरू र टुहुरा टुहुरी नानीहरूको निम्ति हो। यदि तिमीहरूले यसो गरे परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरू जे गर्छौं प्रत्येक चीजमा आशीर्वाद दिनु हुनेछ।

15

ऋण मुक्त हुने विशेष वर्ष

1 “प्रत्येक सात वर्षको अन्तमा तिमीहरूको ऋण माफ गर्नु नै पर्छ।

2 तिमीहरूले यो यसरी गर्नु पर्छ। प्रत्येक मानिस जसले अर्को इस्त्राएलीलाई ऋण दिएको छ उसले त्यो ऋण माफ गर्नु पर्छ। उसले ऋण लिने अर्को इस्त्राएली भाइलाई ऋण तिर्न लाउनु हुँदैन। किन? किनभने परमप्रभुले यस वर्ष ऋण माफ गर्ने आज्ञा दिनु भएको छ।

3 तिमीहरूले अर्को कुनै विदेशीलाई ऋण तिर्नु लगाउनु सक्छौं तर त्यो ऋण कुनै इस्त्राएलीसित भए माफ दिने पर्छ।

4 तिमीहरूको भूमिमा कुनै गरीब मानिस हुने छैन। किन? किनभने परमप्रभुले तिमीहरूलाई यो भूमि दिनु हुँदैछ अनि तिमीहरूलाई धेरै धेरै आशीर्वाद दिनु हुनेछ।

5 तर तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्थौं भने मात्र त्यस्तो हुनेछ। आज तिमीहरूलाई मैले बताएको प्रत्येक आज्ञा खुबै होशियारीसँग पालन गर्नु पर्छ।

6 तब परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले उहाँको प्रतिज्ञा अनुसार आशीर्वाद दिनु हुनेछ। अनि अन्य राष्ट्रहरूलाई ऋण दिनुको निम्ति तिमीहरूसित प्रशस्त पैसा-रूपिया हुनेछ। तर तिमीहरूले अरूबाट ऋण लिनु आवश्यक पर्दैन। तिमीहरूले धेरै राष्ट्रहरूलाई शासन गर्नेछौं, तर कसैले तिमीहरूलाई शासन गर्ने छैन।

7 “जब तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिने भूमिमा बस्दछौं, तिमीहरूको माझमा एकजना गरीब मानिस हुनु सक्छ। तिमीहरू स्वार्थी हुनु हुँदैन। त्यस गरीब मानिसलाई सहायता गर्न अस्वीकार नगर।

8 त्यस मानिसलाई जुन चीजको जे खाँचो पर्छ त्यो सहायता गर। त्यसलाई सहायता गर्न तिमीहरू इच्छुक भई बस्नु पर्छ।

9 “सातौं वर्ष जो ऋण माफ गरिने वर्ष हो र यसको निहँमा कसैलाई सहायता गर्न अस्वीकार नगर। तिमीहरूको मनमा दुष्ट विचारलाई पस नदेऊ। जुन मानिसलाई केही सहायताको खाँचो छ उसको विषयमा दुष्ट विचार नगर। यदि तिमीहरूले त्यस गरीब मानिसलाई सहायता गर्न अस्वीकार गरे उसले परमप्रभुलाई आरोप गर्नेछ र तिमीहरूलाई परमप्रभुले पापको दोषी लाग्नेछ यसकारण गरीब मानिसलाई सहायता दिन अस्वीकार नगर।

10 “तिमीहरूले गरीब मानिसलाई सके अनुसार देऊ। उसलाई दिँदा नराग्रो नसम्झ। किन? किनभने, यस्तो असल काम गरे परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई आशिष दिनु हुनेछ। तिमीहरूलाई तिमीहरूको सबै काममा र तिमीहरूले गरेको प्रत्येक चीजमा उहाँले तिमीहरूलाई आशिष दिनु हुनेछ।

11 त्यो भूमिमा सधैं गरीब मानिसहरू रहनेछन् यसकारण तिम्रा भाइलाई सहायता गर्नु सब समय तयार बस भनी म आज्ञा गर्छु। तिमीहरूको भूमिमा सहायताको अपेक्षामा बस्ने गरीब मानिसलाई सहायता देऊ।

कमारा-कमारीहरूलाई मुक्ति

12 “यदि तिमीहरूले आफ्नो देशका मानिसहरूलाई नै एउटा हिब्रू मानिस अथवा स्त्री किन्छौं भने, तिमीले उसलाई आफ्नो सेवामा छ वर्षसम्म राख्न सक्छौं तर सातौं वर्षमा उसलाई मुक्त गर्ने पर्छ।

13 तर जब उसलाई मुक्त गर्छौं तिमीले उसलाई खाली हात विदा दिनु हुँदैन।

14 तिमीले उसलाई तिम्रो केही गाई-बस्तु, तिम्रो केही अन्न र तिम्रो केही मद्य दिनुपर्छ। जो परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई आशीर्वाद दिनुभएको छ।

15 तिमीहरू पनि मिश्र देशमा कमारा-कमारीहरू थियौं अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई मुक्ति दिनु भएको हो। यसकारण म तिमीहरूलाई आज आज्ञा दिइरहको छु।

16 “तर तिम्रा कमारा-कमारीहरू मध्ये कुनै एक जानले भन्न सक्छ, ‘उसले तिमीलाई छोड्ने छैन।’ उसले यस्तो भन्न सक्छ, किनभने उसले तिम्रो परिवारलाई प्रेम गर्छ अनि तिम्रो परिवारमा उसको जीवन राम्ररी बित्दैछ।

17 त्यो कमारालाई आफ्नो कान ढोकामा टाँस लगाऊ र एउटा खासियो लिएर कानमा छेँड पारिदेऊ। त्यो सधैंको निम्ति तिम्रो कमारा बनिनेछ। यदि त्यो मानिस कमारा भए पनि र त्यस्तै प्रकारले बस्न चाहे त्यसै गर्नु।

18 “कमारा-कमारीहरूलाई मुक्त गर्दा मन नबिगार। सम्झना गर तिनीहरूले तिमीलाई छ, वर्षसम्म अरू नोकर-चाकरहरूलाई तिरुपर्ने भन्दा आधा ज्यालामा सेवा पुर्याएका छन्। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूले जे गर्छौं प्रत्येक चीजमा आशीर्वाद दिनु हुनेछ।

पहिले जन्मेको पशुहरूको विषयमा नियमहरू

19 “तिमीहरूको बगालमा पहिला जन्मेका पशुहरूका साना बाछाहरू विशेष हुन्छन्। तिनीहरूलाई परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरका निम्ति चढाउने पर्छ। ती पशुहरू मध्ये कुनैलाई पनि काममा नलगाऊ अनि पहिला जन्मेको तिमीहरूका भेडाहरूबाट ऊन काट्न हुँदैन।

20 प्रत्येक वर्ष त्यस्ता पशुहरूलाई परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरले जहाँ आफ्नो विशेष ठाउँ भनी रोज्नु हुनेछ त्यहाँ लैजाऊ र परमप्रभुसित बसी आफ्ना परिवारहरूसँगै ती पशुहरू खाऊ।

21 “तर यदि कुनै त्यस्तो पशुमा केही खोट रहे अथवा यदि त्यस्तो पशु लड्गडा अथवा अन्धा भए, अथवा कुनै दोष रहे तब तिमीहरूले त्यस पशुलाई परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई बलि नदेऊ।

22 तर तिमीहरूले त्यस पशुको मासु घरमै खानु सक्छौ। कसैले पनि शुद्ध होस् अथवा अशुद्ध, त्यस पशुको मासु खानु सक्छ। यस्तो पशुहरूको मासु खाने नियम मृग तथा हरिणको मासु खाने जस्तै हो।

23 तिमीहरूले यसको रगत खानु हुँदैन। यसलाई भँड्या पानी खन्याए जस्तै पोख्रू पर्छ।

16

निस्तार-चाड

1 “आबीब महीनाको सम्झना गर। त्यस समयमा तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सम्मानमा निस्तार चाड मनाउने पर्छ। किन? किनभने त्यस महीनामा परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरले तिमीहरूलाई राती मिश्र देशबाट बाहिर ल्याउनु भएको हो।

2 परमप्रभुले जुन घर उहाँको विशेष घर भनी रोज्नु हुनेछ त्यहाँ तिमीहरू जानै पर्छ। गाईहरू तथा बोकाहरू तिमीहरूले परमप्रभुको सम्मानमा निस्तार बलिको रूपमा चढाउने पर्छ।

3 यो बलिमा खमीर भएको रोटी खानु हुँदैन। तिमीहरूले सात दिनसम्म अखमिरी रोटी खानु पर्छ। यस रोटीलाई ‘कष्टको रोटी’ भनिन्छ। मिश्र देशमा तिमीहरू कति कष्टमा थियौ यसले त्यो सम्झना गर्नमा सहायता गर्छ। सम्झना गर कति चाँदै तिमीहरूले त्यो भूमि छाड्नु पर्यो! तिमीहरूले मिश्र छोडेको त्यो दिनलाई सम्झना गर्नुपर्छ जब तिमीहरू बाँचेका छौ।

4 यस देशका मानिसहरूको कसैको घरमा पनि सात दिनसम्म खमीर रहनु हुँदैन। पहिलो दिनको साँझमा चढाएको बलिको मासु पनि अर्को दिन बिहानभन्दा अघि नै खाई सक्नुपर्छ।

5 “परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु हुने भूमिको कुनै पनि शहरमा निस्तारचाडको बलि गर्नु हुँदैन।

6 तिमीहरूले निस्तारचाड बलि खाली परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले उहाँको आफ्नो नाउँमा रोज्नु भएको घरमा मात्र चढाउनु पर्छ। त्यहाँ खाली घाम अस्ताएपछि मात्र निस्तारचाड बलि चढाउनु पर्छ। यो दिन पवित्र दिन हुनेछ जति बेला परमेश्वरलाई कसरी तिमीहरूले मिश्र देशबाट बाहिर निकाले त्यो सम्झना गर्नेछौ।

7 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले रोज्नु भएको ठाउँमा निस्तार बलिको मासु पकाउनु पर्छ अनि खानु पर्छ। तब बिहान तिमीहरू घर जान सक्छौ।

8 तिमीहरूले छ दिनसम्म अखमिरी रोटी खानु पर्छ र सातौं दिनमा केही काम गर्नु हुँदैन। यस दिन परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सम्मानमा विशेष सभाको निम्ति मानिसहरू भेला गर्नु पर्छ।

साताहरूको चाड (पेन्टकोस्ट)

9 “बाली काट्नु शुरू गरेको समयदेखि तिमीहरूले सात साता गन्नु पर्छ।

10 तब परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको निम्ति साताहरूको चाड मनाउनुपर्छ। तिमिले उपहार चढाउन चाहेको कुनै विशेष उपहार चढाऊ। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले कति धेरै आशीर्वाद दिनु भएको छ त्यही परिमाणले उपहार चढाऊ।

11 परमप्रभुले आफ्नो नाउँमा विशेष घर रोज्नु हुनेछ र त्यही भूमिमा जाऊ। तिम्रा छोरा-छोरीहरू, कमार-कमारी तथा आफन्तहरू लिएर जाऊ अनि तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरको अघि आनन्द मनाऊ। तिमीहरूको शहरहरूमा भएका लेवीहरू, टुहरा-टुहरीहरू, विदेशीहरू र विधवाहरूलाई पनि लैजाऊ।

12 सम्झना गर मिश्र देशमा तिमीहरू पनि कमारा-कमारीहरू थियौ। यसकारण होशियारीसित विधिहरू पालन गर।

छाप्रो-बासको चाड

13 “खलामा बाली जम्मा गरेपछि र कोलबाट दाख निकालेको सात दिन पछि तिमीहरूले छाप्रो-बासको चाड मनाउनुपर्छ।

14 आफ्नो शहरमा बस्ने लेवीहरू, विदेशीहरू, टुहरा-टुहरीहरू र विधवाहरू लगायत आफ्ना छोरा-छोरीहरू, नोकर-चाकरहरूसँगै यो भोज मनाऊ।

15 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले रोज्नु भएको विशेष ठाउँमा यो पर्व सात दिनसम्म मनाऊ। यो तिमीहरूका परमेश्वरको सम्मानमा मनाऊ। तिमीहरू अत्यन्तै आनन्दित हुनुपर्छ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूको बालीलाई र तिमीहरूले जे गछौं त्यसमा आशीर्वाद दिनु भएको छ।

16 “परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले विशेष ठाउँ भनी रोज्नु हुने ठाउँमा वर्षमा तीन पल्ट तिमीहरूका मानिसहरू भेला हुनेपर्छ। तिनीहरू अखमिरी रोटीको चाडमा, साताहरूको चाडमा र छाप्रो-बासको चाडमा भेला हुनु पर्छ। त्यहाँ भेट गर्न आउने प्रत्येक मानिसले बलि ल्याउनु पर्छ।

17 परमप्रभुले उसलाई कति धेरै आशीर्वाद दिनु भएको छ त्यो सोचेर जति दिन सएछ उसले बलि दिनुपर्छ।

मानिसहरूका लागि न्यायकर्ता तथा अगुवाहरू

18 “परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनु भएको प्रत्येक शहरमा न्यायकर्ता तथा अधिकारीहरू हुने मानिसहरूलाई रोज्। प्रत्येक कुल समूहले यस्तो गर्नुपर्छ। यी मानिसहरू निष्पक्ष न्याय गर्ने योग्य हुनुपर्छ।

19 जब तिमीहरूले न्याय गर्दा निष्पक्ष हुनुपर्छ, पक्षपाती हुनु हुँदैन। अनि तिनीले पैसा घसको रूपमा लिनु हुँदैन। पैसाले ज्ञानी मानिसलाई अन्धो बनाउँछ अनि ज्ञानी मानिसहरूका कुराहरू बदली हुन्छन्।

20 उदारता अनि न्याय! तिमीहरूले सधैं असल अनि राम्रो हुन कोशिस गर्नु पर्छ। तब परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु भएको भूमिमा अधिकार गर्ने छौ र जीउने छौ।

परमेश्वर मूर्तिहरू घृणा गर्नुहुन्छ

21 “जब तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको निम्ति वेदी बनाउँछौ वेदी पछिल्लिर अशेर देवीको सम्मानमा कुनै काठको खम्बा राख्नु हुँदैन।

22 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले घृणा गर्नु हुन्छ तिमीहरूले झूटा देवताहरू पूज्नुको निम्ति कुनै विशेष चोखो ढुङ्गा त्यहाँ राख्नु हुँदैन।

17

बलिमा असल पशुहरू मात्र चढाऊ

1 “कुनै गोरू अथवा भेडामा केही दोष भए परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई चढाउनु हुँदैन। किन? किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले यस्तो घृणा गर्नुहुन्छ।

मूर्ति पूजा गर्नेहरूलाई दण्ड

2 “सायद तिमीहरूले सुनेको होला परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनु हुँदै गरेका शहरहरू मध्ये एउटा शहरमा केही अनिष्ट हुन्छ। सायद तिमीहरूलाई थाहा होला तिमीहरूकै समूहको कुनै पुरूष अथवा स्त्रीले परमप्रभुको विरूद्ध पाप गरेको छ। यो पनि सुनेकै होला तिमीहरूले परमप्रभुको करार भङ्ग गरेका छन्।

3 तिमीहरूले अरू देवी देवताहरू पूजेका छन्। अथवा यस्तो पनि हुन सक्छ तिमीहरूले घाम, जून अथवा ताराहरूलाई पूजेका छन्। यो मैले तिमीहरूलाई बताएको परमप्रभुको आज्ञाको विरोधमा हो।

4 यदि तिमीहरूले यस्तो नराम्रो समाचार सुनेका छौ, तब तिमीहरूले यसलाई होशियारसँग अवश्यै जाँच गर्नु पर्छ अनि थाहा लगाउनु पर्छ यस्तो भयङ्कर घटना झझाएलमा भयो वा भएन। यदि यो साँच्चो प्रमाणित हुन्छ।

5 तब यस्तो अनिष्ट कार्य गर्ने मानिसलाई तिमीहरूले सजाय दिनु पर्छ। त्यस पुरूष अथवा स्त्रीलाई शहरको सार्वजनिक ठाउँको फाटकमा तिमीहरूले लानु पर्छ अनि ढुङ्गाले हानेर मारु पर्छ।

6 तर यदि त्यसको कसूर देखे साक्षी एक जना मानिस मात्र भए त्यसलाई मारु हुँदैन, तर दुई अथवा तीन जनाले उसको कसूर सत्य भनी प्रमाण दिए त्यो मानिसलाई मारु नै पर्छ।

7 ती साक्षीहरूले नै त्यस दोषीलाई मार्न पहिलो ढुङ्गा ले हिकाउनु पर्छ। तब मात्र अरू मानिसहरूले त्यसलाई मार्न ढुङ्गाले हिकाउनु पर्छ, यस प्रकार तिमीहरूले आफ्नो समूहबाट दृष्टता हटाउने छौ।

अदालतको अप्ठेरा निर्णयहरू

8 “केही समस्याहरू हुन सक्छ जो अदालतमा निर्णय लिनु सार्है अप्ठ्यारो हुन्छ। यो हत्याको विषयमा हुन सक्छ, दुइजना मानिसहरू बीच विवादको विषयमा हुन सक्छ। अथवा झगडामा घाइते भएको मानिसको विषयमा हुन सक्छ। जब यी मामिलाहरू तिमीहरूको शहरहरूमा सुनाइ हुन्छ, सही हो पत्तो लगाउन तिमीहरूको न्यायाधीशहरूलाई सार्है मुश्किल हुन सक्छ। तब तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले रोजेको विशेष ठाउँमा जानु पर्छ।

9 तिमीहरूले पूजाहारीहरू र न्यायाधीश कर्हो, जो लेवी कुलका हुन्, समयमा जानु पर्छ। त्यसपछि ती मानिसहरूले त्यो समस्यामा कुन प्रकारले निर्णय लिनु पर्छ बताउने छन्।

10 परमप्रभुको विशेष ठाउँबाट तिनीहरूले आफ्नो निर्णय बताउनेछन् र तिनीहरूको सल्लाह जस्तो हुन्छ, तिमीहरूले त्यस्तै गर्नु पर्छ।

11 तिमीहरूले निर्णय स्वीकार गर्नु पर्छ अनि तिनीहरूको निर्देश मान्नु पर्छ। तिमीहरूले त्यसै गर्नु पर्छ जस्तो तिनीहरूले गर्नु भन्दछन्। केही परिवर्तन नगर।

12 “यदि कुनै मानिसले न्यायकर्ता तथा त्यस समयमा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सेवा गरी रहेका पूजाहारीहरूको आज्ञा उलंङ्गन गरे तिमीहरूले त्यसलाई सजाय दिनु नै पर्छ। तिमीहरूले त्यस मानिसलाई इस्त्राएलबाट लखेट्नु पर्छ, त्यो मर्नु पर्छ।

13 यस्तो सजाय सबै मानिसहरूले थाहा पाउने छन् डर मान्ने छन् र त्यसपछि तिनीहरूले अझै डर गर्ने छैनन्।

राजाको चुनाव र कर्तव्य

14 “जब तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु भएको भूमिमा पसेर बसो-बास शुरू गर्नेछौ तब तिमीहरूले भन्ने छौ, ‘जस्तो अन्य राज्यहरूमा राजाहरू छन् त्यसरी नै यहाँ पनि हामी राजा राख्छौ।’

15 जब तिमीहरूले यस्तो विचार गर्छौ, तब परमप्रभुले जसलाई राजा रोज्नुहुन्छ तिमीहरूले पनि राजा मनोनित गर्नु पर्छ। तर त्यो मानिस कुनै विदेशी नभएर तिमीहरूकै समूहबाट हुनुपर्छ।

16 राजाले आफ्नो निम्ति धेरै-धेरै घोडाहरू राख्नु हुँदैन अनि उनले मानिसहरूलाई धेरै घोडाहरू लिनु मिश्र देश पठाउनु हुँदैन। किन? किनभने परमप्रभुले तिमीहरूलाई भन्नु भएको छ, ‘तिमीहरू कहिल्यै त्यो बाटो फर्केर जाने छैनौ।’

17 राजाले धेरै पत्नीहरू राख्नु हुँदैन, किनभने त्यसले गर्दा उनी परमप्रभुबाट पर सरेर छन्। अनि राजाले धेरै सुन र चाँदी राख्नु हुँदैन।

18 “अनि जब त्यस राजाले शासन गर्न शुरू गर्छ उनले लेवीहरू तथा पूजाहारीहरूकहाँ भएको पुस्तकबाट आफ्नो निम्ति व्यवस्था कानूनको प्रति तयार पारेर आफूसित राख्नु पर्छ।

19 राजाले त्यो पुस्तक आफूसित राख्नुपर्छ। किन? किनभने राजाले परमप्रभु उनको परमेश्वरलाई सम्मान गर्नु पर्छ। राजाले व्यवस्थाले गरेको आज्ञा सम्पूर्ण पालन गर्नु सिकनु पर्छ।

20 तब राजाले सोच्ने छैन उनी आफ्ना मानिसहरूबाट कसैको तुलनामा असल छ अनि उनी नियम भन्दा टाढा जाने छैनन् तर यसलाई सही रूपमा अनुसरण गर्ने छन् तिनीहरू इस्त्राएलमा धेरै समयसम्म शासन गर्नेछन्।

18

पूजाहारी तथा लेवीहरूलाई समर्थन

1 “लेवी कुलका मानिसहरूले इस्त्राएल भूमिको कुनै अंश पाउने छैनन्। तिनीहरू पूजाहारीको रूपमा सेवा गर्नेछन्। तिनीहरूले खाली आगोमा पकाएर परमप्रभुलाई चढाएको बलि खान पाउने छन् अनि त्यही खानेकुरा मात्र लेवी कुलका मानिसहरूको अंश हुनेछ।

2 परमप्रभुले भन्नु भएरै लेवीहरूको अंश परमप्रभु मात्र हुनुहुन्छ तर ती लेवीहरूले इस्त्राएलको भूमिको अंश पाउने छैनन्।

3 “जब तिमीहरू गाई अथवा भेडाको बलि चढाउँछौ, तिमीहरूले पूजाहारीहरूलाई गाई अथवा भेडाको फिला बड्यागाराहरू दुवै भाग र भुँडीहरू दिनु पर्छ।

4 तिनीहरूले पूजाहारीलाई आफ्नो बालीबाट पहिलो भाग दिनु पर्छ। पूजाहारीलाई आफ्नो बालीको प्रथम अन्न, नयाँ दाखरस अनि तेल दिनु पर्छ। लेवीहरूलाई भेडाको पहिले काटेको ऊन पनि दिनु पर्छ।

5 किन? किनभने परमेश्वरले तिमीहरूका सबै समूहलाई नियालेर लेवीहरू र तिनीहरूको सन्तानहरूलाई पूजाहारी भई सेवा गर्न सधैंका लागि रोज्नु भयो।

6 “प्रत्येक लेवी मानिसको मन्दिरमा काम गर्ने विशेष समय छ। तर यदि कुनै लेवी मानिसले अझ अरु धेरै समय सेवामा लगाउनु इच्छा गर्छ भने कुनै पनि समयमा उसले त्यसो गर्न सक्छ। इस्त्राएलको कुनै पनि शहरमा बसे कुनै पनि लेवी मानिसहरू आफ्नो घर छोडेर परमप्रभुले रोज्नु भएको विशेष ठाउँमा आउनु सएछ अनि उसले यस्तो कुनै पनि समयमा गर्न सएछ।

7 परमप्रभु सम्मुख सेवा गरिरहेका आफ्ना दाज्यू-भाइले पूजाहारी जस्तै परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको नाउँमा त्यो लेवी मानिसले पनि परमप्रभुको सेवा गर्न सएछ।

8 अनि उसको परिवारले स्वाभाविक हिसाबले पाइरहेको अंशमाथि थप अंश अरू पूजाहारीहरूको बराबर उसले पनि पाउँछ।

इसाएल अरू देशहरू जस्तो बस्नु हुँदैन

9 “जब तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु भएको भूमिमा आउनेछौं त्यहाँ अरू राष्ट्रका मानिसहरूले गरे जस्तै भयंङ्कर कामहरू गर्न नसिक।

10 आफ्नो नानीहरूलाई वेदीको आगोमा बलि नदेऊ। भविष्यमा के हुन्छ जान्नका लागि कुनै अगमवक्ता, जादूगर, झाँक्री अथवा तान्त्रिककहाँ नजाऊ।

11 कुनै मानिसहरूलाई कसैमाथि टुनामुना गर्न नदेऊ। तिम्रा आफन्तहरू मध्ये कसैलाई झाँक्री तथा जादूगर हुन नदेऊ। मृत मानिससित बात गर्नु कसैले पनि चेष्टा नगरोस्।

12 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले त्यस्ता काम गर्ने मानिसहरूलाई घृणा गर्नुहुन्छ, त्यसकारण उहाँले ती जातिहरूलाई त्यो देशबाट तिमीहरूको निम्ति जोर दिएर निकाल्नु हुँदछ।

13 तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरप्रति विश्वास योग्य हुनुपर्छ।

परमप्रभुको विशेष अगमवक्ता

14 “तिमीहरूले अरू राष्ट्रका मानिसहरूलाई जसले जादूद्वारा आफ्नो भविष्य बताउन लगाउँछन् जबरदस्ती निकाल्नु पर्छ। तर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई यस्तो गर्नु दिनु हुने छैन।

15 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरू कहाँ तिमीहरू माझबाट एक जनालाई अगमवक्ता बनाएर पठाउनु हुनेछ र ऊ म जस्तै हुनेछ अनि तिमीहरूले उसको कुरा सुन्नु पर्छ।

16 परमेश्वरले यस्तो अगमवक्तालाई तिमीहरूकहाँ पठाउँदै हुनु हुन्छ किनभने तिमीहरूले उहाँलाई त्यस्तो मानिसहरूकालागि विन्ती गर्थौं। जब तिमीहरू हारेब पर्वत (सिनै) माथि परमेश्वरको आवाज सुनेर र हेरोब पर्वतमाथि आगो देखेर भेला भएका थियौं तिमीहरू डराएका थियौं। यसकारण तिमीहरूले भनेका थियौं, ‘फेरि परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको आवाज हामीले सुन्नु पाउँदैनौं। फेरि त्यो ठूलो आगो देख्नु सक्दैनौं, नत्र हामी मर्नेछौं।’

17 “परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ‘तिमीहरूले मलाई जे सोध्थौं, राम्रो हो।

18 म तिमीहरूका लागि तिमीहरू जस्तै एकजना अगमवक्ता पठाउँनेछु अनि त्यो अगमवक्ता तिनीहरूमाझ एकजना मानिस हुनेछ। उसले मानिसहरूलाई के भन्नु पर्छ त्यो म बताउनेछु र उसले मानिसहरूलाई मेरा प्रत्येक आदेश बताउनु पर्छ।

19 त्यो अगमवक्ताले मेरो निम्ति बोल्नेछ अनि जब उसले भनेको कुरो अथवा मेरो आज्ञा कसैले उल्टुघन गरे उसले सजाय पाउँनेछ।’

झटा अगमवक्ताहरू कसरी चिन्नु

20 “तर अगमवक्ताले केही कुरा भन्न सक्छ, जुन चाही मैले तिमीहरूलाई भनेको थिइँ, अनि उसले मानिसहरूलाई भन्न सक्छ मेरो निम्ति बोल्दैछ। यदि यस्तो हुन्छ भने त्यो अगमवक्तालाई अवश्य मारुं पर्छ। अन्य देवी-देवताहरूको निम्ति बोल्ने अगमवक्ताहरू पनि आउन सएछ। त्यस्ता अगमवक्तालाई पनि मारुं पर्छ।

21 तिमीहरूले सोचिरहेका होला, ‘अगमवक्ताले जे भन्छ त्यो परमेश्वरबाट होइन भनी कसरी जान्नु?’

22 यदि कुनै अगमवक्ताले केही बताउँछ ऊ परमेश्वरको निम्ति बोल्दैछ तर त्यो जब पूरा हुँदैन तब तिमीहरूले जान्नेछौं त्यो कुरो परमप्रभुले भन्नु भएको होइन। तिमीहरूले थाहा पाउनेछौं त्यो अगमवक्ताले आफ्नै विचार बताउँदैछ। ऊसित तिमीहरू डराउनु पर्दैन।

19

सुरक्षाका शहरहरू

1 “अरू जातिका मानिसहरूको भूमि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनु हुँदछ। परमप्रभुले ती जातिहरूलाई ध्वंश पार्नु हुनेछ। जहाँ ती मानिसहरू बस्थे त्यही तिमीहरू बस्नेछौं। तिमीहरूले तिनीहरूको शहरहरू र घरहरू लिने छौं। जब यस्तो हुन्छ।

2 तिमीहरूले भूमिलाई तीन भागमा बाँड्नु पर्छ।

3 तब प्रत्येक भागमा तिमीहरूले नजिकै भएको एउटा शहर रोज्नु पर्छ। अनि तिनीहरूले ती शहरहरूमा पुग्ने मार्गहरू निर्माण गर्नुपर्छ। तब कुनै मानिस जसले अर्कोको हत्या गर्छ, त्यो भागेर सुरक्षाको निम्ति त्यस शहरमा पुग्न सकोस।

4 “यदि कसैले मानिसको हत्या गर्छ ती शहरहरूमा सुरक्षाको लागि भागेर जानेछ, यो नियम त्यस मानिसहरूका लागि हुनेछ हत्यारा त्यो मानिस हुनुपर्छ जसले अर्को मानिसहरूलाई अचानक मार्छ अनि त्यो मानिस हत्यारा हुन्छ। जसले हत्या गरेको मानिसलाई घृणा गरेको थिएन।

5 यहाँ एउटा उदाहरण छ एकजना मानिस आफ्नो साथीलाई लिएर दाउरा लिन वनमा जान्छ। मानिस रूख काट्न बच्चरो उठाउँछ तर बच्चरो बिडबाट छुटिन्छ र अर्को मानिसलाई लाग्छ र उसलाई मार्छ। बच्चरो चलाउने मानिस तीनवटा मध्ये कुनै एउटा शहरमा आफ्नो सुरक्षाको निम्ति भागेर जान सएछ।

6 तर यदि शहरहरू निकै टाढा छन् भाग्दै गरेको मानिस त्यहाँ पुग्नु सएदैन अनि पक्काउ पर्छ र हत्या भएको मानिसका रिसाएका आफन्तद्वारा ऊ मारिन सएछ। तर त्यो मानिस मृत्यु पाउने योग्य थिएन किनभने उसले मानिसको हत्या घृणा अथवा रीसले गरेको थिएन।

7 शहरहरू चाँहि प्रत्येकको निम्ति नजिकै हुनुपर्छ, यसैकारण म तिमीहरूलाई तीनवटा विशेष शहरहरू छान्ने आज्ञा दिन्छु।

8 “परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई त्यो भूमि बढाउने प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो। उहाँले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई प्रतिज्ञा गर्नु भएको भूमि तिमीहरूलाई दिनुहुन्छ।

9 यदि तिमीहरूले उहाँका आज्ञाहरू, जो तिमीहरूलाई म आज बताउँदैछु, सबै पालन गर्छौं, अनि यदि तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरसित प्रेम गर्छौं उहाँले भने अनुसार जीवन निर्वाह गर्छौं, उहाँले यसो गर्नु हुनेछ। तब परमप्रभुले तिमीहरूको भूमि विस्तृत पार्नु हुनेछ, तिमीहरूले सुरक्षाको निम्ति अझै तीनवटा शहरहरू छान्नु पर्छ। यी तीनवटा शहरहरूअधि छानिएका तीनवटासित थपिएका हुनुपर्छ।

10 तब परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिदै गर्नु भएको भूमिमा निर्दोष मानिसहरू मारिने छैनन्। अनि कुनै मृत्युमा तिमीहरू दोषी बनिनु पर्ने छैन।

11 “तर एकजना मानिसले कुनै अर्को मानिसलाई घृणा गर्न सएछ। त्यस मानिसले घृणा गरेको मानिसलाई पर्खेर मार्न लाग्न सएछ, उसले त्यस मानिसलाई मार्न सएछ अनि सुरक्षाका शहरमध्ये एउटामा भागेर जान सएछ।

12 यदि यस्तो हुन्छ हत्याराको शहरका बढा-प्रधानहरू उसलाई सुरक्षाको शहर बाहिर ल्याउन कसैलाई पठाउन सएछन्। ती अगुवाहरूले त्यो मानिसका आफन्तलाई दिनुपर्छ। र त्यसलाई मार्नुपर्छ।

13 तिमीहरूले त्यसलाई सहानुभूति देखाउनु हुँदैन किनभने त्यो निर्दोष मानिसको हत्यारा हो। तिमीहरूले इस्राएलबाट त्यस्तो दोष बाहिर निकाल्नु पर्छ, तब मात्र तिमीहरूको निम्ति प्रत्येक चीज असल हुनेछ।

सम्पत्तिको साँध-सीमाना

14 “तिमीहरूले आफ्ना छिमेकीको सम्पत्तिको साँध-सीमाना छुट्टाउने ढुङ्गाहरू हटाउनु हुँदैन। उहिले मानिसहरूले सीमाना छुट्टाउन त्यसरी ढुङ्गाहरू लगाउँथे। ती ढुङ्गाहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु भएको भूमिमा सीमाना छुट्टाउँछन्।

गवाहीहरू

15 “यदि कुनै मानिस व्यवस्था विरोधी कार्य गरेकोमा दोषी भए उसको दोष प्रमाण गर्न एक जना गवाही पर्याप्त हुँदैन। त्यस मानिसले साँच्चै दोष गरेको प्रमाणित गर्न दुई अथवा तीनजना गवाहीहरू चाहिन्छन्।

16 “कसैलाई चोट पुर्याउने अभिप्रायले एक जना मानिस झटो साक्षी दिनु अघि आउनु सएछ।

17 यदि यस्तो भएका खण्डमा ती दुवै मानिस परमप्रभुको विशेष मन्दिरमा पूजाहारीहरू र न्यायकर्ताहरू जो त्यस समयमा कार्यमा छन्, तिनीहरूको अघि गई न्याय पाउन सएछन्।

18 न्यायकर्ताहरूले सावधानीसँग झगडामा कसको कसूर छ गहिरिएर खोज्नु पर्छ र तिनीहरूले पत्तो लगाउन सएछन कतै गवाहीले झटो बोलेको हो कि? यदि गवाही झटो बोलेको पाए,

19 तिमीहरूले त्यसलाई सजाय दिनु नै पर्छ। त्यस गवाहीलाई त्यही सजाय दिनु पर्छ जुन सजाय उसले अर्को मानिसलाई दिन चाहन्थ्यो। यस प्रकारले तिमीहरूले आफ्ना समूहबाट दृष्टता हटाउनेछौं।

20 अरू मानिसहरूले पनि त्यस मानिसले पनि त्यस मानिसले गरेको दुष्कर्मको प्रतिफल थाहा पाउँछन् र फेरि त्यस्तो दुष्कर्म गर्ने साहस गर्दैनन्।

21 “तिमीहरूले त्यस मानिससित सहानुभूति देखाउनु हुँदैन जसले अपराध गरेको हुन्छ जति बेला उसलाई सजाय दिइन्छ। यदि कसैको ज्यान लिन्छ भने उसको जीवन पनि शेष पार्नुपर्छ। नियम छ आँखाको सट्टा आँखा, दाँतको सट्टा दाँत, हातको सट्टा हात र खुट्टाको सट्टा खुट्टा हुनेछ।

20

युद्ध सम्बन्धी नियम

- 1 “जब तिमीहरू आफ्नो शत्रुसँग लडाइँ गर्न निस्कन्छौ शत्रु पक्षमा धेरै घोडा, रथ र सैन्य देखेर नडराऊ। किन? किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर तिमीहरूसित हुनुहुन्छ जसले तिमीहरूलाई मिश्रदेशबाट निकालेर ल्याउनु भयो।
- 2 “जब तिमीहरू युद्ध गर्न जान्छौ पूजाहारी गएर सैन्यहरूसित भन्नुपर्छ।
- 3 पूजाहारीले भन्नुपर्छ, ‘हे इझाएलका मानिसहरू हो! म जे भन्छु सुन। आज तिमीहरू आफ्नो शत्रुहरूसँग लडाइँ गर्न जाँदैछौ। मन दुर्बल नपार, चिन्ता नगर, नडराऊ।
- 4 किन? किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर तिमीहरूसित जानुहुनेछ। उहाँले तिमीहरूलाई शत्रुहरूसित लडाइँ गर्नु सहायता गर्नु हुनेछ। तिमीहरूलाई विजय गराउनु सहायता गर्नु हुनेछ।’
- 5 “लेवी अगुवाहरूले, सिपाहीहरूलाई भन्नेछन्, ‘यहाँ कोही यस्तो मानिस छ जसले नयाँ घर त बनायो तर उसले अझै अर्पणसम्म गरेको छैन? त्यो मानिस लडाइँमा मारिन सएछ, यसकारण त्यो मानिस फर्केर घर जाओस। नत्र त्यो मानिस मर्या भने अर्को मानिसले त्यो घर अर्पण गर्न सएछ।
- 6 के यहाँ त्यस्तो कोही मानिस छ जसले दाखको खेती लगाएको छ तर दाख टिपेर बटुल्न पाएको छैन। यदि यहाँ त्यस्तो कोही मानिस भए त्यो घर फर्केर जाओस, नत्र यो मानिस लडाइँमा मरे उसको खेतमा फलेको दाख अर्को मानिसले भोग गर्नेछ।
- 7 यहाँ कोही यस्तो मानिस छ जसको विवाह ठीक गरिएको थियो तर विवाह भएको छैन। यदि कोही त्यस्तो मानिस यहाँ भए घर फर्केर जाओस नत्र त्यो मानिस लडाइँमा मरेको खण्ड त्योसित विवाह गर्न ठीक गरिएकी श्रीको अर्को मानिससित विवाह हुनेछ।’
- 8 “ती लेवी अगुवाहरूले सिपाहीहरूलाई भन्नुपर्छ, ‘यहाँ कोही यस्तो मानिस छ, जसले आफ्नो साहस हराएर डराइरहेछ? त्यो मानिस घर फर्केर जाओस। त्यसो गरे उसले अरू सिपाहीहरूको साहस हराउने थिएन।’
- 9 तब अगुवाहरूले सिपाहीहरूलाई त्यति भनी सकेपछि सिपाहीहरूलाई मार्गदर्शन गर्न कप्तानहरू रोज्नु पर्छ।
- 10 “जब तिमीहरू शहर आक्रमण गर्न जान्छौ, त्यस समय तिमीहरूले मानिसहरूसँग शान्तिको प्रस्ताव राख्नु पर्छ।
- 11 यदि ती मानिसहरूले शान्तिको प्रस्ताव स्वीकार गरेर मूल ढोकाहरू खोलीदिए तिनीहरू कमाराहरू हुनेछन् र आफ्नो काममा लाग्ने छन्।
- 12 तर यदि तिनीहरूले शान्ति प्रस्ताव अस्वीकार गर्छन् र लडाइँ गर्न तैयार हुन्छन् भने तिमीहरूले शहरलाई घेर्नु पर्छ।
- 13 अनि जब परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले त्यो शहर तिमीहरूलाई दिनु हुनेछ, त्यहाँ भएका सबै मानिसहरूलाई तरवारले काटेर मारुनु पर्छ।
- 14 तर त्यस शहरमा भएका अरू श्री, नानीहरू, गाई अनि अन्य प्रत्येक चीज तिमीहरू लान सएछौ। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले यी सब वस्तुहरू तिमीहरूलाई दिनु भएको हो र तिमीहरू उपयोग गर्न सएछौ।
- 15 तिमीहरूले सबै शहरहरूसित त्यस्तै ढंडुगले व्यवहार गर्नु पर्छ जो त्यहाँ छैनन् जहाँ तिमीहरू बस्छौ ती शहरहरू त्यो तिमीहरूदेखि टाढामा छन्।
- 16 “जब तिमीहरू ती शहरहरू जोड्छौ जो परमप्रभुद्वारा दिइने भूमिमा छन्, तिमीहरूले जितेका शहरहरूमा बसे प्रत्येकलाई मारुनु पर्छ।
- 17 तर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु भएको आज्ञा अनुसार हित्ती, एमोरी, कनानी, परिज्जी, र हिब्वी र यबूसीहरू सबैलाई एकदमै नष्ट पारुनु पर्छ।
- 18 त्यसो गरे परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर विरोधी तिनीहरूले तिमीहरूलाई पाप काम गराउनमा असमर्थ हुनेछन्। तिनीहरूले आफ्नो देवताको पूजा गर्दा गरिने भयङ्कर कार्यहरू तिमीहरूलाई सिकाउने मौका पाउँदैनन्।
- 19 “जब तिमीहरू कुनै शहरको विरोधमा लडाइँ गर्छौ, तिमी त्यस शहरलाई धेरै समयसम्म घेर्न सएछौ। त्यस समयमा शहर वरिपरि भएका रूखहरूबाट फल खान सएछौ। तर रूखहरू काटेर ढाल्नु हुँदैन। यी रूखहरू तिमीहरूका शत्रु होइनन्, यसकारण तिनीहरूसित लडाइँ नगर।
- 20 तर तिमीहरू ती रूखहरू काट्न सएछौ यदि तिमी जान्दछौ तिनीहरूमा फल लाउँदैन। तिमीहरूले तिनीहरूलाई त्यस शहरको विरुद्ध लडाइँ गर्ने हतियारको रूपमा प्रयोग गर्न सएछौ। तिमीहरू जबसम्म प्रयोग गर्न सएछौ तबसम्म शहर परास्त हुँदैन।

21

हत्या गरिएको एकजना मानिस भेटाइए

1 “परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनु भएको भूमिमा यदि तिमीहरूले कुनै हत्या गरिएको लाशलाई खेतमा लडिरहेको पाए र कसले हत्या गरेको पत्तो लगाउन नसकिए।

2 तब तिमीहरूका बूढा-प्रधान तथा न्यायाकर्ताहरू अधि आएर हत्या भएको जग्गा शहर देखि कति टाढामा छ त्यो पत्तो लगाउनु पर्छ।

3 जब तिमीहरूले जान्ने छौं कुन चाही शहर मृत्यु मानिसको नजिकै छ, शहरका बूढा-प्रधानले तिनीहरूको बथानबाट एउटा गाई लानु पर्छ यो गाई कहिल्यै बच्चा नभएको हुनुपर्छ अनि यो गाई कहिले काममा प्रयोग नगरेको हुनुपर्छ।

4 शहरका बूढा-प्रधानहरूले कुनै कहिल्यै हलो नलगाएको र बीउ नछरेको अथवा केही नरोपेको पानी बगिरहेको बेसी नजिक लगेर त्यस कोरली गाईको घाँटी निमोट्नु पर्छ।

5 पूजाहारीहरू, लेवीका सन्तान पनि त्यहाँ जानु पर्छ। (परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले यी पूजाहारीहरूलाई उहाँको सेवा तथा मानिसहरूलाई उहाँको नाउँमा आशीर्वाद दिनु रोज्नु भएकोछ। जहाँ एक जना मानिसलाई केही चोट लागेको छ प्रत्येक तर्क गरेर को सही छ त्यो निर्णय गर्नेछन्।)

6 मृत शरीरको नजिकै भएको शहरका बूढा-प्रधानहरूले घाँटी निमोटिएको गाईमाथि हात धनु पर्छ।

7 यी बूढा-प्रधानहरूले भन्नुपर्छ, ‘हामीले यस मानिसलाई मारेनौं अनि यो घटना पनि देखेनौं।’

8 हे परमप्रभु! तपाईंले इस्राएललाई बचाउनु भयो। हामी तपाईंका मानिसहरू हौं, अब हामीलाई शूद्र पार्नुहोस्। यो निर्दोष मानिसलाई मारेकोमा हामीमाथि दोष नलागोस्।’ यस प्रकारले त्यस निर्दोष मानिसको हत्या गरेको निम्ति ती मानिसहरू निर्दोष साबित हुनेछन्।

9 यसरी तिमीहरूले सही कार्य गर्नेछौं अनि आफ्नो समूहबाट दोष हटाउनेछौं।

युद्धमा पक्राऊ परेका स्त्रीहरू

10 “तिमीहरूले आफ्नो शत्रुहरू विरुद्ध लडाइँ लड्नेछौं तथा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई विजयी तुल्याउनु हुनेछ। तिमीहरूले शत्रुहरूलाई पक्रेर कैदी झैं लिएर आउनेछौं।

11 ती कैदीहरू मध्ये कुनै एउटा सुन्दरी स्त्रीलाई देखे छौं जसलाई तिमीहरू विवाह गर्नु चाहन्छौं।

12 तब तिमीले उसलाई आफ्नो घरमा ल्याउनु पर्छ अनि उसले आफ्नो केश अनि नङ्ग काट्नु पर्छ।

13 उसले आफ्नो लुगा खोल्नु पर्छ जसले संकेत दिन्छ तिनी लडाइँमा बन्दी भएकी थिइन् अनि आफ्नो माता-पिताबाट छुट्टिएको एक महीना सम्म स्त्री तिप्रो घरमा बसेर विलाप गरोस् त्यसपछि तिमी त्यस महिलाकहाँ गएर उसको पति बनिन सार्छौं अनि तिनी तिमी पत्नी हुन सार्छिन्।

14 यदि तिनलाई मन पराएनौं भने पारपाचुके गरिदेऊ उसलाई मुक्त गरि देऊ तर बेचन भने सक्तैनौं। कमारीलाई झैं ब्याबहार गर्न पाउँदैनौं किनभने तिमीले त्यो स्त्रीसँग सहवास गरेका थियौं।

जेठो छोरो

15 “कुनै मानिसको दुई जना पत्नी हुन सएछन् र उसले एउटीलाई वेशी र अर्कीलाई कम्ती प्रेम गर्न सएछ। दुवै पत्नीहरूले उसका नानीहरू जन्माएको हुन सक्छन्। अनि जेठो छोरा सब भन्दा कम्ती प्रेम गरेको पत्नीबाट जन्मिएको हुन सएछ।

16 जब उसले आफ्नो सम्पत्ति ती नानीहरू मध्ये बाँड्छ उसले प्रेम गरेकी पत्नीको नानीलाई जेठो नानीको अंश दिन सक्तैन।

17 उसले आफूले प्रेम नगरेकी पत्नीबाट जन्मिएको जेठो नानीलाई स्वीकार गर्ने पर्छ र त्यो नानीले दुई गुणा अंश पाउने पर्छ। किन? किनभने त्यो नानी पहिलो नानी हो र जेठो छोराको अधिकार उसकै हुन्छ।

अट्टेरी नानीहरू

18 “कसैको छोरा माता-पिताको आज्ञा पालन नगर्ने अट्टेरी हुन सएछ। माता-पिताले छोरोलाई दण्ड दिन्छन् तर त्यो छोरा आफ्नो माता-पितालाई नटेर्ने नै हुन्छ।

19 तब माता-पिताले उसलाई शहरको सभा घरमा बूढा-प्रधानहरूको अधि लैजानु पर्छ।

20 माता-पिताले शहरका बूढा-प्रधानहरूलाई भन्नु पर्छ: ‘हाम्रो छोरा अट्टेरी छ र हाम्रो कुरा मान्दैन। जब हामी उसलाई केही काम गर्न अह्राउँछौं ऊ मान्दैन। उसले धेरै खान्छ र पिउँछ।’

21 तब शहरका सबै मानिसहरूले उसलाई ढुङ्गाले हिकोएर मारु पर्छ। यसरी, तिमीहरूले यस दुष्टलाई तिमीहरूको बीचबाट हटाउने छौं। इस्राएलका सबै मानिसहरूले यस्तो खबर थाहा पाउने छन् र डराउने छन्।

अपराधीहरू मारिन्छन् अनि रूखमा झुण्डाइन्छन्

22 “कुनै एकजना मानिस पापको दोषी हुन सएछ र त्यसलाई मृत्यु दण्ड दिन सकिन्छ। मानिसहरूले त्यसलाई मारेर एउटा रूखमा उसको शरीर झुण्डाउन सएछन।

23 त्यो लाश तिमीहरूले रातभरि रूखमा झुण्डाउनु हुँदैन, त्यस लाशलाई त्यही दिन गाडनु पर्छ। किन? किनभने त्यो मानिस जसलाई रूखमा झुण्डाइन्छ परमेश्वरले सराप दिनु भएको छ। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु भएको भूमिलाई तिमीहरूले नष्ट पार्नु हुँदैन।

22

अरू नियमहरू

1 “यदि तिमीले आफ्नो छिमेकीको गाई अथवा भेडा फुस्किएको देख्यौ भने आफूले नदेखे झैं गर्नु हुँदैन। त्यस पशुलाई त्यसको मालिकको जिम्मा दिनु पर्छ।

2 यदि त्यस पशुको मालिक टाढाको मानिस भए अथवा त्यो पशु कसको हो तिमीले जान्न नसकेसम्म त्यसलाई तिप्रो घरमा ल्याएर राख्नु पर्छ। त्यसलाई त्यसको मालिक खोज्दै नआउञ्जेलसम्म राख्नु सएछौ। त्यसको मालिक आएपछि त्यो पशु जिम्मा लगाउनु पर्छ।

3 यदि तिमीले छिमेकीको गधा, लुगा-फाटा अथवा कुनै पनि चीज पाउँदा यस्तै गरेर आफ्नो छिमेकीको सहायता गर्नु पर्छ।

4 “यदि छिमेकीको गधा अथवा गाई बाटोमा लडेको देख्यौ भने तिमीले थाहा नपाए झैं गर्नु हुँदैन। त्यसलाई उठाउनको निम्ति छिमेकीलाई सहायता गर्नु पर्छ।

5 “कुनै झीले पुरूषको लुगाहरू लाउनु हुँदैन अनि पुरूषले पनि झीको लुगाहरू लाउनु हुँदैन। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको निम्ति त्यो अत्यन्तै घृणित हो।

6 “तिमी बाटोमा हिडिरेहेको समयमा रूखमाथि अथवा बाटोको किनारमा चराको माऊ आफ्नो गुँडमा बच्चाहरू लिएर अथवा अण्डामाथि ओथारा बसिरहेको पाउन सएछौ। तब तिमीले त्यो माऊ चरालाई आफ्नो बच्चाहरूसितै लैजान हुँदैन।

7 आफ्नो निम्ति तिमीले चराको बच्चाहरू लैजान सक्छौ तर माऊलाई छोडी दिनु पर्छ। यदि यो नियम पालन गर्थौ भने तिमी खुशी साथ धेरै दिनसम्म बाँच्न सएछौ।

8 “जब घर बनाउँछौ छाना वरिपरि देवल लगाउनु पर्छ। यसो गर्थौ भने यदि कोही मानिस छानाबाट लोदयो भने त्यसको निम्ति तिमी दोषी बनिनु पर्दैन।

सँगै नमिसाउनु पर्ने चीजहरू

9 “तिमीहरूले आफ्नो दाखबारीमा अन्नको बीऊ छर्नु हुँदैन। किन? किनभने ती दुवै व्यर्थ हुन्छन् अनि तिमीले लगाएको बीऊबाट अन्न अथवा दाख केही पनि पाउनु सक्तैनौ।

10 “गाई र गधा नारेर सँगै जोड्नु हुँदैन।

11 “तिमीहरूले ऊनी र सूतीबाट बनाइएका लुगा लाउनु हुँदैन।

12 “तिमीले धेरै धागाहरूका टुक्रा सँगै बाँधेर फुर्का बनाउनु पर्छ अनि ती फुर्काहरू आफ्नो लुगाको चार कुनामा बाँध्नु पर्छ।

विवाहको नियम

13 “एक जना मानिसले एउटी स्त्रीसित विवाह गरी सहवास गर्छ। फेरि उसले त्यस स्त्रीलाई मन नपराउन सएछ।

14 मानिसले झट्टो बोल्नु सएछ, ‘मैले यस स्त्रीसित विवाह गरे तर जब हामीले सहवास गर्थौ मैले थाहा पाएँ तिनी कन्या थिइनन्।’ यस्तो कुरा सुनेर मानिसहरू त्यस स्त्रीको विषयमा नराम्रो सोचन सएछन्।

15 यदि यस्तो भएको खण्डमा त्यस केटीको आमा-बाबुले शहरको सभाघरमा बूढा-प्रधानहरूको सामुन्ने त्यस केटीको विवाह अघि कसैसित सहवास नभएको प्रमाण दिन सक्नु पर्छ।

16 त्यस केटीका मातापिताले बूढा-प्रधानहरूलाई भन्नुपर्छ, ‘मैले यस मानिससित मेरी छोरीको विवाह गरिदिएँ तर अहिले उसले तिनलाई मन पराउँदैन।

17 यस मानिसले मेरी छोरीको बारेमा झट्टो कुरो गरेको छ। उसले भन्यो, ‘मैले प्रमाण पाएको छैन, तिमी छोरी कन्या छिन्। तर यहाँ प्रमाण छ मेरी छोरी कन्या छे।’ अनि तिनीहरूले बूढा-प्रधानहरूलाई लुगा* देखाउनु पर्छ।

18 तब शहरका बूढा-प्रधानहरूले त्यस मानिसलाई बोलाउनु पर्छ अनि सजाय दिनु पर्छ।

* 22:17: लुगा रगतको दाग भएको च्यादर त्यो विवाह भएको राती लागेको थियो जुन चाँहि केटीले उसको कन्या भएको प्रमाणको रूपमा सुरक्षित राखेकी थिइनन्।

19 तिनीहरूले त्यस मानिसलाई चाँदीका चालीस सिपका जरिमाना गर्नु पर्छ। इस्राएली स्त्रीको पतिले उसमाथि लाजमर्दी आरोप लगाएकोले बूढा-प्रधानहरूले त्यो जरिमानाको रकम केटीको बुबालाई दिनु पर्छ अनि त्यो कन्या त्यही मानिसको पत्नी भएर बस्नु पर्छ। उसले छुटानामा गर्न पाउँदैन।

20 “तर यस्तो पनि हुनु सक्छ त्यो पतिले आफ्नी पत्नीमाथि लगाएको आरोप सत्य प्रमाण हुनु सएछ। पत्नीको आमा-बुबा त्यस केटीको विवाह पूर्व कसैसित सहवास नभएको प्रमाण दिनु नसकलान। यदि यस्तो भयो भने,

21 शहरका बूढा-प्रधानहरूले तिनलाई उसको पिताको घरको ढोकामा ल्याउनु पर्छ अनि शहरका मानिसहरूले उसलाई ढुङ्गाले हिकार्ए मारुं पर्छ। किन? किनभने उसले इस्राएलमा लाजमर्दी काम गरी। उसले आफ्ना पिताको घरमा वेश्या जस्तै काम गरी, यसकारण तिमीहरूले यस्तो दुष्टता तिमीहरूका मानिसहरूबाट अवश्यै निकाल्नु पर्छ।

लैंगिक सम्बन्धको पाप

22 “यदि कुनै मानिसले अर्काकी पत्नीसित सहवास गर्दै गरेको फेला पारे त्यस क्रियामा लागेका पुरुष र स्त्री दुवैलाई मारुं पर्छ, यसरी इस्राएलबाट अनैतिकता हटाउनु पर्छ।

23 “यदि कुनै मानिसलाई शहरभित्र मगनी गरेकी स्त्रीसित लैंगिक कर्म गरेको पाइन्छ,

24 तिनीहरू दुवैलाई शहरको फाटकमा जनसमूह बीच ल्याएर ढुङ्गाले हिकार्ए मारुं पर्छ। त्यस मानिसलाई मारुं पर्छ कारण उसले अर्काकी पत्नीसित बलात्कारको अपराध गर्‍यो अनि त्यस स्त्रीलाई मारुं पर्छ किनभने उसले आफ्नो नैतिकता बचाउन निम्ति शहरका मानिसहरूबाट सहायता लिइन। र यस्तो दुष्ट कार्यलाई तिमीहरूका मानिसहरूबाट हटाउनु पर्छ।

25 “तर यदि कुनै विवाह ठीक भइ सकेकी केटीलाई कसैले खेतमा एकलै भेटर जबरदस्ती बलात्कार गर्छ भने त्यो पुरुषलाई मात्र मारुं पर्छ।

26 तिमीले त्यस केटीसँग केही गर्नु हुँदैन। यो घटना यस्तो हो कसैले आफ्नो छिमेकीलाई आक्रमण गरेर मार्छ किनभने त्यो केटी एकली थिई अनि उसले गरेको गुहार कसैले सुनेन्। यसकारण केटीले सजाय पाउने योग्य दोष गरेकी छैन।

27 त्यस मानिसले त्यस विवाह ठीक भइसकेकी केटीलाई खेतमा एकलै पाउँछ र बलात्कार गर्छ। त्यस केटीले आफ्नो सुरक्षीको निम्ति कराएकी हुन सक्छ तर त्यहाँ उसलाई सहायता गर्ने कोही थिएन, यसकारण उसलाई सजाय दिनु हुँदैन।

28 “एकजना मानिसले मगनी पनि नभएकी कन्यालाई जबरजस्ती बलात्कार गरेको हुनु सक्छ। यदि यस्तो काण्ड मानिसहरूको नजरमा परे,

29 त्यस मानिसले केटीको बुबालाई बीस आउन्स चाँदीको सिक्का तिरेर त्यस केटीलाई पत्नी बनाए राख्नु पर्छ। किन? किनभने त्यस मानिसले त्यो केटीसित बलात्कार जस्तो पाप गरेको हुनाले त्यसलाई आफू बाँच्नुजेल छोड्न पाउँदैन।

30 “कसैले आफ्नो बुबाकी पत्नीसित सहवास गर्नु हुँदैन। यस्तो गर्दा उसले आफ्नो बुबालाई लाजमा पार्छ।

23

मानिसहरू जो पूजामा भाग लिनु सएछन्

1 “गुप्ताअंग कुच्चिएका अथवा लिङ्ग काटिएका मानिसहरूले इस्राएलका मानिसहरूसँग परमप्रभुको पूजामा भाग लिन सएदैनन्।

2 यदि कसैको माता-पिताको विधिपूर्वक विवाह भएको छैन। तिनीहरू पूजामा सम्मिलित हुन पाउने छैनन्। दश पुस्तासम्म तिनीहरूका सन्तानहरूले पनि पूजामा मिसिन पाउने छैनन्।

3 “अम्मोनी र मोआबी तथा तिनीहरूका सन्तानले दश पुस्तासम्म परमप्रभुको सभामा इस्राएल बासीहरूसँग सम्मिलित हुन सक्तैनन्।

4 किन? किनभने तिनीहरूले मिश्र देशबाट निप्लेर यात्रा गरेको समयमा तिमीहरूलाई रोटी र पानी दिन अस्वीकार गरेका थिए। तिनीहरूले मेसोपोटामियामा पतोरको शहरमा बस्ने बओरको छोरा बिलामलाई तिमीहरूलाई सराप्नुको निम्ति पैसा दिए बोलाए।

5 तर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले बिलामका कुरा सुन्नु भएन र तिनको सराप परमप्रभुले तिमीहरूको निम्ति आशीर्वादमा परिणत गरिदिनु भयो। कारण परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्थ्यो।

6 जबसम्म तिमीहरू बाँचिरहन्छौ तबसम्म अम्मोनी र मोआबीहरूसित कहिल्यै सन्धि स्थापित गर्नु हुँदैन तथा कदापि तिनीहरूसित मैत्री सन्धि गर्नु हुँदैन।

इस्राएलीहरूले स्वीकानुं पर्ने मानिसहरू

7 “तिमीहरूले एदोमीहरूलाई घृणा गर्नु हुँदैन कारण उनीहरू तिमीहरूको सम्बन्धीहरू हो। तिमीहरूले इस्राएलीलाई घृणा गर्नु हुँदैन कारण तिनीहरूको भूमिमा तिमीहरू विदेशी थियौ।

8 एदोमीहरू र मिश्र देशवासीहरूका त्रेको पुस्ताका सन्तानहरूबाट इस्राएलीहरूसित परमप्रभुको पूजामा सामेल हुनु सएछन्।

सिपाहीहरूको छाउनी सफा राख्नु

9 “जब तिमीहरूका सिपाहीहरू आफ्नो शत्रुहरूसँग लडन युद्ध गर्न जान्छन प्रत्येक चीजबाट टाढामा बस्छन् जसले तिमीहरूलाई अशुद्ध बनाउँछ।

10 यदि तिमीहरूमध्ये केही स्वप्न दोषले अशुद्ध भएका छौ भने उसले छाउनी बाहिर जानु पर्छ।

11 जब बेलुकी हुन्छ उसले पानीमा नुहाउनु पर्छ अनि सूर्य अस्तापछि ऊ फेरि छाउनीमा फर्किन सएछ।

12 “तिमीहरूले छाउनी बाहिर यस्तो ठाउँ पनि बनाउनु पर्छ जहाँ तिमीहरू दिसा गर्न सएछौ।

13 तिमीहरूले आफ्ना अरू हतियारसँगै एउटा खन्ती पनि राख्नु पर्छ र जब दिसा लाग्छ खाडल खन्नु पर्छ अनि दिसा गरी त्यसलाई पुर्नु पर्छ।

14 किन? किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर तिमीहरूको रक्षा गर्न अनि शत्रुहरूलाई तिमीहरूको नियन्त्रणमा ल्याउनलाई छाउनीभित्र बाहिर तिमीहरूसँगै हुनु हुनेछ। यसकारण छाउनी पवित्र राख्नु पर्छ। यदि परमप्रभुले केही कुरा धिनलाग्दो देख्नु भयो भने उहाँ तिमीहरूदेखि गईहाल्नु हुन्छ।

अरू नियमहरू

15 “यदि कुनै कमारो भागेर तिमीहरूकहाँ आफ्नो मालिकलाई छोडेर आउँछ, तिमीले उसलाई उसको मालिककहाँ फर्काउनु हुँदैन।

16 आफ्नो इच्छा अनुसार उसले कहाँ मन पराउँछ, जुन शहर उसले रोज्छ, त्यही बस्न सक्छ। तिमीले उसलाई कष्ट दिनु हुँदैन।

17 “एक जना इस्राएली स्त्री अथवा पुरुष मन्दिरको वेश्या हुनु सक्तैन।

18 त्यस पुरुष अथवा स्त्रीले कमाएको धन परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको निम्ति पुर्‍याउनु हुँदैन, त्यस्तो कार्यबाट कमाएको धन परमप्रभुकोलागि उपयोग गर्नु हुँदैन।

19 “जब तिमीहरूले कुनै अर्को इस्राएलीलाई ऋण दिन्छौ, उसबाट ब्याज तिमीहरूले लिनु हुँदैन। त्यो ऋण खानेकुरा पैसा अथवा जे पनि होस्।

20 तिमीहरूले आफ्नो इस्राएली भाइलाई दिएको ऋणमा ब्याज लगाउनु हुँदैन तर कुनै विदेशीलाई दिएको ऋणमा ब्याज लगाउन सएछौ किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनुभएको भूमिमा प्रवेश गर्नु लागेको छौ अनि तिमीहरूले जे गछौ त्यसमा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले आशीर्वाद दिनुहुन्छ।

21 “परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई चढाउँछु भनी जे भाकल गछौ त्यो चढाउनमा ढिलो नगर किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले त्यो दावी गर्नुहुन्छ र यदि आफूले गरेको भाकल पूरा गर्न नसके तिमीलाई पाप लाग्नेछ।

22 तर यदि भाकल गरेका छैनौ भने त्यो पाप लाग्ने छैन।

23 तर आफूले गर्छु भनेको कुरो पूरा गर्ने पर्छ। यदि कुनै विशेष कुरो चढाउँछु भनी विशेष भाकल गरे त्यो तिमीहरूले पूरा गर्नु नै पर्छ। परमेश्वरले तिमीहरूलाई भाकल गर्न लगाउनु भएको होइन, यसकारण आफूले गरेको भाकल पूरा गर्ने पर्छ।

24 “जब तिमी कसैको दाखबारी भएर जान्छौ तिमीले जति खान सक्छौ त्यही टिपेर खान सक्छौ तर आफ्नो डालोमा हालेर घर लान सक्दैनौ।

25 जब तिमी अरू मानिसको अन्नको खेत भएर कतै जान्छौ तिमीले सकेको अन्न टिपेर खान सक्छौ तर हँसियाले अन्न काटेर घर लिएर जान सक्दैनौ।

24

1 “एउटा मानिसले एउटी स्त्रीलाई विवाह गरेको हुन सक्छ अनि पछि तिन्ना केही गोप्य कुरा पाउन सक्छ जो उसलाई मन पर्दैन। यदि त्यो मानिस तिनीसँग खुशी छैन भने उसले छुटानामको पत्र लेखेर उसलाई दिनु पर्छ। तब उसले तिनीलाई घरबाट बाहिर पठाउन सक्छ।

2 जब त्यो स्त्रीले उसको घर छोड्छे उसले अर्को पुरुषसित विवाह गर्नु सक्छे।

3 तर यदि उसको नयाँ दोस्रो लोग्नेले पनि उसलाई मन नपराएर छुटानाम पत्र दिएर घरदेखि निकाली दिएको खण्डमा अथवा त्यो नयाँ दोस्रो लोग्नेको मृत्यु भएको खण्डमा,

4 पहिलो लोमेने जसले त्यस स्त्रीलाई छुट्टानाम पत्र दिई घरबाट निकालेको थियो उसले त्यही स्त्रीसँग पुनः विवाह गर्नु सक्तैन किनभने त्यो स्त्री अशुद्ध भएकी हुन्छे अनि परमप्रभुले पनि यस्तो विवाहलाई घृणा गर्नुहुन्छ। तिमीले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनु हुँदै गरेको भूमिमा यस्तो पाप हुन दिनु हुँदैन।

5 “जब एकजना मानिसले भर्खर विवाह गर्छ उसलाई एक वर्षको निम्ति सेनामा पठाउनु हुँदैन। उसलाई कुनै विशेष काममा पनि लगाउनु हुँदैन। एक वर्षसम्म उसलाई आफ्नै घरमा बस्न दिनु पर्छ र आफ्नी पत्नीलाई खूशी पार्न दिनु पर्छ।

6 “तिमीले कसैलाई ऋण दिन्छौ थितोको रूपमा जाँतो अथवा त्यसको कुनै भाग पनि लिनु हुँदैन किन? किनभने त्यो गर्दा उसको भोजन नै लिए जस्तै हुनेछ।

7 “यदि कुनै एकजना इस्राएलीले अर्को एकजना इस्राएलीलाई अपहरण गर्छ कमाराको निम्ति बेचछ भने, त्यस अपहरण कर्तालाई मारुनु पर्छ र तिमीहरूको आफ्नो समूहबाट त्यस्तो दुष्टता बाहिर निकाल्नु पर्छ।

8 “यदि तिमीलाई अत्यन्तै नराप्रो चर्म रोग लागेको छ भने लेवी पूजाहारीहरूले सिकाएको सबै कुराहरू तिमीले धेरै होशियारीसँग पालन गर्नु पर्छ। मैले पूजाहारीहरूलाई बताएका कुराहरू तिमीले अत्यन्तै होशियारीसँग पालन गर्नु पर्छ।

9 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले मिश्रबाट बाहिर आउंदा मरियमका लागि के गर्नु भएको थियो सम्झना गर।

10 “जब तिमीले कुनै मानिसलाई ऋण दिन्छौ भने धरौटी लिन उसको घरभित्र पस्नु हुँदैन।

11 तिमी बाहिर पर्खिनु पर्छ त्यो ऋण लिने मानिसले धरौटी ल्याएर दिन्छ।

12 यदि मानिस गरीब छ भने उसले आफ्नो कोट बन्धकको रूपमा दिनु सक्छ जसले उसलाई तातो राख्छ। रातभरिको निम्ति तिमीले कोट धरौटी राख्नु हुँदैन।

13 साँझ नै तिमीले फर्काउनु पर्छ। तब उसले सुत्नको लागि तातो लगा पाउँछ र तिमीलाई आशीर्वाद दिनेछ। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले यसलाई राम्रो कार्य र सही जीवन ठान्नु हुनेछ।

14 “तिमीहरूले ज्यालामा ल्याएको नोकर जो गरीब र संकष्टमा छ, उसलाई ठगु हुँदैन। त्यो नोकर इस्राएली होस् अथवा तिमीहरूकै कुनै शहरमा बसे एक विदेशी, एक जना यसमा कुनै फरक पर्दैन।

15 घाम अस्ताउनु अघि प्रत्येक दिन उसको ज्याला देऊ किनभने त्यो गरीब छ अनि त्यही पैसामाथि निर्भर गर्छ। यदि तिमीले पैसा दिएनौ भने उसले तिम्रो विरुद्ध परमप्रभुलाई आरोप गर्नेछ र तिमी पापको दोषी बनिनेछौ।

16 “केटा-केटीहरूको अपराधमा आमा-बुबालाई मृत्यु दण्ड दिनु हुँदैन र त्यसरी नै आमा-बुबाको केटा-केटीहरूलाई मृत्यु दण्ड दिनु हुँदैन। ऊ आफैले गरेको नराप्रो कुरामा मात्र मानिसलाई मारुनु पर्छ।

17 “तिमीहरूले विदेशीहरू र टुहरा-टुहरीहरूसित राम्रो व्यवहार गर्नु पर्छ। धलौटीको रूपमा विधवाको ओढ्ने लगा लिनु हुँदैन।

18 सम्झना गर तिमीहरू मिश्रदेशमा कमारा कमारीहरू थियौ। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई त्यस ठाउँबाट निकाली स्वतन्त्र पार्नु भयो। यसकारण गरीबहरूको निम्ति यसो गर्नु भनी म बताउँछु।

19 “जब तिमीहरू आफ्नो खेतमा बाली उठाउँदै गरेको हुन्छौ, बिर्सेर एक बिटा अन्न त्यहाँ छोडौ भने त्यसलाई लिन नजाऊ। यो विदेशी, विधवा तथा टुहरा-टुहरीहरूको निम्ति हुन्छ। यदि तिमीहरूले तिनीहरूको निम्ति केही अन्न छोड्दिनौ भने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई त्यसको निम्ति आशीर्वाद दिनु हुनेछ।

20 जब भद्राक्षको रूखबाट भाटा अथवा टाँगोले फल झाँझौं, हाँगाहरूमा बाँकी रहेको फल हेर्न जानु हुँदैन। भद्राक्षको फल जो तिमीहरू छोड्छौ त्यो विदेशी, विधवा र टुहरा-टुहरीहरूको निम्ति हुन्छ।

21 त्यसरी नै जब तिमीहरू दाखबारीमा फल उठाउन जान्छौ छोडिएको फल खोज्न फाकिएर नजाऊ, ती फलहरू विदेशी, विधवा तथा टुहरा-टुहरीहरूको निम्ति हुन्छ।

22 सम्झना राख तिमीहरू मिश्रदेशमा गरीब कमारा-कमारीहरू थियौ। यसकारण म तिमीहरूलाई गरीबहरूको लागि यस्तो गर भनी बताउँछु।

25

1 “जब दुईजना मानिसहरूमाझ वाद-विवाद हुन्छ, तिनीहरू अदालतमा जानु पर्छ। कुन मानिस वेकसूर छ अनि कुन मानिस कसूरदार छ न्यायकर्ताले निर्णय गर्ने छन।

2 यदि न्यायकर्ताले निर्णय गर्छन् त्यो कसूरदार मानिसलाई कोरा लगाउनु पर्छ तब न्यायकर्ताले त्यस मानिसलाई घोप्टो परेर सुत्नु लाउनु पर्छ। एकजनाले कोरा लगाउनेछ जब न्यायकर्ताले हेर्नेछन्। उसले गरेको अपराधमाथि कोराको संख्या निर्भर गर्नेछ।

3 कुनै मानिसलाई पनि चालीस कोरा भन्दा वेशी लगाउनु हुँदैन, यदि तिमीले कसैलाई चालीसभन्दा धेरै कोरा लगायो भने यो बुझिन्छ त्यस मानिसको जीवनको तिमीलाई केही महत्त्व छैन।

4 “जब गोस्हरूलाई दाँई गर्न लगाइन्छ तिनीहरूले अन्न खान नपाओस भनेर महला लगाउनु हुँदैन।

5 “यदि दाज्यू-भाइ सँगै बस्छन् र तिनीहरू मध्ये एक छोरा नभई मर्छ तब मर्ने भाइकी पत्नीले आफ्नो परिवार बाहिर कसैसित विवाह गर्नु हुँदैन। मर्नेको दाज्यू-भाइले उसलाई पत्नी बनाउनु पर्छ अनि उसँगै लैंगिक सम्बन्ध राख्नु पर्छ। यसप्रकार आफ्नो पतिको दाज्यू-भाइले कर्तव्य गर्नु पर्छ।

6 त्यसपछि उसले जन्माएको पहिलो छोरोले आफ्नो मृत पिताको स्थान ओगट्नु पर्छ। तब मेरोको दाज्यूको नाउँ इस्राएलबाट कहिल्यै नमेटियोस।

7 यदि मानिसले आफ्नो दाज्यू-भाइकी पत्नीलाई राख्न चाहँदैन भने दाज्यूकी पत्नीले शहरको सभा घरमा अगुवाहरू अघि जानु पर्छ। अनि तिनेले बूढा-प्रधानलाई भन्नु पर्छ, ‘मेरो मृत पति दाज्यू-भाइले आफ्नो दाज्यू-भाइको नाउँ इस्राएलमा जीवित राख्न चाँहँदैनन्। मेरो मृत लोग्नेको दाज्यू-भाइ भएको नातले ऊ आफ्नो कर्तव्य मसँग पूरा गर्न चाँहँदैन।’

8 तब शहरका बूढा-प्रधानहरूले त्यसलाई कुरा गर्छन बोलाउँछन् तर यदि ऊ अझै भन्छ, ‘म उसलाई विवाह गर्दिनँ,’

9 तब उसको दाज्यू-भाइकी पत्नी बूढा-प्रधानहरूको अगि आउनु पर्छ उसको एउटा खुट्टाको जुता खोल्नु पर्छ उसको अनुहारमा उसले थक्नु पर्छ तिनले भन्नु पर्छ, ‘मानिस जसले आफ्नो दाज्यूको सन्तानलाई वृद्धि गर्न चाहन्दैन यस्तो व्यवहार गर्नु पर्छ।’

10 तब उसो त्यो मानिसको परिवारलाई इस्राएलमा, ‘जुन मानिसको जुता खोलियो त्यसको परिवार’ भनी चिनिने छ।

11 “यदि दुई जना मानिस लडाइँ गरिरहेका छन् र तिनीहरू मध्ये एक जनाकी पत्नी आफ्नो पतिको सहायतामा आउँछे तर उसले पतिसित लडाइँ गर्ने अर्को मानिसको गुन अंग समात्नु हुँदैन।

12 यदि उसले त्यसो गर्छ भने तिनको हात काटिदेऊ तिनको लागि दुःख नमान।

13 “मानिसहरूलाई ठग्न कम र ज्यादा दुई प्रकारका ढकहरू नराख। एउटै ओजनको निम्ति दुई प्रकारका ठग्ने ढकहरू नराख।

14 आफ्नो घरमा केही चीज नाप्ने लामो र छोटो दुई प्रकारको नाप दण्ड नराख।

15 तिमीहरूले ठीक र शूद्र ढक तथा नाप दण्ड मात्र प्रयोग गर्नु पर्छ, तब मात्र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु लाग्नु भएको भूमिमा दीर्घायु भएर बाँचेछौ।

16 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई घृणा गर्नु हुन्छ जसले भूल तथा झूटा ढक-तराजु उपयोग गरेर ठगन्छ। सही अर्थमा, उहाँ सबै मानिसलाई घृणा गर्नु हुन्छ जो गल्ती काम गर्छन्।

अमालेकीहरूलाई ध्वंस पार्नु पर्छ

17 “जब तिमीहरू मिश्रबाट आउँदै थियौ, सम्झना गर अमालेकीहरूले के गरेका थिए।

18 तिनीहरूले तिमीहरूलाई आक्रमण गरे जब तिमीहरू कमजोर र थकित थियौ। तिनीहरूले तिमीहरूको मानिसहरूलाई मागे जो बिस्तारै पछि पछि आउँदै थिए। अमिलेकीहरूले परमेश्वरको सम्मान गरेनन्।

19 यसकारण संसारबाट नै अमालेकीहरूको नाउँ ध्वंस पार्नु पर्छ। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनु हुने भूमिमा प्रवेश गरे पछि यो काम गर्नेछौ। त्यस भूमिमा उहाँले तिमीहरूलाई सबै प्रकारका शत्रुहरूबाट विश्राम दिनु हुनेछ, तर अमालेकीहरूलाई ध्वंस पार्न नबिस।

26

पहिलो उब्जनी

1 “चाँडे तिमीहरू भूमिमा पसे छौ जो परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनु हुँदै छ तिमीहरूले आफ्नो नियन्त्रणमा भूमि लिनेछौ अनि त्यहाँ बसो-बास गर्नेछौ।

2 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु भएको भूमिमा उब्जनीको बाली बटुलेर त्यसको अंश डालोमा हालेर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले आफ्नो निम्ति रोज्नु भएको विशेष ठाउँमा लैजानु हुनेछ।

3 त्यहाँ तत्कालीन पूजाहारीकहाँ जाऊ अनि भन, ‘परमप्रभुले हाम्रा पिता-पुर्खाहरूलाई केही भूमि दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो र उहाँलाई सूचना दिन्छु म त्यस भूमिमा आएको छु।’

4 “तब पूजाहारीले तिमीबाट डालो लिएर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको वेदीको अघाडी राख्नेछन्।

5 तब परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको अधि तिमी भन्ने छौ, 'मेरो पिता-पुर्खा फिरन्ते आरामी थिए। तिनी मिश्रदेशमा गए बसो-बास गरे। जति बेला तिनी त्यहाँ गएका थिए उनको कुलमा केही मानिसहरू मात्र थिए तर मिश्रदेशमा उनको परिवार महान् अनि शक्तिशाली राष्ट्रमा परिणत भयो।

6 मिश्रीहरूले हामीसित नराम्रो व्यवहार गरे अनि हामीलाई कमारा-कमारीहरू बनाए। अनि हामीलाई बलपूर्वक कठोर काम लगाए अनि अति नै कष्ट दिए।

7 तब हामीले परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरलाई प्रार्थना गरी तिनीहरूको विषयमा विरोध गर्यौं। तब परमप्रभुले हाम्रो प्रार्थना सुन्नु भयो अनि हाम्रो कठोर मेहनत, दुःख कष्ट हेर्नु भयो।

8 यसकारण परमप्रभुले हामीलाई उहाँको अति महान् अदभूत चिन्ह, अनि आश्चर्य अनि उहाँको महान् शक्ति अनि बल प्रयोग गरेर मिश्रबाहिर ल्याउनु भयो।

9 यसकारण उहाँले हामीलाई यहाँ दूध र मह बगिरहेको भूमिमा ल्याउनु भयो।

10 अब हे परमप्रभु! यस समय मैले जुन अन्न हजुरलाई चढाएँ त्यो हजुरले दिएको भूमिबाट पहिलो उब्जेको अन्न हो।'

“तब तिमीहरूले त्यो अन्न परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरअधि राखेर पूजा गर्न निहुरिनु पर्छ।

11 त्यसपछि तिमीहरूले जति पनि असल चीजहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरू र तिमीहरूका परिवारलाई दिनु भएको छ तिमीहरूसितै बसे लेवीहरू र विदेशीहरूलाई पनि भाग लगाउनु पर्छ।

12 “प्रत्येक तेस्रो बष दशांश भाग लगाउने वर्ष हो र तिमीहरूको भूमिमा बसे लेवीहरू, विदेशीहरू र विधवा अनि टुहुरा-टुहुरीलाई आफ्नो बालीबाट दशांश दिनु पर्छ। तब प्रत्येक शहरमा तिनीहरूको निम्ति प्रशस्त खाने कुराहरू हुनेछ।

13 तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई भन्नु पर्छ, 'मैले मेरो घरबाट मेरो बालीको पवित्र अंश निकालेर लेवीहरू, विदेशीहरू र विधवा तथा टुहुरा टुहुरीहरूलाई दिएँ। तपाईंले मलाई दिनु भएको सम्पूर्ण आज्ञाहरू पालन गरेको छु र कुनै पनि आज्ञा उलंङ्घन गरेको छैन। मैले ती आज्ञाहरू बिर्सको छैन।

14 जब म दुःखमा थिएँ मैले यो बालीको अन्न खाइन म अशुद्ध थिइन जब यो अन्न बटुलें, यो अन्नबाट मैले मेरेका मानिसहरूलाई पनि चढाएको छैन। मैले परमप्रभु मेरा परमेश्वर तपाईंले दिनु भएका सबै आज्ञा पालन गरे तपाईंले दिएका आज्ञाहरू सबै पालन गरेको छु।

15 तपाईंको पवित्र वासस्थान स्वर्गबाट तल हेर्नु होस् अनि इस्राएलका मानिसहरूलाई र हामीलाई अशीर्वाद दिनुहोस्। तपाईंले हाम्रा पिता-पुर्खाहरूसित प्रतिज्ञा गरेर हामीलाई दिनु भएको दूध र महले भरिएको भूमिलाई पनि अशीर्वाद दिनु होस्।'

परमप्रभुका आज्ञाहरू पालन गर

16 “आज परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले यी सब विधि र नियमहरू पालन गर्नु भनी आज्ञा तिमीहरूलाई दिनु हुनेछ। आफ्नो सम्पूर्ण हृदय र प्राणले यी सब पालन गर्न होशियार होऊ।

17 आज तिमीहरूले भनेका छौ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ अनि उहाँले देखाउनु भएको बोटामा हिंड्ने, उहाँको शिक्षा अनुसरण गर्ने अनि उहाँले बताउनु भएको नियमहरू र निर्णयहरू पालन गर्ने प्रतिज्ञा गरेका छौ। तिमीहरूले भन्यौ उहाँले बताउनु भएको प्रत्येक चीज तिमीहरू गर्नेछौ।

18 अनि आज परमप्रभुले तिमीहरूलाई उहाँको आफ्नो मानिसहरू भनी ग्रहण गर्नु भएको छ र यसको निम्ति उहाँले प्रतिज्ञा गर्नु भएको छ। परमप्रभुले तिमीहरूलाई उहाँका सबै आज्ञाहरू पालन गर्ने पर्छ भन्नु भएको छ।

19 परमप्रभुले तिमीहरूको राष्ट्रलाई सबै राष्ट्रहरूभन्दा अग्लो बनाउनु हुनेछ। उहाँले तिमीहरूलाई सम्मान, प्रशंसा र सुनाम दिनु हुनेछ। अनि उहाँको प्रतिज्ञानुसार तिमीहरू उहाँका आफ्नै विशेष पवित्र मानिसहरू हुनेछौ।”

27

मानिसहरूका लागि स्मारक ढुङ्गाहरू

1 मोशा र इस्राएलका बढा-प्रधानहरूले मानिसहरूसँग बात गरे। मोशाले भने, “आज मैले तिमीहरूलाई दिएका सबै आदेशहरू पालन गर।

2 तिमीहरू चाँडै परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिन लाग्नु भएको भूमि पुन यर्दन नदी पार गर्नेछौ। त्यसदिन ठूला-ठूला ढुङ्गाहरू खडा गरेर त्यसलाई लिपी देऊ।

3 त्यसपछि यी सबै आज्ञाहरू र शिक्षाहरू लेख। यो काम तिमीहरूले जब यर्दन नदी पार गरेपछि गर्नु पर्छ। तब तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिन लाग्नु भएको दूध र महले परिपूर्ण भएको भूमिमा प्रवेश गर्न सक्छौ। परमप्रभु तिमीहरूको पिता-पुर्खाहरूका परमेश्वरले त्यो भूमि तिमीहरूलाई दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो।

4 “यर्दन नदी पार गरेपछि आज म तिमीहरूलाई जुन आज्ञा दिन्छु तिमीहरूले अवश्य पालन गर्नु पर्छ। एबाल डाँडामा तिमीहरूले ढुङ्गाहरू खडा गर्नु पर्छ र ती ढुङ्गाहरूलाई लिपेर छोप्नु पर्छ।

5 केही ढुङ्गाहरू राखेर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको निम्ति वेदी निर्माण गर। तर ती ढुङ्गाहरू काट्न फलामको हतियार प्रयोग नगर।

6 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको निम्ति वेदी बनाउनका लागि तिमीहरूले काटेका ढुङ्गाहरू प्रयोग गर्नु हुँदैन। अनि तिमीहरू यसमाथि परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरको निम्ति होमबलि चढाउनु पर्छ।

7 तिमीहरूले त्यहाँ मेलबलि चढाउनु पर्छ अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरअधि खाऊ अनि आनन्द मनाऊ।

8 तिमीहरूले खडा गरेको ढुङ्गाहरूमा तिमीहरूले व्यवस्थाका यी सबै कुराहरू लेख्नु पर्छ। स्पष्ट लेख जसले गर्दा ती सजिलै पढ्न सक्तियोस।

सरापका नियमहरू

9 “मोशा र लेवीका पूजाहारीहरूले इस्राएलीहरूलाई सम्बोधन गरे। मोशाले भने, “हे इस्राएलीहरू हो, चुप लागेर सुन, आज तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका मानिसहरू भएका छौ।

10 यसकारण परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले जे गर्नु भन्नु भएको छ प्रत्येक काम गर। तिमीहरूले उहाँको आज्ञाहरू र नियमहरू अनुसरण अनि पालन गर्नु पर्छ जुन आज मैले तिमीहरूलाई आदेश दिएको छु।”

11 त्यही दिन मोशाले पनि मानिसहरूलाई यो भने,

12 “तिमीहरू यर्दन नदी पार गरे पछि मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिनको निम्ति शिमोन, लेवी, यहदा, इसाकार, युसुफ र बिन्यामीन कुल समूह गीरीज्जीम डाँडामा हुनेछन्।

13 अनि यी कुल समूह-स्बेन, गद, आशेर जबलुन, दान र नमाली चाँहि सराप सन्नु एबाल डाँडामा हुनेछन्।

14 “लेवीहरूले उच्च स्वरमा सबै इस्राएलीहरूलाई भन्ने छन्:

15 “ ‘कारीगरले झैं जसले खोपेर अथवा काटेर धातु अथवा केही अन्य चीजको मूर्ति बनाएर पूजा गर्न गुप्त स्थानमा राख्छ, त्यस मानिसलाई सराप लाग्छ। ती झूटा देवताहरू मूर्तिहरू मात्र हुन किनकि ती कुनै कारीगरले काठ, ढुङ्गा अथवा धातुबाट बनाएको हुन्। परमप्रभुले त्यस्ता कुराहरूलाई घृणा गर्नुहुन्छ।’

“तब सबै मानिसहरूले उत्तर दिनेछन् ‘आमेन।’

16 “लेवीहरूले भन्नेछन्, ‘त्यस मानिसलाई सराप लागोस् जसले आमा-बुबालाई अनादर अनि अपमान गर्छ।’

“तब सबै मानिसहरूले भन्नेछन्, ‘आमेन।’

17 “लेवीहरूले भन्नेछन्, ‘आफ्नो छिमेकीको साँध सीमान मिच्ने मानिसलाई सराप लागोस्।’

“तब सबै मानिसहरूले भन्नेछन्, ‘आमेन।’

18 “लेवीहरूले भन्नेछन्, ‘अन्धा मानिसलाई उल्टा बाटो देखाउने मानिसलाई सराप परोस्।’

“तब सबै मानिसहरूले भन्नेछन् ‘आमेन।’

19 “लेवीहरूले भन्नेछन्, ‘विदेशी, टुहरा-टुहरी र विधवाले पाउनु पर्ने न्याय नदिने मानिसलाई सराप परोस्।’

“तब सबै मानिसहरूले भन्नेछन्, ‘आमेन।’

20 “लवीहरूले भन्नेछन्, ‘आफनी सौतेनी आमासित सहवास गर्ने मानिसलाई सराप परोस्।’

“तब सबै मानिसहरूले भन्नेछन्, ‘आमेन।’

21 “लेवीहरूले भन्नेछन् ‘कुनै प्रकारको पशुसित सम्भोग गर्ने मानिसलाई सराप लागोस्।’

“तब सबै मानिसहरूले भन्नेछन्, ‘आमोन।’

22 “लेवीहरूले भन्नेछन्, ‘उसलाई सराप लागोस् जसले आफनी बहिनी अथवा सौतेनी बहिनीसित लैगिक सर्म्पक राख्छ।’

“तब सबै मानिसहरूले भन्नेछन्, ‘आमेन।’

23 “लेवीहरूले भन्नेछन्, ‘उसलाई सराप लागोस् जसले सासूसित लैगिक सर्म्पक राख्छ।’

“तब सबै मानिसहरूले भन्नेछन्, ‘आमेन।’

24 “लेवीहरूले भन्नेछन्, ‘उसलाई सराप लाग्छ जसले आफ्नो छिमेकीलाई लुकेर हिकाउँछ।’

“तब सबै मानिसहरूले भन्नेछन्, ‘आमेन।’

25 “लेवीहरूले भन्नेछन्, ‘जो मानिसले पैसा लिएर निर्दोष मानिसको हत्या गर्छ भने त्यसलाई सराप परोस्।’

“तब सबै मानिसले भन्नेछन्, ‘आमेन।’

26 “लेवीहरूले भन्नेछन्, ‘जो मानिसले यस व्यवस्थालाई समर्थन गर्दैन र पालन गर्नु राजी हुँदैन त्यसलाई सराप परोस्।’
“तब सबै मानिसहरूले भन्नेछन्, ‘आमेन।’

28

आज्ञा पालन गर्दा आशीर्वाद

1 “अब यदि तिमीहरू आज मैले बताएको परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आज्ञाहरू पालन गर्न होशियार भयो भने परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरले तिमीहरूको राष्ट्रलाई पृथ्वीका अन्य सबै राष्ट्रहरू भन्दा माथि राख्नु हुनेछ।

2 यदि तिमीहरूले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्थे भने यी सबै आशीर्वाद तिमीहरूमाथि लाग्नेछन् र यी सब तिमीहरूका हुनेछन्।

3 “शहरमा र गाउँ-बस्तीमा
परमप्रभुले तिमीहरूलाई आशिष दिनु हुनेछ।

4 परमप्रभुले तिमीहरूका धेरै नानीहरू
होस् भनी आशिष दिनु हुनेछ।
परमप्रभुले तिमीहरूको भूमिमाथि आशिष दिनुहुनेछ
जसले गर्दा उब्जाऊ बेशी हुनेछ।

परमप्रभुले तिमीहरूका पशुहरूलाई आशिष दिनु हुनेछ
र ती पशुहरूले धेरै बच्चाहरू जन्माउने छन्।

5 परमप्रभुले तिमीहरूको डालाहरू र पिठो मुछ्ने आर्हीमाथि आशीर्वाद दिनुहुनेछ,
अनि सधैं खाद्य पदार्थले भर्यो हुनेछ।

6 परमप्रभुले तिमीहरूलाई सदा-सर्वदा तथा तिमीहरूले जे गछौं प्रत्येक चीजमा आशिष दिनु हुनेछ।

7 “तिमीहरूसित लडाईं गर्न आउने शत्रुहरूलाई पराजित गाराउन परमप्रभुले तिमीहरूलाई सहायता गर्नु हुनेछ। शत्रुहरू तिमीहरूसित लडाईं गर्नु एउटै बाटो भएर आउनेछन् तर तिनीहरू सातवटा बाटो भएर भाग्नेछन्।

8 “परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई आशिष दिनु हुनेछ र तिमीहरूको ढुकुटीमा तिमीहरू जे गछौं प्रत्येक चीजमा परमप्रभुले आशिष दिनु हुनेछ।

9 यदि तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई अनुसरण गछौं अनि उहाँको आदेशहरू पालन गछौं भने परमप्रभुले तिमीहरूलाई उहाँका विशेष पवित्र मानिसहरू बनाउनु हुनेछ।

10 तब पृथ्वीका सबै मानिसहरूले थाहा पाउनेछन् तिमीहरू परमप्रभुका मानिसहरू हौ र तिनीहरू तिमीहरूसित डराउने छन्।

11 “तिमीहरूलाई दिन्छु भनी तिमीहरूको पिता-पुरखाहरूसित प्रतिज्ञा गर्नु भएको भूमिमा तिमीहरूलाई सन्तान, गाई-बस्तु र खेती-पातीमा परमप्रभुले खूबै उन्नति गराउनु हुनेछ।

12 आशिषको भण्डार खोलेर परमप्रभुले तिमीहरूको खेतीको निम्ति ऋतुमा झरी पठाउनु हुनेछ। तिमीहरू जे गछौं सबैमा आशीर्वाद दिनु हुनेछ। तिमीहरूले अरू राष्ट्रहरूलाई रूपियाँ ऋण दिनेछौ तर तिमीहरूलाई तिनीहरूबाट ऋण लिन आवश्यक पर्नेछैन।

13 परमप्रभुले तिमीहरूलाई पुच्छर होइन शिर बनाई राख्नु हुनेछ, तिमीहरू सधैँमाथि हुने छौ फेदमा होइन। यदि तिमीहरूले आज मैले बताउँदै गरेको परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आज्ञाहरू पालन गर्थे भने तिमीहरूको निम्ति यस्तो हुनेछ। तिमीहरूले यी आज्ञाहरू होशियारीसँग पालन गर्नु पर्छ।

14 आज मैले तिमीहरूलाई दिएका यी उपदेशहरूबाट नफर्क तिमीहरू दाहिने अथवा दुबै फर्कनु हुँदैन। तिमीहरूले अन्य देवताहरूको सेवा गर्न तिनीहरूलाई अनुसरण गर्नु हुँदैन।

आज्ञा पालन नगर्नेहरूलाई सराप

15 “तर यदि तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले बताए अनुसार गर्दैनौ तिमीहरू आज मैले बताएका आज्ञाहरू र विधिहरू पालन गर्दैनौ भने तिमीहरूमाथि यी सब नराम्रा कुराहरू आइपर्नेछन्।

16 “परमप्रभुले शहर र खेतहरूमा
तिमीहरूलाई सरापनु हुनेछ।

17 परमप्रभुले तिमीहरूका डालाहरू र पिठो मुखने आहीमा सराप्नु हुनेछ अनि तिनीहरूमा खाद्य हुने छैन।

18 परमप्रभुले तिमीहरूलाई सराप्नु हुनेछ

अनि तिनीहरूका धेरै नानीहरू हुने छैनन्।

उहाँले तिमीहरूका भूमिलाई सराप्नु हुनेछ

अनि तिमीहरूले राम्रो अन्नबालि पाउने छैनौं।

उहाँले तिमीहरूका पशुहरूलाई सराप्नु हुनेछ

अनि तिनीहरूले धेरै बाछा-बाछी ब्याउने छैनन्।

19 परमप्रभुले सब तिमीहरूलाई सराप्नु समय प्रत्येक कुरोहरूमा सराप्नु हुनेछ जे तिमी गर्छौं।

20 “यदि तिमी अनिष्ट काम गर्छौं अनि परमप्रभुबाट टाढा हुन्छौ, तब उहाँले तिमीलाई अशुभ कार्य भएको बनाउनु हुनेछ। तिमी आफूले गरेको प्रत्येक कार्यमा निराशा र कष्ट पाउने छौ। उहाँले यस्तो तिमीहरू चाँडै अनि सम्पूर्ण नाश नहुञ्जेलसम्म निरन्तर गर्नु हुनेछ। उहाँले यस्तो गर्नु हुनेछ किनभने तिमीहरू उहाँबाट टाढा भयै अनि उहाँलाई छाड्यौ।

21 जबसम्म तिमीहरू दखल भएको भूमिबाट शेष हुँदैनौ, ध्वंश हुँदैनौ, परमप्रभुले तिमीहरूमाथि भयङ्कर रोगहरू सृष्टि गर्नु हुनेछ।

22 परमप्रभुले तिमीहरूलाई विभिन्न रोगहरू, ज्वरो र सुजन दिएर सजाय दिनु हुनेछ। परमप्रभुले प्रचण्ड ताप पठाउनु हुनेछ अनि तिमीहरूले पानी पाउने छैनौ र गर्मीले तिमीहरूको सब बाली नाश हुनेछ जबसम्म तिमीहरू ध्वंश हुँदैनौ यी सब नराम्रा कुराहरू तिमीहरूमाथि परि रहनेछन्।

23 आकाशमा बादल हुनेछैन र आकाश पालिश घसेको काँसा झैं देखिनेछ। तिमीले टेकेको भूमि फलाम झैं कडा हुनेछ।

24 परमप्रभुले पानी पठाउनु हुनेछैन, आकाशबाट खाली बालुवा र धुलो मात्र झर्नेछ अनि जतिञ्जेलसम्म तिमीहरू ध्वंश हुँदैनौ यस्तो भइरहने छ।

25 “तिमीहरू शत्रुहरूमाथि आक्रमण गर्न एउटा मार्गबाट आउनेछौ तर परमप्रभुले तिमीहरूलाई पराजय हात लगाई दिनुहुनेछ र तिमीहरू सातवटा विभिन्न बाटोहरू भएर भाग्नेछौ। तिमीहरूमाथि जुन नराम्रा कुराहरू आइपर्ने छन त्यसबाट पृथ्वीका समस्त मानिसहरू भयभित हुनेछन्।

26 तिमीहरूका मृत शरीरहरू जंगली पंक्षी र जनावरहरूको आहार बनिनेछ, तिनीहरूलाई तिमीहरूको मृत शरीरबाट धपाउने कोही हुनेछैन।

27 “परमप्रभुले मिश्र बासीहरूलाई झैं तिमीहरूलाई फोकाहरू दिएर दण्ड दिनुहुनेछ। उहाँले तिमीहरूलाई पिलो, गिर्खा र चिलाउने घाउ दिएर दण्ड दिनु हुनेछ।

28 परमप्रभुले तिमीहरूलाई बहुलाहा, अन्धा र हृदयमा बेचैनी पारिदिनुहुनेछ।

29 तिमीहरू दिउँसै बाटोमा अन्धा झैं हिंड्नेछौ। तिमीहरूले गरेको प्रत्येक कुरोमा असफलता मात्र हात लाग्नेछ। धरि-धरि मानिसहरूले तिमीहरूलाई कष्ट दिइरहने छन, तिमीहरूको वस्तुहरू चोरी भइरहनेछ तर तिमीहरूलाई बचाउने कोही हुनेछैन।

30 “स्त्री एकजना तिमीसित मगनी हुनेछ तर कोही अर्को मानिस तिमीसित लैगिक सम्पर्क राख्नेछ। तिमीले घर बनाउने छौ तर त्यसमा बसु पाउने छैनौ। तिमीले अङ्गुरको खेती गर्नेछौ तर बाली उठाउन पाउने छैनौ।

31 मानिसहरूले तिम्ना अधिनै तिम्ना गाईहरू मार्नेछन् तर मासु खान पाउने छैनौ। मानिसहरूले तिमीहरूका गधाहरू लानेछन् तर फर्काउने छैनन्। तिमीहरूका शत्रुहरूले तिमीहरूको भेडाहरू लानेछन् तर तिमीहरूलाई बचाउने कोही त्यहाँ हुनेछैन।

32 “तिमीहरूका छोरा-छोरीहरूलाई अरू जातिका मानिसहरूले लैजाने छन। तिमीहरू आफ्नो छोरा-छोरीहरू आँउछन् कि भनी दिनभरि आखौं टट्याउञ्जेल बाटो हेर्नेछौ तर तिमीहरूले पाउने छैनौ। परमप्रभुले तिमीहरूलाई सहायता गर्नु हुने छैन।

33 “तिमीहरूको सम्पूर्ण मेहनत र अन्नहरू एउटा अपरिचित जातिले लैजानेछ। तिमीहरूसित मानिसहरूले गाली र नराम्रो व्यवहार मात्र गर्नेछन्।

34 तिमीहरूले देखेको चीजहरूले तिमीहरूलाई बौलाहा बनाउँछ।

35 परमप्रभुले कहिले जाति नहुने पिलोद्वारा तिमीहरूलाई दण्ड दिनु हुनेछ। घुँडा र खुट्टाहरूमा यी पिलोहरू हुनेछ। यी घाउहरू शरीरमा पैतालादेखि टाउकाको तालुसम्म प्रत्येक अङ्गमा हुनेछ।

36 “तिमीहरूका राजा र तिमीहरूलाई परमप्रभुले तिमीहरूका पिता-पुर्वा तथा तिमीहरूले नचिनेको नदेखेको जातिमा पठाइदिनु हुनेछ। त्यहाँ तिमीहरूले काठ तथा ढुङ्गाले बनिएको झटो देवताको सेवा गर्नेछौ।

37 देशहरू जहाँ परमप्रभुले तिमीहरूलाई पठाउनुहुनेछ त्यहाँ मानिसहरू तिमीहरूमाथि भएको कष्ट देखेर दुःखी हुनेछन् अनि तिनीहरू तिमीहरूमाथि हँसिन्छन् र अपमान गर्नेछन्।

असफलताको सराप

- 38 “तिमीहरूको खेतबारीले प्रशस्त अन्न उब्जाउनेछ तर कम्ती हुनेछ, किन? कारण अन्न सलहले खाइदिनेछ।
- 39 तिमीहरूले दाखको खेती मेहनत गरी लगाउनेछौ तर किराहरूले नष्ट गर्नाले उब्जनी प्रशस्त नभए दाखरसको निम्ति रस पनि पाउनेछैनौ।
- 40 तिमीहरूको भूमिमा जतातै भद्राक्षको रूखहरू भए पनि त्यसको तेल चलाउन पाउने छैनौ कारण फलहरू सबै भईमा झरे सड्नेछन्।
- 41 तिमीहरूका छोरा-छोरीहरू धेरै भए पनि तिनीहरूलाई राख्न पाउने छैनौ किन? किनभने तिनीहरू पक्काउ पर्नेछन् अनि कैदमा पर्नेछन्।
- 42 तिमीहरूको खेतमा सबै अन्न र रूखहरू सलहले नष्ट पारी दिनेछ।
- 43 तिमीहरूले आफ्नो शक्ति गुमाउने छौ तर तिमीहरूमाझ बस्ने विदेशीहरू धेरै शक्तिशाली हुनेछन्।
- 44 विदेशीहरूसित तिमीहरूलाई ऋण दिने रूपिया पैसा हुनेछ, तर तिमीहरूसित तिनीहरूलाई ऋण दिने रूपिया पैसा हुनेछैन। तिमीहरू पुच्छर जस्तै हुनेछौ र तिनीहरूले तिमीहरूलाई शिरले शरीर नियन्त्रण गरे झैं गर्नेछन्।
- 45 “जबसम्म तिमीहरू ध्वंस हुँदैनौ तिमीहरूमाथि आई लाग्ने सरापले खेँदै पक्रँदै गरिरहनेछ कारण तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले बताउनु भएको कुराहरू मानेनौ। उहाँले दिनु भएको आज्ञा तथा विधिहरू तिमीहरूले पालन गरेनौ।
- 46 अनि तिनीहरू सधैं तिमीहरू अनि तिमीहरूका सन्तान अघि इश्वरको न्यायको प्रतीकको रूपमा रहने छन्।
- 47 “कारण तिमीहरूसित प्रत्येक चीज परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु भएको प्रशस्त हुँदा तिमीहरूले उहाँको सेवा गरेनौ।
- 48 यसकारण तिमीहरूले तिमीहरूको शत्रुहरूको सेवा गर्नेछौ। जो परमप्रभुले तिमीहरूको विद्रुमा पठाउनु हुनेछ। तिमीहरू भोकाएका, तिर्खाएका, नाङ्गा र गरीब हुनेछौ। परमप्रभुले तिमीहरूमाथि जुन एउटा भारी लादु हुनेछ। तिमीहरूले आफू नाश नहुञ्जेलसम्म हटाउन सक्नेछैनौ।

शत्रु राष्ट्रको सराप

- 49 “परमप्रभुले तिमीहरूसित लडाँई गर्न टाढाबाट एउटा जातिका मानिसहरू ल्याउनुहुनेछ तिनीहरू आकाशबाट गस्डले झम्टे जस्तै आउने छन्। तिमीहरूले तिनीहरूको भाषा बुझ्ने छैनौ।
- 50 तिमीहरू निष्ठुर हुनेछन्, बढापाकाको आदर गर्दैनन अनि ससाना नानीहरूप्रति दया देखाउँदैनन।
- 51 तिमीहरूले तिमीहरूका पशुहरू र बाली लानेछन्। तिमीहरूको नाश नहुञ्जेलसम्म तिनीहरूले प्रत्येक चीज लाने छन्। तिमीहरूले तिमीहरूका लागि अन्न, मद्य, तेल, गाईहरू, भेडाहरू अथवा बाघाहरू छोड्ने छैनन्। तिनीहरूले तिमीलाई नष्ट नगरे सम्म प्रत्येक चीज लाने छन्।
- 52 “तिमीहरू सोचछौ त्यस शहरहरूको वरिपरि अग्ला-अग्ला र शक्तिशाली पर्खालहरूले तिमीहरूलाई सुरक्षा दिन्छन्। तर ती पर्खालहरू ढल्नेछन्। त्यस राष्ट्रका मानिसहरूले सबै शहरहरू घेरेर तिमीहरूमाथि आक्रमण गर्नेछन्। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनु भएको भूमिमा एउटै शहर पनि बाँकी नराखी शत्रुहरूले आक्रमण गर्नेछन्।
- 53 तिमीहरूको शहर थुनुवामा परेको हुनेछ र तिमीहरूलाई यस्ता कष्ट आइलाग्नेछ कि भोक लाग्दा खान केही नपाएर तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु भएको आफ्नै सन्तान छोरा-छोरीको मासु खानेछौ।
- 54 “त्यस बेला तिमीहरू माझमा भएका अत्यन्तै भला मानिसहरू पनि आफ्नै दाज्यू-भाइ, आफूले प्रेम गरेको पत्नी अनि आफ्नै छोरा-छोरीहरूप्रति पनि अत्यन्तै निष्ठुर हुनेछन्।
- 55 यसकारण भोजनको अभावमा तिमीहरूले आफ्नै नानीहरू खानेछौ अनि कसैसित बाँड्ने छैनौ जब शत्रुहरूले तिमीहरूको शहरहरूलाई थुनुवामा पार्छन अनि तिमीहरूलाई कष्ट दिन्छन् यी सबै नराम्रा घटनाहरू हुनेछन्।
- 56 “अति कोमल र दयालु स्त्री जसले आफ्नो कोमलताको कारण भईमा पैताला राखेकी छैनन्, ऊ पनि आफ्नो पति र नानीहरू प्रति निष्ठुरी हुन्छे।
- 57 त्यो स्त्री त्यससमय यति निष्ठुरी हुन्छे उसले गर्भबाट गुम्रूपले नानी जन्माउछे र त्यो नानी र त्यससित निस्केको साल पनि आफै खान्छे कारण त्यहाँ खाने कुरा केही हुँदैन। जब शत्रुहरू आएर तिमीहरूको शहरहरू घेर्नेछन र तिमीहरूले कष्ट पाउनेछौ। त्यहाँ त्यस्ता प्रकारको नराम्रा कुराहरू हुनेछन्।
- 58 “तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका सबै आज्ञाहरू र शिक्षाहरू पालन गर्नु पर्छ जो यस व्यवस्थाको पुस्तकमा लेखिएका छन् र तिमीहरूलाई परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आश्चर्यपूर्ण र भय योग्य नाउँको सम्मान गर्नु पर्छ।
- 59 परमप्रभुले तिमीहरू र तिमीहरूका सन्तानलाई धेरै कष्टहरू दिनु हुनेछ।

60 तिमीहरूले मिश्रमा धेरै कष्ट र रोगहरू देख्यौ जसले तिमीहरूलाई नराप्नो कुराहरूले भयभीत बनायो परमप्रभुले ती सबै तिमीहरूमाथि ल्याउनुहुनेछ।

61 परमप्रभुले यस विधिको पुस्तकमा नलेखिएका कष्टहरू र रोगहरू पनि तिमीहरू नष्ट नहुञ्जेलसम्म ल्याउनु हुनेछ। उहाँले यस्ता कष्टहरू निरन्तर ल्याउनु हुनेछ।

62 आकाशका ताराहरू जतिने तिमीहरूका संख्या धेरै हुन सकछन् तर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई नमानेको कारण तिमीहरू एकदमै थोरै संख्यामा रहने छौ।

63 “तिमीहरू प्रति राम्रो हुनका लागि र तिमीहरूको राष्ट्रको विकास गराउन परमप्रभु जति खुशी हुनु हुन्थ्यो तिमीहरूलाई नष्ट र ध्वंस पार्नु पनि त्यति नै खुशी हुनु हुनेछ। त्यो भूमि तिमीहरूले आफ्नै बनाउन जाँदैछौ तर मानिसहरूले तिमीहरूलाई भूमिबाट लखेट्नेछन्।

64 पृथ्वीका सबै मानिसहरू माझ परमप्रभुले तिमीहरूलाई छरपष्ट पारिदिनु हुनेछ। परमप्रभुले तिमीहरूलाई पृथ्वीको एक कुनादेखि अर्को कुनासम्म अन्य राष्ट्रका मानिसहरूमाझ छरपष्ट पारिदिनु हुनेछ। अनि त्यहाँ तिमीहरू काठ तथा ढुङ्गाले बनिएका झटा पुर्खाहरू थाहा नपाइएका देवताहरू पूज्ने छौ।

65 “ती राष्ट्रहरूका माझ तिमीहरूले शान्ति पाउने छैनौ र विश्रामको निम्ति तिमीहरूले ठाउँ पाउने छैनौ। परमप्रभुले तिमीहरूको मनमा चिन्ता भरि दिनु हुनेछ। तिमीहरूका आँखा थाकेका हुनेछन्। तिमीहरू दुःखी हुनेछौ।

66 तिमी्रो जीवन डरले परिपूर्ण हुनेछ र तिमीहरू रात-दिन सधैं डराएको हुनेछौ अनि तिमीहरू आफ्नो जीवनप्रति बिस्वस्त हुने छैनौ।

67 बिहानै तिमी भन्ने छौ, ‘यो बेलुकी भए हुन्थ्यो’ बेलुकी तिमी भन्नेछौ, ‘यो बिहान भए हुन्थ्यो।’ किन? किनभने तिमी्रो हृदयमा डर हुनेछ अनि तिमीले नराम्रा कुराहरू देख्नेछौ।

68 परमप्रभुले तिमीहरूलाई जहाजद्वारा मिश्र फर्काउनु हुनेछ मैले तिमीहरूलाई भने, ‘तिमीहरूले कहिले त्यस ठाउँमा जानु पर्दैन तर परमप्रभुले तिमीलाई त्यहाँ पठाउनु हुनेछ।’ मिश्रमा तिमीहरू आफूलाई शत्रुहरू समक्ष कमारा-कमारीको रूपमा बेच्ने चेष्टा गर्नेछौ तर कसैले तिमीलाई किन्ने छैन।”

29

मोआबमा वाचा

1 परमप्रभुले होरेब पर्वतमा इस्राएलका मानिसहरूसँग गर्नु भएको करार बाहेक उहाँले मोआब देशमा मोशासित अर्को करार गर्ने आदेश दिनु भयो जब तिनीहरू मोआबमा थिए। त्यो करार यस्तो छ।

2 मोशाले इस्राएलका सबै मानिसहरूलाई बोलाए भने, “परमप्रभुले मिश्र देशमा फिरऊन र उसका सेवकहरू र उसको सम्पूर्ण भूमिका लागि जे गर्नु भएको थियो तिमीहरूले सबै देख्यौ।

3 तिमीले आफ्नै आँखाले उहाँले गर्नु भएका ठूला-ठूला कष्टहरू, अलौकिक कामहरू र अचम्मका चीजहरू देख्यौ।

4 तर आज पनि तिमीले बुझ्नेको के भएको थियो, परमप्रभुले तिमीलाई बुझ्ने अनुमति दिनु भएको छैन के देख्यौ अनि सुन्थौ?

5 परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘मैले तिमीहरूलाई मरुभूमिमा चालीस वर्षसम्म डोयाउँदा तिमीहरूको शरीरको लुगा फाटेन, अनि खुट्टामा लगाएको जुता पनि पुरानो भएन।

6 तिमीहरूले रोटी खाएनौ र दाखरस कुनै प्रकारको मघ पिएनौ। मैले तिमीहरूलाई रक्षा गरेर ल्याएँ जसले गर्दा तिमीहरू बुझ्न सकछौ म परमप्रभु नै तिमीहरूका परमेश्वर हूँ।’

7 “तिमीहरू यस ठाउँमा आउँदा हेशबोनका राजा सीहोन र बासानका राजा ओग हामीलाई आक्रमण गर्न आए तर तिमीहरूलाई हरायौ।

8 अनि हामीले तिमीहरूको देश रुबेनी, गाद, अनि मनश्शेको आधा कुललाई आफ्नो अंशको रूपमा दियौ।

9 यदि तिमीहरूले यस करारमा भएका आज्ञाहरू पालन गर्थौ भने तिमीहरू आफूले गरेको प्रत्येक कार्यमा सफल हुने छौ।

10 “आज तिमीहरू सबै जना परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर अघि उभिरहेका छौ। तिमीहरूका अगुवाहरू, मुखियाहरू, बूढा-प्रधानहरू तथा इस्राएलका सबै बासिन्दाहरू यहाँ छन्।

11 तिमीहरूको पत्नी, बाल-बच्चाहरू तथा तिमीहरूसित बस्ने विदेशीहरू लगायत तिमीहरूका दाउरा काट्ने अनि पानी बोक्नेहरू यहाँ छन्।

12 आज तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरसित एउटा करारमा बाँधिनु पर्छ र परमप्रभुले त्यो करार आज बनाउनु हुँदैछ।

13 यो प्रतिज्ञासँगै, परमप्रभुले तिमीहरूलाई उहाँको आफ्नै विशेष मानिसहरू बनाउनु भयो, अनि त्यो प्रमाणित गर्नु भएको छ उहाँ तिमीहरूको परमेश्वर हुनुहुन्छ जस्तो उहाँले तिमीहरू अनि तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरू अब्राहाम, इसहाक अनि याकूबलाई गर्नु भएको थियो।

14 परमप्रभुले तिमीहरूसित मात्र यो करार गर्नु तथा प्रतिज्ञा गर्नु हुनेछैन,

15 तर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर सबैसँग यो करार गर्नु हुँदछ जो उहाँको अघि उभिएका छन् अनि हाम्रा भावी सन्तानहरूसँग जो आज हामीसँग छैनन्।

16 तिमीहरूलाई थाहा छ हामी मिश्र देशमा कसरी बाँचेका थियौं अनि तिमीहरूले सम्झना गर हामीहरू कसरी यहाँसम्म आउँदा देशहरू भएर यात्रा गर्यौं।

17 तिमीहरूले ती काठ, ढुङ्गा, चाँदी र सुनले बनिएका घृणित मूर्तिहरू देख्यौं।

18 दूढ भएर बस तिमीहरूमध्ये कुनै पनि पुरुष अथवा स्त्री, कुल अथवा परिवार समूह परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरदेखि टाढा नजाऊ कुनै पनि मानिस अन्य राष्ट्रले मान्ने देवताको सेवा गर्न नजाऊन्। जुन मानिसले त्यो गर्छ त्यो एउटा उद्दिद जस्तै हो जसले उम्रेर तितो अथवा विषालु फल दिन्छ।

19 “कुनै मानिसले यी सरापहरू सुन्न सएछ आफूलाई सजिलो ठान्दै भन्छ, ‘म जे गर्दोँछु गर्दै लानेछु मसित कुनै अनिष्ट हुने छैन।’ त्यस मानिसले आफूलाई मात्र नष्ट गर्दैन तर प्रत्येकलाई यहाँसम्म राम्रा मानिसहरूलाई पनि गर्छ।

20-21 परमप्रभुले त्यस्ता मानिसलाई माफ गर्नु हुन्छ। परमप्रभुको रीस र डाहाले त्यस्ता मानिस भष्म हुन्छन्। व्यवस्थाको पुस्तकमा लेखिएका सबै नराम्रा कुराहरू त्यसमाथि पर्नेछन् र परमप्रभुले त्यसलाई ध्वंस पारी त्यसको नाउँ निशाना पृथ्वीबाट लोप गराउनु हुनेछ। व्यवस्थाको पुस्तकमा लेखिएको करारको सराप अनुसार परमप्रभुले त्यस मानिसलाई दण्ड दिनुका लागि इस्राएलीहरूका सबै कुलहरूबाट अलग गर्नु हुनेछ।

22 “भविष्यमा जब तिमीहरूका सन्तानहरू तथा टाढा-टाढाबाट आएका विदेशीहरूले देखे छन् कसरी भूमि नष्ट भयो। तिनीहरूले देखे छन् कसरी रोगहरू परमप्रभुले ल्याउनु भयो।

23 त्यहाँको भूमि सब गन्धकको आगोले जल्नेछ र नूनले ढाकिनेछ अनि त्यहाँ घाँससम्म उम्रने छैन। परमप्रभुको रीसले त्यो भूमि नष्ट हुनेछ जस्तो सदोम, गमोरा, अदमा र सबोयीम नष्ट गरिएका थिए।

24 “तब अरु सबै राष्ट्रका मानिसहरूले सोच्नेछन्, ‘परमप्रभुले यो भूमिलाई यस्तो पार्नुभयो? उहाँ किन यति विघ्न रिसाउनु भयो?’

25 उत्तर यस्तो हुनेछ, ‘कारण इस्राएलका मानिसहरूले तिनीहरूलाई मिश्र देशबाट ल्याउँदा परमप्रभु तिनीहरूको पिता-पुर्खाहरूको परमेश्वरसित गरिएको करारलाई त्याग गरे।

26 तिनीहरू आफूले नचिनेको र परमप्रभुले नबताएको अन्य जातिको देवताहरूको सेवा तथा पूजा गर्न लागे।

27 अनि परमप्रभुको क्रोधले यस भूमिका प्रत्येक मानिसहरूमाथि नराम्रा कुरा ल्याए त्यो शिक्षाहरूको पुस्तकमा लेखिएका छन्।

28 परमप्रभु अत्यन्तै असन्तुष्ट हुनु भएकोले त्यस भूमिबाट बाहिर निकालेर अहिले तिनीहरूले बसो-बास गरेको भूमिमा राख्नु भयो।’

29 “परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले केही कुरो रहस्यमा राख्नु भयो जो उहाँले मात्र जान्नुहुन्छ। तर परमप्रभुले हामीलाई केही बताउनु भयो अनि ती शिक्षाहरू हाम्रो र हाम्रा सन्तानको निम्ति हुन् र ती सदा सर्वदाको निम्ति रहनेछन्। अनि हामीले व्यवस्थामा भएका सबै आज्ञाहरू पालन गर्नु पर्छ।

30

इस्राएलीहरू आफ्नो भूमिमा फर्कन्छन्

1 “मैले तिमीहरूलाई बताएको आशीर्वाद र सरापहरू तिमीहरूमाथि पर्नेछन् अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई खेदी पठाउनु भएको भूमिमा ती कुराहरू सम्झना गर्नेछौं।

2 त्यस समय जब तिमीहरूका सन्तान र तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर कहाँ फर्केर आउनेछौं र आज मैले बताएका उहाँका सबै आज्ञाहरू हृदयबाट नै पालन गर्नेछौं।

3 तब परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर तिमीहरू प्रति दयालु हुनुहुनेछ र तिमीहरूलाई मुक्त गराई तिमीहरूलाई छरपष्ट पारेर पठाइएका देशहरूबाट फर्काई ल्याउनु हुनेछ।

4 यदि तिमीहरूलाई अत्यन्तै टाढा देशहरूमा पठाइएको भए पनि बदुलेर ल्याउनुहुनेछ।

5 जुन भूमि तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूको थियो त्यो फेरि तिमीहरूकै हुनेछ। परमप्रभु तिमीहरूको निम्ति असल हुनुहुनेछ र तिमीहरूको पिता-पुर्खाहरूसँग भएको भन्दा धेरै परमप्रभुले तिमीहरूलाई दिनु हुनेछ। अरू जातिमाभन्दा तिमीहरूको जन संख्या धेरै हुनेछ।

6 अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरू र तिमीहरूका सन्तानलाई उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्नु इच्छुक बनाउनु हुनेछ। तब तिमीहरूका सम्पूर्ण हृदय र सारा प्राणले परमप्रभुलाई प्रेम गर्नेछौ र बाँचेछौ।

7 “अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूको शत्रुहरूमाथि यी सबै सरापहरू ल्याउनु हुनेछ। किनभने तिनीहरूले तिमीहरूलाई घृणा गरे अनि तिमीहरूमाथि आक्रमण गरे।

8 अनि फेरि तिमीहरूले परमप्रभुको आज्ञा मान्ने छौ र जुन म आज तिमीहरूलाई बताई रहेछु, पालन गर्नेछौ।

9 परमप्रभु तिमी परमेश्वरले तिमी जुन सक्ने काम हातमा लिन्छौ सफल तुल्याइ दिनु हुनेछ। परमप्रभुले तिमी सन्तानमा वृद्धि, गाई-बस्तुहरूमा बाछा-बाछीहरू वृद्धि तथा खेतवारीको अन्न तथा फल फूलहरूमा वृद्धि गराई दिनु हुनेछ। परमप्रभु तिमी पिता-पुर्खाहरूसँग खुशी हुनुहुन्छ्यो तिमीहरूसित पनि त्यस्तै खुशी हुनुहुनेछ।

10 व्यवस्थाको यस पुस्तकमा लेखिएका आज्ञाहरू पालन गर्थौ र नियमहरूको अनुसरण गर्थौ भने र यी सबै आफ्नो सम्पूर्ण हृदय र सम्पूर्ण प्राणले परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरलाई तिमीहरूले आज्ञा पालन गर्नेछौ। यी सबै राम्रा राम्रा चीजहरू तिमीहरूले पाउनेछौ तर परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरले जे भन्नु भएको छ त्यो तिमीहरूले मान्नुपर्छ।

जीवन र मृत्यु

11 “आदेश जो म तिमीहरूलाई आज दिँदैछु त्यो पालनगर्न न अफठयारो छ न टाढा नै छ।

12 यो आदेश स्वर्गमा छैन तब तिमीहरूले भन्न सएछौ, ‘हाम्रो निम्ति को स्वर्ग जानेछ र त्यो लिएर आउनेछ? अनि हामी सुन्नू र गर्नु सएछौ।’

13 यो आदेश समुद्रको अर्को किनारमा छैन तब हामी भन्न सएछौ, ‘हाम्रो निम्ति समुद्र पार गरेर को जानेछ र त्यो लिएर आउनेछ? अनि हामीले सुन्न र गर्न सएने हुन्छौ।’

14 होइन, त्यो शब्द तिमीहरूको अत्यन्तै नजिकै छ, त्यो तिमीहरूले पालन गर्न सएछौ कारण त्यो तिमीहरूको मुखमा छ अनि हृदयमा छ।

15 “आज मैले तिमीहरूलाई राम्रो र नराम्रो अनि जीवन र मृत्यु रोज्न दिएको छु।

16 म तिमीहरूलाई परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई प्रेम गर्ने र उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्ने, उहाँको विधि तथा नियमहरू अनुसरण गर्ने आदेश दिन्छु। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिने भूमि आफ्नो बनाउनको निम्ति प्रवेश गरिरहेका छौ त्यहाँ परमप्रभुले आशिश दिन हुनेछ र त्यहाँ तिमीहरू बसो-बास गर्नेछौ अनि तिमीहरूका सन्तान फिजिनेछन्।

17 तर यदि तिमीहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरेनौ अनि अट्टेरी गरेर अन्य देवताहरूको सेवा र पूजा गर्थौ भने,

18 तब तिमीहरू ध्वंस हुनेछौ। म तिमीहरूलाई चेताउनी दिन्छु यदि तिमीहरूले परमप्रभुलाई अमान्य गर्थौ भने यर्दन नदीपारि पट्टिको भूमि जुन तिमीहरू आफ्नो बनाउन प्रवेश गर्न लागेका छौ त्यहाँ धेरै बाँच्ने छैनौ।

19 “आज मैले तिमीहरूलाई स्वर्ग र पृथ्वीलाई साक्षी राखेर दुइवटा ढुङ्गाहरूबाट एउटा रोज्नु लाउँदैछु। जीवन अथवा मृत्यु रोज्न सएछौ। पहिलो रोजाई आशीर्वाद ल्याउँछ, अनि अरू रोजाई सराप यसकारण जीवनलाई रोज। तब तिमी अनि तिमीहरूको नानीहरू बाच्ने छन्।

20 तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई प्रेम गर्ने पछ र उहाँका आज्ञा पालन गर्ने पछ। उहाँलाई कहिले त्याग नगर किनभने परमप्रभु नै तिमीहरूका जीवन हुनु हुन्छ। तब परमप्रभुले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरू: अब्राहाम, इसहाक र याकूबसित गर्नु भएको प्रतिज्ञा अनुसार पाएको भूमिमा उहाँले दीर्घायु जीवन दिनुहुनेछ।”

31

यहोशू नयाँ नायक

1 तब मोशा अघि बढेर यी शब्दहरू इस्राएलका मानिसहरूलाई भने।

2 मोशाले तिनीहरूलाई भने, “म अहिले 120 वर्षको भएँ। अब म तिमीहरूको अगुवा हुनु सकिन्नँ। ‘तिमी यर्दन नदी तर्ने छैनौ,’ परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो।

3 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर अगुवा हुनुहुनेछ र तिमी अघि ती जातिहरूलाई नष्ट पार्नु हुनेछ अनि तिमीले तिनीहरूको भूमि लिनेछौ। परमप्रभुको प्रतिज्ञा अनुसार यहोशूले तिमीहरूलाई पारि लैजान नेतृत्व गर्नेछन्।

4 “परमप्रभुले तिनीहरूलाई एमोरीहरूका राजाहरू सीयोन र ओग तथा तिनीहरूको भूमिलाई ध्वंश पादां जसो गर्नु भएको थियो तिनीहरूलाई पनि त्यस्तै गर्नुहुन्छ।

5 ती जातिहरूलाई परास्त पार्न परमप्रभुले तिमीहरूलाई सहायता गर्नु हुनेछ तर मैले आज्ञा दिए जस्तै तिनीहरूलाई प्रत्येक कुरो गर्नु पर्छ।

6 शक्तिशाली र साहसी बन। तिनीहरूसित नडराऊ किनभने परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर तिमीहरूसँगै हुनु हुन्छ। उहाँले तिमीलाई असफल गराउनु हुन्छ अथवा छोड्नु हुन्छ।”

7 तब मोशाले यहोशूलाई भने, “बलियो र साहसी होऊ, तिमीले यिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई परमप्रभुले दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नु भएको भूमिमा नेतृत्व गर्नेछौ। मोशाले यहोशूलाई भन्दा सबै मानिसहरूले हेरे। इस्राएलका मानिसहरूलाई तिनीहरूको भूमि आफ्नो गराउनुमा सहायता गर्नेछौ।

8 परमप्रभु तिमीसँगै बसेर तिमीलाई नेतृत्व गर्नु हुनेछ। चिन्ता नगर उहाँले तिमीहरूलाई छोड्नु हुँदैन, नडराऊ।”

मोशाले व्यवस्था लेख्नुहुन्छ

9 तब मोशाले व्यवस्थाको पुस्तक लेखे र पूजाहारीहरूलाई दिए। पूजाहारीहरू लेवी कुल समूहका हुन्। तिनीहरूको काम परमप्रभुको करारको सन्दुक बोएनु हो। मोशाले त्यो व्यवस्था इस्राएलका सबै बृद्ध-प्रधानहरूलाई पनि दिए।

10 त्यस पछि मोशाले ती बृद्ध-प्रधानहरूलाई भने, “प्रत्येक सातवर्षको अवधिको अन्तमा यी शिक्षाहरू प्रत्येक आश्रयको उत्सवको दिन स्वतन्त्रताको वर्षमा पढ।

11 त्यस बेला परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले रोज्नु भएको ठाउँमा सबै इस्राएली मानिसहरू भेट-घाटको निम्ति आउँछन् तब सबैले सुन्ने गरी यी व्यवस्था पढ्नु पर्छ।

12 पुरुष, स्त्रीहरू, साना-साना नानीहरू र तिमीहरूका शहरहरूमा बस्ने विदेशीहरूलाई एकसाथ भेला गर। तिनीहरूले व्यवस्था सुनेर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई आदर गर्नु सिकनेछन् अनि उपदेशमा भनिएको सबै कुराहरू गर्नु सक्षम हुनेछन्।

13 यदि तिनीहरूका सन्तानहरूले व्यवस्थाको शिक्षाहरू जान्दैनन् भने तिनीहरूले उपदेशहरू सुन्नेछन् र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई आदर गर्न सिकनेछन्। जबसम्म तिमीहरू आफ्नो देशमा बाँचेनौ तबसम्म तिनीहरूले उहाँको आदर गर्नेछन्। तिमीहरू चाँडै यर्दन तर्नेछौ अनि भूमि आफ्नो निम्ति ग्रहण गर्नेछौ।”

परमप्रभुले मोशा र यहोशूलाई बोलाउनु हुन्छ

14 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “हेर, तिमी मृत्यु नजिकै आएको छ। यहोशूलाई ल्याऊ अनि भेट हुने पालमा आऊ। म यहोशूलाई उसले गर्नु पर्ने कार्यहरू बारे बताउनेछु।” यसकारण मोशा र यहोशू भेट हुने पालमा गए।

15 परमप्रभु लामो बादलको खामोमा देखा पर्नु भयो। त्यो लामो खम्बा प्रवेशद्वारमा खडा थियो।

16 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “तिमी चाँडै मर्नेछौ। अनि तिमी आफ्नो पिता-पुर्खाहरूकहाँ गएपछि यी मानिसहरू मप्रति चाँडै अविश्वासी हुनेछन् र तिनीहरूले प्रवेश गर्दै गरेको भूमिका झटा देवताहरूलाई पूज्नेछन्। तिनीहरूसित मैले गरेको करार मान्ने छैनन्।

17 त्यस समय म तिनीहरूसित अत्यन्तै क्रोधित हुनेछु र तिनीहरूलाई छोडी दिनेछु र तिनीहरूलाई सहायता गर्नेछैन र तिनीहरू ध्वंश हुनेछन्। तिनीहरूमाथि नाना प्रकारका आपत र विपद्हरू ल्याउनेछु र त्यस दिन तिनीहरूले भन्नेछन्, ‘हाम्रा परमेश्वर हामीसँग नभएकोहुनाले नै यस्तो आपत र विपत्तिहरू आइलागेको हो?’

18 तिनीहरूले मलाई छोडेर अरु देवताहरू पूज्ने जस्तो अनिष्ट कार्यहरू गरेको निम्ति म तिनीहरूलाई सहायता गर्न अस्वीकार गर्छु।

19 “यसकारण अब तिनीहरूको निम्ति यो गीत लेख अनि सबै इस्राएलीहरूलाई गीत गाउन सिकाऊ जसले गर्दा यो गीत इस्राएलीहरूको विस्मृतिमा अनि मेरो पक्षको साक्षी बनेसु।

20 जब म तिनीहरूलाई मैले दिन्छु भनी तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूसित प्रतिज्ञा गरेको अनि दूध र मह बगिरहेको भूमिमा ल्याउँछु अनि जति सप्टो खाएर मोटाए पछि मलाई बिर्सेर अन्य देवताको सेवा तथा पूजा गर्छन्।

21 तब धेरै डरलाग्दा कुराहरू तिनीहरूमाथि घट्नेछन् अनि तिनीहरूले धेरै कष्टहरू बेहोर्नु पर्छ। त्यस समयमा पनि तिनीहरूका मानिसहरूले त्यो गीत जान्दछन् र यसले तिनीहरू कति भूल गरिरहेका थिए बुझाउनेछ। मैले अहिलेसम्म तिमीहरूलाई भूमिमा ल्याएको छैन जो म दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गरेको थिएँ, तर पहिला नै मैले जानिसकेकोछु तिनीहरूले के गर्ने योजना बनाउँदैछन्।”

22 यसकारण मोशाले त्यही दिन गीत लेखे अनि इस्राएलका मानिसहरूलाई यो पढाए।

23 तब परमप्रभुले नूनका छोरो यहोशूसित कुरा गर्नुभयो। परमप्रभुले भन्नुभयो, “बलियो र साहसी बन, मैले दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गरेको भूमिमा जान इस्राएलका मानिसहरूलाई नेतृत्व गर, म तिमीसँगै हुनेछु।”

इसाएलीहस्रलाई मोशा चेताउनी दिन्छन्

24 यी सबै व्यवस्था वचन मोशाले एउटा पुस्तकमा लेखे। जब तिनले लेखिसके,

25 तिनले लेवीहस्रलाई आज्ञा दिए। (यी मानिसहरू परमप्रभुका करारको सन्दूक बोएछन्।) मोशाले भने,

26 “व्यवस्थाको यो पुस्तक ल्याऊ अनि परमप्रभु तिमीहस्रका परमेश्वरका करारको सन्दूकको छेउमा राख। तब यो तिमीहस्रको विस्द्वमा साक्षीको रूपमा हुनेछ।

27 म जान्दछु तिमीहस्र अट्टेरी गर्नेछौ।

28 तिमीहस्रका कुल समूहका सबै अगुवाहरू र बूढा-प्रधानहरूलाई लिएर आऊ। म तिनीहस्रलाई यी सबै कुराहरू बताउनेछु अनि पृथ्वी र स्वर्गलाई तिनीहस्रको विस्द्वमा साक्षी बस्न लगाउने छु।

29 म जान्दछु मेरो मृत्युपछि तिमीहस्र दुष्ट हुनेछौ। मैले अनुसरण गर्नु भनी बताएको बाटोबाट तिमीहस्र पर सरेनौ। भविष्यमा तिमीहस्रको निम्ति नराम्रो आइलाग्नेछ। किन? किनभने परमप्रभुले नराम्रो भन्नु भएका कुराहरू तिमीहस्र गर्न चाहन्छौ। किनभने तिमीहस्र नराम्रो कुराहरू गर्छौ।”

मोशाले स्तुति गीत

30 तब मोशाले इसाएलका सबै मानिसहरूलाई यो सम्पूर्ण गीत सकृञ्जेलसम्म सुनाए।

32

1 “हे आकाश! सुन, म बोल्नेछु, हे पृथ्वी!

मेरो मुखको वचनहरू सुन।

2 मेरा शिक्षाहरू झरी झैं पर्नेछन्।

भूईँमा खसे तुषारो

जस्तै झर्नेछन् नरम घाँसमा पर्ने पानी

जस्तै झर्नेछन् हरिया बोटहरूमा पानी झैं पर्नेछन्।

3 किनभने म परमप्रभुको नाउँ घोषणा गर्छु, हाम्रा परमेश्वरको महानताको प्रशंसा गर।

4 “उहाँ चट्टान हुनुहुन्छ कारण

उहाँका बाटाहरू सही छन्,

परमेश्वर सत्य र विश्वास योग्य हुनुहुन्छ।

उहाँ असल

र इमानदार हुनुहुन्छ।

5 अनि तिमीहस्र उहाँका असली बाल-बच्चाहरू होइनौ,

तिमीहस्रको पापले उहाँलाई धमिल्याउनेछ,

कारण तिमीहस्र धूर्त झटा छौ।

6 के परमप्रभुले तिमीहस्रको निम्ति गरेकोमा कृतज्ञता त्यसरी व्यक्त गर्नु पर्छ?

होइन, तिमीहस्र मूर्ख र बुद्धिहीन हो।

परमप्रभु तिमीहस्रका पिता हुनुहुन्छ।

उहाँले तिमीहस्रको सृष्टि गर्नुभयो।

उहाँ तिमीहस्रका सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ।

उहाँले तिमीलाई समर्थन गर्नुहुन्छ।

7 “उहिले नै के भएको थियो सम्झना गर,

धेरै-धेरै वर्षअघि भएका कुराहरू सम्झना गर।

तिमीहस्रका पितालाई सोध

तिमीहस्रको अगुवाहरूलाई सोध, तिनीहरूले भन्नेछन्।

8 सर्वोच्च परमेश्वरले पृथ्वीमा मानिसहरूलाई विभाजन गरी प्रत्येक जातिलाई आफ्नो आफ्नो भूमि दिनु भयो।

परमेश्वरले ती मानिसहरूको निम्ति सीमाना छुट्याउनु भयो, जति स्वर्गदूतहरू थिए उहाँले त्यति जातिको सृष्टि गर्नु भयो।

9 परमप्रभुको निज हिस्सा उहाँका

मानिसहरू हुन् याकूब परमप्रभुका हुन्।

- 10 “परमप्रभुले याकृबलाई बीरानो
 अनि बतासले भरिएको मरुभूमिमा भेटनुभयो।
 परमप्रभुले हेर्नको निम्ति याकृबलाई घेर्नु भयो।
 उहाँले उसलाई आफ्नो आँखाको नानीलाई झैं जोगाउनु भयो।
- 11 इस्राएलको निम्ति परमप्रभु गरूड झैं हुनु हुन्थ्यो।
 गरूडले उड्नु सिकाउनको निम्ति गुँडबाट बच्चाहरूलाई घँचेरेर निकाल्छ,
 सुरक्षाको निम्ति ऊ आफ्ना बच्चाहरू सँगै उड्छे।
 उसले बच्चाहरूलाई खसुबाट जोगाउन आफ्नो पंखेटा फिजाउँछे।
 अनि उसले रक्षणार्णको निम्ति सुरक्षित ठाउँमा लिएर जान्छे।
 परमप्रभु त्यस्तै हुनुहुन्छ।
- 12 कुनै अरू विदेशी देवताहरूले उसलाई सहायता गरेनन्
 परमप्रभु एलैले याकृबको नेतृत्व गर्नु भयो।
- 13 परमप्रभुले याकृबलाई पहाडी देशलाई कब्जा गर्न लानु भयो
 अनि याकृबले खेतको उब्जनी लगे।
 परमप्रभुले उसलाई पहराको मह दिनुभयो,
 अनि भद्राक्षको तेल चट्टानबाट निकालेर बनाउनु भयो।
- 14 परमप्रभुले इस्राएललाई गाई-गोरूको बथानबाट
 र भेडाहरूको बगालबाट घीऊ र दूध दिनु भयो;
 उहाँले इस्राएललाई मोटा-मोटा थुमाहरू र बाखाहरू बथानका असल भेडाहरू र अति असल गहुँ दिनुभयो।
 इस्राएली तिमीहरूले दाखको रातो रस पियौ।
- 15 “तर यशरून मोटाए अनि गोस्ले झैं लात हाने।
 (हो, तिमीहरूलाई प्रशस्त खुवाइयो र मोटा र पुष्ट भयौ।)
 तब उसले आफ्नै सृष्टि कर्तालाई त्यागे,
 अनि ऊ त्यस चट्टानबाट भागे जसले उसलाई बचाएको थियो।
- 16 परमप्रभुको मानिसहरूले उहाँलाई ईर्ष्यालु बनाए तिनीहरूले अरू देवताहरूको पूजा गरे।
 तिनीहरूले ती भयानक मूर्तिहरू पूजेर परमेश्वरलाई रिस उठाए।
- 17 तिनीहरूले भूतहरूलाई बलिदानहरू चढाए जो सत्य देवताहरू थिएनन् तिनीहरू नयाँ देवताहरू थिए।
 त्यो तिनीहरूले जान्दैन थिए,
 ती नयाँ देवताहरू तिमीहरूको पिता-पुर्खाहरूले जान्दैन थिए।
- 18 जसले तिमीलाई बनायो, त्यस चट्टानलाई तिमीले छोड्यौ
 तिमीले ती परमेश्वरलाई बिर्सियो जसले तिमीलाई जन्म दिनु भयो।
- 19 “परमप्रभुले यो देखेर तिनीहरूसित निराश हुनु भयो।
 उहाँका आफ्नै छोरा-छोरीहरूले उहाँलाई रिस उठाए।
- 20 यसकारण परमप्रभुले भन्नुभयो,
 ‘म तिनीहरूलाई त्याग गर्नेछु
 तब हेरौं के हुन्छ!
 तिनीहरू विद्रोही मानिसहरू हुन्।
 तिनीहरू नानीहरू जस्तै छन् जसले आफ्नो पाठ सिकदैन।
- 21 तिनीहरूले मलाई मूर्तिहरूद्वारा ईर्ष्यालु बनाए जो ईश्वरहरू होइनन्
 तिनीहरूले मलाई मूल्यहीन मूर्तिहरूसित रिसाउने बनाए।
 म तिनीहरूलाई मानिसहरूसित रिसाउने बनाउनेछु जो साँचो राष्ट्र होइनन्।
 म तिनीहरूलाई मूर्ख जातिका मानिससित रिसाउने बनाउनेछु।
- 22 मेरो रिस आगो जस्तै बल्नेछ।
 चिहानको तल्लो सतहसम्म बलेर।

पृथ्वी अनि यसका अरू चिज नष्ट
गर्दै बलेर पहाडको तलसम्म जलाई दिन्छु।

23 “म इस्राएलीहरूमाथि विपत्ति ल्याउनेछु,
म तिनीहरू माथि आफ्ना सबै वाण चलाउनेछु।

24 तिनीहरू भोकले, दुर्बल हुनेछन्
अनि भयङ्कर रोगहरूले तिनीहरूलाई नष्ट पार्नेछन्।

तिनीहरूको विरोधमा म जङ्गली जनावर पठाउनेछु।
विषालु साँपहरू र छेपाराहरूले तिनीहरूलाई टोप्ने छन्।

25 बाटा-घाटामा सैनिकहरूले तिनीहरूलाई मार्नेछन्।
तिनीहरूका घरहरूमा भयंकर घटनाहरू हुनेछन्।

सैनिकहरूले युवा-युवतीहरूलाई मार्नेछन्।
तिनीहरूले नानीहरू अनि बूढा-बूढीहरूलाई मार्नेछन्।

26 “मैले इस्राएलीहरूलाई नाश गर्ने विषयमा सोचे।
यस कारण म मानिसहरूको बीचबाट तिनीहरूको सम्झना मेटिदिनेछु।

27 तर म जान्दछु, तिनीहरूका शत्रुहरूले के भन्नेछन्।
शत्रुहरूले बुझ्ने छैनन्।

तिनीहरू सेखी गर्नेछन् अनि भन्नेछन्,
“परमप्रभुले इस्राएललाई नष्ट गर्नुभएन
हामीले हाम्रै शक्तिले जित्यौं।” ’

28 “इस्राएलका मानिसहरू मूर्ख छन्,
तिनीहरूले केही बुझ्दैनन्।

29 यदि तिनीहरू ज्ञानी भए,
तिनीहरूले बुझ्ने थिए,
तिनीहरूले जान्ने थिए तिनीहरूलाई के हुनेछ।

30 के एकजना मानिसले 1,000 मानिसहरूलाई लखेट्न सएछ?
के दुईजना मानिसहरूले 10,000 मानिसहरूलाई लखेट्न सकछन्?

यो तब मात्र हुनेछ यदि परमप्रभुले तिनीहरूलाई शत्रुको हातमा सुम्पिनु हुन्छ।
यो तब मात्र हुनेछ यदि तिनीहरूको चट्टान (परमेश्वरले) तिनीहरूलाई कमारा जस्तै बेचनु हुन्छ।

31 हाम्रा शत्रुहरूको ‘चट्टान’ हाम्रो चट्टान (परमप्रभु) जस्तो शक्तिशाली छैन
शत्रुहरूलाई पनि यो थाहा छ।

32 सदोम र गमोरा जस्तै तिनीहरूको अङ्गुरको लहरा र खेती नष्ट हुनेछ।

तिनीहरूको अङ्गुर विष जस्तै तीतो हुनेछ।

33 तिनीहरूको दाखरस साँपको विष झैं छ।

34 “परमप्रभु भन्नुहुन्छ,
‘म त्यस दण्डलाई सँच्दैछु।

मैले यसलाई मेरो भण्डारमा जम्मा गरेको छु।

35 तिनीहरूले गरेको नराम्रा कार्यहरूको निम्ति, म नै तिनीहरूलाई दण्ड दिन्छु।

तर त्यो दण्ड त्यस समयको निम्ति जोगाई राखेकोछु जब तिनीहरू चिप्लन्छन् र नराम्रो कार्यहरू गर्छन्।
तिनीहरूको निम्ति कष्टको समय नजिकै छ।

तिनीहरूको दण्ड चँडि आउनेछ।’

36 “परमप्रभुले आफ्नो मानिसहरूको न्याय गर्नुहुनेछ।

तिनीहरू उहाँका सेवकहरू हुन् अनि उहाँ तिनीहरू प्रति दया देखाउनु हुन्छ।
उहाँले तिनीहरू शाक्तिहीन भएको थाहा पाउनु हुनेछ।

कमारा-कमारीहरू र मुक्त मानिसहरू पनि
असाहाय भएको उहाँले थाहा पाउनु हुनेछ।

37 तब परमप्रभुले भन्नु हुनेछ,

‘झूटा देवताहरू कहाँ छन्?

त्यो “चटान” कहाँ छ शरण गर्न तिमीहरू दगुरेका थियौं?

38 ती झूटा देवताहरूले तिमीहरूको बलिको बोसो खाए
अनि तिनीहरूले चढाएको अर्घका दाखरस पिए।

यसकारण तिनीहरू उठुन तिमीहरूको सहायता गर्स्न्
तब तिमीहरूको रक्षा गर्स्न्।

39 “ अब हेर, म एक मात्र म नै परमेश्वर हुँ!

कतै अरु ईश्वर छैन।

म नै मानिसलाई मार्दछु

अनि मानिसहरूलाई जीवित पार्दछु

म मानिसहरूलाई चोट पुर्याउन सकछु

अनि तिनीहरूलाई निको पार्न सकछु।

कसैले मानिसलाई मेरा शक्तिबाट बचाउनु सक्तैन।

40 म स्वर्गीतिर हात उठाउँछु अनि यो कसम खान्छु।

म सधै निश्चित हुन्छु

यी कुराहरू हुनेछन्।

41 म प्रतिज्ञा गर्छु,

म मेरो चम्किने तरवार उधाउँनेछु,

मेरा शत्रुहरूलाई दण्ड दिन यसको प्रयोग गर्नेछु।

म तिनीहरूलाई तिनीहरूको कर्म अनुसार दण्ड दिनेछु।

42 मेरा शत्रुहरू मारिनेछन् अनि बन्दी हुनेछन्।

मेरो काँडहरू तिनीहरूको रगतले रंगिने छन्।

मेरो तरवारले तिनीहरूका सैनिकहरूका शिर काट्नेछ।’

43 “सारा संसार मानिसहरूका परमेश्वरको निम्ति खुशी हुनुपर्छ।

किनभने उहाँले तिनीहरूलाई सहायता गर्नुहुन्छ, उहाँले मानिसहरूलाई दण्ड दिनु हुनेछ जसले आफ्ना सेवकहरूलाई
मार्छन्।

उहाँले शत्रुहरूको अपराध अनुसार दण्ड दिनुहुन्छ।

अनि उहाँले आफ्नो भूमि र मानिसहरूलाई शत्रु बनाउनु हुनेछ।”

मोशाले मानिसहरूलाई आफ्नो गीत सिकाउँछन्

44 मोशा र नूनको छोरो योहोश आए अनि इस्राएलका मानिसहरूले सुन्नु भनी यस गीतका शब्दहरू गाए।

45 जब मोशाले मानिसहरूलाई यो वचनहरू दिई सके,

46 तब उनले भने, “तिमीहरूले निश्चय गर्नु पर्छ आज मैले बताएका सबै आज्ञाहरू तिमीहरू सम्झना राख्छौ र यस व्यवस्थामा
रहेका आज्ञाहरू तिमीहरूले पालन गर्ने पर्छ भनी आफ्ना छोरा-छोरीहरूलाई बताउँनेछौ।

47 नसोच यी उपदेशहरू महत्त्वहीन छन् ती तिमीहरूको जीवन हुन्। यी शिक्षाहरूद्वारा तिमीहरू यर्दन नदी पारिको देश जुन
देशमा तिमीहरू बस्न जान तयार छौ त्यहाँ धेरै समयसम्म बस्न सएछौ।”

मोशा नबो डाँडामा

48 त्यही दिन परमप्रभुले मोशासित बोल्नु भयो। परमप्रभुले भन्नुभयो,

49 “अबारिम पहाडमा जाऊ। मोआब देशमा नबो पर्वतमा जाऊ जो यर्दन नदीपारि यरीहो शहर छ। तब तिमीले त्यो कनान
देशलाई देख्न सएछौ जुन देश म इस्राएलीहरूलाई बस्न दिँदैछु।

50 तिमी त्यही पर्वतमाथि मर्नेछौ। तिमी पनि त्यसरी नै आफ्नो मानिसहरूसित मिल्नेछौ जसरी तिम्ना दाज्यू हास्रुन होर पर्वतमा मरेर आफ्नो मानिसहरूसित मिले।

51 किन? किनभने जब तिमी सीनको मरूभूमिमा कादेशको नजिक मरीबा पानीमा थियौ तब तिमी दुवैले मेरो विस्दु इस्त्राएलीहरूको अधि पाप गरेको थियौ। तिमीले मेरो सम्मान गरेनौ अनि 'म पवित्र हुँ', भनी मानिसहरूलाई बुझाएनौ।

52 यस कारण अब मैले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई दिदै गरेको भूमि तिमीले हेर्ने सएछौ तर त्यहाँ पस्र सएदैनौ।”

33

मोशाले मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिन्छन्

1 परमेश्वरको मानिस मोशाले आफ्नो मृत्युभन्दा अधि इस्त्राएलका मानिसहरूलाई दिएको आशीर्वाद यो नै हो।

2 मोशाले भने,

“परमप्रभु सनीबाट आउनुभयो,

परमप्रभु सेईरमा बिहानी पखको प्रकाश झैं हनुहुन्थ्यो।

उहाँ पारान डौँडामा ज्योति झैं चम्कनुभयो।

परमप्रभु 10,000 पवित्र मानिसहरूसित आउनु भयो।

परमप्रभुका शक्तिशाली सेनाहरू छेऊमा थिए।

3 हो, परमप्रभुले मानिसहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ,

उहाँका सबै पवित्र मानिसहरू उहाँको अधीनमा छन्।

तिनीहरू सबै तपाईंका पाउमा दण्डवत् गर्नेछन् उहाँको शिक्षाहरू सिकेर, उहाँको अनुसरण गर्छन्।

4 मोशाले हामीलाई व्यवस्था दिए।

ती शिक्षाहरू याक्बका मानिसहरूको निम्ति हुन्।

5 त्यस समयमा, इस्त्राएलका मानिसहरू

र तिनीहरूका बढा-प्रधानहरू सँगै भेला भए

अनि परमप्रभु यशूरूनका राजा हनुभयो।

रूबेनको आशीर्वाद

6 “रूबेन जीवित रहनु, र नमरोस,

तर त्यहाँ उनको कुलमा मात्र केही मानिसहरू रहनु।”

यहदाको आशीर्वाद

7 मोशाले यहदाको विषयमा यी कुराहरू भने:

“परमप्रभु! यहदाको अगुवालाई सन्नुहोस जब उसले सहायताको निम्ति पुकार्छ।

उसलाई मानिसहरूसित पुर्याई दिनुहोस,

उसलाई बलियो बनाउनु होस् र उसका शत्रुहरूलाई परास्त गर्न उसलाई सहायता गर्नुस।”

लेवीको आशीर्वाद

8 मोशाले लेवीहरूको विषयमा यी कुराहरू भने:

“लेवी तपाईंको सौँचो चेला हो।

उसले तुम्मीम र ऊरीम राख्छ।

तपाईंले मस्सामा लेवीको मानिसहरूको परीक्षा लिनु भएको थियो।

मरीबको पानीमा तपाईंले प्रमाण गर्नु भएको थियो लेवीहरू तपाईंका हुन्।

9 आमा-बाबुको विषयमा लेवीले भने,

‘तिनीहरूको निम्ति म वास्ता गर्दिनँ।’

उसले आफ्नो दाज्यू भाइको वास्ता गरेन

आफ्नो बाल-बच्चाहरू चिनेन।

तर उसले तपाईंका आज्ञाहरू पालन गरे,

तपाईंको करार माने।

10 तिनीहरूले याक्बलाई तपाईंका आदेशहरू सिकाउनेछन्,
तिनीहरूले इस्राएललाई तपाईंका व्यवस्था सिकाउनेछन्।
तपाईंअधि तिनीहरूले सुगन्धित धूप बाल्नेछन्,
तपाईंको वेदीमा होमबलि चढाउनेछन्।”

11 “परमप्रभु लेवीका वस्तुहरूलाई आशीर्वाद दिनु होस्।
उसले गरेका कुराहरू ग्रहण गर्नु होस्।
उसमाथि जाइलाग्नेहरूलाई ध्वंश पार्नु होस्, पराजित पार्नु होस्।
उसका शत्रुहरूलाई जसले गर्दा तिनीहरूले फेरि कहिल्यै आक्रमण गर्ने छैनन्।”

बिन्यामीनको आशीर्वाद

12 मोशाले बिन्यामीनको विषयमा यी कुरा भने:

“बिन्यामीनलाई परमप्रभुले प्रेम गर्नुहुन्छ।
बिन्यामीन उहाँको छेऊमा सुरक्षित रहनेछ।
परमप्रभुले उसलाई सधैं रक्षा गर्नुहुन्छ।
अनि परमप्रभुले उसको भूमिमा बास गर्नुहुन्छ।”

यूसुफको आशीर्वाद

13 मोशाले यूसुफ विषयमा यसो भने:

“परमप्रभुले उसको भूमिमा
आशिष दिऊन माथि आकाश
र तल पृथ्वीबाट परमप्रभु पानी पठाउनु होस्।
14 घामले उत्तम फल उसैलाई देओस्।
चन्द्रमाले दिएको उत्तम फल उसैलाई होस्।
15 पहाड प्राचीन पर्वतहरूले
उत्तम फल तिनीहरूलाई उब्जाऊन।
16 पृथ्वीले उब्जाउने उत्तम चीजहरू उसैलाई देओस्।
यूसुफलाई उसको दाज्यू-भाइहरूबाट अलग्ग गराइएको थियो।
यसकारण पोथ्रामा बल्दै गरेका परमप्रभुले यूसुफलाई आफ्नोमा भएका सम्पूर्ण उत्तम चीजहरू दिऊन।
17 यूसुफ शक्तिशाली सौँढे जस्तै हो।
उसका दुई छोराहरू सौँढेका सींगहरू जस्तै छन्।
तिनीहरूले राष्ट्रहरूमाथि आक्रमण गर्नेछन्
अनि पृथ्वीको छेऊहरूसम्म धकेल्ने छन्।
हो मनशशेसित हजार मानिसहरू छन्
अनि एप्रेमसित दश हजार मानिसहरू छन्।”

जबूलून र इस्साकारको आशीर्वाद

18 जबूलूनको विषयमा मोशाले भने:

“ए जबूलून, खुशी होऊ, जब बाहिर जान्छौ,
अनि इस्साकार आफ्नो घरमा पालभित्र हीषित होऊ।
19 तिनीहरूले मानिसहरूलाई पहाडमा बोलाउने छन्,
त्यहाँ तिनीहरूले उत्तम बलिहरू चढाउनेछन्।
तिनीहरूले सागरबाट ऐश्वर्य
अनि सागरको किनारबाट सम्पत्ति भेट्नेछन्।”

गादको आशीर्वाद

20 गादको विषयमा मोशाले भने:

“परमप्रभुको प्रशंसा गर जसले गादलाई धेरै भूमि दिनु भयो!
गाद सिंह जस्तै छन्, उनी लमतन्न पर्छन् र पर्खन्छन्।
तब आक्रमण गर्छन् अनि जन्तुहरूलाई टुक्रा-टुक्रा पाउँछन्।
21 उनले आफ्नो निम्ति सबभन्दा असल अंश छान्छन्।
उनले राजाको भाग नै लैजान्छन्।
उनीकहाँ मानिसहरूका अगुवाहरू आउँछन्।
परमप्रभुले बताउनु भएको असल कार्यहरू उनी गर्छन्।
उनी इस्राएलका मानिसहरूका लागि के राम्रो हुन्छ त्यही गर्छन्।”

दानको आशीर्वाद

22 दानको विषयमा मोशाले भने:

“दान सिंहको छोरो हो
जुन बाशानबाट उफ्रिन्छ।”

नमालीको आशीर्वाद

23 नमालीको विषयमा मोशाले भने:

“नमाली, तिमीले धेरै राम्रो चीजहरू पाउनेछौ।
परमप्रभुले साँच्चै नै तिमीलाई आशिष दिनु हुनेछ।
तिमीहरूले गालील झिलको भूमि भेट्ने छौ।”

आशेरको आशीर्वाद

24 मोशाले आशेरको विषयमा यसो भने:

“छोराहरूमध्ये आशेर सबैभन्दा बढी आशीर्वाद पाउने हो।
ऊ आफ्ना दाज्यू-भाइहरूको खुबै प्यारो होस्।
अनि उसले आफ्नो गोडाहरू तेलले धुन सकोस्।
25 तिम्रो ढोकामा फलाम र काँसाका तालाहरू लाग्नेछन्।
तिमी जीवनभरि शक्तिशाली रहनेछौ।”

मोशा परमेश्वरको प्रशंसा गर्छन्

26 “यशस्नमा जस्ता परमेश्वर अरू कोही छैन।
परमेश्वर तिमीहरूलाई सहायता गर्नको खातिर
आकाशबाट आफ्नो प्रतापमा बादलमाथि चढनुहुन्छ।

27 परमेश्वर सधैं बाँच्नु हुन्छ।

उहाँ तिम्रो सुरक्षित ठाउँ हुनुहुन्छ।
परमेश्वरको क्षमता सधैंका लागि रहन्छ।
उहाँ तिमीहरूको रक्षा गर्नु हुँदछ।
परमेश्वरले तिमीहरूका शत्रुहरूलाई तिमीहरूको भूमिबाट खेदू हुनेछ।
उहाँ भन्द हुन्छ, ‘शत्रुलाई ध्वंस पार।’

28 यसकारण इस्राएल सुरक्षित रहनेछन्
अनि याकूबको इनार तिनीहरूको हुनेछ।

तिनीहरू अन्न र दाखरसको भूमि पाउनेछन्
अनि त्यस भूमिमा प्रशस्त पानी पर्नेछ।

29 हे इस्राएल! तिमीले आशीर्वाद पाएका छौ,
अरू कुनै जाति तिमी जस्तो छैन।

परमप्रभुले तिमीलाई जोगाउनु भयो।
परमप्रभु तिमीलाई सुरक्षित राख्ने बलियो ढाल जस्तो हुनु हुन्छ।
परमप्रभु शक्तिशाली तरवार जस्तो हुनु हुन्छ।

तिम्रा शत्रुहरू तिमीसँग डराएका हुनेछन्
अनि तिमीले तिनीहरूका पवित्रस्थानहरू कुल्चिने छौ।”

34

मोशाको मृत्यु

1 मोशा नेबो पर्वतमा चढे। मोशा मोआबमा यर्दन बेंसी भएर पस्मा पर्वतको टाकुरामा गए। यो यरीहोदेखि यर्दन नदी पारि हो। परमप्रभुले मोशालाई गिलाददेखि दानसम्मको सबै भूमि देखाउनु भयो।

2 नम्राली, एप्रैम र मनश्शेको सबै भूमि, भूमध्य सागरसम्मको यहदाको भूमि,

3 नेगेब दक्षिण भाग र खजूका रूखहरू भएको शहर यरीहो मैदानबाट सोअरसम्म देखाउनु भयो।

4 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “यही भूमि हो मैले अब्राहाम, इसाहक अनि याकूबलाई दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गरेको थिएँ। मैले तिनीहरूको भावी सन्तानलाई दिन्छु भनेको थिएँ। तिमीलाई मैले यी भूमि आफ्नै आँखाले हेर्न दिएँ तर तिमी त्यहाँ जान पाउने छैनौ।”

5 तब परमप्रभुले भन्नु भए जस्तै परमप्रभुका दास मोशा मोआब देशमा मरे।

6 परमप्रभुले बेत पोर पारि मोआबको भूमिमा मोशालाई गाडनु भयो, तर आजसम्म कसैले मोशाको चिहान कहाँ छ जान्न सकेको छैन।

7 मोशा 120 वर्षको उमेरमा मरे पनि तिनका आखौं अझै राम्रा थिए, तिनी अझै पनि पहिले जस्तै बलियै थिए।

8 इस्राएलीहरूले मोशाको लागि तीस दिनसम्म विलाप गरे। तिनीहरू मोआबको यर्दन बेंसीमा शोकको समय पूरा नहुञ्जेलसम्म बसे।

यहोशू नयाँ अगुवा हुन्छन्

9 मोशाले यहोशूमाथि आफ्नो हात राखेका थिए अनि उनलाई नयाँ अगुवा नियुक्त गरे। तब नूनका छोरा यहोशू बुद्धिको आत्माले भरिए। यसकारण यहोशूले भनेको इस्राएलीहरूले मान्न थाले परमप्रभुले मोशालाई दिनु भएको आज्ञाहरू तिनीहरूले पालन गरे।

10 इस्राएलमा मोशा जस्तो अर्को अगमवक्ता थिएनन्, तिनलाई परमप्रभुले मुखामुख चिन्नु भएको थियो।

11 मोशालाई परमप्रभुले मिश्रको भूमिमा आश्चर्य चिन्ह र महान् कार्यहरू गर्नु पठाउनु भएको थियो। फिरऊन तिनका अगुवाहरू र मिश्र देशका सबै मानिसहरूले ती अचम्मका कामहरू देखे।

12 अरू कुनै अगमवक्ताले मोशाले झैं महान् भयानक कामहरू तथा आश्चर्य कार्य गरेको छैनन्। उनले जे गरे ती सब इस्राएलका सबै मानिसहरूले देखे।

यहोशूको पुस्तक

परमेश्वरले यहोशूलाई इस्राएलको अगुवाई गर्नका निम्ति चुन्नुहुन्छ

1 मोशा परमप्रभुका दास थिए। नूनका छोरा यहोशू मोशाका सहायक थिए। मोशाको मृत्यु भए पछि, परमप्रभु यहोशूसित बात गर्नुभयो। परमप्रभुले भन्नुभयो,

2 “मेरो दास मोशाको मृत्यु भयो। अब तिमी अनि यी मानिसहरू यर्दन नदी पार गरी जानु पर्छ। तिमीहरू त्यो भूमिमा अवश्यै जानु पर्छ जुन चाहि तिमीहरू इस्राएलका मानिसहरूलाई दिदैछु।

3 मैले मोशालाई प्रतिज्ञा दिएको थिए कि म यो भूमि तँलाई दिनेछु। यसर्थ तँ जहाँ कही जानेछस् म तँलाई त्यो भूमि दिनेछु।

4 हितीहरूको सम्पूर्ण भूमि, मरुभूमि अनि लबानोनदेखि महानदी यूफ्रेटिससम्म तिमीहरूको हुने छ। अनि यहाँ देखि पश्चिमको भूमध्यसागर (त्यो स्थान जहाँ सूर्य अस्त हुन्छ) सम्मका समस्त भूमि तेरो सीमाना भित्र हुनेछ।

5 कुनै पनि मानिसले तँलाई सम्पूर्ण जीवन भरि रोक्न सक्ने छैन। म जसरी मोशासित रहेको थिएँ, त्यसरी नै म तँसित रहनेछु। म तँलाई त्याग्ने छैन। म तँलाई कहिले छाड्ने छैन।

6 “यहोशू, तँ दृढ अनि साहसी हुनुपर्छ। तैले यी मानिसहरूको अगुवाई गर्नुपर्छ जसद्वारा तिनीहरूले आफ्ना भूमि लिन सक्नु। मैले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई प्रतिज्ञा दिएको थिएँ कि म तिनीहरूलाई यो भूमि दिनेछु।

7 तर तँ एउटा अर्कोको कारणले पनि दृढ अनि साहसी हुनुपर्छ। मेरो दास मोशाले तँलाई दिएका आज्ञाहरू पालन गर्नमा तँ निश्चित हुनु पर्छ। यदि तैलेउसको उपदेशहरू दाहिने देखे नफर्की कन अनुसरण गरिस् भने तैले गरेका सबै काममा तँ सफल हुनेछस्।

8 त्यस व्यवस्थाको पुस्तकमा लेखिएका कुराहरू सदैव याद राख। दिन-रात त्यस पुस्तकको अध्यान गर। तब तँ त्यसमा लेखिएका कुराहरू पालन गर्न निश्चित हुने छस्। यदि तैले यसो गरिस् भने तँ ज्ञानी बन्ने छस् अनि तैलेजे कुरा गर्छस् त्यसमा सफल हुने छस्।

9 याद राख, मैले तँलाई दृढ अनि साहसी हुनु भनी आज्ञा गरेकोछु। यसकारण, भयभीत नहो, किनभने परमप्रभु तेरो परमेश्वर तँ जहाँ कैही गएता पनि तेरो साथ रहनु हुनेछ।”

यहोशूले आदेश दिन्छन्

10 यसकारण यहोशूले मानिसहरूका अगुवाहरूलाई आदेश दिए, उसले भने,

11 “छाउनी भएर जाऊ अनि मानिसहरूलाई तयार हुनु भन। मानिसहरूलाई भन, ‘केही खाघ पदार्थ तयार गर। अहिले देखि तीन दिनमा हामी यर्दन नदी पारी जानेछौं। परमप्रभु परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुहुँदै गरेको भूमि अधिकार गर्न हामी जानेछौं।’ ”

12 तब यहोशू रूबेन, गादका कुल समूह अनि मनशशेका आधा कुल समूहसित बात गरे, यहोशूले भने,

13 “याद गर परमप्रभुका दास मोशाले तिमीहरूलाई के भनेका थिए। उनले तिमीलाई भनेका थिए, परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई एउटा विश्राम गर्न भूमि दिनुभएको छ, परमप्रभुले यो भूमि तिमीहरूलाई दिनुभएको हो।

14 वास्तवमा, परमप्रभुले तिमीहरूलाई यर्दन नदीको पूर्व तर्फको यो भूमि दिइसक्नु भएकोछ। यो भूमिमा तिमीहरूका पत्नीहरू, अनि छोरा-छोरीहरू तिमीहरूका पशु प्राणीहरू समेत बस्न सक्नेछौं। तर तिमीहरूका योद्धा मानिसहरू तिमीहरूका दाज्यू-भाइहरूसित यर्दन नदी पार गरी जानुपर्छ। तिमीहरू युद्धका निम्ति तयार हुनुपर्छ अनि तिनीहरूलाई आफ्ना भूमि लिनका निम्ति सहायता गर्नुपर्छ।

15 परमप्रभुले तिमीहरूलाई विश्राम गर्नका निम्ति एक स्थान दिनु भएकोछ। अनि तिम्रा दाज्यू-भाइहरूका निम्ति पनि उहाँले त्यसै गर्नु हुनेछ। तर तिमीहरूले तिनीहरूलाई त्यस बेलासम्म सहायता गर्नु पर्छ, जबसम्म तिनीहरूले त्यो भूमि प्राप्त गर्ने छैनन्। जुन परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरले तिनीहरूलाई दिनु हुँदैछ। तब तिमीहरूको आफ्नै देश, यर्दन नदीको पूर्व तर्फको देशमा फर्की आउन सक्छौं। परमप्रभुको दास मोशाले त्यो भूमि तिमीहरूलाई दिनु भएको छ।”

16 तब मानिसहरूले यहोशूलाई उत्र दिए, “हामीलाई गर्नु भनी जो आज्ञा तपाइले दिनुहुन्छ त्यो हामी गर्नेछौं। तपाइले हामीलाई जहाँ जानु भन्नुहुन्छ हामी जानेछौं।

17 तपाइले हामीलाई जे भने पनि हामी त्यसको पालन गर्नेछौं जसरी हामीले मोशाका आज्ञा पालन गरेका थियौं। हामी परमप्रभुसित एउटा कुराको मात्र याचना गर्न सक्छौं। हामी यो याचना गर्छौं कि परमप्रभु तपाईंको परमेश्वर जसरी उहाँ मोशाका साथ हुनुहुन्थ्यो त्यसरी नै तपाईंको साथ रहनुहुनेछ।

18 तब, यदि कुनै मानिसले तपाईंको आज्ञा पालन गर्न अस्वीकार गर्छ भने अथवा यदि कुनै मानिस तपाईंको विरुद्ध हुन्छ भने, त्यस मानिसलाई मारिने छ। मात्र बलियो अनि साहसी बन्नुहोस्।”

2

यरीहोमा दुई जासूस

1 नूनको छोरा यहोशू र सबै मानिसहरूले शितीममा छाउनी बसाएका थिए। यहोशूले दुइजना जासूसहरूलाई पठाए। यहोशूले यी मानिसहरूलाई पठाएको हो भनेर कसैलाई पनि थाहा थिएन। यहोशूले ती मानिसहरूलाई भने, “जाऊ अनि त्यस भूमिलाई हेर, विशेष गरी यरीहो शहरलाई हेर।”

यसर्थ ती मानिसहरू यरीहो शहरमा गए। तिनीहरू एउटी वेश्याको घरमा गए उसको नाउँ राहाब थियो अनि त्यहाँ बसे।

2 कसैले यरीहोका राजालाई भने, “हिजो राती केही मानिसहरू इस्त्राएलबाट हाम्रो देशको कमजोरी जान्नलाई आएका छन्।”

3 यसकारण यरीहोका राजाले राहाबलाई यो सन्देश पठाए, “तिम्रो घरमा बसे मानिसहरूलाई हामी कहाँ ल्याऊ। तिनीहरू हाम्रो देशको भेद लिन आएका हुन्।”

4 श्रीले दुई मानिसहरूलाई लुकाई र भनी, “हो दुई मानिस यहाँ आएका थिए, तर मलाई थाहा भएन तिनीहरू कहाँबाट आएका थिए।

5 साँझमा, जब शहरको द्वार बन्द हुने बेला भएको थियो, ती मानिसहरू गए। मलाई थाहा भएन तिनीहरू कहाँ गए। हुनसक्छ यदि तिमीहरू चाँच्चे गयौं भने तिनीहरूलाई पक्रन सक्ने छौं।”

6 (राहाबले ती कुराहरू भनिन्, तर वास्तवमा, तिनले ती मानिसहरूलाई छतमाथि लगेकी थिइन्, अनि तिनले तिनीहरूलाई त्यहाँ थाक पारेर राखेको परालमा लुकाएकी थिइन्।)

7 यसकारण राजाका मानिसहरू शहरबाट बाहिर गए, अनि मानिसहरूले शहर-द्वारहरू बन्द गरे। राजाका मानिसहरूले इस्त्राएलका ती दुई मानिसहरूलाई खोज्न गए। तिनीहरू यर्दन नदीतर्फ गए अनि ती सबै ठाउँहरू तिर हेरे जहाँ मानिसहरू नदी पार गर्थे।

8 दुई मानिसहरू राती सुत्न तयार थिए। तर राहाब छतमा गइन् अनि तिनीहरूसित बात गरिन्।

9 राहाबले भनिन्, “म जान्दछु कि परमप्रभुले यो भूमि तपाईंहरूको मानिसहरूलाई दिनु भएको छ। तिमीहरूले हामीलाई भयभीत तुल्याउँछौं। यो देशमा बसे समस्त मानिसहरू तिमीहरूसित भयभीत छन्।

10 हामीहरू भयभीत भएका छौं किनभने हामीले सुनेका छौं कि परमप्रभुले तिमीहरूलाई कुन प्रकारले सहायता प्रदान गर्नु भयो। हामीले सुन्यौं कि उहाँले लाल समुद्रको पानी सुकाई दिनु भयो जब तिमीहरू मिश्रदेशबाट बाहिर आयो। तिमीहरूले ती दुई एमोरी राजाहरू सीहोन अनि ओगलाई के गर्थौं, हामीले त्यो पनि सुन्यौं अनि कसरी तिमीहरूले ती दुई राजाहरूलाई जो यर्दन नदीको पूर्वमा बस्दथे विनाश गर्थौं।

11 हामीले ती कुराहरू सुन्यौं अनि हामी अत्यन्त भयभीत भयौं। अनि जब हामी मध्ये कोही पनि यस्तो साहसी मानिस छैन जो तिमीहरूसित युद्ध गर्न सक्नु। किन? किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले माथि स्वर्ग अनि तल पृथ्वीमा शासन गर्नुहुन्छ।

12 यसकारण अब म चाहन्छु कि तिमीहरूले मलाई एक वचन देऊ। म तिमीहरू प्रति दयालु थिएँ अनि तिमीहरूलाई सहायता गरेँ। यसर्थ परमप्रभु समक्ष वचन देऊ कि तिमीहरू मेरो परिवार प्रति दयालु हुनेछौं। कृपया मलाई भन कि तिमीहरू यसो गर्नेछौं।

13 मलाई भन कि तिमीहरूले मेरो परिवारलाई जीवित रहन दिनेछौं। मेरो माता-पिता, दाज्यू-भाइहरू, दिदी बहिनीहरू अनि तिनीहरूका सबै परिवारहरूको लागि वचन देऊ कि तिमीहरूले हामीलाई मृत्युबाट बचाउने छौं।”

14 ती मानिसहरू सहमत भएर तिनीहरूले भने, “तिमीहरूको जीवनका निम्ति हामी हाम्रो जीवन दिनेछौं। कसैलाई न भन हामीहरूले के गरिरहेछौं। जब परमप्रभुले हामीलाई हाम्रो देश दिनु हुनेछ, तब हामी तिमी प्रति दयालु रहनेछौं। तिमीले हामीलाई विश्वास गर्न सक्छौं।”

15 त्यो श्रीको घर शहरको पर्खालमाथि बनाइएको थियो। यो पर्खालकै एउटा भाग थियो यसकारण त्यो श्रीले डोरी प्रयोग गरेर ती मानिसहरूलाई शहरको बाहिरा इयालबाट तल झारी दिइन्।

16 तब त्यस स्त्रीले तिनीहरूलाई भनिनु, “पहाडको पश्चिम तिर जाऊ जसमा कि राजाका मानिसहरूले अचानक तिमीहरूलाई भेट्ने छैनन्। त्यहाँ तीन दिन सम्म लुकेर बस। राजाका मानिसहरू फर्केर आएपछि तिमीहरू तिमीहरूको बाटो जान सक्नेछौं।”

17 ती मानिसहरूले तिनलाई भने, “हामीले तिमीसँग प्रतिज्ञा गर्यौं। तर तिमीले हाम्रा आदेशहरू पालन गर्नुपर्छ, नत्र हामीले गरेको प्रतिज्ञा प्रति हामी उत्तरदायी हुने छैनौं।

18 हामी यो इलाकामा फर्की आउनेछौं। जब हामी यसो गर्छौं, तिमीले यही रातो डोरी तिमी इयालबाट तल रहन दिनु पर्छ र तिमीले तिमी बाबु, आमा, दाज्यू-भाइहरू, अनि सारा परिवारलाई तिमी घरभित्र ल्याउनु पर्छ।

19 हामी यो घरमा रहने प्रत्येक मानिसको सुरक्षा गर्नेछौं। यदि तिमी घरमा कसैलाई चोट लाग्यो भने, तब हामी त्यसको जिम्मावार हुनेछौं। तर यदि कुनै मानिस तिमी घरको बाहिर जान्छ, तब त्यो मानिसलाई मार्न सकिन्छ। हामी त्यस मानिसका निम्ति उत्तरदायी हुने छैनौं। यो उसको आफ्नै दोष हुनेछ।

20 हामी तिमीसित यो सम्झौता गरिरहेछौं। तर यदि तिमीले कसैलाई हामीले के गर्दैछौं सो भन्यो भने तब हामी यो सम्झौताबाट मुक्त रहनेछौं।”

21 त्यस स्त्रीले जवाफ दिइ, “तिमीहरूले जे भन्यो म ठीक त्यसै गर्नेछु।” त्यस स्त्रीले बिदाइ गरिनु अनि ती मानिसहरू तिनको घर छाडेर हिंडे। अनि त्यस स्त्रीले रातो डोरी इयालमा बाँधिनु।

22 ती मानिसहरूले तिनको घर छाडे अनि पहाडमा गए। तिनीहरू त्यहाँ तीन दिनसम्म बसे। राजाका मानिसहरूले बाटो भरिहेरे। तीन दिन पछि, राजाका मानिसहरूले खोजी गर्न छाडि दिए अनि फर्केर शहरतिर गए।

23 त्यसपछि ती दुई मानिस फर्केर यहोशू कहाँ गए। ती मानिसहरूले पहाड छोडे अनि नदी पार गरे। तिनीहरू नूनका छोरा यहोशू कहाँ गए। तिनीहरूले थाहा पाएका प्रत्येक कुराहरू यहोशूलाई भने।

24 तिनीहरूले यहोशूलाई भने, “परमप्रभुले सँच्चै नै सम्पूर्ण देश हामीलाई दिनु भएको छ। त्यस देशका समस्त मानिसहरू हामीसित भयभीत छन्।”

3

यर्दन नदीमा अद्भुत कार्य

1 भोलिपल्ट बिहानै उठे यहोशू अनि इस्राएलका समस्त मानिसहरू अनि शितीमा छाडेर हिंडे। तिनीहरूले यर्दन नदी तिर यात्रा गरे, अनि नदी तर्नु अघि छाउनी हालेर बसे।

2 तीन दिन पछि अगुवाहरू छाउनी भएर गए।

3 अगुवाहरूले मानिसहरूलाई आज्ञा दिए। तिनीहरूले भने, “तिमीहरूले पूजाहारी अनि लेवीहरूलाई परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरको करारको सन्दूक बोकेका देखे छौं त्यसबेला तिमीहरू तिनीहरूको पछि लाग्नु पर्छ।

4 तर धेरै नजिक भएर नपछ्याउनु। तिनीहरूसँग दुई हजार हातको पछि रहनु। तिमीहरू पहिला यहाँ आएका थिएनौं। तर यदि तिमीहरूले तिनीहरूलाई पछ्यायो भने कहाँ जानु पर्ने तिमीहरूले थाहा पाउनेछौं।”

5 त्यसपछि यहोशूले मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूले स्वयंलाई पवित्र बनाऊ। भोलि परमप्रभुले अद्भुत कुराहरू गर्नका निम्ति तिमीहरूको उपयोग गर्नु हुनेछ।”

6 तब, यहोशूले पूजाहारीहरूलाई भने, “करारको सन्दूक लेऊ अनि मानिसहरूको अघि गएर नदी पारी जाऊ।” यसकारण पूजाहारीहरूले सन्दूक उठाए अनि बोकेर मानिसहरूको अगाडी गए।

7 तब परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नु भयो, “आज म तँलाई इस्राएलका समस्त मानिसहरूको नजरमा महान तुल्याउने काम शुरू गर्नेछु। तब मानिसहरूले जान्ने छन् म मोशाको साथमा थिएँ त्यसरी नै तेरो साथमा पनि छु।

8 पूजाहारीहरूले करारको सन्दूक बोक्ने छन्। पूजाहारीहरूलाई भन, ‘तिमीहरूले यर्दन नदीमा खुट्टा राख्नु पर्छ र पानीमा उभिनु पर्छ।’ ”

9 तब यहोशूले इस्राएलका मानिसहरूलाई भने, “आऊ, अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको वचन सुन।

10 यहाँ प्रमाण छ कि जीवित परमेश्वर सँच्चै तिमीहरूका साथ हुनुहुन्छ। यहाँ प्रमाण छ कि उहाँले सँच्चै नै तिमीहरूका शत्रुहरूलाई परास्त गरिदिनु हुनेछ। उहाँले कनानी, हिती, परिज्जी, गिर्गाशी, एमोरी अनि यबूसी मानिसहरूलाई परास्त गर्नुहुने छ, उहाँले तिनीहरूलाई त्यो भूमि छोड्न बाध्य तुल्याउनु हुनेछ।

11 जब तिमीहरू यर्दन नदी पार गर्छौं सम्पूर्ण संसारका मालिकको करारको सन्दूक तिमीहरूको अघि जानेछ।

12 अब, बाह्रजना मानिसहरू छान। इस्राएलको बाह्र कुल समुहबाट एक मानिस छान।

13 पूजाहारीहरूले परमप्रभुको सन्दूक बोक्नेछन्। परमप्रभु सम्पूर्ण पृथ्वीका मालिक हुनुहुन्छ। जब तिनीहरू पानीमा पस्छन् यर्दन नदीको पानी बन्द रोकिन्छ। पानी बन्द भएर बाँध जस्तै बनिनेछ।”

14 पूजाहारीहरूले करारको सन्दूक बोके अनि मानिसहरूले आफ्नो छाउनी छाडे, मानिसहरूले यर्दन नदी तर्न तिनीहरूको पछि लागे।

15 (फसल कटनीको समयमा यर्दन नदी किनार माथि माथि भएर बग्छ।) यसर्थ नदी पूर्ण रूपले भरिएको थियो। पूजाहारीहरू, जसले सन्दूक बोकेका थिए, नदीका किनारमा आए र तिनीहरूले पानीमा टेके।

16 अनि पानी बग्नै बन्द भयो। यो पानी नदीको धेरै टाढो अदाम (शरतानको शहर) सम्म एउटा बाँध जस्तो थुप्रियो, यस्तो प्रकारले कि अराबाह समुद्र (मृत सागर) तिर बगिरहेको पानी पुरै काटिएको थियो। मानिसहरू नदी पार गरेर यरीहोको नजीक पुगे।

17 त्यस स्थानको भूमि सूख्वा भयो, अनि पूजाहारीहरू परमप्रभुको करारको सन्दूक बोकेर नदीको माझमा पुगे र तिनीहरू रोकिए। पूजाहारीहरू त्यहाँ पखिँए तब इस्राएलका सबै मानिसहरू सूख्वा भूमि भएर हिँडेर यर्दन नदी पारी पुगे।

4

मानिसहरूलाई स्मरण गराउने ढुङ्गाहरू

1 सबै मानिसहरूले यर्दन नदीपार गरिसके पछि परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो,

2 “प्रत्येक कुल समूहबाट एक-एकजना गरी बाह्र जना मानिसहरू छान।

3 त्यहाँ तिनीहरूलाई नदीमा जहाँ पूजाहारीहरू उभिरहेका छन् हेर भन। त्यस स्थानमा बाह्रवटा ढुङ्गा खोज भनी तिनीहरूलाई भन। ती बाह्रवटा ढुङ्गाहरू तिमीहरूलेबोके। आज राती तिमीहरू जहाँ बस्छौ त्यस स्थानमा ती बाह्रवटा ढुङ्गाहरूलाई राख।”

4 यसकारण यहोशूले प्रत्येक कुल समूहबाट एक एकजना मानिसलाई चुने। तब तिनले ती बाह्र-मानिसहरूलाई साथमा बोलाए।

5 यहोशूले ती मानिसहरूलाई भने, “नदीको त्यस ठाउँमा जाऊ जहाँ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको करारको सन्दूक छ। तिमीहरू प्रत्येकले एक-एकवटा ढुङ्गा लिनै पर्छ। इस्राएलका बाह्र कुल समूह प्रत्येक समूहको लागि तिमीहरूले एक एकवटा ढुङ्गा लेऊ। यी ढुङ्गा तिमीहरूले आफ्नो काँधमा बोके।

6 यी ढुङ्गाहरू तिमीहरूका निम्ति यादको चिन्ह हुनेछन। भविष्यमा, तिमीहरूका छोरा-छोरीहरूले तिमीहरूलाई ‘यी ढुङ्गाहरूको अर्थ के हो?’ भनी सोध्नेछन”

7 तिमीहरूले छोरा-छोरीहरूलाई भन्ने छौ कि परमप्रभुले यर्दन नदीको पानी बग्न बन्द गरिदिनु भयो। जब परमप्रभुको करारको पवित्र सन्दूक नदीपार भयो। ती ढुङ्गाहरूले इस्राएलका मानिसहरूलाई यो कुरा सदा याद गर्नुमा सहायता गर्नेछ।”

8 यसकारण इस्राएलका मानिसहरूले यहोशूको आज्ञा पालन गरे। तिनीहरूले यर्दन नदीको माझबाट बाह्रवटा ढुङ्गाहरू बोके। इस्राएलका बाह्र कुल समूहका प्रत्येकले एक-एकवटा ढुङ्गा लिए। तिनीहरूले यो काम परमप्रभुले यहोशूलाई आज्ञा गर्नु भए अनुसार गरे। मानिसहरूले ती ढुङ्गाहरू आफूसित बोके। त्यसपछि तिनीहरूले ती ढुङ्गाहरू त्यस स्थानमा राखे जहाँ तिनीहरूले आफ्ना छाउनी खडा गरेका थिए।

9 यहोशूले बाह्रवटा ढुङ्गाहरू यर्दन नदीका माझमा राखे। उसले ती ढुङ्गाहरू त्यस स्थानमा राखे जहाँ परमप्रभुको पवित्र सन्दूक बोक्दा पूजाहारीहरू उभिएका थिए। त्यस स्थानमा ती ढुङ्गाहरू आजसम्म पनि छन्।

10 परमप्रभुले यहोशूलाई आज्ञा दिनु भएको थियो कि मानिसहरूलाई भन कि तिनीहरूले के गर्नु पर्छ। ती यी कुराहरू थिए जो मोशा र यहोशूले गर्नुपर्छ भनेका थिए। जबसम्म पवित्र सन्दूक बोकेर पूजाहारीहरू नदीको माझमा उभिरहे तबसम्म ती कुराहरू पूरा भएनन्। मानिसहरू हतारिएर नदीपारिए।

11 मानिसहरूले नदी तर्न काम सके त्यसपछि, पूजाहारीहरूले परमप्रभुको सन्दूक मानिसहरूको समक्ष बोकेर ल्याए।

12 स्वेन, गाद अनि मनश्शेका आधा कुल समूहका लडाकु मानिसहरूले मोशाका आदेशहरू अनुसरण गरे र नदी पार गरी अरु मानिसहरूको अगाडि गए।

13 झण्डै चालिस हजार सैनिकहरू युद्धका निम्ति तयार भए, तिनीहरू यरीहोको मैदानतिर गए परमप्रभुको अगाडि नदी पार गरे।

14 त्यस दिन परमप्रभुले इस्राएलका सबै मानिसहरूको नजरमा यहोशूलाई एक महान मानिस बनाउनु भयो। त्यस समय देखि मानिसहरूले यहोशूलाई सम्मान गर्न थाले। तिनीहरूले यहोशूलाई तिनको जीवनकाल भरि त्यही प्रकारले सम्मान गरे जसरी तिनीहरूले मोशालाई सम्मान गर्थे।

15 सन्दूक बोकेर पूजाहारीहरू नदीमा उभिरहेका बेला परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नु भयो,

16 “पूजाहारीहरूलाई यर्दन नदीबाट बाहिर निस्कनु भनी आदेश दे।”

17 यसकारण यहोशूले पूजाहारीहरूलाई आदेश दिए। तिनले भने, “यर्दन नदीको बाहिर आऊ।”

18 पूजाहारीहरूले यहोशूको आज्ञा पालन गरे। तिनीहरूले आफूसित सन्दुक बोके अनि नदी बाहिर आए। जब पूजाहारीहरूले नदीको पल्लो छेउको भूमिलाई छोए, नदीको पानी फेरि बग्न शुरूभयो। पानीले यसको किनारहरू त्यस्तै गरि ढाक्यो जसरी मानिसहरू नदी पार गर्नु अघि ढाकेको थियो।

19 मानिसहरूले पहिलो महीनाको दशौं दिनमा यर्दन नदीपार गरे। मानिसहरूले यरीहोको पूर्व गिलगालमा छाउनी बसाए।

20 मानिसहरूले तिनीहरूसित ती बाह्रवटा ढुङ्गाहरू बोके जो यर्दन नदीबाट ल्याएका थिए। अनि यहोशूले ती ढुङ्गाहरूलाई गिलगालमा स्थापना गरे।

21 तब यहोशूले मानिसहरूलाई भने, “भविष्यमा तिमीहरूका छोरा-छोरीहरूले आफ्ना माता-पितालाई सोध्नेछन्, ‘यी ढुङ्गाहरूको अर्थ के हो?’”

22 तिमीहरूले छोरा छोरीहरूलाई भन्नेछौ, ‘ती ढुङ्गाहरूले इस्राएलका मानिसहरूले सूख्खा भूमि भएर कसरी यर्दन नदी पार गरे सो सम्झना दिलाउन हामीलाई सहायता गर्नेछ।’

23 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले यर्दन नदीको पानीलाई बग्न बन्द गरिदिनु भयो यसकारण तिमीहरूले सूख्खा भूमि भएर यर्दन पार गर्न सक्थौ—ठीक त्यही बेलामा जस्तै जब परमप्रभुले लाल समुद्रको पानीलाई रोकि दिनु भयो अनि हामीले यसलाई सूख्खा भूमि भएर पार गर्न सक्थौ।’

24 परमप्रभुले यस भूमिमा भएका मानिसहरूलाई उहाँ अति शक्तिशाली हुनुहुन्छ र तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई प्रत्येक दिन स्मरण गर्नु भनी यसो गर्नु भयो।”

5

1 यसरी इस्राएलका मानिसहरूले यर्दन नदी पार नगरुञ्जेल यर्दन नदीलाई सूख्खा पारिदिनु भयो। यर्दन नदीको पश्चिम तर्फ बसे एमोरी अनि भूमध्य सागरको छेउमा बसे कनानीहरूका राजाहरूले यस विषयमा सुने अनि अत्यन्त भयभीत भए। त्यसपछि तिनीहरू इस्राएलका मानिसहरूको विरुद्ध खडा हुन र युद्ध गर्नको लायक साहसी रहन सकेनन्।

इस्राएलीहरूको खतना

2 त्यसबेला, परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, “दक्षिण ढुङ्गाबाट कर्दहरूबना अनि इस्राएलका मानिसहरूको खतना गर।”

3 यसकारण यहोशूले दक्षिण ढुङ्गाबाट कर्दहरू बनाए। त्यस पछि तिनले गिबियथ हाअरालोथमा इस्राएल मानिसहरूको खतना गरिदिए।

4-7 यसैकारण यहोशूले मानिसहरूको खतना गरे। इस्राएलका मानिसहरूले मिश्रदेश छाडे पछि सबै मानिसहरू जो सेनामा रहन योग्यका थिए, खतना गरिदिए। यद्यपि मरुभूमिमा हुँदा धेरै जना लडाकू योद्धाहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरेनन्। यसकारण परमप्रभुले यो प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो, “ती मानिसहरूले त्यो देश जहाँ प्रशस्त खाद्य वस्तुहरू उम्रन्छ सो देख्न पाउने छैनन्।” परमप्रभुले हामीलाई भूमि दिन्छु भनी हाम्रा पिता-पुर्खाहरूसँग प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो, तर, ती मानिसहरूका कारण परमेश्वरले मानिसहरूलाई मरुभूमिमा चालीस वर्षसम्म यता उता घुम्न बाध्य गराउनु भयो जबसम्म ती सबै लडाकू मानिसहरू मरेनन् अनि तिनीहरूका छोराहरूले तिनीहरूका स्थान लिए। तर, मिश्रदेशबाट यात्रा गरेको बेला मरुभूमिमा जन्मेका कुनै केटाहरूको खतना भएको थिएन। यसकारण यहोशूले तिनीहरूको खतना गरिदिए।

8 यहोशूले सबै मानिसहरूको खतना गरिदिने काम पूर्ण गरे। मानिसहरूले त्यस स्थानमा छाउनी बनाएर बसे जब सम्म सबै मानिसहरू निको भएनन्।

कनानमा पहिलो निस्तार चाड

9 त्यसबेला, परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, “मिश्रमा तिमीहरू दास थियौ। अनि जसले तिमीहरूलाई लज्जित तुल्यायो। तर आज मैले त्यो लाज हटाइ दिएको छु।” यसकारण यहोशूले त्यस स्थानको नाउँ गिलगाल राखे। अनि त्यस स्थानलाई आज पनि गिलगाल नै भनिन्छ।

10 जब तिनीहरू यरीहोको मैदान गिलगालमा छाउनी हालेर बसेका थिए इस्राएलका मानिसहरूले निस्तार चाड मनाए। यो त्यस महीनाको चौधौं दिनको साँझमा थियो।

11 निस्तार चाडको पछिल्लो दिन मानिसहरूले भोजन खाए जुन त्यस भूमिमा उम्रिएको थियो तिनीहरूले अखमिरे रोटी र भुटेको अन्न खाए।

12 भोलिपल्ट बिहान स्वर्गबाट विशेष भोजन आउन बन्द भयो। मानिसहरूले कनान देशमा उम्रिएका खाद्य पदार्थ खाएको पछिल्लो दिन यस्तो भयो। त्यसबेला देखि यता इस्राएलका मानिसहरूले स्वर्गबाट विशेष भोजन पाएनन्।

translate The Commander of the Lord's Army

13 जब यहोशू यरीहोको नजिक थिए उनले माथितिर हेरे अनि आफ्नो अधि एकजना मानिसलाई उभिरहेको देखे। त्यो मानिसको हातमा एउटा तरवार थियो। यहोशू त्यस मानिसकहाँ गए र सोधे, “तपाईं हाम्रा मानिसहरूको मित्र हुनुहुन्छ, अथवा शत्रु?”

14 त्यस मानिसले उत्तर दिए, “म शत्रु होइन। म परमप्रभुको सैनिकहरूका कप्तान हूँ। म भर्खरै तिमी कहाँ आएको छु।” तब यहोशूले भुईँतार आफ्ना शिर झुकाए। तिनले सम्मान जनाउन यसो गरे। तिनले सोधे, “म तपाइको सेवक हूँ। के मेरो मालिकबाट मलाई केही सन्देश छ?”

15 परमप्रभुका सेनाका कप्तानले उत्तर दिए, “तिम्रो जुत्ता खोल। जहाँ तिमी उभिरहेको छौ त्यो स्थान अहिले पवित्र छ।” यसर्थ यहोशूले उसको आज्ञा पालन गरे।

6

1 यरीहो शहर बन्द थियो। शहरका मानिसहरू भयभीत थिए किनभने इस्राएलका मानिसहरू नजिकमा थिए। कोही पनि शहर भित्र पसेनन् अनि कोही पनि शहर बाहिर आएनन्।

2 तब परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, “हेर, म यरीहो शहरलाई परास्त गर्नेछु अनि यसको राजा र सबै लडाकुहरू म तिमीलाई दिनेछु।

3 प्रत्येकदिन एकपल्ट आफ्ना सेना सहित शहर वरिपरि हिंड। छः दिन सम्म यसो गर।

4 पूजाहारीहरूलाई पवित्र सन्दूक बोक्नु भन। सातजना पूजाहारीहरूलाई भेडाको सींगबाट बनाएको तुरही बोक्नु भन अनि पवित्र सन्दूकको अधि अधि हिंड्नु भन। सातै दिनमा, शहर वरिपरि सात पल्ट घुम। सातै दिनमा तिनीहरू हिंड्दा पूजाहारीहरूलाई, तुरही बजाउनु भन।

5 पूजाहारीहरूले तुरहीको ठुलो ध्वनि निकाल्ने छन्। तिनीहरूले तुरहीहरू फुक्नेछन् तब मानिसहरू कराउनु पर्छ। जब तिमीहरूले यसो गर्छौ शहरका पर्खालहरू भत्किनेछन् अनि तिम्रा मानिसहरू शहरभित्र जान समर्थ हुनेछन्।”

यरीहो शहर कब्जा गरे

6 यसकारण नूनका छोरा यहोशूले पूजाहारीहरूलाई साथमा बोलाए। यहोशूले तिनीहरूलाई भने, “परमप्रभुको पवित्र सन्दूक बोके। अनि सातजना पूजाहारीहरूलाई तुरही बोकेर सन्दूकको अगि अगि हिंड्नु भन।”

7 त्यसपछि यहोशूले मानिसहरूलाई आदेश दिए, “अब जाऊ, शहर वरिपरि घुम। सैनिकहरू हात-हतियार सहित परमप्रभुको पवित्र सन्दूक अगि अगि हिंड्ने छन्।”

8 जब यहोशूले मानिसहरूलाई आज्ञा गरे सातजना पूजाहारीहरू परमप्रभुको अधि हिंड्न थाले। तिनीहरूले सातवटा तुरहीहरू बोके अनि बजाउँदै हिंडे। पूजाहारीहरूले तिनीहरूलाई परमप्रभुको पवित्र सन्दूकसितै पछ्याए।

9 सैनिकहरू हात हतियार सहित ती पूजाहारीहरूका अधि-अधि हिंडे जो तुरही बजाउँदै थिए। अनि पछाडिका रक्षकहरू पवित्र सन्दूकको पछि पछि हिंडे। यसरी तिनीहरू पैदल हिंड्दै अनि तुरही बजाउँदै शहर वरिपरि हिंडे।

10 यहोशूले मानिसहरूलाई नकराउनु भनी आदेश दिएका थिए। उनले भने, “नकराऊ। जबसम्म म तिमीहरूलाई भन्दिन त्यस दिनसम्म एउटा शब्द ननिकाल अनि तब कराऊ।”

11 यसरी यहोशूले पूजाहारीहरूलाई परमप्रभुको पवित्र सन्दूक बोकेर एकपल्ट शहर वरिपरि घुम्न लगाए। तब तिनीहरू छाउनीमा फर्किए अनि त्यो रात बिताए।

12 भोलि पल्ट बिहानै यहोशू उठे। पूजाहारीहरूले परमप्रभुको पवित्र सन्दूक फेरि बोके।

13 अनि सातजना पूजाहारीहरूले सातवटा तुरहीहरू बोके। तिनीहरू हिंड्दै अनि तिनीहरूका तुरही बजाउँदै परमप्रभुको पवित्र सन्दूक अधि अधि हिंडे। हात-हतियार सहितका सैनिकहरू तिनीहरूको अधि हिंडे अनि पछाडिको रक्षकहरू परमप्रभुको पवित्र सन्दूक पछि-पछि हिंडे। तिनीहरू हिंड्दै अनि तुरही बजाउँदै शहर वरिपरि गए।

14 यसरी दोस्रो दिन तिनीहरू शहर वरिपरि सबै एकपल्ट घुमे। अनि तिनीहरू छाउनी तिर फर्किए। तिनीहरूले छ दिनसम्म दैनिक यसो गरे।

15 सातौं दिनमा तिनीहरू झिसमिसेमा नै उठे। अनि तिनीहरू शहर वरिपरि सात पल्ट घुमे। तिनीहरू त्यही तरिकाले हिंडे जसरी अधिल्ला दिनहरूमा हिंडेका थिए, तर त्यसदिन तिनीहरू सात पल्ट शहर वरिपरि घुमे।

16 जब सातौं पल्ट तिनीहरू शहर वरिपरि घुमे, पूजाहारीहरूले आफ्ना तुरहीहरू बजाए। त्यसबेला, यहोशूले आदेश दिए, “अब कराऊ। परमप्रभुले यो शहर तिमीहरूलाई प्रदान गर्नु हुँदैछ।

17 यो शहर अनि यसमा भएका हरेक थोक परमप्रभुका हुन्। केवल राहाब वेश्या अनि तिनका घरमा भएका सबै मानिसहरू मात्र जीवित रहने छन्। यी मानिसहरूलाई मान्नु हुँदैन किनभने राहाबले ती दुई गुनचरहरूलाई सहयोग गरेकी थिइन्।

18 यो पनि याद राख कि हामीले अन्य सबै कुराहरू नष्ट गर्नु पर्छ। ती कुराहरू नलिनु। यदि तिनीहरूले ती कुराहरू लियो अनि हाम्रा छाउनीमा ल्यायो भने तब तिमीहरू स्वयंम नष्ट हुनेछौ। अनि तिमीहरूले इस्त्राएलका सबै मानिसहरू प्रति पनि कष्ट ल्याउने छौ।

19 सुन, चाँदी, काँस र फलामले बनाएका वस्तुहरू परमप्रभुका हुन। ती वस्तुहरू परमप्रभुको भण्डारमा ल्याउनु पर्छ।”

20 पूजाहारीहरूले तरही बजाए। मानिसहरूले तरही बजेका सुने अनि कराउन थाले। ती पर्खालहरू भक्तिए अनि मानिसहरू सीधै शहर भित्र कुदे। यसरी इस्त्राएलका मानिसहरूले त्यस शहरलाई परास्त गरे।

21 मानिसहरूले शहरमा भएका हरेक वस्तु नष्ट गरे। जो त्यहाँ जीवित थिए। तिनीहरूले जवान, बुद्ध, मानिसहरू, जवान स्त्री र बुद्ध स्त्रीहरू गाईवस्तु, भेडा अनि गधाहरू सबैलाई मारे।

22 यहोश्ले ती दुई गुप्चरसित कुरा गरे। यहोश्ले भने, “वेश्याको घरमा जाऊ। तिनलाई र तिनीसित भएका सबैलाई बाहिर ल्याऊ। यसो गरिहाल किनकि तिमीहरूले तिनलाई प्रतिज्ञा गरेकाछौ।”

23 यसकारण ती दुई मानिसहरू घर भित्र गए अनि राहाबलाई बाहिर ल्याए। तिनीहरूले तिनका पिता-माता, दाज्यू-भाइ, अनि तिनीसित भएका अन्य सबै मानिसहरूलाई पनि बाहिर ल्याए। तिनीहरूले सबै मानिसहरूलाई इस्त्राएलका छाउनी बाहिर एक सुरक्षित स्थानमा राखे।

24 त्यसपछि इस्त्राएलका मानिसहरूले पूरा शहर आगोले जलाइ दिए। तिनीहरूले शहरका सुन, चाँदी, काँसा अनि फलाम द्वारा बनाएको वस्तुहरू बाहेक अन्य सबै वस्तुलाई जलाइ दिए। तिनीहरूले ती वस्तुहरू परमप्रभुको भण्डारमा राखे।

25 यहोश्ले राहाब वेश्या, तिनका परिवार अनि तिनीसित भएका अन्य सबै मानिसहरूलाई बचाए। यहोश्ले तिनीहरूलाई जीवित रहन दिए किनभने राहाबले ती जास्सी गर्न पठाएका दूतहरूलाई सहयोग गरेकि थिइन, जसलाई यहोश्ले यरीहोमा पठाएका थिए। राहाब इस्त्राएलका मानिसहरू बीच आजसम्म बस्छिन।

26 त्यस समयमा, यहोश्ले यो महत्वपूर्ण शपथ लिए। तिनले भने:

“जो कोही मानिस जसले यरीहोको फेरि निर्माण गर्छ त्यो परमप्रभुद्वारा खतरामा पर्नेछ। जो कसैले यो शहरमा जग बसाल्छ त्यसले आफ्नो सबै भन्दा जेठा छोरा गुमाउने छ। जसले त्यस्ता मानिसद्वारा खडा गर्छ त्यसले आफ्नो कान्छा छोरा गुमाउने छ।”

27 यसरी परमप्रभु यहोश्लेका साथ हुनुहुन्थ्यो। र यहोश् सम्पूर्ण देशभरि प्रसिद्ध भए।

7

आकानको पाप

1 तर इस्त्राएलका मानिसहरूले परमेश्वरको आज्ञा पालन गरेनन्। यहदाका कुलको जेरहको छोरो जब्दी, त्यसको छोरो कर्मी, कर्मीको छोरो आकान थिए। आकानले ती केही वस्तुहरू राखे जसलाई नष्ट गरिनु पर्ने थियो। यसर्थ परमप्रभु इस्त्राएलका मानिसहरू प्रति अत्यन्त क्रोधित हुनुभयो।

2 यरीहोलाई परास्त गरे पछि यहोश्ले केही मानिसहरूलाई ऐ शहरमा पठाए। ऐ शहर बेतेलको पूर्वतर्फ बेत-आबनको नजिकमा थियो। यहोश्ले तिनीहरूलाई भने, “ऐ शहरमा जाऊ अनि त्यो क्षेत्रमा भएका कमजोरीहरूको पतालगाऊ।” यसकारण ती मानिसहरू त्यस स्थानमा जास्सु गर्न गए।

3 पछि, ती मानिसहरू यहोश् कहाँ फर्कारे आए। तिनीहरूले भने, “ऐ शहर एक कमजोर क्षेत्र हो। त्यो स्थानलाई परास्त गर्न हामीलाई हाम्रा सबै मानिसहरूको खाँचो पर्ने छैन। त्यहाँ लड्नुका निम्ति 2,000 अथवा 3,000 मानिसहरू पठाए हुन्छ। सम्पूर्ण सेना प्रयोग गर्नु त्यहाँ खाँचो छैन। त्यहाँ हामीसित लड्नुका निम्ति थोरै मानिसहरू मात्र छन्।”

4-5 यसर्थ प्रायः 3,000 मानिसहरू ऐ शहरमा गए। तर ऐ शहरका मानिसहरूले इस्त्राएलका छत्तीस जना मानिसहरू मारे। अनि इस्त्राएलका मानिसहरू भागे। मानिसहरूले शहर-द्वारदेखि दुड्गाका खानी सम्म तिनीहरूलाई खेदे। ऐ शहरका मानिसहरूले तिनीहरूलाई नराम्रो प्रकारले परास्त गरे।

जब इस्त्राएलका मानिसहरूले यो देखे, तिनीहरू अत्यन्त भयभीत भए, अनि आफ्ना साहस गुमाए।

6 जब यहोशूले यस विषयमा सुने, तिनले दुःख प्रगत गर्न आफ्ना वस्त्रहरू च्याते। तिनले पवित्र सन्दूकको सामुने भुईँतिर शिर झुकाए। यहोशू त्यहाँ सौँझसम्म बसिरहे। इस्राएलका अगुवाहरूले पनि त्यसै गरे। तिनीहरूले पनि आफ्नो दुःख प्रगत गर्न आफ्ना शिरमा धुलो हाले।

7 यहोशूले भने, “परमप्रभु मेरो मालिक! तपाईंले हामीलाई यर्दन नदी पारी ल्याउनु भयो। तपाईंले किन हामीलाई यति टाढा ल्याउनु भयो अनि एमोरी मानिसहरूद्वारा हामीलाई नष्ट पार्न छोड्नु हुन्छ? हामी इच्छा गर्छौं कि त्यही हामी यर्दन वारिने रहेको भए सन्तुष्ट हुने थियौं।

8 परमप्रभु म मेरो प्राण द्वारा शपथ गर्छु। अब मैले भन्न सक्ने केही छैन। इस्राएलले शत्रुहरूको समक्ष समर्पण गरेको छ।

9 कनानी मानिसहरू अनि यो देशका अन्य सबै मानिसहरूले जे भयो त्यस बारे सुन्ने छन्। तब तिनीहरूले हामीलाई आक्रमण गर्नेछन् र हामी सबैलाई मार्नेछन्। तब तपाईंको महान नाउँको रक्षा गर्नका निम्ति तपाईं के गर्नु हुनेछ?”

10 परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, “उठ तँ घोघ्टो परेर भुईँ तिर किन झुकि बस्छस्!”

11 इस्राएलका मानिसहरूले मेरो विरुद्ध पाप गरेका छन्। तिनीहरूले करार भङ्ग गरे जो मैले तिनीहरूलाई पालन गर्नु भनी आज्ञा गरेको थिएँ। तिनीहरूले ती केही वस्तुहरू लगे जसलाई मैले नष्ट गर्नु भनी आज्ञा दिएको थिएँ। तिनीहरूले मबाट चोरी गरेका छन्, तिनीहरूले झूटो काम गरेका छन्। तिनीहरूले ती वस्तुहरू आफ्नै निम्ति लगे।

12 यसकारण इस्राएलका सेनाहरू युद्ध भूमि देखि भागे। तिनीहरूले त्यसो गरे किनभने तिनीहरूले नराप्पो काम गरेका थिए। तिनीहरूलाई नष्ट गरिदिनु पर्छ। जबसम्म मैले आज्ञा दिएका ती चीजहरू तिमीहरूले ध्वंश पार्दैनौ म तिमीहरूको सहायताको लागि साथमा रहँदिन।

13 “अब मानिसहरूलाई शूद्र तुल्याउनका निम्ति जा। मानिसहरूलाई भन्, ‘स्वयंमलाई शूद्र तुल्याऊ। भोलिको निम्ति तैयार हौं।’ परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरले भन्नुहुन्छ, ‘केही मानिसहरूले ती वस्तुहरू राखिछोडेका छन् जसलाई उहाँले नष्ट गर्नु भनी आदेश गर्नु भएको थियो।’ तँ त्यस बेलासम्म तेरो शत्रुहरूलाई परास्त गर्न समर्थ हुने छैनस् जबसम्म तैले ती वस्तुहरूलाई पर्याँकदैनस्।

14 “ ‘भोलि बिहान तिमीहरू सबै परमप्रभुको समक्ष उभिनु पर्छ। सबै कुल समूहहरू परमप्रभुको सामुने खडा हुनुपर्छ। परमप्रभुले कुनै एक कुल समूहलाई चुन्नुहुनेछ। तब त्यो कुल समूह मात्र परमप्रभुको समक्ष उभिने छन्। तब परमप्रभुले त्यस कुल समूहबाट एक सन्तानलाई छान्नु हुनेछ। तब त्यो सन्तानमात्र परमप्रभुको समक्ष उभिनु पर्छ। त्यसपछि परमप्रभुले त्यो सन्तानका प्रत्येक परिवारलाई हेर्नु हुनेछन्। र परमप्रभुले एक मानिसलाई छान्नु हुनेछन्।

15 त्यो मानिसले जो हामीले नष्ट गर्नु पर्ने थियो, ती वस्तुहरू राखेकोछ, उसलाई आगोले नष्ट गरिनेछ। अनि त्यस मानिससित भएका हेरेक वस्तुहरू त्यो सँगै नष्ट गरिनेछ। त्यो मानिसले परमप्रभुसित भएको करार भङ्ग गर्‍यो। त्यसले इस्राएलका मानिसहरूका निम्ति अत्यन्त नराप्पो काम गरेको छ।”

16 भोलि पल्ट बिहानै यहोशूले इस्राएलका सबै मानिसहरूलाई परमप्रभुको समक्ष लगे। सबै कुल समूह परमप्रभुको सामुने उभिए। परमप्रभुले यहदाका कुल समूहलाई चुन्नु भयो।

17 यसर्थ यहदाका सबै कुल समूहहरू परमप्रभु-समक्ष उभिए। परमप्रभुले जेरह कुल समूहलाई छान्नु भयो। त्यसपछि जेरहको सबै कुल समूहहरू परमप्रभुका सामुने उभिए। जिम्मीका परिवार चुनिए।

18 तब यहोशूले त्यो परिवारका सबै मानिसहरूलाई परमप्रभुको समक्ष आउनु भन्नु भने। परमप्रभुले कर्मीका छोरा आकानलाई छान्नु भयो। (कर्मी जिम्मीका छोरा थिए। अनि जिम्मी जेरहका छोरा थिए।)

19 तब यहोशूले आकानलाई भने, “छोरो, तैलेपरमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरलाई सम्मान गर् अनि उहाँको अधि तेरो पाप स्वीकार गर। मलाई भन तैलेके गरिस् अनि मबाट कुनै कुरा पनि लुकाउने चेष्टा नगर।”

20 आकानले उत्तर दियो, “यो सत्य हो! मैले परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरको विरुद्ध पाप गरे। मैले जे गरे त्यो यो हो:

21 हामीले यरीहो शहर अनि त्यहाँ भएका सबै वस्तुहरू कब्जा गर्‍यो। मैले बाबेलका एउटा सुन्दर कोट, दुइ सय शेकेल ओजनको चाँदी अनि लगभग पचास शेकेल ओजनको सुन देखें। ती वस्तुहरू मैले आफ्नै निम्ति राख्न चाहें। यसकारण मैले ती वस्तुहरू लिएँ। तपाईंले ती वस्तुहरू मेरो पाल मुनि भुईँमा गाडिएको पाउनु हुनेछ। चाँदी कोट मुनि छ।”

22 यसर्थ यहोशूले केही मानिसहरूलाई त्यस पालमा पठाए। तिनीहरू पालतिर दगुरे अनि ती वस्तुहरूलाई त्यही पालमा लुकाइएको पाएँ। चाँदी कोट मुनि थियो।

23 मानिसहरूले ती वस्तुहरू पाल बाहिर ल्याए र यहोशू अनि इस्राएलका समस्त मानिसहरू कहाँ लगे। तिनीहरूले ती परमप्रभुको समक्ष भुईँमा राखिदिए।

24 त्यसपछि यहोशू र सबै मानिसहरूले आकान जेरहका छोरालाई तिनीहरूका चाँदी, कोट, सुन, त्यसका छोरा-छोरीहरू, त्यसका गाई-वस्तु, अनि गधाहरू, भेडाहरू, पाल अनि त्यसका जम्मै वस्तु आकार बेसीमा लगे।

25 तब यहोश्ले भने, “तैलेहामीमाथि धैरै कष्ट दिइस्, तर अब परमप्रभुले तँमाथि कष्ट ल्याउनु हुनेछ।” त्यसपछि सबै मानिसहरूले आकान अनि त्यसका परिवारमाथि तिनीहरू नमस्जेल उनीहरूले ढुङ्गा वर्षाए तब मानिसहरूले तिनीहरूलाई जलाइ दिए।

26 आकानलाई जलाइसके पछि तिनीहरूले धैरै ढुङ्गाहरू त्यसको शरीर माथि राखिदिए। ती ढुङ्गाहरू आज सम्म पनि त्यहाँ छन्। परमेस्वरले आकानमाथि यसरी कष्ट ल्याइदिनु भयो। त्यसै कारणले गर्दा त्यस स्थानलाई आकोरको बेसी भनिन्छ। त्यसपछि मानिसहरूसित परमप्रभु क्रोधित हुनु भएन।

8

ऐ शहर नष्ट भयो

1 तब परमप्रभुले यहोश्ललाई भन्नुभयो, “नडरा, निराश नहो। तेरो सबै योद्दाहरूलाई ऐ शहरमा लैजा। ऐ का राजालाई परास्त गर्नमा म तँलाई सहयोग गर्नेछु। म तँलाई त्यसका मानिसहरू, त्यसको शहर अनि त्यस देश दिँदछु।

2 यो समयमा मात्र तिमीहरू सबै सम्पत्ति र पशुहरू लिन सकछौ र तिमीहरू आफ्नै लागि राख्न सकछौ। अब, तेरा केही सैनिकहरूलाई शहर पछाडि लक्नु भन।”

3 यसर्थ यहोश् अनि सबै सेनाहरूले ऐलाई आक्रमण गर्न तयार भए। यहोश्ले अति योग्य 3,000 योद्दाहरू छाने अनि तिनीहरूलाई राती नै पठाई दिए।

4 यहोश्ले तिनीहरूलाई यो आज्ञा दिए, “ध्यान दिएर सुन: तिमीहरूले शहरको पछाडि लुकेर पर्खिरहने छौ शहरदेखि धैरै टाढा नबसु ताकि तिमीहरू आक्रमण गर्न तयारी रहनसक।

5 अघाडि शहर तिर जान मानिसहरूलाई म अगुवाई गर्नेछु। शहरका मानिसहरू हाम्रो विरुद्ध लड्न बाहिर आउने छन्। त्यसरी नै हामी पछि फर्कने छौं अनि तिनीहरू देखि भाग्ने छौं जसरी हामी पहिला भागेका थियौं।

6 मानिसहरूले हामीलाई शहरदेखि टाढा खेदे छन्। तिनीहरूले सोच्नेछन् कि हामी पहिले भागे झैं भाग्दैछौं। यसकारण हामी भाग्ने छौं।

7 तब तिमीहरू लुकेको ठाउँबाट बाहिर आउनु पर्छ अनि शहरलाई अधिकारमा लिनु पर्छ। यसप्रकारले परमप्रभु तिमीहरूका परमेस्वरले शहरलाई कब्जा गर्न तिमीहरूलाई सहयोग गर्नुहुनेछ।

8 “तिमीहरूले शहर कब्जा गरेपछि, यसलाई जलाउनु पर्छ। तिमीहरूले परमप्रभुको नियमहरू ठीकसित पालन गर्नु पर्छ; म जस्तो आशा गर्छु तिमीहरूले ठीक त्यसै गर्ने छौं।”

9 तब यहोश्ले ती मानिसहरूलाई तिनीहरूको लुक्ने ठाउँमा पठाए अनि प्रतिक्षा गर्न लागे। तिनीहरू बेतेल र ऐ शहर माझको एउटा ठाउँमा गए। यो स्थान ऐ शहरको पश्चिममा थियो। अनि यहोश् रात भरी अरुहरूसँग बसे।

10 भोलिपल्ट बिहानै यहोश्ले मानिसहरूलाई एक साथ भेला गरे। तब यहोश् अनि इस्राएलीहरूका अगुवाहरूले मानिसहरूलाई ऐ शहरतर्फ लिएर गए।

11 सबै सैनिकहरू जो यहोश्लसित थिए ऐ शहरतर्फ हिँडे। तिनीहरू शहरद्वारको सामुने रोकिए। सेनाहरूले आफ्नो छाउनी शहरको उत्तर तर्फ बनाए। ऐ शहर र सेनाहरू बीच एक बेसी थियो।

12 त्यसपछि यहोश्ले लगभग 5,000 मानिसहरू छाने। यहोश्ले ती मानिसहरूलाई शहर देखि पश्चिम तिरका बेतेल अनि ऐ शहर बीचको क्षेत्रमा लुक्न पठाए।

13 यसरी यहोश्ले आफ्ना मानिसहरूलाई युद्ध गर्नका निम्ति तयार पारेका थिए। मुख्य छाउनी शहरको उत्तर तर्फ थियो। अन्य मानिसहरू पश्चिम तर्फ लुकेका थिए। त्यस रात यहोश्ल बेसी तिर गए।

14 तब ऐ शहरका राजाले इस्राएली सैनिकहरूलाई देखे। अनि राजा उनका सबै मानिसहरू इस्राएलीहरूसित युद्ध गर्न गए। तिनीहरू पूर्वपट्टि यर्दनतिर फर्केको युद्ध भूमिमा गए। ती इस्राएली सैनिकहरू शहरको पछाडि लुकेर पर्खिरहेका छन् भन्ने उसलाई थाहा भएन।

15 यहोश्ल अनि इस्राएलका सबै मानिसहरूले ऐका सेनाद्वारा आफूहरूलाई पछि धकेल्न दिए। यहोश्ल अनि तिनका मानिसहरू पूर्वमा मरुभूमि तर्फ दौडन थाले।

16 शहरका मानिसहरू कराउन थाले अनि यहोश्ल र तिनका मानिसहरूलाई खेद थाले। सबै मानिसहरूले शहर छोडे।

17 ऐ अनि बेतेलका समस्त मानिसहरूले इस्राएलका सेनालाई खेदे। शहर खुल्ला छाडियो कोही पनि शहरको रक्षा गर्न बसेनन।

18 तब परमप्रभुले यहोश्ललाई भन्नुभयो, “आफ्नो भालालाई ऐ शहर तर्फ फर्काएर बस। म तँलाई त्यो शहर दिनेछु।” यसकारण यहोश्ले आफ्नो भाला ऐ शहर तर्फ फर्के।

19 इस्राएलका मानिसहरू जो लुकिरहेका थिए तिनीहरूले यो देखे। तिनीहरू झट्टै आफ्ना लुकिरहेका स्थानबाट बाहिर आए अनि हतारिएर शहरतर्फ कुदे। तिनीहरूले शहर भित्र प्रवेश गरे अनि त्यसलाई अधिकारमा लिए। त्यसपछि सैनिकहरूले शहरमा आगो लाउन थाले।

20 एका मानिसहरूले फर्केर हेरे अनि तिनीहरूका शहर जल्दै गरेका देखे। तिनीहरूले आकाशमा धूँवा उठेका देखे। यसर्थ तिनीहरूले आफ्ना शक्ति र साहस हराए। अनि इस्राएलका मानिसहरूलाई खेदन छाडे। इस्राएलका मानिसहरू भग्न छाडे। तिनीहरू फर्के अनि एका मानिसहरूसित लड्न गए। ऐ का मानिसहरूका निम्ति भागेर जानको कुनै सुरक्षित स्थान थिएन।

21 यहोशू अनि तिनका मानिसहरूले देखेकि आफ्ना सेनाले शहरलाई कब्जा गरेका थिए। यो त्यसबेला भयो जब तिनीहरू भग्न छाडे, फर्किए अनि एका मानिसहरूसँग लडनलाई दगुरे।

22 त्यसपछि ती लुकेका मानिसहरू युद्धमा सहयोग गर्न शहर बाहिर आए। इस्राएलका सेनाहरू ऐ शहरका मानिसहरूका दुवै तिर थिए-ऐ शहरका ती मानिसहरू फन्दामा परे। तिनीहरूले तब सम्म युद्ध गरिरहे जबसम्म एका एकजना मानिस पनि जीउँदो रहेनन् तिनीहरूका कोही पनि बाँचेनन्।

23 तर एका राजालाई जीवित छाडियो। यहोशूका मानिसहरूले तिनलाई यहोशू कहाँ ल्याए।

युद्धको विवरण

24 युद्धको समयमा, इस्राएलका सेनाहरूले एका मानिसहरूलाई मैदान अनि मरुभूमि तिर खेदे। यसरी इस्राएलका सेनाहरूले ऐ शहरका मानिसहरूलाई मैदान तिर अनि मरुभूमि तिर मार्ने काम पूर्ण गरे। त्यसपछि इस्राएलका मानिसहरू ऐ तिर फर्केर गए अनि शहरमा अझ जीवितरहेका सबै मानिसहरूलाई मारिदिए।

25 ऐ शहरका समस्त मानिसहरू त्यस दिन मरे। त्यहाँ 12,000 पुरुष र स्त्रीहरू थिए।

26 यहोशूले शहरलाई ध्वंश गर्नका निम्ति आफ्ना मानिसहरूलाई संकेतको रूपमा आफ्नो भाला ऐ शहरतर्फ फर्काई राखेका थिए। यहोशूले उनको भाला जबसम्म समाति रहे तबसम्म ऐ शहरका मानिसहरू सबै नष्ट भएनन्।

27 इस्राएलका मानिसहरूले शहरका पशु-प्राणीहरू अनि अन्य चीज बीजहरू आफ्नै निम्ति राखे। परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभएको थियो कि मानिसहरूले यसो गर्न सक्छन्।

28 त्यसपछि यहोशूले ऐ शहरलाई जलाइ दिए। त्यो शहर रित्तो ढुङ्गाहरूको राश बन्यो। त्यो आजसम्म त्यही रूपमा छ।

29 यहोशूले एका राजालाई एक रूखमा झुण्ड्याए। तिनले उसलाई सौँझसम्म त्यतिकै झुण्ड्याइ राखे। सूर्यास्तको समयमा यहोशूले आफ्ना मानिसहरूलाई एका राजाको मृत-शरीरलाई रूखबाट झार्नु भने। तिनीहरूले त्यसको मृत-शरीरलाई शहर-द्वारमा खसाइ दिए। त्यसपछि तिनीहरूले मृत-शरीरलाई ढुङ्गाले ढाकि दिए। त्यो ढुङ्गाको थुप्रो आज सम्म त्यहाँ छ।

आशीर्वाद एवं अभिशापहरूको पठन

30 तब यहोशूले परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वरका निम्ति एबाल पर्वतमा एउटा वेदी निर्माण गरे।

31 परमप्रभुका दास मोशाले इस्राएलका मानिसहरूलाई भनेका थिए, कि वेदी कसरी निर्माण गर्नु पर्ने। यसर्थ यहोशूले, मोशाको व्यवस्थाको पुस्तकमा व्याख्या गरे अनुसार निर्माण गरे। त्यो वेदी नकाटिएको ढुङ्गा द्वारा बनाइएको थियो। ती ढुङ्गाहरूमा कुनै हात हतियार कहिले प्रयोग भएको थिएन। तिनीहरूले त्यो वेदीमा परमप्रभु प्रति होमबलि अर्पण गरे। अनि मेलबलि पनि चढाए।

32 त्यस ठाउँको ढुङ्गामा यहोशूले मोशाको व्यवस्था लेखे। उसले इस्राएलका समस्त मानिसहरूका निम्ति हेर्नलाई त्यसो गरे।

33 बृद्धा-प्रधान, अधिकारी, न्यायकर्ता अनि इस्राएलका समस्त मानिसहरू पवित्र सन्दूक वरिपरि लेवी पूजाहारिहरूका सामुन्ने उभिएका थिए जसले परमप्रभुको करारको पवित्र सन्दूक बोकेका थिए। इस्राएलका मानिसहरू अनि तिनीहरूसित भएका अन्य मानिसहरू सबै त्यहाँ उभिएका थिए। आधा मानिसहरू एबाल पर्वतको सामुन्ने उभिएका थिए अनि अर्को आधा मानिसहरू गीरिज्जीम पर्वतको सामुन्ने उभिएका थिए। परमप्रभुका दास मोशाले मानिसहरूलाई यसो गर्नु भनेका थिए। मोशाले तिनीहरूलाई यो आशीर्वादका निम्ति गर्नु भनेका थिए।

34 तब यहोशूले व्यवस्थाका सबै शब्दहरू पढे। यहोशूले आशीर्वादहरू अनि श्रापहरू पढे। तिनले हेरेक कुरा त्यही प्रकारले पढे जुन प्रकारले व्यवस्थाको पुस्तकमा लेखिएका थिए।

35 इस्राएलका समस्त मानिसहरू त्यहाँ भेला भएका थिए। सबै स्त्रीहरू, केटा-केटीहरू अनि सबै विदेशीहरू त्यहाँ थिए जो इस्राएलका मानिसहरूसित बस्थे। अनि यहोशूले प्रत्येक आज्ञा पढे जो मोशाले दिएका थिए।

1 जब यर्दन नदीको पश्चिम क्षेत्रका राजाहरूले यस विषयमा सुने, यहोशू र इस्राएलीहरूसँग युद्ध गर्न सम्मिलित भए। तिनीहरू पर्वतहरूबाट, समतल भूमिबाट, भूमध्यसागरको किनाराबाट, लबानोनको माथिबाट आए। तिनीहरू हित्ती, एमोरी, कनानी, परिज्जी, हिब्वी, यबसीहरू सबै एक दलमा आए।

2 यी सबै राजाहरू एक साथ भेला भए। तिनीहरूले यहोशू अनि इस्राएलका मानिसहरूको विरुद्ध युद्ध गर्न योजना बनाए।

3 कस्सरी यहोशूले यरीहो अनि ऐ शहरलाई परास्त गरे गिबोन शहरका मानिसहरूले त्यस विषयमा सुने।

4 यसर्थ ती मानिसहरूले इस्राएलका मानिसहरूलाई मूर्ख तुल्याउने प्रयत्न गरे। तिनीहरूको योजना यो थियो, तिनीहरूले दाखरस हाल्ने छालाका पुराना मशकहरू जम्मा गरे जो चर्केका अनि फुटेका थिए। तिनीहरूले ती दाखरस हाल्ने छालाका पुराना मशकहरू आफ्ना पशुहरूमा लधाए। अनि आफ्ना पशुहरू माथि पुराना थाङ्गनाहरू लगाए। जसद्वारा यस्तो देखियोस कि तिनीहरू अत्यन्त टाढाबाट यात्रा गरेर आएका हुन।

5 ती मानिसहरूले आफ्ना खुट्टामा पुराना जुता लगाए। ती मानिसहरूले पुराना बस्त्रहरू लगाए। अनि केही बासी रोटी भेट्दा जो सुख्खा अनि ढुँडी पेका थिए। यसरी ती मानिसहरू धेरै टाढाका स्थानबाट यात्रा गरेर आएका जस्तै देखिन्थे।

6 तब ती मानिसहरू इस्राएलका मानिसहरूका छाउनीमा गए। यो छाउनी गिलगाल नजिक थियो।

ती मानिसहरू यहोशू कहाँ गए अनि तिनलाई भने, “हामी अति टाढा देशबाट यात्रा गरेर आएका हौं हामी तपाईंसित शान्ति-सन्धि गर्न चाहन्छौं।”

7 इस्राएलका मानिसहरूले यी हिब्वी मानिसहरूलाई भने, “हुन सक्छ तिमीहरूले हामीलाई छल्ने कोशिश गर्दछौं। हुन सक्छ तिमीहरू हाम्रो नजिकमा बस्छौं। हामी तिमीहरूसित सन्धि गर्न सक्तैनौं। जब सम्म हामी जान्दैनौं तिमीहरू कहाँबाट आएका हो?”

8 ती हिब्वी मानिसहरूले यहोशूलाई भने, “हामी तपाईंका दासहरू हौं।”

तर यहोशूले सोधे, “तिमीहरू को हो? तिमीहरू कहाँबाट आएका हो?”

9 ती मानिसहरूले उत्तर दिए, “हामी तपाईंका दास हौं। हामी अति टाढा देशबाट आएका हौं। हामी आयौं किनभने परमप्रभु तपाईंहरूका परमेश्वरले मिश्रमा गर्नु भएको सबै महान कार्यहरूको विवरण हामीले सुन्यौं।

10 अनि हामीले सुन्यौं कि उहाँले यर्दन नदीको पूर्वतर्फका एमोरी मानिसहरूका दुइ राजाहरूलाई परास्त गरिदिनु भयो। ती हेशबोनका राजा सीहोन अनि अस्तारोत देशको बाशानका राजा ओग थिए।

11 यसर्थ हाम्रा अगुवाहरू र हाम्रा मानिसहरूले हामीलाई भने, ‘तिमीहरूको यात्राका निम्ति प्रचुर मात्रामा खाद्य पदार्थ बोका जाऊ अनि इस्राएलका मानिसहरूसित भेट गरा’। तिनीहरूलाई भन, ‘हामी तपाईंहरूका दासहरू हौं। हामीसित शान्ति सन्धि गर्नुहोस्।’

12 “हाम्रा रोटीहरू हेर्नु होस्। हामीले घर छोड्दा यी तातो र ताजा थिए। तर अहिले तपाईंहरूले देख्न सक्नुहुन्छ कि यी सुखा अनि पुराना भएको छन्।

13 हाम्रा दाखरसका छालाका मशकहरू हेर्नुहोस्। हामीले घर छोड्दा यी नयाँ अनि दाखमघले भरिएका थिए। अहिले तपाईंहरूले देख्न सक्नु हुन्छ, कि तिनीहरू चर्केका अनि पुराना भएका छन्। हाम्रा बन्न अनि चप्पलहरू हेर्नु होस्। तपाईंहरूले देख्न सक्नु हुन्छ कि लामो यात्राले गर्दा हामीले लगाएका कुराहरू प्रायः थोत्रा भएका छन्।”

14 इस्राएलका मानिसहरू, जान्न चाहन्थे के यी मानिसहरूले सत्य भन्दै छन्। यसर्थ तिनीहरूले केही रोटी चाखे-तर तिनीहरूले परमप्रभुलाई सोधेनन् जो तिनीहरूले गर्नु पर्ने थियो।

15 यहोशू तिनीहरूसित सन्धि गर्न सहमत भए। तिनीहरूलाई जीवित राख्न तिनी सहमत भए। इस्राएलका अगुवाहरू यहोशूको यो शपथ प्रति सहमत भए।

16 तिमीहरूसित सम्झौता गरेको तीन दिन पछि इस्राएलीले थाहा पाए। कि ती मानिसहरू वास्तवमा तिनीहरूका नजिकै बसेहरू रहेछन्।

17 यसकारण तेस्रो दिनमा इस्राएलीहरू तिनीहरूको शहरहरूमा गए। ती शहरहरू गिबोन, कपीरा, बेरोत र किर्यत्यरैम थिए।

18 तर इस्राएलका सेनाले ती शहरहरूको विरुद्ध युद्ध गर्न प्रयत्न गरेनन् तिनीहरूले ती मानिसहरूसित शान्ति-सम्झौता गरेका थिए। तिनीहरूले परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरको समक्ष ती मानिसहरूलाई शपथ दिएका थिए।

सबै मानिसहरूले ती अगुवाहरू विरुद्ध विरोध जनाए जसले सम्झौता गरेका थिए।

19 तर ती अगुवाहरूले उत्तर दिए, “हामीले हाम्रो शपथ दिएका छौं। हामीले परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरको सामुने शपथ गरेका छौं। अब हामी तिनीहरू विरुद्ध लड्न सक्तैनौं।

20 यो त्यही हो जो हामीले गर्नु पर्छ। हामीले तिनीहरूलाई बाँच्न दिनुपर्छ। हामीले तिनीहरूलाई चोट पुर्याउनु हुँदैन नत्र परमेश्वर हामीसित क्रोधित हुनुहुनेछ किनभने हामीले तिनीहरूलाई दिएको शपथ भङ्ग हुनेछ।

21 यसर्थ तिनीहरूलाई जीवित रहन देऊ। तर तिनीहरू हाम्रा सेवक हुनेछन्। तिनीहरूले हाम्रो निम्ति दाउरा काट्नेछन् अनि हाम्रा सबै मानिसहरूका निम्ति पानी बोक्ने छन्।” यसर्थ ती अगुवाहरूले ती मानिसहरूसित गरेका प्रतिज्ञा भङ्ग गरेनन्।

22 यहोशूले गिबोनी मानिसहरूलाई बोलाए। तिनले भने, “तिमीहरूले हामीसित किन झूटो बोल्थौ? तिमीहरूको देश हाम्रो छाउनीको छेउमा थियो। तर तिमीहरूले तिमीहरू टाढा देशका भनेर हामीलाई भन्यौ।

23 अब तिमीहरूका मानिसहरूले अनेक कष्ट पाउने छन्। तिमीहरूका सबै मानिसहरू दास हुनेछन्-तिमीहरूले दाउरा काट्नु पर्नेछ अनि परमेश्वरको मन्दिरका निम्ति पानी बोक्नु पर्नेछ।”

24 गिबोनी मानिसहरूले उत्तर दिए, “हामीले तपाईंसित झूटो कुरा गर्थौं किनभने हामीलाई तपाईंहरूले मारुं हुनेछ भनी हामी भयभीत थियौं। हामीले यो सुन्यौं कि परमेश्वरले उहाँका दास मोशालाई यो सम्पूर्ण देश तपाईंहरूलाई दिनु भनी आज्ञा दिनु भएको थियो। अनि परमेश्वरले तपाईंहरूलाई भन्नुभयो यो देशमा बस्ने सबै मानिसहरूलाई मारिदिनु। त्यसै कारणले हामीले तपाईंसित झूटो बोल्थौं।

25 अब हामी तपाईंहरूका दासहरू हौं। तपाईं जे उचित ठान्नु हुन्छ तपाईंले गर्न सक्नु हुन्छ।”

26 गिबोनका मानिसहरू यसरी दास भए। तर यहोशूले तिनीहरूलाई जीवित रहन दिए। यहोशूले इस्राएलका मानिसहरूलाई तिनीहरूलाई मार्न दिएनन्।

27 यहोशूले गिबोनका मानिसहरूलाई इस्राएलका मानिसहरूका दास बन्न दिए। तिनीहरूले इस्राएलका मानिसहरूका निम्ति र परमप्रभुको बेदीका निम्ति दाउरा काट्थे अनि पानी ल्याउँथे-परमप्रभुले चुन्नु भएको जुन सक्ने स्थानमा ती मानिसहरू आज सम्म पनि दास छन्।

10

त्यो दिन सूर्य अटल रह्यो

1 त्यसबेला अदोनिसेदेक यरूशलेमका राजा थिए। ती राजाले सुने कि यहोशूले ऐ शहरलाई परास्त गरे अनि पूर्णरूपले त्यसलाई नष्ट गरिदिए। ती राजाले थाहा पाए कि यहोशूले यरीहो अनि त्यसका राजालाई पनि त्यसै गरेका थिए। ती राजाले यो पनि थाहा पाए कि गिबोनका मानिसहरूले इस्राएलका मानिसहरूसित शान्ति सन्धि गरेका थिए। अनि ती मानिसहरू यरूशलेमको अत्यन्त नजिकमा बस्थे।

2 यसर्थ अदोनिसेदेक अनि तिनका मानिसहरू अत्यन्त डराएका थिए। गिबोन ऐ शहर जस्तो सानो शहर थिएन। गिबोन अति विशाल शहर थियो। यो एउटा राजकीय शहर जस्तै ठूलो थियो। अनि त्यस शहरका सबै मानिसहरू असल लडाकूहरू थिए। यसकारण राजा भयभीत भए।

3 अदोनि सेदेक, यरूशलेमका राजाले हेब्रोनका राजा होहाम, यर्मतका राजा पिराम, लाकीशका राजा यापी र एलोनको राजा दबीरकहाँ समाचारवाहक पठाए,

4 “मेरो साथमा आउनु होस्, अनि मलाई गिबोनमाथि आक्रमण गर्न सहयोग दिनु होस्। गिबोनले यहोशू अनि इस्राएलका मानिसहरूसित शान्ति-सम्झौता गरेकोछ।”

5 यसकारण यी पाँच राजाहरूले तिनीहरूका सेनाहरू जम्मा गरे। (पाँच राजाहरू यरूशलेमका राजा, हेब्रोनका राजा, यर्मतका राजा, लाकीशका राजा अनि एलोनका राजा थिए।) तिनीहरू आफ्ना सैनिकहरू लिएर गिबोनमा गए, शहरलाई घेरा हाले अनि लडाईं लडे।

6 गिबोन शहरका बासिन्दाहरूले गिलगालको छाउनीमा यहोशूकहाँ एकजना समाचारवाहक पठाए। तिनले ल्याएको समाचार यस्तो थियो, “हामी तपाईंहरूका दासहरूलाई नत्याग्नुहोस् चोडि आउनुहोस् र हामीलाई सहायता गर्नुहोस्। पहाडी देशका सबै एमोरी राजाहरूले तिनीहरूका सेनाहरूलाई हाम्रो विरुद्ध लड्न ल्याएका छन्।”

7 यसर्थ यहोशू आफ्ना सम्पूर्ण सेनाहरू सहित गिलगालबाट हिडे। यहोशूका सर्वोत्तम योद्धाहरू तिनीसित थिए।

8 परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, “ती सेनाहरू देखि भयभीत नहोऊ। म तिमीहरूलाई तिनीहरूलाई हराउने शक्ति दिनेछु। ती सैनिकहरूमा कोही पनि तेरो सामाना गर्ने योग्यको छैन।”

9 यहोशू अनि तिनका सेना रात भरि गिबोन तर्फ हिडे। शत्रुहरूले यहोशू आउँदैछन् भनेर थाहा पाएनन्। यसर्थ यो एक आश्चर्यपूर्ण कुरा भयो जब तिनले तिनीहरू माथि आक्रमण गरे।

10 परमप्रभुले ती सेनाहरूलाई अन्योलमा पारिदिनु भयो जब इस्राएलले आक्रमण गरे। यसरी इस्राएलीहरूले तिनीहरूलाई परास्त गरे र महान विजय प्राप्त गरे। इस्राएलका सेनाले शत्रुलाई गिबोन देखि बेथारोनको उकालो बाटो सम्म खेदे। इस्राएलका सेनाले आजेका अनि मक्केदा सम्मका मानिसहरूलाई मारे।

11 जब तिनीहरूले शत्रुहरूलाई ओह्यालो बाटोमा बेथारोन देखि आजेकासम्म शत्रुहरूलाई खेँदै थिए, परमप्रभुले आकाशबाट टूला-टूला असिना खसाउनु भयो। यी टूला-टूला असिनाहरूद्वारा अनेक शत्रुहरू मारिए। इस्राएली सैनिकहरूका तरवारले भन्दा असिनाद्वारा धेरै मानिसहरूको मृत्यु भयो।

12 त्यसदिन परमप्रभुले इस्राएलीले एमोरी मानिसहरूलाई परास्त गर्न दिनुभयो। अनि त्यसदिन यहोशू इस्राएलका समस्त मानिसहरूको सामुने उभिए र परमप्रभुलाई भने:

“हे सूर्य, गिबोन माथि स्थिर बस।
चन्द्रमा, अय्ययालोन-बेसीमाथि स्थिर बस।”

13 यसर्थ सूर्य स्थिर रह्यो अनि मानिसहरूले आफ्ना शत्रुहरूलाई परास्त नगरेसम्म रोकियो। यो कुरोको उल्लेख याशारको पुस्तकमा लेखिएको छ। सूर्य आकाशको माझमा रोकियो। यो एक दिन पूरा अचल रह्यो।

14 यस्तो पहिला कहिले पनि भएको थिएन। अनि यस्तो फेरि कहिले हुनेछैन। यो त्यो दिन थियो जुनदिन परमप्रभुले मानिसको कुरा सुन्नु भयो। परमप्रभु वास्तवमा इस्राएलीहरूका निम्ति लडिरहनु भएको थियो।

15 यसपछि, यहोशू अनि तिनका सेना गिलगालको छाउनीम फर्के।

16 तर युद्ध भइरहेको समयमा ती पाँचजना राजाहरू भागेर गए। तिनीहरू मक्केदा नजिकको एक गुफामा लुके।

17 तर तिनीहरूलाई त्यो गुफामा लुकि रहेको कसैले देखे। यहोशूले यस विषयमा थाहा पाए।

18 यहोशूले भने, “गुफा भित्र पसे ढोकालाई टूला चट्टानहरूले बन्द गरिदेऊ। केही मानिसहरूलाई त्यहाँ रखवाली गर्न राखि देऊ।

19 तर तिमीहरू स्वयं त्यहाँ नबस। शत्रुलाई खेद जाेरिखाऊ। तिनीहरूलाई लगातार पछिबाट आक्रमण गर। शत्रुलाई तिनीहरूका शहरमा फर्केर जान नदेऊ। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई तिनीहरू माथि विजय प्रदान गराउनु भएको छ।”

20 यसरी यहोशू अनि इस्राएलका सेनाले शत्रुहरूलाई मारे। तर केही शत्रुहरू तिनीहरूको शहरमा, जस्का वरिपरि उच्च पर्खालहरू थिए, जान समर्थ भए अनि लुके, ती मानिसहरू मारिएनन्।

21 युद्ध पछि यहोशूका मानिसहरू मक्केदामा तिनी कहाँ फकीं आए। त्यसदेशमा इस्राएलका मानिसहरूको विरुद्ध साहसी मानिस कोही पनि थिएनन्।

22 यहोशूले भने, “गुफाको द्वारामा बन्द गरेका ढुङ्गाहरू हटाऊ। ती पाँचजना राजाहरूलाई मकहाँ ल्याऊ।”

23 यसर्थ यहोशूका मानिसहरूले ती पाँचजना राजाहरूलाई गुफा बाहिर ल्याए। तिनीहरू यरूशलेम, हेब्रोन, यर्मूत, लाकीश अनि एलोनका राजाहरू थिए।

24 तिनीहरूले ती पाँचजना राजाहरूलाई यहोशू कहाँ ल्याए। यहोशूले उसका सबै मानिसहरूलाई भने, “यहाँ आऊ, तिमीहरूका खुट्टा यी राजाहरूका धिच्रोमा राख।” यसर्थ यहोशूका सैनिक अधिकारीहरू नजिकमा आए। तिनीहरूले आफ्ना पाउ ती राजाहरूको धिच्रोमा राखे।

25 तब यहोशूले आफ्ना मानिसहरूलाई भने, “बलवान अनि साहसी बन। भयभीत नहौं। म तिमीहरूलाई देखाउनेछु जो परमप्रभुले ती शत्रुहरू प्रति गर्नुहुनेछ जोसित तिमीहरू भविष्यमा लड्नेछौं।”

26 त्यसपछि यहोशूले ती पाँच राजाहरूलाई मारे। तिनीहरूको शरीरलाई तिनले पाँचवटा रूखमा झण्ड्याए दिए। यहोशूले सौँझ नभएसम्म तिनीहरूलाई रूखमै झण्डियाए राखे।

27 सूर्यास्तको समयमा यहोशूले उसका मानिसहरूलाई रूखहरूबाट मृत शरीरहरू तल झार्ने आदेश दिए। तिनीहरूले मृत शरीरहरू त्यही गुफामा फर्काए दिए जहाँ स्वयं राजाहरू लुकेका थिए अनि गुफालाई टूला ढुङ्गाहरूले छोपेका थिए। ती ढुङ्गाहरू आजसम्म त्यही छन्।

28 त्यसदिन यहोशूले मक्केदालाई परास्त गरे। यहोशूले त्यस शहरका राजा र प्रजा सबैलाई मारि दिए। त्यहाँ मानिसहरू कोही जीवित छाडिएन। यहोशूले यरीहोका राजा प्रति जे गरेका थिए त्यस्तै मक्केदाका राजा प्रति गरे।

दक्षिणी शहरहरूलाई लिएको

29 त्यसपछि यहोशू अनि इस्राएलका सबै मानिसहरूले मक्केदाबाट यात्रा गरे। तिनीहरू लिब्ना गए अनि त्यस शहर माथि आक्रमण गरे।

30 परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूलाई शहर अनि त्यसका राजालाई पराजित गराइदिनु भयो। इस्राएलका मानिसहरूले त्यस शहरका प्रत्येक मानिसहरूलाई मारे। एउटा मानिस पनि जीउँदो रहेनन्। अनि यरीहोका राजालाई गरे जस्तै यहोशूले त्यस राजालाई पनि गरे।

31 त्यसपछि यहोशू अनि इस्राएलका सबै मानिसहरूले लिब्ना छोडे अनि लाकीश तिर गए। यहोशू अनि तिनका सेनाले त्यो शहरको चारैतिर छाउनी बसाए अनि त्यस माथि आक्रमण गरे।

32 लाकीश शहर परास्त गर्न परमप्रभुले तिनीहरूलाई सहयोग गर्नु भयो। तिनीहरूले त्यस शहरलाई दोस्रो दिनमा परास्त गरे। इस्राएलीहरूले त्यस शहरका प्रत्येक मानिसहरूलाई मारिदिए जसरी तिनीहरूले लिब्नामा मारेका थिए।

33 गेजेरका राजा होराम लाकीशलाई सहायता गर्नु आए, तर यहोशूले तिनी र तिनका सेनालाई पनि परास्त गरे। तिनीहरूमध्ये एक जनालाई पनि जीवित छाडिएन।

34 तब यहोशू अनि इस्राएलका समस्त सेनाहरू लाकीश देखि एलोनतर्फ यात्रा गरे। तिनीहरूले एलोनको चारैतिर छाउनी बसाए अनि त्यस माथि आक्रमण गरे।

35 त्यसदिन तिनीहरूले शहरमा अधिकार गरे अनि शहरका सबै मानिसहरूलाई मारिदिए। यो त्यस्तै कुरा थियो जो तिनीहरूले लाकीश प्रति गरेका थिए।

36 त्यसपछि यहोशू अनि इस्राएलका सबै मानिसहरूले एलोन देखि हेब्रोनको यात्रामा गए। तब तिनीहरूले हेब्रोन माथि आक्रमण गरे।

37 तिनीहरूले हेब्रोन नजिकका सबै स-साना शहरहरू कब्जा गरे। इस्राएलीहरूले त्यस शहरका राजा अनि सबै मानिसहरूलाई मारिदिए। एकजना मानिसलाई पनि जीवित राखेनन्। यो त्यस्तै भयो जस्तो तिनीहरूले एलोन प्रति गरेका थिए। तिनीहरूले शहरलाई ध्वंश पारे त्यहाँ जो थिए सबै मारिए।

38 तब यहोशू अनि इस्राएलका सबै मानिसहरू दबीरतिर फर्केर गए र त्यस शहरलाई आक्रमण गरे।

39 तिनीहरूले त्यो शहर, त्यसका राजा अनि दबीर नजिकका सबै ससाना शहरहरू अधीनमा लिए। तिनीहरूले त्यस शहरमा भएका हेक मानिसलाई मारे। कसैलाई पनि जीवित छाडिएन। इस्राएलका मानिसहरूले दबीर अनि त्यसका राजालाई त्यसै गरे जस्तो तिनीहरूले हेब्रोन अनि त्यहाँका राजालाई गरेका थिए। यो त्यस्तै कुरा थियो जस्तो तिनीहरूले लिब्ना अनि त्यसका राजाप्रति गरेका थिए।

40 यसरी यहोशूले पहाडी देश, नेगेब, पश्चिमी तराई, अनि पूर्वी तराईका शहरका सबै राजाहरूलाई परास्त गरे। परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरले यहोशूलाई सबै मानिसहरूलाई मारिदिनु भन्नु भएको थियो। यसर्थ यहोशूले ती स्थानहरूमा कसैलाई पनि जीवित छाडेनन्।

41 यहोशूले कादेशबर्न देखि गाजा सम्मका समस्त शहरहरू अधिकारमा ल्याए। तिनले गोशेन देखि (मिश्रदेशमा) गिबोन सम्मका सबै शहरहरू कब्जा गरे।

42 यहोशूले ती सबै शहरहरू अनि तिनीहरूका राजाहरूलाई एकै चोटि अधीनमा लिए। यहोशूले यसो गरे किनभने, परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरले इस्राएलका निम्ति युद्ध गरिरहनु भएको थियो।

43 त्यसपछि यहोशू अनि इस्राएलका सबै मानिसहरू गिलगालमा आफ्ना छाउनीमा फर्किए।

11

उत्तरी शहरहरूलाई परास्त गरे

1 हासोरका राजा याबीनले जो भयो त्यस विषयमा सबै कुरा सुने। यसर्थ तिनले अनेक राजाहरूका सेनाहरूलाई साथ बोलाउने निश्चय गरे। याबीनले मादोनका राजा, योबाब शिप्रोनका राजा, आक्षापका राजा,

2 अनि उत्तरका पहाडी देश र मरुभूमिका राजाहरूलाई सन्देश पठाए। याबीनले किन्नरेत, नेगेव अनि पश्चिमी तराईका राजाहरूलाई सन्देश पठाए। याबीनले पश्चिमका नाफोत-दोरका राजालाई पनि सन्देश पठाए।

3 याबीनले त्यो सन्देश पूर्वमा पनि पश्चिममा भएका कनानी राजाहरूलाई त्यो सन्देश पठाए। तिनले एमोरी, हित्ती, परिज्जी अनि पहाड देशमा बस्ने यबूसी मानिसहरूलाई पनि सन्देश पठाए। तिनले मिस्रका नजिकको हेर्मोन पर्वत मुनि बस्ने हिक्वी मानिसहरूलाई पनि सन्देश पठाए।

4 यसकारण यी सबै राजाहरूका सेनाहरू साथ आए। त्यहाँ अनेक योद्धाहरू, अनि अनेक घोडा एवं रथहरू थिए। यो एक अत्यन्त विशाल सेना खचाखच देखिन्थ्यो कि त्यहाँ समुद्रको किनारमा भएका बालुवाका कणहरू जस्तै अनेक मानिसहरू थिए।

5 ती सबै राजाहरू इस्राएलको विरुद्धमा एक साथ जम्मा भए। तिनीहरू एक साथ आए अनि इस्राएलीसित युद्ध गर्न मेरोम नदी छेउमा एक साथ छाउनी लगाए।

6 तब परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, “त्यो सेनादलसित नडरा। भोली यही समयमा तिमीहरूले तिनीहरूका घोडाहरूलाई लड्गडा बनाइ सकेका हुनेछौ अनि तिनीहरूका सबै रथहरू जलाइसकेका हुनेछौ।”

7 यहोशू अनि तिनका सम्पूर्ण सेनाले शत्रुलाई उदेक बनाए। तिनीहरूले शत्रुलाई मेरोम नदीमा आक्रमण गरे।

8 परमप्रभुले तिनीहरूलाई इस्राएलको निम्ति परास्त पारिदिनु भयो। इस्राएलका सेनाले तिनीहरूलाई मारिदिए अनि तिनीहरूलाई महान सीदोन, मिश्रपोत मैम अनि पूर्वमा मिस्रपा बेसी सम्म खेदे। इस्राएलका सेनाहरू शत्रुहरूका एकजना पनि जीवित रहूञ्जेल सम्म लडे।

9 यहोशूले त्यही गरे जो परमप्रभुले तिनलाई गर्नु भन्नु भएको थियो। यहोशूले तिनीहरूका घोडाका खुट्टाकाटि दिए र तिनीहरूका रथहरू जलाइदिए।

10 त्यसपछि यहोशू फर्किर अनि हासोर शहरलाई कब्जा गरे। यहोशूले हासोरका राजालाई मारिदिए।(हासोर ती सबै राज्यहरूका अगुवा थिए जो इस्राएल विरुद्ध लडे।)

11 इस्राएलका सेनाले त्यस शहरका प्रत्येक मानिसलाई मारिदिए। तिनीहरूले सबै मानिसहरूलाई पूर्णरूपले नष्ट गरिदिए। त्यहाँ कोही पनि जीवित छाडिएनन्। त्यसपछि तिनीहरूले शहर जलाइदिए।

12 यहोशूले यी सबै शहरहरूलाई अधीनमा लिए। तिनले तिनीहरूका सबै राजाहरूलाई मारिदिए। यहोशूले ती शहरहरूमा भएका हरेक चीजहरू पूर्णरूपले नष्ट गरिदिए। तिनले परमप्रभुका दास मोशाले आज्ञा दिए अनुसार यसो गरे।

13 तर इस्राएलका सेनाहरूले पर्वतहरूमाथि निर्माण भएका शहरहरू जलाएनन्। पर्वतमा निर्मित शहर हासोर तिनीहरूले जलाए। यो शहर यहोशूले जलाएको हो।

14 इस्राएलका मानिसहरूले शहरमा भेटाएका सबै चीजहरू आफ्नै निम्ति राखे। तिनीहरूले सबै पशुहरू राखे जो तिनीहरूले शहरमा पाएका थिए। तर तिनीहरूले त्यहाँका सबै मानिसहरूलाई मारे। तिनीहरूले कुनै पनि मानिसलाई जीवित रहन दिएनन्।

15 धेरै अधि परमप्रभुले उहाँका दास मोशालाई यसो गर्ने आज्ञा दिनु भएको थियो। तब मोशाले यहोशूलाई यो गर्न आज्ञादिए। यहोशूले ती सबै कुराहरू गरे जो परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भएको थियो। कुनै आदेशहरूमा तिनी शिथिल भएनन्। डूगा

16 यसरी यहोशूले सम्पूर्ण देशमा अधिकार गरे। पहाडी देश नेगेव, गोशेनका सबै क्षेत्र, पश्चिमी तराईका क्षेत्र, यर्दन बेसी अनि इस्राएलका पर्वतहरू र नजिकका सम्पूर्ण पर्वतलाई तिनले नियन्त्रणमा लिए।

17 सेइरको नजिकको हालाक पर्वत देखि हेर्मान पर्वतमुनिको लबानोन बेसीको बाल-गादसम्मका सबै भूमि यहोशूको अधिकारमा थियो। यहोशूले त्यस देशका सबै राजाहरूलाई समातेर मारिदिए।

18 यहोशू ती राजाहरूको विरुद्ध धेरै वर्ष लडे।

19 देश भरिमा एउटा शहरले मात्र इस्राएलसित शान्ति-सम्झौता गर्यो। त्यो हिब्बिहरूको शहर गिबोन थियो। अरू सबै शहरहरू युद्ध जितेर लिएका हुन।

20 परमप्रभुले चाहनु हुन्थ्यो कि ती मानिसहरूले सोचुन् कि तिनीहरू शक्तिशाली थिए। तब तिनीहरू इस्राएलको विरुद्ध लडाइँ गर्नेछन्। यस प्रकारले उहाँले तिनीहरूलाई बिना दया नष्ट गर्न सक्नु हुनेछ। उनले तिनीहरूलाई त्यस प्रकारले नष्ट गर्न सक्नेछन्, जुन प्रकारले परमप्रभुले मोशालाई गर्नु भनी आज्ञा दिनु भएको थियो।

21 अनाकी मानिसहरू हेब्रोन, दबीर, अनाब, यहदा र इस्राएलका सारा पहाडी देशमा बस्थे। यहोशू तिनीहरू विरुद्ध लडे अनि ती सबै मानिसहरू र तिनीहरूका शहरहरूलाई पूर्ण रूपले नष्ट गरि दिए।

22 इस्राएलमा कुनै अनाकी मानिसलाई जीवित छाडिएन। अनाकी मानिसहरू जसलाई जीवित छाडिए ती गाजा, गात अनि अशदोदभिन्न थिए।

23 यहोशूले इस्राएलको सम्पूर्ण भूमिलाई परमप्रभुले मोशालाई धेरै अधि भन्नु भए कै तरिकामा आफ्नो अधिकारमा लिए। अनि यहोशूले इस्राएलका कुल समूहहरूमा ती भूमिहरू विभाजन गरे। आखिरमा, युद्ध अन्त भयो अनि त्यो भूमिमा शान्ति कायम भयो।

12

इस्राएलद्वारा परास्त गरिएका राजाहरू

1 इस्राएलका मानिसहरूले यर्दन नदीको पूर्वतर्फका भूमिमा अधिकार गरेका थिए। अर्नोनको बेसी देखि हेर्मान पर्वतसम्म अनि यर्दनको बेसी तर्फका पूर्व तिरका सम्पूर्ण भूमि तिनीहरूका थिए। यो भूमि लिनका निम्ति इस्राएलका मानिसहरूले परास्त गरेका सबै राजाहरू यस प्रकार छन्;

2 तिनीहरूले हेशबोन शहरमा बसे एमोरी राजा सीहोनलाई परास्त गरे। तिनले अरोएर क्षेत्रदेखि अर्नोन कन्दराको बीच हुँदै अनि गिलादको आधा हुँदै यब्बोक कन्दरासम्म जुन चाहि तिनीहरूको अमोरीहरूसित सीमाना थियो, शासन गर्थे।

3 उसले यर्दन बेसीको पूर्व किन्नेरतको झील देखि लिएर खारा समुद्र अनि बेत्यशामोतको दक्षिणतिर लिएर पिसगाको पहाडहरू सम्म राज्य गर्दथे।

4 तिनीहरूले बाशानका राजा ओगलाई पनि परास्त गरे। ओग रपाई मानिसहरूबाट थिए। तिनी अस्तारोत अनि एद्रई भूमिमा बस्थे।

5 ओगले हेमोर्न पर्वत, सलका अनि बाशानका समूर्ण क्षेत्रमा शान गरे। तिनको भूमिको सीमाना त्यहाँ अन्त हुन्थ्यो जहाँ गशर अनि माका ती मानिसहरू बस्दथे। ओगले गिलादका आधा भूमिमा पनि शासन गरे। यो भूमि हेश्बोनका राजा सीहोनको इलाकाको सीमानासम्म थियो।

6 परमप्रभुका दास मोशा अनि इस्राएलका मानिसहरूले यी सबै राजाहरूलाई परास्त गरे। अनि मोशाले त्यो भूमि रुबेनका कुल समूह, गादका कुल समूह अनि मनश्शेका आधा कुल समूहलाई दिए। मोशाले तिनीहरूलाई त्यो भूमि तिनीहरूको आफ्नै नाउँमा गरिदिए।

7 यहोशू अनि इस्राएलीहरूले यर्दन नदीको पश्चिमको भूमिहरूका राजाहरूलाई पराजित गरे। अनि यहोशूले यो मानिसहरूलाई दिए अनि यसलाई बाह्र कुल समूहमा विभाजित गरिदिए। यो भूमि उत्तरमा लेबनान बेसीको बालगाददेखि दक्षिणमा पर्वत हालाकसम्म जुन (पूर्वतिर) सेईर (एदोम) तिर अघि बढ्दै विस्तारित थियो।

8 यसमा पहाडी देश, पश्चिमी तराई, यर्दन बेसी पूर्वी पर्वतहरू, मरुभूमि अनि नेगेब सम्मिलित थिए। यो भूमि त्यो थियो जहाँ हिती, एपोरी, कनानी, परिज्जी, हिच्वी अनि यबूसी मानिसहरू बस्थे। यहाँ इस्राएलका मानिसहरूले परास्त गरेका राजाहरूको सूची छ:

- 9 यरीहोका राजा#1
- बेतेल नजीकका ऐका राजा#1
- 10 यरुशलेमका राजा#1
- हेब्रोनका राजा#1
- 11 यमूतका राजा#1
- लाकीशका राजा#1
- 12 एलोनका राजा#1
- गेजेरका राजा#1
- 13 दुबीरका राजा#1
- गेदेरका राजा#1
- 14 होर्माका राजा#1
- आरादका राजा#1
- 15 लिब्नाका राजा#1
- अद्रदुलामका राजा#1
- 16 मक्केदाका राजा#1
- बेतेलका राजा#1
- 17 तप्पूहका राजा#1
- हेपेरका राजा#1
- 18 अपेकका राजा#1
- लश्शारोनका राजा#1
- 19 मादोनका राजा#1
- हासोरका राजा#1
- 20 शिम्रोन-मोरनका राजा#1
- अक्षापका राजा#1
- 21 तानाकका राजा#1
- मगिद्देका राजा#1
- 22 कादेशका राजा#1
- कर्मेलको योक्रामका राजा#1
- 23 दोर पर्वतको दोरका राजा#1
- गिलगालको गोयीमका राजा#1
- 24 तिसाका राजा#1

राजाहरूको मोठ संख्या#31

1 जब यहोशू अत्यन्त बूढ़ भए, परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “यहोशू तँ बूढ़ भइसकेको छस्, तर तैले अइझ धेरै भूमि अधिकारमा ल्याउनुछ।

2 त्यहाँ पलिशतीहरू र गश्शीहरूको भूमि अइझै बाँकी नै छ,

3 भूमि मिश्रको शिहोर नदीदेखि लिएर एक्रोनको सम्म अनि उत्तरतिरको भूमि सम्म छ। भूमि अइझै पनि कनानी मानिसहरूद्वारा अधिकार भइरहेको छ। पलिशतीहरूको पाँच अगुवाहरू गाजी, अशदोदी, अशकलोनी, गात अनि एक्रोनलाई नष्ट भएको छैन, न ता अब्बी मानिसहरूलाई,

4 जो दक्षिणतिर बस्छन्। कनानीहरूको सबै भूमि (जुन चाँहि सीदोनीहरूको हो) देखि लिएर अपेक सम्म, जहाँ सम्म एमोरीहरूको सीमानामा पर्छ।

5 अनि गीबालीहरूको भूमि लबानोनको बाल गादको पूर्वतिर देखि लिएर हेर्माको पर्वतको मुनि देखि लेबो-हमात प्राप्त गर्न अइझै बाँकी नै छ।

6 “सबै सीदोनी मानिसहरू, पनि जो लबानोनको पहाडी भूमिदेखि लिएर मिश्रपत जो मैमसम्म बस्दछन्। म यी सबै मानिसहरूलाई इस्त्राएलीहरूका निम्ति भगाइदिनेछु। मैले आज्ञा गरे झैं भूमि तिनीहरूको उत्तराधिकार अनुसार इस्त्राएलीहरूको बीचमा बाँडिदेऊ।

7 अब नौ कुल समूहहरू अनि मनश्शेका आधा कुल समूहको माझ भूमि विभाजन गर।”

भूमि-विभाजन

8 स्बेन, गाद अनि मनश्शेका अर्को आधा कुल समूहहरूले सबै तिनीहरूका भूमि अधिनै लिइसकेका थिए। परमप्रभुका दास मोशाले तिनीहरूलाई यर्दन नदी पूर्वको भूमि दिए।

9 तिनीहरूको भूमि आरोएर देखि शुरू भएर अर्नोनको बेंसी अनि बेंसीको बिचमा भएको शहर सम्म थियो। अनि त्यसमा मेदबा देखि दीबोन सम्मको सम्पूर्ण भूमि सम्मिलित थिए।

10 एमोरी मानिसहरूका राजा सीहोनले शासन गरेका सबै शहरहरू त्यस भूमिमा थिए। ती राजाले हेश्बोनको शहरमा शासन गरेका थियो। त्यो भूमि त्यो क्षेत्रसम्म फैलिएको थियो जहाँ एमोरी मानिसहरू बस्थे।

11 मिलाद शहर पनि त्यस भूमिमा थियो। अनि त्यो क्षेत्र जहाँ गश्शू अनि माकाका मानिसहरू त्यस भूमिमा बस्दथे। सम्पूर्ण हेर्मान पर्वत अनि सम्पूर्ण बाशानका सलकासम्मको क्षेत्र त्यस भूमिमा थियो।

12 बाशानमा ओगको सम्पूर्ण राज्य विगतमा जसले अशतारोत र एदुईहरूमा शासन, गरेका थिए। ओग रपाई मानिसहरूको अन्तिम थिए, मोशाले यी मानिसहरूलाई आक्रमण गरे अनि तिनीहरूको भूमि लिए।

13 इस्त्राएलका मानिसहरूले गेशूर अनि माकाका मानिसहरूलाई बाहिर निकलन बाध्य तुल्याएनन्। ती मानिसहरू अइसम्म इस्त्राएलका मानिसहरू माझ बस्छन्।

14 लेवी कुल समूह मात्र त्यो एक थियो। जसले कुनै भूमि प्राप्त गरेन। बद्लामा लेवीका मानिसहरूले ती सबै पशुहरू पाए जो आगोद्वारा परमप्रभु परमेश्वरलाई अर्पण गरिएका थिए। यो त्यही थियो जो परमप्रभुले तिनीहरूलाई भाकल गर्नु भएको थियो।

15 मोशाले प्रत्येक कुल समूहलाई स्बेनका कुल समूहबाट केही भूमि दिएका थिए। तिनीहरूले पाएको भूमि यो हो:

16 यो भूमि अर्नोनको बेंसी नजिकको आरोएर मेदबा शहरसम्म थियो। यसमा सम्पूर्ण समतल भूमि अनि बेंसी माझको शहर सम्मिलित थियो।

17 त्यो भूमि हेश्बोनसम्म लगातार थियो। यसमा समतल भूमिको सबै शहरहरू सम्मिलित थियो। ती शहरहरू दीबोन, बमोतबाल, बेतबालमोन,

18 यहसा, कदेमोत, र मेपात,

19 किर्यातैम, सिब्मा, डॉडाको बेंसी सेरेशशेर,

20 बेतपोर, पिसगाको पाखो अनि बेत्यशीमोत थिए।

21 यसरी त्यहाँका सबै भूमिमा अनि सबै क्षेत्रमा एमोरी मानिसहरूका राजा सीहोनले शासन गर्थे, सम्मिलित थिए। ती राजाले हेश्बोनमा शासन गर्थे। तर मोशाले तिनलाई अनि मिधानका अगुवाहरूलाई परास्त गरेका थिए। ती अगुवाहरू एवी, रेकेम, सूर, हूर अनि रेबा थिए। (यी सबै अगुवाहरू एक साथ सीहोन विरुद्ध लडेका थिए।) यी सबै अगुवाहरू त्यस देशमा बस्थे।

22 इस्त्राएलका मानिसहरूले बओरका छोरा बिलामलाई परास्त गरे। (बालामले भविष्य भन्नका निम्ति जादूको उपयोग गर्ने कोशिश गरे।) इस्त्राएलका मानिसहरूले युदुमा धेरै मानिसहरूलाई मारे।

23 जो भूमि स्बेनलाई दिइएको थियो त्यो यर्दन नदीको किनारमा टुङ्गिइन्थ्यो। यसर्थ स्बेनलाई दिइएको भूमिमा यी सबै शहरहरू र सूचीमा भएका तिनीहरूका खेतहरू सम्मिलित थिए।

24 मोशाले गादका कुल समूहलाई दिएको भूमि यही हो। मोशाले यो भूमि प्रत्येक कुल समूहलाई दिए।

25 याजेरको भूमि अनि गिलादका सम्पूर्ण शहरहरू। तिनीहरूलाई मोशाले रब्बाको नजिकको अरोएरसम्म अनि अम्मोनीहरूका आधाभूमि दिए।

26 त्यो भूमि हेशबोन देखि रामत मिसपा अनि बेतोनीम सम्मका क्षेत्रहरू सम्मिलित थिए। त्यो भूमि महनोम देखि दबीरको सीमानासम्म थियो।

27 त्यस भूमि बेथाराम बेसी, बेतनिग्रा सुक्कोत, र सापोन सम्मिलित थिए। अन्य भूमि जो सीहोन, हेशबोनका राजाले शासन गरेका थिए यो सबै भूमि सम्मिलित थियो। यो भूमि यर्दन नदीको पूर्वतर्फ र गालील समुद्रको छेउसम्म थियो।

28 यी सबै भूमिहरू जो मोशाले गदका कुल समूहलाई दिएका थिए। त्यो भूमिमा सूचीमा भएका सबै शहरहरू सम्मिलित थिए। मोशाले त्यो भूमि प्रत्येक कुल समूहलाई दिएका थिए।

29 मोशाले मनशशेका आधा कुल समूहलाई दिएको भूमि यही हो। मनशशेको कुल समूहका सबै कुलका आधाले यो भूमि प्राप्त गरे:

30 त्यो भूमि महनोमबाट शुरू भएको थियो। त्यो भूमिमा सम्पूर्ण बाशान सम्मा, र बाशानका राजा ओगले शासन गरेका सम्पूर्ण भूमि, बाशान र याईका सबै शहरहरू सम्मिलित थिए। (त्यहाँ जम्मा साठीवटा शहरहरू थिए।)

31 त्यो भूमिमा गिलादको आधा, अशतारोत अनि एट्टेई-ओगको राजधानीवरिपरीका शहरहरू पनि सम्मिलित थिए। यी सबै भूमिहरू मनशशेका छोरा मार्कीरका कुललाई दिए। ती छोराहरू मध्ये आधाले यो भूमि प्राप्त गरे।

32 मोशाले यी सबै भूमि ती कुल समूहहरूलाई दिए, मोशाले यसो गरे जब मानिसहरू मोआबको समतल भूमिको छाउनीमा बसेका थिए। यो यरीहोको पूर्व यर्दन नदी पारी थियो।

33 मोशाले लेवी कुल समूहलाई कुनै पनि भूमि दिएनन्। परमप्रभु इस्राएलका परमेस्वरले प्रतिज्ञा गर्नु भएको छ कि उहाँ स्वयं लेवी कुल समूहका निम्ति भेट्नु हुनेछ।

14

1 पूजाहारी एलाजार, नूनका छोरा यहोशू अनि इस्राएलका सबै कुल समूहका अगुवाहरूले कनानमा कुन चाहि भूमि मानिसहरूलाई दिने भनि निर्णय गरे।

2 परमप्रभुले धेरै अघि त्यो तरिका मोशालाई आज्ञा गर्नु भएको थियो जुन तरिकाले उहाँ चाहनु हुन्थ्यो, कि मानिसहरूले आफ्ना भूमि छान्नु। साढे नौ कुल समूहका मानिसहरूले कुन भूमि कस-कसले पाउने सो निर्णय गर्नका निम्ति चिन्ता लगाए।

3 मोशाले अघिनै अढाई कुल समूहलाई यर्दन नदीको पूर्व तिरको भूमि तिनीहरूलाई दिइसकेका थिए। तर अन्य मानिसहरूलाई दिए जस्तै लेवी कुल समूहलाई कुनै भूमि दिइएन।

4 ती बाह्र कुल समूहहरूलाई तिनीहरूकै भूमि पाए। यूसफका छोराहरू दुइ कुल समूहमा विभाजन भएका थिए मनशशे अनि एप्रैम। अनि प्रत्येक कुल समूहले केही भूमि प्राप्त गरे। तर लेवी कुल समूहका मानिसहरूलाई कुनै भूमि दिइएन। तिनीहरूलाई बसका निम्ति केवल केही शहरहरू दिए। अनि यी शहरहरू प्रत्येक कुल समूहका भूमिमा थिए। तिनीहरूलाई आफ्ना पशुहरू अनि खेतहरू पनि दिइयो।

5 परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गरे अनुसार इस्राएलको मानिसहरूले भूमि विभाजित गरे।

कालेबले आफ्नो भूमि प्राप्त गरे

6 एकदिन यहदाका कुल समूहबाट केही मानिसहरू गिलगालमा यहोशूकहाँ गए। ती मानिसहरू मध्ये एकजना कनज्जी-यपुनेका छोरा कालेब थिए। कालेबले यहोशूलाई भने, “परमप्रभुले कादेशबर्नामा तपाईं र मेरो विषयमा उहाँको दास मोशालाई भन्नु भएका कुराहरू तपाईंलाई याद छ।

7 हामी जहाँ जाँदै थियौं परमप्रभुका दास मोशाले मलाई भूमि हेर्न पठाउनुभयो। त्यस समयमा म चालीस वर्षको थिएँ। जब म फर्केँ, जो यसको बारेमा इमान्दारी साथ मैले अनुभव गरेको थिएँ। मैले मोशालाई भने।

8 ती अन्य मानिसहरू जो मसित गएका थिए तिनीहरूले मानिसहरूलाई ती कुराहरू भने जसले तिनीहरूलाई भयभीत तुल्याए। तर म साँच्चै नै विश्वास गरेँ कि परमप्रभुले त्यो भूमि हामीलाई दिनुहुनेछ।

9 यसकारण त्यसदिन मोशाले मसित एउटा प्रतिज्ञा गरे। तिनले भने, ‘त्यो भूमि जहाँ तिमी गयौ त्यो तिम्रो हुनेछ। तिम्रा छोरा-छोरीहरू सदाका निम्ति त्यो भूमिको मालिक हुनेछन्। म त्यो भूमि तिमीलाई दिनेछु। किनभने तिमीले साँच्चै नै परमप्रभु, मेरा परमेस्वर माथि विश्वास गरेका छौ।’

10 “अहिले, परमप्रभुले भन्नु भए अनुसार पैतालीस वर्ष सम्म उहाँले मलाई जीवित राख्नु भएको छ। त्यस समयमा हामी सबै मरुभूमिमा बिनाकाम घुमि-हिंड्यौं। अहिले म पचासी वर्ष पुगेँ।

11 म अझै उतिकै बलियो छु जतिबेला मोशाले मलाई बाहिर पठाएका थिएँ। म त्यसबेला जस्तै आज पनि युद्ध गर्न सक्छु।

12 यसर्थ अब मलाई त्यो पहाडी देश दिनुहोस् जो परमप्रभुले धेरै अघि मलाई वचन दिनु भएको थियो। त्यससमय तपाईंले सुन्नु भयो कि शक्तिशाली अनाकी मानिसहरू त्यहाँ बस्थे। अनि शहरहरू अत्यन्त दूला र सुरक्षित थिए। तर अब, हुन सक्छ, परमप्रभु मेरो साथ हुनुहुन्छ अनि परमप्रभुले भन्नु भए झैं त्यो भूमि म लिने छु।”

13 यहोशूले यपुन्नेका छोरा कालेबलाई आशीर्वाद दिए। यहोशूले तिनलाई आफ्नै हुने गरी हेब्रोन शहर दिए।

14 अनि त्यो शहर अझ पनि कनिज्जी यपुन्नेका छोरा कालेबको अधीनमा छ किनभने उसले परमप्रभु इम्राएलका परमेश्वर प्रति विश्वास गरे अनि उहाँको आदेश पालन गरे।

15 पहिले त्यो शहरलाई कितर्यबा भनिन्थ्यो। शहरको नाउँ अनाकी मानिसहरू मध्ये सबै भन्दा महान मानिस अर्बाको नाउँमा राखिएको थियो।

त्यसपछि, त्यो भूमिमा शान्ति छायो।

15

यहदाका निम्ति भूमि

1 त्यो भूमि जो यहदालाई दिइएको थियो त्यो कुल समूहका माझ विभाजन गरियो। त्यो भूमि एदोमको सीमानासम्म अनि दक्षिणमा तेमानको सीमा मरुभूमिसम्म फैलिएको थियो।

2 यहदाको भूमिको दक्षिणी सीमाना खारा समुद्रको दक्षिण अन्त देखी शुरू भएको थियो।

3 सीमाना अक्रब्बीन छिस्वोको दक्षिणबाट जीन मरुभूमि तर्फ अनि माथि कादेश तिर यसको दक्षिणतिरबाट हुँदै हेब्रोन कटेर अदरसम्म अनि त्यहाँबाट कर्कासम्म गयो।

4 यो सीमाना मिश्रको खोला अज्मोन तिर बडेर गएको थियो। अनि त्यसपछि भूमध्य सागर तर्फ अघि बढेको थियो। यो तिनीहरूको दक्षिणी सीमाना हो।

5 तिनीहरूको पूर्वी सीमाना खारा समुद्र किनार देखि त्यो क्षेत्र सम्म फैलिएको थियो, जहाँ यर्दन नदी, खारा समुद्र भित्र बहन्थ्यो।

तिनीहरूको उत्तरी सीमाना त्यो क्षेत्रबाट शुरू भएको थियो, जहाँ यर्दन नदी खारा समुद्र भित्र प्रवेश गर्थ्यो।

6 बेथोग्लमदेखि उत्तरमा बेतराबा सम्म सीमाना फैलिएको थियो। त्यो सीमाना बोहनको चट्टान छिचलेर गएको थियो। (बोहन: स्बेनका छोरा थिए।)

7 उत्तरी सीमाना आकोर वेशीदेखि दबीरको उकालोसम्म छ। तब सीमाना उत्तरतर्फ सोजो गिलगाल तिर गएको थियो। गिलगाल बाटोको अर्को पट्टि छ जुन अदुम्मीम पर्वत भएर गएको छ। त्यो सानो खोलाको दक्षिण पट्टि थियो। त्यो सीमाना एन्शेगेलको खोला पछिल्लिर गएको थियो। त्यो सीमाना एन्शेगेलमा अन्त भएको थियो।

8 त्यसपछि त्यो सीमाना यबूसी शहरको दक्षिणी छेउबाट हिन्नोम बेसी भएर गएको थियो। (त्यो यबूसी शहरलाई यस्शलेम भनिन्थ्यो।) त्यस स्थानमा त्यो सीमाना हिन्नोम बेसीको पश्चिममा भएको पहाडको चुचुरो तिर गएको थियो। यो रपाईं बेसीको उत्तरतर्फ अन्तमा थियो।

9 त्यस स्थान देखि त्यो सीमाना नेमोहको पानीको तलाउ तर्फ गएको थियो। त्यस पछि त्यो सीमाना एप्रोन नजिकका शहरहरू तिर गएको थियो। त्यस स्थानमा त्यो सीमाना घुमेर बाला तिर गएको थियो। (बालालाई किर्यत्यारी पनि भनिन्छ।)

10 बालामा त्यो सीमाना पश्चिम तर्फ घुमेको थियो। अनि सेईको पहाडी देश तर्फ गएको थियो। त्यो सीमाना यारीम पर्वत (कसालोन)को उत्तरी छेउसम्म भएर तलतिर बेतशेश तिर फैलिएको थियो। त्यहाँ देखि त्यो सीमाना तिम्रामा पार गरेर गएको थियो।

11 सीमाना एक्रोनको उत्तरी पहाड भएर फैलिएको छ। त्यस सीमाना बाला पर्वत पार भएर शिक्करोन तिर सोड्नै यब्नेल भएर भूमध्य सागरमा अन्त भएको थियो।

12 भूमध्य सागर यहदाको भूमिको पश्चिमी सीमाना थियो। यसरी यहदाको भूमि यी चार सीमानाहरू भित्र थियो। यहदाका कुलहरू यो क्षेत्रमा बस्थे।

13 यहोशूले यपुन्नेको छोरो कालेबलाई यहदाको निम्ति तोकिएको क्षेत्रभित्रको केही भूमि परमप्रभुले भन्नु भए झैं नै दिए। तिनले अर्बा किर्यावाको शहर (जसलाई हेब्रोन शहर भनिन्छ) अनाकका पिताले तिनलाई दिए।

14 कालेबले हेब्रोनमा बसेका तीन अनाकी वंशीहरूलाई त्यो स्थान छोड्न बाध्य तुल्याए। ती वंशहरू शोशै, अहीमन र तल्मै थिए। तिनीहरू अनाक वंशका थिए।

15 त्यसपछि कालेब दबीर निवासीहरूको विरुद्ध अघिबढे (पहिला, दबीरलाई कीर्यत सेपेर पनि भनिन्थ्यो।)

16 कालेबले भने, “म कीर्यत सेपेर माथि आक्रमण गर्न चाहन्छु। म मेरो छोरी अक्सालाई त्यस मानिसलाई दिनेछु जसले आक्रमण गरेर त्यो शहरलाई परास्त गर्छ। म त्यस मानिसलाई मेरो छोरी विवाह गर्न दिनेछु।”

17 ओत्रिएल कालेबका भाई कनजका छोरा थिए। ओत्रिएलले त्यो शहरलाई परास्त गरे, यसकारण कालेबले आफ्नी छोरी अक्सालाई ओत्रिएलसँग विवाह गरिदिए।

18 जब अक्सा ओत्रिएल कहें आई, ओत्रिएलले अक्सालाई भने तिम्रा बाबु कालेबसित पानी भएको उब्जाउ भूमिको निम्ति बिन्ती गर। अक्सा आफ्ना पिताकहाँ गइन्। जब तिनी आफ्नो गधाबाट ओलिइन्, कालेबले सोधे, “तँ के चाहन्छेस्?”

19 अक्साले उत्तर दिइन्, “मलाई एउटा आशीर्वाद दिनुहोस्। तपाईंले मलाई नेगवमा सुखा भूमि दिनुभयो। दयागरी मलाई पानी भएको केही भूमि पनि दिनु होस्।” यसर्थ तिनले चाहेको भूमि कालेबले दिए। तिनले त्यो भूमिको पानीका माथिल्लो अनि तल्लो पोखरीहरू दिए।

20 यहदाका कुल समूहले त्यो भूमि प्राप्त गरे, जो परमप्रभुले तिमीहरूलाई दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो। प्रत्येक कुल समूहले भूमिको अंश पाए।

21 यहदाका कुल समूहले नेगेबको दक्षिणी अंशका सबै शहरहरू प्राप्त गरे। यी शहरहरू एदोमको सीमाना नजिकै थिए। यहाँ ती शहरहरूको सूची छः

कब्सेल, एदेर, यागूर,

22 क्रीना, दीमोना, अदादा,

23 केदेश, हासोर, यित्रान,

24 जीप, तेलेम, बालोत,

25 हासोरादत्ता, किरय्योथ-हेसोन (हासोर),

26 अमान, शर्मा, मोलादा,

27 हसगद्दा, हेशमोन, बेत्पालेत,

28 हसर्शुआल, बेशेर्बा, बिज्योत्या,

29 बाला, ईम, एसेम,

30 एल्तोलेद, कसील, होर्मा,

31 सिक्लग, मदमन्ना, सन्सन्ना,

32 लबाओत, शिल्हीम, एन अनि रिम्मोन। त्यहाँ सबजसम्म उन्तीसवटा शहर अनि तिनका सबै खेतहरू थिए।

33 यहदाका कुल समूहले पश्चिमी तराईमा भएका शहरहरू पनि पाए। ती शहरहरूको सूची यहाँ छः

एशतोल, सारा, अश्रा,

34 जानोह, एग्गन्नीम, तपूह, एनाम,

35 यर्मूत, अदुल्लाम, सोको, अजेका,

36 शौरैम, अर्दीतैम, अनि गदेरा (गदेरोतेम) त्यहाँ जम्मा चौधवटा शहरहरू अनि तिनका सबै खेतहरू थिए।

37 यहदाका कुल समूहलाई यी शहरहरू पनि दिइएः

सनान, हदाशा, मिग्दलाद,

38 दिलान, मिस्पे, योत्केल,

39 लाकीश, बोस्कत, एल्लोन,

40 कोब्बन, लहमाम, कितलीश,

41 गदेरोत, बेदागान, नामा अनि मक्केदा। त्यहाँ जम्मा सोह्रवटा शहर अनि ती वरिपरिका सबै खेतहरू थिए।

42 यहदाका मानिसहरूले यी शहरहरू पनि पाएः

लिब्ना, एतेर, आशान,

43 यिमाह, अश्रा, नर्सीब,

44 क्रीला, अक्जीब अनि मारेशा। त्यहाँ जम्मा नौवटा शहर अनि ती वरिपरिका खेतहरू थिए।

45 यहदाका मानिसहरूले एक्रोन शहर अनि यसका नजिकका सबै स-साना शहरहरू र ती वरिपरिका खेतहरू पनि प्राप्त गरे।

46 तिनीहरूले एक्रोनको पश्चिमको क्षेत्र अनि अशदोद नजिकका सबै खेतहरू अनि शहरहरू पनि पाए।

47 अशदोद वरिपरिका सबै क्षेत्र अनि स-साना शहरहरूः यहदाको भूमिका अंश थिए। यहदाका मानिसहरूले गाजा वरिपरिका क्षेत्र अनि खेतहरूः अनि त्यसका नजिकमा भएका शहरहरूः पनि प्राप्त गरे। तिनीहरूको भूमि मिश्रको नदीसम्म लगातार फैलिएको थियो। अनि तिनीहरूको भूमि, भूमध्य समुद्रको किनारा छेउ छेउ सम्म लगातार थियो।

48 यहदाका मानिसहरूलाई पहाडी देशका शहरहरूः पनि प्रदान गरे। ती शहरहरूको सूची यहाँ छः
 49 शामीर, यत्तीर, सोको,
 49 दन्ना, किर्यत्सन्ना (दब्रीर),
 50 अनाब, एशतमो, अनीम,
 51 गोशेन, होलोन, अनि गीलोह। त्यहाँ जम्मा एघारवटा शहरहरूः अनि ती वरिपरिका सबै खेतहरूः थिए।

52 यहदाका मानिसहरूलाई यी शहरहरूः पनि दिइएः
 अरब, दुमा, एसान,
 53 यार्नस, बेत्तप्पुह, अपेका,
 54 हुप्ता, किर्यतर्बा (हेब्रोन) अनि सीओर। त्यहाँ नौवटा शहरहरूः र ती वरिपरिका सबै खेतहरूः थिए।

55 यहदाका मानिसहरूलाई यी शहरहरूः पनि दिइएः
 माओन, कर्मेल, जीप, यूता,
 56 यिजेले, योक्दाम, जानोह,
 57 कैन, गिबा अनि तिम्ना। त्यहाँ जम्मा दशवटा शहरहरूः अनि ती वरिपरिका खेतहरूः थिए।

58 यहदाका मानिसहरूलाई यी शहरहरूः पनि प्रदान गरिएः
 हल्हल, बेत्सर, गदोर,
 59 मारात, बेतनोत, एलतकोन। सबजम्मा त्यहाँ छवटा शहरहरूः अनि ती वरिपरिका सबै खेतहरूः थिए।
 60 यहदाका मानिसहरूलाई (रब्बा अनि किर्यतबाल जोकिर्यत्यारीम) यी दुइ शहरहरूः पनि दिइए।

61 यहदाका मानिसहरूलाई मरुभूमिमा भएका शहरहरूः पनि दिइए। यहाँ ती शहरहरूको सूचीछः
 बेतराबा, मिडीन, सकाका,
 62 निब्शान, नूनको शहर अनि एनगदी। त्यहाँ सबजम्मा छवटा शहरहरूः अनि ती वरिपरिका सबै खेतहरूः थिए।

63 यहदाका सेना यरुशलेममा बसेका यबूसी मानिसहरूलाई बाहिर निक्कन बाध्य तुल्याउन सामर्थ्य भएनन्। यसर्थ आजसम्म यरुशलेममा यहदाका मानिसहरूः माझ यबूसी मानिसहरूः बस्छन्।

16

एप्रैम अनि मनश्शेका निम्ति भूमि

1 यो त्यो भूमि हो जो यूसुफका कुलले प्राप्त गरे। यो भूमि यरीहो नजिकै यर्दन नदीबाट शुरू भएर यरीहोको जल क्षेत्रसम्म लगातार फैलिएको थियो। (यो यरीहोको ठीक पूर्वमा थियो।) यसको सीमाना यरीहो देखि माथि तिर बेतेलको पहाडी देशसम्म लगातार फैलिएको थिए।

2 त्यसपछि त्यो सीमाना बेतेल (लाज) देखि अरकीको सीमाना अतारोत तर्फ लगातार गएको थिए।

3 तब सीमाना थल्पेतीको सीमानासम्म पश्चिमतिर गयो। त्यो सीमाना निम्न बेथोरोन तर्फ गएको थिए। त्यसपछि त्यो सीमाना गेजेर तर्फ गएर भूमध्य समुद्र तिर फैलिएको थियो।

4 यसरी मनश्शे अनि एप्रैमका मानिसहरूले आफ्ना भूमिप्राप्त गरे। (मनश्शे अनि एप्रैम यूसुफका छोराहरूः थिए।)

5 एप्रैमका मानिसहरूलाई दिइएको भूमि यो होः तिनीहरूको पूर्वी सीमाना अन्नोतदार, उच्च बेथोरोनको नजिकैबाट शुरू भएको थियो।

6 अनि पश्चिमी सीमाना मिक्मतातबाट शुरू भएको थियो। त्यो सीमाना पूर्वतिर तानत्शालो तर्फ घुमेर पूर्वतिर यानोहसम्म लगातार गएको थियो।

7 त्यसपछि त्यो सीमाना यानोह देखि तलतिर अतारोत अनि नारासम्म गएको थियो। त्यो सीमाना यरीहोलाई नछोए सम्म लगातार गएर यर्दन नदीमा समाप्त भएको थिए।

8 त्यो सीमाना तपूह देखि पश्चिम तिर कानाको बेसी तर्फ गएर समुद्रमा समाप्त भएको थियो। यो सबै भूमिहरू एप्रैमका मानिसहरूलाई दिइएका भूमिहुन्। त्यस कुल समूहका प्रत्येक वंशले यो भूमिको एक अंश पाए।

9 एप्रैमको सीमानाका अनेक शहरहरू वास्तवमा मनश्शेका सीमाना भित्र थिए। तर एप्रैमका मानिसहरूले ती शहरहरू अनि ती वरिपरिका खेतहरू पाए।

10 तर एप्रैमका मानिसहरूले कनानी मानिसहरूलाई गेजेर शहर छाड्न बाध्य तुल्याउन समर्थ थिएनन्। यसकारण कनानी मानिसहरू एप्रैमी मानिसहरू माझ बस्छन्। तर कनानी मानिसहरू एप्रैमी मानिसहरूका दास भएका छन्।

17

1 तब मनश्शेका कुल समूहलाई भूमि दिइयो। मनश्शे यूसुफका जेठा छोरा थिए। मनश्शेका जेठा छोरा मार्कीर थिए, जो गिलादका पिता थिए। मार्कीर एकजना महान सैनिक थिए, यसर्थ गिलाद अनि बाशानका क्षेत्रहरू मार्कीरका वंशलाई दिए।

2 मनश्शेका कुल समूहका अन्य वंशहरूलाई पनि भूमि दिए। ती कुलहरू अबीएजेर, हेलेक, असीएल, शेकेल, हेपेर अनि शमीदा थिए। यी सबै मानिसहरू यूसुफका छोरा मनश्शेक अन्य छोराहरू थिए। यी मानिसका कुलहरूले भूमिका आफ्ना अंश प्राप्त गरे।

3 सलोफाद हेपेरका छोरा थिए। हेपेर गिलादका छोरा थिए। गिलाद मार्कीरका छोरा थिए अनि मार्कीर मनश्शेक छोरा थिए। सलोफादका कुनै छोराहरू थिएनन् तर तिनका पाँच जना छोरी थिए। तिनीहरूको नाउँ महाला, नोआ, होग्ला, मिल्का अनि तिर्सा थियो।

4 ती छोरीहरू एलीजार पूजाहारी, नूनका छोरा यहोशू अनि सबै अगुवाहरूका र्हाँ गए। ती छोरीहरूले भने, “परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो कि उहाँले हामीलाई त्यसरी नै भूमि दिउन् जसरी हाम्रा पुरुष नातेदारहरूलाई दिइन्छ।” यसर्थ तिनले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरे अनि छोरीहरूलाई केही भूमि दिए। यसरी यी छोरीहरूले आफ्ना काकाहरूले जस्तै आफ्नो भूमि पाए।

5 यसरी मनश्शेका कुल समूहका यर्दन नदीको पश्चिमतर्फ दशवटा क्षेत्रहरू अनि यर्दन नदीको अर्को तर्फका गिलाद अनि बाशानका भूमिका दुइ अधिक क्षेत्रहरू भए।

6 यसरी नै मनश्शेका कुल समूहका यी ब्रीहरूले पनि पुरषहरूले जस्तै भूमि प्राप्त गरे। गिलादको भूमि बाँकी रहेका मनश्शेका सन्तानहरूलाई दिइयो।

7 मनश्शेका भूमिहरू आशेर अनि मिक्मततात माझको क्षेत्रमा थिए। यो शकेमको नजिकै छ। यसको सीमाना दक्षिण तर्फ एन्तपूहको क्षेत्रतिर गएको थियो।

8 तपूह वरिपरिका भूमि मनश्शेका थियो, तर तपूह शहर तिनको थिएन। तपूह शहर मनश्शेको भूमिको सीमानामा थियो अनि यो एप्रैमका मानिसहरूको थियो।

9 मनश्शेको सीमाना दक्षिण तिर कानाको बेसीसम्म लगातार थियो। यो क्षेत्र मनश्शेका कुल समूहको थियो, तर शहरहरू एप्रैमका मानिसहरूका थिए। मनश्शेको सीमाना नदीको उत्तर तर्फ थियो अनि यो पश्चिम तर्फ भूमध्य समुद्रसम्म फैलिएको थियो।

10 दक्षिण तर्फको भूमि एप्रैमको थियो। अनि उत्तर तर्फको भूमि मनश्शेको थियो। भूमध्य समुद्र पश्चिमी सीमानामा थियो। त्यो सीमानाले उत्तरमा आशेरको भूमि अनि पूर्वमा इस्साकारको भूमिलाई छोएको थियो।

11 मनश्शेका मानिसहरूको इस्साकार अनि आशेर क्षेत्रहरूमा पनि शहरहरू पनि थिए। बेल्थान, यिवलाम अनि वरिपरिका स-साना शहरहरू मनश्शेका कुल समूहको थिए। मनश्शेका मानिसहरू दोर, एन्दोर, तानाक, मिगदो अनि ती शहरहरू वरिपरिका स-साना शहरहरूमा पनि बस्थे। तिनीहरू नापोतका तीन शहरहरूमा पनि बस्थे।

12 मनश्शेका मानिसहरू ती शहरहरू परास्त गर्न समर्थ भएनन्। यसर्थ कनानी मानिसहरू त्यहाँ बसिरहे।

13 तर इस्त्राएलका मानिसहरू शक्तिशाली भए। जब यस्तो भयो तब तिनीहरूले कनानका मानिसहरूलाई आफ्ना निम्ति काम गर्न बाध्य तुल्याए। तिनीहरूले कनानी मानिसहरूलाई त्यो भूमि छोड्न बाध्य तुल्याएनन्।

14 यूसुफका कुल समूहले यहोशूसित बात गरे र भने, “तपाईंले हामीलाई भूमिको एक भाग मात्र दिनुभयो। जब हामी यति धेरै संख्यामा छौं, परमप्रभुले ज्यादा संख्यामा आशीर्वाद दिनु भएको छ, कि सम्पूर्ण भूमिबाट हामीलाई एक भाग मात्र दियो?”

15 यहोशूले तिनीहरूलाई उत्तर दिए, “यदि तिमीहरूसित अति धेरै मानिसहरू भए तब माथि पहाडी भूमिको जङ्गलले भरिएको क्षेत्रमा जाऊ अनि त्यो भूमिको जङ्गल फाँडेर त्यसलाई प्रयोग गर्न सक्छौ। त्यो भूमि अहिले परिज्जी अनि रपाई मानिसहरूको हो। तर यदि एप्रैमको पहाडी देश तिमीहरूका निम्ति अति सानो भए गएर त्यो भूमि लेऊ।”

16 यूसुफका सन्तानले भने, “हाम्रो लागि पर्वतहरू प्रशस्त भूमि हुने छैन, तर हामी ती बेसीहरूलाई लिन सक्तौनौं कारण बेशानको नजिकै थिजेब बेसीमा बस्ने र वरिपरिका गाउँहरूमा बस्ने कनानीका रथहरू छन् (अनि हाम्रो छैनन्।)”

17 तब यहोशूले यूसुफ, एषैम अनि मनश्शेका मानिसहरूलाई भने, “तर तिमीहरू त्यहाँ अति धेरै छौ। अनि तिमीहरू अत्यन्त शक्तिशाली छौ। तिमीहरूले भूमिको एक हिस्सा भन्दा अधिक पाउनु पर्छ।

18 तिमीहरूले पहाडी देश लिने छौ। त्यो एक जङ्गल हो, तर रूखहरू काटेर त्यस स्थानलाई बसका निम्ति असल तुल्याउन सक्छौ। अनि त्यो सम्पूर्ण भूमि तिमीहरूको हुनेछ। कनानी मानिसहरूलाई त्यो भूमि छोड्न तिमीहरूले वाध्य तुल्याउने छौ। तिनीहरू बलिया र तिनीहरूसित शक्तिशाली हात हतियारहरू भएता पनि तिमीहरूले तिनीहरूलाई पराजित गर्नेछौ।”

18

शेष भूमिको विभाजन

1 समस्त इस्राएली मानिसहरू शीलोमा एकसाथ भेला भए। त्यस स्थानमा तिनीहरूले भेट-हुने पाल लगाए। इस्राएलका मानिसहरूले त्यो देशलाई नियन्त्रण गरे। त्यस भूमिका सम्पूर्ण शत्रुहरूलाई तिनीहरूले परास्त गरे।

2 तर त्यस समय त्यहाँ अझ इस्राएलका सात कुल समूहहरू थिए परमेश्वरले भाकल गर्नु भएको भूमि तिनीहरूलाई अझ सम्म पनि प्राप्त भएको थिएन।

3 त्यसपछि यहोशूले इस्राएलका मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूको भूमि लिन तिमीहरू किन यतिलामो पर्खन्छौ? परमप्रभु, तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूका परमेश्वरले त्यो भूमि तिमीहरूलाई दिन्छु भन्नु भएको छ।

4 यसर्थ तिमीहरू प्रत्येक कुल समूहले तीन मानिसहरूलाई चुन्नु पर्छ। म ती मानिसहरूलाई भूमिको निरक्षण गर्न पठाउने छु। तिनीहरूले त्यो भूमिको विवरण लिनेछन् अनि तिनीहरू फर्केर मकहाँ आउनेछन्।

5 तिनीहरूले त्यो भूमिलाई सात भागमा विभाजन गर्नेछन्। यहूदा र यूसुफका मानिसहरूले आफ्ना भूमि दक्षिणमा लिनेछन्।

6 तर तिमीहरूले भूमिको विवरण दिनु पर्नेछ अनि त्यसलाई सात भाग गर्नेछन्। मलाई मानचित्र ल्याई देऊ अनि कुन कुलले कुन भूमि प्राप्त गर्ने सो परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले निर्णय गर्नुन्।

7 लेवी मानिसहरूले भूमिको हिस्सा पाउँदैनन्। तिनीहरूको हिस्सा पूजाहारीको रूपमा परमप्रभुको सेवा गर्नु हो। गाद, स्बेन, मनश्शेका आधा कुल समूहले तिनीहरूलाई भाकल गरिएका भूमि पाइसकेका छन्। ती यर्दन नदीको पूर्वतर्फ छन्। परमप्रभुका दास मोशाले त्यो भूमि तिनीहरूलाई दिइसकेका छन्।”

8 यसर्थ ती चुनिएका मानिसहरू त्यो भूमि हेर्न अनि त्यसबारे विवरण लेख्नका निम्ति गए। यहोशूले तिनीहरूलाई भने, “पूरा भूमिमा जाऊ अनि त्यसको विवरण लेख। त्यसपछि म कहाँ शीलोमा आऊ। त्यस पछि म चिहा गर्नेछु अनि परमप्रभुले तिमीहरूका निम्ति भूमि विभाजन गर्नुन्।”

9 यसर्थ मानिसहरू त्यस भूमिमा गए। मानिसहरू सम्पूर्ण भूमिमा गए अनि यहोशूका निम्ति त्यसको विवरण लेखे। तिनीहरू सबैले शहरहरूको सूची तयार गरे अनि भूमिलाई सात भागमा विभाजन गरे। त्यसपछि तिनीहरू यहोशू कहाँ शीलोमा फर्के।

10 यहोशूले शीलोमा परमप्रभुको समक्ष तिनीहरूको निम्ति चिहा गरे। यस प्रकार यहोशूले भूमि विभाजित गरे अनि प्रत्येक कुल समूहलाई भूमिको अंश दिए।

बिन्यामीनको निम्ति भूमि

11 त्यो भूमि बिन्यामीनको कुल समूहलाई दिइयो जो यहूदा अनि यूसुफका क्षेत्रहरूको माझमा थियो। बिन्यामीनका कुल समूहका प्रत्येक वंशले आफ्नो भूमि प्राप्त गरे। बिन्यामीनको निम्ति चुनिएको भूमि यो हो:

12 यर्दन नदीबाट उत्तरी सीमाना शुरू भएको थियो। सीमाना यरीहको उत्तरी किनार भएर फैलिएको थियो। त्यसपछि सीमाना पश्चिम तिर पार्वत्य देशतर्फ फैलिएको थियो। बेतवानको पूर्वमा नपुगेसम्म सीमाना फैलिएर गएको थियो।

13 त्यसपछि सीमाना दक्षिणमा लूज (बेतेल) तिर फैलियो। तब सीमाना अन्नोतद्वार तिर झर्यो। अन्नोतद्वार तल्लो बेथोरोनको दक्षिणको पहाडमाथि अवस्थित छ।

14 बेथोरोनको दक्षिणी पहाडमा त्यो सीमाना दक्षिणतर्फ घुमेर पहाडको पश्चिम तिर फैलिएको थियो। सीमाना कियर्थबाल तर्फ फैलिएको थियो (यसलाई किर्यत्यारीम पनि भनिन्छ।) यो शहर यहूदाका मानिसहरूको थियो। यो पश्चिमी सीमाना थियो।

15 दक्षिण सीमाना किर्यत्यारीमको नजिकबाट शुरू भएर नेतोह मुहान तर्फ गएको थियो।

16 त्यसपछि सीमाना रपाईहरूको बेसी उत्तरमा भएको हिन्नोम छोराको बेसीको नजिकैको पहाडको फेद तिर फैलिएको थियो। सीमाना यबूसी शहरको ठीक दक्षिणमा भएको हिन्नोम बेसीको तर्फ झरेको थियो। त्यसपछि सीमाना एग्रेगेल तर्फ गएको थियो।

17 त्यहाँ, त्यो सीमाना उत्तरतर्फ घुमेर एन्शेमेश तर्फ गएको थियो। सीमाना गलीलोट तर्फ फैलिएको थियो (गलीलोट, पहाडमा अदूममीम उकालोको नजिकमा छ।) त्यो सीमाना स्बेनको छोरो बोहनको नाउको महान शिला तिर झरेको थियो।

18 त्यो सीमाना अराबको उत्तर तिर फैलिएको थियो र अराबमा नै झरेको थियो।

19 त्यसपछि त्यो सीमाना बथोग्लाको उत्तर तर्फ भएर खारा समुद्रको उत्तरी किनारमा अन्त भएको थियो। यो त्यही स्थान हो जहाँ पुगेर यर्दन नदी समुद्रमा प्रवेश हुन्छ। त्यो दक्षिणी सीमाना थियो।

20 यर्दन नदी पूर्वी सीमाना थियो। यसरी यो भूमि बिन्यामीनको कुल समूहलाई प्रदान गरियो। ती सबैतिरका सीमानाहरू थिए।

21 प्रत्येक कुलले आफ्नो भूमि प्राप्त गरे। यी तिनीहरूका शहरहरू थिए: यरीहो, बेथोग्ला, एमोकसीस।

22 बेत-अराबा, समारैम, बेतेल,

23 अब्बीम, पारा, ओप्रा,

24 कपरम्मोनी, ओप्नी अनि गोबा। त्यहाँ बाह्र शहरहरू अनि ती वरिपरिका खेतहरू थिए।

25 बिन्यामीनको कुल समूहले गिबोन, रामा, बेरोत,

26 मिस्पा, कर्पिरा, मोसा,

27 रेकेम, यिर्पल, तरला,

28 सेला, एलेप, यबसी शहर (अर्थात यस्शलेम), गिबत अनि किर्यत। त्यहाँ चौध शहरहरू अनि ती वरिपरिका खेतहरू थिए। बिन्यामीनका कुल समूहले यी सबै क्षेत्रहरू प्राप्त गरे।

19

शिमियोनका निम्ति भूमि

1 तब यहोशले शिमोन कुल समूहका सबै वंशहरूलाई तिनीहरूका भूमिका भाग प्रदान गरे। तिनीहरूले प्राप्त गरेको भूमि त्यो इलाका भित्र थिए जो यहदाका थिए।

2 तिनीहरूले जो प्राप्त गरे ती यीहुनू: बेर्शेबा (शेबा पनि भनिन्छ।), मोलादा,

3 हजर्शुआल, बाला, एसेम,

4 एलतोलाद, बतूल, होर्मा,

5 सिकलग, बेत्मकाबोत, हसर्ससा,

6 बेल्नबाओत अनि शास्हेन। त्यसमा तेह्र शहरहरू अनि ती वरिपरिका समस्त खेतहरू थिए।

7 तिनीहरूले ऐन, रिम्मोन, एतेर, अनि आशान शहरहरू पनि प्राप्त गरे। त्यसमा चार शहरहरू अनि ती वरिपरिका सबै खेतहरू थिए।

8 तिनीहरूले शहरहरू वरिपरिका बालात-बेअर सम्मका सबै खेतहरू पनि पाए। यसरी त्यो क्षेत्र थियो जो शिमोनको कुल समूहलाई प्रदान गरिएको थियो। प्रत्येक कुलले आफ्ना भूमि प्राप्त गरे।

9 शिमोनको भागको भूमि यहदाके प्राप्त गरेको इलाका भित्र थियो। यहदाका मानिसहरूको भूमि तिनीहरूलाई चाहिएको भन्दा ज्यादा थियो। यसर्थ शिमोनका मानिसहरूले तिनीहरूको भूमिको अंश प्राप्त गरे।

जबलूनका निम्ति भूमि

10 तेस्रो कुल समूहको आफ्ना जमीन प्राप्त गर्ने जबलूनहरू थिए। जबलूनका प्रत्येक कुल समूहले तिनीहरूलाई भाकल गरिएका भूमि प्राप्त गरे। जबलूनको भूमिको सीमाना सारीदसम्म रहेको थियो।

11 त्यसपछि त्यो सीमाना पश्चिम तर्फ मरलासम्म फैलिएर ठीक दब्बेशेतलाई भेट्न पुगेको थियो। त्यसपछि त्यो सीमाना योबनाम नजिकको सौंधुरो गल्छी भएर गएको थियो।

12 त्यसपछि त्यो सीमाना सारीदको पूर्वबाट घुमेर किस्लोत्ताबोर सम्म पुग्यो। सीमाना दाबरत देखि फैलिएर यापी सम्म पुग्यो।

13 त्यसपछि त्यो सीमाना पूर्वतिर गथेपर अनि इथकासीन तिर फैलिएको थियो। त्यो सीमाना रिम्मोनमा अन्त भएको थियो। त्यसपछि त्यो सीमाना घुमेर नेआतर्फ गएको थियो।

14 नेआदेखि त्यो सीमाना घुमेर उत्तरमा हन्नतोन अनि त्यसपछि इफथहेलको बेसीसम्म फैलिएको थियो।

15 यो सीमाना भित्र काथाथ, नहलल, शीप्रोन, इदलाह अनि बेतलेहेम शहरहरू थिए। त्यहाँ जम्मा बाह्र शहरहरू अनि ती वरिपरिका सबै खेतहरू थिए।

16 यसरी, यी शहरहरू अनि ती वरिपरिका खेतहरू जबलूनलाई दिए। जबलूनका प्रत्येक कुलले भूमिका आफ्ना अंश प्राप्त गरे।

इस्साकारका निम्ति भूमि

17 भूमिको चौथो अंश इस्साकारको कुल समूहलाई प्रदान गर्यो। त्यस कुल समूहका प्रत्येक वंशले भूमिको आफ्नो हिस्सा प्राप्त गरे।

18 त्यस कुल समूहलाई प्रदान गरिएको भूमि यो हो: यिञ्जल, कसुल्लोत, शूनेम,

19 हपैरैम, शीओन, अनाहारत,

20 रब्बीत, किशयोन, एबेस,

21 रेमेत, एगन्नीम, एहद्दा अनि बेतपसेस।

22 तिनीहरूको सीमानाले ताबोर, शहसूमा अनि बेत्शेमेशसम्म गएको थियो। त्यो सीमाना यर्दननदीमा टुङ्गिएको थियो। त्यसमा जम्मा सोह्र शहरहरू र ती वरिपरिका खेतहरू थिए।

23 यी शहरहरू त्यो भूमिका अंश थिए जो इस्साकारको कुल समूहलाई दिएको थियो। प्रत्येक वंशले भूमिको आफ्नो भाग पाए।

आशेरका निम्ति भूमि

24 भूमिको पाँचौं भाग आशेरको कुल समूहलाई दिइयो। त्यस कुल समूहका प्रत्येक वंशले भूमिको आफ्ना भाग पाए।

25 त्यस कुल समूहलाई दिएको भूमि यो हो: हेलकत, हली, बेतेन, अक्क्षाप,

26 अल्लम्मलेक, अमाद अनि मिशाल।

यसको पश्चिमी सीमाना कर्मेल पर्वत अनि शीहोर्लिब्नातसम्म फैलिएको थियो।

27 त्यसपछि सीमाना पूर्व तर्फ घुम्यो र बेत्दागोनसम्म पुगेको थियो। त्यो सीमानाले जबूलन अनि यिभहेलको बेसीलाई भेट्टाएको थियो। त्यसपछि त्यो सीमाना बेतेमेक अनि नीएलको उत्तर तर्फ गएको थियो। त्यो सीमानाले काबूलको उत्तर पार गर्यो।

28 त्यसपछि त्यो सीमाना एब्रोन, रहोब, हम्मोन अनि कानातर्फ फैलिएको थियो। त्यो सीमाना महा-सीदोन तर्फ लगातार फैलिएको थियो।

29 त्यसपछि त्यो सीमाना दक्षिणमा रामा तिर फर्केको थियो। त्यो सीमाना टायरको सुदृढ शहर तर्फ लगातार फैलिएर गएको थियो। त्यसपछि त्यो सीमाना घुमेर होसातिर गएको थियो। त्यो सीमाना अक्जीब,

30 उम्मा, अपेक अनि रहोब नजिकको समुद्रमा टुङ्गिएको थियो।

सबजम्मा त्यसमा बाइस शहरहरू अनि ती वरिपरिका खेतहरू थिए।

31 ती शहर अनि ती वरिपरिका खेतहरू आशेरको कुल समूहलाई प्रदान गरिएका थिए। त्यस कुल समूहका प्रत्येकले भूमिको आफ्ना-आफ्ना हिस्सा प्राप्त गरे।

नमालीका निम्ति भूमि

32 भूमिको छैटौं भाग नमालीको कुल समूहलाई दिइयो। त्यस कुल समूहका प्रत्येक वंशले भूमिका आफ्ना भाग पाए।

33 तिनीहरूको भूमिको सीमाना सानन्नीम नजिकको विशाल बुक्षदेखि शुरू भएको थियो। यो हेलेपको नजिकै छ। त्यसपछि त्यो सीमाना अदामीनेकेब अनि यब्नेल भएर गएको थियो। त्यो सीमाना लक्फूम तर्फ लगातार फैलिएर यर्दन नदीमा टुङ्गिएको थियो।

34 तब त्यो सीमाना अजमोताबोर हुँदै पश्चिम तर्फ फर्क्यो। त्यसपछि त्यो जबूलनको दक्षिणी किनारा हुँदै हुक्कोक पुग्यो अशेरको पश्चिमी किनारा अनि त्यसपछि यर्दन नदीको पूर्वपछि छायो

35 यी सीमानाहरू भित्र केही सुदृढ शहरहरू थिए। ती शहरहरू सिदीम, सेर, हम्मत, रक्कत, किन्नेरत,

36 अदामा, रामा, हासोर,

37 केदेश, एट्रेई, एन्हसोर,

38 यिरोन, मिग्दलेल, होरेम, बेतनात अनि बेत्शेमेश। जम्मा त्यसमा उन्नाईस शहरहरू अनि ती वरिपरिका सबै खेतहरू थिए।

39 यी शहरहरू अनि ती वरिपरिका खेतहरू नमालीका कुल समूहलाई दिए। त्यस कुल समूहका प्रत्येकले आफ्ना भूमि प्राप्त गरे।

दानका निम्ति भूमि

40 त्यसपछि दान सातौं कुल समूह थियो जसलाई भूमि दिइयो।

41 यो त्यो भूमि हो जो तिनीहरूलाई दिएको थियो: सोरा, एशताओल, इशेमस,

42 शाललबीन, अय्यालोन, इत्ला,

43 एलोन, तिम्ना, एक्रोन,

- 44 एल्लके, गिब्बतनो, बालात,
 45 यहद, बनेबरक, गत्रिमोन,
 46 मेयरकोन, रकोन जोपाको अनि नजिकका इलाका।

47 तर दानका मानिसहरूलाई आफ्नो भूमि लिनमा कष्ट थियो। त्यहाँ शक्तिशाली शत्रुहरू थिए अनि दानका मानिसहरूले तिनीहरूलाई सजिलैसित परास्त गर्न सकेनन्। यसर्थ दानका मानिसहरू इस्राएलको उत्तरतर्फ गए अनि लेशेमको विरुद्ध लडे। तिनीहरूले लाएसाहलाई परास्त गरे अनि त्यहाँ जो बस्थे तिनीहरूलाई मारे। यसर्थ दानका मानिसहरू लेशेम शहरमा बसे। तिनीहरूले नाउँ दानमा परिवर्तन गरे किनभने त्यो तिनीहरूको कुल समूहका पिताको नाउँ थियो।

48 यी समस्त शहर अनि ती वरिपरिका खेतहरू दानका कुल समूहलाई दिइयो। प्रत्येकले भूमिको आफ्नो भाग पाए।

यहोशका निम्ति भूमि

49 यसरी अगुवाहरूले भूमि विभाजन गर्ने अनि विभिन्न कुल समूहलाई ती प्रदान गरिने कार्य पूर्ण गरे। तिनीहरूले कार्य समाप्त गरिसके पछि इस्राएलका समस्त मानिसहरूले नूनका छोरा यहोशलाई पनि केही भूमि प्रदान गर्ने निश्चय गरे। तिनलाई प्रतिज्ञा गरिएको भूमि यो थियो।

50 तिनले यो भूमि प्राप्त गरुन् भनी परमप्रभुले आज्ञा दिनु भएको थियो। यसर्थ यहोशलाई तिनीहरूले एप्रेमको पार्वत्य देशको तिमन्थसेरह शहर प्रदान गरे। यो त्यही शहर थियो जो तिनलाई चाहिन्छ भनी यहोशले तिनीहरूलाई भनेका थिए। यसर्थ यहोशले त्यो शहरलाई दृढ तुल्याए अनि त्यहाँ बसे।

51 यसरी यी सबै भूमिहरू इस्राएलका विभिन्न कुल समूहमा विभाजित गरिए। पूजाहारी एलाजार, नूनका छोरा यहोश अनि प्रत्येक कुल समूहका अगुवाहरू भूमि विभाजन गर्न शीलोमा भेला भए। तिनीहरू भेट-हुने पालको प्रवेशद्वारमा परमप्रभुको समक्ष भेला भए। यसरी तिनीहरूले भूमि विभाजन पूर्ण गरे।

20

शरण शहरहरू

1 तब परमप्रभुले यहोशलाई भन्नु भयो,

2 “मैले तिमीहरूलाई निर्देशन दिन मैले मोशालाई आज्ञा गरे झैं सुरक्षाका विशेष शहरहरू निर्माण गर्न इस्राएलीहरूलाई भन। इस्राएलीहरूलाई शरण स्थानको विशेष शहरहरू नियुक्त गर्नु भन।

3 यदि कुनै मानिसले अर्को मानिसलाई मार्छ, तर त्यो अन्जानमा हो अनि उसले त्यस मानिसलाई मार्न चाहेको होइन भने उसलाई मार्न चाहने उसका आफान्तहरूबाट लुक्नका निम्ति त्यो शरण शहरमा जान सक्छ।

4 “त्यस मानिसले जे गर्नुपर्छ त्यो यो हो। जब त्यो भागेर ती शहरहरू मध्ये एउटामा जान्छ। त्यो त्यस शहरको प्रवेश द्वारमा रोकिएर उभिनु पर्छ अनि मानिसहरूका अगुवाहरूलाई भन्नु पर्छ के भएको थियो। तब अगुवाहरूले त्यसलाई शहरमा प्रवेश गर्न दिने छन। त्यसलाई तिनीहरूसँगै बस् दिऊन।

5 तर त्यस मानिसलाई खेददै आउने मानिस शहरमा फर्क्याउँदै आउन सक्नेछ। यदि यस्तो भयो भने शहरका अगुवाहरूले उसलाई छोड्नु हुँदैन। तिनीहरूले त्यस मानिसको रक्षा गर्नुपर्छ जो तिनीहरू कहौं सुरक्षाको निम्ति आएकोछ किनभने त्यसले एउटा मानिसलाई अन्जानमा मारेको थियो। उ क्रोधित भएको थिएन, अनि त्यस मानिसलाई मार्न योजना गरेको थिएन।

6 त्यो मानिसलाई त्यस शहरको न्यायलयले त्यसको न्याय नगरे सम्म त्यस शहरमा बस्नु पर्नेछ। अनि प्रधान पूजाहारीको मृत्यु नहुञ्जेल त्यो त्यस शहरमा बस्नु पर्नेछ। त्यसपछि त्यो आफ्नै घर भएको शहरमा फर्की जानसक्नेछ, जहाँबाट त्यो व्यक्ति भागेको थियो।”

7 यसर्थ इस्राएलका मानिसहरूले “शरणस्थान-शहरहरू” घोषणा गर्नको निम्ति केही शहरहरू चुने। ती शहरहरू थिए: गालीलमा नमालीको पहाडी देश कादेश एप्रेमको पहाडी देश शकेममा। यहदाको पहाडी देशमा किर्यतर्बा (हेब्रोन)।

8 रूबेनको भूमिको मरुभूमि इलाकाको यरीहोदेखि यर्दन नदी पारी पूर्वको बेसेर, गादको भूमि गिलादको रामोत, मनश्शेका भूमिमा बाशानको गोलान।

9 कुनै इस्राएली वा कुनै विदेशी तिनीहरूमाझ बसे जसले अन्जानमा कसैलाई मारेका थिए, उनीहरूलाई सुरक्षाका ती शहरहरू मध्ये एउटामा भागेर जान दिइन्थ्यो। तब त्यो मानिस त्यहाँ सुरक्षित हुनसक्थिएन अनि कसैद्वारा, जसले त्यसलाई खेदिरहेथ्यो, त्यसलाई मारिदिन्थे। त्यस मानिसलाई त्यस शहरको अदालत द्वारा जाँच गरिनेछ।

21

पूजाहारीहरू अनि लेवीहरूका निम्ति भूमि

1 लेवी कुल समूहका शासकहरू पूजाहारी एलाजार, नूनका छोरा यहोश् अनि इस्राएलका अन्य कुल समूहका शासकहरूसित बात गर्न गए।

2 यो कुरा कनानको भूमिको शीलो शहरमा भयो। लेवी अगुवाहरूले तिनीहरूलाई भने, “हामीहरूलाई बयका निम्ति शहरहरू दिनु भनी मोशाद्वारा परमप्रभुले तिमीहरूलाई आदेश दिएका थिए। अनि उहाँले हामीलाई खेतहरू पनि दिनु जहाँ हाम्रा पशुहरू चर्छन्, भनी तपाईंलाई आदेश दिनु भएको थियो।”

3 यसर्थ इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुको यो आदेशको पालन गरे। तिनीहरूले लेवी मानिसहरूलाई यी शहरहरू अनि तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति ती वरिपरिका भूमि दिए।

4 कहातीको कुल, लेवीको वंश समूहका पूजाहारी हास्रनका वंशजहरू थिए। कहाती वंशका अंशलाई तेह शहरहरू दिइए जो यहदा, शिमोन अनि बिन्यामीनका इलाका भित्र थिए।

5 अन्य कहाती कुलहरूलाई दश शहरहरू दिइए जो एप्रैम, दान अनि आधा मनशेका इलाका भित्र थिए।

6 गेशोन कुलका मानिसहरूलाई तेह शहरहरू प्रदान गरिए। यी शहरहरू ती इलाकामा थिए जो इस्राकामा, आशेर, नमाली अनि बाशानमा भएको आधा मनशेका थिए।

7 मरारी कुलका मानिसहरूलाई बाह्र शहरहरू दिइए। यी बाह्र शहरहरू स्बेन, गाद अनि जबलूनका इलाकाबाट आएका थिए।

8 यसरी इस्राएलका मानिसहरूले लेवी मानिसहरूलाई यी शहरहरू अनि ती वरिपरिका खेतहरू दिए जसरी परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भएको थियो।

9 यी नाउँहरू ती शहरहरूका हुन् जो यहदा अनि शिमोनको इलाकामा थिए।

10 कहात कुलबाट शहरहरू पहिला लेवीहरूलाई प्रदान गरियो।

11 लेवीहरूलाई तिनीहरूले दिए किर्यत-अर्बा (यो हेब्रोन हो। यसको नाउँ अर्बानामको मानिसको नाउँबाट राखिएको थियो। अर्बा अनाकका पिता थिए।) तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति पनि कहातीहरूले शहर छेउका केही भूमि तिनीहरूलाई दिए।

12 तर किर्यतर्बा शहर वरिपरिका खेत अनि समाना शहरहरू यपुन्नेका छोरा कालेबका थिए।

13 यसर्थ तिनीहरूले हेब्रोन शहर हास्रनका वंशलाई दिए (हेब्रोन शरणस्थान-शहर थियो।) हास्रनका सन्तानहरूलाई तिनीहरूले लिब्ना,

14 यन्तीर, एशतमो,

15 होलोन, दबीर,

16 ऐन, युता अनि बेतशेमेश पनि दिए। तिनीहरूलाई पशुहरूको निम्ति पनि ती शहरहरू नजिकका केही भूमि तिनीहरूले दिए। तिनीहरूले ती दुइ समूहहरूलाई नै शहरहरू दिए।

17 तिनीहरूले हास्रनका सन्तानलाई शहरहरू दिए जो बिन्यामीनका कुल समूहका थिए। यी शहरहरू गिबोन, गेबा,

18 अनातोत अनि अल्मोन थिए। तिनीहरूले यी चार शहरहरू अनि तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति यी शहरहरू नजिकैका केही भूमि तिनीहरूलाई दिएका थिए।

19 त्यहाँ जम्मा तिनीहरूले पूजाहारीहरूलाई तेह शहरहरू प्रदान गरे। (सबै पूजाहारीहरू हास्रनका सन्तानहरू थिए।) तिनीहरूले तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति पनि प्रत्येक शहर नजिकैका केही भूमि तिनीहरूलाई दिए।

20 कहात वंशका अन्य मानिसहरूलाई ती शहरहरू प्रदान गरिए जो एप्रैम कुल समूहका क्षेत्रमा थिए। तिनीहरूले यी शहरहरू पाए।

21 एप्रैमको पहाडी देशका शकेम शहर। (शकेम एक शरण स्थान शहर थियो।) तिनीहरूले गेजेर,

22 किन्सैम अनि बेथहोरोन पनि प्राप्त गरे। एप्रैमले तिनीहरूलाई चार शहरहरू अनि प्रत्येक शहर वरिपरिका केही भूमि तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति दिए।

23 दानको कुल समूहले तिनीहरूलाई एलत्के, गिब्वतौन,

24 अय्यालोन अनि गात-रिम्मोन दिए। दानले तिनीहरूलाई चार शहरहरू अनि तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति प्रत्येक शहर वरिपरिका केही भूमि दिए।

25 मनशेको आधा कुल समूहले तिनीहरूलाई तानाक र गत्रिम्मोन दिए। यो मनशेको आधा कुल समूहले तिनीहरूलाई दुइ शहर अनि तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति प्रत्येक शहर वरिपरिका केही भूमि दिए।

26 कहात कुलका बाँकी मानिसहरूले जम्मा दश शहरहरू अनि तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति प्रत्येक शहर वरिपरिका केही भूमि पाए।

27 गेशोन कुल पनि लेवी कुल समूहमा थिए। तिनीहरूले यी शहरहरू पाए:

मनश्शेका आधा कुल समूहले तिनीहरूलाई बाशानको गोलन दिए। (गोलन शरणस्थान-शहर थियो।) मनश्शेले तिनीहरूलाई बेशतरा पनि दिए। यो मनश्शेको आधा कुल समूहले जम्मा दुइ शहरहरू अनि तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति प्रत्येक शहर वरिपरिका केही भूमि दिए।

28 इस्साकार कुलसमूहले तिनीहरूलाई किशयोन, दाबरत,

29 यर्मत अनि एगननीम दिए। इस्साकारले जम्मा चार शहरहरू र तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति प्रत्येक शहर वरिपरिका केही भूमि तिनीहरूलाई दिए।

30 आशेरका कुल समूहले तिनीहरूलाई मिशाल, अब्दोन,

31 हेल्कात, अनि रहोब दिए। जम्मा आशेरले तिनीहरूलाई चार शहरहरू र तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति प्रत्येक शहर वरिपरिका केही भूमि दिए।

32 नमाली कुल समूहले तिनीहरूलाई गालीलको केदेश दिए। (केदेश शरणस्थान-शहर थियो।) नमालीले तिनीहरूलाई हम्मोत्दर अनि कर्तान पनि दिए। नमालीले जम्मा तीन शहरहरू अनि तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति प्रत्येक शहर वरिपरिका केही भूमि दिए।

33 गेशोन कुलले जम्मा तेह शहरहरू अनि तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति प्रत्येक शहर वरिपरिका केही भूमि पाए।

34-39 अन्य लेवीसमूह मरारी कुलका थिए। मरारी कुलले यी शहरहरू पाए: जबलूनका कुल समूहले तिनीहरूलाई योक्नाम, कर्ता, दिम्ना, अनि नहलाल दिए। जबलूनले जम्मा चार शहरहरू अनि तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति प्रत्येक शहर वरिपरिका केही भूमि दिए। स्बेन कुल समूहले तिनीहरूलाई बेसेर, यहसा, कदेमोत, अनि मेपात दिए। स्बेनले जम्मा चार शहरहरू अनि तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति प्रत्येक शहर वरिपरिका भूमि तिनीहरूलाई दिए। गाद कुल समूहले तिनीहरूलाई गिलादको रामोत दिए। (रामोत शरणस्थान-शहर थियो।) तिनीहरूले महनैम, हेस्बोन अनि याजेर पनि तिनीहरूलाई दिए। तिनीहरूलाई गादले जम्मा चार शहरहरू अनि तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति प्रत्येक शहर वरिपरिका भूमि तिनीहरूलाई दिए।

40 यसरी, अन्तिम लेवी कुलले जम्मा बाह्र शहरहरू प्राप्त गरे।

41 यसरी लेवीहरूले जम्मा अठ्चालीस शहरहरू अनि आफ्ना पशुहरूका निम्ति हरेक शहर वरिपरिका केही भूमि प्राप्त गरे। यी सबै शहरहरू ती इलाकाका थिए जो अन्य कुल समूहहरूका थिए।

42 यी प्रत्येक शहरमा आफ्ना पशुहरूका निम्ति केही भूमि थियो। प्रत्येक शहरका निम्ति त्यो प्रकृत थियो।

43 यसरी परमप्रभुले प्रतिज्ञा गर्नु भयो जो उहाँले इस्राएलका मानिसहरूलाई दिनु भन्नुभएको थियो। उहाँले मानिसहरूलाई सबै भूमि दिनुभयो जो उहाँले प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो। मानिसहरूले भूमि लिए अनि त्यहाँ बसे।

44 अनि परमप्रभुले तिनीहरूलाई, उहाँले तिनीहरूका अगुवाहरूसित प्रतिज्ञा गर्नु भए जस्तै, आफ्नो भूमिका चारैतिर शान्ति प्रदान गर्नदिनु भयो। तिनीहरूका कुनै पनि शत्रुहरूले तिनीहरूलाई परास्त गरेनन्। परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूलाई हरेक शत्रुलाई परास्त गर्न दिनुभयो।

45 परमप्रभुले हरेक प्रतिज्ञा पूर्ण गर्नुभयो जो उहाँले इस्राएलका मानिसहरू प्रति गर्नु भएको थियो। त्यहाँ कुनै पनि प्रतिज्ञाहरू बाँकी रहेनन् जसलाई पूर्ण गर्न चुक्नु भयो। प्रत्येक प्रतिज्ञा सत्य हुन आयो।

22

तीन कुल समूहहरू घर जान्छन्

1 त्यसपछि यहोशूले स्बेन, गाद अनि मनश्शे कुल समूहहरूका सबै मानिसहरूलाई सभामा बोलाए।

2 “परमप्रभुका दाश मोशाले तिमीहरूलाई दिएका ती सबै आदेश पालन गरे अनि तिनीहरूले मेरो सबै आदेशहरू पनि पालन गर्यौं।

3 तिमीहरूले अरू इस्राएली कुल समूहहरूलाई छोडिदियो। सबै आदेशहरू सावधानीसित पालन गर्यौं जुन परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुभएको थियो।

4 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले इस्राएलका मानिसहरूलाई शान्ति प्रदान गर्ने प्रतिज्ञा दिनुभएको थियो। र परमप्रभुले उहाँको वचन अहिले राख्नु भयो। यसर्थ अब तिमीहरू घर जान सक्छौं। परमप्रभुका दास मोशाले तिमीहरूलाई यर्दन नदीको पूर्व तर्फको भूमि दिएका छन्। अब तिमीहरू त्यस भूमिमा आफ्नो घरमा जान सक्छौं।

5 तर याद राख्नु-त्यो नियम पालन गर्नु पर्छ जो मोशाले तिमीहरूलाई दिएका थिए। तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई प्रेम गर्नु पर्छ अनि उहाँका आज्ञाहरूको सदा-सर्वदा पालन गर्नु पर्छ। तिमीहरूले लगातार अनुसरण अनि लगातार उत्तम प्रकारले उहाँको सेवालालाई जारिराख्नु पर्छ।”

6 तब यहोशूले तिनीहरूलाई बिदा दिए र तिनीहरू घर फर्के।

7 मोशाले मनश्शेका आधा कुल समूहलाई बाशान भूमि दिएका थिए। यहोश्ले मनश्शेका अर्को आधा कुल समूहलाई यर्दन नदीको पश्चिम तर्फको भूमि दिए। यहोश्ले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिए अनि तिनीहरूलाई घर पठाई दिए।

8 तिनले भने, “तिमीहरू अत्यन्त धनी भएका छौ। तिमीहरूसित अनेक पशुहरू छन्। तिमीहरूका धैरे सुन अनि चाँदी अनि बहुमूल्य मणिहरू छन्। तिमीहरूसित धैरे सुन्दर बन्नहरू छन्। तिमीहरूले तिम्रा शत्रुहरूबाट अनेक वस्तुहरू लग्यौ। तिमीहरू घरजाऊ अनि ती वस्तु तिमीहरू माझ विभाजन गर।”

9 यसरी रूबेन, गाद अनि मनश्शेका आधा कुल समूहहरूका मानिसहरूले इस्त्राएलका अन्य मानिसहरूलाई छाडेर कनानको शीलामा गए। तिनीहरूले त्यो स्थान छोडे अनि गिलादमा फर्के। तिनीहरू आफ्नै भूमिको घरमा गए तिनीहरूलाई त्यो भूमि मोशाले दिएका थिए। परमप्रभुले त्यो भूमि तिनीहरूलाई दिनु भनी मोशालाई आज्ञा गर्नु भएको थियो।

10 रूबेन, गाद अनि मनश्शेका आधा कुलका मानिसहरू गलीलोलत नामक स्थानमा गए। यो यर्दन नदीको छेउ कनान देश भित्र थियो। त्यहाँ तिनीहरूले सुन्दर बेदी निर्माण गरे।

11 तर इस्त्राएलका अन्य मानिसहरू, जो अझसम्म शीलामा नै थिए, यी तीन कुल समूहले निर्माण गरेका बेदीको विषयमा तिनीहरूले सुने त्यो बेदी गलीलोलत नामक स्थानमा कनानको सीमानामा थियो। यो यर्दन नदीको नर्जकिमा इस्त्राएल तर्फ थियो।

12 इस्त्राएलका सबै मानिसहरू यी तीन कुल समूह प्रति अत्यन्त क्रोधित भए। तिनीहरू एकसाथ भेला भए अनि तिनीहरूको विरुद्ध लडाईं गर्ने निश्चय गरे।

13 यसर्थ इस्त्राएलीहरूले केही मानिसहरूलाई रूबेन, गाद अनि मनश्शेका आधा कुलका मानिसहरूसित बातचित गर्न पठाए। यी मानिसहरूका अगुवा पूजाहारी एलाजारका छोरा पीनहास थिए।

14 तिनीहरूले कुल समूहहरूका दशजना अगुवाहरूलाई पनि त्यहाँ पठाए। त्यस शीलोलहमा भएका इस्त्राएली कुल समूहका प्रत्येक परिवारबाट एक मानिस थिए।

15 यसर्थ यी एघारजना मानिसहरू गिलाद तिर गए। तिनीहरू रूबेन, गाद अनि आधा कुल मनश्शेका मानिसहरूसित कुरा गर्न गए। ती एघारजना मानिसहरूले तिनीहरूलाई भने,

16 “इस्त्राएलका समस्त मानिसहरूले तिमीहरूलाई सोध्छन्: ‘किन तिमीहरूले इस्त्राएलका परमेश्वरको विरुद्ध यस्तो कुरा गर्यौ? किन तिमीहरू परमप्रभु विरुद्ध भयौ? किन तिमीहरूले तिमीहरू स्वयंका निम्ति एक बेदी निर्माण गर्यौ? तिमीहरूलाई थाहा छ यो परमेश्वरको उपदेशको विरुद्ध हो।

17 याद गर पोरमा के भएको थियो? त्यस पापको कारणले हामी अझ दुःख भोगिरहे छौ। त्यो महापापको कारणले परमेश्वरले इस्त्राएलका धैरे जस्तो मानिसहरूलाई साँढे विरामी तुल्याउनु भयो। त्यो महामारीको कारणले आज पनि हामी दुःख भोगी रहेका छौ।

18 अनि अहिले तिमीहरू त्यही कुरा गरिरहेछौ। तिमीहरू परमप्रभुको विरुद्ध भइरहेछौ। के तिमीहरू परमप्रभुको अनुसरण गर्न अस्वीकार गर्छौ? यदि तिमीहरूले जे गरिरहेछौ त्यो रोकेनौ भने परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर हामी हरेक मानिस प्रति क्रोधित हुनुहुनेछ।

19 “ यदि तिमीहरू भूमिको पूजा अर्चनाको निम्ति त्यति उत्तम नभए हाम्रो भूमितिर आऊ। परमप्रभुको पाल हाम्रो भूमिमा छ। तिमीहरूले हाम्रो केही भूमि लिन सक्नेछौ, अनि त्यहाँ बस्न सक्ने छौ। तर परमप्रभुको विरुद्ध नगर। अर्को वेदी निर्माण नगर। हाम्रो भेट-हुने पालामा परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको वेदी छँदैछ।

20 “ जेरहका छोरा आकान नाउँको मानिसलाई सम्झ। उसले ती वस्तुहरूलाई ध्वंश गर्नुपर्छ भन्ने आज्ञालाई पालन गर्न अस्वीकार गरे। त्यो एक मानिसले परमेश्वरको नियम भङ्ग गरे, तर इस्त्राएलका समस्त मानिसहरूले दण्ड पाए। उसको पापको कारण आकानको मृत्यु भयो साथै अन्य धैरे मानिसहरूको पनि मृत्यु भयो। ”

21 रूबेन, गाद अनि आधा मनश्शेका कुल समूहहरूका मानिसहरूले ती एघार मानिसहरूलाई उत्तर दिए र तिनीहरूले भने,

22 “परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ, फेरि पनि हामी भन्छौ, कि परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ। अनि हामीले किन यो काम गर्यौ त्यो परमेश्वरले जान्नु हुन्छ। हामी चाहन्छौ कि तिमीहरूले पनि यो जान्नुपर्छ। तिमीहरूले न्याय गर्न सक्छौ, हामीले के गर्यौ। यदि हामीले केही गलती गर्यौ भनी तिमीहरू विश्वास गर्छौ भने, तिमीहरूले हामीलाई मार्न सक्छौ।

23 यदि हामीले परमेश्वरको नियम भङ्ग गर्यौ भने परमप्रभुलाई नै हामीलाई दण्ड दिनु भनी याचना गर्नुहोस। के हामीले होमबलि, अन्नबलि अनि मेलबलिहरू अर्पण गर्नका निम्ति यो बेदी निर्माण गरेका हौं भनी तिमीहरू ठान्छौ?

24 अहँ! हामीले त्यो कारण यसलाई निर्माण गरेका होइनौ। हामीले यो वेदी किन निर्माण गर्यौ? हामीलाई डर थियो कि भविष्यमा तिमीहरूका मानिसहरूले हामीलाई तिमीहरूको राष्ट्रको एक भाग हो भन्न अस्वीकार गर्नेछन् तब तिमीहरूका मानिसहरूले भन्न सक्छन् कि हामीहरू इस्त्राएलका परमप्रभु परमेश्वरको आराधन गर्न सक्नेौ।

25 तिमीहस्का मानिसहरूले भन्न सक्छन् परमेश्वरले तिमीहरू र हामी बीचको सीमानाको निम्ति यर्दन बनाउनु भयो, 'अनि ती स्बेन र गादका मानिसहरूको इस्राएलमा केही भाग छैन।' यसकारण तिमीहरूका छोरा-छोरीहरूले हाम्रा छोरा-छोरीहरूलाई परमप्रभुको आराधना गर्न रोक्न सक्नेछन्।

26 "यसर्थ हामीले यो वेदी निर्माण गर्ने निश्चय गरौं। तर हामीले यसलाई भेटीहरू अनि बलि चढाउनको निम्ति उपयोग गर्ने योजना गरेका थिएनौं।

27 हामीलाई वेदी चाहिएको वास्तविक कारण यो हो कि हामी हाम्रा मानिसहरूलाई तिमीहरूले सेवा गर्ने परमेश्वरलाई नै हामीले पनि आराधना गर्छौं भनी देखाउनलाई हो। यो वेदी, तिमीहरू अनि हामीहरूका निम्ति अनि हाम्रा भविष्यका समस्त सन्तानहरूका निम्ति हामीले परमप्रभुको आराधना गर्छौं, भन्ने कुराको प्रमाण हुनेछ। हामी हाम्रा होमबलिहरू, अन्नबलिहरू अनि मेलबलिहरू परमप्रभुलाई प्रदान गर्नेछौं। तिमीहरूका सन्तानहरूलाई हुर्काउन हामी पनि स्वयं तिमीहरू जस्तै इस्राएलका मानिसहरू हौं भनी जानुन भन्ने हामीले चाहेको हो।

28 भविष्यमा यदि यस्तो हुनेछ तिमीहरूका सन्तानहरूले यो भन्लान् हामीहरू इस्राएलका होइनौं, तब हाम्रा सन्तानहरूले भन्न सक्नेछन्, 'हेर! हामी भन्दा अघि बाँचेका हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले एक वेदी निर्माण गरेका छन्। त्यो वेदी पवित्र पालमा भएको परमप्रभुको वेदी जस्तै नै छ। हामी यो वेदीलाई बलिहरू चढाउन प्रयोग गर्दैनौं-यो वेदी यसको प्रमाण हो कि हामी इस्राएलका भाग हौं।'

29 "साँच्चै नै हामी परमप्रभुको विरुद्ध जान चाहँदैनौं। उहाँको अनुसरण नगर्ने हाम्रो इच्छा छैन। हामी जान्दछौं सत्य वेदी त्यही मात्र हो जो पवित्र पालको समक्ष छ। त्यो वेदी परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको हो।"

30 पूजाहारी पीनहास अनि तिनीसित भएका अगुवाहरूले स्बेन, गाद अनि मनश्शेका आधा कुल मानिसहरूले भनेका यी कुराहरू सुने। यी मानिसहरूले सत्यकुरा भन्दैछन् भनी तिनीहरू सन्तुष्ट भए।

31 यसकारण पूजाहारी पीनहासले भने, "अब हामीलाई थाहा भयो कि परमप्रभु हामीसंग हुनुहुन्छ। अनि हामी जान्दछौं कि तिमीहरू उहाँको विरुद्ध गएनौं। हामी खूशी छौं कि इस्राएलका मानिसहरू परमप्रभुद्वारा दण्डित हुने छैनन्।"

32 तब पीनहास अनि अगुवाहरू त्यस स्थान छाडेर घरतर्फ गए। तिनीहरूले स्बेन अनि गादका मानिसहरूलाई गिलाद भूमिमा छाडे र कनान तिर फर्के अनि तिनीहरू इस्राएलका मानिसहरू कहाँ गए के भएको थियो त्यो भने।

33 इस्राएलका मानिसहरू पनि सन्तुष्ट भए। तिनीहरू खूशी भए अनि परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाए। तिनीहरूले स्बेन, गाद अनि मनश्शेका मानिसहरूको विरुद्ध गए लडाइँ नगर्ने निर्णय गरे। तिनीहरूले त्यो ठाउँ जहाँ ती मानिसहरू बस्थे त्यो ठाउँलाई ध्वंश नगर्ने निश्चय गरे।

34 स्बेन अनि गादका मानिसहरूले त्यो वेदीलाई एउटा नाउँ प्रदान गरे। तिनीहरूले त्यस ठाउँको नाउँ " 'साक्षी' राखे हामी त्यो विश्वास गर्छौं परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुन्छ भन्ने प्रमाण गर्छौं।"

23

यहोश्ले मानिसहरूलाई प्रोत्साहन दिन्छन्

1 परमप्रभुले इस्राएलीहरूलाई तिनीहरूका वरिपरि भएका शत्रुहरूबाट शान्ति प्रदान गर्नु भयो। परमप्रभुले इस्राएललाई सुरक्षित तुल्याउनु भयो। धेरै वर्ष बितेर गए, अनि यहोश् अत्यन्त बृद्ध भए।

2 यस बेला यहोश्ले समस्त बूढा अगुवाहरू, कुल नायकहरू, न्यायकर्ताहरू, अनि इस्राएली मानिसहरूका अधिकारीहरूको सभा राखे। यहोश्ले भने, "म अत्यन्त बृद्ध भएको छु।

3 तिमीहरूले ती कुराहरू देख्यौं जो परमप्रभुले हाम्रा शत्रुहरू प्रति गर्नु भयो। उहाँले हामीलाई सहायता गर्न यसो गर्नुभयो। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूको निम्ति युद्ध गर्नु भयो।

4 मैले तिमीहरूलाई भनेका कुरा सम्झ। तिमीहरूका मानिसहरूले यर्दन नदी अनि पश्चिममा भूमध्य समुद्र माझको भूमि प्राप्त गर्न सक्ने छौं। मैले त्यो भूमि तिमीहरूलाई दिने वचन दिएका थिएँ। तर तिमीहरूले त्यसलाई अझ अधिकारमा लिएका छैनौं।

5 तर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले त्यहाँ बसेका मानिसहरूलाई त्यो भूमि छाड्न वाध्य तुल्याउनु हुनेछ। तिमीहरूले त्यो भूमि लिने छौं। परमप्रभुले त्यहाँ बसे मानिसहरूलाई भूमि छोड्न वाध्य तुल्याउनु हुनेछ। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूका निम्ति यसो गर्ने वचन दिनु भएको छ।

6 "परमप्रभुले हामीलाई आज्ञा गर्नु भएका सबै कुराहरू पालन गर्न तिमीहरू सावधान हुनुपर्छ। मोशाको व्यवस्थाको पुस्तकमा लेखिएका हरेक कुरा पालन गर। त्यो नियमबाट टाढा नफर्कनु।

7 हाम्रो माझ अझ पनि केही मानिसहरू बसेका छन् जो इस्राएलका मानिस होइनन्। ती मानिसहरूले तिनीहरूका आफ्नै देवताहरूको पूजा गर्छन्। तिनीहरूको देवताहरूको सेवा अथवा तिमीहरूले पूजा नगर।

8 तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको अनुसरण गर्दै जानुपर्छ। बितेका समयमा तिमीहरूले यसो गरेका थियौं अनि तिमीहरूले यसो गर्दै जानुपर्छ।

9 “परमप्रभुले अनेक महान अनि शक्तिशाली राष्ट्रहरूलाई परास्त गर्नमा सहायता प्रदान गर्नुभयो। परमप्रभुले ती मानिसहरूलाई छोड्न बाध्य तुल्याउनु भयो। तिमीहरूलाई परास्त गर्न कुनै राष्ट्रपनि समर्थ भएन।

10 परमप्रभुको सहयोग द्वारा इस्राएलका एक मानिसले शत्रुहरूका हजार सैनिकलाई परास्त गर्न सके। किन? किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर तिमीहरूको निम्ति लड्नु भएको थियो। परमप्रभुले यसो गर्ने प्रतिज्ञा दिनु भएको थियो।

11 यसर्थ तिमीहरूले परमप्रभु तिम्रा परमेश्वरलाई प्रेम गरिरहनु पर्छ।

12 “परमप्रभुको अनुसरण गर्न नछोड। ती अन्य मानिसहरूको मित्र नबन जो इस्राएली होइनन्। तिनीहरूका कुनै मानिसहरूसित विवाह नगर। तर यदि तिमीहरू यी मानिसहरूका मित्र बन्यौं भने।

13 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूका शत्रुहरूलाई परास्त गर्नमा सहयोग गर्नुहुने छैन। यी मानिसहरू तिमीहरूका निम्ति पासो जस्तै हुनेछन्। तिनीहरूले तिमीहरूलाई तिम्रा आखामा धुँवा र धूलो पारे जस्तै कष्ट दिनेछन्। अनि तिमीहरूलाई यो उत्तम भूमि छोड्न बाध्य तुल्याउने छन्। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई यो भूमि दिनुभयो। तर यदि तिमीहरूले यो आज्ञा पालन गरेनौं भने तिमीहरूले यसलाई गुमाउन सक्छौं।

14 “अब प्रायः मेरो मृत्यु हुने समय भयो। तिमीहरू जान्दछौं अनि साँच्चै विश्वास गर्छौं कि परमप्रभुले तिमीहरूका निम्ति महान कार्यहरू गर्नु भएको छ। तिमीहरूलाई थाहा छ। कि उहाँले आफ्ना कुनै पनि प्रतिज्ञा पूर्ण गर्न चुक्नु भएन। परमप्रभुले सबै प्रतिज्ञा पूर्ण गर्नु भयो जो उहाँले हामीसँग गर्नु भएको थियो।

15 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले हामी प्रति गर्नु भएको हरेक उत्तम प्रतिज्ञा सत्य भएको छ। तर त्यसरी नै परमप्रभुले उहाँका अन्य प्रतिज्ञाहरूलाई सत्य तुल्याउनु हुनेछ। उहाँले वचन दिनु भएको छ कि यदि तिमीहरूले नराम्रो कुरा गर्नु भने तिमीहरू माथि नराम्रा कुराहरू घट्नेछन्। उहाँले वचन दिनु भएको छ कि उहाँले तिमीहरूलाई दिनु भएको यो उत्तम भूमिबाट निकलन तिमीहरूलाई उहाँले बाध्य तुल्याउनु हुनेछ।

16 यदि तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरसित गरेको करार पालन गर्न अस्वीकार गर्नु भने यस्तो हुनेछ। यदि तिमीहरूले अन्य देवताहरूको पूजा गर्नु भने, यो भूमि गुमाउने छौं। यदि तिमीहरूले यसो गर्नु भने तिमीहरू प्रति परमप्रभु अत्यन्त क्रोधित हुनुहुनेछ। तब उहाँले तिमीहरूलाई दिनु भएको यो उत्तम भूमि तुरन्त छोड्न बाध्य तुल्याइने छ।”

24

यहोश बिदाइ जनाउँछन्

1 यहोशले इस्राएलका सबै कुल समूहहरूलाई शकेममा एकसाथ भेला हुन बोलाए। तब उनले बूढा-प्रधानहरू कुलनायकहरू, अनि इस्राएलका अधिकारीहरू, अनि न्यायकर्ताहरू र शासकहरूलाई पनि बोलाए। यी मानिसहरू परमेश्वर समक्ष उभिए।

2 यहोशले समस्त मानिसहरूलाई भने। तिनले भने, “म तिमीहरूलाई यो भनिरहेछु जो परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरले तिमीहरूलाई यसो भन्नु हुन्छ: ‘धैरे समय अघि, तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरू यफ्रेटिस नदीको पारी पट्टि बस्थे। म अब्राहाम अनि नाहोरका पिता तेरह जस्ता मानिसहरूको विषयमा कुरा गरिरहेछु। त्यस समयमा, ती मानिसहरूले अन्य देवताहरूको पूजा गर्दथे।

3 तर, म परमप्रभुले तिमीहरूका पिता-पुर्खा अब्राहामलाई भूमि बाहिर महानदीको अर्को तर्फ लगेँ। मैले उसलाई कनानको भूमि भएर लगे र उसलाई धैरे-धैरे सन्तानहरू दिएँ। मैले अब्राहामलाई उसको छोराको नाउँ इसहाक दिएँ।

4 अनि मैले इसहाकलाई याकूब अनि एसाव नाउँका दुइ छोराहरू प्रदान गरेँ। एसावलाई मैले सेइर पर्वत वरिपरिका भूमि दिएँ। याकूब अनि उसका छोराहरू त्यहाँ बसेनन्। तिनीहरू मिश्रको भूमिमा बस्न गए।

5 “तब, मैले मोशा र हास्रनलाई मिश्रमा पठाएँ। तिनीहरूले मेरा मानिसहरूलाई मिश्रदेश बाहिर ल्याएको म चाहन्थेँ। मैले मिश्रका मानिसहरू माथि अनेक भयानक घटनाहरू घटाएँ। त्यसपछि मैले तिमीहरूका मानिसहरूलाई मिश्र बाहिर निकालेर ल्याएँ।

6 यसरी नै मैले तिमीहरूका अगुवाहरूलाई मिश्रबाहिर ल्याएँ। तिनीहरू लाल समुद्रमा आए अनि मिश्रका मानिसहरूले तिनीहरूलाई खेदिरहेका थिए। त्यहाँ रथ अनि घोडा सवारहरू थिए।

7 यसकारण मानिसहरूले म परमप्रभुलाई सहायताको निम्ति याचना गरेँ। अनि तिमीहरू र मिश्रका मानिसहरू बीचमा मैले अन्धकार स्थापित गरेँ। म परमप्रभुले तिमीहरूलाई समुद्र छोप्न बनाएँ। मैले मिश्रका सेनालाई जे गरेँ त्यो त तिमीहरू आफैले देख्यौं।

“ त्यसपछि, तिमीहरू लामो समयसम्म मस्भूमिमा बस्यौ।

8 तब मैले तिमीहरूलाई एमोरी मानिसहरूको देशमा ल्याएँ। यो यर्दन नदीको पूर्वतर्फ थियो। ती मानिसहरू तिमीहरूको विस्द्व लडे, तर मैले तिनीहरूलाई परास्त गर्न तिमीहरूलाई दिए। ती मानिसहरूलाई नष्ट गर्ने मैले शक्ति तिमीहरूलाई प्रदान गरेँ। तब तिमीहरूले त्यो भूमिलाई अधिकारमा लियो।

9 “ तब मोआबको राजा, सिपोरका छोरा बालाकले इस्राएलका मानिसहरू विस्द्व लड्न तयार भए। ती राजाले बओरका छोरा बालामलाई बोलाई पठाए। उसले बालामलाई तिमीहरूलाई श्रापदिन लगाए।

10 तर म, परमप्रभुले बालामको कुरा सुन्न अस्वीकार गरेँ। यसर्थ बालामले तिमीहरूलाई अनेक पल्ट आशीर्वाद दिए। मैले तिमीहरूलाई बँचाएँ अनि विपतबाट निकालेँ।

11 “ त्यसपछि तिमीहरू यर्दन नदी पारी यरीहो शहर तर्फ गयो। यरीहोका मानिसहरू तिमीहरू विस्द्व लडे। एमोरी, परिज्जी, कनानी, हिती, गिगाशी, हव्वी अनि यबूसी मानिसहरू पनि तिमीहरू विस्द्व लडे। तर मैले तिनीहरू सबैलाई तिमीहरूलाई परास्त गर्न दिएँ।

12 जब तिमीहरूका सेनाहरू अघि बढ्दै थिएँ मैले तिनीहरूको अघि बच्छ्यँहरूलाई पठाईदिए। ती बच्छ्यँहरूले दुईजना राजाहरूलाई छोडन बाध्य गरयो। यसरी तिमीहरूले आफ्ना तरवार अनि धनुको प्रयोग नगरी नै त्यो भूमि लियो।

13 “ मैले त्यो भूमि तिमीहरूलाई दिएँ। जुन भूमिका निम्ति तिमीहरूले काम गरेनौँ मैले त्यो भूमि तिमीहरूलाई दिएँ। तिमीहरूले ती शहरहरू निर्माण गरेनौँ-ती मैले तिमीहरूलाई दिएँ। तिमीहरूसित दाखबारी अनि भद्राक्षेका बृक्षका बगौँचाहरू छन्, तर ती बगौँचाहरूमा तिमीहरूले विस्वा लाउनु परेन। ”

14 तब यहोशले मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूले परमप्रभुका बचनहरू सुन्यौ, यसर्थ तिमीहरूले परमप्रभुको सम्मान गर्नु पर्छ अनि साँचो भागमा उहाँको सेवा गर्नु पर्छ। ती अपवित्र देवताहरूलाई फ्याँकि देऊ, जुन तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले मिश्रमा र यफ्रेटिस नदीको पारिपट्टि पूजे गर्थे। अब तिनीहरूले परमप्रभुलाई मात्र आराधना गर्नु पर्छ।

15 “ तर हुन सक्छ, तिमीहरू परमप्रभुको सेवा गर्न चाहँदैनौ। कसलाई सेवा गर्छौँ त्यो तिमीहरूले निर्णय लिनु पर्छ। के तिमीहरू, तिमीहरूका अगुवाहरूले यफ्रेटिस नदीको पारिपट्टि बस्दा पूजेका झूटा देवताहरूको सेवा गर्छौँ? अथवा, यो भूमिमा बसे एमोरी मानिसहरूका देवताको सेवा गर्छौँ? तिमीहरू आफैले चुन्नु पर्छ। तर म अनि मेरो घरनाले भने परमप्रभुके सेवा गर्ने छौँ। ”

16 तब मानिसहरूले उत्तर दिए, “हामीहरू परमप्रभुको अनुशरण गर्न कहिल्यै पनि छाडने छैनौँ। हामी अन्य देवताहरूको सेवा कहिले पनि गर्ने छैनौँ।

17 हामी जान्दछौँ कि परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो, जसले हाम्रा मानिसहरूलाई मिश्रबाट बाहिर निकाल्नु भयो। त्यस देशमा हामी दास थियौँ। तर परमप्रभुले हाम्रा निम्ति त्यहाँ महान् काम गर्नु भयो। उहाँले हामीलाई त्यो देशबाट बाहिर ल्याउनु भयो, अनि अन्य भूमिहरूबाट यात्रा गर्दा हामीलाई सुरक्षा प्रदान गर्नु भयो।

18 परमप्रभुले हामीलाई यी भूमिहरूमा बसे मानिसहरूलाई परास्त गर्नमा सहयोग प्रदान गर्नु भयो। परमप्रभुले हामीलाई जो एमोरी मानिसहरू यो देशमा बस्थे त्यहाँ अहिले हामी छौ, यो परास्त गर्नमा हामीलाई सहायता गर्नुभयो। यसर्थ हामी परमप्रभुको सेवा गरिरहनेछौँ। किनभने उहाँ नै हाम्रो परमेश्वर हुनुहुन्छ। ”

19 तब यहोशले भने, “त्यो सत्य हो। परमप्रभुको सेवा गर्दैजान तिमीहरू सक्तैनौ। परमप्रभु परमेश्वर पवित्र हुनुहुन्छ। अनि आफ्ना मानिसहरूले अन्य देवताहरूको पूजा गरेको परमेश्वरले घृणा गर्नुहुन्छ। यदि तिमीहरू त्यसरी उहाँको विस्द्व भयो भने परमेश्वरले तिमीहरूलाई क्षमा गर्नु हुने छैन।

20 तर तिमीहरूले परमप्रभुलाई त्याग्नेछौँ अनि अन्य देवताहरूको सेवा गर्ने छौ। परमप्रभुले तिमीहरू माथि भयानक घटनाहरू घटाउनु हुनेछ। परमप्रभुले तिमीहरूलाई नष्ट गर्नु हुनेछ। परमप्रभु परमेश्वर तिमीहरू प्रति भलो हुनुहुन्छ। तर यदि तिमीहरू उहाँको विस्द्व भयो भने उहाँले तिमीहरूलाई नष्ट गर्नु हुनेछ। ”

21 तब मानिसहरूले यहोशलाई भने, “अहँ! हामी परमप्रभुको सेवा गर्नेछौँ। ”

22 तब यहोशले भने, “तिमीहरू आफैलाई अनि तिमीहरूसित भएका मानिसहरूलाई हेर। के, तिमीहरू सब जान्दछौँ अनि सहमत हुन्छौ? के तिमीहरूलाई परमेश्वरको सेवा गर्नका निम्ति चुनिएको छौ? तिमीहरू सबै यसका साक्षी छौ?”

मानिसहरूले उत्तर दिए, “हो, यो सत्य हो! हामी सबैले देख्न सक्छौँ कि हामीहरू परमप्रभुको सेवा गर्नका निम्ति चुनिएका छौ। ”

23 तब यहोशले भने, “त्यसो हो भनी तिमीहरूसित भएका झूटा देवताहरूलाई फ्याँकि देऊ र परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरलाई तिमीहरूको सम्पूर्ण हृदयले प्रेम गर। ”

24 तब मानिसहरूले यहोशलाई भने, “परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको सेवा गर्नेछौ। हामी उहाँको आज्ञा पालन गर्नेछौ। ”

25 यसर्थ त्यसदिन यहोश्ले मानिसहरूका निम्ति एक करार गरे। यहोश्ले त्यो करार शकेम नाउँको शहरमा गरे। त्यहाँ तिनीहरूले अनुसरण गर्नु पर्ने नियम बन्यो।

26 यहोश्ले यी कुराहरू परमेश्वरको व्यवस्थाको पुस्तकमा लेखे। तब यहोश्ले एउटा विशाल ढुङ्गा भेटाए। यो ढुङ्गा त्यो करारको प्रमाण थियो। उनले त्यो ढुङ्गालाई परमप्रभुको पवित्र पालको नजीकै भएको फल्टाँटको रूख मुनि राखे।

27 त्यसपछि यहोश्ले सबै मानिसहरूलाई भने, “यो ढुङ्गाले तिमीहरूलाई आज मैले भनेका कुराहरूको सम्झना गराउनमा सहायता गर्नेछ। जब परमप्रभु आज हामीसित बात गरिरहनु भएको बेला यो ढुङ्गा यहाँ थियो। यसर्थ यो ढुङ्गाले आज के भयो त्यही कुरा तिमीहरूलाई सम्झना गर्न सहायता गर्नेछ। यो ढुङ्गा तिमीहरूको विरुद्ध एउटा साक्षी बन्नेछ। यसले तिमीहरूलाई परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको विरुद्धमा जान देखि रोक्नेछ।”

28 तब यहोश्ले मानिसहरूलाई घर जानु भने। यसर्थ हरेका मानिस आफ्ना भूमिमा फर्के।

यहोश्लको मृत्यु

29 त्यसपछि नूनका छोरा यहोश्लको मृत्यु भयो। यहोश्ल 110 वर्ष उमेरका थिए।

30 यहोश्ललाई तिम्नथसेरहमा उसको आफ्नै भूमिमा गाडे। यो गाश डाँडाको उत्तरमा भएको एप्रैमको पहाडी देशमा थियो।

31 इस्राएलका मानिसहरूले यहोश्ल जीवित रहेको समयमा परमप्रभुको सेवा गरेका थिए। अनि यहोश्लको मृत्यु भएपछि पनि मानिसहरूले परमप्रभुको सेवा जारिराखे। मानिसहरूले परमप्रभुको सेवा गर्दै गए। जब तिनीहरूका अगुवाहरू जीवित थिए। यी अगुवाहरू नै थिए, जसले ती कुराहरू देखेका थिए जो परमप्रभुले इस्राएलका निम्ति गर्नु भएको थियो।

यसुफ घर आउँछन्

32 जब इस्राएलका मानिसहरूले मिश्रदेश छाडे, तिनीहरूले यसुफको शरीरका हाडहरू साथमा बोकेर हिडे। यसरी मानिसहरूले यसुफका हाडहरूलाई शकेममा गाडिदिए। तिनीहरूले ती हाडहरू त्यो भूमिमा गाडे जो याकूबले शकेम नाउँ गरेका मानिसका पिता हमोरका छोराहरूकोबाट किनेका थिए। याकूबले त्यो भूमि शुद्ध चाँदीका एकसय सिक्कामा किनेका थिए। यो भूमि यसुफका सन्तानको थियो।

33 हासूनका छोरा एलाजारको पनि मृत्यु भयो अनि एप्रैमको पहाडी देश गिबामा गाडे। गिबा एलाजारका छोरा पीनहासलाई दिइएको थियो।

न्यायकर्ताहरूको पुस्तक

यहदा कनानीहरू विरुद्ध युद्धगर्छन्

1 यहोशको मृत्युपछि इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे। तिनीहरूले भने, “हाम्रा निम्ति कनानी मानिसहरूको विरुद्ध युद्ध गर्न पहिला हाम्रो कुन कुल समूह जानु पर्छ?”

2 परमप्रभुले इस्राएली मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “यहदाको कुल समूह जानेछ। म तिनीहरूलाई यो भूमि लिन सहायता गर्नेछु।”

3 यहदाका मानिसहरूले तिनीहरूको दाजु-भाई शिमोनका मानिसहरूसित सम्झौता गरे, “आऊ हामीलाई सहायता गर्न हाम्रो क्षेत्रमा युद्ध गर अनि हामीहरू त्यसरी नै तिमीहरूको क्षेत्र जित्र तिमीहरूलाई सहायता गर्नेछौं।” शिमोनका मानिसहरू राजी भए र यहदाका मानिसहरू, तिनीहरूका दाजु-भाईहरूलाई सहायता गर्न गए।

4 परमप्रभुले यहदाका मानिसहरूलाई कनानीहरू अनि परिज्जीहरूलाई पराजित गर्नमा सहायता प्रदान गर्नुभयो। यहदाका मानिसहरूले दशहजार मानिसहरूलाई बेजेक शहरमा मारिदिए।

5 बेजेक शहरमा यहदाका मानिसहरूले बेजेकका शासकलाई भेट्टाए अनि तिनीहरूसित लडे। यहदाका मानिसहरूले कनानी अनि परिज्जीहरूलाई पराजित गरे।

6 बेजेकका राज्यपाल उम्कने कोशिश गरे। तर यहदाका मानिसहरूले तिनलाई खेदे र समाते। जब तिनीहरूले उसलाई समाते, तिनीहरूले तिनका बूढी-औंलाहरू काटिदिए।

7 तब बेजेकका शासकले भने, “मैले सन्तरी जना राजाहरूको हात र खुट्टाका बूढी-औंलाहरू काटिदिएँ। अनि ती राजाहरूले मेरो मेचबाट झरेका खानेकुराका टुक्वाहरू खानु पर्यो। मैले ती राजाहरू प्रति गरेका कुराहरू अहिले म माथि परमेस्वरले फर्काउनु भयो।” यहदाका मानिसहरूले बेजेकका शासकलाई यरूशलेममा लगे अनि त्यहाँ उसको मृत्यु भयो।

8 यहदाका मानिसहरू यरूशलेमको विरुद्ध लडे अनि त्यसलाई कब्जा गरे। यहदाका मानिसहरूले यरूशलेमका मानिसहरूलाई मार्न आफ्ना तरवारहरू उपयोग गरे। त्यसपछि तिनीहरूले त्यस शहरलाई जलाइदिए।

9 पछि यहदाका मानिसहरू धेरै कनानीहरूसँग युद्ध गर्ने उँधोतिर आए जो नेगेवको पहाडी देश अनि पश्चिमी मैदानतिर बस्थे।

10 तब यहदाका मानिसहरू कनानी मानिसहरूको विरुद्ध युद्ध गर्न गए जो हेब्रोनमा बस्थे। (हेब्रोनको अर्को नाउँ कियत अर्बा थियो) यहदाका मानिसहरूले शैसै, अहीमन अनि तल्मै नाउँका मानिसहरूलाई पराजित गरे।

कालेब र तिनकी छोरी

11 यहदाका मानिसहरूले त्यो स्थानलाई छोडे। तिनीहरू त्यहाँका मानिसहरू विरुद्ध लडनको निम्ति दबीर शहर तर्फ गए। (बितेको समयमा दबीरलाई किर्यतसेपेर भनिन्थ्यो)

12 तर यहदाका मानिसहरूले युद्ध शुरू गर्न अघि कालेबले मानिसहरूलाई शपथ गराए। कालेबले भने, “म किर्यत-सेपेर माथि लडई गर्न चाहन्छु। म मेरी छोरी अक्सालाई त्यस मानिससित विवाह गर्न दिनेछु जसले त्यो शहरमाथि आक्वमण गर्छ अनि त्यसलाई कब्जा गर्छ। म त्यस मानिसलाई मेरो छोरीसित विवाह गर्नदिनेछु।”

13 कालेबको कनज नाउँको कान्छो भाइ थियो। कनजको ओत्रिएल नाउँको एउटा छोरो थियो। ओत्रिएलले किर्यत-सेपेर शहरमालाई कब्जा गरे। यसर्थ कालेबले आफ्नी छोरी अक्सालाई उसको पत्नी हुन दिए।

14 अक्सा ओत्रिएलसित बस्नगइन्। ओत्रिएलले अक्सालाई आफ्ना पितासित केही भूमि मान्नु भने। अक्सा पिता कहाँ गइन्। जब तिनी आफ्नो गधाबाट ओलिन कालेबले तिनलाई भने, “के गल्ती भयो?”

15 अक्साले कालेबलाई उत्तर दिइन्, “मलाई एक आशीर्वाद दिनुहोस। तपाईंले मलाई नेगेबमा एक टुक्वा जमीन दिनुभयो। कृपया मलाई त्यसमा पानीको व्यवस्था गरिदिनु होस।” यसर्थ कालेबले अक्सालाई तिनले चाहेको कुरा दिए। कालेबले अक्सालाई त्यस भूमिका माथिल्लो अनि तल्लो पानीको मूलहरू दिए।

16 मोशाका ससुराका सन्तान, केनीहरू यहदाका मानिसहरूसँग खजुरका रूखहरूको शहरबाट आरद नजीक नेगेवमा भएको यहदाको मरुभूमिमा गए, र त्यहाँका मानिसहरूसँग बसोबास गर्न लागे।

17 केही कनानी मानिसहरू सपत शहरमा बस्थे। यसर्थ यहदा अनि शिमोनका कुल समूहका मानिसहरूले ती कनानी मानिसहरू माथि आक्वमण गरे। तिनीहरूले पूर्णरूपले शहरलाई नाश पारे। यसर्थ तिनीहरूले त्यो शहरको नाउँ होर्मा राखे।

18 यहूदाका मानिसहरूले गाजा शहर अनि त्यसका वरिपरिका स-साना शहरहरूलाई पनि अधिकारमा लिए। यहूदाका मानिसहरूले अशकलोन, एक्वोन शहरहरू अनि ती वरिपरिका सबै स-साना शहरहरूलाई पनि कब्जा गरे।

19 यहूदाका मानिसहरूले जब युद्ध गरे परमप्रभु तिनीहरूका पक्षमा हुनुहुन्थ्यो। तिनहरूले पहाडी देशको भूमि लिए। तर यहूदाका मानिसहरूले बेसीको भूमि लिन असफल भए, किनभने त्यहाँ बस्ने मानिसहरूसित फलामका रथहरू थिए।

20 मोशाले कालेबलाई हेब्रोन दिएका थिए। यसर्थ त्यो भूमि कालेबका कुललाई दिए। कालेबका मानिसहरूले अनाकका तीनजना छोराहरूलाई त्यो स्थान छोड्न वाध्य तुल्याए।

21 बिन्यामीन कुल समूहले यबूसी मानिसहरूलाई यरूशलेम छोड्न वाध्य तुल्याउन सकेनन्। यसकारण आज पनि, यरूशलेममा यबूसी मानिसहरू बिन्यामीन कुल समूहसित बस्छन्।

यसुफका मानिसहरूले बेतेल कब्जा गर्छन्

22 यसुफका कुल समूहका मानिसहरू बेथेल विरुद्ध लँडाई गर्न गए। (अतीतमा बेथेललाई लज भनिन्थ्यो।) परमप्रभु यसुफका कुल समूहका मानिसहरूका पक्षमा हुनुहुन्थ्यो।

23 यसुफका कुल समूहका मानिसहरूले बेथेल शहरमा केही जासूसहरू पठाए। ती मानिसहरू बेथेल शहरलाई पराजित गर्ने मौका खोजीरहेका थिए।

24 जब ती जासूसहरूले बेथेल शहरलाई हेर्दैथे तिनीहरूले एकजना मानिसलाई शहर बाहिर आइरहेको देखे र जासूसहरूले त्यस मानिसलाई भने, “हामीलाई शहर भित्र प्रवेश गर्न एउटा गुप्त मार्ग देखाऊ। हामी शहर माथि आक्रमण गर्नेछौं। तर यदि तिमीले हामीलाई सहायता गर्यौं भने हामी तिमीलाई नोकसान पुर्याउने छैनौं।”

25 त्यो मानिसले जासूसहरूलाई शहर भित्र पसे गुप्त मार्ग देखाइ दियो। यसुफका मानिसहरूले बेतेलका मानिसहरूलाई मार्न तिनीहरूका तरवारहरू प्रयोग गरे। तर त्यो मानिस अनि उसको सबै परिवारका सदस्यहरूलाई तिनीहरूले शहर कब्जा गर्न सहायता गरेको कारणले स्वतन्त्र साथ शहर जान दिए।

26 त्यो मानिस त्यसपछि त्यस देशमा गयो जहाँ हिती मानिसहरू बस्थे र शहर निर्माण गर्यो। उसले त्यो शहरलाई लज नाउँ दियो। अनि त्यो शहरलाई आजसम्म पनि लज नै भनिन्छ।

अन्य कुल समूहहरू कनानीहरूसित युद्ध गर्छन्

27 कनानी मानिसहरू बेतशान, तानाक, दोर, इब्लाम, मगिदो अनि ती शहरहरू वरिपरिका स-साना शहरहरूमा बस्दै थिए। मनशेका कुल समूहका मानिसहरूले ती मानिसहरूलाई ती शहरहरू छोड्न बाध्य तुल्याउन सकेनन्। यसकारण कनानी मानिसहरू त्यहाँ बसे। तिनीहरूले आफ्ना घर छोड्न अस्वीकार गरे।

28 तर इझ्राएलका मानिसहरू शक्तिशाली भए अनि कनानी मानिसहरूलाई तिनीहरूका दासको रूपमा कार्य गर्न बाध्य तुल्याए। पछि इझ्राएलका मानिसहरूले समस्त कनानी मानिसहरूलाई तिनीहरूका भूमि छोड्न बाध्य तुल्याउन सकेनन्।

29 एप्रैम कुल समूहका मानिसहरूसित पनि त्यस्तै (घटना) भयो तिनीहरूले कनानी मानिसहरूलाई गेजेर देखि भगाउन सकेनन्। यसर्थ कनानी मानिसहरू एप्रैम गेजेरका मानिसहरूसित बसिरहे।

30 जबलूनका कुल समूहका मानिसहरूसित पनि त्यस्तै भयो। जबलूनका मानिसहरूले कनानी मानिसहरूलाई कित्रोन र नहलोल शहरहरूबाट बाहिर निकालेनन् ती कनानी मानिसहरू त्यहाँ रहेर जबलूनका मानिसहरूसित बसे। तर जबलूनका मानिसहरूले ती मानिसहरूलाई तिनीहरूका निम्ति दासको रूपमा काम गर्न लगाए।

31 आशेर कुल समूहका मानिसहरूसित पनि त्यस्तै भयो। आशेरका मानिसहरूले अन्य मानिसहरूलाई अक्को, सीदोन, अहलाब, अक्जबी, हेलबा, अपीक अनि रहोब शहरहरू छोड्न कर गरेनन्।

32 आशेरका कुल समूहका मानिसहरूले पनि ती कनानीहरूलाई तिनीहरूका भूमि छोड्न कर लगाएनन्। यसर्थ कनानीहरू आशेरका मानिसहरूसित बसिरहे।

33 नमाली कुल समूहका मानिसहरूसित पनि त्यस्तै भयो। नमालीका मानिसहरूले कनानी मानिसहरूलाई बेतशेमेस अनि बेतनात शहरहरू छोड्न भनी कर गरेनन्। यसरी नमालीका मानिसहरू ती मानिसहरूसित ती शहरहरूमा रहे। ती कनानी मानिसहरूले नमाली मानिसहरूका निम्ति दासको रूपमा काम गरे।

34 एमोरी मानिसहरूले दानका कुल समूहका मानिसहरूलाई पहाडी देशमा बस्न बाध्य तुल्याए। तिनीहरू पहाडतिर बसु पर्यो किनभने एमोरी मानिसहरूले तिनीहरूलाई उपत्यकामा बस्न तल झर्न दिएनन्।

35 एमोरी मानिसहरूले हेरेस पर्वत, अय्यालोन अनि शाल्बीममा रहने निर्णय गरे। पछि यसुफका कुल समूह शक्तिशाली भए। तब तिनीहरूले एमोरी मानिसहरूलाई तिनीहरूका निम्ति दासको रूपमा काम गर्ने तुल्याए।

36 एमोरी मानिसहरूको भूमि बिच्छी घाँटी देखि सेला अनि सेला पारिको पहाडी देशसम्म थियो।

2

बोकीममा परमप्रभुका स्वर्गदूत

1 परमप्रभुका स्वर्गदूत गिलागाल शहर देखि बोकीम शहरसम्म गए। स्वर्गदूतले इस्राएलका मानिसहरूलाई भने, “मैले तिमीहरूलाई मिस्रदेशबाट बाहिर ल्याएँ। मैले तिमीहरूलाई यो भूमिमा ल्याएँ जो मैले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिनेछु भनी प्रतिज्ञा गरेको थिएँ। मैले तिमीहरूलाई भनेको थिएँ कि तिमीहरूसित गरेको करार कहिल्यै भङ्ग गर्न छैन।

2 तर बद्लामा, तिमीहरूले यस भूमिमा बस्ने मानिसहरूसित कुनै पनि करार कहिले बाँध्ने छैनौ। तिमीहरूले तिनीहरूका वेदीहरू नष्ट गर्नुपर्छ। त्यो तिमीहरूलाई मैले भनेको थिएँ। तर तिमीहरूले मेरो आज्ञा पालन गरेनौ।

3 “अब म तिमीहरूलाई भन्नेछु, ‘अब देखि उता यी मानिसहरूलाई म यो भूमिदेखि धपाउने छैन। यी मानिसहरू तिमीहरूको निम्ति समस्या बनिनेछन्। तिनीहरूका असत्य देवताहरूले तिमीहरूलाई पासोमा पार्नेछन्।’ ”

4 परमप्रभुका स्वर्गदूतले इस्राएलका मानिसहरूलाई वचन दिइसके पछि मानिसहरू जोडले रोए।

5 यसर्थ इस्राएलका मानिसहरूले जहाँ विलाप गरे त्यस स्थानको नाउँ, बोकीम राखे। बोकीममा इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुका निम्ति बलिदानहरू अर्पण गरे।

अवज्ञा अनि पराजित

6 तब यहोशूले मानिसहरूलाई घर जानु भने। यसर्थ हरेक कुल समूह त्यहाँ बस्नका निम्ति आफ्ना इलाका ओगटून गए।

7 इस्राएलीहरूले परमप्रभुको सेवा यहोशू जीवित रहेसम्म गरे अनि उसको मृत्यु पछि पनि जब सम्म बूढा प्रधानहरू रहिरहे। यी बूढा प्रधानहरूले इस्राएलका मानिसहरूका निम्ति परमप्रभुले गर्नु भएको सम्पूर्ण महान कुराहरू देखेका थिए।

8 नूनका छोरा, परमप्रभुका सेवक यहोशूको एक सय दश वर्षको उमेरमा मृत्यु भयो।

9 इस्राएलका मानिसहरूले यहोशूलाई दफन गरिदिए। तिनीहरूले यहोशूलाई त्यो भूमिमा गाडिदिए जुन तिनलाई दिइएको थियो। त्यो तिमनात-हैरसमा गशापर्वतको उत्तरतर्फ एम्मको पहाडी देशमा थियो।

10 त्यसपछि त्यो सम्पूर्ण पुस्ताको मृत्यु भयो, अर्का पुस्ता बढेर आयो। यो नयाँ पुस्ताले परमप्रभुको विषयमा अनि परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूका निम्ति गर्नु भएको कुराहरू जान्दैनथ्यो।

11 यसकारणले इस्राएलका मानिसहरूले परमेश्वरसितको तिनीहरूको करार झूटा देवता बालको सेवा गरेर तोडिदिए।

12 परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूलाई मिस्रदेशबाट बाहिर ल्याउनु भएको थियो। अनि यी मानिसहरूका पिता-पुर्खाहरूले परमप्रभुलाई आराधना गरेका थिए। तर इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुको अनुसरण गर्न छोडिदिए। इस्राएलका मानिसहरूले तिनीहरूका वरिपरि बस्ने मानिसहरूका झूटा देवताहरूको पूजा गर्न शुरू गरे। त्यसले परमप्रभुलाई क्वोधित तुल्यायो।

13 इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुको आराधना अनुसरण गर्न छोडे र बाल र अशतरोतको पूजा गर्न थाले।

14 परमप्रभु इस्राएलीहरूसित क्वोधित हुनुभयो। यसकारण परमप्रभुले लुटमार गर्नेहरूलाई इस्राएलीहरूमाथि आक्वमण गर्ने र सम्पति लुट्ने अनुमति दिनुभयो। परमप्रभुले तिनीहरूका वरिपरि बस्ने तिनीहरूका शत्रुहरूलाई, पराजित गर्न दिनुभयो। इस्राएलीहरूले तिनीहरू स्वयंलाई आफ्ना शत्रुहरूको आक्वमण विरुद्ध आफ्नो रक्षा गर्न सकेनन्।

15 यदि इस्राएलीहरूले तिनीहरूका छिमेकिहरूका देवताहरूको सेवा गरे, उहाँले त्यसो गर्नु भनी प्रतिज्ञा गर्नु भए जस्तै जहिले पनि इस्राएलीहरू लडाँई गर्थे परमप्रभु तिनीहरूको विरुद्धमा रहनु हुन्थ्यो। यसकारण तिनीहरू लगातार पराजित भइरहे। इस्राएलका मानिसहरूले अनेक कष्ट पाए।

16 तब परमप्रभुले न्यायकर्ता भनिने अगुवाहरू चुन्नुभयो। यी अगुवाहरूले इस्राएलका मानिसहरूलाई तिनीहरूको सम्पत्तिहरू लाने शत्रुहरूबाट बचाए।

17 तर इस्राएलका मानिसहरूले आफ्ना न्यायकर्ताहरूको कुरा सुनेनन्। इस्राएलका मानिसहरू परमेश्वर प्रति विश्वासनीय थिएनन्। तिनीहरूले अन्य देवताहरूको अनुसरण गरे। अतीतमा इस्राएली मानिसहरूका पिता-पुर्खाहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्दथे। तर अहिले इस्राएली मानिसहरू परिवर्तन भए अनि परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्न छोडे।

18 धेरै पल्ट इस्राएलका शत्रुहरूले मानिसहरू प्रति नराम्रा कुराहरू गरे। यसर्थ इस्राएलका मानिसहरूले सहायताको निम्ति विलाप गरे। परमप्रभु धेरै पल्ट मानिसहरूका निम्ति दुःखीत हुनुभयो। धेरै पल्ट उहाँले मानिसहरूलाई तिनीहरूका शत्रुहरूबाट बचाउँनको निम्ति न्यायकर्ता पठाउनु भयो। परमप्रभु सदैव ती न्यायकर्ताहरूसित हुनुहुन्थ्यो। यसरी धेरै पल्ट इस्राएलका मानिसहरूलाई तिनीहरूका शत्रुहरूबाट बचाउँनु भयो।

19 तर जब हरेक न्यायकर्ताको मृत्यु हुन्थ्यो, इस्राएलका मानिसहरू फेरि पाप गर्न अनि असत्य देवताहरूको पूजा गर्न शुरू गर्थे। इस्राएलका मानिसहरू अति हठी थिए? तिनीहरूले आफ्ना कुकर्म छोड्न अस्वीकार गरे।

20 यसर्थ परमप्रभु इस्राएलका मानिसहरूसित क्वोधित हुनुभयो, अनि उहाँले भन्नुभयो, “यी जातिहरूले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूसित गरेको मेरो करारलाई भङ्ग गरेका छन्। तिनीहरूले मेरो कुरा सुनेनन्।

21 यसर्थ इस्त्राएलका मानिसहरूका निम्ति म अब उप्रान्त ती जातिहरूलाई पराजित गरेर मार्ग खुल्ला गरिदिने छैन। ती मानिसहरू त्यस बेलासम्म त्यही भूमिमा थिए जब यहोशूको मृत्यु भयो। अनि म ती जातिहरूलाई यस भूमिमा रहनदिनेछु।

22 म ती जातिहरूलाई इस्त्राएलका मानिसहरूको जाँच गर्नमा प्रयोग गर्नेछु। म यो हेर्ने छु कि इस्त्राएलीहरूले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूले झैं परमप्रभुका आज्ञा पालन गर्छन् कि गर्दैनन्।”

23 परमप्रभुले ती जातिहरूलाई त्यस भूमिमा रहनदिनु भयो। परमप्रभुले ती जातिहरूलाई देश झट्टै छोड्नु भनी बाध्य तुल्याउनु भएन। उहाँले यहोशूका सेनालाई पराजित गर्न तिनीहरूलाई दिनु भएन।

3

1-2 परमप्रभुले ती अन्य जातिहरूका सबै मानिसहरूलाई इस्त्राएलको भूमि छोड्न कर लगाउनु भएन। परमप्रभु इस्त्राएलका मानिसहरूको परीक्षा गर्न चाहनुहुन्थ्यो। यससमय जीवित रहेका कुनै पनि इस्त्राएलका मानिसहरू कनानको भूमि लिनका निम्ति गरिएको युद्धमा लडेका थिएनन्। यसर्थ परमप्रभुले ती अन्य जातिहरूलाई तिनीहरूका देशमा रहन दिनुभयो। (परमप्रभुले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई, जो ती युद्धहरूमा लडेका थिएनन्, शिक्षा दिनलाई यसो गर्नु भएको थियो।) परमप्रभुले यस भूमि छोड्न लगाउनु भएका जातिहरूका नाउँ यो हो:

3 पलिशती मानिसहरूका पाँच जना शासकहरू, समस्त कनानीहरू, सिदोनीहरू अनि हिब्बी मानिसहरू जो लेबानोन पर्वतका बाल-हेर्मोन पर्वतदेखि लेबो-हमातसम्म बस्थे।

4 परमप्रभुले ती जातिहरूलाई, इस्त्राएली मानिसहरूको जाँच गर्नका निम्ति त्यो भूमिमा छोड्नु भएको थियो। उहाँले यो हेर्न चाहनुहुन्थ्यो कि इस्त्राएलका मानिसहरू परमप्रभुका आज्ञाहरू, जो उहाँले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई मोशा मार्फत दिनु भएको आज्ञाहरू पालन गर्छन् कि गर्दैनन् भनेर।

5 इस्त्राएलका मानिसहरू कनानी, हिती, एमोरी, परिज्जी, हिब्बी अनि यबूसी मानिसहरू साथ बस्थे।

6 इस्त्राएलका मानिसहरू ती मानिसहरूका छोरीहरूसित विवाहवारी गर्न थाले। इस्त्राएलका मानिसहरूले आफ्ना छोरीहरूलाई ती मानिसहरूका छोराहरूसित विवाह गर्न दिए। अनि इस्त्राएलका मानिसहरूले ती मानिसहरूका देवताहरू पूज्न थाले।

पहिलो न्यायकर्ता, ओत्रिएल

7 इस्त्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुसित गरेको करार तिनीहरूले भङ्ग गरे। तिनीहरूले परमप्रभु तिनीहरूका परमेस्वरलाई बिर्से अनि झूटा देवताहरू बाल अनि अशेराको सेवा गरे।

8 परमप्रभु इस्त्राएलका मानिसहरूसित क्वोधित हुनुभयो। इस्त्राएलका मानिसहरूमाथि शासन गर्न परमप्रभुले अरम-नहैरमका राजा कृशन रिशातैमलाई तिनीहरूलाई हराउने शक्ति दिनुभयो। इस्त्राएलीहरू आठ वर्षसम्म त्यो राजाको अधीनमा रहे।

9 तर इस्त्राएलका मानिसहरूले सहायताका निम्ति परमप्रभुसित विलाप गरे। परमप्रभुले तिनीहरूलाई बचाउनु एउटा व्यक्तिलाई पठाउनु भयो। त्यो व्यक्तिको नाउँ ओत्रिएल थियो। उनी कनज नाउँ गरेका एक व्यक्तिका छोरा थिए। कनज कालेबका कान्छा भाइ थिए। ओत्रिएलले इस्त्राएलका मानिसहरूको सेवा गरे।

10 परमप्रभुको आत्मा ओत्रिएल माथि आउनुभयो अनि तिनी इस्त्राएली मानिसहरूका न्यायकर्ता बने। ओत्रिएलले इस्त्राएली मानिसहरूलाई युद्ध तर्फ अग्रसर गराए। परमप्रभुले ओत्रिएललाई अरामका राजा कृशन रिशातैमलाई पराजित गर्नमा सहायता गर्नुभयो।

11 यसरी त्यो भूमि कनजका छोरा ओत्रिएलको मृत्यु नभए सम्म चालीस वर्षको निम्ति शान्तिसित रह्यो।

न्यायकर्ता एहद

12 फेरि इस्त्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुसित गरेको तिनीहरूको करार भङ्ग गरे। यसकारण परमप्रभुले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई पराजित गर्न मोआबका राजा एलोनलाई बल दिनुभयो।

13 एलोनले अम्मोनी अनि अमालेकी मानिसहरूबाट सहायता प्राप्त गरे। तिनीहरू उनीसित मिले अनि इस्त्राएलका मानिसहरू माथि आक्रमण गरे। एलोन अनि उनका सेनाले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई पराजित गरे। अनि तिनीहरूलाई खजूर वृक्षको शहर छोड्न बाध्य तुल्याए।

14 मोआबका राजा एलोनले इस्त्राएलका मानिसहरू माथि अठ्ठार वर्षसम्म शासन गरे।

15 मानिसहरूले परमप्रभुसित विलाप गरे। यसै कारण परमप्रभुले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई बचाउनुका निम्ति एकजना व्यक्तिलाई पठाउनु भयो। यो व्यक्तिको नाउँ एहद थियो। एहद बिन्यामीन कुल समूहका गेरा नाउँको मानिसका छोरा थिए। एहदले आफ्ना देब्रेहातले लडाईँ गर्ने तालिम लिएका थिए। इस्त्राएलका मानिसहरूले एहदलाई मोआबका राजा एलोन कहार् उपहारसितै पठाए।

16 एहदले स्वयंका निम्ति एउटा तरवार बनाएका थिए। त्यो तरवारको दुवै पट्टि धारहरू थिए अनि अट्टार इंच लामो थियो। एहदले त्यो तरवार आफ्नो दाहिने जाँघमा बाँधेका थिए अनि आफ्नो पोशाक मुनि लुकाएका थिए।

17 यसरी एहदले मोआबका राजा एलोन कहाँ भेटी ल्याए। एलोन अत्यन्त मोटा मानिस थिए।

18 भेटी चढाएपछि तिनले ती मानिसहरूलाई पठाए जसले भेटी बोकेका थिए।

19 तिनीहरूले राजदरबार छाडे। जब एहद गिलगाल नजिकका मूर्तिहरू भएको ठाउँमा पुगे, तिनी घुमे अनि राजालाई भेट्न फर्किए। एहदले राजा एलोनलाई भने, “राजा, तपाईंको निम्ति मसित गुप्तको सन्देश छ।”

राजाले तिनलाई चूपलामु भने अनि त्यसपछि सबै सेवकहरूलाई कोठाबाट बाहिर पठाए।

20 एहद एलोन राजा कहाँ गए। राजा आफ्नो दरबारको माथिल्लो कोठामा एकलै बसिरहेका थिए।

तब एहदले भने, “मसित तपाईंको निम्ति परमेश्वरको सन्देश छ।” राजा आफ्नो गद्दीबाट उठे। उनी एहदका अत्यन्त छेउमा थिए।

21 जसै राजा आफ्नो गद्दीबाट उठ्दै थिए, एहदले आफ्नो देब्रेहात बढाएर आफ्नो दाहिने जाँघमा बाँधिएको तरवार निकाले। त्यसपछि एहदले तरवार राजाको भुँडीमा रोपिदिए।

22 त्यो तरवार एलोनको भुँडीमा यति भित्र पस्यो कि त्यसको बीड पनि बोसोले छोप्यो। एहदले एलोनदेखि तरवार बाहिर तान्न सकेनन् अनि एलोनको आन्द्रा-भुँडी बाहिर निस्कियो।

23 एहदले माथिल्लो कोठामा ढोकाहरू बन्दगरी राजालाई भित्रै ताल्चा लगाएर त्यो निजी कोठाबाट निस्किए।

24 एहदले त्यसपछि मूल कोठा छोडे अनि सेवकहरू फर्केर भित्र गए। सेवकहरूले माथिल्लो कोठामा ढोका बन्द गरिएको पाए। यसर्थ सेवकहरूले भने, “राजा आफ्ना निजी विश्राम कोठामा विश्राम गरिरहेका हुनुपर्छ।”

25 यसर्थ सेवकहरूले धेरै लामो समयसम्म पखिरेहे। राजाले माथिल्लो कोठामा ढोकाहरू खोलेनन्। आखिरमा सेवकहरू चिन्तित भए। तिनीहरूले चाबी ल्याए अनि ढोकाहरू खोले। जब सेवकहरू भित्र पसे, तिनीहरूले आफ्ना राजालाई भुँईमा मरेर लडिरहेका, देखे।

26 सेवकहरूले राजालाई पखिदै गर्दा एहदले उम्कने समय पाए। एहदले मूर्तिहरू पार गरे र सीरा नाउँ गरेको स्थान तिर गए।

27 जब एहद सीरामा आए तिनले त्यहाँ, एषैको पहाडी देशमा, तुरही बजाए। इस्राएलका मानिसहरूले तुरही बजेको आवाज सुने अनि तिनीहरू पहाडबाट तल झरे, एहदले तिनीहरूको अगुवाइ गरे।

28 एहदले इस्राएलका मानिसहरूलाई भने, “मेरो अनुसरण गर! परमप्रभुले हाम्रा शत्रुहरू, मोआबका मानिसहरूलाई पराजित गर्नमा हामीलाई सहयोग गर्नु भयो।”

यसर्थ इस्राएलका मानिसहरूले एहदको अनुसरण गरे। तिनीहरू त्यो भूमिलाई अधिकारमा लिन एहदसित सजिलैसित तल यर्दन नदी पार गरेर मोआबको भूमिमा पुगे।

29 इस्राएली मानिसहरूले लगभग 10,000 बलवान अनि साहसी मानिसहरूलाई मारे। एकजना मोआबी मानिस पनि उम्किएनन्।

30 यसर्थ त्यस दिनदेखि इस्राएलका मानिसहरूले मोआबका मानिसहरू माथि शासन गर्न थाले। अनि त्यो भूमिमा 80 वर्षसम्म शान्ति भईरह्यो।

न्यायकर्ता शमगर

31 एहदले इस्राएलका मानिसहरूलाई बाँचाए पछि, अर्को मानिसले इस्राएललाई बाँचायो। त्यो मानिस अनातको छोरा शमगर थियो। 600 पलिशती मानिसहरूलाई मार्न शमगरले गोरू खेप्ने लट्टीको उपयोग गरे।

4

त्री न्यायकर्ता दबोरा

1 एहदको मृत्युपछि मानिसहरूले फेरि परमप्रभुसित तिनीहरूको करार भङ्ग गरे।

2 यसर्थ परमप्रभुले कनानका राजा इस्राएलका मानिसहरूलाई पराजित गर्न याबीनलाई दिनु भयो। याबीनले हासोर नाउँ गरेको शहरमा शासन गर्थे। राजा याबीन सेनाका सेनापति सीसरा नाउँका व्यक्ति थिए। सीसरा हरोशेत हम्मोयिम नाउँको शहरमा बस्थे।

3 सीसरासित 900 फलामका रथहरू थिए। अनि बीस वर्षसम्म तिनी इस्राएलका मानिसहरू प्रति अत्यन्त निष्ठुर भए। यसर्थ तिनीहरूले परमप्रभुसित सहायताको निम्ति विलाप गरे।

4 त्यहाँ दबोरा नाउँ गरेकी एउटी अगमवादिनी थिइन्। तिनी लप्पीदोत नाउँ गरेका एकजना व्यक्तिकी पत्नी थिइन्। त्यससमय तिनी इस्राएलको न्यायकर्ता थिइन्।

5 दबोरा दबोराको खजर-रूख मुनि बसे गंथिन। अनि इस्राएलका मानिसहरू सीसराको विषयमा वकालत गर्न तिनीकहाँ आए। दबोराको खजरको रूख रामा अनि बेतेल शहरहरूको माझमा, एप्रेमको पहाडी देशमा थियो।

6 दबोराले बराक नाउँ भएको मानिसलाई एउटा सन्देश पठाइन। बराक अबीनोअम नाउँका मानिसका छोरा थिए। बाराक केदेश शहरमा बस्थे जो नमालीको इलाकामा थियो। दबोराले बाराकलाई भनिनु, “परमप्रभु इस्राएलको परमेश्वरले तिम्रो निम्ति यो आज्ञा दिनु भएको छ, ‘जाऊ अनि नमाली अनि जबूलनका कुल समूहहरूबाट 10,000 मानिसहरूलाई भेला गर। ती मानिसहरूलाई लगेर ताबोर पर्वतमा जाऊ।

7 म राजा याबीनका सेनापति सीसरालाई तिमीहरूकहाँ आउन उतेजित पार्नेछु। म सीसरालाई तिनका रथहरू, अनि सेनाहरू लिएर किशोन नदीमा आउन लाउनेछु। तब म तिमीहरूलाई त्यहाँ सीसरालाई पराजित गर्नमा सहायता गर्नेछु।”

8 तब बाराकले दबोरालाई भने, “यदि तपाईं मसित जानु हुन्छ भने म जानेछु अनि यसो गर्नेछु। तर यदि तपाईं मसित जानु हुन्छ भने म जाने छैन।”

9 दबोराले उत्तर दिइनु, “निश्चयनै म तिमीसित जानेछु, तर तिम्रो मनोवृत्तिको कारणले जब सीसरालाई पराजित गरिन्छ तिम्रीलाई सम्मान गरिने छैन। परमप्रभुले एउटी स्त्रीलाई सीसरामाथि पराजित पार्न दिनुहुनेछ।”

यसर्थ दबोरा बाराकसित केदेश शहरमा गइनु।

10 केदेश शहरमा, बाराकले जबूलन अनि नमाली कुल समूहहरूलाई बोलाए। बाराकले ती कुल समूहहरूबाट तिनको अनुसरण गर्नलाई 10,000 मानिसहरू भेला गरे। दबोरा पनि बाराकसित गइनु।

11 अहिले, त्यहाँ हेबेर नाउँ गरेका एकजना मानिस थिए जो केनी मानिसहरूबाट आएका थिए। हेबेरले अन्य केनी मानिसहरूको साथ छोडेका थिए। (केनी मानिसहरू होबाबका सन्तान थिए। होबाब मोशाका ससुरा थिए।) हेबेरले सानन्मीम नामक ठाउँमा बज्रिकाठको रूखद्वारा आफ्नो घर निर्माण गरेका थिए। सानन्मीम केदेश शहरको नजिकमा थियो।

12 कसैले सीसरालाई भने कि अबीनोअमका छोरा बाराक तबोर पर्वतमा थियो।

13 यसर्थ सीसराले आफ्ना 900 फलामका रथहरू भेला गरे। सीसराले सबै मानिसहरूलाई पनि आफूसित एकत्रित गरे। तिनीहरू हरोशेत हग्गोथिम शहरदेखि किशोन नदी तर्फ हिडे।

14 तब दबोराले बाराकलाई भनिनु, “आज परमप्रभुले सीसरालाई पराजित गर्न तिमीहरूलाई सहायता प्रदान गर्नुहुनेछ। तिमीहरू निश्चयनै त्यो जान्दछौ कि परमप्रभुले तिमीहरूलाई युद्ध गर्नको निम्ति डोर्याउनु हुनेछ।” यसकारण बाराकले 10,000 मानिसहरूलाई ताबोर पर्वतबाट तल झारे।

15 बाराक अनि तिनका मानिसहरूले सीसरालाई आक्वमण गरे। युद्ध भइरहेको समयमा परमप्रभुले सीसरा अनि तिनका रथ अनि मानिसहरूलाई अल्मलाई दिनुभयो। के गर्नु पर्ने तिनीहरूले जानेनन्। यसर्थ बाराक अनि तिनका मानिसहरूले सीसरालाई पराजित गरे। तर सीसराले आफ्नो रथ छोडिदिए अनि पैदलै भागे।

16 बाराक अनि तिनका मानिसहरू सीसराका सेनासित युद्ध गरिरहे। बाराक अनि तिनका मानिसहरूले सीसराका रथहरू र सेनालाई हरोशेत हग्गोथिमसम्म खेदेर लगे। बाराक अनि तिनका मानिसहरूले सीसराका मानिसहरूलाई मार्न तिनीहरूका निम्ति तरवार प्रयोग गरे। सीसराका कुनै पनि मानिसलाई जीवित छोडेनन्।

17 तर सीसरा भागे। तिनी त्यो पालमा आए जहाँ याएल नाउँकी स्त्री बस्थिन। याएल हेबेर नाउँका मानिसकी पत्नी थिइन। तिनी केनी मानिसहरू मध्ये एक थिइन। हेबेरका परिवार हसोरका राजा याबीन साथ शान्तिसित थिए। यसर्थ सीसरा याएलको पालातिर भागे।

18 याएलले सीसरालाई आउँदै गरेको देखिन, यसर्थ उसलाई भेट्न तिनी बाहिर गइन्। याएलले सीसरालाई भनिनु, “महाशय मेरो पालमा आउनु होस्। भित्र आउनु होस्। भयभीत नहुनुहोस्।” यसर्थ सीसरा याएलको पालमा गए, अनि तिनले उसलाई एउटा गलैचाले ढाकिदिइन्।

19 सीसराले याएललाई भने, “म तिरछाएको छु। कृपया मलाई केही पानी पिउन देऊ।” याएलसित पशुको छालाद्वारा बनाएका एउटा थैलो थियो। तिनले त्यस थैलोमा दूध राखेकी थिइन। याएलले सीसरालाई दूध पिउन दिइन्। त्यसपछि सीसरालाई गलैचाले छोपिदिइन्।

20 तब सीसराले याएललाई भने, “जाऊ, पालको प्रवेशस्थानमा उभिरहु। यदि कोही आएर तिमीलाई, ‘यहाँ भित्र कोही छ?’ भनेर सोध्यो भने, ‘छैन भनेर त्यसलाई भनिदिनु।’”

21 तर याएलले एक कीला र मार्तोल खोजिन्। याएल चूपचाप सीसरा कहाँ गइन्। सीसरा अत्यन्त थकित थिए, यसर्थ तिनी निदाइरहेका थिए। याएलले त्यो पालको किला सीसराका शिर तिर राखिन् अनि त्यसलाई मार्तोलले हिकोइन्। त्यो पालको कीला सीसराको शिरको छेउ भएर भूईमा गाडियो अनि सीसराको मृत्यु भयो।

22 त्यति नै बेला याएलको पालको छेउमा बाराक, सीसरालाई खोज्दै आए। याएल बाराकलाई भेट्न बाहिर आइन् अनि भनिन्, “भिन्ने आउनु होस्, अनि म तपाईंले खोजिरहनु भएको मानिस तपाईंलाई देखाउने छु।” यसर्थ बाराक याएलसँग पालभित्र पसे। त्यहाँ बाराकले सीसरालाई तिनको शिरको छेउबाट पार गएको पालको कीला सहित भूँइमा मरिरहेको भेट्टाए।

23 त्यसदिन परमेश्वरले इस्राएली मानिसहरूका निम्ति कनानका राजा याबीनलाई पराजित गर्न दिनुभयो।

24 यसरी इस्राएली मानिसहरूले कनानका राजा याबीनलाई पराजित नपास्जेल झन-झन शक्तिशाली हुँदै गए। इस्राएलका मानिसहरूले अन्तमा कनानका राजा याबीनलाई नष्ट पारे।

5

दबोरा र बाराकको स्तुति गीत

1 इस्राएलका मानिसहरूले सीसरालाई पराजित पारेको दिन, दबोरा अनि बाराक, अबीनोअमका छोराको यो गीत गाए:

2 “इस्राएलका मानिसहरू युद्धका निम्ति तयार भए।

तिनीहरू स्वेच्छाले युद्धमा जाने भए!

परमप्रभुलाई धन्यवाद चढाऊ!

3 “हे राजाहरू हो। सुन!

हे शासकहरू हो। सुन!

म गाउनेछु।

म स्वयं परमप्रभु प्रति गाउँनेछु।

म परमप्रभुका निम्ति,

इस्राएलका मानिसहरूका परमेश्वरका निम्ति भजन गाउने छु।

4 “हे परमप्रभु, अतीतमा तपाईं सेइरबाट आउनुभयो।

तपाईं एदोम देशबाट हिंड्नु भयो।

तपाईं हिंड्नु भयो, अनि पृथ्वी काम्यो,

आकाशबाट वृष्टि भयो,

मेघहरूले पानी बर्साए।

5 परमप्रभुको अघि पर्वतहरू हल्लिए, सीने पर्वतका परमेश्वरको अघि, परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरको अघि।

6 “अनातका छोरा शमगरको समयमा,

याएलको समयमा, मुख्य सडकहरू रिता थिए।

व्यापारीहरू अनि यात्रीहरू पछिल्लो मार्गबाट हिंड्दथे।

7 “त्यहाँ कोही सेनाहरू थिएनन्।

दबोरा तिमी नआएसम्म, इस्राएलकी आमा बन्नलाई,

तिमी नआएसम्म इस्राएलमा कुनै सेनाहरू थिएनन्।

8 “परमेश्वरले नयाँ अगुवाहरू चुन्नु भयो

शहरका द्वारहरूमा लड्नुका निम्ति।

इस्राएलका 40,000 सेनाहरू मध्ये कसैले पनि एक ढाल

अनि एक भाला पाउँन सकेनन्।

9 “मेरो हृदय इस्राएलका ती सेनापतिहरूसित छ

जो स्वेच्छाले युद्धमा जाने भए!

परमेश्वर प्रति धन्यवाद चढाऊ!

10 “सेतो गधाको ढाडमा चढ्ने,

जीनको कम्बलमा बसे
अनि बाटोमा हिंड्ने

तिमी मानिसहरू ध्यान देऊ।

11 पशुहरूको लागि पानी भएको खाडलहरूमा
हामी इयाम्टाको सङ्गीत सुन्दछौं।

मानिसहरू परमप्रभुको विजय, इसाएलमा उहाँका सेनाहरूको विजय,
जब परमप्रभुका मानिसहरू शहरद्वारमा लडेर विजयी भए,
त्यस विषयमा गाउँछन्।

12 “जाग, व्यँझ दबोरा!

जाग, जाग अनि गीत गाऊ!

हे अबीनोअमका छोरा बाराक, उठ, जाऊ
तिम्रा शत्रुहरूलाई कब्जा गर।

13 “अब, बाँचेका अगुवाहरू कहाँ जाऊ।

परमप्रभुका मानिसहरू, मसित अनि सेनाहरूसित जाऊ।

14 “एप्रैमका मानिसहरू

अमालेकको पहाडी देशबाट आए।

बिन्यामीन, ती मानिसहरूले,

तिमी अनि तिम्रा मानिसहरूको अनुसरण गरे।

अनि, मार्कीरका कुलका सेनापतिहरू

त्यहाँ उपस्थित थिए।

जबलून कुल समूहको नायकहरू अधिकारीहरू

र कर्मचारीहरूसित आए।

15 इस्साकारका अगुवाहरू दबोरासिते आए;

तिनीहरूले बाराकलाई सर्पण गरेका थिए। ती मानिसहरू हिडेर भञ्ज्याङ गए।

“रुबेन, तिम्रा सेनाहरूमा अनेक साहसी सेनाहरू छन्।

16 यसर्थ, तिमीहरू किन भेड-शिबिरका अग्निहरूमा अलमली बस्यौ?

रुबेनका सेनाहरूले युद्धको बारेमा गहिरो सोच गरे।

तर तिनीहरूले आफ्ना भेडहरूका निम्ति बजाएको सङ्गीत सुन्दै छाउनीमा बसे।

17 गिलादका मानिसहरू यर्दन नदीको अर्को तर्फ

आफ्ना छाउनीमा बसे।

अनि तिमी दानका मानिसहरू तिमीहरू किन तिमीहरूका जहाजका छेउमा बस्यौ?

आशेरका मानिसहरू सागर छेउमा बसे,

आफ्ना सुरक्षित पोताश्रयमा छाउनी लाए।

18 “तर जबलून अनि नमालीका मानिसहरूले ती पहाडहरूमा युद्ध गर्दै आफ्ना प्राणलाई जोखिममा पारे।

19 कनानका राजाहरू युद्ध गर्न आए,

तर तिनीहरूले कुनै खजाना घरतिर लगेनन्।

तिनीहरू मगिदोका खोलाको छेउमा भएको तनाक शहरमा लडे।

20 स्वर्ग बाट ताराहरू तिनीहरूका निम्ति लडे,

आकाशबाट ताराहरू सीसराको विरुद्ध लडे।

21 क्रीशोन नदी-त्यो प्राचीन नदीले

सीसराका मानिसहरूलाई बगाएर लग्यो।

मेरो आत्मा, पराक्वम सहित अधिबढ!

22 घोडका टापहरूले भुँईँ ठोके।

सीसराका शक्तिशाली घोड झन-झन दौडे।

23 “परमप्रभुका स्वर्गदूतले भन्नुभयो,

‘मेरोज शहरलाई श्राप देऊ,

यसका मानिसहरूलाई श्राप देऊ।

परमप्रभुलाई सघाउन तिनीहरू

सेनासित आएनन्।’

24 याएल केनी हेबेरकी पत्नी थिइन।

तिनी सबै स्त्रीहरूभन्दा अधिक धन्य हुनेछिन्।

25 सीसराले पानी मागे,

याएलले उसलाई दूध दिइन।

शासकलाई कचौरामा तिनले

राम्रो घिऊ ल्याइदिइन।

26 तब याएल बाहिर गइन। अनि पालको कीला लिइन।

तिनको दाहिने हातले एउटा मार्तोल लिइन, जो एकजना मजदूरले उपयोग गर्छ।

त्यसपछि तिनले त्यो मार्तोल सीसरा माथि चलाइन! तिनले उसको शिरमा हिकाईन

अनि उसको कन्चटमा वारपार प्वाल पारिदिइन।

27 उनी याएलका पाउ माझ घोप्टो परे

उनको मृत्यु भयो।

अनि उनी त्यही लडे।

जहाँ सीसरा घोप्टो परे,

त्यही त्यसको मृत्यु भयो।

अनि तिनी मृत्यु लोगमा पुगे।

28 “हेर, त्यहाँ सीसराकी आमा छिन्

इयाल देखि बाहिर पर्दाबाट हेरिरहेकी छिन्,

अनि विलाप गर्दै छिन्।

‘सीसराको रथ किन यति ढीलो भयो?

उसको रथको आवाज म किन सुन्दिन?’

29 “तिनकी सबै भन्दा ज्ञानी सेविकाले तिनलाई उत्तर दिइन्

साँच्चै, सेविकाले तिनलाई उत्तर दिइन्।

30 ‘म निश्चित छु, तिनीहरूले युद्धमा विजय प्राप्त गरे,

अनि अहिले तिनीहरू, तिनीहरूले पराजित गरेका मानिसहरूका चीजहरू लिँदैछन्। तिनीहरू ती चीजहरू तिनीहरू

स्वयंमा बाँड्दैछन्।

प्रत्येक सैनिकहरू एक अथवा दुइ जना युवतीहरू लिँदैछन्।

हुनसक्छ, सीसराले एक टुक्वा रंगीन वस्त्र भेट्टाए।

त्यो यही हो! सीसराले एक टुक्वा बेल-बुट्टादार वस्त्र।

हुन सक्छ दुइ टुक्वा विजेता सीसराले लाउनका निम्ति भेट्टाए।’

31 “हे परमप्रभु, तपाईंका समस्त शत्रुहरूको यसरी नै मृत्यु होस!

अनि समस्त मानिसहरू जो तपाईं प्रति प्रेम गर्छन्, झुल्केदो सूर्य जस्तै शक्तिशाली बनून्!”

यसरी त्यो भूमिमा 40 वर्षसम्म शान्ति रह्यो।

6

मिधानीहरू इस्त्राएलसित युद्ध गर्छन्

1 फेरि इस्राएलीहरूले परमप्रभुसित तिनीहरूको करार भङ्ग गरेका थिए। यसकारण सात वर्षसम्म परमप्रभुले मिधानका मानिसहरूलाई इस्राएलका मानिसहरूमाथि पराजित पार्न दिनु भयो।

2 मिधानका मानिसहरू अत्यन्त शक्तिशाली अनि इस्राएलका मानिसहरू प्रति निष्ठुर थिए। यसर्थ इस्राएलका मानिसहरूले पर्वतहरूमा अनेक लुक्ने ठाउँहरू निर्माण गरेका थिए। तिनीहरूले आफ्ना भोजनहरू गुफाहरू अनि भेट्टन गाह्रो पर्ने स्थानहरूमा लुकाए।

3 तिनीहरूले त्यसो गरे किनभने पूर्वबाट मिधानी अनि अमालेकी मानिसहरू आएर तिनीहरूका बालीहरू सदैव नष्ट गरिदिन्थे।

4 ती मानिसहरूले त्यो भूमिमा छाउनी थापेर बस्थे अनि इस्राएलका मानिसहरूले रोपेका बालीहरू नष्ट गरिदिन्थे। ती मानिसहरूले इस्राएलका मानिसहरूको गाजा शहर नजिकसम्मका भूमिको फसल नष्ट गरिदिए। ती मानिसहरूले इस्राएलका मानिसहरूलाई खानका निम्ति केही पनि छाडेनन्। तिनीहरूले इस्राएलका मानिसहरूका निम्ति कुनै भेड, वा गाइ-बस्तु वा गधाहरू पनि छाडेनन्।

5 मिधानका मानिसहरू माथि आएर अनि त्यस भूमिमा छाउनी थापेर बसे। तिनीहरूले आफ्ना परिवारहरू अनि आफ्ना पशु प्राणीहरू ल्याए। तिनीहरू सलहको हल झैं धेरै थिए। ती मानिसहरू अनि ऊँटहरू यति धेरै थिए कि तिनीहरूको गन्ती गर्न सम्भव थिएन। यी सबै मानिसहरू त्यस भूमिमा आएर अनि त्यसलाई ध्वंस पारे।

6 इस्राएलका मानिसहरू मिधानका मानिसहरूको कारणले अत्यन्त गरीब भए। यसर्थ इस्राएलका मानिसहरूले सहायताका निम्ति परमप्रभु समक्ष विलाप गरे।

7 मिधानका मानिसहरूले ती सबै दुष्टकर्महरू गरे। यसर्थ इस्राएलका मानिसहरू सहायताका निम्ति परमप्रभुसित विलाप गर्नलागे।

8 यसर्थ परमप्रभुले तिनीहरू कहाँ एक अगमवक्तालाई पठाउनु भयो। अगमवक्ताले इस्राएलका मानिसहरूलाई भने, “परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वरले जे भन्नुहुन्छ त्यो यो हो: ‘तिमीहरू मिश्रदेशमा दास थियौ। मैले तिमीहरूलाई मुक्त गरे अनि तिमीहरूलाई त्यस भूमिबाट बाहिर ल्याएँ।’

9 मैले तिमीहरूलाई मिश्रदेशका शक्तिशाली मानिसहरूबाट बचाएँ। त्यसपछि कनान देशका मानिसहरूले तिमीहरूलाई घात पुर्याए। यसर्थ मैले फेरि तिमीहरूलाई बचाएँ। मैले ती मानिसहरूलाई तिनीहरूका भूमि छोडन लगाएँ। अनि तिनीहरूको भूमि तिमीहरूलाई दिएँ।’

10 तब मैले तिमीहरूलाई भने, ‘म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ। तिमीहरू एपोरी मानिसहरूको भूमिमा बसेछौ, तिमीहरूले तिनीहरूका झट्टा देवताहरू पूजन हुँदैन थियो।’ तर तिमीहरूले मेरो कुरा पालन गरेनौ।”

परमप्रभुका स्वर्गदूत गिदोन भ्रमण गर्छन्

11-12 त्यस समयमा परमप्रभुका स्वर्गदूत गिदोन नाउँको मानिसकहाँ आए। परमप्रभुका स्वर्गदूत आए र ओप्रा नामक स्थानमा भएको फलौटको रूखमुनि बसे। त्यो फलौटको रूख योआश नाउँको मानिसको थियो। योआश अबीएजर परिवारका थिए। यिनी गिदोनका बुबा थिए। मिधानीहरूबाट लुकाउनलाई गिदोन दाखरस निकाल्ने ढिकीमा केही गर्नु कुटिरहेका थिए। परमप्रभुका स्वर्गदूत गिदोन समक्ष प्रकट भए अनि तिनलाई भने, “महान सैनिक! परमप्रभु तिम्रो साथ रहन्।”

13 तब गिदोनले भने, “म शपथ खान्छु हजूर यदि परमप्रभु हामीसित हनु भएको भए हामीहरूले किन यति धेरै कष्ट पाइरहेका छौ? हामीले सुनेका छौ कि उहाँले हाम्रा पिता-पुर्खाहरूका निम्ति आश्चर्य जनक कुराहरू गर्नुभयो। हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले हामीलाई भने कि परमप्रभुले नै तिनीहरूलाई मिश्रदेशबाट बाहिर ल्याउनुभयो। तर परमप्रभुले हामीलाई छाड्नुभयो। परमप्रभुले हामीलाई पराजित गर्न मिधानी मानिसहरूलाई दिनुभयो।”

14 परमप्रभु गिदोनतर्फ फर्किनु भयो अनि भन्नुभयो, “तेरो शक्ति प्रयोग गर। जा मिधानी मानिसहरूबाट इस्राएलका मानिसहरूलाई बँचा। म तँलाई तिनीहरूलाई बचाउन पठाइरहेछु।”

15 तर गिदोनले उत्तर दिए र भने, “मलाई क्षमा गर्नुहोस महाशय। म कसरी इस्राएलीलाई बचाउन सक्छु र? मनशशेको कुल समूहमा मेरो गोत्र सबै भन्दा कमजोर छ। अनि म मेरो परिवारको सबै भन्दा कान्छो हुँ।”

16 परमप्रभुले गिदोनलाई उत्तर दिनुभयो र भन्नुभयो, “म तँसित छु। यसर्थ तैले मिधानका मानिसहरूलाई पराजित गर्न सक्नेछस्। यो यस्तो हुनेछ कि तँ एक व्यक्तिगत मात्र युद्ध गरिरहेछस्।”

17 तब गिदोनले परमप्रभुलाई भने, “यदि तपाईं मसित खुशी हुनुभयो भने तपाईं साँच्चै नै परमप्रभु हुनुहुन्छ भनी मलाई प्रमाण दिनु होस्।

18 कृपया यो प्रतिक्षा गर्नुहोस। म तपाईं कहाँ फर्की नआएसम्म तपाईं नजानुहोस। मलाई मेरो भेटी ल्याउन अनि तपाईंको समक्ष त्यसलाई राख्नु दिनुहोस्।”

अनि परमप्रभुले भन्नुभयो, “तँ फर्केर नआएसम्म म पछि रहने छु।”

19 यसर्थ गिदोन भित्र गए अनि एउटा सानो पाठो उम्लेको पानीमा पकाए। गिदोनले लगभग एक एपा * जस्तो पीठो लिएर अखमीर रोटी बनाए। त्यसपछि गिदोनले एउटा ढाकीमा मासु हाले अनि मासु उमालेको पानी एउटा भाँडमा हाले। गिदोनले मासु, उमालेको मासुको झोल अनि अखमिरे बिनाको रोटी पकाएर बाहिर ल्याए। गिदोनले त्यो भोजन फल्टोको रस्खमुनि परमप्रभुको दूतलाई दिए।

20 परमेश्वरका दूतले गिदोनलाई भने, “त्यो मासु अनि अखमिरे रोटी त्यो चट्टान माथि राख्। त्यसपछि पानी खन्या।” गिदोनले उसलाई स्वर्गदूतले भने जस्तै गरे।

21 परमप्रभुको दूतसित हातमा एउटा हिंडडा टेक्ने लट्टी थियो। परमप्रभुका दूतले त्यो लट्टीको टुप्पोले मासु अनि रोटीलाई छोए। तब चट्टानबाट आगो उत्पन्न भयो। मासु अनि रोटी पूर्ण रूपले भस्म भयो। तब परमप्रभुको दूत अदृश्य भए।

22 तब गिदोनले बुझे कि तिनी परमप्रभुको दूतसित कुरा गरिरहेका थिए। यसर्थ गिदोन चिच्याए, “सर्वशक्तिमान परमप्रभु! मैले परमप्रभुका दूतलाई आमने-सामने देखेँ!”

23 तर परमप्रभुले गिदोनलाई भन्नुभयो, “शान्त होऊ! भयभीत नहोऊ। तिमी मर्ने छैनौ!”

24 यसर्थ गिदोनले परमप्रभुको आराधना गर्न त्यस स्थानमा एक वेदी निर्माण गरे। गिदोनले त्यो वेदीको नाउँ “परमप्रभु शान्ति हुनुहुन्छ राखे।” त्यो वेदी अझ सम्म ओप्रा शहरमा छँदैछ। ओप्रा त्यो ठाउँ हो जहाँ अबीएजरका परिवार बस्छन्।

गिदोनले बालको वेदी ढालि दिन्छन्

25 त्यही राती परमप्रभुले गिदोनसित कुरा गर्नुभयो। परमप्रभुले भन्नुभयो, “तेरो बाबुले पालेको सात वर्ष पुगेको जवान साँढे ले। तेरा बाबुको झूटो देवता बालको एउटा वेदीमा छ। त्यो वेदीको छेउमा एउटा काठको खम्बा पनि छ। त्यो खम्बा झूटा देवी अशेराको सम्मानमा बनाएको छ। त्यो बाल-वेदी ढाल्न साँढेको प्रयोग गर अनि अशेराका खम्बा काटिदे।

26 त्यसपछि परमप्रभु तेरो परमेश्वरको निम्ति ठीक प्रकारको वेदी निर्माण गर। त्यो वेदी यो उच्च भूमिमा निर्माण गर। त्यसपछि त्यो वेदीमा त्यो जवान साँढेलाई मारेर होमबलि दे। तिमीहरूको भेटी जलाउनलाई अशेराको खम्बाको काठ प्रयोग गर।”

27 यसर्थ गिदोनले आफ्ना दशजना सेवकहरू लगे अनि परमप्रभुले तिनलाई जे गर्नु भन्नु भएको थियो त्यही गरे। तर गिदोन तिनका परिवार अनि शहरका मानिसहरूले आफूले के गर्दै छु भनी देख्छन् भनी भयभीत भएका थिए। गिदोनले त्यही गरे जो तिनलाई गर्नुभनी परमप्रभुले भन्नु भएको थियो। तर तिनले त्यो काम दिउँसो होइन राती गरे।

28 शहरका मानिसहरू भोलिपल्ट बिहान उठे। अनि तिनीहरूले बालको वेदी नष्ट पारिएको देखे। तिनीहरूले अशेराका खम्बा पनि काटिएका देखे। त्यो अशेराको खम्बा बालको वेदीको छेउमै थियो। ती मानिसहरूले वेदी पनि देखे जो गिदोनले निर्माण गरेको थियो। अनि तिनीहरूले त्यो साँढे देखे जसलाई वेदीमा बलिदानहरू चढाइएको थियो।

29 शहरका मानिसहरूले एक अर्कालाई हेरे अनि सोधे, “हाम्रो वेदीलाई कसले ढाली दियो? कसले हाम्रो अशेराको खम्बा काटिदियो? कसले यो साँढेलाई यो नयाँ वेदीमा बलिदान चढायो?” तिनीहरूले अनेक प्रश्नहरू सोधे अनि ती कुराहरू कसले गरे भनी जान्ने कोशिश गरे।

कसैले तिनीहरूलाई भने, “योआशका छोरा गिदोनले यसो गरे।”

30 यसर्थ शहरका मानिसहरू योआश कहाँ आए। तिनीहरूले योआशलाई भने, “तिमीले तिम्रो छोरालाई बाहिर ल्याउनुपर्छ। बालको वेदी उसले ढाल्यो। अनि उसले वेदीको छेउमा भएको अशेरा देवीको खम्बा पनि काटिदियो। यसर्थ तिम्रो छोरा मर्ने पर्छ।”

31 तब योआशले त्यो भीडलाई भन्यो जो तिनका वरिपरि उभिएका थिए। योआशले भने, “के तिमीहरू बाल देवताको पक्ष लिदिछौ? के तिमीहरू बालको उद्धार गर्न खोज्दै छौ? यदि कसैले बालको पक्ष लिन्छ भने उसलाई बिहान हुँदा मारिनु पर्छ। यदि बाल वास्तवमा देवता भएको भए उसले आफ्नो सुरक्षा आफै गर्नु पर्ने।”

32 योआशले भने, “यदि गिदोनले बालको वेदी ढाल्यो भने बाललाई नै उसित बहस गर्न देऊ।” यसर्थ त्यसदिन योआशले गिदोनलाई नयाँ नाउँ दिए। तिनले उसलाई यस्बबाल भने।

गिदोनले मिधानका मानिसहरूलाई पराजित गर्छन्

33 मिधानी, अमालेकी अनि अन्य मानिसहरू इझ्राएलका मानिसहरूको विरुद्ध लड्न एक साथ मिले। ती मानिसहरू यर्दन नदी पारि गए अनि यिजेरलेको बेंसीमा छाउनी हालेर बसे।

34 परमप्रभुको आत्मा गिदोन माथि आउनुभयो; अनि तिनलाई महान शक्ति प्रदान गर्नुभयो। गिदोनले अबीएजरका परिवारलाई आफ्नो अनुसरण गर्नका निम्ति बोलाउनलाई तुरही फुके।

* 6:19: एक एपा अर्थात “बीस पाउण्ड।”

35 गिदोनले मनशशेका कुल समूहका समस्त मानिसहरू कहाँ दूतहरू पठाए। ती दूतहरूले मनशशेका मानिसहरूलाई आफ्ना हतियारहरू लिन अनि युद्धका निम्ति तयार हुन भने। गिदोनले आशेर, जबूलन अनि नमालीका कुल समूह कहाँ पनि दूतहरू पठाए। ती दूतहरूले त्यही सन्देश लगे। यसर्थ ती कुल समूहहरू पनि गिदोन अनि तिनका मानिसहरूलाई भेट्न गए।

36 तब गिदोनले परमेस्वरलाई भने, “तपाईंले भन्नुभयो कि तपाईंले मलाई इस्राएलका मानिसहरूलाई बचाउन सहायता गर्नु हुनेछ। मलाई प्रमाण दिनु होस्।

37 म भेडको ऊन ढीकीमा † राख्नेछु। यदि भेडको ऊनमा मात्र शीत परेर सबै भूइँहरू सुक्या रहेको भए म बुझ्ने छु कि तपाईंले भन्नु भए जस्तै इस्राएलका मानिसहरूलाई बचाउनका निम्ति तपाईंले मेरो प्रयोग गर्नु हुनेछ।”

38 अनि ठीक त्यस्तै नै भयो। गिदोन भोलिपल्ट विहानै उठे अनि भेडको ऊन निचोरे। तिनले भेडको ऊनबाट एक कचौरा भरि पानी निकाले।

39 तब गिदोनले परमेस्वरलाई भने, “म प्रति क्वोथित नहुनुहोस्। मलाई अझ एउटा कुरा सोध्न दिनुहोस्। यो भेडको ऊनद्वारा तपाईंलाई अझ एक पल्ट जाँचगर्न मलाई दिनुहोस्। यसपल्ट वरिपरिको भूमि शीतले भिज्दा यो भेडको ऊन सुक्या रहेोस्।”

40 त्यो रात परमेस्वरले त्यही कुरा गर्नुभयो। ठीकै भेडाको ऊन सुक्या थियो। तर त्यस वरिपरिको भूमि शीतले भिजेको थियो।

7

1 बिहानै यरूबाल (गिदोन) अनि तिनका सबै मानिसहरूले एन-हरोदको मूलमा आफ्ना छाउनी थापे। मिधानका मानिसहरू मोरेह नाउँ गरेको पहाडको फेदको बेंसीमा छाउनी हालेर बसेका थिए। यो गिदोन अनि तिनका मानिसहरू बसेका ठाउँ देखि उत्तरमा थियो।

2 तब परमप्रभुले गिदोनलाई भन्नुभयो, “म मिधानका मानिसहरूलाई पराजित गर्न तिमीहरूलाई सहायता दिँदछु। तर तँसित त्यो कामका निम्ति अनेक धेरै मानिसहरू छन्। म इस्राएलका मानिसहरूले मलाई बिर्सि तिनीहरूले तिनीहरू स्वयंलाई आफ्नै शक्तिले बाँचाएको भनी शेखी गरेको चाहँदैन।

3 यसर्थ अब, एउटा सूचना दे। तिनीहरूलाई भन, ‘जो कुनै पनि भयभीत छ त्यो गलेद पर्वत छोडेर जान सक्छ। त्यो मानिस घर फर्की जान सक्छ।’”

त्यस समयमा 22,000 मानिसहरूले गिदोनलाई छाडे अनि घर फर्के तर 10,000 मानिसहरू बाँकी रहे।

4 तब परमप्रभुले गिदोनलाई भन्नुभयो, “त्यहाँ अझ धेरै मानिसहरू छन्। ती मानिसहरूलाई तल पानीमा लैजा, अनि तेरो निम्ति म त्यहाँ तिनीहरूको जाँच गर्नेछु। यदि मैले, ‘यो मानिस तँसित जानेछ,’ भने मात्र त्यो जानेछ। यदि मैले, ‘त्यो तँसित जाने छैन’ भने भनी त्यो जाने छैन।”

5 यसर्थ गिदोनले मानिसहरूलाई तल पानीमा लगे। पानीमा परमप्रभुले गिदोनलाई भन्नुभयो, “मानिसहरूलाई यसरी छुट्याऊ: मानिसहरू जसले कुकुरले जस्तै जिब्रो प्रयोग गरेर पानी पिउँछन् तिनीहरू एक समूहमा हुनेछन्। अनि ती मानिसहरू जो पानी पिउनका निम्ति घोप्टिन्छन् अर्को समूहमा हुनेछन्।”

6 तिनीहरूको हात प्रयोग नगरी चाटेर पानी पिउने मानिसहरूको संख्या 300 थियो अन्य सबै मानिसहरूले तल निहुरिएर पानी पिए।

7 परमप्रभुले गिदोनलाई भन्नुभयो, “म ती 300 मानिसहरूलाई प्रयोग गर्ने छु, जसले कुकुरले जस्तै चाटेर पानी पिए। म तँलाई बचाउनका निम्ति ती मानिसहरूको प्रयोग गर्ने छु अनि म तँलाई मिधानका मानिसहरूलाई पराजित गर्न दिनेछु। ती अन्य मानिसहरूलाई आफ्ना घरतर्फ जान देऊ।”

8 यसर्थ गिदोनले इस्राएलका अन्य मानिसहरूलाई घर पठाइदिए। गिदोनले आफूसित 300 मानिसहरू राखे। ती 300 मानिसहरूले घर गएका अन्य मानिसहरूका आपूर्तिहरू अनि तुरहीहरू आफूसित राखे।

मिधानका मानिसहरू गिदोनको छाउनी मुनिको बेंसीमा छाउनी हालेर बसेका थिए।

9 राती परमप्रभुले गिदोनसित कुरा गर्नु भयो। परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “उठ, म तँलाई मिधानी सेनालाई पराजित गर्न दिनेछु। तल तिनीहरूको छाउनीमा जा।

10 यदि एकलै जान तँलाई डर लाग्छ भने, पूरा तेरो सेवकलाई तेरो साथ लैजा।

11 मिधानका मानिसहरूको छाउनीमा जा। ती मानिसहरू के भनिरहेछन् सुन। त्यसपछि तिनीहरू माथि आक्रमण गर्न तँलाई डर लाग्ने छैन।”

यसर्थ गिदोन अनि पूरा, तिनको सेवक तल शत्रुको छाउनीको छेउमा गए।

† 6:37: ढीकी “धान कुट्ने काठद्वारा बनाइएको साधन।”

12 मिथानका मानिसहरू, अमालेकका मानिसहरू, अनि पूर्वका सबै अन्य मानिसहरू त्यस बेसीमा छाउनी लाएर बसेका थिए। त्यहाँ यति धेरै मानिसहरू थिए कि तिनीहरू सलहका हल झैं देखिन्थे। ती मानिसहरू समुद्रको किनारमा बालुवाको कण जस्तै धेरै तिनीहरूसँग ऊँटहरू पनि थिए।

13 गिदोन शत्रुको छाउनीमा आए अनि एकजना मानिसले कुरा गरेको तिनले सुने। त्यो मानिसले उसको साथीलाई उसले देखेको सपनाको कुरा भन्दै थियो। त्यो मानिसले भन्दै थियो, “एउटा जौका रोटी मिथानका मानिसहरूको छाउनीमा पल्टिँदै आएको भैले सपनामा देखें। त्यो रोटी यति जोडले ठोक्कियो कि पाल नै पल्टियो अनि समतल भयो।”

14 त्यो मानिसको साथीले सपनाको अर्थ जान्यो। उसले भन्यो, “तिम्रो सपनाको एउटै मात्र अर्थ हुनसक्छ। तिम्रो सपना झ्याएलको त्यस मानिसको बारेमा हो। यो सपना योआशाका छोरा गिदोनको बारेमा हो। यसको मतलब यो हो कि परमेश्वरले गिदोनलाई मिथानका सम्पूर्ण सेनालाई पराजित गर्न सहायता गर्नु हुनेछ।”

15 सपनाको बारेमा त्यस मानिसले कुरा गरेको अनि त्यसको मतलब के हो त्यो सुनेपछि, गिदोनले परमेश्वर प्रति शिर झुकाए। त्यसपछि गिदोन झ्याएलका मानिसहरूको छाउनीमा फर्के। गिदोनले मानिसहरूलाई भने, “उठ! परमप्रभुले मिथानका मानिसहरू पराजित गर्न हामीलाई सहायता प्रदान गर्नु हुनेछ।”

16 तब गिदोनले ती 300 मानिसहरूलाई तीन समूहमा विभाजन गरे। गिदोनले प्रत्येक व्यक्तिलाई एक एक वटा तुरही र रिक्तो भौँडे दिए। प्रत्येक भौँड भित्र जल्दै गरेको राँको थियो।

17 तब गिदोनले मानिसहरूलाई भने, “मलाई हेर अनि म जसो गर्छु त्यसै गर। शत्रुको छाउनीको किनार तर्फ मेरो अनुसरण गर। जब म छाउनीको किनारमा पुग्छु, म जसो गर्छु ठीक त्यस्तै गर।

18 तिनका मानिसहरूले शत्रुको छाउनीमा घेरा हाले। म अनि मेरो साथका समस्त मानिसहरूले आफ्ना तुरही बजाउने छौं। जब हामी हाम्रा तुरही बजाउँछौं, तिमीहरूले पनि आ-आफ्ना तुरही बजाऊ। त्यसपछि यी शब्दहरूमा कराऊ: ‘परमप्रभु अनि गिदोनका निम्ति!’ ”

19 यसरी गिदोनसँग 100 मानिसहरू शत्रुको छाउनीको किनार तिर गए। शत्रुले रक्षक बदिल गरेकै पछि तिनीहरू त्यहाँ आए। यो रातको मध्य अवधि थियो। गिदोन अनि तिनका मानिसहरूले तुरही बजाए अनि भौँडे फुटाए।

20 मानिसहरूले आफ्ना देब्रेहातमा राँको लिए अनि दाहिने हातमा तुरही लिएका थिए। ती मानिसहरूले तुरही बजाएको बेला तिनीहरू कराए, “परमप्रभुको निम्ति एक तरवार अनि गिदोनको निम्ति एक तरवार।”

21 गिदोनका मानिसहरू जहाँ तिनीहरू थिए त्यही छाउनीको वरिपरि बसे, तर छाउनी भित्र मिथानका मानिसहरू कराउँदै भान शुरू गरे।

22 जब गिदोनका 300 मानिसहरूले आफ्ना तुरही बजाए परमप्रभुले मिथानका मानिसहरूलाई तिनीहरूका तरवारद्वारा एक-अर्कालाई मार्न लाउनुभयो। शत्रुका सेना बेतशिता शहरतिर भागे, जो सेरेरा शहर तर्फ थिए। ती मानिसहरू हाबिल-महोला शहरको सीमानासम्म भागे जो तब्बात शहरको नजिकमा थियो।

23 तब नप्पाली, आशेर अनि मनशेका सबै कुल समूहका सैनिकहरूले मिथानका मानिसहरूलाई खेदे।

24 गिदोनले एप्रैमका समस्त पहाडी देश भरि समाचार लिएर दूतहरू पठाए। दूतहरूले भने, “तल झर अनि मिथानका मानिसहरूलाई आक्वमण गर। बेतबरा अनि यर्दन नदीलाई अधिकारमा लेऊ। मिथानका मानिसहरू त्यहाँ पुन अधिबाट नै यस्तो गरिहाल।”

यसर्थ तिनीहरूले एप्रैम कुल समूहका सबै मानिसहरूलाई बोलाए। बेतबरासम्म यर्दन नदी तिनीहरूले अधिकार गरे।

25 एप्रैमका मानिसहरूले दुइजना मिथानी अगुवाहरूलाई पकडे। यी दुइ अगुवाहरूका नाउँ ओरेब अनि जेएब थियो। ओरेबलाई एप्रैमका मानिसहरूले ओरेबको चट्टान नामक स्थानमा हत्या गरे। जेएबलाई तिनीहरूले जेएबको दाखको कोल नाउँको स्थानमा हत्या गरे। एप्रैमका मानिसहरूले मिथानका मानिसहरूलाई खेदे। तर तिनीहरूले पहिला ओरेब अनि जेएबको शिरकाटे अनि ती शिरहरू गिदोन कहाँ लगे। गिदोन त्यस स्थानमा थिए जहाँ मानिसहरू यर्दन नदीपारी तर्थे।

8

1 एप्रैमका मानिसहरू गिदोनसँग क्रोधित भए। जब एप्रैमका मानिसहरूले गिदोनलाई भेटाए तिनीहरूले गिदोनलाई सोधे, “तिमीले हामीसँग किन यस्तो व्यवहार गर्यौं? तिमीले किन हामीलाई बोलाएनौं जब तिमी मिथानका मानिसहरूको विरुद्ध युद्ध गर्न गयौं?”

2 तर गिदोनले एप्रैमका मानिसहरूलाई उत्तर दिए, “म कसरी तिमीहरूले गरेको भन्दा अझ राम्रो गर्न सक्छु? के एप्रैमको शिला गरेको दाख मेरो परिवार अबीएजेरको दाखकटनी भन्दा असल छैन र?”

3 यस्तै प्रकारले अहिले तिमीहरूले राम्रो फसल पाएका छौ। परमेश्वरले तिमीहरूलाई मिघानका अगुवाहरू ओरेब अनि जेबलाई कब्जामा ल्याउन दिनुभयो। तिमीहरूले जे गर्थो त्यो सँग म कसरी मेरो सफलता दाँज्न सक्छु र?” जब एप्रैमका मानिसहरूले गिदोनको उत्तर सुने, तिनीहरू पहिला भए जस्तै क्वोधित भएनन्।

गिदोनले मिघानका दुइ राजाहरूलाई कब्जा गर्छन्

4 जब गिदोन अनि तिनका 300 मानिसहरू यर्दन नदीमा आए, अनि अर्कोतर्फ पार गरे। तर तिनीहरू थकित अनि भोकाएका थिए।

5 गिदोनले सुक्कोतका मानिसहरूसित भने, “मेरा सैनिकहरूलाई केही खाना देऊ। मेरा यी सैनिकहरू अत्यन्त थकित छन्। हामीहरू अझ जेबह अनि सल्मुन्ना, मिघानका राजाहरूलाई खेदिरहेका छौं।”

6 तर सुक्कोत शहरका अधिकारीहरूले गिदोनलाई भने, “तिम्रो सैनिकहरूलाई हामीले केही खाने कुरा किन दिनु? तिमीहरूले जेबह अनि सल्मुन्नालाई पक्रेका छैनौं।”

7 तब गिदोनले भने, “तिमीहरूले हामीलाई खानेकुरा दिदैनौ। परमप्रभुले मलाई जेबह अनि सल्मुन्नालाई कब्जा गर्न दिनु हुनेछ। त्यसपछि म यहाँ फर्कि आउँछु। म मरुभूमिको काँडा अनि काँडादार पोथ्राले तिमीहरूको छाला उतार्नेछु।”

8 गिदोन सुक्कोत शहर छोडेर पनएल शहर तिर गए। गिदोनले पनएलका मानिसहरूलाई भोजन मागे, जसरी उसले सुक्कोतका मानिसहरूसँग मागेका थिए। तर पनएलका मानिसहरूले गिदोनलाई सुक्कोतका मानिसहरूले जस्तै उत्तर दिए।

9 यसर्थ गिदोनले पनएलका मानिसहरूलाई भने, “मैले विजय प्राप्त गरे पछि, म यहाँ फर्कि आउनेछु अनि यो किल्लालाई ढालिदिनेछु।”

10 जेबह अनि सल्मुन्ना अनि तिनीहरूका सेनाहरू कर्कोर शहरमा थिए। तिनीहरूका सेनामा 15,000 सैनिकहरू थिए। यी सबै सेनाहरू पूर्वमा छोडीएका मानिसहरूका बाँकीरहेका सैनिकहरू थिए। त्यस सेनाका 1,20,000 सशस्त्र सैनिकहरू मारिएका थिए।

11 गिदोन अनि तिनका मानिसहरूले पाल बासीका पथ प्रयोग गरे। त्यो बाटो नोबह अनि योगबहा शहरको पूर्वतिर थियो। गिदोन कर्कोर शहरमा आए अनि शत्रु माथि आक्वमण गरे। शत्रुका सेनाले आक्वमण हुन्छ भन्ने ठानेका थिएनन्।

12 जेबह अनि सल्मुन्ना, मिघानका राजाहरू भागे। तर गिदोनले खेदे अनि ती राजाहरूलाई पक्रे। गिदोन अनि तिनका सेनाले शत्रुका सेनालाई पराजित गरे।

13 तब योआशको छोरा गिदोन युद्धबाट फर्के। गिदोन अनि तिनका मानिसहरू हेरेसको घाँटी भएर फर्किए।

14 गिदोनले सुक्कोत शहरमा एउटा जवान व्यक्तिलाई कब्जा गरे। गिदोनले त्यस जवान व्यक्तिगत केही प्रश्नहरू सोधे। त्यो जवान व्यक्तिले गिदोनका निम्ति केही नाउँहरू लेखिदिए। त्यो जवान व्यक्तिले सुक्कोत शहरका अगुवाहरू अनि बूढा-प्रधानहरूका नाउँहरू लेखिदिए। ती 77 जना मानिसका नाउँहरू दिए।

15 त्यसपछि गिदोन सुक्कोत शहरमा आए। तिनले त्यस शहरका मानिसहरूलाई भने, “जेबह अनि सल्मुन्ना यहाँछन्। तिमीहरूले, ‘तिम्रा थाकेका सैनिकहरूलाई किन हामीले खाना दिनु? तिमीले जेबह अनि सल्मुन्नालाई अझ पक्रेका छैनौ’ भनेर मेरो खिल्ली उडाएका थियौं।”

16 गिदोनले सुक्कोत शहरका बूढा-प्रधानहरूलाई लगे अनि तिनीहरूलाई दण्ड दिन मरुभूमिका काँडा अनि काँडादार पोथ्राद्वारा पिटे।

17 गिदोनले पनएल शहरको किल्लापनि ढालिदिए। त्यसपछि तिनले त्यस शहरमा बस्ने मानिसहरूलाई मारिदिए।

18 तब गिदोनले जेबह अनि सल्मुन्नालाई भने, “तिमीहरूले केही मानिसहरूलाई तबोर पर्वतमा मार्यौं। ती मानिसहरू को जस्ता थिए?”

जेबह अनि सल्मुन्नाले जवाफ दिए, “ती मानिसहरू तिमी जस्तै थिए। तिनीहरू प्रत्येक राजकुमार जस्तै देखिन्थे।”

19 गिदोनले भने, “ती मानिसहरू मेरो दाज्यू-भाईहरू थिए। मेरी आमाका छोराहरू। परमप्रभुको शपथ लिएर भन्छु, यदि तिमीहरूले तिनीहरूलाई नमारेको भए त म तिमीहरूलाई अहिले मार्ने थिइन।”

20 त्यसपछि गिदोन येतेरतिर फर्किए। येतेर गिदोनका जेठा छोरा थिए। गिदोनले उसलाई भने, “उटेर यी राजाहरूलाई मारिदेऊ।” तर येतेर केवल एक सानो केटो थियो अनि भयभीत थिए। यसर्थ उसले आफ्नो तरवार निकालेन।

21 तब जेबह अनि सल्मुन्नाले गिदोनलाई भने, “अघि आऊ अनि तिमी स्वयं हामीलाई मार। तिमी एक मानिस हौ अनि यो काम गर्न बलियो छौ।” यसर्थ गिदोन उठे जेबह र सल्मुन्नालाई मारिदिए। त्यसपछि गिदोनले जून जस्तो आकृतिको सजावट तिनीहरूका ऊँटका गलाबाट निकालिदिए।

गिदोन एपोद बनाउछन्

22 इस्राएलका मानिसहरूले गिदोनलाई भने, “तिमीले हामीलाई मिधानका मानिसहरूबाट बँचायौ। यसर्थ अब हामीमाथि शासन गर। हामी तिमीले, तिम्रा छोरोले अनि तिम्रा नातीले हामी माथि शासन गरेको चाहन्छौ।”

23 तर गिदोनले इस्राएलका मानिसहरूलाई भने, “परमप्रभु तिमीहरूका शासक हुनुहुन्छ। म तिमीहरूमाथि शासन गर्ने छैन। अनि मेरा छोरोले तिमीहरूमाथि शासन गर्ने छैनन्।”

24 इस्राएलका मानिसहरूले पराजित गरेका केही मानिसहरू इस्राएलीहरू थिए। अनि इस्राएली मानिसहरू सुनका कुण्डल लाउँथे। यसर्थ गिदोनले इस्राएलका मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूले मेरो निम्ति यो एउटा काम गरेको चाहन्छु। तिमीहरू प्रत्येकले मलाई तिमीहरूले युद्धहुँदा लगेका सुनका कुण्डल एक एकवटा दिएको म चाहन्छु।”

25 यसर्थ इस्राएलका मानिसहरूले गिदोनलाई भने, “तिमी जे चाहन्छौ हामीहरू तिमीलाई दिन खुशी छौ” यसर्थ तिनीहरूले एउटा लगा भइँमा ओछ्याए। प्रत्येक मानिसले लगामा एक-एकवटा कुण्डल हाले।

26 जब ती सुनको कुण्डलहरू एकत्रित गरिए तिनीहरूको लगभग ओजन 1,700 शेकेल* भयो। यसमा इस्राएलका मानिसहरूले गिदोनलाई प्रदान गरेका अन्यभेटहरू संलग्न थिएनन्। तिनीहरूले गिदोनलाई चन्द्रमा आकृतिका अनि आँसुका थोपा आकृतिका मणि-माणिक्य पनि प्रदान गरे। अनि तिनीहरूले बैजनी बग्दहरू तिनलाई दिए। ती चीजबीजहरू थिए जो मिधानका राजाहरूले पहिरेका थिए। तिनीहरूले तिनलाई मिधानी ऊँठहरूको सिक्वी पनि दिए।

27 गिदोनले त्यो सुन एउटा एपोद निर्माण गर्नमा उपयोग गरे। तिनले त्यो एपोदलाई ओप्रा नाउँको शहर-तिनको निवास शहरमा राखे। इस्राएलका समस्त मानिसहरूले त्यो एपोदलाई पूजा गरे। यस प्रकारले इस्राएलका मानिसहरू परमेस्वर प्रति विश्वसनीय रहेनन्-तिनीहरूले एपोद पूजे। एपोद एक पासो बन्यो जसले गिदोन अनि तिनका घरानालाई पापगर्न लगायो।

गिदोनको मृत्यु

28 मिधानका मानिसहरूलाई इस्राएलको शासनमा रहन वाध्य तुल्याइयो। मिधानका मानिसहरूले अझ कष्ट दिएनन्। अनि त्यस भूमिमा चालीस वर्ष सम्म शान्ति भयो जब सम्म गिदोन जीवित रहे।

29 त्यसपछि यरूबाल, योआशाका छोरा आफ्नै घरमा गए बस्न लागे।

30 गिदोनका आफ्नै सतरी जना छोराहरू थिए। तिनका यदि धेरै छोराहरू भए किनभने तिनका धेरै पत्नीहरू थिए।

31 गिदोनकी एउटी रखौटी थिइन् जो शेकेम शहरमा बस्थिन। रखौटीबाट तिनका एउटा पुत्र जन्मिए। तिनले त्यसको नाउँ अबीमेलक राखे।

32 यसरी योआशाका छोरा गिदोनको पूरा बूढेसकालमा मृत्यु भयो। गिदोनलाई तिनका बाबुको चिहान छेउमा गाडिदिए। त्यो चिहान ओप्रा शहरमा थियो। जहाँ अबीएजरका परिवार बस्दथे।

33 गिदोनको मृत्यु हुनासाथ इस्राएलका मानिसहरू फेरि परमेस्वर प्रति विश्वसनीय रहेनन्, तिनीहरूले बाल देवको अनुसरण गरे। तिनीहरूले बाल-बरीतलाई आफ्ना देवता बनाए।

34 इस्राएलका मानिसहरूले तिनीहरूका चारैतिर बसे तिनीहरूका सबै शत्रुहरूबाट परमप्रभुले बँचाउनु भयो। तापनि परमप्रभु आफ्ना परमेस्वरलाई सम्झेनन्।

35 इस्राएलका मानिसहरू यरूबालका घराना प्रति आज्ञाकारी थिएनन् यद्यपि तिनीहरूका निम्ति धेरै राम्रो कुरा तिनले गरेका थिए।

9

अबीमेलक राजा हुन्छन्

1 अबीमेलक यरूबालका छोरा थिए। अबीमेलक शेकेम शहरमा बसे तिनका मामाहरू कहाँ गए। तिनले आफ्ना मामाहरूलाई अनि आफ्नी आमाका समस्त घरानालाई भने,

2 “शेकेम शहरका अगुवाहरूलाई यो प्रश्न सोध: ‘यरूबालका सतरी जना छोराहरूले तिमीहरू माथि शासन गरेको राम्रो कि केवल एक व्यक्तिले शासन गरेको राम्रो? याद राखोस्, म तपाईंहरूको आफन्त हुँ।’ ”

3 अबीमेलकका मामाहरूले शेकेमका अगुवाहरूसित कुरा गरे अनि अगुवाहरूलाई त्यो प्रश्न सोधे। शेकेमका अगुवाहरूले अबीमेलकको अनुसरण गर्ने निर्णय गरे। अगुवाहरूले भने, “आखिर, तिनी हाम्रा भाइ हुन्।”

4 यसर्थ शेकेमका ती अगुवाहरूले अबीमेलकलाई सतरी चाँदीका सिक्का दिए। त्यो चाँदी बालबरीत देवताको मन्दिरको थियो। अबीमेलकले त्यो चाँदी केही मानिसहरू ज्यालामा ल्याउनमा उपयोग गरे। यी मानिसहरू बेकामका, व्यपारी थिए। तिनीहरूले अबीमेलकलाई जहाँ गए ता पनि पछ्याउँथे।

* 8:26: 1,700 शेकेल लगभग “43 पाउण्ड” वा “बीस किलोग्राम।”

5 अबीमेलिक ओप्रामा उसको बाबूको घरमा गए। अबीमेलिकले आफ्ना पिता यरूबालका सतरी जना छोराहरूलाई एउटा ढुङ्गामा मारे। तर यरूबालका कान्छा छोरा अबीमेलिकदेखि लुके र भागे। त्यो कान्छा छोराको नाउँ योताम थियो।

6 तब शकेमका सबै अगुवाहरू अनि मिल्लो भवनका सदस्यहरू एक साथ भए। ती सबै मानिसहरू शकेमको खम्बाको विशाल वृक्षको छेउमा भेला भए अनि अबीमेलिकलाई आफ्ना राजा बनाए।

योतामको कथा

7 योतामले सुने कि शकेम शहरका अगुवाहरूले अबीमेलिकलाई राजा बनाए। जब तिनले यो कुरा सुने, तिनी गए अनि गिरिज्जीम पर्वतको टाकुरामा उभिए। योतामले कराए मानिसहरूलाई यो कथा सुनाए:

“शकेम शहरका प्रमुखहरू मेरो कुरा सुन। तब परमेश्वरलाई तिमीहरूको कुरा सुन्न देऊ।

8 “एकदिन रूखहरूले तिनीहरूमाथि शासन गर्नका निम्ति एउटा राजा चुन्ने निश्चय गरे। रूखहरूले भद्राक्षको रूखलाई भने, ‘तिमी हामी माथि राजा बन।’

9 “तर भद्राक्षको रूखले भन्यो, ‘मानिसहरू अनि देवताहरूले मेरो तेलका निम्ति मेरो स्तुति गर्छन्। के अरू रूखहरू माथि शासन गर्नका निम्ति गएर मैले तेल बनाउन छोड्नु?’

10 “तब रूखहरूले नेभाराको रूखलाई भने, ‘आऊ, अनि हाम्रो राजा बन।’

11 “तर नेभाराको रूखले उत्तर दियो, ‘के अरू रूखहरू माथि शासन गर्नका निम्ति गएर मैले असल, मीठो फल बनाउन छोड्नु?’

12 “त्यसपछि रूखहरूले अंड्गुरको बोटलाई भने, ‘आऊ अनि हाम्रो राजा बन।’

13 “तर अंड्गुरको बोटले उत्तर दियो, ‘मेरो दाखरसले मानिस अनि राजाहरूलाई खुशी तुल्याउँछ। के अरू रूखहरू माथि शासन गर्नका निम्ति गएर मैले दाखरस उत्पादन गर्न छोड्नु?’

14 “आखिरमा सबै रूखहरूले काँढाको पोथालाई भने, ‘आऊ अनि हाम्रो राजा बन।’

15 “तर काँढाको पोथाले रूखहरूलाई भन्यो, ‘यदि तिमीहरू सौँचै नै मलाई तिमीहरूको राजा अभिषेक गर्न चाहन्छौ भने आऊ अनि मेरो छायाँमा आश्रय खोज। तर यदि तिमीहरू यसो गर्न चाहँदैनौ भने काँढाहरूबाट आगो उत्पन्न हुनेदेऊ। त्यो आगोलाई लबानोनको देवदारूका रूखहरू समेतलाई जलाउने छ।’

16 “अब यदि तिमीहरू अबीमेलिकलाई राजा बनाउँन सही अनि ईमानदारी थियो भने। अनि यदि यसो गर्दा तिमीहरूले यरूबाल अनि उसको परिवारलाई जे उचित थियो त्यही व्यवहार गरेको ठहर्छ भने त्यो असल हो।

17 तर सोच मेरा पिताले तिमीहरूका निम्ति के गरेका छन्। मेरा पिताले तिमीहरूका निम्ति युद्ध गरे। तिनले तिमीहरूलाई मिद्यानका मानिसहरूबाट बचाउँदा आफ्नो जीवनलाई जोखिममा पारे।

18 तर अहिले तिमीहरू मेरा पिताको घराना विरुद्ध भयौ। मेरो पिताका सबै सतरी जना छोराहरू तिमीहरूले एउटै ढुङ्गामा मार्यौ। तिमीहरूले अबीमेलिकलाई शकेम शहरका राजा बनायौ। तिनी मेरो पिताका कमाारीको एउटै छोरा हुन्। तर तिमीहरूले तिनलाई राजा बनायौ किनभने तिनी तिमीहरूका आफन्त हुन्।

19 यसकारण, यदि तिमीहरू यरूबाल अनि उसको घराना प्रति सही र ईमानदार भएको भए म आशा गर्छु कि आफ्ना राजाको रूपमा तिमीहरू अबीमेलिकसित सुधी हुन्छौ। अनि म आशा गर्छु कि तिनी तिमीहरूसित खुशी हुनेछन्।

20 तर शकेमका अगुवाहरू अनि बेथ मिल्लोका सदस्यहरू, यदि तिमीहरूले सही ढङ्गले काम नगरेको भए म यो आशा गर्छु कि अबीमेलिकले आगो निकालेर अनि तिमीहरूलाई नष्ट गर्नेछ। अनि म आशा गर्छु कि तिमीहरूले आगो निकाल्ने छौ अनि अबीमेलिकलाई ध्वंस गर्नेछौ।”

21 योतामले यी सबै भनिसके पछि तिनी भागे। तिनी भागेर बेर नाउँको शहरमा पुगे। योताम त्यही शहरमा बसे किनभने तिनी आफ्ना दाजु अबीमेलिकसित डराएका थिए।

अबीमेलिक शकेम विरुद्ध लडाँई गर्छन्

22 अबीमेलिकले इस्राएलका मानिसहरू माथि तीन वर्षसम्म शासन गरे।

23-24 अबीमेलिकले यरूबालका सतरी जना छोराहरूलाई मारे अनि तिनीहरू अबीमेलिकका आफ्नै भाइहरू थिए। शकेमका अगुवाहरूले यो नराम्रो काम गर्नमा तिनलाई सहयोग गरेका थिए। यसकारण यरूबालका सतरी जना छोराहरू मारेको बदला लिनलाई परमप्रभुले अबीमेलिक अनि शकेमको अगुवाहरूको विषयमा झगड उत्पन्न गराइ दिनुभयो।

25 शकेमका अगुवाहरूले अबीमेलिकलाई अपमान गरे। ती मानिसहरूले त्यो बाटो भएर यात्रा गर्नेहरूलाई आवचमण गर्न अनि लुट्नका निम्ति मानिसहरूलाई पहाडको टापूमा राखे। अबीमेलिकले ती आक्रमणहरूको बारेमा थाहा पाए।

26 गाल नाउँ गरिएको एउटा मानिस, जो एबेदको छोरा हुन उसको भाइ-बन्धुहरूसँग शेकेम शहरमा बसाँई सरे। शेकेमका अगुवाहरूले गाललाई भरोसा गर्न अनि उसलाई अनुसरण गर्ने निर्णय गरे।

27 एकदिन शेकेमका मानिसहरू दाख टिप्न खेततिर गए। मानिसहरूले दाखरस तयार गर्नलाई अंगुडुरहरू निचारे। त्यसपछि तिनीहरूले आफ्ना देवताको मन्दिरमा चाड मनाउन गए। मानिसहरूले खाए पिए अनि अबीमेलको बारेमा नराप्ता कुराहरू भने।

28 तब एबेदका छोरा गालले भने, “हामी शेकेमका मानिसहरू हौं। हामीले किन अबीमेलको आज्ञा पालन गर्नु? तिनले आफूलाई को हो भन्ने ठान्छन्? अबीमेलक यस्बालका एक छोरा हुनु, ठीक हो? अनि अबीमेलकले जबूललाई आफ्ना अधिकारी बनाए, सही हो? हामीले अबीमेलकको आज्ञा पालन गर्नु हुँदैन। हामीले हाम्रै मानिसहरू हमोरका मानिसहरूको अनुसरण गर्नुपर्छ। (हमोर शेकेमका पिता थिए।)

29 यदि तिमीहरूले मलाई यी मानिसहरूका सेनापति बनायौ भने म अबीमेलकलाई नष्ट गर्नेछु। म तिनलाई भन्नेछु, ‘तिम्रा सेनालाई तयार पार अनि युद्धमा आऊ।’ ”

30 जबूल शेकेम शहरका राज्यपाल थिए। जबूलले सुने जो एबेदका छोरा गालले भने अनि जबूल अत्यन्त क्रोधित भए।

31 जबूलले अस्माह शहरमा अबीमेलक कहाँ समाचार वाहकहरू पठाए। सन्देश यो हो:

“एबेदका छोरा गाल अनि उसका भाइहरू शेकेम शहरमा आएका छन्। तिनीहरूले तिम्रा निम्ति कष्ट उब्जाउँदैछन्। गालले सम्पूर्ण शहरलाई तिम्रो विरुद्ध फर्काइरहेछ।

32 यसर्थ अब तिमी अनि तिम्रा मानिसहरू आज राती आउनुपर्छ अनि शहर बाहिरको खेतमा लक्नुपर्छ।

33 त्यसपछि जब बिहान सूर्योदय हुन्छ तब शहरमाथि आक्वमण गर्नुपर्छ। गाल अनि तिनका मानिसहरू तिमीसित लडनका निम्ति शहर बाहिर आउनेछन्। जब ती मानिसहरू लडनका निम्ति बाहिर आउँछन् तिनीहरूप्रति तिमी जे गर्न सक्छौ गर।”

34 यसर्थ अबीमेलक अनि तिनका सबै सैनिकहरू राती उठे अनि शहर तिर गए। ती सैनिकहरू चार समूहमा छुट्टिए। तिनीहरू शेकेम शहरको छेउमा लुके।

35 एबेदका छोरा गाल बाहिर गए अनि शेकेम शहरको द्वारको प्रवेश स्थानमा उभिएका थिए। गाल त्यहाँ उभिरहेको बेला अबीमेलक अनि उसका सैनिकहरू आफ्ना लुकेका ठाउँबाट निस्किए।

36 गालले सैनिकहरूलाई देखे। गालले जबूललाई भने, “हेर, त्यहाँ मानिसहरू पर्वतबाट तलतिर आइरहेछन्।”

तर जबूलले भने, “तिमीले मात्र पर्वतका छायाँ देख्दै छौ। ती छायाँहरू मानिसहरू जस्तै देखिन्छन्।”

37 तर गालले फेरि भने, “हेर, त्यहाँ केही मानिसहरू नावेलको भूमिबाट ओरालो आइरहेका छन्। अनि त्यहाँ कसैको शिर मैले तन्त्र-मन्त्र गर्ने स्खमा देखेँ।”

38 जबूलले गाललाई भने, “तिमी अहिले किन धाक नलाएको? तिमी, ‘अबीमेलक को हो? हामीले किन तिनको आज्ञा पालन गर्नु’ भन्यौ। तिमीले ती मानिसहरूको खिल्ली उडायौ। अब जाऊ, अनि तिनीहरूसित युद्ध गर।”

39 यसर्थ गाल शेकेमका अगुवाहरू लिएर अबीमेलकसित युद्ध गर्न गए।

40 अबीमेलक अनि उसका मानिसहरूले गाल अनि तिनका मानिसहरूलाई खेदे। गालका मानिसहरू शेकेम शहरको फाटक तर्फ फर्केर दगुरे। गालका धेरै मानिसहरू फाटक पुग्न अघि नै मारिए।

41 तब अबीमेलक अस्माह शहर तिर फर्किए। जबूलले गाल अनि उसका भाइहरूलाई शेकेम शहर छोड्न वाध्य तुल्याए।

42 भोलिपल्ट शेकेमका मानिसहरू खेततिर काम गर्न गए। अबीमेलकले त्यस बारे थाहा पाए।

43 यसर्थ अबीमेलकले आफ्ना मानिसहरूलाई तीन समूहमा छुट्ट्याए। तिनीले शेकेमका मानिसहरूलाई अचानक आक्वमण गर्न चाहन्थे। यसर्थ तिनले आफ्ना मानिसहरूलाई खेतमा लुकाए। जब उसले मानिसहरूलाई शहर बाहिर निस्केको देखे तिनले उफ्रिएर तिनीहरू माथि आक्वमण गरे।

44 अबीमेलक अनि उसका समूह शेकेमको फाटक नजिकको स्थान तिर दगुरे। अन्य दुइ समूहहरू खेतमा भएका मानिसहरू तिर दगुरे अनि तिनीहरूलाई मारिदिए।

45 अबीमेलक अनि तिनका मानिसहरूले त्यो दिनभरि शेकेम शहरको विरुद्ध युद्धगुरे। अबीमेलक अनि तिनका मानिसहरूले शेकेम शहर कब्जा गरे अनि त्यस शहरका मानिसहरूलाई मारिदिए। त्यसपछि अबीमेलकले त्यो शहरलाई भत्काए अनि त्यसको ध्वंशावशेषमा नून छरिदिए।

46 त्यहाँ केही मानिसहरू थिए जो शेकेमको किल्लामा बस्थे। जब त्यहाँका मानिसहरूले शेकेममा भएको घटना सुने तिनीहरू एल बरीत देवताका मन्दिरको सुरक्षित कोठामा एकत्रित भए।

47 अबीमेलकले शेकेम किल्लामा सबै अगुवाहरू एक साथ भेला भएका छन् भन्ने कुरा सुने।

48 यसर्थ अबीमिलेक अनि तिनका मानिसहरू सल्मोन डॉडा सम्म गए। अबीमिलेकले एउटा बन्चरो लिए अनि केही हाँगाहरू काटे। उसले ती हाँगाहरू आफ्ना काँधमा बोके। तब, अबीमिलेकले आफूसित भएका मानिसहरूलाई भने, “छिट्टो! मैले जे गरेकोछु त्यसै गर।”

49 यसर्थ ती सबै मानिसहरूले हाँगाहरू काटे अनि अबीमिलेकको अनुसरणगरे। तिनीहरूले ती हाँगाहरू एल बरीत देवताको मन्दिरको सुरक्षित कोठाको भित्तामा थुपारे। तब तिनीहरूले ती हाँगामा आगो लगाए अनि कोठामा भएका मानिसहरूलाई जलाई दिए। यसरी शक्रेमको किल्ला नजिक बस्ने प्रायः 1,000 पुरूष अनि स्त्रीहरूको मृत्यु भयो।

अबीमिलेकको मृत्यु

50 त्यसपछि अबीमिलेक अनि उसका मानिसहरू तेबेस शहर तिर गए। अबीमिलेक अनि उसका मानिसहरूले त्यो शहरलाई अधिकारमा लिए।

51 तर शहरभित्र एउटा सुदृढ किल्ला थियो। त्यस शहरका सबै अगुवाहरू, अन्य पुरूष अनि स्त्रीहरू त्यस किल्लातिर दायरे। जब मानिसहरू किल्ला भित्र थिए तिनीहरूले पछि बाट ढोकाबन्द गरिदिए। तब तिनीहरू किल्लाको छतमा चढे।

52 अबीमिलेक अनि उसका मानिसहरू आक्वमण गर्न किल्लामा आए। अबीमिलेक किल्लाको ढोका सम्म गए। तिनीले किल्लालाई जलाउन चाहन्थे।

53 तर, अब अबीमिलेक किल्लाको ढोकामा उभिएका थिए, छतमा भएकी एउटी स्त्रीले उसको शिरमाथि एउटा जाँतो झारिदिइन्। त्यो जाँतोले अबीमिलेकको टाउको किच्चाइदिइन्।

54 अबीमिलेकले तुरन्त आफ्ना हतियार बोक्ने सेवकलाई भने, “तेरो तरवार निकाल अनि मलाई मार। तैले मलाई मारेको म चाहन्छु किनकि, ‘अबीमिलेकलाई एउटी स्त्रीले मारिन् भनेर।’ ” मानिसहरूले भन्लान। यसर्थ त्यो सेवकले अबीमिलेकलाई आफ्नो तरवारले रोपिदियो, अनि अबीमिलेकको मृत्यु भयो।

55 इस्राएलका मानिसहरूले अबीमिलेकको मृत्यु भएको देखे। यसर्थ तिनीहरू सबै घर फर्किए।

56 त्यस प्रकार उसले गरेका समस्त दुष्टकर्मको निम्ति परमेश्वरले अबीमिलेकलाई दण्ड दिनु भयो। अबीमिलेकले आफ्ना सन्तरी जना दाज्यू-भाइहरूलाई मारेर आफ्नो पिताको विरुद्धमा पाप गरे।

57 परमेश्वरले शक्रेमका मानिसहरूलाई पनि तिनीहरूले गरेका नराप्ता कुराहरूका निम्ति दण्ड दिनुभयो। यसर्थ योतामले भनेका कुराहरू सत्य भए। (योताम यरूबालका कान्छा छोरा थिए। यरूबाल गिदोन थिए।)

10

न्यायकर्ता तोला

1 अबीमिलेकको मृत्यु पछि इस्राएलका मानिसहरूलाई बचाउँनका निम्ति परमप्रभुले अर्को न्यायकर्तालाई पठाउनु भयो। त्यो मानिसको नाउँ तोला थियो। तोला, पूआ नाउँ गरेका मानिसका छोरा थिए। पूआ दोदो नाउँका मानिसका छोरा थिए। तोला इस्साकारका कुल समूहका थिए। तोला शमीर शहरमा बस्थे। शमीर शहर एषैमको पहाडी देशमा थियो।

2 तोला तेईस वर्षसम्म इस्राएलका मानिसहरूका निम्ति न्यायकर्ता भए। तब तोलाको मृत्यु भयो अनि शमीर शहरमा तिनलाई दफन गरियो।

न्यायकर्ता याईर

3 तोलाको मृत्यु भएपछि परमेश्वरद्वारा अर्को न्यायकर्तालाई पठाइए। त्यस मानिसको नाउँ याईर थियो। याईर गिलादको इलाकामा बस्थे। याईर बाईस वर्षसम्म इस्राएलका मानिसहरूको न्यायकर्ता भए।

4 याईरका तीस जना छोराहरू थिए। ती तीस जना छोराहरू तीसवटा गधामा चढ्थे। ती तीस छोराहरूले गिलादका इलाकाका तीसवटा शहरलाई नियन्त्रणमा राखेका थिए। ती शहरहरूलाई आजको दिनसम्म याईरका शहरहरू भनिन्छन्।

5 याईरको मृत्यु भयो अनि तिनी कामोन शहरमा गाडिए।

अम्मोनीहरू इस्राएल विरुद्ध युद्धगर्छन्

6 फेरि इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुसित तिनीहरूको करार भङ्ग गरेका थिए। तिमीहरूले झूटा बालदेवता अनि अशतोरेत को पूजा गर्न थाले। तिनीहरूले अरामका मानिसहरूका देवताहरू, सीजेनका मानिसहरूका देवताहरू, मोआबका मानिसहरूका देवताहरू, अम्मोनका मानिसहरूका देवताहरू अनि पलिशती मानिसहरूका देवताहरूको पनि पूजा गर्न थाले। इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुलाई छाडे र उहाँको सेवा गर्न बन्द गरे।

7 यसर्थ परमप्रभु इस्राएलका मानिसहरू प्रति क्वोथित हुनुभयो। परमप्रभुले पलिशती अनि अम्मोनी मानिसहरू द्वारा तिनीहरूलाई पराजित पार्न दिनुभयो।

8 त्यसैवर्ष यर्दन नदीको पूर्वतर्फ गिलादको इलाकामा बसे इस्राएलका मानिसहरूलाई ती मानिसहरूले नष्ट गरे। त्यो, यो भूमि थियो जहाँ एमोरी मानिसहरू बन्दथे। इस्राएलका ती मानिसहरूले अठार वर्षसम्म दुःख भोगे।

9 अम्मोनी मानिसहरू त्यसपछि यर्दन नदी पारि गए। तिनीहरू यहूदा, बिन्यामीन अनि एमैमका मानिसहरूसित युद्ध गर्न गए। अम्मोनी मानिसहरूले इस्राएलका मानिसहरू माथि अनेक कष्टहरू ल्याए।

10 यसर्थ इस्राएलका मानिसहरूले सहायताको निम्ति परमप्रभुसंग विलाप गरे। तिनीहरूले भने, “हे परमेश्वर हामीले तपाईंको विरुद्ध पाप गरेका छौं। हामीले आफ्ना परमेश्वरलाई त्याग गर्यौं अनि झूटा देवता बाललाई पूज्यौं।”

11 परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूलाई उतर दिनुभयो, “जब तिमीहरूलाई मिश्रदेशका, एमोरी, अम्मोनी अनि पलिशती मानिसहरूले घात पुर्याए तिमीहरूले म कहाँ विलाप गर्यौं। मैले तिमीहरूलाई यी मानिसहरूबाट बचाएँ।

12 जब सीदोनी, अमालेकी अनि मिघानी मानिसहरूले तिमीहरूलाई दुःख दिए तिमीहरू म प्रति रोयौं। ती मानिसहरूबाट पनि मैले तिमीहरूलाई बचाएँ।

13 तर तिमीहरूले मलाई त्यागेर अन्य देवताहरू पूज्नु थाल्यौं। यसर्थ फेरि तिमीहरूलाई बचाउन म अस्वीकार गर्छु।

14 तिमीहरू अन्य देवताहरूको पूजा गर्न मन पराउँछौं यसर्थ जाऊ, सहायताका निम्ति तिमीहरूलाई पुकार। जब तिमीहरू विपदमा पर्छौं ती देवताहरूलाई नै तिमीहरूको रक्षा गर्न देऊ।”

15 तर इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुलाई भने, “हामीले पाप गरेका छौं। तपाईं हामी प्रति जे गर्न चाहनुहुन्छ त्यही गर्नु होस्। तर कृपया हामीलाई आज बचाउनुहोस्।”

16 तब इस्राएलका मानिसहरूले अरू देवताहरूलाई फ्याँकि दिए। तिनीहरूले फेरि परमप्रभुको आराधना गर्न शुरू गरे। यसरी जब उहाँले तिनीहरूले यातना भोगेको देख्नु भयो तिनीहरू प्रति परमप्रभु दुःखीत हुनुभयो।

यिस्रह प्रमुखको रूपमा चुनिए

17 अम्मोनी मानिसहरू युद्धका निम्ति एकत्रित भए। तिनीहरूको छाउनी गिलादको इलाकामा थियो। इस्राएलका मानिसहरू एकत्रित भए। तिनीहरूको छाउनी मिसपा शहरमा थियो।

18 गिलादको इलाकामा बसे मानिसहरूका अगुवाहरूले भने, “जो कसैले हामीलाई अम्मोनी मानिसहरू माथि आक्वमण गर्न अगुवाई गर्छ उही गिलादमा बसे सबै मानिसहरूको अगुवा हुनेछ।”

11

1 यिस्रह गिलादका कुल समूहका थिए। तिनी एक शक्तिशाली सैनिक थिए। तर यिस्रह वेश्याका छोरा थिए। तिनका पिता गिलाद नाउँ गरेका मानिस थिए।

2 गिलादकी पत्नीका धेरै छोराहरू थिए। जब ती छोराहरू हुर्किए तिनीहरूले यिस्रलाई मन पराएनन्। ती छोराहरूले यिस्रहलाई उसको निवास शहर छोड्न बाध्य तुल्याए। तिनीहरूले उसलाई भने, “तैले हाम्रा पिताको कुनै पनि सम्पत्ति पाउने छैनस्। तँ अर्की स्त्रीको छोरो होस्।”

3 यसर्थ यिस्रह आफ्ना भाइहरूको कारणले टाढा गए। तिनी तोबको देशमा बसे। तोबको देशमा केही असभ्य मानिसहरूले यिस्रहको अनुसरण गर्न थाले।

4 केही समयपछि अम्मोनी मानिसहरूले इस्राएलका मानिसहरूको विरुद्ध लडाईं गरे।

5 अम्मोनी मानिसहरू इस्राएलको विरुद्ध लडिरहेका थिए यसर्थ गिलादका बूढा-प्रधानहरू यिस्रह कहाँ गए। यिस्रह तोबको देश त्यागेर गिलादमा फर्केर आएको तिनीहरू चाहन्थे।

6 बूढा-प्रधानहरूले यिस्रहलाई भने, “आऊ, अनि हाम्रो अगुवा बन जसमा कि हामी अम्मोनी मानिसहरूको विरुद्ध लड्न सकौं।”

7 तर यिस्रहले गिलाद देशका ती बूढा-प्रधानहरूलाई भने, “तिमीहरूले मलाई मेरा पिताको घर छाड्न बाध्य तुल्यायो। तिमीहरूले मलाई घृणा गर्छौं। यसर्थ अहिले तिमीहरूलाई विपद परेको बेला मकहाँ किन आएका?”

8 गिलादका बूढा-प्रधानहरूले यिस्रहलाई भने, “यसो होइन तर अहिले हामीहरू तपाईंतिर फर्किएका छौं, अब हामीसित मिलेर अम्मोनी मानिसहरूको विरुद्ध युद्ध गर्नुहोस् भनि तपाईंलाई सोध्न आएका हौं। गिलादमा बसे सबै मानिसहरूको तपाईं सेनापति हुनुहुनेछ।”

9 तब यिस्रहले गिलादका अगुवाहरूलाई भने, “यदि तिमीहरू म गिलादमा फर्केर आएको अनि अम्मोनी मानिसहरूको विरुद्ध लडेको चाहन्छौं भने ठीक छ। तर यदि विजय प्राप्त गर्न परमप्रभुले मलाई सहायता गर्नु भयो भने म तिमीहरूको नयाँ प्रमुख हुनेछु।”

10 गिलादका अगुवाहरूले यिभहलाई भने, “हामीले भनेका हरेक कुरा परमप्रभुले सुन्दै हुनुहुन्छ। अनि हामी शपथ खाएर भन्छौं कि तिमीले हामीलाई गर्नु भनेका सबै कुरा गर्नेछौं।”

11 यसर्थ यिभह गिलादका अगुवाहरूसँग साथ गए। ती मानिसहरूले यिभहलाई आफ्ना प्रमुख अनि आफ्ना सेनापति बनाए। यिभहले मिस्रया शहरमा परमप्रभुको समक्ष आफ्ना सबै भाकलहरू दोहोर्‍याए।

अम्मोनका राजालाई यिभहको सन्देश

12 यिभहले अम्मोनी राजाकहाँ दूतहरू पठाए। ती दूतहरूले राजालाई यो सन्देश दिए: “अम्मोनी अनि इस्राएलका मानिसहरू माझ के समस्या छ? तिमीहरू किन हाम्रो देशमा लड्दै गर्नु आएका छौ?”

13 अम्मोनी मानिसहरूका राजाले यिभहका दूतहरूलाई भने, “हामी इस्राएलको विरुद्ध लडिरहेका छौं किनभने जब इस्राएलका मानिसहरू मिश्रदेशबाट आए तिनीहरूले हाम्रो सीमाना लिए। तिनीहरूले अर्नोन नदी र यब्बोक नदीको बीचको हाम्रो भूमि यर्दन नदी सम्म लिए। इस्राएली मानिसहरूलाई हाम्रो भूमि हामीलाई शान्तिसित फर्काइदिनु भनिदिनु होस्।”

14 यसर्थ यिभहका दूतहरूले यो सन्देश यिभह कहाँ ल्याए। तब यिभहले दूतहरूलाई फेरि अम्मोनी मानिसहरू कहाँ पठाए।

15 तिनीहरूले यो सन्देश लगे:

“यिभहले भनेको कुरा यो हो: इस्राएलले मोआबका मानिसहरूको भूमि वा अम्मोनका मानिसहरूको भूमि लिएन।

16 जब इस्राएलका मानिसहरू मिश्रदेशको भूमि बाहिर निस्के, इस्राएलका मानिसहरू मरुभूमि तिर गए। इस्राएलका मानिसहरू लाल समुद्रमा गए। त्यसपछि तिनीहरू कादेश गए।

17 इस्राएलका मानिसहरूले एदोमका राजाकहाँ दूतहरू पठाए। दूतहरूले एक सुविधाको याचना गरे। तिनीहरूले भने, ‘इस्राएलका मानिसहरूलाई तपाईंको देश भएर पार हुन दिनुहोस्।’ तर एदोमका राजाले हामीलाई तिनीहरूको भूमि भएर जान दिएनन्। हामीले यस्तै सन्देश मोआबका राजा कहाँ पनि पठायौं। तर मोआबका राजाले पनि हामीलाई उसको भूमि भएर जान दिएनन्। यसर्थ इस्राएलका मानिसहरू कादेशमै बसे।

18 “त्यसपछि इस्राएलका मानिसहरू मरुभूमि अनि एदोम र मोआब देशका किनार वरिपरि भएर गए। इस्राएलका मानिसहरूले मोआब देशको पूर्वतिर यात्रा गरे। तिनीहरूले अर्नोन नदीको अर्कोतर्फ छाउनी बनाए। तिनीहरूले मोआब देशको सीमाना पार गरेनन्। (अर्नोन नदी मोआबदेशको सीमाना थियो)।

19 “त्यसपछि इस्राएलका मानिसहरूले एमोरी मानिसहरूका राजा सीहोन कहाँ दूतहरू पठाए। सीहोन हेशबोन शहरका राजा थिए। दूतहरूले सीहोनसित याचना गरे, ‘इस्राएलका मानिसहरूलाई तपाईंको देशबाट पार हुन दिनुहोस्। हामी हाम्रो भूमिमा जान चाहन्छौं।’

20 तर एमोरी मानिसहरूका राजा, सीहोनले इस्राएलका मानिसहरूलाई आफ्नो सीमाना पार गर्न दिएनन्। सीहोनले आफ्ना सबै मानिसहरूलाई भेला गरे अनि यहसमा छाउनी बनाए। तब एमोरी मानिसहरूले इस्राएलका मानिसहरूसित युद्ध गरे।

21 तर परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वरले इस्राएलका मानिसहरूलाई सीहोन अनि तिनका सेनालाई पराजित गर्नमा सहायता प्रदान गर्नुभयो। यसरी एमोरी मानिसहरूको देश इस्राएलका मानिसहरूको सम्पत्ति बन्यो।

22 यसरी अमोरी मानिसहरूको देश इस्राएली मानिसहरूको भूमि भयो। यस प्रकारले इस्राएलका मानिसहरूले एमोरी मानिसहरूका समस्त क्षेत्र प्राप्त गरे। त्यो क्षेत्र अर्नोन नदीदेखि यब्बोक सम्म अनि मरुभूमिदेखि यर्दन नदी सम्म फैलिएको थियो।

23 “उहाँ नै परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो जसले एमोरी मानिसहरूलाई आफ्ना भूमि छोड्न बाध्य तुल्याउनु भएको थियो। अनि परमप्रभुले त्यो भूमि इस्राएलका मानिसहरूलाई दिनुभयो। के इस्राएलका मानिसहरूलाई यो भूमि छाड्न लाउन सक्छु भनी तिमी ठान्छौ?”

24 तिन्त्रयने त्यो भूमिमा बस्न सक्छौ जो तिमीहरूका कर्मो देवताले तिमीहरूलाई दिएका थिए। यसर्थ हामी त्यो भूमिमा बसेछौ जो परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई दिनु भएको छ।

25 के तिमी सिप्पोरका छोरा बालाक भन्दा असल छौ र? उनी मोआब देशका राजा थिए। के उसले इस्राएलका मानिसहरूसित बहस गरे? के उनी साँच्चै नै इस्राएलका मानिसहरूसित लडे?

26 इस्राएलका मानिसहरू हेशबोन शहर अनि त्यस वरिपरिका शहरहरूमा 300 वर्ष देखि बसेकाछन्। इस्राएलका मानिसहरू अरोएर शहर अनि त्यस वरिपरिका शहरहरूमा 300 वर्ष देखि बस्दै आएका छन्। इस्राएलका मानिसहरू अर्नोन नदीका तीरमा भएका सबै शहरहरूमा 300 वर्षदेखि बस्दै आएका छन्। किन तिमीहरूले यति धेरै समय सम्म ती शहरहरूलाई लिने कोशिश गरेनौ?

27 इस्राएलका मानिसहरूले तिमीहरू विरुद्ध केही पाप गरेका छैनन्। तर तिमीहरूले इस्राएलका मानिसहरूको विरुद्ध अत्यन्त नराश्रो काम गरिरहेछौ। साँचो न्यायकर्ता परमप्रभुले निर्णय गर्नु इस्राएलका मानिसहरू कि अम्मोनी मानिसहरू सहिछन्।”

28 अम्मोनी मानिसहरूका राजाले यिप्तहको यो सन्देश सुन्न अस्वीकार गरे।

यिप्तहको भाकल

29 तब परमप्रभुको आत्मा यिप्तह माथि आयो। यिप्तह गिलाद अनि मनश्शेका क्षेत्रबाट पार भए। तिनी गिलादको मिस्रपा शहर तिर गए। गिलादको मिस्रपा शहरदेखि यिप्तह अम्मोनी मानिसहरूका भूमि भएर पार भए।

30 यिप्तहले परमेश्वरसँग एउटा प्रतिज्ञा गरे। तिनले भने, “यदि तपाईंले मलाई अम्मोनी मानिसहरू माथि पराजित गर्न दिनुभयो भने,

31 म तपाईंलाई त्यो प्रथम बस्तु प्रदान गर्नेछु जुन बस्तु विजय प्राप्त गरेर म फर्केको बेला मेरो घरबाट निस्कन्छ। परमप्रभुलाई म त्यो होमबलिको रूपमा अर्पण गर्नेछु।”

32 तब यिप्तह अम्मोनी मानिसहरूको देशमा गए। यिप्तह अम्मोनी मानिसहरूसित लडे। परमप्रभुले तिनलाई तिनीहरूमाथि पराजित गर्नमा सहायता प्रदान गर्नु भयो।

33 तिनले तिनीहरूलाई अरोएर शहरदेखि मिन्नीत शहरसम्म पराजित गरे। यिप्तहले बीसवटा शहरहरू कब्जा गरे। त्यसपछि तिनी अम्मोनी मानिसहरूसित अबेल-करामीकमा लडे। इस्राएलका मानिसहरूले अम्मोनी मानिसहरूलाई पराजित गरे। अम्मोनी मानिसहरूको निम्ति एक भयानक पराजित थियो।

34 यिप्तह मिस्रपा फर्केर गए। यिप्तह आफ्ना घर गए अनि उसकी छोरी तिनलाई भेट्न घरबाहिर निस्की। तिनी खैजडी बजाउँदै अनि नाच्दै थिईन्। तिनी उसकी एउटै छोरी थिईन्। यिप्तहले उसलाई अत्यन्तै प्रेम गर्थे। यिप्तहका अरू छोरा-छोरी थिएनन्।

35 जब यिप्तहले आफ्नो घरबाट पहिला आफ्नै छोरीलाई निस्केको देखे तिनले आफ्नो अफसोस जनाउन आफ्ना बन्धुहरू च्याते। जब तिनले भने, “हे, मेरी छोरी! तैले मलाई शेष पारिस्। तैले मलाई अति भन्दा अति अफसोसमा पारिस्। मैले परमप्रभुसित एउटा भाकल गरेको थिएँ अनि त्यसलाई म परिवर्तन गर्न सकिदैन।”

36 तब उसकी छोरीले यिप्तहलाई भनी, “बाबु, तपाईंले परमप्रभुसित भाकल गर्नुभयो। यसर्थ तपाईंको भाकल पूरा गर्नुहोस्। तपाईंले के गर्नु भन्नु भएको थियो त्यही गर्नुहोस्। आखिरमा, परमप्रभुले तपाईंका शत्रुहरू, अम्मोनी मानिसहरूलाई पराजित गर्नमा सहायता प्रदान गर्नु भयो।”

37 तब यिप्तहकी छोरीले आफ्ना बाबुलाई भनी, “तर पहिला मेरो निम्ति यो काम गरिदिनु होस्। मलाई दुइ महीनासम्म एकलै छाडिदिनु होस्। मलाई पहाड-पर्वततिर जान दिनुहोस्। म विवाह गर्ने छैन अनि नानीहरू जन्माउने छैन, यसर्थ मलाई अनि मेरी साथीहरूलाई जान दिनुहोस् अनि रून्-कराउन दिनुहोस्।”

38 यिप्तहले भने, “जा अनि त्यसो गर।” यिप्तहले उसलाई दुइ महीनाका निम्ति पठाइदिए। यिप्तहका छोरी अनि उनका साथीहरू पहाड पर्वतमा बसे। तिनीहरू उसको निम्ति रोए-कराए किनभने तिनले विवाह गर्ने छैन अनि नानीहरू जन्माउने छैन।

39 दुइ महीनाको अन्तमा यिप्तहकी छोरी आफ्ना पिता कहाँ फर्की। यिप्तहले परमप्रभुसित जे भाकल गरेका थिए सो पूरा गरे। यिप्तहको छोरीले कहिले पनि कसैसित शारीरिक सम्बन्ध गरेकी थिइन। यसर्थ इस्राएलमा यो एउटा परम्परा बन्यो।

40 हरेक वर्ष इस्राएली स्त्रीहरूले गिलादका यिप्तहकी छोरीलाई स्मरण गर्थे। इस्राएलका स्त्रीहरू हरेक साल चारदिन यिप्तहकी छोरीका निम्ति विलाप गर्थे।

12

यिप्तह अनि एमैम

1 एमैमका कुल समूहका मानिसहरूले तिनीहरूका समस्त सैनिकहरूलाई साथ बोलाए। त्यसपछि तिनीहरू नदी पारिको सापोन शहरमा गए। तिनीहरूले यिप्तहलाई भने, “तिमीले अम्मोनी मानिसहरूको विरुद्ध युद्ध गर्दा हामीहरूलाई सहायताका निम्ति किन बोलाउनु भएन तपाईंलाई तपाईंको घर सगै जलाउने छौ।”

2 यिप्तहले तिनीहरूलाई उत्तर दिए, “अम्मोनी मानिसहरूले हामीलाई अनेक समस्याहरू उत्पन्न गराइरहे। यसर्थ म अनि मेरो मानिसहरू तिनीहरूको विरुद्ध लडेका हौं। मैले तिमीहरूलाई बोलाएँ, तर तिमीहरू हामीलाई सहायता गर्न आएनौ।

3 तिमीहरूले हामीलाई सहायता गर्ने छैनौं भनी मैले देखे। यसर्थ मैले आफ्नै जीवनलाई जोखिममा पारे। अम्मोनी मानिसहरू विरुद्ध लड्न म नदीपारि गएँ। परमप्रभुले मलाई तिनीहरूमाथि पराजित गर्नमा सहयोग प्रदान गर्नु भयो। अब, आज तिमीहरू किन मसित लड्न आउछौ?”

4 त्यसपछि यिभहले गिलादका मानिसहरूलाई एक साथ बोलाए। तिनीहरूले एप्रैमका कुल समूहका मानिसहरूको विरुद्ध युद्ध गरे। तिनीहरू एप्रैमका मानिसहरूको विरुद्ध लडे किनभने ती मानिसहरूले गिलादका मानिसहरूको अपमान गरेका थिए। तिनीहरूले भनेका थिए, “तिमी गिलादका मानिसहरू केही होइनौं एप्रैमका छोडीएका मानिसहरू मात्र हो। तिमीहरूको आफ्नो निवास भूमिधरि छैन। तिमीहरूको अंश एप्रैमको हो। अनि तिमीहरूको अंश मनश्शेको हो।” गिलादका मानिसहरूले एप्रैमका मानिसहरूलाई पराजित गरिदिए।

5 गिलादका मानिसहरूले ती स्थानहरू अधिकारमा लिए जहाँबाट मानिसहरू यर्दन नदीपार गर्छन्। ती ठाउँहरूबाट एप्रैम देशतिर जान्छ। एप्रैममा बाँचेका जो कोही पनि नदीमा आउँछन् उसले भन्छन्, “मलाई पारि तर्न देऊ।” तब गिलादका मानिसहरू उसलाई सोध्छन्, “के तिमी एप्रैमका मानिस हो?” यदि उसले “होइन,” भन्यो भने

6 तिनीहरूले भन्छन्, “‘सिबबोलेत’ शब्द भन।” एप्रैमका मानिसहरू त्यो शब्द ठीकसित भन्न सक्ैन थिए। तिनीहरूले त्यो शब्द ठीकसितले भन्न सक्ैन थियो। तिनीहरूले त्यो शब्दको उच्चारण “सिबबोलेत” भनी गर्थे। यसर्थ, यदि त्यस व्यक्तिले “सिबबोलेत” भनी उच्चारण गरे भने गिलादका मानिसहरू बुझ्थे कि उ एप्रैमका मानिस हुन्। यसर्थ उसलाई तिनीहरूले पार गर्न स्थानमा मारिदिन्थे। तिनीहरूले एप्रैमका 42,000 मानिसहरूलाई मारे।

7 यिभह छः वर्षसम्म इस्राएली मानिसहरूका न्यायकर्ता थिए। त्यसपछि गिलादमा यिभहको देहान्त भयो। तिनीहरूले तिनलाई तिनै गिलादको शहरमा गाडिदिए।

न्यायकर्ता इब्सान

8 यिभह पछि इब्सान नाउँका मानिस इस्राएलका मानिसहरूका न्यायकर्ता थिए। इब्सान बेतलेहेम शहरका थिए।

9 इब्सानका तीस जना छोराहरू अनि तीस जना छोरीहरू थिए। तिनले आफ्ना तीसजना छोरीहरूलाई ती मानिसहरूसित विवाह गर्न जो तिनका आफन्तहरू होइनन्। अनि तिनले आफ्ना आफन्त नपर्ने तीस जना स्त्रीहरू खोजे अनि तिनका छोराहरूले ती स्त्रीहरूलाई विवाह गरे। इब्सान सात वर्षसम्म इस्राएलका मानिसहरूका न्यायकर्ता थिए।

10 तब इब्सानको मृत्यु भयो। तिनलाई बेतलेहेम शहरमा गाडियो।

न्यायकर्ता एलोन

11 इब्सान पछि एलोन नाउँका मानिस इस्राएली मानिसहरूका न्यायकर्ता भए। एलोन जबलूनका कुल समूहका थिए। तिनी दश वर्षसम्म इस्राएलका मानिसहरूका न्यायकर्ता रहे।

12 तब जबलूनका कुल समूहका एलोनको मृत्यु भयो। तिनलाई जबलूनको अय्यालोन शहरमा गाडियो।

न्यायकर्ता अब्दोन

13 एलोनको मृत्युपछि हिल्लेलका छोरा अब्दोन इस्राएलका मानिसहरूका न्यायकर्ता थिए। अब्दोन पिरातोन शहरका थिए।

14 अब्दोनका चालीस जना छोराहरू अनि तीस जना नातीहरू थिए। तिनीहरू सतरी वटा गधामा चढ्थे। अब्दोन आठ वर्षसम्म इस्राएली मानिसहरूका न्यायकर्ता रहे।

15 तब हिल्लेलका छोरा अब्दोनको मृत्यु भयो। तिनलाई पिरातोन शहरमा दफन गरिदिए। पिरातोन एप्रैम देशमा छ। यो पहाडी देशमा छ जहाँ अमालेकी मानिसहरू बस्छन्।

13

शिमशोनको जन्म

1 इस्राएलीहरूले फेरि परमप्रभुसित तिनीहरूको करार भङ्गा गरेका थिए। यसर्थ परमप्रभुले पलिशतीहरूलाई चालीस वर्षसम्म तिनीहरूमाथि शासन गर्न दिनुभयो।

2 सोरा शहरमा एक मानिस थिए। त्यो मानिसको नाउँ मानोह थियो। तिनी दानको कुल समूहका थिए। मानोहकी एकजना पत्नी थिइन्। तर तिनीहरूको कुनै नानी जन्मिएका थिएनन्।

3 परमप्रभुका दूतले मानोहको पत्नीलाई दर्शन दिनुभयो। तिनले भने, “तिमी नानीहरू जन्माउन सक्षम भएकी छैनौं। तर तिमी गर्भवती हुने छौं अनि एउटा छोरोलाई जन्म दिनेछौं।

4 कुनै दाखरस वा अरु कुनै कड पिउने पदार्थ नपिउनु। कुनै भोजन नगर्नु जो अशुद्ध छ।

5 किन? किनभने तिमी गर्भवती छौं अनि तिमीले छोरा जन्माउनेछौं। जन्मेको समय देखि नै उसलाई परमप्रभुको निम्ति विशेष समर्पण गरिनेछ। उ एउटा नाजिरी हुनेछ। यसकारण तिमीहरूले कहिले पनि उसको कपाल काटिदिनु हुँदैन। उसले इस्राएलका मानिसहरूलाई पलिशती मानिसहरूको शक्तिबाट बचाउन शुरू गर्नेछ।”

6 त्यसपछि ती स्त्री आफ्ना पतिकहाँ गइन् अनि घटेका कुरा उसलाई भनिन्। तिनले भनी, “परमेश्वरबाट एउटा व्यक्ति म कहाँ आए। ती परमेश्वरको दूत जस्तै देखिन्थ्यो। उसले मलाई भयभीत तुल्यायो। त्यो कहाँबाट आएको थियो त्यो मैले सोधें। उसले मलाई आफ्नो नाउँ भनेन।

7 तर उसले मलाई भन्यो, ‘तिमी गर्भवती छौ अनि एउटा छोरा जन्माउने छौ। कुनै दाखरस वा अरू पिउने कडा पदार्थ नपिउनु। कुनै अशुद्ध भोजन नखानु। किन? किनभने त्यो बालकलाई परमेश्वर प्रति विशेष रूपले जन्मेदेखि मृत्युको दिनसम्म नै समर्पण गरिनेछ।’”

8 तब मानोहले परमेश्वरलाई प्रार्थना गरे। तिनले भने, “परमेश्वर भुमि बिन्ती गर्छु तपाईंले पठाउनुभएको मानिसलाई फेरि हामीकहाँ पठाइ दिनुहोस। हामी चाहन्छौं कि अब चाँडै जन्मने छोराको निम्ति हामीले के गर्नु पर्ने उसले हामीलाई सिकाऊन।”

9 मानोहको प्रार्थना परमेश्वरले सुन्नुभयो। परमेश्वरका दूत फेरि त्यस स्त्री कहाँ आए। तिनी एक खेतमा बसिरहेकी थिइन् अनि तिनका पति मानोह तिनीसित थिएनन्।

10 यसर्थ त्यस स्त्री आफ्ना पतिलाई भन्न दगुरिन्, “त्यो मानिस फेरि आयो! जो यहाँ अधिल्लो दिन म कहाँ आएको थियो।”

11 मानोह उठे अनि आफ्नी पत्नीको पीछा गरे। जब तिनी त्यो मानिस भएकहाँ आए, तिनले भने, “मेरी पत्नीसित कुरा गर्ने मानिस तपाईं नै हुनुहुन्छ?”

स्वर्गदूतले भने, “म नै हूँ।”

12 यसर्थ मानोहले भने, “मलाई आशा छ कि तपाईंले जे भन्नुभयो त्यो सत्य हुनेछ। मलाई भन्नुहोस केटोले कस्तो प्रकारको जीवन जीउनु पर्छ। उसले के गर्नुपर्छ?”

13 परमेश्वरका दूतले मानोहलाई भने, “मैले तिम्री पत्नीलाई भनेका हरेक कुरा गर्नुपर्छ।

14 दाखको बोटमा फलेका कुनै फलपनि उसले खानु हुँदैन। उसले कुनै दाखरस वा कडा पिउने पदार्थ पिउनु हुँदैन। उसले कुनै यस्तो भोजन खानु हुँदैन जुन अशुद्ध छ। मैले उसलाई गर्नु भनी आदेश गरेका हरेक कुरा गर्नुपर्छ।”

15 तब मानोहले परमेश्वरका दूतलाई भने, “हामी, तपाईं यहाँ एक क्षण बस् भएको चाहन्छौं। हामी तपाईंलाई भोजन गराउनका निम्ति एउटा बाख्राको पाटो पकाउन चाहन्छौं।”

16 परमेश्वरका दूतले मानोहलाई भने, “मलाई जानबाट तिमिले रोके पनि म तिम्रो भोजन लिने छैन। तर तिमी केही तयार गर्न चाहन्छौ भने परमेश्वरलाई एक होमबलि अर्पण गर।” (मानोहले त्यो व्यक्ति वास्तवमा परमेश्वरका स्वर्गदूत हुन भनी बुझेनन्।)

17 तब मानोहले परमेश्वरको दूतलाई सोधे, “तपाईंको नाउँ के हो? हामी जान चाहन्छौं। जसमा कि तपाईंले भन्नु भएका कुराहरू जब सौँचै नै घट्टन्छ तब हामी तपाईंलाई सम्मान गर्न सकौं।”

18 परमेश्वरका दूतले भने, “तिमी किन मेरो नाउँ सोध्छौ? यो यति आश्चर्यजनक छ कि तिमी विश्वास गर्न सक्तैनौ।”

19 तब मानोहले एक चट्टानमा एउटा बाख्राको पाटो बलिदान चढाए। उसले बाख्राको बलि चढाएर अन्न बलि परमेश्वरलाई अर्पण गरे जसले आश्चर्यजनक कुराहरू गर्नु हुन्छ।

20 मानोह अनि उसकी पत्नीले जे भइरहेछ त्यो हेरिरहे। वेदी देखि आगोको ज्वाला आकाश तिर उठदै जाँदा परमेश्वरका स्वर्गदूत आगोमा माथि स्वर्गतिर जानुभयो।

जब मानोह अनि तिनकी पत्नीले त्यो देखे, तिनीहरूले आफ्नो अनुहार भुँइतिर पारेर शिर झुकाए।

21 मानोहले आखिरमा त्यस व्यक्ति परमेश्वरका स्वर्गदूत थिए भनी बुझे। परमेश्वरका स्वर्गदूत फेरि मानोहसित देखा पर्नु भएन।

22 मानोहले आफ्नी पत्नीलाई भने, “हामीले परमेश्वरको दर्शन गर्यौं। यसले गर्दा निश्चयनै हाम्रो मृत्यु हुनेछ।”

23 तर तिनकी पत्नीले तिनलाई भनिन्, “परमेश्वरले हामीलाई मार्न चाहनुहुन्न। यदि परमेश्वरले हामीलाई मार्न चाहनु भएको भए हामीले अर्पण गरेका होमबलि अनि अन्नबलि उहाँले स्वीकार गर्नुहुने थिएन। उहाँले यी सबै कुराहरू हामीलाई देखाउनु हुने थिएन। अनि हामीलाई यी कुराहरू उहाँले भन्नुहुने थिएन।”

24 यसरी त्यस स्त्रीको एउटा छोरो जन्मियो। तिनले उसको नाउँ शिमशोन राखिन्। शिमशोन हुर्किए अनि परमेश्वरले तिनलाई आशिष दिनुभयो।

25 जब शिमशोन महनेह दान शहरमा बसिरहेका थिए तब परमेश्वरको आत्माले शिमशोन माथि कार्य गर्न शुरू गर्यो। त्यो शहर सोरा अनि एश्टोल शहरहरूको माझमा पर्छ।

1 शिमशोन तिम्ना शहर तिर झरे। तिनले त्यहाँ एउटी पलिशती स्त्रीलाई देखे।

2 जब तिनी फर्केर घर पुगे उसले उसका बाबु अनि आमालाई भने, “मैले तिम्नामा एउटी पलिशती स्त्रीलाई देखें। तपाईंहरूले मेरो निम्ति त्यसलाई ल्याइदिनु भएको म चाहन्छु।”

3 तिनका बाबु आमाले भने, “तर निश्चयनै इस्राएलका कुटुम्बामा एउटी केटी होली जसलाई तैले विवाह गर्न सक्छस्। के तैले पलिशती मानिसहरूकी कन्यालाई विवाह गर्नु पर्छ? ती मानिसहरूको खतना भएको छैन।”

तर शिमशोनले भने, “मलाई त्यही केटी ल्याई दिनुहोस्। मैले चाहेको त्यही मात्र हो।”

4 शिमशोनका बाबु-आमालाई यो थाहा थिएन कि परमप्रभुले यस्तो गराउन चाहनु भएको हो। परमप्रभुले पलिशती मानिसहरूको विरुद्ध घटनाहरू केही घटाउनलाई उपाय गरिरहनु भएको थियो। पलिशती मानिसहरूले त्यस समय इस्राएलका मानिसहरू माथि शासन चलाइरहेका थिए।

5 शिमशोन उसको बाबु-आमा सँगै तल तिम्नामा गए। तिनीहरू शहर बाहिरको दाखबारीमा आए, त्यस ठाउँमा एउटा जवान सिंह गर्ज्यो अनि शिमशोनतिर झम्ट्यो।

6 शिमशोनको शरीरमा भयङ्कर शक्तिसित परमप्रभुको आत्मा आउनुभयो। उसले आफ्ना खाली हातले सिंहलाई टुक्वा-टुक्वा पारिदिए। यो उसलाई सजिलो लाग्यो। यो एउटा बाखाको पाठालाई टुक्वा पारे जतिकै सजिलो थियो। तर शिमशोनले जे गरे त्यो उसले बाबु-आमालाई भनेनन्।

7 यसर्थ शिमशोन शहर तिर झरे ती पलिशती केटीसित कुरा गरे। तिनले उसलाई खुशी तुल्याइन्।

8 धेरै दिनपछि त्यस पलिशती केटीसित विवाह गर्न शिमशोन फर्केर आए। उनी बाटोमा त्यो मेरोको सिंहलाई हेर्न गए। उसले मेरोको सिंहको शरीरमा मौरीका गोला भेट्टाए। तिनीहरूले केही मह बनाएका थिए।

9 शिमशोनले केही मह आफ्ना हातले उठाए। तिनी मह खोँदै हिंडे। जब तिनी आफ्ना बाबु-आमा कहाँ आए उसले उनीहरूलाई केही मह दिए। उनीहरूले पनि त्यो खाए। तर शिमशोनले आफ्ना बाबु-आमालाई त्यो मह मेरोको सिंहको शरीरबाट लिएको भनी भनेनन्।

10 शिमशोनका बाबु ती पलिशती केटीलाई हेर्न झरे। दुलहाहरूको दस्तर अनुसार भोज दिनु आवश्यक थियो। यसर्थ शिमशोनले त्यहाँ एउटा भोज दिए।

11 जब तिनले भोज दिँदैछन् भने पलिशती मानिसहरूले देखे तब तिनीहरूले ऊनीसित रहन तीस जना मानिसहरूलाई पठाए।

12 तब शिमशोनले ती तीस मानिसहरूलाई भने, “म तिमीहरूलाई एउटा अड्को थाप्न चाहन्छु। यो भोज सात दिनसम्म रहने छ। त्यो समय भित्र उत्तर पाउने कोशिश गर। यदि तिमीहरूले अड्कोको उत्तर त्यो समय भित्र दियो भने म तिमीहरूलाई तीसवटा मलमलको कमेज अनि तीस जोर लाउने लुगाहरू दिनेछु।

13 तर तिमीहरूले उत्तर पाएनौ भने मलाई तीसवटा कमेज अनि तीस जोर लाउने लुगाहरू दिनुपर्छ।” यसकारण ती तीस जना मानिसहरूले भने, “तिमीले हामीलाई अड्को भन, हामी सुन्न चहन्छौं।”

14 शिमशोनले तिनीहरूलाई अड्को सुनाए:

“खानेबाट केही खानेकुरा निस्क्यो।

बलवानबाट केही गुलियो कुरा निस्क्यो।”

ती 30 जना मानिसहरूले तीन दिनसम्म उत्तर खोज्ने कोशिश गरे तर सकेनन्।

15 चौथो दिन ती मानिसहरू शिमशोनकी पत्नीकहाँ आए। तिनीहरूले भने, “के तिमीले हामीहरूलाई कङ्गल तुल्याउनका निम्ति यहाँ निमन्त्रणा गरेकी? तिमीले हाम्रो निम्ति तिम्रो पतिलाई छलेर त्यो अड्को उत्तर भन्न लाउनुपर्छ। यदि हाम्रो निम्ति तिमीले उत्तर ल्याइँनौ भने हामी तिमीलाई अनि तिम्रा पिताका घरका सबै मानिसहरूलाई जलाएर मार्नेछौं।”

16 यसर्थ शिमशोनकी पत्नी उसकहाँ गइन् अनि स्न थालिन्। तिनले भनिन्, “तिमीले मलाई घृणा गर्छौं। तिमीले वास्तवमा मलाई प्रेम गर्दैनौ। तिमीले मेरो मानिसहरूलाई एउटा अड्को भन्यौ अनि तिमीले मलाई त्यसको उत्तर भन्दैनौ।” तर शिमशोनले तिनलाई भने, “मैले मेरो बाबु-आमालाई पनि भनेको छैन। के मैले तिमीलाई भन्नु?”

17 शिमशोनकी पत्नी भोजको सातौं दिन अर्थात् अन्तिम दिनसम्म रोइरहिन्। यसर्थ आखिरमा उसले तिनलाई सातौं दिनमा अड्कोको उत्तर बताई दिए। किनभने उसले तिनलाई दिकदारी बनाइरहेकी थिईन्। त्यसपछि तिनले आफ्ना मानिसहरूकहाँ गइन् अनि तिनीहरूलाई अड्कोको उत्तर भनिदिइन्।

18 यसरी भोजको सातौं दिनमा सूर्य अस्ताउनु अघि ती पलिशती मानिसहरूले उत्तर पाए। तिनीहरू शिमशोन कहाँ आए अनि भने,

“महभन्दा गुलियो के हुन्छ?
सिंहभन्दा बलियो के हुन्छ?”

तब शिमशोनले तिनीहरूलाई भने,

“यदि तिमीहरूले मेरो कोरलीलाई नजोतेको भए
तिमीहरूले मेरो अड्को समाधान गरेका हुने थिएनौं।”

19 शिमशोन अत्यन्त क्वोधित भए। परमप्रभुको आत्मा विशाल शक्ति सहित शिमशोन माथि आउनुभयो। ऊनी अशकलोन शहर तिर झरे। त्यस शहरमा उसले तीस जना पलिशती मानिसहरूलाई मारिदिए। त्यसपछि तिनले ती मृत देहबाट सबै वस्त्रहरू अनि सम्पत्तिहरू लिए। तिनले ती वस्त्रहरू फर्काइ ल्याए अनि ती मानिसहरूलाई दिए जसले उसको अड्कोको उतर दिएका थिए। त्यसपछि तिनी आफ्ना पिताको घरमा गए।

20 शिमशोनले उसकी नयाँदुलहीलाई आफू-सँग लगेनन्। विवाहको लोकन्तेले तिनलाई राखे।

15

शिमशोनले पलिशतीहरूका निम्ति विपद ल्याउँछन्

1 गर्हुको फसल कटनीको समयमा शिमशोन आफ्नी पत्नीलाई भेट्न गए। तिनले आफूसित भेट्टी स्वरूप एउटा बाख्राको पाठो लगे। तिनले भने, “म मेरो पत्नीको कोठामा जाँदछु।”

तर उनका बाबुले शिमशोनलाई भित्र जान दिएनन्।

2 उनका बाबुले शिमशोनलाई भने, “मैले सोचेँ तिमीले उसलाई घृणा गर्छौं। यसर्थ मैले उसलाई विवाहको लोकन्तेसंग विवाह गरि दिएँ। उसकी कान्छी बहिनी अन्न सुन्दरी छे। कान्छी बहिनीलाई लैजाऊ।”

3 तर शिमशोनले उनलाई भने, “अब, म सौँचै नै पलिशती मानिसहरूमाथि बदला लिनेछु अनि यो तिम्रो दोष हुनेछ।”

4 यसर्थ शिमशोन बाहिर गए अनि तीन सय स्यालहरू पक्चे। तिनले एक पल्टमा दुई स्यालहरू लिए अनि जोड बनाउनका निम्ति तिनीहरूका पुच्छरहरू एकसाथ बाँधिदिए। त्यसपछि तिनले प्रत्येक जोड स्यालको पुच्छरको माझमा एउटा-एउटा रौँको बाँधिदिए।

5 शिमशोनले स्यालहरूका पुच्छर माझमा भएका रौँकोहरू जलाए। त्यसपछि तिनले ती स्यालहरूलाई पलिशती मानिसहरूका अन्नबाली तिर धपाई दिए। यस प्रकार तिनले तिनीहरूको खेतमा उम्रिरहेका बोटहरू अनि तिनीहरूले काटेका अन्नका थाकहरू डडाई दिए। तिनले तिनीहरूका दाखका खेतहरू अनि भद्राक्षका बगैँचाहरू पनि जलाई दिए।

6 पलिशती मानिसहरूले सोधे, “यो कसले गर्यो?”

शिमशोनले तिनीहरूलाई भने, “शिमशोनले यसो गरे। किनभने उनको ससुराले शिमशोनकी पत्नीलाई तिनको विवाहको लोकन्तेलाई दिए।” यसर्थ पलिशती मानिसहरूले शिमशोनकी पत्नी र उसका बाबुलाई जलाए मारिदिए।

7 त्यसपछि शिमशोनले पलिशती मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूले मलाई यस्तो नराप्रो व्यवहार गर्यो। यसर्थ अब म तिमीहरू प्रति नराप्रो व्यवहार गर्नेछु। अब म तिमीहरू माथि विपत्ति ल्याइ दिन्छु। म विपत्ति ल्याउन सक्नेछु।”

8 तब शिमशोनले पलिशती मानिसहरू माथि आक्रमण गरे। तिनीले तिनीहरू धेरैलाई मारे। अनि तिनी एउटा ओडरमा बसे। यो ओडर त्यो स्थानमा थियो जसको नाउँ एतामको चट्टान भनिन्थ्यो।

9 तब पलिशती मानिसहरू यहूदाको देशमा गए। तिनीहरू लही नामक स्थानको नजिक अडिए। तिनीहरूका सेनाले त्यही छाउनी थापे अनि युद्धका निम्ति तयारी गरे।

10 यहूदा कुल समूहका मानिसहरूले तिनीहरूलाई सोधे, “तिमी पलिशती मानिसहरू किन हामीसित लड्न यहाँ आयौ?” उनीहरूले उत्तर दिए, “हामी शिमशोनलाई पक्रन आएका हौं। हामी तिनलाई हाम्रो कैदी तुल्याउन चाहन्छौं। हामी तिनलाई हाम्रा मानिसहरू प्रति तिनले गरेका कुराहरूका निम्ति दण्ड दिन चाहन्छौं।”

11 तब यहूदाका कुल समूहका 3,000 मानिसहरू शिमशोन कहाँ गए। तिनीहरू एतामको चट्टान नजिकको ओडरमा गए। तिनीहरूले तिनलाई भने, “तिमीले हामीहरू प्रति के गर्यो? तिमीलाई थाहा छैन कि पलिशती मानिसहरू हामी माथि शासन गर्छन् भनी?”

शिमशोनले उत्तर दिए, “तिनीहरूले म प्रति गरेका कुराहरूका निम्ति म केवल तिनीहरूलाई दण्ड दिन्छु।”

12 तब तिनीहरूले शिमशोनलाई भने, “हामी तिमीलाई बाँध्न आएका छौं। हामी तिमीलाई पलिशती मानिसहरूलाई दिनेछौं।”

शिमशोनले यहदाका मानिसहरूलाई भने, “शपथ खाएर भन कि तिमीहरू स्वयंले मलाई घात गर्ने छैनौं भनी।”

13 तब यहदाका मानिसहरूले भने, “हामी मान्छौं। हामी तिमीलाई केवल बाँध्छौं अनि पलिशती मानिसहरूलाई दिन्छौं। हामी शपथ खान्छौं कि हामी तिमीलाई मार्ने छैनौं।” यसर्थ तिनीहरूले शिमशोनलाई दुइवटा नयाँ डोरीले बाँधे। तिनीहरूले तिनलाई चट्टानको ओडर देखि उँभो लगे।

14 जब शिमशोन लही भनिने ठाउँमा आए पलिशतीहरू तिनलाई भेट्न आए। तिनीहरू खुशीले कराउँदै थिए। तब परमप्रभुको आत्मा भयानक शक्तिसित शिमशोन माथि आउनुभयो। शिमशोनले डोरी चुँडए। त्यो डोरी जलेको धागो जस्तै कमजोर देखिन्थ्यो। ती डोरी तिनका पाखुराबाट झरे मानौं तिनीहरू पस्लिका थिए।

15 शिमशोनले एउटा मरेको गधाको बड्गारा भेट्टाए। तिनले त्यो बड्गारा लिएर अनि एक हजार पलिशती मानिसहरूलाई त्यसद्वारा हत्या गरिदिए।

16 तब शिमशोनले भने;

“मैले तिनीहरूलाई गधाको बड्गाराले
अल्गो रास लगाएँ।

गधाको बड्गाराले मैले

1,000 मानिसहरूलाई मारिदिँएँ।”

17 जब शिमशोनले बोली सके, तिनले बड्गारा तल फर्काए। यसर्थ त्यस स्थानको नाउँ रामतलही राखियो।

18 शिमशोन अत्यन्त तिर्खाए। यसकारण तिनी परमप्रभुतिर कराए। तिनले भने, “म तपाईंको दास हूँ। तपाईंले मलाई यो महान विजय प्रदान गर्नु भयो। कृपया अब मलाई तिर्खाले मर्न नदिनुहोस्। कृपया मलाई ती मानिसहरूद्वारा कब्जा गर्न नदिनुहोस् जसको खतना पनि गरिएको छैन।”

19 लहीमाको भूईंमा एक खाल्डो थियो। परमेश्वरले त्यो खाल्डो चिरेर खोलि दिनुभयो अनि पानी बाहिर निस्कियो। शिमशोनले त्यो पानी पिएर अनि केही स्वस्थ भए। तिनले फेरि बलवान भएको अनुभव गरे। यसर्थ तिनले त्यो पानीको मूलको नाउँ एन-हक्कोरे राखे। यो आजसम्म पनि लही शहरमा छ।

20 यसरी शिमशोन बीस वर्षसम्म इभ्राएलका मानिसहरूका न्यायकर्ता रहे। त्यो पलिशती मानिसहरूको समयमा थियो।

16

शिमशोन गाजा शहरमा जान्छन्

1 एकदिन शिमशोन गाजा शहर तिर गए। तिनले त्यहाँ एउटी वेश्यालाई देखे। तिनी त्यो रात त्यससित बस्न गए।

2 कसैले गाजाका मानिसहरूलाई भने, “शिमशोन यहाँ आएका छन्।” तिनीहरूले शिमशोनलाई मार्न चाहन्थे, यसर्थ तिनीहरूले शहर घेरे। तिनीहरू शहर-द्वारको नजिकमा लुकेर अनि रातभरि शिमशोनलाई पछिरे। रातभरि तिनीहरू अत्यन्त चूपचापसित बसे। तिनीहरूले एका-अर्कालाई भने, “जब बिहान हुन्छ हामी शिमशोनलाई मार्नेछौं।”

3 तर शिमशोन त्यस वेश्यासित आधा रातसम्म मात्र बसे। शिमशोन आधारतमा उठे। शिमशोनले शहर-द्वार अठ्ठाएर र तिनले पर्खालबाट दुवै चौकट निकाले। शिमशोनले ढोकाको, दुइवटा स्तम्भहरू अनि ढोका बन्द राखे बारहरू भत्काइ दिए। शिमशोनले ती वस्तुहरूलाई आफ्ना काँधमा हाले अनि तिनीहरूलाई बोकेर हेब्रोन शहर नजिकको डाँडको टापुमा लगे।

शिमशोन अनि दलीला

4 पछि, शिमशोन दलीला नाउँ भएकी स्त्रीसँगको प्रेममा फँसे। उनी सोरेक बेसीकी थिइन्।

5 पलिशती मानिसहरूका शासकहरू दलीला कहाँ गए। तिनीहरूले भने, “हामी जान्न चाहन्छौं के चिजले शिमशोनलाई यति बलवान तुल्याउँछ। त्यो रहस्य तिनलाई भन्न लगाऊ र उसलाई छल। तब हामी तिनलाई कसरी पक्रिनु अनि बाँध्नु त्यो जान्ने छौं। तब हामी तिनलाई नियन्त्रण गर्न समर्थ हुनेछौं। यदि तिमीले यसो गरि दियो भने हामी प्रत्येकले तिमीलाई एघार सय चाँदीका सिक्का गरी दिनेछौं।”

6 यसर्थ दलीलाले शिमशोनलाई भनिन्, “तिमी किन यस्तो बलवान छौ मलाई भन। कसैले बाँधेर तिमीलाई असहाय तुल्याउन सक्छ?”

7 शिमशोनले उत्तर दिए, “कुनै व्यक्तिले मलाई सातवटा ताजा धनुका नसुकेका बलियो तौंदोले बाँध्नु पथर्यो यदि कसैले त्यति गरे म कुनै अन्य मानिस जस्तै कमजोर हुनेछु।”

8 तब पलिशती मुखियाहरूले सातवटा ताजा, नयाँ तौंदो दलीला कहाँ ल्याइदिए। दलीलाले शिमशोनलाई तौंदोहरूद्वारा बाँधि दिइन्।

9 केही मानिसहरू अर्को कोठामा लुकिरहेका थिए। दलीलाले शिमशोनलाई भनिन्, “शिमशोन, पलिशती मानिसहरूले तिमीलाई पक्चिन्छन्।” तर शिमशोनले सजिलैसित ती तौंदोहरू चुँडइदिए। ती ज्वालाको नजिक परेको धागो जस्तै टुक्चिए। यसकारण ती पलिशती मानिसहरूले शिमशोनको शक्तिको भेद पाएनन्।

10 तब दलीलाले शिमशोनलाई भनिन्, “तिमीले मलाई ढाँच्यौ। तिमीले मलाई मूर्ख पार्यौ। कृपया मलाई साँचो भन, कसैले तिमीलाई कसरी बाँध्न सक्छ?”

11 शिमशोनले भने, “कसैले मलाई नयाँ डोरीले बाँध्नु पर्छ। तिनीहरूले मलाई ती डोरीहरूले बाँध्नु पर्छ जसलाई पहिला प्रयोग नगारिएको हुनुपर्छ। यदि कसैले त्यो गर्यो भने म अन्य कुनै मानिसजस्तै कमजोर हुनेछु।”

12 यसर्थ दलीलाले केही नयाँ डोरीहरू लिइन् अनि शिमशोनलाई बाँधिन्। कोही मानिसहरू अर्को कोठामा लुकिरहेका थिए। तब दलीलाले तिनलाई भनिन्, “शिमशोन, पलिशती मानिसहरू तिमीलाई पक्चिन्न आइरहेछन्।” तर तिनले धागो चुँडएको जस्तै ती डोरीहरू सजिलै चुँडए।

13 तब दलीलाले शिमशोनलाई भनिन्, “तिमीले फेरि मलाई ढाँच्यौ। तिमीले मलाई मूर्ख पार्यौ। अब मलाई भन कसैले तिमीलाई कसरी बाँध्न सक्छ?”

शिमशोनले भने, “यदि तिमीले मेरो टाउकोका सातवटा कपालको लट्टालाई तौनमा बुनेर एउटा काँटाले कस्यौ भने म अन्य कुनै मानिस जस्तै कमजोर हुनेछु।”

पछि, शिमशोन सुत्न गए। यसर्थ दलीलाले तिनको टाउकोका कपालबाट सात लट्टा बुनका निम्ति तानको प्रयोग गरिन्।

14 तब दलीलाले पालको कीलाले तानलाई भुँड्यामा कसिदिइन्। फेरि तिनले उसलाई बोलाईन्, “शिमशोन पलिशती मानिसहरू तिमीलाई पक्चिन्न आइरहेछन्।” शिमशोनले पालको कीला, र तान उखेलि दिए।

15 तब दलीलाले शिमशोनलाई भनिन्, “ ‘म तिमीलाई प्रेम गर्छु’ भनी तिमी कसरी भन्न सक्छौ जब तिमीले म माथि विश्वास नै गर्दैनौ भने? तिमी भेद मलाई बताउन तिमी अस्वीकार गर्छौ। तिमीले मलाई मूर्ख तुल्याएको यो त्सेभो पल्ट हो। तिमी महान शक्तिको भेद तिमीले मलाई भनेका छैनौ।”

16 उसले शिमशोनलाई दिनहुँ दिकदारी बनाईन रहिन्। आफ्नो भेदको बारेमा उसको सोधाइद्वारा तिनी यति थकित भए कि तिनलाई अब मर्छु जस्तो लाम्ग थाल्यो।

17 अन्तमा, शिमशोनले दलीलालाई सबै कुरा भने। तिनले भने, “मैले कहिले पनि मेरो कपाल काटेको छुइँनँ। म जन्मनु अघिबाट नै मलाई परमेस्वर प्रति समर्पण गरिएको थियो। यदि कसैले मेरो कपाल काटिदिए म मेरो शक्ति गुमाउनेछु। म अन्य कुनै पनि मानिस जस्तै कमजोर हुनेछु।”

18 दलीलाले बुझिन् कि शिमशोनले उसलाई तिनको भेद बताए भनी। उसले पलिशती मानिसहरूका शासकहरूलाई एक सन्देश पठाइन्। उसले भनिन्, “फेरि फर्की आऊ। शिमशोनले मलाई सबै कुरा भनेकाछन्।” यसर्थ पलिशती मानिसहरूका शासकहरू दलीला कहाँ फर्केर आए। तिनीहरूले चाँदिका सिक्का ल्याए जो उसलाई दिन्छौ भनी तिनीहरूले वचन दिएका थिए।

19 जब शिमशोन तिनको काखमा पल्टिरहेका थिए, दलीलाले उनलाई सुत्रे तुल्याईन र एउटा मानिसलाई शिमशोनको कपालका सातवटा लट्टा काटनलाई भित्र बोलाईन्। यसप्रकार उसले शिमशोनलाई कमजोर तुल्याइन्। शिमशोनको शक्तिले उसलाई छोड्यो।

20 तब दलीलाले तिनलाई भनिन्, “शिमशोन, पलिशती मानिसहरू तिमीलाई पक्चिन्न आइरहेछन्।” तिनी ब्यँझिए अनि सोचे, “मैले अघि गरे जस्तै म भाग्ने छु अनि स्वयंलाई मुक्त तुल्याउनेछु।” तर शिमशोनलाई थाहा भएन कि परमप्रभुले तिनलाई त्यागी सक्नु भएको थियो।

21 पलिशती मानिसहरूले शिमशोनलाई पक्चे। तिनीहरूले तिनका आँखा निकालिदिए अनि तिनलाई गाजा शहरमा लगे। त्यसपछि उनीहरूले भागेर जान नदिनलाई तिनलाई काँसाका साङ्गलाहरूले बाँधिदिए। तिनीहरूले शिमशोनलाई इयालखानमा हाले अनि जाँतो चलाउन लगाए।

22 तर शिमशोनको कपाल फेरि उम्रन थाल्यो।

23 पलिशती मानिसका शासकहरू उत्सव मनाउन एकत्रित भए। तिनीहरू आफ्ना देवता दागोनलाई एउटा महान बलिदान अर्पण गर्दैछन्। तिनीहरूले भने, “हाम्रो देवताले हाम्रो शत्रु शिमशोनलाई पराजित गर्नमा सहायता गर्नु भयो।”

24 जब पलिशती मानिसहरूले शिमशोनलाई देखे, तिनीहरूले आफ्नो देवताको स्तुति गरे। तिनीहरूले भने,

“यो मानिसले हाम्रा मानिसहरूलाई नष्ट गर्‍यो।

यो मानिसले हाम्रा धेरै मानिसहरूलाई मार्यो!
तर हाम्रो देवताले हाम्रो शत्रुलाई पक्कन हामीलाई सहायता गर्नुभयो।”

25 उत्सवमा मानिसहरू आनन्द मनाइरहेका थिए। यसर्थ तिनीहरूले भने, “शिमशोनलाई बाहिर ल्याऊ। हामी तिनको खिल्ली उडउन चाहन्छौं।” यसकारण तिनीहरूले शिमशोनलाई इयालखानबाट ल्याए अनि तिनको खिल्ली उडउन लागे। तिनीहरूले शिमशोनलाई दागोन देवताको मन्दिरमा खम्बाहरूको माझमा उभ्याए।

26 एकजना सेवकले शिमशोनको हात समातेको थियो। शिमशोनले त्यसलाई भन्यो, “जहाँ यो मन्दिरलाई अड्याउने खम्बालाई म छुन सक्छु मलाई त्यहाँ राख। म त्यसमा अडेसलाग्नु चाहन्छु।”

27 मन्दिरमा पुरुष अनि स्त्रीहरूको भीड थियो। पलिशती मानिसका समस्त शासकहरू त्यहाँ थिए। मन्दिरको छतमा प्रायः तीन हजार पुरुष अनि स्त्रीहरू थिए। तिनीहरू हॉस्टै अनि शिमशोनको खिल्ली उडउँदै थिए।

28 तब शिमशोनले परमप्रभुसित एउटा प्रार्थना गरे। तिनले भने, “हे सर्वशक्तिमान परमप्रभु, मलाई याद गर्नुहोस्। हे परमेश्वर, कृपया अझ एक पल्ट मात्र मलाई शक्ति दिनुहोस्। मेरा दुइ आँखाहरू निकालि दिने यी पलिशती मानिसहरूलाई दण्ड दिनका निम्ति मलाई यो एउटा कुरा गर्न दिनुहोस्।”

29 त्यसपछि शिमशोनले मन्दिर माझका दुइ खम्बाहरू समाते। यी दुइ खम्बाहरूले सम्पूर्ण मन्दिरलाई आड दिएको थियो। तिनले स्वयंलाई ती दुइ खम्बाहरू माझ दहिलो राखे। एउटा खम्बा तिनको दाहिने तर्फ अर्को देखे तर्फ थियो।

30 शिमशोनले भने, “मलाई पनि यी पलिशतीहरूसित मर्न दिनुहोस्।” तब तिनले सकेसम्म जोडले धकेले र त्यो मन्दिर त्यहाँ भएका शासकहरू अनि सबै मानिसहरू माथि ढल्यो। यस प्रकारले शिमशोन आफू जीवित हुँदा भन्दा मरणको बेला धेरै पलिशती मानिसहरूलाई मारे।

31 शिमशोनका भाइहरू र तिनका बाबुका परिवारका सबै मानिसहरू तिनको मृतदेह लिन गए। तिनीहरूले तिनलाई फर्काइ ल्याए अनि तिनका बाबुलको चिहानमा तिनलाई गाडे। त्यो चिहान सोरा अनि एशतोल शहर माझमा छ। शिमशोन बीस वर्षसम्म इस्राएलका मानिसहरूका न्यायकर्ता रहे।

17

मीकाका मूर्तिहरू

1 मीका नाउँ गरेका एकजना मानिस थिए जो एप्रेमको पहाडी देशमा बस्थे।

2 मीकाले आफ्नी आमालाई भने, “कसैले तिमीबाट 1,100 चाँदीका टुक्रा चोरेको तिमीलाई थाहा छ। त्यस विषयमा तिमीले श्राप दिएको मैले सुने। त्यो चाँदी मेरोमा छ। त्यो मैले लगेको थिएँ।”

उसर्की आमाले भनिन, “हे मेरो छोरो परमप्रभुले तिमीलाई आशिष दिऊन।”

3 मीकाले त्यो 1,100 चाँदीका टुक्रा आफ्नी आमालाई फर्काइदिए। तब तिनले भनिन, “म यो चाँदी एउटा विशेष भेटीको रूपमा परमप्रभुलाई दिनेछु। म यो मेरो छोरालाई दिनेछु जसमा कि उसले एउटा मूर्ति निर्माण गर्नेछ, अनि त्यसलाई चाँदीले मोडने छ। यसर्थ अब छोरा त्यो चाँदी म तिमीलाई फर्काइ दिन्छु।”

4 तर मीकाले त्यो चाँदी आफ्नी आमालाई फर्काइ दिए। यसर्थ तिनले त्यो चाँदीबाट प्रायः दुइ सय शेकेलका सिक्का* लिएर ती चाँदीका कारीगरलाई दिइन्। चाँदी कारीगरले चाँदीले मोडेको मूर्ति बनाउन त्यो चाँदी प्रयोग गरे। त्यो मूर्तिलाई मीकाको घरमा राखियो।

5 मीकाको मूर्तिहरू पूजा गर्ने एउटा मन्दिर थियो। उसले एउटा एपोद अनि केही घर-मूर्तिहरू बनाए। तब मीकाले आफ्ना एकजना छोरालाई पूजाहारी बन्न छाने।

6 त्यससमय, इस्राएलका मानिसहरूका राजा थिएनन्। यसर्थ हरेक व्यक्तिहरूले त्यही गरे जो उ स्वयंले सही छ भन्ने ठान्थ्यो।

7 त्यहाँ एक जवान लेवी मानिस थिए। तिनी बेतलेहेम शहर, यहदाका थिए। तिनी यहदाका कुल समूह माझ बस्दै थिए।

8 त्यो जवान मानिसले बेतलेहेम, यहदा छाडे। तिनी बस्रका निम्ति अर्को स्थानको खोजमा थिए। तिनी यात्रा गर्दै जाँदा मीकाको घर आई पुगे। मीकाको घर एप्रेमको भूमिको पहाडी देशमा थियो।

9 मीकाले तिनलाई सोधे, “तपाईं कहाँबाट आउनु भएको?”

त्यो जवान मानिसले उत्तर दियो, “म यहदाको बेतलेहेम शहरको एउटा लेवी हूँ। म बसे स्थान खोजि रहेछु।”

10 तब मीकाले तिनलाई भने, “मसित बस्नु होस्। मेरो बाबु अनि पूजाहारी बनिदिनु होस्। म तपाईंलाई हरेक साल दश चाँदीका सिक्का दिनेछु। म तपाईंलाई लुगाहरू अनि भोजन पनि दिनेछु।”

* 17:4: दुइ सय शेकेलका सिक्का अर्थात् “पाँच पाउण्ड।”

त्यो लेवीले त्यही गरे जो मीकाले भने।

11 जवान लेवी मीका सँग बस्न सहमत भए। त्यो जवान मानिस मीकाका एउटा छोरा जस्तै बने।

12 मीकाले तिनलाई आफ्ना पूजाहारी हुनलाई चुने। यसर्थ त्यो जवान मानिस पूजाहारी बने अनि मीकाको घरमा बसे।

13 अनि मीकाले भने, “अब म सम्झन्छु कि परमप्रभु मप्रति भलो हुनुहुनेछ। म यो जान्दछु किनभने मेरो साथमा मेरा पूजाहारी बन्नका निम्ति लेवी कुल समूहका मानिसछन्।”

18

दानले लेश शहर कब्जा गर्छन्

1 त्यस समयमा इस्राएलका मानिसहरूका कुनै राजा थिएनन्। अनि त्यसबेला दानका कुल समूह बस्ने स्थानको खोजमा थिए। तिनीहरूको अझसम्म आफ्नो देश थिएन। इस्राएलका अन्य कुल समूहहरूले अघि नै आफ्ना भूमिहरू प्राप्त गरिसकेका थिए। तर दानका कुल समूहले आफ्नो भूमि अझ लिएका थिएनन्।

2 यसर्थ दानका कुल समूहले पाँच जना सैनिकहरूलाई केही भूमि खोज्न भनी पठाए। तिनीहरू बस्नका निम्ति उत्तम स्थान खोज्न हिंडे। ती पाँच मानिसहरू सोरा अनि एशताओल शहरका थिए। तिनीहरू चुनिए किनभने ती सबै दानका कुलहरूका थिए। तिनीहरूलाई भनियो, “जाऊ केही भूमि खोज।”

ती पाँच मानिसहरू एप्रेमको पहाडीदेशमा आए। तिनीहरू मीकाको घरमा आई पुगे अनि रात त्यहाँ बिताए।

3 ती पाँच मानिसहरू जब मीकाको घरको छेउमा आई पुगे तिनीहरूले जवान लेवी मानिसको स्वर सुने। तिनीहरूले उसको स्वर चिने यसर्थ तिनीहरू मीकाको घरमा रोकिए। तिनीहरूले त्यो जवान मानिसलाई सोधे, “कसले तिमीलाई यो स्थानमा ल्याए? तिमी यहाँ के गर्दछौ? यहाँ तिमी के काम छ?”

4 मीकाले तिनका निम्ति गरेका कुराहरूको विषयमा त्यो जवान मानिसले उनीहरूलाई भने। त्यो जवान व्यक्तिले भने, “म उनको पूजाहारी हूँ।” मीकाले मलाई ज्वालामा लिए।

5 यसर्थ तिनीहरूले उसलाई भने, “कृपया हाम्रो निम्ति परमेश्वरसित केही कुराको सोध पुछ गरिदेऊ। हामी केही जान्न चाहन्छौ: के हाम्रो बस्ने स्थानको खोज सफल हुन्छ?”

6 पूजाहारीले ती पाँच मानिसहरूलाई भने, “हो, शान्तिसित जाऊ। परमप्रभुले तिमीहरूलाई तिमी मार्गमा डोयाउँनु हुनेछ।”

7 यसर्थ पाँच मानिसहरू हिंडे। तिनीहरू लेश शहरमा आई पुगे। तिनीहरूले त्यस शहरमा मानिसहरू सुरक्षित बसेका देखे। तिनीहरूलाई सीदोनका मानिसहरूले शासन गर्दथे। हरेक कुरा शान्त अनि चकमन्न थियो। मानिसहरूसित हरेक कुरा प्रशस्त थियो। अनि तिनीहरूलाई कष्ट पुर्‍याउने कुनै शत्रुहरू छेउमा थिएनन्। तिनीहरू सीदोन शहर देखि टाढा बस्थे अनि अरामका मानिसहरूसँग कुनै सम्झौता थिएन।

8 ती पाँच मानिसहरू सोरा अनि एशताओल शहरतिर फर्कि गए। तिनीहरूका आफन्तहरूले सोधे, “तिमीहरूले के बुझ्यौ?”

9 ती पाँच मानिसहरूले उत्तर दिए, “हामीले केही भूमि पायौं, अनि त्यो अति उत्तम छ। हामीले तिनीहरूलाई आक्रमण गर्नु पर्छ। पर्खी नबस्! हामी जाऊँ अनि त्यो भूमि लिऔं।”

10 जब तिमीहरू त्यो स्थानमा आउँछौ त्यहाँ प्रशस्त भूमि तिमीहरूले देख्छौ। त्यहाँका मानिसहरूले कुनै आक्रमणको अपेक्षा नगरेको तिमीहरूले देख्छौ। निश्चयनै परमेश्वरले त्यो भूमि हामीलाई दिनु भएको छ।”

11 यसर्थ दानका कुल समूहबाट छ सय मानिसहरू सोरा अनि एशताओल शहरबाट हिंडे। तिनीहरू युद्धको निम्ति तयार थिए।

12 लेश शहर जाने तिनीहरूको मार्गमा तिनीहरू यहूदा देशको किर्यात्यारीम शहरको छेउमा अडिए। त्यहाँ तिनीहरूले एक छाउनी लगाए। त्यसैकारणले गर्दा किर्यात्यारीमको पश्चिममा भएको स्थानलाई आज पनि दानको छाउनी भनिन्छ।

13 त्यस स्थानदेखि ती छ सय मानिसहरू यात्रा गरेर एप्रेमका पहाडी देशतिर गए। त्यसपछि तिनीहरू मीकाको घरमा आए।

14 यसर्थ ती पाँच मानिसहरू बोले, जसले लेश वरिपरिका स्थानको खोज गरेका थिए। तिनीहरूले आफ्ना आफन्तहरूलाई भने, “यी घरहरूमध्ये एउटामा एपोद छ। अनि त्यहाँ घर-देवताहरू, एउटा कुँदको सालिक अनि एउटा चाँदीको मूर्ति पनि छन्। तिमीहरू जान्दछौ के गर्नु पर्छ-जाऊ ती लेऊ।”

15 यसर्थ तिनीहरू मीकाको घरमा रोकिए जहाँ त्यो जवान लेवी बस्थे। तिनीहरूले त्यो जवान मानिसलाई ऊ कस्तो छ भनी सोधे।

16 दानका कुल समूहका छ सय मानिसहरू फाटकको द्वारमा उभिए बसे। ती सबैका आफ्ना अश्वहरू थिए अनि युद्धका निम्ति तयार थिए।

17-18 ती पाँच जासूसहरू घरभित्र पसे। पूजाहारी बाहिर फाटक छेउमा ती छ सय मानिसहरूका साथ उभिए जो युद्धका निम्ति तयार थिए। ती मानिसहरूले कुँदको मूर्ति, एपोद र घर का-मूर्तिहरू उठाए। त्यो जवान लेवी पूजाहारीले भने, “तिमीहरू के गरिरहेछौ?”

19 ती पाँच मानिसहरूले उत्तर दिए, “चूप लाग! एउटा शब्द पनि नबोल। हामीसित आऊ। हाम्रा पिता अनि हाम्रा पूजाहारी बन। तिमीले चुन्नुपर्छ। के तिमीलाई एउटा व्यक्तिको निम्ति मात्र पूजाहारी हुनु राम्रो छ? वा तिमीलाई इस्राएली मानिसहरूका एउटा सम्पूर्ण कुल समूहको पूजाहारी हुनु राम्रो छ?”

20 यस कुराले ती लेवी व्यक्ति खुशी भए। यसर्थ उसले एपोद, घर-मूर्तिहरू अनि चाँदीको मूर्ति लिए। तिनी दानका कुल समूहका ती मानिसहरूसित हिँडे।

21 त्यसपछि दानका कुल समूहका छ सय मानिसहरू त्यो लेवी पूजाहारी सहित फर्किए अनि मीकाको घर छोडेर हिँडे। तिनीहरूले आफ्ना स-साना नानीहरू, आफ्ना पशुहरू, अनि आफ्ना सबै चीजहरू तिनीहरूका अघि राखे।

22 दानका कुल समूहका मानिसहरू त्यस भूमि देखि केही टाढा सम्म गए। तर मीकाका नजिकमा बस्ने मानिसहरू एक साथ भेला भए। तब तिनीहरूले दानका मानिसहरूलाई खेद्र थाले, अनि तिनीहरूलाई पक्के।

23 मीकासित भएका मानिसहरूले दानका मानिसहरूलाई कराउँदै थिए। दानका मानिसहरू फर्किए तिनीहरूले मीकालाई भने, “के कष्ट पर्यो? तिमीहरू किन कराइरहेको छौ?”

24 मीकाले उत्तर दिए, “तिमी दानका मानिसहरूले मेरा मूर्तिहरू लय्यौ। ती मूर्तिहरू म आफैले बनाएको हो। तिमीहरूले मेरो पूजाहारीलाई पनि लय्यौ। अब मसित के रह्यो र? ‘कसरी तिमीहरूले मलाई के कष्ट पर्यो भनेर सोध्छौ?’ ”

25 दानका कुल समूहका मानिसहरूले भने, “तिमीले हामीसित बहस नगरेको राम्रो हो, हाम्रा केही मानिसहरू धेरै रिसाहा छन् यदि तिमीहरू हामी प्रति करायौ भने, ती मानिसहरूले तिमीहरूलाई आक्वमण गर्न सक्छन। तिमीहरू अनि तिम्रा कुलहरूको हत्या हुन सक्छ।”

26 तब दानका मानिसहरू फर्के अनि आफ्नो बाटो लागे। ती मानिसहरू तिनका निम्ति अति शक्तिशाली छन् भन्नेकुरा मीकाले बुझे। यसर्थ तिनी घर फर्किए।

27 यसरी मीकाले बनाएका मूर्तिहरू दानका मानिसहरूले लगे। तिनीहरूले पूजाहारीलाई पनि लगे जो मीकासित बस्थे। त्यसपछि तिनीहरू लेशमा आए। तिनीहरूले लेशमा बस्ने मानिसहरूलाई आक्वमण गरे। ती मानिसहरू शान्तिसित रहेका थिए। तिनीहरूले कुनै आक्वमणको अपेक्षा गरेका थिएनन्। दानका मानिसहरूले आफ्ना तरवारद्वारा तिनीहरूको हत्या गरिदिए। त्यसपछि तिनीहरूले शहर जलाइदिए।

28 लेशमा बस्ने मानिसहरूलाई उद्धार गर्ने कोही थिएन। ती मानिसहरूबाट सहायता प्राप्त गर्नका निम्ति पनि तिनीहरू सीदोन शहर देखि अत्यन्त टाढा बस्थे। अनि लेशका मानिसको अरामका मानिसहरूसित कुनै सन्धि गरेका थिएनन्-यसर्थ ती मानिसहरूले तिनीहरूलाई सहायता गरेनन्। लेश शहर एउटा उपत्यकामा थियो जो बेतरहोब शहरको थियो। दानका मानिसहरूले त्यस स्थानमा एउटा नयाँ शहर निर्माण गरे। अनि त्यो शहर तिनीहरूको घर बन्यो।

29 दानका मानिसहरूले त्यो शहरलाई नयाँ नाउँ दिए। त्यो शहरलाई लेश भनिन्थ्यो तर तिनीहरूले त्यसको नाउँ परिवर्तन गरेर दान राखे। तिनीहरूले शहरको नाउँ तिनीहरूका पिता-पुर्खा इस्राएलका एक छोरा दानको नाउँमा राखे।

30 दानको कुल समूहका मानिसहरूले दान शहरमा एउटा मूर्ति बनाए। तिनीहरूले गेशोमका छोरा जोनाथनलाई आफ्ना पूजाहारी बनाए। गेशोम मोशाका छोरा थिए। जोनाथन अनि तिनका छोराहरूले इस्राएली मानिसहरूलाई भूमिबाट कैदमा नलगे सम्म दानको कुल समूहका पूजाहारीहरू रहे।

31 दानका मानिसहरूले तिनीहरू स्वयंका निम्ति मीकाले निर्माण गरेको मूर्ति स्थापन गरे। परमप्रभुको मन्दिर शीलोमा रहेको समय भरि त्यो मूर्ति दान शहरमा थियो।

19

एक लेवी मानिस अनि तिनकी स्त्री सेविका

1 त्यस समयमा इस्राएलका मानिसहरूका कुनै राजा थिएनन्।

एउटा लेवी व्यक्ति थिए जो एरैमको पहाडी देशको पछिल्लिर टाढा बस्थे। त्यस मानिसको एउटी स्त्री सेविकाको रूपमा थिइन् जो तिनको निम्ति पत्नी तुल्य थिइन्। ती सेविका यहूदा देशको बेतलेहेम शहरकी थिइन्।

2 तर तिनकी सेविकासित त्यो लेवी मानिसको बहस भयो। तिनले उसलाई छोडिदिइन् अनि यहूदाको बेतलेहेममा आफ्ना बाबुको घरमा फर्किइन्। उनी त्यहाँ चार महिनासम्म बसिन्।

3 तर तिनका पति तिनको पछि लागे। तिनी दयापूर्वक उनीसित बात गर्न चाहन्थे जसमा कि उनी तिनीकहाँ फर्केर आउनेछिन्। तिनले आफूसित आफ्ना सेवक अनि दुइवटा गधाहरू लगे। त्यो लेवी मानिस तिनका बाबुको घरमा आए। तिनका बाबुले त्यो लेवी मानिसलाई देखे अनि उसलाई अभिवादन जनाउन बाहिर निस्के। पिता अत्यन्तै खुशी थिए।

4 त्यस झीका बाबुले ती लेवी मानिसलाई घरभित्र लगे। ती लेवीका ससुराले तिनलाई बस्न आग्रह गरे। अनि ती लेवी मानिस तीन दिनसम्म बसे। तिनले खाए, पिए अनि आफ्ना ससुराको घरमा सुते।

5 चौथो दिनमा विहानै तिनीहरू उठे। त्यो लेवी मानिस जानलाई तयार हुँदै थियो। तर त्यो जवान झीका बाबुले आफ्ना जुवाइँलाई भने, “पहिला केही खाऊ। खाए पछि तिमी जान सक्छौ।”

6 यसर्थ ती लेवी अनि तिनका ससुरा एक साथ खान र पिउनका निम्ति बसे। त्यसपछि त्यो जवान झीका बाबुले त्यो लेवी मानिसलाई भने, “कृपया आज एकरात बस। र आराम स्वयं आनन्द गर। जानका निम्ति आज बेलुकी घर फर्क।” यसर्थ ती दुइ मानिसहरूले एकसाथ खाए।

7 ती लेवी हिडनलाई उठे तर तिनका ससुराले फेरि त्यो रात बस्न भनी कर गरे।

8 तब पाँचौ दिनमा ती लेवी मानिस बिहान छिट्टै उठे। तिनी हिडनलाई तयार थिए। तर त्यस केटीका पिताले आफ्ना जुवाइँलाई भने, “पहिला केही भोजन र विश्राम गर अनि आज बेलुकीसम्म बस।” तिमी खाना खाए पछि जान सक्छौ।

9 त्यो लेवी मानिस, तिनकी स्त्री सेविका अनि तिनका सेवक हिडनलाई उठे। तर त्यस जवान झीका पिताले भने, “प्रायः रातपरि सक्थो। दिन प्रायः गइ सक्थो। यसर्थ राती यही बस अनि स्वयं आनन्द गर। भोलि बिहान तिमी चाँडै उठ्न सक्छौ अनि आफ्नो बाटो जान सक्छौ।”

10 तर ती लेवी अझ अर्कोरात बस्न चाहँदैन थियो। तिनले आफ्नो दुई गधाहरू अनि आफ्नी सेविकालाई लगे। तिनले यब्स (यस्-शलेमको अर्को नाउँ) सम्म यात्रा गरे।

11 दिन प्रायः बितिसकेको थियो। तिनीहरू यब्स शहरको नजिकमा थिए। यसकारण त्यो सेविकाले आफ्ना मालिक, ती लेवी, मानिसलाई भनिनु, “हामी यो यबूसी शहरमा बसेौ। आजको रात यहाँ बसेौ।”

12 तर उनको मालिक, ती लेवी मानिसले भने, “होइन! हामी यो अनौठो शहरभित्र जानेछैनौं। ती मानिसहरू इस्राएली मानिसहरू होइनन्। हामी गिबा शहरमा जानेछौं।”

13 लेवी मानिसले भने, “आऊ हामी गिबा वा रामासम्म पुग्ने चेष्टा गरौ। हामी यी शहरहरू मध्ये एउटामा रात बिताउन सक्ने छौं।”

14 यसर्थ ती लेवी मानिस अनि तिनका साथका मानिसहरू यात्रा गर्दै गए। सूर्य अस्ताउँदै थियो अनि तिनीहरू गिबा शहर भित्र पसे। गिबा त्यो इलाकामा छ जो बिन्यामीनका कुल समूहको अधीनमा छ।

15 यसर्थ तिनीहरू गिबामा बास बसे। तिनीहरूले त्यो शहरमा रात बिताउने योजना गरे। तिनीहरू त्यो शहरको चोकमा आए र बसे। तर कसैले पनि तिनीहरूलाई त्यो रात बस्न आफ्ना घरमा बोलाएनन्।

16 त्यो साँझ एक वृद्ध मानिस आफ्नो खेतबाट शहरमा आए। उसको घर एषैमको पहाडी देशमा थियो। तर अहिले ती गिबा शहरमा बस्दै थिए। (गिबाका मानिसहरू बिन्यामीनका कुल समूहका थिए।)

17 ती वृद्ध मानिसले शहरको चोकमा ती यात्री लेवी मानिसहरूलाई देखे। ती वृद्ध मानिसले सोधे, “तिमीहरू कहाँ गइरहेछौ? तिमीहरू कहाँबाट आयौ?”

18 त्यो लेवी मानिसले उत्तर दियो, “हामी यहूदाको बेतलेहेम शहरबाट यात्रा गर्दै आएका हौं। हामी घर गइरहेका छौं। म एषैमको पहाडी देश पारि निकै परको हुँ। म यहूदाको बेतलेहेममा आएको छु। र अहिले घर फर्कँदैछु। र कसैले पनि हामीलाई रात बिताउने ठाउँ दिएनन्।

19 तर हामीसित हाम्रो गधाहरूको लागि चार दिनका निम्ति पराल र दाना छ। अनि मसित मेरी सेविका र मेरो सेवक र आफ्ना निम्ति रोटी र दाखरस छ।”

20 ती वृद्ध मानिसले भने, “मेरो घरमा बस्न तिमीहरूलाई स्वागत छ। तिमीहरूलाई चाहिएका कुनै पनि कुरा म दिनेछु। शहरको चोकमा राती नबस।”

21 तब त्यस वृद्ध मानिसले त्यो लेवी मानिस र तिनीको साथमा भएका मानिसहरूलाई आफ्नो घरमा लगे। उसले गधाहरूलाई खुवाए। तिनीहरूले आफ्ना खुट्टा धोए। त्यसपछि तिनीहरूले केही भोजन खाए अनि पिए।

22 त्यो लेवी मानिस र तिनीसित भएका मानिसहरू आनन्दित भइरहेको बेला त्यस शहरका केही मानिसहरूले त्यो घरलाई घेरे। ती अत्यन्त नराम्रा मानिसहरू थिए। तिनीहरूले ढोका धकेल्न थाले। तिनीहरूले त्यो वृद्ध मानिसलाई कराए त्यो घर जसको थियो। तिनीहरूले भने, “त्यो मानिसलाई बाहिर ल्याऊ, जो तिम्रो घरमा आएको छ। हामी त्यस व्यक्तिसित सहवास गर्न चाहन्छौं।”

23 त्यो वृद्ध मानिस बाहिर निस्केर अनि ती नराम्रा मानिसहरूसित बात गरे। उसले भने, “होइन, मेरो मित्रहरू, यस्तो नराम्रा कुराहरू नगर! ती मानिसहरू मेरो घरका अतिथि हुन। यस्तो भयानक पाप नगर।

24 हेर यहाँ मेरी छोरी छे। उसले कहिले पनि अधि कसैसित सहवास गरेकी छैन। म त्यसलाई अब बाहिर तिमीहरू कहाँ ल्याउँछु। तिमीहरू जसरी चाहन्छौ त्यसलाई उपयोग गर्न सक्छौ। तर यी मानिसको विरुद्ध यस्तो भयानक पाप नगर।”

25 तर ती नराम्रा मानिसहरूले वृद्ध मानिसको कुरा सुनेनन्। यसर्थ त्यस लेवी मानिसले आफ्नी सेविकालाई समातेर ती दुष्ट मानिसहरूसित बाहिर पठाइदिए। ती दुष्ट मानिसहरूले उसलाई घात पुर्याए अनि रातभरि उसलाई बलात्कार गरे। तब बिहान उज्यालो भए पछि तिनीहरूले उसलाई जान दिए।

26 बिहानको उज्यालो हुँदा त्यो स्त्री घरमा फर्केर आइन् जहाँ उसका मालिक बस्दैथिए। त्यो सामुनेको ढोकामा लडिन्। ती उज्यालो नहुञ्जेल त्यहाँ लडिरहीन।

27 त्यो लेवी मानिस भोलिपल्ट बिहानै उठे। तिनी घरजान चाहन्थे। बाहिर जानलाई तिनले ढोका खोले। अनि ढोकाको सङ्घारमा एक हात झर्यो। त्यहाँ तिनकी स्त्री सेविका थिइन्। ती ढोकामा लडिरहेकी थिइन्।

28 त्यस लेवी व्यक्तिले उसलाई भने, “उठ! हामी जाऔं।” तर उसले उत्तर दिइन् तिनै मरिसकेकी थिइन्।

त्यो लेवी मानिसले आफ्नी स्त्री सेविकालाई गधामा राखे र घरतिर हिडे।

29 जब तिनी आफ्नो घरमा आइपुगे तब तिनले एउटा छुरी लिए अनि आफ्नी स्त्री सेविकाको मृत शरीरलाई बाह्र टुक्वा-टुक्वा पारेर काटे। त्यस पछि तिनले त्यस स्त्रीको बाह्र टुक्वा ती सबै क्षेत्रहरूमा पठाए जहाँ इस्राएलका मानिसहरू बस्थे।

30 त्यसलाई देखे हेरकले यसो भने, “इस्राएलमा अधि यस्तो कहिले भएको थिएन। मिश्रदेशबाट निस्केर आएको समयदेखि हामीले यस्तो कुनै कुरा देखेका थिएनौं। यस विषयमा विचार गर अनि के गर्नु पर्ने हामीलाई भन।”

20

इस्राएल अनि बिन्यामीन माझ युद्ध

1 यसर्थ इस्राएलका समस्त मानिसहरू एक साथ मिले। तिनीहरू सबै मिस्पा शहरमा परमप्रभुका समक्ष उभिन एक साथ आए। इस्राएलका चारै तिरबाट मानिसहरू आए। गिलादका इस्राएली मानिसहरू समेत त्यहाँ थिए।

2 इस्राएलका सम्पूर्ण कुल समूहहरूका अगुवाहरू त्यहाँ थिए। तिनीहरूले परमेश्वरका मानिसहरूको जन सभामा आफ्ना-आफ्ना स्थान ग्रहण गरे। तिनीहरूले त्यस ठाउँमा 4,00,000 सशस्त्र सैनिकहरू ल्याए।

3 बिन्यामीनका कुल समूहका मानिसहरूले यो सुने कि इस्राएलका मानिसहरू मिस्पाका एकसाथ भेट गरिरहेछन्। इस्राएलका मानिसहरूले भने, “हामीलाई भन यस्तो भयानक कुरा कसरी घट्यो।”

4 यसर्थ त्यो हत्या गरिएकी स्त्रीका पतिले तिनीहरूलाई त्यो घटना भने। तिनले भने, “मेरी स्त्री सेविका र म बिन्यामीनको इलाकामा गिबा शहरमा आयौं। हामीले त्यहाँ रात बितायौं।

5 तर राती गिबा शहरवासीहरू त्यो घरमा आए जहाँ म बसेको थिएँ। तिनीहरूले घरलाई घेरे अनि मलाई मान्न चाहे। तिनीहरूले मेरी स्त्री सेविकालाई बलात्कार गरे अनि उसको मृत्यु भयो।

6 यसर्थ मैले मेरी स्त्री सेविकालाई लगे अनि उसको देहलाई टुक्वा-टुक्वा पारेर काटे। त्यसपछि मैले इस्राएलका प्रत्येक कुल समूहलाई एक एक टुक्का पठाएँ। हामीले प्राप्त गरेको भूमिहरूमा मैले बाह्र टुक्का पठाएँ। मैले त्यसो गरे किनभने बिन्यामीनका मानिसहरूले इस्राएलमा यस्तो भयानक काण्ड गरे।

7 अब इस्राएलका सबै मानिसहरू, बोलनुहोस्। हामीले यसबारे के गर्नु पर्ने तिमीहरूले निर्णयदेऊ।”

8 तब, सबै मानिसहरू एकै समयमा उठे। तिनीहरूले एकसाथ भने, “हामी कोही पनि घर जाने छैनौं। अहँ, हामीमा एक जना पनि आफ्नो घर फर्कने छैन।

9 अब गिबा शहर प्रति हामी जे गछौं त्यो यस्तो छ: हामीले ती मानिसहरू प्रति के गर्नु पर्ने हो परमेश्वरले हामीलाई देखाउनु भनी चिष्टा गर्ने छौं।

10 हामी इस्राएलका सबै कुल समूहका हरेक 100 जनामा 10 व्यक्तिहरू चुन्ने छौं। अनि हामी प्रत्येक 1,000 बाट 100 मानिसहरू चुन्नेछौं। हामी प्रत्येक 10,000 बाट 1,000 मनिसहरू चुन्नेछौं। हामीले चुनेका ती मानिसहरूले सेनाहरूले जस्तै आपूर्ति सामग्रीहरू पाउनेछन्। तब ती मानिसहरू बिन्यामीनको इलाका गिबामा जानेछन् र सेनाले इस्राएलका मानिसहरू माझ गरेको त्यो भयानक कार्यका निम्ति ती मानिसहरूलाई दण्ड दिनेछन्।”

11 यसर्थ इस्राएलका सबै मानिसहरू गिबा शहरमा एकसाथ भेला भए। तिनीहरू सबै तिनीहरूले गर्ने कुरामा सहमत भए।

12 इस्राएलका कुल समूहहरूले बिन्यामीनका कुल समूहका मानिसहरूकहाँ सन्देश दिएर मानिसहरू पठाए। सन्देश यस्तो थियो: “तिमीहरूका मानिसहरूले गरेको यो भयानक कर्म के हो?”

13 गिबाका ती दुष्ट मानिसहरूलाई हामी भए कहाँ पठाऊ। हामीलाई ती मानिसहरू देऊ हामी तिनीहरूलाई मार्न सकौं। हामीले इस्राएलका मानिसहरू माझको दुष्टता हटाउनै पर्छ।”

तर बिन्यामीनका कुल समूहका मानिसहरूले आफ्ना कुल इस्राएलका अन्य मानिसहरूका कुरा सुनेन।

14 बिन्यामीन कुल समूहका मानिसहरूले आफ्ना शहरहरू छाडे अनि गिबा शहरमा गए। तिनीहरू गिबामा इस्राएलका अन्य कुल समूहहरूसित युद्ध गर्न गए।

15 बिन्यामीन कुल समूहका मानिसहरूले 26,000 सैनिकहरू भेला गरे। ती सबै सैनिकहरू युद्धमा तालिम प्राप्त थिए। तिनीहरूसित गिबाका 700 प्रशिक्षित सैनिकहरू पनि थिए।

16 त्यसमा देब्रेहातद्वारा लडन सक्ने 700 प्रशिक्षित सैनिकहरू पनि थिए। तिनीहरू हरेकले अति कुशलतासित घुँयेत्रोको प्रयोग गर्न सक्थे। तिनीहरू सबैले एउटा कपाललाई पनि नचुकने गरि दुडुगा हान्न घुँयेत्रो प्रयोग गर्न सक्थे।

17 बिन्यामीनका कुल समूहका सैनिकहरू बाहेक सबै इस्राएलका कुल समूहहरूका 4,00,000 सशस्त्र अनि लडकु सैनिकहरू भेला भएका थिए। हरेक सैनिक प्रशिक्षित सैनिक थिए।

18 इस्राएली मानिसहरू बेतेल शहरसम्म गए। बेतेलमा तिनीहरूले परमेश्वरसित सोधे, “बिन्यामीनका कुल समूहलाई आक्वमण गर्ने पहिलो कुल समूह कुन हुने छ?”

परमप्रभुले उत्तर दिनुभयो, “यहदाका कुल समूह पहिला जानेछ।”

19 भोलीपल्ट विहानै इस्राएलका मानिसहरू उठे। तिनीहरूले गिबा शहरको नजिकमा छाउनी हाले।

20 तब इस्राएली सेना बिन्यामीन सेनासित युद्ध गर्न गए। इस्राएली सेनाहरू बिन्यामीन सेनाहरूको विरुद्ध गिबा शहरमा तयार भए।

21 बिन्यामीन सेनाहरूले 22,000 इस्राएली सैनिकहरूलाई त्यस दिनको युद्धमा मारे।

22-23 इस्राएलका मानिसहरू परमप्रभुकाहाँ गए। तिनीहरू सौँझ नभएसम्म रोए। तिनीहरूले परमप्रभुसँग सोधे, “हामी फेरि बिन्यामीनका मानिसहरूको विरुद्ध युद्ध गर्नु? ती मानिसहरू हाम्रा आफन्तहरू हुन्।”

परमप्रभुले उत्तर दिनुभयो, “जाऊ, तिनीहरूको विरुद्ध युद्ध गर।” इस्राएलका मानिसहरूले एक अर्कालाई उत्साह प्रदान गरे। त्यसपछि तिनीहरू फेरि पहिलो दिन युद्ध गरेको जस्तै युद्ध गर्न गए।

24 तब इस्राएलका सेनाहरू बिन्यामीनका सेनाका नजिक आए। यो युद्धको दोस्रो दिन थियो।

25 बिन्यामीनका सेनाहरू दोस्रोदिन इस्राएलका सेना माथि आक्रमण गर्न गिबा शहरको बाहिर आए। यसपल्ट बिन्यामीनका सेनाले इस्राएलका अरू 18,000 सेनाहरू मारिदिए। ती सबै मानिसहरू इस्राएली सेनाका प्रशिक्षित सैनिकहरू थिए।

26 त्यसपछि इस्राएलका सबै मानिसहरू बेतेल शहरसम्म गए। त्यस स्थानमा तिनीहरू बसे अनि परमप्रभु प्रति रोइ-कराइ गरे। तिनीहरूले दिनभरि सौँझ नभएसम्म केही भोजन गरेनन्। तिनीहरूले परमप्रभुलाई होमबलि अनि मेलबलि पनि अर्पण गरे।

27 इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुसित एक प्रश्न गरे। (ती दिनहरूमा परमेश्वरको करारको सन्दूक बेतेलमा थियो।

28 त्यहाँ परमेश्वरको सेवा गर्ने पूजाहारी पीनहास थिए। पीनहास एलाजारका छोरा थिए। एलाजार हास्रनका छोरा थिए।) इस्राएलका मानिसहरूले सोधे, “बिन्यामीनका मानिसहरू हाम्रा आफन्त हुन्। हामी तिनीहरूको विरुद्ध युद्ध गर्न फेरि जानु? कि हामीले युद्ध गर्न बन्द गर्नु?”

परमप्रभुले उत्तर दिनुभयो, “जाऊ, भोली तिनीहरूलाई पराजित गर्न म तिमीहरूलाई सहयोग गर्नेछु।”

29 तब इस्राएलका सेनाले गिबा शहरको वरिपरि केही मानिसहरूलाई लुक्न लगाए।

30 इस्राएलका सेना तेस्रो दिन गिबा शहरको विरुद्ध लडाँई गर्न गए। तिनीहरूले अधि गरे जस्तै युद्धका निम्ति तिनीहरू तयार भए।

31 बिन्यामीनका सेनाहरू इस्राएलका सेनाहरूको विरुद्ध लड्न गिबा शहर बाहिर आए। इस्राएलका सेना पछिसे अनि बिन्यामीनका सेनाद्वारा तिनीहरू खेदिन थाले। यसप्रकारले शहरलाई धेरै पछि छाड्न बिन्यामीनका सेनाप्रति छल गरियो अनि बिन्यामीनका सेनाहरूले पहिला गरे जस्तै इस्राएली सेनाहरूको हत्या गर्न शुरू गरे। तिनीहरूले इस्राएलका प्राय तीस जना मानिसहरू मारे। तिनीहरूले केही मानिसहरूलाई खेतमा मारे अनि केही मानिसहरूलाई बाटोमा मारे। एउटा बाटो बेतेल शहरतिर गएको थियो अनि अर्कोबाटो गिबा शहर तिर गएको थियो।

32 बिन्यामीनका मानिसहरूले भने, “हामी अधि जस्तै जित्दै छौं।”

इस्राएलका मानिसहरू भादै थिए, तर त्यो एक छल थियो। तिनीहरूले बिन्यामीनका मानिसहरूलाई तिनीहरूका शहरदेखि टाढा बाटोहरूमा लान चाहन्थे।

33 यसर्थ सबै मानिसहरू भागे। तिनीहरू बाल तामार नाउँको स्थानमा रोकिए। इस्राएलका केही मानिसहरू गिबाको पश्चिममा लुकिरहेका थिए। तिनीहरू आफू लुकेका स्थानहरूबाट दगुरे अनि गिबा माथि आक्वमण गरे।

34 इस्राएलका 10,000 उत्तम शिक्षा पाएका सैनिकहरूले गिबा माथि आक्वमण गरे। युद्ध घमासान भयो। तर बिन्यामीनका सेनालाई तिनीहरू माथि कस्तो भयानक घटना घट्टनेवाला छ त्यो थाहा थिएन।

35 परमप्रभुले इस्राएलका सेनाको प्रयोग गर्नु भएर बिन्यामीनका सेनालाई पराजित गरिदिनु भयो। त्यसदिन इस्राएलका सेनाले बिन्यामीनका 25,100 सैनिकहरूलाई मारिदिए। ती सबै सैनिकहरूलाई युद्धका निम्ति प्रशिक्षित तुल्याइएको थियो।

36 यसर्थ बिन्यामीनका मानिसहरूले तिनीहरू पराजित भएको देखे।

इस्राएलका सेना पछिहटेका थिए। तिनीहरू पछिहटे किनभने तिनीहरूले अचानक-आक्वमण गरेका थिए। तिनीहरूका लुकेका मानिसहरू गिबाको नजिक थिए।

37 ती मानिसहरू, जो लुकेका थिए गिबा शहर तिर लुकेर गए। तिनीहरू छरपष्ट भए अनि शहरमा भएका हरेकलाई आफ्नो तरवारद्वारा मारिदिए।

38 अब इस्राएलका मानिसहरूले ती लुकेका मानिसहरूका साथ एक योजना बनाए। जब तिनीहरूले गीवालाई अधिकार गरे लुकेका मानिसहरूले एउटा धुवाँको चिन्ह पठाए।

39-41 बिन्यामीनका सेनाले प्रायः तीसजना इस्राएली सैनिकहरू मारेका थिए। यसर्थ बिन्यामीनका मानिसहरू भन्दै थिए, “हामी अघि जस्तै विजय गरिरहेछौं।” तर त्यसैबेला शहरबाट धुवाँको ठूलो बादल माथि उठ्न थाल्यो। बिन्यामीनका मानिसहरू घुमेर फर्किए अनि त्यो धुवाँ देखे। सम्पूर्ण शहर आगोको ज्वालामा थियो। तब इस्राएलका सेना भग्न छाडे। तिनीहरू फर्किए र लड्न शुरू गरे। बिन्यामीनका मानिसहरू भयभीत भए। अब तिनीहरूले बुझे तिनीहरू प्रति कस्तो भयानक कुरा घट्टनेछ।

42 यसर्थ बिन्यामीनका सेना इस्राएली सेना देखि भागे। तिनीहरू मरुभूमि तिर भागे। तर तिनीहरू लड्नुबाट उम्कन सकेनन्। अनि इस्राएलका मानिसहरू शहरहरूबाट बाहिर निस्के र तिनीहरूलाई मारिदिए।

43 इस्राएलका मानिसहरूले बिन्यामीनका मानिसहरूलाई घेरामा परे अनि तिनीहरूलाई खेद लागे। तिनीहरूले तिनीहरूलाई विश्राम गर्न दिएनन्। तिनीहरूले गिबा पूर्वको इलाकामा तिनीहरूलाई परस्त गरे।

44 यसरी 18,000 साहसी अनि बलवान बिन्यामीन लडकु सैनिकहरू मारिए।

45 बिन्यामीनका सेना फर्किए अनि मरुभूमि तिर भागे। तिनीहरू रिम्मोनको चट्टान नाउँ गरेको स्थान तिर भागे। तर इस्राएलीहरूले बाटो तिर बिन्यामीनका 5,000 सैनिकहरूलाई मारिदिए। तिनीहरूले बिन्यामीनका मानिसहरूलाई खेदिरहे। तिनीहरूले गिदोम नाउँ गरेको स्थानसम्म तिनीहरूलाई खेदे। इस्राएली सेनाले त्यस स्थानमा अरू 2,000 बिन्यामीनका मानिसहरूलाई पनि मारे।

46 त्यस दिन बिन्यामीन सेनाका 25,000 मानिसहरू मारिए। ती सबै मानिसहरूले आफ्ना तरवारद्वारा साहससित युद्ध गरे।

47 तर बिन्यामीनका 600 मानिसहरू मरुभूमि तिर भागे। तिनीहरू रिम्मोनको चट्टान नामक स्थानमा गए अनि त्यहाँ चार महीनासम्म रहे।

48 इस्राएलका मानिसहरू बिन्यामीनको देशमा फर्केर गए। तिनीहरूले तिनीहरू गएका हरेक शहरका मानिसहरूलाई मारे। तिनीहरूले सम्पूर्ण पशुहरूलाई पनि मारे। तिनीहरूले आफूले भेट्टाएसम्मका हरेक वस्तु नष्ट गरिदिए। तिनीहरू आइपुगेका हरेक शहरलाई तिनीहरूले जलाइदिए।

21

बिन्यामीनका मानिसहरूका निम्ति पत्नीहरू प्राप्त गर्नु

1 मिस्रामा इस्राएलका मानिसहरूले एक शपथ खाएका थिए। तिनीहरूको शपथ यस्तो थियो: “हामीहरूमा कसैले पनि आफ्नी छोरीलाई बिन्यामीनका कुल समूहका कुनै व्यक्तिसित विवाह गर्न दिने छैनौं।”

2 इस्राएलका मानिसहरू बेतल शहरमा गए। तिनीहरू त्यहाँ सौँझ नभए सम्म परमेश्वर समक्ष बसे। तिनीहरू त्यहाँ बस्दा जोडले कराए।

3 तिनीहरूले परमेश्वरलाई भने, “परमप्रभु तपाईं इस्राएलका मानिसहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ। हामी माथि किन यस्तो भयानक कुरा घट्यो? इस्राएली मानिसहरूको एउटा कुल समूहलाई किन लगियो?”

4 अर्को दिन बिहानै इस्राएलका मानिसहरूले एक वेदी निर्माण गरे। तिनीहरूले त्यो वेदीमा परमेश्वरका निम्ति होमबलि अनि मेलबलि चढाए।

5 तब इस्राएलका मानिसहरूले भने, “के, कुनै कुल समूह यस्ता छन् जो परमप्रभुको समक्ष हामीसित भेट्न आएनन्?” तिनीहरूले यो प्रश्न गरे किनभने तिनीहरूले एउटा महा शपथ खाएका थिए। तिनीहरूले यो प्रतिज्ञा गरेका थिए कि मिस्रमा शहरमा जो अन्य कुल समूहहरू साथ आएनन् तिनीहरूलाई मारिनेछ।

6 तब, इस्राएली मानिसहरूले तिनीहरूका आफन्त, बिन्यामीनका मानिसहरू प्रति दुःखीत भए। तिनीहरूले भने, “आज इस्राएलबाट एक कुलसमूह हटाइएको छ।

7 हामीले परमप्रभुको समक्ष एक भाकल गर्यौं। हामीले हाम्रा छोरीहरूलाई बिन्यामीनका कुनै मानिससित विवाह गर्न नदिने शपथ खाएको छौं। बिन्यामीनका मानिसहरूले पत्नीहरू पाउने छन् भनी हामी कसरी निश्चित हुन सक्छौं?”

8 तब इस्राएलका मानिसहरूले सोधे, “इस्राएलका कुन कुल समूह यहाँ मिस्रपामा आएन? हामी परमप्रभुको समक्ष आएका छौं। निश्चयनै एक कुल यहाँ थिएन।” तब तिनीहरूले थाहा पाए कि इस्राएलका अन्य मानिसहरूसँग भेट गर्न याबेश गिलाद शहरबाट कोही पनि आएन।

9 इस्राएलका मानिसहरूले त्यहाँ को थियो अनि को थिएन त्यो हेर्नेलाई हरेकको गन्ती गरे। तिनीहरूले थाहा पाए कि याबेश गिलादको त्यहाँ कोही थिएन।

10 यसर्थ इस्राएलका मानिसहरूले याबेश गिलाद शहर तर्फ 12,000 सैनिकहरू पठाए। तिनीहरूले ती सैनिकहरूलाई भने, “याबेश गिलादमा जाऊ अनि तिनीहरूको तरवारलाई प्रयोग गरी त्यहाँ बसे हरेक व्यक्ति, स्त्री एवं केटाकेटीहरू समेतलाई मार।

11 तिमीहरूले यसो गर्नुपर्छ। तिमीहरूले याबेश गिलादका हरेक मानिसलाई मारुं पर्छ। हरेक स्त्री जसले कुनै मानिसको साथ सहवास गरेकी छिन् उसलाई पनि मारिदेऊ। तर जुन स्त्रीले कहिले पनि कुनै मानिससित सहवास गरेकी छैन भने उसलाई नमार।” यसर्थ ती सैनिकहरूले ती कुराहरू गरे।

12 ती 12,000 सैनिकहरूले याबेश गिलाद शहरमा चारसय जवान महिलाहरूलाई भेट्टाए जसले कुनै लोभे मानिससित कहिले पनि सहवास गरेका थिएनन्। ती सैनिकहरूले ती स्त्रीहरूलाई कनानको भूमिमा शीलोको छाउनीमा ल्याए।

13 तब इस्राएली मानिसहरूले बिन्यामीनका मानिसहरूलाई एउटा सन्देश पठाए। तिनीहरूले बिन्यामीनका मानिसहरूसित शान्ति सन्धिको प्रस्ताव गरे। बिन्यामीनका मानिसहरू रिम्मोनको चट्टान नामक स्थानमा थिए।

14 यसर्थ बिन्यामीनका मानिसहरू इस्राएलमा फर्केर आए। इस्राएलका मानिसहरूले तिनीहरूलाई तिनीहरूले नमारेका याबेश गिलादका स्त्रीहरू प्रदान गरे। तर बिन्यामीनका सबै मानिसहरूका निम्ति पर्याप्त थिएन।

15 इस्राएलका मानिसहरू बिन्यामीनका मानिसहरू प्रति दुःखीत थिए। तिनीहरू, तिनीहरू प्रति दुःखीत भए किनभने परमप्रभुले तिनीहरूलाई इस्राएलका अन्य कुल समूहहरूबाट पृथक पारिदिनु भएको थियो।

16 इस्राएलका मानिसहरूका प्रमुखहरूले भने, “बिन्यामीनका कुल समूहका स्त्रीहरू मारिए। बिन्यामीनका मानिसहरूका निम्ति, जो अझ जीवित छन्, हामीले कसरी पत्नीहरू प्राप्त गराइदिनु?”

17 बिन्यामीनका मानिसहरू, जो अझ जीवितछन्, सन्तानहरू हुनुपर्छ, आफ्ना कुललाई राख्न यस्तो गर्नु पर्छ जसद्वारा इस्राएलका कुल समूह लोप हुनेछैन।

18 तर हामी हाम्रा छोरीहरूलाई बिन्यामीनका मानिसहरूसित विवाह गरी दिन सक्तैनौं। हामीले यस्तो शपथ खाएको छौं: ‘कुनै व्यक्ति माथि पनि नराप्नो घटना घट्नेछ जसले बिन्यामीनका कुनै मानिसलाई पत्नी दिन्छ।’

19 तिनीहरूले भने, हेर, शीलोमा परमप्रभुको उत्सव केही दिनसम्म चल्नेछ।” (शीलो बेटेलको उत्तरमा छ अनि बेटेल देखि शकेम जाने बाटोको पूर्वमा छ। तर लबानोन शहरको दक्षिणमा छ।)

20 यसर्थ ती बृद्ध-प्रधानहरूले बिन्यामीनका मानिसहरूलाई त्यो आफ्ना उपायको बारेमा भने। तिनीहरूले भने, “जाऊ अनि दाखबारीहरूमा लुकी बस।

21 उत्सवको बेला जब शीलोका जवान स्त्रीहरू नाचमा सामेल हुन आउँछन् त्यो समयमा हेर। तब दाखबारीमा जहाँ तिमीहरू लुकिरहेका छौं, त्यहाँबाट दारु। तिमीहरू हरेकले शीलो शहरका एक एकजना जवान स्त्री लेऊ। ती जवान स्त्रीहरूलाई बिन्यामीनको देशमा लैजाऊ अनि तिनीहरूसित विवाह गर।

22 ती जवान स्त्रीहरूका बाबु वा दाज्यू-भाईहरू आएर हामी प्रति विरोध जनाए भने। हामी भन्नेछौं, ‘बिन्यामीनका मानिसहरू प्रति दयालु हुनुहोस। तिनीहरूलाई ती स्त्रीहरूसित विवाह गर्न दिनुहोस। तिनीहरूले तिमीहरूबाट स्त्रीहरू लगे, तर तिनीहरूले तिमीहरूको विरुद्ध युद्ध गरेनन्। तिनीहरूले स्त्रीहरू लगे, यसर्थ तिमीहरूले परमेश्वर प्रतिको तिम्रो शपथ भङ्ग गरेनौं। तिमीहरूले तिनीहरूलाई विवाह गर्न स्त्रीहरू दिनेछैनौं भनी शपथ खाएका थियौं। तिमीहरूले बिन्यामीनका मानिसहरूलाई स्त्रीहरू दिएनौं, तिनीहरूले स्त्रीहरू तिमीहरूबाट लगे। यसर्थ तिमीहरूले तिमीहरूको शपथ भङ्ग गरेनौं।’ ”

23 यसर्थ बिन्यामीनका मानिसहरूले जे गरे त्यो यस्तो छ। जब ती जवान स्त्रीहरू नाचै थिए तब प्रत्येक मानिसले ती एउटी-एउटी केटीलाई समाते। तिनीहरूले ती जवान स्त्रीहरूलाई लगे। अनि तिनीहरूसित विवाह गरे। तिनीहरू आफ्ना देशतिर फर्किए। बिन्यामीनका मानिसहरूले त्यो देशमा फेरि शहरहरू निर्माण गरे, अनि तिनीहरू ती शहरहरूमा बसे।

24 तब इस्राएलका मानिसहरू घर फर्के। तिनीहरू तिनीहरूका आफ्नै देश अनि कुल समूहमा फर्के।

25 ती दिनहरूमा इस्राएलका मानिसहरूका कुनै राजा थिएनन्। यसर्थ हरेकले त्यही गर्थे जो उसले सही सम्झन्थ्यो।

स्थको पुस्तक

यहदाभिन्न अनिकाल

1 धैरै अधि न्यायकर्ताहरूले शासन गरेको समयमा त्यहाँ नराम्रो समय थियो जब खानका निम्ति पर्याप्त खाद्य थिएन। एलीमिलेक नाउँका एक व्यक्तिले बेतलेहेम, यहदा छोडे। तिनी, तिनकी पत्नी अनि दुइजना छोराहरू मोआबको पार्वत्य देशमा बसाँई सेरेर गए।

2 त्यो मानिसको नाउँ एलीमिलेक थियो अनि त्यो मानिसको पत्नीको नाउँ नाओमी थियो अनि दुइ छोराहरूको नाउँ महलोन र किल्योन थियो। यी मानिसहरू यहदाको बेतलेहेमका, ओप्राती परिवारका थिए। त्यो परिवार मोआबको खेतहरूमा यात्रा गरे अनि त्यही बसोबास गरे।

3 पछि, नाओमीको पति एलीमिलेकको मृत्यु भयो। यसर्थ नाओमी अनि तिनका दुइ छोराहरू मात्र रहे।

4 तिनका छोराहरूले मोआब देशकी स्त्रीहरूसँग बिवाह गरे। एक जनाको पत्नीको नाउँ ओर्पा अनि अर्कोकी पत्नीको नाउँ स्थ थियो। तिनीहरू मोआबमा लग-भग दशवर्ष बसे।

5 अनि महलोन र किल्योनको पनि मृत्यु भयो। यसर्थ आफ्ना पति अनि दुइ छोराहरू बिना नाओमी एक्ती भइन्।

नाओमी घर जान्छिन्

6 नाओमीले मोआबको खेतहरूमा हुँदा परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई सहायता गर्नु भएको थियो भन्ने सुनिन्। उहाँले यहदामा आफ्ना मानिसहरूलाई भोजन दिनु भएको थियो। यसर्थ नाओमीले मोआबको खेतहरू छाडी आफ्नो घर फर्किने निश्चय गरिन्। तिनकी बुहारीहरूले पनि तिनीसित जाने निश्चय गरे।

7 तिनीहरूले आफूहरू बसिरहेको स्थान त्याग गरे अनि यहदा देशमा फर्कन थाले।

8 तब नाओमीले आफ्ना बुहारीहरूलाई भनिन्, “तिमीहरू दुबै आफ्नी आमाको घर फर्केर जानसक्छौ। तिमीहरूले म अनि मेरा मृत छोराहरू प्रति दया गर्थौं। यसर्थ परमप्रभु तिमीहरू प्रति त्यस्तै दयावान रहनु भनी म प्रार्थना गर्छु।

9 म प्रार्थनागर्छु कि उहाँले तिमीहरूलाई एक-एक पति अनि राम्रो घर प्राप्त गर्नमा सहायता गर्नुहुनेछ।” नाओमीले आफ्ना बुहारीहरूलाई म्वाई खाईन अनि ती सबै स्न थाले।

10 तब ती बुहारीहरूले भने, “तर हामी तपाईंसित तपाईंको कुलमा नै जान चाहन्छौं।”

11 तर नाओमीले भनिन्, “होइन! छोरीहरू, तिमीहरू आफ्नै घरमा जाऊ। मसित किन जान्छौ? म तिमीहरूलाई सहायता गर्न सकिन्नँ। मसित तिमीहरूका पति बन्ने छोराहरू छैनन्।

12 घर फर्की जाऊ। नयाँ पतिसित विवाह गर्नका निम्ति म बुद्धा भइसकेकी छु। यदि म फेरि विवाह गर्न सक्ने भए तापनि म तिमीहरूलाई सहायता गर्न सकिन्न। यदि म आज राती गर्भवती भएर दुइ छोराहरू जन्माएँ भने पनि त्यसले केही सहयोग पुर्याउन सक्तैन।

13 तिनीहरूले तिमीहरूलाई विवाह गर्न भन्दा पहिलो तिनीहरू बढेर ठूलो नहुञ्जेलसम्म पर्खनु पर्नेछ। म तिमीहरूलाई पतिहरूका निम्ति त्यति लामो समयसम्म पर्खाउन सकिन्नँ। त्यसले म तिमीहरू भन्दा अझै शोकाकुल हुनेछु। अनि म अहिले नै अति शोक्ति छु किनभने परमप्रभुले मलाई धैरै कुराहरू गर्नु भएको छ।”

14 यसर्थ ती स्त्रीहरू फेरि एकदमै रोए। तब ओर्पाले नाओमीलाई म्वाई खाईन अनि गइन्। तर स्थले तिनलाई अंगालो हालिन र छोडिनन्।

15 नाओमीले भनिन्, “हेर तिमी जेठानी आफ्ना मानिसहरू अनि आफ्ना परमेश्वर कहाँ फर्केर गइन्। यसर्थ तिमीले पनि त्यसै गर्नुपर्छ।”

16 तर स्थले भनिन्, “तपाईंलाई छाडन मलाई कर नलगाउनु होस्। मलाई मेरा मानिसहरू तर्फ फर्किर जान कर नगर्नु होस्। मलाई तपाईंसित नै जानदिनु होस्। तपाईं जहाँ जानुहुन्छ, म त्यही जानेछु। तपाईं जहाँ सुत्नु हुन्छ, म त्यही सुत्नेछु। तपाईंका मानिसहरू मेरा मानिसहरू हुनेछन्। तपाईंका परमेश्वर मेरा परमेश्वर हुनेछन्।

17 तपाईंको जहाँ मृत्यु हुन्छ म त्यही मर्नेछु। अनि म त्यही गाडिनेछु। यदि मैले यो प्रतिज्ञा पालन गरिन भने म परमप्रभुसित दण्डको याचना गर्छु केवल मृत्युले मात्र हामीलाई छुट्याउने छ।”

घर फर्काई

18 नाओमीले देखिन कि स्थ तिनीसित जान खुबै चाहन्छिन। यसर्थ नाओमीले तिनीसित बहस गर्न छाडिन।

19 नाओमी र स्थ बेतलेहेम शहर आई नपुगेसम्म यात्रा गरे। जब ती दुई स्त्रीहरूले बेतलेहेममा प्रवेश गरे सबै मानिसहरू अत्यन्त उत्साहित भए। तिनीहरूले भने, “के यो नाओमी हो?”

20 तर नाओमीले मानिसहरूलाई भनिनु, “मलाई ‘नाओमी’ भनि नबोलाऊ, मलाई ‘मारा’ भनि बोलाऊ। यो नाउँ प्रयोग गर किनभने सर्वशक्तिमान परमेश्वरले मेरो जीवनलाई उदास तुल्याइदिनु भएको छ।

21 जब म गएँ त्यसबेला मैले चाहेका हरेक कुरा मसित थियो। तर अहिले, परमप्रभुले मलाई रिता ल्याउनु भएको छ। परमप्रभु मेरो विरोधमा हुनुहुन्छ। यसर्थ तिमीहरूले मलाई किन ‘सुखी’ भन्छौँ? सर्वशक्तिमान परमेश्वरले मलाई दण्ड दिनु भएको छ।”

22 यसरी नाओमी अनि तिनकी बुहारी, स्थ (मोआबकी पत्नी) मोआबका खेतहरूबाट फर्किए ती दुई स्त्रीहरू जौं को बाली कट्टने समयमा बेतलेममा आए।

2

स्थले बोअजनलाई भेट्छिन्

1 बेतलेहेममा एकजना धनी मानिस थिए। तिनको नाउँ बोअज थियो। बोअज नाओमीका एलीमेकका परिवारका नजिकका आफन्तहरू मध्ये एक थिए।

2 एकदिन स्थले (मोआबी स्त्री) नाओमीलाई भनिनु, “म खेतहरूतिर जानलाई सोचेंछु। हुन सक्छ म कसैलाई भेट्ने छु जो म प्रति दयालु हुने छन् अनि उनले आफ्नो खेतमा अन्न मलाई सिला गर्न दिनेछन्।”

नाओमीले भनिनु, “राम्रो छोरी, जान सक्छौ।”

3 यसर्थ स्थ खेतमा गइन्। तिनी काम गर्नेहरूको पछि-पछि लागिन् अनि तिनले त्यहाँ छाडिएका अन्नहरू जम्मा गरिन्। यस्तो भयो कि तिनी खेतको त्यस भागमा पुगिन् जो एलीमेलेकका परिवारको बोअजको खेत थियो।

4 पछि, बोअज बेतलेहेमबाट खेतमा आए। तिनले काम गर्नेहरूलाई अभिवादन गरे। तिनले भने, “परमप्रभु तिमीहरूका साथ रहन्।”

अनि कामदारहरूले उत्तर दिए, “परमप्रभुले तपाईंलाई आशिष दिऊन्।”

5 तब बोअजले तिनका सेवक जो कामदारको नाईकेसँग कुरा गरे र सोधे, “त्यो कसकी छोरी हो?”

6 ती नोकरले उत्तर दिए, “यी मोआबी स्त्री हुन् जो मोआबको खेतहरूबाट नाओमीसित आएकी छिन्।

7 ती आज बिहानै आईन् अनि तिनले मलाई कर्मीहरूको पछिलागेर भुइँमा छाडिएका अन्नहरू जम्मा गर्न सक्छु भनी सोधीन् अनि त्यतिबेला देखि तिनीले काम गर्दै छिन्। ऊपरको घर उसको हो।”

8 तब बोअजले स्थलाई भने, “सुन नानी। आफ्नो निम्ति अन्न संग्रह गर्न यहाँ मेरो खेतमा बस। तिमीलाई अरू मानिसको खेतमा जान खाँचो छैन। मेरा स्त्री खेतालाहरूको पिछा गर।

9 कुन खेतमा तिनीहरू जान्छन् हेर अनि तिनीहरूलाई पछ्याऊ। तिमीलाई दिक्दारी नदिनु भनी मैले जवान मानिसहरूलाई चेतावनी दिएको छु। जब तिमीलाई तिर्खा लाग्छ, मेरा मानिसहरूले पानी पिउने घैलाबाट नै पिउनु।”

10 तब स्थले भुइँ तिर निहुरिएर शिर झुकाइन्। तिनले बोअजलाई भनिनु, “मलाई आश्चर्यलाग्यो तपाईंले मलाई ध्यानदिनु भयो। म एक नौली महिला हुँ। तर तपाईंले मलाई खुबै दया गर्नु भयो।”

11 बोअजले तिनलाई उत्तर दिए, “तिमीले नाओमी, तिमी आमालाई सहायता गरेको विषयमा मलाई सबै थाहा छ। म जान्दछु तिम्रा पतिको मृत्यु भएपछि पनि तिमीले उनलाई सहायता गर्यौ। अनि म जान्दछु कि तिमीले आफ्ना पिता-माता एवं आफ्नै देश पनि त्याग गर्यौ र यस देशमा आयौ। तिमीले यस देशका कुनै व्यक्तिलाई चिन्दैन थियौ, तर तिमी नाओमी सित यहाँ आयौ।

12 तिमीले गरेका सबै असल कुराको निम्ति परमप्रभुले तिमीलाई पुरष्कृत तुल्याउनु हुनेछ। इझाएलका परमप्रभु परमेश्वरले तिमीलाई प्रशस्त दिनुहुनेछ। तिमी उहाँ कहाँ सुरक्षाको निम्ति आयौ अनि उहाँले तिम्रो सुरक्षा गर्नु हुनेछ।”

13 तब स्थले भनिनु, “महाशय, तपाईं मेरो निम्ति अत्यन्त दयावन्त हुनु भयो। म केवल एक सेविका हुँ। म तपाईंका यी स्त्री कामदार जतिको पनि छुईनेँ। तर तपाईंले मलाई दयापूर्ण वचन भनेर मलाई सान्त्वना दिनुभयो।”

14 दिनको खानको समयमा बोअजले स्थलाई भने, “यहाँ आऊ, हामीसित केही रोटी खाऊ। रोटी सिकाँमा भिजाएर खाऊ।”

यसर्थ स्थ ती कामदारहरूसँग बसिन्। बोअजले तिनलाई केही भूटेका अन्न दिए। स्थले नअघाएसम्म खाइन् अनि त्यहाँ केही भोजन उभ्रिए।

15 तब स्थ उठिन् अनि काममा फर्कि गइन्।

तब बोअजले आफना सेवकहरूलाई भने, “स्वलाई अन्नका बिटा वरिपरि पनि अन्न संग्रह गर्न देऊ। उसलाई नरोक्नु।

16 अनि उसलाई केही दानाले भरिएका बाली काटेर उसको काम हलुका गरिदेऊ। उसलाई त्यो अन्न जम्मा गर्न देऊ। उसलाई नरोक।”

नाओमीले बोअजको बारेमा सुन्छिन्

17 सौँझ नपरेसम्म स्वथले खेतमा काम गरि रहिन्। त्यसपछि तिनले भूसबाट अन्न अलग गरिन्। त्यहाँ लगभग एक एपा जति जौ थियो।

18 स्वथले सासूलाई दिईन अनि त्यो अन्न बोकेर शहर तिर लागिन्। तिनले उनलाई त्यो भोजन पनि दिइन् जो दिनको खाजाबाट उन्निएको थियो।

19 तिनकी सासूले तिनलाई सोधिन्, “तिमीले कहाँबाट यी सबै अन्न जम्मा गर्यो? तिमीले कहाँ काम गर्यो? त्यस मानिसलाई धन्य होस् जसले तिमीलाई ध्यान दिए।”

तब स्वथले तिनले को सित काम गरेकी थिइन् सो बताइन्। तिनीले भनिन्, “आज मैले जुन मानिससित काम गरे त्यो मानिसको नाउँ बोअज हो।”

20 तब नाओमीले आफनी बुहारीलाई भनिन्, “परमप्रभुले उलाई आशीर्वाद दिऊन्। उनले जीवित र मृतहरू प्रति आफ्नो दया देखाउने काम जारी राखेका छन्।” तब नाओमीले आफनी बुहारीलाई भनिन्, “बोअज हाम्रा एक आफन्त हुन्। बोअज हाम्रा एक रक्षक हुन्।”

21 तब मोआबी स्वथले भनिन्, “बोअजले मलाई फर्कि आउनु अनि काम गर्दै गर्नु पनि भनेकाछन्। फसल कटाई खतम नभएसम्म बोअजले मलाई उनका कामदारहरूसितै काम गर्नु भनेकाछन्।”

22 तब नाओमीले आफनी बुहारी स्वथलाई भनिन्, “मेरी छोरी, उसकी नोकनीहरूसंग निरन्तर कामगर्नु तिम्रो निम्ति असल हुन्छ। यदि तिमीले अर्काको खेतहरूमा काम गर्यो भने कोही मानिसहरूले तिम्रो हानी गर्न सक्लान।”

23 यसर्थ स्वथले बोअजका स्त्री कामदारहरू नजिक रहेर काम गरिरहिन्। तिनले गहुँको बाली कटाई नसिद्धएसम्म अन्न जम्मा गरिन्। तिनले त्यहाँ गहुँको बाली कटाइको अन्तसम्म पनि काम गरिन्। स्व आफनी सासू नाओमीको साथ बसिन्।

3

खलामा

1 तब नाओमी, स्वकी सासूले स्वथलाई भनिन्, “मेरो छोरी, सम्भवत म तिम्रो निम्ति एक असल पति अनि घर पाउन सकूँ। त्यो तिम्रो निम्ति असल हुनेछ।

2 सम्भवत बोअज नै सही व्यक्ती हुन सक्छन्। बोअज हाम्रो नजिकको आफन्त हुन्। तिमीले उसका स्त्री सेविकाहरूका साथ काम गर्यो। आज राती उनी खलामा काम गरिरहेका हुनेछन्।

3 जाऊ नुहाइ-धुवाइ गर अनि राम्रो वस्त्र राम्ररी लगाऊ। अनि तल ढीकी कुट्टने ठाउँमा जाऊ। तर बोअजसित देखा नपर जबसम्म तिनले रातको भोजन गरि सक्नेछन्।

4 तिनले भोजन गरि सकेपछि तिनी विश्राम गर्नलाई कहाँ जान्छन्। तिनलाई हेर तिनीकहाँ सुत्नेछन्। तिमीले देख्न सक्ने छौ। त्यहाँ जाऊ अनि तिनको पाउबाट ओढ्ने वस्त्र उठाऊ। तब त्यहाँ बोअजसित सुत। तिनले बिवाहको विषयमा गर्नुपर्ने कुरो तिमीलाई भन्ने छन्।”

5 तब स्वथले भनिन्, “तपाईंले भन्नु भएको कुरो म गर्ने छु।”

6 यसर्थ स्व तल ढीकी कुट्टने ठाउँमा गइन्। स्वथले आफनी सासूले तिनलाई गर्नु भनेका सबै कुरा गरिन्।

7 खाई-पिई सकेपछि बोअज निक्कै सन्तुष्ट थिए। ऊ अन्नको थुप्रोको छेउमा सुत्न गए। तब स्व चूपचापसित उनीकहाँ गइन् अनि तिनको खुट्टाबाट ओढ्ने उचालिन् र त्यहाँ ढल्किन्।

8 आधारात तिर बोअज निन्द्राबाट व्युँझिए। तिनी अत्यन्त आश्चर्य चकित भए। आफ्नो खुट्टाको छेउमा एक स्त्री सुतिरहेकी थिइन्।

9 बोअजले भने, “तिमी को हो?”

तिनले भनिन्, “म स्व हूँ, तपाईंकी दासी केटी। तपाईंको ओढ्ने ममाथि पनि फैलाउनु होस्। तपाईं मेरा रक्षक हुनुहुन्छ।”

10 तब बोअजले भने, “परमप्रभुले तिमीलाई आशीर्वाद दिऊन्, जवान स्त्री। तिमीले मलाई खबै दया देखायो। तिम्रो दया मेरो निम्ति तिमीले नाओमीलाई श्रमा देखाएको दया भन्दा महान छ। तिमीले बिवाह गर्नका निम्ति धनी वा गरीब जवान मानिसलाई खोज्न सक्थ्यौ। तर तिमीले खोजिन।”

11 अब, जवान स्त्री, भयभीत न बन। तिमीले सोधेका (भनेका) कुराहरू म गर्ने छु। हाम्रो शहरका सबै मानिस जान्दछन् कि तिमी एक अत्यन्त असल स्त्री हो।

12 अनि यो सत्य हो। म एक नजिकको आफन्त हूँ। तर एकजना मान्छे छ जो तिमीसित म भन्दा नजिकको आफन्त हो।

13 आज राती तिमी यही बस। भोली बिहान हामी हेर्ने छौँ उसले तिमीलाई सहयोग गर्न सक्छ कि! यो राम्रो हुन्छ यदि उसले तिमीलाई सहयोग गर्ने निर्णय गर्छ। यदि उसले तिमीलाई सहयोग दिन अस्वीकार गर्छ भने परमप्रभुको शपथ खाएर म यो प्रतिज्ञा गर्छु कि म तिमीलाई बिवाह गर्ने छु अनि तिम्रो निम्ति एलीमिलेकको भूमि यसको दाम तिर फर्काई ल्याउँछु। यसर्थ, विहान न भएसम्म यही ढल्का।”

14 यसर्थ बिहान नभएसम्म स्थ बोअजको खुट्टाको नजिकमा सुतिन। मानिसहरूले एक अर्कालाई चिन्न नसक्ने झिसमिसेमामै तिनी उठिन।

बोअजले तिनलाई भने, “तिमी हिजो राती मकहाँ आयौ भन्ने कुरा हामी गुप्त राख्छौँ।”

15 तब बोअजले भने, “तिम्रो ओढने मकहाँ ल्याऊ। अब त्यसलाई खोलेर समात।”

यसर्थ स्थले आफ्नो ओढने खोलेर समातिन अनि बोअजले छः पार्थी* जस्तो जाँ नापर, नाओमी, तिनकी सासुका निम्ति भेंट स्वरूप पठाए। तब बोअजले त्यसलाई स्थको ओढनेमा कुम्लोपारे अनि उसको पिठ्यामा राखि दिए। त्यसपछि तिनी शहरतिर गए।

16 स्थ आफ्नी सासु नाओमीको घर गइन। नाओमी ढोकासम्म आइन् अनि सोधिन, “त्यहाँ को छ?”

उनी भित्र गइन् र बोअजले उनको लागि गरेका सबै कुरा उनलाई भनिन्।

17 तिनले भनिन्, “बोअजले तपाईंलाई भेंट स्वरूप यो जाँ पठाइदिए। तपाईंको निम्ति कोसेली नलिई मैले घर जानु हुँदैन भनी बोअजले भने।”

18 नाओमीले भनिन्, “छोरी, के हुन्छ हामीले त्यो नसुनेसम्म धैर्य धारण गर। बोअजले त्यसबेलासम्म विश्राम लिनेछैनन् जबसम्म तिनले गर्नु पर्ने कुरा पूर्ण गर्दैनन्। दिनको अन्त हुन को अधिबाट नै हामीले जान्ने छौं के हुनेछ।”

4

बोअज अनि अन्य आफन्त

1 बोअज त्यो स्थानमा गए जहाँ शहरद्वारको नजिक मानिसहरू भेला हुन्छन्। बोअजका नजिकको आफन्त पार नभएसम्म बोअज त्यहाँ बसे। बोअजले उनीहरूलाई भने, “यहाँ आऊ साथी! यहाँ बस।”

2 तब बोअजले केही गवाहीहरू भेला गरे। बोअजले शहरका दशजना अगुवाहरूलाई भेला गरे। तिनले उनीहरूलाई भने, “यहाँ बसु होस्।” यसर्थ तिनीहरू बसे।

3 तब बोअजले त्यो नजिकको आफन्तलाई भने, “नाओमी मोआबको खेतहरूबाट फर्कि आएकी छिन्। उनले त्यो भूमि बिक्री गर्दै छिन् जो हाम्रो आफन्त एलीमिकको हो।

4 तिमीलाई यहाँ बसेका मानिसहरू अनि मेरा मानिसहरू बढा पाका अगुवाहरूका समक्ष भन्ने मैले निश्चय गरेँ। यदि तिमी त्यो भूमिलाई फर्काउन चाहन्छौ भने तिमी त्यो फर्काउ यदि त्यो भूमि तिमी फिर्ता लिन चाहँदैनौ भने मलाई भन। म जान्दछु कि तिमीपछि त्यो भूमिलाई ऋण मुक्त तुल्याउनु सक्ने अर्को व्यक्ति मै हूँ। यदि तिमी त्यो भूमिलाई किनेर फिर्ता लिन चाहँदैनौ भने म किन्ने छु।”

5 तब बोअजले भने, “यदि तिमीले त्यो भूमि नाओमी बाट किन्यौ भने, तिमीले त्यो मृत व्यक्तिकी पत्नी, मोआबी स्त्री स्थ पनि पाउने छौ। जब स्थको नानी हुन्छ त्यो नानीले त्यो भूमि पाउनेछ। त्यसरी त्यो मृत मानिसको नाम परिवारमा रहेनछ।”

6 त्यो नजिकको आफन्तले उत्तर दिए, “म त्यो भूमि फिर्ता गर्न सक्तिन। त्यो भूमि मेरो हुनुपर्छ, तर म त्यो किन्न सक्तिन। यदि मैले त्यो किनेभने मैले मेरो आफ्नै भूमि गुमाउन सक्छु। तपाईंले मेरो पुनः किन्ने अधिकार लिन सक्नु हुनेछ। यसकारण तपाईंले त्यो भूमि किन्नु, होस् किनभने म यो किन्न सतिनँ।”

7 (धैर्य समय अघि इस्राएलमा जब मानिसहरूले सम्पत्ति किन्थे वा ऋण मुक्त गर्थे, एक व्यक्तिले आफ्नो जुता खोल्थ्यो अनि अर्को व्यक्तिलाई दिन्थ्यो। त्यो तिनीहरूको किन बेचको प्रमाण हुन्थ्यो।)

8 यसर्थ त्यो नजिकको आफन्तले भने, “त्यो भूमि किन।” अनि त्यसपछि त्यो नजिकको आफन्तले आफ्नो जुता खोले र बोअजलाई दिए।

9 तब बोअजले अगुवाहरू अनि समस्त मानिसहरूलाई भने, “तपाईंहरू आज साक्षी हुनुहुन्छ कि नाओमीबाट हरेक चीज म किनी रहेछु। जो एलीमिलेक, किल्योन अनि महलोनको थियो।

* 3:15: छ पार्थी करीब “एक बुराल” वा “21.772 किलोग्राम जौ।”

10 म मेरी पत्नी बनाउनका निम्ति, महलोनकी विधवा पत्नी, स्थलाई पनि किनी रहेछु। म यसो गर्दैछु ताकि त्यो मृत मानिसको सम्पत्ति उसको आफ्नै परिवारमा रहन्छ। यस प्रकारले मृत मानिसको नाउँ आफ्ना परिवार अनि आफ्नो देशबाट अलग हुनेछैन। आज तपाईंहरू यसको साक्षी हुनुहुन्छ।”

11 यसर्थ समस्त मानिसहरू अनि अगुवाहरू जो शहरद्वारको छेउमा थिए, साक्षी भए। तिनीहरूले भने,

“मेरो परमप्रभुले यो स्त्रीलाई,
जो तिम्रो घरमा आउँदै छिन,
तिनलाई राहेल अनि लेआ जस्तै तुल्याउन।
जसले इस्राएलको वंश निर्माण गरे।
तिमी इस्राएलमा शक्तिशालि बन।
बेतलेहेममा प्रसिद्ध बन।
12 तामारले यहूदाका छोरा पेरसलाई जन्म दिईन
अनि तिनको परिवार महान बन्यो।
त्यही प्रकारले परमप्रभुले तिमीलाई स्थद्वारा धैरे-धैरे सन्तानहरू दिउन्।
अनि तिम्रो परिवार उहाँको जस्तै महान बनोस्।”

13 यसर्थ बोअजले स्थलाई बिवाह गरे। परमप्रभुले स्थलाई गर्भवती बन्नदिनु भयो। अनि तिनले एक छोरोलाई जन्म दिइन्।

14 शहरका स्त्रीहरूले नाओमीलाई भने:

“परमप्रभु हुनुहुन्छ जसले तिमीलाई यो नानी दिनुभयो वहाँ प्रति कृतज्ञ होऊ।

ऊ इस्राएलमा प्रसिद्ध होस्।

15 यसले तिमीलाई फेरि जीवन दिनेछ
अनि तिम्रो वृद्धा अवस्थामा तिम्रो हेरचाह गर्नेछ।
तिम्री बृहारीले यस्तो गराउन सकिन्
तिनले तिम्रो निम्ति यो बालकलाई गर्भधारण गरिन्।
तिनले तिमीलाई प्रेम गर्छिन्,
अनि तिम्रो निम्ति तिनी सातजना छोराहरू भन्दा उत्तम छिन्।”

16 नाओमीले बालकलाई बोकिन र आफ्नो अंगालोमा लिइन् अनि उसको हेरचाह गरिन्।

17 छिमेकीहरूले बालकको नाउँ राखि दिए। ती स्त्रीहरूले भने, “नाओमीको अब एउटा छोरा छ।” अनि तिनीहरूले उसलाई ओबेद नाउँदिए। ओबेद यिश्का पिता थिए। अनि यिश्का राजा दाऊदका पिता थिए।

स्व अनि बोअजका परिवार

18 पेरसको पारिवारिक इतिहास यो हो:

पेरस हेस्रोणका पिता थिए।

19 हेस्रोण एरामका पिता थिए।

एराम अम्मीनादाबका पिता थिए।

20 अम्मीनादाब नहशोनका पिता थिए।

नहशोन सल्मोनका पिता थिए।

21 सल्मोन बोअजका पिता थिए।

बोअज ओबेदका पिता थिए।

22 ओबेद यिश्का पिता थिए।

यिश्का दाऊदका पिता थिए।

शमूएलको पहिलो पुस्तक

एल्काना र तिनका परिवारहरूले शीलोमा आराधना

1 त्यहाँ एल्काना नाउँ भएका एकजना मानिस थिए। तिनी एप्रैमको पहाडी प्रदेश रामा शहरमा बस्थे। तिनी सुपी परिवारका थिए। तिनका पिताको नाउँ यरोहाम, बाजेको नाउँ एलीह र बराजुको नाउँ तोह थियो। तोह चाहि सूपका छोरा थिए। सूप एप्रैम परिवार समूहबाटका थिए।

2 एल्कानाका दुइवटी पत्नी थिए। एउटीको नाउँ हन्ना र अर्कीको नाउँ पनिन्ना थियो। पनिन्नाका नानीहरू थिए, तर हन्नाका नानीहरू थिएनन्।

3 परमप्रभु सर्वशक्तिमानको अधि आराधना गर्न र बलि चढाउन प्रत्येक वर्ष एल्काना रामाबाट शीलोमा जाने गर्थे। शीलोमा परमप्रभुका पूजाहारीको रूपमा हो—नी र पीनहासले सेवा गर्थे। यी दुइ एलीका छोरा थिए।

4 जब एल्काना बलि चढाउने गर्थे, उसले उनकी पत्नी पनिन्नाह र उनका छोरा-छोरीलाई भाग दिने गर्थे।

5 उनले हन्नालाई जहिले पनि बराबरी भाग भोजन दिन्थे उनले हन्नालाई बढी माया गर्थे किनभने परमेश्वरले उनको कोख बन्द गरिदिनु भएको थियो।

हन्नालाई पनिन्नाले सताउँथी

6 परमप्रभुले हन्नालाई बाँझी पार्नु भएको कारण पनिन्नाले तिनलाई रिस उठाउने गर्थी।

7 शीलोमा प्रत्येक वर्ष जब त्यो परिवार परमप्रभुलाई आराधना गर्न र बलिदान चढाउन जान्थे तब पनिन्नाहले हन्नालाई दुःख दिने गर्थिन्। र खसालेर कुरा गर्ने र तिनलाई स्वाएर खाना नखानेसम्म बनाउदथिइन्।

8 यो सब देखेर एल्काना उनका पतिले भन्थे, “हन्ना तिमी किन रुन्छौ? किन केही खाँदिनौ? तिमी किन यति दुःखी छौ? म तिप्रो लोग्ने हूँ र म तिप्रै हूँ। तिमीले सोच्नु पर्छ कि म दशजना छोराहरू भन्दा बढता नै छु।”

हन्नाले प्रार्थना गीछिन्

9 त्यसपछि हन्ना चुपचाप उठिन् र परमप्रभुको सामु प्रार्थना गर्न गइन्। त्यस समय पूजाहारी एली परमप्रभुको पवित्र आराधनालयको दैलोकै छेउमा एउटा कुसीमा बसिरहेका थिए।

10 हन्ना साह्रै नै दुःखी थिइन्। यसर्थ जब तिनले प्रार्थना गर्न शुरू गरिन तिनी साह्रै रोइन्।

11 तिनले परमेश्वरलाई भाकल गर्दै भनिन्, “हे सर्वशक्तिमान परमप्रभु म अफसोसमा छु। तपाईंले मलाई दया गर्नुहोस्। ममाथि कृपालु हुनुहोस् म तपाईंकी दासी हूँ। यदि तपाईंले मलाई एउटा छोरा दिनुभयो भने त्यो बाँचुञ्जेलसम्म म त्यसलाई तपाईंकै सेवामा अर्पण गर्नेछु। त्यस बालकले कहिले पनि दाखरस पिउने छैन र त्यसको कपाल पनि काटीने छैन।”*

12 हन्नाले धेरै बेरसम्म परमप्रभुलाई प्रार्थना गरिरहिनन्। प्रार्थना गर्दा एलीले हन्नाका ओठ आवाज बिने चलिरेहेका देखे।

13 हन्नाले ओठ चलाए पनि आवाज ननिकालिकन साँच्चै उनको हृदयमा प्रार्थना गरिरहेकी थिइन्।

14 हन्नाले ज्यादै मघपान गरेकी ठानेर एलीले भने, “तिमीले ज्यादै पिएकी छौ। यो दाखरस छोडने समय हो।”

15 हन्नाले उत्तर दिइन्, “महाशय, मैले कुनै प्रकारको मघपान गरेकी छैन। म साह्रै दुःखमा परेकी छु। म त परमप्रभुसँग मेरो दुःखहरू पो बिन्ति गर्दैथिएँ।

16 तपाईंले मलाई नराम्री स्त्री ठान्नु हुँदैन। म साह्रै ढूलो कष्टमा परेकी छु र साह्रै दुःखी भएकी छु। मैले धेरै बेरसम्म परमेश्वरलाई प्रार्थना चढाएकी हूँ।”

17 एलीले भने, “यदि त्यसो हो भने शान्तिसित जाऊ। इस्राएलका परमेश्वरले तिप्रो प्रार्थना अवश्य सन्नु हुनेछ, अनि तिप्रो विन्ती पूरा गर्नु हुनेछ।”

18 हन्नाले भनिन्, “म आशा गर्छु तपाईं पनि मसँग खुशी हुनुहुन्छ।” तब हन्ना गइन् र केही खाने कुरा खाइन्। तिनी फेरि दुःखीत भइन्।

19 भोलिपल्ट बिहानै एल्कानाका परिवारका सदस्यहरू उठे अनि परमप्रभुको आराधना गरे र आफ्नो घर रामामा फर्के।

* 1:11: कहिले ... छैन यो शब्द एटा “नाजरीले” परमेश्वरको सेवा गर्दा पछ्याउने शब्द हो। तिनीहरूले तिनीहरूको केश काट्दैनन् अनि तिनीहरू दाख खाँदैनन्।

शमूएलको जन्म

एल्कानाले आफ्नी पत्नी हन्नासित सहवास गरे। परमप्रभुले पछि हन्नालाई सम्झनु भयो।

20 तिनी गर्भवती भइन्। समय पुगेपछि हन्नाले एउटा छोरो जन्माइन्। तिनले छोराको नाउँ शमूएल[†] राखिन्। तिनले भनिन्, “यसको नाउँ शमूएल हो किनभने यसलाई मैले परमप्रभुसित मागेकी हुँ।”

21 त्यस वर्ष एल्कानाले परमेश्वरसित राखेको भाकल पूरा गर्न र बलि चढाउन (शीलोमा) गए। उनका परिवारका अरू सदस्यहरू पनि गए।

22 तर हन्ना गइन्। तिनले एल्कानालाई भनिन्, “बालकले जब दूध खान छोड्छ र ठोस आहार खान थाल्छ, म यसलाई लिएर शीलोमा जानेछु। तब म बालकलाई परमप्रभुमा अर्पण गर्नेछु। बालक सधैँलाई शीलोमा नै रहनेछ।”

23 हन्नाका लोभने एल्कानाले भने, “तिमीलाई जे राम्रो लाग्छ त्यही गर बालकले ठोस भोजन गर्नसक्ने नभइञ्जेल तिमी घरेमा बस। परमप्रभुले तिम्रो वचन[‡] पूरा गरिदिउन्।” यसर्थ तिनी छोराको आमाको दूध नछाडेसम्म घरेमा बसिन्।

हन्नाले शमूएललाई शीलोमा एली भएको ठाउँमा लैजान्छिन्

24 जब नानी ठूलो भयो अनि ठोस भोजन खान थाल्यो हन्नाले नानीलाई परमप्रभुको मन्दिर शीलोमा लगिन्। हन्नाले आफूसँग एउटा तीन वर्षको सँढे, चार पार्थी पीठो र एक मसक दाखरस पनि लिएर गइन्।

25 तिनीहरूले परमप्रभुको आराधना गरे। त्यसपछि सँढेलाई बलि चढाए पश्चात् तिनीहरूले नानी पूजाहारी एलीलाई दिए।

26 हन्नाले बालकलाई एलीको अधिल्लिर लिएर गइन् र भनिन्, “महाशाय, मलाई क्षमा गर्नु होला। म त्यही स्त्री हुँ, जो परमप्रभुलाई प्रार्थना गर्दागर्दै तपाईंका सामु उभिएकी थिएँ। मैले साँचो भनिरहेको छु।

27 मैले बालकको निम्ति प्रार्थना गरेकी थिएँ अनि परमप्रभुले मलाई बालक दिनुभयो र आभारी तुल्याउनु भयो।

28 अब यस बालकलाई परमप्रभुमा अर्पण गर्दैछु। सारा जीवन नै परमप्रभुको भएर यो रही रहनेछ।”

तब हन्नाले बालकलाई त्यही छोडीदिइन् अनि परमप्रभुको आराधना गरिन्।

2

हन्नाले धन्यवाद दिन्छिन्

1 हन्नाले प्रार्थना गरिन्,

“परमप्रभुमा, म खुशी छु!

परमप्रभुमा म विजयको अनुभव गर्छु।

तपाईंको मुक्तिमा म खुशी छु,

अनि मेरो शत्रुहरू माथि धाक जमाउँछु।

2 परमप्रभु जस्तो पवित्र कोही छैन।

तपाईं बाहेक कोही परमेश्वर छैन।

हाम्रो परमेश्वर बाहेक यहाँ अरू कुनै आश्रय छैन।

3 अब अहंकार हुँदैन!

अहंकारपूर्ण वचनहरू अब छैन,

कारण परमप्रभु परमेश्वर सर्वज्ञानी हुनुहुन्छ।

परमेश्वरले मानिसका कार्यहरू तौलनु हुन्छ।

4 शूरवीर र योद्धाहरूका धनु भाँचिएका छन्

अनि दुर्बलहरू बलिया भएका छन्।

5 विगतमा धेरै भोजन प्राप्त गर्नेहरू

अब काम नगरी भोजन नपाउने भएका छन्।

तर विगतमा जो भोक-भोकै थिए,

तिनीहरू अहिले भोजन खाएर मोटाएका छन्।

आमा बन्ने सौभाग्य नपाएकी स्त्रीहरू

अहिले सातवटाकी आमा बन्न सफल छिन्!

[†] 1:20: शमूएल यस शब्दको अर्थ हुन्छ “परमेश्वर।” तर एउटा पूर्ण हटाईएमा हिब्रुमा अर्थ निस्कन्छ “मान्नु” कि त “शाऊल” नाउँ बन्छ। शमूएलमा कतै-कतै शाऊल, शमूएल र मान्नुको त्रैष रूप बनेको पाउँछौं। [‡] 1:23: परमप्रभुले ... वचन एल्कानाले जतिसक्दो एलीको आशीर्वाद हन्नाको निम्ति हो भनि देखाए। (पद 17)

- तर जुन स्त्रीका धेरै सन्तानहरू थिए,
तिनीहरू सबै गएकाले ती स्त्री दुःखी छिन्।
- 6 परमप्रभुले कुनै मानिसहरूलाई मृत्युमा पार्नुहुन्छ,
अनि परमप्रभुले नै कुनैलाई जीवन दिनुहुन्छ।
उहाँले कोही मानिसलाई तल पातालमा पठाउनुहुन्छ
अनि अरू कोहीलाई जीवनको निम्ति उठाउनुहुन्छ र जीवन दिनुहुन्छ।
- 7 परमप्रभुले मानिसहरूलाई गरीब तुल्याउनु हुन्छ,
अनि उहाँले नै धनी बनाउनुहुन्छ,
परमप्रभुले मानिसहरूलाई तल पार्नु हुन्छ
र फेरि उच्च आसनमा बसाउनुहुन्छ।
- 8 परमप्रभुले कंगालहरूलाई धूलोबाट उठाउनुहुन्छ,
अनि दुःख हटाई दिनुहुन्छ।
परमप्रभुले कंगालीहरूलाई राजा संग-संगै बसाउनुहुन्छ।
परमप्रभुले कंगालीहरूलाई सम्मानको सिंहासनमा राख्नुहुन्छ।
- परमप्रभु उनी हुन जसले संसारको जग बसाल्नु भयो
अनि त्यसमाथि संसार बनाउनु भयो।
- 9 परमप्रभुले आफ्ना पवित्र मानिसहरूको रक्षा गर्नुहुन्छ,
ठेस लागेर लड्नुबाट उनीहरूलाई बँचाउनु हुन्छ,
तर पापीहरू अन्धकारमा नष्ट भएर डुब्ने छन्।
तिनीहरूका शक्ति विजय प्राप्त गर्न
सहायक सिद्ध हुनेछैन।
- 10 परमप्रभुले आफ्ना शत्रुहरूलाई नष्ट पार्नुहुन्छ।
सर्वोच्च परमेश्वर स्वर्गबाट उहाँको दुश्मनहरूका विरुद्ध गर्जनुहुन्छ।
उहाँले सारा पृथ्वीको न्याय गर्नुहुन्छ,
परमप्रभुले आफ्ना राजालाई बलियो पार्नुहुन्छ।
उहाँले चुनेका राजालाई बलियो पार्नुहुन्छ।”

11 एल्काना र तिनका परिवारका सदस्यहरू सबै रामामा आफ्नो घर फर्के, तर त्यो बालकचाहि शीलामा नै परमप्रभुको सेवा गर्न पूजाहारीको रेखदेखमा रह्यो।

एलीका दुष्ट छोराहरू

- 12 एलीका छोराहरू दुष्ट थिए। परमप्रभु प्रति तिनीहरूको कुनै वास्ता थिएन।
- 13 यसरी तिनीहरूले मानिसहरूलाई दुर्व्यवहार गर्थे। पूजाहारीहरूको कर्तव्य यो थियो: जब कोही मानिस बलिदान चढाउँथ्यो तब पूजाहारीले एटा भाँडाको उम्लीएको पानीमा मासु पकाउनु पर्थ्यो। तब पूजाहारीको सेवकले त्रिशूल लिनु पर्थ्यो।
- 14 पूजाहारीको सेवकले हातमा तिखो त्रिशूल लिएर भाँडाको मासुलाई काँटाले घोच्नु पर्थ्यो। सेवकहरूले काँटाले घोचे जतिमात्र मासु पूजाहारीको भाग हुन्थ्यो। पूजाहारीले उनै इसाएलीहरूका निम्ति यसो गर्नुपर्थ्यो जो शीलामा बलिदान चढाउन आउँथे।
- 15 तर एलीका छोराहरूले यसो गरेनन्। बोसोलाई वेदीमा जलाउनु अघि नै पूजाहारीका सेवक आएर बलिदानको पवित्र भेटि यसरी भनेर सोध्ने गर्थ्यो, “पूजाहारीको लागि पकाउनलाई केहि मासु देऊ, पूजाहारीले पकाएको मासु ग्रहण गर्दैनन् खाली काँचो मासु मात्र।”
- 16 बलि चढाउने मानिसले भन्थ्यो, “पहिले बोसोलाई जलाउँ त्यसपछि तिमीलाई चाहिए जति लैजाऊ।” यदि यस्तो परिस्थितिमा भने पूजाहारीको सेवकले भन्थ्यो, “होइन, त्यो मलाई अहिले नै मासु दिइहाल, यदि दिँदैन भने म खोसेर लैजान्छु।”
- 17 यस्तो प्रकारले ती दुइ पूजाहारी होप्नी र पीनहासले परमप्रभु प्रति चढाइएको बलिदानहरूमा श्रद्धा देखाएनन्। तिनीहरूले परमप्रभुको विरुद्धमा महा पाप गरे।

18 तर शमूलले एउटा सहयोगीको रूपमा परमप्रभुको सेवा गर्थ्यो। शमूलले एउटा विशेष प्रकारको मलमलको पोशाक लगाउथ्यो जसलाई एपोद भनिन्छ।

19 प्रत्येक वर्ष शमूलकी आमाले उसलाई एउटा सानो भोटो बनाइ दिन्थिन्। प्रत्येक वर्ष लोमोसित जब बलि चढाउन शीलो जान्थिन् त्यो भोटो शमूलाई पुर्याइ दिन्थिन्।

20 एलीले एल्काना र तिनकी पत्नीलाई आशीर्वाद दिन्थे। एलीले भने, “परमप्रभुले यो बालक जसलाई तिमीले परमप्रभुको सेवाको लागि माग्यौ यसको ठाउँमा अरु धेरै नानीहरू परमप्रभु तिनीहरूका साथ अशिश दिउन्।”

एल्काना र हन्ना घर फर्किए अनि

21 परमप्रभुको निगाह हन्ना माथि थियो। तिनले छोरा र दुइ छोरी जन्माइन्। शमूल भने परमप्रभुको सामुने बढ्न थाल्यो।

एलीले दुष्ट छोराहरूलाई तह लगाउन सकेनन्

22 एली सधैं वृद्ध भएका थिए। उसले आफ्ना छोराहरू बार-बार शीलोमा इस्त्राएलीहरूसित गरेका व्यवहार सुने। भेट हुने पालको ढोकामा सेवा गर्ने स्त्रीहरूसँग तिनीहरूले सहावास गरेको कुरा पनि एलीले सुने।

23 एलीले आफ्ना छोराहरूलाई भने, “तिमीहरूले गरेका दुष्ट कार्य मानिसहरूले मलाई सुनाउँछन्। त्यस्ता दुष्ट कार्य किन गर्छौं?”

24 छोरा हो, त्यस्तो खराब कार्य नगर। परमप्रभुका मानिसहरूले तिमीहरूका बारेमा नराप्नो कुरा गर्दछन्।

25 मानिसले मानिसको विरुद्धमा दुष्ट कार्य गरेकोमा परमेश्वरले त्यसको न्याय गर्नु हुनेछ। तर कसैले परमप्रभुको विरुद्धमा पाप गर्छ भने, कसले उसलाई परमेश्वरसित सहायता गर्नेछ?”

तर एलीका दुष्ट छोराहरूले पिताका कुरा सुन्न अस्वीकार गरे। तर परमेश्वरले पहिले नै निर्णय लिइसक्नु भएको थियो कि तिनीहरू मर्ने थिए।

26 बालक शमूल भने दिन दिने ठूलो हुँदै गयो। उसले परमेश्वर र मानिसहरूलाई प्रसन्न पार्थ्यो।

एलीको परिवारमा डरलाग्दो अगमवाणी

27 परमेश्वरका एकजना दास आएर एलीलाई भने, “परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘म तेरो पिता-पुर्खाहरू मिश्रमा फिरऊनको दासत्वमा रहेको समयमा म तेरो पिताको परिवारमा प्रकट भएँ।

28 इस्त्राएल भरिका कुलहरू मध्ये तेरो पिताको कुललाई मेरो पूजाहारीको रूपमा चुनेको थिएँ। मैले तिनीहरूलाई मेरो वेदीमाथि धूप बाल्न र मेरो उपस्थितिमा एपोद लाउन छाएको थिएँ। इस्त्राएलीहरूले चढाएका बलिको भाग उनीहरूसित मैले बाँडे।

29 तर तैले ती बलि र भेटीहरूमा मेरो आदेश अनुसार आदर गरिनस्। मलाई भन्दा ज्यादा तैले तेरो छोराहरूलाई सम्मान दिइस्। इस्त्राएलका मेरा मानिसहरूले मलाई चढाएको पवित्र बलिको भोजन खाएर तँ मोटाएकोछस्।’

30 “परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नुभयो तँ अनि तेरा पिताको सन्तानले सदा-सर्वदा मेरो सेवा गर्नेछन्। तर परमप्रभु अब यसो भन्नुहुन्छ, ‘यस्तो कहिले हुँदैन! मलाई जसले सम्मान गर्छन् म तिनीहरूको सम्मान गर्छु। तर जसले मेरो अनादर गर्छ ऊ अपमानित हुनेछ।

31 समय आउँदैछ जब म तेरो सन्तानलाई नष्ट गर्नेछु। तेरो परिवारमा कसैले पनि बुढो भइञ्जेलसम्म जीउने छैनन।

32 इस्त्राएलको निम्ति असल दिन आउने छ, तर तैले घरमा खराब दिन देखेछस्। तेरो परिवारमा कोही पनि बुढो हुञ्जेल बाँच्ने छैन।

33 तर तेरा सन्तानको एकजना व्यक्ति मेरो वेदीको पूजाहारीको रूपमा रहनेछ। उसको आँखाको शक्ति रहञ्जेल र शारीरिक शक्ति कम्ती नहुञ्जेल सम्म ऊ रहनेछ। तेरा सन्तान तरवारले काटिएको उसले देखेछ।

34 म तँलाई यो चिन्ह दिनेछु जसले गर्दा तैले यो साँचो हो भनी जान्नेछस्। तेरा दुवै छोरा होप्नी र पीनहास एकै दिनमा मर्नेछन्।

35 म एउटा विश्वासयोग्य पूजाहारी नियुक्त गर्नेछु, जसलाई मैले आदेश गरे अनुसार काम गर्नेछु। म त्यस पूजाहारीको परिवारलाई शक्तिशाली बनाउनेछु। उसले जीवनभरी मैले चुनेको राजाको सामु सेवा गर्नेछु।

36 त्यसपछि तेरो परिवारमा कोही बाँचे भने तिनीहरूले पूजाहारीको अधि आएर झुक्नेछन् र भन्नेछन्, “दया गरी मलाई पूजाहारीको रूपमा नियुक्त गर्नुहोस् ताकि म सँग केही खाने चीज होस्।” ’ ”

3

परमेश्वरले शमूललाई बोलाउनु भयो

1 एलीको अधीनमा रहेर बालक शमूएलले परमप्रभुको सेवा गर्थे। त्यस बेला परमप्रभु मानिसहरूसंग सिधै धेरै जस्तो बोलुहुन्थेन। उहाँले धेरै मानिसहरूलाई दर्शनहरू दिनु भएन।

2 एली लगभग अन्धा जस्तै भइसकेका थिए। एक रात तिनी ओछ्यानमा पल्टिरहेका थिए।

3 शमूएल चाहि पवित्र सन्दूक भएको परमप्रभुको मन्दिरमा सुतिरहेका थिए। परमप्रभुको बत्ती जलिरहेकै थियो।

4 परमप्रभुले शमूएललाई बोलाउनु भयो। “म यहाँ हाजीर छु” शमूएलले उत्तर दिए।

5 शमूएलले सोचे एलीले उसलाई बोलाएको यसकारण शमूएल हतारीएर एलीकहाँ गए। शमूएलले आफ्नो उपस्थिति जाहेर गरेर भने, “तपाईंले मलाई बोलाउनुभयो, म यहाँ छु।”

तर एलीले भने, “मैले तिमीलाई बोलाएको होइन। आफ्नो ओछ्यानमा गएर सुत”

शमूएल आफ्नो ओछ्यानमा गए।

6 परमप्रभुले फेरि बोलाउनु भयो, “शमूएल!” शमूएल फेरि एलीको ओछ्यानमा गएर भने, “तपाईंले मलाई बोलाउनु भएको हो, म यहाँ छु।”

एलीले भने, “मैले बोलाएको छैन मेरो छोरा! जाऊ, गएर सुत।”

7 अहिलेसम्म शमूएलले व्यक्तिगत रूपमा परमप्रभुलाई चिनेका थिएनन्। परमप्रभुले शमूएल सँग सिधै बातचित गर्नु भएको थिएन।

8 परमप्रभुले शमूएललाई तेश्रो चोटि बोलाउनु भयो। शमूएल उठेर फेरि एलीको छेउ पुगे। शमूएलले भने, “म यहाँ छु, तपाईंले मलाई बोलाउनु भयो।”

त्यतिबेला भने एलीले बुझे कि परमप्रभुले शमूएललाई बोलाउँदै हुनुहुन्थ्यो।

9 एलीले शमूएललाई भने, “ओछ्यानमा जाऊ! यदि फेरि बेलाउनु भयो भने भन्नु, ‘परमप्रभु भन्नुहोस। म तपाईंको दास हूँ र तपाईंले भन्नु भएको सुन्दैछु।’”

यसकारण शमूएल ओछ्यानमा गए।

10 परमप्रभु त्यहाँ प्रकट हुनुभयो र पहिलेको जस्तै बोलाउनु भयो, “शमूएल, शमूएल!”

शमूएलले भने, “भन्नुहोस! परमप्रभु म तपाईंको दास हूँ अनि सुन्दैछु।”

11 परमप्रभुले शमूएललाई भन्नुभयो, “म इस्राएलमा केही अचम्मको काम गर्नेछु। जसले यस विषयमा सुन्छ तिनीहरू साथै अचम्मति हुनेछन्।

12 मैले एली र त्यसको परिवारको विस्द्वामा जे जे गर्छु भनेको थिएँ ती सब गर्नेछु। म शुरू देखि अन्त्यसम्म सबै गर्नेछु।

13 मैले एलीलाई भनेकै छु कि म त्यसको परिवारलाई सधैंको लागि दण्ड दिनेछु। म त्यसो यसकारणले गर्दछु भनि एलीलाई थाह छ। त्यसका छोराहरूले परमेश्वरलाई निन्दा गरे अनि उहाँसित खराब आचरण गरे। तर उसले तिनीहरूलाई शिक्षा दिएनन्।

14 यसैकारण मैले एलीको परिवारलाई श्राप दिएको छु कि बलिभेटी र अन्नबलिले तिनीहरूलाई पापबाट छुटकारा दिन सक्दैनन्।”

15 बिहानसम्म शमूएल आफ्नो ओछ्यानमै पल्टिरहे उज्यालो हुन साथ झट्टपट्ट उठेर परमप्रभुका मन्दिरका ढोकाहरू खोले। दर्शनको विषयमा एलीलाई भन्न तिनी डराएका थिए।

16 तर एलीले नै शमूएललाई भने, “शमूएल, मेरो छोरा।”

शमूएलले जवाफ दिए, “भन्नुहोस, म यहाँ छु।”

17 एलीले सोधे, “परमप्रभुले तिमीलाई के भन्नु भयो! मलाई लुकाउने काम छैन। यदि परमेश्वरको सन्देश सबैलाई नभनेर लुकायो भने परमेश्वरले दण्ड दिनुहुनेछ।”

18 शमूएलले केही पनि नलुकाई सबै बताए। शमूएलले एलीबाट केही पनि लुकाएनन्,

एलीले भने, “उहाँ परमप्रभु हुनुहुन्छ। उहाँलाई जे इच्छा लाग्छ त्यसै गर्नुहुन्छ।”

19 शमूएल अझ ठूलो हुँदै गए। परमप्रभु शमूएलसित हुनु हुन्थ्यो। परमप्रभुले शमूएलको कुनै सन्देशलाई पनि झूटो हुने मौका दिनुभएन।

20 त्यसबेला सारा इस्राएलका, (दान देखि बेर्शेबा सम्मका) मानिसहरूले शमूएल परमप्रभुका साँचो अगमवक्ता भएको चाल पाए।

21 शीलामा परमप्रभु शमूएलकहाँ प्रकट हुनु भयो। उहाँ आफै शमूएलको अधि परमप्रभुको वचन जस्तै प्रकट हुनु भयो।

4

1 इस्राएलभरी शमूएलको विषयमा समाचार फैलिन थाल्यो। तर एलीं भने साह्रै बुढो भइसकेका थिए। तर उनका छोराहरूले भने अझै पनि परमप्रभुका अधि दृष्ट कार्य गरिने रहे।*

पलिशतीहरूले इस्राएलीहरूलाई हराए

त्यस समय, इस्राएलीहरू पलिशतीहरूका विरुद्धमा युद्ध गर्नको निम्ति तयार भए। इस्राएलीले एबेन-एजेरमा छाउनी हाले अनि पलिशतीहरूले अपेकमा छाउनी हाले।

2 पलिशतीहरू इस्राएलीहरू माथि हमला गर्न तयार भए।

पलिशतीहरूले इस्राएलीहरूलाई हराए। पलिशतीहरूले इस्राएलका 4,000 सैनिकहरू मारिदिए।

3 बाँकी इस्राएली सैनिकहरू फर्केर छाउनीमा पुगे। इस्राएलका बुढा प्रधानले सोधे, “परमप्रभुले पलिशतीहरूद्वारा हामीलाई किन हराउन दिनुभयो? हामीले शीलोबाट परमप्रभुका करारको सन्दूक उठाएर ल्याऊ। यस्तो गरेपछि परमेश्वर हामीसँग युद्ध भूमिमा जानुहुनेछ र हामीलाई हाम्रो शत्रुबाट बचाउनु हुनेछ।”

4 त्यसकारण तिनीहरूले शीलोमा मानिसहरू पठाए। सर्वशक्तिमान परमप्रभुको करारको सन्दूक लिएर मानिसहरू आए। सन्दूक माथि कसब स्वर्गदूत विराजमान थिए अनि तिनीहरू त्यस्तो प्रकारले बसेका छन् जसमाथि परमप्रभुले आसन लिनुहुन्थ्यो। एलीका छोरा होप्नी र पीनहास जो सन्दूकको रेखदेख गर्दथे तिनीहरू पनि उक्त सन्दूकसँगै आए।

5 जब परमप्रभुको करारको सन्दूक छाउनी भित्र ल्याइयो, इस्राएलीहरूले ठूलो हल्ला गरे। त्यस हल्लाले भूमि नै हल्लियो।

6 पलिशतीहरूले पनि इस्राएलीहरूका हल्ला सुन। तिनीहरूले सोधे, “हिब्रूहरूका छाउनीमा यति साह्रै हल्ला किन हुँदैछ?” पछि पलिशतीहरूलाई थाहा भयो कि इस्राएलीहरूका छाउनीमा करारको सन्दूक आएको छ।

7 पलिशतीहरू डराएर भने, “परमेश्वर नै तिनीहरूका छाउनीमा आए! अब हाम्रो के हुने हो। यस्तो पहिले कहिले भएको थिएन।

8 हामी चिन्तित भयौं यस्तो बलियो देवताबाट अब हामीलाई कसले बचाउँछ? यी तिनि देवता हुन् जसले मिश्रीहरूलाई जंगलमा महामारी र भयंकर रोगहरू दिएका थिए।

9 पलिशतीहरू हो सहासी बन! मर्द झैं काम गर, नत्र ता विगतमा हिब्रूहरू हाम्रा दास थिए, भने अब लडेनौं भने तिमीहरू उनीहरूका दास हुनेछौं।”

10 पलिशतीहरूले वीरताका साथ लडे र इस्राएलीहरूलाई परास्त पारे। प्रत्येक इस्राएली सेना भागेर आफ्ना छाउनीमा लुक्न पुगे। इस्राएलको यो साह्रै नराप्ती पराजय थियो। जम्मा 30,000 इस्राएली सैनिकहरू मारिएका थिए।

11 पलिशतीहरूले परमेश्वरको पवित्र सन्दूक हात पारे र एलीका दुवै छोरा, होप्नी र पीनहासलाई मारे।

12 त्यस दिन बिन्यामिनी कूलका एकजना मानिस युद्ध भूमिबाट भागेर हारेको शोक प्रकट गर्न शरीरका बस्रहरू च्यातेर टाउकोभरी धूलै-धूलो खन्याए र शीलोमा पुगे।

13 त्यस समय एली शहरको फाटकहरूको मूल बाटोमा आफ्नो आसनमा बसिरहेका थिए। तिनी परमेश्वरको पवित्र सन्दूकको विषयमा ज्यादै चिन्तित थिए र समाचारको प्रतिक्षा गरिरहेका थिए। त्यो बिन्यामीनहरूले आए र दुःखी समाचार शहरलाई दियो। अनि सबै शहरवासी जोडले रून थाले।

14-15 एली अन्तानब्बे वर्षका बुढा थिए अनि तिनी अन्धा थिए। जब एलीले रोएको स्वर सुने तिनले सोधे, “मानिसहरू किन यसरी चिच्याइ-चिच्याइ रोईरहेका?”

उनै बिन्यामिनी मानिस एलीका सामुने पर सारा घटना बताए।

16 तिनले भने, “म युद्धभूमिबाट भागेर आएको हुँ!”

एलीले फेरि सोधे, “के भयो हँ छोरा?”

17 बिन्यामिनी मानिसले सार वृत्तान्त बताए, “इस्राएलीहरू पलिशतीहरूका अधि टिकन नसकेर भागे इस्राएली पक्षका धेरै सेना युद्धमा मारिए। तपाईंका दुवै छोरा, होप्नी र पीनहास पनि मारिए अनि परमेश्वरको पवित्र सन्दूक पनि पलिशतीहरूले कब्जामा पारेका छन्।”

18 जब बिन्यामिनी मानिसले परमेश्वरको पवित्र सन्दूकको घटना बताए, एली ऊ बसेको कुसीबाट पछिल्लिर लडे, र तिनको मुन्टो भाँचियो, कारण एली साह्रै बुढा थिए र साह्रै मोटा थिए, उनी त्यही मरे। एलीले चालिस वर्षसम्म इस्राएलाई अगुवाइ गरेका थिए।

महिमाको अन्त भयो

* 4:1: तर एली ... गरिने रहे यो युनानी उल्थामा पाइएको तर हिब्रूमा छैन।

19 एलीकी बुहारी, पीनहासकी पत्री त्यस समय गर्भवती थिईन्। तिनीको नानी जन्माउने समय पुगिसकेको थियो, परमेश्वरको पवित्र सन्दूक कब्जा गरेको घटना साथै ससुरा र लोमेको पनि मृत्यु भएको खबर सुन्नेबित्तिकै प्रसववेदना शुरू भयो, यसकारण उसले घुँडा टेकी र तत्कालै एउटा छोरा जन्माईन्।

20 जब तिनी मर्ने लागेकी थिईन्, तिनलाई स्याहार्ने आइमाईहरूले तिनलाई भने, “नडराऊ! तिम्रो एउटा छोरा भयो।”

तर एलीकी बुहारीलाई त्यस? खको खबरले कुनै असर गरेन।

21 तर इस्राएलको महिमा हराएको सुनेर तिनले छोराको नाउँ ईकावोद राखिन, अर्थ “इस्राएलको महिमा लगियो!” यसले यो नाउँ राखी परमेश्वरको पवित्र सन्दूक लुटिएको र आफ्ना ससुरा अनि लोमेको मृत्यु भएको कुरा संकेत गराउँछ।

22 तिनले भनिन्, “इस्राएलको महिमा हरायो।” कारण पलिशतीहरूले परमेश्वरको पवित्र सन्दूक कब्जा गरे।

5

पवित्र सन्दूक पलिशतीहरूका निम्ति समस्या बन्यो

1 पलिशतीहरूले परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई एबेन-एजेरबाट अशदोद पुर्याए।

2 पलिशतीहरूले परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई दागोनको मन्दिरमा लगेर दागोनकै मूर्तिको छेउमा राखे।

3 भोलिपल्ट बिहान अशदोदवासीहरूले दागोनको मूर्ति घोप्टो परेर परमेश्वरको पवित्र सन्दूक अघि भईमा लडिरहेको देखे।

अशदोदका मानिसहरूले फेरि त्यो मूर्ति त्यसको ठाउँमा उभ्याए।

4 अशदोदवासीहरूले दागोनको मूर्तिलाई फेरि त्यहि ठाउँमा राखे। तर फेरि अर्को बिहान अशदोदवासीहरूले दागोनको मूर्ति त्यसरी नै परमेश्वरको पवित्र सन्दूक अधिलिटर लडिरहेको भेटे। यस बेला दागोनको टाउको र हातहरू भौँचिएर संधारको अघि लडिरहेको र जीउ मात्र त्यहाँ लडिरहेको भेटियो।

5 त्यही व्यवहार आजसम्म चलदैछ कि अशदोदमा दागोनका पुरोहित र मन्दिरभित्र पसेहरू कसैले पनि दागोनको संधारमा पाइला राख्दैनन्।

6 परमप्रभुले अशदोदका मानिसहरू साथै छिमेकीहरूका जीवन पनि कष्ट पूर्ण बनाइदिनुभयो। परमप्रभुले तिनीहरूलाई असाध्यै दुःख दिनुभयो। गिर्खाको रूढी फैलाइ दिनुभयो। हुलका हुल मूसाहरू पठाउनुभयो। मूसाहरू जहाज र जमिन जताततै दगुरिरहन्थे। शहरवासीहरू सबै डराउन थाले।

7 जब अशदोदवासीहरूले यो देखे तिनीहरूले भने, “इस्राएलको परमेश्वरको सन्दूक यहाँ राख्न सकिन्न। परमेश्वरले हाम्रा देवता दागोनलाई मात्र होइन तर उहाँले हामीलाई पनि पूरा दण्ड दिनुभयो।”

8 अशदोदका मानिसहरूले पड्वितीका सबै शासकहरूलाई बोलाए। अशदोदवासीहरूले ती शासकहरूलाई सोधे, “हामीले इस्राएलका परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई अब के गर्नु पर्ने हो?”

शासकहरूले भने, “इस्राएलका परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई अब गात शहरमा पुर्याइयोस।” यसरी पलिशतीहरूले परमेश्वरको पवित्र सन्दूक हटाए।

9 फेरि परमेश्वरको पवित्र सन्दूक जब गातमा पुग्यो तब देखि नै परमप्रभुले त्यस शहरलाई सजाय दिन थाल्नुभयो। मानिसहरूमा खैलाबैला भयो। परमप्रभुले के बालक के वृद्ध सबलाई दुःख दिनथाल्नु भयो। परमेश्वरले गातवासीहरूमा गिर्खाको रूढी फैलाइ दिनुभयो।

10 यसकारण पलिशतीहरूले परमेश्वरको सन्दूकलाई एक्रोन पठाए।

जति बेला परमेश्वरको सन्दूक एक्रोन आइपुग्यो मानिसहरू कराउन थाले, “इस्राएलका परमेश्वरको सन्दूक किन हाम्रो शहर एक्रोनमा ल्याएको? के तिमीहरूले हामीलाई र हाम्रा मानिसहरूलाई मार्न चाहन्छौ?”

11 एक्रोनका मानिसहरूले पलिशती शासकहरूलाई एकसाथ बोलाएर भने, “इस्राएलका परमेश्वरको सन्दूकलाई छिट्टो भन्दा छिट्टो आफ्नै ठाउँमा पठाइदिनु होस। नत्र भने यसले हामीहरूलाई नष्ट पार्नेछ।”

एक्रोनका मानिसहरू सधैं डराएका थिए। परमेश्वरले त्यस शहरवासीहरूको जीवन कष्टमय बनाइदिनु भयो।

12 मानिसहरू धेरै संख्यामा मरे। जो मरेका थिएनन् तिनीहरूलाई गिर्खाको रूढीले सताउन थाल्यो र एक्रोनका मानिसहरूको रोदन स्वर्गसम्मै पुग्यो।

6

परमेश्वरको पवित्र सन्दूक फेरि घर लगियो

1 पलिशतीहरूले पवित्र सन्दूकलाई आफ्नो देशमा सात महीनासम्म राखे।

2 पलिशतीहरूले आफ्ना पुरोहितहरू र ज्योतिषीहरूलाई बोलाए भने, “हामीले परमप्रभुको पवित्र सन्दूकलाई के गर्नु पर्ने हो? सुझावदिनुहोस्, कसरी सन्दूकलाई फेरि यसको आफ्नै घरमा पठाउन सकिन्छ?”

3 पुरोहितहरू र ज्योतिषीहरूले सुझाव दिए, “यदि तिमीहरूले इस्राएलका परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई पठाउनु भयो भने सौगत नराखी नपठाऊ। तिमीहरूले केही उपहार चढाउनु पर्छ, जसले तिमीहरूको पाप मोचन हुनेछ। त्यसपछि तिमीहरू स्वस्थ र पवित्र हुनेछौ। तिमीहरूले यसो गर्नेपर्छ अनि मात्र परमेश्वरले तिमीहरूलाई दण्डित हुनबाट बचाउनु हुनेछ।”

4 पलिशतीहरूले सोधे, “इस्राएलका परमेश्वरलाई कस्तो प्रकारका भेटीहरू दिइमा हामीलाई क्षमा मिल्ने छ?”

पुरोहितहरू र ज्योतिषीहरूले भने, “यहाँ पलिशतीहरूका शहरका एक-एकजना प्रमुख गरेर जम्मा पाँचजना प्रमुख छन्। तिमी जस्तै तिभ्रो सबै प्रमुखहरूले एउटै विचार भोग्नु परिरहेछ। यसर्थ तिमीहरूले पाँचवटा सुनका गिर्खाको नमूना तयार गर। त्यसरी नै पाँचवटा सुनका मूसाको नमूना पनि तयार गर।

5 गिर्खाहरू र मूसाका नमूनाहरू बनाऊ त्यसले देशलाई नष्ट गरिरहेको छ। इस्राएलका परमेश्वरलाई ती सुनका नमूनाहरू भुक्तानीको रूपमा प्रदान गर। त्यसपछि यो हुन सक्ता इस्राएलका परमेश्वरले तिमीहरू, तिमीहरूका देवता र तिमीहरूको देशमा दण्ड दिन बन्द गर्नु हुनेछ।

6 फिरऊन र मिश्रीहरू जस्तै हठी स्वभावका नबन। परमेश्वरले मिश्रीहरूलाई दण्ड दिनुभयो। यसो गर्दा मात्र मिश्रीहरूले इस्राएलीहरूलाई मिश्र छोड्नदिए।

7 “तिमीहरूले एउटा गाडा बनाउनु पर्छ र कहिले खेत नजोतेका दुइवटा दुहना गाई बन्दोबस्त गर्नुपर्छ। ती दुइवटा गाईलाई गाडा तान्ने गरी नारेर त्यसका बाछाहरूलाई भने गोठभित्र थुनिदिनुपर्छ। त्यसो गर्दा बाछाले माऊलाई पछ्याउँन पाउँदैन।

8 परमप्रभुको पवित्र सन्दूकलाई त्यस गाडा भित्र राखिदिनु। त्यसैको छेउमा नमूनाको थैलो पनि राखि दिनु। त्यो नमूना चाँहि तिभ्रो पाप मोचनका निम्ति परमेश्वरलाई भेटी हो। बन्द गाडालाई सोझो बाटो लगाई देऊ।

9 त्यसपछि गाडा कता जान्छ ख्याल राख। यदि गाडा बेत-शेमेशपट्टि अघि बढेर इस्राएलको भूमितिर गयो भने त्यसले यो संकेत दिन्छ, परमप्रभुले नै हामीलाई त्यस्तो दुलो रोग दिनुभएको हो। तर गाई बेत-शेमेश तिर गएन भने हामीले बुझ्नेछौं कि त्यो दण्ड स्वरूप भनिएको देशान इस्राएलका परमेश्वरबाट भएको होइन। हामीले त्यो बिमार आफै फैलिएको हो भनेर जान्नुपर्छ।”

10 पलिशतीहरूले पुरोहित र ज्योतिषीहरूले भने झैं गरे। पलिशतीहरूले भरखरै ब्याएका दुइवटा गाई खोजेर ल्याए। गाडामा ती गाईहरू नारे र बाछाहरूलाई गोठमा थुनिदिए।

11 त्यसपछि पलिशतीहरूले गाडामा परमप्रभुको पवित्र सन्दूक राखे। सुनका मूसाहरू र गिर्खाको नमूनाहरू हालेको थैलो गाडामा (सन्दूको छेउमा) राखे।

12 गाई गाडा तान्दै सोझै बेत-शेमेशतिर लगे। गाईहरू कराउँदै सडकदेखि दाहिने देब्रे कतै नताकी अघि बढिरहे। पलिशती शासकहरू पनि बेत-शेमेशको सीमासम्म पछि-पछि गए।

13 बेत-शेमेशका मानिसहरू बेसीमा धमाधम हाँकेको फसल काटिरहेका थिए। तिनीहरूले शिर उठाए हेर्दा पवित्र सन्दूक देखे। तिनीहरूले त्यस सन्दूकलाई फेरि देख्दा साह्रै रमाए र दौडेर लिन गए।

14-15 गाडा सोझै बेत-शेमेशका यहोशको खेतमा एउटा दुलो चट्टान अगाडि रोकियो।

बेत-शेमेशका मानिसहरूले त्यो गाडा टुक्रा-टुक्रा पारे। गाईहरूलाई मारेर परमप्रभुलाई बलिको रूपमा चढाए।

लेवी कुल समूहका मानिसहरूले परमप्रभुको पवित्र सन्दूक उठाए। तिनीहरूले सन्दूक र सुनका नमूनाहरू राखिएका थैला उठाए त्यो चट्टानमाथि राखे।

त्यस दिन बेत-शेमेशका मानिसहरूले परमप्रभुलाई होमबलि चढाए।

16 पलिशती शासकहरूले बेत-शेमेशमा घटेका सम्पूर्ण घटना हेरेर त्यही दिन एकोनतिर लागे।

17 यस प्रकार पलिशतीहरूले आफूले गरेका पापबाट क्षमा पाउनलाई परमप्रभुमा गिर्खाको सुनको नमूना उपहार स्वरूप पठाए। तिनीहरूले पाँचवटा सुनका गिर्खाको नमूना प्रत्येक पलिशती शहरमा एक एकवटा पठाए। ती शहरहरू हुन् अशदोद, गाजा, अशकलोन, गात र एकोन।

18 पलिशतीहरूले सुनका मूसाहरूको नमूना पनि पठाए। सुनका मूसाहरूको नमूना पनि त्यति नै संख्यामा थियो जति ती पाँच पलिशती शासकहरूको शहरको संख्या थियो। ती शहरहरूका वरिपरि पर्खालहरू थिए अनि प्रत्येक शहरका वरिपरि बस्तीहरू थिए।

बेत-शेमेशका मानिसहरूले परमप्रभुको पवित्र सन्दूकलाई जुन चट्टानमा राखे, त्यो चट्टान अहिले पनि बेत-शेमेशका यहोशको खेतमा छ।

19 जब बेत-शेमेशका मानिसहरूले परमप्रभुको पवित्र सन्दूक देखे त्यो हेरचाह गर्न तिनीहरूलाई सिकाउने त्यहाँ कुनै पूजाहारी थिएन। यसकारणले बेत-शेमेशका सन्तरीजना मानिसहरूलाई परमेश्वरले मान्नुभयो। परमप्रभुले कठोर दण्ड दिनुभयो भनेर बेत-शेमेशका मानिसहरूले अलाप विलाप गर्न थाले।

20 यसैले बेत-शेमेशका मानिसहरूले भने, “यस पवित्र सन्दूकलाई हेरचाह गर्ने पूजाहारी कहाँ छन्? अब यहाँबाट सन्दूक कता लैजाने हो?”

21 किर्यात्-यारीममा एकजना पूजाहारी छन्। बेत-शेमेशका मानिसहरूले किर्यात्-यारीमका मानिसहरू भएतिर दूत पठाए। दूतले गए भने, “पलिशतीहरूले परमप्रभुको पवित्र सन्दूक फिर्ता गरिदिए। तल आएर तपाईंहरूले त्यो आफ्नो शहरमा लानु होस्।”

7

1 किर्यात्-यारीमका मानिसहरू आए र परमप्रभुको पवित्र सन्दूक लिएर गए। तिनीहरूले परमप्रभुको सन्दूकलाई पहाडमा भएको अर्बीनादाबको घरमा लगे। तिनीहरूले अर्बीनादाबको छोरा एलाजारलाई परमप्रभुको सन्दूकको रक्षा गर्ने तयारीको सम्बन्धमा एउटा विशेष उत्सव मनाए।

2 किर्यात्-यारीमा उक्त सन्दूक बीस वर्षसम्म रह्यो।

परमप्रभुले इस्राएलीहरूलाई रक्षा गर्नुहुन्छ

इस्राएलका मानिसहरूले परमेश्वरको निम्ति चाहना गरे र फेरि परमप्रभुकै अनुशरण गर्न शुरू गरे।

3 शमूएलले इस्राएलका मानिसहरूलाई भने, “यदि तिमीहरू सौँचो हृदयले परमप्रभुको शरणमा फर्कन्छौ भने तिमीहरूका माझबाट विदेशी देवताहरूलाई फ्याकी दिनुपर्छ। तिमीहरूले अशतारोतका मूर्ति फ्याँकि देऊ। परमप्रभुमा सम्पूर्ण रूपले समप्रित गर्नुपर्छ। तिनीहरूले परमप्रभुकै मात्र सेवा गर्नुपर्छ! त्यसपछि परमप्रभुले तिमीहरूलाई पलिशतीहरूका हातबाट बचाउनु हुनेछ।”

4 यसरी इस्राएलीहरूले बाल अनि अशतारोतका मूर्तिहरू फ्याँकिदिए। इस्राएलीहरूले परमप्रभुकै मात्र सेवा गर्नथाले।

5 शमूएलले भने, “सबै इस्राएलका मानिसहरूलाई मिस्रामा भेला गर। म तिमीहरूका निम्ति परमप्रभुसँग प्रार्थना गर्छु।”

6 इस्राएलका मानिसहरू मिस्रामा भेला भए। तिनीहरू परमप्रभुको सामु पानी खन्याएर चोखिए। यसरी तिनीहरूले आफ्नो पाप स्वीकार गरे अनि दिनभरी उपवास बसेर तिनीहरूले भने, “हामीले परमप्रभुका विस्त्रुमा पाप काम गर्यौं।” यसरी शमूएल इस्राएलको न्यायकर्ता र नायक भए।

7 पलिशतीहरूले इस्राएलीहरू मिस्रामा भेला हुँदैछन् भन्ने कुरो थाहा पाए। पलिशती शासकहरू इस्राएलीहरू विस्त्रु युद्ध लड्न गए। इस्राएलीहरू पनि पलिशतीहरू आउँदैछन् भन्ने सुनेर डराउन थाले।

8 इस्राएलीहरूले शमूएललाई भने, “परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरसित प्रार्थना गर्नुहोस्। हामीहरूलाई पलिशतीहरूबाट रक्षा गर्नुहोस् भनि परमप्रभुसित भन्नुहोस्।”

9 शमूएलले एउटा भेडाको पाठो लिए। उनले परमप्रभुलाई होमबलि अर्पण गर्दै भेडाको पाठोलाई पूर्ण रूपले जलाई दिए। शमूएलले इस्राएलका परमप्रभुलाई प्रार्थना चढाए। परमप्रभुले शमूएलको प्रार्थनाको जवाफ दिनुभयो।

10 जब शमूएलले होमबलि अर्पण गर्दैथिए पलिशतीहरू युद्ध गर्न अधि बढे। तर परमप्रभुले पलिशतीहरूका छेवैमा प्रचण्ड गर्जन उत्पन्न गराउनुभयो। पलिशतीहरूले बुझ्न सकेनन्। त्यस गर्जनले पलिशतीहरू डराए र तितर-बितर भए। तिनीहरूका शासकले पनि त्यो अवस्थालाई नियन्त्रण गर्न सकेनन्। यसरी इस्राएलीहरूले पलिशतीहरूलाई हराए।

11 इस्राएलका मानिसहरूले मिस्रबाट पलिशतीहरूलाई खेद्वै गए। तिनीहरूले पलिशतीहरूलाई आक्रमण गरे अनि बेत-करसम्मै खेदे। बाटै भरी तिनीहरूले पलिशती सैनिकहरूलाई मारे।

इस्राएलमा शान्ति फर्कियो

12 त्यस पछि शमूएलले एउटा विशेष ढुङ्गालाई स्मारकको रूपमा मिस्र र शेनको गाउँको बीचमा राखेर “सहायताको चट्टान”* नाउँ दिए। शमूएलले भने, “परमप्रभुले यस ठाउँसम्म बाटोभरी नै हामीलाई सहायता गर्नुभयो।”

13 पलिशतीहरूको पूरै हार भयो। तिनीहरूले फेरि इस्राएलका भूमिमा प्रवेश गरेनन्। शमूएलको जीवनभरी नै परमप्रभु पलिशतीहरूको विस्त्रुमा रहनुभयो।

14 पलिशतीहरूले इस्राएलका शहरहरू लिएका थिए। एक्रोन देखि गातसम्मका शहरहरू र त्यसका छेउ छाउका क्षेत्रहरू पनि फिर्ता लिए।

त्यहाँ अमोरीतास र इस्राएली बीच पनि शान्ति थियो।

15 शमूएलले आफ्नो सम्पूर्ण जीवनभरी नै इस्राएलीहरूलाई मार्गदर्शन दिए।

* 7:12: सहायताको चट्टान अर्थत “एबेन-एजेर” हो।

16 शमूलले इस्राएलका एक ठाउँ देखि अर्को ठाउँ सम्मका सम्पूर्ण मानिसहरूलाई न्याय दिलाए। प्रत्येक वर्ष देशको एक कुनादेखि अर्को कुनासम्म यात्रा गरे। उनी गिलगल, बेतेल र मिस्पाको फेरो मार्थे। यसरी शमूलले इस्राएलमा कुशल र न्याय पूर्वक शासन गरे।

17 शमूलको घर भने रामामा थियो। यसर्थ तिनी सधैँ त्यहाँ जान्थे। शमूलले त्यस शहर देखि नै इस्राएलको न्याय र शासन गर्थे। परमप्रभुका निम्ति शमूलले रामामा एउटा वेदी बनाए।

8

इस्राएलीहरूले राजाको माग गरे

1 शमूल जब वृद्ध भए, तिनले आफ्ना छोराहरूलाई इस्राएलका न्यायकर्ता नियुक्त गरे।

2 शमूलका जेठा छोराको नाउँ योएल थियो। माहिला छोराको नाउँ चाहिँ अबियाह थियो। योएल र अबियाह बेशबांमा न्यायकर्ता थिए।

3 तर शमूलका छोराहरू बाबुको चालमा हिडेनन् योएल र अबियाहले घूस खाने गर्थे। चुपचाप घूस लिएर न्यायलयमा अन्याय गर्थे।

4 यसर्थ इस्राएलका सबै बूढा-प्रधानहरू शमूललाई भेट्न रामामा भेला भए।

5 बूढा-प्रधानहरूले शमूललाई भने, “तपाईं बूढा हुनुभयो, तपाईंका छोराहरू तपाईं जस्ता ठीक बाटामा छैनन्। अब, हामीलाई शासन अनि न्याय गर्न अरु देशहरूको जस्तै राजा दिनुहोस्।”

6 यसरी बूढा-प्रधानहरूले तिनीहरूलाई मार्ग दर्शन गर्ने एउटा राजा मागे। शमूलले ठाने यो युक्ति गलत छ। यसर्थ शमूलले परमप्रभुमा प्रार्थना गरे।

7 शमूललाई परमप्रभुले भन्नुभयो, “मानिसहरूले जसो भन्छन् त्यसै गर। तिनीहरूले तँलाई अस्वीकार गरेका छैनन्। बरु मलाई अस्वीकार गर्दैछन्। तिनीहरूले मलाई तिनीहरूको राजा हुन अस्वीकार गरिरहेका छन्।

8 तिनीहरूले सधैँ जे गर्थे त्यही गर्दैछन्। मैले तिनीहरूलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याएँ। तर तिनीहरूले आज मलाई छाडेर अन्य देवताहरूको सेवा गरे। तिनीहरूले तँलाई पनि त्यस्तै गर्दैछन्।

9 यसर्थ मानिसहरूका कुरा सुनेर तिनीहरूले भने झैं गर। तर तिनीहरूलाई एउटा चेतावनी भने दिनु। तिनीहरूलाई भनिदिनु राजाले तिनीहरूलाई के गर्छ। एउटा राजाले मानिसहरूलाई कसरी शासन गर्छन्।”

10 ती मानिसहरूले एउटा राजाको माग गरे। यसकारण परमप्रभुले भन्नु भएका सम्पूर्ण कुराहरू शमूलले मानिसहरूलाई बताए।

11 शमूलले भने, “यदि तिमीहरू तिमीहरूमाथि शासन गर्ने राजा चाहान्छौ भने राजाले यसो गर्नेछन्। उसले तिमीहरूको छोराहरूलाई लाने छन् अनि उसको सेवा गर्न तिनीहरूलाई विवश पार्नेछन्। राजाले तिमीहरूका छोराहरूलाई सैनिक बनाएर उनका रथ सँगसँगै दौडन लगाउने छन् र घोडचढी बनाएर आफ्नो सैनिकमा राख्नेछन्। तिमीहरूका छोरालाई आफ्ना रथको अधि दौडने रक्षक बनाउने छन्।

12 “राजाले तिम्रो छोराहरूलाई सैनिक बन्न बाध्य गराउने छन्। त्यसमध्ये कोही 1,000 मानिसहरूका अधिकारी बन्ने छन् अनि अरु 50 जना भन्दा ज्यादा मानिसका।

“राजाले तिम्रा छोरालाई उनको खेत जोत्र र फसल काट्न बाध्य गराउनेछन्। कतिलाई फेरि युद्धको निम्ति हातहतियार बनाउन लाउनेछन्। कतिलाई रथको चीजहरू बनाउन लाउनेछन्।

13 “राजाले तिमीहरूका छोरीहरूलाई पनि लानेछन्। तिनीहरूमध्ये कतिलाई खाना पकाउन र रोटी पकाउन विवश गर्नेछन्। अनि कसैलाई अन्तर बनाउन बाध्य गर्नेछन्।

14 “राजाले तिमीहरूको सबभन्दा असल खेतहरू, दाखको बगैँचा र भद्राक्षका रूखहरू लानेछन्। अनि तिनीहरूलाई उसको सेवकहरूको हातमा सुम्पिदिनेछन्।

15 तिमीहरूको अन्न र दाखको फसलको दशौँ भाग राजाले लिनेछन्। अनि अधिकारीहरू अनि सेवकहरूको हातमा सुम्पिदिनेछन्।

16 “राजाले तिमीहरूका कमार-कमारीहरूलाई पनि लैजाने छन्। उनले असल जातका पशु र गधाहरू पनि तिमीहरूबाट लिनेछन्। यी सबै लगेर आफ्नै प्रयोगमा लगाउने छन्।

17 तिमीहरूका भेडा बाख्राको दशौँ भाग पनि तिनले लिनेछन्।

“अनि तिमी आफैँ पनि राजाको दास बनिनेछौ।

18 तब तिमीहरू आफूले चुनेको राजाबाट छुटकाराको निम्ति रुनेछौ। तर त्यस समय परमप्रभुले कुनै जवाफ दिनुहुने छैन।”

19 तर मानिसहरूले शमूलको कुरा सुन्दैसुनेनन्। तिनीहरूले भने, “होइन! हामीलाई शासन गर्ने एउटा राजा नै चाहिन्छ।

20 तब हामी पनि अरू देश सरह हुनेछौं, हामीलाई नेतृत्व दिने, हाम्रो अधि युद्ध लडने, हाम्रा निम्ति युद्ध गर्ने हाम्रा राजा हुनेछन्।”

21 शमूएलले मानिसहरूको भनाइ सुने पछि शमूएलले परमप्रभुलाई तिनीहरूका कुरा दोहोर्‍याइदिए।

22 परमप्रभुले जवाफ दिनु भयो, “तिनीहरूले चाहे जस्तै! तिनीहरूलाई एउटा राजा देऊ।”

तब शमूएलले इस्राएलका मानिसहरूलाई भने, “ठिकै छ! तिमीहरूले एउटा राजा पाउने भयो। अहिले सबै तिमीहरूको शहरमा जाऊ।”

9

शाऊलले पिताका गधाहरूको खोजी गर्छ

1 कीश बिन्यामिनी कुलका एकजना महत्वपूर्ण मानिस थिए। कीश अबीएलका छोरा थिए। अबीएल जरोरका छोरा थिए। जरोर बकोरतका छोरा थिए। बकोरत, बिन्यामीन परिवारका मानिस ओपीहकका छोरा थिए।

2 कीशका एकजना शाऊल नाउँ गरेका छोरा थिए। शाऊल अत्यन्तै सुन्दर थिए। त्यहाँ शाऊल जस्तो सुन्दर कोही पनि थिएनन्। उभैदा शाऊल इस्राएलमा अन्य मानिसहरू भन्दा अग्ला थिए।

3 एक दिन शाऊलका पिता कीशले आफ्ना गधाहरू हराए। यसकारण कीशले आफ्ना छोरा शाऊललाई भने, “एकजना नोकरलाई साथमा लिएर गधा खोज्न जा।”

4 शाऊलले गधाहरू खोज्न शुरू गरे। शाऊल एरैमका पहाडी देश हुँदै शलीशको इलाकातिर पुगे। तर शाऊल र नोकरले कीशका गधाहरूको पत्तो लगाउन सकेनन्। ती दुइजना गधाहरू खोज्दै शालेमका चौरतिर घुमे। तर त्यहाँ पनि गधाहरू थिएनन्। यसकारण तिनीहरूले बिन्यामिनीको प्रदेशमा पनि गधा खोज्दै यात्रा गरे तर त्यहाँ पनि गधाहरू भेटाउन सकेनन्।

5 अन्त्यमा, शाऊल र उनका नोकर सूप नाउँका शहरमा पुगे। शाऊलले आफ्ना नोकरलाई भने, “हामीहरू फर्कौं। अब पिताजीलाई गधाहरूको भन्दा हाम्रो चिन्ता ज्यादा भइसक्यो होला।”

6 तर नोकरले भन्यो, “यस शहरमा परमेश्वरका एकजना मानिस हुनुहुन्छ। मानिसहरूले उहाँलाई धेरै मान्छन्। उहाँले जे भन्नुहुन्छ त्यो पुग्छ। यसकारण हामीहरू शहरमा जाऔं। हुनसकछ परमेश्वरका मानिसले हामीलाई अब कता जानुपर्ने हो भनिदिनुहुन्छ होला।”

7 शाऊलले आफ्ना नोकरलाई भने, “ठिकै हो, हामी शहरमा जानसक्यौं। तर हामीले त्यस मानिसलाई के दिनसक्यौं र? हामीले बोकेका थैलाका भोजन पनि त सकिँसक्यो। हाम्रोमा परमेश्वरका मानिसलाई दिने केहीभेट्टी पनि छैन। हामी सँग दिने लायकको के छ र!”

8 फेरि पनि त्यस नोकरले शाऊललाई भन्यो, “हेर्नुहोस, मसँग अलिकति धनको रूपमा चाँदीको एक चौथाइ शेकेल छ। यही हामीले ती परमेश्वरका मानिसलाई चढायौं भने उहाँले हामीलाई कता जानुपर्ने हो बताउनुहुन्छ।”

9-10 शाऊलले आफ्ना नोकरलाई भने, “त्यो असल सुझाव हो! हामी जाऔं!” यसरी तिनीहरू शहरमा गए जहाँ परमेश्वरका मानिस थिए।

11 शाऊल र तिनका नोकर पहाड उक्लँदै शहरतिर जाँदै थिए। तिनीहरूले केही जवान स्रीहरूलाई बाटोमा भेटे जो पानी भर्न आएका थिए। शाऊल र तिनका नोकरले ती ठिठीहरूलाई सोधे, “के दर्शी घैरमा हुनुहुन्छ?” (प्राचीन समयमा अगमवक्तालाई “दर्शी” भन्थे।)

12 ठिठीहरूले जवाफ दिए, “ज्यू, उहाँ हुनुहुन्छ। उहाँ तपाईंहरू भन्दा अधि जादै हुनुहुन्छ। उहाँ आजै शहरमा आउँनुभयो। मानिसहरूले भेला भएर उच्च स्थानहरूमा मेलबलि चढाउने भएका छन्।

13 कृपया जानुहोस र उहाँलाई शहरमा भेट्नुहुन्छ। यदि तपाईंहरूले चाँडो गर्नुभयो भने उहाँ दर्शीलाई आराधनालयमा खान जानुभन्दा पहिले भेटिहाल्नुहुन्छ। किनभने दर्शीले बलिदानलाई आशीर्वाद दिनुपर्छ। मानिसहरूले उहाँ त्यहाँ नपुग्जन्जेल भोजन ग्रहण गर्दैनन्। यसकारण चाडो जानुहोस।”

14 शाऊल र तिनका नोकर शहर पुग्न पहाडको बाटो उक्लन थाले। जस्तो तिनीहरू शहरभित्र पर्ये थिए, त्यस्तै शमूएल उनीहरूका अधिल्लिटर देखा परे। शमूएल आराधना स्थानतिर जानलाग्दै थिए।

15 एक दिन अगाडि परमप्रभुले शमूएललाई भन्नुभएको थियो,

16 “भोलि म यही समय पारेर एउटा मानिसलाई तँ कहाँ पठाउनेछु। यो मानिस बिन्यामिनी कुलको सदस्य हो। तैले त्यसलाई अभिषेक गरिदिनुपर्छ। त्यसपछि त्यो मानिस मेरा इस्राएली मानिसहरूका प्रमुख हुनेछ। त्यस मानिसले हाम्रा मानिसहरूलाई पलिशतीहरूबाट बचाउने छ। मैले मेरा मानिसहरूको कष्ट देखे र रोदन सुनेकोछु।”

17 शमूएलले शाऊललाई देखे अनि परमप्रभुले भन्नु भयो, “मैले तँलाई भनेको मानिस यही हो। यसैले मै नेरो मानिसहरूलाई शासन गर्नेछु।”

18 शाऊलले मूल-द्वारमा शमूल कहाँ आएर भने, “कृपया दर्शी कहाँ हुनुहुन्छ, बताइ दिनुहुन्छ कि?”

19 शमूलले भने, “म नै दर्शी हूँ। म भन्दा पहिले नै आराधनाको ठाउँमा जाऊ। तिमी र तिम्रा सेवकले आज मसित खाना खानेछौ। म तिमीलाई भोली बिहान घर जानदिनेछु र जे सोध्नु छ बिहानै सोध्नु।

20 ती गधाहरूको चिन्ता नगर जो तीन दिन पहिले हराएका थिए। ती गधाहरू फेला परिसकेका छन्। अब तिमीलाई सारा इस्त्राएलले नै खोजिरहेकोछ। तिनीहरूले तिमी र तिम्रा पिताका परिवारलाई नै चाहान्छन्।”

21 शाऊलले जवाफ दिए, “तर म त बिन्यामिनी कुलको सदस्य हूँ। हाम्रो परिवार इस्त्राएलको सबै भन्दा सानो परिवार समूह हो। त्यस माथि पनि बिन्यामिनी कुलभित्र पनि हाम्रो परिवार समूह सबैभन्दा सानो छ। तपाईं किन भन्नुहुन्छ कि इस्त्राएलले मलाई चाहन्छ?”

22 त्यसपछि शमूलले शाऊल र तिनका नोकरलाई भोजनालयतिर लिएर गए। लगभग तीस जना मानिसहरू एकसाथ खाना खान र बलिदानमा भाग गर्न निम्त्याइएका थिए। शमूलले शाऊल र तिनका नोकरलाई महात्त्वपूर्ण स्थानमा बसाए।

23 शमूलले भान्सेलाई भने, “जो मैले तिमीलाई दिएको थिए त्यो मासु ल्याउनु। त्यो मासुको अंश मैले तिमीलाई सुरक्षित राख्न भनेको थिएँ।”

24 भान्सेले फिला ल्यायो अनि शाऊलको अघि टेबलमा राख्यो। शमूलले भने, “यो त्यही मासु हो जुन मैले तिम्रो निम्ति सुरक्षित राखेको थिएँ। यो खाऊ कारण यो यस्तै विशेष दिनको निम्ति तिम्रो सम्मानको लागि सुरक्षित राखेको थियो।” यसरी त्यस दिन शाऊलले शमूलसँगै खाना खाए।

25 खाना खाइसके पछि आराधनालयबाट झर्दै तिनीहरू शहरतिर लागे। शमूलले शाऊलका निम्ति कौसीमा ओछ्यान लगाए शाऊल त्यहीँ सुते।

26 भोलिपल्ट बिहानै शमूलले शाऊललाई उठाउँदै भने, “उठ, म तिमीलाई बाटो देखाइदिन्छु।” शाऊल उठे अनि शमूलकासाथ घरबाट बाहिरिए।

27 शहरको किनारतिर शाऊल, तिनका नोकर र शमूल अघि बढ्दै थिए। शमूलले शाऊललाई भने, “तपाईंको नोकरलाई हामी भन्दा अघि हिंडनु भन्दोहोस्। मैले तपाईंलाई परमेश्वरको संदेश सुनाउन बाँकी नै छ।” नोकर तिनीहरू भन्दा केही अघि हिंड्न थाल्यो।

10

शमूलले शाऊललाई अभिषेक गरिदिए

1 शमूलले एक ढुंगो विशेष तेल लिए र शाऊलको टाउकोमा खन्याई दिए। शमूलले म्वाई खँदै भने, “परमप्रभुले तपाईंलाई आफ्ना मानिसहरूका अगुवाको रूपमा अभिषेक गर्नुभएको छ। तपाईंले परमप्रभुका मानिसहरूलाई शासन गर्नुहुनेछ तपाईंले तिनीहरूलाई चारैतिरका शत्रुबाट रक्षा गर्नुपर्छ। परमप्रभुले तपाईंलाई आफ्नो मानिसहरूको शासकको रूपमा अभिषेक गर्नुभएको हो। यहाँ एउटा संकेत छ त्यसले यो सत्य हो भनि प्रमाण दिइने छ।

2 आज तपाईंले मबाट बिदा भएर जानु भएपछि बिन्यामिनीको सिमानामा भएको राहलको चिहाननेर सेलमहमा दुइजना मानिसहरू भेटाउनु हुनेछ। ती दुइजना मानिसहरूले भन्नेछन्, ‘तपाईंले खोजिरहनु भएको गधाहरू कसैले पाएको छ। तपाईंका पिता गधाहरूबारे चिन्तित हुन छाडेर तपाईंको निम्ति सुर्ता गर्दै भन्दै हुनुहुन्छ, अब म मेरो छोराको लागि के गर्दँ?’ ”

3 तब शमूलले भने, “तपाईंहरू ताबेरमा बज्राँठको रूख नआइन्जेलसम्म अघि बढ्नुहोस्। त्यहाँ तीनजना मानिसहरू भेट्नुहुनेछ। तिनीहरू बेतेलमा परमेश्वरको आराधना गर्न गइरहेका हुनेछन्। ती मध्येको पहिलोले तीनवटा पाठा बोकेको हुनेछ। दोस्रोले तीनवटा रोटी र तेस्रोले एक मशक दाखरस बोकेको हुनेछन्।

4 ती तीनै जना मानिसले तपाईंलाई अभिवादन गर्नेछन्। तिनीहरूले दुइवटा रोटी दिनेछन्। ती दुइवटै रोटी तपाईंले स्वीकार गर्नुपर्छ।

5 त्यहाँबाट तपाईं गिबियत एलोहिम जानुपर्छ। त्यहाँ पतिशतीहरूको एउटा चौकी छ। जब तपाईं त्यस शहरमा पुग्नुहुन्छ केही अगमवक्ताहरू निक्लैदै गरेको भेट्नु हुनेछ। ती अगमवक्ताहरू आराधनास्थानबाट झर्दै गरेका हुनेछन्। तिनीहरूले अगमवाणीहरू बोलिरहेका हुनेछन्। तिनीहरूले खैजडी, ढोलक, बाँसुरी र वीणा बजाउँदै गरेका हुनेछन्।

6 त्यति बेला परमप्रभुको आत्मा तपाईंमाथि उत्र्नुहुनेछ र तपाईंलाई शक्ति दिनुहुनेछ, तपाईं परिवर्तन हुनुहुनेछ। तपाईं भिन्न मानिस हुनुहुनेछ। तपाईं पनि ती अगमवक्ताहरूसितै अगमवाणी बोल्नसक्ने हुनुहुन्छ।

7 यी घटनाहरू घटिसके पछि तपाईं जे चाहनुहुन्छ गर्न सक्नुहुन्छ। किन? किनकी परमेश्वर तपाईंसित हुनुहुनेछ।

8 “म भन्दा पहिले गिलगाल जानुहोस्। त्यसपछि म तपाईं भएकोमा आउने छु। म त्यहाँ होमबलि र मेलबलि चढाउँनेछु। तर तपाईंले सात दिन पर्खनु पर्नेछ। तब म आउनेछु अनि तपाईंले के गर्नुपर्छ म बताउँनेछु।”

शाऊल अगमवक्ताको रूपमा

9 जब शाऊल शमूएलबाट बिदा लिन फर्के, परमेश्वरले शाऊलको जीवन नै अर्कै बनाइदिनुभयो। त्यही दिन यी सबै घटनाहरू घटे।

10 शाऊल र तिनको नोकर गिबियथ एलोहिम गए। त्यहाँ शाऊलले अगमवक्ताहरूको एक समूहलाई भेटे। परमेश्वरको आत्मा शक्तिसाथ शाऊलमाथि तुरुन्तै उत्रियो अनि शाऊलले पनि ती अगमवक्ताहरूको समूहमा अगमवाणी गर्नुभयो।

11 ति-जसले शाऊललाई पहिले देखि चिन्थे उनीहरूले शाऊललाई अगमवाणी गरेका देखे। यसर्थ तिनीहरूले एक अर्कासित प्रश्न गर्न थाले, “कीशको छोरालाई के भयो? के शाऊल पनि अगमवक्ताहरू मध्ये एउटा हो?”

12 गिबियथ एलोहिमका एकजनाले भने, “हो! यस्तो देखिँदछ, ऊ नै तिनीहरूका गुरु हुन्।” यसैकारण यो भनाइ प्रचलित छ: “के शाऊल पनि एउटा अगमवक्ता नै हो?”

शाऊल घर पुग्छन्

13 शाऊलले अगमवाणी बोल्न छोडेपछि घरकै छेउको स्थानमा आराधना गर्न गए।

14 शाऊलका काकाले शाऊललाई र त्यस नोकरलाई भने, “कता गएका थियौं?”

शाऊलले भने, “हामी गधाका खोजीमा थियौं। जब हामीहरूले तिनीहरूलाई पाउन सकेनौं त्यसपछि हामी शमूएललाई भेट्न गयौं।”

15 शाऊलका काकाले भने, “मलाई भन त, शमूएलले के-के भने?”

16 शाऊलले भने, “शमूएलले हामीलाई गधाहरू पाइसकेको छ भने।” शाऊलले प्रत्येक कुराहरू बताएनन्। राज्यको बारेमा शमूएलले भनेको कुरा बताएनन्।

शमूएलले शाऊललाई राजा घोषित गर्छन्

17 शमूएलले सबै इस्राएलका मानिसहरूलाई मिस्पामा परमप्रभुकहाँ भेला हुन बोलाए।

18 शमूएलले इस्राएलका मानिसहरूलाई भने, “परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, ‘मैले इस्राएललाई मिश्रबाट बाहिर ल्याएँ। मैले तिमीहरूलाई मिश्रको अधीनबाट बचाएँ र अन्य राष्ट्रहरूबाट पनि बचाएँ जसले तिमीहरूलाई चोट पुर्याउन चाहन्थे।’

19 तर आज तिमीहरूले आफ्नो परमेश्वरलाई अस्वीकार गर्नु। तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई सबै दुःख र कष्टहरूबाट बचाउनुभयो। तर तिमीहरू भन्छौं, ‘होइन, हामीलाई शासन गर्ने एउटा राजा चाहिँन्छ।’ यसैकारणले अब परमप्रभुको अगाडि परिवारका सदस्यहरू र परिवार समूहहरू लिएर उपस्थित होऊ।”

20 शमूएलले इस्राएलका सबै परिवार समूहलाई उपस्थित गराए। त्यसपछि शमूएलले नयाँ राजा छान्न थाले। पहिलो बिन्यामिनी कुल समूह चुनियो।

21 शमूएलले बिन्यामिनी कुलसमूहका प्रत्येकलाई एक-एकजना गरेर अगाडि जानु भने। त्यसपछि मन्त्रीको परिवारलाई चुनियो। त्यसपछि त्यही मन्त्री परिवारको प्रत्येकलाई एक-एकजना गरेर अगाडि जानु भने। यसरी कीशका छोरा शाऊललाई चुनियो।

जब मानिसहरूले शाऊललाई खोजे, त्यहाँ शाऊललाई भेटाएनन्।

22 अनि तिनीहरूले परमप्रभुसित सोधे, “शाऊल यहाँ अझै आइपुगेकै छैनन्?”

परमप्रभुले भन्नुभयो, “त्यो त्यहाँ भेटी चढाइएका सामानहरूको पछि लुकेकोछ।”

23 मानिसहरूले शाऊललाई सामानहरूको पछाडिबाट खोजेर निकाले। शाऊल मानिसहरूका माझमा खडा भए। त्यहाँ शाऊल अरु भन्दा अग्ला थिए।

24 शमूएलले सबै मानिसहरूलाई भने, “परमप्रभुले चुन्नु भएको मानिसलाई हेर। मानिसहरूमा शाऊल जस्तो मानिस अर्को कोही छैन।”

त्यसपछि मानिसहरूले नारा लगाए, “हाम्रा राजा दीर्घायु रहनु।”

25 शमूएलले राज्यका नियमहरू मानिसहरूलाई बुझाए। यो एउटा पुस्तकमा पनि लेखे र यस व्यवस्थाको पुस्तकलाई परमप्रभुको अधि राखे। तब तिनले मानिसहरूलाई घर जानु भने।

26 शाऊल पनि गिबामा आफ्ना घर गए। अनि केही वीरपुरुषहरू शाऊलसित गए। अनि परमेश्वरले यी वीर पुरुषहरूको हृदय छुनुभयो।

27 तर कोही बदमाशहरूले भने, “यो मानिसले हामीलाई कसरी रक्षा गर्छ?” तिनीहरूले शाऊलको विरुद्धमा नराम्रो भन्न थाले र उपहार नदिनेभए। तर शाऊलबाट कुनै प्रतिक्रिया भएन।

अम्मोनीहरूका राजा नाहाश

अम्मोनीका राजा नाहाशले गाद र रूबेन कुल समूहलाई सताईरहेका थिए। नाहाशले प्रत्येक पुरुषको एउटा दाहिने आँखा निकाल्न लगायो। नाहाशले तिनीहरू कसैलाई पनि सहायता गर्न दिएनन्। अम्मोनीका राजा नाहाशले यर्दन नदीको पूर्वीतिर बसे प्रत्येक इस्राएली मानिसहरूको दाहिने आँखा निकाले। तर 7,000 इस्राएली मानिसहरू अम्मोनीबाट भागेर याबेश गिलाद आए।

11

1 झण्डै एक महिना पछि अम्मोनी नाहाश र तिनका सेनाहरूले याबेश गिलादलाई चारैतिरबाट घेरे। याबेशका सबै मानिसहरूले नाहाशलाई भने, “यदि तपाईंले हामीसँग सन्धि गर्नुभयो भने हामी तपाईंका प्रजा बन्न तयार छौं।”

2 तर अम्मोनी नाहाशले भने, “यदि मैले जम्मै इस्राएलीहरूका दाहिने आँखा घोंचेर निकाल्न सके भने म तिमीहरूसित सन्धि गर्नेछु। तब मात्र सारा इस्राएलको बेइज्जत हुनेछ।”

3 याबेशका प्रमुखले भने, “हामीलाई सात दिनको समय दिनुहोस्। सारा इस्राएलमा हामी दूत पठाउँछौं। यदि कोही पनि सहायता गर्न आएनन् भने हामी आएर तपाईंको अधि समर्पित हुनेछौं।”

शाऊलले याबेश गिलादलाई बचाउँछन्

4 ती दूतहरू गिबामा आए जहाँ शाऊल बस्थे। तिनीहरूले मानिसहरूलाई समाचार दिए। मानिसहरू समाचार सुनेर रून थाले।

5 शाऊल आफ्ना खेतबाट गाईहरू लिएर फर्कदै थिए। शाऊलले खेतको अधि आउँदा मानिसहरू रोइरहेका सुने। शाऊलले भने, “मानिसहरूले के कष्ट भयो? किन रोइरहेकाछन्।”

मानिसहरूले याबेशका दूतहरूले जे खबर ल्याएका थिए शाऊललाई बताए।

6 शाऊलले ध्यान दिएर सबै सुने। त्यति नै बेला शाऊलमाथि परमेश्वरको आत्मा उत्रिनुभयो। शाऊल साँझै रिसाए।

7 शाऊलले एक जोडी गाई ल्याए अनि टुक्रा-टुक्रा पारे। अनि ती मासुका टुक्राहरू सबै ती खबर ल्याउने दूतहरूलाई दिए। तिनले ती सबै मासुको टुक्राहरू इस्राएलभरी पुर्याउन दूतहरूलाई आदेश दिए। यो सन्देश इस्राएलीहरूलाई दिनुभनि तिनीहरूलाई भने, “आऊ अनि शाऊल र शमूएललाई अनुशरण गर। यदि कसैले यसो गर्दैन भनि तिनीहरूलाई पनि उसको गाईलाई गरेको व्यवहार गरिनेछ।”

परमप्रभुबाट मानिसहरूमा ज्यादै डर पस्यो। यसकारण मानिसहरू एकसाथ सबै एउटै मानिसजस्ता भई निस्के।

8 शाऊलले सबै मानिसहरूलाई बेजेकमा एकसाथ भेला गराए। त्यहाँ इस्राएलका 3,00,000 र यहूदाका 30,000 मानिसभेला भए।

9 शाऊल र तिनका सैनिकहरूले याबेशका दूतहरूलाई भने, “गिलादमा याबेशका मानिसहरूलाई भन भोली मध्यान्हभित्र तिमीहरूको उद्धार हुनेछ।”

दूतहरूले शाऊलको सु-सन्देश याबेशका मानिसहरूलाई दिए। याबेशका मानिसहरू अतिनै खुशी भए।

10 त्यसपछि याबेशका मानिसहरूले अम्मोनी नाहाशलाई भने, “भोली हामी तपाईंकहाँ आउनेछौं। तपाईंलाई जे इच्छा लाग्छ हामीलाई त्यही गर्नुहोस्।”

11 भोलिपल्ट शाऊलले आफ्ना सैनिकहरूलाई तीन खण्डमा बाँडे। सूर्योदयको समयपछि शाऊल र तिनका सैनिकहरू अम्मोनीहरूको छाउनी भित्र पसे। जब शाऊलले आक्रमण गरे यो रातमा बसे रक्षक दलको अदला-बदली गर्ने समय थियो, शाऊल र तिनका सैनिकहरूले अम्मोनीहरूलाई मध्याह्न भन्दा पहिले नै हराए। सबै अम्मोनी सैनिकहरू तितर-वितर भए। दुइजना अम्मोनी सैनिक एकसाथ हुने मौका कतै पाएनन्।

12 तब मानिसहरूले शमूएललाई भने, “ती मानिसहरू कहाँ छन् जसले शाऊललाई राजाको रूपमा शासन गरेको हेर्न चाहेनन्। ती मानिसहरू हाम्रा सामु झिकाउँनु। हामी तिनीहरूलाई माछौं।”

13 तर शाऊलले भने, “होइन, आज कसैलाई मार्नु हुँदैन। आज परमप्रभुले इस्राएलको रक्षा गर्नु भएको छ।”

14 त्यसपछि शमूएलले मानिसहरूलाई भने, “आऊ, हामी गिलगाल जाऊं। गिलगालमा हामी शाऊललाई फेरि राजाकोरूपमा घोषणा गरौं।”

15 यसरी सबै गिलगाल गए। त्यहाँ परमप्रभुको अगाडि शाऊललाई मानिसहरूले राजा बनाए। तिनीहरूले परमप्रभुलाई मेलबलि पनि चढाए। शाऊल र सबै इस्राएलीहरूले दूलो हँषमा उत्सव मनाए।

12

शमूएलले राजाबारे बताए

- 1 शमूएलले सबै इस्राएलीहरूलाई भने: “तिमीहरूले भनेको प्रत्येक कुरा मैले गरे। तिमीहरू माथि राजा नियुक्त गरे।
- 2 अब तिमीहरूलाई अगुवाई गर्नको निम्ति राजा हुनुहुन्छ। म बुढो भएँ तर मेरा छोराहरू तिमीहरूसित छन्। जब म एउटा ठीटो थिएँ, त्यस बेला देखि तिमीहरूका अगुवा भएँ थिएँ, त्यस बेला देखि तिमीहरूका अगुवा भएँ आँ।
- 3 अहिले म यहाँ छु। यदि मैले कुनै भूलचुक गरेको भए परमप्रभुको अधि अनि परमप्रभुले चुन्नु भएको राजाअधि तिमीहरूले भन्नुपर्छ। के मैले कसैको गाई अथवा गधा चोरें? कसैलाई ठगे वा कष्ट पुर्याएँ? के मैले पैसा अथवा एक जोडी जुता कहिले घुस लिएकोछु? यदि मैले यस्तो केही गरेको भए त्यसलाई म सच्याउनेछु।”
- 4 सबै इस्राएलीहरूले जवाफ दिए, “होइन! तपाईंले हामी कसैलाई पनि केही नराम्रो गर्नुभएन। हामीलाई कहिले पनि ठग्नभएन र केही पनि लिनुभएन।”
- 5 शमूएलले इस्राएलीहरूलाई भने, “परमप्रभु र उहाँले चुन्नु भएको राजा गवाही हुनुहुन्छ। तिमीहरूले जे-जे भन्दैछौं उहाँ दुइजनाले सुन्दैहुनुहुन्छ। उहाँहरूलाई पनि थाहा भयो तिमीहरूले मलाई कुनै दोष दिएनौं।” सबै मानिसहरूले एकसाथ जवाफ दिए, “साँच्चै हो! परमप्रभु नै गवाही हुनुहुन्छ!”
- 6 तब शमूएलले मानिसहरूलाई भने, “हो परमप्रभु हाम्रो गवाही हुनुहुन्छ। परमप्रभुले नै मोशा र हारूनलाई चुन्नुभयो। अनि उहाँ नै हुनुहुन्छ जसले तिम्रा पिता-पुर्खाहरूलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउनु भयो।
- 7 अब तिमीहरू त्यहाँ खडा होऊ, म तिमीहरूलाई परमप्रभुले तिम्रा पिता-पुर्खाहरू र तिमीहरूका लागि गर्नुभएका ती राम्रा अर्थहरू बताउँछु।
- 8 “याकूब मिश्र गए पछि मिश्र बासीहरूले उसका सन्तानहरूको जीवनलाई धेरै कष्टम बनाए। यसर्थ तिनीहरूले परमप्रभुलाई सहायताको निम्ति रोइकराइ गरे। परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई पठाउनु भयो। मोशा र हारूनले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई मिश्रबाट बाहिर लिएर आए अनि यही ठाउँमा बस्ने व्यवस्था मिलाई दिए।
- 9 “तर तिम्रा पिता-पुर्खाहरूले परमप्रभु परमेश्वरलाई त्यागे। यसकारण परमप्रभुले तिनीहरूलाई सीसराका दास हुन दिनुभयो। सीसरा हाभोरका सेनाका सेनापति थिए। त्यसपछि परमप्रभुले तिनीहरूलाई पलिशती र मोआबका राजाका हातमा सुम्पिदिनुभयो। तिनीहरू सबै तिम्रा पिता-पुर्खाहरूको विरुद्ध लडे।
- 10 तर तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले रूँदै परमप्रभुलाई सहायता मागे। तिनीहरूले भने, ‘हामीले पाप गर्यौं। हामीले परमप्रभुलाई छाडेर झटो देवता बाल र देवी अशतारोतको सेवा गर्यौं। अब हामीलाई हाम्रा शत्रुहरूबाट बचाउनुहोस्, हामी तपाईंका सेवक बन्नेछौं।’
- 11 “यसकारण परमप्रभुले यरूबाल, बाराक, यिभ्रह अनि शमूएललाई त्यहाँ पठाउनुभयो। परमप्रभुले तिमीहरूको चारैतिरका शत्रुहरूबाट तिमीहरूलाई रक्षा गर्नुभयो यसकारण तिमीहरू सुरक्षित रह्यौं।
- 12 त्यस समयमा पनि अमोनोको राजा नाहाश तिमीहरूको विरुद्ध लडन आएको देख्यौं। तिमीहरूले भन्थौ, ‘होइन, हामीहरूमाथि शासन गर्ने राजा नै चाहिन्छ।’ तिमीहरूले यही भन्थौ यद्यपि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर नै राजा हुनुहुन्थ्यो।
- 13 अब तिमीहरूले चुनेका राजा यहाँ छन्। परमप्रभुले तिमीहरूमाथि राजालाई नियुक्ति गर्नुभयो।
- 14 यदि तिमीहरूले उहाँलाई सम्मान गर्यौं भने परमप्रभुले तिमीहरूको रक्षा गर्नु हुन्छ। तर तिमीहरूले परमप्रभुको डर राख्दै सम्मान गर्नु पर्नेछ। आदेश पालनगर्दै सेवा गर्नुपर्ने छ। उहाँको विरुद्धमा जाने छैनौं। तिमीहरूका साथै तिमीहरूलाई शासन गर्ने राजाले पनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको अनुसरण गर्नुपर्छ। यदि तिमीहरूलाई भनेका कुराहरू पालन गर्छौं भने परमेश्वरले तिमीहरूलाई रक्षा गर्नुहुनेछ।
- 15 तर यदि परमप्रभुले भनेका तिमीहरूले मानेनौ र उहाँको विरुद्धमा गयौ भने, उहाँ पनि तिमीहरू र तिमीहरूका शासकको विरुद्धमा जानुहुनेछ।
- 16 “अब अझै चुपचाप उभिएर त्यो अचम्मको कामलाई हेर, जुन परमप्रभुले तिमीहरूका आँखा अगाडि गर्नुहुनेछ।
- 17 यो गर्हको फसल काट्ने समय हो। म परमप्रभुसँग प्रार्थना गर्नेछु। म उहाँसँग बिजुली चम्केंदे पानी पार्ने बिन्ती गर्नेछु। तब तिमीहरूलाई यो थाहा लाग्ने छ कि तिमीहरूले परमप्रभुको विरुद्धमा राजा मागेर भूल काम गरेका छौं।”
- 18 यसकारण शमूएलले परमप्रभुसँग प्रार्थना गरे। त्यही दिन परमप्रभुले मेघ गर्जनसित पानी बर्साउनु भयो। यसकारणले गर्दा मानिसहरू परमप्रभु र शमूएलसँग सहिँ डराए।
- 19 सबै मानिसहरूले शमूएललाई भने, “दया गरेर परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरलाई हाम्रो निम्ति प्रार्थना गरिदिनु होस्, तपाईंका सेवकहरूका निम्ति हामीहरूलाई नष्ट हुन नदिनु होस्। हामीले धेरै चोटी पाप गरेका छौं। हामीले राजा मागेर फेरि अर्को पाप थपेका छौं।”
- 20 शमूएलले जवाफ दिए, “नडराऊ! यो सत्य हो! तिमीहरूले त्यस्ता नराम्रा कामहरू गर्यौं। तर परमप्रभुलाई पछुउन नछोडा। हृदय देखि नै परमप्रभुको सेवा गर।

21 देवताका मूर्तिहरू केवल मूर्ति मात्र हुन्। त्यसले तिमीहरूलाई सहायता गर्दैन। यसर्थ त्यसको पूजा नगर। देवताका मूर्तिहरूले न त तिमीहरूलाई सहायता गर्न सक्छन् न त रक्षा नै गरन सक्छन्। तिनीहरू केहि होइनन्।

22 “तर परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई छोडनु हुँदैन। परमप्रभु तिनीहरूलाई आफ्नो मानिस बनाएर प्रसन्न हनुहुन्थ्यो। यसर्थ उहाँले आफ्नो नाउँको खातिर तिनीहरूलाई त्याग्नु हुनेछैन।

23 अनि म तिमीहरूका निम्ति प्रार्थना गर्न छोडने छैन। यदि मैले तिमीहरूका लागि प्रार्थना गरिँ भने परमप्रभु विस्वृ मेरो पाप हुनेछ। म तिमीहरूलाई शिक्षा दिइरहन्छु ताकि तिमीहरूले राम्रो र सही जीवन जिउनेछौं।

24 तर तिमीहरूले परमप्रभुको डर अनि आदर गर्नुपर्छ। तिमीहरूको सम्पूर्ण हृदयले परमप्रभुको सेवा हुनुपर्छ। उहाँले तिमीहरूका निम्ति गर्नुभएको अचम्मका कार्यहरूलाई सम्झौं।

25 तर यदि तिमीहरूले हठी र लगातार दुष्ट कार्य गरिरह्यौ भने: परमेश्वरले तिमीहरू र तिमीहरूका राजालाई नष्ट गर्नु हुनेछ।”

13

शाऊलले पहिलो भूल गर्छन्

1 त्यसबेला शाऊलले राजाको रूपमा एक वर्ष विताइसकेका थिए। जब इस्राएलमा शासन गरेको दुइ वर्ष भएको थियो, 2 तिनले इस्राएलबाट 3,000 पुरूषलाई छाने। त्यसमध्ये 2,000 पुरूष मिकमाशमा बतेलको पहाडी प्रदेशमा रहनथाले। त्यहाँ 1,000 मानिसहरू बिन्यामीनको अन्तरगत गिबामा जोनाथनसित रहनथाले। बाँकी रहेका सैनिकहरूलाई घर पठाइदिए।

3 जोनाथन गिबामा गए र पलिशतीहरूलाई तिनीहरूकै छाउनीमा हराए। पलिशतीहरूले यो सुने। तिनीहरूले भने, “हिब्रूहरूले विद्रोह गरे।”

शाऊलले मानिसहरूलाई सारा इस्राएल भरी तुरही फुक्न आज्ञा गरे र भने, “जे भएको छ हिब्रूहरूले सुनेस।”

4 सबै इस्राएलीहरूले यो खबर सुने। तिनीहरूले भने, “शाऊलले पलिशतीका अगुवाहरूलाई मारे। अब भने पलिशतीहरूले साँच्चै इस्राएलीहरूलाई घृणा गर्नेछन्।”

इस्राएलीहरूलाई शाऊलसँग भेट्नका निम्ति गिलगालमा बोलाइयो।

5 पलिशतीहरू इस्राएलसित लडनलाई भेला हुनथाले। पलिशतीहरूसँग 3,000 रथ र 6,000 घोडसवारी थिए। बालुवाका कण किनारमा थुप्रिए झैं पलिशती सैनिकहरू थुप्रिएका थिए। मिकमाशमा पलिशतीहरूले छाउनी हालेका थिए। (मिकमाश बत-आवेनको पूर्वतिर पर्छ।)

6 इस्राएलीहरूले बुझे कि तिनीहरू खतरामा थिए। तिनीहरूलाई पलिशतीहरूले धेरा हालेका थिए अनि तिनीहरू गुफा चर्कीएको चट्टानमा दारुण गरेर कुवा र अरू ठूलोहरू तिर लुके।

7 कोही हिब्रूहरू त यर्दन नदी पार गरेर गाद अथवा भागेर गिलाद तिर पुगे। शाऊल भने गिलगालमा नै थिए। तिनका सम्पूर्ण सैनिकहरू डरले कामिरहेका थिए।

8 शमूएलले भने उनी शाऊलसित गिलगालमा भेट्ने छन्। शाऊलले सात दिनसम्म पर्खे। तर शमूएल गिलगाल जाँदै गएनन् यसर्थ शाऊललाई सैनिकहरूले छोड्न शुरू गरे।

9 त्यति बेला शाऊलले भने, “मेरो निम्ति होमबलि र मेलबलि जुटाइदेऊ।” त्यसपछि शाऊलले होमबलि चढाए।

10 तब शाऊलले बलि भेटी चढाउन सके, शमूएल पनि त्यहाँ आइपुगे। शाऊल तिनीलाई भेट्न गए।

11 शमूएलले सोधे, “तपाईंले यो के गर्नुभयो?”

शाऊलले जवाफ दिए, “धमाधम सैनिकहरूले मलाई छोड्नलागे। तपाईं पनि यहाँ हुनुहुन्न थियो, अनि पलिशतीहरू मिकमाशमा भरिएका थिए।

12 मैले सोचे, ‘पलिशतीहरू यहाँ गिलगालमा आएर मलाई आक्रमण गर्नेछन्। मैले अहिलेसम्म परमप्रभुलाई सहायताको निम्ति बिन्ती पनि गरिन। अन्त्यमा बाध्य भएर मैले होमबलि चढाएँ।’”

13 शमूएलले भने, “तपाईंले मूर्खता पूर्ण काम गर्नुभयो। तपाईंले परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरको आदेशको पालन गर्नुभएन! यदि तपाईंले परमेश्वरको आदेशको उड्घन नगरेको भए परमेश्वरले तपाईंको परिवारलाई सदाको निम्ति इस्राएलको शासन दिनुहुन्थ्यो।

14 अब तपाईंको शासन अझ अघि बढने छैन। परमप्रभुले यस्तो मानिस खोज्नु भएको थियो जसले उहाँको आदेश पालन गर्छ। परमप्रभुले उहाँले चाहेको जस्तो मानिस भेट्ट्याउनु भएको छ र परमप्रभुले त्यही मानिसलाई आफ्ना मानिसहरूको प्रमुख बनाउँनु हुनेछ। तपाईंले परमप्रभुको आदेश पालन गर्नु भएन यसकारण उहाँले अर्को नया राजा छान्नु हुनेछ।”

15 त्यसपछि शमूएल उठे र गिलगाल छाडेर गए।

मिकमाशको युद्ध

शाऊल र उसका केही बँचेका सैनिकहरूले गिलगाल छोडे। तिनीहरू बिन्यामीनको गिबातिर गए। शाऊलले अहिलेसम्म आफ्ना साथ नछोडने मानिसहरूको गन्ती गरे। तिनीहरू प्रायः 600 जति रहेछन्।

16 शाऊल, तिनका छोरा जोनाथन र उनीसित भएका सैनिकहरू बिन्यामीन कहाँ गिबामा गए।

पलिशतीहरूले मिकमाशमा छाउनी हालेका थिए।

17 पलिशतीहरूले त्यहाँ रहेका इस्राएलीहरूलाई दण्ड दिने निश्चय गरे। तिनीहरूका शक्तिशाली सैनिकहरूले आक्रमण शुरू गरे। पलिशती सैनिकहरू तीन भागमा बाँडिएका थिए। पहिलो दल उत्तरतिरको ओप्रा जाने सडकबाट शूआल तर्फ लागे।

18 दोस्रो दक्षिण पूर्व बेथ-होरोन जाने सडक तर्फ लागे तेस्रो दल चाहि पूर्वतिरको सीमामम्म पुग्ने सडकतिर लागे। यो सडक सबोझमको बेसीमा मरूभूमि तर्फ फैलिएर गएको थियो।

19 इस्राएलका मानिसहरूले फलामका हात हतियार बनाउन जान्दैनथे। त्यस समय इस्राएलमा लोहार पाईदैनथ्यो। पलिशतीहरूले इस्राएलीहरूलाई फलामको हात हतियार बनाउन सिकाएनन् कारण इस्राएलीहरू आफैले फलामको हात हतियार बनाए भने पलिशतीहरूलाई खतरा हुन्छ।

20 पलिशतीहरूले मात्र हात हतियारमा उध्याउँथे। यदि इस्राएलीहरूलाई आ-आफ्ना हात हतियार जस्तै, फाली, कोदालो, बञ्चरो र हँसिया उध्याउँनु पर्यो भने तिनीहरू पलिशतीहरू भएको मै जानुपर्थ्यो।

21 पलिशती लोहारहरूले फाली र कोदालोमा साँध लगाउन शेकेलको दुइ-तिहाई चाँदी लिन्थे भने बञ्चरो र गोरू धपाउने अंकुसे मिलाउनलाई शेकेलको एक-तिहाई लाग्थ्यो।

22 यसर्थ युद्धका दिनहरूमा शाऊलका सैनिकसित न त फलामको तरवार थियो न त भाला नै। खालि शाऊल र तिनका छोरा जोनाथनसित फलामको हतियार थियो।

23 पलिशतीहरूको एक दल सैनिकले मिकमाशको बेसीलाई पूर्ण सुरक्षित तुल्याइरहेका थिए।

14

जोनाथनले पलिशतीहरूमाथि आक्रमण गर्छन्

1 एक दिन शाऊलका छोरा जोनाथनले तिनका हतियार बोक्ने युवकलाई भने, “हिंडे र बेसीको पल्लो पट्टि पलिशतीहरूको छाउनीमा जाऔं।” तर जोनाथनले यो कुरा आफ्ना पितालाई भनेन।

2 शाऊल पहाडको किनारा मिग्रोनमा एउटा अनाको रूखमुनि बसिरहेका थिए। छेवैमा खला पनि थियो। शाऊलसँग प्राय 600 मानिसहरू थिए।

3 एकजनाको नाउँ अहियाह थियो। अहिया ईकाबोदका भाइ अहीतबका छोरा थिए। ईकाबोद पीनहासका छोरा थिए। पीनहास एलीका छोरा थिए। अहिले एली शीलामा परमप्रभुको पूजाहारी थिए। अहियाह पूजाहारी थिए अनि तिनले एपोद लगाएका थिए।

यी मानिसहरूले जोनाथन गइसकेको कुरा चाल पाएनन्।

4 बाटोको दुवै पट्टि ठूला-ठूला चट्टानहरू थिए। जोनाथनले त्यही बेसीको बाटो भएर पलिशतीहरूको छाउनीमा पुग्ने निश्चय गरे। बाटोको एकापट्टि बोसेस नाउँ भएको एउटा ठूला चट्टान थियो र अर्को तर्फ सेन नाउँ गरेको अर्को चट्टान थियो।

5 एउटा ठूलो चट्टान भने उत्तरतिर मिकमाशलाई हेरिरहे झैं देखिन्थ्यो। अर्को चट्टानले भने दक्षिणतिर गिबालाई हेरिरहे झैं देखिन्थ्यो।

6 जोनाथनले आफ्नो हतियार बोक्ने युवा सहयोगीलाई भने, “आऊ, ती विदेशीहरूको छाउनीमा जाऔं। हुन सक्छ, परमप्रभुले तिनीहरूलाई डराउनको निम्ति हामीलाई प्रयोग गर्नुहुनेछ। हामीसँग ज्यादा सैनिक होस् कि नहोस् परमप्रभुलाई कसैले रोक्न सक्दैन।”

7 जोनाथनको हतियार बोक्ने युवकले भन्यो, “तपाईंलाई जे राम्रो लाग्छ त्यहि गर्नुहोस्। म त तपाईंको साथमा छँदैछु।”

8 जोनाथनले भन्यो, “जाऔं! त्यो बेसीबाट भएर सिधै पलिशती रक्षकहरू भएतिर जाऔं। हामी तिनीहरूले देखे गरी अघि बढौं।

9 यदि तिनीहरूले हामीलाई, ‘तिमीहरू त्यही उभिनु जबसम्म हामी त्यहाँ आइपुग्दैनौं’ भन्छन् भने हामी जहिको तही उभिनेछौं। हामी अघि बढ्दैनौं।

10 तर यदि पलिशतीहरूले हामीहरूलाई ‘आगडि बढ’ भने, हामी तिनीहरू भएसम्म चढ्छौं। किनभने यो परमेश्वरको चिन्ह हो यो चिन्हको अर्थ हुनेछ परमप्रभुले तिनीहरूलाई हराउनु हुनेछ।”

11 यसर्थ जोनाथन र तिनका सहयोगी पलिशतीहरूले देखे गरी उभिए। पलिशती रक्षकहरूले भने, “हेर! हिब्रूहरू लुकेको खाल्टोबाट निस्केर आउँदैछन्।”

12 किल्लाको रक्षक पलिशतीहरूले जोनाथन र तिनका सहायकलाई कराए भने, “यहाँ आऊ, तिमीहरूलाई हामी पाठ सिकाउने छौं।”

जोनाथनले आफ्नो सहयोगीलाई भन्यो, “पहाड चढ्दा मेरो पछि आउनु, परमेश्वरले यसरी मिलाउनु भएको छ कि इस्राएलीहरूले पलिशतीहरूलाई हराउने छ।”

13-14 जोनाथन हात खुट्टा टेकेर पहाडमाथि उक्ले। तिनका सहायक पनि पछि लागे। जोनाथन र तिनका सहायकले पलिशतीहरूलाई आक्रमण गरे। पहिलो आक्रमणमा तिनीहरूले बीसजना पलिशतीहरूलाई आधा एकर जमीनमा मारे। जोनाथनले उसको अघाडि आएकाहरूसित लडाईं गरिने रहे। पछाडिबाट तिनका सहायक आए अनि घाईतेहरूलाई मारे।

15 मैदान, छाउनीमा र किल्लामा भएका सबै पलिशती सैनिकहरू डराउन थाले। यहाँसम्म भयो कि पलिशतीहरूका वीरभन्दा वीर सैनिक पनि डराए। जमीन काम्यो र पलिशती सैनिकहरू सङ्घि नै डराए।

16 शाऊलका रक्षकहरूले बिन्ध्यामीन देशको गिबामा भएका पलिशती सैनिकहरू चारै दिशातिर भाग-भाग गरेको देखे।

17 शाऊलले आफ्ना छेवैमा भएका सैनिकहरूलाई भने, “सैनिकहरूको गन्ती गर। म यो जान्न चाहन्छु कि कसले छाउनी छोडे।”

तिनीहरूले गन्ती गरे। छाउनीमा जोनाथन र तिनका सहायक थिएनन्।

18 शाऊलले अहियाहलाई भने, “परमेश्वरको पवित्र सन्दूक ल्याऊ!” (त्यस समय सन्दूक इस्राएलीहरूसँग नै थियो।)

19 शाऊल पूजाहारी अहियाहसँग कुरा गर्दैथिए। शाऊलले परमेश्वरको सुझाव पछिरेका थिए। तर पलिशतीहरूको छाउनीमा होहल्ला र अशान्ती अझै बढ्दै थियो। शाऊलको धैर्य खतम भइसकेको थियो। अन्त्यमा पूजाहारी अहियालालाई शाऊलले भने, “अब भयो प्रार्थना गर्न बन्द गर, हात तल झार।”

20 शाऊलले आफ्ना सैनिकहरूलाई एकत्रि पारे र युद्धको निम्ति निस्किए। पलिशती सेनाहरू साँच्चै नै अलमल्ल परिरहेका थिए। तिनीहरूले एक-अर्कामा तिनीहरूको तरवार लिएर झगडा गर्न शुरू गरे।

21 केही हिब्रूहरू पनि पलिशतीहरूसित तिनीहरूका नोकरहरू जस्तै त्यही छाउनीमा थिए। तिनीहरूले पनि पलिशतीहरूलाई आक्रमण गरे। तिनीहरू पनि इस्राएली शाऊल र जोनाथनसित मिले।

22 पलिशती सैनिकहरू भाग्दै छन् भन्ने खबर एषमका पहाडी प्रदेशमा लुकेका सबै इस्राएलीहरूले सुने। यसैले ती इस्राएलीहरू पनि युद्धमा सामेल भएर पलिशतीहरूलाई खेद थाले।

23 यसरी परमप्रभुले इस्राएलीहरूलाई त्यस दिन रक्षा गर्नुभयो। तिनीहरूले बेत-अवेनको पारिसम्मै लडाँईं लडे। सबै सैनिकहरू शाऊलका साथ थिए त्यहाँ झण्डै 10,000 पुरुष थिए। एषमका पहाडी देशको प्रत्येक शहरमा युद्ध फैलियो।

शाऊलले दोस्रो चोटि भूल गर्छन्

24 त्यस दिन शाऊलले ठूलो भूल गरे। इस्राएलीहरू भोका र थकित थिए, कारण शाऊलले शपथ खान लगाएका थिए, शाऊलको शपथ थियो, साँझ अघि कसैले केही खाने छैन। “अथवा मैले मेरो शत्रुहरूलाई पारजित नगरून्जेलसम्म खानेकुरा खाए त्यसलाई दण्ड दिनेछ।” यसर्थ कुनै इस्राएली सैनिकले केही खाएनन्।

25-26 युद्धको कारणले मानिसहरू जंगलमा गए। तिनीहरूले भुईंमा महको चाको देखे। मह भएसम्म तिनीहरू पुगेर पनि मह खाएनन्। शपथ तोडिने हुनाले डराए।

27 तर जोनाथनलाई शपथ बारे केही थाह थिएन। जोनाथनले आफ्ना पिताले जबरदस्ती मानिसहरूलाई शपथ खुवाएको कुरा सुनेका थिएनन्। एउटा लट्टी जोनाथनसँग थियो। उनले महको चाकामा लट्टी घुसारे र लट्टीमा मह ल्याएर केही मह खाए र फूर्तिलो अनुभव गरे।

28 एउटा सैनिकले जोनाथनलाई भन्यो, “तपाईंका पिताले मानिसहरूलाई एउटा शपथ खान लगाए। तपाईंका पिताले मानिसहरूलाई केही खाएमा दण्डित गरिने शपथ खुवाए। यसैले मानिसहरू भोकभोकै छन्। यसैले गर्दा मानिसहरू कमजोरी भए।”

29 जोनाथनले भने, “मेरो पिताले देशलाई समस्यामा हाल्नुभयो। हेर त मैले अलिकति मह चाखेको मात्र थिएँ कस्तो फूर्तिलो भएँ।

30 आज मानिसहरूले शत्रु पक्षबाट जे-जे भोजन ल्याएका थिए, ती सब खान पाएका भए कति राम्रो हुन्थ्यो। हामीले अझ धेरै पलिशतीहरूलाई मार्न सक्थौं।”

31 त्यस दिन इस्राएलीहरूले पलिशतीहरूलाई हराए। तिनीहरू मिकमाश देखि अय्यालोन सम्मका बाटोभरी लडे। यसैले मानिसहरू थकित र भोका थिए।

32 तिनीहरूले पलिशतीहरूबाट भेडा, गाई र बाछाहरू खोसेका थिए। त्यस बेला इस्राएलका मानिसहरू यति भोका थिए कि तिनीहरूले ती पशुहरूलाई त्यही जमिनमा मारे र खाए। जबसम्म पशुहरूमा रगत थियो।

33 शाऊललाई एउटा मानिसले भन्यो, “हेर्नुहोस्! मानिसहरूले परमप्रभुको विरुद्धमा पाप गर्दैछन्। तिनीहरूले रगतै समेत मासु खाँदैछन्!”

शाऊलले भने, “तिमीहरूले पाप गर्दैछौ। यहाँ एउटा टूलो ढुङ्गालाई पलटाऊ।”

34 फेरि शाऊलले भने, “मानिसहरूलाई गएर भन कि प्रत्येक मानिसले सँढि र भेडा लिएर मकहाँ आओस्। यहाँ तिनीहरूले आफ्ना सँढि र भेडा मारुपर्छ। परमप्रभु विरुद्ध पाप काम नगर! रगतै समेतको मासु नखाओ।”

त्यस रात प्रत्येकले आ-आफ्नो पशुहरू ल्याएर त्यहाँ मारे।

35 शाऊलले परमप्रभुको निम्ति वेदी बनाए। शाऊल आफैले वेदी बनाउन शुरू गरे।

36 शाऊलले भने, “आज राती हामी पलिशतीहरूलाई लखेट्ने छौं। हामीले तिनीहरूबाट प्रत्येक बस्तु छोप्ने छौं। हामीले तिनीहरू सबैलाई मार्ने छौं।”

सैनिकहरूले जवाफ दिए, “तपाईंलाई जे राम्रो लाग्छ, त्यही गर्नुहोस्।”

तर पूजाहारीले भने, “परमेश्वरलाई सोध।”

37 यसकारण शाऊलले परमेश्वरलाई सोधे, “के म पलिशतीहरूलाई पछ्याउँदै खेदौं? के मलाई पलिशतीहरूलाई हराउन दिनुहुन्छ?” तर परमेश्वरबाट कुनै जवाफ आएन।

38 यसले गर्दा शाऊलले भने, “सबै नेताहरूलाई मेरो समक्ष बोलाउनु, आज कसले पाप काम गर्‍यो, बुझौ।

39 म इस्राएलको रक्षा गर्ने परमप्रभुको शपथ खाँदै यो प्रतिज्ञा गर्छु, यहाँ सम्म कि मेरो छोरा जोनाथनले नै पाप गरेको छ भने पनि छोडिने छैन मर्ने छ।” तर कसैले पनि उनलाई केही भनेनन्।

40 यसकारण शाऊलले सबै इस्राएलीहरूलाई भने, “तिमीहरू सबै एकतिर उभिनु। म र मेरो छोरा जोनाथन अर्कोतिर उभिन्छौ।”

सबै सैनिकले भने, “तपाईंको जो इच्छा हजुर।”

41 रत्न शाऊलले प्रार्थना गर्न लागे, “परमप्रभु, इस्राएलको परमेश्वर, तपाईंले दासलाई आज किन जवाफ दिनुभएन, यदि मैले अथवा मेरो छोरा जोनाथनले कुनै पाप गरेको भए परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर ऊरीम दिनुहोस्। यदि तपाईंका इस्राएली मानिसहरूले पाप गरेका भए तुम्हीम दिनुहोस्।”

यस प्रकारले शाऊल र जोनाथन चुनिएका थिए अन्य मानिसहरू चुनिएका थिएनन्।

42 शाऊलले भने, “अब म र मेरो छोराका कसलाई दोष दिनु पर्ने हो? को दोषी हो?” जोनाथन चुनिएका थिए।

43 शाऊलले जोनाथनलाई भने, “मलाई भन, तैले के गरिस्।”

जोनाथनले शाऊललाई भन्यो, “मैले अलि कति लट्टीमा लागेको मह चाखें। यतिले नै म मर्नु पर्ने?”

44 शाऊलले भने, “यदि मैले गरेको प्रतिज्ञा पूरा गरिने भने परमेश्वरले मलाई खूबै नराम्रो गर्नुहुनेछ। यसर्थ जोनाथन मर्ने पर्छ।”

45 तर सबै सैनिकहरूले भने, “आज जोनाथनले इस्राएललाई विजयी गरायो। के जोनाथन मर्ने पर्ने? होइन! हामी जीवित परमेश्वरको नाउँमा शपथ खान्छौ कि जोनाथनलाई कसैले हानि गर्न सक्दैन, उसको शिरको एउटा केशसम्म कसैले हल्लाउन सक्ने छैन। परमेश्वरले आज पलिशतीहरूसँगको युद्धमा जोनाथनलाई सहायता गर्नुभएको छ।” यसरी मानिसहरूले जोनाथनलाई बचाए। तिनलाई मृत्युदण्ड दिइएन।

46 शाऊलले पलिशतीहरूलाई खेदेनन्। पलिशतीहरू आफ्नै ठाउँमा फर्किए।

शाऊल इस्राएलका शत्रुसँग लडे

47 शाऊलले इस्राएलमा पूरा अधिकार जमाए। शाऊल इस्राएल वरिपरिका शत्रुहरूसित लडे। शाऊल मोआबी, अम्मोनी, एदोमी, सीबाका राजा र पलिशतीहरूसँग लडे। जहाँ-जहाँ गएर लडे शाऊलले इस्राएलका शत्रुहरूलाई हराए।

48 शाऊल अत्यन्तै सहासी थिए। शाऊलले इस्राएलका मानिसहरूबाट सामान चीज-बीज खोप्न खोज्नुहरूको हातबाट पनि इस्राएलीहरूलाई बचाए, शाऊलले यहाँ सम्म कि अमालेकीहरूलाई पनि हराए।

49 शाऊलको छोराहरू जोनाथन, थिन्वी र मल्कीशुअ थिए। शाऊलकी जेठी छोरीको नाउँ मेराब र कान्छी छोरीको नाउँ मीकल थियो।

50 शाऊलकी पत्नीको नाउँ अहीनोम थियो। अहीनोमचाहि अहीमासकी छोरी थिइन्।

शाऊलका सेनापति नेरका छोरा अबनेर थिए। नेरचाहि शाऊलका काका थिए।

51 शाऊलका पिता क्रीश र अबनेरका पिता नेरचाहि अबीएलका छोराहरू थिए।

52 शाऊल जीवनभरी नै साहसी थिए। पलिशतीहरू विरुद्ध कठिन युद्ध लडे। जहिले पनि कुनै वीरलाई देखेमा शाऊलले आफ्नो सैनिक दलमा त्यसलाई सामेल गर्थे र आफ्नो छेवैमा राखेर राजाको रक्षक बनाउँथे।

15

शाऊलले अमालेकीहस्तलाई नष्ट गरे

- 1 एक दिन शमूलले शाऊललाई भने, “परमप्रभुले मलाई उहाँका इस्त्राएली मानिसहरूको राजाको रूपमा तिमीलाई अभिषेक गर्न पठाउनु भएको थियो। अब परमप्रभुको भनाई सुन।
- 2 सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “जब इस्त्राएलीहरू मिश्रबाट बाहिर आए तब अमालेकीहस्तले तिमीहस्तलाई कनान जानलाग्दा रोक्ने चेष्टा गरे। अमालेकीहस्तले जे गरे मैले देखे।
- 3 अब गएर अमालेकीहस्तसित युद्ध गर। अमालेकीहस्तसित जे जति छ सम्पूर्ण रूपले नष्ट गर। कसैलाई जिउँदो नछाड। तिमीहस्तले ती सबलाई मारु पर्छ, लोभने मानिसहरू होस् कि स्त्रीहरू केटा-केटीहरू होस् कि काखका नानी। सबलाई मार गाई-गोस्, भेडा ऊँट गधा केही बाँकी नराख।”
- 4 शाऊलले सबै सेनाहस्तलाई तेलैममा भेला गराए। त्यहाँ 2,00,000 पैदल सेना र 10,000 अन्य मानिसहरू थिए। यसमा यहूदाका मानिसहरू पनि थिए।
- 5 त्यसपछि शाऊल अमालेक शहरतिर लागे र बेसीमा पर्खेर बसे।
- 6 शाऊलले केनीहस्तलाई भने, “तिमीहरू सबैले अमालेकीहस्तलाई छोडी देऊ। म तिमीहस्तलाई अमालेकीहस्तसित मार्दिन। कारण तिमीहस्तले मिश्रबाट आउँदा इस्त्राएलीहस्तलाई दया गरेका थियौ।” यसपछि केनीहस्तले अमालेकीहस्तलाई छोडे।
- 7 शाऊलले अमालेकीहस्तलाई हराए, तिनले हवीलाबाट शूरतक मिश्रको सीमानासम्म अमालेकीहस्तलाई खट्टे गए।
- 8 शाऊलले अमालेकीहस्तका राजा अगागलाई जिउँदे पक्रे र अगागका सबै सैनिकलाई मारे।
- 9 शाऊल र इस्त्राएली सैनिकहरूले सम्पूर्ण कुराहरू नष्ट गर्दा नराप्ती मन गरे। यसर्थ तिनीहस्तले अगागलाई मारेनन् र बलिया गाईहरू राम्रा जातका भेडा र पाठाहरू पनि बचाएर राखे। राख्न योग्यका सामानहरू राखेर काम नलाग्ने जति नष्ट गरे।

शमूलले शाऊलबाट भएको पाप बताइदिए

- 10 शमूलले परमप्रभुबाट खबर पाए।
- 11 परमप्रभुले भन्नुभयो, “शाऊलले मलाई पढ्याउन छोडीदियो। यसर्थ म शाऊललाई राजा बनाएर आफै दुःखी छु। म जे भन्छु त्यसले त्यो गर्दैन।” शमूल धेरै रिसाए र रातभरी परमप्रभुसित प्रार्थना गरे।
- 12 शमूल भोलिपल्ट बिहान चडै नै उठे र शाऊललाई भेट्न गए। तर मानिसलहरूले शमूललाई भने, “शाऊल यहूदाको कर्मल भन्ने ठाउँमा गएका छन्। शाऊल त्यहाँ उसको सम्मानमा एउटा स्मारक स्थापित गर्न गएका छन्। त्यसपछि धेरै ठाउँ भ्रमण गरेर तिनी अन्त्यमा गिलगाल जानेछन्।”
- त्यसपछि शमूल शाऊल भएको ठाउँमा गए। अमालेकीहस्तबाट लिएका चीजबिजको पहिलो अंश शाऊलले भेट्टीको रूपमा चढाए, शाऊलले तिनीहस्तलाई परमप्रभुको अघि एउटा होमबलि जस्तै चढाए।*
- 13 शमूल शाऊलको नजिक गए। शाऊलले स्वागत जनाए भने, “परमप्रभुको आशीर्वाद तपाईंमा रहोस्। मैले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरेँ।”
- 14 शमूलले भने, “त्यसो हो भने म यो के सुन्दैछु। किन मैले भेडा र पशुहरूको आवाज सुनेको?”
- 15 शाऊलले भन्यो, “सैनिकहरूले अमालेकीहस्तबाट पशुहरू लिए। सैनिकहरूले राम्रा भेडा र पशुहरू परमप्रभु तपाईंको परमेश्वरमा बलिचढाउन भनेर बचाए। तर हामीले अरू सबै चीज नष्ट पार्यौं।”
- 16 शमूलले शाऊललाई भने, “चुप लाग! हिजो राती परमप्रभुले मलाई के भन्नुभयो त्यो म तपाईंलाई बताउनेछु।” शाऊलले भने, “ठीक छ, के भन्नु भयो भन्नुहोस्।”
- 17 शमूलले भने, “विगतमा, तपाईंले आफैलाई तृच्छ सम्झनु हुन्थ्यो। तर त्यसपछि तपाईं इस्त्राएलका कुलहरूका अगुवा हुनुभयो। इस्त्राएलको राजाको रूपमा परमप्रभुले तपाईंलाई चुन्नुभयो।
- 18 परमप्रभुले तपाईंलाई एउटा विशेष सेवाकार्यको निम्ति पठाउनु भयो। परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘अमालेकीहस्तकाहाँ जाऊ, अनि तिनीहस्तलाई नष्ट पार किनभने तिनीहरू खराब मानिस हुन्।’
- 19 तपाईंले परमप्रभुको कुरा सुन्नु भएन। किन? तपाईंले ती चीजहरू राख्न चाहनुहुन्छ। तपाईंको यो परमप्रभुको इच्छा विरुद्ध कार्य भयो।”
- 20 शाऊलले भने, “तर मैले त परमप्रभुको सबै कुरा माने मलाई जहाँ पठाउनु भयो त्यही गए। मैले अमालेकीहस्त सबैलाई नष्ट गरे। मैले खाली साथमा एकजना मानिस ल्याएँ तिनीहरूका राजा अगाग।
- 21 गिलगालमा परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरलाई बलि चढाउन भनेर। सैनिकहरूले राम्रा-राम्रा भेडा र पशुहरू लिए।”

* 15:12: शाऊलले ... चढाए यो उहिलेको यूनानी भाषामा उल्था गरिएको हो। यो हिब्रू पाठमा छैन।

22 शमूएलले जवाफ दिए, “परमप्रभुलाई के ले खुशी पाछं होमबलि र बलिदानहः चढाएर कि उहाँको आज्ञालाई पालन गरेर? उहाँलाई बलि भेट दिएर भन्दा उहाँको प्रत्येक आदेशलाई पालन गर्नु राम्रो हो। भेडाको बोसो चढाउनु भन्दा पहिले परमेश्वरको वचन सुन्नु नै राम्रो हो।

23 आज्ञा पालन नगर्नु चाहि तन्त्रमन्त्रको पाप जस्तै हो। हठी स्वभावको हनु र आफ्नै इच्छानुसार हिँड्नुचाहि मूर्ति पूजा गरे झैं पाप हो। तपाईंले परमप्रभुको आज्ञा मान्न इन्कार गर्नुभयो। यही कारणले, अब परमप्रभुले पनि तपाईंलाई राजाको रूपमा इन्कार गर्नुभयो।”

24 शाऊलले शमूएललाई भने, “मैले पाप गरे। मैले परमप्रभुको आज्ञा तपाईंले भन्नु भए जस्तै गरिन। म मानिसहरूसित साह्रै डराएँ अनि तिनीहरूले जे भने माने।

25 अब म बिन्ती गर्दछु यो पाप गरेको निम्ति मलाई क्षमा गरिदिनुहोस्। मतिर फर्किनु होस्, यसकारण म परमप्रभुको आराधना गर्न सकौं।”

26 तर शमूएलले शाऊललाई भने, “म तपाईंसँग जाँदिन। तपाईंले परमप्रभुको वचनलाई उलंघन गर्नुभयो अनि अहिले परमप्रभुले पनि राजा अस्वीकार गरिदिनुभएको छ।”

27 जब शमूएल शाऊललाई छोडेर हिँड्न खोजे, शाऊलले शमूएलको खास्टोको किनार समाते र त्यो च्यातियो।

28 शमूएलले शाऊललाई भने, “जसरी तपाईंले मेरो खास्टो च्याति दिनुभयो। यसरी नै परमप्रभुले आज इस्राएलको राज्य तपाईंबाट च्याट्न भएकोछ। परमप्रभुले इस्राएलको राज्य तपाईंको साथीहरू मध्ये एकजनालाई दिनुभयो। त्यो मानिस तपाईं भन्दा असल छ।

29 परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर हुनुहुन्छ। परमप्रभु शाश्वत हुनुहुन्छ। परमप्रभु न त झट्टो बोल्नु हुन्छ न त विचार बदल्नु हुन्छ। परमप्रभु मानिस जस्तै छिन-छिनमा विचार बदल्ने हुनुहुन्छ।”

30 शाऊलले भने, “ठीक छ, मैले पाप गरे। दया गरी मसित आइदिनुहोस्। इस्राएलका नेताहरू र मानिसहरूका अधि मेरो केही इज्जत राखिदिनु होस्। मसित आइदिनु होस्। ताकि म परमप्रभु तपाईंको परमेश्वरलाई आराधना गर्न सकूँ।”

31 शमूएल शाऊलसँग गए अनि शाऊलले परमप्रभुलाई आराधना गरे।

32 शमूएलले भने, “अमालेकीहरूका राजा अगागलाई मेरो सामु ल्याऊ।”

अगागलाई शमूएलको अधि ल्याइयो। साङ्गलाले बाँधिएको अगागको मनमा थियो, “मलाई निम्न्रय पनि माँदैनन् होला भनेर।”

33 तर शमूएलले अगागलाई भने, “तेरो तरवारले नानीहरूलाई अमाको काखबाट खोस्यो। त्यसकारण अब तेरो अमाको तिनका छोरा-छोरीहरू गुमाउने छन।” यति भनेर गिलगालमा परमप्रभुको अधि शमूएलले अगागलाई टुक्रा-टुक्रा बनाएर काटिदिए।

34 त्यसपछि शमूएल त्यहाँबाट हिँडे र रामा गए। शाऊल चाहि गिबामा आफ्नो घर फर्के।

35 त्यसपछि शमूएलले शाऊललाई जीवनभरी कहिले भेटेनन्। शमूएल शाऊलसँग साह्रै दुःखी थिए। परमप्रभु पनि शाऊललाई इस्राएलका राजा बनाएकोमा दुःखी हुनुहुन्थ्यो।

16

शमूएल बेतलेहेम जान्छन्

1 परमप्रभुले शमूएललाई भन्नुहुन्छ, “कति दिन शाऊलको निम्ति दुःखीत भइरहन्छस्? शाऊललाई मैले इस्राएलको राजापढबाट हटाइसके तै पनि त्यसको दुःख मानिरहन्छस्। तँसित भएको सीङ तेलले भर र बेतलेहेम जा। म तँलाई बेतलेहेमको यिशै नाउँको मानिसकहाँ पठाउँदछु। यिशै बेतलेहेममा बस्छ। मैले त्यसकै एकजना छोरालाई नयाँ राजाको रूपमा चुनें।”

2 शमूएलले भने, “यदि म गएँ भने यो समाचार शाऊलले सुन्ने छ र मलाई मार्ने छ।”

परमप्रभुले भन्नुभयो, “बेतलेहेममा जा साथमा एउटा बाछा पनि लानु र भन्नु, ‘परमप्रभुलाई बलि चढाउन आएको।’

3 यिशैलाई बलि चढाउन बोलाउनु। त्यसपछि म तँलाई के गर्नु पर्छ भन्ने छु। तैले त्यस मानिसलाई अभिषेक गर्नु जुन म तँलाई देखाउँनेछु।”

4 शमूएलले त्यसै गरे जो परमप्रभुले तिनलाई गर्नु भन्नु भएको थियो। शमूएल बेतलेहेम गए। बेतलेहेमका बृद्ध-प्रधानहरू डरले कामे। तिनीहरूले शमूएललाई भेटे र सोधे, “के तपाईं शान्ति पूर्वक आउनु भयो?”

5 शमूएलले भने, “ज्यु, म शान्ति पूर्वक आएँ। म परमप्रभुलाई बलिदान चढाउन आएको हुँ। तपाईंहरू पनि पूजाका निम्ति तयार भएर बलिदान चढाउन मसित आउनु होस्।” शमूएलले यिशै र तिनका छोराहरूलाई तयार पारे। त्यस पछि शमूएलले तिनीहरूलाई बलिदान चढाउन बोलाए।

6 जब यिश्ले र तिनका छोराहरू आइ पुगे, शमूएलले एलीआबलाई देखे। शमूएलले सोचे, “निश्चय पनि परमप्रभुले छान्नु भएको मानिस यिनै हुनु पर्छ।”

7 तर परमप्रभुले शमूएललाई भन्नु भयो, “एलीआब अग्लो र सुन्दर छ। तर यस्तो विचार गर्नु हुँदैन। परमेश्वरले ती चीजहरू हेर्नु हुन्न हो मानिसहरूले हेर्छन्। मानिसले बाहिरी रूप मात्र हेर्छ, तर परमप्रभुले उसको हृदय हेर्नुहुन्छ। एलीआब त्यो ठीक मानिस होइन।”

8 त्यसपछि यिश्लेले तिनका दोस्रो छोरा अबीनादाबलाई बोलाए। अबीनादाब शमूएलकै छेउ भएर हिंडे। तर शमूएलले भने, “होइन, यसलाई पनि परमप्रभुले चुन्नु भएको छैन।”

9 त्यसपछि यिश्लेले शमूएललाई शमूएलको छेउमा बोलाए। तर शमूएलले भने, “होइन, यसलाई पनि परमप्रभुले चुन्नु भएको होइन।”

10 यिश्लेले सातौं छोरा देखाए। तर शमूएलले यिश्लाई भने, “परमप्रभुले यिनीहरू मध्ये कसैलाई पनि चुन्नु भएको छैन।”

11 शमूएले यिश्लाई सोधे, “के तपाईंका छोराहरू यति नै हुन्?”

यिश्ले भने, “होइन अर्को छोरा छ सब भन्दा कान्छो, तर अहिले भेडा चराउँदैछ।”

शमूएलले भने, “उसलाई यहाँ तुरुन्तै लिन पठाऊ। उ नआइजेल सम्म हामी खान बस्ने छैनौं।”

12 यिश्लेले कान्छो छोरा लिन तुरुन्तै कसैलाई पठाए। त्यो छोरा हेर्दै राम्रो थियो, रातो वर्णको युवक। उ साँच्चै सुन्दर थियो। परमप्रभुले शमूएललाई भन्नु भयो, “उठेर उसलाई अभिषेक गर। त्यहि एउटा हो।”

13 शमूएलले सीङबाट तेल निकालेर यिश्को कान्छा छोराको शिरमा दाऊदहरूका अगाडी खन्याई दिए। परमप्रभुको आत्मा एकदमै शक्तिको साथ दाऊदमाथि त्यस दिन देखि उत्रियो। त्यस पछि शमूएल रामा घरतिर फर्के।

शाऊललाई दुष्ट आत्माले सताउन थाल्यो

14 परमप्रभुको आत्माले शाऊललाई त्यागि दियो। परमप्रभुले दुष्ट आत्मा शाऊल कहौं पठाउनु भयो। त्यसले शाऊललाई साह्रै सतायो।

15 शाऊलको नोकरले भन्यो, “परमेश्वरद्वारा पठाउनु भएको दुष्ट आत्माले तपाईंलाई साह्रै दुःख दियो।

16 हामीलाई आदेश दिनुहोस हामीले कुनै त्यस्तो व्यक्ति खोज्न सकौं जसले वीणा बजाउन सक्छ। यदि परमप्रभुबाट आएको त्यस दुष्ट आत्माले तपाईंलाई सताउन थालेछ भने त्यस मानिसले वीणा बजाउन थाल्नेछ र तपाईंलाई आराम अनुभव हुनेछ।”

17 शाऊलले नोकर-चाकरहरूलाई भने, “एउटा मानिसलाई मेरो निम्ति खोज जसले असल तरिकाले संगीत बजाउँछ। त्यसलाई म कहौं ल्याऊ।”

18 एउटा नोकरले भन्यो, “एउटा यिश्ले नाउँका मानिस छन्। बेतलेहेममा बस्छन्। मैले देखेको छु यिश्को छोरा। उसले कसरी वीणा बजाउनु पर्छ जान्दछ। उ साह्रै वीर र युद्ध गर्न जान्दछ। उ साह्रै फुटिलो र सुन्दर छ। परमप्रभु पनि उसैको साथ हुनुहुन्छ।”

19 यसकारण शाऊलले समाचार दिने मानिसलाई यिश्कहाँ पठाए। तिनीहरूले यिश्लाई भने, “तिम्रो दाऊद नाउँको छोरा छ। जसले तिम्रा भेडाहरू चराउँछ। उसलाई मकहाँ पठाऊ।”

20 यिश्ले शाऊलका निम्ति उपहारको बन्दोबस्त गर्यो। यिश्ले उपहारको रूपमा एउटा गधा, केही रोटी, एक मशक दाखरस र एउटा बाघाको पाठो तयार पार्यो। यिश्ले ती चीजहरू दाऊदका साथ लगाएर शाऊल कहौं पठायो।

21 यसरी दाऊद शाऊल कहौं गयो र तिनका अगाडि हाजिर भयो। शाऊलले दाऊदलाई धेरै प्रेम गरे। दाऊद शाऊलको अन्न बोक्ने सहयोगी भए।

22 शाऊलले यिश्लाई खबर पठाए, “दाऊद बसेर मेरो सेवा गरोस्। ऊ मलाई असाध्यै मन पर्यो।”

23 जब परमेश्वरले पठाएको दुष्ट आत्माले शाऊललाई दुःख दिन थाल्यो, दाऊदले हातमा वीणा लिएर बजाउँन थाल्दथे र दुष्ट आत्माले शाऊललाई छोडि हाल्थ्यो र शाऊल असल हुन्थे।

17

गोल्यातको इस्त्राएली माथि चुनौती

1 पलिशतीहरूले आफ्ना सैनिकहरूलाई युद्धको निम्ति भेला गराए। तिनीहरू यहूदा स्थित सोकोहमा भेला भए। तिनीहरूको छाउनी सोकोह र अजेकाको बीचमा एपेसदम्मी नाउँका शहरमा थियो।

2 शाऊल र इस्त्राएली सैनिकहरू पनि एक ठाउँमा भेला भए। तिनीहरूको छाउनी एला बेसीमा थियो। शाऊलका सैनिकहरूले पंक्ति बाँधेर पलिशतीहरूसित युद्ध गर्न तयार थिए।

- 3 पलिशतीहरू एउटा पहाड माथि थिए, र इस्राएलीहरू अर्को पहाड माथि थिए। दुवै पक्षका बीचमा बेसी थियो।
- 4 पलिशतीहरूको गोल्यात नाउँ भएको एउटा वीर योद्धा थियो। गोल्यात गात निवासी थियो। गोल्यात झण्डै नौ फीट अग्लो थियो। गोल्यात पलिशतीहरूका छाउनीबाट बाहिरियो।
- 5 शिरमा काँसाको टोपी लगाएको थियो। शरीरमा माछाको कत्ला जस्तै कवच कोट लगाएको थियो। त्यो रक्षा कवच काँसाको नै थियो यसको ओजन 5,000 शेकेलको थियो।
- 6 गोल्यातले खट्टातिर पनि काँसाकै कवच लगाएको थियो। काँसाकै भाला पिछ्छोमा बोकेको।
- 7 भालाको लट्टी जुलाहाको लुगा बुन्ने डण्डा जत्रो थियो। भालाको ओजन 600 शेकेलको थियो। गोल्यातको हात-हतियार बोक्ने तिनको अघि-अघि हिंडथ्यो।
- 8 प्रत्येक दिन गोल्यात बाहिर निस्कन्थ्यो र इस्राएली सैनिकहरूलाई चुनौती दिनथ्यो। उसको चुनौति थियो, “किन तिमीहरूले युद्धको निम्ति पक्ति कसेको? तिमीहरू शाऊलका नोकर हो म त पलिशती हूँ। एउटा मानिस छानेर मेरो विरुद्धमा लडनलाई पठाऊ।
- 9 यदि त्यस मानिसले मलाई मार्थो भने तब हामी सबै पलिशतीहरू तिमीहरूका दास बन्नेछौं। तर यदि मैले त्यस मानिसलाई मारे भने मैले जितेको हुनेछ र तिमीहरू हाम्रो दास हुनेछौं। तिमीहरूले हाम्रा सेवा गर्नुपर्छ।”
- 10 पलिशतीले यसो पनि भन्यो, “आज म इस्राएली सेनाहरूलाई गिल्ला गर्छु। एउटा मानिस पठाइदऊ ताकि म त्यससित लडन सकूँ।”
- 11 शाऊल र इस्राएली सैनिकहरूले पलिशतीले भनेको यी सब सुन्थे र साह्रै डराउँथे।

दाऊद रणभूमिमा जान्छन्

- 12 दाऊद यिशैका छोरा थिए। यिशै इफ्रातीका छोरा थिए जो बेतलेहेमको, यहदाका थिए। यिशैका आठजना छोराहरू थिए। शाऊलका समयमा यिशै बढा भइसकेका थिए।
- 13 यिशैका जेठा, माहिला र साहिला छोराहरू शाऊलसित रणभूमिमा गएका थिए। जेठा छोराको नाउँ एलीअब थियो। माहिला छोराको नाउँ अबीनादाब र साहिला छोराको नाउँ शम्मा थियो।
- 14 दाऊद चाहिँ कान्छो छोरा थिए। जेठा, माहिला र साहिला चाहिँ शाऊलको सेनामा थिए।
- 15 कान्छा छोरा दाऊद शाऊलको छाउनी र बेतलेहेममा आफ्ना पिताका भेडाहरू हेरचाह गर्न आउने जाने गर्थे।
- 16 त्यो पलिशती गोल्यात प्रत्येक दिन बिहानै बेलुकी इस्राएलीहरूका छाउनीमा आएर ठट्टा गर्थ्यो। 40 दिनसम्म त्यसले सधैं त्यस्तै गर्थो।
- 17 एक दिन यिशैले दाऊदलाई भने, “यस फुर्लुडमा चार पार्थी (एक एपा) चिउरा र दशवटा रोटी छन् तिम्रा दाज्यूहरूलाई छाउनीमा लगी देऊ।
- 18 यो 10 टुक्रा पनीर पनि लिएर जाऊ। तिम्रा दाज्यूहरूको 1,000 सेनाको समूहलाई आदेश गर्ने अधिकारीलाई देऊ। दाज्यूहरूले के गर्दै छन् हेर। दाज्यूहरू ठीक-ठाक नै छन् भन्ने प्रमाण पनि लिएर आउनु।
- 19 तिम्रो दाज्यूहरू र सबै इस्राएली सैनिकहरू शाऊलसित एला बेसीमा छन्। तिनीहरू त्यहाँ पलिशतीहरूसँग लड्दैछन्।”
- 20 बिहानै दाऊदले अर्को एउटा गोठालोलाई भेडाहरू जिम्मा लगायो। दाऊदले भोजन लियो र यिशैले भने अनुसार हिंड्यो। दाऊदले गाडा सोझै छाउनीमा लिएर गयो। सैनिकहरू युद्ध पक्तिमा गएका थिए अनि युद्ध गर्न लागे झैं हल्ला गरिरहेका थिए।
- 21 इस्राएली र पलिशती दुवैतिरका सैनिकहरू युद्ध गर्न तयार रहे।
- 22 दाऊदले भोजन र सामानहरू भण्डारेको हातमा सुम्पियो र इस्राएली सैनिकहरू भए तिर अगाडिको पक्तिमा दार्यो अनि आफ्नो दाज्यूहरूको विषयमा सोध्यो।
- 23 जस्तो दाऊदले आफ्ना दाज्यूहरूसँग कुरा गरेको बेला त्यो श्रेष्ठ योद्धा पलिशती गोल्यात पलिशती सैनिकबाट निस्केर आयो। गोल्यातले सधैं झैं इस्राएललाई गाली दिन थाल्यो। दाऊदले पनि गोल्यातले भनेको कुरा सुन्यो।
- 24 इस्राएली सैनिकहरू त गोल्यातलाई देखे पछि भ्राम्न थाले। सबै नै भयभित थिए।
- 25 एकजना इस्राएलीले भने, “त्यसलाई देख्यौ त्यसले के गरिरहेछ राम्ररी हेर? त्यो गोल्यात घरि-घरि आएर इस्राएलीहरूलाई यसरी नै गाली गर्छ। जसले यसलाई माछै त्यो धेरै धनी हुनेछ। राजा शाऊलले धेरै सम्पत्ति दिनुहुनेछ। शाऊलले उसकी छोरी पनि विवाह गर्न दिनेछन् जसले त्यसलाई मार्न सक्छ। शाऊलले उसको परिवारलाई इस्राएलमा स्वतन्त्र बनाउनेछन्।”
- 26 दाऊदले छेवैका मानिसलाई सोध्यो, “त्यसले के भन्यो? यदि कसैले यो पलिशतीलाई माछै अनि इस्राएलको इज्जत बचाउँछ भने एउटा विदेशी मात्र त हो, उसले के इनाम पाउनेछ? यो गोल्यात के हो र? गोल्यात एकजना पलिशती भन्दा बढी केही होइन। त्यसले यो के सोचिरहेछ? उसले जीवित परमेस्वरका सैनिकहरूलाई धम्काउन सक्छ।”

27 यसैले इस्राएलीहरूले गोल्थतलाई मार्नेको इनामबारे दाऊदलाई बताउँछन्।

28 दाऊदका जेठा दाज्यू एलीआबले दाऊद सैनिकहरूसित बात गर्दै गरेको सुने। एलीआब दाऊदसँग रिसाउँछ। एलीआबले दाऊदलाई भने, “तँ यहाँ किन आइस्? भेडाहरू मरुभूमिमा कसलाई छोडेर आइस्? तँ यहाँ आउनुको कारण मैले जाने। तँलाई जे गर्न पठाइएको हो त्यो गर्न तँ चाहँदैनस्। तँ यहाँ खालि युद्ध हेर्नलाई मात्र आउन चाहन्थिस्।”

29 दाऊदले भन्यो, “मैले त्यस्तो के गरे र? मैले कुनै नराम्रो काम गरिन म खालि कुरा गर्दै थिएँ।”

30 दाऊद चारैतिर दौडिएर अरू सेनाहरूसित त्यही प्रश्नहरू सोध्न थाल्यो। तिनीहरूले पनि दाऊदलाई त्यही पहिले कै जस्तो उत्तर दिए।

31 केही मानिसहरूले दाऊदलाई कुरा गर्दै गरेको सुने। तिनीहरूले दाऊदलाई शाऊल कहाँ पुर्याएर दाऊदले गरेको कुरा सबैलाई सुनाए।

32 दाऊदले शाऊललाई भन्यो, “त्यस पलिशती गोल्थतको कारण तपाईं हतास नहुनुहोस्। म तपाईंको सेवक हुँ। त्यस पलिशतीसँग म लडने छु।”

33 शाऊलले भने, “तिमी गएर त्यस पलिशतीसँग लड्न सक्ने छैनौ। तिमी सैनिक पनि त होइनौ। तिमी सानै छौ तर गोल्थत सानै देखि युद्धभूमिमा लड्दै आएको हो।”

34 तर दाऊदले शाऊललाई फेरि भन्यो, “म, तपाईंको सेवक हुँ र मेरो पिताको भेडा पनि चराउने गर्छु। भेडाका बथानबाट सिंह र भालू आएर भेडा लैजान्थे।

35 म त्यस्ता जंगली पशुहरूलाई खेँदै जान्थे र तिनीहरूका मुखबाट भेडा खोसेर ल्याउँथे। यदि जंगली जन्तुले मलाई आक्रमण गरे त्यसको मुख मुनिको भुल्ला समाल्थे र त्यसलाई हिकोउथे।

36 मैले सिंह र भालू मारेको छु। म त्यस विदेशी गोल्थतलाई त्यसरी नै मार्नेछु। गोल्थत मर्नु नै पर्छ किनकि त्यसले जीवित परमेश्वरका सेनाहरूको ठट्टा गरेको छ।

37 परमप्रभुले मलाई सिंह र भालूहरूबाट बचाउनु भएको छ। परमप्रभुले यी पलिशती गोल्थतबाट पनि बचाउनु हुनेछ।”

शाऊलले दाऊदलाई भने, “ठीक छ जाऊ? परमप्रभु तिम्रो साथमा रहनु।”

38 शाऊलले दाऊदलाई आफ्नै पोशाक पहिराइ दिए। शाऊलले काँसाको टोपी दाऊदको शिरमा अनि आफ्नो हातहतियार शरीरमा लगाइ दिए।

39 दाऊदले तरवार भिरेर यताउता हिँड्ने चेष्टा गर्‍यो। यसरी शाऊलको पोशाकले दाऊदलाई साँढे असजिलो बनायो। यस्तो पोशाकको अभ्यास दाऊदलाई थिएन।

दाऊदले शाऊललाई भन्यो, “म यसरी लड्न सकिदिन मैले तिनीहरूको प्रयोग गरेको छैन।” यसर्थ दाऊदले सबै फूकाले।

40 दाऊदले हातमा एउटा टेकने लौरो लियो र खोलाबाट चिल्लो पाँचवटा ढुङ्गा टिप्यो। गोठालाको झोलाभित्रको थैलीमा उक्त पाँचवटा ढुङ्गा हाल्यो र घुयेत्रो हातमा बोक्‍यो। त्यसपछि त्यो पलिशती गोल्थतलाई हाँक दिन बढ्यो।

दाऊदले गोल्थतलाई मार्छन्

41 पलिशती गोल्थत बिस्तारै दाऊदकहाँ आयो। गोल्थतको सहायक अधि-अधि ढाल बोकेर हिँड्दै थियो।

42 गोल्थतले दाऊदलाई हेर्‍यो र हाँस्यो। गोल्थतले सोच्यो यो सैनिक होइन, खालि सुन्दर र रातोवर्णको केटो हो।

43 गोल्थतले दाऊदलाई भन्यो, “यो लौरो केको निम्ति हो? कुकुरलाई जस्तै मलाई खेदूत चाहन्छौ?” अनि गोल्थतले आफ्ना देवताहरूको नाउँ उच्चारण गरेर दाऊदलाई सराप्न थाल्यो।

44 गोल्थतले दाऊदलाई भन्यो, “यता आइज, म तेरो मासु चराहरू र जंगली जनावरहरूलाई खुवाउँनेछु।”

45 दाऊदले पलिशती गोल्थतलाई भन्यो, “तँ मकहाँ तरवार, बर्छा र भाला प्रयोग गर्न आइस्। तर म तँ कहाँ इस्राएलका सेनाहरूका परमेश्वर सर्वशक्तिमान परमप्रभुका नाउँ मात्र लिएर आएको छु। तैले उहाँको विरुद्धमा नराम्रो वचन बोलीस्।

46 आज परमप्रभुले मलाई तँमाथि विजय दिलाउनु हुन्छ! म तँलाई मार्छु। आज तेरो टाउको काटेर चरा र जंगली जनावरहरूलाई खुवाउँछु। हामी अन्य पलिशतीहरूलाई पनि यसै गर्छौं। त्यसपछि संसारले नै बुझ्नेछ इस्राएलमा परमेश्वर हुनुहुन्छ भनेर।

47 यहाँ जम्मा भएका सबै मानिसहरूले बुझ्ने छन् कि परमप्रभुलाई आफ्ना मानिसहरूलाई बचाउँनका निम्ति तरवार र भाला चाहिँदैन भनेर। युद्ध परमप्रभुको हो अनि तिमी पलिशतीहरूलाई हराउनमा परमप्रभुले हामीलाई सहायता गर्नुहुन्छ।”

48 पलिशती गोल्थत दाऊदलाई आक्रमण गर्न सुरियो। र बिस्तारै दाऊद अधि बढ्न थाल्यो। त्यति नै बेला दाऊद दौडिएर लडन चाडै अधि सर्यो।

49 दाऊदले आफ्नो झोलाबाट एउटा ढुङ्गा निकाल्यो र घुयेत्रोमा राखेर मच्चायो। घुयेत्रोको ढुङ्गा गएर गोल्थतको आँखा बिच निधारमा लाग्यो। गोल्थत घोप्टो परेर भूईमा लड्यो।

50 यसरी दाऊदले पलिशतीलाई घुँयेत्रोको ढुङ्गाले हिकाए हरायो। उसले ढुङ्गाले हिकायो अनि पलिशतीलाई मार्यो। दाऊदसँग तरवार थिएन।

51 यसर्थ उ दौडिएर पलिशतीको छेउमा गयो। त्यसपछि दाऊदले गोल्थतकै म्यानबाट तरवार झिकेर गोल्थतको टाउको छिनायो। यसरी दाऊदले गोल्थतलाई मार्यो।

जब अरू पलिशतीले उनीहरूको वीर नै मरेको देखे अनि डरले भग्न थाले।

52 इस्राएल र यहूदाका सैनिकहरूले जयघोषणा गर्दै द्रुर्दे पलिशतीहरूलाई खेद थाले। इस्राएलीहरूले पलिशतीहरूलाई खेद-खेद गातको सिमाना र एक्रोनको ढोकासम्म पुर्याए र धेरै संख्यामा पलिशतीहरू मारे। पलिशतीहरूको लाश गात र एक्रोनको शारेमसम्म सडकभरी छरपष्ट थियो।

53 पलिशतीहरूलाई खेद सिमाना कटाए पछि इस्राएलीहरू फर्केर पलिशतीहरूका छाउनीमा पसे र त्यहाँ धेरै सामानहरू फेला पारे।

54 दाऊदले पलिशतीको टाउको यरूशलेममा नै पुर्यायो। पलिशतीको हात-हतियार पनि आफ्नै पालमा राख्यो।

शाऊल दाऊद सँग डराउन थाल्छन्

55 शाऊलले दाऊदलाई गोल्थतसँग लड्न गएको देखेका थिए। शाऊलले सेनाका सेनापति अबनेरसँग सोधे, “अबनेर, त्यस केटोको बाबु चाहिँ को हुन्?”

अबनेरले भने, “मेरो राजा, शपथ लिएर भन्दैछु, मलाई थाहा छैन।”

56 राजा शाऊलले भने, “त्यसको बाबुको चाहिँको रहेछ खोजी गर।”

57 जब दाऊद गोल्थतलाई मोर फर्के, अबनेरले उसलाई शाऊल कहाँ लग्यो। दाऊदको हातमा अझै पनि त्यस पलिशतीको टाउको झुण्डिरहेको थियो।

58 शाऊलले उसलाई सोधे, “युवक, तिमी बाबु को हुन्?”

दाऊदले जवाफ दिए, “म तपाईं कै सेवक बेतलेहेमका यिश्कीको छोरा हुँ।”

18

दाऊद र जोनाथनको घनिष्ठ मित्रता

1 दाऊदले शाऊलसँग कुरा गरिसके पछि जोनाथन र दाऊदको बीचमा मित्रमा शुरू भयो। जोनाथनले दाऊदलाई त्यति नै प्रेम गर्थ्यो जति उसले आफूलाई गर्थ्यो।

2 शाऊलले दाऊदलाई त्यस दिनदेखि आफूसँगै राख्न थाल्यो। शाऊलले दाऊदलाई आफ्नो बाबुको घर जान दिएन

3 जोनाथनले दाऊदलाई असाध्यै प्रेम गरको हुनाले उसले दाऊदसित एउटा विशेष सन्धि गर्‍यो।

4 आफूले लगाएहेको कोट फुकालेर जोनाथनले दाऊदलाई दियो। जोनाथनले आफ्नो वंदिसमेत धनु, तरवार र पेटी दाऊदलाई दियो।

दाऊदको सफलतामा शाऊलको ध्यान

5 शाऊलले दाऊदलाई अरू धेरै युद्धहरूमा पठाए। प्रत्येक युद्धमा दाऊदले नै सफलता पाए। त्यसपछि शाऊलले दाऊदलाई सैनिकहरूको जिम्मा दिए। यसो हुँदा सबै खुशी भए, यहाँ सम्म शाऊलका सबै अधिकारी पनि खुशी भए।

6 दाऊद पलिशतीहरू विरुद्ध युद्ध लड्न जाने गर्थ्यो। युद्ध भूमिबाट घरतिर फर्कँदा दाऊदलाई इस्राएलको प्रत्येक शहरबाट स्त्रीहरू स्वागत जनाउन आउँथे। ती स्त्रीहरू नाँचे, गाउँथे, सितारा र ढोलक बजाउँथे। तिनीहरूले शाऊलकै छेउमा यसो गरे।

7 स्त्रीहरूले यसरी गाउँथे,

“शाऊलले हजार शत्रुहरू मारे

तर दाऊदले दश हजार मारे।”

8 ती स्त्रीहरूका गीतले शाऊललाई खिन्न बनाउँथ्यो र तिनी रिसाउँथे। शाऊलले सोचे, “ती स्त्रीहरूले भन्छन् दाऊदले दश हजार शत्रु मार्यो र मैले खालि हजार मात्र मारे।”

9 त्यसपछि शाऊलले दाऊदको गतिविधिलाई धेरै नजिकबाट ख्याल राख्न थाले।

शाऊल दाऊदसँग भयभीत भए

10 अर्को दिन परमेस्वरले पठाउनु भएको दुष्ट आत्माको शाऊललाई पक्यो। शाऊलले आफ्नै घरमा अगमवाणी गर्दै थिए। दाऊदले सधैं झै वीणा बजाए।

11 तर शाऊलको हातमा भाला थियो। शाऊलले सोचे, “म दाऊदलाई भित्तैमा टँसाई दिन्छु।” शाऊलले दुइ पल्ट भाला हाने तर दाऊद दुवै चोटि तर्किए।

12 परमप्रभु दाऊदसित हनुहन्थ्यो अनि परमप्रभुले शाऊललाई त्याग्नु भएको थियो। यसकारण शाऊल दाऊद सँग भयभीत थिए।

13 शाऊलले दाऊदलाई आफू देखि पर गर्न चाहे र 1,000 सैनिकका सेनापति बनाइ दिए। दाऊदले आफ्नो सैनिकलाई युद्धमा अगुवाई गरे।

14 परमप्रभु दाऊदसित हनुहन्थ्यो यसकारण दाऊद प्रत्येक कुरामा सफल भए।

15 शाऊलले बुझे दाऊद सफल र योग्य थिए जसको कारण शाऊल दाऊदसित झन् ज्यादा भयभीत हुनथाले।

16 तर इस्त्राएल र यहूदाका सबै मानिसहरूले दाऊदलाई प्रेम गर्थे किनभने उसले तिनीहरूलाई युद्धमा डोहाए अनि तिनीहरूको निम्ति युद्ध गरे।

शाऊलले आफ्नी छोरीको विवाह दाऊदसँग गरिदिन चाहे

17 तर शाऊलले दाऊदलाई मार्ने चाहन्थे, शाऊलले दाऊदलाई एउटा जालमा पार्ने योजना सोचे। शाऊलले दाऊदलाई भने, “म मेरी जेठी छोरी मेराबको विवाह तिमीसित गरिदिने छु। त्यस पछि तिमी एउटा शक्तिशाली सैनिक हुनेछौ। तिमी मेरो छोरा जस्तै छौ। त्यस पछि तिमीले परमप्रभुको युद्धहरूमा सैनिक भएर लडने छौ।” यो खालि धुत्याई मात्र थियो। शाऊलले साँच्चै सोच्दै थिए, “अब मैले दाऊदलाई मार्नु पर्दैन। म उसलाई मेरो निम्ति पलिशतीहरूलाई मार्न लगाउँछु।”

18 तर दाऊदले भने, “म कुनै महत्वपूर्ण सन्तानबाटको अनि महत्वपूर्ण व्यक्ति होइन। म राजाकी छोरीलाई विवाह गर्न सकिदिन।”

19 जब शाऊलकी छोरी मेराबको विवाह दाऊदसँग गर्ने दिन आयो तब दाऊदले महोलका अद्रीएलसँग मेराबको विवाह गरिदिए।

20 शाऊलकी अर्की छोरी मीकलले दाऊदसँग प्रेम गर्थी। केही मानिसहरूले शाऊललाई मीकल र दाऊदको प्रेमको विषयमा सुनाए। यस खबरले शाऊल आनन्दीत भए।

21 शाऊलले सोचे, “म दाऊदलाई फसाउन मीकललाई लगाउँछु। म दाऊदलाई मीकलसँग विवाह गर्न दिनेछु। त्यस पछि पलिशतीहरूद्वारा उसलाई मार्नेछु।” यसर्थ शाऊलले दाऊदलाई दोस्रो पल्ट भने, “आज नै तिमीले मेरी छोरीसँग विवाह गर्न सक्छौ।”

22 शाऊलले आफ्ना अधिकारीहरूलाई आदेश दिए भने, “दाऊदलाई एकान्त पारेर भन्नु, ‘हेर! राजाले तिमीलाई साह्रै मन पराउँनु हुन्छ। उहाँका अधिकारीहरूले पनि तिमीलाई मन पराउँछन्। तिमीले उहाँकी छोरीलाई विवाह गर्नु पर्छ।’”

23 शाऊलका अधिकारीहरूले दाऊदलाई त्यही भने। तर दाऊदले जवाफ दिए, “के तपाईंहरू सोच्नुहुन्छ राजाको ज्वाइँ बन्न सजिलो छ? मेरो त्यति धन छैन, जो म राजाकी छोरीलाई दिऊँ। म त एउटा साधारण गरीब मानिस मात्र हुँ।”

24 अधिकारीहरूले राजालाई दाऊदको सबै कुरा बताइदिए।

25 शाऊलले फेरि भने, “दाऊदलाई भन, ‘दाऊद, राजाले उसका छोरीका निम्ति तिमीबाट दुलहीको दाम लिन चाहनु हुन्न, तर राजा आफ्ना शत्रुहरूसित बदूला लिन चाहनुहुन्छ। यसर्थ राजाले रूपियाँको सट्टा एक सय पलिशतीहरूका खलढी मात्र तिमीसँग माग्नुहुन्छ।’” यो शाऊलको धुर्त षड्यन्त्र थियो। शाऊलले सोच्थे पलिशतीहरूले दाऊदलाई मार्ने छन् भनेर।

26 अधिकारीहरूले दाऊदलाई सबै कुरो बताए। दाऊद खुशी भए। राजाको ज्वाइँ हुने यो राम्रो अवसरलाई छोपेर दाऊदले त्यो कार्य गरे।

27 दाऊद र अरू मानिसहरू पलिशतीहरूसँग युद्ध गर्न हिडे। तिनीहरूले 200 पलिशतीहरूलाई मारे। दाऊदले पलिशतीहरूका खलढी शाऊल कहाँ पुर्याए। राजाका ज्वाइँ हुनलाई दाऊदले यस्तो गरे।

शाऊलले मीकलको विवाह दाऊदसँग गराए।

28 शाऊलले बुझे कि परमप्रभु दाऊदसँग हनुहुन्छ। शाऊलले यो पनि बुझे, छोरी मीकलले दाऊदलाई प्रेम गर्थिन।

29 यसर्थ शाऊल झन्-झन् दाऊदसँग डराउन थाले। शाऊल सधैं दाऊदको विरोधी भए।

30 पलिशती सेनापतिले बारबार इस्त्राएलीहरू माथि लडाइँ गर्थे। तर प्रत्येक पल्ट नै दाऊदले तिनीहरूलाई हराइदिन्थे। दाऊद शाऊलका अधिकारीहरू मध्ये सबैभन्दा सफल अधिकारी थिए यसैले दाऊद प्रसिद्ध भए।

19

जोनाथनले दाऊदलाई सहायता गरे

1 शाऊलले आफ्ना छोरा जोनाथन र उसका सबै अधिकारीहरूलाई दाऊदको हत्या गर्नु भने। तर जोनाथनले दाऊदलाई एकदमै प्रेम गर्थे।

2-3 जोनाथनले दाऊदलाई होसियार गराए, “सावधान बस! शाऊलले तिमीलाई मार्ने मौका खेज्दैछन्। बिहानै खेतमा गएर लक्नु। म मेरो पितासँग खेतमा आउँछु। हामीहरू तिमी लुकेकै छेउको खेतमा उभिने छौं। म पितासँग तिमी बाहेरमा चर्चा गर्छु। त्यसपछि जे थाहो पाउँछु तिमीलाई बताउँछु।”

4 जोनाथनले आफ्ना पिता शाऊलसँग कुरा गरे। जोनाथनले दाऊदको राम्रो पक्षको चर्चा गरे। जोनाथनले भने, “तपाईं राजा हुनुहुन्छ। दाऊद खालि तपाईंको सेवक मात्र हो। दाऊदले तपाईंलाई कुनै रीतिले हानि गरेको छैन। तपाईंले पनि उसको हानि गर्नु हुँदैन। दाऊदले सधै तपाईंको पक्षमा काम गरे।

5 पलिशती गोलियतलाई मार्दा पनि दाऊदले आफ्नो जीवन खतरामा हालेका थिए। परमप्रभुले सबै इस्राएललाई महान विजय दिलाउनु भयो। यो सब देखेर तपाईं खुशी हुनुभयो। अब दाऊदलाई किन मार्न चाहनुहुन्छ! दाऊद निर्दोष छ। दाऊदको हत्या गर्न कुनै कारण नै छैन।”

6 शाऊलले जोनाथनको कुरा सुन्यो। शाऊलले शपथ खाए, “परमप्रभु जीवित रहनु भए झैं दाऊद मारिने छैन।”

7 यसर्थ जोनाथनले दाऊदलाई बोलाए र सबै कुरा सुनाए। त्यसपछि जोनाथनले दाऊदलाई शाऊल कहौं लागे। यस पछि शाऊल र दाऊद पहिलेको जस्तै भए।

शाऊलले फेरि दाऊदलाई मार्न चाहे

8 युद्ध फेरि शुरू भयो अनि दाऊद पलिशतीहरूसँग लडन गए। दाऊदले पलिशतीहरूलाई परास्त गरे र तिनीहरू भागे।

9 परमप्रभुबाटको दुष्ट आत्माले शाऊलमा प्रवेश गर्‍यो। शाऊल घैरमा बसिरहेका थिए। शाऊलको हातमा भाला थियो। दाऊदले वीणा बजाउँदै थिए।

10 शाऊलले भाला हानेर दाऊदलाई भित्तैमा उनीदिने प्रयास गरे। तर दाऊद उफ्रिएर बाँचे। भाला गएर भित्तामा गाडियो। त्यही रात दाऊद त्यहाँबाट भागे।

11 शाऊलले दाऊदको घरमा मानिस पठाए! मानिसहरूले दाऊदको घरलाई पहरा दिए। तिनीहरू रातभरी त्यही बसे। बिहानी पख दाऊदलाई मारौंला भने। तर दाऊदकी पत्नी मीकलले उसलाई सावधानी गराउँदै भनिन्, “आज राती भाग्नु होस् र आफ्नो ज्यान बचाउनु होस्। यदि भाग्नु भएन भने भोली विहान तपाईं मारिनु हुनेछ।”

12 त्यसपछि मीकलले झ्यालबाट झरेर भाग्न लगाईन्।

13 मीकलले एउटा परिवारिक मूर्तिलाई ओढ्यानमा सुताएर टाउकोमा बाख्राको रौं राखेर लुगाले ढाकिदिईन्।

14 शाऊलले दाऊदलाई बन्दी बनाउनलाई दूत पठाए। तर मीकलले भनी, “दाऊद बिरामी हुनुहुन्छ।”

15 शाऊलले दूतलाई फेरि दाऊद पछि पठाए र भने, “दाऊदलाई यहाँ ल्याउनु यदि तिमीले उसलाई आफ्नो आख्यानमा सुतिरहेको अवस्थामा ल्याऊ ता की म उसलाई मार्न सकूँ।”

16 ती दूत फेरि दाऊदको घर गए। तिनीहरू दाऊदलाई पक्रन भनेर भित्र गए। तर त्यहाँ गएर देखे ओढ्यानमा त एउटा मूर्तिको कपाल बाख्राको रौं पोरहेछ।

17 शाऊलले मीकललाई सोधे, “तैले मलाई यसरी धोका किन दिइस्? तैले मेरो शत्रुलाई भगाइस्। दाऊद भाग्यो।”

मीकलले शाऊललाई भनी, “यदि मैले दाऊदलाई भाग्नमा सहायता गरिन भने मलाई नै मारुँ भन्यो।”

दाऊद भागेर रामा डेरामा पुगे

18 दाऊद भागेर शमूएल भएको ठाउँ रामामा पुगे। दाऊदले तिनी माथि शाऊलले गरेको प्रत्येक कुरा शमूएललाई सुनाए। त्यसपछि दाऊद र शमूएल दुवै अगमवक्ताहरू बसेका डेरामा पुगे। दाऊद त्यही बस्नथाले।

19 शाऊलले सुने कि दाऊद रामाको एउटा डेरामा बस्दैछन्।

20 शाऊलले दाऊदलाई पक्रिन मानिस पठाए। तर त्यस डेरामा मानिसहरूले अगमवक्ताहरू अगमवाणी गरिरहेका देखे। त्यस दलको माझमा उभिएर शमूएलले नेतृत्व दिँदै थिए। परमेश्वरको आत्मा शाऊलका दूतहरूमा उत्रियो र तिनीहरूले पनि अगमवाणी गर्नथाले।

21 शाऊलले यो खबर पनि सुने र अरू दूतहरू पठाए। तर तिनीहरूले पनि अगमवाणी गर्न थाले। तेस्रो चोटी पनि शाऊलले दूतहरू पठाए तर तिनीहरूले पहिलो तरिका अपनाए अनि अगमवाणी गर्न लागे।

22 अन्त्यमा, शाऊल आफै रामा गए। शाऊल सेकूको खलाको छेऊमा एउटा ठूलो कूवा भएतिर आइपुगे र “शमूएल र दाऊद कहाँ छन्” भनी सोधे।

मानिसहरूले जवाफ दिए, “रामाको छाउनी छेऊमा।”

23 त्यसपछि शाऊल रामाको त्यस डेरामा पुगे। परमेश्वरको आत्मा पनि शाऊलमा उत्रियो। शाऊलले पनि अगमवाणी गर्न थाले। शाऊलले बाटोदेखि रामाको डेरा सम्मै अगमवाणी बोले।

24 त्यसपछि शाऊलले आफ्नो लुगाहरू खोल्न थाले। शमूलको अघि पनि शाऊलले अगमवाणी गरिरहे। शाऊल त्यहाँ दिन रात नाङ्गै लडिरहे।

यही कारणले मानिसहरू भन्ने गर्छन्, “के शाऊल पनि अगमवक्ताहरू मध्ये कै एकजना हो?”

20

दाऊद र जोनाथनले एउटा सन्धि गर्छन्

1 रामाको छेऊ डेराबाट दाऊद दार्दुँ जोनाथनकहाँ गए। दाऊदले जोनाथनलाई भने, “मैले के भूल गरे? मेरो दोष के हो? तिम्रा पिताले मलाई किन मारन चाहनु हुन्छ?”

2 जोनाथनले भने, “त्यो सत्य हुन सक्दैन। तिमी मारिने छैनौ। मेरो पिताले मलाई नबताई कुनै काम पनि गर्नु हुँदैन। उहाँले मलाई मुख्य अनि साधारण सूचना भन्नुहुन्छ। यसकारण मेरो पिताले र यदि तिमीलाई मारने योजना बनाएको भए मलाई किन भन्नुहुन्छ र? यो हुनै सक्दैन।”

3 तर दाऊदले भने, “म तिम्रो मित्र हुँ, भन्ने कुरा तिम्रो पितालाई राम्ररी थाह छ। तिम्रा पिताले सायद सोच्नुहुन्छ होला, ‘जोनाथनले यो कुरा थाह पाउनु हुँदैन। यदि त्यसले थाहा पायो भने दाऊदलाई भन्छ।’ परमप्रभु र तपाईं जीवित रहेसम्म, नै यो सत्य हो मेरो मृत्यु नजिकै छ।”

4 जोनाथनले भने, “तपाईंले मलाई जसो भन्नुहुन्छ म त्यसैगर्छु।”

5 त्यसपछि दाऊदले भने, “हेर भोली औसीको चाड छ। मैले राजासँग खाना खानुपर्छ। तर सौँझ सम्म मलाई खेतमा लुकेर बस्न देऊ।

6 यदि तिम्रा बुबाले म यहाँ उपस्थित छैन भन्ने थाहा पाउनुभयो भने, त्यतिबेला तिमीले भन्नु, ‘दाऊद बेतलेहेम घरमा जान चाहन्थ्यो। तिनका परिवारले नै मासिक बलि चढाउने कुरा छ। यसकारण दाऊदले मलाई बेतलेहेम झर्न र परिवारसँग भेटन देऊ भने।’

7 यदि तिम्रा पिताले, ‘ठीक छ’ भन्नु भयो भने म बाँचे। तर रिसाउनु भयो भने बुझ्नुहोस कि उहाँले मलाई घात गर्न चाहनुहुन्छ।

8 म माथि दया गर जोनाथन, म तिम्रो सेवक हुँ। परमप्रभुको अगाडि तिमीले मसँग सम्झौता गरेका छौ। यदि म दोषी छु भने तब तपाईंले नै मलाई मारु होस्। तर मलाई तिम्रा बुबा कहौं नलैजाऊ।”

9 जोनाथनले भने, “त्यसो त कहिले पनि होइन। यदि मेरा पिताले तिमीलाई घात गर्न खोज्नु, भएको मैले थाह पाएँ भने म तिमीलाई सावधान गराउनेछु।”

10 दाऊदले भने, “यदि तपाईंलाई तपाईंका पिताले गाली गरे भने मलाई सावधान कसले गराउँछ?”

11 तब जोनाथनले भने, “हिंड खेततिर जाओ।” त्यसपछि दुवैजनासँगै खेततिर लागे।

12 जोनाथनले दाऊदलाई भने, “म इस्राएलका परमेश्वर परमप्रभुको अगाडि प्रतिज्ञा गर्छु। मेरा पिताको तपाईंको बारेमा कस्तो सोचाइ छ म त्यो थाह गर्ने प्रतिज्ञा गर्छु। साँच्चै खराबै सोच्नु भएको छ कि असल सोच्नु भएको छ तीन दिनभित्र म तपाईंलाई खेतमा खबर पठाउँछु।

13 यदि मेरा पिताले तपाईंलाई चोट पुर्याउन चाहनुभएको हो भने म तपाईंलाई भन्नेछु म यहाँबाट तपाईंलाई सुरक्षित जानदिनेछु। प्रतिज्ञा गरेको काम मैले गरिन भने परमप्रभुले मलाई सजाय दिनुहुन्छ। परमप्रभु तिमीसँग रहनु जरुरी उहाँ मेरा पितासँग हुनुहुन्छ।

14 जबसम्म म जीवित रहन्छु मलाई दया गर्नु अनि म मरेपछि

15 मेरा सन्तान माथि दया गर्न नछोड। परमप्रभुले पृथ्वीमा भएका तपाईंका सबै शत्रुहरूलाई नष्ट गर्नुहुनेछ।

16 त्यस समय यदि जोनाथनको परिवार दाऊदबाट अलग्गै हुन्छ भने पनि हबस। परमप्रभुले चाहिँ दाऊदका शत्रुहरूलाई सजाय दिनु।”

17 त्यसपछि जोनाथनले दाऊदलाई तिनीहरूको बीचमा भएको प्रेमको प्रतिज्ञालाई नवीकरण गर्नु भनि सोधे किनकी जोनाथनले दाऊदलाई आफू भन्दा ज्यादै प्रेम गर्थे।

18 जोनाथनले दाऊदलाई भने, “भोली औसीको चाड हो। तपाईंको ठाउँ रितो देखेर मेरा पिताले तपाईं कहाँ जानुभयो भनि सोच्नुहुनेछ।

19 तेस्रो दिनमा पनि तपाईं जानुहोस् अनि त्यही ठाउँमा लक्नु जहाँ तपाईं पहिला लक्नु भएको थियो जब यो समस्या शुरू हुन्छ त्यही पहाडको छेउमा पखिन्छु।

20 तेस्रो दिन म त्यही पहाडमा निशान हान्ने बहनामा आउनेछु र म काँड हान्ने छु।

21 म एउटा केटोलाई काँड खोज्न पठाउँनेछु। यदि सबै ठीक-ठाक छ भने म केटोलाई भन्ने छु, 'हेर काँड नजिकै छ! तँ धेरै पर गइस्। मेरो नजिक काँड खोज।' त्यस बेला लुकेको ठाउँबाट तिमी निस्कन सक्छौ। शपत खाएर भन्छु कि जसरी परमप्रभु सत्य र जीवित हुनुहुन्छ, तिमी सुरक्षित छौ। त्यहाँ कुनै खतरा हुनेछैन।

22 तर यदि स्थिति ठीक छैन भने म केटोलाई भन्नेछु 'काँड धेरै पर पुगेको छ। उता गएर खोजेर आइज।' यदि मैले यसो भनेर अह्राएँ भने तिमी भाग्ने पछि। परमप्रभुले नै तिमीलाई टाढा पठाउनु भएको हो।

23 दया गरेर तिमी र मेरो बीचको सम्झौता चाहि नभुल्नु। परमप्रभु सधैं भरी हाम्रो साक्षी हुनुहुन्छ।"

24 त्यसपछि दाऊद खेतमा लुक्न गए।

उत्सवमा शाऊलको मनोभाव

औसीको चाड आयो। अनि राजा भोजनको निम्ति आफ्ना आसनमा बसे।

25 राजा पर्खाल के छेउमा सधैं बसे। उनको ठीक अगाडि जोनाथन बसे। अबनेर राजाको अलिक उता बसे र दाऊदको ठाउँ चाहि रिठो थियो।

26 त्यस दिन शाऊलले केही पनि भनेनन्। उनले सोचे, "दाऊदलाई केही भयो होला अथवा रीतिपूर्वक शूद्र छैन होला।"

27 तर भोलिपल्ट महिनाको दोस्रो दिन, दाऊदको ठाँउ अझै खाली नै थियो। त्यसपछि शाऊलले आफ्ना छोरा जोनाथनलाई सोधे, "हिजो र आज औसीको चाडमा यिशैको छोरा किन उपस्थित भएन?"

28 जोनाथनले भने, "दाऊदले बेतलेहेम घर जान्छु भनेर मसित अनुमति माग्यो।

29 उसले भन्यो, 'मेरो परिवारले हाम्रो शहरमा बलिदान चढाउँदछन् अरे, यसकारण मलाई घरमा जान दिनुहोस्। मलाई त्यहाँ जानु भनी दाज्यूले हुकूम दिएका छन् यदि म तपाईंको साथी हुँ भने जान दिनुहोस् र दाज्यूहरूसँग भेट्न दिनुहोस्।' त्यही कारणले दाऊद यहाँ राजाको भोजमा आएन।"

30 शाऊल जोनाथनसँग सल्लाह क्रोधित भए। उसले जोनाथनलाई भने, "तँ दुष्ट आइमाईको छोरा होस्, जसले भनेको मान्दैन। अनि त्यो तेरो स्वभाव पनि हो मलाई थाहा छ तैले दाऊदको पक्ष लिएको छस्। तँ तेरो जन्म दिने अमा र तेरो आफ्नै लागि पनि लाज पार्छस्।

31 जब सम्म यिशैको छोरा जिउँदो छ तबसम्म तँ राजा हुने छैनस् नत तेरो राज्य पनि हुने छ। अब दाऊदलाई मकहाँ लिएर आइज। त्यो एउटा मेरेको मानिस हो।"

32 जोनाथनले पितालाई भने, "दाऊदलाई चाहिँ किन मार्ने? उसले के भूल गरेको छ?"

33 तर शाऊलले उसको छोरोलाई हत्या गर्नुको लागि भालाले हान्यो। यसबाट जोनाथनलाई थाहा लाग्यो कि उसका पिताले दाऊदलाई मार्ने चाहन्थ्यो।

34 जोनाथन रिसाएर टेबिल छोडेर हिँडे। जोनाथनलाई सल्लाह अशान्ति लाग्यो कि आफ्नो पितासित रिसाएर दोस्रो दिनको भोजन पनि उसले खाएनन्। उसको पिताले उसलाई अपमान गरे। ती उसका पितासित सल्लाह क्रोधित थिए अनि एकदमै दुःखी भए किनभने शाऊलले दाऊदलाई मार्ने चाहन्थे।

जोनाथनसँग दाऊदको बिदावारी

35 भोलिपल्ट बिहान जोनाथन खेतमा गए। जब तिनीहरू एक मत भएका थिए जोनाथन एउटा केटोलाई साथमा लिएर दाऊद भए कहाँ गए।

36 जोनाथनले केटोलाई भने, "कुद्दै गएर मैले हानेको काँड लिएर आउँनु।" जब केटो कुद् थाल्यो जोनाथनले त्यस केटोको टाउको मास्तिर आकाशतिर काँड हाने।

37 काँड झरेको तिर केटो दगुर्यो। तर जोनाथनले कराएर भने, "काँड तँ भएदेखि धेरै पर पुगेको छ।"

38 फेरि जोनाथन चिच्यायो, "छिटो गर। काँड लिन जा। त्यहाँ उभिने होइन।" केटोले काँड ल्याएर आफ्नो मालिकलाई दियो।

39 यी सब के भइरहेछ केटोलाई केही थाहा भएन। खालि जोनाथन र दाऊदलाई मात्र थाहा थियो।

40 जोनाथनले धनुकाँड केटोलाई बोक्न दिए। त्यसपछि जोनाथनले केटोलाई "शहर जा" भनेर पठाए।

41 केटो गयो अनि पहाडको अर्को पट्टिबाट दाऊद आए। दाऊदले शिर भूईँतिर झुकाएर तीन पटक जोनाथनलाई अभिवादन गरे। त्यसपछि दाऊद र जोनाथनले एक-अर्कामा म्वाईँ खाए र दुबै रोए। जोनाथन भन्दा दाऊद ज्यादा रोए।

42 जोनाथनले दाऊदलाई भने, "शान्तिसित जाऊ। हामीले परमप्रभुको नाउँमा एका-दोस्रोलाई इमानदारी साथी हौं भनि प्रतिज्ञा गरिरहेका छौं। हामी र हाम्रा सन्तानहरूका निम्ति पनि परमप्रभु सधैं भरी साक्षी रहनु हुनेछ।"

21

पूजाहारी अहिमेलेकसँग दाऊदको भेट

- 1 त्यसपछि दाऊद गए जोनाथन शहरमा फर्किए। दाऊद पूजाहारी अहिमेलेकलाई भेट्न नोब नाउँको शहरमा गए। अहिमेलेक दाऊदलाई भेट्न बाहिर गए। अहिमेलेक डरले कामिरहेका थिए। अहिमेलेकले दाऊदलाई भने, “तपाईं किन एकलै हुनुहुन्छ? तपाईंसित कोही पनि छैनन्?”
- 2 दाऊदले अहिमेलेकलाई जवाफ दिए, “राजाले मलाई विशेष आदेश दिनुभएको छ। उहाँले भन्नु भएको छ, ‘यो यात्राको उद्देश्य कसैले पनि थाहा नपाओस्। कुनै पनि मानिसले थाहा नपाओस्।’ जो मैले भने। मैले आफ्ना मानिसहरूलाई कहाँ भेट्नुपर्ने हो बताइदिएको छु।
- 3 अब यो भन ‘तिम्रोमा खानेकुरो के छ?’ मलाई पाँचवटा रोटी वा जे छ देऊ।”
- 4 पूजाहारीले दाऊदलाई भने, “मेरोमा त्यस्तो साधारण रोटी छैन। तर मसँग केही पवित्र रोटी छन्, यदि तपाईंका अधिकारीहरूले कुनै स्त्रीहरूसँग सहवास गरेका छैनन्, भने यो रोटी खान सक्छन्।”
- 5 दाऊदले पूजाहारीलाई जवाफ दिए, “आज भोलि हामीले कुनै स्त्री साथमा राखेका छैनौं। युद्धमा जाँदा हाम्रा मानिसहरू सधैं पवित्र भएर जान्छन् यहाँसम्म साधारण उद्देश्य सोध्न जाँदा पनि। आज त यो कुरा झन् साँचो हो कारण अति विशेष कुरा सोध्नु छ।”
- 6 त्यहाँ पवित्र रोटी बाहेक अरू कुनै रोटी थिएन। यसर्थ पूजाहारीले दाऊदलाई त्यही रोटी दिए। यो त्यही रोटी थियो जो पूजाहारीले परमप्रभुमा चढाएका थिए। पूजाहारीले प्रत्येक दिन त्यो रोटी बाहिर राखेर त्यसको सट्टामा ताजा रोटी राख्थे।
- 7 त्यस दिन शाऊलका अधिकारीहरू मध्ये एकजना त्यही थिए। उनी हुन एदोमी दोग्गा। दोग्गालाई त्यहाँ परमप्रभुको अधि राखेको थियो।* दोग्गा शाऊलका गोठालाहरूका प्रमुख थिए।
- 8 दाऊदले अहिमेलेकलाई सोधे, “यहाँ एउटा भाला अथवा तरवार केही छ? राजाको ज्यादै जरूरी काम छ। मलाई छिटै जानु छ। मैले तरवार अथवा अन्य कुनै शस्त्र साथमा लिएर आइँनँ।”
- 9 पूजाहारीले भने, “यहाँ खालि एउटा तरवार छ त्यो पनि पलिशती गोल्थतको हो। तपाईंले एलाको बेसीमा त्यसलाई मारेर लिएको तरवार हो। त्यो तरवार एउटा लुगामा बेहोर एपोदको पछाडि राखेको छ। यदि तपाईंलाई चाहिन्छ भने लिएर हुन्छ।” दाऊदले भने, “त्यो मलाई देऊ। गोल्थतको जस्तो तरवार अरू कसैको छैन।”

दाऊद गातमा भागेर शत्रु कहाँ गए

- 10 शाऊलबाट भागेर दाऊद गातका राजा आकीश कहाँ पुगे।
- 11 आकीशका अधिकारीहरूलाई यो राम्रो लागेन। तिनीहरूले भन्छन्, “यो दाऊद हो, इझ्राएली भूमिको राजा। यो त्यही व्यक्ति हो जसको गीत इझ्राएलीहरू गाउँछन्। तिनीहरू नाच्दै उसको बारेमा यस्तो गाउँछन्;

“शाऊलले हजार शत्रुहरू मारे

तर दाऊदले दश हजार मारे।”

- 12 तिनीहरूले के भन्दैछन् दाऊदले ध्यान दिए। दाऊद गातका राजा आकीशसँग डराए।
- 13 यसर्थ दाऊदले आकीश र तिनका अधिकारीहरू अधि बौलाहाको बहाना गरे। तिनीहरूका अधि दाऊदले बौलाहा भएको नाटक गरे। उनले मूल दोकामा नै थुके र दाहीमा थुक चुहुनु दिए।
- 14 आकीशले आफ्ना अधिकारीहरूलाई भने, “हेर यो मानिसलाई! यो त पागल हो। यस मानिसलाई मेरो उपस्थितिमा पागल कार्य गर्न यहाँ ल्याउनु अवश्यक छैन। भविष्यमा फेरि यो मानिसलाई मेरो घरमा नल्याउनु।
- 15 मसँग यस्ता बौलाहा मानिसहरू धेरै छन्। मलाई तिमीहरूले यसलाई यहाँ ल्याउने कुनै काम थियो भन्ने लाग्दैन। फेरि-फेरि यसलाई यहाँ मेरो घरमा नल्याउनु!”

22

दाऊद विभिन्न ठाउँहरूमा जान्छन्

- 1 दाऊदले गात छोडेर भागे। दाऊद आदुल्लामको गुफामा पुगे। दाऊदका दाज्यू-भाइहरू र आफन्तहरूले दाऊद आदुल्लाममा छ भनी सुने। तिनीहरू दाऊदलाई भेट्न गए।

* 21:7: त्यहाँ ... थियो यसको अर्थ यो हुनसक्छ कि: दोग्गा परमेस्वरको विशेष प्रतिज्ञाको एक भाग थियो। अथवा कुनै अन्य उद्देशको लागि यसको अर्थ यो पनि हुनसक्छ कि उसले अपराध गरेको हुनाले ऊ त्यहाँ राखिएको थियो जस्तै कसैलाई अचानक मारेको अभियोगमा।

2 धैरे मानिसहरूले दाऊदलाई साथ दिएका थिए। दाऊदलाई साथ दिनेहरूमा तिनीहरू थिए जो केही न केही समस्यामा परेका थिए। कोही ऋणमा डुबेकाहरू थिए कोही आफ्नै जिन्दगीसँग असन्तुष्टि थिए। यिनीहरूले दाऊदलाई साथ दिए र तिनीहरूका नेता दाऊद थिए। त्यहाँ लगभग 400 पुरुषहरू दाऊदसँग थिए।

3 मोआबका मिस्या जाँदा दाऊदले आदुल्लाम छोडे। मोआबका राजालाई दाऊदले भने, “मलाई परमेश्वरले के गरिरहनु भएको छ भनि नजानुञ्जेलसम्म मेरा आमा बाबुलाई तपाईंले यहाँ बसे अनुमति दिनुहोस्।”

4 यसप्रकार दाऊदले उसका आमा-बुबालाई मोआबका राजा कहाँ ल्याए। जबसम्म दाऊद किल्लामा रहे तबसम्म उनका आमा बाबु मोआबका राजासँग बसे।

5 तर अगमवक्ता गादले दाऊदलाई भने, “किल्लामा नबस्नु होस्। बरु यहदाको भूमिमा जानुहोस्।” यसर्थ दाऊद त्यहाँबाट हारेतको बन तिर गए।

शाऊलले अहीमेलेकको परिवारलाई नष्ट गरे

6 शाऊलले सुने कि उसका मानिसहरूले दाऊद र उनका मानिसहरू कततिर छन् भन्ने थाहा पाए। शाऊल गिबाको टाकुरामा एउटा रूखको छाहारीमुनि बसिरहेका थिए। शाऊलले हातमा भाला लिएका थिए। तिनका सबै अधिकारीहरू वरिपरि उभिएका थिए।

7 शाऊलले आफ्ना वरिपरि उभिएका अधिकारीहरूलाई भने, “बिन्यामीनका मानिसहरू हो सुन, तिमीहरूले विचार गरेका छौ, यिँशेको छोरा दाऊदले तिमीहरूलाई खेत तथा दाखका बगान दिएका छ? तिमीहरूले यो पनि सोचेका छौ कि दाऊदले तिमीहरूको उन्नति गराउने छ अनि 1,000 र 100 मानिसहरूका अधिकारी बनाउने छ?”

8 तिमीहरू सबैले मेरो विरुद्ध षड्यन्त्र र च्दैछौ। तिमीहरू कसैले पनि छोरा जोनाथनले यिँशेका छोरासँग सन्धि गरेको छ भनेर भनेनौ कसैले मेरो वास्ता गरेनौ। मेरो छोरा जोनाथनले दाऊद मेरो नोकरलाई सहायता गरेको कुरा कसैले पनि भनेनौ। जोनाथनले दाऊदलाई लुकेर रहनु भन्ने गथर्यो ताकि उसले मलाई आक्रमण गर्न सकोस्। अनि दाऊदले अहिले त्यही नै गर्दैछ।”

9 एदोमी दोएग शाऊलका अधिकारीहरूसँगै उभिरहेको थियो। दोएगले भन्यो, “मैले यिँशेका छोरा दाऊदलाई नोब भन्ने ठाउँमा देखे। दाऊद अहीतूबका छोरा अहीमेलेकलाई भेट्न आएका थिए।

10 अहीमेलेकले परमप्रभुसँग दाऊदका लागि प्रार्थना गरे। तिनले दाऊदलाई भोजन पनि दिए। अनि अहीमेलेकले दाऊदलाई पलिशती गोल्थतको त्यो तरवार पनि दिए।”

11 त्यस पछि राजा शाऊलले पूजाहारीहरूलाई हाजिर गराउनु भनेर मानिसहरूलाई आदेश दिए। शाऊलले अहीतूबका छोरा अहीमेलेकलाई तिनका आफन्तहरूसितै लिएर आउनु भन्ने आदेश दिए। अहीमेलेकका आफन्तहरू नोबमा पूजाहारी थिए। तिनीहरू सबै राजाका अगाडि हाजिर भए।

12 शाऊलले अहीमेलेकलाई भने, “हे अहीतूबका छोरा, सुन।”

अहीमेलेकले जवाफ दिए, “भन्दुहोस्, मेरो प्रभु।”

13 शाऊलले अहीमेलेकलाई भने, “तिमी र यिँशेका छोरा दाऊदले मेरो विरुद्ध किन षड्यन्त्र र च्यौ? तिमीले दाऊदलाई रोटी र तरवार दियो। परमेश्वरसँग तिमीले उसको लागि बिन्तीभाउ पनि गर्यो। अनि अहिले दाऊद सोझै मलाई आक्रमण गर्ने मौका हेर्दैछ।”

14 अहीमेलेकले जवाफ दिए, “दाऊद तपाईंको सबभन्दा भरोसा गर्न योग्यको पात्र हो। तपाईंका कुनै अधिकारी पनि दाऊद जस्ता खिचार्सी छैनन्। दाऊद त तपाईंका आफ्नै ज्वाइँ हुन्। साथै दाऊद तपाईंका अंगरक्षकहरूका कप्तान पनि हुन्। तपाईंका परिवारका सबैले दाऊदलाई आदर गर्छन्।

15 दाऊदको लागि मैले प्रार्थना गरेको यो प्रथमचोटि होइन। मलाई र मेरा आफन्तहरूलाई दोष नदिनुहोस्। हामी त तपाईंका सेवक हौं। कहाँ के भइरहेछ मलाई केही थाहा छैन।”

16 तर राजाले भने, “अहीमेलेक, तिमी र तिम्रा आफन्तहरू मारिनु नै पर्छ।”

17 अनि राजाले आफ्ना छेऊमा उभिएको रक्षकलाई आदेश दिए, “जाऊ, परमप्रभुका ती पूजाहारीहरूलाई मार। यसो गर्ने पछि काण तिनीहरू दाऊदका मानिसहरू हुन्। दाऊद भाग्दै थियो भन्ने जान्दा जान्दै पनि तिनीहरूले मलाई बताएनन्।”

तर राजाका अधिकारीहरूले परमप्रभुका ती पूजाहारीहरूलाई मार्न अस्वीकार गरे

18 यसर्थ राजाले दोएगलाई आदेश दिए। शाऊलले भने, “दोएग, तिमी गएर पूजाहारीहरूलाई मार।” एदोमी दोएग गएर पूजाहारीहरूको हत्या गरे। त्यस दिन दोएगले 85 जना पूजाहारीहरूलाई मारे।

19 नोब पूजाहारीहरूको शहर थियो। दोएगले नोबका सम्पूर्ण मानिसहरूलाई मारे। दोएगले तरवारले पुरुष, स्त्री बालक र शिशु लगायत सबैलाई मारे। यहाँ सम्म दोएगले गाई गोरू गधा र भेडा समेत बाँकी राखेनन्।

20 तर एबीयातार उम्केर भागे, एबीयातार अहीमिलेकका छोरा थिए। अहीमिलेक चाहि अहीतूबका छोरा थिए। एबीयातार भागेर गए र दाऊदसँग मिले।

21 एबीयातारले दाऊदलाई शाऊलले पूजाहारीहरू मारेको वृत्तान्त बताए।

22 त्यसपछि दाऊदले एबीयातारलाई भने, “त्यस दिन नोबमा मैले एदोमी दोएगलाई देखेको थिएँ। मलाई थाहा थियो त्यसले शाऊललाई बताउने छ भनेर। तिम्रा पिताको परिवारलाई मारेकोमा म आफूलाई जिम्मेवारी ठान्छु।

23 त्यो मानिस (शाऊलले) तपाईंलाई मार्न चाहन्छ र मलाई पनि। तिमी यहीं बस नडराऊ। तिमी यहाँ मसँग सुरक्षित रहने छौ।”

23

दाऊद कीलाको नगरमा

1 मानिसहरूले दाऊदलाई भने, “हेर्नुहोस, पलिशतीहरूले कीलाको शहरमाथि आक्रमण गरिरहेका छन्। खलाबाट तिनीहरूले अन्न लूट्न शुरू गरे।”

2 दाऊदले परमप्रभुलाई सोधे, “के मैले पलिशतीहरू विरुद्ध युद्ध गर्न जानु?”

परमप्रभु परमेश्वरले दाऊदलाई भन्नु भयो, “जाऊ र पलिशतीहरूमाथि जाइ लाग अनि कीला शहरको रक्षा गर।”

3 तर दाऊदका मानिसहरूले भने, “हेर्नुहोस, हामी यहाँ यहूदामा डराए बसिरहेका छौ। साँच्चै पलिशती सेनाहरू अधि पुग्दा हामी झन् ज्यादा डराउने छौ।”

4 दाऊदले फेरि परमप्रभुलाई सोधे अनि परमप्रभुले जवाफ दिनुभयो, “कीलामा जाऊ। म पलिशतीहरूलाई हराउन म सहयोग गर्ने छु।”

5 यसरी दाऊद र तिनका मानिसहरू कीलामा गए। दाऊद र तिनका मानिसहरू पलिशतीसँग लडे। दाऊदका मानिसहरूले पलिशतीहरूलाई हराए अनि तिनीहरूका पशु लिए। यसरी दाऊदले कीलाका मानिसहरूलाई बँचाए।

6 (जब एबीयातार भागेर दाऊदकहाँ पुगे तिनले आफूसँग एउटा एपोद पनि लगेका थिए।)

7 मानिसहरूले शाऊललाई अहिले दाऊद कीलामा छ भनेर सुनाए। शाऊलले भने, “परमेश्वरले दाऊदलाई मेरा हातमा सुम्पिनु भएको छ। दाऊद फन्दामा परेकोछ। उ यस्तो शहरमा पस्यो जहाँ ढोकाहरू छन् र ढोकाहरूमा ताला लगाउने बारहरू छन्।”

8 शाऊलले आफ्ना सारा सेनाहरूलाई लडाईंकोलागि भेला गराए। ती सेनाहरू कीलामा दाऊदका मानिसहरूसँग युद्ध गर्न तयार रहे।

9 शाऊलले दाऊदको विरुद्धमा बनाएको योजना उसलाई थाहा भयो। दाऊदले पूजाहारी एबीयातारलाई भने, “एपोद ल्याऊ।”

10 दाऊदले प्रार्थना गरे, “हे परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर, मैले सुनें कि मेरो कारण शाऊलले यो शहर नष्ट गर्ने योजना बनाउँदैछ।

11 के साँच्चै हुन आउँछ? के किलाका मानिसहरूले म र मेरो मानिसहरूलाई शाऊलको हातमा सुम्पी देलान्? परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर, म तपाईंको दास हूँ। मलाई बताउनुहोस।”

परमप्रभुले भन्नु भयो, “शाऊल यो हुन आउँछ।”

12 दाऊदले फेरि आफ्नो प्रश्न दोहोर्‍याए, “के कीलाका मानिसहरूले मलाई शाऊलका हातमा सुम्पिनेछन्?”

परमप्रभुले भन्नु भयो, “तिनीहरूले त्यसै गर्नेछन्।”

13 त्यसर्थ दाऊद र तिनका मानिसहरूले कीला छोडिदिए। दाऊदसँगै जानेहरू प्रायः 600 मानिस थिए। दाऊदको र उसका मानिसहरू एक ठाउँ देखि अर्को ठाउँ हुँदै घुमिरहे। शाऊलले दाऊद किलाबाट भागे भन्ने थाहा पाए। यसर्थ शाऊल त्यस शहरतिर गएनन्।

शाऊलले दाऊदको खेदो गर्छन्

14 दाऊद मरुभूमिको किल्लामा बस पुगे। दाऊद जीपको मरुभूमिको पहाडी क्षेत्रमा गए। शाऊलले सधैं नै दाऊदको खोजी गर्थे, तर परमप्रभुले शाऊलको हातबाट दाऊदलाई जोगाउनु हुन्थ्यो।

15 दाऊद जीपको मरुभूमिको होरेश भन्ने ठाउँमा थिए। त्यहाँ शाऊल दाऊदलाई मार्न आइरहेकाले तिनी सधैं डराए।

16 तर शाऊलको छोरा जोनाथन दाऊदलाई भेट्न होरेश गए। जोनाथनले दाऊदलाई परमेश्वरलाई विश्वास गर्न अझ जोड गरे।

17 जोनाथनले दाऊदलाई भने, “डराउनु पर्दैन। मेरा पिता शाऊलले तपाईंलाई हानि गर्ने छैनन्। तपाईं इस्राएलका राजा हुनुहुनेछ। मचाहि तपाईं पछिको हुनेछु। यो कुरा मेरा पिताले पनि जान्दछन्।”

18 जोनाथन र दाऊद दुवैले परमप्रभु अघि एउटा बाचा-बन्धन गरे। त्यसपछि जोनाथन घरतिर लागे अनि दाऊद होरेशमानै बसे।

जीपका मानिसहरूले शाऊललाई दाऊदबारे बताउँछन्

19 जीपका बासिन्दाहरू गिबामा शाऊललाई भेट्न आए। तिनीहरूले शाऊललाई भने, “दाऊद हाम्रै क्षेत्रमा लुकेरहेका छन्। ऊ हकीला पहाडको होरेश नाउँको किल्लामा छन्, जो यशीमोनको दक्षिणमा पर्छ।

20 अब, महाराज, तपाईं जहिले आए पनि हुन्छ। दाऊदलाई तपाईंको जिम्मा लगाउने काम हाम्रो भयो।”

21 शाऊलले जवाफ दिए, “परमप्रभुले मलाई सहायता गरेकोमा तिमीहरूलाई आशीर्वाद दिऊन।

22 जाऊ र उसको बारे अझ जानकारी लेऊ। दाऊद कहाँ बस्छ थाहा गर। दाऊदलाई त्यहाँ कसले देख्छ त्यो पनि बुझि राख। शाऊलले मनमनै विचारे, ‘दाऊद सधैं चलाक छ। उसले मलाई छक्याउन सक्छ।’

23 दाऊद लुकेको ठाउँहरू पत्ता लगाऊ। त्यसपछि आएर मलाई वृतान्त बताऊ। त्यस पछि म तिमीहरूसित जानेछु। यदि दाऊद ती ठाउँहरूमा कतै छ भने यहूदाको प्रत्येक घरहरूमा छापामारेर म त्यसलाई पत्तालगाउँछु।”

24 अनि जीपका मानिसहरू जीपमा फर्किए पछि शाऊल त्यहाँ गए।

दाऊद र तिनका मानिसहरू यशीमोनको दक्षिणमा भएको अराबाको माओन वनमा थिए।

25 शाऊल र तिनका मानिसहरू दाऊदको खोजीमा गए। तर मानिसहरूले दाऊदलाई होसियार गराए। शाऊलले तिमीलाई खोज्दै छ भनेर खबर दिए। त्यसपछि दाऊद माओनको मरुभूमिको तल चट्टानतिर गए। शाऊलले दाऊद माओनको मरुभूमिति र गएको कुरा थाहा पाए। यसरी शाऊल दाऊदको खोजीमा त्यस ठाउँतिर गए।

26 शाऊल पहाडको एकापट्टि थिए, त्यही पहाडको अर्कोपट्टि दाऊद र तिनका मानिसहरू थिए। दाऊद शाऊलको पञ्जाबाट बाँचन हतारिँदै थिए। शाऊल र उसका सिपाहीहरू दाऊदलाई पक्रन पहाडको चारैतिर घुमिरहेका थिए।

27 त्यति नै बेला एउटा समाचार-वाहक शाऊल कहाँ आयो अनि जानकारी दियो, “चाँडो आउनुहोस् पलिशतीहरूले हामीलाई आक्रमण गर्दैछन्।”

28 यसकारण शाऊलले दाऊदको पिछा गर्न छोडे अनि पलिशतीहरूसँग लडन गए। यही कारण मानिसहरूले त्यस ठाउँको नाउँ “छुट्टयाउने चट्टान” भन्न थाले।

29 दाऊद माओनको मरुभूमि त्यागेर एनगदीको छेउको किल्लामा गए।

24

दाऊदले शाऊललाई लाजमर्दा बनाएको

1 शाऊलले पलिशतीहरूलाई खेदिसकेपछि मानिसहरूले शाऊललाई भने, “दाऊद त एनगदीको नजिककै मरुभूमिमा छ।”

2 सारा इम्राएलबाट शाऊलले 3,000 मानिसहरूलाई छाने। शाऊलले ती छानिएका मानिसहरू लिएर दाऊद र तिनका मानिसहरूको खोजी गर्न थाले। तिनीहरूले घोरल-चट्टानको छेउछाउमा खोजे।

3 शाऊल बाटो छेउको भेडा गोठमा आए। त्यहाँ छेउमा एउटा गुफा थियो। शाऊल आफैलाई लुकाउन गुफा भित्र पसे। दाऊद र तिनका मानिसहरू धेरै पर गुफाभित्र लुकिरहेका थिए।

4 मानिसहरूले दाऊदलाई भने, “आज परमप्रभुले भन्नु भएको दिन होइन? उहाँले तपाईंलाई भन्नु भएको थियो, ‘तिम्रो शत्रुलाई म तिम्रो हातमा सुम्पिदिनेछु, त्यसपछि तिम्रो इच्छानुसार तिम्रो शत्रुलाई जे गर्छौं गर।’”

त्यसपछि दाऊद घर्षैँदै-घर्षैँदै शाऊलको छेउ पुगे। दाऊदले शाऊलको खास्टोको एक टुक्रा चाल नपाई काटिदिए।

5 पछि दाऊदलाई शाऊलको टुक्रा खास्टो काटेकोमा नराम्रो लाग्यो।

6 दाऊदले मानिसहरूलाई भने, “परमप्रभुले मलाई आफ्नो मालिकलाई क्षति गर्नबाट रोक्नु। शाऊल परमप्रभुले छान्नु भएको राजा हुन र मैले त्यसो नगर्को भए हुने थियो।”

7 दाऊदले यसो भनेर आफ्ना मानिसहरूलाई रोकी राखे। उसले तिनीहरूलाई शाऊललाई हानि गर्न अनुमति दिएनन्।

शाऊल गुफा छोडेर आफ्नै बाटो लागे।

8 दाऊद गुफाबाट निस्किएर आए र शाऊललाई बोलाउँदै भने, “हे मेरो प्रभु! महाराजा!”

शाऊलले पछि फर्केर हेरे। दाऊदले शिर झुकाए।

9 दाऊदले शाऊललाई भने, “जब मानिसहरूले भन्छन्, ‘दाऊदले तपाईंलाई चोट पुर्याउने योजना बनाइरहेछ’? तपाईंले किन तिनीहरूको कुरा सुन्नुभयो।”

10 म तपाईंलाई हानि पुर्याउने छैन। तपाईं आफ्नै आँखाले देख सक्नुहुन्छ। परमप्रभुले तपाईंलाई आज मेरो हातमा गुफामै सम्पिदिनु भएको थियो। तर मैले तपाईंको हत्या गरिन। तपाईंमाथि म कृपालु भएँ। मैले भनें, 'म मेरो मालिकलाई हानि गर्ने छैन। किनभने उनी परमप्रभुले छान्नु भएको राजा हुन्।'

11 यो लुगाको टुक्रा मेरो हातमा हेर्नुहोस्। मैले यो टुक्रा तपाईंको खास्टोबाट काटेको हुँ। म तपाईंलाई मार्न सक्थेँ, तर मैले त्यसो गरिन। यो कुरा तपाईंलाई थाहा होस् भन्ने म चाहान्छु। म तपाईंलाई यो जनाउन चाहान्छु कि तपाईंको विस्दुमा मैले कुनै योजना बनाएको छैन। मैले तपाईंलाई कुनै अनिष्ट गरेको छैन। तर तपाईं मेरो पछि लागेर मलाई मार्न चाहानुहुन्छ।

12 परमप्रभुले नै यसको न्याय गर्नुहुन्छ। मलाई गर्नु भएको अत्यचारको बदला परमप्रभुले तपाईंलाई दण्डित तुल्याउनु हुनेछ। तर म आफैँ तपाईंको विस्दुमा जाँदिन।

13 त्यहाँ एउटा पुरानो भनाइ नै छ,

'खराब कुरा दुष्ट मानिसहरूबाट फैलिन्छ।'

'मैले कुनै नराप्नो गरिन। म दुष्ट मानिस पनि त होइन। म तपाईंलाई हानि गर्नेछैन।

14 तपाईंले कसलाई खेदो गर्नु भएको छ? इस्राएलका राजा कसको विस्दुमा आक्रमणमा ओल्लिएका छन्? तपाईंले आफ्ना वास्तविक शत्रुलाई खेदिरहनु भएको छैन। तपाईं मेरो कुकुर अथवा उपियाँको पछि लाग्नु जस्तै हो।

15 परमप्रभुले यस मामलामा न्याय गर्नुहुनेछ। उहाँले नै हामी दुई बीचमा निर्णय गर्नु। जब उहाँले तपाईंबाट मलाई जोगाउनु हुन्छ परमप्रभु आफैँले देखाउनु हुनेछ कि म सही छु।"

16 दाऊद चुप्प लागे अनि शाऊलले सोधे, "यो तिम्रो आवाज हो, मेरो छोरा दाऊद?" त्यसपछि शाऊल रुनथाले शाऊल धेरै नै रोए।

17 शाऊलले भने, "तिमी म भन्दा धर्मी अनि असल छौ तिमीले म प्रति असल काम गर्यौं, तर म नै तिम्रो विस्दुमा थिएँ।

18 मेरो लागि गरेका असल कामहरूका बारे तिमीले भन्यौं। परमप्रभुले नै मलाई तिम्रो सामु ल्याउनु भयो। तर तिमीले मलाई केही गरेनौं।

19 यसले यो देखाउँछ म तिम्रो शत्रु होइन। मानिसले शत्रुलाई सहजै पक्रन सक्दैन र सहजै छोड्दैन पनि उसले शत्रुलाई राम्रो गर्दैन। परमप्रभुले तिमीलाई इनाम दिनुहुन्छ, कारण तिमीले मलाई केही गरेनौं।

20 म जान्दछु तिमी राजा हुने नै छौ। तिमीले इस्राएल माथि शासन गर्ने नै छौ।

21 अब मलाई एउटा वचन देऊ। परमप्रभुको शपथ खाएर वचन देऊ कि मेरो सन्तानहरू कसैलाई पनि मार्ने छैनौं। मेरा पिताको परिवारबाट मेरो नाउँ निशान हटाउने छैनौं।"

22 दाऊदले शाऊलसँग शपथ खाए। दाऊदले शाऊलका सन्तानहरू कसैलाई पनि मार्ने छैनन् भन्ने वचन सुनेर शाऊल घरतिर फर्के। दाऊद र तिनका मानिसहरू किल्लातिर लागे।

25

दाऊद र मूर्ख नाबाल

1 शमूएलको मृत्यु भयो। सारा इस्राएलीहरू भेला भएर शमूएलको मृत्युमा दुःख प्रकट गरे। तिनीहरूले शमूएललाई तिनको आफ्नै घर रामामा गाडे।

त्यसपछि दाऊद पारानको मरुभूमितिर लागे

2 माओनमा एकजना असाध्यै धनी मानिस थिए। ऊसित 3,000 भेडाहरू र 1,000 बाख्राहरू थिए। उसको कर्मलमा धन-सम्पत्ति थियो। ऊ त्यहाँ आफ्नो भेडाको ऊन कत्रन गर्‍यो।

3 त्यस मानिसको नाउँ नाबाल थियो। ऊ कालेब सन्तानको थियो। नाबालकी पत्नी अबीगेल थिईन, ऊ सुन्दरी र बुद्धिमती थिईन। तर नाबाल, अति निष्ठुर र नीच स्वभावको मानिस थियो।

4 नाबालले भेडाको ऊन कत्र्दैछ भन्ने खबर दाऊदले मरुभूमिको क्षेत्रमा नै सुने।

5 दाऊदले दशजना युवकहरूलाई नाबालकहाँ पठाए। दाऊदले तिनीहरूलाई भने, "कर्मलमा जाऊ र नाबाललाई मेरो नाउँमा 'अभिवादन' गर।"

6 उसलाई भन, "म आशा गर्छु कि तपाईंको परिवार र तपाईं अधिकार गर्नु भएका सबै असलै होलान्।

7 मैले थाहाँ पाएँ कि तपाईं आफ्नो भेडाको ऊन कत्र्दै हुनुहुन्छ। तपाईंका गोठालाहरू केही समयदेखि हामीसित थिए। हामीले तिनीहरूसित खराब व्यवहार गरेनौं। जब तिनीहरू कर्मलमा थिए तिनीहरूको केही पनि हराएन अथवा चोरिनन्।

8 तपाईंले सेवकहरूलाई सोध्नुहोस् अनि तिनीहरूले सत्य बोल्ने छन्। मेरो जवान मानिसहरूप्रति दया गर्नुहोस्। अहिले उत्सवको समय भएको कारण, तपाईंले जे गर्नु सक्नुहुन्छ मेरो सेनाहरूलाई गरिदिनुहोस्। मेरो निम्ति यति काम गरिदिनुहोस्, तपाईंको मित्र दाऊद।”

9 दाऊदका मानिसहरू नाबालकहों गए। तिनीहरूले दाऊदको समाचार नाबाललाई सुनाए।

10 तर नाबालले दुष्ट आचारण देखाए र भन्यो, “दाऊद को हो? यो यिशैको छोरो को हो? आज भोली धेरै कमाराहरू आफ्ना मालिक छोडेर भागैछन्।

11 मसँग रोटी-पानी छ। म सँग मासु पनि छ जुन मैले मेरो भेडाहरूबाट ऊन कर्ने नोकरहरूका निम्ति तयार पारेकोछु। तर म यो मासु रोटी अनि पानी नचिनेको मानिसहरूलाई दिने छैनू।”

12 दाऊदका मानिसहरू फर्केर गएर नाबालले भनेका सबै कुराहरू दाऊदलाई सुनाए।

13 त्यसपछि दाऊदले आफ्ना मानिसहरूलाई भने, “आफ्नो-आफ्नो तरवार भिर।” यसरी दाऊद र उनका मानिसहरूले तरवार भिरे। झण्डै 400 मानिसहरू दाऊदसँग गए। 200 मानिसहरू मात्र सर-सामानसँग बसे।

अबीगेलले विपत्ती टारिन

14 नाबालको एउटा नोकरले नाबालकी पत्नी अबीगेललाई भन्यो, “दाऊदले आफ्ना समाचार-वाहकहरूलाई हाम्रा मालिक नाबाल भए ठाउँसम्म पठाए। तर नाबाल तिनीहरू प्रति तुच्छ थिए।

15 ती मानिसहरू हाम्रा निम्ति साह्रै असल थिए। जब हामी भेडाहरू मैदानमा लिएर जान्थ्यौं। दाऊदका मानिसहरू हामीसितै दिनभरी हुन्थे। अनि तिनीहरूले हाम्रो कुनै नोक्सान गरेनन्। तिनीहरूले कहिले पनि केही चोरिनन्।

16 दाऊदका मानिसहरूले दिन रात हाम्रो रक्षा गर्थे। हामीले भेडा चराइरहेको समयमा पनि तिनीहरूले हाम्रो चारैतिरबाट पर्खालले ढ़ै रक्षा गर्थे।

17 यसको विषयमा सोचेर केही गर्नुहोस्। नाबाल साह्रै मूर्ख छन् ऊसित कुरा गर्न सकिँदैन अनि आउने विपत्तिको विषयमा उसलाई चेताउनी दिन सकिँदैन। अब नाबाल र तिनका सन्तानमाथि ठूलो विपत्ती आइलाग्नेछ।”

18 अबीगेलले हतार हतार 200 वटा रोटी, दुइ मशक दाखरस पाँचवटा पकाएको भेडा, पाँच पाथी पकाएको चिउरा 100 झुप्पा किसमिस र सुकाएको 200 झुप्पा नेभारा तयार पारी गधाहरूमा लदाइन्।

19 त्यसपछि नोकरहरूलाई भनिन्, “यो लिएर जाऊ। म पछि-पछि आउँदै छु।” तर यी सब तिनले आफ्नो लोभलेलाई भनिन्।

20 गधामा चढेर अबीगेल त्यस पहाडको अर्को पट्टिको पखेरामा गइन्। तिनले दाऊदलाई आफ्ना मानिसहरूसँग पहाडको अर्को पट्टिबाट आउँदै गरेका भेटिन्।

21 अबीगेललाई भेट्न भन्दा अघि दाऊदले भन्दै थिए, “मैले त्यस मरुभूमिमा नाबालको सम्पत्ति रक्षा गरेँ। मैले यति सुरक्षा गरेँ कि नाबालले केही नोक्सान भोगेनन्। मैले गरेको सबै व्यर्थ भयो। मैले भलाई गरेँ तर त्यसले त दुर्व्यवहार गर्थो।

22 यदि मैले नाबालको परिवारका कुनै पनि पुरुषलाई भोली बिहान सम्म जीवित रहन दिएँ भने मलाई परमेश्वरले दण्ड दिनु।”

23 त्यति नै बेला अबीगेल आइपुगिन्। अबीगेलले दाऊदलाई देख्न साथ गधाबाट ओर्लिन् र दाऊदको अघि शिर झुकाइन्।

24 तिनको अनुहार दाऊदको अघि झुँझमा निहुराए र अबीगेलले भनिन्, “महाशय कृपया, मलाई केही भन्न दिनुहोस्। मैले भनेका कुरा सुनिदिनुहोस्। जे भयो त्यसका निम्ति मलाई दोषी ठहराउनुहोस्।

25 तपाईंले पठाउँनु भएका मानिसहरू मैले देखिँँ। महाशय त्यो काम नलाग्ने नाबालको कुरामा ध्यान नदिनुहोस्। जस्तो उसको नाउँ छ मानिस पनि त्यस्तै छ। उसको नाउँको अर्थ ‘मूर्ख,’ भए जस्तो उ पनि मूर्ख नै छ।

26 परमप्रभुले तपाईंलाई निर्दोष मानिसहरूको हत्या जोगाउनु भयो। जस्तो परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ त्यस्तै तपाईं पनि जीवित हुनुहुन्छ। म प्रार्थना गर्छु कि तपाईंका सबै शत्रुहरू अनि जसले तपाईंलाई क्षति गराउँनु चाहन्छन् तिनीहरू सबै नाबाल जस्तै होउन्।

27 मैले तपाईंलाई केही उपहार ल्याएकी छु। तपाईंका मानिसहरूलाई दिनुहोस्।

28 मेरो भूलमा क्षमा दिनु होस्। मलाई थाहा छ परमप्रभुले तपाईंको परिवारलाई शक्तिशाली तुल्याउनु हुनेछ र धेरै राजाहरू तपाईंको परिवारबाट आउनेछन्। परमप्रभुले यसो गर्नु हुनेछ कारण तपाईंले उहाँको निम्ति युद्ध गर्नु भएको छ। यसर्थ तपाईं बाँचुञ्जेल मानिसहरूले तपाईंमा कुनै खोट पाउने छैनन्।

29 यदि कसैले तपाईंलाई मार खेदो गर्थो भने परमप्रभु तपाईंको परमेश्वरले तपाईंको जीवनलाई बचाउँनु हुनेछ। तर धुँयेत्रोबाट ढुङ्गा पर्योकिए ढ़ै परमप्रभुले तपाईंका शत्रुहरूलाई पर्योक्नु हुनेछ।

30 तपाईंलाई परमप्रभुले धेरै राम्रो कार्य गर्ने वचन दिनु भएको छ। उहाँले आफ्नो वचन पूरा गर्नुहुनेछ। परमेश्वरले तपाईंलाई इस्त्राएलको अगुवा बनाउनुहुनेछ।

31 तर तपाईं निर्दोष मानिसहरूको हत्या गरेर भूल नगर्नुहोस्। अझै भड्खालोमा नपस्युहोस्। परमप्रभुले तपाईंलाई जब सफलता हासिल गराउनु हुन्छ दया गरी मलाई सम्झनुहोला।”

32 दाऊदले अबीगेललाई जवाफ दिए, “परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरको प्रशंसा गर। आज उहाँले तिमीलाई म भए कहाँ पठाउनु भएको निम्ति प्रशंसा गर।

33 तिमी सही विचारको निम्ति परमेश्वरले तिमीलाई आशीर्वाद दिऊन्। आज निर्दोष मानिसहरूको हत्या गर्नबाट तिमीले मलाई रोक्नौ।

34 सौँचचै नै परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर जीवित हुनुहुन्छ म त्यो भन्छु। यदि तिमी ठीक समयमा नआइपुगेका भए भोली बिहान सम्ममा नाबालका एउटै मानिस पनि जीवित रहने थिएनन्।”

35 त्यसपछि दाऊदले उपहार स्वीकार गरे। दाऊदले भने, “शान्तिसित घर जाऊ। मैले तिम्रा सबै कुरा सुने र म तिमीले भने जस्तै गर्नेछु।”

नाबालको मृत्यु

36 अबीगेल घर फर्किने। नाबाल धेरैमा भोज मनाइरहेका थियो। नाबाल राजाले जस्तै भोजन खाँदै थिए। उ मग्न थिए अनि खबै पिएका थिए। यसर्थ भोली बिहान नहुञ्जेल अबीगेलले केही भनिन।

37 भोली पल्ट बिहान नाबाल शान्त थियो। यसर्थ उसकी पत्नीले सबै बताइन्। त्यति नै बेला नाबाल मुटुको वेदनाले पीडित भयो।

38 झण्डै दश दिनपछि परमप्रभुले नाबाललाई मृत्यु दण्ड दिनुभयो।

39 दाऊदले नाबालको मृत्युको खबर सुने। दाऊदले भने, “परमप्रभुको महिमा होस्। नाबालले मेरो विषयमा दुष्ट कुरा गरे, तर परमप्रभु परमेश्वरले मेरो पक्ष लिनुभयो। परमप्रभुले मलाई पाप गर्नबाट बचाउनु भयो अनि परमप्रभुले नाबाललाई उसका अपराधको निम्ति मृत्यु दण्ड दिनुभयो।”

त्यसपछि दाऊदले अबीगेललाई समाचार पठाउनु भयो अनि दाऊदले उनलाई आफ्नी पत्नी हुने प्रस्ताव राख्नुभयो।

40 दाऊदका नोकरहरू कर्मलमा आएर अबीगेललाई भने, “दाऊदले हामीलाई पठाउनु भएको छ। तपाईं उहाँकी पत्नी हुनुहोस् भन्नु भनी उहाँले समाचार पठाउनु भएको छ।”

41 अबीगेलले शिर झुकाइन् र भनिन्, “म तपाईंको दासी हुँ। म तपाईंको सेवा गर्न राजी छु। म मेरो स्वामी दाऊदका सेवकहरूका खुट्टा धुन तयार छु।”

42 हतार-हतार तयार भएर गधामा चढी ती दूतहरूसँग अबीगेल बाटो लागिन्। अबीगेलले आफूसित पाँचजना सहेलीहरू लगिन् र आफू दाऊदकी पत्नी भइन्।

43 दाऊदले यिजेरलकी अहीनोमलाई पनि विवाह गरेका थिए। दाऊदका अहीनोम र अबीगेल दुवै पत्नी भए।

44 दाऊदले शाऊलकी छोरी मीकललाई पनि विवाह गरेका थिए। तर शाऊलले तिनलाई दाऊदबाट खोसे। शाऊलले गल्लीमको लेशको छोरा पलिशतीलाई मीकल दिएका थिए।

26

दाऊद र अबीशै शाऊलको छाउनीमा पसे

1 जीपिका मानिसहरू शाऊललाई भेट्न गिबा गए। तिनीहरूले शाऊललाई भने, “हकीलाको पहाडमा दाऊद लुकैछ। यो पहाड यशीमोन देखि पारि पर्छ।”

2 शाऊल जीपको मरुभूमि लिएर गए। शाऊलले 3,000 सेनाहरू इस्त्राएलबाट छानेर लगे। शाऊल र उसका सेनाहरूले जीपको मरुभूमि लिएर दाऊदलाई खोजे।

3 शाऊलले उसको छाउनी हकीलाको पहाडमाथि बाटोको छेउमा यशीमोन तिर फर्काएर बनाए।

दाऊद त्यही मरुभूमिमा थिए। शाऊलले पीछा गर्दैछन् भन्ने कुरा तिनलाई थाहा थियो।

4 यसर्थ दाऊदले चेवाहरू पठाए। दाऊदलाई थाहा लाग्यो शाऊल हकीलामा छ भनेर।

5 दाऊद शाऊलको छाउनीमा गए। शाऊल र अबनेर कहाँ सुतिरहेका थिए दाऊदले देखे। (नेरका छोरो अबनेर शाऊलका सेनाको सेनापति थिए।) शाऊल छाउनीको बीचमा सुते। सेनाहरू शाऊलको वरिपरि सुत्ती रहेका थिए।

6 दाऊदले हित्ती अहीमेलेक र सरस्यहका छोरा अबीशैसित बात गरे। (अबीशै योआबका भाइ थिए।) तिनले भने, “मसँग शाऊलको छाउनीमा को जान्छ?”

अबीशैले जवाफ दिए, “म तपाईंसँग जानेछु।”

7 जब रात पर्यो दाऊद र अबीशै शाऊलको छाउनीमा गए। शाऊल छाउनीको मध्य भागमा मस्त सुतिरहेका थिए। तिनको भाला तिनको शिर नर भईमा गाडिएको थियो। अबनेर अरू सैनिकहरूसँगै शाऊलको वरिपरी मस्त सुतिरहेका थिए।

8 अबीशैले दाऊदलाई भने, “आज परमेश्वरले तपाईंको शत्रुलाई तपाईंको हातमा सुम्पिनु भएकोछ उसको भालाले उसैलाई रोप्न मलाई दिनुहोस्। म एकै खेपामा काम सिध्याउँछु।”

9 तर दाऊदले अबीशैलाई भने, “शाऊललाई नमार! परमेश्वरले छान्नु भएको राजालाई घात गर्दा दण्ड पाइन्छ।

10 साँच्चै नै परमेश्वर जीवित हुनुहुन्छ परमप्रभु आफैले शाऊललाई दण्ड दिनुहुनेछ। शाऊल युद्ध भूमिमा मरोस अथवा स्वभाविक मृत्यु होस्।

11 तर म परमप्रभुले उहाँका चुनिएका राजालाई केही नोक्सान नपुर्याउन भनी उहाँलाई विन्ति गर्छु। शाऊलको शिरमा भएको भाला र पानीको सुराही उठाउन अनि हामी जानेछौं।”

12 यसरी दाऊदले भाला र पानीको सुराही शाऊलको शिरकै छेउबाट लिए। त्यसपछि दाऊद र अबीशै छाउनीबाट निस्किए। तिनीहरूले के गरे कसैले पनि थाहा पाएन। न कसैले देख्यो न त कोही ब्यूँड्यो। शाऊल र तिनका सैनिकहरू गहिरो निद्रामा परेको कारण परमप्रभुले नै तिनीहरूलाई गहिरो निद्रामा पारिदिनुभएको थियो।

दाऊदले फेरि पनि शाऊललाई लाजमर्दो बनाए

13 दाऊद बेसी पार गरेर पारिपट्टि पुगे। शाऊलको छाउनीबाट पारी पहाडको टाकुरामा पुगे। दाऊद र शाऊलका छाउनीहरू धेरै टाढा-टाढा थिए।

14 दाऊदले सेना र खास गरी नेरका छोरा अबनेरलाई ठूलो स्वरमा कराए भने, “अबनेर, मलाई जवाफ देऊ!”

अबनेरले जवाफ दिए, “तिमी को हो? किन महाराजलाई डाकिरहेछौ?”

15 दाऊदले भने, “तिमी मानिस हो, कि होइनौ? अनि इस्राएल भरी सबभन्दा महान तिमी नै छौ। के यो सत्य होइन? त्यसो हो भने आफ्नो प्रभु महाराजको रक्षा किन ठिकसित गरेनौ? एउटा साधारण मानिसले तिम्रो राजालाई मारन छाउनी भित्र आयो।

16 तिमीले एकदमै नराप्रो काम गर्यौं। जस्तो कि परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ, तिमी र तिम्रा मानिसहरू मर्नु पर्छ। किनभने तिमीहरूले आफ्ना परमप्रभुका अभिषिक्त राजाको रक्षा गरेनौ। अब हेर राजाको सिरानी छेउको भाला र पानी पिउने सुराही। खोई कहाँ छन?”

17 शाऊलले दाऊदको स्वर चिने। शाऊलले भने, “मेरो छोरा दाऊद के यो स्वर तिम्रो हो?”

दाऊदले जवाफ दिए, “ज्यू, यो मैरे आवाज हो, मेरो प्रभु महाराजा।”

18 दाऊदले फेरि भने, “हे मेरा प्रभु, तपाईंले मेरो खेदो किन गर्नु हुँदछ? मैले के भूल गरे? मेरो के कसुर छ?

19 हे मेरो मालिक राजा म तपाईंको नोकरलाई सुन्नु होस् यदि परमप्रभुले नै तपाईंलाई म माथि रिस उठाउनुभएको हो भने एउटा भेट स्वीकार गरिदिनुहोस्। तर यदि मानिसले तपाईंलाई म माथि रिस उठाउनु भएको हो भने, परमप्रभुले तिमीहरूलाई केही नराप्रो गर्नुहुनेछ। परमप्रभुले दिनुभएको भूमि त्याग्न मलाई मानिसहरूले जबर्जस्ती गरे। तिनीहरूले मलाई भने, ‘जाऊ र विदेशीसँग बस र विदेशी देवतालाई पूजागर।’

20 मलाई परमप्रभुबाट टाढा मर्न नदेऊ। इस्राएलका राजा झीङ्गाको पछि लाग्दछ। तपाईं पहाडमा भ्यागुताहरूको पछि लागेको मानिस जस्तो हुनुभयो।”

21 तब शाऊलले भने, “मैले पाप गरे। मेरो छोरा दाऊद यता आऊ आज मलाई प्रमाण गरेर देखाइ देऊ। तिम्रो निम्ति मेरो ज्यान महत्वपूर्ण छ। अब म तिमीलाई चोट पुर्याउने छैन। मैले मूर्खले झै ठूलो भूल गरे।”

22 दाऊदले जवाफमा भने, “राजाको भाला यहाँ छ। यो लिन कुनै एक जना जवानलाई पठाउनुहोस्।

23 परमप्रभुले हरेक मानिसहरूलाई उसको धार्मिकता र विश्वसनीयताको निम्ति इनाम दिनुहुन्छ। उहाँले राम्रो काम गर्न मानिसलाई इनाम दिनुहुन्छ र नराप्रो कार्य गर्नेलाई दण्ड दिनुहुन्छ। परमप्रभुले तपाईंलाई हराउन आज मलाई मौका दिनुभयो। तर म परमप्रभुका अभिषिक्त राजालाई हानि गर्न चाहदिन।

24 आज मैले प्रमाण गरे कि मेरो निम्ति तपाईंको जीवन महत्वपूर्ण छ। यस्तै प्रकार परमप्रभुले पनि देख्न हुनेछ मेरो प्राण उहाँलाई महत्वपूर्ण छ। परमप्रभुले मलाई प्रत्येक खतराबाट बचाउँनु हुनेछ।”

25 त्यसपछि शाऊलले दाऊदलाई भने, “परमेश्वरले तिमीलाई आशीर्वाद दिन, मेरो छोरा दाऊद। तिमीले ठूला-ठूला कार्यहरू गर्नेछौ र सफलता पनि पाउनेछौ।”

दाऊद आफ्नो बाटो लागे र शाऊल घरतिर फर्किए।

1 तर दाऊदले आफैं सोचे, “शाऊलले मलाई एक दिन पक्रिएर मार्ने छ। सबभन्दा राम्रो मलाई यो हुन्छ पलिशतीहरू भएकोमा भागेर जानु त्यसपछि शाऊलले मलाई इस्राएलमा खोज्न छोड्ने छ। त्यसरी म शाऊलबाट उम्कन सक्नेछु।”

2 यसरी दाऊद र तिनका 600 मानिसहरूले इस्राएल त्यागे। तिनीहरू माओकका छोरा आकीशकाँ गए। आकीश गातका राजा थिए,

3 दाऊद, तिनका मानिसहरू र तिनका परिवार गातमा आकीशसँग बसे। दाऊदकी दुवै पत्नी तिनीसितै थिए। तिनीहरू यिजेली अनहीनोअम अनि कर्मेली अबीगेल थिए। अबीगेल नबालकी विधवा थिईन्।

4 मानिसहरूले शाऊललाई भने कि दाऊद भागेर गात गए। यसर्थ शाऊलले दाऊदको पिछा गर्न छोडे।

5 दाऊदले आकीशसँग भने, “यदि तपाईं मसँग प्रसन्न हुनुहुन्छ भने मलाई शहरमा एउटा ठाउँ तोकिदिनुहोस्। म तपाईंको सेवक मात्र हूँ। म त्यहाँ बस्छु, यहाँ राजधानीमा होइन।”

6 त्यस दिन आकीशले दाऊदलाई सिकलगा शहर दिए। सिकलगा चाहि त्यही दिन देखि यहूदा राजाहरूको वंशमा रहेको छ।

7 दाऊद पलिशतीहरूसँग एक वर्ष चार महिना बसे।

दाऊदले आकीश राजालाई छक्काए

8 दाऊद र तिनका मानिसहरूले मिश्रमा अवस्थित तलैम देखि शुरूका अमालेकी गशर र गिज्रीहरूसित युद्ध गरे। दाऊदले तिनीहरूलाई हराएर सम्पत्ति लुटे।

9 दाऊदले त्यस इलाकाका मानिसहरूलाई हराए अनि सबैलाई मारे दाऊदले त्यहाँ भेडा, गाई-गोरू, गधा ऊँठ र लुगाहरू लुटे। ऊ फर्किए पछि यी लुटेकाहरू आकीशलाई दिए।

10 दाऊदले धेरै पल्ट यसो गरे। प्रत्येक चोटि नै आकीशले कता कोसँग युद्ध गर्यो भनेर सोध्थे। दाऊदले भन्थे, “मैले दक्षिणपट्टिको यहूदमाथि” अथवा “मैले दक्षिणपट्टिको यरहमेलीमा,” अथवा “दक्षिणपट्टिको केनीहरूसमाथि आक्रमण गरे*।”

11 दाऊदले गातमा कहिले पनि कुनै लोग्ने मानिस अथवा स्त्रीहरू जिउँदो ल्याएनन्। दाऊदले ठान्थे, “यदि मैले जिउँदो मानिस ल्याएँ भने वास्तवमा म के गर्दछु, आकीशले थाहा पाउनेछ।”

जब सम्म दाऊद पलिशतीको भूमिमा बसे तिनले त्यसो गरे।

12 आकीशले दाऊदलाई पत्याउन थाले। आकीशले आफैलाई भन्थे, “अब दाऊदलाई आफ्नै मानिसहरूले घृणा गर्ने छन्। इस्राएलीहरूले दाऊदलाई साह्रै घृणा गर्नेछन्। अब दाऊदले सधैं मेरो सेवा गर्नेछ।”

28

पलिशतीहरू युद्धको निम्ति तयार

1 त्यस बेला पलिशतीहरूले इस्राएलमाथि आक्रमण गर्न सेनाहरू भेला गराए। आकीशले दाऊदलाई भने, “तपाईंले त्यो जान्नु पर्छ तपाईं र तपाईंका मानिसहरू इस्राएलको विरुद्ध युद्धमा मसँग जानुपर्छ।”

2 दाऊदले जवाफ दिए, “निश्चय! तपाईंले देख्नुहुन्छ म के गर्नु सक्छु।”

आकीशले भने, “राम्रो, म तपाईंलाई मेरो अंगरक्षक बनाउँछु। सधैं मेरो रक्षा गर्नुहोस्।”

शाऊल र एउटी स्त्री एन्दोरमा

3 शमूएल मेरे। शमूएलको मृत्युमा सम्पूर्ण इस्राएलीहरूले दुःख प्रकट गरे। तिनीहरूले शमूएललाई उनकै शहर रामामा गाडे। पहिला शाऊलले भूतप्रेत खेलाउनेहरू र ज्योतिषीहरूलाई इस्राएल छोड्न वाध्य गरेका थिए।

4 पलिशतीहरू युद्धको निम्ति तयार थिए। तिनीहरू श्नेममा आएर त्यही छाउनी बनाए। शाऊलले पनि सबै इस्राएलीहरूलाई भेला गराएर गिल्बोमा छाउनी हाल्न लगाए।

5 शाऊल पलिशती सेनाहरू देखेर डराए। तिनको मुटु नै काम्यो।

6 शाऊलले परमप्रभुमा प्रार्थना गरे तर परमप्रभुले जवाफ दिनुभएन। परमप्रभु परमेश्वरले दर्शनमा पनि केही उत्तर दिनुभएन। परमेश्वरले न त उरीम न ता अगमवक्ताद्वारा नै शाऊललाई जवाफ दिनुभयो।

7 अन्त्यमा शाऊलले आफ्ना अधिकारीहरूलाई भने, “मलाई एउटी तंत्र-मंत्र गर्ने महिला ल्याइदेऊ, म त्यसलाई सोध्छु यो युद्धको फल के हुन्छ।”

तिनका अधिकारीहरूले जवाफ दिए, “एन्दोरमा त्यस्ती एउटी स्त्री छे।”

* 27:10: दक्षिणपट्टि ... आक्रमण गरे यि सबै ठाउँहरू एसावका थिए। दाऊदले आचिसलाई विचार गर्न लगायो कि उसले आओ मानिस इस्राएलका विरुद्ध लडेको थियो।

8 शाऊलले भेष बदलाउनको निम्ति भिन्नै लुगा लगाए यसकारण उसलाई नचिनोस्। त्यो रात शाऊल दुइजना मानिस लिएर त्यस स्त्रीलाई भेट्न गए। शाऊलले त्यस स्त्रीलाई भने, “म तिमीलाई भन्नेछु मेरो भविष्य बताउने आत्मा बोलाऊ। म जसको नाउँ दिन्छु त्यसैको आत्मा जगाउनु।”

9 तर त्यस स्त्रीले भनी, “तिमी जान्दछौं शाऊलले के गर्थो। सबै झँक्री र ज्योतिषीहरूलाई उसले इस्राएलबाट धपायो। तिमीले मलाई अन्धेरोमा पारेर ज्यान लिन चाहान्छौं।”

10 शाऊलले परमप्रभुको नाउँमा शपथ खाएर त्यसलाई भने, “तिमीले कुनै दण्ड सामना गर्नु पर्ने छैन।”

11 स्त्रीले सोधी, “तिमीले कसलाई बोलाउनु लाउँछौं?”

शाऊलले भने, “शमूएलको आत्मालाई बोलाऊ।”

12 शमूएलको आत्मा तिनको अधि देखा पर्यो। शमूएललाई देखेर त्यो स्त्रीले जोडले चिच्याई। तिनले शाऊललाई भनिनु, “मलाई धोखा दिनुभयो! तपाईं नै शाऊल हुनुहुन्छ।”

13 राजाले स्त्रीलाई भने, “नडराऊ। तिमीले के देख्यौं?”

स्त्रीले भनी, “मैले आत्मा भुईँबाट निस्किएको देखे।”

14 शाऊलले सोधे, “को जस्तो देखिन्छ?”

स्त्रीले जवाफ दिइ, “खास किसिमको लबेदा ओढेको एउटा वृद्ध मानिस जस्तो देखिन्छ।”

त्यसपछि शाऊलले थाहा पाए शमूएल नै हो भनेर। शाऊलले भुईँतिर शिर झुकाए उसलाई अभिवादन गरे

15 शमूएलले शाऊललाई भने, “मलाई किन दुःख दिएको? मलाई किन बोलाएको?”

शाऊलले भने, “म संकटमा छु। पलिशतीहरू म सँग युद्ध गर्न आउँदैनन्, अब परमेश्वर मसित हुनु हुन्। परमेश्वरले मलाई केही दिनुहुन्। न त उहाँले कुनै अगमवक्ता न सपनामा केही भन्नु हुन्छ। यसकारण तपाईंलाई बोलाएको छु मलाई भन्नुहोस् म के गरौं?”

16 शमूएलले भने, “परमप्रभु तिमीसित हुनुहुन्। उहाँ तिम्रो छिमेकी दाऊदसँग हुनुहुन्छ। यसकारण मलाई किन झन्झट दिएको?”

17 परमप्रभुले के गर्नु हुनेछ त्यो भन्न उहाँले मलाई एकपटक आज्ञा गर्नुभयो। अहिले परमप्रभुले त्यही गर्दै हुनुहुन्छ। परमप्रभुले तिम्रो हातबाट राजधानी खोस्दै हुनुहुन्छ। अनि उहाँले तिम्रो छिमेकीको हातमा सुम्पिदिनुहुनेछ। त्यो छिमेकी चाहिँ दाऊद हो।

18 तिमीले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरेनौ। तिमीले अमालेकीहरूलाई पूर्ण नष्ट गरेनौ तिनीहरूलाई यो कुरा देखाउन कि तिनीहरूसँग परमेश्वर कति क्रोधित हुनुहुन्थ्यो। यसकारण आज परमप्रभुले तिमीलाई यसो गर्नु हुँदछ।

19 परमप्रभुले पलिशतीहरूद्वारा तिमीलाई र इस्राएलका सेनालाई आज हराउनु हुन्छ। अनि भोलि, तिमी र तिम्रा छोरा मसित हुनेछौं।”

20 शाऊल तत्कालै लडे र भुईँमा पसारिए। शमूएलको कुरा सुनेर शाऊल साह्रै डराए। शाऊल कमजोर भइसकेका थिए कारण हिजो देखि रात-दिन उनले केही खाएकै थिएनन्।

21 स्त्री शाऊलको छेउमा आईन्। शाऊल साह्रै डराएको देखी। तिनले भनी, “हेर्नुहोस् म तपाईंकी सेविका। मैले तपाईंको आज्ञापालन गरें। मैले मेरो ज्यानलाई जोखिममा हाले र तपाईंले भने झैं गरें।

22 अब मेरो कुरा सुन्नुहोस्। म तपाईंलाई खाने कुरा दिन्छु। तपाईंले खानैपर्छ। त्यसपछि आफ्नो कार्य गर्न शक्ति पाउनु हुनेछ।”

23 तर शाऊलले मानेनन्। तिनले भने, “मलाई खान चाहिँदैन।”

शाऊलका अधिकारीहरूले पनि स्त्रीसँगै केही खानु भनी अनुरोध गरे। अन्त्यमा शाऊलले तिनीहरूका कुरा माने। भुईँबाट उठेर बिस्तरामा बसे।

24 त्यस स्त्रीले आफूसँग भएको बलियो बाच्छो मारी। त्यस स्त्रीले अलिकति पिठो मुछी र खमीर बिनाको रोटी पकाई।

25 र त्यस स्त्रीले भोजन शाऊल र तिनका अधिकारीहरूलाई पस्कि। तिनीहरूले भोजन खाए र त्यही रात तिनीहरू उठेर गए।

29

दाऊद हामीसित आउनसक्दैन

1 पलिशतीहरूले अपेकमा तिनीहरूका सबै सैनिक भेला गराए। इस्राएलीहरूले थिजेलको पानीको मुहान नेर छाउनी हाले।

2 पलिशती अगुवाहरूले सय र हजारको संख्यामा मानिसहरूलाई अधि बढाए। दाऊद र तिनका मानिसहरू आकीशको पछिल्लिर लागे।

3 पलिशती कप्तानहरूले सोधे, “यी हिब्रूहरूले यहाँ के गर्दैछन्?”

आकीशले ती कप्तानहरूलाई भने, “यिनी दाऊद हुन्। दाऊद शाऊलका अधिकारीहरू मध्ये एकजना थिए। दाऊद मसँग धेरै अधिदेखि छन्। शाऊललाई त्यागेर आए र मसँग बस्न थाले यता मैले कुनै भूल-भुटी दाऊदमा पाइँनँ।”

4 तर पलिशती कप्तानहरू आकीशसँग रिसाए। तिनीहरूले भने, “दाऊदलाई फर्काउनुहोस्। तपाईंले दिनुभएको शहरमा उ फर्कनु पर्छ। रणभूमिमा उ हामीसित जान सक्दैन। नत्रभने हाम्रो आफ्नै छाउनी भित्र शत्रु हुनेछ। उसले आफ्नो राजालाई खुशी पार्न हाम्रै मानिस मार्नेछ।

5 दाऊद त्यही मानिस हो जसको विषयमा इस्राएलीहरू यसो भनेर गीत गाउँदै नाच्थे:

‘शाऊलले हजार शत्रुहरू मारे

तर दाऊदले दश हजार मारे।’ ”

6 यसकारण आकीशले दाऊदलाई बोलाए भने, “जीवित परमप्रभुको नाउँमा, तिमी मेरो भक्त छौ। म अति प्रसन्नहुने थिएँ यदि तिमीले मेरा सेनामा योगदान दिएको भए। शुरूदेखि नै तिमी भरपर्दा भएका छौ। तर पलिशती सेनाहरूले तिमीलाई सहमति गर्न चाहँदैनन्।

7 शान्तिसित फर्क, पलिशती कप्तानहरूका विरुद्धमा कुनै गलत काम नगर।”

8 दाऊदले सोधे, “मेरो गलती के हो? जबदेखि म तपाईंकाहाँ आएँ मेरो केही दोष पाउनु हुन्छ? मेरा मालिक मेरा परमप्रभु राजाको शत्रुहरूसित युद्ध गर्न मलाई किन बाधा दिनुहुन्छ?”

9 आकीशले जवाफमा भने, “मलाई थाहा छ तिमी असल मानिस हो। तिमी परमेश्वरका स्वर्गदूत हो। तर पलिशती सेनापतिहरूले भन्दैछन्, ‘दाऊद हामीसित युद्ध भूमिमा जान सक्दैन।’

10 भोलि बिहानै तिमी र तिम्रा मानिसहरूसित मैले दिएको शहरमा फर्केर जाऊ। यसकरण घाम झल्कनु अघि नै फर्केर जाऊ।”

11 यसकारण दाऊद र तिनका मानिसहरू बिहानै उठेर पलिशती देशतिर फर्के। बीचमा यता पलिशतीहरू चाहिँ यिज्बेल तिर बढे।

30

अमालेकीहरूले सिकलगमाथि आक्रमण गरे

1 तेस्रो दिन दाऊद र तिनका मानिसहरू सिकलग आए अनि यो भष्म भएको देखे। जब अमालेकीहरूले नेगेभ क्षेत्रमा आक्रमण गरे? तिनीहरूले सिकलगमा आक्रमण गरे अनि शहरमा आगो लगाइदिए।

2 तिनीहरूले सिकलगका स्त्रीहरूलाई बन्दी बनाए। बढा अथवा जवान सबै मानिसहरूलाई समाते। तिनीहरूले कसैलाई पनि मारेनन्। बन्दी मात्र बनाए।

3 जब दाऊद र तिनका मानिसहरू सिकलग आए शहर जलिरहेको पाए। तिनीहरूका पत्नीहरू छोरा-छोरीहरू सबै अमालेकीहरूले लगेकाले कोही थिएनन्।

4 त्यसैले दाऊद र अरु मानिसहरू धेरै रोए।

5 अमालेकीहरूले दाऊदका दुवै पत्नीहरू यिज्बेली अहीनोअम र कर्मेली नाबालकी विधवा अबीगिललाई पनि हरेर लगेछन्।

6 सेनाका सबै मानिसहरू आफ्ना छोरा छोरी सबै बन्दी बनाइएकोमा दुःखी भई रिसाए। मानिसहरूले दाऊदलाई ढुङ्गाले हिकाएर मार्ने कुरा गर्दथे। यसले दाऊदलाई साँढे नराप्नो लाग्यो। तर दाऊदले परमप्रभु उनका परमेश्वरबाट शक्ति पाए।

7 दाऊदले पूजाहारी एबीयातारलाई भने, “एपोद ल्याउनुहोस्।”

8 दाऊदले परमप्रभुलाई बिन्ती गरे, “मेरो परिवारका सदस्यहरूलाई हरण गर्नेहरूलाई के म खेदौ? म तिनीहरूलाई पक्रन सक्छु?”

परमप्रभुले भन्नु भयो, “पछ्याऊ तिनीहरूलाई। पक्रन सक्छौ र तिम्रो परिवारका सदस्यहरूलाई बचाउन सक्छौ।”

दाऊद र तिनका मानिसहरूले मिश्री दासलाई पाउँछन्

9-10 दाऊद आफ्ना साथमा 600 मानिसहरू लिएर बसोर खोल्सामा गए। त्यो ठाउँमा झण्डै 200 मानिस त्यही बसे। त्यहाँ बसुको कारण तिनीहरू धेरै कमजोर थिए र थाकेका पनि थिए, यसकारण दाऊद 400 मानिसहरू लिएर अमालेकीहरूलाई लगातार पछ्याउन थाले।

11 दाऊदका मानिसहरूले खेतमा एउटा मिश्रीलाई भेटे। त्यस मिश्रीलाई तिनीहरूले दाऊदका सामु हाजिर गराए। तिनीहरूले त्यस मिश्रीलाई पानी र भोजन दिए।

12 तिनीहरूले एउटा टुक्रा नेभारको रोटी र दुइ झुप्पा किसमिस पनि दिए। खाना खाए पछि उनी फुर्तीला भए। तीन दिन तीन रातदेखि न त खाना खाए, न पानी पिए।

13 दाऊदले त्यस मिश्रीलाई सोधे, “तिम्रो मालिक को हो? तिमी कहाँबाट आयौ?”

त्यस मिश्रीले जवाफ दिए, “म एकजना मिश्री हूँ। म एकजना अमालेकीको दास हूँ। तीन दिनअघि म बिरामी भएँ र मालिकले मलाई त्यागिदिए।

14 हामीले नेगेव इलाकामा आक्रमण गर्यौं जहाँ करेतीहरू बस्थे। हामीले यहदा र नेगेवमा आक्रमण गर्यौं जहाँ कालेबी जाति बस्थे। हामीले सिकलगलाई जलायौं।”

15 दाऊदले भने, “के तिमी मलाई तिनीहरूकहाँ पुर्याइदिन सक्छौं जसले हाम्रा परिवारका सदस्यहरूलाई समातेका छन्?”

त्यस मिश्रीले भने, “परमेश्वरको अघि यदि तपाईंले मलाई मार्दिन अथवा मेरो मालिकको घरमा मलाई फिर्ता दिने वचन दिनुभयो भने म तपाईंलाई सहयोग गर्छु।”

दाऊदले अमालेकीहरूलाई हराउँछन्

16 त्यस मिश्रीले दाऊदलाई अमालेकीहरू भएको ठाउँमा पुर्यायो। त्यसबेला अमालेकीहरू खौंदे र पिउँदै भुइँमा पल्टिरहेका थिए। तिनीहरूले पलिशती र यहदाका क्षेत्रबाट जे-जे लुटेका थिए त्यहीसँग रमाइलो मनाइहेका थिए।

17 दाऊदले तिनीहरू माथि आक्रमण गरे र मारे। तिनीहरू घाम झल्के देखि अर्को दिनको साँझसम्म लडे। अमालेकीहरू कोही भाग्नसकेनन्। खालि 400 सेनाहरू तिनीहरूका ऊँठमा चढेर गए।

18 अमालेकीहरूले लुटेका जति सबै उनका दुइटी पत्नीहरू सहित दाऊदले उद्धार गरे।

19 कोही पनि हराएनन्। बूढा र जवान सबै पुनःप्राप्त गरे। सबैका छोरा छोरी पनि पाइए। अमालेकीहरूले लुटेका प्रत्येक चीज दाऊदले पुनःप्राप्त गरे।

20 सबै भेडा, बाख्रा, गाई-गोरू दाऊदले फिर्ता लिए। दाऊदका मानिसहरूले ती पशुहरूलाई अधि लगाए। तिनीहरूले भने, “यी सबै दाऊदका उपहार हुन्।”

भागबण्डा सबैमा बराबर हुने

21 दाऊद बसोर खोल्सामा ती 200 मानिसहरू बसेको ठाउँमा आए। यी मानिसहरू सबै कमजोर र थाकेका हुनाले दाऊदसँग जान सकेका थिएनन्। यी मानिसहरू दाऊद र सैनिकहरूलाई भेट्न बाहिर आए। तिनीहरूले दाऊद र सैनिकहरूलाई अभिवादन गरे जब तिनीहरू नजिक आए।

22 दाऊदसँग केही दुष्ट मानिसहरू पनि गएका थिए अनि जसले समस्या उब्जाइ रहन्थे। ती दुष्टहरूले भने, “यी 200 मानिसहरू हामीसित गएका होइनन्। यिनीहरूले आफ्ना पत्नी र छोरा-छोरीहरू सिवाय केही पनि पाउने छैनन्।”

23 दाऊदले जवाफ दिए, “होइन, मेरा भाइ हो। त्यसो गर्नु हुँदैन। बिचार गर त परमप्रभुले हामीलाई के दिनुभयो! परमप्रभुले हामीलाई शत्रु हराउन सहयोग गर्नुभयो जसले हामी माथि आक्रमण गर्यो।

24 तिमिले जे भन्छौं त्यसमा कसैले ध्यान दिनेछैन। जो लडाईंको मैदानमा जान्छन् र जो यहाँ बसेर माल-समानको रक्षा गर्नेले तिनीहरूको लागि बराबर भागबण्डा हुनेछ। सबैले बराबर भाग बण्डा पाउने छन्।”

25 दाऊदले यो आदेश दिए र इस्त्राएलमा शासन गरे अनि आज पनि इस्त्राएलमा यही नियम लागू छ।

26 दाऊद सिकलग आइपुगे। तिनले अमालेकीहरूबाट पाएका सामानहरू यहदाका आफ्ना मित्रहरू र नेताहरूलाई पठाइदिए। दाऊदले भने, “परमप्रभुका शत्रुबाट खोसेका चीजहरू तपाईंलाई उपहार स्वरूप छ।”

27 दाऊदले त्यसरी नै ती सामानहरू बेतेलका नेताहरूलाई, नेगेबका रमोत, यतीरमा,

28 अरोए, सिपमोत, एस्तमो,

29 राकालमा भएकाहरूलाई, यरहमैलीहरू र केनीहरूका शहरहरूमा,

30 होर्मा, बोराशानमा, अन्ताकमा,

31 अनि हेब्रोनामा भएकाहरूलाई पठाइदिए। दाऊदले तिनका मानिसहरू जहाँ-जहाँ गएका थिए ती सबै ठाउँका नेताहरूलाई पठाइदिए।

31

शाऊलको मृत्यु

1 पलिशतीहरू इस्त्राएलको विस्त्रुमा लडे अनि इस्त्राएलीहरू हारेर भागे। गिल्बो पर्वतमा धेरै इस्त्राएलीहरू मारिए।

2 पलिशतीहरू शाऊल र तिनका छोराहरू विरुद्ध तीव्रता पूर्वक लडे। पलिशतीहरूले शाऊलका छोरा जोनाथन, अबीनादाब र मल्कीशुअलाई मारे।

3 त्यो युद्ध शाऊलको विरुद्ध चारैतिर मच्चियो। धनु-धारीको काँडले शाऊललाई हिकार्यो अनि तिनी नराम्रो घाइते भए।

4 शाऊलले तिनको हातहतियार बोक्ने नोकरलाई भने, “तिम्रो तरवार निकालेर मलाई मार। ती विदेशीहरूको हातबाट म घाइते हुनु अथवा तिनीहरूको हाँसोको पात्र बन्न म चाहँदैन।” तर शाऊलको नोकर डराएर त्यसो गर्न सकेन। यसर्थ शाऊलले आफ्नो तरवार निकालेर आत्माहत्या गरे।

5 नोकरले शाऊल मरेको देखेर तरवार निकालेर आफू पनि शाऊलसँगै मर्यो।

6 यसरी शाऊल, तिनका तीनजना छोरा र हतियार बोक्ने केटो त्यस दिन सँगै मरे।

पलिशतीहरूले शाऊलको मृत्युमा आनन्द मनाए

7 बेसीको अर्कोपट्टि भएका इस्राएलीहरूले इस्राएलका सैनिकहरू भाग्दै गरेको देखे। तिनीहरूले शाऊल र तिनका छोराहरू मरेको देखे। यो देखेर ती इस्राएलीहरू आफ्नो शहर छाडेर भागे। त्यसपछि पलिशतीहरू ती शहरहरूमा आएर बस लागे।

8 अर्को दिन, पलिशतीहरू मरेका लाशहरूबाट चीज बिज लुट्न गए। तिनीहरूले गिल्बो पर्वतमा शाऊल र तिनका छोराहरू मरेका पाए।

9 पलिशतीहरूले शाऊलको टाउको काटे र तिनको हतियार लगे। तिनीहरूले पलिशती र तिनीहरूले पूजा गर्ने देवताको मन्दिर सम्म उक्त समाचार पुर्याए।

10 तिनीहरूले शाऊलको हात-हतियारहरू अशतारोतको मन्दिरमा राखे। शाऊलको लासचाहिँ बेतशानको भित्तामा झुण्डाए।

11 याबेश गिलादका मानिसहरूले पलिशतीद्वारा शाऊल माथि घटेका घटनाहरू सुने।

12 यसैले याबेशका सबै सैनिकहरू बेत-शान गए। रातभरी तिनीहरू हिँडे। त्यसपछि तिनीहरूले बेतशानको भित्ताबाट शाऊलको लाश झिके। तिनीहरूले शाऊलका छोराहरूका लाश पनि झिके। त्यसपछि ती लाशहरू याबेश पुर्याए। याबेशका मानिसहरूले शाऊल र तिनका छोराहरूका लाशलाई जलाइ दिए।

13 त्यसपछि तिनीहरूले शाऊल र तिनका छोराहरूका हड्डीहरू निकाले अनि याबेशमा एउटा ठूलो रूखमुनि गाडे। यसरी याबेशका मानिसहरूले तिनीहरूको दुःख व्यक्त गरे। तिनीहरूले सात दिनसम्म केही पनि खाएनन्।

शमूलको दोस्रो पुस्तक

दाऊदले शाऊल मरेको थाहा पाउँछन्

1 दाऊदले अमालेकीहरूलाई हराएर पछि सिकलगा गए। यो शाऊलको मृत्यु भएको केही दिन पछिको कुरा हो। दाऊद त्यहाँ दुई दिन बसे।

2 तब तेस्रो दिनमा एउटा जवान सैनिक सिकलगामा आयो। त्यो मानिस शाऊलको छाउनीबाट आएको थियो। त्यसका लुगाहरू च्यतिको र शिरमा मैला लागेको थियो। त्यसले दाऊदको अपि धोप्टो परेर उनलाई सम्मान गर्न दण्डवत् गर्यो।

3 दाऊदले त्यसलाई सोधे, “तिमी कहाँबाट आयौ?”

त्यस मानिसले जवाफ दियो, “म इस्राएली पालबाट आउँदैछु।”

4 दाऊदले भने, “मलाई भन, के भयो?”

त्यसले भन्यो, “हाम्रा सबै सैनिकहरू भागे। धेरै मानिसहरू मारिए। शाऊल र तिनका छोरा जोनाथन पनि मरे।”

5 दाऊदले त्यस सैनिकलाई भने, “तिमीले कसरी जान्यौ शाऊल र जोनाथन मरेको कुरा?”

6 त्यो सैनिकले उत्तर दियो, “म गिलबो पर्वतमाथि थिएँ। मैले शाऊललाई आफ्नो भालामा झुकेको देखेँ। पलिशती सैनिकहरू घोडा र रथहरूमा चढेर शाऊलको नजिक आउँदै थिए।

7 शाऊल वरिपरि घुमे अनि मलाई देखे र उनले मलाई बोलाए।

8 तब शाऊलले मलाई को हो भनी सोधे। म अमालेकी हुँ भनि मैले उत्तर दिए।

9 अनि शाऊलले भने, ‘म नराम्रो घाइते भएँ। दया गरी मलाई मारिदि। म अधमरो भइसकेको छु।’

10 उनका चोटहरू अति नै खराब थिएँ मैले निश्चय गरे कि उनि जीउने छैनन्। यसकारण मैले रोकिएर उनलाई मारें। तब उनको शिरबाट मैले मुकुट र पाखुराबाट बाजू निकालेर, अनि ती चीजहरू मेरो मालिक तपाईंको निम्ति ल्याएको छु।”

11 दाऊदले आफू साह्रै दुःखी छु भन्ने देखाउनलाई लगाएका लुगा च्याते। अरू मानिसहरूले पनि त्यसै गरे।

12 तिनीहरू दुःखले रोए। साँझसम्म तिनीहरूले केहि खाएनन्। शाऊल र तिनका छोरा जोनाथन परमप्रभुका इस्राएली मानिसहरूको मृत्युको कारण तिनीहरू साह्रै रोए।

दाऊदले त्यस अमालेकीलाई मार्ने आदेश दिन्छन्

13 तब दाऊदले शाऊललाई मारें भन्ने जवान सैनिकलाई सोध्छन्, “तिमी कहाँबाट आउँदै छौ?”

त्यस सैनिकले भन्यो, “म विदेशीको छोरा। एकजना अमालेकी हुँ।”

14 दाऊदले सैनिकलाई भने, “परमप्रभुद्वारा राजा बनाउन छान्नु भएका मानिसलाई मार्न तँ किन डराईनस्?”

15-16 तब दाऊदले अमालेकीलाई भने, “तेरो मृत्युको निम्ति जिम्मेवार तँ आफै हुनुपर्छ। परमप्रभुले छान्नु भएका मानिसहरूलाई तैले मारें भन्दैछस्। तेरो आफ्नै भनाईमा त दोषी छस् भन्ने बुझिन्छ।” त्यसकारण दाऊदले जवान नोकरलाई बोलाएर त्यस अमालेकीलाई मार्न लगाए। यसकारण त्यो जवान इस्राएलीले त्यस अमालेकीलाई मार्यो।

शाऊल र जोनाथनको लागि दाऊदको दुःखपूर्ण गीत

17 शाऊल र तिनका छोरा जोनाथनको शोकमा दाऊदले एउटा शोक गीत गाए।

18 यहदाका मानिसहरूलाई यो गीत गाउन सिकाउनु भनी दाऊदले तिनका मानिसहरूलाई अह्वाए। यस गीतलाई “धनु” भनियो। याशारको पुस्तकमा * यो लेखिएको छ।

19 “इस्राएल, कसरी तेरो महिमा तेरो आफ्नै पहाडमा नष्ट गरियो।

साँच्चै, कसरी ती वीरहरू लडे!

20 गातमा यो समाचार नभन।

अश्कलोनका बाटाहरूमा यो प्रचार नगर,

ती पलिशती शहरहरूले खुशी मनाउँछन्

ती विदेशीहरू रमाउने छन्।

* 1:18: याशारको पुस्तक जहाँ इस्राएलीहरूको युद्धको बारेमा लेखिएको छ।

- 21 “म आशा गर्छु कि गिल्बोका पर्वतहरूमा
पानी अथवा शीत झर्ने छैन।
म यो पनि आशा गर्छु
ती खेतहरूले केही पनि भेटी स्वरूप उब्जाउने छैनन्।
ती वीरहरूका ढालमा खिया लाग्यो
शाऊलका ढालमा तेल मोलिएन।
- 22 जोनाथनको धनुले आफ्नो भागमा परेको शत्रुहरू मार्यो
अनि शाऊलको तरवारले पनि आफ्नो अंशमा परेको कर्तव्य पूरा गर्‍यो।
जबसम्म तिनीहरू मरेनन् तिनीहरूले शत्रुहरूको रगत बगाए।
तिनीहरूले बलिया मानिसहरूको बोसो काटे।
- 23 “शाऊल र जोनाथनले एक दोस्रोलाई प्रेम गरे
र जीवनको आनन्द मनाए,
अनि मृत्युले पनि तिनीहरूलाई छुट्याउन सकेन।
तिनीहरू एउटा गस्ड भन्दा छिटो थिए
र एउटा सिंह भन्दा बलिया थिए।
- 24 इस्त्राएलकी छोरीहरू, शाऊलको निम्ति रोओ शाऊलले
तिमीहरूलाई राता लुगाहरू दिए
र सुनका गहनाले ढाकिदिए।
- 25 “बलिया मानिसहरू युद्धमा ढले,
जोनाथन गिल्बोको टाकुरामा मरे।
- 26 हे जोनाथन, मेरो सानो भाइ, मैले तिमीलाई साँच्चै हराएँ।
मैले तिम्रो मित्रताको आनन्द धेरै लिएँ
तिमीले मलाई दिएको मृत्युको प्रेम साँच्चै अचम्मकै थियो,
झीको प्रेमभन्दा पनि गहिरो थियो।
- 27 बलिया योद्धा रणभूमिमा नै ढले
अब युद्धका हतियारहरू रहेनन्।”

2

दाऊद र तिनका मानिस हेब्रोनतर्फ लागे

- 1 पछि दाऊदले परमप्रभूसँग सल्लाह मागे। दाऊदले भने, “के म यहूदाको कुनै शहरमा जाऊँ?”
परमप्रभुले दाऊदलाई भन्नु भो, “हो जाऊ।”
दाऊदले भने, “त्यसो हो भने म कहाँ जाऊँ।”
परमप्रभुले भन्नु भो, “हेब्रोनतर्फ।”
- 2 त्यसै कारण दाऊद आफ्ना दुइवटी पत्नी लिएर हेब्रोनतिर लागे। (उसका पत्नीहरू यिजेलीबाटकी अहीनोअम र कर्मेलको नाबाल की विधवा अबीगेल थिए।)
- 3 दाऊदले तिनका मानिस र उनीहरूका परिवारलाई पनि ल्याए। तिनी सबै हेब्रोन शहरको छेउछाउमा बसे।
- 4 यहूदाका मानिसहरू हेब्रोनमा आए र दाऊदलाई यहूदाका राजाको रूपमा अभिषेक गरे। अनि तिनीहरूले भने, “याबेश गिलादका मानिसहरूले नै शाऊलको लासलाई गाडेका हुन्।”
- 5 दाऊदले उसका दूतहरूलाई याबेश गिलादमा पठाए। याबेशमा दूतहरूले भने, “परमप्रभुले तिमीहरूलाई आशीर्वाद दिउन्। तपाईंको स्वामी शाऊल खरानी भएको कारण
- 6 परमप्रभु तपाईं प्रति दयालु र विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ र म पनि तपाईंप्रति दयालु हुनेछु किनभने तपाईंले यस्तो दयालु कार्यहरू गर्नु भएकोछ।
- 7 अब बलियो र सहासी बन्नुहोस्। तपाईंहरूका स्वामी शाऊल बिवृभयो। तर यहूदाका परिवार समूहले मलाई तिनीहरूका राजाको रूपमा अभिषेक गरे।”

ईश्वोशेत राजा भए

- 8 नेरका छोरा अबनेर शाऊलको फौजमा कप्तान थिए, अबनेरले शाऊलका छोरा ईश्वोशेतलाई महनैम लगे।
- 9 गिलाद, अशूर, यिजेर, एषैम, बिन्यामीन अनि सम्पूर्ण इस्राएलको राजा बनाए।
- 10 ईश्वोशेत शाऊलका छोरा थिए। उसले इस्राएलमाथि शासन गर्दा उनी 40 वर्षका थिए। उनले 2 वर्ष शासन गरे। तर यहूदाका परिवार समूहले दाऊदलाई पछ्याए।
- 11 दाऊद हेब्रोनमा राजा थिए। दाऊदले यहूदाका परिवार समूहलाई सँढे सात वर्ष शासन गरे।

कडा प्रतिद्वन्द

- 12 नेरका छोरा अबनेर र शाऊलका छोरा ईश्वोशेतका अधिकारीहरूले महनैम त्यागे र गिबोन गए।
- 13 सस्य्याहका छोरा योआब र दाऊदका अधिकारीहरू पनि गिबोन गए। तिनीहरूले अबनेर र ईश्वोशेतका अधिकारीहरूलाई गिबोनको पोखरीछेउमा भेटाए। अबनेरका मानिसहरू पोखरीको एक छेउमा थिए अनि योआबका मानिसहरू अर्को छेउमा थिए।
- 14 अबनेरले योआबलाई भने, “यी सैनिकहरू माझ एउटा होडबाजी गराऔं।” योआबले भने, “ठीक छ होडबाजी होस्।”
- 15 यसकारण सैनिकहरू उठे। दुइ समूहमा आफ्ना आफ्ना सैनिकहरूको संख्या निर्धारण गरे। तिनीहरूले बाह्य सैनिक बिन्यामीन समूहबाट शाऊलको छोराको पक्षमा छाने। तिनीहरूले दाऊदका अधिकारीहरूबाट बाह्य जना मानिसहरू छाने।
- 16 प्रत्येक मानिसले शत्रु सेनाहरूको शिर समाते अनि उसको कोखामा आफ्नो तरवार रोपिदिए। तब तिनीहरू लडे अनि एकैसाथ मरे। यसैकारणले यस ठाउँको नाउँ, “धारिलो छुरिहरूको मैदान।” भनिन थालियो। त्यो ठाउँ गिबोनमा छ।
- 17 त्यो होडबाजीले भयंकर युद्धको रूप लियो अनि दाऊदका अधिकारीहरूले त्यस दिन अबनेर र इस्राएलीहरूलाई हराए।

अबनेरले असाहेललाई मार्छन

- 18 सस्य्याहका तीनजना छोराहरू योआब, अबीशै र असाहेल नामका थिए। असाहेल जंगली मृग जस्तै कुट्ट सक्थे।
- 19 असाहेल सिधा अबनेर तिर दगुरे र उसलाई खेद थाले।
- 20 अबनेर पछि फर्केर हेरे र सोधे, “अरे तिमी हौ असाहेल?” असाहेलले भन्यो, “हो, मै हूँ।”
- 21 अबनेरले असाहेललाई कुनै घात गर्न चाहेका थिएन। यसकारण अबनेरले भने, “मलाई नखेद-बर कुनै अर्को सैनिकलाई खेद। तिमीले उसलाई जित्रे छौ अनि उसको हतियार लैजाऊ।” तर असाहेलले अबनेरलाई खेद छोडेन।
- 22 फेरि पनि अबनेरले भने, “मेरो पिछा गर्न छाडि देऊ, होइन भने मेरो हातबाट तिम्रो हत्या हुन्छ। यदि तिमी मेरो हातबाट मारियो भने मैले तिम्रा दाज्यु योआबलाई कसरी मुख देखाउनु।”
- 23 तर असाहेलले उसलाई पिछा नगर्न इन्कार गरे। यसकारण अबनेरले आफ्ना भालाको टुप्पोले असाहेलको भुँडीमा उनिदियो। भाला असाहेलको पछाडिपट्टि निस्कियो। अनि असाहेल त्यहीँ मर्यो।

योआब र अबीशैले अबनेरलाई खेद

- असाहेलको लास भुँडैमा लड्यो। मानिसहरूले हतार-हतार गएर हेरे।
- 24 तर योआब र अबीशैले भने अबनेर कै पछि लागे। अम्मा पहाडको पछिल्लो तिर सुर्य अस्ताउँदै थियो। (अम्मा पहाड गीहको अगाडितिर गिबोन मस्भूमि जाने बाटो तिर पर्थ्यो)
- 25 बिन्यामीन परिवार समूहका मानिसहरू पहाडमा अबनेर कहाँ आए अनि अबनेरलाई सहायता गर्न भेला भए।
- 26 अबनेरले योआबलाई चिच्याए भने, “के हामी सधैँ एका-अर्कासँग भिडिरहने? यसबाट दुःख बाहेक केही हात लाग्दैन। मानिसहरूलाई आफ्नै दाजु-भाइहरूलाई नखेदू भनेर भन।”
- 27 तब योआबले भन्यो, “परमेश्वरको नाममा तिमीले जे भन्दैछौ ठीक हो। यदि तिमीले केही नभनेको भए मानिसहरूले आफ्ना दाजु-भाइलाई बिहान समूँ खेदिरहने थिए।”
- 28 यसकारण योआबले उसको तरही फूक्यो अनि मानिसहरूले इस्राएलीहरूलाई खेद छोडे। तिनीहरूले फेरि इस्राएलीहरूसित युद्ध गर्न कोशिश गरेनन्।
- 29 अबनेर र तिनका मानिसहरू यर्दन बेंसी भएर रातभरि हिँडे। तिनीहरूले यर्दन नदी पार गरी दिनभरिमा महनैम पुगे।
- 30 योआबले अबनेरलाई खेद छोडे र फर्के। योआबले जब उसका मानिसहरू भेला गराए पछि थाहा भयो असाहेल बाहेक दाऊदका 19 जना अधिकारीहरू हराएकाछन्।
- 31 तर दाऊदका अधिकारीहरूले अबनेर बिन्यामीन परिवार समूहका 360 जना मानिसहरू मारेछन्।

32 दाऊदका अधिकारीहरूले असाहेलको लासलाई उसैका बाबुको चिहानको छेउ बेतेलहमा गाडे। योआब अनि उसका मानिसहरू रातभरि हिंडे। तिनीहरू हेब्रोन पुग्दा घाम भरखर झुल्कैदै थियो।

3

इसाएल र यहदाको माझमा युद्ध

1 शाऊलका परिवार र दाऊदका परिवार माझ धेरै लामो समयसम्म युद्ध भयो। दाऊद दिन दिनै बलिया हुँदैथे। उता शाऊलका परिवारहरू भने कमजोर हुँदै गए।

हेब्रोनमा दाऊदका छ जना छोराहरू जन्मिए

2 दाऊदका छः जना छोराहरू हेब्रोनमा जन्मे।

अम्नोन जेठो छोरा थिए, ऊ अहीनोअमको यिजेलीकी छोरा थिए।

3 माहिले छोरो किलाब थिए। उसकी आमा कर्मेलका नावालकी विधुवी अबीगेल थिइन।

सौहिले छोरा अबशालोम थिए। अबशालोमकी आमा गशूरका राजा तिल्मैकी छोरी माकाह थिइन।

4 काँहिला छोरा अदोनियाह थिए। अदोनियाहकी आमा हर्मीत थिइन।

अन्तरे छोरो रापत्याह थिए। उसकी आमा अबितल थिइन।

5 कान्छा छोरा यत्रो थिए। यत्रोकी आमा दाऊदकी पत्नी एला थिइन।

अबनेरले दाऊदका टोलीमा सामेल हुने बिचार गरे

6 जब शाऊलका परिवार समूह र दाऊदका परिवार समूहका बीच युद्ध भयो अबनेर साहै बलिया भए।

7 शाऊलकी एउटी नोकनी एयाहकी छोरी रिश्मा थिई। ईशबोशेतले अबनेरसित भने, “तिमीले मेरा बाबुकी नोकनीसित किन सहवास गर्यौं?”

8 ईशबोशेतका शब्दहरूले गर्दा अबनेर साहै रिसाए। अबनेरले भने, “म शाऊल र तिनका परिवारप्रति इमानदारी छु। मैले तिमीलाई दाऊदको हातमा दिइन। मैले दाऊदलाई तिमीलाई हराउन दिइन। म यहदाको पक्षमा काम गर्ने देशद्रोही होइन।* अहिले तपाईंले यस स्त्रीको विषयमा मलाई दोष दिएर रीसउठाउनु हुन्छ।

9-10 अब म प्रतिज्ञा गर्छु म त्यो साच्चै नै बनाउँछु कि परमेस्वर जे कुराहरू भन्नु हुन्छ त्यो हुनेछ। परमप्रभुले भन्नु भएको छ कि उहाँले शाऊलको परिवारबाट राज्य खोसेर दाऊदलाई दिन्छु। यहदा र इस्राएलको राजा दाऊद हुन्छ भनेर परमप्रभुले सोचिसक्नु भएको छ। तिनले दानदेखि बेशेबा सम्म शासन गर्नेछन्। यदि मैले त्यसो हुनलाई सहयोग गरिन भने म आशा गर्छु परमेस्वरले मलाई हानि गर्नुहुन्छ।”

11 ईशबोशेतले केही भन्नुको सट्टा डरायो।

12 अबनेरले दाऊदकहाँ दूत पठाए। अबनेरले खबर दियो, “यो भूमिमा कसले शासन गर्नु पर्छ हामी बिचमा त्यहाँ एउटा सन्धि होस् अनि म तिमीलाई इस्राएलका शासक बन्नमा सहायता गर्छु।”

13 दाऊदले जवाफ दिए, “ठीक छ! म एउटा सन्धि गर्छु। तर म तिमीलाई एउटा शर्त राख्छु: जब सम्म तिमी शाऊलकी छोरी मीकललाई लिएर मकहाँ आउँदैनौ म तिमीसित भेट गर्ने छौंन।”

14 दाऊदले शाऊलका छोरा ईशबोशेत कहाँ दूत पठाए। उसको सन्देश थियो, “मेरी पत्नी मीकल मलाई फर्काई देऊ। तिनी मेरो प्रतिज्ञा थिइन। तिनलाई पाउँनका निम्ति मैले एकसय पलिशतीहरू मारे।”

15 तब ईशबोशेतले मानिसहरूलाई लैशका छोरा पलतीएल कहाँ गए र मीकल ल्याउनु भनेर अह्वाए।

16 मीकलका लोग्ने पलतीएल रूँदै उसको पछि बहरीम सम्म गए। तर अबनेरले पलतीएललाई, “उसको घर फर्केर जानु” भनेको हुनाले फर्किए।

17 अबनेरले इस्राएलका अगुवाकहाँ खबर पठाए। तिनले भनिपठाए, “तिमीहरू दाऊदलाई आफ्ना राजा बनाउन चाहिरहेका छौ।

18 अब त्यो काम गर। परमप्रभुले दाऊदका सम्बन्धमा भन्नुभएको छ, ‘म मेरा इस्राएलका मानिसहरूलाई पलिशती र अन्य अरू शत्रुहरूबाट बचाउने छु। म यो काम मेरो सेवक दाऊदलाई लगाएर गर्नेछु।’”

19 अबनेर बिन्यामीनहरूसित पनि यस विषयमा बोले तब उसले हेब्रोनमा इस्राएलका मानिसहरूले के गर्न चाहन्थे अनि बिन्यामीन कुल समूहले पनि के गर्न चाहन्थे भन्नालाई दाऊद भएकहाँ गए।

* 3:8: म यहदाको ... होइन यसको अर्थ हुन्छ “के म यहदाको कुकुरको टाउको हो?”

20 त्यसपछि अबनेर हेब्रोनामा दाऊदकाहाँ आए। तिनले बीस जना मानिसहरू लिएर आएका थिए। दाऊदले अबनेर र तिनका मानिसहरूको लागि भोज गराए।

21 अबनेरले दाऊदलाई भने, “मेरा मालिक राजा, मलाई इस्राएलीहरू तपाईं भएकाहँ ल्याउन दिनुहोस्। त्यसपछि तिनीहरूले तपाईंसँग एउटा सम्झौता गर्नेछन्। अनि तपाईंले चाहानु भए जस्तै इस्राएलमाथि शासन गर्नुहोस्।”

दाऊदले अबनेरलाई जानदिए। अनि अबनेर शान्तसँग गए।

अबनेरको मृत्यु

22 योआब र दाऊदका अधिकारी युद्धबाट फर्किए आए। तिनीहरूले धेरै बहुमूल्य चीजहरू शत्रुपक्षबाट जम्मा गरे। दाऊदले अबनेरलाई शान्तसित पठाईसकेका थिए। त्यसै कारण अबनेर हेब्रोनामा दाऊदसँग थिएनन्।

23 योआब र तिनका सम्पूर्ण सैनिक हेब्रोना पुगे। मानिसहरूले योआबलाई भने, “अबनेर ‘नेरका’ छोरा राजा दाऊद कहाँ आए अनि दाऊदले पनि अबनेरलाई शान्तिसित छोडि दिए।”

24 योआब राजाकाहाँ आए भने, “तपाईंले के गर्नु भयो? अबनेर तपाईंसित भेट्न आयो तर तपाईंले त्यसलाई केही गर्नु भएन किन?”

25 तपाईंले अबनेर ‘नेरका’ छोरालाई चिन्नु हुन्छ। ती तपाईंलाई धोकादिन आएका हुन्। ती तपाईंको कामकाजहरू अध्ययन गर्न आएका हुन्।”

26 योआबले दाऊदलाई छोडेर गयो। उसले सीराको पोखरीको छेउमा भएका दूतहरूलाई अबनेरकाहाँ पठायो। दूतहरूले अबनेरलाई फर्काएर ल्याए तर यो कुरा दाऊदले थाहा पाएनन्।

27 जब अबनेर हेब्रोना पुगे योआबले उसलाई मूल द्वारको छेउमा ऊ सित गोप्य कुरा गर्न भनि लागे अनि योआबले अबनेरको भुँडीमा छुरी हान्यो। अबनेर तत्कालै मरे। अबनेरले योआबका भाई असाहेललाई मारेका थिए। यसकरण अहिले योआबले अबनेरलाई मारे।

अबनेरका मृत्युमा दाऊद रोए

28 पछि दाऊदले यो सुने। दाऊदले भने, “म र मेरो राज्य अबनेरका मृत्युबारे सदा-सर्वदा निर्दोष छ। यो परमप्रभुले जान्नुहुन्छ।”

29 योआब र उसका परिवारका सदस्यहरू यसको दोषी छन्। उसका सम्पूर्ण परिवारलाई यसको दोष दिन सकिन्छ। मलाई आशा छ अब योआबका परिवारले साँढै कठिनाइका दिन देख्नु पर्नेछ। मलाई पूरा विश्वास छ त्यसका परिवारका सम्पूर्ण सदस्यमा कोरको बिमार सल्कने छ। बैशाखी लगाएर हिंडने छन्, युद्धमा मारिने छन् अनि भोक भोकै रहनु पर्नेछ।”

30 अबनेरले तिनीहरूका भाई असाहेललाई गिबोनको युद्धमा मारेको कारण योआब र उसको भाई अबिशैले अबनेरलाई मार्यो।

31-32 दाऊदले योआब र तिनका सम्पूर्ण मानिसहरूलाई भने, “लगाएका लुगाहरू च्यातेर शोकाकुल वस्त्र धारण गर।” अबनेरलाई हेब्रोनामा गाडे। दाऊद पनि मलामी गए। राजा दाऊद र सम्पूर्ण मानिसहरू अबनेरको चिहानामा रोए।

33 राजा दाऊदले अबनेरको मलामी जाँदा दुःखको गीत गाए:

“के अबनेर मूर्ख अपराधी झै मरे?”

34 अबनेर, तिम्रा हातहरू बाँधिएका थिएनन्।

तिम्रा खुट्टाहरूमा साङ्गली बाँधिएको थिएन।

होइन, अबनेर, तिमीलाई दुष्ट मानिसहरूद्वारा मारीयो।”

तब सबै मानिसहरू तिनको मृत्यु शोकमा फेरि रुन थाले।

35 दिनभरि नै मानिसहरू आएर दाऊदलाई भोजन ग्रहण गर्न अनुरोध गरे। तर दाऊदले प्रतिज्ञा गरेका थिए। उसले भने, “यदि घाम अस्ताउनु अघि मैले भोजन ग्रहण गर्ने भने परमेस्वरले मलाई धेरै दुःखहरूले दण्ड दिऊन्।”

36 सबै मानिसहरूले हेरिरहेका थिए अनि तिनीहरू राजा दाऊदले गरेका कार्यसँग सन्तुष्ट थिए।

37 यहूदा र इस्राएलका मानिसहरूले बुझे कि राजाको कुनै हात छैन नेरका छोरा अबनेरको मृत्युमा।

38 राजा दाऊदले उसका अधिकारीहरूलाई भने, “तिमीहरूलाई त्यो थाहा छैन आज इस्राएलका एक महत्वपूर्ण अर्वाको मृत्युभयो।

39 आज म नयाँ राजा भए तापनि, कमजोर छु अनि यी सरूयाहको छोराहरू जसले मलाई धेरै दुःख दिएका छन्। म आशा गर्छु परमप्रभुले यी दुष्ट काम गर्नेलाई तिनको दृष्टताको निम्ति सजाय दिनुहुनेछ।”

4

शाऊलको परिवारमा समस्या

- 1 शाऊलका छोरा ईशबोशेतले अबनेरको मृत्युको खबर सुन्छ। ईशबोशेत र तिनका सबै मानिसहरू डराए।
- 2 दुइजना मानिसहरू शाऊलका छोरा ईशबोशेतलाई भेट्न गए। ती दुवै मानिसहरू कौजका कप्तानहरू थिए। तिनीहरूका नाउँ रेकाब र बाना थियो। बेरोतका शिम्मोनका छोराहरू थिए ती दुइ। (बेरोत बिन्यामीन कुल परिवार समूहका अधिनस्त भएकोले तिनीहरू बिन्यामीनी थिए।)
- 3 तर बेरोतका सबै मानिसहरू गिलैममा भागे र अहिले सम्म तिनीहरू त्यही छन्।)
- 4 शाऊलको छोरा जोनाथनका मपीबोशेत नामका छोरा थिए। जब मपीबोशेत पाँच वर्षको हुँदा यिजेलबाट शाऊल र जोनाथन मारिएको खबर उसको घरमा आयो। ती शत्रुहरू आइरहेछ भनेर डराइन् मपीबोशेतलाई स्याहारन उसलाई समातेर टाढ भागिन्। तर जब छिटो-छिटो भान्न थालीन् त्यो बालक भुइँमा लडयो। यसरी उसको दुवै खुट्टा लड्गडो भयो।
- 5 बेरोतीका रिम्मोनका छोराहरू रिकाब र बाना मध्यान्हमा ईशबोशेतको घरमा गए। ईशबोशेतमा गर्मी भएकोले आराम गरिरहेका थिए।
- 6-7 रेकाब र बाना त्यस घरभित्र केही गर्हुँ लिनै निहुमा गए। ईशबोशेत आफ्ना ओछ्यानमा पल्टिरहेका थिए। रेकाब र बानाले ईशबोशेतलाई छुरीले घोचेर मारे। तब तिनीहरूले त्यसको टाउको काटेर तिनीहरूसितै लिएर गए। तिनीहरू रातभरि यर्दन बेसी भएर हिडे।
- 8 हेब्रोन आइपुगे अनि दाऊदलाई ईशबोशेतको टाउको सुम्पे।
रेकाब र बानाले राजा दाऊदलाई भने, “तपाईंका शत्रु शाऊलका छोरा ईशबोशेतको टाउको यहाँ छ। उसले तपाईंलाई मार्न चाहान्थ्यो। परमप्रभुले शाऊल र उसका परिवारका मानिसहरूलाई आज तपाईंको खातिर सजाय दिनुभयो।”
- 9 तर दाऊदले रेकाब र उसका भाइ बानालाई भने, “परमप्रभु शापवत हुनुहुन्छ, निश्चय नै उहाँले मलाई धेरै बिपत्तीहरूबाट बचाउनु भएको छ।
- 10 तर पहिले एकपल्ट एउटाले सोच्यो यो समचार मेरो निमित्त असल थियो र भन्यो, उसले भन्यो, ‘हेर्नु होस् शाऊल मर्यो।’ उसले सोच्यो यो खबर सुनेर म उसलाई उचित पुरस्कार दिन्छु। तर मैले त्यसलाई सिकलगमा मारिदिएँ।
- 11 यसैकारण तिमीहरू, दुष्ट मानिसहरूले निर्दोष मानिसलाई उसको घर भित्र सुतिरहको बेला मार्यो, अब म तिमीहरूलाई माेर उसको मृत्युको बदला लिनैछु, अनि म तिमीहरूलाई यस भूमि देखि घाइनदिनेछु।”
- 12 यसकारण दाऊदले उसको सैनिकहरूलाई रिकाब र बानालाई मार्न आदेश दिए। सैनिकहरूले रिकाबको र शरीरलाई बन्नाहका हात खुट्टाहरू काटेर हेब्रोनको पोखरीको छेउमा झुण्डाए। तब तिनीहरूले ईशबोशेतको टाउकोलाई अबनेरको चिहान भित्र हेब्रोनमा गाडे।

5

इसाएलीहरूले दाऊदलाई राजा बनाउँछन्

- 1 त्यसपछि इस्राएलका सबै परिवार समूहहरू हेब्रोनमा दाऊदलाई भेट्न आए। तिनीहरूले दाऊदलाई भने, “हेर्नुहोस्, तपाईं र हामी एउटै परिवारका हौं।
- 2 जब शाऊल हाम्रा राजा थिए, त्यस समयमा पनि तपाईं इस्राएलका सैनिक अगुवा हुनुहुन्थ्यो। तपाईंले हामीलाई युद्धमा दोहोयाउँनु भयो अनि तपाईंले हामीलाई युद्धबाट पछि फर्काएर ल्याउनु भयो अनि परमप्रभुले पनि तपाईंलाई घोषणा गरिसक्नु भएकै छ, ‘तिमी मेरा मानिसहरूको गोठालो हुनेछौं, र इस्राएलीहरू माथि शासक हुनेछौं।’ ”
- 3 यसरी इस्राएलका सबै अगुवाहरू हेब्रोनमा दाऊदलाई भेट्न आए। राजा दाऊदले ती सबै अगुवाहरू सँग परमप्रभुको सामुन्नेमा हेब्रोनमा एउटा सन्धि गरे। त्यसपछि ती सबै अगुवाहरूले दाऊदलाई राजाको रूपमा अभिषेक गरे।
- 4 जब दाऊद राजा भए उनि 30 वर्षका थिए। 40 वर्षसम्म तिनले शासन गरे।
- 5 हेब्रोनमा तिनले यहूदामाथि साढे सात वर्ष शासन गरे अनि इस्राएल र यहूदामाथि यरूशलेममा 33 वर्ष शासन गरे।

दाऊदले यरूशलेम शहरलाई जित्छन्

- 6 राजा र तिनका मानिसहरू यरूशलेममा बसिरहेका यबूसीहरूको बिरुद्धमा गए। यबूसीहरूले दाऊदलाई भने, “तिमी हाम्रा शहरमा पससक्दैनौं। यहाँसम्म हाम्रा अन्धा र लड्गडाहरू नै तिमीलाई रोक्न यथेष्ट हुनेछन।” (तिनीहरूले किन यसो भनेपछि दाऊद तिनीहरूको शहरभित्र पससक्दैन भन्ने विचार थियो।)
- 7 तर दाऊदले सियोन कै किल्ला जिते। त्यस किल्लालाई दाऊद शहर बनाइयो।)

8 त्यस दिन दाऊदले उसका मानिसहरूलाई भने, “यदि तिमीहरू यबूसीहरूलाई हराउन चाहान्छौ भने पानी बगीरहेको सुरूङको पखाल भित्र भएर ‘अन्धा र लड्गडा’ शत्रु भएकहाँ पुग।” यसकारण मानिसहरूले भन्ने गर्छन्, “अन्धा र लड्गडाहरू पवित्र स्थानहरूमा आउन पाउँदैन।”

9 दाऊद यहि किल्लामा बस्ने गर्थे यसकारण यो ठाउँलाई “दाऊदको शहर” नाउँ दिए। दाऊदले अर्को क्षेत्रमा उन्नति गरे अनि यसलाई मिलो नाउँ दिए। त्यस शहर भित्र उसले धेरै भवनहरू पनि बनाए।

10 दाऊद साँढै शक्तिशाली भए त्यस कारण सर्वशक्तिमान परमप्रभुले तिनको साथ दिनुभयो।

11 सोरका राजा हीरामले दाऊदकहाँ दूतहरू पठाए। हीरामले देवदारूको काठ सिकमी र डकमीहरू पनि पठाए। तिनीहरूले दाऊदको लागि एउटा महल बनाए।

12 तब दाऊदले बुझेकि परमप्रभुले तिनलाई साँच्चै इस्त्राएलको राजा बनाउनु भएका छन्। दाऊदले यो पनि बुझे यहाँ पाए कि परमप्रभुले उहाँको राज्य महत्वपूर्ण परमेश्वरको मानिस, इस्त्राएलका मानिसहरूको खातिर दिनु भएको छ।

13 दाऊद हेब्रोनदेखि यरूशलेम गए। यरूशलेममा उसले धेरै पद्रीहरू अनि उप-पद्रीहरू पाए। केहि सन्तानहरू यरूशलेममा जन्मिए।

14 यरूशलेममा जन्मिएका छोराहरू हुन्; शम्मू, शोबाब, नातान, सुलेमान,

15 यिमार, एलीशू, नेपेग, यापि,

16 एलीशामा, एल्यादा तथा एलीपेलेत।

दाऊद पलिस्तीहरू बिस्द्व लडछन्

17 पलिस्तीहरूले इस्त्राएलको राजाको रूपमा दाऊदको अभिषेक भएको खबर सुने। यसर्थ दाऊदलाई मार्नको निम्ति पलिशतीहरू दाऊदको खोजी गर्न थाले। तर दाऊदले यो थाहा पाएर यरूशलेमको किल्लामा गए।

18 पलिशतीहरू आएर रपाईमको बेसीमा डेरा जमाए।

19 दाऊदले परमप्रभुलाई सोध्दै भने, “के म पलिशतीहरूसँग युद्ध गर्न निस्कौं? पलिशतीहरूलाई हराउनका निम्ति मलाई सहयोग गर्नुहुन्छ?”

परमप्रभुले दाऊदलाई भन्नु भयो, “निश्चय जाऊ, म पलिशतीहरूलाई परास्त गर्न तिमीलाई सहायता गर्नेछु।”

20 तब दाऊद बाल-पराजीम गए र पलिशतीहरूलाई त्यहीँ हराए। दाऊदले भने, “परमप्रभुले मेरा शत्रुका सेनाहरूका बाँध भक्तिएर छुटाछुल्ल पोखिएको पानी झैँ भगाउनु भयो।” यहीँ कारण दाऊदले त्यस ठाउँको नाउँ “बाल-पराजीम” राखे।

21 पलिशतीहरूले तिनीहरूको देवताको मूर्तीहरू त्यहीँ छोडेका थिए। दाऊद र उसका मानिसहरूले तिनीहरू सबै हटाइ दिए।

22 फेरि पनि पलिशतीहरूले रपाईमको बेसीमा आएर पाल हाले।

23 दाऊदले परमप्रभुमा प्रार्थना गरे। त्यस समय परमप्रभुले दाऊदलाई भन्नुभयो, “त्यहाँ माथि नजाऊ। शत्रुका सेनाहरूलाई पछाडिबाट आक्रमण गर। पीपलका रूखको अर्को तिरबाट आक्रमण गर।

24 पीपलको रूखमाथि पलिशतीहरू बडिरहेको आवाज सुनिनेछ। त्यसबेला चाँडो आक्रमण गर परमप्रभुले पलिशतीहरूलाई हराउन सहयोग गर्नु हुनेछ।”

25 परमप्रभुले आज्ञा गरे जस्तै दाऊदले गरे। अनि तिनले पलिशतीहरूलाई हराए। तिनले गोबा देखि गेजेरसम्म खेदेर मारे।

6

परमेश्वरको पवित्र सन्दूक यरूशलेम पुर्याइयो

1 दाऊदले इस्त्राएलका कुशल सेनाहरूलाई भेला गराए। त्यहाँ 30,000 मानिसहरू भेला भए।

2 तब दाऊद र तिनका मानिसहरू यहूदाको बालाथमा गए। तिनीहरूले यहूदाको बालाथबाट परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई यरूशलेम पुर्याए। मानिसहरू परमेश्वरको आराधना गर्न पवित्र सन्दूकको सामुन्ने गए। पवित्र सन्दूक परमप्रभुको सिंहासन जस्तै हो। पवित्र सन्दूकको माथिल्लो भागमा कर्बू परीका मूर्तीहरू बिराजमान छन्। अनि परमप्रभु चाहिँ यी परीहरूका माझमा राजा झैँ बस्नु भएको छ।

3 पहाडमाथि भएको पवित्र सन्दूकलाई अमीनादाबको घरबाट निकाले। तब तिनीहरूले परमेश्वरको भनिएको पवित्र सन्दूकलाई नयाँ गाडीमाथि राखे। उज्जा र अहीयो नामका अबीनादाबका छोराहरूले उक्त गाडा हँके।

4 यसरी पवित्र सन्दूकलाई पहाडको अमीनादाबको घरबाट निकाले र उज्जाले गाडामा पवित्र सन्दूक राखेर गाडा हँके अहीओ अधि-अधि बाटोमा हिंडेर गाडालाई मार्ग प्रदर्शन गरे।

5 दाऊद अनि इस्राएलीहरू नाचदै र संगीतमय बाजा-गाजाहरू बजाउँदै अधि बढे। तिनीहरूको बीचमा संगीतमय साधनहरू वीणा, सारङ्गी, खैजडी, शंकुबाट काठका बाजाहरू अनि ड्यालीहरू थिए।

6 जब दाऊदका मानिसहरू नाकोन खलामा आइपुगे। गाडा तान्ने ठेस खाए। गाडामा पवित्र सन्दूक हुतििए झण्डै लड्यो। तत्कालै, उज्जाले पवित्र सन्दूकलाई लडनेदेखि रक्षा गरे।

7 तर परमप्रभु उज्जासँग रिसाउनुभयो र उज्जलाई मार्नु भयो। उज्जाले पवित्र सन्दूकलाई छोए लापरवाही गर्‍यो।

8 दाऊद सधैं क्रोधित अनि खिन्न भए किनभने परमप्रभु द्वारा उज्जया मारिए। दाऊदले उक्त स्थानको नाउँ “पेरस उज्जा” राखे। आज पनि उक्त स्थानको नाउँ पेरस उज्जा नै भनिन्छ।

9 त्यस दिन, दाऊद परमप्रभुसँग डराए। दाऊदले भने, “अब कसरी परमेश्वरको पवित्र सन्दूक म कहाँ ल्याउने?”

10 दाऊदले परमप्रभुको पवित्र सन्दूक दाऊदको शहर भित्र लैजान चाहेनन्। दाऊदले परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई गात देखि ओबेद-एदोमको घरमा राख्ने निर्णय गरे। पवित्र सन्दूकलाई बाटोबाट ओबेद-एदोमको घरमा लगे।

11 उक्त घरमा पवित्र सन्दूक तीन महीना सम्म रह्यो। परमप्रभुले ओबेद-एदोम र तिनका परिवारलाई आशीर्वाद दिनुभयो।

12 पछि मानिसहरूले दाऊदलाई भने, “परमप्रभुले ओबेद-एदोमका परिवारलाई आशीर्वाद दिनुभएको छ किनभने उसले परमप्रभुको पवित्र सन्दूकलाई उसको घरमा राखेकोछ।” तब दाऊद गए र परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई खुशी अनि आनन्दको साथमा ओबेद-एदोमको घरबाट माथि ल्याए।

13 जब मानिसहरू पवित्र सन्दूक बोकेर छ कदम अधि हिडे, दाऊदले तिनीहरूलाई रोके अनि एउटा साँढे र मोटो बाछा बलि चढाए।

14 परमप्रभुको अधि दाऊद नाचे। दाऊदले एपोद लगाएका थिए।

15 दाऊद र सारा इस्राएलीहरू दंगदास थिए परमप्रभुको पवित्र सन्दूकलाई शहर भित्र्याउँदा तरही बजाउँदै आनन्दको आवाज निकाले।

16 शाऊलकी छोरी मीकलले इयालबाट हेर्दैथिइन। जब परमप्रभुको पवित्र सन्दूकलाई शहरमा ल्याइयो दाऊद नाचदै-उफ्रँदै गर्नुथाले। मीकलले यो हेरिरहेकी थिई र दाऊदसँग रिसाईन। तिनले सोचिनन् ऊ आफैले आफैलाई मूर्ख बनाउँदैछ।

17 दाऊदले पवित्र सन्दूकको निम्ति एउटा छाउनी बनाए। इस्राएलीहरूले परमप्रभुको उक्त सन्दूकलाई त्यस छाउनीमा राखे। त्यसपछि दाऊदले होमबली र मेलबली चढाए।

18 होमबली र मेलबली चढाइसके पछि दाऊदले सर्वशक्तिमान परमप्रभुको नाममा मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिए।

19 प्रत्येकलाई रोटी, किशमिश र खजूको रोटी दिएका थिए। तब सबै मानिसहरू घर फर्के।

मीकलले दाऊदलाई गाली गँछिन

20 दाऊद आफ्नो घरमा आशीर्वाद दिन गए। तर शाऊलकी छोरी मीकल तिनलाई भेट्न आइनन्। मीकलले भनिन्, “इस्राएलका राजाले आज आफैलाई सम्मान गरेनन्। आफ्नै नोकनीहरूका अधि तपाईंले आफ्नो लुगा खोल्नु भयो। तपाईं त्यही मूर्ख मध्येको एक हुनुभयो जसले नलजाई कपडाहरू खोल्छन्।”

21 तब दाऊदले मीकललाई भने, “परमप्रभु आफैले मलाई चुन्नु भयो। न त तिम्रा बाबु न उनका परिवारबाट कसैले परमप्रभुले मलाई इस्राएल अनि उहाँका मानिसहरूमाथि शासन गर्न चुन्नु भयो। त्यसै कारण म अझ पनि परमप्रभुको अधि नाचिरहनेछु।

22 म यी कुराहरू गर्नेछु त्यसले सबैलाई धेरै छक्क पार्नेछ। तिमिले मलाई सम्मान गर्ने छैनौ, तर स्त्रीहरू जसको विषयमा तिमि बात गरिरहेकाछौ। मेरो गर्व हुनेछ।”

23 शाऊलकी छोरी मीकलको एउटा पनि नानी भएन। तिनी नानी नजन्माई मरीन्।

7

दाऊदले मन्दिर बनाउन चाहे

1 राजा दाऊद आफ्नो नयाँ घरमा सरेपछि, परमप्रभुले उसलाई इस्राएल वरिपरिका सबै देशका शत्रुहरूबाट शान्ति दिनु भयो।

2 राजा दाऊदले नातान आगमवक्तालाई भने, “हेनुहोस, म देवदारको काठले बनेको सुन्दर घरमा छु तर परमेश्वरको पवित्र सन्दूक भने पालामा छ। हामीले पवित्र सन्दूकको निम्त सुन्दर भवन बनाउनु पर्छ।”

3 नातानले राजा दाऊदलाई भने, “तपाईंलाई जे राम्रो लाग्छ त्यही गर्नुहोस। परमप्रभु नै तपाईंसित हुनुहुन्छ।”

4 तर त्यही रात परमप्रभुको आदेश नातानलाई आउँछ। परमप्रभु भन्नुहुन्छ,

5 “मेरो सेवक दाऊद कहाँ गएर भनिदेऊ, ‘परमप्रभु के भन्नु हुन्छ भने, मलाई बस्ने घर बनाउने तिमि होइनौ।’”

6 इस्राएलीहरूलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउँदा म कहिले पनि घरमा बसिन। म सधैँ पालमै थिएँ। पाल नै मेरो घर थियो।

7 मैले इस्राएलका परिवार समूहलाई देवदारको सुन्दर घर बनाइदेओ भनेर कहिले पनि भनिन। म तिनीलाई यस्तो वचन दिन्छु कि तिम्रा वंश नै राजाहरू हुनेछन्।’

8 “मेरो सेवक दाऊदलाई भनिदेऊ: ‘सर्वशक्तिमान् परमप्रभु भन्नुहुन्छ: मैले तिमीलाई चुने जब तिमी एउटा गोठाला जस्तै थियो। उहाँले तिमीलाई मेरा मानिसहरू र इस्राएलको शासक बनाउनुभयो।

9 तिमी जहाँ जहाँ गयो म तिमीसितै थिएँ। मैले तिम्री शत्रुहरूलाई परास्त गरेँ। मैले तिमीलाई पृथ्वीमा एउटा महत्वपूर्ण व्यक्ति बनाएकोछु।

10-11 म इस्राएलीहरूको निम्ति एउटा यस्तो ठाउँ छान्ने छु। म इस्राएलीहरूलाई तिनीहरूको आफ्नै स्थानमा निश्चुक्त गर्नेछु। अब देखि तिनीहरू फिरन्ते जीवन जीउने छैनन्। शुरूमा मैले इस्राएली मानिसहरूको निम्ति न्याय कर्ता निश्चुक्त गरेँ। तर नराफ्रा मानिसहरूले तिनीहरूलाई साह्रै सताए। अब यस्तो कुरा हुनेछैन। म यस्तो अवस्था सृजना गर्नेछु त्यहाँ केही दुःख तिमीहरूका शत्रुहरूबाट हुने छैन।

12 “ जब तिम्रो जीवन सिद्धिन्छ, तिमी मर्नेछौं अनि तिमीलाई तिम्रा पिता-पूर्वाहंससितै गाडिने छ। तर त्यस समय म तिम्रो आफ्नै एक जना नानीलाई राजा बनाउनेछु।

13 उसैले मेरो मन्दिर निर्माण गर्नेछ। अनि म उसको राज्यलाई सदा सर्वदा एकदमै शक्तिशाली बनाउनेछु।

14 म उसको पिता हुनेछु र उ मेरो छोरा हुनेछ। जब उसले पाप गर्दा, म अरू मानिसहरूद्वारा उसलाई दण्ड दिनेछु। तिनीहरू मेरो यन्त्रहरू हुने छन्।

15 तर म उसलाई प्रेम गर्न छोडदिनेँ। मेरो कृपा दृष्टि उ माथि रहन्छ। मेरो माया र दया शाऊलबाट हट्यौं। मैले तिमीलाई काखी च्यापदा शाऊललाई टाढा बनाएँ। म तिम्रा परिवारलाई चाहि यसो गर्दिन।

16 तिम्रो वंश राजकीय वंशहुनेछ तिमी त्यसमाथि निर्भर हुन सक्छौं। त्यहाँ तिम्रो राज्य तिम्रो निम्ति सदा-सर्वदा रहनेछ। तिम्रो सिंहासन (राज्य) सदा-सर्वदा खडा रहनेछ। ”

17 नातानले दर्शनको विषयमा दाऊदलाई भने। उसले परमेश्वरका वचनको विषयमा प्रत्येक कुराहरू दाऊदलाई बताए।

दाऊदले परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्छन्

18 तब राजा दाऊद परमप्रभुको सामुने बसे। दाऊदले भने,

“हे परमप्रभु तपाईंले मेरो परिवारलाई हामीले चाहेको भन्दा महत्वपूर्ण बनाउनु भएको निम्ति तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छु। तपाईंले किन हामीलाई यस्तो उच्चा स्थान दिनुभयो?

19 म एउटा सेवक भन्दा केहि होइन। तपाईं म प्रति यति दयालु बन्नु भयो। तर तपाईंले यस्तै कृपा मेरा सन्तानहरूलाई पनि गर्नेछु भन्नुभयो। हे सर्वोच्च परमप्रभु, के यो तपाईंको मानिसहरूसित बार्तालाप गर्ने सामान्य तरिका हो?

20 मेरा मालिक, तपाईंलाई थाहे छ म सेवक बाहेक केहि होइन।

21 तपाईंले यो महान काम गर्नु हुनेछ किनभने तपाईंले त्यो गर्नु भन्नु भएको छ, अनि तपाईंले यो तपाईंको इच्छा अनुसार गर्नु हुनेछ। तपाईं चाहनुहुन्छ मैले यी सबै कुराहरू जान्न सकौं।

22 परमप्रभु मेरो मालिक यही कारणले तपाईं महान हुनुहुन्छ। तपाईं अद्वितीय हुनुहुन्छ। तपाईंबाहेक अर्को परमेश्वर छैन। हामीलाई थाहा छ कारण हामीले यी सब तपाईंले गर्नु भएका कार्यहरू सुन्यौं।

23 “तपाईंका मानिसहरू जस्ता इस्राएल र त्यहाँ पृथ्वीमाथि अर्को जाति छैन। तिनीहरू विशेष मानसिहरू हुन्। तिनीहरू दास दासी थिए। तर तपाईंले मिश्रबाट बाहिर ल्याएर स्वतन्त्र बनाइदिनु भयो। तिनीहरूलाई तपाईंका मानिस बनाउनको निम्ति अनि तपाईंको आफ्नै नाउँ बनाउनका निम्ति। आफ्ना मानिसहरू अनि भूमिको खातिर तपाईंले महान भए योग्य कार्यहरू गर्नु भयो।

24 तपाईंले इस्राएलका मानिसहरूलाई सधैँको निम्ति आफ्नो बनाउनु भयो। अनि परमप्रभु, तपाईं तिनीहरूका परमेश्वर हुनुभयो।

25 “अहिले, परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंले मेरो निम्ति केही गरिदिने वचन दिँदैहुनुहुन्छ, तपाईंको सेवकलाई र मेरा परिवारका सन्तानलाई। यसबेला दया गरी आफ्नो वचनलाई पूरा गर्दै मेरा परिवारलाई राजवंश बनाइदिनुहोस्।

26 तब तपाईंको नाउँ सदा-सर्वदा सम्मानित हुनेछ। मानिसहरूले भन्नेछन्, ‘सर्वशक्तिमान् परमप्रभु परमेश्वरले इस्राएललाई शासन गर्नुहुन्छ। अनि यस्तो होस् कि दाऊद परिवार तपाईंको सामुने स्थापित होस्।’

27 “तपाईं सर्वशक्तिमान, इम्राएलका परमेश्वर, मलाई धेरै कुरा देखाउनु भयो। तपाईंले भन्नु भयो, ‘तेरो परिवारलाई महान बनाइदिन्छु।’ यसैले गर्दा म, तपाईंको सेवक, यस्तो प्रार्थना गर्ने विचार लिएँ।

28 परमप्रभु मेरा मालिक, तपाईं परमेश्वर हुनुहुन्छ। तपाईंले भन्नु भएका कुराहरूमा म सत्य मान्न सक्छु। अनि तपाईंले भन्नु भयो यी असल कुराहरू मसँगै घट्टाने छुन्।

29 मेरा परिवारलाई आशीर्वाद दिनुहोस्। तिनीहरूलाई सधैं तपाईंको सामुन्ने उभिएर सेवा गर्न दिनुहोस्। परमप्रभु मेरा मालिक, तपाईं आफैले यसो भन्नु भएको थियो। तपाईं आफैले मेरा परिवारलाई सधैं भरिको निम्ति आशीर्वाद दिनुभयो।”

8

दाऊदले धेरै युद्धहरू जित्छन्

1 पछि, दाऊदले पलिशतीहरूलाई जित्छन्। पलिशतीहरूको राजधानी शहरले ठूलो भू-भाग नियमन्त्रणमा राखेका थिए। दाऊदले त्यस भू-भाग माथि अधिकार जमाए।

2 दाऊदले मोआबका जनतालाई पनि हराए। तिनीहरूलाई जमिनमा लमतन्न सूत्र बाघ बनाए। तब तिनले एउटा डोरीले नापे। प्रत्येक दुई नापभित्र पर्न आएकालाई मार्न अह्राए र तेस्रो नापमा परेकालाई छोडिदिए। यसरी मोआबका मानिसहरू दाऊदका सेवक बनिए। तिनीहरूले उनलाई राजस्व बुझाए।

3 रहोबका छोरा हददेजेर सोआका राजा थिए। यफ्रेटिस नदी क्षेत्रमा अधिकार जमाउन लाग्दा दाऊदले हददेजेरलाई परास्त गरे।

4 दाऊदले हददेजेरबाट 1,700 घोडसवार सैनिक र 20,000 पैदल सेना कब्जामा पारे। 100 बाहेक सबै घोडाहरूलाई दाऊदले लड्गडा बनाईदिए।

5 दमिशकका अरामीहरू सोबाका राजा हददेजेरलाई सहायता पुर्याउन आए। तर दाऊदले ती 22,000 अरामीहरूलाई परास्त गरे।

6 त्यसपछि दाऊदले दमिशकको अराममा सेनाको एउटा छाउनी बनाए। अरामीहरू दाऊदका सेवक भए र राजस्व ल्याए। परमप्रभुले दाऊदलाई जता-तै विजय गराउनु भयो।

7 दाऊदले हददेजेरका सेवकहरूबाट सुनका ढालहरू लिए। दाऊदले ती ढालहरू येरूशलेममा ल्याए।

8 दाऊदले काँसका धेरै-धेरै सामानहरू तेबह र बेरौँतेबाट प्राप्त गरे। (तेवहर बेरौँते शहरहरू हददेजेरका अधिनमा थिए।)

9 हमातका राजा तोईले हददेजेरका सम्पूर्ण सेनालाई दाऊदले परास्त गरेको खबर सुने।

10 यसकारण तोईले आफ्ना छोरा योरामलाई दाऊदकहाँ पठाए। दाऊदले हददेजेरलाई परास्त गरेकोले योरामले दाऊदलाई अभिनन्दन गर्दै आशीर्वाद दिए, हददेजेरले तोईसँग पहिले धेरै चोटि युद्ध लडेका थिए। योरामले सुन, चाँदी र काँसका सामानहरू ल्याएका थिए।

11 दाऊदले ती सम्पूर्ण सामानहरू परमप्रभुमा अर्पण गरे। दाऊदले पहिले धेरै राष्ट्रहरूलाई पराजित गरी ल्याएर अर्पणगरेका सामानहरूसँगै ती सामानहरूराखे।

12 दाऊदले अराम, मोआब, अम्मोन, पलिशती अमालेकहरूलाई हराए। सोबाका राजा रहोबको छोरा हददेजेरलाई पनि हराए।

13 दाऊदले 18,000 अरामीहरूलाई खारको बेसीमा मारे। तिनी घर फर्कदा साँढे ख्याती कमाए।

14 दाऊदले एदोममा सैनिक छाउनीहरू बनाए। एदोमका सम्पूर्ण क्षेत्रमा सैनिक छाउनी बनाए। एदोमका सबै मानिसहरू दाऊदका सेवक बने। परमप्रभुले दाऊदलाई जता तै विजय दिलाउनु भयो।

दाऊदको शासन

15 दाऊदले इम्राएलभरि नै शासन गरे। दाऊदले आफ्ना मानिसहरूलाई असल र निष्पक्ष न्याय दिन्थे।

16 ससूयाहका छोरा योआब सेनाका कप्तान थिए। अहिलूदका छोरा यहोशापात लेखपाल थिए।

17 अहीतबका छोरा सादोक र एबीयातारका छोरा अहीमलेक पूजाहारीहरू थिए। सरयाह सचिव थिए।

18 यहोयादाका छोरा बनायाह केरेती र पलेतीहरूका निम्ति अधिकारी थिए। अनि दाऊदका छोराहरू चाहि प्रमुख थिए।

9

शाऊलका परिवार प्रति दाऊद दयालु बन्छन्

1 दाऊदले सोधे, “के शाऊलका परिवारका कुनै सदस्य जीवित छन्? जोनाथनको कारणले म उ प्रति दयालु बन्न चाहन्छु।”

2 शाऊलका परिवारमा एकजना सीबा नामका नोकर थिए। दाऊदका सेवकहरूले सीबालाई दाऊदको अधि बोलाए। राजा दाऊदले सीबालाई भने, “के तिमी नै सीबा हौ?”

सीबाले भने, “ज्यू, म तपाईंको सेवक सीबा हुँ।”

3 राजाले भने, “के शाऊलका परिवारका कुनै सन्तान बाँचेका छन्? यदि छन् भने म परमेश्वरको दया उसलाई देखाउन चाहन्छु।”

सीबाले राजा दाऊदलाई भने, “जोनाथनका एकजा छोरा अझै जीवित छन्। तर उसका दुवै खुट्टा लड्गडो छन्।”

4 राजाले सीबालाई भने, “त्यो छोरा कहाँ छ?”

सीबाले राजालाई भने, “उनी लो-देबारका अम्मीएलका छोरा मकीरका घरमा छन्।”

5 त्यसपछि राजा दाऊदले आफ्ना केही अधिकारीहरूलाई अम्मीएलका छोरा मकीरका घरबाट जोनाथनका छोरालाई ल्याउन लो-देबार पठाए।

6 जोनाथनका छोरा मपीबोशेत दाऊदका सामुने शिर झुकाएर दण्डवत गरे।

दाऊदले भने, “मपीबोशेत?”

मपीबोशेतले भने, “ज्यू हजुर, मै हु, तपाईंको सेवक मपीबोशेत।”

7 दाऊदले मपीबोशेतलाई भने, “डराउने काम छैन। म तिमीलाई दया गर्छु। तिम्रो पिताको कारणले म तिमीप्रति दयालु रहनेछु। तिम्रा बाजेका जति पनि जग्गा जमिन थियो म सबै तिमीलाई फिर्ता दिन्छु। तिमी सधैँ मसँगै टेबलमा बसेर खानेछौ।”

8 मपीबोशेतले फेरि केही झुकेर दाऊदलाई भने, “म मेरोको कुकुर जति पनि भइन तर पनि तपाईं यति दयालु बन्नु भयो।”

9 त्यसपछि राजा दाऊदले शाऊलका नोकर सीबालाई बोलाए भने, “शाऊलका जे जति जेथा थिए ती सब मैले तिम्रो मालिकका नाति (मपीबोशेत)लाई दिएँ।

10 तिमीले मपीबोशेतको जमीनमा तिम्रो छोराहरू अनि नोकरहरूसित खेती गर्ने छौ अनि बाली काट्ने छौ तब तिम्रा मालिकको नातिको लागि प्रचुर भोजन हुनेछ। तर तिम्रा मालिकका नातिले सधैँ मसित खाना खानेछन्।”

सीबाका 15 छोरा र 20 जना नोकरहरू थिए।

11 सीबाले राजा दाऊदलाई भने, “म तपाईंको सेवक हुँ, तपाईंले जे आदेश दिनु हुन्छ म गर्नेछु।”

यसर्थ मपीबोशेत दाऊदका छोराहरू जस्तै दाऊदसँगै खाना खान थाले।

12 मपीबोशेतका जवान छोराको नाउँ मीका थियो। सीबाका सबै परिवारका सदस्यहरू मपीबोशेतका सेवक बने।

13 मपीबोशेतका दुवै खुट्टा लड्गडो थिए। मपीबोशेत यरूशलेममा बसे र प्रत्येक दिन राजासँगै खान थाले।

10

हानूनले दाऊदका मानिसहरूलाई लज्जित बनाउँछन्

1 पछि अम्मोनीहरूका राजा नाहाश मरे। तिनको मृत्युपछि तिनका छोरा हानून नयाँ राजा भए।

2 दाऊदले भने, “नाहाश मप्रति उदार थिए। यसैले मैले पनि तिनका छोरा हानूनप्रति उदार बन्नुपर्छ।” त्यसैले हानूनलाई उसका पिताको मृत्युको बारे सान्त्वना प्रदान गर्न दाऊदले आफ्ना अधिकारीहरू पठाए।

यसर्थ दाऊका अधिकारीहरू अम्मोनीहरूको देशमा गए।

3 तर अम्मोनी अधिकारीहरूले हानूनलाई भने, “दाऊदले आफ्ना मानिसहरू तपाईंको पिताको मृत्युमा तपाईंलाई सान्त्वना दिन भनेर पठाएका हुन् भनी तपाईं मान्नु हुन्छ? निश्चय होइन! दाऊदले त यी मानिसहरूलाई तपाईंको शहरको जानकारी लिन पठाएका हुन्। तपाईं विरुद्ध युद्ध गर्ने योजना हो।”

4 यसकारणले हानूनले ती अधिकारीहरूलाई पक्केर आधा दाही अनि कम्बरदेखि तलको लुगा काटेर खेदे।

5 जब मानिसहरूले दाऊदलाई सुनाए, उनले उसका दूतहरूलाई ती लज्जित व्यक्तिहरू कहाँ पठाए। राजा दाऊदले खबरमा भने, “दाही लामो नभइञ्जेलसम्म तिमीहरू यरीहोमा नै बसेछौ। तब पछि यरूशलेम आउँछौ।”

अम्मोनीहरूको विरुद्धमा युद्ध

6 अम्मोनीहरूले त्यो सम्झे दाऊदले तिनीहरूलाई उसको शत्रु सोचे। यसकारले गर्दा तिनीहरूले बेत-शहोब र सोबाबाट अरामीहरूलाई ज्यालामा झिकाए। तिनीहरू 20,000 अरामीहरू पैदल सेनाहरू आए। अम्मोनीहरूले पनि माकाका राजासहित 1,000 मानिसहरू र तोबबाट 12,000 मानिसहरू ज्यालामा झिकाए।

7 दाऊदले यी सबै थाहा पाए। यसैले योआब र धैर शक्तिशाली सेनालाई पठाए।

8 अम्मोनीहरू बाहिर आए अनि युद्धको निम्ति तयार भए। तिनीहरू शहरको द्वारमा खडा भए। अरामी सैनिकहरू सोबा र शहोबबाट ती तोब र माका शहरबाट बाहिरका खेतमा जम्मा भएका थिए।

9 योआबले देखे तिनीहरू दुवैतिरबाट घेर्दै आए। यसकारण योआबले केही असल इस्त्राएली सैनिकहरूलाई तहलगाएर अरामीहरूका विरुद्ध युद्ध गरे।

10 तब उसले बाँकी मानिसहरूलाई उसको भाइ अवीशैको अधिकारमा लगाए अनि तिनीहरूलाई अम्मोनीहरूको विरुद्धमा खटाए।

11 योआबले अबीशैलाई भने, “यदि अरामीहरू मभन्दा शक्तिशाली भए भने तैले मलाई साथ दिनेछस्। र उता अम्मोनीहरू तँभन्दा शक्तिशाली निस्किए म तँलाई सहायता पुर्याउनेछु।

12 हामी शक्तिशाली हौं, हाम्रो मानिसहरू, र परमेश्वरको शहरको बचाउका निम्ति सहासी भएर युद्ध लडौं परमप्रभुले त्यही गर्नु हुन्छ जो उहाँलाई ठीक लाग्छ।”

13 त्यसपछि योआब र तिनका मानिसहरूले अरामीहरूसँग युद्ध लडे। अरामीहरू भागे।

14 अम्मोनीहरूले अरामीहरू भागेका देखेर आफू पनि भाग्नथाले।

यसरी तिनीहरू आफ्ना शहर फर्किए। यसरी योआब अम्मोनीहरूसँग लडेर यरूशलेम फर्किए।

अरामीहरूको फेरि युद्ध लड्ने विचार

15 अरामीहरूले इस्त्राएलीबाट हारेको थाहा गर्न थाले। यसकारण तिनीहरूले फेरि ठूलो फौज भेला गरे।

16 हददेजेरले युफ्रेटिस नदी पारी टाढा पठाएर अरामीहरूलाई बोलाउन पठाए। ती अरामीहरू हेलाम्ममा आए। शोबक तिनीहरूका अगुवा थिए जो हददेजेरका सेनाका कप्तान थिए।

17 दाऊदले यी सब सुने। यसर्थ तिनले सबै इस्त्राएलीहरूलाई भेला गराए। तिनीहरू यर्दन नदी तरेर हेलम पुगे।

अरामीहरू तयारै थिए र धावा बोले।

18 तर दाऊदले अरामीहरूलाई हराए अनि अरामिहरू भागेर गए। दाऊदले 700 रथका चालक र 40,000 घोडसवार सैनिकलाई मारे। दाऊदले शोबक, अरामी सैनिकहरूका कप्तानलाई पनि मारे।

19 हददेजेरलाई सेवा पुर्याइरहेको राजाहरूले देखे इस्त्राएलीहरूद्वारा परास्त भएको कुरा। यसैले तिनीहरूले इस्त्राएलीहरूसँग शान्ति सम्झौता गरे र इस्त्राएलीहरूका सेवक बने। अरामीहरूले फेरि-फेरि अम्मोनीहरूलाई सहयोग पुर्याउन डराए।

11

दाऊद बेतशेबासँग मिल्छन्

1 बसन्त ऋतुको समय जब राजाहरू युद्धका निम्ति बाहिर आए र दाऊदले योआब, तिनका अधिकारीहरू र सारा इस्त्राएली सैनिकहरूलाई अम्मोनीहरू नष्ट गर्न पठाउनु भयो। योआबका सेनाहरूले तिनीहरूको राजधानी रब्बा शहरमा पनि आक्रमण गरे।

तर दाऊद यरूशलेममा नै बसे।

2 साँझमा तिनी ओह्रयानबाट उठे र राजभवनको कौशिम टहलनथाले। त्यहि समय दाऊदले कौशिबाट एउटी स्त्रीलाई नुहाउँदै गरेको देखे। तिनी साँढे सुन्दरी थिइन्।

3 त्यसैकारण दाऊदले तिनको विषयमा जान्नका निम्ति आफ्ना अधिकारीहरू पठाए। एकजना अधिकारिले बुझेर खबर दिए, “त्यो स्त्री एलीआमको छोरी र हितीका उरियाहकी पत्नी बेतशेबा हुन्।”

4 दाऊदले उसका दूतहरूलाई त्यो स्त्री बोलाउन पठाए। जब ती स्त्री आइन्, दाऊदले तिनीसँग सहवास गरे। तिनको मासिक धर्मको समय शेष भयो। तब तिनी गडहलालीन्।

5 र बेतशेबा गर्भवती भइन्। तिनले दाऊदलाई, “म गर्भवती भएँ” भनेर खबर पठाइन्।

दाऊदले आफ्नो पाप लुकाउन चाहे

6 दाऊदले योआबकहाँ खबर पठाए, “हितीका उरियाहलाई मकहाँ पठाउन्।”

यसैले योआबले उरियाहलाई दाऊदकहाँ पठाए।

7 उरियाह दाऊदकहाँ आए। दाऊदले उरियाहसँग योआबको विषयमा सोधे। सैनिकहरूको हाल खबर सोधे र युद्धको विषयमा जान्न चाहे।

8 तब दाऊदले उरियाहलाई भने, “आराम गर र आनन्दित हौ।”

उरियाहले राजभवन छोडे। राजाले उसलाई उपहारहरू पनि दिए।

9 तर उरियाह उसको घरमा गएनन्। उरियाह राजभवनको बाहिर दैलोमा सुते। राजाका अन्य नोकर चाकर झैं तिनी सुते।

10 नोकर चाकरले दाऊदलाई भने, “उरियाह घर गएनन्।”

त्यसपछि दाऊदले उरियाहलाई भने, “तिमी टाढाबाट आएका थियौ किन घर गएनौ?”

11 उरियाहले दाऊदलाई भने, “परमप्रभुको पवित्र सन्दूक अनि इस्राएलका सैनिकहरू र यहूदाका सैनिक सबै तम्बुमा बस्छन्। मेरा स्वामी योआब, अनि राजा दाऊदका अधिकारीहरू सबै खुल्ला मैदानमा डेरा गरेर बस्छन्। यसैले म घर गएर खाई पिई पत्रीसँग सुत्न ठीक हैन।”

12 दाऊदले उरियाहलाई भने, “आज यही बस। भोलि म तिमीलाई युद्ध भूमिमा पठाउँछु।”

उरियाह त्यस दिन रातभरि यरूशलेममा नै बसे।

13 त्यसपछि दाऊदले उरियाहलाई उनलाई भेट्नु भने। उरियाहले दाऊदसँगै खान-पिन गरे। दाऊदले उरियाहलाई धेरै मत्पाए। तै पनि उरियाह उसको घरमा गएनन्। तिनी अन्य सेवकहरू झैं राजमहलको प्रवेशद्वार बाहिर सुते।

दाऊदको उरियाहलाई मार्ने योजना

14 अर्को बिहान दाऊदले योआबलाई पत्र लेखे। दाऊदले उरियाहलाई नै पत्र थमाए।

15 पत्रमा दाऊदले लेखेका थिए: “उरियाहलाई जहाँ घमासन युद्ध हुन्छ त्यही पठाउनु। एक्लो छोडिदिनु अनि युद्धमा नै मरोस।”

16 जब योआबले शहरलाई कब्जा गरे, उसले जहाँ साहसी अम्मोनीहरू थिए ती भेट्टाए। उनले उरियाहलाई त्यही ठाउँमा जान छाने।

17 रब्बाका मानिसहरू योआबको विरुद्ध युद्ध गर्न आए। दाऊदका कतिपय मानिसहरू मरे। मर्नेहरूमा उरियाह पनि थिए।

18 तब योआबले दाऊदलाई युद्धको विषयमा खबर पठाए।

19 योआबले दूतलाई युद्धमा के भएको थियो भन्नु भनेर पठाए।

20 योआबले भने, “हनुसकछ राजा रिसाउनु हुनेछ अनि सोध्नु हुनेछन्, ‘योआबका सेनाहरू शहरका पर्खाल नजिक किन लडे? सौँचै नै योआबलाई थाहा हुनुपर्ने पर्खालमाथिबाट मानिसहरूले तल बाण चलाउन सक्छन्।”

21 के उसलाई थाहा छैन यरूबबेशेतका छोरा अबीमेलकलाई कसले मार्यो? एउटी आइमाईले जाँतोको ढुङ्गाले हानेर अबीमेलक मरेका थिए। त्यस्तो जान्दा-जान्दै पनि किन पर्खालकै नजिक गएको? यदि राजाले यी कुराहरू सोधे भने भन्नु, ‘तपाईंको अधिकारी उरियाह पनि मरे।’ ”

22 दूत गएर योआबले आज्ञा दिएका कुरा सबै दाऊदलाई सुनाए।

23 दूतहरूले दाऊदलाई भने, “अम्मोनका मानिसहरूले हामीलाई मैदानमा धावा बोले। हामी लड्यौं र शहरको फाटकसम्म खेदैँ भगायौं।”

24 तब शहरको पर्खालबाट तपाईंका अधिकारीहरूलाई मानिसहरूले बाण चलाए। तपाईंका केही अधिकारीहरू मरे। तपाईंका अधिकारी उरियाह पनि यसरी मरे।”

25 दाऊदले दूतहरूलाई योआब कहाँ खबर पठाए: “दुःख मान्ने केही कारण छैन। तरवारले एकजना मानिस पनि मार्न सक्छ अर्को पनि। रब्बाको बिस्दुमा शक्तिशाली आक्रमण चलाएर विजय प्राप्त गर। यी शब्दहरूले योआबलाई उत्साह प्रदान गर।”

दाऊदले बेतशेबालाई विवाह गर्छन

26 बेतशेबाले आफ्ना पति उरियाह मरेको थाहा पाउँछिन्। आफ्ना लोभेको निम्त रोइकराई गिन्छिन्।

27 तिनले शोककुल अवस्था पार गरेपछि दाऊदले नोकरलाई बोलाउन पठाउँछन्। तिनी दाऊदकी पत्नी बन्दिन् र दाऊदको छोरा जन्माउँछिन्। तर परमप्रभुलाई दाऊदको कुकर्म ठीक लागेको थिएन।

12

नातानको दाऊदसँग कुराकानी

1 परमप्रभुले नातानलाई दाऊदकहाँ पठाउनुभयो। नातान दाऊदकहाँ गए। नातानले भने, “एउटा शहरमा दुइजना मानिसहरू थिए। एकजना धनी अर्को एकजना गरिब।

2 त्यस धनी मानिसका धेरै भेडा र पशुहरू थिए।

3 तर त्यस गरिब मानिसको एउटा किनेको भेडाको सानो पाठी बाहेक केही थिएन त्यस गरिब मानिसले त्यो पाठीलाई खुवाउँथ्यो। पाठी बिस्तारै ठूलो हुँदै गयो। त्यस गरिब मानिसकै भागबाट पाठी खान्थ्यो र पिउँथ्यो। पाठी त्यस गरिबको छातीमा सुत्थ्यो। यहाँसम्म पाठी त्यस गरिबको छोरी समान थियो।

4 “तब एकजना यात्री धनी मानिसलाई भेट्नु आए। धनी मानिसहरूले यात्रीलाई भोजन गराउन चाहान्थे। तर आफ्ना भेडा अथवा पशुहरू मारेर खुवाउन चाहँदैन थिए। यसैले धनी मानिसले त्यस गरिब मानिसको भेडाको पाठी ल्याएर यात्रीलाई खुवाए।”

5 दाऊद धनी मानिसको अत्याचारमा सहै रिसाए। तिनले नातानलाई भने, “परमप्रभुको कसम जसले त्यसो गर्यो त्यो मर्छ नै।”

6 उसले भेडाको पाठीको दामको चार दोब्बर दाम तिर्नुपर्छ कारण उसले त्यस्तो डरलाग्दो कार्य कुनै दयामाया बेगै गर्यो।”

नातानले दाऊदलाई उसको पाप कर्मबारे भने

7 तब नातानले दाऊदलाई भने, “त्यो धनी मानिस तिमि नै हो। परमप्रभु इस्राएलका परमेस्वर भन्नुहुन्छ: ‘मैले तिमीलाई इस्राएलको राजाको रूपमा छाने। शाऊलबाट तिमीलाई बचाएँ।’

8 मैले तिमीलाई उसकी पत्नीहरू र परिवार लिन अधिकार दिएँ। अनि मैले तिमीलाई इस्राएल र यहदाको राजा बनाएँ। यदि त्यो एकदमै क्रमि भए म तिमीलाई अझ ज्यादा दिने थिएँ।

9 यसकारण किन तिमीले परमप्रभुको आदेशलाई घृणा गर्यो? तिमीले परमेस्वरले जो भूल बताउनु हुन्छ तिमी किन त्यही गर्छौ? हिन्दी उरियाहको मृत्युलाई अम्मोनीहरूको तरवारको कारण बनायो। अनि तिमीले उसकी पत्नीलाई तिमी आफ्नै बनाउन लियो। यस्तो प्रकारले उरियाहलाई तरवारले मार्ने तिमी जिम्मा हो?

10 यसकारण तरवारले तिमी परिवारका कसैलाई त्यही गति बनाउने छ। तिमीले उरियाहकी पत्नी लग्यौ। यसरी नै थाहा हुन्छ मेरो कुनै वास्तौने गरेनौ।’

11 “परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: ‘म तिमीमा विपत्ति ल्याइदिन्छु। त्यो विपत्ति आफ्नै परिवारबाट आउनेछ। म तिमी पत्नीहरूलाई तिमी एउटा धेरै नजिकका व्यक्तिलाई दिनेछु। त्यो मानिस तिमी पत्नीहरूसँग सुत्नेछ र सबैले त्यो कुरा जान्नेछन्।’

12 तिमी त गुप्त रूपमा बेतशेबासँग सुत्यो। तर म तिमीलाई इस्राएलका मानिसहरूले थाहा पाउने गरी सजाय दिन्छु।”

13 तब दाऊदले नातानलाई भने, “मैले परमप्रभुको विरुद्धमा पाप गरेँ।”

नातानले दाऊदलाई भने, “तिमीले यत्रो ठूलो पाप गरेर पनि परमप्रभुले क्षमा गर्नेछन्। तिमी मर्ने छैनौ।

14 तर तिमीले जे गर्यो त्यसले गर्दा परमप्रभुका शत्रुहरूले उहाँलाई आदर गर्न छोडे। यही कारण तिमी काखको छोरा मर्नेछ।”

दाऊद र बेतशेबाको काखे नानी मर्छ

15 त्यसपछि नातान घर गए। परमप्रभुले दाऊद र उरियाहकी पत्नीबाट जुन छोरा जन्मियो, त्यसलाई सहै बिमारी बनाइदिनु भयो।

16 दाऊदले शिशुको निम्ति परमेस्वरमा प्रार्थना गरे। दाऊदले खान पिउन नै छोडे। उनी घर गए भित्रै बस्न थाले। रातभरि भूँझमा नै लडिरहन थाले।

17 दाऊदका घरका ठूला बडाले दाऊदलाई बलपूर्वक उठाउन खोजे। तर दाऊद उठ्न मानेनन्। उनले खाना खान पनि मानेन।

18 सातौँ दिनको दिन शिशु मर्यो। दाऊदका नोकरहरूले दाऊदलाई शिशु मरेको खबर भन्न सहै डराए। तिनीहरूले भने, “हेर्नुहोस्, शिशु जब जिउँदै थियो त्यस समय त हामीले दाऊदसँग कुरा गर्न सकेनौं। हाम्रो कुरा सुन्नै चाहानु भएन। यदि हामीले शिशु मरेको खबर दियो भने आफैले आत्महत्या गर्न सक्तान्।”

19 तर दाऊदले नोकरहरूले कानेखुशी गरेको थाहा पाए। तब दाऊदले शिशु मरेको अन्दाज गरे। यसैले दाऊदले नोकरलाई सोधे, “के शिशु मर्यो?”

नोकरहरूले जवाफ दिए, “ज्यू, मर्यो।”

20 त्यसपछि दाऊद भूँझबाट उठे। आफू सान। लुगाहरू लगाएर तयार भए। त्यसपछि परमप्रभुको पवित्र स्थानमा आराधना गर्न गए। फर्केर आई खानेकुरा के छ भनेर मागे। नोकर चाकरले खाना टक्राए, तिनले खाए।

21 दाऊदका नोकरहरूले तिनलाई सोधे, “तपाईंले यसो किनगर्नु भयो? जबसम्म शिशु जिउँदै थियो तपाईंले केही पनि खानुभएन। तपाईं रोइरहनु भयो। तर जब शिशु मर्यो अनि उठेर खाना खानुभयो।”

22 दाऊदले भने, “जबसम्म शिशु जीवित रह्यो मैले केही खाइन। र रोइ मात्र रहे कारण मैले सोचे, ‘कसलाई थाहा छ? हुनसक्छ परमप्रभु मेरो निम्ति दुःखी हुनुहुन्छ र शिशुलाई बचाइराख्नु हुन्छ।’

23 तर अहिले शिशु मर्यो। अब पनि म किन नखाई बस्ने? के म शिशुलाई जीउँदो पाउन सक्छु? सकिँदैन। कुनै दिन म त्यो भएकहाँ जाँउंला, तर त्यो यहाँ मकहाँ आउन सक्दैन।”

सुलेमानको जन्म

24 त्यसपछि दाऊदले आफ्नी पत्नी बेतशेबालाई सान्त्वना दिए। तिनले पत्नीसँग शारिरीक सम्बन्ध पनि स्थापित गरे। बेतशेबा फेरि गर्भवती भइन्। अर्को छोरा जन्माइन्। दाऊदले छोराको नाउँ सुलेमान राखे। परमप्रभुले सुलेमानलाई प्रेम गर्नु भयो।

25 परमप्रभुले अगमवक्ता नातानद्वारा सन्देश पठाउनुभयो, नातानले सुलेमानको नाउँ यददीया राखे। नातानले परमप्रभुको निम्ति यसो गरे।

दाऊदले रब्बामाथि अधिकार जमाउँछन

26 रब्बा शहर अम्मोनीहरूको राजधानी थियो। योआबले रब्बामाथि लडाईं गरेर अधिकार जमाए।

27 योआबले दाऊदकहाँ दूतहरू पठाएर खबर भने, “मैले रब्बा बिस्टु लडाईं गरे। मैले पानीको शहर जितें।

28 अब अरू सैनिकहरू ल्याएर रब्बामाथि अधिकार जमाउनुहोस् नत्र यदि मैले शहरमाथि अधिकार जमाए भने शहरको नाउँ मेरो आफ्नो नाममा हुनेछ।”

29 यसैले दाऊदले मानिसहरू भेला पारेर रब्बातिर लागे। तिनले रब्बामा धावा बोलेर आफ्नो अधिकार जमाए।

30 दाऊदले उनीहरूका राजाको मुकुट झिकिदिए। उक्त मुकुटको ओजन झण्डै एक तोडा* सुनको थियो। त्यसमा बहुमूल्य पत्थरहरू पनि जडित थिए। तिनीहरूले दाऊदको शिरमा उक्त मुकुट पहिर्‍याए। दाऊदले शहरबाट धेरै बहुमूल्य सम्पत्ति हात पारे।

31 दाऊदले रब्बा शहरदेखि मानिसहरू बाहिर ल्याए। तिनीहरूलाई आरा, गल र बच्चरोहरूले काम गर्न लगाए। ईटाको काम गर्न लगाए। दाऊदले सबै अम्मोनीहरूका शहरमा एउटै व्यवहार गरे। त्यसपछि दाऊद र तिनका फौज यरूशलेम फर्किए।

13

अम्मोन र तामार

1 दाऊदका अब्शालोम नामका एका छोरा थिए। अब्शालोमकी सानी बहिनी तामार नामकी थिईं। तामार असाध्यै राम्रि थिईं। दाऊदका अर्का एकजना अम्मोन नाउँ गरेको छोरा थियो जसले तामारसँग प्रेम गरेको थियो।

2 तामार कुमारी थिईं। अम्मोनले उसको कन्यापन भ्रष्ट पार्न सक्छ भन्ने सोचेका थिएनन्। तर पनि अम्मोनले उनलाई साँढे चाहान्थ्यो। अम्मोनले उनलाई सधैं सम्झिरहने भएकोले आफैं बिरामी भयो।

3 अम्मोनका एउटा मित्रको नाउँ योनादाब थियो जो शिमीका छोरा थिए। (शिमी दाऊदका दाजु थिए।) योनादाब साँढे चलाक थिए।

4 योनादाबले अम्मोनलाई सोधे, “प्रत्येक दिन तिमी दुब्लाउँदै गइरहेका छौ। तिमी त राजकुमार हो। खान लाउनुको कुनै अभाव छैन, तर पनि दुब्लाउँदै छौ? मलाई भन त! किन?”

अम्मोनले योनादाबलाई भने, “म तामारलाई प्रेम गर्छु। जो अब्शालोमकी बहिनी हुन् तर म तिमीहरूको सौतेलो भाइ हुँ।”

5 योनादाबले अम्मोनलाई भने, “ओख्यानमा सुत र बिमारीले गरे झैं गर। त्यसपछि तिम्रा पिताजी तिमीलाई हेर्न आउनुहुन्छ। उहाँलाई भन, ‘दया गरी मेरी बहिनी तामारलाई आउन दिएर मलाई खाना खुवाउनु भन्नुहोस्। मैै अगाडि खाना तयार गर्न लगाउनु होस्। म त्यो हेर्नेछु र उनकै हातले खाना खानेछु।’ ”

6 त्यसरी अम्मोन ओख्यानमा लडेर बिमारीले जस्तै गर्न थाले। राजा दाऊद उसका छोरालाई हेर्न आए। अम्मोनले दाऊदलाई भने, “दया गरी तामार बहिनीलाई मेरो कोठा भित्र आउन अनुमति दिनुहोस्। दया गरी भनिदिनु होस् मेरो अधिलिस्तर दुइवटा रोटी बनाइदिनुहोस्। त्यसपछि म तिनकै हातबाट खान्छु।”

7 दाऊदले तामारको घरमा दूतहरू पठाए। दूतहरूले तामारलाई भने, “तिम्रा दाइ अम्मोनका घर गएर खाना बनाइदिनु अरे।”

8 यसकारण तामार अम्मोनको घर गइन्। अम्मोन ओख्यानमा लडिरहेका थिए। तामारले मुछेको आँटा हातमा लिएर थिच्दै रोटी पकाइदिइन्। अम्मोनले हेर्दा हेर्दै तिनीले रोटी बनाइन्।

9 त्यसपछि तावाबाट रोटी निकालेर अम्मोनलाई भाग लगाइदिन्। तर अम्मोनले खान मानेनन्। अम्मोनले आफ्ना नोकरहरूलाई बाहिर जानु भने, यसैले सबै बाहिर गए।

अम्मोनले तामारलाई बलात्कार गर्छ

10 तब अम्मोनले तामारलाई भन्छन्, “सुत्रे कोठामा खाना ल्याएर मलाई आफ्नै हातले खुवाइदेऊ।”

त्यसरी तामारले आफूले बनाएको रोटी लिएर दाइको सुत्रेकोठामा गइन्।

11 उनले अम्मोनलाई खुवाउन मात्र थालेकी थिइन्, तर अम्मोनले उनको हात समाते। तिनले उनलाई भने, “बहिनी, आऊ मसँग सुत।”

12 तामारले अम्मोनलाई भनिन्, “होइन, दाजु! मलाई जबरजस्ती नगर्नुहोस्। यस्तो लाजमर्दो काम नगर्नुहोस्। यस्तो भयानक कार्य इस्राएलमा कहिले हुनैसक्दैन।

* 12:30: एक तोडा प्रायः “75 पाण्ड” वा “34.5 किलोग्राम।”

13 यस्तो लाजमर्दो अवस्थाबाट म कहिले पनि मुक्ति पाउने छैन। मानिसहरूले सोच्नेछन् तपाईं एउटा साधारण दुष्ट जस्तै बन्न भयो। दया गरी राजासँग भन्नुहोस्। उहाँले हामी दुवैलाई विवाह गर्न दिनुहुनेछ।”

14 तर अम्नोन तामारका कुरा सुन्न पटककै राजी भएनन्। तिनी तामारभन्दा बलिया थिए। उसले शारीरिक सम्बन्ध राष्ट्र जबरजस्ती गरे।

15 त्यसपछि अम्नोनले तामारलाई घृणा गर्न थाले। पहिले जति माया गर्थे त्योभन्दा ज्यादा घृणा गर्नथाले। अम्नोनले तामारलाई भने, “उठेर यहाँबाट गइहाल।”

16 तामारले अम्नोनलाई भनिन्, “होइन! यसरी मलाई ननिकाल। तिमीले मलाई केही क्षण अघि जे गर्थौं त्योभन्दा खराब भएर जानेछ।”

तर अम्नोनले तामारका कुरा पटककै सुनेनन्।

17 अम्नोनले आफ्ना नोकरहरू बोलाए र भने, “अहिले नै यस केटीलाई कोठाबाट निकाल! त्यसपछि दैलो बन्द गर।”

18 अम्नोनका नोकरले तामारलाई निकालेर दैलो बन्द गरिदिए।

तामारले कन्यकेटीहरूले राजदरवारमा लगाउने लुगा जस्तो लामो बाहुला भएको रङ्गी-बिरङ्गी लुगा लगाएकी थिईन्।

19 तामारले लगाएका विभिन्न रंगको लुगा च्यातेर टाउकोभरि खरानी दलिन। अनि टाउकोमा हात राखेर रुन थालिन।

20 तब, तामारका दाजु अब्शालोमले तिनलाई भने, “के तेरो ठूलो दाजु अम्नोन तँसित थिए? उसले तँलाई चोट पुर्यायो? अब, शान्त हो बहिनी। अम्नोन तैरे दाज्य हो। अब यी कुरा तेरो हृदयमा नली।” त्यसपछि तामार चुप लागिन। तिनी अपमानित झै भई अब्शालोमको घरमा बसिन।

21 राजा दाऊदले त्यो कुरा सुनेर साँढै रिसाए तर दाऊदले तिनको पहिला जम्मेका अतिप्रिय छोरो अम्नोनलाई भड्काउन चाहेनन् यसकारण केही गरेनन्।

22 अब्शालोमले अम्नोनलाई घृणा गर्नथाले। अम्नोनका बारे राम्रो नराम्रो कुनै कुरै गरेनन् अब्शालोमले। आफ्नी बहिनीलाई अम्नोनले व्यवचार गरेको हुनाले घृणा गरे।

अब्शालोमको प्रतिशोध

23 दुई वर्ष पछि केही मानिसहरू बाल्हासोरमा अब्शालोमका भेडाका ऊन कात्र आए। यस समय अब्शालोमले राजाका सबै छोराहरूलाई निम्त्याए।

24 अब्शालोमले राजालाई भने, “मैले भेडाको ऊन कात्र केही मानिसहरू बोलाएको छु। दया गरी राजा अनि उसका अधिकारीहरू पनि आइदिनु होस्।”

25 राजाले अब्शालोमलाई भने, “होइन, छोरा। हामी सबै जाँदैनौं। यसले तिमीलाई धेरै बोझ हुनेछ।”

अब्शालोमले अनेक बिन्ति गरे। दाऊद नजाने नै भए, तर उसले आशीर्वाद दिए।

26 अब्शालोमले भने, “तपाईं जानु हुँदैन भने मेरा भाइ अम्नोनलाई मसँग जानदिनुहोस्।”

राजा दाऊदले भने, “किन उ तिमीसँग जाने?”

27 अब्शालोमले दाऊदलाई धेरै बिन्ती चढाएपछि अन्त्यमा दाऊदले अम्नोन र अरू छोराहरूलाई जान दिने भए।

अम्नोनको हत्या हुन्छ

28 तब अब्शालोमले आफ्ना सेवकहरूलाई आदेश दिए, “अम्नोनलाई होशियार साथ ख्याल राख्नु। जब उ मातेर बेहोस हुन्छ म आदेश दिन्छु। तिमीहरूले अवश्यै अम्नोनलाई मारिदिनु। दण्ड पाउने डर नलिन। मैले आदेश दिएकोले तिमीलाई कुनै सजाय हुनेछैन। अब बलिया र सहासी बन।”

29 अब्शालोमका जवान सिपाहीहरूले आदेशको पालन गरे। अम्नोनलाई मारे। दाऊदका अरू छोराहरू आ-आफ्ना खचरमा चढेर भागे।

दाऊदले अम्नोनको मृत्युको खबर सुने

30 राजकुमारहरू शहरमा अझ आइपुगेका थिएनन्। तर राजा दाऊदले घट्नाको खबर पाइहाले। तर उसले सुनेको खबर थियो, “अब्शालोमले राजाका सबै छोराहरूको हत्या गरिदिए। कुनै पनि छोराहरू जीवित छैनन्।”

31 राजा दाऊदले लगाएको लुगा सबै च्यातेर भुँड्या पछारिए। राजाका सबै अधिकारीहरूले पनि आ-आफ्ना लगाएका लुगा च्याते।

32 तर दाऊदका दाज्य शिमीका छोरा योनादाबले भने, “राजाका सबै छोरा मारिइएका छन् भनेर नसोचौं। खालि अम्नोन मारिइएको हो। अब्शालोमले जुन दिन अम्नोनले आफ्नी बहिनीको व्यवचार गरेको थियो त्यसै दिन देखि योजना बनाएको हो।

33 मेरा मालिक राजा, तपाईं यो नसोचुहोस् सबै छोरा मारिए। खालि अम्नोन मर्यो।”

34 अब्शालोम भागे।

शहरको पर्खालमाथि एउटा रक्षक उभिरहेका थिए। तिनले धेरै मानिसहरू पहाडको अर्को भागवाट आउँदै गरेका देखे।

35 यसैले योनादाबले राजा दाऊदलाई भने, “हेर्नुहोस्, मैले भनेको कस्तो लाग्यो। राजाका छोराहरू आउँदै छन्।”

36 योनादाबले भन्दा भन्दै राजकुमारहरू आइपुगे। उनीहरू जोड-तोडले रन लागे। दाऊद र अन्य अधिकारीहरू पनि रन थाले। तिनीहरू साँढै रोए।

37 दाऊद प्रत्येक दिन आफ्ना छोरा अम्मोनका लागि रून्थे।

अब्शालोम भागेर गेशुर गए

अब्शालोम भागेर अम्मीहदका छोरा तल्मैकहाँ गए। तल्मै गेशुरका राजा थिए।

38 भागेर गएपछि अब्शालोम तीन बँषसम्म गेशुरमा बसे।

39 राजा दाऊदको अम्मोनको मृत्यु माथि शोक घट्यो, तर उसले अब्शालोलाई एकदमै हराए अनि उसलाई अतिनै हेर्न चाहन्थे।

14

योआबले दाऊदकहाँ एउटी ज्ञानी महिला पठाउँछन्

1 ससूयाहका छोरा योआबले राजा अब्शालोमका बारेमा साँढै चिन्तित छन् भन्ने थाहा पाए।

2 यसैले योआबले टुकोमाबाट एउटी ज्ञानी महिलालाई लिन भनेर दूतहरू पठाए। योआबले त्यस ज्ञानी महिलालाई भने, “दया गरी साँढै शोकित अवस्थामा बहना गर। पहिरण पनि त्यस्तै लगाऊ। चिटिक्क पर्ने काम छैन। धेरै दिनदेखि आफन्त मेरेर रोइरहेकी स्त्री झैं अभिनय गर।

3 राजाको अघि गएर म जे-जे भन्छु त्यही कुरा गर।” त्यसपछि योआबले त्यस महिलालाई कुरा सिकाए।

4 टुकोबाट आएका त्यस महिलाले झुकेर भुँइतिर अनुहार पाँटै राजालाई भनिन्, “महाराज, मलाई दया गर्नुहोस्।”

5 राजा दाऊदले त्यसलाई भने, “तिम्रो के असुविधा छ?”

महिलाले भनिन्, “म विधवा हुँ। मेरा लोग्ने मेरे।

6 मेरो दुइजना छोराहरू थिए। दुवैजना एक-दोस्रोमा बाहिर मैदानमा लडाई लडे। त्यहाँ छुट्याउने कोही थिएनन्। एउटा छोराको अर्कोलाई मार्यो।

7 अहिले सबै परिवारका सदस्यहरू मेरो विरुद्धमा छन्। तिनीहरू भन्छन्, ‘त्यस हत्यारा छोरालाई हाम्रो अघि ल्याऊ, हामी। पनि त्यसलाई माछौं। किनभने त्यसले आफ्ना भाइ मार्यो।’ मेरो छोरा घरको बर्ती हो। यदि तिनीहरूले त्यसलाई मारिदिए भने त्यो अन्तिम बर्ती पनि निम्नेछ। बाबुको सम्पत्तिको हकदार त्यही एउटै त बाँचिरहेको छ। यदि त्यो मारियो भने मेरो पतिको नाउँ यस पृथ्वीबाट नाउँ निश नै मेटिने छ।”

8 तब राजाले त्यस स्त्रीलाई भने, “तिमी घर जाऊ। तिम्रो पक्षमा आदेश दिनेछु।”

9 टुकोमाकी त्यस महिलाले राजालाई भनिन्, “हे मालिक राजा ठीकै छ दोष मलाई नै आबोस्। तर तपाईं र तपाईंको राज्य भने निर्दोष छ।”

10 राजाले भने, “यदि कसैले तिमीलाई केही नराप्नो भन्दैछ भने त्यसलाई मेरो अघि हाजिर गराऊ। त्यसपछि त्यसले तिमीलाई त्यसरी सताउने छैन।”

11 त्यस स्त्रीले भनी, “दया गरी तपाईंले आफ्ना परमप्रभु तपाईंको परमेश्वरको नाउँ लिएर शपथ दिनुस् तपाईंले तिमीलाई रोकि दिनहुन्छ। तिनीहरूले उसकै भाइको मृत्युको बदलामा मेरो छोरालाई मारन चाहन्छन्। दया गरेर मलाई विश्वास दिलाउनुहोस् कि मेरो छोरालाई तिनीहरूबाट बचाउनु हुनेछ।”

दाऊदले भने, “म तिमीलाई परमप्रभुको जीउँदो नाममा भनिहेरुछ कसैले पनि तिम्रो छोरालाई चोट पुर्याउन छैन। तिम्रो छोरोको शिरबाट एउटा केश पनि भुईंमा खस्ने छैन।”

12 त्यस महिलाले भनिन्, “मालिक राजा, मलाई केही कुरा भन्न दिनुहोस्।”

राजाले भने, “भना।”

13 तब स्त्रीले भनिन्, “परमेश्वरका मानिसहरूका विरुद्धमा तपाईंले यो योजना किन बनाउनु भयो? ज्यू, जब तपाईं नै यसो भन्दै हुनुहुन्छ भने तपाईंने दोषी देखिनु भयो। किनभने तपाईंको छोरो जसलाई घर छोडन वाध्य गराइएको थियो, उसलाई फर्केर आउनु भनिएको छैन।

14 एक दिन हामी सबै मर्ने नै हौं हामी भँुङ्मा पोखीएको पानी जस्तै छौं जसलाई कसैले पनि जम्मा गर्न सक्दैन। परमेश्वरले क्षमा दिनुहुन्छ। भागेर जाने मानिसहरूको निम्ति परमेश्वरको योजना छ। उहाँले तिनीहरूले फर्केर आउँने भन्ने इच्छा गर्नु हुन्छ।

15 मेरो मालिक राजा, म यति भन्न आएकी हुँ। जस्तो मानिसहरूले मलाई धम्क्याए। म आफैले सोचेँ, 'म राजालाई भन्नेछु। हुनसक्छ राजाले मेरो सहायता गर्लान।

16 मलाई सुनेर राजाले मेरो छोरालाई बचाउनु हुनेछ। परमेश्वरले प्रदान गर्नुभएको कुराहरूबाट त्यो मानिसले हामीलाई बञ्चित गराउने प्रयास गरिरहेकोछ।'

17 म निश्चित थिए कि मेरो राजाको वचनले मलाई सहयोग हुनेछ। कारण तपाईं त परमेश्वरको दूत जस्तै हुनुहुन्छ। तपाईंलाई राम्रो र नराम्रो के हो थाहै छ। परमप्रभु तपाईंका परमेश्वर तपाईंको साथमा रहनु।"

18 राजाले त्यस स्त्रीलाई जवाफमा भने, "म तिमीलाई एउटा प्रश्न गर्छु, मेरो प्रश्नको उत्तर देऊ।"

त्यस स्त्रीले भनी, "मेरो परमप्रभु राजा तपाईं तपाईंको प्रश्न सोध्नु होस्।"

19 राजाले भने, "योआबले यी सब भन्नु भनेका थिए तिमीलाई।?"

त्यस महिलाले भनिनु, "मेरा मालिक राजा, तपाईंको शपथ खादै भन्छु, तपाईंले ठिक भन्नुभयो। तपाईंका अधिकारी योआबले मलाई सब सिकाएका हुन्।

20 योआबले त्यसो गर्नुको कारण घटनालाई अर्को प्रकारले तपाईंलाई बुझ्न लगाउनु हो। मेरो मालिक तपाईं परमेश्वरका दूत ज्ञानी हुनुहुन्छ। पृथ्वीमा के हुँदैछ तपाईंलाई सबै थाहा हुन्छ।"

अब्शालोम यरूशलेम फर्कन्छ

21 राजाले योआबलाई भने, "मैले अधिनै निर्णय गरी सकेको छु। अब जाऊ अनि अब्शालोमलाई लिएर आऊ।"

22 योआबले भुँइतिर अनुहार झुकाए र तिनले राजा दाऊदप्रति आभार व्यक्त गर्दै भने, "आज तपाईं म प्रति खुशी हुनुहुन्छ मैले बुझें तपाईंले मेरो कुरा सुन्नुभयो।"

23 तब योआब गेशूर गएर अब्शालोमलाई यरूशलेम लिएर आए।

24 तर राजा दाऊदले भने, "अब्शालोम उसको आफ्नै घर जानसक्छ। उ मलाई भेट्न नआवोस्।" यसैले अब्शालोम आफ्नै घर गए। अब्शालोम राजालाई भेट्न जान सकेन।

25 मानिसहरूले अब्शालोमको सुन्दरताको साथै प्रशंसा गर्थे। इस्त्राएलमा अब्शालोम जति सुन्दर अरू कोही थिएन। टाउको देखि पैताला सम्मै कतै खोटे लगाउने ठाउँ थिएन।

26 प्रत्येक वर्षको अन्तमा अब्शालोमले टाउकोको कपाल काट्थे र तौलन्थे। कपालको ओजन झण्डै 200 शेकेल हुन्थ्यो।

27 अब्शालोमका तीनजना छोराहरू र एउटी छोरी थिए। छोरीको नाउँ तामार थियो। तामार साथै सुन्दर थिई।

अब्शालोमले योआबलाई भेट गर्न बाध्य गराउँछ

28 अब्शालोम पूरा दुइ वर्ष यरूशलेममा राजासँग भेट नगरी बसे।

29 अब्शालोमले योआबकहाँ दूत पठाए। दूतहरूले योआबलाई भने अब्शालोमलाई राजासँग भेट गराइ देऊ। तर योआब अब्शालोम कहों आएनन्। दोस्रो चोटि पनि अब्शालोमले खबर पठाए। तर योआब आउन मानेनन्।

30 त्यसपछि अब्शालोमले नोकरहरूलाई अह्वाए, "हेर, मेरो खेतकै छेउमा योआबको जौको बाली पाकिरहेको छ। गएर त्यसमा आगो लगादेऊ।"

यसरी अब्शालोमका नोकरहरू गएर आगो लगाइदिए।

31 योआब अब्शालोमका घर आए। योआबले अब्शालोमलाई भने, "तिम्रा नोकरहरूले मेरो खेतीमा किन आगो लगाए?"

32 अब्शालोमले योआबलाई भने, "मैले तिमीकहाँ खबर पठाएँ मैले तिमीलाई यहाँ आउनु भने। म तिमीलाई राजाकहाँ पठाउन चाहान्थे। म तिमीद्वारा राजालाई सोध्न चाहन्थे मलाई गेशूरबाट यहाँ ल्याउ। यो मलाई असल हुने थियो यदि म त्यही भएको भए, मलाई राजासित भेट्न देऊ यदि मैले पाप गरेको भए उसले मलाई मारुन्।"

अब्शालोमले राजा दाऊदको दर्शन गर्छन्

33 तब योआब राजाकहाँ आएर अब्शालोमका सबै कुरा बताउँछन्। राजाले अब्शालोमलाई बोलाउँछन्। त्यसपछि अब्शालोम राजालाई भेट्न आउँछन्। राजाका अधि अब्शालोम झुकेर उभिन्छन्। अनि राजाले अब्शालोमलाई म्वाई खान्छन्।

15

अब्शालोमले धैरै मित्रहरू बनाउँछन्

1 त्यसपछि अब्शालोमले एउटा रथ र घोडाहरू राख्छन्। जब रथमा सवार गर्थे त्यस बेला 50 जना मानिसहरू आफू अधि हिडाउँथे।

2 बिहानै उठेर अब्शालोम फाटकमा उभिन्ये। अब्शालोमले राजाकहाँ न्यायको निम्ति समस्या लिएर जाने कोही मानिसको निधो लिन्ये। तब अब्शालोमले उक्त व्यक्तिलाई सोध्ये, “कुन शहरको वासिन्दा हुनुहुन्छ तपाईं?” त्यस व्यक्तिले जवाफ दिन्ये, “म फलाना-फलाना इस्त्राएलको परिवार समूहबाट आएको हुँ।”

3 तब अब्शालोमले भने, “गर्थ तपाईं आफ्नो मामला जित्ने योग्य हुनुहुन्छ, तर राजा दाऊदले तपाईंहरूको कुँरे सुन्दैन।”

4 अब्शालोमले यो पनि भन्ये, “अहो, कसैले मलाई यस देशको न्यायधीश नियुक्ति गरिदिएको भए म प्रत्येकलाई साँचो न्याय दिनसक्थेँ।”

5 अनि यदि कोही पनि एकजना मानिस अब्शालोमको अघि आएर झुकेर अभिवादन गरे भने, अब्शालोमले अघि बढेर साथी जस्तो व्यवहार गरेर हात मिलाउने गर्थे।

6 अब्शालोमले ती कुराहरू प्रयोग गर्थे अनि प्रत्येकलाई म्वाइँ खान्थे जो राजा कहाँ न्यायको निम्ति आउँद थिए। यसरी अब्शालोमले इस्त्राएलका प्रत्येकलाई सुख बनाए।

अब्शालोमले दाऊदको राज्य लिने योजना बनाउँछ

7 चार वर्षपछि, अब्शालोमले राजा दाऊदलाई भने, “दया गरी मलाई मैले हेब्रोनको परमप्रभुलाई गरेको प्रतिज्ञा पूरा गर्न जान दिनुहोस्।

8 मैले त्यो प्रतिज्ञा म गेशरणमा बसेको समयमा गरेको थिएँ। मेरो प्रतिज्ञा थियो, ‘यदि परमप्रभुले मलाई यरूशलेम फिर्ता गराउनु भयो भने म परमप्रभुको सेवा गर्नेछु।’ ”

9 राजा दाऊदले भने, “शान्तिसित जाऊ।”

अब्शालोम हेब्रोन गए

10 तर अब्शालोमले इस्त्राएलका सबै परिवार समूहमा गुप्तचर पठाए। ती गुप्तचरहरूले मानिसहरूलाई भने, “जब तिमीहरूले तुरही बजेको सुन्छौ, भन्नु, ‘अब्शालोम हेब्रोनमा राजा भएका छन्।’ ”

11 अब्शालोमले 200 मानिसहरूलाई तिनको साथ लानलाई आमन्त्रित गरे। ती मानिसहरूले यरूशलेम छोडे अनि तिनीसितै हेब्रोन गए। तर तिनको योजना बारे उनीहरू अनभिज्ञ थिए।

12 अहीतोपेल दाऊदका एकजना सल्लाहकार थिए। अहीतोपेल गीलोह शहरका वासिन्दा थिए। जब अब्शालोमले बलिदान चढाउन पुगे तब गीलोह शहरबाट अहीतोपेललाई पनि बोलाए। अब्शालोमको योजना ठीकसँग कार्यन्वित हुँदै थियो अनि धेरै भन्दा धेरै मानिसहरू तिनको पक्षमा लाग्नथाले।

दाऊदले अब्शालोमको षड्यन्त्र बुझे

13 दाऊदलाई खबर दिन भनेर एकजना मानिस दाऊदकहाँ आए। ती मानिसहले भने, “इस्त्राएलका मानिसहरूले अब्शालोमको नेतृत्वलाई पछ्याउन थालेका छन्।”

14 तब दाऊदले आफूसँग यरूशलेममा छाडीएका अधिकारीहरूलाई भने, “हामी चाँडै जाऊँ। यदि भागेनौ भने अब्शालोमले हामीलाई छोडने छैन। छिटो गरी यहाँबाट भागौँ होइन भने अब्शालोम आइपुग्छ। हामीलाई खतम गर्नेछ। अनि त्यसले यरूशलेमका सबै मानिसहरूलाई मार्नेछ।”

15 राजाका अधिकारीहरूले भने, “तपाईंले जे भन्नुहुन्छ हामी त्यसै गर्नेछौँ।”

दाऊद र तिनका मानिसहरू भाग्न

16 राजा दाऊद उसको महलमा बसे जति सबैलाई लिएर महलबाट निक्कनछन। तर राजाले उसका दश जना उप-पत्रीहरूलाई महलका हेरचाह गर्न राखे

17 राजा आफ्ना मानिसहरूका साथमा हिडे। अन्तिम महलमा पुगेर तिनी रोकिए।

18 त्यहाँ देखि सबै अधिकारीहरू राजाको अघि लागे। (अघाडी 600 गितीहरू राजासित आए।) गातमा उनी बसेको समय देखि त्यहाँ तिनीहरू उनिसँग थिए अनि करेतीहरू र पलेतीहरू राजाको अघाडी गए।

19 राजाले गितीबाट आएका हतैलाई भने, “तिमीहरू किन हामीसँग हिंड्दैछौ? फर्केर नयाँ राजा (अब्शालोम) सँग बस। तिमीहरू विदेशी हो। यो तिमीहरूको मातृभूमि होइन।

20 क्षणिक समय अघि तिमीहरू म सँग सामेल हुन आएका हो। अब तिमीहरू मसँग एक ठाउँदेखि अर्को ठाउँ गर्दै घुमिरहुनु पर्छ। आफ्ना दाज्य-भाइहरू लिएर फर्क। दया र विश्वास तिमीहरूलाई देखाउनु।”

21 तर हतैले राजालाई भने, “जबसम्म तपाईं परमप्रभु बाचनुहुन्छ म तपाईंकै साथमा रहने छु। यदि म मर्नु परेता पनि तपाईंसितै मर्नेछु।”

22 दाऊदले हतैलाई भने, “आऊ, हामी किद्रोन बेसी तरौँ।”

त्यसकारण सबै झैँ र तिनका मानिसहरू अनि तिनीहरूका परिवारहरूले किद्रोन बेसी तेरे।

23 सबै मानिसहरू चिच्चाई रहका थिए। राजा दाऊद र तिनका मानिसहरू मस्भूमि अघि बढ्दै जब किद्रोन बेसी तेरे तिनीहरू रोए।

24 सादोक र तिनीसंग भएका लेवीनीहरूले परमेश्वरको करारको सन्दूक बोकेका थिए। तिनीहरूले परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई राखे। अनि एबीयातारले मानिसहरूले दाऊदसित यरूशलेम नछाड्नुजेलसम्म प्रार्थना गरे।

25 राजा दाऊदले सादोकलाई भने, “परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई यरूशलेममा नै छोड। यदि परमप्रभु मसित खुशी हुनुहुन्छ भने मलाई यरूशलेम र उहाँको मन्दिरलाई हेर्ने मौका दिनुहुन्छ।

26 तर यदि परमप्रभु मसित खुशी हुनुहुन्छ भने उहाँले मलाई जे पनि गर्नसक्नु हुन्छ।”

27 राजाले पूजाहारी सादोकलाई भने, “तिमी एकजना दृष्ट (अगमवक्ताको अर्को नाम) पनि हो। शान्तसित शहर फर्क। साथमा तिम्रो छोरा अहीमास र एबीयातारका छोरा जोनाथन पनि लैजाऊ।

28 तिमीबाट सुन्नलाई म त्यहाँ पछि रहनेछु जहाँ मस्भूमि पारि मानिसहरू नदी तर्छन्।”

29 यसैले सादोक र एब्यातारले पवित्र सन्दूकलाई यरूशलेममा फिर्ता लगे र त्यही बसे।

दाऊद अहीतोपेलको बिस्दुमा प्रार्थना गर्छन्

30 दाऊद जैतन डाँडा उक्ले। तिनी रोए। टाउको ढाकेर खाली खुट्टै हिँडे। दाऊदका साथमा भएका अन्य मानिसहरूले पनि टाउको ढाके। तिनीहरू पनि रुँदै दाऊदसँग गए।

31 एकजना मानिसले दाऊदलाई भने, “अहीतोपेल त्यो एउटा व्यक्ति हो जसले अब्शालोमसँग षडयन्त्रमा भाग लियो।” तब दाऊदले प्रार्थनामा भने, “परमप्रभु, म भन्दैछु अहीतोपेलको सल्लाह अनुरूपको कार्य विफल होस्।”

32 दाऊद पहाडको चुचुरोमा उक्ले। जहाँ दाऊदले कहिलेकाहीँ परमेश्वरलाई आराधना अर्चना गर्थे। त्यही समय ऐरेकी हेशै फाटेको कोट अनि टाउकोभरि धूलो हालेर तिनका अघि आए।

33 दाऊदले हेशैलाई भने, “यदि तिमी मसित गयो भने अर्को हेरचाह गर्ने व्यक्ति हुनेछौ।

34 तर यदि तिमी यरूशलेम फर्कियो भने तिमीले अहीतोपेलको सल्लाहलाई विफल पार्न सक्छौ। अब्शालोमलाई भन्नु, ‘राजा म तपाईंको सेवक हँ। मैले तपाईंको पितालाई सेवा गरे। अब म तपाईंको सेवा गर्नेछु।’

35 पूजाहारी सादोक र एबीयातार पनि तिमी सितै हुनेछन्। राजदरवारमा सुनेका कुरा सबै तिनीहरूलाई बताउने छौ।

36 सादोकका छोरा अहीमास र एबीयातारका छोरा जोनाथन तिनीहरू सितै हुनेछन्। तिमी जे-जे सुन्छौ तिनीहरूद्वारा तिमीले मलाई बुझ्नेछ।”

37 तब दाऊदका साथी हेशै शहर गए। अनि अब्शालोम यरूशलेम पुगे।

16

सीबाले दाऊदलाई भेट्छन्

1 दाऊद जैतन डाँडाको टापुमा अलिक पर मात्र पुगेका थिए, मपीबोशेतको नोकर सीबाले दाऊदलाई भेटे। सीबासँग जीन लगायत कसिएका दुइवटा गधा थिए। गधामा 200 रोटी, 100 झुप्पा किसमिस, 100 ग्रीष्मफल र दाखरस लादिएको एउटा मसक थियो।

2 राजा दाऊदले सीबालाई सोधे, “यी चीज किन ल्यायो?”

सीबाले जवाफ दिए, “गधाहरू राजाको परिवारलाई चढनको निम्ति ल्याएको हो। रोटी र ग्रीष्मफलहरू अधिकारीहरूलाई खाना भनेर अनि मस्भूमिमा हिँडदा जो कमजोरी भएर हिँडन सक्दैनन् तिनीहरूका निम्ति दाखरस ल्याएको।”

3 राजाले सोधे, “मपीबोशेत खै कहाँ छन्?”

सीबाले जवाफ दिए, “मपीबोशेत यरूशलेममा नै बसे। तिनले सोचे, ‘अब इस्राएलीहरूले मेरा पिताका राज्य मलाई दिन्छन्।’”

4 तब राजाले सीबालाई भने, “यही कारणले मेपीबोशेतका जाय जेथा अब म तिमीलाई दिन्छु।”

सीबाले भने, “म तपाईंसँग नतमस्तक छु। मलाई विन्वास छ म तपाईंलाई सधैं रिझाउनसक्छु।”

शिमीले दाऊदलाई सराच्छ

5 दाऊद बहरीममा आए। बहरीमबाट शाऊलका परिवारका एकजना मानिस निस्किए। त्यसको नाउँ शिमी थियो, जो गेराका छोरा थिए। शिमीले दाऊदलाई धेरै सराउँदै आए। लगातार नराप्रो नामले सराउँदै थिए।

6 शिमीले दाऊद र तिनका अधिकारीहरूलाई ढुङ्गाले हान्न शुरू गरे। तर मानिसहरू र सिपाहीहरूले दाऊदलाई घेरे।

7 शिमीले दाऊदलाई सराप दिए। उनले भने, “ए हत्यारा, भाग यहाँबाट छिटो भाग।

8 परमप्रभुले तलाई सजाय दिंदेछन्। किन थाहा छ? कारण तैले शाऊलका परिवारलाई मारिस्। तैले शाऊलको राजसिंहासन चोरिस्। तर अहिले ठीक यस्तो गति हुँदैछ तेरो। परमप्रभुले तेरो राज्य तेरो छोरा अब्शालोमलाई दिनुभयो। किन थाहा छ? कारण तँ हत्यारा होस्।”

9 सरूयाहका छोरा अभीशैले राजालाई भने, “हे मेरो मालिक राजा यो मेरेको कुकुरले किन तपाईंलाई सराउँदैछ? दया गरी मलाई उसको टाउको छिनाउन दिनुहोस्।”

10 तर राजाले जवाफ दिए, “सरूयाहका छोराहरू किन तिमीहरू मेरो मामलाहरूमा हात हाल्छौ? सँच्चो हो, शिमीले मलाई सराउँदै छ। तर सायद परमप्रभुले मलाई सराप्नु उसलाई भन्नु भएको होला। कसले परमप्रभुलाई उहाँले गर्नु भएको विषयमा प्रश्न गर्न सक्छ र?”

11 दाऊदले अभीशै र सारा नोकरहरूलाई भने, “हेर, मेरो आफ्नै छोरा (अब्शालोम) ले मलाई मारन खोज्दैछ। यो मानिस (शिमी) बिन्यामीन कुल समूहले मलाई मारने अधिकार ज्यादा प्राप्त गर्छ। उसलाई एकलै रहन देऊ। मलाई मनपरी भन्न देऊ। परमप्रभुले नै त्यसो गर्नु भन्नु भएको हो।

12 यो हुनसक्छ, परमप्रभुले मैले शिमीद्वारा गालि खाएको देखेर म प्रति दया गर्दै राम्रो गर्नुहुन्छ।”

13 यसकारण दाऊद र तिनका मानिसहरू आफ्नो बाटो लागे। तर शिमीले दाऊदलाई पछ्याए। पहाडको बाटोको अर्कोतिर भएर शिमी हिंड्न थाल्यो। यात्राभरि दाऊदलाई गाली गर्दै शिमी हिंड्यो। शिमीले दाऊदलाई ढुङ्गा र धूलोले पनि हान्यो।

14 राजा दाऊद र तिनका अनुयायीहरू यर्दन नदी पुगे। राजा र अनुयायीहरू थकित थिए। त्यहाँ तिनीहरूले आराम गरे र आफूलाई थकावट मुक्त पारे।

15 अब्शालोम, अहीतोपेले र अन्य मानिसहरू जो इस्राएलवासी थिए यरूशलेम आए।

16 दाऊदका ऐेकी हशै नामक साथी अब्शालोमलाई भेट्न आए। उसले अब्शालोमलाई भने, “राजाको चिरायु होस्। राजाको चिरायु होस्।”

17 अब्शालोमले सोधे, “तिमी तिम्रा मित्र दाऊदको विश्वासपात्र किन बनेनौ? यरूशलेम छोडेर किन दाऊदसंग गएनौ?”

18 हशैले भने, “म परमप्रभुले छान्नु भएको मानिसका अधीनमा बस्छु। यी मानिसहरू अनि इस्राएलका मानिसहरूले तपाईंलाई छाने। म तपाईंसँगै बस्छु।

19 पहिले मैले तपाईंका पिताको सेवा गरें। अब म तपाईंको सेवा गर्नेछु तपाईं दाऊदका छोरा हुनुहुन्छ।”

अब्शालोमले अहीतोपेलबाट सल्लाह लिन्छन्

20 अब्शालोमले अहीतोपेललाई भन्छन्, “कृपया अब हामीले के गर्नु पर्छ भन।”

21 अहीतोपेलेले अब्शालोमलाई भने, “तिम्रा पिताजीले उहाँका केही पत्नीहरूलाई आफ्नो घर रेखरेख गर्न छोडनु भएको छ। जाऊ र तिनीहरूसित शारीरिक सम्बन्ध राख। त्यसपछि प्रत्येक इस्राएलीलाई यो थाहा हुनेछ कि तिमीलाई तिम्रा पिताले घृणा गर्छन् भनेर। अनि ती सबै मानिसहरूले तिमीलाई सहयोग पुर्याउन उत्साहित हुनेछन्।”

22 तब अब्शालोमको निम्ति तिनीहरूले महलको छानामा एउटा पाल हाले। अनि अब्शालोमले आफ्ना पिताका रखौटी पत्नीहरूसित शारीरिक सम्बन्ध राखे। सबै इस्राएलीहरूले यो देखे।

23 त्यस समय अहीतोपेलको सल्लाह दाऊद र अब्शालोम दुवैका निम्ति साह्रै महत्वपूर्ण थियो। तिनीहरूले सोचे कि यो त्यति महत्वपूर्णको हो जति परमेश्वरको वचन एउटा मानिसको निम्ति हुन्छ।

17

अहीतोपेलेले दाऊदबारे सल्लाह दिन्छन्

1 अहीतोपेलेले अब्शालोमलाई भने, “दया गरि मलाई 12,000 मानिस छान्न दिनुहोस्। म आज राती नै दाऊदको खेदो गर्छु।

2 जब उ थाकेर कमजोर भएको हुन्छ म उसलाई पक्रनेछु। म त्यसलाई धम्काउँछु। तब उसका मानिसहरू सबै भग्नेछन्। तर म खालि दाऊदलाई मात्र मार्नेछु।

3 त्यसपछि उसका सेनालाई तपाईंको अनुगामी बनाइदिन्छु। यदि दाऊद मरे भने सबै मानिसहरू शान्तिसित तपाईंको पछि आउनेछन्।”

4 यो योजना अब्शालोम र इस्राएलका अगुवाहरूलाई राम्रो लाग्यो।

5 तर अब्शालोमले भने, “अहिले ऐेकी हशैलाई बोलाऊ। म उसलाई पनि सोध्छु, उसले के भन्छ सुनौ।”

हशैले अहीतोपेलको सल्लाहलाई खतम पारिदिन्छ

6 हुशै अब्शालोम भएकहाँ आए। अब्शालोमले हुशैलाई भने, “यो अहीतोपेलको योजना हो। के यो योजनालाई हामी कार्यमा ल्याउन सक्छौं? अथवा सक्दैनौं दया गरेर तपाईंको विचार भन्नुहोस्।”

7 हुशैले भने, “यस समय अहीतोपेलको सल्लाह ठीक छैन।

8 तपाईंलाई थाहै छ तपाईंका पिता र उहाँसँग भएका मानिसहरू धेरै बलिया छन्। तिनीहरू बच्चाहरू खोसिएका भालू जस्तै हिम्रक छन् तपाईंका पिता निपुण योद्धा हुनुहुन्छ। उहाँ रातभरी सैनिकहरू सित रहनु हुन्छ।

9 जहाँसम्म उहाँ त कुनै गुणा अथवा अरु कुनै ठाउँमा लुक्सिक्नु भयो। यदि तपाईंका पिताजीले तपाईंका मानिसहरू माथि धावा बोल्नुभयो भने मानिसहरूले यो खबर सुन्नेछन्। अनि तिनीहरूले सोच्ने छन्, ‘अब्शालोमका अनुयायीहरू हार्दछन्।’

10 तब सिंह जस्ता सहासी मानिसहरू पनि डराउने छन्। किनभने? इस्राएलका सबै मानिसहरूलाई थाहै छ कि तपाईंका पिता बलिया लडाकु हुन, अनि उनका मानिसहरू धेरै साहसी छन्।

11 “म यो सुझाव दिन्छु: दानदेखि बेरेशासम्मका सबै इस्राएलीहरूलाई भेला गराउनु होस्। मानिसहरू समुद्रका किनारका बालुका जस्तै हुनेछन्। त्यसपछि तपाईं आफै युद्धभूमिमा जानुहोस्।

12 हामीले दाऊदलाई लुकेकै ठाउँमा समाउने छौं। दाऊदलाई धेरै सिपाहीहरूको साथमा जाइलागनु पर्छ। हाम्रो संख्या भुँइमा खसेको शीतका थोपाहरू जस्तो हुनुपर्छ। हामीले दाऊदलाई उसका मानिसहरूसँगै मारनु पर्छ। कसैलाई जिउँदो छाड्ने होइन।

13 तर यदि दाऊद कुनै शहरमा भाग्यो भने, सबै इस्राएलीहरूले डोरी ल्याउने छन् अनि हामी शहरको पर्खाललाई बेसीको तल तान्ने छौं एउटा सानो ढुङ्गा सम्म पनि छोडिने छैन।”

14 अब्शालोम अनि इस्राएलीहरूले भने, “एकी हुशैको सल्लाह अहीतोपेलको भन्दा राम्रो छ।” तिनीहरूले किन यसो भन्यो भने यो परमप्रभु कै योजना हो। परमप्रभुले अहीतोपेलको राम्रो सल्लाहलाई नष्ट पारिदिनु भयो। कसरी परमप्रभुले अब्शालोमलाई सजाय दिनुभयो।

हुशैले दाऊदलाई चेतानी पठाउँछन्

15 हुशैले ती कुराहरू पूजाहारी सादोक र एबीयातारलाई भने। हुशैले अहीतोपेलको अब्शालोम र इस्राएलका अधिकारीलाई दिएको सल्लाहबारे भने। हुशैले आफूले दिएको सल्लाहको पनि उल्लेख गरे। हुशैले भने,

16 “दाऊदलाई छिटो खबर पठाऊ। तिनलाई मानिसहरूले जहाँ मरुभूमि पार गर्छन् त्यहाँ नबसू भन्नु। चाँडै यर्दन नदी पार गर्नु भन्नु। यदि नदी पार गरे भने राजा र तिनका मानिसहरू समातिने छैनन्।”

17 पूजाहारीका छोरा जोनाथन अनि अहीमास एन-रोगेलमा पर्खिएका थिए। शहरभित्र आफू नदेख्नु भनेर तिनीहरू चाहान्थे, यसैले एउटी नोकनी तिनीहरूकहाँ आइन् र तिनले खबर दिइन्। तब जोनाथन र अहीमास दाऊदलाई खबर भन्न हिडे।

18 तर एउटा केटोले जोनाथन र अहीमासलाई देखाे। त्यो केटो अब्शालोमलाई भन्न दौँड्यो। जोनाथन र अहीमास चाँडो-चाँडो भागे। तिनीहरू बहरीमाका एकजनाको घरमा आइपुगे। जसको आँगनमा एउटा कुवा थियो। जोनाथन र अहीमास कुवाभित्र गए।

19 त्यस मानिसकी पत्नीले च्यादरले कुवा ढाकिएइन्। तब तिनले त्यो च्यादरलाई अन्नले ढाकिन। कुवा अन्नको राश जस्तो देखियो। यसकारण कसैले पनि जोनाथन र अहीमास त्यहाँ लुकेका छन् भनेर सोच्न सकेनन्।

20 अब्शालोमको नोकर त्यस महिलाको घरमा आएर सोधे, “अहिमास र जोनाथन कहाँ छन्?”

त्यस महिलाले अब्शालोमको नोकरलाई भनिन्, “तिनीहरूले त खोला तरिसके होला।”

अब्शालोमको नोकर जोनाथन र अहीमासको खोजीमा अघि बढ्यो। तर तिनीहरूलाई भेट्न सकेनन् यसर्थ अब्शालोमको नोकर यरूशलेम फर्कियो।

21 अब्शालोमको नोकर हिडेपछि जोनाथन र अहीमास कुवाबाट निस्किए। तिनीहरू दाऊदलाई खबर भन्न गए। तिनीहरूले दाऊदलाई भने, “छिटो, नदी पार गरिहाल्नु होस्। अहीतोपेलले तपाईंको विरुद्धमा यस्तो योजना बनाएको छ।”

22 तब दाऊद र उसका सबै मानिसहरूले यर्दन नदी तरे सुर्य उदय हुनु अघि, दाऊदका मानिसहरू प्रत्येकले यर्दन नदी पार गरे।

अहीतोपेलले आत्माहत्या गर्छन्

23 अहीतोपेलले बुझे कि कुनै इस्राएलीले पनि उनको सल्लाह मानेनन्। अहीतोपेल आफ्नो गधामा चढेर आफ्नो शहरको घर गए। परिवारका लागि केही योजना बनाएर आफू पासो लागेर मरे। तिनको मृत्युपछि मानिसहरूले उनैका पिताको चिहानको छेउमा गाडे।

अब्शालोमले यर्दन नदी पार गरे

24 दाऊद महनैम पुगे। अब्शालोम र उनका साथमा रहेका इस्राएलीहरू यर्दन नदी पार गरेर गए।

25 अब्शालोमले आमासालाई सेनाका नयाँ कप्तान बनाए। आमासाले योआबको ठाउँ लिए। आमासा इश्माएली यित्रका छोरा थिए। आमासाकी आमा अबीगेल सरूयाहकी बहिनी नाहाशकी छोरी थिइन्। सरूया योआबकी आमा थिइन्।

26 अब्शालोम र इस्त्राएलीहरूले गिलादमा छाउनी बसाए।

शोबी, माकिर अनि बंजिलै

27 दाऊद महनैम पुगे। शोबी, माकिर र बंजिलाइहरू त्यस ठाउँमा थिए। शोबी रब्बाको अम्मोनी नाहाशका छोरा थिए। माकिरचाहि लोदबारको अमीएलका छोरा थिए। बंजिलाइ गिलादका रोग्लीमबाट थिए।

28-29 ती तीनै जना मानिसहरूले भने, “यस मरुभूमिद्वारा जाने मानिसहरू सधैं थकित र भोक प्यासी छन्।” यसैले तिनीहरूले दाऊद र उनका मानिसहरूका निम्ति धेरै थोक ल्याए। तिनीहरूले ओढ्ने-ओख्यान, र अन्य भाँडा-कुँडाको बन्दबस्त मिलाइदिए। तिनीहरूले गहुँ, जौ, आँटा, उसिनेको फल, सिमी, सुकेको विजन, मह, नौनी, भेडा अनि गाईको दूधबाट बनेको चिज ल्याइ दिए।

18

दाऊद युद्धको निम्ति तयार हुन्छन्

1 दाऊदले आफ्ना मानिसहरू गने। तिनले ती मानिसहरूलाई नेतृत्व गर्न 1,000 र 100 को माथि कप्तानहरू छाने।

2 दाऊदले मानिसहरूलाई तीन भागमा छुट्याए। अनि दाऊदले मानिसहरू पठाए। योआबको एक तिहाइ सैनिकहरूलाई नेतृत्व गरे। अर्का तीन भागको एक तिहाइ सैनिकहरू योआबका सानो भाइ अबीशिको अधिकारमा थिए अनि तीन भागको अन्तिम तिहाइ इतैबाटका गितीको अधिकारमा थिए।

राजा दाऊदले मानिसहरूलाई भने, “म पनि तिमीहरूसित जानेछु।”

3 तर मानिसहरूले भने, “होइन! तपाईं हामीसित नजानुहोस्। कारण के हो भने, यदि हामी युद्धभूमिबाट विमुख भयौं भने अब्शालोमका मानिसहरूलाई प्रभाव पर्दैन। यदि हामी आधा नै मर्यौं भने पनि त्यति फरक पर्दैन। तर तपाईं 10,000 को संख्याका हामीभन्दा महत्वपूर्ण हुनुहुन्छ। तपाईं यही शहरमा बस्नु भए असल हुन्छ। यदि हामीलाई दरकार पर्यो भने सहयोग पुर्याउनुहोस्।”

4 राजाले मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूलाई जे राम्रो लाग्छ म त्यही गर्छु।”

तब राजा द्वारमा खडा भए। फौज अघि बढ्यो। सय र हजारको समूहमा तिनीहरू हिडे।

5 योआब, अबीशै र इतैलाई दाऊदले आदेश दिए। उसले भने, “मेरो खातिर जवान अब्शालोम प्रति दयालू बन्नु।” राजाले कप्तानहरूलाई के भने सैनिकहरूले सबै सुने।

दाऊदका सेनाले अब्शालोमका सेनालाई हराउँछन्

6 दाऊदका सैनिकहरूले अब्शालोमका इस्त्राएलीहरूलाई आक्रमण गरे। तिनीहरूले एप्रैमको जङ्गलभित्र लडाईं गरे।

7 दाऊदका सेनाहरूले इस्त्राएलीहरूलाई परास्त गरे। त्यस दिन 20,000 मानिसहरू मारिए।

8 देशभरि युद्ध फैलियो। तरवारले भन्दा ज्यादा मानिस जङ्गलमा मरे।

9 अब्शालोमले दाऊदका अधिकारीहरूलाई भेटे। अब्शालोम एउटा खच्चरमा चढेर टाढा भाग्ने चेष्टा गरे। खच्चर बजराठको रूखको हाँगाहरू मुनि भाग्यो। त्यो हाँगा मोटो थियो, अब्शालोमको टाउको हाँगामा अल्झियो। खच्चर लगातार दौडिँदो अनि ऊ जमीन माथि हाँगामा झुण्डिए।

10 एकजना मानिसले यो घटना देखे। उसले योआबलाई भने, “मैले बाजको रूखमा अब्शालोम झुण्डिरहेको देखे।”

11 योआबले त्यस मानिसलाई भने, “तैले मारे त्यसलाई रूखबाट थुईंमा किन झारिन्छ? म तैलाई एउटा पेटी र चाँदीको दश टुक्रा दिने थिएँ।”

12 त्यस मानिसले योआबलाई भने, “यदि मलाई 1,000 चाँदीको टुक्रा दिएको भएता पनि म राजाको छोरालाई केही गर्न थिइन्। कारण राजाले तपाईं अबीशै र इतैलाई भएको आदेश हामीले सुन्यौं। राजाले भनेका थिए, ‘नौजवान अब्शालोमलाई चोट नपुर्याउनु।’

13 यदि मैले उसलाई मारेको भए राजाले पत्तो लगाउनु हुने थियो। अनि तपाईं, योआबले, मेरो रक्षार्थ हुने थिएन।”

14 योआबले भने, “म यहाँ तँसंग समय बरबाद गर्दिन।”

अब्शालोम अझै जीवितै बाजको रूखमा झुण्डिरहेको थिए। योआबले तीनवटा भाला निकालेर अब्शालोमलाई हाने। भाला गएर अब्शालोमको मुटुमै रोपियो।

15 योआबका दशजना जवान सिपाही थिए जो योआबका अंगरक्षक हुन। ती दशजना मानिस अब्शालोमको वरिपरी भेला भएर उसलाई मारे।

16 अब्शालोमका सेनाहरूलाई नखेदु भन्नाका खातिर योआबले तुरही फूके।

17 योआबका मानिसहरूले अब्शालोमको लाश जङ्गलको ठूलो ठूलोमा फर्काइदिए। तिनीहरूले लाश हालेर उक्त ठूलोलाई ढुङ्गाले पुरिदिए।

अब्शालोमका जति पनि इम्राएली अनुयायीहरू थिए भागेर घर गए।

18 जब अब्शालोम जीवित थिए तिनले राजाको बेसीमा एउटा स्तम्भ खडा गरेका थिए। अब्शालोमले भनेका थिए, “मेरो नाउँ जीवित राख्ने कुनै छोरा छैन।” यसैले तिनले त्यस स्तम्भको नाउँ आफ्नो नाममा राखे। आज पनि उक्त स्तम्भलाई, “अब्शालोम स्मृति-चिन्ह” भनिन्छ।

योआबले दाऊदलाई समाचार पठाउँछन्

19 सादोकका छोरा अहीमासले योआबलाई भने, “राजा दाऊदलाई खबर दिन मलाई नियुक्त गर्नु होस्। म उहाँलाई परमप्रभुले उहाँको शत्रुलाई नष्ट गरिदिनु भयो भनेर सचना दिन्छु।”

20 योआबले अहीमासलाई जवाफ दिए, “होइन, आज यो खबर लिएर दाऊद कहाँ जाने तिमी एक छैनौ। तिमीले यो खबर राजा भए कहाँ अरु कुनै दिनमा लिएर जाऊ। किन? किनभने राजाका छोरा मारिएका छन्।”

21 तब योआबले कृशबाट आएका मानिसलाई भने, “जाऊ अनि तिमीले जे जति देखेका छौ राजालाई सचना गर।”

कृशीले योआबलाई शिर झुकाएर तब दाऊदलाई खबर दिन दगुरे।

22 तर सादोकका छोरा अहीमासले योआबलाई बिन्ती गरे, “जसरी हुन्छ, दयागरी त्यस कृशीसित समाचार पुर्याउन मलाई पनि पठाउनुहोस्।”

योआबले भने, “यो खबर तँ किन लान्छस्? यो समाचारहरू दिदा तैले कुनै पुरस्कार पाउने छैनस्।”

23 अहीमासले जवाफ दिए, “जसरी भएता पनि म दाऊदकहाँ जान्छु।”

योआबले भने, “ठीक छ, यदि तँ दाऊद कहाँ जान्छस् भने जा।”

तब अहीमास यर्दन बेसी भएर कृशीलाई नाघेर गए।

दाऊदले खबर सुन्छन्

24 दाऊद शहरका दुइ द्वारको बीचमा बसिरहेका थिए। पहरादार पर्खालहरूको द्वारको छप्परमाथि चढे। पहरादारले एउटा मानिस एकलै कुद्दै आइरहेको देखे।

25 पहरादारले चिच्याएर राजा दाऊदलाई भने।

राजा दाऊदले भने, “यदि मानिस एकलै छ भने त्यसले खबर ल्याउँदछ।”

शहरको नजिकै त्यो मानिस आइपुग्यो।

26 पहरादारले अर्को मानिस पनि कुद्दै गरेको देखे। त्यो पहरादारले ढोकेलाई भने हेर त्यो मानिस पनि एकलै कुदेर आइरहेछ।

राजाले भने, “उसले पनि समाचार ल्याइरहेकोछ।”

27 त्यस पहरादारले भने, “मलाई लाग्दछ त्यो पहिला कुद्दै आउने चाहिँ सादोकका छोरा अहीमास हुनुपर्छ।”

राजाले भने, “अहीमास राम्रो मानिस हो। उसले राम्रो खबर ल्याउँदछ।”

28 अहीमासले राजालाई भने, “सबै राम्रै छ।” राजाका अधि शिर झुकाएर अहीमासले भने, “परमप्रभु राजाका परमेश्वरको महिमा गाओ! परमप्रभुले तपाईंको विरोधीलाई हराउनुभयो, मेरो मालिक राजा।”

29 राजाले भने, “नौजवान अब्शालोम ठीकै छ त?”

अहीमासले जवाफ दिए, “जब मलाई योआबले पठाए, मैले ठूलो उत्साह देखे। तर के भयो मलाई थाहा छैन।”

30 तब राजाले भने, “यहाँ उभर परख।” अहीमास त्यहाँ उभिएर पछि गए।

31 कृशी आए। उनले भने, “मेरा मालिक राजालाई खबर छ। आज परमप्रभुले तपाईंका विरोधीहरूलाई दण्ड दिनुभयो।”

32 राजाले कृशीलाई सोधे, “के अब्शालोम ठीकै छ त?”

कृशीले जवाफ दिए, “म विश्वास गर्छु जो तपाईंका बिस्दुमा थिए ती सबैले त्यो जवान केटो (अब्शालोम)ले पाएको जस्तै सजाय पाउने छन्।”

33 तब राजाले अब्शालोम मरे भनेर थाहा पाए। राजा साह्रै दुःखी भए। ऊ द्वारबाट कोठामा गएर रोए। कोठामा जाँदा सँदै गए। तिनले भन्दैथिए, “हे मेरो छोरा अब्शालोम, तिम्रो सट्टामा म मर्नु असल थियो। हे अब्शालोम, मेरो छोरा, छोरा!”

19

योआबले दाऊदलाई गाली गर्छन्

1 मानिसहरूले योआबलाई खबर सुनाउँछन्। तिनीहरूले योआबलाई भन्छन्, “हेर्नुहोस्, राजा अब्शालोमको लागि दुःखी भएर रोइरहेकाछन्।”

2 दाऊदका सेनाले त्यस दिन युद्ध जिते। तै पनि मानिसहरूलाई उक्त दिन पटकै चैन भएन। कारण मानिसहरूले सुने, “राजा आफ्ना छोराको निम्ति सबै दुःखी छन्।”

3 मानिसहरू चुपचाप शहरमा भित्रिए। पराजित भएर भागेर आएका मानिसहरू जस्तै भए।

4 राजाले अनुहार ढाकेका थिए। हे मेरो छोरा “अब्शालोम, मेरो छोरा भन्दै राजा जोडजोडले रोइरहेका थिए।”

5 योआब राजाका घरमा आए। योआबले राजालाई भने, “तपाईंले आफ्ना सबै अधिकारीहरूको बेज्जत गर्दैहुनुहुन्छ। हेर्नुहोस्, ती अधिकारीहरूले आज तपाईंको प्राण बचाए। अनि तिनीहरूले तपाईंका छोरा छोरी, पत्नीहरू र नोकर्नीहरूलाई पनि बचाए।

6 जसले तपाईंलाई घृणा गर्थो उसैलाई माया गर्नुहुन्छ। आज तपाईंले तपाईंका अधिकारीहरू र आफ्ना मानिसहरूलाई केही जस्तो नठानेको प्रमाण भयो। मलाई यस्तो लाग्दछ यदि अब्शालोम चाहि बाँचेर हामी सबै मारिएको भए तपाईं खुशी हुनुहुन्थ्यो।

7 अब उठेर तपाईंका अधिकारहरूलाई उत्साहका केही शब्द भन्नुहोस्। म परमप्रभुको शपथ खाएर भन्छु यदि तपाईं झट्टै बाहिर निस्कनु भएन भने रात हुन अघि कसैले पनि तपाईंलाई सहयोग गर्ने छैन। तपाईंको बाल्यकाल देखिको विपत्तीहरूमा सबभन्दा नराप्ती विपत्ती यो हुनेछ।”

8 त्यसपछि राजा शहरको फाटकमा गए। त्यति नै बेला राजा फाटकमा सवारी भए भनेर हल्ला चारैतिर फैलियो। यसैले सबै मानिसहरू राजालाई हेर्न आए। अब्शालोमका अनुयायी भएका सबै इस्राएलीहरू भागेर घर गए।

दाऊद फेरि राजा भए

9 इस्राएलका सबै कुल र परिवार समूहका मानिसहरूले तर्कबितर्क गरे। तिनीहरूले भने, “राजा दाऊदले हामीलाई पलिशती र अन्य शत्रुहरूबाट बचाए। दाऊद अब्शालोमको अधिबाट भागे।

10 यसैले हामीले अब्शालोमको शासन छाऱ्यौ। तर अहिले अब्शालोम मरे। उ युद्धमा मारिए। यसर्थ हामीले दाऊदलाई फेरि राजा बनाउनु पर्छ।”

11 राजा दाऊदले पूजाहारीहरू सादोक र एबीयातारकहाँ खबर पठाए। दाऊदले, “यहदाका अधिकारीहरूलाई भने। ‘किन तिमीहरू दाऊदलाई राजसिंहासनमा फेरि बसाउन किन अन्तिम परिवार समूह भयो? हेर, इस्राएलीहरूले राजालाई फर्काएर ल्याउने बारेमा भने, अनि राजाको डेरामा पुगे।

12 तिमीहरू मेरो एउटै परिवार समूहका भाइहरू हो। तिमीहरू मेरो आफ्नै परिवार छौ। तब किन तिमीहरू राजालाई फर्काएर ल्याउने अन्तिम परिवार भयो।’

13 अनि आमासालाई भने, ‘तिमी मेरो कुल समूहका हो। यदि मैले तिमीलाई योआबको स्थानमा सेनाको कप्तान बनाइन भने परमेश्वरले मलाई दण्ड दिउन्।’ ”

14 दाऊदले यहदावासीहरूको हृदयमा स्नेह पाए यसैले तिनीहरूले एउटै मानिसको रूपमा मत प्रकट गरे। यहदाका मानिसहरूले राजालाई खबर पठाए। तिनीहरूले भने, “तपाईं र तपाईंका अधिकारीहरू आउनुहोस्।”

15 तब राजा दाऊद यर्दन नदी आए। यहदाका मानिसहरू गिलगालमा राजालाई भेट्न आए र उहाँलाई यर्दन नदी पारि लगे।

शिमीले राजा दाऊदसँग क्षमा मागे

16 गेराका छोरा शिमी बिन्यामीन परिवार समूहका थिए। तिनी बहरीममा बस्थे। शिमीलाई राजा दाऊद भेट्न हतार लाप्यो। शिमी यहदाका मानिसहरूसँग आए।

17 झण्डै 1,000 मानिसहरू बिन्यामीन कुल समूहका शिमीसित आए। सीबा शाऊलका नोकर पनि आए। सीबाले 15 छोराहरू र 20 नोकरहरू पनि साथमा ल्याए। यी सबै मानिसहरू यर्दन नदी पुगी राजा दाऊदलाई हेर्न हतारीएका थिए।

18 ती मानिसहरू यर्दन नदी तरेर राजाका परिवार यहदामा फिर्ता गराउन गए। मानिसहरूले राजाले जे चाहन्थे त्यही गरे। जब राजा नदी तर्दैथिए, गेराका छोरा शिमी तिनलाई भेट्न आए।

19 राजाको अधि भुङ्गतिर झुकेर शिमीले भने, “मेरा मालिक, मैले जे गरे त्यसलाई भूल नबुझिदिनहोस्। मेरा मालिक राजा, जब तपाईं यसशलेम छोडेर जानुभयो मैले गेराका कुकर्महरू नसम्झनुहोस्।

20 मलाई थाहा छ मैले पाप गरे। यही कारणले यसूफ परिवारबाट तपाईंलाई भेट्ने म पहिलो व्यक्ति हुँ, मेरा मालिक राजा।”

21 तर ससूयाहका छोरा अबीशिले भने, “शिमी जसले परमप्रभुद्वारा चुनिएका राजालाई श्रापे अवश्यै मान्नु पर्छ।”

22 दाऊदले भने, “सस्यहका छोरा म तिमीसित के गरौं? आज तिमी मेरो विरुद्धमा छौ। इस्राएलमा कसैलाई पनि मार्नु हुँदैन। आज म जान्दछु इस्राएलको राजा म हूँ।”

23 तब राजाले शिमीलाई भने, “तिमी मर्ने छैनौ।” राजाले शिमीलाई म तिमीलाई मार्दिन भनि वचन दिए।

मपीबोशेत दाऊदलाई भेट्न जान्छन्

24 शाऊलको नाति मपीबोशेत दाऊदलाई भेट्न आए। राजा गए पञ्चात यरूशलेम फर्केर नआइञ्जेल सम्म मपीबोशेतले खुट्टाको वास्ता गरेनन्। दाही चूंगा काटेनन् र लगाफाटा धोएनन्।

25 जब मपीबोशेतले राजालाई यरूशलेममा भेटे राजाले उनलाई भने, “जब म यरूशलेमबाट जाँदै थिए तँ किन मसँग गइनस?”

26 मपीबोशेतले जवाफ दिए, “मेरा मालिक राजा, मेरो नोकरले मलाई झुक्यायो। म लड्गडो भएको हुनाले मैले मेरो नोकर सीबालाई भने, ‘गधामा जीन लगाय कस म चढेर राजालाई भेट्न जान्छु।’

27 तर मेरो नोकरले मलाई छक्यायो। तिनीहरूले मलाई धोका दिएर तपाईंलाई भेट्न गए अनि तिनले अधि मलाई गाली गरे। तर मेरो मालिक राजा तपाईं त परमेश्वरका दूत जस्तै हुनुहुन्छ तपाईंलाई जस्तो ठीक लाग्छ गर्नुहोस्।

28 तपाईंले मेरा बाजेका सबै सन्तानहरूलाई मार्न सक्नु हुन्थ्यो। तर तपाईंले त्यसो गर्नुभएन। तपाईंसँगै टेबलमाखान मलाई स्थान दिनुहुन्छ। यसैले तपाईंलाई गुनासो गर्ने मेरो अधिकार छैन।”

29 राजाले मपीबोशेतलाई भने, “यो भन्दा ज्यादा समस्याहरू मलाई नभन। मैले आदेश दिए: सिबा र तिमीले जमिन भाग गर्नेछौ।”

30 मपीबोशेतले राजालाई भने, “मेरो मालिक राजा, तपाईं शान्तिसित घर फर्कनुभएको नै यथेष्ट छ। जमीन सीबाले नै लगाओस्।”

दाऊदले बंजितलाई डाके

31 गिलादीको बंजितले रागलीमबाट आए। तिनी यर्दन नदीदेखि राजासँगै आए। उसले राजासितै नदी पार गर्न साथ दिए।

32 बंजितले 80 वर्ष पुगेका सल्ले बूढ मानिस थिए। दाऊद महनैममा भएका बखत राजालाई खाना पिना र अन्य सामानहरू तिनैले जुटाइदिए। बंजितले यो कार्य सजिलै गर्न सक्थे कारण तिनी सल्ले धनी थिए।

33 दाऊदले बंजितलाई भने, “नदी तेर मसित आऊ। यहीं यरूशलेममा मसित बस म ख्याल राख्ने छु भने।”

34 तर बंजि? तले राजालाई भने, “तपाईंलाई थाहा छ म कति वर्ष पुगेँ? म तपाईंसित यरूशलेम जानसक्छु भनेर तपाईंलाई लाग्छ?”

35 म 80 वर्षको मानिस हूँ। म राम्रो र नराम्रो छुट्याउन नसक्ने गरी बूढो भएँ। मलाई खान-पिनको स्वाद थाहा हुँदैन। लोग्ने मानिस र स्त्रीको स्वर छुट्याउन नसक्ने गरी बूढो भएँ। तपाईंले मेरो निम्ति किन दुःख उठाउन चाहानु हुन्छ?

36 तपाईंबाट मलाई कुनै कुरा चाहिएको छैन। म तपाईंसित यर्दन नदी पार गर्छु।

37 तर दया गरी मलाई फर्केर आऊन दिनुहोस्। तब म मेरो आफ्नै शहरमा मर्नेछु र मेरो आमा-बाबुको चिहानहरूको छेउमा गाडिनेछु। तर किमहाम तपाईंको सेवक हुनसक्छ; उसलाई तपाईंसँगै लगनुहोस्, मेरो मालिक राजा। तपाईंको इच्छा अनुसार उसलाई उपयोग गर्न सक्नु हुन्छ।”

38 राजाले जवाफ दिए, “किमहाम मसितै फर्कन्छ। तपाईंको खातिर म उप्रति दयालु बन्छु। तपाईंलाई जे पनि म गण लगाउँछु।”

दाऊद घर फर्कन्छन्

39 राजाले बंजितलाई म्वाई खाए र आशीर्वाद दिए। अनि राजा र अरू मानिसहरू नदी पार गए। बरसीलै घर फर्किए।

40 राजाले गिलगालको निम्ति यर्दन नदी पार गरे। किमहाम तिनीसितै गए। यहदाका सबै मानिसहरू र इस्राएलका आधा जनताले दाऊदलाई नदी पार गराए।

इस्राएलीहरूले यहदाका मानिसहरूसँग तर्क गर्छन्

41 सबै इस्राएलीहरू राजा कहाँ आए, “हाम्रो दाज्यू-भाईहरू यहदाका मानिसहरूले तपाईंलाई तपाइका सबै मानिसहरूसितै यर्दन नदी पारि गुप्तमा लिएर भागे। किन?”

42 यहदाका सबै मानिसहरूले इस्राएलीहरूलाई जवाफ दिए, “कारण राजा हाम्रा नजिकका नातेदार हुन्। यसको निम्ति तिमीहरू किन रिसाउँछौ? हामीले राजाको खर्चमा खाना खाएका छैनौ। राजाले हामीलाई कुनै उपहार पनि दिएका छैनन्।”

43 इस्राएलीहरूले जवाफ दिए, “दाऊदको राज्यको बाह्र भागमा दश भाग हामीसँग छ। यसैले तपाईंहरूको भन्दा बढ्दा अधिकार हाम्रो छ। तर तिमीहरूले हामीलाई ध्यान दिएनौं किन? राजालाई ल्याउनु पर्छ भन्ने पहिलो मानिसहरू हामी नै थियौं।”

तर यहूदाका मानिसहरूले इस्राएलीहरूलाई नराप्नो जवाफ दिए। यहूदाका मानिसहरूको वचनहरू ती इस्राएलीहरूको भन्दा ज्यादा कठोर थियौं।

20

शेबाले इस्राएलीहरूलाई दाऊदबाट छुट्टै अगुवाई गर्छन

1 त्यहाँ बिक्रीका छोरा शेबा नाउँ गरेको दुष्ट प्रवृत्तिका बिन्यामीन कुल समूहका एकजना मानिस थिए। शेबाले तुरही फुकेर मानिसहरू भेला गर्ने भए। तब उसले भने,

“हामीसित दाऊदको भाग छैन
यिशैको छोरोमा हाम्रो कुनै अंश छैन
इस्राएल, हामी सबै घर जाऔं आफ्नो पालमा।”

2 यसैले सबै इस्राएलीहरू दाऊदलाई छोडेर बिक्रीका छोरा शेबाकापछि लागे। तर यहूदाका सबै मानिसहरू यर्दन नदी देखि यरूशलेमसम्मै बाटोमा राजाका साथ बसे।

3 दाऊद उनको महल यरूशलेम फर्किएर आए। दाऊदले आफ्ना 10 जना उप-पत्नीहरूलाई महलको हेरचार गर्नका निम्ति छोडेका थिए। तब दाऊदले ती उप-पत्नीहरूलाई विशेष महलमा राखेका थिए। यो घरको सुरक्षा गरिरहन द्वारपालहरू त्यहाँ थिए। ती स्त्रीहरू नमरिञ्जेलसम्म त्यही बसे। दाऊदले तिनीहरूका निम्ति भोजनको बन्दोबस्त गरिदिएका थिए, तर शारीरिक सम्बन्ध भने गरेनन्। तिनीहरूले विधुवाको जस्तै जीवन बिताए।

4 राजाले अमासालाई भने, “यहूदाका मानिसहरूलाई तीन दिन भित्र मलाई भेट्नु भन्नु। अनि त्यहाँ तिमी पनि हुने छौ।”

5 अमासाले यहूदाका मानिसहरू भेला गर्न गए। तर राजाले दिएको समयभन्दा ज्यादा लगाए।

दाऊदले अबीशैलाई शेबाको हत्या गर्न अह्वाउँछन्

6 दाऊदले अबीशैलाई भने, “बिक्रीको छोरा शेबा हाम्रो निम्ति अब्शालोम भन्दा डरलाग्दो हो। मेरा अधिकारीहरूसित शेबालाई पछ्याऊ। शहरको पर्खालमा पसु भन्दा अघि उसलाई समात। यदि शेबाले सुरक्षित शहरमा प्रवेश गर्‍यो भने हामीले त्यसलाई भेट्न सक्दैनौं।”

7 यसैकारण योआब अनि अबीशै बिक्रीको छोरा शेबाको पिछा गर्न यरूशलेम छोडे। योआबले आफ्ना साथमा गरेती, पलेती र अरू सिपाहीहरू लगे।

योआबले अमासालाई मार्छन्

8 जब गिबोनका टूला चट्टानमा योआब र तिनका सिपाहीहरू आए, अमासा तिनीहरूलाई भेट्न आए। योआबले आफ्नो पोषाक लगाएका थिए। योआबले पेटी कसेका थिए अनि म्यानमा तरवार भिरेका थिए। जस्तो योआब अमासालाई भेट्न गए त्यस्तै योआबको म्यानबाट तरवार खस्यो। योआबले तरवार टिपेर हातमा लिए।

9 योआबले अमासालाई सोधे, “भाइ, जाती नै छौ?” तब योआबले दाहिने हातले अमासाको दाही समातेर म्वाइ खान खोजे।

10 अमासाले योआबको देब्रे हातमा भएको तरवार ख्यालै गरेनन्। त्यही मौकामा योआबले तरवारद्वारा अमासाको भुँडी रोपिदिन्छ। अमासाको आन्द्रा भुँडी भुँइभरि हुन्छ। योआबले अर्कोचोटि रोपन परेन ऊ मरिसकेको थियो।

दाऊदका मानिसहरूले अड्डै शेबाको खोजी गर्छन्

तब योआब र तिनका भाइ अबीशैले बिक्रीको छोरा शेबाको लगातार खोजी गर्छन्।

11 योआबका एकजना जवान सिपाही अमासाको लाशको छेउमा उभिएका थिए। त्यस जवान सिपाहीले भने, “ज-जसले योआब र दाऊदलाई समर्थन गर्दछौं, तिमीहरू योआबलाई पछ्याऊ।”

12 अमासाको शरीर बाटोको बीचमा रगतमा मुछिएर लडिरहेको थियो। त्यस जवान सिपाहीलाई लाग्यो कि अमासाको लाश हेर्न सबै त्यहाँ रोकिए। यसैले उसले लाशलाई बाटोबाट खेततिर पल्टाइदियो। तब उसले यस लाशलाई लुगाले ढाकियो।

13 बाटोबाट अमासाको लाश हटाएपछि मानिसहरू योआबको पछि-पछि लागे। योआबलाई भेटेपछि बिक्रीको छोरा शेबाको खोजीमा लागे।

शेबा भागेर अबेल-बेतामाका लाग्छन्

14 बिक्रीको छोरा शेबा सबै इस्राएल कुल समूहबाट हुँदै अबेल-बेत-माका तिर लागे। सबै मानिसहरू जम्मा भए अनि शेबाको अनुशरण गरे।

15 योआब र तिनका मानिसहरू अबेल बेत-माका आए। योआबका सेनाले शहरलाई घेरे। तिनीहरूले पर्खालको छेउमा माटो थुपारे, जसद्वारा पर्खाललाई नाग्न सकियोस। योआबका मानिसहरूले पर्खालका ढुङ्गाहरू फुटाउन थाले, जसले पर्खाललाई लडाउन सकियोस।

16 तर त्यस शहरमा एउटी ज्ञानी स्त्री थिई। तिनले याओबलाई शहरभित्रबाट कराइन्। तिनले भनिन्, “मेरो कुरा सुन्नुहोस्, योआबलाई यहाँ आउनु भन। म ऊसित कुरा गर्न चाहान्छु।”

17 त्यस महिलाले कुरा गर्न योआब गए। त्यस महिलाले योआबलाई भनिन्, “तपाईं नै योआब हुनुहुन्छ?”

योआबले जवाफ दिए, “ज्यू, म नै हूँ।”

तब त्यस महिलाले भनिन्, “मेरो कुरा सुन्नुहोस्।”

योआबले भने, “म सुन्दछु।”

18 तब त्यस महिलाले भनिन्, “पहिले पहिले मानिसहरू भन्ने गर्थे, ‘अबेल-बेतमा सहायता माग जे जस्तो समस्या पनि हल हुन्छ।’

19 म यस शहरका शान्तिप्रिय र राजभक्त मानिसहरूमध्ये एकजना हूँ। इस्राएलको एउटा महत्वपूर्ण शहर नष्ट गर्ने चेष्टामा छौं। किन तपाईं परमप्रभुको सम्पत्ति नष्ट गर्न चाहानु हुन्छ?”

20 योआबले जवाफ दिए, “होइन, मैले केही नष्ट गर्न चाहिरहेको छैन। मैले तिम्रो शहरलाई पनि नष्ट गर्दिन।

21 तर एषैमको एकजना मानिस तिम्रो यस शहरमा छ। उसको नाउँ शेबा हो, ऊ बिक्रीको छोरा हो। त्यसले राजा दाऊदको विरुद्धमा जाने चेष्टा गर्थो। त्यसलाई मेरो जिम्मा लगाइदेऊ, म शहर छोडिहाल्छु।”

त्यस महिलाले योआबलाई भनिन्, “ठीक छ। त्यसको टाउको पर्खालबाट तपाईंलाई दिइने छ।”

22 तब त्यस महिलाले बुद्धिमानी तवरले शहरका सबै मानिसहरूलाई भनिन्। मानिसहरूले बिक्रीको छोरा शेबाको टाउको छिनाए। त्यसपछि पर्खालबाट शेबाको टाउको योआबको निम्ति हत्याइदिए।

त्यसपछि योआबले तरही फुके अनि सेनाहरूले शहर छोडे। सिपाहीहरू घर गए, अनि योआब यस्शलेममा राजाकहाँ गए।

दाऊदका अधिकारीबर्ग

23 योआब इस्राएली सेनाका कप्तान थिए। यहोयादाका छोरा बनायाहाले करेती र पलेतीहरूका सेनापति थिए।

24 अदोनिराम ती कठिन काम गर्न बाध्य गरिएका मानिसहरूका नाईके थिए। अहीलूदका छोरा यहोशापात इतिहासकार थिए।

25 शेबा सचिव थिए। सादोक र एबीयातार दुवै पूजाहारी थिए।

26 अनि याइरी ईराचाहि दाऊदका मुख्य सल्लाहाकार थिए।

21

शाऊलको परिवारलाई सजाय हुन्छ

1 दाऊद राजा भएको समयमा अनिकाल लाग्यो। यस्तो भोकमारी तीन वर्षसम्म रह्यो। दाऊदले परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे अनि परमप्रभुले जवाफ दिनु भयो। परमप्रभुले भन्नु भयो, “शाऊल र तिनका परिवार हत्या हुनाले गर्दा यस्तो परिस्थिति डेल्लनु परेको हो। शाऊलले गिबोनीहरू मारेकोले गर्दा यो अनिकाल लागेको हो।”

2 (गिबोनीहरू इस्राएली थिएनन्। तिनीहरू त अमोरीहरू समूहका थिए। इस्राएलीहरूले गिबोनीहरूलाई केही घात नगर्ने वचन दिएका थिए। तर शाऊलले गिबोनीहरूलाई मार्न चाहे कारण थियो शाऊलको इस्राएली र यहूदाप्रति ज्यादा झुकाव।)

राजा दाऊदले गिबोनीहरूलाई भेला गराए र कुरा गरे।

3 दाऊदले गिबोनीहरूलाई भने, “म तिमीहरूको निम्ति के गर्न सक्छु? इस्राएलको पापलाई कसरी धुँदा तिमीहरूले परमप्रभुका मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिन सक्छौ?”

4 गिबोनीहरूले भने, “शाऊलका परिवारले गरेको कार्यको मूल्य चुकाउने त्यति सुन चाँदी छैन। अनि हामीलाई कुनै पनि मानिसको हत्या गर्ने अधिकार छैन।”

दाऊदले भने, “ठीक छ, म तिमीहरूको निम्ति के गर्नसक्छु?”

5 गिबोनीहरूले राजा दाऊदलाई भने, “शाऊलले हाम्रो बिस्व्र योजना बनायो। इस्राएलमा बस्ने हाम्रा सबै मानिसहरूलाई खतम गर्न चाहेको थियो।

6 दया गरि शाऊलका सतै छोराहरू हामीलाई दिनुहोस्। शाऊल परमप्रभुले छान्नु भएको राजा थिए। यसैले हामी उसका छोराहरूलाई शाऊलको गिबा पर्वतमा परमप्रभुको अगाडि झुण्ड्याउँछौं।”

राजा दाऊदले भने, “ठीक छ, म तिनीहरू तिमीलाई सुम्पिदिनेछु।”

7 तर राजाले जोनाथनको छोरा मपीबोशेतलाई बचाए। जोनाथन शाऊलका छोरा थिए। परमप्रभुको साक्षी राख्दै दाऊदले जोनाथनलाई वचन दिएका थिए। यसैले राजाले मपीबोशेतलाई तिनीहरूबाट आघात पर्नाबाट बचाए।

8 दाऊदले आरमोनी र मपीबोशेत* तिनीहरूलाई सुम्पिए। तिनीहरू शाऊलका र रिशपाका छोराहरू थिए। शाऊलकी एउटी छोरी मेराब नाउँकी थिई। महोलाका बर्जितका छोरा अद्रीएलसँग शाऊलकी उक्त छोरीको विवाह भएको थियो। यसैले दाऊदले मेराब र अद्रीएलका पाँच जना छोराहरू लिए।

9 दाऊदले यी सतैजनालाई गिबोनीहरूलाई दिए। गिबोनीहरूले ती सतैजनालाई गिबा पर्वतमा परमप्रभुको अघि फाँसी दिए। ती सतैजना सँगै मरे। जौको फसल काट्नुभन्दा एक दिन अघि उनीहरूलाई मारियो।

दाऊद र रिशपा

10 रिस्पा, एयाइकी छोरीले भाडरा आफ्नै निम्ति चट्टानमाथि राखिन्। भाडरा चट्टामाथि फसल काटिने शुरू देखि लिएर वर्षाको शुरू नहुञ्जेल सम्म बसिन्। रिशपाले रात दिन मृत्यु शरीरको ख्याल गरिन्। दिन समयमा कुनै चराहरूलाई लाशको छेउमा आउँन दिइन् र रातमा पनि तिनले जङ्गली जनावरहरूलाई लाशको छेउमा आउँन दिइन्।

11 मानिसहरूले दाऊदलाई रिशपाको यस्तो गति-विधीमाथि सबै जानकारी गराए।

12 तब दाऊदले याबेश गिलादको मानिसहरू शाऊल र जोनाथनका हड्डीहरू ल्याए पछि याबेशक मानिसहरूले तिनीहरूको शरीर बेत-शानका सार्वजनिक ठाउँबाट चोर ल्याए, (जहाँ पलिशतीहरूले शाऊल र जोनाथनलाई मारे पछि गल्बिम झुण्डाएका थिए।)

13 दाऊदले याबेश गिलादबाट शाऊल र जोनाथनका हड्डीहरू ल्याए। जो सातजना झुण्डायाइएका थिए उनीहरूका लाशहरू पनि पाए।

14 बिन्यामीन क्षेत्रमा शाऊल र जोनाथनका हड्डीहरू तिनीहरूले गाडे। शाऊलका पिता किशको चिहानको नजिक सुरूडमा मानिसहरूले गाडे। राजाको आदेश अनुसार तिनीहरूले काम गरे। तब परमेश्वरले तिनीहरूको प्रार्थना सुन्नुभयो।

पलिशतीहरूसँग युद्ध

15 पलिशतीहरूले इस्राएलसँग अर्को युद्ध शुरू गरे। दाऊद र तिनका मानिसहरू पलिशतीहरूसँग युद्ध गर्न गए। तर दाऊद साह्रै कमजोर र थकित थिए।

16 इशबि-बेनेब र रपाईम जातिका थिए। इशबि-बेनेबको भालाको ओजन 300 शेकेलको थियो। उसको नयाँ तरवार पनि थियो। उसले दाऊदलाई मार्ने कोशिश गर्‍यो।

17 तर ससु-याहका छोरा अबीशैले त्यस पलिशतीलाई मारेर दाऊदको ज्यान बचाए।

तब दाऊदका मानिसहरूले दाऊदसँग प्रतिज्ञा गरे। उनीहरूले तिनलाई भने, “तपाईं अबदेखि हामीसँग युद्ध गर्न जानुहुने छैन। यदि जानुभयो भने, इस्राएलले साह्रै ठूलो नेता हराउने छन।”

18 पछि, अर्को एउटा युद्ध गोबमा पलिशतीहरूसँग भयो। हशाका सिब्वकैले त्यहाँ एउटा रपाईम वंशी सफको हत्या गरे।

19 फेरि पछि गोबमा पलिशतीहरूसँग युद्ध भयो। बेतलेहेम याईर गिबका छोरा एल्हानानले गातको गोल्थत गित्तिका भाई लहमीलाई मारे उसको भाला जुलाहाको लुगा बुन्ने डण्डा जत्रो ठूलो थियो।

20 गातमा अर्को युद्ध भयो। त्यहाँ एउटा ठूलो मान्छे थियो। त्यस मान्छेको दुवै हातमा 6-6 वटा औला थिए र खुट्टामा पनि 6-6 वटा औला गरेर जम्मा 24 औला थिए। त्यो मानिस पनि रिपाइम वंशकै थियो।

21 त्यो मानिसले इस्राएलीलाई धम्की दियो र तिनीहरूको खिल्ली उडायो। तर जोनाथनले त्यस मानिसको हत्या गरे। (जोनाथन चाहिँ दाऊदका भाई शिमीका छोरा थिए।)

22 यी चारैजना मानिसहरू गातको रपाईमका थिए। तिनीहरू दाऊद र तिनका मानिसहरूद्वारा मारिए।

22

परमप्रभुप्रति दाऊदको स्तुति गीत

1 परमप्रभुले दाऊदलाई शाऊल र तिनका अन्य शत्रुहरूबाट सुरक्षित राख्नुभएको बेला दाऊदले गाएको स्तुति गीत यस्तो छ।

* 21:8: मपीबोशेत यो जोनाथनका छोरा नभए अरु नै कोहीब्यक्ति हो।

2 परमप्रभु मेरो चट्टान मेरो किल्ला मेरो निर्भयस्थल हुनुहुन्छ।

3 उहाँ नै मेरो परमेश्वर, मेरो बचाउँको निम्ति म चट्टानमा दौडन्छु, परमेश्वर मेरो सुरक्षा कवच।

उहाँको परमशक्तिले मलाई बचाउँछ।

परमप्रभु मेरो शरणस्थल हुनुहुन्छ,

मेरो सुरक्षाको स्थान र मेरो उच्च टाकुरा हुनुहुन्छ,

निर्दयी शत्रुहरूबाट मलाई बचाउँनुहुन्छ।

4 तिनीहरूले मेरो खिल्ली उडाए

तर मैले सहायताको निम्ति परमप्रभुलाई पुकारें,

अनि म मेरा शत्रुहरूबाट सुरक्षित रहें।

5 मेरा शत्रुहरूले मलाई मारि पखिरहेका छन्। मृत्युको छालहरू मेरा वरिपरि छन्।

धेरै बाढले म खल्बलिएँ विपतिले मलाई व्याकुल बनायो। बाढीले मलाई मृत्यु स्थानमा लगिरहेको थियो।

6 चिहानको साङ्गलोले म बेहिए

मृत्युको पासो मेरो अधिल्लिर पर्यो

7 हो, मैले परमप्रभुलाई पुकारें जब म खतरामा थिए,

मैले परमेश्वरलाई पुकारें। परमेश्वर उहाँको मन्दिरमा हुनुहुन्थ्यो।

उहाँले मेरो आवाज सुन्नु भयो।

मेरो सहायताको चिच्याई उहाँले सुन्नु भयो।

8 पृथ्वी हल्लियो, भुईँचालो गयो

आकाशको आधार हल्लियो किन?

किनभने परमप्रभु रिसाउनु भएको थियो।

9 परमेश्वरको नाकबाट धुँवाँ निस्क्यो

मुखबाट बलिरहेको ज्वाला निस्क्यो

उहाँबाट आगोको भुङ्गो निस्क्यो।

10 परमप्रभु आकाश च्यातेर तल आउनुभयो!

उहाँ बाक्लो कालो बादलमा अभिनुभयो!

11 उहाँ उड्ने दूतहरूमाथि

हावामा उडिरहुनु भएको थियो।

12 परमप्रभुले कालो बादललाई तम्बू जस्तै आफूलाई बेर्नुभयो

उहाँले बाक्लो बादलबाट पानी जम्मा गर्नुभयो।

13 उहाँको अधि

बल्दै गरेको आगो जस्तै बत्ती बाल्यो।

14 परमप्रभु स्वर्गबाट गर्जनु भयो!

र अति उच्च परमेश्वरको चर्को स्वर सुनियो।

15 परमप्रभुले आफ्ना काँडहरू हान्नुभयो र आफ्ना शत्रुहरूलाई छरपस्ट पारिदिनुभयो।

परमप्रभुको चट्टाङ्गद्वारा मानिसहरू साथै डराए।

16 परमप्रभु, तपाईं जोडले बोल्नुहुँदा शक्तिशाली हावा तपाईंको मुखबाट बह्यो

र पानी जति सबै पन्छियो,

यसैले हामीले समुद्रको फेदलाई देख्न

र धर्तीको आधारलाई देख्न सक्ने भयौं।

17 परमप्रभुले मलाई सहायता गर्न माथिबाट तल आइपुग्नुभयो

परमप्रभुले गहिरो पानीबाट समातेर मलाई बाहिर निकाल्नु भयो।

18 मेरा शत्रुहरू मभन्दा बलिया थिए तिनीहरूले मलाई घृणा गर्थे मेरो लागि शत्रुहरू बलिया थिए,

यसैले परमेश्वरले मलाई बचाउनुभयो।

- 19 म विपत्तिमा थिएँ अनि मेरा शत्रुहरूले मलाई हमला गरे।
तर परमप्रभुचाहिँ मेरो पक्षमा त्यहाँ हुनुहुन्थ्यो!
- 20 परमप्रभुले मलाई माया गर्नुहुन्छ यसैले उहाँले मलाई बचाउनु भयो।
उहाँले मलाई सुरक्षित स्थानमा पुर्याउनु भयो।
- 21 परमप्रभुले मलाई पुरस्कृत गर्नुहुन्छ कारण मैले सत्यकार्य गरेँ मैले कुनै नराप्नो कार्य गरिन,
यसैले उहाँले मलाई राम्रै गर्नुहुन्छ।
- 22 के कारण मैले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरेँ भने,
परमेश्वरको विरुद्ध मैले पाप गरिनँ।
- 23 म सधैँ परमप्रभुको निर्णयलाई ध्यान दिन्छु
म उहाँको नियमलाई पालन गर्छु
- 24 उहाँको अधि म पवित्र
र निर्दोष रहन्छु।
- 25 यसैले परमप्रभुद्वारा म पुरस्कृत हुनेछु। किन? किनभने मैले ठिकबाहेक केही गरिन!
उहाँले देख्नुहुन्छ, मेरा राम्रा कार्यहरू यसैले उहाँले मेरो भलाई गर्नुहुन्छ।
- 26 यदि कसैले तिमीलाई साँच्चै प्रेम गर्छ तब तिमीले पनि उसलाई साँच्चो प्रेम देखाउनु पर्छ।
कोही व्यक्ति तिम्रो निम्ति विश्वासी छ भने तिमी पनि तिनीहरूमा विश्वासी रहने छौ।
- 27 परमप्रभु, तपाईँ असल र पवित्र हुनुहुन्छ जो साँच्चै असल र पवित्र हुनेको निम्ति
तर जो खराब छ उसको निम्ति तपाईँ चतुर हुनुहुन्छ
- 28 परमप्रभु, तपाईँले दीन हिन मानिसहरूको सहायता गर्नुहुन्छ
तर अहङ्कारीको धज्जी उडाउनुहुन्छ।
- 29 परमप्रभु, तपाईँ मेरो आलोक
परमप्रभुको ज्योतिले मेरा अँध्यारो भाग्नेछ।
- 30 तपाईँको सहयोगले परमप्रभु म सिपाहीहरूसित दौडन सक्छु
परमेश्वरको सहायताले म शत्रुहरूको किल्ला र पर्खाल नाघ्नसक्छु।
- 31 परमेश्वरको बाटो ठीक छ
परमप्रभुको वचनको कसी लगाइयो
उहाँलाई पछ्याउँने मानिसहरूको रक्षा गर्नुहुन्छ
- 32 परमप्रभु भन्दा अर्को ईश्वर छैन
हाम्रा परमप्रभु भन्दा अर्को सुरक्षित स्थान कतै छैन।
- 33 परमेश्वर नै मेरो बलियो किल्ला हुनुहुन्छ।
उहाँले पवित्र मानिसहरूको सहायता गर्नुहुन्छ जो उहाँको बाटोमा हिँड्छन।
- 34 परमेश्वरले जरायो दौडिएको गतिमा मलाई सहायता गर्नुहुन्छ।
उहाँले उच्च स्थानहरूमा मलाई दृढ बनाउनु हुन्छ।
- 35 परमेश्वरले मलाई युद्धको तालिम दिनुहुन्छ
यसैले मेरा हातले काँसको धनु झुकाउँनसक्छु।
- 36 परमेश्वर, तपाईँले मलाई रक्षा गर्दै विजयी तुल्याउनु हुन्छ
मेरो शत्रुलाई पराजय बनाउनु हुन्छ
- 37 मेरा गोडा बलिया बनाई कुनै धरमर नगरी
बेस्सरी दौडनसक्छु
- 38 म मेरा शत्रुहरूलाई नष्ट नगरीञ्जेल सम्म
फर्केर आउँदिन!
- 39 मैले शत्रु नष्ट पारे।
तिनीहरूलाई हराएँ!

तिनीहरू फेरि उठ्न सक्दैनन्

मेरा शत्रुहरू मेरा शरणमा परे।

40 परमेश्वर, तपाईंले मलाई युद्धको निम्ति शक्तिशाली बनाउनु भयो

तपाईंले शत्रुहरूलाई मेरो समक्ष भगाउनुभयो।

41 तपाईंले मलाई शत्रुको गर्दनमा हान्ने मौका दिनुभयो,

अनि मैले छिनाएँ।

42 मेरा शत्रुहरूले सहायताको अपेक्षा राखे

तर तिनीहरूले कुनै सहायता पाएनन्

तिनीहरूले परमप्रभुतिर पनि आशा गरे

तर कुनै जवाफ पाएनन्

43 मैले शत्रुलाई धूलोपिठो हुनेगरी ठटाएँ

तिनीहरू धूलो जस्तै भुँइमा परे

गल्लीको हिलो टेके जस्तै

मैले तिनीहरूलाई किचिमिची पारेँ।

44 तपाईंले मेरो बिस्द उठेका मानिसहरूबाट मलाई बचाउनु भयो।

तपाईंले मलाई राष्ट्रको शासक बनाउनु भयो

मैले नचिनेका मानिसहरूले पनि अहिले मेरो सेवा गर्दछन्।

45 विदेशी मानिसहरूले मलाई मान्छन्! जब तिनीहरूले मेरो आदेश सुन्छन्,

तिनीहरूले आज्ञा गरिरहाल्छन्। विदेशीहरू मसित डराउँछन्।

46 विदेशीहरू डरले कमजोर हुनेछन्।

लुकेका ठाउँबाट डरले काम्दै बाहिर निस्कन्छन्।

47 परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ; म मेरो चट्टानको स्तुति गाउँछु

परमेश्वर उच्च हुनुहुन्छ।

उहाँ नै मेरो चट्टान अनि मेरो रक्षक हुनुहुन्छ।

48 उहाँ नै परमेश्वर हुनुहुन्छ, जसले मेरा शत्रुहरूलाई दण्डित तुल्याउनुहुन्छ

मानिसहरूलाई मेरा शासनको अधिनमा राख्नुहुन्छ।

49 परमेश्वर, तपाईंले मलाई शत्रुबाट बचाउनु भयो! जो मेरो बिस्दमा उठे,

तिनीहरूलाई पराजित गराउन मलाई सहयोग पुर्याउनु भयो

निर्दयीहरूबाट मलाई बचाउनु भयो।

50 परमप्रभु, यही कारणले म राष्ट्रको बीचमा तपाईंको गुण गाउँछु

यही कारणले म तपाईंको स्तुति गीत गाउँछु।

51 परमप्रभुले उहाँको राजालाई विजयी गराउन सहायता गर्नुहुन्छ।

परमप्रभुले चुन्नु भएको राजालाई प्रेम गर्नुहुन्छ।

उहाँ दाऊद र तिनका सन्तानप्रति सदा-सर्वदा दयालु हुनुहुन्छ।

23

दाऊदका आखिरी वचनहरू

1 यी दाऊदका अन्तिम वचनहरू:

“यिनै यिशैका छोरा दाऊदको सन्देश हो यो।

यो सन्देश तिनको हो-जसलाई परमेश्वरले महान् बनाउनुभयो,

- जो याकबको परमेशवरद्वारा छानिएका राजा
जो इस्राएलको मधुर गीतका गायक।
- 2 परमप्रभुको आत्माले मद्रारा बोल्नु भयो।
उहाँका वचनहरू मेरो मुखमा थिए।
- 3 इस्राएलको परमेश्वरले भन्नु भयो।
इस्राएलको चटानले मलाई भन्नुभयो,
'जसले मानिसलाई न्यायपूर्वक शासन गर्छ,
जसले परमेश्वरको सम्मान दिएर शासन गर्छ,
- 4 त्यस्ता व्यक्ति हुनेछ संयोदय जस्तै;
बादल नभएको बिहान जस्तै;
पानी परेपछिको घाम जस्तै;
जुन पानीले धर्तीमा कलिला घाँस उमाछ।'
- 5 "परमेश्वरले मेरा परिवारलाई शक्तिशाली र सुरक्षित बनाउनुभयो।
उहाँले मसँग सधैंको निम्ति करार गर्नुभयो।
परमेश्वरले त्यो करार अनुमोदन गर्नु भयो
र राम्रो बनाउनु भयो।
अनि उहाँले मलाई विजय दिनुहुन्छ।
म जे इच्छा गर्छु उहाँले त्यही पुर्याइदिनु हुन्छ।
- 6 "तर दुष्ट मानिसहरू काँडा जस्तै हुन्
मानिसले काँडा समात्दैनन्
बरू कतै फर्काइन्छन्।
- 7 यदि कसैले त्यसलाई छोयो भने
त्यसले भालाले जस्तै घोच्च
त्यो भाला काठको होस् कि फलामको
सौँचै ती मानिसहरू काँडा जस्तै हुन्।
तिनीहरूलाई आगोमा फर्काइन्छ र जलेर खारानी बन्छन्।"

तीन वीरहरू

- 8 तहकमोनि योशैब्वशेबेतका अधिकारमा भएका सिपाहीका नामहरू यसप्रकार छन्:
दाऊदका योशैब्वशेबेत तीनजना वीरहरूका कथान थिए। योशैब्वशेबेतले एकैचोटिमा 800 मानिसहरूलाई मारे।
- 9 दोस्रो अहोहीबाट दोदोका छोरा एलाजार थिए। तीनजना वीरहरू मध्ये एलाजार एकजना थिए तिनी दाऊदसित थिए जब
तिनीहरूले पलेशतीहरूलाई मुकाबिला गरेका थिए जो युद्धका निम्ति जम्मा भए तर इस्राएली सैनिकहरू पछि हटे।
- 10 एलाजारले आफू नथाकुन्जेल पलेशतीहरूसँग सामना गरे। तिनले हातमा तरवार मुझ्याए लडी नै रहे। परमप्रभुले त्यस
दिन इस्राएलीहरूलाई ठूलो विजय गराइदिनु भयो। एलाजार एकतैले विजय प्राप्त गरेपछि मानिसहरू आएका थिए, र आउनुको
एक मात्र कारणचाहिँ एलाजारले मारेका शत्रुपक्षका सेनाहरूबाट मालसमान लुट्नु मात्र थियो।
- 11 अर्को थिए हरार निवासी आगीका छोरा शम्मा। पलेशतीहरू एकबद्ध भएर लडन आएका थिए। दालको खेतमा युद्ध लडे
पलेशतीहरूले। पलेशतीहरूले मानिसहरूलाई भगाए।
- 12 तर शम्मा खेतको मध्यभागमा उभिएर सामना गरे। तिनले पलेशतीहरूलाई हराए। त्यस दिन पनि परमप्रभुले
इस्राएलीहरूलाई ठूलो विजय गराउनुभयो।
- 13 एकपल्ट, दाऊद अदूलाको ओढारमा थिए अनि पलेशती सैनिकहरू चाहिँ तल रपाईम बेसीमा थिए। दाऊदका तीस
वीर सैनिकहरूमध्ये तीन जनाचाहिँ घुम्दिने दाऊद भएको गुफामा आए।
- 14 अर्को एकचोटि, दाऊद किल्लामा थिए अनि एकसमूह पलेशती सैनिकचाहिँ बेतलेहेमा थिए।
- 15 दाऊदले उसको शहरको पानी पिउनलाई एकदमै इच्छा गरे। दाऊदले भने, "म आशा गर्छु कसैले मलाई बेतलेहेम
शहरछेऊको इनारबाट खाने पानी ल्याइदिओस् भन्ने इच्छा गर्छु!"

16 तर ती तीन वीरहरू पलिशती फौजको सामना गर्दै अघि बढे र बेतलेहेम शहरको फाटक छेउमा भएको इनारबाट पानी ल्याए दाऊदलाई दिए। तर दाऊदले उक्त पानी खान मानेनन्। तिनले परमप्रभुलाई चढाएको पानी जस्तै भुइँमा घोप्टाए।

17 दाऊदले भने, “परमप्रभु, म यो पानी खान सकिदिन। यदि यो पानी खाएँ भने, जसले प्राणको वास्ता नगरी पानी ल्याए, उनीहरूको रगत खाएको बराबर हुन्छ।” यही कारणले दाऊदले उक्त पानी खान चाहेनन्। यस्तै धेरै बहादुरीपूर्ण कामहरू गरेका थिए ती तीनजना वीरहरूले।

अरू बहादुर सैनिकहरू

18 सरूयाहाका छोरा, योआबका भाइ अबीशै थिए अबीशै तीसजना वीरहरूका अग्रवा थिए। अबीशैले आफ्नो भाला प्रयोग गरेर 300 शत्रुहरूलाई मारे।

19 ती 30 जना वीरहरू मध्ये अबीशै सब भन्दा प्रसिद्ध भए। तिनीहरूका नेता भए यद्यपि तिनीहरू तिनमा बराबरी ख्याति हुन सकेन।

20 यहोयादाका छोरा बनायाह पनि एकजना शक्तिशाली मानिस थिए। उनी कब्बेलवासी थिए। बनायाहले धेरै ठूला ठूला बहादुरी कार्य गरेका थिए। बनायाहले मोआबको अरियलका दुइजना छोरोलाई मारेका थिए। बनायाहले एउटा सिंह मारेका थिए। हिउ परेको समयमा सिंह एउटा जमिन भित्रको खाडलमा थियो।

21 बनायाहले एउटा ठूलो शरीर गरेको मिश्री सेनालाई मारे। मिश्रीको हातमा भाला थियो। तर बनायाहको हातमा एउटा लौरौ थियो। बनायाहले त्यस मिश्रीको हातबाट भाला खोसे अनि त्यही भालाले त्यो मिश्रीलाई मारे।

22 यहोयादाका छोरा बनायाहले यस्ता धेरै बहादुरीपूर्ण कार्य गरे। बनायाह पनि ती तीनजना वीरहरू जस्तै थिए।

23 बनायाह त अझ ती तीसजना वीरहरूभन्दा ज्यादा प्रसिद्ध थिए। तर पनि उनी ती तीनजना वीरहरूका सदस्य बनेनन्। बनायाहलाई दाऊदले आफ्ना अग्ररक्षक कप्तान बनाए।

तीसजना वीरहरू

24 योआबका भाइ असाहेल ती तीस जना वीरहरूमध्ये एक थिए। ती तीस जना वीरहरूको समूहमा अन्य वीरहरू यसप्रकारका थिए:

बेतलेहेमका दोदोका छोरा एल्हानान,

25 हेरोदाका शम्मा,

हेरोदका एलीका,

26 बेतपेलेतका हेलेस,

तकोइका इक्केशका छोरा ईरा,

27 अनातीतका छोरा अबीएजेर,

हुशातका मबून्ने,

28 अदोही सल्मोन,

नतोपाका महैरै,

29 नतोपाका बानाका छोरा हेलेब,

गिबाका बिन्यामीन परिवार समूहको रीबिका छोरा इतै,

30 पिरातोनका बनायाह,

गाशका खोल्वाहरूका हिदैदै,

31 बेत-अराबाका अबी-अल्बोन,

बह्रीमका अजमावेत,

32 शाल्बोनका एल्याहबा,

गिजोनी योशेनहरारी, शम्माका छोराहरू जोनाथन,

33 हरारी शम्मका छोरा;

हरारी शरारका छोरा अहीआम;

34 मकातीका आहसबैका छोरा एलीपेलेत,

गिलोनी अहीतोपेलका छोरा एलीआम,

35 कर्मेलका हेस्रो,

अबी पौरै,

36 सोबाका नातानका छोरा यिगाल,

गादी बानी,
 37 अम्मानी सेलेक,
 बेरोतका नहै (नहैले सरूयाहाका छोरा योआबको हतियार बोक्ने थिए);
 38 येतरी ईरा;
 येतरी गारेब;
 39 अनि हिती उरियाह।

जम्मा मिलाउँदा 37 जना थिए।

24

दाऊदले आफ्ना सेनाको संख्या गन्ती गर्न चाहे

1 परमप्रभु फेरि एकपल्ट इस्राएलसित रिसाउनु भयो। परमप्रभुले दाऊदलाई इस्राएलीहरूको बिरोधी बनाइदिनु भयो। दाऊदले भने, “इस्राएल र यहूदाका मानिसहरू कति छन् गन्ती गर।”

2 राजा दाऊदले सेनाका कप्तान योआबलाई भने, “इस्राएलको दानदेखि बेर्शेबासम्मका सबै वंश परिवार समूहका बीचमा गएर मानिसहरू कति छन् गन्ती गर। त्यसपछि कति मानिस छन् भनेर मलाई थाहा हुनेछ।”

3 तर योआबले राजालाई भने, “परमप्रभु परमेश्वरले तपाईंलाई 100 गुणा ज्यादा मानिस दिए र आशीर्वाद दिऊन्। अनि तपाईंका आफ्नै आँखाले ती सबै घटेको देख्न पाओस्। तर तपाईं किन यसो गर्न चाहानु हुन्छ?”

4 राजा दाऊदले योआब र सेनाका कप्तानहरूलाई कडाईका साथ जनगणना गर्ने आदेश दिए। यसैले योआब र सेनाका कप्तानहरू इस्राएलमा जनगणना गर्न राजाबाट विदा लिएर गए।

5 तिनीहरूले यर्दन नदी पार गरे। तिनीहरूले अरोएरमा डेरा हाले। तिनीहरूको डेरा शहरको दाहिने भागतिर थियो। (शहर गाद बेसी बीचमा अवस्थित छ र याजेरतिर लाग्ने बाटोकै छेउमा पर्छ।)

6 तब तिनीहरू गिलाद र ताहतीम होदशीतिर गए। फेरि तिनीहरू उत्तरतिरको दान, यान अनि सीदोनतिर लागे।

7 सोरको किल्ला पनि पुगे। हिच्वी र कनानीहरूका सबै शहरहरू भ्याए। त्यसपछि दक्षिणतिर बेर्शेबा यहूदाको दक्षिणी क्षेत्रसम्म गए।

8 यसरी देशको सबै क्षेत्र भ्याउन तिनीहरूलाई नौ महीना 20 दिन लाग्यो। नौ महीना 20 दिन बिताए पछि तिनीहरू यरूशलेम फर्किए।

9 योआबले राजालाई मानिसहरूको सची बुझाए। इस्राएलमा जम्मा 8,00,000 मानिसहरूले तरवार चलाउन सक्ने रहेछन्। त्यसरी नै यहूदामा पनि 5,00,000 मानिस रहेछन्।

परमप्रभुले दाऊदलाई सजाय दिनुहुन्छ

10 जनगणना गरिसकेपछि दाऊदलाई लाज भयो। दाऊदले परमप्रभुलाई भने, “मैले नगर्ने काम गरेर ठूलो पाप गरेँ! परमप्रभु, म बिन्ती गर्छु मेरो पाप कार्यलाई क्षमा गरिदिनुहोस्। मैले ठूलो मूर्खता गरेँ।”

11 जब भोलिपल्ट बिहान दाऊद उठे, त्यस बेलासम्म दाऊदको गाद अगमवक्ता कहाँ परमप्रभुको वचन आइसकेको थियो।

12 परमप्रभुले गादलाई भन्नु भयो, “दाऊदलाई गएर भन, ‘परमप्रभु के भन्नुहुन्छ भने: म तीनवटा विकल्प दिन्छु। त्यसमध्ये कुनै एउटालाई छान्नु जो म गर्नेछु।’”

13 गाद गएर दाऊदलाई भने, “कुनै तीनवटा मध्ये एउटा छान्नु: तपाईं र तपाईंको देशमा सात वर्ष सम्म अनिकाल लाग्नेछ। तपाईंका शत्रुहरूले तपाईंलाई तीन महीनासम्म खेद्रे छन्। देशमा तीन दिनसम्म महामारी फैलिनेछ। विचार गरेर कुनै एउटा छान्नुहोस्। जसमा म परमप्रभुलाई तपाईंको इच्छा जनाउन सकूँ। यसैको निम्ति परमप्रभुले मलाई तपाईंकाहाँ पठाउनु भएको हो।”

14 दाऊदले गादलाई भने, “म साँच्चै नै अप्ठेरोमा परें। तर परमप्रभु साह्रै दयालु हुनुहुन्छ। यसैले हामीलाई परमप्रभुले जे दण्ड दिए पनि हुन्छ। तर मानिसहरूले चाहि दण्डित नतुल्याओस्।”

15 यसैले परमप्रभुले इस्राएलमा महामारी फैलाइदिनु भयो। महामारी फैलिन बिहानदेखि शुरू भएर तोकैको समय नभइञ्जेल थामिएन। दानदेखि बेर्शेबासम्म 70,000 मानिसहरू मेर।

16 स्वर्गदूतले यरूशलेम नष्ट पार्नलाई आफ्ना हात उठाए तर परमप्रभुले यो नराप्नो कुरा भएकोमा दुःखित हुनु हुन्थ्यो। यसकारण परमप्रभुले स्वर्गदूतलाई मानिसहरू नष्ट गरेको देखी भन्नु भयो, “अब भयो। अब अझ ध्वंस नहोस्, हात थाम।” परमप्रभुको दूत यबूसी अरौनाका खलाको छेउमा थिए।

दाऊदले अरौनांका खला किन्छन्

17 दाऊदले स्वर्गदूतले मानिसहरूलाई मारेको देख्यो। दाऊदले परमप्रभुलाई भने, “मैले पाप गरेँ! मैले अपराध गरेँ। अनि यी मानिसहरूले मेरो आज्ञा पालन गरे, तिनीहरूले मलाई भेडाले झैं पछ्याए। तिनीहरूको कुनै अपराध छैन। दया गरी मेरा पिताका सन्तानहरूलाई र मलाई दण्ड दिनुहोस्।”

18 त्यस दिन गाद दाऊदकहाँ गए। गादले भने, “यबूसी अरौनाको खलामा परमप्रभुका निम्ति एउटा वेदी बनाउनुहोस्।”

19 दाऊदले गादको सुझाव माने। परमप्रभुले के चाहनु हुन्थ्यो दाऊदले त्यही गरे। दाऊद अरौनालाई भेट्न गए।

20 अरौनाले दाऊद र तिनका अधिकारीहरू आउँदै गरेको देखे। अरौनाले शिर झुकाएर प्रणाम गरे।

21 अरौनाले भने, “मेरा मालिक राजा मेरोमा किन पाल्नुभयो?”

दाऊदले जवाफ दिए, “म तिम्रो खला किन्न भनेर आएको हूँ। म त्यहाँ परमप्रभुको निम्ति वेदी बनाउँछु। तब यो महामारी बन्द हुन्छ।”

22 अरौनाले दाऊदलाई भने, “मेरो मालिक राजा बलिदान चढाउनको निम्ति तपाईंले जे लागे पनि हुन्छ। होमबलिको निम्ति मसँग गोरूहरू छन्, दाउराका निम्ति दाँडै गर्ने काठ र जुवा लानुहोस्।

23 राजा, मसँग भएका सबै लग्नुहोस्। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर तपाईंसँग खुशी रहनु।”

24 तर राजाले अरौनालाई भने, “होइन! म तिमीलाई साँचो भन्छु, म त्यस भूमिको पैसा दिन्छु। परमप्रभु परमेश्वरलाई बिनामूल्यको म केही पनि होमबलि चढाउँदिनँ।”

यसैले दाऊदले खला र गोरूहरूको मूल्य चाँदीको 50 शेकेल बुझाए।

25 त्यसपछि दाऊदले परमप्रभुको निम्ति एउटा वेदी त्यहाँ बनाए। दाऊदले होमबलि र मेलबलिहरू चढाए।

परमप्रभुले उनले देशको निम्ति गरेको प्रार्थना स्वीकार गर्नुभयो। परमप्रभुले महामारीको प्रकोपबाट इस्राएललाई बचाउनु भयो।

राजाहरूको पहिलो पुस्तक

अदोनियाह राजा हुन इच्छुक

1 राजा दाऊद साँहै बढा भएका थिए। उनी आफूलाई न्यानो राख्न सक्दैन थिए। उनका नोकरहरूले उनलाई कम्बल ओढाए, तर उनी तातिएनन्।

2 यसकारण उनका नोकरहरूले उनलाई भने, “तपाईंको हेरचाह गर्नकोलागि हामी एउटी युवतीको खोजी गर्नेछौं। ऊ तपाईंसँगै सुत्ने गर्छे अनि तपाईंलाई न्यानो पार्छे।”

3 यसकारण राजाका नोकरहरू राजालाई न्यानो पार्नकोलागि एउटी सुन्दरी युवतीको खोजी झ्याएल्ल देशको प्रत्येक ठाउँमा गर्न थाले। उनीहरूले अबीशग नाउँ भएकी एउटी केटी भेट्टाए। ऊ शूनम्म शहरकी थिई। उनीहरूले युवतीलाई राजा कहाँ ल्याए।

4 युवती साँहै नै राम्री थिई। उसले राजाको हेरचाह र सेवा गरि। तर राजाले ऊसित संभोग गरेनन्।

5-6 अदोनियाह राजा दाऊद अनि उनकी पत्नी हग्गीतका छोरा थिए। अदोनियाह साँहै सुन्दर मानिस थिए। अदोनियाहको जन्म उनको दाजू अब्शालोम पछि भएको थियो, तर अदोनियाह साँहै घमण्डी भए अनि राजा हुने निश्चय गरे। अदोनियाहको साँहै राजा हुन इच्छुक थिए, यसकारण उनले आफ्नो लागि एउटा रथ, घोडाहरू अनि 50 जना मानिसहरू आफू अघि हिंडाउन ठीक पारे। राजा दाऊदले आफ्नो छोरालाई कहिल्यै सपारेनन्। उसले उनलाई कहिल्यै सोधेनन्, “तैले किन यस्तो व्यवहार गर्दैछस्?”

7 अदोनियाहले सस्यहाक छोरा योआब अनि पूजाहारी एबीयातारसँग कुराकानी गरे। उनीहरूले उनलाई नयाँ राजा हुनमा सहायता गर्ने निर्णय लिए।

8 तर धेरै मानिसहरू अदोनियाहले गरेको कामसँग सहमत थिएनन् उनीहरू दाऊदका नै भक्त थिए। उनीहरू पूजाहारी सादोक, यहोयादाका छोरा बनायाह, नातान अगमवक्ता, शिमी, रेई अनि राजा दाऊदका विशेष अंगरक्षकहरू थिए। यसर्थ यी मानिसहरू अदोनियाहको पक्षमा भएनन्।

9 एक दिन अदोनियाहले एज्रोगेलको छेउमा जोहेलेत चट्टानमा केही भेडाहरू, गाईहरू अनि बलियो बाछाहरू एउटा मेलबलि जस्तै बलि चढाए। अदोनियाहले आफ्ना सबै दाजू-भाइहरू अर्थात् राजा दाऊदका अरू छोराहरू अनि यहूदाका सबै अधिकारीहरूलाई निम्त्याका थिए।

10 तर अदोनियाहले पिताका विशेष अंगरक्षकका आफन्त, आफ्नो भाइ सुलेमान, बनायाह अथवा अगमवक्ता नातानलाई निम्तो पठाएनन्।

नातान र बतशेबा सुलेमानको पक्षमा

11 तर नातानले यस विषयमा सुने अनि सुलेमानकी आमा बतशेबा कहाँ गए। नातानले उनलाई सोधे, “हग्गीतका छोरा अदोनियाह के गरिरहेको छ, के तपाईंले सुन्नु भएको छ? ऊ आफूलाई राजा ठान्दैछ अनि हाम्रा मालिक राजा दाऊद यस विषयमा केही जान्दैनन्।

12 तपाईंको जीवन अनि तपाईंको छोरो सुलेमानको जीवन संकटमा पर्न सक्छ। तर म तपाईंलाई आफूलाई बचाउन के गर्नुपर्छ, बताउने छु,

13 राजा दाऊद समक्ष जानुहोस्, अनि उनीसँग भन्नुहोस्, ‘महाराज, मेरा स्वामी, तपाईंले मलाई वचन दिनु भएको थियो। तपाईं पछि मेरो छोरो सुलेमान राजा हुनेछ भनी वचन दिनु भएको थियो। तब किन अदोनियाह नयाँ राजा हुँदैछ?’

14 तपाईंको बात राजासित गरेको समयमा, म भित्र आउँनेछु अनि तपाईंले भनेका कुराहरूलाई पुष्टि गर्छु।”

15 यसकारण बतशेबा राजासँग भेट गर्न उनको भित्री कोठामा गइन्। राजा साँहै नै बढा भएका थिए। शूनम्मकी केटी अबीशग त्यहाँ उनको हेरचाहा गर्दै थिई।

16 बतशेबा राजाअघि निहुरिन्। राजाले भने, “म तिमीलागि के गर्न सक्छु?”

17 बतशेबाले जवाफ दिइन्, “मेरो स्वामी म तपाईंको दासीलाई परमप्रभु परमेश्वरको नाउँमा मलाई एउटा शपथ गर्नु भएको थियो। तपाईंले भन्नु भएको थियो, ‘तपाईंको छोरा सुलेमान तपाईं पछि राजा हुनेछ। उ मेरो सिंहासनमा बस्नेछ।’

18 अहिले अदोनियाहले उ आफूलाई राजा बनाइरहेको छ अनि तपाईं यसको लागि पनि होशियार हुनुहोस्।

19 अदोनियाहले विशाल मैत्री भोज दिदौं धैरे गाईहऱु तथा राम्रा भेडाहऱु मोरे बलि चढायो। अदोनियाहले तपाईका सबै छोराहऱुलाई निम्तो दियो। उसले पूजाहारी एबीयातार अनि सेनापति योआबलाई निम्तो दियो। तर उसले तपाईको विश्वासी छोरा सुलेमानलाई निम्तो दिएन।

20 हे मेरा मालिक अनि महाराज, अहिले इस्राएलका सबै जनगण तपाईलाई नै हेरिरहेका छन्। तपाई पछि अर्को राजा को हुनेछ, यस निर्णयका लागि तिनीहऱु तपाईलाई नै पर्खिरहेका छन्।

21 तपाईको मृत्यु अघि नै तपाईले केही गर्नु पर्छ। तपाईले केही गर्नु भएन भने, मृत्युपछि तब तपाई तपाईको पिता-पुर्खासित गाडिनु भए पछि, मेरो छोरा सुलेमान र म अपराधी ठाहरिनेछौं।”

22 राजासँग बतशेबा कुराकानी गरिरहेकी थिइन कि अगमवक्ता नातान उनलाई भेट्न आए।

23 चाकरहऱुले राजालाई भने, “अगमवक्ता नातान आउनु भएको छ।” नातानले राजा अघि निहुरिएर ढोग दिए।

24 अनि भने, “हे मेरा मालिक अनि महाराज, तपाईपछि अदोनियाह नयाँ राजा हुनेछ भनी के तपाईले घोषणा गर्नु भयो? के तपाईले निर्णय लिनु भएको छ, अब अदोनियाहले शासन चलाउने छ?”

25 किनभने आज उसले तल बेसीमा धैरे सौँदहऱु, मोटा-मोटा बाछाहऱु अनि भेडाहऱु मेलबलि चढाउन ओल्लिएका छन्। उसले तपाईका सबै छोराहऱु, सेनापतिहऱु अनि पूजाहारी एबीयातारलाई निम्ताएका थिए। तिनीहऱु अहिले उनीसँग खानपानमा व्यस्त छन्। अनि तिनीहऱु भन्दै छन्, ‘राजा अदोनियाह दीर्घायु होऊन!’

26 तर उनले मलाई अथवा पूजाहारी सादोक अथवा यहोयादाका छोरा बनायाह अथवा तपाईको आज्ञाकारी छोरा सुलेमानलाई निम्तो दिएनन।

27 मेरो मालिक महाराज, हामीलाई नभनी के तपाईले यस्तो गर्नु भयो? कृपा गरेर हामीलाई बताउनुहोस, तपाईपछि अर्को राजा को हुनेछ?”

28 तब राजा दाऊदले भने, “बतशेबालाई भित्र बोलाऊ!” यसकारण बतशेबा भित्र राजासामु आइन।

29 तब राजाले शपथ गरे: “परमप्रभु परमेश्वरले मलाई प्रत्येक खतराबाट बचाउनु भएको छ। जसरी परमेश्वर जीवित हुनुहुन्छ। म तिमीसँग यो शपथ गर्दछु।

30 आज म अतीतमा दिएको वचन पूरा गर्नेछु। इस्राएलका परमप्रभु परमेश्वरको शक्तिको आधारमा मैले त्यो वचन दिएको थिएँ। मपछि तिम्रो छोरा सुलेमान अर्को राजा हुनेछ भनी मैले वचन दिएको थिएँ। म पछि ऊ मेरो राज सिंहासनमा विराजमान हुनेछ। म आफ्नो प्रतिज्ञा पूरा गर्नेछु।”

31 तब बतशेबाले राजा दाऊद सामु भुईंमा निहुरेर ढोग गरिन। अनि भनिन, “दाऊद राजा दीर्घायु होऊन।”

सुलेमानलाई नयाँ राजा चुनियो

32 तब राजा दाऊदले भने, “पूजाहारी सादोक, अगमवक्ता नातान अनि यहोयादाका छोरा बनायाहलाई यहाँ बोलाई देऊ।” यसकारण तीन जना व्यक्तिहऱु राजासँग भेट गर्न आए।

33 तब राजाले उनीहऱुलाई भने, “तिमीहऱुसँग मेरा अधिकारीहऱुलाई लिएर जाऊ। मेरो छोरा सुलेमानलाई आफ्नो खचचडमा सवार गराऊ। उसलाई गीहोन स्रोतसम्म लिएर जाऊ।

34 त्यस ठाउँमा पूजाहारी सादोक अनि अगमवक्ता नातानले उसलाई इस्राएलको नयाँ राजाको रूपमा अभिषेक गर्नेछन। तुरही बजाऊ अनि घोषणा गर, ‘यिनी नयाँ राजा, सुलेमान हुन!’

35 त्यसपछि उसँग यहाँ फर्केर आऊ। सुलेमान मेरो सिंहासनमा बसेछ अनि मेरो ठाउँमा नयाँ राजा हुनेछ। मैले सुलेमानलाई इस्राएल अनि यहदाको शासकको रूपमा छानेको छु।”

36 यहोयादाका छोरा बनायाहले राजालाई जवाफ दिए, “आमेन! मेरा मालिक अनि महाराज! परमेश्वर स्वयमले यो भन्नु भएकोछ।

37 मेरा मालिक अनि महाराज, परमप्रभु तपाईसँगै हुनुहुन्छ। अनि अहिले विश्वास गर्छु परमप्रभु सुलेमानसँग हुनुहुनेछ। म आशा गर्छु सुलेमानको राज्य बढनेछ अनि उनी तपाई भन्दाअझै शक्तिशाली हुनेछन, मेरा मालिक राजा दाऊद।”

38 यसकारण सादोक, नातान, बनायाह अनि राजाका अधिकारीहऱुले राजा दाऊदको आज्ञा पालन गरे। तिनीहऱुले सुलेमानलाई राजा दाऊदको खचचडमा सवार गराए अनि ऊसँग गीहोन स्रोत गए।

39 पूजाहारी सदोकले पवित्र पालबाट तेल लगे। सादोकले उनलाई राजा देखाउनका लागि सुलेमानको शिरमा तेलले अभिषेक गरे। तिनीहऱुले तुरही फुके अनि सबै मानिसहऱुले हँषित हुँदै भने, “राजा सुलेमान दीर्घायु होऊन।”

40 तब सबै मानिसहऱु सुलेमानको पछि-पछि शहरमा आए। तिनीहऱु बाँसुरी बजाउँदै थिए अनि भुईं थकिने गरी कराउँदै थिए।

41 त्यस समयमा अदोनियाह अनि उनका अतिथिहरू खान-पनि शेष पाँदै थिए। तिनीहरूले तुरहीको आवाज सुने। योआबले सोधे, “त्यो हल्ला के हो? शहरमा के भइरहेको छ?”

42 जब योआब बोल्दै थिए, पूजाहारी एबीयातारका छोरा जोनाथन आइपुगे। अदोनियाहले भने, “यहाँ आऊ! तिमी असल मानिस हो। तिमीले मेरो निम्ति शुभ समाचार ल्याएको हुनुपर्छ।”

43 तर जोनाथनले जवाफ दिए, “होइन, तपाईंको लागि यो शुभ समाचार होइन! राजा दाऊदले सुलेमानलाई नयाँ राजा बनाए।

44 राजा दाऊदले पूजाहारी सादोक, अगमवक्ता नातान, यहोयादका छोरा बनायाह अनि राजाका व्यक्तिगत अंगरक्षकहरू पनि ऊ सँगै पठाए। तिनीहरूले उसलाई राजाको आफ्नो खच्चडमा सवार गराए।

45 तब पूजाहारी सादोक अनि अगमवक्ता नातानले गीहोन स्रोतमा सुलेमानलाई अभिषेक गरे। अनि तिनीहरू शहरमा गए। जन साधारणले उनको स्वागत गरे अनि अहिले शहरका जनता औधी प्रसन्न छन्। तपाईंले सुनेको हल्ला त्यही नै हो।

46-47 सुलेमान राज-सिंहासनमा बसेका छन्! राजाका अधिकारीहरू राजा दाऊदलाई अभिवादन पनि गर्दैछन्। तिनीहरू भन्दै छन्, ‘राजा दाऊद, तपाईं महान राजा हुनु हुन्छ: अब हामी प्रार्थना गर्छौं, तपाईंको परमेश्वरले सुलेमानलाई पनि महान राजा बनाउनुहुनेछ। हामी आशा गर्छौं तपाईंको परमेश्वरले सुलेमानलाई तपाईंभन्दा बढी नै प्रख्यात बनाउनु हुनेछ अनि हामी अझै आशा गर्छौं, सुलेमानको राज्य तपाईंको भन्दा पनि विशाल हुनेछ!’ यहाँ सम्म कि राजा दाऊद पनि त्यहाँ थिए। राजा दाऊदले आफ्नो ओछ्यानबाट निहुरेर सुलेमानलाई ढोग गरे।

48 अनि भने, ‘इस्त्राएलका परमेश्वरको स्तुति गर। परमेश्वरले मेरा छोराहरू मध्ये एक जनालाई मेरो सिंहासनमा बसाउनु भयो अनि यो हेर्न मलाई जीवित राख्नुभयो।’ ”

49 अदोनियाहका सबै अतिथिहरू तसिए अनि छिट्टै गए।

50 अदोनियाह पनि सुलेमानसित डराए। यसकारण उनी वेदीमा गए अनि वेदीको सींग समाते।

51 तब कसैले सुलेमानलाई भने, “अदोनियाह तपाईंसित डराएको छ, राजा सुलेमान। अदोनियाह वेदीको सींग समाते र पवित्र पालामा बसेको छ अनि छोडन पनि चाहदैन। अदोनियाह भन्दै छ, ‘राजा सुलेमानलाई बाचा गर्न भनी देऊ, उसले मलाई नमारोस।’ ”

52 सुलेमानले जवाफ दिए, “यदि अदोनियाह साबित गर्छ कि ऊ एक जना असल मानिस हो, तब म प्रतिज्ञा गर्छु उसको टाउकोको एउटा केशलाई पनि केही हुनेछैन। तर यदि उसले नराप्नो काम गर्थो भने उ मारिने छ।”

53 तब राजा सुलेमानले केही मानिसहरूलाई अदोनियाहलाई लिन पठाए। मानिसहरूले अदोनियाहलाई राजा सुलेमान समक्ष ल्याए। अदोनियाह राजा सुलेमानको सामु गए अनि निहुरेर ढोग गरे। तब सुलेमानले भने, “धर जाऊ।”

2

राजा दाऊदको मृत्यु

1 दाऊदको मर्ने समय आइसकेको थियो। यसकारण दाऊदले सुलेमानसँग कुरा कानी गरे अनि उनलाई भने,

2 “सबै मानिस जस्तै म मर्न आँटैको छु। तर तँ शक्तिशाली हुँदै जाँदैछस् अनि महान व्यक्ति बनिदिछस्।

3 अब परमप्रभु तिप्रो परमेश्वरको सबै आदेशहरू सावधानीका साथ पालन गर। उहाँका सबै नियम, आदेश, निर्णय, सल्लाह र करार सावधानीका साथ पालन गर। मोशाको व्यवस्थामा लेखिएका प्रत्येक कुराको पालन गर। यदि तैले यसो गरिस् भने तब आफूले गरेको प्रत्येक काममा अनि गएको प्रत्येक ठाउँमा सफल हुनेछस्।

4 यदि तैले परमेश्वरको आज्ञा पालन गरिस्, भने परमेश्वरले मलाई दिनुभएको वचन पूरा गर्नुहुनेछ परमेश्वरले भन्नु भएकोछ, ‘यदि तेरा छोराहरूले मेरो आदेश अनुसार हार्दिक श्रद्धाका नियमहरू पालन गरे भने तब तेरो परिवारबाट एक जना मानिस सदा नै इस्त्राएलको राजा हुनेछ।’ ”

5 दाऊदले यो पनि भने, “तँलाई थाहै छ, सस्युहको छोरा योआबले मसित के गरेका थिए? उसले इस्त्राएलीहरूको सेनाका दुइजना सेनापतिहरू, नेराको छोरा अबनेर अनि येतेरको छोरा अमासालाई मारेको थिए। याद गर, उनले तिनीहरूलाई शान्तिको समयमा मारेका थिए। यी मानिसहरूको रगतले उसको तरवारको बेंड पटुका र खुट्टाको जुता रंगिएको थियो। मैले उसलाई दण्ड दिनु पर्थो।

6 तर अब राजा तँ छस्। यसकारण तैले उसलाई आफूले सोचेर बुद्धिमत्तापूर्ण दण्ड दिनुपर्छ। तर तैले उसलाई मारुँ नै भनेर निश्चय गर्नुपर्छ। उसलाई बढेसकालमा शान्तिका साथ मर्न मौका नदिनु।

7 “गिलादको बंजिल्लैका सन्ततिप्रति दयालु हुनु। तिनीहरूलाई आफ्नो मित्र सम्झिनु अनि आफ्नो मेजमा भोजन गराउनु। तेरो दाजु अब्शालोमबाट भागी हिँड्दा तिनीहरूले मलाई सहायता गरेका थिए।

8 “अनि याद गर, गेरका छोरा शिमी अझै यहीं छन्। उनी बहरीमको बिन्यामीन कुल समूह हुन। याद गर, म महनेमतिर भागेको दिन उनले मेरो विस्त्रुमा नराप्रो कुरा भनेका थिए। तब उनी मसित भेट गर्न यर्दन नदीमा आएका थिए। तब मैले उनलाई वचन दिएको थिएँ। मैले परमेस्वर सामु प्रतिज्ञा गरेको थिएँ म शिमीलाई मारिदिन।”

9 अब उनलाई दण्ड नदिई न छोड। तिमी बुद्धिमान मानिस हो, उनीसित के गर्नुपर्छ तिमी राम्ररी जान्दछौ। तर उनलाई बूढेसकालमा शान्तिका साथ मर्न नदेऊ।”

10 तब दाऊदको चोला उठ्यो। उनलाई दाऊदशहरमा गाडीयो।

11 दाऊदले इस्राएलमा 40 वर्षशासन चलाए। उनले हेब्रोनमा सात वर्ष अनि यरूशलेममा 33 वर्ष शासन गरे।

सुलेमानद्वारा राज्यको शासन-नियन्त्रण

12 अब सुलेमान राजा भए। आफ्ना पिता दाऊदको सिंहासनमा उनी विराजमान भए अनि आफ्नो राज्यको शासन पूर्ण नियन्त्रणका साथ गर्न थाले।

13 तब हम्गीतको छोरा अदोनियाह सुलेमानकी आमा बतशेबा समक्ष गए। बतशेबाले उनलाई सोधिन, “के तिमी शान्त मन लिएर आएका हो?”

अदोनियाहले जवाफ दिए, “ज्यू, यो शान्तिपूर्ण भेट नै हो।

14 मैले तपाईंलाई केही भन्नु छ।”

बतशेबाले, “भन भनिन।”

15 अदोनियाहले भने, “तपाईंलाई सम्झना छ कुनै समय राज्य मेरो थियो। इस्राएलका सबै जनगण मलाई राजा ठान्दै थिए। तर स्थिति बदलियो। अहिले मेरो भाइ राजा भएको छ परमेस्वरले उसलाई राजाको रूपमा चुन्यो।”

16 यसर्थ अहिले म तपाईंसँग एक कुरा सोध्न चाहन्छु। कृपया मलाई हुँदैन नभन्नु होला।”

बतशेबाले भनिन, “तिमी के चाहन्छौ?”

17 अदोनियाहले भने, “मलाई थाहा छ तपाईंले भनेको कुनै पनि कुरा राजा सुलेमान मान्नु हुन्छ। कृपया शनम्मी युवती अबीशगसँग विवाह गर्ने अनुमति मलाई उनीबाट दिलाई दिनुहोस्।”

18 तब बतशेबाले भनिन, “ठीक छ, म तिम्रो लागि राजासँग कुरा गर्नेछु।”

19 यसकारण बतशेबा राजा सुलेमानसँग कुराकानी गर्न गइन्। राजा सुलेमानले उनलाई देखे अनि उनीसँग कुरा गर्न उभिए। तब उनले निहुरिएर ढोग भेट गरे अनि सिंहासनमा बसे। उनले चाकरहरूलाई आमाका लागि अर्को सिंहासन ल्याउन भने। तब तिनी उनको दाहिने पट्टि बसिन्।

20 बतशेबाले उनलाई भनिन, “म तँलाई एउटा सानो कुराका लागि भन्छु। कृपया मलाई हुँदैन नभन्नु।”

राजाले भने, “आमा, तपाईंले चाहेको कुनै पनि कुरा माग्नु सक्नु हुनेछ। म तपाईंलाई नाइनास्ति गर्ने छैन।”

21 यसर्थ बतशेबाले भनिन, “शनम्मी अबीशगसँग विवाह गर्ने अनुमति तेरो दाजु अदोनियाहलाई दे।”

22 राजा सुलेमानले आफ्नी आमालाई जवाफ दिए, “तपाईं किन मसित अबीशगलाई दिन माग्नु हुँदैछ? यो मलाई उसलाई राज्य देऊ भनी माग्नु जस्तै नै हो। जे भए ता पनि उनी मेरो ठूला दाज्यू हुन्। पूजाहारी एबीयातार र सस्थाहका छोरो योआबले उनलाई सघाउने छन्।”

23 तब राजा सुलेमानले परमप्रभुको नाउँमा शपथ गरे। उसले भने, “यदि मैले यसका लागि अदोनियाहलाई दण्ड दिइन् भने परमेस्वरसित मलाई नराप्रो गर्नुहोस् भनी प्रार्थना गर्नेछु अनि उसले आफ्नो जीवनद्वारा मल्य चुकाउनु पर्नेछ।

24 परमप्रभुले मलाई इस्राएलको राजा बनाउनुभयो। उहाँले मलाई मेरा पिता दाऊदको राज-सिंहासन दिनुभएकोछ परमेस्वरले आफ्नो वचन पूरा गर्नुभयो अनि राज्य म र मेरो परिवारलाई दिनुभयो। जसरी सँच्चैने परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ भने अदोनिया आजनै मर्नेछ।”

25 राजा सुलेमानले यहोदाका छोरा बनायाहलाई आदेश दिए। बनायाह बाहिर निस्किए अनि अदोनियाहलाई मारे।

26 तब राजा सुलेमानले पूजाहारी एबीयातारलाई भने, “मैले तँलाई मार्नु पर्थ्यो, तर म तँलाई आफ्नो घर अनातोत फर्किने मौका दिन्छु। म तँलाई अहिले मार्नै छैन किनभने तँले परमप्रभु हाफ्रा मालिकको पवित्र सन्दूक मेरो पिताको राजा दाऊदको निम्ति बोकेको थिइस् अनि मेरो पिताको सबै कष्ट विभाजन गरेको थिइस्।”

27 सुलेमानले एबीयातारलाई परमेस्वरको पूजाहारीको रूपमा सेवा गर्न नपाउने कुरा बताए। यो यसरी नै भयो जसरी परमेस्वरले बताउनु भएको थियो। परमेस्वरले पूजाहारी एली अनि उनको परिवारको विषयमा शीलोम बताउनु भएको थियो। एबीयातार एली परिवारका थिए।

28 योआबले यस विषयमा सुने अनि डराए। उनले अदोनियाहको समर्थन गरेका थिए, तर अब्शालोमले गरेनन्। योआब परमेस्वरको पालातिर दगुरे अनि वेदीको सीग समात्र पुगे।

29 कसैले राजा सुलेमानलाई बताए योआब परमेस्वरको पालको वेदीमा छ। यस कारण सुलेमानले यहोयादाका छोरा बनायाहलाई गएर उसलाई मार्ने आदेश दिए।

30 बनायाह परमेस्वरको पालमा गएर अनि योआबलाई भने, “राजाको आदेश छ, ‘बाहिर आइज!’ ”

तर योआबले जवाफ दिए, “होइन, म यहीं नै मर्छु।”

यसकारण बनायाह फर्केर राजा कहाँ आएर अनि उनलाई योआबले भनेको कुरा बताए।

31 तब राजाले बनायाहलाई आदेश दिए, “ऊ जसो भन्छ त्यसै गर। उसलाई त्यहीं मार अनि गाडिदे। तब मेरो परिवार अनि म योआबको दोषबाट मुक्त हुनेछौं। योआबले निर्दोष मानिसहरूको हत्या गरेको हुनाले यो दोष सृष्टि भएको थियो।

32 योआबले ऊ भन्दा धेरै निर्दोष मानिसहरूको हत्या गर्यो। तिनीहरू नेरका छोरा अबनेर अनि येतेरका छोरा अमासा थिए। अबनेर इस्राएलको सेनाका सेनापति थिए अनि अमासा यहूदाको सेनाका सेनापति थिए। मेरो पिता दाऊद यहाँ थिएनन् तिनीहरू योआबद्वारा मारिएको हो भनि यसकारण परमप्रभुले योआबलाई उसले मारेका मानिसहरूको दण्ड दिनुहुनेछ।

33 तिनीहरूको मृत्युका लागि ऊ अपराधी हुनेछ अनि उसको परिवार पनि सदाका लागि दोषी हुनेछ। तर परमेस्वरले दाऊद, उनका सन्तानहरू, उनको राज परिवार र उनको राज्यलाई सदा नै शान्ति दिनु हुनेछ।”

34 यसै कारण यहोयादाका छोरा बनायाहले योआबलाई मारे। योआबलाई मरुभूमिमा उनको घरको नजिकै नै गाडीयो।

35 तब सुलेमानले यहोयादाका छोरा बनायाहलाई योआबको ठाउँमा सेनाको सेनापति बनाए। सुलेमानले एबीयातारको ठाउँमा सादोकलाई नयाँ पूजाहारीको पदमा नियुक्त पनि गरे।

36 त्यसपछि राजाले शिमीलाई बोलाए। राजाले उनलाई भने, “यहाँ यरूशलेममा आफ्नोलागि एउटा घर बनाऊ। त्यस घरमा बस अनि शहर नछोड।

37 यदि तिमी शहर छोडछौ अनि किद्रोनको खोल्सा पारी जान्छौ भने तिमीलाई मारिने छ अनि यो नै तिम्रो आफ्नो दोष हुनेछ।”

38 यसकारण शिमिले जवाफ दिए, “महाराज, ठीकै छ। म तपाईंको आदेश पालन गर्नेछु।” यस कारण शिमी लामो अवधिसम्म यरूशलेममा बसे।

39 तर तीन वर्षपछि शिमीका दुइ जना दासहरू भागे। तिनीहरू गातका राजा, माकाका छोरा आकीश कहाँ गए। शिमिले सुने, उनका दासहरू गातमा छन्।

40 यसर्थ शिमिले आफ्नो जिन खच्चडमाथि राखे अनि गातमा राजा आकीशसमक्ष आफ्ना दासहरू लिन गएका थिए। उनले तिनीहरूलाई त्यहाँ भेटे अनि घर फर्काए।

41 तर कसैले सुलेमानलाई सुनायो, शिमी यरूशलेमबाट गात गएर अनि फर्केर आए।

42 यस कारण सुलेमानले उनलाई बोलाए। सुलेमानले भने, “मैले परमेस्वरको नाउँमा तँ सित शपथ गराएको यदि तैले यरूशलेम छाडिस भने तँ मर्ने छस्। मैले चेताउनी दिएको थिएँ, यदि तँ कतै गइस् भने तँ मारिने छस् अनि त्यो तेरो आफ्नै दोष हुनेछ जे भनेको थिएँ त्यसमा तँ समहत भइस् तैले भनिस तैले मेरो आज्ञा पालन गर्नेछु।

43 परमप्रभुको नाउँमा तैले बनाएको प्रतिज्ञा किन उलंघन गरिस्? किन तैले मेरो आज्ञा पालन गरिन्स्?

44 तँलाई थाहा छ तैले मेरा पिताको विरुद्धमा धेरै भूल कामहरू गरेको थिइस्। अब ती भूल कामका लागि परमेस्वरले तँलाई दण्ड दिनु हुनेछ।

45 तर परमेस्वरले मलाई आशीर्वाद दिनु हुनेछ। उहाँले दाऊदको राज्यलाई सँधै नै सुरक्षित राख्नु हुनेछ।”

46 तब राजा सुलेमानले यहोयादको छोरा बनायाहलाई शिमीको हत्या गर्ने हुक्म दिएर अनि उनले त्यसै पालन गरे। अब राज्यमा सुलेमानको पूर्ण नियन्त्रण थियो।

3

सुलेमानलाई बुद्धिको चाहना

1 सुलेमानले मिश्रका राजा फिरऊनकी छोरीसँग विवाह गरेर उनीसँग सन्धि गरे। सुलेमानले उनलाई दाऊद शहरमा ल्याए। यस समयमा सुलेमान आफ्नो महल र परमप्रभुको मन्दिरको निर्माण गर्दै थिए। सुलेमान यरूशलेमको वरिपरि पर्खाल पनि बनाइरहेका थिए।

2 मन्दिरको निर्माण-कार्य पूरा भइसकेको थिएन। यस कारण मानिसहरू अग्लो ठाउँहरूमा बनाइका वेदीहरूमा पशु बलि दिइरहेका थिए।

3 सुलेमानले परमेस्वरलाई प्रेम गर्थे। उसले उसका पिता दाऊदले गरेको आज्ञाहरू पालन गरेर देखाए। तर सुलेमानले दाऊदले उसलाई नभनेका कुरो गरे। यद्यपि सुलेमान अझै बलि चढाउनु, धूप बाल्नु अग्ला ठाउँहरूको प्रयोग गर्दै गए।

4 राजा सुलेमान बलि चढाउन गिबोन गए। उनी त्यस ठाउँमा जाने कारण के थियो भने त्यो सबै भन्दा महत्वपूर्ण अग्लो स्थल थियो। सुलेमानले त्यस वेदीमा 1,000 बलि चढाए।

5 सुलेमान गिबोनमा भएको समयमा राति सपनामा परमप्रभु उनकहाँ देखा पर्नुभयो। परमेश्वरले भन्नुभयो, “तँलाई जे चाहिन्छ भन्। म तँलाई त्यो दिनेछु।”

6 सुलेमानले जवाफ दिए, “आफ्ना भक्त मेरा पिता दाऊद प्रति तपाईं औधी दयालु हुनुहुन्थ्यो। उहाँले तपाईंको अनुसरण गर्नुभयो। उहाँ धर्मी अनि इमान्दारी थिए। उहाँ पछि, उसलाई एउटा छोरा उसको सिंहासनमा बस दिएर महान दया देखेउनु भयो।

7 परमप्रभु मेरो परमेश्वर, मेरा पिता दाऊदको स्थानमा मलाई राजा हुने अनुमति दिनु भएको छ। तर म सानो केटा मात्र छु, मानिसहरू दोह्रयाउन गर्ने अनुभवको कामेछ।

8 म, तपाईंको दास हूँ; अनि तपाईंले चुनिएको मानिसहरू मध्ये एक हूँ जो असंख्य छन्। त्यो गन्न सकिदैन। यसकारण शासकले तिनीहरूबीच धेरै निर्णय लिनु पर्छ।

9 यसै कारण म तपाईंसमक्ष बुद्धिको माग गर्दछु जसको कारण म राम्ररी शासन गर्न सकूँ अनि सहीदंगमा जनतालाई न्याय दिन सकूँ। यसले मलाई सही र भूलबीच अन्तर छुट्याउने योग्यता दिने छ। यस महान, बुद्धिको अभावमा यी महान् मानिसहरू माथि शासन गर्न सम्भव छैन।”

10 सुलेमानले आफ्नो बुद्धिको लागि माग गरेकोमा परमप्रभु प्रसन्न हुनुभयो।

11 यसकारण परमेश्वरले उनलाई भन्नुभयो, “तैले आफ्नो लागि दीर्घायु मागिन्स अनि तैले धन-सम्पतिको माग पनि गरिन्स। तैले आफ्ना शत्रुहरूको मृत्युको माग पनि गरिन्स। तर तैले बुद्धिका लागि बिन्ती गरिस अनि सही निर्णय लिइस।

12 यस कारण म तैले मागेको कुरा दिनेछु। म तँलाई बुद्धि र विवेक दिनेछु। म तँलाई यस्तो महान् बुद्धिजीवी बनाउने छु जस्तो अतीतमा कोही भएको थिएन। अनि भविष्यमा तँ जस्तो अरू कुनै हुने छैन।

13 तँलाई पुरस्कृत गर्नका लागि तैले नमागेको कुराहरू पनि म तँलाई दिनेछु। तेरो सम्पूर्ण जीवनमा सम्पत्ति र सम्मान प्राप्त हुनेछ। संसारमा तँ जस्तो महान् अरू राजा हुने छैन।

14 म चाहन्छु, तैले मेरो आज्ञा मान तँ मेरा अनुसरण गर अनि मेरो नियम र आज्ञाको पालन गर। यो काम त्यसरी नै गर जसरी तेरा पिता दाऊदले गरेका थिए। यदि तैले मेरो इच्छा अनुसार काम गरिस भने म तँलाई लामो जीवन दिनेछु।”

15 सुलेमान बिउँझे। उनलाई थाहा भयो सपनामा परमेश्वरले उनीसँग कुराकानी गर्नुभएको। तब सुलेमान यस्शलेम गए अनि परमप्रभुको करारको सन्दूकसामु उभिए। उनले परमप्रभुलाई होमबलि चढाए अनि मेलबलि दिए। त्यसपछि उनले शासन गर्नमा सघाउने सबै प्रमुख व्यक्ति अनि अधिकारीहरूलाई भोज दिए।

16 एक दिन दुइ जना स्त्रीहरू जो बेश्या थिए, सुलेमान कहाँ आए। तिनीहरू राजाको सामु उभिए।

17 एक जना स्त्रीले भनी, “महाराज, यो स्त्री र म एउटै घरमा बस्छौं। हामी दुवै जना गर्भवती थियौं अनि नानी जन्माउने बेला भएको थियो। मैले मेरो नानी जन्माएँ त्यस बेला ऊ मसँगै थिई।

18 तीन दिनपछि यस आइमाईले पनि आफ्नो नानी जन्माई। त्यस घरमा हामीसँग अरू कुनै मानिस थिएन। हामी दुइ जना मात्र थियौं।

19 एक रात यो आइमाई आफ्नो नानीसँग सुतेकी थिई, नानी मरेछ।

20 राति नै म सुतेको बेला उसले मेरो नानी मेरो ओछ्यानबाट लगी। मेरो ओछ्यानमा मरेको नानी राखी।

21 बिहान म ब्यूँझिएँ अनि मेरो नानीलाई दूध खुवाउन लागेँ। तर मेरो नानी मरेको थियो। तब मैले त्यसलाई राम्ररी नियालेर हरेँ। मैले देखेँ, त्यो मेरो नानी थिएन।”

22 तर अर्की स्त्रीले भनी, “होइन! जिउँदो नानी मेरो हो। मृत नानी तेरो हो!”

तर पहिलो स्त्रीले भनी, “होइन, तँ गलत छेस! मृत नानी तेरो हो अनि जिउँदो नानी मेरो हो!” यस प्रकार दुइ जना स्त्री राजा सामु तर्क गर्न लागे।

23 तब राजा सुलेमानले भने, “तिमीमध्ये प्रत्येकले जिउँदो नानी मेरो हो भन्दै छौं अनि मृत नानीलाई तिमीहरू अर्काको बताउँदैछौं।”

24 तब राजा सुलेमानले सेवकलाई तरवार लिन पठाए।

25 अनि राजा सुलेमानले भने, “हामी यही गर्ने छौं। जिउँदो नानीलाई दुइ टुक्रा गरी काट्नेछौं अनि दुवै आइमाईलाई नानीको आधा-आधा भाग दिनेछौं।”

26 अर्की आइमाईले भनी, “यो ठीक छ। नानीलाई दुइ टुक्रा पार्नुहोस्। तब हामीमध्ये कोही पनि उसलाई पाउने छैनौं।” तर पहिलो आइमाई, जो असली आमा थिई, उ आफ्नो नानीको मायाले व्याकुल थिई। उसले राजालाई भनी, “महाराज, नानीलाई कृपया नकाट्नुहोस् बरू उसलाई नै दिनुहोस्।”

27 तब राजा सुलेमानले भने, “नानीलाई नकाट! यसलाई पहिलो आइमाईलाई दिइहाल। ऊ नै असली आमा हो।”

28 इस्राएलका मानिसहरूले राजा सुलेमानको निर्णय सुने। तिनीहरूले उनको धैरै नै आदर र सम्मान गरे किनभने उनी बुद्धिमान थिए। तिनीहरूले देखे सही न्याय गर्ना उनीसँग परमेश्वरको बुद्धि थियो।

4

सुलेमानको राज्य-शासन

1 राजा सुलेमानले इस्राएलका जनता माथि शासन गर्न थाले।

2 शासन गर्ना उनलाई सहयोग गर्ने प्रमुख अधिकारीहरूको नाम यी हुन:

सादोकका छोरा अजर्याह, अजर्याह पूजाहारी थिए।

3 शीशाका छोराहरू एलीहोरेप र अहियाह। एलीहोरेप र अहियाह लेखकहरू थिए।
अहीलूदका छोरा यहोशापात। यहोशापात जनगणको इतिहासको विवरण लेख्ने गर्दथे।

4 यहोयादाका छोरा बनायाह। बनायाह सेनापति थिए।

सादोक र एबीयातार। यिनीहरू पूजाहारीहरू थिए।

5 नातानका छोरा अजर्याह। अजर्याह जिल्ला राजापालको हाकिम थिए।
नातानका छोरा याबूद। याबूद राजा सुलेमानका सल्लाहकार अनि पूजाहारी थिए।

6 अहीशार। अहीशार महलको प्रत्येक वस्तुका लागि जिम्मेवार थिए।

अब्दाका छोरा अदोनीराम: अदोनीराम दासहरूको अध्यक्ष थिए।

7 इस्राएललाई बाह्रवटा क्षेत्रहरूमा विभाजन गरिएको थियो जसलाई जनपद भनिन्थ्यो। सुलेमानले प्रत्येक जनपदको राजपाल छान्ने गर्दथे। राजपाललाई आफ्नो जनपदबाट खाद्य संकलन गर्ने अनि राजा तथा उनको परिवारलाई खाद्यान दिने आदेश दिइएको थियो। प्रत्येक वर्षको एक महीनामा राजालाई खाद्यान सामग्री जम्मा गर्ने दायित्व बाह्र जना राजपालहरू माथि थियो।

8 बाह्रजना राजपालहरूका नाउँ यी हुन;

बेनहर एप्रैमको पार्वत्य प्रदेशको राजपाल थिए।

9 माकश, शाल्बीम, बेतशेमेश अनि एलोनरबेत-तनानका राजपाल बेन्दकेर थिए।

10 अरूबोत, सोको अनि हेपेरका राजपाल बेन-हेसेद थिए।

11 बेन अबीनादाब नपेत दोरका राजपाल थिए। उनले सुलेमानकी छोरी तापत-सँग विवाह गरेका थिए।

12 अहीलूदका छोरा बाना तानाक अनि मगिदो तथा सारतानको छेउमा भएको सबै बेशानको राजपाल थिए। यो यिजेलको तल बेत-शानदेखि लिएर योकमाम पारि अबेल-महोलासम्म थियो।

13 बेन-गेबेर रामोत गिलादका राज्यपाल थिए। उनी गिलादमा मनश्शेका छोरा याईरको सबै शहरहरू अनि गाउँका पनि राज्यपाल थिए। उनी बाशानमा अर्गोब अञ्चलका पनि शासक थिए। यस इलाकामा वरिपरि ठूला-ठूला पर्खालले घेरेका साठीवटा शहरहरू थिए। अनि शहरहरूको मूल ढोकामा काँसाका बारहरू थिए।

14 इझेका छोरा अहीनादाब महनेमका राजपाल थिए।

15 अहीमास नमालीका राजपाल थिए। उनको विवाह सुलेमानकी छोरी बासमत सँग भएको थियो।

16 हूशैका छोरा बाना आशेर र आलोतका राजपाल थिए।

17 पास्हका छोरा यहोशापात इस्साकारका राजपाल थिए।

18 एलाका छोरा शिमी बिन्यामीनका राजपाल थिए।

19 ऊरीका छोरा गेबेर गिलादका राजपाल थिए। गिलाद त्यो प्रदेश थियो जहाँ एमोरीहरूका राजा सीहोन अनि बाशानका राजा ओग शासन गर्दथिए। तर गेबेर मात्र यस जनपदका राजपाल थिए।

20 यहूदा र इस्राएलमा धेरै संख्यामा मानिसहरू थिए। मानिसहरूको संख्या समुद्रतटका बालुवाका कण जति नै थियो। मानिसहरू सुखी जीवन व्यतीत गर्दथिए: तिनीहरू खानपीन गर्दथिए अनि खुशी थिए।

21 सुलेमान युफ्रेटिस नदी देखि लिएर पलिशती मानिसहरूको धर्ती-सम्म शासन गर्दथे। उनको राज्य मिश्र देशको सीमानासम्म फिजिएको थियो। यी देशहरूले सुलेमानकहाँ उपहार पठाएर अनि जीवनभरि नै आज्ञा पालन गरिरहे।

22-23 सुलेमानलाई प्रत्येक दिन चाहिने खाद्य सामग्री यो थियो ऊ आफ्नै निम्ति अनि उनीसँगै मेजमा भोजन गर्ने सबै मानिसहरूका निम्ति: 30 मुर्फी राम्रो पिठो, 60 मुर्फी अन्न, 10 वटा राम्रो अन्न खाने गाईहरू, 20 वटा भैदानमा पालीएको गाईहरू, 100 वटा भेडाहरू, जंगली जनावरहरू जस्तो मृग, जराया, चित्तल अनि शिकार गरिएका चराहरू।

24 सुलेमान युफ्रेटिस नदीको पश्चिम तिरका सबै देशहरूमा शासन गर्दथे। यो क्षेत्र तिप्सादेखि गाजोसम्म थियो। सुलेमानले राज्यको चारैतिर शान्ति कायम गरेका थिए।

25 सुलेमानको जीवनकालमा यहूदा अनि इझ्राएलमा, दानदेखि बेशेबासम्मका सबै मानिसहरू शान्ति अनि सुरक्षामा थिए। मानिसहरू आफ्नै अंजीरका रूख अनि दाखको लहरा मुनी शान्तिका साथ बस्ने गर्दथे।

26 सुलेमानसित उनका रथहरूका 4,000* घोडाहरू राख्ने र घोडा सैनिकहरू बस्ने ठाउँ थियो अनि उनीसित 12,000 घोडाको हेरविचार गर्ने मानिसहरू (सप्सहरू) थिए।

27 प्रत्येक महीना बाह्र जनपद मध्ये एक जना राजपालले सुलेमानलाई ती जिनिसहरू दिने गर्दथे जो उनलाई चाहिन्थ्यो। राजाको मेजमा भोजन गर्ने प्रत्येक मानिसका लागि यो पर्याप्त थियो।

28 शासकहरूले यी पशुहरूका निम्ति प्रचुर मात्रामा खाना अनि जौ चुटाउने गर्थे। तिनीहरूले ती अन्नहरू निम्नित ठाउँमा ल्याए।

सुलेमानको बुद्धि

29 परमेश्वरले सुलेमानलाई ज्यादै बुद्धिमान बनाउनुभयो। सुलेमान धेरै किसिमका कुरा बुझ्न सक्थे। उनको बुद्धि यति महान, थियो, कल्पना गर्न सकिन्न।

30 सुलेमान पूर्वी देशहरूका सबै मानिसहरू अनि सबै मिश्रीहरू भन्दा ज्ञानी थिए।

31 उनी विश्वमा सबै मानिसहरूभन्दा बढी बुद्धिमान थिए। उनी एज्रही एतानभन्दा पनि बढी बुद्धिमान थिए। उनी हेमान, कलकोल अनि दर्दा भन्दा बढी बुद्धिमान थिए। यिनीहरू माहोलका छोरा थिए। राजा सुलेमान इझ्राएल र यहूदाको वरिपरिका सबै देशहरूमा प्रख्यात भए।

32 आफ्नो जीवन-कालमा सुलेमानले 3,000 ज्ञानवर्द्धक शिक्षाहरू अनि 1,005 गीतहरू रचे।

33 सुलेमान प्रकृतिको विषयमा धेरै जान्दथे। उनले लबानोनका विशाल देवदारु रूखहरूको विषयमा शिक्षा दिँद थिए, बाबरी बिस्वाको विषयमा जो भिताहरू माथि उम्रिन्थे। उनले जनावरहरू, चराचुरुङ्गी, घसने जन्तुहरू अनि माछाको विषयमा पनि वार्तालाप गर्दथे।

34 सबै राष्ट्रहरूका मानिसहरू राजा सुलेमानको ज्ञानका कुरा सुन्न आउने गर्दथे। सबै राष्ट्रका राजाहरू आफ्ना बुद्धिमान मानिसहरूलाई राजा सुलेमानको कुरा सुन्न पठाउने गर्दथे।

5

सुलेमान द्वारा मन्दिरको निर्माण

1 हीराम सोरका राजा थिए। हीराम दाऊदका मित्र थिए। यसकारण जब हीरामले दाऊदपछि सुलेमान नयाँ राजा भएको सुने, उनले सुलेमान कहाँ दासहरू पठाए।

2 सुलेमानले राजा हीरामलाई जे भने, यो हो:

3 “तपाईंलाई थाहै छ, मेरा पिता दाऊदले चारैतिर धेरै नै युद्ध गर्नु परेको थियो। यस कारण परमप्रभु उहाँको परमेश्वरको सत्कारमा उहाँ एउटा मन्दिर बनाउने योग्य हुनु भएन। राजा दाऊद तब सम्म पर्खिरे जबसम्म परमप्रभुले उनलाई सबै शत्रुहरू परास्त गर्ने वरदान दिनुभएन।

4 तर अहिले परमप्रभु मेरा परमेश्वरले मेरो देशको चारैतिर मलाई शान्ति दिनुभएकोछ। अब मेरो कोही शत्रु छैनन्। मेरा प्रजाहरू संकटमा छैनन्।

5 “परमप्रभुले मेरा पितासँग एउटा प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘तँपछि तेरो छोरालाई राजा बनाउनेछु अनि तेरो छोराले मेरा सत्कारमा एउटा मन्दिर बनाउने छ।’ अब म परमेश्वरको सत्कारमा मन्दिर निर्माण गर्ने योजना गर्दछु।

6 यसकारण म तपाईंलाई सहयोग गर्ने अनुरोध गर्दछु। तपाईंका मानिसहरू लबानोन दिनुहोस्। त्यहाँ तिनीहरू मेरा लागि धूपीका रूख काट्ने छन्। मेरा सेवकहरू तपाईंका मानिसहरूसँगै काम गर्नेछन्। आफ्ना मानिसहरूको मजदुरीको रूपमा तपाईंले

* 4:26: 4,000 यो ग्रीक भाषामा छ। हिब्रु अनि ल्याटिन भने 40,000 छ। हेर्नुहोस् 2 इतिहास 9:25

तोक्नु, भएको रकम म दिनेछु। मलाई तपाईंको सहयोगको खाँचो छ। हाम्रा काठकमीहरू सीदोनका काठकमीजति सिपालु छैनन्।”

7 जब हीरामले सुलेमानले मागेको कुरा सुने, उनी औधी खुशी भए। राजा हीरामले भने, “यो विशाल राष्ट्रको शासन गर्ने बुद्धिमान छोरा दाऊदलाई दिएकोमा आज म परमप्रभुलाई धन्यवाद दिन्छु।”

8 तब हीरामले सुलेमान कहाँ संदेश पठाए। सन्देशमा भनिएको थियो:

“तपाईंले भन्नु भएको कुरा मैले सुने। तपाईंले मागेको सबै धूर्पी अनि सल्लाका स्खहरू दिनेछु।

9 मेरो सेवकहरूले यी स्खहरू लबानोनदेखि समुद्रसम्म ल्याउनेछन्। तब ती स्खहरू बाँध्नेछु अनि तपाईंले इच्छा गर्नु भएको ठाउँसम्म बगाएर पठाउने छु। त्यहाँ म तिनीहरूलाई जम्मा गर्ने छु अनि तपाईंले तिनीहरूलाई आफ्नो साथ लिएर जान सक्नु हुन्छ। बद्रू लामा तपाईंले मेरो घर परिवारको लागि खान पठाईदिनुहोस्।”

10 यसकारण हीरामले सुलेमानलाई उसलाई चाहे जति सक्दो देवदारु अनि गोब्रेसल्लाको स्खहरू जुटाए।

11 सुलेमानले हीरामलाई 20,000 मुरी* गहुँ र 20 मुरी† भद्राक्षको तेल प्रत्येक वर्ष उसको परिवारको निम्ति जुटाए।

12 परमप्रभुले प्रतिज्ञा गर्नुभए अनुसार सुलेमानलाई बुद्धि दिनुभयो। हीराम र सुलेमान माझ शान्ति थियो। यी दुइ राजाहरूले आपसमा सन्धि गरेका थिए।

13 राजा सुलेमानले यस कार्यमा सघाउ पुर्याउन इम्राएलका तीस हजार मानिसहरूलाई बोलाए।

14 राजा सुलेमानले अदोनीराम नाउँको व्यक्तिलाई प्रमुख बनाए। सुलेमानले मानिसहरूलाई तीन वटा दलमा विभाजन गरे। प्रत्येक दलमा 10,000 मानिसहरू थिए। प्रत्येक दलले लबानोनमा एक महीना काम गरे अनि तब दुइ महीना घर जाने गर्द थिए।

15 सुलेमानले पर्वतीय क्षेत्रमा 80,000 मानिसहरूलाई काममा लगाए। ती मानिसहरूको काम चट्टान काट्नु थियो। चट्टान बोक्ने मानिसहरू 70,000 थिए।

16 काम गर्ने मानिसहरूको काम हेर्ने 3,300 नाईकहरू पनि थिए।

17 राजा सुलेमानले मन्दिरको आधारशिलाको निम्ति तिनीहरूलाई विशाल अनि मूल्यवान ढुङ्गाहरू काट्ने आदेश दिएका थिए। ती ढुङ्गाहरू सावधानीपूर्वक काटियो।

18 तब सुलेमानका कारीगरहरू, हीरामका कारीगरहरूले अनि गबालीहरू ढुङ्गामा बुट्टा काट्ने काम गरे। तिनीहरूले मन्दिर निर्माणको निम्ति ढुङ्गा अनि काठहरू तयार पारे।

6

सुलेमानद्वारा मन्दिरको निर्माण

1 तब सुलेमानले मन्दिर बनाउन शुरू गरे। इम्राएलका मानिसहरूले मिश्र देश छोडेको 480 वर्ष पछिको कुरा थियो। यो सुलेमान राजाको शासनको चौथो वर्ष थियो। यो वर्षको दोस्रो महीना, जिवको* महिना थियो।

2 मन्दिर 60 हात लामो, 20 हात चौडा अनि 30 हात अग्लो थियो।

3 मन्दिरको मण्डप 20 हात अग्लो अनि 10 हात चौडा थियो। बरन्डा मुख्य भागसम्म बडाएको थियो। यसको लम्बाई मन्दिरको चौडाईको बराबर थियो।

4 त्यहाँ मन्दिरमा साँघुरा झ्यालहरू थिए। यी झ्यालहरू बाहिरबाट साँघुरो अनि भित्रबाट फराकिलो थियो।

5 तब सुलेमानले मन्दिरको मुख्य भागको वरिपरि कोठाहरूको लहर बनाए। यी कोठाहरू एका अर्काको माथि बनाइएका थिए। कोठाहरूको लहर तीन तल्ला अग्लो थियो।

6 कोठाहरू मन्दिरको भित्तासँग मिलेका थिए, तर तिनका निदालहरू भित्ता माथि बनाइएका थिएनन्। माथि मन्दिरको भित्ता पातलो थियो। यसकारण ती कोठाहरूको एकतिर बनाइएको भित्ता तलको भन्दा पातलो थियो। सबै भन्दा माथिल्लो तलाका कोठाहरू पाँच हात चौडा थिए। माझका कोठाहरू छः हात चौडा थिए। त्यस माथिका कोठाहरू सात हात चौडा थिए।

7 कमीहरूले भित्ता बनाउनमा विशाल ढुङ्गाहरू प्रयोग गरे। कमीहरूले ढुङ्गा त्यस ठाउँमा काटे जहाँ जमीनबाट तिनीहरूलाई बाहिर निकालिइएको थियो। यस कारण मन्दिरमा मार्तल, बच्चरो अथवा अरु कुनै फलामको हात हतियारको हल्ला थिएन।

* 5:11: 20,000 मुरी अर्थात् “1,20,000 बुराला” † 5:11: 20 मुरी अर्थात् “995 गैलेन,” वा “171 पाथी” * 6:1: जिव हिब्रू महीनाको नाम।

8 मन्दिरको तल्लो तलाको प्रवेश-द्वार दक्षिण तिर थियो। भित्रतिर दोस्रो तलाका कोठाहरूमा जाने भर्थाडहरू थिए अनि त्यहाँबाट तेस्रो तलामा जाने।

9 यसकारण सुलेमानले मन्दिरको निर्माण कार्य सिध्याए। मन्दिरको प्रत्येक भाग धूपीको फल्याकले ढाकेको थियो।

10 सुलेमानले भवनको चारैतिर कोठाहरू पनि बनाएर सिध्याए। प्रत्येक तला पाँच हात अग्लो थियो। कोठाहरूको आड दिने देवदारूका दलानहरू घरको कोठाहरू सित मिलेएको थियो।

11 परमप्रभुले सुलेमानलाई भन्नुभयो,

12 “यदि तैले मेरो सबै विधि र विधान पालन गरिस् भने म ती सबै काम गर्नेछु जसका लागि मैले तेरा पिता दाऊदसँग प्रतिज्ञा गरेको थिएँ।

13 अनि तैले बनाएको यस मन्दिरमा इस्राएलका नानीहरूको बीचमा बसेछु। म इस्राएलका मानिसहरूलाई कहिले पनि छोडने छैन।”

14 यस प्रकार सुलेमानले मन्दिरको निर्माण कार्य सिध्याए।

15 मन्दिर भित्रका ढुङ्गाका भित्ताहरूलाई धूपीका फल्याकहरूले ढाकिएको थियो। धूपीका फल्याकहरू भूईँदेखि छानासम्म ठोकिएका थिए। ढुङ्गाको भूईँमाथि सल्लाका फल्याकहरू ओछ्याइएका थिए।

16 तिनीहरूले मन्दिरको पछिल्लिर 20 हात लामो अनि गहिरो एउटा कोठा बनाएका थिए। तिनीहरूले यस कोठाका भित्ताहरूमा ठोकेका थिए। यस कोठालाई महा पवित्र स्थान भनिन्थ्यो।

17 महा पवित्र स्थानको अघि मन्दिरको मुख्य भाग थियो। यो कोठा 40 हात हामो थियो।

18 तिनीहरूले यस कोठाका भित्ताहरू धूपीका फल्याकहरूद्वारा ढाकेको थियो भित्ता दिवालका कुनै ढुङ्गाहरू देखिदैन थिए। तिनीहरूले देवदारूको तकताहरूमा लौकाहरू अनि फूलहरू को चित्रहरू कुँदेका थिए।

19 सुलेमानले मन्दिरको पछाडी तल गहिरो कोठा बनाए। यो कोठा परमप्रभुको करारको सन्दूकको लागि थियो।

20 यो कोठा 20 हात लामो, 20 हात चौडा अनि 20 हात अग्लो थियो।

21 सुलेमानले यस कोठालाई शद्ध सुनले ढाके उनले महा पवित्र स्थानको प्रवेश सामुने, सुनको साङ्गलीहरू लगाए।

22 मन्दिरको सबै भाग सुनले ढाकेको थियो। महा पवित्र स्थान अधिको वेदी पनि सुन जडिएको थियो।

23 कर्मीहरूले कर्ब स्वर्गदूतका मूर्तिहरूका पखेटा समेत बनाएका थिए। भद्राक्ष काठको मूर्तिहरू बनाएका थिए। यी कर्ब दूतहरूका मूर्तिहरू महा पवित्र स्थानमा स्थापना गरिएका थिए। प्रत्येक स्वर्गदूतको मूर्ति 10 हात अग्ला थिए।

24-26 दूवै कर्ब स्वर्गदूतहरू एउटै नापका थिए अनि एकै प्रकारले बनाइएका थिए। प्रत्येक कर्ब स्वर्गदूतका दुइवटा पखेटा थिए। पखेटा पाँच हात लामा थिए। एउटा पखेटाको एक छेऊदेखि अर्को छेऊ 10 हात लामो थियो। अनि प्रत्येक कर्ब स्वर्गदूत 10 हात अग्लो थिए।

27 यी कर्ब स्वर्गदूतहरूलाई महा पवित्र स्थानमा स्थापना गरिएको थियो। तिनीहरूको पखेटाले एका-अर्काको छेऊमा उभिएका थिए। तिनीहरूको पखेटाले एका अर्कालाई कोठाको माझमा स्पर्श गरेको थियो। अरू दुइ पखेटाहरूले प्रत्येक भित्ताललाई स्पर्श गरेको थियो।

28 दुइ कर्ब स्वर्गदूतहरूलाई सुनले जडिएको थियो।

29 मुख्य र भित्री कोठाको वरिपरि भित्ताहरूमा कर्ब स्वर्गदूत, ताडको रूख अनि फूलहरूको चित्र अंकित गरिएको थियो।

30 दूवै कोठाको भूइँमा सुन जडिएको थियो।

31 कर्मीहरूले भद्राक्ष काठको दुइवटा दैलो बनाएका थिए। तिनीहरूले ती कोठाहरू महा पवित्र स्थानको प्रवेश-द्वारमा लगाएका थिए। दैलोको चारैतिरको चौखट पाँचवटा बाहुले बनाइएको थियो।

32 तिनीहरूले दुइवटा दैलो भद्राक्ष काठको बनाएका थिए। कर्मीहरूले दैलोमा कर्ब स्वर्गदूत, ताडको रूख अनि फूलहरू चित्र अङ्कित गरेका थिए। तब तिनीहरूले दैलोलाई सुनले मोरे।

33 तिनीहरूले प्रवेश-द्वारदेखि मुख्य कोठासम्म पनि दैलो बनाएका थिए। तिनीहरूले एउटा चारकुने दैलोको चौखट बनाउनमा भद्राक्षको काठ प्रयोगगरे।

34 तब तिनीहरूले ती दैलोहरू बनाउनमा सल्लाको काठ प्रयोगगरे। त्यहाँ दुइवटा दैलाहरू थिए। प्रत्येक दैलोको दुइवटा मोडहरू थिए।

35 तिनीहरूले दैलाहरूमा कर्ब स्वर्गदूत, ताडको रूख अनि फूलहरूको चित्रले सजाएका थिए। तब तिनीहरूले तिनलाई सुनले ढाकेका थिए।

36 तब तिनीहरूले भित्री आँगन बनाए। त्यस आँगनको वरिपरि भित्ता बनाए। प्रत्येक भित्ता तीन लहर काटेको ढुङ्गा अनि एक लहर धूपीको काठद्वारा बनाइएको थियो।

37 तिनीहरूले मन्दिरको निर्माण कार्य वर्षको दोस्रो महिना जिव महिनामा शुरू गरेका थिए। इस्राएलका राजाको रूपमा सुलेमानको चौथो वर्ष बितेको थियो।

38 मन्दिर वर्षको आठौँ महिना बूलमा पूरा भयो। यो समय सुलेमानले जनगण माथि शासन गरेको एघारौँ वर्ष थियो। मन्दिरको निर्माण कार्य पूरा हुनमा सात वर्ष लाग्यो। मन्दिरको निर्माण योजना अनुरूप नै भयो।

7

सुलेमानको महल

1 राजा सुलेमानले आफ्नो लागि एउटा महल बनाए। उसको महल बनाउनका लागि 13 वर्ष लाग्यो।

2 उनले “लबानोनको वन” नाउँ भएको भवन बनाए। यो 100 हात लामो, 50 हात चौडा अनि 30 हात अग्लो थियो। यसमा चार लहर देवदारका खाम्बाहरू थिए। प्रत्येक खाम्बाको माथि देवदारको मुकुट थियो।

3 खाम्बाहरूको लहरमाथि देवदारूका दलमीहरू थिए। तिनीहरूले देवदारूको दलमीहरूको माथि छानाका लागि देवदारूको तख्ता ठोकेका थिए। खाम्बाको प्रत्येक खण्डमा 15 वटा दलमीहरू थिए। सब जम्मा 45 वटा दलमीहरू त्यहाँ थिए।

4 त्यहाँ तीनलहर एकाआकाँमा फर्किएका ढोकाहरू थिए।

5 प्रत्येक छेऊमा तीनवटा दैलाहरू थिए। सबै ढोकाहरू अनि चौखटहरू चारकुने थिए।

6 सुलेमानले “खाम्बाहरूद्वारा मण्डप” पनि बनाए। यो 50 हात लामो अनि 30 हात चौडा थियो। द्वार मण्डपको अघि खाम्बाहरूमा आधारित छानो थियो।

7 सुलेमानले एउटा सिंहासन कक्ष पनि बनाए जहाँ तिनी जनगणलाई न्याय दिने गर्दथे। उनले त्यसको नाउँ “न्यायको कक्ष” राखेका थिए। त्यो कोठा भुईँदेखि छानासम्म देवदारको काठ ठोकिएको थियो।

8 सुलेमान बसे महल न्यायको कक्षको भित्र थियो। यो महल न्यायको कक्ष जस्तै बनाइएको थियो। उनले यस्तै प्रकारको घर आफ्नी पत्नी, मिश्रका राजाकी छोरीका लागि बनाएका थिए।

9 यी सबै भवनहरू बहुमूल्य ढुङ्गाका टुक्राद्वारा बनाइएका थिए। यी ढुङ्गाहरू आराद्वारा चाहिएको आकारमा काटिएका थिए। तिनीहरू अघि अनि पछि काटिएका थिए। यी बहुमूल्य ढुङ्गाहरू जगदेखि भित्ताको माथिल्लो तहसम्म लगाइएका थिए। आँगनको वरिपरिको भित्तासम्म बहुमूल्य ढुङ्गाका टुक्राद्वारा बनाइएका थिए।

10 जग ठूला-ठूला बहुमूल्य ढुङ्गाहरूद्वारा स्थापित गरिएको थियो। केही ढुङ्गाहरू 10 हात लामा अनि अरू 8 हात लामा थिए।

11 यी ढुङ्गाहरूको माथि अरू बहुमूल्य ढुङ्गाहरू अनि देवदारका बलाहरू थिए।

12 महलको आँगन, मन्दिरको आँगन अनि मन्दिरको मण्डपको वरिपरि भित्ताहरू थिए। ती भित्ताहरू तीन लहर ढुङ्गा अनि एक लहर देवदारूका काठद्वारा मन्दिर निर्मित थियो।

13 राजा सुलेमानले हीराम नाउँ भएको मानिसलाई एउटा सन्देश सोरमा पठाए। सुलेमानले हीरामलाई यरूशलेम बोलाए।

14 हीरामकी आमा नत्ताली कुल समूहको इस्राएली थिइन्। उनका मृत पिता सोरका थिए। हीराम काँसाका जिनिसहरू बनाउँथे। तिनी धेरै नै कुशल अनि अनुभवी कारीगर थिए। यसैकारण राजा सुलेमानले आउने निम्तो पठाए अनि हीरामले स्वीकार गरे। यसकारण राजा सुलेमानले हीरामलाई काँसाको कामको प्रमुख बनाए। हीरामले काँसाद्वारा बनिने सबै जिनिसहरू बनाए।

15 हीरामले काँसाका दुइवटा खाम्बा बनाए। प्रत्येक खाम्बा 18 हात लामो अनि 12 हात गोलो थियो। खाम्बाहरू खोक्रा थिए अनि धातु तीन इञ्च^{*} मोटो थियो।

16 हीरामले दुइवटा काँसाका मुकुटहरू पनि बनाए जो 5 हात अग्ला थिए। हीरामले ती मुकुटहरू खाम्बाको माथि राखे।

17 तब उनले जालीहरू मुकुटहरू ढाक्न साङ्गलीहरू बनाए। उसले प्रत्येक मुकुटमाथि सातवटा राखे।

18 त्यसपछि उनले दारीम जस्तै देखिने दुइ लहर अलंकरण बनाए। तिनीहरूले खाम्बाहरूको माथि मुकुटलाई ढाक्नका लागि प्रत्येक खाम्बाको जाली माथि ती काँसाका दारीमलाई सजाए।

19 खाम्बामाथि स्थापित गरिएका खावौँशीरहरू 5 हात अग्लो थिए त्यो फूलहरू झैं देखिन्थे।

20 मुकुटहरू खाम्बाहरूमाथि राखिएका थिए। तिनीहरू सबै बटुका जस्तो जालीको माथि थिए। त्यस ठाउँमा प्रत्येक मुकुट वरिपरि 200 वटा दारीमहरू लहरहरू सजाएका थिए।

* 7:15: 3 इञ्च अर्थात् “चार अङ्गुला।”

21 हीरामले ती दुई काँसाका खाम्बाहरूलाई मन्दिरको मण्डपमा स्थापित गरेका थिए। एउटा खाँबो प्रवेश-द्वारको दक्षिणतिर अनि अर्को उत्तरतिर गाडिएको थियो। दक्षिणको खाँबोको नाउँ याकीन राखियो। उत्तरको खाम्बाको नाउँ बोआज राखियो।

22 तिनीहरू फूल अकारका मुकुटहरूलाई खाम्बाहरूको माथि राखे। यस प्रकार दुइवटा खाम्बाको काम सिध्याइएको थियो।

23 तब हीरामले काँसाको गोलो खड्कुलो बनाए। तिनीहरूले त्यस खड्कुलोको नाउँ “समुद्र” राखे। भाँडो 30 हात गोलो थियो। यो 10 हात चौडा अनि 5 हात गहिरो थियो।

24 खडकुलो (ध्याम्पा) बाहिरी छेऊमा एउटा घेरा थियो। घेराको किनारमा भाँडोको वरिपरि काँसाको लौकाहरूको दुइ लहर थियो। काँसाका लौकाहरू भाँडोको चारैतिर जो राखिए एक टुक्रा ध्याम्पा सँग थियो।

25 भाँडो 12 वटा काँसाका सँढेहरूमाथि राखिएको थियो। सबै 12 वटा सँढेहरू भाँडोको बाहिर हेरिरहेका थिए। तीनवटाले उत्तर तिर हेरेका थिए, तीनवटा पूर्व, तीनवटा दक्षिण अनि तीनवटा पश्चिमतिर हेरेका थिए।

26 भाँडोको मोटाइ एक बिना मोटो थियो। भाँडोको घेरो प्यालाको घेरो अथवा फूलका पत्रदल जस्तै थियो। भाँडोमा 2,000 पाथी[†] अँट्थ्यो।

27 तब हीरामले दशवटा काँसाको ठेलागाडाहरू बनाए। प्रत्येक 4 हात लामो, 4 हात चौडा अनि 3 हात अग्ला थिए।

28 ठेलागाडाहरू चौखटमा चारकुने पाटा ठोकेर बनाइएका थिए।

29 ती लौका अनि घेराहरूमाथि पाटा अनि चौखटहरूमा काँसाका सिंह, सँढे अनि कसब स्वर्गदूतहरू कुँदिएका थिए माथि अनि तल सिंहहरू र सँढेहरू फूलहरू कुदेर कांसलाई मार्तोलले पिटेर बनाएका थिए।

30 प्रत्येक ठेला-गाडीमा चारवटा काँसाका चक्काहरू धुराहरू समेत थिए। कुनामा दुलो भाँडोको आधारकालागि काँसाको टेकुआ बनाइएको थियो। टेकुआहरूमा काँसालाई पिटेर बनाइएका फूलका आकारहरू थिए।

31 त्यहाँ बटुकाको मथिल्लो खुल्ला भागको वरिपरिको निम्ति एउटा आधार थियो, आधार एक हात अग्लो अनि व्यासको खोल्ने डेढ हातहरू थिए।

32 चौखटको तल चारवटा चक्काहरू थिए। चक्काहरू, डेढ हात व्यास भएका थिए। चक्काहरूको माझ धुराहरू ठेलागाडासँग जोडिएको थियो।

33 चक्काहरू रथका चक्काहरू जस्तै थिए। चक्काको जम्मै जिनिस-धुरी, घेरो, डन्डीहरू तथा धुराहरू काँसाको बनाइएको थियो।

34 प्रत्येक ठेलागाडाको चार कुनामा चारवटा आधारहरू थिए। तिनीहरू सबै ठेलागाडासँग जोडिएका थिए।

35 प्रत्येक ठेला गाडाकोमाथि वरिपरि आधा हात अग्लो गोलो घेरा थियो। त्यसलाई एउटै बनाउनलाई त्यो त्यसका आधारहरूसित जोडिएको थियो।

36 ठेलागाडाको बगल अनि चौखटमा कसब स्वर्गदूतहरू, सिंह अनि ताडको रूखहरूको काँसाको चित्रहरू थिए। यी चित्रहरू ठेलागाडीको सबै ठाउँमा अंकित गरिएका थिए जहाँ-जहाँ कोठाहरू थिए। ठेलागाडाको वरिपरि भएको चौखटमा फूलहरूका नक्सा कुँदिएका थिए।

37 हीरामले एकै प्रकारका दशवटा ठेलागाडाहरू बनाए। प्रत्येक गाडा गलेको काँसाबाट अनि ढालेर बनाएको थियो। यसकारण सबै गाडाहरू एउटै नाप अनि आकारमा बनाएको थियो।

38 हीरामले दशवटा बटुकाहरू पनि बनाए। दशवटा ठेलागाडा मध्ये प्रत्येकका लागि एउटा बटुको थियो। प्रत्येक बटुको चार हात चौडा थियो। बटुकोमा लगभग 40 पाथी क्षमता थियो।

39 हीरामले मन्दिरको दक्षिणतिर पाँचवटा अनि उत्तरतिर अरू पाँचवटा ठेलागाडीहरू स्थापित गरेका थिए।

40-45 हीरामले भाँडाहरू, बेल्ला अनि स साना बटुकाहरू बनाए। हीरामले सबै जिनिसहरू राजा सुलेमानले मागे अनुसार बनाए। परमप्रभुकोको मन्दिरका लागि हीरामले बनाएका सामानहरूको सूची यस्तो छ:

2 खाम्बाहरू;

खाम्बाहरूको माथि बटुका जस्ता 2 मुकुटहरू;

वरिपरि ढाक्ने जालीहरू;

2 जालीका लागि 400 वटा दारीमहरू;

खाम्बाहरूको माथि दुइवटा बटुकाहरूलाई ढाक्ने प्रत्येक जालीका दुइलहर दारीमहरू थिए।

प्रत्येक ठेलागाडामा बटुका भएको 10 ठेलागाडाहरू;

तल बाह्रवटा सँढेहरू माथि दुलो भाँडो;

भाँडाहरू, स-साना बेल्लाहरू, स साना बटुकाहरू;

[†] 7:26: 2,000 पाथी अर्थात् “11,000 गैलन।”

अनि सबै भौंडाकुँडाहरू परमप्रभुको मन्दिरकालागि।

हीरामले यी सबै सामानहरू राजा सुलेमानले चाहे अनुसार नै बनाए। तिनीहरू सबै पालिस लगाएको काँसाको बनाइएका थिए।

46-47 सुलेमानले यी चीजहरू बनाउनमा प्रयोगगरिएको काँसा कहिले पनि जोखेनन। जोख्नु उचित थिएन। यस कारण काँसाको सम्पूर्ण ओजन थाह भएन। राजाले यी चीजहरू सुक्कोत र शरतानबीच यर्दन नदीको छेउमा बनाउने आदेश दिएका थिए। तिनीहरूले यी जिनिसहरू काँसा गलाएर अनि भूईंमा बनाइएको साँचोमा ढालेर बनाए।

48-50 सुलेमानले धेरै सुनका सामानहरू मन्दिरका लागि बनाउने आदेश पनि दिए। सुलेमानले मन्दिरका लागि सुनद्वारा बनाउन लगाएका सामानहरू यी हुन्;

सुनको वेदी; सुनको टेबल

परमेश्वरलाई चढाइएको विशेष रोटी यहाँ राखिन्थ्यो।

सुनको सामादान (महापवित्र स्थानको अघि उत्तरतिर पाँचवटा अनि दक्षिणतिर पाँचवटा थिए);

सुनका फूलहरू, दियोहरू अनि चिन्टाहरू;

शुद्ध सुनका कचौराहरू, बाती छिमल्ने कैचीहरू, स-साना कचौराहरू, थालहरू अनि कोइला बोक्ने धूपौराहरू;

मुख्य कक्षका दैलाहरूका लागि तथा भित्री कोठा (अति पवित्रस्थल) को दैलाहरूका लागि सुनका कब्जाहरू बनाए।

51 यस प्रकार राजा सुलेमानले परमप्रभुको मन्दिरका लागि आफूले चाहे अनुरूप काम पूरा गरे। तब राजा सुलेमानले ती सबै जिनिसहरू जम्मा गरे जो उनका पिता दाऊदले यस उदेश्यका लागि जोगाएर राखेका थिए। उनले यी चीजहरू मन्दिरमा ल्याए। उनले चाँदी र सुन परमप्रभुको मन्दिरको भण्डारमा थन्काए।

8

मन्दिरमा करारको सन्दूक

1 त्यसपछि राजा सुलेमानले इस्राएलका बृद्ध-प्रधानहरू, विभिन्न कुल-वंशका प्रमुखहरू, र इस्राएलका कुल-वंशहरूका अगुवाहरूलाई बोलाए। उनले तिनीहरूलाई यस-शलेममा आउने आदेश दिए। सुलेमानले परमप्रभुको करारको सन्दूकलाई दाऊदको शहरबाट जसलाई सियोन पनि भनिन्थ्यो, ल्याउन चाहन्थे।

2 यसकारण सबै इस्राएलका मानिसहरू वर्षको सातौँ महीनामा त्यसको महीनाको चाडको समयमा मानिसहरू सुलेमानसित भेला हुन्थे।

3 इस्राएलका सबै बृद्ध प्रधानहरू त्यस ठाउँमा पुगे। तब पूजाहारीहरूले पवित्र सन्दूक उठाए।

4 तिनीहरूले भेट हुने पाल अनि पालमा रहेका सबै पवित्र चीज-बीजहरू समेत परमप्रभुको पवित्र सन्दूक सित बोके। लेवीकुहरूले यी सामानहरू बोक्नमा पूजाहारीलाई सघाए।

5 राजा सुलेमान अनि इस्राएलका सारा समुदाय करारको सम्झौता सन्दूक अघि भेला भए। तिनीहरूले धेरै बलिहरू चढाए। तिनीहरूले यति धेरै भेडाहरू अनि पशुहरू मारे, कुनै मानिसले गन्ती गर्न सकेन।

6 तब पूजाहारीहरूले परमप्रभुकोको करारको सन्दूकलाई यथा स्थानमा स्थापित गरे। यो ठाउँ मन्दिरमा महा पवित्र स्थानको भित्र थियो। करारको सन्दूकलाई कस-ब स्वर्गदूतहरूको पंखेटाको तल स्थापित गरियो।

7 कस-ब स्वर्गदूतहरूका पंखेटा पवित्र सन्दूक माथि फिजिएका थिए। तिनीहरूले पवित्र सन्दूक अनि यसको खाम्बाहरूलाई ढाकि दिए।

8 यी थाम्ने खाम्बाहरू धेरै लामा थिए। अति पवित्र स्थानको अघि उभिने कुनै मानिसले खाम्बाहरूको छेउ देख्न सक्थ्यो। तर बाहिरबाट कुनैपनि मानिसले तिनीहरूलाई देख्न सक्दैन थिए। खाम्बाहरू आज पनि त्यहाँ छन्।

9 पवित्र सन्दूक भित्र मात्र दुइवटा ढुङ्गाका पाटीहरू थिए। यी पाटीहरू तिनै थिए जसलाई मोशाले होरेब नाउँ भएको ठाउँमा पवित्र सन्दूकभित्र राखेका थिए। होरेब त्यो ठाउँ थियो जहाँ परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूसँग तिनीहरू मिश्रबाट बाहिर निस्केपछि करार बाँध्नुभएको थियो।

10 पूजाहारीहरूले पवित्र सन्दूकलाई अति पवित्र स्थानमा स्थापित गरे। जब पूजाहारीहरू पवित्र स्थानबाट बाहिर आए, परमेश्वरको मन्दिरमा बादल भरियो।

11 पूजाहारीहरूले आफ्नो काम निरन्तर गर्न सकेनन् किनभने मन्दिर परमेश्वरको महिमाले भरियो।

12 तब सुलेमानले भने:

“परमप्रभुले अकाशमा चम्काउँन घाम बनाउनुभयो,
तर उहाँले कालो बादलमा बस मन पराउनुभयो।

13 मैले तिम्नो लागि अचम्मको मन्दिर बनाए एउटा ठाउँ
जहाँ तिमी सँधै बस्ने छौ।”

14 इस्राएलका सबै मानिसहरू त्यहाँ उभिएका थिए। यसर्थ राजा सुलेमान तिनीहरूतिर फर्किए अनि परमेश्वरलाई तिनीहरूका लागि आशीर्वाद दिने बिन्ती गरे।

15 तब राजा सुलेमानले भने,

“परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरको प्रशंसा होस्। उहाँले परमप्रभुले भन्नुभयो उहाँले मेरो पितासँग प्रतिज्ञा गर्नु भएको पूरा गर्नु भयो।

16 मैले इस्राएलका मानिसहरूलाई मिश्रबाट ल्याएको दिनदेखि अहिले सम्म मै सत्कारमा मन्दिर निर्माण गर्नका लागि इस्राएलको परिवार समूहहरूबाट कुनै शहरलाई छानेको थिइन। तर इस्राएलका मानिसहरूमाथि शासन गर्नका लागि मैले दाऊदलाई मन पराएको छु।’

17 “मेरा पिता दाऊदले परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरको सत्कार गर्नका लागि एउटा मन्दिर बनाउन साह्रै नै चाहेका थिए।

18 तर परमप्रभुले मेरा पिता दाऊदलाई भन्नु भएको थियो, ‘म जान्दछु, मेरो सत्कारका लागि तिमी एउटा मन्दिर बनाउन चाहने छौ, अनि यो राम्रो कार्य हो, तिमी मेरो मन्दिर बनाउन चाहन्छौ।

19 तर तिमी नै त्यो मानिस होइनौ जसलाई मैले मन्दिर बनाउनका लागि रोजेको छु। तिम्नो छोराको मेरो मन्दिर बनाउने छु।’

20 “यसकारण परमप्रभुले त्यो प्रतिज्ञा पूरा गर्नु भएको छ, जो उहाँले दिनुभएको थियो। अहिले म मेरा पिता दाऊदको ठाउँमा राजा छु। अब म परमप्रभुले भन्नुभए जस्तै इस्राएलका मानिसहरू माथि शासन गर्ने छुँ। परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरको लागि मैले मन्दिरको निर्माण गरे।

21 मैले मन्दिरमा पवित्र सन्दूकका लागि एउटा ठाउँ बनाएँ। पवित्र सन्दूकभित्र परमप्रभुले हाम्रा पुर्खाहरूसित गर्नुभएको करार-पत्र छ। परमप्रभुले जब करार गर्नुभयो तब उहाँले हाम्रा पुर्खाहरूलाई मिश्रबाट बाहिर निकाल्नु भयो।”

22 तब सुलेमान परमप्रभुको वेदी अघि उभिए। सबै मानिसहरू उनको अघि उभिएका थिए। राजा सुलेमानले आफ्नो हात फिजाए अनि अकाशतिर हेरे।

23 उनले भने:

“परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर, अकाश अथवा धर्तीमा तपाईं जस्तो अरु कुनै परमेश्वर छैन। तपाईंले आफ्ना भक्तहरूसँग करार गर्नुभएको छ किनभने तपाईं उनीहरूलाई प्रेम गर्नु हुन्छ तपाईं आफ्नो वचनलाई पूरा गर्नुहुन्छ तपाईं तपाईंको अनुसरण गर्ने मानिसहरूका लागि दयालु अनि साँचो हुनुहुन्छ।

24 तपाईंले आफ्ना सेवक, मेरा पिता दाऊदसँग प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो तपाईंले आफ्नो प्रतिज्ञा पूरा गर्नुभयो तपाईंले प्रतिज्ञा आफ्नै मुखबाट गर्नु भएको थियो। अनि आफ्नो विशाल शक्तिको बलमा तपाईंले आफ्नो प्रतिज्ञालाई आज सत्य साबित गर्नुभयो।

25 अब, हे परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर, तपाईंले आफ्ना सेवक तथा मेरा पिता दाऊदसँग गरेको अर्को प्रतिज्ञा पूरा गर्नुहोस्। तपाईंले भन्नुभएको थियो, ‘दाऊद, तिम्नो छोराहरूले ध्यानसँग मेरा आज्ञा पालन गर्नु जसरी तिमीले गरेका थियौ। यदि तिनीहरूले यसो गरे भने तिम्नो वंशबाट कसैले सँधैने इस्राएलका मानिसहरूमाथि शासन गर्ने छ।’

26 अनि फेरि, हे, परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर, म तपाईंलाई मेरा पितासँग गरेको प्रतिज्ञालाई निरन्तर राख्नु अनुरोध गर्दछु।

27 “तर, मेरा परमेश्वर! तपाईं साँच्चै पृथ्वीमाथि बास गर्नु हुन्छ? सम्पूर्ण अकाश अनि स्वर्गको सर्वोच्च स्थानले पनि तपाईंलाई राख्न सक्दैन। तब मैले बनाएको यस घरले तपाईंलाई कसरी राख्न सक्छ?”

28 तर कृपया मेरा प्रार्थना अनि मेरो अनुरोध सुनी दिनुहोस्। म तपाईंको सेवक हुँ अनि तपाईं मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ। मेरो यो प्रार्थना सुनीदिनु होस्। आज तपाईंसँग प्रार्थना गरिरहेको छु।

29 विगतमा तपाईंले भन्नु भएको थियो, ‘मेरो सत्कार गरिनेछ।’ यस कारण यस मन्दिरलाई रात-दिन हेर्नुहोस्। यस मन्दिरमा गरेको प्रार्थना सुनीदिनुहोस्।

30 परमप्रभु, म अनि तपाईंका मानिसहरू यस ठाउँमा आउने छौं अनि तपाईंमा प्रार्थना गर्ने छौं। कृपया प्रार्थनासुनी दिनुहोस्! हामी जान्दछौं, तपाईं स्वर्गमा बस्नु हुन्छ। हामी हाम्रो प्रार्थना सुनीदिने अनि हामीलाई क्षमा गर्न अनुरोध गर्दछौं।

31 “यदि एउटा मानिसले अर्को व्यक्तिको विरुद्ध पापहरू गर्‍यो भने, उसलाई यहाँ वेदीमा ल्याइन्छ। यदि त्यो मानिस दोषी छैन भने, तब उसले उसलाई निर्दोष छु भनि शपथ खान लगाउनेछ।

32 तब स्वर्गमा उसलाई सुन्नुहोस् अनि उसप्रति न्याय गर्नुहोस्। यदि मानिस दोषी छ भने उसलाई कृपा गरेर दोषी देखाउनुहोस्। अनि यदि मानिस निर्दोष छ भने कृपया उसलाई निर्दोष भएको देखाउनु होस्।

33 “कहिले काँही तपाईंका मानिसहरूले तपाईंको विरुद्धमा पाप कार्य गरे भने उनका शत्रुहरूले उनीहरूलाई परास्त गर्छन्। तब मानिसहरू तपाईंतिर फर्किन्छन् अनि तपाईंमा प्रार्थना गर्नेछन्। मानिसहरूले यस मन्दिरमा नै तपाईंको प्रार्थना गर्नेछन्।

34 कृपया उनीहरूलाई स्वर्गबाट सुनि दिनुहोस्। तपाईंको मानिसहरूको पापलाई क्षमा गरि दिनुहोस् अनि तिनीहरूलाई आफ्नो धर्ती फेरि प्राप्त गर्न दिनुहोस्। तपाईंले यो धर्ती उनका पुर्खाहरूलाई दिनु भएको थियो।

35 “कहिले काँही तिनीहरू तपाईंको विरुद्धमा पापकार्य गर्छन् अनि तपाईंले तिनीहरूको धर्तीमा पानी पर्न नै बन्द गरी दिनुहुन्छ। तब तिनी यस ठाउँतिर फर्केर प्रार्थना गर्नेछन् अनि तपाईंको नाउँको स्तुति गर्नेछन्। तपाईंले तिनीहरूलाई दुःख दिनुहुन्छ अनि तिनीहरू आफ्नो पाप कार्यका लागि अफशोच गर्नेछन्।

36 यसर्थ कृपया स्वर्गमा नै तिनीहरूको प्रार्थना सुनि दिनुहोस्। तब हाम्रो पाप क्षमा गर्नुहोस्। मानिसहरूलाई सही बाटोमा हिँड्ने ज्ञान दिनुहोस्। तब, हे परमप्रभु तिनीहरूलाई दिएको धर्तीमा पानी पार्नुहोस्।

37 “धर्ती साँहै नै सुख्खा हुनसक्छ अनि यसमा कुनै अन्न उम्रिने छैन। अथवा जनसाधारणमा महामारी फिजिन सक्छ। हुन सक्छ, फल्दै गरेको सबै अन्नहरू कीराहरूद्वारा नष्ट हुनेछ। हाम्रा मानिसमाथि केही शहरहरूमा तिनका शत्रुहरूद्वारा आक्रामण हुनेछ। अथवा हाम्रा धेरै मानिसहरू बीमार हुनेछन्।

38 जब यस मध्ये कुनै एउटा घटना घट्छ अनि जब एउटा व्यक्ति अथवा इस्त्राएलीहरूले तिनीहरूको पापहरूको क्षमा माग्छ अनि तिनीहरूले यस मन्दिरबाट तपाईंकहाँ हात उठाउँछ।

39 तपाईंले आफ्नो वासस्थान स्वर्गबाट कृपया उसको प्रार्थना सुनिदिनु होस्। मानिसहरूको मनभित्रके छ। तपाईंले मात्र जान्नुहुन्छ। यसकारण प्रत्येक मानिससित उसले गरेका कार्य अनुसार व्यवहार गर्नुहोस्।

40 यस्तो गरी दिनु होस् जसले गर्दा तपाईंका मानिसहरू जतिञ्जेलस बाँच्ने छन् त्यतिञ्जेल डराउने गर्छन्, जबसम्म तपाईंले हाम्रा जो पिता-पुर्खाहरूलाई दिनभएको भूमिमा तिनीहरूलाई बस् दिनु हुनेछ।

41-42 “अरु ठाउँका मानिसहरूले तपाईंको महानता र क्षमताको विषयमा सुन्नेछन्। तिनीहरू टाढा-टाढाबाट यस मन्दिरमा प्रार्थना गर्न आउने छन्।

43 स्वर्गको आफ्नै वासस्थानबाट तिनीहरूको प्रार्थना सुनि दिनुहोस्। कृपया अरु ठाउँका मानिसहरूले भनेको कुरा विचार गरिदिनुहोस्। तब ती मानिसहरू डराउने छन् अनि इस्त्राएलका मानिस सरह तपाईंको आदर गर्नेछन्। तब सबै ठाउँका मानिसहरूले जान्नेछन्, मैले तपाईंको सम्मानमा यो मन्दिर बनाएँ।

44 “कहिले-कहिले तपाईं आफ्ना भक्तजनलाई तिनीहरूका शत्रुहरूको विरुद्धमा युद्ध गर्ने आदेश दिनुहुन्छ। तब तपाईंका मानिसहरू यस शहरतिर बढ्ने छन् जुन तपाईंले चुन्नुभएको थियो अनि मैले तपाईंको सम्मानमा यस मन्दिरको निर्माण गरेको छु। तिनीहरू तपाईंमा प्रार्थना गर्नेछन्।

45 त्यस समयमा स्वर्गको आफ्नै वासस्थानबाट तिनीहरूको प्रार्थना सुनि दिनुहोस् अनि तिनीहरूलाई सहायता गर्नुहोस्।

46 “तपाईंका मानिसहरूले तपाईंका विरुद्धमा पाप गर्नेछन्। म यो जान्दछु किनभने प्रत्येक मानिसले पाप गर्छ। तब तिनीहरूसँग तपाईं क्रोधित हुनुहुनेछ र तपाईंको क्रोधद्वारा। तपाईंले तिनका शत्रुहरूलाई तिनीहरूमाथि विजय हासिल गराउनु हुनेछ। तिनीहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूलाई बन्दी बनाउने छन् अनि टाढा नजीक कतै अर्को जगामा राख्नेछन्।

47 त्यस टाढाको ठाउँमा तपाईंका मानिसहरूले के भयो भनी सोच्ने छन्। आफ्नो पाप कार्यका लागि तिनीहरू क्षमा-याचना गर्नेछन् अनि तपाईंमा प्रार्थना गर्नेछन्। तिनीहरू भनेछन्, ‘हामीले पाप गरेका छौं अनि भूल गरेका छौं।’

48 तिनीहरू ती टाढा ठाउँमा कैदी हुनेछन्। तर यदि तिनीहरू कैदीमा हुदा सम्पूर्ण हृदयले तपाईं कहाँ आउँछन् अनि तिनीहरू तपाईंको भूमिलाई हेर्दै प्रार्थना गर्छन् जुन तपाईंले तिनीहरूका पिता-पुर्खालाई दिनु भएको थियो। यस शहरलाई तपाईंले चुन्नु भएको थियो अनि यो मन्दिर तर्फ जुन मैले तपाईंको सम्मान मा बनाए।

49 तपाईंले तिनीहरूलाई तपाईंको निवास स्थान स्वर्गबाट सुनि दिनुहोस् अनि तिनीहरूसित राम्रो व्यवहार गर्नुहोस्।

50 तपाईंका मानिसहरूका सबै पाप क्षमा गरिदिनुहोस्। अनि तपाईंको विरुद्धमा गरेको पाप क्षमादान दिनुहोस्। तिनीहरूका शत्रुहरूलाई तिनीहरूप्रति दयालु बनाइ दिनु होस्।

51 सम्झना रहोस्, तिनीहरू तपाईंकै जाति हुन। सम्झना रहोस्, तिनीहरूलाई तपाईंले नै मिश्रबाट ल्याउनु भएको हो। यसो गरेर तिनीहरूलाई तपाईंले बलेको आगोबाट बचाउनु भएको थियो।

52 “हे परमप्रभु परमेश्वर, कृपया मेरो प्रार्थना सुनिदिनु होस् अनि इस्राएलका आफ्ना मानिसहरूको प्रार्थना सुनिदिनु होस्। तिनीहरूको प्रार्थना कुनै पनि बेला सुनिदिनुहोस् जब तिनीहरू सहायताका लागि तपाईंसँग बिन्ती गर्छन्।

53 तपाईंले तिनीहरूलाई पृथ्वीका सबै मानिसहरूबाट आफ्ना विशेष मानिसहरूको रूपमा चुन्युभएको छ। परमप्रभु तपाईंले हाम्रो लागि यस्तो गर्नेछु भनी वचन दिनुभएको थियो। तपाईंले आफ्नो सेवक मोशालाई मिश्रबाट हाम्रा पुर्खाहरूलाई ल्याउनमा प्रयोगगर्नु भएको थियो।”

54 सुलेमानले परमेश्वरसँग त्यो प्रार्थना गरे। उनले वेदीको अघि घुँडा टेकेका थिए। सुलेमानले आफ्नो पाखुरा स्वर्गतिर उठाएर प्रार्थना गरे। तब सुलेमानले प्रार्थना सिध्याए अनि उभिए।

55 तब उनले परमेश्वरसँग ठूलो स्वरमा इस्राएलका मानिसहरूलाई आशीष दिने बिन्ती गरे। सुलेमानले भने:

56 “परमेश्वरको स्तुति गर! उहाँले इस्राएलका आफ्ना मानिसहरूलाई शान्ति दिने प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ। अनि उहाँले हामीलाई शान्ति दिनुभएको छ! परमप्रभुले आफ्नो सेवक मोशालाई प्रयोग गर्नु भएको थियो अनि इस्राएलका मानिसहरूलाई धेरै राम्रा-राम्रा प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो। अनि परमप्रभुले आफ्नो प्रत्येक प्रतिज्ञालाई पूरा गर्नु भएको छ!

57 म प्रार्थनागर्छु, परमेश्वर सँधै हामीसँग हुनुहुनेछ जसरी उहाँ हाम्रा पुर्खाहरूसँग हुनुहुन्थ्यो। म प्रार्थनागर्छु, परमप्रभुले कहिलेपनि हामीलाई छोडनुहुनेछैन।

58 म प्रार्थनागर्छु हामी उहाँतिर फर्कनेछौं अनि उहाँको अनुसरण गर्नेछौं। तब हामी ती सबै ऐन, निर्णय र आदेशहरू पालन गर्ने छौं जो उहाँले हाम्रा पुर्खाहरूलाई दिनुभएको थियो।

59 म आशा गर्छु, हाम्रा परमप्रभुले सँधै नै यो प्रार्थना सम्झना गर्नुहुनेछ जुन मैले चढाएको छु। म प्रार्थना गर्छु, परमप्रभुले आफ्नो सेवक राजा अनि इस्राएलका मानिसहरूका लागि यी सबै कामहरू गर्नुहुनेछ। म प्रार्थना गर्छु उहाँले यो काम प्रत्येक दिन गर्नु हुनेछ।

60 (जब परमप्रभुले यी कार्यहरू गर्नु हुनेछ।) तब संसारका सबै मानिसहरूले जान्नेछन हाम्रा परमप्रभु नै सत्य परमेश्वर हुनुहुन्छ।

61 सबै मानिसहरूले परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर प्रति भक्त र सत्य हुनुपर्छ। तिमिले सँधै नै उहाँको विधि-विधान र आदेशहरू अनुसरण र पालन गर्नुपर्छ। तिमिले भविष्यमा पनि नियमित रूपमा नियम पालन गर्नुपर्छ जस्तो अहिले गर्दैछौं।”

62 तब राजा सुलेमान अनि इस्राएलका सबै मानिसहरूले उनीसँगै परमप्रभुलाई बलि चढाए।

63 सुलेमानले 22,000 सँढे अनि 1,20,000 भेडाहरू बलि चढाए। यी सबै मेलबलि भेट बलि थिए। यस प्रकार इस्राएलका राजा अनि मानिसहरूले परमप्रभुलाई मन्दिर समर्पण गरे।

64 त्यस दिन राजा सुलेमानले मन्दिर अघिको आंगन पनि समर्पण गरे। उनले होमबलि, अन्नबलि अनि पशुहरूको बोसो चढाए जुन मेलबलि समर्पण थियो। राजा सुलेमानले यी बलि अनि भेटीहरू आँगनमा चढाए। उनले यसो गरे किनभने भिन्न परमप्रभुको अघि बनाइएको काँसाको वेदीमा यी सबै चीजहरू अटाउँदैन थियो।

65 यसकारण यस प्रकार राजा सुलेमान अनि इस्राएलका सबै मानिसहरूले त्यस समयमा चाड मनाए। सम्पूर्ण इस्राएलीहरू उत्तरमा हमात पासदेखि मिश्र नदीको सीमानहरूसम्म त्यहाँ थिए। त्यहाँ एउटा ठूलो मानिसहरूको भिड थियो। तिनीहरू परमप्रभुको सामुने जम्मा भएका थिए। तब तिनीहरू अझै सात दिनसम्म त्यहाँ बसे। तिनीहरूले सबैजम्मा 14 दिन चाड मनाए।

66 अर्को दिन सुलेमानले मानिसहरूलाई घर फर्किने आदेश दिए। तिनीहरू सबैले राजालाई धन्यवाद दिए अनि सबै खुशी मनाउँदै घर फर्किए। तिनीहरू खुशी थिए किनभने परमप्रभुले उहाँको सेवक दाऊद र इस्राएलका सबै मानिसहरूका निम्ति यी सबै राम्रो कार्यहरू गर्नु भएको थियो।

9

परमेश्वर सुलेमान कहाँ फेरि आउँनु हुन्छ

1 यस प्रकार सुलेमानले परमप्रभुको मन्दिर अनि आफ्नो महलको निर्माण कार्य पूरा गरे। सुलेमानले ती सबै चीजहरू बनाए जो उनी बनाउन चाहन्थे।

2 तब परमप्रभु सुलेमानको सामु त्यसरी नै फेरि प्रकट हुनु भयो जसरी यस अघि गिबोनमा प्रकट हुनु भएको थियो।

3 परमप्रभुले उनलाई भन्नुभयो:

“मैले तिम्रो प्रार्थना सुनें। मैले ती कुराहरू सुनें जुन तिमिले मलाई गर्न बिन्ती गरेका थियौ। तिमिले यो मन्दिर बनायौ। अनि मैले यसलाई पवित्र स्थल बनाएँ। यसकारण मेरो त्यहाँ सदा-सर्वदा सत्कार हुनेछ। मै यसकोमाथि नजर राख्छु अनि यसको विषयमा सधैं विचार राख्छु।

4 तिमिले मेरो सेवा त्यसरी नै गर जसरी तिम्रा पिता दाऊदले गरेका थिए। उनि असल र इमान्दारी थिए र तिमिले मैले आज्ञा गरेका सबै कुरा मानेर मेरा विधि-विधानहरू पालन गर्ने पर्छ।

5 यदि तिमिले यी सब कामहरू गर्थौ भने मै तिम्रो परिवारबाट एक जनालाई सधैं इस्राएलको राजा बनाउनेछु भनी बचन दिन्छु। मैले तिम्रा पिता दाऊदसँग यस्तै प्रतिज्ञा गरेको थिएँ। मैले उनलाई भनेको थिएँ, इस्राएलको शासन तिम्रो उनको सन्तानहरूबाट एक जनाले चलाउने छ।

6 “तर यदि तिम्री अथवा तिम्रा सन्तानले मेरो अनुसरण गर्न छोडेमा अनि नियम र आदेश पालन नगरे जो मैले तिम्रीलाई दिएको छु अनि यदि तिमिले अर्कै देवताहरूको पूजा र प्रार्थना गर्न थाल्यौ भने,

7 तब म इस्राएललाई त्यो भूमि छोड्न वाध्य गराउने छु जुन मैले तिनीहरूलाई दिएको थिएँ, अनि त्यो अरू मानिसहरूका लागि इस्राएल एउटा उदाहरण हुनेछ। अरू मानिसहरू इस्राएलमाथि हाँसो गर्नेछन्। मैले मन्दिरलाई पवित्र बनाएको छु अनि यो त्यो ठाउँ हो जहाँ मानिसहरूले मेरो उपासना गर्छन् तर यदि तिमिले मेरो अनुसरण गर्दैनौ भने म यसलाई ध्वंस पार्नेछु।

8 यो मन्दिर ध्वंस हुनेछ। प्रत्येक मानिस जो यसलाई हेर्नेछ, आश्चर्य चकित हुनेछ। तिनीहरूले सोध्ने छन्, ‘परमप्रभुले यो मन्दिर र भूमि प्रति यस्तो भयंकर कार्य किन गर्नु भयो?’

9 अरू मानिसहरूले जवाफ दिनेछन्, ‘यस्तो किन भयो भने तिनीहरूले परमप्रभु आफ्नो परमेश्वरलाई त्यागेका थिए। उनले आफ्ना पुर्खाहरूलाई मिश्रबाहिर ल्याएका थिए। तर तिनीहरूले अरू नै देवताहरूका अनुसरण गर्ने निर्णय लिए। तिनीहरू ती देवताहरूको पूजा र सेवा गर्न थाले। यसकारणले गर्दा परमप्रभुले यी सबै नराम्रा कार्यहरू तिनीहरूका लागि गरिदिनु भयो।”

10 परमप्रभुको मन्दिर अनि राजाको महल बनाउनलाई राजा सुलेमानलाई बीस वर्ष लाग्यो।

11 अनि बीस वर्षपछि राजा सुलेमानले सोरका राजा हीरामलाई गालीलमा 20 वटा शहरहरू दिए। सुलेमानले राजा हीरामलाई यी शहरहरू दिए किनभने हीरामले सुलेमानलाई मन्दिर र महल बनाउनमा सघाउ पुर्याएका थिए। हीरामले सुलेमानलाई सबै धूपी र सल्लाका स्ख अनि सुन दिएका थिए जो सुलेमानले मागेका थिए।

12 यसर्थ हीरामले सोरबाट शहरहरू हेर्न यात्रा शुरू गरे जो सुलेमानले दिएका थिए। जब उनले ती शहरहरू देखे, उनी खुशी भएनन्।

13 उसले राजालाई भने, “मेरा प्रिय भाइ, के यही शहरहरू तपाईंले दिनु भएको?” राजा हीरामले त्यस क्षेत्रको नाउँ काबूल राखे अनि त्यो क्षेत्रलाई आज पनि काबूल भनिन्छ।

14 हीरामले मन्दिर निर्माणमा काम लगाउन राजा सुलेमानलाई 120 तोडा सुन पठाएका थिए।

15 राजा सुलेमानले दासहरूलाई उसको महल र मन्दिर बनाउने काममा वाध्य गराएका थिए। तब उसले ती दासहरूलाई अरू धेरै सामानसू बनाउने काममा लगाए। उनले मिलो निर्माण गरे। उनले यरूशलेमको वरिपरि पर्खाल पनि निर्माण गरे। तब उनले हासोर, मगिदो अनि गेसेर शहरहरू फेरि बनाए।

16 कुनै समय मिश्रका राजाले गेसेर शहर माथि आक्रामण गरेका थिए यसलाई भस्म पारेका थिए। उनले कनानी मानिसहरूलाई मारे जो त्यहाँ बस्ने गर्दथे। सुलेमानले फिरऊनकी छोरीसँग विवाह गरे। यस कारण फिरऊनले त्यो शहर सुलेमानलाई विवाहको दाईंजोको रूपमा दिए।

17 सुलेमानले त्यो शहर फेरि बनाए। सुलेमानले तल्लो बेत-हेरोन पनि बनाए।

18 राजा सुलेमानले यहूदा मरूभूमिमा बालात र तामार शहर पनि बनाए।

19 राजा सुलेमानले ती शहरहरू पनि बनाए जहाँ अन्न र चीजहरू राख्ने गरे अनि उनले आफ्ना रथ अनि घोडाहरूका लागि ठाउँ बनाए। राजा सुलेमानले धेरै चीजहरू बनाए जो उनले यरूशलेम, लबानोन अनि अन्य आफूद्वारा शासित ठाउँहरूमा चाहेका थिए।

20 ती ठाउँहरूमा जो मानिसहरू थिए तिनीहरू इस्राएली थिएनन्। ती मानिसहरू एमोरी, हिती, परिज्जी, हिब्बी अनि यबूसी थिए।

21 इस्राएलीहरू ती मानिसहरूलाई सर्वनाश पार्न योग्य भएनन्। तर सुलेमानले तिनीहरूलाई दासको रूपमा काम गर्न वाध्य गराए। तिनीहरू अझै पनि दास नै छन्।

22 सुलेमानले कुनै इस्त्राएलीलाई उनको दास हुन वाध्य गराएनन्। इस्त्राएलका मानिसहरू सैनिक, सरकारी अधिकारीहरू, कप्तान अनि रथका सेनापति र चालक थिए।

23 सुलेमानका योजनाहरूमा 550 पर्यवेक्षकहरू थिए। तिनीहरू मानिसहरू हर्ताकर्ता थिए जो काम गर्दथे।

24 फिन्नऊकी छोरी टाऊदको शहरबाट महलमा पुगी जो सुलेमानले उनकै लागि बनाएका थिए। तब उनले मिल्लो निर्माण गरे।

25 सुलेमान वर्षको तीन पटक वेदीमा होमबलि र मेलबलि चढाउने गर्दथे। यो त्यही वेदी थियो जसलाई सुलेमानले परमप्रभुका लागि बनाएका थिए। राजा सुलेमान परमप्रभुको अघि धूप पनि जलाउने गर्दथे। तिनले मन्दिरलाई राम्रो अवस्थामा राखे।

26 राजा सुलेमानले एशोन गेबेरमा पानी जहाज पनि बनाए। यो शहर एदोम क्षेत्रमा लाल सागरको किनारमा एलोत नजिक छ।

27 राजा हीरामसित केही मानिसहरू थिए जो समुद्रको विषयमा मनगरे जान्दथे। ती मानिसहरू प्रायः जहाजमा यात्रा गर्दथे। राजा हीरामले ती मानिसहरूलाई सुलेमानको नाविक बेडामा सेवा गर्न सुलेमानका मानिसहरू सँग काम गर्न पठाए।

28 सुलेमानका जहाजहरू ओपीर गए। यी जहाजहरूले ओपीरबाट लगभग 420 तोडा सुन राजा सुलेमान कहाँ ल्याए।

10

शबाकी रानीको सुलेमानसँग भेट

1 शबाकी रानीले सुलेमानको विषयमा सुनेकी थिइन्। यसकारण तिनी सधैं अच्यार प्रश्नहरू लिएर उनको जाँच गर्न आइन्।

2 तिनले सेवकहरूको सधैं ठूलो समूह लिएर यरूशलेम तिर यात्रा गरिन्। ठूलो संख्यामा मसाला, रत्न अनि धेरै सुन बोक्ने ऊँटहरू पनि तिनीहरूसित थिए। तिनले सुलेमान सँग भेट गरिन् अनि उनलाई ती सबै प्रश्नहरू सोधिन् जो उनले सोचेकी थिइन्।

3 सुलेमानले सबै प्रश्नहरूको उत्तर दिए। तिनको कुनै पनि प्रश्नको उत्तर दिनका लागि अच्यारो थिएन।

4 शबाकी रानीले सुलेमान औधी बुद्धिमान छन् भन्ने बुझिन्। उनले त्यो महल पनि देखिन् जो राजाले बनाएका थिए।

5 रानीले खाना खाने टेबल र खाद्य-सामग्री पनि देखिन्। तिनले राजाका अधिकारीका बसे ठाउँ अनि हाजिर हुने अनि उसको देखेरख गर्न नोकरहरूले लगाएका लगाहरू उनले उनको भोजन-सामग्री तथा मन्दिरमा गरिएको भेट देखिन्। ती सबै चीजहरूले साँच्चै नै उनलाई चकित पारेर, लामो सास फेर्ने बनाइ दिए।

6 यसरथ रानीले राजालाई भनिन्, “मैले मेरो देशमा तपाईंको बुद्धि अनि गरेको सबै कामहरूको विषयमा धेरै कुरा सुनेकी थिएँ अनि प्रत्येक कुरा साँचो छ।

7 मैले तबसम्म विश्वास गरेकी थिइन् जबसम्म म आएर आफ्ना आँखाले हेर्न पाएकी थिइन्। म देख्छु छु मैले जे सुनेकी थिएँ, त्यो भन्दा बढी यहाँ छ। तपाईंको सम्पत्ति र बुद्धि मानिसहरूले बताएको भन्दा धेरै बढी छ।

8 तपाईंले परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरको प्रशंसा गर्नु पर्छ किनभने उहाँ खुशी हुनुभयो अनि तपाईंलाई इस्त्राएलका राजा बनाउनु भयो। उहाँले तपाईंलाई इस्त्राएलका राजा बनाउनु भयो ताकि तपाईंले जुन सही हो त्यही गर्नु हुन्छ अनि आफ्ना प्रजाहरूसित असल व्यवहार गर्नु भयो।

9 परमप्रभु तपाईंको परमेश्वरको स्तुति होस्! उहाँले तपाईंलाई इस्त्राएलको राजा बनाएर खुशी हुनुहुन्छ। परमप्रभु परमेश्वरले इस्त्राएललाई सदा-सर्वदा प्रेम गर्नुहुन्छ। वहाले तपाईंलाई राजा बनाउनु भयो। यसकारण तपाईंले तपाईंको अधीनसित के सही हो अनि सच्चाइले कार्य गर्नु होस्।”

10 तब शीबाकी रानीले राजालाई लगभग 120 तोडा सुन दिइन्। उनले तिनलाई धेरै मसालाहरू र रत्नहरू पनि दिइन्। शीबाकी रानीले सुलेमानलाई अरु कसैले इस्त्राएलमा ल्याएको भन्दा बढी नै मसाला दिइन्।

11 हीरामको जहाजले ओपीरबाट सुन ल्याएको थियो। ती जहाजले धेरै नै विशेष काठ र रत्नहरू पनि ल्याएका थिए।

12 सुलेमानले मन्दिर र महलमा अघि दलानी बनाउन काठ प्रयोग गरे उसले गाउने बजाउनेहरूका निम्ति वीणा र साराङ्गी बनाउनमा काठ प्रयोग गरे। कसैले पनि यस प्रकारको काठ इस्त्राएलमा ल्याएको थिएन अनि कसैले पनि त्यस प्रकारको काठ कहिल्यै देखेको थिएन।

13 तब राजा सुलेमानले शीबाकी रानीलाई ती उपहारहरू दिए जुन तिनले आफ्नो लागि चुनिन। तब उनले तिनलाई यस्ता वस्तुहरू दिए जो तिनले मागिन्। त्यसपछि, रानी र उनका सेवकहरू आफ्नो देश फर्किए।

14 राजा सुलेमानले प्रत्येक वर्ष तौल 666 तोडा* सुन प्राप्त गर्दथे।

15 व्यापारिक जहाजहरूमा सुन ल्याउन छोडेर उनी पसले र व्यापारीहरू अनि अरबका राजा तथा देशका प्रशासकहरूबाट पनि सुन प्राप्त गर्दथे।

* 10:14: 666 तोडा अर्थात् “79,920 पाउण्ड” वा 22,977 किलोग्राम।”

16 राजा सुलेमानले 200 वटा सुनको पाताका ठूला ढालहरू बनाएका थिए। प्रत्येक ढालमा लगभग 600 शेकेल कुटेको सुन थियो।

17 तीन सयवटा सुनको पाताका साना ढालहरू पनि बनाए। प्रत्येक ढालमा लगभग तीन मीना सुन लागेको थियो। राजाले तिनीहरूलाई “लबानोनको वन” नाउँ भएको महलमा राखेका थिए।

18 राजाले ठूलो हात्तीको दाँतको सिंहासन पनि बनाए। उनले त्यसलाई शृङ्ग सुनले ढाके।

19 सिंहासनमा पुग्ने छःवटा सिंढीहरू थिए। सिंहासनको पछिल्लो भागको आकार गोलो थियो। आसनको दुवैतिर बाहुहरू थिए। आसनको बगलहरूको प्रत्येक सिंढीमा दुइवटा सिंहहरूको मूर्तिहरू।

20 छःवटा सिंढीहरूमध्ये पनि प्रत्येकमा दुइवटा सिंह थिए। प्रत्येकको अन्तमा एउटा सिंह थियो। अरू राज्यमा यस प्रकारको केही थिएन।

21 सुलेमानका सबै प्याला र गिलासहरू सुनका थिए। अनि “लबानोनको वन” नाउँको महलमा सबै भाँडा-कुँडाहरू शृङ्ग सुनका बनाइएका थिए। महलमा केही पनि चाँदीको बनाइएको थिएन। सुलेमानको समयमा सुन यति ज्यादा थियो कि मानिसहरू चाँदीलाई महत्वपूर्ण सम्झिँदैन थिए।

22 राजासित धेरै व्यापारिक जहाजहरू थिए। ती जहाजहरू हीरामका जहाजहरू सितै यात्रा गर्थ्यो। प्रत्येक तीन वर्षमा एक पल्ट यी जहाजहरूले सुन, चाँदी, हात्तीको दाँत पुच्छर नभएको वाँदहरू र मजुरहरू ल्याउने गर्थ्यो।

23 सुलेमान धर्तीमा सबैभन्दा महान, राजा थिए। उनी सबै राजाहरू भन्दा बढी धनी र बुद्धिमान थिए।

24 सबै ठाउँका मानिसहरू राजा सुलेमानलाई हेर्न चाहन्थे। तिनीहरू परमेश्वरले उनलाई दिएको ज्ञान-बुद्धि सुन्न चाहन्थे।

25 प्रत्येक वर्ष मानिसहरू राजालाई हेर्न आउँथे। अनि प्रत्येक मानिसले उपहार ल्याउने गर्दथे। तिनीहरू सुन र चाँदीले बनाएको बस्तुहरू, लुगाफाटा, हतियार, मसाला, घोडाहरू र खच्चर ल्याउने गर्दथे।

26 यसकारण सुलेमानसँग धेरै-धेरै रथहरू र घोडाहरू थिए। उनीसँग 1,400 रथ अनि 12,000 घोडाहरू थिए। सुलेमानले ती रथहरूका लागि विशेष शहरहरू बनाए। यसकारण रथहरू ती शहरहरूमा राखिएको थिए। राजा सुलेमानले केही रथहरू यस्शलेममा आफूसँग पनि राखेका थिए। राजाले इस्राएललाई समृद्ध बनाएका थिए।

27 राजाले इस्राएललाई एउटा धनी देश बनाए। यस्शलेम शहरमा चाँदी, चट्टान जस्तै सामान्य थियो अनि देवदारको काठ निम्ति भूमिति उगने प्रशस्त अञ्जिरको रूख जस्तै सामान्य थियो।

28 सुलेमानले मिश्र अनि क्यूएबाट घोडाहरू ल्याएका थिए। उनका व्यापारीहरूले तिनीहरूलाई क्यूएमा किने अनि इस्राएलमा ल्याए।

29 मिश्रको एउटा रथको मोल लगभग 600 शेकेल चाँदी थियो अनि एउटा घोडाको मोल पौने 150 शेकेल चाँदी थियो। सुलेमानलेलाई हित्ती र अरामीका राजाहरूलाई घोडा र रथहरू बिक्री गरिदिए।

11

सुलेमान अनि उनकी धैरि पत्नीहरू

1 राजा सुलेमान आइमाईहरूलाई माया गर्दथे। इस्राएल राष्ट्रका नभएतापनि उनी धैरि आइमाईहरूलाई माया गर्दथे। तिनीहरूमा फिरऊन की छोरी, हिन्ती आइमाईहरू अनि मोआब, अम्मोन, एदोम र सीदोनका आइमाईहरू थिए।

2 बितेको समयमा इस्राएलका मानिसहरूलाई परमप्रभुले भन्नु भएको थियो, “तिमीहरूले अर्को राष्ट्रका मानिसहरूसँग विवाह गर्नु हुँदैन। यदि तिमीले गर्थो भने त्यहाँका मानिसहरूले उनीहरूकै देवताहरूको अनुसरण गर्न बाध्य गर्छन्।” तर सुलेमान ती सबै आइमाईहरूको प्रेमा परे।

3 सुलेमानका 700 पत्नीहरू थिए। (यी आइमाईहरू अर्को राष्ट्रका प्रमुखहरूका छोरीहरू थिए।) उनीसँग 300 दासीहरू पनि थिए जो उनका लागि पत्नी जस्तै नै थिए। उनकी पत्नीहरूले उनलाई परमेश्वरबाट टाढा जान बाध्य गरे।

4 जब सुलेमान बूढा भए, उनकी पत्नीहरूले उनलाई अरू देवताहरूको अनुसरण गर्नु लगाए। सुलेमानले आफ्नो परमप्रभुलाई सम्पूर्ण हृदयले अनुसरण गरेनन् जस्तो उनका पिता दाऊदले गरेका थिए।

5 सुलेमानले सीदोन देवता अशतारोतको पूजा गरे। अनि सुलेमानले अम्मोनीहरूका धिनलाग्दा देवता मिल्कोमको पूजा गरे।

6 यसकारण सुलेमानले परमप्रभुको सामु अपराध गरे। उनले आफ्नो परमप्रभुको अनुसरण त्यस प्रकार गरेनन् जसरी उनका पिता दाऊदले गरेका थिए।

7 सुलेमानले कमोसको पूजा गर्नका लागि एउटा स्थलको निर्माण गरे। कमोस मोआबीहरूको घृणास्पद देवमूर्ति थियो। सुलेमानले त्यो पूजा-स्थल यस्शलेम छेउको पहाडमा बनाए। त्यसै पहाडमा सुलेमानले मोलेकका लागि पूजा-स्थल बनाए। मोलेक अम्मोनीहरूको घृणास्पद देवमूर्ति थियो।

8 तब सुलेमानले अरू देशका सबै पत्रीहरूका लागि त्यसै नै गरे। उनकी पत्रीहरू धूप बाल्ने गर्दथे अनि आफ्ना देवताहरूलाई बलि चढाउने गर्दथे।

9 सुलेमान परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरलाई पच्छ्याउन देखि टाढिँदै गए। यस कारण परमप्रभु सुलेमानसँग रिसाउनु भयो। परमप्रभु सुलेमानको सामु दुइ पटक देखा पर्नु भएको थियो।

10 परमप्रभुले सुलेमानलाई भन्नु भएको थियो, तिमीले अरू देवताहरूको अनुसरण गर्नु हुँदैन। तर सुलेमानले परमप्रभुको आदेश पालन गरेनन्।

11 यसकारण परमप्रभुले सुलेमानलाई भन्नुभयो, “तिमीले मसित भएको करार भत्ताभुङ्ग बनाउन मन परायौ। तिमीले मेरो आदेश पालन गरेका छैनौ। यसकारण म प्रतिज्ञा गर्दछु, म तिमीबाट राज्य लिनेछु। म यसलाई तिम्रा सेवकहरू मध्ये एक जनालाई दिनेछु।

12 तर म तिम्रा पिता दाऊदको कारण जबसम्म तिमी जीवित रहन्छौ, म तिम्रो राज्य लिने छैन। म तिम्रो छोरा राजा नभएसम्म पछिनेछु तब म तिमीबाट लिने छु।

13 तैपनि, म तिम्रो छोराबाट सबै राज्य लिने छैन। म एउटा वंशमाथि शासन गर्न दिनेछु। म यसो दाऊदका लागि नै गर्नेछु। तिनी राम्रा सेवक थिए। अनि म यो यरूशलेमका लागि गर्नेछु। मैले मन पराएको शहर यो नै थियो।”

सुलेमानका शत्रुहरू

14 त्यस समयमा परमप्रभुले एदोमका हददलाई सुलेमानको शत्रु बनाउनु भयो। हदद एदोमका राजाको परिवारका थिए।

15 यस्तो यसरी नै भयो। पहिला दाऊदले एदोमलाई परास्त गरेका थिए। योआब दाऊदको फौजका सेनापति थिए। योआब एदोममा मेरेका मानिसहरू गाडन गए। योआबले अझै जिउँदै रहेका सबै मानिसहरूलाई मारे।

16 योआब अनि सबै इस्त्राएलीहरू एदोममा छः महिना बसे। त्यस समयमा तिनीहरूले एदोमका सबै मानिसहरूलाई मारिदिए।

17 तर त्यस समयमा हदद मात्र सानो केटा थियो। यसकारण हदद मिश्रतिर भाग्यो। उसको पिताका केही सेवकहरू ऊसँगै गए।

18 तिनीहरूले मिधान छोडे अनि पारान गए। पारानमा केही अरू मानिसहरू तिनीहरूसँग मिसिए। तब सम्पूर्ण दल मिश्र गए। तिनीहरू मिश्रका राजा फिरऊनकहाँ गए अनि गुहार मागे। फिरऊनले हददलाई एउटा घर अनि केही जग्गा दिए। फिरऊनले उनलाई समर्थन गरे अनि खानका लागि खाद्य दिए।

19 फिरऊनले हददलाई सधैं नै मन पराए। उसले उसको विवाहको व्यवस्था गरिदिए फिरऊनकी साली थिइन् रानी तहपनेसकी बहिनी थिइन्।

20 यसकारण तहपनेसकी बहिनीको विवाह हददसँग भयो। तिनीहरूको एउटा छोरा जन्मियो जसको नाउँ गनबत राखे। रानी तहपनेसले गनबतलाई आफ्ना नानीहरू सँग फिरऊनको महलमा हुर्किने अनुमति दिइन्।

21 मिश्रमा हददले सुने, दाऊदको चोला उठ्यो। उनले यो पनि सुने, फौजका सेनापति योआबको मृत्यु भयो। यसकारण हददले फिरऊनलाई भने, “दयागरी मलाई मेरो देशमा आफ्नो घर जान दिनुहोस।”

22 तर फिरऊनले भने, “मैले तिमीलाई चाहिएको प्रत्येक वस्तु यहाँ दिएको छु! तिमी किन तिम्रो देशमा फर्किन चाहन्छौ?” हददले उत्तर दिए, “कृपा गरेर मलाई घर फर्किन दिनुस।”

23 परमेश्वरले अर्को एक जना मानिसलाई पनि सुलेमानको शत्रु बनाउनुभयो। उनी एल्यादाका छोरा रसोन थिए। रसोन आफ्नो मालिकबाट भागेका थिए। उनका मालिक सोबाका राजा हददेजेर थिए।

24 दाऊदले जब सोबाको सैनिकलाई परास्त गरेका थिए तब रसोनले केही मानिसहरूलाई जम्मा गरे अनि एउटा सानो फौजको प्रमुख भए। रसोन दमीशक गए अनि उहाँ बसे। रसोन दमीशकका राजा भए।

25 रसोनले अराममा शासन गरे। उनी इस्त्राएलीलाई घृणा गर्दथे, यसकारण सुलेमान जीवित रहूञ्जेलसम्म इस्त्राएलको शत्रु भए। रसोन र हददले इस्त्राएलका लागि धेरै समस्याहरू सृष्टि गरे।

26 नबातका छोरा यारोबाम सुलेमानका सेवकहरू मध्ये एक जना थिए। यारोबाम एप्रैम कुल समूहका थिए। उनी सेरेदा शहरका थिए। यारोबामकी आमा सरूआ नाउँकी विधवा थिइन्। उनी राजाको विरोधमा गईन्।

27 यही कारण हो कसरी यारोबाम राजाको विरुद्ध बागी भए। सुलेमानले मिलो बनाउँदै थिए अनि आफ्ना पिताको नाउँमा बनिएको दाऊदको शहरको पर्खाल भित्रको खाली जग्गा मर्मत गराउँदै थिए।

28 यारोबाम एकदमै योग्यवान व्यक्ति थिए। सुलेमानले उसलाई भएको थाहा गर्नुभयो। यस कारण सुलेमानले यूसुफको कुल समूहको कर्मीहरूको जिम्मावाला बनाए।

29 एक दिन यारोबाम यरूशलेम यात्रा गरिरहेका थिए। शीलोकाम अगमवक्ता अहियाहले उनलाई बाटोमा भेटे। अहियाहले नयाँ खास्टो ओढेका थिए। ती दुइ जना मानिस बाटोमा एकलै थिए।

30 अहियाहले खास्टो खोले अनि च्यातेर बाह टुक्रा पारे।

31 तब अहियाहले यारोबामलाई भने, “यस खास्टोको दश टुक्रा तिमी आफ्नोलागि लेऊ। परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ: ‘म सुलेमानको राज्यलाई टुक्राउनेछु अनि तैँलाई दश कुलहरू दिनेछु।

32 अनि म दाऊदको परिवारलाई मात्र एउटा वंशमाथि शासन गर्न दिनेछु। म तिनीहरूलाई यस वंशलाई मात्र लिन दिनेछु। म यो सब मेरो सेवक दाऊद अनि यरूशलेमका लागि गर्नेछु। यरूशलेम त्यो शहर हो जसलाई इस्राएलका सबै कुलहरूबाट रोजेको थिएँ।

33 म राज्यलाई सुलेमानबाट लिनेछु किनभने उसले मेरो अनुसरण गर्न छोडेको छ। ऊ सीदोनकी अशतारोको पूजा गर्दैछ। ऊ मोआबका देवता कमोस अनि अम्मोनी देवता मिल्कोमको पूजा गर्दैछ। सुलेमानले साँचो र राम्रो काम गर्न छोडिसकेको छ। ऊ मेरो विधि-विधान र आदेशको पालन गर्दैन। ऊ त्यस प्रकार हिडेन जसरी उसका पिता दाऊद हिडेका थिए।

34 यसकारण मै सुलेमानको कुलबाट राज्यलाई लिनेछु। तर म सुलेमानलाई उसको रहल जीवन सम्म शासन गर्न दिनेछु। यो म मेरो सेवक दाऊदका लागि गर्नेछु। मैले दाऊदलाई मन पराएँ किनभने उनले मेरो सबै आदेश र नियमहरू पालन गरे।

35 तर म उसको छोराबाट राज्यलाई लिनेछु अनि यारोबाम म तिमीलाई दशवटा कुलहरूमाथि शासन गर्ने अनुमति दिनेछु।

36 म सुलेमानको छोरालाई एउटा वंशमाथि मात्र शासन गर्ने अनुमति दिनेछु। म यसो यस कारण गर्छु किनभने मेरो सेवक दाऊदको शासन यरूशलेममा मेरोसम्म सँधै रहनेछ। यरूशलेमलाई मैले आफ्नो शहर रोजेको थिएँ।

37 तर म तिमीले चाहेको प्रत्येक कुरामाथि तिमीलाई शासन गर्ने मौका दिनेछु। तिमी सम्पूर्ण इस्राएल माथि शासन गर्नेछौ।

38 यी सबै काम म तिमी लागि गर्नेछु यदि तिमीले मेरो आदेश पालन गर्थौ सबै मेरो आदेशहरू मान्यो भने, यदि तिमी दाऊदले गरे जस्तै मेरो सबै नियम र आदेशहरू पालन गर्थौ भने, म तँ सित हुनेछु अनि तेरो सन्तानहरूलाई तँ पछि मैले दाऊदलाई गरे जस्तै शासन गर्न अनुमति दिनेछु! म इस्राएललाई तैँलाई सोप्ने छु।

39 म दाऊदका सन्ताहरूलाई दण्ड दिनेछु किन भने सुलेमानले यस्तो कार्य गर्थौ। तर म तिमीहरूलाई कहिले पनि दण्ड दिने छैन।”

सुलेमानको मृत्यु

40 सुलेमानले यारोबामलाई मार्ने चेष्टा गरे। तर यारोबाम भागेर मिश्र गए। तिनी मिश्रका राजा शीशककहाँ गए। यारोबाम त्यहाँ सुलेमानको मृत्यु नहुञ्जेलसम्म बसे।

41 सुलेमानले आफ्नो शासन कालमा धेरै महान अनि विवेकपूर्ण काम गरेका थिए। यी सबै काम सुलेमानको इतिहास नाउँक पुस्तकमा लेखिएका छन्।

42 सुलेमानले सारा इस्राएलमाथि यरूशलेमा चालीस वर्षसम्म शासन गरे।

43 सुलेमानको मृत्यु पछि उनलाई उनका पूर्वाहस सँगै गाडीयो। आफ्ना पिता दाऊदको नाउँ भएको दाऊद शहरमा उनलाई गाडीयो। तब सुलेमानका छोरा रहबाम उनीपछि अर्को राजा भए।

12

गृह युद्ध

1 रहबाम राकेम गएका हुनाले रहबामलाई राजा बनाउनु सबै इस्राएलीहरू शक्रेम गएका थिए। नबातका छोरा यारोबाम अझै मिश्रमा थिए।

2 जब तिनले यो सुने अझ नबातका छोरो यारोबाम मिश्रमा नै थिए। तिनी राजा सुलेमानबाट भागेका थिए र मिश्रमा बसेका थिए। तिनी र सारा इस्राएली समूह रहबाम कहाँ गए अनि भने, राजा सुलेमान मरेपछि उनलाई उनका पूर्वाहस सित गाडीयो। त्यसपछि उनका छोरा रहबाम नयाँ राजा भए।

3 इस्राएलका सबै मानिसहरू शक्रेम गए।

तिनीहरू रहबामलाई राजा बनाउन गएका थिए। रहबाम पनि राजा हुनका लागि शक्रेम गए। मानिसहरूले रहबामलाई भने,

4 “तिम्रा पिताले हामीलाई कठोर परिश्रम गर्न वाध्य गराए। अब यसलाई हाम्रो लागि सजिलो बनाऊ। तिम्रा पिताले हामी माथि लगाएको कठोर कार्य रोक। तब हामी तिम्रो सेवा गर्नेछौँ।”

5 रहबामले भने, “अहिलेलाई जाऊ अनि तीन दिन पछि म कहाँ फर्केर आऊ।” यसकारण तिनीहरू सबै त्यहाँबाट गए।

6 केही बढापाका मानिसहरू थिए जसले सुलेमानलाई जिउँदो रहदा निर्णय लिनुमा सघाएका थिए। यसैकारण राजा रहबामले ती मानिसहरूलाई उनले के गर्नुपर्छ भनी सोधे। उनले भने, “ती मानिसहरूलाई म के उतर दिनेछु यस बारेमा तिमीहरू के सोच्छौ?”

7 ती बूढा-प्रधानहरूले भने, “यदि आज तपाईंले मानिसहरूको इच्छा पूरा गरिदिनुभयो र तिनीहरूलाई दया पूर्ण उत्तर दिनुभयो भने तब तपाईंसँग इमान्दारी हुनेछ अनि तपाईंको जीवन भरि सेवा गर्नेछन्।”

8 तर रहबामले यो उपदेश सुनेनन्। उनले युवकहरूलाई केही सोधे जो उनका मित्र थिए।

9 रहबामले भने, “मानिसहरूले भने, ‘तिम्रा पिताले हामीलाई दिएको काम भन्दा सजिलो काम देऊ।’ यी मानिसहरूलाई के उत्तर दिनु हो यस बारे के भन्छौ? तिनीहरूलाई मैले के बताउनु पर्ने हो?”

10 राजाका युवा साथीहरूले भने, “ती मानिसहरू तपाईंकहाँ आए अनि भने, ‘तिम्रा पिताले हामीलाई कठोर कार्य गर्न बाध्य गराए। अनि तपाईंलाई तिनीहरूको काम सजिलो बनाउन सोधिरहेका छन्।’ तिमीले तिनीहरूलाई भन्नु पर्छ, ‘मेरो कान्छी औलो मेरा पिताको कम्मर भन्दा ठुलो छ।

11 मेरो पिताले तिमीहरूलाई कठोर कार्य गर्न बाध्य गराए। तर म तिमीलाई अझै कठिन काम गर्न लगाउने छु। मेरा पिताले तिमीहरू माथि काम गराउन कडा आदेश दिएका थिए। म तिमीहरूलाई कोरा लगाउने छु जसमा धातुका धारिला टुक्रा हुनेछन्। तिमीलाई घाइते गर्नका लागि।’ ”

12 रहबामले मानिसहरूलाई बताएका थिए, “म कहौं तैस्रो दिनमा आऊ।” यसकारण तीन दिनपछि इस्राएलका मानिसहरू रहबाम भए कहाँ फर्किए आए।

13 त्यस समयमा राजा रहबामले तिनीहरूसँग कडा कुरा गरे। उनले बूढा-प्रधानका सर-सल्लाह सुनेनन्।

14 उनले त्यही गरे जो उनका साथीहरूले गर्न भनेका थिए। रहबामले भने, “मेरा पिताले तिमीहरूलाई कठोर कार्य गर्न बाध्य गराए। यस कारण म तिमीहरूलाई अझै कठोर कार्य दिनेछु। मेरा पिताले तिमीहरू माथि काम गराउन कडा आदेश दिएका थिए। म तिमीहरूलाई घाइते बनाउनका लागि कोरा लगाउने छु जसमा धातुका धारिला टुक्राहरू हुनेछन्।”

15 यसकारण राजाले ति कुराहरू गरेनन् जो मानिसहरूले चाहेका थिए। यो सबको पछि परमप्रभुको इच्छा हुनु थियो। परमप्रभुले यो कार्य नाबालक छोरा यारोबामलाई दिएको उनको वचन पूरा गर्नका लागि यस्तो गर्नुभयो! परमप्रभुले उहाँका प्रतिज्ञा यारोबामलाई दिनका निम्ति अगमवक्ता अहियाहलाई प्रयोग गर्नुभयो। अहियाह शीलोका थिए।

16 इस्राएलका सबै मानिसहरूले नयाँ राजाले उनीहरूको बिन्ती सुन्न अस्वीकार गरेको बुझे। यसकारण नै मानिसहरूले राजालाई भने:

“के हामी दाऊदको परिवारको हिस्सा हौं? होइनौ।

के हामी यिश्शैको भूमिबाट केही पाउँछौं? पाउँदैनौ।

यसकारण इस्राएली हो, हामी आफ्नो घर जाऔं।

दाऊदका छोराहरूले आफ्ना मानिस माथि शासन गरून्।”

यसकारण इस्राएलका मानिसहरू घर फर्किए।

17 तर रहबामले अझै इस्राएलीहरू माथि शासन गरिरहे जो यहूदाका शहरहरूमा बसेका थिए।

18 अदोराम नाउँक एक जना मानिस त्यहाँ थिए जो श्रमिकहरूका जिम्मेदारी थिए। तब राजा रहबामले अदोरामलाई मानिसहरूसँग कुरा गर्न पठाए। तर इस्राएलका मानिसहरूले उसलाई ढुङ्गाले उसमाथि हानीरहे। तब राजा रहबाम आफ्नो रथमा चढन हतारिए अनि भागेर यरूशलेम गए।

19 यसकारण इस्राएलका मानिसहरू दाऊद परिवारको विरोधमा विद्रोह गर्‍यो अनि तिनीहरू आज पनि दाऊदको परिवारको विरोधमा छन्।

20 इस्राएलका सबै मानिसहरूले यारोबाम फर्किए आएको सुने। त्यसकारण तिनीहरूले उनलाई सभामा बोलाए अनि उनलाई सम्पूर्ण इस्राएलको राजा बनाए। यहूदाको एउटा समूहले मात्र दाऊदको परिवारलाई अनुसरण गरिरह्यो।

21 रहबाम यरूशलेम फर्किए। उनले यहूदा अनि बिन्यामीनको कुल समूहहरूलाई जम्मा गरे। त्यो 1,80,000 सैनिकहरूको फौज थियो। सुलेमानका छोरा रहबाम इस्राएलका मानिसहरूको विरुद्ध लाडाई गर्न चाहन्थे। उसले उसको राज्य फिर्ता लिन चाहन्थे।

22 तर परमप्रभुले एक जना अगमवक्तासँग बोल्नु भयो। उनको नाउँ शमायाह थियो। परमेश्वरले भन्नुभयो,

23 “यहूदाका राजा, सुलेमानका छोरा रहबाम अनि यहूदा तथा बिन्यामीनका मानिसहरूसँग पनि कुरा गर।

24 उनीहरूलाई भन, ‘परमप्रभुले भन्नुहुन्छ तिमीहरूले आफ्ना दाज्यू-भाइहरूको विरोध गर्नु हुँदैन। तिमीहरू मध्ये प्रत्येकले घर फर्किनु पर्छ। मैले नै यी घटनाहरू हुने बनाएको हुँ।’ ” यस कारण रहबामको फौजका सैनिकहरूले परमप्रभुको आदेश पालन गरे। तिनीहरू सबै घर फर्किए।

25 शक्रेम एषेमको पहाडी प्रदेशमा एउटा शहर थियो। यारोबामले शक्रेमलाई अत्यन्त सुदृढ शहर बनाए अनि त्यहाँ बस्न थाले। त्यसपछि उनी पनएल शहर गए अनि त्यसलाई शक्तिशाली बनाए।

26-27 यारोबामले आफैँ विचार गरे, “यदि मानिसहरू यरूशलेममा परमप्रभुको मन्दिरमा गइरहे पनि तिनीहरू दाऊदको परिवारद्वारा शासित हुनेछन्। यहूदाका राजा रहबामलाई मानिसहरूले फेरि अनुसरण गर्नेछन्। तब तिनीहरूले मलाई मार्नेछन्।”

28 यसकारण राजाले आफ्ना सल्लाहकारहरूलाई के गर्नु पर्ने हो भनी सोधे अनि दुइवटा सुनको बाछाहरू बनाए। राजा यारोबामले उसका मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूले आराधना गर्नका लागि यरूशलेम जानु पर्दैन। हे इस्राएली हो, यी ती देवताहरू हुन् जसले तिमीहरूलाई मिश्रबाट ल्याए।”

29 राजा यारोबामले एउटा सुनको बाछा बेटेलमा स्थापित गरे। उनले अर्को सुनको बाछा दान शहरमा स्थापित गरे।

30 तर यो एउटा धेरै ठूलो पाप थियो। इस्राएलका मानिसहरू बाछाहरूको पूजा गर्नका लागि बेटेल र दान शहरहरूमा यात्रा गरे।

31 यारोबामले अग्ला ठाउँहरूमा मन्दिरहरूको पनि निर्माण गरे। उनले इस्राएलका विभिन्न कुल समूहहरूबाट पूजाहारीहरू पनि छाने। (तर उसले मानिसहरूबाट पूजाहारीहरू छाने। यद्यपि तिनीहरू लेवीहरू थिएनन्।)

32 अनि राजा यारोबामले आठौँ महिनाको पन्ध्रौँ दिनमा एउटा नयाँ चाड पालन गर्नु शुरू गरे जुन चाड यहूदामा मनाईने जस्तै थियो। यो चाड यहूदाहरूको निस्तार चाड जस्तै नै थियो। तर यो चाड आठौँ महिनाको पन्ध्रौँ दिन पर्दथ्यो, पहिलो महिनाको पन्ध्रौँ दिनमा पर्दथ्यो। त्यस समयमा राजा बेटेल शहरको वेदीमा बलिहरू चढाउने गर्दथे। अनि उनी आफूले बनाएका बाछाहरूलाई बलि चढाउने गर्दथे। राजा यारोबामले बेटेलका अग्ला ठाउँहरूका लागि पूजाहारीहरू पनि छाने जो उसले बनाएका थिए।

33 यसकारण यारोबामले इस्राएलीहरूको चाड मनाउन आफ्नै समय ठीक गरे। यो आठौँ महिनाको पन्ध्रौँ दिन थियो। त्यस समयमा उनी वेदीमा बलिहरू चढाउने गर्दथे अनि धूप बाल्दथे जो उनले बनाएका थिए। यो बेटेल शहरमा थियो।

13

परमेश्वर बेटेलको विरुद्धमा बोल्नुहुन्छ

1 परमप्रभुले यहूदाका एक जना परमेश्वरको जनलाई अगमवत्कालाई बेटेल शहरमा जाने आदेश दिनुभयो। राजा यारोबाम वेदीमा उभिएर धूपबत्ती बालि रहेका थिए तब परमेश्वरको जन त्यहाँ पुगे।

2 परमप्रभुले त्यस परमेश्वरको जनलाई वेदीको विरोधमा बोल्ने आदेश दिनुभयो। उनले भने,

“वेदी, परमप्रभुले तिमीलाई भन्नुभएको छ: ‘दाऊदको परिवारमा योशीया नाउँ भएको एउटा छोरा जन्मिनेछ। यी पूजाहारीहरू अहिले अग्ला ठाउँहरूमा पूजा गरिहेका थिए तर वेदी, योशीया ती पूजारीहरूलाई तिमी माथि राख्छेन अनि उनले तिनीहरूलाई मार्नेछन्। अहिले ती पूजाहारीहरू तिमी माथि धूपबत्ती बाल्ने गर्छन्। तर योशीयाले तिमी माथि मानिसको हाड जलाउनेछन्। तब तिमी फेरि उपयोगमा आउनेछैनौँ!’ ”

3 यी घटनाहरू हुनेछन्, भनेर त्यस परमेश्वरको जनले मानिसहरूलाई प्रमाण देखाए। उनले भने, “परमप्रभुले मलाई बताएको प्रमाण यो नै हो। परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘यो वेदी भत्किने छ अनि यसको सबै खरानी भूँड्या खस्ने छ।’ ”

4 जब राजा यारोबामले बेटेलको वेदीको विषयमा परमेश्वरको जनबाट जानकारी पाए, उसले वेदीबाट आफ्नो हात हटाए अनि त्यस मानिस तिर देखाए। उनले भने, “त्यो मानिसलाई बन्दी बनाऊ!” तर जब राजाले यसो भने, उसको हात कुँजे भइहाल्यो। उसले उसको हात चलाउन सकेन।

5 वेदी पनि टुक्रा-टुक्रा भएर भत्कियो। वेदीको सबै खरानी भूँड्या छरियो। त्यो परमेश्वरको जनले भनेका प्रमाण थियो त्यो वचन परमप्रभुबाट भविष्यवाणी भएका थियो।

6 तब राजा यारोबामले परमेश्वरको जनलाई भने, “कृपया परमप्रभु तपाईंका परमेश्वर सँग मेरो लागि प्रार्थना गर। परमप्रभुलाई मेरो हात निको पार्नु भन।”

यसकारण त्यस परमेश्वरको जनले परमप्रभुलाई प्रार्थना गर्‍यो अनि राजाको पाखुरा निको भयो। यो पहिले जस्तै नै भयो।

7 तब राजाले त्यस परमेश्वरका जनलाई भने, “कृपया मसँग घरमा आउनुहोस्। म सँग भोजन गर्नुहोस्। म तपाईंलाई उपहार दिनेछु।”

8 तर परमेश्वरको जनले राजालाई भने, “यदि तिमीले मलाई तिम्नो आधा राज्य दिए पनि म तिमीसँग तिम्नो घर जाने छैन, म यहाँ कुनै चीज खाने पिउने छैन। म यस ठाउँमा न कुनै चिज खाने छु नता पीउने नै छु।

9 परमप्रभुले मलाई कुनै चिज नखानु अथवा नपिउनु भनी आदेश दिनु भएको छ। परमप्रभुले मैले आउँदा प्रयोग गरेको बाटोमा पनि न हिँड्नु भनी आदेश दिनुभएको थियो।”

10 यसकारण अर्को बाटोबाट उनले यात्रा गरे। उनले त्यही बाटोबाट यात्रा गरेनन् जुन उनले बेतेलमा आउँदा हिँडेका थिए।

11 बेतेल शहरमा एक जना वृद्ध अगमवक्ता बन्दै थिए। उनका छोराहरू आए अनि बेतेलमा परमेश्वरको जनले गरेको कार्यको विषयमा उनलाई बताए। तिनीहरूले आफ्ना पितालाई परमेश्वरको जनले राजा यारोबामलाई बताएको कुरा सुनाए।

12 बृद्ध अगमवक्ताले भने, “उसले फर्किंदा कुन बाटोमा यात्रा गर्यो?” यसकारण छोराहरूले आफ्ना पितालाई त्यो बाटो देखाए जसबाट यहूदाबाट आउने परमेश्वरको जन गएको थियो।

13 बृद्ध अगमवक्ताले आफ्ना छोराहरूलाई गधा माथि काठी कसु भने यसकारण तिनीहरूले गधामाथि काठी कसे। तब अगमवक्ता गधामा चढेर हिँडे।

14 बृद्ध अगमवक्ता परमेश्वरका जनको पछि लागे। बृद्ध अगमवक्ताले परमेश्वरका जनलाई एउटा तारपीनको रूखतल बसेको पाए। बृद्ध अगमवक्ताले सोधे, “के तिमी नै परमेश्वरका जन हो जो यहूदाबाट आएको हो?”

परमेश्वरका जनले बताए, “हो, म नै हूँ।”

15 तब बृद्ध अगमवक्ताले भने, “कृपया घर आऊ अनि मसित भोजन गर।”

16 तर परमेश्वरको जनले भने, “म तिमी सँग जान, सक्दिन। म यस ठाउँमा खाने-पिउने गर्न सकिदिन।

17 परमप्रभुले मलाई आदेश दिनु भएको छ, ‘त्यस ठाउँमा तैले केही खाने-पिउने गर्नु हुँदैन अनि त त्यही बाटोबाट फर्किनु हुँदैन जुनबाट पुगेको हुन्छस।’ ”

18 तब बृद्ध अगमवक्ताले भने, “तर म पनि तिमी जस्तै नै अगमवक्ता हूँ।” तब बृद्ध अगमवक्ताले एउटा झटो कुरा गरे। उनले भने, “परमप्रभुको एक जना स्वर्गदूत म कहँ आयो। त्यो स्वर्गदूतले तिमीलाई मेरो घरमा लानु अनि तिमीलाई खाने-पिउने दिनुभन्यो।”

19 यसकारण परमेश्वरको जन बृद्ध अगमवक्ताको घर गए अनि उनी सँगै खान-पीन गरे।

20 जब तिनीहरू खाने मेजमा बसेका थिए, परमप्रभुले बृद्ध अगमवक्ता सँग बोल्नु भयो।

21 अनि बृद्ध अगमवक्ताले परमेश्वरको जनसँग कुरा गरे जो यहूदाबाट आएका थिए। उनले भने, “परमप्रभुले भन्नुभयो कि तिमीले उहाँको आदेश पालन गरेका छैनौ! परमप्रभु तिम्रा परमेश्वरले जो आदेश तिमीलाई दिएको थिए त्यो तिमीले पालन गरेका छैनौ।

22 परमप्रभुले तिमीलाई कुनै पनि ठाउँमा केही पनि न खानु भन्नु भएको थियो। तर तिमी फिर्ता आउँ अनि खान-पीन गर्यौं। यसकारण तिम्रो शरीर तिम्रो परिवारको चिहानमा गाडीने छैन।”

23 परमेश्वरको जनले खान-पीन सिध्याए। तब बृद्ध अगमवक्ताले गधा माथि उनका लागि काठी राखे अनि ती मानिस हिँडे।

24 घर तिर यात्रा गर्दा बाटोमा एउटा सिंहले आक्रामण गर्यो अनि ती परमेश्वरका जनलाई मार्यो। अगमवक्ताको लाश बाटोमा लडीरहेको थियो। गधा र सिंह लाशको छेउमा उभिएका थिए।

25 केही अरू मानिसहरू बाटोमा यात्रा गरिरहेका थिए। तिनीहरूले सिंहलाई लाशको छेउमा उभिएको देखे। मानिसहरू शहरमा आए जहाँ बृद्ध अगमवक्ता बसे गर्दथे अनि बाटोमा आफूले देखेको विषयमा उनीहरूलाई भने।

26 बृद्ध अगमवक्ताले ती मानिसलाई धोका दिए अनि फर्काएर ल्याए। उनले भएको घटनाको विषयमा सबै सुने अनि भने, “यो परमेश्वरको जन हो जसले परमप्रभुको आदेश पालन गरेन। यसैकारण परमप्रभुले एउटा सिंह उसलाई मारि पठाउनु भयो। परमप्रभुले ऊ मर्छ भन्नु भएकोले नै ऊ मर्यो।”

27 तब अगमवक्ताले आफ्ना छोराहरूलाई भने, “मेरो गधा माथि काठी कस।” यसकारण उनका छोराहरूले उनको गधा माथि काठी कसे।

28 बृद्ध अगमवक्ता निस्के अनि बाटोमा लाश पाए। गधा र सिंह अझै त्यसको छेउमा उभिएका थिए। सिंहले लाशलाई खाएको थिएन अनि यस गधालाई केही गरेको थिएन।

29 बृद्ध अगमवक्ताले आफ्नो गधामाथि लाश राखे। उनले लाश शहरमा शोक मनाउन अनि गाड्न ल्याए।

30 बृद्ध अगमवक्ताले त्यसलाई आफ्नो परिवारको चिहानमा गाडे। उसले उसको मृत्यु माथि रुदै विलाप गरे, “हे मेरो भाई!”

31 त्यसपछि बृद्ध अगमवक्ताले लाश गाडे। तब उनले आफ्नो छोराहरूलाई भने, “जब म मर्छु, मलाई यही चिहानमा गाडनु। मेरा हाडहरू उसको छेउमा रहनु।

32 परमेश्वरले उनको माध्यम द्वारा जे बोल्नु भएको थियो सँच्चै नै सँचो साबित हुनेछ। परमप्रभुले उनलाई बेतेल र सामरियाको डाँडाको शहरमा भएका वेदीहरूको विरोधमा बोल्नु भन्नु भएको थियो।”

33 राजा यारोबाम बदली भएनन्। उनले दृष्ट कार्य गर्न छोडेनन्। उनले विभिन्न परिवार समूहबाट मानिसहरू छाने र पूजाहारी बनाउने कार्य जारी नै राखे। ती पूजाहारीहरू अग्लो ठाउँमा पूजा गर्दथे। पूजाहारी हुन चाहने कुनै पनि मानिसलाई पूजाहारी हुन अनुमति दिइन्थ्यो।

34 त्यही पाप थियो जसले यारोबामको घर परिवार सर्वनाश अनि नष्ट गरेको थियो।

14

यारोबामको छोरा को मृत्यु

1 त्यस बेला यारोबामको छोरा अबिया सङ्गै बिरामी भएको थियो।

2 यारोबामले आफ्नी पत्नीलाई भने, “शीलोमा जाऊ। अगमवक्ता अहियाहसँग भेट गर। अहियाह त्यो मानिस हो जसले भनेको थियो, म इस्राएलको राजा हुनेछु। आफ्नो लुगाहरू यसरी लगाऊ कि मानिसहरूले तिमी मेरी पत्नी हो भन्न थाल्न पाउन्।

3 अगमवक्तालाई दशवटा रोटीहरू, केही केक र एक घैलो मह देऊ। तब उनको छोरालाई के हुन्छ भनी सोध अगमवक्ता अहियाहले तिमीलाई बताउनेछन्।”

4 यसकारण राजाकी पत्नीले त्यही गरिन उनले जे भनेका थिए। तिनी शीलो गइन्। तिनी अगमवक्ता अहियाहको घर गइन्। अहियाह धेरै बढा थिए अनि अन्धो भएका थिए।

5 तर परमप्रभुले उनलाई भने, “यारोबामकी पत्नी आफ्नो छोराको विषयमा सोध्न आउँदैछिन्। ऊ सङ्गै बीमार छ।” परमप्रभुले अहियाहलाई बताउनुभयो उसले के भन्नु पर्छ भनेर?

यारोबामकी पत्नी अहियाहको घरमा आई। तिनी भेष बदली गरेर आएकी थिइन्।

6 अहियाहले उनलाई ढोकामा आएको सुने। यसकारण अहियाहले भने, “आऊ, यारोबामकी पत्नी। किन तिमी मानिसहरूलाई अरु केही सोचन लगाउँदै छौ? तिम्रो लागि म सित केही अशुभ समाचारहरू छन्।

7 फर्केर जाऊ अनि यारोबामलाई भन, इस्राएलका परमप्रभुले यही भन्नु भएको छ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘यारोबाम, मैले इस्राएलका मानिसहरूको माझबाट तिमीलाई माथि उठाएँ। मैले तिमीलाई मेरा मानिसहरूको शासक बनाएँ।

8 दाऊदको परिवारले इस्राएलमा शासन गरिरहेको थियो। तर मैले तिनीहरूबाट राज्य लिएँ अनि तिमीलाई दिएँ। तर तिमी मेरा सेवक दाऊद जस्ता छैनौ। उसले सधैं नै मेरो आदेशहरू पालन गर्थो। उसले मलाई सम्पूर्ण हृदयले अनुसरण गर्थो। उसले ती कुराहरू गरे जुन मैले ठीक सम्झें।

9 तर तिम्रा पापहरू पहिलेका शासकहरूका भन्दा धेरै छन्। तिमीले तिम्रो आफ्नै निम्ति अन्य देवताहरूका मूर्ति बनायो अनि यस द्वारा तिमीहरूले मलाई एकदमै क्रोधित बनायो, तिमीहरूले मलाई तिमीहरूको पीठ पछि राखेका छौ।

10 यसकारण, यारोबाम, म तिम्रो परिवारमाथि बिपत्ति ल्याउने छु। म तिम्रो परिवारका सबै पुरुष मानिसहरू, चाहे तिनीहरू तिम्रा नाताका हुन अथवा नोकरहरू मारिदिनेछु। आगोमा गोबर बले झैं म तिम्रो परिवारलाई सम्पूर्ण रूपले सर्वनाश गर्नेछु।

11 शहरमा तिम्रो परिवारको कोही पनि मर्दा त्यसलाई कुकुरले खानेछ। तिम्रो परिवारको कोही व्यक्ति चऊरमा मरेको खण्डमा उसलाई चराहरूले खाने छन्। यी सबै कुराहरू परमप्रभुले बोल्नु भएको हो।”

12 तब अगमवक्ता अहियाहले यारोबामकी पत्नीलाई भने। उनले भने, “अब तिमी घर जाऊ। तिमी शहरमा प्रवेश गर्ने बित्तिकै, तिम्रो छोरो मर्नेछ।

13 सम्पूर्ण इस्राएल उसको लागि रूनेछ अनि उसलाई गाडीने छ। यारोबामको परिवारमा तिम्रो छोरो मात्र यस्तो मानिस हुनेछ जसलाई चाहिँ गाडीने छ। यस्तो किन भयो भने ऊ मात्र यारोबामको परिवारमा यस्तो मानिस हो जसले इस्राएलका परमप्रभु परमेश्वरलाई प्रसन्न पारेकोछ।

14 परमेश्वरले इस्राएलमा नयाँ राजा राख्नु हुनेछ। त्यस नयाँ राजाले यारोबामको परिवारलाई नष्ट पार्नेछ। यो घटना चाँडै नै हुनेछ।

15 तब परमप्रभुले इस्राएललाई हिकाउनु हुनेछ। इस्राएलका मानिसहरू भयभीत हुनेछन्। तिनीहरू पानीको अग्लो-अग्लो घाँस जस्तै कामेनेछन्। परमप्रभुले इस्राएलीहरूलाई त्यो असल भूमिबाट निकाल्नु हुनेछन जो तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिनु भएको थियो। उनले तिनीहरूलाई यफ्रेटिस नदीको पारि तितर-बितर पारिदिनुहुनेछ। यो यस्तो घटना हुनेछ किनभने परमप्रभु मानिसहरूसँग रिसाउनु भएकोछ। किनकि तिनीहरूले पवित्र खामाहरू निर्माण गरे।

16 यारोबामले पाप गरे अनि यारोबामले इस्राएलका मानिसहरूलाई पाप गर्न लगाए। यसकारण परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूलाई पराजित गराउनु हुन्छ।”

17 यारोबामकी पत्नी तिसाको शहरमा फर्केर गइन्। तिनी तिनको घरमा पस्र साथ साथै तिनका छोराको मृत्यु भयो।

18 सबै इस्राएलीहरूले उसलाई गाडे अनि उसका लागि रोए। यो घटना त्यसरी नै भयो जसरी परमप्रभुले हुन्छ भन्नुभएको थियो। परमप्रभुले आफ्नो सेवक अगमवक्ता अहियाहलाई यी कुराहरू भन्न प्रयोग गर्नु भएको थियो।

19 राजा यारोबामले अरू धैरै कामहरू गरेका थिए। उनले युद्धहरू लेडे अनि जनगणमाथि शासन गरिरहे। उनले गरेको सबै कामहरू इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छन्।

20 यारोबामले 22 वर्ष सम्म राजाको रूपमा शासन गरे। तब तिनी मरे अनि उनलाई उनका पुर्खाहरूसँगै गाडियो। उनीपछि उनका छोरा नादाब नयाँ राजा भए।

21 त्यस समयमा सुलेमानका छोरा रहबाम यहदाका राजा भए। तिनी 41 वर्षका थिए। रहबामले यरूशलेम शहरमा 17 वर्षसम्म शासन गरे। यो त्यही शहर हो जसमा परमप्रभुले सम्मानगर्न चाहनुभएको थियो। उहाँले इस्राएलका सबै शहरहरू मध्ये यस शहरलाई चुन्नु भएको थियो। रहबामकी आमा नाउँ थिइन्। तिनी अम्मोनी स्त्री थिइन्।

22 यहदाका मानिसहरूले परमप्रभुको विरुद्ध पाप गरे अनि परमप्रभुलाई ईष्याल बनाए। यी मानिसहरूले तिनीहरूको पिता-पुर्खाहरूले भन्दा धैरै पाप गरे।

23 मानिसहरूले अग्ला ठाउँहरू, ढुङ्गाका स्मारकहरू अनि अपवित्र स्तम्भहरू बनाए। तिनीहरूले ती चीजहरू प्रत्येक अग्ला पहाड अनि हरियो रूखतल बनाए।

24 त्यस भूमिमा पुरूष वेश्यालय भवनहरू पनि थिए। मानिसहरूले राष्ट्रमा जम्मै घृणित कर्महरू गरिरहेका थिए जसको लागि परमप्रभुले तिनीहरू भन्दा अधिका मानिसहरूलाई खेद्रु भएको थियो। यसकारण यहदाका मानिसहरूले धैरै भूल कामहरू गरे। तिनीहरूभन्दा अधि त्यस भूमिमा बस्ने मानिसहरूले त्यस्तै नै नराप्नो काम गरे। अनि परमेस्वरले ती मानिसहरूबाट भूमि फिर्ता लिनुभयो अनि त्यसलाई इस्राएलका मानिसहरूलाई दिनुभयो।

25 रहबामको शासनकालको पाँचौं वर्षमा मिश्रका राजा शीशकले यरूशलेमको विरोधमा आक्रमण गरे।

26 शीशकले परमप्रभुको मन्दिर र राजाको महलबाट ढिकुटि लगे। तिनीहरूले सुनका ढालहरू पनि लगे, जो सुलेमानले बनाएका थिए।

27 यसकारण रहबामले ती ठाउँहरूमा राख्न धैरै ढालहरू बनाए। तर यी ढालहरू काँसाका थिए, सुनका थिएनन्। उनले महलको ढोकामा रक्षाकालागि राखिएका मानिसहरूलाई ढालहरू दिए।

28 हेरेक समय राजा परमप्रभुको मन्दिरमा जाँदा रक्षकहरू उनीसँग जाने गर्दथे। तिनीहरू ढाल बोक्नेगर्दथे। जब तिनीहरू काम पूरा गरिसक्थे, रक्षक कक्षको भित्तामा ढालहरू राख्नेगर्दथे।

29 राजा रहबामले जे कामहरू गरे त्यो सबै यहदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लिखित छ।

30 रहबाम र यारोबाम सधैं नै एका अर्कासँग युद्ध गरिरहन्थे।

31 रहबामको मृत्यु भयो अनि उनलाई पिता-पुर्खाहरू सँगै नै गाडियो। उनलाई उनका पिता-पुर्खाहरूको चिहानमा दाऊदको शहरमा गाडियो।(उनकी आमा नामा थिइन्। तिनी एक जना अम्मोनी थिइन्।) रहबामका छोरा अबियाम उनको मृत्यु पछि राजा भए।

15

यहदाका राजा अबियाम

1 अबियाम यहदाका नयाँ राजा भए। नाबातका छोरा यारोबामले इस्राएलमा शासन गर्दा अठारहऔं वर्षमा यस्तो भयो।

2 अबियामले यरूशलेममा तीन वर्ष शासन गरे। उनकी आमाको नाउँ माका थियो। तिनी अब्शालोमकी छोरी थिइन्।

3 उनले त्यस्तै सबै पापका कामहरू गरे जस्तो उनका पिताले गरेका थिए। अबियाम परमप्रभु आफ्नो परमेस्वर प्रति विश्वासी थिएनन्। यसकारण उनी आफ्नो हजूरबा दाऊद जस्तो विश्वासी थिएनन्।

4 दाऊदको खातिर परमप्रभुले उसलाई एउटा सन्तान यरूशलेमा दिनुभयो। परमप्रभुले दाऊदका सन्तानलाई यरूशलेममाथि शासन गर्न दिनुभयो अनि यसलाई रक्षा गर्ने प्रतिज्ञा गर्नु भयो।

5 दाऊदले सधैं नै सही काम गरे जो परमप्रभुले चाहानु हुन्थ्यो। उनले सधैं नै परमप्रभुको आदेश पालन गरे। एक पटक दाऊदले परमप्रभुको आदेश पालन गरेनन् जुन समयमा दाऊदले हिती उरीयाहको विरोधमा पाप गरेका थिए।

6 रहबाम र यारोबामको बिचमा युद्ध अबियामको जीवन भरी नै चलिरह्यो।

7 अबियामले जे काम गरे सबै नै यहदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ।

अबियाम राजा भएको समयमा अबियाम र यारोबामबीच युद्ध भइरह्यो।

8 जब अबियामको मृत्यु भयो उसलाई दाऊदको शहरमा गाडियो। अबियामको छोरा आसा नयाँ राजा भए।

यहदाका राजा आसा

9 इस्राएलमा यारोबाम राजा भएको बिसौं वर्षमा आसा यहदाका राजा भए।

10 आसाले यस्सलेममा 41 वर्ष शासन गरे। उनकी हजूरआमाको नाउँ “माका” थियो। अनि “माका” अब्शालोमकी छोरी थिइन।

11 आसाले आफ्ना पिता-पुर्खा दाऊदले गरे जस्तै परमप्रभुले जे स्वीकृत गर्नु भएको थियो त्यो कामहरू मात्र गरे।

12 त्यस समयमा यस्ता मानिसहरू थिए जो आफ्नो शरीर यौनका लागि बेचेर अरू देवताहरूको सेवा गर्दथे। आसाले ती मानिसहरूलाई देश छोड्न वाध्य गराए। आसाले ती मूर्तिहरू पनि हटाए जो उनका पुर्खाहरूले बनाएका थिए।

13 आसाले उसको आमा माकालाई पनि रानीको पदबाट हटाईदिए। माकाले अशेरा देवीको पूजा गर्न घृणित खाम्बाहरू बनाएकी थिइन। आसाले ती खाम्बाहरू ढालिदिए अनि तिनीहरूलाई किदरोन बेसीमा जलाईदिए।

14 उसले अग्ला ठाउँको पूजास्थानहरू भत्काएनन् तर उनी आफ्नो जीवनभरी परमप्रभु प्रति सम्पूर्ण हृदयले विश्वासी रहे।

15 आसा र उनका पिताले परमेश्वरलाई केही चीजहरू दिए। तिनीहरूले सुन, चाँदी र अरू चीजहरूको उपहार दिए। आसाले ती सबै चीजहरू मन्दिरमा राखे।

16 राजा आसा यहूदाका राजा भएको समयमा उनी सधैं इस्राएलका राजा बाशाको विरोधमा लडिरहेको हुन्थे।

17 इस्राएलका राजा बाशा यहूदाको विरुद्धमा लडे। बाशाले उसका मानिसहरूलाई आसाको देश यहूदा जाने देखि रोक्न चाहन्थे। यसकारण उनले रामा शहरलाई सधैं सुदृढ बनाए।

18 यसकारण आसाले परमप्रभुको मन्दिर अनि राजाको महलबाट सबै चाँदी र सुन निकाले। उनले सुन-चाँदी आफ्ना सेवकहरूलाई दिए अनि तिनीहरूलाई अरामका राजा बेनहदद कहाँपठाए। बेनहदद तबिमोनका छोरा थिए। तबिमोन हेज्योनका छोरा थिए। दमिश्क बेनहददको राजधानी शहर थियो।

19 आसाले यो संदेश पठाए, “मेरा पिता र तिम्रा पिता माझ शान्ति सम्झौता भएको थियो। अहिले म तिमिसित शान्ति सम्झौता गर्न चाहन्छु। म तिम्रो लागि सुन-चाँदीको उपहार पठाइरहेको छु। इस्राएलका राजा बाशासित कृपया शान्ति सम्झौता भंग गर्नुहोस जसले गर्दा ऊ मेरो देशबाट बाहिर जानेछ अनि हामी लाई अलग छोड्नेछ।”

20 राजा बेनहददले राजा आसासँग सम्झौता गरे। तिनले उसको सेनापतिहरू अनि सेनाहरू इस्राएली शहरहरू इयोन, दान, अबेल-बेतमाका; गलील पोखरीको वरिपरिका शहर अनि नमालीका इलाकामा लड्न पठाए।

21 बाशाले यी आक्रामणको बारेमा सुने। यसकारण उनले रामालाई सुदृढ बनाउन छोडिदिए। उनले त्यो शहर त्याग गरे अनि तिसाँतिर फर्किए।

22 तब राजा आसाले यहूदाका जम्मे मानिसहरूलाई आदेश दिए। कसैलाई पनि माफी भएन। तिनीहरू रामा गए अनि सबै ढुङ्गा र काठहरू बोके जसद्वारा बाशा त्यो शहरलाई सुदृढ बनाउँदै थिए। तिनीहरूले ती सामानहरू बिन्यामीनको भूमिमा गेबा अनि मिस्या पुर्याए। तब राजा आसाले ती दुइ शहरहरूलाई अझै दारिलो बनाए।

23 राजा आसाले गरेका त्यो प्रत्येक कुरा उसको सैनिक शक्तिको विषयमा अनि उसले स्थापित गरेका त्यो शहरहरू यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ। जब आसा बूढा भए, उनी कुँजा भएका थियो।

24 तिनी मेरे अनि उनलाई उनका पुर्खा दाऊदको शहरमा गाडियो। तब आसाका छोरा यहोशापात उनीपछि नयाँ राजा भए।

इस्राएलका राजा नादाब

25 आसाको शासनकालको दोस्रो वर्षमा यारोबामका छोरा नादाब इस्राएलका राजा भए। नादाबले इस्राएलमा दुइ वर्ष शासन गरे।

26 नादाबले परमप्रभुले जे नराम्रो सम्झे त्यही गरे। उनले पापका कामहरू त्यसरी गरे जसरी उनका पिता यारोबामले गरेका थिए। यारोबामले पनि इस्राएल मानिसहरूलाई पाप गर्न लगाए।

27 बाशा अहियाहका छोरा थिए। तिनीहरू इस्राएल कूस समूहका थिए। बाशाले राजा नादाबलाई मार्ने योजना बनाए। नादाबको शासनकालमा सम्पूर्ण इस्राएल गिबबतोन शहर को विरुद्ध लडिरहेको थियो। यो एउटा पलिशतीहरूको शहर थियो। त्यस ठाउँमा बाशाले नादाबलाई मारे।

28 आसा यहूदाका राजा भएको समय तेस्रो वर्षमा यो घटना भयो। अनि आशा इस्राएलका अर्का राजा भए।

इस्राएलका राजा बाशा

29 बाशा जब नयाँ राजा भए, उनले यारोबामको परिवारको प्रत्येक सदस्यलाई मारे। बाशाले यारोबामको परिवारको कसैलाई पनि जिउँदो छोडेन। परमप्रभुले जसरी हुनुपर्छ भन्नुभएको थियो यो घटना त्यसरी नै भयो। परमप्रभुले शीलोबाट आफ्नो सेवक अहियाह मार्फत भन्नुभएको थियो।

30 यस्तो भयो किन यारोबामले धेरै पापका कामहरू गरेका थिए। अनि यारोबामले इस्राएलका मानिसहरूलाई धेरै पाप गर्न लगाए। यारोबामले परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरलाई रिस उठाए।

31 अरू कार्यहरू जे जति नादाबले गरे इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ।

32 बाशाले इस्राएलमा शासन गरेको समयमा उनी यहूदाका राजा आशाको विरोधमा युद्ध गरिरहेकाथिए।

33 आसाले यहूदामा शासन गरेको तेस्रो वर्षमा अहियाहका छोरा बाशा इस्राएलका राजा भए। बाशाले तिसौंमा 24 वर्ष शासन गरे।

34 तर बाशाले त्यही सब कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले भूल कामहरू थिए भनि भनेको थियो। उनले पनि ती पापहरू गरे जो यारोबामले गरेको थियो। यारोबामले पनि इस्राएलीहरूलाई पाप गर्न लगाए।

16

1 तब परमप्रभुले हनानीका छोरा यहू सित बोल्नु भयो। परमप्रभु राजा बाशाको विरोधमा बोल्दै हुनुहुन्थ्यो।

2 “बाशा, मैले तिमीलाई धूलोबाट माथि उठाएँ अनि मैले तिमीलाई मेरो इस्राएलका मानिसहरूको राजकुमार बनाएँ। तर तिमीले यारोबामको बाटो पहिल्यायो। तिमीले मेरा इस्राएली मानिसहरूलाई पाप गर्न लगायो। तिमीहरूले आफ्नो पापद्वारा मलाई रिस उठायो।

3 यसकारण नै म तिमी, बाशा र तिम्रो परिवारलाई नष्ट पार्नेछु। म तिमी सित त्यस्तै व्यवहार गर्नेछु जस्तो मैले नबानतका छोरा यारोबामको परिवार सित गरेको थिएँ।

4 तिम्रो परिवारका मानिसहरू शहरका बाटोहरूमा मर्नेछन्। अनि कुकुरहरूले तिनीहरूको लाश खानेछन्। तिम्रो परिवारका केही मानिसहरू चरुमा मर्नेछन् अनि तिनीहरूको लाशलाई चराहरूले खानेछन्।”

5 बाशाको विषयमा सबै जानकारीहरू अनि उनले गरेको महान् कार्यहरूको विवरण इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकामा लेखिएको छ।

6 बाशा मरे अनि उनलाई तिसौंमा गाडियो। उनका छोरा एला उनीपछि नयाँ राजा भए।

7 यसकारण परमप्रभुले हनानीका छोरो यहू अगमवत्तालाई बोलाई पठाउनुभयो। उहाँले उसलाई बाशा अनि उसको परिवारको विरुद्धमा एउटा वचन दिनुभयो। बाशाले परमप्रभुको विरोधमा धेरै अशुभकाम गरे। यसले गर्दा परमप्रभुलाई रिस उठ्यो। बाशाले त्यही काम गरे जस्तो यारोबामको परिवारले पहिला गरेका थिए। परमप्रभु सधैं नै रिसाउनु भएको थियो। किन भने बाशाले यारोबामको परिवारलाई मारेका थिए।

इस्राएलका राजा एला

8 आसा यहूदाका राजा भएको समय छब्बीसौं वर्षमा एला राजा भए। एला बाशाका छोरा थिए। उनले तिसौंमा दुइ वर्ष शासन गरे।

9 राजा एलाका अधिकारीहरू मध्ये एक जना जिम्नी थिए। जिम्नी एलाका आधी रथहरूको संचालन गर्दथे। तर जिम्नीले एलाको विरोधमा षड्यन्त्र रचे। राजा एला तिसौंमा थिए। तिनी असाको घरमा मघपान गर्दै थिए अनि मदले मातेका थिए। असा तिसौंको राजमहलको भारदार थियो।

10 जिम्नी घरभित्र पसे अनि राजा एलाको हत्या गरे। आसा यहूदाको राजा भएको समयमा सताइसौं वर्षमा यस्तो घटना भयो। तब जिम्नी एलापछि इस्राएलका राजा भए।

इस्राएलका राजा जिम्नी

11 जिम्नी नयाँ राजा भएपछि उनले बाशाको परिवारका सबैलाई मारे। उनले बाशाको परिवारका मानिसहरूमा एक जनालाई पनि जिउँदो छोडेनन्। जिम्नीले बाशाका साथीहरूलाई पनि मारे।

12 यसकारण जिम्नीले बाशाको सम्पूर्ण परिवारलाई नष्ट पारिदिए। यो घटना त्यसरी नै भयो जसरी परमप्रभुले हुन्छ भन्नु भएको थियो जति बेला परमप्रभुले अगमवत्ता यहू मार्फत, बाशाको विरोधमा बोल्नु भएको थियो।

13 बाशा र उनको छोरा एलाको पापले गर्दा यस्तो भयो। तिनीहरूले पापको काम गरे अनि इस्राएली मानिसहरूलाई पनि पाप गर्न लगाए। परमप्रभु रिसाउनु भयो किनभने तिनीहरूसँग देवमूर्तिहरू थिए।

14 अरू कामहरू, जे एलाले गरे इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकामा लेखिएका छन्।

15 आसा यहूदाका राजा भएको सताइसौं वर्षमा जिम्नी इस्राएलका राजा भए। जिम्नीले तिसौंमा सात दिनसम्म शासन गरे। त्यस समयमा इस्राएलको सेनाले गिब्तोनमा जो पलिशितहरूको थियो पाल लगाई रहेका थिए।

16 शिविरमा मानिसहरूले सुने, जिम्नीले राजाको विरोधमा गोप्य षड्यन्त्र रचेको छ। तिनीहरूले सुने, उनले राजालाई मारे। यस कारण सबै इस्राएलीहरूले त्यस दिन शिविरमा ओप्रीलाई इस्राएलको राजा बनाए। ओप्री सेनाका सेनापति थिए।

17 यसकारण ओप्री र सबै इस्राएलीहरूले गिब्तोन छोडे अनि तिसौंमाथि आक्रमण गरे।

18 जब जिम्नीले शहरमा आक्रमण गरिएको देखे। उनी महलभित्र पसे अनि आगो सल्काए। उनले महल र आफूलाई जलाए।

19 यसकारण जिम्मी मेरे किनभने उनले पाप गरेका थिए। जिम्मीले त्यो काम गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो। उनले त्यसरी नै पाप काम गरे जसरी यारोबामले गरेका थिए। अनि यारोबामले इस्राएलीहरूलाई पाप गर्न लगाए।

20 जिम्मीको गोप्य षडयन्त्र अनि अरू कार्यहरू जो जिम्मीले गरे, त्यो कथा इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छन्।

ओम्नी इस्राएलका राजा

21 इस्राएली मानिसहरू दुई दलमा विभाजित भएका थिए। आधी मानिसहरूले गीनतका छोरा तिब्नीको अनुसरण गरे अनि उनलाई राजा बनाउन चाहे। अरू आधी मानिसहरूले ओम्नीको अनुसरण गरे।

22 तर ओम्नीका अनुसरण कर्ताहरू गीनतको छोरो तिब्नीका अनुसरण कर्ताहरू भन्दा बलिया थिए। यस कारण तिब्नीलाई मारियो अनि ओम्नी राजा भए।

23 असा यहूदाको राजा भएको समय एकतीसौं वर्षमा ओम्नी इस्राएलका राजा भए। ओम्नीले इस्राएलमा 12 वर्ष शासन गरे। 12 वर्षहरू मध्ये छः वर्ष उनले तिर्सा शहरमा शासन गरे।

24 तब ओम्नीले सामरियाको पहाड किने। उनले यसलाई दुई तोडा चाँदीमा शेमेरबाट किने। ओम्नीले पहाड माथि एउटा शहर बनाए। उनले पहाडको मालिक शेमेरको नाउँमा शहर को नाउँ सामरिया राखे।

25 ओम्नीले त्यही काम गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नु भएको थियो। ओम्नी उनी भन्दा पहिलेका सबै राजाहरू भन्दा दुष्ट थिए।

26 उनले त्यही पाप गरे जुन नबातका छोरा यारोबामले गरेका थिए। यारोबामले इस्राएली मानिसहरूलाई पाप गर्न लगाए। यसकारण तिनीहरूले इस्राएलका परमप्रभु परमेश्वरलाई रिस उठाए। परमप्रभु रिसाउनुभो किनभने तिनीहरूले अर्थहीन मूर्तिहरूको पूजा गरे।

27 ओम्नीको विषयमा अरू जानकारीहरू तथा उनले गरेको महान् कार्यको बारेमा इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ।

28 ओम्नी मेरे अनि उनलाई सामारियामा गाडियो। उनका छोरा आहाब उनीपछि नयाँ राजा भए।

इस्राएलका राजा आहाब

29 असा यहूदाका राजा भएको समयमा अठतीसौं वर्षमा ओम्नीका छोरा आहाब इस्राएलका राजा भए। आहाबले सामरिया शहरमा बसेर 22 वर्ष इस्राएलमा शासन गरे।

30 आहाबले त्यही काम गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो। अनि आहाब अधिका राजाहरू भन्दा दुष्ट थिए।

31 आहाबका लागि त्यही पापको गर्न पर्याप्त थिएन जुन नाबातका छोरा यारोबामले गरेका थिए। यसकारण आहाबले एतबालकी छोरी ईजेबेललाई पनि विवाह गरे। एतबाल सीदोनका राजा थिए। तब आहाबले बालको सेवा र पूजा शुरू गरे।

32 आहाबले बालको पूजा गर्नका लागि सामरियामा एउटा मन्दिर बनाए। त्यस मन्दिरमा उनले एउटा वेदी बनाए।

33 आहाबले अशेरा देवीको पूजा गर्नका लागि एउटा विशेष स्तम्भ पनि स्थापित गरे। आहाबले उनी भन्दा अधिका सबै राजाहरू भन्दा बढी इस्राएलका परमप्रभुलाई रिस उठाउनेकाम गरे।

34 आहाबको शासनकालमा हीएलले जो बेटेलका थिए यरीहो शहर फेरि बसाए। त्यस समय हीएलले शहरमा काम शुरू गर्दा उनको ठूलो छोरा अबीरामको मृत्यु भयो। अनि जब हीएलले शहरको फाटक बनाए, उनको सानो छोरो सगूब मर्यो। यो त्यसरी नै भयो जसरी परमप्रभुले यस्तो हुन्छ भनी ननको छोरा यहोशुद्वारा बोल्नु भएको थियो।

17

एलिया र खडेरीको समय

1 एलिया तिश्बी गिलाद शहरको अगमवक्ता थिए। एलियाले राजा आहाबलाई भने, “म इस्राएलका परमप्रभु परमेश्वरको सेवा गर्छु। साँच्चै नै परमप्रभु जीवित रहनु भए जस्तै, म प्रतिज्ञा गर्छु आउंदो केही वर्ष न ता पानी पर्छ न शीत नै पर्छ। जब म आदेश दिन्छु तब मात्र पानी पर्नेछ।”

2 तब परमप्रभुले एलियालाई भन्नुभयो,

3 “यो ठाउँ छोड अनि पूर्वतिर लाग। केरीतको सांघुरो घाटी छेउ लूक। यो घाटी यर्दन नदीको पूर्वमा छ।

4 तिमी त्यस नदीको पानी पिउन सक्छौ। मैले कागहरूलाई त्यस ठाउँमा तिमी लागि खाद्य ल्याउने आदेश दिएको छु।”

5 यसकारण एलियाले त्यसै गरे जस्तो परमप्रभुले उनलाई गर्नु भन्नुभएको थियो। उनी यर्दन नदीको पूर्व तिर करीत खोलाका बस गए।

6 कागहरूले एलियाका निम्ति प्रत्येक साँझ र विहान मासु र रोटी ल्याए। एलियाले त्यस नदीबाट पानी पिउथ्ये।

7 पानी नपरेकोले गर्दा धेरै समय पछि नाला सुख्खा भयो।

8 तब परमप्रभुले एलियालाई भन्नुभयो,

9 “सीदोनमा सारपत जाऊ। त्यही बस। त्यस ठाउँमा एउटी आइमाई छ जसको पति मेरोको छ। मैले उसलाई तिमी लागि खाद्य दिनु भनी आदेश दिएको छु।”

10 यसकारण एलिया सारपत गए। उनी शहरको फाटकमा पुगे अनि त्यहाँ एक जना स्त्रीलाई देखे। उसको पति मेरोको थियो। आइमाई आगोको निम्ति दाउरा जम्मा गर्दै थिई। एलियाले उसलाई भने, “के तिमी मेरो निम्ति एउटा लोटामा अलि कति पानी ल्याउन सक्छौ म पिउन सक्छु?”

11 जब स्त्री पानी लिन जान लागेकी थिईन, एलियाले भने, “कृपया, मेरो निम्ति केही रोटी पनि ल्याऊ।”

12 स्त्रीले भनिनु, “जीवित परमप्रभु तपाईंको परमेश्वर समक्ष मैले शपथ गरिभन्छु म सित रोटी छैन। म सित भाडौंमा अलिकति पीठो मात्र छ। अनि म सित ढुंग्रोमा अलिकति अंडीको तेल छ। म यस ठाउँमा आगोको निम्ति केही दाउराका टुक्रा जम्मा गर्न आएकी हूँ। म यसलाई घर लिएर जानेछु अनि हाम्रो निम्ति भोजन पकाउने छु। मेरो छोरा र म यसलाई खाने छौं अनि त्यसपछि भोकले मर्नेछौं।”

13 एलियाले स्त्रीलाई भने, “फिक्री नगर। घर जाऊ अनि तिमीले भने जस्तै गरेर तिमी भोजन पकाऊ। तर पहिला तिमीसँग भएको पीठोबाट सानो रोटी बनाऊ। त्यो रोटी मेरो निम्ति ल्याऊ। त्यसपछि आफ्नो अनि छोराका लागि पकाऊ।

14 परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर भन्नु हुन्छ, “त्यो भाँडोको पीठो कहिले रित्तो हुनेछैन। ढुंग्रोको तेल कहिले कमि हुने छैन। परमप्रभुले वर्षा नपठाएको दिनसम्म यो चलि रहने छ।”

15 यसकारण स्त्री आफ्नो घर गइन्। एलियाले उनलाई जे गर्नु भनेका थिए तिनले त्यसै गरिन्। एलिया, स्त्री र उनको छोराको लागि धेरै दिनको खाद्य थियो।

16 पीठोको भाँडो अनि तेलको ढुंग्रो कहिले रित्तो भएन। यो यस्तो भयो जस्तो परमप्रभुले हुन्छ भन्नुभएको थियो। परमप्रभुले एलिया मार्फत बोल्नु भएको थियो।

17 केही समयपछि स्त्रीको छोरा बीरामी भयो। ऊ साह्रै नै भयो। अन्तमा उसले सास फेर्ने छोड्यो।

18 तब त्यस स्त्रीले एलियालाई भनिनु, “तपाईं परमेश्वरका जन तपाईंसित मेरो विरोधमा के छ? के तपाईं यहाँ मैले गरेको पाप कामहरूको सम्झना गराउन आउनु भएको हो? के तपाईं यहाँ मेरो छोराको मृत्यु गराउन आउनु भएको हो?”

19 एलियाले उनलाई भने, “तिमी छोरा मलाई देऊ।” एलियाले तिनीबाट बालकलाई लिए अनि बोकेर त्यसलाई माथिल्लो तलामा लगे। उनले कोठामा ओछ्यान माथि उसलाई सुताए जहाँ उनी बस्ने गर्दथे।

20 त्यसपछि एलियाले प्रार्थना गरे, “परमप्रभु मेरा परमेश्वर! यी विधवाले आफ्नो घरमा बस्न दिएकी छिन्। के तपाईं उसका लागि अशुभ घटना गर्नु हुन्छ त? के उनको छोरालाई मर्न दिनु हुन्छ?”

21 तब एलिया आफै बालकमाथि तीन पल्ट पस्निए। एलियाले प्रार्थना गरे, “हे परमप्रभु मेरो परमेश्वर। यस बालकलाई फेरि जीवन दिनु होस।”

22 परमप्रभुले एलियाको प्रार्थनाको उत्तर दिनुभयो। बालक फेरि सास फेर्न थाल्यो। ऊ जीवित भयो!

23 एलियाले बालकलाई बोकेर तल्लो तालामा ल्याए। एलियाले बालकलाई तिनकी हातमा सोम्पीदिए र भने, “हेर, तिमी छोरा जिउँदो छौ!”

24 स्त्रीले भनिनु, “अहिले मलाई थाह भयो तपाईं साँच्चै नै परमेश्वरबाटको मानिस हुनुहुन्छ। परमप्रभु तपाईं मार्फत बोल्नुहुँदो रहेछ मलाई थाह भयो!”

18

एलिया र बालका अगमवक्ताहरू

1 खडेरी परेको तेस्रो वर्ष परमप्रभुले एलियालाई भन्नुभयो, “जाऊ र राजा आहाबसँग भेट गर। म चाँचक्यै पानी पठाउने छु।”

2 यस कारण एलिया आहाब सँग भेट गर्न गए।

त्यस समयमा सामरियामा खाद्य थिएन।

3 यसकारण राजा आहाबले ओबघालाई आफ्नो समक्ष बोलाए। ओबघा राजाको महलको दायित्वमा थिए। (ओबघा परमप्रभुको साँचो भक्त थिए।)

4 एक समय जब ईजेबेल सबै परमप्रभुका अगमवक्ताहरूको हत्या गरिहरेकी थिई, त्यस बेला ओबघाले 100 अगमवक्ताहरूलाई लिएर गए अनि तिनीहरूलाई दुइवटा ओढारामा लुकाए। ओबघाले 50 जना अगमवक्ताहरूलाई एउटा ओढारामा अनि अरू 50 जनालाई अर्को ओढारामा लुकाए। तब ओबघाले तिनीहरूका लागि खाद्य र पानी ल्याए।

5 राजा आहाबले ओबघालाई भने, “म सित आऊ। हामीले प्रत्येक पानीको मुहान र नदीको किनार पाउनेछौं। हनु सक्छ हाम्रा घोडाहरू र गधाहरू जीवित राख्नलाई प्रशस्त मात्रा घाँस पाउनु सक्छौं। होइन भने, हामी तिनीहरूलाई गुमाउने छौं।”

6 प्रत्येक मानिसले देशको एउटा अंश छाने जहाँ तिनीहरू पानी खोज्न जाने छन्। तब दुइ जना मानिसहरूले सम्पूर्ण देश भ्रमण गरे। आहाब एउटा दिशातिर एकलै हिडे। ओबघा अर्को दिशातिर एकलै हिडे।

7 ओबघा भ्रमण गरिरहेको बेला उनले एलियालाई भेटे। ओबघाले एलियालाई चिने जब उनले उनलाई देखे। ओबघाले एलिया अघि टाको निहुराए। उनले भने, “एलिया? के तिमी साँच्चै मालिक हो?”

8 एलियाले उत्तर दिए, “हो म नै हूँ। जाऊ अनि आफ्नो मालिक राजालाई भन, म यहाँ छु।”

9 तब ओबघाले भने, “यदि मैले आहाबलाई तिमी कहाँ छौ बताएँ भने उनले मलाई मार्नेछन्। मैले तिमी प्रति कुनै भूल गरेको छैन! तिमी किन मलाई मार्न चाहन्छौ?”

10 परमप्रभु जस्तै तिस्र परमेश्वर निश्चित रूपले जीवित हुनुहुन्छ राजा हरेक ठाउँमा तिमीलाई खोजी रहेका छन्। उनले तिमीलाई खोज्न प्रत्येक देशमा मानिसहरू पठाए। यदि एउटा देशका शासकले भने, तिमी यस देशमा छैनौ, तब आहाबले शासकलाई तिमी यहाँ छैनौ भनी प्रतिज्ञा गर्न लगाए।

11 अहिले तपाईं चाहानुहुन्छ म त्यहाँ जाऊँ अनि उसलाई तपाईं यहाँ हुनुहुन्छ भनी बताऊँ।

12 यदि म राजा आहाबलाई तपाईं यहाँ हुनुहुन्छ भनेर बताउन गएँ भने, परमप्रभुको आत्माले तपाईंलाई अन्य कही पुर्याउनेछ। राजा आहाब यहाँ आउने छन् अनि उसले तपाईंलाई पाउने छैनन्। तब उहाँले मलाई मार्ने छन्। जब म बालक थिए त्यस बेलादेखि नै परमप्रभुको अनुसरण गरे।

13 तिमीले थाह पायौ मैले के गरेँ! इजेबेलले परमप्रभुका अगमवक्ताहरूलाई मारिरहेकी थिई अनि मैले 100 अगमवक्ताहरूलाई ओढारमा लुकाएँ। मैले 50 जना अगमवक्ताहरूलाई एउटा ओढारमा अनि अरू 50 अगमवक्ताहरूलाई अर्को ओढारमा राखेँ। मैले तिनीहरूका लागि खाद्य र पानी ल्याएँ।

14 अहिले तपाईं चाहानुहुन्छ म त्यहाँ गएर तपाईं यहाँ हुनुहुन्छ भनी भन्दा राजाले मलाई मार्नेछन्।”

15 एलियाले उत्तर दिए, “परमप्रभु सर्वशक्तिमानको नाउँमा निश्चित रूपमा रहे झैं जसको म सेवा गर्छु। म शपथ खाएर भन्दछु कि आज म राजा अघि उभिनेछु।”

16 यसकारण ओबघा राजा आहाब कहाँ गए। उनले एलिया कहाँछन् भनी उनलाई बताए। राजा आहाब एलियालाई भेट्न गए।

17 जब आहाबले एलियालाई देखे उनले भने, “के यो तिमी नै हो? तिमी नै त्यो मानिस हो जसले इस्राएलमा संकट सृष्टि गरेको छ!”

18 तब एलियाले उत्तर दिए, “मैले इस्राएलमा संकट सृष्टि गरेको होइन। तपाईं र तपाईंका परिवारले यो संकट सृष्टि गरेको हुन्। तपाईंले संकट त्यस बेला सृष्टि गर्नुभयो जति बेला तपाईंले परमप्रभुको आदेश पालन गर्नुभएन अनि बालको अनुसरण गर्नुभयो।

19 अहिले, सबै इस्राएलीहरूलाई डाँडामाथि मलाई भेट्न भन्नुहोस। त्यस ठाउँमा बालका 450 जना अगमवक्ताहरूलाई पनि ल्याउनुहोस। अनि असत्य देवी अशेराका 400 अगमवक्ताहरूलाई पनि ल्याउनुहोस। रानी इजेबेलले ती अगमवक्ताहरूको समर्थन गर्छिन्।”

20 यसकारण आहाबले सबै इस्राएलीहरू र अगमवक्ताहरूलाई कर्मल डाँडामा बोलाए।

21 एलिया ती मानिसहरू समक्ष आए। उनले भने, “तिमीहरू कसलाई अनुसरण गर्ने हो यसका निर्णय कहिले लिनेहो। यदि परमप्रभु नै सत्य परमेश्वर हुनुहुन्छ भने तिमीहरू उहाँलाई नै अनुसरण गर। यदि बाल नै सत्य देवता हो भने तब उनैलाई अनुसरण गर!”

मानिसहरूले केही बोलेनन्।

22 एलियाले भने, “म परमप्रभुको एक मात्र अगमवक्ता हूँ। यहाँ म एकलै छु। तर यहाँ बालका 450 जना अगमवक्ताहरू छन्।

23 यसकारण दुइवटा सौँढे ल्याऊ। बालका अगमवक्ताहरूले एउटा सौँढे लिऊन्। तिनीहरूले त्यसलाई मास्न र काटेर टुक्रा-टुक्रा पारुन्। त्यसपछि तिनीहरूले मासु दाउरमाथि राखुन्। तर तिनीहरू आगो बाल्न पाउने छैनन्। त्यसपछि अर्को सौँढेलाई म त्यसै गर्छु। म पनि आगो बाल्न शुरू गर्दिन।

24 बालका अगमवक्ताहरूले उनीहरूको देवतालाई प्रार्थना गर्नेछन् अनि म मेरा परमप्रभुलाई प्रार्थना गर्नेछु। जुन परमेश्वरले प्रार्थना सुनेर दाउरा बल्न शुरू गर्छन्, तिनै सत्य परमेश्वर हुनेछन्।”

सबै मानिसहरूले यसलाई राम्रो विचार भनेर समर्थन गरे।

25 तब एलियाले बालका अगमवक्ताहरूलाई भने, “तिमीहरू धेरै छौ। यसकारण पहिला तिमीहरूनै शुरू गर। एउटा सौँदे छान अनि तयार गर। तिम्रा देवतालाई पुकार तर आगो बाल्न पाइनेछैन।”

26 यसकारण अगमवक्ताहरूले सौँदे लिए, जो उनीहरूलाई दिइएको थियो। तिनीहरूले त्यसलाई तयार बनाए। तिनीहरूले विहान देखि मध्यानसम्म प्रार्थना गरे। तिनीहरूले प्रार्थना गरे, “हे बाल, कृपया हामीलाई उत्तर देऊ!” तर कुनै आवाज आएन। कसैले उत्तर दिएन। अगमवक्ताहरू वेदीको वरिपरि नाचे जसलाई तिनीहरूले बनाएका थिए। तर आगो बल्दै बलेन।

27 दिउँसोतिर एलियाले तिनीहरूको खिसी गरे। एलियाले भने, “यदि बाल सौँचै नै देवता हुनु भने हुन्छ, जोडसित प्रार्थना गर्नुपर्छ! हुन सक्छ, उनी सोच्दै छन्! अथवा हुन सक्छ उनी व्यस्त छन्! अथवा हुन सक्छ उनी भ्रमण गरदैछन्! उनी सुती रहेको हुन सक्छ। हुन सक्छ तपाईंहरूले जोरसित प्रार्थना गर्दा उनी उठ्न सक्छन्!”

28 अनि ती अगमवक्ताहरूले जोरसित प्रार्थना गरे। तिनीहरूले तरवार र भालाले काटे। (तिनीहरूले पूजा गर्ने यस्तै तरिका थियो।) तिनीहरूले आफूमाथि प्रहार गरिरहे जबसम्म तिनीहरूको शरीर रक्ताम्ल भएन।

29 मध्यदिन बित्यो तर आगो बलेको थिएन। अगमवक्ताहरू बेलुकीको बलिदान चढाउने समयसम्म तिनीहरूको व्याकुलता कार्यहरू गरिरहे, तर केही पनि भएन। बालबाट कुनै उत्तर आएन। कुनै आवाज थिएन। कसैले पनि सुनेको थिएन।

30 तब एलियाले मानिसहरूलाई भने, “अब मेरो सामु आओ।” यसकारण सबै मानिसहरू एलियाको वरिपरि थुप्रिए। परमप्रभुको वेदी भक्तिको थियो। यसकारण एलियाले ठीक पारे।

31 एलियाले 12 वटा ढुङ्गाहरू पाए। प्रत्येक ढुङ्गा याकूबका सन्तानबाटका त्यो एउटा कुल समूहको निम्ति खडा थियो। याकूब त्यो मानिस थियो जसलाई परमप्रभुले इम्राएल नाउ दिनुभएको थियो।

32 एलियाले परमप्रभुको वेदी स्थापित गर्न यी ढुङ्गाहरू प्रयोगगरे। उनले वेदीको वरिपरि एउटा खाडल खने। त्यो खाडल दुइ माना पानी राख्नका लागि पर्याप्त चौडा र गहिरो थियो।

33 तब एलियाले वेदीमाथि दाऊरा राखे। उनले सौँदिलाई टुक्रा-टुक्रा पारेर काटे। उनले टुक्राहरू दाउरामाथि राखे।

34 तब एलियाले भने, “चौरैवटा भौँडाहरूमा पानी भर। पानी मासुका टुक्रा र दाउरामा खन्याऊ।” फेरि एलियाले भने, “फेरि यसै गर।” तब उनले भने, “फेरि यस्तै तेस्रो पटक गर।”

35 पानी वेदीबाट तल बग्यो अनि खाडलमा भरियो।

36 यो बेलुकीपखको बलिदानको समय भएको थियो। त्यसपछि अगमवक्ता एलिया वेदी समक्ष गए अनि प्रार्थना गरे, “हे परमप्रभु, अब्राहाम, इसहाक र इम्राएलका परमेश्वर। म तपाईंलाई इम्राएलका परमेश्वर हुनुहुन्छ भनी प्रमाणित गर्ने बिन्ती गर्छु। अनि प्रमाणित गर्नुहोस् म तपाईंको सेवक हुँ। मानिसहरूलाई देखाउनुहोस्, यी सब काम गर्नका लागि तपाईंले मलाई आदेश दिनुभएको हो।

37 मेरो परमप्रभु, मेरो प्रार्थनाको उत्तर दिनहोस्। मानिसहरूलाई देखाइ दिनुहोस्, परमप्रभु तपाईं नै परमेश्वर हुनुहुन्छ। तब तपाईंले मानिसहरूलाई तपाईंतिर फर्काएर ल्याउनु सक्नु हुन्छ।”

38 यसकारण परमप्रभुले आगो पठाउनुभयो। आगोले बलिदान, दाउरा, ढुङ्गा र वेदीको वरिपरिको भूमिलाई जलायो। आगोले खाडलको पानीलाई पनि सुख्खा बनायो।

39 सबै मानिसहरूले यस्तो भएको देखे। मानिसहरू भूमिमा निहुरिए अनि भन्न थाले, “परमप्रभु नै परमेश्वर हुनु हुन्छ! परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुन्छ!”

40 तब एलियाले भने, “बालका सबै अगमवक्ताहरूलाई पक्रा। कसैलाई भाग्न नदोऊ!” यसकारण मानिसहरूले सबै अगमवक्ताहरूलाई पक्रिए। तब एलियाले तिनीहरूलाई कीशोन खोलामा लगे अनि त्यस ठाउँमा तिनीहरूलाई मारे।

पानी फेरि पर्छ

41 तब एलियाले राजा आहाबलाई भने, “अब, जाऊ खान-पान गर। मसलाधारे पानी परेको आवाज सुन्छौ।”

42 यसकारण राजा आहाब खान गए। त्यस बेला एलिया कर्मेल डाँडा माथि चढे। पर्वतको चुचुरामा पुगेर तिनी निहुरिए। उनले आफ्नो टाउको ढुङ्गटा चूँडाबीच राखे।

43 तब एलियाले आफ्नो सेवकलाई भने, “समुद्रतिर हेर।”

सेवक त्यस ठाउँमा गयो जहाँबाट ऊ समुद्र हेर्न सक्थ्यो। तब सेवक फर्कियो अनि भन्यो, “मैले केही देखिन।” एलियाले उसलाई फेरि जानु र हेर्नु भने। यस्तो सात पटक भयो।

44 सातौँ पटक सेवक फर्कियो अनि भन्यो, “मैले मानिसको मुट्टीको आकार जस्तै सानो बादल देखें। बादल समुद्रबाट आउँदै थियो।”

एलियाले सेवकलाई भने, “राजा आहाब कहाँ जा अनि उनलाई आफ्नो रथ लिनु अनि अहिले घर जानु भन। यदि उनी अहिले जाँदैन भने पानीले उनलाई रोक्नेछ।”

45 केही छिनपछि आकाश कालो बादलले ढाकियो। हावा बहनु थाल्यो अनि मूसलाधारे पानी पर्न थाल्यो। आहाब आफ्नो रथमा चढे अनि यीजेलातिर यात्रा शुरू गरे।

46 परमप्रभुको शक्ति एलियामाथि आएको थियो। एलियाले आफ्नो चारैतिर लगा कसे जसले गर्दा ऊ दगुर्न सकोस। तब एलिया राजा आहाबभन्दा अधि यीजेलातिर दगुरे र पुगे।

19

सीने पर्वतमाथि एलिया

1 राजा आहाबले ईजेबेललाई सबै थोक बताए जो एलियाले गरे। आहाबले उनलाई कसरी एलियाले तरवारले सबै अगमवक्ताहरूलाई मारेको बताए।

2 यसकारण ईजेबेलले एलिया समक्ष एकजना दूत पठाइन। ईजेबेलले भनिनु, “म कसम खान्छु भोली यस बेलाको पहिले म तिमीलाई त्यसरी नै मार्नेछु जसरी तिमीले ती अगमवक्ताहरूलाई मार्यौं। यदि मैले सकिने भने तब देवताहरूले मलाई मार्नेछन्।”

3 जब एलियाले यो सुने, उनी डराए। त्यस कारण उनी आफ्नो जीवन बचाउन भागे। उनले आफ्नो सेवक सँगै लगे। तिनीहरू बेर्शेबा, यहदा गए। एलियाले सेवकलाई बेर्शेबामा छोडे।

4 त्यसपछि एलिया दिनभरि नै मरुभूमिमा हिंडे। एलिया एउटा पोथ्राको तल बसे। उनले मर्न चाहे। एलियाले भने, “परमप्रभु, मैले धेरै गरे! मलाई मर्न दिनुहोस्। म मेरा पुर्खाहरू भन्दा राम्रो छुईन।”

5 तब एलिया रूखको तल सुते अनि निदाए। एउटा स्वर्गदूत एलिया कहाँ आए अनि उनलाई छोए। स्वर्गदूतले भने, “उठ! खाऊ!”

6 एलियाले आफ्नो छेबैमा कोइलामा पकाएको केक र एउटा ढुंगोमा पानी देखे। एलियाले खाई-पिई गरेर तब तिनी फेरि सुते।

7 त्यसपछि परमप्रभुका स्वर्गदूत उनीकहाँ फेरि आए। स्वर्गदूतले भने, “उठ! खाऊ! यदि तिमीले खाएनौ भने लामो यात्रा गर्नका लागि तिमी बलियो हुँदैनौ।”

8 यसकारण एलिया उठे। उनले खाए अनि पिए। खाघले एलियालाई चालीस दिन र चालीस रात होरेब पुरुञ्जेल हिँड्नु पर्याप्त बलियो बनायो, परमेश्वरको पर्वत होरेबतिर हिंडेर गए।

9 त्यहाँ एलिया एउटा ओढारमा गए अनि रातभरि बसे। तब परमप्रभु एलिया सँग बोल्नु भयो।

परमप्रभुले भन्नुभयो, “एलिया, तिमी किन यहाँ छौ?”

10 एलियाले उत्तर दिए, “परमप्रभु, सर्वशक्तिमान परमेश्वर, सधैं मैले सकेसम्म तपाईंको सेवा गरेको छु। तर इस्राएलका मानिसहरूले तपाईंसित भएको करार तोडेका छन् तिनीहरूले तपाईंका वेदीहरू भत्काए। तिनीहरूले तपाईंका अगमवक्ताहरूलाई मारे। म मात्र यस्तो अगमवक्ता हुँ जो अहिलेसम्म जिउँदै छु अनि अहिले तिनीहरू मलाई मार्ने प्रयास गर्दैछन्।”

11 तब परमप्रभुले एलियालाई भन्नुभयो, “जाऊ अनि पर्वत माथि मेरा सामु खडा होऊ। म तिम्रो छेबैबाट जानेछु।” तब प्रचण्ड हुरी चल्यो। हुरीले पर्वतहरूलाई भत्कायो। परमप्रभुको अधि ठूलूला चट्टानहरू फोर्यो। तर त्यो हुरीमा परमप्रभु हुनुहुन्न थियो। त्यस हुरी पछि एउटा भूईंचालो शुरू भयो तर त्यो भूईंचालोमा पनि परमप्रभु हुनुहुन्न थियो।

12 भूईंचालो पछि आगो दन्कियो। तर त्यो आगोमा पनि परमप्रभु हुनुहुन्न थियो। आगो पछि त्यहाँ मधुरो कानेरुसी आए।

13 जब एलियाले आवाज सुने उनले उसको अनुहार उसको खास्टोले छोपे। तब उनी गए अनि ओढारको मुखमा उभिए। तब ध्वनिले उनलाई भन्यो, “एलिया, तिमी किन यहाँ छौ?”

14 एलियाले भने, “परमप्रभु, हे सर्वशक्तिमान परमेश्वर, मैले सकेसम्म सधैं तपाईंको राम्रो सेवा गरेको छु। तर इस्राएली मानिसहरूले तपाईंको करारलाई पालन गरेनन्। तिनीहरूले तपाईंको वेदी भत्काए। तिनीहरूले तपाईंका अगमवक्ताहरूलाई मारे। अहिले सम्म बाँच्ने अगमवक्ता मै मात्र हुँ। अनि अहिले तिनीहरू मलाई मार्ने चेष्टा गर्दैछन्।”

15 परमप्रभुले भन्नुभयो, “दमीशकको वरिपरि मरुभूमिसम्म जाने बाटो भएर फर्क। दमीशक जाऊ अनि अरामका राजाको रूपमा हजाएललाई अभिषेक गर।

16 तब निम्शीका छोरा येहलाई इस्राएलका राजाको रूपमा अभिषेक गर। त्यसपछि आबेल महोलाको शापातको छोरा एलीशालाई अभिषेक गर। तिनी तिम्रो ठाउँमा अगमवक्ता हुनेछन्।

17 हजाएलले धेरै व्यक्तिहरूलाई मार्नेछन्। हजाएलको तलवारबाट बाँचेकहरूलाई येहद्वारा मार्नेछन्। तीजो येहबाट बाँचेकोलाई एलीशा द्वारा मार्नेछन्।

18 म सित अझै पनि इस्राएलमा 7,000 मानिसहरू छन् जसले अझैसम्म बालको अघाडी निहुरिएको छैनन् अथवा बालको मूर्तिलाई चुम्न गरेको छैनन्।”

एलीशा एक अगमवक्ता बनिन्छन्

19 यसकारण एलियाले त्यो ठाउँ छोडे अनि शापातका छोरा, एलीशालाई खोज्न गए। एलीशाले हलो जोतिरहेका थिए। त्यहाँ तिनको अघि बाह्र जोडी गोरूहरू थिए अनि बाह्रौं जोडी चाँहि तिनीसित थियो। एलिया एलीशा सामु गए। एलियाले आफ्नो खास्टो एलीशालाई दिए।

20 तत्कालै एलीशाले गोरूहरू छोडे अनि एलियाको पछि लागे। एलीशाले भने, “मलाई मेरी आमालाई र बाबुलाई म्वाईखान देऊ अनि तिनीहरूलाई विदा लिनु देऊ। तब म तिम्रो अनुसरण गर्नेछु।”

एलियाले उत्तर दिए, “तिमी त्यसो गर्नु सक्छौ, म तिमीलाई रोक्दिन।”*

21 तब एलीशाले आफ्नो परिवारसँग बसेर विशेष भोजन गरे। एलीशा गए अनि आफ्ना गोरूहरू मारे। उनले हलोकको काठको प्रयोगदाउराको रूपमा गरे अनि मासु पकाए। तब उनले यसलाई मानिसहरू माझ बाँडे अनि तिनीहरूले मासु खाए। त्यसपछि एलीशाले एलियालाई अनुसरण गर्न थाले। एलीशा एलियाका सहायका बने।

20

बेन-हदद र आहाब लडाईंमा जान्छन्

1 बेन-हदद अरामका राजा थिए। उनले आफ्नो सबै सेनाहरू जम्मा गरे। उनीसँग 32 जना राजाहरू थिए। तिनीहरूसँग घोडा अनि रथहरू थिए। तिनीहरूले सामरिया माथि आक्रामण गरे अनि त्यसको विरोधमा लडाईं गरे।

2 राजाले इस्राएलका राजा आहाब कहौं शहरमा राजदूतहरू पठाए।

3 संदेश यस्तो थियो, “बेन-हदद भन्दछन्, ‘तिमीले मलाई तिम्रो चाँदी र सुन दिनु पर्छ। तिमीले आफ्ना स्वास्नीहरू र नानीहरू पनि मलाई दिनु पर्छ।’”

4 इस्राएलका राजाले उत्तर दिए, “महाराज, मेरा मालिक म सहमत छु कि म अहिले तिम्रो हुँ अनि मसित भएको प्रत्येक वस्तु तिम्रो हो।”

5 तब राजदूत फर्केर आहाब कहौं आए। तिनीहरूले भने, “बेन-हदद भन्दछन्, ‘मैले तिमीलाई पहिले भनेको थिएँ। तिमीले तिम्रो सबै सुन, चाँदी तथा पत्रीहरू र नानीहरू मलाई दिनु पर्छ।’

6 भोलि म तिम्रो घर र तिम्रा अधिकारीहरूको घर खोजीनिधि गर्न मानिसहरू पठाउँदछु। तिमीले मेरा मानिसहरूलाई सबै बहामूल्य वस्तुहरू दिनु पर्छ अनि तिनीहरूले ती वस्तुहरू म कहौं ल्याउनेछन्।”

7 यसकारण राजा आहाबले देशका सबै प्रमुख अगुवाहरूको सभा बोलाए। आहाबले भने, “हेर, बेन-हदद संकट खोजिरहेका छन्। पहिला उनले मलाई भने मैले उनलाई मेरा पत्रीहरू, मेरा नानीहरू, मेरो चाँदी र मेरो सुन दिनु पर्छ। ती वस्तुहरू उनलाई दिन म राजी भएँ। अनि अहिले उनी सबै वस्तुहरू लिन चाहन्छन्।”

8 तर सबै बूढा-प्रधानहरू र मानिसहरूले भने, “उनको आज्ञा नमान। उनी जे भन्दछन् त्यो नगर।”

9 यसकारण आहाबले एक जना राजदूत बेन हदद समक्ष पठाए। आहाबले भने, “म त्यही गर्नेछु जो तिमीले पहिला भनेका थियौ। तर म तिम्रो दोस्रो आदेश पालन गर्ने छैन।”

राजा बेन-हददका मानिसहरूले संदेश राजाकहाँ पुर्याए।

10 तब दूत राजा बेन-हददबाट अर्को संदेश लिएर फर्किए। संदेश थियो, “म सामरियालाई सम्पूर्ण रूपले नष्ट पार्नेछु। म कसम खान्छु, त्यहाँ मेरा प्रत्येक मानिसका निम्ति एक मुट्टी धूलो पनि रहने छैन। मेरा देवताले मलाई नष्ट पारून् यदि मैले यस्तो गर्न सकिन भने!”

11 राजा आहाबले उत्तर दिए, “बेन-हददलाई भन जुन मानिसले कवच धारण गर्छ, त्यसले त्यस मानिसको जस्तो गर्व नगरोस्, जो त्यसलाई खोल्न मानिसले झैं घमण्ड गर्नु हुँदैन।”

12 राजा बेन-हदद अरू शासकहरूसँग आफ्नो पालमा मघपान गरिरहेका थिए। त्यस बेला संदेशवाहकहरू आए अनि उनलाई राजा आहाबको संदेश दिए। राजा बेन-हददले आफ्ना मानिसहरूलाई आहाबको शहरलाई आक्रमण गर्न तयार हुने आदेश दिए। उनका मानिसहरू तिनीहरू आफैं युद्धका निम्ति तयार भए।

13 त्यसै बेला एक जना अगमवक्ता राजा आहाबकहाँ गए। अगमवक्ताले भने, “राजा आहाब, परमप्रभुले तिमीलाई भन्दछन्, ‘के तिमीले विशाल सेना देखेका छौ? म, तिमीलाई तिनीहरूलाई परास्त पार्ने शक्ति दिइरहेकोछु। तब तिमी जान्ने छौ म परमप्रभु हुँ।’”

14 आहाबले भने, “तिनीहरूलाई परास्त गर्नका लागि तपाईं कसलाई प्रयोग गर्न हुनेछ?”

अगमवक्ताले भने, “परमप्रभु भन्दछन्, ‘सरकारी अधिकारीका साना सहायकहरू।’”

* 19:20: म तिमीलाई रोक्दिन “सहायताको रूपले, तिमीलाई मैले के गरेको छु?” अथवा “म तिम्रो निम्ति केगर्दै?”

तब राजाले सोधे, “मुख्य सेनालाई कसले नियन्त्रण गर्छ?”

अगमवक्ताले उत्तर दिए, “तपाईंले।”

15 यसकारण आहाबले सरकारी अधिकारीका तरुण सहायकहरूलाई भेला गरे। ती जम्मा 232 जना तन्देरी मानिसहरू थिए। तब राजाले इस्राएलका सेनाहरूलाई एकसाथ बोलाए। जम्मा संख्या 7,000 पुग्यो।

16 राजा बेन-हदद अनि 32 जना राजाहरू जो उनलाई सघाउथे तिनीहरू आ-आफ्नो पाल भित्र मघपान गरिरहेका थिए। यसै बेला राजा आहाबको आक्रामण शुरू भयो।

17 तन्देरी सहायकहरूले पहिला आक्रामण गरे। राजा बेन-हददका मानिसहरूले उनलाई भने, सैनिकहरू सामरियाबाट बाहिर निस्किए।

18 यसकारण बेन-हददले भने, “तिनीहरू लडाईं गर्न आइरहेका हुनेछन्। अथवा तिनीहरू शान्तिको कुरा गर्न आइरहेका छन्। तिनीहरूलाई जिउँदै पक्रौं।”

19 राजा आहाबका तन्देरी अधिकारीहरूले आक्रामणको नेतृत्व गरिरहेका थिए। इस्राएलका सेनाहरूले तिनीहरूलाई अनुसरण गरिरहेका थिए।

20 तब इस्राएलीहरूले प्रत्येकलाई मारे जो तिनीहरूको बाटोमा खडा थिए। यसकारण अरामका सेनाहरू भग्न थाले। इस्राएलका सेनाहरूले तिनीको पछि लाग्ने काम गरे। राजा बेन-हदद एउटा रथको घोडामा चढेर भागे।

21 राजा आहाबले सेनालाई नेतृत्व दिए अनि अरामको सैनिकहरूबाट सबै घोडाहरू अनि रथहरू कब्जा गरे। यसकारण राजा आहाबले अरामी सेनालाई परास्त गराए।

22 तब अगमवक्ता राजा आहाब समक्ष गए र भने, “अरामका राजा, बेन-हदद आउंदो बसन्तमा तिमीसित लडाईं गर्न फेरि आउनेछ। यसकारण तिमीले अहिले आफ्नो घर जानुपर्छ अनि आफ्नो सैनिकलाई बलियो बनाउनु पर्छ। अनि उनलाई परास्त गर्नका लागि सचेत योजनाहरू बनाऊ।”

बेन-हदद फेरि आक्रामण गर्छन्

23 राजा बेन-हददका अधिकारीहरूले उनलाई भने, “इस्राएलका देवताहरू त पाहाडहरूका देवता हुन्। हामीले पर्वतीय क्षेत्रमा लडाईं गरौं। यसकारण इस्राएलका मानिसहरूले जीते। यसकारण हामी उनीहरू सँग त्यस ठाउँमा लडाईं गरौं। तब हामी जित्ने छौं।”

24 तिमीले यही काम गर्नु पर्नेछ। सैनिकहरूलाई आदेश दिने अनुमति 32 जना राजाहरूलाई नदिनु। तिनीहरूको सैनिकहरूलाई सेनापतिहरूले नै नियन्त्रण गर्नु।

25 अब तिनी मासिएको सैनिक जस्तै सैनिक गठन गर। त्यस सेनाका जस्तै घोडाहरू र रथहरू भेला गर। त्यसपछि हामीले सम्म भूमिमा इस्राएलीहरू सँग लडाईं गर्नु पर्छ। तब हामी जित्ने छौं।” बेन-हददले तिनीहरूको सल्लाह माने। उनले त्यही गरे जो तिनीहरूले भने।

26 यसकारण बेनहददले बसन्तमा अरामीहरूलाई भेला गरे। उनी इस्राएलीहरू सँग युद्ध गर्न अपेक गए।

27 इस्राएलीहरू युद्धका लागि तयार भए। इस्राएली मानिसहरू अरामी सैनिकसित युद्ध गर्न हिडे। तिनीहरूले अराम शिबिरको पछाडि तिर आफ्नो शिबिर बनाए। शत्रुको तुलनामा इस्राएलीहरू बाग्वाका दुइवटा साना बथानहरू जस्ता देखिन्थे तर अरामेली सैनिकहरूले सबै इलाकाहरू ढाकेका थिए।

28 परमेश्वरका जन इस्राएलका राजाकहाँ आए र भने: “परमप्रभुले भन्नुभएको छ, ‘अरामका मानिसहरूले त्यो सोच्छन्, म, परमप्रभु हूँ पर्वतहरूका मात्र परमेश्वर हूँ, अनि म सम्म भूमिको पनि परमेश्वर होइन। यसकारण म तिमीलाई यो विशाल शत्रुलाई परास्त गर्ने शक्ति दिन्छु। तब तिमी जान्ने छौ, कि म नै परमप्रभु हूँ।”

29 सात दिनसम्म सैनिकहरू एका-अर्काको सामु शिबिरमा बसिरहे। सातौं दिन लडाईं शुरू भयो। एक दिनमा इस्राएलीहरूले 1,00,000 अरामका सैनिकहरू मारे।

30 बाँचेकाहरू अपेक शहरतिर भागे। शहरको पर्खाल ती सैनिकहरू मध्ये 27,000 माथि ढल्यो। बेन-हदद पनि शहरतिर भागे। उनी एउटा कोठामा लुके।

31 उनका सेवकहरूले उनलाई भने, “हामीले सुनेका थियौं, इस्राएलका राजाहरू दयालु छन्। हामी खस्रो लुगा लगाऔं अनि टाउकोमा डोरी बाँधौं। त्यसपछि इस्राएलका राजा कहाँ जाऔं। हुन सक्छ उनीले हामीलाई जिउँदो बस् दिने छन्।”

32 तिनीहरूले खस्रो लुगा लगाएर टाउकोमा डोरी बाँधे। तिनीहरू इस्राएलका राजाकहाँ गए। तिनीहरूले भने, “तिम्रो सेवक, बेन-हदद भन्दछन्, ‘कृपया मलाई बाँच्न देऊ।”

आहाबले भने, “के उनी अझै जिउँदै छन्? उनी मेरा भाइ हुन्।”

33 बेन-हददका मानिसहरूले अहाबको शब्दको संकेत सुन्ने आशा गरेका थिए त्यो उसले बेन-हददलाई मार्ने छैन। जब राजा आहाबले भन्यो त्यो बेन-हदद उसको भाइ थियो, सल्लाहकारले लगत्तै भने, “हो, बेन-हदद तपाईंका भाइ हुन्।”

आहाबले भने, “उनलाई मकहाँ ल्याऊ।” यसकारण बेन-हदद राजा आहाब समक्ष आए। राजा आहाबले उनलाई ऊ सितै रथमा बस्यभने।

34 बेन-हददले उनलाई भने, “आहाब, म तिमीलाई शहरहरू दिनेछु जो मेरा पिताले तिम्रा पिताबाट लिएका थिए। अनि तिमी दमीशाकमा पसलहरू खोल्न सक्ने छौ जसरी मेरा पिताले सामरियामा गरेका थिए।”

आहाबले उत्तर दिए, “यदि तिमी यसमा सहमत हुन्छौ भने म तिमीलाई मुक्त रूपमा जान दिने छु।” यसकारण दुइजना राजाहरूले शान्ति सम्झौता गरे। त्यसपछि राजा आहाबले राजा बेन-हददलाई मुक्त गरे।

एउटा अगमवक्ता आहाबको विरुद्धमा बोल्छन्

35 एक जना अगमवक्ताले अर्का अगमवक्ताहरूलाई भने, “म माथि प्रहार गर!” उनले भने परमप्रभुले यसो गर्न भनी आदेश दिनुभएको थियो। तर अर्को अगमवक्ताले उनी माथि प्रहार गर्न मानेनन्।

36 यसकारण पहिला अगमवक्ताले भने, “तिमीले परमप्रभुको आदेश पालन गरेनौ। यसकारण एउटा सिंहले तिमीलाई मार्नेछ जब तिमी यो ठाउँ छोड्ने छौ।” अर्का अगमवक्ता त्यो ठाउँ छोडेअनि एउटा सिंहले उनलाई मार्यो।

37 पहिलो अगमवक्ता अर्को मानिस समक्ष गए अनि भने, “ममाथि प्रहार गर!”

त्यस मानिसले उनी माथि प्रहार गर्‍यो अनि अगमवक्ताहरूलाई घाइते बनायो।

38 यसकारण अगमवक्ताले आफ्नो अनुहार एउटा लुगाले छोपे। यस प्रकार उनी को हुन भनी कसैले पनि थाह पाउन सकेन। अगमवक्ता गए अनि बाटोमा राजाको प्रतीक्षा गर्न थाले।

39 जब राजा आए अनि अगमवक्ताले उनलाई बोलाए र भने, “म यद्दुमा लडाईं गर्न हिडे। हाम्रा चार जना मानिसहरू मध्ये एक जनाले एक जना शत्रुको सैनिक मकहाँ ल्यायो। मानिसले भन्यो, ‘यस मानिसलाई हेरि राख। यदि यो मानिस भाग्यो भने तैले आफ्नो जीवन यसको ठाउँमा दिनु पर्छ अथवा तैले एक तोडा सुन दण्ड तिरु पर्नेछ।’

40 तर म अरु नै काममा व्यस्त भएँ। यस कारण त्यो मानिस भाग्यो।”

इस्त्राएलका राजाले भने, “तिमीले आफैले भनी सकेकाछौ तिमीलाई सजाय हुनु पर्छ।”

41 तब अगमवक्ताले आफ्नो अनुहारबाट लुगा निकाल्यो। इस्त्राएलका राजाले उनलाई हेरे अनि उनी एक जना अगमवक्ता हुन भनी थाह पाए।

42 तब अगमवक्ताले राजालाई भने, “परमप्रभुले भन्नु भएकोछ, ‘तपाईंले त्यस मानिसलाई मुक्त गराउनु भयो जसलाई मैले भनेथे त्यो मर्नु पर्छ। यसकारण उसको सट्टामा तिमी मर्ने छौ अनि तिम्रा सैनिकहरू उसको सैनिकहरूको सट्टामा मर्नेछन्।’ ”

43 तब राजा आफ्नो घर सामरिया फर्किए। उनी चिन्तित र उदास थिए।

21

नाबोतको दाखबारी

1 राजा आहाबको महल सामरिया शहरमा थियो। महलको छेवैमा दाखबारी थियो। नाबोत नाउँ भएको मानिस यस बारीको मालिक थियो।

2 उ यिजेरलबाट आएको थियो। एक दिन आहाबले नाबोतलाई भने, “तिम्रो दाखबारी मलाई देऊ। म यसलाई सब्जीको बगैचा बनाउन चाहन्छु। तिम्रो बारी मेरो महलको छेऊमा छ। म यसको बदलीमा राम्रो दाखबारी दिनेछु। अथवा, यदि तिमी चाहन्छौ भने यसको दाम रूपियाँ दिनेछु।”

3 नाबोतले उत्तर दिए, “परमप्रभुले यस्तो हुन रोक्नु म यसो गर्नेछु। म मेरो भूमि तपाईंलाई दिने छैन किनभने यो मेरो पिता-पुर्खाको सम्पत्ति हो।”

4 यसकारण आहाब घर फर्किए। उनी नाबोतसित रिसाएका थिए अनि उदास थिए। यिजेरलको मानिसले भनेको कुरा उनलाई मान परेनन्। (नाबोतले भनेका थिए, “म मेरो परिवारको जग्गा दिने छैन।”) आहाब आफ्नो ओख्यानमा पल्टिएका थिए। उनले आफ्नो मुख अर्कोतिर पारे अनि केही नखाने भए।

5 आहाबकी पत्नी ईजेबेल उनी समक्ष गइन्। ईजेबेलले उनलाई भनिन्, “तिमी किन उदास छौ? तिमीले किन खान मानेनौ?”

6 आहाबले उत्तर दिए, “यिजेरलबाट आएको मानिस नाबोतलाई मैले उसको बारी दिनु भनी बिन्ती गरे। उसलाई मैले भने, म उसलाई भनेको दाम दिनेछु। अथवा उसले चाहेको खण्डमा उसलाई म अर्को बारी दिनेछु। तर नाबोतले बारी मलाई दिन मानेन।”

7 ईजेबेलले भनिन्, “तर तिमी इस्त्राएलका राजा हो! ओख्यानबाट उठ। केही खाऊ अनि तिमीलाई राम्रो लाग्ने छ। नाबोतको बारी म तिमीलाई उपलब्ध गराउने छु।”

8 तब ईजेबेलले केही पत्रहरू लेखिन्। उनले पत्रमा आहाबको नाउँमा सही गरिन्। उनले पत्रहरू बन्द गर्नका लागि आहाबको मोहर प्रयोग गरिन्। त्यसपछि उनले अगुवाहरू र विशेष मानिसहरूलाई पत्र पठाइन् जो नाबोत बसेकै शहरमा बस्ने गर्दथे।

9 पत्र यस्तो लेखिएको थियो।

“घोषणा गर एउटा यस्तो हुनेछ जब मानिसहरूले केही खाने छैनन्। तब शहरका सबै मानिसहरूलाई एउटा सभामा बोलाऊ। सभामा नाबोतलाई मानिसहरूको अधि इज्जतको स्थान देऊ।

10 केही यस्ता मानिसहरू खोज जो नाबोतको लागि असत्य बोल्नेछन्। ती मानिसहरूले भन्ने छन्, तिनीहरूले नाबोतले राजा र परमेश्वरको विरोधमा बोलेको सुनेका छन्। तब नाबोतलाई शहरदेखि बाहिर निकाल अनि उसलाई ढुङ्गाले हिकोए मार।”

11 यसकारण बूढा-प्रधानहरू अनि मुख्य मानिसहरूले ईजेबेलले तिनको पत्रमा बताए जस्तै गरे।

12 अगुवाहरूले घोषणा गरे, एक दिन यस्तो हुनेछ जब सबै मानिसहरूले केही खाने छैनन्। त्यस दिन तिनीहरूले सबै मानिसहरूलाई एउटा सभामा बोलाए। तिनीहरूले नाबोतलाई मानिसहरूको अधि विशेष स्थानमा राखे।

13 तब दुई जना बेइमान मानिसहरूले जनगणलाई भने, तिनीहरूले नाबोतलाई परमेश्वर र राजाको विरोधमा बोलेको सुनेका थिए। यसकारण मानिसहरूले नाबोतलाई शहर बाहिर लगे। तब तिनीहरूले उसलाई ढुङ्गाले मारे।

14 तिनीहरूले ईजेबेललाई एउटा खबर पठाए। खबर थियो: “नाबोत ढुङ्गाले हानेर मारियो।”

15 जब ईजेबेलले यो सुनिन्, तिनले आहाबलाई भनिन्, “यिजेलीबाटका मानिस नाबोत जसले तपाईंलाई उसको भूमि बेचन इन्कार गरेका थिए उ मर्यो। अब तपाईं जानु सक्नुहुन्छ अनि तपाईंले चाहेको दाखबारी अधिकार लिनु सक्नुहुन्छ।”

16 जब आहाबले भनेको नाबोत मर्यो। सुन्यो ऊ नाबोतको दाखबारीमा गयो जुन दाखबारी यिजेलीबाट पाएको थियो अनि त्यसको मालिक बनियो।

17 त्यस समयमा परमप्रभुले एलियासंग बोल्नु भयो। (एलिया तिश्बीका अगमवक्ता थिए।)

18 “इस्त्राएलको राजा आहाब कहाँ जाऊ। उनी नाबोतको दाखबारीमा हुनेछन्। उसले त्यहाँ बारीको आफ्नो अधिकार लिइरहेको हुनेछ।

19 आहाबलाई भन, म परमप्रभु उसलाई भन्छु, ‘आहाब! तिमीले नाबोत नाउँ भएको मानिसलाई मार्यो। अहिले तिमी उसको भूमि लिइरहेका छौ। यसकारण म तिमीलाई भन्दैछु! त्यही ठाउँमा तिमी पनि मर्ने छौ जहाँ नाबोत मरे। त्यही ठाउँमा कुकुरहरूले जसरी नाबोतको रगत चाटेका थिए, त्यसरी नै तिमी रगत पनि चाट्ने छन्।’ ”

20 यसकारण एलिया आहाब भए कहाँ गए। आहाबले एलियालाई देखे र भने, “मेरा शत्रु! तिमीले फेरि मलाई भेट्यौ।”

एलियाले उत्तर दिए, “हो, मैले फेरि तपाईंलाई भेटाएको छु। तपाईंले तपाईंको सम्पूर्ण जीवन परमप्रभुको विरुद्ध पापहरू गरेर विताउनु भयो।

21 यसकारण परमप्रभुले तिमीलाई भन्नुभएको छ, ‘म तिमीलाई नष्ट गर्ने छु। म तिमीको परिवारको पुरुष सदस्य सबैलाई नष्ट गर्ने छु, चाहे तिनीहरू तपाईंका आफन्तहरू हुन अथवा तपाईंका दासहरू।

22 म तिमीको परिवारलाई नबातको छोरा यारोबामको परिवार जस्तै अनि अहियाका छोरा बाशाको परिवार जस्तै बनाउनेछु। म तिमीलाई यस्तो गर्नेछु किनभने तिमीले मलाई रीस उठाएकाछौ। तिमीले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई पाप गर्न लगायौ।’

23 अनि ईजेबेलको विषयमा परमप्रभुले यसो भन्नुभयो, ‘कुकुरहरूले यिजेलको किल्लाको घेरा-भित्तानेर ईजेबेललाई खानेछ।’

24 अनि परमप्रभुले यस्तो पनि भन्नुभएको छ, ‘तिमी परिवारका सदस्यहरूमा कोही शहरमा मरे उसको लाश कुकुरहरूले खानेछन्। यदि कोही खेतमा मरे चरा-चुरूङ्गीले उसको लाश खानेछ।’ ”

25 तिमीको परिवारमा कुनै पनि मानिस मर्दा त्यसलाई कुकुरले खाने छ। कोही मानिस चऊरमा मर्दा त्यसलाई चराहरूले खानेछन्।

26 आहाबले बेकामे मूर्तिहरू पूजेर नराम्रो पाप गरे। यो आम्पारीहरूले गरेकै व्यवहार हो। यसर्थ परमप्रभुले तिनीहरूबाट भूमि लिए अनि यसलाई इस्त्राएलका मानिसहरूलाई दिए।

27 जब एलियाले उसको भाषण शेष गरे, आहाबले उसको खिन्नता प्रगट गर्नका निम्ति आफ्नो वस्त्रहरू च्याते। तब उनले विशेष शोकको लुगा लगाए। उसले उपवास गरे अनि ती विशेष लुगाहरूमा सुते। आहाब सौँचै सहाै खिन्न अनि उदास थिए।

28 परमप्रभुले अगमवक्ता जो तिस्बेबाट आएका थिए एलियालाई भन्नुभयो,

29 “के तिमी देख्यौ, आहाब मेरो सामु कति विनम्र भएको छ। किनभने उसले आफैलाई मेरो अधि नम्र बनाएको हुनाले, उसको जीवन कालमा ऊ माथि कष्ट ल्याउंदैन। उसको छोरा राजा नहुञ्जेलसम्म म पखिने छु। तब आहाबको परिवारमा म कष्ट ल्याउनेछु।”

22

मीकाया आहाबलाई चेताउनी दिन्छन्

1 दूई वर्षको अवधिमा इस्राएल र अराम बीच शान्ति थियो।

2 तब, तेस्रो वर्षमा यहदाका राजा यहोशापात इस्राएलका राजालाई भेट्न गए।

3 यसै समयमा इस्राएला राजाले उसका अधिकारीलाई सोधे, “अरामको राजाले हामीबाट रामोत गिलादमा लगेका थिए सम्झना छ? हामीले रामोतलाई फिर्ता लिनका लागि केही किन गरेनौ? यो हाम्रो शहर हुनुपर्छ।”

4 यसकारण राजाले राजा यहोशापातलाई सोधे, “तपाईं हामीसित सहभागी हुनुन्छ अनि अरामका सैनिकहरूको विस्फुट रामोता युद्ध गर्ने छौ?”

यहोशापातले उत्तर दिए, “हो, म तिमीसँग मिल्नेछु। मेरा सैनिकहरू अनि मेरा घोडाहरू तिम्रो सेनामा सामेल हुनेछन्।

5 तर पहिला हामी परमप्रभूसित सल्लाह गरौं।”

6 यसकारण इस्राएलका राजाले अगमवक्ताहरूको एउटा सभा बोलाए। त्यस बेला प्रातः 400 अगमवक्ताहरू थिए। राजाले अगमवक्तालाई सोधे, “के म लडनु रामोत जानु पर्छ? अथवा के मैले अर्को मौकाका लागि पखिनु पर्छ?”

अगमवक्ताहरूले उत्तर दिए, “तिमीले जानु पर्छ अनि अहिले लडाईं गर्नु पर्छ। परमप्रभुले राजालाई जिताउनु हुनेछ।”

7 तर यहोशापातले भने, “के यहाँ अरु परमेश्वरका अगमवक्ताहरू छन्? यदि छन् भने हामीले सोध्नु पर्छ परमेश्वर के भन्नुहुन्छ।”

8 इस्राएलका राजाले उत्तर दिए, “एक जना अरु अगमवक्ता छन्। उनको नाउँ मीकाया हो, इम्लाहाका छोरा हुन्। तर म उनलाई घृणा गर्दछु। जब उसले अगमवाणी बोल्दछन् उनी मेरो विषयमा राम्रो कुरा भन्दैनन्, तर खालि दुभाग्यको विषयमा भन्दछन्।”

यहोशापातले भने, “एकजना राजाले त्यस्ता कुराहरू भन्नु हुँदैन!”

9 यसकारण राजाले उसका अधिकारीहरू मध्ये एक जनालाई इम्लाहाका छोरो मीकायालाई तत्कालै खोज्नु भनी अह्वाए।

10 त्यस समयमा इस्राएलका राजा र यहदाका राजा यहोशापात राजकीय पोषाकमा त्यहाँ थिए। तिनीहरू सिंहासनहरूमा बसिरहेका थिए। यो सामरियाको प्रवेशद्वारको छेउ न्याय-आसनमा थियो। सबै अगमवक्ताहरू तिनीहरूको सामु उभिएका थिए अनि अगमवाणी गरिरहेका थिए।

11 अगमवक्ताहरू मध्ये एकजना सिदूकिया नाउँ भएका मानिस थिए। तिनी केनानीका छोरा थिए। सिदूकियाले केही फलामका सींगहरू बनाए। तब उनले आहाबलाई भने, “परमप्रभुले भन्नु भएकोछ, ‘तिनी यी फलामका सींगहरू अरामका सेनाको विरोधमा लडाईं गर्नमा प्रयोगगर्ने छौ। तिमीले तिनीहरूलाई परास्त गर्ने छौ अनि नष्ट पार्ने छौ।’”

12 सबै अरु अगमवक्ताहरू सिदूकियाले भनेको कुरासित सहमत भए। अगमवक्ताहरूले भने, “गिलादको रामोतमा जाऊ र लडाईंमा विजयी हौऊ। अहिले प्रस्थान गर्नु पर्छ। तिनीहरूले रामोतमा अरामका सेनाको विरोधमा लडाईं गर्नुपर्छ। तिमीले लडाईं जित्ने छौ। परमप्रभुले राजालाई विजयी गराउनुहुनेछ।”

13 यस्तो भइरहेको बेला अधिकारीहरू मीकायालाई खोज्न गए। अधिकारीहरूले मीकायालाई भेटे अनि भने, “अरु सबै अगमवक्ताहरूले भविष्यवाणी गरेका छन्, राजाको जीत हुनेछ। तिमीले पनि राजाको निम्ति असल कुराहरूका भविष्यवाणी गर्नु पर्छ।”

14 तर मीकायाले उत्तर दिए, “होइन, म परमप्रभुको जीवनको शपथ खाएर भन्दछु म त्यो कुराहरू मात्र भन्छु परमप्रभुले मलाई आज्ञा गर्नु हुन्छ।”

15 तब मीकाया राजा आहाब सामु उभिए। राजाले सोधे, “मीकाया, के हामी रामोत गिलादमा गएर युद्ध गर्नु अथवा नगर्नु?” मीकायाले उत्तर दिए, “हो, तपाईं झट्टै जानु पर्छ अनि अहिले तिनीहरूसँग युद्ध गर्नु पर्छ। परमप्रभुले राजालाई विजय गराउनु हुनेछ।”

16 तर आहाबले उत्तर दिए, “तिमी परमप्रभुको शक्तिले वोलि रहेका छैनौ। तिमी आफ्नै शब्दहरू भनिरहेका छौ। यसकारण मलाई सौँचो भन। कति पटक मैले तिमीलाई भन्नु पर्छ र भन, मलाई भन परमप्रभु के भननुहुन्छ!”

17 यसकारण मीकायाले उत्तर दिए, “म देख्न सक्छु के हुनेछ। इस्राएलका सेनाहरू पर्वत माथि छरिनेछन्। तिनीहरू हेरचाह गर्ने नभएको भेडाहरू जस्तै हुनेछन्। यही कुरा परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘यी मानिसहरूको कोही अगुवा छैन। तिनीले घर जानु पर्छ अनि लडाईं गर्नु हुँदैन।’”

18 तब इस्राएलका राजाले यहोशापातलाई भने, “सुन्नुहोस, मैले तपाईंलाई भने कि यी अगमवक्ताले कहिले पनि मेरो विषयमा राम्रो कुराहरू भन्दैनन्। उसले मेरो निम्ति विपदको विषयमा मात्र अगमवाणी गर्छ।”

19 तब मीकाले भने, “सुन्नुहोस, यी सबै परमप्रभुका वचनहरू हुन्। मैले परमप्रभुलाई स्वर्गमा सिंहासनमा बसिरहनु भएको देखेँ। उहाँका स्वर्गदूतहरू उहाँको वरिपरि उभिरहेका थिए।

20 परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘तिमीहरूमध्ये कसले राजा आहाबलाई फसाउने? म चाहन्छु ऊ गिलादको रामोतमा जाओस् अनि त्यहाँ मारियोस।’ विभिन्न स्वर्गदूतहरूले अलग अलग सुझाऊहरू पेश गरे।

21 तब परमप्रभुका आत्मा आए र भने, ‘म उनलाई फसाउने छु।’ परमप्रभुले उत्तर दिनुभयो, ‘तिमीले राजा आहाबलाई कसरी फसाउँछौ?’

22 स्वर्गदूतले उत्तर दिए, ‘म आहाबका सबै अगमवक्ताहरूलाई अलमलाउनेछु। म अगमवक्ताहरूलाई राजा आहाब समक्ष झटो बोल्न लाउनेछु। सबै अगमवक्ताहरूको वचनहरू झटो हुनेछ।’ यसकारण परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘सही हो, जाऊ राजा आहाबलाई फसाऊ। तिमी सफल हुनेछौ।’ ”

23 मीकायाले आफ्नो कथा पूरा गरे। तब उनले भने, “यसकारण यहाँ त्यस्तै कुराहरू भए। परमप्रभुले तिम्रो सबै अगमवक्ताहरूलाई तिम्रो सामु झटो बोल्न लगाउनुभयो। परमप्रभुले आफैँ नै निर्णय लिनुभएकोछ। तिम्रो अघि ठूलो संकट आउने छ।”

24 तब केनानियाहका छोरा सिदिकया मीकाया कहाँ गए। उसले मीकायाको अनुहारमा हिकोए अनि भने, “साँच्चै विश्वास गर्छौँ परमप्रभुका शक्ति म देखि गयो अनि मबाट तिमीसंग बोल्नलाई जानुभयो?”

25 मीकाया उत्तर दिए, “त्यहाँ एक समय आउनेछ जतिबेला तिमी एउटा सानो कोठा भित्र जानेछौँ अनि तिमी आफैँ लुक्ने छौ। त्यस समयमा तिमीले थाह पाउनेछौ, कि म साँचो बोलिरहेको छु।”

26 तब इस्राएलका राजाले मीकायालाई पक्रिनु भनी उसका अधिकारीहरू मध्ये एक जनालाई आदेश दिए। राजाले भने, “उनलाई पक्रा उ गर अनि शहरका राजपाल अमोन अनि राजकुमार योआश समक्ष लिएर जाऊ।

27 तिनीहरूलाई भन मीकायालाई जेलमा थुन्नु। उनलाई रोटी र पानी मात्र खान देऊ। म लडाईँबाट नफर्किञ्जेल सम्म उनलाई त्यही राख।”

28 तब मीकायाले ठूलो स्वरमा भने, “यदि तपाईँ लडाईँबाट सुरक्षित फर्केर आउनु भयो भने यो प्रमाण हुन्छ कि परमप्रभुले मद्दारा बोल्नु भएको होइन। उसले यो पनि भने, ‘मानिसहरू तिमीहरू सबैले सुन!’ ”

29 तब इस्राएलका र यहोशापात यहदाका राजा रामोत गिलादमा गए।

30 इस्राएलका राजाले यहोशापातलाई भने, “हामी लडाईँका निम्ति तयारी गर्ने छौँ। म यस्तो लुगा लगाउने छु जसले गर्दा म राजा जस्तो देखिन्छ। तर तपाईँले विशेष लुगा लगाऊ जसले गर्दा तपाईँ राजा जस्तो देखिनुहुन्छ।” यसकारण इस्राएलका राजाले राजा जस्तो नदेखिने लुगा लगाएर लडाईँ शुरू गरे।

31 त्यहाँ अरामको राजासित 32 जना रथ सेनापतिहरू थिए। राजाले इस्राएलको राजा बाहेक, तिनीहरूको उच्चपदको वास्ता नगर्ने कसैसित पनि युद्ध नलड्ने आज्ञा दिनु भएको थियो।

32 यसकारण युद्धको समयमा यी सेनापतिहरूले राजा यहोशापातलाई देखे। सेनापतिहरूले सोचे, उनी नै इस्राएलका राजा हुन्। यसकारण तिनीहरू उनलाई मार्न हिडे। यहोशापात चिच्याउन थाले।

33 सेनापतिहरूले देखे कि ऊ त्यो इस्राएलको राजा होइनन्। यसकारण तिनीहरूले उनलाई मारेनन्।

34 तर एक जना सैनिकले हावामा वाण हान्यो-उसको वाणले इस्राएलका राजामाथि प्रहारभयो। वाणले राजालाई सानो ठाउँमा लाग्यो जहाँ उसको कवचले छोपेको थिएन। यसकारण इस्राएलका राजाले उसको रथ सारथीलाई भने, “एउटा वाणले मलाई चोट पार्यो। रथलाई यस क्षेत्रबाट बाहिर हौँक। हामीले लडाईँ मैदानबाट टाढा जानु पर्छ।”

35 झरलाग्दो लडाईँ भइरहेको थियो। इस्राएलका राजा आफ्नो रथमा नै रहे। उनी रथको एकतिर ढल्कि रहेका थिए। उसले अरामका सेनाहरूलाई हेरिरहेका थिए। उनको रगत तलतिर बगिरहेको थियो अनि रथको तल्लो भागलाई ढाकिरहेको थिए। त्यही दिन बेलुकी तिर राजाको मृत्यु भयो।

36 संयास्त भए पछि एउटा आवाजले भन्यो इस्राएलीहरूका प्रत्येक सैनिकलाई आ-आफ्नो शहर र भूमिमा जाने आदेश भयो।

37 यसकारण यस प्रकार राजा आहाबको मृत्यु भयो। केही मानिसहरूले उनको लाशलाई बोकेर सामरिया ल्याए। तिनीहरूले उनलाई त्यही गडे।

38 मानिसहरूले आहाबको रथलाई सामरियाको पोखरीमा धोए। कुकुरहरूले रथबाट राजा आहाबको रगत चाटे। अनि वेश्याहरूले पानीको प्रयोग नुहाउनमा गरे। यी घटनाहरू त्यसरी नै भए जसरी परमप्रभुले हुन्छ भन्नु भएको थियो।

39 सबै कामहरू जो राजा आहाबले आफ्नो शासन कालमा गरेका थिए इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ। अनि त्यस किताबले हात्तीको दाँतको विषयमा बताउँदछ जसद्वारा राजाले महललाई अझै सुन्दर बनाएका थिए। पुस्तकले त्यस शहरको वर्णन गर्छ जसलाई राजाले बनाएका थिए।

40 आहाबको मृत्यु भयो अनि उनलाई पुर्खाहरू सँगै गाडियो। उनका छोरा अहज्याह उनी पछि राजा भए।

यहदाका राजा यहोशापात

41 आहाब इस्राएलका राजा भएको समयमा चौथो वर्षमा यहोशापात यहदाका राजा भए। यहोशापात आसाका छोरा थिए।

42 जब यहोशापात 35 वर्षका थिए ऊ राजा भएका थिए। उसले येरूशलेममा 25 वर्ष शासन गरे। यहोशापातकी आमाको नाउँ अज्बा थियो। अज्बा शिल्हीकी छोरी थिइन।

43 यहोशापातले आफ्ना पिता आसाको उदाहरण अनुशरण गरे। उनले सबै आदेशहरू पालन गरे जो परमप्रभुले चाहानु भएको थियो।

44 तर यहोशापातले अग्ला स्थलहरूलाई नष्ट गरेनन्। मानिसहरूले लगातार ती ठाँउहरूमा बलि दिने अनि धूप बाल्ने काम गरिरहेका थिए।

45 यहोशापातले इस्राएलका राजासँग शान्ति सम्झौता गरे। यहोशापात सधैं वीर थिए अनि धैरै युद्धहरू गरे। यी सबै कुराहरू जो उनले गरे यहदाका राजाको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छन्।

46 यहोशापातले सबै मानिस र स्त्रीहरूलाई पूजाको स्थान छोड्न वाध्य गराए जसले यौन सम्बन्धका लागि आफ्नो शरीर बेच्ने गर्दथे। ती मानिसहरू ती पूजा-स्थलमा त्यस समय देखि सेवा गर्दै आएका थिए जति बेला उनका पिता आसा राजा थिए।

47 यस समयमा एदोमको भूमिमा कोही राजा थिएनन्। भूमि राजपाल द्वारा शासन गरिएको थियो।

48 राजा यहोशापातले केही समुद्री जहाज बनाएका थिए। उनी ती जहाजहरू ओपीर सम्म त्यहाँबाट सुन ल्याउनका लागि चलाउन चाहन्थे। तर कहिल्यै त्यहाँ गएनन् एस्योन गेबेरमा आफ्नै बन्दरगाहमा तिनीहरूलाई नष्ट गरियो।

49 अहाबका छोरो अहज्याहले यहोशापातलाई सहायता गर्न चाहान्थ्यो। अहज्याहले उसका केही नाविकहरू यहोशापातका नाविकहरूलाई सहायता गर्न पठाए तर यहोशापातले अहज्याहका नाविकहरूलाई ग्रहण गर्न अस्वीकार गरे।

50 यहोशापातको मृत्यु भयो अनि उनलाई आफ्ना पुर्खाहरूको छेऊमा गाडियो। उनलाई आफ्ना पुर्खाहरू सँग दाऊदको शहरमा गाडियो। तब उनका छोरा योराम राजा भए।

इस्राएलका राजा अहज्याह

51 अहज्याह आहाबका छोरा थिए। तिनी राजा यहोशापातले यहदामा शासन गरेको सत्रौं वर्षमा इस्राएलका राजा भए। अहज्याहले सामरियामा दुइ वर्ष शासन गरे।

52 अहज्याहले परमप्रभुको विरोधमा पाप गरे। उनले त्यस्तै कामहरू गरे जस्तो उनका पिता आहाब, आमा इजेबेल अनि नबातका छोरा यारोबामले गरेका थिए। यी सबै शासकहरूले इस्राएली मानिसहरूलाई पापतिर बढी लगे।

53 अहज्याहले उनका पिता जस्तै बालको पूजा अनि सेवा गरे। यसकारण अहज्याहले परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरलाई रिस उठ्ने बनाए। परमप्रभु ऊ माथि रिसाउनु भयो, जसरी उहाँ उसका पितासित ऊ भन्दा पहिला रिसाउनु भएको थियो।

राजाहरूको दोस्रो पुस्तक

अहज्याहका लागि संदेश

1 आहाब मरेपछि मोआब इस्राएलको विरुद्ध बागी भए।

2 एक दिन अहज्याह सामारियामा काठले बारेको आफ्नो घरको माथिल्लो कोठाबाट लडे। उनी नराम्रो पाराले घाइते भए। अहज्याहले आफ्ना दूतहरूलाई बोलाए र तिनीहरूलाई भन्यो, “एक्रोनका देवता बालजबूबका पूजाहारीहरू कहाँ जाऊ। उनीहरूलाई सोध यदि म आफ्नो चोटबाट निको हुन सक्छु।”

3 तर परमप्रभुको स्वर्गदूतले तिश्बी एलियालाई भने, “राजा अहज्याहले सामरीयाबाट केही स्वर्गदूतहरू पठाए। जाऊ अनि ती मानिसहरूसित भेट गर। तिनीहरूलाई भन, ‘इस्राएलमा एक परमेश्वर हुनुहुन्छ। सकारण तिमीहरू किन एक्रोनका देवता बालजबूबलाई प्रश्न सोधि रहेका छौ?’

4 तिमीले यस्तो गरेको हुनाले परमप्रभुले भन्नुहुन्छ अहज्याहलाई तिमी आफ्नो ओछ्यानबाट उठ्नपाउने छैनौ। तिमी मर्ने छौ।” त्यसकारण एलिया हिंडे।

5 दूतहरू अहज्याहकहाँ फर्केर आए। अहज्याहले दूतहरूलाई भने, “तिमी किन यति चाँडै फर्केर आयौ?”

6 दूतहरूले अहज्याहलाई भने, “एकजना मानिस हामीसँग भेट गर्न आयो। उसले हामीलाई राजाकहाँ फर्केर जानु अनि उनलाई परमप्रभुले भनेको कुरा भन्नु भन्यो। परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘इस्राएलमा एक परमेश्वर हुनुहुन्छ। यसकारण तिमीले किन एक्रोनका देवता, बालजबूबसमक्ष प्रश्न सोध्न दूतहरू पठाए? तिमीले यस्तो काम गरेको हुनाले तिमी ओछ्यानबाट उठ्ने छैनौ। तिमी मर्ने छौ।’”

7 अहज्याहले दूतहरूलाई भने, “त्यो मानिस कस्तो देखिन्थ्यो जसले तिमीलाई भेयो अनि तिमीलाई यी कुराहरू भन्यो।”

8 दूतहरूले जवाफ दियो, “त्यो मानिस रौमयुक्त थियो र कम्मरमा एउटा छालाको पेटी बाँधेको थियो।”

तब अहज्याहले भने, “उनी तिश्बी एलिया हुन्।”

अहज्याहले पठाएका मानिसहरूलाई आगोले नष्ट पार्छ

9 अहज्याहले एक जना कप्तान र पचास जना मानिसहरू एलियाकहाँ पठाए। कप्तान एलियाकहाँ गए। त्यस बेला एलिया पर्वतको टाकुरामाथि बसेका थिए। कप्तानले एलियालाई भने, “परमेश्वरको जन, राजाले तपाईंलाई ओलैर, ‘आउनु भनी हुकूम गर्नु भएको छ।’”

10 एलियाले पचास जना मानिसहरूका कप्तानलाई उत्तर दिए, “यदि म परमेश्वरको जन हुँ, भने स्वर्गबाट आगो आओस्, अनि कप्तान अनि उनका पचास जना मानिसहरूलाई नष्ट पारोस्।”

तब स्वर्गबाट परमेश्वरको आगो तल आयो अनि कप्तान तथा उनका पचास जना मानिसहरूलाई नष्ट पार्यो।

11 अहज्याहले अर्का कप्तानलाई पचास जना मानिसहरूसँगै एलियासमक्ष पठाए। कप्तानले एलियालाई भने, “परमेश्वरको जन, राजाले भनेका छन्, ‘चाँडै तल आऊ!’”

12 एलियाले कप्तान र उनका पचास जना मानिसहरूलाई भने, “यदि म परमेश्वरको मानिस हुँ, भने स्वर्गबाट आगो आओस् र तिमी र तिम्रा मानिसहरूलाई नष्ट पारोस्।”

तब स्वर्गबाट आगो आयो र कप्तान तथा उनका पचास जना मानिसहरूलाई नष्ट पार्यो।

13 अहज्याहले तेस्रो कप्तान पचास जना मानिसहरूसँग पठाए। तेस्रो कप्तान एलियाकहाँ आए। कप्तान घुँडा टेकेर निहुरिए। कप्तानले एलियासमक्ष यसो भनेर बिन्ती चढाए, “परमेश्वरको जन, मेरो जीवन र तपाईंका पचास जना सेवकहरूको जीवनलाई मूल्यावान सम्झनु होस्, भनी बिन्ती गर्छु।

14 स्वर्गबाट आगो आयो अनि पहिला दुइजना कप्तानहरू तथा उनीहरूका पचास जना मानिसहरूलाई नष्ट पार्यो। तर अब दया गर्नुहोस् अनि हामीलाई बाँच्न दिनुहोस्।”

15 परमप्रभुको स्वर्गदूतले एलियालाई भने, “कप्तानसँग जाऊ। उनीसित नडराऊ।”

यसकारण एलिया कप्तानसँग राजा अहज्याहलाई भेट्न गए।

16 एलियाले अहज्याहलाई भने, “इस्राएलमा परमेश्वर हुनुहुन्छ: यसकारण किन तिमीले एक्रोनका देवता बालजबूबसित प्रश्नहरू सोध्नलाई दूतहरू पठाए? तिमीले यस्तो काम गरेको हुनाले, तिमी आफ्नो ओछ्यानबाट उठ्ने छैनौ।” तिमी मर्ने छौ।”

योराम अहज्याहको ठाउँ ओगटछन्

17 परमप्रभुले एलिया मार्फत भन्नुभए अनुसार अहज्याहको मृत्यु भयो। अहज्याहको छोरा थिएन। त्यसकारण अहज्याह पछि योराम नयाँ राजा भए। योरामले यहोशापातका छोरा योहोराम यहदाका राजा भएको दोस्रो वर्षमा शासन गर्न शुरू गरे।

18 अहज्याहले अरू जे कामहरू गरे ती सबै नै इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ।

2

परमप्रभुबाट एलियालाई बोलाउने योजना

1 जब परमप्रभुले एलियालाई आँधीवेहरीमा स्वर्गमा उठाए लैजान आँटुनु भएको थियो। एलिया र एलीशासँगै गिलगाल छोडे।

2 एलियाले एलीशालाई भने, “कृपया यही पर्ख, किनभने परमप्रभुले मलाई बेतेल जानु भन्नु भएको छ।”

तर एलीशाले भने, “परमप्रभु हुनुहुन्छ अनि तिमी जिउँदै छौ, यसर्थ म शपथ खाएर भन्छु, म तिमीलाई छोड्ने छैन।” यसकारण दुइ जना मानिसहरू बेतेलतिर गए।

3 बेतेलमा अगमवक्ताहरूको दल एलीशाकहाँ आयो अनि उनलाई भन्यो, “तिमीलाई थाह छ परमप्रभुले तिम्रा मालिकलाई आज लिएर जानु हुनेछ।”

एलीशाले भने, “हो म जान्दछु यो। यस बारे कुरा नगर।”

4 एलियाले एलीशालाई भने, “कृपया यही पर्ख, किनभने परमप्रभुले मलाई यरीहोमा जानु भन्नुभएको छ।”

एलीशाले उत्तर दिए, “म शपथ खाएर भन्छु किनभने परमप्रभु हुनुहुन्छ अनि तिमी जिउँदो छौ, म तिमीलाई छोड्ने छैन।” यसकारण दुइ जना मानिसहरू यरीहोमा गए।

5 यरीहोको अगमवक्ताहरूको दल एलीया कहाँ आयो अनि उनिहरूले उसलाई भने, “के तिमीलाई थाहा छ कि तिम्रो मालिकलाई आज परमप्रभुले तिमी देखी टाढा लिएर जानु हुँदैछ।”

एलीशाले भने, “हो, म जान्दछु यो विषयमा कुरा नगर।”

6 एलियाले एलीशासँग भने, “कृपया यही पर्ख किनकि परमप्रभुले मलाई यर्दन तरेर जानु भन्नुभएको छ।”

एलीशाले भने, “परमेश्वरको साक्षी दिएर म प्रतिज्ञा गर्छु, म तपाईंलाई छोड्ने छैन।” अनि दुइ व्यक्ति गए।

7 अगमवक्ताहरूको दलका पचास जना मानिसहरूले तिनीहरूको अनुसरण गरे। एलिया र एलीशा यर्दन नदी मा उभिए।

पचास जना मानिसहरू एलिया र एलीशादेखि टाढा उभिए।

8 एलियाले आफ्नो खाष्टो खोले, त्यसलाई पट्याए र त्यसले पानीमा हिकाए। पानी देब्रे र दाहिनेतिर दुइ भागमा बाँडियो।

तब एलिया र एलीशाले सूख्छा भुईँमाथि हिंडेर नदी तरे।

9 जब तिनीहरूले नदी तरे एलियाले एलीशालाई भने, “परमेश्वरले मलाई तिमीबाट लिएर जानु अघि तिम्रो लागि म के गर्न सक्छु?”

एलीशाले भने, “म तपाईंको उत्तराधिकारी हुन चाहन्छु।”*

10 एलियाले भने, “तिमीले अप्ठ्यारो वस्तु माग्यौ। जब तिमीबाट मलाई लिएर जाँदा यदि तिमीले देख्यौ भने तब यस्तै हुन्छ। तर तिमीले देखेनौ भने त्यस्तो हुँदैन।”

परमेश्वरले एलियालाई स्वर्गमा लानुहुन्छ

11 एलिया र एलीशा हिंडिरहेका थिए अनि कुरा गरिरहेका थिए। अचानक केही घोडाहरू र एउटा रथ आयो अनि एलीशाबाट एलियालाई छुटायो। घोडा र रथ आगो समान थिए। तब एलियालाई हावाबतासमा स्वर्गमा लगियो।

12 एलीशाले यसलाई देखे अनि चिच्याए, “मेरा पिता! मेरा पिता! इस्राएलको रथ अनि उहाँका घोडासैनिकहरू।”

एलीशाले एलियालाई फेरि कहिले देखेनन्। एलीशाले आफ्नो लुगालाई पक्रिए अनि आफ्नो शोक देखाउन च्याते।

13 एलियाको खाष्टो भुईँमा झर्‍यो त्यसकारण एलियाले त्यसलाई टिपे र यर्दन नदीको किनारमा उभिए।

14 एलीशाले एलियाको खाष्टो लियो र त्यसले पानीमा हिकाए। उसले भन्यो, “एलियाका परमेश्वर परमप्रभु कहाँ हुनुहुन्छ?” जब एलीशाले पानीमाथि प्रहार गरे। तब पानी दाहिने र देब्रेतिर दुइ भागमा विभाजन भयो र एलीशाले नदी तरे।

अगमवक्ता एलियाको विषयमा सोध्छन्

15 जब यरीहोका अगमवक्ताहरूको दलले एलीशालाई देखे, तिनीहरूले भने, “एलियाको आत्मा अहिले एलीशामा छ।” तिनीहरू एलीशालाई हेर्न आए। तिनीहरू एलीशा अघि भुईँमा निहरिए।

* 2:9: म तपाईंको ... चाहन्छु वास्तविक, “म तिम्रो आत्माको दुईगुणा हुन चाहान्छु।”

16 तिनीहरूले उनलाई भने, “हेर, हामी पचास जना असल मानिस छौं। कृपया तिनीहरूलाई जान देऊ अनि आफ्नो मालिक खोज्न देऊ। हुन सक्छ, परमप्रभुको आत्माले एलियालाई माथि लगेको छ अनि उनलाई कुनै पहाड अथवा घाँटीमा झारेको छ।”

तर एलीशाले उत्तर दिए, “होइन, एलियालाई खोज्न मानिसहरू नपठाऊ।”

17 अगमवक्ताहरूको दलले एलीशालाई तिनी अलमल्ल पारुञ्जेलसम्म बिन्ती गरिरहे। तब एलीशाले भने, “ठीक छ, एलियालाई खोज्न मानिसहरू पठाऊ।”

अगमवक्ताहरूको दलले 50 जना मानिसहरूलाई एलियालाई खोज्न पठाए। तिनीहरूले तीन दिन खोजे तर तिनीहरूले एलियालाई भेटेनन्।

18 यसकारण मानिसहरू यरिहो गए जहाँ एलीशा बसेका थिए। तिनीहरूले उनलाई एलियालाई तिनीहरूले खोज्न नसकेको बताए। एलीशाले तिनीहरूलाई बताए, “मैले तिमीहरूलाई नजानु भनेको थिएँ।”

एलीशाले पानीलाई शुद्ध पार्छन्

19 शहरका मानिसहरूले एलीशालाई भने, “महाशय, तपाईं यस शहरलाई राम्रो ठाउँमा बनाउनुहुनेछ। तर पानी राम्रो छैन। त्यसकारण नै जमीनले अन्नबाली उँमाँदैन।”

20 एलीशाले भने, “एउटा नयाँ कचौरा मकहाँ ल्याऊ र त्यसमा नून हाल।”

मानिसहरूले एलीशा कहाँ कचौरा ल्याए।

21 तब एलीशा त्यस ठाउँमा गए जहाँ भुइँबाट पानी बगिरहेको थियो। एलीशाले पानीमा नून हाले। उनले भने, “परमप्रभुले भन्नुभएको छ, ‘म यस पानीलाई शुद्ध बनाइरहेको छु। अब देखि यस पानीले कसैलाई मार्ने छैन अथवा जमीनलाई अन्न फल्ने बनाउँनेछ।’ ”

22 पानी शुद्ध भयो। त्यो पानी अझै आज पनि राम्रो छ। यो यस्तै भयो जस्तो एलीशाले भनेका थिए।

केही केटाहरू एलीशाको हाँसो उडाउँछन्

23 एलीशा त्यस शहरबाट बेटेल गए। एलीशा शहरतिर पहाडमा उकालो चढिरहेका थिए अनि केही केटाहरू शहरबाट तल झरिरहेका थिए। तिनीहरूले एलीशाको हाँसो उडाउन शुरू गरे। तिनीहरूले उनलाई भने, “माथि चढ, तँ तालुखुइले मान्छे। माथि चढ तँ तालुखुइले मान्छे।”

24 एलीशाले पछि हेरे अनि उनीलाई देखे। उनले परमप्रभुलाई तिनीहरूप्रति नराम्रो होस भनी बिन्ती गरे। तब बनबाट दुइवटा भालू निस्किए अनि केटाहरूमाथि आक्रमण गरे। भालूद्वारा बयालीस केटाहरू च्यातिदिए।

25 एलीशाले बेटेल छोडे अनि कर्मेल पहाडतिर हिडे। अनि त्यहाँबाट एलीशा सामरियातिर फर्किए।

3

योराम इस्राएलका राजा हुन्छन्

1 आहाबका छोरा योराम सामरियामा इस्राएलका राजा भए। यहोशापात यहूदाको राजा हुँदा अठाह्रौं वर्षकोसमयमा उनले शासन शुरू गरे। योरामले बाह्र वर्ष शासन गरे।

2 योरामले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले भूल कार्य भन्नु भएको थियो। तर योराम आफ्ना पिता र माता जस्ता थिएनन् किनभने उनले ती खाँबाहरू उखाले जसलाई उनका पिताले बालको पूजा गर्नका लागि बनाएका थिए।

3 तर उनले नबातका छोरा यरोबामको जस्तो पाप गरिने रहे। यारोबामले इस्राएलीहरूलाई पाप गर्न लगाए। योरामले यारोबामको पाप गर्न रोकेनन्।

मोआब इस्राएलबाट छुट्टिन्छ

4 मेशा मोआबका राजा थिए। मेशासँग धेरै भेडा थिए। मेशाले एक लाख भेडा र एक लाख भेडाका ऊन इस्राएलका राजालाई दिए।

5 तर जब आहाब मोआबका राजा इस्राएलका राजाको विरुद्धमा बागी भए।

6 तब राजा योराम सामरियाबाट निस्किए अनि इस्राएलका मानिसहरूलाई भेला गरे।

7 योरामले यहूदाका राजा यहोशापात कहाँ दूतहरूलाई पठाए। योरामले भने, “मोआबका राजा मेरो विरुद्धमा बागी भएका छन्। के तिमी मोआबको विरुद्धमा लड्न मसँग जाने छौ?”

यहोशापातले भने, “अवश्य, म तिमीसँग जानेछु। मेरो मानिसहरू तिम्रा मानिसहरू जस्तै हुनेछन्। र मेरो घोडाहरू तिम्रा घोडाहरू जस्तै हुनेछन्।”

तीनजना राजाहरू एलीशासँग सल्लाह माग्छन्

8 यहोशापातले योरामलाई सोधे, “हामी कुन बाटोबाट जाऊँ?”

योरामले जवाफ दिए, “हामी एदोमको मरुभूमिबाट जानुपर्छ।”

9 यसकारण इस्राएलका राजा यहदा र एदोमका राजाहरूसँग गए। तिनीहरूलाई यात्रा गर्न सात दिन लाग्यो, त्यहाँ सेना र अरू पशुहरूका लागि पर्याप्त पानी थिएन।

10 अन्तमा, इस्राएलका राजा योरामले भने, “हाय, मेरो विचारमा मोआबीलीहरूबाट परास्त गर्नका लागि परमप्रभुले हामी तीन जना राजाहरूलाई एउटा ठाउँमा ल्याउनुभयो।”

11 तर यहोशापातले भने, “के यहाँ परमप्रभुका कुनै एकजना अगमवक्ताछन् यदि यहाँ छन भने हामी अगमवक्तालाई सोध्नु पर्छ जे परमप्रभु भन्नु हुन्छ हामीले त्यही गर्नु पर्छ।”

इस्राएलका राजाका सेवकहरूमध्ये एक जनाले भने, “शापातका छोरा एलीशा यहाँ छन्। एलीशा एलियाका सेवक थिए।”*

12 यहोशापातले भने, “परमप्रभुको वाणी एलीशासँग छ।”

यसकारण इस्राएलका राजा योराम, यहोशापात अनि एदोमका राजा एलीशालाई भेट्न गए।

13 एलीशाले इस्राएलका राजा (योरामलाई) भने, “तपाईं मबाट के चाहनुहुन्छ? आफ्ना माता-पिताका अगमवक्ताहरूकहाँ जानुहोस्!”

इस्राएलका राजाले एलीशालाई भने, “होइन, हामी तपाईंसँग भेट्न आएका छौं किनभने परमप्रभुले हामी तीन जना राजाहरूलाई सँगै भेला हुन बोलाउनु भएको छ ताकि मोआबीहरूले हामीलाई परास्त गर्न नसकोस्।”

14 एलीशाले भने, “यहदाका राजा यहोशापातको म सम्मान गर्छु अनि म सर्वशक्तिमान परमप्रभुको सेवा गर्दछु। उनी जिउँदै छन् भनेर नै म यहोशापातसँग मात्र भेट्न यहाँ आएँ। म तिप्रो अधि सौँचो कुरा भन्छु, यदि यहोशापात यहाँ नभए, म तिमी प्रति ध्यान दिने थिईन। म सम्पूर्ण रूपमा तिप्रो अवहेलना गर्ने थिएँ।

15 तर अब मकहाँ यस्तो मानिस ल्याऊ जसले वीणा बजाउँछ।”

जब मानिसले वीणा बजायो, एलीशामा परमप्रभुको आत्मा आउनुभयो।

16 तब एलीशाले भने, “परमप्रभु भन्नुहुन्छ कन्दरामा दुलो खन।

17 परमप्रभु भन्नुहुन्छ: तिमीले हावा देखे छैनौं, तिमीले पानी परेको देखे छैनौं। तर त्यो बेसी पानीले भरिने छ। तब तिमी र तिप्रो गाईहरू र अरू पशुहरूले पिउने पानी पाउने छन्।

18 परमप्रभुका लागि यो गर्न सजिलो छ। उहाँले तिमीहरूलाई मोआबीलीहरूलाई जिताउनुहुनेछ।

19 तिमीहरूले प्रत्येक दरिलो शहर अनि प्रत्येक राम्रो शहरमाथि आक्रमण गर्ने छौं। तिमीहरूले प्रत्येक राम्रो रूख काट्ने छौं। तिमीहरूले सबै पानीको श्रोतहरू बन्द गर्ने छौं। तिमीहरूले प्रत्येक राम्रो खेतलाई ढुङ्गाले नष्ट पार्ने छौं जुन तिमीले फ्याँक्ने छौं।”

20 बिहानै बिहानको बलि दिने समयमा एदोमतिरबाट पानी बग्नथाल्यो अनि बेसी भरियो।

21 मोआबका मानिसहरूले सुने, राजाहरू तिनीहरूको विरोधमा लडाईं गर्न आएका छन्। यसकारण मोआबमा मानिसहरूले ती सबै मानिसहरूलाई जो बढो भए पनि कवच धारण गर्न सक्थे तिनीहरूलाई जम्मा गरे। तिनीहरूले तयार भएर लडाईंका लागि सीमानामा पखिने काम गरे।

22 मोआबका मानिसहरू त्यस बिहान सबै उठे। उदाउँदै गरेको घाम घाँटीको पानी माथि चम्किरहेको थियो, अनि यो मोआबका मानिसहरूको रगत जस्तो देखिन्थ्यो।

23 मोआबका मानिसहरूले भने, “रगत हेर! राजाहरूले अवश्य नै एक अर्कासँग लडाईं गरे। तिनीहरूले एक अर्कालाई सर्वनाश पारे होलान। हामी लाशहरूबाट बहुमूल्य वस्तुहरू लिन जाऔं।”

24 मोआबीली मानिसहरू इस्राएलीहरूको शिबिरमा आए। तर इस्राएलीहरू बाहिर निस्किए अनि मोआबी सेनामाथि आक्रमण गरे। इस्राएलीहरूले मोआबीहरूलाई लखेटे। इस्राएलीहरूले मोआबीसँग लडाईं गर्न तिनीहरूलाई मोआबसम्म पछ्याए।

25 इस्राएलीहरूले शहरहरू असल पारे। तिनीहरूले मोआबमा प्रत्येक असल खेतमा ढुङ्गा फ्याँके। तिनीहरूले पानीका सबै मुहानहरू बन्दगरे। र तिनीहरूले सबै असल रूख काटेर ढालिदिए। कीरहेरशेत मात्र ढुङ्गाको पर्खालसंग छोडियो। तर घुँथेरो हान्ने मानिसहरूले कीरहेरशेतलाई घेरे र त्यसमाथि आक्रमण गरे।

26 मोआबका राजाले थाह पाए, युद्ध जित्न उनकालागि साह्रै नै मुश्किल छ। यसकारण उनले तरवारसमेत सात सय मानिसहरूलाई एदोमका राजाको हत्या गर्न अनि सेनालाई परास्त गर्न पठाए। तर तिनीहरूले एदोमका राजालाई परास्त गर्न सकेनन्।

* 3:11: एलीशा ... थिए साहित्यिक रूपले, “एलीशाले एलियाहको हातमा पानी खनाए।”

27 तब मोआबका राजाले आफ्नो जेठो छोरालाई लगे। यो त्यही छोरा थियो जो उनीपछि राजा हुनेवाला थिए। शहरको चारैतिर भित्ताहरूमाथि मोआबका राजाले आफ्नो छोरालाई होमबलिको रूपमा बलि चढाउन तयार भए। ठूलो रीस इस्राएलमाथि पर्यो। यसकारण इस्राएलका मानिसहरू मोआबका राजालाई छोडेर आफ्नो देशतिर फर्किए।

4

एक जना अगमवक्ताकी विधवा एलीशासित मदत माग्छिन्

1 अगमवक्ताहरूका समूह मध्ये एउटाकी पत्नीले एलीशालाई यसो भनेर बिन्ती गरिन्, “तपाईंको दास मेरो पति अहिले मरे। तपाईंलाई थाहै छ कि उनले परमप्रभुको सम्मान गर्दथे। तर उनले एक जना मानिसको ऋण लिएका थिए। र अहिले त्यो मानिसले मेरो दुइजना छोराहरूलाई लिन र तिनीहरूलाई आफ्नो दास बनाउन आइरहेको छ।”

2 एलीशाले जवाफ दिए, “म कसरी तिप्रो मदत गर्न सक्छु? मलाई भन, तिमीसँग घरमा के छ?”

आइमाईले भनी, “मसित घरमा केही छैन। मसित एउटा भौंडोमा भद्रक्षको तेल मात्र छ।”

3 तब एलीशाले भने, “जाऊ र आफ्ना सबै छिमेकहरूबाट कचौराहरू मागेर ल्याऊ। सबै कचौराहरू खाली हुनुपर्छ। धेरै कचौराहरू ल्याऊ।

4 त्यसपछि आफ्नो घर जाऊ अनि ढोकाहरू बन्द गर। तिमी र तिम्रा छोराहरू मात्र भित्र हुनेछौ। तब सबै ती भौंडाहरूमा तेल खन्याऊ। भौंडाहरू भर अनि तिनीहरूलाई बेग्लै ठाउँमा राख।”

5 यसकारण आइमाई एलीशाबाट विदा लिएर आफ्नो घर गई अनि ढोका थुनी। घरभित्र ऊ र उसका छोराहरू मात्र थिए। उसका छोराहरूले उसको नजिक भौंडाहरू ल्याए अनि उसले तेल भरि।

6 उसले धेरै भौंडाहरू भरि। अन्तमा उसले आफ्नो छोरालाई भनी, “मलाई अर्को भौंडा देऊ।”

तर सबै भौंडाहरू भरिएका थिए। छोराहरूमध्ये एक जनाले आमालाई भन्यो, “अरू भौंडा छैन।” त्यस बेला आँडूखोरामा तेल सकिएको थियो।

7 तब आइमाईले परमेश्वरका जनलाई के भयो भनी। एलीशाले उसलाई भने, “जाऊ, तेल बेच अनि बेचेपछि आफ्नो ऋण तिर्ने काम गर। तिमी र तिम्रा छोराहरू रहेको रूपियाँमा गुजारा गर्न सक्छौ।”

शूनैममा एक जना आइमाईले एलीशालाई एउटा कोठा दिन्छे

8 एकदिन एलीशा शूनैम तिर गए। त्यहाँ शूनैममा एक जना प्रख्यात आइमाई बस्थिइन्। यस आइमाईले एलीशालाई रोकेर आफूसँग खाना खान बिन्ती गरिन्। यसकारण एलीशा प्रत्येक पटक त्यस ठाउँ भएर जाने गर्थे त्यहाँ भोजन गर्न बस्थे।

9 आइमाईले आफ्नो लोभलाई भनी, “हेर, म बुझ्न सक्छु एलीशा परमेश्वरका पवित्र जन हुन्। उनी सबै समय हाम्रो घर भएर जान्छन्।

10 एलीशाका लागि छानामाथि एउटा सानो कोठा बनाई दिउँ। त्यस कोठामा एउटा ओख्यान राखिदिउँ। त्यहाँ एउटा चौकी, एउटा कुर्सि अनि एउटा बत्तीदानी राखिदिउँ। त्यसपछि जब तिनी हाम्रो घरमा आउँछन्, उनले आफ्नो लागि यो कोठा पाउने छन्।”

11 एकदिन एलीशा आइमाईको घरमा आए। उनी त्यस कोठामा गए अनि त्यहाँ विश्राम गरे।

12 एलीशाले आफ्नो सेवक गेहजीलाई भने, “यस शूनैमेली आइमाईलाई बोलाऊ।”

सेवकले शूनैमेली आइमाईलाई बोलायो र उ एलीशाको सामु उभियो।

13 एलीशाले आफ्नो सेवकलाई भने, “अब यस आइमाईलाई भन, ‘हेर तिमीले हाम्रो हेरचाह गर्न ठूलो कार्य गरेकी छौ। तिप्रो लागि म के गर्न सक्छु? के तिमी चाहन्छौ, हामीले तिप्रो लागि राजालाई भन्नु पर्छ अथवा सेनाका कप्तानलाई?’ ”

आइमाईले भनी, “म यहाँ आफ्ना मानिसहरूको माझ मा बसेर सुखी छु।”

14 एलीशाले गेहजीलाई भने, “हामी उसका लागि के गर्न सक्छौ?”

गेहजीले उत्तर दिए, “मलाई थाह छ। उसको छोरा छैन अनि उसको लोभे बढो भएको छ।”

15 तब एलीशाले भने, “उनलाई बोलाऊ।”

यसकारण गेहजीले आइमाईलाई बोलाए। ऊ आई अनि दैलौमा उभिए।

16 एलीशाले आइमाईलाई भने, “अर्को बसन्तमा यस समय तिमीले आफ्नो छोरालाई अङ्गालेको हुने छौ।”

आइमाईले भनी, “होइन महाशय! परमेश्वरका जन, मसित ढाँट्ने काम नगर्नुहोस्।”

शूनैममा आइमाईको छोरा हुन्छ

17 तब आइमाई गर्भवती भई। एलीशाले भने जस्तै अर्को बसन्तमा आइमाईले छोरा जन्माई।

18 बालक ठूलो भयो। एकदिन बालक आफ्नो बुबा अनि बालि काट्नेहरूलाई हेर्न खेत गयो।

19 बालकले आफ्नो बुबालाई भन्यो, “अह, मेरो टाउको! मेरो टाउको दुख्दैछ!”

बुबाले आफ्नो सेवकलाई भन्यो, “उसको आमाकहाँ लिएर जाऊ।”

20 सेवकले केटालाई आमाकहाँ पुर्यायो। बालक दिउँसोसम्म आमाको काखमा बस्यो। त्यसपछि ऊ मर्यो।

आइमाई एलीशालाई भेट्न जान्छे

21 आइमाईले बालकलाई एलीशाको ओख्यानमा सुताई। उसले त्यस कोठाको दैलो बन्द गरी अनि बाहिर गई।

22 उसले आफ्नो लोम्नेलाई बोलाई अनि भनी, “कृपया मेरो निम्ति एक जना सेवक र एउटा गधा पठाइ दिनु होस्। त्यसपछि म परमेश्वरका जनलाई भेट्न जानेछु अनि फर्किने छु।”

23 आइमाईको लोम्नेले भन्यो, “तिमी किन आज परमेश्वरको जन कहाँ जान चाहन्छौ? महीनाको पहिलो दिन अथवा विश्राम-दिन त होइन।”

उसले भनी, “चिन्ता नगर्नु होस्। सबथोक ठीकठाक हुनेछ।”

24 तब तिनले गधामाथि एउटा काठी राखिए र आफ्नो सेवकलाई भनिनु, “गधालाई छिटो डोर्याउ। मैले नभन्नुजेल सम्म ढीलो नगर।”

25 आइमाई परमेश्वरको जनलाई भेट्न कर्मल डाँडामा गई।

परमेश्वरको जन एलीशाले शुनैमेली आइमाईलाई टाढाबाट आउँदै गरेको देखे। एलीशाले आफ्नो सेवकलाई भने, “हेर, शुनैमेली आइमाई! उसलाई लिन अहिले जा!”

26 उसलाई भन, “के भूल भयो? तिमी ठीकठाक त छौ? के तिम्रो लोम्ने ठीक छ? तिम्रो नानी ठीक छ?”

गेहजीले शुनैमेली आइमाईलाई सबै कुराहरू सोध्यो। उसले उत्तर दिई, “सबै ठीक ठाक छ।”

27 तर शुनैमेली आइमाई परमेश्वरको जनसम्म पर्वतमा चढी, ऊ निहुरी अनि एलीशाको चरण स्पर्श गरी। गेहजी शुनैमेली आइमाईलाई तान्न नजिक आयो। तर परमेश्वरको जन एलीशाले गेहजीलाई भने, “उसलाई एकलै हन देऊ। ऊ सधैं दुःखी छ अनि परमेश्वरले यस बारे केही भन्नु भएन। परमप्रभुले यो खबर म देखि लुकाउनुभयो।”

28 तब शुनैमेली आइमाईले भनी, “महाशय, मैले कहिले छोरा मागेको थिइन। मैले तपाईंलाई भनेको थिएँ, ‘मलाई नढाँट्नु होस्।’”

29 तब एलीशाले गेहजीलाई भने, “जान तयार होऊ। मेरो हिंडुने लौरो तिमीसित लिएर जाऊ कसैसँग कुरा गर्न नउभई! यदि कोही मानिससँग भेट भयो भने अभिवादन सम्म नगर्नु यदि कसैले अभिवादन गरे जवाफ नदिनु। मेरो हिंडुने लौरो नानीको अनुहारमाथि राखिदिनु।”

30 तर नानीको आमाले भनी, “म शपथ खाएर भन्छु जस्तो परमप्रभु सदा रहनु हुन्छ अनि तपाईं हुनुहुन्छ, म तपाईंलाई छोडेर जाने छैन।”

यसकारण एलीशा उठे अनि शुनैमेली आइमाईको पछि-पछि हिंडे।

31 गेहजी एलीशा र शुनैमेली आइमाई भन्दा पहिले शुनैमेलीको घरमा पुग्यो। गेहजीले नानीको अनुहारमाथि लौरो राखिदियो। तर नानीले केही बोलेन न त कुनै संकेत गरे कि उसले कुनै कुरो सुनेको थियो। तब गेहजी एलीशालाई भेट्न फर्कियो। गेहजीले एलीशालाई भन्यो, “नानी बिउँझेको छैन।”

शुनैमेली आइमाईको छोरा फेरि जिउँदो हुन्छ

32 एलीशा घरभित्र पसे। उसको ओख्यानमाथि एक जना बालक लडिरहेको थियो।

33 एलीशा कोठभित्र पसे अनि दैलो बन्द गरे। अहिले कोठामा एलीशा र बालक मात्र थिए। तब एलीशाले परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे।

34 एलीशा ओख्यानमाथि चढेर बालकमाथि निहुरिए। एलीशाले आफ्नो मुख बालकको मुखमाथि जोडे। उनले उसको आँखा बालकको आँखामाथि राखे उनले आफ्नो हातहरू बालकको हातहरू माथि राखे। एलीशा बालकको शरीर तातो नभए सम्म बालकमाथि पल्टिरेहे।

35 त्यसपछि एलीशा अलग भए अनि कोठाको वरिपरि हिंडिरे। तिनी फेरि गए अनि बालकमाथि तबसम्म पल्टिरेहे जबसम्म उसले सात पटक हाच्छिउँ गरेन अनि आफ्नो आँखा खोल्दैन।

36 एलीशाले गेहजीलाई बोलाए अनि भने, “शुनैमेली आइमाईलाई बोलाऊ!”

गेहजीले शुनैमेली आइमाईलाई बोलाए अनि ऊ एलीशासामा आई। एलीशाले भने, “तिम्रो छोरालाई उठाऊ।”

37 तब शुनैमेली आइमाई कोठभित्र पसी अनि एलीशाको खुट्टामा निहुरिई। त्यसपछि उसले आफ्नो छोरालाई उठाई अनि बाहिर निस्किए।

एलीशा अनि विषालु सिरूवा

38 एलीशा फेरि गिलगाल गए। देशमा अनिकाल थियो। अगमवक्ताहरूको दल एलीशाको अघि बसिरहेका थिए। एलीशाले आफ्नो सेवकलाई भने, “आगोमा ठूलो भाँडो राख अनि अगमवक्ताहरूको दलका लागि केही सिस्वा बनाऊ।”

39 एकजना मानिस बाहिर खेतमा साग-पात लिन गए। उसले एउटा जङ्गली दाख भेट्यो र त्यसबाट केही लौकाहरू टिप्यो। उसले लौकाहरू आफ्नो झोलामा हल्यो र तिनीहरूलाई ल्यायो। उसले जङ्गली लौकाहरूलाई काट-कुट पारे र एउटा भाँडामा हाल्यो। तर अगमवक्ताहरूको दलले कस्तो किस्मिको कन्द मुल हो चिनेन।

40 त्यसपछि तिनीहरूले केही सिस्वा मानिसहरूका लागि खान खन्याए। तर जब तिनीहरूले सिस्वा खानु शुरू गरे, तिनीहरू एलीशासामु चिच्याए, “हे परमेश्वरका जन, भाँडोमा विष छ।” भोजनको स्वाद बिष जस्तो थियो, त्यसकारण तिनीहरूले त्यो भोजन खान सकेनन।

41 तर एलीशाले भने, “केही पीठो ल्याऊ।” तिनीहरूले एलीशाका लागि पिठो ल्याए अनि उनले त्यो भाँडामा हाले। तब एलीशाले भने, “मानिसहरूका लागि सिस्वा खन्याऊ जसले गर्दा तिनीहरूले खान सक्न।”

अनि सिस्वामा कुनै विष थिएन।

एलीशाले अगमवक्ताहरूको दललाई खुवाउँछन्

42 बाल शालीशाहबाट एक जना मानिस आए अनि परमेश्वरको जन (एलीशा)का लागि पहिलो फसलको रोटी ल्याए। यस मानिसले 20 वटा जौका रोटीहरू अनि नयाँ अन्न आफ्नो बोरामा ल्याए, तब एलीशाले भने, “यो भोजन मानिसहरूलाई देऊ, तिनीहरूले खान सक्नु।”

43 एलीशाको सेवकले भन्यो, “के भन्नु हुन्छ? यहाँ एक सय जना मानिसहरू छन्। म ती सबै मानिसहरूलाई यो भोजन दिन सक्छु?”

तर एलीशाले भने, “मानिसहरूलाई भोजन खान देऊ। परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘तिनीहरूले खान्छन् अनि अझै पनि भोजन रहने छ।’”

44 तर एलीशाको सेवकले अगमवक्ताहरूको दलको सामु भोजन पस्कियो। अगमवक्ताहरूको दलका लागि खाना प्रचुर थियो अनि तिनीहरूले खाएपछि भोजन रह्यो। परमप्रभुले भन्नुभए जस्तै घटना भयो।

5

नामानको समस्या

1 नामान अरामका राजाको सेनाका कप्तान थिए। नामान आफ्नो राजाकालागि धेरै महत्वपूर्ण थिए। किनभने परमप्रभुले उनलाई अरामको विजयका लागि उपयोग गरेका थिए। नामान महान् र शक्तिशाली मानिस थिए, तर तिनी कुष्ठ रोगले ग्रस्त थिए।

2 अरामी सेनाले इस्राएलमा लडाइँ गर्नका लागि सैनिकहरूको धेरै दलहरू पठाए। सैनिकहरूले मानिसहरूलाई तिनीहरूको दास बनाए। एक पटक तिनीहरूले इस्राएलको भूमिबाट एउटी सानी केटी ल्याए। यो सानी केटी नामानकी पत्नीकी सेविका भई।

3 यस केटीले नामानकी पत्नीलाई भनी, “म चाहन्छु, मेरा मालिक नामानले अगमवक्ता एलीशासँग भेट गर्नु जो सामरियामा बस्छन्। त्यस अगमवक्ताले नामानको कुष्ठ रोग निको पार्न सक्छन्।”

4 नामान आफ्नो मालिक (अरामका राजा) कहाँ गए। नामानले अरामका राजालाई ती सबै कुराहरू गरे जो इस्राएली केटीले भनेकी थिई।

5 तब अरामका राजाले भने, “अहिले जाऊ र म इस्राएलका राजालाई एउटा पत्र पठाउने छु।”

यसकारण नामान इस्राएल गए। नामानले आफूसँग केही उपहारहरू लगे। नामानले दश तोडा चाँदी, 6,000 शेकेल सुनका टुक्राहरू र दश जोर लुगा लिए गए।

6 नामानले अरामका राजाबाट इस्राएलका राजाका लागि पत्र लगे। पत्रमा लेखिएको छ: “अहिले, यस पत्रले बताउँछ म आफ्नो सेवक नामानलाई तपाईंको पठाउँदै छु। उसको कुष्ठ रोग निको पार्नुहोस्।”

7 जब इस्राएलका राजाले पत्र पढे, उनले आफूलाई दुःखी र उदाशी देखाउनका लागि आफ्नो लुगा च्याते। इस्राएलका राजाले भने, “के म परमेश्वर हुँ? होइन! मसित जीवन मरण नियन्त्रणको क्षमता छैन। यस कारण अरामका राजाले किन कुष्ठ को रोगलाई मकहाँ निको पार्न पठाए? यस विषयमा सोचे अनि तिनीले थाह पाए, यो एउटा छल हो। अरामका राजा लडाइँ शुरू गर्ने चेष्टा गर्दै छन्।”

8 परमेश्वरको जन, एलीशाले सुने, इस्राएलका राजाले आफ्नो दुःख र रिस देखाउन लुगाहरू, च्याते। यसकारण एलीशाले आफ्नो खबर राजाकहाँ पठाए, “तिमीले आफ्नो लुगा किन च्यात्यौ? नामान मकहाँ आओस्। तब उसले थाह पाउने छ, इस्राएलमा एकजना अगमवक्ता छ।”

9 यसकारण नामान आफ्ना घोडाहरू अनि रथहरूसँगै एलीशाको घरमा आए अनि ढोकाको बाहिर उभिए।

10 एलीशाले नामानसम्म एक जना दूत पठाए। दूतले भन्यो, “जाऊ अनि यर्दन नदीमा सात पटक धोऊ। तब तिम्रो छालाको कुष्ठ निको हुनेछ अनि तिम्री शृङ्ग हुने छौं।”

11 नामान रिसाए अनि फर्किए। उनले भने, “मैले सोचेको थिएँ एलीशा बाहिर निस्कन्छन् अनि मेरो अघि उभिन्छन् अनि आफ्नो परमप्रभु परमेश्वरलाई आह्वान गर्ने छन्। मैले सोचेको थिएँ, उनले मेरो शरीरमाथि आफ्नो हात हल्लाउने छन् अनि कुष्ठ रोग निको हुनेछ।

12 दमीशकका नदीहरू अबाना र फारपर झ्झाएलका सबै पोखरीहरूका पानी भन्दा राम्रा छन्। मैले दमीशकका ती नदीहरूमा धुने काम किन नगर्नु अनि निको नहुनु?” नामान सधैं रिसाएका थिए अनि तिनी फर्किए।

13 तर नामानको सेवकहरू उनकोमा गए अनि उनीसँग कुरा गरे। उनीहरूले भने, “मालिक, यदि अगमवक्ताले तपाईंलाई केही महान कार्य गर्नु भनेको खण्डमा, तपाईं गर्नु हुन्छ, होइन र यसकारण तपाईंले उनको आज्ञा पालन गर्नु पर्छ यदि उनी तपाईंलाई केही सरल काम गर्नु भन्दछन्। अनि उनले भने, ‘नुहाऊ अनि तिम्री शृङ्ग र स्वच्छ हुनेछौं।’ ”

14 यसकारण नामानले त्यही गरे जो परमेश्वरको जनले गर्नु भने। नामान नदीमा पसे अनि यर्दन नदीमा सात पटक डुबे। अनि नामान शृङ्ग र स्वच्छ भए। नामानको छाला नानीकोछाला जस्तै नरम भयो।

15 नामान अनि उनको सबै दल परमेश्वरको मानिस कहाँ फर्केर आए। उनी एलीशासामु उभिए अनि भने, “हेर, अहिले म जान्दछु झ्झाएलमा बाहेक अरू कतै परमेश्वर छैनन्। अब कृपया मबाट एउटा उपहार स्वीकार गर्नुहोस्।”

16 तर एलीशाले भने, “म परमप्रभुको सेवा गर्दछु अनि म शपथ खाएर भन्छु, जब परमप्रभु हुनुहुन्छ म कुनै उपहार स्वीकार गर्दिन।”

नामानले एलीशालाई उपहार स्वीकार गराउन पुरा चेष्टा गरे स्वीकार गर्नु हुन्न भने, “मेरो निम्ति यति काम गर्नुहवस्।

17 मेरा खच्चरहरूमा झ्झाएलबाट दुइभारी धूलो भर्न दिनुहवस्। किनभने म अरू कुनै परमेश्वरलाई होमबलि अथवा बलिदान चढाउँदिन। म परमप्रभुलाई मात्र बलि चढाउनेछु।

18 अनि म अहिले प्रार्थना गर्छु, परमप्रभुले यसको लागि मलाई क्षमादान गर्नुहुने छ अगममा मेरा मालिक अरामका राजा असत्य देवताको पुजा गर्नका लागि रिम्मोनको मन्दिरमा जाने छन्। यसकारण मैले रिम्मोनको मन्दिरमा निहुरिनु पर्छ। म अहिले परमप्रभुलाई क्षमा गर्न बिन्ती गर्छु यदि त्यस्तो हुन्छ।”

19 तब एलीशाले नामानलाई भने, “शान्ति संग जाऊ।”

यसकारण उसले उनलाई छोडे अनि केही टाढा पुगे।

20 तर परमेश्वरको जन एलीशाको सेवक गेहजीले भन्यो, “हेर, मेरा मालिक एलीशाले अरामी नामानलाई उनले त्यसको उपहार स्वीकार नगरी नै जानदिएका छन्। परमप्रभु जीवित भए जस्तै म नामानको पछि लाग्नेछु र उसबाट केही लिनेछु।”

21 यसकारण गेहजी नामानतिर दग्रे।

नामानले कसैलाई आफूतिर दग्रेको देखे। उनी गेहजी सँग भेट गर्न रथबाट ओल्लिए। नामानले भने, “के सबै ठीकठाक छ?”

22 गेहजीले भन्यो, “हजरू, सबै कुरा ठीकठाक छ। मेरा मालिक एलीशाले मलाई पठाएको छ। उनले भने, ‘हेर, दुइजना युवकहरू मकहाँ आए। तिनीहरू एरैमको पहाडी देशबाट आएका अगमवक्ताहरू हुन्। कृपया तिनीहरूलाई चाँदीको एक तोडा र दुइ जोर फेरने लुगाहरू देऊ।’ ”

23 नामानले भने, “कृपया दुइ तोडा लैजाऊ।” नामानले गेहजीलाई चाँदी लिनका लागि राजी गराए। नामानले दुइवटा थैलोमा दुइ तोडा चाँदी हाले अनि दुइजोर फेरने लुगा लिए। तब नामानले ती चीजहरू आफ्ना दुइ सेवकहरूलाई दिए। सेवकहरूले ती चीजहरू गेहजीसम्म पुर्याए।

24 जब गेहजी पहाडमा आयो, उसले सेवकहरूबाट ती चीजहरू लगे। गेहजीले सेवकहरूलाई टाढा पठाए अनि तिनीहरू गए। तब गेहजीले ती चीजहरू घरमा लुकाए।

25 गेहजी आए अनि आफ्नो मालिक एलीशा सामु उभिए। एलीशाले गेहजीलाई भने, “गेहजी तँ कहाँ गएको थिस?”

गेहजीले भने, “म कतै गएको थिइन।”

26 एलीशाले गेहजीलाई भने, “त्यो साँचो होइन! मेरो मुटु तँसँगै थियो जब त्यो नामान तँ सँग भेट गर्न आफ्नो रथबाट ओल्लियो। यो धन, लुगा भद्राक्ष, दाख, भेडा, गाई अथवा पुरुष तथा मैले सेवकहरू लिने समय होइन।

27 अब, तँ र तेरो नानीहरूले नामानको रोग पाउने छौ। तँलाई सँधैका लागि कुष्ठ हुनेछ।”

जब गेहजीले एलीशालाई छोडयो, गेहजीको छाला हिउँ जस्तो सेतो भयो। गेहजी कुष्ठको रोगी भयो।

6

एलीशा र बञ्चरो

1 अगमवक्ताहरूको दलले एलीशालाई भने, “हामी त्यस ठाउँमा बसिरहेका छौं। तर हाम्रोनिम्ति ठाउँ साँढै सानो भयो।
2 यर्दन नदीमा जाऔं अनि केही काठ काटौं। हामीमध्ये प्रत्येकले मुढो पाउने छौं अनि हामीले त्यहाँ बस्नका लागि एउटा ठाउँ बनाउने छौं।”

एलीशाले उत्तर दिए, “राम्रो, जाऊ अनि त्यसै गर।”

3 एक जना मानिसले भन्यो, “कृपया हामीसँग हिंड्नुहोस्।”

एलीशाले भने, “म आउनेछु।”

4 यसकारण एलीशा अगमवक्ताहरूको दलसँग गए। जब तिनीहरू यर्दन नदीमा पुगे, तिनीहरूले केही रूख ढाल्न थाले।

5 तर जब एक जना मानिस केही रूखहरू काट्दै थियो, फलामको बञ्चरो बिडमा खुस्केर पानीमा झर्‍यो। त्यो मानिस करायो, “मालिक, मैले त्यो बञ्चरो मागेर ल्याएको थिएँ।”

6 परमेश्वरको जन एलीशाले भने, “त्यो कहाँ झर्‍यो?”

मानिसले ठाउँ देखायो जहाँ बञ्चरो झरेको थियो। तब एलीशाले एउटा लौरो काटे अनि पानीमा लौरो फ्याँके। लौरोले गर्दा फलामको बञ्चरो तैरिन थाल्यो।

7 एलीशाले भने, “बञ्चरो टिप।” तब मानिस लम्कियो अनि बञ्चरो लियो।

अराम इस्त्राएललाई फसाउने चेष्टा गर्छ

8 अरामका राजा इस्त्राएलको विरुद्धमा लडाइँ गरिरहेका थिए। उनले आफ्ना सैनिक अधिकारीहरूसँग सल्लाहको सभा राखे। उनले भने, “यस ठाउँमा छाउनी बनाऊँ।”

9 तर परमेश्वरका जन एलीशाले इस्त्राएलका राजाकहाँ एउटा खबर पठाए। एलीशाले भने, “होशियार रहनुहोस्! त्यस ठाउँको नजिक नजाउनुहोस् अरामी सैनिकहरू त्यहाँ तल गाड्नेछन्।”

10 इस्त्राएलका राजाले आफ्नो मानिसहरूलाई त्यस ठाउँमा खबर पठाए कि परमेश्वरको मानिसले यस विषय चेतानुनी दिएका थिए। उसले ती खबरहरू कम्तिमा तीनपल्ट पठाए त्यसकारण मानिसहरू होशियार भए।

11 अरामका राजा यस विषयमा साँढै दुःखी थिए। अरामका राजाले आफ्ना सैनिक अधिकारिहरूसँग बोलाए अनि तिनीहरूलाई भने, “मलाई भन, इस्त्राएलका राजाको चियो कसले गर्दै छ?”

12 अरामको राजाका अधिकारिहरूमध्ये एक जनाले भने, “मेरो मालिक र महाराज, हामीमध्ये कोही पनि गुप्तचर छैन! इस्त्राएलका अगमवक्ता, एलीशाले इस्त्राएलका राजालाई तपाईंले भनेको जे पनि कुराहरू भन्छ यहाँसम्म कि तपाईंले सुत्ने कोठामा बोलेका कुरा पनि बताइदिन्छन्।”

13 अरामका राजाले भने, “एलीशाको पत्तो लगाऊ अनि म उसलाई पक्रिन मानिसहरू पठाउने छु।”

सेवकहरूले अरामका राजालाई भने, “एलीशा दोतानमा छन्।”

14 तब अरामका राजाले घोडाहरू, रथहरू अनि धेरै सैनिकहरू दोतान पठाए। तिनीहरू राति पुगे अनि शहरलाई घेरे।

15 एलीशाको सेवक त्यस बिहान चाँडै उठेको थियो। सेवक बाहिर निस्कियो अनि उसले देख्यो, शहलाई चारैतिर बाट घोडाहरू र रथहरू सहित सैनिकले घेरेको थियो।

एलीशाको सेवकले एलीशालाई भन्यो, “हे, मेरा मालिक, हामी के गर्न सक्छौं?”

16 एलीशाले भने, “नडरा! हाम्रोलागि लडाइँ गर्ने सेना अरामका लागि लडाइँ गर्ने सेना भन्दा ठूलो छ।”

17 तब एलीशाले प्रार्थना गरे अनि भने, “परमप्रभु, म बिन्ती गर्छु तपाईं, मेरो सेवकको आँखा खोलि दिनुहोस् जसले गर्दा उसले देख्न सकोस्।”

परमप्रभुले युवा सेवकको आँखाँ खोलि दिनुभयो अनि सेवकले देख्यो, पाहाड आगोको घोडा अनि रथहरूले घेरिएको थियो। तिनीहरू सबै एलीशाको वारिपरि थिए।

18 ती आगोका घोडा र रथहरू एलीशा छेउ आए। एलीशाले परमप्रभूसँग प्रार्थना गरे अनि भने, “म प्रार्थना गर्छु तपाईंले यी मानिसहरूलाई अन्धा बनाइदिनुहोस्।”

तब परमप्रभुले त्यसै गर्नुभयो जस्तो एलीशाले भने। परमप्रभुले अरामी सेनाहरूलाई अन्धो बनाइदिनुभयो।

19 एलीशाले अरामी सेनालाई भने, “यो सही बाटो होइन, यो सही शहर होइन। मेरो अनुसरण गर। म तिमीहरू त्यस मानिसकहाँ पुर्याउछु जसलाई तिमीहरू खोजि रहेका छौं।” त्यसपछि एलीशाले अरामी सैनिकहरूलाई सामरियामा पुर्याए।

20 जब तिनीहरू सामरियामा पुगे, एलीशाले भने, “परमप्रभु, यी मानिसहरूका आँखा खोलि दिनुहोस्, यिनीहरूले देख्न सक्नुन।”

तब परमप्रभुले तिनीहरूको आँखा खोली दिनुभयो अनि अरामी सैनिकले देखे, तिनीहरू सामारिया शहरमा छन्।

21 इस्राएलका राजाले अरामी सेनालाई देखे। इस्राएलका राजाले एलीशालाई भने, “मेरा पिता, के म तिनीहरूलाई मारिदिऊँ? के तिनीहरूलाई मारिदिऊँ?”

22 एलीशाले जवाफ दिए, “अहँ, तिनीहरूलाई नमार। तिमिले तिनीहरूलाई तरवारहरू, धनुषहरू र वाणहरूबाट पक्रेनौ। अरामी सैनिकहरूलाई केही रोटी र पानी देउ। तिनीहरूलाई खाना-पाना देऊ तब आफ्नो मालिकसित भेट्न घर फर्किन देऊ।”

23 इस्राएलका राजाले अरामी सैनिकहरूका लागि ठूलो भोज तयार गरे। अरामी सैनिकहरूले खान पान गरे। तब इस्राएलका राजाले तिनीहरूलाई घर फर्काई दिए। अरामी सैनिकहरू आफ्ना मालिककहाँ घर फर्किए। अरामीहरूले इस्राएलको भूमिमा आक्रमण गर्न कहिले पनि सेनाहरू पठाएन।

डरलाग्दो अनिकालले सामारियालाई कष्ट दिन्छ

24 यस्तो घटना भएपछि अरामका राजा बेनहददले आफ्ना सेना जम्मा गरे अनि सामारिया शहरलाई घेर्न र आक्रमण गर्न गए।

25 सैनिकहरूले मानिसहरूलाई शहरभित्र खाद्य ल्याउन दिएनन्। त्यसकारण सामारियामा डरलाग्दो अनिकाल भयो। सामारियामा यस्तो अनिकाल भयो कि एउटा गधाको टाउको चाँदीको अस्सी शेकेलमा बिक्री भयो। एक मुट्टी सिमीलाई चाँदीको पाँच शेकेलमा बिक्री भयो।

26 इस्राएलका राजा शहरको वरिपरि भएको पर्खालमाथि हिंडिरहेका थिए। एउटी आइमाईले उनलाई देखेर चिच्याई। आइमाईले भनी, “मेरा मालिक अनि राजा, मलाई सघाउनु होस्।”

27 इस्राएलका राजाले भने, “यदि परमप्रभुले तिमिलाई सहायता गर्नु भएन भने म कसरी सहायता गर्ने? मसित तिमिलाई दिने केही छैन। खलोबाट अन्नको दाना आएको छैन अथवा दाखरसको कोलबाट दाखरस ल्याइएको छैन।”

28 इस्राएलका राजाले आइमाईलाई भने, “तिमीलाई के कष्ट छ?”

आइमाईले उत्तर दिई, “यस आइमाईले मलाई भनी, ‘मलाई तेरो छोरा दे जसले गर्दा हामी त्यसलाई मार्न सक्छौ अनि उसलाई आजै खान सक्छौ। त्यसपछि हामी भोलि हाम्रो खाने छौ।’

29 यसकारण हामीले मेरो छोरा उमाल्यौ अनि उसलाई खायौ। त्यसपछि अर्को दिन मैले यस आइमाईलाई भने, ‘मलाई तेरो छोरा दे जसले गर्दा हामी उसलाई मार्न सक्छौ अनि खान सक्छौ।’ तर उसले आफ्नो छोरा लुकाई।”

30 जब राजाले आइमाईलाई के भने, उनले आफूलाई खिन्न भएको देखाउन आफ्नो लुगा च्याते। जब राजा पर्खालमाथि हिंडेको समयमा मानिसहरूले उनलाई आफूलाई उदास र दुःखी देखाउन शोक वस्त्र लगाएको देखे।

31 राजाले भने, “परमेश्वरले मलाई सजाय दिऊन् यदि यस दिनको अन्तसम्म शापातको छोरा एलीशाको टाउको उसको जीउमा रहेको छ भने।”

32 राजाले एक जना दूत एलीशा कहाँ पठाए। एलीशा आफ्नो घरमा बसिरहेका थिए र बूढा-प्रधानहरू उनीसँगै बसेरहेका थिए। दूत पुग्नअघि एलीशाले भने, “हेर, एकजना हत्याराले मेरो टाउको काट्नको निम्ति मानिसहरू पठाउँदै छ। जब दूत यहाँ आइपुग्छ, ढोका बन्द गर। ढोकालाई पक्के राख र उसलाई भित्र पस्र देखि रोको। म उसको पछि आएको उसको मालिक पैतालाको आवाज सुन्दैछु।”

33 जब एलीशा आफ्ना ठुला-बडा सित कुरा गरिरहेका थिए, दूत उनीसम्म आयो। यस्तो सन्देश थियो: “यो सड्कट परमप्रभुबाट आएको हो! म किन परमप्रभुलाई धेरै बेरसम्म पखिँनु?”

7

1 एलीशाले भने, “परमप्रभुको सन्देश सुन! परमप्रभु भन्नुहुन्छ: ‘भोलि यस समयसम्ममा प्रशस्त खाद्य हुनेछ र यो सस्तो पनि हुनेछ। सामारिया शहरको ढोकाको छेउ बजारमा एकजना मानिसले एक शेकेल चाँदी दिएर एक माना राम्रो पीठो अथवा दुई माना जौको पीठो किन्न सक्ने छ।’”

2 तब राजाको छेउमा भएका अधिकारीले परमेश्वरका जनलाई उतर दिए। अधिकारीले भने, “यदि परमप्रभुले अकाशमा झ्याल बनाए भने पनि यस्तो हुन सक्दैन।”

एलीशाले भने, “तिमीले यसलाई आफ्नै आँखाले देखे छौ। तर तिमि त्यस खाद्य मध्ये केही पनि खान पाउने छैनौ।”

कोरीहरू अरामी शिबिर खालि पाउँछन्

3 शहरको ढोकाको छेउमा कोर लागेका चार जना मानिसहरू थिए। तिनीहरूले एका अर्कालाई भने, “मृत्युको प्रतीक्षा गर्दै हामीहरू किन यहाँ बसिरहेका छौ?”

4 सामरियामा खाद्य छैन। यदि हामी शहरमा गयौं भने हामी त्यहाँ मर्ने छौं। यदि हामी बस्यौं भने पनि हामी मर्ने छौं। यसकारण अरामी शिबिरतिर नै जाऔं। यदि तिनीहरूले हामीलाई बस् दिए भने हामी जिउँदो रहने छौं। यदि तिनीहरूले हामीलाई मारे भने हामी मर्ने छौं।”

5 यसकारण त्यस बेलुकी चार जना कोरीहरू अरामी शिबिरतिर लागे। तिनीहरू शिबिरको छेउमा पुगे। त्यहाँ कोही मानिस थिएन।

6 परमप्रभुले अरामी सेनाहरूलाई रथ, घोडा र विशाल सेनाको आवाज सुन्ने बनाउनु भएको थियो। यसर्थ अरामी सैनिकहरूले एका अर्कालाई भने, “इस्त्राएलका राजाले हामीमाथि आक्रमण गर्नका लागि हिंती र मिश्रका राजाहरूलाई भाडामा लिएकाछन्।”

7 अरामीहरू त्यस बेलुकी भागे। तिनीहरूले सबै थोक छोडे। तिनीहरूले आफ्ना पाल, घोडा र गधाहरू छोडे अनि तिनीहरू आफ्नो जीवन बचाउन भागे।

कोरीहरू शत्रु शिबिरमा

8 जब ती कोरीहरूले छाउनी शुरू भएको ठाउँमा पुगे, तिनीहरू एउटा पालभित्र पसे। तिनीहरूले खाए अनि मघपान गरे। तब चार जना कोरीहरूले चाँदी, सुन र लगाहरू शिबिरबाट लिएर गए। तिनीहरूले चाँदी, सुन र लगा लुकाए। तब तिनीहरू फर्किए अनि अर्को पालभित्र पसे। तिनीहरूले यस पालबाट नगद चीजहरू लिएर गए। तिनीहरू बाहिर गए अनि ती चीजहरू लुकाए।

9 ती कोरीहरूले एका अर्कालाई भने, “हामी भूल काम गरिरहेका छौं। आज हामीसित शुभ सूचना छ। तर हामी चुप छौं। यदि हामीले सूर्योदयसम्म पखिने काम गर्यौं, भने हामीले सजाय पाउने छौं। अब राजा को महलमा बस्ने मानिसहरूकाहाँ जाऔं अनि भनौं।”

कोरीहरूले शुभ समाचार भन्दछन्

10 यसर्थ ती कोरीहरू आए अनि शहरका द्वारपालकहरूलाई बोलाए। कोरीहरूले द्वारपालकलाई भने, “हामी अरामी शिबिरमा गएका थियौं। तर हामीले कुनै मानिस को बोली सुनेनौं। कोही मानिस थिएन। घोडा र गधाहरू अझै बाँधेकै थिए अनि पालहरू तलसम्म थिए। तर मानिसहरू सबै गइसकेका थिए।”

11 तब शहरका द्वारपालकहरूले राजाको महलका मानिसहरू बोलाए र सबैलाई सूचना दिए।

12 रातीको समय थियो तर राजा ओछ्यानबाट उठे। राजाले आफ्ना अधिकारीहरूलाई भने, “अरामी सैनिकहरू हामीसित के गर्दछन्, म तिमीहरूलाई बताउनेछु। तिनीहरू जान्दछन् हामी भोकै छौं। खेतमा लुक्नको निम्ति तिनीहरूले शिबिर छोडे। तिनीहरू सोच्दैछन्। ‘जब इस्त्राएलीहरू शहरबाहिर आँउछन्, तिनीहरूलाई जिउँदै पक्रिने छौं। अनि त्यसपछि हामी शहरमा पसे छौं।’”

13 राजाका एक जना अधिकारीले भने, “शहरमा अझै रहेका पाँचवटा घोडाहरूलाई केही मानिसहरूले लिएर जाऊन्। घोडाहरू चाँडै नै त्यसरी मर्नेछन् जसरी शहरमा रहेका इस्त्राएलीहरू मर्नेछन्। के भयो थाह पाउँन ती मानिसहरूलाई पठाऔं।”

14 यसर्थ मानिसहरूले घोडासँगै दुइवटा रथ लिए। राजाले ती मानिसहरूलाई अरामी सैनिकको खोजी-निति गर्न पठाए। राजाले तिनीहरूलाई भने, “जाऊ अनि हेर, के भयो।”

15 मानिसहरू अरामी सैनिकको पछि यर्दन नदीसम्म गए। बाटो भरि लगा र हतियारहरू थिए। अरामीहरूले हतारमा भाग्दा ती चीजहरू पर्येकैका थिए। दूत सामरिया फर्कियो अनि राजालाई बतायो।

16 तब मानिसहरू अरामी छाउनी तिर दुरे र त्यहाँबाट मूल्यवान चीजहरू लगे। प्रत्येकका लागि पर्याप्त चीजहरू थियो। यसकारण परमप्रभुले भन्नुभएको जस्तै घटना भयो। एक जना जुन सुकै मानिसले एक शेकेल चाँदी एक माना राम्रो पिठो अथवा दुइ माना जौको किन्न सक्ने थियो।

17 राजाले द्वारको हेरचाह गर्नका लागि साँढे मन पर्ने अधिकारीलाई रोजे। तर मानिसहरू शत्रुको शिबिरबाट खाद्य सामग्री लिन दर्शन थाले। मानिसहरूले अधिकारीलाई हिकाएर लडाए अनि त्यसमाथि टेक्दै गए अनि ऊ मर्यो। यसकारण यी सब घटनाहरू त्यसरी नै हुँदै गए। जसरी परमेश्वरका जनले भने जब राजा एलीशाको घरमा गएका थिए।

18 एलीशाले भनेका थिए, “एक जना मानिसले एक शेकेल चाँदी एक माना राम्रो पिठो अथवा दुइ माना जौको सामरिया शहरको द्वारनजिक बजारमा किन्न सक्नु हुनेछ।”

19 तर अधिकारीले परमेश्वरका जनलाई उत्तर दिएका थिए, “परमप्रभुले आकाशमा इयालहरू बनाउनुभए पनि यस्तो घटना हुन सक्दैन।” अनि एलीशाले अधिकारीलाई भनेका थिए, “तिमी यस्तो आफ्ना आँखाले देखे छौ। तर तिमीले त्यस खाद्यमध्ये केही खान पाउने छैनौ।”

20 अधिकारीसँग ठीक त्यस्तै घटना भयो। मानिसहरूले उसलाई शहरद्वारमा हुत्वाएर लडाए अनि उसलाई कुल्चिए र ऊ मर्यो।

8

राजा र शुनेमीनीली आइमाई

1 एलीशाले त्यस आइमाईसँग कुरा गरे जसको छोरालाई उनले पुनर्जीवित गरेका थिए। एलीशाले भने, “तिमी र तिम्रो परिवारले अर्को देश जानु पर्छ। किन? किनभने परमप्रभुले निर्णय लिनुभएको छ, यहाँ अनिकाल हुनेछ। यो अनिकाल यस देशमा सात वर्ष सम्म रहने छ।”

2 यसकारण आइमाईले त्यसै गरी जस्तो परमेश्वरका जनले भने। ऊ आफ्नो परिवारसमेत पलिश्तिको देशमा गए सातवर्ष सम्म बसि।

3 सात वर्ष बितेपछि आइमाई पलिश्तिहरूको देशबाट फर्की

आइमाई राजासँग कुरा गर्न गई। उसले आफ्नो घर र जग्गा फिर्ता पाउँ भनी बिन्ती गर्न पुगी।

4 राजा परमेश्वरको जनको सेवक गेहजीसँग कुरा गरिरहेका थिए। राजाले गेहजीलाई भने, “कृपया मलाई एलीशाले गरेको सबै महान कार्यहरू बताऊ।”

5 गेहजीले राजालाई एलीशाको बारेमा बताउँदा मृत मानिसलाई जिउँदो गरेको सुनाउँदै थियो। त्यस समयमा त्यो आइमाई जसको छोरालाई एलीशाले फेरि जिउँदो बनाएका थिए, राजाकहाँ पुगी। ऊ राजालाई आफ्नो घर र जग्गा फिर्ता पाऊँ भनी बिन्ती गर्न चाहन्थी। गेहजीले भन्यो, “हे मेरा मालिक महाराज, यो त्यही आइमाई हो। अनि यो त्यही छोरा हो जसलाई एलीशाले फेरि जिउँदो बनाएका थिए।”

6 राजाले आइमाईलाई ऊ के चाहन्छे भनी सोधे अनि आइमाईले भनी।

तब राजाले एक जना अधिकारीलाई बोलाए। राजाले भने, “आइमाईलाई उसको जमीनहरू सबै दिनु। उसलाई जग्गामा छोडेको दिनदेखि अहिले सम्म फलेको पनि अन्न दिनु।”

बेनहदद हजाएललाई एलीशाकहाँ पठाउँछन्

7 एलीशा दमीशकमा गए। अरामका राजा बेनहदद बिरामी थिए। एक जना मानिसले बेनहददलाई भन्यो, “परमेश्वरको जन यहाँ आएको छ।”

8 तब राजा बेनहददले हजाएललाई भने, “एउटा उपहार लिनु अनि परमेश्वरको जनसँग भेट्न जानु। उनलाई परमेश्वरसँग सोध्ने बिन्ती गर्नु के म आफ्नो बिरामीबाट मुक्त भएर निको हुनेछु?”

9 यसर्थ हजाएल एलीशालाई भेट्न गयो। हजाएलले आफूसँगै उपहार पनि लान्यो। उसले दमीशकबाट सबै प्रकारका राम्रा चीजहरू लिएर गयो। प्रत्येक चीज बोक्नका लागि 40 वटा ऊँटहरू थिए। हजाएल एलीशाकहाँ पुग्यो। हजाएलले भन्यो, “तपाईंको अनुयायी, अरामका राजा बेनहददले मलाई तपाईंकहाँ पठाएका हुन्। उनी सोध्छन्। के उनी आफ्नो बिरामीबाट मुक्त भएर निको हुनेछन्?”

10 तब एलीशाले हजाएललाई बताए, “जा अनि बेनहददलाई भन, ‘तिमी बाँच्ने छौ।’ तर साँचो अर्थमा परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ‘उनी मर्ने छन्।’”

एलीशाले हजाएलको बारेमा अगमवाणी गर्छन्

11 एलीशा एकटक हेर्न थाले। उनले हजाएललाई एकटक तबसम्म हेरिरहे जबसम्म हजाएललाई असजिलो लाग्दैन। तब परमेश्वरको जन चिच्याउन थाले।

12 हजाएलले भन्यो, “महाशय, तपाईं किन चिच्याउनु हुँदैछ?”

एलीशाले उत्तर दिए, “म चिच्याउँदै छु किन भने म जान्दछु तैले इझ्राएलीहरूलाई नराम्रो गर्नेछस्। तैले तिनीहरूको दरिलो शहर जलाउनेछस्। तैले तिनीहरूका युवकहरूको हत्या गर्नेछस्। तैले तिनीहरूका नानीहरू मार्नेछस्। तैले गर्भवती आइमाईहरूको गर्भ तुवाउने छस्।”

13 हजाएलले भन्यो, “म शक्तिशाली मानिस होइन। म ती महान काम गर्न सक्दिनँ।”

एलीशाले भने, “परमप्रभुले मलाई देखाउनुभएको छ, तँ नै अरामको राजा हुनेछस्।”

14 त्यसपछि हजाएलले एलीशाबाट विदा लिए अनि आफ्नो राजाकहाँ गए। बेनहददले हजाएललाई सोधे, “एलीशाले तँलाई के भने?”

हजाएलले उत्तर दियो, “एलीशाले मलाई भने तपाईं बाँच्नु हुनेछ।”

हजाएलले बेनहददको हत्या गर्छ

15 तर अर्को दिन नै, हजाएलले एउटा बाक्लो लुगा लियो अनि पानीमा डुबायो। त्यसपछि उसले बेनहददको अनुहार छोप्यो अनि सास थुन्यो। बेनहददको मृत्यु भयो अनि हजाएल नयाँ राजा भयो।

योराम आफ्नो शासन शुरू गर्छन्

16 यहोशापातका छोरा योराम यहदाका राजा थिए। योरामले आहाबका छोरा योराम इस्राएलका राजा हुँदा पाँचौ वर्ष शासन शुरू गरे।

17 योराम 32 वर्षका थिए जब उनले शासन शुरू गरे। उनले यस्शलेममा आठ वर्ष शासन गरे।

18 तर योरामले इस्राएलका राजाहरू जस्तै शासन गरे अनि परमप्रभुले भूल भन्नुभएको कार्यहरू नै गरे। योरामले आहाबको परिवारका मानिसहरू जस्तै नै जीवन यापन गरे। योरामले यस्तै प्रकारले जीवन यापन गरे किनभने उनकी पत्नी आहाबकी छोरी थिए।

19 तर परमप्रभुले यहदालाई नष्ट पार्नुभएन किनभने आफ्ना सेवक दाऊदलाई वचन दिनुभएको थियो। परमप्रभुले दाऊदलाई वचन दिनुभएको थियो, उनको परिवारबाट कोही सँधै नै राजा हुनेछ।

20 योरामको समयमा एदोम यहदाको शासनबाट छुट्टियो। एदोमका मानिसहरूले आफ्ना लागि राजा रोजे।

21 तब योराम र उनका सबै रथहरू लिएर याईरमा गए। एदोमी सैनिकहरूले उनलाई घेरे। योराम र उनका अधिकारीहरूले तिनीहरूमाथि राती आक्रमण गरे। तर योरामका सबै सैनिकहरू भागे।

22 यस प्रकार एदोमीहरू यहदाको शासनबाट छुट्टिए अनि तिनीहरू आजसम्म यहदाको शासनबाट स्वतन्त्र छन्।

त्यसै समयमा लिब्नी पनि यहदाको शासन बाट स्वतन्त्र भयो।

23 योरामले गरेको सबै कामको विषयमा यहदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ।

24 योरामको मृत्यु भयो अनि दाऊद शहरमा आफ्ना पुर्खाहरूसँगै उसलाई गाडीयो। योरामका छोरा अहज्याह नयाँ राजा भए।

अहज्याह आफ्नो शासन शुरू गर्छन्

25 आहाबका छोरा योराम इस्राएलका राजा भएको 12 औं वर्षमा योरामका छोरा अहज्याह यहदाका राजा भए।

26 अहज्याह 22 वर्षका थिए जब उनले शासन शुरू गरे। उनले एक वर्ष यस्शलेममा शासन गरे। उनको आमाको नाउँ अतल्याह थियो। उनी इस्राएलका राजा ओप्रीकी छोरी थिए।

27 अहज्याहले ती कार्य गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो। अहज्याहले आहाब परिवारका मानिसहरू जस्तै धेरै भूल कामहरू गरे। अहज्याहले त्यस प्रकारले नै जीवन-यापन गरे किनभने उनकी पत्नी आहाब परिवारकी थिए।

योराम हजाएलको विरोधमा लडाइँ गर्दा घाइते

28 योराम आहाबको परिवारबाट आएको थियो। अहज्याह योरामसँग अरामका राजा हजाएलको विरुद्धमा युद्ध गर्न रामोत गिलाद गए। अरामीहरूले योरामलाई घाइते बनाए।

29 राजा योराम इस्राएलमा फर्किए यसकारण तिनी चोटबाट निको हुन सकोस्। योराम यिजेरलको इलाकामा गए। योरामका छोरा अहज्याह यहदाका राजा थिए। अहज्याह योरामसँग भेट गर्न यिजेरल गए।

9

एलीशा एक जना नयाँ अगमवक्ता येहूलाई अभिषेक गर्न भन्दछन्

1 एलीशा अगमवक्ताले अगमवक्ताहरूको एउटा दललाई बोलाए। एलीशाले यस मानिसलाई भने, “तयार होऊ अनि यो सानो तेलको सीसी आफ्नो हातमा लेऊ। रामोत-गिलाद जाऊ।

2 जब तिमी त्यहाँ पुग्छौ, निम्शीका नाती, यहोशापातका छोरा येहूलाई भेट्ने छौ। तब भित्र पस अनि उनलाई आफ्ना दाज्यू भाइ माइबाट उठाऊ। उनलाई भित्री कोठामा लिएर जाऊ।

3 तेलको सानो सीसी निकाल अनि येहूको टाउकोमाथि तेल खन्याऊ। र भन, ‘परमप्रभु यस्तै भन्नुहुन्छ तिमीलाई इस्राएलको नयाँ राजा हुनकोलागि अभिषेक मैले गरेको छु।’ तब ढोका खोल अनि हिड। न फर्के।”

4 यसकारण यो युवक, अगमवक्ता, रामोत गिलाद गयो।

5 जब युवक पुग्यो उसले सेनाको सेनापतिलाई बसेको देख्यो। युवकले भन्यो, “सेनापति तिम्रो लागि एउटा सन्देश छ।”

येहूले भने, “हामी सबै यहाँ छौ। हामी मध्ये कसको लागि सन्देश छ?”

युवकले भन्यो, “सेनापति, सन्देश तपाईंका लागि हो।”

6 येहू उभिए अनि घरभित्र पसे। तब युवक अगमवक्ताले येहूको टाउकोमाथि तेल खन्याए। युवक अगमवक्ताले येहूलाई भने, ‘इस्राएलका परमेश्वरले भन्नु भएको छ, ‘इस्राएल अनि परमप्रभुका मानिसहरूको नयाँ राजाको रूपमा तिमीलाई अभिषेक गर्दछु।’

7 तिमीले आफ्नो राजा आहाबको परिवारलाई नष्ट पार्नु पर्छ। यस प्रकार म ईजेबेललाई मेरा सेवकहरू, अगमवत्ताहरू तथा परमप्रभुका सबै सेवकहरूको मृत्यु, (जसको हत्या गरिएको थियो) को लागि सजाय दिनेछु।

8 यसप्रकार आहाबको सब परिवार मर्नेछ। म आहाबको परिवारको कुनै बालक जिउँदो रहन दिने छैन। यसको कुनै अर्थ हुँदैन त्यो बालक दास हो अथवा इस्त्राएलको स्वतन्त्र मानिस हो।

9 म आहाबको परिवारलाई नबातको छोरा यारोबाम वा अहियाहका छोरा बाशाको परिवार जस्तो बनाउने छु।

10 यिजेलेको इलाकामा ईजेबेललाई कुकुरले खाने छन्। ईजेबेललाई गाडिने छैन।”

तब युवक अगमवत्ताले ढोका खोले अनि हिडे।

सेवकहरू येहलाई राजा घोषित गर्छन्

11 येह आफ्नो राजाका अधिकारीहरूतिर फर्किए। एकजना अधिकारीले येहलाई सोधे, “सबै कुरा ठीकै छ? त्यो बौलाहा मानिस तिमी कहाँ किन आएछ?”

येहले सेवकहरूलाई जवाफ दिए, “तिमीलाई त्यो यहाँ छ बौलाह मानिस सँधै केही कुराहरूको विषयमा हतारिन्छ?”

12 अधीकारीहरूले भने, “होइन! हामीलाई सँचो कुरा भन। उसले के भन्यो?” येहले अधिकारीहरूलाई युवक अगमवत्ताले भनेको कुरा बताए। येहले भने, “उसले भन्यो, ‘यो कुरा परमप्रभुले भन्नुभएको हो मैले तिमीलाई इस्त्राएलको नयाँ राजाको रूपमा अभिषेक गरेको छु।’”

13 तब प्रत्येक अधिकारीले हतार-हतार आफ्नो बाहिरी पोशाक खोले अनि येह अघि साँडीमाथि राखे। त्यसपछि तिनीहरूले तुरही फूके अनि घोषणा गरे, “येह राजा हुन्।”

येह यिजेले जान्छन्

14 यसर्थ यहाँशापातका छोरा अनि निम्शीका नाती येहले योरामको विरोधमा योजनाहरू बनाए।

त्यस समयमा योराम र इस्त्राएलीहरू अरामका राजा हजाएलबाट रामोत गिलादको रक्षा गर्न चेष्टा गरिरहेका थिए।

15 राजा योरामले अरामका राजा हजाएलको विरोधमा लडाइँ गरे। तर अरामीहरूले राजा योरामलाई घाइते बनाए अनि उनी ती घाउहरू निको पार्नका लागि यिजेले गए।

यसकारण येहले अधिकारीहरूलाई भने, “यदि तिमीहरू सहमत छौ, म नयाँ राजा हुँ, तब शहरको कुनै मानिसलाई यिजेलेमा खबर भन्नकालागि त्यसै हिडन नदिनु।”

16 योराम यिजेलेमा विश्राम गरिरहेका थिए। यस कारण येह आफ्नो रथमा चढे अनि यिजेलेतिर हिडे। यहूदाका राजा अहज्याह पनि योराम सँग भेट गर्न यिजेले आएका थिए।

17 एक जना रक्षक यिजेलेमा स्तम्भमाथि उभिएको थियो। उसले येहको विशाल समूहलाई आउँदै गरेको देख्यो। उसले भन्यो, “म मानिसहरूको विशाल समुह देख्दै छु।”

योरामले भने, “तिमीहरूसँग भेट गर्न कसैलाई घोडामा पठाऊ। त्यस दूतलाई ती मानिसहरू शान्तिको इच्छाले आएका हुन, कि सोध।”

18 यसकारण दूत घोडामाथि चढ्यो अनि येहसँग भेट्न गयो। दूतले भन्यो, “राजा योरामले सोधेकाछन्, ‘के तिमी शान्तिको इच्छाले आएका हो?’”

येहले भने, “तिमीले शान्तिको बारे केही गर्नु पर्ने छैन। आऊ अनि मेरो पछि लाग।”

रक्षकले योरामलाई भन्यो, “दूत जनसमूहकहाँ गयो र अहिलेसम्म फर्केर आएको छैन।”

19 तब योरामले अर्को दूतलाई घोडामाथि पठाए। यो मानिस येहको समूहकहाँ आयो र भन्यो, “राजा योराम भन्नुहुन्छ। ‘शान्ति।’”

येहले जवाफ दिए, “तिमीले शान्तिसँग केही गर्नु पर्ने छैन। आऊ र मेरो पछि लाग।”

20 रक्षकले योरामलाई भन्यो, “दोस्रो दूत समूहतिर गयो, तर अहिलेसम्म फर्केर आएको छैन। एक जना मानिस आफ्नो रथ बौलाहा जस्तै चलाई रहेको छ। ऊ निम्शीको नाती येह जस्तै नै चलाई रहेको छ।”

21 योरामले भने, “मेरो रथ तयार गर!”

यसकारण सेवकले योरामको रथ ल्यायो। इस्त्राएलका राजा योराम अनि यहूदाका राजा अहज्याह दुवै जनाले आ-आफ्नो रथ लिए अनि येहसँग भेट गर्न हिडे। तिनीहरूले येहसँग यिजेली नाबोतको जग्गाको छेउमा भेट गरे।

22 योरामले येहलाई हेरेर सोधे, “येह, तिमी यहाँ शान्तिको भावनाले आएका हो?”

येहले जवाफ दिए, “जबसम्म तिम्री आमा ईजेबेल वेश्यावृत्ति र तंत्र-मंत्रका गरिरहन्छिन् तबसम्म शान्ति हुनेछैन।”

23 योरामले भाग्नका लागि घोडाहरू फर्काए। योरामले अहज्याहलाई भने, “यो धोखा हो, अहज्याह।”

24 तर येहले आफ्नो सम्पूर्ण शक्ति लगाएर धनु ताने र योरामको पीठमा छोडे। तीर योरामको मुटु छेडिँदै गयो। योराम आफ्नो रथमा लडे।

25 येहले आफ्नो रथ चालक बितकरलाई भने, “योरामको लाश माथि लिएर जाऊ अनि यिजेलबाट नाबोतको खेतमा फर्काइदेऊ। थाह छ होला जब तिमी र म योरामका पिता आहाबसँग घोडामा चढेर जाँदा परमप्रभुले भन्नु भएको थियो उनीसित यस्तो घटना हुनेछ।

26 परमप्रभुले भन्नुभएको, ‘हिजो मैले नाबोत र उनका छोराहरूको रगत देखें। यसकारण म आहाबलाई यस खेतमा सजाय दिनेछु।’ परमप्रभुले यस्तो भन्नुभयो। यसकारण योरामका लाश उठाऊ अनि परमप्रभुले भने जस्तै खेतमा फर्काइदेऊ।”

27 यहदाका राजा अहज्याहले यो देखे अनि भागे। उनले बगैँचाको घर भएर भाम्ने चेष्टा गरे, तर येह उनको पछि लागे। यहले भने, “अहज्याहलाई पनि मार।”

अहज्याह घाइते भए जब तिनी यिब्लामनजिक गएर जाने बाटोमा आफ्नो रथमा थिए। अहज्याह मगिदो सम्म पुगे, र तिनी त्यहाँ मरे।

28 अहज्याहका सेवकहरूले उनको लाश रथमा लादेर यरूशलेम लगे। तिनीहरूले अहज्याहलाई दाऊदशहरमा उनका पुर्खाहरूसँगै उनको चिहानमा गाडे।

29 अहज्याह योराम इम्राएलको राजा भएको एघारौँ वर्षमा यहदाका राजा भएका थिए।

ईजेबेलको डरलाग्दो मृत्यु

30 येह यिजेल गए अनि ईजेबेलले खबर सुनीन्। उनले आफ्नो शृंगार गरिन, अनि कपाल बाटिन्। त्यसपछि तिनी इयालमा अभिन् र बाहिर हेरिन्।

31 येहले शहरमा प्रवेश गरे। ईजेबेलले भनी, “नमस्कार जिब्री! ऊ जस्तै नै तिमीले आफ्नो मालिकको हत्या गर्थो।”

32 येहले माथि इयालमा हेरे। उनले भने, “मातिर को छ? को?”

दुई अथवा तीन जना नपुंसकहरूले इयालबाट बाहिर येहलाई हेरे।

33 येहले तिनीहरूलाई भने, “ईजेबेललाई तल फर्काइ देऊ।”

तब नपुंसकहरूले ईजेबेललाई तल फर्काइ दिए। ईजेबेलको केही रगत भित्ता र घोडामा लाग्यो। घोडाहरू ईजेबेलको लाशमाथि हिडे।

34 येह घरभित्र पसे खान पीन र मघापान गरे। तब उनले भने, “अब यस श्रापित आइमाईलाई राम्रो सँग गाडिदेऊ, किनभने ऊ एक राजकुमारी हो।”

35 मानिसहरू ईजेबेललाई गाड्न गए। तर तिनीहरूले उनको लाश पाउँन सकेनन्। तिनीहरूले मात्र उनको खप्परका, खुट्टा र हातका हत्केलाहरू पाए।

36 यसकारण मानिसहरू फर्किए अनि येहलाई बताए। तब येहले भने, “परमप्रभुले आफ्नो सेवक तिश्बी एलियाहद्वारा दिएको सन्देश यो थियो। एलियाहले भने: ‘कुकुरहरूले ईजेबेलको लाश यिजेलको इलाकामा खाने छन्।’

37 ईजेबेलको लाश यिजेलको इलाकाको खेतमा मल हुनेछ। मानिसहरू ईजेबेलको लाश चिन्न असमर्थ हुनेछन्।”

10

येह सामरियाका प्रमुखहरूलाई लेख्छन्

1 आहाबका सन्तरी जना छोराहरू सामरियामा थिए। येहले पत्रहरू लेखे अनि सामरियामा यिजेलका अगुवाहरू र शासकहरूकहाँ पठाए। उनले पत्रहरू ती मानिसहरूकहाँ पनि पठाए जसले आहाबका छोराहरूको हेरचाह गरेका थिए। पत्रहरूमा येहले भने,

2-3 “यो पत्र पाउने बित्तिकै तिम्रा पिताहरूका छोराहरूमध्ये विशिष्ट अनि योग्य मानिसको छनौट गर। तिमीसँग रथहरू र घोडाहरू छन्। अनि तिमी दरिलो शहरमा बसिरहेका छौ। तिमीसँग हतियार पनि छ। छनौट गरेको छोरालाई पिताको सिंहासनमा राख। तब तिम्रो पिताको परिवारका लागि लडाईं गर।”

4 तर यिजेलका अगुवाहरू तथा शासकहरू सबै डराएका थिए। तिनीहरू भन्थे, “दुई जना राजा (योराम र अहज्याह) ले यहलाई रोक्न सकेनन्। यसकारण हामी पनि उनलाई रोक्न सक्ने छैनौं।”

5 जुन मानिसले आहाबले घरको हेरचाह गर्थे; शहरका बूढा-पाका अनि मानिसहरूको देखरेख गर्थे जसले आहाबका नानीहरूको हेरचाह गरेका थिए, त्यसले यहलाई सन्देश पठायो, “हामी तपाईंको सेवकहरू हौं। हामी तपाईंले भनेको जे पनि गर्नेछौं। हामी कुनै मानिसलाई राजा बनाउने छैनौं। तपाईं जे उचित सम्झनु हुन्छ, गर्नुहोस्।”

सामरियाका अगुवाहरूले आहाबका नानीहरूलाई मार्छन्

6 तब येहले अगुवाहस्ताई एउटा पत्र लेखे। येहले भने, “यदि तिमीहस्ताले मलाई सहायता गर्छौं र मेरो हुकुम मान्ने छौं भने तब आहाबका छोराहस्ता टाउका छिनाऊ। अनि भोलि यसै समयमा तिनीहस्तालाई यिजेरलमा ल्याऊ।”

आहाबका सन्तरी जना छोराहरू थिए। तिनीहरू शहरका अगुवाहरूसँग थिए जसले तिनीहस्तालाई हुकाउने गर्दथे।

7 जब शहरका अगुवाहस्ताले पत्र पाए, तिनीहस्ताले राजाका छोराहरू जम्मा गरे अनि सबै सन्तरी जना को हत्या गरे। तब अगुवाहस्ताले राजाका छोराहस्ता टाउका डालाहस्ता हाले। तिनीहस्ताले डालाहस्ता यिजेरलमा येहकहाँ पठाए।

8 दूत येहकहाँ आयो अनि उनलाई भन्यो, “तिनीहस्ताले राजाका छोराहस्ता टाउकाहरू ल्याए।”

तब येहले भने, “टाउकाहरू शहरको प्रवेशद्वारमा बिहानसम्म दुई थुप्रो बनाएर राख।”

9 येह बिहानै बाहिर निस्के अनि मानिसहरूको सामु उभिए। उनले मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरू निर्दोष छौ। हेर, मेरो मालिकको विरोधमा योजनाहरू मैले बनाएँ। मैले उसलाई मारेँ। तर आहाबका यी सबै छोराहस्तालाई कसले मार्यो? तिमीहस्ताले मार्यो।”

10 तिमीहस्तालाई थाह हुनु पर्छ परमप्रभुले भनेको प्रत्येक कुरो पूरा हुन्छ। अनि परमप्रभुले आहाबको परिवारको विषयमा यी कुरा भन्नका लागि एलियालाई प्रयोग गरे। अहिले परमप्रभुले त्यही काम गर्नुभयो जो उहाँले गर्छु भन्नुभएको थियो।”

11 यस प्रकार येहले यिजेरलमा बसोबास गर्ने आहाबको परिवारका सबै मानिसहरूको हत्या गरे। येहले सबै प्रसिद्ध मानिसहरू, परममित्रहरू तथा पूजाहारीहरूको हत्या गरे। आहाबका आफन्तहरूमध्ये कोही जिउँदो रहेन।

येह अहज्याहका आफन्तहरूलाई मार्छन्

12 येहले यिजेरल छोडे अनि सामारिया गए। बाटोमा येह भेडा गोठालाहरू भएको ठाउँमा रोकिए जहाँ गोठालाहस्ताले आफ्ना भेडाहरूको ऊन काट्ने गर्दथे।

13 येहले यहदाका राजा अहज्याहका आफन्तहरूसँग भेट गरे। येहले उनीहस्तालाई भने, “तिमी को हो?”

उनीहस्ताले उत्तर दिए, “हामी यहदाका राजा अहज्याहाका आफन्त हौ। हामी नानीहस्ताका राजा अनि नानीहस्ताका आमाकी रानीको दर्शन गर्न तल ओर्लिएका छौ।”

14 तब येहले आफ्ना मानिसहरूलाई भने, “यिनीहस्तालाई जिउँदै पक्रौ।”

येहका मानिसहरूले अहज्याहका आफन्तहरूलाई जिउँदै पक्रिए। 42 जना मानिसहरू थिए। येहले तिनीहस्तालाई बेत-एकद छेऊ कुपमा मारे। येहले कुनै पनि मानिसलाई जिउँदो छोडेनन्।

येह यहोनादाबसित भेट गर्छन्

15 त्यहाँबाट गएपछि येहले रेकाबका छोरा यहोनादाबसँग भेट गरे। यहोनादाब येहसँग भेट गर्न आउँदै थिए। येहले यहोनादाबको स्वागत गरे। उनलाई भने, “म तिम्रो विश्वासी मित्र भए जस्तै के तिमी मेरो विश्वासी मित्र होऊ?”

यहोनादाबले उत्तर दिए, “अवश्य, म तिम्रो विश्वासी मित्र हँ।”

येहले भने, “यदि तिमी हो भने मलाई तिम्रो हात देऊ।”

तब येह बाहिर निहुरिए अनि यहोनादाबलाई माथि रथमा ताने।

16 येहले भने, “मसित आऊ! परमप्रभुप्रति मेरा भावनाहरू कति प्रबल छन् तिमी बुझ्न सक्ने छौ।”

यसकारण यहोनादाब येहको रथमा चढे।

17 येह सामरिया आए अनि आहाबका सबै आफन्तहरूको हत्या गरे जो अझसम्म सामरियामा जिउँदै थिए। येहले तिनीहरू सबैको हत्या गरे। येहले ती कार्यहरू गरे जो परमप्रभुले एलियाहलाई भन्नुभएको थियो।

येह बालका उपासकहरूलाई बोलाउँछन्

18 त्यसपछि येहले सबै मानिसहरूलाई जम्मा गरे। येहले तिनीहस्तालाई भने, “आहाबले बालको सेवा थोरै गरे। तर येहले बालको सेवा मनगो गर्नेछ।

19 अहिले नै बालका सबै पूजाहारीहरू अनि अगमवक्ताहरूलाई बोलाऊ। अनि सँगसँगै बालको पूजा गर्ने सबै मानिसहरूलाई बोलाऊ। कोही पनि मानिसहरू यस सभामा नछुट्टुन्। म बाललाई साँढे ठूलो बलि चढाउनेछु। म कुनै पनि मानिसलाई मार्ने छु जो यस सभामा उपस्थित हुँदैनन्।”

तर येह तिनीहरू सँग छल गर्दै थिए। येह बालका उपासकहरूलाई नष्ट पार्न चाहन्थे।

20 येहले भने, “बालको लागि एउटा पवित्र सभाको आयोजना गर।” अनि पूजाहारीहरूले सभाको घोषणा गरे।

21 तब येहले सबै इझ्राएल भूमिका लागि सन्देश पठाए। सबै बालका उपासकहरू आए। घरमा बस्ने कोही पनि मानिस थिएन। बालका उपासकहरू बालको मन्दिरमा आए। मन्दिर मानिसहरूले भरिएको थियो।

22 येहले भन्डारेलाई भने, “बालका उपासकहरूका लागि बाहिरी पोशाक ल्याऊ।” यसकारण त्यस मानिसले बालका उपासकहरूका लागि बाहिरी पोशाक ल्यायो।

23 त्यसपछि येह र रेकाबका छोरा यहोनादाब बालको मन्दिरभित्र पसे। येहले बालका उपासकहरूलाई भने, “चरैतिर हेर अनि विश्वस्त होऊ, परमप्रभुका सेवकहरू कोही छैनन्। विश्वस्त होऊ, बालको पूजा गर्ने मानिसहरू मात्र छन्।”

24 बालका उपासकहरू बालको मन्दिरभित्र बलिहरू र होमबलि चढाउन पसे।

तर बाहिर येहका 80 जना मानिसहरू पखिरेहेका थिए। येहले तिनीहरूलाई भने, “कोही पनि मानिसलाई भाग्ने मौका न देऊ। यदि कोही मानिसहले एक जना मानिसलाई भाग्ने मौका दियो भने, त्यस मानिसले आफ्नो जीवनदान गर्नु पर्नेछ।”

25 येहले बलि र होमबली चढाउने बित्तिकै उनले रक्षकहरू तथा सेनापतिहरूलाई भने, “भित्र जाऊ अनि बालका उपासकहरूलाई मार। कसैलाई पनि मन्दिरबाट बाहिर जिउँदो निस्कन नदिनु।”

यसकारण सेनापतिहरूले पातलो तरवार प्रयोग गरे अनि बालका उपासकहरूलाई मारे। रक्षकहरू अनि सेनापतिहरूले बालका उपासकहरूका लाश बाहिर फर्के। त्यसपछि रक्षकहरू र सेनापतिहरू बालको मन्दिरको भित्री कोठामा गए।

26 तिनीहरू बालको मन्दिरमा भएका स्मारक ढुङ्गाहरू बाहिर निकाले अनि मन्दिरलाई जलाए।

27 तब तिनीले बालका स्मारक ढुङ्गाहरू फोरेर धूलोपीठो बनाए। तिनीले बालको मन्दिरलाई पनि फोरेर धूलोपीठो बनाए। तिनीहरूले बालको मन्दिरलाई आरामकोठा बनाए। मानिसहरू अझै पनि त्यस ठाउँलाई शौचालयको रूपमा प्रयोग गर्छन्।

28 यसप्रकार येहले इस्राएलमा बालको पूजालाई अन्त गरिदिए।

29 तर येह नबातको छोरा योराबामको पाप कार्यबाट सम्पूर्ण रूपले टाढिन सकेन जसले इस्राएलमा पाप गराएका थिए। येहले बेतेल र दानमा सुनका बाछाहरूलाई नष्ट पारेनन्।

इस्राएलमा येहको शासन

30 परमप्रभुले येहलाई भन्नुभयो, “तिमीले राम्रो काम गरेका छौ। तिमीले ती कार्यहरू गरेका छौ, जो म भन्छु, राम्रो कार्य हो। तिमीले मैले भने अनुसार नै आहाबको परिवारलाई सर्वनाश पार्यौ। यसकारण तिम्रा वंशजहरूले चार पुस्तासम्म इस्राएलमा शासन गर्नेछन्।”

31 तर येह आफ्नो सम्पूर्ण हृदयले परमप्रभु इस्राएलको परमेश्वरका नियम पालन गर्न सावधान भएनन्। येहले योरोबामको पापहरू गर्ने देखि रोकेनन् इस्राएलाई पाप गर्न लगायो।

हजाएल इस्राएललाई पराजित गर्छन्

32 त्यस समयमा परमप्रभुले इस्राएललाई टुक्रायाउन शुरू गर्नु भएको थियो। अरामका राजा हजाएलले इस्राएलीहरूलाई इस्राएलको प्रत्येक सीमानामा परास्त गरेका थिए।

33 हजाएलले यर्दन नदीको पूर्वको क्षेत्र गिलादका क्षेत्र, गाद, स्बेन र मनश्शेका परिवार समूहको जग्गासमेत आरोएर देखि लिएर अर्नोन नदीको नजिक गिलाद र बाशान सम्म सम्पूर्ण भूमि जीते।

येहको मृत्यु

34 सबै अरू महान कार्यहरू जो येहले गरेका थिए, इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ।

35 येह मरे अनि उनलाई उनका पुर्खाहरूसँगै गाडियो। मानिसहरूले येहलाई सामरियामा गाडे। त्यसपछि येहका छोरा योआहाज इस्राएलका नयाँ राजा भए।

36 येहले सामरियामा 28 वर्ष शासन गरे।

11

अतल्याह यहदामा राजाका छोराहरू मारिन्छन्

1 अतल्याह अहज्याहकी आमा थिइन। उनले देखिन, उनको छोरा मर्यौ। तब उनी उठिन अनि सबै राजाको परिवारलाई मारिन्।

2 यहोशेबा राजा योरामकी छोरी र अहज्याहकी बहिनी थिइ। योआश राजाका छोराहरू मध्ये एक जना थिए। यहोशेबाले योआशललाई आफूसँग लिएर गयो जब सबै अरू नानीहरू मरिसकेका थिए। योहोशापातले योआश र उसको धाईलाई एउटा सुत्रे कोठामा लुकाइन ताकि अतल्याहले तिनीहरूलाई नभेटाउन। यसरी योआश मारिएन।

3 तब योआश र यहोशेबा परमप्रभुको मन्दिरमा लुके। योआश त्यहाँ छ वर्ष लुके। अनि अतल्याहले यहदा भूमिमा शासन गरिन्।

4 सातौं वर्षमा प्रमुख पूजाहारी यहोयादाले खबर पठाए र करीतो र रक्षकहरूका सेनापतिहरू आए। यहोयादाले तिनीहरूलाई परमप्रभुको मन्दिरमा ल्याए। तब यहोयादाले तिनीहरूसँग एउटा सम्झौता गरे। मन्दिरमा यहोयादाले तिनीहरूलाई शपथ खान बाध्य गराए। तब उनले तिनीहरूलाई राजाको छोरा (योआश) देखाए।

5 तब यहोयादाले तिनीहरूलाई एउटा आदेश पठाए। उसले भने तिमीहरूले यो काम अवश्यै गर्नु पर्छ, “तिमीहरूमध्येको एक तिहाइ यो हमा काममा अवश्यै राजमहलको रक्षा गर्नलाई बसुपर्छ।

6 तिमीहरूमध्ये अर्को एक तिहाइ शूद्रद्वारा हुनेछन्। र अर्को एक तिहाइ रक्षकहरू पछिको द्वारको पछाडी हुनेछ। यसप्रकार तिमीहरूले घरको चारैतिर सुरक्षा प्रदान गर्नेछौ।

7 दुई दल जो त्यस हाममा विश्राममा छन् तिनीहरूले मन्दिरको सुरक्षा र राजा यो योशेबाको रक्षा गर्नुपर्छ।

8 तिमी अवश्य नै सब समय राजासँग बसू ऊ कुनै ठाउँ जाँदा पनि। सबै सम्हहरूले राजालाई घेरि राखू पर्छ। प्रत्येक रक्षकले आफ्नो हातमा आफ्नो हतियार राखू पर्छ। अनि तिमीले त्यो मानिसलाई मारु पर्छ जो तिमी सङ्गै नजिक आउँछ।”

9 सेनापतिले सबै आदेशको पालन गरे जो यहोयादा पूजाहारीले आदेश गरेका थिए। प्रत्येक सेनापतिले आफ्ना मानिसहरू लिए। तिनीहरू सबै आए, जो त्यस हमा काममा थियो वा काममा थिएन। सबै मानिसहरू पूजाहारी योहोयादा कहाँ गए।

10 अनि पूजाहारीले सेनापतिहरूलाई भाला र ढाल दिए। ती भाला र ढालहरू दाऊदले परमप्रभुको मन्दिरमा राखेका थिए।

11 ती रक्षकहरू मन्दिरको दाहिने कुनादेखि देखि कुनासम्म आफ्ना हातहरूमा हतियार लिएर उभिएका थिए। तिनीहरू वेदी अनि राजाको वरिपरि उभिए। जब उनी मन्दिरमा गए।

12 ती मानिसहरूले योआशलाई बाहिर निकाले। तिनीहरूले योआशलाई राजमुकुट पहिराए अनि राजा र परमप्रभुबीच हुने करार गराए। त्यसपछि तिनीहरूले उनलाई अभिषेक गरे अनि नयाँ राजा बनाए। तिनीहरूले थपडी बजाए अनि घोषणा गरे, “राजा दीर्घायु होऊन।”

13 रानी अतल्याहले रक्षकहरू र मानिसहरूको ध्वनी सुनिन, यसकारण उनी परमप्रभुको मन्दिरमा मानिसहरूसमक्ष गइन्।

14 अतल्याहले खाँबोको छेउमा राजालाई देखिन जहाँ साधारण मानिसहरू उभिने गर्दथे। उनले अर्गुवाहरू र मानिसहरूलाई पनि देखिन जो राजाका लागि तुरही फुकदै थिए। उनले देखिन, सबै मानिसहरू औधी खुशी थिए। उनले तुरहीको ध्वनि सुनिन अनि आफूलाई खिन्न बनाउन उनले आफ्नो लुगा च्यातिन्। तब अतल्याह चिच्याइन्, “राजद्रोह! राजद्रोह!”

15 यहोयादा पूजाहारीले सेनापतिहरूलाई आदेश दिए, तिनीहरू सैनिकका अधिकारी हुन। यहोयादाले उनीहरूलाई भने, “अतल्याहलाई मन्दिरको इलाकाबाट बाहिर लैजाउ। उनका सबै अनुयाईहरूलाई मार। तर परमप्रभुको मन्दिरभित्र तिनीहरूलाई नमार।”

16 यसकारण सैनिकहरूले अतल्यालाई पक्रिए। तिनीहरूले उनलाई मारे जति बेला उनी घोडशालाको द्वार हुँदै महलमा गइन्।

17 तब यहोयादाले परमप्रभु, राजा र मानिसहरूबीच एउटा करार गरे। यस करारमा भनिएकोछ, राजा र मानिसहरू परमप्रभुका हुन। यहोयादाले राजा र मानिसहरूबीच पनि सम्झौता गराए। यस सम्झौताले भनिएको छ मानिसहरूका लागि राजाले के गर्नुपर्छ। अनि यो भनिएको छ मानिसहरूले राजाको आज्ञाको पालन गर्नुपर्छ अनि अनुसरण गर्नुपर्छ।

18 तब सबै मानिसहरू झठो देवता बालको मन्दिरमा गए। मानिसहरूले बालको मूर्तिहरूलाई तल झारीदिए र वेदी भत्काइदिए। र तिनीहरूले उनको वेदी तोडिदिए। तिनीहरूले त्यसलाई धेरै टुक्रा पारे। मानिसहरूले बालका पूजारी मतनलाई पनि वेदीको सामु मारे।

यसप्रकार पूजाहारी यहोयादाले मानिसहरूलाई परमप्रभुको मन्दिर हेरचाहा गर्न लगाए।

19 पूजाहारीले सबै मानिसहरूलाई बाटो देखाए। तिनीहरू परमप्रभुको मन्दिरबाट राजाको महलमा गए। राजाका विशेष रक्षकहरू र सेनापति राजासँगै गए। अनि अरू सबै मानिसहरूले उनीहरूको अनुसरण गरे। तिनीहरू राजाको घरको प्रवेशद्वारमा पुगे। तब राजा योआश सिंहासनमा बसे।

20 सबै मानिसहरू प्रसन्न थिए। शहर स्थिर र शान्त थियो। र रानी अतल्यालाई राजाको महलको नजिक तरवारद्वारा मारिएको थियो।

21 योआश सात वर्षका थिए जब तिनी राजा बने।

12

योआश आफ्नो शासन शुरू गर्छन्

1 योआशले यहू इस्त्राएलका राजा हुँदा सातौं वर्षमा शासन शुरू गरे। योआशले यरूशलेममा 40 वर्ष शासन गरे। योआशकी आमामाको नाउँ बेशेबाकी सिब्या थियो।

2 योआशले त्यही कार्य गरे जो परमप्रभुले सही भन्नुभएको थियो। योआशले जीवनमा परमप्रभुको आदेश पालनगरे। उनले ती कार्यहरू गरे जो पूजाहारी यहोयादाले उनलाई सिकाए।

3 तर उनले अम्ला ठाउँहरू भत्काएनन् मानिसहरू तब सम्म पनि ती पूजा स्थानहरूमा बलिहरू दिने गर्दथे अनि सुगन्धि धूप जलाउने गर्दथे।

योआश मन्दिर मर्मत गर्ने आदेश दिन्छन्

4-5 योआशले पूजाहारीहरूलाई भने, “परमप्रभुको मन्दिरमा धेरै धन छ। मानिसहरूले मन्दिरमा चीजहरू दिएका छन्। मानिसहरूले मन्दिरमा कर दिए जब तिनीहरूको गणना गरियो। अनि मानिसहरूले धन दिएका छन् कारण यही छ तिनीहरू दिन चाहन्थे। पूजाहारीहरू तिमिले धन निकाल्नु पर्छ अनि परमप्रभुको मन्दिर मर्मत खर्च गर्नुपर्छ। प्रत्येक पूजाहारीले धन उपयोग गर्नुपर्छ। जो उसले सेवा गरेको मानिसहरूबाट पाउँछन्। उसले त्यस धनको प्रयोग परमप्रभुको मन्दिर भक्तिको मर्मत गर्नमा गर्नुपर्छ।”

6 तर पूजाहारीहरूले मर्मतको काम गरेनन्। योआश राजा भएको 23 औं वर्षमा पूजाहारीहरूले अझै पनि मन्दिरको मर्मत गरेनन्।

7 यसकारण राजा योआशले पूजाहारी यहोयादा अनि अन्य पूजाहारीहरूलाई बोलाए। योआशले यहोयादा र अरू पूजाहारीहरूलाई भने, “तिमीहरूले मन्दिरको मर्मत गरेका छैनौ? सेवा गरे वापत मानिसहरूबाट धन लिन बन्द गर। त्यो धन मन्दिरको मर्मतमा खर्च हुनु पर्छ।”

8 पूजाहारीहरू मानिसहरूबाट धन लिन बन्द गर्न राजी भए। तर तिनीहरूले मन्दिर मर्मत नगर्ने निर्णय पनि लिए।

9 यसकारण पूजाहारी यहोयादाले एउटा सन्दूक ल्याए अनि त्यसको माथि एउटा प्वाल बनाए। त्यसपछि यहोयादाले सन्दूकलाई वेदीको दक्षिणतिर राखे। यो सन्दूक ढोकाको छेउमा थियो जहाँबाट मानिसहरूले परमप्रभुको मन्दिरमा आउने गर्द थिए। केही पूजाहारीहरूले मन्दिरको द्वारपथको पाले काम गर्दथे। ती पूजाहारीहरूले धन लिने गर्दथे जो मानिसहरू परमप्रभुलाई चढाउने गर्दथे अनि तिनीहरू त्यो धन सन्दूकमा राख्ने गर्दथे।

10 तब मानिसहरूले रूपियाँ सन्दूकमा हाल्न थाले जब तिनीहरू मन्दिर जाने गर्दथे। जहिले राजाका सचिव अनि महा पूजाहारी सन्दूकमा थुप्रै रूपियाँ देख्थे, तिनी आउँथे अनि सन्दूकबाट रूपियाँ निकाल्थे। तिनीहरू रूपियाँ थैलोमा राख्थे अनि गन्ती गर्दथे।

11 तब तिनीहरू परमप्रभुको मन्दिरमा काम गर्ने कर्मीहरूलाई भुक्तानी (ज्याला) दिनेगर्दथे। तिनीहरू सिकमी र अरू डकमीलाई भुक्तानी दिन्थे। जो परमप्रभुको मन्दिरमा काम गर्दथे।

12 तिनीहरूले त्यो रूपियाँ ढुङ्गाको काम गर्ने अनि ढुङ्गाकाट्नेहरूलाई भुक्तानी दिनमा उपयोग गर्दथे। अनि तिनी त्यो काठ, काटेको ढुङ्गा अनि अरू चीज मन्दिर मर्मतका सामाग्री किन्नुमा प्रयोग गर्दथे।

13-14 मानिसहरूले परमप्रभुको मन्दिरका लागि रूपियाँ दिए। तर पूजाहारीहरूले त्यो रूपियाँ चाँदीका कचौराहरू, धूपदानीहरू, हातधूने भाँडा, तुरही अथवा कुनै सुन अनि चाँदीको भाँडा बनाउनमा उपयोग गरेनन्। त्यो रूपियाँ कर्मीहरूलाई भुक्तानी गर्नमा उपयोग गरियो अनि ती कर्मीहरूले परमप्रभुको मन्दिर मर्मत गरे।

15 कसैले कुनै रूपियाँ गन्ती गरेन र रूपियाँ के भयो भनी कुनै कर्मीहरूलाई भन्न वाध्य गराएन। किनभने कर्मीहरूलाई विस्वास गर्न सकिन्थ्यो।

16 मानिसहरूले त्यस बेला रूपियाँ जब तिनीहरूले दोषबलिहरू र पापबलिहरू चढाए। तर त्यो रूपियाँ कर्मीहरूलाई भुक्तानी गर्नमा प्रयोग गरिएन। त्यो रूपियाँ पूजाहारीहरूको हुने गर्दथ्यो।

योआश हजाएलबाट यरूशलेमको रक्षा गर्छन्

17 हजाएल अरामका राजा थिए। हजाएल गात शहरको विरुद्ध युद्ध गर्नगए। हजाएलले गातलाई पराजित गरे। त्यसपछि उनले यरूशलेमको विरुद्ध युद्ध गर्ने योजना बनाए।

18 यहोशापात, यहोराम र अहज्याह यहूदाका राजाहरू भइसकेका थिए। तिनीहरू योआशका पिता-पुर्खाहरू थिए। तिनीहरूले परमप्रभुलाई धेरै चीजहरू दिएका थिए। ती चीजहरू मन्दिरमा राखिएका थिए। योआशले पनि परमप्रभुलाई धेरै चीजहरू दिएका थिए। योआशले ती सबै चीजहरू सबै सुन लगे जो मन्दिर र उनको घरमा राखिएको थियो। तब योआशले सबै ती बहुमूल्य चीजहरू अरामका राजा हजाएलकहाँ पठाए। तब हजाएलले यरूशलेमलाई आक्रमण गर्न रोके।

योआशको मृत्यु

19 बाँकी रहेका कुराहरू त्यो योआशले गरे, यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ।

20 योआशका अधिकारीहरूले उनको विरोधमा योजनाहरू बनाए। तिनीहरूले योआशलाई सिल्लासम्म जाने सडकमाथि मल्लोको घरमा मारे।

21 शिम्मातका छोरा योजाबाद अनि शोमेरका छोरा यहोजाबाद योआशका अधिकारीहरू थिए। ती मानिसहरूले योआशलाई मारे।

मानिसहरूले योआशलाई उनका पुर्खाहरूसँगै दाऊदशहरमा गाडे। योआशका छोरा अमस्याह उनीपछि नयाँ राजा भए।

13

योआहाज आफ्नो शासन शुरू गर्छन्

1 येहूका छोरा योआहाज सामरियामा इस्राएलका राजा भए। यहूदामा अहज्याहका छोरा योआश राजा भएको 23 औं वर्ष थियो। योआहाजले 17 वर्ष शासन गरे।

2 योआहाजले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले गलत भन्नुभएको थियो। योआहाजले नबातका यरोबामले पाप कार्य नै गरे जस्तै गर्दा इस्राएलमा पाप सृष्टि भयो। योआहाज ती कामहरू गर्न बन्द गरेनन्।

3 तब परमप्रभु इस्राएलसित रिसाउनुभयो। परमप्रभुले इस्राएललाईलामो समय सम्मको निम्ति अरामका राजा छोरा हजाएल र हजाएलका छोरा बेनहददको अधीनमा दिनुभयो।

इस्राएलका मानिसहरूप्रति परमप्रभुको दया

4 तब योआहाजले परमप्रभुसित मद्दतका लागि बिन्ती चढाए। अनि परमप्रभुले उनको कुरा सुनुभयो। परमप्रभुले इस्राएलको संकट अनि अरामका राजाले इस्राएलीमाथि गरेको कष्ट देख्न भएको थियो।

5 यसकारण परमप्रभुले इस्राएललाई रक्षा गर्न एकजना मानिस पठाउनुभयो। इस्राएलीहरू अरामीहरूबाट मुक्त भए। यसकारण इस्राएलीहरू आ-आफ्नो घर गए जस्तो तिनीहरूले पहिले गरेका थिए।

6 तर इस्राएलीहरूले अझै पनि यारोबामको परिवारले गरेको पाप कर्म बन्द गरेनन् जसले गर्दा इस्राएलमा पाप फिजियो। इस्राएलीहरूले यारोबामले गरेको पाप गरिनै राखे। तिनीहरूले अशेराको खोंबोलाई सामरियामा राख्ने काम गरे।

7 अरामका राजाले योआहाजको सेनालाई परास्त गरे। अरामका राजाले सेनाका धेरै मानिसहरू मारे। उनले मात्र 50 वटा घोडा सैनिकहरू, 10 वटा रथहरू अनि 10,000 पैदल सैनिकहरू छोडि दिए। योआहाजका सैनिकहरू दाँई गर्दा हावाले उडाएको भुस जस्तै भए।

8 सबै महान कामहरू जो योआहाजले गरेका थिए इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ।

9 योआहाज मरे अनि उनलाई पुर्खाहरूसँगै गाडियो। मानिसहरूले योआहाजलाई सामरियामा गाडे। योआहाजका छोरा योआश उनीपछि नयाँ राजा भए।

योआशको इस्राएलमा शासन

10 योआहाजका छोरा योआश सामरियामा इस्राएलका राजा भए। यो यहूदाका राजा योआशको सैतीसौं वर्ष शासन गरेको समय थियो। योआशले इस्राएलमा सोह्र वर्ष शासन गरे।

11 इस्राएलका राजा योआशले ती कार्यहरू नै गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो।

12 सबै महान कामहरू जो योआशले गरेका थिए अनि उनको यहूदाका राजा अमस्याहले गरेको युद्धको विषयमा इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तक लेखिएको छ।

13 योआश मरे अनि उनलाई पुर्खाहरूसँगै गाडियो। यारोबाम नयाँ राजा भए अनि योआशको सिंहासनमा बसे। योआशलाई इस्राएलका राजाहरूसँगै सामरियामा गाडियो।

योआशा एलीशासित भेट गर्छन्

14 एलीशा बिरामी भए। पछि एलीशा त्यसै बिरामीले गर्दा नै मरे। इस्राएलका राजा येहोआश एलीशालाई भेट्न गए। योआश एलीशाका निम्ति रोए। योआशले भने, “हे मेरा पिता, हे मेरा पिता, रथहरू अनि इस्राएलका घोडसवाहरू?”

15 एलीशाले योआशलाई भने, “एउटा धनुष र केही वाणहरू लेऊ।”

योआशले एउटा धनुष अनि केही तीरहरू लिए।

16 तब एलीशाले इस्राएलका राजालाई भने, “धनु तान्नु होस्।” योआसले धनु ताने तब एलीशाले उसको हात राजाको हातमाथि राखे।

17 एलीशाले भने, “पूर्वको इयाल खोला।” योआशले इयाल खोले। तब एलियाले भने, “चलाउनु होस्!”

योआशले चलाए। तब एलीशाले भने, “त्यो परमप्रभुको जीतको वाण हो! अराममाथि जीतको वाण हो। तिमीले अरामीहरूलाई अपेकमा पराजित गर्नेछौ अनि तिनीहरूलाई नष्ट पार्नेछौ।”

18 एलीशाले भने, “वाणहरू लेऊ।” योआशले वाणहरू लिए। तब एलीशाले इस्राएलका राजालाई भने, “भूमिमा प्रहार गर।”

योआश भूमिमा तीन पटक प्रहार गरे। त्यसपछि उनले बन्द गरे।

19 परमेश्वरको जन योआशसित रिसाए। उनले भने, “तिमीले पाँच छ पटक प्रहार गर्नु पर्ने थियो। तब तिमी अरामलाई नष्ट नपारुञ्जले जित्नसक्ने थियौ। तर अब, तिमीले अरामलाई तीन पटकमात्र जित्ने छौ।”

एलीशाको चिहानमा अचम्भको कुरा

20 एलीशा मरे र मानिसहरूले उनलाई गाडे। एक पटक वसन्तमा मोआबी सैनिकहरूको एउटा दल इस्राएललाई आक्रमण गर्न आयो।

21 केही इस्राएलीहरू एक जना मरेको मानिसलाई गाड्दै थिए अनि तिनीहरूले सैनिकहरूको त्यस दललाई देखे। इस्राएलीहरूले हतार-हतार एलीशाको चिहानमा लाश फर्के अनि भागे। तर मरेको मानिस एलीशाको हड्डी छुने बित्तिकै जिउँदो भयो र आफ्नो खुट्टामा उभियो।

योआश इस्राएलका शहरहरू फेरी जित्छन्

22 योआहाजले शासन गरेको समयमा अरामका राजा हजाएलले इस्राएलमाथि संकट सृष्टि गरे।

23 तर परमप्रभु इस्राएलीहरू प्रति दयालु हुनुहुन्थ्यो। परमप्रभुले दया अनि कृपा इस्राएलीहरूलाई देखाउनु भयो। अब्राहाम इसहाक र याकूबसितको आफ्नो करारको कारण परमप्रभुले इस्राएलीहरूलाई अझसम्म नष्ट अथवा टाढा फर्काउन चाहादैनन् थिए।

24 हजाएल, अरामका राजा मरे र ऊ पछि उनका छोरा बेन-हदद राजा भए।

25 मर्न अघि हजाएलले योआशका पिता योआहाजबाट युद्धमा केही शहर लिएका थिए। तर अहिले योआश योआशले ती शहरहरू हजाएलका छोरा बेनहददबाट लिए। योआशले बेनहददलाई तीन पटक परास्त गरे अनि इस्राएलका शहरहरू फिर्ता लिए।

14

अमस्याह यह्दामा आफ्नो शासन शुरू गर्छन्

1 यह्दाका राजा योआशका छोरा अमस्याह इस्राएलका राजा योआहाजका छोरा योआशको शासनकालको दोस्रो वर्ष राजा भए।

2 जब उनले शासन गर्न शुरू गर्दा अमस्याह पच्चीस वर्षका थिए। अमस्याहले यरूशलेममा उन्तीस वर्ष शासन गरे। अमस्याहकी आमा यहोअदीन यरूशलेमकी थिइन्।

3 अमस्याहले ती कामहरू गरे जो परमप्रभुले सही भन्नुभएको थियो, तर उनले आफ्ना पूर्वा दाऊदले जस्तै सम्पूर्ण रूपले परमेश्वरको अनुसरण गरेनन्। अमस्याहले ती सबै कामहरू गरे जो उनका पिता योआशले गरेका थिए।

4 उनले अग्लो ठाउँहरू नष्ट पारेनन्। मानिसहरू अझै ती पूजा स्थलहरूमा बलिहरू र धूपबलि जलाउने गर्दथे।

5 जुन समयमा अमस्याहले राज्यलाई कडा नियन्त्रणमा राखेका थिए, उनले अधिकारीहरूलाई मारे जसले उनका पितालाई मारेका थिए।

6 तर उसले हत्याराहरूका नानीहरूलाई मारेनन् किनभने मोशाको व्यवस्थाको पुस्तकमा लेखिएका थिए। परमप्रभुले मोशाको व्यवस्थामा यस्तो आदेश दिनुभएको थियो, “माता-पिताहरूलाई उनका नानीहरूले केही गरेकोमा मारु हुँदैन। अनि नानिहरूलाई उनका माता-पिताहरूले केही गरेकोमा मारु हुँदैन। एक जना मानिसहरूलाई उसले गरेको भूल काम वापत नै मात्र मारु पर्छ।”

7 अमस्याहले नूनको बेसीमा 10,000 एदोमीहरूलाई मारेर। युद्धमा अमस्याहहरूले सेनालाई जिते अनि त्यस ठाउको नाउँ “योत्केल” राखे। त्यो ठाउँ आजसम्म “योत्केल” भनिन्छ।

अमस्याह योआशको विरोधमा युद्ध चाहन्छन्

8 अमस्याहले इस्राएलका राजा येह्का नाती, योआहाजका छोरा योआशकहाँ दूत पठाए। अमस्याहको सन्देश थियो, “आऊ, हामी आपस्तमा मुखामुख गर्थौ अनि युद्ध गर्थौ।”

9 इस्राएलका राजा योआशले यह्दाका राजा अमस्याहलाई उत्तर पठाए। योआशले भने, “लबानोनका एउटा कौँडे झाडीले लबानोनकै देवदारु रूखले खबर पठायो। यसले भन्यो, ‘तिमीले आफ्नी छोरी मेरो छोरोलाई बिवाह गर्न देऊ।’ तर लबानोनको एउटा जंगली जनावर त्यहाँ त्यतै तिरबाट गयो अनि कौँडे झाडीलाई कुल्चि दियो।

10 सौँचो हो, तिमीले एदोमलाई जितेका छौ। तर एदोमलाई जितेको कारणले गर्दा तिमी घमण्डी भएका छौ। तर घरमा नै बस र खुशी मनाऊ। आफ्नो लागि संकट सृष्टि नगर। यदि तिमी यस्तो गर्छौ, तिमी लड्ने छौ अनि तिमीसँगै यहदाको पतन हुनेछ।”

11 तर अमस्याहले योआशको चेताउनी नसुने जस्तो गरे। यसकारण इस्राएलका राजा योआश यहदाको वेतशेमेशमा यहदाका राजा अमस्याहको विरोधमा युद्ध गर्न हिडे।

12 इस्राएलले यहदालाई परास्त गर्‍यो। यहदा घरतिर भाग्यो।

13 बेतशेमेशमा, योआश, इस्राएलका राजाले अहज्याहका नाति र योआशका छोरा, यहदाका राजा अमस्याहलाई बन्दी बनाए। योआशले 400 हातको यरूशलेमको भित्ता ऎमद्वारा देखि कुनाको द्वारसम्म भत्काए।

14 तब योआशले परमप्रभुको मन्दिर र राजाको महलको भन्डारबाट सबै सुन चाँदी र सबै भाँडा-कुँडाहरू लगे। योआशले मानिसहरूलाई बन्दीको रूपमा पनि लगे। तब योआश समारिया फर्के।

15 सबै महान कार्यहरू योआशले गरे जसमा उनले यहदाका राजा अमस्याहको विरोधमा कसरी युद्ध गरे। इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ।

16 योआश मरे अनि उनलाई पुर्खाहरू सँगै गाडियो। योआशलाई इस्राएलका राजाहरूसँगै सामरियामा गाडियो। योआशका छोरा यारोबाम उनीपछि नयाँ राजा भए।

अमस्याहको मृत्यु

17 यहदाका राजा योआशका छोरा अमस्याह इस्राएलका राजा योआहाजका छोरा योआशको मृत्युपछि 15 वर्ष बाँचे।

18 सबै कुराहरू जो अमस्याहले गरे यहदाका राजाहरूको इतिहासमा लेखिएको छ।

19 मानिसहरूले येरूशलेममा अमस्याहको विस्टुमा षड्यन्त्र बनाए। अमस्याह लाक्रीशतिर भागे। तर मानिसहरूले अमस्याहको पछि केही मानिसहरू लाक्रीशमा पठाए र तिनीलाई त्यही ठाउँमा मारे।

20 मानिसहरूले अमस्याहको लाश घोडाहरूमा ल्याए। अमस्याहलाई दाऊदको शहरमा उनका पिता-पुर्खाहरूसँगै गाडे।

अजर्याह यहदाका आफ्नो शासन शुरू गर्छन्

21 तब यहदाका सबै मानिसहरूले अजर्याहलाई नयाँ राजा बनाए अजर्याह 16 वर्षका थिए।

22 यसकारण राजा अमस्याह मरे अनि उनलाई उनका पुर्खाहरूसँगै गाडियो। तब अजर्याहले एलतलाई फेरि राजा बनाए अनि यसलाई यहदामा फर्काइदिए।

यारोबाम दोस्रो इस्राएलमा आफ्नो शासन शुरू गर्छन्

23 इस्राएलका राजा योआशका छोरा यारोबामले यहदाका राजा योआशका छोरा अमस्याहको शासनकालको पन्ध्रौँ वर्षमा शासन शुरू गरे। यारोबामले 41 वर्ष शासन गरे।

24 यारोबामले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो। यारोबामले नबातका छोरा यारोबामको पाप काम बन्द गरेनन् जसले इस्राएललाई पाप गर्न लगायो।

25 यारोबामले इस्राएलको भूमि फिर्ता लिए जो लेबो हमात देखि अराबाको सागरसम्म फिजिएको थियो। यो त्यसरी नै भयो जस्तो इस्राएलका परमप्रभुले उहाँको दास अमितैक छोरा अगमवक्ता योना, गात हेपेरबाटकाले भन्नुभएको थियो।

26 परमप्रभुले त्यो देख्नु भयो सबै इस्राएली, दास हुन वा स्वतन्त्र, संकटमा परेका थिए। इस्राएललाई मद्दत गर्न कोही मानिस थिएन।

27 परमप्रभुले इस्राएलको नाउँ संसारबाट हटाउनेछ भन्नुभएको थिएन यसकारण परमप्रभुले योआशका छोरा यारोबामलाई इस्राएलका मानिस बचाउनमा प्रयोग गरे।

28 सबै महान कामहरू जो यारोबामले गरे, इस्राएलका राजाहरूको इतिहास पुस्तकमा लेखिएको छ। यसमा यारोबामले इस्राएलका लागि दमीशक र हमात जितेर फिर्ता लिएको कथा सामेल छ। (यी शहरहरू यहदाका थिए।)

29 यारोबाम मरे अनि उनलाई इस्राएलका उनका आफ्ना पुर्खाहरूसँगै गाडियो। यारोबामका छोरा जकर्याह उनीपछि नयाँ राजा भए।

15

यहदाका अजर्याहको शासन

1 यहदाका राजा अमस्याहका छोरा अजर्याह इस्राएलका राजा यारोबामको शासन कालको सत्ताइसौँ वर्षमा राजा भए।

- 2 अजर्याह 16 वर्षका थिए जब उनले शासन गर्न शुरू गरे। उनले यरूशलेममा 52 वर्ष शासन गरे। अजर्याहकी आमाको नाउँ यकोल्याह थियो, उनी यरूशलेमकी थिइन,
- 3 अजर्याहले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले उचित भन्नुभएको थियो, जस्तो उनका पिता अमस्याहले गरेका थिए। अजर्याहले उनका पिता अमस्याहले गरेको कार्यहरूनै अनुसरण गरे।
- 4 तर उनले अम्ला ठाउँहरू ध्वंस पारेनन्। मानिसहरू अझै ती पूजास्थलहरूमा बलिदानहरू धूपबलिहरू जलाउने गर्दथे।
- 5 परमप्रभुले राजा अजर्याहलाई कोर लागेको रोगी बनाउनुभयो। उनी बाचुन्जेलसम्म कोरी भए। अजर्याह बेग्लै घरमा बसे गर्दथे। राजाका छोरा योताम राजाको महलको हेरचाह गर्दथे अनि मानिसहरू न्याय विचार गर्दथे।
- 6 सबै कुराहरू जो अजर्याहले गरेका थिए, यहूदाका राजाहरूका इतिहासमा लेखिएको छ।
- 7 अजर्याह मरे अनि उनलाई उनका पुर्खाहरूसँगै दाऊदशहरमा गाडियो। अजर्याहका छोरा योताम उनीपछि, नयाँ राजा भए।

इस्राएलका जकर्याहको छोटो शासन

- 8 यारोबामका छोरा जकर्याहले इस्राएलको सामरियामा छ महीना शासन गरे। यो समय यहूदाका राजा अजर्याहको शासनकालको अड्तीसौं वर्ष थियो।
- 9 जकर्याहले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो। उनले ती कामहरू गरे जो पुर्खाहरूले गरेका थिए। उनले नाबाटका छोरा यारोबामले गरेको पापको काम बन्द गरेनन् जसले इस्राएललाई पाप गर्न लगायो।
- 10 याबेशका छोरा शल्लूमले जकर्याहको विरोधमा षड्यन्त्र गरे। शल्लूमले इबलियममा जकर्याहलाई मारे। शल्लूस उनीपछि नयाँ राजा भए।
- 11 सबै अरू कामहरू जति जर्याहले गरे इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ।
- 12 यस प्रकार परमप्रभुको बचन सँच्चो भयो। परमप्रभुले येहूलाई भन्नुभएको थियो, उसको सन्तानका चार पुस्ताहरू इस्राएलका राजाहरू हुनेछन्।

इस्राएलका शल्लूमको छोटो शासन

- 13 याबेशका छोरा शल्लूम यहूदाका राजा उज्जियाहको शासनकालको 39 औं वर्षमा इस्राएलका राजा भए। शल्लूमले सामरियामा एक महीना राज्य गरे।
- 14 गादीका छोरा मनहेम तिस्राँबाट सामरियामा आए। मनहेमले याबेशका छोरा शल्लूमलाई मारे। तब उनीपछि, मनहेम नयाँ राजा भए।
- 15 शल्लूमले गरेका सबैकामहरू, जकर्याहलाई मार्ने उसको षड्यन्त्र समेत, इस्राएलका राजाहरूको इतिहास भन्ने पुस्तकमा लेखिएको छ।

इस्राएलका मनहेमको शासन

- 16 शल्लूमको मृत्युपछि मनहेमले तिप्पूह र यसको वरिपरिको क्षेत्रलाई परास्त गरे। मानिसहरूले उनका लागि शहरकाद्दार खोल्न मानेनन् यसकारण मनहेमले तिनीहरूलाई परास्त गरे अनि शहरका सबै गर्भवती आइमाईहरूको गर्भ तुवाईदिए।
- 17 गादीका छोरा मनहेम यहूदाका राजा अजर्याहको शासन कालको 39 औं वर्षमा इस्राएलका राजा भए। सामरियामा मनहेमले दश वर्ष शासन गरे।
- 18 मनहेमले ती कामहरू गरे जो परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो। मनहेमले नबाटका छोरा यारोबामले गरे जस्तो पाप कामबन्द गरेनन् जसले गर्दा इस्राएलमा पाप बढ्यो।
- 19 अशरूका राजा पूल इस्राएलको विरुद्धमा युद्ध गर्न आए। मनहेमले पूललाई 1,000 तोडा चाँदी दिए, उनले यस्तो गरे जसले गर्दा उसको राज्य बलियो बनाउन पूलबाट सहायता पाउन।
- 20 मनहेमले सबै धनी र शक्तिशाली मानिसहरूलाई कर दिन लगाए धन संग्रह गरे। मनहेमले प्रत्येक मानिसबाट पचास शेकेल चाँदी कर लिए। त्यसपछि मनहेमले अशरूका राजालाई धन दिए। यस प्रकार अशरू त्यहाँबाट गए अनि इस्राएलमा बसेनन्।
- 21 सबै कुराहरू जो मनहेमले गरे इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ।
- 22 मनहेम मरे अनि उनलाई उनका पुर्खाहरूसँगै गाडियो। मनहेमका छोरा पकहिया उनीपछि नयाँ राजा भए।

इस्राएलका पकहियाको शासन

- 23 मनहेमका छोरा पकहियाह यहूदाका राजा अजर्याहको शासनकालको 50 औं वर्षमा सामरियामा इस्राएलका राजा भए। पकहियाहले दुई वर्ष शासन गरे।

24 पकहीयाले ती कामहरू गरे जो परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो। पकहीयाले नबातमा छोरा यारोबामले गरे जस्तो पाप काम बन्द गरेनन् जसले गर्दा इस्त्राएलमा पाप बढ्यो।

25 पकहीया रमल्याहका छोरा, पकहीयाको सैनिक सेनापति थिए। पकहले पचास जना गिलादी मानिसहरू उनीसँग लगे र पकहीयालाई अर्गम र एरिहसँगै सामरियामा राजमहल भित्र मारे। तब पकह नयाँ राजा भए।

26 सबै कामहरू जे जति पकहीयाले गरे इस्त्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ।

इस्त्राएलमा पकहको शासन

27 रमल्याहका छोरा पकहले यहदाका अजर्याहको शासन काल 52 औं वर्षमा सामरियामा इस्त्राएलमाथि शासन गरे। पकहले 20 वर्ष शासन गरे।

28 पकहले ती कामहरू गरे जो परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो। पकहले नबातका छोरा यारोबामले गरेको पापकाम बन्द गरेनन् जसले इस्त्राएलमा पाप बढ्यो।

29 अशरूका राजा तिग्लत पिलेसेर इस्त्राएलको विरोधमा युद्ध गर्न आए। इस्त्राएलका राजा पकह भएको समय थियो। तिग्लत पिलेसेर इथ्योन, अबेल-बेत्माका, यानोह, केदेश, हासोर, गिलाद, गालील अनि नप्तालीका सबै क्षेत्रहरू वसमा लिए। तिग्लत पिलेसेरले ती ठाउँहरूबाट मानिसहरू बन्दीको रूपमा अशरू लगे।

30 एलाका छोरा होशेले रमल्याहका छोरा पकहको विरोधमा योजनाहरू बनाए। होशेले पकहलाई मारे। त्यसपछि होशे नयाँ राजा भए। यस्तो यहदाका राजा उजियाहका छोरा योतामको शासनकालको 20 औं वर्षमा भयो।

31 सबै कुराहरू जे जति पकहले गरे इस्त्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ।

यहदामा योताम शासन गर्छन्

32 उजियाहका छोरा योताम यहदाका राजा भए। रमल्याहका छोरा पकह इस्त्राएलका राजा हुँदा दोस्रो वर्षमा यस्तो भयो।

33 योताम 25 वर्षका थिए जब तिनी राजा भए। योतामले यरूशलेममा 16 वर्ष शासन गरे। योतामकी आमाको नाउँ यरूशा थियो, तिनी सादोककी छोरी थिइन्।

34 योतामले आफ्ना पिता उज्जियाह जस्तै ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले सही भन्नुभएको थियो।

35 तर उनले अग्ला ठाउँहरूमा भएका बालका मूर्ति भत्काएनन्। मानिसहरू अझै ती अग्ला पूजास्थलहरूमा बलिदानद्वारा दिने गर्द थिए अनि धूपबलिहरू जलाउँने गर्दथे। योतामले परमप्रभुको मन्दिरको माथिल्लो ढोका बनाए।

36 सबै कुराहरू जे जति योतामले गरे यहदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ।

37 त्यस समयमा परमप्रभुले रमल्याहका छोरा पकह र अरामका राजा रसीनलाई यहदाको विरोधमा युद्ध गर्न पठाउनुभयो।

38 योताम मरे अनि उनका पुर्खाहरूसँगै गाडिए। योतामलाई आफ्ना पुर्खा दाऊदशहरमा गाडियो। योतामका छोरा आहाज उनीपछि नयाँ राजा भए।

16

आहाज यहदाका राजा हुन्छन्

1 योतामका छोरा आहाज पकह रमल्याहका छोराको शासनकालको 17 औं वर्षमा यहदाका राजा भए।

2 आहाज 20 वर्षका थिए जब तिनी राजा भए। आहाजले यरूशलेममा 16 वर्ष शासन गरे। आहाज आफ्ना पुर्खा दाऊद जस्ता थिएनन् आहाजले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले गलत भन्नुभएको थियो।

3 आहाजले इस्त्राएलका राजाहरू जस्तै जीवन बिताए। उनले आफ्नो छोरालाई आगोमा बलि दिए। उनले राष्ट्रमा घोर पापको नक्कल गरे जसलाई परमप्रभुले इस्त्राएलीहरू आएको बेला देश छोड्न लगाउनुभयो।

4 आहाजले अग्ला ठाउँहरू, पहाडको शिखर र प्रत्येक हरियो रूखतल बलिदानहरू अनि धूपबलिहरू जलाउँथे।

5 अरामका राजा रसीन अनि इस्त्राएलका राजा रमल्याहका छोरा पकह यरूशलेमको विरोधमा युद्ध गर्न आए, रसीन अनि पकहले आहाजलाई घेरे तर जित्र सेकनन्।

6 त्यस समयमा अरामका राजा रसीनले अरामका लागि एलत फिर्ता लिए। रसीनले यहदाका सबै मानिसहरूलाई धपाए जो एलतमा थिए। अरामीहरू एलतमा बस्न थाले अनि तिनीहरू आज पनि त्यहाँ बस्दैछन्।

7 आहाजले अशरूका राजा तिग्लत पिलेसेरकहाँ दूतहरू पठाए। सन्देश थियो: “म तिप्रो सेवक हुँ। म तिप्रो छोरा जस्तै हुँ आऊ अनि अरामका राजा तथा इस्त्राएलका राजाबाट मलाई बचाऊ। तिनीहरू मसित युद्ध गर्न आएका छन्।”

8 आहाजले परमप्रभुको मन्दिर अनि राजाको घरको भन्डारमा भएको चाँदी र सुन निकाले। त्यसपछि आहाजले अशरूका राजालाई एउटा उपहार पठाए।

9 अश्रका राजाले आहाजको कुरा सुने। अश्रका राजा दमीशकको विरोधमा युद्ध गर्न गए। राजाले शहर दखल गरे अनि दमीशकका मानिसहरूलाई बन्दी बनाएर किर लगे र उनले रसीनलाई पनि मारे।

10 राजा आहाज अश्रका राजा तिम्लत पिलेसेरसँग भेट गर्न दमीशक गए। आहाजले दमीशक मा वेदी देखे। राजा आहाजले यस वेदीको नमूना र ढाँचा पूजाहारी उरियाहकहाँ पठाए।

11 तब पूजाहारी उरियाहले दमीशकबाट आहाजले पठाएको नमूना जस्तै एउटा वेदी बनाए। पूजाहारी उरियाहले यस प्रकारको वेदी राजा आहाज दमीशकबाट फर्किनु अघि बनाए।

12 जब राजा दमीशकबाट फर्किए उनले वेदी देखे। उनले वेदीमा बलिहरू चढाए।

13 वेदीमा उनले आहाजले होमबलि अनि अन्नबलि चढाए। उनले आफ्नो अर्धबलि चढाए पनि अनि त्यस वेदीमा मेलबलिको रगत छर्किने काम गरे।

14 आहाजले मन्दिरको सामु परमप्रभु अघि भएको काँसाको वेदी हटाए। यो काँसाको वेदी आहाजको वेदी अनि परमप्रभुको मन्दिरको माझमा थियो। आहाजले काँसाको वेदीलाई आफ्नो वेदीको उत्तर तिर राखे।

15 आहाजले पूजाहारी उरियाहलाई एउटा आदेश दिए। उनले भने, “यस देशका मानिसहरूले बिहान होमबलि, बेलुकी अन्नबलि राजाको होमबलि राजाको अन्नबलि अनि साधारण मानिसहरूको होमबलि अन्नबलिहरू पेय बलिहरू चढाउदा ठूलो वेदी प्रयोग गर। ठूलो वेदीमा बलिदान र अरू बलिहरूको रगत छर्कनु। तर म परमेश्वरसँग प्रश्न सोध्न काँसाको वेदी प्रयोग गर्नेछु।”

16 उरियाह पूजाहारीले सबै काम गरे जस्तो राजा आहाजले आदेश दिएका थिए।

17 काँसाका पाटाहरू भएका गोस्गाडिहरू र हात धुने भाँडाहरू पूजाहारीहरूका लागि थिए। राजा आहाजले सबै पाटाहरू तथा भाँडाहरू निकाले। उनले ठूलो खँड्कुला पनि निकाले जसको तल काँसाका गोस्हरू उभिएका थिए। उनले ठूलो खँड्कुलो ढुङ्गाको आधारमाथि राखे।

18 कर्मीहरूले विश्राम दिनको सभाका लागि मन्दिरभित्र एउटा छापको ठाउँ बनाए। आहाजले राजाको बाहिरी प्रवेशद्वार पनि हटाए। आहाजले यी सबै परमप्रभुको मन्दिरबाट निकाले। आहाजले यस्तो काम अश्रका राजाको कारणले गर्दा गरे।

19 सबै, कुराहरू जे जति आहाजले गरे यद्दाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ।

20 आहाज मरे अनि उनलाई दाऊदशहरमा पुर्खाहरूसँगै गाडियो। आहाजका छोरा हिजकियाह उनीपछि नयाँ राजा भए।

17

होशे इस्राएलमा आफ्नो शासन शुरू गर्छन्

1 एलाका छोरा होशेले सामरियामा इस्राएलमाथि शासन शुरू गरे। यो समय यद्दाका राजा आहाजको शासनकालको 12 औं वर्ष थियो। होशेले नौ वर्ष शासन गरे।

2 होशेले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो। तर होशे अघि शासन गर्ने इस्राएलका राजाहरू जस्तो खराब थिएनन्।

3 अश्रका राजा शलमनेसेर होशेको विरोधमा युद्ध गर्न आए। शलमनेसेरले होशेलाई पराजित गरे अनि होशे उनको सेवक भए। यस प्रकार होशेले शलमनेसेरलाई कर तिर्न थाले।

4 पछि होशेले मिश्रका राजालाई मद्दत माग्नु दत्त पठाए। त्यस राजाको नाउँ सो थियो। त्यस वर्ष होशेले अश्रका राजालाई प्रत्येक वर्ष दिए जस्तै कर दिएनन्। अश्रका राजाले थाहपाए, होशेले उनको विरोधमा षडयन्त्र रचेका छन्। यस कारण अश्रका राजाले होशेलाई बन्दी बनाए अनि जेलमा थुने।

5 अश्रका राजाले इस्राएलमा धेरै ठाउँहरूमा आक्रमण गरे। त्यसपछि तिनी सामरिया आए। उनले सामरियाको विरोधमा तीन वर्ष युद्ध गरे।

6 अश्रका राजाले इस्राएलका राजा होशेको नवौं वर्षको अवधिमा सामरियालाई कब्जामा लिए। अश्रका राजाले धेरै इस्राएलीहरूलाई पक्रे र बन्दीको रूपमा अश्रक लगे। उनले तिनीहरूलाई हलहमा गोजान, नदीको किनार हाबोर र माहीहरूका शहरहरूमा छोडी दिए।

7 यस्ता घटनाहरू भए किनभने इस्राएलीहरूले परमप्रभु तिनीहरूको परमेश्वरको विरुद्धमा पाप काम गरेका थिए। जसले तिनीहरूलाई मिश्र भूमिबाट बाहिर निकालेर ल्याउनु भएको थियो। परमप्रभुले तिनीहरूलाई मिश्रका राजा फिरऊनको कब्जाबाट बचाउनुभएको थियो। तर इस्राएलीहरूले अरू देवताहरूको पूजा गर्न थाले।

8 तिनीहरू त्यही कुराहरू गर्न थाले जो अरू मानिसहरू गर्दथे। र परमप्रभुले ती मानिसहरूलाई भूमि छोड्न बाध्य गराए जब इस्राएलीहरू आए। इस्राएलीहरूका राजाहरूले पनि तिनीहरूलाई गलत काम गर्न लगायो।

9 इस्राएलीहरूले लुकेर आफ्ना परमेश्वरको विरोधमा कामहरू गर्न थाले। अनि ती कामहरू झूटा थिए।

इसाएलीहरूले सानो शहरदेखि ठूलो शहरसम्म सबै शहरहरूमा अग्ला ठाउँहरू बनाए।

10 इसाएलीहरूले प्रत्येक अग्लो पहाडमाथि अनि प्रत्येक हरियो रूखमुनि स्मारक ढुङ्गा अशेर खाँबो खडा गरे।

11 इसाएलीहरू ती सबै पूजा स्थलहरूमा धूपबलि बाल्ने गर्दथे। तिनीहरूले यी कामहरू ती राष्ट्रहरू जस्तै गरे जसलाई परमप्रभुले उनीहरूको सामुने देश त्याग्न वाध्य गराउनुभएको थियो। इसाएलीहरूले दुष्ट कामहरू गरे जसले परमप्रभुलाई रीस उठायो।

12 तिनीहरूले देवमूर्तिहरूको सेवा गरे। अनि परमप्रभुले इसाएलीहरूलाई भन्नुभएको थियो, “तिमीले यस्तो काम गर्नु हुँदैन।”

13 परमप्रभुले प्रत्येक अगमवक्ता र दर्शीलाई प्रयोग गरेर इसाएल र यहूदालाई चेताउनी दिनुभएको थियो। परमप्रभुले भन्नुभयो, “तिमीले गरेको नीच कामबाट टाढा बस। मेरा आदेश र विधिहरू पालन गर। सबै नियमहरू पालन गर जो मैले तिम्रा पुर्खाहरूलाई दिएको थिएँ। मैले यो नियम तिमीलाई दिनका लागि मेरा सेवक अगमवक्ताहरूलाई काममा लगाएँ।”

14 तर मानिसहरूले सुनेनन्। तिनीहरू आफ्ना पुर्खाहरू जस्तै ढीठ थिए। तिनका पुर्खाहरूले आफ्नो परमेश्वरमाथि विश्वास गरेनन्।

15 मानिसहरूले परमप्रभुको नियम र पुर्खाहरूसँग भएको उहाँको करार मान्न स्वीकारेनन्। तिनीहरू परमप्रभुको चेताउनी सुन्न तयार भएनन्। तिनीहरूले देवमूर्तिहरूको पूजा गरे जो कामै नलामे थिए अनि तिनीहरू आफै पनि काम नलामे भए। तिनीहरू आफ्ना वरिपरि भएका राष्ट्रहरूका मानिसहरू जस्तै जीवन यापन गर्न थाले। तिनीहरूले त्यस्तै खराब कामहरू गरे। अनि परमप्रभुले इसाएलका मानिसहरूलाई चेताउनी दिनुभएको थियो। परमप्रभुले तिनीहरूलाई त्यस्ता खराब कामहरू नगर्नु भन्नुभएको थियो।

16 मानिसहरूले आफ्ना परमेश्वरको आदेश अनुसरण गर्न बन्द गरे। तिनीहरूले दुइवटा सुनको बाछाका मूर्तिहरू बनाए। तिनीहरूले अशेर खाँबो बनाए। तिनीहरूले आकाशका सबै ताराहरूको पूजा गरे अनि बालको सेवा गरे।

17 तिनीहरूले आफ्ना छोरा छोरीहरू आगोमा बलि दिए। तिनीहरूले भविष्यको जानकारी प्राप्तका लागि तंत्र-मंत्र जादू-प्रेत, विधाको प्रयोग गरे। तिनीहरूले त्यस्तो काम गर्नका लागि आफूलाई बेचे जसलाई परमप्रभुले नराप्नु भन्नुभएको थियो। तिनीले यस्तो काम परमप्रभुको रीस जगाउनका लागि गरे।

18 यस कारण परमप्रभु इसाएलमाथि सन्तुष्ट रिसाउनुभयो अनि आफ्नो नजर देखि टाढामा राख्नुभयो। यहूदाका परिवार समूहबाहेक कोही इसाएली रहेको थिएन।

यहूदाका मानिसहरू पनि दोषी छन्

19 तर यहूदाका मानिसहरूले आफ्ना परमप्रभुको आदेश पालन गरेनन्। यहूदाका मानिसहरूले इसाएलका मानिसहरू जस्तै जीवन यापन गरे।

20 परमप्रभुले इसाएलका सबै मानिसहरूलाई अस्वीकार गर्नुभयो। उहाँले तिनीहरूमाथि धेरै संकटहरू ल्याउनुभयो अनि, अन्तमा उहाँले तिनीहरूलाई बाहिर फर्काई दिनुभयो अनि आफ्नो नजरबाट बाहिर राख्नुभयो।

21 परमप्रभुले इसाएललाई दाऊदको परिवारबाट छुट्याउनुभयो अनि इसाएलीहरूले नाबातका छोरा योरोवामलाई आफ्नो राजा बनाए। योरोवामले इसाएलीहरूलाई परमप्रभुको अनुसरण गर्न नदिएर टाढ राखे योरोवामले इसाएलीहरूलाई ठुलो पाप गर्न लगाए।

22 यस प्रकार इसाएलीहरूले सबै पाप कामहरू अनुसरण गरे जो योरोवामले गरे। तिनीहरूले ती पाप कामहरू परमप्रभुले इसाएललाई नजरबाट पर नगर्नुजेल सम्म बन्द गरेनन्।

23 अनि परमप्रभुले भन्नुभयो यस्तो हुनेछ। उहाँले आफ्ना अगमवक्ताहरू मानिसहरूलाई यस्तो भन्न पठाउनुभयो। यसकारण इसाएलीहरूलाई आफ्नो देशबाट बाहिर अशूर पुर्याइयो अनि तिनीहरू आजसम्म त्यही छन्।

सामरियेली मानिसहरूको शुरूआत

24 अशूरका राजाले इसाएलीहरूलाई सामरियाबाट बाहिर लगे। त्यसपछि अशूरका राजाले बाबेल कृता, अन्बा, हमात र सपर्वेम्बाट मानिसहरू ल्याए। उनले ती मानिसहरूलाई सामरियामा बस्न लगाए। ती मानिसहरूले सामरियामा अधिकार जमाए अनि वरिपरि शहरहरूमा बस्न थाले।

25 जब ती मानिसहरू सामरियामा बस्न थाले। तिनीहरूले परमप्रभुको सम्मान गरेनन्। यसकारण परमप्रभुले तिनीहरूमाथि आक्रमण गराउन सिंहहरू पठाउनुभयो। ती सिंहहरूले ती मानिसहरूमध्ये केहीलाई मारे।

26 केही मानिसहरूले अशूरका राजालाई भने, “ती मानिसहरू जसलाई तिमीले लगेथे अनि सामरियाका शहरहरूमा बस्न लगायो। त्यस देशका देवताको नियमहरू जान्दैनन्। यसकारण देवताले तिनीहरूमाथि आक्रमण गराउन सिंहहरू पठाए। सिंहहरूले ती मानिसहरूलाई मारे किन भने तिनीहरू त्यस देशका देवताको नियम जान्दैन थिए।”

27 यसकारण अशरका राजाले यस्तो आदेश दिए: “तिमीले सामरियाबाट केही पूजाहारी ल्याउ। ती पूजाहारीहरूमध्ये एक जनालाई पठाऊ जसलाई बन्दी बनाएर सामरिया लगेको थिए। त्यो पूजाहारी जाओस् अनि त्यही बसोस। तर त्यस पूजाहारीले मानिसहरूलाई त्यस देशको देवताको नियम पढाउन सक्नेछन्।”

28 यसकारण पूजाहारीहरूमध्ये एक जना जसलाई अशरीहरूले सामरियाबाट ल्याएका थिए, उनी बेतेलमा बस्न आए। यस पूजाहारीले मानिसहरूलाई कसरी तिनीहरूले परमप्रभुको सम्मान गर्नुपर्छ बताए।

29 तर ती सबै मानिसहरूले आ-आफ्नो देवताहरू बनाए अनि अल्लो ठाउँहरूमा भएका मन्दिरहरूमा तिनीहरूलाई स्थापित गरे जो सामरीहरूले बनाएका थिए। ती मानिसहरूलाई यस्तै गरे जहाँ-जहाँ तिनीहरू बस्थे।

30 बाबेलका मानिसहरूले झटा देवता सुक्कोत-बनोत बनाए। कृतका मानिसहरूले झटा देवता नेगेल बनाए। हमातका मानिसहरूले झटा देवता अशीमा बनाए।

31 अब्बाका मानिसहरूले झटा देवता नेभज र तर्ताक बनाए अनि सपर्वका मानिसहरूले आफ्ना झटा देवताहरूको सम्मान गर्नका लागि आफ्ना नानीहरू आगोमा जलाए। झटा देवताहरू अद्रमेलेक र अनमेलेक थिए।

32 तर ती मानिसहरूले परमप्रभुको पनि आराधना गरे। तिनीहरूले मानिसहरूबाट अग्ला पूजा स्थलका लागि पूजाहारीहरू रोजे। ती पूजाहारीहरूले ती पूजा स्थलहरूमा मन्दिरभित्र मानिसहरूका लागि बलि दिए।

33 तिनीहरूले परमप्रभुको आदर गरे तर तिनीहरूले आफ्ना देवताहरूको पनि सेवा गरे। ती मानिसहरू आफ्ना देवताहरूको सेवा त्यसरी नै गर्दथे जसरी तिनीहरू ती देशमा गर्दथे जहाँबाट तिनीहरूलाई ल्याइयो।

34 आजसम्म ती मानिसहरू त्यसरी बस्छन् जसरी तिनीहरू अतीतमा बसेका थिए। तिनीहरूले परमप्रभुको डर मान्छन् नत भक्ति नै गर्छन्। तिनीहरूले नियमको, निर्देशन, व्यवस्था अथवा आदेशहरू जुन परमप्रभुले याकुबको सन्तानहरूलाई दिएको थियो पालन गर्दैनन्।

35 परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूसँग एउटा करार गर्नुभयो। परमप्रभुले तिनीहरूलाई आदेश दिनुभयो, “तिमीहरूले अरू देवताहरूको आदर नगर। तिमीहरूले तिनीहरूको पूजा गर्नु हुँदैन, सेवा गर्नु हुँदैन अथवा बलि चढाउनु हुँदैन।

36 तर तिमीहरूले परमप्रभुको अनुसरण गर्नु पर्छ। परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले तिमीलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउनुभयो। परमप्रभुले तिमीलाई बचाउनका लागि आफ्नो महाशक्ति प्रयोग गर्नुभयो। तिमीले परमप्रभुको आराधना गर्नुपर्छ अनि उहाँका लागि बलि चढाउनु पर्छ।

37 तिमीले विधिहरू, नियमहरू, उपदेशहरू तथा आदेश पालन गर्नु पर्छ जो उहाँले तिम्रो निम्ति लेख्नुभएको थियो। तिमीले यी कुराहरू सधैं हर समय पालन गर्नु पर्छ। तिमीले अरू देवताहरूको आदर गर्नुहुँदैन।

38 तिमीले त्यो करार बिसिनु हुँदैन जो मैले तिमीहरूसित गरेको थिएँ। तिमीले अरू देवताहरूको आदर गर्नुहुँदैन।

39 तिमीले परमप्रभु तिनीहरूको परमेश्वरको मात्र डर मान्नु पर्छ अनि आदर गर्नुपर्छ। तब उहाँले तिमीलाई तिम्रा सबै शत्रुहरूबाट बचाउनु हुनेछ।”

40 तर इस्राएलीहरूले सुनेनन्। तिनीहरू त्यही कामहरू गरिरहे जस्तो पहिला गर्दथे।

41 यस प्रकार अहिले अरू राष्ट्रहरू परमप्रभुको सम्मान गर्छन् तर तिनीहरू आफ्ना देवताका मूर्तिहरूको पनि सेवा गर्दछन्। तिनका छोरा छोरी र नाता नातिनीहरू त्यही काम गर्छन् जो उनका पुर्खाहरू गर्दथे। तिनीहरू अझै पनि ती कामहरू गर्छन्।

18

हिजकियाह यहूदामा आफ्नो शासन शुरू गर्छन्

1 आहारजका छोरा हिजकियाह यहूदाका राजा थिए। एलाका छोरा होशे इस्राएलका राजा हुँदा तेस्रो वर्षमा हिजकियाहले शासन गर्न शुरू गरे।

2 हिजकियाह 25 वर्षका थिए जब उनले शासन गर्न शुरू गरे। हिजकियाहले यरूशलेममा 29 वर्ष शासन गरे। उनकी आमा जकयाहकी छोरीको नाउँ अबी थियो।

3 हिजकियाहले ती कामहरू गरे आफ्ना पुर्खा दाऊद जस्तै जो परमप्रभुले सही भन्नुभएको थियो।

4 हिजकियाहले अग्ला ठाउँहरू भत्काए। उनले स्मारक ढुङ्गाहरू फोरे अनि अशतारोत खँमाहरू ढाले। त्यस समयमा इस्राएलका मानिसहरूले मोशाद्वारा बनाइएको काँसाको साँपका लागि धूपबलि जलाउने गर्दथे। यस काँसाको साँपलाई “नेहुरतान” भनिन्थ्यो हिजकियाहहरूले यस काँसाको साँपलाई टुक्रा-टुक्रा पारे किनभने मानिसहरूले त्यस सापको पूजा गरिरहेका थिए।

5 हिजकियाहले परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरमाथि विश्वास गर्दथे। यहूदाका राजाहरूमा उनी अघि अथवा पछि हिजकियाह जस्तो व्यक्ति कोही भएन।

6 हिजकियाह परमप्रभुप्रति सङ्घै नै विस्वासी थिए। उनले परमप्रभुको अनुसरण गर्न छोडेनन्। उनले आदेशहरू पालन गरे जो परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएको थियो।

7 परमप्रभु हिजकियाहसँग हुनुहुन्थ्यो। हिजकियाह प्रत्येक काममा सफल भए जो उनले गरे।

हिजकियाह अश्रूका राजाबाट अलग भए। हिजकियाहले अश्रूका राजाको सेवा गर्न बन्द गरे।

8 हिजकियाहले गाजासम्म तथा यसको वरिपरि पलिशतीलीहरूलाई पराजित गरे। उनले सानो देखि ठूलो सबै पलिशतीली शहरहरू पराजित गरे।

अश्रूरीहरू सामरिया दखल गर्छन्

9 अश्रूका राजा शल्मनेसेर सामरियाको विरोधमा युद्ध गर्न गए। उनको सैनिकले शहरलाई घेरे यो घटना यहदाका राजा हिजकियाहको शासन कालको चौथो वर्षमा भयो। (एलाका छोरा होशे इस्राएलका राजा भएको सातौं वर्ष पनि थियो।)

10 तेस्रो वर्षको अन्तमा, शल्मनेसेरले सामरिया कब्जा गरे। उनले सामरियालाई यहदाका राजा हिजकियाहको छैटौं वर्षमा कब्जा गरे। (यो इस्राएलका राजा होशे भएको नवौं वर्ष थियो।)

11 अश्रूका राजाले इस्राएलीहरूलाई बन्दी बनाएर अश्रू लगे। उनले तिनीहरूलाई हाबीर (गोजान नदी) किनारमा हलह र मादीमा बसाए।

12 यस्तो घटना भयो किनभने इस्राएलीहरूले परमप्रभु आफ्नो परमेश्वरको अनुसरण गरेनन्। तिनीहरूले परमप्रभुको करारलाई मानेनन्। तिनीहरूले ती सबै कुराहरू मानेनन् जो परमप्रभुका सेवक मोशाले आदेश दिएका थिए। इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुको करार नसुने जस्तो गरे न त ती कामहरू गरे करारमा उनीहरूलाई गर्न भनिएको थियो।

अश्रू यहदालाई लिन तयार हुन्छ

13 हिजकियाहको शासनकालको 14औं वर्षमा अश्रूका राजा सनहेरीब यहदाका सबै शक्तिशाली शहरहरूको विरोधमा युद्ध गर्न गए। सनहेरीबले ती सबै शहरहरू जिते।

14 तब यहदाका राजा हिजकियाहले अश्रूका राजालाई लाकीशमा एउटा सन्देश पठाए। हिजकियाहले भने, “मैले भूल गरेको छु। मलाई एकलै छोडिदेऊ। तब तिमीले मागेको जे पनि तिम्रै तयार हुनेछु।”

तब अश्रूका राजाले यहदाका राजा हिजकियाहलाई 300 तोडा भन्दा बढी चाँदी तथा 30 तोडा भन्दा बढी सुन तिम्रै भने।

15 हिजकियाहले परमप्रभुको मन्दिर अनि राजाको खजानामा भएको चाँदी दिए।

16 त्यस समयमा हिजकियाहले परमप्रभुको मन्दिरको ढोकाहरू र चौखटहरूमा लगाइएका सुन उष्काए। राजा हिजकियाहले नै ती ढोकाहरू र चौखटहरूमा सुन जोड्ने काम गरेका थिए। हिजकियाहले ती सुन अश्रूका राजालाई दिए।

अश्रूका राजा मानिसहरू यस्शलेम पठाउँछन्

17 अश्रूका राजाले आफ्ना अत्यन्त महत्वपूर्ण तीनजना सेनापतिहरू विशाल सेनासँगै राजा हिजकियाहकहाँ यस्शलेम पठाए। ती मानिसहरू लाकीशबाट हिडे अनि यस्शलेम पुगे। तिनीहरू माथिल्लो पोखरीको छेउको कुलो नजिक उभिए। माथिल्लो पोखरी धोबीको खेत जाने बाटोमा थियो।

18 यी मानिसहरूले राजालाई बोलाए। हिल्कियाहका छोरा एल्याकीम (एल्याकीम राजाको महलको हेरचाह गर्दथे)। शेब्ना (सुव्य सचिब) र आसापका छोरा योआ (अभिलेखापाल) तिनीहरूसँग भेट गर्न बाहिर आए।

19 सेनापतिहरूमध्ये एक जनाले उनीहरूलाई भने, “अश्रूका राजा, महाराजले जे भनेका छन्, हिजकियाहलाई भन:

‘तिमी केमाथि विस्वास गर्दछौ?’

20 तिम्रा वचनहरू अर्थहीन छन्। तिमी भन्छौ, “युद्धमा मलाई सघाउन तिमीसँग पर्याप्त सल्लाह र शक्ति छ।” तर तिमीलाई कसले विस्वास गर्छ किनभने तिमीले मेरो नियमको उल्लंघन गरेका छौ।

21 तिमी भाँचिएको बेतको लौरोको मद्दत लिँदै छौ। यो हिँड्ने लौरो मिश्र हो। यदि कोही मानिस यस लौरोको मद्दत लिन्छ भने यो भाँचिन्छ र हातउँदो गएर घाइते बनाउँछ। मिश्रका राजा त्यस्तै हुन ती मानिसहरूका लागि जो उनलाई विस्वास गर्छन्।

22 हुन सक्छ तिमी भन्ने छौ, “हामी परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरमाथि विस्वास गर्दछौ।” तर म जान्दछु हिजकियाहले अग्ला ठाउँहरू र वेदीहरू हटाए जहाँ मानिसहरू परमप्रभुको आराधना गर्दथे हटाए। अनि हिजकियाहले यहदा र यस्शलेमका मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूले यहाँ यस्शलेममा वेदीको अधि मात्र आराधना गर्ने छौ।”

23 अब अश्रूका राजा, हाम्रा मालिकसँग सम्झौता गर। म वचन दिन्छु, यदि तिमीले सवार गर्नेहरू भेटाउन सक्छौ भने म तिमीलाई 2,000 घोडाहरू दिनेछु।

24 तिमी मेरा मालिकका अधिकारीहरूमध्ये तल्लो स्तरका एक जना अधिकारीलाई परास्त गर्न सक्ने छैनौ। तिमी रथ र घोडाका सैनिकहरूका लागि मिश्रमाथि भर पर्छौ।

25 'म परमप्रभुको आदेश बिना यस्शलेमलाई नष्टपार्न आएको होइन। परमप्रभुले मलाई भन्नुभएको छु "यस देशको विरोधमा जाऊ अनि यसलाई नष्टपार।" ' "

26 तब हिल्कियाहका छोरा एल्याकीम, शेब्ना र योआले सेनापतिलाई भने, "कृपया हामीसँग अरामी भाषामा कुरा गर। हामी त्यो भाषा बुझ्छौ। यहदाको भाषामा हामीसँग कुरा नगर किनभने पर्खालमाथि उभिएका मानिसहरूले सुन्ने छन्।"

27 तर सेनापतिले तिनीहरूलाई भने, "मेरो मालिकले मलाई तिमी र तिम्रा राजासँग बोल्न मात्र पठाउनुभएको छैन। म अस्मानिसहरूसँग पनि कुरा गर्नेछु जो पर्खालमा बसिरहेका छन्। तिनीहरूले तिनीहरूको मल-मूत्र तिमीहरूसँगै नै खाने अनि पिउने छन्।"

28 तब सेनापति जोरसित हिब्रू भाषामा कराएर भने, "महाराजाधिराज, अशशूरका राजाबाट यो सन्देश सुन।

29 राजा भन्दछन्, 'हिजकियाहलाई मूर्ख बनाउन नदेऊ। उनले तिमीलाई मेरो शक्तिबाट बचाउन सक्दैनन्।

30 हिजकियाहले परमप्रभुति तिमीहरू विश्वास गर्ने बनाउन नसकोस्।' हिजकियाह भन्दछन्, 'परमप्रभुले हामीलाई बचाउनु हुनेछ! अशशूरकाले राजा यस शहरलाई परास्त गर्ने छैनन्!'

31 तर हिजकियाहका कुरा नसुन! अशशूरका राजा यस्तो भन्दछन्:

'मसित शान्ति सन्धि गर अनि मसँग मिल। तब तिमीहरूमध्ये प्रत्येकले आफ्नो आइफल, आफ्नै अञ्जीर फल अनि आफ्नै कपको पानी खान सक्ने छौ।

32 तिमीहरू यस्तो तबसम्म गर्न सक्ने छौ जबसम्म म आएर तिमीहरू टाढा आफ्नो देशमा लिएर जान्नु। यो ठाउँ अन्न र नयाँ दाखरस, गहुँ र अङ्गुर र अर्डीर महको देश हो। तब तिमीहरू बाँच्ने छौ, मर्दैनौ। तर हिजकियाहका कुरा नसुन। उनी तिमीहरूको मन बदली गर्न चाहन्छन्। उनी भन्दैछन्। "परमप्रभुले हामीलाई बचाउनु हुनेछ।"

33 के अर्कै राष्ट्रका देवताहरूमध्ये कसैले अशशूरका राजाबाट उनको देशलाई बचाउन सक्थो? सकेन!

34 हमात र अपार्दाका देवताहरू कहाँ छन्? सपवैम, हेनार र इब्वाका देवताहरू कहाँ छन्? के तिनीहरूले मबाट सामरियालाई बचाउन सके?

35 सकेनन् के अस् देशका देवताहरू मध्ये कसैले आफ्नो देश मबाट बचाउन सके? सकेनन् के परमप्रभुले मबाट यस्शलेमलाई बचाउन सक्नुहुन्छ? सक्दैनन्।' "

36 तर मानिसहरू बोलेका थिएनन्। तिनीहरूले सेनापतिलाई एक शब्द पनि भनेनन् किनभने राजा हिजकियाहले तिनीहरूलाई आदेश दिएका थिए। उनले भने, "उनलाई केही नभन।"

37 हिल्कियाहका छोरा एल्याकीम (एल्याकीम राजाको दरबारको अधिकारी थिए) शेब्ना (सेबाका मुख्य सचिव) र आसापका छोरा योआ (अभिलेखपाल) हिजकियाहसमक्ष आए। तिनीहरूको लुगा च्यातिएको थियो र तिनीहरू दुःखी भएको बुझिन्थ्यो। तिनीहरूले हिजकियाहलाई सबै कुरा भने जो अशशूरका सेनापतिले भनेका थिए।

19

हिजकियाह अगमवक्ता यशैयाहसित कुरा गर्छन्

1 राजा हिजकियाहले ती कुराहरू सुने अनि आफू दुःखी र चिन्तित देखाउनका लागि उनले आफ्नो लुगा च्याते। त्यसपछि तिनी परमप्रभुको मन्दिरभित्र पसे।

2 हिजकियाहले एल्याकीम (एल्याकीम राजाको दरबारको अधिकारी थिए) शेब्ना (सेबाका मुख्य सचिव) अनि पूजाहारीहरूमध्ये बुढा पाकालाई आमोसका छोरालाई अगमवक्ता यशैयाहकहाँ पठाए। तिनीले फाटेको लुगा लगाए जसले तिनीहरू दुःखी र उदास भएको देखाउँथ्यो।

3 राजाबाट तिनीहरू यो समाचार लगेर गए, "आजको दिन हाम्रा निम्ति कष्टको दिन छ, 'तिरस्कार र निन्दा को दिन! बालक जन्माउँदा बल नभएकी स्त्री झैं हामी भएका छौ।"

4 सेनापतिका मालिक अशशूर राजाले उनलाई जिवित परमप्रभुको विषयमा नराम्रा कुराहरू भन्न पठाएका छन्। हुन सक्छ, परमेश्वरले ती सबै कुराहरू सुन्नु हुन्छ। परमप्रभुले शत्रुलाई सजाय दिनुहुनेछ यसकारण ती मानिसहरूका लागि प्रार्थना गरि दिशहोस जो अझै जिउँदै रहेका छन्।' "

5 राजा हिजकियाहका अधिकारीहरू यशैयाहकहाँ गए।

6 यशैयाहले तिनीहरूलाई भने, “तिम्रो मालिक हिजकियाहलाई यो सन्देश देऊ: ‘परमप्रभु भन्नुहुन्छ: अशूरका राजाका अधिकारीहरूले मेरो बारेमा गरेका कुराहरूका लागि डर मान्नु पर्दैन।

7 म उसमा आत्मा समावेश गराउँदछु। उनले अफवाह सुन्ने छन्। त्यसपछि उनी आफ्नो देशतिर फर्किए र भाग्ने छन्। अनि म उनलाई उनको देशमा तरवारले छिनाउनेछु।’ ”

अशूरका राजा हिजकियाहलाई फेरि चेताउनी दिन्छन्

8 सेनापतिले सुने अशूरका राजा लाकीशबाट हिंडे। यसकारण सेनापतिले आफ्ना राजालाई लिब्नाको विरुद्धमा लडाइँ गर्ने गरेको पाए।

9 अशूरका राजाले कृशका तिर्हाकाको विषयमा एउटा कुखबर सुने। खबर थियो, “तिर्हाका तिम्रो विरोधमा लडाइँ गर्न आएको छ।”

यसकारण अशूरका राजाले हिजकियाहकहाँ फेरी राजदूत पठाए। अशूरका राजाले ती राजदूतहरूलाई एउटा सन्देश दिनु भनी पठाए। उनले यी कुराहरू भने:

10 “यहूदाका राजा हिजकियाह यो भन, परमेश्वर जसमाथि तिमीले भरोसा गर्छौं:

‘तिमीलाई धोका दिन्छ उसलाई यो गर्न नदेऊ उसले भन्छ अशूरका राजाले यरूशलेमलाई पराजित गर्ने छैनन्।

11 तिमीले ती सबै घटनाहरू सुनेका छौ जो अशूरका राजाले अरू सबै देशहरूसित गरेका थिए। हामीले तिनीहरूलाई पूर्णतः नष्ट गर्छौं के तिमी बाच्ने छौ? अहं!

12 ती देशहरूका देवताहरूले आफ्ना मानिसहरूलाई बचाएनन्। मेरा पुर्खाहरूले तिनीहरू सबैलाई शेषपारे। तिनीहरूले गोजान, हारान, रेसेप र तलस्सारमा बेत-एदेनका मानिसहरूलाई खततम गरे।

13 हमातका राजा कहाँ छन्? अर्पादका राजा? रूपवैम शहरका राजा? हेना अनि इब्बाका राजा? तिनीहरू सबै नै खतम भए।’ ”

हिजकियाह परमेश्वरसित प्रार्थना गर्छन्

14 हिजकियाहले राजदूतहरूबाट पत्र लिए अनि तिनीहरूलाई पढे। तब हिजकियाह माथि परमप्रभुको मन्दिरमा गए अनि तिनले परमप्रभुको सामु पत्रहरू फिजाए।

15 हिजकियाहले परमेश्वरको सामुने प्रार्थना गरे अनि भने, “परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर, त्यो परमेश्वर जो कसब स्वर्गदूतामाझ राजा जस्तो बसूभएको छ। तपाईं परमेश्वर हुनुहुन्छ तपाईं मात्रै धर्तीका सबै राज्यहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ। तपाईंले नै स्वर्गहरू र पृथ्वी बनाउनु भयो।

16 हे परमप्रभु, कृपया मेरो कुरा सुनिदिनु होस्। परमप्रभु, मेरो आँखा खोली दिनु होस् अनि यो पत्र हेर्नु होस् र शब्दहरू सन्नुहोस् जो सन्हेरीबले जीवित परमेश्वरको अपमान गर्नका लागि पठाएका छन्।

17 हे परमप्रभु, यो सत्य हो। अशूरका राजाहरूले ती सबै राष्ट्रहरूलाई खततम पारे।

18 तिनीहरूले ती राष्ट्रहरूका देवताहरूलाई आगोमा फ्याँके। तर ती साँच्चैका देवताहरू थिएनन्। ती केवल काठ र ढुङ्गाका मूर्तिहरू थिए। जसलाई मानिसहरूले बनाएका थिए। त्यसै कारणले गर्दा अशूरका राजाहरूले तिनीहरूलाई खततम पार्न सके।

19 यसर्थ अब, हे परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर, हामीलाई अशूरका राजाबाट बचाउनुहोस्। तब धर्तीका सबै राज्यहरूले जान्ने छन्, तपाईं परमप्रभु मात्र परमेश्वर हुनुहुन्छ।”

20 आमोसका छोरा यशैयाहले हिजकियाहलाई यो सन्देश पठाए। उनले भने, “परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ: तिमीहरूले म सित अशूरका राजा सन्हेरीबको विषयमा प्रार्थना गर्नुको छु।

21 “सन्हेरीबको विषयमा परमप्रभुको सन्देश यो छ:

‘सियोनकी कुमारी छोरी सोच्छिन् तिमी महत्वपूर्ण छौ।

उनी तिम्रो हाँसो उडाउँछन्।

यरूशलेमकी छोरी तिम्रो पीठोपछि

आफ्नो टाउको हल्लाउँछिन्।

22 तर कसले तिम्रो अपमान गर्छो र हाँसो गर्छो?

तिमीले कसको विरुद्धमा कुरा गर्छौ?

तिमी इस्राएलको पवित्रताको विरुद्धमा थियौ।

तिमीले घमण्ड साथ व्यवहार गर्छौ?

23 तिमीले आफ्ना राजदूतहरू पठायौ परमप्रभुको अपमान गर्न.

तिमीले भन्यौ, “म सँगै धेरै मेरा रथहरू लिई अग्ला पहाडमा आएँ।

म लबानोनको भित्रसम्म आएँ। मैले लबानोनका अग्ला देवदारु रूखहरू असल सल्लाका रूखहरू ढाल।

म लबानोनको अग्लो भागमाथि गएँ लहलहाउँदो बनमा पर्सें।

24 मैले कुवा खने र अञ्जान ठाउँहरूको पानी लिएँ।

मेरो खुट्टाको पैतालाले

मैले मिश्र देशका खोलाहरू सुकाइदिएँ।”

25 त्यो तिमीलाई भनेकै हो तर के तिमीले सुनेनौ परमेश्वरले के भन्नुभयो?

मैले धेरै अघि यो योजना गरेँ

प्राचीनकाल देखि नै मैले यो योजना गरे।

अनि अब, मैले यो हुन दिएको छु।

मैले तिमीलाई सुदृढ शहरहरू भत्काउन दिएँ

अनि तिनीहरूलाई चट्टानको थुप्रो बनाएँ।

26 शहरका मानिसहरूमा शक्ति थिएन।

मानिसहरू डराएका अनि अल्लमल परेका थिए।

तिनीहरू खेतका रूखपात र घाँस जस्ता झर्ने भए।

तिनीहरू घरका छानामा

उम्रिएका घाँस जस्तै नै भए

अग्लो हुनु अघि नै मर्ने।

27 म जान्दछु तिमी कहिले बस्छौ

म जान्दछु तिमी कहिले लडाइँ गर्न जान्छौ

अनि कहिले तिमी घर फर्किन्छौ।

अनि म जान्दछु

कहिले तिमी ममाथि रिसाएको हुन्छौ।

28 पक्कै तिमी म संग रिसाएका थियौ।

मैले तिम्रा अभिमानी अपमानका कुराहरू सुने।

यसर्थ म तिम्रो नाकमा बल्ल्छी ठोकछु

र म तिम्रो मुखमा मेरो लगाम लगाउँछु।

तब म तिमीलाई चारैतिर घुमाउनेछु

र तिमी आफ्ने बाटो भएर तिमीलाई लैजानेछु।”

हिजकियाहलाई परमेश्वरको संन्देश

29 “यो नै चिन्ह हुनेछ, जसले साबित गर्छ म तिमीलाई सहायता गर्नेछु। यस वर्ष तिमी यस्तो अन्न खाने छौ जुन आफै उम्रिनेछ। अर्को वर्ष, तिमी यस्तो अन्न खानेछौ जुन बीउबाट प्राकृतिक रूपमा बाहिर निस्केको हुनेछ। तर तेस्रो वर्षमा तिमीले आफैले रोपेको बीउबाट फलेको अन्न चलाउनेछौ। तिमीले दाखको बारी लगाउने छौ र त्यसबाट दाख खानेछौ।

30 यहूदाका परिवारबाट छुट्टिएका अनि छोडिएका मानिसहरू फेरी मौलाउन शुरू गर्नेछन्।

31 किनभने केही मानिसहरू बाँचेका हुनेछन्। तिनीहरू यसशलेमबाट बाहिर निस्केर जानेछन्। जो मानिसहरू बाँचेका हुन्छन् ती सबै सियोन डाँडाबाट बाहिर निस्केर जानेछन्। परमप्रभुको जोशले यो काम हुनेछ।

32 “यसकारण परमप्रभु अशरका राजाको बारेमा यस्तो भन्नुहुन्छ:

‘उ यस शहरमा आउने छैन।

उ यस शहरमा एउटा पनि तीर चलाउनेछैन।

उ यस शहरमा आफ्नो ढाल ल्याउने छैन।

उ फोहोर माटो को थुप्रो बनाउने छैन यस शहरका भिन्ताहरूमाथि आक्रमण गर्नेछैन।

33 उ त्यही बाटो फर्किनेछ

जुन बाटो आउँछ उ यस शहरमा आउने छैन।

परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ,

34 म यस शहरको रक्षा गर्नेछु अनि यसलाई बचाउँने छु
म यस्तो आफ्नै लागि गर्नेछु अनि मेरा सेवक दाऊदका लागि गर्नेछु। ”

अशशरूको सेना नष्ट गरिन्छ

35 त्यस राती परमप्रभुका स्वर्गदूत बाहिर निस्किए अनि अशशरूको शिबिरका 1,85,000 मानिसहरू मारे। जब मानिसहरू बिहान उठे, तिनीहरूले सबै लाशहरू देखे।

36 यसकारण अशशरूका राजा सनहेरीबले त्यो ठाउँ छोडे अनि नीनवे फर्किए जहाँ तिनी बस्ने गर्दथे।

37 एकदिन सनहेरीब निसोकका मन्दिरमा आफ्नो देवताको पूजा गरिरहेका थिए। उसका छोराहरू अद्रमेलेक र शरेसेरले उनलाई तरवारले काटेर मारे। त्यसपछि अद्रमेलेक र शरेसेर भागेर अरारात प्रदेशमा गए। अनि सनहेरीबका छोरा एसरहद्दोन उनीपछि नयाँ राजा भए।

20

हिजकियाह बिरामी मरणासनमा

1 त्यस समयमा हिजकियाह बिरामी भए र मरणासनमा थिए। आमोसका छोरा अगमवक्ता यशैयाले हिजकियाहसँग भेट गरे। यशैयाहले हिजकियाहलाई भने, “परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘आवेश्यकहरू तयार गर किनभने तिमी मर्नेछौ। तिमी बाँच्ने छैनौ।’ ”

2 हिजकियाहले आफ्नो अनुहार भित्तातिर फर्काए। उनले परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे अनि भने,

3 “परमप्रभु, स्मरण गर्नुहोस् मैले आफ्नो हृदयकासाथ तपाईंको सेवा गरे। मैले त्यही काम गरे जो तपाईंले सही भन्नुभइको थियो।” त्यसपछि हिजकियाह जोरसित रुन थाले।

4 यशैयाहले माझको आँगन नाघ्न अघि परमप्रभुको संन्देश सुने। परमप्रभुले भन्नुभयो,

5 “फर्क अनि मेरा मानिसहरूका अगुवा हिजकियाहलाई भन। उनलाई भन, ‘परमप्रभु तिम्रा पुर्खा दाऊदका, परमेस्वर भन्नुहुन्छ मैले तिम्रो प्रार्थना सुनेको छु अनि मैले तिम्रो आँसु देखेको छु। यसर्थ म तिमीलाई निको पार्नेछु। तेस्रो दिन, तिमी परमप्रभुको मन्दिरमा जानेछौ।’

6 अनि म तिम्रो जीवनमा 15 वर्ष आयु थप्नेछु। म तिमी र यस शहरलाई अशशरूका राजाको शक्तिबाट रक्षा गर्नेछु। म यस शहरको रक्षा गर्नेछु। म यो सबै मरै लागि गर्नेछु किनभने मेरो सेवक दाऊदलाई वचन दिएको थिएँ। ”

7 तब यशैयाहले भने, “नेभाराको लेप बनाऊ अनि दुखेको ठाउँमा लगाउ।”

यस कारण तिनीहरूले नेभाराको लेप बनाए अनि त्यसलाई हिजकियाहको दुखेको ठाउँमा लगाए। तब हिजकियाह निको भए।

8 हिजकियाहले यशैयाहलाई भने, “परमप्रभुले मलाई निको पार्नुहुनेछ त्यसको संकेत के हुनेछ अनि मैले तेस्रो दिन माथि परमप्रभुको मन्दिरमा जानु पर्नेछ?”

9 यशैयाहले भने, “तिमी के चाहन्छौ? के छायाँ अगाडी दश पाइला अथवा पछाडी दश पाइला जाओस्? परमप्रभुबाट तिम्रो लागि संकेत यही हो जसले यो बताउँछ परमप्रभुले त्यो काम गर्नुहुनेछ जो उहाँले गर्नु भन्नुभएको थियो।”

10 हिजकियाहले उत्तर दिए, “छायाँका लागि तलतिर दश पाइल जानु सजिलो काम हो। होइन, छायाँलाई दश पाइला पछि जानु देऊ।”

11 तब यशैयाले परमप्रभुसित प्रार्थना गरे र परमप्रभुले आहाजको खुड्किलो को छायाँ दश पाइला पछि सारि दिनुभयो। यो दश पाइला पहिलेको स्थानबाट सरेको थियो।

हिजकियाह अनि बाबेलको मानिसहरू

12 त्यस समयमा बलदानका छोरा बरोदक बलदान बाबेलका राजा थिए। उनले पत्रहरू र एउटा उपहार हिजकियाहका लागि पठाए। बरोदक बलदानले यस्तो यसकारण गरे किनभने उनले सुनेका थिए हिजकियाह बिरामी भएका छन्।

13 हिजकियाहले बाबेलबाट आएका मानिसहरूको स्वागत गरे र तिनीहरूलाई आफ्नो घरमा भएका सबै बहुमूल्य चीजहरू देखाए। उनले तिनीहरूलाई आफ्नो भन्डारमा भएको चोँदी, सुन, मसाला, बहुमूल्य सुगन्धित तेल, हतियारहरू र सबै थोक देखाइदिए। हिजकियाहको महल र सम्पूर्ण राज्यमा नदेखाएको कुनै पनि थोक रहेन।

14 तब अगमवक्ता यशैयाह राजा हिजकियाहसमक्ष आए अनि उनलाई सोधे, “यी मानिसहरूले के भने? यिनीहरू कहाँबाट आएका हुन?”

हिजकियाहले भने, “तिनीहरू टाढाको देश बाबेलबाट आएका हुन।”

15 यशैयाहले भने, “तिनीहरूले तिम्रो महलमा के देखे?”

हिजकियाहले उत्तर दिए, “तिनीहरूले मेरो महलमा प्रत्येक चीज नै देखे। मेरो भन्डार कुनै यस्तो चीज छैन जसलाई मैले तिनीहरूलाई देखाँइन।”

16 तब यशैयाहले हिजकियाहलाई भने, “परमप्रभुबाट यो सन्देश सुन।

17 समय आउँदै छ जब तिम्नो महलका सबै चीजहरू र तिम्ना पिता-पुरखाहरूले थुपारेका सबै चीजहरू बाबेलमा लगिनेछन्। केही पनि छोडिने छैन। परमप्रभु यस्तो भन्नुहुन्छ।

18 बाबलीहरूले तिम्नो छोराहरूलाई लम्नेछन्। अनि तिम्ना छोराहरू बाबेलका राजाको महलमा नपुसक हुनेछन्।”

19 तब हिजकियाहले यशैयाहलाई भने, “परमप्रभुको यो सन्देश राम्रो छ।” (हिजकियाहले यस्तो पनि भने, “त्यो राम्रो हो यदि मेरो जीवन कालमा साँच्चो शान्ति हुनेछ।”)

20 सबै महान कामहरू जो हिजकियाहले गरे जसमा तलाऊ काम र शहरमा पानी ल्याउन कूलोहरू बनाउने काम छन् सबको विषयमा यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ।

21 हिजकियाहको मृत्युभयो अनि उनलाई उनका पिता-पुरखाहरूसँगै गाडियो। अनि हिजकियाहको छोरा मनश्शे उनीपछि नयाँ राजा भए।

21

मनश्शे यहूदाका कुशासन शुरू गर्छन्

1 मनश्शे बाह्र वर्षका थिए जब उनले शासन शुरू गरे। उनले यरूशलेममा 55 वर्ष शासन गरे। उनको आमाको नाउँ हेप्सीबा थियो।

2 मनश्शेले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले नराम्रो भन्नुभएको थियो। मनश्शेले अरू मानिसहरूले गरे जस्तै डरलाग्दा कामहरू गरे। (अनि परमप्रभुले ती राष्ट्रहरूलाई आफ्ना देश छोड्नु वाध्य गराउनुभयो जब इस्राएलीहरू आए।)

3 मनश्शेले अग्लाठाउँहरू फेरि बनाए जसलाई उनका पिताले भत्काएका थिए। मनश्शेले बालका लागि वेदीहरू पनि बनाए अनि अशेरा खोंबो निर्माण गरे जसरी इस्राएलका राजाले गरेका थिए। मनश्शेले आकाशका ताराहरूको पूजा गरे अनि सेवा गरे।

4 मनश्शेले परमप्रभुको मन्दिरमा असत्य देवताहरूको पूजा गर्न वेदीहरू बनाए। (यो त्यही ठाउँ हो जसको बारेमा परमप्रभु बोल्नु हुन्थ्यो जब उहाँले भन्नुभयो, “म मेरो नाउँ यरूशलेममा राख्छु।”)

5 मनश्शेले परमप्रभुको मन्दिरको दृइवटा आँगनमा अकाशका ताराहरूका लागि वेदीहरू बनाए।

6 मनश्शेले आफ्नो छोराको बलि दिए अनि यसलाई वेदीमाथि जलाए। मनश्शेले भविष्य जान्नकालागि धेरै तरीकाहरू प्रयोग गरे। उनले भूत-प्रेत र पिशाचहरूसँग समर्पक राख्ने मानिसहरू अनि तंत्र-मंत्रगर्नेहरूलाई भेटे।

मनश्शेले ति कामहरू बढिभन्दा बढी गरे जसलाई परमप्रभुले नराम्रो भन्नुभएको थियो। यसले परमप्रभुलाई रिस उठायो।

7 मनश्शेले अशतारोत देवीको मूर्ति बनाए। उनले मूर्तिलाई मन्दिरमा स्थापित गरे। परमप्रभुले दाऊद द दाऊदका छोरा सुलेमानलाई यस मन्दिरको विषयमा भन्नुभएको थियो, “इस्राएलका सबै शहरहरूमध्ये मैले यरूशलेमलाई चुनेको थिएँ। म यरूशलेमको मन्दिरमा आफ्नो नाउँ सदाका लागि राख्छु।

8 म इस्राएलका मानिसहरूलाई कहिल्यै पनि भूमि छोड्न वाध्य गराउने छैन जुन मैले उनका पिता-पुरखाहरूलाई दिएको थिएँ। म मानिसहरूलाई तिनीहरूको आफ्नो देशमा बस् दिनेछु यदि तिनीहरू मैले दिएको आदेशहरू पालन गर्छन् र मेरो सेवक मोशाले दिएको शिक्षा पालन गर्छन्।”

9 भनें तर मानिसहरूले परमेश्वरको कुरा सुनेनन्। मनश्शेले इस्राएली आउन अघि कनानमा बस्ने सबै राष्ट्रहरूले गरेको भन्दा बढी दुष्कर्म गरे। अनि परमप्रभुले ती राष्ट्रहरूलाई खतम पार्नुभयो जब इस्राएलका मानिसहरू त्यो भूमिमा आए।

10 परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नको लागि आफ्ना सेवक अगमवक्ताहरूलाई प्रयोग गर्नुभयो:

11 “यहूदाका राजा मनश्शेले उनी अधिका एमोरिहरूले भन्दा बढी घृणित र दुष्कर्म गरे। मनश्शेले देवी देवताका मूर्तिहरूले गर्दा यहूदालाई पनि पाप गर्न लगाए।

12 यसर्थ इस्राएलका परमप्रभु भन्नुहुन्छ सुन, ‘म यरूशलेम र यहूदामा धेरै संकट ल्याउनेछु जसले यस विषयमा सुन्नेहरू छक्क पर्नेछ।

13 म सामारियाको नाप्ने सीमा रेखा र आहाबको परिवारलाई नाप्ने साहल यरूशलेमसम्म फिजाउनेछु। एउटा मानिसले थाल माइछ र यसलाई घोप्टाउँछ। त्यसै म यरूशलेमलाई गरिदिनेछु।

14 तर म मेरो बाँकी मानिसहरूलाई छोड्नेछु। म तिनीहरूलाई तिनीहरूका शत्रुले पराजित गर्‍यनेछु। तिनीहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूलाई बन्दी बनाउनेछन्। तिनीहरू सैनिकहरूले युद्धको बेलामा पाउने बहुमूल्य चीजहरू जस्तै हुनेछन्।

15 म यस्तो गर्नेछु किनभने मेरा मानिसहरूले मैले गल्ती हो भनेको काम गरे। तिनीहरूले मलाई रिस उठाउने काम मिश्रबाट तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरू निस्केको दिनदेखि गरेका छन्।

16 अनि मनश्शले धेरै निर्दोष मानिसहरूलाई मारे। उनले यरूशलेममा एक छेउदेखि अर्को छेउसम्म रगतले भरे अनि ती सबै पाप कामहरूको अतिरिक्त छन जसले यहूदालाई पाप काम गर्न लगाए। मनश्शले यहूदालाई ती कामहरू गर्न लगाए जसलाई परमप्रभुले नराप्नो भन्नु भएको थियो।”

17 सबै कामहरू जो मनश्शले गरे जसमा उनले गरेको पाप कामहरू पनि छ जसको विषयमा यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ।

18 मनश्शको मृत्यु भयो अनि उनलाई उनका पुर्खाहरूसँगै गाडियो। मनश्शलेलाई उनको महलको बगैँचामा गाडियो। यसलाई, “उज्जाको बगैँचा” भनिन्थ्यो। मनश्शका छोरा आमोन उनीपछि नयाँ राजा भए।

आमोनको छोटो शासन

19 आमोन 22 वर्षका थिए जब उनले शासन शुरू गरे। उनले यरूशलेममा दुइ वर्ष शासन गरे। उनको आमाको नाउँ मशूलेमेत थियो जो योत्बाका हारूसकी छोरी थिइन्।

20 आमोनले आफ्ना पिता मनश्श जस्तै ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले नराप्नो भन्नुभएको थियो।

21 आमोनले आफ्ना पिता जस्तै जीवन यापन गरे। आमोनले ती देवमूर्तीहरूको पूजा र सेवा गरे जसलाई उनका पिताले गरेका थिए।

22 आमोनले आफ्ना पुर्खाहरूका परमप्रभु, परमेश्वरलाई त्यागे अनि परमप्रभुले चाहे जस्तो जीवन यापन गरेनन्।

23 आमोनका सेवकहरूले उनको विरोधमा षड्यन्त्र गरे अनि उनको आफ्नो महलमा नै उनको हत्या गरे।

24 साधारण मानिसहरूले ती सबै अधिकारीहरूको हत्या गरे जसले राजा आमोनको विरोधमा षड्यन्त्र गरेका थिए। त्यसपछि मानिसहरूले आमोनका छोरा योशियाहलाई उनीपछि नयाँ राजा बनाए।

25 आमोनले गरेको अरू कामहरूको विषयमा यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ।

26 आमोनलाई उज्जाका बगैँचामा उनको चिहानमा गाडियो। आमोनका छोरा योशियाह नयाँ राजा भए।

22

योशियाह यहूदामा आफ्नो शासन शुरू गर्छन्

1 योशियाह आठ वर्षका थिए जब उनले शासन शुरू गरे। उनले यरूशलेममा 33 वर्ष शासन गरे। उनको आमाको नाउँ यदीदा थियो जो बोसकतका अदायाकी छोरी थिइन्।

2 योशियाहले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले सही भन्नुभएको थियो। योशियाहले आफ्ना पुर्खा दाऊद जस्तै परमेश्वरको अनुसरण गरे। योशियाहले परमेश्वरको वचनको पालन गरे उनले त्यही गरे जो परमेश्वरले चाहार्नु भएको थियो।

योशियाह मन्दिरको मर्मत गर्ने आदेश दिन्छन्

3 योशियाह राजा भएको अठारहौँ वर्षमा, उनले मशुल्लामका छोरा जाति असल्याहको छोरा, शापानलाई सचिव बनाए र उनलाई परमप्रभुको मन्दिरमा पठाए। योशियाहले भने,

4 “प्रधान पूजाहारी हिल्कियाहकहाँ जाऊ। उनलाई भन, मानिसहरूले परमप्रभुको मन्दिरमा चढाएको धन उनले लिनु पर्छ। द्वारपालकहरूले मानिसहरूबाट त्यो धन संग्रह गरेका थिए।

5 पूजाहारीहरूले त्यो धन परमप्रभुको मन्दिर मर्मत गर्न मा कर्मीहरूलाई दिए प्रयोग गर्नु पर्छ। पूजाहारीहरूले त्यो धन परमप्रभुको मन्दिरको काम हेरचाह गर्ने मानिसहरूलाई दिए उपयोग गर्नु पर्छ।

6 त्यो धन सिकमी, डकमी र ढुङ्गाकाटनेहरूमा प्रयोग गर्नु पर्छ। अनि त्यो धन काठ किन्नु अनि ढुङ्गा काट्नुमा खर्च गर्नु पर्छ जो मन्दिरमा ठोक्न चाहिन्छ।

7 रूपियाँ गन्ती नगर्नु जो तिमी कर्मीहरूलाई दिन्छौ। ती कर्मीहरूलाई विश्वास गर्न सक्नु पर्छ।”

मन्दिरमा पाइएको विधिको पुस्तक

8 प्रधान पूजाहारी हिल्कियाहले सचिव शापानलाई भने, “सुन, परमप्रभुको मन्दिरमा मैले व्यवस्थाको पुस्तक पाएँ।” हिल्कियाहले पुस्तक शापानलाई दिए अनि शापानले त्यो पढे।

9 सचिव शापान राजा योशियाहकहाँ गए अनि उनलाई के भयो भने। शापानले भने, “तपाईंका सेवकहरूले सबै धन संग्रह गरेका छन् जो मन्दिरमा थियो। तिनीहरूले त्यो परमप्रभुको मन्दिरको काम हेरचाह गर्ने मानिसहरूलाई दिए।”

10 तब सचिव शापानले राजालाई भने, “अनि हिल्कियाह पूजाहारीले त्यो पुस्तक मलाई पनि दिए।” तब शापानले राजाका लागि पुस्तक पढे र सुनाए।

11 जब राजाले व्यवस्थाको पुस्तक का शब्दहरू सुने, उनले आफूलाई उदास र अशान्त देखाउन आफ्ना लुगाहरू च्याते।

12 तब राजाले पूजाहारी हिल्कियाह शापानका छोरा अहीकाम, मीकायाहका छोरा अक्बोर, सेनाका सचिव शापान तथा राजाको सेवक असायाहलाई दिए।

13 राजा योशियाहले भने, “जाऊ अनि परमेश्वरलाई सोध हामीले के गर्नु पर्छ? परमप्रभुलाई मेरो निम्ति, मानिसहरूको निम्ति तथा सम्पूर्ण यहूदाको निम्ति सोध। पाइएको पुस्तकका शब्दहरूको विषयमना सोध। परमप्रभु हामीसित रिसाउनु भएको छ। किन? किनभने हाम्रा पुर्खाहरूले यस पुस्तकका शब्दहरू सुनेनन्। तिनीहरूले सबै आदेशहरू पालन गरेरन् जो हाम्रोलागि लेखिएका थिए।”

योशियाह र अगमवादिनी हुल्दा

14 यसकारण पूजाहारी हिल्कियाह, अहीकाम, अक्बोर, शापान र असायाह हुल्दा आइमाई अगमवक्ता कहौं गए। हुल्दा हर्सको नाती, तिकबाको छोरा शाल्लूमकी पत्नी थिइन्। उ पूजाहारीको लुगाफाटा हेरचाह गर्थ्यो। हुल्दा यस्शलेमको दोस्रो खण्डमा बसे र्गथिन्। तिनीहरू हुल्दासित कुरा गरे।

15 तब हुल्दाले तिनीहरूलाई भनिन्, “परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ: त्यो मानिसलाई भन जसले तिमीलाई मकहाँ पठाएका छ।

16 ‘परमप्रभु यस्तो भन्नुहुन्छ म यस ठाउँ र यहाँका मानिसहरूमाथि संकट ल्याउँदछु। यी संकटहरू पुस्तकमा उल्लिखित छन् जसलाई यहूदाका राजाले पढे।

17 यहूदाका मानिसहरूले मलाई छोडे अनि अरू देवताहरूका लागि धूपबलि बाले। तिनीहरूले मलाई रिस उठाए। तिनीहरूले धेरै देवमूर्तिहरू बनाए। त्यसै कारणले गर्दा म यस ठाउँको विरोधमा आफ्नो रिस देखाउनेछु। मेरो रिस आगो जस्तो हुनेछ जसलाई थाम्न सकिने छैन।’

18-19 “यहूदाका राजा योशियाहले तिमीलाई परमप्रभुबाट सल्लाह लिन भनी पठाए। योशियाहलाई यी कुरा भन: ‘परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरले भन्नुभएका शब्दहरू तिमीले सुन्यौं। यस ठाउँ र यहाँ बसे मानिसहरूको विषयमा मैले भनेको तिमीले सुन्यौं तिम्रो हृदय कमलो थियो। तिमीले दुःख मान्यौं जब ती कुरा सुन्यौं मैले भनें यस ठाउँमा डरलाग्दो घटनाहरू हुनेछ (यस्शलेम) तिमीले आफ्नो दुःख देखाउन आफ्नो लुगा च्यात्यौं अनि तिमी रून् थाल्यौं। यसैकारण मैले तिम्रो कुरा सुने।’ परमप्रभु यस्तो भन्नुहुन्छ।

20 ‘म तिमीहरूलाई आफ्ना पुर्खाहरूकहाँ लिएर जानेछु। तिमीहरू मर्नेछौं अनि शान्तिसँग चिहानमा जाने छौं। यसकारण तिम्रा आँखाले सबै संकटहरू देख्ने छैनन् जो म यस ठाउँ यस्शलेममा ल्याउँदै छु।’ ”

त्यसपछि पूजाहारी हिल्कियाह, अहीकाम, अक्बोर, शापान अनि असायाहले यो सन्देश राजालाई भने।

23

मानिसहरू विधि-विधान सुन्दछन्

1 राजा योशियाहले यहूदा यस्शलेमका सबै अगुवाहरूलाई आउनु अनि उनीहरूसँग भेट गर्नु भनी बताए।

2 तब राजा माथि परमप्रभुको मन्दिरमा गए। यहूदाका सबै मानिसहरू तथा यस्शलेममा बसे मानिसहरू उनीसँग गए। पूजाहारीहरू, अगमवक्ताहरू अनि सबै मानिसहरू तल्लो तहदेखि माथिल्लो तहसम्मका उनीसँग गए। तब उनले करारको पुस्तक पढे। यो व्यवस्थाको पुस्तक थियो जो मन्दिरमा पाइएको थियो। योशियाहले पुस्तक पढे जसले गर्दा अरू सबै मानिसहरूले सुन्न सक्न्।

3 राजा खाँबोको छेउमा उभिएर अनि परमप्रभुसित करार गरे। उनले परमप्रभुलाई अनुसरण गर्ने अनि उहाँका आदेशहरू, नियमहरू तथा उहाँका विधिहरू पालनार्ने वचन दिए। उनले यो सब आत्मा र हृदयका साथ गर्ने वचन दिए। उनले यस पुस्तकमा लेखिएका वचन पालन गर्ने वचन दिए। सबै मानिसहरू राजाले गरेको करारलाई समर्थन गरेको देखाउन उभिए।

4 तब राजाले प्रधान पूजाहारी हिल्कियाह, अरू पूजाहारीहरू तथा द्वारपालकहरूलाई बाल देवता, अशेरा देवी तथा आकाशका ताराहरूको सम्मानका लागि बनाइएका थाल र चीज हरू परमप्रभुको मन्दिरबाट बाहिर निकाल्ने आदेश दिए। त्यसपछि योशियाहले ती कुराहरूलाई यस्शलेमबाहिर किद्रोन खोल्साको खेतमा जलाए। तब तिनीहरूले खरानी बेतेलमा लगे।

5 यहूदाका राजाहरूले साधारण मानिसहरूलाई पूजाहारीको रूपमा सेवा गर्नका लागि नियुक्ति गरे। यी मानिसहरू हास्नका सन्तानहरू थिएन। झट्ट पुरोहितहरूले यहूदाका प्रत्येक शहरहरू अनि यस्शलेमका वरिपरिका सबै शहरहरूका अम्ला ठाउँहरूमा धूपबन्ती बाले। तिनीहरू बाल देवता, सूर्य, चन्द्र, नक्षत्रको पूजा र आकाशका तारा-मण्डलहरूलाई धूपबन्ती बाल्ने गर्दथे। तर योशियाहले ती झट्ट पूजाहारीहरूलाई रोके।

6 योशियाहले परमप्रभुको मन्दिरबाट अशतारोत देवीको खाँबो हटाए। उनले अशतारोत खाँबोलाई किद्रोन उपत्यकामा शहर बाहिर लगे अनि त्यसलाई त्यहाँ जलाए। तब उनले डढेको भागलाई धूलो बनाए अनि साधारण मानिसहरूको चिहानमाथि छर्किदिए।

7 तब राजा योशियाहले पुरुषगामीहरूको घर भत्काए जो परमप्रभुको मन्दिरमा थियो। आइमाईहरू पनि ती घरहरू प्रयोग गर्दथे अनि असत्य देवी अशतारोतको सम्मान गर्नका लागि पालको छानो बनाउँने गर्दथे।

8-9 योशियाहले यहूदाका शहरहरूबाट सबै पूजाहारीहरूलाई निकाले। उसले ती पूजाहारीहरूले धूप जलाउने उच्च ठाउँहरू गेबादेखि बेशैवासम्मलाई अपवित्र तुल्याइदिए। योशियाहले यहोशको देब्रेपट्टिको द्वार भएको उच्च ठाउँ भत्काइदिए। (यहोश त्यस शहरको शासक थिए।) तर पूजारी जो उच्च ठाउँहरूमा बलि चढाउने गर्दथे तिनीहरू यरूशलेममा परमप्रभुको वेदीमा आएनन्। त्यसको सट्टामा तिनीहरूले सधारण मानिसहरूसँग अखमीरि रोटी खाए।

10 तोपेत हिन्नोमको छोराले उपत्यकामा एउटा ठाउँ थियो जहाँ मानिसहरू आफ्ना नानीहरू मार्ने गर्दथे अनि असत्य देवता मोलेकको सम्मानमा तिनीहरूलाई बलि चढाउँने गर्दथे। योशियाहले त्यो ठाउँ भत्काए जसले गर्दा मानिसहरूले त्यो ठाउँ फेरी प्रयोग गर्न नसक्यन्।

11 बितेको समयमा यहूदाका राजाहरूले परमप्रभुको मन्दिरको द्वारमा केही घोडा अनि रथहरू राखेका थिए। यो नातान मेलेक नाउँ भएका एक जना महत्वपूर्ण अधिकारीको कोठाले छेउमा थियो। घोडा अनि रथहरू सूर्य देवताको सम्मानका लागि थिए योशियाहले घोडाहरू हटाए अनि रथहरू जलाए।

12 बितेको समयमा यहूदाका राजाहरूले अहाजको महलको छाना माथि वेदीहरू बनाएका थिए। राजा मनश्शेले पनि परमप्रभुको मन्दिरको दुईवटा आँगनहरूमा वेदीहरू बनाएका थिए। योशियाहले ती सबै वेदीहरू भत्काए र भाँचिएका टुक्राहरू किद्रोन बेसीमा फ्याँकिदिए।

13 बितेको समयमा राजा सुलेमानले यरूशलेम नजिक विध्वंसक पहाडमाथि केही अग्ला ठाउँहरू बनाएका थिए। अग्ला ठाउँहरू त्यस पहाडको दक्षिणतिर थिए। राजा सुलेमानले सीदोनका मानिसहरूले पूजा गर्ने डरलागदो चीज अशतारोतको सम्मानमा ती पूजा स्थलहरू मध्ये एउटा बनाए। राजा सुलेमानले मोआबका मानिसहरूले पूजा गर्ने डरलागदो चीज कर्मोशको सम्मानमा पनि एउटा वेदी बनाए। र राजा सुलेमानले अम्मोनीहरू मानिसहरूले पूजा गर्ने डरलागदो चीज मिल्कोमको सम्मानमा पनि एउटा अग्लो ठाउँ बनाए। तर राजा योशियाहले ती सबै पूजाका स्थलहरू अपवित्र बनाइदिए।

14 राजा योशियाहले सबै स्मृति स्तम्भहरू अनि अशतारोत खाँबोहरू भाचे। तब उनले मोरेका मानिसहरूका हाडहरू त्यस ठाउँमा छरे।

15 योशियाहले बेतेलमा अग्लो ठाउँ र वेदी पनि भत्काए। नबातका छोरा यारोबामले यो वेदी बनाएका थिए। यारोबामले इस्राएललाई पाप गर्न लगाएका थिए। योशियाहले अग्लो ठाउँ भत्काए जलाईदिए। योशियाहले ढुङ्गाहरूका वेदी टुक्रा-टुक्रा पारे। त्यसपछि उनले त्यसलाई धूलो पिठो पारे। र उनले अशेरा खाँबोलाई जलाए।

16 योशियाहले चारैतिर हेरे र उसले पहाडमा चिहानहरू देखे। उनले मानिसहरू पठाए र तिनीहरूले चिहानहरूबाट हाड निकाले। तब उनले वेदीमाथि हाड जलाए। यसरी योशियाहले वेदीलाई अपवित्र तुल्याए। यो घटना परमेश्वरका जनले भनेको जस्तै भयो। परमेश्वरका जनले यो कुराहरू घोषणा गरे जब यारोबाम वेदीको छेउमा उभिएका थिए।

त्यसपछि योशियाहले चारैतिर हेरे र उसले परमप्रभुको मानिसको चिहान देखे।

17 योशियाहले भने, “मैले देखेको त्यो स्मारक के हो?”

त्यस शहरका मानिसहरूले उनलाई भने, “यो परमेश्वरका जनको चिहान हो जो यहूदाबाट आएका थिए। यी परमेश्वरका मानिसहरूले यी कुराहरूको विषयमा अगमवाणी गरेका थिए जो तिमीले बेतेलको वेदीमा गरेका छौ।”

18 योशियाहले भने, “परमेश्वरको जनलाई एकैले छोडिदेऊ। उनका हड्डीहरू ननिकाल।” यसर्थ तिनीहरूले उनका हड्डीहरू र सामरियाबाट आएका अगमवक्ताहरूका हड्डीहरूलाई छोडिदिए।

19 योशियाहले सामरीयाका शहरहरूमा भएका अग्ला ठाउँहरूका मन्दिरहरू पनि सबै भत्काए। इस्राएलका राजाहरूले ती मन्दिरहरू बनाएका थिए। र त्यसले परमप्रभुलाई रिस उठायो। योशियाहले बेतेलमा पूजा स्थलहरू भत्काए जस्तै ती मन्दिरहरू भत्काएका थिए।

20 योशियाहले अग्ला ठाउँहरूका सबै पूजाहारीहरूलाई मारे जो सामरीयामा थिए। उनले ती वेदीहरूमा भएका पूजाहारीहरूलाई मारे। यस प्रकार पूजाका ती स्थलहरू शेष पारे। त्यसपछि उनी यरूशलेम फर्किए।

यहूदाका मानिसहरू निस्तार पर्व मनाउँछन्

21 तब राजा योशियाहले सबै मानिसहरूलाई आदेश दिए। उनले भने, “तिमीहरूको परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरका लागि निस्तार पर्व मनाऊ। करारको पुस्तकमा लेखिए जस्तै गर।”

22 मानिसहरूले निस्तार चाड यसरी मनाएका थिएनन् जुन दिनदेखि न्यायाधीशहरूले इम्राएलमा शासन गर्न थाले। इम्राएलका कुनै राजा अथवा यहदाका कुनै पनि राजाले निस्तार चाड यसरी भन्थे रूपमा मनाएका थिएनन्।

23 तिनीहरू योशियाह राजा हुँदा अठारहौँ वर्षमा यो निस्तार चाड परमेश्वरका लागि मनाए।

24 योशियाहले धामी झोक्रि, जादुगर, गृह देवता, देवमूर्तिहरू अनि यहदा तथा यरूशलेममा मानिसहरूले पूजा गर्ने सबै डरलाग्दा चीजहरू नाश गरे। योशियाहले यस्तो काम हिल्कियाह पूजाहारिले परमप्रभुको मन्दिरमा पाइएको पुस्तकमा लेखिएको विधि पालन गर्नका लागि गरे।

25 योशियाह जस्ता राजा पहिले कहिले थिएनन् योशियाह आफ्नो सम्पूर्ण हृदय, आफ्नो सबै आत्मा तथा आफ्नो सबैशक्तिका साथ परमप्रभु तिर फर्के। कुनै राजाले मोशाको व्यवस्थाहरू योशियाह जस्तै अनुसरण गरेनन्। अनि त्यस समय देखि योशियाह जस्ता कुनै राजा भएनन्।

26 तर परमप्रभु यहदाका मानिसहरूसँग रिसाउन छोड्नु भएन। मनशलेले गरेको सबै कामहरूका लागि परमप्रभु अझै तिनीहरूसँग रिसाउनुभएको थियो।

27 परमप्रभुले भन्नुभयो, “मैले इम्राएलका मानिसहरूलाई ठाउँ छोड्न बाध्य (जोड) गराएँ। म यहदासँग पनि त्यस्तै गर्नेछु। म यहदालाई मेरो दृष्टिबाट निकालि दिनेछु म यरूशलेमलाई त्याग्नेछु। हो, मैले त्यस शहरलाई रोजेँ। म यरूशलेममा मन्दिरको बारेमा कुरा गर्दै थिएँ जब मैले भनें, ‘मेरो नाउँ त्यहाँ हुनेछ।’ तर यस मन्दिरलाई म त्यागिदिनेछु।”

28 सबै अरू कामहरू जो योशियाहले गरे, यहदाका राजाहरूको इतिहास पुस्तकमा लेखिएका छन्।

योशियाहको मृत्यु

29 योशियाहको शासनकालमा मिश्रका राजा फिरऊन-नेकोले अशूरका राजाको विरुद्धमा युद्ध गर्न यूफ्रेटिस नदीमा गए। योशियाह नेकोसँग भेट गर्न मगिदोया गए। फिरऊनले योशियाहलाई देखे र उनलाई मारे।

30 योशियाहका अधिकारीहरूले उनको शरीर रथमा राखे अनि उनलाई मगिदोबाट यरूशलेम ल्याए। तिनीहरूले योशियाहलाई उनको आफ्नो चिहानामा गाडे।

तब साधारण मानिसहरूले योशियाहका छोरा यहोआहाजलाई लगे अनि राज्यभषेक गरे। तिनीहरूले यहोआहाजलाई नयाँ राजा बनाए।

यहोआहाज यहदाका राजा हुन्छन्

31 यहोआहाज तेईस वर्षका थिए जब उनी राजा भए। उनले यरूशलेममा तीन महीना शासन गरे। उनको आमाको नाउँ हम्तल थियो, उनी लिब्नाका धर्मयाहकी छोरी थिइन्।

32 यहोआहाजले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले गलत भन्नुभएको थियो। यहोआहाजले ती नै कामहरू गरे जो उनका पुर्खाहरूले गरेका थिए।

33 फिरऊन-नेकोले यहोआहाजलाई हमात देशको रिब्लामा बन्दी बनाए। त्यस कारण यहोआहाजले यरूशलेममा शासन गर्न पाएनन्। फिरऊन नेकोले यहदालाई 100 तोडा चाँदी अनि 10 तोडा सुन दिनु बाध्य गरए।

34 फिरऊन-नेकोले योशियाहका छोरा एल्याकीमलाई नयाँ राजा बनाए। एल्याकीमले आफ्ना पिता योशियाहको पद ग्रहण गरे। फिरऊन-नेको एल्याकीमको नाउँ बदल्ती गरेर यहोयाकीम बनाए। अनि फिरऊन-नेकोले यहोआहाजलाई मिश्रबाट टाढा लगे। यहोआहाज मिश्रमा मरे।

35 यहोयाकीमले फिरऊनलाई चाँदी र सुन दिए। तर यहोयाकीमले साधारण मानिसहरूलाई कर तिर्न लगाए अनि त्यो धनको उपयोग फिरऊन-नेकोलाई दिए गरे। यस कारण प्रत्येक मानिसले आफ्नो भागको चाँदी र सुन तिर्यो। अनि राजा यहोयाकीमले रूपियाँ फिरऊन-नेकोलाई दिए।

36 यहोयाकीम 25 वर्षका थिए जब उनी राजा भए। उनले यरूशलेममा 11 वर्ष शासन गरे। उनको आमाको नाउँ जर्बीदा थियो, तिनी रूमाका पदायाहकी छोरी थिइन्।

37 यहोयाकीमले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो। यहोयाकीमले त्यही काम गरे जो उनका पुर्खाहरूले गरेका थिए।

24

राजा नबूकदनेसर यहदा आउँछन्

1 यहोयाकीमको समयमा बाबेलका राजा नबूकदनेसर यहदा देश आए। यहोयाकीमले तीन वर्षसम्म नबूकदनेसरको सेवा गरे। तब यहोयाकीम नबूकदनेसरको विरोधमा गए अनि उनको शासनबाट स्वतन्त्र भए।

2 परमप्रभुले बाबेली, अरामी, मोआबेली तथा अम्मोनीहरूको दललाई यहोयाकीमको विरोधमा युद्ध गर्न पठाउनुभयो। परमप्रभुले ती दलहरू यहूदालाई नष्ट पार्न पठाउनुभयो। परमप्रभुले भन्नुभए जस्तै यस्तो भयो। परमप्रभुले आफ्ना सेवक अगमवक्ताहरू ती कुराहरू भन्न पठाउनुभयो।

3 परमप्रभुले ती कुराहरू यहूदामा हुनु पर्छ भनी आदेश दिनुभयो। यस प्रकार उहाँले तिनीहरूलाई उहाँको दृष्टिबाट बाहिर गर्नुहुन्छ। उहाँले यस्तो गर्नुभयो किनभने सबै पाप कामहरू मनश्शले गरेका थिए।

4 परमप्रभुले यस्तो गर्नुभयो किनभने मनश्शले धेरै निर्दोष मानिसहरूलाई मारे। मनश्शले यरूशलेमलाई रक्ताम्मे बनाए। र परमप्रभु ती पाप कामहरू क्षमा गर्न तयार थिएनन्।

5 अरू कामहरू जो यहोयाकीमले गरे, यहूदाका राजाहरूको इतिहास पुस्तकमा लेखिएको छ।

6 यहोयाकीम मरे अनि उनलाई उनका पुर्खाहरूसँगै गाडियो। यहोयाकीमका छोरा यहोयाकीन उनीपछि नयाँ राजा भए।

7 बाबेलका राजाले मिश्रको नदी देखि लिएर यूफ्रेटिस नदी सम्म सबै जमीन कब्जा गरे। यो जमीन पहिला मिश्रको अधीनमा थियो। यसकारण मिश्रका राजाले मिश्र बढी छोड्न सकेनन्।

नबूकदनेस्सर यरूशलेम दखल गर्छन्

8 यहोयाकीन 18 वर्षका थिए जब उनले शासन शुरू गरे। उनले यरूशलेममा तीन महीना शासन गरे। उनको आमाको नाउँ नहुशाता थियो, उनी यरूशलेमको एल्नातानकी छोरी थिएन्।

9 यहोयाकीनले त्यही काम गरे जसलाई परमप्रभुले नराम्रो भन्नु भएको थियो। उनले त्यही काम गरे जो उनका पिताले गरेका थिए।

10 त्यस समयमा बाबेलका राजा नबूकदनेसरका अधिकारीहरू यरूशलेम आए अनि उनलाई घेरे।

11 तब नबूकदनेसर, बाबेलका राजाले शहलाई घेरेको बेलामा आए।

12 यहोयाकीन यहूदाका राजा बाबेलका राजासँग भेट गर्न बाहिर निस्किए। यहोयाकीनकी आमा, उनका अधिकारीहरू अगुवाहरू तथा वरिष्ठ अधिकारीहरू पनि उनीसँग गए। तब बाबेलका राजाले यहोयाकीनलाई पक्रिए। यस्तो नबूकदनेस्सरको शासनको आठौँ वर्षमा भयो।

13 नबूकदनेस्सरले राजाका सबै खजाना र परमप्रभुको मन्दिरको सबै खजाना लगे। नबूकदनेस्सरले सबै सुनका भाँडाहरू काटेर टुक्रा-टुक्रा पारे जुन सुलेमान, इम्राएलका राजाले परमप्रभुको मन्दिरमा राखेका थिए। यो परमप्रभुले भन्नुभए जस्तै नै भयो।

14 नबूकदनेस्सरले यरूशलेमका सबै मानिसहरूलाई पक्रिए। उनले सबै अगुवाहरू तथा अरू पनि मानिसहरूलाई पक्रिए। उनले 10,000 मानिसहरूलाई लगे अनि तिनीहरूलाई बन्दी बनाए। नबूकदनेस्सरले सबै दक्ष कर्मी अनि कारिगरहरूलाई लगे। साधारण मानिसहरूमा दरिद्र बाहेक अरू कोही रहेनन्।

15 नबूकदनेस्सरले यहोयाकीनलाई बन्दी बनाए बाबेल लगे। नबूकदनेस्सरले देशका राजाकी आमा, उनकी पत्नीहरू, अधिकारीहरू अनि अगुवा मानिसहरूलाई पनि लगे। नबूकदनेस्सरले तिनीहरूलाई यरूशलेमबाट बाबेल बन्दीहरूको रूपमा लगे।

16 त्यहाँ 7,000 सैनिकहरू थियो। नबूकदनेस्सरले सबै सैनिकहरू र 1,000 दक्ष कर्मीहरू लगे। यी सबै मानिसहरू तालिम पाएका र युद्धका लागि तयार थिए। बाबेलका राजाले तिनीहरूलाई बन्दीहरूको रूपमा बाबेल लगे।

राजा सिदकियाह

17 बाबेलका राजाले मतन्याहलाई नयाँ राजा बनाए। मतन्याह यहोयाकीनका काका थिए। उनले तिनको नाउँ बद्दीले गरेर सिदकियाह बनाए।

18 सिदकियाह 21 वर्षका थिए जब उनले शासन गर्न थाले। उनले यरूशलेममा 11 वर्ष शासन गरे। उनको आमाको नाउँ हमूतल थियो जो लिब्नाको यिर्मयाहकी छोरी थिइन्।

19 सिदकियाहले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले गलत काम भन्नुभएको थियो। सिदकियाहले त्यही काम गरे जो यहोयाकीनले गरेका थिए।

20 परमप्रभु यरूशलेममा र यहूदा माथि सधैं रिसाउनुभयो र नै तिनीहरूलाई टाढा पन्छ्याउनुभयो।

नबूकदनेसर सिदकियाहको शासन शेष पार्छन्

सिदकियाहले विद्रोह गरे अनि बाबेलका राजाको आज्ञा पालन गर्न अस्वीकार गरे।

25

1 यसकारण नबूकदनेस्सर बाबेलका राजा र उनका सबै सेनाहरू यरूशलेमको विरुद्धमा युद्ध गर्न आए। यो घटना सिदकियाहको नवौं वर्ष राज्यकालको दशौं महीनाको दशैं दिनमा भयो। नबूकदनेस्सरका सेनाले शहरको पर्खाल वरिपरि धेरै घेरा मचान खडा गरे। उनले शहरको चारैतिर माटोको भिंता बनाए।

2 नबूकदनेस्सरको सेनाहरूले सिदियाह यहुदाका राजाको एघारौं वर्ष नहुञ्जेलसम्म यरूशलेमको चारैतिर बसे।

3 शहरमा अनिकाल विकराल हुँदै गयो। चौथो महीनाको नवौं दिन शहरमा साधारण मानिसहरूका लागि अन्नै खाद्य थिएन।

4 नबूकदनेस्सरका सेनाहरूले अन्तमा शहरको भित्तालाई भत्काए। त्यस रात राजा सिदकियाह र उनका सबै सैनिकहरू भागे। तिनीहरूले गोप्यद्वार प्रयोग गरे जुन दुई पर्खाल भएर गएको थियो। यो राजाको बगैँचा भएर गएको थियो। शत्रुका सैनिकहरू शहरको वरिपरि थिए तर सिदकियाह र उनका मानिसहरू मरुभूतिको बाटो भएर भागे।

5 बाबेली सेनाहरूले राजा सिदकियाहलाई पछ्याए अनि यरीहो छेऊ उनलाई पक्रिए। सिदकियाहाका सबै सैनिकहरूले उनलाई छोडे अनि भागे।

6 बाबेलीहरूले राजा सिदकियाहलाई रिब्लामा बाबेलका राजा कहाँ लगे। बाबेलीहरूले सिदकियाहलाई सजाय दिने निश्चय गरे।

7 तिनीहरूले सिदकियाहका छोराहरूलाई उनकै सामु मारे। तब तिनीहरूले सिदकियाहका आखाँहरू निकाले तिनीहरूले उनलाई साङ्गलाले बाँधे अनि बाबेल पुर्याए।

यरूशलेमलाई नष्ट पारिन्छ

8 नबूकदनेस्सर आफू बाबेलको राजा भएको उन्नाइसौं वर्षको पाँचौं महीनाको सातौं दिन यरूशलेम आए। नबूजरदान नबूकदनेस्सरको प्रमुख सैनिकहरूका अधिकारी थिए।

9 नबूजरदानले परमप्रभुको मन्दिर, राजाको महल र यरूशलेमका सबै घरहरू जलाए। उनले मुख्य मानिसहरूका घरहरू पनि जलाए।

10 तब नबूजरदानसँगै भएको बाबेली सेनाहरूले यरूशलेमको वरिपरिको पर्खाहरू लडाए।

11 नबूजरदानले शहरमा छोडिएका सबै मानिसहरूलाई पत्रे। नबूजरदानले बाबेलको राजा समक्ष आत्म समर्पण गरेका सबै मानिसहरूलाई बन्दीको रूपमा लगे।

12 नबूजरदानले साधारण मानिसहरूमा अत्यन्त दरिद्रलाई मात्र त्यहाँ बस् दिए। उनले तिनीहरूलाई बस् दिए जसले गर्दा तिनीहरू दाख र अन्य बालीको हेरचाह गर्न सकुन।

13 बाबेली सैनिकहरूले परमप्रभुको मन्दिरमा भएका सबै काँसाका चीजहरू टुक्रा टुक्रा पारे। तिनीहरूले काँसाको खाँबो, काँसाको गाडी अनि विशाल काँसाको खँडुकुलो टुक्रायाए। तब तिनीहरूले त्यो सबै काँसा बाबेल लगे।

14 बाबेलीहरूले भौँडाहरू, बेलचाहरू, मोसोदानी, धूपदानीभर, चम्चीहरू, तथा सबै काँसाका थालहरू लगे जो परमप्रभुको मन्दिरमा उपयोग गरिन्थे।

15 नबूजरदानले कराही र थालहरू सबै लगे। उनले सुनले बनिएका सबै चीजहरू सुनका लागि लगे। अनि उनले सबै चाँदीले बनिएका चीजहरू चाँदीका लागि लगे।

16-17 यसकारण नबूजरदानले लगे: 2 वटा काँसाका खाँबाहरू। (प्रत्येक खाँबो 18 हात अग्लो थियो। खाँबोमाथिका गज्रहरू तीन हात फिट अग्लो थिए। तिनीहरू काँसाको बनाइएका थिए अनि जालो र दारिमको आकृति जस्ता थिए। दुवै खाँबाहरू एकै प्रकारको आकृतिका थिए।) ठूलो काँसाको खडकुँलो, गाडीहरू जसलाई परमप्रभुको मन्दिरका लागि सलेमानले बनाएका थिए। यी चीजहरूको काँसा जोख्दा सहै नै गह्रौं थियो।

बन्दी बनाइएका यहुदाका मानिसहरू

18 मन्दिरबाट नबूजरदानले लगे मुख्य पूजाहारी सरयाह, अर्का पूजाहारी सपन्याह, तीन जना मानिसहरू जसले प्रवेशद्वारको सुरक्षा गर्ने गर्दथे तिनीहरूलाई पनि लगे।

19 अनि शहरबाट नबूजरदानले एउटा अधिकारीलाई लगे जो सैनिकहरूको मुखिया थिए। पाँच जना राजाका सल्लाहकार जो अन्नै शहरमा नै थिए, एकजना अध्यक्ष जसले साधारण मानिसहरूलाई युद्धको निम्ति जम्मा गर्थे अनि 60 जना साधारण मानिसहरू जो अन्नै शहरमा थिए।

20-21 तब नबूजरदानले यी सबै मानिसहरूलाई हमातको इलाकामा रिब्लामा बाबेलका राजाकहाँ लगे। बाबेलका राजाले तिनीहरूलाई रिब्लामा मारे। यसरी यहुदाका मानिसहरू आफ्नो देशबाट बन्दीको रूपमा लखेटिए।

गदल्याह यहुदाका राज्यपाल

22 नबुकदनेस्सर बाबेलका राजाले यहदा देशमा केही मानिसहरू छोडेका थिए। एक मानिस थिए जसको नाउँ गदल्याह थियो, शापानका छोरा अहीकामका छोरा थिए। नबुकदनेस्सरले यहदामा मानिसहरूका राज्यपाल बनाए।

23 सेनाका सेनापतिहरू नतन्याहका छोरा इश्माएल, कारेहका छोरा योहानान, नतोपातका तन्हमेतका छोरा सरयाह अनि माकाईका छोरा याजन्याह थिए। यी सेनापतिहरू तथा उनका मानिसहरूले थाह पाए, बाबेलका राजाले गदल्यालाई राज्यपाल बनाए। यसर्थ तिनीहरू गदल्याहसँग भेट गर्न मिस्पा गए।

24 गदल्याहले यी अधिकारीहरू तथा उनका मानिसहरूलाई शपथ दिए। गदल्याहले तिनीहरूलाई भने, “बाबेल का अधिकारीहरू सित डरमान्नु पर्दैन। यहाँ बस अनि बाबेलका राजाको सेवा गर। तब तिमीहरूका लागि सबै कुरो ठीक हुनेछ।”

25 एलीशामाको नाती नतन्याहको छोरा इश्माएल राजपरिवारका थिए। सातौँ महिनामा इश्माएल अनि उनका दशजना मानिसहरूले गदल्याहमाथि आक्रमण गरे अनि मिस्पामा गदल्याह सँगै सबै यहदीहरू तथा बाबेलीहरूलाई मारे।

26 तब सेनाका अधिकारीहरू अनि सबै मानिसहरू मिश्र भागे। कम्ती महत्वपूर्ण देखि बढी महत्वपूर्ण भएका प्रत्येक मानिसहरू भागे किनभने तिनीहरू बाबेलीहरूसित डराएका थिए।

27 पछि एबील-मरोदक बाबेलका राजा भए। उनले यहदाका राजा यहोयाकीनलाई बन्दीगृहबाट मुक्त गरिदिए। यो घटना यहोयाकीन पक्राउ परेपछि, सत्ताईस दिन बाह्य महीना सैतीसौँ वर्षमा भएको थियो। यो एबील-मरोदकको शासनको शुरूको वर्षमा भएको घटना हो।

28 एबील- मरोदक यहोयाकीनप्रति दयालु थिए। उनले बाबेलमा उनीसँग बस्ने अरू राजाहरू भन्दा यहोयाकीनलाई धेरै महत्वपूर्ण पद दिए।

29 एबील-मरोदकले यहोयाकीनलाई बन्दीको लुगा लगाउन बन्द गरे। अनि यहोयाकीनले जीवनको रहल समय प्रत्येक दिन एबील-मरोदकसँग एउटै भेजमा बसेर खाए।

30 यस प्रकार राजा एबील मरोदकले यहोयाकीनलाई रहल जीवनमा प्रत्येक दिन भोजन प्रदान गरे।

इतिहासको पहिलो पुस्तक

आदमदेखि नूहसम्मको वंशावली

1-3 आदम, सेत, एनोश, केनान, महललेल येरेद, हनोक, मत्शेलह, लेमेक, नूह।

4 नूहका छोराहरू-शेम, हाम अनि येपेत थिए।

येपेतका सन्तानहरू

5 येपेतका छोराहरू-गोमेर, मागोग, मादै, यावान, तूबल, मेशेक अनि तीरास थिए।

6 गोमेरका छोराहरू-अश्कनज, दीपत अनि तोगर्मा थिए।

7 यावानका छोराहरू-एलीशा, तर्शीश, किर्तीम अनि रोदानीम थिए।

हामका सन्तानहरू

8 हामका छोराहरू- कूश, मिश्रेम, पूत र कनान थिए।

9 कूशका छोराहरू- सबा, हवीला, सबता, रामा

अनि सबतका थिए। रामाको छोराहरू शबा अनि ददान थिए।

10 कूशका छोरा, निम्रोद थिए जो पृथ्वीमा पहिलो साहसी योद्धा बनेका थिए।

11 मिश्रेमबाट, लूदीहरू, अनामीहरू, लहाबीहरू अनि नमूहीहरू,

12 पन्सीहरू, कस्तलीहरू (जसबाट पलिशतीहरू आए) अनि कमोरीहरू थिए।

13 कनान सीदोनका पिता थिए। सीदोन तिनका जेठा छोरा थिए। कनान र हेत,

14 यबूसी, एमोरी, गिर्गाशी,

15 हिच्वी अरकी, सीनी,

16 अर्वादी, समारी अनि हमातीहरूका पनि पिता थिए।

शेमका सन्तानहरू

17 शेमका छोराहरू- एलाम, अश्शर, अर्पक्षद, लूद अनि अराम थिए। अरामका छोराहरू-ऊज, हल, गेतेर मेशेक थिए।

18 अर्पक्षद शेलहका पिता थिए। शेलह एबेरका पिता थिए।

19 एबेरका दुइ छोराहरू थिए। एउटा छोराको नाउँ पेलेग थियो, किनभने तिनको जीवनकालमा पृथ्वीका मानिसहरूको

विभिन्न भाषाहरूमा विभाजन भएका थिए। पेलेगको भाइको नाउँ योत्तान थियो।

20 (योत्तान, अल्मोदाद, शेलेप, हसर्मावित, येरह,

21 हदोराम, ऊजाल, दिकला,

22 एबाल, अर्बीमाएल, शबा,

23 ओपीर, हवीला र योबाबका यी सबै योत्तानका छोराहरू थिए।)

24 शेम, अर्पक्षद, शेलह,

25 एबेर, पेलेग, रऊ,

26 सस्ग, नाहोर, तेरह

27 अनि अब्राम (अब्रामलाई अब्राहाम पनि भन्दछन्।)

अब्राहामका परिवार

28 अब्राहामका छोराहरू- इसहाक र इश्माएल थिए।

29 यी तिनीहरूका सन्तानहरू थिए। इश्माएलका जेठा छोरा नबायोत थिए। इश्माएलका अरू छोराहरू- केदार, अदबेल, मिब्साब,

30 मिश्मा, दूमा, मस्सा, हदद, तेमा,

31 यत्, नापीश अनि केदमा थिए। यी इश्माएलका छोराहरू थिए।

32 कर्त्राका छोराहरूः कर्त्रा अब्राहामको उप-पत्री थिईन। तिनले जिभ्रान, योक्षान, मदान, मिधान, यिश्बाक अनि श्अहलाई जन्म दिइन।

योक्षानका छोराहरू शबा र ददान थिए।

33 मिधानका छोराहरू- एपा, एपेर, हनोक, अबीदा अनि एल्दा थिए।

यी सबै कर्त्राका छोराहरू थिए।

साराका छोराहरू

34 अब्राहाम इसहाकका पिता थिए, इसहाकका छोराहरू एसाव अनि इस्राएल थिए।

35 एसावका छोराहरू- एलीपज, रूप्ल, यऊश, यालाम अनि कोरह थिए।

36 एलीपजका छोराहरू- तेमान, ओमार, एपी, गाताम र कनज थिए। एलीपज अनि तिम्नाका अमालेक नाउँ गरेको छोरा पनि थिए।

37 रूप्लका छोराहरू- नहत, जेरह, शम्मा अनि मिज्जा थिए।

सेइरबाट एदोमीहरू

38 सेइरका छोराहरू- लोतान, शोबाल, सिबोन, अना, दीशोन, एसेर अनि दीशान थिए।

39 लोतानका छोराहरू- होरी र होमाम थिए। लोतानकी तिम्ना नाउँ गरेकी बहिनी थिइन।

40 शोबालका छोराहरू- अल्यान, मानहत, एबाल, शपी अनि ओनाम थिए।

सिबोनका छोराहरू- अयीया अनि अना थिए।

41 अनाको छोरा दीशोन थिए।

दीशोनका छोराहरू- हग्गान, एश्वान, यित्रान, अनि करान थिए।

42 एसेरका छोराहरू- बिल्हान, जावान अनि याकान थिए।

दीशानका छोराहरू ऊज अनि अरान थिए।

एदोमका राजाहरू

43 इस्राएलमा राजाहरू हुनु भन्दा धेरै अघि नै एदोममा राजाहरू थिए, एदोमका राजाहरूका नाउँ यी हुनः

पहिलो राजा बओरको छोरा बेला थिए। बेलाको शहरको नाउँ दिनहाबा थियो।

44 जब बेलाको मृत्यु भयो जेरहाका छोरा योबाब नयाँ राजा भए। योबाब बोसाका छोरा थिए।

45 जब योबाबको मृत्यु भयो ह्शाम नयाँ राजा भए। ह्शाम तेमानी देशका थिए।

46 जब ह्शामको मृत्यु भयो बददका छोरा हदद नयाँ राजा भए। हददले मोआब देशमा मिघानीहरूलाई परास्त गरे। हददको शहरको नाउँ अबीत थियो।

47 जब हददको मृत्यु भए पछि सम्ला नयाँ राजा भए। सम्ला मास्रेकाका थिए।

48 सम्लाको मृत्यु पछि शाऊल नयाँ राजा भए। शाऊल यफ्रेटिस नदी किनारमा भएको रहोबोतका थिए।

49 जब शाऊलको मृत्यु भयो अकबोरका छोरा बाल-हनान नयाँ राजा भए।

50 जब बालहनानको मृत्यु भयो हदद नयाँ राजा भए। हददको शहरको नाउँ पाई थियो। हददकी पत्रीको नाउँ महतबेल थियो। महतबेल मन्नेदकी छोरी थिइन। मन्नेद मेजाहाबकी छोरी थिइन।

51 तब हददको मृत्यु भयो।

एदोमका अगुवाहरू तिम्ना, अल्या, यतेत,

52 ओहोलीबामा, एला, पीनोन,

53 कनज, तेमान, मिबसार,

54 मग्दीएल अनि ईराम, थिए। एदोमका प्रधान व्यक्तिहरूको सूची यहि हो।

2

इस्राएलका छोराहरू

1 इस्राएलका छोराहरू- स्बेन, शिमोन, लेवी, यहदा, इसाकार, जबल्लन

2 दान, यूसुफ, बिन्यामीन, नसाली, गाद अनि आशर थिए।

यहदाका छोराहरू

- 3 यहदाका छोराहरू- एर, ओनान अनि शेला थिए। बतशअ तिनीहरूकी आमा थिइन्। बतशअ कनान देशकी स्त्री थिइन्। परमप्रभुले देख्न भयो कि यहदाका जेठा छोरा एर दुष्ट थियो। यसकारण परमप्रभुले एरलाई मारिदिनु भयो।
4 यहदाको बुहारी तामारले पेरिस अनि जेरहलाई जन्म दिइन्। यसरी यहदाका पाँच छोराहरू थिए।

5 पेरिसका छोराहरू- हेस्रोन र हामूल थिए।

6 जेरहका पाँचजना छोराहरू- थिए तिनीहरू जिम्नी, एतान, हेमान, कल्कोल अनि दारा थिए।

7 जिम्नीका छोरा कर्मी थिए। कर्मीको छोरा आकान* थिए। आकान ती मानिस थिए जसले इम्राएल माथि धेरै कष्ट ल्याएका थिए। आकानले युद्धमबाट लिएका चीजहरू राखे। उसले ती सबै चिजहरू परमेश्वरलाई दिनु पर्ने थियो।

8 एतानका छोरा अजर्याह थिए।

9 हेस्रोनका छोराहरू यरहमेल, राम अनि कालेब थिए।

रामका सन्तानहरू

10 राम अम्मीनादाबका पिता थिए, अम्मीनादाब नहशोनका पिता थिए। नहशोन यहदामा अगुवा थिए।

11 नहशोन सल्माका पिता थिए। सल्मा बोअजका पिता थिए।

12 बोअज ओबेदका पिता थिए। ओबेद यिशैका पिता थिए।

13 यिशै एलीआबका पिता थिए। एलीआब यिशैका जेठा छोरा थिए। यिशैका महिला छोरा अबीनादाब थिए। तिनका साहिला छोरा शिमा थिए।

14 नतनेल यिशैका काहिला छोरा थिए। यिशैका अन्तरे छोरा रैद थिए।

15 ओसेम यिशैक जन्तरे छोरा थिए अनि दाऊद कान्छा छोरा थिए।

16 तिनीहरूका बहिनीहरू सस्र्याह अनि अबीगेल थिए। सस्र्याहका तीन जना छोराहरू अबीशै, योआब अनि असाहेल थिए।

17 अबीगेल अमासाका आमा थिइन्। अमासाका पिता येतेर थिए। येतेर इश्माएली थिए।

कालेबका सन्तानहरू

18 कालेब हेस्रोनका छोरा थिए। कालेबकी पत्नी अज्बाबाट नानीहरू जन्मे। अज्बाको नाउँ यरीओत पनि थियो।† अज्बाका छोराहरू येशेर, शोबाब अनि अर्दोन थिए।

19 जब अज्बाको मृत्यु भयो, कालेबले एप्रातलाई विवाह गरे। कालेब अनि एप्रातका एक छोरा थिए। तिनहरूले उसको नाउँ हूर राखे।

20 हूर ऊरीका पिता थिए। ऊरी बसलेलका पिता थिए।

21 पछि, जब हेस्रोन साठी बर्षका थिए, तिनले माकीरकी छोरीलाई विवाह गरे। माकीर गिलादका पिता थिए। हेस्रोनले माकीरकी छोरीसित शारीरिक सम्बन्ध गरे अनि तिनले सगबलाई जन्म दिइन्।

22 सगब याईरका पिता थिए। याईरको गिलाद देशमा तेईसवटा शहरहरू थिए।

23 तर गशूर र अरामले याईरका गाउँहरू कब्जागरे। तिनीहरू मध्ये कनतर त्यसका वरिपरिका सा-साना शहरहरू थिए।

जम्मा साठीवटा सा-साना शहरहरू थिए। यी सबै शहरहरू गिलादका पिता माकीरका छोराहरूका थिए।

24 हेस्रोनको मृत्यु एप्रातको कालेबको शहरमा भयो। तिनको मृत्यु भए पछि, तिनकी पत्नी अबीयाले तिनको निम्ति छोरो जन्माइन्। त्यो छोराको अशहूर नाउँ दिएको थियो अशहूर तकोका पिता थिए।

यरहमेलका सन्तानहरू

25 यरहमेल हेस्रोनका जेठा छोरा थिए। यरहमेलका छोराहरू राम, बूना, ओरेन, ओसेम र अहियाह थिए। राम यरहमेलका जेठा छोरा थिए।

26 यरहमेलकी अर्की पत्नी अतारा थिइन्। ओनामकी आमा अतारा थिइन्।

27 यरहमेलका जेठा छोरा रामका छोराहरू थिए। तिनीहरू मास, यामीन अनि एकेर थिए।

28 ओनामका छोराहरू शम्मै अनि यादा थिए। शम्मैका छोराहरू नादाब अनि अबीशूर हो।

29 अबीशूरकी पत्नीको नाउँ अबीहेल थियो। तिनीहरूका दुइ छोराहरू थिए। तिनीहरूका नाउँ अहबान अनि मोलीद थिए।

30 नादाबका छोराहरू सेलेद अनि अप्पेम थिए। सेलेदको मृत्यु बिनासन्तान भयो।

31 अप्पेमका छोरा यिशी थिए। यिशीका छोरा शेशान थिए। शेशानका छोरा अहलै थिए।

* 2:7: आकान वा "आकार।" † 2:18: अज्बाको ... थियो हिब्रमा यो पाठ गाब्रो छ वास्तविक यसले भन्छ: "उसको पत्नी अज्बाद्वारा अनि यरीओतद्वारा यरीओत हुनसक्छ अर्को पत्नी। कसै पण्डीहरूले उल्था गर्छ कि अज्बा यरीओतका छोरी थिइन्।"

- 32 यादा शम्भैका भाइ थिए। यादाका छोराहरू येतेर अनि जोनाथन थिए। येतेरको मृत्यु सन्तान बिहीन भयो।
- 33 जोनाथनका छोराहरू पेलेत र जाजा थिए। यो यरहमेलका सन्तानको सूची थियो।
- 34 शेशानका छोराहरू थिएनन। तिनका छोरीहरू मात्र थिए। शेशान कहाँ यहाँ नाउँ गरेका एउटा मिश्री सेवक थिए।
- 35 शेशानले आफ्नी छोरीको विवाह यहाँसित गरी दिए। तिनीहरूका एक छोरा थिए। उसको नाउँ अतै थियो।
- 36 अतै नातानका पिता थिए। नातान जाबादका पिता थिए।
- 37 जाबाद एपलालका पिता थिए। एपलाल ओबेदका पिता थिए।
- 38 ओबेद येहका पिता थिए। येह अजर्याहका पिता थिए।
- 39 अजर्याह हेलेसका पिता थिए। हेलेस एलासाका पिता थिए।
- 40 एलासा सिम्मैका पिता थिए। सिम्मै शल्लूमका पिता थिए।
- 41 शल्लूम यकम्याहका पिता थिए अनि यकम्याह एलीशामाका पिता थिए।
- 42 कालेब यरहमेलका भाइ थिए। कालेबका छोराहरू यी थिए: तिनका जेठा छोरा मेशा थिए। मेशा जीपका पिता थिए। मारेशा पनि कालेबका छोरा थिए। मारेशा हेब्रोनका पिता थिए।
- 43 हेब्रोनका छोराहरू- कोरह, तम्पूह, रेकेम अनि शेमा थिए।
- 44 शेमा रहमका पिता थिए। रहम योर्कामका पिता थिए। रेकेम शम्भैका पिता थिए।
- 45 शम्भैको छोरा माओन थिए। माओन बेत्सूरका पिता थिए।
- 46 कालेबकी उप-पत्नीको नाउँ एपा थियो। एपा हारान, मोसा अनि गाजेजकी आमा थिइन्। हारान गाजेजका पिता थिए।
- 47 यहदैका छोराहरू- रेगेम, योताम, गेशान, पेलेत, एपा अनि शाम हुन।
- 48 माका कालेबकी अर्की उपपत्नी थिइन्। माका शेबेर अनि तिर्हानकी आमा थिइन्।
- 49 माका, चाप अनि शबाकि पनि आमा थिइन्। चाप मदमन्नाका पिता थिए। शबा मक्बेना अनि गिबाका पिता थिए। कालेबकी छोरी अक्सा थिइन्।
- 50 यो कालेबका सन्तानहरूको सूचि हो। हर कालेबका जेठा छोरा थिए। तिनी एप्रताबाट जन्मिएका हुन। हरका छोराहरू किर्यात-यारीमका संस्थापक शोबाल,
- 51 बेतलेहेमका संस्थापक सल्मा अनि बेत-गादेरका संस्थापक हारेप थिए।
- 52 शोबाल किर्यात-यारीमका संस्थापक थिए। यो शोबालका सन्तानहरूको सूची हो- हारोए, मनुहोनीहरूका आधा मानिसहरू,
- 53 अनि किर्यात यारीमका परिवार समूह यिनीहरू- यित्री, पूही, शुमाती अनि मिश्राती मानिसहरू हुन्। सोराती अनि एशताओलीहरू मिश्राती मानिसहरूबाट आएका थिए।
- 54 यो सल्माका सन्तानहरूको सूची हो- बेतलेहेमबाट मानिसहरू नतोपाती थिए, अतारोत, बेतयोआब, मानहतका आधा जनसंख्याहरू, सोरी मानिसहरू, थिए।
- 55 अनि ती पूजाहरीहरूका परिवार जो याबेशमा, तिरातमा, शिमातमा अनि सुचामा बस्थे। यी शास्त्रीहरू र केनी मानिसहरू हुन जो हम्मतबाट आए। हम्मत बेत-नेकाबका घरका संस्थापक थिए।

3

दाऊदका छोराहरू

- 1 दाऊदका केही छोराहरू- हेब्रोन शहरमा जन्मेका थिए। यो दाऊदका छोराहरूको सूची हो:

दाऊदका जेठा छोरा अम्मोन हुन। अम्मोनकी आमा अहीनोअम थिइन्। तिनी यिजेरल शहरकी हुन्।

माहिला छोरा दानिएल थिए। तिनकी आमा अबीगेल यहूदाको कर्मेलकी थिइन्।

2 साहिला छोरा अब्शालोम थिए। तिनकी आमा तल्मैकी छोरी माका थिइन्। तल्मै गशूरका राजा थिए।

काँहिला छोरा अदोनियाह थिए। तिनकी आमा हग्गीत थिइन्।

3 अन्तरे छोरा शपत्याह थिए। तिनकी आमा अबीतल थिइन्।

कान्छा छोरा यिनाम थिए। तिनकी आमा दाऊदकी पत्नी एला थिइन्।

- 4 दाऊदका यी छ जना छोराहरू हेब्रोनमा जन्मिए।

दाऊदले त्यहाँ सात वर्ष छ: महीना शासन गरे। दाऊदले यरूशलेममा 33 वर्ष सम्म राज गरे।

5 यरूशलेममा जन्मेका दाऊदका छोराहरू यी हुन्।

दाऊदकी पत्नी बेतशेबा अम्मीएलकी छोरी थिइन। बेतशेबाबाट चारजना छोरा छोरीहरू भए, शिमा, शोबाब, नातान र सुलेमान।

6-8 अन्य नौ जना छोरा छोरीहरू थिए, यिभार, एलीशूअ, एलीपिलेत, नोगह, नेपेग, यापी, एलीशामा, एल्यादा अनि एलीशापेलेत।

9 तिनीहरू सबै दाऊदका छोराहरू थिए। दाऊदकी उप-पत्नीबाट अन्य छोराहरू थिए। तामार दाऊदकी छोरी थिइन।

दाऊदको पछि यहदाका राजाहरू

10 सुलेमानका छोरा रहबाम थिए। अनि रहबामका छोरा अबियाह थिए। अबियाहका छोरा आसा थिए। आसाका छोरा यहोशापात थिए।

11 यहोशापातका छोरा योराम थिए। योरामका छोरा अहज्याह थिए। अहज्याहका छोरा योआश थिए।

12 योआशका छोरा अमस्याह थिए। अमस्याहका छोरा अजर्याह थिए। अजर्याहका छोरा योताम थिए।

13 योतामका छोरा आहाज थिए। आहाजका छोरा हिजकियाह थिए। हिजकियाहका छोरा मनश्शे थिए।

14 मनश्शेका छोरा आमोन थिए। आमोनका छोरा योशियाह थिए।

15 यो योशियाहका छोराहरूको सूची यही हो: जेठा छोरा योहानान थिए। माहिला छोरा यहोयाकीम थिए। साहिला छोरा सिदकियाह थिए अनि कान्छा छोरा शल्लूम थिए।

16 यहोयाकीमका छोराहरू यकोन्याह, तिनका छोरा सिदकियाह थिए।

बाबेल कब्जा पछि दाऊदको परिवार

17 यहोयाकीम बाबेलमा कैदी भए पछि यहोयाकीमका छोरा-छोरीहरूको सूची यही हो। तिनका छोरा-छोरीहरू शालतीएल,

18 मल्कीराम, पदायाह, शेनस्सर, यकन्याह, होशामा अनि नदब्याह थिए।

19 पदायाहका छोराहरू यरूबाबेल अनि शिमी थिए। यरूबाबेलका छोराहरू मशुल्लाम अनि हनन्याह थिए। शलोमीत तिनीहरूकी बहिनी थिइन।

20 यरूबाबेलका अरू पनि पाँच जना छोरा थिए। तिनीहरूका नाउँ हशूबा, ओहेल, बेरेक्याह, हसयाह, अनि यशूष-हेसेद हो।

21 हनन्याहका छोरा पलत्याह थिए तिनका छोरा यशैयाह थिए अनि तिनका छोरा रपायाह थिए, अनि तिनका छोरा अर्नान थिए, तिनका छोरा ओबधाह, तिनका छोरा शकन्याह थिए।

22 यो शकन्याहका सन्तानहरूको सूची हो शमायाह शमायाहका छ जना छोराहरू थिए: शमायाह, हतूश, यिगाल, बारीह, नार्याह अनि शापात।

23 नार्याहका तीन जना छोराहरू थिए। ती एल्योएनै, हिजकियाह अनि अजीकाम थिए।

24 एल्योएनैका सात जना छोराहरू थिए। ती होदक्याह, एल्यासीब, पलयाह, अक्कूब, योहानान, दलायाह र अनानी थिए।

4

यहदाका अन्य कुल समूहहरू

1 यो यहदाका छोराहरूको सूची हो:

ती फेरस, हेसोन, कर्मी, हर अनि शोबाल थिए।

2 शोबालका छोरा रायाह थिए। रायाह यहतका पिता थिए। यहत अहमै अनि लहदका पिता थिए। सोराती मानिसहरू अहमै अनि लहदका सन्तान थिए।

3 एतामका छोराहरू यिजेल, यिशमा अनि यिदबश थिए। अनि तिनीहरूकी हस्सलेल पोनी नाउँकी एक बहिनी थिइन।

4 पनुएल गदोरका पिता थिए अनि एजेर हूशका पिता थिए।

यी हूरका छोराहरू थिए। हर एप्रातका जेठा छोरा थिए अनि एप्रात बेतलेहेमका संस्थापक थिए।

5 तकोका पिता अशरू थिए। अशरूको दुइ पत्नीहरू थिए। तिनीहरूको नाउँ हेला र नारा थियो।

6 नाराका अहज्जाम, हेपेर, तेमनी अनि हाहशतारी आमा थिइन। यिनीहरू नाराद्वारा अशरूका पुत्रहरू थिए।

7 हेलाका छोराहरू सेरेत, यिसहार एतमान र कोस थिए।

8 कोस आनूब अनि सोबेबाका पिता थिए। कोस अहर्हेल परिवार समूहका पनि पिता थिए। अहर्हेल हासूमका छोरा थिए।

9 याबेश उसका दाज्यू-भाइहरू भन्दा धेरै आदरणीय थिए। तिनकी आमाले भन्थिन, “मैले उसको नाउँ याबेश राखे किनभने जब मैले उसलाई जन्म दिदा म अति वेदना थिएँ।”

10 याबेशले इस्राएलका परमेश्वरलाई प्रार्थना गरे र भने, “म चाहन्छु कि तपाईंले मलाई साँच्चै आशीर्वाद दिनुहुनेछ। म चाहन्छु तपाईंले मलाई अधिक भूमि दिनुहुनेछ। मेरो नजिक रहनु होस् अनि मलाई चोट पुर्याउन कसैलाई पनि नदिनुहोस्। तब मलाई कुनै पीडा हुने छैन।” अनि परमेश्वरले याबेशलाई त्यही दिनु भयो जो तिनले मागेका थिए।

- 11 कलूब शअका भाइ थिए। कलूब महीरका पिता थिए। महीर एशतोनका पिता थिए।
 12 एशतोन बेत-रापा, पासेह अनि तहिन्नाका पिता थिए। तहिन्ना इर-नाहशका पिता थिए। ती मानिसहरू रेकाका थिए।
 13 कनजका छोराहरू ओद्रीएल अनि सरयाह थिए। ओद्रीएलका छोराहरू हतत अनि मोनोतै थिए।
 14 मोनोतै ओप्राका पिता थिए। अनि सरयाह योआबका पिता थिए। योआब गहरशीमीका संस्थापक थिए। ती मानिसहरूलाई यो नाउँ दिए किनभने तिनीहरू कारीगरहरू थिए।
 15 कालेब यपूनेका छोरा थिए। कालेबका छोराहरू ईरू, एला, अनि नआम थिए। एलाका छोरा कनज थिए।
 16 यहललेलका छोराहरू-जीप, जीपा, तिरया अनि असरेल थिए।
 17-18 एजाका छोराहरू येतेर, मेरेद, एपेर अनि यालोन थिए अनि बित्याहले मिर्याम, शम्मै अनि यिशबहलाई जन्म दिए। यिशबह एशतमोका पिता थिए। अनि उसकी पत्नी यहदाबाटका थिइन जसले यरेद, हेबर र यकूतीएल जन्म दिइन। यरेद गदेरका पिता थिए। हेबर सोकोका पिता थिए अनि यकूतीएल जानोका पिता थिए। यी सबै फिडाउनकी छोरी बित्याहका छोराहरू थिए तिनी यहदाकी पत्नी थिइन।
 19 मेरेदकी पत्नी नहमकी बहिनी थिइन। मेरेदको पत्नी यहदाकी थिइन। मेरेदको पत्नीका छोराहरू कीला र एशतमोका पिता थिए। कीला गेरमी मानिसहरूबाट थिए। अनि एशतमो माकाती मानिसहरूबाट थिए।
 20 शिमोनका छोराहरू अम्मोन, रिन्ना, बेन, हानान अनि तीलीन थिए।
 यिशीकाछोराहरू जोहेत अनि बेन-जोहेत थिए।
 21-22 यहदाका छोरा शेला थिए। शेलाका छोराहरू- एर, लादा, योकीम, कोजेबाका मानिसहरू, योआश अनि साराप थिए। एर लेकाका पिता थिए। लादा मारेशा अनि बेत अश्वेयाम मलमलका लुगा बनाउने परिवार समूहका पिता थिए। योआश अनि सारापले मोआबी स्रिहस विवाह गरे। तब तिनीहरू बेतलेहेम फर्की गए। यो परिवारको विषयमा लेखिएका कुराहरू अति पुराना छन्।
 23 शेलाका ती छोराहरू कर्मी थिए जो माटोका सामानहरू बनाउथे। तिनीहरू नताईम अनि गदेरामा बस्थे। तिनीहरू शहरमा बस्थे अनि राजाका निम्ति काम गर्थे।

शिमोनका सन्तानहरू

- 24 शिमोनका छोराहरू नमूएल, यामीन, यारीब, जेरह अनि शाऊल थिए।
 25 शाऊलका छोरा शल्लूम थिए। शल्लूमका छोरा मिब्साम थिए। मिब्सामका छोरा मिशमा थिए।
 26 मिशमाका छोरा हम्मूएल थिए। हम्मूएलका छोरा जक्कूर थिए। जक्कूरका छोरा शिमी थिए।
 27 शिमीको सोह्र जना छोरा र छ जना छोरीहरू थिए। तर शिमीका भाइहरूका धेरै छोरा थिएनन्। शिमीका भाइहरूको परिवार यहदाका अन्य समूहहरूको जस्तै तिनीहरूको परिवार ठूलो थिएन।
 28 शिमीका सन्तानहरू बशैबा, मोलादा, हसरशूआल,
 29 बिल्हा, एसेम, तोलाद,
 30 बतूएल, होर्मा, सिक्लग,
 31 बेत, मर्काबोत, हसरशूसीम, बेत, बिरि अनि शारेममा बस्थे। तिनीहरू ती शहरमा दाऊद राजा नभए सम्म बसे।
 32 यी शहरहरू नजिकका पाँचवटा गाउँ एताम, ऐन, रिम्मोन, तोकेन अनि अशान थिए।
 33 त्यहाँ बेला सम्म अन्य गाउँहरू पनि थिए। यहाँ तिनीहरू बस्थे अनि तिनीहरूले आफ्ना परिवारकोबारे इतिहास पनि लेखे।

34-38 यो सूची ती व्यक्तिहरूको हो जो तिनीहरूका परिवार समूहका प्रधान थिए। तिनीहरू मशोबाब, यल्लेक, अमस्याहका छोरा योशा, योएल, योशिब्याहका छोरा येह, सरयाहका छोरा योशिब्याह, असीएलका छोरा सरयाह, एलमयोएनै, याकोबा, याशोहायाह, असायाह, अदीएल, यसीमीएल, बनायाह, अनि जीजा शिपीका छोरा थिए। शिमी अल्लोनका छोरा थिए अनि अल्लोन यदायाहका छोरा थिए। यदायाह शिमीका छोरा थिए अनि शिमी शमायाहका छोरा थिए।

यी मानिसहरूका परिवारहरू खूबै विशाल भए।

39 तिनीहरू गदेर शहर देखि बाहिर बेसीको पूर्वतिरको क्षेत्रमा गए। तिनीहरू त्यस स्थानमा आफ्ना भेडा र गाई बस्तुका निम्ति खर्क खोज्न गए।

40 तिनीहरूले त्यहाँ प्रशस्त मात्रामा फलवान भूमि भेट्टाए। भूमि विस्तृत शान्तिपूर्ण अनि सूनसान थियो। अतीतमा यहाँ हामका सन्तानहरू बस्थे।

41 यो त्यस समय थियो जब हिजकियाह यह्दाका राजा थिए। ती मानिसहरू गदोरमा आए अनि हामीत मानिसहरूसित युद्ध गरे। तिनीहरूले हामीत मानिसहरूका छाउनीहरू नष्ट गरिदिए। ती मानिसहरू मुनि जातिका मानिसहरूसितपनि लडे जो त्यहाँ बस्थे। यी मानिसहरूले समस्त मुनि मानिसहरूलाई परास्त गरे। यो स्थानमा अहिले पनि कुनै मुनि जातिका मानिसहरू छैनन्। यसर्थ ती मानिसहरू त्यहाँ बस्न थाले किनभने त्यो भूमिमा तिनीहरूका भेडाहरूका निम्ति घाँस थियो।

42 शिमोन परिवार समूहबाट पाँच सय मानिसहरू सेइरको पहाडी देशमा गए। यिशीका छोराहरूले तिनीहरूको अगुवाइ गरे। ती छोराहरू पलत्याह, नयाँह, रपायाह अनि उज्जीएल थिए। शिमोनी जातिका मानिसहरू त्यस स्थानमा बस्ने मानिसहरूसित लडे।

43 त्यहाँ केही बाँचेका अमालेकीहरू मात्र अझै बस्टै थिए। यसकारण यी शिमोनीहरूले तिनीहरूलाई मारिदिए। त्यस समय देखि अहिले सम्म ती शिमोनीहरू सेइरमा बसिरहेका छन्।

5

रूबेनका सन्तानहरू

1-3 इम्राएलका जेठा छोरा रूबेन थिए। रूबेनले जेठो छोरोले पाउनु पर्ने विशेष सुविधाहरू, पाउनु पर्ने थियो। तर रूबेनले आफ्ना पिताको उपपत्रीसित शारीरिक सम्बन्ध राखे। यसर्थ ती विशेष सुविधाहरू यसुफका छोराहरूलाई दिइयो। परिवारिक इतिहासमा रूबेनको नाउँ जेठा छोराको रूपमा लेखिएको छैन। यह्दा आफ्ना भाइहरू भन्दा अधिक बलवान भए यसर्थ तिनका परिवारबाट प्रधानहरू आए। तर यसुफका परिवारले अन्य सुविधाहरू पाए जो सबै भन्दा जेठा छोरोले पाउँथे।

रूबेनका छोराहरू हनोक, पल्लु, हेस्रोन अनि कर्मी थिए।

4 यी नाउँहरू योएलका सन्तानहरूका हुन् योएलका छोरा शमायाह थिए। शमायाहका छोरा गोग थिए। शिमी गोगका छोरा थिए।

5 शिमीका छोरा मीका थिए। मीकाका छोरा रायाह थिए। रायाहका छोरा बाल थिए।

6 बालका छोरा बेरा थिए। अशशूरका राजा तिग्लत-पिलेसेरले बेरालाई आफ्नो घर छोड्न करलगाए। यसर्थ बेरा राजाका केटी भए। बीरह रूबेन परिवार समूहका एक अगुवा थिए।

7 योएलका भाइहरू अनि तिनका सबै परिवार समूहहरूलाई त्यसरी नै लेखिएको छ जसरी वंशावलीको सूचीमा लेखिएको छ यीएल जेठा छोरा थिए, त्यसपछि जकर्याह,

8 अनि बेला, बेला अजाजका छोरा थिए। अजाज शेमाका छोरा थिए। शेमा योएलका छोरा थिए। तिनीहरू अरोएरको नेबो अनि बाल-मोनसम्म फैलिएको क्षेत्रमा बस्थे।

9 बेलाका मानिसहरू पूर्वमा यूप्रेटिस नदीको पूर्व पट्टिको मरूभूमिको किनारमा बस्थे। किनभने गिलाद प्रान्तमा तिनीहरूका धेरै गाई-वस्तुहरू थिए।

10 जब शाऊल राजा थिए। बेलाका मानिसहरूले हगारी मानिसहरूसित युद्ध गरे। तिनीहरूले हगारी मानिसहरूलाई परास्त गरे। त्यस बेलाका मानिसहरू तम्बूहरूमा बसे जो हगारी जातिका थिए। तिनीहरू ती तम्बूहरूमा बसे अनि गिलादको पूर्वतिरको सम्पूर्ण क्षेत्रमा यात्रा गरे।

गादका सन्तानहरू

11 गाद कुल समूहका मानिसहरू रूबेन कुल समूहका मानिसहरूको छेउमा बस्थे। गादी मानिसहरू बाशान क्षेत्रमा सलका शहरसम्म बस्थे।

12 बाशानमा प्रथम प्रधान योएल भए। शापाम द्वितीय प्रधान थिए। त्यसपछि यानै प्रधान भए।

13 तिनीहरूका परिवारका सात भाइहरू मीकाएल, अशुल्लाम, शेबा, यौरै, याकान, जीआ अनि एबेर थिए।

14 ती मानिसहरू अबीहेलका सन्तान थिए। अबीहेल हरीका छोरा थिए। हरी यारोहका छोरा थिए। यारोह गिलादका छोरा थिए। गिलाद मीकाएलका छोरा थिए। मीकाएल यशीशेका छोरा थिए। यशीशे यहदोका छोरा थिए। यहदो बूजका छोरा थिए।

15 अही अब्दीएलका छोरा थिए। अब्दीएल गनीका छोरा थिए। अही तिनीहरूको परिवार समूहका प्रधान थिए।

16 गाद परिवार समूहका मानिसहरू गिलाद क्षेत्रमा बस्थे। तिनीहरू बाशानको क्षेत्रमा बाशान वरिपरिका सा-साना शहरहरूमा अनि शारोन क्षेत्रका सीमानासम्म फैलिएका सबै खकहरूमा बस्थे।

17 योताम अनि यारोबामका समयमा यी सबै मानिसहरूका नाउँ गादका वंशावलीका सूचिमा लेखिएका थिए। योताम यह्दाका राजा थिए अनि यारोबाम इम्राएलका राजा थिए।

युद्धमा निपुण केही सैन?कहः

18 मनश्चे कुल समूहका आधा कुल अनि स्वेन र गादका कुल समूहहःसित 44,760 साहसी मानिसहः युद्धका निम्ति तयार थिए। तिनीहः युद्धमा निपुण थिए। तिनीहःले ढाल अनि तरवारहः बोक्थे अनि तिनीहः धनु कौंड चलाउन पनि सिपालु थिए।

19 तिनीहःले हगारीहः र यत्त, नापीश अनि नोदाबका मानिसहःसित युद्ध शुरू गरे।

20 मनश्चे, स्वेन अनि गादका कुल समूहहःका ती मानिसहःले युद्धमा परमेश्वरसित प्रार्थना गरे। तिनीहःले परमेश्वरसित यहायता मागे किनभने तिनीहःले उहाँमा भरोसा गरेका थिए। यसर्थ परमेश्वरले तिनीहःलाई सहायता गर्नु भयो। परमेश्वरले तिनीहःलाई हग्रीहःलाई हराउन आशिष दिनुभयो। अनि तिनीहःले अन्य मानिसहःलाई पनि हराए जो हग्रीहःसित थिए।

21 तिनीहःले हगारीहःका पशुहः लगे। तिनीहःले 50,000 ऊँटहः; 2,50,000 भेडाहः; 2,000 गधाहः; अनि 1,00,000 मानिसहःलाई कैद गरे।

22 धेरै हगारीहः मारिए किनभने परमेश्वरले स्वेनीहः, गादीहः र मनश्चेको आधाकुल समूहहःलाई युद्ध जित्न सहायता गर्नुभएको थियो। तब मनश्चे, स्वेन अनि गादका कुल समूहहःका ती मानिसहः हगारीहःको भूमिमा बसे। तिनीहः त्यहाँ त्यसबेला सम्म बसे जबसम्म इस्राएलका मानिसहःलाई कैद गरिएका थिएनन्।

23 मनश्चेका आधा कुल समूहका मानिसहः बाशान क्षेत्रमा बाल-हर्मान, सनीर अनि हर्मान पर्वत सम्म बस्थे तिनीहः अनगन्ती थिए।

24 मनश्चेका आधा कुल समूहका मुख्य मानिसहः यी थिए: एपेर, यिशी, एलीएल, अज्जीएल, यिर्मयाह होदबियाह अनि यहदीएल। ती सबै बलवान र साहसी मानिसहः थिए। ती प्रसिद्ध मानिसहः थिए अनि तिनीहः आफ्ना परिवारहःका प्रमुख अगुवा थिए।

25 तर ती अगुवाहःले तिनीहःका पिता-पुर्खाहःले पूज्ने परमेश्वरको विरुद्ध पाप गरे। तिनीहःले त्यस भूमिका देवताहःको पूजा गर्न शुरू गरे। परमेश्वरले ती मानिसहः जसलाई पहिले ध्वस्त गर्नु भएको थियो।

26 इस्राएलका परमेश्वरले पूललाई युद्धमा जान इच्छुक तुल्याउनु भयो। पूल अशशरका राजा थिए। तिनलाई तिग्लत पिलेसेर पनि भनिन्थ्यो। तिनले मनश्चे, स्वेन अनि गाद कुल समूहका मानिसहःसित युद्ध गरे। तिनले उनीहःलाई आफ्ना घर छोड्न बाध्य तुल्याए अनि तिनीहःलाई कैदी बनाए। पूलले तिनीहःलाई हलह, हाबोर, हारा अनि गोजान नदी नजिकमा ल्याए। इस्राएलीको कुल समूह ती स्थानहःमा त्यस समय देखि आजसम्म पनि बसिरहेका छन्।

6

लेवीका सन्तानहः

- 1 लेवीका छोराहः: गेशीम, कहात अनि मरारी थिए।
- 2 कहातका छोराहः: अग्राम, इसहार, हेन्नोन, अनि उज्जीएल थिए।
- 3 अग्रामका छोरा-छोरीहः: हारून, मोशा र मरियम थिए।
- हारूनका छोराहः: नादाब, अबीह, एलाजार अनि ईतामार थिए।
- 4 एलाजार पीनहासका पिता थिए। पीनहास अबीशका पिता थिए।
- 5 अबीश बुक्कीका पिता थिए। बुक्की उज्जीका पिता थिए।
- 6 उज्जी जरयाहका पिता थिए। जरयाह मरायोतका पिता थिए।
- 7 मरायोत अमर्याहका पिता थिए। अमर्याह अहीतूबका पिता थिए।
- 8 अहीतूब सादोकका पिता थिए। सादोक अहीमासका पिता थिए।
- 9 अहीमास अजर्याहका पिता थिए। अजर्याह योहानानका पिता थिए।
- 10 योहानान अजर्याहका पिता थिए। (अजर्याह ती व्यक्ति हुन जसले यरूशलेममा सुलेमान द्वारा निर्माण गरिएको मन्दिरमा पूजाहारीको रूप सेवा गरेका थिए।)
- 11 अजर्याह अमर्याहका पिता थिए। अमर्याह अहीतूबका पिता थिए।
- 12 अहीतूब सादोकका पिता थिए। सादोक शल्लूमका पिता थिए।
- 13 शल्लूम हिल्कियाहका पिता थिए। हिल्कियाह अजर्याहका पिता थिए।
- 14 अजर्याह सरयाहका पिता थिए। सरयाह योहोसादाकका पिता थिए।
- 15 योहोसादाकलाई उनको घर छोड्न बाध्य तुल्याइयो जब परमप्रभुले यहदा अनि यरूशलेमलाई टाढा पठाउनु भयो। ती मानिसहःलाई अर्को देशमा कैदी बनाइएको थियो। परमप्रभुले यहदा अनि यरूशलेमका मानिसहःलाई कैदी तुल्याउनको निम्ति नबूकदनेसरलाई प्रयोग गर्नुभयो।

लेवीका अन्य सन्तानहरू

16 लेवीका छोराहरू: गेशोम, कहात अनि मरारी थिए।

17 गेशोमका छोराहरूको नाउँ: लिब्नी र शिमी थिए।

18 कहातका छोराहरू: अग्राम, यिसहार, हेब्रोन अनि उज्जीएल थिए।

19 मरारीका छोराहरू: महली अनि मूशी थिए।

यी लेवीका कुल समूहका वंशवालीको सूचि हो तिनीहरूका नाउँको अघि तिनीहरूका पिताहरूका नाउँ लेखिएका छन्।

20 यी गेशोमका सन्तानहरू थिए: लिब्नी गेशोमका पुत्र थिए। यहज लिब्नीका छोरा थिए। जीम्मा यहतका छोरा थिए।

21 योआह जीम्माहका छोरा थिए। इद्रो योआहका छोरा थिए। जेरह इद्रोका छोरा थिए। यातैर जेरहका छोरा थिए।

22 यी कहातका सन्तानहरू थिए: अम्मीनादाब कहातका छोरा थिए। कोरह अम्मीनादाबका छोरा थिए। अस्सीर कोरहका छोरा थिए।

23 एल्काना अस्सीरका छोरा थिए। एब्यासाप एल्कानाका छोरा थिए। अस्सीर एब्यासापका छोरा थिए।

24 जहत अस्सीरका छोरा थिए। ऊरीएल नहतका छोरा थिए। उज्जियाह ऊरीएलका छोरा थिए। शाऊल उज्जियाहका छोरा थिए।

25 एल्कानाका छोराहरू अमासै अनि अहीमोत थिए।

26 सोपे एल्कानाका छोरा थिए। नहत सोपेका छोरा थिए।

27 एलीआब नहतका छोरा थिए। यरोहाम एलीआबका छोरा थिए। एल्काना यरोहामका छोरा थिए। शमूएल एल्कानाका छोरा थिए।

28 शमूएलका जेठा छोरा योएल र कान्छ अब्याह हुन्।

29 यी मरारीका छोराहरू हुन्; महली मरारीका छोरा थिए, लिब्नी महलीका छोरा थिए; शिमी लिब्नीका छोरा थिए। उज्जा शिमीका छोरा थिए।

30 शिमी उज्जाका छोरा थिए। हग्गियाह शिमीअका छोरा थिए। असायाह हग्गियाहका छोरा थिए।

मन्दिरका संगीतकारहरू

31 यी ती मानिसहरू हुन् जसलाई दाऊदले परमप्रभुको मन्दिरको पालमा करारको सन्दूक राखेपछि सङ्गीतको हेर-विचारका निम्ति छाने।

32 यी मानिसहरूले पवित्र पालमा गाएर सेवा गर्थे। पवित्र पाललाई भेटघाट गर्ने पालपनि भनिन्छ अनि यी मानिसहरूले सुलेमानले यरूशलेममा परमप्रभुको मन्दिर नबनाउञ्जेलसम्म सेवा गरे। तिनीहरूले आफ्ना कामका निम्ति दिइएका नियमहरूको अनुसरण गर्दै सेवा गरे।

33 यी नाउँ ती मानिसहरू अनि तिनीहरूका छोराहरूका हुन जसले संगीत द्वारा सेवा गरे।

कहात वंशका परिवारहरू थिए: सङ्गीतकार हेमान। हेमान योएलका छोरा थिए। योएल शमूएलका छोरा थिए।

34 शमूएल एल्कानाका छोरा थिए। एल्काना यरोहामका छोरा थिए। यरोहाम एलीएलका छोरा थिए। एलीएल तोहका छोरा थिए।

35 तोह सूपका छोरा थिए। सूप एल्कानाका छोरा थिए। एल्काना योएलका छोरा थिए।

36 योएल अजर्याहका छोरा थिए, अजर्याह सपन्याहका छोरा थिए।

37 सपन्याह तहतका छोरा थिए। तहत अस्सीरका छोरा थिए। अस्सीर एब्यासापका छोरा थिए। एब्यासाप कोरहका छोरा थिए।

38 कोरह यिसहारका छोरा थिए। यिसहार कहातका छोरा थिए। कहात लेवीका छोरा थिए। लेवी इस्राएलका छोरा थिए।

39 आसाप हेमानका आफन्त थिए। आसापले हेमानको दाहिनेतिर बसेर सेवा गर्थे। आसाप बेराक्याहका छोरा थिए। बेराक्याह शिमाअका छोरा थिए।

40 शिमाअ मीकाएलका छोरा थिए। मीकाएल बासेयाहाका छोरा थिए। बासेयाह मल्कियाहका छोरा थिए।

41 मल्कियाह एलीका छोरा थिए। एली जेरहका छोरा थिए। जेरह अदायाहका छोरा थिए।

42 अदायाह एतानका छोरा थिए। एतान जीम्माका छोरा थिए। जिम्मा शिमीका छोरा थिए।

43 शिमी यहतका छोरा थिए। यहत गेशोमका छोरा थिए। गेशोम लेवीका छोरा थिए।

44 मरारीका सन्तानहरू हेमान अनि आसापका आफन्तहरू थिए। तिनीहरू हेमानका देब्रेतिरका गायक समूह थिए। एतान कीशीका छोरा थिए। किशी अब्दीका छोरा थिए। अब्दी मल्लुकका छोरा थिए।

45 मल्लुक हशबयाहका छोरा थिए। हशबयाह अमस्याहका छोरा थिए। अमस्याह हिल्कियाहका छोरा थिए।

46 हिल्कियाह अम्सीका छोरा थिए। अम्सी बानीका छोरा थिए। बानी शेमेरका छोरा थिए।

47 शेमेर महलीका छोरा थिए। महली मूशीका छोरा थिए। मूशी मरारीका छोरा थिए। मरारी लेवीका छोरा थिए।

48 हेमान अनि आसापका दाज्यू-भाईहरू लेवीहरू थिए। लेवीहरूलाई पवित्र पालमा काम गर्नको निम्ति चुनिएका थिए। पवित्र पाल परमेश्वरको घर थियो।

49 तर, हास्रनका सन्तानहरूलाई मात्र होमबलिको वेदीमा अनि धूपवेदीमा धूप बाल्ने अनुमति थियो। हास्रनका सन्तानहरूले परमेश्वरको मन्दिरको अनि पवित्र स्थानमा सबै कामहरू गर्थे। तिनीहरूले इम्राएलका मानिसहरूलाई शत्रु तुल्याउनेरिति पनि गर्थे। तिनीहरूले ती सबै नियमहरू अनि विधिहरू अनुसरण गर्दथे जसको निम्ति मोशाको आज्ञा दिएका थिए। मोशा परमेश्वरको दास थिए।

हास्रनका सन्तानहरू

50 यी हास्रनका छोरा थिए, एलाजार हास्रनका छोरा थिए। पीनहास एलाजारका छोरा थिए। अबीह पीनहासका छोरा थिए।

51 बुक्की अबीशूका छोरा थिए। उज्जी बुक्कीका छोरा थिए। जरायाह उज्जीका छोरा थिए।

52 मरायोत जरायाहका छोरा थिए। अमर्याह मरायोतका छोरा थिए। अहीतूब अमर्याहका छोरा थिए।

53 सादोक अहीतूबका छोरा थिए। अहीमास सादोकका छोरा थिए।

लेवी परिवारहरूका निम्ति घरहरू

54 यी ती स्थानहरू हुन् जहाँ हास्रनका सन्तानहरू बस्दथे तिनीहरूलाई दिएको तिनीहरूको भूमिमा आफ्ना छाउनी हालेर बस्थे। कहातीहरूले त्यस भूमिको पहिलो भाग पाए जो लेवीहरूलाई दिइएको थियो।

55 तिनीहरूलाई हेब्रोन शहर अनि त्यसका वरीपरिका खेतहरू दिइएका थिए। यो यहूदाको प्रान्तमा थियो।

56 तर शहर खेतहरू अनि हेब्रोन वरिपरिको गाउँहरू यपुन्नेका छोरा कालेबलाई दिइयो।

57 हास्रनका सन्तानहरूलाई सुरक्षित-शहरहरू दिइयो: हेब्रोन, लिब्ना, यत्तीर एशतमो,

58 हीलेन, दबीर,

59 आशान, युन्ता अनि बेत-शेमेश शहरहरू पनि दिइयो। तिनीहरूले ती सबै शहरहरू अनि ती वरिपरिका खेतहरू पाए।

60 बिन्यामीन कुल समूहबाट तिनीहरूले गिबोन, गेबा, अल्लेमेत अनि अनातोत शहरहरू पाए। तिनीहरूले ती सबै शहरहरू अनि ती वरिपरिका खेतहरू पाए।

कहात वंशलाई तेह्रवटा शहरहरू दिइयो।

61 कहातका बाकी सन्तानहरूले मनशशेका आधा कुल समूहबाट गोला हालेर दशवटा शहरहरू पाए।

62 ती परिवार समूह जो गेशोमका सन्तान थिए तिनीहरूले तेह्रवटा शहरहरू पाए। तिनीहरूले ती शहरहरू इस्साकार, आशेर, नसाली अनि बाशानका क्षेत्रमा बस्ने मनशशेका कुल समूहका अंशबाट पाए।

63 परिवार समूह जो मराका सन्तानहरू थिए, तिनीहरूले बाह्रवटा शहरहरू पाए। तिनीहरूले ती शहरहरू रुबेन, गाद अनि जबूलनका कुल समूहहरूबाट पाए। तिनीहरूले ती शहरहरू चिश्ता द्वारा पाए।

64 यसरी इम्राएली मानिसहरूले ती शहरहरू अनि खेतहरू लेवी मानिसहरूलाई दिए।

65 तिनीहरूले तिनीहरूलाई शहरहरू यहूदा, शिमोन अनि बिन्यामीन कुल समूहहरूलाई गोला हालेर दिए। ती शहरहरू नाउँ द्वारा तोकिएका थिए।

66 एषैम कुल समूहले कहाती वंशलाई केही शहरहरू दिए। ती शहरहरू चिश्ताद्वारा पाए।

67 तिनीहरूले तिनीहरूलाई सुरक्षित शहरहरू रोकेम, गेजेर दिए।

68 योक्माम, बेथहोरोन,

69 अय्यालोन अनि गत रिम्मोन शहरहरूपनि दिइए। तिनीहरूले ती शहरहरूसँग खेतहरू पनि पाए। ती शहरहरू एषैमका पहाडी देशमा थिए।

70 अनि मनशशे कुल समूहका आधाबाट इम्राएली मानिसहरूले आनेर अनि बिलाम शहरहरू कहातका वंशहरूलाई दिए। ती कहात वंशहरूले शहरहरूसँगै खेतहरू पनि पाए।

अन्य लेवी परिवारहरूले घरहरू प्राप्त गरे

71 गेशोम परिवारहरूले बाशान क्षेत्रबाट गोला अनि मनशशेका आधा कुल समूहबाट अशरारोतसँगै तिनीहरूले खेतहरू यी शहरहरू सितै पाए।

72-73 गेशोम परिवारहरूले केदेश, दाबरत, रामोत अनि अनेम शहरहरू पनि इस्साकारका कुल समूहबाट पाए। तिनीहरूले ती शहरहरू नजिकका खेतहरू पनि यी शहरहरूसितै पाए।

74-75 गेशोम कुलहरूले माशाल, अब्दोन, ह्कोक अनि रहोबले पनि आशेरका कुल समूहबाट शहरहरू पाए। तिनीहरूले शहरहरूसितै खेतहरू पनि पाए।

76 गेशोम वंशहरूले गालीलको केदेश, हम्मोन अनि किर्यातेम शहरहरू पनि नप्तालीका कुल समूहबाट पाए। तिनीहरूले शहरहरूसितै खेतहरू पनि पाए।

77 बाकिरहेका रिम्मोन अनि तबोर शहरहरू जबूलनका कुल समूहबाट पाए। तिनीहरूले नजिकैको खेतहरू पनि शहरहरूसितै पाए।

78-79 मरारी परिवारहरूले मरुभूमिको बेसेर अनि यहसा, शहरहरू स्बेनका कुल समूहबाट पाए। स्बेनका कुल समूह यर्दन नदी पारि यरीहो शहरको पूर्वमा बस्थे। यी मरारी परिवारहरूले ती शहरहरूसितै नजिकका खेतहरू पनि पाए।

80-81 अनि मरारी वंशहरूले गिलादको रामोत, महनेम, हेस्बोन, अनि याजेर शहरहरू गादका कुल समूहबाट पाए। तिनीहरूले ती शहरहरूसगै नजिकका खेतहरू पनि पाए।

7

इस्साकारका सन्तानहरू

- 1 इस्साकारका चारजना छोराहरू थिए। तिनीहरूका नाउँ तोला, पूवा, याशब अनि शिम्नोन थियो।
- 2 तोलाका छोराहरू- उज्जी, रपायाह, यरीएल, यहमै, यिब्साम अनि शमूएल थिए। ती सबै तिनीहरूका परिवारहरूका प्रधानहरू थिए। ती मानिसहरू अनि तिनीहरूका सन्तानहरू शक्तिशाली सैनिकहरू थिए। तिनीहरूका परिवारहरू बढ्दै गए दाऊद राजा भएको समयमा 22,600 मानिसहरू युद्धका निम्ति तयार थिए।
- 3 उज्जीका छोरा यिज्रयाह थिए। यिज्रयाहका छोराहरू मीकाएल, ओबदियाह यीएल अनि यिशयाह थिए। ती पाँचै जना तिनीहरूका परिवारहरूका अगुवाहरू थिए।
- 4 तिनीहरूका वंशावलीको सूचिले देखाउँछ कि तिनीहरूसित 36,000 सेनाहरू युद्धका निम्ति तयार थिए। तिनीहरूको परिवार ठूलो थियो किनभने तिनीहरूका धेरै पत्नीहरू अनि छोरा छोरीहरू थिए।
- 5 वंशावली सूचिले देखाउँछ कि इस्साकारका कुल समूहमा 87,000 शक्तिशाली सैनिकहरू थिए।

बिन्यामीनका सन्तानहरू

- 6 बिन्यामीनका तीन जना छोराहरू थिए। तिनीहरूका नाउँ बेला, बेकेर, अनि यदीएल थियो।
- 7 बेलाका पाँच जना छोराहरू थिए। तिनीहरूका नाउँ एस्बोन, उज्जी, उज्जीएल, यरीमोत अनि ईरी थियो। ती तिनीहरूका परिवारहरूका अगुवाहरू थिए। तिनीहरूका वंशावलीको सूचिले देखाउँछ कि तिनीहरूसित 22,034 सैनिकहरू थिए।
- 8 बेकेरका छोराहरू जमीरा, योआश, एलाजार, एल्योएन, ओम्री, यरेमोत, अब्बियाह, अनातोत अनि आलेमेत थिए। ती सबै बेकेरका छोरा छोरीहरू थिए।
- 9 तिनीहरूका वंशावलीका सूचिले देखाउँछ कि परिवारका अगुवाहरू को को हुन्। अनि तिनीहरूको वंशावलीका सूचिले यो पनि देखाउँ छ कि तिनीहरूसित 20,200 सैनिकहरू थिए।
- 10 यदीएलका छोरा बिल्हान थिए। बिल्हानका छोराहरू- यूऊश, बिन्यामीन, एहद, कनाना जेतान, तशीश अनि अहीशहरू थिए।
- 11 यदीएलका सबै छोराहरू तिनीहरूका परिवारका मुख्य मानिसहरू थिए। तिनीहरूसित 17,200 सैनिकहरू युद्धका निम्ति तयार थिए।
- 12 शुप्पी अनि हुप्पीहरू ईरका सन्तानहरू थिए। हुशीम अहेरका छोरा थिए।

नप्तालीका सन्तानहरू

- 13 नप्तालीका छोराहरू यहसीएल, गुनी, येसेर अनि शल्लुम थिए। अनि यी बिल्हाका सन्तानहरू थिए।

मनश्शेका सन्तानहरू

- 14 यी मनश्शेका सन्तानहरू हुनः मनश्शेको अरामी उप-पत्नीबाट जन्मेका छोराको नाउँ अन्नीएल थियो। तिनले माकीर जन्माइन्। माकीर गिलादका पिता थिए।
- 15 माकीरले हुप्पी अनि शुप्पी मानिसहरूका समूहकी एउटी स्त्रीलाई विवाह गरे। माकीरका बहिनीको नाउँ माका थियो। अर्कोको नाउँ सलोफाद थियो। सलोफादका छोरीहरू मात्र थिए।
- 16 माकीरकी पत्नी माकाका एउटा छोरा थिए। माकाले यो छोराको नाउँ पेरस राखिन्। पेरसको भाइको नाउँ शैरेश थियो। शैरेशका छोराहरू ऊलाम अनि राकेम थिए।
- 17 ऊलामका छोरा बदान थिए। यी गिलादका सन्तानहरू थिए। गिलाद माकीरका छोरा थिए। माकीर मनश्शेका छोरा थिए।

18 माकीरकी बहिनी हम्मोलेकेतका छोराहरूका नाउँहरू ईशोद, अबिएजेर अनि महला थिए।

19 शमीदाका छोराहरू अहियान, शेकेम, लिखी अनि अनीआम थिए।

एप्रैमका सन्तानहरू

20 यी एप्रैमका सन्तानहरूका नाउँहरू यही हो। एप्रैमका छोरा शूतेलह थिए। शूतेलहका छोरा बेरेद थिए। बेरेदका छोरा तहत थिए।

21 तहतका छोरा एलादा थिए। एलादाका छोरा तहत थिए। तहतका छोरा जाबाद थिए। जाबादका छोरा शूतेलह थिए। केही मानिसहरू गात शहरमा गएका थिए, तिनीहरूले गातका मानिस एजेर अनि एलालाई मारे। यसो भयो किनभने एजेर र एला गिती मानिसहरूका गाई बस्तु र भेडाहरू चोर्न गएका थिए।

22 एप्रैम एसेर अनि एलाका पिता थिए। तिनी धेरै दिनसम्म एजेर र एलादको मृत्युको कारण रोइरहे। एप्रैमका परिवार उनलाई सान्त्वना दिन आए।

23 तब एप्रैमले आफ्नी पत्नीसित सहवास गरे। एप्रैमकी पत्नी गर्भवती भइन् अनि एक छोरा जन्माइन्। एप्रैमले त्यो छोराको नाउँ बरीआ राखे किनभने तिनका परिवार माथि केही नराम्रो घटना घटेको थियो।

24 एप्रैमको छोरी शोराह थिइन्। शोराहले निम्न बेत होरोन र उच्च बेत होरोन अनि निम्न उज्जेन शोराह र उच्च उज्जेन शोराह बनाइन्।

25 रेपा एप्रैमका छोरा थिए। रेशेप रेपाका छोरा थिए। तेलह रेशेपका छोरा थिए। माहान तेलहका छोरा थिए।

26 लादान माहानका छोरा थिए। अम्मीहद लादानका छोरा थिए। एलीशामा अम्मीहकादा छोरा थिए।

27 नून एलीशामाका छोरा थिए। यहोशू नूनका छोरा थिए।

28 यी ति शहर अनि देशहरू हुन् जहाँ एप्रैमका सन्तानहरू बस्थे: बेतेल र यस नजिकका गाउँहरू पूर्वमा नारान, पश्चिममा गेजेर अनि यस नजिकका गाउँहरू शेकेम र अज्जा र त्यसका नजिकका गाउँहरू सम्म पुगे।

29 मनशशेका भूमिका सीमानामा बेत-शान, तानाक, मगिछो अनि दोर र ती नजिकका सा-साना शहरहरू थिए। यूसुफका सन्तानहरू यी शहरहरूमा बस्थे। यूसुफ इम्राएलका छोरा थिए।

आशेरका सन्तानहरू

30 आशेरका छोराहरू-यिम्ना, यिष्वा, अनि बरीआ थिए। तिनीहरूकी बहिनीको नाउँ सेराह थियो।

31 बरीआका छोराहरू हेबेर अनि मल्कीएल थिए। मल्कीएल बिर्जेतका पिता थिए।

32 येप्लेत, शोमेर, होताम अनि तिनीहरूकी बहिनी शुअका पिता हेबेर थिए।

33 यप्लेतका छोराहरू पासक, बिम्हाल अनि अश्वात थिए। यी येप्लेतका छोराहरू थिए।

34 शोमेरका छोराहरू अही, रोहगा, यहब्बा अनि अराम थियो।

35 शोमेरका भाइको नाउँ हेलेम थिए। हेलेमका छोराहरू सोपह, यिम्ना, शोलेश अनि अमाल थिए।

36 सोपहका छोराहरू सह, हेर्नेपर, शूआल, बेरी, यिम्राह,

37 बेसेर, होद, शम्मा, शिल्शा, यित्रान अनि बेरा थिए।

38 येतेरका छोराहरू- यपूने, पिस्पा अनि अरा थिए।

39 उल्लाका छोराहरू आरह, हन्नीएल अनि रिसिया थिए।

40 यी सबै मानिसहरू आशेरका सन्तानहरू थिए। तिनीहरू तिनीहरूका परिवारहरूका अगुवाहरू थिए। तिनीहरू विशेष रूपले चुनिएका मानिसहरू थिए। तिनीहरू महान सैनिकहरू अनि अगुवाहरू थिए। तिनीहरूका वंशावली इतिहासले बताउँछ कि तिनीहरूका 26,000 सैनिकहरू युद्धका निम्ति तयार छन् भनी।

8

राजा शाऊलको परिवारिक इतिहास

1 बिन्यामीन बेलाका पिता थिए। बेला बिन्यामीनका जेठा छोरा थिए। असबेल बिन्यामीनका माहिला छोरा थिए। अहरह बिन्यामीनका साँहिला छोरा थिए।

2 नोहा बिन्यामीनका काँहिला छोरा थिए अनि रफा बिन्यामीनका कान्छा छोरा थिए।

3-5 बेलाका छोराहरू अद्गर, गेरा, अबीहद, अबीश, नामान, अहोह, गेरा शपूपान अनि हुराम थिए।

- 6-7 यी एहदका सन्तानहरू थिए। तिनीहरू गेबामा तिनीहरूका परिवारका अगुवाहरू थिए? तिनीहरूलाई आफ्ना घर छाड्न अनि मनहतमा जान बाध्य तुल्याइएको थियो। एहदका सन्तानहरू नामान, अहियाह अनि गेरा थिए गेराले तिनीहरूलाई घर छाड्न कर लगाए। गेरा उज्जा अनि अहीहदका पिता थिए।
- 8 शहरमले आफ्नी पत्नीहरू हूशीम अनि बारालाई मोआबमा त्यागपत्र दिए। तिनले यसो गरे पछि अर्को पत्नीबाट केही छोरा-छोरीहरूको जन्म भयो।
- 9-10 शहरमका योबाब, सिब्या, मेशा, मल्काम, यूस, साकिया अनि मिर्मा तिनकी पत्नी होदेशबाट जन्मिए तिनीहरू आफ्ना परिवारहरूका प्रधानहरू थिए।
- 11 शहरम अनि हूशीमका अबीतूब अनि एल्पाल नाउँका दुइ छोराहरू भए।
- 12-13 एल्पालका छोराहरू एबेर, मिशाम, शेमेद, बरीअ अनि शेमा थिए। शेमेदले ओनो र लोद शहरहरू अनि लोदको वरिपरि सा-साना शहरहरू बसाए। बरीआ अनि शेमा अय्यालोनमा बस्ने परिवार-परिवारका अगुवाहरू थिए। ती छोराहरूले गातमा बस्ने मानिसहरूलाई गात छाड्न बाध्य गराए।
- 14 बरीआका छोराहरू, अहियो शाशक अनि यरेमोत थिए।
- 15 जबदियाह, अराद, एदेर,
- 16 मिखाएल, यिश्पा अनि योहा थिए।
- 17 एल्पालका छोराहरू जबदियाह, मशुल्लाम, हिज्की, शेबेर,
- 18 यिश्मैर, यिज्लीआ अनि योबाब थिए।
- 19 शिमीका छोराहरू याकीम, जिक्की, जब्दी,
- 20 एलीएनै, सिल्लतै, एलीएल,
- 21 अदायाह, बरायाह अनि शिम्नात थिए।
- 22 शाशकका छोराहरू- यिश्मान, एबेर, एलीएल,
- 23 अब्दोन, जिक्की, हानान,
- 24 हनन्याह एलाम, अन्तोतियाह,
- 25 यिपदिया अनि पनूएल थिए।
- 26 यरोहामका छोराहरू- शम्शैर, शहर्याह, अतल्याह,
- 27 यारेश्याह, एलिया अनि जिक्की थिए।
- 28 यी सबै मानिसहरू आफ्ना परिवारहरूका अगुवाहरू थिए। तिनीहरूको नाउँ तिनीहरूको वंशावलीको सूचीमा प्रधानहरूको रूपमा राखिएका छन्। तिनीहरू यरूशलेममा बस्थे।
- 29 यीएल गिबोनका पिता थिए। तिनी गिबोन शहरमा बस्थे। यीएलकी पत्नीको नाउँ भाका थियो।
- 30 यीएलका सबै भन्दा जेठा छोरा अब्दोन थिए। अन्य छोराहरू शूर, कीश, बाल, नेर, नादाब,
- 31 गदोर अहियो, जेकेर अनि मिक्लोत थिए।
- 32 मिक्लोत शिमाका पिता थिए। यी छोराहरू पनि यरूशलेममा आफ्ना आफन्तहरूका नजिकमा बस्थे।
- 33 नेर कीशका पिता थिए। कीश शाऊलका पिता थिए अनि शाऊल जोनाथन, मल्कीशू, अबीनादाब अनि एशबालका पिता थिए।
- 34 जोनाथनको छोरा मरिबबाल थिए। मरिबबाल मीकाका पिता थिए।
- 35 मीकाका छोराहरू पीतोन, मेलेक, तारे अनि आहाज थिए।
- 36 आहाज यहोअदाका पिता थिए। यहोअदा आलेमेत, अज्मावेत अनि जिम्रीका पिता थिए। जिम्री मोसाका पिता थिए।
- 37 मोसा बिनाका पिता थिए। रापा बिनाका छोरा थिए। एलासा रापाहका छोरा थिए अनि आसेल एलासाका छोरा थिए।
- 38 आसेलका छःजना छोराहरू थिए। तिनीहरूका नाउँ अज्जीकाम, बोकरू, इश्माएल, शार्याह, ओबदियाह अनि हानान थियो। यी सबै आसेलका छोरा छोरीहरू थिए।
- 39 आसेलका भाइ एशेक थिए। एशेकका केही छोराहरू थिए। यी एशेकका छोराहरू थिए: ऊलाम एशेकका जेठा छोरा थिए। येऊश एशेकका माहिला छोरा थिए। एलीपेलेत एशेकका कान्छा छोरा थिए।
- 40 ऊलामका छोराहरू बलवान सैनिकहरू थिए जो धनु काँड चलाउनमा खूबै सिपालु थिए। तिनीहरूका धेरै छोराहरू अनि नातिहरू थिए। सबै जम्मा 150 जना छोरा र नातिहरू थिए।

यी सबै मानिसहरू बिन्यामीन कुलका थिए।

9

1 इस्राएलका सबै मानिसहरूको नाउँ तिनीहरूका वंशावलीको सूचीमा लेखिएको छ। त्यो वंशावलीको सूची इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ।

यरूशलेमका मानिसहरू

यहूदाका मानिसहरूलाई कैदी बनाइयो र बाबेलमा जान बाध्य तुल्याइयो। तिनीहरूलाई त्यस स्थानमा लगियो किनभने तिनीहरू परमेश्वर प्रति विश्वासनीय थिएनन्।

2 सबै भन्दा पहिला फर्केर आउने अनि आफ्नै भूमि र शहरहरूमा बस्ने मानिसहरू केही इस्राएलीहरू, पूजाहारी, लेवीहरू अनि सेवकहरू जो मन्दिरमा काम गर्छन् तिनीहरू थिए।

3 यी मानिसहरू यहूदा, बिन्यामीन, एषैम अनि मनश्शे कुल समूहहरूका थिए अनि तिनीहरू यरूशलेममा बस्थे।

4 ऊजै अम्मीहृदका छोरा थिए। अम्मीहृद, ओम्रीका छोरा थिए। ओम्री इम्रीका छोरा थिए। इम्री बानीका छोरा थिए। बानी पेरेसका सन्तान थिए। पेरेस यहूदाका छोरा थिए।

5 शीलोनोनी मानिसहरू जो यरूशलेममा बस्थे तिनीहरू यी थिए: असायाह सबै भन्दा जेठा छोरा थिए अनि असायाहका छोराहरू। जेरहाका मानिसहरू यी थिए जो यरूशलेममा बस्थे।

6 यूएल र तिनीहरूका आफन्तहरू। जम्मा 690 थिए।

7 यी मानिसहरू बिन्यामीन कुल समूहका हुन जो यरूशलेममा बस्थे सल्लू मशुल्लामका छोरा थिए। मशुल्लाम होदबियाहका छोरा थिए। होदबियाह हससनुआका छोरा थिए।

8 यिब्नियाह यरोहामका छोरा थिए। एला उज्जीका छोरा थिए। उज्जी मिक्कीका छोरा थिए अनि मशुल्लाम शपत्याहका छोरा थिए। शपत्याह रूपलका छोरा थिए। रूपल यिबनियाका छोरा थिए।

9 बिन्यामीनको वंशावली इतिहासले देखाउँछ कि तिनीहरू 956 संख्यामा थिए अनि यरूशलेममा बस्थे। तिनीहरू सबै आफ्ना परिवारहरूका अगुवाहरू थिए।

10 यी ती पूजाहारीहरू हुन जो यरूशलेममा बस्थे। यदायाह, यहोयारीब, याकीन अनि अजर्याह।

11 अजर्याह हिल्कियाहका छोरा थिए। हिल्कियाह मशुल्लामका छोरा थिए। मशुल्लाम सादोकका छोरा थिए। सादोक मरायोतका छोरा थिए। मरायोत अहीतबका छोरा थिए। अहीतब परमेश्वरको मन्दिरका एक मुख्य अधिकारी थिए।

12 त्यहाँ यरोहामका छोरा अदायाह पनि थिए। यरोहाम पशहरका छोरा थिए। पशहर मल्कियाहका छोरा थिए अनि त्यहाँ अदीएलका छोरा मसै पनि थिए। अदीएल यहजेराका छोरा थिए। यहजेरा मशुल्लामका छोरा थिए। मशुल्लाम मशिलेमीतका छोरा थिए। मशिलेमीत इमेरका छोरा थिए।

13 त्यहाँ 1,760 जना पूजाहारीहरू थिए। तिनीहरू आफ्ना परिवारहरूका अगुवाहरू थिए। तिनीहरू परमेश्वरको मन्दिरमा सेवाको निम्ति जिम्मावार योग्य मानिसहरू थिए।

14 यी लेवी कुल समूहका मानिसहरू हुन जो यरूशलेममा बस्थे यशूबका छोरा, शमायाह। यशूब अज्जीकामका छोरा थिए। अज्जीकाम हशब्याहका छोरा थिए। हशब्याह मररीका सन्तान थिए।

15 यरूशलेममा बस्ने बकबकर, हेरेश, गालाल अनि मतन्याह पनि थिए। मतन्याह मीकाका छोरा थिए। मिका जिक्कीका छोरा थिए। जिक्की आसापका छोरा थिए।

16 ओबदिया शमायाहका छोरा थिए। शमायाह गाललका छोरा थिए। गालाल यदतूनका छोरा थिए। बेरेक्याह आसाका छोरा थिए। आसा एल्कानाका छोरा थिए। बेरेक्याह नतोपाहतीहरूको नजिकमा बस्थे।

17 यी द्वारपालकहरू हुन जो यरूशलेममा बस्थे। शल्लूम, अक्कूब तल्मोन, अहीमान अनि तिनीहरूका आफन्तहरू। शल्लूम तिनीहरूका प्रधान थिए।

18 तिनीहरूले यी दिनहरूमा राजाको द्वारको पूर्वतिर सेवा गर्ने। तिनीहरू लेवी परिवार समूहबाटका द्वारपालकहरू थिए।

19 शल्लूम कोरेका छोरा थिए। कोरे एब्यासापका छोरा थिए। एब्यासाप कोरहका छोरा थिए। शल्लूम अनि उसका भाइहरू द्वारपालक थिए। तिनीहरू कोरहका परिवारका थिए। अनि तिनीहरूको काम पवित्र पालका प्रवेश द्वारहरूको रक्षा गर्नु थियो। तिनीहरूले यो काम गरे जसरी तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूले तिनीहरूले भन्दा अघि गर्थे। तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूका काम पवित्र पालको प्रवेशद्वार रक्षा गर्नु थियो।

20 अतीतमा पीनहास द्वारपालहरूका निरीक्षक थिए। पीनहास एलाजारको छोरा थिए। परमप्रभु पीनहासको साथमा हुनुहुन्थ्यो।

21 जकर्याह जो मेशेलेम्याहका छोरा थिए भेट हुने पालको प्रवेशद्वारका द्वारपालक थिए।

22 जम्मा 212 जना मानिसहरू भेट हुने पालको द्वार रक्षा गर्नका निम्ति चुनिएका थिए। तिनीहरूका नाउँ तिनीहरूका वंशवालीको इतिहासमा तिनीहरूका गाउँ अनुसार लेखिएका थिए। दाऊद अनि दशी शमूएलले तिनीहरूलाई छाने किनभने तिनीहरू बिश्वास योग्य थिए।

23 द्वारपालकहरू र तिनीहरूका सन्तानहरू परमप्रभुको घर-द्वारहरूको रक्षा गर्ने जिम्मा थिए त्यो पवित्र पालका हो।

24 त्यहाँ चारतिर द्वारहरू थिए। पूर्व, पश्चिम, उत्तर अनि दक्षिण।

25 द्वारपालकका आफन्तहरू जो साना शहरहरूमा बस्थे प्रत्येक सात दिनमा आउनु पर्थ्यो मौकामा तिनीहरूलाई सहयोग गर्नु पर्थ्यो। तिनीहरू आउँथे अनि हरेक पल्ट सात दिन सम्म द्वारपालेहरूलाई सघाउँथे।

26 चारजना द्वारपालेहरू थिए जो सबै द्वारपालेहरूका प्रधान थिए। तिनीहरू लेवी समुदायका मानिसहरू थिए। तिनीहरूको काम परमेश्वरको मन्दिरका कोठाहरू अनि कोषहरूको हेरचाह गर्नु थियो।

27 तिनीहरू परमेश्वरको मन्दिरको रक्षा गर्दै रात भरि जागा रहन्थे। तिनीहरू अनि प्रत्येक बिहान परमेश्वरको मन्दिर खोल्ने काम गर्थे।

28 केही द्वारपालकहरूको काम मन्दिरको सेवाहरूमा चलाईने थालहरूको हेरचाह गर्नु थियो। तिनीहरूले यी थालहरू गिन्ति गर्थे जब ति ल्याइन्थे। तिनीहरूले पछि पनि ती थालहरू गिन्ति गर्थे जब ति बाहिर लगिन्थे।

29 केही द्वारपालकहरूले सजाइने सामग्रीहरू अनि सबै पवित्र थालहरूको हेरचाह गर्नलाई थिए। तिनीहरूले पीठो, दाखरस, तेल, धूप अनि विशेष तेलको हेरचाह गर्दथे।

30 पूजाहारीहरूलाई मात्र मसला मिसाउने काम दिएको थियो।

31 मस्तिव्याह नाउँका एक लेवी मानिस थिए जसको काम भेटी चढाउनमा प्रयोगगरीने रोटी बनाउनु थियो। मस्तिव्याह शल्लुमका सबै भन्दा जेठा छोरा थिए। शल्लुम कोरह परिवारका थिए।

32 केही द्वारपालेहरू जो कोरहका परिवारमा थिए तिनीहरूको काम हरेक विश्राम दिनमा मेचमा राखिने रोटी तयार पार्नु थियो।

33 लेवीहरू जो सङ्गीतकारहरू अनि आफ्ना परिवारहरूका अगुवाहरू थिए मन्दिरका कोठहरूमा बस्थे। तिनीहरूका अरु काम केहि थिएन किनभने तिनीहरू दिन रात मन्दिरको कामको निम्ति ब्यस्त थिए।

34 यी सबै लेवीहरूका आफ्ना अगुवाहरू थिए। प्रधानहरूको रूपमा तिनीहरूको वंशवालीको सूचीमा नाउँ लेखिएका थियो। तिनीहरू यरूशलेममा बस्थे।

राजा शाऊलको पारिवारिक इतिहास

35 यीएल गिबोनका पिता थिए। यीएल गिबोन शहरमा बस्थे। यीएलकी पत्नीको नाउँ माका थियो।

36 यीएलका सबै भन्दा जेठा छोरा अब्दोन थिए। अरु छोराहरू सूर, कीश, बाल, नेर, नादाब,

37 गदोर, अहियो, जकर्याह, अनि मिक्लोट थियो।

38 मिक्लोट शिमामका पिता थिए। यीएलका परिवार यरूशलेममा तिनीहरूका आफन्तहरूका नजिक बस्थे।

39 नेर कीशका पिता थिए। कीश शाऊलका पिता थिए अनि शाऊल जोनाथन, मल्कीशू, अबीनादाब अनि एशबालका पिता थिए।

40 जोनाथनका छोरा मरिबबाल थिए। मरिबबाल मीकाका पिता थिए।

41 मीकाका छोराहरू पीतोन, मेलेक, तहैर अनि आहाज थिए।

42 आहाज यादाहका पिता थिए। याराह आलेमेत, अज्मावेत अनि जिम्रीका पिता थिए। जिम्री मोसाका पिता थिए।

43 मोसा बिनाका पिता थिए। रपायाह बीनाका छोरा थिए। एलासा रपायाहका छोरा थिए अनि आसेल एलासाका छोरा थिए।

44 आसेलका छ जना छोराहरू थिए। तिनीहरूका नाउँ थिए: अञ्जीकाम, बोकारु, इश्माएल, शार्याह, ओबदियाह अनि हानान हो। ती आसेलका छोरा छोरीहरू थिए।

10

राजा शाऊलको मृत्यु

1 पलिशती मानिसहरू इस्त्राएलका मानिसहरू सित लडे। इस्त्राएलका मानिसहरू पलिशती मानिसहरू देखि भागे। धैरै इस्त्राएलीहरू गिल्बो डौंडामा मारिए।

2 पलिशतीहरूले शाऊल अनि उनका छोरालाई खेँदै गए। तिनीहरूले उनीहरूलाई भेट्टाए अनि मारिदिए। पलिशतीहरूले शाऊलका छोराहरू जोनाथन, अबीनादाब अनि मल्कीशूलाई मारिदिए।

3 शाऊलको चारैतिर घमासान युद्ध भयो। धनुधारीहरूले आफ्ना काँडले शाऊललाई हाने अनि उनलाई घाइतेतुल्याए।

4 तब शाऊलले आपना हतियार बोक्नेलाई भने, “तेरो तरवार बाहिर निकाल अनि मलाई मार्न प्रयोग गर। तब ती विदेशीहरूले मलाई चोट पुर्याउने छैनन्। अनि मलाई लज्जित बनाउने छैनन् जब तिनीहरू आउँदा।”

शाऊलका हतियार बोक्ने डराए। तिनले शाऊललाई मार्न अस्वीकार गरे। तब शाऊलले आफैलाई मार्न आफ्नै तरवार प्रयोग गरे। तिनी आफ्ना तरवारको चुचोमा लडे।

5 हतियार बोक्नेले शाऊलको मृत्यु भएको देखे। तब उसले पनि उ तरवारको चुचचोमा लडेर आत्माहत्या गरे।

6 यसरी शाऊल अनि तिनका तीन जना छोराहरूको पनि मृत्यु भयो। शाऊलका परिवार सबैको एकसाथ मृत्यु भयो।

7 बेसीमा बस्ने सबै इस्राएलका मानिसहरूले देखे कि तिनीहरूका आफ्नै सेना भागे। तिनीहरूले देखे कि शाऊल अनि तिनका छोराहरू मरे। यसर्थ तिनीहरूले आफ्ना शहरहरू छोडे र भागे। तब पलिशती मानिसहरू इस्राएलका मानिसहरूले छाडेका शहरहरूमा आए अनि पलिशती मानिसहरू ती शहर कब्जागरि बसे।

8 भोलि पल्ट पलिशती मानिसहरू मृत शरीरहरूबाट मूल्यवान चीजहरू लिन आए। तिनीहरूले शाऊलको शरीर अनि तिनका छोराहरूका शरीरहरू गिल्बो डौँडामा पाए।

9 पलिशतीहरूले शाऊलको शरीरबाट मूल्यवान चीजहरू निकाली लगे। तिनीहरूले शाऊलको शिर अनि हतियारहरू पनि लगे। तिनीहरूले उनीहरूका देशभरि उनीहरूका असत्य देवताहरू अनि उनीहरूका मानिसहरूलाई खबर सुनाउनका निम्ति दूतहरू पठाए।

10 पलिशतीहरूले शाऊलको हतियारहरू तिनीहरूका असत्य देवताहरूको मन्दिरमा राखे। तिनीहरूले शाऊलको शिर दागोनको मन्दिरमा झुण्ड्याए।

11 याबेश गिलाद शहरमा बस्ने सबै मानिसहरूले पलिशती मानिसहरूले शाऊल प्रति गरेका सबै कुराहरू सुने।

12 याबेश गिलादको सबै साहसी मानिसहरू लिएर शाऊल अनि उसका छोराहरूका मृतदेहहरू लिन गए। तिनीहरूले ती मृतदेहहरू याबेश गिलादमा ल्याए। तिनीहरूले शाऊल अनि तिनका छोराहरूको हड्डीहरू याबेशमा एक विशाल रूखमुनि गाडे। त्यस पछि तिनीहरू सात दिनसम्म उपवास बसे।

13 शाऊलको मृत्यु भयो किनभने तिनी परमप्रभु प्रति विश्वासनीय भएनन्। शाऊलले परमप्रभुका वचन पालन गरेनन्। शाऊलले परमप्रभुलाई सोध्नुको सट्टा एउटा भूतप्रेत खेलाउने कहाँ गए अनि तिनको सल्लाह मागे।

14 तिनले परमप्रभुको सल्लाह लिएनन्। त्यसै कारणले परमप्रभुले शाऊललाई मारिदिनु भयो अनि राज्य यिश्कीको छोरा दाऊदलाई दिनु भयो।

11

दाऊद इस्राएलका राजा हुन्छन्

1 इस्राएलका सबै मानिसहरू हेब्रोन शहरमा दाऊदकहाँ आए। तिनीहरूले दाऊदलाई भने, “हामी तपाईंकै मासु र रगत हौं।

2 अतीतमा तपाईंले हामीलाई युद्धमा अगुवाई गर्नु भयो। तपाईंले शाऊल राजा हुँदा पनि हाम्रो अगुवाई गर्नु भयो। परमप्रभुले तपाईंलाई भन्नु भयो, ‘दाऊद तँ इस्राएलका मेरा मानिसहरूको गोठालो हुनेछस्। तँ मेरा मानिसहरूको प्रधान हुनेछस्।’ ”

3 इस्राएलका सबै बृद्धा-प्रधानहरू हेब्रोन शहरमा दाऊद कहाँ आए। दाऊदले हेब्रोनमा परमप्रभु समक्ष ती बृद्धा-प्रधानहरूसित एक करार गरे अनि ती बृद्धा-प्रधानहरूले दाऊदलाई अभिषेक गरे। तिनीहरूले तिनलाई इस्राएलका राजा बनाए। परमप्रभुले यसो हुन्छ भनी वचन दिनु भएको थियो। परमप्रभुले त्यो वचन दिनुका निम्ति शमूएलाई प्रयोग गर्नु भएको थियो।

दाऊदले यरूशलेम कब्जा गरेका

4 दाऊद अनि इस्राएलका सबै मानिसहरू यरूशलेम शहर गए। यरूशलेमलाई त्यस समयमा यबूस भनिन्थ्यो। त्यो शहरमा बस्ने मानिसहरूलाई यबूसी भनिन्थ्यो। त्यो शहरमा

5 जो मानिसहरू बस्थे तिनीहरूले दाऊदलाई भने, “तपाईं हाम्रो शहर भित्र आउन सक्नु हुन्न।” तर दाऊदले ती मानिसहरूलाई परास्त गरिदिए। दाऊदले सियोनको किल्ला लिए। यो स्थान दाऊदको शहर बन्यो।

6 दाऊदले भने, “त्यो व्यक्ति जसले यबूसी मानिसहरू माथि आक्रमण गर्छ, मेरा सम्पूर्ण सेनाको सेनापति हुनेछ।” यसर्थ योआबले आक्रमणको अगुवाई गरे। योआब ससूयाहका छोरा थिए। योआब सेनाका सेनापति बने।

7 तब दाऊदले किल्लामा आफ्ना घर बनाए। त्यसै कारणले यसलाई दाऊदको शहर नाउँ दिइएको हो।

8 दाऊदले किल्ला वरिपरि शहर बसाए। तिनले यो मिल्लो देखि शहर वरिपरिको सबै ठाउँमा पर्खाल बनाए। योआबले शहरका अन्य भागको मर्मत गरे।

9 दाऊद लगातार सफल हुँदैगए। सर्वशक्तिमान परमप्रभु तिनीसित हुनुहुन्थ्यो।

तीन वीरहरू

10 यो सूची दाऊदका विशेष सेनापतिहरूको हो। यी वीरहरू दाऊदसित तिनका राज्यमा अति शक्तिशाली बने। तिनीहरू र इस्त्राएलका सबै मानिसहरूले दाऊदलाई सहयोग गरे अनि तिनलाई राजा बनाए। यो परमेश्वरले वचन दिनु भए जस्तै भयो।

11 यो सूची दाऊदका विशेष सैनिकहरूको हो:

याशोबाम हक्मोनी थिए। याशोबाम अधिकारीहरूका अग्रवा थिए। याशोबामले एकै पल्टमा तीन सय मानिसहरूलाई आफ्नो भाला प्रयोग गरेर मारे।

12 अर्को अहोही दोदोका छोरा एलाजार थिए। एलाजार ती तीन वीरहरू मध्ये एक थिए।

13 एलाजार पास-दम्मीममा दाऊदसँग थिए। पलिशतीहरू युद्ध लडन तयारीको निम्ति त्यस स्थानमा आएका थिए। त्यस स्थान एक जौले भरिएको खेत थियो। इस्त्राएलीहरू पलिशतीहरू देखि भागे।

14 तर ती तीन वीरहरू त्यही खेतमा बसीरहे अनि त्यसलाई रक्षा गरे। तिनीहरूले पलिशतीहरूलाई परास्त गरे। परमप्रभुले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई महान विजय दिनुभयो।

15 एकपल्ट, दाऊद अददुलामको ओडारमा थिए, अनि पलिशती सेना तल रपाईंमको बेसीमा थिए। तीसजना वीरहरू मध्ये तीनजना वीरहरू दाऊदलाई डेट्न ओडारसम्म पुगे।

16 अर्कोसमय, दाऊद किल्लामा थिए, अनि पलिशती सेनाका एकदल बेतलेहेममा थिए।

17 दाऊद तिर्खाएका थिए आफ्ना शहरको पानीका निम्ति यसर्थ तिनले भने, “म चाहन्छु कि कसैले मलाई बेतलेहेम शहरको द्वार नजिकको कूवाबाट केही पानी देओस।” दाऊदले वास्तवमा त्यो चाहेका थिएनन् तिनी केवल कुरा मात्र गरेका थिए।

18 तर ती तीन जना वीरहरूले पलिशती सेनाहरूको बीच भएर युद्धगर्दै बाटो पैलयाए र यी तीन व्यक्तिहरूले बेतलेहेमको शहरद्वार छेउको कूवाबाट केही पानी लिए। तब ती तीन वीरहरूले ल्याएको पानी दाऊदकहाँ ल्याए। दाऊदले पानी पिउन अस्वीकार गरे। तिनले त्यो पानी परमप्रभुलाई भेट्टीको रूपमा भुईंमा खन्याए।

19 दाऊदले भने, “परमेश्वर, म यो पानी पिउँन सक्तैनँ। यो पानी मैले पिउँ भने ती व्यक्तिहरूको रगत पिएको जस्तो हुनेछ जसले मेरो निम्ति यो पानी ल्याउँन आफ्ना जीवन खतरामा पारे।” त्यस कारण दाऊदले पानी पिउन अस्वीकार गरे। ती तीन जना वीरहरूले यस्ता अनेक साहसी कार्यहरू गरे।

अन्य वीर सैनिकहरू

20 योआबका भाइ अबीशै यी तीन वीरहरूका प्रधान थिए। तिनले आफ्ना भाला द्वारा 300 मानिसहरूसित युद्ध गरे अनि तिनीहरूलाई मारिदिए। अबीशै ती तीन वीरहरू जस्तै प्रसिद्ध थिए।

21 अबीशै ती तीस जना वीरहरू भन्दा दोबर प्रसिद्ध थिए। तिनी ती तीन वीरहरू मध्ये एक नभएता पनि तिनी तीसजनाका अग्रवा थिए।

22 यहोयादाका छोरा, बनायाह शक्तिशाली “मानिस” थिए। उनी कबसेलबाटका थिए। बनायाहले मोआब देशका दुईजना महान वीरहरूलाई मारे। एक दिन हिउँ पर्दै थियो, बनायाह भुईंमा भएको खाडल भित्र पसे। अनि एक सिंहलाई मारे।

23 अनि बनायाहले एक ठूलो मिश्र देशका सैनिकहरूलाई मारे। ती व्यक्ति प्रायः साडे सात फीट अम्ला थिए। त्यस मिश्रदेशकाहरूसंग एउटा भाला थियो त्यो खूबै ठूलो अनि गह्रौं। थियो। त्यो जुलाहाको तानको डण्डा जस्तै ठूलो थियो। बनायाहसित एउटा लहुरो मात्र थियो। बनायाहले त्यो मिश्रीको हातमा भएको भाला अँट्याए र उसको हातबाट खोसे। तब बनायाहले त्यस मिश्रदेशीलाई उसको आफ्नै भालाद्वारा मारिदिए।

24 बनायाह यहोयादाका छोरोले अनेक यस्ता साहसी कार्य गरे। बनायाह ती तीन वीरहरू जस्तै प्रसिद्ध थिए।

25 बनायाह ती तीसजना वीरहरू भन्दा अधिक प्रसिद्ध थिए, तर पनी तीन वीरहरू मध्येका एकजना तिनी थिएनन्। दाऊदले बनायाहलाई आफ्ना अङ्गारक्षकहरूका प्रधान बनाए।

तीस जना वीरहरू

26 पराक्रमी सैनिकहरूका तीस जना वीर योद्धा यी हुन:

योआबका भाई असाहेल,

बेतलेहेम, दोदोका छोरा एल्हानान;

27 शम्मोत, हारोद,

हेलेस, पेलोनी,

28 ईरा, तकोईका ईक्केशका छोरा;

अनातोतका अबीएजेर,

29 सिबबकै हुशाती;

- 30 नतोपाका महरै;
 नतोपाकै बानाका छोरा हेलेद,
 31 बिन्ध्यामीनको गिबाका रबिका छोरा;
 इतै, पिरातोनका, बनायाह,
 32 गाशका खोल्चाहरूका
 हुँ, अर्वातीका अबीएल,
 33 बहरीमका अज्माबेत;
 शाल्बोनका, एल्याहबा,
 34 गीजोनी हाशेमका छोराहरू;
 जोनाथन, हरारी शागेका छोरा;
 35 अहीआम, हरारी साकारका छोरा;
 एलीपाल, ऊरका छोरा,
 36 मेकराहका हेपेर,
 अहियाह, पेलोनी,
 37 कार्मेली हेम्रो,
 एज्बेका छोरा; नौरै,
 38 नातानका भाइ;
 योएल, हग्रीका छोरा; मिभार,
 39 अम्मोनी; सेलेक, बेरोतका;
 नहरै, नहरैले सस्याहका छोरा योआबको कवच बोकेका थिए।
 40 येतेरी, ईरा,
 सतत्री, गारेब,
 41 अहलैका छोरा हिती,
 उरियाह, जाबाद,
 42 अदीन, स्बेनको कुल समूहका शीजाका छोरा; अदीना स्बेनको कुल समूहका अर्गुवा थिए, अनि उसित तीस वीरहरू
 थिए।
 43 हानान, माकाका छोरा;
 मित्री, योशापात,
 44 उज्जीयाह, अशतेराती;
 होतामका छोराहरू शामा अनि यीएल, अरोएका
 45 यदीएल, शिफ्रीका छोरा
 अनि तिनका भाइ तिजी योहा,
 46 महाबी, एदीएल, यरीबि अनि योशब्याह,
 एल्नामका छोराहरू,
 यित्मा, मोआबी;
 47 एलीएल; ओबेद अनि योबाका यासीएल।

12

दाऊदसँग भएका साहसी मानिसहरू

1 यो मानिसहरूको सूची थियो जो दाऊद कहाँ समिलित हुन आएका थिए जब तिनी सिक्लगमा थिए। यो त्यस समयको कुरा थियो जब दाऊद कीशका छोरा शाऊलबाट लुकेका थिए। यी मानिसहरूले दाऊदलाई युद्धमा सहायता गरेका थिए।

2 यी मानिसहरू आफ्ना दाहिने वा देब्रेहातले आफ्ना धनुहरूबाट काँड हान्न सिपालू थिए। तिनीहरूले दुवै हातले आफ्ना घुयेत्रोद्वारा पनि ढुङ्गा हान्न सक्थे। तिनीहरू बिन्ध्यामीनका कुल समूहका शाऊलका आफन्तहरू थिए। तिनीहरू थिए!

3 अहीएजेर, तिनीहरूका प्रधान अनि योआश; अहीएजेर अनि योआश गिबीयाती शेमाहका छोराहरू थिए। यजीएल अनि पेलेत; यजीएल र पेलेत अज्मावेतका छोराहरू थिए। बराका र येह अनातोत शहरका थिए।

- 4 यिश्मायाह गिबोन शहरका थिए। यिश्मायाह तीन वीरहरू मध्य एक थिए अनि तिनी तीन वीरहरूका प्रधान पनि थिए। यिर्मयाह, यहजीएल, योहानान अनि योजाबाद- गदेरा ती मानिसहरूबाट;
- 5 एल्जे- यरीमोत, बाल्याह, अनि शमर्याह, शपत्याह, हारूपी,
- 6 एल्काना, यिथियाह अजेल, योएजेर अनि याशोबाम, सबै कोरहका परिवार समूहका;
- 7 योएलह अनि जबदियाह, गदेर शहरका यरोहामका छोराहरू हुन।

गादी मानिसहरू

8 गाद कुल समूहका एक भाग दाऊदसँग मरुभूमिमा तिनका किल्लामा आएर मिले। तिनीहरू युद्धका निम्ति शिक्षा पाएका साहसी सैनिकहरू थिए। तिनीहरू ढाल अनि भाला चलाउनमा सिपालु थिए। तिनीहरू सिंह जस्तै भीषण देखिन्थे। अनि तिनीहरू पर्वतमा मृगजस्तै छिटो दार्ग्न सक्थे।

9 एजेर गाद कुल समूहबाट सेनाका प्रधान थिए। ओबदियाह अधिकारमा दोस्रो दर्जाका थिए। एलिआब अधिकारमा तेस्रो दर्जाका थिए।

10 मिश्रमन्ना अधिकारमा चौथा दर्जाका थिए। यिर्मयाह अधिकारमा पाँचौं दर्जाका थिए।

11 अतै अधिकारमा छैटौं दर्जाका थिए। एलीएल अधिकारमा सातौं दर्जाका थिए।

12 योहानान अधिकारमा आठौं दर्जाका थिए। एल्जाबाद अधिकारमा नवौं दर्जाका थिए।

13 यिर्मयाह अधिकारमा दशौं दर्जाका थिए। मकबन्नै अधिकारमा एघारौं दर्जाका थिए।

14 ती मानिसहरू गादी सेनाका प्रधानहरू थिए। त्यस समूहका सबैभन्दा कमजोर सैनिकले पनि शत्रुका एकसय सैनिकहरूसित युद्ध गर्न सक्थे। त्यो परिवार समूहका सबै भन्दा बलवान सैनिक शत्रुका एकहजार सैनिकहरूसित युद्ध गर्नसक्थे।

15 गाद कुल समूहका मानिसहरू सैनिक थिए जो वर्षको पहिलो महीना यर्दन नदी पारी जान्थे। त्यो वर्षाको समय थियो जब यर्दन नदीमा बाढी आइरहेथ्यो। तिनीहरूले बैसीहरूमा बस्ने सबै मानिसहरूलाई खेदी पठाए। तिनीहरूले ती मानिसहरूलाई पूर्व र पश्चिम तिर खेदे।

दाऊदसँग अन्य सैनिकहरू मिले

16 बिन्यामीन र यहदाका कुल समूहहरूबाट अन्य मानिसहरू किल्लामा दाऊदकहाँ आए।

17 दाऊद तिनीहरूलाई भेट्न बाहिर गए। दाऊदले तिनीहरूलाई भने, “यदि तिमीहरू शान्तिसित मलाई सहायता गर्न आएका हो भने म तिमीहरूलाई स्वागत गर्छु। मेरो साथ बस। तर यदि तिमीहरू मेरो जासूसी गर्न आएका हो भने, जब मैले केही नराप्नो गरेको छैन तब हाम्रा पिता-पुरखाहरूका परम्बरले हेर्नु हुनेछ तिमीहरूले के गर्थो भनी अनि तिमीहरूलाई दण्ड दिनु हुनेछ।”

18 अमासै तीस वीरहरूका अगुवा थिए। तब, आत्माद्वारा बोल्यो अनि भन्यो।

“दाऊद, हामी तपाईंका हौं।

यिश्केका छोरा, हामी तपाईंसित छौं,

तपाईंलाई शान्ति, शान्ति होस्!

ती मानिसहरूलाई शान्ति होस जसले तपाईंलाई सहायता गरे! किन? किनभने तपाईंको परम्बरले तपाईंलाई सहायता गर्नुहुन्छ।”

यसकारण दाऊदले यी मानिसहरूलाई आफ्ना समूहमा स्वागत गरे अनि तिनीहरूलाई उसका सेनाहरूका अधिकारीहरू बनाए।

19 मनशशेका कुल समूहका केही मानिसहरू पनि दाऊदसित मिले। जब तिनीहरू दाऊदसित मिले तब तिनी पलिशतीहरूका साथ शाऊलसित युद्ध गर्न गए। तर दाऊद अनि तिनका मानिसहरूले पलिशतीहरूलाई वास्तवमा सहायता गरेनन्। पलिशती प्रधानहरूले तिनीहरूलाई दाऊदले सहायता गरिरहेछन् भन्ने विषयमा कुरा गरे, तब तिनीहरूले तिनलाई पठाइदिने निश्चय गरे। ती शासकहरूले भने, “यदि दाऊद तिनका मालिक शाऊल कहाँ फर्के भने हाम्रा शिरहरू काटिने छन्।”

20 यी मनशशेका मानिसहरू थिए जो दाऊदसँग मिलेका थिए जब तिनी सिक्लग शहर गए। अदनाह, योजाबाद, यदीएल, मीकाएल, योजाबाद, एलीह अनि सिल्लतै। यी सबै जना मनशशेका कुल समूहबाट सेना अध्यक्षहरू थिए।

21 तिनीहरूले दाऊदलाई नराप्ना मानिसहरूसित लड्न सहायता गरेका थिए। ती नराप्ना मानिसहरू देशको चारै तिर गएर मानिसहरूका सामानहरू चोर्छे। मनशशेका यी सबै मानिसहरू साहसी सैनिकहरू थिए। तिनीहरू दाऊदका सेना प्रधानहरू भए।

22 धैरै भन्दा धैरै मानिसहरू दिन प्रतिदिन दाऊदलाई सहायता गर्न आए। यसरी दाऊदका धैरै शक्तिशाली सेनाहरू भए।

अन्य मानिसहरू हेब्रोनमा दाऊद संग मिले

23 यी संख्याहरू ती मानिसहरूका हुन जो हेब्रोन शहरमा दाऊद कहाँ आए। यी मानिसहरू युद्धका निम्ति तयार थिए। तिनीहरू शाऊलको राज्याधिकार दाऊदलाई दिन आए। यो त्यही कुरा थियो जो हुने छ भनी परमप्रभुले भन्नु भएको थियो। यो तिनीहरूको संख्या हो:

- 24 यहदाका कुल समूहबाट युद्धका निम्ति 6,800 मानिसहरू तयार थिए। तिनीहरूले ढाल र भालाहरू बोक्थे।
- 25 शिमोनका कुल समूहबाट 7,100 मानिसहरू थिए। तिनीहरू युद्धका निम्ति तयार साहासी सैनिकहरू थिए।
- 26 लेवीका कुल समूहबाट 4,600 मानिसहरू थिए।
- 27 यहोयादा त्यो समूहमा थिए। तिनी हारून परिवारका अगुवा थिए। यहोयादासित 3,700 मानिसहरू थिए।
- 28 सादोक पनि त्यस समूहमा थिए। तिनी एक साहसी युवा सैनिक थिए। तिनी आफ्ना परिवारका बाईस जना अधिकारीहरूसित आए।
- 29 बिन्यामीन कुल समूहबाट 3,000 मानिसहरू थिए। तिनीहरू शाऊलका आफन्तहरू थिए। धेरै जसो यी मानिसहरू त्यस बेलासम्म शाऊलका परिवार प्रति विश्वसनीय रहे।
- 30 एषैम कुल समूहबाट 20,800 मानिसहरू थिए। तिनीहरू साहसी सैनिकहरू थिए। तिनीहरू आफ्ना गोत्र अनुसार प्रसिद्ध मानिसहरू थिए।
- 31 मनशे कुल समूहका आधाबाट 18,000 मानिसहरू थिए। तिनीहरूलाई नाउँद्वारा आउनु अनि दाऊदलाई राजा बनाउन बोलाइयो।
- 32 इसाकार कुल समूहबाट 200 बुद्धिमान अगुवाहरू थिए। ती मानिसहरूले उचित समयमा इस्राएलले गर्नु पर्ने ठीक कुराहरू जान्दथे। तिनीहरूका आफन्तहरूले तिनीहरूको आदेश भन्द थिए।
- 33 जबूलन कुल समूहमा 50,000 शिक्षित सैनिकहरू थिए। तिनीहरू सबै किसिमका हतियारहरू चलाउनमा सिपालू थिए। तिनीहरू दाऊद प्रति खुबै बफादारी थिए।
- 34 नामती कुल समूहबाट 1,000 अधिकारीहरू थिए। तिनीहरूसित 37,000 मानिसहरू थिए। ती मानिसहरू ढाल अनि भालाहरू बोक्थे।
- 35 दान कुल समूहबाट 28,600 मानिसहरू युद्धका निम्ति तयार थिए।
- 36 आशेर कुल समूहबाट युद्धका निम्ति 40,000 शिक्षित सैनिकहरू तयार थिए।
- 37 यर्दन नदीको पूर्व तर्फबाट रबेन गद अनि मनशेका आधा कुल समूहबाट 1,20,000 मानिसहरू थिए। ती मानिसहरूसित सबै किसिमका हतियारहरू थिए।

38 ती सबै मानिसहरू साहसी लडाकुहरू थिए। तिनीहरू दाऊदलाई राजा तुल्याउन दृढ संकल्प गरेर हेब्रोनमा आएका थिए। समस्त इस्राएलका राजा बनाउन पूर्ण सहमत भएर हेब्रोन शहरमा इस्राएलका अन्य सबै मानिसहरू पनि दाऊद राजा हुनु पर्छ, भन्ने कुरामा सहमत थिए।

39 ती मानिसहरूले दाऊदसित हेब्रोनमा तीन दिन बिताए। तिनीहरूले खाए अनि पिए किनभने तिनीहरूका आफन्तहरूले तिनीहरूका निम्ति खाने कुरा तयार गरेका थिए।

40 तिनीहरूका ती क्षेत्रका छिमेकीहरूले पनि जहाँ इसाकार, जबूलन अनि नतालीका कुल समूहहरू बस्थे। खाने कुरा, गधा, ऊँट, खच्चर अनि गोरूहरूमा लिएर आए। तिनीहरूले प्रशस्त मात्रामा पीठो, नेभाराका डल्ला, किसमिसका झुपा, दाखका डल्ला, दाखरस, तेल गाई गोरूहरू अनि भेडाहरू ल्याए। इस्राएलका मानिसहरू अत्यन्त प्रसन्न थिए।

13

करारको सन्दूक फर्काई ल्याएको

1 दाऊदले आफ्ना सेनाका सबै अधिकारीहरूसित कुरा-कानी गरे।

2 तब दाऊदले इस्राएली मानिसहरूलाई एक साथ बोलाए। तिनले उनीहरूलाई भने, “यदि तिमीहरूले राम्रो विचार हो भन्ने सम्झन्छौ भने, अनि यदि परमप्रभु यही चाहनुहुन्छ इस्राएलका सबै क्षेत्रमा हाम्रा दाज्यू-भाईहरूलाई हामी सन्देश पठाऔ साथै पूजाहारीहरू अनि लेवीहरू कहाँ पनि सन्देश पठाऔ जो हाम्रा दाज्यू-भाईहरूसित आफ्ना शहरहरू र ती शहर नजिकका खेतहरूमा बस्छन्। सन्देशमा तिनीहरूलाई आउनु अनि हाम्रो साथ रहनु भनियोस।

3 करारको सन्दूकलाई यरूशलेममा हामीकहाँ फर्काई ल्याऔ। हामीले करारको सन्दूकको वास्ता गरेका थिएनौ जब शाऊल राजा थिए।”

4 यसर्थ इस्राएलका सबै मानिसहरू दाऊदसँग सहमत भए। तिनीहरू सबैले सोचे यसो गर्नु नै उचित हुनेछ।

5 यसर्थ दाऊदले मिश्रदेशको शिहोर नदी देखि लेबो हमात शहर सम्मका सबै इस्राएलका मानिसहरूलाई भेला गरे। करारको सन्दकलाई किर्यत-यारिमबाट फर्काई ल्याउँदा तिनीहरू साथमा आए।

6 दाऊद र तिनका साथमा सबै इस्राएलका मानिसहरू यहूदाको बालाहामा गए। (बालाहा, किर्यत यारिमको अर्को नाउँ हो।) तिनीहरू करारको सन्दक बाहिर ल्याउनका निम्ति त्यहाँ गए। त्यो करारको सन्दक परमप्रभु परमेश्वरको सन्दक हो। उहाँ करूब स्वर्ग दूतहरूको माथि बसूहन्छ। यो त्यो सन्दक हो जसलाई परमप्रभुको नाउँद्वारा पुकारिन्छ।

7 मानिसहरूले अबीनादाबको घरबाट करारको सन्दक सारे। तिनीहरूले सन्दकलाई नयाँ रथमा राखे। उज्जाह अनि अहियोले रथ हाँकेरै लगे।

8 दाऊद अनि इस्राएलका सबै मानिसहरू परमेश्वरको समक्ष उत्सव मनाइरहेका थिए। तिनीहरूले परमेश्वरको स्तुति गर्दै थिए अनि गीतहरू गाउँदै थिए। तिनीहरू साराङ्गी, वीणा, ढोल, झ्याली, खैजडी अनि तुरही बजाउँदै थिए।

9 तिनीहरू किदोनको खलामा आए। रथ तान्ने साँढेहरू ठोक्किए अनि करारको सन्दक झण्डै लडयो। उज्जाहले सन्दक समात्र हात बढाए।

10 परमप्रभु उज्जाहसित खुबै रिसाउनु भयो। परमप्रभुले उज्जाहलाई मारिदिनु भयो किनभने उसले सन्दक छोएका थिए। यसरी उज्जाह त्यतिभैखेर परमेश्वरको समक्ष मरे।

11 परमेश्वरले उहाँको क्रोध उज्जाह प्रति देखाउनु भयो अनि यसले दाऊदलाई अप्रशन्त तुल्यायो। त्यस समय देखि अहिले सम्म त्यस स्थानलाई “पेरैस-उज्जाह” भनिन्छ।

12 दाऊद त्यस दिन परमेश्वर देखी भयभीत भए। दाऊदले भने, “म करारको सन्दक यहाँ मेरोमा ल्याउन सक्तिनँ।”

13 यसर्थ दाऊदले करारको सन्दक आफूसित दाऊदको शहरमा लगेन तर तिनले एकातिर लगे गिन्ती ओबेद-एदोमको घरमा छोडे।

14 करारको सन्दक ओबेद-एदोमका परिवारसित उनको घरमा तीन महीना सम्म रह्यो। परमप्रभुले ओबेद-एदोमका परिवारलाई अनि ओबेद एदोमका हरेक वस्तुलाई आशिष दिनुभयो।

14

दाऊदको राज्य बिस्तार हुन्छ

1 हीराम सोर शहरका राजा थिए। हीरामले दाऊदकहाँ दूतहरू पठाए। हीरामले देवदार बुक्षका मूढाहरू, डकमी र सिकमीहरू पनि दाऊद कहाँ पठाए। हीरामले ती दाऊदको निम्ति महल निर्माण गर्नलाई पठाए।

2 तब दाऊदले देखे कि परमप्रभुले साँच्चै नै तिनलाई इस्राएलका राजा बनाउनु भयो। परमप्रभुले दाऊदको राज्यलाई खुबै विशाल अनि शक्तिशाली तुल्याइदिनु भयो। परमेश्वरले यसो गर्नुभयो किनभने उहाँले दाऊदलाई अनि इस्राएलका मानिसहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्थ्यो।

3 दाऊदले यरूशलेम शहरमा धेरै स्त्रीहरूलाई विवाह गरे। अनि तिनका धेरै छोरा छोरीहरू भए।

4 यरूशलेममा जन्म भएका दाऊदका छोरा छोरीहरूका नाँउ यी हुन; शम्मूअ, शोबाब, नातान, सुलेमान,

5 यिभार, एलीशूअ, एल्पेलेत,

6 नोगह, नेपेग, यापी,

7 एलीशामा, बेलीयादा अनि एलीपिलेत।

दाऊदले पलिशतीहरूलाई पराजित गर्छन्

8 पलिशती मानिसहरूले सुने कि दाऊद इस्राएलका राजा चुनिएकाछन्। यसर्थ सबै पलिशती मानिसहरू दाऊदको खोजिमा गए। दाऊदले यस विषयमा सुने। तब तिनी पलिशती मानिसहरूसित युद्ध गर्न निक्ले।

9 पलिशती मानिसहरूले रपाईंमको बेसीमा बसे मानिसहरू माथि आक्रमण गरे अनि तिनीहरूका सर सामानहरू चोरे।

10 दाऊदले परमेश्वरलाई सोधे, “के म जाऊँ अनि पलिशती मानिसहरूसित युद्ध गरूँ? के मलाई तपाईंले उनीहरूलाई परास्त गर्नु दिनुहुन्छ?”

परमप्रभुले दाऊदलाई उत्तर दिनु भयो, “जाउ, म तिमीलाई ती पलिशती मानिसहरू माथि बिजय गराउनेछु।”

11 तब दाऊद र तिनका मानिसहरू बाल पराजीम शहरसम्म गए। त्यहाँ दाऊद अनि तिनका मानिसहरूले पलिशती मानिसहरूलाई परास्त गरे। दाऊदले भने, “भत्केको बाँधबाट पानी छुट्छ। त्यही प्रकारले परमेश्वरले मेरो शत्रुहरू माथि छुट्टु भयो। परमेश्वरले मेरो माध्यमबाट यसो गर्नुभयो।” त्यसै कारणले त्यस स्थानको नाउँ बाल-पराजीम राखिएको हो।

12 पलिशती मानिसहरूले बाल पराजीममा आफ्ना मूर्तिहरू छाडेका थिए। दाऊदले आफ्ना मानिसहरू ती मूर्तिहरूलाई जलाउन आदेश दिए।

पलिशती मानिसहरू माथि अर्को विजय

13 पलिशतीहरूले रपाईमको बेंसीमा बग्ने मानिसहरू माथी फेरि आक्रमण गरे।

14 दाऊदले फेरी परमेश्वरसित प्रार्थना गरे। परमेश्वरले दाऊदको प्रार्थनाको उत्तर दिनुभयो। परमेश्वरले भन्नु भयो, “दाऊद, जब तँ आक्रमण गर्दा पलिशतीहरूको पछि पहाड तिर नलाग। त्यसको साटो तिनीहरूको चारै तिर जा अनि पीपलका रूखहरूका पहाड पट्टी लुक।

15 अनि त्यस समयमा तिमिले किम्बूको टुप्पोहरूबाट हिडीरहेको आवाज सुन्ने छौ। तब तिमिले पलिशतीहरू माथि आक्रमण गर्नु नै पर्छ। तिमिले यसो अवश्यै गर्नु पर्छ। परमेश्वर आफैँ तिमिहरूका अघि अघि पलिशतीका सेनाहरूलाई प्रहार गर्न जानुहुनेछ।”

16 दाऊदले त्यसै गरे जो परमेश्वरले तिनलाई गर्नु भन्नुभएको थियो। यसरी दाऊद अनि तिनका मानिसहरूले पलिशती सेनालाई परास्त गरे। तिनीहरूले गिबोन शहरदेखि गेजेर शहर सम्मका सबै पलिशती सेनालाई परास्त गरे। तिनीहरूले गिबोन शहरदेखि गेजेर शहर सम्मका सबै पलिशती सेनाहरूलाई मारे।

17 यसरी दाऊद सबै देशहरूमा प्रसिद्ध भए। परमप्रभुले सबै राष्ट्रहरूलाई दाऊददेखी भयभीत तुल्याउनु भयो।

15

यरूशलेममा करारको सन्दूक

1 दाऊदले आफ्नै निम्ति दाऊदशहरमा राजमहलहरू बनाए। तब तिनले करारको सन्दूक राख्नलाई एउटा स्थान बनाए। तिनले त्यसका निम्ति पाल टाँगे।

2 तब दाऊदले भने, “लेवीहरूलाई मात्र करारको सन्दूक बोक्ने अनुमति छ। किनभने तिनीहरू हुन् जसलाई परमप्रभुले करारको सन्दूक बोक्न अनि सदा सर्वदा उहाँको सेवा गर्नका निम्ति छान्नु भएको थियो।”

3 दाऊदले इस्राएलका सबै मानिसहरूलाई यरूशलेममा एकसाथ भेट्नु भने जब लेवीहरूले करारको सन्दूकलाई बोकेर तिनले यसको निम्ति बनाएको स्थान मा ल्याउने छन्।

4 दाऊदले हास्रनका सन्तानहरू र लेवीहरूलाई एक साथ बोलाए।

5 कहातका परिवार समूहबाट 120 मानिसहरू थिए। ऊरीएल तिनीहरूका मुखिया थिए।

6 मरारीका परिवार समूहबाट 220 मानिसहरू थिए। असायाह तिनीहरूका अगुवा थिए।

7 गेशोमका परिवार समूहबाट 130 जना मानिसहरू थिए। योएल तिनीहरूका अगुवा थिए।

8 एलीसापानका परिवार समूहबाट 200 मानिसहरू थिए। शमायाह तिनीहरूका मुखिया थिए।

9 हेब्रोनका परिवार समूहबाट 80 जना मानिसहरू थिए। तिनीहरूका मुखिया एलीएल थिए।

10 उज्जीएलका परिवार समूहबाट 112 जना मानिसहरू थिए। तिनीहरूका मुखिया अम्मोनीदाब थिए।

पूजाहारी र लेवीहरूसित दाऊद कुराकानी गर्छन्

11 तब दाऊदले पूजाहारीहरू, सादोक अनि अबियाथारलाई तिनी कहाँ आउनु भने। दाऊदले यी लेवीहरूलाई पनि तिनी कहाँ आउनु भने, उरीएल, असायाह, योएल, शमायाह, एलीएल अनि अम्मोनीदाब।

12 दाऊदले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू लेवी कुल समूहका अगुवाहरू हो। तिमीहरू र अन्य लेवीहरूले आफैँलाई पवित्र बनाउनु पर्छ। त्यसपछि करारको सन्दूकलाई मैले त्यसको निम्ति बनाएको स्थानमा ल्याउनु पर्छ।

13 अधिल्लो पल्ट करारको सन्दूक कसरी बोक्नु पर्ने भनी हामीले परमप्रभुलाई सोधेनौं। तिमी लेवीहरूले त्यो बोकेनौं अनि त्यसै कारण परमप्रभुले हामीलाई दण्ड दिनुभयो।”

14 तब पूजाहारी र लेवीहरूले स्वयंमलाई पवित्र तुल्याए जसद्वारा तिनीहरूले परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरको करारको सन्दूक बोक्न सके।

15 लेवीहरूले मोशाले आदेश गरे झैं करारको सन्दूकलाई आफ्ना काँधमा बोक्नमा निम्ति विशेष डन्डा प्रयोग गरे। तिनीहरूले करारको सन्दूक परमप्रभुले भन्नु भए अनुसार बोके।

सङ्गीतकारहरू

16 दाऊदले लेवीहरूलाई आफ्ना सङ्गीतकार दाज्यू-भाईहरूलाई ल्याउनु भने। सङ्गीतकारहरूले बाजा, वीणा, सारङ्गी अनि झ्यालीहरू ल्याउनु पर्ने अनि खुशीको गीत गाउनु पर्ने थियो।

17 तब लेवीहरूले हेमान अनि उसका दाज्यू-भाईहरू आसाप अनि एतानलाई ल्याए। हेमान योएलका छोरा थिए। आसाप बैक्याहका छोरा थिए। एतान कुशायाहका छोरा थिए। यी मानिसहरू मरारीका परिवार समूहका थिए।

- 18 तिनीहरूको परिवारमा दोस्रो दर्जाका थिए। तिनीहरू जकर्याह, याजीएल, शमीरामोत, यहीएल, उन्नी, एलीआब, बनायाह, मासेयाह, मन्तित्याह, एलीपलेह, मिक्नेयाह ओबेद एदोम र यीएल यी मानिसहरू द्वार पालहरू थिए।
- 19 सङ्गीतकार हेमान, आसाप अनि एतानले काँसाका ड्यालीहरू बजाए।
- 20 जकर्याह, अजीएल, शमीरामोत, यहीएल, उन्नी, एलीआब, मासेयाह अनि बनायाहले अलामोत सारङ्गी बजाए।
- 21 मन्तित्याह, एलीपलेह मिक्नेयाह, ओबेद-एदोम यीएल अनि अजज्याहले शिर्मीनीत निदेशक अनुसार वीणा बजाए। यो तिनीहरूको प्रतिदिनको कार्य थियो।
- 22 लेवी प्रमुख कनन्याह गाउने जिम्माका थिए। कनन्याहले यो काम पाए किनभने तिनी गाउनमा खूबै निपुण थिए।
- 23 बेरेक्याह अनि एल्काना करारको सन्दूकका दुइ रक्षकहरू थिए।
- 24 पूजाहारीहरू शबन्याह, योशापात, नतनेल, अमासै, जकर्याह, बनायाह अनि एलीएजेरको काम करारको सन्दूक अघि-अघि हिंडटा तुरही बजाउने थियो। ओबेद-एदोम अनि यहियाह करारको सन्दूकका अन्य रक्षकहरू थिए।
- 25 दाऊद, इम्राएलका बृद्धा-प्रधानहरू अनि सेनाका कप्तानहरू करारको सन्दूक लिन गए। तिनीहरूले त्यसलाई ओबेद एदोमको घर बाहिर निकाले। प्रत्येक व्यक्ति खुशी थिए।
- 26 परमेश्वरले लेवीहरूलाई सहायता गर्नु भयो जसले करारको सन्दूक बोकेका थिए। तिनीहरूले सातवटा साढे र सातवटा भेडाहरूको बलिदिए।
- 27 सबै लेवीहरू जसले करारको सन्दूक बोकेका थिए तिनीहरूले मलमलका राम्रा पोशाक लगाएका थिए। कनन्याह, गाउने जिम्माका व्यक्ति अनि सबै गायकहरूका मलमलका राम्रा पोशाकहरूमा थिए। दाऊदले पनि मलमल द्वारानिमित राम्रा पोशाक लगाएका थिए। अनि दाऊदले उत्तम मलमलद्वारा निर्मित एपोद पनि लाएका थिए।
- 28 यसरी इम्राएलका सबै मानिसहरूले करारको सन्दूक ल्याए। तिनीहरूले जय-जयकार गरे, तिनीहरूले नरसङ्गा तुरहीहरू र ड्याली, वीणा अनि साराङ्गीहरू बजाए।
- 29 जब करारको सन्दूक दाऊदको शहरमा ल्याइपुर्याइयो, मीकलले ड्यालबाट हेरिनु। मीकल शाऊलकी छोरी थिइन। तब तिनले राजा दाऊदलाई नाउँदै गरेका अनि बाघ-बाजाहरू बजाउँदै गरेका देखिनु, अनि तिनले दाऊद प्रतिको आफ्नो श्रद्धा हराइन अनि तिनले सोचिन दाऊदले आफैलाई मूर्ख बनाइरहेछन्।

16

- 1 लेवीहरूले करारको सन्दूक ल्याए अनि त्यसलाई दाऊदले टाँगको पालभित्र राखे। त्यस पछि तिनीहरूले परमेश्वरलाई होमबलि र मेलबलि अर्पण गरे।
- 2 दाऊदले होमबलि अनि मेलबलि चढाइसकेपछि तिनले परमप्रभुको नाउँमा मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिए।
- 3 त्यस पछि तिनले हरेक इम्राएली पुरुष र स्त्रीहरूलाई एउटा-एउटा रोटी, केही खजूरका झुप्पा अनि किसमिसहरू दिए।
- 4 तब दाऊदले करारको सन्दूकको अघि सेवा गर्न का निम्ति केही लेवीहरूलाई चुने। ती लेवीहरूको काम उत्सव मनाउने, धन्यवाद दिने अनि इम्राएलका परमप्रभु परमेश्वरको स्तुति गाउने थियो।
- 5 आसाप पहिलो दलका प्रमुख थिए। आसापका दलले ड्याली बजाए। जकर्याह दोस्रो दलका प्रधान थिए। अन्य लेवीहरू यीएल, शमीरामोत, यहीएल, मन्तित्याह, एलीआब, बनायाह, ओबेद एदोम अनि यीएल थिए। यी मानिसहरूले वीणा, अनि सारङ्गी बजाए।
- 6 बनायाह अनि यहजीएल पूजाहारीहरू थिए जसले सदैव करारको सन्दूक अघि तुरही बजाउथे।
- 7 यो त्यसबेला थियो जब दाऊदले पहिलो पल्ट आसाप अनि उनका भाइहरूलाई परमप्रभुको स्तुतिगान गर्ने काम दिएका थिए।

दाऊदको धन्यवादको गीत

- 8 परमप्रभुको स्तुति गर। उहाँको नाउँ पुकार।
मानिसहरूलाई ती महान कार्यहरूको बारेमा भन जो परमप्रभुले गर्नु भएको छ।
- 9 परमप्रभुको निम्ति गाओ। परमप्रभुको निम्ति स्तुति गान गर।
उहाँका आश्चर्यकर्महरूको विषयमा सुनाऊ।
- 10 परमप्रभुको पवित्र नाउँको गौरव गर।
परमप्रभु तर्फ आउने सबै मानिसहरू, प्रसन्न होऊ।
- 11 परमप्रभु र उहाँको शक्ति तर्फ हेर।
परमप्रभु कहाँ जाऊ अनि उहाँको सहायता सधै खोज।

- 12 ती अचम्मका कामहरू सम्झ जो परमप्रभुले गर्नु भएको छ।
उहाँका फैसलाहरू अनि उहाँले गर्नु भएका शक्तिशाली कार्यहरूको स्मरण गर।
- 13 इस्राएलका मानिसहरू परमप्रभुका दास हुन्।
याकूबका सन्तानहरू परमप्रभुका चुनिएका मानिसहरू हुन्।
- 14 परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ।
उहाँले संसार भरि नै न्याय राख्नु हुन्छ।
- 15 उहाँको करार सदैव सम्झ।
उहाँले ती आज्ञाहरू हजारी पुस्ताहरूका निम्ति दिनुभएको छ।
- 16 त्यो करारलाई सम्झ जो परमप्रभुले अब्राहामसित गर्नु भएको थियो।
उहाँले इसहाकसित गर्नु भएको प्रतिज्ञा सम्झ।
- 17 परमप्रभुले यसलाई याकूबको निम्ति विधि बनाउनु भयो।
यो करार इस्राएलसितको हो जो सदैव लगातार चलिरहन्छ।
- 18 परमप्रभुले इस्राएललाई भन्नु भयो: “मैले तिमीलाई यो कनानको भूमि सुम्पि दिएँ।
यो तिमी पौतुक सम्पतिको भाग हुनेछ।”
- 19 जब तिनीहरू एउटा सानो संख्याका मानिसहरू मात्र थिए,
अनि केही समयको लागि अन्य राज्यहरूसँग बसि रहे।
- 20 तिनीहरू एक राष्ट्रदेखि अर्को राष्ट्रमा गए।
तिनीहरू एक राज्य देखि अर्को राज्यमा गए।
- 21 तर परमप्रभुले कसैलाईपनि तिनीहरू माथि चोट पुर्याउन दिनु भएन।
परमप्रभुले तिनीहरूलाई चोट नपुर्याउनु भनी राजाहरूलाई चेतावनी दिनुभयो।
- 22 परमप्रभुले ती राजाहरूलाई भन्नु भयो, “मेरो अभिषेक भएका व्यक्तिहरूलाई चोट नदेऊ।
मेरा अगमवक्ताहरूलाई चोट नदेऊ।”
- 23 सारा पृथ्वीका मानिस हो, परमप्रभुको निम्ति गाओ।
हामीलाई बचाउने परमप्रभुको बारेमा हरेक दिन तिमीले असल समाचार भन्नुपर्छ।
- 24 सबै राष्ट्रलाई परमप्रभुको महिमाको विषयमा घोषणा गर।
हेरकलाई भन उहाँ कति अद्भुत हुनुहुन्छ।
- 25 परमप्रभु महान् हुनुहुन्छ, अनि धेरैले उहाँको महिमा गाउँछन्,
परमप्रभुको डर सबै देवताहरूका भन्दा धेरै भयभित हुन्छ।
- 26 किन? किनभने संसारमा सबै देवताहरू केवल व्यर्थका मूर्तिहरू हुन्।
तर परमप्रभुले आकाश बनाउनु भयो।
- 27 परमप्रभुको महिमा अनि गौरव छ।
शक्ति र आनन्दले ठाउँ भर्दछ जहाँ उहाँ बस्नु हुन्छ।
- 28 परिवारहरू अनि समूहहरू,
परमप्रभुको महिमा र शक्तिको प्रशंसा गर।
- 29 परमप्रभुको प्रशंसा र उहाँको नाउँको महिमा होस्।
परमप्रभु प्रति तिमीहरूका भेटीहरू ल्याऊ।
परमप्रभु अनि उहाँको पवित्र सुन्दरताको आराधना गर।
- 30 उहाँको सामुने डराओ, जो सबै पृथ्वीमाथि छ।
जतिसक्दो संसार दृढ निर्माण गरिएको छ। यो हल्लिने छैन।
- 31 पृथ्वी अनि आकाश प्रशन्न होऊन्!
सबैतिरका मानिसहरूले भन्नु, “परमप्रभुले शासन गर्नुहुन्छ।”
- 32 समुद्र अनि यसमा भएका सबै वस्तुहरूले जय-जयकार गर्नुन्!
खेतहरू र तिनीहरूमा भएका हरेक थोकहरूले आनन्द देखाऊन्।
- 33 तब जङ्गलका वृक्षहरूले गाउने छन्। किन? किनभने परमप्रभु आउनु हुँदैछ।
उहाँ पृथ्वीको न्याय गर्न आउनु हुँदैछ।

34 परमप्रभुलाई धन्यवाद देओ, किनभने उहाँ असल हुनुहुन्छ,
हो परमप्रभुको प्रेम सदा-सर्वदा लगातार बगीरहन्छ।

35 परमप्रभुसित भन:

“हाम्रो परमेश्वर हाम्रा उद्धारकर्ता हामीलाई बचाउनुहोस्

हामीलाई एकसाथ पारिदिनुहोस्

र हामीलाई अन्य देशहरूबाट बचाउनु होस्।

यसकारण हामी तपाईंको पवित्र नाउँको स्तुति अनि महिमा गर्न सकौं

जब तपाईंको स्तुति गछौं।”

36 परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरको सदा सर्वदा स्तुति भइरहोस्, जसरी सदा-सर्वदा उहाँको स्तुति भइरहेकोछ।

तब सबै मानिसहरूले परमप्रभुको स्तुति गर्दै भने, “आमिन।”

37 त्यस पछि दाऊदले आसाप अनि उनका भाइहरूलाई करारको सन्दूकको सामु छाडे। दाऊदले तिनीहरूलाई त्यसको अघि हरेक दिन सेवा गर्न भनी छोडेका थिए।

38 दाऊदले ओबेद-एदोमलाई र 68 जना अन्य लेवीहरूलाई पनि आसाप अनि तिनका भाइहरूसित सेवा गर्नका निम्ति छाडे। ओबेद एदोम र होस्सा रक्षकहरू थिए। ओबेद-एदोम यदूतनका छोरा थिए।

39 दाऊदले पूजाहारी सादोक अनि अन्य पूजाहारीहरू जसले तिनीसित गिबोनको उच्च स्थानमा परमप्रभुको पाल अघि सेवा गरेका थिए।

40 हरेक बिहान र साँझमा सादोक अनि अन्य पूजाहारीहरू होमबलिको बेदीमा होमबलि चढाउँथे। तिनीहरूले परमप्रभुको व्यवस्थामा लेखिएका नियमहरू जो परमप्रभुले इस्त्राएलीहरूलाई दिनु भएको थियो, पालन गर्नलाई यसो गर्थे।

41 हेमान यदूतन अनि अन्य सबै लेवीहरूलाई स्तुति गान गाउँदै, “परमप्रभुको स्तुति गर, किनभने उहाँको प्रेम सदासर्वदा रहिरहन्छ।”

42 गायक नाउँ अनुसार चुनिएका थिए। हेमान अनि यदूतन तिनीहरूका साथ थिए। तिनीहरूको काम तुरही फुक्नु अनि झ्याली बजाउनु थियो। जब परमप्रभुका निम्ति भजन गाइन्थ्यो तिनीहरूले अन्य वाध्ययन्त्रहरू पनि बजाउने गर्थे। यदूतनका छोराहरूले द्वारको रक्षा गर्दथे।

43 समारोह पछि, सबै मानिसहरू आफ्नो-आफ्नो घर गए। अनि दाऊद पनि आफ्ना परिवारलाई आशीर्वाद दिन घर गए।

17

परमेश्वरको दाऊदलाई प्रतिज्ञा

1 दाऊद आफ्ना घर गए पछि तिनले अगमवक्ता नातानलाई भने, “हेर, म देवदारको काठले बनाएको घरमा बसिरहेछु, तर करारको सन्दूक पाल मुनि राखेको छ। म परमेश्वरको निम्ति एउटा मन्दिर बनाउन चाहन्छु।”

2 नातानले दाऊदलाई उत्तर दिए, “तपाईं जे गर्न चाहनुहुन्छ त्यो गर्न सक्नु हुन्छ। परमेश्वर तपाईंसित हुनुहुन्छ।”

3 तर त्यो रात परमेश्वरको वचन नातान कहाँ आयो।

4 परमेश्वरले भन्नु भयो,

“जा, अनि यी कुराहरू मेरो दास दाऊदलाई भन: परमप्रभुले भन्नु हुन्छ, ‘दाऊद म बस्रको निम्ति मेरो मन्दिर निर्माण गर्ने व्यक्ति तँ होइनस।’

5-6 इस्त्राएललाई मैले मिश्र देशबाट बाहिर ल्याएको समय देखी आज सम्म म मन्दिरमा बसेको छैन। म पालको चारैतिर घुमिरहेछु। मैले मानिसहरूलाई इस्त्राएलका मानिसहरूका विशेष अगुवाहरू हुनलाई छाने। ती अगुवाहरू मेरा मानिसहरूका निम्ति गोठालाहरू तुल्या छन। जब म इस्त्राएलका चारैतिर विभिन्न स्थानमा घुमिरहेथे। त्यसबेला कुनै पनि ती अगुवाहरूलाई मैले कहिले पनि भनिन किन तिमीहरूले मेरो निम्ति देवदारु काठको मन्दिर निर्माण गरेनौं?”

7 “यसकारण अब, यी सबै कुराहरू मेरो सेवक दाऊदलाई भन, सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘मैले तँलाई गोठाला हुँदा खेतबाट ल्याएँ। मैले तँलाई मेरा इस्त्राएल मानिसहरूका राजा बनाएँ।

8 तँ जहाँ गए ता पनि म तेरो साथ थिएँ। म तँ भन्दा अघि गएँ र तेरा शत्रुहरूलाई मारिदिँएँ। अब म तँलाई पृथ्वीको एक प्रसिद्ध मानिस बनाउनेछु।

9 म यो भूमि मेरो इस्त्राएली मानिसहरूलाई दिरहेकोछु। म उनिहरूलाई यस भूमिमा स्थापना गर्नेछु अनि तिनीहरू त्यहां बस्नेछन्। कसैले तिनीहरूलाई दिक्कारी दिनेछैन। नराम्रा मानिसहरूले तिनीहरूलाई चोट पुर्याउने छैनन्। जसरी तिनीहरूले पहिले गरेका थिए।

10 ती नराम्रा कुराहरू भए, तर मैले मेरा इस्त्राएली मानिसहरूको हेरचाहको निम्ति प्रमुखहरू चुने अनि म तेरा सबै शत्रुहरूलाई पनि परास्त गर्नेछु।

“ म तँलाई भन्छु कि परमप्रभुले तेरो निम्ति एउटा राजकीय घरना निर्माण गरिदिनु हुनेछ।

11 जब तेरो मृत्यु हुनेछ अनि तँ तेरा पिता-पुर्खाहरूसित मिल्नेछस् म तेरो आफ्नै छोरालाई नयाँ राजा बनाउनेछ। नयाँ राजा तेरा छोराहरू मध्ये एक जना हुनेछ। अनि म उसको राज्यलाई शक्तिशाली बनाउनेछु।

12 तेरो छोरोले मेरो निम्ति एक मन्दिर निर्माण गर्नेछ। म तेरो परिवारलाई सर्वदा शासन गर्ने बनाउनेछु।

13 म उसको पिता हुनेछु अनि उ मेरो छोरा हुनेछ। तेरो अधि शाऊल राजा थियो। अनि मैले मेरो सहयोग शाऊलबाट हटाएँ। तर म तेरो छोरोलाई प्रेम गर्न कहिले पनि छाड्ने छैन।

14 म उसलाई मेरो मन्दिर अनि राज्यको जिम्मामा सर्वदा राख्ने छु। उसको शासन सर्वदा चलिरहने छ। ”

15 नातानले यो दर्शनबाट परमेश्वरले भन्नु भएका सबै कुराहरूको विषयमा दाऊदलाई भने।

दाऊदको प्रार्थना

16 तब, राजा दाऊद पवित्र पालमा गए र परमप्रभु समक्ष बसे। दाऊदले भने,

“हे परमप्रभु परमेश्वर तपाईंले मेरा निम्ति अनि मेरा परिवारका निम्ति यति बिघ्न वास्ता गरिदिनु भयो। म यो किन बुझ्दिन?

17 यिनीहरू बाहेक तपाईंले मलाई जान्न दिनु भयो कि भविष्यमा मेरा परिवारको भाग्य के हुन्छ भनि। तपाईंले मलाई सधैं एउटा अनि प्रसिद्ध व्यक्तिलाई जस्तै व्यवहार गर्नुभयो।

18 यो भन्दा धेरै म के भन्न सक्छु र? तपाईंले मेरो निम्ति यति धेरै गरिदिनु भयो। अनि म तपाईंको मात्र दास हुँ। तपाईंले मलाई जान्नुहुन्छ।

19 हे परमप्रभु, तपाईंले मेरा निम्ति यो अद्भुत कार्य गरिदिनु भयो। तपाईंले यस्तो गर्नुभयो किनभने तपाईं यो चाहनु हुन्थ्यो।

20 हे परमप्रभु तपाईं जस्तो अन्य कोही हुने छैन। तपाईं बाहेक अन्य ईश्वर छैन। हामीले कहिले पनि कुनै ईश्वरले यस्तो अद्भुत कार्य गरेको सुनेका छैनौं।

21 इस्त्राएल जस्तै अन्य कुनै राष्ट्र छ? छैन पृथ्वीमा इस्त्राएल मात्र यस्तो राष्ट्र हो जसको निम्ति तपाईंले यस्ता अद्भुत कार्यहरू गर्नु भयो। हामीलाई भिन्नदेशबाहिर निकाल्नुभयो अनि तपाईंले हामीलाई स्वतन्त्र बनाउनु भयो। तपाईंले आफैं स्वयंलाई प्रसिद्ध तुल्याउनु भयो। तपाईंले तपाईंका मानिसहरूका अधि जानु भयो अनि अन्य मानिसहरूलाई हाम्रो निम्ति तिनीहरूको देश छोड्न बाध्य तुल्याउनु भयो।

22 तपाईंले तपाईंका इस्त्राएली मानिसहरूलाई सदा-सर्वदा तपाईंको बनाउनुभयो। अनि तपाईं परमप्रभु तिनीहरूको परमेश्वर बन्नु भयो।

23 “त्यसैकारण परमप्रभु तपाईंले म अनि मेरो सन्तानहरूको विषयमा के भन्नुभयो यो सदा-सर्वदा सत्य रहोस्। तपाईंले के भन्नुभयो त्यो गर्नुहोस् तपाईंले गर्नु हुनेछ।

24 तपाईंका वचन राख्नुहोस् जस द्वारा मानिसहरूले सदैव तपाईंको नाउँको सम्मान गर्नेछन्। तब मानिसहरूले भन्ने छन्, ‘सर्वशक्तिमान परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर हुनुहुन्छ।’ अनि दाऊद तपाईंको दासको साम्राज्य तपाईंको सामुन्ने स्थापित होस्।

25 “तपाईं आफैले मलाई प्रकट गर्नु भएकोछ। त्यो तपाईंले मेरो परिवारलाई, राजाहरूको परिवार बनाउनु हुनेछ। त्यसै कारण म निर्धक्क साथ तपाईंलाई दयाहरू मागिरहेछु।

26 यसकरण अब मेरो परमप्रभु, तपाईं नै परमेश्वर हुनुहुन्छ। परमेश्वर तपाईं स्वयंले मेरा निम्ति यी असल कुराहरू गरिदिन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नु भएको छ।

27 त्यसकारण मेरो परमप्रभुलाई इच्छा भए तपाईंले तपाईंको दासको राजवंशलाई आशिष दिनुहोस् यो तपाईंको उपस्थिमा सदा-सर्वदा लगातार रहनेछ। कारण परमप्रभु तपाईं आफैले यसलाई आशीर्वाद दिनु भएको छ। अनि तपाईंले जे आशीर्वाद दिनुभयो सदा-सर्वदे आशीष हुनेछ।”

18

दाऊदले विभिन्न राष्ट्रहरू जित्छन्

1 पछि दाऊदले पलिशती मानिसहरूलाई आक्रमण गरे। तिनले पलिशतीहरूलाई परास्त गरे। तिनले गात शहर अनि त्यसका वरिपरिका सा-साना अरु शहरहरू पलिशती मानिसहरूबाट लिए।

2 त्यस पछि दाऊदले मोआब देशलाई परास्त गरे। मोआबीहरू दाऊदका सेवक बने। तिनीहरूले दाऊदलाई कर तिर्थे।

3 दाऊदले हदर-एजेरको सेनाहरू विरुद्ध पनि युद्ध गरे। हदर-एजेर सोबाका राजा थिए। दाऊद ती सेनाहरूसित हमात शहरसम्म लडे। दाऊदले यसो गरे किनभने हदर-एजेरले आफ्नो राज्य यफ्रेटिस नदी सम्म फैलाउने चेष्टा गरेका थिए।

4 दाऊदले हदर-एजेरका 1,000 रथहरू, 7,000 सारथिहरू अनि 20,000 पैदल सैनिकहरू कब्जामा लिए। दाऊदले हदर-एजेरका बलिया घोडाहरू पनि अपाङ्ग बनाइदिए जुन चाँही रथ तान्नमा प्रयोगगरिएका थिए। तर दाऊदले 100 वटा रथहरू तान्ने प्रशस्त घोडाहरू आफ्नो निम्ति बचाइदिए।

5 अरामी मानिसहरू दमीशक शहरबाट हदर-एजेरलाई सहायता गर्न आए। हदर-एजेर सोबाका राजा थिए। तर दाऊदले तिनलाई परास्त गरे र 22,000 अरामी सैनिकहरूलाई मारिदिए।

6 दाऊदले अरामीहरूको राज्य दमीशका शहरमा सेना लगेर बसाए। अरामी मानिसहरू दाऊदका सेवक भए अनि तिनीहरूों कर ल्याउन थाले। यसरी परमप्रभुले दाऊदलाई जहाँ गए ता पनि विजय गराउनुभयो।

7 दाऊदले हदर-एजेरका सेना प्रधानहरूबाट सुनका ढालहरू लिए अनि ती यरूशलेममा ल्याए।

8 दाऊदले तेबह अनि कून-शहरहरूबाट धेरै मात्रामा काँसा पनि ल्याए। ती शहरहरू हदर-एजेरका थिए। पछि सुलेमानले त्यो काँसालाई काँसाको कुण्ड, काँसाका स्तम्भ र काँसाका विभिन्न भाँडाहरू मन्दिरको निर्माण गर्नको निम्ति प्रयोग गरे।

9 तोऊ हमात शहरका राजा थिए। हदर-एजेर सोबाका राजा थिए। तोऊले हदर-एजेरका सबै सेनालाई दाऊदले परास्त पारे भने कुरा सुने।

10 यसकारण तोऊले उसको छोरा हदोरामलाई दाऊद कहों उसलाई उसको विजयमा अभिनन्दन गर्न अनि बधाई दिन पठाए। तिनले यसो गरे किन भने दाऊद हदर-एजेरका विरुद्ध लडेका थिए अनि तिनलाई परास्त गरेका थिए। हदर-एजेरका अधि तोऊ सँग युद्ध गरेका थिए। हदोरामले दाऊदलाई सुन, चाँदी अनि काँसा द्वारा निर्मित धेरै किसिमका चीज बीजहरू दिए।

11 दाऊदले ती वस्तुहरूलाई पवित्र तुल्याए र परमप्रभुलाई चढाए। दाऊदले एदोम, मोआब, अम्मोनीहरू, पलिशतीहरू अनि अमालेकीहरूबाट ल्याएका सबै चाँदी अनि सुन पनि त्यसै गरे।

12 अबीशे, सरूयाहका छोरा 18,000 एदोमी मानिसहरूलाई नूनको बेसीमा मारे।

13 अबीशेले एदोममा किल्लाहरू बसाए अनि सबै एदोमीहरू दाऊदका सेवक बनाए। परमप्रभुले दाऊदलाई तिनी जहाँ सुकै गए पनि विजय दिलाउनु भयो।

दाऊदका प्रमुख अधिकारीहरू

14 दाऊद सम्पूर्ण इस्त्राएलका राजा थिए। तिनले त्यही गरे जो हेरेकका निम्ति उचित अनि उत्तम थियो।

15 योआब सरूयाहका छोरा दाऊदका सेनाका सेनापति थिए। यहोशापात, अहीलूदको छोरा दाऊदले गरेका कार्यहरूको विषयमा लेखे।

16 सादोक अनि अबीमेलक पूजाहारीहरू थिए। सादोक अहीलूबका छोरा थिए अनि अहीमेलक एबियातारका छोरा थिए। शब्शा लेखपाल थिए।

17 बनायाह करेती अनि पेलेथीहरूका अगुवाइ गर्ने जिम्मा थिए। बनायाह यहोयादाका छोरा थिए। अनि दाऊदका छोराहरू मुख्य अधिकारीहरू थिए। तिनीहरू राजा दाऊद संग सेवार्थे।

19

अम्मोनीहरूले दाऊदका मानिसहरूलाई लज्जित तुल्याउँछन्

1 नाहाश अम्मोनी मानिसहरूका राजा थिए। केही समयपछि नाहाशको मृत्यु भयो र तिनको सट्टामा उनका छोरा नयाँ राजा भए।

2 तब दाऊदले भने, “नाहाश म प्रति दयालु थिए, यसर्थ म हानुन, नाहाशका छोरा प्रति दयालु हुनेछु।” यसर्थ दाऊदले तिनको पिताको मृत्यु प्रति हानुनलाई सान्त्वना दिनका निम्ति दूतहरू पठाए। दाऊदका दूतहरू अम्मोने देशमा हानुनलाई सान्त्वना दिन गए।

3 तर अम्मोनी प्रधानहरूले हानुनलाई भने, “मूर्ख नबन्नुहोस्। दाऊदले वास्तवमा यी मानिसहरू तपाईंलाई सहानुभूति दिन वा तपाईंका मृत पिता प्रति सम्मान जनाउन पठाएका होइनन्, दाऊदले तिनका समाचारवाहकहरूलाई तपाईंको देशको जासूसी गर्न भनी पठाएका हुन। दाऊदले वास्तवमा तपाईंको देशलाई ध्वंस पार्न चाहन्छन्।”

4 यसर्थ हाननले दाऊदका समाचारवाहकहरूलाई पक्रे अनि तिनीहरूका दाही र कपाल काटिदिए। हाननले तिनीहरूका बन्धहरू पनि कम्मर सम्म काटि दिए। त्यस पछि तिनले तिनीहरूलाई पठाइदिए।

5 दाऊदका मानिसहरूलाई घर जान अछेरो पर्यो। केही मानिसहरू दाऊद कहाँ गए अनि तिनका मानिसहरू प्रति के घटना घटयो सो भने। यसर्थ राजा दाऊदले आफ्ना मानिसहरूलाई यो समाचार पठाए “तिनीहरू तिमीहरूको दाही फेरि नबढुञ्जेल यरीहो शहरमै बसु। त्यस पछि तिमीहरू घर फर्केर आउन सक्छौ।”

6 अम्मोनीहरूले सोचे कि दाऊदले तिनीहरूलाई उसको शत्रु हो भन्ने विचार गरे। तब तिनीहरूले 1,000 तोडा चाँदी प्रयोग गरेर मिस्रपुतामियाबाट रथहरू अनि सारथिहरू ज्यालामा ल्याए। तिनीहरूले अराम-माका अनि सोबाबाट पनि रथहरू अनि सारथिहरू ज्यालामा ल्याए।

7 अम्मोनीहरूले 32,000 रथहरू ज्यालामा ल्याए। तिनीहरूले मकाका राजा अनि तिनका सेनालाई सहायता गर्न आउनु भनी तिनीहरूलाई ज्याला दिए। माकाका राजा र उसका सैनिकहरू आए अनि मेदबा शहरको नजिकमा छाउनी बसाए। अम्मोनीहरू आफै आफ्ना शहरहरू बाट बाहिर आए र युद्धका निम्ति तयार भए।

8 दाऊदले सुने कि अम्मोनी मानिसहरू युद्धका निम्ति तयार हुँदैछन्। यसर्थ तिनले योआब अनि इस्राएलका समस्त सेनालाई अम्मोनी मानिसहरूसित युद्ध गर्न पठाए।

9 अम्मोनीहरू बाहिर आए अनि युद्धका निम्ति तयार बसे। तिनीहरू शहरद्वारको नजिक थिए। जो राजाहरू सहायता गर्न आएका थिए तिनीहरू आफै बाहिर मैदान तिर बसे।

10 योआबले देखे कि तिनीसित लड्नुका निम्ति दुइ सैन्यदलहरू तयार थिए। एक दल तिनको सामुने थियो अनि अर्को दल तिनका पछिल्लतिर थियो। यसर्थ योआबले इस्राएलका केही सर्वोत्तम सैनिकहरूलाई छाने। तिनले तिनीहरूलाई अरामका सेना विस्द्व लड्न पठाए।

11 योआबले इस्राएलका सैनिकहरूलाई अबीशैको अधीनमा रहने आदेश दिए। अबीशै योआबका भाइ थिए। ती सैनिकहरू अम्मोनी सेना बिस्द्व लडन गए।

12 योआबले अबीशैलाई भने, “यदि अरामका सैनिक मेरा निम्ति अति शक्तिशाली भए तब तिमीले मलाई सहायता गर्नुपर्छ। यदि अम्मोनी सैनिक तिम्रा निम्ति अति शक्तिशाली भए भने म तिमीलाई सहायता गर्नेछु।

13 हामी साहसी अनि शक्तिशाली बनौं जब हामी हाम्रा मानिसहरूका निम्ति अनि हाम्रा परमेश्वरको शहरहरूका निम्ति लड्छौं। परमप्रभुले त्यही गर्स्न् जो उहाँले उचित ठान्नुहुन्छ।”

14 योआब अनि तिनीसित भएका सेनाले अरामका सेनालाई आक्रमण गरे। अरामका सेनाहरू योआब अनि तिनका सेनाहरू देखि भागे।

15 अम्मोनी सेनाहरूले अरामका सेनाहरू भागिरहेको देखे यसर्थ तिनीहरू पनि भागे। तिनीहरू अबीशै र तिनका सेना देखि भागे। अम्मोनीहरू आफ्ना शहरमा फर्के अनि योआब यरूशलेम फर्केर गए।

16 अरामी प्रधानहरूले देखे कि इस्राएलीहरूले तिनीहरूलाई परास्त गरे। यसर्थ तिनीहरूले युफ्रेटिस नदीको पूर्वतिर बसेका अरामी मानिसहरू बाट सहायता पाउनका निम्ति दूतहरू पठाए। शोपक अरामका हदर-एजेरका सेनापति थिए। शोपकले ती अन्य अरामी सैनिकहरूको पनि अग्रवाइ गरे।

17 दाऊदले समाचार सुने कि अरामका मानिसहरू युद्धका निम्ति एकत्रित भइरहेका छन्। यसर्थ दाऊदले इस्राएलका सबै मानिसहरूलाई एकजुट गराए। दाऊदले तिनीहरूलाई यर्दन नदी पारी लगे। तिनीहरू अरामीहरूको आमने-सामने भए। दाऊदले आफ्ना सेनालाई युद्धका निम्ति तयार हुनु हुकुम गरे अनि तिनीहरूले अरामीहरूलाई आक्रमण गरे।

18 अरामीहरू इस्राएलीहरूबाट भागे। दाऊद र तिनका सेनाले 7,000 सारथिहरू अनि 40,000 अरामी सैनिकहरूलाई मारे। दाऊद अनि तिनका सेनाले अरामी सेनाका सेनापति शोपकलाई पनि मारिदिए।

19 जब हदर-एजेरका अधीकारीहरूले तिनीहरूलाई इस्राएलले परास्त पारेका देखे, तिनीहरूले दाऊदसित सन्धि गरे। तिनीहरू दाऊदका सेवक बने। यसर्थ अरामीहरूले अम्मोनीहरूलाई फेरि सहायता गर्न अस्वीकार गरे।

20

योआबले अम्मोनीहरूलाई नष्ट पार्दैछन्

1 बसन्त ऋतुमा, योआबले इस्राएलका सैनिकहरूलाई युद्धमा लगेर गए। यो वर्षको त्यो समय थियो जब राजाहरू युद्धमा जान्थे, तर दाऊद यरूशलेम मै बसे। इस्राएलका सैनिकहरू अम्मोन देशमा गए अनि त्यसलाई ध्वंश पारे। त्यस पछि तिनीहरू रब्बा शहरमा गए। सैनिकहरू शहरको चारैतिर छाउनीमा तिनीहरू जानबाट रोक्नलाई मानिसहरूलाई शहरको भित्र वा बाहिर त्यहाँ बसे। योआब अनि इस्राएलका सेना रब्बा शहरको विस्द्व त्यसलाई ध्वंश नपास्ञ्जेल सम्म लडे।

2 दाऊदले तिनीहरूका राजाको शिरबाट श्रीपिच निकाले। त्यो सुनको श्रीपिच लगभग एक तोडा* थियो। श्रीपिचमा मूल्यवान रत्नहरू थिए। श्रीपिच दाऊदको शिरमा लगाइयो। तब दाऊदले रब्बा शहरबाट धेरै मूल्यवान बस्तुहरू पाए।

3 दाऊदले रब्बाका मानिसहरूलाई ल्याए अनि तिनीहरूलाई आरा, फलामका गल अनि बच्चरो द्वारा काम गर्न लगाए। दाऊदले अम्मोनीहरूका सबै शहरहरूलाई पनि त्यसै गर्न लगाए। त्यस पछि दाऊद अनि सबै सेना यरूशलेम फर्के।

पलिशती दैत्यहरू मारिन्छन्

4 पछि इस्राएलीहरूको पलिशती मानिसहरूसित गेजेर शहरमा युद्ध भयो। त्यस समय हाशका सिबबकैले सिप्पैलाई मारे। सिप्पै दैत्यहरूका (रपाईहरूका) एकजना छोरा थिए। यसरी ती पलिशती मानिसहरू इस्राएली मानिसहरूका दास सरह भए।

5 फेरि त्यहाँ इस्राएलीहरू अनि पलिशतीहरूको बीचमा युद्ध भयो। एल्हानान, याएरका छोरोले लहमीलाई मारे। लहमी गोल्यतका भाइ थिए। गोल्यत गात शहरका थिए। लहमीको भाला अत्यन्त ठूलो अनि गह्रौं थियो। त्यो तानको विशाल डन्डा जस्तै थियो।

6 पछि, इस्राएलीहरूले पलिशतीहरूसित गात शहरमा युद्ध लडे। यो शहरमा एकजना दैत्य मानिस थियो। त्यसको हात अनि खुट्टामा चौबीसवटा औंलाहरू थिए। त्यस मानिसको प्रत्येक हातमा छः वटा औंलाहरू अनि प्रत्येक खुट्टामा छ वटा औंलाहरू थिए। त्यो पनि दैत्यहरूको छोरा थियो।

7 यसरी जब त्यस मानिसले इस्राएललाई निन्दा गर्‍यो, तब जोनाथनले त्यसलाई मारिदिए। जोनाथन शिमेअका छोरा थिए। शिमेअ दाऊदका दाज्यू थिए।

8 ती पलिशती मानिसहरू गात शहरका दैत्यहरूका (रफाका सन्तान) छोराहरू थिए। दाऊद अनि तिनका सेवकहरूले ती दैत्य मानिसलाई मारे।

21

इस्राएलीहरूको गन्ती गरेर दाऊदले पाप गर्छन्

1 शैतान इस्राएलका मानिसहरूको विरुद्ध थियो। त्यसले दाऊदलाई इस्राएलका मानिसहरूको गन्ती गर्न उत्साहित तुल्यायो।

2 यसर्थ दाऊदले योआब र मानिसहरूका अनुवाहरूलाई भने, “जाऊ अनि इस्राएलका सबै मानिसहरूको गणना गर। देशमा भएका हेरकेको गिन्तीगर। बेशेर्बा शहरदेखि दान शहरसम्म। तब मलाई भन, जस द्वारा त्यहाँ कति जना मानिसहरू छन् म जान्ने छु।”

3 तर योआबले भने, “परमप्रभुले उहाँको राष्ट्रलाई सय गुणा विशाल बनाउनु। हजूर, इस्राएलका सबै मानिसहरू तपाईंका दास हुन्। तपाईं किन यो काम गर्न चाहनुहुन्छ, मेरा परमप्रभु राजा तपाईंले इस्राएलका सबै मानिसहरूलाई पापको दोषी तुल्याउनु हुनेछ।”

4 तर राजा दाऊद ढीट थिए। योआबले त्यसै गर्नु पर्यो जो राजाले भने। यसर्थ योआब गए अनि मानिसहरूको गिन्ती गर्दै देश भरि घुमे। त्यस पछि योआब यरूशलेम फर्की आए।

5 अनि कतिजना मानिसहरू थिए सो दाऊदलाई भने। इस्राएलमा 11,00,000 मानिसहरू थिए जो तरवार चलाउन सक्थे। अनि 4,70,000 मानिसहरू यहूदाका थिए जो तरवार चलाउन सक्थे।

6 योआबले लेवी अनि बियाामीनका कुल समूहहरूको गिन्ती लिएनन्। योआबले ती अनि परिवार समूहहरूको गणना गरेनन् किनभने तिनलाई दाऊदको आदेश मनपरेन।

7 परमेश्वरको नजरमा दाऊदले नराम्रो कार्य गरेका थिए। यसर्थ परमेश्वरले इस्राएललाई दण्ड दिनु भयो।

परमेश्वरले इस्राएललाई दण्ड दिनु हुन्छ

8 तब दाऊदले परमेश्वरलाई भने, “मैले अति मूर्खता पूर्ण काम गरेकोछु। मैले इस्राएलका मानिसहरूको गणना गरेर अति नराम्रो पाप गरेका छु। त्यसकारण म तपाईंको दासबाट यो पाप हटाई दिनुहोस् भनी याचना गर्छु।”

9 गाद दाऊदका दर्शी थिए। परमप्रभुले गादलाई भन्नुभयो,

10 “जा, अनि दाऊदलाई भन: ‘परमप्रभुले जे भन्नुहुन्छ त्यो यो हो: म तँलाई तीनवटा रोजाई दिँदैछु। तैले ती मध्ये एउटा रोज्नु पर्छ। तब म तैले रोजे अनुसार दण्ड दिनेछु।’ ”

11 तब गाद दाऊद कर्हो गए। गादले दाऊदलाई भने, “परमप्रभु यही भन्नुहुन्छ, ‘दाऊद रोज कुन दण्ड तँ चाहन्छस्?’

12 प्रशस्त आहर बिना तीन वर्ष, वा तीन महीनासम्म, तेरो शत्रुहरू देखि भागी हिंडनु जब तिनीहरू आफ्ना तरवार लिएर तँलाई खेदुनेछन् परमप्रभुबाट तीन दिनको दण्ड। भयानक रुडि देश भरि फैलने छ अनि परमप्रभुका स्वर्गदूतले मानिसहरूलाई

* 20:2: एक तोडा अर्थात् “75 पाउण्ड” वा “चौतीस किलो ग्राम।”

ध्वंश गर्दै इस्राएलको चारैतिर जानेछन्।' दाऊद परमेश्वरले मलाई पठाउनु भएको हो। अब तपाईंले निर्णय गर्नुहोस् कुन उतर मैले उहाँलाई दिनु?"

13 दाऊदले गादलाई भने, "म संकष्टमा परेको छु। म कुनै मानिसहले मलाई दण्ड दिएको फैसला चाहँदैन। परमप्रभु दयालु हुनुहुन्छ यसकारण मलाई उहाँको हातमा पर्न दिनुहोस्।"

14 यसर्थ परमप्रभुले इस्राएलमा भयंकर रोगहरू पठाउनुभयो अनि 70,000 मानिसहरू मरे।

15 परमेश्वरले एउटा स्वर्गदूतलाई यरूशलेम ध्वंश त गर्न पठाउनु भयो। तर जब ती स्वर्ग दूतले यरूशलेमलाई ध्वंशत गर्न शुरू गरे परमप्रभुले त्यो देह्रु भयो अनि उहाँलाई दुःख लाग्यो यसर्थ परमप्रभुले यरूशलेमलाई नाश नपार्ने निश्चय गर्नुभयो। परमप्रभुले स्वर्गदूतलाई जो नाश गर्दै थिए, भन्नुभयो, "रोक! यति नै पर्याप्त छ।" परमप्रभुका स्वर्गदूत यबूसी ओर्नानको खलामा उभिएका थिए।

16 दाऊदले माथितिर हेरे अनि परमप्रभुका स्वर्गदूतलाई आकाशमा देखे। स्वर्गदूतले तिनको तरवार यरूशलेम शहर माथि समातिरहेका थिए। तब दाऊद अनि बढा-प्रधानहरूले आफ्ना शिरलाई भुँईँछुने गरि झुकाए प्रणाम गरे। दाऊद अनि बढा-प्रधानहरूले आफ्ना दुःख प्रकट गर्नका निम्ति विशेष वस्त्र पहिरेका थिए।

17 दाऊदले परमेश्वरलाई भने, "म त्यही एक हुँ जसले पाप गर्यो। मानिसहरूको गिन्ती गर्नका निम्ति मैले नै आदेश गरेको थिएँ। म अन्जानमा थिएँ। इस्राएलका मानिसहरूले केही भूल गरेका थिएनन्। परमप्रभु मेरा परमेश्वर, मलाई र मेरो परिवारलाई दण्ड दिनुहोस्। तर यो भयानक रोगहरूलाई रोक्नुहोस् जसले तपाईंका मानिसहरूलाई मारिरहेछ।"

18 तब परमप्रभुका स्वर्गदूतले गादलाई भने, "दाऊदलाई परमप्रभुको आराधना गर्नका निम्ति एक वेदी निर्माण गर्नु भन। दाऊदले त्यो वेदी यबूसीका ओर्नानको खलाको नजिक निर्माण गर्नुपर्छ।"

19 गादले ती कुराहरू दाऊदलाई भने अनि दाऊद ओर्नानको खला तिर गए।

20 ओर्नान गहँ कुट्टे थिए। ओर्नान फर्के अनि स्वर्गदूतलाई देखे। ओर्नानका चारजना छोराहरू लुक्नलाई कुटे।

21 दाऊद ओर्नान डाँडा तिर उकालो लागे। ओर्नानले तिनलाई देखे र खला छाडे। तिनी दाऊद भए तिर गए अनि तिनको सामुने भुँईँछुने गरी शिर झुकाई प्रणाम गरे।

22 दाऊदले ओर्नानलाई भने, "तिम्रो खला मलाई बेच। म तिमीलाई पूरा दाम दिनेछु। तब म यो जग्गालाई परमप्रभुको आराधना गर्नको निम्ति वेदी निर्माण गर्न प्रयोग गर्ने छु। तब यी भयानक रोगहरू बन्द हुनेछन्।"

23 ओर्नानले दाऊदलाई भने, "यो खला लिनुहोस्। तपाईं मेरो स्वामी, महाराजा हुनुहुन्छ। तपाईंलाई जे इच्छ लाग्छ त्यही गर्नु होस्। तपाईंलाई होम बलिहरूका निम्ति गाई-गोरूहरू पनि दिनेछु। म तपाईंलाई खलाको तखताहरू दाउराको रूपमा दिनेछु। म अन्न बलि चढाउनको निम्ति गहँ र यी सबै सामानहरू तपाईंलाई दिनेछु।"

24 तर राजा दाऊदले ओर्नानलाई उत्तर दिए, "होइन, म तिमीलाई पूरा दाम दिन्छु। परमप्रभुलाई अर्पण गर्नका निम्ति म तिम्रो केही चीज लिदिन। म त्यो भेट अर्पण गर्दिन जसको कुनै मूल्य दिनु पर्दैन।"

25 यसर्थ दाऊदले ओर्नानलाई त्यो स्थानको निम्ति 600 शेकेल जति सुन दिए।

26 दाऊदले त्यहाँ परमप्रभुको आराधना गर्नका निम्ति एउटा वेदी निर्माण गरे। दाऊदले होमबलि र मेलबलि चढाए। दाऊदले परमप्रभुसित प्रार्थना गरे। परमप्रभुले स्वर्गबाट आगो पठाए दाऊदलाई उत्तर दिनुभयो। त्यो आगो तल होमबलिको वेदीमा झर्‍यो।

27 तब परमप्रभुले स्वर्गदूतलाई तिनको तरवार म्यानमा हाल्नु भनी आज्ञा दिनुभयो।

28 दाऊदले देखे कि परमप्रभुले ओर्नानको खलामा तिनलाई उत्तर दिनुभयो। यसर्थ दाऊदले परमप्रभुको निम्ति बलि चढाए।

29 (पवित्र पाल अनि होमबलिको वेदी गिबोन शहरको उच्च स्थानमा थियो। मोशाले त्यो पवित्र पाल निर्माण गरेका थिए जब इस्राएलका मानिसहरू मरूभूमिमा थिए।)

30 दाऊद परमेश्वरसित कुरा-कानी गर्न पवित्र पालमा जान सकेनन् किनभने तिनी भयभीत थिए। दाऊद परमप्रभुका स्वर्गदूत अनि तिनको तरवारसित भयभीत थिए।)

22

1 दाऊदले भने, "परमप्रभु परमेश्वरको मन्दिर अनि इस्राएलका मानिसहरूका निम्ति भेटीहरू जलाउने वेदी यहाँ निर्माण गरिने छ।"

दाऊदले मन्दिर निर्माणको निम्ति योजना बनाउछन्

2 दाऊदले इस्राएलमा बस्ने सबै विदेशीहरूलाई एकसाथ भेला हुने आदेश दिए। दाऊदले विदेशीहरूबाट ढुङ्गा काट्नेहरू मानिसहरू छाने। तिनीहरूको काम परमेश्वरको मन्दिर बनाउनका निम्ति ढुङ्गा काटेर तयार गर्ने थियो।

3 दाऊदले फाटकको ढोकाहरूका निम्ति काँटी अनि कब्जाहरू बनाउन फलाम ल्याए। दाऊदले जोख पनि नसकिने मात्रामा प्रचुर काँसा ल्याए।

4 अनि दाऊदले गिन्ती गर्न नसकिने हिसाबमा देवदारूका मूढाहरू ल्याए। सीदोन अनि सोर शहरका मानिहरूले पनि दाऊद कहाँ धेरै देवदारूका मूढाहरू ल्याए।

5 दाऊदले भने, “हाम्रा परमप्रभुको निम्ति हामीले अत्यन्त विशाल मन्दिर बनाउनु पर्छ। तर मेरो छोरा सुलेमान सानै छ यसर्थ त्यसले ती कुराहरू सिकेको छैन जो त्यसले जान्नु पर्छ। परमप्रभुको मन्दिर अत्यन्त विशाल हुनु पर्छ। यो यसको विशाल अनि सुन्दरताको निम्ति सबै राष्ट्रहरूमा प्रसिद्ध अनि उज्ज्वल हुनुपर्छ। त्यसै कारण म परमप्रभुको मन्दिर निर्माण गर्नको लागि योजनाहरू बनाउने छु।” यसकारण उनको मृत्यु अघि दाऊदले मन्दिर निर्माणको निम्ति धेरै योजनाहरू बनाए र सामग्रीहरू दिए।

6 त्यस पछि दाऊदले आफ्ना छोरा सुलेमानलाई बोलाए उनलाई इसाएलका परमप्रभु परमेश्वरको निम्ति मन्दिर बनाउनु भने।

7 दाऊदले सुलेमानलाई भने, “मेरो छोरो, परमप्रभु मेरा परमेश्वरको निम्ति म एउटा मन्दिर बनाउन चाहन्थे।

8 तर परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ‘दाऊद, तैले धेरै युद्धहरू लडेको छस् र धेरै मानिसहरू मारेको छस्। यसर्थ मेरो नाउँको निम्ति तैले मन्दिर बनाउन सक्तैनस्।

9 तर तिम्रो छोराहरू मध्ये एकजना जो शान्ति प्रिय व्यक्ति हो। म शान्तिको समय प्रदान गर्नेछु। त्यसका वरिपरिका शत्रुहरूले त्यसलाई आक्रमण गर्ने छैनन्। त्यसको नाउँ सुलेमान हो। म इसाएललाई उ राजा भएको समयमा शान्ति र आराम प्रदान गर्नेछु।

10 सुलेमान एउटा हो जसले मेरो निम्ति अवश्यै मन्दिर बनाउनेछ। सुलेमान मेरो छोरा हुनेछ अनि म उसको पिता हुनेछु। अनि म उसको राजवंशलाई शक्तिशाली तुल्याउने छु र उसको सन्तानहरूले इसाएलमा सदसर्वदा शासन गर्ने छ।”

11 दाऊदले यो पनि भने अब छोरा, “परमप्रभु तेरो साथ रहनु! तँ सफल बन् अनि तैले मन्दिर बनाउने छस् भनी परमप्रभुले भन्नु भए जस्तै परमप्रभु तेरो परमेश्वरको निम्ति मन्दिर निर्माण गर।

12 जसरी पनि परमप्रभुले तपाईंलाई ज्ञान र बुद्धि दिउन्। ताकि जब उहाँले तँलाई इसाएल माथि अधिकार दिनु हुन्छ, तैले होसियारी साथ परमप्रभु तेरो परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्ने छस्।

13 यदि तैले होसियारी साथ ती नियम अनि व्यवस्थाहरू पालन गरिस भने, परमप्रभुले मोशालाई जो दिनु भएको थियो, तैले त्यो सफलता प्राप्त गर्ने छस्। बलवान र साहसी बन। नडरा निरूत्साहित नहो।

14 “सुलेमान, मैले परमप्रभुको मन्दिर निर्माण गर्न कठिन परिश्रम गरेको छु। मैले एक लाख तोडा^{*} सुन दिएको छु। अनि लगभग दश लाख तोडा[†] चाँदी दिएको छु। मैले यतिबिघ्न काँसा र फलाम दिएको छु जसको तौल गर्न सकिदैन। साथै मैले काठपात र ढुङ्गाहरू दिएकोछु। सुलेमान तैले त्यस माथि थपन सक्छस्।

15 तँसित धेरै कारीगरहरू, डकर्मीहरू अनि सिकर्मीहरू छन्। तँसित हरेक प्रकारको काम गर्न सिपालु मानिसहरू छन्।

16 तिनीहरू सुन, चाँदी, काँसा अनि फलामका काम गर्नमा सिपालु छन्। तँसित अधिक निष्ण कर्मीहरू छन् जसको गन्ती लिन सकिदैन। अब काम शुरू गर। अनि परमप्रभु तेरो साथ रहनु।”

17 तब दाऊदले इसाएलका समस्त अगुवाहरूलाई तिनका छोरा सुलेमानलाई सहायता गर्नु भनी आदेश दिए।

18 दाऊदले ती अगुवाहरूलाई भने, “साच्चै नै परमप्रभु तिमीहरूका साथ हुनुहुन्छ। अनि उहाँले तिमीहरूलाई राजनीतिक शान्ति दिसुभएको छ। किनभने उहाँले यस भूमि निवासीहरूलाई परस्ता गर्न मलाई सहायता गर्नु भएकोछ अब परमप्रभु र उहाँका मानिसहरूले यस भूमिमाथि अधिकार गर्नेछन्।

19 अब तिमीहरूको तन मन अनि धन परमप्रभु तिम्रा परमेश्वर प्रति लगाऊ, अनि उहाँले भन्नु भएका कामहरू गर। परमप्रभु परमेश्वरको पवित्र स्थान र परमप्रभुको निम्ति मन्दिर निर्माण गर। त्यस पछि करारको सन्दूक अनि अन्य सबै पवित्र बस्तुहरू मन्दिरमा ल्याओ।”

23

लेवीहरूका निम्ति मन्दिरमा सेवाकार्यका योजनाहरू

1 दाऊद वृद्ध भए, यसर्थ तिनले आफ्ना छोरा सुलेमानलाई इसाएलका नयाँ राजा बनाए।

2 दाऊदले इसाएलका समस्त अगुवा पूजाहारीहरू अनि लेवीहरूलाई पनि भेला गरे।

3 दाऊदले तीस बर्ष अनि त्यस भन्दा अधिक उमेर भएका लेवीहरूको गिन्ती लिए। जम्मा 38,000 लेवीहरू थिए।

* 22:14: एक लाख तोडा अर्थात् “करीब 3,750 टन।” † 22:14: दश लाख तोडा अर्थात् “करीब 37,500 टन।”

4 दाऊदले भने, “24,000 लेवीहरूले परमप्रभुको मन्दिर निर्माण कार्यको हेरचाह गर्नेछन्। 6,000 लेवीहरू सुरक्षा कर्मी अनि न्यायकर्ताहरू हुनेछन्।

5 चारहजार लेवीहरू द्वार-पालक हुनेछन् अनि 4,000 विशेष वाध्य-यन्त्र लेवीहरू बनाएको छु। ती यन्त्रहरू तिनीहरूले परमप्रभुको स्तुतिका निम्ति प्रयोग गर्नेछन्।”

6 दाऊदले लेवीहरूलाई तीन समूहमा विभाजन गरे। ती लेवीका तीन जना छोराहरू गेशोन, कहात र मरारीका परिवार समूहहरू थिए।

गशोनका परिवार समूह

7 गेशोनको परिवार समूहबाट लादान र शिमी थिए।

8 लादानका तीन जना छोराहरू थिए। तिनका सबै भन्दा जेठा छोरा यहीएल थिए। तिनका अन्य छोराहरू जेताम अनि योएल थिए।

9 शिमीका छोराहरू शलोमोत, हजीएल अनि हारान थिए। यी तीन छोराहरू लादानको परिवारका अगुवाहरू थिए।

10 शिमीका चार जना छोराहरू यहत, जीजा, येऊश अनि बरीआ थिए।

11 यहत सबै भन्दा जेठा छोरा थिए अनि जीजा महिला छोरा येऊश अनि बरीआलाई एकै परिवारको रूपमा गन्ती गरिन्थ्यो।

कहातका परिवार समूह

12 कहातका चार जना छोराहरू अग्राम, यिसहार, हेब्रोन अनि उज्जीएल थिए।

13 अग्रामका छोराहरू हासन अनि मोशा थिए। हासनलाई अति विशिष्ट हुनको निम्ति चुनिएको थियो। हासन अनि तिनका सन्तानहरूलाई सदासर्वदा विशिष्ट हुनको निम्ति चुनिएको थियो। तिनीहरू परमप्रभुको सेवाको निम्ति सबै पवित्र सामग्रीहरू तयार गर्नलाई चुनिएका थिए। हासन अनि तिनका सन्तानहरू परमप्रभुको समक्ष धूप बाल्नुको निम्ति चुनिएका थिए। तिनीहरू परमप्रभुको सेवाको निम्ति पूजाहारीको रूपमा चुनिएका थिए। तिनीहरूलाई परमप्रभुको पवित्र नाउँमा मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिन सदाका निम्ति चुनिएको थियो।

14 जहाँ सम्म परमप्रभुका जन मोशा सम्बन्धित उसका छोराहरू लेवी कुल समूहमा गाभिए।

15 मोशाका छोराहरू गेशोम अनि एलीएजर थिए।

16 गेशोमका सबै भन्दा जेठा छोरा। शबएल थिए।

17 एलीएजेरका सबै भन्दा जेठा छोरा रहब्याह थिए। एलीएजेरका अन्य छोराहरू थिएनन्। तर रहब्याहका धेरै छोराहरू थिए।

18 यिसहारका सबै भन्दा जेठा छोरा शलोमीत थिए।

19 हेब्रोनका सबै भन्दा जेठा छोरा यरियाह, माहिला छोरा अमर्याह थिए। यहजीएल साहिला छोरा थिए अनि यकमाम कान्छा छोरा थिए।

20 उज्जीएलका सबै भन्दा जेठा छोरा मीका अनि यिशियाह कान्छा छोरा थिए।

मरारीका परिवार समूह

21 मरारीका छोराहरू: महली र मूशी थिए। महलीका छोराहरू: एलाजार अनि कीश थिए।

22 एलाजारको छोराहरू नभई मृत्यु भयो। तिनका छोरीहरू मात्र थिए। एलाजारका छोरीहरूले आफन्तहरूसित विवाह गरे। तिनीहरूका आफन्तहरू कीशका छोराहरू थिए।

23 मूशीका छोराहरू: महली, एदेर र यरीमोत गरी। जम्मा तीन जना छोराहरू थिए।

लेवीका कार्यहरू

24 यी लेवीका सन्तानहरू थिए। सूचीमा तिनीहरूको नाउँ आफ्ना परिवार-परिवार अनुसार थियो। ती परिवारका प्रधानहरू थिए। प्रत्येक व्यक्तिको नाउँ सूचीमा लेखिएको थियो। सूचीमा लेखिएका व्यक्तिहरू बीस वर्ष वा त्यस भन्दा माथिका थिए। तिनीहरू परमप्रभुको मन्दिरमा सेवा गर्थे।

25 दाऊदले भनेका थिए, “परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरले उहाँका मानिसहरूलाई शान्ति दिनुभएको छ। परमप्रभु सदा सर्वदा रहनको निम्ति यरूशलेममा आउनुभएको छ।

26 यसर्थ लेवीहरूले पवित्र पाल वा सेवामा प्रयोगगरिने कुनै पनि सामग्री बोक्नु पर्नेछैन।”

27 इस्राएलका मानिसहरूका निम्ति दाऊदका अन्तिम निर्देशन लेवी कुल समूहका सन्तानहरूको गन्ती गर्नु पर्ने थियो। तिनीहरूले ती लेवी मानिसहरूको गन्ती लिए जो बीस अनि त्यस भन्दा बढ्दा उमेरका थिए।

28 लेवीहरूको काम हास्नका सन्तानहरूलाई परमप्रभुको मन्दिरको सेवाकार्यमा सहायता गर्नुथियो। लेवीहरूले मन्दिरको आँगन अनि मन्दिरका छेउका कोठाहरूको पनि हेरचाह गर्थे। तिनीहरूको काम सबै पवित्र चीज बीजहरूलाई शुद्ध गर्नु अनि परमेश्वरको मन्दिरमा सेवानगै काम थियो।

29 मन्दिरको टेबिलमा विशेष रोटी राख्ने तिनीहरू जिम्मा थियो। तिनीहरू पीठो, अन्नबलि र अखमिरी रोटी पोलेका अनि मिश्रित भेटीहरूको पनि जिम्मामा थिए। तिनीहरूले सबै कुराको नाप-तौल गर्थे।

30 लेवीहरू हरेक बिहान उभिनथे अनि परमप्रभु प्रति धन्यवाद चढाउँथे र स्तुति गर्थे। तिनीहरूले यो पनि हरेक सौँझ गर्थे।

31 शाबाथ अनि अरु चाडका दिनहरूमा अनि औँसी उत्सवमा तिनीहरूले होमबलिहरू तयार गर्थे। परमप्रभुको अधि तिनीहरू होमबलिहरू तयार गर्थे। परमप्रभुको अधि तिनीहरू हरेक दिन सेवा गर्थे। त्यहाँ नियमहरू थिए कति जना लेवीहरूले सेवा गर्नु पर्थ्यो।

32 तिनीहरूले पवित्र पाल साथै पवित्र स्थानको हेरचाह गर्थे। तिनीहरूले आफ्ना पूजाहारी, हास्नका सन्तानहरूलाई सहायता गर्थे। लेवीहरूले परमप्रभुको मन्दिरका कामहरूद्वारा पूजाहारीहरूलाई सहायता गर्थे।

24

पूजाहारीहरूका समूहहरू

1 हास्नका छोराहरूका समूहहरू यी थिए: हास्नका छोराहरू नादाब, अबीह, एलाजार अनि ईतामार थिए।

2 तर नादाब र अबीह आफ्ना पिताको मृत्यु हुनु भन्दा अधिनै मरे। अनि नादाब र अबीहका छोराहरू थिएनन्। यसर्थ एलाजार अनि ईतामारले पूजाहारीको रूपमा काम गरे।

3 दाऊदले एलाजार र ईतामारका परिवार समूहलाई दुइ भिन्न समूहहरूमा विभाजन गरे। दाऊदले यसो गरे की समूहहरूले तिनीहरूलाई गर्न दिइएका कार्यहरू गर्न सक्न। दाऊदले सादोक र अहीमिलेकको सहायताद्वारा यसो गरे। सादोक एलाजारका सन्तान थिए। तर अहीमिलेक ईतामारका सन्तान थिए।

4 एलाजारका परिवारमा ईतामारका परिवारमा भन्दा धेरै मुखियाहरू थिए। एलाजारका परिवारमा सोह्रजना मुखियाहरू थिए अनि ईतामारका परिवारमा आठजना मुखियाहरू थिए।

5 मानिसहरू हरेक परिवारमा चुनिएका थिए। तिनीलाई चिन्नुद्वारा चुनिएको थियो। केही मानिसहरूलाई पवित्र स्थानको जिम्मालिनको निम्ति चुनिएको थियो। अनि अन्य मानिसहरूलाई पूजाहारीको रूपमा सेवा गर्नको निम्ति चुनिएको थियो। यी सबै मानिसहरू एलाजार अनि ईतामारका परिवारहरूबाट थिए।

6 शमायाह मुखिया थिए। तिनी नतनेलका छोरा थिए। शमायाह लेवी कुल समूहबाट थिए। शमायाहले ती सन्तानहरूका नाउँ लेखेका थिए। तिनीले ती नाउँहरू राजा दाऊद अनि यी मुखियाहरूका सामुन्ने लेखेका थिए: पूजाहारी सादोक, अहीमिलेक अनि पूजाहारीहरू र लेवीहरूका परिवार-परिवारका मुखियाहरू। अहीमिलेक अबियाथारका छोरा थिए। हरेक पल्ट चिन्नु लगाउँथे अनि एक व्यक्ति छानिन्थ्यो, र शमायाहले त्यस व्यक्तिको नाउँ लेख्थे। यसरी तिनीहरूले एलाजार अनि ईतामारको परिवारका मानिसहरू बीच काम विभाजन गरिदिएको थियो।

7 पहिलो यहोयारीबको दल थियो।

दोस्रो दल यदायाहको थियो।

8 तेस्रो हारीमको दल थियो।

चौथो दल सोरीमको थियो।

9 पाँचौँ मल्कियाहको दल थियो।

छैटौँ दल मियामीनको थियो।

10 सातौँ हक्कोसको दल थियो।

आठौँ दल अबियाको थियो।

11 नवौँ येशूअको दल थियो।

दशौँ दल शकन्याहको थियो।

12 एघारौँ एल्यासीबको दल थियो।

बाह्रौँ दल याकीमको थियो।

13 तेह्रौँ हप्पाको दल थियो।

चौधौँ दल येशेबाबको थियो।

14 पन्ध्रौँ बिल्गाको दल थियो।

सोह्रौँ दल इम्मेरको थियो।

15 सत्रौँ हेजीरको दल थियो।

अठारौँ दल हप्पिसेसको थियो।

16 उन्नाईसौँ पतहियाहको दल थियो।

बीसौँ दल यहजेकेलको थियो।

17 एक्काईसौँ याकीनको दल थियो।

बाईसौँ दल गमूरालको थियो।

18 तेईसौँ दलायाहको दल थियो।

चौबीसौँ दल माज्याहको थियो।

19 यी परमप्रभुको मन्दिरमा सेवा गर्नका निम्ति छानिएका दलहरू थिए। तिनीहरूले मन्दिरमा सेवा गर्नका निम्ति हास्नका विधि-विधानहरू पालन गरे। परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरले ती विधानहरू हास्नलाई दिनु भएको थियो

20 बाँकी रहेका लेवीका सन्तानहरूका नाउँ यी हुन्:

अग्रामका सन्तानबाट श्बाएल

श्बाएलका सन्तानबाट येहदयाह।

21 रहब्याहका सन्तानबाट: यिशियाह यिशियाह सबै भन्दा जेठो छोरो थिए।

22 यिसहार वंशबाट: शलोमोत।

शलोमोतका वंशबाट: यहत।

23 हेब्रोनका सबै भन्दा जेठा छोरा यरियाह थिए।

अमर्याह हेब्रोनका माहिला छोरा थिए।

यहजीएल तिनका साँहिला छोरा

अनि यक्माम कान्छा छोरा थिए।

24 उज्जीएलका छोरा मीका थिए।

मीकाका छोरा शमीर थिए।

25 यिश्याह मीकाका भाइ थिए।

यिश्याहका छोरा जकर्याह थिए।

26 मरारीक सन्तानहरू महली, मूशी र तिनका छोरा यजियाह थिए।

27 मरारीका छोराहरू यजियाबाट: बनो, शोहम जक्कूर र इन्नी नाउँका थिए।

28 महलीका छोरा एलाजार थिए। तर एलाजारका छोराहरू थिएनन्।

29 कीशका कीशबाट छोरा यरहमेल थिए।

30 मूशीका छोराहरू महली, एदेर अनि यरीमोत थिए।

ती लेवी परिवारहरूका मुखियाहरू हुन्। तिनीहरूको नाउँ आ-आफ्ना परिवारहरूका सूचीमा लेखिएको छ।

31 तिनीहरू विशेष कार्य गर्नका निम्ति चुनिएका थिए। तिनीहरूले पनि आफ्ना पूजाहारीहरूले झैं विश्वाहलथे। पूजाहारीहरू हास्नका सन्तान थिए। तिनीहरूले राजा दाऊद, सादोक, अहीमिलेक अनि पूजाहारीहरू अगुवाहरू अनि लेवीहरू समक्ष चिट्ठा हाले। जब तिनीहरूलाई कार्य गर्नको निम्ति चुने तर टूला र साना परिवारहरूलाई एकै प्रकारको व्यहार गरे।

25

संगीतकारहरू

1 दाऊद र सेनापतिहरूले आसापका छोराहरू हेमान अनि यदूतनलाई विशेष कार्य गर्नका निम्ति छानेका थिए। तिनीहरूको विशेष काम सारङ्गी, वीणा अनि इयालीहरूको प्रयोग गरी परमेश्वरको वचनको अगमवाणी गर्नु थियो। यस प्रकारले सेवा गर्ने मानिसहरूको सूची यहाँ छ:

2 आसापका परिवारबाट: जक्कूर, योसेफ, नतन्याह अनि अशरेला। राजा दाऊदले आसापलाई अगमवाणी गर्नका निम्ति चुने अनि आसापले आफ्ना छोराहरूको अगुवाइ गरे।

- 3 यदतूनका परिवारबाटः गदल्याह, सरी, यशयाह, शिमी, हशबियाह र मत्तित्याह। ती छः जना थिए। यदतूनले आफ्ना छोराहरूको अगुवाइ गरे। यदतूनले अगमवाणी गर्नका निम्ति परमप्रभुलाई धन्यवाद दिन र उहाँको स्तुति गर्नका निम्ति वीणाको प्रयोगगरे।
- 4 हेमानका छोराहरू जसले सेवा गरे ती बुक्कियाह, मतन्याह, उज्जीएल, शबएल, यरीमोत, हनन्याह, हनानी, एलीआता, गिइलती, रोममती-एजेर, योशबाकाशा, मल्लोती, होतीर अनि महजीओत थिए।
- 5 यी सबै मानिसहरू हेमानका छोराहरू थिए। हेमान दाऊदका दर्शी थिए। परमेश्वरले हेमानलाई शक्तिशाली बनाउने वचन दिनु भएको थियो। यसर्थ हेमानका धेरै छोराहरू भए। परमेश्वरले हेमानलाई चौध छोरा अनि तीन जना छोरीहरू दिनु भयो।

6 हेमानले परमप्रभुको मन्दिरमा गाउन आफ्ना छोराहरूको अगुवाइ गरे। ती छोराहरूले झ्याली, वीणा अनि साराङ्गीहरू प्रयोग गरे। राजाको आज्ञा अनुसार आसाप यदूत अनि हेमनले परमेश्वरको मन्दिरमा सेवा गर्ने त्यो तिनीहरूको यही तरिका थियो।

7 ती मानिसहरू अनि लेवीका कुल समूहका तिनीहरूका आफन्तहरूलाई परमप्रभुको महिमा गाउनमा तालिम दिइएको थियो। त्यहाँ 288 जना मानिसहरू थिए।

8 हरेक व्यक्तिले गर्नु पर्ने विभिन्न किसिमका कामहरू छान्न तिनीहरूले चिन्ता लगाए। हरेक व्यक्तिलाई समान व्यवहार गरिन्थ्यो। जवान अनि बूढा मानिसहरू प्रति एकसमान व्यवहार गरिन्थ्यो। अनि गुरूलाई शिष्यलाई जस्तै समान व्यवहार गरिन्थ्यो।

9 पहिलो-आसापका छोराहरू (योसेफ)

अनि आफन्तहरूबाट बाह्र जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए। दोस्रो-गदल्याहका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह्र जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

10 तेस्रो-जवकरका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह्र जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

11 चौथो-यिष्कीका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह्र जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

12 पाँचौं-मतन्याहका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह्र जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

13 छैटौं-बुक्कियाहका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह्र जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

14 सातौं-यसरेलाका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह्र व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

15 आठौं-यशयाहका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह्र जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

16 नवौं-मतन्याहका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह्र जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

17 दशौं-शिमीका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह्र जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

18 बघारौं-अजेरका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह्र जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

19 बाह्रौं-हशबियाहका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह्र जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

20 तेह्रौं-शूबाएलका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह्र जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

21 चौधौं-मत्तित्याहका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह्र जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

22 पन्ध्रौं-यरेमोतका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह्र जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

23 सोह्रौं-हनन्याहका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह्र जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

24 सत्रौं-योशबाकाशाका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह्र जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

25 अठारौं-हनानीका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह्र जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

26 उन्नाईसौं मल्लोतीका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह्र जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

27 बीसौं-एलियाताका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह्र जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

28 एक्काईसौं-होतीरका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह्र जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

29 बाईसौं-गिइलतीका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह्र जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

30 तेईसौं-महजीओतका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह्र जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

31 चौबीसौं-रोममती, एजेरका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह्र जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

1 कोरहका परिवारबाट द्वारपालकहरू यी हुनः

- मेशेलेम्याह अनि तिनका छोराहरू। मेशेलेम्याह कोरेका छोरा थिए। तिनी आसापका परिवार समूहका थिए।
- 2 मेशेलेम्याहका छोराहरू थिएः जकर्याह सबै भन्दा जेठा छोरा थिए। यदीएल महिला छोरा थिए। जबदियाह सँहिला छोरा थिए। यद्रीएल काँहिला छोरा थिए।
- 3 एलाम अन्तरे छोरा थिए। यहोहानान जन्तरे छोरा थिए अनि एल्यहोने कान्छा छोरा थिए।
- 4 ओबेद-एदोम अनि तिनका छोराहरूः ओबेद-एदोमका सबै भन्दा जेठा छोरा शमायाह थिए। यहोजाबाद तिनका महिला छोरा थिए। योआह तिनका साहिला छोरा थिए। साकार तिनका काहिला छोरा थिए। नतनेल तिनका अन्तरे छोरा थिए।
- 5 अम्मीएल तिनका जन्तरे छोरा थिए। यिस्सारकार तिनका खन्तरे छोरा थिए अनि पुल्लतै तिनका कान्छा छोरा थिए। परमेस्वरले साँचै नै ओबेद एदोमलाई बरदान दिनु भएको थियो।
- 6 ओबेद-एदोमका छोरा शमायाह थिए; शमायाहका पनि छोराहरू थिए। शमायाका छोराहरू तिनहरूका पिताका परिवारका अगुवाहरू थिए किनभने तिनीहरू योग्य मानिसहरू थिए।
- 7 शमायाहका छोराहरू ओद्री, रफाएल, ओबेद, एल्जाबाद, एलीह, अनि समकियाह थिए। एल्जाबादका आफन्तहरू सामर्थ्यवान मानिसहरू थिए।
- 8 यी सबै मानिसहरू ओबेद-एदोमका सन्तानहरू थिए। ती मानिसहरू अनि तिनीहरूका छोराहरू र आफन्तहरू शक्तिशाली मानिसहरू थिए। तिनीहरू असल रक्षकहरू थिए। ओबेद एदोमका 62 जना छोराहरू थिए।
- 9 मेशेलेम्याहका छोराहरू अनि आफन्तहरू थिए, जो शक्तिशाली व्यक्तिकहरू थिए। जम्मा 18 जना छोराहरू अनि आफन्तहरू थिए।
- 10 यी मरारीका परिवारका द्वारपालकहरू थिए। त्यसमा होसा एक थिए। शिग्री जेठो छोरो अगुवा थिए। यद्यपि शिग्री पहिला जन्मेको छोरा थिएन, उसलाई उसको पिताले अगुवा चुने।
- 11 हिल्कियाह तिनका महिला छोरा थिए। तबलियाह तिनका साहिला छोरा थिए, अनि जकर्याह तिनका कान्छा छोरा थिए। होसाका जम्मा 13 छोरा र आफन्तहरू थिए।

12 यी द्वारपालकहरूका समूहहरूमा प्रधानहरू थिए। द्वारपालकहरूले परमप्रभुको मन्दिरमा सेवा गर्ने विशेष तरिका थियो जस्तो तिनीहरूका आफन्तहरूले गर्थे।

13 हरेक परिवारलाई एउटा द्वारको रक्षा गर्न दिइएको थियो। एउटा परिवारको निम्ति द्वार छान्न चिन्ता लगाएको थियो। जवान र बूढहरू प्रति समान व्यवहार गरिन्थ्यो।

14 मेशेलेम्याह पूर्व द्वारको रक्षका निम्ति चुनिएका थिए। त्यसपछि मेशेलेम्याहका छोरा जकर्याहका निम्ति चिन्ता लगाए। जकरिया एक बुद्धिमान सल्लाहकार थिए। जकरिया उत्तर द्वारका निम्ति चुनिए।

15 ओबेद-एदोम दक्षिण द्वारका निम्ति चुनिए अनि ओबेद-एदोमका छोराहरू त्यस मन्दिरको रक्षका निम्ति चुनिए जहाँ मूल्यवान चीज-बीजहरू राखिएका थिए।

16 शुप्मी अनि होसा पश्चिमद्वार र माथिल्लो सडकको शल्लेकेत द्वारका निम्ति चुनिए।

रक्षकहरू एक-अर्काको छेउ छेउमा उभिनथे।

17 छः जना लेवीहरू हरेक दिन रक्षामा पूर्व द्वार तिर उभिनथे। चार जना लेवीहरू हरेकदिन रक्षामा उत्तर द्वारतिर उभिनथे। चारजना लेवीहरू रक्षामा दक्षिण द्वार तिर उभिनथे अनि दुइजना लेवीहरूले त्यस मन्दिरको रक्षा गर्थे जहाँ मूल्यवान वस्तुहरू राखिएको थियो।

18 जति सक्दो पश्चिमी (कचहरीको बाटोमा) चार जना रक्षकहरू थिए अनि दुइजना रक्षकहरू कचहरीमा नै बस्थे।

19 यी, द्वारपालकहरूका समूहहरू थिए। ती द्वारपालकहरू कोरह अनि मरारीका परिवारहरूबाट थिए।

भण्डारे र अधिकारीहरू

20 अहियाह लेवी कुल समूहबाट थिए। अहियाहले परमेस्वरको मन्दिरका बहुमूल्य वस्तुहरूको हेर चाहको जिम्मा लिएका थिए। जहाँ पवित्र वस्तुहरू राखिएका थिए।

21 लादान गेरुन परिवारका थिए। यहीएली लादान परिवार समूहका मुखियाहरू मध्ये एक थिए।

22 यहीएलीका छोराहरू जेताम अनि जेतामको भाइ योएल थिए। तिनीहरूले परमप्रभुको मन्दिरका मूल्यवान वस्तुहरूको जिम्मा लिएका थिए।

23 अन्य मुखियाहरू अग्राम, यिसहार, हेब्रोन अनि उज्जीएल कुल समूहका थिए।

- 24 शबूल परमप्रभुको मन्दिरका मूल्यवान बस्तुहरूको जिम्मेवार प्रधान थिए। शूबाएल गेशोमका छोरा थिए। गेशोम मोशाका छोरा थिए।
- 25 यी शबूलका आफन्तहरू थिए: एलाजारबाट तिनका आफन्तहरू: रहब्याह-एलीजरका छोरा, यशयिया-रहब्याहका छोरा, योराम-यशयियाका छोरा, जिक्की-योरामका छोरा अनि शलोमीत-जिक्कीका छोरा।
- 26 यी शलोमीत र तिनका आफन्तहरू दाऊदले संग्रह गरेका बस्तुहरूको जिम्मावाला थिए। सेनाका अधिकारीहरूले पनि चीज बीजहरू मन्दिरका निम्ति दिए।
- 27 तिनीहरूले युद्धमा लिएका कतिपय वस्तुहरू दिए। तिनीहरूले ती वस्तुहरू परमप्रभुको मन्दिरको संचालनको लागि निर्देशन दिए।
- 28 शलोमीत र तिनका आफन्तहरूले दर्शी शमूएल कीशका छोरा शाऊल, नेरका छोरा अबनेर अनि ससूयाहका छोरा योआबले दिएका पवित्र वस्तुहरूको पनि हेरचाह गरे। शलोमीत अनि तिनका आफन्तहरूले सबै पवित्र वस्तुहरूको हेरचाह गरे जुन मानिसहरूले परमप्रभुलाई दिएका थिए।
- 29 केनन्याह यिसहारका परिवारका थिए। केनन्याह अनि तिनका छोराहरू मन्दिर बाहिर काम गर्दथे। तिनीहरूले इस्राएलका विभिन्न भागमाहरूमा प्रबन्धक अधिकारी र न्यायकर्ताहरूका रूपमा काम गर्दथे।
- 30 हशब्याह हेब्रोन परिवारका थिए। हशब्याह अनि तिनका आफन्तहरूले परमप्रभुका सबै कार्य गर्दथे अनि इस्राएलको यर्दन नदीको पश्चिम तिर राजाको काम-काजको जिम्मावाला पनि थिए। हशब्याहका समूहमा 1,700 जना योग्य मानिसहरू थिए।
- 31 हेब्रोन परिवारको वंशावलीले यो देखाउँछ कि यरियाह तिनीहरूका अगुवा थिए। दाऊद राजाको चालीसौं वर्षको शासन कालमा उसले उसको अधिकारीहरूलाई बलवान अनि कुशल मानिसहरूको परिवारिक वंशवाली खोज्ने आज्ञा गरे केही योग्य मानिसहरू हेब्रोनीहरूले बीचमा थारजे र गिलादमा पाए।
- 32 यरियाहका 2,700 जना आफन्तहरू थिए, जो शक्तिशाली व्यक्तिहरू परिवारहरूका मुखियाहरू थिए। राजा दाऊदले ती 2,700 जना आफन्तहरूलाई रुबेन, गाद अनि मनश्शेका आधा कुल समूहहरूलाई परमप्रभुको कार्य अनि राजाको काम-काजको हेरचाह गर्नमा अगुवाइ गर्ने जिम्मा दिए।

27

सैन्य समूहहरू

- 1 यी इस्राएलीहरूको सूची हो जसले सेनामा राजाको सेवा गर्थे। प्रत्येक समूहले प्रत्येक वर्ष एक महीना काम गर्दथे। त्यहाँ परिवारका अगुवाहरू हजार जना सेनाध्यक्षहरू, सहायक सेनाध्यक्षहरू, अधिकारीहरू, जसले राजाको सेवा गर्थे। प्रत्येक सैन्य समूहमा 24,000 मानिसहरू थिए।
- 2 याशोबाम पहिलो समूहको पहिलो महीनाको जिम्मावाला थिए। याशोबाम जब्दीएलका छोरा थिए। याशोबामको समूहमा 24,000 व्यक्तिहरू थिए।
- 3 याशोबाम पेरसका सन्तानहरूमा एक अगुवाजन थिए। याशोबाम पहिलो महीनाको निम्ति सबै सैन्य अधिकारीहरूका प्रमुख थिए।
- 4 दोदै दोस्रो महीनाका निम्ति सैन्य समूहका जिम्मावाला थिए। तिनी आहोहका थिए। त्यहाँ उसको समूहमा 24,000 मानिसहरू थिए। मिकलट उनका समूहका अगुवा थिए।
- 5 तेस्रो सेनापति बनायाह यहोयादाका छोरा बनायाह तेस्रो महीनाका निम्ति सेनापति थिए। यहोयादा मुख्य पूजाहारी थिए। बनायाहको समूहमा 24,000 मानिसहरू थिए।
- 6 यिनी उही बनायाह थिए, जो तीस योदाका एक साहसी सैनिक थिए। बनायाहले ती मानिसहरूको अगुवाई गरे। बनायाहका छोरा अम्मीजबाद बनायाहको समूहका जिम्मावाला थिए।
- 7 चौथो सेनापति योआबका भाइ असाहेल थिए। असाहेल चौथो महीनाका निम्ति सेनापति थिए। पछि असाहेलका छोरा जबदियाहले सेनापतिको रूपमा तिनको स्थान लिए। असाहेलका समूहमा 24,000 मानिसहरू थिए।
- 8 पाँचौं सेनापति शम्हूत थिए। शम्हूत पाँचौं महीनाको निम्ति सेनापति थिए। शम्हूत जेरह परिवारका थिए। शम्हूतका समूहमा 24,000 व्यक्तिहरू थिए।
- 9 छैटौं सेनापति ईरा थिए। ईरा छैटौं महीनाको निम्ति सेनापति थिए। ईरा इक्केशका छोरा थिए। इक्केश तको शहरका थिए। ईराको समूहमा 24,000 मानिसहरू थिए।

- 10 सातौं सेनापति हेलेस थिए। हेलेस सातौं महीनाका निम्ति सेनापति थिए। तिनी पालोनी मानिसहरूबाट थिए अनि एप्रैमका सन्तान थिए। हेलेसको समूहमा 24,000 मानिसहरू थिए।
- 11 आठौं सेनापति सिब्बकै थिए। सिब्बकै आठौं महीनाका निम्ति सेनापति थिए। सिब्बकै ह्साहबाट थिए। सिब्बकै जेरह परिवारका थिए। सिब्बकैको समूहमा 24,000 मानिसहरू थिए।
- 12 नवौं सेनापति अबीएजेर थिए। अबीएजेर नवौं महीनाका निम्ति सेनापति थिए। अबीएजेर अनातोत शहरका थिए। अबीएजेर बिन्यामीन कुल समूहका थिए। अबीएजेरको समूहमा 24,000 मानिसहरू थिए।
- 13 दशौं सेनापति महैर थिए। महैर दशौं महीनाका निम्ति सेनापति थिए। महैर नतोपाहका थिए। तिनी जेरह परिवारका थिए। महैरको समूहमा 24,000 मानिसहरू थिए।
- 14 एघारौं सेनापति बनायाह थिए। बनायाह एघारौं महीनाका निम्ति सेनापति थिए। बनायाह पिरातोनाका थिए। बनायाह एप्रैमका कुल समूहका थिए। बनायाहको समूहमा 24,000 मानिसहरू थिए।
- 15 बाह्रौं सेनापति हेल्दै थिए। हेल्दै बाह्रौं महीनाका निम्ति सेनापति थिए। हेल्दै नतोपाहका थिए। हेल्दै ओद्रीएल परिवारबाट थिए। हेल्दैको समूहमा 24,000 मानिसहरू थिए।

कुल समूहका प्रधानहरू

- 16 इस्राएलका कुल समूहहरूका मुखियाहरू यी नै थिए:

रुबेनका: जिक्कीका छोरा एलीएजर।

शिमोयोनका: शपत्याह माकाको छोरा।

17 लेवीका: कमएलका छोरा हशब्याह।

हासूनका: सादोक।

18 यहूदाका: एलीह (एलीह दाऊदका भाइहरू मध्ये एक जना थिए) इससकारका:

मीकाएलका ओम्री छोरा।

19 जबलूनका: ओबदियाका छोरा यिशमायाह।

नप्तालीका: यरीमोत अज्जीएलका छोरा।

20 एप्रैमका: अज्जयाहका छोरा होशेया।

पश्चिम मनशेका: योएल पदायाहका छोरा।

21 पूर्व मनशेका: जकर्याहका छोरा इद्रो।

बिन्यामीनका: यसीएल अबनेरका छोरा।

22 दानका: यरोहामका छोरा अज्जेल।

यी इस्राएली कुल समूहका मुखियाहरू थिए।

दाऊदले इस्राएलीहरूको गन्ती गर्छन्

23 दाऊदले इस्राएलका मानिसहरूको गन्ती गर्न निश्चय गरे। त्यहाँ अति धेरै मानिसहरू थिए किनभने परमेस्वरले इस्राएलका मानिसहरूलाई आकाशमा भएका ताराहरू जस्तै धेरै बनाउने प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो। यसर्थ दाऊदले ती मानिसहरूको मात्र गणना गरे जो बीस वर्ष अनि त्यस भन्दा माथिका थिए।

24 योआब, ससूयाहका छोराको मानिसहरू गन्ती गर्न शुरू गरे, तर तिनले सकेनन्। परमेस्वर इस्राएलका मानिसहरूसित क्रोधित हुनु भयो। त्यसै कारणले गर्दा राजा दाऊदको इतिहासको पुस्तकमा मानिसहरूको संख्या लेखिएन।

राजाका प्रशासकहरू

25 यो ती मानिसहरूको सूची हो जसले राजाका सम्पतिको जिम्मा लिएका थिए:

अज्मावेत, अदीएलका छोरा राजा भण्डार कक्षको जिम्मामा थिए।

जोनाथन, उज्जियाहका छोरा सा-साना शहर, गाउँ, खेत अनि बुर्जाहरूका भण्डार कक्षका जिम्मामा थिए।

26 एज्जी कलूबका छोरा कृषकहरूको जिम्मा लिएका थिए।

27 रामा शहरका शिमी दाखबारीको जिम्मा मा थिए।

शेपेमका जब्दी दाखबारीहरूबाट आउने दाखरसको हेरचाह अनि भण्डारको जिम्मा मा थिए।

28 गेदेरका बाल हानान पश्चिमी पहाड देशका भद्राक्ष अनि अञ्जीरको बुक्षहरूका

जिम्मावाला थिए। योआश भद्राक्षको तेलको भण्डारको जिम्मावाला थिए।

- 29 शारोनका शित्रै शारोन वरिपरिका गाई वस्तुका जिम्मा मा थिए।
अदलेका छोरा शापात बेसीमा गाई वस्तुहरूका जिम्मा मा थिए।
30 इश्माएलले ओबील ऊँटहरूका जिम्मामा थिए।
मेरोनोती यहदयाह गधाहरूका जिम्मामा थिए।
31 हगरीका याजीज भेडा-बाखाहरूका जिम्मामा थिए।

यी सबै मानिसहरू प्रधान थिए, जसले राजा दाऊदका सम्पत्तिहरूका हेर चाह गर्दथे।

32 जोनाथन एक बुद्धिमानी, सल्लाहकार र लेखापाल थिए। जोनाथन दाऊदका भतीजा थिए। हकमोनीका छोरा यहीएल राजाका छोराहरूको हेरचाह गर्दथे।

33 अहीतोपेल राजाका सल्लाहकार थिए। हशै राजाका मित्र थिए। हशै एकी मानिसहरूबाट थिए।

34 यहोयादा र एबीयातारले पछि राजाका सल्लाहकारको रूपमा अहीतोपेलले स्थान लिए। यहोयादा बनायाहका छोरा थिए। योआब राजाका सेनापति थिए।

28

मन्दिरको निम्ति दाऊदका योजनाहरू

1 दाऊदले इस्राएलीहरूका सबै अगुवाहरूलाई एकत्रित गरे। तिनले ती सबै अगुवाहरूलाई यरूशलेममा आउन भनि हुकूम दिए। उनले कुल समूहहरूका सबै अगुवाहरूलाई, राजाका सेवामा रहेका सैन्यका सेनापतिहरू, हजारहरूको सेनाध्यक्षहरू, सयहरूका सेनाध्यक्षकहरू, राजा अनि तिनका छोराहरूका सम्पति अनि पशुहरूको हेरचाह गर्ने अधिकारीहरू, राजाका प्रधान अधिकारीहरू, बीरहरू अनि सबै साहसी सैनिकहरूलाई बोलाए।

2 राजा दाऊद उठेर भने, “मेरा दाज्यू-भाईहरू अनि मेरा मानिसहरू, मेरा कुरा सुन। म परमप्रभुको करारको सन्दूकको निम्ति एउटा विश्रामस्थान निर्माण गर्न अतिनै चाहन्थे, एउटा स्थान जो हाम्रो परमप्रभुको खुट्टाको पाउदान हुन सकोस् मैले मन्दिर निर्माण गर्नलाई धेरै तयारीहरू गरे।

3 तर परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ‘अहँ, दाऊद, तैले मेरो नाउँमा मन्दिर बनाउनु पर्दैन। तैले त्यसो गर्नु हुँदैन किनभने तँ एक सैनिक होस्, र तैले धेरै मानिसहरूलाई मारेको छस्।’

4 “परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरले इस्राएलका बाह्र कुल समूहहरूको अगुवाई गर्नका निम्ति यहूदाका कुल समूहलाई चुन्नु भयो। अनि त्यसपछि परिवार समूहबाट परमप्रभुले मेरा पिताका परिवारलाई चुन्नु भयो। र त्यो परिवारबाट परमेश्वरले मलाई सदाको निम्ति इस्राएलका राजा चुन्नुभयो। परमेश्वरले मलाई इस्राएलको राजा बनाउन चाहनु भयो।

5 परमप्रभुले मलाई धेरै छोराहरू दिनु भएको छ। अनि ती सबै छोराहरूबाट परमप्रभुले सुलेमानलाई इस्राएलको नयाँ राजा बनाउन निम्ति छान्नुभयो। वास्तवमा, इस्राएल परमप्रभुको राज्य हो।

6 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ‘दाऊद, तेरो छोरा सुलेमान त्यही एउटा हो जसले मेरो निम्ति मन्दिर र त्यसका चोकहरू बनाउनेछ। किन? किनभने मैले सुलेमानलाई मेरो छोरा हुन चुनेकोछु अनि म त्यसको पिता हुनेछु।

7 सुलेमानले मेरा नियमहरू र आदेशहरू अहिले पालन गर्दै छ। यदि उसले मेरा नियमहरू पालन गरिरह्यो भने, तब म सुलेमानको राज्यलाई सदा सर्वदाका निम्ति शक्तिशाली बनाउने छु।”

8 दाऊदले भने, “यसैकारण अब सारा इस्राएलीहरू अनि परमेश्वरका समुदायको समक्ष म तिमीहरूलाई यी कुराहरू भन्दछु: परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका सबै आज्ञाहरू पालन गर्नमा सावधान बना। तब मात्र तिमीहरूले यो असल भूमि सदा-सर्वदा राख्न सक्ने छौ। अनि तिमीहरूले यसलाई तिमीहरूका सन्तानहरूलाई सदा-सर्वदाका निम्ति दिन सक्नेछौ।

9 “अनि तँ, मेरो छोरो सुलेमान, आफ्नो पिताका परमेश्वरलाई चिनु। परमेश्वरको सेवा शुद्ध हृदयले गर। परमेश्वरको सेवा गर्न हृदयबाट नै खुशी बना। किन? किनभने परमप्रभुले हरेक हृदय जाँचनुहुन्छ। परमप्रभुले तैले सोचको हरेक कुराहरू बुझ्नु हुन्छ। यदि तँ सहायताको निम्ति परमप्रभु कहाँ गइस् भने तैले उत्तर पाउने छस्। तर यदि तँ परमप्रभु देखि टाढा फर्किस् भने उहाँले तँलाई सदाको निम्ति त्याग्नु हुनेछ।

10 सुलेमान, तैले यो बुझ्नु पर्छ कि परमेश्वरले उहाँको पवित्र स्थान अर्थात् मन्दिर निर्माण गर्नको निम्ति तँलाई चुन्नु भएको छ। शक्तिशाली बन र काम पूर्ण गर।”

11 त्यसपछि दाऊदले आफ्ना छोरा सुलेमानलाई मन्दिर निर्माण गर्ने योजनाहरू दिए। ती योजनाहरू मन्दिरको चारै तिरका दलान अनि त्यसका भण्डार कक्षहरू, माथिल्ला कोठाहरू, भित्री कोठाहरू अनि दया आसनका स्थानको निम्ति पनि थिए।

12 दाऊदले मन्दिरका सबै अंशका योजनाहरू बनाएका थिए। दाऊदले ती योजनाहरू सुलेमानलाई दिए। दाऊदले तिनलाई परमप्रभुको मन्दिर वरिपरिका आँगन अनि त्यस वरिपरिका सबै कोठाहरूका योजनाहरू दिए। दाऊदले तिनलाई मन्दिरको भण्डार कक्षहरू अनि ती भण्डार कक्षहरू जहाँ मन्दिरमा प्रयोग गरिने पवित्र वस्तुहरू राख्थे त्यसका योजनाहरू दिए।

13 दाऊदले सुलेमानलाई पूजाहारी अनि लेवीहरूको समूह बारे भने। दाऊदले सुलेमानलाई परमप्रभुको मन्दिरको सेवाका सबै कार्यहरू अनि मन्दिरको सेवामा प्रयोग गरिने सबै चीज-बीजहरूको बारेमा भने।

14 दाऊदले सुलेमानलाई मन्दिरमा प्रयोग गरिने वस्तुहरू बनाउन कति सुन अनि चाँदी प्रयोग गर्नु पर्छ-त्यस विषयमा पनि भने।

15 सुनका दियो र सामदानहरूका निम्ति योजना बनाएका थिए, अनि चाँदीका दियो अनि सामदानहरूका निम्ति योजनाहरू थिए। दाऊदले सुलेमानलाई प्रत्येक सामदान अनि दियोका निम्ति कति सुन वा चाँदी प्रयोग गर्नु पर्छ सो भने। जहाँ भिन्दा भिन्दै सामदानहरू आवश्यक हुन्छ त्यहाँ प्रयोग गर्नुपर्ने थियो।

16 पवित्र रोटीको निम्ति प्रयोगगरिने प्रत्येक टेबलको निम्ति कति सुन प्रयोग गर्नु पर्छ सो दाऊदले भने। चाँदीका मेचका निम्ति कति चाँदी प्रयोग गर्नु पर्छ सो दाऊदले भने।

17 काँटा, छर्कने कचौरा, अनि कलशहरू बनाउन कति शुद्ध सुन प्रयोग गर्नु पर्छ दाऊदले सो पनि भने। प्रत्येक सुनका थाली बनाउन कति सुन प्रयोग गर्नु पर्छ अनि प्रत्येक चाँदीका रिकाबी बनाउन कति चाँदी प्रयोग गर्नुपर्ने सो दाऊदले भने।

18 दाऊदले भने, धूप-वेदी बनाउनलाई शुद्ध सुन प्रयोग गर्ने विषयमा पनि भने। दाऊदले सुलेमानलाई करूबहरूकोलागि सुनको रथको विषयमा पनि वर्णन गरे। तिनीहरूका पखेटाहरू परमप्रभुको करारको सन्दूक माथि फैलिनु पर्छ। ती करूब स्वर्गदूतहरू सुनले बनिएका थिए।

19 दाऊदले भने, “यी सबै योजनाहरू परमप्रभुले मलाई अगुवाइ गर्नुभए अनुसार लेखिएका हुन्। परमप्रभुले मलाई योजनामा भएका हरेक चीज बुझ्नमा मद्दत गर्नुभयो।”

20 दाऊदले आफ्ना छोरा सुलेमानलाई यो पनि भने, “शक्तिशाली र साहसी बन अनि यो काम पूर्ण गर। नडराऊ र निरुत्साहित नहोऊ किनभने परमप्रभु मेरा परमेश्वर तँसित हुनुहुन्छ। सबै कार्य पूर्ण नभएसम्म उहाँले तँलाई सहायता गर्नु हुनेछ। उहाँले तेरो साथ छोड्नु हुनेछैन। तँले परमप्रभुको मन्दिर निर्माण गर्नेछस।

21 यहाँ पूजाहारी र लेवीहरूको समूह छन् जो परमेश्वरको मन्दिरमा सबै कार्यहरू गर्नको निम्ति तयार छन्। सबै सिपालु कर्मीहरू सबै कार्यहरूमा तँलाई सहायता गर्न तयार छन्। सबै अधिकारीहरू र सबै मानिसहरूले तपाईंको हुकूम मान्नेछन्।”

29

मन्दिर बनाउनका निम्ति भेटीहरू

1 राजा दाऊदले इस्राएलका सबै मानिसहरूलाई भने जो एकसाथ एकत्रित भएका थिए, “परमेश्वरले मेरो छोरा सुलेमानलाई मात्र चुन्नु भएको छ। सुलेमान सानै छ अनि यो काम गर्नका निम्ति चाहिने सबै कुरा त्यसले जान्दैन। तर यो काम अत्यन्त महत्वपूर्ण छ। यो मन्दिर मानिसहरूका निम्ति होइन, तर परमप्रभु परमेश्वरको निम्ति हो।

2 मैले परमेश्वरको मन्दिर निर्माणका निम्ति योजना बनाउन मैले मेरो पूर्ण शक्ति लगाएको छु। सुनका वस्तुहरू बनाउनुका निम्ति मैले सुन दिएको छु। चाँदीका चीज-बीजहरू बनाउनुका निम्ति मैले चाँदी दिएको छु। काँसाका सामग्रीहरू बनाउनुका निम्ति मैले काँसा दिएको छु। फलामका वस्तुहरू बनाउनुका निम्ति मैले फलाम दिएको छु। काठका सामग्रीहरू बनाउनुका निम्ति मैले काठ दिएको छु। मैले जोडने स्थानका निम्ति गोमेदक रत्न, अलंकृत ईटे, सबै प्रकारका भिन्न-भिन्न रङ्गका बहुमूल्य रत्नहरू र सेतो संग मर्मरहरू पनि दिएको छु। मैले परमप्रभुको मन्दिरको निम्ति यस्ता धेरै-धेरै चीज-बीजहरू दिएको छु।

3 मैले मेरो परमप्रभुको मन्दिरको निम्ति जे दिएको बाहेक म मेरो आफ्नै ढुकुटीबाट सुन र चाँदी दिँदछु किनभने म पवित्र मन्दिर निर्माण गर्नलाई लिप्त भएको छु।

4 मैले ओपेरको 3,000 तोडा शुद्ध सुन दिएको छु। मैले 7,000 तोडा शुद्ध चाँदी दिएको छु। चाँदी मन्दिरका भिन्दाहरूमा लगाउनको निम्ति हो।

5 मैले सुन र चाँदीका सबै चीज बीजका निम्ति सुन र चाँदी दिएको छु। जसमा कि कुशल कर्मीहरूले मन्दिरका निम्ति सबै भिन्न-भिन्न प्रकारका चीज बीजहरू बनाउन सक्ने छन्। अब, इस्राएलका मानिसहरू, तिमीहरू कतिजना आज परमप्रभुका निम्ति स्वयंलाई अर्पण गर्न तयार छौ?”

6 परिवारहरूका अगुवाहरू, इस्राएली कुल समूहका अगुवाहरू, एकहजारका सेनाध्यक्षहरू, सयहरूका सेनाध्यक्षहरू र अधिकारीहरू व्यस्त भएका सबै तयार थिए। अनि तिनीहरू सबैले आफ्ना मूल्यवान वस्तुहरू अर्पण गरे।

7 यी ती वस्तुहरूः हुन् जो तिनीहरूले परमेश्वरको मन्दिरका निम्ति अर्पण गरेका थिएः 5,000 तोडा सुन, 10,000* असर्फी, † 10,000 तोडा चाँदी, 18,000 तोडा काँसा, अनि 1,00,000 तोडा फलाम।

8 मानिसहरूः जोसित मूल्यवान रत्नहरूः थिए ती परमप्रभुको मन्दिरको निम्ति अर्पण गरे। यहीएलले ती मूल्यवान रत्नहरूको हेरचाह गरे। यहीएल गेशोन परिवारका थिए।

9 मानिसहरूः अति आनन्दित थिए किनभने तिनीहरूले राजीखुसीसित दिएका थिए। अगुवाहरूले खुला हृदयले स्वतन्त्रता पूर्वक अर्पण गरेकाथिए र तिनीहरू आनन्दित थिए। राजा दाऊद पनि अत्यन्तै आनन्दित थिए।

दाऊदको सुन्दर प्रार्थना

10 त्यस पछि दाऊदले सबै मानिसहरूलाई परमप्रभुको प्रशंसा गर्न भेला गराएका थिए। दाऊदले भनेः

“परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर, हे हाम्रा पिता,

सदा सर्वदाका निम्ति तपाईंको प्रशंसा होईरहोस्।

11 महानता, शक्ति गौरव, विजय अनि सम्मान तपाईं कै हुन।

किन? किनभने पृथ्वी अनि स्वर्गका सबै कुरा तपाईंकै हुन्।

हे परमप्रभु, राज्य तपाईंकै हो

तपाईं शिर हुनुहुन्छ, हरेक बस्तु माथि शासक हुनुहुन्छ।

12 धन अनि सम्मान तपाईं बाट नै आउँछन्।

तपाईं सबैमाथि शासन गर्नुहुन्छ।

पराक्रम अनि शक्ति तपाईंकै हातमा छन्।

अनि कसैलाई पनि महान अनि शक्तिशाली बनाउने शक्ति तपाईंकै हातमा छन्।

13 यसकारण अब हाम्रा परमेश्वर, हामी तपाईंलाई धन्यवाद चढाउँछौं,

अनि हामी तपाईंको महिमित नाउँको प्रशंसा गर्छौं।

14 सबै सत्य कुराहरूः चाँहि म अनि मेरा मानिसहरूबाट आएका होइनन्।

यी सबै कुराहरूः तपाईंबाट मात्र आएका हुन्।

हामी केवल तपाईंबाट आएका कुराहरूः तपाईंलाई नै अर्पण गरिरहेकाछौं।

15 किनभने हामी हाम्रा पिता-पुर्खाहरूः जस्तै यो संसारमा यात्रा गर्ने परदेशी मात्र हौं।

यो पृथ्वीमा हाम्रो समय क्षणिक छन् वितीजाने छाया जस्तो

हामी यसलाई रोक्ने आशा गर्दैनौं।

16 हे परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर, हामीले यी सबै चिजहरूः तपाईंको मन्दिर निर्माण गर्नका निम्ति जम्मा गर्‍यो।

हामीले यो मन्दिर तपाईंको नाउँको सम्मान गर्नका निम्ति निर्माण गर्दछौं।

तर यी सबै वस्तुहरूः तपाईंबाट आएका हुन्।

हरेक थोक तपाईंकै हुन्।

17 मेरा परमेश्वर, म जान्दछु

कि तपाईंले आफ्ना मानिसहरूको जाँज गर्नुहुन्छ

अनि तपाईंले धार्मिकता मन पराउनु हुन्छ।

म यी सबै वस्तुहरूः स्वच्छ अनि ईमान्दार हृदयले तपाईं प्रति अर्पण गर्छु।

तपाईंका मानिसहरूः यहाँ एकत्रित भएका म देख्छु

र तपाईंलाई यी वस्तुहरूः अर्पण गर्न तिनीहरूः खुशीछन्।

18 हे परमप्रभु तपाईं हाम्रा पुर्खा

अब्राहाम, इसहाक अनि इस्राएलका परमेश्वर हुनुहुन्छ।

कृपया तपाईंका मानिसहरूलाई तपाईंको काम गर्नमा सहायता गर्नुहोस्।

तिनीहरूलाई तपाईंप्रति धन्यवादी हुनमा सहायता गर्नुहोस्।

19 अनि मेरो छोरो सुलेमानलाई तपाईं प्रति सत्य रहन सहायता गर्नुहोस्।

तपाईंको हुकूमहरूः व्यवस्था अनि नियमहरूको सदा पालन गर्नमा सधैं त्यसलाई सहायता गर्नुहोस्।

सुलेमानलाई यी कुराहरूः सम्पन्न गर्नमा सहायता दिनुहोस्।

* 29:7: 10,000 अर्थत “345 मेट्रीक टन।” † 29:7: 10,000 असर्फी इब्रानीमा-दारिक। (एक प्रकारको बहुमूल्य धातु।)

अनि यो किल्ला जो मैले योजना गरेकोछु, निर्माण गर्नमा त्यसलाई सहायता दिनुहोस।”

20 तब दाऊदले भेला भएका सबै समूहका मानिसहरूलाई भने, “अब परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर प्रति प्रशंसा अर्पण गर।” यसर्थ सारा समुदायले परमप्रभु आफ्ना पुर्खाहरूको परमेश्वरको प्रशंसा अनि आराधना गरे! तिनीहरूले परमप्रभु अनि राजा प्रति सम्मान जनाउन आफ्ना शिर भूँइतिर झुकाए।

सुलेमान राजा हुन्छन्

21 अर्को दिन मानिसहरूले परमप्रभु प्रति तिनीहरूको बलिहरू चढाए। तिनीहरूले होमबलि अर्पण गरे। तिनीहरूले 1,000 सैंदिरहरू, 1,000 भेडाहरू, 1,000 थुमाहरू अनि तिनीहरू साथमा चल्ने अर्ध-बली अर्पण गरे। तिनीहरूले धेरै बलिहरू इस्राएलका मानिसहरूका निम्ति अर्पण गरे।

22 त्यस दिन मानिसहरू अत्यन्त खुशी थिए किनभने तिनीहरूले त्यहाँ परमप्रभुका साथ खानपीन गरे।

अनि तिनीहरूले दाऊदका छोरा सुलेमानलाई दोस्रो पल्ट राजा बनाए। तिनीहरूले सुलेमानलाई राजाको रूपमा नियुक्त गरे साथै सादोकलाई पनि पूजाहारीको रूपमा नियुक्त गरे। तिनीहरूले यो काम त्यस स्थानमा परमप्रभुको सामुन्ने गरे।

23 तब सुलेमान राजाको रूपमा परमप्रभुको सिंहासनमा बसे। सुलेमानले आफ्ना पिताको स्थान लिए। सुलेमान खुबै सफल भए। इस्राएलका सम्पूर्ण मानिसहरूले सुलेमानको आज्ञा पालन गरे।

24 सबै अगुवाहरू, योद्धाहरू अनि दाऊदका सबै छोराहरूले पनि उसलाई राजाको रूपमा स्वीकार गरे र तिनको हुकुम पालन गरे।

25 परमप्रभुले सुलेमानलाई अत्यन्त महान तुल्याउनु भयो। इस्राएलका सबै मानिसहरू जान्दथिए कि परमप्रभुले सुलेमानलाई महान बनाउँदै हुनुहुन्छ। परमप्रभुले सुलेमानलाई राजाले पाउनुपर्ने सम्मान प्रदान गर्नुभयो। सुलेमान अघि इस्राएलका कुनै पनि राजाले यस्तो सम्मान पाएका थिएनन्।

दाऊदको मृत्यु

26 यसकारण यिशैका छोरा दाऊद सम्पूर्ण इस्राएल माथि चालीस वर्षसम्म राजा थिए।

27 दाऊद हेब्रोन शहरमा सात वर्षसम्म राज्य गरे। तब उनी यरूशलेम शहरमा तेत्तीस वर्षसम्म राज्य गरे।

28 दाऊदको त्यस बेला मृत्यु भयो जब तिनी बूढ भए। दाऊदले एक असल र दीर्घ जीवन बिताएका थिए। दाऊदका अनेक सम्पत्तिहरू अनि प्रतिष्ठाहरू थिए। अनि दाऊदका छोरा सुलेमान तिनी पछि नयाँ राजा भए।

29 राजा दाऊदले शुरूदेखि अन्त सम्म जो कामहरू गरे ती दर्शी शम्एल, अगमवक्ता नातान अनि दर्शी गाद द्वारा लिखित पुस्तकहरूमा छन्।

30 ती लेखहरूले इस्राएलका राजाको रूपमा दाऊदले गरेका कामहरूको बारेमा बताउँछन्। तिनीहरूले दाऊदका पराक्रम अनि तिनी माथि घटेका घटनाहरूको बारेमा देखाउँदछ। अनि तिनीहरूले इस्राएल र यसका वरिपरिका राज्यहरूमा जे भयो त्यसको बारेमा देखाउँदछ।

इतिहासको दोस्रो पुस्तक

सुलेमान बुद्धिका निम्ति याचना गर्छन्

1 सुलेमान एक अति शक्तिशाली राजा भए किनभने परमप्रभु तिनका परमेश्वर तिनका साथ हुनुहुन्थ्यो। परमप्रभुले सुलेमानलाई अति महान बनाउनु भयो।

2-3 सुलेमानले इस्राएलका सबै मानिसहरूसित कुरा-कानी गरे। तिनले सेनाका नायकहरू, सेना अध्यक्षहरू, न्यायकर्ताहरू सम्पूर्ण इस्राएलका अगुवाहरू अनि परिवारहरूका मुखियाहरूसित कुरा-कानी गरे। तब सुलेमान अनि तिनी सित एकत्रित भएका सबै मानिसहरू गिबोनको डाँडामाथि पूजा-स्थानमा गए। त्यहाँ परमेश्वरको भेट हुने पाल थियो। परमप्रभुका दास मोशाले पाल बनाएका थिए जब तिनी इस्राएलका मानिसहरू मरुभूमिमा थिए।

4 दाऊदले परमेश्वरको करारको सन्दूक किर्यात-यारीमदेखि बोकेर यरूशलेममा ल्याएका थिए। यसलाई राख्नका निम्ति दाऊदले यरूशलेममा एक स्थान बनाएका थिए। दाऊदले परमेश्वरको करारको सन्दूकको निम्ति यरूशलेममा एउटा पाल टाँगैका थिए।

5 ऊरीका छोरा, हरका नाति बजलेलेले काँसाको वेदी बनाएका थिए। काँसाको वेदी परमप्रभुको पालको सामुने थियो। यसकारण सुलेमान अनि मानिसहरू गिबोनमा परमप्रभुलाई सल्लाह माग्नु भनि गए।

6 सुलेमान भेट हुने पालमा परमप्रभुको सामुनेको काँसाको वेदीसम्म गए। सुलेमानले वेदीमा 1,000 होमबलि अर्पण गरे।

7 त्यस रात परमेश्वर सुलेमान कहाँ आउनु भयो। परमेश्वरले भन्नुभयो, “सुलेमान, मैले तँलाई के दिएको तँ चाहन्छस् मलाई भन।”

8 सुलेमानले परमेश्वरलाई भने, “तपाईं मेरा पिता दाऊद प्रति अति दयालु हुनुहुन्थ्यो। तपाईंले मलाई मेरा पिताको स्थानमा नयाँ राजा बन्नका निम्ति चुन्नु भयो।

9 अब हे परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंले मेरा पिता दाऊदलाई दिनुभएको वचन राखि दिनुहोस्। तपाईंले मलाई एक अत्यन्त विशाल राष्ट्रका राजा चुन्नु भयो। त्यहाँ यति विघ्न मानिसहरू छन् जस्तै तिनीहरू पृथ्वीका धूलो सरी छन्।

10 अब मलाई बुद्धि र ज्ञान दिनुहोस् जसमा कि म यी मानिसहरूलाई सही ढङ्गले अगुवाई गर्न सकूँ। कुनै व्यक्तिले पनि तपाईंको सहायता बिना यी तपाईंका महान मानिसहरूमाथि शासन गर्न सक्तैन।”

11 परमेश्वरले सुलेमानलाई भन्नुभयो, “तेरो ढाँचा ठीक छ। तैले धन-सम्पत्तिका निम्ति वा सम्मानको निम्ति याचना गरिन्स्। तैले तेरा शत्रुहरू मारियोस् भन्ने याचना गरिन्स् अनि तैले लामो जीवनको निम्ति याचना गरिन्स्। अहं तैले ती कुराहरूका निम्ति याचना गरिन्स्। तैले बुद्धि अनि ज्ञानको याचना गरिन्स् जसमा कि तैले मेरो मानिसहरूको निम्ति बुद्धिमानि पूर्वक निर्णय लिन सक्छस् ती मानिसहरू जो माथि शासन गर्न मैले तँलाई चुनै।

12 यसर्थ म तँलाई बुद्धि र ज्ञान दिनेछु। तर म तँलाई धन-सम्पत्ति, अधिकार अनि प्रतिष्ठा पनि दिनेछु। तेरो अधि रहेका कुनै पनि राजासित कहिले पनि यति बिघ्न सम्पत्ति अनि प्रतिष्ठा थिएन। अनि भविष्यमा पनि कुनै राजाको यति विघ्नसम्पत्ति अनि प्रतिष्ठा हुने छैन।”

13 त्यसैकारण, सुलेमान गिबोनमा आराधनाको स्थानमा गए। तब सुलेमानले भेट हुने पाल छाडे अनि यरूशलेममा इस्राएलमाथि शासन गर्न फर्किए।

सुलेमानले उसको सेना र सम्पत्ति व्यवस्था गर्छन्

14 सुलेमानले आफ्ना सेनाका निम्ति घोडा अनि रथहरू एकत्रित गर्न शुरू गरे। सुलेमानले 1,400 रथहरू अनि 12,000 घोडा सवारहरू ल्याए। सुलेमानले तिनीहरूलाई रथ-शहरहरूमा राखे। सुलेमानले ती मध्ये केही यरूशलेममा पनि राखे जहाँ राज भवन थियो।

15 यरूशलेममा सुलेमानले प्रशस्त सून अनि चाँदी एकत्रित गरे। त्यहाँ यति विघ्नसून अनि चाँदी थियो जो ढुङ्गा सरह थियो। सुलेमानले प्रशस्त देवदारका काठ जम्मा गरे। त्यहाँ यति विघ्नदेवदार थिए, तिनीहरू पश्चिमी पहाडी प्रदेशका नेभाराका वृक्ष सरह थिए।

16 सुलेमानले मिश्र देश अनि क्यूएबाट घोडाहरू ल्याए। राजाका व्यापारिहरूले घोडाहरू क्यूएमा किने।

17 सुलेमानका व्यापारीहरूले मिश्र देशबाट 600 शेकेल* चाँदी दिएर एक रथ र 150 शेकेल† चाँदी तिरि एक घोडा किने। तब ती व्यापारीहरूले घोडा अनि रथहरू सबै हित्तिका राजाहरू र अरामका राजाहरूलाई बेचीदिए।

2

सुलेमानले मन्दिर र महल निर्माण गर्ने योजना गर्छन्

1 सुलेमानले परमप्रभुको नाउँको सम्मानका निम्ति एउटा मन्दिर निर्माण गर्ने योजना गरे। सुलेमानले आफ्नै निम्ति पनि एउटा राजमहल निर्माण गर्ने योजना गरे।

2 सुलेमानले 70,000 भारी बोक्नेहरू अनि पहाडमा ढुङ्गा काट्नका निम्ति 80,000 डकर्मीहरू ल्याए। सुलेमानले काम गर्नेहरूको देख-रेख गर्नलाई 3,600 मानिसहरू चुने।

3 त्यसपछि सुलेमानले हुरामलाई खबर पठाए। हुराम सोर शहरका राजा थिए। सुलेमानले भने,

“तपाईंले मेरो पिता दाऊदलाई सहायता दिनु भए झैं मलाई सहायता दिनुहोस्। तपाईंले तिनलाई देवदार वृक्षका काठ पठाउनु भएको थियो जसमा कि तिनले आफैं बस्त्रका निम्ति एउटा राज भवन बनाउन सक्नु।

4 परमप्रभु मेरा परमेश्वरका नाउँको सम्मानका निम्ति म एउटा मन्दिर निर्माण गर्नेछु। मन्दिरमा हामी परमप्रभुको समक्ष धूप जलाउने छौं अनि हामी सदैव विशेष मेचमा पवित्र रोटी राख्नेछौं। हामी हरेक साँझ, बिहान हरेक शबाथको दिन, हरेक औसी अनि परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई मनाउन भनी आदेश दिनु भएका अन्य चाडहरूमा होमबलि अर्पण गर्ने छौं। इस्राएली मानिसहरूले सदा सर्वदा पालन गर्नु पर्ने यो एउटा नियम हो।

5 “हाम्रा परमेश्वर अन्य सबै देवताहरू भन्दा महान हुनुहुन्छ। यसर्थ उहाँको निम्ति म एक विशाल मन्दिर निर्माण गर्नेछु।

6 कुनै पनि व्यक्तिले वास्तवमा हाम्रा परमेश्वरलाई राख्नका निम्ति मन्दिर निर्माण गर्न सक्तैन स्वर्गले पनि परमेश्वरलाई राख्न सक्तैन। अहँ सर्वोच्च स्वर्गले पनि हाम्रा परमेश्वरलाई राख्न सक्तैन। यसर्थ परमेश्वरका निम्ति म मन्दिर निर्माण गर्न सक्तिर्ने। म केवल उहाँलाई सम्मान जनाउनको निम्ति धूप जलाउने स्थान बनाउन सक्छु।

7 “अब तपाईंले मलाई एक व्यक्ति जो सुन, चाँदी, काँसा अनि फलामका काम गर्नमा सिपालु छ पठाइ दिनुहोस् भनी चाहन्छु। त्यस मानिसले बैजनी, रातो अनि नीलो बस्त्रको काम गर्न जानेको हुनुपर्छ। त्यस मानिसले मेरा पिताले चुन्नु भएका कारीगरहरू सित यहाँ यहदा अनि यस्शलेममा काम गर्नेछ।

8 दया गरेर मलाई लबानोनबाट देवदार, सल्ला अनि चन्दनका वृक्षका काठहरू पनि पठाइदिनु होस्। मलाई थाहा छ, तपाईंका सेवकहरू लबानोन देशका वृक्षहरू ढाल्नमा अनुभवी छन्। मेरा सेवकहरूले तपाईंका सेवकहरूसँगै काम गर्नेछन्।

9 मलाई प्रशस्त काठको दर्कार पर्नेछ किनभने मन्दिर म जो निर्माण गर्दैछु अत्यन्त विशाल र सुन्दर हुनेछ।

10 काठका निम्ति वृक्षहरू ढाल्ने तपाईंका सेवकहरूलाई म जे दिनेछु त्यो यो हो। म तिनीहरूलाई खानका निम्ति 20,000 मुरी* गहुँ, 20,000 मुरी जौ, 20,000 पाथी† दाखरस अनि 20,000 पाथी तेल दिने छु।”

11 तब हुरामले सुलेमानलाई उत्तर दिए। हुरामले सुलेमानलाई एक खबर पठाए। त्यो खबरमा भनिएका कुराहरू यी हुन्;

“सुलेमान, परमप्रभुले उहाँका मानिसहरूलाई प्रेम गर्नु हुन्छ। त्यसै कारणले उहाँले तपाईंलाई तिनीहरूको राजा चुन्नु भयो।”

12 हुरामले यो पनि भने, “इस्राएलका परमप्रभु परमेश्वरको स्तुति गर्नुहोस्। उहाँले स्वर्ग अनि पृथ्वीको सृजना गर्नु भयो। उहाँले राजा दाऊदलाई एक बुद्धिमान छोरा दिनु भयो। सुलेमान बुद्धिमान अनि समझदारी हुनुहुन्छ। तपाईंले परमप्रभुको निम्ति मन्दिर निर्माण गर्नु हुँदैछ। तपाईंले आफ्नै निम्ति पनि राज-महल निर्माण गर्नु हुँदैछ।

13 म तपाईं कहाँ हुराम अब्बी नाउँ गरेको एक सिपालु कारीगर पठाउने छु।

14 त्यसकी आमा दान कुल समूहकी थिइन्। त्यसका पिता सोर शहरका थिए। हुराम अब्बी सुन, चाँदी, काँसा, फलाम, ढुङ्गा अनि काठको काम गर्नमा सिपालु छ। हुराम अब्बीसंग बैजनी, नीलो अनि रातो बस्त्र र मल्यवान मलमलको काम गर्नमा पनि सिपालु छ। हुराम अब्बी तपाईंले भन्नु भएका नक्कासी गर्न अनि कुनै पनि काम गर्न सक्छ। त्यसले तपाईंका कारीगरहरू अनि तपाईंका पिता राजा दाऊदका कारीगरहरू सित काम गर्नेछ।

* 1:17: 600 शेकेल “6.9 किलोग्राम” र “15 पौण्ड।” † 1:17: 150 शेकेल “1.725 किलोग्राम।” * 2:10: 20,000 मुरी अर्थात् “1,25,000 बुशेल” † 2:10: 20,000 पाथी अर्थात् “1,15,000 गेलन।”

15 “अब, महाशय, तपाईंले हामीलाई गर्नु, जौ, तेल अनि दाखरस दिने वचन दिनु भयो। ती चीजहरू मेरा सेवकहरूलाई दिनु होस।

16 अनि हामी लबानोन देशबाट काठ काट्ने छौं। हामी तपाईंलाई चाहिएसम्म काठ काट्ने छौं। हामी मूढाहरू साथ बाँच्ने छौं। अनि तिनीहरूलाई समुद्रबाट यापो शहरतिर पठाउने छौं। त्यसपछि तपाईंले काठहरू यस्शलेममा लान सक्नु हुने छ।”

17 तब सुलेमानले इस्राएलमा बस्ने सबै विदेशीहरूको गन्ती लिए। (यो त्यस समय पछि भयो जब दाऊदले मानिसहरूको गणना गरेका थिए। दाऊद सुलेमानका पिता थिए।) तिनीहरूले देशमा 1,53,600 विदेशीहरू भेट्टाए।

18 सुलेमानले मालसामान बोक्नका निम्ति 70,000 विदेशीहरू छाने। सुलेमानले 80,000 विदेशीहरूलाई पहाडमा ढुङ्गा काट्नका निम्ति चुने। अनि सुलेमानले 3,600 विदेशी मानिसहरूलाई काममा लगाइ राख्नका निम्ति निरीक्षक चुने।

3

सुलेमानले मन्दिर निर्माण गर्छन्

1 सुलेमानले यस्शलेमको मोरीयाह पर्वतमा परमप्रभुको मन्दिर निर्माण गर्न शुरू गरे। मोरीयाह पर्वत त्यो स्थान हो जहाँ परमप्रभु दाऊद, सुलेमानका पिता कहाँ आउनु भएको थियो। सुलेमानले त्यस स्थानमा मन्दिर निर्माण गरे जुन स्थान दाऊदले तयार पारेका थिए। यो स्थान ढिक्री भएको खलामा थियो जो यबूसी ओर्नानको थियो।

2 सुलेमानले इस्राएलमाथि शासन गरेको चौथो वर्षको दोस्रो महीनामा काम शुरू गरे।

3 सुलेमानद्वारा परमेश्वरको मन्दिरको घडेरी निर्माण गर्नका निम्ति प्रयोग गरिएका नाप यी हुन्। घडेरी 60 हात लामो अनि 20 हात चौडा थियो। सुलेमानले मन्दिरको नाप गर्दा पुरानो हाते नाप चलाए।

4 मन्दिरको सामुन्ने दलानको लमाइ 20 हात अनि उंचाइ 20 हात थियो। सुलेमानले दलानको भित्री भाग शुद्ध सुनले मोडे।

5 सुलेमानले ठूलो कोठाका भित्ताहरूमा सल्लाका काठका तख्ताहरू लगाए। त्यस पछि तिनले सल्लाका तख्ताहरू माथि शुद्ध सुन लगाए। अनि तिनले शुद्ध सुन माथि खजूरको बृक्षको चित्र अनि सिक्री लगाए।

6 सुलेमानले सुन्दरताको निम्ति मन्दिरमा बहुमूल्य रत्नहरू लगाए। सुलेमानले प्रयोग गरेको सुन पर्वमबाट ल्याएका थिए।

7 सुलेमानले मन्दिरको भित्री अंश सुनले मोहोरै सुलेमानले छाना मुनिको सत्तरी, चौखट भित्ता अनि ढोकाहरूमा सुन लगाए। सुलेमानले भित्ताहरूमा कर्ब स्वर्गदूतहरू कुँदरे बनाए।

8 त्यस पछि सुलेमानले महा पवित्रस्थान बनाए। त्यो महा पवित्रस्थान 20 हात लामो अनि 20 हात चौडा थियो। त्यो मन्दिर जतिकै चौडादार थियो। सुलेमानले महा पवित्र स्थानको भित्ता सुनले मोहोरै। सुनको तौल प्रायः 600 तोडा किलोग्राम थियो।

9 सुनका कीलाहरूको ओजन प्रायः 50 शेकेल थियो। सुलेमानले माथिल्लो कोठा सुनले ढाकी दिए।

10 सुलेमानले महा पवित्रस्थानमा राख्नका निम्ति दुइवटा कर्ब स्वर्गदूतहरू बनाए। कारीगरहरूले कर्ब स्वर्गदूतहरूलाई सुनले मोहोरिदिए।

11 कर्ब स्वर्गदूतका प्रत्येकका पंखेटा पाँच हात लामा थिए। पंखेटाहरूको मोठ लमाइ बीसहात थियो। पहिलो कर्ब स्वर्गदूतको एउटा पंखेटाले कोठाको एक तिरको भित्ता छोएको थियो, अनि अर्को पंखेटाले दोस्रो कर्ब स्वर्गदूतको एउटा पंखेटा छोएको थियो।

12 अनि दोस्रो कर्ब स्वर्गदूतको अर्को पंखेटाले कोठाको अर्को तिरको भित्ता छोएको थियो अनि यसको अर्को पंखेटाले अर्को कर्ब स्वर्गदूतको पंखेटा छोएको थियो।

13 कर्ब स्वर्गदूतहरूका पंखेटाहरूले मोठ 20 हात ढाकेको थियो। कर्ब स्वर्गदूतहरू भित्र पवित्रस्थान तर्फ हेरेर उभिएका थिए।

14 सुलेमानले नीलो, बैजनी र रातो बन्न अनि मूल्यवान मलमल प्रयोग गरेर पर्दा बनाए। सुलेमानले पर्दामा कर्ब स्वर्गदूतहरूको चित्र बनाए।

15 सुलेमानले मन्दिरको अघि दुइवटा स्तम्भहरू खडा गरे। स्तम्भहरू 35 हात अग्ला थिए। दुइ स्तम्भका टुप्पाको अंश 5 हात लामो थियो।

16 सुलेमानले सिक्रीहरूका हार बनाए। तिनले सिक्रीहरू स्तम्भहरूका टुप्पामा लगाए। सुलेमानले 100 वटा दारीम बनाए अनि तिनीहरूलाई सिक्रीमा झण्ड्याइ दिए।

17 त्यस पछि सुलेमानले स्तम्भहरूलाई मन्दिरको सामुन्ने खडा गरे। एउटा स्तम्भ दाहिनेतिर खडा थियो। अर्को स्तम्भ देब्रोतिर खडा थियो। सुलेमानले दाहिनेतिरको स्तम्भको नाउँ “याकीन” र देब्रोतिरको स्तम्भको नाउँ “बोअज” राखे।

4

मन्दिरका निम्ति सजाउने सामानहरू

1 सुलेमानले वेदी बनाउनका निम्ति काँसाको प्रयोग गरे त्यो काँसाको वेदी 20 हात लामो, 20 हात चौडा अनि 10 हात अग्लो थियो।

2 त्यस पछि सुलेमानले गलित काँसाको प्रयोग एउटा ठूलो खड्कुँले निर्माण गर्नका निम्ति गरे। त्यो ठूलो जलाशय गोलो थियो अनि एक धारदेखि अर्को धार सम्म यसको नाप 10 हात थियो। अनि त्यसको अग्लाइको नाप 5 हात अनि 30 हात घेरा भएको थियो।

3 ठूलो काँसाको खड्कुँलाको बिट मुनि गोरूका आकृतिहरू अंकित थिए। ती आकृतीहरू दुइ पंक्तिमा थिए जो खड्कुँला वरिपरि 10 हात फैलिएका थिए। खड्कुँलाको आकृति बनाउँदा नै उचित स्थानमा गोरूका आकृति ढालिएका थिए।

4 ठूलो काँसाको खड्कुँला बाह्रवटा गोरू ठूलूला मूर्तिहरू माथि थिए। तीनवटा गोरू उत्तर तर्फ फर्केका थिए। तीनवटा गोरू पश्चिमतर्फ फर्केका थिए। तीनवटा गोरू दक्षिण तर्फ फर्केका थिए। तीनवटा गोरू पूर्व तर्फ फर्केका थिए। ठूलो काँसाको खड्कुँला यी गोरूहरू माथि थिए। सबै गोरूहरू तिनीहरूका पछिल्ला भाग एक अर्काका साथ अनि माझमा पारेर उभ्याइएका थिए।

5 ठूलो काँसाको खड्कुँला आठ सेन्टी मिटर बाक्लो थियो। ठूलो खड्कुँलाको घेरा प्यालाको घेरा जस्तै थियो। घेरा फक्रिएको लिली जस्तै देखिन्थ्यो। त्यसमा प्रायः सन्तरी हजार पाथी* अटाउन सकिन्थ्यो।

6 सुलेमानले दशवटा स्नान भाँडाहरू बनाए। पाँच स्नान भाँडाहरू तिनले ठूलो काँसाको खड्कुँलाको दाहिनेतिर राखे अनि सुलेमानले पाँच स्नान भाँडा ठूलो काँसाको खड्कुँलाको देब्रेतिर राखे। यी दशवटा स्नान भाँडाहरू होमबलिका निम्ति अर्पण गरिएका सामग्रीहरू धुनका निम्ति प्रयोग गरिनु थियो। तर ठूलो काँसाको खड्कुँला बलि अर्पण गर्नुको अघि पूजाहारीहरूले नुहाउनका निम्ति प्रयोग गरिनु थियो।

7 सुलेमानले सुनको दशवटा सामदान बनाए। तिनले ती सामदान बनाउने योजनालाई अनुसरण गरे तिनले ती सामदानहरू मन्दिरमा राखे। पाँचवटा सामदान दाहिनेतर्फ अनि पाँचवटा सामदान देब्रेतिर थिए।

8 सुलेमानले दशवटा टेबलहरू बनाए अनि तिनीहरूलाई मन्दिरमा राखे। पाँचवटा टेबलहरू दाहिनेतिर अनि पाँचवटा टेबलहरू मन्दिरमा देब्रेतिर राखिए। अनि सुलेमानले 100 स्नान भाँडाहरू बनाउन सुन प्रयोग गरे।

9 सुलेमानले पूजाहारीहरूको आँगन, ठूलो आँगन अनि आँगनहरूका निम्ति ढोकाहरू पनि बनाए। तिनले आँगनतिर खुलिने ती ढोकाहरूलाई ढाक्न काँसाको प्रयोग गरे।

10 त्यसपछि तिनले ठूलो काँसाको खड्कुँलालाई मन्दिरको दाहिनेतिर दक्षिण पूर्व दिशामा राखे।

11 हुरामले भाँडा, बेल्टा अनि कचौराहरू बनाए। त्यसपछि हुरामले परमेश्वरको मन्दिरमा राजा सुलेमानका निम्ति कार्य समाप्त गरे।

12 हुरामले दुइवटा स्तम्भहरू अनि ती दुइ स्तम्भका माथिल्ला भागका ठूला कचौराहरू बनाएका थिए। हुरामले दुइ ठूला स्तम्भका टुप्पोको अंशमा भएका दुइ ठूला कचौराहरूलाई ढाक्न बुट्टादार जाली पनि बनाए।

13 हुरामले दुइ बुट्टादार जालीका निम्ति 400 दारिम पनि बनाए। प्रत्येक जालीका निम्ति दुई लहर दारिमहरू थिए। ती जालीहरूले दुइ स्तम्भका टुप्पोका अंशमा भएका कचौराहरू छोपिएका थिए।

14 हुरामले ठेला-गाडीहरू अनि आधार स्तम्भमा कचौराहरू पनि बनाए।

15 हुरामले एउटा ठूलो काँसाका खड्कुँला अनि खड्कुँला मुन्तिर बाह्रवटा गोरूहरू बनाए।

16 हुरामले भाँडाहरू, बेल्टाहरू, काँटाहरू अनि सबै सामग्रीहरू परमेश्वरको निम्ति राजा सुलेमानलाई बनाइदिए। यी सामग्रीहरू कलाईवाला काँसाद्वारा बनाइएका थिए।

17 राजा सुलेमानले ती सामग्रीहरू पहिला माटाका साँचामा खन्याए। ती साँचाहरू सुक्कोत अनि सेरेदा शहर माझ भएको यर्दन बेसीमा निर्माण गरिएका थिए।

18 सुलेमानले यति विघ्नयी चीज बीजहरू बनाए कि कसैलेपनि यसका निम्ति प्रयोग गरिएको काँसाको तौल लिने चेष्टा गरेनन्।

19 सुलेमानले परमेश्वरको मन्दिरका निम्ति चीज बीजहरू बनाए। सुलेमानले सुनको वेदी बनाए। तिनले टेबलहरू बनाए जहाँ उपस्थितको रोटी राखिन्थ्यो।

20 सुलेमानले सामदानहरू अनि त्यसका बर्तीहरू शुद्ध सुनको बनाए। ती बर्तीहरू तिनीहरूका निम्ति बनाएको योजना अनुसार भित्र पवित्रस्थानको अघि जलाउनु पर्ने थियो।

* 4:5: सन्तरी हजार पाथी अर्थात् "17,400 गेलिन।"

- 21 सुलेमानले फूलहरू, बत्तीहरू, धूपौरा अनि चिम्टाहरू बनाउनका निम्ति शृद्ध सुनको प्रयोग गरे।
 22 सुलेमानले छरितो पार्ने, बाटाहरू, कचौराहरू, तावा चिम्टाहरू अनि धूपदानीहरू बनाउनका निम्ति शृद्ध सुनको प्रयोग गरे। सुलेमानले मन्दिरका ढोकाहरू, महा पवित्रस्थानको भित्री ढोकाहरू अनि मुख्य विशाल कक्षका ढोकाहरू निर्माण गर्नका निम्ति शृद्ध सुनको प्रयोग गरे।

5

1 तब, परमप्रभुको मन्दिरका निम्ति सुलेमानले गरेका सम्पूर्ण कार्य पूर्ण भए। सुलेमानले सबै चीजहरू ल्याए जो तिनका पिता दाऊदले मन्दिरका निम्ति दिएका थिए। सुलेमानले सुन चाँदीका सबै चीजहरू अनि सजाउने सबै वस्तुहरू ल्याए। सुलेमानले ती सबै चीज बीजहरू परमेश्वरको मन्दिरका कोष-कक्षमा राखे।

पवित्र सन्दूक मन्दिरमा ल्याइयो

2 सुलेमानले इस्राएलका सबै अग्रज अनि कुल समूहका प्रधानहरूलाई यरूशलेममा एक साथ भेट गर्ने आदेश दिए। (यी मानिसहरू इस्राएलका परिवारहरूका प्रधानहरूका प्रमुखहरू थिए।) सुलेमानले यसो गरे जसमा कि लेवीहरूले परमप्रभुको करारको सन्दूक दाऊदको शहर सियोनबाट मन्दिर सम्म ल्याउन सकौंस।

3 इस्राएलका सबै मानिसहरू झूप्रो-बासको चाडको समयमा राजा सुलेमानको समक्षमा एकसाथ भेला भए। यो उत्सव सातौं महीनामा मनाइन्थ्यो।

4 जब इस्राएलका सबै अग्रजहरू आइपुगे, लेवीहरूले करारको सन्दूक उठाए।

5 तब पूजाहारी अनि लेवीहरूले करारको सन्दूक बोकेर यरूशलेममा लगे। तिनीहरूले भेट हुने पाल अनि त्यसमा भएका सबै पवित्र वस्तुहरू पनि यरूशलेममा ल्याए।

6 राजा सुलेमान अनि इस्राएलका सबै मानिसहरूले करारको सन्दूक अघि भेटे। राजा सुलेमान अनि इस्राएलका समस्त मानिसहरूले भेडा अनि गोरूहरूका बलि चढाए। भेडा अनि गोरूहरू यति विघ्नथिए कि कुनै व्यक्तिले ती गिन्ती गर्न सकेनन्।

7 त्यसपछि पूजाहारीहरूले परमप्रभुको करारको सन्दूक त्यसका निम्ति तयार पारिएका स्थानमा ल्याए। त्यो स्थान मन्दिर भित्रको महापवित्र स्थान थियो। करारको सन्दूकलाई करूब स्वर्गदूतहरूका पंखेटा मुनि राखियो।

8 करूब स्वर्गदूतहरूले तिनीहरूका पंखेटाहरू त्यस स्थान माथि फैलाएका थिए जहाँ करारको सन्दूक थियो। करूब स्वर्गदूतहरूले करारको सन्दूकलाई ढाकेका थिए र सन्दूक बोक्न प्रयोग गरिएका डन्डामाथि खडा थिए।

9 ती डन्डाहरू यति लामा थिए कि तिनीहरूको टुप्पो महा पवित्र स्थानको सामुन्नेबाट नै देख्न सकिन्थ्यो। तर कुनै व्यक्तिले पनि ती डन्डाहरूलाई मन्दिरको बाहिरबाट देख्न सकेन थियो। ती डन्डाहरू आज सम्म पनि त्यही छन्।

10 करारको सन्दूकमा दुई फलाकहरू बाहेक अरू केही थिएन। मोशाले ती दुई फलाकलाई हरेब पहाडमा करारको सन्दूकभित्र राखेका थिए। हरेब त्यो स्थान हो जहाँ परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूसित करार गर्नु भएको थियो। इस्राएलका मानिसहरू मिश्रदेशबाट बाहिर भए पछि त्यो कुरा घटेको थियो।

11 त्यहाँ भएका सबै पूजाहारीहरूले स्वयंलाई पवित्र तुल्याउने रीति सम्पन्न गरे। तब, पूजाहारीहरू पवित्र स्थानको बाहिर आए, तिनीहरू एकै साथ उभिए, तर तिनीहरूको विशेष समूहमा होइन।

12 लेवी गायकहरू वेदीका पूर्वतर्फ उभिए। आसाप, हेमान अनि यदूनका सबै गायक समूहहरू त्यहाँ थिए। तिनीहरूका छोरा अनि आफन्तहरू पनि त्यहाँ थिए। ती लेवी गायकहरू सेतो मलमलका पोशाकमा थिए। तिनीहरू सित ड्र्याम्टा, वीणा र सारङ्गीहरू थिए। त्यहाँ 120 पूजाहारीहरू ती लेवी गायकहरू साथ थिए। ती 120 पूजाहारीहरूले तुरही बजाए।

13 मानिसहरू कसैले तुरही बजाए कसैले गाए ती एक व्यक्ति जस्तै थिए। तिनीहरूले उउँटे ध्वनिमा बजाए जब तिनीहरूले परमप्रभुको स्तुति गरे अनि धन्यवाद ज्ञापन गरे। तिनीहरूले तुरही, ड्र्याम्टा अनि वाद्य-यन्त्रबाट ठूलो आवाज निकाले। तिनीहरूले

“परमप्रभुको स्तुति गर, किनभने उहाँ असल हुनुहुन्छ।

उहाँको सत्य प्रेम सदा सर्वदा रहि रहन्छ” भनी गीत गाए।

तब परमप्रभुको मन्दिर बादलले भरियो।

14 पूजाहारीहरूले सेवा कार्य चलाइ राख्न सकेनन् किनभने यो मन्दिर परमप्रभुको महिमाले बादलको रूपमा भरिएको थियो।

6

1 तब सुलेमानले भने,

“परमप्रभुले भन्नुभयो,
‘उहाँ अन्धकार मेघमा बसु हुने छ।’

2 परमप्रभु, मैले तपाईंलाई बस्त्रका निम्ति एक मन्दिर निर्माण गरेको छु।
यो एउटा उच्च मन्दिर हो, एक स्थान जहाँ तपाईं सदा सर्वदा रहनु हुनेछ।”

सुलेमानको भाषण

3 राजा सुलेमान घुमे अनि त्यहाँ भेला भएका इस्त्राएलका सबै मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिए जो जती उनको अधि उभिरहेका थिए।

4 सुलेमानले भने,

“परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरको स्तुति होस्। उहाँले मेरो पिता दाऊदसित बातचित गर्नुहुँदा जे प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो त्यो पूरा गरिदिनु भयो। परमप्रभु परमेश्वरले भन्नुभयो त्यो यो हो:

5 ‘मैले इस्त्राएललाई धेरै अधि मिश्रदेशबाट बाहिर ल्याएँ। अनि अहिले सम्म मैले मेरो नाउँमा मन्दिर निर्माण गर्ने स्थानका निम्ति इस्त्राएलका कुनै पनि कुल समूहको शहर मैले छानेको छैन। मैले मेरा इस्त्राएलका मानिसहरू, मानिसहरूलाई अगुवाइ गर्ने व्यक्ति चुनेको छैन।

6 तर अहिले मेरो नाउँको निम्ति स्थानको रूपमा यरूशलेम चुनेको छु। अनि मैले मेरा इस्त्राएली मानिसहरूको अगुवाइका निम्ति दाऊदलाई चुनेको छु।’

7 ‘मेरा पिता दाऊदले इस्त्राएलका परमप्रभु परमेश्वरको नाउँमा एउटा मन्दिर निर्माण गर्न चाहेका थिए।

8 तर परमप्रभुले मेरा पितालाई भन्नुभयो, ‘दाऊद जब तैले मेरो नाउँमा एउटा मन्दिर निर्माण गर्न चाहिस, तैले उत्तम गरिस।

9 तर तैले मन्दिर निर्माण गर्न सक्तैनस। तर तेरो आफ्नो छोराले मेरो नाउँमा मन्दिर निर्माण गर्ने छ।’

10 अहिले परमप्रभुले जे गर्छु भन्नु भएको थियो त्यही गर्नु भएको छ। म मेरा पिताको स्थानमा नयाँ राजा भएको छु। दाऊद मेरा पिता थिए। अहिले म इस्त्राएलको राजा भएको छु। यही नै परमप्रभुले प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो। अनि मैले इस्त्राएलका परमप्रभु परमेश्वरको नाउँमा मन्दिर बनाएको छु।

11 मैले मन्दिरमा करारको सन्दूक राखेकोछु। करारको सन्दूक जहाँ छ त्यही परमप्रभुको करार राखिएको छ। परमप्रभुले यो करार इस्त्राएलका मानिसहरूसित सम्पन्न गरेका थिए।”

सुलेमानको प्रार्थना

12-13 सुलेमान परमप्रभुको वेदी अधि उभिए। तिनी इस्त्राएलका समस्त मानिसहरूको सामुन्ने उभिएका थिए जो एक साथ भेला भएका थिए। त्यस पछि सुलेमानले आफ्ना हात पाखुराहरू फैलाए। सुलेमानले 5 हात लामो, 5 हात चौडा अनि 3 हात उच्च काँसाको मञ्च बनाएका थिए अनि त्यसलाई बाहिरको आँगनको माझमा राखिएको थियो। तब तिनी मञ्चमा उभिए अनि इस्त्राएलका समस्त मानिसहरू अधि घुँडा टेके, जो त्यहाँ एकत्रित भएका थिए। सुलेमानले आफ्ना हातहरू आकाश तिर फैलाए।

14 सुलेमानले भने:

“इस्त्राएलका परमप्रभु परमेश्वर, तपाईं जस्तो परमेश्वर स्वर्ग वा पृथ्वीमा कोही छैन। तपाईंले तपाईंको प्रेम अनि दयाको करार राख्नु हुन्छ। तपाईंले तपाईंका सेवकहरूसित गर्नु भएको करारको पालन गर्नुहुन्छ, यदि तिनीहरू सम्पूर्ण हृदयले ठीकसित बस्छन् अनि तपाईंको आज्ञा पालन गर्छन् भने।

15 तपाईंले तपाईंका सेवक दाऊदसित गर्नु भएको प्रतिज्ञा पुरा गर्नुभयो। दाऊद मेरा पिता थिए। तपाईंले तपाईंको मुखारबन्दबाट प्रतिज्ञा गर्नुभयो। आज तपाईंले त्यो प्रतिज्ञालाई तपाईंका हातद्वारा सत्य तुल्याउनु भयो।

16 अब, परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर तपाईंको सेवक मेरा पिता दाऊद प्रतिको तपाईंको प्रतिज्ञा राखिदिनु होस्। तपाईंले गर्नु भएको प्रतिज्ञा यही हो: तपाईंले भन्नुभयो, ‘दाऊद, तेरो परिवारबाट मेरो सामुन्ने इस्त्राएलको सिंहासनमा बसाउँनका निम्ति एक व्यक्ति पाउनु कहिले असफल हुने छैनस। यो लगातार भइरहनेछ जबसम्म तिम्रा सन्तानहरूले मेरो आज्ञाहरू पछ्याउँछन्। तिनीहरूले मेरो नियम त्यस्तै प्रकारले पालन गर्नु पर्ने छ जसरी तैले मेरो व्यवस्था पालन गरेको छस।’

17 अब इस्त्राएलका परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंको प्रतिज्ञा सत्य तुल्याइ दिनुहोस्। तपाईंले यो प्रतिज्ञा तपाईंको सेवक दाऊदलाई दिनु भएको थियो।

18 “तर हामी जान्दछौं कि, परमेश्वर, तपाईं वास्तवमा पृथ्वीमा मानिसहरूसाथ बस्नु हुन्छ। स्वर्ग अनि सर्वोच्च स्वर्गले पनि तपाईंलाई आफूमा अँटाउने क्षमता राख्न सक्छ। अनि हामी जान्दछौं। कि मैले बनाएको यो मन्दिरले तपाईंलाई अँटाउने सक्छ।”

19 तर दया गरेर परमप्रभु परमेश्वर मैले गरेको प्रार्थना प्रति अनि मैले दयाको याचना गरेको समयमा ध्यान दिनुहोस्। दया गरेर मेरो खुशीको चिच्याहट र तपाईंमा चढाइएको मेरो प्रार्थना सुनीदिनुहोस्। म तपाईंको सेवक हूँ।

20 म यो प्रार्थना गर्छु कि तपाईंको दृष्टि यो मन्दिरलाई हेर्ने दिन अनि रात खुला राख्नु हुनेछ। तपाईंले भन्नु भएको थियो कि तपाईंले तपाईंको नाउँ यस स्थानमा राख्नु हुनेछ। तपाईंले मेरो प्रार्थना सुनिदिनु हुनेछ जब म यो मन्दिरलाई हेरेर प्रार्थना गर्नेछु।

21 मेरा प्रार्थना अनि तपाईंका इस्त्राएलका मानिसहरूले गरेका प्रार्थना सुनिदिनुहोस्। हाम्रा प्रार्थना सुनिदिनुहोस् जब हामी यो मन्दिर तिर हेर्दै प्रार्थना गर्दछौं। तपाईं स्वर्गमा जहाँ रहनु हुन्छ त्यहीबाट सुनि दिनुहोस्। जब तपाईंले हाम्रा प्रार्थना सुन्नु हुन्छ, हामीलाई क्षमा प्रदान गर्नु होस्।

22 “कुनै व्यक्ति कुनै अन्य मानिस प्रति केही नराम्रो गरेर दोषी हुन सक्छ। जब त्यसो हुन्छ तब दोषी व्यक्तिले उ निर्दोष छ भनी प्रतिज्ञा गर्न तपाईंको नाउँ प्रयोग गर्नुपर्ने छ। जब उ प्रतिज्ञा गर्नका निम्ति मन्दिरमा तपाईंको वेदी समक्ष आउँछ।

23 तब स्वर्गबाट सुनिदिनुहोस्। तपाईंले सेवकको फैसला गरेर कार्यान्वित गरिदिनुहोस्। नराम्रा व्यक्तिलाई दण्ड दिनुहोस् अनि उसलाई त्यस्तै कष्ट भोगाउनुहोस् जस्तो कष्ट उसले अन्यलाई भोगाएको थियो। यो सिद्ध गरिदिनुहोस् कि जुन व्यक्तिले सही कार्य गरेको छ उ निर्दोष छ।

24 “यदि शत्रुले तपाईंका इस्त्राएली मानिसहरूलाई परास्त तुल्याउन सक्छन किनभने तपाईंका मानिसहरूले तपाईंको विस्तर पाप गरेका छन्। तब, यदि तिनीहरू तपाईंको नाउँमा दोषहरूलाई स्वीकार गर्दै तपाईं कहाँ फर्की आएर अनि यदि तिनीहरूले यो मन्दिरमा तपाईंलाई प्रार्थना गरी क्षमा याचना माग्छ भने।

25 तब स्वर्गबाट सुनि दिनुहोस् अनि तपाईंका इस्त्राएली मानिसहरूको पापलाई क्षमा गरी दिनुहोस्। तिनीहरूलाई त्यस देशमा फर्काइ पठाउनु होस् जुन तपाईंले तिनीहरूलाई अनि तिनीहरूको पुर्खाहरूलाई दिनु भएको थियो।

26 “केही समय आकाश बन्द हुन सक्छ यस्तो प्रकारले पानी पर्दैन किनभने इस्त्राएलका मानिसहरूले तपाईंको विस्तर पाप गरे। यदि यसो भए इस्त्राएलका मानिसहरूले पञ्चाताप गर्छन् अनि यो मन्दिरलाई हेर्दै प्रार्थना गर्छन्। तपाईंको नाउँमा दोष स्वीकार गर्छन् अनि तिनीहरूले पाप गर्न छोडछन्, किनभने तपाईंले तिनीहरूलाई दण्ड दिनु हुँदैछ।

27 तब स्वर्गबाट सुनिदिनुहोस्। सुन्नुहोस् अनि तिनीहरूको पाप क्षमा गरिदिनुहोस्। इस्त्राएलका मानिसहरू तपाईंका सेवक हुन। तब, तिनीहरूलाई जिउनु पर्ने उचित मार्ग सिकाइ दिनुहोस्। अनि तपाईंको देशमा वर्षा पठाइ दिनुहोस्। त्यो तपाईंले तपाईंका मानिसहरूलाई दिनु भएको देश हो।

28 “देशमा अनिकाल हुन वा महामारी र फसलको बिरामी वा ढुसीपर्ने रोग वा सलह फटेङ्गाहरू आउन सक्छन र यदि शत्रुले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई तिनीहरूका शहरमा आक्रमण गर्ला र इस्त्राएलमा कुनै किसिमको बिरामी होला,

29 अनि त्यस बेला कुनै पनि तपाईंका इस्त्राएलका मानिसले-प्रत्येक व्यक्तिले आफ्नो कष्ट अनि पीडा जानेर-अनि यदि त्यस व्यक्तिले आफ्नो हात अनि पाखुरा यो मन्दिरलाई हेर्दै फेलाउला।

30 त्यसबेला स्वर्गबाट सुनिदिनुहोस्। स्वर्ग त्यो स्थान हो जहाँ तपाईं बस्नु हुन्छ। सुन्नुहोस् अनि क्षमा प्रदान गरिदिनुहोस्। प्रत्येक व्यक्तिलाई त्यही दिनुहोस् जो उसले पाउनु पर्छ, किनभने तपाईंले जान्नु हुन्छ प्रत्येक व्यक्तिको हृदयमा के छ। तपाईं मात्र जान्नु हुन्छ एक व्यक्तिको हृदयमा के छ।

31 तब मानिसहरू डराउने छन् अनि तपाईंले हाम्रा पुर्खाहरूलाई दिनु भएको देशमा बसुन्जेल तपाईंको आज्ञा पालन गर्ने छन्।

32 “कोही यस्तो परदेशी हुन सक्छ जो तपाईंका इस्त्राएलका मानिसहरू मध्ये एक होइन, तर जो अति टाढा भूमिबाट यहाँ आएका छन्। उसले तपाईंको महान नाउँ, तपाईंको विशाल शक्तिले तपाईंले मानिसहरूलाई बचाउने सक्नु हुन्छ भनि सुने र आएको हुनसक्छ जब आउँछन् अनि यो मन्दिरलाई हेरेर प्रार्थना गर्छन्।

33 तब स्वर्गमा जहाँ तपाईं बस्नु हुन्छ, परदेशीको कुरा सुनिदिनुहोस् अनि उसको प्रार्थनाको उत्तर दिनुहोस्। तब पृथ्वीका सबै मानिसहरूले तपाईंको नाउँ जान्ने छन्। इस्त्राएली मानिसहरूले तपाईंको सम्मान गरे झैं तपाईंको सम्मान गर्ने छन्। पृथ्वीका सबै मानिसहरूले जान्नेछन् कि जुन मन्दिर मैले बनाएँ त्यो तपाईंको नाउँद्वारा चिनिन्छ।

34 “तपाईंले तपाईंका मानिसहरूलाई तिनीहरूका शत्रुहरूसित लड्नका निम्ति कुनै स्थानमा पठाउनु हुनेछ। तिनीहरूले तपाईंले छान्नु भएको यो शहर तिर अनि मैले तपाईंको नाउँमा निर्माण गरेको यो मन्दिर तिर हेरेर तपाईंको प्रार्थना गर्नेछन्।

35 कृपा पूर्वक स्वर्गमा तिनीहरूको प्रार्थना सुनिदिनुहोस्। तिनीहरूलाई सुनिदिनुहोस् जब तिनीहरू सहायताका निम्ति याचना गर्छन्। अनि तिनीहरूलाई सहायता गरिदिनुहोस्।

36 “मानिसहरूले तपाईंको विरुद्ध पाप गर्ने छन् पाप नगर्ने मानिस कोही छैनन्। अनि तपाईं तिनीहरू प्रति क्रोधित बन्दुहुन्छ। तपाईंले कुनै शत्रुद्वारा तिनीहरूलाई परास्त गरि दिनु हुनेछ, र कब्जामा पर्न दिनुहुनेछ अनि अति टाढा वा नजिकको देशमा जान वाध्य तुल्याउनु हुनेछ।

37 तर त्यसबेला तिनीहरूले आफ्ना विचार बदल्ने छन् अनि तपाईं सित याचना गर्नेछन् जब तिनीहरू त्यस देशमा रहेका हुन्छन् जहाँ तिनीहरू कैदी छन्। तिनीहरूले भन्ने छन्, ‘हामीले पाप गरेका छौं। हामीले गल्ती गरेका छौं अनि हामीले दुष्टता पूर्वक काम गरेका छौं।’

38 अनि तिनीहरू तपाईं कहाँ त्यस देशबाट आफ्ना पूर्ण हृदय र मन सहित फर्कि आउने छन्। अनि तिनीहरूले तिनीहरूको देश, तपाईंले तिनीहरूका पुर्खाहरूलाई दिनु भएको देशतिर अनि तपाईंले छान्दु भएको शहरतिर हेरेर प्रार्थना गर्ने छन्। अनि तिनीहरूले मैले तपाईंको नाउँमा निर्माण गरेको मन्दिर तिर फर्केर प्रार्थना गर्नेछन्।

39 जब यसो हुन्छ स्वर्गबाट सुनि दिनुहोस्। स्वर्ग तपाईंको बास स्थान हो। तिनीहरूको प्रार्थना स्वीकार गरि दिनुहोस् जब तिनीहरू सहायताका निम्ति याचना गर्छन्। अनि तिनीहरूलाई सहायता गरिदिनुहोस्। तपाईंका मानिसहरूलाई क्षमा गरि दिनुहोस्। जसले तपाईंको विरुद्ध पाप गरेका छन्।

40 अब, मेरा परमेश्वर, म तपाईंसँग याचना गर्छु, तपाईंको आँखा अनि तपाईंको कान खोली दिनुहोस्। हामीले यस स्थानमा गरेका प्रार्थनाहरू सुनिदिनुहोस् अनि त्यस प्रति ध्यान दिनुहोस्।

41 “अब, हे परमप्रभु परमेश्वर, उठ्नु होस्, अनि तपाईंको विशेष स्थानमा, करारको सन्दकमा आउनु होस् जसले तपाईंको पराक्रम प्रदर्शित गर्छ।

तपाईंका पूजाहारीहरूले मुक्ति धारण गर्न सक्न्।

तपाईंका सौँचा अनुयायीहरू यी असल कुराहरूमा खुशी होऊन्।

42 हे परमप्रभु परमेश्वर, अभिषेक भएको तपाईंका राजालाई स्वीकार गर्नुहोस्। तपाईंको अचूक प्रेमले सेवक दाऊदलाई सम्झना गर्नुहोस्।”

7

परमप्रभुलाई मन्दिर समर्पित

1 जब सुलेमानले प्रार्थना पूर्ण गरे तब आकाशबाट आगो झर्यो अनि होमबलि र बलिदानहरूलाई जलाइ दियो। परमप्रभुको महिमाले मन्दिर भरियो।

2 परमप्रभुको महिमाले भरिएको हुनाले पूजाहारीहरू मन्दिर भित्र पस्न सकेनन्।

3 इस्राएलका समस्त मानिसहरूले आगोलाई स्वर्गबाट उत्रेको देखे। इस्राएलका मानिसहरूले मन्दिरमा परमप्रभुको महिमा पनि देखे। तिनीहरूले आफ्ना अनुहार आँगनका भँडू तिर झुकाए। तिनीहरूले परमप्रभुको आराधना गरे अनि धन्यवाद ज्ञापन गरे। तिनीहरूले गीत गाए,

“परमप्रभु असल हुनुहुन्छ।

उहाँको करुणा सदा सर्वदा चलिरहन्छ।”

4 त्यस पछि राजा सुलेमान अनि इस्राएलका समस्त मानिसहरूले परमप्रभुको समक्ष बलिदान चढाए।

5 राजा सुलेमानले 22,000 गोरेहरू अनि 1,20,000 भेडा अर्पण गरे। राजा र सबै मानिसहरूले परमेश्वरको मन्दिरलाई समर्पण गरे। यो परमेश्वरको आराधना गर्नका निम्ति मात्र प्रयोग गरिन्थ्यो।

6 पूजाहारीहरू आफ्ना कार्य गर्न तयार खडा भए। लेवीहरू पनि परमप्रभुको संगीतका यन्त्रहरू सहित खडा भए। ती यन्त्रहरू परमप्रभुको धन्यवाद चढाउनका निम्ति राजा दाऊदले बनाएका थिए। पूजाहारी अनि लेवीहरूले गाउँदै परमप्रभुको स्तुति गरे किनभने उहाँको प्रेम सदा सर्वदा चलिरहन्छ। लेवीहरू देखि अर्को तिर पूजाहारीहरू उभिँदै तिनीहरूले आफ्ना तरही बजाए। अनि इस्राएलका सबै मानिसहरू उभिएका थिए।

7 सुलेमानले आँगनको मध्य भाग पवित्र बनाए। त्यो आँगन परमप्रभुको मन्दिरको सामुने थियो। त्यो त्यही स्थान हो जहाँ सुलेमानले होमबलि अनि मेल बलिको बोसो अर्पण गरे। सुलेमानले आँगनको मध्य अंश प्रयोग गरे किनभने तिनले निर्माण गरेको काँसाको वेदीमा सबै होमबलि, अन्नबलि अनि बोसोहरू अँटाउन सकेन। त्यस्ता भेटीहरू अनेक थिए।

8 सुलेमान अनि इस्राएलका समस्त मानिसहरूले सात दिन सम्म भोज उत्सव मनाए। सुलेमानका साथ विशाल जन समूह थिए। ती मानिसहरू लीवो-हमातको शहर देखि फैलीएर मिश्रदेशको खोल्चासम्मका क्षेत्रबाट आएका थिए।

9 आठौं दिनमा तिनीहरूले एक पवित्र सभा राखे किनभने तिनीहरूले सातदिन सम्म भोज उत्सव मनाएका थिए। तिनीहरूले वेदीलाई समर्पण अनि यसको समर्पणको उत्सव अझ सात दिनसम्म मनाए।

10 सातौं महीनाको तेईसौं दिनमा सुलेमानले मानिसहरूलाई घर फर्काइ पठाए। मानिसहरू अत्यन्तै हँषित थिए अनि तिनीहरूको हृदय आनन्दले परिपूर्ण थियो, किनभने परमप्रभु दाऊद प्रति, सुलेमान प्रति अनि आफ्ना इसाएली मानिसहरू प्रति अत्यन्त असल हुनुहुन्थ्यो।

परमप्रभु सुलेमान कहाँ आउनु हुन्छ

11 सुलेमानले परमप्रभुको मन्दिर अनि राज-महलको निर्माण कार्य पुरा गरे। सुलेमानले परमप्रभुको मन्दिर अनि आफ्नो महलको निर्माण कार्य पूर्ण गर्नका निम्ति जे जति योजना बनाएका थिए त्यसमा तिनलाई सफलता प्राप्त भयो।

12 तब परमप्रभु राती सुलेमान कहाँ आउनु भयो। परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो,

“सुलेमान, मैले तेरो प्रार्थना सुनेको छु, अनि मैले यो स्थानलाई आफ्नै निम्ति बलि-गृहको रूपमा चुनेकोछु।

13 जब म आकाशलाई बन्द गर्छु तब वर्षा हुँदैन वा म सलहलाई देशको ध्वंस गर्ने आदेश दिन्छु वा म मेरा मानिसहरू कहाँ महामारी पठाउँछु।

14 अनि यदि मेरो मानिसहरू, जसलाई मेरो नाउँद्वारा पुकारिन्छ, तिनीहरू आफै विनम्र भई प्रार्थना गर्छन्, र यदि तिनीहरूले मलाई खोज्छन् अनि आफ्ना नराम्रा बाटोबाट तिनीहरू हट्छन् भने, तब म स्वर्गबाट तिनीहरूलाई सुन्दछु। अनि म तिनीहरूको पापलाई क्षमा गरिदिने छु अनि तिनीहरूको भूमिलाई निको पारी दिनेछु।

15 अब, मेरा आँखा खुल्लाछन् अनि मेरा कानले यस स्थानमा गरिएका प्रार्थनाहरू प्रति ध्यान दिने छन्।

16 मैले यो मन्दिर चुनेकोछु मैले यसलाई पवित्र तुल्याएको छु जस द्वारा मेरो नाउँ सदा-सर्वदा यहाँ रहिरहनेछ। हो, मेरा आँखा अनि हृदय सदैव यहाँ यो मन्दिरमा रहनेछ।

17 अब सुलेमान, यदि तँ मेरो सामुने तेरो पिता दाऊद बसे जस्तै बसिस् भने अनि मैले दिएका सबै आदेशहरू तैले पालन गरिस् भने, यदि तैले मेरा व्यवस्था अनि नियमहरूको पालन गरिस् भने।

18 तब म तँलाई एक शक्तिशाली राजा बनाउँने छु अनि तेरो राज्य महान बन्नेछ। मैले तेरा पिता सँग गरेको करार त्यही हो। मैले त्यसलाई भने थें, ‘दाऊद, तैले आफ्नो परिवारमा एक यस्तो व्यक्ति सदैव पाउने छस् जो इस्राएलमा राजा हुनेछ।’

19 “तर, यदि तैले मैले गरेका मेरा व्यवस्था अनि आदेशहरू पालन गर्दैनस् भने यदि तैले अन्य देवताहरूको पूजा गर्छस् अनि तिनीहरूको सेवा गर्छस् भने।

20 तब म इस्राएलका मानिसहरूलाई मैले तिमीहरूलाई दिएको देशबाट बाहिर निकाल्ने छु। अनि म यो मन्दिरलाई त्याग्ने छु जसलाई मैले आफ्ना नाउँका निम्ति पवित्र तुल्याएको छु। म यो मन्दिरलाई केही यस्तो बनाउने छु जसमा कि सबै राष्ट्रहरूले यसको बारेमा नराम्रा कुरा गर्ने छन्।

21 प्रत्येक व्यक्ति, जो यो मन्दिर भएर पार हुन्छ जो यति उच्च रूपले सम्मानित थियो, आश्चर्यमा पर्ने छ। तिनीहरूले भन्ने छन्, ‘परमप्रभुले यो देश अनि यो मन्दिर माथि किन यस्तो भयानक कुरो गर्नु भयो?’

22 त्यस बेला मानिसहरूले उत्तर दिने छन्, ‘किनभने इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभु परमेश्वर तिनीहरूको पिता-पूर्वाह्रका परमेश्वरलाई त्यागे। उहाँ उही परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले तिनीहरूलाई भिभ्रदेश देखि बाहिर ल्याउनुमा अगुवाइ गर्नु भएको थियो। तर इस्राएलका मानिसहरूले अन्य देवताहरूलाई स्वीकार गरे। तिनीहरूले ती अन्य देवताहरूको पूजा अनि सेवा गरे। त्यही कारण हो कि परमप्रभुले इस्राएली मानिसहरूमाथि यी सबै भयानक कुराहरू घट्टन दिनु भयो।’ ”

8

सुलेमानले निर्माण गरेका शहरहरू

1 परमप्रभुको मन्दिर अनि आफ्नो भवन निर्माण गर्नका निम्ति सुलेमानलाई बीस वर्ष लाग्यो।

2 त्यसपछि सुलेमानले फेरि ती शहरहरू बनाए जो हुरामले तिनलाई दिएका थिए। अनि सुलेमानले इस्राएलका केही मानिसहरूलाई ती शहरहरूमा बस्ने अनुमति दिए।

3 त्यस पछि सुलेमान सोबाको हमातमा गए अनि त्यसलाई कब्जा गरे।

4 सुलेमानले मस्भूमिमा तदमोर शहर निर्माण गरे। तिनले चीज-बीजहरू संग्रह गर्नका निम्ति हमातमा सबै शहरहरू निर्माण गरे।

5 सुलेमानले उच्च बेतहोरोन अनि निम्न बेत होरोन शहरहरूलाई फेरि निर्माण गरे। तिनले ती शहरहरूलाई बलिया किल्ला बनाए। ती शहरहरूका बलिया पर्खाल, फाटक, अनि फाटकमा बारहरू थिए।

6 सुलेमानले वालात शहर अनि अन्य सबै शहरहरू फेरि निर्माण गरे जहाँ तिनले धेरै चीज बीजहरू संग्रह गरेका थिए। तिनले सबै शहरहरू निर्माण गरे जहाँ रथहरू राखिएका थिए अनि सबै शहरहरू जहाँ घोडा-सवारहरू बस्थे। सुलेमानले जे चाहे यरूशलेममा त्यही निर्माण गरे उसले यरूशलेम, लबानोन अनि ती सबै क्षेत्रहरूमा जहाँ तिनीले शासन गर्थे।

7-8 त्यहाँ धेरै संख्यामा विदेशीहरू बाँकीरहेका थिए, जहाँ इस्राएलका मानिसहरू बस्थे। तिनीहरू हिती, एमोरी, परिज्जी, हिब्वी अनि यब्सीहरू थिए। सुलेमानले तिनीहरूलाई सबै दास-कर्मीहरू बन्न बाध्य तुल्याए। यो आजसम्म चलिरहेको छ। ती मानिसहरू इस्राएलका मानिसहरूबाट थिएनन्। ती मानिसहरू तिनीहरूका सन्तान थिए, जो देशमा बाँकी रहेकाहरू थिए। अनि त्यस बेलासम्म इस्राएलका मानिसहरूद्वारा नष्ट गरिएका थिएनन्।

9 सुलेमानले इस्राएलका कुनै पनि मानिसहरूलाई दास र कर्मी हुन कर गरेनन्। इस्राएलका मानिसहरू सुलेमानका लडाकू थिए। तिनीहरू सुलेमानका सैनिक अधिकारीहरू र सेनापति थिए। तिनीहरू सुलेमानका रथहरूका सेनापति थिए अनि सुलेमानका सारथिहरूका सेनापति थिए।

10 अनि इस्राएलका केही मानिसहरू सुलेमानका महत्वपूर्ण अधिकारीहरूका प्रमुखहरू थिए। मानिसहरूको निरीक्षण गर्नेहरू यस्ता 250 जना प्रमुखहरू थिए।

11 सुलेमानले दाऊद शहर देखी फिरऊनकी छोरीलाई उसको निम्ति निर्माण गरिएको घरमा ल्याए। सुलेमानले भने, “मेरी पत्नी राजा दाऊदको भवनामा रहनु हुँदैन किनभने ती स्थानहरू जहाँ परमप्रभुको सन्दूक रहेकाछन् पवित्र स्थानहरू हुन्।”

12 तब सुलेमानले परमप्रभुको वेदीमा परमप्रभुलाई होमबलि अर्पण गरे सुलेमानले त्यो वेदी मन्दिरको दलानको सामुन्ने निर्माण गरेका थिए।

13 सुलेमानले हरेक दिन मोशाले दिएको व्यवस्था अनुसार बलिहरू अर्पण गरे। बलिहरू विश्रामको दिन, औसीको दिनको चाड अनि तीन वार्षिक विदाका दिन अर्पण गर्नु पर्ने थियो। तीन वार्षिक विदाहरू अखमीरी रोटीको चाड, साप्ताहिक चाड अनि झुप्रो-बासको चाडहरू थिए।

14 सुलेमानले आफ्ना पिता दाऊदका निर्देशनहरूको पालन गरे। सुलेमानले तिनीहरूको सेवाका निम्ति पूजाहारीहरूका दल चुने। सुलेमानले लेवीहरूलाई पनि तिनीहरूका कर्तव्यका निम्ति चुने। लेवीहरूले स्तुति गर्नमा अगुवाइ गर्नु अनि पूजाहारीहरूलाई मन्दिरको सेवामा दिन दिने गरिनु पर्ने कार्यमा सहायता दिनु थियो। अनि सुलेमानले प्रत्येक द्वारमा सेवा गर्नका निम्ति द्वारपालहरू तिनीहरूका समूह अनुसार चुने। यो तरिकाको निर्देश परमेश्वरका व्यक्ति दाऊदले दिएका थिए।

15 इस्राएलका मानिसहरूले पूजाहारी अनि लेवीहरू प्रति सुलेमानले दिएको कुनै पनि निर्देशनहरू परिवर्तन गरेनन्, अवज्ञा पनि गरेनन्। तिनीहरूले कुनै पनि निर्देशनहरू यहाँसम्म कि तिनीहरूले मूल्यावान चीजहरू राख्नु पर्ने तरिका समेत केही परिवर्तन गरेनन्।

16 सुलेमानका सबै कार्यहरू पूरा भए। परमप्रभुको मन्दिरको कार्य शुरु भएदेखि समाप्त नभए सम्मको योजना ठीक बनेको थियो। यसरी परमप्रभुको मन्दिरको निर्माण कार्य समाप्त भयो।

17 त्यस पछि सुलेमान एसोन-गेबेर अनि एलोत शहरहरूमा गए। ती शहरहरू एदोम देशको लाल समुद्र नजिक थिए।

18 हुरामले सुलेमानलाई जहाजहरू पठाए। हुरामका आफ्नै मानिसहरूले जहाज चलाए। हुरामका मानिसहरू समुद्रमा जहाज चलाउन सिपालु थिए। हुरामका मानिसहरू सुलेमानका सेवकहरूसित ओपीरामा गए अनि चार सय पचास तोडा सुन लिएर सुलेमान कहाँ फर्की आए।

9

शबाकी रानीले सुलेमानलाई भेट्छिन्

1 शबाकी रानीले सुलेमानको किर्तिको विषयमा सुनिन्। तिनी सुलेमानलाई कठिन प्रश्नहरू द्वार परीक्षा गर्न यरूशलेम आइन्। शबाकी रानीका साथ एक विशाल समूह थियो। तिनीसित ऊँटहरू थिए जसले मसला, प्रचुरमात्रामा सुन अनि बहुमूल्य रत्नहरू बोकेका थिए। तिनी सुलेमान कहाँ आइन् र तिनीसित कुरा-कानी गरिन्। तिनीसित सुलेमानलाई सोध्ने अनेक प्रश्नहरू थिए।

2 सुलेमानले तिनका सबै प्रश्नहरूका उत्तर दिए। सुलेमानका निम्ति व्याख्या गर्न वा उत्तर दिन कठिन पर्ने कुनै कुरा थिएन।

3 शबाकी रानीले सुलेमानको ज्ञान अनि तिनले निर्माण गरेका भवन देखिन्।

4 तिनले सुलेमानको मेचमा भोजन र तिनका अनेकौँ महत्वपूर्ण अधिकारीहरू देखिन्। तिनले तिनका सेवकहरूले काम गरेको बन्ध पहिरेको तरिका देखिन्। तिनले सुलेमानका दाखरस तयार गर्ने सेवकहरू अनि तिनीहरूले पहिरेका बन्धहरू देखिन्। तिनले परमप्रभुको मन्दिरमा सुलेमानले होमबलि अर्पण गरेका देखिन्। जब शबाकी रानीले यी सबै कुराहरू देखिन् तब तिनी आश्चर्य भइन्।

5 तब तिनले राजा सुलेमानलाई भनिनु, “मैले मेरो देशमा तपाईंको महान कार्यहरू अनि बुद्धिको विषयमा सुनेका कथाहरू सत्य रहेछन्।

6 म यहाँ आएर आफ्नै आँखाले नदेख्नुजेल मैले ती कथाहरूमा विश्वास गरेकी थिइन। अहो, मलाई तपाईंको महान बुद्धिको आधा मात्र पनि भनिएको छैन रहेछ। तपाईं मैले सुनेका कथाहरू भन्दा महान हुनुहुन्छ।

7 तपाईंका पत्नीहरू अनि अधिकारीहरू अति भाग्यमानी रहेछन्। तपाईंका ज्ञानका कुराहरू तिनीहरूले तपाईंको सेवा गर्दै सुन्न सक्ने छन्।

8 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको प्रशंसा होस्। उहाँ तपाईंसित प्रसन्न हुनुहुन्छ अनि परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरका निम्ति शासन गर्न तपाईंलाई उहाँको सिंहासनमाथि राख्नु भएको छ। परमेश्वरले इस्राएललाई प्रेम गर्नु हुन्छ। इस्राएललाई सदा-सर्वदा सहयोग प्रदान गर्नु हुन्छ। यसकारण उहाँले तपाईंलाई इस्राएलमाथि न्याय र धार्मीकता पालन गर्ने राजा बनाउनु भयो।”

9 तब, शबाकी रानीले सुलेमानलाई एक सय बीस तोडा सुन, प्रचुर मात्रामा मसला, अनि बहुमूल्य रत्नहरू दिइन्। शबाकी रानीले जस्तै उत्तम मसलाहरू कसैले सुलेमानलाई दिएका थिएनन्।

10 हारामका सेवकहरू अनि सुलेमानका सेवकहरूले ओपीरबाट सुन ल्याए। तिनीहरूले चन्दनका काठ अनि बहुमूल्य ढुङ्गाहरू पनि ल्याए।

11 राजा सुलेमानले चन्दनका काठ परमप्रभुको मन्दिरको निम्ति सिंङी र राज भवन निर्माण गर्नमा प्रयोग गरे। सुलेमानले चन्दनका काठ गायकहरूका निम्ति बीणा र सारङ्गीहरू बनाउनमा पनि प्रयोग गरे। यहदा देशमा चन्दनका काठद्वारा बनाइएका ती बस्तुहरू जस्ता सुन्दर बस्तुहरू कसैले कहिले देखेका थिएनन्।

12 राजा सुलेमानले शबाकी रानीलाई तिनले चाहेका अनि याचना गरेका सबै चीजहरू दिए। तिनले शबाकी रानीले आफूलाई दिएको भन्दा अधिक दिए। त्यस पछि शबाकी रानी र तिनका सेवकहरू विदा भए आफ्नै देशमा फर्की गए।

सुलेमानको अपार सम्पत्ति

13 सुलेमानले एक वर्षमा जति सुन प्राप्त गरे त्यसको तौल 666 तोडा थियो।

14 घुमन्ते पैकारीहरू अनि व्यापारीहरूले सुलेमान कहाँ अझ अधिक सुन ल्याए। अरबका सबै राजाहरू अनि देशका शासकहरूले पनि सुलेमान कहाँ सुन अनि चाँदी ल्याए।

15 राजा सुलेमानले पिटेका सुनको 200 वटा टूल टूला ढालहरू बनाए। प्रत्येक ढाल बनाउनका निम्ति प्रायः 600 शेकेल पिटेको सुन प्रयोग गरियो।

16 सुलेमानले पिटेको सुनको 300 वटा सा-साना ढालहरू पनि बनाए। प्रत्येक ढाल बनाउनका निम्ति प्रायः 300 शेकेल सुन प्रयोग गरियो। सुलेमानले सुनका ढालहरू लबानोनको बन-महलमा राखे।

17 राजा सुलेमानले विशाल सिंहासन निर्माण गर्न हात्तीको दाँत प्रयोग गरे। तिनले सिंहासनलाई शृङ्ग सुन द्वारा मोहोरे।

18 सिंहासनमा छ-वटा सिक्कहरू थिए। अनि त्यसको एक पाउ-दान थियो जो सुनले बनिएको थियो। सिंहासनको आसनका दुवै तिर पाखुरा अड्याउने बाहुहरू थिए। प्रत्येक बाहुको छेउमा सिंहका मूर्ति उभिएका थिए।

19 छ-वटा सिंङीमा बाह्रवटा सिंहका मूर्तिहरू उभिएका थिए। प्रत्येक सिंङीको प्रत्येक छेउमा एउटा सिंह थियो। यस प्रकारले बनाएको सिंहासन जस्तो अन्य कुनै राज्यमा थिएन।

20 राजा सुलेमानका पिउने सबै प्यालाहरू सुनद्वारा बनिएका थिए। लबानोनको बन-महलका सबै घरेलु चीज-बीजहरू शृङ्ग सुनले बनिएका थिए। सुलेमानको समयमा यति विघ्न सम्पत्ति थियो कि चाँदीलाई त्यति मूल्यवान ठामिदिन थियो।

21 किनभने राजा सुलेमानका जहाजहरू थिए जो हारामका मानिसहरूले तशींश तिर चलाएर लान्थे। अनि प्रत्येक तीन-तीन वर्षमा सुन, चाँदी हस्ती-हाड अनि मुजुरहरू द्वारा लादिएर तशींशबाट फर्कन्थे।

22 राजा सुलेमान धन सम्पत्ति र बुद्धिमा संसारका अन्य कुनै पनि राजा भन्दा महान भए।

23 संसारका सबै अन्य राजाहरू सुलेमान कहाँ तिनका बुद्धिमत्ता पूर्ण निर्णयहरू सुन्नका निम्ति भेट गर्न आउँथे। तिनीहरू सुलेमानलाई परमेश्वरले दिनु भएको ज्ञानका कुरा सुन्न आउँथे।

24 हरेक साल ती राजाहरूले सुलेमानका निम्ति भेटी ल्याउँथे। तिनीहरूले चाँदी अनि सुनले बनेका चीज बीजहरू, बस्त्रहरू, हतियारहरू, मसालाहरू, घोडाहरू अनि खच्चरहरू ल्याउँथे।

25 सुलेमान सित 4,000 घोडा अनि रथहरू राख्ने तबेला थिए। तिनका 12,000 सारथिहरू थिए। सुलेमानले तिनीहरूलाई यस्शलेममा आफूसित रथका निम्ति विशेष शहरहरूमा राखे।

26 सुलेमान युफ्रेटिस नदी देखि पलिशती मानिसहरूको देश, अनि मिश्रदेशको सीमानासम्म फैलिएका क्षेत्रका राजाहरूका राजा थिए।

27 राजा सुलेमानसित यति विघ्नचौं दी थियो कि त्यो यरूशलेमका हुँडुगाहरू जस्तै थियो। अनि तिनी सित यति धेरै देवदारका काठहरू थिए कि त्यो पार्वत्य देशहरूका अन्जिरका रूखहरू जस्तै साधरण थिए।

28 मानिसहरूले मिश्रदेशबाट अनि अन्य सबै देशहरूबाट सुलेमान कहाँ घोडाहरू ल्याउँथे।

सुलेमानको मृत्यु

29 सुलेमानद्वारा अन्य कुराहरू शुरू देखि अन्तसम्म गरिएका, अगमवक्ता नातानका लेखहरूमा, शीलका अहियाहका अगमवाणी अनि दर्शी इदोका दर्शनमा लेखिएका छन्। इदोका दर्शनहरू नबातका छोरा यारोबामको बारेमा थिए।

30 सुलेमान चालीस वर्षसम्म यरूशलेममा सम्पूर्ण इस्राएलका राजा थिए।

31 त्यसपछि सुलेमानले आफ्ना पुर्खाहरूसित विश्राम लिए। मानिसहरूले तिनलाई तिनका पिता दाऊदको शहरमा गाडिदिए। सुलेमानका छोरा रहबाम सुलेमानको स्थानमा नयाँ राजा भए।

10

रहबामले मूर्खता पूर्ण काम गर्छन्

1 रहबाम शेकेम शहरमा गए किनभने इस्राएलका सबै मानिसहरू तिनलाई राजा बनाउन त्यहाँ गएका थिए।

2 यारोबाम मिश्रदेशमा थिए किनभने तिनी राजा सुलेमान देखि भागेका थिए। यारोबाम नबातका छोरा थिए।

रहबाम नयाँ राजा हुँदैछन् भन्ने कुरा यारोबामले सुने। यसर्थ यारोबाम मिश्रदेशबाट फर्केर आए।

3 इस्राएलका मानिसहरूले यारोबामलाई तिनीहरूसित आउनु भनी बोलाए। त्यस पछि यारोबाम इस्राएलका सबै मानिसहरू अनि रहबाम कहाँ गए। तिनीहरूले तिनलाई भने, “रहबाम,

4 तपाईंका पिताले हाम्रो जीवन कष्टमय बनाए। यो गह्रौं भारी बोकेको जस्तै छ। त्यो भारलाई हल्का बनाइ दिनुहोस् तब हामी तपाईंको सेवा गर्ने छौं।”

5 रहबामले तिनीहरूलाई भने, “मकहाँ तीन दिन पछि फर्केर आऊ।” यसर्थ मानिसहरू फर्किए।

6 तब राजा रहबामले अग्रज मानिसहरूसित कुरा-कानी गरे जसले पहीला तिनका पिता सुलेमानका सेवा गरेका थिए। रहबामले तिनीहरूलाई भने, “ती मानिसहरूलाई के भन्ने सल्लाह तपाईंहरू मलाई दिनुहुन्छ?”

7 ती अग्रजहरूले रहबामलाई भने, “यदि तपाईं ती मानिसहरू प्रति दयालु हुनुभयो अनि तिनीहरूलाई खुशी पार्नुभयो अनि तिनीहरूलाई राम्रो कुरा भन्नुभयो भने तिनीहरूले सदा सर्वदा तपाईंको सेवा गर्नेछन्।”

8 तर, रहबामले ती अग्रजहरूले तिनलाई दिएका सल्लाह स्वीकार गरेनन्। रहबामले ती युवकहरूसित कुरा-कानी गरे जो तिनी साथ बढेका थिए अनि तिनको सेवा गर्दै थिए।

9 रहबामले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू मलाई के सल्लाह दिन्छौ? ती मानिसहरूलाई हामीले कस्तो उत्तर दिनु पर्ने? तिनीहरूले मलाई तिनीहरूको काम सजिलो बनाइ दिनु भने अनि तिनीहरू चाहन्छन् कि मेरा पिताले तिनीहरू माथि लदाएको भार मैले कम गरिदिनु भनी।”

10 तब, ती युवाहरू जो रहबामसितै बढेका थिए, “तिनीहरूले तिनलाई भने, जुन मानिसहरूले तपाईं सित कुरा गरे तिनीहरूलाई तपाईंले यसो भन्नु पर्छ। ती मानिसहरूले तपाईंलाई भने, ‘तपाईंका पिताले हाम्रो निम्ति जीवन कठिन बनाउनु भयो। त्यो गह्रौं भार बोकेको जस्तै थियो। तर हामी तपाईंले त्यो भारलाई हल्का पारिदिनु होस् भनी चाहन्छौं।’ तर रहबाम, तपाईंले यो कुरा ती मानिसहरूलाई भन्नुपर्छ: तिनीहरूलाई भन्नुहोस्। ‘मेरो कान्छी औला मेरा पिताको कम्मर भन्दा मोटो हुनेछ।’

11 मेरा पिताले भारी बोझ तिमीहरूलाई लदाउनु भयो। तर म त्यो बोझालाई अझ भारी बनाइदिने छु। मेरा पिताले तिमीहरूलाई चाबुकले दण्ड दिनु भयो। तर म तिमीहरूलाई धातुका तीखो टुप्पा भएका चाबुकले दण्ड दिने छु।”

12 तीन दिन पछि यारोबाम अनि सबै मानिसहरू रहबाम कहाँ आए। रहबामले तिनीहरूलाई गर्नु भनेका कुरा त्यही हो, जब तिनले भने, “म कहाँ तीन दिन पछि फर्केर आऊ।”

13 तब राजा रहबामले तिनीहरूसित नीच तरिकाले कुरा गरे। राजा रहबामले अग्रजहरूका सल्लाह स्वीकार गरेनन्।

14 राजा रहबामले ती मानिसहरूसित युवाहरूले दिएको सल्लाह अनुसार कुरा गरे। तिनले भने, “मेरा पिताले तिमीहरूको बोझ भारी बनाउनु भएको थियो, तर म त्यसलाई अझ भारी बनाउने छु। मेरा पिताले तिमीहरूलाई कोराँद्वारा दण्ड दिनु भएको थियो। तर म तिमीहरूलाई धातुका तीखा टुप्पा भएको कोराँ द्वारा दण्ड दिने छु।”

15 यसरी राजा रहबामले मानिसहरूका कुरा सुनेनन्। किनभने यो कुराहरूको परिवर्तन परमेश्वरबाट आएको थियो। परमेश्वरले यस्तो हुन दिनुभयो। यो यस्तो भयो जसमा कि परमप्रभुले उहाँको वचनलाई सत्य सावित गर्न सक्नु जो उहाँले अहियाहद्वारा यारोबामलाई भन्नु भएको थियो। अहियाह शीलका थिए अनि यारोबाम नबातका छोरा थिए।

16 इस्राएलका मानिसहरूले देखे राजा रहबामले तिनीहरूका कुरा सुनेनन्। तब तिनीहरूले राजालाई भने, “के हामी दाऊदका परिवारका अंश हौं? अहँ। हामीले यिशैका कुनै भूमि पाउने छौं? अहँ। यसर्थ इस्राएलीहरू हो, हामी हाम्रा आफ्नै घर जाऔं। दाऊदका छोराले तिनका आफ्नै मानिसहरू माथि शासन गरोस्।” तब इस्राएलका सबै मानिसहरू आफ्ना घरतिर गए।

17 तर इस्राएलमा केही यस्ता मानिसहरू थिए, जो यहूदाका शहरहरूमा बस्थे। अनि रहबाम ती मानिसहरूका राजा थिए।

18 हदोराम काम गर्न कर लगाइएका मानिसहरूको जिम्मामा थियो। रहबाले तिनलाई इस्राएलका मानिसहरू कहाँ पठाए। तर इस्राएलका मानिसहरूले हदोरामलाई ढुङ्गाले हानेर मारिदिए। तब रहबाम दागुरे आफ्ना रथमा उफ्रिए चढे अनि भागे। तिनी भागेर यरूशलेम गए।

19 त्यस समयदेखि अहिलेसम्म इस्राएल दाऊदका परिवारको विरुद्धमा छन्।

11

1 जब रहबाम यरूशलेम आए, तिनले 1,80,000 सर्वोत्तम सैनिकहरू भेला गरे तिनले ती सैनिकहरू यहूदा अनि बिन्यामीनका कुल समूहबाट भेला गरे। उसले राज्यलाई आफ्नो निम्ति फर्काए ल्याउन र तिनीहरूलाई इस्राएलको विरुद्ध युद्ध गर्न भेला गरे।

2 तर परमप्रभुबाट शमायाह कहाँ सन्देश आयो। शमायाह परमेश्वरका मानिस थिए। परमप्रभुले भन्नुभयो,

3 “शमायाह, सुलेमानका छोरा रहबाम अनि यहूदाका राजासित कुरा गर। यहूदा बिन्यामीनमा बसे सबै इस्राएली मानिसहरूसित कुरा-कानी गर। तिनीहरूलाई भन:

4 परमप्रभु यसो भन्नु हुन्छ: “तिमीहरू आफ्ना भाइहरूसित लड्नु हुँदैन। हरेक व्यक्ति घर फर्की जाओस्। मैले नै यसो हुन दिएको हँ।” यसर्थ रहबाम अनि तिनका सेनाले परमप्रभुको सन्देश मानेर फर्किए। तिनीहरूले यारोबाम माथि आक्रमण गरेनन्।

रहबामले यहूदालाई शक्तिशाली बनाउँछ

5 रहबाम यरूशलेममा बस्थे। तिनले आक्रमणको विरुद्ध रक्षा गर्नका निम्ति यहूदामा मजबूत शहरहरू बसाले।

6 तिनले बेतलेहेम, एताम, तको,

7 बेतसर, सोको, अदुल्लाम,

8 गात, मरेशा, जीप,

9 अदोरैम, लाकीश, अजेका,

10 सोरा, अय्यालोन अनि हेब्रोन शहरहरूको मरम्मत गरे। यहूदा अनि बिन्यामीनका यी शहरहरूलाई मजबूत तुल्याइयो।

11 जब रहबामले ती शहरहरूलाई सुदृढ तुल्याए तब तिनले त्यसमा सेनापतिहरू राखे। तिनले ती शहरहरूमा भोजन, तेल र दाखरसको आफ्ना तिको व्यवस्था पनि गरिदिए।

12 रहबामले हरेक शहरमा ढाल र भालाहरू पनि राखे र शहरहरूलाई अत्यन्त मजबूत तुल्याए। रहबामले यहूदा अनि बिन्यामीनका मानिसहरू अनि शहरहरू आफ्ना अधिकारमा राखे।

13 इस्राएल भरिका पूजाहारी अनि लेवीहरू रहबाम सित सहमत भए अनि तिनीसित मिले।

14 लेवीहरूले आफ्ना भूमि र तिनीहरूका आफ्नै खेतहरू छोडे अनि यहूदा र यरूशलेममा आए। लेवीहरूले यसो गरे किनभने यारोबाम अनि तिनका छोराहरूले परमप्रभुको सेवकको रूपमा तिनीहरूलाई सेवा गर्न दिन अस्वीकार गरेका थिए।

15 यारोबामले उच्च स्थानहरूमा सेवा गर्नका निम्ति, जहाँ तिनले बनाएका बाख्रा अनि बाछाका मूर्तिहरू स्थापना गरेका थिए, आफ्नै पूजाहारीहरू छाने।

16 जब लेवीहरूले इस्राएल छाडे तब इस्राएलका सम्पूर्ण परिवार समूहका ती मानिसहरू, जो इस्राएलका परमप्रभु परमेश्वर प्रति विश्वसनीय थिए, आफ्ना पिता पुर्खाहरूका परमप्रभु परमेश्वरलाई बलि चढाउन यरूशलेम आए।

17 ती मानिसहरूले यहूदा राज्यलाई शक्तिशाली बनाए। तिनीहरूले सुलेमानका छोरा रहबामलाई तीन वर्षसम्म सम्मर्थन गरे। तिनीहरूले यसो गरे किनभने त्यस समयमा तिनीहरूले दाऊद अनि सुलेमानको अनुशरण गरे।

रहबामका परिवार

18 रहबामले महलतलाई विवाह गरे। तिनका पिता यरीमोत थिए। तिनकी आमा अबीहेल थिइन्। यरीमोत दाऊदका छोरा थिए। अबीहेल एलीआबकी छोरी थिइन्, अनि एलीआब यिशैका छोरा थिए।

19 महलतबाट रहबामका यी छोराहरू भए: येयूश, शमर्याह अनि साहम।

20 तब रहबामले माकालाई विवाह गरे। माका अब्शालोमको नातिनी थिइन्। अनि माकाबाट रहबामका यी छोरा-छोरीहरू भए: अबियाह, अतै, जीजा अनि शलोमीत।

21 रहबामले माकालाई तिनका अरू सबै पत्नीहरू र सेविकाहरूलाई भन्दा अधिक प्रेम गर्थे। माका अब्शालेमकी नातिनी थिइन्। रहबामका अठ्ठार जना पत्नीहरू र साठ्ठीजना सेविकाहरू थिए। रहबाम अठ्ठाईस जना छोरा अनि साठ्ठी जना छोरीहरूका पिता थिए।

22 रहबामले अबियाहलाई आफ्ना भाइहरूका प्रमुख छाने। रहबामले यसो गरे किनभने तिनले अबियाहलाई राजा बनाउने योजना गरेका थिए।

23 रहबामले बुद्धिमत्ता पूर्वक काम गरे अनि आफ्ना सबै छोराहरूलाई यहदा अनि बिन्ध्यामीन देश भरिका हरेक सुदृढ शहरमा फैलाए। अनि रहबामले आफ्ना छोराहरूलाई प्रशस्त आफूर्तिको व्यवस्था गरिदिए। तिनले आफ्ना छोराहरूका निम्ति पत्नीहरू खोजि दिए।

12

मिश्रदेशका राजा शीशकले यस्शलेममाथि आक्रमण गर्छन्

1 रहबाम एक शक्तिशाली राजा भए। तिनले आफ्नो राज्य शक्तिशाली तुल्याए। तब रहबाम अनि यहदाका कुल समूहले परमप्रभुको व्यवस्था पालन गर्न अस्वीकार गरे।

2 रहबामको राज्यकालको पाँचौँ वर्षमा शीशकले यस्शलेम शहर माथि आक्रमण गरे। शीशक मिश्रदेशका राजा भए। किनभने रहबाम अनि यहदाका मानिसहरू परमप्रभु प्रति विश्वसनीय थिएनन्।

3 शीशकसित 1,200 रथहरू, 60,000 घोडा सवारहरू सेना जो कसैले गन्ती गर्न नसक्ने थिए। शीशकका विशाल सेनामा लूबी, सुक्किया अनि कूशी सैनिकहरू थिए।

4 शीशकले यहदाका सुदृढ शहरहरूलाई परास्त गरे। त्यसपछि शीशकले आफ्ना सैन्यलाई यस्शलेममा ल्याए।

5 तब शमायाह अगमवक्ता रहबाम अनि यहदाका प्रमुखहरू कहाँ आए। यहदाका ती प्रमुखहरू यस्शलेममा भेला भएका थिए किनभने तिनीहरू सबै शीशकसित भयभीत थिए। शमायाहले रहबाम अनि यहदाका प्रमुखहरूलाई भने, “परमप्रभुले जे भन्नुन्छ त्यो यो हो: ‘रहबाम तँ अनि यहदाका मानिसहरूले मलाई त्याग गरेका छौं मेरो व्यवस्था पालन गर्न अस्वीकार गरेका छौं। यसर्थ अब म मेरो सहायता बिना तँलाई शीशकको सामना गर्न छोड्ने छु।’”

6 तब यहदाका प्रमुखहरू अनि राजा रहबाम दुःखित भए अनि स्वयंलाई नम्र तुल्याए। तब परमप्रभुबाट शमायाह कहें “सन्देश आयो।”

7 परमप्रभुले शमायाहलाई भन्नुभयो, “राजा अनि प्रमुखहरू स्वयं नम्र भएका छन्। यसर्थ म तिनीहरूलाई नष्ट गर्ने छैन, म तिनीहरूलाई चाँडै बचाउँने छु। म मेरो रीस यस्शलेम माथि पोख्रलाई शीशकको प्रयोग गर्ने छैन।

8 तर यस्शलेमका मानिसहरू शीशकका सेवक हुने छन्। यस्तो हुने छ जसद्वारा तिनीहरूले यो सिक्ने छन् कि मेरो सेवा गर्नु अन्य राष्ट्रहरूका राजाहरूको सेवा गर्नु भन्दा भिन्न हो।”

9 शीशकले यस्शलेम माथि चढाई गरे अनि सम्पत्तिहरू लगे जो परमप्रभुको मन्दिरमा थियो। शीशक मिश्रदेशका राजा थिए। अनि तिनले ती सम्पत्ति पनि लगे जो राजाको भवनमा थियो। शीशकले हरेक चीज लिए अनि ती सम्पत्तिहरू लगेर गए। तिनले ती सुनका ढालहरू पनि लगे जो सुलेमानले बनाएका थिए।

10 राजा रहबामले सुनका ढालहरूको स्थानमा काँसाका ढालहरू बनाए। रहबामले ती काँसाका ढालहरू अधिकारीहरूलाई दिए जो भवनको प्रवेशद्वारको रक्षागर्ने जिम्मामा थिए।

11 जब राजा परमप्रभुको मन्दिर भित्र पस्थे तब रक्षकहरूले काँसाका ढालहरू बाहिर निकाल्थे। पछि तिनीहरूले ती काँसाका ढालहरू लगेर रक्षा गृहमा राख्थे।

12 जब रहबामले स्वयंलाई नम्र तुल्याए तब परमप्रभुले आफ्नो क्रोध रहबामबाट हटाउनु भयो। यसरी नै परमप्रभुले रहबामलाई पूर्ण रूपले ध्वंस पार्नु भएन। त्यहाँ यहदामा केही असल कुरा पनि थियो।*

13 राजा रहबामले स्वयंलाई यस्शलेममा एक शक्तिशाली राजा बनाए। तिनी एकचालीस वर्षका थिए जब तिनी राजा भए। रहबाम यस्शलेममा सत्र वर्षसम्म राजा थिए। यस्शलेम त्यो शहर हो जसलाई परमप्रभुले इस्राएलका समस्त कुल समूहबाट चुन्नु भएको हो। परमप्रभुले आफ्ना नाउँ यस्शलेममा राख्न रोज्नु भयो। रहबामकी आमा नामा थिइन्। नामा अम्मोन देशकी थिइन्।

14 रहबामले नराम्रा कुराहरू गरे किनभने तिनले परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्ने कुरा हृदयबाट निश्चय गरेका थिएनन्।

* 12:12: त्यहाँ ... थियो यो पदले विशेष गरेर केही यहदाका मानिसहरूमा संकेत गर्छ जसले रहबाम जस्तो पाप स्वीकार गरे, यसकारण परमेवरले तिनीहरूलाई जोगाउनु भयो।

15 रहबामले आफू राजा हुँदा शुरूदेखि अन्त सम्मको आफ्नो शासनमा जे जति कुराहरू गरे ती शमायाह अगमवत्ताका लेखहरूमा अनि इझे, दर्शीका लेखहरूमा लेखिएका छन्। ती पुस्तकहरू वंशावलिहरू जस्तै लेखीएका छन्। अनि रहबाम र यारोबाम माझ, दुवै राजाहरूको शासनकालभरी युद्ध चलिरह्यो।

16 रहबामको मृत्यु भयो अनि उसलाई उसको पिता-पुर्खाहरूसित गाडे। रहबामलाई दाऊदको शहरमा गाडियो। त्यसपछि रहबामका छोरा अबियाह नयाँ राजा भए।

13

अबियाह यहदाका राजा

1 जब राजा यारोबाम अठारहौँ वर्षमा इस्राएलका राजा भए अबियाह यहदाका नयाँ राजा भए।

2 अबियाह तीन वर्ष सम्म यरूशलेममा राजा थिए। अबियाहकी आमा माका थिइन। माका उरीएलकी छोरी थिइन। उरीएल गिबा शहरका थिए। अनि अबियाह र यारोबामका माझ युद्ध चलिरहेथ्यो।

3 अबियाहका सेनामा 4,00,000 साहसी सैनिकहरू थिए। अबियाहले त्यस सेनालाई युद्धमा अगुवाइ गरे। यारोबामका सेनामा 8,00,000 साहसी सैनिकहरू थिए। यारोबाम अबियाहसित युद्ध गर्न तयार भए।

4 तब अबियाह एषैमको पहाडी देशको समारैम डाँडामा उभिए। अबियाहले भने, “यारोबाम अनि समस्त इस्राएलीहरू, मेरो कुरा सुन।

5 तिमीहरूले यो जान्नु पर्छ कि इस्राएलका परमप्रभु परमेश्वरले दाऊद अनि तिनका छोराहरूलाई सदा सबैदा इस्राएलका राजा हुने अधिकार दिनु भएको छ। परमेश्वरले दाऊदसित नूनको करार द्वारा यो दिनु भएको हो।

6 तर यारोबाम आफ्ना स्वामीका विरुद्ध भए। यारोबाम नबाटको नाति, दाऊदका छोरा सुलेमानका एक सेवक थिए।

7 तब, अयोग्य दुष्ट मानिसहरू यारोबामका मित्रहरू थिए अनि तिनीहरूले एकै साथ रहबाम सुलेमानका छोराको विरोध गरे। रहबाम सानै र अनुभवहीन थिए। यसर्थ उसले यारोबाम अनि तिनका दुष्ट साथीहरूलाई रोक्न सकेनन्।

8 “अब, तिमी मानिसहरूले परमप्रभुको राज्यलाई त्यो राज्य जसलाई दाऊदका छोराहरूले शासन गरेका छन् परास्त गर्न निश्चय गरेका छौ। तिनीहरू सित धेरै मानिसहरू छन् अनि तिमीहरूका ती सुनौला बाछाहरू ती ‘देवताहरू’ छन् जो यारोबामले तिम्रा निम्ति बनाए।

9 तिमीले परमप्रभुका पूजाहारीहरूलाई निकाली बाहिर गर्यौ, जो हास्यका सन्तानहरू थिए। अनि तिमीले लेवीहरूलाई निकाली बाहिर गर्यौ। त्यस पछि तिमीले, पृथ्वीका हरेक राश्रले जस्तै आफ्नै पूजाहारीहरू छान्यौ। अनि अहिले कुनै पनि व्यक्ति जसले एउटा बाछा अनि सातवटा भेडा ल्याउने छ, त्यो पूजाहारी हुन सक्छ- ती ‘झुटा देवताहरूको’ सेवा गर्ने पूजाहारी।

10 “तर हाम्रो निम्ति, परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर हुनु हुन्छ। हामी यहदाका मानिसले परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्न अस्वीकार गरेका छैनौ। हामीले उहाँलाई छाडेका छैनौ। पूजाहारीहरू जसले परमप्रभुको सेवा गर्छन् हास्यका छोराहरू हुन्। अनि लेवीहरू परमप्रभुको सेवा गर्नमा पूजाहारीहरूलाई सहयोग गर्छन्।

11 तिनीहरू हरेक साँझ विहान परमप्रभुलाई होमबलि अर्पण गर्छन् र सुगन्धीत धूप बाल्छन्। तिनीहरूले मन्दिरको विशेष मेजमा लहरमा रोटी राख्छन्। अनि तिनीहरू सुनौला सामदानमा बत्तीहरूको हेरचाह गर्छन् जसद्वारा उच्यालो रूपले प्रत्येक साँझ चम्कन्छन्। हामी अत्यन्त सावधानीपूर्वक परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको सेवा गर्छौं तर तिमी मानिसहरूले उहाँलाई त्याग गरेका छौ।

12 परमेश्वर स्वयं हाम्रो साथ हुनु हुन्छ। उहाँ हाम्रा शासक हुनु हुन्छ अनि उहाँका पूजाहारीहरू हामीसित छन्। परमेश्वरका पूजाहारीहरूले तिमीहरूलाई व्यँझाउनु अनि तिमीहरूलाई उहाँको आगमनमा उतेजित तुल्याउनका निम्ति आफ्ना तुरही बजाउँछन्। इस्राएलका मानिसहरू हो, तिम्रा पुर्खाहरूका परमप्रभु परमेश्वरको विरुद्ध नलड। तिमीहरू सफल हुने छैनौ।”

13 तर यारोबामले सैनिकको एक दललाई अबियाहको सेनाको पछिल्लिर सुटुक पठाए। यारोबामका सेना अबियाहको सेना समक्ष थिए। यारोबामका सेनाका गुप्त सैनिकहरू अबियाहका सेनाका पछि थिए।

14 जब अबियाहका सेनामा भएका यहदी सैनिकहरूले वरिपरि हेरे तब तिनीहरूले यारोबामका सेनाले अघि पछि दुवै तिरबाट आक्रमण गरेका देखे। यहदाका मानिसहरूले परमप्रभुलाई जोडले पुकारे अनि पूजाहारीहरूले तुरही बजाए।

15 त्यसपछि अबियाहका सेनाका मानिसहरू जोडले कराए। जब यहदाका मानिसहरू कराए परमेश्वरले यारोबामका सेनालाई परास्त गरिदिनु भयो। यारोबामका सबै इस्राएलका सेनाहरू अबियाहका यहदाका सेनाहरू द्वारा परास्त भए।

16 इस्राएलका मानिसहरू यहदाका मानिसहरूदेखि भागे। परमेश्वरले इस्राएलका सेनाहरूलाई परास्त गर्न यहदाका सेनाहरूलाई अनुमति दिनु भयो।

17 अनि इस्राएलका 5,00,000 सर्वोत्तम मानिसहरू मारिए।

18 यसरी त्यस बेला इस्राएलका मानिसहरू परास्त भए। यहूदाका मानिसहरूले विजय प्राप्त गरे। यहूदाका सेनाले विजय प्राप्त गरे किनभने तिनीहरूले आफ्ना पिता-पुर्खाहरूका परमप्रभु परमेश्वर माथि भरोसा राखे।

19 अबियाहका सेनाले यारोबामका सेनालाई खेदे। अबियाहका सेनाले यारोबामबाट बेटेल, येशना अनि एप्रोन शहरहरू कब्जा गरे। तिनीहरूले ती शहरहरू अनि ती शहरहरू नजिकका सा-साना गाउँहरू अधिकारमा ल्याए।

20 जबसम्म अबियाह जीवित रहे यारोबाम फेरि कहिल्यै शक्तिशाली भएन। परमप्रभुले यारोबामलाई मारिदिनु भयो।

21 अनि अबियाह शक्तिशाली बने। तिनले चौध जना स्त्रीहरू विवाह गरे अनि बाईस जना छोरा र सोहजना छोरीहरूका पिता थिए।

22 अन्य सबै कुरा जो अबियाहले गरे सो अगामवक्ता इद्रोका पुस्तकहरूमा लेखिएका छन्।

14

1 अबियाहको मृत्यु भयो अनि उसलाई पिता-पुर्खाहरूसितै गाडियो। मानिसहरूले तिनलाई दाऊदको शहरमा गाडे। त्यसपछि अबियाहका छोरा आसा अबियाहका स्थानमा नयाँ राजा भए। आसाका समयमा देशमा दश वर्षसम्म शान्ति थियो।

आसा यहूदाका राजा

2 आसाले आफ्ना परमप्रभु परमेश्वरको समक्ष असल र उचित कुराहरू गरे।

3 आसाले ती विदेशी वेदीहरू हटाइदिए जो मूर्ति पूजाका निम्ति प्रयोग गरिन्थे। आसाले उच्च स्थानहरू हटाइदिए अनि स्मारक शिलाहरू फोडिदिए। आसाले अशोरा-स्तम्भहरू भाँची दिए।

4 आसाले यहूदाका मानिसहरूलाई परमप्रभु परमेश्वरको अनुसरण गर्नु भनी आदेश दिए। उहाँ तिनीहरूका पुर्खाहरूले अनुसरण गरेका परमेश्वर हुनुहुन्छ। आसाले तिनीहरूलाई परमप्रभुका व्यवस्था अनि आदेशहरू पालन गर्ने आदेश दिए।

5 आसाले उच्च स्थानहरूका धूपवेदीहरू पनि यहूदाका सबै शहरहरूबाट हटाइ दिए। यसरी राज्यमा शान्ति थियो। जब आसा राजा थिए।

6 आसाले यहूदामा त्यो समय सुदृढ शहरहरू निर्माण गरे जब यहूदामा शान्ति थियो। आसाले यी वर्षहरूमा कुनै युद्ध गर्नु परेन किनभने परमप्रभुले तिनलाई शान्ति प्रदान गर्नु भएको थियो।

7 आसाले यहूदाका मानिसहरूलाई भने, “हामी यी शहरहरूलाई निर्माण गरौं अनि यिनीहरूका चारैतिर पर्खालहरू बनाऔं। हामी बुर्जाद्वाराहरू अनि द्वारमा बारहरू बनाऔं हामी यो देशमा बसेसम्म यसो गरौं। यो देश हाम्रो हो किनभने हामीले परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको अनुसरण गरेका छौं। उहाँले हामीलाई हाम्रो चारैतिर शान्ति दिनु भएको छ।” यसर्थ तिनीहरूले निर्माण गरे अनि सफलता प्राप्त गरे।

8 आसाका यहूदाका परिवार समूहका 3,00,000 मानिसहरू अनि बिन्यामीनका कुल समूहका 2,80,000 मानिसहरूका सेना थिए। यहूदाका मानिसहरूले ठूला-ठूला ढाल र भालाहरू बोक्थे। बिन्यामीनका मानिसहरूले सा-साना ढाल अनि धनुबाट काँड हान्थे। ती सबै मानिसहरू बलिया र साहसी सैनिकहरू थिए।

9 तब जेरा आसाका सेनाका विरुद्ध आए। जेरा कृशका थिए। जेराका 10,00,000 मानिसहरू अनि 300 रथहरू तिनका सेनामा थिए। जेराका सेना मोरेशा शहर सम्म पुगे।

10 आसा जेरा विरुद्ध लडनका निम्ति निकले। आसाका सेनाहरू मोरेशामा सपता बेसीमा युद्धका निम्ति तयार भए।

11 आसाले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई पुकारे अनि भने, “परमप्रभु, तपाईंले मात्र बलवान मानिसहरूको विरुद्ध कमजोर मानिसहरूलाई सहायता गर्न सक्नु हुन्छ। परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर। हामीलाई सहायता गर्नु होस्। हामी तपाईं माथि निर्भरछौं। हामी तपाईंको नाउँमा यी विशाल सेनाको विरुद्ध लड्छौं। परमप्रभु, तपाईं हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ। तपाईंको विरुद्ध कसैलाई पनि जित्र नदिनु होस्।”

12 तब परमप्रभुले कृशी सेनाहरूलाई परास्त गर्न आसाका यहूदी सेना प्रयोग गर्नु भयो। अनि कृशी सेनाहरू भागे।

13 आसाका सेनाले कृशी सेनाहरूलाई गरार शहर सम्म खेदेर लगे। यति बिचन कृशी सेनाहरू मारिए कि तिनीहरू फेरि लड्नका निम्ति सेनाका रूपमा एकत्रित हुन सकेनन्। तिनीहरूलाई परमप्रभु अनि उहाँका सेनाले कुल्चि दिए। आसा अनि तिनका सेनाले शत्रुहरूका अनेक बहूमूल्य चीजहरू लगे।

14 आसा अनि तिनका सेनाहरूले गरार नजिकका सबै शहरहरूलाई परास्त गरे। ती शहरहरूमा बसे मानिसहरू परमप्रभु सित भयभीत थिए। ती शहरहरूमा अनेक प्रकारका धेरै बहूमूल्य बस्तुहरू थिए। आसाका सेनाहरूले ती बहूमूल्य चीजहरू ती शहरहरूबाट लगे।

15 आसाका सेनाले शिविरहरूमा पनि आक्रमण गरे जहाँ गोठालाहरू बस्थे। तिनीहरूले धेरै भेडा र ऊँटहरू लगे। तब, आसाका सेनाहरू यरूशलेम फर्के।

15

आसाका परिवर्तनहरू

- 1 परमेश्वरको आत्मा अजर्याहमाथि उत्रनुभयो। अजर्याह ओदेदका छोरा थिए।
- 2 अजर्याह आसालाई भेट्न गए। अजर्याहले भने, “मेरो कुरा सुन आसा अनि यहूदा र बिन्यामीनका तिमी सबै मानिसहरू! परमप्रभु तिमीहरूका साथ रहनु हुन्छ जब तिमीहरू उहाँका साथ हुन्छौ। यदि तिमीले परमप्रभुलाई खोज्यौ भने, उहाँलाई पाउने छौ। तर यदि तिमीहरूले उहाँको साथ छोड्यौ भने उहाँले तिमीहरूको साथ छोड्न हुनेछ।
- 3 धेरै समयसम्म इस्राएल सत्य परमेश्वर बिहीन थियो। अनि तिनीहरू शिक्षा दिने पूजाहारी बिहीन र नियम बिहीन थिए।
- 4 तर जब इस्राएलका मानिसहरूले दुःख पाए, तिनीहरू फेरि परमप्रभु परमेश्वर तर्फ फर्किए। उहाँ इस्राएलका परमेश्वर हुनु हुन्छ। तिनीहरूले परमप्रभुलाई खोजे अनि उहाँलाई पाए।
- 5 दुःखको त्यस समयमा कुनै पनि मानिस निरापद यात्रा गर्न सक्तैन थियो। सबै राष्ट्रहरूमा यति धेरै कष्ट थियो
- 6 एउटा राष्ट्रले अर्को राष्ट्रलाई अनि एक शहरले अर्को शहरलाई ध्वंस पार्थे। यस्तो हुँदै थियो। किनभने परमेश्वरले तिनीहरूलाई सबै किसिमका कष्टहरू दिनु भयो।
- 7 तर आसा, तिमी अनि यहूदाका र बिन्यामीनका मानिसहरू शक्तिशाली बन। कमजोर नबन, नछोड किनभने तिमीहरूले तिम्रा असल कार्यका निम्ति पुरस्कार प्राप्त गर्ने छौ।”
- 8 जब आसाले यी वचनहरू अनि सन्देशहरू ओबेद, अगमवक्ताबाट सुने तिनी खुबै उत्साहित भए। त्यसपछि उसले ती घृणित मूर्तिहरू यहूदा अनि बिन्यामीनका सबै स्थानबाट हटाए। आसाले ती घृणित मूर्तिहरू एषैमका पहाडी देशका अधिकारमा ल्याएका शहरहरूबाट पनि हटाए। अनि तिनले परमप्रभुको वेदी मरम्मत गरे जो परमप्रभुको मन्दिरको दलान अघि थियो।
- 9 त्यस पछि आसाले यहूदा अनि बिन्यामीनका सबै मानिसहरूलाई एकत्रित गरे। तिनले एषैम, मनश्शे अनि शिमोनका कुल समूहका मानिसहरूलाई पनि, जो यहूदा देशमा बसका निम्ति इस्राएल देशबाट आएका थिए भेला गरे। धेरै संख्यामा ती मानिसहरू यहूदामा आए किनभने तिनीहरूले देखे कि परमप्रभु, आसाका परमेश्वर आसाका साथ हुनुहुन्थ्यो।
- 10 आसा अनि ती मानिसहरू यरूशलेममा आसाका शासनकालको पन्ध्रौं वर्षको तेस्रो महीनामा एकत्रित भए।
- 11 त्यस समय तिनीहरूले 700 गोरूहरू, 7,000 भेडा अनि बाख्राहरू परमप्रभुलाई बलि चढाए। आसाका सेनाले ती पशुहरू र अन्य मूल्यवान वस्तुहरू आफ्ना शत्रुहरूबाट लिएका थिए।
- 12 तब तिनीहरूले आफ्ना सम्पूर्ण हृदय अनि आफ्ना सम्पूर्ण आत्मा द्वारा परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरको सेवा गर्ने करार गरे। उहाँ तिनीहरूका पुर्खाहरूले सेवा गरेका परमेश्वर हुनुहुन्छ।
- 13 कुनै पनि व्यक्ति जसले परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरको सेवा गर्न अस्वीकार गर्थे त्यसलाई मारिन्थ्यो। यसको केही महत्व थिएन त्यो व्यक्ति मुख्य होस् वा साधारण होस्, यदि त्यो व्यक्ति पुरुष होस् वा स्त्री होस्।
- 14 तब आसा अनि मानिसहरूले परमप्रभु प्रति शपथ लिए। तिनीहरू उच्च आवाजमा कराए। तिनीहरूले तुरही र नरसिङ्गाहरू पनि बजाए।
- 15 यहूदाका सबै मानिसहरू शपथबारे खुशी थिए। किनभने तिनीहरूले आफ्ना हृदयबाट प्रतिज्ञा गरेका थिए। तिनीहरूले आफ्ना सम्पूर्ण हृदयले परमेश्वरको अनुसरण गरे। तिनीहरूले परमेश्वरलाई खोजे अनि उहाँलाई पाए। यसरी परमप्रभुले सबै देशमा तिनीहरूलाई शान्ति प्रदान गर्नु भयो।
- 16 राजा आसाले आफ्नी आमा माकालाई पनि राजमाताको पदबाट हटाए। आसाले यसो गरे, किनभने तिनले अशेरा देवीको सम्मानमा ती भयानक स्तम्भहरू मध्ये एक स्तम्भ खडा गरेकी थिइन्। आसाले त्यो अशेरा-स्तम्भ काटेर त्यसलाई सा-साना टुक्रा पारिदिए। त्यसपछि तिनले ती टुक्राहरूलाई किद्रोन बेसीमा जलाइदिए।
- 17 उच्च स्थानहरू इस्राएलबाट हटाइएन, तर आशाको हृदय आसाको जीवनकाल भरि परमप्रभु प्रति विश्वसनीय रह्यो।
- 18 अनि आसाले सुन र चाँदीले बनिएका पवित्र उपहारहरू जो तिनी अनि तिनका पिताले अर्पण गरेका थिए ती सबै परमेश्वरको मन्दिरमा राखे।
- 19 आसाको पैतीस वर्ष सम्मको शासनमा अरू कुनै युद्ध भएन।

16

आसाका अन्तिम वर्षहरू

- 1 आसाका राज्य कालका छत्तीसौं वर्षमा बाशाले यहूदा देश माथि आक्रमण गरे। बाशा इस्राएलका राजा थिए। तिनी रामा शहरमा गए अनि त्यसलाई किल्लाको रूप दिए। बासाले रामा शहरलाई यहूदाका राजा आसा कहाँ मानिसहरूलाई आउँन जानबाट रोक्नका निम्ति एक स्थानको रूपमा प्रयोग गरे।

2 आसाले परमप्रभुको मन्दिरको भण्डार गृहहरूमा भएका सुन अनि चाँदी निकाले। तिनले राज भवनबाट सुन अनि चाँदी निकाले। तब आसाले बेन-हदद कहाँ सन्देश बाहक पठाए। बेनहदद अरामका राजा थिए, अनि तिनी दमीशक शहरमा बस्दथे। आसाको सन्देश थियो।

3 “बेनहदद, तिमी अनि म माझ एक सन्धि होस्। हामी यसलाई तपाईंका पिता अनि मेरा पिताले गरेका सन्धि जस्तै तुल्याऔं। हेर्नुहोस्, म तपाईं कहाँ सुन अनि चाँदी पठाउँदै छु। अब, बाशा, इस्राएलका राजा सँगको तपाईंको सन्धि भङ्ग गरी दिनुहोस् जसद्वारा तिनले मलाई एकलो छाडेन छन् अनि मलाई दिकदारी दिन बन्द गर्ने छन्।”

4 बेनहदद राजा आसासँग सहमत भए। बेनहददले आफ्ना सेनाका सेनापतिहरूलाई इस्राएलका शहरहरू माथि आक्रमण गर्न पठाए। ती सेनापतिहरूले इयोन, दान अनि आबेल-मैम शहरहरूमाथि आक्रमण गरे। तिनीहरूले नमालीका इलाकामा भएका सबै शहरहरू माथि पनि आक्रमण गरे जहाँ खाद्य-वस्तु संग्रह गरिएको थिए।

5 बाशाले इस्राएलका शहरहरू माथि आक्रमण भएको कुरा सुने। यसर्थ तिनले रामा शहरलाई किल्लाको रूपमा निर्माण गर्ने काम रोके। तिनले तिनको काम बन्द गरिदिए।

6 तब राजा आसाले यहदाका सबै मानिसहरूलाई एकत्रित बोलाए। तिनीहरू रामा शहरमा गए दुँड्या अनि काठहरू लगे जो बाशाले किल्ला बनाउनमा प्रयोग गरेका थिए। आसा र यहदाका मानिसहरूले ती दुँड्या अनि काठहरू गेबा अनि मिसपा शहरहरूलाई अधिक सुदृढ तुल्याउनमा प्रयोग गरे।

7 त्यसबेला दर्शी हनानी यहदाका राजा आसा कहाँ आए। हनानीले तिनलाई भने, “आसा तिमीलाई सहायता गरोस् भनी तिमी अरामका राजा माथि भर पर्यौं। परमप्रभु तिम्रा परमेश्वर माथि भर परेनौं। तिमी परमप्रभु माथि भरपर्नु पर्ने थियो। तर तिमी सहायताका निम्ति परमप्रभु माथि भर नपरेको हुनाले राजा अरामका सैनिकहरू तिमीबाट उम्किए।

8 कृशीहरू अनि लुबीहरूको अत्यन्त विशाल, शक्तिशाली सेना थिए। तिनीहरूसित अनेक रथ अनि सारथिहरू थिए। तर आसा त्यो विशाल शक्तिशाली सेनालाई परास्त गर्न सहायताका निम्ति तिमी परमप्रभु माथि भर पर्यौं अनि परमप्रभुले तिमीलाई तिनीहरूलाई परास्त पार्न दिनु भयो।

9 परमप्रभुको दृष्टि पृथ्वीभरि ती मानिसहरूलाई हेर्दै नजर राख्नुहुन्छ जो उहाँ प्रति विश्वासी छन् जसद्वारा उहाँले ती मानिसहरूलाई शक्तिशाली तुल्याउन सक्नु हुन्छ। आसा, तिमीले मूर्खता पूर्ण काम गर्यौं। यसर्थ अब उप्रान्त तिमीले युद्ध गरिरहनु पर्नेछ।”

10 आसा हनानी सित उनले भनेका कुरामा क्रोधित भए। आसा यति पागल भए कि तिनले हनानीलाई कैदखानामा बन्द गरिदिए। आसा त्यस बेला कोही मानिसहरूसित नीच र कठोरता पूर्वक व्यवहार गर्थे।

11 आसाले शुरू देखि अन्तसम्म गरेका कुराहरू यहदा अनि इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छन्।

12 आसा राजा भएको उन्चालीस वर्षमा खुट्टा कुहने रोगले ग्रस्त भए। तिनको रोग अत्यन्त नराम्रो थियो तर पनि तिनले परमप्रभुबाट सहायता खोजेनन्। आसाले वैद्यहरूको सहायता खोजे।

13 आफ्नो राज्य कालको एकचालीसौं वर्षमा आसाको मृत्यु भयो अनि उनका पिता-पुत्राहरूसित गाडिए।

14 मानिसहरूले आसालाई तिनकै चिहानमा गाडि दिए जो तिनी आफैले दाऊदका शहरमा बनाएका थिए। मानिसहरूले तिनलाई पलङ्गमा सुताए जो मसालाहरू अनि विभिन्न प्रकारका मिस्रित सुगन्धित पदार्थहरू द्वारा भरिएको थियो। मानिसहरूले आसाका सम्मानका निम्ति विशाल आगो बाले।

17

यहोशापात यहदाका राजा

1 यहोशापात आसाका स्थानमा यहदाका नयाँ राजा भए। यहोशापात आसाका छोरा थिए। यहोशापातले यहदालाई शक्तिशाली तुल्याए जसमा कि तिनीहरू इस्राएलको विरुद्ध लडन सक्न।

2 तिनले सैनिकहरूका दलहरू यहदाका सबै शहरहरूका किल्लाहरूमा राखे। यहोशापातले यहदामा अनि तिनका पिता आशाले अधिकारमा लिएका एषैमका शहरहरूमा सैनिकहरूको किल्ला समूह लगाए।

3 परमप्रभु यहोशापातका साथ हुनुहुन्थ्यो किनभने यहोशापातले यौवन कालमा आफ्ना पुर्खा दाऊदले गरेका असल कुराहरू गरेका थिए। यहोशापातले बाल मूर्तिहरूको अनुसरण गरेनन्।

4 यहोशापातले तिनका पुर्खाहरूले अनुसरण गरेका परमेश्वरलाई खोजे। तिनले परमेश्वरका आदेशहरू पालन गरे तिनी इस्राएलका मानिसहरू बसेका तरिकाले बसेनन्।

5 परमप्रभुले यहोशापातलाई यहदाका शक्तिशाली राजा बनाउनु भयो। यहदाका सबै मानिसहरूले यहोशापातलाई उपहारहरू ल्याउँथे। यसर्थ यहोशापातसित प्रशस्त धन सम्पत्ति अनि सम्मान थियो।

6 यहोशापातको हृदयले परमप्रभुको तरिकामा आनन्द प्राप्त गरे। तिनले उच्च स्थानहरू अनि अशेरा-स्तम्भहरू यहूदा देशबाट बाहिर निकालि दिए।

7 यहोशापातले आफ्ना प्रमुखहरूलाई उपदेश दिनका निम्ति यहूदाका शहरहरूमा पठाए। यहोशापातको शासनको तेस्रो वर्षमा यस्तो भयो। ती प्रमुखहरू बेनहेल, ओबदियाह, जकर्याह, नतनेल अनि मीकायाह थिए। यहोशापातले यी प्रमुखहरू सित लेवीहरूलाई पनि पठाए।

8 ती लेवीहरू शमायाह, नतन्याह, जबदियाह, असाहेल, शमीरामोत, यहोनातान, अदोनियाह तोबियाह अनि तोब-अदोनियाह थिए। यहोशापातले एलीशामा र योराम पूजाहारीहरू पनि पठाए।

9 ती प्रमुखहरू, लेवीहरू अनि पूजाहारीहरूले यहूदामा मानिसहरूलाई शिक्षा दिए। तिनीहरू सित परमप्रभुको व्यवस्थाहरूको पुस्तक थियो। तिनीहरू यहूदाका सबै शहरहरूमा गए अनि मानिसहरूलाई शिक्षा दिए।

10 यहूदा नजिकका राष्ट्रहरू परमप्रभु सित भयभीत थिए। त्यसै कारणले गर्दा तिनीहरूले यहोशापात विरुद्ध युद्ध शुरू गरेनन्।

11 केही पलिशती मानिसहरूले यहोशापातलाई उपहारहरू ल्याए। तिनीहरूले यहोशापात कहाँ चाँदी पनि ल्याए किनभने तिनीहरू जान्दथे उनी अत्यन्त शक्तिशाली राजा हुन्। केही अरबी मानिसहरूले यहोशापात कहाँ पशुहरूका बथानहरू पनि ल्याए। तिनीहरूले 7,700 भेडाहरू अनि 7,700 बाख्राहरू तिनी कहाँ ल्याए।

12 यहोशापात अधिक भन्दा अधिक शक्तिशाली भए। तिनले यहूदा देशमा किल्लाहरू अनि भण्डार शहरहरू निर्माण गरे।

13 तिनले भण्डार शहरहरूमा अनेक आपूर्तिहरू राखे। अनि यहोशापातले यरूशलेममा प्रशिक्षित सैनिकहरू राखे।

14 ती सैनिकहरू तिनीहरूका परिवार समूहमा सूची बढ्थे थिए। यरूशलेमका ती सैनिकहरूको सूची यो हो:

यहूदाका कुल समूहका सेनाध्यक्षहरू यी थिए:

अदना 3,00,000 सैनिकहरूका सेनाध्यक्ष थिए।

15 योहोहानान 2,80,000 सैनिकहरूका सेनाध्यक्ष थिए।

16 अमस्याह 2,00,000 सैनिकहरूका सेनाध्यक्ष थिए। अमस्याह जिक्रीका छोरा थिए। अमस्याह परमप्रभुको सेवामा आफूलाई अर्पण गर्नमा खुशी थिए।

17 बिन्यामीनका कुल समूहका सेनाध्यक्षहरू यी थिए:

एल्यादाका 2,00,000 सैनिकहरू थिए जसले धनु, काँठ अनि ढालहरू चलाउँथे। एल्यादा अत्यन्त साहसी सैनिक थिए।

18 यहोसापात 1,80,000 मानिसहरूका अगुवा थिए जो युद्धका निम्ति तयार थिए।

19 ती सबै सैनिकहरू राजा यहोशापातका सेवा गर्थे। राजाका अन्य मानिसहरू पनि पूरा यहूदा देशका किल्लाहरूमा थिए।

18

मीकायाले राजा आहाबलाई चेताउनी दिन्छन्

1 यहोशापात सित प्रशस्त धन-सम्पत्ति अनि सम्मान थियो। उसले आहाबसित उसको परिवारालाई विवाह गरेर सन्धि गरेका थिए।

2 केही वर्ष पछि, यहोशापात आहाब सित भेट गर्न सामरिया शहरमा गए। आहाबले यहोशापात अनि तिनी सित भएका मानिसहरूका निम्ति धेरै भेडा अनि गाईहरू बलि चढाए। आहाबले रामोत गिलाद शहर माथि आक्रमण गर्न यहोशापातलाई उत्साहित तुल्याए।

3 आहाबले यहोशापातलाई भने, “तपाईं म सित रामोत गिलाद माथि आक्रमण गर्न जानु हुन्छ?” आहाब इस्राएलका राजा थिए अनि यहोशापात यहूदाका राजा थिए। यहोशापातले आहाबलाई उत्तर दिए, “म तपाईं जस्तै हुँ अनि मेरा मानिसहरू तपाईंका मानिसहरू जस्तै हुन्। हामी युद्धमा तपाईंको साथ दिनेछौं।”

4 यहोशापातले आहाबलाई यो पनि भने, “तर पहिला हामी परमप्रभुबाट सन्देश प्राप्त गरौं।”

5 यसर्थ राजा आहाबले अगमवक्ताहरू एकत्रित गरे 400 मानिसहरू। आहाबले तिनीहरूलाई भने, “हामी रामोत गिलाद शहरको विरुद्ध लडाईं गर्न जाऊँ कि नजाऊँ?”

अगमवक्ताहरूले आहाबलाई उत्तर दिए, “जानुहोस, किनभने परमेश्वरले तपाईंलाई रामोत-गिलादलाई परास्त गर्न दिनु हुनेछ।”

6 तर यहोशापातले भने, “के यहाँ परमप्रभुको अगमवक्ता कोही छन्? हामीले परमप्रभुलाई उहाँका एक अगमवक्ताद्वारा याचना गर्न आवश्यक छ।”

7 तब राजा आहाबले यहोशापातलाई भने, “यहाँ अझ पनि एक व्यक्ति छ। हामी तिनीद्वारा परमप्रभुसित सोध्न सक्छौं। तर म यो मान्छेलाई घृणा गर्छु, किनभने परमप्रभुबाट मेरो बारेमा तिनीसित असल संन्देश कहिल्यै हुँदैन। तिनीसित मेरा निम्ति सदैव नराप्रो संन्देश हुन्छ। त्यो मान्छेको नाउँ मीकाया हो। तिनी यिम्लाका छोरा हुन।”

तर यहोशापातले भने, “आहाब, तपाईंले त्यसो भन्नु हुँदैन।”

8 तब राजा आहाबले आफ्ना एक अधिकारीलाई बोलाए र भने, “चाँडो गर, यिम्लाका छोरा मीकायालाई यहाँ ल्याऊ।”

9 आहाब इस्राएलका राजा अनि यहोशापात यहदाका राजाले आफ्ना राज-पोशाक लगाएका थिए। तिनीहरू सामरिया शहरको सामुनेको द्वारको नजिक ढिकीमा आफ्ना सिंहासनमा बसेका थिए। ती 400 जना अगमवक्ताहरू दुइ राजाहरूका सामुने आफ्ना संन्देश भनीरहेका थिए।

10 सिदकियाह केनान नाउँका व्यक्तिका छोरा थिए। सिदकियाहले फलामका केही सीङ्गहरू बनाएका थिए। सिदकियाहले भने, “यही हो जो परमप्रभुले भन्नु हुन्छ: ‘तपाईंहरूले यी फलामका सीङ्गहरू अरामी मानिसहरूलाई तिनीहरू ध्वंस नहुञ्जेल घोचलाई प्रयोग गर्नु हुनेछ।’”

11 सबै अगमवक्ताहरूले एकै कुरा भने। तिनीहरूले भने, “रामोत गिलाद शहरमा जानु होस्। तपाईंहरूले सफलता पाउनु हुनेछ अनि जिद्द हुनेछ। परमप्रभुले राजालाई अरामी मानिसहरूलाई परास्त पार्न दिनु हुनेछ।”

12 मीकायालाई लिन गएका संन्देश वाहकले तिनलाई भने, “मीकाया, सुन, सबै अगमवक्ताहरूले एकै कुरा भने। तिनीहरू राजाले सफलता प्राप्त गर्नु हुनेछ भनी भन्दै छन्। यसर्थ तिनीहरूले जे भन्दै छन् त्यही कुरा भन। तिमीले पनि राम्रो कुरा भन।”

13 तर मीकायाले भने, “परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ भन्ने कुरा सत्य भएझै म त्यही मात्र भन्न सक्छु जो मेरा परम्प्रेवरले भन्नु हुन्छ।”

14 तब मीकाया राजा आहाब कहें आए। राजाले तिनलाई भने, “मीकाया युद्ध गर्नका निम्ति हामी रामोत-गिलाद शहर जानु कि नजानु?” मीकायाले उत्तर दिए, “जानु होस् अनि आक्रमण गर्नु होस्। परम्प्रेवरले तपाईंलाई ती मानिसहरूमाथि परास्त गर्न दिनु हुनेछ।”

15 राजा आहाबले मीकायालाई भने, “धेरै पल्ट मैले तिमीलाई परमप्रभुको नाउँमा मलाई सत्य मात्र भन भनी प्रतिज्ञा गराएको थिएँ।”

16 तब मीकायाले भने, “मैले इस्राएलका सबै मानिसहरूलाई पर्वतहरूमा छरिएका देखें। तिनीहरू गोठाला बिनाका भेडाहरू जस्तै थिए। परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘तिनीहरूका कुनै अगुवा छैन। प्रत्येक व्यक्तिलाई सकुशल घर फर्किन देऊ।’”

17 आहाब, इस्राएलका राजाले यहोशापातलाई भने, “मैले तपाईंलाई भनेको थिएँ कि मीकायासित परमप्रभुबाट मेरो बारेमा राम्रो संन्देश हुँदैन। तिनीसित मेरो बारेमा नराप्रो संन्देश मात्र हुन्छ।”

18 मीकायाले भने, “परमप्रभुको संन्देश सुन्नुहोस्; मैले परमप्रभुलाई उहाँको सिंहासनमा बस्न भएको देखें। स्वर्गका सम्पूर्ण सेनाहरू उहाँका वरिपरि उभिएका थिए, कोही उहाँका देब्रेतिर कोही उहाँको दाहिनेतिर।

19 परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘इस्राएलका राजा आहाबलाई रामोत गिलाद शहर माथि आक्रमण गर्न कसले फसाउँला जसमा कि तिनलाई त्यहाँ मारियोस?’ परमप्रभुको वरिपरि उभिने विभिन्न आत्माहरूले भिन्न भिन्न कुराहरू भने।

20 तब एउटा आत्मा आए अनि परमप्रभुको सामुने अभिए। त्यो आत्माले भने, ‘आहाबलाई म छल गर्ने छु।’ परमप्रभुले त्यो आत्मालाई सोध्नु भयो, ‘कसरी?’

21 त्यो आत्माले उत्तर दिए, ‘म बाहिर जान्छु अनि आहाबका अगमवक्ताहरूका मुखमा झूठो बोल्ने आत्मा हुनेछु।’ अनि परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘तँ आहाबलाई छल गर्नमा सफल हुनेछस्। यसर्थ बाहिर जा अनि यसै गर।’

22 “अब हेर आहाब, परमप्रभुले तपाईंका अगमवक्ताहरूको मुखमा झूठो बोल्ने आत्मा हालिदिनु भएको छ। परमप्रभुले तपाईंलाई नराप्रो हुनेछ भनी भन्नु भएको छ।”

23 त्यसपछि सिदकियाह मीकाया भएकहाँ गए अनि अनुहारमा हिकाइदिए। सिदकियाहका पिताको नाउँ केनान थियो। सिदकियाहले भने, “मीकाया, परमप्रभुका आत्मा कुन बाटो गयो जब त्यो तँसित कुरागर्न म देखि गयो?”

24 मीकायाले उत्तर दिए, “सिदकियाह तिमी भित्रको एक कोठामा लुक्न गएको दिन तिमीले थाहा पाउनेछौ।”

25 तब राजा आहाबले भने, “मीकायालाई लैजाऊ अनि त्यसलाई शहरका प्रशासक आमोन अनि राजाका छोरा योआशकहाँ पठाई देऊ।

26 आमोन अनि योआशलाई भन, ‘राजा यो भन्नुहुन्छ: मीकायालाई कैदखानामा हालिदेऊ। उसलाई केही नदेऊ खाली एउटा कैदीहरूलाई दिने रोटी र पानी बाहेक जबसम्म म युद्धबाट सुरक्षा सित फर्केर आउँदैन।’”

27 मीकायाले उत्तर दिए, “आहाब, यदि तपाईं युद्धबाट सुरक्षा सित फर्किएर आउनु भयो भने तब परमप्रभु म द्वारा बोल्नु भएको होइन।” उनले भने सबै तिमी मानिसहरू पनि मेरो कुरा सुन।

रामोत-गिलादमा आहाब मारिए

28 यसर्थ इस्राएलका राजा आहाब अनि यहदाका राजा यहोशापातले रामोत-गिलाद शहर माथि आक्रमण गरे।

29 राजा आहाबले यहोशापातलाई भने, “म लडाइँमा जानुको अघि आफ्नो रूप परिवर्तन गर्छु। तर तपाईं तपाईंको आफ्नै राज बन्न लगाउनु होस्।” यसर्थ आहाब इस्राएलका राजाले आफ्नो रूप परिवर्तन गरे अनि दुइ राजाहरू युद्धमा गए।

30 अरामका राजाले आफ्ना रथका सेनापतिहरूलाई आदेशदिए। तिनले तिनीहरूलाई भने, “कुनै व्यक्ति सित नलड चाहे जतिकि महान वा तुच्छ होस्। तर आहाब, इस्राएलका राजासित मात्र युद्ध गर।”

31 जब रथका सेनापतिहरूले यहोशापातलाई देखे तिनीहरूले ठाने, “त्यहाँ इस्राएलका राजा आहाब छन्।” तिनलाई आक्रमण गर्न तिनीहरू यहोशापात तिर फर्के। तर यहोशापात कराए अनि परमप्रभुले तिनलाई सहायता गर्नु भयो। परमेश्वरले रथका सेनापतिहरूलाई यहोशापात देखि टाढा हुन दिनु भयो।

32 जब तिनीहरूले देखे कि यहोशापात इस्राएलका राजा होइनन् तब तिनीहरूले तिनलाई खेद्र छाडे।

33 तर एक सैनिकले केही कुरामा लक्ष्य नगरी आफ्ना धनुबाट एक काँड हाने। त्यो काँडले आहाब, इस्राएलका राजालाई लाग्यो। त्यसले आहाबको कवचको खुल्ला भागमा लाग्यो। आहाबले आफ्ना रथका साराथिलाई भने, “धुम, अनि मलाई युद्धबाट बाहिर लैजाऊ। मलाई चोट लाग्यो।”

34 त्यस दिन अत्यन्त भिषण युद्ध भयो। आहाब आफैँ उसको रथमा उभिए अनि साँझसम्म अरामीहरूको सामना गरिरहे। तब सूर्यास्त हुँदा, आहाबको मृत्यु भयो।

19

1 यहदाका राजा यहोशापात कुशलै आफ्ना घर यरूशलेममा फर्कि आए।

2 दर्शीं येह यहोशापातलाई भेट्न आए। येहका पिताको नाउँ हनानी थियो। येहले राजा यहोशापातलाई भने, “किन तपाईंले नराम्रा मानिसहरूलाई सहायता गर्नु भयो? किन तपाईंले ती मानिसहरूलाई प्रेम गर्नु हुन्छ जो परमप्रभुलाई घृणा गर्छन्? परमप्रभु तपाईं सित क्रोधित हुनु भएको कारण त्यही हो।

3 तर तपाईंको जीवन्तमा केही असल कुराहरू छन्। तपाईंले अशेरा-स्तम्भहरू यो देशबाट हटाउनु भयो, अनि तपाईंले तपाईंको हृदयबाट परमेश्वरको अनुसरण गर्ने निश्चय गर्नु भयो।”

यहोशापातले न्यायकर्ताहरू चुने

4 यहोशापातले यरूशलेममा बस्थे। उनी मानिसहरूसित रहन बेशेबा शहर देखि लिएर एप्रैमको पहाडी देशसम्म गए। यहोशापातले तिनीहरूलाई तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूले अनुसरण गरेका परमप्रभु परमेश्वर तर्फ फर्काएर ल्याए।

5 यहोशापातले यहदामा न्यायकर्ताहरू चुने। तिनले न्यायकर्ताहरू यहदाका प्रत्येक किल्लामा रहनका निम्ति चुने।

6 यहोशापातले ती न्यायकर्ताहरूलाई भने, “तपाईंहरू जे गर्नुहुन्छ त्यसमा होशियार हुनुहोस्, किनभने तपाईंहरूले मानिसहरूका निम्ति न्याय गरिरहनु भएको होईन तर परमप्रभुको निम्ति न्याय गर्नु हुँदछ। परमप्रभु तपाईंहरूसित हुनुहुन्छ जब तपाईंले केही निर्णय गर्नुहुन्छ।

7 अब तपाईंहरू प्रत्येक परमप्रभुसित डराउनु पर्छ। तपाईंहरूले जे गर्नुहुन्छ सावधान हुनुहोस् किनभने परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर न्यायी हुनुहुन्छ। परमप्रभुले कुनै पनि व्यक्तिलाई अर्को व्यक्तिलाई भन्दा अधिक महत्त्वपूर्ण ठानेर व्यवहार गर्नु हुन्न। अनि उहाँ आफ्ना निर्णय बदली गर्नको निम्ति धन स्वीकार गर्नु हुन्न।”

8 अनि यरूशलेममा, यहोशापातले केही लेवीहरू, पूजाहारीहरू अनि इस्राएली परिवारहरूका अगुवाहरूलाई न्यायकर्ता हुन चुने। मानिसहरूले यरूशलेममा बसे मानिसहरूका समस्याहरू समाधान गर्नका निम्ति परमप्रभुको नियम प्रयोग गर्नु पर्ने थियो। तब तिनीहरू यरूशलेममा फर्केर आए।

9 यहोशापातले तिनीहरूलाई आदेश दिए। यहोशापातले भने, “तपाईंहरूले सम्पूर्णहृदयले विष्वसनीय रूपले सेवा गर्नु पर्छ। तपाईंहरू परमप्रभुसित डराउनु पर्छ।

10 तपाईंहरूले हत्या, नियम, आदेश, विधि वा केही अन्य नियमको बारेमा मुद्दा पाउनु हुनेछ। यी सबै मुद्दाहरू तपाईंहरूका शहरहरू तिर बसे तपाईंका भाइहरूबाट आउने छन्। तिमीहरूले मानिसहरूलाई चेटाउनी दिनु पर्छ। तिम्रा सबै मुद्दाहरूको शिक्षाहरू पालन गर्नु पर्छ। नत्रभने तिनीहरू परमेश्वरको सामुन्ने दोषी हुनेछन्। यदि तिमीहरूले विश्वासयोग्य भएर सेवा गर्दैनौ भने परमप्रभु तिमीहरू अनि तिमीहरूको दाज्यू-भाइहरूसित क्रोधित हुनुहुनेछ। यस्तो गर्नुहोस् तब तपाईंहरू दोषी हुनुहुने छैन।

11 “अमर्याह मुख्य पूजाहारी हुन्। तिनी परमप्रभु सम्बन्धी सबै कुरामा तपाईंहरू माथि रहनेछन्। अनि जबदियाह राजा सम्बन्धी सबै कुरामा तपाईंहरू माथि रहनेछन्। जबदियाहका पिताको नाउँ इश्राएल हो। जबदियाह यहदा कुल समूहका एक

प्रमुख हुन्। लेवीहरूले पनि तपाईंहरूको निम्ति लेखापालको रूपमा सेवा गर्ने छन्। तपाईंहरूले गर्ने सबै काममा साहस गर्नु होस्। परमप्रभु तिनीहरूसाथ रहन् जसले त्यही गर्छ जे उचितछ।”

20

यहोशापातले युद्धको सामना गर्छन्

1 पछि मोआबी, अम्मोनी अनि केही मिनूई मानिसहरू यहोशापातसित युद्ध शुरू गर्न आए।

2 केही मानिसहरू आए अनि यहोशापातलाई भने, “एदोमबाट एक विशाल सेना तपाईंको विरुद्ध आउँदछ। तिनीहरू खारा समुद्रको पल्लो छेउबाट आउँदछन्। तिनीहरू हसासोन-तामारमा आइसकेका छन्।” (हासासोन-तामारलाई एन-गदी पनि भनिन्छ।)

3 यहोशापात भयभीत भए अनि के गर्नु पर्ने भनी तिनले परमप्रभुसित सोध्ने निश्चय गरे। तिनले यहदाका हरेकलाई उपवासको निम्ति समयको घोषणा गरे।

4 यहदाका मानिसहरू परमप्रभुसित सहायताको याचना गर्न एक साथ भेला भए। तिनीहरू यहदाका सबै शहरहरूबाट परमप्रभुलाई सहायता माग्नु आए।

5 यहोशापात नयाँ आँगनको सामुने परमप्रभुको मन्दिरमा थिए। तिनी यहदा अनि यरूशलेमका मानिसहरूको सभामा उभिए।

6 तिनले भने,

“हाम्रा पुर्खाहरूका परमप्रभु परमेश्वर, तपाईं स्वर्गमा परमेश्वर हुनुहुन्छ। तपाईंले सबै राष्ट्रहरूका सबै देशहरूमाथि शासन गर्नु हुन्छ। तपाईंसित शक्ति अनि बल छन्। कुनै व्यक्ति तपाईंको विरुद्ध उठ्न सक्नेन।

7 तपाईं हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ। तपाईंले यो देशमा बस्ने मानिसहरूलाई छोड्न बाध्य तुल्याउनु भयो। तपाईंले तपाईंका इस्राएली मानिसहरूका सामुने यो काम गर्नु भयो। तपाईंले यो देश सदाको निम्ति अब्राहामका सन्तानहरूलाई दिनु भयो। अब्राहम तपाईंका मित्र थिए।

8 अब्राहमका सन्तानहरू यो देशमा बस्थे अनि तिनीहरूले तपाईंको नाउँमा एउटा मन्दिर निर्माण गरे।

9 तिनीहरूले भने, ‘यदि हामी माथि कष्ट आइपरे अर्थात तरवार, दण्ड, रोग वा अनिकाल, हामी यो मन्दिरको सामुने अनि तपाईंको सामुने उभिने छौं। तपाईंको नाउँ यो मन्दिरमा छ। हामी तपाईंलाई पुकार्ने छौं जब हामी कष्टमा पर्छौं। त्यसबेला तपाईंले हाम्रो बिन्ती सुनिदिनु हुनेछ अनि हामीलाई बचाउनु हुनेछ।’

10 “तर अहिले, अम्मोन, मोआब अनि सेईर पर्वतका मानिसहरू यहाँ आएका छन्। तपाईंले त्यस बेला इस्राएलका मानिसहरूलाई तिनीहरूको देशमा जानदिनुभएन जब इस्राएलका मानिसहरू मिश्रदेशबाट आए। यसर्थ इस्राएलका मानिसहरू फर्किएका थिए अनि ती मानिसहरूलाई ध्वंस गरेका थिएनन्।

11 तर हेर्नुहोस् तिनीहरूलाई ध्वंस नगरेकोमा ती मानिसहरूले हामीलाई कस्तो प्रकारको पुरस्कार दिए। तिनीहरू हामीलाई तपाईंको भूमिदेखि निकाल्न बाध्य तुल्याउन आएका छन्। तपाईंले यो भूमि हामीलाई दिनु भयो।

12 हाम्रा परमेश्वर, तिनीहरूलाई दण्ड दिनु होस्। यो विशाल सेनाको विरुद्ध हाम्रो केही शक्ति छैन, जो हामी विरुद्ध आउँदछन्। के गर्नु पर्ने सो हामी जान्दैनौं। त्यसै कारणले हामी सहायताका निम्ति तपाईं तिर हेर्दछौं।”

13 यहदाका समस्त मानिसहरू तिनीहरूका बालकहरू, पत्नीहरू अनि छोरा-छोरीहरू परमप्रभुको सामुने उभिए।

14 तब परमप्रभुको आत्मा यहजीएल माथि उत्रिए। यहजीएल जकर्याहका छोरा थिए। जकर्याह बनायाहका छोरा थिए। (बनायाह यीएलका छोरा अनि यीएल मतनयाहका छोरा थिए।) यहजीएल एक लेवी अनि आसापका सन्तान थिए सभाको मौझमा।

15 यहजीएलले भने, “मेरो कुरा सुनुहोस् राजा यहोशापात, यहदा अनि यरूशलेममा बस्ने समस्त मानिसहरू। परमप्रभुले तपाईंलाई यसो भन्नु हुन्छ: ‘यो विशाल सेनाको बारेमा भयभीत पनि नहोऊ सुर्ता पनि नगर किनभने यो युद्ध तिमीहरूको युद्ध होइन। यो परमेश्वरको युद्ध हो।’

16 भोली त्यहाँ तल जाऊ अनि ती मानिसहरूसित युद्ध गर। तिनीहरू सीसको उकालो भएर माथि आउने छन्। तिमीहरूले तिनीहरूलाई यरूएल मरुभूमिको अर्को छेउमा भएको बेसीको छेउमा भेट्नेछौं।

17 यो युद्धमा तिमीहरूले लड्नु पर्नेछैन। आफ्ना स्थानहरूमा सुट्ट भएर बस। परमप्रभुले तिमीहरूलाई बचाउनु भएको तिमीहरूले देख्नेछौं। यहदा अनि यरूशलेम नडराऊ। सुर्ता नगर। परमप्रभु तिमीहरू साथ हुनुहुन्छ, यसर्थ ती मानिसहरूको विरुद्ध भोली जाऊ।”

18 यहोशापात तल निहुरिए। तिनको शिरले भई छोयो। अनि यहदाका सबै मानिसहरू र यरूशलेममा बसे मानिसहरू परमप्रभुको सामुन्ने झुके। अनि तिनीहरू सबैले परमप्रभुको उपासना गरे।

19 कहात परिवार समूहका अनि कोरह परिवार समूहका लेवीहरू इस्राएलका परमप्रभु परमेश्वरको स्तुति गर्नका निम्ति उभिए। परमप्रभुको स्तुति गर्दा तिनीहरूको आवाज एकदमै चर्को थियो।

20 यहोशापातका सेनाहरू बिहानै तको मरूभूमि तिर गए। तिनीहरू जसै हिडन थाले यहोशापात उठे र भने, “यहदाका मानिसहरू अनि तिमी यरूशलेमका मानिसहरू मेरो कुरा सुन। परमप्रभु तिम्रा परमेश्वर माथि विश्वास राख अनि तब सुदृढ रहनेछौ। परमप्रभुका अगमवक्ताहरूमा विश्वास गर। तिमीहरू सफल हुनेछौ।”

21 यहोशापातले मानिसहरूलाई उत्साहित तुल्याए अनि निर्देशन दिए। त्यसपछि तिनले परमप्रभुका निम्ति गायकहरू चुने। ती गायकहरूलाई परमप्रभु प्रति स्तुति अर्पण गर्नलाई चुनिएका थिए किनभने उहाँ पवित्र आश्चर्यजनक हुनुहुन्छ। तिनीहरू सेनाका अघि हिंडे अनि परमप्रभुको स्तुति गरे। तिनीहरूले गीत गाए,

“परमप्रभुको स्तुति गर!

किनभने उहाँको प्रेम सदा-सर्वदा रहिरहन्छ।”

22 जसै ती मानिसहरूले गाउन र परमेश्वरको स्तुति गर्न शुरू गरे, परमप्रभुले अम्मोनी, मोआबी अनि सेईर पर्वतका मानिसहरू माथि गुप्त आक्रमण चलाइ दिनु भयो। ती, मानिसहरू थिए जो यहदा माथि आक्रमण गर्न आएका थिए।

23 अम्मोनी अनि मोआबीहरू सेईर पर्वतबाट आएका मानिसहरूसित लड्न थाले। अम्मोनी अनि मोआबीहरूले सेईर पर्वतका मानिसहरूलाई मारे अनि नष्ट गरि दिए। सेईरका मानिसहरूलाई मारे पछि तिनीहरूले एक अर्कालाई मारे।

24 यहदाका मानिसहरू मरूभूमिमा भएको पहरा राखेको किल्लामा आइपुगे। तिनीहरूले शत्रुका विशाल सेनालाई खोजे। तर तिनीहरूले केवल मृत शरीरहरू मात्र भईतिर लडिरहेका देखे। कोही पनि जीवित थिएनन्।

25 यहोशापात अनि तिनका सेना ती शरीरहरूबाट मूल्यवान चीजहरू लिन आए। तिनीहरूले अनेक पशुहरू, धन, बस्त्र अनि मूल्यवान चीजहरू पाए। यहोशापात अनि उनका सेनाले ती बस्तुहरू आफ्नै निम्ति लगे। ती चीजहरू यहोशापात अनि तिनका मानिसहरूले बोक्न सक्ने भन्दा अधिक थिए। तिनीहरूले मृत शरीरहरूबाट मूल्यवान चीजहरू लानलाई तीन दिन लगाए, किनभने चीजहरू अधिक थिए।

26 चौथो दिनमा यहोशापात अनि तिनका सेनाले बराका उपत्यकामा भेट गरे। तिनीहरूले त्यस स्थानमा परमप्रभुको स्तुति गरे। त्यसै कारणले मानिसहरूले त्यस स्थानलाई आज पनि “बराका बैसी” भन्छन्।

27 त्यसपछि यहोशापातले यहदा अनि यरूशलेमका मानिसहरूलाई यरूशलेममा फर्काए ल्याए। परमप्रभुले तिनीहरूलाई अत्यन्त खुशी तुल्याउनु भयो।, किनभने तिनीहरूका शत्रुहरू परास्त भए।

28 तिनीहरू वीणा, सारङ्गी अनि तुरहीहरू सहित यरूशलेम आए अनि परमप्रभुको मन्दिरमा गए।

29 सबै नजिकका राज्यहरू परमप्रभु देखी भयभीत भएर डराए किनभने तिनीहरूले सुने कि इस्राएलका शत्रुहरूको विरुद्ध परमप्रभु आफै लड्नु भएको थियो।

30 त्यसै कारणले गर्दा यहोशापातका राज्यमा शान्ति थियो। यहोशापातका परमेश्वरले तिनलाई तिनका चारै तिर शान्ति प्रदान गर्नु भयो।

यहोशापातको शासनको अन्त

31 यहोशापातले यहदादेश माथि शासन गरे। यहोशापात पैतीस वर्षका थिए जब तिनले शासन गर्न शुरू गरे। तिनले पच्चीस वर्षसम्म यरूशलेममा शासन गरे। तिनकी आमाको नाउँ अज्वा थियो। अज्वा शिल्हीकी छोरी थिइन्।

32 यहोशापातले ठीक प्रकारले आफ्ना पिता आसाले जस्तै जीवन जिए। यहोशापातले आसाको तरिका अनुसरण गर्न छाडेनन्। यहोशापातले परमप्रभुको दृष्टिमा ठीक कार्य गरे।

33 तर उच्च स्थानहरूलाई हटाइएन। अनि मानिसहरूले आफ्ना हृदय आफ्ना पूर्वाहस्तले अनुसरण गरेका परमेश्वरको अनुसरण गर्न देखि हटाएनन्।

34 यहोशापातले शुरू देखी अन्तसम्म गरेका अन्य कुराहरू हनानीका छोरा येहका अधिकारिक उल्लेखमा लेखिएका छन्। यी कुराहरूको नकल गरेर इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा संलग्न गरिएका छन्।

35 पछि यहदाका राजा यहोशापातले इस्राएलका राजा अहस्याहसित सन्धि गरे। अहस्थाले नराम्रो गरे।

36 तशीशमा जाने जहाजहरू निर्माण गर्नका निम्ति यहोशापात अहस्याहसित मिले। तिनीहरूले जहाजहरू एप्सोन-गेबेर शहरमा बनाए।

37 तब एलाजार यहोशापातको विरुद्ध बोले। एलाजारका पिताको नाउँ दोदाबाहु थियो। एलाजार भ्रेशा शहरका थिए। तिनले भने, “यहोशापात तपाईं अस्याहसित मिल्नु भयो, त्यसै कारणले परमप्रभुले तपाईंका कार्यहरू नष्ट गरिदिनु हुनेछ।” जहाजहरू भत्किए, यसर्थ यहोशापात अनि अहस्याह तिनीहरूलाई तार्शीश पठाउन समर्थ भएनन्।

21

1 तब, यहोशापातको मृत्यु भयो अनि तिनका पुर्खाहरूसित गाडिए। तिनलाई दाऊदका शहरमा गाडि दिए। योराम यहोशापातको स्थानमा नयाँ राजा भए। योराम यहोशापातका छोरा थिए।

2 योरामका भाइहरू अजर्याह, यहीएल, जकर्याह, अजर्याह, मीकाएल अनि शपत्याह थिए। ती व्यक्तिहरू यहोशापातका छोराहरू थिए। यहोशापात यहदाका राजा थिए।

3 यहोशापातले आफ्ना छोराहरूलाई चाँदीका, सुनका अनि बहुमूल्य बस्तुहरूका अनेक उपहारहरू दिए। तिनले यहदाका सुदृढ किल्लाहरू पनि तिनीहरूलाई दिए। तर यहोशापातले राज्य योरामलाई दिए किनभने योराम तिनका सबै भन्दा जेठा छोरा थिए।

योराम, यहदाका राजा

4 योरामले आफ्ना पिताका राज्य लिए अनि स्वयंमलाई शक्तिशाली तुल्याए। त्यसपछि तिनले आफ्ना सबै भाइहरूलाई मार्न भनी तरवारको प्रयोग गरे। तिनले इस्राएलका केही प्रमुखहरूलाई पनि मारे।

5 योराम बर्तीस वर्षका हुँदा तिनले शासन गर्न शुरू गरे। उसले आठ वर्ष यरूशलेममा शासन गरे।

6 तिनले इस्राएलका राजाहरूले बाँचेका जीवन जस्तै जीवन जिए। तिनी त्यसरी नै बाँचे जसरी आहाबका परिवार बाँचेका थिए। यसो भएको कारण के हो भने योरामले आहाबकी छोरीलाई विवाह गरेर परमप्रभुको दृष्टिमा नराम्रो काम गरे।

7 तर परमप्रभुले दाऊदका परिवारलाई नष्ट गर्नु भएन किनभने परमप्रभुले दाऊदसँग करार गर्नु भएको थियो। परमप्रभुले दाऊद अनि तिनका छोरा छोरीहरूका निम्ति एक दीप सर्वदा जलाइ राख्ने वचन दिनु भएको थियो।

8 योरामको समयमा, एदोम यहदाको विरुद्ध बागी भए अनि यहदाका अधिकारबाट एदोम छुट्टियो। एदोमका मानिसहरूले आफ्नो लागि राजा आफै चुने।

9 यसर्थ योराम आफ्ना समस्त सेनापतिहरू अनि रथहरू सहित एदोममा गए। एदोमी सैनिकले योराम अनि तिनका रथ-सेनापतिहरूलाई घेरे। तर योरामले राती युद्ध गरेर एदोमीहरूमाथि आक्रमण गरे।

10 त्यस समय देखि अहिलेसम्म एदोम देश यहदाका विरुद्ध विद्रोही रहेको छ। लिब्ना शहरका मानिसहरू पनि योरामका विरुद्ध भए। यस्तो भयो किनभने योरामले परमप्रभु परमेश्वरलाई त्याग गरे। उहाँ योरामका पुर्खाहरूले अनुसरण गरेका परमेश्वर हुनुहुन्छ।

11 योरामले यहदाका पहाडहरूमाथि उच्च स्थानहरू पनि निर्माण गरे। योरामले यरूशलेमका मानिसहरूलाई ती कामहरू गर्नबाट रोके जो परमेश्वर चाहनु हुन्थ्यो। तिनले यहदाका मानिसहरूलाई परमप्रभु देखि टाढा डोह्याए।

12 योरामले एलिया अगमवक्ताबाट एउटा सन्देश पाए। सन्देशमा यो भनिएको छ:

“परमप्रभु परमेश्वरले भन्नु भएको कुरा यस्तो छ। उहाँ तपाईंका पिता दाऊदले अनुसरण गरेका परमेश्वर हुनुहुन्छ। परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘योराम, तँ तेरा पिता यहोशापात जुन प्रकारले बसे त्यस प्रकारले बसिनस्। तँ त्यस प्रकारले बसिनस् जुन प्रकारले यहदाका राजा आसा बसे।’

13 तर तँ इस्राएलका राजाहरू जस्तै जिइस तैले यहदा अनि यरूशलेमका मानिसहरूलाई, परमेश्वर देखि अविश्वासीहरू हुने कारण बनाईस। आहाब अनि तिनका परिवारले त्यसै गरे। तिनीहरू परमेश्वर प्रति अविश्वसनीय थिए। तैले तेरो भाइहरूलाई मारिस। जो तँ भन्दा असल थिए।

14 यसकारण अब परमप्रभुले चाँडै तेरा मानिसहरूलाई अधिक दण्डबाट दण्डित तुल्याउने छन्। परमप्रभुले तेरा छोरा-छोरी, पत्नीहरू अनि तेरा सबै सम्पत्तिलाई दण्ड दिनु हुनेछ।

15 तँलाई पेटको भयानक रोग लाग्ने छ। त्यो हरेक दिन झन-झन नराम्रो हुनेछ। त्यसपछि तेरो भयानक रोगको कारणले आन्दा भुँडी बाहिर निस्कनेछ।”

16 परमप्रभुले कृशी मानिसहरूका छेउ छाडामा बसे पलिशती अनि आरबी मानिसहरूलाई योराम प्रति क्रोधित तुल्याइ दिनु भयो।

17 ती मानिसहरूलाई यहदा देश माथि आक्रमण गरे। तिनीहरूले राजमहलका सबै सम्पत्तिहरू अनि योरामका छोराहरू एवं पत्नीहरू लगे। योरामका कान्छा छोरा मात्र छाडिए। योरामका कान्छा छोराको नाउँ यहोआहज* थियो।

18 ती घटनाहरू घटे पछि परमप्रभुले योरामको भुँडीमा यस्तो रोग उत्पन्न गरिदिनु भयो जसलाई निको पार्न सकिँदैन थियो।

19 तब दुइ वर्ष पछि रोगको कारणले योरामको आन्दा-भुँडी बाहिर निकलियो। तिनी नराम्रो पीढाले मरे। मानिसहरूले योराम प्रति सम्मान जनाउन तिनका पिताको सम्मानको निम्ति जस्तै विशाल ज्योति बालेनन्।

20 योराम बत्तीस वर्षका थिए जब तिनी राजा भए। तिनले आठवर्षसम्म यरूशलेममा शासन गरे। जब योरामको मृत्यु भयो तब कुनै व्यक्ति दुःखित भएनन्। मानिसहरूले योरामलाई दाऊदको शहरमा गाडे, तर राजाहरूलाई गाडिने चिहानमा होइन।

22

अहज्याह यहदाका राजा

1 यरूशलेमका मानिसहरूले अहज्याहलाई योरामको स्थानमा नयाँ राजा चुने। अहज्याह योरामका कान्छा छोरा थिए। योरामको छाउनीमा आक्रमण गर्न आउने अरबी मानिसहरूसित आएका मानिसहरूले योरामका सबै ठूला छोराहरू मारि दिएका थिए। यसर्थ अहज्याहले यहदामा शासन गर्न थाले।

2 अहज्याह 22 वर्षका थिए जब तिनले शासन चलाउन शुरू गरे। अहज्याहले यरूशलेममा एक वर्ष शासन गरे। तिनकी आमाको नाउँ अतल्याह थियो। अतल्याहका पिताको नाउँ ओम्री थियो।

3 अहज्याह पनि आहाबका परिवार बसेकै प्रकारले बसे। तिनी त्यस प्रकारले बसे किनभने तिनकी आमाले तिनलाई नराम्रा कुराहरू गर्न उत्साहित तुल्याइन्।

4 अहज्याहले परमप्रभुको दृष्टिमा नराम्रा कामहरू गरे। त्यस्तै नै आहाबका परिवारले गरेका थिए। आहाबका परिवारले अहज्याहका पिताको मृत्यु भएपछि अहज्याहलाई सल्लाह दिए। तिनीहरूले अहज्याहलाई नराम्रो सल्लाह दिए। त्यही नराम्रो सल्लाहले तिनलाई मृत्यु तर्फ डोर्यायो।

5 अहज्याहले आहाबका परिवारले तिनलाई दिएका सल्लाह अनुसरण गरे। अहज्याह राजा योराम साथ रामोत गिलाद शहर तर्फ अरामका राजा हजाएलको विरुद्ध युद्ध गर्न गए। योरामका पिताको नाउँ आहाब थियो जो इस्राएलका राजा थिए। तर अरामीहरूले योरामलाई युद्धमा घाइते तुल्याए।

6 योराम निको हुनका निम्ति यिजेल शहर फर्की गए। तिनी रामोतमा घाइते भए जब तिनी अरामका राजा हजाएल विरुद्ध लडे। तब अहज्याह योरामसित भेट गर्न यिजेल गए। अहज्याहका पिताको नाउँ यहदाका राजा योराम थियो। योरामका पिताको नाउँ आहाब थियो। योराम यिजेल शहरमा थिए किनभने तिनी घाइते भएका थिए।

7 परमेश्वरले त्यसबेला अहज्याहको मृत्यु गराउनु भयो जब तिनी योरामलाई भेट्न गए। अहज्याह आइपुगे अनि योरामसित येहलाई भेट्न गए येहका पिताको नाउँ निम्शी थियो। परमप्रभुले आहाबका परिवारलाई नष्ट गर्न येहलाई चुन्नु भयो।

8 येहले आहाबका परिवारलाई दण्ड दिइरहेका थिए। येहले यहदाका प्रमुखहरू अनि अहज्याहका आफन्तहरू, जो अहज्याहका सेवा गर्दै थिए तिनीहरूलाई भेट्टाए। येहले यहदाका प्रमुखहरू अनि अहज्याहका आफन्तहरूलाई मारिदिए।

9 त्यसपछि येहले अहज्याहलाई खोजे। येहका मानिसहरूले तिनलाई पके जब तिनी सामरिया शहरमा लुक्ने कोशिश गरिरहेका थिए। तिनीहरूले अहज्याहलाई येहकहाँ ल्याए। तिनीहरूले अहज्याहलाई मारे अनि तिनलाई गाडिदिए। तिनीहरूले भने, "अहज्याह यहोशापातका सन्तान थिए। यहोशापातले सम्पूर्ण हृदयले परमप्रभुको अनुसरण गरे।" अहज्याहको परिवारमा कोही पनि यहदाका राज्यलाई शासन गर्ने शक्तिशाली थिएन।

रानी अतल्याह

10 अतल्याह अहज्याहको आमा थिइन्। जब तिनले आफ्ना छोराको मृत्यु भएको देखिन् तब तिनले यहदामा राजाका सबै छोरा-छोरीहरूलाई मारिदिइन्।

11 तर यहोशेबाले अहज्याहका छोरा योआशलाई लगिन् अनि तिनलाई लुकाइन्। यहोशेबाले योआश अनि तिनकी सुसारेलाई भित्री शयनकक्ष भित्र राखिन्। यहोशेबा राजा योरामकी छोरी थिइन्। तिनी यहोयादा की पत्नी पनि थिइन्। यहोयादा एक पूजाहारी थिए। अनि यहोशेबा अहज्याहकी बहिनी थिइन्। अतल्याहले योआशलाई मारिन् किनभने यहोशेबाले तिनलाई लुकाएकी थिइन्।

12 योआश पूजाहारीहरूसित परमेश्वरको मन्दिरमा छः वर्षसम्म लुकेर बसे। त्यस बेला अतल्याहले देशमा रानीको रूपमा शासन गरिन्।

* 21:17: यहोआहज अथवा "अहज्याह।"

23

पूजाहारी यहोयादा अनि राजा योआश

1 छःवर्ष पछि यहोयादले आफ्नो पराक्रम देखाए। तिनले सेना नायकहरूसित सन्धि गरे। ती सेना नायकहरू-यरोहामका छोरा अजर्याह, यहोहानाका छोरा इश्माएल, ओबेदका छोरा अजर्याह, अदायाहका छोरा मासेयाह अनि जिक्कीका छोरा एलीशापात थिए।

2 तिनीहरू यहदाका चारैतिर गए अनि यहदाका सबै शहरहरूबाट लेवीहरूलाई भेला गरे। तिनीहरूले इस्त्राएलका परिवारहरूका प्रमुखहरूलाई पनि भेला गरे। त्यस पछि तिनीहरू यरूशलेम गए।

3 एकसाथ भेला भएका सबै मानिसहरूले राजासित परमेश्वरको मन्दिरमा करार बाँधे।

यहोयादाले ती मानिसहरूलाई भने, “राजाका छोरोले शासन गर्ने छन्। त्यो यही प्रतिज्ञा हो जो परमप्रभुले दाऊदका सन्तानका बारेमा गर्नु भएको थियो।

4 अब तिमीहरूले गर्नु पर्ने यही हो: तिमीहरू मध्ये एक तिहाइ पूजाहारी अनि लेवीहरू जो विश्रामको दिनमा काममा जान्छन्, तिनीहरूले द्वारहरूको रक्षा गर्ने छन्।

5 अनि तिमीहरू मध्ये एक-तिहाइ राज महलमा रहने छौ। अनि तिमीहरू मध्ये एक-तिहाइ घडेरी-द्वारमा रहने छौ। तर सबै अन्य मानिसहरू परमप्रभुको मन्दिरको आँगनमा बस्नु पर्ने छ।

6 कुनै पनि मानिसलाई परमप्रभुको मन्दिर भित्र आउन नदिनु। केवल पूजाहारी अनि लेवीहरू, जो सेवा गर्छन्, तिनीहरूलाई मन्दिर भित्र आउने अनुमति छ, किनभने तिनीहरू पवित्र छन्। तर अन्य सबै मानिसहरूले तिनीहरूलाई परमप्रभुले दिनु भएको काम गर्नु पर्छ।

7 लेवीहरू राजाको समीपमा बस्नु पर्छ। हरेक मानिससँग आफ्नो तरवार हुनु पर्छ। यदि कोही व्यक्ति मन्दिर भित्र पसे चेष्टा गर्छ भने त्यस व्यक्तिलाई मारि दिनु। तिनी जहाँ कही गए ता पनि तिमीहरू राजाको साथ रहनु पर्छ।”

8 लेवीहरू अनि यहदाका सबै मानिसहरूले पूजाहारी यहोयादाले दिएका आदेशहरू पालन गरे। यसकारण प्रत्येक कप्तान र सबै मानिसहरू दिनमा तिनीहरूले काम गर्नु पर्छ कि पर्देन भने सूचना सुन्न भित्र आए, किनभने पूजाहारी यहोयादले केही पनि तिनीहरूको समूहहरूलाई पदयाच्युत गराएका थिए।

9 पूजाहारी यहोयादाले भाला र टूला साना दुवै ढालहरू अधिकारीहरूलाई दिए ती राजा दाऊदका थिए। ती हतियारहरू परमेश्वरको मन्दिरमा राखिएका थिए।

10 तब यहोयादाले मानिसहरूलाई कहाँ उभिरनु पर्ने सो बताए। प्रत्येक मानिसको हातमा आफ्ना हतियार थिए। ती मानिसहरू मन्दिरको दाहिने देखि मन्दिरको देखे सम्म उभिएका थिए। तिनीहरू वेदीका अनि मन्दिरको नजिक र राजाका नजिकमा उभिएका थिए।

11 तिनीहरूले राजाका छोरोलाई बाहिर ल्याए र तिनलाई मुकुट लगाई दिए। तिनीहरूले नियमका पुस्तकको एक प्रति तिनलाई दिए। तब तिनीहरूले योआशलाई राजा बनाए। यहोयादा अनि तिनका छोराहरूले योआशको अभिषेक गरे। तिनीहरूले भने, “राजा लामो समय सम्म बाँचुन।”

12 अतल्याहले मानिसहरू मन्दिर तर्फ दगुरेका अनि राजाको प्रशंसा गरेको आवाज सुनिन। तिनी परमप्रभुको मन्दिरमा मानिसहरू कहाँ आइन्।

13 तिनले हेरिन् अनि राजालाई देखिन। राजा खम्बाको छेउको अधि उभिरहेको थियो। अधिकारीहरू अनि मानिसहरू जो तुरही बजाउँथे, राजाका छेउमा थिए। देशका मानिसहरू खुशीले तुरही बजाउँदै थिए। गायकहरू सङ्गीतका बाजाहरू बजाउँदै थिए। गायकहरूले प्रशंसा गाउनमा मानिसहरूलाई अगुवाइ गरिरहेका थिए। तब अतल्याहले तिनका वस्त्रहरू च्यातिन् अनि भनिन्, “राजद्रोह! राजद्रोह!”

14 पूजाहारी यहोयादाले सेना नायकहरूलाई बाहिर ल्याए। तिनले तिनीहरूलाई भने, “अतल्याहलाई बाहिर सेनाको माझ लैजाऊ। तिनलाई जोकोहिले पछ्याउँछ त्यसलाई मार्न तिमीहरूको तरवार प्रयोग गर।” तब पूजाहारीले सैनिकहरूलाई चेतावनी दिए, “अतल्याहलाई परमप्रभुको मन्दिरमा नमार्नु।”

15 तब मानिसहरूले राजमहलको घोडा-द्वारमा आउँदा तिनलाई पक्रिए जुन चाहिँ एउटा राज महलको प्रवेशद्वार हो। तब तिनीहरूले तिनलाई तत्कालै त्यही स्थानमा मारिदिए।

16 तब यहोयादाले सबै मानिसहरू अनि राजासित एक करार बाँधे। तिनीहरू सहमत भए कि तिनीहरू सबै परमप्रभुका मानिस हुनेछन्।

17 सबै मानिसहरू बाल मूर्तिका मन्दिरमा गए अनि त्यसलाई फोडि दिए। तिनीहरूले बाल मन्दिरमा भएका वेदीहरू अनि मूर्तिहरू पनि भत्काइदिए। तिनीहरूले बालका पुरोहित मातानलाई बाल वेदीहरूको सामुन्ने मारे।

18 तब यहोयादाले परमप्रभुको जिम्मामा रहने पूजाहारीहरू चुने। ती पूजाहारीहरू लेवीहरू थिए अनि दाऊदले तिनीहरूलाई परमप्रभुको मन्दिरको जिम्मामा रहने काम दिएका थिए। ती पूजाहारीहरूले मोशाका व्यवस्थाका आदेश अनुसार परमप्रभुलाई होमबलि अर्पण गर्नु पर्ने थियो। तिनीहरूले दाऊदका आदेश अनुसार अति खुशी साथ गाउँदै बलि अर्पण गरे।

19 यहोयादाले परमप्रभुको मन्दिरको द्वारमा रक्षकहरू राखेका थिए। यसकारण एउटा व्यक्ति जो अशुद्ध थियो भने मन्दिरभित्र पस्न पाउँदैन थियो।

20 यहोयादाले सेनाका सेना-नायकहरू, प्रमुखहरू, मानिसहरूका शासकहरू अनि देशका सबै मानिसहरूलाई आफ्ना साथ लिए। तब यहोयादाले राजालाई परमप्रभुको मन्दिर बाहिर ल्याए अनि माथिल्लोद्वार भएर तिनीहरू राज भवनमा गए। त्यस स्थानमा तिनीहरूले राजालाई सिंहासनमा बसाए।

21 यहदिका सबै मानिसहरू अत्यन्त आनन्दित थिए। अनि यरूशलेम शहरमा शान्ति थियो किनभने अतल्याहलाई तरवारद्वारा मारिएको थियो।

24

योआशले फेरि मन्दिर निर्माण गर्छन्

1 योआश सात वर्ष उमेरका थिए जब तिनी राजा भए। तिनले यरूशलेममा चालीस वर्ष शासन गरे। तिनकी आमाको नाउँ सिब्या थियो। सिब्या बेशेबा शहरकी थिइन्।

2 योआशले पूजाहारी यहोयादा बाँचुन्जेल परमप्रभुको सामुन्ने उचित कार्य गरे।

3 यहोयादाले योआशका निम्ति दुइवटी पत्रीहरू चुने। योआशका छोरा-छोरीहरू भए।

4 तब, पछि योआशले परमप्रभुको मन्दिर फेरि निर्माण गर्ने निर्णय गरे।

5 योआशले पूजाहारी अनि लेवीहरूलाई साथ बोलाए। तिनले तिनीहरूलाई भने, “यहदा शहरमा जाऊ अनि इस्राएलका सबै मानिसहरूले प्रति वर्ष तिर्ने धन संग्रह गर। त्यो धन तिम्रो परमेश्वरको मन्दिर फेरि निर्माण गर्नमा प्रयोग गर। चाँडो गर अनि यो काम गर।” तर लेवीहरूले हतार गरेनन्।

6 यसर्थ राजा योआशले मुख्य पूजाहारी यहोयादालाई बोलाए। राजाले भने, “यहोयादा, तिमीले किन लेवीहरूलाई यहदा अनि यरूशलेमबाट तिरो-धन ल्याउन लगाएनौ? परमप्रभुको सेवक मोशा अनि इस्राएलका मानिसहरूले पवित्र पाल निर्माण गर्नमा त्यो तिरो-धन प्रयोग गरेका थिए।”

7 विगत कालमा, अतल्याहका छोराहरू जबरजस्ती परमेश्वरको मन्दिर भित्र पसेका थिए। तिनीहरूले परमप्रभुको मन्दिरमा भएका पवित्र चीजहरू आफ्ना बाल देवताहरूको पूजा गर्नमा प्रयोग गरेका थिए। अतल्याह अत्यन्त दुष्ट स्त्री थिइन्।

8 राजा योआशले एउटा सन्दूक बनाउने अनि त्यसलाई परमप्रभुको मन्दिरको द्वारको बाहिर राख्ने आदेश गरे।

9 तब लेवीहरूले यहदा अनि यरूशलेममा एक घोषणा गरे। तिनीहरू रोए मानिसहरूलाई परमप्रभुका निम्ति तिरो-धन ल्याउनु भने। परमेश्वरका सेवक मोशाले मरू-भूमिमा भएको समयमा इस्राएलका मानिसहरूबाट जो तिरो-धन मागेका थिए यो धन त्यति नै हो।

10 समस्त प्रमुखहरू अनि मानिसहरू खुशी थिए। तिनीहरूले आफ्ना धन ल्याए अनि त्यसलाई सन्दूकमा हाले। तिनीहरूले तबसम्म लगातार दिइरहे जब सम्म सन्दूक भरी भएन।

11 तब लेवीहरूले त्यो सन्दूक राज-अधिकारीहरू कहाँ लानु पर्यो। तिनीहरूले सन्दूक धनले परिपूर्ण भएको देखे। राजाका सचिव अनि मुख्य पूजाहारीका अधिकारी आए अनि सन्दूकबाट धन निकालेर लगे। तब तिनीहरूले त्यो सन्दूकलाई फेरि त्यस कै स्थानमा फर्काई लगे। तिनीहरूले यो काम घरि-घरि गरे अनि प्रचुर धन संग्रह गरे।

12 तब राजा योआश अनि यहोयादाले त्यो धन ती मानिसहरूलाई दिए जो परमप्रभुको मन्दिरमा काम गर्थे। अनि परमप्रभुको मन्दिरमा काम गर्ने मानिसहरूले परमप्रभुको मन्दिर फेरि निर्माण गर्नका निम्ति निष्ण काठ खोप्नेहरू अनि सिकमीहरूलाई ज्यालमा राखे। तिनीहरूले ती कमीहरू पनि ज्यालमा ल्याए जो परमप्रभुको मन्दिरलाई फेरि निर्माण गर्नका निम्ति फलाम अनि काँसाका काम गर्न सिकाए थिए।

13 मानिसहरू जसले कामको निरीक्षण गर्दथे एकदमै परिश्रमी थिए। परमप्रभुको मन्दिर फेरि निर्माण गर्ने कार्य सफल भयो। तिनीहरूले परमप्रभुको मन्दिर पहिलाको जस्तै निर्माण गरे अनि तिनीहरूले यसलाई पहिलाको भन्दा बलियो बनाए।

14 जब कमीहरूले काम पूरा गरे तिनीहरूले उब्रिएको धन राजा योआश अनि यहोयादा कहाँ ल्याए। तिनीहरूले त्यो धन परमप्रभुको मन्दिरका निम्ति चीज-बीज बनाउनमा प्रयोग गरे। ती चीज-बीजहरू मन्दिरको सेवामा अनि होम-बलि अर्पण गर्नमा प्रयोग गरिन्थे। तिनीहरूले सुन-चाँदीका कचौरा एवं अन्य चीजहरू पनि बनाए। पूजाहारीहरूले यहोयादा जीवित रहेसम्म प्रतिदिन परमप्रभुको मन्दिरमा होमबलि अर्पण गरिरहे।

15 यहोयादा बूढ भए। तिनी लामो समयसम्म बाँचे, त्यसपछि तिनको मृत्यु भयो। यहोदा 130 वर्षको बूढ हुँदा तिनको मृत्यु भयो।

16 मानिसहरूले यहोयादालाई दाऊदका शहरमा गाडिदिए जहाँ राजाहरूलाई गाडिन्छन्। मानिसहरूले यहोयादालाई त्यहाँ गाडि दिए किनभने तिनले आफ्ना जीवनमा इसाएलमा परमेश्वर अनि परमेश्वरका मन्दिरका निम्ति धेरै असल कार्य गरे।

17 यहोयादाको मृत्यु पछि, यहूदाका प्रमुखहरू आए अनि राजा योआश सभक्ष झुके। राजाले ती प्रमुखहरूका कुरा सुने।

18 राजा अनि ती अगुवाहरूले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूले आराधना गर्ने परमप्रभु परमेश्वरको मन्दिरलाई परित्याग गरे। तिनीहरूले अशेरा खामा अनि अन्य मूर्तिहरूका पूजा गर्न शुरू गरे। परमेश्वर यहूदा अनि यरूशलेमका मानिसहरूसित क्रोधित हुनु भयो किनभने राजा अनि अगुवाहरू दोषी थिए।

19 परमेश्वरले मानिसहरू कहीं तिनीहरूलाई परमप्रभु तिर फर्काइ ल्याउन भनी अगमवक्ताहरू पठाउनु भयो। अगमवक्ताहरूले मानिसहरूलाई चेताउनी दिए। तर मानिसहरूले सुन्न अस्वीकार गरे।

20 परमेश्वरको आत्मा जकर्याह माथि उत्रिनुभयो। जकर्याहका पिता पूजाहारी यहोयादा थिए। जकर्याह मानिसहरूका सामुने उभिए अनि भने, “परमेश्वरले जे भन्नु हुन्छ त्यो यो हो: ‘किन तिमीहरूले परमप्रभुको आदेशहरूको पालन गर्न अस्वीकार गर्छौं? तिमीहरू सफल हुने छैनौं। तिमीहरूले परमप्रभुलाई त्याग्यौं यसकारण परमप्रभुले पनि तिमीहरूलाई त्याग्न भएको छ।’”

21 तर मानिसहरूले जकर्याहको विरुद्ध षड्यन्त्र रचे। राजाले जकर्याहलाई मार्न भनी मानिसहरूलाई आदेश दिए, यसर्थ तिनको मृत्यु नहुञ्जेल मानिसहरूले तिनलाई हुँड्याना हाने। मानिसहरूले यो काम मन्दिरको आँगनमा गरे।

22 राजा योआशले तिनी प्रति यहोयादाले दर्शाएको दया सम्झेनन्। यहोयादा जकर्याहका पिता थिए। तर योआशले यहोयादाका छोरा जकर्याहलाई मारिदिए। जकर्याहको मृत्यु हुनु अघि तिनले भने, “परमप्रभुले देख्नु हुनेछ जो तिमीहरूले गर्दै छौं अनि तिमीहरूलाई दण्ड दिनु हुनेछ।”

23 वर्षको अन्ततिर, अरामी सेना योआशको विरुद्ध आए। तिनीहरूले यहूदा अनि यरूशलेम माथि आक्रमण गरे अनि मानिसका सबै प्रमुखहरूलाई मारिदिए। तिनीहरूले सबै मूल्यवान बस्तुहरू दर्मीशकका राजा कहाँ पठाए।

24 अरामी सेना मानिसहरूको सानो दलको रूपमा आएका थिए तर परमप्रभुले तिनीहरूलाई यहूदाका अति विशाल सेनालाई परास्त पार्न दिनु भयो। परमप्रभुले यसो गर्नु भयो। किनभने यहूदाका मानिसहरूले, आफ्ना पुर्खाहरूले अनुसरण गरेका परमप्रभु परमेश्वरलाई त्याग गरे। यसरी योआश दण्डित भए।

25 जब अरामीहरूले योआशलाई छोडे तब तिनी नराम्रो प्रकारले घाइते भएका थिए। योआशका आफ्नै सेवकहरूले तिनको विरुद्ध षड्यन्त्र रचे। तिनीहरूले यसो गरे किनभने योआशले पूजाहारी यहोयादाका छोरा जकर्याहलाई मारेका थिए। सेवकहरूले योआशलाई तिनको आफ्नै ओछ्यानमा मारिदिए। योआशको मृत्यु भएपछि मानिसहरूले तिनलाई दाऊदको शहरमा गाडीदिए। तर तिनीहरूले तिनलाई त्यस स्थानमा गाडेनन् जहाँ राजाहरूलाई गाडिन्छ।

26 ती यिनै सेवकहरू हुन् जसले योआशको विरुद्ध षड्यन्त्र रचेका थिए: जाबाद अनि यहोजाबाद। जाबादकी आमाको नाउँ शिमात थियो। शिमात अम्मोनकी थिइन्। अनि यहोजाबादकी आमाको नाउँ शिप्रित थियो। शिप्रित मोआबकी थिइन्।

27 योआशका छोराहरूको विषयमा कथा, तिनी विरुद्धको महान अगमवाणीहरू अनि तिनले कसरी फेरि परमेश्वरको मन्दिर निर्माण गरे, यी सबै राजाहरू सम्बन्धी व्याख्या नाउँको पुस्तकमा लेखिएका छन्। अमरस्याह तिनका पछि नयाँ राजा भए। अमरस्याह योआशका छोरा थिए।

25

यहूदाका राजा अमरस्याह

1 अमरस्याह पच्चीस वर्षका थिए जब तिनी राजा भए। तिनले यरूशलेममा उनन्तीस वर्ष शासन गरे। तिनकी आमाको नाउँ यहोअददान थियो। यहोअददान यरूशलेमकी थिइन्।

2 अमरस्याहले त्यही कुराहरू गरे जो परमप्रभुले तिनीद्वारा गराउन चाहनु हुन्थ्यो। तर तिनले ती कुराहरू सम्पूर्ण हृदयले गरेनन्।

3 अमरस्याह शक्तिशाली राजा भए। त्यस पछि तिनले ती अधिकारीहरूलाई मारि दिए जसले तिनका राजा मारेको थिए।

4 तर अमरस्याहले ती अधिकारीहरूका छोरा छोरीहरूलाई मारेनन्। किन? तिनले मोशाको पुस्तकमा लेखिएका व्यवस्था पालन गरे। परमप्रभुले आदेश दिनु भएको थियो, “माता-पितालाई उनीहरूका छोरा-छोरीहरूले केही गरेको खण्डमा मार्नु हुँदैन। अनि छोरा-छोरीहरूलाई तिनीहरूका माता-पिताहरूले केही गरेका खण्डमा मार्नु हुँदैन कुनै व्यक्तिलाई तिनी स्वयंले गरेका नराम्रो कामका निम्ति मात्र मार्नु पर्छ।”

5 अमस्याहले यहदाका मानिसहरूलाई एक साथ भेला गरे। तिनले परिवार अनुसार तिनीहरूको दल बनाए अनि ती दलहरूलाई सेनाध्यक्ष र सेना नायकहरूका जिम्मामा राखे। ती प्रमुखहरूका जिम्मामा यहदा अनि बिन्यामीनका समस्त सैनिकहरू थिए। सबै मानिसहरू जो सैनिक हुनका निम्ति छानिए ती बीस वर्ष अनि त्यस भन्दा अधिक उमेरका थिए। जम्मा 3,00,000 सिपालु सैनिकहरू भाला अनि ढाल सहित युद्धका निम्ति तयार थिए।

6 अमस्याहले इस्राएलबाट 1,00,000 सैनिकहरू पनि ज्यालामा ल्याए। ती सैनिकहरूलाई ज्यालामा ल्याउनका निम्ति तिनले 100 तोडा चाँदी दिए।

7 तर परमेश्वरका एक व्यक्ति अमस्याह कहाँ आए। परमेश्वरका व्यक्तिले भने, “राजा इस्राएलका सेनालाई तपाईं साथ जान नदिनु होस्। परमप्रभु इस्राएलीहरूका साथमा हुनुहुन्न। परमप्रभु एषैमका मानिसहरूका साथ हुनुहुन्न।

8 यदि तपाईंले तपाईं आफैलाई बलियो अनि युद्धको निम्ति तयार बनाउनुहुन्छ भने परमेश्वरले तपाईंलाई परास्त गर्नुहुनेछ, किनकि विजय अथवा परास्त परमेश्वरको सहायतामा भर पर्छ।”

9 अमस्याहले परमेश्वरका व्यक्तिलाई भने, “तर मेरो धनको बारेमा के हुन्छ जो मैले इस्राएली सेनाहरूलाई दिइ सकेको छु?” परमेश्वरका मानिसले भने, “परमप्रभुसित प्रशस्त छन्। उहाँले तपाईंलाई त्यो भन्दा धेरै दिन सक्नु हुन्छ।”

10 यसर्थ अमस्याहले इस्राएली सैनिकहरूलाई घर तिर एफ्राईम फर्काई पठाए। ती मानिसहरू राजा अनि यहदाका मानिसहरू प्रति अत्यन्त क्रोधित भए। तिनीहरू अत्यन्त क्रोधित भएर घर फर्किए।

11 तब अमस्याह अत्यन्त साहसी भए अनि आफ्ना सेनाहरूलाई लिएर एदोम देशको नूनकोबेसी तर्फ गए। त्यस स्थानमा अमस्याहका सेनाहरूले सेइरका 10,000 मानिसहरूलाई मारे।

12 यहदाका सेनाले पनि सेइरका 10,000 मानिसहरूलाई कब्जामा लिए। तिनीहरूले सेइरका ती मानिसहरूलाई एक पहाडको टुप्पोमा लगे। ती मानिसहरू अझसम्म जीवित थिए। तब यहदाका सेनाले ती मानिसहरूलाई पहराको टुप्पोदेखि तल तिर झारिदिए अनि तिनीहरूका शरीरहरू तल चट्टानहरूमा चकना चूर भए।

13 तर त्यस समयमा अमस्याहले ती सैनाहरूलाई यहदाका शहरहरू सामरिया देखि बेत-होरोनसम्म आक्रमण गर्न अनुमति दिएका थिएनन्। तै पनि तिनीहरूले शहरहरूमा आक्रमण गरे। तिनीहरूले 3,000 मानिसहरू मारे धेरै मालहरू लुटे।

14 अमस्याह एदोमी मानिसहरूलाई परास्त गरे पछि घर आए। तिनले सेइरका मानिसहरूले पूजा गर्ने मूर्तिहरू ल्याए। अमस्याहले ती मूर्तिहरूको पूजा गर्न शुरू गरे। तिनी ती मूर्तिहरू अघि झुके अनि तिनीहरूका निम्ति धूप बाले।

15 परमप्रभु अमस्याह सित अत्यन्त क्रोधित हुनुभयो। परमप्रभुले अमस्याह कहाँ अगमवक्ता पठाउनु भयो। अगमवक्ताले भने, “अमस्याह किन तपाईंले ती मानिसहरूले पूजा गर्ने मूर्तिहरूको पूजा गर्नु भएको? ती देवताहरूले तिनीहरूका आफ्नै मानिसहरूलाई पनि तपाईंबाट बचाउन सकेनन्।”

16 जब अगमवक्ता बोले, अमस्याहले अगमवक्तालाई भने, “हामीले तिमीलाई राजाको सल्लाहकार बनाएका छैनौं! चुप लाग्! तिमी चुप लागेनौं भने तिमीलाई मारिने छ।” अगमवक्ता चुप भए, तर तब भने, “परमेश्वरले तपाईंलाई ध्वंस गर्ने निश्चय गर्नु भएकोछ। किनभने तपाईंले ती नराम्रा कुराहरू गर्नु भयो। अनि मेरो वचन सन्तु भएन।”

17 यहदाका राजा अमस्याहले आफ्ना परामर्शदाताहरू सित कुरा गरे। तब तिनले इस्राएलका राजा योआशलाई एक सन्देश पठाए। अमस्याहले योआशलाई भने, “हामी मुखा-मुखी भेट गरौं।” योआश योआहाजका छोरा थिए। योआहाज यहदाका छोरा थिए।

18 तब योआशले अमस्याह कहाँ आफ्नो उत्तर पठाए। योआश इस्राएलका राजा थिए अनि अमस्याह यहदाका राजा थिए। योआशले यो कथा भने: “लबानोन एक सानो काँडादार पोथ्राले लबानोन एक विशाल देवदारको वृक्ष कहाँ सन्देश पठायो। सानो काँडादार पोथ्राले भन्यो, ‘तिमी छोरीलाई मेरो छोरासित विवाह गरिदेऊ।’ तर एक जङ्गली पशु आयो अनि काँडादार पोथ्रा माथि हिँड्यो र त्यसलाई नष्ट गरि दियो।

19 तिमी स्वयंमलाई भन्छौं, ‘मैले एदोमलाई परास्त गरे।’ तिमी घमण्डी छौ अनि तिमी धाक लाउँछौ। तर तिमी घरमा बस। तिमीलाई खतरा मोल्नु खाँचो छैन। यदि तिमी मसित लड्यौ भने, तिमी अनि यहदा ध्वंस हुने छौ।”

20 तर अमस्याहले सन्तु अस्वीकार गरे। यो परमेश्वरबाट आएको हो परमेश्वरले इस्राएल द्वारा यहदालाई परास्त गराउने योजना बनाउनु भयो, किनभने यहदाका मानिसहरूले एदोमका मानिसहरूले अनुसरण गर्ने देवताहरूको अनुसरण गरे।

21 यस कारण इस्राएलका राजा योआशले यहदाका राजा अमस्याहसित बत-शोमेश शहरमा मुखा-मुखी भेट गरे। बत-शोमेश यहदामा छ।

22 इस्राएलले यहदालाई परास्त गरे। यहदाका हरेका मानिस आफ्ना घर तिर भागे।

23 योआशले अमस्याहलाई बेत-शोमेशमा पक्रे अनि तिनलाई यस्शलेम लगे। अमस्याहका पिताको नाउँ योआश थियो। योआशको पिताको नाउँ योआहाज थियो। योआशले यस्शलेमको एषैम फाटक देखि कुनाको फाटक सम्मको पर्खालको 400 हात* लामो अंश भत्काइ दिए।

24 परमेश्वरको मन्दिरमा सुन अनि चाँदी एवं धेरै अन्य चीज-बीजहरू थिए। ओबेद एदोम ती चीज बीजहरूको जिम्मामा थिए। तर योहोआशले ती सबै चीज-बीजहरू लगे। योआशले राज महलबाट कोषहरू पनि लगे। त्यस पछि योआशले केही मानिसहरूलाई कैदीको रूपमा लगे अनि फर्केर सामरिया गए।

25 योआशको मृत्यु पछि अमस्याह पन्ध्र वर्षसम्म बाँचे। अमस्याहका पिता यहूदाका राजा योआश थिए। योआशको पिता यहोआहाज इस्राएलका राजा थिए।

26 अमस्याहले शुरू देखि अन्तसम्म गरेका अन्य कुराहरू यहूदा अनि इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छन्।

27 जब अमस्याहले परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्न छाडे, यस्शलेममा मानिसहरूले अमस्याह विरुद्ध षडयन्त्र रचे। तिनी लाकीश शहर तिर भागेर गए। तर मानिसहरूले लाकीशमा मानिसहरू पठाए अनि तिनीहरूले अमस्याहलाई त्यही मारिदिए।

28 तब तिनीहरूले अमस्याहको शरीरलाई घोडाहरूमा लदाएर ल्याए अनि यहूदाको शहरमा तिनका पुर्खाहरूसित गाडि दिए।

26

उज्जियाह यहूदाका राजा

1 त्यस पछि यहूदाका मानिसहरूले उज्जियाहलाई अमस्याहको स्थानमा नयाँ राजा हुनका निम्ति चुने। अमस्याह उज्जियाहका पिता थिए। उज्जियाह सोह्र वर्षका हुँदा यस्तो भयो।

2 उज्जियाहले एलात शहरलाई फेरि निर्माण गरे अनि यहूदालाई फर्काइ दिए। अमस्याहको मृत्यु भयो र तिनका पुर्खासित गाडिए पछि उज्जियाहले यसो गरे।

3 उज्जियाह सोह्र वर्षका थिए जब तिनी राजा भए। तिनले बाउन् वर्ष सम्म यस्शलेममा शासन गरे। तिनकी आमाको नाउँ यकोल्याह थियो। यकोल्याह यस्शलेमकी थिइन।

4 उज्जियाहले ती कुराहरू गरे जो परमप्रभुले तिनी द्वारा गराउन चाहनु हुन्थ्यो। तिनले परमेश्वरको आज्ञा त्यसरी नै पालन गरे जसरी तिनका पिता अमस्याहले गरेका थिए।

5 उज्जियाहले परमेश्वरको अनुसरण जकर्याहको जीवनकालमा गरे। जकर्याहले उज्जियाहलाई परमेश्वरको कसरी सम्मान गर्नु अनि आज्ञा पालन गर्नु सो सिकाए। जब उज्जियाहले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरिरहेका थिए परमेश्वरले तिनलाई सफलता प्रदान गर्नु भयो।

6 उज्जियाहले पलिशती मानिसहरूको विरुद्ध युद्ध लडे। तिनले गात, यब्ने अनि अशदोद शहरहरूका वरिपरिका पर्खालहरू भत्काइ दिए। उज्जियाहले अशदोद शहरको छेउमा अनि पलिशती मानिसहरू माझ अन्य स्थानहरूमा शहरहरू बसाए।

7 परमेश्वरले उज्जियाहलाई पलिशतीहरू अनि गुर-बलमा बस्ने अरबीहरू अनि मूनीहरूको विरुद्धमा युद्ध गर्नमा सहायता दिनुभयो।

8 अम्मोनीहरूले उज्जियाहलाई सौगातहरू तिर्ये। उज्जियाहको नाउँ मिश्रदेशको सीमाना सम्म प्रसिद्ध भएर गयो। तिनी प्रसिद्ध थिए किनभने तिनी अत्यन्त शक्तिशाली थिए।

9 उज्जियाहले यस्शलेममा कुनाको फाटकमा र बेसीको फाटकमा अनि पर्खाल घुमेको स्थानमा किल्लाहरू निर्माण गरे। उज्जियाहले ती किल्लाहरू दृढ बनाए।

10 उज्जियाहले मरुभूमिमा किल्लाहरू निर्माण गरे। तिनले अनेक कुवाहरू पनि खनाए। तिनीसित पहाडी देश अनि समतल भूमिमा प्रशस्त गाई-बस्तुहरू थिए। उज्जियाहका पर्वतहरू अनि असल उब्जनी हुने भूमिका कृषक थिए। तिनीसित ती व्यक्तिहरू पनि थिए जसले दाख उम्रने खेतहरूको हेरचाह गर्थे। तिनीले खेती-पाती मन पराउँथे।

11 उज्जियाहसित प्रशिक्षित सैनिकहरूका सेना थिए। ती सैनिकहरूलाई सचिव यीएल अनि अधिकारी मासेयाहले दल-दल पारेर राखेका थिए। हनन्याह तिनीहरूका प्रमुख थिए। यीएल अनि मासेयाहले ती सैनिकहरूको गन्ती गरे अनि तिनीहरूलाई दल, दलमा राखे। हनन्याह राजाका एक अधिकारी थिए।

12 सैनिकहरू माथि 2,600 प्रमुखहरू थिए।

13 ती परिवार-प्रमुखहरूका जिम्मामा 3,07,500 मानिसहरूका सेना थिए जो ठूलो शक्तिसित लडथे। ती सैनिकहरूले शत्रुको विरुद्ध राजालाई सहायता गर्थे।

* 25:23: 400 हात अर्थात् "600 फीट लामो।"

14 उज्जियाहले सेनालाई ढाल, भाला, फलामको टोपी, कवच, झिलम, धनु अनि धुँयेत्रोका निम्ति ढुङ्गाहरू दिएका थिए।

15 यरूशलेममा उज्जियाहले यन्त्रहरू बनाए जो चतुर व्यक्तिहरूले आविष्कार गरेका थिए। ती यन्त्रहरूलाई किल्लाहरू अनि कुनाका पर्खालहरूमा राखिएका थिए। यी यन्त्रहरूले काँढहरू अनि टूट्टूला ढुङ्गाहरू हान्दथे। उज्जियाह प्रसिद्ध भए। मानिसहरूले टाढा टाढाका स्थानहरूमा तिनका नाउँ जान्दथे। तिनले प्रशस्त सहायता पाए अनि शक्तिशाली राजा बने।

16 तर जब उज्जियाह शक्तिशाली भए तिनको घमण्डको कारणले तिनलाई नष्ट पार्थ्यो। तिनी परमप्रभु तिनका परमेश्वर प्रति विस्वसनीय थिएनन्। तिनी परमप्रभुको मन्दिर भित्र धूप बाल्ने वेदीमा धूप बाल्न गए।

17 पूजाहारी अजर्याह अनि अस्सी जना साहसी पूजाहारीहरू, जो परमप्रभुको सेवा गर्थे, उज्जियाहलाई पछ्याउँदै मन्दिर भित्र गए।

18 तिनीहरूले उज्जियाहलाई भने तपाईंले गलती गर्नु हुँदछ। तिनीहरूले तिनलाई भने, “उज्जियाह, परमप्रभुको निम्ति धूप बाल्ने यो तपाईंको काम होइन। यसो गर्नु तपाईंको निम्ति असल छैन। पूजाहारीहरू अनि हास्रनका सन्तानहरूले मात्र परमप्रभुको निम्ति धूप बाल्ने गर्छन्। यी पूजाहारीहरूलाई पवित्र सेवाका निम्ति धूप बाल्न प्रशिक्षित तुल्याइएका छन्। तपाईं यो महा पवित्र स्थानबाट बाहिर जानु होस्। तपाईं विस्वसनीय हुनु भएको छैन। परमप्रभु परमेश्वरले यसका निम्ति तपाईंको सम्मान गर्नु हुने छैन।”

19 तर उज्जियाह क्रोधित भए। तिनको हातमा धूप दानी थियो। जब उज्जियाह पूजाहारीहरूसित खुबै रिसाएका थिए त्यस बेला तिनको निधारमा कोर रोग निस्कियो। यो घटना परमप्रभुको मन्दिरको धूप बाल्ने वेदीको छेउमा पूजाहारीहरूको सामुने घट्यो।

20 अजर्याह-मुख्य पूजाहारी अनि अन्य सबै पूजाहारीहरूले उज्जियाहलाई हेरे। तिनीहरूले तिनको निधारमा कोर रोग देख्न सक्थे। पूजाहारीहरूले उज्जियाहलाई मन्दिरबाट चाँडो बाहिर जान कर लगाए। उज्जियाह स्वयं हतारिएर बाहिर निस्के किनभने परमप्रभुले तिनलाई दण्ड दिनुभएको थियो।

21 उज्जियाह राजा कोरी भएको थियो। तिनी भिन्नै घरमा बसू पर्थ्यो। तिनी परमप्रभुको मन्दिरमा प्रवेश गर्न सक्तैन थिए। उज्जियाहका छोरा योतामले राज दरबारलाई नियन्त्रणमा राखे अनि दरबारको निम्ति प्रशासक भए।

22 उज्जियाहले शुरू देखि अन्त सम्म अन्य जे कुराहरू गरे ती आमोसका छोरा अगमवक्ता यशैयाद्वारा लेखिएका थिए।

23 उज्जियाहको मृत्यु भयो अनि आफ्ना पिता-पुर्खाहरूका छेउमा गाडिए। उज्जियाहलाई राजाको चिहान नजिकको खुल्ला मैदानमा गाडे। किनभने मानिसहरूले भने, “उज्जियाहलाई कोर निस्केको छ।” अनि उज्जियाहको स्थानमा योताम नयाँ राजा भए। योताम उज्जियाहका छोरा थिए।

27

यहदाका राजा योताम

1 योताम राजा हुँदा पच्चीस वर्षका थिए। तिनले यरूशलेममा सोह्र वर्ष शासन गरे। तिनकी आमाको नाउँ यरूशा थियो। यरूशा सादोककी छोरी थिइन्।

2 योतामले ती कुराहरू गरे जो परमप्रभुले तिनी द्वारा गरिएको चाहनु हुन्थ्यो। तिनले आफ्ना पिता उज्जियाहले जस्तै परमेश्वरको आज्ञा पालन गरे। तर योताम आफ्ना पिताले गरे जस्तै धूप बाल्नु परमप्रभुको मन्दिर भित्र पसेनन्। तर मानिसहरूले नराफा काम लगातार गरिरहे।

3 योतामले परमप्रभुको मन्दिरको माथिल्लो फाटक फेरि निर्माण गरे। तिनले ओपेल नाउँका स्थानमा पर्खाल लगाउने अनेक निर्माण कार्य गरे।

4 योतामले यहदाको पहाडी देशमा पनि शहरहरू बनाए। योतामले जङ्गलहरूमा गढहरू अनि किल्लाहरू निर्माण गरे।

5 योताम अम्मोनी मानिसहरूका राजा अनि तिनका सेनाका विरुद्ध पनि लडे अनि तिनीहरूलाई परास्त गरे। यसर्थ हरेक वर्ष तीन वर्ष सम्म अम्मोनीहरूले योतामलाई 100 तोडा चाँदी, 10,000 मुरी* गर्हु अनि 10,000 मुरी जा दिए।

6 योताम शक्तिशाली भए किनभने तिनले विस्वसनीय रूपले परमप्रभु उसका परमेश्वरका आदेश पालन गरे।

7 योतामले गरेका अन्य कुराहरू अनि तिनका सबै युद्धहरू इस्त्राएली अनि यहदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छन्।

8 योताम पच्चीस वर्षका थिए जब तिनी राजा भए। तिनले यरूशलेममा सोह्र वर्ष सम्म शासन गरे।

9 तब योतामको मृत्यु भयो अनि तिनका पुर्खाहरूसित गाडिए। मानिसहरूले तिनलाई दाऊदका शहरमा गाडे। आहाज योतामका स्थानमा नयाँ राजा भए। आहाज योतामका छोरा थिए।

* 27:5: 10,000 मुरी अर्थात् “62,000 बुशल” थियो।

28

आहाज यहदाका राजा

1 आहाज बीस वर्षका थिए जब तिनी राजा भए। तिनले यरूशलेममा सोह्र वर्ष सम्म शासन गरे। आहाज आफ्ना पुर्खा दाऊद जस्तै ठीक सित बसेनन्। आहाजले ती कुराहरू गरेनन् जो परमप्रभु तिनले गरेका चाहनु हुन्थ्यो।

2 आहाजले इस्राएलका राजाहरूको नराम्रो उदाहरण अनुसरण गरे। तिनले बाल देवताहरूको पूजा गर्नका निम्ति मूर्ति निर्माण गर्न साँचाहरूको प्रयोग गरे।

3 आहाजले बेन-हिन्नोम बेसीमा धूप जलाए। तिनले आफ्नै छोराहरूलाई आगोमा जलाएर बलि चढाए। तिनले त्यस्तै भयानक पापहरू गरे जस्तो पाप त्यस देशमा बस्ने मानिसहरूले गरेका थिए। परमप्रभुले ती मानिसहरूलाई त्यहाँबाट बाहिर निक्लन विवश पार्नु भएको थियो, जब इस्राएलका मानिसहरू त्यस देशमा आएका थिए।

4 आहाजले उच्च स्थानहरूमा, पहाडहरूमा अनि हेरेक हरियो वृक्ष मुनि बलिहरू चढाए र धूप बाले।

5-6 आहाजले पाप गरे, यसर्थ परमप्रभु तिनका परमेश्वरले अरामका राजालाई आहाजलाई परास्त गर्न दिनु भयो। अरामका राजा अनि तिनका सेनाले आहाजलाई परास्त गरे अनि यहदाका अनेक मानिसहरूलाई बन्दी बनाए। अरामका राजाले ती बन्दीहरूलाई दमीशक शहरमा लगे। परमप्रभुले इस्राएलका राजा पेकहलाई पनि आहाजलाई परास्त गर्न दिनु भयो। पेकहका पिताको नाउँ रमल्याह थियो। पेकह अनि तिनका सेनाले यहदाका 1,20,000 साहसी सैनिकहरूलाई एकै दिनमा मारे। पेकहले ती यहदाका मानिसहरूलाई परास्त गरे किनभने तिनीहरूले तिनीहरूका पुर्खाहरूले आज्ञा पालन गर्ने परमप्रभु परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्न छाडेका थिए।

7 जिक्री एरैमका एक साहसी सैनिक थिए। जिक्रीले राजा आहाजका छोरा मासेयाह राज महलको जिम्मामा रहेको अधिकारी अञ्जिकाम अनि एल्कानालाई मारे। एल्काना राजा देखि दोस्रो शक्तिका थिए।

8 इस्राएली सेनाले यहदाका बस्ने तिनीहरूको आफ्नै 2,00,000 आफन्तहरू पक्रे। तिनीहरूले स्त्री, केटा-केटीहरू अनि मूल्यवान वस्तुहरू यहदाबाट लगे। इस्राएलीहरूले ती बन्दीहरू अनि ती वस्तुहरूलाई सामरिया शहरमा ल्याए।

9 तर त्यहाँ परमप्रभुको एउटा अगमवक्ता थिए। यो अगमवक्ताको नाउँ ओबेद थियो। ओबेदले ती इस्राएली मानिसहरूसित भेट गरे जो सामरिया फर्की आएका थिए। ओबेदले इस्राएली सेनालाई भने, “तिमीहरूका पुर्खाहरूले आज्ञा पालन गर्ने परमप्रभु परमेश्वरले तिमीहरूलाई यहदाका मानिसहरूलाई परास्त पार्न दिनु भएको थियो किनभने उहाँ तिनीहरूसित क्रोधित हुनुहुन्थ्यो। तिमीहरूले यहदाका मानिसहरूलाई अति नीच प्रकारले मार्थौं अनि दण्ड दियो अब परमेश्वर तिमीहरूसित क्रोधित हुनुहुन्छ।

10 तिमीहरूले यहदा र यरूशलेमका मानिसहरूलाई दासको रूपमा राख्ने योजना गरेका छौं। तिमीहरूले तिमीहरूका परमप्रभु परमेश्वरको विरुद्ध पनि पाप गरेका छौं।

11 मेरो कुरा सुन। तिम्रा दाज्यू-भाइ अनि दिदी-बहिनीहरू जसलाई तिमीहरूले पक्रेका छौं, फर्काइ पठाऊ। यो काम गरिहाल किनभने परमप्रभुको भयानक क्रोध तिमीहरूको विरुद्ध छ।”

12 तब एरैमका केही प्रमुखहरूले इस्राएली सेनालाई युद्ध देखि घर फर्काएर आएका देखे। ती प्रमुखहरूले इस्राएली सैनिकहरूसित भेट गरे अनि तिनीहरूलाई चेताउनी पनि दिए। ती प्रमुखहरू योहानानका छोरा अजर्याह, मशिल्लेमेतको छोरा बेरेक्याह, शल्लमका छोरा हिजकियाह अनि हद्लेका छोरा अमासा थिए।

13 ती प्रमुखहरूले इस्राएली सैनिकहरूलाई भने, “यहदाका कैदीहरूलाई यहाँ नल्याऊ। यदि तिमीहरूले त्यसो गर्थौं भने यसले हामीलाई परमप्रभुको विरुद्ध घोर पाप गरेको तुल्याउने छ। त्यसले हाम्रा पाप अनि दोषहरूलाई अधिक नराम्रो तुल्याउने छ अनि परमप्रभु इस्राएलको विरुद्ध अत्यन्त क्रोधित हुनुहुने छ।”

14 यसर्थ, सैनिकहरूले ती कैदीहरू अनि मूल्यवान वस्तुहरू ती प्रमुखहरू अनि इस्राएलका मानिसहरूलाई दिए।

15 ती प्रमुखहरू अजर्याह, बेरेक्याह, हिजकियाह अनि अमासा उठे अनि कैदीहरूलाई सहायता गरे। यी चार व्यक्तिहरूले वन्नहर लिए जो इस्राएली सैनिकहरूले ल्याएका थिए अनि ती वन्नहर, ती मानिसहरूलाई दिए जो नग्न थिए। ती प्रमुखहरूले ती मानिसहरूलाई जुलाहरू पनि दिए। तिनीहरूले यहदाका कैदीहरूलाई केही खान अनि पिउन दिए। तिनीहरूले ती मानिसहरूको घाउलाई नरम पार्न अनि निको तुल्याउन तेल मालिस गरि दिए। त्यस पछि एरैमका ती प्रमुखहरूले कमजोर कैदीहरूलाई गधामा चढाए र तिनीहरूलाई खजुर बृक्षको शहर यरीहोमा तिनीहरूका परिवारहरू कहाँ घर फर्काइ लगे। तब ती चार जना प्रमुखहरू घर तर्फ सामरिया फर्के।

16-17 त्यस समयमा, एदोमका मानिसहरू फेरि आए अनि यहदाका मानिसहरूलाई परास्त गरे। एदोमीहरूलाई मानिसहरूले पक्रे अनि तिनीहरूलाई कैदीको रूपमा लगेर गए। यसर्थ राजा आहाजले अश्रूका राजासित तिनलाई सहायता गर्नु भनी याचना गरे।

18 पलिशती मानिसहरूले पनि पहाडहरू अनि दक्षिण यहदाका शहरहरू माथि आक्रमण गरे पलिशतीहरूले बेत-शेमेश, अय्यालोन, गदेरोत, सोको, तिम्ना अनि गिम्जो शहरहरू कब्जामा लिए। तिनीहरूले ती शहरहरू नजिकका गाउँहरू पनि अधिकारमा लिए। त्यस पछि ती पलिशतीहरू ती शहरहरूमा बसे।

19 परमप्रभुले यह्दालाई दुःख-कष्ट दिनु भयो किनभने यह्दाका राजा आहाजले यह्दाका मानिसहरूलाई पाप गर्नमा उत्साहित तुल्याएका थिए। तिनी परमप्रभु प्रति अत्यन्त अविश्वासनीय थिए।

20 अशरूका राजा तिग्लत पिलेसेर आए अनि आहाजलाई सहायता गर्नका सट्टा कष्ट दिए।

21 आहाजले परमप्रभुको मन्दिरबाट र राज महलबाट अनि राज कुमार-महलबाट केही मूल्यवान वस्तुहरू निकाले। आहाजले ती वस्तुहरू अशरूका राजालाई दिए। तर त्यसले आहाजलाई केही सहायता भएन।

22 आहाजको कष्टमा तिनले अझ नराम्रो पाप गरे अनि परमप्रभु प्रति अझ अधिक अविश्वासनीय भए।

23 तिनले दमीशकका मानिसहरूले पूजा गर्ने देवताहरूलाई बलि अर्पण गरे। दमा (तामामा छालाले बेरिएको बाजा) दमीशकका मानिसहरूले आहाजलाई परास्त पारेका थिए। यसर्थ तिनले आफै सोचे, “आरामका मानिसहरूले पूजा गर्ने देवताहरूले तिनीहरूलाई सहायता गरे। यसर्थ यदि मैले ती देवताहरूलाई बलि अर्पण गर्ने भने हुन सक्छ तिनीहरूले मलाई पनि सहायता गर्ने छन्।” आहाजले ती देवताहरूको पूजा गरे। यस प्रकारले तिनले पाप गरे अनि तिनले इस्राएलका मानिसहरूलाई पाप गर्न लगाए।

24 आहाजले परमेश्वरको मन्दिरबाट चीज-बीज जम्मा गरे अनि तिनीहरूलाई टुक्रा-टुक्रा पारे। त्यसपछि तिनले परमप्रभुको मन्दिरको ढोका बन्द गरिदिए। तिनले वेदीहरू बनाए अनि तिनीहरूलाई यरूशलेमको हरेक सडकका कुना कुनामा राखे।

25 यह्दाका प्रत्येक शहरमा आहाजले अरू देवताहरूको पूजा गर्नका निम्ति धूप बाल्न उच्च स्थानहरू निर्माण गरे। आहाजले तिनका पुर्खाहरूले आज्ञा पालन गर्ने परमप्रभु परमेश्वरलाई अत्यन्त क्रोधित तुल्याए।

26 आहाजले शुरू देखि अन्त सम्म गरेका अन्य कुराहरू यह्दा अनि इस्राएलका राजाहरूका इतिहास पुस्तकमा लेखिएका छन्।

27 आहाजको मृत्यु भयो अनि तिनका पुर्खाहरू सित गाडिए। मानिसहरूले आहाजलाई यरूशलेम शहरमा गाडे। तर तिनीहरूले आहाजलाई त्यो चिहानामा गाडेनन् जहाँ इस्राएलका राजाहरूलाई गाडिन्थ्यो। हिजकियाह आहाजका स्थानमा नयाँ राजा भए। हिजकियाह आहाजका छोरा थिए।

29

हिजकियाह यह्दाका राजा

1 हिजकियाह जब पच्चीस वर्ष पुगे तब तिनी राजा भए। तिनले यरूशलेममा उनन्तीस वर्षसम्म राज गरे। तिनकी आमाको नाउँ अबियाह थियो। अबियाह जकर्याहकी छोरी थिइन्।

2 हिजकियाहले परमप्रभुले तिनीद्वारा गर्न चाहनु भएका कुराहरू गरे तिनले आफ्ना पुर्खा दाऊदले गरेका जस्तै सही कार्य गरे।

3 हिजकियाहले परमप्रभुको मन्दिरका ढोकाहरू लगाइ दिए अनि तिनीहरूलाई दृढ बनाए। हिजकियाहले मन्दिर फेरि खुल्ला गरि दिए। तिनले यो काम आफू राजा भएको पहिलो वर्षको पहिलो महीनामा गरे।

4-5 हिजकियाहले पूजाहारीहरू अनि लेवीहरूलाई सभामा एक साथ गरे। तिनले तिनीहरूसित मन्दिरको पूर्व तर्फको खुल्ला आँगानामा सभा गरे। हिजकियाहले तिनीहरूलाई भने, “मेरो कुरा सुन, लेवीहरू। तिमीहरूले स्वयंलाई पवित्र सेवाको निम्ति तयार गर। परमप्रभु परमेश्वरको मन्दिरलाई पवित्र सेवाका निम्ति तयार पार, उहाँ तिमीहरूका पुर्खाहरूले आज्ञा पालन गर्ने परमेश्वर हुनु हुन्छ। मन्दिरबाट ती चीज-बीजहरू हटाइ देऊ जो त्यहाँको होइन। ती चीज बीजहरूले मन्दिरलाई शुद्ध तुल्याउँदैन।

6 हाम्रा पुर्खाहरूले परमप्रभुलाई त्याग गरे अनि आफ्ना अनुहार परमप्रभुको मन्दिरबाट टाढा फर्काए।

7 तिनीहरूले मन्दिरको दलानका ढोकाहरू थुनि दिए अनि दीपहरूमा बत्ती निभन दिए। तिनीहरूले इस्राएलका परमेश्वरलाई पवित्र स्थानमा धूप बाल्न अनि होमबलि चढाउन बन्द गरे।

8 यसर्थ परमप्रभु यह्दा अनि यरूशलेमका मानिसहरू प्रति अत्यन्त क्रोधित हुनु भयो। परमप्रभुले तिनीहरूलाई दण्ड दिनु भयो। अरू मानिसहरू भयभीत भए अनि विचलित भए जब तिनीहरूले देखे परमप्रभुले यह्दा अनि यरूशलेमका मानिसहरूलाई के गरे। ती अन्य मानिसहरूले यह्दाका मानिसहरूका निम्ति घृणा अनि लाजले आफ्ना शिरहरू हल्लाए। तिमीहरू जान्दछौ, यी कुराहरू सत्य हुन्। तिमीहरू आफ्नै आँखाले देख्न सक्छौ।

9 अनि, त्यसै कारणले गर्दा हाम्रो पुर्खाहरू युद्धमा मारिए। हाम्रा छोरा अनि छोरीहरू अनि पत्नीहरूलाई कैदी बनाइए।

10 यसकारण अब म, हिजकियाहले इस्राएलका परमप्रभु परमेश्वर सित करार गर्ने निश्चय गरेको छु। तब उहाँ हामी सित अब उप्रान्त क्रोधित हुनहुने छैन।

11 यसकारण मेरो छोराहरू, अल्छे नबन वा अझ अधिक समय खेर नफाल। परमप्रभुले उहाँको सेवा गर्नका निम्ति तिमीहरूलाई चुन्नु भएको छ। उहाँले तिमीहरूलाई उँहाको मन्दिरमा सेवा गर्न अनि धूप बाल्नका निम्ति चुन्नु भएको छ।”

12-14 यो त्यहाँ भएका लेवीहरूको सूचीहो जसले काम गर्न शुरू गरे:

कहातका परिवारबाट अमासैका छोरा महत अनि अजर्याहका छोरा योएल थिए।
मरारीका परिवारबाट अब्दीका छोरा कीश अनि यहल्लेलका छोरा अजर्याह थिए।
गेशोनका परिवारबाट जीम्माका छोरा योआह अनि योआहका छोरा एदेन थिए।
एलीसापानका परिवारहरूबाट शिम्नी अनि यूएल थिए।
आसापका परिवारहरूबाट जकर्याह अनि मत्तन्याह थिए।
हेमानका परिवारहरूबाट यहूएल अनि शिमी थिए।
यदूतनका परिवारहरूबाट शमायाह अनि उज्जीएल थिए।

15 तब, यी लेवीहरूले आफ्ना दाज्यू-भाइहरूलाई पनि तिनीहरू सित भेला गरे अनि स्वयंलाई पवित्र सेवाका निम्ति तयार पारे। तिनीहरूले राजाका आदेशको पालन गरे जो परमप्रभुबाट आएको थियो। तिनीहरूले यसलाई शूद्र पार्नका निम्ति परमप्रभुको मन्दिर भित्र गए।

16 पूजाहारीहरू परमप्रभुको मन्दिरको भित्री भाग शूद्र गर्न गए। तिनीहरूले भेट्टाएका सबै अशूद्र चीज-बीजहरू निकाले। तिनीहरूले अशूद्र चीज-बीजहरू परमप्रभुको मन्दिरको आँगनमा ल्याए। तब लेवीहरूले ती अशूद्र चीज-बीजहरू बाहिर किट्टोर्न बेसीमा लगे।

17 पहिलो महीनाको पहिलो दिनमा लेवीहरूले स्वयंलाई पवित्र सेवाका निम्ति तयार पार्न शुरू गरे। त्यो महीनाको आठौँ दिनमा लेवीहरू परमप्रभुको मन्दिरको दलानमा आए। अझ आठ दिन तिनीहरूले परमप्रभुको मन्दिरलाई पवित्र प्रयोगका निम्ति तयार पार्नका निम्ति सफा गरे। तिनीहरूले पहिलो महीनाको सोह्रौँ दिनमा काम पूर्ण गरे।

18 तब तिनीहरू राजा हिजकियाह कहँ गए। तिनीहरूले तिनलाई भने, “राजा हिजकियाह, हामीले परमप्रभुको मन्दिरको, होमबलिको वेदी अनि मन्दिरका सबै चीजहरू सफा गर्यौँ। हामीले रोटीका लहर राखे मेच त्यस मेच सित प्रयोग गरिने सबै चीहरू सहित सफा गर्यौँ।

19 आहाज राजा रहेको समयमा तिनले परमेश्वरको विरुद्ध विद्रोह गरे। तिनले मन्दिरमा भएका धेरै चीजहरू फर्काए। तर हामीले ती सबै चीजहरू राखि दियोँ अनि तिनीहरूलाई तिनीहरूको विशेष प्रयोगका निम्ति तयार पार्यौँ। अहिले तिनीहरू परमप्रभुको वेदी सामुने छन्।”

20 राजा हिजकियाहले शहर अधिकारीहरूलाई भेला गरे अनि भोलि पल्ट बिहानै परमप्रभुको मन्दिर सम्म गए।

21 तिनीहरूले सातवटा गोर्हरू सातवटा भेडाहरू, सातवटा भेडाका थुमाहरू अनि सातवटा भेडाका पाठाहरू ल्याए। यी पशुहरू राज्यका पापबलिको निम्ति थिए, पवित्र स्थानलाई शूद्र तुल्याउन अनि यहूदाका मानिसहरूका निम्ति थिए। राजा हिजकियाहले ती पशुहरूलाई परमप्रभुको वेदीमाथि अर्पण गर्नु भनी पूजाहारीहरूलाई आज्ञा दिए जो हासूनका सन्तानहरू थिए, तिनीहरूलाई आदेश दिए।

22 यसर्थ पूजाहारीहरूले गोर्हरूलाई मारे अनि रगत लिए। त्यसपछि तिनीहरूले गोर्को रगत वेदीमा छर्किदिए। तब पूजाहारीहरूले भेडाका पाठाहरू मारे अनि भेडाका पाठाको रगत वेदीमा छर्किदिए।

23-24 त्यस पछि पूजाहारीहरूले बाख्राहरूलाई राजा र भेला भएका मानिसहरूको सामुने ल्याए। ती बाख्राहरू पाप बलि थिए। पूजाहारीहरूले आफ्ना हात बाख्रा माथि राखे अनि बाख्राहरूलाई मारे। पूजाहारीहरूले बाख्राको रगत द्वारा वेदीमा पाप बलि अर्पण गरे। तिनीहरूले यसो गरे जसद्वारा परमेश्वरले इस्त्राएलका मानिसहरूको पापलाई क्षमा गरिदिनुहुनेछ। राजाले भने कि त्यो होमबलि अनि पाप बलि इस्त्राएलका सबै मानिसहरूका निम्ति हुनु पर्छ।

25 राजा हिजकियाहले लेवीहरूलाई दाऊद, राजाका दर्शी गाद अनि अगमवक्ता नातानले आदेश गरेका प्रकारले, ड्याम्टा, सितार अनि वीणाहरू सहित परमप्रभुको मन्दिरमा राखे। यो आदेश उहाँका अगमवक्ता मार्फत परमप्रभुबाट आएको हो।

26 यसर्थ लेवीहरू दाऊदका वाघ यन्नरहरू सहित अनि पूजाहारीहरू आफ्ना तुरहीहरू सहित उभिए।

27 तब हिजकियाहले वेदीमा होमबलि चढाउने आदेश दिए। जब होमबलि शुरू भयो परमप्रभुको स्तुति गान पनि शुरू भयो। तुरहीहरू फुके अनि इस्त्राएलका राजा दाऊदका बाजा बजाइए।

28 सम्पूर्ण सभाले शिर झुकाए, संङ्गीतकारहरूले गाए अनि तुरही बजाउनेहरूले आ-आफ्ना तुरही होमबलि पूर्ण नभएसम्म बजाए।

29 बलिदानहरू पूरा भए पछि राजा हिजकियाह अनि तिनका साथ भएका सबै मानिसहरू तल झुके र आराधना गरे।

30 राजा हिजकियाह अनि तिनका अधिकारीहरूले लेवीहरूलाई परमप्रभुको प्रशंसा गर्ने आज्ञा दिए। तिनीहरूले ती गीतहरू गाए जो दाऊद अनि दश्रीं आसापले लेखेका थिए। तिनीहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गरे अनि प्रशन्न भए। तिनीहरू सबै झुके र परमेश्वरको आराधना गरे।

31 हिजकियाहले भने, “अब यहदाका मानिसहरू तिमीहरूले स्वयंलाई परमप्रभु प्रति अर्पण गरिसकेकाछौं। नजिक आऊ बलि र धन्यवादको भेटी परमप्रभुको मन्दिरमा ल्याऊ।” तब मानिसहरूले बलिहरू अनि धन्यवादका भेटीहरू ल्याए। कुनै पनि व्यक्ति जसले चाहन्थे, तिनीहरूले पनि होमबलि ल्याए।

32 सभाले मन्दिरमा ल्याएका होमबलिहरू यी हुन; 70 गोरूहरू, 100 बटा भेडाहरू अनि 200 भेडाका थुमाहरू। यी सबै पशुहरूलाई परमप्रभुका निम्ति होमबलिको रूपमा बलिदान गरिए।

33 परमप्रभुको निम्ति पवित्र भेटीहरू 600 गोरूहरू अनि 3,000 भेडा अनि बाख्रूहरू थिए।

34 तर त्यहाँ होमबलिका निम्ति पशुहरूको छाला काट्ने अनि पशुहरूलाई काट्ने पर्याप्त पूजाहारीहरू थिएनन्। यसर्थ तिनीहरूका आफन्तहरू, लेवीहरूले काम नसकुञ्जेल अनि अन्य पूजाहारीहरूले स्वयंलाई पवित्र सेवाका निम्ति तयार नपासकुञ्जेल तिनीहरूलाई सहायता गरे। तिनीहरू स्वयंलाई परमप्रभुको सेवाका निम्ति तयार गर्न लेवीहरू अधिक ध्यान मग्न थिए। तिनीहरू पूजाहारीहरू भन्दा अधिक ध्यान मग्न थिए।

35 त्यहाँ अनेक होमबलि, अनि मेलबलिको बोसो अनि अर्घबलिहरू थिए। यसरी परमप्रभुको मन्दिरमा सेवा कार्य फेरि शुरू भयो।

36 हिजकियाह अनि मानिसहरू अति प्रशन्न थिए परमेश्वरले मानिसहरूका निम्ति प्रस्तुत गर्नु भएका कुराहरूको बारेमा। अनि तिनीहरू उहाँले यति चोँडो गर्नु भएकोमा खुशी थिए।

30

हिजकियाहले निस्तार चाड नया उत्सव मनाउछन्

1 राजा हिजकियाहले इस्राएल अनि यहदाका समस्त मानिसहरूलाई खबर पठाए। तिनले एषैम अनि मनश्शेका मानिसहरूलाई पनि पत्रहरू लेखे। हिजकियाहले ती सबै मानिसहरूलाई परमप्रभुको मन्दिरमा यरूशलेम आउनु भनी निमन्त्रण गरे, ताकि परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरका निम्ति तिनीहरू सबैले निस्तार चाड मनाउन सकन।

2 उसका सबै अधिकारीहरू अनि यरूशलेमका मानिसहरूले निस्तार पर्व दोस्रो महीना गरिने कुरामा राजा हिजकियाह सहमत भए।

3 तिनीहरूले निस्तार उत्सव नियमित समयमा मनाउन सकेनन्। किन? किनभने पूजाहारीहरू पर्याप्त संख्यामा स्वयंलाई पवित्र सेवाका निम्ति तयार पारेका थिएनन्। अनि अर्को कारण हो मानिसहरू यरूशलेममा भेला भएका थिएनन्।

4 त्यो सहमतीले राजा हिजकियाह अनि सम्पूर्ण सभालाई सन्तुष्ट तुल्यायो।

5 यसर्थ तिनीहरूले इस्राएलका चौरतिर, बेर्शेवा शहरदेखि दान शहरसम्म एउटा घोषणा गरे। तिनीहरूले मानिसहरूलाई परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरका निम्ति निस्तार चाड मनाउन यरूशलेममा आउनु भनी भने। इस्राएलका मानिसहरूको एक विशाल समूहले निस्तार चाड लामो समय अघि देखि त्यस प्रकारले मनाउन पाएका थिएनन् जुन प्रकारले मोशाको व्यवस्थाले यसलाई मनाउनु भनेका थिए।

6 यसर्थ संन्देश बाहकहरू राजा अनि अधिकारीहरू राजाले आज्ञा गरे झैं पत्रहरू लिएर इस्राएल अनि यहदा भरि गए। ती पत्रहरूमा यस्तो भनिएको थियो:

“इस्राएलका छोरा-छोरीहरू, परमप्रभु, परमेश्वर तर्फ फर्केर आऊ जसका आज्ञा अब्राहाम, इसहाक अनि इस्राएलले पालन गर्दथे। तब परमेश्वरका मानिसहरू तिमीहरू जो अझै सम्म जीवित छौ अनि अशर्करा राजाको अधिकारबाट उम्केका छौ। तिमीहरू कहाँ परमेश्वर फर्की आउनु हुनेछ।

7 तिमीहरू आफ्ना पिताहरू अनि दाज्यू-भाइहरू जस्तो नहोओ। परमप्रभु तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूका परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो, तर तिनीहरू उहाँको विरुद्ध फर्के यसर्थ परमप्रभुले मानिसहरूलाई तिनीहरू प्रति तिरस्कार गर्ने अनि तिनीहरूको बारेमा नराप्नो भन्ने बनाइदिनु भयो। तिमीहरू तिमीहरूका आफ्नै आँखाले देखे सक्छौ कि यो साँचो हो।

8 तिमीहरूका पुर्खाहरू जस्तै तिमीहरू ढीठ नबन। तर साँचो हृदयले परमप्रभुको आज्ञा पालन गर। सर्वाधिक पवित्र स्थानमा आऊ। परमप्रभुले महा पवित्र स्थानलाई सधैका निम्ति पवित्र तुल्याउनु भएको छ। परमप्रभु तिम्रा परमेश्वरको सेवा गर। तब परमप्रभुको डरलाग्दो क्रोध तिमीहरूबाट टाढा फर्कने छ।

9 यदि तिमीहरू फर्की आयौ भने अनि परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्दौ भने, तब तिम्रा आफन्तहरू अनि तिम्रा केटा केटीहरूले ती मानिसहरूबाट दया पाउने छन् जसले तिनीहरूलाई कैद गरे। अनि तिम्रा आफन्तहरू अनि तिम्रो केटा-केटीहरू

यो देशमा फर्की आउने छन्। परमप्रभु तिम्ना परमेश्वर दयालु अनि कृपालु हुनुहुन्छ। उहाँ तिमीहरूबाट टाढा फर्कनु हुने छैन यदि तिमीहरू उहाँ कहाँ फर्की आयौ भने।”

10 संदेश वाहकहरू प्लैम अनि मनश्शेका क्षेत्रका प्रत्येक शहरमा गए। तिनीहरू जबलून क्षेत्र सम्म गए। तर मानिसहरू ती दूतहरू प्रति हौंसे अनि तिनीहरूको खिल्ली उडाए।

11 तर, आशेर, मनश्शे अनि जबलूनका केही मानिसहरूले स्वयंलाई विनम्र तुल्याए अनि यस्शलेम तिर गए।

12 यहूदामा पनि परमेश्वरको शक्तिले मानिसहरूलाई संगठित तुल्याए जस द्वारा तिनीहरूले राजा अनि तिनका अधिकारीहरूका आज्ञा पालन गर्ने छन्। यस प्रकारले तिनीहरूले परमप्रभुको वचन पालन गरे।

13 धैरे मानिसहरू दोस्रो महीनामा अखमिरी रोटीको चाड मनाउनका निम्ति यस्शलेममा साथ आए। यो एउटा अत्यन्त विशाल भीड थियो।

14 ती मानिसहरूले यस्शलेमका वेदीहरू निकाले जो असत्य देवताहरूका निम्ति थिए। तिनीहरूले सबै धूप वेदीहरू पनि हटाए जो असत्य देवताहरूका निम्ति थिए। तिनीहरूले ती वेदीहरूलाई किदाने बेसीमा फर्काए दिए।

15 त्यस पछि तिनीहरूले दोस्रो महीनाको चौदौं दिनमा निस्तार चाडको थुमाको पाठा मारे। पूजाहारी अनि लेवीहरू लज्जित भए। तिनीहरूले स्वयंलाई पवित्र सेवाका निम्ति तयार गरे। पूजाहारी अनि लेवीहरूले परमप्रभुको मन्दिर भित्र होमबलिहरू ल्याए।

16 तिनीहरूले मोशा, परमेश्वरको व्यक्तिका व्यवस्थामा भनिएको जस्तै प्रकारले मन्दिरमा आफ्ना नियमित स्थानहरू लिए। लेवीहरूले रगत पूजाहारीहरूलाई दिए। तब पूजाहारीहरूले रगतलाई वेदीमा छर्कि दिए।

17 त्यहाँ समूहमा धैरे मानिसहरू थिए जसले स्वयंलाई पवित्र सेवाका निम्ति तयार राखेका थिएनन्, यसर्थ तिनीहरूलाई निस्तार चाडको थुमाको पाठालाई मार्ने अनुमति थिएन। त्यसै कारणले हरेक व्यक्तिका निम्ति, जो शुद्ध थिएन, निस्तार चाडको थुमाको पाठालाई मार्ने जिम्ममा लेवीहरू थियो। लेवीहरूले प्रत्येक थुमाका पाठालाई परमप्रभुका निम्ति पवित्र बनाए।

18-19 प्लैम, मनश्शे, इसाकार अनि जबलूनका धैरे मानिसहरूले स्वयमलाई निस्तार चाडका निम्ति उचित ढङ्गले तयार पारेका थिएनन्। तिनीहरूले मोशाको व्यवस्थामा भनेको प्रकारले ठीक ढङ्गले निस्तार चाड मनाएनन्। तर हिजकियाहले ती मानिसहरूका निम्ति प्रार्थना गरे। यसर्थ हिजकियाहले यो प्रार्थनामा यो भने, “परमप्रभु परमेश्वर, तपाईं असल हुनुहुन्छ। यी मानिसहरू सौँचैने तपाईंको आराधना उचित ढङ्गले गर्न चाहन्थे, तर तिनीहरूले व्यवस्थामा भने अनुसार स्वयंलाई शुद्ध पारेनन्। कृपया ती मानिसहरूलाई क्षमा गरिदिनु होस्। तपाईं परमेश्वर हुनुहुन्छ जसको आज्ञा हाम्रो पुर्खाहरू मान्थे। यदि कसैले महा-पवित्र स्थानको नियम अनुसार स्वयंलाई शुद्ध नपारेको भएता पनि क्षमा गरिदिनु होस्।”

20 परमप्रभुले राजा हिजकियाहको प्रार्थना सुनिदिनु भयो। परमप्रभुले मानिसहरूलाई क्षमा प्रदान गर्नु भयो।

21 यस्शलेममा इस्राएलका केटा-केटीहरूले अखमिरी रोटीको उत्सव सात दिन सम्म मनाए। तिनीहरू अत्यन्त प्रसन्न थिए। लेवी अनि पूजाहारीहरूले आफ्ना पूरा शक्ति लिएर प्रतिदिन परमप्रभुको स्तुति गरे।

22 राजा हिजकियाहले ती सबै लेवीहरूलाई उत्साह दिए जसले परमप्रभुको सेवा कसरी गर्नु पर्छ सो राम्रोसित जान्दथे। मानिसहरूले त्यो उत्सव सात दिनसम्म मनाए अनि मेलबलि अर्पण गरे। तिनीहरूले तिनीहरूका पुर्खाहरूका परमप्रभु परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाए अनि स्तुति गरे।

23 समस्त मानिसहरू अझ सात दिन बस्न सहमत भए। तिनीहरूले निस्तार चाड अझ सात दिन मनाउदा तिनीहरू अति प्रसन्न रहे।

24 हिजकियाह, यहूदाका राजाले 1,000 गोर्हरू अनि 7,000 भेडाहरू मार्नु र खानु भनी सभालाई दिए। प्रमुखहरूले 1,000 गोर्हरू अनि 10,000 भेडाहरू सभालाई दिए। धैरे पूजाहारीहरूले तिनीहरू स्वयंलाई पवित्र सेवाका निम्ति तयार पारे।

25 यहूदाका सम्पूर्ण सभा, पूजाहारीहरू, लेवीहरू, सम्पूर्ण सभा जो इस्राएलबाट आएका थिए अनि यात्रीहरू जो इस्राएलबाट आएर यहूदामा पुगेका थिए। ती सबै मानिसहरू अत्यन्त प्रसन्न थिए।

26 यसरी यस्शलेममा अति ठूलो रमाहट थियो। यस किसिमको समारोह जस्तो इस्राएलका राजा दाऊदका छोरा सुलेमानको समय देखि यता अरू कुनै कुरा भएको थिएन।

27 पूजाहारीहरू अनि लेवीहरू उभिए अनि मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिनु भनी परमप्रभु सित प्रार्थना गरे। परमेश्वरले तिनीहरूका प्रार्थना सुनिदिनु भयो। तिनीहरूको प्रार्थना स्वर्गमा परमप्रभुको पवित्र मन्दिर सम्म पुग्यो।

31

राजा हिजकियाहले सुधार गर्छन्

1 निस्तार चाडको समारोह समाप्त भयो। इस्राएलका मानिसहरू जो निस्तार चाडका निम्ति यरूशलेममा थिए यहादाका शहरहरूतिर गए। तब तिनीहरूले पवित्र खामाहरू तोडिदिए जो त्यो शहरहरूमा थिए। ती पवित्र खामाहरू असत्य देवताहरूको लागि अर्पण गरिएका थिए। मानिसहरूले अशेरा स्तम्भहरू पनि काटि दिए। अनि तिनीहरूले यहादा अनि बिन्यामीन क्षेत्र भरिका उच्च स्थानहरू अनि वेदीहरू नष्ट गरिदिए। मानिसहरूले एषैम अनि मनश्शे क्षेत्रमा त्यसै गरे। मानिसहरूले असत्य देवताहरूको पूजा गर्नमा प्रयोग गरिने सबै चीज-बीजहरू नष्ट नभए सम्म यस्ता कुराहरू गरिरे। त्यसपछि सबै इस्राएलीहरू आ-आफना शहरमा घर तिर फर्के।

2 पूजाहारी अनि लेवीहरू समूहहरूमा विभक्त गरिएका थिए अनि प्रत्येक समूहले गर्नु पर्ने आफ्नै विशेष कामहरू थिए। यसर्थ राजा हिजकियाहले यी समूहहरूलाई आफ्ना कामहरू गर्न शुरू गर्नु भने। यसर्थ पूजाहारी अनि लेवीहरूले फेरि होमबलि अनि मेलबलि चढाउने काम गर्न थाले। अनि तिनीहरूको काम मन्दिरमा सेवा गर्नु, अनि गाउनु अनि परमप्रभुको मन्दिरको द्वारमा परमेश्वरको स्तुति गर्नु थियो।

3 हिजकियाहले तिनका आफ्नै केही पशुहरू होमबलिका निम्ति चढाउनु भनी दिए। यी पशुहरूलाई दैनिक होमबलिका निम्ति प्रयोग गरिन्थ्यो जो प्रत्येक विहान अनि प्रत्येक साँझ गरिन्थ्यो। यी पशुहरूलाई विश्रामका दिनहरूमा, औसीका उत्सवहरूमा अनि अन्य विशेष उत्सवहरूमा चढाइन्थ्यो। यसलाई परमप्रभुको व्यवस्थामा लेखिएको जस्तै रूपमा गरिन्थ्यो।

4 मानिसहरूले आफ्ना फसल अनि बस्तुहरूको एक अंश पूजाहारी अनि लेवीहरूलाई दिनु पर्ने थियो। यसर्थ हिजकियाहले यरूशलेममा बस्ने मानिसहरूलाई तिनीहरूका भाग दिनु भनी आदेश गरे। यस रीतले पूजाहारी अनि लेवीहरूले आफ्ना पुरा समय त्यसो गर्नमा लगाउन सक्ने छन जो व्यवस्थाले तिनीहरूलाई गर्नु भनेको छ।

5 देश भरिका मानिसहरूले यो आदेशको बारेमा सुने। यसर्थ इस्राएलका मानिसहरूले आफ्ना अन्न, दाख, तेल, मह अनि तिनीहरूले आफ्ना खेतहरूमा उमारेका सबै चीजहरूको फसलको पहिलो भाग दिए। तिनीहरूले यी धेरै चीजहरूका दशौं भाग ल्याए।

6 यहादामा बस्ने इस्राएलीहरू अनि यहादाका मानिसहरूले पनि आफ्ना गाई बस्तु अनि भेडाका एक-दशौं भाग ल्याए। तिनीहरूले ती चीजहरूको एक-दशौं अंश पनि ल्याए जसलाई विशेष स्थानमा राखिन्थ्यो जो केवल परमप्रभुको निम्ति थियो। यी सबै चीज-बीजहरू तिनीहरूले आफ्ना परमप्रभु परमेश्वरको निम्ति ल्याए। तिनीहरूले ती सबै चीज-बीजहरू थाक पोरे राखे।

7 मानिसहरूले ती चीज-बीजहरू तेस्रो महीना तिर ल्याउन शुरू गरे अनि सातौं महीनामा संग्रहको काम पूरा गरे।

8 जब हिजकियाह अनि प्रमुखहरू आए तिनीहरूले चीज-बीजका राश देखे जो संग्रह गरिएका थिए। तिनीहरूले परमप्रभु अनि उहाँका मानिसहरूको, इस्राएलका मानिसहरूको प्रशंसा गरे।

9 तब हिजकियाहले पूजाहारी अनि लेवीहरूलाई चीज बीजको रासको बारेमा सोधे।

10 अजर्याह, सादोकका परिवारका प्रधान पूजाहारीले हिजकियाहलाई भने, “मानिसहरूले परमप्रभुको मन्दिरमा भेटीहरू ल्याउन थालेको समय देखि हामीले प्रशस्त खाने कुरा पाएका छौं। हामीले हाम्रो पेट नभरिए सम्म खाएका छौं अनि अन्न पनि प्रशस्त मात्रामा उत्रिएका छन। साँच्चैँ परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिनु भएको छ। त्यसै कारणले हामी सित यति धेरै उत्रिएका छन।”

11 तब हिजकियाहले पूजाहारीहरूलाई परमप्रभुको मन्दिरमा भण्डार कक्षहरू बनाउने आदेश दिए। यसर्थ यो काम गरियो।

12 तब पूजाहारीहरूले भेटीहरू, दशौं अंशहरू अनि अन्य चीज-बीजहरू ल्याए जो केवल परमप्रभुलाई अर्पण गर्नु पर्ने थियो। संग्रह गरिएका ती सबै चीज बीजहरूलाई मन्दिरमा भण्डार कक्षहरूमा राखियो। लेवी कोनन्याह ती सबै चीजहरूका जिम्मावार रहे जो संग्रह गरिएका थिए। ती चीजहरूका दोस्रो जिम्मावार व्यक्ति शिमी थिए। शिमी कोनन्याहका भाइ थिए।

13 कोनन्याह अनि तिनका भाइ शिमी यी मानिसहरूका निरीक्षक थिए: यहीएल, अज्जयाह, नहत, असाहेल, यरीमोत, योजाबाद, एलीएल, यिस्मक्याह, महत अनि बनायाह। राजा हिजकियाह अनि परमप्रभुको मन्दिरको जिम्मावार रहेका अधिकारी अजर्याहले ती मानिसहरूलाई चुने।

14 ती भेटीहरूका जिम्मामा थिए कोरे जो मानिसहरूले मुक्त रूपले परमेश्वरलाई अर्पण गरेका थिए। तिनी ती संग्रह गरिएका बस्तुहरू दिइ पठाउने जिम्मामा थिए जो परमप्रभुलाई अर्पण गरिएका थिए। अनि तिनी ती भेटीहरू दिइ पठाउने जिम्मामा थिए जो परमप्रभुका निम्ति पवित्र तुल्याईका थिए। कोरे पूर्व द्वारका द्वारपाल थिए। तिनका पिताको नाउँ लेवी यिम्ना थियो।

15 एदेन, मिन्यामीन, येशुअ, शमायाह, अमर्याह अनि शकन्याहले कोरेलाई सघाउथे। ती मानिसहरूले शहरहरूमा विवास पूर्वक सेवा गर्थे जहाँ पूजाहारीहरू बस्दथे। तिनीहरूले चीज बिजहरूको संग्रह पूजाहारीहरू को प्रत्येक समूहका आफ्ना आफन्तहरूलाई दिन्थे। तिनीहरूले त्यस्तै कुराहरू अधिक प्रमुख मानिसहरूलाई अनि अल्प प्रमुख मानिसहरूलाई दिन्थे।

16 यी मानिसहरूले चीज-बीजहरूको संग्रह तीन वर्ष अनि त्यस भन्दा अधिक उमेरका पुरुषहरूलाई पनि दिन्थे जसका नाउँ लेवी पारिवारिक इतिहासहरूमा थिए। यी सबै पुरुषहरू तिनीहरूको जिम्माका कामहरू गर्न दैनिक सेवाका निम्ति परमप्रभुको मन्दिरमा प्रवेश गर्नु पर्दथ्यो। प्रत्येक लेवी समूहको तिनीहरूको आफ्नै जिम्मावारी थियो।

17 पूजाहारीहरूलाई संग्रहको तिनीहरूको भाग दिइन्थ्यो। यो काम परिवारहरूद्वारा पारिवारिक इतिहासमा लेखिएका तरीकाले गरिन्थ्यो। बीस वर्ष अनि त्यस भन्दा अधिक उमेरका लेवीहरूलाई संग्रहका तिनीहरूका अंश दिइन्थ्यो। यो काम तिनीहरूको जिम्मावारी अनि समूह अनुसार गरिन्थ्यो।

18 लेवी का नानीहरू, पत्नीहरू, छोरा अनि छोरीहरूले पनि संग्रहका अंश पाउँथे। यसो सबै लेवीहरूका निम्ति गरिन्थे जसका नाउँ पारिवारिक इतिहासमा लेखिएका थिए। यस्तो भयो किनभने लेवीहरू सदैव स्वयंलाई पवित्र राख्न अनि सेवाका निम्ति तयार राख्नमा विश्वासी थिए।

19 हास्रनका केही सन्तानहरू पूजाहारीहरूका, शहरहरूको नजिक जहाँ लेवीहरू बस्दथे, केही कृषि भूमिहरू थिए। अनि हास्रनका केही सन्तानहरू शहरहरूमा पनि बस्दथे। ती प्रत्येक शहरहरूमा मानिसहरूलाई, हास्रनका यी सन्तानहरूलाई संग्रहका अंश दिनका निम्ति नाउँ द्वारा चुनिन्थे। पुरुषहरू अनि लेवीहरूको पारिवारिक इतिहासहरूमा नाउँ लेखिएका ती सबैले संग्रहका अंश पाउँथे।

20 यसरी राजा हिजकियाहले यहूदामा ती असल कार्यहरू गरे। तिनले त्यही गरे जो परमप्रभु तिनका परमेश्वरका समक्ष असल, उचित अनि विश्वास योग्य थियो।

21 तिनले शुरू गरेका हरेक काममा तिनले सफलता प्राप्त गरे—परमेश्वरको मन्दिरको सेवामा, व्यवस्था अनि आदेशहरूको पालनमा अनि आफ्ना परमेश्वरको अनुसरण गर्नमा। हिजकियाहले यी सबै कुराहरू आफ्ना सम्पूर्ण हृदयले गरे।

32

अशूरका राजाले हिजकियाहलाई सताउँछन्

1 हिजकियाहले यी सबै कुराहरू विश्वास पूर्वक गरि सकेपछि, अशूरका राजा सनहेरीब यहूदा देश माथि आक्रमण गर्न आए। सनहेरीब अनि तिनका सेनाले किल्लाका बाहिर छाउनी बसाए। तिनले यसो गरे जसमा कि ती शहरहरूलाई परास्त गर्नका निम्ति तिनले योजना बनाउन सक्नु। सनहेरीब ती शहरहरूलाई आफ्नै निम्ति जित्र चाहन्थे।

2 हिजकियाहले जान्दथे कि सनहेरीब यरूशलेममा यसलाई आक्रमण गर्न आएको हो।

3 तब हिजकियाहले आफ्ना अधिकारीहरू अनि सैनिक अधिकारीहरू सित कुरा-कानी गरे। तिनीहरू सबै शहर बाहिरका जल स्रोतका पानी रोकि दिन सहमत भए। ती अधिकारीहरू अनि सैन्य अधिकारीहरूले हिजकियाहलाई सहयोग गरे।

4 धेरै मानिसहरू साथ आए अनि सबै जल-स्रोत अनि देशको मध्य भागबाट बग्ने खोलालाई बन्द गरिदिए। तिनीहरूले भने, “अशूरका राजाले अधिक पानी पाउने छैन जब तिनी यहाँ आउँछन्।”

5 हिजकियाहले यरूशलेमलाई अझ अधिक सुदृढ बनाए। तिनले यो काम यसरी गरे: तिनले पर्खालका सबै अंशहरू फेरि बनाए जो भत्किएका थिए। तिनले पर्खाल माथि किल्लाहरू बनाए। तिनले पहिलो पर्खालको बाहिर पट्टि अर्को पर्खाल पनि निर्माण गरे। तिनले यरूशलेमको पुरानो अंशको पूर्व तिरको सुदृढ स्थानहरूलाई फेरि निर्माण गरे। तिनले अनेक हतियारहरू अनि ढालहरू बनाए।

6-7 हिजकियाहले युद्धका अधिकारीहरूलाई मानिसहरू प्रति जिम्मावार रहनुका निम्ति चुने। तिनले यी अधिकारीहरूसित शहर द्वार नजिकको खुल्ला स्थानमा भेट गरे। हिजकियाहले ती अधिकारीहरूसित कुरा-कानी गरे अनि तिनीहरूलाई उत्सहित तुल्याए। तिनले भने, “दृढ अनि साहसी बन। अशूरका राजा वा तिनीसित भएका विशाल सेनासित नडराऊ वा सुर्ती नगर। अशूरका राजा जो तिनीसित भएको शक्ति भन्दा हामीसित महान शक्ति छ।

8 अशूरका राजाका मानिसहरू मात्र छन्। तर हामी सित परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर साथ हुनुहुन्छ। हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई सहायता गर्नु हुने छ। हाम्रा लडाइँहरू उहाँले लडी दिनु हुनेछ।” यसरी यहूदाका राजा हिजकियाहले मानिसहरूलाई उत्साह दिए अनि तिनीहरूलाई शक्तिशाली अनुभव गराए।

9 अशूरका राजा सनहेरीब अनि तिनका सबै सेनाहरू लाकीश शहरको नजिकमा छाउनी लाएर बसेका थिए जसमा कि तिनीहरूले यसलाई परास्त गर्न सक्नु। तब सनहेरीबले आफ्ना अधिकारीहरूलाई यहूदाका राजा हिजकियाह अनि यरूशलेमका सबै मानिसहरूका निम्ति सनहेरीबाका अधिकारीहरूसित संदेश थियो।

10 तिनीहरूले भने, “अशूरका राजा सनहेरीब यसो भन्नु हुन्छ, ‘तिमीहरू के कुरामा विश्वास गर्छौं जसले तिमीहरूलाई युद्धको स्थितिमा पनि यरूशलेममा बसिरहन सिकायो?’

11 हिजकियाहले तिमीहस्रलाई मूर्ख बनाउँदै छन। तिमीहस्रलाई छल गरेर यस्शलेममा बसिरहन लाएका छन् जसमा कि तिमीहस्र भोक र तिर्खाद्वारा मर्ने छौ। हिजकियाहले तिमीहस्रलाई भन्छन्, “परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई अशशरका राजा देखि बचाउनु हुन्छ।”

12 हिजकियाह आफैले परमप्रभुको उच्च स्थानहस्र अनि वेदीहस्र हटाए। तिनले तिमी यहदा अनि यस्शलेमका मानिसहस्रलाई भने कि तिमीहस्रले केवल एउटा वेदीमा मात्र पूजा गर्नु पर्छ अनि धूप बाल्नु पर्छ।

13 निम्नत्रय नै तिमीहस्र जान्दछौ कि मेरा पुर्खाहस्र अनि मैले अन्य देशका मानिसहस्र प्रति के गरेका छु? अन्य देशहस्रका देवताहस्रले आफ्ना मानिसहस्रलाई बचाउन सकेनन्। ती देवताहस्रले तिनीहस्रका मानिसहस्रलाई नष्ट गर्न देखि मलाई रोक्न सकेनन्।

14 मेरा पुर्खाहस्रले ती देशहस्रलाई ध्वंश गरे। कुनै यस्तो देवता छैन जसले मलाई उहाँका मानिसहस्रलाई नष्ट गर्न देखि रोक्न सक्छन्। यसर्थ तिम्नो देवताले तिमीहस्रलाई म बाट बचाउन सक्छन् भनी तिमी सोच्छौ?

15 हिजकियाहलाई तिमीहस्रले मूर्ख तुल्याउन वा तिमीहस्रलाई छलन नदेऊ। तिनी प्रति विस्वास नगर किनभने कुनै राष्ट्र वा राज्यका कुनै पनि देवता आफ्ना मानिसहस्रलाई म वा मेरा पुर्खाहस्रबाट बचाउन कहिले पनि समर्थ भएनन्। यसर्थ तिम्नो देवताले तिमीहस्रलाई नष्ट गर्न बाट मलाई रोक्न सक्छन् भनी नसोच। ”

16 अशशरका राजाका अधिकारीहस्रले परमप्रभु परमेश्वरको विस्द्द अनि परमेश्वरका सेवक हिजकियाहको विस्द्द अत्यन्त नराम्रा कुराहस्र भने।

17 अशशरका राजाले पत्रहस्र पनि लेखे जसमा परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरको अपमान गरिएको थियो। यी शब्दहस्र अशशरका राजाद्वारा पत्रहस्रमा भनेको थिए: “अन्य राष्ट्रहस्रका देवताहस्रले तिनीहस्रका मानिसहस्रलाई ध्वंश गर्नबाट मलाई रोक्न सकेनन्। यस्तै प्रकारले हिजकियाहका परमेश्वरले उहाँका मानिसहस्रलाई ध्वंश गर्नबाट मलाई रोक्न समर्थ हुने छैनन्।”

18 तब अशशरका राजाका अधिकारीहस्रले यस्शलेमका मानिसहस्रलाई जोडले कराए जो शहरका पुर्खालमा थिए। ती अधिकारीले हिब्रू भाषा प्रयोग गरे। जब तिनीहस्र माथि भएका मानिसहस्र प्रति कराए। अशशरका राजाका ती अधिकारीहस्रले यस्शलेमका मानिसहस्रलाई भयभीत तुल्याउन भनी यसो गरे। तिनीहस्रले ती कुराहस्र भने जसद्वारा तिनीहस्र यस्शलेम शहरलाई कब्जा गर्न सक्न्।

19 ती अधिकारीहस्रले संसारका मानिसहस्रले पूजा गर्ने देवताहस्रको विस्द्द नराम्रा कुराहस्र भने। ती देवताहस्र केवल मानिसहस्रले आफ्ना हातहस्र द्वारा बनाएका कुराहस्र हुन्। त्यही प्रकारले, ती अधिकारीहस्रले त्यस्तै नराम्रा कुराहस्र यस्शलेमका परमेश्वरको विस्द्द भने।

20 राजा हिजकियाह अनि अगमवक्ता यशैया-आमोसका छोराले यो समस्याको विषयमा प्रार्थना गरे। तिनीहस्रले ठूलो आवाजमा स्वर्गतिर हेरेर प्रार्थना गरे।

21 तब परमप्रभुले अशशरका राजाको छाउनीमा एक स्वर्गदूतलाई पठाउनु भयो। त्यो स्वर्गदूतले अशशरी सेनाका सबै सैनिकहस्र अनि प्रमुखहस्र र अधिकारीहस्रलाई मारिदिए। यसर्थ अशशरका राजा आफ्नै देशतर्फ फर्किए, अनि तिनका मानिसहस्र तिनी प्रति लज्जित थिए। तिनी आफ्ना देवताको मन्दिर भित्र गए अनि तिनका आफ्नै केही छोराहस्रले तिनलाई त्यही तरवार द्वारा मारिदिए।

22 यसरी परमप्रभुले हिजकियाह अनि यस्शलेमका मानिसहस्रलाई अशशरका राजा सनहेरीब अनि सबै अन्य मानिसहस्रबाट बचाउनु भयो। परमप्रभुले हिजकियाह अनि यस्शलेमका मानिसहस्रको हेरचाह गरिदिनु भयो।

23 धेरै मानिसहस्रले यस्शलेममा परमप्रभुका निम्ति उपहारहस्र ल्याए अनि यहदाका राजा हिजकियाहका निम्ति मूल्यवान वस्तुहस्र ल्याए। त्यस समयदेखि सबै राष्ट्रहस्रले हिजकियाहलाई सम्मान गरे।

24 ती दिनहस्रमा हिजकियाह साँढे बिरामी भए अनि मृत्युको नजिक पुगे। तिनले परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे। परमप्रभु हिजकियाहसित बोल्नु भयो अनि तिनलाई संकेत दिनु भयो।

25 तर हिजकियाहको हृदय घमण्डले भरिएको थियो, यसर्थ तिनले परमेश्वरको दयालुपन प्रति परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाएनन्। यसै कारणले गर्दा परमेश्वर हिजकियाह अनि यहदा र यस्शलेमका मानिसहस्र प्रति क्रोधित हुनु भयो।

26 तर हिजकियाह अनि यस्शलेममा बस्ने ती मानिसहस्रले तिनीहस्रको हृदय र जीवनलाई परिवर्तन गरे। तिनीहस्र नम्र भए र घमण्ड गर्न छोडे त्यसकारण हिजकियाह जीवित रहेसम्म परमप्रभुको क्रोध तिनीहस्रमाथि परेन।

27 हिजकियाहसित धेरै धन अनि सम्मान थिए। तिनले चाँदी, सुन, मूल्यवान रत्न, मसाला, ढाल अनि सबै किसिमका चीजहस्र राख्ने स्थानहस्र बनाए।

28 हिजकियाहका अन्न, नयाँ दाख मद्य अनि तेलहस्र, ती मानिसहस्रले पठाएका वस्तुहस्र, राख्ने भण्डारहस्र थिए। तिनका सबै किसिमका पशुहस्र राख्ने पशुशालाहस्र अनि भेडाहस्र राख्ने खकहस्र थिए।

29 हिजकियाहले अनेक शहरहरू पनि निर्माण गरे अनि तिनले धेरै भेंडा अनि गाई बस्तुहरूका बथानहरू पनि प्राप्त गरे। परमेश्वरले हिजकियाहलाई धेरै धन-सम्पत्ति दिनु भयो।

30 यो हिजकियाह नै थिए जसले यरूशलेममा गीहोन जल स्रोतको माथिल्लो स्रोत बन्द गरिदिए अनि ती पानीलाई दाऊदको शहरको पश्चिम तर्फ बगेर जाने तुल्याए। अनि तिनले गरेका हरेक कुरामा हिजकियाह सफल रहे।

31 एक समयमा बाबेलका प्रमुखहरूले हिजकियाह कहाँ दूतहरू पठाए। ती दूतहरूले एक अदभूत संकेतको बारेमा सोधे जो राष्ट्रहरूमा प्रकट भएको थियो। जब तिनीहरू आए, परमेश्वरले तिनको परिक्षा गर्न अनि हिजकियाहको मनमा के छ ती सबै जान्नका निम्ति हिजकियाहलाई एकलै छाड्नु भयो।

32 हिजकियाहले गरेका अन्य कुराहरू र उनको परमेश्वर प्रतिको विश्वासयोग्यता, आमोसका छोरो यशैया अगमवत्ताको दर्शन भनिने पुस्तक अनि यहूदा अनि इस्राएलका राजाहरूका इतिहास भनिने पुस्तकमा लेखिएका छन्।

33 हिजकियाहको मृत्यु भयो अनि आफ्ना पुर्खाहरूसित गाडिए। मानिसहरूले हिजकियाहलाई डाँडामा गाडे जहाँ दाऊदका पुर्खाहरूका चिहानहरू छन्। यहूदाका अनि यरूशलेममा बस्ने सबै मानिसहरूले हिजकियाहलाई सम्मान प्रदान गरे जब तिनको मृत्यु भयो। मनश्शे हिजकियाहका स्थानमा नयाँ राजा भए। मनश्शे हिजकियाहका छोरा थिए।

33

मनश्शे यहूदाका राजा

- 1 मनश्शे बाह्र वर्ष उमेरका थिए जब तिनी यहूदाका राजा भए। तिनी यरूशलेममा पचपन्न वर्ष सम्म राजा भए।
- 2 मनश्शेले ती कामहरू गरे जो परमप्रभुले गर्नु हुनुभयो। तिनले ती राष्ट्रहरूका भयानक अनि पाप पूर्ण तरिका अनुसरण गरे जसलाई परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूको सामुने देशबाट निकलन बाध्य तुल्याउनु भएको थियो।
- 3 मनश्शेले उच्च स्थानहरू फेरि निर्माण गरे जसलाई हिजकियाह तिनका पिताले भत्काइदिएका थिए। मनश्शेले बाल देवताहरूका निम्ति वेदीहरू निर्माण गरे अनि अशेरा स्तम्भहरू खडा गरे। तिनी तारा-मण्डललाई शिर झुकाउँथे अनि ती नक्षत्र समूहका पूजा गर्थे।
- 4 मनश्शेले असत्य देवताहरूको निम्ति वेदीहरू परमप्रभुको मन्दिरमा बनाए। परमप्रभुले मन्दिरको बारेमा भन्नुभएको थियो, “मेरो नाउँ सदैव यरूशलेममा रहनेछ।”
- 5 तर मनश्शेले परमप्रभुका दुइ आँगनहरूमा सारा तारा-मण्डलहरूका निम्ति वेदीहरू निर्माण गरे।
- 6 मनश्शेले बलिको निम्ति आफ्नै छोरा-छोरीहरूलाई पनि बेन हिन्नोमको बेसीमा होम गरे। मनश्शेले भविष्य भन्ने, जोखाना हेर्ने, जादू-टुना गर्ने काम गरेर जादूको प्रयोग पनि गरे। तिनले मृत आत्मासित कुरा-कानी गर्ने र भूत-प्रेतहरूसित कुरा-कानी गरे। मनश्शेले धेरै कुराहरू गरे जसलाई परमप्रभुले गर्नु हुनु भयो अनि यसले परमप्रभुलाई क्रोधित तुल्यायो।
- 7 मनश्शेले एडटा मूर्तिको शालिग बनाए अनि त्यसलाई परमेश्वरको मन्दिरमा राखे। त्यही मन्दिर जसको बारेमा परमेश्वरले दाऊद अनि तिनका छोरा सुलेमान सित कुरा-कानी गर्नु भएको थियो। परमेश्वरले भन्नु भएको थियो, “म मेरो नाउँ यो मन्दिर अनि यरूशलेम त्यो शहरमा राख्छु जसलाई मैले सबै परिवार समूहका सबै शहरहरूबाट चुनेको छु, अनि मेरो नाउँ सदा सर्वदा त्यहाँ रहने छ।
- 8 म इस्राएलीहरूलाई फेरि यो भूमिबाट बाहिर गर्ने छैन जसलाई मैले तिनीहरूका पुर्खाहरूलाई दिनुका निम्ति चुनें। तर मैले तिनीहरूलाई दिएका सबै आदेशहरू तिनीहरूले पालन गर्नु पर्ने छ। इस्राएलका मानिसहरूले सबै व्यवस्था, विधि अनि आदेशहरू पालन गर्नु पर्ने छ जो तिनीहरूलाई दिनु भनी मैले मोशालाई दिएँ।”
- 9 मनश्शेले यहूदाका मानिसहरू अनि यरूशलेममा बस्ने मानिसहरूलाई गर्नु कुरा गर्न उत्साहित तुल्याए। तिनीहरू ती राष्ट्रहरू भन्दा अति नराम्रा थिए जो यो भूमिमा इस्राएलीहरू भन्दा अधि थिए अनि परमप्रभुले ती मानिसहरूलाई नष्ट गर्नु भएको थियो।
- 10 परमप्रभुले मनश्शे अनि तिनका मानिसहरू सित कुरा-कानी गर्नु भयो, तर तिनीहरूले सुन्न अस्वीकार गरे।
- 11 यसर्थ परमप्रभुले यहूदामाथि आक्रमण गर्नका निम्ति अशरूका राजाका सेनाका सेनापतिहरू ल्याउनु भयो। ती सेनापतिहरूले मनश्शेलाई पक्रे अनि तिनलाई आफ्ना बन्दी बनाए। तिनीहरूले तिनलाई अंकुशहरू लगाइ दिए अनि हातमा पितालका साङ्गलाहरू लगाइ दिए अनि तिनलाई बाबेल देशमा लगे।
- 12 जब तिनी माथि यी दुःख कष्ट आई पर्यो तब मनश्शेले तिनका परमप्रभु परमेश्वरबाट सहायताको निम्ति बिन्ती गरे। मनश्शेले आफ्ना पुर्खाहरूका परमेश्वर समक्ष स्वयंलाई बिनम्र तुल्याए।

13 मनश्शेले परमेस्वरसँग प्रार्थना गरे अनि तिनलाई सहायता गर्नु होस् भनी परमेस्वरसित बिन्ती गरे। परमप्रभुले मनश्शेको प्रार्थना सुन्नु भयो अनि तिनका निम्ति दुःखित हुनु भयो। परमप्रभुले तिनलाई यरूशलेम अनि तिनका सिंहासनमा फर्केर जान दिनु भयो। तब मनश्शेले जाने परमप्रभु नै साँचो परमेस्वर हुनुहुन्छ भनी।

14 त्यो घटना भए पछि, मनश्शेले दाऊद शहरको निम्ति एक बाहिरी पर्खाल निर्माण गरे। यो पर्खाल किद्रोन बेसीको गीहोन जलस्रोतको पश्चिमतिर, मतस्थ फाटकको प्रवेशद्वार तिर अनि ओपेल डाँडाको वरिपरि फैलिएको थियो। तिनले पर्खाल अत्यन्त अग्लो बनाए। त्यसपछि तिनले यहदाका सबै किल्लाहरूमा अधिकारीहरू राखे।

15 मनश्शेले ती विचित्र मूर्तिदेवताहरू हटाए। तिनले परमप्रभुको मन्दिरबाट मूर्ति निकाले। तिनले मन्दिर डाँडामा अनि यरूशलेममा तिनले निर्माण गरेका सबै वेदीहरू हटाए। मनश्शेले ती सबै वेदीहरू यरूशलेम शहर बाहिर निकाले।

16 तब उसले परमप्रभुको वेदी स्थापना गरे अनि त्यसमा मेलबलि अनि धन्यवादका उपहारहरू अर्पण गरे। मनश्शेले यहदाका सबै मानिसहरूका निम्ति परमप्रभु इम्राएलका परमेस्वरको सेवा गर्नु भनी एक आदेश गरे।

17 मानिसहरूले उच्च-स्थानहरूमा बलिहरू चढाउन थाले, तर तिनीहरूका बलिहरू केवल परमप्रभु तिनीहरूका परमेस्वर निम्ति थिए।

18 मनश्शेले गरेका अन्य कुराहरू, अनि तिनका परमेस्वरसित तिनका प्रार्थना अनि दर्शीहरूका वचनहरू जसले परमप्रभु इम्राएलका परमेस्वरबाट मनश्शेलाई दिएका वचनहरू यी सबै कुराहरू, इम्राएलका राजाहरूको अधिकारिक उल्लेख नाउँका पुस्तकमा लेखिएका छन्।

19 मनश्शेको प्रार्थना परमेस्वरले कसरी सुनीदिनु भयो अनि तिनी प्रती दुःखित हुनु भयो, सो दर्शीहरूको पुस्तकमा लेखिएको छ। मनश्शेका तिनी स्वयं विनम्र हुनु भन्दा अधिका पापहरू र गल्तीहरू, ती स्थानहरू जहाँ तिनले उच्च स्थानहरू निर्माण गरेका थिए अनि अशेरा स्तम्भहरू स्थापित गरेका थिए सो पनि दर्शीहरूको पुस्तकमा लेखिएका छन्।

20 यसरी मनश्शेको मृत्यु भयो अनि तिनका पुर्खाहरूसित गाडिए। मानिसहरूले मनश्शेलाई तिनको आफ्नै राज भवनमा गाडि दिए। आमोन मनश्शेका स्थानमा नयाँ राजा भए। आमोन मनश्शेका छोरा थिए।

आमोन यहदाका राजा

21 आमोन बाईस वर्षका हुँदा यहदाका राजा भए। तिनी यरूशलेममा दुइ वर्ष सम्म राजा थिए।

22 आमोनले परमप्रभुको समक्ष नराम्रा कुराहरू गरे। तिनले आफ्ना पिता मनश्शेले जस्तै परमप्रभुले जो तिनी द्वारा गराउन चाहनु हुन्थ्यो, ठीक त्यसरी गरेनन्। आमोनले कुँदिएका मूर्ति अनि सालिकहरूलाई बलिहरू चढाए जो तिनका पिताले निर्माण गरेका थिए। आमोनले ती मूर्तिहरूको पूजा गरे।

23 आमोनले तिनी स्वयंलाई परमप्रभुको समक्ष नम्र तुल्याएनन् जसरी मनश्शे, तिनका पिताले आफूलाई नम्र तुल्याएका थिए। यसकारण आमोन परमेस्वरको सामुने धैँ दोषी थिए।

24 आमोनका सेवकहरूले तिनी विरुद्ध षडयन्त्र रचे। तिनीहरूले आमोनलाई तिनको आफ्नै घरमा मारिदिए।

25 तर यहदाका मानिसहरूले ती सबै सेवकहरूलाई मारिदिए जसले राजा आमोनको विरुद्ध षडयन्त्र रचेका थिए। त्यसपछि मानिसहरूले योशियाहलाई नयाँ राजा हुन चुने। योशियाह आमोनका छोरा थिए।

34

योशियाह यहदाका राजा

1 योशियाह आठ वर्ष पुगेका थिए जब तिनी राजा भए। तिनी एकतीस वर्षसम्म यरूशलेममा राजा थिए।

2 योशियाहले त्यही गरे जो सही थियो। परमप्रभुले चाहनु भएका कुराहरू नै तिनले गरे। तिनले तिनका पुर्खा दाऊदले जस्तै राम्रा कुराहरू गरे। योशियाहले उचित कुराहरू गर्नबाट मुख मोडेनन्।

3 जब योशियाह उसको राज्यको आठौँ वर्षमा पुगेका थिए तिनले परमेस्वरको अनुसरण गर्न शुरू गरे जसलाई तिनका पुर्खा दाऊदले अनुसरण गरेका थिए। योशियाह अझ सानै थिए जब तिनले परमेस्वरलाई पछ्याउन शुरू गरे। जब योशियाह उनी राजा राज्यको बाह्रौँ वर्षमा थिए तिनले उच्च स्थानहरू, अशेरा स्तम्भहरू अनि मूर्तिहरू जो कुँदिएका थिए, अनि मूर्तिहरू जो यहदा अनि यरूशलेमका साँचाहरूबाट निर्माण गरिएका थिए सबै नष्ट गर्न शुरू गरे।

4 मानिसहरूले बाल देवताहरूका वेदीहरू भत्काइदिए। तिनीहरूले योशियाहका सामुने यसो गरे। तब योशियाहले धूप वेदीहरू काटिदिए जो वेदीमाथि बाललाई अर्पण गरेका थिए। उसले मूर्तिहरू जो कुँदिएका थिए अनि मूर्तिहरू जो साँचोमा ढालेर निर्माण गरिएका थिए, भत्काइदिए। तिनले ती मूर्तिहरूलाई धूलो-पीठो पारिदिए। तब योशियाहले त्यो पीठो ती मानिसहरूका चिहानहरूमा छकिदिए जसले बाल देवताहरूलाई बलिहरू चढाएका थिए।

5 योशियाहले ती पूजाहारीहरूका हाडहरू पनि जलाइदिए जसले आफ्नै वेदीमा बाल देवताहरूको सेवा गरेका थिए। यस्तै प्रकार योशियाले यहूदा अनि यरूशलेमलाई शुद्ध पारे।

6 योशियाहले मनश्शे, एँम, शिमोन देखि नत्तली सम्मका इलाकाका शहरहरूमा पनि यसै गरे।

7 योशियाहले वेदीहरू अनि अशेरा स्तम्भहरू भत्काइदिए। तिनले मूर्तिहरूलाई धूलो पीठो पारिदिए। तिनले इस्राएल देश भरि बाल पूजाका निम्ति प्रयोग गरिएका धूप वेदीहरू काटिदिए। त्यसपछि योशियाह यरूशलेम फर्केर गए।

8 जब योशियाह यहूदाका राजाका रूपमा अठारौं वर्षमा थिए तिनले शापान, मासेयाह अनि योआहलाई तिनका परमप्रभु परमेश्वरको मन्दिरलाई फेरि निर्माण अनि स्थापना गर्नु भनी पठाए। शापानका पिताको नाउँ अजलियाह थियो। मासेयाह शहरका प्रमुख थिए, अनि योआहका पिताको नाउँ योआहाश थियो। योआहाश त्यही मानिस थिए जसले जे कुराहरू घटे ती लेखे।

यसरी योशियाहले मन्दिरलाई स्थापना गर्ने आदेश दिए जसद्वारा तिनले यहूदा अनि मन्दिरलाई शुद्ध तुल्याउन सक्नु।

9 ती मानिसहरू हिल्कियाह, प्रधान पूजाहारी कहाँ आए। तिनीहरूले तिनलाई धन दिए जो मानिसहरूले परमेश्वरका मन्दिरका निम्ति दिएका थिए। लेवी द्वारपालहरूले मनश्शे, एँमका मानिसहरूबाट अनि रहेका सबै इस्राएलीबाट धनसंग्रह गरेका थिए। तिनीहरूले यो धन यहूदा, बिन्यामीन अनि यरूशलेममा बस्ने समस्त मानिसहरूबाट पनि संग्रह गरेका थिए।

10 तब लेवीहरूले ती मानिसहरूलाई पैसा भुक्तानी गरे जसले परमप्रभुको मन्दिरको काम देख-रेख गरे। अनि देख-रेख गर्नेहरूले कर्मीहरूलाई भुक्तानी गरे जसले परमप्रभुको मन्दिर स्थापित गरे।

11 तिनीहरूले धन सिकर्मी अनि निर्माण कर्ताहरूलाई ठूला ढुङ्गाहरू किन्न जो अधिनै काटि राखेका थिए अनि काठहरू किन्न भनी दिए। काठहरू मन्दिरहरूलाई फेरि निर्माण गर्न अनि मन्दिरहरूका निम्ति आठ दिने काठ बनाउनमा प्रयोग गरिए। विगत समयमा यहूदाका राजाहरूले मन्दिरहरूको वास्ता गरेका थिएनन्। ती मन्दिरहरू पुराना अनि ध्वस्त भएका थिए।

12-13 मानिसहरूले विश्वास पूर्वक काम गरे। तिनीहरूका निरीक्षकहरू पहत अनि ओबदियाह थिए। यहत अनि ओबदियाह लेवीहरू थिए, अनि तिनीहरू मराठीका सन्तान थिए। अन्य निरीक्षकहरू जकर्याह अनि मशुल्लाम थिए। तिनीहरू कहातका सन्तानहरू थिए। लेवीहरू जो संङ्गीतका वाद्य यन्त्रहरू बजाउनमा सिपालु थिए तिनीहरूले श्रमिकहरूको र अन्य सबै कर्मीहरूको निरीक्षण पनि गर्दथे। केही लेवीहरूले सचिव, अधिकारी अनि द्वारपालहरूको रूपमा काम गर्दथे।

व

व्यवस्थाको पुस्तक पाए

14 लेवीहरूले त्यो धन बाहिर निकाले जो परमप्रभुको मन्दिरमा थियो। त्यस समयमा पूजाहारी हिल्कियाहले परमप्रभुको व्यवस्थाको पुस्तक पाए जो मोशा द्वारा दिइएको थियो।

15 हिल्कियाहले सचिव शापानलाई भने, “मैले व्यवस्थाको पुस्तक परमप्रभुको मन्दिरमा पाएँ।” हिल्कियाहले त्यो पुस्तक शापानलाई दिए।

16 शापानले त्यो पुस्तक राजा योशियाह कहाँ ल्याए। शापानले राजालाई सूचना दिए, “तपाईंका सेवकहरूले तपाईंले तिनीहरूलाई गर्नु भन्नु भएका हेरेक कुराहरू गरिरहेका छन्।

17 तिनीहरूले त्यो धन निकाले जो परमप्रभुको मन्दिरमा थियो अनि तिनीहरूले धन निरीक्षकहरू अनि कर्मीहरूलाई भुक्तानी गर्दै छन्।”

18 तब शापानले राजा योशियाहलाई भने, “पूजाहारी हिल्कियाहले मलाई एउटा पुस्तक दिएका छन्।” तब शापानले पुस्तकबाट पढे। तिनी पढ्दै गर्दा राजाका सामुन्ने थिए।

19 जब राजा योशियाहले पढिएको व्यवस्थाका शब्दहरू सुने, तिनले तिनका बन्धुहरू च्याते।

20 तब राजाले हिल्कियाह, शापानका छोरा अहीकम, मीकाका छोरा अब्दोन, सचिव शापान अनि सेवक असायालाई एक आदेश दिए।

21 राजाले भने, “जाऊ, मेरा निम्ति अनि मानिसहरूका निम्ति जो इस्राएल अनि यहूदामा रहेका छन्, परमप्रभु सित याचना गर। ती पुस्तकका शब्दहरूको बारेमा जो पाइएको थियो, सोध। परमप्रभु हामी सित अत्यन्त क्रोधित हुनुहुन्छ किनभने हाम्रा पुर्खाहरूले परमप्रभुको बचनको पालन गरेनन्। तिनीहरूले यो पुस्तकले गर्नु भनेका सबै कुराहरू गरेनन्।”

22 हिल्कियाह अनि राजाका सेवकहरू अगमवादिनी हुल्दा कहाँ गए। हुल्दा शल्लूमकी पत्नी थिइन। शल्लूम तोखतका छोरा थिए। तोखत हसराका छोरा थिए। शल्लूम राज-बन्धुहरूको हेरचाह गर्दथे। हुल्दा यरूशलेमको नयाँ अंशमा बस्थीन्। हिल्किया अनि सेवकहरूले हुल्दालाई सबै कुरा भने जो भइसकेको थियो।

23 हुल्दाले तिनीहरूलाई भनीन्, “इस्राएलका परमप्रभु परमेश्वर जे भन्नुहुन्छ त्यो यो हो: राजा योशियाहलाई भने:

24 ‘म यो स्थानमा अनि यहाँ बस्ने मानिसहरू माथि दुःख कष्ट ल्याइदिनेछु। म ती सबै भयानक कुराहरू ल्याउनेछु जो त्यो पुस्तकमा लेखिएका छन् जसलाई यहूदाका राजाको सामुन्ने पढिएको थियो।

25 म यसो गर्नेछु किनभने मानिसहरूले मलाई त्याग गरे अनि अन्य देवताहरूलाई धूप बाले। ती मानिसहरूले मलाई क्रोधित तुल्याए किनभने तिनीहरूले सबै नराम्रा कुराहरू गरेका छन्। यसर्थ म यो स्थान माथि मेरो क्रोध पोखाउने छु। तातो बल्दो आगो जस्तै मेरो क्रोधलाई निभाउन सकिने छैन।'

26 " तर यो कुरा यहदाका राजा योशियाहलाई भन जसले तिमीहरूलाई परमप्रभु सित सोध्नु पठाउनुभयो यही परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर तिमीहरूले सुनेक वचनहरू बारेमा भन्नुहुन्छ।

27 योशियाह जब तैले यो भूमि अनि बासिन्दाहरूको विषयमा कुराहरू सुनिस् तैले आफैलाई नम्र बनाइस् अनि तेरो लुगाहरू च्यातिस्। तँ मेरो सामुन्ने रोइस् अनि मैले यो सुने यसकारण तेरो हृदय कोमल छ।

28 म तँलाई तेरो पिता-पुर्खाहरू कहाँ लाने छु। तँ तेरो चिहानमा शान्तिसित जाने छस्। तैले कुनै पनि दुःख कष्टहरू देख्नु पर्ने छैन जो म यो स्थान माथि अनि यहाँ बस्ने मानिसहरू माथि ल्याउने छु।" हिल्कियाह अनि राजाका सेवकहरू यो सन्देश लिएर राजा योशियाह कहाँ फर्के।

29 तब राजा योशियाहले यहदा अनि यरूशलेमका सबै अग्रज मानिसहरूलाई आउनु अनि तिनीसित भेट्नु भनी बोलाए।

30 राजा परमप्रभुको मन्दिर सम्म गए। यहदाका सबै मानिसहरू, अनि यरूशलेममा बस्ने मानिसहरू, पूजाहारीहरू लेवीहरू अनि सबै मुख्य अनि साधरण मानिसहरू योशियाहसाथ थिए। योशियाहले तिनीहरूलाई करारको पुस्तकमा भएका सबै कुराहरू पढेर सुनाए। त्यो पुस्तक परमप्रभुको मन्दिरमा पाइएको थियो।

31 तब राजा आफ्ना स्थानमा उभिए। तिनले परमप्रभुसित करार गरे। तिनी परमप्रभुको अनुसरण गर्न अनि परमप्रभुको आदेश, नियम, विधिहरू पालन गर्न सहमत भए। योशियाहले आफ्नो सम्पूर्ण हृदय अनि आत्माद्वारा आज्ञा पालन गर्न सहमत भए। तिनी यो पुस्तकमा लेखिएका करारका कुराहरू पालन गर्न सहमत भए।

32 तब योशियाहले यरूशलेम अनि बिन्यामीनका सबै मानिसहरूलाई करार स्वीकार गर्न प्रतिज्ञा गराए। यरूशलेमका मानिसहरूले परमेश्वरको आज्ञापालन गरे, जसरी तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूले परमेश्वरलाई पढ्याएका थिए।

33 इस्त्राएलका मानिसहरू सित विभिन्न देशका मूर्तिहरू थिए। तर योशियाहले ती भयानक मूर्तिहरू सबै ध्वस्त गरिदिए। योशियाहले इस्त्राएलका सबै मानिसहरूलाई परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरको सेवा गर्न लगाए। अनि जब सम्म योशियाह जीवित थिए तब सम्म मानिसहरूले तिनीहरूका पुर्वाहहरूका परमप्रभु परमेश्वरको सेवा गरिरहे।

35

योशियाह निस्तार चाड मनाउँछन्

1 राजा योशियाहले परमप्रभुका निम्ति यरूशलेममा निस्तार चाड मनाए। निस्तार चाडको थुमाको पाठालाई पहिलो महीनाको चौधौं दिनमा मारियो।

2 योशियाहले तिनीहरूको कार्य गर्नका निम्ति पूजाहारीहरू छाने। तिनले पूजाहारीहरूलाई उत्साह दिए जब तिनीहरू परमप्रभुको मन्दिरमा सेवा गरिरहेका थिए।

3 योशियाहले ती लेवीहरूसँग कुरा-कानी गरे जसले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई शिक्षा दिन्थे अनि जसलाई परमप्रभुको सेवाको निम्ति पवित्र तुल्याइएका थिए। तिनले ती लेवीहरूलाई भने, "पवित्र सन्दूकलाई मन्दिर भित्र राख जसलाई सुलेमानले निर्माण गरे। सुलेमान दाऊदको छोरा थियो। दाऊद इस्त्राएलका राजा थिए। पवित्र सन्दूकलाई काँधमा बोकेर एक स्थान देखि अर्को स्थानतिर नलैजाऊ। अब परमप्रभु तिम्रा परमेश्वरको सेवा गर। परमेश्वरका मानिसहरू इस्त्राएलका मानिसहरूको सेवा गर।

4 तिमीहरू स्वयंलाई तिम्रा परिवार समूहहरू अनुसार मन्दिरमा सेवाका निम्ति तयार पार। ती कामहरू गर जो राजा दाऊद अनि तिनका छोरा सुलेमानले गर्नु भनी तिमीहरूलाई दिएका छन्।

5 पवित्र स्थानमा लेवीहरूको समूहसित उभिएरबस हरेक भिन्न-भिन्न परिवार समूहका मानिसहरूको निम्ति यसो गर, यसरी तिमीहरू तिनीहरूको सहायता गर्न सक्ने छौ।

6 निस्तार चाडका थुमा पाठाहरू मार, तिमीहरू स्वयंलाई परमप्रभुका निम्ति पवित्र तुल्याऊ। भेडाका पाठाहरूलाई तिम्रा दाज्यू-भाइहरू इस्त्राएलका मानिसहरूका निम्ति तयार पार। परमप्रभुले हामीलाई गर्नु भनी आदेश गर्नु भएका सबै कुराहरू गर। परमप्रभुले हामीलाई ती सबै आदेशहरू मोशाद्वारा दिनु भएको थियो।"

7 योशियाहले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई निस्तार चाडका निम्ति मार्नु भनी 3,000 भेडा र बाख्राहरू दिए। तिनले मानिसहरूलाई 3,000 गाई-बस्तुहरू पनि दिए। यी सबै पशुहरू राजा योशियाहका आफ्नै बगालका थिए।

8 योशियाहका अधिकारीहरूले पनि खुशीसाथ मानिसहरूलाई, पूजाहारीहरूलाई अनि लेवीहरूलाई निस्तार चाडमा प्रयोग गर्नु भनी पशुहरू अनि चीज-बीजहरू दिए। प्रधान पूजाहारी हिल्कियाह, जकर्याह अनि यहीएल मन्दिरको जिम्मावार

अधिकारीहरू थिए। तिनीहरू पूजाहीहरूलाई 2,600 भेंडाका पाठा र बाख्राहरू अनि 300 गोरूहरू निस्तार चाडका बलिहरूका निम्ति दिए।

9 कोन्नयाह तिनका भाइहरू शमायाह अनि नतनेल, अनि हशबियाह सहित, यीएल अनि योजाबादले 5,000 भेंडा र बाख्राहरू अनि 500 गोरूहरू निस्तार चाडका बलिहरूका निम्ति लेवीहरूलाई दिए। तिनीहरू लेवीहरूका अखाहरू थिए।

10 निस्तार चाडको सेवाका निम्ति जब हरेक कुरा तयार भए तब पूजाहारीहरू तिनीहरूको स्थानहरूमा गए अनि लेवीहरू तिनीहरूको समूहहरूमा खडा भए। राजाले जो आदेश गरे त्यो यस्तै थियो।

11 निस्तार चाडका थुमाहरू मारिए। तब लेवीहरूले पशुहरूका छाला काढे अनि रगत पूजाहारीहरूलाई दिए। पूजाहारीहरूले रगत वेदीमा छर्किदिए।

12 त्यसपछि तिनीहरूले विभिन्न परिवार समूहहरूलाई होमबलिका निम्ति प्रयोग गर्न भनी पशुहरू दिए। यो यसकारणले गरियो कि होमबलि मोशाले व्यवस्थामा लेखिए अनुसार अर्पण गर्न सकियोस। तिनीहरूले गोरूहरू लाई पनि त्यसै गरे।

13 लेवीहरूले निस्तार चाडका बलिहरूलाई तिनीहरूलाई आदेश गरिएको प्रकारले आगोमा पोले। अनि तिनीहरूले पवित्र भेटीहरूलाई भैंडा, किर्ली अनि तावाहरूमा उमाले। तब तिनीहरूले चोंडो गरी मासु मानिसहरूलाई दिए।

14 यो समाप्त भएपछि, लेवीहरूले आफ्नै निम्ति अनि पूजाहारीहरू जो हासुनका सन्तानहरू थिए। तिनीहरूका निम्ति मासु ल्याए। ती पूजाहारीहरूलाई अंधारो नभएसम्म खराए ब्यस्त राखिए। तिनीहरूले होमबलिहरू अनि बलिका बोसो जलाउन काठिन परिश्रम गरे।

15 आसापका परिवारका लेवी गायकहरू ती स्थानहरूमा गए जो राजा दाऊदले तिनीहरू उभिनका निम्ति चुनेका थिए। ती आसाप, हेमान अनि यदूतून-राजाका अगमवक्ता थिए। प्रत्येक फाटकमा द्वारपालहरूले आफ्ना स्थान छाडनु परेन किनभने तिनीहरूका लेवी दाज्यू-भाइहरूले निस्तार चाडका निम्ति हरेक कुरा तिनीहरूका निम्ति तयार गरेका थिए।

16 यसरी त्यस दिन राजा योशियाहले आदेश गरे अनुसार परमप्रभुको आराधनाका निम्ति हरेक कुरा गरिए। निस्तार चाड मनाइयो अनि परमप्रभुको वेदीमा होम-बलिहरू अर्पण गरिए।

17 इस्राएलका मानिसहरूले, जो त्यहाँ थिए, निस्तार चाड अनि अखमीर रोटीको चाड सात दिन सम्म मनाए।

18 निस्तार चाड, अगमवक्ता शमूएलको समय देखि यता यस्तो प्रकारले इस्राएलमा मनाइएको थिएन। इस्राएलका कुनै पनि राजाहरूले यो जस्तो निस्तार चाड कहिले मनाएका थिएनन्। राजा योशियाह, पूजाहारीहरू, लेवीहरू अनि यहूदा र इस्राएलका मानिसहरूले जो त्यहाँ थिए यरूशलेमका सबै मानिसहरू साथ अत्यन्त विशेष रूपले निस्तार चाड मनाए।

19 तिनीहरूले यो निस्तार चाड योशियाहको शासन कालको अठाहौं वर्षमा मनाए।

योशियाहको मृत्यु

20 योशियाहले मन्दिरका निम्ति ती सबै असल कुराहरू गरे। पछि, मिश्र देशका राजा नेको यफ्रेटिस नदीको कर्कमीश शहर विरूद्ध लडाईं गर्न सेना लिएर आए। राजा योशियाह नेको विरूद्ध लड्न गए।

21 तर नेकोले योशियाह कहाँ दूतहरू पठाए।

तिनीहरूले भने, “राजा योशियाह, यो युद्ध तपाईंको समस्या होइन। म तपाईंको विरूद्ध लड्न आएको होइन। म मेरा शत्रुहरू सित लड्न आएको हुँ। परमेश्वरले मलाई चोंडो गर भन्नु भयो। परमेश्वर मेरो पक्षमा हुनुहुन्छ, यसर्थ मलाई दिकदारी गर्नुहोस्। यदि तपाईंले म विरूद्ध लडाईं गर्नु भयो भने, परमेश्वरले तपाईंलाई नष्ट गर्नु हुनेछ।”

22 तर योशियाह हटेनन्। तिनले नेकोसित लड्ने निश्चय गरे, यसर्थ तिनले आफ्नो रूप बदले अनि लडाईं लड्न गए। योशियाहले परमेश्वरको आदेशबारे नेकोले भनेका कुरा सुनेनन्।

23 योशियाह युद्धमा भएको बेला काँढले लाग्यो। तिनले आफ्ना सेवकहरूलाई भने, “मलाई यहाँबाट लैजाऊ, म नराम्रो रूपले घाइते भएकोछु।”

24 यसर्थ सेवकहरूले योशियाहलाई तिनको रथबाट बाहिर निकाले अनि तिनलाई तिनले आफूसित लडाईंमा ल्याएको अर्को रथमा हाले। तब तिनीहरूले योशियाहलाई यरूशलेम लगे। राजा योशियाहको यरूशलेममा मृत्यु भयो। योशियाहलाई त्यो चिहानमा गाडियो जहाँ तिनका पुर्खाहरूलाई गाडिएका थिए। यहूदा अनि यरूशलेमका समस्त, मानिसहरू अति दुःखित थिए किनभने योशियाहको मृत्यु भएको थियो।

25 यिर्मयाहले योशियाहका निम्ति केही शोक-गीतहरू लेखे अनि गाए। अनि पुरूष एवं स्त्री गायकहरू आज सम्म ती शोक-गीतहरू गाउँदै छन्। यो इस्राएलका मानिसहरूले सदैव गर्ने केही कुरा बन्यो-तिनीहरू योशियाहका निम्ति शोक-गीत गाउँछन्। ती गीहरू शोक-गीतहरू नाउँको पुस्तकमा लेखिएका छन्।

26-27 योशियाहले तिनी राजा हुँदा आफ्नो शासनकालको शुरू देखि अन्त सम्म गरेका सबै अन्य कुराहरू इस्राएल अनि यहूदाका राजाहरूको इतिहास नाउँको पुस्तकमा लेखिएका छन्। त्यो पुस्तकले परमप्रभु प्रति तिनको भक्ति अनि तिनले परमप्रभुको व्यवस्था कसरी पालन गरे सो देखाउँदछ।

36

यहोआहाज यहूदाका राजा

- 1 यहूदाका मानिसहरूले यहोआहाजलाई यरूशलेममा नयाँ राजा हुनका लागि चुने। यहोआहाज योशियाहका छोरा थिए।
- 2 यहोआहाज तेईस वर्षका थिए जब तिनी यहूदाका राजा भए। तिनी यरूशलेममा तीन महीनासम्म राजा थिए।
- 3 तब मिश्र देशका राजा नेकोले यहोआहाजलाई कैदी बनाए। नेकोले यहूदाका मानिसहरूलाई 100 तोडा चाँदी अनि एक तोडा सुन ढण्डको रूपमा तिर्न लगाए।
- 4 नेकोले यहोआहाजका भाइलाई यहूदा अनि यरूशलेमका नयाँ राजा हुन भनी चुने। यहोआहाजका भाइको नाउँ एल्याकीम थियो। तब नेकोले एल्याकीमलाई नयाँ नाउँ दिए। तिनले उसको नाउँ यहोयाकीम राखे। तर नेकोले यहोआहाजलाई मिश्र देश लगे।

यहोयाकीम यहूदाका राजा

- 5 यहोयाकीम पच्चीस वर्षका थिए जब तिनी यहूदाका नयाँ राजा भए। तिनी यरूशलेममा एघार वर्षसम्म राजा रहे। यहोयाकीमले ती कुराहरू गरेनन् जो परमप्रभुले तिनीद्वारा गरिएका चाहनु हुन्थ्यो। तिनले परमप्रभु तिनका परमेश्वरको विरुद्ध पाप गरे।
- 6 बाबेलका राजा नबूकदनेसरले यहूदा माथि आक्रमण गरे तिनले यहोयाकीमलाई कैदगरे अनि काँसाका साङ्गुलाहरूले बाँधे। तब नबूकदनेसरले राजा यहोयाकीमलाई बाबेलमा लगे।
- 7 नबूकदनेसरले परमप्रभुको मन्दिरबाट केही चीज-बीजहरू लगे। तिनले ती चीज-बीजहरू बाबेल लगे अनि तिनीहरूलाई तिनले आफ्नै निवास स्थानमा राखे।
- 8 अन्य कुराहरू जो यहोयाकीमले गरे, भयानका पाप जो तिनले गरे अनि ती हरेक कुरा जो गेकोमा तिनी दोषी छन्, यी सबै कुराहरू इस्राएल अनि यहूदाका राजाहरूका इतिहास नाउँका पुस्तकमा लेखिएका छन्। यहोयाकीम यहोयाकीमका स्थानमा नयाँ राजा भए। यहोयाकीम यहोयाकीमका छोरा थिए।

यहोयाकीन यहूदाका राजा

- 9 यहोयाकीन अठारह वर्ष उमेरको हुँदा तिनी यहूदाका राजा भए। तिनी तीन महीना दशदिनसम्म यरूशलेममा राजा रहे। यहोयाकीनले परमप्रभुको विरुद्ध पाप गरे।
- 10 बसन्तकालमा राजा नबूकदनेसरले यहोयाकीनलाई ल्याउनु भनी केही सेवकहरू पठाए। तिनीहरूले यहोयाकीनलाई अनि परमप्रभुको मन्दिरबाट केही मूल्यवान सम्पत्तिहरू बाबेलमा ल्याए। नबूकदनेसरले सिदकियाहलाई यहूदा अनि यरूशलेमका नयाँ राजा हुन चुने। सिदकियाह यहोयाकीनका एक आफन्त थिए।

सिदकियाह यहूदाका राजा

- 11 सिदकियाह एकठाईस वर्षका थिए जब तिनी यहूदाका राजा भए। तिनी एघार वर्षसम्म यरूशलेममा राजा थिए।
- 12 सिदकियाहले ती कुराहरू गरेनन् जो परमप्रभुले तिनी द्वारा गरिएका चाहनु हुन्थ्यो। सिदकियाहले परमप्रभुको विरुद्ध पाप गरे। अगमवक्ता यिर्मयाले परमप्रभुबाट प्राप्त भएका सन्देशहरू भने। तर सिदकियाहले स्वयंलाई विनम्र तुल्याएनन् अनि यिर्मयाले भनेका कुराहरू पालन गरेनन्।

यरूशलेम ध्वंश भयो

- 13 सिदकियाह राजा नबूकदनेसरको विरुद्ध गए। अतीतकालमा नबूकदनेसरले सिदकियालाई नबूकदनेसर प्रति विश्वासी रहनु भनी प्रतिज्ञा गर्न वाध्य तुल्याएका थिए। सिदकियाहले परमेश्वरको नाउँ लिए अनि नबूकदनेसर प्रति विश्वासी रहने प्रतिज्ञा गरे। तर सिदकियाह ढीट थिए अनि तिनले आफ्नो जीवन बदल्ने एवं फर्केर आउने इस्राएलका परमप्रभु परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्ने कुरा अस्वीकार गरे।
- 14 पूजाहारीहरूका अगुवाहरू अनि यहूदाका मानिसहरूका प्रमुखहरूले पनि धेरै पापहरू गरे अनि परमप्रभु प्रति झन बढ्ता अविश्वसनीय बने। तिनीहरूले अन्य राष्ट्रहरूका नराष्ट्रा उदाहरण अनुसरण गरे। ती अगुवाहरूले परमप्रभुको मन्दिरलाई अशुद्ध पारे। परमप्रभुले यरूशलेममा मन्दिरलाई पवित्र तुल्याउनु भएको थियो।

15 परमप्रभु तिनीहरूका पुर्खाहरूका परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई चेताउनी दिनका निम्ति बारम्बार अगमवक्ताहरू पठाउनु भयो। परमप्रभुले यसो गर्नु भयो किनभने उहाँ तिनीहरू अनि आफ्ना मन्दिर प्रति दुःखित हुनुहुन्थ्यो। परमप्रभु तिनीहरूलाई वा आफ्ना मन्दिरलाई नष्ट गर्न चाहनु हुन्न थियो।

16 तर परमेश्वरका मानिसहरूले परमेश्वरका अगमवक्ताहरूलाई हाँसोका पात्र बनाए। तिनीहरूले परमेश्वरका अगमवक्ताहरूका कुरा सुन्न अस्वीकार गरे। तिनीहरूले परमेश्वरका सन्देशहरूलाई तिरस्कार गरे। यसकारण परमेश्वर आफ्ना मानिसहरू प्रति क्रोधित हुनुभयो अनि त्यसलाई रोक्नका निम्ति केही थिएन।

17 यसर्थ परमेश्वरले बाबेलका राजालाई यहूदा अनि यरूशलेमका मानिसहरू माथि आक्रमण गर्न निम्ति ल्याउनु भयो। बाबेलका राजाले युवाहरूलाई मन्दिरमा भएको समयमा पनि मारिदिए। यहूदा अनि यरूशलेमका मानिसहरू प्रति तिनको केही दया-माया थिएन। बाबेलका राजाले युवा अनि बूढ मानिसहरूलाई मारे। तिनले पुरुष अनि स्त्रीहरूलाई मारे। तिनले रोगी अनि स्वस्थ मानिसहरूलाई मारे। परमेश्वरले यहूदा अनि यरूशलेमका मानिसहरू दण्ड दिनु नबूकदनेसरलाई अनुमति दिन भयो।

18 नबूकदनेसरले परमेश्वरको मन्दिरका सबै चीज-बीजहरू चाहे त्यो ठूलो हो वा सानो बाबेलतिर लगे। तिनले मन्दिरबाट, राजाबाट अनि राजाका अधिकारीहरूबाट सबै मूल्यवान चीजहरू लगे।

19 नबूकदनेसर अनि तिनका सेनाले परमेश्वरको मन्दिर जलाई दिए। तिनीहरूले यरूशलेमको पर्खालहरू भत्काए अनि राजाको महल अनि उसका अधिकारीहरूका भवनहरू जलाईदिए। तिनीहरूले यरूशलेमको प्रत्येक बहुमूल्य चीजहरू लगे अथवा नष्ट गरिदिए।

20 नबूकदनेसरले ती मानिसहरूलाई बाबेल फर्काइ लगे जो अन्न जीवित थिए अनि तिनीहरूलाई दास हुन बाध्य तुल्याए। ती मानिसहरू फारस राज्यले बाबेल राज्यलाई परास्त नगरे सम्म दासको रूपमा बाबेलमा बसे।

21 यस प्रकारले यिर्मयाह अगमवक्ताको माध्यमबाट परमप्रभुले इस्त्राएलका मानिसहरू प्रति भन्नु भएका कुराहरू सँच्चै घट्टन गयो। परमप्रभुले यिर्मयाह द्वारा भन्नु भएको थियो: “यो स्थान सन्तरी वर्षसम्म शून्य उज्जाड भूमि रहनेछ। यो शबात विश्रामको क्षति पुर्तिको रूपमा हुनेछ जो मानिसहरूले गरेनन्।”

22 कोरेस फारसको राजा रहेको पहिलो वर्ष परमप्रभुले कोरेसलाई विशेष घोषणा गर्न लगाउनु भयो। उहाँले यसो गर्नु भयो जसद्वारा परमप्रभुले यिर्मयाह अगमवक्ता मार्फत दिनु भएका वचनका कुराहरू सँच्चै नै घटित हुने छन्। कोरेसले आफ्नो राज्यका हरेक स्थानमा सन्देशवाहकहरू पठाए। तिनीहरूले यो सन्देश बोके:

23 कोरेस, फारसका राजा भन्छन्:

“परमप्रभु, स्वर्गका परमेश्वरले मलाई सम्पूर्ण पृथ्वीको राजा बनाउनु भएको छ। उहाँले मलाई उहाँका निम्ति यरूशलेममा एउटा मन्दिर निर्माण गर्ने जिम्मा दिनु भएको छ। अब तिमीहरू सबै, जो परमेश्वरका मानिसहरू हो, यरूशलेममा जानका निम्ति स्वतन्त्र छौ। अनि परमप्रभु तिम्रा परमेश्वर तिमीहरू साथ रहन्।”

एजाको पुस्तक

कोरसले कैदिहस्ताई फर्कनमा मद्दत गरे

1 प्रथम वर्षमा कोरेस फारस का राजा थिए। अगमवक्ता यर्मियाह द्वारा बोलिएको परमप्रभुको वचन पूर्ण गर्नका निम्ति परमप्रभुले फारसका राजा कोरेसलाई उनको राज्य भरि घोषणा गर्ने प्रेरणा दिनु भयो। कोरेसले त्यो घोषणा लेखे अनि आफ्नो राज्य को सबै स्थानमा पढिदिए। त्यसमा यो भनिएको थियो:

2 “फारसका राजा कोरेस यो भन्नुहुन्छ:

परमप्रभु, स्वर्गका परमेश्वरले पृथ्वीका सम्पूर्ण राज्यहरू मलाई दिनु भएको छ, अनि उहाँले यहूदाका यरूशलेममा उहाँको निम्ति एक मन्दिर निर्माण गर्न मलाई नियुक्त गर्नु भएको छ।

3 उहाँका समस्त मानिसहरू मध्ये को तिमीहरूसित छन? तिनीहरूका परमेश्वर तिनीहरूका साथ रहनु। अनि परमप्रभु, इस्त्राएलका परमेश्वर, जो परमेश्वर यरूशलेम रहनुहुन्छ र उहाँको मन्दिर निर्माण गर्न यहूदाको मानिसहरू यरूशलेममा जान सक्छन्।

4 जो यहूदाहरू बस्ने सबै भूमिहरूमा बस्छन् जो फर्किए आए तिनीहरूलाई सुन र चाँदी, सामाग्री अनि पशुहरू इच्छा अनुसारका भेटीहरू दिएर यरूशलेममा परमेश्वरको मन्दिरको निम्ति सहायता गरोस्।”

5 तब यहूदा अनि बिन्यामिन कुलका अगुवाहरू अनि पूजाहारीहरू र लेवीहरू जानलाई तयार भए। प्रत्येक व्यक्तिलाई परमेश्वरले यरूशलेममा परमप्रभु को मन्दिर निर्माण गर्न जानको निम्ति प्रेरणा दिनु भयो।

6 तिनीहरू का समस्त छिमेकीहरूले चाँदीद्वारा निर्मित वस्तुहरू, सुन, माल-ताल अनि पशु-प्राणिहरूको साथै मूल्यवान भेटीहरू सहित सबै किसिमका स्वेच्छिक अर्पणहरू प्रदान गरेर तिनीहरूलाई सहयोग गरे।

7 राजा कोरेसले परमप्रभुको मन्दिरका ती भाँडा-वर्तनहरू पनि ल्याए जो नबूकदनेसरले यरूशलेमबाट लगेका थिए। अनि आफ्ना देवताहरू को मन्दिरमा राखेका थिए।

8 फारसका राजा कोरेसले ती सामान कोषाध्यक्ष मिश्रेदयलाई सुम्पिदिए। अनि मिश्रेदयले यहूदाका राजकुमार शेशबस्सरको निम्ति गन्ती गरिदिए।

9 यो तिनीहरूले परमेश्वरको मन्दिरमा ल्याएको सामानको विवरण थियो: सुनका बटुकाहरू 30 चाँदीका बटुकाहरू 1,000 छुरीहरू 29

10 सुनका सानो बटुकाहरू 30 अन्य स-साना चाँदीका बटुकाहरू 410 अन्य भाडाहरू 1,000

11 त्यहाँ जम्मा 5,400 सुन अनि चाँदीका वस्तुहरू थिए। शेशबस्सरले यी सबै चीज बीजहरू बाबेलबाट कैदीहरूलाई यरूशलेममा ल्याउँदा ल्याएका थिए।

2

फकि आएका कैदिहरूको सूची

1 त्यस प्रदेशका यी मानिसहरू कैदबाट फर्केका थिए। जसलाई बाबेलका राजा नबूकदनेसरले कैदी बनाएर बाबेलमा लगेका थिए। तिनीहरू प्रत्येक आफ्नै शहर यरूशलेम अनि यहूदामा फर्किए।

2 यी मानिसहरू ती छुन जो यरूबाबेल, येहूअ, नेहम्याह, सरायाह, रेलायाह, मोर्दकै, बिल्शान, मिस्पार, बिगै अनि रहम बानाहरू साथ फर्कि आएका थिए। इस्त्राएलको प्रजाका पुरुषहरूको सूची यो हो:

3 परोशका सन्तानहरू 2,172

4 शपत्याहका सन्तानहरू 372

5 आरहका सन्तानहरू 775

6 पहत-मोआबका सन्तानहरू येशूअन अनि योआब परिवारबाट 2,812

7 एलामका सन्तानहरू 1,254

8 जतू का सन्तानहरू 945

9 जव्कैका सन्तानहरू 760

- 10 बानीका सन्तानहरू 642
- 11 बेबैका सन्तानहरू 623
- 12 अज्गादका सन्तानहरू 1,222
- 13 अदोनीकामका सन्तानहरू 666
- 14 बिगैका सन्तानहरू 2,056
- 15 आदीनका सन्तानहरू 454
- 16 आतेरका सन्तानहरू हिजकियाका परिवारबाट 98
- 17 बेजैका सन्तानहरू 323
- 18 योराका सन्तानहरू 112
- 19 हाशमका सन्तानहरू 223
- 20 गिब्बारका सन्तानहरू 95
- 21 बेतलेहेमका सन्तानहरू 123
- 22 नतोपाहका मानिसहरू 56
- 23 अनातोतका मानिसहरू 128
- 24 बेत-अज्माबेतका मानिसहरू 42
- 25 किर्यात-आरिम कपीरा अनि बेरोतका मानिसहरू 743
- 26 रामा अनि गिबा शहरका मानिसहरू 621
- 27 मिक्मासका मानिसहरू 122
- 28 बेतेल अनि ऐका मानिसहरू 223
- 29 नेबोका मानिसहरू 52
- 30 मग्बीशका मानिसहरू 156
- 31 अर्कोशहर एलाम का मानिसहरू 1,254
- 32 हारीम शहरका मानिसहरू 320
- 33 लोब, हादीद अनि ओनो का मानिसहरू 725
- 34 युरीहो का मानिसहरू 345
- 35 सेनाह शहरका मानिसहरू 3,630
- 36 यी पूजाहारीहरूः
 - यदायाहका सन्तानहरू योशुआका घरबाट 973
 - 37 इम्मेरका सन्तानहरू 1,052
 - 38 पहशूरका सन्तानहरू 1,247
 - 39 हारीमका सन्तानहरू 1,017
- 40 लेवीहरूः
 - येशुअ अनि कदमीएलका होदबियाहका सन्तानहरू 74
- 41 गायकहरूः
 - आसापका सन्तानहरू 128
- 42 मन्दिरका द्वारपालहरूका सन्तानः
 - शल्लूम, आतेर, तल्मोन, अक्कूब, हतीता, अनि शोबैका सन्तानहरू
- 43 यिनीहरू मन्दिरका सेवकहरूः
 - सीहाका सन्तान, हसूपका सन्तान र तब्बाओतका सन्तानहरू।
 - 44 केरोसका सन्तान, सीआका सन्तान र पादोनका सन्तानहरू।
 - 45 लबानका सन्तान, हगाबाका सन्तान र अक्कूबका सन्तानहरू।
 - 46 हागाबका सन्तान, शल्लमैका सन्तान र हानानका सन्तानहरू।
 - 47 गिदुदेलका सन्तान, गहरका सन्तान र रायाका सन्तानहरू।
 - 48 रसीनका सन्तान, नकोदका सन्तान र गज्जामका सन्तानहरू।
 - 49 उज्जाका सन्तान, पासेदका सन्तान र बेसैका सन्तानहरू।
 - 50 अम्माका सन्तान, मेनिमका सन्तान र नोपिसीमका सन्तानहरू।
 - 51 बक्बुकका सन्तान, हक्पाका सन्तान र हर्हूरका सन्तानहरू।
 - 52 बस्तुतका सन्तान, महीदका सन्तान र हर्शाका सन्तानहरू।
 - 53 बर्कोसका सन्तान, सीसराका सन्तान र तेमहका सन्तानहरू।
 - 54 नसीहका सन्तान अनि हतीपाका सन्तानहरू।

55 सुलेमानका सेवकहरूका सन्तानहरूः

सौतेका सन्तान र हस्सोपेरैतका सन्तान अनि परूदाका सन्तानहरू।

56 यालाका सन्तान, दर्कोनका सन्तान र गिट्टेला सन्तानहरू

57 शपत्याहका सन्तान, हत्तीलका सन्तान र पोकरैत हसबायीमका सन्तान अनि आमीका सन्तानहरू

58 समस्त मन्दिरका सेवकहरू अनि सुलेमानका सेवकहरूको संख्या 392 थियो।

59 निम्न लिखित मानिसहरूः तेल मेलह, तेल हर्शा करुब, आदान अनि एम्मेर शहरहरूबाट यरूशलेममा आएका हुन्, तर तिनीहरूका आफ्ना परिवार अनि छोरा-छोरीहरू इस्राएलका थिए भनी प्रमाण दिन सकेनन्।

60 दलायाहका सन्तान, तोबियाहका सन्तान, अनि नकोदका सन्तानहरू 652 थिए।

61 अनि पूजाहारीहरूका परिवारः

हबायाहका, सन्तानहरू, हक्कोसका सन्तान अनि बंजिलैका सन्तानबाट (एक व्यक्ति जसले गिलादी बंजिलैका छोरीलाई विवाह गरेका थिए, अनि तिनीहरू कै नाउँद्वारा सम्बोधन गरिथ्यो।)

62 यी मानिसहरूले तिनीहरूको परिवारिक इतिहास खोजे तर तिनीहरूले पाउन सकेनन्। यसैकारणले तिनीहरूले पूजाहारीगिरी हुनबाट अशुद्ध झैँ निकालिदिए।

63 राज्यपालले तिनीहरूलाई भने कि जब सम्म ऊर्मि अनि तुम्मिम उपयोग गर्न सक्ने पूजाहारी त्यहाँ हुँदैन। कुनै पनि महापवित्र चीज तिनीहरूले खान सक्ने छैनन्।

64-65 जन समूहका तिनीहरूका सेवक सेविकाहरू 7,337 पुरुष सेवक अनि स्त्री सेविकाहरू बाहेक जम्मा 42,360 मानिसहरू थिए। अनि तिनीहरू सित 200 पुरुष र स्त्री गायक-गायिकाहरू पनि थिए।

66-67 तिनीहरूका। 736 घोडाहरू, 245 खचरहरू, 435 ऊँटहरू अनि 6,720 गधाहरू थिए।

68 सन्तानका केहि अगुवाहरू, जब यरूशलेम मा परमप्रभुको मन्दिरमा आइपुगे। त्यो स्थानमा परमेश्वर को मन्दिरलाई पुनःनिर्माण गर्न स्वेच्छाले भेटीहरू प्रदान गरे।

69 तिनीहरूको योग्यतानुसार तिनीहरूले, यस कार्यका निम्ति कोष-भण्डारलाई 500 किलोग्राम सुन, 3,000 किलोग्राम चाँदी, अनि पूजाहारीको निम्ती 100 अड्ग वज्रहरू दिए।

70 पूजाहारीहरू, लेवीहरू, केहि अन्य मानिसहरू, गवैयाहरू, द्वारपालहरू अनि मन्दिरका सेवकहरू आफ्ना शहरहरूमा बस्थे अनि सबै इस्राएलीहरू आफ्ना शहरहरूमा बस्थे।

3

वेदीको पुनर्स्थापना

1 जब सातौँ महीना आयो अनि इस्राएलका मानिसहरू तिनीहरूको शहरहरूमा थिए, समस्त मानिसहरू यरूशलेममा एकै साथ भेला भए।

2 योसादाकको छोरा येशूअ अनि तिनका संगी पूजाहारी र शालतीएलका छोरा यरूबाबेल अनि तिनका मानिसहरूले इस्राएलका परमेश्वरको बेदी पुन निर्माण गर्न शुरू गरे, जसमा कि तिनीहरूले, परमेश्वरका मानिस मोशाको निर्देशनमा लेखिए जस्तै गरी त्यसमा होमबलिहरूको बलिदान अर्पण गर्न सक्नु।

3 तिनीहरूले त्यो वेदी त्यसको खास घडेरीमा निर्माण गरे किनभने तिनीहरू आफ्ना वरिपरिका मानिसहरूसित डराएका थिए। अनि तिनीहरूले त्यसमा विहान बेलुकी दुवै पटक अर्पणहरू होमबलिहरू अर्पण गरे।

4 तब तिनीहरूले छाप्रो बासको चाड नियममा लेखिए अनुसार मनाए। तिनीहरूले चाडको प्रत्येक दिनको निम्ति आवश्यक अनुसार ठीक संख्यामा होमबलि अर्पण गरे।

5 अनि त्यसपछि तिनीहरूले नियमित होमबलिहरू र तोकिएका दिनमा परमप्रभुका तोकिएका सबै पवित्र उत्सवका निम्ति अर्पणहरू चढाए। अनि तिनीहरूले परमप्रभुलाई स्वेच्छाले बलिदानहरू अर्पण गरे।

6 सातौँ महिनाको पहिलोदिन परमप्रभुलाई होमबलि चढाउन शुरू गरे।

मन्दिरको पुनःनिर्माण

7 यद्यपि तिनीहरूले त्यसबेला सम्म परमप्रभुको मन्दिरको जग बसाएका थिएनन्। तब तिनीहरूले (मानिसहरू जो फर्की आएका थिए) डकमीहरूलाई सिकमीहरूलाई पैसा दिए भोजन, पिउने पदार्थ अनि भद्राक्षेको तेल सीदोन र सोरका मानिसहरूलाई दिए जसद्वारा तिनीहरूले लबानोन समुद्रद्वारा योप्पामा देवदारका मूढाहरू ल्याउनेछन्। फारसका राजा कोरैसको अनुमति लिएर यसो गरियो।

8 दोस्रोवर्षको दोस्रो महिनामा शालतीएलका छोरा यरूबाबेल अनि योशादाकका छोरा येशअले आफ्ना अन्य मानिसहरू, पूजाहारीहरू, लेवीहरू कैदबाट यरूशलेममा परमप्रभुको मन्दिरमा आए पछि यरूशलेम आउनेहरूले एकसाथ काम शुरू गरे।

9 परमप्रभुको मन्दिर निर्माण कार्यको निरीक्षकको रूपमा काम गर्नका निम्ति 20 वर्ष अधिक उमेरका लेवीहरूलाई नियुक्त गरे। येशअ, तिनका छोराहरू अनि तिनका दाज्यू-भाइहरू, कदमीएल अनि तिनका छोराहरू (यहदाका सन्तानहरू) बिन्नुई होदबियाहका छोराहरू अनि नातीहरू र तिनीहरूका भाइहरू-लेवीहरूसंग परमेश्वरको मन्दिरमा काम गर्नेहरूको निरक्षण गर्न सहमत भए।

10 जब निर्माणकर्ताहरूले परमप्रभुको मन्दिरको जग बसाए तब पूजाहारीहरूले आफ्ना विशेष वस्त्र लगाए हातमा तुरही लिए अनि लेवीहरूले आफ्ना झ्यान्टाहरूको साथ, झ्याएलका राजा दाऊदको निर्देश अनुसार परमप्रभुको स्तुति गर्न आफ्नो स्थान ग्रहण गरे।

11 अनि तिनीहरूले प्रत्युत्तर गीतहरू, स्तुतिगीत अनि परमप्रभुको स्तुति गरे:

“किनभने, उहाँ भलो हुनुहुन्छ।

किनभने झ्याएलप्रति उहाँको विश्वासमय प्रेम सदा-सर्वदा रहिरहन्छ।”

अनि समस्त मानिसहरू परमप्रभुको स्तुति गर्न जोडले कराए, किनभने परमप्रभुको मन्दिरको जग बसालिएको थियो।

12 तर धेरै अगुवा पूजाहारीहरू, लेवीहरू अनि कुलका अगुवाहरू जसले अधिको मन्दिर देखेका थिए, ती रोए।

13 जब तिनीहरूले यो मन्दिरको जग बसालिएको देखे। यद्यपि धेरै खुशीले जोड सँग कराए। यसर्थ कसैले पनि खुशीको कराई अनि स्वाइको आवाज छुट्याउन सकेनन्। किनभने मानिसहरूले यति साह्रो हल्ला मच्चाइरहेका थिए कि त्यो आवाज टाढा-टाढा सम्म सुनिन्थ्यो।

4

मन्दिर पुनःनिर्माण गरेकोमा शत्रुहरूको विद्रोह

1-2 जब यहूदा अनि बिन्यामीनका शत्रुहरूले सुने कि कैदीहरूले परमप्रभु, झ्याएलका परमेश्वरको मन्दिर पुनःनिर्माण गर्दैछन्। तिनीहरू यरूबाबेल, “कुलका अगुवाहरू कहाँ आए। अनि तिनीहरूलाई भने। हामीहरूलाई निर्माण गर्न र तिमीहरूलाई सहायता गर्न देऊ, तिमीहरूले जस्तै हामी पनि तिमीहरूका परमेश्वरको प्रार्थना गर्छौं अनि हामीहरू अशशरूका राजा एसरहददोनको समयदेखि बलिदान अर्पण गरिरहेका छौं जसले हामीहरूलाई यहाँ ल्याए।”

3 तर यरूबाबेल येशअ अनि झ्याएल का अन्य कुलका अगुवाहरूले तिनीहरूलाई भने, “हाम्रो परमेश्वरको मन्दिर निर्माण गर्न हामीलाई तिमीहरूले सहायता गर्नुपर्दैन। किनभने फारसका राजा कोरेसले हामीलाई आदेश गर्नु भए अनुसार परमप्रभु, झ्याएलका परमेश्वरको निम्ति हामीले मात्र मन्दिरको निर्माण गर्ने छौं।”

4 यस प्रकारले ती वरिपरिका मानिसहरूले यहूदाका मानिसहरूलाई हतोत्साह पारे अनि मन्दिर निर्माण गर्न तिनीहरूलाई भयभीत तुल्याए।

5 फारसका राजा कोरेसको समयभरि, राजा दाराले शासन नगरे सम्म ती यहूदी मानिसहरू।

6 अहासूरसको शासनकालको शुरूमा तिनीहरूले यहूदा अनि यरूशलेममा बसे यहूदीहरूको विरुद्ध एउटा अभियोग पत्र लेखेर पठाए।

यरूशलेम पुनःनिर्माण गरेकोमा शत्रुहरूको विरुद्ध

7 अनि आर्ट-जारसेज* समयमा बिन्नाम, मिन्नदात, ताबेल अनि आफ्ना अन्य सहयोगीहरूले फारसका राजा आर्ट-जारसेजलाई कागजमा लेखेको पत्र आरामी लिपिमा† थियो, अनि आरामी भाषामा नै अनुवाद गरिएको थियो।

8 उच्च आयुक्त रहम, अनि शिम्शै, सचिवले यरूशलेमको विरुद्ध राजा आर्ट-जारसेजलाई एक पत्र यसरी लेखे:

9 उच्च आयुक्त रहम अनि शिम्शै सचिव र तिनिहरूका अन्य सहयोगिहरू, न्यायधीशहरू, आयुक्तहरू, फारसीहरू, ऐकहरू, बाबेल अनि शशनका मानिसहरू अथवा एलामीहरू अनि अन्य मानिसहरू जसलाई महान अनि प्रख्यात अस्सूरबनिपालले तिनीहरूका देशबाट निकालेका थिए।

10 अनि सामरियाको शहरहरू र प्रदेशका नदीपारि अन्य स्थानमा बसेका थिए। यो, तिनीहरूले उनलाई पठाएका पत्र को एक प्रतिलिपि हो।

* 4:7: आर्ट-जारसेज फारस का राजा जसले प्रायः 485-465 ख्री.पू.मा शासन गर्थे। तिनी जर्जक्स का छोरा थिए। † 4:7: आरामी लिपि बेबिलोनीय साम्राज्य को अफिसीय भाषा।

11 राजा आर्ट-जारसेज प्रति,

तपाईंका सेवकहरू, नदी पारिको प्रदेशका मानिसहरू द्वारा।

12 अब: राजालाई यो ज्ञानहोला कि यहूदीहरू जो तपाईं बाट हामी कहाँ आएका थिए यरूशलेम गएका छन्। तिनीहरूले बागी अर्थात दुष्ट शहर पुनःनिर्माण गरिरहेछन्। तिनीहरूले पर्खालहरू पुनःनिर्माण गरिरहेछन् तिनीहरूले जग निर्माण गरिरहेछन्।

13 अब, राजाले यो कुरा जान्न सक्नु कि यदि त्यो शहरको पुनःनिर्माण भयो भने र त्यसका पर्खालहरू पूर्ण भए भने तिनीहरूले कुनै किसिमका तिरोहरू तिर्नेछैनन्। आखिरमा यसले राज्यसत्ता प्रति हानी पुर्याउनेछ।

14 अहिले, हामीले राजा प्रति स्वामीभक्त हुने वचन दिएकाछौं। यसकारण राजाप्रति अपमान भएको हेर्नु हाम्रो निम्ति उचित होइन। यसैकारण हामीले राजालाई सूचित गर्न यो समाचार पठाउँछौं।

15 जसमा कि तपाईंका पिता-पुर्खाहरूका अभिलेखमा खोजि गरियोस। यी अभिलेखहरूमा तपाईंले यो पाउनुहुनेछ अनि जान्नु हुनेछ कि त्यो एक बागी शहर हो। एक शहर जसले राजाहरू अनि देशहरू प्रतिघात पुर्याउँछ धेरै अधि देखिने त्यो देश भित्र विद्रोह भईराइराखेको छ। यसैकारणले गर्दा त्यो शहर ध्वंस भएको थियो।

16 हामी राजालाई यो सूचित गर्दछौं, कि त्यो शहरको पुनःनिर्माण भयो अनि त्यसका पर्खालहरू को निर्माण भयो भने यफ्रेटिस नदीको पश्चिमी सीमानापारी तपाईंको अधिकार रहने छैन।

17 राजाले यो सन्देश पठाए:

रहम, उच्च आयुक्त अनि शिम्शै सचिव अनि तपाईंहरूका अन्य सरकारी मानिसहरू जो सामरियामा बस्छन् नदी पारिका अन्य प्रदेशहरू प्रति:

अभिवादन:

18 अब: तिमीहरूले हामिलाई पठाएको पत्र मेरा समक्ष पढियो र अनुवाद गरियो।

19 मैले एक आदेश दिए अनि खोज-तलाश गरियो तिनीहरूले यो थाहा पाए कि त्यो शहरले धेरै अधि देखि राजाहरूको विरुद्ध राजद्रोही गरेकोछ। त्यहाँ अनाज्ञाकारि राजद्रोहीहरूको उपस्थित छ।

20 त्यहाँ यरूशलेममा शक्तिशाली राजाहरू थिए अनि जसले नदी पारिका समस्त प्रदेशहरू नियन्त्रण गरे। अनि सबै किसिमका तिरोहरू तिनीहरूलाई तिरिन्थ्यो।

21 अब, यी यहूदी मानिसहरूलाई काम रोक्नु भनि आदेश देऊ जसमा कि मैले त्यसो गर्ने आज्ञा नदिएसम्म त्यो शहरको पुनःनिर्माण गरिनेछैन।

22 यस कुरालाई नल्याइयोस। त्यसमा सावधान रहनु जस द्वारा राजकीय-रूचीप्रति अझ अधिक क्षति हुनेछैन।

23 रहम, सचिव शिम्शै अनि तिनीहरूका सरकारी मानिसहरू राजा आर्ट-जारसेज समक्ष पत्र पढिनुका साथै तिनीहरू तुरुन्तै यरूशलेममा यहूदीहरू कहाँ गए। अनि बल एवं शक्तिद्वारा तिनीहरूले कामदारलाई काम बन्द गर्न लगाए।

मन्दिरको काम स्थगित

24 तब यरूशलेममा परमेश्वरको मन्दिर निर्माण कार्य रोकियो अनि त्यो कार्य फेरि फारसका राजा दाराको शासन कालको दोस्रो वर्षः नभए सम्म शुरू भएन।

5

1 अहिले अगमवक्ता हाग्वै अनि इद्रोको छोरा जकर्याहले यहूदा अनि यरूशलेमका यहूदीहरूलाई इस्राएलका परमेश्वर-जो तिनीहरूमा थिए। परमेश्वरको नाउँमा अगम वाणी गरे।

2 तब शालतीएलका छोरा यरूबाबेल अनि योशादाकका छोरा येशूअ यरूशलेममा मन्दिर पुनःनिर्माण गर्न अग्रसर भए। परमेश्वरका अगमवक्ताहरू तिनीहरूको साथ थिए। अनि तिनीहरूलाई सहयोग गरे।

3 त्यसबेला यफ्रेटिस नदी पारि पश्चिमको प्रदेशमा राज्यपाल थिए। तावैने शतर-बोजै अनि तिनीहरूका सहयोगीहरूले तिनीहरू कहाँ आए अनि तिनीहरूलाई सोधे: “यो मन्दिरको पुनःनिर्माण गर्न अनि पुनःस्थापना गर्नु भनी तिमीहरूलाई कसले अनुमति दियो?”

4 त्यसपछि तिनीहरूलाई यो पनि भने, “ती मानिसहरूका नाउँ के, के हुन् जसले यो भवन निर्माण गरिरहेकाछन्?”

5 तर परमेश्वरले यहूदीहरूका अगुवाहरूलाई हेरिनु भएको थियो। अनि दारालाई वृत्तान्त पठाइएको बेला तिनीहरूलाई कामगर्नबाट तिनीहरूले रोकेनन्, अनि यस सम्बन्धि एक लिखित आदेश फिर्ता पठाउनु भयो।

6 यो नदी पारि यूफ्रेटिस नदीको पश्चिम को प्रदेशका राज्यपाल तत्तै अनि शत्रु-बोजै र तिनीहरूका सहकारिहरू, नदीपारीको प्रदेशका निरीक्षकहरूले राजा दारालाई पठाएको पत्रको प्रति हो।

7 तिनीहरूले तिनलाई एक वृत्तान्त पठाए अनि त्यसमा यी कुराहरू लेखिएको थियो:

राजा दारा प्रति,

सम्पूर्ण अभिवादन!

8 यो कुरा राजालाई अवगत होस् कि हामी महान परमेश्वरको मन्दिर यहूदा प्रदेशमा गयौं, अनि विशाल शिला खण्ड द्वारा यसको पुनःनिर्माण हुँदैथियो, काठका बीमहरू पर्खालहरूमा लगाइँदै थियो यो काम सरासरी गरिँदै थियो। तिनीहरूको हातबाट राम्ररी काम भइरहेको थियो।

9 तब हामीले यी अगुवाहरूलाई यसप्रकारले पत्र गयौं हामीले तिनीहरूलाई भन्यौं, “तिमीहरूलाई यो परमेश्वरको मन्दिर पुनःनिर्माण गर्न अनि यो भित्ताको काम पुरा गर्न कसले अनुमति दियो?”

10 हामीले तिनीहरूलाई उनीहरूको नाउँहरू पनि सोध्यौं जसद्वारा हामी तपाईंलाई यो सूचित गर्न सकौं कि हामी ती मानिसहरूका अगुवाहरूको थिए नाउँ लेख्न सकौं।

11 तिनीहरूले हामीलाई यस प्रकारले जवाफ दिए:

“हामी स्वर्ग अनि पृथ्वीका परमेश्वरका सेवकहरू हौं हामीले त्यो मन्दिरको पुनःनिर्माण गरिरहेकाछौं जो धेरै वर्ष अघि बनिएको थियो जसलाई इम्राएलका एक महान राजाले निर्माण गरी पूर्ण गरेका थिए।

12 किनभने हाम्रा पूर्वाहरूले स्वर्गका परमेश्वरलाई क्रोधित तुल्याएका हुनाले उहाँले तिनीहरूलाई बाबेलका राजा नबूकदनेसर, चलदिमनको हातमा सुम्पिनु भयो, अनि तिनले यो मन्दिरलाई तोडि दिए र बाबेलमा कैदी बनाए ती मानिसहरूलाई लगे।

13 तर बाबेलका राजा कोरेस को प्रथमवर्षमा, यो परमेश्वरको मन्दिरलाई पुनःनिर्माण गर्ने आदेश दिए।

14 परमेश्वरको मन्दिरमा भएका सुन र चाँदीका भाँडा-वर्तन, थालहरू जो नबूकदनेसरले यरूशलेमको मन्दिरबाट हटाए बाबेलको मन्दिरमा राखेका थिए, राजा कोरेसले ती सबै बाबेलको मन्दिरबाट निकाले अनि शेशबज्जर नाउँ गरेका मानिसलाई दिए,” जसलाई तिनले प्रशासक नियुक्त गरेका थिए।

15 अनि कोरेसले शेशबज्जरलाई भने, “यो बस्तुहरू लैजाउ यरूशलेमको मन्दिरमा राख अनि परमेश्वरको मन्दिरको, त्यसको खास स्थानमा पुनःनिर्माण होस्।”

16 त्यसपछि शेशबज्जर आए अनि यरूशलेममा परमेश्वरको मन्दिरको जग बसाले। त्यस समयदेखि अहिलेसम्म यसको पुनःनिर्माण कार्य चलिरहेको छ, तर अझ सम्म पूर्ण भएकोछैन।

17 अब, यदि राजालाई इच्छा लाग्छ भने बाबेलको राज अभिलेखमा खोज-तलाश गरियोस कि यरूशलेममा परमेश्वरको त्यो मन्दिरको पुनःनिर्माण गर्ने आदेश राजा कोरेसले दिएका थिए भन्ने कुरा सत्य हो कि होइन भनी हेर्नलाई अनि त्यस पछि यस विषयमा राजाले उनको इच्छा हामी कहाँ पठाउन्।

6

दाराको आदेश

1 तब राजा दाराले एक आदेश जाेरिगे अनि तिनीहरूले बाबेलमा जहाँ कोष भण्डार गरिएका थिए, त्यहाँ अभिलेखाको खोज-तलाश गरे।

2 तर मादी प्रदेशमा राज वासस्थान-एक्बातानामा एक मुठा चर्मपत्र भेट्टाए त्यसमा यस्तो लेखिएको थियो:

स्मारिका:

3 राजा कोरेसको प्रथम वर्षमा, राजा कोरेसले यरूशलेममा परमेश्वरको मन्दिर सम्बन्धी एक आदेश दिए।

मन्दिर त्यस स्थानमा पुनःनिर्माण होस् जहाँ तिनीहरूले बलिदानहरू अर्पण गर्थे अनि यसको घडेरीमा जग उचालियोस।

4 यसको उचाइ 90 फीट चौडाइ 90 फिट हुनेछ। विशाल शिला खण्डका तीन पत्र अनि काठका बीम एक पत्र सहित त्यसको खर्च राज कोषबाट दिइनेछ।

5 परमेश्वरको मन्दिरका सून, चाँदी, भाँडा-वर्तनहरू पनि जो नबूकदनेसरले यरूशलेमको मन्दिरबाट लगेका थिए, अनि बाबेलमा ल्याएका थिए फर्काइ ल्याउनु पर्छ, र यरूशलेमको मन्दिर त्यसको आफ्नो स्थानमा राखिनु पर्छ। अनि त्यसलाई परमेश्वरको मन्दिरमा राखिनु पर्छ।

6 अब तिमी, यूफ्रेटिस नदीपारी, पश्चिमको प्रदेशका प्रशासक तत्तनै अनि शतर-बोजनै, अनि तिनीहरूका सरकारी मानिसहरू, नदीपारीको प्रदेशका निरीक्षकहरू, त्यहाँबाट टाढा बस परमेश्वरको मन्दिरको काममा दिक्दारी नदेऊ।

7 यहूदीहरूका प्रशासक अनि यहूदीहरूका धर्मगुरुलाई त्यसको खास स्थानमा परमेश्वरको र मन्दिर पुनःनिर्माण गर्न देऊ। अब, परमेश्वरको त्यो मन्दिर को पुनःनिर्माण गर्दा यी यहूदी धर्मगुरुहरूका निम्ति तिमीहरूले के गर्नु पर्छ

8 त्यस सम्बन्धमा यो आदेश दिन्छु परमेश्वरको मानिस निर्माण कार्यमा यी मन्दिरको खर्च पुर्णरूपले राज कोषबाट- नदीपारीको प्रदेशका तिरोहरूबाट-तिरीनेछ, जसमा कि

9 तिनीहरूले काम रोक्न नसकुन। बाछाहरू, भेडाहरू वा धुपहरू स्वर्गका परमेश्वरका निम्ति के चीज खाँचो छ गर्हुँ, नून, दाखरस वा तेल जे पनि यरूशलेमका पूजाहारीहरूले निवेदन गर्नु।

10 ती दिइनेछ। नबिराइकन तिनीहरूलाई दिइयोस जसमा कि तिनीहरूले सुबास युक्त बलिदानहरू स्वर्गका परमेश्वरलाई अर्पण गर्न सक्नु अनि राजा र उनका। छोराहरूको जीवनका निम्ति प्रार्थना गर्नु।

11 म आदेश दिन्छु, कि यदि कसैले यो आदेशको अवहेलना गरे उसको घरबाट एउटा खम्बा निकालेर उसलाई यसमा ठाडै झुण्डाउनु पर्छ र पिट्नु पर्छ अनि त्यसको घरलाई ध्वंशावशेषको राश तल्याउनु पर्छ।

12 आफ्नो नाउँलाई त्यहाँ बसाउनु हुने यरूशलेमका परमेश्वरको त्यो मन्दिर नष्ट गर्नका निम्ति यो आदेशलाई अवज्ञा गर्ने प्रयास गर्ने कुनै राजा वा मानिसलाई परास्त गर्नु।

म, दाराले यो आदेश गरेकोछु। यसलाई सावधानीपूर्वक चाँडो पालन गरियोस।

मन्दिरको निर्माको समाप्ति र समर्पण

13 तब, यूफ्रेटिस नदीको पश्चिमको प्रदेशका प्रशासक तत्तनै, अनि शतर-बोजनै र तिनीहरूका सरकारी मानिसहरूले राजा दाराले आदेश दिए जस्तै गरे।

14 यहूदीहरूका धर्मगुरुहरू अगमवक्ता हागौ अनि इशोका छोरा जकर्याह अगमवक्ताको रेखदेखमा निर्माण कार्य सफलता पूर्वक गर्दै गए। इस्राएलका परमेश्वरको आदेश कोरेस, दारा।

15 अनि आर्ट-जारसेज फारसका राजाहरूको आदेशद्वारा तिनीहरूले निर्माण कार्य पूर्ण गरे। यसरी यो मन्दिर राजा दाराको शासनकालको छैटौ वर्षको* अदर। महीनाको तेस्रो दिन पुर्ण गरियो।

16 त्यस पछि इस्राएलका मानिसहरू, अनि लेवीहरू र अन्य फर्किआएका कैदीहरूले परमेश्वरको यो मन्दिरको समर्पणको उत्सव खूबै हँससाथ मनाए।

17 परमेश्वरको मन्दिरको समर्पणको निम्ति तिनीहरूले 100 साढे, 200 भेडा, 400 थुमा अनि समस्त इस्राएलको पवित्रकरण-अर्पणका निम्ति, इस्राएलका प्रत्येक कुलबाट एक-एक गरी 12 वटा बोका अर्पण गरे।

18 तिनीहरूले यरूशलेममा परमेश्वरको मन्दिरमा सेवाका निम्ति मोशाको पुस्तकमा लेखिए अनुसार पूजाहारीहरूलाई र तिनीहरूका विभागमा अनि लेवीहरूलाई तिनीहरूका वर्गमा स्थापित गरे।

निस्तार चाड

19 यहूदीहरू जो कैदबाट फर्केर आएका थिए, तिनीहरूले पहिलो महीनाको चौथो दिनमा निस्तार चाड मनाए।

20 किनभने सबै पूजाहारीहरू अनि लेवीहरूले स्वयंलाई शुद्ध पारेका थिए। तिनीहरू सबै स्वच्छ थिए। यसकारण तिनीहरूले कैदबाट फर्केर आउने सबै यहूदीहरू अनि तिनीहरूका पूजाहारीहरू, अनि तिनीहरूस्वयंका निम्ति निस्तार थुमा मारे।

21 कैदबाट फर्केर आउने इस्राएली मानिसहरूले निस्तार भोज खाए जसरी परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरको आराधना गर्नका निम्ति जसले स्वयंलाई देश तथा राष्ट्रहरूको अस्वच्छ पनबाट अलग पारेर तिनीहरूसित मिल्नेहरूले गरेका थिए।

* 6:15: राजा दाराको ... छैटौ वर्ष अथवा "515 ख्री.प." † 6:15: अदर "फर्वी-मार्च," केहि प्राचीन लेखकहरू (1 एस्तर) का अनुसार 23औं अदर।

22 तिनीहरूले सात दिनसम्म खुबै आनन्द सित अखमिरी रोटीको उत्सव मनाए। किनभने परमप्रभुले तिनीहरू प्रति अश्रुका राजाको मन परिवर्तन गरिदिनु भए, तिनीहरूलाई खुशी तुल्याएका थिए, जसद्वारा तिनले परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वरको मन्दिरको कार्यमा सहयोग दिए।

7

एजा यरूशलेमा आए

1 फारसका राजा आर्ट-जारसेजको को शासनकालमा, यी कुराहरू पछि एजा बाबेलबाट यरूशलेममा आए। एजा सरायाहका छोरा, अजर्याहका छोरा, हिल्कियाहका छोरा।

2 हिल्किया शल्लूमका छोरा, शल्लूम सादोकका छोरा, सादोक।

3 अहीतबका छोरा, अहीतब अमर्याहका छोरा, अमर्याह, अजर्याहका छोरा, अजर्याह मरायोतका छोरा।

4 मरायोत, जरहियाहका छोरा, जरहियाह उज्जीका छोरा थिए। उज्जी बुक्कीका छोरा थिए।

5 बुक्की अबीशूअका छोरा थिए, अबीशूअ पीनहासका छोरा थिए, पीनहास एलाजारका छोरा थिए, एलाजार मुख्य पूजाहारी हासूनका छोरा थिए।

6 एजा बाबेलबाट यरूशलेम आए अनि तिनी मोशाको व्यवस्थाको विषयमा राम्रो ज्ञान भएका शिक्षक* थिए। जो परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरले इस्राएललाई दिनु भएको थियो। अनि राजाले एजालाई उसले चाहेका हरेक बस्तु दिए किनकि परमप्रभु उसका परमेश्वरले उसलाई सहायता गर्दै थिए।

7 इस्राएलका केही मानिसहरू केही पूजाहारीहरू, लेवीहरू गवैयाहरू, द्वारपालहरू, मन्दिरका सेवकहरू।

8 राजा आर्ट-जोरसेजको शासनको सातौं वर्षमा यरूशलेमसम्म आए।

9 उनी यरूशलेममा राजाको सातौं वर्षको पाचौं महिनामा आए किनभने उनले पहिलो महिनाको पहिलो दिनमा मा नै बाबेल छोडे अनि पाँचौं महिनाको पहिलो दिनमा यरूशलेम आए किनभने उनलाई उनका परमेश्वरले सहायता गर्दैथिए।

10 किनकि एजाले स्वयंलाई परमप्रभुको शिक्षको अध्यायन गर्नमा अनि त्यसलाई व्यवहारमा परिणत गर्नमा इस्राएलमा त्यसका सम्बन्धि अध्यादेशहरू अनि कानून सिकाउनमा आफूलाई समर्पण गरेका थिए।

राजा आर्ट-जारसेजले एजालाई पत्र पठाए

11 यो पत्रको प्रतिलिपि हो, जो राजा आर्ट-जारसजले पूजाहारी लेखक अनि परमप्रभुबाट विधिका गुरू, एजा अनि उसका नियमहरू इस्राएललाई दिएका थिए।

12 आर्ट-जारसेज,

स्वर्गका परमेश्वरका राजाहरूका राजा, व्यवस्थाका विद्वान पूजाहारी एजा प्रति:

अभिवादन!

13 अब-म यो आदेश दिँदछु कि मेरो राज्यमा कोहि पनि इस्राएलका मानिसहरू वा तिनीहरूका पूजाहारीहरू वा लेवीहरू स्वेच्छाले तिमीसित यरूशलेममा जान चाहन्छन् भने जानसक्छन्।

14 तिमीलाई राजा अनि उनका सातजना सल्लाहकारहरू परमेश्वरको व्यवस्थाको विषयमा हेर्न पठाएको छु जुन चाँहि तिप्रो हात यहदा अनि यरूशलेममाथि छ।

15 तिमीलाई राजा र उनका सल्लाहकारहरूले इस्राएलका परमेश्वर, जसको मन्दिर यरूशलेममा छ, मुक्त रूपले अर्पण गरेका सून र चाँदीहरू लिन पठाएका हुन साथै यरूशलेममा तिनीहरूका परमेश्वरको मन्दिरको निम्ति मानिसहरू अनि पूजाहारीहरूले गरेका।

16 स्वेच्छिक अर्पणहरू सहित बाबेल प्रदेश भरि तिमीले प्राप्त गर्न सकेका सून र चाँदीहरू लानु।

17 त्यसकारण, तिमीले यो पैसाले निर्दिष्ट रूपमा साँढें, भेडा, थुमाहरू अनि अन्नवलि एवं अर्धबलि किन्नु पर्छ, अनि तिमीले ती यरूशलेममा तिप्रो परमेश्वरको मन्दिरको बेदीमा अर्पण गर्नुपर्छ।

18 बाँकी रहेका सून अनि चाँदी द्वारा तिप्रो परमेश्वर को इच्छा अनुसार तिमी अनि तिप्रा यहदी भाइहरूका निम्ति के गर्दा राम्रो हुन्छ त्यही गर्न सक्ने छौ।

19 तिप्रा परमेश्वरकको उपासनाका निम्ति तिमीलाई प्रदान गरिएका भाँडा-वर्तनहरू तिमीले यरूशलेमको मन्दिरमा परमेश्वरको समक्ष राख्नुपर्छ।

‡ 6:22: अश्रुका राजा यसको अर्थ शायद फारस का राजा दारा हो। पुस्तकहरू अध्ययन गरेर शिक्षक भए।

* 7:6: शिक्षक यो व्यक्तिले पुस्तकहरूको प्रतिलिपि बनाउँथे। यी मानिसहरूले ती

20 अनि तिम्ना परमेश्वरको मन्दिरका निम्ति चाहिएका अन्य चीज-बीजहरू, जसको प्रबन्ध गर्ने जिम्मावारी तिम्नोहो तिमीले राज खजानाबाट प्रबन्ध गर्न सक्नेछौ।

21 म, राजा आर्ट-जारसेजले यो आदेश पनि ती कोषाध्यक्षहरूलाई दिदंछु जो यफ्रेटिस नदीपारिका प्रदेशमा छन् कि पूजाहारी, स्वर्गका परमेश्वरका एक विद्वान एजाले जे भने पनि त्यसलाई पुर्ण परिश्रम सहित गर।

22 3,400 किलो ग्राम चाँदी, 250 मूरी गहुँ, 22,000 लीटर दाखरस 22,000 लीटर भद्राक्षेको तेल अनि चाहिएजती नुन समेत पुर्णरूपले तुरुन्तै दिनु।

23 स्वर्गका परमेश्वरले गर्नु भएको जेसुकै आदेश पनि पुर्णरूपले तुरुन्तै गर्नु। परमेश्वरको मन्दिरको निम्ति सम्पुर्ण परिश्रमले गर्नु जसमा कि परमेश्वरको क्रोध राजा अनि उनका छोराहरूका राज्य माथि पर्न नआवोस।

24 हामी तिमीहरूलाई सुचित गर्छौं, कि समस्त पूजाहारीहरू लेवीहरू, गायकहरू, द्वारपालहरू, मन्दिरका सेवकहरू अनि परमेश्वरको यो मन्दिरका अन्य सेवकहरूले कुनै प्रकारका तिरो तिर्नु पर्ने छैन।

25 अनि एजा, तिमीसित भएका तिम्ना परमेश्वरका ज्ञान अनुसार तिमीले नदीपारीको प्रदेशका मानिसहरूको न्याय गर्न न्यायकर्ता अनि हाकिमहरूको नियुक्ति गर्नु जसले तिम्नो परमेश्वरको व्यवस्था जान्दछन। अनि जसले जान्दैनन, तिनीहरूलाई तिमीले सिकाउने छौ।

26 जसले तिम्ना परमेश्वरका व्यवस्था अनि राजाका व्यवस्थाको पालन गर्दैन त्यसमाथि मृत्यु वा देश निकाला वा जरिमाना कि त कारावास पुर्णरूपले पुर्ण परिश्रम द्वारा तुरुन्तै न्याय गरियोस।

एजाबाट परमेश्वरको महिमा

27 परमप्रभु, हाम्रा पुर्खाका परमेश्वरको स्तुति गर। उसले राजा र यरूशलेमका परमप्रभुको मन्दिरलाई यस प्रकारले सम्मानित गर्ने तुल्याए।

28 अनि उसले मलाई राजा, तिनका सल्लाहकार अनि राजाका प्रमुख अधिकारीहरूका उपस्थितिमा उसको प्रेम दर्शाए। परमप्रभु, मेरा परमेश्वरले मलाई सहायता गरिरहनु भएको हुनाले म उत्साहित भएको छु। अनि म संग यरूशलेमसम्म जानका निम्ति झ्म्राएलका अगुवाहरूलाई एकत्रित गरे।

8

एजासंग फर्केर आउने अगुवाहरूको सूची

1 यी तिनीहरूका बिस्थापित कुल वंशाका अगुवाहरू ती हुन् जो राजा आर्ट-जारसेज को शासनकालमा मसंग बाबेलदेखिमाथि गए।

2 पीनहासका कुलका: गेशोम, ईतामारका कुलबाट: दानियेल दाऊदका कुलबाट:

3 शकन्याहका कुलका, हतूश परोशका कुलबाट: जकर्याह अनि तिनी सित सूची भएका 150 मानिसहरू थिए।

4 पहत-मोआबका कुलबाट: एल्याहोएनै, जरहियाहका छोरा अनि तिनीसित 200 मानिसहरू।

5 जतूका कुलहरूबाट: यहजीएलका छोरा शकन्याह अनि तिनी सित 300 मानिसहरू।

6 आदीनका कुलबाट: जोनाथनका छोरा एबेद अनि तिनी सित 50 मानिसहरू।

7 एलमाका कुलबाट: अतल्याहका छोरा यशयियाह अनि तिनी सित 70 मानिसहरू।

8 शप्त्याहका कुलबाट: मीकाएलका छोरा जबदियाह अनि तिनीसित 80 मानिसहरू।

9 योआबका कुलबाट: यहीएलका ओबदिया अनि तिनीसित 218 मानिसहरू।

10 बानीका कुलबाट: योसिपियाका छोरा शलोमीत अनि तिनीसित 160 मानिसहरू।

11 बेबेका कुलबाट: बेबेका छोरा जकर्याह अनि तिनीसित 28 मानिसहरू।

12 अज्यादका कुलबाट: हक्कातान छोरा योहानान अनि तिनीसित 110 मानिसहरू।

13 आखिरी चाँहि अदोनीकाम, सन्तानबाट थिए तिनीहरूका नाउँ: एलीपेलेत, यीएल र शमायाह तिनीहरूसित 60 मानिसहरू थिए।

14 बेबे कुलबाट: उनै अनि जब्बूद अनि तिनीहरू सित 70 मानिसहरू थिए।

यरूशलेमा फर्कीएका

15 मैले तिनीहरूलाई नदीको छेउमा भेला गर्ने जो अहवातर्फ बग्छ, हामी त्यहाँ छाउनी लगाए तीन दिनसम्म बस्यौ। मैले ती मानिसहरू अनि पूजाहारीहरूलाई हेरे तर मैले त्यहाँ कुनै लेवीहरूलाई देखिन।

16 यसकारण मैले एलाजार, अरीएल, शमायाह, एलनातान, यारीब, एलनातान, नातान, जकर्याह र अशश्लाम, जो अगुवाहरू अनि योयारीब र एलनातानहरूलाई बोलाएँ तिनीहरू बुझकि मानिस थिए।

17 अनि मैले तिनीहरूलाई कासिपियाह नामक स्थानमा अगुवा इद्रो कहाँ पठाएँ। इद्रो र तिनका दाज्यू-भाइहरू अनि कसिपियाह स्थानको मन्दिरका सेवकहरूलाई के भन्नु पर्ने सो भने जसद्वारा तिनीहरूले हामी कहाँ हाम्रा परमेश्वरको मन्दिरको निम्ति कर्मीहरू ल्याउन सकोस्।

18 किनभने हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई सहायता गर्नु भयो, तिनीहरूले हामीकहाँ एक बुद्धिमान मानिस, लेवीको छोरा महलीका कुलहरूका। इस्राएलका छोरा जस्तै शेरबियाह र तिनका छोराहरू भाइहरू एवं अन्य मानिसहरू।

19 अनि शेरबियाह तिनीसित मरारीका सन्तानहरूका यशैयार तिनका भाई र छोराहरू।

20 अनि मन्दिरका सेवकहरू जसलाई दाऊद अनि राजकुमारहरूले लेवीहरूलाई सहायता गर्न नियुक्त गरेका थिए। 220 जना मन्दिरमा सेवकहरू पठाए। ती सबै का नाउँ सूचीमा लेखिए।

21 त्यहाँ अहवा नदीको छेउमा, हामीहरू अनि हाम्रा केटा-केटीहरू र हाम्रा सबै सम्पत्तिहरूको निरापद यात्राको निम्ति उहाँसित विन्ती गर्नलाई हामी परमेश्वरको समक्ष स्वयंलाई विनम्र तुल्याउन सकौं भनी उपवासको घोषणा गर्यौं।

22 किनभने यात्रामा हामीलाई शत्रुहरूबाट सुरक्षित राख्नुको निम्ति राजासंग सैनिक अनि घोडसवारहरूको माग गर्नमा लज्जित थियौं। किनभने हामीले राजालाई भनेका थियौं, “हाम्रा परमेश्वरले ती सबैलाई सहायता गर्नु हुन्छ, जो उहाँ प्रति विश्वास गर्छन् तर उहाँ तिनीहरू प्रति अति क्रोधित हुनुहुन्छ, जो उहाँदेखि टाढा हुन्छन्।”

23 यसर्थ हामीले यसका निम्ति उपवास बस्यौं र हाम्रा परमेश्वर प्रति प्रार्थना गर्यौं अनि उहाँले हाम्रो प्रर्थनाको उत्तर दिनु भयो।

24 त्यसपछि मैले शेरबियाह र हबिशयाह अनि तिनीहरूका भाईहरू मध्ये दशजना पूजाहारीहरू सहित 12 जना अगुवाहरूलाई चुनें।

25 त्यसपछि राजा र तिनका सल्लाहकारहरू र अधिकारीहरू त्यहाँ उपस्थित भएका इस्राएलका सबै मानिसहरूले हाम्रा परमेश्वरको मन्दिरका निम्ति अर्पण गरेका सुन, चाँदी र भाँडा-वर्तनहरू तौलेर मैले तिनीहरूलाई दिए।

26 मैले तौलिएर तिनीहरूलाई 22,100 किलो ग्राम चाँदी 100 चाँदीका भाडाहरू 3,400 किलो ग्राम ओजनको, 3,400 किलोग्राम सुन

27 सुनका कचौराहरू 8 1/2 किलोग्राम ओजनको,

28 तब मैले ती बाह्र पूजाहारीहरूलाई भने, “तिमीहरू अनि यी चीजहरू परमप्रभुको निम्ति पवित्र छौं। मानिहरूले तिमीहरूका पिता-पुर्खाका परमेश्वरलाई सुन र चाँदीहरू दिए।

29 यिनीहरू को खूबै होशियारी सित रक्षा गर। जब सम्म तिमीहरूले पूजाहारीहरू अनि लेवीहरूका अगुवाहरू अनि यरूशलेममा इस्राएल कुलका प्रमुखहरू समक्ष परमप्रभुको मन्दिरको कोठाहरू भित्र तौलौंदैनौं।”

30 यसर्थ पूजाहारीहरू र लेवीहरूले जोखिएका ती सुन-चाँदी र अरू मत्तोपूर्ण सामानहरू यरूशलेममा, हाम्रा परमेश्वरको मन्दिरमा ल्याउनका निम्ति प्राप्त गरे।

31 हामीले यरूशलेम जानका निम्ति पहिलो महिना* को बाह्रौं दिनमा अहवा नदी छोडियौं। अनि हाम्रा परमेश्वर हामीसित हुनुहुन्थ्यो र उहाँले हामीलाई शत्रुहरूको शक्ति र चोरहरूबाट बाटोमा सुरक्षित गर्नुभयो।

32 अनि हामी यरूशलेम आइपुग्यौं। त्यहाँ हामीले तीनदिन विश्राम गर्यौं।

33 चौथो दिनमा हामीले हाम्रा परमेश्वरको मन्दिरमा ती चाँदी अनि सुन अनि सामानहरू जोखियौं र ती पूजाहारी उरियाहका छोरा मेरोमत साथै पीनहासका छोरा एलाजार अनि तिनीहरूसित लेवीहरू, येशूअका छोरा योजाबाद अनि बिन्दुईका छोरा नोअदियाहलाई दियौं।

34 हरेक वस्तुको संख्याद्वारा ओजन जाँच गरि अनि त्यस समयमा ठोस ओजन टिपियो।

35 तब कैदबाट फर्केर आउने यहूदीहरूले इस्राएलका परमेश्वरलाई समस्त इस्राएलका निम्ति होमबलि अर्पण गरे 12 वटा सँदे, 96 वटा भेडा, 77 वटा थुमा अनि पाप बलिका निम्ति 12 वटा बोकामा यी सबै परमप्रभुका निम्ति होमबलि थिए।

36 तिनीहरूले राजाका आदेश पनि राज अधिकारीहरू अनि नदीपारीका प्रशासकहरूलाई दिए। तब तिनीहरूले यी अधिकारीहरूले प्रशासकहरू अनि इस्राएलका मानिसहरूले परमेश्वरको मन्दिरलाई सहयोग दिए।

9

विदेशी जातिहरूसंग विवाह

1 यी कुराहरू गरेपछि अगुवाहरू म कहाँ आए र भने, “इस्राएलका मानिसहरू पूजाहारी अनि लेवीहरू भूमिका मानिसहरूबाट स्वयं पृथक भएका छैनन्। ती इस्राएलका मानिसहरूले कनानी, हिती, परिज्जी, यबूसी, अम्मोनी, मोआबी, मिश्री अनि एमोरीसँग घिनलाग्दा कार्य गरेकाछन्।

* 8:31: पहिलो महिना “मार्च-अप्रैल,” वा “458 ख्री.प.”

2 किनभने तिनीहरूले आफू स्वयं अनि आफ्ना छोराहरूका निम्ति तिनीहरूले वरिपरीका छिमेकिका छोरीहरूलाई पत्रिको रूपमा राखेकाछन्। अनि तिनीहरूले पवित्र मानिसहरूलाई भूमिका अरू मानिसहरूसित मिलाएका छन्। अधिकारीहरू र अगुवाहरूले परमेश्वर प्रति अविश्वसनीय कार्यमा अगुवाई गरेकाछन्।”

3 जब यो वचन मैले सुने मेरो पहिरन च्याते अनि मैले मेरो शिरका केश र दाही उखाले

4 म अति आघातको अवस्थामा बसें। तब सबै मानिसहरू मकहाँ आए, जो इस्राएलका परमेश्वरको वचनद्वारा डले काँमेका थिए। तिनीहरू भयभीत थिए किनभने मानिसहरू जो कैदमा थिए, तिनीहरू परमेश्वर प्रति अविश्वसनीय थिए। अनि म साझ बलिदान नहुज्जेल आघातको अवस्थामा बसें।

5 तब साझको बलिदानको समयमा लज्जीत अवस्थामा बसिरहेको देखि म उठें अनि च्यातिएका पहिरन अड्ग वस्त्र सहित म घुडाटेकेरे निहुरिए र परमप्रभु मेरो परमेश्वर तर्फ मैले मेरा हात फैलाएँ

6 र मैले भने:

“हे मेरो परमेश्वर, तपाईं प्रति मेरो अनुहार उठाउनु होस हे परमेश्वर, म अत्यन्तै लज्जित एवं घबराहट छु तपाईंलाई माथिहेर्न।

7 किनभने हाम्रो पापहरू हाम्रोशिर जतिकै उच्च भएर बढेका छन्। अनि हाम्रो अपराधहरू धेरै भएकाछन्। हाम्रा पापको कारणले आज हामी, हाम्रा राजाहरू अनि हाम्रा पूजाहारीहरू। विदेशी राजाहरूबाट तरवार, कैद, लुटमार अनि लाज र हीनता बोझद्वारा दण्डित भएकाछौं।

8 “अनि अहिले क्षणभरका निम्ति हाम्रा परमप्रभु परमेश्वरले हामी प्रति दया दर्शाउनु भएको छ। हामीमध्ये केहीलाई कैदी बाट उम्कन दिनु भएर अनि आफ्नो पवित्रस्थानमा हामीलाई सुरक्षित स्थान दिनुभएर जसमा कि हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई नया आशा दिनुहुन्छ, अनि हाम्रो दासत्वबाट हामीलाई नयाँ जीवन दिनु हुन्छ।

9 किनभने हामी दासहरू हो तर हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई हाम्रो दासत्वबाट छाडनु भएको छैन। हामीलाई नया जिवन दिनु भएर हाम्रा परमेश्वरको मन्दिर पुनःनिर्माण गर्न अनि त्यसको जीर्णोद्धार गर्नका निम्ति यहूदा एवं यरूशलेममा हामीलाई संरक्षणशील पर्खाल* दिनु भएर फारसका राजा समक्ष उहाँले हामीलाई प्रेम, भक्तिभाव र दया दर्शाउनु भएको छ।

10 “तर अब हाम्रा परमेश्वर, यसपछि हामी के भन्नसक्छौं? किनभने हामीले तपाईंका आदेशहरू ल्याएका छौं।

11 जो तपाईंले तपाईंका सेवकहरू अगमबक्ताहरू द्वारा दिनु भयो। जब तपाईंले भन्नु भयो: ‘त्यो भूमि जसलाई अधिकारमा लिन तिमीहरू प्रवेश गरिरहेछौं, मानिसहरूको दुष्ट कार्यले गर्दा त्यो भूमि भ्रष्ट भएका छन्। तिनीहरूले त्यो भूमि एक छेउ देखि अर्को छेउ सम्म कुर्कम अनि अशुद्धताले भरिएको छन्।

12 त्यो भूमिमा तिनीहरू एक छेउ देखि अर्कोछेउसम्म आफ्ना दुष्कर्म द्वारा आफ्ना अस्वच्छ पनाद्वारा मरेका थिए। यसर्थ आफ्ना छोरा-छोरीहरूको लागि तिनीहरूका छोरा-छोरीहरूसंग पति-पत्नीको रूपमा तिनीहरूको कल्याण अथवा सफलताको चाहना कहिल्यै नगर जसद्वारा तिमीहरू शक्तिशाली हुनेछौं।’

13 “अनि तिमीहरूले त्यस भूमिको असल कुराहरूको उपभोग गर्न सक्ने छौ र तिमीहरूले सदाको निम्ति यसलाई पैतृक सम्पत्ति को रूपमा आफ्ना छोरा-छोरीहरू तथा सन्तानलाई दिन सक्ने छौ। आखिरमा हाम्रो दुष्कर्म अनि महादोषको कारणले त्यो हामीमाथि आइपरेको भएता पनि तपाईं, हाम्रा परमेश्वरले हाम्रो पाप प्रति।

14 उचित भन्दा कमदण्ड दिनु भएकोछ तपाईंले हामीलाई यसरी बाँच्नेहरूको एक समूह दिनु भए पछि के हामिले फेरि तपाईंको आदेश भङ्ग गर्नु, अनि यी इच्छा विपरित कार्य गर्ने मानिसहरू सित अन्तर-जातिय विवाह गर्नु? के हामीलाई नष्ट गर्नका निम्ति तपाईं क्रोधित हुनुहुन्न। जसमा कि त्यहाँ कोही पनि रहने छैन?

15 “हे परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर तपाईं असल हुनुहुन्छ! किनभने आज हामी बाँच्नेहरूको समुहमा छाडिएका छौ। यो दोष को कारण कोही पनि तपाईंको समक्ष निर्दोष घोषित हुन नसकेता पनि हामी दोष सहित यहाँ तपाईंका समक्ष छौं।”

10

मानिसहरूकोले आफ्ना पापहरू मानिलिए

1 जब एज्राले स्वयं सँदै परमेश्वरको मन्दिर अघि बसेर प्रार्थना गरे। र दोष स्वीकार गरे त्यसबेला इस्राएली पुरूष, स्त्री र केटा-केटीहरूको ठूलो भिड तिनीकहाँ भेला भए। किनभने मानिसहरू जोडले रोइरहेका थिए।

2 शकन्ध्या, यहीएलको छोरा, एलामका कुलहरू मध्ये एक-ले एज्रालाई भने, “हामी हाम्रा परमेश्वरप्रति विश्वासहीन भएको छौ। त्यस भूमिका विदेशी स्त्रीहरूसित विवाह गरेर।

* 9:9: पर्खाल यहाँ पर्खाले शहर वरिपरिको भौतिक पर्खाल भन्दा फारसी अधिकारीहरूका सहयोगद्वारा व्यवस्था गरिएको सुरक्षा बुझिन्छ।

3 अब, यस विषयमा इस्राएलका निम्ति अझ आशा छ। यसर्थ अब यी समस्त पत्रीहरूः अनि तिनीहरूका छोरा-छोरीहरूलाई मेरा मालिक एजा को अनि हाम्रा परमेश्वरको आदेश र आदर गर्नेहरूको सल्लाह अनुसार पठाउनका निम्ति व्यवस्था अनुसार हाम्रा परमेश्वर सित हामी एक करार गरौं।

4 उठ, किनभने यो तिम्नो जिम्मेवारिको कुरा हो अनि हामी तिम्नोसाथ छौं। यसो गर्ने साहस गर।”

5 यसर्थ एजा उठे र उनले पूजाहारीहरू लेवीहरू अनि इस्राएलका समस्त मानिसहरूका अगुवाहरूलाई, जे गर्ने सल्लाह भएको छ। त्यही गर्ने शपथ दिलाए। तिनीहरूले त्यसै गर्ने शपथ गरे।

6 त्यसपछि एजा परमेश्वरको मन्दिर सामुनेबाट पर गए अनि उनी एल्यासीबका छोरा योहानानको कोठामा गए अनि उनले त्यही रात बिताए। उनले त्यहाँ रोटी खाएनन्, अनि पानी पनि पिएनन्, किनभने कैदी बाट फर्केर आउनेहरूको अविश्वासीपनले गर्दा उनी अझ आफशोस गर्दै थिए।

7 तिनीहरूले कैदीबाट फर्केर आउने सबैलाई यस्शलेममा भेला हुनु भनि यहदा अनि यस्शलेम भरि घोषणा गरे।

8 तीन दिन भित्रमा जो आउदैन्, अधिकारी अनि धर्मगुरुको निर्णय अनुसार उसले आफ्नो सम्पूर्ण सम्पत्ति गुमाउन सक्ने छन्। अनि उसलाई फर्केर देशनिकालाहरूको समूहबाट अलग गरिनेछ।

9 यसर्थ तीन दिन भित्र मा यहदा अनि बिन्यामीनका समस्त मानिसहरूः यस्शलेममा भेला भए। यो नवौं महिनाको बिसौ दिन थियो। समस्त मानिसहरूः परमेश्वरको मन्दिरको खुला स्थानमा बसेका थिए। अनि त्यस वृष्टिको कारणले तिनीहरू डरले काम्दै थिए।

10 तब पूजाहारी एजा उठे अनि तिनीहरूलाई भने, “विदेशी स्त्रीहरू विवाह गरेर तिमीहरू अविश्वसनीय भएका छौं यसरी इस्राएलमा अपराध बढाएका छौं।

11 यसर्थ अब हाम्रा पिता-पुर्खाका परमेश्वर प्रति अपराध स्वीकार गर अनि उहाँको इच्छा अनुसार कार्य गर। तिमीहरूले स्वयंलाई त्यस भूमिका मानिसहरूबाट अनि तिमीहरूका विदेशी पत्रीहरूबाट अलग गर।”

12 सम्पूर्ण सभाले उच्च आवाजमा उत्तर दिए, “हजर, तपाईंले भन्नु भए अनुसार हामीले गर्नु पर्छ।

13 तर यहाँ धेरै मानिसहरू छन् अनि यो वर्षा ऋतु हो। यसर्थ हामी बाहिर उभिन सक्तैनौं। यो काम एक वा दुइ दिनको होइन, किन हामीले यस कुरामा महानरूपले पाप गरेका छौं।

14 हाम्रा अधिकारीहरू, प्रमुखहरूले सम्पूर्ण सभाको प्रतिनिधित्व गर्नु अनि हाम्रा शहरका सबैजना जसले विदेशी स्त्रीहरू विवाह गरेका छन्। तिनीहरूसित प्रत्येक शहरका धर्मगुरु अनि त्यहाँका न्यायकर्ताहरू नियोजित समयमा आउनु, जब सम्म यस विषयमा हाम्रा परमेश्वरको जल्दो क्रोध हामीबाट टाढा हटदैन।”

15 केवल असाहेलका छोरा जोनाथन अनि, टिकभाहका छोरा याजयाहले विरोध गरे। अनि मशुल्लाम, शब्बैते लेवीले तिनीहरूलाई समर्थन गरेनन्।

16 फर्केका कैदीहरूले यसो गरे। पूजाहारी एजाले कुलका प्रमुखहरूलाई आफ्ना कुलका विभागको प्रतिनिधित्व गर्नका निम्ति थरि थरिका मानिसहरू चुने अनि ती सबैलाई नाउँद्वारा पदस्थ गरेका थिए। दशौं महिनाको को पहिलो दिन तिनीहरू विषय अध्ययन गर्न बसे।

17 तिनीहरूले ती सबै मानिसहरू, जसले विदेशी स्त्रीहरू विवाह गरेका थिए। व्यापार अर्को वर्षको पहिलो महिनाको पहिलो दिन सम्ममा पुरा गरे।

मानिसहरूको सूची जसले विदेशी स्त्रीहरू संग विवाह गरेका थिए

18 विदेशी स्त्रीहरू विवाह गर्ने पूजाहारीका सन्तान मध्ये यिनीहरू भेट्टिएः

योशादाकका छोरा येशुअको सन्तान अनि भाईकाहरूकाः मासेयाह, एलाजार, यारीब अनि गदल्याह।

19 तिनीहरू सबैले आफ्ना पत्रीहरूलाई तलाक दिने वचन दिए अनि तिनीहरू प्रत्येकले आफ्ना बथानबाट एउटा भेडा आफ्ना दोषका निम्ति दोष बलि अर्पण गरे।

20 इम्मेरका कुलहरूबाटः हनानी अनि जबदियाह।

21 हारीमका कुलहरूबाटः मासेयाह, एलियाह, शमायाह, यहीएल, र उज्जियाह।

22 पशहरका कुलहरूबाटः एल्योएनै, मासेयाह, इश्माएल, नतनेल, योजाबाद अनि एलासार।

23 लेवीहरू मध्येः

योजाबाद, शिमी, केलायाह, पतहियाह, यहदा अनि एलाजार।

24 गवैयाहरू मध्येः एल्याशीब।

द्वारपालहरू मध्ये: शल्लम, तेलेम अनि ऊरी।

25 अनि रहेका, अन्य इस्राएली मध्ये:

परोशका कुलहरूका: सम्याह, यिज्याह, मल्किया, मिय्यामीन, एलाजार, मल्कियाह, बनायाह।

26 एलामका कुलहरूबाट: मत्न्याह, जकर्याह, यहीएल, अब्दी, यरेमोत अनि एलिया।

27 जत्तुका कुलहरूबाट: एल्योएनै, एल्याशीव, अत्तन्याह, यरेमोत, जरबाद अनि अजीजा।

28 बेबेका कुलहरूका: यो मानिसहरू येहोहानान, हनन्याह, जब्बै अनि अत्लै।

29 बानीका कुलहरूबाट: मशूल्लाम, मल्लूक, अदायाह, याशूब, शाल अनि यरेमोत।

30 पहत-मोआबका कुलहरूबाट: अद्रा, केत्ताल, बनायाह, मासेयाह, मत्तन्याह, बज्जेल बिनूई अनि मनशशे।

31 हारीमको कुलहरूबाट यी मानिसहरू: एलाजार, यिशिशियाह, मल्कियाह, शमायह, शिमेओन।

32 बिन्यामिन, मल्लह, अनि शमर्याह।

33 हाशूमका कुलहरूबाट यी मानिसहरू मत्तनै, मत्तता, जाबाद, एलीपिलेत, यरेमै, मनशशे अनि शिमी।

34 बानीका कुलहरूबाट यी मानिसहरू: मादे, अग्राम, अनि ऊएल।

35 बनायाह, बेदयाह कलुही।

36 बन्याह, मरेमोत, एल्याशीब।

37 मत्तन्याह, मत्तनै अनि यास।

38 बिनूईको कुलहरूबाट यी मानिसहरू:

39 शिमी, शेलेम्याह, नातान अनि अदाया।

40 मक्नादबै, शाशै, अनि शारै।

41 अज्जेल शेलेम्याह, शमर्याह।

42 शल्लूम, अमर्याह अनि योसेफ।

43 नेबोका कुलहरूबाट यी मानिसहरू: यीएल, मत्तियाह जाबाद, जीबना, इडै योएल अनि बनायाह।

44 यी सबै मानिसहरूले विदेशी स्त्रीहरूलाई विवाह गरेका थिए, अनि तिनीहरू कसैको पत्नीहरूसंग छोरा-छोरीहरू थिएनन्।

नहेम्याहको पुस्तक

नहेम्याहको प्रार्थना

1 यी नहेम्याह, हकल्याहका छोराका बचन हुन्; बीसौं वर्षमा किसलेव* महीनामा आर्ट-जारसेज राजा थिए। म राजधानी शहर शशनमा† थिएँ।

2 अनि मेरा एकजना भाई हनानी केही अन्य मानिसहरूसहित यहदाबाट म कहाँ आए। मैले तिनीहरूलाई बाँकिरहेका यहदी कुलहरूका बारेमा सोधें जो काराबासबाट उम्केका थिए। अनि यरूशलेमको बारेमा मैले सोधें।

3 तिनीहरूले मलाई भने, “यहदा प्रदेशमा, देश निर्वासनबाट बाँचेकाहरू जो थिए, तिनीहरू अत्यन्त कष्ट र अपमानमा छन्। अनि यरूशलेमको पर्खाल भत्केकोछ, त्यसका द्वारहरू आगोले जलेका छन्।”

4 जब मैले यी शब्दहरू सुनें म बसें र रोएँ। मैले धेरै दिन अफसोस मनाएँ अनि स्वर्गका परमेश्वरको अघि उपवास प्रार्थना गरे।

5 मैले भनें,

“परमप्रभु, स्वर्गका परमेश्वर, महान र भययोग्य परमेश्वर उहाँको करारमा विश्वास योग्य हुनुहुन्छ। जसले उहाँलाई प्रेम गर्छन् र उहाँका आदेशहरू पालन गर्छन्।

6 “तपाईंको सेवक म र तपाईंका सेवक इस्राएलका मानिसहरूले हजुरको विरोधमा गरेको पाप स्वीकार गरे रातदिन तपाईंलाई प्रार्थना गरिरहेकोछु दया गरी कान थापियोस् अनि आखाँहरू उचारियोस् म र मेरो पुर्खाहरूले पनि पाप गरेकोछौं।

7 हामी इस्राएलीहरूले तपाईं प्रति दुष्ट कार्य गरेका छौं अनि हामी तपाईंका सेवक मोशालाई दिनुभएको आज्ञा पालन गरेका छैनौं।

8 “तपाईंले तपाईंका सेवक मोशालाई दिनुभएको आदेश याद गर्नु होस् जब तपाईंले भन्नुभयो, ‘यदि तिमीहरू अविश्वासनीय छौं, भने म तिमीहरूलाई राष्ट्रहरू माझ छरपष्ट पारिदिने छु।

9 तर यदि तिमीहरू म कहाँ फर्कीं आयौं भने र तिमीहरूले सावधानी साथ मेरा आदेशहरू पालन गर्थौं भने। तब तिनीहरूका कैदी मानिसहरू पृथ्वीको जहाँ कहीं भएता पनि म तिनीहरूलाई त्यहाँ भेला गर्नेछु। अनि म तिनीहरूलाई त्यो स्थानमा ल्याउनेछु जुन मैले मेरो नाउँ राख्न चुनेको छु।’

10 “ती मानिसहरू तपाईंका सेवक हुन् जसलाई तपाईंले आफ्ना महानशक्ति अनि सुदृढ हातद्वारा मुक्त गरिदिनु भयो।

11 हे मेरा परमप्रभु तपाईंका कान तपाईंको सेवकको प्रार्थना र तपाईंका समस्त सेवकहरूको प्रार्थना सुन्न ध्यानमय रहनु जसले तपाईंलाई सम्मान गर्न चाहन्छन्, यी मानिसहरूलाई दया देखाएर तपाईंको सेवक मलाई सफलता दिनुहोस्।”

म त्यसबेला राजाको दाखरस दिने सेवक थिएँ।

2

राजाले नहेम्याहलाई यरूशलेममा पठाउनु भयो

1 बीसौंवर्षको नीसान महीना आर्ट-जारसेज शासनको समय जब उनको अघि दाखरस ल्याएको थियो। मैले दाखरस लिए अनि राजालाई दिएँ। आज भन्दा अघि म उहाँको उपास्थितिमा उदासी भएको थिइन।

2 यसर्थ राजाले मलाई भन्नुभयो, “तिम्रो अनुहार किन नराप्नो देखिइरहेको छ यद्यपि तिमी विरामी छैनौ? मलाई लाग्छ यो केवल हृदयको दुःख हो अरू केही पनि होइन।” तब म अत्यन्तै डराएँ।

तब म अत्यन्त भयभीत भएँ।

3 मैले राजालाई भनें, “राजा सदैव जीवित रहनु। मेरो अनुहार किन उदास नहुनु जब त्यो शहर जहाँ मेरो पिता-पुर्खाहरू गाढिएका थिए। त्यो भग्नावशेष मात्र छ अनि त्यसका द्वारहरू आगोले नष्ट भएकाछन्।”

4 तब राजाले मलाई भन्नुभयो, “त्यो के हो जो तिमी चाहन्छौं।”

तब मैले स्वर्गका परमेश्वरसित प्रार्थना गरेँ।

* 1:1: बीसौं वर्षको किसलेव अथवा 444 ख्री.पू.। सायद यो समयमा आर्ट-जारसेज पहिलो फारसका राजा थिए। † 1:1: शशनमा फारसका राजाको शितकालीन आवास एक किल्ला शशनमा थियो।

5 र राजालाई भनें, “यदि राजालाई खुशी लाग्छ भने तथा यदि तपाईंको सेवकले तपाईंलाई खुशी तुल्याएको भए मलाई यहूदामा पठाइदिनु होस जहाँ मेरो पिता-पुर्खाहरू गाढिएकाछन्। जसमा म पुनःनिर्माण गर्नसक्ँ।”

6 तब राजाले उनको छेउमा बसेकी रानी साथ मलाई भन्नुभयो, “तिम्रो यात्रा कति लामो हुन्छ अनि तिमी कहिले फर्कन्छौ?” यसर्थ मलाई पठाउन राजा खुशी हुनु भयो, जब मैले उनलाई कतिलामो समयको निम्ति म जान्छु भनी बताएँ।

7 तब मैले राजालाई भनें, “यदि यसले राजालाई खुशी पार्छ भने यफ्रेटिस नदी पश्चिमका राज्यपालहरूलाई सम्बोधित पत्रहरू मलाई दिइयोस, ताकि तिनीहरूले मलाई यहूदा नपुगुञ्जेल नदी पारी सम्म जान दिनेछन्।

8 अनि राजाको जङ्गलका रक्षक असापलाई दिने असापको ठेगाना भएको पत्र मलाई दिइयोस, जसद्वारा उसले मलाई मन्दिरको कित्लाका द्वाराहरू, शहरका पर्खालहरू। अनि मेरो घर बनाउनका निम्ति काठहरू दिनेछन्।”

अनि राजाले मलाई मैले जे मागेको थिएँ दिनु भयो किनभने परमेश्वर म प्रति दयालु हुनुहुन्थ्यो।

9 यसकारण म यफ्रेटिस नदी पश्चिमका राज्यपाल कहाँ गएँ, अनि तिनीहरूलाई राजाका पत्रहरू दिएँ। राजाले मेरो साथ सैनिक अधिकारीहरू अनि घोडसवारहरू पठाउनु भएको थियो।

10 जब होरोनीको सम्बलत अनि अम्मोनी अधिकारी तोबियाहले यस बारेमा सुने, कोही इभ्राएली मानिसहरू सहायता गर्न आयो भनी त्यसले तिनीहरूलाई खूबै थिएन।

नहेम्याहले यरूशलेमको पर्खाल पत्ता लगाए

11-12 यसकारण म यरूशलेममा आएँ अनि तीन दिन म त्यहाँ थिएँ। त्यसपछि केही मानिसहरू सित म राती हिँडे। मेरो परमेश्वरले मेरो हृदयमा यरूशलेमको निम्ति गर्नु पर्ने जे कुरा हाल्नु हुँदछ त्यो मैले कसैलाई भनेको थिइन। म चडिरहेको पशुबाहेक कुनै पशुहरू म सित थिएनन्।

13 राती म बेसीद्वार अनि अजीङ्गरे कुवा सामन्ने भएर घुर्‍याने-मूल ढोका सामन्ने गएँ अनि म यरूशलेमको भक्तिकएको पर्खाल अनि त्यसका आगोले नष्ट पारेको ढोकाहरू जाँच गर्दै थिएँ।

14 त्यस पछि म फोहोरा-मूल ढोका अनि राजाको पोखरीमा गएँ। तर म चडिरहेको पशु पार भएर जाने ठाउँ थिएन।

15 यसकारण म बेसी भएर राती गएँ, अनि मैले पर्खाल हेरिरहेको थिएँ म फर्किएर बेसीको द्वार भित्र पर्से अनि त्यही बाटो फर्के।

16 अधिकारीहरूलाई थाहा भएन म कहाँ गएको थिएँ वा मैले के गर्दै थिएँ, मैले अझसम्म यहूदीहरू, महा-पूजाहारीहरू अथवा बाँकीरहेका अधिकारीहरू जो काम गरिरहेका थिए कसैलाई भनेको थिइन।

17 तब मैले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले हामीहरूमा परेको कष्ट हेर यरूशलेम कस्तो ध्वंशावशेषमा छ अनि यसका ढोकाहरू आगोद्वारा जलेका छन्। आऊ, हामी यरूशलेमको पर्खालको पुनःनिर्माण गरौँ, जसमा कि हामी अझ अपमान बेइज्जतको बस्तु रहने छैनौँ।”

18 मैले तिनीहरूलाई भनें, कसरी मेरो निम्ति परमेश्वर दयालु हुनभयो। अनि राजाले मलाई के भन्नु भएको थियो। तब तिनीहरूले भने, “हामी पुनःनिर्माण शुरू गरौँ।” यसरी यो महान कार्यको तयारीको निम्ति तिनीहरूले स्वयंलाई उत्साहित तुल्याए।

19 जब होरोनी सम्बलत, अम्मोनी अधिकारी, अधिकारी तोबियाह र अरबी गेशेमले सुने तिनीहरूले हामीलाई गिल्ला गरे र भने, “तिमीहरूले यो के गरिरहेका छौ? के का निम्ति तिमीहरू राजाको विरोध गरिरहेछौ?”

20 मैले तिनीहरूलाई भनें “स्वर्गका परमेश्वरले हामीलाई सफलता प्रदान गर्नुहुनेछ। हामी उहाँका सेवकहरू पुनःनिर्माण शुरूगर्नेछौ, तर तिमीहरूको भाग, (कानूनी) अधिकार वा सनातनी दाबी* यरूशलेममाथि छैन।”

3

पर्खाल बनाउने कर्मचारीहरू

1 एल्यासीब, प्रधान पूजाहारी अनि उनका सहयोगी पूजाहारीहरू काम गर्न गए, अनि तिनीहरूले भेडा-ढोका* फेरि बनाए। तिनीहरूले यसलाई परमप्रभुप्रति समर्पण गरे अनि तिनीहरूले यसका ढोकाहरू लगाए। तिनीहरूले सयको हन्मेआ बुर्जासम्म अनि हननेलको बुर्जासम्म समर्पण गरे।

2 यरीहोका मानिसहरूले पर्खालको अर्को भाग उसको छेउमा बनाए, अनि इध्रीका छोरा जक्कूरले तिनीहरू छेउको पर्खालको अर्को भाग बनाए।

* 2:20: सनातनी दाबी यसले समुदायको पूजामा भागलिने अधिकार जनाउन संकेत गर्न सक्छ।

* 3:1: भेडा ढोका यरूशलेम प्रवेश द्वारको एक ढोकाको नाउँ।

- 3 हस्सनाका छोराहरूले माछा ढोका बनाए। तिनीहरूले त्यसका बीमहरू बनाए अनि त्यसका ढोकामा चुकुलहरू अनि बारहरू लगाए।
- 4 तिनीहरूको छेउमा अर्को हक्कोसका छोरा उरियाहका छोरा मेरेमोतले पर्खालको अर्को अंशको मर्मत गरे। तिनीहरूको छेउमा अर्को मशेजेबेलका छोरा बैरेक्याहका छोरा मश्ललामले मर्मत गरे। अनि तिनीहरूको छेउमा अर्को बानाका छोरा, सादोकले मर्मत गरे।
- 5 तिनीहरूको छेउमा तर्कोका मानिसहरूले मर्मत गरे तर तिनीहरूका अग्रजहरूले राज्यपालहरूका निम्ती काम गर्न अस्वीकार गरे।
- 6 पासेहका छोरा योयादा अनि बसोदयाहका छोरा मश्ललामले पुरानो ढोका मर्मत गरे। तिनीहरूले यसको छप्पर मर्मत गरे ती ढोकाहरूमा चुकुल अनि बारहरू लगाए।
- 7 तिनीहरूको छेउमा गिबोनी मलत्याह अनि मेरोनोती यादानले गिबोनका मानिसहरू अनि नदी यूफ्रेटेस प्रदेश पश्चिम प्रदेशको राज्यपाल अधिकारमा मिसपाका मानिसहरू सहित मर्मत गरे।
- 8 उसको छेउमा सुनार[†] हर्हयाहका छोरा उज्जीएलले, मर्मत गरे। अनि उसको छेउमा हनन्याह, एकजना अन्तर बनाउनेले मर्मत गरे। अनि तिनीहरूले यरुशलेमको चौडा पर्खालको भाग पुनःनिर्माण गरे।
- 9 तिनीहरूको छेउमा हरका छोरा रपायाह यरुशलेमको आधा जिल्लाका शासकहरूले मर्मत गरे।
- 10 तिनीहरूको छेउमा यदायाह, हरुमापका छोरोले आफ्नै घरको सामुन्ने मर्मत गरे। अनि तिनको छेउमा हशबियाहको छोरा हतुशले मर्मत गरे।
- 11 हारीमका छोरा मल्कियाह अनि पहात-मोआबका छोरा मशुबले दोस्रो अंश अनि चल्होको बुर्जा मर्मत गरे।
- 12 तिनको छेउमा हल्लोहेशका छोरोले शल्लूम यरुशलेमको आधा जिल्लाका शासकहरूले आफ्ना छोरीहरूसित मर्मत गरे।
- 13 हानून अनि जानोहमा बसे मानिसहरूले बेसीको-ढोका मर्मत गरे। तिनीहरूले त्यसलाई फेरि बनाए अनि त्यसका ढोकाहरूमा चुकुल र बारहरू बनाए। तिनीहरूले घुर्थाने-मूल-ढोका सम्म 500 गज पर्खाल मर्मत गरे।
- 14 रेकाबका छोरा मल्कियाह बेत हक्केरेम जिल्लाका शासकहरूले घुर्थाने-मूलढोका मर्मत गरे। तिनले यसको पुनःनिर्माणगरे अनि त्यसका ढोकाहरूमा चुकुल र बारहरू लगाए।
- 15 कोल-होजेका छोरा शल्लूम, मिसपा जिल्लाका शासकहरूले फोहोरा मूल-ढोका मर्मत गरे। तिनले यसको पुनःनिर्माणअनि छप्पर लगाए अनि त्यसका ढोकाहरूको, चुकुलहरू अनि बारहरू लगाए। तिनले राजाको बगैँचा छेउ शेलाहको तलाउ पर्खाल पनि दाऊद शहर देखि तलतिर गएको खुड्किलाहरू सम्म मर्मत गरे।
- 16 तिनको पछि नहेम्याह अज्जबूका छोरा, बेत-सूरको आधा जिल्लाका शासकहरूले दाऊदको चिहान देखि पारीको स्थान कृत्तिम तलाउ अनि योद्धाहरूको छाउनीसम्म मर्मत गरे।
- 17 तिनको पछि लेवीहरूले मर्मत गरे। बानीका छोरा रहूमले अनि तिनको छेउमा हशाबियाह कोलाका आधा जिल्लाका शासकहरूले उसको जिल्लाको निम्ति मर्मत गरे।
- 18 तिनको पछि तिनीहरूका भाइहरूले मर्मत गरे। हेनादादका छोरा बिनुईले, कोलाका आधा जिल्लाका शासकले।
- 19 अनि तिनको छेउमा येशूका छोरा एजेर मिसपाका शासकहरूले शङ्गार चढने ठाँउ पारी अर्को अंश देखि कोण डिस्कासम्म मर्मत गरे।
- 20 तिनको छेउमा जब्बैका छोरा बास्कले कठिन परिश्रम गरे अनि प्रधान पूजाहारी एल्यासीबको मन्दिरको ढोकासम्म मर्मत गरे।
- 21 तिनको पछि हक्कोसका छोरा उरियाहका छोरा मेरेमोतले एल्यासीबको मन्दिरको ढोका देखि एल्यासीबको मन्दिरको अखदिरीसम्म मर्मत गरे।
- 22 तिनको पछि वरिपरिका क्षेत्रका बसे पूजाहारीहरूले मर्मत गरे।
- 23 तिनीहरू पछि बिन्यामीन अनि हश्शबले मन्दिर देखि पारी मर्मत गरे। तिनीहरू पछि हननियाहका छोरा, मासेयाहका छोरा अजर्याहले आफ्नो मन्दिरको छेउमा मर्मत गरे।
- 24 तिनको छेउमा हेनादानका छोरा बिनुईले अजर्याहको मन्दिर देखि डिस्कना अनि कुनासम्म अर्को अंश मर्मत गरे।
- 25 तिनको छेउमा उज्जेका छोरा पालालले बाङ्गीएको एउटा ठाउँ देखि लिएर राजाको घर देखि निस्कीएको बुर्जा जोडीएको ठाउँसम्म निर्माण गरे यो रक्षकहरूको माथिल्लो बुर्जा थियो। त्यसको छेउमा परोशका छोरा पदायाले मर्मत गरे।
- 26 अनि मन्दिरका सेवकहरू जो ओपेलमाथि बस्थे तिनीहरूले पूर्वपट्टिको पानीद्वारा अनि बाहिर निस्केको बुर्जासम्म मर्मत गरे।
- 27 उनी पछि तेकोईका मानिसहरूले बाहिर निस्केको ढुलो बुर्जादेखि लिएर ओपेलको पर्खालसम्म मर्मत गरे।

† 3:8: सुनार त्यो व्यक्ति जसले सुनका चीजहरू बनाउँछन्।

- 28 पूजाहारीहरूले अश्व-मल-ढोका माथि प्रत्येकले आफ्नो घरको सामुन्ने मर्मत गरे।
- 29 तिनीहरूको छेउमा हाम्पेरका छोरा सादोकले आफ्नो घरको सामुन्ने मर्मत गरे। तिनीहरूको पछि शकन्याहको छोरा शमायाहले मर्मत गरे जसले पूर्व द्वारको रक्षा गर्थे तिनले मर्मत गरे।
- 30 तिनीको पछि शेलेम्याहका छोरा हनन्याह र सालाबका जन्तरे छोरा हानन्याहले अर्को अंश मर्मत गरे। तिनको पछि बैरकियाका छोरा मशुल्लमले उसको घरको सामुन्ने मर्मत गरे।
- 31 तिनको पछि मल्किया, सुनारले मन्दिरको सेवकहरू अनि व्यापारीका घरहरूसम्म माथिल्लो कोठाको कुनासम्म मर्मत गरे।
- 32 अनि कुनाको माथिल्लो कोठा र भेंडा-ढोकाको माझ सुनार र व्यापारीहरूले मर्मत गरे।

4

सम्बल्लात अनि तोबियाह

- 1 हामीहरूले पर्खाल निर्माण गरिरहेका जब सम्बलतले सुने, अनि तिनी अत्यन्तै क्रोधित भए। तिनी यहदीहरू प्रति हाँसे।
- 2 अनि तिनका बन्धुहरू अनि सामरियाका सेनाहरू समक्ष तिनले भने, “ती कमजोर यहदीहरू के गरिरहेछन्? के तिनीहरूले त्यो पर्खालको पूर्णनिर्माण गर्न सक्छन्? के तिनीहरूले बलिदान गर्नेछन्? के तिनीहरूले एकदिनमा शेष गर्नेछन्? के तिनीहरूले रङ्गीको राशका ढुङ्गाहरूलाई जलिसकेको भएता पनि जिउँदो तुल्याउन सक्छन्?”
- 3 अम्मोनी तोबियाह उनको छेउमा थिए, अनि भने, “तिमीहरू के बनाउँदैछौ, त्यसमाथि एउटा फ्याउरो पनि चढ्यो भने तिमीहरूले बनाएको ढुङ्गाको पर्खाल टुक्रा-टुक्रा भई भत्कनेछ।”
- 4 मैले भने, “हाम्रा परमेश्वर! हामीलाई सुन्नु हुन्छ किनभने हामी तृच्छ भएका छौं। तिनीहरूको गिल्लाले तिनीहरू आफैले कष्ट भोग्नु। तिनीहरूलाई बन्दी बनाउनु अनि लुटाउनु सुम्पिदिनुहोस्।
- 5 तिनीहरूको दोष नढाकि दिनुहोस् अनि तिनीहरूको पाप तपाईंको दृष्टिदेखि मेटिन नदिनुहोस्। किनभने तिनीहरूले निर्माण कर्ताहरूलाई अपमान गरेका छन्।”
- 6 यसरी हामीले पर्खाल निर्माण गर्यौं र आधा उचाईसम्म सम्पूर्ण पर्खाललाई जोडिदियौं। मानिसहरू काम गर्न उत्सुक थिए।
- 7 जब सम्बलत, तोबियाह, अरबीहरू अम्मोनीहरू अनि अशदोदीका मानिसहरूले यरुशलेमका पर्खालहरूको मर्मत कार्य अधि बढिरहेछ अनि भत्किरहेका अंशहरूलाई मर्मत गरिरहेका छन्, भनी सुने तिनीहरू अत्यन्त क्रोधित भए।
- 8 यसकारण तिनीहरू सबै साथै आएर यरुशलेमको विरुद्ध लडने अनि यसलाई खलबल गर्ने योजना बनाए।
- 9 तर हामिले हाम्रो परमेश्वर सित प्रार्थना गर्यौं अनि हामिले तिनीहरूका कारणले पर्खालको रक्षका निम्ती दिन-रात रक्षकहरू नियुक्त गर्यौं।
- 10 तर यहदाका मानिसहरूले भने, “कर्मीहरू थकित हुँदैछन्। त्यहाँ अत्यन्त पैरै मैला कुचिलाहरू छन्। हामी आफैले मात्र पर्खालको पुनःनिर्माणगर्न कहिले पनि सक्ने छैनौं।
- 11 अनि हाम्रा शत्रुहरूले भने, ‘तिनीहरूले यहदीहरू हामीहरू तिनीहरूको माझ आएर तिनीहरूलाई मारेर काम नरोकेसम्म केही पनि जाने अनि देख्ने छैनन्।’ ”
- 12 जब यहदी जो हाम्रो शत्रुहरूको बीचमा बस्थे आए तिनीहरूले दोहोर्थाई-दोहोर्थाई भने, “हाम्रो शत्रुहरूले हामीहरूलाई चौरतिरबाट आक्रमण गर्नेछन्।”
- 13 तब मैले मानिसहरूलाई पर्खालको पछि सब भन्दा तल्लो खुल्ला ठाउँमा राखे र तल्लो खुल्ला भूमिहरूमा पठाए। मैले मानिसहरूलाई तिनीहरूको परिवार अनुसार तरवार, भाला अनि धनुहरूसित तैनाथ गराएँ।
- 14 सबै कुरा हेरे पछि मैले तुरन्तै मुख्य अधिकारीहरू र अन्य मानिसहरूलाई भने, “तिनीहरूसित भयभीत न होऊ। हाम्रा मालिक महान अनि शक्तिशाली एकलाई सम्पु आफ्ना भाईहरू आफ्ना छोरा-छोरीहरू अनि, आफ्ना पत्नीहरू र घरका निम्ती लडाईं गर।”
- 15 जब हाम्रा शत्रुहरूले तिनीहरूका सबै योजनाहरू हामीलाई थाहा भएको छ भनी सुने, अनि परमेश्वरले तिनीहरूको योजना ध्वंस पारीदिनु भयो। हामीसबै आ-आफ्ना काम गर्न पर्खाल तिर आयौं।
- 16 त्यस दिन देखि मेरा आधा सेवकहरू पर्खालको काममा जुटे अनि आधाले ढाल, भाला, धनु अनि देह-कवच धारण गरे। अनि अगुवाहरू यहदाका समस्त मानिसहरूको पछि उभिए।
- 17 भारी बोक्नेहरूले एकहातले भार थामी अर्कोहातले हतियार समाती काम गरे।
- 18 प्रत्येक निर्माणकर्ताहरूले निर्माण गर्दै गर्दा आफ्नो तरवार एक छेउमा बाँधेका थिए। अनि जसले तुरही फुकथ्यो मेरो छेउमा थियो।

19 मैले मुख्य मानिसहरू, अधिकारीहरू अनि अन्य मानिसहरूलाई भने, “काम अत्यन्त ठूलो भएकोछ अनि हामी पर्खालमा एक अर्कादिखि फराकिलो रूपमा छुट्टिएका छौं।

20 जब तिमीहरूले तुरहीको आवाज सुन्छौं हामीसँग त्यहाँ भेला होऊ। हाम्रा परमेश्वर हाम्रो निम्ति लडिदिनु हुनेछ।”

21 यसरी बिहानको पहिलो किरण फैलिए देखि राती तारा ननिस्केसम्म आधा मानिसहरूले भाला समातेर हामीले लगातार काम गरि रह्यौं।

22 त्यस समयमा मैले मानिसलाई यो पनि भनें, “हरेक मानिसहरू अनि उनीहरूको सेवकहरूले यस्तोलेमानै रात बिताओस् जसमा कि तिनीहरू हाम्रा निम्ती रातका रक्षक अनि दिनका कर्मी हुन सक्छन्।”

23 यसरी न त मैले, न मेरा साथी सङ्गीहरूले न मेरा सेवकहरूले न त मेरो अनुसरण गर्ने रक्षक मानिसहरूले कहिले हाम्रा बहुरह खोल्थौं। हरेकले आफ्ना दाहिनेहातमा आफ्ना हतियार राखे।

5

नेहम्याहले गरीबहरूलाई सहायता गरे

1 अहिले साधारण मानिस अनि तिनीहरूका पत्नीहरूले आफ्ना सहदर यहूदीहरूको विरुद्धमा विरोध जनाउन थाले।

2 कोही भन्दै थिए, “हामी आफ्ना छोरा अनि छोरीहरूसित धेरै छौं। यसर्थ हामीलाई केही अन्न दिनु होस् जसद्वारा हामी खाएर जीवित रहन सकौं।”

3 अरूहरू भन्दै थिए, “हामी हाम्रा खेतहगस, दाखबारीहरू अनि हाम्रा घरहरू बन्दक* राख्दैछौं जसमा कि अनिकालको समयमा हामीले अन्न पाउन सकौं।”

4 अझ अरूहरू भन्दै थिए, “हामीले हाम्रा खेतहरू अनि दाख बारीहरूमाथि, राजाको तिरो तिर्नका निम्ति ऋणलिनु परेकोछ।

5 अनि अहिले जस्तो हाम्रो देशका मानिसहरूमा रगत मासु छ। हाम्रो पनि त्यस्तै हो। हाम्रा छोराहरू तिनीहरूका जस्तै छन् अनि हेर हामी हाम्रा छोरा-छोरीहरूलाई कमारा-कमारी दिन वाध्य भएका छौं अनि हाम्रा छोरीहरूलाई कमारी बनाई सकिएको छ। हामी तिनीहरूको मुक्तिको लागि केही गर्न सक्तैनौं कारण हाम्रो खेती र अङ्गुर बगान अहिले अर्काको भएकोछ।”

6 जब मैले तिनीहरूको उजुर अनि यी वचनहरू सुनें म अत्यन्त क्रोधित भएँ

7 मैले त्यस विषयमा सोचेँ मैले मुख्य मानिसहरू अनि अधिकारीहरूलाई दोष दिएँ र तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले तिमीहरूका आफ्नै मानिसहरूबाट ब्याज एकत्रित गरिरहेका छौं।” तब मैले तिनीहरूसित एउटा ठूलो जमघट परिमाण गर्न बोलाए।

8 मैले तिनीहरूलाई भनें, “हामीले सकेसम्म हाम्रा यहूदी दाज्यू-भाइहरू जो अन्य जातिहरूकहाँ दास बन्नै बेचिएका थिए फर्काएर ल्याएका छौं। तर अहिले तिमीहरूले तिमीहरूका दाज्यू-भाइहरूलाई दासहरू जस्तै बेचिएका छौं। फेरि स्वतन्त्र बनाउन तिनीहरूलाई हामीले किन्नु पर्छ।”

तिनीहरूले जावाफ दिन एउटा शब्द पनि पाएनन्।

9 तब मैले भनें, “तिमीहरूले जे गरिरहेछौं। त्यो राम्रो छैन। तिनीहरू हाम्रा शत्रु राष्ट्रहरूको नजरबाट बाँचनका निम्ती हाम्रा परमेश्वरप्रति सम्मानपूर्वक बाँच्नु पर्छ।

10 म मेरो दाज्यू-भाइहरू अनि मेरो सेवकहरूले तिनीहरूलाई पैसा बाँकी दियोँ। हामीले ऋणको ब्याज लिन छाड्यौं।

11 तिनीहरूका खेत र दाखबारी, तिनीहरूका भद्राक्षबारी अनि तिनीहरूका घरहरू आजन्ने तिनीहरूलाई फिर्ता गर। अनि धनको मासिक ब्याज, अन्न, दाखरस अनि तेल जो तिमीहरूले तिनीहरूबाट लियोँ फर्काइदेऊ।”

12 तब तिनीहरूले भने, “हामी सबै कुरा फिर्ता दिने छौं। अनि हामी तिनीहरूबाट केही माग्ने छैनौं। हामी तपाईंले भन्नु भएजस्तै गर्ने छौं।”

यसकारण मैले पूजाहारीहरूलाई बोलाएँ, अनि तिनीहरूले अहिले भने अनुसार गर्नु पर्छ, भनी मैले तिनीहरूलाई शपथ दिलाएँ।

13 मैले मेरो खाश्रोको छेउ टक्टाकाएँ र भने, “परमेश्वरले यसरीनि, यो शपथपालन नगर्नेहरू हरेकलाई घर अनि सम्पत्तिबाट टक्टाकाएर निकाली दिऊन्। यसरी व्यक्तिलाई टक्टाक्याइयोस् र रिन्नो तुल्याइयोस्।”

त्यस पछि सम्पूर्ण समूहले भने, “आमीन!” अनि तिनीहरूले परमप्रभुको स्तुति गरे।

* 5:3: बन्दक पैसा ऋण काढने एक तरिका आफ्नो ऋण तिर्नलाई बस्तुहरू जमीन वा घरहरूको उपयोगद्वारा प्रतिज्ञा गर्छन् यदि ऋण तिर्न तिनीहरू असमर्थ भए तिनीहरूको सम्पत्ति ऋण दिनेले लिन सक्छ।

14 अनि मानिसहरूले शपथलिए जस्तै गरे। अझ यहदा देशको प्रशासक नियुक्त भएको दिन देखि राजा अर्ट-जारसेजको शासनकालको बिशौं वर्ष देखि बन्तीशौं वर्ष, (बाह्र वर्ष) सम्म मैले अनि मेरा नजिकका आफन्तहरूले प्रशासकको भोजन भोग गरेनौं।

15 पहिलेका राज्यपाल जो मेरो अधि थिए, मानिसहरू माथि गह्रौं बोझ लदाएको थिए। अनि आधा किलोग्राम चाँदीसित तिनीहरूबाट खाद्य अनि दाखरस पनि लिएका थिए। तिनीहरूका सेवकहरू अधिका मानिसहरू माथि कठोर शासन गरेका थिए। तर मैले यस्ता कुराहरू गरिन किन भने म परमेश्वरसित डराउँथे।

16 त्यसको सट्टा म स्वयंले पर्खाल निर्माण गर्न लगाएँ अनि हामीहरूले कुनै भूमि प्राप्त गरेनौं। मेरा समस्त मानिस र सेवकहरू काम गर्नका निम्ती त्यहाँ भेला भएका थिए।

17 मेरो टेबलमा हाम्रा वरिपरिका राष्ट्रहरूबाट आएका मानिसहरू सहित एक सय पचासजना यहदी अधिकारीहरू थिए।

18 प्रत्येक दिन एउटा गोरु छःवटा चुनिएका भेडाहरू अनि केही पंक्षिहरू मेरो खर्चमा तयार गरिन्थ्यो। अनि प्रत्येक दश दिनमा धेरै मात्रामा सबै किसिमका दाखरसको प्रबन्ध गरिन्थ्यो, तर यी सबै भएता पनि मैले प्रशासकको खाद्य खोजिन किनकि यी मानिसहरूमाथी कामको भार थियो।

19 हे मेरा परमेश्वर मेरो भलाईको निम्ति यी मानिसहरूका निम्ती मैले गरेका सबै याद गरी दिनुहोस्।

6

धेरै कष्टहरू

1 जब यी कुरा सम्बलत, तोबियाह, अरबी गेशेम अनि हाम्रा अन्य शत्रुहरूलाई भनियो कि मैले पर्खाल पुनःनिर्माण गरे। अनि त्यहाँ कुनै खाली छाडिएन यद्यपि त्यससमय मैले ढोका फाटकहरूमा ढोकाहरू लगाएको थिएन।

2 सम्बलत अनि गेशेमले यो खबर म कहाँ पठायो, “आऊ अनि हामी किपहीराम ओनो भेट गरौं।” तर तिनीहरूले मलाई हानि गर्ने योजना गरिरहेका थिए।

3 यसकारण मैले तिनीहरूकहाँ सन्देशवाहकहरू पठाएँ जसले भने, “मैले एउटा मुख्य काम गरिरहेछु। यसर्थ म तिमीहरूकहाँ आउन सकिन्न। काम रोकेर म किन तिमीहरूकहाँ आउँनु?”

4 तिनीहरूले त्यही सन्देश मलाई चारपल्ट पठाए, अनि मैले तिनीहरूलाई त्यही प्रकारले उत्तर दिएँ।

5 तब सम्बलतले त्यही प्रकारले उनको सेवकलाई म भएकहाँ पाँचौं पल्ट यस्तै प्रकारले उसको हातमा एउटा खुल्ला पत्र पठाए।

6 त्यसमा यो लेखिएको थियो,

“राष्ट्रहरूमाझ यो भनिएकोछ अनि गेशेमले पनि त्यो सत्य हो भन्छ कि तिमीले अनि यहदीहरूले विद्रोह गर्ने योजना गरिरहेछौ, यसैकारणले गर्दा तिमीले पर्खाल निर्माण गरिरहेछौ। अनि यी भनाई अनुसार तिमी नयाँ राजा हुन लागेकाछौ।

7 तिमीले अगमवक्ताहरू नियुक्त गरेका छौ, यस्शलेममा तिम्रो सम्बन्धमा घोषणा गर्नका निम्ती: ‘यहदामा एक राजा छन्!’

“अब यी शब्दहरू राजालाई भनिनेछ, यसर्थ अब हामीसित आऊ। भेटगरौं।”

8 मैले यो सन्देश तिनीलाई पठाएँ, “तिमीले भनेका यस्ताकुरा कहिले भएको छैन। किनभने तिमीले आफ्नो हृदयमा यी कुराहरू उत्पन्न गरिरहेछौ।”

9 किनभने तिनीहरू आफ्ना काम गरिरहन हतोत्साहित हुनेछन्, “अनि काम समाप्त हुने छैन। भन्ने सोचेर तिनीहरूले हामीलाई भयभीत तुल्याउने कोशिश गर्दछौ।”

तर अब “हे परमेश्वर मलाई सुदृढ तुल्याउनुहोस्।”

10 एकदिन म शमायाह दलायाहका छोरा मेहेतेबेलका नातिको घरमा गएँ। अनि तिनी आफ्ना घर छाड्न समर्थन थिएनन्। तिनले भने, “हामी परमेश्वरको मन्दिर भित्र भेट गरौं हामी मन्दिरको ढोकाहरू बन्द गरौं, किनभने तिनीहरू तिमीलाई मार्न राती आउँदछन्।”

11 तर मैले भने, “के म जस्तो मानिस भाग्नु? तिमीलाई त्यो थाहा छ म जस्तो एउटा साधारण मानिस मृत्युमा नलगिए सम्म मन्दिर भित्र जान सक्दैन। म जाने छैन।”

12 मैले बुझें कि परमेश्वरले तिनलाई यहाँ पठाउनु भएको होइन तर तिनले यो अगमवाणी मेरो विरुद्ध भनेका हुन् किन भने सम्बलत अनि तोबियाहले उसलाई घुस दिएका रहेछन्।

13 उसलाई यसकारण घुस थिइरहेकोछ कि म भयभीत होस् अनि उसले दिएको सुझाव अनुसार काम गरोस् र पाप गरोस्। तब मलाई अपमान गर्नका निम्ति तिनीहरूसित मेरो नराग्रो नाउँ हुनेछ।

14 हे परमेश्वर तिनीहरूले जे गरे, त्यसका निम्ती सम्बलत, तोबियाहलाई अनि नोअदियाह अगमवक्ता अनि अन्य अगमवक्ताहरू जसले मलाई भयभीत तुल्याउने कोशिश गरिरहेका थिए तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहोस्।

पर्खाल बनाई सकियो

15 यसरी एलूल महिनाको 25औं दिनमा निर्माण पूरा भयो। सो बनाउँन 52 दिन लाग्यो।

16 जब हाम्रा सबै शत्रुहरूले सुने अनि हाम्रा वरिपरिका सबै राष्ट्रहरूले देखे तिनीहरूले आफ्ना आत्मा विश्वास गुमाए। यो कार्य हाम्रा परमेश्वरले गर्नु भएको हो भनी तिनीहरूले बुझें।

17 ती दिनहरूमा यहदाका मुख्य मानिसहरूले तोबियाहलाई धेरै पत्रहरू पठाइरहेका थिए, अनि तोबियाहका पत्रहरू तिनीहरूकहाँ आइरहेका थिए।

18 किनकि यहदामा धेरैजनाले तिनीप्रति स्वामिभक्त हुने प्रतिज्ञा गरेका थिए। किन भने तिनी आरहका छोरा शकन्याहका जुवाउँ थिए, अनि तिनका छोरा यहोहानानले, बेरेक्याहका छोरा मशुल्लमकी छोरीलाई विवाह गरेका थिए।

19 तिनीहरूले उसको असल कार्यको प्रतिवेदन पनि तिनी समक्ष दिइरहेका थिए। अनि तिनीहरूले भनिरहेका थिए, मैले के गरिरहेको थिएँ। तोबियाहले मलाई भयभीत तुल्याउन पत्रहरू पठाए।

7

1 जब पर्खालको पुनःनिर्माण भयो, अनि मैले ठीक ठाउँमा ढोकाहरू लगाएँ, द्वारपाल, गवैया अनि लेवीहरूलाई पूजाहरी नियुक्त गरे।

2 तब मैले मेरो भाइ हनानीलाई किल्लाको सेना नायक हनन्याह सहित यरुशलेमको जिम्मा दिएँ किनभने हनानी एक इमान्दार थिए अनि तिनले परमेश्वरलाई अन्य धेरै मानिसहरूले भन्दा अधिक सम्मान गर्थे।

3 मैले तिनीहरूलाई भने, “यरुशलेमको द्वारहरू घाम पूर्णरूपले उदय नहुञ्जेल खोल्नु हुँदैन, अनि घाम अस्ताउनु भन्दा अघि बन्द गर्नु पर्छ। यरुशलेमका बासिन्दाहरूलाई रक्षा गर्न कसैलाई तिनीहरूको खामातिर अनि कसैलाई आफ्नै घरको रक्षा गर्न नियुक्त गर।”

फर्केर आएका कैदिहरूको सूची

4 यरुशलेम फराकिलो अनि ठूलो थियो, तर त्यस मित्र मानिसहरू कम थिए, अनि पुनःनिर्माणघरहरू प्रशस्त थिएनन्।

5 यसकारण परमेश्वरले मलाई मुख्य मानिसहरू, अधिकारीहरू अनि साधारण मानिसहरूलाई कुल अनुसार नाउँ लेख्न भनि प्रेरणा दिनु भयो। मैले कैदबाट फर्की आउने कुलहरूको विवरण* पुस्तक पाँए। मैले त्यसमा यो लेखेको पाएँ।

6 यी मानिसहरू त्यो प्रदेशका मानिसहरू हुन् जो कैदीबाट आएका हुन्, जसलाई बाबेलका राजा नबुकदनेसरले कैद गरेर लगेका थिए। (तिनीहरू हरेक आ-आफ्ना शहर यरुशलेम अनि यहदामा फर्के।)

7 तिनीहरू यरुबाबेल, येशूअ, नेहम्याह, अजर्याह, राम्याह, नहमानी, मोदकै, बिल्शान, मिसपेरेत, बिम्बै, नहम अनि बानाका साथ आए। इस्राएलका मानिसहरूको सूची:

8 परोशका कुलहरू 2,172

9 शपत्याहका कुलहरू 372

10 आरहका कुलहरू 652

11 पहात-मोआबका कुलहरू अर्थाथ येशूअ अनि योआबका कुलहरू 2,818

12 एलामका कुलहरू 1,254

13 जतूका कुलहरू 845

14 जक्कैका कुलहरू 760

15 बिन्नुईका कुलहरू 648

16 बेबैका कुलहरू 628

17 अज्गादका कुलहरू 2,322

18 अबोनीकामका कुलहरू 667

19 बिग्बैका कुलहरू 2,067

20 अदीनका कुलहरू 655

* 7:5: कुलहरूको विवरण एजा 2 हेर्नुहोस्।

- 21 आतेरका अर्थात हिज्याहका कुलहरू 98
 22 हश्मका कुलहरू 328
 23 बेसैका कुलहरू 324
 24 हारीमका कुलहरू 112
 25 गिबोनका कुलहरू 95
 26 बेतलेहेम अनि नेतोपात शहरहरूका मानिसहरू 188
 27 अनातोत शहरका मानिसहरू 128
 28 अज्मावेत शहरका मानिसहरू 42
 29 किर्यात्यारीम, कापीरा अनि बेरोत शहरहरूका मानिसहरू 743
 30 रामा अनि नेबा शहरहरूका मानिसहरू 621
 31 मिक्मास शहरका मानिसहरू 122
 32 बेतेल अनि ऐ शहरहरूका मानिसहरू 123
 33 अर्को नेबो शहरको मानिसहरू 52
 34 अर्को एलाम शहरको मानिसहरू 1,254
 35 हारीम शहरका मानिसहरू 320
 36 यरीहो शहरका मानिसहरू 345
 37 लोद, हादीद अनि ओनो शहरहरूका मानिसहरू 721
 38 सना शहरका मानिसहरू 3,930
- 39 पूजाहारीहरूः
 यदायाहका कुलहरू अर्थात 973
 40 इम्मेरका कुलहरू 1,052
 41 पशहरका कुलहरू 1,247
 42 आरीमका कुलहरू 1,017
- 43 लेवीहरूः
 येशूअका कुलहरू अर्थात होदबाका परिवारका कदूमीएलका कुल 74
- 44 गवैयाहरूः
 आसापका कुलहरू 148
- 45 द्वारपालहरूः
 शल्लूम, आतेर, तल्मोन, अक्कूब, हतीता अनि शैबैका कुलहरू 138
- 46 मन्दिरका सेवकहरूः
 सीहा, हस्पा, तब्बाओत।
 47 केरोस, सीआ, पादोन।
 48 लबान, हगाबा, सल्मै।
 49 हानान, गिटूदेलका, गहर।
 50 रायाह, रसीन, नेकादा।
 51 गज्जाम, उज्जा, पसेह।
 52 बेसै, मुनीम, नापीश।
 53 बक्बुक, हकूपा, हर्हर।
 54 बस्लीत, महीदा हर्शा।
 55 बर्कोस, सीसरा, तेमह।
 56 नसीह, अनि हतीम। यिनीहरू सबै मन्दिरका सेवकहरू हुन।
- 57 सुलेमानका सेवकहरूका कुलहरूः सौतैइ, सोपेरेत, परीदा
 58 याला, दर्कोन, गिटदेल।

59 शपत्याह, हत्तीलका, पोकेरेत, हसेबायीम अनि आमोन।

60 शबै मन्दिरका सेवकहरू अनि सुलेमानका सेवकहरूका कुलहरू 392

61 मानिसहरू यस्रशलेममा तेल-मेलेह, तेल-हर्शा, हरूब, अदूदोन अनि इम्मेरबाट आएका थिए। तर आफ्ना कुलहरू इस्राएलका थिए भनी प्रमाण गर्न तिनीहरू सामर्थ भएनन्।

62 दलायह, तोबियाह अनि नकोदाका कुलहरू 642

63 पूजाहारीहरूमा होबायाह, हक्कोस अनि बँजिलैका सन्तानहरू थिए।

मानिसहरू जसले गिलादबाटका बँजिलैकी छोरीहरूलाई विवाह गरे, जसलाई उसको नाउँद्वारा बोलायो।

64 तिनीहरूले आफ्नो कुलहरूका विवरण अधिकारिय सूचीमा खोजे तर पाएनन्, पूजाहारीहरूबाट तिनीहरू निम्ति अशुद्ध ठहरीए।

65 प्रशासकले तिनीहरूलाई भने तिनीहरूले पवित्र भोजनबाट केही खानु हुँदैन जबसम्म एकजना पूजाहारी उठ्दैन, जसले ऊरीम अनि तुम्मीम उपयोग गर्न सक्छ।

66-67 सबै समूहको एकत्रित संख्या 42,360 थियो। तिनीहरूका पुरुष अनि दासी-स्त्रीहरू बाहेक जसको संख्या 7,337 थियो। अनि तिनीहरूका 245 पुरुष अनि स्त्री गायकहरू पनि थिए।

68-69 त्यहाँ 435 ऊँटहरू र 736 घोडाहरू थिए अनि 6,720 गधाहरू र 245 खच्चरहरू थिए।

70 केही कुलहरूका प्रमुखहरूले निर्माण धन दान गरे। राज्यपालले खजानामा प्राय 19 पाण्ड सुनदान गरे अनि पूजाहारीहरूका निम्ति 50 कचौरा अनि 530 वटा पहिरने कपडा दिए।

71 केही कुलहरूका प्रमुखहरूले निर्माण कोषका कामको निम्ति प्रायः 375 पाण्ड सुन प्रदान गरे। अनि प्रायः 1 1/3 टन चाँदी प्रदान गरे।

72 अनि अन्य मानिसहरूले प्रायः 375 पाण्ड सुन अनि प्रायः 1 1/4 टन चाँदी अनि पूजाहारीहरूका निम्ति 67 कपडाहरू दान गरे।

73 जब सातौं महीना आयो अनि पूजाहारीहरू, लेवीहरू, द्वारपालहरू, गवैयाहरू मन्दिरका सेवकहरू अनि समस्त इस्राएलीहरू पनि आफ्ना शहरहरूमा बसे।

8

एज्राले व्यवस्थाको किताब पढे

1 समस्त मानिसहरू पानी मूलद्वार अघि चोकमा एकत्रित भए। तिनीहरूले शास्त्री एज्रालाई मोशाको व्यवस्थाको पुस्तक ल्याउनु भने, जो परमप्रभुले इस्राएललाई दिनु भएको थियो।

2 यसर्थ पूजाहारी एज्राले व्यवस्थाको पुस्तक समूहको समक्ष ल्याए, जो पुरुष अनि स्त्री दुवै, हरेक जसले सुनेका कुरा बुझ्न सक्थे तिनीहरूद्वारा गठन भएको थियो। यो सातौं महीनाको पहिलो दिन थियो।

3 एज्राले व्यवस्थाको पुस्तकलाई पानी-मुलढोका अघिको चोकमा फर्केर विहान देखि मध्यदिनसम्म पुरुष, स्त्री अनि अन्य जसले बुझ्न सक्ने गरि पढियो। सबै मानिसहरूले ध्यानपूर्वक व्यवस्थाको पुस्तकको कुराहरू सुने।

4 शास्त्री एज्रा एक काठको मचानमा उभिए जो त्यसै अवसरको निम्ति बनाएको थियो। उसको दाहिने तिर मत्तियाह, शेमा, अनायाह, उरियाह, हिल्कियाह अनि मासेयाह उभिएका, थिए। उसको देब्रेतिर पदायाह, मीशाएल, मल्कियाह, हशम, हशवदा, जकर्याह अनि मश्ल्लाम उभिएको थिए।

5 एज्राले सबै मानिसहरूले देखे गरी पुस्तक खोले किनभने उनी तिनीहरू भन्दा माथि उभिएका थिए। यसरी उसले व्यवस्थाको पुस्तक खोले सबै मानिसहरू उभिए।

6 एज्राले परमप्रभु महान् परमेश्वरको स्तुति गरे। अनि सबै मानिसहरूले आफ्ना हात उठाउँदै उत्तरदिए, “आमीन! आमीन!” तब तिनीहरू सबै परमप्रभुको अघि भुझ्मा निहुरीए।

7 लेवीहरूको कुल समूहबाट येशुअ, बानी, शेरबियाह, यामीन, अक्कूब, सब्बतै, होदियाह, मासेयाह, केलीता, अजर्याह, योजाबाद, हानान, अनि पलायाह मानिसहरूलाई व्यवस्थाको शिक्षा दिए जब मानिसहरू चाँहि आफ्ना स्थानमा उभिरहेका थिए।

8 तिनीहरूले परमेश्वरको व्यवस्थाको पुस्तक स्पष्ट सित पढे अनि के पढिएको थियो मानिसहरूलाई बुझ्न सहायता गर्यो।

9 नहेम्याह, जो राज्यपाल थिए, एजा पूजाहारी, अनि शाश्वी अनि मानिसहरूलाई निर्देश गरिरहेका लेवीहरूले सबै मानिसहरूलाई भने, “यो दिन तिमीहरूका परमप्रभु परमेश्वरका निम्ति पवित्र दिन हो। उदास नहोऊ अनि विलाप नगर।” किनभने सबै मानिसहरू व्यवस्थाका वचनहरू सुन्दा रोइरहेका थिए।

10 उसले तिनीहरूलाई भने, “जाऊ अनि मीठो भोजन खाऊ, र स्वादिष्ट दाखरस पिऊ अनि तिनीहरूलाई भाग पठाऊ जसले तयार गरेका छैनन्, किनभने यो दिन हाम्रा मालिकको निम्ति पवित्र छ। अनि उदास नहोऊ किनभने परमप्रभुमा आनन्द नै तिप्रो शक्तिहो।”

11 लेवीहरूले भने, “शान्त होऊ, किनभने यो पवित्र दिन हो। उदास नहोऊ।”

12 त्यस पछि सबै मानिसहरूले खान-पिन गरे र भोजनका भागहरू पठाइदिए अनि खूबै आनन्दसित उत्सव मनाउन गए। किनकि तिनीहरूले परमेश्वरका वचनहरू बुझे जो तिनीहरूलाई याद गराइदिएको थियो।

13 महीनाको दोस्रो दिनमा समस्त मानिसका प्रमुखहरू, पूजाहारी अनि लेवीहरू व्यवस्थाका वचनहरू अध्ययन गर्न शाश्वी एजा कहौं भेला भए।

14-15 तिनीहरूले व्यवस्थामा यो लेखिएको पाए कि मोशा मार्फत परमप्रभुले आदेश दिनु भएको थियो, सातौं महीनाको चाडको समयमा इस्राएलका मानिसहरू छाप्रोमा-बास बसू पर्छ, अनि तिनीहरूले यी वचनहरू तिनीहरूका सबै शहरहरू अनि यरूशलेममा घोषणा गरे अनि फैलाए, “पार्वत्य देशतिर जाऊ अनि भद्राक्ष जङ्गली भद्राक्ष, मेहेंदी, खजुर अनि पातहरू भएका अन्य बुक्षहरूका हाँगाहरू ल्याऊ व्यवस्थामा लेखिए झैं आश्रय छाप्राहरू बनाउनु।”

16 यसर्थ मानिसहरू गए र हाँगाहरू लिएर आए, अनि तिनीहरू स्वयंका निम्ति छाप्रोहरू बनाए, हरेकले आफ्ना छतमा अनि परमेश्वरको मन्दिरको पानी-मूलढोका चोक एपेम मूल ढोकाको।

17 सम्पूर्ण समूहका मानिसहरू जो कैदबाट आएका थिए अस्थायी छाप्राहरू निर्माण गरे र त्यसमा बसे किनभने इस्राएलीहरूले नूनका छोरा यहोशूको समयदेखि त्यसदिनसम्म त्यसो गरेका थिएनन्। तिनीहरू धेरै खुशी थिए।

18 उत्सवको पहिलो दिनदेखि लिएर आखरी दिनसम्म एजाले परमेश्वरको व्यवस्थको पुस्तक बाट पढे। तिनीहरूले सातदिनसम्म उत्सव मनाए। अनि आठौं दिनमा व्यवस्थामा लेखिए झैं समापन समारोह गरे।

9

इस्राएली मानिसहरूले आफ्ना पाप स्वीकार गरे

1 अब, यो महीनाको चौबीसौं दिनमा इस्राएलका मानिसहरू उपवास बसे एकत्रित भए र भागङ्गरा लगाए अनि तिनीहरूले आफ्नै माथि धूलो हाले।

2 इस्राएली कुलहरूले स्वयंलाई समस्त विदेशीहरूबाट अलग गरे। तिनीहरू उभिए अनि आफ्ना पापहरू र आफ्ना पुर्खाहरूका भूल स्वीकार गरे।

3 तिनीहरू आफ्ना स्थानमा उभिए अनि एक चौथाइ दिनसम्म तिनीहरूका परमेश्वरको व्यवस्थाको पुस्तक बाट पाठ गरे।

4 तब यहूअ बानी, कद्मीएल, शबन्याह, बुन्नी, शेरैब्याह बानी, अनि कनानी सहित लेवीहरूको सिंढीमा उभिए अनि तिनीहरू ठूलो स्वरमा परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वर संग कराए।

5 तब लेवी येशूअ, कद्मीएल, बानी, हशबियाह, शबन्याह, होदियाह, शेबानिया अनि पतहियाहले भने:

“उठ अनि परमप्रभु तिम्रा परमेश्वरको स्तुति गर।

किनभने उहाँ शरू देखि अन्त सम्म हुनुहुन्छ।

तपाईंको महिमित नाउँको स्तुति होस।

यद्यपि यो सम्पूर्ण आशीष अनि प्रशंसा भन्दा आश्चर्यजनक छ।

6 तपाईं परमेश्वर हुनुहुन्छ,

हे परमप्रभु तपाईंले मात्र सर्वोच्च स्वर्ग

अनि त्यसमा तारा-मण्डल बनाउनु भयो।

तपाईंले पृथ्वी

अनि यसमा भएका हरेक बस्तुहरू सागरहरू

अनि त्यसमा भएका

हरेक बस्तुहरू बनाउनु भयो।

तपाईंले ती सबैलाई जीवन प्रदान गर्नु भयो,

अनि स्वर्गका तारा-मण्डलले

तपाईंको आराधना गर्छुन।

7 तपाईं परमप्रभु परमेश्वर हुनुहुन्छ
जसले अब्रामलाई चुन्नु भयो,

अनि कल्दीहरूको ऊरबाट बाहिर ल्याउनु भयो,
अनि उसलाई अब्राहाम नाउँ दिनुभयो।

8 तपाईंले जान्नु भयो कि उनी तपाईंका भक्त थिए
यसर्थ तपाईंले ऊसित

कनानीहरू, हित्तीहरू, एमोरीहरू, परिज्जीहरू, यबूसीहरू र गिर्गाशीहरूको भूमि
उसका सन्तानलाई दिन्छु भनि करार बाँध्नु भयो।

तपाईंले आफ्नो प्रतिज्ञा पूरा गर्नु भयो
किनभने तपाईं धर्मी हुनुहुन्छ।

9 तपाईंले मिश्रदेशमा हाम्रा पुर्खाहरूको यातना देख्नु भयो,
अनि लाल समुद्रमा तपाईंले सहायताका निम्ति उनीहरूको पुकारा सुन्नु भयो।

10 तपाईंले चिन्हहरू र आश्चर्यमय कुराहरू
फिरऊन मिश्रदेशका राजा

अनि तिनका समस्त सेवकहरू अनि तिनका देशका समस्त मानिसहरूको विरुद्ध गर्नुभयो,
किनभने तिनीहरूले हाम्रापुर्खाहरूलाई

अत्याचार गरेको तपाईंलाई थाहा थियो।
तपाईं अहिले सम्म रहनु भए झैं प्रसिद्ध हुनुभयो।

11 तपाईंले तिनीहरू समक्ष समुद्रलाई विभाजन गरिदिनु भयो,
अनि तिनीहरू सूख्खा जमीन भएर हिंडी समुद्र पार भए।

तर तिनीहरूलाई खेद फिरेऊनका सेनालाई पानीमा ढुङ्गालाई फ्याँकिदिए जस्तै
तपाईंले फ्याँकिदिनु भयो।

12 तपाईंले तिनीहरूलाई दिउँसो बादलको खामो
अनि राती आगोको ज्वाला सहित

तिनीहरू हिंडनु पर्ने बाटो
उज्यालो पारी डोर्याउनु भयो।

13 तपाईं सीने पर्वतमाथि झर्नु भयो
अनि तिनीहरूलाई उचित न्याय

र साँचो शिक्षा तिनीहरूसित स्वर्गबाट बोल्नुभयो
अनि तपाईंले तिनीहरूलाई

असल आदेश र आज्ञाहरू दिनुभयो।

14 अनि तपाईंले तिनीहरूलाई तपाईंको पवित्र विश्रामको दिनको बारेमा भन्नुभयो,
अनि तपाईंले तिनीहरूलाई तपाईंका सेवक मोशाको मार्फत आज्ञा अनि एक व्यवस्था दिनुभयो।

15 तपाईंले तिनीहरू भोककाएको बेला
तिनीहरूको निम्ति स्वर्गबाट रोटी दिनुभयो,

अनि तिनीहरू तिर्खाएको बेला
चटानबाट पानी दिनुभयो

तपाईंले तिनीहरूलाई
जाऊ अनि गएर तिनीहरूलाई

दिन्छु भनी वचन दिएको भूमि
अधिकारमा लेऊ भन्नुभयो।

16 तर ती हाम्रा पुर्खाहरू अट्टेरी थिए
अनि तपाईंका आदेश पालन गरेनन्।

17 तिनीहरूले आज्ञा पालन गर्न अस्वीकार गरे,
अनि तपाईंले तिनीहरूमाझ गर्नुभएको चमत्कार तिनीहरूले सम्झेनन्।

तिनीहरू घमण्डी भए

अनि मिश्र देशमा दासत्वमा फर्किजानलाई एक अगुवा नियुक्त गरे।

“तपाईं क्षमाशील परमेश्वर हुनुहुन्छ,

दयालु अनि कृपालु

र धीरजी प्रेमपूर्ण हुनुहुन्छ।

यसकारण तपाईंले तिनीहरूलाई त्यागनु भएन,

18 जब तिनीहरूले स्वयंका निम्ति धातु निमित्त बाछा को मूर्ति बनाए। अनि तिनीहरूले भने, ‘यो तिमीहरूको देवता हो जसले तिमीहरूलाई मिश्रदेश बाहिर ल्याए जब तिनीहरूले तपाईंको विरुद्ध डरलाग्दा कुराहरू गरे।’

19 तर तपाईंको महान

करुणाको कारणले गर्दा,

तपाईंले तिनीहरूलाई

मरुभूमिमा छोडनु भएन,

बादलको खामोले तिनीहरूलाई

दिनको यात्रामा अगुवाई गर्न रोक्नु भएन

अनि आगोको मुस्तोले

राती तिनीहरू हिंडनु पर्ने बाटो

उज्यालो तुल्याउन छोडनु भएन।

20 तपाईंले तिनीहरूलाई शिक्षा दिन तपाईंको उत्तम जोश प्रदान गर्नुभयो।

तपाईंले तिनीहरूको मुखबाट तपाईंको स्वर्गीय भोजन खोसु भएन,

अनि तिनीहरूको तिर्खांमा तपाईंले तिनीहरूलाई पानी दिनुभयो।

21 तपाईंले चालीस वर्षसम्म उज्जाड स्थानमा तिनीहरूको हेरचाह गर्नुभयो,

त्यहाँ तिनीहरूलाई केही अभाव थिएन।

तिनीहरूका वञ्चहरू मक्किएनन्

र तिनीहरूका खुट्टाहरू पनि सुनिएनन्।

22 तपाईंले तिनीहरूलाई राज्यहरू अनि मानिसहरू दिनुभयो।

तपाईंले तिनीहरूलाई यी सीमा-भूमिको रूपमा प्रदान गर्नुभयो।

तिनीहरूले हेशबोनका राजा सीहोनको देश

अनि बाशानका राजा ओगको भूमि अधिकारमा लिए।

23 तपाईंले तिनीहरूका सन्तानहरूलाई

आकाशका ताराहरू जस्तै अनगिन्ती तुल्याई दिनुभयो।

तपाईंले तिनीहरूलाई त्यो भूमिमा ल्याउनु भयो

जुन भूमिमा तिनीहरूका पुर्खाहरूलाई

प्रवेश गर्ने, अधिकारदिनु भएको थियो।

24 केटा-केटीहरू प्रवेश गरे

र त्यो भूमि अधिकारमा लिए।

अनि तपाईंले तिनीहरू समक्ष

त्यस भूमिका कनानीहरूलाई

परास्त गर्नुभयो।

25 तपाईंले तिनीहरूका राजाहरू अनि भूमिका मानिसहरू सहित ती तिनीहरूको नियन्त्रण अधिकारमा दिनुभयो,

तिनीहरूको खुशी अनुसार ‘जे गरे पनि गर्नु’ भनी।

तिनीहरूले किल्ला बन्दी गरेका शहरहरू अनि मलिलो भूमि अधिकारमा लिए।

तिनीहरूले हरेक असल वस्तुले भरिपूर्ण घरहरू, खनि सकेका कुवा, दाख वारी

अनि भद्राक्षका वृक्षहरू र अनेक फलका वृक्षहरू लिए।

यसरी तिनीहरूले पेट भरूञ्जेल खाए र मोटाभए

तिनीहरूले तपाईंको महान भला पनको आनन्द लिए।

26 तर तिनीहरू अनाज्ञाकारी भएर तपाईंको विरुद्ध विद्रोह गरे

अनि तपाईंको व्यवस्था आफ्ना पिठ तिर फर्काए,

तिनीहरूले तपाईंका अगमवक्ताहरूलाई मारे

जसले तिनीहरूलाई तपाईं कहाँ फर्काई ल्याउका निम्ति
तिनीहरूलाई चेतावनी दिएका थिए।
तिनीहरूले तपाईंको विरुद्धमा डरलाग्दा कामहरू गरे।

27 यसर्थ तिनीहरूलाई तपाईंले
उनीहरूको शत्रुहरूलाई सुम्पि दिनुभयो।

अनि शत्रुहरूले तिनीहरूलाई नराम्रो प्रकारले सताए,
तिनीहरूको आफ्तको समयमा तपाईंको सहायताका निम्ति पुकारा गरे
अनि तपाईंले स्वर्गबाट तिनीहरूको रोदन सुन्नुभयो।
तपाईंको महान कृपाको कारण
तिनीहरूको लागि उद्धारकर्ताहरू प्रदान गर्नुभयो।

28 जसले तिनीहरूलाई तिनीहरूका शत्रुको शक्तिबाट बँचाए।

तर तिनीहरूले आफ्नो शत्रुहरूबाट छुटकार पाउन साथ
फेरि त्यही गरे जसलाई तपाईंले नराम्रो ठान्नु भएको थियो।

यसकारण तपाईंले तिनीहरूलाई तिनीहरूका शत्रुका हातमा छाडिदिनुभयो।

जसमा कि तिनीहरूमाथि शत्रुहरूले शासन गर्नु भनी, तर फेरि तिनीहरूले तपाईं प्रति रोदन गरे।

तपाईंले फेरि तिनीहरूका कुरा स्वर्गबाट सुनिदिनु भयो

अनि तपाईंको महा कृपाद्वारा धेरैपल्ट तिनीहरूको उद्धार गरि दिनुभयो।

29 तपाईंको व्यवस्था तर्फ तिनीहरूलाई

फर्काउनका निम्ति

तपाईंले चेतावनी दिनुभयो।

तर तिनीहरू अट्टेरी भए

र तपाईंका आदेशको पालन गरेनन्।

तिनीहरूले तपाईंको व्यवस्थाको विरुद्ध पाप गरे।

जुन व्यावस्थाले ती पालन गर्ने व्यक्तिहरूका निम्ति
जीवन ल्याउँदछ।

तिनीहरू ढीठ, अनिच्छुक

अनि अनाज्ञाकारी बने।

30 “तपाईं धेरै वर्षसम्म तिनीहरू प्रति धीरजीरहनु भयो,

अनि तपाईंले तिनीहरूलाई तपाईंका अगमवक्ताहरू द्वारा

तपाईंको आत्माले चेतावनी दिनुभयो।

तर तिनीहरूले सुनेनन्

यसर्थ तपाईंले तिनीहरूलाई

विदेशी राष्ट्रहरूलाई सुम्पिदिनुभयो।

31 “तर, तपाईंको महा-कृपाले गर्दा

तिनीहरूलाई तपाईंले पूर्णरूपले ध्वंश गर्नुभएन,

अनि तपाईंले तिनीहरूलाई त्याग्नुभएन,

किनकि तपाईं अनुग्रहमय र दयालु परमेश्वर हुनुहुन्छ।

32 अब, हे परमेश्वर, महान परमेश्वर,

शक्तिशाली अनि भय योग्य परमेश्वर,

जसले उहाँका करार प्रेममय विश्वास सँग पालन गर्नुहुन्छ,

हाम्रो कष्टहरूलाई साधारण नसम्झनु

त्यो कठिनाई हामीमाथि आएको थियो,

हाम्रा राजाहरूले,

हाम्रा पूजाहारीहरूले,

हाम्रा अगमवक्ताहरूले, हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले

तपाईंका सम्पूर्ण मानिसहरूले

अशशरका राजाहरूको समय देखि लिएर
आज सम्म सहे।

33 हामी माथि घटेका

समस्त घटना प्रति

तपाईंले न्याय हुनु भएकोछ

यघापि हामीले दुष्ट कार्यहरू गर्थौं।

34 हाम्रा राजाहरू, हाम्रा अगुवाहरू, हाम्रा पूजाहारीहरू

अनि हाम्रा पुर्खाहरूले तपाईंको व्यवस्थाको पालन गरेनन्।

अनि तिनीहरूले तपाईंका आदेश र तपाईंले दिनु भएको चेतावनी प्रति ध्यान दिएनन्।

35 तिनीहरू आफ्नै देशमा हुँदा पनि,

तपाईंले दिनुभएको महान समृद्धिमा आनन्द भोग गरिरहँदा पनि,

तपाईंले तिनीहरूलाई दिनुभएको पूरा मलिलो भूमिमा हुँदा पनि

तपाईंको सेवा गरेनन्,

अनि आफ्ना कुकर्मबाट फर्केनन्।

36 हेर्नुहोस, हामी आज दास छौं हो,

हामी त्यस भूमिमा दासछौं

जो तपाईंले हाम्रा पुर्खाहरूलाई

त्यसका फलहरू अनि असल कुराहरू

खान भनी प्रदान गर्नु भएको थियो।

37 भूमिको प्रशस्त फसलहरू राजाहरूका अधिनमा छ

जसको अधिनमा हामीलाई हाम्रो पापको कारणले राखिदिनु भयो।

तिनीहरूले हाम्रो शरीरहरू

अनि हाम्रा पशुहरू माथि तिनीहरूको इच्छा अनुसार शासन गरे,

अनि हामीहरू ढूलो कष्टमा पारिरहेका छौं।

38 यी सबै हुँदाहुँदै पनि

हामी लिखित रूपमा बाचा बाँध्छौं।”

10

1 अनि मोहर लागेको कागज पत्रमा सही छापलगाउने हाम्रा अगुवाहरू, यी थिए:

लेवीहरू र हाम्रा पूजाहारी हकल्याहका छोरा राज्यपाल नहेम्याह सिदूकियाह,

2 सारयाह, अजर्याह, यिर्मयाह,

3 पशहूर, अमयाह, मल्कियाह,

4 हनुश, शबन्याह, भल्लह,

5 हारीम, मरेमोत, ओबदियाह।

6 दानियल, गिन्नतोन, बारूक,

7 मशुल्लाम, अजर्याह मियामीन,

8 माज्याह, बिल्वै अनि शमायाहका नाउँछन्। यी पूजाहारीहरू थिए जसको नाउँ मोहर लगाएको कागज पत्रमा छ।

9 यी लेवीहरू थिए, जसले यसमा हस्ताक्षर गरे:

अजन्याहका छोरा येशूअ, हेनाददको छोरा-छोरीहरू बिन्नूह, कदमीएल,

10 अनि तिनीहरूका संगी लेवीहरू: शबन्याह, होदियाह, कलीता, पलायाह, हानान,

11 मीका, रहोब, हशब्याह,

12 जवकूर, शेरेब्याह, शबन्याह,

13 होदियाह, बानी अनि बनीन।

14 यी मानिसहरूका अगुवाहरू हुन जसले सन्धी हस्ताक्षर गरे:

- परोश, पहत-मोआब, एलाम, जतू, बानी,
- 15 बन्नी, अज्गाद, बवै,
- 16 अदोनियाह, बिम्बै, आदीन,
- 17 आतेर, हिज्कियाह, अज्जूर,
- 18 होदियाह, हाशम, बेसै,
- 19 हारीत, अनातोत, नोबै,
- 20 मग्पीआश, मशुल्लाम, हेजीर,
- 21 मशेजबेल, सादोक, यदुद,
- 22 पलत्याह, हानान, अनायाह,
- 23 होशे, हनन्याह, हशशब,
- 24 हल्लोहेश, पिल्हा, शेबेक,
- 25 रहम, हशब्ना, मासेयाह,
- 26 अहियाह, हानान, आनान।
- 27 मल्लूक, हारीम, अनि बाना।

28-29 बाँकीरहेका मानिसहरू, पूजाहारीहरू लेवीहरू, द्वारपालहरू, गायकहरू, मन्दिरका सेवकहरू, परमेश्वरको व्यवस्था पालन गर्नको निम्ति वरिपरि भूमिका मानिसहरू बाट स्वयंलाई पृथक गरेका मानिसहरू, तिनीहरूका पत्नी र छोरा छोरीहरू, बुझ्न सक्ने सबै जना तिनीहरूका आफन्त, तिनीहरूका अगुवाहरू सँग मिलेर बाँचनको लागि सराप अनि शपथ लिए, परमप्रभुले उहाँका दास मोशालाई दिएको वचन पालन गर्दै परमप्रभु हाम्रा मालिकका सबै आदेशहरू अनि उहाँका न्याय र नियमहरू सावधानी पूर्वक पालन गर्ने सराप अनि शपथ लिए।

30 “हामी वचन दिन्छौ कि यो मूमिमा हाम्रा छोरीहरूलाई पत्नीको रूपमा अन्य मानिसहरूलाई दिने छैनौ। अनि हामी तिनीहरूका छोरीहरूलाई हाम्रा छोराहरूका पत्नीको रूपमा लिने छैनौ।

31 “यदि यस भूमिका मानिसहरूले बेच्ने कुराहरू वा कुनै अन्न बेचनका निम्ति विश्रामको दिनमा ल्याए हामी तिनीहरूबाट विश्रामको दिनमा अथवा अन्यकुनै पवित्र छुट्टिका दिनमा किन्ने छैनौ। हामी सातौं वर्षको बालीहरू त्याग गर्नेछौ। अनि ऋणका निम्ति बन्दककी राखेको कुनै पनि बस्तु फिर्ता दिने छौ।

32 “हाम्रा परमेश्वरको मन्दिरको सेवाका निम्ति वर्षमा एक तिहाई शेकेल चाँदी प्रदान गर्ने अनुबन्धन गर्दछौ।

33 त्यो पैसा रोटीको पंक्तिहरू किन्नको निम्ति खर्च हुनेछ। र अन्नबलि प्रत्येक दिन होमबलिहरू, विश्राम-दिन, औसी, ठहराइएका चाडहरू, पवित्र चीजहरू, झ्म्राएललाई शुद्ध गर्ने पाप बलिहरू अनि सबै अरु कुराहरू परमेश्वरको मन्दिरका निम्ति आवश्यक पर्छ।

34 “हामी पूजाहारीहरू लेवीहरू अनि मानिसहरूले व्यवस्थामा लेखिए अनुसार परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको वेदिमा जलाउनका निम्ति प्रत्येक वर्ष तोकिएको समयमा कुलहरूले परमेश्वरको मन्दिरमा ल्याउनु पर्ने काठ अर्पण को सम्बन्धमा चिट्टा लगाए।

35 “हामीहरूले पनि प्रत्येक वर्षको पहिलो फसलको अन्नहरू अनि प्रत्येक वृक्षका पहिलो गरेका छौ।

36 “व्यवस्थामा लेखे झैं हामी पनि हाम्रा पहिलो जन्मेको छोराहरू र हाम्रा पशुहरू अनि हाम्रो पहिलो जन्मेको गाई भेडा बाख्राहरू हाम्रा परमेश्वरको मन्दिरमा सेवा गर्ने पूजाहारीहरू कहाँ ल्याउने प्रतिज्ञा गर्यौ।

37 “हामीले परमेश्वरको मन्दिरको भण्डारकोठामा, पूजाहारीहरूका निम्ति पहिलो मुछेको पिठोको डट्ला अनि हाम्रा भेटी-प्रत्येक वृक्षका फल नयाँ दाखरस अनि तेल ल्याउने छौ। अनि हामी लेवीहरूका निम्ति पनि आफ्ना फसलका दशौ खण्ड पनि ल्याउने छौ। लेवीहरू ति हुन जसले हामीले काम गर्ने सबै शहरहरूमा दशौ खण्ड संग्रह गर्छन्।

38 अनि पूजाहारी जो हास्रुका सन्तानहरू हुन, तिनीहरूले दशांश संग्रह गर्छन्। अनि लेवीहरूले परमेश्वरको मन्दिरको भण्डार गृहमा दशौं भाग ल्याउँछन्।

39 किनभने झ्म्राएलका मानिसहरू अनि लेवीहरूले अन्नको भेटी ल्याउनु पर्छ नयाँ दाखरस भेटी अनि तेलको भेटी भण्डार कक्षमा ल्याउनु पर्छ। जहाँ पवित्र भाँडा वर्तनहरू छन्, जहाँ कार्यमा रहेका पूजाहारीहरू, द्वार, रक्षकहरू अनि गवैयाहरू छन्।

“हामीले हाम्रो परमेश्वरको मन्दिरलाई तुच्छ सम्झनु हुँदैन।”

11

नयाँ मानिसहरू यरूशलेममा भित्र हिंडन थाले

1 मानिसका अगुवाहरू यरूशलेममा बसे अनि बाँकी रहेका मानिसहरूले प्रत्येक दशजनामा एकजनालाई यरूशलेममा बस्रुका निम्ति ल्याउन चिट्ठा लगाए। अनि रहेका दशै अंशमा नौ अंश अन्य शहरमा बसे।

2 मानिसहरूले सङ्छाले यरूशलेममा बस्रु चाहनेहरूलाई आशीष दिए।

3 यिनीहरू ग्रामीण अगुवाहरू हुन् जो यरूशलेममा बस्थे। तर यहदाको शहरहरूमा, सबैजना तिनीहरूको शहरहरूमा आफ्ना सम्पत्तिमा बस्थे इस्राएलका केही मानिसहरू, इस्राएल पूजाहारीहरू, लेवीहरू, मन्दिरका सेवकहरू अनि सुलेमानका सेवकहरूका सन्तानहरू।

4 अनि कोही यहदाका मानिसहरू अनि कोही बिन्यामीनका मानिसहरू यरूशलेममा बसे।

यी यहदाका सन्तानहरू थिए जो यरूशलेममा बसे:

अतायाहरू, उज्जियाहका छोरा, (अमर्याहको छोरा, शपत्याहको छोरा, महलेलका छोरा पेरेसका कुलका।)

5 कोल-होजेका छोरा, हजायाहका छोरा, अदायाहका छोरा, योयारीबका छोरा, जकर्याहका छोरा एडा शीलौनीहरूको सन्तान।

6 यरूशलेममा बसे पेरेसका कुलहरूमा जम्मा 468 साहसी मानिसहरू थिए।

7 यी बिन्यामीनका कुलहरू थिए जो यरूशलेममा बसे:

मश्लामका छोरा, सल्लु, (योएदका छोरा, पदायाहका छोरा, कोलायाहका छोरा, वासेयाहका छोरा, इतीएलका छोरा),

8 यशाथियाहका छोरा अनि तिनको पछि गब्बै अनि सल्लै,

9 जिब्रनीका छोरा योएललाई तिनीहरू अनि यहदामाथि नियुक्त गरियो, अनि हासेनआका छोरा शहरका दोस्रो प्रमुख अधिकारी थिए।

10 पूजाहारीहरू मध्येबाट:

योयारीबको छोरा, यदायाह, याकिन,

11 सरायाहका, हिल्कियाहका छोरा, (मश्लामका छोरा, सादोकका छोरा, मरायोटका छोरा, अहीतबका छोरा),

12 परमेस्वरको मन्दिरका निरीक्षक अनि तिनीहरूका सहयोगी भए जो परमेस्वरको मन्दिरको निरीक्षक थिए 822 अदायाह यरोहामका छोरा, जकर्या मल्लिकियाहका

13 अनि तिनका सहयोगीहरू जो कुलका अगुवाहरू थिए: 242 अमाशै, अजैलका छोरा, अहजैका छोरा, मेशिल्लेमोतका छोरा, इम्मेरका छोरा

14 अनि तिनका सहयोगीहरू साहसी योद्दाहरू: 128 तिनीहरू माथिका अधिकारी हग्गेदोलीमका छोरा जब्दीएल थिए।

15 लेवीहरूबाट यिनीहरू यरूशलेममा बसे:

शमायाह हश्रबका छोरा, अञ्जीकामका छोरा हशबियाहका छोरा बुन्नीका छोरा।

16 अनि शब्बतै र योजाबाद, लेवीहरूका दुइजना अगुवाहरू जो परमेस्वरको मन्दिरको बाहिर कामका जिम्मा थिए।

17 अनि मतन्याह मीकाका छोरा, जब्दीका छोरा आसापका छोरा, स्तुतिका अगुवा जसले प्रार्थनामा धन्यवाद ज्ञान गरे, अनि बकबुन्याह तिनका सहयोगीहरूमा दोस्रो अनि अब्दा शम्मूआका छोरा गालालका छोरा यदूतनका छोरा।

18 पवित्र शहर यरूशलेममा भएका समस्त लेवीहरू जम्मा 284

19 यी यरूशलेममा बसेद्वार पालकहरू थिए।

अक्कूब, तल्मीन अनि तिनीहरूका आफन्तहरू जसले द्वारको हेरचाह गर्थे 172 जना थिए।

20 इस्राएलका रहेका मानिसहरू, पूजाहारीहरू अनि लेवीहरू यहदाका सबै शहरहरूका आफ्ना पुर्वाका भूमिमा बसे।

21 मन्दिरका सेवकहरू ओपेल पहाडमा बसे अनि सीहा र गिशा मन्दिरका सेवकहरूको जिम्मा मा थिए।

- 22 यरूशलेममा मुख्य अधिकारी लेवीहरू उज्जीय बानीको छोरा, हशबियाहका छोरा, मतन्याहको मीकाका छोरा, आसापका सन्तानहरू, गवैयाहरू थिए जो परमेश्वरको मन्दिरको कामहरूका जिम्मा थिए।
- 23 किन्नभने तिनीहरूको सम्बन्धमा राजकीय आदेश थियो अनि प्रतिदिन गायकहरूको सेवाको आवश्यकता थियो।
- 24 पातहियाह मशजबेलका छोरा, यहदाका छोरा जेरहको कुल मानिसहरू सम्बन्धी सबै कुरामा राजाका सल्लाहकार थिए।
- 25 गाउँहरूमा तिनीहरूमा खेतहरू सहित: यहदाका केही मानिसहरू किर्यत-अर्बा र त्यसका वरिपरिका स-साना गाउँहरू, दीबोन अनि त्यसका वरिपरिका स-साना गाउँहरू अनि यकब्सेल अनि यसका वरिपरिका स-साना गाउँहरू
- 26 येशूअमा, मोलादा, बेत्पलेत।
- 27 हसर्शूअल, बेशेवा अनि त्यसका वरिपरिका स-साना गाउँहरू।
- 28 सिकलग्गा, मकोना अनि त्यसका वरिपरिका स-साना गाउँहरू।
- 29 एरिमोन, सोराह, यर्मूत,
- 30 जानोह, अददूलाम अनि तिनीहरूका गाउँहरू लाकीश अनि त्यसका खेतहरू अजेका अनि त्यसका वरिपरिका स-साना गाउँहरू। यसरी तिनीहरू बेशेबा देखि लिएर हिन्नोमको बेंसीसम्म अधिकार गरेर बसे।
- 31 बिन्यामीनका केही मानिसहरू गेबा, मिक्माश, अय्या, बेतेल अनि त्यसका वरिपरिका स-साना गाउँहरूमा बसे।
- 32 अनातोत, नोब, अनन्याह,
- 33 हासीर, रामा, गितैम,
- 34 हादीद, सबोईम, नबलत,
- 35 लोद ओनो गे-हाराशिम ओनोमा बसे,
- 36 केही यहदाय लेवीय समूह बिन्यामीनलाई सुम्पियो।

12

पूजारी र लेवीहरू

1 यी पूजारीहरू अनि लेवीहरू हुन्। जो कैदबाट यरूशलेममा यरूबाबेल शालतीएलका छोरा अनि येशूअसित आए:

- सरायाह, यिर्मयाह, एज्रा,
 2 अमर्याह मल्लुक, हतूश,
 3 शकन्याह, रहम, मरेमोत,
 4 इझे, गिन्नतोना। अबियाह,
 5 मियामीन, माथह, बिल्गा,
 6 शमायाह, योयारीव, यदायाह।
 7 सल्ल, अमोक, हिल्कियाह अनि यदायाह।

येशूअको समयमा यिनीहरू पूजारीहरू अनि तिनीहरूका सहयोगीहरू अगुवाहरू थिए।

8 लेवीहरू येअ, बिन्ई, कदमीएल, शेरबियाह, यहदा अनि मतन्याह थिए। अनि उनका सहयोगीहरू धन्यवाद ज्ञापन गीतका जिम्मा थिए।

- 9 तिनीहरूका सहयोगीहरू बक्बुवयाह उन्नी, सेवामा तिनीहरू देखि पारि खडा भए।
 10 येशूअ योयाकीमका पिता थिए। योयाकीम एल्याशीबका पिता थिए। एल्याशीब योयादाका पिता थिए।
 11 योयादा जोनाथनका पिता थिए। जोनाथन यदूतनका पिता थिए।
 12 योयाकीमको समयमा यी पूजारीहरू कुलका अगुवाहरू थिए:

सरायाहको कुलका अगुवा मरायाह थिए।
 यिर्मयाहको कुलका अगुवा हनन्याह थिए।
 13 एज्राको कुलका अगुवा मश्ललाम थिए।
 अमर्याहको कुलका अगुवा यहोहानाम थिए।
 14 जोनाथन मल्लूदाको कुलका अगुवा थिए।
 यूसुफ शकन्याहको* कुलका अगुवा थिए।

* 12:14: शकन्याह यो हिब्रू पाठमा छ, केही अन्य हस्तलेखहरूमा “शीबन्याह।”

- 15 अदना हारीमको कुलका अगुवा थिए।
हेल्कै मेरेमोत[†] परिवार अगुवा थिए।
- 16 इद्दोको कुलका अगुवा जकर्याह थिए।
गिन्नतोनको कुलका अगुवा मशुल्लाम थिए।
- 17 अबियाहको कुलका अगुवा जिक्की थिए।
मिन्यामीन अनि मोअघाहका कुलहरूका अगुवा पिल्तै थिए।
- 18 बिल्याको कुलका अगुवा शम्मू थिए।
शमायाहको कुलका अगुवा यहोनात थिए।
- 19 योयारीबका कुलका अगुवा मत्तनै थिए।
यदायाहको कुलका अगुवा उज्जी थिए।
- 20 सल्लूको कुलका अगुवा कल्लै थिए।
आमोकको कुलका अगुवा एबेर थिए।
- 21 हिल्कियाको कुलका अगुवा हशबियाह थिए।
यदायाहको कुलका अगुवा नतनेल थिए।

22 एल्याशीब, योयादा, योहानान अनि यदूका समयमा लेवीका नाउँहरू कुलका अगुवाहरूका रूपमा लेखिएका थिए अनि पूजाहारीहरूका नाउँ पनि फारसीको शासनकालमा लेखिएका थिए।

23 लेवीहरूका कुलका अगुवाहरूका नाउँ एल्याशीबका छोरा योहानानको समयसम्म विवरण पुस्तकमा लेखिएका थिए।

24 लेवीहरूका अगुवाहरू हशब्बाह, शेरैबिया, येशूअ, कदमीएलका छोरा अनि तिनीहरूका सहयोगीहरू थिए जो तिनीहरू देखिपारि उभिए परमेश्वरका व्यक्ति दाऊदको आदेश अनुसार परमेश्वरको स्तुति गर्न अनि धन्यवाद ज्ञापन गर्नका निम्ति एक भागले अर्कालाई उत्तरदिए।

25 मत्न्याह, बक्बक्बाह, ओबदियाह, मशुल्लाम, तल्मोन अनि अक्कब द्वारपालहरू थिए। जो द्वारहरूमा भएका भण्डार कक्षको छेउमा थिए।

26 यिनीहरूले योयाकीम येशूअका छोरा, योसादका छोराको समयमा अनि प्रशासक नहेम्याह अनि पूजाहारी र शिक्षक एजाको समयमा सेवा गरे।

यरूशलेम पर्खाल को समर्पण

27 जब यरूशलेमको पर्खाललाई समर्पण गरियो। जहाँ कहीँका लेवीहरूको खोज गरियो। अनि यरूशलेममा ल्याइयो खुशीयाली सहित, धन्यवाद ज्ञापन गर्ने, गायकहरू ड्र्यामटा, साराङ्गी अनि वीणाहरू सहित समर्पण समारोह मनाउनका निम्ति।

28-29 गवैयाहरूलाई यरूशलेम वरिपरिका जिल्लाहरू अनि नतोपातीका गाउँहरू दुवै तिरबाट एकत्र गरियो। अनि बेत-गिलगाल, गेबार बेत-अज्मोतका खेतहरूबाट पनि एकत्र गरियो। किनकि गवैयाहरूले स्वयंका निम्ति यरूशलेम वरिपरिका गाउँहरू निर्माण गरेका थिए।

30 पूजाहारीहरू अनि लेवीहरूले आफैँलाई शूद्रपारे अनि ती मानिसहरूले द्वार र पर्खालहरूलाई पनि शूद्र पारे।

31 त्यस पछि मैले यहदाका अगुवाहरूलाई पर्खाल माथि ल्याएँ, अनि दुइ विशाल गायकहरूको समूहलाई धन्यवाद ज्ञापन गर्न नियुक्त गरेँ। एक समूह गायकदल दाहिनेतिर कसिडूपरे द्वारतर्फ पर्खाल माथि गए।

32 अनि तिनीहरूपछि होशियाह अनि यहदाका आधा अगुवाहरू गए।

33 अजर्याह, एजा, मशुल्लाम,

34 यहदा, बिन्यमीन, शमायाह अनि तुरहीसहित यिर्मयाह पनि गए।

35 केही पूजाहारीहरू अनि जकर्याह जोनाथनका छोरा, शमायाहका छोरा, मत्न्याहका छोरा जक्कूरका छोरा आसापका छोरा।

36 अनि तिनका सहयोगीहरू शमायाह, अज्जेल, मिललै, गिललै, माए, नतनेल, यहदा अनि हनानी परमेश्वरका जन दाऊका वाद्य यन्त्रहरू सहित गए। अनि शास्त्री शिक्षक एजा तिनीहरूका अधि अधि गए।

37 अनि तिनीहरू फोहरा-मूल-ढोकामा गए। त्यस पछि तिनीहरू पर्खालको सिंढी भएर सिधै दाऊद शहरको सिंढी माथि गए र दाऊदको घरबाट नाघेर पानी मूल-ढोका तिर गए।

† 12:15: मेरेमोत यो हिब्रू पाठमा छ, केही अन्य हस्तलेखहरूमा "मिरियोत।"

38 दोस्रो समूहका धन्यवाद ज्ञापन गाउनेदल देब्रेतर्फ गए। म र मानिसहरूका अन्य आधा अगुवाहरूले तिनीहरूलाई पर्खालको टुप्पो भएर भट्टी धरहरा।

39 पार गरी एप्रैमी मूल ढोका पारी फराकिलो पर्खाल तिर पुरानो शहरको ढोका मतस्य र मूल-ढोका हननेलको बुर्जा, भेडा-ढोकासम्म बुर्जा भएर भेडा द्वारसम्म अनुसरण गर्यौं। अनि तिनीहरू रक्षक ढोकामा रोके।

40 ती धन्यवाद ज्ञापन गर्ने दुइ दल गवैयाहरूले परमेश्वरको मन्दिरमा आफ्ना ठाउँहरू ग्रहण गरे यसकारण म अनि मेरा मानिसहरूका आधा अधिकारीहरू।

41 साथै पूजाहारीहरू एल्याकीम, मासेयाह, मिन्यामीन, मीकायाह, एल्योएनै, जकर्याह अनि हनन्याहले तुरही सहित हामिले

42 मासेयाह, शमायाह, एलाजार, उज्जी, यहोहानान, मल्कियाह, एलाम अनि एजेरले तिनीहरूका ठाउँहरू ग्रहण गर्यौं।

गवैयाहरूले गाए अनि यिञ्जहियाह अगुवा थिए।

43 त्यस दिन तिनीहरूले धेरै बलिदान अर्पण गरे र आनन्द मनाए किनभने परमेश्वरले तिनीहरूलाई महान खुशी प्रदान गर्नु भएको थियो स्त्री एवं केटा केटीहरूले पनि आनन्द मनाए, हामीले यरूशलेममा मनाएको उत्सव टाढासम्म सुनियो।

44 त्यस समय मानिसहरूले अगौटे फलहरूको भेटी अनि दशौं अंशको जम्मा गर्ने कोठाका अधिकारीहरू नियुक्त गरे। यो कुरा शहरका जमीनहरूबाट जम्मा गरियो। व्यवस्थामा भने झैं यी कुराहरू पूजाहारीहरू अनि लेवीहरूलाई दिइने छन। किनभने यहूदाका मानिसहरूले पूजाहारी र लेवीहरूसित मन्दिरमा सेवागरेको निम्ति धन्यवादी थिए।

45 दाऊद अनि उनका छोरा सुलेमानको आदेश अनुसार तिनीहरूले तिनीहरूको परमेश्वरको सेवा अनि श्रद्धीकरण गरे।

46 यसरी नै गायकहरू अनि द्वारपालहरूले गरे। (धेरै समय अघि, दाऊद अनि आसापको समयमा परमेश्वरलाई धन्यवाद दिने अनि स्तुति गर्ने गवैयाहरूका अगुवाहरू थिए।)

47 यसर्थ यरूबाबेल अनि नहेम्याहका समयमा समस्त इस्राएलले प्रत्येक दिन चाहिए जतिको अंश गवैयाहरूका निम्ति केही अंश छुट्याए अनि लेवीहरूले केही अंश हासूनका कुलको निम्ति छुट्याए।

13

नहेम्याहको अन्तिम आज्ञा

1 त्यसदिन तिनीहरूले मानिसहरूलाई मोशाको पुस्तक बाट पढि दिए अनि तिनीहरूले त्यसमा यो लेखिएका पाए, कि कुनै अम्मोनी वा मोआबीहरू परमेश्वरको उपासना गर्न कहिल्यै जमघटमा पस्रु हुँदैन।

2 किनभने तिनीहरूले इस्राएलीहरूलाई रोटी र पानीद्वारा स्वागत जनाएका थिएनन् र तिनीहरूलाई श्राप दिनलाई तिनीहरूको विरुद्ध बलामलाई ज्यालामा ल्याएका थिए। तर परमेश्वरले श्रापलाई वरदानमा परिणत गरिदिनुभयो।

3 जब तिनीहरूले व्यवस्था सुने तिनीहरू हरेक विदेशीलाई इस्राएलबाट पृथक गरे।

4-5 यसको अघि पूजाहारी एल्याशीबालाई परमेश्वरको मन्दिरका सेवकहरूको जिम्मामा राखेका थिए। तिनी तोबियाहका (अम्मोनी) वैवाहिक सम्बन्ध थियो। अनि तिनीले तोबियहाको निम्ति एक विशाल कोठाको व्यवस्था गरिदिएका थिए। पहिले तिनीहरूले त्यहाँ अन्नबलि, धूप, मन्दिरका भाँडा-वर्तनहरू अनि अन्नका दशांश, नयाँ दाखरस अनि तेल जम्मा गर्न प्रयोग गरेका थिए। त्यो दिन तिनीहरूलाई लेवी, गवैया, द्वारपाल अनि पूजाहारीहरूले आदेश दिएका थिए।

6 यी सबै भएको बेला म यरूशलेममा थिइँँ। किनकि बाबेलका राजा आर्ट-जारसेजको 32औं वर्षमा म राजाकहाँ फर्केर गएको थिएँँ। आखिरमा मैले राजाबाट अनुमति मागेँ।

7 अनि म यरूशलेम फर्केँ। तब परमेश्वरको मन्दिरको आँगनमा तोबियाहको निम्ति एउटा कोठाको प्रबन्ध गरिदिएको एल्याशीबाको दुष्कर्म मैले थाहा पाएँ।

8 म यस विषयमा अत्यन्त क्रोधित भएँ यसर्थ, मैले तोबियाहका सबै घेरुल मालसामान आँगनमा फर्थाँकिदिँँ।

9 तब कोठालाई रीतिपूर्वक शुद्ध गर्ने मैले आदेश गरे। अनि त्यहाँ मैले धूपसहित र अन्नबलि परमेश्वरको मन्दिरका भाँडा-वर्तनहरू फर्काएँ।

10 तब लेवीहरूको अंश तिनीलाई दिइएको थिएन, भनी मैले थाहा पाएँ। यसर्थ लेवीहरू अनि गायकहरू जसले सेवा गरेका थिए। आफ्ना खेततिर फर्केका थिए।

11 मैले अधिकारीहरूलाई, “परमेश्वरको मन्दिरको किन उपेक्षा गरिएकोछ?” भनी हप्काएँ। त्यस पछि मैले तिनीहरूलाई भेला गरेँ। अनि तिनीहरूलाई फेरि काममा फर्काएँ।

12 तब समस्त यहूदांले अन्नको दशांश, नयाँ दाखरस अनि तेल भण्डार कक्षमा ल्याएँ।

13 त्यसपछि मैले भण्डार कक्षमा कोषाध्यक्षको रूपमा पूजाहारी शैलेम्याह, शिक्षक सादोक अनि लेवी पदायहलाई नियुक्त गरेँ र हनान जाक्करका छोरा, मतन्याहका छोरालाई पनि तिनीहरूका सहायकको रूपमा नियुक्त गरे। किनकि तिनीहरू विश्वास योग्य थिए अनि यो यसकारण आफ्ना सहायकलाई अंश दिन तिनीहरूको कार्य भयो।

14 हे मेरो परमेश्वर यसका निम्ति मलाई याद गरिदिनुहोस्। मैले परमेश्वरको मन्दिर अनि यसको सेवाका निम्ति गरेका मेरो असल कर्मलाई नभुलि दिनुहोस्।

15 त्यसबेला मैले मानिसहरूलाई यहूदाका विश्राम-दिनमा दाखरस पेल्ले कामगरि रहेको देखें। अनि अन्नकारा शल्या एका अनि त्यसलाई गधाहरू माथि लदाएको साथै दाखरस, दाख, नेभारा अनि सबै किसिमका भारी लदाएको अनि यी सबैलाई विश्राम-दिनमा यरूशलेममा ल्याएको देखे। अनि मैले तिनीहरूलाई भोजन बेच्दा चेटावनी दिएँ।

16 यरूशलेम अथवा यहूदा छेउमा बस्ने सोरका मानिसहरूले बेचनका निम्ति माछा अनि सबै किसिमका वस्तुहरू ल्याइरहेका थिए। विश्राम-दिनमा यहूदा अनि यरूशलेमका मानिसहरूलाई ती बेचिरहेका थिए।

17 तब मैले यहूदाका मुख्य मानिसहरूलाई हप्काएँ। अनि मैले तिनीहरूलाई भने, “यो के दुष्कर्म तिनीहरू गरिरहे छौं विश्राम-दिनलाई अपवित्र तुल्याउँछौं?”

18 तिमीहरूका पुर्खहरूले यसै गरेको हुँदा हाम्रा परमेश्वरले हामीमाथि अनि यो शहर माथि यी सबै विपद ल्याउनु भएको होइन र? तर तिमीहरूले विश्रामलाई अपवित्र तुल्याए। इस्राएल माथि अझ अधिक क्रोध ल्याउँदैछौं?”

19 जब शबाथको अघि यरूशलेमको द्वारमा अन्धकार हुँदै थियो। मैले ढोका बन्द गर्ने आदेश दिएँ। विश्राम नसिद्धिए सम्म ती ढोका नखोल्ने आदेश दिएँ। अनि मैले ढोकाहरूमा मेरा केही मानिसहरूलाई बसाएँ, जसद्वारा विश्राम दिनमा कुनै पनि भारीहरू शहरमा पस्न नपाओस्।

20 एक वा दुइपल्ट सबै थरिका व्यापारी अनि बिक्रेताहरूले यरूशलेम बाहिर रात बिताए।

21 तिमीहरू पर्खालको अघि किन रात बिताउँदैछौं? “तिमीहरूले फेरी यसो गर्थौं भनें म तिमीहरू माथि बल प्रयोग गर्ने छु।” भनी तिनीहरूलाई चेटावनी दिएँ। त्यसबेला देखि तिनीहरू विश्राम-दिनमा आएनन्।

22 त्यसपछि मैले लेवीहरूलाई तिमीहरूले स्वयंलाई शुद्ध गर्नुपर्छ अनि विश्राम दिनलाई पवित्र राख्नको निम्ति जाऊ र ढोकाहरूको रक्षण गर्नु।

हे मेरा परमेश्वर यसको निम्ति पनि मलाई सम्झि दिनुहोस्। अनि तपाईंको महान प्रेमले मलाई जोगाउनु होस्।

23 ती दिनहरूमा मैले अशदोद, अम्मोन अनि मोआबका स्त्रीहरूलाई विवाह गर्ने यहूदाका केही मानिसहरूलाई देखें।

24 तिनीहरूका आधा केटा-केटीहरूले अशदोद वा अन्य मानिसका भाषा बोल्दथे अनि तिनीहरूले यहूदाको भाषा कसरी बोल्नु सो जान्दैन थिए।

25 यसकारण मैले तिनीहरूसित बहस गरेँ अनि मैले तिनीहरूलाई श्राप दिएँ। मैले केही मानिसहरूलाई पीटिँ अनि तिनीहरूको दाही तानी दिएँ। तिनीहरूलाई परमेश्वरको नाउँमा शपथ खान लगाए, “तिनीहरूलाई आदेश दिए तिनीहरूका छोरीहरूलाई विवाह नगर, नता तिनीहरूको छोरीहरूले तिमीहरू छोरासित विवाह गरौस्, नता यस्तो विदेशीहरूले तिमीहरूको छोरीहरू सित विवाह गरौस्।

26 तिमीहरूलाई थाहा छ, त्यस्तो विवाह गरेर सुलेमान पापमा फँसे। सबै राज्यहरूमा सुलेमान जस्तो ठूलो राजा कोही पनि थिएन। परमेश्वरले सुलेमानलाई माया गर्नुभयो र परमेश्वरले उहाँलाई इस्राएल देशको राजा बनाउँनु भयो। तर विदेशी स्त्रीहरूले वहाँलाई परमेश्वरको विरुद्ध पाप गर्न लगाए।

27 अनि आज हामीहरू सुन्दैछौं कि तिमीहरूले त्यस्तै ठूला पापहरू गरिरहेका छौं, तिमीहरूले परमेश्वरमा साँचो जीवन जीएका छैनौं। तिमीहरूले विदेशी स्त्रीहरूलाई विवाह गरेका छौं।”

28 यहोयादा एकजाना प्रधान पूजाहारी एल्याशीबका छोरा थिए, उसको छोरा-छोरीले होरोनी सम्बलतको छोरीलाई विवाह गरेको थिए। मैले उसलाई म बाट टाढ खेदि दिएँ।

29 मेरो पिताले त्यस्तो मानिसहरूलाई सजाए दिनुहुन्छ, जसले अशुद्ध बनाउँछन्। तिनीहरूले यसलाई प्रधानताको मुख्य सम्झना रहोस्। तिनीहरूले पूजाहारीहरू र लेवीहरूको आज्ञाका पालन गरेनन्।

30 मैले पूजाहारीहरू र लेवीहरूलाई विदेशीहरूबाट छुटाएँ अनि तिनीहरू प्रत्येकलाई विदेशी कुरा देखि शुद्ध पारे तिनीहरूको आफ्नै कामहरू अनि उत्तरदायित्वहरू दिएँ।

31 मैले आज्ञा गरे कि मानिसहरूका काठको उपहारहरू अनि अगैटे फलहरू सही समयमा नै ल्याओस्।

हे मेरो परमेश्वर, मैले यी असल कुराहरू गरेको निम्ति सम्झना गर्नु होस्।

एस्तरको पुस्तक

रानी वस्तीले राजाको हुकम मानिनन

1 अहासूरसको समयमा यो कुरा घट्यो यी अहासूर थिए जसले भारत वर्षदेखी लिएर इथियोपिया सम्मका 127 प्रदेशहरू माथि शासन गर्थे।

2 ती दिनहरूमा अहासूर राजाले प्रसाद जिल्लामा शासन गर्थे।

3 आफ्नो शासनकालको तेस्रो वर्षमा, राज्यमा भव्य बडाई अनि प्रतिनीधिकोलाई ठूलो भोज दिन ऐश्वर्यका प्रदर्शन गर्दा तिनले आफ्ना सबै अधिकारीहरू अनि सेवकहरू फारसी अनि मादी सेनापतिहरू, कुलीनहरू

4 अनि आफ्ना अधिनका प्रदेशबाट आएर अधिकारीहरूका निम्ति 180 दिनसम्म भोजको आयोजन गरे।

5 अनि त्यो उत्सव पुरा भयो राजाले शून्यमा भेट्न सकिने सबै धनी एवं गरीब मानिसहरूका निम्ति राजमहलसँगै बारेको बगौचामा सातदिनसम्म भोजको आयोजन गरे। त्यहाँ मिहीन सुती वस्त्रका हातले बुनेका जाली बनावटका वस्त्र।

6 नीला अनि सेता सुतीका पर्दाहरूको घेरामा मलमलको डोरी अनि बैजनी लुगा, चाँदीका खामाहरू संगमरको ढुङ्गाहरू थिए। तलमाथि बुडा बनाईएका राता सेता मोती अनि मुल्यावान पत्थर लाएको अनि चाँदीका आराम-आसनहरू राखिएका थिए।

7 दाखरस सुनका कचौराहरूमा थिए। कचौरा विभिन्न प्रकारका थिए। अनि त्यहाँ धेरै राजकीय दाखरस थियो, किनभने राजा धेरै दयालू थिए।

8 पेय वस्तु प्रचुर थियो प्रत्येक पाहुनाले जति इच्छा गर्छ त्यति पिउन दिनु भनी राजाले आफ्ना सेवकहरूलाई आदेश गरेका थिए।

9 त्यसै समयमा रानी वस्तीले स्त्रीहरूका निम्ति एक भोजको आयोजना राजा अहासूरस को राजमहलमा गरिन।

10-11 भोजको सातौं दिनमा जब राजा दाखरसको नशामा चूर थिए उनले यहुमान, बिज्जा, हर्बोना, बिग्ता, अबगता, जेतेर अनि कर्कस, सात जना, नपुंसकहरू जसले राजा अहासूरसको सेवा गर्थे रानी वस्तीलाई राजकीय मुकुट लगाएर उनको अघि ल्याउनु भने उनले रानीको सुन्दरता मानिसहरू अनि अधिकारीहरूलाई देखाउन चाहन्थे किनभने तिनी अत्यन्तै सुन्दरी थिइन्।

12 राजाले नपुंसकहरूलाई आज्ञा गरे। तापनि, रानी वस्तीले आउँन अस्वीकार गरिन। यसकारण राजा एकदमै क्रोधित भए।

13 यसकारण राजाले उनका ज्ञानी मानिसहरूसंग भने, जो नियमविचार शक्तिका विषयमा एकदमै चतुर थिए, राजाले यी कुराहरू साधारण रूपले सोधे।

14 यी सात जना कर्शना, शेतार, अदमाता, तर्शीश, मेरेश, भसना अनि ममूकान, ज्ञानी अधिकारीहरू राजाका अत्यन्तै नजिक थिए यी फारस र मादीका अधिकारीहरूको राजासित पहुँच थियो अनि तिनीहरूले राज्यमा शासन चलाउँथे।

15 राजाले तिनीहरूलाई भने। “नियम, अनुसार रानी वस्तीलाई के गर्ने? किनभने राजाले अहासूरस नपुंसकहरू, मार्फत जे आदेश दिए त्यो रानीले पालन गरिनन्?”

16 अनि ममूकानले राजा अनि अधीकारीहरूको समक्ष भने, “रानी वस्तीले राजा प्रति मात्र होइन सबै अधिकारीहरू अनि राजा अहासूरसका प्रदेशहरूमा बसे सबै मानिसहरू प्रति अनादर गरेकीछन्।

17 किनकि रानी को अनादर सबै स्त्रीहरूमा पुगेकोछ, कि तिनीहरूले पनि खुल्लम खुल्ला आफ्ना पतिहरूलाई तिरस्कार गर्न सक्छन्। हरेक स्त्रीहरूले भन्नेछ।” जब राजा अहासूरसले रानी वस्तीलाई तिनको समक्ष आउनु भने तर तिनी आइनन्।

18 “आज, रानीले के गरिन् फारस र मादी अधिकारीहरूका पत्नीहरूले सुने अनि तिनीहरूले आफ्ना पतिहरूसित, राजाका अधिकारीहरूले त्यही व्यवहार गरे तिनीहरूमा धेरै अपमान र क्रोध हुनेछ।

19 “यदि राजालाई राम्रो लाग्छ भने, उहाँबाट आदेश जारी होस् अनि यसलाई फारस र मादीहरूको व्यवस्थाको, नियममा लेखियोस्। यसको उलंघन नहोस्। आज्ञापत्रले यो घोषणागर्नुपर्छ कि वस्ती फेरि पनि राजा अहासूरसको अघि आउनुहुँदैन। तिनको रानीको अधिकार पनि अन्य स्त्रीलाई दिनु पर्छ। जो तिनी भन्दा सुन्दर छिन्।

20 राजाले जे हुकुम दिन्छन् विशाल राज्यले सुनेछ अनि सामाजिक स्तरमा ठूला या सानाका पत्नीहरूले सम्मान गर्नेछन्।”

21 अनि यो सल्लाह राजा अनि अधिकारीहरूको नजरमा असल ठानियो। अनि राजाले ममूकानको सल्लाहलाई स्वीकार गरे।

22 अनि राजाले समस्त प्रदेशहरूलाई तिनीहरूको भाषा र तिनीहरूको बोली अनुसार व्यक्ति व्यक्तिलाई उसको घरको शासक हुनलाई, तिनीहरूलाई आफ्ना मानिसहरू कै भाषामा जाहेरगरेर पत्रहरू पठाए।

2

एस्तरलाई रानी बनाईयो

1 यी घटनाहरू पछि राजा अहासुरसको क्रोध शान्त भयो। तिनले वशतीलाई सम्झे अनि तिनले के गरिन्, तिनको सम्बन्धमा राजाले के आदेश दिए त्यो सम्झे।

2 उनका सेवकहरू जसले उनको सेवा गर्थे भने, “राजाका निम्ति राम्रि केटीहरू खोज।

3 अनि आफ्ना राज्यका सबै प्रान्तहरूमा राजाले अधिकारीहरू नियुक्त गरून्। अनि तिनीहरूले सबै राम्रि तरुणीहरू भेला पारून् र शशान जिल्लाको नारी-कक्ष जुन नपुंसक होगई नारी-गृहको रखवाला हो उसको संरक्षणमा ल्याउन्। उसले तिनीहरूलाई श्रृंगार सेवा दिनेछ।

4 अनि यी जवान स्त्रीहरू मध्य जसलाई राजाले मनपराउने छन् उनले वशती को स्थानमा शासन गर्ने छिन्।” यो विचार राजालाई असल लाग्यो अनि त्यसै गरे।

5 शशानको राजधानीमा एक जना यहूदी मानिस थिए। उसको नाउँ मोर्दैकै थियो। तिनी याइरका छोरा, शिमीका नाति, बिन्यामीनका कौशका छोरा थिए। तिनी, यहूदाका राजा यकोन्याह मध्य देश निष्कासनहुनेहरू सहितका एक जनाका सन्तान थिए।

6 यो बाबेल का राज नबकदनेसर द्वारा गरिएको देश निकाला थियो।

7 मोर्दैकैकी एकजना भतिजी थिई जसको नाउँ हदस्सा थियो। उसको आमा-बाबु मरिसकेका थिए। मोर्दैकैले उसलाई धर्म-पुत्रीको रूपमा गृहण गरेको थियो। हदस्सालाई एस्तर पनि भन्थियो। एस्तरको शारीरिक गठन अनि अनुहार सुन्दर थियो।

8 जब राजाको सन्देश अनि उर्दी सुनियो तब अनेक जवान स्त्रीहरूलाई राजधानी शशानमा, हेगेकोमा भेला गरिँदै थियो, एस्तरलाई पनि राजमहलमा लगियो अनि अन्तपुरको रखवाला हेगेको निगरानिमा राखियो।

9 अनि हेगेले त्यो केटी एस्तरलाई मन परायो अनि उसले उसको कृपा प्राप्त गर्छ। यसकारण उसले एस्तरलाई तत्कालै श्रृंगार सेवा तथा राजमहलबाट भोजन र सात जना नोकरीहरू व्यवस्था गर्यो तब उसको नोकरीहरू र उसलाई हेगेले सब भन्दा राम्रो नारी-गृहमा सार्यो।

10 एस्तरले आफ्ना मानिसहरू वा आफ्ना पुर्खाहरू को बारेमा केही बोलिनन् किन भने यस विषयमा बोलन मोर्दैकैले तिनलाई निषेध गरेका थिए।

11 प्रत्येक दिन मोर्दैकै अन्तपुरको आँगनको अघाडी, पछाडी हिँडिरहन्थे जसमा कि एस्तर को बारेमा तिनलाई के भईरहेछ, त्यो उसले थाहा पाउन सक्नेछन्।

12 प्रत्येक कन्याहरू राजा अहासुरसको अधि जाने समय आउँछ, स्त्रीहरू बाह्र महीना सम्म सिङ्गार पट्टा मा रहनु पर्थ्यो स्त्रीहरूले छ महीना सुगन्धित तेल लाउँथे अनि छ महीना उत्तर अन्य सौन्दर्यका सामग्रीले सिङ्गारिन्थे।

13 त्यसपछि मात्र जवान स्त्रीहरू राजाकहाँ जान सक्थे। माँग गरिएका हरेक कुरा राजमहलको अन्तपुरबाट उनीहरूलाई लिन दिइन्थ्यो।

14 साँझमा तिनी राजा कहाँ जानु पर्छ अनि विहान अर्को स्त्रीहरूको निवासस्थान शाशगजको जिम्मामा नपुंसक राजाका दासीहरूको रक्षक कहाँ फर्केर जान्थे। जब सम्म राजाले तिनीलाई आउनु भनेर नाउँ द्वारा बोलाउँदैन थिए। तिनी फेरि पनि राजा कहाँ जानु पर्दैन थियो।

15 एस्तर अब्बिलेको छोरी थिइन्, तिनी तिनका काका मोर्दैकैकी धर्मपुत्री थिइन्। जब एस्तरको राजा कहाँ जाने पालो आयो। तिनले, राजाका नपुंसक, स्त्रीहरूका अभिभावक हेगेले तिनलाई गुन भनेका सल्लह बाहेक अरु केही पनि गरिन्, देखेहरू सबैले एस्तरलाई खूबै मन पराए।

16 यसर्थ राजा अहासुरसको शासनका सातौं वर्ष को दशौं महीना, हो तेबेतको महीना-मा राजमहलमा राजाकोमा एस्तरलाई लगियो। अनि राजाले एस्तरलाई अन्य सबै स्त्रीहरूलाई भन्दा बढ्ता मन पराए।

17 अनि अन्य सबै कन्याहरूलाई भन्दा राजाले तिनलाई मन पराए। यसर्थ राजाले राजमुकुट एस्तरको शिरमा लगाइदिए अनि तिनले वशतीको स्थानमा एस्तरलाई रानीको रूपमा शासन गर्ने अधिकार थिए।

18 यसर्थ राजाले दुलो भोजको आयोजना गरे आफ्ना सबै अधिकारीहरू अनि सेवकहरूको निम्ति भोज गरे। अनि तिनले सबै प्रान्तहरूमा त्यस दिनलाई विदाको दिन घोषण गरे अनि तिनले एक राजाले मात्र दिन सक्ने उपहारहरू प्रदान गरे।

मोर्दैकैलाई दृष्ट योजनाको जानकारी

19 कन्या केटीहरूलाई भेला गरिएको यो दोस्रो पटक थियो। अनि मोर्दैकै राजाको द्वारमा बसेका थिए।

20 एस्तरले अझ पनि आफ्ना मानिसहरूको अथवा आफ्नो वंशको विषयमा मोर्दैकैले आदेश दिए अनुसार अरूलाई भनेकी थिइन्। अनि उसको निगरानीमा हुँदा जस्तै तिनले मोर्दैकैको आज्ञा पालन गरिन्।

21 त्यसबेला, जब मोर्दैके राजाको मुलढोकामा थिए। बिग्याना अनि तेश-राजाका दुई मुलढोका सुरक्षाकर्मीहरू असन्तुष्ट भए। अनि तिनीहरूले राजा अहासूरसलाई मार्ने षड्यन्त्र गरे।

22 अनि मोर्दैकेलाई त्यो षड्यन्त्र थाहा भयो, अनि उसले त्यो कुरा रानी एस्तरलाई भने। अनि एस्तरले त्यो कुरा राजालाई भनिन, मोर्दैकेलाई, सूचना दिएकोमा श्रेयर्दिद।

23 त्यो कुराको छानबीन गरियो त्यो सत्य पाइयो र ती दुईलाई रूखमा झुण्ड्याइयो। अनि यो घटना राजको इतिहासमा लेखियो।

3

यह्दीहरूलाई नाश गर्ने हामानको योजना

1 यी घटनाहरू पछि राजा अहासूरसले अगामी हम्मदाताको छोरा हामानलाई पदोन्नति प्रदान गरे। तिनले उसलाई उसको समयमा भएका सबै अधिकारीहरूको जिम्मामा राखिदिए।

2 अनि राजाको द्वारमा भएका समस्त सेवकहरूले झुकेर हामानलाई श्रद्धा देखाऊंथे, किनभने तिनीहरूलाई त्यसो गर्नु भनी राजाले आदेश दिएका थिए। तर मोर्दैकेले झुकेर श्रद्धा गरेनन्।

3 अनि राजाको द्वारमा भएका सेवकहरूले मोर्दैकेलाई भने, “किन तिमी राजाको आदेश भङ्ग गर्छौं?”

4 जब तिनीहरूले दिने पिच्छे तिनलाई भने तर तिनले तिनीहरूलाई उत्तर दिएनन्। तब तिनीहरूले मोर्दैकेको चियो गर्न हामानलाई भने किनभने उसले हाम्राकुरा मान्छन् मान्दैन मोर्दैकेलाई तिनी एक यह्दी हो भनेर तिनीहरूलाई भनेका थिए।

5 अनि हामानलाई मोर्दैकेले झुकेर श्रद्धा नगरेको देखे यसर्थ हामान क्रोधले भरिए।

6 जब उसले मोर्दैकेको राष्ट्रयता चाल पायो उसले मोर्दैकेलाई मात्र मान संतुष्ट थिएन। हामानले अहासूरसका समस्त यह्दीहरूलाई नष्ट गर्न चाहन्थ्यो किनभने तिनीहरू मोर्दैकेको मानिसहरू थिए।

7 राजा अहासूरसको शासनकालको बाह्रौं वर्षको पहिलो महिनामा हामान को क्षमता तिनीहरूले “पुर” अर्थात् चिष्टा गरे। यह्दीहरूको विनाशको निम्ति निश्चित दिन अनि महिना तोक्नका निम्ति चयन गरिएको बाह्रौं महिना, अदारको महिना थियो।

8 अनि हामानले राजालाई भने, “तपाईंको राज्यको प्रत्येक प्रान्तमा मानिसहरू मात्र एक थरिका मानिसहरू छरिएका अनि छुट्टीएका छन्। अनि तिनीहरूको दस्तुर सबै मानिसहरूको दस्तुर भन्दा भिन्नैछ। तिनीहरू राजाको नियमहरू मान्दैनन्, राजालाई त्यो कुरा अशैय भयो।

9 “यदि यसले राजालाई प्रसन्न पार्छ भने आदेश लेखियोस् कि तिनीहरूलाई नष्ट गरियोस्। अनि म 10,000 चाँदीका टुक्राहरू राजाको भण्डारमा सहयोग दिनेछु जुन रकम ती आज्ञा पालन गर्नेहरूलाई इनाम दिनु।”

10 यसर्थ राजाले आफ्नो हातबाट मुट्टीको राजमोहर औंठी निकाले अनि तिनले त्यो हामान, अगामी हम्मदाताका छोरा, यह्दीहरूका शत्रुलाई दिए।

11 अनि राजाले हामानलाई भने, “तिमीलाई जे इच्छा लाग्छ त्यहिगर तर चाँदी चाहि आफूसंग राख।”

12 यसर्थ राजाका लेखापालहरूलाई पहिलो महिनाको तेह्रौं दिनमा बोलाए अनि प्रत्येक प्रदेशका राज्यपालहरूलाई, र प्रत्येक प्रदेशका अधिकारीहरूलाई लिपि अनि भाषा अनुसार हामानले आदेश गरे मुताबिक लेखियो। त्यसलाई राजाको नामावाली मा लेखियो अनि त्यसलाई राजाकै राजमोहर लगाइएको थियो।

13 अनि राजाका दूतहरूद्वारा सबै आदेशहरू राज-प्रदेशहरूमा पठाइयो कि सबै यह्दीहरू जवान अनि वृद्ध, केटाकेटी अनि स्त्रीहरूलाई बाह्रौं महिना, अदारको महिनाको तेह्रौं दिनमा आज्ञा गरियोस् अनि एकै दिनमा मारियोस् र नाम निशान मेटाइयोस्। अनि तिनीहरूका सर-सामानहरूलाई युद्धमा नास गरियोस्।

14 आदेशको एक-एकप्रति व्यवस्थाको रूपमा प्रत्येक प्रदेशमा पठाइयोस् सबै मानिसहरूलाई भनियोस् जसद्वारा त्यसदिन तिनीहरू तयार रहनेछन्।

15 समाचार वाहकहरू राजाको आदेश लिएर हतारिए गए। आदेश शूनको जिल्ला महलमा घोषणा गरिएको थियो। राजा र हामान मद पिउन बसे तर शून शहरमा हलचल भयो।

4

मोर्दैकेले एस्तरलाई सहायता गर्न राजी भए

1 मोर्दैकेले त्यहाँ भएका सबै घटनाहरू थाहा पाए। यसर्थ मोर्दैकेले आफ्ना वक्त्रहरू च्याते अनि भाङ्गारा लगाएर आफै माथि खरानी छर्किए। त्यस पछि तिनी शहरको बीचमा गए अनि कष्टमा जोडले रोए।

2 तब तिनी राजा द्वाराको अधि गए। तर उनी भित्र गएनन् किनभने भाङ्गारा लगाएर कोही पनि राजाको द्वाराभित्र जानु हुँदैन थियो।

3 अनि हरेक प्रान्तमा जब राजाको आदेश पुग्यो, त्यहाँका यहूदीहरू बीचमा अफसोस, रूबावासी र विलाप भयो। तिनीहरू धेरैजनाले शोक वस्त्र लगाए अनि शिरमाथि खरानी छर्किए।

4 दासीहरू अनि नपुंसक जसले एस्तरको सेवा गर्थे तिनी कहाँ गए अनि मोर्दैकलाई के भहिरहेछ तिनलाई भने तब रानी व्याकुल भइन्। अनि तिनले मोर्दैकलाई वस्त्रहरू पठाइन् उनले बोराको वस्त्र हटाउन चाहिन। तर तिनले वस्त्रहरू स्वीकार गरेनन्।

5 तब एस्तरलले राज-नपुंसक हताकलाई बोलाइन्, जसलाई राजाले तिनको सेवामा नियुक्त गरेका थिए, अनि एस्तरले उसलाई मोर्दैक कहाँ के हुँदछ भनि बुझ्नेको निम्ति पठाइन्।

6 अनि हताक मोर्दैक कहाँ गए शहर चोकमा जो राजाको द्वारअधि थियो।

7 मोर्दैकले घटेका सबै घटनाहरू उसलाई भने अनि तिनको को बारेमा जो यहूदाहरूको संकार को निम्ति राज-कोषबाट दिइने छ भनि हामानले भनेको कुरापनि भने।

8 शूशनमा तिनीहरूको संस्कार गर्नु भनि जाहेर गरेको व्यवस्था लेखिएको एक प्रतिलिपि एस्तरलाई देखाइ दिनु अनि राजा कहाँ जानु र राजाको कृपा प्राप्त गर्नु अनि आफ्ना मानिसहरूका निम्ति तिनी सित निवेदन गर्नुभनि निर्देशन दिए।

9 यसर्थ हताक गए अनि मोर्दैकले भनेका कुरा उसले एस्तरलाई सुनाए।

10 तब एस्तर ले हताकलाई तिमीले मोर्दैकलाई भन्नु भनी निर्देश गरिन्।

11 “राजाका सबै सेवकहरू र राज-प्रान्तका मानिसहरूले यो जानुन कि कुनै पनि पुरुष वा स्त्री राजाले नबोलाई राजाको आँगनमा भित्र जान्छ त्यसको एउटै नियम छ ‘मृत्यु’। अनुमति लिएर प्रवेश गर्ने मात्र बाँच्छ जसलाई राजाले आफ्ना सुनौला राज ढगढ फैलाउँछन्। अनि मलाई गएको तीस दिन देखि राजा कहाँ जानलाई बोलाइएको छैन।”

12-13 जब तिनीहरूले मोर्दैकलाई एस्तरले भनेका कुरा सुनाए। तब मोर्दैकले यो जवाफ एस्तरलाई पठाए “तिमी स्वयंले यो नसोच कि राजाको दरवारमा बस्छु भनेर सबै यहूदीहरू मध्ये तिमी उम्कने छ्यौ।

14 तर यदि यसवेलामा तिमी चुपलागेर बस्यौ भने यहूदीहरूले कही न कही बाट छुटकारा पाउनेछन्। तर तिमी र तिम्ना पिताका घर* नष्ट हुनेछन्। अनि कसले जान्दछ शायद यस्तो समयमा तिमीलाई राज्यको उच्च पद दिइएको छ?”

15-16 तब एस्तरले मोर्दैकलाई भनी पठाइन् “जाऊ, शूशनमा भेटिएजति सबै यहूदीहरू भेला गर अनि मेरो निम्ति उपवासबस। तिमीहरूले तीन दिन तीन रात सम्म कुनै कुरा खानु वा पिउनु हुँदैन। अनि म र मेरा सेविकाहरूले पनि यसरी नै उपवास बस्नेछौ। तब यो नियमको विरुद्धमा भए म राजा भएकहाँ जानेछु। मलाई मार्छन् भनें मर्नेछु।”

17 यसर्थ मोर्दैक आफ्नो बाटो लागे अनि एस्तरले तिनलाई निर्देश दिएका सबै कुरा गरे।

5

राजासंग एस्तरको कुरा-कानी

1 अनि तेस्रो दिनमा एस्तर आफै राजकीय वस्त्र पहिरिन् र गए राजमहलको अधि आगनमा उभिइन्। राजा सिंहासनमाथि प्रवेशद्वार तिर फर्केर बसेका थिए।

2 जब राजाले रानी एस्तरलाई आँगनमा उभिरहेकी देखे राजा उनलाई देखेर खुशी भए। यसकारण राजाले आफ्नो हातमा भएको सुनौलो राजढगढ तिनी तर्फ फैलाए अनि एस्तर नजिक आइन् अनि तिनले राजढगढको टुप्पो छोइन्।

3 तब राजाले तिनलाई भने, “रानी एस्तर, तिमी कस्तो छौ? तिमी के इच्छा गर्छौ? आधा राज्यसम्म भए पनि तिमीलाई दिइनेछु।”

4 अनि एस्तरले भनिन्, “यदि तपाईंलाई असल लाग्छ भने मैले तपाईंको निम्ति तयार गरेको भोजमा आउनु होस् अनि हामानलाई पनि ल्याउनु होस्।”

5 राजाले आदेश दिए, “हामानलाई छिटो बोलाऊ जसमा कि एस्तरले भनेको कुरा हामीहरूले गर्न सकौ।”

अनि राजा र हामान एस्तरले आयोजन गरेको भोजमा गए।

6 राजाले दाखरस पिउँदै गर्दा एस्तरलाई भने। “तिमीले के माग्ने इच्छा गर्छौ? जो केही तिमीले माग्छु तयो दिइने छ। अनि तिमी जे पनि माग्न चाहान्छ्यौ यदि यो आधा राज्य नै हो भने पनि यो तिमीलाई दिइने छ।”

7 अनि एस्तरले उत्तर दिइन्, “मेरो निवेदन अनि मैले खोजेको कुरा यस्तो छ।

8 यदि राजाले मलाई मन पराउनु हुन्छ भने यदि राजाले भोलिको मेरो निवेदनलाई इज्जत गर्न चाहनु हुन्छ र मेरो विन्ती असल लाग्छ भने राजा अनि हामान मैले दिने भोजमा आइदिनु होस् अनि भोलि राजाले भन्नु भएको प्रश्नको उत्तर दिनेछु।”

* 4:14: पिताका घर “नजिकका आफन्त,” अथवा “दाज्यू-भाइ, काका, मामा, काकी, वा भाउज्वा” वा “नजिकको सहिनेो।”

हामान मोर्देकैसंग रिसाए

9 त्यस दिन हामान खुशी अनि सन्तुष्ट भएर गए। तर जब हामानले मोर्देकैलाई राजाको द्वारमा देखे अनि मोर्देकै इज्जत गर्न हामानको अधि निउरीएनन् तब हामान मोर्देकै प्रति सङ्घे क्रोधित भए।

10 तर हामानले स्वयंलाई रोके अनि आफ्नो घरतर्फ लागे। तिनले आफ्ना साथीहरू अनि पत्नी जेरेशलाई बोलाए।

11 हामानले उसका धेरै छोरा-छोरीहरूसंग राजाले तिनलाई सम्मान गरेको बताए राजाले तिनलाई राजाका समस्त अधिकारीहरू अनि सेवकहरू माथिल्लो ओहोदामा राखेको धाक लगाए।

12 हामानले भने, “रानी एस्तरले राजाको निम्ति दिएको भोजमा मलाई बाहेक अरु कसैलाई पनि निम्तो गरिनन्। अनि भोली पनि मलाई राजासित तिनीकहाँ जान बोलाएको छ।

13 तर यी सबै मेरो निम्ति ठूलो कुरा होईनन्। हरेक समय त्यो यहूदी मोर्देकैलाई राजाको द्वारमा बसेको देख्छु।”

14 तब तिमी पत्नी अनि तिनका सबै मित्रहरूले तिनलाई भने एउटा 75 फीट अग्लो फाँसी बनाऊ। अनि राजालाई विहान भन, “मोर्देकैलाई त्यसमा झुण्डयाउनु होस्। त्यसपछि खुशीसित राजासंग भोजमा जानुहोस्।”

त्यो विचार हामानलाई उत्तम लाग्यो अनि तिनले फाँसी बनाए।

6

मोर्देकैको इज्जत

1 त्यो रात राजालाई निन्द्रै लागेन। तिनले आफ्ना सेवकहरूलाई दफतरको लेख पुस्तक आफू कहाँ ल्याउनु भने अनि त्यो राजालाई पढेर सुनाइयो। जब बिगताना अनि तरेश।

2 संधारका रखवालाहरू मध्ये दुइजना राज अधिकारीहरूले राजा अहासूरसको विरुद्ध कसरी षड्यन्त्र गरे त्यसबारे मोर्देकैले गरेको सबै कुराको विवरणमा राजाले सुने।

3 तब राजाले भने, “यसका निम्ति मोर्देकैलाई हामीले के सम्मान अनि प्रशंसा दियौं?”

अनि जवान मानिसहरू जो राजाका सेवामा थिए तिनीहरूले भने, “हामीले तिनका निम्ति केहि गरेनौं। अनि राजाले भने त्यहाँ आँगनमा को छ?”

4 अनि हामान राज महलको बाहिरी आगनँ मा आउँदै थिए, आफूले बनाएको फाँसीमा मोर्देकैलाई झुण्डयाउनु भनी राजालाई भन्का निम्ति।

5 त्यो जवान, राजाको सेवकले भने, “हामान आँगनमा उभिरहेको छ।”

अनि राजाले भने, “उसलाई यहाँ आउन देऊ।”

6 हामान आए। अनि राजाले तिनलाई भने, “राजाले सम्मान गर्न चाहने व्यक्तिलाई के गर्नुपर्छ?”

अनि हामानले सोचे, “राजाले कसलाई म भन्दा अधिक सम्मान गर्न चाहन्छन्?”

7 त्यसर्थ हामानले राजालाई भने, “राजाले जसलाई सम्मान गर्न चाहनु हुन्छ, त्यस मानिसका निम्ति यसो गर्नुहोस्।

8 त्यस मानिस को निम्ति राजा स्वयंले लाउनु भएको राज-वस्त्र अनि एउटा घोडा जस माथि राजा चढनु भएको छ। तिनलाई दिनु होस्।

9 अनि उसको शिरमा एक राज-मुकुट राखिदिनुहोस्। राज-वस्त्र र घोडालाई राजाका एक कुलीन अधिकारीको निगरारीमा राखियोस्। राजाले एक कुलीन अधिकारीको निगरारीमा राखियोस्। राजाले जसलाई सम्मान गर्न चाहनु हुन्छ त्यस मानिसलाई तिनीहरूद्वारा वस्त्र पहिराउन दिनुहोस् अनि तिनीहरूद्वारा तिनलाई घोडामा चढाएर शहरको चौरमा परेड गराइयोस्। अनि तिनको अधि तिनीहरू, त्यस मानिसलाई यसै गरिने छ, “जसलाई राजाले सम्मान गर्न चाहनु हुनेछ भनि कराउनु।”

10 तब राजाले हामानलाई भने, “चाँडो, तिमीले अहिले भने झै वस्त्र अनि घोडा लेऊ राजाको द्वारमा बसे यहूदी मोर्देकैको निम्ति ती कुराहरू गरिदेऊ। तिमीले भनेका कुनै पनि कुरा गर्न नचुक।”

11 यसर्थ हामानले वस्त्र अनि घोडा तयार पारे तिनले मोर्देकैलाई वस्त्र पहिराई दिए। र तिनलाई शहरका चोक अनि सडकमा परीक्रमा गराए मोर्देकैको अधि-अधि कराए, “त्यस मानिसलाई यसै गरिनेछ जसलाई राजाले सम्मान गर्न चाहनु हुन्छ।”

12 त्यस पछि मोर्देकै राजाको द्वारमा फर्किए तर हामान आफ्नो घर तर्फ कुट्टे अनि लाजले आफ्नो शिर लुकाए।

13 तब हामानले आफ्नी पत्नी जेरेशलाई अनि आफ्ना साथीहरूलाई त्यहाँ भएको हरेक कुराको विवरण सुनाए। अनि उसका ज्ञानी साथीहरू र उसकी पत्नी जेरेशले उसलाई भने, “तिम्रो पतन जन्म-जात यहूदी मोर्देकै समक्ष शुरू भयो त्यसकारण तिमी उसको विरुद्ध खडा हुन सक्दैनौं साँच्चै तिमी उसको अधि पतन हुनेछौं अनि नष्ट हुनेछौं।”

14 तिनीहरू तिनीसँग कुरा गरिरहेको बेला राजाका मानिसहरू आइपुगे। तिनीहरूले हामानलाई एस्तरले प्रदान गरेको भोजमा लगे।

7

हामानलाई झुण्ड्याइयो

- 1 यसकारण राजा र हामान रानी एस्तर को भोजमा गए।
 - 2 दोस्रो दिनमा जब राजाले दाखरस पिउँदै थिए उनले एस्तरलाई भने, “तिमी जे पनि निवेदन गर्छौं, रानी एस्तर गर, त्यो तिमीलाई प्रदान गरिनेछ। तिमी जे चाहन्छौ, आधा राज्य पनि तिमी लागि दिइन्छ, भन तिमी विन्ती के छ?”
 - 3 अनि रानी एस्तरले जवाफ दिइन्, “यदि तपाईंले मलाई मन पराउनु हुन्छ भने, मलाई मेरो जीवन दिनुहोस यो मेरो निवेदन हो।
 - 4 किनभने म र मेरा मानिसहरू विनाश हुन मारिन र ध्वंस गरिन बेचिएका छौं। यदि हामी कमरा स्वरूप मात्र बेचिएको भए म शान्त हुने थिएँ। म यस्तो तुच्छतामा राजालाई झन्झट दिने थिइँन होला। म चुपचाप भए पनि हुनेथियो किनभने यस्तो अर्थ दासत्व सच्चाईले राजाले राजालाई दुखित नबनाएको भए पनि हुने थियो।”
 - 5 अनि राजा अहासूरसले झर्केर रानी एस्तरलाई भने, “यो को हो अनि त्यो कहाँ बस्छ जसले यस्तो कुरा गर्ने भनि सोचन सक्छ?”
 - 6 अनि एस्तरले भनिन्, “त्यो अभिन मान्छे, हाम्रो शत्रु यो दुष्ट हामान हो।”
- हामान, राजा अनि रानी समक्ष भयभित भए।
- 7 अनि राजा क्रोधले उठे तिनी दाखरस छाडेर भोजबाट राजमहलको वाटीका मा गए। अनि हामान रानीसँग आफ्नो प्राणको भिक्षा माग्न उभिए, किनभने तिनले सोचे राजाको दण्ड ठूलो हुनेछ।
 - 8 तब राजा बगैँचाबाट भोजन कोठामा फर्किँदै थिए अनि तिनले हामानलाई एस्तर रानी पल्टिरहेको सोफामा लडिरहेका देखे। राजाले रिसाए भने, “म घरमा भएकै बेलामा तैले रानीलाई आक्रमण गरिरहेछस।”
- जब ती वचनहरू राजाको मुखबाट निस्किए राजाका नोकरहरूले हामानलाई बन्दी बनाए।
- 9 तब हर्बोना, राजाको समक्ष सेवा गर्ने एक जना नपुंसकले भने, “राजालाई सावधान गराउनेमानिस मोर्दैकेको निम्ति हामानले बनाएको 75 फीट अग्लो फौसी हामानको छतमा खडा छ।”
- राजाले भने, “त्यसलाई त्यो फौसीमा भुण्डयाऊ।”
- 10 यसरी तिनीहरूले हामानलाई त्यही फौसीमा झुण्डयाए जो तिनले मोर्दैकेको निम्ति बनाएका थिए। अनि राजाको क्रोध शान्त भयो।

8

यह्दी जातीलाई सहायता गर्ने राजाको आदेश

- 1 त्यस समयमा राजा अहासूरसले रानी एस्तरलाई यह्दीहरूको शत्रु हामानको घर प्रदान गरे। अनि मोर्दैके राजाको समक्ष गए किनभने एस्तरले राजालाई मोर्दैकेसित उसको के सम्बन्ध थियो बताएकी थिईं। (सम्बन्धको अर्थ मोर्दैकेले एस्तरलाई धर्म पुत्री रूपमा स्वीकार गरेको थियो।)
- 2 तब राजाले औठी फुकालेर जो तिनले हामानकोबाट फिर्ता लिएका थिए। अनि तिनले त्यो मोर्दैकेलाई दिए। तब एस्तरले मोर्दैकेलाई हामानको घरको जिम्मा दिइन्।
- 3 अनि एस्तरले राजाको पाउमा झुकेर रूँदै भनिन् अगागी हामानको कुआदेश हटाइदिन राजासंग अनुरोध गरिन् हामानले जो षड्यन्त्र यह्दीहरूको विरुद्ध रचेका थिए।
- 4 अनि राजाले आफ्नो राजदण्ड एस्तर तर्फ फैलाए यसर्थ एस्तर राजाको समक्ष उभिइन्।
- 5 र तिनले भनिन्, “यदि राजालाई असल लाग्छ र मलाई मन पराउनु हुन्छ भने मेरो विन्तीलाई स्वीकार गरिदिनु हुन्छ अगागी हम्मादाताको छोरा हामानद्वारा लेखिएका ती षड्यन्त्रका पत्रहरू पल्टाउनका निम्ति एक आदेश लेखियोस ती पत्रहरू जो हामानले राजाका समस्त प्रदेशहरूमा भएका यह्दीहरूको अस्तित्व मेटाउनको निम्ति लेखेका थिए।
- 6 किनभने यदि मैले मेरा मानिसहरूले भोग्नु पर्ने त्यो यातना देख्न पर्यो भने म कसरी सहन सक्छु! अनि यदि मैले मेरा कुलको विनाश देख्न पर्यो भने कसरी सहनु?”
- 7 अनि राजा अहासूरसले रानी एस्तर र यह्दी मोर्दैकेलाई भने, “मैले हामानको घर एस्तरलाई दिएको छु। अनि तिनीहरूले हामानलाई फौसीमा झुण्डयाएकाछन्। हामानले यह्दीहरूलाई मार्ने प्रयास गरेका थिए।
- 8 अब राजाको अधिकारद्वारा यह्दीहरूको सम्बन्धमा तिमीहरूलाई जे असललाग्छ, तिमीहरू त्यो लेख। त्यसपछि त्यसलाई राजाको औठी द्वारा लाल मोहर लगाई बन्द गर। अनि राजाको नाउँमा लेखेर राजाको औठिद्वारा मोहर बन्द गरिएको आदेशलाई उल्टाउन सकिदैन।”

9 यसर्थ त्यति बेला तेस्रो महिमाको तेइसौं दिन, सिवानी महिनामा राजकिय लेखापालहरूलाई बोलाए अनि मोर्दैकैले भारतवर्ष देखि कुरादेश सम्मका 127 प्रान्तका शासक, राज्यपाल तथा न्यायपालहरूलाई दिइएको नयाँ आदेशहरू तिनीहरूको प्रत्येक जातिको लिपि, भाषा अनि यहूदीहरूको आफ्नो भाषा र लिपिमा लेखाइयो।

10 अनि मोर्दैकैले राजाको नाउँमा आदेश लेखे र त्यसलाई राजाबाट लाल मोहर लगाई बन्द गरे अनि घोडामा चढाएर पत्रहरू पठाइदिए यिनीहरू राजकिय घोडाहरू थिए।

11 राजाले हरेक शहरमा भएका यहूदीहरूका निम्ति जे अनुमति दिए मोर्दैकैले त्यही लेखे।

यहूदीहरूको साथ भेला हुने अनि आफ्नो जीवनको रक्षा गर्ने। जसले तिनीहरूलाई, तिनीहरूका केटा-केटीहरू अनि तिनीहरूका पतिहरू लाई आक्रमण गर्ने कुनै पनि मानिस वा प्रदेशका कुनै पनि सैनिकलाई नष्ट गर्ने, अनि नाम निशान मेटाइदिए अनुमति दिए राजाले तिनीहरूका शत्रुका सामान लुट्ने तिनीहरूलाई अनुमति दिए।

12 राजा अहासूरसका समस्त प्रदेशमा बाह्रौं महीनाको, अदारको महीनाको तेह्रौं यो लागू गरिनु पर्ने थियो।

13 हरेक प्रदेशलाई आदेशको एक एक प्रति नियमको प्रतिलिपी दिनु पर्ने थियो। मानिसहरूलाई घोषणा गर्नु पर्थ्यो।

14 यसर्थ, त्यसदिन यहूदीहरू आफ्ना शत्रुहरू माथि बद्रूला लिनलाई तयार रहनु पर्थ्यो। राज-अम्ब सवारहरू राजाको आदेश अनुसार सबै तयार थिए। व्यवस्था पनि श्शनको प्रसाद जिल्लामा प्रकाशित गरियो।

15 मोर्दैकैले नीलो अनि सेतो वस्त्रले बनाएको राजवस्त्र, पहिरेर, एक विशाल सुनौला मुकुट र सेतो सूतीवस्त्र अनि बैजनि वस्त्र पहिरेर मोर्दैकै राजाको उपस्थितिबाट गए। अनि श्शन शहरका मानिस कराए र खुशी मनाए।

16 यहूदीहरूले त्यहाँ हँस आनन्द र अति नै खुशी मनाएका थिए।

17 अनि हरेक प्रदेशमा, हरेक शहरमा, अनि हरेक स्थानमा जहाँ राजाका आदेश अनि व्यवस्था सुनिए यहूदीहरूका निम्ति आनन्द मनाए अनि एक भोजको आयोजना गरी विदा गरे। अनि त्यो भूमिका हरेक मानिसहरू यहूदी हुनथाले किनभने यहूदीहरूको डर तिनीहरूमाथि परेको थियो।

9

यहूदीहरूको बिजय

1 बाह्रौं महीना (अर्थात आदरको महीना) को तेह्रौं दिनमा राजाको आदेश कार्यान्विन् गर्ने दिन आइपुग्यो त्यसदिन तिनीहरूमाथि यहूदीका शत्रुहरूले प्रभुत्व हासिल गर्ने दिनथियो, त्यसलाई उल्टाइयो जब यहूदीहरूले आफूलाई विरोध गर्नेहरू माथि प्रभुत्व हाँसिल गरे।

2 राजा अहासूरसको सबै प्रान्तहरूलाई प्रहार गर्न आफ्ना शहरहरूमा भेला भए। अनि तिनीहरूलाई चोट पुर्याउनेहरूको विस्फुट युद्ध गर्न भेला भए। कसैले तिनीहरूलाई बाधा दिएनन्। किनभने तिनीहरू सित भयभित थिए।

3 अनि प्रान्तहरूका समस्त अधिकारीहरू, हाकिमहरू र राज्यपालहरू अनि ती सबै जसले राजाको निम्ति काम गर्थे। यहूदीहरूलाई सहयोग गरेका थिए।

4 तिनीहरू मोर्दैकैसित डराएका थिए। किनभने मोर्दैकै राजा महलमा एक मुख्य व्यक्ति थिए, अनि समस्त प्रान्तमा तिनको प्रभाव अनुभव गरिएको थियो किनभने मोर्दैकैका धेरै भन्दा धेरै शक्तिशाली मानिसहरू थिए।

5 तब यहूदीहरूले तिनीहरूका शत्रुलाई मोर नष्ट गरिदिए, तिनलाई तिनीहरूको तरवारहरूले नष्ट गरे। अनि तिनीहरूको विरोध गर्नेहरूसित तिनीहरूलाई जे इच्छा लाग्छ त्यही गरे।

6 अनि श्शनको प्रसाद जिल्लामा यहूदीहरूले 500 मानिसहरूलाई मारे।

7 तिनीहरूले पर्शन्दाता, दल्पोन, अस्पाता,

8 पोराता अदल्या, अरीदाता,

9 पर्मशता, अरीशै, अरिदि अनि बैजाता।

10 हम्मदाताका छोरा, यहूदीहरूका शत्रु हामानका दशजना छोराहरूलाई पनि मारे। तर तिनीहरूले कुनै सर-सामान लुटेनन्।

11 त्यस समयमा श्शनको प्रसाद जिल्लामा मारीएका मानिसहरूको संख्या राजालाई बताइयो।

12 अनि राजाले रानी एस्तरलाई भने, “श्शनको प्रसाद जिल्लामा यहूदीहरूले दशजना हामानको छोराहरू लगाएत 500 जना मानिसहरूलाई मारे। राजाका अन्य प्रान्तहरूमा तिनीहरूले के गरे तिमी सुन्न चाहन्छौ? जे सुकै तिमी माग्छौ त्यो मञ्जूर गरिनेछ। अनि तिमीले अरुनै कुराहरू चाहे पनि त्यो पूरा गरिनेछ।”

13 अनि एस्तरले भनिन्, “यदि राजालाई असल लाग्छ भने श्शनमाबसे यहूदीहरूलाई आज तिनीहरूले जे गरे भोली फेरी त्यसै गर्ने अनुमति दिनुहोस् अनि हामानका दशजना छोराहरूलाई फौसीमा झुण्ड्याइयोस्।”

14 फेरि एस्तरले भने अनुसार-राजाले त्यसै गर्ने आदेश दिनु भयो, अनि शशानमा विधान घोषणा गरियो। तिनीहरूले हामानका दशजना छोराहरूलाई झुण्डयाइदिए।

15 अनि शशानमा भएका यहूदीहरू फेरी भेला भए आदात महीनाको चौधौं दिनमा शशानमा तिनीहरूले 300 जना मानिसहरूलाई मारे। तर तिनीहरूले कुनै लुट-पाट गरेनन्।

16 अनि बाँकी अन्य यहूदीहरू, जो राजाका प्रदेशहरूमा बस्थे, आफ्नो जिवनको सुरक्षा गर्न, शत्रुहरूबाट विश्राम पाउन, आफ्ना विरोधीहरू जम्मा 75,000 लाई मार्नका निम्ति एकत्रित भएका थिए। तर तिनीहरूले केही लुट-पाट गरेनन्।

17 यो घटना प्रदेशहरूमा अदार महीना को तेह्रौं दिनमा घट्यो अनि चौधौं दिनमा तिनीहरूले विश्राम लिए। अनि तिनीहरूले त्यस दिन भोज अनि समारोहको दिन तुल्याए।

पूरीमको उत्सव

18 तर यहूदीहरू जो शशानमा थिए तिनीहरू महिनाको तेरौं अनि चौधौं दिनमा स्वयंलाई रक्षा गर्न एकत्रीत भएका थिए। त्यसपछि तिनीहरूले पन्ध्रौं दिनमा विश्राम गरे त्यसलाई भोज अनि उत्सवको दिन तुल्याए।

19 यसले गर्दा बस्तीतिर शहरहरूमा बस्ने यहूदीहरूले अदार महिनाको चौधौं दिनलाई समारोह अनि भोजको हँषित दिन तुल्याए अनि हरेकले उपहारहरूको आदान-प्रदान गरे।

20 अनि मोर्दैकैले यी घटनाहरूको विषयमा लेखे अनि तिनले राजा अहासूरसका सबै प्रदेशहरू नजिक वा टाढा बस्ने सबै यहूदीहरूलाई पत्र पठाए।

21 तिनले तिनीहरूका निम्ति अदार महिनाको चौधौं अनि पन्ध्रौं दिनलाई वर्षे पिच्छे विदाको रूपमा पालन गर्ने प्रदर्श-रेखा स्थायी गर्नु भनी पत्रमा लेखे।

22 यी विदाहरूलाई त्यो दिन विदाको रूपमा अलग गरियो जब यहूदीहरूले आफ्ना शत्रुहरूबाट विश्रामपाए, त्यो महीना तिनीहरूको शोकबाट खुशीको समारोहमा परिवर्तन भयो अनि त्यो दिन तिनीहरूको रूवाई खुशीयालीको दिनमा परिवर्तनभयो। यी दिनहरूलाई भोज अनि समारोहको दिन, उपहार आदान-प्रदान गर्ने दिन, अनि गरीबहरूलाई दान गर्ने दिन तुल्यउन अलग गरियो।

23 यसर्थ तिनीहरूले भर्खरै शुरू गरेको विदाको दिनलाई मोर्दैकैले जे गर्नु भनि तिनीहरूलाई लेखेर दिएका थिए, त्यही रूपले मनाउन यहूदीहरू सहमत भए।

24 अगामी हम्मादाताका छोरा, समस्त यहूदीहरूका शत्रु हामानले यहूदीहरूको अस्तित्व मेटाउने षडयन्त्र गरेका थिए। अनि तिनले “पूरीम” अर्थात चिद्रा पनि गरेका थिए, तिनीहरूलाई धम्किदिन र तिनीहरू को अस्तित्व मेटाऊन।

25 तर जब एस्तर राजाको समक्ष गइन्। तिनले भने, “त्यो लेखिए को जस्तै तिनले यहूदीहरू प्रति योजना गरेका नराप्रो काम तिनी प्रतिनै गरियोस् अनि तिनीहरूले तिनका छोराहरूलाई फाँसीमा झुण्डयाओस्।”

26-27 त्यसर्थ मानिसहरूले ती दिनहरूलाई “पूरीम” भने “पूरीम” नाउँको कारण किनभने मोर्दैकैले पठाएको पत्रहरूमा भएका प्रदर्श-रेखा, यस घटनासंग सम्बन्धि थिए। तिनीले देखे र तिनीहरूमाथि प्रायके घटयो त्यस कारण यहूदीहरूले आफू स्वयंमका निम्ति अनि आफ्ना कुलहरूका निम्ति र तिनीहरूका समस्त सन्तानहरूका निम्ति अनि जो जति व्यक्ति तिनीहरूसित मिल्छन् विदाको प्रदर्श-रेखालाई अभि पुष्टिगरे र स्वीकार गरे। प्रत्येक वर्ष निर्धारित समयमा व्यवस्थाद्वारा तोकिएका यी दुइ दिन विदा मनाउन कोही पनि चुक्नु पाउने छैनन्।

28 यो दिन प्रत्येक प्रान्त, प्रत्येक शहरभरि प्रत्येक वंश तथा पुस्ताले सम्झना गर्छन् अनि मनाउँछन्। यी दुई दिन मनाउनु कहिल्यै पनि रोकिनु हुँदैन। यी दुई विशेष दिनको महत्व यहूदीहरूले आफ्ना सन्तानहरूलाई भन्नु बिराउनु हुँदैन।

29 तब अबीहेलकी अनि यहूदी मोर्दैकैकी छोरी रानी एस्तरले पूरीमको विषयमा पूर्ण अधिकार सहित दश्रो पत्र लेखिन्।

30 अब मोर्दैकैले सबै यहूदीहरूलाई जो राजा अहासूरसका 127 प्रान्तहरूमा बस्थे शान्ति र सुरक्षाको बधाई पत्रहरू पठाए।

31 मोर्दैकैले ती विदाको निम्ति उचित समय तय गर्नका निम्ति पत्रहरू पठाएका थिए। जसरी यहूदी मोर्दैकै अनि एस्तरले तिनीहरूमाथि गुण लगाएका थिए। जसरी तिनीहरूले तिनीहरू स्वयंमाथि र तिनीहरू का सन्तानहरू माथि उपवास बस्ने अनि खुबै विलाप गर्ने निर्देशन दिएका थिए।

32 अनि एस्तरको वचनले पूरीमा उत्सवको प्रदर्श-रेखा निर्धारित गर्यो अनि ती पुस्तकमा लेखिए।

10

मोर्दैकैलाई इज्जत गरे

1 त्यसपछि राजा अहासूरसले भुमि र समुद्र उपकूल माथि तिरो लगाए। अनि हरेक शक्तिशाली र महान कर्म राजा अहासूरसले गरे।

2 अनि मोर्दैकैका महानकार्यको विवरण, जसलाई राजाले पदोन्नति प्रदान गरेका थिए ती मेदिया अनि फारसका राजाहरूका इतिहासमा लेखिएका छन्। साँच्चै यहूदी अनि मोर्दैकै राजा अहामूससका दोस्रो राजा थिए।

3 तिनी प्रभावशाली अनि तिनलाई सबै यहूदीहरू खुबै मन पराएका व्यक्ति थिए। तिनी आफ्ना मानिसहरूको कल्याण चाहन्थे अनि आफ्ना सबै सन्तानहरूका निम्ति शान्तिको संदेश प्रदान गर्न चाहन्थे।

अय्यबको पुस्तक

असल मानिस अय्यब

1 अय्यब नाउँ भएको एकजना मानिस ऊज मुलुकका वासिन्दा थिए। अय्यब एकजना असल र ईमान्दारी मानिस थिए। अय्यबले परमेस्वरलाई आदर गर्थे र तिनी खराब कर्महरूबाट पर सर्थे।

2 अय्यबका सात भाई छोराहरू र तीन बहिनी छोरीहरू थिए।

3 अय्यबको आफ्नै 7,000 भेडाहरू, 3,000 ऊँटहरू, 1,000 साँढेहरू र 500 गधाहरू थिए। उनको धेरै नोकर चाकरहरू थिए। अय्यब पूर्वतिरका एक धनी मानिस थिए।

4 अय्यबका छोराहरूले पालैपालो गरेर आफ्ना घरहरूमा प्रितीभोजहरू दिने गर्थे, अनि तिनीहरूले आफ्ना बहिनीहरूलाई निमन्त्रणा गर्थे।

5 तिनीहरूको भोजपछि अय्यबले तिनीहरूलाई बोलाउन पठाउँथे र परमप्रभुप्रति समर्पित गराउँथे। उसले यो काम बिहान चाडै उठेर र प्रत्येक नानीहरूका लागि एउटा बलि चढाएर गर्थे। अय्यबले यस्तै गरे किनभने उनी आफैले सोच्ये, “हुन सक्छ असावधानीको कारण मेरो छोरा र छोरीहरूले गुप्त तरिकारले केही गल्ती गरेर परमेस्वरलाई सरापे।” अय्यबले यी सबै सधैं गर्ने गर्थे।

6 एक दिन स्वर्गदूतहरू* परमप्रभुसँग भेट्ने दिन आयो। त्यहाँ ती स्वर्गदूतहरूसँग शैतान† पनि थियो।

7 परमप्रभुले शैतानलाई भन्नुभयो, “अहिलेसम्म तँ कहाँ थिइस्?”

शैतानले परमप्रभुलाई जवाफ दियो, “म पृथ्वीकै वरिपरि घुमिरहेको थिएँ।”

8 तब परमप्रभुले शैतानलाई भन्नुभयो, “तैले मेरो दास अय्यबलाई देखिस्? यस पृथ्वीमा ऊ जस्तो कुनै मानिस छैन। अय्यब एक असल र इमान्दार मानिस छ। उसले परमेस्वरको आराधना गर्छ र नराग्रा कामहरूदेखि सधैं टाढो रहन्छ।”

9 शैतानले जवाफ दियो, “निश्चय! तर परमेस्वरलाई आराधना गर्न अय्यबसँग एक खास कारण छ।

10 तपाईंले सधैं उसको परिवार, उसलाई र उसँग भएका चीजहरूको रक्षा गर्नुहुन्छ। उसले गरेका सबै कार्यहरू तपाईंले सफल पार्नुहुन्छ। हो, ऊमाथि तपाईंको आशिष रहेको छ। उ यति सम्पन्न छ कि सारा मुलुकभरि उसको आफ्नै साँढे, ऊँट, र भेडाका बथानहरू फैलिएका छन्।

11 तर यदि तपाईंले उसँग भएका सारा कुराहरू नष्ट गरिदिनु भयो भने, म दृढता पूर्वक भन्छु कि उसले तपाईंलाई तपाईंकै सामु सरान्छ।”

12 परमप्रभुले शैतानलाई भन्नुभयो, “ठीक छ, अय्यबसँग भएका जे पनि कुराहरूमाथि तँ जे चाहन्छस् गर। तर उसको शरीरलाई चोट नपुर्या।”

तब शैतान परमप्रभुदेखि टाढा गयो।

अय्यबले सारा चीजहरू गुमाउँछ

13 एकदिन, अय्यबका छोरा-छोरीहरू आफ्ना जेठा दाज्यूको घरमा खाँदै अनि दाखरस पिउँदै उत्सव मनाइरहेका थिए।

14 तब एकजना सन्देश-वाहक अय्यबकहाँ आए र भने, “साँढेहरूले जोतिरहेका थिए र गधाहरूले छेउमा नै घाँस खाईरहेका थिए।

15 शबाईका मानिसहरूले हामीमाथि आक्रमण गरे अनि तपाईंका पशुहरू लगे। ती मानिसहरूले अन्य नोकरहरूलाई पनि मारे। यो समाचार तपाईंलाई दिन म मात्र बाँचे।”

16 त्यो सन्देश-वाहक बोलिरहेकै बेला अर्को सन्देश-वाहक अय्यबकहाँ आई पुग्यो। त्यो दोस्रो सन्देश-वाहकले भन्यो, “आकाशबाट आएको चढाङ्गले तपाईंको सारा भेडाहरू र नोकरहरू मार्यो। यो समाचार तपाईंलाई दिन म मात्र बाँचे।”

17 त्यो सन्देश-वाहक बोलिरहेको बेला अर्को सन्देश-वाहक आई पुग्यो। त्यो तेस्रो सन्देश-वाहकले भन्यो, “कल्दीहरूले तीन सैन्यदलहरू पठाए। तिनीहरूले हामीमाथि आक्रमण गरे अनि सारा ऊँटहरू लगे। तिनीहरूले नोकरहरूलाई पनि मारे। यो समाचार तपाईंलाई दिन म मात्र बाँचे।”

* 1:6: स्वर्गदूतहरू शाब्दिक अर्थ “परमेस्वरका छोराहरू” हो। † 1:6: शैतान अर्थ “दोष लाउने” हो। शैतानको अर्को नाउँ “दियाबल्स”, “दुष्ट आत्मा” वा “शत्रु” पनि हुन्छ।

18 तेषो सन्देश-वाहक बोलिरहेके बेला, अर्को सन्देश-वाहक त्यहाँ आई पुग्यो। त्यो चौथो सन्देश-वाहकले भन्यो, “तपाईंका जेठा छोरोको घरमा तपाईंका अन्य छोरा-छोरीहरूले खाइरहेका र दाखरस पिइरहेका थिए।

19 तब एक जोडदार हावा मरुभूमिबाट अचानक चल्न थाल्यो र त्यसले घर घराशायी पारिदियो। त्यो घर तपाईंका छोरा-छोरीहरूमाथि बज्रयो, अनि तिनीहरू सबैजना मरे। यो समाचार तपाईंलाई दिन म मात्र बाँचे।”

20 जब अथर्वबले ती सबै खबरहरू सुने आफ्नो दुःख र उदासीनता प्रकट गर्नका लागि उनले आफ्ना लुगाहरू च्याते अनि केश खौरियो। तब अथर्वब भईमा घोप्टो परेर परमेश्वरलाई दण्डवत गरे।

21 उनले भने:

“जब म यस संसारमा जन्मको थिएँ,

म नाङ्गै थिएँ, अनि मसँग केही पनि थिएन।

जब म मर्छु अनि यो संसार छाडेर जान्छु,

म नाङ्गै नै जानेछु, अनि मसँग केही रहनेछैन।

परमप्रभुले दिनुभयो,

अनि परमप्रभुले लानु भयो।

परमप्रभुको नाउँको प्रशंसा होस्।”

22 ती सारा कुराहरू घटे, तर अथर्वबले केही गल्ती काम गरेनन्। जे भयो त्यसको लागि अथर्वबले परमेश्वरलाई दोष दिएनन्।

2

शैतानले अथर्वबलाई फेरि सतायो

1 अर्को दिन स्वर्गदूतहरू परमप्रभुसित भेट गर्न आए। शैतान पनि परमप्रभुसित भेट गर्न आयो।

2 परमप्रभुले शैतानलाई भन्नुभयो, “अहिलेसम्म तँ कहाँ थिइस्?”

शैतानले जवाफ दियो, “म पृथ्वी वरिपरि घूमिरहेको थिएँ।”

3 तब परमप्रभुले शैतानलाई भन्नुभयो, “तैले मेरो दास अथर्वबलाई कतै देखिस्? अथर्वब जस्तो यस पृथ्वीमा अन्य कोही मानिस छैन। अथर्वब एक असल र ईमान्दारी मानिस हो। उसले परमेश्वरको आराधना गर्दछ र अशिष्ट कुराहरू गर्न देखि टाढा बस्छ। तैले मलाई उसित भएको प्रत्येक चीज कुनै कारण बिने ध्वंस पार्ने सज्जा दिएता पनि अझ उसले सही काम नै गर्छ।”

4 शैतानले जवाफमा भन्यो, “चामको साटो चामलाई! एउटा मानिसले आफ्नो जीवन रक्षा गर्नका लागि सारा कुरा प्रदान गर्दछ।

5 यदि तपाईंले आफ्नो शक्ति उसको शरीरलाई चोट पुर्याउनु भयो भने, तब उसले तपाईंको मुखकै सामुन्ने तपाईंलाई सराप्ने छ।”

6 यसकारण परमप्रभुले शैतानलाई भन्नुभयो, “ठीक छ, अथर्वब तिम्रो अधीनमा छ। तर उसलाई मार्ने अनुमति भने तँलाई छैन।”

7 तब शैतान परमप्रभुबाट विदा भयो। शैतानले अथर्वबलाई कष्टमय घाउहरू गराई दियो। पीडागम्य घाउहरू अथर्वबका खुट्टा देखि टाउकोसम्म शरीरभरि थियो।

8 यसैले जहाँ खरानी थुपारिएको थियो त्यहाँ अथर्वब बसे। माटोको खपेटा लिएर आफ्नो घाउहरू कन्याउन थाले।

9 अथर्वबको पत्नीले उसलाई भनी, “अझ तपाईं परमेश्वरप्रति इमान्दार हुनुहुन्छ? किन तपाईं परमेश्वरलाई सरापेर मर्नु हुन्न!”

10 अथर्वबले आफ्नो पत्नीलाई जवाफ दिए, “तिमी एक मूर्ख आईमाई जस्तै बोल्दैछौ। परमेश्वरले हामीलाई असल कुराहरू दिनुभयो, अनि हामीले तिनीहरू ग्रहण गर्यौं। यसकारण हामीले संकटहरू पनि ग्रहण गर्नपर्छ।” नाना किसिमका घटनाहरू घटे। तर अथर्वबले पाप काम गरेनन्। उनले परमेश्वरको विरुद्ध बोलेनन्।

अथर्वबका तीनजना साथीहरू उनलाई भेट्न आउँदछन्

11 अथर्वबका तीनजना साथीहरू थिए। तेमानीका एलीपज, बिल्ददबाट शही अनि नमातीबाट सोपर। ती तीनजना साथीहरूले अथर्वबमाथि जो आपतहरू घटेका थिए ती सबै सुने। तिनीहरूले आफ्ना घरहरू छाडे अनि एक-अर्कालाई भेटे। आफ्ना सहानुभूति देखाउनु र सान्त्वना दिनका लागि अथर्वबलाई तिनीहरूले एक साथ भेट्न राजी भए।

12 जब तिनीहरूले अव्ययलाई टाढाबाट देखे, तिनी अव्यय नै थिए भन्ने निश्चय भएन तिनी अर्कै देखिन्थे। तिनीहरू चिच्याउँदै रन थाले। आफ्ना दुःख र उदासीनता देखाउनका लागि तिनीहरूले आफ्ना लुगाहरू च्याते, धूलोमैलो टाउकोमाथि हावामा उडाए।

13 तब ती तीनजना साथीहरू अव्ययसँग सात दिन सात रातसम्म भईमा बसे। तिनीहरू कसैले पनि अव्ययलाई एक शब्द पनि भनेनन् किनभने तिनीहरूले अव्ययलाई सही नसक्ने पीडाले ग्रस्त पारेको बुझे।

3

आफू जन्मेको दिनलाई अव्ययले सराच्छ

1 तब अव्ययले आफ्नो मुख खोले अनि आफू जन्मेको दिनलाई धिक्कार्न लागे।

2 उनले भनें,

3 “म जन्मेको जुन दिन थियो त्यो सधैंको लागि लोप होस्

अनि जुन रात तिनीहरूले मलाई ‘त्यो केटो हो?’

भने त्यो रात पनि हराओस् भन्ने म कामना गर्छु।

4 म त्यो रात अन्धकारै रहोस् भन्ने कामना गर्दछु।

परमेश्वरले त्यो दिन भुल्नु भन्ने कामना राख्दछु।

त्यो दिनमा प्रकाश नपरोस् भन्ने कामना गर्दछु।

5 म कामना गर्छु कि त्यो दिन मृत्यु झैं अँध्यारो होस्।

बादलले त्यो दिनलाई ढाकिदियोस् भन्ने कामना गर्दछु।

म कामना गर्छु कालो बादलहरूले म जन्मेको दिनको उज्यालालाई झसंग पारिदिन सकोस्।

6 निष्पट्र अन्धकारले त्यो रात राखोस्।

त्यो रातले त्यस वर्षको फञ्चाङ्गमा जग्गा नपावोस्।

त्यो रात कुनै पनि महीनामा नपारियोस्।

7 त्यो रात रिक्तो रहोस्।

कुनै खुशीका होहल्ला त्यो रातमा नसुनियोस्।

8 कतिपय जादुवालाहरूले सधैं लिब्यातनलाई* जगाउनु चेष्टा गरिरहेका छन।

यसकारण तिनीहरूका श्रापहरू तिनीहरूलाई भन्न देऊ

अनि म जन्मेको दिनलाई श्रापित पारिदेऊ।

9 त्यो प्रातः कालको तारा अन्धकारमा रहोस्।

त्यो रातले बिहानलाई पखिरेहेको होस् तर त्यो प्रकाश कहिल्यै नआवोस्।

यसले सूर्यको प्रथम किरणसम्म नदेखोस्।

10 किन? किनभने त्यस रातले म जन्मनु मलाई रोकेन।

त्यो रातले ती दुःख संकटहरू हेर्न मलाई रोकेन।

11 म जन्मदा नै किन मरिन?

किन म गर्भमा नै तूझँ?

12 किन मेरी आमाले मलाई घुँडामाथि राखिन्?

किन मेरी आमाले मलाई दूध खुवाइन?

13 यदि म जन्मेकै दिन मेरो भए

म अहिले विश्राममा हुने थिएँ।

म गहन निद्रामा परेको हुन्थेँ।

14 आरामसंग ती राजाहरू एवं ज्ञानी पुरुषहरूसंग रहन्थेँ जो विगतमा यस पृथ्वीमा थिए।

ती मानिसहरूले आफ्ना लागि ठाउँहरू बनाए ती अहिले ध्वंश र शेष भइसकेको छ।

15 म ती शासकहरूसँगै दफनाइयोस्

जसले आफ्ना चिहानहरू सुन र चाँदीहरूले भरेका थिए।

* 3:8: लिब्यातन सम्भवत दुलो शार्क, हेल अथवा गोही झै, कैयौं पल्ट लेखहरूमा उद्धृत गरिएको काल्पनिक “सामुद्रिक राक्षस” वा “दैत्य।”

- 16 किन म आमाको गर्भमा नै तुझै?
म त्यस्तो बालक हुन चाहन्थे
जसले दिनको उज्यालो नै देख्न पाएन।
- 17 दुष्ट मानिसहरू जब चिहानभित्र हुन्छन् तब कुकर्महरू बन्द गर्छन्।
अनि जो मानिस थकित हुन्छ उसले चिहानमा विश्राम पाउँछ।
- 18 कैदीहरूलेसम्म मोक्षा पाउँछन्,
तिनीहरूले आफ्ना पालेहरूका चित्कारहरू सुन्ने छैनन्।
- 19 सबै प्रकारका मानिसहरू चिहानमा छन्, अति महत्वपूर्ण मानिसहरू अनि साधारण मानिसहरू
अनि दास पनि आफ्नो मालिकबाट मुक्त हुन्छन्।
- 20 “किन पीडित मानिसहरू मात्र सधैं बाँच्ने पर्छ?
जसको मन तीतो छ त्यस्ता मानिसलाई किन जीवन दिनु?”
- 21 त्यो मानिस मर्न चाहन्छ तर मृत्यु आउँदैन।
त्यस दुःखी मानिसले मृत्युलाई गाडधन भन्दा पनि ज्यादा खोज्छ।
- 22 ती मानिसहरू आफ्ना चिहान पाउँदा खुशी हुनेछन्।
ती मानिसहरू आफ्ना चिहान पाउँदा प्रफुल्लित हुनेछन्।
- 23 तर परमेश्वरले तिनीहरूका भविष्यलाई गुप्त राख्नुहुन्छ
अनि तिनीहरूका सुरक्षाका निम्ति चारैतिर पर्खालहरू निर्माण गर्नुहुन्छ।
- 24 जब खाने बेला हुँदछ, म शोक अनुभव गर्छु।
मेरा गुनासोहरू पानी झैं बग्छन्।
- 25 जुन कुराहरूसित म डराउँथे मलाई त्यही भयो,
अनि जेसित म अति डराउँथे त्यही ममाथि पर्यो।
- 26 म चुप लाग्न सकिनेँ।
म विश्राम लिन सकिनेँ।
म शान्त रहन सक्तिन मेरो सन्तापले मलाई छोपि रहन्छ।”

4

एलीपजका भाषण

1 तब तेमानीका एलीपज बोले:

- 2 “यदि मैले केही भने के तिमी रिसाउँदैनौ?
जुन नभनी म रहन सक्तिनेँ।
- 3 अय्यब तिमीले धेरैजना मानिसहरूलाई शिक्षा दियौ।
तिमीले कमजोर हातहरूलाई बलवान बनायौ।
- 4 तिम्रो वचनहरूले मानिसहरूलाई मद्दत गर्थो जो पतन हुनलाई तयार थिए।
तिमीले मानिसहरूलाई बल दियौ जो स्वयं उभिन सक्तैन थिए।
- 5 तर अहिले तिमीमाथि कष्टहरू आए
अनि तिमी हतास भयौ।
कष्टले तिमीलाई छुन्छ
अनि तिमी हतास हुन्छौ।
- 6 तिमीले परमेश्वरलाई आराधना गर्छौ।
तिमीले उहाँमाथि भरोसा गर्दछौ।
तिमी एकजना असल मानिस हो।
यसकारण ती तिम्रा आशा बनोस्।
- 7 अय्यब यस विषयमा सोच: निर्दोष मानिसहरू कहिल्यै पनि ध्वंस भएका छैनन्।

- असल मानिसहरू कहिल्यै ध्वंश हुँदैनन्।
- 8 मैले कतिपय संकटकारीहरूलाई देखेको छु अनि तिनीहरू जसले जीवन कष्टमय पार्दछ।
तर तिनीहरू नै सधैं दण्डित हुन्छन्।
- 9 परमेश्वरको सरापले ती मानिसहरूलाई मार्दछ।
परमेश्वरको क्रोधको रापले तिनीहरू नाश हुँदछन्।
- 10 दुष्ट मानिसहरू सिंहहरू जस्तै गर्जन्छन् र झँकिन्छन्।
तर परमेश्वरले ती दुष्ट मानिसहरूलाई तहमा ल्याउनु हुन्छ अनि तिनीहरूका दाँतहरू भँचिदिनु हुन्छ।
- 11 हो, ती दुष्ट मानिसहरू सिंहहरू जस्तै हुन्छन् जसले शिकार मार्नलाई भेट्दैनन्।
तिनीहरू मर्छन् अनि तिनीहरूका डम्भहरू छरपष्ट हुन्छन्।
- 12 “गुमरूपमा एउटा खबर मकहाँ ल्याइयो।
मेरो कानहरूले त्यसका कानेखुसी पक्रिए।
- 13 मेरो रातको सपनाहरू बीचमा
मानिसहरू निद्रामा हुन्छन्,
- 14 म त्रासित भएँ, अनि कामोँ।
मेरो सबै हाडहरू कामोँ।
- 15 एउटा मन्द हावाले मेरो अनुहारलाई छोएर गयो।
मेरा शरीरको रौं ठाडो भए।
- 16 त्यो आत्मा त्यहाँ उभियो,
तर त्यो के थियो मैले देख्न सकिनँ।
एउटा आकार मेरो आँखाको सामने उभियो,
अनि त्यहाँ चकमन्न भयो,
तब मैले एउटा अत्यन्त मधुर स्वर सुनेँ:
- 17 ‘एकजना मानिस परमेश्वर भन्दा धर्मी हुन सक्तैन।
मानिस आफ्नो सृष्टिकर्ता भन्दा पवित्र हुन सक्तैन।
- 18 हेर, परमेश्वरले आफ्नै स्वर्गीय सेनाहरूमाथि पनि भरोसा राख्न सक्नुहुन्छ।
परमेश्वरले आफ्ना स्वर्ग दूतहरूका समस्याहरू देख्नुहुन्छ।
- 19 यसकारण मानिसहरू निन्द्राय नै खराब हुन्छन्।
मानिसहरू माटाको घरमा बस्दछन्।
ती माटाका घरहरूको जग फोहरमा हुन्छ।
कीरा फटेङ्गाहरू भन्दा तिनीहरू सजिलै किच्चिएर मर्छन्।
- 20 मानिसहरू विहानदेखि बेलुकीसम्म मर्छन् अनि कसैलाई पनि थाहा हुँदैन।
तिनीहरू मर्छन् र सदाको लागि अल्पिन्छन्।
- 21 यदि तिनीहरूको पालको डोरी तानियो भने
मर्ने कारण थाहा नपाई तिनीहरू मर्ने छैनन् र’ ”

5

- 1 “अय्यब, यदि तिमी चाहन्छौ भने डाकी पठाऊ तर कसैले पनि तिमीलाई जवाफ दिनेछैन।
कुन पवित्र पुरुषले तिमीलाई फर्काउनेछ?
- 2 मूर्ख मानिसको क्रोधले उसलाई नै मार्नेछ।
सरल मानिसको उग्र आवेशले उसलाई नै मार्नेछ।
- 3 मैले एकजना मूर्ख मानिसलाई देखे।
उसले आफू सबै सुरक्षित मान्थ्यो तर अचानक उसको घर श्रापित भयो।
- 4 उसको नानीहरूलाई सहयोग गर्ने त्यहाँ कोही थिएन।
अदालतमा उनीहरूका पक्षमा बोलिदिने कोही थिएन।
- 5 भोका मानिसहरूले उसको सबै अन्नहरू खाइदिए, ती भोका मानिसहरूले काँडाहरू माझ उभ्रेका सबै अन्नहरूसम्म लागिदिए

तिनीहरूमा जे जति थिए लोभी मानिसहरूले सबै लगिदिए।

6 दुःख फोहरबाट आउँदैन।

संकटहरू भूमिबाट उम्रिन्दैन।

7 तर आगोबाट उडेको फिलंगो जतिकै
मानिस संकट लिनलाई नै जन्मन्छ।

8 तर अथर्व, यदि म तिमी भएको भए, म परमेश्वरपट्टि फर्किने थिएँ
अनि आफ्ना समस्याहरूका बारेमा उहाँलाई भन्ने थिए।

9 हाप्रो बुझ्ने शक्ति बाहिर परमेश्वरले अलौकिक कर्महरू गर्नुहुन्छ।
चमत्कारी कर्महरू गर्न उहाँले कहिल्यै रोकिनु हुन्न।

10 परमेश्वरले पृथ्वीमा वर्षाहरू पठाउनु हुन्छ।
उहाँले खेतहरूमा पानी पठाउनु हुन्छ।

11 परमेश्वरले नम्र मानिसलाई माथि उठाउनु हुन्छ,
अनि उहाँले दुःखी मानिसलाई सुरक्षित राख्नु हुन्छ।

12 परमेश्वरले धूर्त र दुष्टहरूका युक्तिलाई विफल पारिदिनु हुन्छ,
यसकाण तिनीहरूले सफलता पाउँदैनन्।

13 परमेश्वरले ज्ञानी मानिससम्मलाई तिनीहरूको आफ्नै पासोमा समातुहुन्छ।
यसैले ती धूर्तपूर्ण योजनाहरू सफल हुँदैनन्।

14 ती चतुर मानिसहरू दिउँसै पनि जतातै ठोक्कर खान्छन्
मध्य दिनको बेलामा पनि तिनीहरू अन्धकारमा बाटो खोज्दै हिंड्ने मानिस जस्तो हुनेछ।

15 परमेश्वरले दरिद्र मानिसहरूलाई मृत्युबाट पनि जोगाउनु हुन्छ।
उहाँले गरीब निरीह मानिसहरूलाई शक्तिशालीहरूबाट जोगाउनु हुन्छ।

16 यसकारण गरीब मानिसहरूले आशा गर्छन्।
उहाँले दुष्टकर्मीको मुख थुनिदिनु हुन्छ।

17 त्यो मानिस धन्यको हो, जब परमेश्वरले उसलाई सुमार्ग बताउनुहुन्छ।
यसैले गुनासो नगर जब सर्वशक्तिमान परमेश्वरले तिमीमाथि अनुशासन गर्नुहुन्छ।

18 परमेश्वरले दिनुभएको घाउहरूमा
मलमपट्टी गरिदिनुहुन्छ।

उहाँले कसैलाई चोट पुर्याउन सक्नुहुन्छ
तर उहाँकै हातहरूले नै निको पार्नुहुन्छ।

19 उहाँले तिमीलाई छःपल्ट संकटहरूबाट बचाउनु हुनेछ।
हो, सातपल्ट दुर्घटनाहरू हुँदा पनि तिमीलाई छुने छैन।

20 जब त्यहाँ अनिकाल आईपर्छ
परमेश्वरले तिमीलाई मृत्युबाट जोगाउनु हुन्छ।

अनि जब त्यहाँ युद्ध हुँदछ
परमेश्वरले तिमीलाई मृत्युबाट जोगाउनु हुन्छ।

21 जब मानिसहरूले तिम्रो निन्दा गर्छन्
परमेश्वरले तिम्रो रक्षा गर्नु हुन्छ।

अनि यस्तो हुदाँ तिम्रो विनाश हुन्छ भनी
डराउनु पर्दैन।

22 तिमी विनाश र अनिकाल देखेर हौंसे छौ।
तिमी जङ्गली जनावरहरूदेखि भयभीत हुने छैनौ।

23 खेतका ढुङ्गाहरूसित तिम्रो वाचा बाँधिएको छ।
जङ्गली जनावरहरू तिमीसंग शान्ति साथ रहनेछन्।

24 तिम्रो घरमा शान्ति रहेको
तिमीले चाल पाउनेछौ।

तिमीले आफ्नो सम्पत्ति गन्नेछौ।

- अनि कुनै पनि चीज हराएको हुनेछैन।
- 25 तिम्ना धेरै नानीहरू हुनेछन।
तिनीहरू घाँसका पातहरू झैं प्रशस्त हुनेछन।
- 26 तिमी त्यो गह्रै जस्तै हुनेछौ जुन बाली काटिने बेलासम्ममा उब्जनेछ।
हो, तिमी बृद्धवस्थासम्म बाँच्नु पर्नेछ।
- 27 “अय्यब, हामीले ती कुराहरूका अध्ययन गरेका छौं अनि हामी जान्दछौं।
यसकारण अय्यब, ध्यान दिएर सुन, अनि तिनीहरूबाट तिमी आफैं सिक।”

6

अय्यबले एलीपजलाई जवाफ दिदछ

1 तब अय्यबले जवाफ दिए:

- 2 “यदि मेरो पीडाहरू ओजन गर्न सक्ने भएता
अनि मेरो सबै संकटहरू तराजुमा जोखिन सक्ने भएता।
- 3 मेरो दुःख म यता समुद्रहरूमा भएका बालुवाभन्दा गह्रैङ्ग हुनेथ्यो।
यसैले मेरो वचनहरू अर्थहीन प्रतीत हुन्छ।
- 4 सर्वशक्तिमान परमेश्वरको काँडहरू ममाथि छन्।
मेरो आत्मा ती काँडहरूदेखि विषको अनुभव गर्दछु।
परमेश्वरका डरलाग्दा हतियारहरू मेरो विरुद्धमा लस्कर लागेका छन।
- 5 जब कुनै दुर्घटना घटेको छैन। तिम्नो शब्दहरू भन्नलाई सजिलो छ।
जंगली गधाले पनि गुनासो गर्दैन। जब त्यहाँ उसलाई खान घाँस छ
अनि गाईले गुनासो गर्दैन जब त्योसँग खाद्य छ भने।
- 6 नुन विनाको भोजनको स्वाद असल हुँदैन
अनि अण्डाको सेतो खोस्टाको कुनै स्वाद हुँदैन।
- 7 यस प्रकारको खाद्य खान अस्वीकार गर्छु। यस्ता भोजनले मलाई अस्वास्थ्य पार्छ।
अनि तिम्ना कुराहरू त्यस्तै छन्।
- 8 “हाय! मैले जे मागें त्यो पाउँन सक्ँ।
म कामना गर्छु मैले चाहेको जे छ परमेश्वरले दिनुहुनेछ।
- 9 म कामना गर्छु परमेश्वरले मलाई श्राप दिउन,
केही अधि बढेर मलाई मारुन।
- 10 अनि यदि उहाँले मलाई मारुनुभने म एउटा कुरामा आश्वासित हुनेछु।
म एउटा कुरामा खुशी हुनेछु।
अनेकौं पीडाहरू भए पनि मैले परमेश्वरको आज्ञा अमान्य कहिल्यै गरेको छैन।
- 11 “मेरो बल गयो यसैले मसित बाँच्ने आशा पनि छैन।
म जान्दिनँ ममाथि के दुर्घटना आइपर्नेछ।
यसैले मसँग धैर्य पनि छैन।
- 12 म चट्टान जस्तो बलियो छैन।
मेरो मासु काँसको जस्तो धातुबाट बनेको होइन।
- 13 म सँग स्वयंलाई सहयोग गर्ने क्षमता पनि अब छैन।
किन? किनभने मबाट सफलता जति लगेर गयो।
- 14 “कुनै मानिस यदि संकटहरूमा छ भने उसको साथी उसको निम्ति कृपालु हुनपर्छ।
यदि उसका साथी सर्वशक्तिमान परमेश्वरदेखि विमुख भए पनि कुनै मानिस आफ्नो साथीको लागि उद्धार हुनपर्छ।

- 15 तर तिमी, मेरो दाज्यू-भाइहरू, उद्धार भएनौ।
म तिमीहरूमाथि आश्रित हुन सकिन।
तिमीहरू त्यस्ता खोलाहरू जस्तै हो जुन कहिले काहीं मात्र बहन्छ अनि अरू बेला बहँदैन।
तिमीहरू त्यस्ता खोला हो जो पोखिन्छन्।
- 16 जब तिमीहरू बरफले जम्छन् अनि जहाँ हिउँ लुकाए राखिएको हुन्छ।
17 अनि जब ऋतु गर्मी र सूकखा हुन्छ,
पानी बहन रोकिन्छ।
अनि खोलाहरू सुक्छन्।
- 18 व्यापारीहरू बाङ्गो टेडो मोडहरू पछ्याउँदै जङ्गलमा हराउँदछ।
तिनीहरू विनाशतिर उक्लन्छन् र नष्ट हुन्छन्।
- 19 तेमाका व्यापारीहरू पानी खोज्न आउँछन्।
शेबाबाट यात्रीहरू पानी पाउँने पूर्ण आशामा आउँछन्।
- 20 तिनीहरू पानी पाइन्छ भनेर आशा गर्छन
तर तिनीहरू निराश हुन्छन्।
- 21 अहिले तिमीहरू त्यस्ता खोलाहरू जस्ता हो।
तिमीहरूले मेरो संकटहरू देखेर भयभीत छौ।
- 22 के मैले तिमीहरूलाई सहायता मागे? होइन।
तर तिमीहरूले मलाई आफ्ना सल्लाहहरू खुल्ला रूपमा दियौ।
- 23 के मैले तिमीहरूलाई भने, 'शत्रुहरूबाट मलाई जोगाऊ?
निष्ठुर मानिसहरूबाट मलाई जोगाऊ?'
- 24 "यसैले अब, मलाई शिक्षा देऊ अनि म चूपचाप रहनेछु।
मलाई देखाऊ कि मैले के त्यस्तो गल्ती गरे?
- 25 ईमानदार वचनहरू शक्तिशाली हुन्छन।
तर तिमी तर्कहरूको के मतलब छ।
- 26 जब एकजना निराशापूर्ण मानिसको शब्दहरू बतास झैं हुन्छन् भने
के तिमीहरू मेरा कुराहरूमा बहस गर्न सक्छौं भनी सोच्छौं?
- 27 तिमीहरूले चर्याखिसम्म थापेर ती चीजहरू जित्र खोज्दैछौ
जुन ती बाबु हीन नाबालकहरूका हुन्।
तिमीहरूले आफ्नै साथीहरूलाई बेच्नेछौ।
- 28 तर अब, दया गरेर मेरो अनुहारलाई ध्यान देऊ।
म तिमीहरू प्रति झटो हुने छैन।
- 29 यसैले अब, आफ्ना विचारहरू परिवर्तन गर बेईमानी नगर सोचाइ परिवर्तन गर।
मैले कुनै गल्ती काम गरेको छैन।
- 30 म झटो बोल्तिहेको छैन।
अनि म झटोबाट सही के हो जान्दछु।"

7

1 अथर्वबले भने,

"मानिसले पृथ्वीमा कठोर संघर्ष गर्छ।

उसको जीवन एक ज्यालामा काम गर्नेहरूको जस्तो छ।

2 मानिस एक दास जस्तो हो जसले गर्मीको दिनमा कठोर काम गरेपछि चिसो छाँया खोज्छ।
मानिस एक ज्यालाको कर्मी जस्तो हो जसले ज्याला पछिरेहन्छ।

3 त्यसरी नै मैले महिनौसम्म अर्थहीन यातनाहरू भोगेको थिएँ
अनि मेरो लागि कष्टका रातहरू अलग राखिएका छन्।

- 4 जब म सुतेँ, मैले सोचेँ,
‘कतिञ्जेल मैले सोच्ने, जबसम्म म उठ्दिन?’
तर रात लामो छ।
अनि घाम नझल्कुञ्जेलसम्म म ओछ्यानमा छटपटाउँदै रहें।
- 5 मेरो शरीर किराहरू र फोहरले ढाकिएको छ।
मेरो छाला निको हुन थाल्छ अनि त्यसपछि फेरि एकपल्ट नयाँ घाउहरूले छोपिन्छ।
- 6 “मेरो दिनहरू जुलाहा तानको धागो झैं चाढो चाढो वितिरहेको छ
अनि प्रत्येक दिन निराशमय भई शेष हुन्छ।
- 7 परमेश्वर, सम्झनुहोस् मेरो जीवन त ढुकढुकी मात्र हो।
म कहिल्यै पनि फेरि केही राम्रो देखे छैन।
- 8 अनि तपाईंले मलाई फेरि देख्नु हुने छैन,
तपाईंले मलाई हेर्नु हुनेछ, तर म गई सकेको हुनेछु।
- 9 बादल विलिन भएर गए जस्तै मानिस मर्छ
अनि चिहानभित्र गाडिन्छ अनि उ फेरि फर्की आउँदैन।
- 10 उ आफ्नो पुरानो घरमा फेरि फर्की आउँदैन
उसको घरले फेरि उसलाई चिन्ने छैन।
- 11 “यसैले म चुपचाप रहने छैन।
म बोल्नेछु। मेरो आत्माले कष्ट पाएको छ।
म गुनासो गर्नेछु किनभने मेरो आत्मा दुःखमा छ।
- 12 के म समुद्र हुँ अथवा समुद्री-जन्तु हुँ?
परमेश्वर, किन मेरो हेरचाह गर्नु हुन्छ?
- 13 मेरो ओछ्यानले मलाई आराम दिनु पर्छ,
मेरो ओछ्यानले मलाई विश्राम र शान्ति दिनुपर्छ।
- 14 तर परमेश्वर जब म ढल्किन्छु
सपनाहरूमा तपाईंले तर्साउनु हुन्छ, दर्शनहरूले भयभीत पार्नु हुन्छ।
- 15 यसर्थ म यसरी बाँचिरहनु भन्दा
गला अँट्याएर मर्न चाहन्छु।
- 16 म आफ्नो जीवनलाई घृणा गर्छु।
म चीरकालसम्म बाँचन चाहन्न।
मलाई एकलै छाडी दिनुहोस्
मेरो जीवनको अर्थ नै छैन।
- 17 परमेश्वर, तपाईंको निम्ति मानिस किन अत्यन्त मुख्य छ?
किन तपाईंले उसको सम्मान गर्नुपर्छ?
किन तपाईंले उसको हेरचाह गर्नुपर्छ?
- 18 किन प्रत्येक बिहान तपाईंले मानिसको प्रतिक्षा गर्नुहुन्छ?
अनि प्रत्येक क्षण परीक्षा लिनुहुन्छ?
- 19 परमेश्वर, तपाईं मबाट कहिल्यै टाढा रहन सक्नुहुन्न।
तपाईंले मलाई एकछिन पनि एकलै छाडन सक्नुहुन्न।
- 20 परमेश्वर तपाईंले मानिसहरूमाथि नजर राख्नुहुन्छ।
यदि मैले पाप गरेको छु भने, सजाय दिनुहोस्, मैले के गर्न पर्छ?
किन तपाईंले मलाई निशाना बनाई प्रयोग गर्नु भयो?
के म तपाईंको निम्ति एक समस्या भएको थिएँ र?
- 21 किन तपाईंले मेरो अपराध क्षमा गर्नु भएन?
किन तपाईंले मेरा निम्ति पापहरूको क्षमागर्नु भएन?
चँडि म मर्ने छु र आफ्नो चिहानमा हुनेछु।

तब तपाईंले मलाई खोज्नु हुनेछ
तर म गइसकेको हुनेछु।”

8

बिल्दद अय्यबसंग बोल्दछ

1 तब शहाबाट आएका बिल्ददले उत्तर दिए:

- 2 “कहिलेसम्म तिमि त्यसरी भनी रहने छौ?
तिम्रा वचनहरू तीव्र हावाको प्रहार जस्तो छ।
- 3 परमेश्वर सदा निष्पक्ष हुनुहुन्छ।
सर्वशक्तिमान परमेश्वरले ती कुराहरू कहिल्यै बदलनु हुन्न जुन ठीक छन्।
- 4 यदि तिम्रा छोरा-छोरीहरूले परमेश्वरको विरुद्ध पाप गरेका छन् भने
तब उहाँले तिनीहरूलाई दण्ड दिनु हुने छ।
- 5 तर अब अय्यब, परमेश्वर पट्टिहेर,
अनि सर्वशक्तिमानप्रति प्रार्थना गर।
- 6 यदि तिमि निर्दोष अनि इमान्दार छौ भने उहाँले तिम्रीलाई मद्दत गर्नचाँडै आउनु हुनेछ।
उहाँले तिम्रा घर पुनः निर्माण गरिदिनुहुनेछ।
- 7 तब तिम्रीसंग पहिले जति थियो
त्यो भन्दा अझ ज्यादा हुनेछ।
- 8 “बूढा-प्रधानहरूलाई सोधखोज गर,
तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूले के सिके।
- 9 हामी हिजै मात्र जन्मे जस्तो प्रतीत हुँदछ,
त्यो पक्का बुझ्नका लागि हामी अझ कलिलै छौं।
यस पृथ्वीमा हाम्रा आयु छायौं जस्तै छोटो छन्।
- 10 हनुसकछ बूढा-प्रधानहरूले तिम्रीलाई पढाउन सक्छन्।
हुनसकछ उनीहरूले जे सिकेका छन् त्यही शिक्षा दिनसक्छन्।”
- 11 “बिल्ददले भन्यो, ‘के सिमसार अग्लो सुकखा ठाउँमा उम्रिन सक्छ?
के निगालाहरू पानीबिना उम्रन सक्छ?’
- 12 अहाँ! यदि पानी सुकाइयो भने,
तब तिनीहरू पनि अरू उद्भिद्हरू भन्दा चाँडो ओइलाउने छैन।
- 13 मानिसहरू ज-जसले परमेश्वरलाई भुल्छन तिनीहरू मसिना र सूख्खा निगालाहरू जस्तो हुनेछन्।
जुन मानिसले परमेश्वरलाई भुल्छ उसले आफ्नो सम्पूर्ण आशा हराउनेछ।
- 14 त्यो मानिसको अडेस लाग्ने ठाउँसम्म हुँदैन।
उसको सुरक्षाको घर माकुराको जालो जस्तो हुन्छ।
- 15 यदि त्यो मानिस माकुराको जालोमा अडेस लाग्यो भने
त्यो जालो फाट्छ।
माकुराको जालमा झुण्डिन्छ
तर त्यसले उसलाई थाम्न सक्तैन।
- 16 त्यो मानिस एक उद्भिद् जस्तो छ जसमा प्रशस्त पानी र घामको किरण छ
त्यसको हाँगाहरू सबै बगैँचा भरि फैलिएको छ।
- 17 त्यसले आफ्नो जराहरू वरिपरि ढुङ्गाहरूको थुप्रोले लपेट्छ।
ढुङ्गामा बढनका निम्ति ठाउँहरू खोजिरहन्छ।
- 18 तर यदि उद्भिद्लाई त्यसको ठाउँ सार्थो भने त्यो मर्नेछ,
र त्यो उद्भिद् त्यहाँ एक समयमा थियो भन्ने कसैलाई थाहा पनि हुँदैन।

- 19 तर उद्दिद् खुशी थियो
 अनि यसको ठाउँमा अर्को उम्रिनेछ।
- 20 परमेश्वरले निर्दोष मानिसहरूलाई त्याग्नु हुन्न।
 उहाँले दुष्ट मानिसहरूलाई मर्दत गर्नुहुन्न।
- 21 परमेश्वरले सधैं तिम्रो मुख हौंसोले भरिदिनुहुन्छ
 अनि तिमीहरूका ओठहरू खुशीका आवाजले भरिदिनुहुन्छ।
- 22 तर तिम्ना शत्रुहरूले लगाउने पोषाक नै लाजको हुनेछ
 अनि दुष्ट मानिसहरूका घरहरू भत्काइनेछ।”

9

अव्ययबले बिल्ददलाई जवाफ दिन्छन्

1 तब अव्ययबले जवाफ दिए,

- 2 “हो, म जान्दछु तिमीले जे कुरा भन्छौ त्यो सत्य हो।
 तर कसरी मानिसले परमेश्वरलाई तर्कमा पराजित गराउनु सक्छ?”
- 3 एक मानिसले परमेश्वरसंग तर्क गर्न सक्तैन। परमेश्वरले 1,000 प्रश्नहरू सोध्न सक्नु हुनेछ
 तर त्यो मानिसले एउटा मात्रको पनि जवाफ दिन सक्ने छैन।
- 4 परमेश्वर महाज्ञानी हुनुहुन्छ, अनि उहाँको शक्ति महान छ।
 परमेश्वरसंग लडाईं गर्ने कसैले पनि चोट पाउन सक्छ।
- 5 परमेश्वरको क्रोधले पर्वतहरू नै हल्लाइदिन सक्छ अनि तिनीहरूले थाहासम्म पाउँदैनन्।
- 6 परमेश्वरले पृथ्वी थर्काउनलाई भुईँचालो पठाउनु हुन्छ।
 परमेश्वरले पृथ्वीको मूलाधार हल्लाई दिनुहुन्छ।
- 7 परमेश्वर घामसँग बोल्न सक्नु हुन्छ अनि यसलाई उदाउन दिनुहुन्छ।
 उहाँले ताराहरूलाई बन्द गर्न सक्नु हुन्छ।
 यसकारण तिनीहरू चम्कन सक्तैनन्।
- 8 परमेश्वर एकलैले आकाशहरू बनाउँनुभयो।
 उहाँ समुद्री छालहरूमा हिंडनुहुन्छ।
- 9 “परमेश्वरले सप्त-ऋषि, मृगशिरा अनि किर्किट ताराहरू बनाउँनुभयो।
 उहाँले दक्षिणी तारागण बनाउनु भयो।
- 10 परमेश्वरले महान कर्महरू गर्नुहुन्छ जुन मानिसहरूले बुझ्न सक्तैनन्।
 परमेश्वरका चमत्कारहरूको कुनै अन्त हुँदैन।
- 11 जब परमेश्वर मदेखि जानुहुन्छ, म उहाँलाई देख्न सक्तिन।
 जब परमेश्वर मरै छेउबाट जानु हुन्छ म उहाँलाई देखिदिन।
- 12 यदि परमेश्वरले केही थोक लगेर जानु भयो भने
 कसैले उहाँलाई रोक्न सक्दैन।
 कसैले पनि उहाँलाई केही भन्न ‘सक्तैनन्
 तपाईं के गरिरहनु भएको छ?’
- 13 परमेश्वरले आफ्नो क्रोध फर्काउँनुहुन्न।
 रहाबको सहयोगीहरूले परमेश्वरको डर माने।
- 14 यसैले म परमेश्वरसंग तर्क गर्न सक्तिनँ।
 उहाँलाई मैले के भन्नुपर्छ म जान्दिनँ।
- 15 म निर्दोष छु तर म उहाँलाई जवाफ दिन सक्तिनँ।
 म उहाँको दयाका निम्ति मात्र याचना गर्न सक्छु।
- 16 मैले बोलाउँदा उहाँले जवाफ दिनुभयो,
 म अझ विश्वास गर्ने छैन कि उहाँले साँचि नै मलाई सुन्नु भएकोछ।

- 17 परमेश्वरले मात्र मलाई मिचन आँधी पठाउनु भयो।
उहाँले कुनै कारणै बिना मलाई ज्यादा घाउ र चोटहरू दिनुभयो।
- 18 परमेश्वरले फेरि मलाई सास फेर्न दिनुहुने छैन।
उहाँले खाली मलाई ज्यादा दुःखहरू मात्र दिनुहुन्छ।
- 19 म परमेश्वरलाई पराजित गर्न सक्तिर्नै।
परमेश्वर अत्यन्त शक्तिशाली हुनुहुन्छ।
- म परमेश्वरलाई न्यायलयमा लैजान सक्तिर्नै!
अनि ममाथि निष्पक्ष हुनुहोस् भनेर जिद्दी गर्न सक्तिर्नै।
- 20 म निर्दोष छु, तर मैले भनेका कुराहरूले मलाई दोषी बनाए जस्तो लाग्छ।
म निर्दोष छु, तर यदि म बोलेँ भने मेरो मुखले मलाई नै दोषी प्रमाणगर्छ।
- 21 म निर्दोष छु। तर म जान्दिन के सोच्ने।
म आफ्नै जीवनलाई घृणा गर्छु।
- 22 म आफैलाई भन्छु, 'त्यस्तै कुराहरू सबैमाथि घटिरहन्छन्।
निर्दोष मानिसहरू दोषी झैं मर्छन्। परमेश्वरले सबैको जीवनलाई समाप्त गर्नुहुन्छ।'।
- 23 जब केही डरलाग्दो घटनाहरू भयो भने अनि निर्दोष मानिसहरू मारिए भने के परमेश्वर तिनीहरूमाथि हाँसु हुन्छ?
- 24 जब एकजना दुष्ट मानिस एउटा देशको शासक हुन्छ तब के परमेश्वरले आफ्नो नायकलाई त्यहाँ के भएको छ हेर्न पठाउनुहुन्छ?
यदि त्यो सत्य हो भने परमेश्वर चाँहि को हुन् त?
- 25 "दगुर्ने भन्दा पनि मेरो दिनहरू चाँडो भाग्दछ मेरा दिनहरू उडी जाँदैछ
अनि त्यहाँ तिनीहरूमा कुनै खुशीयाली नै छैन।
- 26 मेरा दिनहरू डुङ्गा जस्तै छिटो बग्छन्।
मेरो दिनहरू चीलले आफ्नो शिकारमाथि बेगले झम्टे झैं चाँडो बित्छ।
- 27 "यदि म भन्छु 'म गुनासो गर्ने छैन
म आफ्ना पीडाहरू भुल्छु, म मेरो अनुहारमा मुस्कानले भरुँ।'
- 28 म मेरा पीडाले अझै भयभीत छु।
म जान्दछु तिमीले मलाई निर्दोष मान्ने छैनौ।
- 29 यदि म दोषी ठहरी सकेको छु भने
आफ्नो परीक्षा किन गरिरहने। म भन्छु, 'यो भुलिदेऊ।'
- 30 यदि मैले स्वयंलाई हिउँले धोएँ भने
अनि साबुनले हातहरू सफा राखेँ भने,
- 31 परमेश्वरले मलाई हिलो भएको खाडलमा धकेल्नु हुन्छ।
तब मेरो लुगाहरूले पनि मलाई घृणा गर्नेछन्।
- 32 परमेश्वर म जस्तो मानिस हुनुहुन्न यसकारणले गर्दा म उहाँलाई जवाफ दिन सक्तिर्नै।
हामी न्यायलयमा एकाकाले भेट गर्न सक्तौनौ।
- 33 म चाहन्छु कि त्यहाँ दुवै पक्षहरूलाई सुनिदिने कोही रहोस्।
म चाहन्छु कि त्यहाँ दुवै पक्षलाई निष्पक्ष रूपमा न्याय गर्ने कोही होस्।
- 34 म चाहन्छु कि परमेश्वरले लिने डण्डा लागिदिने त्यहाँ कोही होस्।
तब परमेश्वरले मलाई एकदमै भयभीत पार्नु हुने छैन।
- 35 तब परमेश्वरको भयबाट स्वतन्त्र भएर
मैले चाहेको कुरा म भन्न सक्थेँ।

- यसकारण म स्वतन्त्र रूपमा गुनासो पोख्छु।
मेरो मन एकदमै तितो छ, यसकारण अब म बोल्नेछु।
- 2 म परमेश्वरलाई भन्ने छु: 'मलाई दोष नदिनु होस्।
मलाई भन्नुहोस्, मैले के गल्ती गरेको छु?
मसित विरोध गर्ने तपाईंसँग के कारण छ?
- 3 परमेश्वर, मलाई चोट पार्दा तपाईं खुशी हुनुहुन्छ?
यसले के देखिन्छ भने तपाईंले जे बनाउनुभयो त्यसको वास्ता गर्नुहन्न।
अथवा तपाईं त्यो दुष्ट मानिसहरूले बनाएको योजनाहरूसित खुशी हुनुहुन्छ।
- 4 परमेश्वर, तपाईंसँग मानवी आँखाहरू छन्?
तपाईं मानिसहरूले देखे जस्तै देख्नु हुन्छ?
- 5 के तपाईंको आयु मानिसको जस्तै छोटो छ?
के तपाईंको जीवन हाम्रो जस्तै क्षणिक छ?
- 6 तपाईंले मेरो दोष खोज्नु हुन्छ
अनि मेरो पाप खोज्नु हुन्छ।
- 7 म निर्दोष छु भनेर तपाईं जान्नु हुन्छ
तर कसैले पनि मलाई तपाईंको शक्तिदेखि बचाउन सक्तैन।
- 8 परमेश्वर,
तपाईंको हातले मलाई बनाउनु भयो
अनि मेरो शरीरको आकार बनाउनु भयो।
के तपाईंले मलाई नष्ट गर्नु हुन्छ?
- 9 परमेश्वर, सम्झनु होस्, तपाईंले मलाई माटोबाट बनाउनु भयो।
के फेरि तपाईंले मलाई माटोमा नै परिणत गर्नुहुन्छ?
- 10 तपाईंले मलाई दूध सरह पोखाउनु भयो तपाईंले मलाई घुमाउनु भयो
र पनीर बनाए जस्तै निचोर्नु भयो।
- 11 तपाईंले मलाई हठी र मांसपेशीहरूमा राख्नु भयो।
अनि तपाईंले मलाई मासु अनि छालाले पहिर्याउनुभयो।
- 12 तपाईंले मलाई जीवन दिनु भयो अनि म प्रति धेरै दया दर्शाउनु भयो।
तपाईंले मेरो हेरचाह गर्नुभयो अनि मेरो आत्मालाई जगाउनु भयो।
- 13 तर तपाईंले हृदयमा यो के लुकाउनु भयो, म जान्दछु तपाईंले हृदयमा के गोप्य योजना गर्नु भएको छ।
हो तपाईंको मनमा के छ? म जान्दछु।
- 14 यदि मैले पाप गरे भने तपाईंले देख्नु हुन्छ।
यसैले गल्ती काम गर्दा तपाईंले दण्ड दिन सक्नु हुन्छ।
- 15 जब म पाप गर्छु,
म दोषी हुन्छु
अनि यो मेरा निम्ति एकदम नराम्रो हुन्छ।
तर म निर्दोष भएता पनि
आफ्नो शिर उठाउन सक्तिर्ने।
म अपमानित तथा चिन्ताग्रस्त छु।
- 16 यदि म सफल हुँदा र गर्व गर्दा, तपाईंले मलाई चोट पुर्याउनु भयो,
जसरी एकजना मानिसले सिंहलाई चोट दिदछ
त्यसरी नै तपाईंले फेरि मेरो विरुद्ध शक्ति देखाउनु भयो।
- 17 तपाईंसँग मेरो गल्ती प्रमाणित गर्ने सधैं
एकजना रहन्छ। एउटा सेनाको पछि अर्को सेना
मेरो विरुद्ध पठाए जस्तै
तपाईंले ममाथि घरि-घरि रीस देखाउनु हुन्छ।
- 18 यसकारण, परमेश्वर मलाई किन जन्म दिनु भयो?

- म इच्छा गर्ह्यु मलाई कसैले देख्नु अघि नै म मरेको हुनु पर्थ्यो।
- 19 म इच्छा गर्ह्यु म काल्यै नबाचेको भए हुने थियो।
आमाको कोखबाट सोझै चिहान तिर मलाई डोर्याएको भए हुने थियो।
- 20 मेरो जीवन प्रायः
बितिसकेको छ।
यसकारण मलाई एकलो छोडी दिनु होस्।
- 21 जुन अँध्यारो, मृत्यु स्थान जहाँबाट कुनै मानिस फर्कँदैन
त्यस ठाउँमा जानु भन्दा अघि मेरो अलिकति बाँचेको समय मलाई उपभोग गर्न दिनुहोस्।
- 22 अन्धकार, छायाँ र अन्धोल जसलाई कसैले देख्न सक्तैन अनि त्यो ठाउँ जहाँ प्रकाश पनि कालो हुँदछ
म त्यस्तो ठाउँमा पुग्न भन्दा पहिला, अधिने मैले छाडेको थोरै समय मलाई उपभोग गर्न दिनुहोस्।”

11

सोपर अथर्वबसित बोल्दछ

- 1 तब नामातीबाट आएका सोपरले अथर्वबलाई जवाफ दिँदै भने,
- 2 “यी शब्दहरूको प्रवाहलाई उत्तर दिनुपर्छ।
के यी कुराहरूले अथर्वबलाई ठीक गराउँछ? अँह।
- 3 अथर्वब के तिमी सम्झन्छौ
कि तिमीलाई जवाफ दिने हामीसँग शब्दहरू छैनन्?
जब तिमी परमेश्वरलाई खिसी गर्छौ,
तिमी सोच्छौ तिमीलाई चेतावनी दिने कोही छैन?
- 4 अथर्वब तिमीले परमेश्वरलाई भन्छौ,
‘मेरो तर्कहरू यथार्थ छन्
अनि तपाईंले मलाई चोखो देख्न सक्नु हुन्छ।’
- 5 अथर्वब, म चाहन्छु परमेश्वरले तिमीलाई जवाफ दिनुहुन्छ
अनि भन्नुहुनेछ कि तिमी गल्ती छौ।
- 6 परमेश्वरले तिमीलाई ज्ञानको रहस्य भन्न सक्नु हुन्थ्यो।
उहाँले तिमीलाई भन्नुहुने थियो कि प्रत्येक कथाको दुइ पक्ष हुन्छन्।
अथर्वब, मेरो कुरा सुन।
तिमीले जति दण्ड पाउनु पर्थ्यो परमेश्वरले त्यति दण्ड तिमीलाई दिइरहनु भएको छैन।
- 7 “अथर्वब, के तिमी सोच्छौ कि तिमीले वास्तविक रूपमा परमेश्वरलाई बुझ्छौ?
तिमीले सर्वशक्तिमान परमेश्वरलाई बुझ्न सक्तैनौ।
- 8 माथि स्वर्गमा के छ
त्यस विषयमा तिमीले केही गर्न सक्तैनौ
मृत्युलोकको बारेमा तिमीले
केही पनि जान्दैनौ।
- 9 परमेश्वर पृथ्वी भन्दा महान
अनि सागर भन्दा विशाल हुनु हुन्छ।
- 10 “यदि परमेश्वरले तिमीलाई कैद गरेर न्यायलयमा ल्याउनु भयो भने,
कसैले उहाँलाई रोक्न सक्तैन।
- 11 साँच्चो रूपमा, को अयोग्य छ भनेर परमेश्वरले चिन्नुहुन्छ।
जब परमेश्वरले अनिष्ट देख्नु हुन्छ उहाँले त्यो याद गर्नुहुन्छ।
- 12 जसरी एउटा जङ्गली गधाले मानिस जन्माउन सक्तैन
एकजना मूर्ख मानिस कहिल्यै ज्ञानी मानिस हुन सक्तैन।

- 13 तर अय्यब तिमीले आफ्नो परमेश्वरको सेवा गर्नलाई मात्र मन तयार राख
अनि उहाँलाई आराधना गर्न तिमी हातहरू माथि उठोस्।
- 14 तिमी घरमा रहेको पाप तिमीले त्यहाँबाट लखेट्नु पर्छ।
तिमी घरमा दुष्टलाई आश्रय नदेऊ।
- 15 तब तिमी आफ्नो निर्दोष अनुहारले परमेश्वरलाई हेर्न सक्नेछौ।
तिमी उठ दरिलो होऊ अनि भयभीत नहोऊ।
- 16 तब तिमीले आफ्नो दुःख भुल्न सक्छौ।
तिमी दुःखहरू विगतमा तिमीमाथि बगेर गएको पानी झैं एक यादगार हुनेछ।
- 17 जब तिमी जीवन मध्य दिनको घाम भन्दा प्रकाशमय हुनेछ,
जीवनको कालो क्षणहरू बिहानको सूर्योदय जस्तो चम्किलो हुनेछ।
- 18 तब तिमीले सुरक्षित अनुभव गर्नेछौ किनभने त्यहाँ आशाको किरण देखा पर्नेछ परमेश्वरले तिमी हेरचाह गर्नु हुनेछ
अनि तिमीलाई आराम प्रदान गर्नुहुनेछ।
- 19 तिमी विश्राम गर्न ढल्किन सक्नेछौ अनि कसैले तिमीलाई सताउने छैन।
अनि धेरै मानिसहरूले तिमी निम्ति सहयोगको हात बढाउन आउनेछन।
- 20 नराम्रा मानिसहरूले सहयोग खोज्लान,
तर तिनीहरू आफ्ना कष्टहरूबाट मुक्त हुन सक्तैनन्,
तिनीहरूका आशाले मृत्यु तर्फ औल्याउने छ।”

12

अय्यबले सोपरलाई जवाफ दिदछ

1 तब अय्यबले तिनीहरूलाई जवाफ दिए:

- 2 “निःसन्देह तिमी सोचछौ,
तिमी मात्र ज्ञानी पुरुष हौ,
तिमी सोचछौ जब तिमी मर्छौ,
ज्ञान पनि तिमीसँगै जानेछ।
- 3 तर मेरो मन तिमी जस्तै नै छ।
तिमी जतिकै होशियारी म पनि छु।
कसैले पनि यो सत्यलाई देख्न सक्छ।
- 4 “मेरो मित्रहरू म प्रति अब हाँसो उडाऊ।
तिनीहरू भन्छन्, ‘उसले परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्थो अनि
उसले आफ्नो जवाफ पायो त्यसैले यी सारा दुष्ट कुराहरू उमाथि आइलाग्यो।’
म एक असल मानिस हूँ, म निर्दोष छु।
तर तिनीहरू अझ ममाथि हाँस्छन्।
- 5 दुःखमा नपरेका मानिसहरू दुःखमा पर्नेहरूमाथि हाँस्छन्।
जब उसको खुट्टा चिप्लिन्छ तिनीहरू उसलाई तिरस्कार गर्न तत्पर रहेका हुन्छन्।
- 6 तर चोरहरूको घरले तिनीहरूको टाउको दुःखाउँदैन।
मानिसहरू जसले परमेश्वरलाई क्रोधित पार्दछ ऊ शान्तिमा वस्दछ,
अनि तिनीहरूको आफ्नो बल नै देवात हुन्।
- 7 “तर पशुहरूलाई सोध,
तिनीहरूले तिमीहरूलाई सिकाउने छन्।
अथवा हावामा उड्ने चराहरूलाई सोध,
तिनीहरूले तिमीहरूलाई भन्नेछन्।
- 8 अथवा पृथ्वीसँग बोल,

- त्यसले तिमीलाई भन्नेछ।
 अथवा समुद्रका माछाले तिनीहरूको ज्ञान
 तिमीलाई बताउनेछ।
- 9 प्रत्येकले जान्दछ कि परमेश्वरले सारा कुराहरू बनाउनु भयो।
 10 प्रत्येक प्राणीहरू जो बाँच्दछन् अनि प्रत्येक मानिस जसको प्राण छ,
 सबै परमेश्वरकै शक्तिको अधीनमा छ।
 11 तर जसरी जिब्रोले भोजनको स्वाद लिए जस्तै,
 कानहरूले शब्दहरू सुनेर आनन्द लिए जस्तै हुन्छ र?
 12 हामी भन्छौं, 'ज्ञान बढापाकाहरूमा नै पाइन्छ
 लामो जीवनले बुद्धि ल्याउँछ।'।
 13 तर ज्ञान र पराक्रम परमेश्वरको सम्पत्ति हो।
 राम्रो सल्लाह र बुद्धि उहाँकै हुन्।
 14 यदि परमेश्वरले कुनै कुरा भल्काउनु भयो भने मानिसहरूले यसलाई फेरि बनाउन सक्दैनन्।
 यदि परमेश्वरले कसैलाई कैदमा राख्नु भयो भने मानिसले त्यसलाई मुक्त पार्न? सक्दैनन्।
 15 यदि परमेश्वरले वर्षा रोकिदिनु भयो भने पृथ्वी सूख्छा हुनेछ।
 यदि परमेश्वरले वर्षालाई छोडिदिनु भयो भने त्यसले पृथ्वीमा बाढी ल्याउनेछ।
 16 परमेश्वर शक्तिशाली हुनुहुन्छ र सधैं जित्नु हुन्छ।
 एकजना जसले भुल गर्छ अनि एकजना जसले उसलाई धोका दिन्छ दुवै परमेश्वर कै हुन्।
 17 परमेश्वरले सल्लाहकार र उसको ज्ञान खोस्नुहुन्छ
 अनि मुखियाहरूलाई मूर्ख बनाउनु हुन्छ।
 18 राजाहरूले मानिसहरूलाई कैदमा राख्छन् तर परमेश्वरले तिनीहरूलाई छुटकारा दिनुहुन्छ
 अनि तिनीहरूलाई शक्तिशाली बनाउनु हुन्छ।
 19 उहाँले पूजाहारीहरू आफ्नो कब्जामा राख्नुहुन्छ
 अनि ज-जसले आफैलाई सुरक्षित देख्छन् तिनीहरूलाई पराजित पार्नुहुन्छ।
 20 परमेश्वरले विश्वासी सल्लाहकारहरूलाई चुप पार्नुहुन्छ।
 उहाँले बढापाकाहरूको ज्ञान खोसी लैजानुहुन्छ।
 21 परमेश्वरले मुखियाहरूलाई महत्वहीन बनाउनु हुन्छ।
 उहाँले शासकहरूको शक्ति खोसेर लैजानु हुन्छ।
 22 परमेश्वरले अन्धकारका गहिरो रहस्यहरू सम्म थाहा पाउनु हुन्छ।
 उहाँले त्यस्ता मृत्यु भन्दा कडा अन्धकारमा पनि प्रकाश पठाउनु हुन्छ।
 23 परमेश्वरले जाति-जातिहरूलाई टूला र शक्तिशाली बनाउनुहुन्छ,
 अनि तिनीहरूलाई ध्वंस पार्नुहुन्छ।
 उहाँले जातिहरूलाई विस्तार गराउनु हुन्छ
 त्यसपछि त्यहाँका जनसमूहलाई छरपष्ट पार्नुहुन्छ।
 24 परमेश्वरले शासकहरूलाई मूर्ख बनाउनु हुन्छ।
 उहाँले तिनीहरूलाई जङ्गलमा उदेश्यहीन भौतारिरहेको पार्नुहुन्छ।
 25 ती मुखियाहरू त्यस मानिस जस्ता हुन जो अँध्यारो बाटोहरूमा हिंडिरहेको अनुभव गर्दछ।
 तिनीहरू मताहा मानिस जस्ता हुन्छन् जसलाई कहीं गइरहेछु भन्ने होश हुँदैन।”

13

1 अय्यबले भन्यो,

- “यी सबै मैले पहिल्यै देखेको छु।
 तिमीले भनेका सबै कुरा पहिल्यै सुनेको छु।
 म ती सबै कुराहरू बुझ्छु।
 2 तिमीले जाने जति म पनि जान्दछु।

- म तिमी जतिकै तेज छु।
- 3 तर म तिमीसँग तर्क गर्न चाहन्न।
म सर्वशक्तिमान परमेश्वरसँग बोल्न चाहन्छु।
म परमेश्वरसँग आफ्ना संकट विषयमा बहस गर्न चाहन्छु।
- 4 तर तिमीले हाम्रो बातचीतलाई झटो कुराले कलंकित पाछौं।
तिमीहरू त्यस्ता अयोग्य वैधहरू हो जसले कसैलाई पनि निको पार्न सक्तैनन।
- 5 म चाहन्छु तिमीहरू चूपचाप बस।
त्यही नै तिमीहरूले गर्न सक्ने बुद्धिमानी काम त्यही हुन सक्छ।
- 6 “अब, मेरो तर्कमा ध्यान देऊ।
म के भन्छु त्यसमा ध्यानदेऊ।
- 7 के तिमीहरू परमेश्वरसित झटो बोल्छौं?
के तिमीहरू विश्वास गर्छौं कि तिमीहरूका झटो कुराहरू परमेश्वरले चाहनु भएका कुराहरू हुन्छ?
- 8 उहाँ परमेश्वर हुनुहुन्छ भन्ने खातिरमा मात्र तिमीहरूले परमेश्वरको पक्ष लिइरहेका होइनौं?
के तिमीहरू उहाँकै पक्षमा मेरो विरुद्धमा मामलामा बहस गर्न चेष्टा गरिरहेका छौं?
तिमीहरूले निष्पक्ष भएका छैनौं।
- 9 यदि परमेश्वरले तिमीलाई गहिरिएर जाँच गर्नुभयो भने,
के तिमीहरूलाई उहाँले सही देखाउनु हुन्छ?
जसरी अन्य मानिसहरूलाई तिमीहरूले मूर्ख बनाउँछौं के
परमेश्वरलाई त्यसरी मूर्ख बनाउनु सक्छौं?
- 10 यदि तिमीहरूले कुनै विवादमा पक्षपात गर्थो भने
तिमी जान्दछौ कि परमेश्वरले तिमीहरूलाई हप्काउनु हुनेछ।
- 11 परमेश्वरको महा महिमाले तिमीहरूलाई भयभीत पार्नेछ।
तिमीहरू उहाँदेखि डराउछौ।
- 12 तिमीहरूको ज्ञानका कुराहरू अर्थहीन छन्।
तिमीहरूका बहसहरू बेकामे छन्।
- 13 “चूपचाप बस र मलाई बोल्न देऊ।
जेसुकै ममाथि आईपरे तापनि म स्वीकार गर्छु।
- 14 म स्वयंलाई संकटमा राख्छु,
अनि आफ्नो जीवन आफ्नै हातमा लिनेछु।
- 15 हेर, परमेश्वरले मलाई यसको लागि मार्न सक्नु हुन्छ, तर तै पनि म उहाँलाई विश्वास गरिरहनेछु।
म आफ्ना मामला उहाँ सम्मुख प्रस्तुत गर्ने नै छु। तर म स्वयंलाई उहाँको समक्ष बचाउ गर्ने छु।
- 16 अनि यदि मलाई परमेश्वरले बाँच्न दिनुभए, त्यस्तै हुनेछ किनभने उहाँसँग बोल्न सक्ने मसँग क्षमता थियो।
कुनै पनि दृष्ट मानिसले परमेश्वरले समक्ष सामना गर्न सक्तैन।
- 17 मैले भनेको कुरा ध्यान दिएर सुन।
मलाई व्याख्या गर्न देऊ।
- 18 म आफै मेरो मामिलामा बचाऊ गर्न तत्पर छु।
म होशियारी साथ आफ्नो बहस प्रस्तुत गर्नेछु।
म जान्दछु म उचित नै ठहरिनेछु।
- 19 यदि कसैले म गल्ती छु भनेर मलाई प्रमाण गर्न सक्छ भने,
तब म तुरन्तै चुप लाग्नेछु।
- 20 “हे परमेश्वर, मलाई यी दुइ कुराहरू मात्र दिनुहोस्
अनि म तपाईंबाट लुक्ने छैन।
- 21 मलाई दण्डदिन रोकिनु होस्

- अनि तपाईंका आतंकीहरूले मलाई भयभीत पार्न छोडाउनु होस्।
- 22 तब मलाई डाक्नु होस् अनि म जवाफ दिनेछु।
अथवा मलाई बोल्न दिनुहोस् अनि मलाई जवाफ दिनुहोस्।
- 23 मैले कति पाप कामहरू गरेको छु?
मैले के गल्ती कामहरू गरे?
मेरा पापहरू र गल्तीहरू देखाउनु होस्।
- 24 हे परमेश्वर, तपाईंले किन मलाई त्याग्नु हुन्छ?
अनि मलाई आफ्नो शत्रु झैं व्यवहार गर्नुहुन्छ?
- 25 के तपाईंले मलाई भयभीत पार्नु हुन्छ?
म हावामा उडने पत्कर झैं हूँ।
तपाईंले परालको एउटा सानो टुक्रालाई आक्रमण गरिरहनु भएको छ।
- 26 हे परमेश्वर, तपाईंले मेरो विरुद्ध तित्त कुराहरू गर्नुभयो।
तपाईंले मलाई ठिटौले हुँदा गरेको दुष्कर्मको लागि दुःख दिनुहुन्छ।
- 27 तपाईंले मेरो खुट्टामा साङ्गलाहरू बाँधिदिनु भयो,
मेरो प्रत्येक पाइला याद गर्नु भयो।
तपाईंले मेरो प्रत्येक चाल चलनलाई याद गर्नु भयो।
- 28 यसैले म कमजोर भन्दा कमजोर भई रहेछु
सड्दै गएको काठको टुक्रा जस्तो,
माऊ किराले खाँदै नष्ट भएको लुगाको टुक्रा जस्तो।”

14

1 अथर्वबले भने,

- “हामी सबै मानिसहरू हौं।
हाम्रो आयु छोटो अनि संकटहरूले भरिएको छ।
- 2 मानिसको जीवन एउटा फूल जस्तो छ।
चौडो उम्रन्छ अनि त्यसपछि झरि जान्छ।
यहाँ मानिसको जीवन एउटा छायाँ जस्तो छोटो समयको लागि छ।
अनि त्यसपछि यो बिलाएर जान्छ।
- 3 त्यो सत्य हो, तर परमेश्वरले, म प्रति हेर्नु हुनेछ,
अनि न्यायलयमा मसँग आउनु हुनेछ अनि हामी दुवैले आफ्ना तर्कहरू प्रस्तुत गर्छौं?
- 4 “म इच्छा गर्छु कसैले केही मैला चीज लिएर त्यसलाई सफा पारोस।
तर कसैले पनि त्यसो गर्न सक्तैन।
- 5 मानिसको जीवन सीमित छ परमेश्वर तपाईंले निर्णय गर्नुभयो कति लामो मानिस बाँच्छ?
तपाईंले ती सीमाहरू एकजना मानिसका निम्ति बनाउनु भयो,
अनि कसैले पनि परिवर्तन गर्न सक्दैन।
- 6 यसैले परमेश्वर, हामीलाई हेर्न छोडिदिनु हवस।
हामीलाई एक्लो छोडि दिनुहोस् ताकि हामी हाम्रो मेहनती दिनहरूमा सन्तुष्ट भई बस्न सकौं।
- 7 “त्यहाँ एउटा रूखको आशा छ।
यदि यो काटियो भने, त्यो फेरि उम्रनेछ।
त्यसमा नयाँ हाँगाहरू पलाउनेछ।
- 8 यसको जराहरू भईमा बढी भएर उम्रेला
अनि यसको ठटो मैलोमा सडनेछ।
- 9 तर पानीमा यो फेरि उम्रनेछ।
यसले नयाँ उद्भिद् जस्ता हाँगाहरू उमार्नेछ।

- 10 तर जब मानिस मर्छ, ऊ लोप हुन्छ।
जब मानिस मर्छ, उसको अन्त हुन्छ।
- 11 नदीहरू सूखा नभइञ्जेलसम्म तिमीहरूले पानी समुद्रबाट लैजान सकौंला,
अनि मानिस अझ मृत नै हुनेछ।
- 12 जब कुनै मानिस मर्छ,
उ तल ढल्छ,
अनि उ उठ्दैन।
मृत मानिस उठ्न अघाडी
आकाश विलिन हुनेछ।
तर मानिसहरू त्यो निद्राबाट माथि उठ्दैन।
- 13 “म चाहन्छु तिमीहरूले मलाई मेरो चिहानमा लुकाई राख्छौ।
मलाई त्यहाँ लुकाई राख भन्ने कामना गर्छु।
जबसम्म तिमीहरूका रीस मर्दैन।
तब तिमीहरूले मलाई सम्झने समय निकाल्ने छौ।
- 14 यदि एकजना मानिस मर्छ, के ऊ फेरि जीउंदो हुन्छ?
तब सम्म म पर्खूला जबसम्म म स्वतन्त्र हुन नसकूँला?
- 15 परमेस्वर, तपाईंले मलाई बोलाउनु हुनेछ
अनि म तपाईंलाई जवाफ दिनेछु।
तब तपाईंले सिर्जना गर्नु भएको मानिसहरूसित बस्न
तपाईंले इच्छा गर्नुहुनेछ।
- 16 तब तपाईंले मेरो प्रत्येक पाइलालाई ध्यान दिनुहुन्छ,
तर तपाईंले मेरो पापहरू सम्झनु हुन्न।
- 17 तपाईंले मेरो पापहरूलाई थैलोमा मोहर लगाएर राख्नु हुनेछ।
मेरा अपराधहरू ढाक्नु हुनेछ।
- 18 “पर्वतहरू ढल्छ अनि टुक्रा-टुक्रा भएर जान्छ।
विशाल चट्टानहरू फुस्केर टुक्रिएर झर्छन्।
- 19 पानी ढुङ्गाहरूमाथि बहँदा तिनीहरूलाई खियाउँछ
बाढीहरूले मैदानको माटो काटिदिन्छ।
त्यस्तै प्रकारले, परमेस्वर, तपाईंले मानिसहरूका आशाहरू नष्ट पारिदिनुहुन्छ।
- 20 तपाईंले तिनीहरूलाई,
पूर्णरूपले पराजित गरेर मात्र फर्केर जानु हुन्छ।
तपाईंले तिनीहरूलाई दुःखी बनाउनु हुन्छ।
अनि सदाको लागि टाढा मृतलोकमा पठाइदिनु हुन्छ।
- 21 यदि उहाँका छोराहरूका सम्मानित, उहाँलाई कहिल्यै थाहा हुँदैन।
यदि उहाँका छोराहरूले गल्ती काम गरे भने उहाँले कहिल्यै देख्नुहुन्न।
- 22 त्यो मानिसले आफ्ना शरीरमा खाली पीडा मात्र अनुभव गर्दछ,
अनि उ आफ्नै लागि चिच्याएर रुन्छ।”

15

एलीपजले अय्यबलाई जवाफ दिदछ

1 त्यसपछि तेमानीबाट आएका एलीपजले अय्यबलाई जवाफ दिए:

2 “अय्यब, यदि तिमी साँच्चि नै ज्ञानी हुँदो हो त

तिमीले यसरी आफ्ना अर्थहीन व्यक्तिगत विचारहरूले जवाफ दिने थिएनौ।

तिमी किन आफैलाई तातो हावाले भराई रहन्छौ?

3 के तिमी सोच्दछौ कि एकजना ज्ञानी मानिससित त्यस्तो बेकामे तर्क
अनि त्यस्ता विवेकशून्य क्षमा-याचना हुन्छ।

4 अय्यब, यदि तिमीले यस्तै गर्दै गयौ भने
कसैले पनि परमेश्वरलाई श्रद्धा अनि आराधना गर्ने छैन।

5 जे कुराहरू तिमीले भन्छौ त्यसले तिम्रो पाप छर्लङ्ग देखाउँछ।

अय्यब, तिमीले चतुर शब्दहरू चलाएर आफ्नो पापहरू छोपन खोजिरहेछौ।

6 म तिमी गल्ती छौ भनेर प्रमाण गर्न खोज्दिन।

तिमीले आफ्नो मुखबाट उच्चारण गरेका शब्दहरूले नै तिमी गल्ती भएको देखाउँछ।

तिम्र ओठहरू तिम्रै विरुद्ध बोल्छ।

7 “अय्यब, के तिमी सोच्छौ कि प्रथम जन्मिने मानिस तिमी मात्र थियौ?

तिमी यो पहाडहरू भन्दा पहिल्यै जन्मेका थियौ?

8 के तिमीले परमेश्वरको गोप्य योजनाहरू सुन्थौ?

के तिमी आफै मात्र ज्ञानी मानिस भनेर सोच्छौ?

9 अय्यब, तिमीले गरे भन्दा धेरै कुराहरू हामी जान्दछौ

हामी बुझ्छौ अनि त्यही तिमी बुझ्दैनौ

10 केश सेतै पाकेका बूढा-पाकाहरू हामीसँग सहमत छन्।

हो, तिम्रा बाबु भन्दा जेठा मानिसहरू हाम्रो पक्षमा छन्।

11 परमेश्वरले तिमीलाई सान्तवना दिनु हुन्छ

तर त्यति मात्र तिमीलाई प्रशस्त छैन

हामी परमेश्वरको सन्देश तिमीलाई शिष्ट भाषामा भन्छौ।

12 अय्यब, तिमी किन बुझ्दैनौ?

किन हामी सत्य देख्दैनौ?

13 जब तिमी त्यस्ता क्रोधपूर्ण शब्दहरू भन्छौ

तिमी परमेश्वरको विरुद्धमा छौ।

14 “मानिस साच्चै नै निर्दोष हुन सक्तैन।

मानिस परमेश्वर भन्दा धर्मी हुन सक्तैन।

15 परमेश्वरले आफ्ना दूतहरूसम्मलाई विश्वास गर्नुहुन्छ?

परमेश्वरसंग तुलना गर्दा स्वर्गसम्म निर्दोष छैन।

16 मानिस अत्यन्तै निम्न हुन्छ।

मानिस मैलो र भ्रष्ट छ।

उसले अधर्म पानी सरह पिउँछ।

17 “मेरो कुरा ध्यान दिएर सुन अय्यब,

अनि म यो तिमीलाई व्याख्या गर्नेछु।

मैले के बुझे त्यही तिमीलाई भन्नेछु।

18 म तिमीलाई ती कुराहरू भन्नेछु,

जुन ज्ञानी मानिसहरूले मलाई भनेका छन्

ती ज्ञानी मानिसहरूका पिता-पुर्खाहरूले

ती कुराहरू तिनीहरूलाई भनेका हुन्।

19 तिनीहरू मात्र आफ्ना देशमा बस्थे।

त्यहाँ कुनै विदेशीहरू बसोवास गर्न पाउँदैनथे,

यसकारण तिनीहरूलाई कसैले नौलो विचारहरू भनेन्।

- 20 दुष्ट मानिसहरूले आफ्नो सम्पूर्ण जीवनभरी कष्ट पाइरहन्छ।
निश्चर मानिस जीवनभरी नै प्रत्येक साल शिकार भइरहन्छ।
- 21 प्रत्येक कोलाहलले उसलाई तर्साउँछ। उसका शत्रुहरूले उसलाई सताउँछ,
शत्रुले आक्रमण गर्छ जब उसले आफूलाई सुरक्षित सम्झदछ।
- 22 दुष्ट मानिसहरू अत्यन्त निराश हुन्छन् अनि अन्धकारदेखि छुटकारा पाउने तिनीहरूसँग कुनै मौका नै हुँदैन।
त्यहाँ कतै तिनीहरूलाई मार्नका लागि तरवार छ।
- 23 रोटीको खोजीमा 'त्यो कहाँ छ' भनी यता उता घुमिरहन्छ।
उसले जान्दछ कि उसको मृत्यु अब नजिक छ।
- 24 चिन्ता र पीडाहरूले उसलाई भयभीत बनाउँछ।
राजा ध्वंश गर्न तम्से जस्तो ती कुराहरूले तिनीहरूलाई आक्रमण गर्छ।
- 25 किनभने दुष्ट मानिसहरूले परमेश्वरलाई मान्नु अस्वीकार गर्छ
उसले आफ्नो मुक्का परमेश्वरमा नचाउँछ अनि सर्वशक्तिमान परमेश्वरलाई पराजित गर्ने कोशिश गर्छ।
- 26 त्यो दुष्ट मानिस सधैं हठी हुन्छ।
उसले मोटो बलियो ढालसंग परमेश्वरलाई आक्रमण गर्ने कोशिश गर्छ।
- 27 उसको अनुहार बोसोले ढाकिएको छ। धनी अनि मोटा भएको छ।
- 28 तर उसको शहर ध्वंश हुनेछ,
उसको घर ध्वंश हुनेछ,
उसको घर रिक्तो हुनेछ।
- 29 दुष्ट मानिस सधैंलाई धनी भई रहँदैन।
उसको सम्पत्ति सधैंलाई रहँदैन
उसको अन्नबालि सबै उम्रिन्दैन।
- 30 ती दुष्ट मानिस अन्धकार देखि मुक्त हुनेछैन।
उ त्यस्तो रूख सरह हुनेछ जसका पातहरू रोगबाट झर्छ।
अनि बतासले सबै उडाई लैजाईनेछ।
- 31 दुष्ट मानिसले स्वयंलाई मूर्ख बनाउनु पर्दैन जब उसले महत्त्वहीन कुराहरूमा विश्वास गर्छ।
किनभने उसले केही पनि पाउँने छैन।
- 32 उसको जीवन अन्त हुन अधि नै त्यो दुष्ट मानिस बूढ र निराश भइजान्छ।
उ सुकेको हाँगा जस्तो हुन्छ, फेरि कहिल्यै हरियो हुनेछैन।
- 33 त्यो दुष्ट मानिस दाखको रूख जस्तो हुनेछ जसले पाक्न अधिनै दाख गुमाउँछ।
त्यो मानिस भद्राक्षेको रूख जस्तै हुनेछ जसले आफ्नो कोपिलाहरू गुमाउँछ।
- 34 किनभने परमेश्वर नभए मानिसहरूसँग केही पनि रहँदैन।
मानिसहरू जसले पैसालाई प्रेम गर्छ आगोले आफ्नो घर खरानी बनाउँछ।
- 35 दुष्ट मानिसहरूले कष्ट गर्भधारण गर्छन्, दुष्ट्याई जन्माउँछन्
अनि तिनीहरूको कोखले खाली कपट उब्जाउँछ।”

16

अय्यबले एलीपजलाई जवाफ दिदछ

1 तब अय्यबले जवाफ दिए,

- 2 “मैले पहिलाबाट यी कुराहरू सुनेको हुँ।
तिमीहरू तीनजनाले मलाई दुःख दिइरहेकाछौ, सान्तवना होइन।
- 3 तिमीहरूका लामा भाषणहरू कहिले सिद्धिने होइन।
किन तिमीहरूको तर्कहरू तन्काई रहन्छौ?
- 4 तिमीहरूले भनेकै कुराहरू म पनि भन्न सक्थे

- यदि तिमीहरूसँग मेरो जस्तै संकटहरू भए।
 म तिमीहरूलाई ज्ञानी कुराहरू सुनाउन सक्थे
 अनि मेरो टाउको तिमीहरूतिर हल्लाउँथे।
 5 तर म तिमीलाई उत्साह दिँउंला अनि मैले भनेका कुराहरूसँग आशा जगाई दिँउंला।
- 6 “मैले जे भने पनि मेरो पीडा केहीबाट हरण हुने छैन,
 तर चुपचाप बसिरहनु पनि लाभ छैन।
 7 हे परमेश्वर, साँचो रूपमा, तपाईंले मेरो शक्ति लैजानु भयो।
 तपाईंले मेरो सबै परिवार तहसनहस पारिदिनु भयो।
 8 तपाईंले मलाई दुब्लो-पातलो बनाइदिनु भयो,
 अनि मानिसहरूलाई त्यसले मलाई दोष्याउने कारण उब्जाउँछ।
- 9 “परमेश्वर क्रोधित हुनुभयो,
 अनि मेरो शरीरलाई एउटा सिंहले झैं आक्रमण गर्नु भयो।
 मेरो शरीर टुक्रा-टुक्रा पारी च्यातु भयो।
 अनि मेरो शत्रुहरूले मलाई तिनीहरूको घृणित नजरले हेरे।
 10 मानिसहरूले मेरो वरिपरि थुप्रै,
 तिनीहरूले मलाई हाँसोको पात्र बनाए अनि थप्पड लगाए।
 11 परमेश्वरले मलाई दुष्ट मानिसहरूकहाँ दिनु भयो।
 मलाई दुःख दिओस् भनेर उहाँले कुकर्मिहरूलाई छोडी दिनुभयो।
 12 जबसम्म परमेश्वरले मलाई घाँटीमा समातु भएन
 अनि मलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नु भएन
 तबसम्म प्रत्येक कुरो राम्रै भइरहेको थियो।
 तब उहाँले मलाई पहिलेकै अवस्थामा ल्याउनु भयो
 र मलाई उहाँको तारोको रूप प्रयोग गर्नुभयो।
 13 परमेश्वरका धनुर्धारीहरू मेरो वरिपरि छन्।
 उहाँले मेरो मिगौलामा काँढले हान्नु भयो।
 उहाँले ममाथि दयाभाव देखाउनु भएन
 उहाँले मेरो पित्त भुइँमा फुटाउनु भयो।
 14 घरिघरि परमेश्वरले मलाई आक्रमण गर्नुहुन्छ।
 उहाँ एक सिपाही युद्धभूमिमा दौडे जस्तो दगर्नुहुन्छ।
- 15 “म अत्यन्त उदास छु,
 यसैले म त्यस्ता उदासी पोषाकहरू लगाउँछु।
 म यहाँ धूलोमुलो र खरानीको थुप्रोमा बस्छु,
 अनि म पराजित भएको ठान्छु।
 16 रूँदा-रूँदा मेरो अनुहार रातो भइसक्यो।
 मेरो आँखा वरिपरि कालो गोलो रेखाहरू छन्।
 17 मैले कसैलाई नोक्सान गरेको छैन।
 तर त्यस्ता अप्रिय घटनाहरू मकहाँ आई लाग्यो।
 मेरा प्रार्थनाहरू उचित र चोखा छन्।
- 18 “पृथ्वी, गल्ती कुराहरू नलुकाऊ जुन ममाथि आइपर्यो।
 मेरो न्यायको पुकारलाई नरोक।
 19 अहिले पनि त्यहाँ स्वर्गमा कोही छ जो मसँग बोल्नु हुन्छ।
 त्यहाँ माथि कोही त छ जसले मेरो लागि साक्षी दिनेछ।
 20 मेरो साथीहरूले मलाई हप्काउँछ।

मेरा आँखहरूबाट परमेश्वरका निम्ति आँशु बग्छ।

21 तर परमेश्वर अघि उसले मेरो विषयमा साथीको लागि
न्याय गरिदिने मानिसले झैं बोलिदिन्छ।

22 “केही वर्षमा म नफर्किने ठाउँमा जानेछु।

17

1 “मेरो आत्मा टुक्रियो:
म त्याग्न तयार छु।

मेरो जीवन प्रायः बितिसक्यो,
चिहानले मलाई पखिरेहेछ।

2 मानिसहरू मेरो वरिपरि उभिन्छन् अनि मप्रति हाँसन्छन्।
जब तिनीहरूले मलाई जिस्काउछन् र खिसी गर्छन् म तिनीहरूलाई हेर्छु।

3 “हे परमेश्वर, मलाई देखाउनु होस् कि साँच्चि नै मलाई मद्दत गर्नुहुन्छ।
अन्य कुनै मानिसहरूले मलाई मद्दत गर्नेछैन।

4 तपाईंले मेरा मित्रहरूका ज्ञान बन्द गरिदिनु भयो
अनि तिनीहरूले बुझ्दैनन्।
दया गरेर तिनीहरूलाई जिन्न नदिनुहोस्।

5 तपाईंहरूलाई यो भनाई थाहा छ,
‘मानिसहरूले आफ्ना नानीहरूलाई भोक भोकै राखी साथीलाई मद्दत गर्छन्।’

6 परमेश्वरले अरुहरू अघि मेरो बदनाम गर्नुभयो।
मानिसहरूले मेरो मुखमा थुकन्छन्।

7 मेरो आँखाहरू प्रायः अन्धा बराबर भइसके किनभने म साह्रै दुःखी छु अनि अत्यन्तै पीडामा छु।
मेरो सारा शरीर छायाँ जस्तै हल्का भएको छ।

8 धार्मिक मानिसहरू यसमा शोक्ति हुन्छन्।
अधर्मी मानिसहरूको कारणले निर्दोष मानिसले कष्ट पाउँछ।

9 तर इमान्दार मानिसहरू सही ढंगमा लगातार बसिरहन्छन्।
विधि पूर्वक शुद्ध हात भएको मानिस अझ बलियो बनिन्छ।

10 “तर तिमीहरू सबैजना आऊ, यी सबै भुल मैरे हुन भनी देखाउने कोशिश गर।
तिमीहरू माझ मैले ज्ञानी मानिस पाउन सकिन्न।

11 मेरो जीवन बितिरहेछ।
मेरो योजनाहरू नष्ट भइरहेछ।
मेरो इच्छा मर्यो।

12 तर मेरो सारा मित्रहरू सालेमाले गए।
तिनीहरू रातलाई दिन सोच्छन्, तिनीहरू अन्ध्यारोले उज्यालो भगाउँछ भनेर सोच्छन्।

13 “म चिहानलाई मेरो नयाँ घर भनेर आशा गरौंला
अन्ध्यारो चिहानमा मेरो ओछयान बनाउँने आशा गरौंला।

14 म चिहानलाई भन्न सक्छु, ‘तपाईं मेरा पिता हुनुहुन्छ,’
अनि कराललाई, ‘मेरी माता’ अथवा ‘मेरी बहिनी’ भन्न सक्छु।

15 तर त्यति नै मेरो आशा हो भने तब मेरो अरु कुनै आशा छैन।
यदि त्यति नै मात्र मेरो आशा हो भने तब मानिसहरूले मलाई आशा शून्य पाउँनेछन्।

16 के मेरो आशा मसँगै मरेर मृतलोकमा जानेछ?
के हामी साथसाथै मैला धूलोमा सँगै जानेछौं?”

18

बिल्ददले अय्यबलाई जवाफ दिदछ

1 तब बिल्ददले (शहीले यसो भनेर) जवाफ दिए:

- 2 “अय्यब, तिमी कहिले बोल्न बन्द गर्नेछौ?
चुपलाग अनि सुन, हामीलाई केही भन्नुदेऊ।
- 3 किन तिमीले हामीलाई लाटा गाई जस्तो मूर्ख सम्झन्छौ?
- 4 अय्यब, तिमी रीसले तिमीलाई नै पिरोल्छ।
के मानिसहरूले खाली तिमी लागि पृथ्वी छोड्नै पर्छ?
के तिमी सोच्दछौ कि परमेश्वरले तिमी सन्तुष्टीको लागि मात्र पर्वतहरूको ठाउँ सार्नु हुन्छ?
- 5 “हो, दुष्ट मानिसको प्रकाश निभाइनेछ।
उसको आगो जल्न छाड्नेछ।
- 6 उसको घरको प्रकाश अन्धयारो हुनेछ।
उसको छेउको बत्ती पनि निभने छ।
- 7 उसको बलियो पाइलाहरू अझ छोटो र कमजोर हुनेछन्।
उसको पापपूर्ण योजनाहरूले उसकै पतन गराउनेछ।
- 8 उसको आफ्नै खुट्टाले उसलाई पासोमा फसाउने छ
उ पासोमाथि हिंडनेछ र फस्नेछ।
- 9 पासोले उसको एही पक्रने छ।
पासोले उसलाई कस्सेर समात्रे छ।
- 10 भूँइमा लुकेको डोरिले त्यसलाई अल्झाउनेछ।
पासोले उसको बाटो पर्खनेछ।
- 11 आतंकले त्यसलाई चरित्तिरबाट पर्खिरहेछ।
त्रासले त्यसको बढदो प्रत्येक पाईलालाई पछ्याई रहेछ।
- 12 भोकले उसको शक्ति दुर्बल पाछ।
जब उसको पतन शुरू हुन्छ उसको विनाश र ध्वंस तत्पर रहन्छन्।
- 13 डरलाग्दो रोगले उसको छाला खाई दिनेछ।
त्यसले उसको पाखुराहरू र खुट्टाहरू सडाउनेछ।
- 14 दुष्ट मानिसलाई आफ्नो सुरक्षित घरबाट टाडो लैजानेछ।
उसलाई आतंकका राजाहरू भेटाउनलाई त्यतैतिर डोर्याउनेछ।
- 15 उसले आफ्नो घरमा केही पनि छाड्ने छैन।
किनभने सबै जल्ने गन्धक उसको घरभरि छरिनेछ।
- 16 उसको मुनिका जराहरू सुकेर जानेछन्
अनि उसकामाथिका हाँगाहरू मरेर जान्छन्।
- 17 पृथ्वीमा भएका मानिसहरूले उसलाई सम्झने छैनन्।
कसैले उसलाई एकैपल्ट पनि सम्झने छैन।
- 18 मानिसहरूले उसलाई
उसको संसारको प्रकाशबाट अन्धकारमा खेदेछन्।
- 19 उसको न छोरा-छोरीहरू हुनेछ न त नाता-नातिनीहरू
उसको कुनै पनि सन्तान रहनेछैन।
- 20 पश्चिममा भएका मानिसहरूलाई आपत पर्नेछ जब उनीहरूले दुष्ट मानिसहरूमा कस्तो घटना आइपर्यो भन्ने सुन्दा,
पूर्वमा भएका मानिसहरू डरले स्तब्ध हुनेछन्।
- 21 त्यो साँच्चि नै ती दुष्ट मानिसहरूको घरमा घट्टने नै छ।
त्यस्ता मानिसको जीवनमा घटिन जानेछ जसले परमेश्वरलाई यादै गर्दैन।”

19

अय्यबले जवाफ दिदछ

1 तब अय्यबले जवाफ दिए:

- 2 “कहिलेसम्म तिमीहरूले मलाई चोट पुर्याउने छौ
अनि मेरो वचनहरू भङ्ग पार्ने छौ?
- 3 तिमीहरूले मलाई दश पल्ट बेइज्जत गर्थौं।
ममाथि अन्याय गर्दा तिमीहरू लज्जित भएनौ?
- 4 यो मेरो समस्या हो।
यदि मैले पाप गरे भने पनि त्यसले तिमीहरूलाई चोट पुर्याउँदैन।
- 5 तिमीहरूले म भन्दा केवल आफूलाई राम्रो देखाउन चाह्यौं।
तिमीहरूले मेरा संकटहरू नै मेरा गल्तीहरू हुन भन्यौं।
- 6 तर यहाँ परमेश्वर हुनु हुन्छ जसले ममाथि गल्ती काम गर्नु भयो।
मलाई पक्रन उहाँले आफ्नो पासो थाप्नु भयो।
- 7 म चिच्याएँ, ‘उहाँले मलाई चोट पुर्याउनु भयो।’ तर मैले जवाफ पाइन।
मैले सहायताको लागि कर्छे, तर न्यायको लागि कसैले पनि मेरो कुरा सुनेन।
- 8 परमेश्वरले मेरो बाटो रोकि दिनु भयो।
यसकारण म बाटोबाट जान सकिन।
उहाँले अन्धकारमा मेरो बाटो हराइदिनु भयो।
- 9 परमेश्वरले मेरो सम्मान खोसेर लैजानु भयो,
उहाँले मेरो शिरबाट मुकुट उतारिदिनुभयो।
- 10 परमेश्वरले म शेष नहोउन्जेलसम्म चरित्तिबाट हिकाउनु भयो।
उहाँले मेरो आशा खोसेर लैजानु भयो
जसरी जराहरूले रूखलाई तान्दछ।
- 11 परमेश्वरको क्रोधको आगो मेरो विरुद्ध जल्यो।
उहाँले मलाई आफ्नो शत्रु ठान्नु भयो।
- 12 परमेश्वरले मलाई आक्रमण गर्न आफ्ना सेनाहरू पठाउनु भयो।
तिनीहरूले आक्रमण धरहराहरू मेरो वरिपरि बनाए
तिनीहरूले मेरो पाल वरिपरि आफ्नो छाउनी बनाए।
- 13 “परमेश्वरले मेरो दाज्यू-भाइहरूलाई मलाई घृणा गर्ने बनाउनु भयो।
म मेरो सारा मित्रहरूका लागि नौलो मानिस भएँ।
- 14 मेरो आफन्तहरूले मलाई त्यागेर गए।
मेरो मित्रहरूले मलाई बिर्से।
- 15 मेरो घरमा भेट गर्न आउनेहरूले अनि मेरो दासीहरूले मलाई यस्तो प्रकारले हेर्छन्
मानौं म एउटा विदेशी अथवा परदेशी हुँ।
- 16 मैले आफ्नो दासलाई बोलाएँ तर त्यसले जवाफ दिएन।
मैले उसित माफ माग्नु पर्छ।
- 17 मेरो पत्नीले मेरो सासको गन्धलाई घृणा गर्छ।
मेरो आफ्नै दाज्यू-भाइहरूले मलाई घृणा गर्छन्।
- 18 साना-साना नानीहरूले पनि मलाई घृणा गर्छन्।
जब म तिनीहरूको छेउमा जाँदछु,
तिनीहरूले म प्रति नराम्रा वचनहरू बोल्छन्।
- 19 मेरा सारा हितैषी मित्रहरूले मलाई घृणा गर्छन्।
जुन मानिसहरूलाई म प्रेम गर्छु तिनीहरू सम्मले मेरो विरुद्ध मुख खोले।

- 20 “म एकदम दुब्लो छु, मेरो छालाहरूले हठ्ठीहरू छाडेर झोलिएका छन्।
मसँग अब अलिकति मात्र प्राण छ।
- 21 “मलाई दया गर, मेरो मित्रहरू ममाथि करुणा जगाऊ।
किनभने परमेश्वर मेरो विरुद्ध हुनुहुन्छ।
- 22 किन तिमीहरूले मलाई परमेश्वरले झै सजाय दिइरहेछौ?
तिमीहरूले मलाई चोट पुर्याइसकेका छैनौं।
- 23 “म चाहन्छु कि कसैले ती कुराहरू सम्झेला जुन म भन्छु र पुस्तकमा लेख्छु।
म चाहन्छु मेरो वचनहरू चर्मपत्रमा लेखियोस।
- 24 म इच्छा गर्छु कि मेरा शब्दहरू फलामको छिनुले ढुङ्गामाथि कुँदियोस,
ताकि सदासर्वदा रहनेछन।
- 25 म जान्दछु त्यहाँ मेरा निमित्त लडिदिने कोही त छ। म जान्दछु उ बाँच्छ।
अनि अन्तमा उ यहाँ पृथ्वीमा उभिनेछ अनि मलाई बचाउनेछ।
- 26 म जान्दछु कि म मेरे पछि
अनि मेरो शरीरबाट छाला काटिए पछि मैले परमेश्वरलाई देखे छु।
- 27 म परमेश्वरलाई आफ्नै आँखाहरूले देखेछु।
म मात्रै अन्य कोही पनि होइन, परमेश्वरलाई देखेछु।
मेरो इच्छाको खिचाईलाई मेरो हृदयले थाप्न सक्तैन।
- 28 “हुन सक्छ, तिमीले भन्नेछौ, ‘हामीले उनीमाथि दवाफ पार्नुपर्छ।
हामीले उसलाई दोष दिने कारणहरू पाउँन सक्नेछौं।’
- 29 तर तिमीहरू आफै नै तरवारदेखि डराउनु पर्नेछ।
किनभने परमेश्वरले दोषी मानिसहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ।
परमेश्वरले तिमीहरूलाई दण्ड दिनलाई तरवार चलाउनु हुनेछ।
तब तिमीहरूले जान्नेछौ कि त्यहाँ न्यायको समय छ।”

20

सोपरले जवाफ दिन्छ

1 तब नमाबाट आएका सोपरले जवाफ दिए:

- 2 “मेरा दोधारे विचारहरू मभित्रै संघर्ष गर्छन्
तिमीहरूलाई उत्तर दिन म हतारिरहेको छु।
- 3 तिम्रो जवाफले हामीलाई अपमान गर्यो!
तर म ज्ञानी छु, तिमीलाई कसरी जवाफ दिनु म जान्दछु।
- 4-5 “तिमी जान्दछौ कि एक दुष्ट मानिसको आनन्द लामो समयम्म टिक्दैन।
त्यो पहिल्यै देखिको सत्य थियो, आदमलाई पृथ्वीमा राखेको बेलादेखि नै त्यो सत्य थियो
त्यो मानिस जसले परमेश्वरको बारेमा याद गर्दैन भने उसको खुशी छोटो अवधीको लागि मात्र हुन्छ।
- 6 हुनसक्छ दुष्ट मानिसको घमण्ड आकाश माथि पुग्ला,
अनि उसको शिरले बादलहरूलाई छोला।
- 7 तर उ सदाको लागि जानेछ, उसको आफ्नै शरीर सकिँदै गए जस्तो।
मानिसहरू जसले उसलाई जान्दछ भन्नेछन्, ‘उ कहाँ छ?’
- 8 उ सपना जस्तो उडेर जानेछ अनि कसैले पनि उसलाई फेरि भेटाउने छैन।
नराम्रा सपना जस्तो उसलाई जबरजस्ती भुलिनेछ।
- 9 मानिसहरू जसले उसलाई देखे अब फेरि देखे छैनन्।

उसको परिवारले उसलाई फेरि कहिल्यै हेर्ने छैन।

- 10 दुष्ट मानिसका केटा-केटीहरूले फर्काइदिने छ जे थोक उनीहरूले गरीब मानिसहरूबाट लिएका थिए।
त्यो दुष्ट मानिसको आफ्नै हातहरूले उसको सम्पत्ति फर्काई दिनुपर्नेछ।
- 11 जब ऊ जवान थियो उसका हड्डीहरू बलिया थिए,
तर, उसको शरीरका बाँकी भाग जस्तै तिनीहरू चाँडै नै फोहर मैलामा ढल्नेछ।
- 12 “दुष्ट मानिसहरूको मुखमा खराबले मिठो स्वाद दिन्छ,
यसर्थ उसले पूर्ण आनन्द लिनु त्यसलाई आफ्नो जिब्रो मनि राख्छ।
- 13 दुष्ट मानिसहरूले पाप लुट्दछ। उसले यसलाई फुत्काउन चाँहदैन।
त्यो त्यस्तो मिठो मिश्री जस्तो हुँदछ उसले आफ्नो मुखमा चेपी राख्दछ।
- 14 तर त्यो दुष्टको पेटमा उसको भोजन विष हुन्छ।
त्यो उसको पेटभित्र एउटा साँपको विष जस्तै तितो हुन्छ।
- 15 दुष्ट मानिसले धनीहरूलाई निल्छ।
तर त्यसले तिनीहरूलाई उल्टी गरेर निकाल्छ।
परमेश्वरले पापी मानिसलाई उल्टी गरेर बाहिर निकाल्ने पार्नुहुन्छ।
- 16 दुष्ट मानिसहरूको पेय पदार्थ साँपबाट निकालिएको विष झैं हो।
तर साँपको जिब्रोले उसलाई मार्नेछ।
- 17 तब पापी मानिसले मह र नौनी बन्दै गरेको नदीहरू देखेर पनि
आनन्द उपभोग गर्नेछैन।
- 18 दुष्ट मानिसलाई उसले कमाएको नाफा जति फर्काई दिनलाई वाध्य गराइन्छ।
उसले गरेको कामहरूमाथि उसलाई खुशी हुने अधिकार दिइदैन।
- 19 किनभने पापी मानिसले गरीब मानिसहरूलाई घात पार्दछ अनि गलती हिसाबले उसलाई जोख्दछ।
उसले तिनीहरूको चिन्ता नै गरेन अनि उसले तिनीहरूका चीजबीचहरू लगिदियो।
अरूले बनाएको घरहरू त्यसले खोसेर लगिदियो।
- 20 “दुष्ट मानिस कहिले सन्तुष्ट हुँदैन।
उसको धनले उसको रक्षा गर्न सक्तैन।
- 21 जब उसले खाँदछ, त्यहाँ केही पनि छाडदैन।
उसले सफलता पाउने छैन।
- 22 जब दुष्ट मानिसकहाँ प्रशस्त हुँदछ उसलाई संकटहरूले थिचेर राख्छ।
उसको समस्याहरू उमाथि नै खनिन्छ।
- 23 जब दुष्ट मानिस आफूले चाहे जति सबै थोक खान्छ,
ऊ परमेश्वरको क्रोधको लफ्कोमा पर्दछ।
परमेश्वरले त्यस दुष्ट माथि दण्ड वर्षाउनु हुनेछ।
- 24 हुनसक्छ फलामको तरवारदेखि त्यो दुष्ट मानिस भाग्ला।
तर काँसको टुप्पा भएका काँढले त्यसलाई ढाल्ने छ।
- 25 त्यो काँसाको काँढ जसरी भए पनि उसको शरीरमा वारपार भएर जाने नै छ,
अनि उसको ढाँडबाट त्यो निस्कने छ।
यसको टल्किने टुप्पाले उसको कलेजो छेड्नेछ,
अनि ऊ त्रासले मुर्छा पर्नेछ।
- 26 उसका सारा धन सम्पत्ति नष्ट हुनेछ।
आगोले उसलाई ध्वंश गर्ने छ जुन आगो मानिस तथा प्राणीले शुरू गरेको होइन।
आगोले उसका घरमा बाँकी रहेका सारा सामानहरूसम्म जलाएर खरानी बनाउनेछ।
- 27 दुष्ट मानिस दोषी हो भनी स्वर्गले प्रमाण गर्नेछ।
पृथ्वी स्वयं त्यसको विरुद्ध उठ्नेछ।
- 28 उसको घरमा भएको सम्पूर्ण सामानहरू

परमेश्वरलाई रीस उठेको दिन खोसिनेछ।

- 29 हो, त्यसरी नै परमेश्वरले दुष्ट मानिसहरूमाथि गर्नुहुनेछ।
त्यसरी नै परमेश्वरको योजनाहरू तिनीहरूलाई दिनु हुनेछ।”

21

अव्युत्तले जवाफ दिन्छन्

1 तब अव्युत्तले जवाफ दिए:

- 2 “म के भन्छु सुन,
मलाई सान्तवना दिने तिम्रो त्यही तरिका रहोस्।
- 3 जब म बोल्दछु, धैर्य राख्नु
मैले बोलिसके पछि तिमीहरूले मेरो खिल्ली उडाउन सक्छौ।
- 4 “म मानिसहरूका विरुद्ध गुनासो गर्ने होइन,
त्यहाँ राम्रो कारण छ किन म धैर्य रहिन।
- 5 म प्रति हेर अनि शोकले आघात बन
तिम्रो हात मेरो मुखमा राख, अनि शोकले आघात भएको आँखाले मलाई हेर।
- 6 जब मलाई के भएको थियो भनी सोचछु
मलाई डर लाग्छ अनि मेरो शरीर काभ्छ।
- 7 किन पापीहरू दीर्घायु हुन्छ?
किन तिनीहरू बढा हुन्छन र सफल हुन्छन?
- 8 दुष्टहरूले आफ्ना छोरा-छोरीहरू आफूसितै हुर्केको देख्छन
र आफ्ना नाति-नातिनीहरू हेर्न धेरै बाँच्छन।
- 9 तिनीहरूका घरहरू सुरक्षित छन् अनि तिनीहरू भयभीत छैनन्।
परमेश्वरले ती दुष्टहरूलाई दण्ड दिनलाई लट्टी प्रयोग गर्नुहुन्छ।
- 10 तिनीहरूका साँढे प्रजनन क्रियामा कहिले चुक्दैनन्।
तिनीहरूका गाईहरूले बाछीहरू ब्याउँछन् अनि तुह्रिदैनन्।
- 11 दुष्टहरूले आफ्नो नानीहरूलाई भेडाका पाठाहरू जस्तै बाहिर खेल्न दिन्छन।
तिनीहरूका नानीहरू वरिपरि नाच्छन्।
- 12 तिनीहरू वीणा र बासुरीको धुनमा गाउछन र नाच्छन्।
- 13 दुष्टहरूले आफ्नो जीवन कालमा सफलता भोग्दछन्।
त्यसपछि तिनीहरू मर्छन् अनि कुनै पीडाबिना आफ्नो चिहानतिर जान्छन्।
- 14 तर दुष्टहरूले परमेश्वरलाई भन्छन्, ‘हामीलाई एक्लो छाडी दिनुहोस्।
हामी तपाईंका मार्ग जान्ने इच्छा गर्दैनौ।’
- 15 अनि दुष्टहरूले भन्छन्, ‘सर्वशक्तिमान परमेश्वर को हो?
हामीलाई उसको सेवा गर्ने खाँचो छैन।
उसलाई प्रार्थना गरेर हामीले के पाउँछौ?’
- 16 “यो सत्य हो, दुष्टहरूले आफ्ना सफलताहरू आफै बनाउँदैनन्,
म तिनीहरूको परामशको पछि लाग्दिन।
- 17 तर, प्रायः कहिले काँही कसरी परमेश्वरले दुष्टहरूको ज्योति निभाइ दिनु हुन्छ?
प्रायः कसरी दुःखकष्टहरू दुष्टहरूमाथि आई पर्दछ?
कहिले परमेश्वरले तिनीहरूलाई क्रोधित भएर दण्ड दिनुहुनेछ?
- 18 हावाले पराल उडाए जस्तै, तीव्र बतासले धानको भूसहरू उडाए जस्तै
के परमेश्वरले दुष्टहरूलाई उडाई भगाउनु हुनेछ।

- 19 तर तिमी भन्छौं, 'उसको पिताले पापहरू गरेको निम्ति परमेश्वरले नाबालकलाई दण्ड दिनुहुन्छ।' परमेश्वर स्वयंले दुष्टहरूलाई नै दण्ड दिउन् तब तिनीहरूले कि तिनीहरूको आफ्नै पापले गर्दा तिनीहरू दण्डित भएहेका छन्।
- 20 दुष्टहरूले आफ्नै सजाय देख्नु। सर्वशक्तिमान परमप्रभुको क्रोध तिनीहरू आफैले देख्नु।
- 21 जब दुष्ट मानिसको जीवन शेष हुन्छ अनि ऊ मर्दछ, उसले आफ्ना नानीहरू ज-जसलाई छाड्छ, तिनीहरूको पर्वाह नै गर्दैन।
- 22 "कसैले पनि परमेश्वरलाई ज्ञान दिन सक्तैन। परमेश्वरले उच्च वर्गका मानिसहरूलाई पनि न्याय गर्नुहुन्छ।
- 23 एकजना मानिस आफ्नो पूर्ण र सफल जीवन उपभोग पछि मर्छ। ऊ आफ्नो जीवनमा पूर्णतः सुरक्षित अनि आनन्द प्रकारले बाँच्यो।
- 24 उसको शरीरका हड्डीहरू बलिया थिए कारण उसले भोजन प्रशस्त पाएको थियो।
- 25 तर कतिपय मानिस कष्टप्रद जीवन बिताए पछि मर्छ। उसले कहिल्यै राम्रो जीवन बिताउन पाएन।
- 26 अन्तमा, ती दुवै मानिसहरू संगसंगै फोहोरमा ढल्नेछन्। ती दुबैमा कीराहरूले पुर्नेछन्।
- 27 "तर, म जान्दछु तिमीहरू के सोची रहेछौं अनि म जान्दछु तिमीहरूसित मलाई नोक्सान पुर्याउन योजना छ।
- 28 तिमीले भन्छौं होला: 'मलाई राम्रो मानिसको घर देखाऊ। अहिले, दुष्ट मानिसहरू कहाँ बस्छन देखाऊ।'
- 29 "तर तिमीहरूले कहिल्यै यात्रीहलाई सोधेनौं अनि तिमीहरूले उनीहरूको कथाहरू पत्याएनौं।
- 30 जब परमेश्वर रीसाए सजाए दिनु हुन्छ दुष्ट मानिसहरू सधै जोगिन्छन्। जब परमेश्वरले रीस देखाउनु हुन्छ तिमीहरूलाई बचाइन्छ।
- 31 कसैले पनि दुष्ट मानिसका सम्मुख उसका नराम्रा कार्यहरूको आलोचना गर्दैन। कसैले पनि उसका दुष्ट कार्यका निम्ति दण्ड दिदैन।
- 32 जब दुष्ट मानिसलाई चिहानमा लगन्छि उसको चिहानको छेउमा चौकिदार उभिन्छ।
- 33 यसैले त्यस ठाउँको माटो त्यो दुष्ट मानिसको लागि असल हुनेछ। अनि हजारौं मानिसहरू उसको मलामी भएर चिहानमा भेला हुन्छन।
- 34 "त्यसैकारण तिमीले आफ्ना खोक्रो शब्दहरूले मलाई सान्तवना दिन सक्तैनौं, तिम्रो जवाफहरूले एकदमै सहयोग गर्दैन।"

22

एलीपजले जवाफ दिन्छ

1 तेमानीबाट आएका एलीपजले जवाफ दिए;

- 2 "के परमेश्वरलाई हाम्रो सहायता चाहिन्छ? अहँ। ज्ञानी पुरुष पनि परमेश्वरलाई सौँच्चि नै कामलाम्ने होइन।
- 3 यदि तिमी धर्मी छौ भने के यसले परमेश्वरलाई मद्दत पुर्याउँछ? अहँ!

- यदि तिम्रो मार्गहरू सही छन् भने के सर्वशक्तिमान परमेश्वरलाई केही लाभ हुन्छ? अहँ।
- 4 अय्यब, किन परमेश्वरले तिमीलाई दण्ड र दोष दिनुभयो?
के यो तिमी उहाँको डर बोक्छौ भनेर हो?”
- 5 होइन, यो तिम्रो धैर दुष्कर्महरूको कारणले हो।
अय्यब, तिमीले कहिल्यै तिम्रो दुष्कर्म रोकेनौ।
- 6 हुन सक्छ तिमीले दाज्यू-भाइ देखि रूपियाँ पैसा ऋण लिएका छौ,
अनि तिमीलाई उसले केही देओस् भनेर वाध्य गर्थौ जसले त्यो फर्काइने प्रमाण गर्थौ।
हुन सक्छ तिमीले गरीब मानिसबाट बन्धक राखे जस्तै लुगा लिएको थियो।
हुन सक्छ कुनै कारणै बिना तिमीले त्यो गर्थौ।
- 7 हुन सक्छ तिमीले ती थकित
र भोकोहरूलाई पानी र भोजन दिएनौ।
- 8 अय्यब, तिमीसंग खेती गर्ने थुप्रै जमीनहरू छन्।
अनि मानिसहरूले तिमीलाई आदर गर्छन्।
- 9 हुन सक्छ तिमीले केही पनि नदिइकन विधवाहरूलाई टाढा पठाउँथौ।
अय्यब, हुन सक्छ तिमीले टुहरा-टुहरीहरूलाई धोका दियो।
- 10 यसकारण तिम्रो वरिपरि पासै-पासो छन्
अनि नसोचेको दुःखले तिमीलाई भयभीत पार्दछ।
- 11 यसैले गर्दा यो अत्यन्त अन्धकार छ तिमी देख्न सक्तैनौ,
अनि बाढीले तिमीलाई बगाउँछ।
- 12 “परमेश्वर स्वर्गको उच्च तहमा बसूहुन्छ।
हेर ताराहरू कतिमाथि छन्।
परमेश्वरले उच्च ताराहरूबाट तल हेर्नु हुन्छ।
- 13 तर अय्यब तिमीले भन्न सक्छौ, ‘परमेश्वरले के जान्नु हुन्छ?
के परमेश्वरले कालो बादलहरूबाट देख्न सक्नुहुन्छ अनि हामीलाई न्याय गर्नुहुन्छ?’
- 14 बाक्लो बादलले उहाँलाई हामीदेखि लुकाउँछ,
यसैले जब उहाँ आकाशको उच्चतम भागमा हिंडनु हुन्छ माथि आकाशबाट उहाँले हामीलाई देख्नु हुँदैन।’
- 15 “अय्यब जुन बाटोमा दुष्ट मानिसहरू हिडिसकेका थिए,
तिमी त्यही पुरानो बाटोमा हिंडिरहेछौ।
- 16 ती दुष्टहरू नष्ट भए
तिनीहरू मृत्युको मुखमा पुग्नु अघि नै तिनीहरूलाई बाढीले बगाएर लग्यो।
- 17 ती मानिसहरूले परमेश्वरलाई भने, ‘हामीलाई एकलै छाडी दिनुहोस्,
सर्वशक्तिमान परमेश्वरले हामीलाई केही पनि गर्न सक्नु हुन्।’
- 18 उहाँ नै परमेश्वर, जसले आफ्ना घरहरू असल कुराहरूले भरनु भयो।
अहँ, म दुष्ट मानिसहरूका सल्लाहको पछि लाग्दिनँ।
- 19 धर्मी मानिसहरूले तिनीहरूलाई विनाश भएको देखेछन अनि ती धर्मी मानिसहरू खुशी हुनेछन।
निर्दोष मानिसहरू ती दुष्ट मानिसहरूमाथि हाँस्दछन्।
- 20 ‘सौँच्चि नै हाम्रा शत्रुहरू नाश भए।
आगोले तिनीहरूका सम्पत्ति खरानी बनाई दियोस।’
- 21 “अब, अय्यब, तिमी स्वयंलाई परमेश्वर कहाँ समर्पण गर अनि उहाँसँग शान्तिले बस।
त्यसो गर, अनि तिमीले धैर असल कुराहरू पाउनेछौ।
- 22 उहाँबाट शिक्षा ल्याऊ।
उहाँले के भन्नुहुन्छ त्यसमा ध्यान देऊ।

- 23 अय्यब, सर्वशक्तिमान परमेश्वर तर्फ फर्की आऊ, अनि तिमी पुनःनस्थापित हुनेछौ तर अहिले तिमीले आफ्नो घरबाट दुष्ट आत्मालाई अहिले खेदी हाल।
- 24 सोच, तिमी जति सुनहरूछन तर ती धुलो हुन
अति उत्तम सुन खोलाका ससाना ढुङ्गाहरू जस्ता।
- 25 अनि सर्वशक्तिमान परमेश्वरलाई तिमी लागि मुल्यवान र तिमी सुन चाँदी झैं हुन देऊ।
- 26 तब सर्वशक्तिमान परमेश्वरमा तिमी आनन्दित हुन सक्छौ।
तब तिमी परमेश्वरलाई माथि हेर्नेछौ।
- 27 तिमीले उहाँलाई प्रार्थना गर्नेछौ अनि उहाँले तिमी प्रार्थना सुन्नु हुनेछ।
अनि तिमीले आफ्ना वचनहरू पूर्ण गर्नेछौ।
- 28 यदि तिमीले केही गर्छु भनेर निर्णय लिएका छौ भने त्यो सफलता पूर्वक हुनेछ
अनि तिमी भविष्य निम्न उज्ज्वल हुनेछ।
- 29 परमेश्वरले घमण्डी मानिसहरूलाई लज्जित पार्नुहुन्छ।
तर परमेश्वरले विनम्र मानिसहरूलाई सहयोग गर्नुहुन्छ।
- 30 तब तिमी ती मानिसहरूलाई सहयोग गर्न सक्छौ जसले गल्ती कामहरू गर्छन्। तिमीले परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्नेछौ
अनि उहाँले ती मानिसहरूलाई क्षमा गरिदिनु हुनेछ। किनभने तिमी एकदमै पवित्र हुनेछौ।”

23

अय्यबले जवाफ दिदछ

1 तब अय्यबले जवाफ दिए:

- 2 “म थाकेर कमजोर भएता पनि
अझै म विद्रोही कुरा गरिरहेको छु।
- 3 म जान्ने इच्छा गर्छु परमेश्वर कहाँ हुनुहुन्छ,
तब म उहाँ जहाँ हुनु हुन्छ त्यही जाने थिएँ।
- 4 अनि मेरो निर्दोषपनालाई प्रमाण गर्न म मेरो तर्क प्रस्तुत गर्ने थिए।
म मेरो सबै तर्क पेश गर्न तैयार हुनेथेँ।
- 5 अनि म उहाँको प्रत्युत्तर चाल पाउने थिएँ
अनि जान्ने थिएँ कि उहाँले मलाई भन्नु पर्ने के छ।
- 6 के उहाँले मेरो विरुद्ध उहाँका महाशक्ति प्रयोग गर्नु हुनेछ?
होइन, उहाँले मेरा वचनहरूमा ध्यान दिनु हुनेछ।
- 7 उहाँसँग मेरो इमान्दार त्यहाँ छलफल हुनेथ्यो,
अनि म मेरो मामला जित्रे थिएँ।
- 8 “यदि म पूर्व तिर गएँ भने, परमेश्वर त्यहाँ रहनु हुनेछैन।
यदि म पश्चिम तिर गएँ भने पनि परमेश्वरलाई देखिदैन।
- 9 अनि यदि म उत्तर जान्छु, परमेश्वरले के गर्नु हुन्छ त्यो म पक्रन सक्तिन।
अनि उहाँ दक्षिण जानु भयो भने म उहाँलाई देख्ने छैन।
- 10 तर, जब कि मैले गरेको प्रत्येक चीज परमेश्वरले जान्नु हुन्छ,
उहाँले मलाई जाँच्नु सक्नु हुन्छ अनि शुद्ध सुन जस्तै मै त्यो जाँचमा उतीर्न हुनेछ।
- 11 परमेश्वरले इच्छा गर्नु भएको बाटोमा होशियारीसित हिँडे।
परमेश्वरको बाटोबाट म भडकिन।
- 12 मैले सधैं परमेश्वरको आज्ञाको पालन गरे।
परमेश्वरले भन्नु भएका वचनहरू मैले मेरो हृदयमा संचय गरिराखेको छु।
- 13 “तर परमेश्वर कहिल्यै परिवर्तन हुनुहुन्छ।

- परमेश्वरको विस्द्ध कोही पनि उठुन सक्तैन।
परमेश्वरले जे चाहनुहुन्छ त्यही गर्नुहुन्छ।
- 14 परमेश्वरले त्यही गर्नु हुनेछ जुन उहाँले मेरो लागि योजना गर्नु भएको थियो
अनि उहाँसँग मेरो निम्ति अझ धेरै योजनाहरू छन्।
- 15 यसकारण म परमेश्वरसँग डराउँछु।
म ती कुराहरू बुझ्छु यसकारण म परमेश्वरसँग डराउँछु
- 16 परमेश्वरले मेरो हृदय निर्बल बनाउनु भयो, अनि मेरो उत्साह बिलिन गरिदिनु भयो।
सर्वशक्तिमान परमेश्वरले मलाई त्रसित पार्नुभयो।
- 17 अप्रिय घटनाहरू जुन ममाथि आइपर्यो तिनीहरू मेरो मुखमा ढाकिएको कालो बादल जस्तो छन्।
तर त्यस अन्धकारले मलाई चुपचाप राख्ने छैन।

24

- 1 “यो यस्तो कि सर्वशक्तिमान परमेश्वरबाट केही पनि लुकेको हुँदैन,
तर को आँउदैछ भनेर उनका अनुयायीहरूलाई थाहा हुँदैन।
- 2 “मानिसले आफ्नो जमीन बढाउन सिनाना साँछन्,
अनि अर्काको बगाल चौरै टाढा खर्कमा चराउँछन्।
- 3 तिनीहरूले टुहरा-टुहरी नानीहरूको गधा चोर्छन्।
जबसम्म उसले ऋण तिर्न सक्तिन तिनीहरूले विधवाको गाई खोसेर लैजान्छ।
- 4 तिनीहरूले गरीब मानिसहरूलाई घरविहीन पार्छन्। तिनीहरूले गरीब मानिसहरूलाई एक ठाउँबाट अर्को ठाँउ घुमिहिडन
वाध्य गराउँछन्।
सबै गरीब मानिसहरूलाई तिनीहरूबाट लुक्ने बनाउँछन्।
- 5 “गरीब मानिसहरू जङ्गली गधाहरू जस्तै आहारको खोजीमा मरूभूमिमा घुमिरहेका छन्।
भोजनको खोजीमा तिनीहरू विहानै उठ्छन् अनि आफ्ना नानीहरूको भोजनको लागि अँध्यारो नहुञ्जेलसम्म काम
गर्छन्।
- 6 गरीब मानिसहरू रात अबेरसम्म खेतमा पराल काटिरहन्छन्
अनि खेतमा धनी मानिसहरूको लागि दाख टिपिरहन्छन्।
- 7 गरीब मानिसहरू ओढ्ने लुगाहरू नभएकोले जाडोको रातमा पनि नाङ्गै सुत्नु पर्छ।
जाडोबाट जोगिन तिनीहरूसित केही हुँदैन।
- 8 तिनीहरू पर्वतहरूमा वर्षाले निश्रुक्क भिज्छन्।
चट्टानहरूको ओडारमा लुक्नु बाहेक तिनीहरूको जाडोदेखि जोगीन कुनै उपाए छैन।
- 9 खराब मानिसहरूले बाबु नभएका नानीहरूलाई आमाबाट खोसेर लान्छन्।
तिनीहरूले गरीबका नानीहरूलाई ऋणको बन्धक राख्न लैजान्छन्।
- 10 गरीब मानिसहरूसँग लगाउने पोशाकहरू छैन। यसैले तिनीहरू नाङ्गै छन्।
तिनीहरूले अन्नका भारीहरू दृष्ट मानिसहरूका लागि बोक्छन् तर तिनीहरू भने सँधै भोको हुन्छन्।
- 11 गरीब मानिसहरूले भद्रक्षको तेल निचौरेर निकाल्छन्।
मद्य बनाउनका लागि तिनीहरूले दाखहरू पेल्छन्। तर तिनीहरूसँग पिउने पदार्थ केही हुँदैन
- 12 शहरमा तिमीहरूले मर्न लागेका मानिसहरूको कोलाहल सुन्न सक्छौ।
ती पीडित मानिसहरू गुहार माँदै चिच्याउँछन्। तर परमेश्वरले सुन्नुहुन्न।
- 13 “कतिपय मानिसहरूले प्रकाशको विस्द्ध विद्रोह गर्छन्।
तिनीहरू जान्दैनन् परमेश्वर के चाहनुहुन्छ।
तिनीहरू परमेश्वरले चाहेको बाटोमा जीउन चाहँदैनन्।
- 14 हतयारा बिहान छिट्टै उठ्दछ, अनि गरीबहरूलाई मार्छ, असहाय मानिसहरूलाई मार्छ।

अनि रातमा त्यो चोर हुन्छ।

- 15 एक व्यभिचारीले रातको प्रतीक्षा गर्छ।
उसले सोच्छ, 'कसैले पनि मलाई देख्न सक्तैन।' तर पनि, उसले आफ्नो अनुहार छोप्छ।
- 16 जब अन्धकार हुन्छ, दुष्ट मानिसहरू बाहिर निस्कन्छन् अनि मानिसहरूको घरहरू फोछन्।
तर दिनको उज्यालोमा तिनीहरूले स्वयंलाई आफ्नो घरमा बन्द गरेर राख्दछ अनि प्रकाशलाई मन पराउँदैन।
- 17 ती दुष्ट मानिसहरूका लागि अँध्यारो बिहान जस्तै हो।
हो, तिनीहरू डरलाग्दो अन्धयारो रात मन पराउँछन्।
- 18 “तर दुष्ट मानिसहरू त्यसरी लगिन्छ जसरी बाढीले समानहरू बगाएर लान्छन्।
तिनीहरूको भूमि श्रापित रहन्छन्, यसकारण तिनीहरूले खेतबाट दाख थुपार्न सक्तैनन्।
- 19 हिउँदको हिउँबाट आउनेछ तिनीहरूको पानी गरम सूखा मौसमले सुकाइदिन्छ।
यसर्थ ती पापीहरू चिहानमा लागिन्छन्।
- 20 त्यो दुष्ट मानिस मर्छ र उसकै आमाले पनि उसलाई बिर्सिन्छे।
उसको प्रियसी कीराहरू हुन्छन् जसले शरीर खान्छन्
मानिसहरूले उसलाई सम्झने छैनन्।
त्यो दुष्ट मानिस कुँहेको लठी जस्तै भँचिएको छ।
- 21 दुष्ट मानिसहरूले नानी जन्माउन नसक्ने स्त्रीहरूलाई कष्ट दिन्छन्।
अनि लोग्ने मरेका स्त्रीहरूलाई तिनीहरूले सहयोग गर्दैनन्।
- 22 दुष्ट मानिसहरूले शक्तिशाली मानिसहरूलाई नाश गर्न आफ्ना शक्ति चलाउँछन्।
दुष्ट मानिसहरू शक्तिशाली हुनसक्लान् तर तिनीहरू आफ्नै जीवनमा पक्का हुन सक्तैनन्।
- 23 दुष्ट मानिसहरूले क्षणिक समयको लागि आफूलाई सुरक्षित पार्न सक्छन्।
उसले आफैमाथि विश्वासमा राख्छ अनि आफ्नो बाटो होशियारी साथ हेर्छन्।
- 24 नरात्रा मानिसहरू केही क्षणको लागि सफल हुन सक्लान्, तर तिनीहरू पछि खतम हुनेछन्।
तिनीहरू बाली काटे जस्तै काटिन्छन्।
- 25 “म कसम खान्छु कि ती कुराहरू सत्य हुन।
कसले प्रमाण गर्लाँ मैले ढाँटे भनेर?
कसले देखाउन सक्छ म गल्ती छु भनेर?”

25

बिल्ददले अव्ययलाई जवाफ दिंदछ

1 तब शहबाट आएका बिल्ददले जवाफ दिए:

- 2 “परमेश्वर शासक हुनु हुन्छ।
उहाँले मानिसहरूलाई ब्रिसित पार्नुहुन्छ अनि उहाँलाई आदर गर।
उहाँले माथि आफ्नो स्वर्गमा शान्ति कायम राख्नु हुन्छ।
- 3 परमेश्वरबाट सबै मानिसहरूमा घाम उदय हुँदछ।
कसैले पनि उहाँका ताराहरूलाई गन्न सक्दैनन्।
- 4 परमेश्वरको तुलनामा कोही मानिस पनि धर्मी मानिन सकिदैन।
कुनै पनि मानिस कहिल्यै निर्दोष हुन सक्तैन।
- 5 परमेश्वरको दृष्टिमा, जुनसम्म शृद्ध
र प्रज्वलित छैन ताराहरू पनि शृद्ध छैन।
- 6 मानिसहरू कम्ती नै शृद्ध हुन्छन्, मानिसहरू कीराहरू जस्ता हुन,
मानिसहरू महत्वहीन कीराहरू जस्ता छन।”

26

अय्यबले बिल्ददलाई जवाफ दिदछ

1 तब अय्यबले जवाफ दिए:

- 2 “बिल्दद, यस थकित अनि उदास मानिसलाई तिमीले साँच्चि नै ठूलो सहयोग गर्यौं।
के तिमी साँच्चै सोचछौ कि तिमीले त्यो मानिसलाई जसको बाहुबलमा केही शक्ति छोडिएको छैन बचाएका छौ?
- 3 तिम्रो परामर्श त्यस मानिसको लागि हो जसको ज्ञान छैन।
के तिमीले धेरै अन्तर्ज्ञान हासिल गरेकाछौ भनी सचछौ?
- 4 कसले तिमीहरूलाई यस्ता कुराहरू भन्नु सहयोग गर्यो?
कसको आत्माले तिमीलाई उत्साह प्रदान गर्यो?
- 5 “मरेकाहरूका आत्माहरू
डरले पृथ्वी मनि पानीमा काम्दछ।
- 6 तर परमेश्वरले त्यो मृतलोक भित्र देख्न सक्नुहुन्छ।
मृत्यु परमेश्वर देखि लुक्न सकेको छैन।
- 7 परमेश्वर उत्तर आकाशको शून्य अन्तरिक्षमा लम्पसार हुनुभयो।
परमेश्वरले पृथ्वीलाई शून्यतामा झण्ड्याउनु भयो।
- 8 परमेश्वरले पानीलाई बाक्लो बादलहरूले छोप्नु हुन्छ।
तर परमेश्वरले त्यो गहुँङ्गो चीजले बादलहरू फुटाउनु हुन्छ।
- 9 परमेश्वरले पूर्णिमाको चन्द्रमालाई छोपी दिनुहुन्छ।
उहाँले आफ्नो बादलहरू त्यसतर्फ फैलाउनु हुन्छ अनि त्यस माथि लुकाउनु हुन्छ।
- 10 जहाँ अँध्यारो र उज्यालोको संगम हुन्छ
त्यहाँ परमेश्वरले क्षितिज जस्तै परिधि कोर्नु भयो।
- 11 आकाशलाई थामी राख्ने आधारहरू डरले काम्द
जब परमेश्वरले तिमीहरूलाई चेतान्ने दिनुहुन्छ।
- 12 परमेश्वरको शक्तिले समुद्र शान्त हुन्छ।
परमेश्वरको ज्ञानले राहाबलाई नष्ट पार्नु भयो।
- 13 परमेश्वरको स्वासले आकाश सफा हुन्छ।
परमेश्वरको हातले सौँपलाई नाश गरिदिनु हुन्छ जो भाग्ने कोशिश गर्छ।
- 14 यी परमेश्वरले गर्नु भएको अचम्मका केही कुराहरू मात्र हुन। हामी परमेश्वरले गर्नु भएको कानेखुशी मात्र सुन्छौं!?
परमेश्वर कति महान र शक्तिशाली हुनुहुन्छ भनेर कसैले पनि वास्तविक रूपमा बुझ्न सक्तैन।”

27

1 तब अय्यबले आफ्नो वृत्तान्त कहि रह्यो। अय्यबले भन्यो:

- 2 “परमेश्वर जीवित हुनु भए ज्ञै, कसले मबाट न्याय खोसेको छ!
सर्वशक्तिमान परमेश्वर,
जसले मेरो जीवित तित्त बनाउनु भयो,
- 3 तर जबसम्म जीवन म भित्र रहन्छ
अनि परमेश्वरको जीवनको स्वास मेरो नाकमा रहन्छ।
- 4 तब मेरो ओठहरूले परमेश्वर विषयमा गल्ती कुराहरू भन्नेछैन,
अनि मेरो जिब्रोले कहिल्यै कपटपूर्ण गर्न सक्तैन।
- 5 म तिमीहरू ठीक छौ कहिल्यै स्वीकार गर्दिन कि भनी
म नमस्कृत्येल्सम्म लगातार भनी रहने छु कि म निर्दोष छु।
- 6 मैले गरेका उचित कुरालाई म बलियो गरी समाती रहनेछु म ठीकसंग बाचर्नलाई कहिल्यै चुक्ने छैन।
जबसम्म म बाँचदछु मेरो चेतनाले मलाई कहिल्यै सताउने छैन।

- 7 मेरो शत्रुहरू दुष्ट मानिसहरू मानिउन्।
मेरो विरोधमा जो पनि उठ्छ त्यो खराब मानिस मानियोस्।
- 8 जुन मानिसले परमेश्वरको पर्वाह राख्दैन त्यो मानसि मर्दा त्यसको केही आशा हुँदैन।
जब परमेश्वरले उसको प्राण लानु हुन्छ उसका निम्ति केही आशा रहँदैन।
- 9 त्यस दुष्ट मानिसले जब कष्ट पाउनेछ अनि उ चिच्याए परमेश्वरलाई गुहार माग्दछ।
तर परमेश्वरले उसको चित्कारमा ध्यान दिनु हुनेछैन।
- 10 त्यस मानिसले सर्वशक्तिमान परमेश्वरसंग कुरागर्दै आनन्द लिन सक्नुपर्दथ्यो।
त्यस मानिसले सदा नै परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्नुपर्दथ्यो।
- 11 “म तिमीहरूलाई परमेश्वरको शक्तिको बारेमा प्रवचन दिनेछु।
म सर्वशक्तिमान परमेश्वरको योजनाहरूलाई लुकाउने छैन।
- 12 तिमीहरूले परमेश्वरको शक्ति आफ्नै आँखाले देख्यौ।
यसकारण किन तिमीहरू त्यस्ता अर्थहीन कुराहरू गर्छौं?”
- 13 “परमेश्वरले दुष्ट मानिसहरूको लागि यही उपाय गर्नुभयो।
सर्वशक्तिमान परमेश्वरबाट यस्तै पाइन्छ।
- 14 दुष्ट मानिसका धेरै छोरा-छोरीहरू हुन सक्लान् तर उसका छोरा-छोरीहरू युद्धमा मारिनेछ।
दुष्ट मानिसहरूका छोरा-छोरीहरूले प्रशस्त भोजन पाउनेछैनन्।
- 15 उसका सारा छोरा-छोरीहरू रूढीले मर्नेछन्।
अनि तिनीहरूका विधवाहरू दुःखी हुने छैनन्।
- 16 दुष्ट मानिसहरूले प्रचुर चाँदी पाउँन सक्ला तर त्यो उसको लागि मैला बराबर हुनेछ।
उसले धेरै लुगाहरू पाउन सक्ला तर त्यो उसको लागि माटोको थुप्रो बराबर हुनेछ।
- 17 तर असल मानिसहरूले ती लुगाहरू लगाउने छ
अनि निर्दोष मानिसहरूले त्यो चाँदी पाउने छन्।
- 18 दुष्ट मानिसले एउटा घर बनाउन सक्ला तर त्यो दीर्घकालीन रहनेछैन।
त्यो माकुराको जालो जस्तो हुने छ। अथवा प्रहरीको तम्बु जस्तो हुनेछ।
- 19 दुष्ट मानिस सुत्न जाँदा धनी हुन सक्छ।
तर जब ब्यर्थैछिन्छ उसले ती उसका सारा धनहरू हराएर हुनेछन्।
- 20 ऊ भयभीत हुनेछ। यो बाढी बतास आए जस्तो हुनेछ अनि सारा सामान बगाएर लगे जस्तो हुनेछ। हटाट आएको बाढीले
जस्तो उसलाई कष्टले लपेट्ने छ।
अनि उसलाई राति नै आँधीले उडाई लैजानेछ।
- 21 पूर्वको बतासले उसलाई उडाएर लैजानेछ, अनि उ सदालाई जाने छ,
बतासले उसको घरबाट नै कसिगर झै उडाएर लैजाने छ।
- 22 दुष्ट मानिस बतासको शक्तिबाट भाम्ने कोशिश गर्ला
तर निर्दयी तूफान ऊमाथि आइलाग्नेछ।
- 23 जब दुष्ट मानिस भाग्छ मानिसहरूले थप्पडी मारिनेछन्।
जब त्यो घरबाट भाग्छ तिनीहरूले सुइसेलो मारिनेछन्।”

28

ज्ञानले के गर्छ

- 1 “त्यहाँ सुन र चाँदीका खानीहरू छन्
र त्यहाँ त्यस्तो ठाउँ पनि छ जहाँ मानिसहरूले सुन पगालेर खाँटी बनाउँछन्।
- 2 मानिसहरूले जमीन खनेर फलाम निकाल्छन्
ढुङ्गाहरू पगालेर तामा निकाल्छन्।

- 3 कर्मीहरूले गुफामा प्रकाश लैजान्छन्।
तिनीहरूले गुफा भित्र खोज तलाश गर्दछन्। उ पृथ्वीको अँध्यारो गहिरोभित्र खानीको खोजी गर्छन्।
- 4 मानिसहरूले बसो-बास गरेको जग्गा भन्दा धेरै टाडोमा अथवा मानिसहरूको पाइला कहिल्यै नपराको ठाउँमा कर्मीहरूले खानी पड्ल्याउने बाटो खन्छन्।
तिनीहरू गहिरो भित्र डोरीमा झुण्डिएर सुरूङ्ग खन्छन्।
- 5 जमीनमाथि अन्न उम्रन्छ।
तर जमीन मनि, भिन्नै छ
मानौं प्रत्येक कुरा आगोले पल्लिए जस्तै छ।
- 6 जमीनमनि बहुमूल्य धातुहरू
अनि काँचो सुनको कणहरूछन्।
- 7 जङ्गली चरा-चुरूङ्गीहरूले जमीन मनिको बाटोहरूको बारेमा जान्दैनन्।
बाजले पनि कहिल्यै त्यस्ता बाटोहरू देखेको हुँदैन।
- 8 जङ्गली पशुहरू त्यस्ता बाटोहरूमा हिडेका छैनन्।
सिंहले पनि त्यो बाटो हिडेको छैन।
- 9 कर्मीहरूले कडा ढुङ्गाहरू खन्छन्।
तिनीहरूले पर्वतहरू खनेर उदाङ्गे पारिदिएकाछन्।
- 10 कर्मीहरूले चट्टानहरू काटेर सुरूङ्ग बनाएका छन्।
तिनीहरूले चट्टानमा बहुमूल्य खनिज पदार्थ देखेका छन्।
- 11 कर्मीहरूले पानी रोक्नको लागि बाँध बनाउँछन्।
तिनीहरूले लुकेका चीजहरू बाहिर प्रकाशमा ल्याउँछन्।
- 12 “तर मानिसहरूले ज्ञान कहाँ पाउन सक्छन्?
बुद्धि पाउन हामी कहाँ जान सक्छौं?
- 13 हामी जान्दैनौं ज्ञान कति बहुमूल्य वस्तु हो।
पृथ्वीमा भएका मानिसहरूले जमीन खनेर ज्ञान भेट्न सक्तैनन्।
- 14 महासागर गहिरो भन्दछ, ‘ज्ञान यहाँ मसित छैन।’
समुद्र भन्दछ ‘ज्ञान यहाँ मसित छैन।’
- 15 तिमीहरूले शूद्र सुन दिएर पनि ज्ञान किन्न सक्तैनौं।
यस संसारमा ज्ञान किन्नलाई प्रशस्त चाँदी छैन।
- 16 तिमीहरूले ओपीरका सुन अथवा बहुमूल्य ढुङ्गा
अथवा बहुमूल्य रत्नहरूले पनि ज्ञान किन्न सक्तैनौं।
- 17 ज्ञान सुन अथवा स्फटिकभन्दा बहुमूल्य हो।
सुनमा कुँदिएका बहुमूल्य गहनाहरूले पनि ज्ञान किन्न सकिन्दैन।
- 18 ज्ञान मृगा अनि बिल्लोर जस्ता मणिहरू भन्दा बहुमूल्य हो।
ज्ञान मानिक मणिहरू भन्दा अत्यन्त मूल्यवान हुन्छ।
- 19 कृश देशको पुष्पराज ज्ञानभन्दा बहुमूल्य होइन।
तिमीहरू खाट्टी सुनले पनि किन्न सक्तैनौं।
- 20 “यसकारण ज्ञान कहाँबाट आउँदछ?
हामीले कहाँबाट बुद्धिको मूल पाउन सक्छौं?
- 21 ज्ञान पृथ्वीमा भएका सबै प्राणपूर्ण जीवहरूदेखि गोप्य रहँदछ।
आकाशमा उडने चराहरूलेसम्म ज्ञानलाई देख्न सक्तैन।
- 22 मृत्यु र विनाशले भन्दछ, ‘हामीमा ज्ञान छैन।
हामीले त्यसका विषयमा उडन्ता कुराहरू मात्र सुनेका छौं।’

- 23 “केवल परमेश्वरले मात्र ज्ञानको बाटो जान्नु हुन्छ।
परमेश्वरले मात्र ज्ञान कहाँ छ जान्नुहुन्छ।
- 24 परमेश्वरले मात्र पृथ्वीको अन्तसम्म देख्न सक्नु हुन्छ
परमेश्वरले आकाश मनि सबै थोक देख्नुहुन्छ।
- 25 परमेश्वरले बतासलाई शक्ति दिनु भएको छ।
र समुद्रको सीमाना बाँधि दिनुभयो।
- 26 पानी कहाँ वर्षाउनु पर्छ परमेश्वरले मात्र निर्णय गर्नु हुन्छ।
अनि कहाँ चट्टाङ्गहरू पर्योकिनु पर्छ त्यो निर्णय पनि उहाँले गर्नु हुन्छ।
- 27 त्यस समय परमेश्वरले ज्ञान देख्न भयो अनि यस विषयमा सोच्नु भयो।
ज्ञान कति महत्वपूर्ण छ परमेश्वरले बड्नु भयो अनि परमेश्वरले ज्ञान अनुमोदन गर्नुभयो।
- 28 अनि परमेश्वरले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, ‘परमेश्वरको डर र सम्मान नै ज्ञान हो।
खराब कामहरूबाट आफूलाई अलग राख्नु बुद्धि हो।’ ”

29

अव्ययले क्रमशः आफ्नो कुरा भन्दछन्

1 अव्ययले क्रमशः आफ्नो कथा भनिरहेछ। अव्ययले भन्यो:

- 2 “केही महीना अघि बितेको जीवन म चाहन्छु।
त्यस समयमा परमेश्वरले ममाथि नजर राख्नु भयो अनि मेरो हेरचाह गर्नुभयो।
- 3 त्यसबेला, परमेश्वरको प्रकाश ममाथि छाियो ताकि म अन्धकारमा हिंड्न सक्थें।
परमेश्वरले मलाई ठीक बाँच्ने बाटो देखाई दिनु भयो।
- 4 म ती दिनहरूको कामना गर्दछु जब म सफल थिएँ, अनि परमेश्वर मेरो हितैषी मित्र हुनुहुन्थ्यो।
ती दिनहरूमा परमेश्वरले मेरो घरलाई आशिष दिनुभयो।
- 5 म ती दिनहरूको कामना गर्छु जब सर्वशक्तिमान परमेश्वर मसँग हुनुहुन्थ्यो
अनि मेरा बाल-बच्चाहरू भैर वरिपरि थिए।
- 6 जीवन त्यतिबेला अत्यन्तै राम्रो थियो।
म मेरो खुट्टाहरू नौनीले धुन्थें, अनि मसँग प्रशस्त दामी तेलहरू थिए।
- 7 “त्यस्ता दिनहरू थिए जब म शहरको द्वारमा जान्थें
अनि शहरका मुखियाहरूसँग सभा-गुहमा बस्दथें।
- 8 सारा मानिसहरूले मलाई त्यहाँ आदर गर्दथे युवाहरूले म आउँदै गरेको देख्दा पाइला सारेर मलाई बाटो छोडिदिन्थे।
आफ्नो श्रद्धा म प्रति प्रदर्शन गर्नलाई वृद्ध मानिसहरू बसेको ठाउँबाट उठ्दथे।
- 9 जनसमूहका नेताहरू बोल्न बन्द गर्दथे
अनि हातहरू मुखमा राखेर अन्य मानिसहरूलाई चुपचाप बस्न लगाउँथे।
- 10 प्रमुख नेताहरू पनि बोल्दा आफ्ना आवाजहरू सानो पाउँथे।
हो, मानौ तिनीहरूका जिब्रोहरू मुखको तालुमा टाँसिएको झैं भान हुन्थ्यो।
- 11 मैले के भन्दैछु ती कुराहरू मानिसहरूले ध्यान दिएर सुन्थे, अनि मेरो बारेमा असल कुराहरू गर्थे।
मैले गरेका कुराहरूलाई तिनीहरू विचार्ये अनि तिनीहरूले मेरो प्रशंसा गर्थे।
- 12 किन? किनभने जब गरीब मानिसले गुहारथ्यो, म सघाउँथे।
अनि माता-पिता नभएका नानीहरू र रक्षाहीनहरूको म हेरचाह गर्थे।
- 13 मर्दै गरेका मानिसले मलाई आशीर्वाद दिन्थे
दुःख पाएका विधवाहरूलाई म सहयोग गर्थे।
- 14 धार्मिकता मेरो लागि पोषाक थियो,
निष्पक्षता मेरो लुगा र फेटा थियो।
- 15 म अन्धा मानिसहरूको लागि आँखा थिएँ, तिनीहरू जहाँ जान सक्थे म त्यतै डोरौँथे।

- म लड्गडो मानिसहरूका लागि खुट्टा थिएँ, तिनीहरू जहाँ चाहन्छन् त्यतै बोकेर लान्थे।
- 16 म गरीबहरूको लागि पिता समान थिएँ।
यदि मैले नजानेको विषयका कुनै मामला मेरो सामु आएँ मैले त्यस मामलाको विषयमा विस्तृत रूपमा खोजी गर्ने गर्थे।
- 17 म दृष्ट मानिसहरूलाई आफ्नो शक्ति दुरउपयोग गर्न रोक्थे
अनि म उसलाई गल्ती तरीकाले जे लिने चेष्टा गरेको हुन्थ्यो त्यो फर्काउन लगाउथे।
- 18 “मैरे परिवार भित्र बुढो हुँदै म
धेरै लामो बाँचुला भनेर सधैं सोचदथेँ,
19 म सोचथेँ म स्वास्थ्य र शक्तिशाली हौँ स्वास्थ्य पाल्नु जस्तै प्रशस्त पानी भएको जराहरू जस्तै
अनि शीतले भिजेका हाँगाहरू जस्तो।
- 20 प्रत्येक नयाँ दिन
उज्ज्वल नयाँ उतेजनापूर्ण सम्भावनाहरू हुने होलान भनी म सोचथेँ।
- 21 “बितेका दिनहरूमा मानिसहरूले मेरो कुरामा ध्यान दिन्थे। तिनीहरू मेरो सल्लाह सुन्दा चुपचाप रहन्थे।
बोल्नसके पछि मेरो कुरा सुन्नेहरूमा कसैको केही बोलन रहँदैनथ्यो।
- 22 मैले बोल्दा मानिसहरूले मेरो कुरालाई ध्यान दिइरहेका हुन्थे,
तिनीहरू अरु केही भन्ने थिएनन्। मेरो शब्दहरू तिनीहरूका कानहरूमा मन्द गतिमा पर्थे।
- 23 मेरो प्रवचनको निम्ति मानिसहरू मलाई पर्खन्थे, मानौ तिनीहरूले वर्षालाई पर्खिरहेछन्।
तिनीहरूले मेरो शब्दहरू पिउँथे मानौ तिनीहरू बसन्तको बेलामा वर्षाको पानी थियो।
- 24 जब म ती मानिसहरूसित हाँसे तिनीहरूले यो विश्वास गर्न सकेनन्।
मेरो आनन्दित अनुहारले उनीहरूलाई हतोत्साही गरेन।
- 25 म तिनीहरूकै मुखिया भएँ तापनि म ती मानिसहरूसँग रहन चाहन्थे।
दुःखी मानिसहरूलाई सान्तवना दिँदै म तिनीहरूका छाउनीका समूहमा राजा झैं थिएँ।

30

- 1 “तर अहिले ती मानिसहरू जो म भन्दा जवान छन् मेरो खिल्ली उडाई रहेछन्।
अनि तिनीहरूका पिताहरू यति व्यर्थका थिएँ कि म तिनीहरूलाई कुकुरहरू सँग मेरो भेडाको रक्षा गर्नलाई राख्थेँ।
- 2 ती जवान मानिसहरूका पिताहरू यति कमजोर थिएँ कि तिनीहरूले मलाई सघाउन सक्थेन।
तिनीहरू बूढ र थकित थिएँ, तिनीहरूका मांसपेशीहरू कडा अनि एकदमै बलियो थिएनन्।
- 3 तिनीहरू मृत मानिसहरू जस्ता थिएँ। तिनीहरू खान नपाएँ भोकै थिएँ।
यसैले तिनीहरू मरुघानका (मरुभूमिको खाल्डाहरूमा जमेको पानी) सूख्छा धुलोहरू खान्थेँ।
- 4 तिनीहरूले जङ्गलमा नूनिलो झारका पालुवाहरू तान्छन्
तिनीहरूले ड्याउका जराहरू खान्थे।
- 5 तिनीहरू अन्य मानिसहरूबाट खेदिन्छन्।
मानिसहरू तिनीहरूलाई चोर ठानेर चिच्याउछन्।
- 6 तिनीहरू सूख्छा नदीका किनारहरूमा, पहाडका गुफाहरू
र जमीनका प्वालहरूमा बाच्नु पर्छ।
- 7 झाडीहरूमा तिनीहरू चिच्याउँछन्,
अनि काँढे झाडीहरूमा सँग-सँगै अल्झेकाछन्।
- 8 तिनीहरू नाउँ नभएका महत्वहीन मानिसहरूका झुण्डहरू हुन
जो आफ्नो देशबाट जबरजस्ती निकालिए।
- 9 “अहिले ती मानिसहरूका छोराहरूले मेरो हाँसो उडाउनु मेरो बारेमा गीत गाउँछन्।
मेरो नाउँ तिनीहरूका लागि ठट्टाको शब्द भएको छ।
- 10 ती जवान मानिसहरूले मलाई घृणा गर्दछन्, तिनीहरू मदेखि टाढा रहन्छन्।
तिनीहरू सोचदछन् कि तिनीहरू म भन्दा राम्रा छन्। तिनीहरूले मेरो मुखमा पनि थुकन्छन्।
- 11 परमेश्वरले मेरो धनुबाट तौंदो लानु भयो र मलाई कमजोर बनाउनु भयो।

- ती मानिसहरूले आफै थामिंदैनन् बरू क्रोधित भए मेरो विरोधमा जान्छन्।
- 12 ती युवकहरूले दाहिनेपट्टि आक्रमण गर्छन्। तिनीहरूले मेरो खुट्टामा हिराएर मबाट अलग पार्न खोज्छन्।
म एक आक्रमण भईरहेको शहर जस्तो अनुभव गर्छु
तिनीहरूले मेरो भिताहरूमा मैलो पर्योकिर मलाई आक्रमण गरी नष्ट बनाउँछन्।
- 13 भाग्न नसकोस् भनी मेरो बाटो छेक्छन्। तिनीहरूले मलाई ध्वंश गर्नुमा सफल भए।
तिनीहरू कसैलाई सहयोग गर्न चाँहदैनन्।
- 14 तिनीहरूले भितामा प्वाल बनाउँछन् तिनीहरू त्यस प्वालबाट खचाखच आउँछन्
अनि ढुङ्गाहरू फोर्दै ममाथि पर्छन्।
- 15 म डरले कामिरहेछु हावाले केही चीज उडाई लगे जस्तो गरी ती युवकहरू मेरो खेदो लाउँछन्।
मेरो सुरक्षा बादल जस्तो विलिन हुँदछ।
- 16 “अहिले मेरो जीवन प्रायः बितिसक्यो, अनि म चाँडै मर्नेछु।
पीडित दिनहरूले मलाई पक्केकोछ।
- 17 मेरो हड्डीहरू पीडाले राती दुख्छ।
मलाई कष्टले चपाउन कहिल्यै छाड्दैन।
- 18 परमेस्वरले मेरो कोटको कलरमा समात्नु हुन्छ
अनि बटारेर रूप बिगारिदिनु हुन्छ।
- 19 परमेस्वरले मलाई हिलोमा जाकि दिनु भयो
र म धूलो र खरानी जस्तै भएकोछ।
- 20 “हे परमेस्वर,
सहायताको लागि मैले पुकारें,
म उठे र प्रार्थना गरेँ,
तर तपाईंले मलाई ध्यान दिनु भएन।
- 21 हे परमेस्वर, तपाईंले मसित निष्ठुरताले व्यवहार गर्नु हुन्छ।
मलाई सताउन तपाईं शक्ति प्रयोग गर्नुहुन्छ।
- 22 हे परमेस्वर, तपाईं मेरो लागि निष्ठुर हुनु भयो।
मलाई नष्ट पार्न तपाईं आफ्नो शक्ति प्रयोग गर्नु हुन्छ।
- 23 मलाई थाहा छ कि तपाईंले मलाई मृत्यु तिर लैजानु हुन्छ,
त्यस ठाँउमा, जहाँ अन्तमा सबै प्राणि जानै पर्छ।
- 24 “तर, निम्नत्र जो मानिस सर्वनाश भएकोछ अनि सहायता माग्दैछ,
त्यसलाई कसैले पनि नोक्सान पुर्याउंदैन।
- 25 तपाईं जान्नु हुन्छ मानिसहरूको कष्टमा म रूपैँ।
तपाईं जान्नु हुन्छ गरीब मानिसहरूको लागि मेरो हृदय सहै दुःखीत थियो।
- 26 जब मैले राम्रो चीज खोजे बद्दलामा राम्रो पाएँ।
जब मैले उज्यालो खोजेँ, अंधारो आयो।
- 27 म भित्र कष्ट कहिल्यै रोकिंदैन
अनि दुःख भखैर शुरू भएको छ।
- 28 म सधै दुःखी र उदासीन छु कुनै चैन छैन।
म सहायताको लागि सभामा उभिन्छु।
- 29 म जङ्गली कुकुर
र मरुभूमिमा शत्रुमुर्ग जस्तै एकलो छु।
- 30 मेरो छाला जलेकोछ र उष्किदैछ।
ज्वरोले मेरो शरीर तातो छ।
- 31 मेरो वीणाले करुणाको लय निकाल्छ

मेरो बाँसुरीले दुःखको आवाज निकाल्छ।

31

- 1 “मैले आफ्नो आँखासित सम्झौता गरेको छु कि
वासना उब्जाउने तरिकाले म कुनै तुरुणीलाई हेर्दिनँ।
- 2 परमेश्वरले स्वर्गबाट ठहराउनु भएको भाग कुन चाहिँ हो?
उभोबाट सर्वशक्तिमानले दिनुभएको इनाम!
- 3 परमेश्वरले दुष्टको निम्ति नाश पठाउनु हुन्छ,
खराब गर्नेहरूको लागि विपत्ति पठाउनु हुन्छ।
- 4 मेरो चाल परमेश्वरले जान्नु हुन्छ
मेरो हरेक पाइला उहाँले देख्नुहुन्छ।
- 5 “यदि झटो कुरोसित मेरो केही सरोकार भएको भए
र छली चालमा म फँसेको भए,
- 6 न्यायको तराजुमा परमेश्वरले मलाई तौलू
र परमेश्वरले जान्नुहुनेछ कि म निर्दोष छु।
- 7 यदि मेरो पाइला कुमार्ग तिर लम्कीएको भए,
यदि मेरो मनले आँखाको इच्छा अनुसार गल्ती गरेको छ भने
अथवा मेरो हातमा मैला टाँसिएको छ भने,
- 8 मैले रोपेको अन्न अर्कोले खावोस,
र मेरा बाली जैरे समेत उखेलिओस्!
- 9 “यदि मेरो मन कुनै झीले मोहित पारेको रहेछ भने
अथवा मेरा छिमेकीहरूको ढोकामा म ढुकिबसेको छु भने,
- 10 मेरी पत्नीले अर्को मानिसको लागि खाना तयार पारोस्,
र अरू मानिसहरू उसित सुतोस्।
- 11 किन? किनभने सम्भोग लाजलाग्ने कुरा हो,
न्यायको साम्ने एउटा अपराध हो।
- 12 त्यो त नाश गर्ने आगो हुनेछ,
मेरो सम्पूर्ण कुरा यसले उखेल्छ।
- 13 “मैले मेरो दास वा दासीको बिन्ती इन्कार गरेको भए,
तिनीहरूले मकहाँ आफ्नो उजुर ल्याउँदा मैले त्यो इन्कार गरेको छु भने,
- 14 परमेश्वरको अघाडी जाँदा म के गर्ने?
उहाँले सबै कुरा सोध्दा मैले के जवाफ दिने?
- 15 परमेश्वरले मलाई मेरी आमाको गर्भमा रचनुभयो र तिनीहरूलाई पनि तिनीहरूकी आमाको गर्भमा रचनुभयो,
परमेश्वरले हामीहरूलाई गर्भमा रूप दिनुभएको हो।
- 16 “गरीबहरूलाई तिनीहरूको चाहिएका कुरा दिनलाई मैले इन्कार गरेको छैन,
विधवाहरूलाई सहायता बिना राखेको छैन।
- 17 म स्वार्थी भएको छैन, मैले टहराहरूलाई भोकै राखेको छैन।
- 18 तर मेरो युवा अवस्थादेखि, टहराहरूलाई बाबु जस्तै भएर हुकाँँ,
मेरो बाल्य अवस्थादेखि मैले विधवाहरूलाई अगुवाई दिएँ।
- 19 जब म मानिसहरू पीडित भएको देख्छु किनभने तिनीहरूसँग लगाउने लुगा छैन।
अथवा पोशाक हीन एक गरीब मानिस,

- 20 मैले सधैँ तिनीहरूलाई लगाउने लुगाहरू दिएँ।
मैले आफ्नै भेडाको ऊन ओडाई दिएर तिनीहरूलाई न्यानो पारेँ
अनि तिनीहरूले हृदयबाट नै मलाई आशीर्वाद दिए।
- 21 फाटकमा न्यायकर्ताहरूले टुहुराहरूको विरुद्धमा मेरो पक्ष लिनेछन् भनी जान्दा जान्दै पनि
मैले कहिल्यै तिनीहरूमाथि डर देखाउन हात उठाइनेँ।
- 22 यदि मैले त्यस्तो कहिल्यै गरे भने
तब मेरो पाखुरा त्यसको जोनीबाट फुस्किनेछ र कुमबाट तल झर्नेछ।
- 23 तर मैले त्यस्तो नराम्रो काम गरिनेँ।
म परमेश्वरको दण्डदेखि त्रासित छु।
उहाँको महिमाले मलाई भयभीत पार्छ।
- 24 “मैले कहिले पनि आफ्नो धनमा भरोसा गरिन।
मैले धनलाई कहिल्यै पनि भनिन कि तिमी मेरो आशा हौ।”
- 25 म धनी थिएँ
तर धनले मेरो घमण्ड बढाएन।
मैले प्रशस्त धन कमाएँ
तर त्यसले मलाई सुखी बनाएन।
- 26 मैले कहिल्यै पनि उज्वल घाम
र सुन्दर जूनलाई पूजिनेँ।
- 27 मेरो हृदय गुणरूपमा वहकाइएको थिएन
अनि मेरो हात घाम र जून पूजन कहिल्यै चुमिनेँ।
- 28 त्यो पनि पाप हो त्यसले दण्ड दिनेँ पछि।
यदि मैले तिनीहरूलाई पूजेको भए, म सर्वशक्तिमान परमेश्वर प्रति विश्वासी हुने थिइन।
- 29 “जब मेरो शत्रुहरू नष्ट भए
म कहिले खुशी भइनेँ।
शत्रुहरूमाथि नराम्रो आई लाग्दा
मैले तिनीहरूलाई खिसी गरिनेँ।
- 30 शत्रुलाई सरापेर मेरो मुखलाई पाप कार्य गर्ने दिइनेँ।
अनि तिनीहरूको मृत्युको लागि इच्छा गरिन।
- 31 मेरा घरका सबै मानिसहरू जान्दछन कि
मैले परदेशीहरूलाई सधैँ भोजन खुवाएँ।
- 32 परदेशीहरू गल्लीमा सुन्न नपरोस भनी
मैले तिनीहरूलाई आफ्नो घरमा बोलाएँ।
- 33 अन्य मानिसहरूले आफ्नो अपराधहरू लुकाउने कोशिश गर्छन
तर मैले मेरो दोष कहिल्यै लुकाइन।
- 34 मानिसहरूले के भन्नाम भन्ने कुरामा म डराएँ। त्यस्तो भयले मलाई कहिल्यै नराम्रो कार्य गर्न दिएन।
मैले कहिल्यै बाहिर जान अस्वीकार गरिनेँ। मानिसहरूको ममाथिको घृणादेखि म कहिल्यै डराइनेँ।
- 35 “अहो! कसैले मेरो कुरामा ध्यान दिओस् भन्ने म कामना गर्छु।
मलाई मेरो कुरा व्याख्या गर्न दिइओस्।
म इच्छा राख्छु कि सर्वशक्तिमान परमेश्वरले मलाई जवाफ दिउन्।
म इच्छा गर्छु कि मैले जे कृकर्म गरेँ त्यस विषयमा उहाँले के सोचनु हुन्छ लेखुन।
- 36 तब म त्यो चिन्ह स्वरूप मेरो घाँटी वरिपरि बाँध्नेछु
म त्यसलाई मुकुट झैं आफ्नो शिरमा लगाउनेछु।
- 37 यदि परमेश्वरले त्यसो गर्नुभयो भने, तब मैले गरेका सारा कुराहरू म व्याख्या गर्न सकूँला।
म परमेश्वर नजिक मुखिया सरह आफ्नो शिर उच्च गरेर आउँन सकौँ।

- 38 “मैले कसैबाट जमीन चोरिनें
कसैले पनि मलाई त्यसले चोर्यो भनेर दोष लगाउन सकेन।
39 मले सधैं किसानहरूलाई खाघन्नको निम्ति पैसा दिएँ, जो मैले भूमिबाट प्राप्त गरे
अनि कहिल्यै पनि अर्काको दखलमा भएको जमीन छोप्ने प्रयास गरिनें।
40 यदि मैले सर्वदा त्यस्तो दुष्ट कामहरू गरेको भए गह्र र जाँ उम्रिनुको सट्टामा
काँडा र झारहरू मेरो खेतमा उम्रियोस।”

अव्ययबका प्रवचन समाप्त भयो।

32

इलीहले तर्क थपदछ

- 1 त्यसपछि अव्ययबका तीनीजना साथीहरूले अव्ययबलाई जवाफ दिन छाडे। तिनीहरूले जवाफ दिन छाडे किनभने अव्ययब निदर्श थिएँ भनी विश्वास्त थियो।
2 तर त्यहाँ बारकेलका छोरो एलीह भन्ने एक जवान केटो थियो। बारकेल बज नाउँका एउटा मानिसका वंशका थिए। एलीह रामका परिवारका थियो। एलीह अव्ययबसँग अत्यन्त क्रोधित भयो। किनभने अव्ययबले स्वयं परमेश्वर भन्दा अझ धार्मिक हुँ भन्दै थियो।
3 एलीह अव्ययबका तीनजना साथीहरूसँग पनि क्रोधित थियो। किनभने अव्ययबका साथीहरूले अव्ययबका प्रश्नहरूको ठीक जवाफ दिन सकेनन्। तिनीहरूले अव्ययब गल्ती थियो भनेर प्रमाण गर्न सकेनन्।
4 अव्ययब र तिनका साथीहरू सबै एलीह भन्दा जेठा थिए। यसकारण सबैले भनी सकृञ्जेल उसले पख्यो। त्यसपछि उसले पनि बोल्न सक्छ भन्ने अनुभव गर्यो।
5 अनि जब एलीहले देखे कि अव्ययबका साथीहरूले उनलाई उत्तर दिनु असमर्थ थिए, त्यो रिसायो।
6 यसकारण उसले भन्न थाल्यो। उसले भन्योः
“म जवान मानिस मात्र हुँ। अनि तिमीहरू बूढा मानिसहरू हो।
यसकारण मेरो विचार तिमीहरूलाई पोखाउन म भयभीत भएँ।
7 म स्वयंले सोचेँ, ‘बूढा मानिसहरू पहिला बोल्नु पर्छ।
बूढा मानिसहरू धेरै लामो बाँचे। यसकारण तिनीहरूले धेरै कुराहरू सिके।’
8 तर परमेश्वरको आत्माले मानिसलाई ज्ञानी बनाउँछ।
सर्वशक्तिमान परमेश्वरको ‘आत्मा’ले मानिसहरूलाई बोल्न सक्ने बनाउँछ।
9 बूढा मानिसहरू मात्र ज्ञानी हुँदैनन्।
बूढा मानिसहरूले मात्र ठीक कुरा बुझ्छन् भन्ने छैन।
10 “यसकारण दया गरेर मेरो कुरामा ध्यान देऊ।
अनि मैले के सोच्दछु त्यो भन्नेछु।
11 जब तिमीहरू बोल्थो मैले खुब धीरजसाथ पर्छे।
मैले ती जवाफहरूमा ध्यान दिएँ जुन तिमीहरूले अव्ययबलाई दियो।
12 तिमीहरूले भनेका कुराहरू मैले होशियारी साथ सुने।
तिमीहरू कसैले पनि अव्ययब गल्ती छ भनी प्रमाण दिएनौ।
तिमीहरू बीच कसैले पनि उसको बहश विरुद्ध सन्तुष्टपूर्ण जवाफ दिएनौ।
13 तिमीहरू तीनजना मानिसहरूले भन्न सकेनौ कि तिमीहरूले ज्ञान प्राप्त गरेका छौ।
परमेश्वरले अव्ययबको तर्कहरूको जवाफ दिनु नै पर्छ, मानिसहरूले होइन।
14 अव्ययबले मलाई आफ्नो तर्कहरू प्रस्तुत गरेन,
यसकारण तिमीहरूले प्रयोग गरेका तर्कहरू म प्रयोग गर्ने छैन।
15 “अव्ययब, ती मानिसहरूले साहस हराए।
तिनीहरूसँग अब भन्ने केही कुरा छैन।

- तिनीहरूले प्रस्तुत गर्ने जवाफ केही छैन।
- 16 अव्यय, तिमीलाई जवाफ दिनलाई मैले तीनजना मानिसहरूलाई पर्खे,
तर तिनीहरू चुपचापछन।
तिनीहरूले तिमीसँग आलोचना गर्न छाडे।
- 17 यसैले अब तिमीलाई म जवाफ दिनेछु।
हो, म के सोच्दछु त्यही तिमीलाई भन्नेछु।
- 18 म कुरै कुराहरूले भरिएकोछु कि
म बोल्नै पर्छ नत्र म पड्किनेछु।
- 19 म नयाँ दाखरस हालेको छालाको थैलो जस्तै छु जुन खोलिएकै छैन।
म त्यो नयाँ दाखरस राख्ने थैलो जस्तो छु जुन फुटेर खोलिन तैयार छ।
- 20 यसकारण म बोल्नै पर्छ तब मात्र म शान्तिको सास फेर्ने छु।
मैले बोल्नै पर्छ र अव्ययको तर्कहरूको जवाफ दिनेछु।
- 21 मैले अव्ययसँग त्यस्तै व्यवहार गर्नुपर्छ जसरी म अन्य मानिसहरूलाई गर्दर्थे।
म उसलाई राम्रो कुराहरू भन्ने कोशिश गर्ने छैन म त्यही भन्नेछु जुन मैले भन्नु पर्छ।
- 22 म अन्य मानिस सरह कसैलाई निको व्यवहार गर्न सक्तिन।
यदि मैले त्यसो गरे भने परमेश्वरले मलाई दण्ड दिनु हुनेछ।

33

- 1 “अब अव्यय, मेरो कुरा ध्यान दिएर सुन।
ती कुराहरू होशियारी साथ सुन जुन म भन्छु।
- 2 म बोल्न तयार छु।
- 3 मेरो हृदय निष्कपट छ, यसैले म सरल शब्दहरू बोल्ने छु।
ती विषय म सत्य बोल्ने छु जुन म जान्दछु।
- 4 परमेश्वरको आत्माले मलाई बनाउनु भयो।
मेरो जीवन सर्वशक्तिमान परमेश्वरबाट आउँछ।
- 5 अव्यय, मेरो कुरा ध्यान दिएर सुन। अनि तिमी सक्छौ भने मलाई जवाफ देऊ।
तिम्रो जवाफ तयार पार ताकि तिमी मसँग तर्क गर्न सक्षम हुनेछौ।
- 6 परमेश्वरको समक्ष तिमी र म बराबर छौं।
परमेश्वरले हामी दुवैलाई बनाउन माटो प्रयोग गर्नु भयो।
- 7 अव्यय म देखि नडराऊ
म तिमीमाथि निष्ठुर हुने छैन।
- 8 “तर अव्यय,
तिमीले भनेको मैले सुनें।
- 9 तिमीले भन्यौ: ‘म शूद्र छु म निर्दोष छु,
मैले केही गलती काम गरिनें म दोषी छैन।
- 10 मैले गलती काम गरिनें, तर परमेश्वर मेरो विरुद्ध हुनुहुन्छ।
परमेश्वरले मलाई शत्रुलाई झैं व्यवहार गर्नु भयो।
- 11 परमेश्वरले मेरो खुट्टामा साङ्गलीहरू लगाई दिनु भयो,
परमेश्वरले मेरो प्रत्येक कार्यमा नियालेर हेर्नुहुन्छ।’
- 12 “तर, अव्यय, तिमी यसविषयमा गलती छौ अनि तिमी गलती छौ भनी त्यो म प्रमाण गर्नेछु।
किनभने परमेश्वर मानिसहरू भन्दा अत्यन्तै महान हुनुहुन्छ।
- 13 अव्यय, तिमीले परमेश्वरसित तर्क गरिरहेका छौ।

तिमीले सोच्छौ कि परमेश्वरले तिमीलाई प्रत्येक विषयमा व्याख्या दिनुपर्छ।

- 14 परमेश्वरले विभिन्न प्रकारले बोलन सक्नु हुन्छ,
यस्तो तरिका कि मानिसहरू यसलाई बुझ्दैनन्।
- 15 हुन सक्छ परमेश्वर मानिसहरूसँग सपनामा बोल्नुहुन्छ,
अथवा राती दर्शनमा जब तिनीहरू गहिरो निद्रामा हुन्छन्।
- 16 तिनीहरू एकदमै भयभीत हुन्छन्
जब तिनीहरूले परमेश्वरको चेतावनी सुन्छन्।
- 17 परमेश्वरले तिनीहरूलाई गलती कामहरू गर्न रोक्नुहुनेछ,
अनि अहंकारी हुनदेखि रोक्नुहुनेछ।
- 18 परमेश्वरले मानिसहरूलाई सावधान गर्नुहुनेछ तब उहाँले तिनीहरूलाई मृत्युको मुखबाट बचाउन सक्नु हुन्छ।
परमेश्वरले मानिसहरूलाई विनाशबाट बचाउनुहुन्छ।
- 19 “दुःखी अथवा, ओछ्यानमा सुतिरहनु पर्ने कष्ट दिएर
अनि उसका हड्डीहरू सधैं रहने बनाई परमेश्वरले एकजना मानिसलाई अनुशासित पार्न सक्नुहुन्छ।
- 20 तब त्यस मानिसले खान सक्तैन।
त्यस मानिसलाई एकदम ज्यादा पीडा भइरहन्छ कि उसले भोजन पनि राम्रो हेर्न सक्तैन।
- 21 उसको शरीर जीर्ण हुँदै जान्छ
अनि उ हाड र छाला मात्र हुन्छ।
- 22 त्यो मानिस मृत्युको ठाउँमा पुग्दछ
अनि उसको जीवन सम्मुखिन हुन्छ।
- 23 परमेश्वरसंग हजारौं दूतहरू छन्। हुन सक्छ ती मध्ये कुनै एकजनाले त्यस मानिसलाई नियाली रहेको हुन्छ।
त्यो दूत त्यो मानिससित बोल्छ अनि साँच्चो कुरा भन्छ।
- 24 त्यो दूत त्यस मानिस माथि कृपालु हुनसक्छ
अनि परमेश्वरलाई भन्छ, ‘मृत-लोकदेखि यस मानिसलाई बचाउनु होस्।
उसको पापको मूल्य चुकाउने तरिका मैले पाएको छु।’
- 25 तब त्यो मानिसको शरीर फेरि जवानीपन आउनेछ र बलियो हुनेछ। त्यो मानिस पहिले जस्तो तन्देरी थियो त्यस्तै नै हुनेछ।
- 26 त्यो मानिसले परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्ने छ अनि परमेश्वरले उसको प्रार्थनाको जवाफ दिनुहुनेछ।
त्यो मानिस आनन्दले चिच्याउने छ
अनि परमेश्वरलाई महिमा गर्नेछ, उसले फेरि असल जीवन बाँच्नेछ।
- 27 तब त्यो मानिसले मानिसहरू अघि आफ्नो दोष स्वीकार गर्नेछ।
उसले भन्नेछ, ‘मैले पाप गरे। मैले असललाई खराब बनाएँ।
तर परमेश्वरले मलाई मेरो कर्म अनुसारको दण्ड दिनु भएन।
- 28 परमेश्वरले मृतलोकदेखि मलाई बचाउनु भयो।
अब फेरि मेरो जीवनमा आनन्द भोग गर्न सक्छु।’
- 29 “परमेश्वरले त्यस मानिसको लागि घरि-घरि ती कुराहरू गर्नुहुन्छ।
- 30 त्यस मानिसलाई सावधान गराउन
अनि उसको आत्मालाई मृतलोक देखि बचाउनलाई ताकि त्यस मानिसले आफ्नो जीवनमा आनन्द भोग्न सकोस्।
- 31 “अथर्व, मेरो कुरा होशियारीले सुन,
शान्त हो र मलाई बोलन देऊ।
- 32 तर अथर्व, यदि तिमी मसँग सहमत हुँदैनौ भने तब अघि बढ र भन।
मलाई उत्तर देऊ,
किनभने तिम्रो निम्ति के राम्रो हो त्यो म चाहन्छु।
- 33 तर अथर्व, यदि तिमीलाई केही भन्नु छैन भने मेरो कुरामा ध्यान देऊ।
शान्त हो, अनि म तिमीलाई ज्ञानको उपदेशहरू दिनेछु।”

34

- 1 तब एलीहले फेरि बोलन शुरू गर्यो। उसले भन्यो:
- 2 “तिमीहरू ज्ञानी पुरुषहरू मैले भनेको कुराहरूमा ध्यान देऊ।
तिमी चतुर मानिसहरू मप्रति ध्यान देऊ।
- 3 जसरी जिब्रोले चाखेर खानेकुराको स्वाद परीक्षण गरिन्छ
त्यसरी नै कानले पनि शब्दहरू सुनेर परीक्षण गरिन्छ।
- 4 यसकारण यी तर्कहरूको परीक्षण गरौं अनि के ठीक हो त्यसको निर्णय हामी आफै गर्ौं।
हामी आफै हाम्रा निम्ति के असल हो जानौं।
- 5 अय्यब भन्छन्, ‘म निर्दोष छु।
अनि मप्रति परमेश्वर निष्पक्ष हुनुहुन्छ।
- 6 म निर्दोष छु तर मलाई झूटो मानिएकोछ।
म निर्दोष छु तर म नराम्रो प्रकारले व्यथित छु।’
- 7 “के त्यहाँ अय्यब जस्तै अन्य मानिस कोही छ?
यदि तिमीहरूले अय्यबलाई अपमान गरे उसले त्यो पानी झैं पिउँछ।
- 8 दुष्ट मानिसहरूसँग अय्यबको मित्रता छ।
अय्यब दुष्टहरूसित रहन चाहन्छ।
- 9 म किन त्यसो भन्छु? किनभने अय्यब भन्दछ, यदि उसले परमेश्वरलाई खुशी पार्ने कोशिश गर्दछ भने,
‘कुनै पनि मानिसले केही पनि उपलब्ध गर्दैन।’
- 10 “तिमीहरू बुझ्न सक्छौं यसैले मेरो कुरा ध्यान दिएर सुन।
परमेश्वरले त्यस्तो अहित काम कहिल्यै गर्नु हुँदैन।
सर्वशक्तिमान परमेश्वरले त्यस्तो दुर्ख्यै गर्नु हुँदैन।
- 11 मानिसहरूले गरेका कर्महरूको फल परमेश्वरले दिनु हुनेछ।
परमेश्वरले कर्म जस्तो छ त्यस्तै फल दिनुहुनेछ।
- 12 यो सत्य हो। परमेश्वरले गल्ती काम गर्नु हुँदैन।
सर्वशक्तिमान परमेश्वरले न्याय कहिल्यै पनि विगार्नु हुँदैन।
- 13 कसैले पनि परमेश्वरलाई पृथ्वीको अधिकारीको रूपमा चुन्न सक्तैन कसैले पनि परमेश्वरलाई सारा संसारको उत्तरदायी
बनाउन सक्तैन
परमेश्वरले सारा थोक सृजना गर्नुभयो अनि उहाँ सधैं नियन्त्रणमा रहनु भयो।
- 14 यदि परमेश्वरले मानिसहरूबाट आफ्नो आत्मा
र स्वास लैजान चाहनुहुन्छ भने
- 15 तब पृथ्वीमा भएका सम्पूर्ण मानिसहरू मर्नेछन्।
सारा मानिसहरू फेरि धूलो हुनेछन्।
- 16 “यदि तिमीहरू बुद्धीमानी छौ भने
मैले भनेका कुरामा ध्यान दिएर सुन।
- 17 कुनै मानिस जसले निष्पक्ष मन पराउँदैन शासक हुन सक्तैन।
अय्यब के तिमी उहाँको दोषलाई न्याय गर्नु सक्छौ?
परमेश्वर बलियो र धर्मी हुनुहुन्छ।
- 18 परमेश्वर जसले राजाहरूलाई भन्नुहुन्छ, ‘तिमीहरू महत्वहीन छौ।’
परमेश्वरले मुखियाहरूलाई भन्नुहुन्छ ‘तिमीहरू दुष्ट हो।’
- 19 परमेश्वरले अन्य मानिसहरूलाई जतिको प्रेम मुखियाहरूलाई गर्नुहुन्छ।
अनि जतिको प्रेम गरीब मानिसहरूलाई गर्नुहुन्छ त्यतिको प्रेम धनीहरूलाई गर्नुहुन्छ।
किनभने परमेश्वरले प्रत्येक मानिसलाई बनाउनु भयो।

- 20 मानिसहरू अचानक मर्न सक्छ मध्य रातमा मानिसहरू विमार हुन्छन्
अनि मेरेर जान्छन्।
कुनै स्पष्ट कारणै बिना शक्तिशाली मानिसहरू पनि मर्छन्।
- 21 “मानिसहरूले के गर्दछ भनेर परमेश्वर नियाल्नु हुन्छ।
मानिसहरूको प्रत्येक पाइलाका चाललाई परमेश्वर जान्नु हुन्छ।
- 22 अनिष्ट कर्म गर्ने मानिसहरूले
परमेश्वरबाट लुक्ने आँध्यारो पाउँदैनन।
- 23 न्यायको लागि परमेश्वरको सामुने जान
मानिसले समय निर्धारण गर्दैन, (त्यो अधिकार परमेश्वरको हो।)
- 24 यदि शक्तिशाली मानिसहरूले पनि अनिष्ट कामहरू गरे भने
परमेश्वरले तिनीहरूलाई प्रश्न गर्ने आवश्यक छैन।
परमेश्वरले तिनीहरूलाई सामान्य रूपले नष्ट गर्नु हुनेछ
अनि अन्य मानिसहरूलाई मुखिया चर्नु हुनेछ।
- 25 यसकारण परमेश्वरले मानिसहरूले के गर्दछ भनेर जान्नु हुन्छ।
यही कारणले गर्दा परमेश्वरले दुष्टहरूलाई पराजित गर्नुहुन्छ अनि रात रातमा नै ध्वंस गर्नुहुन्छ।
- 26 परमेश्वरले दुष्ट मानिसहरूलाई दण्ड दिनु हुन्छ किनभने तिनीहरूले अनिष्ट कामहरू गरेका हुन्छन।
अनि परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई दण्ड दिनु हुनेछ कारण अन्य मानिसहरूले पनि त्यस्तो घटना देख्न सक्छन।
- 27 किनभने दुष्ट मानिसहरूले परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्न छोडे।
अनि परमेश्वरले गर्नु भएको कामहरूलाई ती दुष्ट मानिसहरूले पर्वाह गर्न छोडे।
- 28 ती दुष्ट मानिसहरूले दिन दुःखी मानिसहरूलाई दुःख दिन्छन् अनि परमेश्वरलाई गुहारनाका लागि वाध्य गराउँछन्।
परमेश्वरले तिनीहरूका पुकार सुन्नुहुन्छ।
- 29 तर परमेश्वरले तिनीहरूलाई सहयोग नदिने निर्णय लिनुभयो भने कसैले पनि परमेश्वरको दोषको न्याय गर्न सक्तैन।
यदि परमेश्वरले आफूलाई मानिसहरूदेखि लुकाउनु हुन्छ भने
तब कसैले पनि उहाँलाई भेट्न सक्ने छैन।
परमेश्वर प्रत्येक मानिस र जाति माथिका शासक हुनुहुन्छ।
- 30 अनि यदि शासकले पाप गर्न मानिसलाई प्रेरित गर्छन् भने
तब उसलाई आफ्नो शक्तिबाट बन्चित गराई दिनु हुन्छ।
- 31 “त्यो हुनेछ जबसम्म उसले परमेश्वरलाई भन्दैन
‘म दोषी हूँ, अबोप्रान्त म पाप गर्ने छैन।’
- 32 परमेश्वर, मैले तपाईंलाई नदेखे तापनि कृपया मलाई बाँचनलाई ठीक शिक्षा दिनु होस्।
यदि मैले गल्ती काम गरेको रहेछ भने म फेरि त्यस्तो गर्ने छैन।’
- 33 अय्यब, तिमी चाहन्छौ कि परमेश्वरले तिमीलाई पुरस्कार दिउन।
तर तिमी परिवर्तन हुन अस्वीकार गर्छौ।
अय्यब, यो तिमी निर्णय हो, मेरो होइन।
मलाई बताऊ तिमी के सोच्छौ।
- 34 एक ज्ञानी मानिसले मेरो कुरा ध्यानले सुन्ने छ
ज्ञानी मानिसले भन्नेछ,
35 ‘अय्यबले मूर्ख मानिसले जस्तो बोल्दैछ।
अय्यबले भनेका कुराहरूमा कुनै सार्थक नै छैन।’
- 36 मेरो विचारमा अय्यबले अझ बढी दण्ड पाउनु पर्ने हो।
किनभने अय्यबले हामीलाई एकजना दुष्ट मानिसकै व्यवहारले जवाफ दिए।
- 37 अय्यबले आफ्ना अन्य पापहरूसँग बिद्रोह थप्यो।
अय्यबले हाम्रो सम्मुख बसेर र हामीलाई अपमान गर्छ साथै परमेश्वरको विषयमा ठट्टा गर्छ।”

35

- 1 एलीह लगातर बोलीरहे र उसले भन्यो:
- 2 “अय्यब, तिमीले यस्तो भन्नु राम्रो होइन,
‘म परमेश्वर भन्दा अझ सही छु।’
- 3 अनि अय्यब, तिमी परमेश्वरलाई सोध
‘यदि उसले परमेश्वरलाई खुशी पार्ने चेष्टा गरे त्यो मानिसलाई के लाभ हुन्छ?
यदि मैले पाप गरिन भने मलाई के लाभ हुनेछ?’
- 4 “अय्यब, म तिमीलाई जवाफ दिन चाहन्छु अनि तिम्रा साथीहरू पनि तिमीसँग यहाँ छन्।
- 5 अय्यब, आकाशमाथि हेर,
माथि बादलहरू हेर त्यो तिमीभन्दा माथि छन्।
- 6 अय्यब, यदि तिमीले पाप गर्थो भने यसले परमेश्वरलाई घात पार्दैन।
यदि तिमीले अपराधहरू गर्थो भने त्यसले परमेश्वरलाई केही असर पार्दैन।
- 7 अनि अय्यब, तिमी असल छौ भने त्यसले परमेश्वरलाई सहयोग गर्दैन।
परमेश्वरले तिमीदिखि केही पनि पाउनु हुन्न।
- 8 अय्यब, तिमीले सुकर्म अथवा कुकर्म जे गर्छो त्यसले तिमी जस्तै अन्य मानिसहरूलाई प्रभाव पार्दछ।
तर ती कर्महरूले परमेश्वरलाई सहयोग अथवा आघात केही पुर्याउँदैन।
- 9 “यदि दुष्ट मानिसहरूलाई नोकसान परिरहेको छ भने तिनीहरू गुहारको लागि चिच्याउँछन्।
तिनीहरू शक्तिशाली मानिसहरूबाट बाँचन गुहार माग्छन्।
- 10 तर ती दुष्ट मानिसहरू परमेश्वरलाई गुहार्दैनन्। तिनीहरूले भन्ने छैनन् ‘परमेश्वर कहाँ हुनुहुन्छ जसले मलाई सृष्टि गर्नुभयो?
परमेश्वर कहाँ हुनुहुन्छ? जब मानिसहरू दुःखमा पर्छन् परमेश्वरले तिनीहरूलाई सहायता गर्नुहुन्छ।’
- 11 परमेश्वरले हामीलाई चराचुरुङ्गी र जनावरहरू भन्दा ज्ञानी बनाउनु भयो।
यसकारण उहाँ कहाँ हुनुहुन्छ?
- 12 “अथवा यदि ती दुष्टहरूले परमेश्वरलाई गुहार मागे भने परमेश्वरले तिनीहरूलाई जवाफ दिनु हुने छैन।
किनभने तिनीहरू सधैं घमण्डी छन्। अझ पनि तिनीहरू नै महत्वपूर्ण हौं भनेर सोच्दछन्।
- 13 यो सत्य हो, परमेश्वरले तिनीहरूका महत्वहीन विन्ती सुन्नु हुने छैन।
सर्वशक्तिमान परमेश्वरले तिनीहरू प्रति ध्यानै दिनुहुने छैन।
- 14 यसकारण अय्यब, परमेश्वरले तिमीलाई ध्यान दिनुहुन्न
जब तिमी भन्दछौ कि उहाँलाई देखिन।
तिमी परमेश्वरको आगमनको आशा गरिरहेका छौ ताकि
तिमी आफै निर्दोष प्रमाण गर्न सकछौ।
- 15 “अय्यब, सोच कि परमेश्वरले दुष्ट मानिसहरूलाई दण्ड दिनु भएन,
उसले सोच्दछ कि परमेश्वरले पापमाथि ध्यानै दिनु भएन।
- 16 यसकारण अय्यबले आफ्नो महत्वहीन कुराहरू भनिरहे।
अय्यबले अझै महत्वपूर्ण मानिस जस्तो अभिनय गरिरहे। अय्यबले के भनिरहेको छ त्यो उसले आफै जान्दैन भनी
बुद्धन सजिलै छ।”

36

- 1 एलीह लगातर बोलीरह्यो। उसले भन्यो:
- 2 “मसँग केही वेर धैर्यधारण गरी बस
परमेश्वरसँग केही कुराहरू छन् जुन मसँग गर्न चाहनुहुन्छ।

- 3 म टाढाबाट बुद्धि पाउँछु। परमेश्वरले मलाई बनाउनु भयो
अनि म प्रमाण गर्न चाहन्छु कि परमेश्वर धर्मी हुनुहुन्छ।
- 4 अय्यब म सत्य कुरा भनिरहेछु।
म के विषयमा भनिरहेछु त्यो म जान्दछु।
- 5 “परमेश्वर अत्यन्त शक्तिशाली हुनुहुन्छ,
तर उहाँले मानिसहरूलाई घृणा गर्नु हुन्न।
परमेश्वर अत्यन्त शक्तिशाली हुनुहुन्छ
तर उहाँ अत्यन्त ज्ञानी पनि हुनुहुन्छ।
- 6 परमेश्वरले दुष्ट मानिसहरूलाई बाँच्न दिनुहुन्न।
परमेश्वरले सधैं दीन-दुःखी मानिसहरूलाई समान व्यवहार गर्नुहुन्छ।
- 7 परमेश्वरले धर्मी मानिसहरूमाथि पहरा दिनु रोकिनु हुनेछैन।
उहाँले राजाहरूलाई सिंहासनमा चरकालको लागि राख्नु हुन्छ अनि तिनीहरूको उन्नति गराउनु हुन्छ।
- 8 यसैले मानिसहरू दाण्डित भए भने,
यदि तिनीहरू साङ्गलो र डोरीहरूले बाँधिए भने, अनि तिनीहरूले गरेका कर्महरूको विषयमा परमेश्वरले भन्न हुनेछ,
9 परमेश्वरले तिनीहरूलाई भन्नु हुनेछ तिनीहरूले के गल्ती गरेका छन्,
अनि तिनीहरूले अपराधहरूमा गर्व गर्छन्।
- 10 परमेश्वरले तिनीहरूलाई उहाँले दिएको चेतावनी धैर्य साथ सुन्न वाध्य गराउनु हुनेछ।
उहाँले तिनीहरूलाई गल्ती कर्महरू गर्न बन्द गर भन्नुहुनेछ।
- 11 यदि ती मानिसहरूले परमेश्वरको कुराप्रति ध्यान दिएर उहाँको आज्ञा पालन गरे परमेश्वरले तिनीहरूलाई सफल बनाउनु
हुनेछ
अनि तिनीहरू सुखी जीवन बाँच्नेछन्।
- 12 तर तिनीहरूले परमेश्वरको आज्ञा पालन गरेन भने तिनीहरू ध्वंस हुने छन्।
तिनीहरू मूर्खहरू जस्तै मर्नेछन्।
- 13 “मानिसहरू जसले परमेश्वरको पर्वाह गर्दैनन् तिनीहरू सधैं रिस गर्छन्।
परमेश्वरले तिनीहरूलाई दण्ड दिए तापनि तिनीहरू परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्न अस्वीकार गर्छन्।
- 14 अपमानित जीवनदेखि थोकेकाहरू जस्तै
तिनीहरू आफ्ना जवानीपन मै मर्छन्।
- 15 तर परमेश्वरले मानिसहरूलाई उहाँमाथि ध्यान दिओस् भनी चेतना दिनको लागि कष्ट दिनुहुन्छ।
उहाँले तिनीहरूको कष्ट निवारण गरिदिनु हुन्छ।
- 16 “अय्यब, परमेश्वरले तिमीलाई सहयोग गर्नु हुनेछ परमेश्वरले तिमीलाई संकटहरूदेखि छुटकारा दिनुहुनेछ
परमेश्वरले तिमीलाई जीवन सजिलो दिनुहुनेछ।
परमेश्वरले तिम्रो टेबलमा प्रशस्त भोजनहरू राखिदिनु हुनेछ।
- 17 तर तिमी हैरान छौ कि तिमी दुष्ट भएको कारण परमेश्वर तिमीप्रति अन्यायी हुनु भएको छ। तिमी खाली अदालत जान र
न्याय माग्ने कुरा सोचिरहन्छौ।
- 18 तिम्रो रिसले परमेश्वरलाई खिसी गर्न तिमीलाई वहकाउन नदेऊ।
सही बाटोबाट महा-प्रलोभनले तिमीलाई खिचन नदेऊ।
- 19 के तिम्रो चिन्तारले अथवा तिम्रो अथक चेष्टाहरूले
तिमीलाई कष्टबाट बाहिर निकाल्छ?
- 20 जो मानिसहरू राती भित्र लुक्न चाहन्छन यसर्थ तिनीहरूलाई भेट्नु रात आओस् भनी कामना गर्छन्।
तिनीहरू सोच्छन् कि तिनीहरू परमेश्वरको आँखा छल्न सकछन्।
- 21 अय्यब, तिमीले धेरै कष्ट भोग्यौ।
गल्ती नगर्नुको लागि होशियार बन। खराब कर्म नगर।
- 22 “हेर, परमेश्वरको शक्तिले उसलाई महान बनायो।

परमेश्वर नै महान् गुरू हनुहुन्छ।

- 23 कसैले पनि परमेश्वरलाई के गर्नु पर्ने भनेर बताउनु पर्दैन।
कसैले पनि परमेश्वरलाई 'तपाईंले खराब काम गर्नु भयो' भनी भन्न सक्तैन।
- 24 उहाँले गर्नुभएको कामको लागि उहाँको प्रशंसा गर्नु नभूल।
मानिसहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गर्दै धेरै गीतहरू लेखेका छन्।
- 25 परमेश्वरले के गर्नु भयो प्रत्येकले देख्न सक्छन्।
धेरै टाढो देशका मानिसहरूले पनि ती कुराहरू देख्न सक्छन्।
- 26 हो, परमेश्वर महान् हनुहुन्छ। तर हामी उहाँको महानता बुझ्न सक्तैनौं।
हामी जान्दैनौं कि परमेश्वर देखि हनुहुन्छ।
- 27 "परमेश्वरले पृथ्वीबाट पानी लैजानु हुन्छ
अनि यसलाई तुषारो र हिउँमा परिवर्तन गर्नुहुन्छ।
- 28 यसकारण बादलले पानी वर्षाउँछ
अनि धेरै पानी मानिसहरूमाथि पर्छ।
- 29 परमेश्वरले आकाशमा बादल कसरी फैलाउनु हुन्छ
अथवा मेघ कसरी गर्जाउनु हुन्छ कसैले पनि बुझ्न सक्तैन।
- 30 हेर, परमेश्वरले पृथ्वीमाथि प्रकाश फैलाउनु भयो
समुद्रको गहिरो भागसम्म ढाक्नु भयो।
- 31 मानिसहरूमाथि नियन्त्रण राख्
अनि तिनीहरूलाई प्रशस्त भोजन दिन परमेश्वरले यसो गर्नु हुन्छ।
- 32 परमेश्वरले उज्यालो आफ्नो हातमा अढ्याउनु हुन्छ
र उहाँले जहाँ चाहनुहुन्छ त्यहाँ हिकाँउने आदेश गर्नु हुन्छ।
- 33 आकाशको गर्जनले आँधी कहाँ आउँदछ बताउँछ।
यसर्थ गाई वस्तुले पनि बुझ्छ कि आँधी बेई कहाँ आउँदछ।

37

- 1 "बज्र, र बिजुलीले मलाई भयभीत पार्छ,
छातीभित्र मुटु ढुकढुक गर्छ।
- 2 सबैले सुन! परमेश्वरको आवाज बज्र जस्तो सुनिन्छ।
परमेश्वरको मुखबाट आउने मेघ गर्जन सुन।
- 3 परमेश्वरले आकाशको वारपार आफ्नो बिजुली चम्काउनु हुन्छ
अनि यसले सम्पूर्ण पृथ्वी नै चम्काउँछ।
- 4 बिजुली चम्केपछि परमेश्वरको गर्जन आवाज सुन्न सकिन्छ।
परमेश्वर अद्भूत आवाजले गर्जनु हुन्छ।
- जब बिजुली चम्कन्छ परमेश्वरको आवाज गर्जन्छ।
- 5 परमेश्वरको गर्जन आवाज चमत्कारमय हुन्छ।
उहाँले महान कर्महरू गर्नु हुन्छ जुन हामी बुझ्न सक्तैनौं।
- 6 परमेश्वरले हिऊलाई भन्नुहुन्छ,
'पृथ्वीमा झर'
अनि परमेश्वरले वर्षालाई भन्नु हुन्छ,
'पृथ्वीमाथि खनिई।'
- 7 परमेश्वरले सृष्टी गर्नु भएका सबै मानिसहरूले के गर्नु सक्नु हुन्छ बुझ्न भनी उहाँले
त्यसो गर्नु हुन्छ, त्यो उहाँको प्रमाण हो।
- 8 जनावरहरू आ-आफना ओडारतिर भाग्छन् अनि त्यहाँ बस्छन्।
- 9 भुँवरी दक्षिणबाट चल्छ।

- चिसो हावा उत्तरबाट आउँछ।
 10 परमेश्वरको स्वासले वरफ बनाउँछ,
 अनि समुद्रहरू जमाउँछ।
 11 परमेश्वरले बादलमा पानी भर्नुहुन्छ,
 अनि गर्जने मेघ फैलाउनु हुन्छ।
 12 परमेश्वरले बादलहरूलाई पृथ्वी वरिपरि बहन आदेश दिनुहुन्छ।
 बादलहरूले परमेश्वरकै आज्ञा अनुसार काम गर्दछ।
 13 बाढी ल्याई मानिसहरूलाई सजाय दिन
 अथवा पानी वर्षाई तिनीहरूमाथि प्रेम दर्शाउन परमेश्वरले बादल ल्याउनु हुन्छ।
- 14 “अय्यब, एक मिनट खडा भएर सुन,
 परमेश्वरले गर्नु भएको ती अनौठा कुराहरू बारे सोच।
 15 अय्यब, के तिमी जान्दछौ परमेश्वरले कसरी बादलहरूलाई वशमा राख्नुहुन्छ?
 के तिमी जान्दछौ परमेश्वरले कसरी बिजुली चम्काउनु हुन्छ?
 16 के तिमी जान्दछौ कसरी बादलहरू आकाशमा झुण्डिन्छन्?
 परमेश्वरले बनाउनु भएका अनौठा सृजनाहरू मध्ये बादल खाली एकमात्र उदाहरण हो। अनि परमेश्वरले ती सबै कुराहरू
 विषयमा जान्नु हुन्छ।
 17 तर अय्यब, तिमीले ती कुराहरू जान्दैनौ। जब तातो हावा दक्षिणबाट आउँदछ तिमीलाई पसिना आएर शरीरक लुगाहरू
 टाँसिनेछ
 अनि प्रत्येक चीज जस्ताको त्यस्तै शान्त रहनेछ।
 18 अय्यब, के तिमीले परमेश्वरलाई आकाश फैलाउन सहयोग गर्न सक्छौ,
 अनि यसलाई पित्तल जस्तो चम्काउन सक्छौ?
- 19 “अय्यब, बताऊ हामीले परमेश्वरलाई के भन्नु पर्छ!
 तिम्रो अज्ञानताले गर्दा के भन्नु पर्ने हो हामी सोचन सक्तैनौ।
 20 म परमेश्वरलाई भन्ने छैन कि म उहाँसँग बोल्न चाहन्छु।
 त्यो ध्वंश गराई माग्नु बराबर हुनेछ।
 21 एउटा मानिसले घाम हेर्न सक्तैन।
 बादलहरू हावाले उडाई लगिसके पछि यो आकाशमा अत्यन्त उज्यालो र चम्किलो हुन्छ।
 22 अनि परमेश्वर पनि त्यस्तै हुनुहुन्छ।
 पवित्र पर्वतबाट परमेश्वरको सुनौलो महिमा चम्कन्छ परमेश्वरको वरिपरि त्यहाँ उज्यालो हुँदछ।
 23 सर्वशक्तिमान परमेश्वर महान हुनुहुन्छ। हामी परमेश्वरलाई बुझ्न सक्तैनौ।
 परमेश्वर अत्यन्त शक्तिशाली हुनुहुन्छ, तर उहाँ हाम्रो लागि असल र उचित हुनुहुन्छ। परमेश्वरले हामीलाई घात पुर्याउन
 चाहनुहुन्न।
 24 त्यसैकारण मानिसहरूले परमेश्वरलाई श्रद्धा गर्दछन्।
 तर परमेश्वरले घमण्डी मानिसहरूलाई आदर गर्नुहुन्न किनभने तिनीहरू आफैलाई ज्ञानी ठान्दछन्।”

38

परमेश्वर अय्यबसित बोल्नु हुन्छ

- 1 तब परमेश्वर भुँवरीबाट अय्यबसित बोल्नु भयो। परमेश्वरले भन्नुभयो:
- 2 “त्यो अज्ञानी मानिस को हो?
 जसले यस्ता मूर्ख कुराहरू गरिरहेको छ।”
- 3 अय्यब, कम्मर कस, मेरो प्रश्नको उत्तर दिनलाई तैयार बस।

- 4 “तिमी कहाँ* थियौ जब मैले पृथ्वी सृष्टि गरे?
यदि तिमी यो जान्दछौ भने मलाई जवाफ देऊ।
- 5 यदि तिमी साँझै चतुर छौ भने, संसार यति ठूलो हुनुपर्छ भनेर कसले निर्णय गर्यो?
कसले संसारलाई नापजोख गर्यो?
- 6 पृथ्वीको आधारशिला के हो?
कसले यसमा प्रथम ढुङ्गा राख्यो?
- 7 जब त्यसो गरियो, बिहान ताराहरूले एकैसाथ गाए
अनि दूतहरू आनन्दले कराए।
- 8 “अय्यब, जब समुद्र पृथ्वीमा गहिरोबाट बग्यो
त्यसलाई रोक्न कसले द्वारहरू बन्द गर्यो?
- 9 त्यसबेला यसलाई मैले बादलहरूले ढाके
अनि अँधैरोमा लपेटें।
- 10 मैले समुद्रको सीमा बाँधें
अनि बन्द द्वारहरूको पछिल्लिर राखें।
- 11 मैले समुद्रलाई भनें, ‘तँ यतिसम्म आउन सक्छस, अरू बेशी होइन।
यसरी तिम्रो अंहकारी छालहरू रोकिनेछ।’
- 12 “अय्यब, के तिमीले आफ्नो जीवनमा कहिल्यै बिहानलाई शुरू हुने आज्ञा दिएको थियो
अथवा दिनलाई शुरू हुने आज्ञा गर्यो?
- 13 अय्यब, के तिमीले कहिले बिहानको उज्यालोललाई पृथ्वी समात भन्यौ
अनि दुष्ट मानिसहरूलाई लुकेका ठाउँहरूमा भयभीत पार्यौ।
- 14 बिहानको उज्यालोले पहाडहरू
र खाल्डाहरू देखिन सजिलो गराइदिन्छ
जब दिनको उज्यालो पृथ्वीमा आउँछ,
ती ठाउँहरूका आकारहरू लुगाको मुजाहरू जस्तै हुन्छन।
नरम माटोले टाँचाको मुनि आकार लिए जस्तै
पृथ्वीले आकार धारण गर्छ।
- 15 दुष्ट मानिसहरूले उज्यालो मन पराउँदैनन्।
किनभने जब उज्यालो फैलिन्छ ती दुष्ट मानिसहरूले खराब कर्म गर्न बाधा पाउँछन्।
- 16 “अय्यब, तिमी कहिले समुद्रको गहिरो भागमा पुगेको छौ जहाँबाट समुद्र शुरू हुन्छ?
तिमी कहिले समुद्रको सतहमा हिंडेकाछौ?
- 17 अय्यब तिमीले मृत्युको कालो ठाउँमा डोर्याउने द्वारहरू कहिले देखेका छौ?
तिमीले मृत्युलोकमा लैजाने द्वारहरू देखेका छौ?
- 18 अय्यब, पृथ्वी कति विस्तृत छ के तिमी साँच्चै जान्दछौ?
यदि तिमी यी सारा कुराहरू जान्दछौ भने मलाई भन।
- 19 “अय्यब, प्रकाश कहाँबाट आउने गर्छ?
अन्धकार कहाँबाट आउँदछ?
- 20 अय्यब, के तिमी प्रकाश र अन्धकार कहाँबाट आए तिनीहरू त्यतैतिर फर्काउन सक्छौ?
के तिमी जान्दछौ कसरी त्यस ठाउँमा जान पर्छ?
- 21 निःसन्देह तिमी ती कुराहरू जान्दछौ, अय्यब। तिमी धेरै बूढ र ज्ञानी छौ।
जब मैले ती कुराहरू बनाउँदै थिए तिमी त्यही थियो?

* 38:4: तिमी कहाँ यहाँ परमेश्वर एलिफासँग बोल्तिरहुनु भएको हुन सक्छ।

- 22 “अय्यब, तिमी कहिले त्यो भण्डार भित्र गएका छौं
जहाँ मैले हिउँ र असिना राख्छु?
- 23 मैले हिउँ र असिना संकट र लडाइँ,
युद्धको समयको लागि बचाए राखेको छु।
- 24 तिमी त्यस ठाउँमा कहिले गएका छौं जहाँबाट घाम उदाउँछ
र जहाँबाट पूर्वी हावा पृथ्वीमा बहन्छ?
- 25 अय्यब, कसले आकाशमा हात्तीसुँदै पानी पार्न नहरहरू खने?
कसले आँधी वेरी आउने बाटो बनाए?
- 26 कसले मानिसहरू नबसे ठाउँमा पानी पार्ने बनायो?
- 27 त्यो रिक्तो ठाउँ पनि पानीले भूमिलाई प्रशस्त भिजाउँछ
अनि घाँस उम्रन थाल्दछ।
- 28 के वर्षाको पिता छ
जसले शीतका थोपाहरू उब्जाउँदछ?
- 29 के हिउँको आमा छ?
जसले असिनालाई जन्म दिन्छ?
- 30 पानी ढुङ्गा भन्दा पनि कडा हुन्छ
अनि महासागरको सतह जम्छ।
- 31 “अय्यब, के तिमी सप्तऋषि तारालाई बाँध्न सक्छौ?
के तिमी मृगशीराको बन्धन खोल्न सक्छौ?
- 32 के तिमी ठीक समयमा ताराको झण्डलाई प्रकट गराउन सक्छौ?
अथवा के तिमी भालूको बच्चाहरूलाई खेलाउन सक्छौ?
- 33 के तिमीले आकाश नियन्त्रण गर्ने नियमहरू जान्दछौ?
के तिमीले तिनीहरूलाई पृथ्वी शासन गर्ने बनाउन सक्छौ?
- 34 “अय्यब के तिमी बादलाई चिच्याउन सक्छौ
अनि आफूलाई पानीले छोप भनी आदेश दिन सक्छौ?
- 35 के तिमीले बिजुलीलाई आदेश गर्न सक्छौ,
हामी यहाँ छौं। महाशय! तपाईं के चाहनु हुन्छ?
के तिमी जहाँ चाहन्छौ बिजुलीलाई पठाउन सक्छौ?
- 36 “अय्यब, मानिसहरूलाई ज्ञानी कसले बनायो?
कसले ज्ञान तिनीहरूको हृदयमा पसायो?
- 37 त्यस्तो ज्ञानी कस्को छ जसले बादल गन्न सक्छ
अनि कसले डिम्का लगाएर बादलबाट पानी पार्न सक्छ?
- 38 यसैले धूलो हिलो बनिन्छ
र मैला ढिकाहरू एकसाथ टाँसिन्छ।
- 39 “अय्यब के तिमीले सिंहहरूको लागि भोजन पाउँछौ?
के तिनीहरूका भोका बच्चाहरूलाई खुवाउन सक्छौ?
- 40 ती सिंहहरू आफ्ना गुफामा लडिरहेका छन्।
आफ्नो शिकारमाथि आक्रमण गर्न घाँसमाथि थ्याच्च बसी तयार भएका छन्।
- 41 जब त्यसका बच्चाहरू क्षुधातुर भएर परमेश्वरलाई पुर्कादा
भोजनको खोजीमा डुलिरहेको कागलाई कसले खुवाउँछ?

† 38:32: भालूको बच्चाहरूलाई आकाश एक तारा समूह भालू जस्तै देखिन्छ र यसलाई रुलो चम्चा अथवा डाडु पनि भनिन्छ। यसको छेउमा जुन तारा पुञ्ज देखिन्छ त्यसलाई सानो भालू अथवा सानो चम्चा पनि भनिन्छ।

39

- 1 “अय्यब, के तिमी जान्दछौ घोरलहरू कहिले जन्मन्छन्?
के तिमीले नियालेको छौ कहिले मृगले आफ्नो बच्चा ब्याउँछ?”
- 2 के तिमी जान्दछौ कति महिनासम्म घोरले र मृगले आफ्ना पेटमा बच्चाहरू बोकी हिंडनु पर्छ?
के तिमी जान्दछौ कति महिनामा तिनीहरूले ब्याउँछन्?
- 3 जब तिनीहरूलाई प्रसव वेदना हुन्छ
तिनीहरू निहुरिन्छ र बच्चा ब्याउँछन्।
- 4 ती पाठाहरू खुल्ला मैदानमा खेल्दै हुकिन्छन्।
त्यसपछि तिनीहरूले आफ्ना आमाहरू छाडदछन अनि कहिले फर्केर आउँदैनन्।
- 5 “अय्यब, कसले जङ्गली गधाहरूलाई छाडी दियो?
कसले तिनीहरूका डोरीहरू खोली दियो अनि कसले तिनीहरूलाई स्वतन्त्र गरे?
6 मैले ती जङ्गली गधाहरूलाई मरुभूमि घर जस्तै छोडिदिएँ।
मैले तिनीहरूलाई बस्रको लागि नुन भएको ठाउँ छोडिदिएँ।
- 7 जङ्गली गधाहरू होहल्लालाई धीन गर्छ
अनि कसैले पनि तिनीहरूलाई नियन्त्रण गर्न सक्तैन।
- 8 जङ्गली गधाहरू पहाड पर्वत तिर बस्छन
त्यो तिनीहरूको चौउर नै हो
जहाँ तिनीहरूले हरियो घाँस खोज्दछ।
- 9 “अय्यब, के जङ्गली साँढेले तिप्रो सेवा गर्न राजी हुन्छ?
के त्यो तिप्रो अन्न भण्डार हेरचाह गर्न राती बस्छ?
10 के एउटा जङ्गली साँढेले तिमीलाई गलामा डोरी बाँध्न दिन्छ
ताकि तिमीले खेत जोत्र सक्यौ?
11 एउटा जङ्गली साँढे अति बलियो हुन्छ।
तर तिप्रो काम गराउँनलाई त्यसमाथि विश्वास गर्न सक्यौ?
12 के खलाबाट धन उठाई ढुकुटीमा लान
त्यो आउँछ भन्ने भरोसा गर्न सक्यौ?”
- 13 “शत्रुमुर्ग उतेजित भई आफ्ना पंखेटाहरू फरफराउँछ तर शत्रुमुर्गा उड्न सक्तैन।
यसको पंखेटाहरू र प्वाँखहरू सारसको जस्तो हुँदैन।
- 14 शत्रुमुर्गले भईमा अण्डाहरू पार्दछ
अनि बालुवामा न्यानो होस भनि तिनीहरूलाई छोडिराख्छ।
- 15 शत्रुमुर्गले कोही त्यसको फुलहरूमाथि हिडछ
अथवा कुनै पशु त्यसमाथि हिडेर फुटाई देला भनि कुनै पर्वाह नै गर्दैन।
- 16 शत्रुमुर्गले आफ्ना चल्लाहरूलाई
आफ्नो होइन भने झैं त्याग्छे।
त्यसले आफ्नो महत्वपूर्ण परिश्रमको कुनै पर्वाह नै गर्दैन।
- 17 किन? किनभने मैले शत्रुमुर्गलाई बुद्धि दिइन।
शत्रुमुर्ग लठेप्रो हुन्छ अनि त्यसलाई त्यस्तै लाटो बनाइदिएँ।
- 18 तर जब शत्रुमुर्ग दगुर्नलाई उठ्छे, ऊ घोडा र घोड सवारलाई तुच्छ ठान्छ,
किनभने उ कुनै पनि घोडा भन्दा छिटो दगुछे।
- 19 “अय्यब के तिमीले घोडालाई बल दियो?
के तिमीले त्यसको घाँटीमाथि रौंहरू राख्यौ?
20 के तिमीले घोडालाई सलह जस्तो उफ्रेर टाढा जाने योग्य बनायौ?
घोडा जोडले हिन्हिनाउँछ अनि मानिसहरूलाई त्रसित पार्दछन्।

- 21 घोडा खुशी हुन्छ किनभने त्यो बलियो छ।
त्यसले आफ्नो खुट्टाले मैदानमा खोर्सिन्छ र युद्धभूमि तर्फ चाँडो दार्छ।
- 22 घोडाले डरको हाँसो उडाउँछ। त्यो डराउँदैन।
त्यो युद्धभूमिबाट चम्पट लाउँदैन।
- 23 काँडको तरकस त्यसको छेउमा धररर आवाज गर्छ
र त्यहाँ भाला र हतियारहरू घाममा टल्किन्छन्।
- 24 घोडा एकदम उतेजित हुन्छ। त्यो मैदानमा चाँडो दार्छ।
जब त्यसले बिगुल बजेको सुन्दछ त्यो रोकिन सत्नैन।
- 25 जब बिकुलको आवाज गुञ्जिन्छ घोडा कराउँछ, 'छिटो,'
उसले टाडैबाट युद्ध सँध्ने गर्छ।
उसको कमानहरूले कराउँदै दिएको आदेशहरू अनि युद्धभूमिका अन्य सबै आवाजहरू सुन्दछ।
- 26 "अय्यब, के तिमीले बाजलाई पंखेटा फिजाएर दक्षिणतर्फ उड्न सिकायौं?
27 के तिमी मात्र हो जसले गिद्धलाई आकाश माथि माथि उडन सिकायौं।
के तिमीले त्यसलाई उच्च पर्वतहरूमा त्यसको गुँड बनाउन सिकायौं?
28 गिद्ध पर्वत र शिखरमा बस्दछ।
चट्टान नै गिद्धको किल्ला हो।
29 गिद्धले आफ्नो शिकार उच्च किल्लाबाट नियाल्दछ।
गिद्धले एकदम टाढामा भएको शिकार देख्न सक्छ।
30 जहाँ मेरेका सिनुहरू हुन्छन त्यहाँ गिद्धहरू एकत्रित हुने गर्छन।
अनि बच्चाहरूले रगत चुस्दछ।"

40

- 1 परमेश्वरले अय्यबलाई जवाफ दिँदै भन्नुभयो:
- 2 "अय्यब, तिमीले सर्वशक्तिमान परमेश्वरलाई दोषारोपण गरेका छौ।
तिमीले गल्ती काम गर्थौं भनेर मलाई दोषी ठान्यौ।
अब, त्यो मानिस जसले परमेश्वरलाई सही बनाउन चाहन्छ, मलाई जवाफ देऊ।"
- 3 तब अय्यबले परमेश्वरलाई जवाफ दिँदै भने:
- 4 "म तपाईंसित बात गर्ने अत्यन्तै तुच्छ हुँ।
म तपाईंलाई के भन्न सक्छु?
म तपाईंलाई जवाफ दिन सक्तिन।
म आफ्नो मुखमा हात राखी बसेछु।
5 मैले एकपल्ट बोलें, तर म फेरि बोल्ने छैन।
मैले दुइपल्ट बोलें, तर अब म केही पनि बोल्ने छैन।"
- 6 तब फेरि तूफानबाट परमप्रभु परमेश्वर अय्यबसित बोल्नुभयो। परमप्रभुले भन्नुभयो:
- 7 "अय्यब, आफैलाई संभाल
अनि मैले सोधेको प्रश्नहरूको जवाफ दिन तयार होऊ।
- 8 "अय्यब, के तिमी सोचदछौ कि मैले अन्याय गरेको छु?
तिमी भन्छौ कि गल्ती कामहरू गरेर म दोषी भएँ यसकारण तिमी निर्दोष भएर देखा पर्यौं।
9 के तिम्रो पाखुराहरू परमेश्वरको पाखुरा भन्दा बलियो छ?

- परमेश्वरको आवाज जस्तै तिम्पो आवाज छ जुन मेघ गर्जन जस्तो ध्वनि छ?
- 10 यदि तिमी परमेश्वर जस्तो छौ भने तब तिमी घमण्ड गर्न सक्दछौ।
यदि तिमी परमेश्वर जस्तो छौ भने तब तिमीले महिमा र सम्मान लुगा जस्तै लगाउन सक्छौ।
- 11 यदि तिमी परमेश्वर जस्तै छौ भने तब तिमीले आफ्नो क्रोध देखाउन सक्छौ।
ती घमण्डी मानिसहरूलाई सजाय दिन सक्छौ।
- 12 हो, अय्यब! ती घमण्डी मानिसहरूलाई हेर अनि तिनीहरूलाई नम्र बनाऊ।
ती दुष्ट मानिसहरूलाई जहाँ उभिएका छन् त्यहीँ धूलो पारि देऊ।
- 13 सारा घमण्डी मानिसहरूलाई फोहोरमा गाडी देऊ।
तिनीहरूको शरीरहरू बेर चिहानहरूमा राखी देऊ।
- 14 अय्यब, यदि तिमीले यी सबै कुराहरू गर्न सक्छौ भने तब म पनि तिम्पो प्रशंसा गर्नेछु।
अनि तिमीले आफ्नै शक्तिद्वारा आफैलाई बचाउन सक्षम छौ भनेर म स्वीकार्नेछु।
- 15 “अय्यब, जलगैडामा* हेर।
मैले जलगैडा बनाएँ अनि मैले तिमीलाई बनाएँ।
जलगैडाले गाईले झैं घाँस खान्छ।
- 16 जलगैडसँग शरीरमा एकदम ज्यादा ताकत छ।
उसको भुडीको मांसपेशीहरू एकदम शक्तिशाली छन्।
- 17 जलगैडाको पुच्छर देवदारको रूख जस्तै कडा छ।
उसको खुट्टाको मांसपेशीहरू एकदम बलिया छन्।
- 18 जलगैडाका हड्डीहरू पित्तल जस्ता दरिला छन्।
उसको खुट्टाहरू फलामका शलाकाहरू जस्ता छन्।
- 19 जलगैडा एकदम अद्भुत जन्तु हो जसलाई मैले बनाएँ।
तर म त्यसलाई पराजित गर्न सक्छु।
- 20 जलगैडाले पशुहरू चर्ने पहाडहरूमा उग्रने
घाँस खान्छ।
- 21 जलगैडा कमलको उद्भिद मुनि पल्टिन्छ।
जलगैडा झार पातको दलदलमा लुक्दछ।
- 22 कमल फूलको बोटले आफ्नो छाँयामा जलगैडालाई लुकाउँदछ।
त्यो नदीको छेउमा उग्रने लहरे रूखहरू मुनि बस्दछ।
- 23 यदि नदीमा बाढी आए जलगैडा भाग्दैन।
यदि यर्दन नदी उसको अनुहारमा परे पनि त्यो डराउँदैन।
- 24 कुनै मानिसले पनि जलगैडालाई अंकुसे लगाई पक्रन सक्तैन
अनि पासो लगाउन सक्तैन।

41

- 1 “अय्यब, तिमीले वृहत जन्तुलाई माछा पक्रने बल्छीले समात्र सक्छौ?
त्यसको जिब्रोमा डोरिले बाँध्न सक्छौ?
- 2 त्यसको नाकबाट तिमी डोरी छिराउन सक्छौ?
अथवा बड्गरामा बल्छी छिराउन सक्छौ?
- 3 के लेबीयथानले तिमीलाई ‘मलाई जान दिनुहोस्’ भनेर बिन्ती गर्नेछ?
के उ तिमीसँग नम्र भाषामा बोल्ने छ?
- 4 के लेबीयथानले ‘तिम्पो सेवा सधैं गर्छु’ भनेर
समझौता र वाचा खाएको छ?
- 5 के तिमी चरा-चुस्-डूगीहरूसँग खेले जस्तो लेबीयथानसँग खेल्न सक्छौ?

* 40:15: जलगैडा “बिहिमय” द्विब्र भाषामा छ। नेपालीमा यसको नाउ “जलगैडा” हुन सक्छ।

- के तिमी ऊमाथि डोरी लगाउनेछौ ताकि तिमी नोकनीं केटीहरू त्योसँग खेलन सक्छे?
- 6 के जालहारीले तिमीदिखि लेबीयथान किन्ने कोशिश गर्नेछ?
के तिनीहरूले त्यसलाई कांटेर टुक्रा-टुक्रा पारेर व्यापारीहरूसित बेच्छन?
- 7 के तिमी लेबीयथानको छाला अथवा टाउको भित्र भालाहरू पर्याँकन सक्छौ?
- 8 “अव्युत्, यदि तिमीले कहिले लेबीयथान माथि हात राखेकोछौ भने तिमीले फेरि त्यस्तो कहिल्यै गर्ने छैनौ।
खाली चिन्ता गर युद्ध बारे जुन हुनेवाला छ।
- 9 के तिमीले लेबीयथानलाई पराजित गर्न सक्छु भनेर सोचदछौ?
ठीके छ, भूल यसलाई। त्यहाँ आशा छैन।
खाली त्योतिर हेरी रहँदा तिमी भयभीत हुनेछौ।
- 10 कुनै मानिस पनि त्यस्तो वीर छैन
जसले त्यसलाई रिस उठाउँछ।
- “ठिक, मेरो विरुद्ध कुनै मानिस उठ्न सक्तैन।
- 11 म कोहीसँग पनि ऋणी छैन।
स्वर्ग मुनी भएका सबै कुराहरू मेरो हुन।
- 12 “अव्युत्, म तिमीलाई लेबीयथानको खुट्टाहरू बारे बताउनेछु,
उसको शक्ति अनि सुन्दर आकार बारेमा बताउनेछु।
- 13 कसैले पनि उसको छाला छेडन सक्तैन।
उसको छाला ढाल बराबर छ।
- 14 कसैले पनि लेबीयथानलाई जबरजस्ती गरेर मुख खोलन सक्तैन।
उसको मुखमा भएको दाँतहरूले नै मानिसहरूलाई तसाउँदछ।
- 15 त्यसको ढाड बलियो गरी जोडिएका
ढालहरू झैं बलियो छ।
- 16 ती ढालहरू एकमाथि अर्को गर्दै यस्तो टाँसिएका छन्
कि त्यसबाट हावासम्म छिर्न सक्तैन।
- 17 ढालहरू जोडिएका छन् तिनीहरू एकसाथ कस्सिएर समिटिएका छन्
कि तिनीहरू तानिएर चुँडिन सक्तैनन्।
- 18 जब लेबीयथानले हाच्छिर्छ काढ्छ यो आगो दन्केको ज्वाला जस्तो हुन्छ।
उसको आँखाहरू प्रातःकालको ज्योति जस्तो हुन्छन।
- 19 आगोको अग्लोटोहरू बलेको जस्तै
ज्वाला उसको मुखबाट बाहिर आउँदछ।
- 20 पानी उम्लिरहेको भाँडाबाट तातो वाफहरू निस्के जस्तो
लेबीयथानको नाकबाट धुवाँ निस्कन्छ।
- 21 अनि आगोको झिल्लाहरू मुखबाट उछिटिन्छ
लेबीयथानको सासले कोईला जलाउँदछ।
- 22 लेबीयथानको घिच्रो साँढे बलियो हुन्छ,
विपदहरू त्यो देखि डराएर भाग्दछन्।
- 23 त्यसको छालामा कतै पनि नरम भाग हुँदैन
त्यो फलाम जस्तो कडा हुन्छ।
- 24 लेबीयथानको मुटु ढुङ्गा जस्तो हुन्छ। त्यससँग डर भनेको रतिभर हुँदैन।
यो गहुँ पिधने जाँतोको तल्लोपट्टिको ढुङ्गा जस्तो हुन्छ।
- 25 जब लेबीयथान उठ्छ, बलिष्ठ मानिसहरू पनि डराउँदछन्।
जब लेबीयथानले पुच्छर हल्लाउँदछ तिनीहरू भाग्छन्।
- 26 तरवार, भाला अनि झीरहरूले लेबीयथानलाई हिकाँइन्छ
तर ती सबै उछिटिएर फर्किन्छन त्यस्ता हतियारहरूले त्यसलाई कतै आघात पुर्याउन सक्तैन।

- 27 लेबीयथानले पराल टुक्राए जस्तै सहजै फलाम भौँचिदिन्छ।
त्यसले सडेको काठ जस्तै पित्तल भौँच्छ।
- 28 काँडले लेबीयथानलाई भगाउन सत्तैन।
ढुङ्गाहरू पनि उसका निम्ति पराल झैं हुन्छन्।
- 29 जब काठको मुँग्रोले त्यसलाई हिकाँउछ त्यो यसलाई परालले छोए जस्तो अनुभव गर्छ
त्यो हौँसदछ जब मानिसहरूले त्यसमाथि भालाहरू बर्षाउँदछन्।
- 30 लेबीयथानको भुँडीको छाला फुटेका माटाका भाँडाहरूको तीव्रो टुक्राहरू जस्ता हुन्छन्।
उसले हलोलै झैं जमीन फुटाउँछ।
- 31 लेबीयथानले समुद्रको पानीलाई भाँडा उम्लिरहेको पानी झैं घोल्ले।
त्यसले पानीका फोका भाँडामा उम्लिएको तेल जस्तै बनाउँदछ।
- 32 जब लेबीयथान पौरिन्छ त्यसले आफू पछाडि बाटो छाडदछ।
त्यसले पानीलाई घोल्ले अनि आफू पछाडी सेतो फीज छोडछ।
- 33 लेबीयथान जस्तो जनावर पृथ्वीमा छैन
त्यो भयरहित बनाइएको प्राणी हो।
- 34 लेबीयथानले घमण्डी पशुहरूलाई तल हेर्दछ। त्यो सारा जङ्गली जनावरहरू माथि राज गर्ने राजा हो।
अनि म, परमेश्वरले, लेबीयथान सृजना गरेँ।”

42

अव्यबले परमेश्वरलाई जवाफ दिँदछ

1 तब अव्यबले परमेश्वरलाई जवाफ दिए। अव्यबले भने,

- 2 “परमप्रभु, म जान्दछु तपाईंले सब कुराहरू गर्न सक्नु हुन्छ।
तपाईंले योजनाहरू बनाउनु हुन्छ, अनि कसैले पनि परिवर्तन गर्न वा रोक्न सत्तैन।
- 3 परमप्रभु, तपाईंले यो प्रश्न सोध्नुभयो: ‘को अज्ञानी मानिस हो जसले यस्ता अर्थहीन कुराहरू गर्‍यो?’
परमप्रभु, मैले ती कुराहरूको बारे बोलेँ जुन मैले बुझिँनँ।
मैले ती कुराहरू भनेँ जुन मेरो लागि बुझ्नु अति अचम्मित थियो।
- 4 “परमप्रभु, तपाईंले मलाई भन्नुभयो, ‘सुन अव्यब, म भन्ने छु।
म तिमीलाई प्रश्नहरू सोध्ने छु अनि तिमीले मलाई जवाफ दिनेछौँ।’
- 5 परमप्रभु, बितेका दिनहरूमा, मैले तपाईं बारे सुनेको थिएँ
तर अहिले तपाईंलाई मैरे आँखाले देखेँ।
- 6 अनि परमप्रभु, म स्वयं नै लज्जित भएँ।
परमप्रभु, म अत्यन्त दुःखी छु।
मैले जे गरेँ त्यसको पश्चातापका निम्ति
मैले आफैँलाई धूलो र खरानीले पुर्दछु।”

परमप्रभुले अव्यबका सम्पत्ति फिर्ता दिनुभयो।

7 अव्यब सँग बात-चीत गरिसके पछि, परमेश्वर तेमानीबाट आएका एलीपजसँग बोल्नु भयो। परमेश्वरले एलीपजलाई भन्नुभयो, “म तिमी साथै तिप्रो दुइ साथीहरूसँग रिसाएको छु। किन? किनभने तिमीहरूले मेरो विषयमा सही कुरा गरेनौ। तर अव्यब मेरो सेवक हो। अव्यबले मेरो विषयमा ठीक कुरा गर्छ।

8 यसकारण अब तिमीहरूले, सातवटा गोर्हरू र सातवटा भेडाहरू ल्याऊ। ती सब मेरो सेवक अव्यबलाई देऊ। तिनीहरूलाई मार तिमीहरूका निम्ति होमबलि अर्पण गर। मेरो सेवक अव्यबले तिमीहरूका लागि प्रार्थना गर्नेछ अनि त्यो प्रार्थनाको उत्तर दिनेछ। त्यसपछि म तिमीहरूलाई दण्ड दिने छैन जसको लागि तिमीहरू योग्य थियो। तिमीहरूले ठीक कुराहरू मेरो बारेमा बोलेनौ तर मेरो सेवक अव्यबले मेरो बारेमा ठीक कुराहरू गरे।”

9 यसकारण तेमान बासिन्दा एलीपज अनि शहबाट आएका बिल्दद साथै नाउँबाट आएका सोपरले परमप्रभु आज्ञा पालन गरे। त्यसपछि परमप्रभुले अय्यबको प्रार्थनाको जवाफ दिनुभयो।

10 अय्यबले आफ्ना मित्रहरूको लागि प्रार्थना गरे। अनि परमप्रभुले अय्यबलाई फेरि सफल पार्नुभयो। परमेश्वरले उससँग भएको भन्दा दुइगुणा ज्यादा अय्यबलाई दिनुभयो।

11 तब अय्यबका सारा दाज्यू-भाइ र दिदी-बहिनीहरू साथै अय्यबलाई चिन्ने जान्ने सबै मानिसहरू उसको घरमा आए। तिनीहरूले अय्यबसँग दूलो भोज खाए तिनीहरूले अय्यबलाई सान्त्वना दिए कारण परमप्रभुले अय्यबलाई धेरै कष्ट दिनु भएको थियो। प्रत्येक मानिसले अय्यबलाई चाँदीको टुक्रा र सुनका औठी उपहार दिए।

12 परमप्रभुले अय्यबसँग शूरमा भएको भन्दा बढी सम्पन्न हुने आशीर्वाद दिनुभयो। अय्यबले 14,000 भेडा 6,000 ऊँटहरू, 2,000 गाईहरू अनि 1,000 पोथी गधाहरू पाए।

13 अय्यबले सात भाई छोराहरू र तीन बहिनी छोरीहरू पनि पाए।

14 अय्यबले जेठी छोरीको नाउँ यमीमा माइली छोरीको नाउँ कसीआ र कन्छी छोरीको नाउँ केरेन-हप्पूक राखे।

15 अय्यबका छोरीहरू त्यस ठाँउका अन्य स्त्रीहरू भन्दा सुन्दरी थिए। अनि अय्यबले आफ्ना सम्पत्तिका केही अंश आफ्नी छोरीहरूलाई दिए। प्रत्येकले आफ्ना दाज्यू-भाइहरूले जस्तै बराबरीको रूपमा सम्पत्तिहरू पाए।

16 यसकारण अय्यब अझ एक सय चालीस वर्षसम्म बाँचे। उनले आफ्ना नानीहरू, नाति-नातिनीहरू, पनाति-पनातुनीहरू, खनाति-खनातिनीहरू सबै हेर्न पाए।

17 अय्यब अत्यन्त पूरा बूढेसकाल सम्म दीर्घायु भएर मरे।

भजनसंग्रह भजनसंग्रह पहिलो भाग

1

(भजनसंग्रह 1-41)

- 1 यदि उसले दुष्ट मानिसको सल्लाह मान्दैन,
पापीहरूको जस्तो जीवन बिताउँदैन,
अनि जसले परमेश्वरलाई श्रद्धा नगर्ने मानिसहरूलाई मन पराउँदैन त्यो मानिस साँच्चै नै सुखी हुनेछ।
- 2 धार्मिक मानिसले परमप्रभुको शिक्षा मन पराउँदछ।
ऊ परमप्रभुको शिक्षाहरूको विषयमा रात-दिन सोचिरहन्छ।
- 3 यसकारण त्यो मानिस खोलाको पानीले सिचेको रूख जस्तै बलियो हुन्छ
ऊ ठीक समय फल दिने रूख सरह हो।
ऊ पातहरू भएको रूख जस्तै हो जो मर्दैन
उसले गरेको प्रत्येक काम सफल हुन्छ।
- 4 तर दुष्ट मानिसहरू त्यस्ता हुँदैनन्।
दुष्ट मानिसहरूलाई भस्लाई जस्तै हावाले उडाई लान्छ।
- 5 यदि सबै धर्मी मानिसहरू अदालतको मुद्दा निर्णय गर्न भेला हुन्छन् तब दुष्ट मानिसहरू दोषी प्रमाणित हुनेछन्।
ती पापीहरूलाई निर्दोष भनेर न्याय गरिने छैन।
- 6 किन? किनभने परमप्रभुले धर्मी मानिसहरूको रक्षा गर्नुहुन्छ,
तर दुष्ट मानिसहरूलाई नष्ट गर्नुहुन्छ।

2

- 1 अन्य राष्ट्रका मानिसहरू किन रिसाउँछन्?
किन तिनीहरू मूर्खतापूर्ण योजनाहरू बनाउँदै छन्?
- 2 तिनीहरूका राजाहरू र अगुवाहरू परमप्रभुको विरुद्ध
र उहाँले रोजेका राजाको विरुद्धमा युद्ध गर्न एकजुट भए।
- 3 ती अगुवाहरूले भने, “परमेश्वर र आफूले रोजेका राजाको विरुद्ध विद्रोह गरौं,
तिनीहरूबाट अलग हौं।”
- 4 तर मेरा स्वामी, स्वर्गका राजा ती मानिसहरू प्रति हाँस्युहुन्छ।
परमप्रभुले तिनीहरूलाई हाँसोको पात्र बनाउनु हुन्छ।
- 5 तब परमेश्वर रिसाउनु हुन्छ,
अनि यसो गर्दा ती अन्य अगुवाहरू डराउँछन्।
- 6 अनि ती मानिसहरूलाई भन्नुहुन्छ, “यो मानिस राजा होस् भनी मैले रोजें।
अनि उसले सियोन पर्वतमा राज गर्नेछ।
सियोन मेरो एक विशेष पर्वत हो।”
- 7 अब म तिमीलाई परमप्रभुको करारको विषयमा भन्नेछु।
परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “आज म तिम्रो पिता भाँएँ,
तिमी मेरा पुत्र भयौ।
- 8 यदि तिमीले माग्छौ भने, म तिमीहरूलाई यो देश दिनेछु
अनि पृथ्वीमा भएका सबै जातिहरू तिमीहरूका मानिसहरू हुनेछन्।

9 तिमीहरूले ती देशहरूलाई फलामको डण्डाले
माटोको भाँडाहरू टुक्रा पारे झैं नष्ट गर्न सक्ने छौं।”

10 यसैकारण, राजा र शासकहरू बुद्धिमान होउन्
र तिम्रा सम्पूर्ण शासकहरूले यो पाठ सिकुन्।

11 यसकारण एकदम डराएर परमप्रभुको आज्ञा पालन गर।

12 तिमीहरूले परमप्रभुको पुत्रको भक्त हूँ भन्ने देखाऊ।

यदि तिमीहरूले त्यसो गरेनौ भने उहाँ क्रोधित हुनुहुनेछ,
र तिमीहरू सबैलाई ध्वंश पार्नु हुनेछ।

जसले परमप्रभुमाथि विश्वास गर्दछन् उनीहरू सुखी हुन्छन्।

तर अन्य मानिसहरू होशियार हुनु पर्नेछ। परमप्रभु आफ्नो क्रोध देखाउन तयार हुनुहुन्छ।

3

यो आफ्ना छोरो अब्शालोमदेखि भागेर जाँदा दाऊदको भजन हो।

1 हे परमप्रभु, मेरा शत्रुहरू धेरै छन्।

धेरै मानिसहरू मेरो विरुद्ध उभिएका छन्।

2 धेरै मानिसहरूले मेरो विषयमा कुरा गर्छन्।

तिनीहरू भन्छन्, “परमेश्वरले उसलाई बचाउनु हुन्न।”

3 तर, हे परमप्रभु, तपाईं मेरो ढाल हुनुहुन्छ।

परमप्रभु तपाईं मेरो आदर हुनुहुन्छ।

तपाईंले मलाई महान् बनाउनु भयो।

4 म परमप्रभुलाई प्रार्थना गर्नेछु

र उहाँले मलाई आफ्नो पवित्र-पर्वतबाट उत्तर दिनुहुनेछ।

5 म ढल्केर आराम गर्न सक्छु, अनि जान्दछु म उठ्ने छु।

किनभने परमप्रभुले मलाई ढाक्नु र रक्षा गर्नुहुन्छ!

6 मेरो वरिपरि हजारौं सिपाहीहरू हुनसक्नु सक्लान्,

तर म ती शत्रुहरूदेखि डराउने छैन!

7 हे परमप्रभु, उठ्नु होस्!

हे मेरा परमेश्वर, मलाई बचाउनुहोस्!

यदि तपाईंले मेरो दुष्ट शत्रुहरूको गालामा हिकोउनु मात्र भयो भने

तपाईंले तिनीहरूका सबै दौत झारि दिनु हुनेछ।

8 हे परमप्रभु, विजय तपाईंको हो!

आफ्ना मा निसहरू प्रति कल्याणकारी हुनुहुन्छ।

4

प्रमुख संगीतकारको लागि। तार भएको बाजासहित (वीणा-वाद्य) दाऊदको भजन।

1 हे मेरो धार्मिक परमेश्वर, जब म प्रार्थना गर्दछु

मलाई जवाफ दिनुहोस्।

मेरो प्रार्थना सुन्नुहोस् र ममाथि कृपा राख्नु होस्!

मेरो सम्पूर्ण कष्टहरूदेखि मलाई मुक्ति दिनुहोस्!

- 2 हे मानिसहरू हो! मेरो विषयमा कहिलेसम्म दृष्ट कुराहरू गरिरहन्छौ?
मेरो विषयमा तिमीहरूले फेरि नयाँ झूटा कुराहरू खोजिरहेका छौ।
त्यस्ता झूटा कुराहरू भन्न गर्न तिमीहरू मन पराउँछौ।
- 3 तिमीहरूलाई थाहा छ परमप्रभुले आफ्ना धार्मिक मानिसहरूको कुरा सुन्नु हुन्छ।
यसकारण जब म प्रार्थना गर्दछु उहाँले सुन्नु हुन्छ।
- 4 यदि तिमीहरूलाई केही कुराले विरक्त पार्दा रीस उठ्न सक्छ, तर पाप चाँहि नगर।
जब तिमी सुद्र जान्छौ तब ती कुराहरू सोच र निदाऊ।
- 5 परमप्रभुलाई पवित्र बलिदानहरू चढाऊ,
र उहाँमा भरोसा राख।
- 6 धेरै मानिसहरूले भन्छन्, “हामीलाई कसले परमेश्वरको भलाई देखाऊला?
हे परमप्रभु, तपाईंको प्रज्वलित अनुहार हामीलाई देखाउनु होस्!”
- 7 हे परमप्रभु, तपाईंले मलाई खुशी बनाउनु भयो।
तपाईंले मलाई अन्न बाली काट्ने उत्सव भन्दा पनि ज्यादा खुशी दिनु भयो।
जब हामीसंग प्रचुर मात्रामा अन्न र दाखरसहरू थिए।
- 8 जब म ओछ्यानमा जान्छु र मस्तसँग निदाउँछु।
किनभने, परमप्रभुले मलाई सुरक्षित निदाउन दिनुहुन्छ।

5

संगीत प्रमुखको निम्ति, बाँसुरीसहित गाइने दाऊदको भजन।

- 1 हे परमप्रभु, मेरो वचनहरू सुन्नुहोस्
र बुझ्नुहोस् मैले के भन्न खोजिरहेको छु।
- 2 हे मेरा राजा, हे मेरा परमेश्वर,
मेरो प्रार्थना सुनिदिनु होस्।
- 3 हे परमप्रभु, प्रत्येक बिहान, म आफ्ना उपहारहरू तपाईंको समक्ष राख्दछु,
र तपाईंको सहयोग खोज्दछु।
अनि प्रत्येक बिहान तपाईंले मेरो प्रार्थना सुन्नुहुन्छ।
- 4 हे परमेश्वर, तपाईंको नजिक दृष्ट मानिसहरू भएको तपाईं मन पराउनु हुन्न।
तिनीहरू तपाईंको आदर गर्दैनन्।
- 5 मूर्खहरू तपाईंको नजिकै आउन सक्तैनन्।
तपाईंले अधमी काम गर्नेहरूलाई घृणा गर्नुहुन्छ।
- 6 जसले झूटो बोल्दछ त्यसलाई नष्ट गर्नुहुन्छ।
तपाईंले ती मानिसहरूलाई घृणा गर्नुहुन्छ जसले अन्य मानिसहरूलाई चोट पुर्याउने गुप्त योजनाहरू बनाउँछन्।
- 7 तर परमप्रभु, तपाईंको मन्दिरअधि म दण्डवत् गर्नेछु।
- 8 हे परमप्रभु! मेरा शत्रुहरूले कतै म गलती गर्छु कि भनी हेरिरहेकाछन्।
यसकारण मलाई ठीक काम गर्न सजिलो पारिदिनु होस्।
- 9 ती मानिसहरू सत्य बोल्दैनन्।
तिनीहरू झूटा छन् तिनीहरू सत्य बड्ग्याउँछन्।
तिनीहरूका मुख खाली चिहान जस्ता छन्।
तिनीहरू अरुहरूलाई फसाउनको लागि मात्र मिठो बोल्दछन्।
- 10 हे परमेश्वर, तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहोस्!
तिनीहरूले थापेको पासोमा आफै परून्।

- ती मानिसहरूले तपाईंको विरुद्धमा विद्रोह गरे,
 यसर्थ तिनीहरूको धेरै अपराधहरूको लागि टण्ड दिनुहोस्।
 11 तर जसले तपाईंमाथि भरोसा राख्दछन् तिनीहरू सुखी रहन्।
 तिनीहरू अनन्त सुखी रहन्।
 परमेश्वर, जसले तपाईंको नाउँलाई प्रेम गर्दछन् तिनीहरूको रक्षा गर्नुहोस् अनि शक्ति दिनुहोस्।
 12 हे परमप्रभु, धार्मिक मानिसहरूलाई तपाईंले आशीर्वाद दिनुहुन्छ।
 तिनीहरू प्रति तपाईंको दया तिनीहरूको निम्ति ढाल झैं छ।

6

संगीत प्रमुखलाई, तार वाद्यमा शिमिनिथको सहयोगद्वारा, दाऊदको भजन।

- 1 हे परमप्रभु, तपाईं क्रोधित भएको समयमा मलाई नहप्काउनुहोस्।
 तपाईं क्रोधित नहुनुहोस् अनि मलाई सजाय नदिनुहोस्।
 2 हे परमप्रभु, ममाथि दया राख्नुहोस्
 कारण म रोगी र कमजोर छु।
 मलाई निको पार्नुहोस्!
 मेरो हड्डीहरू दुःखिरहेका छन्।
 3 मेरो सम्पूर्ण शरीर कामि रहेकोछ,
 परमप्रभु, कहिले सम्म मलाई निको पार्नुहुन्छ?
 4 परमप्रभु, फेरि फर्की आउनुहोस् र मलाई बलियो बनाउनुहोस्!
 तपाईं अत्यन्त दयालु हुनुहुन्छ, यसैले मलाई बचाउनुहोस्।
 5 मरिसकेकाहरूले आफ्नो चिहानबाट तपाईंलाई सम्झने होइनन्।
 मृत्युको घाटबाट कसैले तपाईंको स्तुति गर्न सक्दैनन्।
 यसैले मलाई निको पार्नुहोस्!

- 6 हे परमप्रभु, रातभरि मैले तपाईंलाई प्रार्थना गरिरहेँ।
 मेरो आँसुले ओख्यान लथपथ भिजेको छ।
 आँसु मेरो ओख्यानबाट तप-तप तक्किरहेछ।
 म तपाईंको लागि कराएँ, चिच्याएँ थाकिसकेँ।
 7 मेरो शत्रुहरूले मलाई धेरै दुःख-कष्टहरू दिए।
 त्यसले मलाई अत्यन्त दुःखी र व्यथित बनायो।
 अब मेरो आँखाहरू रूँदा-रूँदा शिथिल भएकाछन्।

- 8 दुष्ट काम गर्ने प्रत्येक मानिस मबाट टाढा जाऊ!
 किनभने परमप्रभुले मेरो विलाप सुन्नु भएकोछ।
 9 परमप्रभुले मेरो प्रार्थना सुन्नुहुन्छ
 अनि परमप्रभुले मेरो प्रार्थना ग्रहण गर्दै जवाफ दिनुहुन्छ।

- 10 मेरा सबै शत्रुहरू विरक्त दुःखी र निराश हुनेछन्।
 अचानक केही कुरा अवश्य घट्नेछ र तिनीहरू लज्जित हुनेछन्।

7

परमप्रभुको लागि गाइने दाऊदको यो भजन कृशका छोरा शाऊलको विषयमा हो जो बिन्यामीन परिवारका हुन्।

- 1 हे परमप्रभु, मेरा परमेश्वर, म तपाईंमाथि भरोसा राख्दछु।
 ती खेदो गर्ने मानिसहरूबाट मलाई बचाउनु होस्।
 2 यदि तपाईंले मलाई सहयोग गर्नु हुन्न भने, म सिंहले पक्रेको पशु जस्तै हुनेछु।

मलाई तिनीहरूले लगेर जानेछन्, र मलाई कसैले बचाउन सक्ने छैन।

- 3 हे परमप्रभु मेरा परमेश्वर, मैले त्यस्तो कुनै नराम्रो काम गरिनेँ।
म कसम खान्छु मैले नराम्रो काम गरिनेँ।
- 4 मैले मेरा साथीहरूका लागि अधर्म काम गरेको छैन।
म बिना कारण मेरा शत्रुहरूमाथि जाइलागेको छैन।
- 5 यदि त्यो सत्य होइन भने, मलाई दण्ड दिनुहोस्।
मलाई मेरो शत्रुहरूले खेदुन, समातुन र मारुन।
मलाई भुइँमा कुल्चिउनु र मेरो आत्मालाई धूलोमूलोमा फालिदिउनु।
- 6 हे परमप्रभु, जागु होस् अनि तपाईंको रिसले तिनीहरूलाई न्याय गर्नुहोस्।
मेरा रिसाएका शत्रुहरूको विरोधमा उठ्नु होस्।
हे मेरा परमेश्वर, तपाईं न्याय गर्नुहुन्छ यसर्थ मेरो निम्ति न्याय गर्नुहोस्।
- 7 हे परमप्रभु, मानिसहरूको न्याय गर्नुहोस्, जातिहरूलाई वरिपरि जम्मा गर्नुहोस्।
परमप्रभु, जागु होस् र स्वच्छ न्याय गर्नुहोस्।
- 8 हे परमप्रभु, मानिसहरूको न्याय गर्नुहोस्।
मेरो न्याय गर्नुहोस्।
म सही र निर्दोष छु भनेर प्रमाणित गर्नुहोस्।
- 9 दुष्ट मानिसहरूलाई दण्ड दिनुहोस्,
अनि धार्मिक मानिसहरूलाई सहयोग गर्नुहोस्।
हे परमप्रभु, तपाईंले
मानिसहरूको हृदय देख्न सक्नुहुन्छ।
- 10 परमेश्वरले ईमान्दार हृदयसँग मानिसहरूलाई सघाउनु हुन्छ।
यसकारण परमेश्वरले मेरो रक्षा गर्नुहुन्छ।
- 11 परमेश्वर असल न्यायाकर्ता हुनुहुन्छ,
उहाँ सधैं अधर्मको विरुद्ध बोल्नु हुन्छ।
- 12-13 यदि परमेश्वरले कुनै निर्णय लिनु भयो भने उहाँले आफ्नो मन बदल्नु हुन्न।
यदि दुष्ट मानिसहरू परिवर्तन हुँदैनन् भने,
परमेश्वर तिनीहरूलाई सजाय दिनु तयार हुनुहुन्छ।
परमेश्वरले आफ्नो तरवार उध्याउनु भएकोछ
अनि कौड हान्न तयार हुनुहुन्छ।
- 14 दुष्ट मानिसहरूले दिएको कष्ट
र पीरहरू तपाईंले निश्चय देख्नु भएकोछ।
यस विषयमा तपाईंले केही गर्नुहोस्।
- 15 ती असहाय मानिसहरूलाई सहायता गर्ने कोही पनि छैनन्।
दृष्टीहीनको निम्ति तपाईं रक्षक हुनुहुन्छ।
- 16 तिनीहरूले पाउनु पर्ने दण्ड पाउने छन्,
जो अस्को लागि कपटी छन्।
तर तिनीहरूले जस्तो रोपेका छन् त्यस्तै फल पाउनेछन्।
- 17 म परमप्रभुको प्रशंसा गाउँदछु किनभने उहाँ असल हुनुहुन्छ।
सर्वोच्च परमप्रभुको नाउँको म प्रशंसा गर्नेछु।

8

प्रमुख संगीतकारलाई गितित रागमा गाउने दाऊदको भजन।

- 1 हे परमप्रभु हाम्रो स्वामी! तपाईंको नाउँ समस्त पृथ्वीमाथि अत्यन्तै आश्चर्यपूर्ण छ।
तपाईंको नाउँले स्वर्गमा चारैतिर तपाईंलाई प्रशंसा ल्याएको छ।
- 2 साना केटाकेटी र दूधमुखे बालकहरूका मुखहरूबाट पनि तपाईंको महिमा र प्रशंसा सुनिन्छ।
तपाईंले तिनीहरूलाई त्यस्तो शक्तिशाली गीतहरू दिनुभएकोछ, जसले तपाईंको सम्पूर्ण शत्रुहरूलाई चुप पारी दिन्छ।
- 3 हे परमप्रभु, तपाईंले आफ्नो हातले बनाउनु भएको स्वर्ग
अनि तपाईंले सृष्टि गर्नु भएका जुन र ताराहरू हेरेर म अचम्म मान्छु।
- 4 किन मानिसहरू तपाईंका लागि महत्वपूर्ण छन्?
किन तपाईंले तिनीहरूको सम्झना गर्नु हुन्छ?
किन मानिसहरू तपाईंका लागि यति महत्वपूर्ण छन्?
किन तपाईंले तिनीहरूलाई ध्यान दिनु हुन्छ?
- 5 तर मानिसहरू तपाईंको लागि महत्वपूर्ण छन्!
तिनीहरूलाई तपाईंले स्वर्गीय प्राणी(स्वर्गदूत)जस्तै बनाउनु भयो
अनि तिनीहरूलाई महिमा र आदरको मुकुट पहिराउनु भयो।
- 6 तपाईंले सिर्जना गर्नु भएका प्रत्येक थोकको अधिकारी तिनीहरूलाई बनाउनु भयो।
तपाईंले प्रत्येक कुराको निम्ति तिनीहरूलाई अधिकार दिनुभयो।
- 7 सबै मानिसहरूले भेडा र गाई साथै सम्पूर्ण जङ्गली जनावरमाथि शासन गर्छन्।
- 8 तिनीहरूले आकाशमा उड्ने पंक्षी र समुद्रमा पौडिने हरेक जनावार
र माछाहरूमाथि शासन गर्दछन्।
- 9 हे परमप्रभु, हाम्रा स्वामी, सारा पृथ्वीमा तपाईंको नाउँ अत्यन्त आश्चर्यपूर्ण छ।

9

प्रमुख संगीतकारलाई, अलामौथ बने रगतमा मानिसलाई दाऊदको भजन।

- 1 म सम्पूर्ण हृदयबाट परमप्रभुको प्रशंसा गर्छु।
हे परमप्रभु, तपाईंले सिर्जना गर्नु भएका सबै आश्चर्यपूर्ण कुराहरूको विषयमा म भन्नेछु।
- 2 सर्वोच्च परमेश्वर, म तपाईंको नाउँको प्रशंसा गर्छु।
तपाईंले मलाई अत्यन्त खुशी बनाउनु भयो।
- 3 मेरा शत्रुहरू तपाईंदेखि भागेर फर्किए
तर तिनीहरू लडे र नष्ट भए।
- 4 तपाईं सौँचो न्यायकर्ता हुनुहुन्छ, तपाईं आफ्नो सिंहासनमा न्यायकर्ता सरह विराजमान हुनुहुन्छ।
हे परमप्रभु तपाईंले मेरो मामिला सुनिदिनु भयो र मेरो विषयमा निर्णय लिनु भयो।
- 5 तपाईंले अन्य मानिसहरूका दोष देखाउनु भयो।
हे परमप्रभु, तपाईंले ती दुष्टहरूलाई नाश गर्नुभयो।
तपाईंले तिनीहरूको नाउँ जिउँदा मानिसहरूको सूचीबाट सदाको लागि मेटिदिनु भयो।
- 6 शत्रुहरू खतम भए! हे परमप्रभु, तपाईंले तिनीहरूका शहरहरू पनि ध्वंस पारिदिनु भयो।
अब, खाली भग्नावशेष मात्र छाडिएका छन्।
ती दुष्टहरूको पुनः सम्झनाको लागि हामीसँग केही पनि बाँकी छैन।
- 7 तर परमप्रभुले सदा सर्वदा राज्य गर्नुहुन्छ, परमप्रभुले आफ्नो साम्राज्य दरिलो बनाउनु भएको छ।
परमप्रभुले यस पृथ्वीमा भएका सबै मानिसहरूको ठीक न्याय गर्नुहुन्छ।
- 8 परमप्रभुले यस पृथ्वीका सबैलाई निष्पक्ष न्याय गर्नुहुन्छ।
उहाँले सबै जातिहरूलाई एक समान न्याय गर्नुहुन्छ।

- 9 धैरै मानिसहरू संकष्टमा फसेका छन्
र पीडित छन् किनभने तिनीहरूसँग धैरै कष्टहरू छन्।
ती मानिसहरू आफ्ना समस्याहरूको बोझद्वारा श्रापित छन्।
परमप्रभु, सुरक्षाको स्थान हुनुहुन्छ, तिनीहरू भाग्न सक्छन्।
- 10 मानिसहरू ज-जसले तपाईंको नाउँ जान्दछन्
तपाईंमाथि भरोसा राख्ने नै छन्।
हे परमप्रभु, यदि मानिसहरू तपाईंकाहाँ आए भने,
तपाईंले उनीहरूलाई सहयोग नगरी बस्न सक्नु हुन्न।
- 11 तिमीहरू जो सियोनमा बस्द छौ परमप्रभुको प्रशंसा गाऊ।
अन्य मानिसहरूलाई पनि परमप्रभुले गर्नु भएका महान् कार्यहरूको विषयमा भन।
- 12 परमप्रभुले ती मानिसहरूलाई सम्झनु भयो
जसले उहाँलाई गृहारे।
ती दुःखी मानिसहरू सहयोगको लागि चिच्याए
अनि परमप्रभुले उनीहरूलाई बिसर्नु भएन।
- 13 मैले परमेश्वरलाई यो प्रार्थना गर्ने, “हे परमप्रभु, ममाथि कृपा गर्नुहोस्।
मेरो शत्रुहरूले मलाई सताइरहेछन्
‘मृत्युको द्वारबाट’ मलाई बचाउनु होस्।
- 14 तब, यस्शलेमको प्रवेशद्वारहरूमा म तपाईंको लागि स्तुति-गान गर्न सक्छु।
परमप्रभु म अत्यन्त खुशी हुनेछु किनभने तपाईंले मलाई बचाउनु भयो।”
- 15 ती मानिसहरू जो अन्य जातिहरूबाट आएका थिए, तिनीहरूले अरूलाई संकष्टमा पार्न खाडल खने।
तर तिनीहरू आफूले थापेका पासोहरूमा आफैं फस्नेछन्।
अनि तिनीहरू ती जालहरूमा आफैं पर्ने छन्।
- 16 परमप्रभुले ती दुष्ट मानिसहरूलाई समाउनु हुनेछ,
यसकारण मानिसहरूले अधर्म काम गर्दा परमप्रभुबाट दण्ड पाइन्छ भनेर ज्ञान पाउनेछन्।
- 17 मानिसहरू जसले परमेश्वरलाई बिसर्नेछन्
तिनीहरू दुष्टहरू हुन्, तिनीहरू मृत्युको ठाउँमा जानेछन्।
- 18 कहिले काहीँ यस्तो लाग्छ परमेश्वरले दुःखमा परेका मानिसहरूलाई बिसर्नु भयो।
यस्तो भन हुन्छ ती गरीबहरूमा आशा छैन।
तर परमेश्वरले तिनीहरूलाई कहिल्यै पनि बिसर्नु हुने छैन।
- 19 हे परमप्रभु, उठ्नुहोस् र जाति-जातिहरूलाई न्याय गर्नुहोस्।
तिनीहरू शक्तिशाली छन् भनेर मानिसहरूलाई सोच्न नदिनुहोस्।
- 20 मानिसहरूलाई शिक्षा दिनुहोस्।
तिनीहरूले जान्न सक्नु तिनीहरू मनुष्य मात्र हुन्।

10

- 1 हे परमप्रभु, तपाईं यति टाढा किन बस्नु हुन्छ?
दुर्धी मानिसहरूले तपाईंलाई देख्न सक्तैनन्।
- 2 घमण्डी र दुष्ट मानिसहरूले खराब योजनाहरू बनाउँछन्।
अनि दिनहीन मानिसहरूलाई चोट पुर्याउँछन्।
- 3 दुष्ट मानिसहरूले आफ्नो इच्छामाथि घमण्ड गर्छन् अनि ती लोभी मानिसहरूले परमप्रभुलाई सराप्छन्।

ती पापीहरूले परमप्रभुलाई घृणा गर्छन्।

- 4 दुष्ट मानिसहरू यस्तो घमण्डी हुन्छन् तिनीहरूले परमेश्वरलाई मान्दैनन्।
तिनीहरूले आफ्ना खराब योजनाहरू बनाउँछन् अनि त्यहाँ परमेश्वर हुनुहुन्न भने झैं व्यवहार गर्छन्।
- 5 दुष्ट मानिसहरूले सधैं नराम्रा कामहरू मात्र गर्दछन्।
तिनीहरूले परमेश्वरको विधिहरू र ज्ञानीको शिक्षामा ध्यान दिदैनन्,
परमेश्वरका शत्रुहरूले उहाँका शिक्षाहरूलाई अस्वीकार गर्छन्।
- 6 तिनीहरूले सोच्छन् तिनीहरूमाथि केही पनि नराम्रो हुन सक्तैन।
तिनीहरू भन्छन्, “हामीमा मज्जा गर्नेछौं र हामी कहिल्यै दण्डित हुनेछैनौं।”
- 7 ती मानिसहरू सधैं सरापी रहन्छन्।
तिनीहरू सधैं अरूको अहितका कुराहरू मात्र सोच्दछन्।
- 8 ती मानिसहरू गुप्त ठाउँमा लुकेर बस्दछन् र मानिसहरू पक्रन पर्छी रहन्छन्।
तिनीहरू लुक्छन् र मानिसहरूलाई घात पुर्याउन खोजिरहेका हुन्छन्,
तिनीहरूले निर्दोष मानिसहरूलाई पनि मार्दछन्।
- 9 तिनीहरू त्यस्ता सिंह जस्तो हुँन्छन्
जसले जनावर पक्रेर खान्छ।
तिनीहरूले असहाय मानिसहरूमाथि आक्रमण गर्दछन्।
गरीब मानिसहरू दुष्टहरूले बनाएका पासोमा फँसदछन्।
- 10 घरि-घरि ती दुष्ट मानिसहरूले
असहाय मानिसहरूलाई कष्ट दिदछन्।
- 11 यसकारण ती असहाय मानिसहरूले सोचन थाल्दछन्, “परमेश्वरले हामीलाई बिर्सनु भयो।
हामीदिखि उहाँ सदाको लागि विमुख हुनुभयो।
हामीमाथि के घटिरहेछ परमेश्वरले हेर्नुहुन्न!”
- 12 हे परमप्रभु, उठ्नुहोस् र केही गर्नुहोस्!
हे परमेश्वर, ती पापीहरूलाई दण्ड दिनु होस्,
असहायहरूलाई नबिर्सनु होस्।
- 13 किन दुष्ट मानिसहरू परमेश्वरको विरोधी हुन्छन्?
किनभने तिनीहरू सोच्दछन् उहाँले दण्ड दिनु हुन्न।
- 14 हे परमप्रभु, निम्नत्रय नै तपाईंले ती दुष्टहरूले गरेको निर्दयतापूर्ण र दुष्ट कार्यहरू देख्नुहुनेछ,
अनि तिनीहरूको निम्ति केही गर्नु हुनेछ!
- समस्याहरूले लादिएका मानिसहरू तपाईं कहाँ सहयोग माग्नु आउँदछन्।
हे परमप्रभु, तपाईं मात्र हुनुहुन्छ जसले टुहुरा-टुहुरीलाई सहायता गर्नु हुन्छ, यसैले सहयोग गर्नुहोस्।
- 15 हे परमप्रभु, दुष्टहरूलाई नष्ट गर्नुहोस्।
खराब मानिसको दुष्टता खोज्नुहोस्
र उनीहरूको विनाश गर्नुहोस्।
- 16 परमप्रभु सदा सर्वदाको निम्ति राजा हुनुहुन्छ।
तपाईंको भूमिबाट तिनीहरूलाई हटाउनु होस्!
- 17 हे परमप्रभु, तपाईंले सुन्न हुन्छ गरीब मानिसहरूले के चाहन्छन्।
उनीहरूको प्रार्थना सुनिदिनु होस् अनि उनीहरूले मागेको कुरा गरिदिनु होस्!
- 18 हे परमप्रभु, टुहुरा-टुहुरीहरूको रक्षा गर्नुहोस्।
दुःखी मानिसहरूलाई अझै समस्या र कष्टहरूमा बढता पीडित हुन नदिनु होस्।
दुष्टहरूलाई यहाँ बस्नसम्म भयभीत पारीदिनु होस्।

11

प्रमुख संगीतकारलाई: दाऊदको भजन।

- 1 म परमप्रभुमा भरोसा गर्छु यसकारण किन मलाई भाग र लुक भन्यो?
तिमीले मलाई भन्यो, “चरा जस्तो उडेर आफ्नो पहाडमा जाऊ!”
- 2 दुष्ट मानिसहरू शिकारी जस्तै हुन्छन्, तिनीहरू अँध्यारोमा लुकछन्।
तिनीहरू धनुको डोरीलाई तान्दछन् र आफ्ना कौडहरू ताकेर,
धार्मिक र ईमानदार मानिसहरूका मुटुमा प्रहार गर्दछन्।
- 3 के तिनीहरू महान् हुन्छन् होला यदि तिनीहरूले सबै असल चीजहरू ध्वंश गरे भने!
तब असल मानिसहरूले के गर्नु पर्ला?
- 4 परमप्रभु! आफ्नो पवित्र मन्दिरमा हुनुहुन्छ।
परमप्रभु आफ्नो स्वर्गीय सिंहासनमा विराजमान हुनुहुन्छ।
अनि सबै घटनाहरू भएको देख्नु हुन्छ परमप्रभुले मानिसहरूलाई असल
अथवा दुष्ट भनी एकदम नजिकबाट हेर्नु हुन्छ।
- 5 परमप्रभुले धर्मीहरूलाई खोज्नु हुन्छ
तर निर्दयी र दुष्टहरूलाई घृणा गर्नुहुन्छ।
- 6 उहाँले तातो कोईलाहरू र जलेको गन्धक बर्षा जस्तै ती दुष्टहरूमाथि बर्षाउनु हुन्छ,
ती दुष्ट मानिसहरूले तातो, कोईलाको हावा बाहेक केही पाउने छैनन्।
- 7 तर परमप्रभु धर्मी हुनुहुन्छ, र उहाँले राम्रो काम गर्नेहरूलाई प्रेम गर्नु हुन्छ।
धार्मिक मानिसहरू उहाँसँग हुन्छन् र उहाँको मुहार हेर्छन्।

12

प्रमुख संगीतकारलाई, शेमिनिथ रागमा बजाइने दाऊदको भजन।

- 1 हे परमप्रभु मलाई बचाउनु होस्!
अब धार्मिक मानिसहरू छैनन्।
त्यहाँ पृथ्वीमा रहेका मानिसहरूमा कोही पनि सौँचो विश्वासी रहेनन्।
- 2 मानिसहरूले आफ्ना छिमेकीहरूलाई असत्य कुराहरू भन्छन्।
प्रत्येक मानिसले आफ्ना छिमेकीहरूलाई झूट बोलेर चिप्लो घस्छन्।
- 3 परमप्रभुले ती झूट बोल्ने ओठहरू काटी दिनु हुन्छ।
परमप्रभुले ती दूल-दूला कुराहरूको घमण्ड गर्नेहरूको जिब्रो काटिदिनु हुन्छ।
- 4 ती मानिसहरूले भन्छन्, “हामी ठीक असत्य कुरा गर्नेछौं
अनि त्यो अत्यन्त मुख्य हुँदछ।
के भन्नु पर्ने हामी जान्दछौं,
यसैले हाम्रो कोही पनि स्वामी छैनन्।”
- 5 तर परमप्रभु भन्नुहुन्छ,
“दुष्टहरूले गरीबहरूबाट केही थोकहरू चोरिका छन्,
तिनीहरूले असहाय मानिसहरूबाट चीजहरू लिएका छन्
तर म ती असहाय मानिसहरूको
पक्ष लिएर लडाइँ गर्नेछु।”
- 6 परमप्रभुका वचनहरू सत्य र शुद्ध छन्।
तातो आगोमा बिलाएको चाँदी जस्तो,
तिनीहरू सातपल्ट सम्म गालेका शुद्ध चाँदी जस्ता शुद्ध छन्।
- 7 हे परमप्रभु, असहाय मानिसहरूको रेख-देख गर्नुहोस्।
तिनीहरूलाई अहिले र सधैँभरिका लागि सुरक्षा दिनु होस्।
- 8 ती दुष्ट मानिसहरू महत्वपूर्णका हँ भनी अभिनय गर्छन्।

तर वास्तवमा, तिनीहरू ती गर-गहना जस्तै हुन् जो महङ्गो देखिन्छ तर वास्तवमा एकदमै सस्तो हुन्छ।

13

प्रमुख संगीतकारलाई दाऊदको भजन।

- 1 हे परमप्रभु, कहिलेसम्म तपाईंले मलाई बिर्सनु हुन्छ?
के मलाई सदाको लागि बिर्सनु हुन्छ?
- कहिलेसम्म मलाई ग्रहण गर्न तिरस्कार गर्नु हुन्छ?*
- 2 कहिलेसम्म म अन्यायमा पर्छु,
कहिलेसम्म मैले मेरो हृदयमा उदासीनताको अनुभव गर्नु?
कहिलेसम्म मेरा शत्रुहरू मभन्दा पनि बलिया हुन्छन्?
- 3 हे परमप्रभु मेरो परमेश्वर, मलाई हेर्नुहोस्!
मेरो प्रश्नको जवाफ दिनुहोस् मलाई जवाफ दिनुहोस् नत्र म मर्नेछु।
- 4 यदि त्यस्तो घटना भयो भने, मेरा शत्रुले भन्ने छ, “मैले उसलाई कुटे!”
यदि त्यसले मलाई पराजित गर्‍यो भने मेरो शत्रु खुशी हुनेछ।
- 5 हे परमप्रभु, आफ्नो सहयोगको निम्ति मैले तपाईंको प्रेममा भरोसा गरे।
तपाईंले मलाई बचाउनु भयो र सुखी बनाउनु भयो!
- 6 म परमप्रभुको लागि सुखको गीत गाउने छु,
किनभने उहाँले मलाई धेरै असल कुरा गर्नु भएको छ।

14

प्रमुख संगीतकारलाई, दाऊदको भजन।

- 1 मूर्ख मानिसले मात्र आफ्नो हृदयमा भन्छ, “ईश्वर छैन।”
मूर्ख मानिसहरूले अनैतिक र धिनलाग्दा कामहरू गर्छन्।
ती मध्ये एउटा पनि राम्रो काम हुँदैन।
- 2 परमप्रभुले ज्ञानी मानिसहरू कोही छन् भनेर
स्वर्गबाट तल हेर्नुहुन्छ।
ज्ञानी मानिसहरूले सहयोगको निम्ति परमेश्वरलाई पुकार्छन्।
- 3 तर सबै मानिसहरू परमेश्वरबाट विमुख भएर टाडिए
र दुष्ट भइसके।
कुनै एकजना मानिसले पनि
राम्रो काम गरेको छैनन्।
- 4 दुष्ट मानिसहरूले मेरो प्रियजनहरूलाई नष्ट गरिसके अनि ती दुष्ट मानिसहरू परमेश्वरको विषयमा जान्दैनन्।
दुष्ट मानिसहरूका लागि खानलाई प्रशस्त खाद्य छ,
तर पनि तिनीहरूले परमप्रभुलाई सम्मान गर्दैनन्।
- 5 दुष्ट मानिसहरू प्रशस्त भयबोधले ग्रस्त छन्।
किनभने ती गरीब मानिसहरू परमप्रभु परमेश्वरका भक्तजनहरू हुन्।
- 6 दुष्ट मानिसहरूले ती गरीब मानिसहरूबाट कुनै सल्लाह लिन मान्दैनन्।
तर परमेश्वर सधैं ती असल मानिससँग हुनुहुन्छ।
- 7 सियोनमा इस्राएल लाई बचाउने को छ?

* 13:1: कहिलेसम्म ... तिरस्कार गर्नुहुन्छ अथवा कहिले सम्म तपाईंले आफ्नो अनुहार मदेखी लुकाउनु हुन्छ।

परमेश्वर बाहेक कोही पनि छैन!
परमप्रभुका मानिसहरूलाई लगियो अनि कैदी बनाइयो।
तर परमप्रभुले आफ्ना भक्तजनहरूलाई फर्काएर ल्याउनु हुनेछ,
तब याकूब (इस्राएल) खुशी हुनेछ।

15

दाऊदको भजन।

- 1 हे परमप्रभु, तपाईंको पवित्र पालमा को बस्न सक्छ?
तपाईंको पवित्र पर्वतमा को चढ्न सक्छ?
- 2 केवल त्यो मानिस बस्न सक्छ जसको जीवन पवित्र छ र जसले असल कामहरू गर्न सक्छ।
जसले सत्य बोल्छ, केवल त्यो मात्र तपाईंको पर्वतमा बस्न सक्छ।
- 3 यस्तो मानिसले अरूको विषयमा खराब बोल्दैन।
उसले आफ्नो छिमेकीको विरुद्धमा नराग्री गर्दैन।
उसले आफ्ना परिवारका मानिसहरूको विषयमा लज्जाजनक कुराहरू गर्दैन।
- 4 त्यो मानिसले तिनीहरूलाई अस्वीकार गर्छ
जसले परमेश्वरलाई घृणा गर्छ।
तर उसले तिनीहरूलाई सम्मान गर्छ जसले परमप्रभुलाई आदर गर्छ।
यस्तो मानिसले आफूलाई हानि गराएर पनि आफ्नो प्रतिज्ञा कायम राख्छ।
- 5 उसले कसैलाई ऋण दिन्छ
तर ब्याज लिंदैन।
अनि निर्दोष मानिसहरूलाई नोकसान पार्न घूस लिंदैन।
यदि ऊ कुनै असल मानिस जस्तै बाँच्छ भने

ऊ सदा परमेश्वरको नजिक हुनेछ।

16

दाऊदको मित्कम भजन।

- 1 हे परमेश्वर, मेरो रक्षा गर्नुहोस्, किनभने म तपाईं माथि नै आश्रित छु।
- 2 मैले परमप्रभुलाई भने,
“हे परमप्रभु, तपाईं मेरो स्वामी हुनुहुन्छ,
प्रत्येक असल कुराहरू मैले तपाईंबाट पाएँ।”
- 3 परमप्रभुले आफ्ना भक्तजनहरूका लागि पृथ्वीमा
अनेक आश्चर्यपूर्ण कामहरू गर्नुभयो।
परमप्रभुले आफ्नो स्नेहपूर्ण करुणा तिनीहरूलाई देखाउनु भयो।
- 4 तर जसले परमेश्वरलाई त्यागे र अन्य देवताहरू पुजन थाले तिनीहरूले कष्ट पाउने छन्।
तिनीहरूले मूर्तिहरूमा चढाएको रत्नबलिमा म सहभागी हुने छैन।
म ती मूर्तिहरूको नाउँ समेत लिने छुइँनँ।
- 5 मेरो हिस्सा र मेरो कचौरा परमप्रभुबाट नै कपादान हुन्छ।
हे परमप्रभु, तपाईं मेरो सहारा हुनुहुन्छ,
तपाईंले मेरो भाग प्रदान गर्नुहुन्छ।
- 6 मेरो भाग आश्चर्यपूर्ण छ,
मेरो उत्तराधिकार अति सुन्दर छ।
- 7 म परमप्रभुको प्रशंसा गर्छु, किनभने उहाँले मलाई असल कुरा सिकाउनु भएको छ।
राती पनि, मलाई आन्तरिक अर्ती दिनुहुन्छ।

- 8 परमप्रभुलाई मैले सधै
आफू समक्ष राखेको छु
र म उहाँको दाहिने तिरबाट कहिल्यै सर्ने छुझँ।
- 9 मेरो हृदय र आत्मा यसैले आनन्दित हुनेछ।
अनि मेरो शरीर पनि सुरक्षित रहनेछ।
- 10 किनभने परमप्रभु, तपाईंले मलाई चिहानमा* छोडनु हुनेछैन।
तपाईंले आफ्नो आज्ञाकारी भक्तजनलाई चिहानमा त्यसै कृहन दिनुहुने छैन।
- 11 तपाईं मलाई बाँच्ने सही बाटो सिकाउनु हुनेछ।
तपाईंसँग हुँदा सम्पूर्ण खुशी प्राप्त हुनेछ।
तपाईंको दाहिनेपट्टि हुँदा सधै खुशी प्राप्त हुनेछ।

17

दाऊदको प्रार्थना।

- 1 हे परमप्रभु, न्यायको निम्ति मेरो प्रार्थना सुन्नुहोस्।
म तपाईंलाई उच्च स्वरमा पुकार्दैछु।
अनि मैले भनेका कुरामा म ईमान्दार छु।
यसैले मेरो प्रार्थनाप्रति ध्यान दिनुहोस्।
- 2 तपाईं मेरो विषयमा सही निर्णय लिनु हुनेछ
किनभने तपाईं सत्य देख्न सक्नु हुन्छ।
- 3 तपाईंले मेरो हृदयलाई गहिरा हेर्नु भएको छ
तपाईं रातभरि मसँग हुनुहुन्छ्यो।
तपाईंले मलाई प्रश्न गर्नु भयो अनि केही दोषहरू पाउनु भएन।
मैले कनै खराब योजना बनाइँनँ।
- 4 मैले जहाँसम्म एकजना मानवको निम्ति सम्भव छ
त्यतिनै मैले तपाईंको आज्ञाहरू पालन गर्ने चेष्टा गरेको छु।
- 5 मैले तपाईंको पथ अनुसरण गरेकोछु।
मेरो पाइलाहरूले तपाईंले बताउनु भएको बाँच्ने तरिका कहिल्यै छोडेका छैनन्।
- 6 हे परमेश्वर, प्रत्येक पल्ट मैले तपाईंलाई बोलाएँ।
तपाईंले मलाई जवाफ दिनुभयो।
यसैले अब मेरो कुरा सुन्नु होस्।
- 7 हे परमेश्वर, तपाईंले ती मानिसहरूलाई सहयोग गर्नुभयो,
जसले तपाईंमाथि भरोसा गरे।
तिनीहरू तपाईंको दाहिनेतर्फ उभिएका छन्।
त्यसैले यो प्रार्थना तपाईंले आफ्ना भक्तजनहरू मध्ये एकजनाबाट सुन्नु होस्।
- 8 तपाईंले आफ्नो आँखाको नानी जस्तै मेरो रक्षा गर्नुहोस्।
तपाईंको छत्रछाँयामुनि मलाई लुकाउनु होस्।
- 9 हे परमप्रभु, मलाई नष्ट गर्न खोज्ने दुष्ट मानिसहरूबाट जोगाउनु होस्।
मेरो चौरैतिरबाट घात पुर्याउन प्रयास गरिरहेका दुष्ट मानिसहरूदेखि मलाई जोगाउनु होस्।
- 10 तिनीहरूमा दया छैन।
तिनीहरू सधैं अहंकारी छन्।
तिनीहरूले परमेश्वरका कुराहरू सुन्दैनन्।
- 11 ती मानिसहरूले मेरो खेदो गरे।
अहिले तिनीहरू मेरो चौरैतिर
आक्रमण गर्न तयार छन्।

* 16:10: चिहान हीब्रू भाषमा “पाताल” हो।

- 12 ती दूष्ट मानिसहरू हिंस्रक सिंहहरू जस्तै अन्य प्राणीहरूलाई मारेर खान्छन्।
तिनीहरू सिंहहरू जस्तै लुकछन् र आक्रमण गर्न तयार रहन्छन्।
- 13 हे परमप्रभु, उठ्नुहोस् र शत्रुतर्फ जानु होस्।
तिनीहरूलाई आत्मासमर्पण गर्न बाध्य पार्नुहोस्।
तपाईंको आफ्नो तरवार चलाउनु होस् र ती दूष्ट मानिसहरूबाट मलाई बचाउनुहोस्।
- 14 हे परमप्रभु, तपाईंको शक्ति प्रयोग गर्नुहोस् र दूष्ट मानिसहरूलाई यस धर्तीबाट हटाउनुहोस्।
हे परमप्रभु, प्रशस्त मानिसहरू तपाईं कहाँ सहायता माग्नु आउँछन्।
ती मानिसहरूलाई प्रशस्त खानेकुरा दिनु होस्।
तीनीहरूलाई यति प्रशस्त खानेकुराहरू दिनुहोस्, तिनीहरूका भावी सन्तानलाई पनि पुगोस्।
- 15 मैले न्यायको निम्ति प्रार्थना गरेँ। यसैले, हे परमप्रभु, म तपाईंको मुहार हेर्नेछु।
हे परमप्रभु, तपाईंलाई हेरेर, म पूर्ण सन्तुष्ट हुनेछु।

18

प्रमुख संगीतकारलाई: परमप्रभुको दास दाऊदको भजन। उनले यो भजन त्यो बेला लेखे जब परमप्रभुले उनलाई शाऊल र उसका शत्रुहरूबाट बचाउनु भएको थियो।

- 1 उनले भने, “हे परमप्रभु, म तपाईंलाई प्रेम गर्छु!
तपाईं मेरो शक्ति हुनुहुन्छ।”
- 2 परमप्रभु मेरो चट्टान हुनुहुन्छ, मेरो किल्ला हुनुहुन्छ।
मेरो सुरक्षाको ठाउँ हुनुहुन्छ।
मेरो परमेश्वर, मेरो चट्टान हुनुहुन्छ म उहाँकहाँ सुरक्षाको लागि दगुरेर जान्छु।
परमेश्वर मेरो ढाल हुनुहुन्छ उहाँको शक्तिले मलाई बचाउँछ।
परमप्रभु उच्च पर्वतहरूमा मेरो सुरक्षास्थल हुनुहुन्छ।
- 3 मैले सहायताको लागि परमप्रभुलाई बोलाएँ,
अनि म मेरो शत्रुहरूबाट बाँचे।
तर तिनीहरूले खिल्ली उडाए।
- 4 मेरा शत्रुहरूले मलाई मार्ने प्रयास गरिरहेका थिए! मृत्युको डोरीले मलाई चारैतिर घेरेको थियो।
म बाढीमा फसेको थिएँ जसले मलाई मृत्युको मुखतिर लगेरहेथ्यो।
- 5 चिहानको डोरीले मलाई चारैतिर घेरि राखेको थियो,
मृत्युको पासो मेरो सम्मुख थियो।
- 6 म पासोमा फसेँ, मैले सहयोगको लागि परमप्रभुलाई बोलाएँ।
हो, मैले परमेश्वरलाई बोलाएँ।
परमेश्वर उहाँको मन्दिरमा हुनुहुन्थ्यो उहाँले मेरो स्वर सुन्नभयो।
उहाँले मेरो विलापमा गोहारेको सुन्नभयो।
- 7 पृथ्वी थकियो र काम्यो;
पर्वतहरूको जग हल्लियो।
किनभने परमप्रभु क्रोधित हुनुहुन्थ्यो!
- 8 परमेश्वरको नाकको प्वालबाट धुवाँ आयो।
परमेश्वरको मुखबाट जल्दै गरेको ज्वाला
अनि जल्दै गरेका झिल्लाहरू उहाँबाट उडेर निस्कियो।
- 9 परमप्रभुले आकाश च्याति दिनु भयो,
अनि उहाँ तल ओर्लनु भयो! उहाँ बाक्लो, कालो बादलमा उभिनु भयो।
- 10 परमप्रभु कसै स्वर्गदूतमाथि चढेर आकाश वारिपारि उडनुभयो।

उहाँमाथि बतासमा उडिरहनु भएको थियो।

- 11 परमप्रभु कालो बादलमा लुक्नु भएको थियो जसले उहाँलाई पालले जस्तो घेरेको थियो
उहाँ बाक्लो बज्र स्वरूप बादलमा लुक्नु भएको थियो।
- 12 त्यसपछि, परमेश्वरको तेजिलो चमकले त्यो कालो बादलहरू फटाई दिनुभयो।
त्यहाँ असिनाको गोला र आगोका फिलिङ्गाहरू वर्षिए!
- 13 परमप्रभु स्वर्गबाट गर्जनु भयो।
सर्वोच्च परमेश्वरले उहाँको स्वर सुनिने बनाउनु भयो।
त्यहाँ असिनाको गोला र आगोका फिलिङ्गाहरू वर्षिए।
- 14 परमप्रभुले आफ्नो काँड हिकोउनु भयो र शत्रुहरूलाई छरपस्ट पारीदिनु भयो।
परमप्रभुले धेरै बज्रहरू फर्काउनु भयो अनि मानिसहरू अलमल्ल भए छरिए।
- 15 परमप्रभु, तपाईंले आफ्नो आदेश दिनु भयो
अनि शक्तिशाली हावा बहन थाल्यो।
पानी पछाडी गयो अनि हामीले समुद्रको पिध देख्न सक्छौं।
हामीले पृथ्वीको पिध देख्न सक्छौं।
- 16 परमप्रभु माथिबाट ओर्लेर तलसम्म पुग्नु भयो र मलाई बचाउनु भयो।
परमप्रभुले मलाई समाद्वु भयो र गहिरो पानीबाट तानेर निकाल्नुभयो।
- 17 मेरा शत्रुहरू म भन्दा बलिया थिए, तिनीहरूले मलाई घृणा गर्दथे।
मेरा लागि मेरा शत्रुहरू एकदम शक्तिशाली थिए, यसर्थ परमेश्वरले मलाई बचाउनु भयो।
- 18 म विपत्तिमा थिएँ, र मेरा शत्रुहरू ममाथि आइलागे।
तर परमप्रभु मेरो सहयोगको लागि त्यहाँ हुनुहुन्थ्यो!
- 19 परमप्रभुले मलाई प्रेम गर्नु हुन्छ यसैले उहाँले मलाई बचाउनु भयो।
उहाँले मलाई सुरक्षित ठाउँमा ल्याउनु भयो।
- 20 म निर्दोष छु, यसैकारण उहाँले मलाई पुरस्कार दिनुहुनेछ।
मैले अलिङ्गित पनि गल्ती काम गरिँनँ, यसैकारण उहाँले मेरो निम्ति राम्रो काम गर्नुहुनेछ।
- 21 किनभने मैले उहाँका आज्ञाहरू पालन गरेकोछु!
मैले परमेश्वरको विस्द्वुमा पाप काम गरेकोछैन।
- 22 म सधैं उहाँको निर्णयहरूलाई सम्झना गर्छु।
म उहाँको नियमहरू मान्दछु!
- 23 म उहाँसँग पवित्र र ईमान्दार थिएँ,
मैले अधर्मका कामहरू गनदिखि आफूलाई अलग राखें।
- 24 यसैकारण परमप्रभुले मलाई पुरस्कार दिनु हुनेछ।
किनभने म निर्दोष छु! परमेश्वरको दृष्टिमा मैले सानो भूल पनि गरिनँ।
यसैकारण उहाँले मप्रति राम्रै व्यवहार गर्नुहुन्छ।
- 25 हे परमप्रभु, यदि कुनै मानिसले तपाईंलाई साँच्चै नै प्रेम गर्छ भने तपाईंले आफ्नो स्नेहपूर्ण करुणा उसलाई देखाउनु होस्।
यदि कुनै मानिस तपाईं प्रति साँचो छ भने तपाईं पनि ऊ प्रति साँचो हुनुहुनेछ।
- 26 हे परमप्रभु, तपाईं धार्मिक र शुद्ध मानिसहरूका लागि धार्मिक अनि शुद्ध हुनुहुन्छ।
तर कपटीहरूका निम्ति तपाईं अझै कपटीपूर्ण कार्य गर्नु हुन्छ।
- 27 हे परमप्रभु, तपाईं नम्र मानिसहरूलाई सघाउनु हुन्छ
तर अंहकारीहरूलाई अपमान गर्नुहुन्छ।
- 28 हे परमप्रभु! तपाईंले मेरो दियो बाल्नु होस्।
मेरो परमेश्वरले चौरैतिरका अंधकारलाई उज्यालो पारीदिनु होस्!
- 29 परमप्रभु तपाईंको सहायताले म सिपाहीहरूसँग दगुन सक्छु।
परमेश्वरको सहयोगले म शत्रुहरूको पर्खालहरूमाथि चढ्न सक्छु।

- 30 परमेश्वरको शक्ति पूर्ण छ।
उहाँको वचन प्रमाणित भएको छ।
उहाँ आफूमाथि भरोसा गर्ने मानिसहरूलाई रक्षा गर्नुहुन्छ।
- 31 त्यहाँ परमप्रभु बाहेक अरु कुनै परमेश्वर छैन,
त्यहाँ परमेश्वर छोडेर अर्का चट्टान छैन।
- 32 परमेश्वर मलाई शक्ति प्रदान गर्नु हुन्छ।
उहाँले मलाई चोखो जीवन जिउन सहायता गर्नुहुन्छ।
- 33 परमेश्वरले मलाई मृग जस्तो चाँडो दगुन सक्ने क्षमता दिनुहुन्छ।
उहाँले सर्वोच्च ठाउँहरूमा मलाई दृढ भई उभिने बनाउनु हुन्छ।
- 34 परमेश्वरले मलाई युद्ध-कौशलता सिकाउनु हुन्छ।
यसकारण मेरा पाखुराहरू बलिया धनुबाट काँडहरू हान्न योग्यको हुनेछ।
- 35 परमेश्वर तपाईंले रक्षा गर्नुभयो र मलाई जित्नमा सघाउनु भयो।
तपाईंको दाहिने पाखुराले मलाई सघाउनु भयो।
तपाईंले शत्रुलाई परास्त गर्नमा सघाउनु भयो।
- 36 मेरा खुट्टाहरू र पाइलाहरू दरिलो पारिदिनु होस्।
यसैले म ठेस नलागिकन चाँडो-चाँडो हिँड्न सक्छु।
- 37 त्यसपछि म मेरा शत्रुहरूलाई खेद र पक्रन सक्छु
तिनीहरूलाई ध्वंश नगरीकन म फर्केर आउने छैन!
- 38 म शत्रुहरूलाई नाश गर्नेछु तिनीहरू फेरि उठ्ने छैनन्।
सम्पूर्ण शत्रुहरू मेरो पैतालामुनि हुनेछन्।
- 39 हे परमेश्वर, तपाईंले मलाई शक्तिशाली बनाउनु भयो,
युद्धमा तपाईंले मेरो शत्रुहरूलाई मेरो अधि झुकाउनु भयो।
- 40 तपाईंले मलाई मेरा शत्रुहरूका धिचोमा हिकाउने
र मेरा विरोधीहरूलाई ध्वंश पार्ने मौका दिनुभयो।
- 41 मेरा शत्रुहरूले सहयोगको लागि गुहारे,
तर त्यहाँ तिनीहरूलाई बचाउने कोही पनि थिएन।
तिनीहरूले परमप्रभु समेतलाई गुहारे
तर उहाँले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभएन।
- 42 मैले मेरो शत्रुहरूलाई धूलो पिठो पारेर कुटेँ।
तिनीहरू बतासमा उडाइएको धूलो जस्तो भए।
मैले तिनीहरूलाई धूलो पिठो पारिदिँँ।
- 43 मलाई ती मानिसहरूसँग जोगाउनु होस् जो मेरो विरुद्ध लडाइँ गर्छन।
मलाई जातिहरूका अगुवा बनाउनु होस्।
मलाई नजान्ने मानिसहरूले पनि मेरो सेवा गर्नेछन्।
- 44 ती मानिसहरूले मेरो विषयमा सुन्नेछन् अनि झट्टै मेरो आज्ञा पालन गर्नेछन्।
ती विदेशीहरू मदेखि भयभित हुनेछन्।
- 45 ती विदेशीहरू डरले काम्नेछन्।
तिनीहरू आफू लुकेका ठाउँहरूबाट डरले काम्दै निस्कने छन्।
- 46 परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ,
म मेरो चट्टानलाई प्रशंसा गर्छु।
किनभने उहाँ महान हुनुहुन्छ!
- 47 मेरो निम्ति परमप्रभुले मेरो शत्रुहरूलाई दण्ड दिनुभयो।
उहाँले मानिसहरूलाई आफ्नो अधीनमा राख्नु भयो।

48 हे परमप्रभु, तपाईंले मेरो शत्रुहरूबाट मलाई बचाउनु भयो जो मेरो विरुद्ध उभिए,

तिनीहरूलाई पराजित गर्न मलाई सहयोग गर्नुभयो।

मलाई अत्याचारी मानिसहरूबाट जोगाउनु भयो।

49 हे परमप्रभु, यही कारणले ती जातिहरूको बीचमा म तपाईंको स्तुति गर्छु।

यही कारणले गर्दा म तपाईंको नाउँको गीत गाउँछु।

50 परमप्रभुले आफ्ना राजालाई धेरै युद्धहरूमा सहयोग गर्नुहुन्छ।

उहाँले आफ्नो स्नेहपूर्ण करुणा आफूले अभिषेक गर्नु भएको राजालाई देखाउनु हुन्छ।

उहाँ दाऊद र उनका सन्तानहरूसित सधैंको लागि विश्वासयोग्य रहनुहुनेछ।

19

प्रमुख संगीतकारलाई: दाऊदको भजन।

1 स्वर्गले परमेश्वरको महिमाको विषयमा बोल्छ।

आकाश-मण्डले उहाँका हातबाट बनिएका राम्रा-राम्रा कुराहरूका विषयमा भन्दछ।

2 प्रत्येक नयाँ दिनले धेरै-धेरै सृष्टिको कथा वर्णन गर्छ।

अनि प्रत्येक रातले परमेश्वरको धेरै-धेरै शक्ति प्रकट गर्छ।

3 तिमीले साँच्चि नै केही वचन वा शब्दहरू सुन्न सक्तौ।

उनीहरूले स्वर निकाल्दैनन् जो हामी सुन्न सक्छौं।

4 तर तिनीहरूको “स्वर” सारा संसारभरि फैलिएर जाँदछ।

तिनीहरूका “वचनहरू” पृथ्वीको कुना-कुनासम्म पुग्छन्।

घामको लागि आकाश घर सरह हुन्छ।

5 घाम एक हीषित दुलहा जस्तो भएर आफ्नो ओछ्यानबाट आउँछ।

यो एउटा बलियो खेलाडी जस्तै दार्जुनमा तीव्र इच्छा भए झैं,

आफ्नो यात्रा आकाशमा तर्न शुरू गर्छ।

6 घामले आफ्नो यात्रा एक क्षितिजबाट थालेर अर्को क्षितिजमा शेष गर्छ।

यसको तापबाट केही पनि लुकदैन।

परमप्रभुको उपदेशहरू पनि त्यस्तै छ।

7 परमप्रभुका शिक्षाहरू अत्युत्तम छन्।

तिनीहरूले परमेश्वरका भक्तजनहरूलाई शक्ति प्रदान गर्छन्।

परमप्रभुको व्यवस्था विश्वास योग्यको छ।

यसले मूर्ख मानिसहरूलाई ज्ञानी बनाउँछ।

8 परमप्रभुका विधिहरू सही छन्।

तिनीहरूले मानिसहरूलाई खुशी पार्छन्।

परमप्रभुका आदेशहरू निष्कपट छन्,

तिनीहरूले जीवनमा उचित मार्ग देखाउदछन्।

9 परमप्रभुको उपासना एउटा ज्योति जस्तै हो

जसले अनन्त चम्किलो उज्यालो पार्छ।

परमप्रभुको न्यायहरू उचित र निष्कपट छन्।

तिनीहरू सम्पूर्ण ठीक छन्।

10 परमप्रभुको शिक्षाहरू अकबरी सुनभन्दा पनि मूल्यवान छन्।

तिनीहरू सौझैँ घरबाट निकालेको उत्तम महभन्दा पनि मीठा छन्।

11 परमप्रभुका शिक्षाहरूले आफ्ना दासहरूलाई होशियार पार्छ।

यदि तिनीहरूलाई पालन गर्थौं भने असल चिजहरू आउँछन्।

- 12 हे परमप्रभु, कसैले पनि आफ्ना सबै भूलहरू देख्न सक्तैनन्।
यसैले मलाई गुप्ती पापहरू गर्न नलगाउनु होस्।
- 13 मैले चाहेका पापहरू गर्न नलगाउनु होस्।
ती पापले ममाथि राज नगरोस्।
- यदि तपाईंले मलाई सहयोग गर्नुभयो भने म आफ्ना पापहरूबाट मुक्त हुन्छु।
- 14 आशा गर्छु, मेरा वचनहरू र विचारहरूले तपाईंको चित्त बुझ्यो होला।
परमप्रभु, तपाईं मेरो चट्टान हुनुहुन्छ, तपाईंले मात्र मलाई बचाउनु हुन्छ।

20

प्रमुख संगीतकारलाई: दाऊदको भजन।

- 1 सङ्कष्ट परेको बेलामा परमप्रभुले तिम्रो गुहारलाई सुन्नु भएको होस्।
याकुबका परमेश्वरले तिम्रो रक्षा गर्नु भएको होस्।
- 2 उहाँको पवित्र स्थानबाट परमप्रभुले तिमीलाई सहायतामा पठाउनु भएको होस्।
उहाँले सियोनबाट तिमीलाई मद्दत दिऊन्।
- 3 तिमीले अर्पण गरेका सम्पूर्ण उपहारहरू परमेश्वरले सम्झना गर्स्न्।
उहाँले तिम्रा सबै बलिहरू स्वीकार गर्स्न्।
- 4 तिमीले खास जे चाहन्छौ परमेश्वरले त्यही दिऊन्।
उहाँले तिम्रा सबै योजनाहरू सफल पारी दिऊन्।
- 5 जब परमप्रभु परमेश्वरले तिमीलाई सहयोग गर्नु हुन्छ हामीहरू खुशी हुनेछौं।
परमेश्वरको नाउँको स्तुति गरौं।
तिमीले मागेको प्रत्येक कुरा परमप्रभुले दिऊन्।
- 6 अब म जान्दछु आफूले रोजेका राजालाई परमप्रभुले सहयोग गर्नुहुन्छ।
परमेश्वर आफ्नो पवित्र स्वर्गमा हुनुहुन्छ अनि आफूले रोजेका राजालाई जवाफ दिनुहुन्छ।
परमेश्वरले बचाउन आफ्नो महान शक्ति चलाउनु हुन्छ।
- 7 कतिपय मानिसहरूले आफ्ना रथहरूमाथि भरोसा गर्दछन् कतिपय मानिसहरूले आफ्ना सिपाहीहरू माथि भरोसा गर्दछन्।
तर हामी ता परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरकै नाउँमा भरोसा गर्छौं।
- 8 ती अन्य मानिसहरू पराजित भए, तिनीहरू युद्धमा मारिए।
तर हामीले जित्यौं! हामी विजेता हौं।
- 9 परमप्रभुले आफूले रोजेका राजालाई बचाउनु हुन्छ।
परमेश्वरले रोजेका राजाले गुहार मागे अनि परमेश्वरले त्यसको जवाफ दिनुभयो।

21

प्रमुख संगीतकारलाई: दाऊदको भजन।

- 1 हे परमप्रभु, तपाईंको बलले राजालाई खुशी पार्छ।
जब तपाईं उसलाई बचाउनु हुन्छ ऊ अति नै खुशी हुन्छ।
- 2 तपाईंले राजालाई ती थोकहरू दिनु भयो जुन उनले चाहेका थिए।
हे परमप्रभु, राजाले तपाईंसँग केही थोकहरू मागे, र मागेका थोकहरू सबै तपाईंले दिनुभयो।
- 3 हे परमप्रभु, तपाईंले साँच्चि नै राजालाई आशीर्वाद दिनु भयो।
तपाईंले सुनको मुकुट उहाँको शिरमा लगाई दिनु भयो।
- 4 हे परमेश्वर, राजाले जीवन-दान तपाईंसित मागे र तपाईंले उनलाई त्यही दिनुभयो।
तपाईंले उनलाई दीर्घायु प्रदान गर्नुभयो, जुन सदा सर्वदाको निम्ति जारी रहनेछ।

- 5 तपाईंले जित्रका लागि राजालाई अगुवाइ गर्नुभयो अनि उनलाई महान् महिमा प्रदान गर्नुभयो।
तपाईंले उसलाई इज्जत र आदर दिनुभयो।
- 6 हे परमेश्वर, तपाईंले साँच्ची नै राजालाई सदा सर्वदाको निम्ति आशीर्वाद दिनुभयो।
जब राजाले तपाईंको मुहार हेर्नु हुन्छ अनि त्यसले उहाँलाई आनन्दमय पार्दछ।
- 7 राजाले परमप्रभुमाथि भरोसा राख्छ।
सर्वोच्च परमेश्वरको दयाबाट उनले कहिल्यै उदास हुनु पर्दैन।
- 8 हे परमेश्वर, तपाईंले आफ्ना शत्रुहरूलाई तपाईं कतिको शक्तिशाली हुनुहुन्छ देखाउनु हुनेछ।
जसले तपाईंमाथि हेय-दृष्टि राख्छन्।
तपाईंको शक्तिले ती मानिसहरूलाई परास्त गर्छ।
- 9 हे परमप्रभु, तपाईं जब राजासँग हुनुहुन्छ,
उनी तातो चल्हा जस्तो हुन्छन्।
जसले प्रत्येक कुरा दिदछन्।
आफ्नो क्रोधको ज्वालामा सबै शत्रुहरूलाई नष्ट पार्छ।
- 10 शत्रुहरूका सन्तानहरू समेत नष्ट भए।
तिनीहरू यस पृथ्वीबाट गए।
- 11 किनभने ती मानिसहरूले तपाईंको विरुद्ध नराम्रा योजनाहरू तयार गरे, परमप्रभु।
तिनीहरूले अधर्मका कामहरू गर्ने योजना गरे तर तिनीहरू सफल भएनन्।
- 12 हे परमप्रभु, तपाईंले ती मानिसहरूलाई आफ्ना दास बनाउनु भयो।
तपाईंले तिनीहरूलाई डोरीले सँगै बाँध्नु भयो।
तपाईंले तिनीहरूका घाँटीहरू वरिपरि डोरीहरू बाँध्नु भयो तिनीहरूलाई जस्तै दासहरू शिर झुकाएर बसे पार्नु भयो।
- 13 हे परमप्रभु, हामी तपाईंको प्रशंसा गर्छौं!
हामी तपाईंको महा शक्तिको विषयमा वाघ-वादनसहित गीतहरू गाउने छौं।

22

प्रमुख संगीतकारलाई “मृगको प्रभातको धुन।” दाऊदको भजन।

- 1 हे मेरो परमेश्वर, हे मेरो परमेश्वर! किन मलाई छाड्नुभयो?
मलाई बचाउन तपाईं किन यति टाढा हुनुहुन्छ!
तपाईं मेरो विलौना, गुहार सुन्नलाई कति टाढा हुनुहुन्छ!
- 2 हे मेरो परमेश्वर, मैले तपाईंलाई दिउँसो बोलाएँ,
अनि मैले निरन्तर तपाईंलाई रातभरि बोलाएँ,
तर तपाईंले मलाई उत्तर दिनु भएन।
- 3 हे परमेश्वर तपाईं मात्र पवित्र हुनुहुन्छ तपाईं राजा जस्तो बस्यहुन्छ।
इस्राएल का प्रशंसाहरू तपाईंको सिंहासन हो।
- 4 हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले तपाईंमाथि भरोसा गरे
हो तिनीहरूले तपाईंमाथि भरोसा गरे, अनि तपाईंले तिनीहरूलाई बचाउनु भयो।
- 5 हे परमेश्वर, हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले तपाईंलाई गुहार मागे अनि तिनीहरू आफ्ना शत्रुहरूबाट जोगिए।
तिनीहरूले तपाईंमाथि भरोसा राखे अनि तिनीहरू निराश भएनन्।
- 6 यसकारण के म किरा हुँ मानिस होइन?
मानिसहरू मबाट लज्जित छन्।
तिनीहरूले मलाई निन्दा गर्छन्।
- 7 प्रत्येक जसले मलाई हेर्छ मेरो खिसी गर्छ।
उसले आफ्नो टाउको हल्लाउँछ र मलाई जिन्नो देखाउँछ।
- 8 तिनीहरूले मलाई भन्दछन् “परमप्रभुलाई गुहारको लागि बोलाऊ,
हुन सक्छ तिमीलाई बचाउलान।

यदि उनले तिमीलाई सँच्ची नै मन पराउँदछन् भने निःसन्देह उनले तिमीलाई रक्षा गर्ने नै छन्!”

- 9 हे परमेश्वर, सत्य हो भनि तपाईं मात्र एकजना हुनुहुन्छ जसमाथि म आश्रित हुन्छु।
तपाईंले म जन्मेको दिनदेखि नै मेरो खुबै हेरचाह गर्नु भएकोछ।
जब म दूध चुसे बालकै थिएँ तपाईंले मलाई आश्वसन र सान्त्वना दिनुभयो।
- 10 तपाईं मेरो जन्म काल देखि नै परमेश्वर हुनुभएको छ।
म आमाको गर्भबाट निस्कने बित्तिकै तपाईंको हेरचाहमा राखिएको थिएँ।
- 11 यसैले हे परमेश्वर, मलाई नछाड्नु होस्!
सङ्कष्ट नजिक छ। त्यहाँ मलाई साथ दिने कोही पनि छैनन्।
- 12 मानिसहरू मेरो चारैतिर छन्।
तिनीहरू बलिया साँढेहरू जस्ता छन् जसले मलाई घेर राखेको छ।
- 13 तिनीहरूले मलाई गर्जैदै
शिकार निल्ने सिंहले जस्तै आक्रमण गरिरहेका छन्।
- 14 मेरो शक्ति क्षीण भएको छ
जसरी जमीनमा पानी पोखिन्छन्।
मेरा जम्मै हाडहरू अलग भइसकेको छन्।
मेरो आँट हराई सक्यो!
- 15 मेरो मुख फुटेको माटोको भाँडो जस्तै सूक्खा छ।
मेरो जिब्रोमाथि तालुमा टाँसिँदै छ।
तपाईंले मलाई मृत्युको धूलोमा फ्याँक्नु भएकोछ।
- 16 “कुकुरहरू” दुष्ट मानिसहरू हुन्, चारैतिर छन्।
तिनीहरूले मलाई पासोमा पारे।
तिनीहरूले मेरा खुट्टा र हातहरू चिथोरैका छन्।
- 17 म मेरो हाडहरू देख्न सक्छु
अनि मानिसहरूले मलाई चियो गरिरहेका छन्!
तिनीहरूले मलाई हेरिरहेका छन्!
- 18 ती मानिसहरूले मेरो लगाहरू बाँडिरहेका छन्।
तिनीहरूले मेरो पोशाकहरूको निम्ति चिट्ठा उडाइरहेका छन्।
- 19 हे परमप्रभु, मलाई छोडी नजानुहोस्! तपाईं मेरो बल हुनुहुन्छ।
मेरो सहायताको निम्ति आइहाल्नुहोस्।
- 20 हे परमप्रभु, मेरो प्राण तरवारबाट बचाउनुहोस्।
मेरो बहुमूल्य प्राण ती कुकुरहरूबाट जोगाई दिनुहोस्।
- 21 सिंहको मुखदेखि मेरो रक्षा गर्नुहोस्।
साँढेहरूका सींगहरूबाट मेरो रक्षा गर्नुहोस्।
- 22 हे परमप्रभु, म तपाईंको विषयमा मेरा दाज्यू-भाइहरूलाई भन्नेछु।
महासभामा म तपाईंको प्रशंसा गाउनै छु।
- 23 सम्पूर्ण मानिसहरू ज-जसले उहाँको प्रशंसा गर्दछन् परमप्रभुको प्रशंसा गर।
हे इस्राएल का सन्तान हो, परमप्रभुलाई सम्मान देखाऊ।
हे, इस्राएल का मानिसहरू! परमप्रभुको डर मान र सम्मान गर।
- 24 किनभने परमप्रभुले सङ्कटहरूमा परेका सबै दीनहीन मानिसहरूलाई सहयोग गर्नुहुन्छ।
परमप्रभु तिनीहरूदेखि लज्जित हुनुहुन्न।
यदि मानिसहरूले परमप्रभुलाई गुहार मागे,
उहाँ आफैँ तिनीहरूदेखि लुक्नु हुन्न।

- 25 हे परमप्रभु, तपाईंले जे गर्नु भएकोछ त्यसको निम्ति म तपाईंको प्रशंसा महासभामा गर्छु।
ती सम्पूर्ण भक्तजनहरूको सम्मुख मैले सबै जुन दिन्छु भनेर वचन दिएको थिएँ बलिहरू अर्पण गर्नेछु।
- 26 नम्र मानिसहरू, आऊ, खाऊ र सुन्तष्ट हौ!
तिमीहरू जो परमप्रभुलाई खोज्दै आएका छौ उहाँको प्रशंसा गर!
तिमीहरूका हृदयहरू सधैंको निम्ति खुशी रहोस्।
- 27 टाढा-टाढा भएका जातिका मानिसहरूले परमप्रभुलाई सम्झून्
र उहाँतिर फर्केर आऊन्!
विदशीहरूका परिवारहरूले पनि, उहाँ अघि दण्डवत् गरून् र उहाँको पूजा गरून्।
- 28 किन? किनभने परमप्रभु नै राजा हुनुहुन्छ।
उहाँले सबै जातिहरू माथि शासन गर्नुहुन्छ।
- 29 बलिया, स्वस्थ मानिसहरूले खाइसके पछि परमेश्वरको सम्मुख शिर निहुराएर ढोग गर्दछन्।
वास्तवमा, सबै मानिसहरू मर्नेछ
अनि जो मरिसकेका छन्,
तिनीहरूले परमेश्वर सम्मुख शिर निहुराएर ढोग्दछन्!
- 30 अनि भविष्यमा हाम्रा सन्तानहरूले परमप्रभुको सेवा गर्नेछन्।
मानिसहरूले सदा सर्वदा उहाँको विषयमा भन्ने छन्।
- 31 प्रत्येक मानिसहरूले आफ्ना भावी सन्तान र केटा-केटीहरूलाई
परमेश्वरले गर्नु भएको राम्रा कुराहरूको विषयमा भन्नेछन्।

23

दाऊदको भजन।

- 1 परमप्रभु मेरो गोठाला हुनुहुन्छ।
मलाई खाँचो परेका सबै थोकहरू पाउनेछु।
- 2 उहाँले मलाई हरियो घाँसको चौरमा सुताउनुहुन्छ।
उहाँले मलाई शान्त तलाउतिर लानु हुन्छ।
- 3 उहाँले आफ्नै नामको लागि मेरो आत्मामा नयाँ शक्ति दिनुहुन्छ।
उहाँ सँचै नै असल हुनुहुन्छ भन्ने देखाउनलाई उहाँले मलाई धार्मिकताको बाटोतर्फ डोराउनु हुन्छ।
- 4 यदि म चिहानभन्दा पनि अन्धकार-खाडी भएर हिडे पनि,
डरले रातभरी तँसने छैन, किनभने हे परमप्रभु, तपाईं मसँग हुनुहुन्छ।
तपाईंको लाठी र लौरोले मलाई सान्तवना दिदछ।
- 5 हे परमप्रभु, तपाईंले मेरो शत्रुहरूका समक्ष मेरो निम्ति भोजन तयार पारिदिनु भयो,
अनि तपाईंले मेरो शिरमा तेल हाल्नु भयो।*
मेरो कचौरा चुलिन्छ र पोखिएर बगिरहनेछ।
- 6 मेरो जीवनको अन्तसम्म करुणा र भलाई मसँगै रहने छ,
अनि म परमप्रभुको मन्दिरमा सधैंको निम्ति बसेछु।

24

दाऊदको भजन।

- 1 पृथ्वी र त्यसमा भएका सबै थोकहरू परमेश्वरका सम्पत्ति हुन्।
यो संसार र यसका सबै मानिसहरू उहाँकै सम्पत्ति हुन्।
- 2 परमप्रभुले पानीमाथि पृथ्वी बनाउनु भयो
उहाँले यसलाई नदीहरूमा बसाउनु भयो।

* 23:5: मेरो ... भयो यसको अर्थ हुनसक्छ: “परमेश्वरले यो व्यक्तिलाई सम्माननीय पुरुषलाई झैं स्वागत गर्नु भयो” अथवा “परमेश्वरले उसलाई प्रचुर सम्पत्ति दिनु भयो, परमेश्वरले उसलाई एक राजा, पूजाहारी अथवा अगमवक्तालाई झैं विशेष रूपमा चुन्नु भयो।”

- 3 परमप्रभुको पर्वतमाथि को जान सकछ?
उठेर परमप्रभुको पवित्र मन्दिरमा उपासना गर्न को सकछ?
- 4 मानिसहरू जसले पाप कर्महरू गरेका छैनन्
मानिसहरू जसका शुद्ध हृदयहरू छन्।
मानिसहरू जसले सत्य भनेर झूट बोल्नलाई मेरो नाउँ प्रयोग गरेका छैनन्।
अनि जसले झूटो बोलेनन् र झूटा कसमहरू खाएका छैनन्, तिनीहरूले मात्र त्यहाँ उपासना गर्न सकछन्।
- 5 असल मानिसहरूले मात्र अन्य मानिसहरूलाई पनि आशीर्वाद दिइयोस् भनी परमप्रभुलाई प्रार्थना गर्छन्।
ती असल मानिसहरूले आफ्ना परमेश्वर, आफ्ना उद्धारकलाई असल कुराहरू गरिदिनु होस् भनी याचना गर्छन्।
- 6 ती असल मानिसहरूले परमेश्वरलाई पछ्याउने कोशिश गर्दछन्।
तिनीहरू सहयोग मान्न याकबका परमेश्वर कहाँ जान्छन्।
- 7 हे मूल प्रवेश-द्वारहरू आफ्ना टाउकाहरू उठाऊ।
सनातनका द्वारहरू, खोल,
अनि महिमापूर्ण राजा भित्र आउनु हुनेछ।
- 8 महिमाका महाराज को हुनुहुन्छ?
परमप्रभु नै ती राजा हुन्, उहाँ शक्तिशाली सिपाही हुनुहुन्छ।
परमप्रभु उही राजा हुनुहुन्छ, उहाँ पराक्रमी हुनुहुन्छ।
- 9 हे मूल प्रवेश-द्वारहरू, आफ्ना टाउकाहरू उठाऊ।
सनातनका द्वारहरू खुल्ला होऊ,
र महिमापूर्ण महाराज भित्र आउनु हुनेछ।
- 10 यो महिमाका महाराज को हुनुहुन्छ?
सर्वशक्तिमान् परमप्रभु नै महाराज हुनुहुन्छ, उहाँ नै महिमाका राजा हुनुहुन्छ।

25

दाऊदको भजन।

- 1 हे परमप्रभु, म स्वयंलाई नै तपाईंको अर्पण गर्दछु।
- 2 हे मेरो परमेश्वर, म तपाईंमाथि भरोसा गर्छु
र म कहिले निराशा हुने छैन।
मेरा शत्रुहरू ममाथि हौंसे छैनन्।
- 3 यदि कुनै मानिसले तपाईंमाथि भरोसा गर्छ भने त्यो कहिल्यै निराश हुने छैन।
तर विश्वासघातीहरू निराशा हुनेछन्।
तिनीहरूले केही पनि पाउने छैनन्।
- 4 हे परमप्रभु, मलाई तपाईंको पथ निर्देशन गर्नुहोस्।
मलाई तपाईंको शिक्षा सिकाउनुहोस्।
- 5 बाटो देखाउनु होस् र मलाई तपाईंको सत्यताहरू सिकाउनुहोस्।
तपाईं मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ, मुक्तिदाता हुनुहुन्छ।
म दिनहुँ तपाईंमा भरोसा गर्दछु।
- 6 हे परमप्रभु, तपाईंको कृपाको सम्झना ममाथि सधैं रहोस्,
मलाई प्रेम देखाउनु होस् जो तपाईंसँग सधैं छ।
- 7 ती मेरा पापहरू र दुष्टतापूर्ण कामहरू नसम्झनु होस् म जुन जवानी हुँदा गरेको थिएँ।
हे परमप्रभु, तपाईंको शुभनाउँको लागि, मलाई प्रेममा सम्झना गर्नुहोस्।
- 8 परमप्रभु सौँचै असल अनि इमान्दार हुनुहुन्छ।

- उहाँले पापीहरूलाई ठीक मार्गमा बाँच्ने तरिका सिकाउनु हुन्छ।
- 9 जब उहाँ विनम्र मानिसहरूको निम्ति न्याय संगत हुनुहुन्छ।
यसरी उहाँले तिनीहरूलाई जिउन सही मार्ग देखाउनु हुन्छ।
- 10 परमप्रभु सधैं ती मानिसहरू तर्फ दयालु र सत्य हुनुहुन्छ
जसले उहाँको प्रतिज्ञा र करारहरू मान्दछ।
- 11 हे परमप्रभु, मैले धेरै गल्तीहरू गरेको छु।
तर, तपाईंको अनुग्रह देखाउनु होस, मैले जे जति अधर्म कामहरू गरे त्यसलाई क्षमा गरिदिनु होस।
- 12 यदि कुनै मानिसले परमप्रभुको भक्त हुन खोज्दछ,
तब उहाँले त्यस मानिसलाई बाँच्ने उत्तम बाटो देखाउनु हुनेछ।
- 13 त्यस मानिसले असल चीजहरूमा तृप्ति पाउनेछ,
अनि परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नु भएको जमीन उसका छोरा-छोरीहरूले पाउनेछन्।
- 14 परमप्रभुले आफ्ना गुन कुराहरू आफ्ना भक्तजनहरूलाई भन्नुहुन्छ।
उहाँले आफ्नो करारहरू तिनीहरूलाई सिकाउनु हुन्छ।
- 15 म सधैं परमप्रभुको सहयोग पाउन उहाँलाई पखिरेको छु।
उहाँ सधैं मेरो संकटहरूबाट मलाई मुक्ति गर्नुहुन्छ।
- 16 हे परमप्रभु, म पीडित र एक्लो छु,
मपट्टि फर्केर ममाथि कृपा दर्शाउनु होस।
- 17 मेरा संकटहरूबाट मलाई मुक्ति दिनुहोस।
मेरो समस्याहरू समाधान गर्न साथ दिनुहोस।
- 18 हे परमप्रभु, मेरा परीक्षाहरू र संकटहरूमा दृष्टि राख्नुहोस
र मैले गरेका सबै पापहरू क्षमा गर्नुहोस।
- 19 मसँग भएका मेरा शत्रुहरूमा नजर परोस।
तिनीहरूले मलाई हेला गर्छन् र कष्ट दिन्छन्।
- 20 हे परमप्रभु मेरो सुरक्षा गर्नुहोस् अनि बचाउनुहोस्।
म तपाईंमाथि भरोसा गर्छु यसर्थ मलाई निराश नपार्नुहोस्।
- 21 हे परमेश्वर, तपाईं साँच्चै नै इमान्दारी र धार्मिक हुनुहुन्छ
म तपाईंमा भरोसा राख्छु यसैले मेरो रक्षा गर्नुहोस।
- 22 हे परमेश्वर! इस्राएल का सम्पूर्ण मानिसहरूलाई उनीहरूका शत्रुहरूदेखि बचाउनुहोस।

26

दाऊदको भजन।

- 1 हे परमप्रभु मेरो न्याय गर्नुहोस्।
म चोखो भएर बाँचेको छु भनेर प्रमाणित गर्नुहोस।
म परमप्रभुमा भरोसा गर्न कहिल्यै चुकेको छैन।
- 2 हे परमप्रभु प्रयास गरेर मलाई जाँच गर्नुहोस।
मेरो मन र हृदय जाँचन नियालेर हेर्नुहोस।
- 3 मैले तपाईंको साँचो प्रेम कहिल्यै बिसिएको छुइनँ
अनि तपाईंको विश्वासले मेरो सारा जीवनलाई डोर्याइरहेको छ।
- 4 म ती व्यर्थका मानिसहरू मध्येको होइन।
म दुष्टका संगतहरूलाई घृणा गर्छु।
- 5 म ती कुकर्मिहरूको समुदायलाई घृणा गर्छु।
म ती ठग धूर्तहरूको समुदायहरूमा सामेल छैन।

- 6 हे परमप्रभु, म चोखो छु भनेर देखाउनलाई मेरो हातहरू धोई दिनुहोस्
म तपाईंको वेदीको वरिपरि हिंड्न सकूँ।
- 7 हे परमप्रभु, म तपाईंको महिमाको गीत गाउँछु।
म ती अद्भुत सृजनाहरूका गीत गाउँछु जुन सबै तपाईंले सृष्टि गर्नुभयो।
- 8 हे परमप्रभु म तपाईंको मन्दिरलाई प्रेम गर्दछु।
म तपाईंको महिमापूर्ण पाललाई प्रेम गर्दछु।
- 9 हे परमप्रभु, मलाई पापीहरूसित सजाय नदिनुहोस्।
ती हत्याराहरू सँगै मलाई नमार्नुहोस्।
- 10 ती पापीहरूले अन्य मानिसहरूलाई ठग्न सक्छन्।
तिनीहरूले नीच काम गर्न पैसाहरू लिनसक्छन्।
- 11 तर म निर्दोष छु।
यसैले परमेश्वरको म प्रति कृपा रहोस् र रक्षा गर्नुहोस्।
- 12 म सबै विपदहरूबाट सुरक्षित छु।
हे परमप्रभु, म तपाईंका मानिसहरूको महासभामा, बोलाइएकाहरूको माझमा जब उभिन्छु त्यहाँ तपाईंको प्रशंसा गर्नेछु।

27

दाऊदको भजन।

- 1 हे परमप्रभु, तपाईं मेरो ज्योति र उद्धारकर्ता हुनुहुन्छ,
मैले कोहीसँग पनि डराउनु पर्दैन!
मेरो जीवनको लागि परमप्रभु नै सुरक्षित ठाउँ हुनुहुन्छ!
यसैले म कोहीसँग डराउने छैन।
- 2 ढुङ्गा मानिसहरूले मलाई आक्रमण गर्न सक्छन्।
तिनीहरूले मलाई तरवारले काट्न सक्छन्।
मेरा शत्रुहरूले आक्रमण गर्न सक्छन्
अनि मलाई ध्वंश पार्ने प्रयास गर्न सक्छन्।
- 3 तर मेरा शत्रुहरू ठक्कर खानेछन् अनि पतित हुनेछन्।
तथापि सिपाहीहरू मेरो वरिपरि छन्, म डराउने छैन।
यदि मानिसहरूले युद्धमा आक्रमण गरे तापनि म डराउने छैन।
किनभने म परमप्रभुमाथि भरोसा गर्दछु।
- 4 परमप्रभुबाट म एउटै मात्र कुरा जान्न चाहन्छु:
“जीवनभर म उहाँको मन्दिरमा बस्न सकूँ,
परमप्रभुले दिने खुशी अनुभव गर्नुसकूँ
अनि मन्दिरमा परिदर्शन गर्नु सकूँ।”
- 5 परमप्रभुले मलाई बचाउनु हुन्छ।
जब म संकटमा पर्छु उहाँले मलाई आफ्नो वासस्थानमा लुकाउनुहुन्छ।
उहाँले मलाई आफ्नो सुरक्षाको ठाउँमा लानुहुन्छ।
- 6 मेरा शत्रुहरूले मलाई घेरका छन्।
तर तिनीहरूलाई परास्त गर्न मलाई परमप्रभुले सहयोग गर्नु हुनेछ।
त्यसपछि म उहाँको पालमा बलि चढाउने छु।
म आनन्दको जयकार सहित बलिदान गर्नेछु,
म परमप्रभुको सम्मानमा भजन गाउनेछु।
- 7 हे परमप्रभु, मेरो बिन्ती सुन्नुहोस्।

- मलाई जवाफ दिनुहोस्। मलाई कृपादान गर्नुहोस्।
 8 हे परमप्रभु, म तपाईंसँग बोल्न चाहन्छु।
 म हृदयबाटै तपाईंसँग कुरा गर्न चाहन्छु।
 म तपाईं समक्ष बोल्न आएँ।
 9 हे परमप्रभु, तपाईंको दासबाट अनुहार नफर्काउनु होस्,
 मलाई साथ दिनुहोस्।
 मलाई टाढा नधकेल्नुहोस्,
 मलाई नत्याग्नु होस्,
 मेरो परमेश्वर, तपाईं मेरो रक्षक हुनुहुन्छ।
 10 मेरो माता-पिताले मलाई छोडी गए।
 तर परमप्रभुले मलाई लानु भयो र बनाउनु भयो।
 11 हे परमप्रभु, मेरा शत्रुहरू छन्।
 यसैले मलाई पथ प्रदर्शन गर्नुहोस् र तपाईंको उपायहरू बताउनु होस्।
 मलाई ठीक कुराहरू मात्र गर्न सिकाउनु होस्।
 12 मेरा शत्रुहरूले ममाथि आक्रमण गरे।
 मलाई अरूले चोट पुर्यायोस भनी तिनीहरूले मेरो विषयमा झूटो बोलेका छन्।
 परमप्रभु, मेरा शत्रुहरूले मलाई पराजित नगर्न।
 13 मलाई पूरा विश्वास छ म मर्नु भन्दाअघि परमप्रभुको सतगुण हेर्न पाउनेछु।
 14 परमप्रभुको सहयोगलाई पर्ख,
 बलियो र साहसी होऊ,
 अनि परमप्रभुको सहयोग पर्ख।

28

दाऊदको भजन।

- 1 हे परमप्रभु, तपाईं मेरो निम्ति चट्टान हुनुहुन्छ।
 म तपाईंलाई सहायताको निम्ति गहारी रहेछु।
 मेरो प्रार्थनाहरूलागि कान नथुनुहोस्!
 यदि तपाईंले सहायताको निम्ति मेरो बिन्ती सुन्नु भएन भने,
 मानिसहरूले सोच्नेछन् म चिहानमा भएका मुर्दाहरूभन्दा हीन छु।
 2 हे परमप्रभु, म आफ्ना पाखुराहरू उचाल्दै तपाईंको खास पवित्र स्थानतर्फ प्रार्थना गर्छु।
 जब म बोलाउँछु मलाई सुनि दिनुहोस्।
 मप्रति दया दर्शाउनु होस्।
 3 हे परमप्रभु, मलाई ती दुःख मानिसहरू मध्येको नठान्नुहोस्।
 तिनीहरूले आफ्ना छिमेकीहरूलाई “शालोम”^{*} शब्दसँग स्वागत गर्दछन्, तर तिनीहरूको मनभित्र आफ्ना
 छिमेकीहरूको विरुद्ध अधर्म कामहरू गर्दछन्।
 4 हे परमप्रभु, ती मानिसहरूले अरूको निम्ति अहितकारी कामहरू गर्दछन्।
 यसैले अधर्म कुराहरू नै तिनीहरू तर्फ फर्काई दिनुहोस्।
 तिनीहरूका कुकार्यहरू अनुसार दण्ड दिनुहोस्।
 5 दुःख मानिसहरूले परमप्रभुको धार्मिक कार्यहरू बुझ्दैनन्।
 उहाँले के बनाउनु भएकोछ भनी तिनीहरू बुझ्दैनन्।
 परमप्रभुले तिनीहरूलाई दण्ड दिऊन् अनि सम्बुद्धिपूर्ण नबनाऊन्।
 6 परमप्रभुको प्रशंसा गर।
 उहाँले मेरो करुणाको प्रार्थना सुन्नुभयो।
 7 परमप्रभु मेरो शक्ति हुनुहुन्छ, उहाँ मेरो ढाल हुनुहुन्छ,

* 28:3: शालोम अर्थ हो “शान्ति” तर अभिवादन गर्दा “नमस्ते” मा पनि प्रयोग हुन्छ।

- म उहाँमाथि भरोसा गर्छु,
म खुशी छु
र उहाँको प्रशंसाको गीत गाउँछु।
- 8 परमप्रभुले आफूले रोज्नु भएका प्रियजनलाई रक्षा गर्नुहुन्छ।
परमप्रभुले उहाँलाई बचाउनु हुन्छ। परमप्रभु उसको शक्ति हुनुहुन्छ।
- 9 हे परमेश्वर, आफ्ना मानिसहरूलाई रक्षा गर्नुहोस्।
जो तपाईंका हुन, तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिनु होस्।
तिनीहरूको अनन्त अगुवाइ र सम्मान गर्नुहोस्।

29

दाऊदको भजन।

- 1 परमेश्वरका सन्तान हो, परमप्रभुको प्रशंसा गर।
उहाँको महिमा र शक्तिको प्रशंसा गर।
- 2 परमप्रभुको स्तुति गरौं र उहाँको नाउँको सम्मान गरौं।
आफ्ना खास पोशाक* लगाएर उहाँको उपासना गरौं।
- 3 परमप्रभुले आफ्ना आवाज समुद्रमाथि उठाउनु हुन्छ।
मेघको गर्जन समुद्रमाथि प्रतिध्वनि हुन्छ, यही नै महिमापूर्ण परमप्रभुको आवाज हो।
- 4 परमप्रभुको आवाजले उहाँको शक्ति बुझाउँछ।
उहाँको आवाजले आफ्नो महिमा दर्शाउँछ।
- 5 परमप्रभुको आवाजले देवदारका रूखहरू पनि टुक्रा-टुक्रा पारेर भँचछ।
परमप्रभुले लबनोनका टूला-टूला देवदारको रूखहरू भँचनु हुन्छ।
- 6 परमप्रभु लबनोनलाई हल्लाउनु हुन्छ।
यो सानो सौँढे उफ्रिहेको झैं देखिन्छ।
सिरिओन हल्लिन्छ।
त्यो सानो बाग्छा नाच्दै गरे झैं देखिन्छ।
- 7 परमप्रभुको आवाज बिजुलीको चमकसित हावाबाट बाहिरिन्छ।
- 8 परमप्रभुको आवाजले मरुभूमि पनि चम्काई दिन्छ।
कादेशको मरुभूमिलाई परमप्रभुको आवाजले थर्काई दिन्छ।
- 9 परमप्रभुको आवाजले मृगलाई भयभीत पारिदिन्छ।
परमप्रभुले जङ्गलहरू ध्वंश पारिदिनु हुन्छ;
तर उहाँको दरबारमा, मानिसहरू “महिमा” गाउँछन्।
- 10 जम्मै बाढी आएको बेलामा परमप्रभु राजा हुनुहुन्थ्यो
अनि सदा सर्वदको लागि राजा नै हुनुहुनेछ।
- 11 परमप्रभुले उहाँका मानिसहरूलाई सुरक्षा गर्छन्।
परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई शान्तिले आशीर्वाद दिन्छन्।

30

भजनहरू मध्ये एउटा। यो भजन मन्दिरको नाउँमा समर्पण। दाऊदको भजन।

- 1 हे परमप्रभु, तपाईंले मलाई मेरो संकटहरूबाट माथि उठाउनु भयो।
तपाईंले मेरो शत्रुहरूलाई जित्र दिनु भएन र मप्रति हौंसो उडाउन दिनु भएन।
यसैले तपाईं प्रति म सम्मान जनाउँदछु।
- 2 हे परमप्रभु, मेरो परमेश्वर, मैले तपाईंलाई प्रार्थना गर्ने

* 29:2: खास पोशाक जुन पोशाक मन्दिरमा परमेश्वरको पूजा-पाठ गर्दा लगाइन्छ।

र मलाई निको पार्नु भयो।

3 तपाईंले मलाई चिहानबाट निकाल्नु भयो र बाँचन दिनुभयो।
मैले खाडलमा लडिरहेका मृतकहरूसित मिल्नु परेन।

4 हे परमेश्वरका भक्तजनहरू, परमप्रभु प्रति भजन गाओ!

उहाँको पवित्र नाउँको प्रशंसा गर!

5 परमेश्वर क्रोधित हुनुहुन्थ्यो यसर्थ निर्णय “मृत्यु” हुन गयो।
तर उहाँले आफ्नो प्रेम दर्शाउनु भयो र मलाई “जीवनदान” दिनुभयो।
म राती रोइरहेँ,
अर्को बिहान म खुशी थिएँ र गाइरहेथेँ!

6 जब म जोगिएँ र सुरक्षित भएँ,

सोचेँ केही कुरोले पनि मलाई कष्ट पुर्याउन सक्ने छैन!

7 हे, परमप्रभु जब तपाईं मप्रति कृपालु हुनुहुन्थ्यो
मैले अनुभव गरेँ कसैले पनि मलाई पराजित गर्न सक्ने छैन!

जब तपाईंले मबाट मुख फर्काएर जानुभयो,

म डराएँ र कामे।

8 यसर्थ परमेश्वर, म फर्केँ अनि तपाईं प्रति प्रार्थना गरेँ।

मैले तपाईंलाई दयाको बिन्ती गरेँ।

9 मैले भने, “परमेश्वर, के राम्रै हुन्छ!

यदि म मरे अनि चिहानभित्र गए भने?

मेरो मानिसहरू खाली धूलोभित्र पल्टिएर बस्छन्!

तिनीहरूले तपाईंको प्रशंसाहरू गाउँदैनन्।

कतिसम्म हामी तपाईंमाथि निर्भर हुनसक्छौं।

तिनीहरूले मानिसहरूलाई भन्दैनन्।

10 हे परमप्रभु, मेरो प्रार्थना सुन्नुहोस् र मप्रति कृपादृष्टि राख्नुहोस्!

हे परमप्रभु, मलाई साथ दिनुहोस्!”

11 मैले प्रार्थना गरेँ र तपाईंले साथ दिनुभयो!

तपाईंले मेरो स्वाइलाई नाचमा बद्ली दिनुभयो।

तपाईंले मेरो उदासीनताका पोशाकहरू फुकालेर लैजानु भयो

र खुशीयालीले मलाई ढाकिदिनु भयो।

12 हे परमप्रभु, मेरो परमेश्वर, म सदासर्वदा तपाईंको स्तुति गाउनेछु यसकारण त्यहाँ कहिल्यै निस्तब्ध हुनेछैन,
अनि म सधैँ तपाईंको प्रशंसा गर्छु।

31

प्रमुख संगीतकारलाई: दाऊदको भजन।

1 हे परमप्रभु, म तपाईंमाथि आश्रित हुन्छु

मलाई निराश नपार्नुहोस्।

मप्रति कृपालु हुनुहोस् र मेरो रक्षा गर्नुहोस्।

2 हे परमेश्वर, मप्रति ध्यान दिनुहोस्।

चौँडै आउनु होस् अनि मलाई बचाउनु होस्।

मेरो चटान हुनुहोस्।

मेरो सुरक्षाको ठाउँ भइदिनु होस्।

मेरो किल्ला बनिनुहोस् मेरो रक्षा गर्नुहोस्।

3 हे परमेश्वर, तपाईं मेरो रक्षक हुनुहुन्छ अनि तपाईं मेरो किल्ला हुनुहुन्छ।

यसर्थ, तपाईंको सुरक्षाको निम्ति मेरो अगुवाइ गर्नुहोस् र मलाई निर्देश गर्नुहोस्।

4 मेरा शत्रुहरूले मैरे समक्ष पासो थापे।

मलाई तिनीहरूको पासोबाट बचाउनु होस्।

तपाईं मेरो सुरक्षाको स्थान हुनुहुन्छ।

5 हे परमप्रभु, तपाईं परमेश्वर हुनुहुन्छ, जसमाथि हामी भरोसा गर्न सक्छौं।

मैले आफ्नो जीवन तपाईंको हातमा राखिदिँ,

मलाई बचाउनु होस्!

6 म ती झटा देवताहरू मान्नेहरूलाई घृणा गर्छु।

म परमप्रभुमा मात्र भरोसा गर्छु।

7 हे परमेश्वर, तपाईंको विश्वासपूर्ण प्रेमको आनन्दमा म खुशी हुनेछु अनि नाच्नेछु।

तपाईंले मेरो पीरहरू देख्न भएको छ।

मलाई भएका दुःख कष्टहरू तपाईं जान्नुहुन्छ।

8 तपाईंले मेरा शत्रुहरूलाई मलाई लिएर जानु दिनु भएन।

तपाईंले तिनीहरूको पासोबाट मलाई बचाउनु भयो।

9 हे परमप्रभु, मसँग कैयौं दुःख-कष्टहरू छन् यसैले मप्रति कृपा-दृष्टि राख्नुहोस्।

यसैले म यति साह्रो उदास छु मेरा आँखाहरू बिझाउँदछन्।

मेरो घोक्रो र भूँडीहरू दुखिरहेछन्।

10 मेरो जीवन उदासीनतामा समाप्त भइरहेछ।

मेरो उमेर नैराश्यमा बितिरहेछ।

मेरा संकटहरूले मेरो शक्ति नाश गर्दै लौंदाँछ।

मेरो शक्तिले मलाई छोड्दै गइरहेछ।

11 मेरा शत्रुहरूले मलाई हेला गर्छन्,

अनि मेरा सम्पूर्ण छिमेकीहरूले पनि हेला गर्छन्।

सबै मेरा आफन्तहरूले मलाई गल्लीमा देखेका छन्।

तिनीहरू मसँग डराउँछन् जब गल्लीमा मलाई तिनीहरूले देख्छन्,

तिनीहरू मलाई नदेखे झैं भान गर्छन्।

12 मानिसहरूले आफ्नो हराएको औजार जस्तै

पूर्ण प्रकारले मलाई बिर्सिँकाछन्।

13 मेरो विषयमा मानिसहरूले भनेका डरलाग्दा कुराहरू म सुन्छु।

तिनीहरू मेरा विरोधीहरू भए, तिनीहरूले मलाई मार्ने योजना गरे।

14 तर हे परमप्रभु, म तपाईंमाथि भरोसा गर्छु।

तपाईं नै मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ।

15 मेरो जीवन तपाईंको हातमा छ,

मलाई मेरो शत्रुहरूदेखि बचाउनुहोस्।

कतिपय मानिसहरूले मलाई खेदिरहेका छन्।

मलाई तिनीहरूबाट बचाउनुहोस्।

16 कृपया स्वागत जनाएर तपाईंको दासलाई ग्रहण गर्नुहोस्।

ममाथि कृपादृष्टि परोस् र मलाई बचाउनु होस्।

17 हे परमप्रभु, मैले तपाईंलाई प्रार्थना गरें।

यसर्थ म असन्तुष्ट हुँदिन।

दुष्ट मानिसहरू असन्तुष्ट हुनेछन्।

तिनीहरू निस्तब्ध चिहानभित्र जानेछन्।

18 ती दुष्टहरू अंहकार गर्छन्

अनि राम्रा मानिसहरूको विषयमा झटा कुरा गर्छन्।

ती दुष्टहरू घमण्डी छन्,

तिनीहरूको झूटो बोल्ने ओठहरू मौन हुनेछन्।

- 19 हे परमेश्वर! तपाईंले धैरै आश्चर्य-जनक कुराहरू आफ्ना भक्तजनहरूको निम्ति लुकाउनु भएको छ।
तपाईंले असल कुराहरू प्रत्येक मानिसहरूलाई गर्नु हुन्छ
जसले तपाईंलाई विश्वास गर्छन्।
- 20 धर्मी मानिसहरूलाई कष्ट दिनलाई दुष्टहरू एक जुट हुन्छन्।
ती दुष्टहरू लडाईं गर्न तैयार हुन्छन्।
तर तपाईंले ती मानिसहरूलाई लुकाउनु हुन्छ र तिनीहरूको रक्षा गर्नु हुन्छ।
तपाईंले तिनीहरूलाई आफ्नो छत्रछाँयामा जोगाउनु हुन्छ।
- 21 परमप्रभुको जय होस्!
जब सम्पूर्ण शहरलाई शत्रुहरूले घेरेका थिए,
आफ्नो स्नेहपूर्ण करुणा अद्भुत प्रकारले मलाई देखाउनु भयो।
- 22 म भयभीत थिएँ अनि मैले भने, “म यस्तो ठाउँमा छु जहाँ परमेश्वरले मलाई देख्न सक्नु हुन्।
तर मैले तपाईंलाई प्रार्थना गरेँ, परमेश्वर अनि तपाईंले मेरो प्रार्थना सहायताका लागि सुन्नु भयो।”
- 23 हे परमेश्वरका भक्तजनहरू, तिमीहरूले परमप्रभुलाई प्रेम गर्नु पर्छ!
परमप्रभुले तिनीहरूलाई रक्षा गर्नुहुन्छ जो उहाँप्रति विश्वासी छन्।
तर परमप्रभुले तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहुन्छ जसले आफ्नो बलको अहंकार गर्छन्।
उहाँले तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहुन्छ जो त्यसको लायक छन्।
- 24 बलियो र वीर होऊ, तिमीहरू सबै जो परमप्रभुको सहयोग पखिरेहेका छौ।

32

दाऊदको भजन (मस्किल)।

- 1 त्यो मानिस खुशी हुन्छ,
जसका पापहरू क्षमा गरिएका छन्।
त्यो मानिस एकदमै भाग्यमानी हो जसका पापहरू मेटिएका छन्।
- 2 त्यो मानिस खुशी हुन्छ,
जब परमप्रभुले त्यो दोषी होइन भनिदिनु हुन्छ।
त्यो मानिस एकदमै भाग्यमानी हुन्छ जब उसले आफ्ना निजी पापहरू लुकाउँदैन।
- 3 परमेश्वर मैले तपाईंलाई घरि-घरि प्रार्थना गरेँ।
तर मैले आफ्नो गुप्त पापहरूको विषयमा कुरा गरिनँ।
जतिपल्ट प्रार्थना गरेँ, उतिपल्ट म कमजोर हुँदै गएँ।
- 4 परमेश्वर, तपाईंले मेरो जीवन रात-दिन कठिन भन्दा कठिन बोझ बनाउनु भयो।
म ग्रीष्म ऋतुमा सुकखा जमीन जस्तो भएँ।
- 5 तर त्यसपछि मैले आफ्ना सारा पापहरू परमप्रभु समक्ष स्वीकार गर्ने निर्णय लिएँ।
परमप्रभु, मैले आफ्ना पापहरू तपाईंलाई भनें। मेरा दोषहरू तपाईं देखि कुनै पनि लुकाइँन।
अनि तपाईंले मेरो सारा पापहरू क्षमा गरिदिनु भयो!
- 6 यही कारणले गर्दा, परमेश्वर, तपाईंका सम्पूर्ण भक्तजनहरूले तपाईंलाई प्रार्थना गर्नु पर्छ।
तपाईंका भक्तजनहरूले ठूलो बाढी जस्ता संकटहरू आईपरे तापनि तपाईंलाई प्रार्थना गर्नुपर्छ।
- 7 हे परमेश्वर, तपाईं मेरो लुक्ने ठाउँ हुनुहुन्छ,
तपाईं मलाई संकटहरूबाट रक्षा गर्नुहुन्छ।
तपाईं मलाई चौरैतिरबाट घेरेर रक्षा गर्नुहुन्छ।
यसैले जुन तरिकाले मलाई बचाउनु भयो त्यसको गीत गाउँदछु।
- 8 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म तँलाई शिक्षा दिनेछु

र कुन तरिकाले बाँच्नु पर्ने हो सो म सिकाउनेछु।

म तिम्रो रक्षा गर्नेछु र पथ-प्रदर्शक हुनेछु।

9 यसैले घोडा अथवा गधा जस्तो मूर्ख नहोऊ।

ती पशुहरूलाई वशमा पार्नलाई लगाम र अंकुश लगाउनु पर्छ।

ती चीजहरू नलगाए, ती पशुहरू काबुमा आउने छैनन्।”

10 दुष्ट मानिसहरूकहाँ कैयौँ पीरहरू आउने छन्।

तर परमेश्वरको स्नेहपूर्ण करुणाले ती मानिसहरूलाई घेर्ने छ जसले परमप्रभुमाथि भरोसा गर्छन्।

11 हे धार्मिक मानिसहरू हो, परमप्रभुमा प्रफुल्लित र अत्यन्त खुशी होऊ।

हे शूद्र हृदय भएका मानिसहरू प्रफुल्लित होऊ।

33

1 हे असल धार्मिक मानिसहरू परमप्रभुमा आनन्दित होऊ।

उहाँको गुण गाउनु मानिसहरूका लागि राम्रो हुन्छ।

2 वीणा बजाएर परमप्रभुको स्तुति गर।

दश तारे साराङ्गी बजाएर परमप्रभुको भजन गाओ।

3 उहाँको निम्ति एउटा नयाँ गीत गाऊ।

सुखमय सुन्दर वाद्यहरू बजाऊ।

4 परमेश्वरको वचन सत्य छ।

उहाँले गर्नुभएको प्रत्येक कुरामा तिमीहरू भर पर्न सक्छौ।

5 परमेश्वर स्वच्छ हनु मन पराउनु हुन्छ अनि राम्रो काम गर्नु हुन्छ।

परमेश्वरको साँचो प्रेमले पृथ्वी भरिन्छ।

6 परमप्रभुले आदेश गर्नुभयो र यो संसार बनियो।

परमेश्वरको मुखबाट निस्केको सासबाट पृथ्वीमा प्रत्येक कुराको सृजना भयो।

7 परमप्रभुले समुद्रबाट पानी एक ठाउँमा थुपार्नु भयो।

उहाँले सागरलाई आफ्नो ठाउँमा राख्नुभयो।

8 यस पृथ्वीमा प्रत्येक मानिसले डराउनु पर्छ र परमप्रभुको सम्मान गर्नु पर्छ।

संसारमा भएका सबै मानिसहरू उहाँदेखि डराउनु पर्नेछ।

9 किनभने परमेश्वरले आदेश गर्दा मात्र ती कुराहरू प्रकट हुन्छन्।

अनि यदि उहाँले भन्नुहुन्छ, “रोक!” तब ती सबै रोकिने छन्।

10 यदि परमप्रभुले चाहनु भयो भने, प्रत्येकका योजनाहरू ब्यर्थ पार्न सक्नुहुन्छ।

उहाँले तिनीहरूका योजनाहरू ध्वंश पार्न सक्नु हुन्छ।

11 तर परमप्रभुको सल्लाह सदा-सर्वदा असल हुन्छ।

उहाँका योजनाहरू पुस्तौँ-पुस्तासम्म असल हुन्छन्।

12 परमप्रभु जुन मानिसहरूको परमेश्वर स्वरूप हुनुहुन्छ, तिनीहरू सौभाग्यशाली हुन्छन्।

किनभने परमेश्वरले तिनीहरूलाई उहाँको आफ्नै खास मानिसहरू सरह रोज्नु भएकोछ।

13 परमप्रभुले स्वर्गबाट तल हेर्नु भयो

अनि उहाँले सारा मानिसहरूलाई देख्नु भयो।

14 उहाँले उच्च-आसनबाट

तल पृथ्वीमा बाँचिरहेका सारा मानिसहरूलाई हेर्नु भयो।

15 परमेश्वरले प्रत्येक मानिसको रचना गर्नुभयो।

परमेश्वर तिनीहरूले के सोच्दछन् जान्नुहुन्छ।

16 कुनै पनि राजा आफ्नो महान् शक्तिद्वारा बाँच्दैन।

कुनै पनि बलियो सिपाही उसको महान् बलबाट बाँच्दैन।

17 घोडाहरूले साँच्चै लडाइँमा विजय ल्याउँदैनन्।

तिनीहरूका बलले तिनीहरूलाई वास्तवमा भाग्न सहायता गर्न सक्दैन।

- 18 परमप्रभुले हेर्नुहुन्छ साथै हेरचाह गर्नुहुन्छ तिमीहरूमध्ये जसले उहाँलाई मान्दछन्।
जसले उहाँलाई सम्मान गर्छ उहाँ महान् प्रेमले, मानिसहरूको रक्षा गर्नुहुन्छ।
- 19 परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई मृत्युबाट बचाउनु हुन्छ।
जब तिनीहरू भोका हुन्छन् उहाँले तिनीहरूलाई बल दिनुहुन्छ।
- 20 यसैले हामी आशा लिएर परमप्रभुलाई पखिन्छौं।
उहाँले हामीलाई साथ दिनुहुन्छ र रक्षा गर्नुहुन्छ।
- 21 परमेश्वरले हामीलाई खुशी पार्नु हुन्छ,
हामी सौँचै उहाँको पवित्र नाउँमा भरोसा गर्छौं।
- 22 हे परमप्रभु, हामी सौँचो मनले तपाईंलाई पूज्दछौं।
यसर्थ हामीलाई तपाईंको महान् प्रेम दर्शाउनुहोस्।

34

त्यस समय दाऊद विक्षिप्त भएपछि अबिमेलेकले उनलाई निकाली दियो। यसरी दाऊदले त्याग गरे। दाऊदको एटा भजन।

- 1 हर समय म परमप्रभुलाई धन्यको भन्छु।
उहाँको स्तुति निरन्तर मेरो ओठमा हुनेछ।
- 2 नम्र मानिसहरू! सुन र खुशी बन।
मेरो प्राणले परमप्रभुको विषयमा घमण्ड गर्दछ।
- 3 परमप्रभुको स्तुति मसँग गर!
र हामी मिलेर उहाँको नाउँको सम्मान गरौं।
- 4 म परमेश्वरको संगत पाउनलाई उहाँकहाँ गएँ।
अनि उहाँले मलाई उत्तर दिनुभयो।
मेरा सब डरहरूबाट उहाँले मलाई बचाउनु भयो।
- 5 उहाँको पाउन परमप्रभुलाई हेर,
लज्जित नहोऊ,
उहाँले तिमीलाई स्वीकार गर्नुहुने छ।
- 6 यस दुःखी मानिसहले उहाँको पाउनलाई परमप्रभुलाई बोलायो।
अनि परमप्रभुले मेरो कुरा सुन्नुभयो।
उहाँले मलाई सबै संकटहरूबाट बचाउनुभयो।
- 7 परमप्रभुको स्वर्गदूतले जुन मानिसहले परमप्रभुको अनुशरण गरे, उनीहरूको चौरैतिर छाउनी बनाउँछ अनि तिनीहरूलाई
बचाउछन्।
स्वर्गदूतहरूले तिनीहरूको रक्षा गरे।
- 8 परमप्रभुलाई जाँच गरेर हेर, उहाँ कति असल हुनुहुन्छ।
जुन मानिसले उहाँमाथि आश्रय राख्दछ ऊ अवश्य खुशी हुनेछ।
- 9 परमप्रभुका पवित्र भक्तजनहरू उहाँको उपासना गर।
उहाँ बाहेक परमप्रभुका भक्तजनहरूका लागि अरु कुनै सुरक्षित ठाउँ छैन।
- 10 बलवान मानिसहरू कमजोर र भोका हुनेछन्।
तर जुन मानिसहरू सहयोग मान्न परमेश्वर कहाँ जान्छन् तिनीहरू मध्ये प्रत्येकले असल थोकहरू पाउनेछन्।
- 11 केटा-केटीहरू मलाई ध्यान देऊ,
म तिमीहरूलाई परमेश्वरको आदर गर्ने तरिका सिकाउनेछु।
- 12 यदि कुनै मानिस आफ्नो जीवनलाई प्रेम गर्दछ
र असल, लामो जीवन बाँच्न चाहन्छ भने,
- 13 तब त्यस मानिसहले अधर्म कुराहरू गर्नु हुँदैन;
त्यस मानिसले झटा कुराहरू त बोल्नुहुँदैन।
- 14 नरात्रा कामहरू गर्दिखि आफूलाई रोक! रात्रो, असल कुराहरू मात्र गर।
शान्तिको पछाडी दगुर अनि त्यसलाई समात।
- 15 परमप्रभुले असल र रात्रो मानिसहरूको रक्षा गर्नुहुन्छ।

- उहाँले तिनीहरूको प्रार्थना सुन्नुहुन्छ।
- 16 तर परमप्रभु ती मानिसहरूका विरुद्ध हुनुहुन्छ जसले नरम्रा कामहरू गर्छन्।
उहाँले तिनीहरूलाई पूर्ण प्रकारले ध्वंश पारिदिनु हुन्छ!
- 17 परमप्रभुलाई प्रार्थना गर र उहाँले सुन्नु हुनेछ।
उहाँले तिमीहरूका सबै संकष्टहरूबाट बचाउनु हुनेछ।
- 18 जब कष्टले सतौंउछ केही मानिसहरू नम्र हुन्छन्।
परमप्रभु तिनीहरूको नजिक हुनुहुन्छ।
अनि उहाँले तिनीहरूलाई बचाउनु हुन्छ।
- 19 धार्मिक मानिसहरूका धेरै समस्याहरू हुन सक्छन्,
तर परमप्रभुले तिनीहरूका प्रत्येक समस्याबाट बचाउनु हुनेछ।
- 20 परमप्रभुले तिनीहरूका सम्पूर्ण हड्डीहरू जोगाउनु हुनेछ।
एउटा पनि हड्डी भौँचिन दिनु हुनेछैन।
- 21 तर दुष्टहरूलाई संकष्ट र दुःखले मार्ने छन्।
असल मानिसहरूका शत्रुहरू ध्वंश हुने नै छन्।
- 22 जुन मानिसहरू उहाँमाथि आश्रित छन् परमप्रभुले आफ्ना दासहरूको प्राणको रक्षा गर्नु हुन्छ।
उहाँले तिनीहरूलाई ध्वंश हुन दिनु हुनेछैन।

35

दाऊदको भजन।

- 1 हे परमप्रभु, मेरा यद्दहरू लडिदिनु होस्।
मेरा रणहरू लडिदिनु होस्।
- 2 हे परमप्रभु! तपाईंको सानो ढाल र टूलो कवच उठाउनु होस्।
उद्नु होस् र मलाई सहायता गर्नुहोस्।
- 3 भाला र बरछा लिनहोस्
अनि मलाई खेदो गर्नेहरूको विरुद्ध लडनु होस्।
परमप्रभु, मेरो प्राणलाई भन्नुहोस्, “म तिमीलाई बचाउनेछु।”
- 4 कतिपय मानिसहरू मलाई मार्न तम्सिरहेका छन्।
तिनीहरूलाई पछि फर्किएर भाग्ने बनाउनु होस्।
तिनीहरूले मलाई नोक्सान गर्ने योजना बनाइरहेका छन्।
यसर्थ तिनीहरूलाई जिवू होस्
र लज्जित पार्नु होस्।
- 5 तिनीहरूलाई हावाले उडाउने भूस * जस्तो बनाउनु होस्।
तिनीहरूलाई परमप्रभुको स्वर्गदूतले खेदो गरून्।
- 6 तिनीहरूका बाटाहरू अँध्यारो चिप्ला हुन्।
परमप्रभुका स्वर्गदूतले तिनीहरूलाई खेद्र सक्नु।
- 7 मैले अधर्म कर्महरू गरिँने, तर ती मानिसहरूले मलाई पासोमा पार्ने कोशिश गरे।
कुनै कारण नै बिना तिनीहरूले मलाई पासोमा पार्न खोजे।
- 8 यसैकारण, हे परमप्रभु! तिनीहरूलाई आफ्नै पासोमा फस्न दिनुहोस्।
तिनीहरूलाई आफ्नै जालोहरूमा पछारिन दिनुहोस्।
तिनीहरूलाई अज्ञात संकटहरूले पक्रोस्।
- 9 तब म परमप्रभुमा हँषित रहनेछु।
जब उहाँले मलाई बचाउनु हुनेछ म हँषित हुनेछु।
- 10 मेरो सम्पूर्ण शरीर र आत्माले भन्नेछ,

* 35:5: भूस चामलको दानाहरू निस्केको पोगटा।

- “हे परमप्रभु! तपाईं परमेश्वर जस्तो हुनुहुन्छ,
 तपाईं ती बलिया मानिसहरू माझका कमजोर मानिसहरूलाई बचाउनु होस्
 तपाईंले ती बलिया मानिसहरूबाट सामानहरू थुत्तेर ती खैचोमा परेका गरीब मानिसहरूलाई दिनुभयो।”
- 11 झट्टो बोल्ने समुदायका साक्षीहरूले मलाई कष्ट दिने योजनाहरू तयार पारिरहेछन्,
 म केही पनि जान्दिनँ भनेर ती मानिसहरूले मलाई सोधिरहेछन्।
- 12 मैले असल कुराहरू मात्र गरेँ। तर ती मानिसहरूले मेरो लागि नराम्रा कामहरू गर्नेछन्।
 हे परमप्रभु, मलाई मेरो योग्यता अनुसारको असल कुराहरू दिनुहोस्।
- 13 जब ती मानिसहरू बिमारी हुन्थे, म तिनीहरूका लागि दुःखी हुन्थे।
 मैले उपवास बसेर आफ्नो शोक प्रकट गरेँ।
 (के तिनीहरूका निम्ति प्रार्थना गर्नाले मैले यही पाएको हुँ?)
- 14 मैले ती मानिसहरूका लागि उदास पोशाकहरू लगाएँ, ती मानिसहरूलाई साथी-भाइहरू जस्तो व्यवहार गरेँ।
 कुनै मानिसकी आफ्नो आमा मर्दा ऊ रोएको जस्तो अवस्था म उदास थिएँ।
 मैले आफ्नो उदासीनता देखाउनका लागि कालो पोशाक लगाएको थिएँ।
 म आफ्नो शरीर झुकाएर उदास भई हिंडुदथेँ।
- 15 तर जब मैले भूल गरेँ। ती मानिसहरू ममाथि हाँसे।
 तिनीहरू साँच्चै नै मेरा मित्रहरू थिएनन्,
 म तिनीहरूलाई चिन्दा पनि चिन्दैन थिएँ।
 तर तिनीहरूले मलाई धेरैपल्ट आक्रमण गरे।
- 16 तिनीहरूले गाली गरे र मेरो खिसी गरे।
 तिनीहरूले म तर्फ आफू रिसाएको आफ्ना दाँतहरू किटेर दर्शाए।
- 17 मेरा स्वामी, कहिलेसम्म तपाईं हेरिरहुनु हुन्छ त्यस्ता नराम्रा घटनाहरू घटेका?
 तिनीहरूले मलाई नष्ट गर्न खोजिरहेका छन्।
 परमप्रभु! ती दुष्ट मानिसहरूबाट जो हिंस्रक सिंह जस्तै छन्।
 मेरो जीवनको रक्षा गर्नुहोस्, मेरो प्यारो जीवनको रक्षा गर्नु होस्।
- 18 हे परमप्रभु, जब म शक्तिशाली मानिसहरूसँग हुनेछु,
 महासभामा म तपाईंको स्तुति गाउने छु।
- 19 मेरो झट्टा बोल्ने शत्रुहरू वास्तवमा ममाथि हाँसिरहने छैनन्।
 निःसन्देह मेरा शत्रुहरूले,
 आफ्ना गुप्त योजनाहरूको दण्ड पाउनेछन्।
- 20 मेरो शत्रुहरूले वास्तवमा शान्तिको लागि योजनाहरू तयार गरिरहेका हुन्छन्।
 तिनीहरू गुप्त प्रकारले यस देशमा शान्तिसँग बसिरहेका मानिसहरू प्रति अधर्म कामहरू गर्नलाई योजनाहरू तयार
 पारिरहेछन्।
- 21 मेरा शत्रुहरूले मेरो विषयमा नराम्रो कुराहरू भनिरहेका छन्।
 तिनीहरू झट्टो बोल्दछन् भन्छन् “आहा! हामी जान्दछौं तिमी के गरिरहेका छौं।”
- 22 हे परमप्रभु, के भइरहेछ वास्तवमा तपाईंले देख्न सक्नु हुन्छ,
 यसैले मौन नबस्नुहोस्,
 मलाई छाडेर नजानुहोस्।
- 23 हे परमप्रभु, जागृनुहोस्! उठनुहोस्!
 मेरो परमेश्वर, मेरो परमप्रभु, मेरो लागि लडाइँ गर्नुहोस्।
 अनि मलाई न्याय ल्याई दिनुहोस्।
- 24 हे मेरो परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंको धार्मिकता अनुसार मलाई न्याय गर्नुहोस्।
 तिनीहरूलाई ममाथि उपहास गरेर हाँस्न नदिनुहोस्।
- 25 मानिसहरूलाई भन्न नदिनुहोस्, “हामी जे चाहन्थ्यौं सो हामीले पायौं।
 हामीले उसलाई ध्वंश पारिदियौं।”

- 26 म आशा गर्छु मेरा सम्पूर्ण शत्रुहरूले निन्दित अनुभव गर्नेछन् अनि लाजमा पारिनेछन्।
जब ममाथि हानिकारक घटना हुन्छ तब तिनीहरू खुशी हुन्छन्।
तिनीहरू सोच्दछन् मभन्दा तिनीहरू उत्तम छन्!
यसकारण ती मानिसहरू लाज र अपमानले ढाकिएर जाऊन।
- 27 कतिपय मानिसहरू मप्रति राम्रो कुराहरू होस् भनेर चाहन्छन्।
भरोसा गर्दछु तिनीहरू खुशी हुनेछन्।
तिनीहरू सधैं भन्दछन्, “परमप्रभु महान् हुनुहुन्छ।
उहाँ आफ्ना दासको लागि के उत्तम हो त्यही गर्ने इच्छा गर्नुहुन्छ।”
- 28 यसकारण परमप्रभु! म तिनीहरूलाई भन्दछु, तपाईं कति धार्मिक हुनुहुन्छ।
म प्रत्येक दिन तपाईंको प्रशंसा गर्छु।

36

प्रमुख संगीतकारलाई: परमप्रभुका दास दाऊदको भजन।

- 1 एकजना दुष्ट मानिसले एकदमै दुष्ट काम गर्छ जब त्यो आफैले आफैलाई यसो भन्छ,
“म न त परमेश्वरसँग डराउनेछु न त परमेश्वरलाई आदर नै गर्नेछु।”
- 2 त्यो मानिस आफैसित झूटो हुन्छ।
त्यस मानिसले आफ्नो गल्ती देख्दैन।
यसैले उसले क्षमाको याचना गर्दैन।
- 3 उसका शब्दहरू बेकामे झटहरू मात्र हुन्छन्।
त्यो ज्ञानी पनि बन्न सक्तैन अथवा राम्रो कुरो सिक्न सक्तैन।
- 4 राती उसले दुष्ट योजना तयार पार्दछ।
ऊ उठ्छ तर राम्रो काम गर्दैन।
तर उसले अधर्म गर्नलाई नाईनास्ति गर्दैन।
- 5 हे परमप्रभु, तपाईंको स्नेहपूर्ण करुणा आकाश भन्दा पनि उच्च छ।
तपाईंको विश्वसनीयता बादलहरूभन्दा पनि उच्च छ।
- 6 परमप्रभु, तपाईंको धार्मिकता सर्वोच्च पर्वत भन्दा पनि उच्च छ।
तपाईंको न्याय अगाध समुद्र भन्दा गहिरो छ।
परमप्रभु, तपाईंले मानिस र पशुहरूलाई रक्षा गर्नुहुन्छ।
7 तपाईंको प्रिय अनुग्रह भन्दा कुनै चीज पनि बहुमूल्य छैन।
मानिस जाति र स्वर्गदूतहरू तपाईंकहाँ सुरक्षाको निम्ति आउँछन्।
- 8 परमप्रभु! तिनीहरू तपाईंको घरमा राम्रो चीजहरूबाट नयाँ शक्ति पाउँछन्।
तपाईंको आश्चर्यपूर्ण नदीबाट तिनीहरूलाई पिउन दिनु हुन्छ।
- 9 हे परमप्रभु! जीवनको स्रोत तपाईंबाट बहन्छ!
तपाईंकै ज्योतिबाट हामी ज्योति पाउँछौं।
- 10 हे परमप्रभु, तिनीहरूलाई प्रेम गर्नुहोस् जसले तपाईंलाई साँचो रूपले चिन्छन्
अनि जो विश्वासी छन् तिनीहरूको लागि असल काम गरिदिनु होस्।
- 11 हे परमप्रभु, अहंकारी मानिसलाई मलाई कुल्चिन नसकोस्।
दुष्ट मानिसहरूले मलाई घचेटन नदिनु होस्।
- 12 यी चिन्हहरू तिनीहरूका चिहानमा राखी दिनुहोस्:
“यहाँ दुष्ट मानिसहरू सुतेका छन्।
तिनीहरूलाई धूलो पिठो पारियोस।
तिनीहरू फेरि कहिल्यै पनि जाग्न सक्ने छैनन्।”

37

दाऊदको भजन।

1 दुष्ट मानिसहरूप्रति उदास न होऊ।

दुष्ट काम गर्नेहरूको ईर्ष्या नगर।

2 दुष्ट मानिसहरू हरियो घाँस र उद्भिद जस्तै हुन्

जो ओइलिन्छन् अनि चाँडै मर्छन्।

3 यदि तिमीहरू परमप्रभुमा भरोसा गर्छौ र राम्रो कामहरू गर्छौ भने,

तिमीहरू भूमिले दिने धेरै चीजहरूसित बाँच्नेछौ र आनन्द लिने छौ।

4 आनन्दसित परमप्रभुको सेवा गर

अनि उहाँले तिमीहरूलाई तिमीले चाहको कुराहरू दिनुहुनेछ।

5 परमप्रभुमाथि भरोसा गर।

उहाँ माथि भरोसा गर अनि के गर्नु पर्नेछ उहाँले गर्नु हुनेछ।

6 तिमीहरूका असल कार्यहरू र निर्मलता,

मध्य दिनको घाम झैं चम्कियोस।

7 परमप्रभुमाथि भरोसा गर, र उहाँको सहयोगको निम्ति पर्छौ।

दुष्ट मानिसहरूको सफलतामा ईर्ष्या नगर।

जब दुष्ट मानिसहरूले दुष्ट योजनाहरू बनाउँछन् अनि तिनीहरूको खराब युक्तिहरू सफल हुँदैनन्।

8 नरिसाऊ! बौलाहा न होऊ! त्यति उदास न होऊ जसले गर्दा तिमी पनि दुष्ट कार्य गर्छौ।

9 किनभने दुष्ट मानिसहरू ध्वंश हुनेछन्

तर ती मानिसहरू जसले परमप्रभुलाई सहयोगको लागि बिन्ती गर्छन्, परमप्रभुले वचन दिनु भएको जमीन पाउनेछन्।

10 चाँडै नै त्यहाँ अब दुष्ट मानिसहरू हुने छैनन्।

तिमीले ती मानिसहरू खोज्नु पर्ला, तर तिनीहरू सबै गइसकेका हुनेछन्।

11 नम्र मानिसहरूले परमेश्वरको वचन अनुसार जमीन पाउने छन्

अनि तिनीहरूले प्रचुर उन्नति र आनन्द उपभोग गर्नेछन्।

12 दुष्टहरूले धर्मी मानिसहरूका विरुद्ध खराब योजनाहरू बनाउँछन्।

ती दुष्टहरूले आफ्नो क्रोध धर्मीहरूलाई दाहा किटेर देखाउँछन्।

13 तर हाम्रा स्वामी, ती दुष्टहरूसँग हाँसु हुन्छ।

उहाँले तिनीहरूका के हुनेछ हेर्नुहुन्छ।

14 दुष्ट मानिसहरूले आफ्ना तरवारहरू लिन्छन् र आफ्ना धनुहरू ताक्छन्।

ती असहाय, गरीबहरूलाई मार्न चाहन्छन्।

ती असल, ईमानदारी मानिसहरूलाई मार्न चाहन्छन्।

15 तर तिनीहरूको धनुहरू भाँचिने छन्

र तिनीहरूका तरवारहरू आफ्नै मुटुहरूमा रोपिनेछ।

16 दुष्ट मानिसहरूको एकदम धडैचोभन्दा,

कम्ती धार्मिक मानिसहरू नै उतम हुन्छन्।

17 किनभने दुष्ट मानिसहरू ध्वंश हुनेछन्,

तर परमप्रभुले धार्मिक मानिसहरूको हेरचाह गर्नु हुनेछ।

18 परमप्रभुले निर्दोष मानिसहरूलाई जीवनभरि रक्षा गर्नुहुन्छ,

तिनीहरूको पुरस्कार सदा-सर्वदाका निम्ति हुनेछ।

19 जब संकटहरू आउँछन्,

धर्मी मानिसहरू असन्तुष्ट हुनेछैनन्।

अनिकालको समयमा पनि

धर्मीहरूको निम्ति खानेकुरा प्रशस्त हुनेछ।

20 तर दुष्ट मानिसहरू परमप्रभुका शत्रुहरू हुन्,

अनि तिनीहरू नष्ट हुने नै छन्।

तिनीहरूका घाटीहरू सुक्खा हुनेछन् अनि जल्ने छन्।

तिनीहरू सबै नाश हुनेछन्।

- 21 दुष्ट मानिसहरूले झट्टै पैसा ऋण लिन्छन् अनि कहिल्यै ती ऋण चुक्ता गर्दैनन्,
तर धर्मी जनहरूले उदारतापूर्वक अरूलाई दिदछन्।
- 22 यदि धर्मी मानिसहरूले अरूहरूलाई आशीर्वाद दिए भने, तिनीहरूले परमप्रभुको वचन अनुसार जमीन पाउनेछन्।
तर तिनीहरू जसलाई उहाँले सराप्नु भएको छ, सम्पूर्ण रूपमा नष्ट हुनेछन्।
- 23 सतर्क भएर हिंडुने सिपाहीलाई परमप्रभुले साथ दिनुहुन्छ।
परमप्रभुले ती सिपाहीहरूलाई नष्ट हुनदेखि जोगाउनु हुन्छ।
- 24 यदि त्यो सिपाहीले दगुरेर आफ्ना शत्रुलाई आक्रमण गर्छ भने परमप्रभुले उसको हात समातृ हुनेछ,
र उसलाई युद्ध गर्नुबाट जोगाउनु हुनेछ।
- 25 म जावन थिएँ तर अब वृद्ध भएको छु,
तर मैले कहिल्यै पनि परमेश्वरले धार्मिक मानिसहरूलाई त्याग्नु भएको देखेको छैन।
मैले कहिल्यै पनि धर्मी मानिसहरूका नानीहरूले खानको लागि भीख माग्नु परेको देखेको छैन।
- 26 धार्मिक मानिसहरूले उदारतापूर्वक अरूलाई दिन्छन्
अनि धार्मिक मानिसहरूका नानीहरू परमप्रभुका आशीर्वाद हुन्।
- 27 यदि तिमीले अधर्मका कामहरू गर्न अस्वीकार गर्यौं भने
तिमी सधैं बाँच्ने छौ।
- 28 परमप्रभुले न्याय मन पराउनु हुन्छ,
उहाँले आफ्ना भक्तजनहरूलाई खाली हात छोड्नु हुन्न।
परमप्रभुले आफ्ना भक्तजनहरूलाई सधैं रक्षा गर्नुहुन्छ
तर कपटी मानिसहरूलाई नाश गर्नु हुनेछ।
- 29 धार्मिक मानिसहरूले परमप्रभुको वचन अनुसारको देश पाउनेछन्।
तिनीहरू त्यहाँ सदा-सर्वदा बस्ने छन्।
- 30 धर्मी मानिसले उत्तम सल्लाह दिदछ।
उसको निर्णय प्रत्येक मानिसको निम्ति निष्पक्ष हुन्छ।
- 31 उनले परमप्रभुका उपदेशहरू मनन गरेको छ।
अनि ठीक प्रकारले बाँचनबाट उ कहिल्यै वन्चित हुँदैन।
- 32 तर दुष्ट मानिसहरूले जहिले पनि धर्मी मानिसहरूलाई मार्ने बाटाहरू खोजिरहेका हुन्छन्।
- 33 जब असल मानिसहरू दुष्ट मानिसको पासोमा पर्छन् परमप्रभुले तिनीहरूलाई कहिल्यै पनि त्याग्नु हुन्न।
जब दुष्ट मानिसहरूले असल मानिसहरूलाई न्यायालयमा लैजान्छन् परमप्रभुले तिनीहरूलाई कहिल्यै पनि त्याग्नु हुन्न।
- 34 परमप्रभुले भन्नु भएको कुराहरू गर र उहाँको सहयोगको निम्ति पर्ख।
परमप्रभुले तिनीहरूलाई विजयी बनाउनु हुनेछ, अनि परमेश्वरले दिनु भएको जग्गा पाउने छौ,
उहाँले दुष्टहरूलाई त्यो जग्गा छोड्न लाउनु हुनेछ।
- 35 मैले एक बलवान कपटी मान्छे देखें।
ऊ एकदमै सप्रेको रूख जस्तै बलियो थियो।
- 36 तर ऊ हिंडी सकेको थियो।
मैले उसलाई खोजें, तर भेट्न सकिन।
- 37 शुद्ध र ईमानदार बन।
शान्ति प्रिय मानिसहरूले धेरै सन्तानहरू पाउनेछन्।
- 38 तर जुन मानिसले नियम मान्दैन पूर्ण रूपले ध्वंस हुनेछन्।
अनि तिनीहरूका भावी सन्तानहरूलाई जग्गा छोडेर जानलाई बाध्य हुनेछन्।
- 39 धर्मी मानिसहरूलाई परमप्रभुले बचाउनु हुन्छ।
जब धर्मी मानिसहरू संकटमा पर्दछन् परमप्रभु तिनीहरूको बल बन्नु हुनेछ।

- 40 परमप्रभुले धर्मी मानिसहरूलाई मद्दत गर्नुहुन्छ र तिनीहरूलाई बचाउनु हुन्छ।
धर्मी मानिसहरू परमप्रभुमाथि आश्रित हुन्छन् अनि तिनीहरूलाई उहाँले दुष्ट मानिसहरूबाट बचाउनु हुनेछ।

38

सम्झनाको निम्ति दाऊदको भजन।

- 1 हे परमप्रभु, तपाईंको क्रोधमा मलाई निन्दा नगर्नु होस्।
तपाईंको क्रोधमा हुँदा मलाई दण्ड नदिनुहोस्।
- 2 हे परमप्रभु, तपाईंले मलाई आघात गर्नु भएको छ।
तपाईंको काँडाहरू गहिरिएर मभित्र गाडिए।
- 3 तपाईंले मलाई दण्ड दिनुभयो।
अहिले मेरो सम्पूर्ण शरीर शिथिल भएको छ।
मैले पाप गरे र तपाईंले मलाई दण्ड दिनुभयो, यसैले मेरो सारा हाडहरू कट्-कट दुःखिरहे छन्।
- 4 म अधर्म कामहरूको दोषी छु, अनि त्यो दोष भारी बोके छ।
म टाउको उठाएर हिँड्न पनि लाज्जित छु।
- 5 मैले मूर्ख कामहरू गरे।
अब मेरो घाउ खटिराहरूले दुर्गन्ध दिदैछन्।
- 6 म कुप्रिँ र साह्रै ज्यादा झुकेको छु,
म दिनभरि हताश-हताश हुन्छु।
- 7 मलाई ज्वरो आएको छ,
अनि मेरो सम्पूर्ण शरीर कट्-कट खाइरहेछ।
- 8 म यति विघ्न पीडित छु कि अनुभव गर्न सक्तिन।
मेरो दुःखको मूटले मलाई स्ने बनाएको छ।
- 9 मेरो स्वामीले, मेरो पीडित स्वर सुन्नुभयो।
मेरो सुस्केरा तपाईंबाट लुकेको छैन।
- 10 मेरो मूट बढता ढक्ढक्की रहेछ।
मेरो बल तुरिन्दै गइरहेछ, अनि म अन्धो हुन लागिरहेछु।
- 11 मेरा बिमारीको कारणले गर्दा,
मेरा मित्रहरू र मेरो छिमेकीहरू हेर्नसम्म आउने छैनन्।
मेरो परिवार सम्म मेरो नजिकै आउँदैनन्।
- 12 मेरा शत्रुहरूले मेरो विषयमा अप्रिय कुराहरू भन्छन्।
तिनीहरूले झूटा कुराहरू र व्यर्थको हल्लाहरू फिजाइरहेका छन्।
सदा तिनीहरू मेरो विषयमा कुरा गर्छन्।
- 13 तर म बहिरो मानिस जस्तो छु जसले सुन्न सक्तैन।
म त्यो मुख नउघार्ने मानिस जस्तो छु जसले बोल्न सक्तैन।
- 14 म त्यो सुन्न नसक्ने मानिस जस्तो छु जसलाई मानिसहरूले के भनिरहेछ थाहा हुँदैन।
म मेरा शत्रुहरू गल्ती छन् भनेर कुनै तर्क गर्न सक्तिन र प्रमाणित पनि गर्न सक्तिनँ।
- 15 किनभने हे परमप्रभु, आफ्नो रक्षाको निम्ति म तपाईंलाई पछिरहेको छु।
हे परमेश्वर, मेरो स्वामी तपाईंले मलाई जवाफ दिनु हुनेछ।
- 16 यदि मैले केही कुरा गरे भने शत्रुहरूले मलाई खिसी गर्छन्।
तिनीहरूले बिमारी अवस्था देखेछन् कि म बिमारी छु अनि भन्नेछन् कि मेरो बिमार मरै दुष्टकर्मको सजाय हो।
- 17 म जान्दछु गल्ती कार्यहरू गरेकोले म दोषी छु।
म मेरो पीडा बिसिन सक्तिनँ।
- 18 हे परमप्रभु, मैले आफ्ना कुकार्यहरूको विषयमा तपाईंलाई भने।
म आफ्नो पापहरूको विषयमा दुःखी छु।
- 19 मेरा शत्रुहरू जिउँदा र स्वस्थ छन्,

- अनि तिनीहरूले धेरै-धेरै झूटा कुराहरू भने।
 20 मेरा शत्रुहरूले मतर्फ कुकार्यहरू गरे
 अनि मैले तिनीहरूको निम्ति खाली सुकार्य गरे।
 मैले सुकार्य गर्ने प्रयास मात्र गरे,
 तर तिनीहरू मेरो विरुद्धमा नै उठे।
 21 हे परमप्रभु, मलाई त्यागी नजानुहोस्।
 हे मेरो परमेश्वर, मेरो हितैषी भएर बस्नुहोस्।
 22 चाँडै आउनुहोस् र मलाई सहयोग दिनुहोस्।
 हे मेरो परमेश्वर, रक्षा गर्नुहोस्।

39

- प्रमुख संगीतकार, यदतूनलाई। दाऊदको भजन।
 1 मैले भने, “म आफैले भनेका कुरामा सतर्क हुनेछु।
 म मेरो जिब्रोलाई पाप गर्न लगाउने छैन।
 जब म कपटी मानिसको चरित्तिर हुन्छु
 म मेरो मुख बन्द राख्ने छु।”
- 2 यसैले मैले केही भनिँँ।
 मैले त्यस्तो कुनै राम्रो कुरा पनि भनिँँ।
 तर मेरो मनोव्याथा अझ बढ्यो।
- 3 म एकदमै रिसाएको थिँँ
 अनि म यस विषयमा घोरिँँ र झन् रिसाह भँँ,
 यसैले मैले केही भनेँँ।
- 4 हे परमप्रभु, भन्नुहोस्, मतर्फ अब के घट्ने छ?
 भन्नुहोस्, कहिलेसम्म म बाँच्ने छु?
 मेरो आयु कति छोटो छ, म जान्न पाऊँँ।
- 5 परमप्रभु! तपाईँले मलाई छोटो जीवन दिनुभयो।
 तपाईँको तुलनामा मेरो जीवन अत्यन्तै छोटो छ।
 प्रत्येक मानिसको जीवन चाँडै विलिन हुँदछ, मानिस सदा सर्वदा बाँच्दैन।
- 6 हाम्रो जीवन ऐनामा भएको एक बिम्ब मात्र हो।
 हामी ठेलाठेल गर्दै धन-सम्पत्तिहरू बटुल्न खोज्छौँ,
 तर हामी जान्दैनौँ मरेपछि ती धन-सम्पत्तिहरू कसले पाउनेछ।
- 7 यसैकारण हे स्वामी, मैले कस्तो आशा राख्न पर्नेछ?
 तपाईँ मात्र मेरो भरोसा हुनुहुन्छ।
- 8 हे परमप्रभु, मैले गरेको नराम्रा कामहरूबाट मलाई जोगाउनु होस्।
 मलाई क्रोधित अनि मूर्ख मानिसलाई जस्तो व्यवहार नगर्नु होस्।
- 9 म आफ्नो मुख खोल्ने छैन
 म केही पनि भन्ने छैन।
 परमप्रभु, के गर्नु पर्ने त्यो तपाईँले नै गर्नुहोस्।
- 10 तर परमेश्वर, मलाई शान्ति दिन थाग्नु होस्,
 यदि तपाईँ थाग्नु भएन भने मलाई ध्वंस पार्नुहुनेछ।
- 11 हे परमप्रभु, मैले गल्ती काम गरेको कारण दण्ड दिनुभयो, तिनीहरूले ठीक बाँच्ने तरिका सिकुन।
 जसरी माउकीराले लुगा नष्ट पाछै मानिसहरूले मन पराउने थोकहरू उहाँले नाश पार्नुहुन्छ।

हो, हाम्रो जीवन चँडै नै हराउने जाने बादल जस्तो छ।

- 12 हे परमप्रभु, मेरा प्रार्थना सुन्नुहोस्!
मेरा ती विलापका शब्दहरू सुन्नुहोस्,
मेरा आँसुहरू हेर्नुहोस्।
तपाईंसँग यस जीवनबाट पार गरेर जाने म खाली एक यात्री हुँ।
मेरा सबै पिता-पुर्खाहरू जस्ता म यहाँ क्षणिकको निम्ति मात्र छु।
- 13 हे परमप्रभु, मलाई एकलो छोडी दिनुहोस्
अनि मेरेर जानुअघि मलाई खुशी हुन दिनुहोस्।

40

प्रमुख संगीतकारलाई। दाऊदको भजन।

- 1 मैले परमप्रभुलाई बोलाएँ, र उहाँले मलाई भन्नुभयो।
उहाँले मेरा विलापहरू सुन्नुभयो।
- 2 परमप्रभुले मलाई चिहानबाट माथि उठाउनु भयो।
उहाँले मलाई हिलै हिलो भएको ठाउँबाट उठाउनु भयो।
उहाँले मलाई उठाउनु भयो, भूइँमा राख्नु भयो
अनि चिप्लीनदेखि मेरा खुट्टा सम्हाली दिनुभयो।
- 3 परमप्रभुले मेरो ओठमा नयाँ गीत दिनु भयो, “परमेश्वरको लागि स्तुति-गान गर।”
धेरै मानिसहरूले ममाथि के हुन लागि रहेछ भनेर हेर्नेछन्,
अनि तिनीहरूले परमेश्वरको उपासना गर्नेछन्।
तिनीहरूले परमप्रभुमा भरोसा गर्नेछन्।
- 4 त्यो मानिस जसले परमप्रभुमाथि भरोसा गर्छ, साँच्चै धन्य हुनेछ।
यदि कुनै मानिसले कसैलाई आफ्नो भूलहरू र झटो देवताहरूतर्फ लौँदैन भने त्यो मानिस साँच्चै नै धन्य हुनेछ।
- 5 हे परमप्रभु, हाम्रा परमेश्वर, तपाईंले आश्चर्यजनक कामहरू गर्नुभएको छ!
तपाईंसँग हाम्रो लागि अद्भुत प्रकारका योजनाहरू छन्।
कसैले पनि त्यस्तो सूची बनाउन सकेनन्!
म धरि-धरि ती कुराहरू भन्छु जुन कुराहरू अनगन्ती छन्।
- 6 परमप्रभु, तपाईंले मेरो निम्ति कुराहरू बुझाउनु भयो:
तपाईं प्राणीका बलिहरू र अन्नको अर्पणहरू चाहनु हुन्न।
तपाईं होमबलि र पापबलिहरू चाहनु हुन्न।
- 7 यसैले मैले भने, “म यहाँ छु!
मलाई लैजानुहोस्, म आइरहेछु, धर्मशान्त्रमा यी कुराहरू मेरो विषयमा लेखिएका छन्।
- 8 हे मेरो परमेश्वर, तपाईं जे चाहनु हुन्छ म त्यही अनुरूप गर्दछु।
म तपाईंको व्यवस्था जान्दछु।
- 9 मैले महासभामा मानिसहरूलाई तपाईंको विजयको सुसमाचारहरू बताएँ।
अनि परमप्रभु, तपाईं जान्नुहुन्छ म ती सुसमाचारहरू भन्नका लागि कहिल्यै रोकिने छैन!
- 10 हे परमप्रभु, तपाईंले गर्नु भएका असल कुराहरू बताएँ,
मैले ती कुराहरू हृदयमा लुकाई राखिन।
परमप्रभु, मैले मानिसहरूलाई भनें तिनीहरू बाँचनलाई तपाईंमाथि आश्रित हुन सक्छन्।
मैले तपाईंको विश्वस्तता र अनुग्रहलाई सभामा मानिसहरूबाट लुकाइन।
- 11 यसैकारण, हे परमप्रभु! मदेखि तपाईंको कृपा नलुकाउनु होस्!
तपाईंको विश्वस्तता र कृपादानले मेरो रक्षा गरौस्।”

- 12 दुष्ट मानिसहरू मेरो चारैतिर थुप्रेका छन्।
तिनीहरू अनगन्ती छन्!
मेरा पापहरूले मलाई पक्रियो,
अनि म तिनीहरूबाट भाग्न सक्तिन।
तिनीहरू मेरो टाउकोको केशभन्दा पनि धेरै छन्।
मैले मेरो आँट हराएको छु।
- 13 हे परमप्रभु, मतिर दुगुरेर मलाई बचाउनु होस्!
हे परमप्रभु, चाँडै आउनुहोस् र मलाई साथ दिनुहोस्!
- 14 ती दुष्ट मानिसहरूले मलाई मार्ने प्रयास गरिरहेछन्।
हे परमप्रभु, ती मानिसहरूलाई लज्जित
र निराश बनाई दिनुहोस्।
तिनीहरूले मलाई कष्ट दिन चाहन्छन्,
तिनीहरूलाई लज्जित बनाएर भगाउनु होस्!
- 15 ती दुष्ट मानिसहरूले मलाई लज्जित पार्छन्।
तिनीहरू बोलनलाई पनि संकोच होस्!
- 16 तर ती मानिसहरू ज-जसले तपाईंको सहायता खोज्दछन् आनन्दित र खुशी होऊन।
तपाईंले गरेको संख्यालाई तिनीहरूले प्रेम गर्छन्।
तिनीहरूले सधैं यसो भन्न्, “परमप्रभु महान् हुनुहुन्छ।”
- 17 हे स्वामी, म दुःखी अनि असहाय मानिस हूँ,
मलाई सहायता गर्नुहोस्।
मलाई रक्षा गर्नु होस्।
हे मेरो परमेश्वर, विलम्ब नगर्नु होस्!

41

प्रमुख संगीतकारलाई। दाऊदको भजन।

- 1 एकजना मानिस जसले गरीब मानिसहरूलाई सफल हुनमा सघाउँछ,
त्यसैले धेरै आशीर्वादहरू पाउनेछ।
जब संकेट आउँछ परमप्रभुले त्यस मानिसलाई बचाउनु हुन्छ।
- 2 परमप्रभुले त्यस मानिसलाई रक्षा गर्नुहुनेछ र उसको जीवन बचाउनु हुनेछ।
त्यो मानिस पृथ्वीमा धन्य हुनेछ।
परमेश्वरले त्यस मानिसका शत्रुहरूद्वारा ध्वंश हुन दिनु हुनेछैन।
- 3 जब त्यो मानिस रोगी हुन्छ र ओछ्यानमा पर्छ, परमप्रभुले उसलाई बल दिनु हुनेछ।
त्यो मानिस बिमार हुन सक्छ, तर परमप्रभुले उसलाई निको पार्नु हुनेछ।
- 4 मैले भने, “हे परमप्रभु, मप्रति अनुग्रह गर्नु होस्।
मैले तपाईंको विरुद्ध पाप गरेँ, तर मलाई क्षमा दिनुहोस् र निको पार्नु होस्।”
- 5 मेरा शत्रुहरूले मेरो विषयमा अप्रिय कुराहरू गरे।
तिनीहरूले भनिरहेका छन्, “ऊ कहिले मर्नेछ र विस्मृत हुनेछ?”
- 6 मानिसहरू मलाई हेर्न आउँछन्।
तर तिनीहरूले वास्तवमा के सोचिरहेछन् तिनीहरू भन्दैनन्।
तिनीहरू खाली मबाट केही समाचारहरू मात्र लिन आउँछन्,
अनि तिनीहरू जान्छन् र मेरो विषयमा उडन्ते कुराहरू फिजाउँछन्।
- 7 मेरो विषयमा शत्रुहरूले परस्परमा कानेखुसी गर्छन्।
तिनीहरूले मेरो विरुद्ध षडयन्त्रहरू गरिरहेछन्।

- 8 तिनीहरू भन्छन्, “उसले केही भूल काम गर्‍यो
त्यसैले गर्दा ऊ बिमारी भयो।
हामी आशा गर्छौं तिनी कहिल्यै निको हुनेछैनन्।”
- 9 मेरो प्रिय साथीले मसँगै खायो। म उसलाई भरोसा गर्थे।
तर अहिले, ऊ मेरो विरुद्धमा बागी भएकोछ।
- 10 यसैले, हे परमप्रभु, दया गरेर मप्रति कृपा गर्नु होस्।
मलाई उठाउनु होस् अनि म तिनीहरूको ऋण चुल्का गर्नेछु।
- 11 हे परमप्रभु, शत्रुहरूलाई ममाथि आघात गर्न नदिनुहोस्।
तब म जान्ने छु तपाईंले तिनीहरूलाई ममाथि आघात गर्न पठाउनु भएन।
- 12 म निर्दोष थिएँ र तपाईंले मलाई सघाउनु भयो।
तपाईं मलाई उद्द नदिनुहोस् र सदा तपाईंको सेवा गर्नपाऊँ।
- 13 परमप्रभु, इस्राएल का परमेश्वर धन्य हुनु हुन्छ!
उहाँ सधैं हुनुहुन्थ्यो, अनि उहाँ सधैं हुनुहुनेछ।

आमेन, आमेन।

दोस्रो भाग

42

(भजनसंग्रह 42-72)

- प्रमुख संगीतकारलाई: कोरह परिवारबाट मस्किल नाउँका भजन।
- 1 हे परमप्रभु, जसरि एउटा हरिण खोलाको पानी पिउन तिर्खाएको हुन्छ।
त्यसरी नै मेरो आत्मा तपाईंको लागि तिर्खाएको हुन्छ, परमप्रभु।
- 2 मेरो प्राण जीवित परमेश्वरको लागि तिर्खाउँछ।
म उहाँलाई भेटन कहिले जान सक्छु?
- 3 मेरो शत्रुले निरन्तर मलाई ठट्याली बनाएको छ।
ऊ भन्छ, “तेरो परमेश्वर कहाँ छ? ऊ तिम्रीलाई बचाउन आउँछ?” म, उदास र दुःखी भएँ।
आँसु मेरो रात दिनको खाद्य बनिएको छ जो मेरो आँखाबाट झर्छ।
- 4 जब म मन्दिरमा बिताएका सुन्दर क्षणहरू सम्झने गर्छु
मेरो हृदय चँकिएर आउँछ।
तिनीहरू सबैलाई भीड-भाडबाट छिराउँदै परमेश्वरको मन्दिरतिर लगेको सम्झन्छु।
ती घुईचोहरूमा मनाइरहेका उत्सवहरूमा स्तुति-गान खुशीसँग गाएको सम्झन्छु।
- 5-6 म यति उदास किन हुनु पर्ने?
म किन यति साह्रो विचलित हुने!
म परमप्रभुको सहयोगको निम्ति पर्खन्छु।
फेरि मैले उहाँको प्रशंसा गर्ने मौका पाउनेछु।
उहाँले मलाई बचाउनु हुन्छ!
- किनभने मैले यस ठाउँबाट तपाईंलाई सम्झना गर्नुपर्छ,
यस सानो पहाड जहाँ हेर्मान पर्वत र यर्दन नदीको मिलन हुँदछ।
- 7 पृथ्वीको मुहानबाट निस्केर छड्ग-छड्ग गर्दै
खोला बगेको आवाज म सुन्छु।
हे परमप्रभु, तपाईंका छालहरूले,
मेरो वरिपरि छड्ग-छड्ग गर्दै मलाई धोइरहेका छन्।

- 8 प्रत्येक दिन परमप्रभुले आफ्नो स्नेहपूर्ण करुणा देखाउनु हुन्छ
अनि प्रत्येक रात म प्रशंसा मेरो जीवित परमेश्वरका लागि प्रार्थना गर्ने थिएँ।
- 9 म परमेश्वर, मेरो चट्टानसँग कुरा गर्छु म भन्छु,
“हे परमप्रभु, किन तपाईंले मलाई बिर्सनु भयो?
शत्रुको क्रूरताको कारणले गर्दा? त्यस्तो उदासीनता मैले किन खप्नु?”
- 10 मेरा शत्रुले लगातार मेरो अपमान गर्दछ र मार्ने तरिकाले प्रहार गर्दछ
अनि मलाई सोध्दछ, “तेरो परमेश्वर कहाँ छ?
के तँलाई बचाउन अहिलेसम्म आएको छैन?”
- 11 मैले यति उदास किन हुन पर्छ?
किन मैले यति विरक्तिनु पर्छ?
मैले परमेश्वरको सहायताको निम्ति अपेक्षा गर्नु पर्छ।
म फेरि उहाँको प्रशंसा गर्ने मौका अझै पाउनेछु।
उहाँले मेरो रक्षा गर्नु हुनेछ।

43

- 1 हे परमेश्वर, एकजना मानिस छ, जो तपाईंका भक्तजन मध्ये एकजना होइन।
त्यो मानिस दुष्ट छ र झटो बोल्दछ।
हे परमेश्वर, मेरो रक्षा गर्नुहोस्, अनि प्रमाण दिनु होस् कि म सही छु।
मलाई त्यो मानिसबाट बचाउनु होस्।
- 2 हे परमेश्वर, तपाईं मेरो सुरक्षा-स्थल हुनुहुन्छ,
किन तपाईंले मलाई त्यगु भयो?
किन तपाईंले मलाई देखाउनु भएन
कि कसरी म मेरो शत्रुदेखि भागु।
- 3 हे परमेश्वर, तपाईंको ज्योति र सत्यता ममाथि चम्कोस, तपाईंको ज्योति अनि सत्यताले मलाई बाटो देखाओस।
तिनीहरूले मलाई तपाईंको पवित्र पर्वत अनि तपाईं बस्ने मन्दिरमा डोर्‍याउनेछन्।
- 4 म परमेश्वरको वेदीमा जानेछु।
हे परमेश्वर, म परमेश्वरकहाँ आउनेछु जसले मलाई अत्यन्तै खुशी बनाउनु हुन्छ।
हे परमेश्वर, हे मेरो परमेश्वर,
म वीणा बजाएर परमेश्वरको प्रशंसा गर्छु।
- 5 किन म यति साह्रो तल झर्ने?
किन म यति साह्रो विचलित छु?
मैले परमेश्वरको सहायताको निम्ति पर्खनु पर्नेछ,
म फेरि अझै पनि उहाँको प्रशंसा गर्न मौका पाउँछु,
उहाँले मलाई बचाउनु हुन्छ।

44

- प्रमुख संगीतकारलाई। कोरह परिवारको मस्किल भन्ने भजन।
- 1 हे परमेश्वर, हामीले तपाईंको विषयमा सुनेका छौं।
हाम्रा पिता-पुर्खाहरूको जीवनकालमा तपाईंले के के गर्नुभयो उहाँ बताउनु भयो।
तपाईंले धेरै वर्ष अघि गरेका कार्यहरू, तिनीहरूले हामीहरूलाई बताए।
- 2 परमेश्वर, तपाईंले आफ्नो महान् शक्ति सहित
अरूका जग्गाहरू लिनुभयो अनि हामीलाई दिनु भयो।
तपाईंले ती विदेशी मानिसहरूलाई टुहुरो पार्नु भयो।

- तपाईंले तिनीहरूलाई यो ठाउँ छोड्न वाध्य गर्नुभयो।
- 3 हाम्रा पिताहरूका तरवारहरू थिएनन् जसले जमीन खोस्यो।
उनीहरूका पाखुराहरू बलिया थिएनन्, जसले तिनीहरूलाई विजयी गराए।
यो हाम्रो पिता-पुर्खाहरूसँग तपाईं भएको कारणले गर्दा भएको हो।
परमेश्वर, तपाईंको महान शक्तिले हाम्रा पिता-पुर्खाहरूलाई बचाउनु भयो।
किनभने तपाईंले उहाँहरूलाई प्रेम गर्नुभयो!
- 4 हे मेरो परमेश्वर, तपाईं मेरो राजा हुनुहुन्छ।
आदेश दिनुहोस् अनि याकूबका मानिसहरूलाई विजयतर्फ अगुवाइ गर्नुहोस्।
- 5 मेरो परमेश्वर, तपाईंको सहायताले गर्दा हामी आफ्ना शत्रुहरूलाई पछि धकेल्ने छौं।
तपाईंको नाउँमा हामी तिनीहरूलाई कुल्चदै हिंड्ने छौं।
- 6 म मेरो धनु र तरवारमाथि भरोसा राख्दिन।
मेरो तरवारले मलाई बचाउन सक्दैन।
- 7 हे परमेश्वर, तपाईंले हामीलाई मिश्रबाट बचाउनु भयो।
तपाईंले हाम्रा शत्रुहरूलाई लज्जित बनाएर राख्नु भयो।
- 8 हामीले दिनभरि नै परमेश्वरको स्तुति-गान गाएका छौं।
अनि तपाईंको नाउँको प्रशंसा सदा सर्वदा गर्नेछौं!
- 9 तर, हे परमेश्वर, तपाईंले हामीलाई छोड्नु भयो, तपाईंले हामीलाई लज्जित पार्नु भयो।
तपाईं युद्धभूमिमा हामीसँग आउनु भएन।
- 10 तपाईंले हाम्रा शत्रुहरूलाई पछि धकेल्न लगाउनु भयो।
हाम्रा शत्रुहरूले हाम्रो सम्पत्ति लगेर गए।
- 11 तपाईंले हामीलाई खाद्य रूपमा खाओस् भनेर भेडा जस्तो टाढा अलग राखि दिनु भयो।
तपाईंले विदेशीहरूका माझ हामीलाई छरपस्ट पारेर छाडी दिनुभयो।
- 12 हे परमेश्वर, तपाईंले आफ्ना मानिसहरू सितैमा बेचिदिनु भयो,
तपाईंले तिनीहरूको दर दाम पनि गर्नु भएन।
- 13 तपाईंले छिमेकीहरू समक्ष हामीलाई हाँसोको पात्र बनाउनु भयो।
तिनीहरूले हामीमाथि हाँसे र खिल्ली उडाए।
- 14 हामी हाँसाउने कथाहरू मध्ये एक हौं जो मानिसहरू भन्छन्।
आफ्नो देश नभएका मानिसहरू सम्म हामीमाथि हाँसेछन् र आफ्ना टाउकाहरू हल्लाउँछन्।
- 15 म लाजले छोपिएको छु।
सारा दिन आफ्नो लज्जित रूप हेर्छु।
- 16 मेरा शत्रुहरू जसले मसित साटो फेर्न चाहन्थे,
तिनीहरूको खिसी र अपमानबाट उज्जेको लाजले गर्दा म आफै लुकछु।
- 17 परमेश्वर, तपाईंलाई हामीले बिर्सका छैनौं।
अझै यी सबै कुराहरू तपाईंले हाम्रा लागि गर्नु हुन्छ।
हामीले तपाईंको करार पत्रमा हस्ताक्षर गर्दा छल-कपट गरेका छैनौं!
- 18 परमेश्वर, हामी तपाईंबाट टाढिएका छैनौं।
हामी तपाईंलाई फख्याउनका लागि रोकिएका छैनौं।
- 19 तर, परमेश्वर, तपाईंले हामीलाई यस ठाउँमा मिच्नु भयो जहाँ स्यालहरू बस्दछन्।
तपाईंले हामीलाई त्यस ठाउँमा छाडिदिनु भयो जुन मृत्यु भन्दा पनि भयानक अंधारो छ।
- 20 के हामीले हाम्रो परमेश्वरको नाउँ बिर्सियो?
के हामीले विदेशी देवताहरूलाई प्रार्थना गर्यौं? होइन!
- 21 निश्चय नै परमेश्वर यी सबै कुराहरू जान्नुहुन्छ।
उहाँले हाम्रो गहन गुप्त कुराहरू पनि जान्नुहुन्छ।
- 22 हे परमेश्वर, दिनभरि हामी तपाईंका लागि मरिमेट्यौं!
हामी मान्न लिएका भेडा जस्तै छौं।

- 23 उठ्ठुनु होस, मेरो स्वामी!
किन तपाईं सुतिरहनु भएको छ?
उठ्ठुनु होस! हामीलाई सदाको निम्ति नछोडनु होस!
- 24 परमेश्वर, तपाईं किन हामीदिखि लुकिरहनु हुन्छ?
तपाईंले हाम्रो पीर र संकटहरूलाई बिसिनु भयो?
- 25 हामीलाई फोहारेभित्र हुत्याइएको छ।
हाम्रो शरिर धूलोमा पल्टिरहेको छ।
- 26 हे परमेश्वर, उठ्ठुनु होस र हामीलाई सहयोग गर्नुहोस।
तपाईंको स्नेहपूर्ण करुणाले हामीलाई बचाउनुहोस।

45

प्रमुख संगीतकारलाई शोशन्निम रागमा कोरह परिवारको मस्किल भन्ने भजन। प्रेमको भजन।

- 1 जब म यी कुराहरू राजाको निम्ति लेख्छु,
सुन्दर शब्दहरूले मेरो मस्टिष्कमा भरिन्छन्।
शब्दहरू मेरो जिब्रोबाट आउँछन्,
मानौं ती शब्दहरू सिपालु लेखकका कलमबाट आइरहेकाछन्।
- 2 तपाईं सबै भन्दा असल हुनुहुन्छ।
तपाईं एकदम योग्य वक्ता हुनुहुन्छ।
यसकारण परमेश्वरले सदा-सर्वदा तपाईंलाई आशिष दिऊन्!
- 3 तिम्रो पटुकामा तरवार भिर।
तिम्रो महिमापूर्ण जंगी पोशाक लगाऊ।
- 4 तिमी अचम्मको देखिन्छौ। धार्मिकता, सत्यता र न्यायको निम्ति जाऊ अनि लडाइँ जित,
तिम्रो शक्तिशाली दाहिने पाखुरा अद्भुत कार्यहरू गर्नलाई दक्ष थियो।
- 5 तिम्रा काँडहरू तीखा छन्, तिम्रा शत्रुहरूका मुटुभित्रसम्म गाडिने छन्,
जसले गर्दा मानिसहरू तिम्रै सम्मुख भईमा लड्ने छन्।
- 6 हे परमेश्वर, तपाईंको सिंहासन सदा-सर्वदाको लागि रहनेछ।
धार्मिकता नै तपाईंको शाही राजदण्ड हो।
- 7 तपाईंले धार्मिकतालाई प्रेम गर्नुहुन्छ
र दुष्टतालाई घृणा गर्नुहुन्छ।
यसकारण परमेश्वर तपाईंलाई आफ्ना साथीहरूमाथि* राज गर्न चुन्नुहुन्छ।
- 8 तपाईंको पोशाक सुगन्धित द्रव्य; मूर्ति, घिउकुमारी र तेजपातले युक्त छ।
यहाँ देखि महल हस्तिहाडले सजिएको छ, जहाँबाट तपाईंलाई खुशी पार्न संगीत आउँछ।
- 9 लोकन्तीहरू राजाहरूकै छोरीहरू हुन्।
तपाईंको दुलही तपाईंको दाहिनेपट्टि, निखरु सुनको मुकुट लगाएर उभिरहेकी छिन्।
- 10 हे मेरी स्त्री, मेरा कुरा सुन।
ध्यानदिएर सुन अनि तिमीले बुझ्ने छौ।
आफ्ना मानिसहरू र आफ्ना पिताका परिवारलाई बिसर्।
11 यसकारण राजा तिम्रो सुन्दरतादेखि मक्ख पर्नेछन्।
ऊ तिम्रो नयाँ लोभने हुनेछ।
यसैले तिमीले उनको सम्मान गर।
- 12 टायर शहरबाट आएका सम्पन्न मानिसहरूले तिम्रो निम्ति उपहारहरू ल्याउनेछन्
यसकारण तिमीसँग तिनीहरू भेट गर्न सक्छन्।

* 45:7: साथीहरू शब्द भाषामा "तपाईंको साथीहरूको सट्टामा सुगन्धित तेलले तपाईंलाई अभिषेक गरिन्छ।" यो खास तेल राजाहरू पूजाहारी र अगमवक्ताहरूको समर्पणको निम्ति मन्दिमा राखिन्थ्यो।

- 13 राजकुमारी सुनको धागोले बुनेको पोशाकमा
सजिएकी छिन्।
- 14 राजाकहाँ पर्याउनलाई, बेहुली आफ्ना सुन्दर पोशाकमा छिन्,
उनका लोकन्तीहरू पछि पछि छन्।
- 15 तिनीहरू आनन्दको साथ आउँछन्।
आनन्दले नै भरिएर तिनीहरू राजाको महलमा प्रवेश गर्छन्।
- 16 राजा, तपाईंका पुत्रहरूले तपाईंपछि राज गर्नेछन्।
तपाईंले तिनीहरूलाई पृथ्वीभरि शासकहरू बनाउनु हुनेछ।
- 17 तपाईंको नाउँ सदाका लागि प्रसिद्ध बनाउनेछ।
मानिसहरूले तपाईंको सदा-सर्वदा प्रशंसा गर्नेछन्।

46

प्रमुख संगीतकारलाई। अलामोतद्वारा* गाउने कोरह परिवारहरूको एउटा भजन।

- 1 परमेश्वर हाम्रो बलको भण्डार हुनुहुन्छ।
संकटको बेला उहाँबाट हामी सधैं सहयोग पाउन सक्छौं।
- 2 यसैकारण भुईँचालो आए ता पनि
पर्वतहरू समुद्रको गर्भमा झरे तापनि हामी डराउँदैनौं।
- 3 हामी भयग्रस्त छैनौं जब समुद्र आँधीले अन्धकार हुँन्छ
र पर्वतहरू थकिन्छन्।
- 4 त्यहाँ एउटा नदी छ जसको धाराले
सर्वोच्च परमेश्वरको पवित्र शहरमा आनन्द ल्याउँछ।
- 5 परमेश्वर त्यस शहरमा हुनुहुन्छ यसैले यो कहिल्यै नाश हुने छैन।
घाम उदाउनु अघिनै परमेश्वर साथ दिन त्यहाँ हुनुहुन्छ।
- 6 जब परमप्रभु कराउनु हुनेछ अनि पृथ्वी टुक्रिने छ।
प्रत्येक जाति डरले काम्ने छन् अनि ती साम्राज्यहरू धराशायी हुनेछन्।
- 7 सर्वशक्तिमान् परमप्रभु हामीसँग हुनुहुन्छ।
याकूबका परमेश्वर हाम्रो शरणस्थान हुनुहुन्छ।
- 8 परमप्रभुले गर्नुभएको ती शक्तिशाली कामहरूलाई हेर।
उहाँले पृथ्वीमा गर्नु भएको डरलाग्दा कार्यहरू हेर।
- 9 परमप्रभुले पृथ्वीमा कतैपनि युद्धहरू रोक्न सक्नु हुन्छ।
उहाँले सिपाहीहरूका धनु भाँचन सक्नु हुन्छ,
तिनीहरूका भालाहरू छरपस्ट पारेर तिनीहरूका ढालहरू जलाई दिनुहुन्छ।
- 10 परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “लडाइँ रोक, म नै परमेश्वर हुँ भनेर जान!
म जाति-जातिलाई परास्त गर्नु सक्छु,
म संसारलाई अधीनमा राख्न सक्छु!”
- 11 सर्वशक्तिमान् परमप्रभु हामीसँग हुनुहुन्छ।
याकूबका परमेश्वर हाम्रो शरणस्थान हुनुहुन्छ।

* 46:८: अलामोतद्वारा एक किसिमको भजन हो। यो वाद्य-बाजा पनि हुनसक्छ वा विशेष ताल वा स्केल पनि हुनसक्छ।

47

प्रमुख संगीतकारलाई: कोरह परिवारहरूको भजन।

- 1 हे सारा मानिसहरू हो ताली बजाऊ।
परमेश्वर तिर आनन्दमय भएर चिच्याऊ!
- 2 सर्वशक्तिमान् परमप्रभु भय योग्य हुनुहुन्छ।
सारा पृथ्वीभरि नै उहाँ महान राजा हुनुहुन्छ।
- 3 अन्य मानिसहरूलाई पराजित गर्न हामीलाई साथ दिनुभयो,
उहाँले ती जातिहरूलाई हाम्रो अधीनमा राख्नु भयो।
- 4 परमेश्वरले हाम्रो निम्ति जग्गा रोजी दिनु भयो।
उहाँले त्यो अचम्मको जग्गा याकूबको निम्ति रोज्नु भयो जसलाई उहाँले मन पारउनु भएको थियो।
- 5 नरसिंह र तुरहीको आवाजमा,
जयजयकार साथ उहाँ आफ्नो सिंहासनतर्फ जानुहुन्छ।
- 6 परमेश्वरको स्तुति-गान गर।
स्तुतिहरू गाऊ, हाम्रा राजाको निम्ति स्तुति-गाऊ।
- 7 परमेश्वर सारा पृथ्वीको राजा हुनुहुन्छ।
प्रशंसाको* गीतहरू गाऊ।
- 8 परमेश्वर आफ्नो पवित्र सिंहासनमा बस्नुहुन्छ
र सबै जाति-जातिहरूमाथि राज गर्नुहुन्छ।
- 9 सबै जाति-जातिका शासकहरू एकार्कासित भेट गर्दछन्।
अब्राहामका परमेश्वरको मानिसहरूसँग भेट गर्छन्।
सबै जातिका सबै शासकहरू परमेश्वरकै हुन।
परमेश्वर ती सबैका सर्वोच्च अधिकारी हुनुहुन्छ।

48

कोरह परिवारहरूको उपासनाको भजन।

- 1 परमप्रभु महान् हुनुहुन्छ।
उहाँको पवित्र पर्वतमा, मानिसहरूले हाम्रो परमेश्वरको शहरमा अधिक प्रशंसा गर्दछन्।
- 2 परमेश्वरको पवित्र शहर यस्तो आनन्दमय उचाइमा छ!
यसले पृथ्वीभरिका मानिसहरूलाई आनन्द दिन्छ!
सियोन पर्वत परमेश्वरको साँचो पर्वत* हो,
यो महान् राजाको शहर हो।
- 3 त्यस शहरको राजमहलमा,
परमेश्वरलाई किल्ला भनिन्छ।
- 4 एक समय, केही राजाहरू आपस्तमा भेट गरे।
तिनीहरूले यस शहरमाथि आक्रमण गर्ने योजना गरे।
तिनीहरू सबैले यस शहरतर्फ कदम बढाए।
- 5 तर त्यसपछि ती राजाहरू यो शहर देखेर छक्क परे।
तिनीहरू सबै भयग्रस्त भए अनि लम्पट परे!
- 6 डरले ती राजाहरूलाई कस्सेर समात्यो।
ती राजाहरू डरले कामे।
- 7 हे परमेश्वर तपाईंले शक्तिशाली पूर्वेली बतास चलाउनु भयो
अनि तिनीहरूका टूल-टुला जहाजहरू सबै भताभुङ्ग पारिदिनु भयो।
- 8 हो, हामीले तपाईंको महान् शक्तिका कथाहरू सुनेका छौं।

* 47:7: प्रशंसाको मूल अर्थ “मस्किल” हुन्छ। तर “मस्किल” को ठीक माने स्पष्ट छैन। तथापि प्रशंसाको गीतलाई उपासनाको भजन भनेर मानिन्छ। वा कुशलतापूर्वक लेखिएको भजन भन्ने अर्थ लाग्छ। * 48:2: परमेश्वरको साँचो पर्वत अर्थ “सापोनको चुचुरा” हो। कनानीहरूका कथाहरूमा, पर्वत सापोन जहाँ देवताहरू बस्दथे।

तर यसलाई हामीले हाम्रो परमेश्वरको शहरमा पनि देख्यौं,
सर्वशक्तिमान् परमेश्वरको शहरलाई उहाँले अनन्त सम्मको लागि बलियो बनाउनु भयो।

- 9 हे परमेश्वर, तपाईंको मन्दिरमा तपाईंको प्रेमपूर्ण अनुग्रहलाई हामी सतर्क भएर सोचदछौं।
10 हे परमेश्वर, तपाईं प्रख्यात हुनुहुन्छ,
मानिसहरूले तपाईंलाई पृथ्वीभरि प्रशंसा गर्दछन्।
तपाईं कति धार्मिक हुनुहुन्छ भनेर सबैलाई थाहा छ।
11 हे परमेश्वर! सियोन पर्वत खुशी हुन्छ।
यह्दाका शहरहरू तपाईंको सही निर्णयले गर्दा रमाउँदछन्।
12 सियोनको चारैतर्फ हिँड्।
शहरमा हेर। त्यहाँका अग्ला महलहरू गन।
13 अग्ला पर्खालहरू हेर,
सियोनका राजमलहरूको प्रशंसा गर।
तब तिमीले आफ्ना भावी सन्तानहरूलाई यसको विषयमा भन्न सक्नेछौ।
14 यी परमेश्वर सदा-सर्वदाका लागि हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ।
उहाँले हामीलाई सधैं पथ-प्रदर्शन गर्नु हुनेछ।

49

प्रमुख संगीतकारलाई: कोरह परिवारहरूको भजन।

- 1 तिमीहरू सबै जाति-जातिहरू यसलाई ध्यान दिएर सुन।
पृथ्वीमा भएका सबै मानिसहरू यसलाई ध्यान दिएर सुन।
2 प्रत्येक मानिस, धनी-गरीब सबैले बराबर ध्यान दिएर सुन्नु नै पर्छ।
3 म तिमीहरूलाई ज्ञान र बुद्धिका कुराहरू भन्ने छु।
मेरो विचारले तिमीहरूलाई बुझ्न सहायता गर्नेछ।
4 मैले स्वयंले ती कथाहरू सुनें
अनि अब मेरो वीणासँग गाउने छु अनि त्यो संदेश तपाईंलाई प्रकट गर्ने छु।
5 कष्ट आउँछ भनेर म किन डराउनु?
यदि दुष्ट मानिसहरूले वरिपरि घेरि मलाई पासोमा पार्ने कोशिश गर्छन् भने पनि म डराउने आवश्यकता छैन।
6 कतिपय मानिसहरू सोचछन् कि तिनीहरूको बल र धनले तिनीहरूलाई रक्षा गर्नेछ।
तर ती मानिसहरू मूर्खहरू हुन्।
7 कुनै तिमी मानव मित्रले तिमीलाई बचाउन सक्तैन,
अनि तिमीले परमेश्वरलाई घृस* दिन सक्तैनौ।
8 कुनै मानिससँग त्यस्तो प्रशस्त धन हुनेछैन
जसद्वारा उसले आफ्नो जीवन किन्न सकोस्।
9 कुनै मानिससँग त्यस्तो प्रशस्त धन हुनेछैन
जसद्वारा उसले अनन्त बाँच्ने अधिकार किन्न सकोस्,
अनि आफ्नो जीवन चिहानमा सड्न देखि बचाउन सकोस्।
10 हेर, ज्ञानी पुरुषहरू पनि त्यसरी नै मर्छन् जसरी मूर्खहरू र अटेरी† मर्छन्।
तिनीहरू मर्छन् र आफ्ना धन-सम्पत्तिहरू अरूहरूलाई छोडेर जान्छन्।
11 चिहाननै तिनीहरूको निम्ति सदा-सर्वदा आफ्नो घर हुनेछ।
तिनीहरू जन्तिने जग्गा-जमीनका मालिक हुन् त्यसले कुनै फरक पर्दैन!
12 मानिसहरू सम्पन्न हुन सक्लान, तर तिनीहरू यहाँ सधैँका लागि बाँच्न सक्तैनन्।
तिनीहरू पशुहरू जस्तै मेरेर जानेछन्।

* 49:7: घृस यहाँ परमेश्वरलाई चढाउने बलि हो जसद्वारा दोषीलाई उहाँले क्षमा गर्नु हुनेछ। † 49:10: अटेरी अथवा “फटाह मानिसहरू” अथवा “शत्रुहरू।”

- 13 ती मूर्खहरूसँग त्यही घटना हुनेछ
जो आफ्ना सम्पत्तिसँग खुशी हुन्छन्।
- 14 ती मानिसहरू खाली भेडा जस्तै हुन्।
चिहान नै तिनीहरूको खोर हो।
मृत्यु तिनीहरूको गोठाला हुनेछन्।
त्यस पश्चात् त्यो बिहान धार्मिक मानिसहरू नै विजेता हुनेछन्।
जति बेला ती धर्मी मानिसहरूका शरिरहरूत विस्तारै चिहानमा सड्दछ तिनीहरू आफ्ना सुन्दर-सुन्दर घरहरूदेखि टाढा हुन्छन्।
- 15 तर परमेश्वरले मृत्यु तिर्नु हुनेछ अनि मेरो जीवन बचाउनु हुनेछ,
उहाँले मलाई पातालको शक्तिबाट बचाउनु हुनेछ जब उहाँले मलाई आफूसितै लैजानु हुने छ।
- 16 तिनीहरू धनी छन् भनेर मानिसहरूसित नडराऊ।
तिनीहरूका सुन्दर घरहरू छन् भनी नडराऊ।
- 17 ती मानिसहरू मरेर गएपछि आफूसँग केही पनि लौँदैनन्।
तिनीहरूले ती कुनै पनि सुन्दर चीजहरू लगेर जाने होइनन्।
- 18 एकजना धनी मानिसले आफ्नो जीवनमा कति राम्रो काम गरे भनेर आफूलाई नै बधाइ दिन सक्छ।
अनि हो, अरु मानिसहरूले पनि उसले राम्रो काम गर्नु भनेर उसको प्रशंसा गर्न सक्छन्।
- 19 तर उसको मरणको समय आउनेछ अनि आफ्नो पिता-पुराँहरूकहाँ जान्छ,
अनि उसले कहिल्यै पनि दिनको उज्यालो देखे छैन।
- 20 मानिसहरू सम्पन्न हुन सक्लान अनि अझै बुझ्दैनन्
तिनीहरू पशुहरू जस्तै मर्ने छन्।

50

आसापको भजन।

- 1 परमप्रभु, देवताहरूका पनि परमेश्वर बोल्नु भयो।
सूर्योदयदेखि र सूर्यास्तसम्म उहाँले सबैलाई पृथ्वीमा बोलाउनु भयो।
- 2 सियोनबाट चम्किरहने परमेश्वर परम सुन्दर हुनुहुन्छ।
- 3 हाम्रो परमेश्वर आउनु हुँदैछ। अनि उहाँ चुपचाप बस्नु हुने छैन।
उहाँको अघि आगो बल्छ।
उहाँको वरिपरि दूलो आँधी छ।
- 4 जब हाम्रो परमेश्वरले मानिसहरूको न्याय गर्नु हुन्छ उहाँले पृथ्वी
र आकाशलाई साक्षीको रूपमा बोलाउनु हुनेछ।
- 5 परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “मेरा शिष्यहरू मेरो वरिपरि भेला हुन आऊ,
मेरा भक्तजनहरू र हामी एकाअर्कासित सम्झौता गरौं।”
- 6 परमेश्वर न्यायी हुनुहुन्छ
र आकाशले उहाँको धार्मिकता प्रकट गर्नेछ।
- 7 परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “हे मेरो भक्तजनहरू, ध्यान दिएर मेरो कुरा सुन!
इसाएल का मानिसहरू हो, म तिमीहरूलाई तिमीहरूकै विरुद्धमा साक्षी प्रकट गर्ने छु
म परमेश्वर हुँ, तिमीहरूकै परमेश्वर।
- 8 मैले तिमीहरूले चढाएका बलिहरूका विषय मैले गुनासो गरिरहेको छैन।
तिमी इस्राएल का मानिसहरूले सधैं नै होमबलिहरू चढायौ।
प्रत्येक दिन ती बलिहरू मलाई चढायौ।
- 9 म तिम्रो घरबाट सँढेहरू लिने छैन
म तिमीहरूको गोठहरूबाट बाख्राहरू लिने छैन।

- 10 मलाई ती पशुहरूको आवश्यकता छैन।
मसँग पहिल्यैबाट जङ्गलमा पशुहरू छन्।
हजारौं पर्वतहरूमा त्यस्ता पशुहरू मेरो आफ्नै छन्।
- 11 उच्च पर्वतहरूमा भएका सबै चरा-चुरुङ्गीहरू म जान्दछु।
प्रत्येक जल-प्राणी र जति पहाडहरूमा छन् ती सबै मेरै हुन्।
12 म भोको छैन तर यदि म भोको हुँदा हुँ ता पनि म तिमीहरूलाई खाना माने छैन।
पहिल्यैबाटै यो संसार र यसका प्रत्येक चीजहरू मेरो आफ्नै हुन्।
- 13 म साँढहरूको मासु र बाख्राहरूका दूध खान्छु।”
- 14 यसैले अरुहरूसँग बाँडचुँड गरे पछिको धन्यवादको अर्पणहरू लिएर मसित हुनलाई आऊ।
तिमीहरूले उच्चतम परमेश्वरलाई वचनहरू दिएका छौ, यसैले ती वचनहरू पूरा गर।
- 15 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूलाई दुःख परेको बेला मलाई पुकारा गर म सहयोग गर्नेछु।
अनि त्यसपछि तिमीहरूले मलाई सम्मान गर्न सक्छौ।”
- 16 परमेश्वरले दुष्ट मानिसहरूलाई भन्नुहुन्छ,
“तिमीहरूले मेरो नियमहरूको बारेमा कुरा गर्छौं।
तिमीहरूले मेरो करारको बारेमा कुरा गर्थे।
- 17 यसकारण यसलाई किन उपेक्षा गर्छौं जब कि म तिमीहरूलाई सुधार्न खोज्छु?
किन मैले भनेका कुराहरू अस्वीकार गर्दछौं?
- 18 तिमीहरूले चोरलाई भेट्छौ र त्यो सित मिल्न दौडन्छौ।
तिमीहरू व्यभिचारीहरूसँग सुल्छौ।
- 19 तिमीहरूले अनुचित र झूटो कुराहरू गर्छौं।
- 20 तिमीहरूले लगातार आफ्ना दाज्यु भाईहरूको विषयमा आलोचना गर्छौं,
अनि दोष लगाइरहेका छौ।
- 21 यद्यपि तिमीहरूले त्यस्ता अनुचित कुराहरू गरे पनि म चुपचाप बसें,
यसैले तिमीहरूले सोच्यौ कि म पनि तिमीहरू जस्तै हुँ।
हेर! धेरै बेर म चुपचाप बसे छैन!
- म स्पष्ट गर्न चाहन्छु र तिमीहरूकै सम्मुखमा दोष लाउनेछु।
- 22 तिमीहरूले परमेश्वरलाई भुलेर गयो,
यो मैले तिमीहरूलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नु भन्दा अघि नै बुझ्ने चेष्टा गर।
यदि त्यस्तो भयो भने,
कसैले पनि तिमीहरूलाई बचाउन सक्ने छैन!
- 23 यदि कसैले धन्यवाद अर्पण दिन्छ भने, उसले मलाई श्रद्धा देखाउँछ,
तर त्यो जसले सही जीवन वितान चाहन्छ म उसलाई मेरो मुक्तिको शक्ति देखाउने छु।”

51

प्रमुख संगीतकारलाई: बतशेबा गए पछि जब अगमवक्ता नातान तिनीकहाँ आएपछि दाऊदको एउटा भजन।

- 1 हे परमेश्वर, मतर्फ कृपालु हुनुहोस्,
किनभने तपाईंको दायालु कृपादृष्टिले,
तपाईंको महान् अनुग्रहले
मेरा सारा पापहरू मेटाई दिनुहोस्।
- 2 परमेश्वर मेरो दोष धोएर मेटाई दिनुहोस्।
मेरा पापहरू धोइ-पखाली दिनुहोस्, मलाई फेरि एकपल्ट शुद्ध पारिदिनुहोस्।
- 3 म जान्दछु मैले पाप गरें।
म सधैं ती पापहरू देख्दछु।

- 4 हे परमेश्वर, जुन तपाईंले गलती भन्नुभयो मैले त्यही कुरा गरे।
परमेश्वर, तपाईंको विरुद्धमा मात्र मैले पाप गरे
म ती गलतीहरू स्वीकार गर्दछु,
ताकि मानिसहरूले जानुन म गलत छु, र तपाईं साँचो हुनुहुन्छ।
तपाईंको निर्णयहरू निष्कपट छन्।
- 5 पापमा नै मेरी आमाले मलाई गर्भधारण गरिन्
अनि म पापमा नै जन्मेको थिएँ।
- 6 हे परमेश्वर, तपाईंले मलाई साँचो रूपमा विश्वासी भएको देख्न चाहनु हुन्छ,
यसैले साँचो ज्ञान मेरो अन्तस्करणमा हाली दिनुहोस्।
- 7 विधिपूर्वक हिसप झारले* मस्काएर मलाई शुद्ध पार्नुहोस्।
जबसम्म म हिउँ जस्तो सेतो हुन्न तबसम्म मलाई धोइ पखाल्नुहोस्।
- 8 मलाई खुशी पार्नुहोस्। बताउनुहोस् फेरि खुशी कसरी हुनु।
तपाईंले धूलो-पिटो पार्नु भएको हड्डीहरू फेरि आनन्दले नाचोस्।
- 9 मेरो पापहरू तपाईं नहेर्नु होस्!
ती सबै मेटि दिनुहोस्!
- 10 हे परमेश्वर, शुद्ध हृदय मभित्र सृजना गरिदिनु होस्!
मेरो आत्मा फेरि एकपल्ट बलियो पारी दिनुहोस्।
- 11 मलाई नटेल्नु होस्।
अनि मदेखि तपाईंको पवित्र आत्मा टाढा नलैजानु होस्!
- 12 तपाईंको सहयोगले मलाई खुशी पार्दछ।
मलाई फेरि एकपल्ट त्यो आनन्द दिनुहोस्।
मेरो आत्मा बलियो पारी दिनुहोस् र तपाईंको आज्ञा पालन गर्न तयार होस्।
- 13 म पापीहरूलाई तपाईंको चाहना अनुसार कसरी बाँच्नु भनेर सिकाउने छु
अनि तिनीहरू फर्केर तपाईं कहाँ आउने छन्।
- 14 हे परमेश्वर, मृत्यु दण्ड देखि मलाई बचाउनु होस्।
तपाईंको धार्मिकताको विषयमा,
मलाई गीत गाउन दिनुहोस्।
15 हे मेरो स्वामी, म मेरो मुख खोल्नेछु र तपाईंको प्रशंसा-गीत गाउने छु!
- 16 तपाईं वास्तवमा बलिहरू चाहनु हुन्न,
यसकारण मैले किन बलिहरू चढाउनु।
- 17 जुन बलि परमेश्वरले चाहनु हुन्छ त्यो विनम्र आत्मा हो।
हे परमेश्वर, जो-जो विनम्र अनि समर्पित हृदय लिएर आउँदछन्, तपाईं उनीहरू देखि मुख फर्काउनु हुन्न!
- 18 हे परमेश्वर, सियोन प्रति कल्याणकारी बन्नु होस्।
यस्श्लेमको पर्खीलहरू पुर्ननिर्माण गर्नुहोस्।
- 19 तब तपाईंले धार्मिकताको बलिदान,
र होमबलिहरूको आनन्द लिन सक्नु हुन्छ।
अनि मानिसहरूले फेरि साँढहरू तपाईंको वेदीमा चढाउने छन्।

52

प्रमुख संगीतकारलाई: जब एदोमी दोगेग शाऊल कहाँ गए र उनलाई भने, “दाऊद अहिमेलेको घरमा छ”। “दाऊदको मस्किल भन्ने भजन।”

- 1 हे वीर मानिस, किन तिमी आफ्नो अधर्म कामहरूमा घमण्ड गर्दछौ?
तिमी परमेश्वरको नजरमा अपमानित मानिस है।

* 51:7: हिसप झार एक प्रकारको सुगन्धित उद्भिद। शुद्धीकरण वा चोख्खाउने काममा प्रयोग गर्ने सुगन्ध भएको तितेपाती जस्तै झार।

- 2 तिमीले सधैं मुखै योजनाहरू तयार पाछौं अनि तिम्रो जिज्ञो धारिलो छुरा जस्तो डर लाग्दो छ।
तिमीले सधैं झुटो बोल्छौं अनि मानिसहरूलाई ठग्नौ।
- 3 तिमीले असलभन्दा दुष्ट्यौं नै मन पराउँछौ।
तिमी सत्य बोल्नु भन्दा झुटो बोल्नु नै मन पराउँछौ।
- 4 तिमी र तिम्रो झुटो बोल्ने जिज्ञोले मानिसहरूलाई कष्ट दिन मन पराउँछन्।
- 5 यसैले परमेश्वरले तिमीहरूलाई सदा-सर्वदाको निम्ति नाश गर्नुहुनेछ!
उहाँले तिमीहरूलाई पक्रनु हुनेछ अनि तिम्रो घरबाट* धकेल्दै तान्नु हुनेछ, जसरी मानिसहरूले उद्दिद्लाई जमीनबाट जैरैसँग तानेर निकाल्दछ।
- 6 धर्मात्माहरूले यो देखेछन् र परमेश्वरको डर मान्ने छन्।
परमेश्वरको आदर गर्नेछन्।
तिनीहरू तिमीमाथि होंछे छन् र भन्नेछन्।
- 7 “हेर, परमेश्वरमाथि जो भर पर्दैन त्यस मानिसको गति कस्तो हुन्छ।
उसले सोच्यो कि सम्पत्ति र झुटो कुराहरूले उसलाई रक्षा गर्नेछ।”
- 8 तर म परमेश्वरको मन्दिरमा उभिने हरियो धुपीको रूख जस्तै हुँ।
म सदा-सर्वदा परमेश्वरको स्नेहपूर्ण करुणामा भरोसा गर्नेछु।
- 9 हे परमेश्वर, जुन कामहरू तपाईंले गर्नुभयो म ती कुराहरूको सदासर्वदा स्तुति गर्नेछु।
म भक्तजनहरूका समक्ष तपाईंको नाउँ लिनेछु किनभने यो अति राम्रो छ।

53

प्रमुख संगीतकारलाई: महलथ भन्ने रागमा दाऊदको मस्किल नामक भजन।

- 1 केवल मुखहरूले मात्र परमेश्वर छैन भनेर सोच्दछन्।
त्यस्ता मानिसहरू भ्रष्ट, दुष्ट, धूर्त हुन्छन्,
अनि तिनीहरूले कहिल्यै राम्रो काम गर्दैनन्।
- 2 त्यहाँ साँच्चै नै परमेश्वर हामी तर्फ नै स्वर्गबाट हेरिरहनु भएको छ।
परमेश्वरले ज्ञानी पुरुषहरूलाई खोजिरहनु भएको छ,
जसले परमेश्वरलाई नै खोजिरहेछन्।
- 3 तर प्रत्येक जन परमेश्वर देखि विमुख भएका छन्।
प्रत्येक मानिस कपटी छन्।
कसैले पनि राम्रो काम गर्दैन।
एकजना पनि राम्रो काम गर्ने मानिस छैन!
- 4 परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “निःसन्देह ती दुष्ट मानिसहरूले सत्य जान्दछन्।
तिनीहरूले मलाई प्रार्थना गर्दैनन्।
दुष्ट मानिसहरू मेरो भक्तजनहरूलाई ध्वंश पार्न उनीहरूको खाना खान जतिकै तयार छन्।”
- 5 तर ती दुष्ट मानिसहरू भयग्रस्त हुनेछन्।
त्यस्तो पहिले कहिल्यै भएका-थिएनन्! ती पापीहरू इस्त्राएल का शत्रुहरू हुन्।
परमेश्वरले त्यस्ता पापीहरूलाई रद्द गर्नु भएको छ।
यसैले परमेश्वरका मानिसहरूले तिनीहरूलाई परास्त पार्नेछन्,
अनि परमेश्वरले तिनीहरूको हाडहरू छिन्न-भिन्न पारिदिनु हुनेछ।
- 6 म इच्छा गर्छु परमेश्वरले सियोन पर्वतमाथि

* 52:5: घरबाट यहाँ घरको माने “शरीर” हो। यो परमेश्वर तर्फ कवितात्मक बनाई हो परमेश्वरले सदा तिमीलाई ध्वंश पार्नु हुनेछ भनेर।

इसाएल को निम्ति विजय ल्याउनु हुनेछ।
 त्यही बेला परमेश्वरले आफ्ना भक्तजनहरूलाई निर्वासनबाट फर्काई ल्याउनु हुनेछ।
 याकूब प्रफुल्लित हुनेछ।
 इसाएल आनन्दले ओतप्रोत हुनेछ।

54

प्रमुख संगीतकारलाई: वाघ वादन सहित-जति बेला सेफिद आयो अनि शाऊललाई भन्यो, “दाऊद हाम्रा मानिसहरूका वीचमा लुकिरहेको छ।” दाऊदको मस्किल नाउँको भजन।

- 1 हे परमेश्वर, तपाईंको शक्ति प्रयोग गरेर मलाई बचाउनु होस्।
 मलाई स्वतन्त्र* पार्नलाई तपाईंको शक्ति प्रयोग गर्नुहोस्।
- 2 हे परमेश्वर, मेरो प्रार्थना सुनी दिनुहोस्।
 मैले भनेका कुराहरूमा ध्यान दिनुहोस्।
- 3 विदेशीहरू जसले परमेश्वरलाई उपासना गर्दैनन् उनीहरू मेरो विरुद्ध उठिरहेछन्।
 ती शक्तिशाली मानिसहरूले मलाई मार्न खोजिरहेछन्।
- 4 हेर, मेरो परमेश्वरले मलाई बचाउनु हुनेछ।
 मेरो स्वामीले मलाई साथ दिनुहुनेछ।
- 5 जो मेरो विरुद्धमा उभिन्छन् तिनीहरूलाई परमेश्वरले दण्ड दिनुहुनेछ।
 परमेश्वर मप्रति साँचो हुनुहुन्छ, अनि उहाँले ती मानिसहरूलाई नाश गर्नुहुनेछ।
- 6 परमेश्वर, मेरो निस्वार्थ मनले तपाईंलाई भेटीहरू चढाइहेछु।
 हे परमप्रभु, म तपाईंको शुभनाउँको स्तुति गर्नेछु।
- 7 किनभने तपाईंले मलाई सारा कष्टहरू देखि बचाउनु भयो।
 मैले आफ्ना शत्रुहरू परास्त भइरहेको देखें।

55

प्रमुख संगीतकारलाई: वाघ वादन सहित। दाऊदको मस्किल भन्ने भजन।

- 1 हे परमेश्वर, मेरो प्रार्थना सुन्नुहोस्।
 कृपया मेरो प्रार्थनालाई अनुग्रहको निम्ति अवहेलना नगरीदिनु होस्।
- 2 परमेश्वर, मलाई सुनिदिनुहोस् र जवाफ दिनुहोस्,
 मलाई तपाईं प्रति बोल्न दिनुहोस् अनि मभित्रका पीडा र व्यथा, सुनिदिनुहोस्।
- 3 मेरो शत्रुहरूले मप्रति अनुचित कार्यहरू गरे।
 त्यो दुष्ट मानिसले मसित चिच्यायो।
 मेरो शत्रुहरू क्रोधित थिए र मलाई आक्रमण गरे।
 तिनीहरूले मलाई सम्पूर्ण प्रकारले तहस-नहस गर्ने विघ्न-वाधाहरू सृष्टि गरे।
- 4 मेरो हृदय भित्रभित्रै जोडले धडकिरहेको छ।
 मलाई मृत्युसित डर लाग्यो।
- 5 म डरले गर्दा र थर-थर कामी रहेकोछु,
 म ती विघ्न-वाधाहरूको तूफानबाट भाग्न चाहन्छु।
- 6 ओ हो! ढुकुरको जस्तो पंखेटाहरू भए म उडने थिएँ!
 अनि विश्राम गर्ने ठाउँ खोज्ने थिएँ।
- 7 म धेरै टाढा, एकदम टाढा निर्जन ठाउँमा जाने थिएँ।
- 8 म भागेर बाँच्ने थिएँ।

* 54:1: स्वतन्त्र मूल अर्थ, “परमप्रभु, परमेश्वर मलाई तपाईंको नाउँसँग बचाउनु होस्। तपाईंको शक्तिले मलाई न्याय गर्नुहोस्।”

म दुःखको त्फानबाट भाग्ने थिएँ।

- 9 मेरो स्वामी, तिनीहरूका झटो कुराहरू बन्द गर्नुहोस्।
मैले यस शहरमा उपद्रो र झगडाहरू देखेँ।
- 10 प्रत्येक रात-दिन, हरेक छिमेकीपनमा, यो शहर
अपराध र बर्बरताले भरिपूर्ण भयो।
- 11 त्यहाँका गल्लीहरूमा अधिक भन्दा अधिक अपराधहरू भए।
मानिसहरूले चारैतिर झूटा बोलेर ठगिरहेका थिए।
- 12 यदि यो शत्रु भएको भएता,
म हेलौं गरेको पनि सहन सक्थेँ।
यदि यो मेरो शत्रु भएता
म उनीहरूको आक्रमणदेखि लुक्न सक्थेँ।
- 13 तर तिमी नै एक हौं, मेरो साथी मेरो सहकर्मी।
मेरो साथीहरूले नै मलाई कष्टहरू दिइरहेका छन्।
- 14 हामी आफसमा आफना गुप्त कुराहरूको सहभागी हुने गर्दथ्यौं,
अनि हामी सँगै भीड-भाडमा छिर्दै, छिर्दै परमेश्वरको मन्दिरमा जाने गर्दथ्यौं।
- 15 मेरो शत्रुहरूलाई मृत्युले अचानक लैजावोस्!
म कामना गर्दछु कि पृथ्वीको मुख खुलियोस् र तिनीहरूलाई जिउँदै निली दिओस्!
किनभने तिनीहरूले परस्परमा त्यस्तो डरालाग्दो योजनाहरू बनाइरहेछन्।
- 16 म सहयोगको लागि परमेश्वरलाई पुकार्ने छु,
अनि परमप्रभुले मलाई जवाफ दिनु हुनेछ।
- 17 म परमेश्वरसँग बिहान, दिउसो र बेलुकी कुरा गर्दछु।
मेरो अस्तव्यस्त उहाँलाई बताउँछु।
अनि उहाँले मेरो कुरा सुन्नु हुन्छ!
- 18 मैले धेरै युद्धहरू लडी सकेको छु।
तर परमेश्वरले मलाई सधैं बचाउनु भएको छ साथै सकुशल फर्काउनु भएको छ।
- 19 परमेश्वरले मेरा कुरा सुन्नु हुनेछ।
सदा-सर्वदा रहने राजाले मलाई साथ दिनुहुनेछ।
- मेरा शत्रुहरूले आफ्नो जीवन शैली सुधार्ने छैनन्।
तिनीहरू डराउँदैनन् र परमेश्वरलाई आदर गर्दैनन्।
- 20 मेरा शत्रुहरूले आफ्नै मित्रहरूमाथि पनि आक्रमण गर्छन्।
तिनीहरूले सबै सहमत भएको कामहरू गर्दैनन्।
- 21 मेरा शत्रुहरू वास्तवमा चिप्लो धस्रेहरू हुन्,
तिनीहरू शान्तिका कुराहरू गर्छन्, वास्तवमा तिनीहरू युद्धको तयारी गरिरहेका हुन्छन्।
तिनीहरूका शब्दहरू तेल जस्त चिप्लो हुँदछ,
तर तिनीहरूले छुरीले झै काट्ने गर्छन्।
- 22 तिमी चिन्ताहरू परमप्रभुलाई देऊ
अनि उहाँले तिमी हेरचाह गर्नुहुनेछ।
परमप्रभुले कहिले पनि धर्मात्माहरूलाई परास्त हुन दिनुहुन्न।
- 23 हे परमेश्वर तपाईंको करार अनुसार,
ती झटोहरू र हत्यााराहरूलाई आधा जीवन नबित्दै चिहानमा पठाउनु हुनेछ,
मेरो पक्षको करार अनुसार म तपाईंमा भरोसा गर्नेछु।

56

प्रमुख संगीतकारलाई: “सुदूर ओकूमा ढुकुर” भन्ने धुनमा। जब गाथमा उहाँलाई पलिशतीहरूले पक्रँदा। दाऊदको मिकृताम भन्ने भजन।

- 1 हे परमेश्वर, मानिसहरूले ममाथि आक्रमण गरे, यसैले मप्रति तपाईंको कृपादान रहोस्।
तिनीहरूले लगातार मेरो खेदो गरेर मसँग लडाइँ गरे।
- 2 मेरो शत्रुहरूले ममाथि लगातार आक्रमण गरे।
त्यहाँ अनगन्ति लडाकुहरू छन्।
- 3 जब म भयग्रस्त हुन्छु,
तब तपाईंमाथि भरोसा राख्दछु।
- 4 म परमेश्वरमा भरोसा गर्छु, यसैले म भयभित हुन्न यसर्थ मानिसहरूले जे गर्न सक्छन् त्यसमा म डराउँदिन।
उहाँको मप्रतिको वचनको लागि उहाँको स्तुति गर्छु।
- 5 मेरा शत्रुहरूले सधैं मेरा कुराहरूको उल्टो अर्थ लाउछन्।
तिनीहरूले सधैं मेरो विरुद्ध योजनाहरू तयार गर्दछन्।
- 6 तिनीहरू सधैं लुक्छन्
अनि जसरी पनि मलाई मार्ने मौका, हेर्दै, मेरो प्रत्येक चहल-पहल हेर्दछन्।
- 7 हे परमेश्वर, तिनीहरूलाई टाढा पठाई दिनुहोस्।
किनभने तिनीहरूले नराम्रो अधर्म कामहरू गरेका छन्।
तिनीहरूलाई विदेशी जातिहरूको क्रोधमा तडपाउनु टाढा पठाइदिनुहोस्।
- 8 तपाईं जान्नुहुन्छ म कति डराएको छु।
तपाईं जान्नुहुन्छ मैले कति विलाप गरें।
निःसन्देह तपाईंले मेरो सम्पूर्ण आँसुको हिसाब राख्नु भएको होला।
- 9 यसैले, मेरो शत्रुहरूलाई प्ररास्त गरिदिनोस्।
जब म तपाईंलाई सहयोगको निम्ति गुहार गर्छु म जान्दछु तपाईं त्यसो गर्न सक्नुहुन्छ कारण तपाईं परमप्रभु परमेश्वर हुनुहुन्छ।
- 10 म परमेश्वरको वचनलाई प्रशंसा गर्छु।
म परमप्रभुको प्रशंसा गर्छु जसले उहाँको वचन म प्रति राख्नुभयो।
- 11 म परमेश्वरमा भरोसा गर्छु,
यसैकारण मानिसहरूले मलाई के गर्न सक्तान् भनी मैले डर मान्नु पर्दैन।
- 12 हे परमेश्वर, मैले खास वचनहरू तपाईंको लागि दिएका छु।
अनि मैले जे वचन दिएको छु त्यो गर्ने नै छु।
म मेरो धन्यवादको भेटीहरू तपाईंलाई अर्पण गर्ने छु।
- 13 किनभने तपाईंले मेरो प्राणलाई मृत्युबाट बचाउनु भयो।
तपाईंले मलाई परास्त हुन देखि जोगाउनु भयो।
यसैले म उज्यालोमा परमेश्वरलाई उपासना गर्नेछु, त्यो खाली जिउँदो मानिसहरूले मात्र देख्नसक्छन्।

57

प्रमुख संगीतकारलाई: “ध्वंश नगर” भन्ने रागमा। जुन समय दाऊद ओडारमा शाऊलबाट भागे। दाऊदको मित्तम् भन्ने भजन।

- 1 हे परमेश्वर, मप्रति कृपालु हुनु होस्।
दयावान हुनुहोस् किनभने म तपाईंको शरणमा आएकोछु।
जबसम्म कष्ट हरौँउदैन,
म तपाईंको संरक्षणमा छु।
- 2 म सर्वोच्च परमेश्वरलाई उहाँको सहयोगको निम्ति प्रार्थना गर्दछु
अनि परमेश्वरले पूर्णतः मेरो हेरचाह गर्नुहुन्छ।
- 3 स्वर्गबाट उहाँले मलाई साथ दिनुहुन्छ।

र बचाउँनु हुन्छ।

उहाँले मलाई सताउने मानिसहरूलाई परास्त गर्नुहुन्छ।
परमेश्वरले मप्रति आफ्नो स्नेहपूर्ण करुणा प्रकट गर्नुहुनेछ।

4 मेरो प्राण विपदमा छ।

मेरा शत्रुहरू चारैतिर छन्।

तिनीहरू तीखा भालाहरू र काँडाहरू जस्ता दाँत
अनि तरवार जस्तो धारिलो जिब्रो लिएर
मानिसहरूलाई सिंहहरू जस्तो गर्जनछन्।

5 परमेश्वर, तपाईं स्वर्गभन्दा पनि उच्च हुनुहुन्छ।

तपाईंको महिमा पृथ्वी ढाकिएर फैलिन्छ।

6 मेरा शत्रुहरूले मलाई

पासोमा पार्ने चेष्टा गरिरहेका थिए।

तिनीहरूले मलाई

फन्दामा पार्न चेष्टा गरिरहेका छन्।

7 हे परमेश्वर, म तपाईंमा भरोसा राख्छु, जे हुन्छ त्यसको निम्ति म तयार छु।

म गाउनेछु अनि तपाईंको प्रशंसाको निम्ति बाजा बजाउँछु।

8 हे मेरो प्राण जाग!

वीणा र सितार घन्काएर संगीत प्रारम्भ गर!

प्रभात फेरि लगाऊ।

9 हे मेरा स्वामी, म सबैको अघि तपाईंको प्रशंसा गर्छु।

प्रत्येक जाति समक्ष तपाईंको विषयमा म स्तुति-गान गर्छु।

10 तपाईंको स्नेहपूर्ण करुणा

आकाश माथि-माथि भएको बादलहरूको उचाई भन्दा उच्च छ।

11 हे परमेश्वर तपाईं स्वर्गभन्दा पनि सबै उच्च हुनुहोस्।

उहाँको महिमाले सारा पृथ्वीलाई ढाक्नदेऊ।

58

प्रमुख संगीतकारलाई: “ध्वंश नगर” रागमा। दाऊदको मित्कम् भन्ने भजन।

1 हे न्यायकर्ताहरू, तिमीहरूको निर्णयमा पक्षपात रहित छैनौ।

तिमीहरूले मानिसहरूलाई उचित न्याय दिएकै छैनौ।

2 होइन, तिमीहरू दुष्टयाँई कामहरू गर्नलाई मात्र सोच्दछौ।

तिमीहरू घोर अपराधहरू मात्र यस भूमिमा गर्दछौ।

3 ती दुष्टहरूले जन्मने बित्तिकै गलती कार्यहरू गर्न जान्दछ।

तिनीहरू जन्मैदेखि झटो बोल्न थाल्दछन्।

4 तिनीहरूको क्रोध सर्पको विष* जस्तै डरलाग्दो छ।

सर्पले सर्प जस्तै तिनीहरूले सुन्न सक्नेनन् अनि तिनीहरूले सत्य कुरा सुन्न अस्वीकार गर्छन्।

5 साबै सर्पले सम्मोहन गर्ने गीतहरू सुन्न सक्नेन।

अनि ती पापीहरू त्यस्तै प्रकारले दुष्ट योजनाहरू तयार गरिरहेका हुन्छन्।

6 हे परमप्रभु, ती मानिसहरू सिंहहरू जस्ता हुन्छन्

यसैले परमप्रभु, तिनीहरूका दाँतहरू भाँची दिनुहोस्।

7 तिनीहरू नालीका पानी जस्तै सुकेर बिलाउँदै जाऊन्।

* 58:4: तिनीहरूको ... विष यो शब्द हिब्रूमा प्रचलन छ। “क्रोधको” पर्यायवाची रूप नै “विष” हो।

- तिनीहरू बाटोमा कुल्चिइने जंगली झारहरू झैं होऊन।
 8 तिनीहरू घसँदा-घसँदै विलाई जाने चिप्ले कीरा जस्तै होऊन।
 तिनीहरूले जन्मनु अघि नै मेरोको शिशु जस्तो कहिल्यै दिनको उज्यालो देख्न पाऊन।
 9 तिनीहरू तातो भाँडामा जलेर चाँडै खरानी हुने, काँडाहरू
 जस्तै चाँडो भन्दा चाँडो विनाश होऊन।
 10 जब दुष्ट मानिसले सजाय पाएको देख्छ
 तब धार्मिक मानिस खुशी हुन्छ।
 उ सबै शत्रुहरूलाई परास्त गर्ने
 सिपाही जस्तो हुनेछ।
 11 तब मानिसहरूले भन्ने छन्, “निश्चयनै धार्मिक मानिसहरू पुरस्कृत हुनेछन,
 परमेश्वरले निश्चयनै संसारमा न्याय गर्नुभयो।”

59

प्रमुख संगीतकारलाई: “नष्ट नगर” भन्ने रागमा। जब शाऊलले दाऊदको चियो गरेर मार्न मानिसहरू पठाए। यो दाऊदको मित्तम् भन्ने भजन।

- 1 हे परमेश्वर, मेरा शत्रुहरूबाट बचाउनु होस्।
 मेरो विरुद्धमा लडाइँ गर्न आउनेहरूलाई परास्त गर्न मलाई सहायता दिनुहोस्।
 2 मलाई ती दुष्ट कार्य गर्नेहरूबाट बचाउनु होस्।
 मलाई ती हत्याराहरूबाट बचाउनु होस्।
 3 हेर, बलिया मानिसहरूले मलाई पर्खीरहेका छन्।
 तिनीहरू मलाई मार्न पखिरहेका छन्।
 यद्यपि मैले कुनै पाप र अपराध गरेको छैन।
 4 मैले कुनै गल्ती काम गरिन, तर तिनीहरू मलाई मार्न यहाँ (मकहाँ) आईरहेका छन्।
 हे परमप्रभु, तपाईं स्वयं आएर हेर्नुहोस्!
 5 तपाईं सर्वशक्तिमान् परमप्रभु परमेश्वर, इस्राएल का परमेश्वर हुनुहुन्छ!
 उठ्नुहोस् र तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहोस्।
 ती दुष्ट अपराधीमाथि कुनै प्रकारको दया नदेखाउनु होस्।
 6 ती पापीहरू कुकुर जस्ता
 साँझै पिच्छे भुकदै शहरभित्र आउँदछन,
 अनि ड्वार-ड्वार र डुर-डुर गर्दै शहरभित्र घुम्छन।
 7 तिनीहरूका निन्दा र धम्की सुन्न होस्।
 तिनीहरूले निष्ठुरी कुराहरू गर्दछन,
 तिनीहरूको कुरा कसले सुन्छ त्यो पर्वाह गर्दैनन।
 8 हे परमप्रभु, तिनीहरूलाई उपहास गर्नुहोस्।
 ती सबैलाई एक तमाशा बनाई दिनुहोस्।
 9 म तपाईंको स्तुति-गान गर्नेछु।
 हे परमेश्वर, तपाईं नै मेरो उच्च पर्वतहरूमा पनि आश्रय हुनुहुन्छ।
 10 परमेश्वरले मलाई प्रेम गर्नुहुन्छ, अनि उहाँले मलाई जित्र साथ दिनुहुन्छ।
 उहाँले मेरो शत्रुहरू परास्त गर्नलाई सघाउनु हुन्छ।
 11 हे परमेश्वर, तिनीहरूलाई नमार्नुहोस् नत्र मानिसहरूले भुल्न सक्छन।
 मेरो स्वामी, मेरो रक्षक तपाईंको सामर्थ्यले तिनीहरूलाई परास्त पार्नु होस् अनि तितर-बितर पार्नु होस्।
 12 ती दुष्टहरू सराफ्छन् र झट्टो बोल्छन।

- तिनीहरूले भनेको कुरामा दण्ड दिनुहोस्,
तिनीहरूलाई आफ्नै फुटानीले पाशोमा फँसाओस्।
- 13 तपाईंको क्रोधले तिनीहरूलाई खरानीमा परिणत गरिदिनु होस्।
तिनीहरूलाई पुरै नष्ट गर्नुहोस्।
तब संसार भरिका मानिसहरूले बुझ्ने छन्
परमेश्वरले इष्ट्राएल मा राज्य गर्नुहुन्छ!
- 14 ती धूर्त पुरुषहरू कुकुरहरू जस्तै छन्,
ड्वार-ड्वार र डुर-डुर गर्ने कुकुरहरू जस्तै भुक्तै शहरभित्र पसेछन्।
- 15 तिनीहरूले खाने-कुरा खोज्छन्
तर तिनीहरूले न खानेकुरा न त सुत्ने ठाउँ नै पाउँछन्।
- 16 तर बिहान पख म तपाईंको स्तुति-गान गाउनेछु
म तपाईंको प्रेममा आनन्दित हुनेछु।
किनभने अग्लो पर्वतहरू झैं तपाईं मेरो शरणस्थान हुनुहुन्छ।
अनि जब ममाथि संकट आई पर्छ म तपाईंकहाँ दौडेर आउँदछु।
- 17 म मेरो गीत तपाईंको प्रशंसाको लागि गाउनेछु।
किनभने तपाईं मेरो सुरक्षाको अग्लो पर्वत हुनुहुन्छ।
तपाईं परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले मलाई प्रेम गर्नुहुन्छ।

60

प्रमुख संगीतकारलाई: “करारको लिली” को रागमा। त्यो त्यस बेलाको गीत हो जब दाऊद अराम नेहेर्याम र अराम जोबह सँग लडे अनि योआबले सल्ट 12,000 टावीम सिपाहीहरूलाई परास्त गरेर फर्केर आए। दाऊदको मित्कम* भन्ने भजन।

- 1 हे परमेश्वर, तपाईं हामीसित क्रोधित हुनुहुन्थयो।
तपाईंले हामीलाई त्याग्नु भयो र ध्वंश पार्नु भयो।
दया गरेर हामीलाई पुनः त्यस्तै राम्रो बनाई दिनुहोस्।
- 2 तपाईंले यस पृथ्वीलाई थर्काउनुभएको छ।
तपाईंले त्यसलाई फटाउनुभएको छ।
दया गरी यसलाई जोडनु होस्।
- 3 तपाईंले आफ्नो मानिसहरूलाई धेरै दुःख-कष्टहरू दिनुभएको छ।
हामी धर्मरिन्दै लड्दै हिंड्ने रक्स्याहा(जँड्याहा) मानिसहरू हौं।
- 4 जसले तपाईंको उपासना गर्छन उसैलाई चेताउनी दिनुभयो।
अब तिनीहरू आफैले आफ्ना शत्रुहरूबाट बचाउन सक्छन्।
- 5 तपाईंको महान् शक्ति चलाएर हामीलाई बचाउनु होस्।
मेरो प्रार्थनाको जवाफ दिनुहोस् अनि तपाईंले माया गर्ने मानिसहरूलाई बचाउनु होस्!
- 6 परमेश्वर आफ्नो मन्दिरमा बोल्नु भयो,
“यसकारण म धेरै नै खुशी छु।
म यो भूमि आफ्ना मानिसहरू माझ बाँड्दछु।
म तिनीहरूलाई शेकेम दिनेछु,
म तिनीहरूलाई सुक्कोत उपत्यका दिनेछु।
- 7 गिलाद र मनश्शे मेरो हुनेछ,
एप्रेम मेरो शिरच्छाणा हुनेछ

* 60:: मित्काम सायद यसको अर्थ “सुसज्जित गीत।” हुन सक्छ यो गीत, दाऊदले लेखेको अथवा उहाँमा समर्पण गरिएको।
गर्ने धातुको बलियो टोपी।

† 60:7: शिरच्छण शिर सुरक्षा

यहदा मेरो राजदण्ड‡ हुनेछ।

8 मोआब मेरो खुट्टा धुने बाटा हुनेछ।

एदोम मेरो जुताहरू बोक्ने दास हुनेछ

म पलिस्तीका मानिसहरूलाई परास्त गर्ने छु अनि विजयको स्वर कराउनेछु।”

9-10 तर परमेश्वर, तपाईंले हामीलाई त्याग्नु भयो!

तपाईं हाम्रो सेनासँग जानु भएन!

यसैले यस्तो बलियो र सुरक्षित शहरमा कसले मेरो अगुवाई गर्ला?

कसले मलाई एदोमसँग लडाइँ गर्नलाई बाटो देखाउला?

11 हे परमेश्वर, हाम्रा शत्रुलाई हराउन हामीलाई सहयोग गर्नुहोस्।

पृथ्वीका मानिसहरूले हामीहरूलाई सहयोग गर्न सक्तैनन्।

12 परमेश्वरले मात्र हामीलाई बलियो बनाउन सक्नु हुन्छ।

अनि परमेश्वरले मात्र हाम्रो शत्रुहरूलाई हराउन सक्नु हुन्छ।

61

प्रमुख संगीतकारलाई: तार वाध्यसँग दाऊदको भजन।

1 हे परमेश्वर, मैले गरेको प्रार्थना सुन्नुहोस्।

मेरो प्रार्थना सुनी दिनुहोस्।

2 म जहाँ भए तापनि,

जस्तो कमजोर भए तापनि,

तपाईंको सहयोग माग्नुलाई पुकारा गर्ने छु!

मलाई धेरै माथि सुरक्षित ठाउँमा लैजानुहोस्।

3 तपाईं मेरो शरणस्थान हुनुहुन्छ।

तपाईंले मेरो शत्रुहरूबाट मलाई बचाउने बलियो धरहरा हुनुहुन्छ।

4 म तपाईंको पालमा सदा सर्वदा रहन चाहन्छु।

म तपाईंको शरणमा लुक्न चाहन्छु।

5 हे परमेश्वर, मैले के दिन्छु भनेर वाचा गरेको थिएँ त्यो तपाईंले सुन्नु भएकोछ,

तर प्रत्येक कुरा तपाईंका भक्तजनहरूले पाउने तपाईंबाट नै आउँदछन्।

6 राजालाई दीर्घायु दिनुहोस्।

ऊ अनन्त सम्म बाँचोस्!

7 उनी परमेश्वर सँगै सदा-सर्वदा रहन्।

तपाईंको स्नेहपूर्ण करुणाले उहाँलाई बचाउनु होस्।

8 अनि म तपाईंको नाउँको गुणगान सधैंभरी गर्नेछु।

प्रत्येक दिन, मैले वाचा गरेका कुराहरू मात्र गर्ने छु।

62

प्रमुख संगीतकारलाई: यदूतनको निम्ति दाऊदको भजन।

1 मेरो प्राणले धैर्यसित परमेश्वरलाई मेरो सुरक्षाको निम्ति पछिन्छ।

मेरो उद्धार उहाँबाट मात्रै आउँदछ।

2 मसँग धेरैजना शत्रुहरू हुन सक्छन्, तर परमेश्वर मेरो किल्ला हुनुहुन्छ, उहाँले मलाई बचाउनु हुन्छ।

परमेश्वर अमलो पर्वतमा मेरो सुरक्षाको ठाउँ हुनुहुन्छ।

कुनै दूलो सैनिकले पनि मलाई परास्त गर्न सक्तैन।

‡ 60:7: राजदण्ड खास किसिमको लठी राजा अनि अगुवाहरूले बोलेर आफूलाई शासक हुँ भनेर दर्शाउने।

- 3 कहिले सम्म तिमीले मलाई आक्रमण गर्नेछौ?
म ढल्की सकेको भित्ता जस्तो छु,
ढल्लन तयार भएको बार हुँ।
- 4 मेरो प्रतिष्ठित ओहोदा हुँदा हुँदै पनि,
ती मानिसहरू मलाई नष्ट पार्ने योजनाहरू बनाउँछन्।
मेरो विषयमा झटो कुराहरू गर्दा उनीहरू खुशी हुँदछन्।
जनसमूहमा, तिनीहरूले मेरो विषयमा राम्रो कुराहरू गर्दछन्
तर गुप्त रूपमा भने मलाई सरापदछन्।
- 5 मेरो प्राणले धैर्यतापूर्वक मेरो सुरक्षाको निम्ति परमेश्वरलाई पर्खन्छ।
परमेश्वर मात्र मेरो आशा हुनुहुन्छ।
- 6 परमेश्वर मेरो किल्ला हुनुहुन्छ, उहाँले मात्र मेरो उद्धार गर्न सक्नुहुन्छ।
परमेश्वर मेरो सुरक्षाको ठाउँ हुनुहुन्छ।
- 7 मेरो गौरव र विजय परमेश्वरबाट आउँछ।
उहाँ मेरो बलियो किल्ला र परमेश्वर मेरो शरणस्थान हुनुहुन्छ।
- 8 हे मानिसहरू! परमेश्वरमाथि सधैं भरोसा राख!
तिमीहरूको सम्पूर्ण संकटहरू परमेश्वरलाई बताऊ।
परमेश्वर हाम्रा शरणस्थान हुनुहुन्छ।
- 9 मानिसहरूले वास्तवमा सहयोग गर्न सक्तैनन्।
तिमीले आफ्नो बचाऊको निम्ति मानिसहरूमाथि भरोसा राख्न सक्तैनौ।
परमेश्वरको तुलनामा तिनीहरू केही पनि होइनन्
फगत तिनीहरू पानीको वाफ हुन्।
- 10 सामानहरूलाई खोसलाई आफ्नो शक्तिमाथि भरोसा नगर।
चौरर तिमीहरूले फाइदा पाउनेछै भनेर नसोच।
अनि जब तिमी धनाढ्य हुनेछौ,
सहयोगको लागि धनीहरूमाथि आशा नगर।
- 11 परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “एउटै चीज छ जसमाथि तिमीहरू निश्चय आधार लिन सक्छौ,
अनि म विश्वास गर्छु, ‘शाक्ति परमेश्वरबाट आउँदछ!’ ”
- 12 हे मेरो स्वामी, तपाईंको प्रेम साँचो छ।
परमप्रभु, हेरेक मानिसको काम अनुसार तपाईं उसलाई प्रतिफल अथवा दण्ड दिनुहुन्छ।

63

- जब तिनी यहूदाको मस्भूमिमा थिए। दाऊदको एउटा भजन।
- 1 हे परमेश्वर, तपाईं मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ।
अनि म तपाईंलाई अत्यन्तै चाहन्छु।
मेरो प्राण र शरीर तपाईंको लागि पानी नभएको सुखखा जमीनमा पनि
तपाईंकै निम्ति तिर्खाउँछु।
- 2 हो, मैले तपाईंलाई तपाईंको मन्दिरमा देखेको छु।
मैले तपाईंको शक्ति र महिमा देखेको छु।
- 3 तपाईंको स्नेहपूर्ण करुणा जीवनभन्दा श्रेष्ठ छ।
मेरो ओठले तपाईंको प्रशंसा गाउँदछ।
- 4 हो, म तपाईंको प्रशंसा तपाईंको नाउँमा म
मेरो दुई हात जोडेर जीवन भर प्रशंसा गर्नेछु।
- 5 मानौं मैले उत्तम खाना खाए जस्तो मनभरि तृप्ति हुनेछु।

- अनि मेरो प्रफुलित ओठले तपाईंके गुण गाउँनेछ।
- 6 म बिछ्याउनमा ढल्कि रहेको बेलामा पनि तपाईंलाई नै सम्झिरहनेछु।
मध्य-रातमा पनि म तपाईंलाई सम्झिरहने छु।
- 7 तपाईंले साँच्चि नै मलाई साथ दिनुभयो!
म खुशी छु कि तपाईंले मेरो रक्षा गर्नुभयो।
- 8 मेरो प्राण तपाईंमा अल्झिन्छ
अनि तपाईं मेरो हात समाउनु हुन्छ।
- 9 कतिपय मानिसहरूले मलाई मार्ने कोशिश गरिहेछन् तर तिनीहरू नाश हुने नै छन्।
तिनीहरू आफ्ना चिहानहरूमा जानेछन्।
- 10 तिनीहरू तरवारले मारिनेछन्।
जंगली कुकुरहरूले तिनीहरूका मृत शरीरहरू खानेछन्।
- 11 तर राजा आफ्ना परमेश्वरसँग खुशी हुनेछन अनि वचन दिएका ती मानिसहरू पनि परमेश्वरकै आज्ञामा गुण-गान गर्नेछन्।
किनभने उहाँले ती सम्पूर्ण झटाहरूलाई परास्त पार्नुभयो।

64

प्रमुख संगीतकारलाई: दाऊदको भजन।

- 1 हे परमेश्वर! मेरो कुराहरू सुन्नु होस्।
मेरो शत्रुले मलाई धमासा दिएको छ। त्यो देखि मेरो जीवन रक्षा गर्नुहोस्!
- 2 मेरो शत्रुहरूका षडयन्त्रहरूबाट मलाई रक्षा गर्नुहोस्।
ती कुकर्मिहरूबाट मलाई जोगाउनु होस्।
- 3 तिनीहरूले मेरो विषयमा नाना धारिका अनुचित कुराहरू गरेकाछन्।
तिनीहरूका जिब्रोहरू तरवार जस्ता धारिला छन्, तिनीहरूको तीता वचनहरू काँड झैं तिखा छन्।
- 4 तब अचानक, भयहीन भएर, आफ्ना सुरक्षित र गुप्त ठाउँहरूबाट
ईमान्दारी मानिसहरूमाथि तिनीहरू ताख्दछन्।
- 5 एक-अर्कामा नराम्रो गर्न तिनीहरू उत्काँउदछन्।
तिनीहरू पासो बिछाउने कुराहरू गर्दछन्।
तिनीहरू परस्परमा भन्छन्, “कसैले पनि ती पासोहरू देखेछैन!”
- 6 तिनीहरूले पासोहरू लुकाएका छन्।
तिनीहरूले शिकार खोजीरहेका हुन्छन्।
मानिसहरू एकदम चलाक-धर्त हुन्छन् तिनीहरूले के सोचिरहेका छन् भन्न वा जान्न गाह्रो छ।
- 7 तर परमेश्वरले पनि आफ्ना काँडहरू हान्न सक्नु हुन्छ!
अनि तिनीहरूले जान्नु भन्दा अघि नै दुष्टहरू घाइते हुँदछन्।
- 8 दुष्ट मानिसहरूले उरुलाई नराम्रो काम गर्ने योजनाहरू तयार पार्दछन्।
तर परमेश्वरले तिनीहरूको योजनाहरू नष्ट पारी दिन सक्नुहुन्छ,
अनि त्यस्ता नराम्रा कार्यहरू उनीहरूमाथि नै घट्दछ।
तब सबैले तिनीहरूलाई देखी छक्क परेर आफ्ना टाउकाहरू हालाउने छन्।
- 9 परमेश्वरले गर्नु भएको काम मानिसहरूले देखेछन्।
अन्य मानिसहरूलाई तिनीहरूले यस विषयमा बताउने छन्।
तब प्रत्येकले परमेश्वरको विषयमा अझ बढी जान्नेछ।
कसरी डराउनु पर्ने र आदर गर्नु पर्ने भन्ने कुरा सिक्नेछन्।
- 10 एक असल मानिस परमप्रभुको सेवा गर्न खुशी हुन्छ।
ऊ परमेश्वरमा नै आश्रित हुन्छ अनि जब असल ईमान्दारी मानिसहरूले के भयो भनेर देख्दछ,
तिनीहरूले परमेश्वरको गुण गाउँदछन्।

65

प्रमुख संगीतकारलाई: दाऊदको एउटा स्तुतिगान।

- 1 सियोनमा हुने परमेश्वर, म तपाईंको प्रशंसा गर्दछु।
मैले वाचा गरेका कुराहरू तपाईंलाई दिनेछु।
- 2 सबै मानिसहरू तपाईंका आँउछन्
किनभने तपाईंले हाम्रो प्रार्थना सुन्नुहुन्छ।
- 3 जब हाम्रा पापहरू यति विघ्न बोझिला हुन्छन्
तब तपाईंले ती पापीहरू लैजानुहुन्छ।
- 4 हे परमेश्वर, तपाईंले आफ्ना मानिसहरू छान्नु भएकोछ।
तपाईंले हामीलाई तपाईंको मन्दिर आउनु र उपासना गर्नलाई छान्नु भएको छ।
अनि हामी अत्यन्त खुशी छौं।
तपाईंको घरमा, पवित्र मन्दिरमा हामी असल पदार्थहरू पाँउछौं र हामी सन्तुष्ट हुन्छौं।
- 5 हे परमेश्वर, हामीलाई बचाउनु होस्।
धर्मी मानिसहरूले तपाईंलाई प्रार्थना गर्दछन् अनि तपाईंले उनीहरूको प्रार्थनाको जवाफ दिनुहुन्छ।
तपाईंले उनीहरूको निम्ति अचम्म लाग्ने कार्यहरू गर्नुहुन्छ।
संसारभरिका मानिसहरूले तपाईंलाई विश्वास गर्दछन्।
- 6 परमेश्वरले आफ्ना शक्तिद्वारा पर्वतहरू बनाउनु भयो।
हामीले उहाँका शक्तिहरू हाम्रा वरिपरी देख्यौं।
- 7 परमेश्वरले कठोर समुद्रलाई शान्त पार्नुभयो।
परमेश्वरले पृथ्वीमा मानिसको “समुद्र” बनाउनुभयो।
- 8 संसार भरिका मानिसहरू तपाईंको आश्चर्यचकित कार्यहरू देखेर छक्कै परेकाछन्।
सूर्योदय र सूर्यास्तले हामीलाई आनन्द दिन्छ।
- 9 तपाईंले धर्तीको खुब ख्याल गर्नुहुन्छ
तपाईं यसलाई पानीले सिंचनु हुन्छ र यसले थोकहरू उमार्दछ।
परमेश्वर तपाईंले खोला-नालाहरू पानीले भरनुभयो
अनि त्यहाँको पानीले उज्जनी गराउँछ।
- 10 तपाईंले खेतहरू रोप्नलाई पानी बर्साउनु भयो,
तपाईंले खेतहरू पानीले चिसो पार्नुभयो
अनि ताजा उद्भिद्हरू उमार्नु भयो।
- 11 तपाईंले नयाँ-वर्ष सप्रेको फसलसँग शुरु गर्नुभयो।
तपाईंले हाते-गाडी धेरै फसलहरूले भरनुभयो।
- 12 तपाईंले मरुभूमि र पहाडमा घाँसहरूले ढाक्नुभयो।
- 13 चउरहरू भेडाहरूले भरिएका छन्,
बेंसीहरू अन्नले पुरिएका छन्।
हरेक जना खुशीसँग गाईरहेछन्, कराईरहेका छन्।

66

प्रमुख संगीतकारलाई: प्रशंसाको गीत।

- 1 हे पृथ्वीमा भएका प्रत्येकले, परमेश्वर प्रति आनन्द सहित चिच्याउँछ!
- 2 उहाँको नाउँको महिमाको प्रशंसा गर!
स्तुति-गानहरूले उहाँको सम्मान गर!
- 3 उहाँको कार्यहरू कति अद्भूतपूर्ण छन् भन!
परमेश्वर, तपाईंको शक्ति महान् छ।
तपाईंका शत्रुहरू झुक्दछन्।
तिनीहरू तपाईंसँग डराउँदछु!
- 4 सारा पृथ्वीले तपाईंको उपासना गर्छन्,

प्रत्येकले तपाईंको नाउँको स्तुति-गान गरून्।

- 5 परमेश्वरले गर्नु भएको कामहरू हेर!
ती कुराहरूले हामीलाई छक्क पाछै।
- 6 परमेश्वरले सुक्खा धर्तीमा समुद्र बनाउनु भयो।
उहाँका सुखी भक्तजनहरूले हिंडेर नदी पार गरे।
प्रत्येकले तपाईंको नाउँको स्तुति-गान गरून्।
- 7 परमेश्वरले आफ्ना महान् शक्तिद्वारा संसार चलाउनु हुन्छ,
उहाँले मानिसहरूलाई चारैतिर विचारुनु हुन्छ।
कोही पनि उहाँको विरुद्धमा जान सक्तैनन्।
- 8 हे जातिहरू हो! हाम्रा परमेश्वरको गुण-गान गर।
दुलो स्वरले उहाँको गुण-गान गर।
- 9 मानिसहरूलाई जीवन दिनु भयो।
अनि हाम्रो रक्षा उहाले गर्नुभयो।
- 10 मानिसहरूले चाँदीलाई आगोले खारे जस्तै, परमेश्वरले हाम्रो मन जाँन्नुभयो।
- 11 हे परमेश्वर, तपाईंले हामीलाई पासोमा पार्नु भयो।
तपाईंले हामीलाई गह्रौं भारी बोकाउनु भयो।
- 12 तपाईंले आगो र पानी माथिबाट
टाउको समातेर हामीलाई तान्नु भयो,*
तैपनि तपाईंले हामीहरूलाई आश्चर्यचकित पार्नु भएकोछ।
- 13-14 यसैकारण, म तपाईंको मन्दिरमा होमबलि अर्पण गर्नेछु।
जब-जब म संकटमा परें तब तपाईंको सहयोग मागें।
मैले मेरा प्रतिज्ञाहरू तपाईं प्रति पालन गरें।
अब, म तपाईंलाई ती चीजहरू दिइरहेछु जुन मैले प्रतिज्ञा गरेथें।
- 15 म तपाईंलाई पापमय बलिहरू अर्पण गर्नेछु,
- म तपाईंलाई भेडाहरू सहित धूपहरू चढाउने छु,
म साँढेहरू र बाख्राहरू चढाउने छु।
- 16 तिमीहरू सबैले परमेश्वरको उपासना गरिरहने छौ।
आऊ, अनि म तिमीहरूलाई भन्ने छु परमेश्वरले मेरो निम्ति के गर्नुभयो।
- 17-18 मैले उहाँलाई प्रार्थना गरे,
र मेरो जिब्रोबाट उहाँको गुणगान गरें।
मेरो हृदय शुद्ध थियो,
यसैले मेरो स्वामीले मलाई सुन्नुभयो।
- 19 परमेश्वरले मलाई सुन्नुभयो।
परमेश्वरले मेरो प्रार्थना सुन्नुभयो।
- 20 परमेश्वरको प्रशंसा गर!
परमेश्वर मबाट विमुख हुनु भएन, उहाँले मेरो प्रार्थना सुन्नुभयो।
उहाँले आफ्नो प्रेम मलाई दर्शाउनु भयो।

67

प्रमुख संगीतकारलाई। वाद्य-वादन सहित। एउटा स्तुतिगान।

1 हे परमेश्वर म तर्फ कृपा दर्शाउनु होस र आशीर्वाद दिनुहोस्।

* 66:12: हामीलाई तान्नु भयो अथवा हामीलाई हाम्रो शत्रुहरू प्रयोग गरेर तान्नु भयो। हामी आगो र पानी माथि भएर गयौं।

कृपया हामीलाई ग्रहण गर्नुहोस्!

- 2 म भरोसा गर्दछु कि पृथ्वीमा भएका प्रत्येक मानिसले परमेश्वरको विषयमा जान्ने छन।
प्रत्येक जातिले देखिन कि तपाईंले मानिसहरूलाई कसरी बचाउनु हुन्छ।
- 3 हे परमप्रभु! मानिसहरूले तपाईंको गुण-गान गर्न सक्नुन।
प्रत्येक मानिसले तपाईंको प्रशंसा गर्न सक्नुन।
- 4 प्रत्येक जातिमाथि प्रफुल्लित र आनन्द हुन सक्नुन।
किनभने तपाईंले मानिसहरूलाई निष्पक्षपूर्वक न्याय गर्नुहुन्छ।
अनि तपाईंले प्रत्येक जातिमाथि शासन गर्नुहुन्छ।
- 5 मानिसहरूले तपाईंको गुण-गान गर्न सक्नुन।
हे परमेश्वर! प्रत्येक मानिसले तपाईंको गुण गाउन सक्नुन।
- 6 हे परमेश्वर, हाम्रो प्रिय परमेश्वर, हामीलाई आशीर्वाद दिनुहोस्।
हाम्रो खेतले विस्तृत फसल दिओस्।
- 7 हामीलाई परमेश्वरले आशीर्वाद दिऊन।
अनि पृथ्वीमा भएका सारा मानिसहरूले परमेश्वरसँग डर राख्नु र श्रद्धा गर्नुन।

68

प्रमुख संगीतकारलाई: दाऊदको एउटा भजन।

- 1 हे परमेश्वर, जागु होस् र तपाईंका शत्रुहरूलाई यत्र-तत्र छरिदिनु होस्।
उहाँका शत्रुहरू उहाँबाटै भागोस्।
- 2 हावाले धुँवाँलाई फुके जस्तै
तपाईंको शत्रुहरू यत्र-तत्र छरिनु परोस्।
मैन अगोमा पग्लिए जस्तै
तपाईंको शत्रुहरू नष्ट होस्।
- 3 तर धर्मी मानिसहरू सुखी छन्, धर्मी मानिसहरू परमप्रभु-परमेश्वरको साथ हुने-सँगै आनन्दमा छन्।
धर्मी मानिसहरू स्वयं आनन्द मनाउने छन् अनि सुखी हुन्छन।
- 4 उहाँको सम्मानमा बाजा गाजा सहित गीत गाऊ।
परमेश्वरको निम्ति बाटो तयार पार।
उहाँले आफ्नो रथ मरुभूमि तिर उडाउनुहुन्छ
उहाँको नाउँ “याह,”* हो उहाँको नाउँको प्रशंसा गर!
- 5 उहाँको पवित्र मन्दिरमा परमेश्वर टहुरा-टहुरीका निम्ति पिता झैं हुनुहुन्छ,
उहाँले विधवहरूको हेरचाह गर्नुहुन्छ।
- 6 परमेश्वरले एकलो मानिसलाई घर दिनुहुन्छ।
उहाँले कैदीहरूलाई धेरै सम्पत्तिसित बाहिर ल्याउनुहुन्छ।
तर जो मानिसहरू परमेश्वरको विरोधमा जान्छन् तिनीहरूसित केही पनि रहँदैन।
- 7 हे परमेश्वर, तपाईंले आफ्नो भक्तजनहरूलाई मिश्रबाट बाहिर डोर्याउनु भयो।
तपाईं मरुभूमि भएर कदम बढाउनु भयो र पृथ्वी पनि हल्लियो।
- 8 हे परमप्रभु इस्राएल का परमेश्वर, जब सीनैपर्वतमा आउनु भयो,
तब पृथ्वी काम्यो अनि आकाश पग्लियो।
- 9 हे परमेश्वर, तपाईंले बर्षा पठाउनु भयो,
क्लान्त, वृद्ध धर्तीलाई फेरि बलियो भूमि बनाउन।
- 10 तपाईंका पशुहरू फर्केर त्यही भूमिमा आए।
हे परमेश्वर, तपाईंले गरीब दुःखीहरूलाई धेरै राम्रा चीजहरू दिनुभयो।
- 11 परमेश्वरले आज्ञा दिनुभयो

* 68:4: याह जो परमेश्वरको हिब्रू नाउँ हो। यही हिब्रू नाउँ प्रयः प्रचलित “परमप्रभु” भनेर अनुवादित भयो।

- अनि धैरे मानिसहरू सुसमाचार सुनाउन गए।
- 12 “शक्तिशाली राजाहरूका सिपाहीहरू भागेर गए!
नाहीहरूले लुटका सामान घर-घरमा भाग गरेर राखेकी छन् जुन सिपाहीहरूले युद्धबाट ल्याएका थिए।
ती मानिसहरू जो घरमा बसेका छन् तिनीहरूले सम्पत्ति बाँडने छन्।
- 13 तिनीहरूले चाँदीले छोपीएका ढुकुरका पखेटाहरू पाउने छन्।
तिनीहरूले सुनका चमकले टल्किरहेका पखेटाहरू पाउने छन्।”
- 14 जालमन पर्वतमा परमेश्वरले शत्रु राजाहरू तितर-बितर पार्नु भयो।
ती झरिरहेका हिमपात जस्तै थिए।
- 15 परमेश्वरको पर्वत बाशान पर्वत हो!
बाशान पर्वत धेरै चुचुराहरू भएको विशाल पर्वत हो।
- 16 हे बाशान पर्वत! तिमी किन सियोन पर्वतलाई हेला गर्छौं?
परमेश्वरले सीनि पर्वतलाई प्रेम गर्नुहुन्छ।
उहाँले त्यही जग्गालाई वास-स्थान बनाउनु भयो।
- 17 परमप्रभु पवित्र सीनि पर्वतमा आउनु भयो।
उहाँको पछि लाखौंलाख रथहरू छन्।
- 18 उहाँ उच्च पर्वत माथि-माथि जानु भयो।
ती मानिसहरूसित जो उहाँका विरुद्ध भए
कैदीहरूको लहरलाई पथ-निर्देश गर्दै
पुरुषहरूबाट उपहार लिनलाई,
परमप्रभु परमेश्वर त्यहाँ रहनलाई जानु भयो।
- 19 परमप्रभुको प्रशंसा गर!
प्रत्येक दिन उहाँले हाम्रो बोझ उठाउनु हुन्छ।
जुन हामी आफैले उठाउनु पर्ने हो परमेश्वरले हामीलाई मृत्युबाट बचाउनुहुन्छ।
- 20 उहाँ हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ। उहाँ नै परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले हामीलाई उद्धार गर्नुहुन्छ।
परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई बचाउनु हुन्छ।
- 21 परमेश्वरले आफ्ना शत्रुहरूलाई परास्त गरेको देखाउनु हुनेछ।
परमेश्वरले उहाँको विरुद्ध लड्नेहरूलाई ढण्ड दिनुहुनेछ।
- 22 मेरो स्वामीले भन्नुभयो, “म बाशानबाट शत्रु फर्काई ल्याउने छु,
म पश्चिमबाट शत्रु ल्याउनेछु।
- 23 यसकारण तिमीहरू उनीहरूको रगतमा हिंड्न सक्,
यसकारण तिमीहरूका कुकुरहरूले तिनीहरूको रगत ल्याए-ल्याए चाट्ने छन्।”
- 24 हेर, परमेश्वरले विजयी लहरलाई डोर्याई रहनुभएको!
हेर मेरो पवित्र परमेश्वर, मेरो राजा, विजयी लहरलाई डोर्याइरहनु भएको!
- 25 आगाडि गायकहरू हिंडिरहेका छन्, तिनीहरूको पछि-पछि संगीतकारहरू हिंड्दैछन्।
तिनीहरूलाई खैजडी बजाउँदै गरेका कुमारीहरूले घेरेका छन्।
- 26 समुदायहरूमा परमेश्वरको प्रशंसा गर!
हे इस्त्राएल का मानिसहरू, परमप्रभुको प्रशंसा गर!
- 27 त्यहाँ सानो बिन्यामीन छ, तिनीहरूलाई डोर्याइरहेका।
अनि त्यहाँ यहूदाका महान परिवार पनि छन्।
अनि त्यहाँ जबूलन र नमाली अगुवाहरू पनि छन्।
- 28 हे परमेश्वर, हामीलाई तपाईंको शक्ति देखाउनु होस्!
हाम्रो निम्ति बितेका दिनहरूमा प्रयोग गर्नु भएको शक्ति देखाउनु होस्।
- 29 राजाहरूले आफ्नो सम्पत्ति
तपाईंको महल यरूशलेममा ल्याउने छन्।

- 30 तिम्रो लड्डीले ती “पशुहरूलाई” सधाऊ।
ती मानिसहरूको जस्ता
“साँढेका बथानलाई” तिमीले अनुशरण गर्ने बनाऊ।
तिनीहरूले आज्ञा मान्दछन्।
तिमीले ती जातिहरूलाई युद्धमा हरायौ।
अब तिनीहरूलाई चाँदीका टुक्रा ल्याउन लगाऊ।
- 31 मिश्रबाट तिनीहरूलाई सम्पत्ति ल्याउन लगाऊ,
एथिओपियाहरूलाई तिमीकहाँ धन ल्याउन लगाऊ।
- 32 हे पृथ्वीका राजाहरू हो! परमेश्वरको गुण गाऊ!
हाम्रो स्वामीको स्तुति-गान गर!
- 33 परमेश्वरकोलागि गीत गाऊ! उहाँ रथद्वारा सनातन आकाश भएर आउनु भईरहेछ।
उहाँको शक्तिशाली आवाज सुन!
- 34 परमेश्वरको प्रशंसा गाऊ,
किनभने उहाँ इम्राएल माथि महिमित राजा हुनुहुन्छ
अनि उहाँको शक्ति आकाशमा छ।
- 35 हे परमेश्वर आफ्ना मन्दिरमा तपाईं डरलाग्दो हुनुहुन्छ।
इम्राएल का परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई बल र शक्ति दिनुभयो,
परमेश्वरको प्रशंसा गर।

69

प्रमुख संगीतकारलाई: “लिलिको धुनमा।” दाऊदको भजन।

- 1 हे परमेश्वर, मेरो सम्पूर्ण संकटहरूबाट बचाउनु होस्!
मेरो मुखसम्म पानी उठिसक्यो।
- 2 त्यहाँ उभिने कुनै ठाउँ छैन।
म तल-तल दलदलमा भाँसिदैछु,
म गहिरो पानी भित्र छु,
अनि छालहरूले मलाई जोडसँग चारैतिर हिर्काई रहेछन्।
- 3 तपाईंको सहायताको लागि गुहार माग्नुलाई बोलाउँदा बोलाउँदा म कमजोर भइरहेछु।
मेरो घाँटी पोल्नहेछ।
- म तपाईंको सहयोगको निम्ति
मेरो आँखा नट्रयाउन्जेल सम्म पर्खिरहेँ,
4 मेरा शिरका केशहरू भन्दा धेरै शत्रुहरू छन्।
कारणने बिना तिनीहरू मलाई हला गर्छन्।
तिनीहरूले मलाई विध्वंस पार्ने पूरा चेष्टा गरे।
- मेरो विषयमा तिनीहरू झूटो कुराहरू गर्छन्,
तिनीहरू झूटा छन् र मैले सामानहरू चोरें भन्छन्।
तिनीहरूले मलाई जबर्जस्ती नचोरेका चीजहरूको मूल्य तिर्न लगाउँदछन्।
- 5 हे परमेश्वर, तपाईं जान्नुहुन्छ कि, मैले कुनै गल्ती काम गरेको छैन।
म तपाईंदेखि आफ्ना पापहरू लुकाउन सक्तिन।
- 6 हे मेरो स्वामी, सेनाहरूका परमेश्वर, मेरो लागि तपाईंका भक्तजनहरूलाई लज्जित नपार्नु होस्।
हे इम्राएल का परमेश्वर, जो तपाईंमाथि निर्भरछन, तपाईंका उपासकहरूलाई मेरो कारणले लज्जित हुन नदिनुहोस्।
- 7 मेरो अनुहार शरमले ढाकिएको छ।
म तपाईंको निम्ति त्यो शरम सहन्छु।
- 8 मेरो दाज्यू-भाइहरूले मलाई परदेशी जस्तो व्यवहार गर्दछन्।
मेरो आमाको छोराहरूले मलाई विदेशी सरह व्यवहार गर्दछन्।

- 9 तपाईंको मन्दिर तफर्को मेरो दरिलो जोशले मलाई ध्वंश पारिरहेछ।
म ती मानिसहरूदेखि जसले तपाईंलाई खिसी गर्दछ उपहासको पात्र बनिरहेछ।
- 10 म रोएँ र उपवास बसें,
अनि तिनीहरूले यसो गरेको देखेर खिसी गरे।
- 11 आफ्नो उदासीपन देखाउनलाई योत्रो पोशाक लगाएँ,
अनि मानिसहरूले मेरो विषयमा ठट्टा गरे।
- 12 तिनीहरूले जनसमूहमा मेरो विषय कुराहरू गर्छन।
मघपान गर्नुहरूले मेरो निम्ति उपहासपूर्ण गीतहरू बनाए।
- 13 तर, हे परमप्रभु, यो प्रार्थना तपाईंको निम्ति हो:
तपाईंले मलाई ग्रहण गरेको चाहन्छ।
हे परमेश्वर, म तपाईंबाट प्रेमसाथ जवाफ चाहन्छ,
म जान्दछु कि मलाई बचाउँन तपाईंमाथि भरोसा गर्नुसक्छु।
- 14 दलदल देखि मलाई तान्नु होस्।
मलाई दलदल भित्र भासिन नदिनुहोस्।
मलाई यो गहन पानीबाट बचाउनुहोस्।
मलाई ती मानिसहरूबाट बचाउनु होस् जसले मलाई हेला गर्छन्।
- 15 पानीका छालहरूमा मलाई डुब्न नदिनुहोस्।
गहीरो प्वालले मलाई निल्न नदिनुहोस्।
मलाई मेरो शत्रुहरूबाट र यो गम्भीर कष्टबाट बचाउनुहोस्।
- 16 हे परमप्रभु, तपाईंको प्रेम असल छ।
म पट्टि फर्कनु होस् र तपाईंको महान् दयाले मलाई सहायता गर्नुहोस्।
- 17 तपाईंको दासबाट मुख नफर्काउनु होस्।
म संकटमा छु। चाँडो, मलाई सघाउनु होस्।
- 18 आउनु होस् र मेरो प्राण जोगाउनु होस्।
मेरो शत्रुहरूबाट मलाई जोगाउनु होस्।
- 19 मेरो लज्जितपन तपाईं जान्नुहुन्छ, मेरो शत्रुहरूले मलाई अपमान गरेको तपाईं जान्नुहुन्छ,
तिनीहरूले मलाई ती कुराहरू गर्दै गरेको तपाईंले देख्नुभयो।
- 20 गालीले मलाई धूलो-पिठो पारेको छ!
म गालीको कारणले मर्न लागेको छु
- म संवेदना पछिएको छु
तर कसैबाट पाउन सकिन।
- म कतिपय मानिसहरूलाई सान्त्वनाको निम्ति पछिँ बसे,
तर कोही पनि आएन।
- 21 तिनीहरूले मलाई खानलाई विष दिए।
तिनीहरूले मलाई सिकाँ दिए, दाखरस दिएनन्।
- 22 तिनीहरूका टेबलहरू खानाहरूले सजिएका छन्।
तिनीहरूसँग त्यस्तो विशाल बन्धुत्वपूर्ण भोजनहरू छन्।
मलाई ती भोजनहरूले विनाश गर्ला भन्ने लाग्दछ।
- 23 तिनीहरूका आँखा अन्धा होउन्, अनि तिनीहरूको पीठूँ सधैँको निम्ति दुर्बल हुन दिनुहोस्।
- 24 तपाईंका सम्पूर्ण क्रोधहरूका अनुभव
तिनीहरूले पनि गर्छन्।
- 25 तिनीहरूका घरहरू रिक्तो पारिदिनुहोस्।
कोही पनि त्यहाँ बस्न नपाओस्।
- 26 तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहोस्, अनि तिनीहरू भाग्नेछन्।
त्यसपछि तिनीहरूले कुरा गर्दा पीडा र घायलहरू पाउनेछन्।
- 27 तिनीहरूका अधर्म कामहरूको लागि दण्ड दिनुहोस्।
तपाईं कतिको असल हुनुहुन्छ भनी तिनीहरूलाई नदेखाउनु होस्।

- 28 जीवनको पुस्तकबाट तिनीहरूको नाउँ मेटि दिनुहोस्,
तिनीहरूका नाउँ धर्मी मानिसहरूको साथमा नलेखि दिनुहोस्।
- 29 म दुःखीत र पीडित छु।
परमेश्वर मलाई उठाउनु होस्, मलाई बचाउनु होस्।
- 30 म परमेश्वरको नाउँ गीतमा प्रशंसा गर्नेछु।
म धन्यवादको गीतहरूमा प्रशंसा गर्नेछु।
- 31 यसले परमेश्वरलाई खुशी पार्नेछ।
यो सौँढे र अन्य पशुहरू मारेर बली चढाउनु भन्दा उत्तम हुनेछ।
- 32 नम्र मानिसहरू! परमेश्वरलाई उपासना गर्न जो आएका छन्।
यी कुरा जानेर तिनीहरू खुशी हुने छन्।
- 33 किनकि परमप्रभुले दीन-दुःखि र असहायकहरूको पुकारा सुन्नु हुन्छ।
कैदमा परेका मानिसहरूलाई पनि परमप्रभुले मन पराउनु हुन्छ।
- 34 स्वर्ग र पृथ्वीले, परमेश्वरको प्रशंसा गर्नु।
समुद्र र यसमा भएका जन्मै चीजहरूहो! परमप्रभुको प्रशंसा गर।
- 35 परमप्रभुले सियोनलाई बचाउनुहुनेछ।
परमप्रभुले यहूदाका शहरहरू अझ एकपल्ट निर्माण गर्नु हुनेछ
ताकि उहाँका मानिसहरू त्यहाँ फेरि बस्न सक्नु।
- 36 उहाँका दासहरूका सन्तानले त्यो धर्ती पाउनेछन्,
मानिसहरू ज-जसले उहाँको नाउँलाई प्रेम गर्दछन् उनीहरू त्यहाँ बस्ने छन्।

70

प्रमुख संगीतकारलाई: मानिसहरूलाई सम्झना गराउन, दाऊदको भजन।

- 1 हे परमेश्वर, मलाई बचाउनु होस्!
हे परमेश्वर, मलाई सहायता गर्नलाई आतुरी गर्नुहोस्।
- 2 मानिसहरूले मलाई मार्ने कोशिश गरिरहेछन्।
तिनीहरूलाई असन्तुष्ट पार्नुहोस्।
तिनीहरूलाई अपमानित पार्नुहोस्।
मानिसहरू मप्रति अधर्म काम गर्न चाहन्छन्।
तिनीहरूका पतन हुन्छ र लज्जित अनुभव गर्छन् भन्ने मलाई लाग्दछ।
- 3 मानिसहरूले मलाई हौंसोको पात्र बनाए।
ज-जसले मेरो निन्दा गरे जुन कुराको निम्ति तिनीहरू योग्य छन् तिनीहरूले त्यो पाउन सक्नु।
- 4 ज-जसले तपाईंको उपासना गर्छन्,
तिनीहरू खूबै खुशी होऊन्।
जसले तपाईंको मुक्तिलाई प्रेम गर्छन्
सधैं तपाईंको प्रशंसा गर्नु।
- 5 हे परमेश्वर! म दीन-दुःखि र असहाय मानिस हूँ!
हे परमेश्वर! चाँडो आएर मलाई बचाउनु होस्!
हे परमेश्वर, तपाईंले मात्र मलाई बचाउन सक्नु हुन्छ!
अझ विलम्ब नगर्नुहोस्!

71

- 1 हे परमप्रभु, म तपाईंमाथि भरोसा गर्छु,
ताकि म कहिल्यै निराशा नहूँ।
- 2 तपाईंको धार्मिकताको कारण, तपाईंले मलाई बचाउनु हुनेछ।

तपाईंले मलाई छुटकारा दिनु हुनेछ।

मेरो गुहार सुनी दिनुहोस्।

मलाई बचाउनुहोस्।

3 मेरो किल्ला बनिनु होस्, त्यो घर जहाँ म बचाऊको निम्ति भागेर जान सक्छु।

तपाईं मेरो चट्टान हुनुहुन्छ, मेरो सुरक्षाको ठाउँ।

यसैले मलाई बचाउनलाई आज्ञा दिनुहोस्।

4 हे मेरा परमेश्वर, दुष्ट मानिसहरूबाट मलाई बचाउनु होस्।

मलाई धूर्त र दुष्ट मानिसहरूबाट बचाउनु होस्।

5 मेरो परमेश्वर तपाईं मेरो स्वामी, तपाईं मेरो आशा हुनुहुन्छ,

म जवान अवस्थादेखि तपाईंमा भरोसा गरेको छु।

6 म जन्मनु भन्दा अघिबाटै तपाईंमाथि आश्रित थिएँ,

आमाको कोखमा हुँदादेखि नै मैले तपाईंमाथि पूर्ण भरोसा गरेको छु।

मैले सधैं तपाईंलाई प्रार्थना गरेँ।

7 तपाईं मेरो बलको श्रोत हुनुहुन्छ।

यसैले म अस्को निम्ति उदाहरण भएकोछु।

8 तपाईंले गर्नु हुने आश्चर्यपूर्वक कार्यको विषयमा म सधैं गीत गाउँदछु।

9 म बूढो भएँ भनी मलाई नफर्कनु होस्।

मेरो बल सकिदैंछ भनेर मलाई नत्याग्नु होस्।

10 मेरो शत्रुहरूले मेरो विरुद्धमा योजनाहरू तयार गरे,

तिनीहरू बास्तवमा एक-अर्कामा पहिल्यै भेला भए, अनि मलाई मार्ने योजना गरे।

11 मेरो शत्रुहरूले भने, “जाऊँ त्यसलाई पक्रौँ।”

परमेश्वरले त्यसलाई छोडी दिए अनि कसैले पनि त्यसलाई साथ दिनेछैन।

12 हे परमेश्वर, मलाई नत्याग्नुहोस्।

हे मेरा परमेश्वर, चाँडो आएर मलाई बचाउनु होस्।

13 मेरो शत्रुहरूलाई परास्त पार्नुहोस्।

तिनीहरूलाई पूर्ण रूपले ध्वंस पार्नुहोस्।

तिनीहरूले मलाई घात गर्ने कोशिश गरिरहेका छन्।

तिनीहरूले शर्म र बदामी अनुभव गर्नु सक्नु।

14 तब म तपाईंमाथि सर्वदा भरोसा गर्नेछु।

अनि म तपाईंको प्रशंसा धेरै भन्दा धेरै गर्नेछु।

15 तपाईं कति असल हुनुहुन्छ भनेर म मानिसहरूलाई भन्नेछु।

एकपल्ट मात्र होइन धेरै पल्ट तपाईंले मलाई बचाएको कुरो म तिनीहरूलाई भन्नेछु।

ती समयहरूको गन्ती नै छैन।

16 हे परमप्रभु मेरो स्वामी म तपाईंको महानताको बारेमा बताउनेछु।

म तपाईंको बारेमा र तपाईंको भलाईको विषय बताउनेछु।

17 हे परमेश्वर, म सानो केटो हुँदादेखि तपाईंले मलाई शिक्षा दिनु भयो।

अनि आज सम्म मैले मानिसहरूलाई तपाईंले गरेका अद्भूत कार्यहरू बारेमा घोषणा गर्दछु।

18 अब म बूढो भएँ अनि मेरा केश सेता छन् तर म जान्दछु तपाईंले मलाई तयानु हुने छैन, परमेश्वर।

म प्रत्येक भावी पुस्तालाई तपाईंको शक्ति र महानता बारेमा बताउने छु।

19 हे परमेश्वर, तपाईंको उपकार आकाशभन्दा माथि छ।

परमेश्वर, तपाईं बाहेक यहाँ कोही पनि छैन

तपाईंले अद्भूत कामहरू गर्नुभयो।

20 यद्यपि तपाईंले मलाई नै यति धेरै देखे बनाउनु भयो,

तपाईंले मलाई ती सबै कष्टहरूबाट बचाउनु भयो अनि मलाई जिउँदो राख्नुभयो।

यद्यपि म धेरै गहिरोमा डुबें तपाईंले मलाई मेरा कष्टहरूबाट माथि उठाउनु भयो।

- 21 मलाई पहिलेको भन्दा अझ असल काम गर्न साथ दिनुहोस्।
लगातार मलाई सान्त्वना दिनुहोस्।
- 22 अनि म वीणा बजाउने छु र तपाईंको स्तुति-गान गर्नेछु।
हे मेरा परमेश्वर, तपाईंमाथि विश्वास गर्न सकिन्छ भनेर म गीत गाउने छु।
इसाएल का एकमात्र पवित्र परमेश्वरको निम्ति
म मेरो वीणा बाजामा गीत गाउने छु।
- 23 तपाईंले मेरो प्राणलाई बचाउनु भयो, मेरो प्राण अत्यन्त खुरशी छ।
मेरा ओठहरूले तपाईंको स्तुति-गान गर्नेछन्।
- 24 मेरो जिब्रोले तपाईंको धार्मिक कार्यहरूको विषयमा सदा-सर्वदा गीत गाउने छ।
अनि ती मानिसहरू ज-जसले मलाई मार्न चाहन्छन्।
तिनीहरू परास्त र अपमानित हुनेछन्।

72

सुलेमानको भजन।

- 1 हे परमेश्वर त्यस राजालाई सहायता गर्नुहोस्, ताकि उसले तपाईंद्वारा विवेकपूर्ण न्याय गरोस्।
राजकुमारको सहायता गर्नुहोस् ताकि उसले तपाईंको धार्मिकता जानोस्।
- 2 आफ्ना प्रजाहरूलाई निष्पक्ष न्याय गर्न राजालाई सघाउनुहोस्।
गरीब मानिसहरू प्रति विवेकपूर्ण न्याय गर्नलाई तपाईंले राजालाई सघाउनु होस्।
- 3 त्यहाँ देशभरि शान्ति र न्याय रहोस्।
- 4 गरीब मानिसहरूप्रति राजा निष्पक्ष रहन्।
उहाँले असहायहरूलाई साथ दिओस्।
कष्ट दिने मानिसहरूलाई उहाँले दण्ड दिऊन्।
- 5 जब सम्म घाम उदाउँदछ
अनि जून आकाशमा रहन्छन् मानिस डरले राजालाई सम्मान गर्ने होस्।
- 6 खेतहरूमा पानी वर्षे जस्तै,
धर्तीमा पानी झरी जस्तै राजा बनोस्।
- 7 उहाँको राज्यकालमा धार्मिकता फूलोस्, फूलोस्।
जब सम्म जून रहन्छ तब सम्म शान्ति रहोस्।
- 8 उहाँको राज्य एक समुद्र देखि अर्को समुद्रसम्म फैलियोस्।
युफ्रेटिस नदीदेखि पृथ्वीमा धेरै टाढो सम्म बढोस्।
- 9 मरुभूमिमा बसिरहेका मानिसहरूले उहाँको अधि भूँई तिर अनुहार पारेर शिर झुकाउन,
उहाँको सम्पूर्ण शत्रुहरू तिनीहरूको मैलो अनुहार लिएर उहाँप्रति निहुरिउन्।
- 10 तशींशमा बसिरहेका अनि सुदूर प्रान्तकाहरूले उहाँलाई उपहार ल्याऊन्।
शेबा र शेबाका राजाहरूले उहाँ प्रति भेटी चढाऊन्।
- 11 सम्पूर्ण राजाहरूले हाम्रो राजाप्रति शिर झुकाउन।
सबै जातिहरूले उहाँको सेवा गरून्।
- 12 हाम्रो राजाले असहायहरूलाई सहयोग गर्नु हुन्छ।
हाम्रो राजाले दीन-दुःखि, असहायहरूलाई साथ दिनुहुन्छ।
- 13 दीन-दुःखी, असहायहरू उहाँमाथि आश्रित छन्।
राजाले तिनीहरूलाई जीउँदो राख्नुहुन्छ।
- 14 अत्याचार र क्रूर मानिसहरू जसले तिनीहरूलाई नोकसान पुर्याउनु चाहन्छन् तिनीहरूदेखि राजाले बचाउनु हुन्छ।
ती दीन-हीन मानिसहरूको जीवन राजाको निम्ति अत्यन्त महत्वपूर्ण छ।
- 15 राजाको दीर्घायु होस्।
अनि उहाँले शेबाबाट सन प्राप्त गरून्।
सधैं राजाको निम्ति प्रार्थना गर।
प्रत्येक दिन राजालाई आशीर्वाद दिनु।

- 16 खेतहरूमा प्रशस्त मात्रमा अन्नहरू उब्जियोस्
र पहाडहरू अन्नबालीले ढाकियोस्।
खेतहरू लबानोन जस्ता मलिलो रहोस्।
अनि खेतहरू हरियो घाँसहरूले ढाकिए जस्तो शहरहरू मानिसहरूले भरिभराउ बनोस्।
- 17 राजा सदालाई ख्याती प्राप्त बनोस्।
जब सम्म घाम रहन्छ तब सम्म मानिसहरूले उहाँको नाउँ याद गर्नु।
मानिसहरू उहाँबाट धन्य रहोस्
अनि सबैले उहाँलाई आशीर्वाद दिऊन्।
- 18 परमप्रभु परमेश्वर, इस्राएल का परमेश्वरको गुण-गान गर!
परमेश्वरले मात्र त्यस्तो आश्चर्यचकित कामहरू गर्न सक्नु हुन्छ!
- 19 उहाँको महिमामय नाउँको सदा-सर्वदा प्रशंसा गर!
उहाँको महिमाले सारा संसार भरिपूर्ण रहोस्!
आमेन! आमेन!
- 20 (यस्सीको छोरो दाऊदको प्रार्थना यही समाप्त हुँदछ।)

तेस्रो भाग

73

(भजनसंग्रह 73-89)

आसापको स्तुतिगान।

- 1 साँच्चै नै इस्राएल को निम्ति परमेश्वर राम्रो हुनुहुन्छ।
परमेश्वर ती मानिसहरूका निम्ति राम्रो हुनुहुन्छ जसको हृदय शुद्ध छ।
- 2 म प्रायः चिप्लिएँ र नियन्त्रण हराएँ।
म प्रायः चुकें अनि पाप गर्न थालें।
- 3 मैले दुष्ट मानिसहरू सफल भएको देखें।
म ती अंहकारी मानिसहरू देखि इर्ष्यालु भएँ।
- 4 ती मानिसहरू ह्रिष्टपुष्ट छन्।
तिनीहरूलाई बाँच्नको लागि संघर्ष गर्नु पर्दैन।
- 5 ती दुष्ट मानिसहरू हामी जस्तो पीडित हुँदैनन्।
अन्य मानिसहरू जस्ता तिनीहरू संकटमा छैनन्।
- 6 यसैले तिनीहरू अंहकारी र घृणित मानिसहरू हुन्।
तिनीहरूले लगाएका बहुमूल्य गर-गहनाहरू र आर्कषक पोषाकहरू जस्तै देखिन्छन्।
- 7 यदि ती मानिसहरू केही अरु थोक जस्तो देखिएको भए, तिनीहरू जान्छन् र लिन्छन्,
तिनीहरूले जे चाहे पनि गर्दछन्।
- 8 तिनीहरूले नीच र दुष्ट कुराहरू अरुको बारेमा भन्दछन् तिनीहरू घमण्डी र हठी खालका छन्।
अनि तिनीहरूले सधैं नै अरु माथि सहजै फाईदा उठाउने उपायहरू गर्दछन्।
- 9 ती अंहकारीहरू आफूलाई देवता मान्दछन्।
तिनीहरूले आफूलाई पृथ्वीको शासक ठान्छन्।
- 10 यसर्थ परमेश्वरका मानिसहरू पनि उनीहरू तिर फर्किए,
र तिनीहरूले जे भने तिनीहरूको निम्ति त्यही कुराहरू गरे।
- 11 ती दुष्ट मानिसहरू भन्छन्, “हामीहरूले के गरिरहेका छौं, भनेर परमेश्वर जान्दैनन्!
सर्वोच्च परमेश्वरले जान्दैनन्।”
- 12 ती घमण्डी मानिसहरू दुष्ट छन्,
तर तिनीहरू धनी छन् र झन् धनी भईरहेका छन्।

- 13 यसैले मैले मात्र हृदय किन शृद्ध पारुं?
किन मैले मेरो हातहरू धोई सफा राख्छु।
- 14 हे परमेश्वर, म दिनभरि नै कष्ट भोग्छु
अनि प्रत्येक बिहान तपाईंले मलाई दण्ड दिनुहुन्छ।
- 15 हे परमेश्वर, म यस विषयमा अरूहरूसँग कुरा गर्नु चाहन्छु।
तर म बुझ्छु कि म तपाईंका मानिसहरूलाई विश्वासघात गरिरहेको हुन्छु।
- 16 मैले यी कुराहरू जान्नलाई यथासक्य कोशिश गरेँ।
तर ती सबै मेरो लागि एकदम कठिन थिए।
- 17 जबसम्म म परमेश्वरको मन्दिरमा गईँँ,
तब सम्म मैले तिनीहरूको आखिरी विचार जानिन।
- 18 परमेश्वर, साँच्चि नै तपाईंले ती मानिसहरूलाई भयानक अवस्थामा राख्नु भएको रहेछ।
सहजै तिनीहरू पतन हुने र नष्ट हुने रहेछन्।
- 19 संकट अचानक आउन सक्छ,
तब ती अंहकारीहरू नष्ट-विनिष्ट हुन सक्छन्।
भयानक कुराहरू तिनीहरूमा घट्न सक्छन्
अनि तिनीहरू समाप्त हुन्छन्।
- 20 हे परमप्रभु, ती मानिसहरू सपना जस्तै हुन्,
हामी जग्ने बित्तिकै तिनीहरू अल्पिन्छन्।
हाम्रो सपनाका राक्षसहरू जस्ता
तपाईंले तिनीहरूलाई विलुप्त पारी दिनु हुनेछ।
- 21-22 म अज्ञानी थिएँ।
मैले धनी र दुष्ट मानिसहरूको बारेमा सोचेर व्यर्थै खिन्न भएँ।
हे परमेश्वर! म तपाईंसित शोकाकुल र क्रोधित थिएँ।
मैले एउटा लठुवा र अज्ञात पशुले जस्तो व्यवहार गरेँ।
- 23 म सधै नै तपाईंसँग साथमा छु।
हे परमेश्वर, तपाईंले मेरो दाहिने हात पक्रनु भएकोछ।
- 24 हे परमेश्वर, तपाईंले मेरो अगुवाई गर्नु हुन्छ अनि असल सल्लाह दिनुहुन्छ।
त्यस पञ्चात् महिमा तर्फ मलाई अगुवाई गर्नु हुन्छ।
- 25 हे परमेश्वर, तपाईं बाहेक म स्वर्गमा कसलाई चाहन्छु।
अनि म तपाईंसित पृथ्वीमा भएको बाहेक अरू केही इच्छा गर्दिनँ।
- 26 मेरो तन र मन नष्ट हुन सक्छ,
तर मसँग परमेश्वर छ जसलाई म प्रेम गर्छु।
मसँग परमेश्वर सदा-सर्वदा हुनुहुन्छ!
- 27 हे परमेश्वर, मानिस जसले तपाईंलाई त्यग्दछ त्यो हराउने छ।
तपाईंले तिनीहरूलाई ध्वंश गर्नु हुनेछ जो तपाईंसित विश्वासी छैनन्।
- 28 म परमेश्वर कहाँ आएँ अनि त्यो मेरो लागि हितकारी भयो।
मैले परमप्रभु परमेश्वरलाई मेरो सुरक्षित ठाउँ बनाएँ।
परमेश्वर, म तपाईंकहाँ, तपाईंले गर्नु भएका सबै थोकहरू बताउन आएँ।

74

आसापको मस्किल भन्ने भजन।

- 1 हे परमेश्वर, के तपाईंले हामीलाई सधैको निम्ति त्याग्नु हुन्छ?
के तपाईं आफ्ना मानिसहरूसित अझै क्रोधित हुनुहुन्छ?
- 2 तपाईंले धेरै अघि किन्नु भएका ती मानिसहरूलाई सम्झनु होस्।

- तपाईंले हामीलाई बचाउनु भयो। हामी तपाईं कै सम्पत्ति हौं।
जहाँ तपाईं बसू भयो, त्यो सियोन पर्वतलाई सम्झनु होस्।
- 3 परमेश्वर, यी अनन्त भग्नावशेषहरूबाट हिंडेर आउनु होस्,
पवित्र ठाउँमा जुन शत्रुहरूले नष्ट गरेको तर्फ फर्की आउनु होस्।
- 4 शत्रुहरू मन्दिरमा आफ्नो विजय नारा लगाएर चिच्याए।
तिनीहरूले आफ्ना झण्डा युद्ध जित्यौं भनेर भान गर्न मन्दिरमा गाडे।
- 5 शत्रुका सैनिकहरू यस्ता देखिन्छन्,
कि घाँस काट्ने मानिसहरू घाँस काटिरहे जस्तो।
- 6 हे परमेश्वर, तिनीहरूले आफ्ना बन्चरो र हँसियाहरू चलाउँदै,
तपाईंको मन्दिरका चौकटहरू काट्दै भत्काउने छन्।
- 7 ती सिपाहीहरूले तपाईंको पवित्र स्थान जलाए।
जुन तपाईंको नाउँको सम्मानमा बनिएको थियो
तिनीहरूले त्यो मन्दिर भईमा लडाए।
- 8 शत्रुले हामीलाई पूर्ण रूपले तहसनहसः पार्ने निर्णय गरे,
तिनीहरूले देशमा भएको प्रत्येक चिज र परमेश्वरको पवित्र स्थान जलाए।
- 9 हामीले कुनै पनि हाम्रो चिन्हहरू देख्नसकेनौं।
अब त्यहाँ अगमवक्ताहरू छैनन्।
के गर्नु पर्ने कसैले जान्दैनन्।
- 10 हे परमेश्वर, कहिले सम्म शत्रुले हामीलाई खेलौना बनाउने हो?
के तपाईं आफ्नो निन्दा गराउन तिनीहरूलाई सधैं दिइरहनुहुन्छ?
- 11 हे परमेश्वर, तपाईंले यति कठिन दण्ड हामीलाई किन दिनुहुन्छ?
तपाईंले आफ्नो महान-शक्तिले हामीलाई पूर्ण रूपमा नष्ट पार्नु भयो।
- 12 हे परमेश्वर, तपाईं लामो समयदेखि हाम्रो राजा हुनु भएको छ,
तपाईंले यस देशमा धेरै युद्धहरू जिताउनलाई सहयोग गर्नु भएको छ।
- 13 हे परमेश्वर, तपाईंले आफ्नो महान शक्ति प्रयोग गर्नुभयो,
समुद्रलाई दुइ भागमा विभाजन गर्नुभयो।
- 14 तपाईंले विशाल समुद्रको राक्षसहरूलाई जित्नु भयो, तपाईंले लिब्यातानको शिर टुक्रा-टुक्रा पार्नु भयो,
अनि त्यसको शरीर जनावरहरूले खाओस् भनेर फाली दिनुभयो।
- 15 तपाईंले नदीहरू र झर्नाहरू बग्ने बनाउनु भयो
अनि तपाईंले नदीहरू सुकाइ दिनुभयो।
- 16 हे परमेश्वर, तपाईं एक हुनुहुन्छ जसले दिन र रातलाई नियन्त्रण गर्नु हुन्छ।
तपाईंले चन्द्रमा र सूर्य बनाउनु भयो।
- 17 तपाईंले पृथ्वीमा सबै कुराको सीमा बनाइदिनु भयो।
अनि तपाईंले ग्रीष्म ऋतु र शिशिर ऋतु बनाउनु भयो।
- 18 हे परमेश्वर, यी कुराहरू सम्झनु होस् कसरी तपाईंको निन्दा भयो।
ती मूर्खहरूले तपाईंको नाउँलाई हेला गर्छन्!
- 19 ती जङ्गली जनावरहरूलाई तपाईंको प्रिय ढुकुरलाई लैजान नदिनुहोस्!
तपाईंको प्रिय दीन-दुःखी मानिसहरूलाई कहिल्यै नभुल्नुहोस्!
- 20 हाम्रो करार याद गर्नुहोस्!
यस धर्तीको प्रत्येक अंधारो जग्गामा हिंसात्मक रूप छ।
- 21 हे परमेश्वर, तपाईंका मानिसहरूलाई दुर्व्यवहार गरियो।
प्रति कष्ट दिन तिनीहरूमाथि अझ लज्जित नबनाउनु होस्।
दीन-दुःखी, असहाय मानिसहरूले तपाईंको प्रशंसा गर्न सक्नु।
- 22 हे परमेश्वर, उठ्नुहोस् र लडाईं गर्नुहोस्!
सम्झनुहोस्, ती मूर्खहरूले तपाईंलाई दिएका चेतावनी!

- 23 तपाईंका शत्रुहरूको चिच्याहटलाई नभुल्नुहोस्,
तिनीहरूले घरि-घरि तपाईंको अपमान गरे।

75

प्रमुख संगीतकारलाई “विनाश नहोस्” भन्ने रागमा। दाऊदको भजन।

- 1 हे परमेश्वर, हामी तपाईंको प्रशंसा गर्दछौं!
हामी तपाईंको प्रशंसा गर्छौं, तपाईं छेउमा हुनुहुन्छ
अनि मानिसहरूले तपाईंले गर्नु भएको अचम्मका कुराहरूका बारेमा भन्दछन्।
- 2 परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “म न्यायको ठीक समय छान्नेछु,
म निष्पक्ष न्याय गर्नेछु।
- 3 यद्यपि पृथ्वी र यसमा भएका सम्पूर्ण चीजहरू हल्लिरहेका छन् र धराशायी हुन तयार छ,
तर म यसलाई स्थिरपार्छु।”
- 4 “कतिपय मानिसहरू अत्यन्त अंहकारी हुन्छन्।
तिनीहरू स्वयंलाई शाक्तिशाली र महत्वपूर्ण सोचदछन्।
- 5 तर म ती मानिसहरूलाई भन्छु,
‘शेखी नगर! यति साह्रो अंहकारी नहो!’ ”
- 6 पृथ्वीमा त्यस्तो कुनै शक्ति छैन
जसले कुनै मानिसलाई महत्वपूर्ण पार्छ।
- 7 परमेश्वर नै न्यायकर्ता हुनुहुन्छ।
अनि उहाँले नै को महत्वपूर्ण को हुनेछ, भन्ने कुराको निर्णय गर्नुहुन्छ।
परमेश्वरले एक व्यक्तिलाई उठाएर उसलाई महत्वपूर्ण बनाउनु हुन्छ, उहाँले नै कसैलाई तल झारेर उसलाई महत्वहीन पार्नुहुन्छ।
- 8 परमेश्वर सधैं दुष्ट मानिसहरूलाई दण्ड दिन तयार हुनुहुन्छ।
परमप्रभुसँग उहाँको हातमा एउटा कचौरा छ जुन कचौरामा विष भरिएको दाखमघले पूर्ण छ।
उहाँले त्यो विषयुक्त दाखमघ खनाउनु हुन्छ,
अनि दुष्ट मानिसहरूले त्यसको अन्तिम घुट्टोको सम्म पिउने छन्।
- 9 म यस बारेमा सधैं मानिसहरूलाई भन्दछु।
म इस्त्राएल को परमेश्वरको स्तुति-गान गर्नेछु।
- 10 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म दुष्ट मानिसहरूको शक्ति खोसेर लानेछु,
अनि धर्मी मानिसहरूलाई शक्ति प्रदानगर्नेछु।”

76

वाद्य-वादन साथ संगीतकारले गाउनु पर्ने आसापको भजन।

- 1 यहूदामा भएका मानिसहरूले परमेश्वरलाई चिन्छन्।
इस्त्राएल का मानिसहरूले परमेश्वरको नाउँको आदर गर्दछन्।
- 2 शालेममा परमेश्वरको मन्दिर छ।
परमेश्वरको भर सियोन पर्वतमा छ।
- 3 त्यस ठाउँमा, परमेश्वरले धनु र कौँडहरू ढाल, तरवार
र अन्य युद्धका हतियारहरू छिन्न-भिन्न पार्नुभयो।
- 4 हे परमेश्वर! जब तपाईं पहाडहरूबाट फर्केदै हुनुहुन्छ जहाँ तपाईंले आफ्नो शत्रुहरूलाई मार्नु भयो,
तपाईं गौरवमय देखिनु हुन्छ।

- 5 ती सिपाहीहरूले आफू बलियो भएको सोचे।
 तर अहिले तिनीहरू भुइँमा मृत रूपमा लडिरहेकाछन्।
 तिनीहरूको शरीर लुटिएर लडिरहेको छ।
 ती बलिया सिपाहीहरूले आफू स्वयंलाई नै बचाउने योग्यका हुन सकेनन्।
- 6 जब याकूबका परमेश्वरले ती सिपाहीहरूलाई गाली गर्नुभयो,
 घोडसवारहरू र घोडाहरू मरे।
- 7 हे परमेश्वर, तपाईं विस्मयकारी हुनुहुन्छ!
 जब तपाईं क्रोधित हुनुहुन्छ तब कोही पनि तपाईंको विरुद्ध उभिन सक्दैन।
- 8-9 परमप्रभु न्यायकर्ता झैं उभिनु भयो र निर्णय घोषणा गर्नुभयो,
 परमेश्वरले यस धर्तीका विनम्र मानिसहरूलाई बचाउनु भयो।
 स्वर्गबाट उहाँले निर्णय दिनुभयो,
 सम्पूर्ण पृथ्वीमा निस्तब्ध र भयभीत भए।
- 10 हे परमेश्वर, जब तपाईंले दुष्ट मानिसहरूलाई सजाय दिनुहुन्छ तपाईंलाई मानिसहरूले सम्मान गर्दछन्।
 तपाईंले आफ्नो क्रोध देखाउनु हुन्छ, अनि जीवित् रहनेहरू बलिया हुन्छन्।
- 11 हे मानिसहरू, तिमीहरूले परमप्रभु परमेश्वर प्रति वचन दिएका थियौ।
 अब उहाँप्रति ती वचनहरू पूरा गर।
 प्रत्येक ठाउँमा मानिसहरू परमेश्वरसित डराउँछन् र आदर गर्छन्।
 तपाईंले तिनीहरूलाई भेटीहरू ल्याउन दिनुहोस्।
- 12 परमेश्वरले महान् शासकहरूलाई पराजित गर्नु हुन्छ।
 पृथ्वीका सबै राजाहरू उहाँसित डराउँछन्।

77

प्रमुख संगीतकारलाई। यदूतनको निम्ति। आसापको भजन।

- 1 मैले ठूलो-ठूलो आवाजले कराएँ परमेश्वरलाई गुहार मागें।
 हे परमेश्वर, मेरो रोदन सुनिदिनु होस्!
- 2 मेरो स्वामी, जब म संकटमा परें म तपाईं कहाँ आएँ,
 तपाईंलाई पाउने प्रयासमा म रातभरी जागें र पनि आत्मामा शान्ति भएन।
- 3 मैले परमेश्वरको बारेमा सोचें,
 अनि आफ्नो हालत बताउने प्रयास गरें, तर मैले सकिनेँ।
- 4 तपाईंले मलाई सुन्न दिनु भएन,
 म केही भन्न चाहन्थे तर म एकदम हताश थिएँ।
- 5 मैले बितेका कुराहरू सम्झिरहेको थिएँ।
 धेरै अगाडि हुन गएको घटनाहरू सम्झिरहेको थिएँ।
- 6 रातमा, मैले आफ्ना गीतहरूको बारेमा सोच्ने प्रयास गरें।
 मैले आफैँलाई बुझ्ने कोशिश गरें।
- 7 म छक्क पर्छु, “के हाम्रो स्वामीले हामीलाई सदाको लागि त्याग्नु भयो?
 के फेरि उहाँ हामीसित खसी हुनु हुन्?”
- 8 के फेरि हामीसँग उहाँ बात मार्न सक्नु हुनेछ?
 के परमेश्वरको प्रेम सदाको निम्ति बिलायो छ?
- 9 करुणा के हो भन्ने कुरा उहाँले भुल्नु भयो?
 उहाँको समवेदना जति क्रोधमा परिवर्तन भयो?”
- 10 तब मैले सोचें, “जुन कुराले मलाई सधैं सताई रहन्छ त्यो हो:
 ‘के सर्वशक्तिमान् परमेश्वरले आफ्नो शक्ति गुमाउनु भयो?’ ”

- 11 म सम्झना गर्छु उहाँले कस्तो-कस्तो कार्य गर्नुभयो भनेर।
परमेश्वर, म ती आश्चर्यपूर्वक कुराहरू सम्झना गर्छु जुन तपाईंले धेरै-धेरै अगाडि गर्नु भएको थियो।
- 12 तपाईंले के गर्नु भएको थियो त्यो मैले सोचें।
म तपाईंका सबै शक्तिशाली कार्यहरू सोच्दछु।
- 13 परमेश्वर, तपाईंका बाटोहरू पवित्र छन्,
तपाईं बाहेक कोही पनि महान छैन।
- 14 तपाईं परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले अचम्मका कामहरू गर्नु हुन्छ।
तपाईंले मानिसहरूलाई आफ्नो महान शक्तिहरू देखाउनु भयो।
- 15 तपाईंको शक्तिले मानिसहरूलाई बचाउनु भयो
तपाईंले याकूब र यूसफका सन्तानहरूलाई बचाउनु भयो।
- 16 परमेश्वर, पानीले तपाईंलाई देख्यो र भयभित भयो।
गहिरो पानी भएका ठाउँहरू पनि डरले कामे।
- 17 बाक्लो बादलहरूले पानी वर्षाए।
मानिसहरूले डरलाग्दो उच्चबादलहरूमा
बिजुली चम्केको देखे।
- 18 त्यहाँ बिजुलीको गडगडाहट थियो,
तब बिजुलीको चमकले संसार नै उज्यालो पार्यो
अनि पृथ्वी काम्न थाल्यो र थर्थर भयो।
- 19 परमेश्वर, तपाईं गहिरो पानी भए हिंडु भयो तपाईंले गहन समुद्र पार गर्नुभयो,
तर तपाईंले कुनै छाप छोड्नु भएन।
- 20 तपाईंले आफ्ना भक्तजनहरूलाई भेडा सहर डोर्याउन
मोशा र हासूनलाई खटाउनु भयो।

78

आसापको मस्किल भन्ने भजन।

- 1 मेरो मानिसहरू, मेरो उपदेशहरू ध्यान दिएर सुन।
मैले भनेका कुराहरूमा ध्यान देऊ।
- 2 म तिमीहरूलाई यो कथा भन्ने छु।
म तिमीहरूलाई यो पुरानो कथा भन्ने छु।
- 3 हामीले ती कथाहरू सुन्यौं, अनि हामी त्यो राम्रो प्रकारले जान्दछौं।
हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले यी कथाहरू सुनाए।
- 4 अनि हामी त्यो कथा भुल्ने छैनौं।
हाम्रा मानिसहरूले पछि आउने सन्तानहरूलाई त्यो कथाहरू भन्ने नै छन्।
हामी मिली परमप्रभुको प्रशंसा गर्नेछौं,
अनि उहाँका अचम्म लाग्दा कार्यहरू सबैलाई भन्नेछौं।
- 5 परमप्रभुले याकूबसँग सम्झौता गर्नुभयो।
परमेश्वरले इस्राएल लाई नियम दिनुभयो।
परमेश्वरले हाम्रा पिता-पुर्खाहरूलाई आज्ञाहरू दिनुभयो।
उहाँले हाम्रा पिता-पुर्खाहरूलाई भन्नुभयो कि ती नियमहरू बारे आफ्ना भावी सन्तानहरूलाई बताऊ।
- 6 अनि आउने भावि सन्तानहरूले पनि यो नियमको बारेमा जान्नेछन्
र तिनीहरू आफ्ना नानीहरूलाई सिकाउन सक्षम हुनेछन्।
- 7 यसैकारण ती सबै मानिसहरूले परमेश्वरमाथि भरोसा गर्नेछन्।
तिनीहरूले परमेश्वरका कार्यहरू भुल्ने छैनन्।
तिनीहरूले परमेश्वरको आज्ञानुसार उहाँको नियमहरू पालन गर्नेछन्।
- 8 यदि मानिसहरूले आफ्ना नानीहरूलाई परमेश्वरका आज्ञाहरूको विषयमा बताए भने तिनीहरूका पुर्खाहरू जस्तै हुने छैनन्।

तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरू परमेश्वरका विरुद्ध खडा भए र उहाँको आज्ञा पालन गर्न अस्वीकार गरे।
ती मानिसहरू हठी थिए।

तिनीहरू परमेश्वर प्रति विश्वासी थिएनन्।

- 9 एप्रैमबाट आएका मानिसहरूसँग हतियारहरू थिए,
तर तिनीहरू युद्धभूमिबाट भागे।
- 10 तिनीहरूले परमेश्वरसँग गरेको करार पालन गरेनन्।
तिनीहरूले उहाँका उपदेशहरू अस्वीकार गरे।
- 11 एप्रैमबाट आएका मानिसहरूले परमेश्वरले गर्नु भएको महान् कार्यहरू भूले।
तिनीहरूले परमेश्वरले प्रदर्शन गर्नु भएको ती अचम्म लाग्दा कार्यहरू बिसरे।
- 12 परमेश्वरले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई मिश्र अन्तर्गत सोअनमा,
आफना महान् शक्तिहरू देखाउनु भयो।
- 13 परमेश्वरले लाल समुद्रलाई फार्नु भयो अनि मानिसहरूलाई पार गराउनु भयो।
पानी तिनीहरूका लागि ठुलै तिर पक्का पर्खाल भएर उभिएको थियो।
- 14 प्रत्येक दिन परमेश्वरले तिनीहरूलाई अग्लो बादल सहित डोर्याउनु भयो।
अनि प्रत्येक रातभरि आगोको ज्वाला वा राँको बालेर तिनीहरूलाई डोर्याउनु भयो।
- 15 परमेश्वरले चट्टानलाई मरूभूमिमा फोर्नु भयो।
जमीनको भित्री तहबाट उहाँले मानिसहरूलाई पानी दिनुभयो।
- 16 परमेश्वरले पानीका झरनाहरू नदीहरू सरह
चट्टानबाट ल्याउनु भयो!
- 17 तर मानिसहरूले उहाँकै विरुद्ध पाप अवरिलमरूपले गरिरहे।
मरूभूमिसम्म तिनीहरू सर्वशक्तिमान् परमेश्वरको विरुद्ध नै उठे।
- 18 तब ती मानिसहरूले परमेश्वरको परीक्षा गर्न फैसला गरे।
तिनीहरूले परमेश्वरलाई खाना मागे तिनीहरूको तृप्त पार्न मात्रै।
- 19 तिनीहरूले परमेश्वर बारे गुनासो गरे अनि भने,
“के मरूभूमिमा परमेश्वरले हामीलाई खाना व्यवस्था गर्न सक्नु हुन्छ?”
- 20 जब उहाँले चट्टानमा हिकाउनुभयो, तेजले पानी बाहिर आयो र खोलाहरू बढेर आए।
निःसन्देह उहाँले हामीलाई केही रोटी र मासु दिन सक्नु हुन्छ!”
- 21 परमप्रभुले ती मानिसहरूले गरेका कुराहरू सुन्नु भयो।
परमेश्वर याकूबमाथि क्रोधित हुनुहुन्थ्यो।
इस्राएल का मानिसहरूसँग क्रोधीत हुनुहुन्थ्यो।
- 22 किनभने मानिसहरूले उहाँमाथि विश्वास गरेनन्।
तिनीहरूले परमेश्वरले नै बचाउनु हुन्छ भन्ने कुरामा विश्वास गर्दै गरेनन्।
- 23-24 ता पनि परमेश्वरले माथि बादलहरूलाई आज्ञा गर्नुभयो,
अनि तिनीहरूको निम्ति खानाको रूपमा मन्ना वर्षाउनु भयो।
आकाश ढोकाहरू जस्तै खोलियो
अनि आकाशका भण्डारबाट अन्न वर्षाउनु भयो।
- 25 मानिसहरूले स्वर्गदूतहरूका खानाहरू खाए।
परमेश्वरले प्रशस्त मात्रामा सन्तुष्टपूर्ण खाद्यहरू तिनीहरूलाई पठाउनु भयो।
- 26 परमेश्वरले पूर्वीबाट बतास बहाउनु भयो।
उहाँले तिनीहरूमाथि आकाशबाट मासु वर्षाउनु भयो।
- 27 अनगन्ती चराहरू तिनीहरूको छाउनीमाथि झरे,
तिनीहरू समुद्रको बलुवा जस्तै थिए।
- 28 ती मानिसहरूका छाउनीका वरिपरि
र छाउनीको माझमा चराहरू झरे।
- 29 तिनीहरूलाई खाना प्रशस्त थियो,
तर तिनीहरूको भोकले तिनीहरूलाई पापी बनायो।

- 30 तिनीहरूले आफ्नो भोक खप्न सकेनन्।
यसकारण तिनीहरूले चराहरूको रगत ननिकाली क्वेल चरा खाए।
- 31 परमेश्वर ती मानिसहरूमाथि अत्यन्त रिसाउनु भयो, अनि ती मध्ये धेरै जनालाई मारुं भयो।
परमेश्वरले धेरै हटाकष्ट युवाहरूलाई मृत्यु पट्टि ढाल्नुभयो।
- 32 तर पनि फेरि मानिसहरूले अझ पाप गरी नै रहे।
परमेश्वरको आश्चर्यचकित कार्यहरूमाथि तिनीहरूले विश्वास गरेनन्।
- 33 यसकारण तिनीहरूको जीवन,
महा-विपदसँग समाप्त पारिदिनु भयो।
- 34 जब-जब परमेश्वरले तिनीहरू मध्ये केही मानिसहरू मारुं भयो, बाँकि रहेकाहरू,
उहाँप्रति परिश्रमी हुँदै फर्के, तिनीहरूले परमेश्वर कै खोजी गरे।
- 35 तिनीहरूले सम्झे कि परमेश्वर तिनीहरूका चट्टान हुनुहुन्छ।
तिनीहरूले सम्झन्थे कि सर्वोच्च परमेश्वर नै तिनीहरूको उद्धारक हुनुहुन्छ।
- 36 तिनीहरूले उहाँलाई प्रेम गर्छु भने, तर झूटो बोले।
तिनीहरू परमेश्वरसित झमान्दार थिएनन्।
- 37 तिनीहरूको हृदय परमेश्वरसँग थिएन।
तिनीहरू करार* सँग आज्ञाकारी थिएनन्।
- 38 तर परमेश्वर दयालु हुनुहुन्थ्यो।
उहाँले तिनीहरूका पापहरूलाई क्षमा गरिदिनु भयो।
अनि तिनीहरूलाई विनाश गर्नु भएन।
धेरै पल्ट परमेश्वरले आफ्नो क्रोध थाम्नु भयो,
उहाँले स्वयंलाई क्रोधी हुनदेखि थाम्नु भयो।
- 39 परमेश्वरले तिनीहरूलाई बेकम्मा मानिस मात्र सम्झनु भयो।
मानिसहरू हावाका झोकाहरू मात्र छन् जो बहन्छ र जाने गर्छ।
- 40 उफ! यी नै मानिसहरूले मरुभूमिमा परमेश्वरलाई खूब कष्ट दिए।
तिनीहरूले परमेश्वरलाई साँहै खिन्न पारे।
- 41 घरि-घरि ती मानिसहरूले परमेश्वरको संयम कति छ भनेर जाँच गरिरहे।
तिनीहरूले वास्तवमा इस्राएल का पवित्रलाई दुःख दिए।
- 42 ती मानिसहरूले परमेश्वरको शक्तिलाई बिर्से।
तिनीहरूलाई उहाँले शत्रुहरूबाट बचाउनु भएको कुराहरू बिर्से।
- 43 तिनीहरूले मिश्र देशमा परमेश्वरले देखाउनु भएको अलौकिक कार्यहरू भुले
अनि उहाँले जीवनमा गर्नु भएको आश्चर्यजनक कामहरू भुले।
- 44 परमेश्वरले नदीहरूलाई रगतमा परिणत गराईदिनु भयो।
जसले गर्दा मिश्र वासीहरूले पानी पिउन सकेनन्।
- 45 परमेश्वरले फटेङ्गाहरू पठाउनु भयो।
जसले मिश्रवासीहरूलाई टोके।
परमेश्वरले भ्यागुताहरू पठाउनु भयो जसले मिश्रवासीहरूका जीवन नाश गरिदियो।
- 46 परमेश्वरले झुसिल्कीराहरू बालीमा पठाउनु भयो,
अनि अन्य उद्भिद्हरूमा सलहरू पठाउनु भयो।
- 47 परमेश्वरले तिनीहरूको अङ्गुरहरू असिनाद्वारा नष्ट गराउनु भयो।
अनि हिम वर्षाद्वारा तिनीहरूको राम्रो अङ्गुरको झ्याँङ्गहरू नष्टपार्नु भयो।
- 48 परमेश्वरले अस्वस्थताले तिनीहरूको पशुहरू मारुंभयो
र चढ्याङ्गले गाई-वस्तुहरू मारिदिनु भयो।
- 49 परमेश्वरले आफ्नो क्रोध मिश्रवासीहरूलाई देखाउनु भयो।
उहाँले आफ्ना ध्वंश गर्ने दूतहरू तिनीहरूको विरुद्ध पठाउनु भयो।
- 50 परमेश्वरले आफ्ना क्रोध देखाउने बाटो पाउनु भयो।

* 78:37: करार चेप्टो ढुङ्गामा लेखिएको "दश आज्ञाहरू" जुन इस्राएल का मानिसहरू र परमेश्वर माझ एक करार पत्र हो।

- उहाँले कसैलाई पनि जिउँदो रहन दिनु भएन,
डरालागदो बिमारका कारणले तिनीहरूलाई मर्न लगाउनु भयो।
- 51 परमेश्वरले मिश्रवासीहरूका प्रथम जन्मने सन्तानलाई मार्नु भयो।
उहाँले हामको पहिले जन्मने सन्तानलाई मार्नु भयो।
- 52 त्यसपछि परमेश्वरले इस्राएललाई गोठालोले झैं डोर्याउनु भयो।
उहाँले तिनीहरूलाई मरूभूमिमा भेडा झैं डोर्याउनु भयो।
- 53 उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई सुरक्षित ठाउँमा लैजानु भयो।
उहाँका मानिसहरू डराउने कुनै कामै थिएन।
परमेश्वरले आफ्ना शत्रुहरूलाई लाल समुद्रमा डुबाई दिनुभयो।
- 54 परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई उहाँकै पवित्र स्थानतिर डोर्याउनु भयो,
उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई आफ्नो शक्तिले बनाउनु भएको पर्वत तिर डोर्याउनु भयो।
- 55 परमेश्वरले अन्य जातिहरूलाई त्यो ठाउँ छोड्न बाध्य गराउनु भयो।
परमेश्वरले प्रत्येक इस्राएली परिवारलाई तिनीहरूकै भूमि अंश दिनुभयो।
उहाँले तिनीहरूको परिवार समूहलाई आफ्नो आफ्नै घरमा पुनर्वास गराउनु भयो।
- 56 तर तिनीहरूले सर्वशक्तिमान् परमेश्वरलाई जाँचे अनि उहाँको विरोधमा लगातार बिद्रोह गरे।
तिनीहरूले उहाँका आज्ञाहरू पालन गरेनन्।
- 57 इस्राएल का मानिसहरू परमप्रभु परमेश्वरबाट विमुख भई टाढा गए।
तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूले जस्तै तिनीहरूले पनि गरे।
तिनीहरूले झटारो फ्याँके[†] जस्तै व्यवहार गरे।
- 58 इस्राएल का मानिसहरूले अग्ला ठाउँहरू बनाए अनि परमेश्वरलाई रीस उठाए।
तिनीहरूले मिथ्या देवताहरूका सालिगहरू बनाए र परमेश्वरलाई ईर्ष्यालु बनाए।
- 59 परमेश्वरले यस्तो सुनेपछि एकदम क्रोधित हुनु भयो।
अनि उहाँले इस्राएल लाई पूर्णत रद्द गर्नुभयो।
- 60 उहाँले शीलोमा भएको पवित्र पाललाई त्यागी दिनुभयो।
परमेश्वर मानिसहरू माझ पालमा बसु भयो।
- 61 परमेश्वरले आफ्नो मानिसहरूलाई अरू जातिद्वारा पक्राउनु भयो।
शत्रुहरूले उहाँको “सुन्दर रत्न” लगे।
- 62 परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई क्रोध देखाउनु भयो।
उहाँले युद्धमा तिनीहरूलाई मर्न छाडी दिनुभयो।
- 63 जवान पुरुषहरू जलेर मरे,
अनि केटीहरूले विवाहको गीत गाउन पाएनन्।
- 64 पूजाहारीहरू मारिदिए,
तर विधवाहरू तिनीहरूका निम्ति रोएनन्।
- 65 अन्तमा, निन्दामा हिंडीरहने मानिस जस्तै,
धेरै मद पिएको सिपाही जस्तै,
हाप्रो स्वामी ब्यँझनु भयो।
- 66 परमेश्वरले आफ्ना शत्रुहरूलाई परास्त गरेर पछि हटाउनु भयो।
उहाँले शत्रुहरूलाई हराएर सदाको निम्ति अपमानित गर्नुभयो।
- 67 तर परमेश्वरले यूसुफको परिवारलाई रद्द गर्नुभयो।
उहाँले एषैमको परिवारलाई पनि ग्रहण गर्नु भएन।
- 68 अहँ, परमेश्वरले यहूदाको परिवारलाई चुन्नु भयो।
परमेश्वरले सियोन, उहाँले प्रेम गरेको पर्वत चुन्नु भयो।
- 69 परमेश्वरले त्यो उच्च पर्वतमा आफ्नो मन्दिर बनाउनु भयो।
परमेश्वरले आफ्नो पवित्र मन्दिर पृथ्वी झैं सदा सर्वदाको निम्ति बनाउनु भयो।

[†] 78:57: झटारो फ्याँके जब त्यो आकाश तिर सोझो फ्याँकिन्छ त्यो सीधा जमीन माथि जान्छ र हावामा हटात बाँगिन्छ, कोही-कोही बेला त्यो झटारो फ्याँकेन मानिसमाथि नै पर्न आँउछ।

- 70 परमेश्वरले दाऊदलाई आफ्नो खास दासको रूपमा छान्नु भयो।
दाऊदले भेंडागोठ सम्हाली रहेका थिए, तर परमेश्वरले उनलाई त्यस कामबाट टाढो लैजानु भयो।
- 71 दाऊदले भेंडालाई हेरचाह गरिरहेका थिए, तर परमेश्वरले दाऊदलाई उहाँका आफ्ना मानिसहरूलाई हेरचाह गर्ने काम सुम्पनु भयो।
याकूबका मानिसहरूलाई हेरचाह गर्ने, इस्राएल का मानिसहरूलाई हेरचाह गर्ने, परमेश्वरको सम्पत्ति हेरचाह गर्ने काम सुम्पनु भयो।
- 72 दाऊदले आफ्नो शुद्ध हृदयले तिनीहरूलाई डोर्याए।
खुब सतर्कपूर्ण अगुवाई गरे।

79

आसापको स्तुतिगान।

- 1 हे परमेश्वर, अन्य राष्ट्रहरू तपाईंको मानिसहरूसँग लडाइँ गर्न आए।
ती मानिसहरूले तपाईंको पवित्र मन्दिर भत्काईदिए
तिनीहरूले यरूशलेमलाई भग्नावशेष बनाई छोडे।
- 2 शत्रूले तपाईंका दासहरू र भक्तजनहरूका शरीरहरू जङ्गली चराहरूले
र जङ्गली जनावरहरूले खाओस् भनी छाडिदिए।
- 3 परमेश्वर, ती शत्रूले पानी सरह रगत नबगुन्जेल सम्म तपाईंका मानिसहरू मारे।
ती मृत शरीरहरू गाड्नलाई सम्म कोही पनि भएनन्।
- 4 हाम्रा वरिपरिका गाउँलेहरूले हामीलाई खिसी गरे।
हाम्रो चारैतिर भएका मानिसहरू हामीमाथि हाँसेर हाम्रो खिल्ली उडाए।
- 5 हे परमेश्वर, के तपाईं हामीसँग सधैंको निम्ति रिसाउनु हुनेछ?
के तपाईंको बलिया भावनाहरू* आगो झैं अनवरत झल्दछ?
- 6 हे परमेश्वर, तपाईंको क्रोध ती सम्प्रदायहरूप्रति उतार्नु होस् जुन सम्प्रदायले तपाईंलाई चिन्दैन।
तपाईंको क्रोध ती सम्प्रदायहरूप्रति उतार्नु होस् जसले सहायताको निम्ति तपाईंको नाउँ पुकार्दैन।
- 7 ती सम्प्रदायहरूले याकूबलाई
र उसको देशलाई ध्वंश पारे।
- 8 हे परमेश्वर, हाम्रा पुर्खाहरूले गरेको पापको निम्ति हामीलाई सजाय नदिनुहोस्।
चाँडै आफ्नो कृपादृष्टि हामीलाई देखाउनु होस्
कारण हामीहरू असहाय अनि अभाव ग्रस्त छौं।
- 9 हाम्रो परमेश्वर, अनि रक्षक, हामीलाई सहायता दिनुहोस्! बचाउनु होस्
र त्यसले तपाईंको नाउँमा गौरव ल्याउनेछ।
- तपाईंको असल नाउँ सुनाउँको लागि,
हामीलाई बचाउनु होस् र हाम्रो पापहरू मेटाइदिनु होस्।
- 10 अन्य सम्प्रदायहरूले हामीलाई यसो नभनेोस्,
“तिम्रो परमेश्वर कहाँ छ? के उसले तिमीहरूलाई सहायता गर्न सक्तैन?”
परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई दण्ड दिन्छन्, यसकारण हामी त्यो हेर्न चाहन्छौं।
तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहोस् जसले तपाईंको दासहरू मारी दिए।
- 11 केदीहरूको आर्तनादलाई दया गरेर सुनी दिनुहोस्!
परमेश्वर, तपाईंको महाशक्ति प्रयोग गरेर ती मानिसहरूलाई बचाउनुहोस् जसलाई मृत्युदण्ड दिइएकोछ।
- 12 हे परमेश्वर, तिनीहरूले हामीमाथि गरेको कर्मको निम्ति
हाम्रा वरिपरि भएका मानिसहरूलाई सातौं पल्ट दण्ड दिनुहोस्।
तपाईंको अपमान गर्ने ती मानिसहरूलाई दण्ड दिनुहोस्।
- 13 हामी तपाईंका मानिसहरू हौं। तपाईंको बथानका हामी भेंडाहरू हौं।
हामी तपाईंको सधैं प्रशंसा गर्दछौं,

* 79:5: बलिया भावनाहरू हिब्रू भाषामा अर्थमा कुनै पनि खुशी, ईश्वर र प्रेमको प्रगाढ भावना हुँदछ।

परमेश्वर, हामी सदा-सर्वदाको लागि तपाईंको प्रशंसा गर्नेछौं।

80

प्रमुख संगीतकारलाई: करारको लिलिको रागमा। असापको स्तुति-गीत।

- 1 हे इस्त्राएल का भेडावाला, दया गरी मेरो कुरा सुन्नुहोस्।
तपाईंले यसुफका भेडाहरू डोर्याउनु भयो।
तपाईं कसब स्वर्गदूतहरूमाथि राजा सरह विराजमान हुनुहुन्छ।
हामी तपाईंलाई हेर्छौं।
- 2 इस्त्राएल का भेडावाला, तपाईंको महानता ती एप्रेम, बिन्यामीन र मनाश्शेलाई देखाउनु होस्।
आएर हामीलाई बचाउनु होस्।
- 3 परमेश्वर, हामीलाई फेरि स्वीकार गर्नुहोस्।
हामीलाई स्वीकार गर्नुहोस्, र बचाउनु होस्।
- 4 परमप्रभु परमेश्वर, सर्वशक्तिमान् परमेश्वर तपाईंले हाम्रो प्रार्थना कहिले सुन्नु हुनेछ?
के हामी प्रति तपाईं सधैं रिसाउनु हुने छ?
- 5 तपाईंले आफ्ना मानिसहरूलाई आँसु खुवाउनु भयो।
तपाईंले तिनीहरूलाई प्रशस्त आँसु खान दिनु भएको छ।
त्यो आँसु तिनीहरूको पिउने पानी भयो।
- 6 ती छिमेकीहरूसँग लड्नलाई तपाईं केही त गर्नुहोस्।
हाम्रा शत्रुहरू हामी प्रति हाँसुदछन्।
- 7 हे सर्वशक्तिमान् परमेश्वर,
हामीलाई फेरि स्वीकार गर्नुहोस् र बचाउनु होस्।
- 8 बितेका दिनहरूमा, तपाईंले हामीहरूलाई महत्वपूर्ण विस्वा जस्तो स्याहार गर्नु भयो।
तपाईंले मिश्रबाट तपाईंको “अङ्गुरको झ्याँङ्ग” ल्याउनु भयो।
तपाईंले “अस-हरूलाई” यो जमीन छोड्न बाध्य गराउनु भयो,
अनि तपाईंले यहाँ “अङ्गुरको झ्याँङ्ग” रोप्नु भयो।
- 9 तपाईंले “अङ्गुर” रोप्नलाई जमीन तयार गर्नुभयो।
तपाईंले यसका जराहरूको निम्ति ध्यान दिनुभयो।
चौडै सम्पूर्ण जमीनमा अङ्गुरको झ्याँङ्ग फैलियो।
- 10 यसले पर्वतहरू ढाकेर गयो।
यसको पातहरूले नीमका रूखहरू सम्म छेकियो।
- 11 यसको अङ्गुरहरू भूमध्य सागर सम्म फैलियो।
यसको लहराहरू युफ्रेटिस नदी तर्फ फैलिएर गए।
- 12 हे परमेश्वर, किन तपाईंले पर्खालहरू तानेर झार्नु भयो जसले तपाईंको “अङ्गुरको रूखलाई” सुरक्षा दिन्छ?
अब बाटो हिडनेहरूले पनि यसको अङ्गुरहरू टिप्नेछन्।
- 13 जङ्गली सुङ्गुरहरू आउँदछ र तपाईंको “अङ्गुरको झ्याँङ्गमाथि” हिँड्दछ।
जङ्गली पशुहरू आएर त्यसको पातहरू खाँदछ।
- 14 हे, सर्वशक्तिमान् परमेश्वर, फकीं आउनुहोस्।
स्वर्गबाट तपाईंको “अङ्गुरको झ्याँङ्गलाई” तल हेर्नुहोस् अनि रक्षा गर्नुहोस्।
- 15 हे परमेश्वर, तपाईंको आफ्नै हातहरूले रोप्नु भएको “अङ्गुरको बोटलाई” हेर्नुहोस्।
तपाईंले आफ्नै निम्ति बढाएको पौधाहरू हेर्नुहोस्।
- 16 तपाईंको “अङ्गुरका बोटहरू” सुख्खा गोबर जस्तै आगोमा छन्।
तपाईं यसमा रिसाउनु भयो र नष्ट पार्नुभयो।
- 17 परमेश्वर, मानिस कहाँ पुग्नु होस् जो तपाईंको दाहिने पट्टि उभिन भएको छ।

तपाईंले उठाउनु भएको मानिसकहाँ पुग्नु होस्।

- 18 उहाँले तपाईंलाई फेरि छाड्नु हुन्न,
उहाँलाई बाँच्न दिनेस् अनि उहाँले तपाईंको नाउँको उपासना गर्नेछन्।
19 सर्वशक्तिमान् परमप्रभु परमेश्वर, हामी भएकहाँ फर्की आउनु होस्,
हामीलाई ग्रहण गर्नुहोस् र हामीलाई बचाउनु होस्।

81

प्रमुख संगीतकारलाई: गीतीय को रागमा। आसापको भजन।

- 1 खुशी हो र परमेश्वर हाम्रो शक्ति हुनुहुन्छ, भनी गीत गाऊ।
इसाएल का परमेश्वर तर्फ कराउँदै खुशी मनाऊ।
2 संगीत प्रारम्भ गर।
खैजडीहरू बजाऊ।
सुरमय वीणा बजाऊ।
3 जब हाम्रो विश्राम शुरू हुन्छ।
पूर्णमा लागेको बेला तुरही फुक, औंसी परेको बेला नरसिङ्ग फुक।
4 त्यो इस्राएल का मानिसहरूको निम्ति नियम हो।
परमेश्वरले याकूबलाई आज्ञा दिनुभयो।
5 जब परमेश्वरले यूसुफलाई मिश्रबाट निकाली ल्याउनु भयो
परमेश्वरले उनीसित यो करार गर्नुभयो।
मिश्रमा हामीले नजानेको भाषा सुन्थौं।
6 परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूको काँधको भारी मैले लिएँ।
मैले तिमीहरूको कर्मीको डोको तिमीहरूको हातबाट लिए।
7 तिम्रा मानिसहरू संकटमा थिए।
तिनीहरूले गुहार माँगे र मैले मुक्त पारे।
तुफान बोकेको बादलहरूमा म लुकिरहेको थिएँ।
त्यहीबाट मैले जवाफ दिएँ,
मैले तिनीहरूलाई मरीबाको* पानीद्वारा जाँच गरे।”
8 “मेरो मानिसहरू ध्यान देऊ, अनि मेरो कुरा सुन।
म तिमीहरूलाई मेरो करार-वचन दिनेछु।
इसाएल, कृपया मेरो कुरा ध्यानले सुन।
9 कुनै पनि कृत्रिम देवताहरू नमान
जुन विदेशीहरूले मान्दछन्।
10 म, परमप्रभु, तिमीहरूको परमेश्वर हुँ,
मैले तिमीहरूलाई मिश्रबाट निकालेर ल्याएँ।
इसाएल, तिमीहरू मुख खोल
अनि म खुवाउने छु।
11 “तर मेरो मानिसहरू, तिमीहरूले मेरो कुरा सुनेनौ।
इसाएल ले मेरो आज्ञा पालन गरेन।
12 यसैले तिनीहरू जे-जे चाहन्छन् त्यही गर भनेर छाडी दिएँ,
इसाएल ले आफ्नो मनले चाहेको गर्यो।
13 यदि मेरो मानिसहरूले मेरो कुरा मानेको भए
अनि मेरो तरिका अनुसार बसेको भए।

* 81:7: मरीबा यो एक ठाउँको नाउँ हो। जहाँ मोशाले लठीले हिकोएर पानी निकालेका थिए।

- 14 तब म तिनीहरूको शत्रुहरूलाई हराउने थिएँ।
म त्यस्ता मानिसहरूलाई दण्ड दिने थिएँ जसले इस्राएल मा संकटहरू ल्याउँदछ।
- 15 परमप्रभुका शत्रुहरू डरले कान्नेछन्।
तिनीहरूलाई सदा दण्ड दिइनेछ।
- 16 परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई उत्तम गर्नु दिनुभयो।
चट्टानले† तूम नहुञ्जेल सम्म तिनीहरूलाई मह दिए।”

82

आसापको एउटा भजन।

- 1 परमेश्वर अन्य देवताहरूको सभामा उभिनु हुन्छ।
उहाँ त्यस सभाको प्रमुख न्यायकर्ता हुनुहुन्छ।
- 2 परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूले कहिले सम्म मानिसहरूलाई पक्षपाती न्याय गर्नेछौ?
कहिले सम्म तिमीहरूले दुष्ट मानिसहरूलाई कुनै प्रकारको दण्ड नदिइकन छोडी दिन्छौ?”
- 3 “गरीब र टुहुरा-टुहरी मानिसहरूको रक्षा गर।
ती गरीब मानिसहरूका अधिकारको रक्षा गर।
- 4 ती गरीब र असहाय मानिसहरूलाई सहयोग गर।
दुष्ट मानिसहरूबाट तिनीहरूलाई बँचऊ।
- 5 “तिनीहरू के भइरहेछ त्यो पनि जान्दैनन्।
तिनीहरू बुझ्दैनन्!
तिनीहरू स्वयं गरिरहेका छन्, त्यो पनि बुझ्दैनन्,
तिनीहरूको संसार तिनीहरूकै चारैतिर झरी सक्थो वा झर्दै गइरहेछ!”
- 6 म सर्वशक्तिमान परमेश्वर भन्दछु,
“तिमीहरू देवताहरू, सर्वशक्तिमान परमेश्वरको छोराहरू हौ।
- 7 तर तिमीहरू मर्नेछौ
जसरी अन्य अगुवाहरू मर्दछन्।”
- 8 हे परमेश्वर, उठ्नु होस्! तपाईं न्यायकर्ता हुनुहोस्।
तपाईं सबै जातिहरूमा अगुवा हुनुहोस्।

83

आसापले रचेको एउटा स्तुतिगान।

- 1 हे परमेश्वर, चुपचाप नबसुहोस्!
तपाईंको कानहरू नथुन्नु होस्,
कृपया केही त भन्नु होस्, परमेश्वर।
- 2 परमेश्वर, तपाईंका शत्रुहरूले तपाईंके विरुद्ध योजनाहरू बनाउँदैछन्
अनि तिनीहरूले चाँडै आक्रमण गर्नेछन्।
- 3 तिनीहरूले तपाईंका प्रिय मानिसहरूको विरुद्ध गुप्त योजनाहरू बनाउँदैछन्।
तपाईंका शत्रुहरूले ती तपाईंके प्रिय मानिसहरूको विषयमा नै योजनाहरू बनाउँदै छन्।
- 4 ती शत्रुहरू भन्दैछन्, “आएर, तिनीहरूलाई पूर्णतः ध्वस्त गरीदिउँ।
तब कसैले पनि ‘इस्राएल को’ नाम समेत कहिल्यै सम्झना गर्नेछैन।”
- 5 परमेश्वर, तिनीहरू आपसमा एकजुट भएका छन्
तपाईं र तपाईंको करार विरुद्ध लडाईं गर्नलाई जुन तपाईंले हामीसँग गर्नु भएको थियो।

† 81:16: चट्टानले परमेश्वरको यो अर्को नाम हो “सुरक्षाको ठाउँ।”

- 6-7 ती शत्रुहरू हामीसँग लडनलाई एकजुट भएका छन् प्रदोम, इशमाएली मानिसहरू, मोआब
अनि हागारका भावी सन्तानहरू, गलाबीहरू, अमालेकीहरू, एमालीहरू, पलिशतीहरू, अनि टायरमा बस्ने जनसमूह।
ती सबै हामीसँग लडनलाई एकजुट भएका छन्।
- 8 असिरियनहरू समेत तिनीहरूसँग मिल्न पुगे।
तिनीहरूले लुतका सन्तानहरूलाई अति शक्तिशाली बनाए।
- 9 परमेश्वर, तिनीहरूलाई मिथानीहरूलाई झैं परास्त पारिदिनु होस्,
सिसरा र याबीनहरूलाई किसोन नदीको किनार परास्त पारे झैं पार्नुहोस्।
- 10 तपाईंले तिनीहरूलाई एन्दोरमा परास्त पार्नुभयो।
अनि तिनीहरूका सारा शरीरहरू भूडैमा सडी रह्यो।
- 11 परमेश्वरले, शत्रुहरूका नाईकहरूलाई परास्त गर्नुहोस्।
ओरेब र जीबमा जे गर्नु भएथ्यो त्यसै गर्नुहोस्।
जेबह र सलमुन्नामा जे गर्नु भएथ्यो, त्यसै गर्नुहोस्।
- 12 हे परमेश्वर, ती मानिसहरूले हामीलाई
तपाईंको यो जमीनबाट खेद्र चाहन्छन्।
- 13 तिनीहरूलाई हावाले उडाएर लैजान।
मरीजूना उद्दिद् जस्तै बनाई दिनुहोस्,
हावाले पराललाई छिन्नभिन्न पारे जस्तै तिनीहरूलाई पनि छिन्न-भिन्न पारिदिनु होस्।
- 14 जड्गलमा आगो लागे झैं ती शत्रुहरूलाई ध्वंस पारिदिनु होस्।
डढेलोले पहाडहरू जलाए झैं नाश गरिदिनुहोस्।
- 15 हे परमेश्वर, जसरी तीब्र आँधीले धूलो उडाउँछ तिनीहरूलाई पनि त्यसरी नै खेदाउनुहोस्।
हल्लाउँदै तिनीहरूलाई त्फान जस्तै टाढा-टाढा उडाई खेदी दिनुहोस्।
- 16 परमेश्वर, तिनीहरूलाई सताउनु होस् ताकि तिनीहरू वास्तवमा कमजोर नै छन् भन्ने बोध होस्।
त्यसपछि तिनीहरूले तपाईंको नाउँलाई उपासना गर्नेछन्।
- 17 हे परमेश्वर, तिनीहरूलाई भयग्रस्त पार्नुहोस् अनि सदाको निम्ति लज्जित तुल्याउनु होस्।
तिनीहरूलाई अपमानित तुल्याउनु होस् अनि ध्वंस पार्नु होस्।
- 18 तब मात्र तिनीहरूले तपाईंलाई परमेश्वर भनेर मान्नेछन्।
तिनीहरूले तपाईंको नाम योहोवा भनेर जान्नेछन्,
तपाईं सर्वोच्च परमेश्वर भनेर जान्ने छन्।
सारा संसारका परमेश्वर भनेर चिन्ने छन्।

84

प्रमुख संगीतकारलाई: गित्तित भन्ने रागमा कोरह परिवारहरूको एउटा भजन।

- 1 हे सेनाहरूका परमप्रभु! तपाईंको मन्दिर सौँच्चि नै प्रिय छ।
- 2 हे परमप्रभु, म तपाईंको मन्दिर भित्र पस्र इच्छा गर्दछु।
म एकदमै उत्तेजित छु।
- मेरा प्रत्येक अंग शाश्वत परमेश्वरसँग लिप्त हुन चाहन्छन्।
- 3 हे सेनाहरूका परमप्रभु, मेरो राजा, मेरो परमेश्वर,
चराहरू सम्मले तपाईंको मन्दिरभित्र आश्रय पाए।
तपाईंको वेदीको छेउमा आफ्नो गुँड बनाउँछन्
अनि तिनीहरूले त्यहीँ आफ्ना बच्चाहरू हुर्काउँछन्।
- 4 तपाईंको मन्दिरमा बस्ने ती मानिसहरू भाग्यमानी हुन्।
तिनीहरूले तपाईंको प्रशंसा लगातार गरि रहेका छन्।
- 5 मानिसहरू तपाईंको मन्दिरमा आफ्नो मनभरी हँषका गीतहरू लिएर आउँछन्,
तिनीहरू धेरै खुशी छन्।

- 6 तिनीहरू स्ने वेंसी भएर यात्र गर्दै आए,
जुन परमेश्वरले जलस्रोत बनाउनु भएको छ।
शरद ऋतुको वर्षाले ताल बनिन्छ।
- 7 ती मानिसहरू सियोन आउने शहरदेखि शहर भ्रमण गर्दै आए
जहाँ तिनीहरूले परमेश्वरलाई भेट्ने छन्।
- 8 हे सेनाहरूका परमेश्वर परमप्रभु, मेरो प्रार्थना सुनिदिनु होस्
हे याकूबका परमेश्वर, मलाई ध्यान दिनुहोस्।
- 9 हे परमेश्वर, हाम्रो रक्षकको* रक्षा गर्नुहोस्,
तपाईंका अभिषिक्त राजाप्रति† कृपालु हुनु होस्।
- 10 हे परमेश्वर, तपाईंको मन्दिरभित्रको एक दिन
अरू ठाउँका हजार दिनभन्दा उत्तम छ।
दृष्टहरूका घरमा बसुभन्दा
बस् मेरा परमेश्वरका मन्दिरको ढोके हुनलाई मलाई मन पर्छ।
- 11 परमप्रभु हाम्रा रक्षक र महिमामय राजा हुनुहुन्छ,
परमेश्वरले हामीलाई दया र महिमाले आशीर्वाद दिनुहुन्छ।
जसले परमप्रभुको अनुसरण र आज्ञा पालन गर्दछ।
उहाँले ती मानिसहरूलाई प्रत्येक असल चीज दिनुहुन्छ।
- 12 हे सेनाहरूका परमप्रभु,
मानिसहरू जसले तपाईंमाथि भरोसा गर्छन् उनीहरू अति नै आनन्दित हुन्छन्।

85

प्रमुख संगीतकारलाई: कोरह परिवारहरूको स्तुतिगान।

- 1 हे परमप्रभु, आफ्ना देश प्रति कृपा राख्नुहोस्।
याकूबका परिवारहरू परदेशमा निष्कासित छन् तिनीहरूलाई आफ्नो देशमा फेरि ल्याउनु होस्।
- 2 हे परमप्रभु, आफ्ना मानिसहरूलाई,
क्षमा गर्नुहोस् तिनीहरूका पापहरू मेटाई दिनुहोस्!
- 3 हे परमप्रभु, क्रोधित हुनदेखि रोकिनु होस्,
पागल नबन्नु होस्।
- 4 हाम्रो परमेश्वर अनि रक्षक, हामीमा क्रोध हुनदेखि रोकिनु होस्,
अनि हामीलाई फेरि ग्रहण गर्नुहोस्।
- 5 के तपाईं हामी संग सधैं क्रोधित हुनुहुन्छ?
के तपाईंको क्रोध हामीहरूको छोरा-नाति सम्म रहनेछ?
- 6 दया गरी हामीलाई नयाँ जीवन दिनुहोस्!
तपाईंको मानिसहरूलाई खुशी बनाउनु होस्।
- 7 हे परमप्रभु! हामीलाई आपत्तिबाट बचाउनु होस्।
हामीलाई देखाउनु होस् कि तपाईंले हामीलाई प्रेम गर्नु हुन्छ।
- 8 उहाँले के भन्नुहुन्छ भनेर मैले मेरो कानलाई परमप्रभु परमेश्वरतिर लगाए।
परमेश्वरले भन्नुभयो कि उहाँका मानिसहरू अनि विश्वासी चेलाहरूको निम्ति त्यहाँ शान्ति छ।
यदि तिनीहरू पछि फर्केर मुर्खताको बाटोमा हिडेन भने उनीहरूले शान्ति पाउने छन्।
- 9 परमेश्वरले चाँडै आफ्नो चेलाहरूलाई बचाउनु हुनेछ।

* 84:9: रक्षक शाब्दिक अर्थ "ढाल हो" जुन राजासँग सम्बन्धित छ।

† 84:9: अभिषिक्त राजाप्रति अभिषेक भएको वा परमेश्वरले नै छान्नुभएको व्यक्ति।

- हामीहरू चाडै इज्जतको साथ हाम्रा स्थानमा पसेछौं।
 10 परमेश्वरको साँचो प्रेममा उनका सबै भक्तजनहरू भेट हुन्छन्।
 धार्मिकता र शान्तिले तिनीहरूलाई चुम्बन गरी स्वागत गर्नेछन्।
 11 पृथ्वीमा बस्ने मानिसहरू परमेश्वरमा विश्वासी हुनेछन्।
 अनि स्वर्गको परमेश्वर उनीहरूको निम्ति असल हुनुहुनेछ।
 12 परमेश्वरले हामीहरूलाई धेरै उत्तम थोकहरू दिनु हुनेछ,
 अनि जमीनले धेरै अन्न उब्जाउनेछ।
 13 धार्मिकताचाहिँ परमेश्वरको अघि जान्छ,
 र उहाँको निम्ति एउटा मार्ग तयार गर्छ।

86

दाऊदको प्रार्थना।

- 1 म दरिद्र र असहाय मानिस हूँ।
 हे परमप्रभु, दया गरि मेरो प्रार्थना सुन्नुहोस्, अनि उत्तर दिनुहोस्।
 2 हे परमप्रभु, म तपाईंको भक्त हूँ, दयागरी मलाई बचाउनु होस्।
 म तपाईंको दास हूँ, तपाईं मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ,
 मेरो भरोसा तपाईंमा छ, मलाई रक्षा गर्नुहोस्।
 3 मेरो स्वामी, ममाथि दया गर्नुहोस्।
 म प्रत्येक क्षण तपाईंलाई नै प्रार्थना गरीरहेछु,।
 4 हे स्वामी, म मेरो जीवनलाई तपाईं कै हातमा सुम्पिन्छु।
 मलाई उपयोगी बनाउनु होस्, म तपाईंको दास हूँ।
 5 हे स्वामी, तपाईं धर्मी र दयालु हुनुहुन्छ।
 तपाईंका मानिसहरू तपाईंलाई सहयोग माग्छन्, तपाईं ती मानिसहरूलाई साँच्चि नै प्रेम गर्नुहुन्छ।
 6 परमप्रभु, मेरो प्रार्थना ग्रहण गर्नुहोस्।
 कृपादानको निम्ति मेरो प्रार्थना सुन्नुहोस्।
 7 परमप्रभु, म मेरो संकटको समयमा तपाईंलाई प्रार्थना गर्दछु,
 म जान्दछु तपाईंले जवाफ दिनु हुनेछ!
 8 हे परमेश्वर, तपाईं झैं अर्को कोही छैन।
 तपाईंले गर्नु भएको काम अरु कसैले गर्न सक्दैनन्।
 9 स्वामी, तपाईंले प्रत्येक व्यक्तिलाई बनाउनु भयो।
 तिनीहरू सबै जना आए र तपाईंलाई उपासना गर्नुन्।
 तिनीहरू सबै जनाले तपाईंको नामको सम्मान गर्नुन्।
 10 हे परमेश्वर, तपाईं महान हुनुहुन्छ!
 तपाईं अद्भूत कार्यहरू गर्नुहुन्छ, तपाईं अनि तपाईं मात्र, परमेश्वर हुनुहुन्छ।
 11 हे परमप्रभु, तपाईंको तरिकाहरू सिकाउनु होस्,
 अनि म बाँच्नेछु र सत्य पालन गर्नेछु।
 मलाई मेरो जीवनको मुख्य चीज,
 तपाईंको नाउँमा पूजा गरिरहन सहायता गर्नु होस्।
 12 हे परमेश्वर, मेरो स्वामी तपाईंको प्रशंसा गर्दछु।
 मेरो सम्पूर्ण हृदयबाट म तपाईंको नामको अनन्त सम्मान गर्नेछु।
 13 हे परमेश्वर, तपाईंसँग मप्रति कति बढता प्रेम छ?
 तपाईंले मलाई मृत्युको मुखबाट बचाउनु भयो।
 14 अंहकारीहरूले ममाथि आक्रमण गरिरहेछन्, परमेश्वर।
 निर्दयी झुण्डका मानिसहरूले मलाई मार्ने कोशिश गरिरहेछन्।
 अनि त्यस्ता मानिसहरूले तपाईंको इज्जत गर्दैनन्।
 15 हे स्वामी तपाईं दया र कृपाले पूर्ण भएको परमेश्वर हुनुहुन्छ।

तपाईंमा धैर्य, सत्यता र कृपाले भरिपूर्ण छ।

- 16 परमेश्वर, तपाईंले मेरो कुरा सुनेको र मप्रति कृपालु भएको देखाउनु होस्।
म तपाईंको दास, हुँमलाई बल प्रदान गर्नुहोस्।
म तपाईंको दास हुँ, मलाई बचाउनु होस्।
- 17 परमेश्वर, तपाईंले मलाई साथ दिएको संकेत दिनुहोस्।
मेरो शत्रुहरूले त्यो संकेत हेर्नेछन् अनि तिनीहरू असन्तुष्ट हुनेछन्।
त्यसले तपाईंले मेरो प्रार्थना सुन्नु भएको बुझाउँछ अनि मलाई तपाईंले सहायता दिनु हुनेछ।

87

कोरह परिवारहरूको एउटा भजन-स्तुतिगान।

- 1 परमेश्वरले यरूशलेमको पवित्र पहाडहरूमा आफ्नो मन्दिर बनाउनु भयो।
2 परमप्रभुले इस्राएल का अन्य ठाउँहरू भन्दा सियोनका प्रवेशद्वारहरू मन पराउनु हुन्छ।
- 3 परमेश्वरको शहरका मानिसहरूले तिम्रो विषयमा प्रशंसनीय कुराहरू गर्दछन्।
4 परमेश्वरले आफ्ना सबै मानिसहरूको सूची राख्न भएको छ।
ती मध्ये कतिपय मिश्र र बेबिलोनमा बस्दछन्।
ती मध्ये कतिपय फिलिस्तिआ, टायर र एथियोपियामा पनि जन्मेका थिए।
- 5 परमेश्वरले सियोनमा जन्मेका
प्रत्येक मानिसलाई चिन्नु हुन्छ।
सर्वोच्च परमेश्वरले त्यो शहर बनाउनुभयो।
- 6 परमेश्वरले आफ्ना सबै मानिसहरूका सूची राख्न भएको छ।
तिनीहरू कहाँ जन्मेका हुन् भन्ने कुरा परमेश्वरले जान्नु हुन्छ।
- 7 परमेश्वरका मानिसहरू खास छुट्टीहरू मान्नलाई यरूशलेम जाँदछन्।
रू सुखी छन्। तिनीहरू गाइरहेछन् र नाचिरहेछन्। तिनीहरू भन्दछन्,
“प्रत्येक असल कुराहरू यरूशलेमबाट आउँदछ।”

88

प्रमुख संगीतकारलाई: पीडापूर्ण रोग बारे, एज्री हेमानको मस्किल भन्ने एउटा भजन।

- 1 हे परमप्रभु, परमेश्वर, तपाईं मेरो रक्षक हुनुहुन्छ,
रातदिन म तपाईंलाई प्रार्थना गरिरहेकोछु।
- 2 मेरो प्रार्थनाहरू प्रति कृपया ध्यान दिनुहोस्।
कृपादानको निम्ति मेरो प्रार्थना सुनी दिनुहोस्।
- 3 मेरो प्राणसँग प्रशस्त त्यस्तो पीडा छँदै थियो!
म चँडै मर्ने छु।
- 4 मानिसहरूले मलाई मृत मानिस अथवा बाँच्नु परेको
एकदम कमजोर मानिस जस्तो व्यवहार गर्दछन्।
- 5 मृत मानिसहरूको माझमा मलाई खोज्नु होस्।
म चिहानमा लडिरहेको मुर्दा जस्तो छु।
तपाईंले भुल्नु भएका मरिसकेका मानिसहरू माझ म एक हुँ।
तपाईंबाट अलग्ग र हेलचेक्राई भयो।
- 6 तपाईंले मलाई धर्तीको त्यो प्वालमा राख्नु भयो।
हो तपाईंले मलाई त्यस्तो अन्धकार ठाउँमा राख्नु भयो।
- 7 परमेश्वर, तपाईं मसँग रिसाउनु भएको थियो,
अनि मलाई सजाय दिनुभयो।

- 8 मेरो साथीहरूले मलाई छाडी गए।
सबैले मलाई अछुत व्यक्ति जस्तो छि-छि, दूर-दूर ब्यहवावर गरे।
म त्यस घरमा बन्द थिएँ अनि बाहिर जान सक्तिनथिएँ।
- 9 मेरा आँखाहरू मेरो सम्पूर्ण दुःखहरूमा रूदौं-रूदौं पोल्न थालिसक्यो।
हे परमप्रभु, म तपाईंलाई अटूट प्रार्थना गर्छु,
मेरो पाखुराहरू तपाईं प्रति प्रार्थनामा उदछन्।
- 10 हे परमप्रभु, के मृत मानिसहरूका लागि तपाईं आश्चर्य काम रचनुहुन्छ?
के भूतहरूमाथि उदछन् र तपाईंको प्रशंसा गर्छन्? अहँ गर्दैनन्।
- 11 चिहानभिन्न भएका मृत मानिसहरूले तपाईंको प्रेम बारे कुरा गर्न सक्ने छैनन्।
मृत मानिसहरूले मृतकहरूको संसारमा तपाईंको विश्वासको विषयमा भन्न सक्ने छैनन्।
- 12 मृत मानिसहरू अन्धकारमा लडिरहेका हुन्छन्, तपाईंले गर्नु भएका अचम्मका कुराहरू देख्न सक्तैनन्।
मृत मानिसहरूले बिरिँएको संसारमा तपाईंको धार्मिकताको कुरा गर्न सक्तैनन्।
- 13 हे परमप्रभु, म तपाईंको सहायताको निम्ति प्रार्थना गरिरहेको छु।
प्रत्येक प्रातःकालमा म तपाईंमा प्रार्थना गर्दछु।
- 14 हे परमप्रभु, किन तपाईंले मलाई त्यागनु भयो?
किन मेरो कुरा सुन्न अस्वीकार गर्नुहुन्छ?
- 15 युवा अवस्थादेखि नै म कमजोर र रोगी थिएँ।
मैले तपाईंको क्रोध सहें, म असहाय छु।
- 16 हे परमप्रभु, तपाईं मसँग रिसाउनु भएको छ,
अनि सजायले मलाई माँदै छ।
- 17 दुःखाई र पीडाहरू सधैं मसँग छन्,
म ती दुःखाई र पीडाहरूमा डुलीरहेको अनुभव गर्दछु।
- 18 हे परमप्रभु, मेरा सारा मित्रहरू र प्रेमीहरू त्यागनु मलाई वाध्य गराउनु भयो।
खाली अन्धकार मात्र मसँग रहेको छ।

89

एज्री एथानबाट मस्किल भन्ने भजन।

- 1 म सदा परमप्रभुको निम्ति प्रेमको गीत गाउनेछु
र उहाँको विश्वासको प्रशंसा सदा-सर्वदा गर्नेछु।
- 2 हे परमप्रभु, म तपाईंमा साँचो रूपमा विश्वास गर्दछु कि तपाईंको प्रेम अनवरत छ।
तपाईंको विश्वास आकाश झै व्यापक छ।
- 3 परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “मैले चुनेका राजासँग करार गरेको छु,
मैले मेरो दास दाऊदसँग कसम खाएँ।
- 4 ‘दाऊद, म तिम्रो वंशलाई सदा सर्वदाको निम्ति स्थिर बनाउनेछु।
म तिम्रो राज्य सदा सर्वदाको निम्ति कायम गराउने छु।’ ”
- 5 हे परमप्रभु, तपाईंले आश्चर्यपूर्वक कुराहरू सुजना गर्नु हुन्छ। जसको निम्ति तपाईंलाई आकाशहरूले पनि प्रशंसा गर्छन्।
मानिसहरू तपाईंमाथि आश्रित हुन सक्छन्। पवित्र स्वर्गदूतहरूको सभाले तपाईंको बारेमा गाउँदछ।
- 6 स्वर्गमा तपाईंको बराबरी हुने कोही पनि छैन।
कुनै पनि “देवता” परमप्रभुको तुलनामा आउन सक्तैन।
- 7 परमेश्वर पवित्र स्वर्गदूतहरूसित सदा सर्वदा मिल्नु हुन्छ।
ती सबै स्वर्गदूतहरू उहाँका हुन। तिनीहरू डराएर उहाँको श्रद्धा गर्दछन्,
तिनीहरू उहाँको सम्मानमा बस्दछन्।

- 8 हे सेनाहरूका परमप्रभु, परमेश्वर तपाईं जस्तो यहाँ अरू कोही छैन।
हामी पूर्णरूपले तपाईंमाथि भरोसा राख्छौं।
- 9 तपाईंले विशाल समुद्रको शक्तिशाली ज्वारभाटमाथि शाश्वत गर्नुहुन्छ।
तपाईं त्यसको छालहरूलाई शान्त पार्न सक्नु हुन्छ।
- 10 परमेश्वर तपाईंले राहबलाई डर देखाउनु भयो,
तपाईंको आफ्नै शक्तिशाली पाखुराहरूले तपाईंका शत्रुहरूलाई यत्रतत्र पारिदिनु भयो।
- 11 स्वर्ग र पृथ्वीमा भएका सबै थोकहरू तपाईंकै हुन्,
परमेश्वर तपाईंले संसार र यसका सबै थोकहरू सृजना गर्नुभयो।
- 12 उत्तर र दक्षिण दिशामा तपाईंले सारा थोकहरू सृजना गर्नुभयो।
ताबोर पर्वत र हर्मोन पर्वतले तपाईंकै नाउँको गुण-गान गर्दछन्।
- 13 हे परमेश्वर तपाईंसँग शक्ति छ।
तपाईंको शक्ति महान् छ,
विजय तपाईंकै हो।
- 14 तपाईंको साम्राज्य सत्य र न्यायमाथि बनिएको छ।
प्रेम र विश्वास तपाईंको सिंहासनका दासहरू हुन्।
- 15 हे परमेश्वर, तपाईंका ईमान्दार भक्तजनहरू साँच्चि नै खुशी छन्।
तिनीहरू तपाईंको कृपाको प्रकाशमा बाँच्दछन्।
- 16 तपाईंको नाउँले तिनीहरूलाई सधैं खुशी पार्छ।
तिनीहरूले तपाईंको सदगुणको प्रशंसा गर्दछन्।
- 17 तपाईं तिनीहरूका आश्चर्यमय बल हुनुहुन्छ।
तपाईंबाटै उनीहरूको शक्ति आउँदछन्।
- 18 परमप्रभु, तपाईं हाम्रो रक्षक हुनुहुन्छ।
इस्त्राएल को एकमात्र पवित्र आत्मा हाम्रा राजा हुनुहुन्छ।
- 19 तपाईं आफ्ना भक्तजनहरूसँग दर्शनमा बोल्नु भयो अनि भन्नुभयो,
“मैले भीडबाट एकजना जवान केटोलाई छाने
अनि मैले त्यस जवानलाई मुख्य मानिस बनाएँ, मैले त्यस जवान सिपाहीलाई बलियो, बनाएँ।
- 20 मैले मेरो दास दाऊदलाई पाएँ
अनि मेरो विशिष्ट तेलले उसलाई अभिषेक गरे।
- 21 मैले दाऊदलाई आफ्नो दाहिने पाखुराले सहयोग गरे।
अनि मेरो शक्तिले, उसलाई बलियो बनाएँ।
- 22 शत्रुले, ‘चुनेका राजालाई’ पराजित गर्न सकेनन्।
दृष्ट मानिसहरूले उनलाई परास्त गर्न सकेनन्।
- 23 म तिनीहरूको शत्रुहरूलाई शेष पार्नेछु
र तिनीहरूको सल्लाहकारलाई तल फर्काउनेछु।
- 24 म सधैं आफूले छानेका राजालाई प्रेम र सहयोग गर्नेछु।
म उनलाई सधैं बलियो बनाउने छु।
- 25 मैले छानेका राजालाई समुद्रको अध्यक्ष नियुक्त गर्छु।
उसले नदीहरूमाथि नियन्त्रण गर्नेछ।
- 26 उसले मलाई भन्नेछ, तपाईं मेरो पिता हुनुहुन्छ।
तपाईं मेरो परमेश्वर, मेरो चट्टान, मेरो रक्षक हुनुहुन्छ।
- 27 अनि उसलाई म मेरो प्रथम जन्मने छोरो बनाउने छु।
ऊ नै पृथ्वीमा सबै भन्दा महान् राजा हुनेछ।
- 28 मेरो प्रेमले चुनिएका राजालाई सदा-सर्वदा रक्षा गर्नेछु।
तिनको र मेरो यो करार कहिल्यै समाप्त हुनेछैन।
- 29 उनका परिवारहरू अनवरत रहने छन्
जबसम्म स्वर्ग रहन्छ तबसम्म उनको राज्य रहनेछ।

- 30 यदि उनका सन्तानहरूले मेरो व्यवस्था मान्न छाडे यदि तिनीहरूले मेरो आज्ञा अमान्य गरे,
म तिनीहरूलाई दण्ड दिनेछु।
- 31 यदि छानिएका राजाका भावी सन्तानहरूले
मेरो नियमहरू भत्काउँदै मेरो आज्ञाहरू उल्लङ्घन गर्छन् भने,
32 तब म उनीहरूलाई कडा दण्ड दिनेछु।
म तिनीहरूका दुष्टकर्मको सजाय कोराँले दिनेछु।
- 33 तर म ती मानिसहरूबाट माया मारेर टाढा जाने छैन।
म तिनीहरू प्रति सधैं विश्वासी रहने छु।
- 34 म दाऊदसँग भएको करार तोड्ने छैन।
म मेरो करार-वचन परिणत गर्नेछैन।
- 35 मेरो पवित्रतामा, उनीप्रति एक प्रतिज्ञा गरेको छु
अनि म दाऊद प्रति झटो हुने छैन।
- 36 दाऊदका सन्तानहरू अनवरत रहनेछन्।
रहुञ्जेल उनको राज्य रहने छ।
- 37 जुन सरह, यो अनवरत चल्नेछ, त्यस करारको साक्षी आकाशहरू छन्,
त्यो करारमा भरोसा गर्न सकिन्छ।”
- 38 तर परमेश्वर तपाईं आफूले रोजेका राजाप्रति रिसाउनु भयो।
अनि उनलाई एकलै छाडी दिनु भयो।
- 39 तपाईंले आफ्नो करार अस्वीकार गर्नु भएकोछ।
तपाईंले राजाको मुकुट मैलामा फर्प्यौंकिदिनु भयो।
- 40 तपाईंले राजाको शहरका भिताहरू भत्काई झार्नु भयो।
उनका सबै किल्लाहरू ध्वंस पार्नुभयो।
- 41 त्यताबाट भएर जाने मानिसहरूले उनका चीजहरू चोरि।
उनका छिमेकीहरूले उसलाई खिसी गरेर हाँसे।
- 42 तपाईंले त्यस्तो गरेर राजाका शत्रुहरूलाई खुशी बनाउनु भयो।
तपाईंले उनका शत्रुहरूलाई युद्ध जित्र दिनुभयो।
- 43 परमेश्वर, तपाईंले उनीहरूको रक्षा गर्दै सघाउनु भयो।
तपाईंले आफ्ना राजालाई युद्धमा सघाउनु भएन।
- 44 तपाईंले उनलाई जित्र दिनु भएन।
तपाईंले उनको राजगद्दी भुँड्या फर्प्यौंकिदिनु भयो।
- 45 तपाईंले उनको जीवन घटाई दिनु भयो
तपाईंले उनलाई लज्जित पार्नुभयो।
- 46 हे परमप्रभु, यस्तो कहिले सम्म चल्ने हो?
के तपाईंले हामीलाई सधैं उपेक्षा गर्नुहुन्छ?
के तपाईंको क्रोध आगो जस्तो सधैं बल्ने हो?
- 47 याद गर्नुहोस् मेरो जीवन कति छोटो छ:
तपाईंले हामीलाई छोटो जीवन बाँचनलाई रचनुभयो।
- 48 कोही पनि बाँच्ने छैन
र कहिल्यै मर्दैन कोही पनि चिहानबाट भाग्न पाउने छैन।
- 49 हे परमेश्वर, तपाईंले विगतमा देखाउनु भएको प्रेम खै, कहाँ छ?
तपाईंले दाऊदको परिवार प्रति विश्वासी हुनेछु भनेर प्रतिज्ञा दिनु भयो।
- 50-51 हे स्वामी, कृपया याद गर्नुहोस्, मानिसहरूले कसरी तपाईंको दासलाई अपमान गरे।
हे परमप्रभु, मैले तपाईंका शत्रुहरूबाट ती सारा अपमानहरू सहनु पर्यो।
ती मानिसहरूले तपाईंले रोजेको राजाको अपमान गरे।

- 52 परमप्रभुको सदा सर्वदा प्रशंसा गर ।
आमेन! आमेन!

चौथो भाग

90

(भजनसंग्रह 90-106)

परमेश्वरको जन, मोशाको प्रार्थना।

- 1 हे परमेश्वर, तपाईं पुस्तादेखि पुस्तासम्म हाम्रो वासस्थान हनुभएको छ।
- 2 परमप्रभु, तपाईं परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो पर्वतहरूको समक्ष जहाँ जन्मिएका थियौं
अनि पृथ्वी र संसारको समक्ष जहाँ बनिएका थियौं।
परमेश्वर, तपाईं सधैं परमेश्वर रहनु भयो र सधैं हुनुहुने नै छ।
- 3 तपाईंले यस संसारमा मानिसहरू ल्याउनु हुन्छ
अनि पछि तिनीहरूलाई धुलोमा परिणत गर्नुहुन्छ।
- 4 तपाईंको लागि हजारौं वर्षहरू पनि
हिजो बितेको रात जस्तै लाग्दछ।
- 5 हामीलाई कसिगर जस्तै बढार्नुहुन्छ।
हाम्रो जीवन बिहानै हराएर विलाई जाने सपना जस्तै छ।
हामी घाँस जस्तै छौं।
- 6 बिहान पख घाँस उम्रन्छ
अनि बेलुका यो ओइलाएर मर्छ।
- 7 हे परमेश्वर, तपाईंको रीसले हामीलाई ध्वंश गर्न सक्छ।
तपाईंको क्रोधले हामीलाई भयभीत पार्दछ।
- 8 तपाईं हाम्रो सबै पापहरू जान्नु हुन्छ।
हे परमेश्वर, तपाईंले हाम्रो गुन पापहरू सबै देख्नुहुन्छ।
- 9 तपाईंको क्रोधले हाम्रो जीवन समाप्त गर्न सक्छ।
कानेखुसी जस्तै हाम्रो जीवन धमिलिँदै जान्छ।
- 10 हामी सत्तरी वर्षसम्म बाँच्न सक्छौं,
यदि अन्न बलियो भए असी वर्षसम्म बाँच्न सक्छौं।
हाम्रो जीवन कठिन काम र पीडाले भरिएको छ।
त्यसपछि अचानक हाम्रो जीवन सिद्धिएर जान्छ अनि हामी उडेर टाढा जान्छौं।
- 11 हे परमेश्वर! वास्तवमा कसैले पनि तपाईंको क्रोधपूर्ण शक्तिलाई जान्दैन।
तर हाम्रो डर र तपाईं प्रतिको आदर तपाईंको क्रोध जतिकै महान् छ।
- 12 हाम्रो जीवन कति छोटो छ भनेर हामीलाई सिकाउनु होस,
ताकि हामी साँच्चि नै ज्ञानी हुन सकौं।
- 13 हे परमप्रभु, सधैं हाम्रो पछाडि आउनुहोस्।
आफ्ना दासहरू प्रति दयालु हुनुहोस्।
- 14 प्रत्येक बिहान आफ्नो प्रेमले हामीलाई भरिदिनु होस्।
हामी सुखी रहौं र रमाइलो जीवन बाँचौं।
- 15 तपाईंले हामीलाई हाम्रो जीवनमा अति उदासीनता र संकटहरू दिनुभयो।
अब हामीलाई खुशी वा सुखी पार्नुहोस्।
- 16 तपाईंका दासहरूले आश्चर्यपूर्वक थोकहरू देख्नु जुन तपाईंले तिनीहरूका लागि गर्न सक्नु हुन्छ
अनि उनीहरूका नानीहरूले तपाईंको महिमा देख्न सक्नु।
- 17 हाम्रो परमप्रभु परमेश्वर, हाम्रो निम्ति कृपालु बन्नु होस्।
हामी जे काम गछौं त्यो फलदायक होस,
हामी जे काम गछौं परमेश्वरले सफल पारी दिऊन्।

91

- 1 तिमी सर्वोच्च परमेश्वरकहाँ लुक्न जान सकछौ।
तिमी सर्वशक्तिमान् परमेश्वरकहाँ सुरक्षाको लागि जान सकछौ।
- 2 म परमप्रभुलाई भन्दछु, “तपाईं मेरो सुरक्षा र मेरो किल्ला हुनुहुन्छ।
मेरो परमेश्वर, म तपाईंमाथि भरोसा गर्दछु।”
- 3 परमेश्वरले तिमीलाई लुप्त विपदहरू
र डरलाग्दो बिमारीहरूबाट जोगाउनुहुन्छ।
- 4 तिमी सुरक्षाको लागि परमेश्वर कहौं जान सकछौ।
उहाँले तिमीहरूलाई रक्षा गर्नुहुनेछ जसरी एउटा चराले आफ्ना पखेटाहरू फिजाएर आफ्ना बच्चाहरूको सुरक्षा गर्दछ।
परमेश्वर तिमीहरूका सुरक्षाका लागि ढाल र पर्खालहरू जस्ता हुनुहुन्छ।
- 5 तिमीहरू राती व्यर्थमा डराउने कामै छैन
अनि दिनमा पनि तिमी आफ्ना शत्रुहरूको काँडहरूसित डराउने छैनौं।
- 6 तिमी राती चल्ने रूढीदेखि
र दिउँसो क्षय गर्ने नाशदेखि डराउने छैनौं।
- 7 तपाईंले एक हजार शत्रुहरूलाई परास्त गर्नु हुनेछ।
तपाईंको आफ्नै दाहिने हातले दश हजार शत्रुका सेनाहरूलाई परास्त पार्नेछ।
ती शत्रुहरूले तपाईंलाई छुँदैन पनि।
- 8 हेर मात्र, अनि तिमीले देखे छौ
ती दुष्ट मानिसहरू दण्डित भएको।
- 9 किनभने तिमी परमप्रभुमा भरोसा गर्दछौ।
तिमीले सर्वोच्च परमेश्वरलाई आफ्नो सुरक्षाको ठाउँ बनायौ।
- 10 तिमीलाई केही नराम्रो हुनेछैन।
त्यहाँ तिम्रो घरमा कुनै प्रकारको रोग हुने छैन।
- 11 परमेश्वरले तिमीहरूको लागि स्वर्गदूतहरूलाई आज्ञा दिनु हुनेछ, अनि तिनीहरूले तिमीहरूलाई जहाँ जादा पनि रक्षा गर्नेछन्।
- 12 तिनीहरूका हातहरूले तिमीहरूलाई पक्रनेछन्,
त्यसैकारण तिमीहरूले आफ्नो खुट्टा ढुङ्गामा बजार्नु पर्दैन।
- 13 तिमीहरूले सिंहहरूमाथि
र विषालु सर्पहरूमाथि हिँड्ने शक्ति पाउनेछौ।
- 14 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “यदि कुनै मानिसले ममा भरोसा गर्दछ भने, म उसलाई बचाउने छु
जसले मेरो नाउँलाई उपासना गर्दछ म मेरो भक्तजनहरूलाई रक्षा गर्नेछु।
- 15 मेरो भक्तजनहरूले सहयोगको निम्ति मलाई डाक्ने छन्। अनि म तिनीहरूलाई जवाफ दिने छु
म तिनीहरूको दुःखको बेलामा साथ रहनेछु,
म तिनीहरूलाई मुक्त गर्ने छु र सम्मान गर्ने छु।
- 16 अनि मेरा भक्तजनहरूलाई दीर्घायु दिनेछु
अनि तिनीहरूलाई बचाउनेछु।”

92

विश्रामको दिनको निम्ति एउटा भजन-स्तुतिगान।

- 1 परमप्रभुको गुण-गान गर्नु असल कुरा हो।
सर्वोच्च परमेश्वर, तपाईंको गुण-गान गर्नु असल कुरा हो।
- 2 बिहानको बेलामा तपाईंको प्रेम बारे गाउनु असल हो,
अनि रातमा तपाईंको विश्वास बारेमा गाउनु असल हो।
- 3 परमेश्वर, दश तारे बाजाहरू, वीणा र सारङ्गीहरू
तपाईंको लागि बजाउनु असल कुरा हो।
- 4 हे परमप्रभु, तपाईंले आफ्ना सृजनासित हामीलाई सौँच्चि नै खुशी बनाउनु भयो।

- हामी खशीसाथ तपाईंले गर्नु भएका कुराहरू बारे गाउँछौं।
- 5 हे परमप्रभु तपाईंले कति महान कुराहरू गर्नुभयो।
तपाईंका विचारहरू हामीलाई बुझ्न अति कठिन छ।
- 6 हामीसँग तपाईंको तुलना गर्दा मानिस जाति मूर्ख जनावरहरू जस्तै छन्।
हामी मूर्खहरू हौं जसले केही पनि बुझ्न सक्दैन।
- 7 द्रुष्ट मानिसहरू झारपातहरू जस्ता जही-तही उम्रन्छन्।
तर तिनीहरू सधैंको निम्ति नष्ट हुनेछन्।
तिनीहरू जे गछन् त्यो सदालाई विनिष्ट हुन्छ।
- 8 तर हे परमप्रभु, तपाईंलाई सदा आदर गरिनेछ।
- 9 हे परमप्रभु, तपाईंका सम्पूर्ण शत्रुहरू नाश हुनेछन्।
सम्पूर्ण ती मानिसहरू जसले पाप कामहरू गरे तिनीहरू नष्ट हुनेछन्।
- 10 तर तपाईंले मलाई बलियो बनाउनु भयो। म दरिलो सीङहरू भएको सँढे जस्तै हुनेछु।
तपाईंले खास कामको लागि मलाई रोज्नुभयो, तपाईंले आफ्ना ताजा तेलहरू ममाथि खन्याउनु भयो।
- 11 मैले मेरो शत्रुहरू वरिपरि भएको देखें। तिनीहरू मलाई आक्रमण गर्न तयार भएका विशाल सँढिहरू जस्ता छन्।
मेरो बारेमा तिनीहरूले के कुरा गरिरहेका छन् सो मैले सुनें।
- 12 असल मानिसहरू लेबानेनमा
परमप्रभुको मन्दिरमा रोपिएको देवदारु जस्ता छन्,
- 13 परमप्रभुको मन्दिरमा रोप्न लिएको धर्मी मानिसहरू
हाम्रो परमेश्वरको मन्दिरको प्राङ्गणमा फुलिरहेकाछन्।
- 14 तिनीहरू बृद्ध भए तापनि
तिनीहरूले नयाँ र स्वस्थ रूखले जस्तै लगातार फल उत्पादन गरिरहने छन्।
- 15 तिनीहरू त्यहाँ हुनु नै परमप्रभु असल हुनुहुन्छ, भन्नलाई नै हो।
उहाँ मेरो चटान हुनुहुन्छ, अनि उहाँले अनुचित काम गर्नुहुन्छ।

93

- 1 परमप्रभु राजा हुनुहुन्छ।
उहाँले वैभवी अनि सामर्थ्यपूर्ण पोषाकहरू लगाउनु हुन्छ।
उहाँ तयार हुनुहुन्छ यसैले सारा संसार सुरक्षित छ,
यो नष्ट हुनेछैन।
- 2 परमेश्वर, तपाईंको राज्य सर्वदा चल्ने छ।
परमेश्वर, तपाईं अनन्त सम्म बाँच्नु भयो।
- 3 हे परमप्रभु नदिहरूको आवाज अति गर्जनपूर्ण छ।
जोडसँग आउने छालहरू गर्जनपूर्ण छन्।
- 4 जोडसँग आउने समुद्रका छालहरू गर्जनपूर्ण र शक्तिशाली छन्।
तर परमप्रभु तिनीहरूमाथि अझ शक्तिशाली हुनुहुन्छ।
- 5 हे परमप्रभु, तपाईंको नियम सर्वदा चल्ने छ
तपाईंको पवित्र मन्दिर धेरै कालसम्म रहनेछ।

94

- 1 हे परमप्रभु, तपाईं परमेश्वर हुनुहुन्छ, जसले मानिसहरूलाई दण्ड दिन्छ।
तपाईं परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले मानिसहरू प्रति दण्ड लिएर आउँछन्।
- 2 तपाईं सारा पृथ्वीका न्याय पालक हुनुहुन्छ।
अहंकारी मानिसहरूलाई दण्ड दिनुहोस् जो त्यसका लायक छन्।

- 3 हे परमप्रभु, कहिले सम्म दुष्ट मानिसहरूले खेलौंकी गर्नेछन्?
कहिले सम्म परमप्रभु?
- 4 कहिलेसम्म ती दुष्टकर्मीहरूले
तिनीहरूको भयंकर कामहरू गर्नेछन्?
- 5 हे परमप्रभु, तिनीहरूले तपाईंको मानिसहरूलाई कष्ट दिए।
तिनीहरूले नै तपाईंका मानिसहरूलाई दुःखी, पीडित बनाए।
- 6 ती दुष्ट मानिसहरूले हाम्रा देशमा बसिरहेका विधुवाहरू र परदेशीहरूलाई मारे।
तिनीहरूले माता-पिता नभएका नानीहरूलाई हत्या गरे।
- 7 अनि तिनीहरूले भने परमप्रभुले तिनीहरूले गरिरहेका नीच कामहरू देख्दैनन्।
तिनीहरूले भने कि इस्राएल का परमेश्वरले के भईरहेछ त्यो केही पनि जान्दैनन्।
- 8 तिमी अबुद्ध मानिसहरू तिमीहरूले ज्ञानी हुन्छौ?
हे मुखहरू हो तिमीहरू कहिले चेतनशील हुन्छौ?
तिमी पापी मानिसहरू अति हरिलशक छौ।
तिमीहरूले बुझ्नु नै पर्छ।
- 9 परमेश्वरले हाम्रो कानहरू बनाउनु भयो,
निश्चय नै जसले कान बनायो उसले सुन्न सक्नुहुन्छ।
परमेश्वरले आँखा बनाउनु भयो,
निश्चय नै के भईरहेको छ त्यो देख्न पनि सक्नुहुन्छ।
- 10 परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई अनुशासनमा राख्न हुनेछ।
ती मानिसहरूले के गर्नु पर्ने परमेश्वरले सिकाउनु हुनेछ।
- 11 मानिसहरूले के सोचिरहेछन् परमेश्वर जान्नुहुन्छ।
परमेश्वर जान्नुहुन्छ कि मानिसहरू हावाका झोका मात्र हुन्।
- 12 मानिस जसलाई परमप्रभुले अनुशासनमा राख्न भएको छ त्यो सुखी हुनेछ।
परमेश्वरले त्यस मानिसलाई ठीक तरिकाले बाँच्ने बाटो बताउनु हुनेछ।
- 13 हे परमेश्वर, तपाईंले त्यस मानिसलाई सहयोग गर्नु हुनेछ जो संकट आईपर्दा बिछिन्न हुँदछ।
जब सम्म ती दुष्ट मानिसहरूलाई चिहानमा पुरिदैन, त्यसलाई शान्ति बस्र तपाईंले सहायता गर्नु हुनेछ।
- 14 परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई त्याग्नु हुन्न,
उहाँले तिनीहरूलाई सहयोग दिन छोड्नुहुन्न।
- 15 न्याय फर्केर निर्मलतासित आउने छ।
अनि त्यहाँ असल, ईमान्दारी मानिसहरू हुनेछन्।
- 16 कसैले पनि मलाई दुष्ट मानिसहरूको विरुद्ध लडन सघापनन्।
कोही पनि मसँग ती नीच कर्म गर्ने मानिसहरूको विरुद्ध लडाईं गर्न उभिएनन्।
- 17 यदि परमप्रभुले मलाई सहायता नगर्नु भएको भए म
त्युद्धारा म मौन भइसकेको हुन्थे।
- 18 म जान्दछु कि म पतन हुन लागेको थिएँ,
तर परमप्रभुले आफ्नो चेलालाई सहायता गर्नुभयो।
- 19 म अत्यन्त चिन्तित र हडबडिएको थिएँ
तर परमप्रभु, तपाईंले मलाई सान्त्वना दिनुभयो अनि खुशी पार्नुभयो!
- 20 परमेश्वर, कपटी न्यायकर्तालाई सहयोग नगर्नुहोस्।
ती दुष्ट न्यायकर्ताहरूले साधारण जनताको लागि कठिन जीवन यापन गर्ने नियमहरू बनाउँदछन्।
- 21 त्यस्ता न्यायकर्ताहरूले असल मानिसहरूलाई आक्रमण गर्दछन्।
तिनीहरूलाई दोषी साबित गरेर मार्न लगाउँछन्।
- 22 तर मेरो परमप्रभु, उच्च पर्वतमाथि मेरो सुरक्षाको ठाउँ हुनुहुन्छ।

परमेश्वर मेरो चट्टान हुनुहुन्छ मेरो सुरक्षाको ठाउँ!

- 23 परमेश्वरले भयंकर कार्य गर्ने ती दुष्ट न्यायकर्ताहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ।
परमेश्वरले तिनीहरूलाई नष्ट गर्नुहुनेछ किनभने तिनीहरूले पाप गरे।
परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले ती पापी न्यायकर्ताहरूलाई नष्ट गर्नुहुनेछ।

95

विश्रामको दिनको निम्ति एउटा भजन-स्तुतिगान।

- 1 आऊ, परमप्रभुको गुण-गान गरौं।
चट्टान प्रति, ठूलो स्वरमा गुण-गान गरौं जसले हामीलाई बँचायो।
- 2 परमप्रभु प्रति धन्यवादको गीत गाऊ।
उहाँप्रति आनन्दमय प्रशंसाको गीत गाऊ।
- 3 किनभने परमप्रभु नै महान् परमेश्वर हुनुहुन्छ!
अन्य सारा “देवताहरू”लाई अधीनमा राख्ने उहाँ महान् राजा हुनुहुन्छ।
- 4 गहिरो गुफाहरू र उच्च पहाड-पर्वतहरू परमप्रभुका सम्पत्ति हुन्।
- 5 सागर उहाँकै हो उहाँले यो सृजना गर्नु भएको हो,
परमेश्वरले आफ्नै हातले सुक्खा जमीनहरू बनाउनु भयो।
- 6 आऊ, निर्हेरिएर, उहाँको उपसना गरौं।
जसले हामीलाई बनाउनु भयो उहाँ परमेश्वरको उपसना गरौं।
- 7 उहाँ हाम्रो परमेश्वर हुनुहुन्छ
अनि हामी उहाँका सन्तानहरू हौं।
यदि हामीले उहाँको आवाज सुन्यौं भने,

आज हामी उहाँका भेडा हौं।

- 8 परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूले मरीबामाको जङ्गलमा हुँदा झैं,
अनि मस्साको मरुभूमिमा गरे झैं जिद्दी नगर।
- 9 तिम्रा पिता-पुर्खाहरूले मलाई जाँच गरे, तिनीहरूले मलाई जाँचे,
तर तिनीहरूले म के गर्न सक्थे भन्ने कुरा देखे।
- 10 चालीस वर्षसम्म म ती मानिसहरू गन-गन सहेर बसें।
अनि म जान्दथिएँ कि तिनीहरू आज्ञाकारी थिएनन्।
तिनीहरूले मेरो शिक्षाहरू लिन अस्वीकार गरे।
- 11 यसैले मेरो रीसमा तिनीहरू
‘मेरो विश्रामको भूमिमा पसे छैनन’ भनी मैले प्रतिज्ञा गरे।”

96

- 1 परमप्रभुले गर्नु भएको नयाँ कुराहरूका बारेमा नयाँ गीत गाऊ,
सारा संसारले परमप्रभु प्रति गीत गाउन।
- 2 परमप्रभु प्रति गाऊ, उहाँको नाउँको प्रशंसा गर!
सुसमाचार भन, प्रत्येक दिन उहाँको मुक्तिको विषयमा कुरा गर।
- 3 परमप्रभु सौँच्चि नै अद्भूत हुनुहुन्छ, भनेर मानिसहरूलाई भन, परमेश्वरले गर्नु हुने आश्चर्यचकित चीजहरूका विषयमा राष्ट्रहरू
माझ भन।
सृजना गर्नु हुने अचम्मका कामहरूको बारेमा मानिसहरूलाई भन।
- 4 परमप्रभु महान् हुनुहुन्छ र प्रशंसाको योग्य हुनुहुन्छ।
उहाँ अन्य सबै “देवताहरू”को भन्दा अझ उहाँकै डर राख्नु पर्छ।
- 5 अन्य जातिहरूका सबै “देवताहरू” खाली मूर्तिहरू मात्र हुन्।
तर परमेश्वरले स्वर्ग बनाउनुभयो।
- 6 उहाँको समक्षमा आदर र महिमा चम्किरहेको छ।

- परमेश्वरको पवित्र मन्दिरमा शक्ति र सौन्दर्य छ।
 7 परिवारहरू, जातिहरू परमप्रभुको प्रशंसा
 र महिमाको गीत गाओ।
 8 परमप्रभुको नाउँको प्रशंसा गर
 आफ्ना बलिहरू ल्याऊ र मन्दिर तर्फ जाऊ।
 9 पवित्रताको सौन्दर्यसित परमप्रभुको उपासना गर।
 पृथ्वीमा प्रत्येक मानिसले परमप्रभुको उपासना गर।
 10 जाति-जातिहरूलाई घोषणा गर, परमप्रभु नै राजा हुन,
 ताकि संसार नष्ट नहोस्।
 परमप्रभुले निष्पक्ष रूपमा संसारमा राज गर्नुहुनेछ।
 11 हे आकाश, खुशी हो! हे पृथ्वी, आनन्दित बन!
 यसमा भएका समुद्र र प्रत्येक थोक खुशीले कराऊ, चिच्याऊ।
 12 खेतहरू र त्यसमा उब्जने प्रत्येक चीज, खुशी बन।
 जङ्गलका रूखहरू, गाऊ र खुशी बन!
 13 जव तिनीहरूले परमप्रभु आईरहेको देखेछन,
 परमप्रभु संसारमा राजगर्न आउँदै हुनुहुन्छ,
 परमप्रभुले संसारमा भएका राज्यहरूमा
 पक्षपात नगरी न्याय र राज्य गर्नुहुनेछ।

97

- 1 परमप्रभुले राज गर्नु हुन्छ र पृथ्वी खुशी हो।
 सबै सुदूरतिरका देशहरू खुशी हुन्छन्।
 2 बाक्लो बादलहरूले परमप्रभुलाई घेरी राखेको छ।
 धर्म र न्यायले यस राज्यलाई बलियो बनाउँदछ।
 3 परमप्रभुको सामुन्नेबाट एउटा आकाश जाँदछ
 अनि उहाँका शत्रुहरूलाई नाश गर्दछ।
 4 उहाँको बिजुली आकाशमा झलाक-झिलिक चम्किन्छ।
 मानिसहरू यसलाई देख्छन् र डराउँछन्।
 5 परमप्रभुको, समक्ष पर्वतहरू मैन जस्तो पगलन्छन्,
 सारा पृथ्वीका स्वामीको सामुन्ने।
 6 हे आकाश, उहाँको धार्मिकताको बारे बताऊ।
 ताकि परमेश्वरको महिमा सारा मानिसहरूले देखुन।
 7 मानिसहरू आफ्ना मूर्तिहरू पूजा गर्छन्।
 तिनीहरू आफ्ना “देवताहरूका” विषयमा घमण्ड गर्दछन्।
 तर ती मानिसहरू लज्जित हुनेछन्।
 तिनीहरूका “देवताहरू” शिर झुकाएर परमप्रभुलाई उपासना गर्नेछन्।
 8 हे सियोन, सुन अनि खुशी बन!
 हे यहूदाका शहरहरू, खुशी होऊ।
 किनभने परमप्रभुले बुद्धिमानी निर्णयहरू गर्नु भयो।
 9 सर्वोच्च परमप्रभु, तपाईं नै वास्तवमा पृथ्वीका शासक हुनुहुन्छ।
 तपाईं अन्य “देवताहरू” भन्दा धेरै असल हुनुहुन्छ।
 10 मानिसहरू जसले परमप्रभुलाई प्रेम गर्दछ उसले दुष्टतालाई घृणा गर्छ।
 परमेश्वरले धूर्तहरूबाट उहाँका भक्तजनहरूलाई बचाउँनु हुँदछ।
 11 धर्मी मानिसहरूमा
 उज्यालो र खुशीयाली चम्कन्छ।

- 12 धर्मी मानिसहरू, परमप्रभुमा खुशी रहौं!
उहाँको पवित्र नाउँको श्रद्धा गर!

98

एउटा भजन-प्रशंसाको गीत।

- 1 परमप्रभु प्रति नयाँ गीत गाऊ
किनभने उहाँले नयाँ र छक्क पार्ने कुराहरू गर्नुभयो।
उहाँको पवित्र दाहिने पाखुराले
उहाँलाई फेरि विजय तुल्यायो।
- 2 परमप्रभुले आफ्नो बचाउने शक्ति जातिहरूलाई देखाउनु भयो।
परमप्रभुले आफ्नो धार्मिकता तिनीहरूलाई देखाउनु भयो।
- 3 उहाँका भक्तजनहरूले इस्राएल का मानिसहरू प्रति परमेश्वरको विश्वास सम्झिए।
सुदूर ठाउँमा भएका मानिसहरूले हाम्रो परमप्रभुको रक्षा गर्ने शक्ति देखे।
- 4 हे पृथ्वीमा भएका प्रत्येक मानिसहरूले, परमप्रभु प्रति खुशीले हल्ला गर।
प्रशंसाको गीत गाउन प्रारम्भ गर!
- 5 परमप्रभुको प्रशंसा वीणा बजाएर गर।
वीणाबाट निस्केको संगीतले, उहाँको प्रशंसा गर्दछ।
- 6 तुरही र कर्णालहरू बजाऊ,
अनि परमप्रभु हाम्रो राजा प्रति चिच्याउँदै प्रशंसा गर।
- 7 समुद्र र त्यहाँ भएका प्रत्येक कुराले,
पृथ्वी र त्यसमा भएका प्रत्येक कुराले जोडले गाओस्।
- 8 हे नदीहरू, आफ्ना हातहरूले थप्पडी मार!
पर्वतहरू सबै एकैसाथ आनन्दको गीत गाओ।
- 9 परमप्रभुको सम्मुख गाऊ
किनभने उहाँ संसारमा राज गर्न आइरहनु भएको छ।
उहाँले संसारमा न्यायपूर्वक राज गर्नु हुनेछ।
उहाँले धार्मिकतासित मानिसहरूमाथि राज गर्नुहुनेछ।

99

- 1 परमप्रभु नै राजा हुनुहुन्छ,
यसैले सारा जातिहरू डरले काम्छन्।
परमेश्वर राजा सरह करूब स्वर्गदूतहरूमा बसू हुन्छ।
यसैले सारा संसार डरले काम्दछ।
- 2 सियोनमा परमप्रभु महान हुनुहुन्छ!
उहाँ सम्पूर्ण मानिसहरूमाथि महान अगुवा हुनुहुन्छ।
- 3 सारा मानिसहरूले तपाईंको नाउँको गुण-गान गर्स्न्।
परमेश्वरको नाउँ विस्मयकारक छ।
परमेश्वर पवित्र हुनुहुन्छ।
- 4 शक्तिशाली राजाले न्याय मनपराउनु हुन्छ।
परमेश्वर, तपाईंले मंगलमयता बनाउनु भयो।
तपाईंले याकूबमा धार्मिकता र निष्पक्षता ल्याउनुभयो।
- 5 परमप्रभु हाम्रो परमेश्वरको प्रशंसा गर
अनि उहाँको पवित्र पाउदानमा* टण्डवत गर।
- 6 मोशा र हारून उहाँका केही पूजाहारीहरू मध्ये थिए।
तिनीहरू मध्ये शमूएल हुन जसले परमेश्वरको नाम पुकारे।

* 99:5: पाउदान पाउदान मन्दिर तर्फको अर्थ हो।

- तिनीहरूले परमेश्वरलाई प्रार्थना गरे,
 अनि उहाँले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो।
 7 परमेश्वर अग्ला बादलबाट बोल्नु भयो।
 तिनीहरूले उहाँको विधिहरू पालन गरे
 अनि परमेश्वरले तिनीहरूलाई नियम प्रदान गर्नुभयो।
 8 हे परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर, तपाईंले तिनीहरूको प्रार्थनाको जवाफ दिनुभयो।
 तपाईंले आफू क्षमादायी परमेश्वर अनि नीच काम गर्ने मानिसहरूलाई
 दण्ड दिनेको रूपमा दर्शाउनु भयो।
 9 हाम्रा परमप्रभु परमेश्वरको प्रशंसा गर।
 हाम्रो परमेश्वर साँच्चि नै पवित्र हुनुहुन्छ।
 उहाँको पवित्र पर्वत तर्फ दण्डवत् गर।

100

धन्यवादको भजन।

- 1 हे सारा पृथ्वीको मानिसहरू हो, परमप्रभुको जयजयकार गर।
 2 परमप्रभुको सेवामा खुशी हौं!
 खुशीका गीतहरू लिएर परमप्रभुको सम्मुख आऊ!
 3 परमप्रभु नै हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ भन्ने जान।
 उहाँले हामीलाई रच्नु भयो
 अनि हामी उहाँका मानिसहरू हौं, हामी उहाँका भेडा हौं।
 4 उहाँको शहरमा धन्यवादको गीत लिएर आऊ।
 उहाँको मन्दिरमा प्रशंसाको गीतहरू लिएर आऊ।
 उहाँको प्रशंसा गर र उहाँको नाउँलाई धन्यवाद चढाओ।
 5 परमप्रभु, भलो हुनुहुन्छ।
 उहाँको प्रेम अनन्त छ।
 हामी सदा सर्वदा उहाँमाथि भरोसा राख्न सक्छौं!

101

दाऊदको भजन।

- 1 म प्रेम र निष्पक्ष न्यायको गीत गाउनेछु।
 परमप्रभु, म तपाईंको निम्ति गाउने छु।
 2 म सतर्कतासाथ शूद्र जीवन जिउनेछु।
 म मेरो घरमा शूद्र प्रकारले जिउनेछु।
 परमप्रभु तपाईं मकहाँ कहिले आउनुहुनेछ?
 3 म आफू समक्ष कुनै मूर्तिहरू राख्ने छैन,
 म त्यस मानिसलाई घृणा गर्नेछु जो तपाईंको विरुद्ध जाँन्छ।
 म त्यस्तो गर्नेछैन!
 4 म ईमान्दार हुनेछु।
 म दूषपूर्ण कामहरू गर्नेछैन।
 5 यदि कसैले उसको छिमेकिहरू बारे गुप्त भावमा नराम्रा कुराहरू गर्दछ भने,
 म त्यस मानिसलाई रोक्छु।
 आफूलाई घमण्ड गर्ने र अरु भन्दा म श्रेष्ठ छु भनेर सोच्नेहरूलाई
 म अनुमति दिनेछैन।
 6 म मानिसहरूलाई संसारभरि नै हेर्नेछु जसमाथि भरोसा गर्न सकिन्छ
 अनि तिनीहरूलाई मात्र मेरो सेवा गर्न दिन लाउने छु।

खाली त्यस्ता मानिसहरू मात्र मेरो दासहरू हुन सक्छन् जो शुद्ध जिउँदछ।

- 7 म मेरो घरमा झूटाहरू बस्न दिने छैन।
म झूट बोल्नेहरूलाई आफू नजिक बस्न दिने छैन।
- 8 यस देशमा बसिरहेका दुष्ट मानिसहरूलाई सँधै नाश गर्नेछु।
परमेश्वरको शहरबाट जानलाई म ती सब दुष्टहरूलाई वाध्य पार्नेछु।

102

पीडित मानिसको भजन। ऊ पीडित भएर, परमप्रभुलाई दुःख पोख्छ।

- 1 हे परमप्रभु, मेरो प्रार्थना सुनिदिनु होस्।
साथ पाउनलाई रोएको क्रन्दन सुनिदिनु होस्।
- 2 परमप्रभु तपाईं त्यसरी विमुख नभईदिनुहोस्। जब म संकटहरूमा झेलिएको हुन्छु मप्रति ध्यान दिनुहोस्।
जब म तपाईंको सहायताको निम्ति रोई कराई गर्छु मलाई झट्टै जवाफ दिनुहोस्।
- 3 मेरो जीवन धुर्वो जस्तो भई बिट्दैछ।
मेरा जीवन आगो सरह छ जो बिस्तारै जल्छ।
- 4 मेरो शक्ति क्षीण हुँदै गईसक्यो
म सुक्खा, ओईलिन्दै गई रहेको घाँस जस्तै छु।
मैले खान समेत भूली सकेको छु।
- 5 आफ्नो उदासीनताको कारणले गर्दा,
मेरो ओजन घटिरहेछ।
- 6 म मस्भूमिमा बसिरहेको लाटकोसेरो जस्तो एकलो छु।
भवनहरूको भग्नावशेषमा बसे एकलो लाटकोसेरो जस्तै छु।
- 7 म सुद्र सक्दिन।
म छानामा भएको एउटा एकलो चरो जस्तो छु।
- 8 मेरा शत्रुहरूले मलाई लगातार अपमान गर्छन्।
तिनीहरूले मलाई खिसी गरे अनि सरापे।
- 9 मेरो ठूलो उदासीनता खाली मेरो भोजन हो।
मेरो आँसु मेरो पिउने बस्तु हो।
- 10 किनभने तपाईं ममाथि क्रोधित हुनुहुन्छ,
परमप्रभु, तपाईंले मलाई उठाउनु भयो अनि त्यसपछि मलाई फ्याँकी दिनुभयो।
- 11 दिनको अन्तिम प्रहरमा लामो छायाँहरू जस्तो मेरो जीवन प्रायः सुकिसक्यो।
म सुक्खा र ओईलिएको घाँस सरह मँदै जाँदैछु।
- 12 तर परमप्रभु, तपाईं सदा-सर्वदा बाँच्नु हुनेछ।
तपाईंको नाउँ सदा सर्वदा र अनन्त सम्म रहनेछ।
- 13 तपाईं उठ्नु हुनेछ र सियोनलाई सान्त्वना दिनु हुनेछ।
तपाईं सियोन प्रति कृपालु हुनुहुनेछ त्यो समय आइरहेछ।
- 14 तपाईंका दासहरूले उनको, ढुङ्गाहरू मन पराउनेछ,
तिनीहरूले त्यो शहरको धूलोलाई सम्म मन पराउने छन्।
- 15 मानिसहरूले परमप्रभुको नाउँको उपासना गर्नेछन्। परमेश्वर,
पृथ्वीमा भएका राजाहरूले तपाईंलाई सम्मान गर्नेछन्।
- 16 परमप्रभुले फेरि सियोन बनाउनु हुनेछ।
मानिसहरूले फेरि उहाँको महिमा देखेछन्।
- 17 परमेश्वरले जिउँदै छाडनु भएका मानिसहरूको प्रार्थनाहरूको जवाफ दिनुहुनेछ।
परमेश्वरले तिनीहरूको प्रार्थना सुन्नुहुनेछ।
- 18 यी कुराहरू आउने भविष्यका सन्तानहरूको निम्ति लेख

- अनि भविष्यमा, ती मानिसहरूले परमप्रभुको प्रशंसा गर्नेछन्।
- 19 परमप्रभुले आफ्ना पवित्र स्थानबाट तलतिर हेर्नुहुनेछ।
परमप्रभुले स्वर्गबाट तल पृथ्वीमा हेर्नुहुनेछ।
- 20 अनि उहाँले कैदीहरूका प्रार्थनाहरू सुन्नुहुनेछ।
उहाँले मृत्यु घोषित भइसकेका मानिसहरूलाई मुक्ति दिलाई दिनुहुनेछ।
- 21 तब सियोनका मानिसहरूले परमप्रभुको बारेमा भन्नेछन्।
तिनीहरूले उहाँको नाउँलाई यरूशलेममा प्रशंसा गर्नेछन्।
- 22 जातिहरू परस्परमा भेला हुनेछन्।
राज्यहरू परमप्रभुको सेवा गर्नलाई आउने छन्।
- 23 मेरो बलले मलाई नै असफल तुल्यायो।
मेरो जीवन छोटो भएर घट्यो।
- 24 यसकारण मैले भने, “मलाई ठिटौली बेलामा नै मर्न नदिनुहोस्।
परमेश्वर तपाईं सदा-सर्वदा बाँच्नु हुनेछ।
- 25 धेरै वर्ष पहिले, तपाईंले यो संसार बनाउनु भयो।
तपाईंले आफ्नै हातद्वारा यो आकाश बनाउनु भयो।
- 26 संसार र यो आकाश समाप्त होला तर तपाईं सर्वदा रहनु हुनेछ।
तिनीहरूले लुगाहरू खोले जस्तै गर्नेछन्,
अनि लुगाहरू जस्तै, तपाईं तिनीहरूलाई परिवर्तन गर्नुहुनेछ।
तिनीहरू सबै परिवर्तित हुनेछन्।
- 27 तर तपाईं परमेश्वर, कहिल्यै बदलिनु हुन्न।
तपाईं सर्वदा जीवित रहनु हुन्छ।
- 28 हामी आज तपाईंका दासहरू हौं। हाम्रा नानीहरू यहाँ छन्।
अनि तिनीहरूका सन्तानहरू पनि यहाँ तपाईंको उपासना गर्नेहरू हुनेछन्।”

103

दाऊदको भजन।

- 1 मेरो आत्मा, परमप्रभुको प्रशंसा गर!
प्रत्येक मेरो अङ्गले उहाँको पवित्र नाउँको गुण-गान गर्दछ।
- 2 हे मेरो आत्मा, परमप्रभुको प्रशंसा गर
अनि नबिसि कि उहाँ नै वास्तवमा कृपालु हुनुहुन्छ।
- 3 परमेश्वरले हाम्रा सारा पापहरू क्षमा गरिदिनु हुन्छ।
उहाँले हाम्रा सारा रोगहरू निको पारिदिनु हुन्छ।
- 4 परमेश्वरले चिहानबाट हाम्रो जीवन बर्चाउनु हुन्छ
अनि हामीलाई उहाँले प्रेम र दया गर्नुहुन्छ।
- 5 परमेश्वरले हामीलाई प्रशस्त राम्रा कुराहरू दिनुहुन्छ।
उहाँले हाम्रो जवानीलाई
गरूड जस्तो नयाँ तुल्याउनुहुन्छ।
- 6 परमप्रभु निष्पक्ष हुनुहुन्छ, परमेश्वरले मानिसहरू प्रति न्याय ल्याउनु हुन्छ,
जुन अन्य मानिसहरूबाट प्रतिघात भएको छ।
- 7 परमेश्वरले आफ्ना विधिहरू बारे मोशालाई बताउनु भयो।
परमेश्वरले उहाँको शक्तिशाली कामहरू इस्राएल का मानिसहरूलाई देखाउनु भयो।
- 8 परमप्रभु अनुग्रही र करुणामय हुनुहुन्छ।
परमेश्वर संवेदनशील र मायालु हुनुहुन्छ।
- 9 परमप्रभुले सधैं आलोचना गर्नु हुन्न
परमप्रभु सधैं हामीसँग क्रोधित भएर बसू हुन्न।

- 10 हामीले परमेश्वरको विस्मय पाप गर्यौं।
तर उहाँले हामीलाई कुनै प्रकारको दण्ड दिनु भएन जसको लागि हामी योग्य थियौं।
- 11 परमेश्वरको प्रेम आफ्ना भक्तजनहरूमा
पृथ्वीदेखि आकाशको उचाई जस्तै अग्लो छ।
- 12 अनि परमेश्वरले हाम्रो पापहरू
पूर्व र पश्चिम टाढा-टाढा रहे जस्तो टाढो राखि दिनुभयो।
- 13 परमप्रभु आफ्ना भक्तजनहरूसँग त्यस्तो स्नेही हुनुहुन्छ
जसरी एक पिता आफ्ना छोरा-छोरीहरूसँग हुन्छ।
- 14 परमेश्वरले हाम्रो बारेमा सबै कुराहरू जान्नुहुन्छ,
हामी धलाका कणहरूबाट बनिएका हौं भनेर परमेश्वर जान्नुहुन्छ।
- 15 हाम्रो जीवन छोटो छ भनेर उहाँले जान्नुहुन्छ।
हाम्रो जीवन घाँस जस्तै हो भन्ने कुरा पनि जान्नुहुन्छ।
- 16 परमेश्वर जान्नुहुन्छ हामीहरू जङ्गली फूलहरू जस्तै हौं। जुन फूलहरू छिट्टै हुकिन्छन्। त्यसपछि तातो बतासको झोका
आएर मर्छन।
झट्टै तिमी भन्न सक्दैनौ कि फूल कहाँ फुलिरहेथ्यो।
- 17 तर परमप्रभुले आफ्ना भक्तजनहरूलाई सधैं माया गर्नुभयो
अनि उहाँले आफ्ना भक्तजनहरूलाई अनवरत प्रेम गर्नुहुन्छ।
परमेश्वरको धार्मिकता तिनीहरूका छोरा-नातिमाथि अनन्तदेखि अनन्तसम्म रहन्छ।
- 18 परमेश्वर ती मानिसहरूका लागि असल हुनुहुन्छ जसले उहाँको करार पालन गर्छ।
परमेश्वर ती मानिसहरूका लागि असल हुनुहुन्छ जसले उहाँको आदेश पालन गर्छन्।
- 19 परमेश्वरको सिंहासन स्वर्गमा छ।
अनि उहाँले सबै थोकमा शासन गर्नुहुन्छ।
- 20 हे स्वर्गदूतहरू, परमप्रभुको प्रशंसा गर।
तिमीहरू शक्तिशाली सिपाहीहरू हो जसले उहाँको आज्ञा पालन गर्छन्।
तिमीहरू ध्यानपूर्वक उहाँका कुराहरू सुन्छौ अनि आज्ञाहरू पालन गर्छौं।
- 21 हे उहाँका सबै सिपाहीहरू! परमप्रभुको प्रशंसा गर।
तिमीहरू उहाँको दासहरू हो।
जो परमप्रभुले इच्छा गर्नुहुन्छ तिमीहरू त्यही काम गर्दछौं।
- 22 परमप्रभुले प्रत्येक थोक प्रत्येक ठाउँमा बनाउनु भयो। परमेश्वरले प्रत्येक ठाउँमा भएका सबै थोकहरूमा राज गर्नु हुन्छ,
अनि ती सबै थोकहरूले परमप्रभुको गुण-गाऊनु पर्छ।
हे मेरो प्राण परमप्रभुको गुण-गान गर!

104

- 1 हे मेरो आत्मा परमप्रभुको प्रशंसा गर।
हे परमप्रभु मेरो परमेश्वर, तपाईं महान हुनुहुन्छ!
तपाईं आदर र महिमाले सजिएको हुनुहुन्छ।
- 2 तपाईं ज्योति पहिरनु हुन्छ जसरी मानिसहरू पोशाक पहिरिन्छन्।
तपाईं पर्दा जस्तै आकाशहरू फैलाउनु हुन्छ।
- 3 परमेश्वर, तपाईंले तिनीहरूमाथि आफ्नो घर बनाउनु भयो।
तपाईंले बाक्लो बादलहरू रथ सरह चलाउनु भयो,
अनि बतासको पर्खेटाहरूमा आकाश तेरै चढनुभयो।
- 4 परमेश्वर, तपाईंले आफ्ना स्वर्गदूतहरू बतास* जस्ता
अनि आफ्ना दासहरू आगो जस्तो बनाउनु भयो।
- 5 हे परमेश्वर, तपाईंले यसको आधारमा पृथ्वी बनाउनु भयो,

* 104:4. परमेश्वर ... बतास परमेश्वर तपाईंले आफ्नो दूतहरूलाई बतास जस्तै बनाउनु भयो। अथवा यसको अर्थ हुनसक्छ, “तपाईंले आफ्नो दूतालाई आत्मा बनाउनु भयो।”

यसैले यो ध्वंश हुने छैन।

- 6 तपाईंले यसलाई वञ्चले जस्तै पानीले ढावनु भयो।
पानीले पर्वतहरू छोपीए।
- 7 तपाईंले आज्ञा दिनुभयो, अनि पानी आतूरी गर्दै निष्कियो।
परमेश्वर, तपाईं पानीमा चिच्याउनु भयो, अनि पानी आतूरी गर्दै निष्कियो।
- 8 पानी पर्वतहरूबाट तल झुन थाल्यो, खडीहरूमा झर्दै
र त्यसपछि ती ठाउँहरू तर्फ लाग्यो जुन तपाईंले बनाउनु भयो।
- 9 तपाईंले समुद्रहरूको सीमा तयार पार्नु भयो
ताकि पानी कहिल्यै पृथ्वी तर्फ उल्टेर ढाक्ने छैन।
- 10 हे परमेश्वर, तपाईंले पानीलाई झरनाहरूबाट नदीहरूतिर बहने बनाउनु भयो।
यो पर्वतहरूको जलस्रोतबाट तलतिर बहन्छ।
- 11 नदीहरूको पानी सारा जङ्गली जनावरहरूको निम्ति हो
अनि यहाँसम्म कि जङ्गली गधाहरू पनि यहाँ पानी पिउन आउँछन्।
- 12 जङ्गली चरा-चुरूङ्गीहरू पोखरी भए तिर बस्न आउँदछन्।
तिनीहरू छेउकै रूखका हाँगामा बसेर गाउँदछन्।
- 13 परमेश्वरले वर्षालाई पर्वतहरूमा पठाउनु हुन्छ।
चीचहरू जुन परमेश्वरले सृष्टि गर्नुभयो र पृथ्वीलाई दिनु भयो ती त्यसैको आवश्यकता हुन्।
- 14 परमेश्वरले पशुहरूको आहारको निम्ति घाँस उमार्नु भयो।
उहाँले हामीलाई सागपातहरू रोप्नलाई दिनुभयो। जसलाई हामी हुर्काउने काम गर्छौं।
ती सागपातहरूले पृथ्वीदेखि हामीलाई भोजन दिन्छन्।
- 15 परमेश्वरले हामीलाई दिनु हुन्छ दाखरस जसले हामीलाई खुशी तुल्याउँछ,
तेल जसले हाम्रो छाला नरम पार्दछ,
अनि भोजन जसले हामीलाई बलियो बनाउँदछ।
- 16 लबानोनको विशाल देवदारु रूखहरू परमप्रभुको सम्पत्ति हुन्।
परमप्रभुले ती रूखहरू रोप्नु भयो अनि त्यसलाई आवश्यकता भरि पानी दिनु भयो।
- 17 चरा-चुरूङ्गीहरूले त्यसैमा गुँड लगाउँछन् अनि त्यहाँ बस्छन्।
सल्लाका रूखहरूमा सारसहरू फिजिएर बस्दछन्।
- 18 उच्च पर्वतहरू जङ्गली बाघाहरूको लागि घर हुन्।
विशाल चट्टानहरू खरायोहरूको लागि लुक्ने ठाउँ हुन्।
- 19 परमेश्वर जब बिदाहरू प्रारम्भ हुन्छ तपाईंले हामीलाई दर्शाउनुका लागि जुन दिनुभयो।
अनि घामले कहिले अस्ताउनु पर्छ त्यो जान्दछ।
- 20 तपाईंले अन्धकार पार्नु भयो रात हुनलाई,
त्यस समय जङ्गली पशुहरू बाहिर निस्कन्छन् र चारैतिर घुम्दछन्।
- 21 सिंहहरूले आक्रमण गर्दा परमेश्वरलाई आहार मागे झै गरी गर्जन्छन्
जुन उहाँले तिनीहरूको निम्ति व्यवस्था गरिदिनु हुन्छ।
- 22 त्यसपछि घाम उदाउँछ, अनि पशुहरू आफ्ना घर तर्फ फर्कन्छ
अनि विश्राम गर्दछन्।
- 23 तब मानिसहरू आफ्नो काम धन्दा तिर लाग्दछन्
अनि सौँझ सम्म काम गरि रहन्छन्।
- 24 हे परमप्रभु, तपाईंले धेरै चकित थोकहरू गर्नुभयो।
पृथ्वी त्यही थोकहरूले भरिपूर्ण भई भरिएको छ।
हामी जतातै प्रत्येक थोकमा तपाईंको बुद्धिमत्ता देख्छौं।

- 25 समुद्रमा हेर। त्यो कति ठूलो छ!
अनगन्ती प्राणीहरूले त्यो भरिएकोछ।
त्यहाँ ससाना र विशाल अनगन्ति प्राणीहरू छन्।
- 26 त्यस समुद्रमा जहाजहरू चल्दछ,
लिब्यातान समुद्रमा खेल्छ।
महा-सागरमा समुद्री प्राणी तपाईंले सृष्टि गर्नुभयो ।
- 27 परमेश्वर, ती सारा जीवित प्राणीहरू तपाईंमा आश्रित छन्
तपाईंले ठीक समयमा तिनीहरूलाई भोजन दिनुहुन्छ।
- 28 परमेश्वर, तपाईंले सारा प्राणीहरूलाई भोजन दिनुहुन्छ।
तपाईंले आफ्ना हातहरू खोलेर, राम्रो पौष्टिक भोजन दिनुहुन्छ, अनि तूम नहुञ्जेलसम्म तिनीहरू खान्छन्।
- 29 जब तपाईं तिनीहरूबाट टाढा फर्किनुहुन्छ
तिनीहरू भयभीत हुन्छन्।
तिनीहरूका आत्माले तिनीहरूलाई छोड्छ, तिनीहरू कमजोर भएर मर्छन्
अनि तिनीहरूका शरीरहरू फेरि धूलोकण नै बन्दछन्।
- 30 तर हे परमप्रभु, जब तपाईंले आफ्नो आत्मा पठाउनु हुन्छ, तिनीहरू स्वस्थ हुन्छन्।
अनि तपाईंले फेरि भूमि नयाँ बनाउनु हुन्छ।
- 31 परमप्रभुको महिमा अनवरत अनन्त रहीरहोस्!
उहाँले सृजना गर्नुभएको कुराहरूमा उहाँ आनन्दित होउन्।
- 32 परमप्रभुले पृथ्वी तिर मात्र हेरि दिदा पनि त्यो कम्पन हुनेछ।
उहाँले पर्वतहरूलाई छोडदिदा मात्र तिनीहरूबाट धुवाँ उड्न थाल्छ।
- 33 मेरो जीवनभरी परमप्रभुको प्रशंसाको गीत गाउनेछु।
जबसम्म म बाँच्छु परमप्रभुको प्रशंसा गरिरहेने छु।
- 34 भरोसा छ मेरो यी शब्दहरूले उहाँलाई खुशी पार्नेछ।
म परमप्रभुसित खुशी छु।
- 35 पृथ्वीबाट पापहरू हटी जाओस्।
दृष्ट मानिसहरू सदाको लागि हराएर जाऊन।
- मेरो प्राणले परमप्रभुको जयजयकार गर्दछ।
परमप्रभुको प्रशंसा गर!

105

- 1 परमप्रभुलाई धन्यवाद देऊ। उहाँको नाउँ उपासना गर।
सबै जाति-जाति मानिसहरूलाई ती अचम्भ लाग्दा कुराहरूको बारेमा भन जुन उहाँले गर्नुहुन्छ।
- 2 परमप्रभु प्रति भजन गाओ, उहाँको प्रशंसा गर।
उहाँले गर्नु भएको अलौकिक कुराहरूको बारेमा बताऊ। जो उहाँले गर्नुहुन्छ।
- 3 परमप्रभुको पवित्र नाउँमा घमण्ड गर।
तिमीहरू परमप्रभुलाई खोज्दै-खोज्दै आई पुग्यौ त्यसैले अब खुशी हो।
- 4 बल पाउनुलाई परमप्रभु कहाँ जाऊ।
सहायताको लागि सधैं उहाँकोमा जाऊ।
- 5 याद गर ती अचम्भका कुराहरू जुन उहाँले गर्नुहुन्छ।
याद गर उहाँका आश्चर्यकामहरू साथै उहाँका बुद्धिमानी निर्णयहरू।
- 6 तिमीहरू उहाँका दास अब्राहामका सन्तानहरू हो।
तिमीहरू याकूबका सन्तानहरू हो, तिमीहरू परमेश्वरद्वारा छानिएको मानिसहरू हो।

- 7 परमप्रभु नै हाम्रो परमेश्वर हुनुहुन्छ।
परमप्रभुले सारा संसारमा राज्य गर्नुहुन्छ।
- 8 परमेश्वरको करार पत्र सदा सर्वदा याद गर।
याद गर उहाँले एक हजार पुस्ताहरूलाई दिनुभएका उहाँका आदेशहरू!
- 9 परमेश्वरले अब्राहामसित करार गर्नु भएको थियो।
परमेश्वरले इसहाक प्रति प्रतिज्ञा राख्नु भएको थियो।
- 10 त्यसपछि याकूबको लागि यो नियम त्रै बनाउनु भयो।
परमेश्वरले इस्राएल सँग करार गर्नु भएको थियो। यो सर्वदा रहिरहने छ।
- 11 परमेश्वरले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई कनानको देश दिनेछु।
त्यो देश तिमीहरूकै सम्पत्ति हुनेछ।”
- 12 परमेश्वरले त्यो वचन त्यतिबेला राख्नु भएको थियो। जब अब्राहामका परिवारहरू स-साना थिए।
तिनीहरू त्यहाँ परदेशीहरू जस्तै बसे।
- 13 तिनीहरू एक जातिदिखि अर्को जाति,
एक राज्य देखि अर्को राज्य हुँदै भ्रमण गर्दैहिडे।
- 14 तर परमेश्वरले तिनीहरूप्रति अत्याचार गर्न दिनु भएन।
परमेश्वरले राजाहरूलाई पनि तिनीहरूलाई दुःख नदिनु भनेर चेताउनी दिनुभएको थियो।
- 15 परमेश्वरले भन्नुभयो, “मैले रोजेका मानिसहरूलाई दुःख नदेऊ।
मेरो अगमवक्ताहरू प्रति अधर्मी व्यवहार गर्दै नगर।”
- 16 परमेश्वरले त्यस देशमा अनिकाल पारिदिनु भयो।
मानिसहरूले खानलाई प्रशस्त भोजन पाएनन्।
- 17 तर परमेश्वरले यूसुफ नाउँका एकजनालाई तिनीहरूको अगाडि त्यस ठाउँमा पठाउनु भयो।
यूसुफ एक कमारा सरह बेचियो।
- 18 तिनीहरूले यूसुफका खुट्टा वरिपरि डोरीले कसे।
तिनीहरूले उनको घाँटी वरिपरि फलामको घेरा हाली दिए।
- 19 उनले भनेका अगामवाणी कुराहरू सौँच्चे नहोउञ्जेल सम्म तिनी दास सरह नै भए।
परमप्रभुको सन्देशले प्रमाण गर्थो कि यूसुफ ठीक मानिस हो।
- 20 यसैले मिश्रका राजाले उनलाई मुक्त गरिदिए।
राष्ट्रका शासकले उनलाई जेल मुक्त गरिदिए।
- 21 उहाँले यूसुफलाई आफ्नो घरको जिम्मामा राखिदिए,
यूसुफले आफ्नो स्वामीको सबै सम्पत्तिमाथि हेरचाह गरे।
- 22 यूसुफले अन्य अगुवाहरूलाई निर्देश दिए।
यूसुफले बुढापाकाहरूलाई शिक्षा दिए।
- 23 तब इस्राएल मिश्र तर्फ आए,
याकूब हामको देशमा बसे।
- 24 याकूबको परिवार अत्यन्त बढेर गयो।
तिनीहरू आफ्ना शत्रुहरू भन्दा धेरै शक्तिशाली भए।
- 25 यसकारण मिश्रवासीहरूले याकूबको परिवारलाई हेला गर्न थाले।
तिनीहरूले उनीहरूका दासहरू विरुद्ध योजना तयार गर्न थाले।
- 26 यसैले परमेश्वरले आफ्ना दास मोशालाई पठाउनु भयो,
अनि उहाँले रोजेको पूजाहारी हास्रनलाई पठाउनुभयो।
- 27 परमेश्वरले मोशा र हास्रनको माध्यमद्वारा
हाम्रो देशमा धेरै आश्चर्यकामहरू देखाउनु भयो।
- 28 परमेश्वरले निकबुर कालो अन्धकार पठाउनुभयो
तर मिश्रवासीहरूले उहाँलाई सुनेनन्।
- 29 यसैले परमेश्वरले पानीलाई रगतमा परिवर्तन गर्नुभयो,
अनि त्यहाँका सारा माछाहरू मरे।

- 30 तिनीहरूका देश भ्यागुतै भ्यागुताले भरियो।
राजाका सुत्रे कोठा पनि भ्यागुताहरू भरिए।
- 31 परमेश्वरले आज्ञा दिनुभयो, अनि झिगाहरू र जुम्राहरू आउन थाले।
तिनीहरू चारैतिर फैलिए गए।
- 32 परमेश्वरले वर्षालाई असिनामा परिवर्तन गर्नुभयो।
बिजुलीको प्रहार तिनीहरूको देशभरि पर्यो।
- 33 परमेश्वरले तिनीहरूको अङ्गुरका र नेभराको स्खहरू ध्वंश पारी दिनुभयो।
परमेश्वरले सारा स्खहरू ध्वंश पारी दिनुभयो।
- 34 परमेश्वरले आज्ञा दिनुभयो, अनि सलहहरू र फटेङ्गाहरू आउन थाले।
तिनीहरू अनगन्ति थिए।
- 35 सलहहरू र फटेङ्गाहरूले देशका सारा उद्भिद्हरू खाएर नष्ट पारिदिए।
तिनीहरूले खेतका सारा अन्नबालीहरू खाई नष्ट पारिदिए।
- 36 त्यसपछि तिनीहरूको देशमा परमेश्वरले पहिलो जन्मेका प्रत्येक पुत्रलाई मारिदिनु भयो।
परमेश्वरले प्रत्येक पुरुषको शक्ति प्रमाणलाई नष्ट पार्नु भयो।
- 37 त्यसपछि उहाँले आफ्ना मानिसहरू मिश्रबाट निकाल्नु भयो।
तिनीहरूले आफूसँग सुन र चाँदीहरू लिएर आए।
परमेश्वरका मानिसहरू कोही पनि ठोकिएनन् र लडेनन्।
- 38 परमेश्वरका मानिसहरू गएका देखेर मिश्रवासीहरू खुशी भए
किनभने तिनीहरूबाट उनीहरू भयभीत थिए।
- 39 परमेश्वरले कम्बल जस्तो बादल फिजाई दिनुभयो।
परमेश्वरले आफ्नो आगो राती उज्यालो पार्नलाई तिनीहरूलाई दिनुभयो।
- 40 मानिसहरूले भोजन मागे अनि परमेश्वरले तिनीहरूलाई वट्टाई चरा ल्याइदिनु भयो।
परमेश्वरले स्वर्गबाट तिनीहरूलाई प्रशस्त खानेकुरा र रोटीहरू दिनुभयो।
- 41 परमेश्वरले चट्टानलाई खण्डित पार्नु भयो अनि त्यहाँबाट भुलभुल पानी निस्क्यो।
मरुभूमिमा नदी बग्न थाल्यो।
- 42 परमेश्वरले उहाँको वचन सम्झनु भयो।
परमेश्वरले आफ्ना दास अब्राहामसँग गर्नु भएको वचन सम्झनुभयो।
- 43 परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरू मिश्रबाट निकालेर ल्याउनु भयो।
मानिसहरू खुशी र आनन्दले गाउँदै, गाउँदै निस्किए!
- 44 तब परमेश्वरले तिनीहरूलाई देश दिनुभयो, जहाँ अन्य मानिसहरू बस्दै गरेका थिए।
परमेश्वरका मानिसहरूले अन्य मानिसहरूले गर्नु परेका परिश्रमका चीजहरू पाए।
- 45 परमेश्वरले त्यसो गर्नुभयो, किनकि उहाँका मानिसहरूले उहाँका नियमहरू पालन गर्न सक्नुन।
यसकारण तिनीहरूले होशियारीसाथ उहाँका व्यवस्थाहरू पालन गर्न सक्नुन।

परमप्रभुको प्रशंसा गर!

106

1 परमप्रभुको प्रशंसा गर!

परमप्रभुलाई धन्यवाद चढाओ किनभने उहाँ असल हुनुहुन्छ।

परमेश्वरको प्रेम अनन्त छ!

2 कुनै मानिसले पनि उहाँ कति महान हुनुहुन्छ, भनेर वर्णन गर्न सक्दैन।

कसैले पनि परमप्रभु पराक्रमको घोषणा गर्न सक्दैन।

3 मानिसहरू जसले परमेश्वरको आज्ञाहरू पालन गर्दछन् उनीहरू धन्य हुन्छन्।

ती मानिसहरूले सधैँभरि असल कामहरू गर्दछन्।

- 4 हे परमप्रभु, याद गर्नुहोस् जब तपाईं आफ्ना मानिसहरूको लागि कृपालु हुनुहुन्छ
मलाई पनि बचाउनु पर्छ भन्ने संझनु होस्।
- 5 हे परमप्रभु, मलाई राम्रो कुराहरूमा सहभागी हुन दिनुहोस्
जुन तपाईंले आफ्ना रोजेको मानिसहरूको निम्ति गर्नुभयो।
मलाई तपाईंका मानिसहरूसित प्रफुलित हुन दिनुहोस्।
मलाई तपाईंका मानिसहरूसँग गुण-गान गर्न दिनुहोस्।
- 6 हामीले त्यस्तै पाप गर्थौं जस्तो हाम्रा पुर्खाहरूले गरेका थिए।
हामी अन्यथोलमा थियौं, हामीले अधर्म कामहरू गर्थौं!
- 7 हे परमप्रभु, तपाईंले गर्नु भएका आश्चर्यकामहरूबाट
मिश्रमा हाम्रो पुर्खाहरूले केही पनि सिकेनन्।
त्यहाँ लाल समुद्रद्वारा, हाम्रा पुर्खाहरू
तपाईंका विरुद्ध उपस्थित भए।
- 8 तर परमेश्वरले आफ्नो नाउँको खातिर हाम्रा पिता-पुर्खाहरूलाई बचाउनु भयो।
परमेश्वरले तिनीहरूलाई बचाएर आफ्नो महान् शक्ति देखाउनु भयो।
- 9 परमेश्वरले आज्ञा दिनुभयो, अनि लाल समुद्र सुख्खा भयो।
परमेश्वरले हाम्रो पिता-पुर्खाहरूलाई गहन समुद्र भएर मरूभूमि जस्तै सुख्खा धर्ती सम्म अगुवाई गर्नुभयो।
- 10 परमेश्वरले हाम्रा पिता-पुर्खाहरूलाई उनीहरूका शत्रुहरूबाट बचाउनु भयो!
परमेश्वरले तिनीहरूलाई शत्रुहरूबाट मुक्ति दिनुभयो।
- 11 परमेश्वरले तिनीहरूका शत्रुहरूलाई समुद्रले ढाकिदिनु भयो।
तिनीहरूका एउटै शत्रुहरूले पनि बाँचन पाएनन्।
- 12 तब हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले परमेश्वरमा विश्वास गरे।
तिनीहरूले उहाँप्रति गुण-गान गरे।
- 13 तर हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले तुरुन्तै परमेश्वरले गर्नु भएका कुराहरू बिर्सै।
तिनीहरूले परमेश्वरको सल्लाहलाई ध्यान दिएनन्।
- 14 हाम्रा पिता-पुर्खाहरू मरूभूमिमा भोकाए
अनि तिनीहरूले आफ्नो जडुगली रूपमा परमेश्वरलाई जाँच गरे।
- 15 तर हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले मागेका सबै थोक परमेश्वरले दिनुभयो।
तर परमेश्वरले तिनीहरूलाई डरलाग्दो रोगहरू पनि दिनुभयो।
- 16 मानिसहरू मोशादेखि डारुह गर्न थाले।
तिनीहरू हास्नदेखि पनि ईर्ष्यालु भए जो परमप्रभुका पवित्र पूजाहारी हुनुहुन्थ्यो।
- 17 यसैकारण परमेश्वरले ती डाही मानिसहरूलाई दण्ड दिनुभयो। धर्ती चिरिएर दातानलाई निलिदियो।
त्यसपछि चिरिएको जमीन बन्द भए अनि अबिरामको समुदाय जमीन भित्र छोपिएर गयो।
- 18 तब त्यस भीडको माझमा आगो लाग्यो र त्यो आगोले ती
दुष्टहरूलाई जलाई दियो।
- 19 ती मानिसहरूले होरेब पर्वतमा सुनको बाछो बनाएर
तिनीहरूले त्यस मूर्तिलाई पूजा गरे!
- 20 तिनीहरूले आफ्ना गौरवमय परमेश्वरसित
घाँस खाने बाछोको मूर्ति साटे।
- 21 परमेश्वरले हाम्रा पिता-पुर्खाहरूलाई बचाउनु भयो। तर तिनीहरूले उहाँको बारेमा ती सबै बिर्सी दिए।
जुन परमेश्वरले मिश्रमा महान कार्यहरू गर्नु भएको थियो तिनीहरूले उहाँको बारेमा भुलिदिए।
- 22 परमेश्वरले हाम्रो देशमा आश्चर्यजनक कुराहरू गर्नुभयो।
परमेश्वरले लाल समुद्रको छेउमा डरलाग्दो कामहरू गर्नुभयो!
- 23 परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई नष्ट गर्न चाहनु हुन्थ्यो।

तर परमेश्वरले चुन्नु भएको दास मोशाले, बाटो छेके।
परमेश्वर अत्यन्त रिसाउनु भयो, तर मानिसहरूमाथि परमेश्वरको रिस रोक्नुको निम्ति मोशाले बाटोहरू बन्द गरिदिए।
यसैले परमेश्वरले मानिसहरूलाई नष्ट गर्नु भएन।

- 24 तर ती मानिसहरूले केना भन्ने रमाइलो ठाउँमा जान अस्वीकार गरिदिए।
तिनीहरूले त्यस ठाउँमा भएका मानिसहरूलाई परास्त पार्न परमेश्वरले सहायता गर्नुहुन्छ भनी भरोसा गरेनन्।
- 25 हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले
परमेश्वरका वचन पालन गर्न अस्वीकार गरे!
26 तर तिनीहरूले आफ्नो परमेश्वरको विरोधमा नालिश गरे।
यसकारण परमेश्वरले शपथ लिनु भयो कि तिनीहरू मरुभूमिमा मर्नेछन्।
27 परमेश्वरले अन्य मानिसहरूले तिनीहरूका सन्तानहरूलाई परास्त गरोस् भनी वचन दिनुभयो
परमेश्वर हाम्रा पिता-पुर्खाहरूलाई आफ्नै सम्प्रदायहरू माझ तितर-बितर पार्न वचनबद्ध हुनुभयो।
- 28 त्यसपछि बाल-पोरमा, परमेश्वरका जनहरू बाललाई पूजन भनी त्यहाँ सम्मिलित भए।
परमेश्वरका मानिसहरू उत्सवमा सहभागी हुन पुगे र मेरेका मानिसहरूका* नाउँमा चढाएका बलिहरू खाए।
29 परमेश्वर आफ्ना मानिसहरूमाथि भयंकर रूपमा क्रोधित भए
अनि तिनीहरूलाई डरलाग्दो बिमारी पारिदिनु भयो।
30 तर पीनहासले परमेश्वर प्रति प्रार्थना गरे।
अनि त्यो हैजा रोकियो।
31 पीनहासले उचित काम गरेको परमेश्वरलाई थाहा थियो।
परमेश्वरले उसलाई सदा-सर्वदा सम्झनु हुने छ।
- 32 मरीबामा मानिसहरूले परमेश्वरलाई क्रोधित बनाए।
अनि तिनीहरूले मोशालाई अधर्म काम गर्न लगाए।
33 ती मानिसहरूले मोशालाई दुःखीत गराए।
नसोचिकन मोशा बोले।
- 34 परमप्रभुले अन्य जातिहरूलाई ध्वंस पार्न मानिसहरूलाई आज्ञा दिनु भयो।
तर इस्राएल का मानिसहरूले उहाँको आज्ञा पालन गरेनन्।
35 तिनीहरू अरू जातिहरूसँग मिसिए,
अनि अरू जातिहरूले जे गर्दै थिए त्यही गरे।
36 ती मानिसहरू परमेश्वरका मानिसहरूका लागि एक पासो नै भए।
उहाँका भक्तजनहरूले पनि अन्य मानिसहरूले जस्तै कृत्रिम देवताहरू पूजन थाले।
37 उहाँका भक्तजनहरूले आफ्ना नानीहरू सम्म मारे,
अनि त्यो भूतहरूलाई बलि चढाए।
38 उहाँका भक्तजनहरूले निर्दोष मानिसहरू मारे।
तिनीहरूले आफ्नै छोरा-छोरीहरू मारे
अनि ती कृत्रिम देवताहरूलाई भोग चढाए।
39 यसकारण परमेश्वरका मानिसहरू अरूजातिहरू जस्तै पापहरूले दूषित भए।
उहाँका मानिसहरू परमेश्वर प्रति आज्ञाकारी भएनन् अनि अरू जातिहरूले जे अधर्म सिकाए त्यही कामहरू गरे।
40 परमेश्वर आफ्ना भक्तजनहरूमा क्रोधित हुनु भयो।
उहाँ तिनीहरूसँग दिक्क हुनुभयो!
41 परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरू अन्य जातिहरूलाई सम्पन्न भयो।
शत्रुहरूले नै उनीहरूमा राज गरोस-भनेर उहाँले छोडी दिनुभयो।
42 उहाँका मानिसहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूलाई नियन्त्रणमा राखे
अनि तिनीहरूको जीवन कठिन पारिदिए।

* 106:28: मेरेका मानिसहरूका देवताहरू जो जीवित् थिएनन्।

- 43 परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई धेरै पल्ट बचाइदिनु भयो।
तर तिनीहरू उहाँकै विरुद्ध उठे अनि आफ्ना इच्छा अनुसार काम गरे।
तिनीहरूले धेरै भन्दा धेरै अनुचित कामहरू गरे।
- 44 तर जब-जब परमेश्वरका मानिसहरूमा संकट आई पर्यो तिनीहरूले परमेश्वरलाई सहायता माग्दथे
अनि उहाँले प्रत्येक पल्ट तिनीहरूको प्रार्थना सुनीदिनु हुन्थ्यो।
- 45 परमेश्वरले आफ्ना करार सधैं याद गर्नुहुन्थ्यो
र तिनीहरूलाई स-प्रेम सान्त्वना दिनु हुन्थ्यो।
- 46 अन्य जातिहरूले तिनीहरूलाई कैदीहरू जस्तो लगे
तब परमेश्वरले तिनीहरू प्रति टिठाउने बनाई दिनुभयो।
- 47 हे परमप्रभु, हाम्रा परमेश्वर, हाम्रो उद्धार गर्नुहोस्।
परमेश्वरले ती राष्ट्रहरूबाट फर्काई हामीलाई ल्याउनु भयो।
यसकारण हामीले उहाँको पवित्र नाउँको गुण-गान गर्न सक्थौं।
यसकारण हामीले उहाँ प्रति गुण-गान गर्न सक्थौं।
- 48 इस्राएल का परमप्रभु परमेश्वरको प्रशंसा गरौं।
परमेश्वर सधैं रहनु हुन्छ, उहाँ सधैं नै रहनुहुने छ।
अनि सारा मानिसहरूले भने,
“आमेन! परमप्रभुको प्रशंसा गर!”

पाँचौं भाग

107

(भजनसंग्रह 107-150)

- 1 परमप्रभुलाई धन्यवाद चढाओ, किनभने उहाँ उपकारी हुनुहुन्छ।
उहाँको प्रेम सधैं रहन्छ।
- 2 यसैले ज-जसलाई परमप्रभुले बचाउनु भएको थियो, प्रत्येक मानिसले भन्नु पर्दछ कि परमप्रभुले बचाउनु भयो।
परमप्रभुले तिनीहरूका शत्रुहरूदेखि तिनीहरूलाई बचाउनु भयो।
- 3 परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई विभिन्न देश देशबाट सँगै भेला गर्नुभयो।
उहाँले तिनीहरूलाई पूर्व र पश्चिम, उत्तर र दक्षिणबाट सँगै भेला ल्याउनु भयो।
- 4 तिनीहरूमा कतिपय सुख्खा मरुभूमिमा छोडिए।
तिनीहरूले बस्ने ठाउँ खोजिरहेका थिए।
तर तिनीहरूले कुनै शहर भेटाएनन्।
- 5 तिनीहरू भोका र प्यासा थिए
अनि कमजोर हुँदै गइरहेका थिए।
- 6 त्यसपछि तिनीहरूले परमप्रभुलाई सहायताको निम्ति पुकारे।
अनि उहाँले तिनीहरूलाई संकटहरूबाट जोगाउनु भयो।
- 7 परमप्रभुले तिमीहरूलाई सोझै शहर तिर डोराएर लैजानु भयो जहाँ तिमीहरू बस्न पाउँथे।
- 8 उहाँको अनन्त प्रेमको निम्ति उहाँले सृजना गर्नु भएका
आश्चर्यकामहरूको निम्ति उहाँलाई धन्यवाद देऊ।
- 9 परमेश्वरले अतृप्त आत्मालाई तृप्त पार्नु भयो।
परमेश्वरले भोको आत्मालाई गणपूर्ण कुराहरूले परिपूर्ण पारिदिनु भयो।
- 10 परमेश्वरका कतिपय मानिसहरू कैदीहरू थिए,
झ्यालखानको अंधारो कोठाहरूमा बन्दी थिए।
- 11 किनभने तिनीहरू परमेश्वरले भनेका कुराहरूका विरुद्ध लडेका थिए।
तिनीहरूले सर्वोच्च परमेश्वरबाट आएका सल्लाहहरू प्रति कानै थापेनन्।

- 12 परमेश्वरले तिनीहरूकै कुकर्मको कारणले गर्दा
उनीहरूका जीवन जीउन कठिन परिदिनु भयो।
तिनीहरू ठेस लागेर लड्ने
अनि त्यहाँ तिनीहरूलाई साथ दिने कोही पनि थिएन।
- 13 ती मानिसहरूलाई संकटहरूमा फँसाइयो। यसैकारण, तिनीहरूले परमेश्वरलाई गुहार मागे
अनि उहाँले तिनीहरूलाई संकटबाट बचाउनु भयो।
- 14 कालो कोठरीको कैदबाट परमेश्वरले तिनीहरूलाई बाहिर निकाल्नु भयो।
तिनीहरूलाई बाँधिएका डोरीहरू उहाँले चुडाई दिनुभयो।
- 15 उहाँको अनन्त प्रेम र मानिसहरूको निम्ति उहाँले सृजना गर्नु भएको
आश्चर्यकामहरूको निम्ति उहाँलाई धन्यवाद देऊ।
- 16 हाम्रा शत्रुहरूलाई नाश गर्न परमप्रभुले हामीलाई सहायता दिनुभयो, परमेश्वरले तिनीहरूको काँसाको मूल ढोका भत्काउन
सक्नुहुन्छ।
परमेश्वरले तिनीहरूका फलामका बारहरू टुक्रा-टुक्रा पारिदिन सक्नुहुन्छ।
- 17 कतिपय मानिसहरूले आफ्ना पापहरू र दोषहरूद्वारा आफैलाई मूर्ख बनाए।
उनीहरूले गरेको दुष्ट कामको निम्ति उनीहरूले कष्ट भोगे।
- 18 ती मानिसहरूले खान पनि रूचाउँदैनन्
अनि तिनीहरू प्रायः मर्छन्।
- 19 तिनीहरू संकटहरूमा थिए, यसैले सहयोगको निम्ति परमेश्वरलाई गुहार मागे
र उहाँले तिनीहरूलाई ती संकटहरूबाट बचाउनु भयो।
- 20 परमेश्वरले आज्ञा गर्नुभयो र तिनीहरू निको भए।
यसकारण ती मानिसहरू चिहानबाट बाँचे।
- 21 परमप्रभुको अनन्त प्रेम
अनि मानिसहरूका निम्ति उहाँले सृजना गर्नु भएको आश्चर्यकामहरूको निम्ति परमप्रभुलाई धन्यवाद देऊ।
- 22 उहाँप्रति बलिदान स्वरूप उपहारहरू अर्पण गर
अनि उहाँका कार्यहरू प्रति धन्यवाद प्रदान गर। खुशी भएर उहाँले गर्नु भएका कार्यहरूको बारे भन्दै जाऊ।
- 23 कतिपय मानिसहरू जहाजमा तेर समुद्र पारी पुगे।
तिनीहरूका कर्मले नै तिनीहरूलाई महासागर पार तार्यो।
- 24 ती मानिसहरूले परमेश्वरले के गर्न सक्नु हुन्छ भन्ने कुरा देखे।
तिनीहरूले समुद्रमा गर्नु भएको उहाँको अद्भूत कामहरू देखे।
- 25 परमेश्वरले आज्ञा गर्नुभयो, अनि प्रबल बतास बहन थाल्यो।
छालहरू उच्च भन्दा उच्च हुँदै गए।
- 26 ती छालहरूले तिनीहरूलाई उठाएर आकाशमा पुर्याए
अनि गहिरो समुद्रमा झारिदिए।
तूफान एकदम भयंकर थियो ती मानिसहरूको साहस हराएर गयो।
- 27 तिनीहरू धरमरिहका थिए अनि मातेको मानिस सरह पछारिए,
माझी रूपमा तिनीहरूको कुशलता बेकार भयो।
- 28 तिनीहरू संकटहरूले घेरिए, यसैकारण तिनीहरूले परमेश्वरलाई गुहार मागे।
अनि उहाँले ती संकटहरूबाट तिनीहरूलाई बचाउनु भयो।
- 29 परमेश्वरले समुद्र तूफानलाई रोक्नु भयो।
अनि छालहरूलाई शान्त पार्नुभयो।
- 30 माझीहरू खुशी भए किनभने समुद्र शान्त थियो।
अनि परमेश्वरले तिनीहरू जहाँ जान चाहन्थे त्यहाँ जोगाएर लैजानु भयो।
- 31 उहाँको प्रेम र मानिसहरूको लागि उहाँले सृजना गर्नु भएको
आश्चर्यकामहरूको निम्ति परमप्रभुलाई धन्यवाद देऊ।
- 32 महासभामा परमेश्वरको प्रशंसा गर।

बूढा-प्रधानहरू सँगै भेला भएको बेला उहाँको प्रशंसा गर।

- 33 परमेश्वरले नदीहरूलाई पनि मरुभूमिमा परिवर्तन गर्नुभयो।
परमेश्वरले झरनाहरू बहनुदेखि रोकिदिनु भयो।
- 34 परमेश्वरले मलिलो भूमिलाई काम नलाग्ने नूनिलो जमीन बनाई दिनुभयो।
किनभने ती दुष्ट मानिसहरूले गर्दा हो, जो त्यस ठाउँमा बसीरहेका थिए।
- 35 परमेश्वरले मरुभूमिलाई पानीको पोखरीमा परिवर्तन गर्नुभयो।
परमेश्वरले बाँझो जमीनमा पानीको मूल फुटाउनु भयो।
- 36 परमेश्वरले भोकाएका मानिसहरूलाई राम्रो ठाउँमा लानुभयो।
अनि तिनीहरूले आफ्नो निम्ति शहर बसाए।
- 37 ती मानिसहरूले त्यस धर्तीमा बिजन छरे। तिनीहरूले त्यहाँ अङ्गुरको खेती गरे।
अनि तिनीहरूले असल बाली पाउन सके।
- 38 परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिनु भयो। तिनीहरूका सन्तानहरू बढे।
तिनीहरूका अधिक भन्दा अधिक पशुहरू भए।
- 39 घोर विपत्ति र संकटहरूले गर्दा
तिनीहरूका परिवारहरू सानो र कमजोर भए।
- 40 परमेश्वरले तिनीहरूका शासकहरूलाई लज्जित र व्याकुल पार्नु भयो।
उहाँले तिनीहरूलाई मरुभूमिमा भडकिहिडने बनाउनु भयो जहाँ कुनै बाटो छैन।
- 41 त्यसपछि परमेश्वरले ती गरीब मानिसहरूलाई तिनीहरूको दुःखबाट मुक्ति दिनुभयो।
अनि तिनीहरूका परिवारहरू भेडाका बथानहरू जस्ता विशाल हुँदै गए।
- 42 असल मानिसहरूले त्यसलाई देख्छन् अनि तिनीहरू आनन्दित हुन्छन्
तर दुष्ट मानिसहरूले त्यसलाई देखे पछि अनुहार खुम्च्याउँछन्।
- 43 यदि कुनै मानिस ज्ञानी छ भने उसले यी कुराहरू सम्झने छ।
परमेश्वरको प्रेम के हो, त्यसपछि मात्र उसले वास्तविक रूपमा बुझ्न थाल्नेछ।

108

दाऊदको एउटा स्तुतिगीत।

- 1 हे परमेश्वर, म आत्मा र हृदय सहित
स्तुति-गीतहरू गाऊन तयार छु।
हे मेरो आत्मा, तँ उठ!
- 2 साङ्गीतहरू वीणाहरू उठ!
अनि अरुहरूलाई उठाऊ!
- 3 हे परमेश्वर, हामी तपाईंलाई
जातिहरू माझ गुण-गान गर्नेछौं।
- 4 परमप्रभु! तपाईंको प्रेम आकाशभन्दा पनि उच्च छ।
तपाईंको सत्यता उच्चतम बादल भन्दा पनि उच्च छ।
- 5 हे परमेश्वर, आकाशभन्दा पनि माथि उठनुहोस्!
सारा संसारले तपाईंको महिमालाई देखोस्।
- 6 हे परमेश्वर, आफ्ना मित्रहरू बचाउनलाई मेरो प्रार्थनाको प्रत्युत्तर दिनुहोस्।
अनि तपाईंको महान् शक्ति बचाउनलाई प्रयोग गर्नुहोस्।
- 7 परमेश्वर उहाँको मन्दिरमा बोल्नु भयो:
“म युद्ध जित्रे छु अनि विजयी भएर प्रफुल्लित हुनेछु!
म यो धर्ती आफ्ना मानिसहरूको माझमा भाग गरेर बाँडिदिने छु।
शेकेम तिनीहरूलाई दिनेछु।
म तिनीहरूलाई सुक्कोत बेसी दिनेछु।

- 8 गिलाद र मनस्से मेरो हुनेछ।
 एप्रैम मेरो शिरकवज हुनेछ,
 यहदा मेरो राजदण्ड हुनेछ।
- 9 मोआब मेरो खुट्टा धुने ठूलो गर्दुवा हुनेछ,
 एदोम मेरो जुताहरू बोक्ने दास हुनेछ,
 म पलिस्तिलाई परास्त गर्ने छु अनि विजय भएको खुसीमा कराउने छु।”
- 10-11 तर तपाईंले हामीलाई त्यागेर जानु भयो!
 तपाईं हाम्रा सेनाहरूसँग जानु भएन!
 कसले मलाई शत्रुहरूको किल्लातिर लैजाने हो?
 कसले मलाई एदोमको विरुद्ध लडाइँ गर्न लैजाने हो?
- 12 हे परमेश्वर, हाम्रा शत्रुहरू नाश गर्नलाई साथ दिनुहोस्।
 मानिसहरूले हामीलाई सघाउन सक्दैनन्!
- 13 परमेश्वरले मात्र हामीलाई बलियो बनाउन सक्नु हुन्छ।
 परमेश्वरले हाम्रा शत्रुहरू पराजित गर्न सक्नु हुन्छ।

109

प्रमुख संगीतकारलाई: दाऊदको भजन।

- 1 हे परमेश्वर, म तपाईंको प्रशंसा गर्छु!
 मेरो प्रार्थनाहरूको लागि कान नथुन्नु होला!
- 2 दुष्ट मानिसहरूले मेरो बारेमा झूटा कुराहरू भनिरहेका छन्।
 तिनीहरूले भनेका कुराहरू सत्य होइनन्।
- 3 मानिसहरूले मेरो बारेमा उपेक्षामूलक कुराहरू गर्दछन्।
 मानिसहरूले विनाकारण ममाथि आक्रमण गर्दछन्।
- 4 मैले तिनीहरूलाई प्रेम गरे तर तिनीहरूले मलाई घृणा गरे।
 यसैले अब म तपाईंलाई प्रार्थना गरिरहेछु।
- 5 मैले ती मानिसहरूको लागि राम्रो कामहरू गरे।
 तर तिनीहरूले मप्रति अनुचित कामहरू गरे।
- म तिनीहरूलाई प्रेम गर्छु
 तर तिनीहरूले मलाई घृणा गर्छन्।
- 6 मेरो शत्रुलाई उसको कुकार्यका लागि दण्ड दिनुहोस्।
 उनी गल्ती हुन भनी प्रमाण गर्ने मानिस खोज्नु होस्।
- 7 न्यायकर्ताले मेरो शत्रु गल्लीमा छन् भनेर निर्णय दिओस् अनि उसलाई दोषी प्रमाण गरोस्।
 मेरो शत्रुले भनेका सबै कुराहरू उनीहरूमाथि नै परोस्।
- 8 मेरो शत्रु चोँडि मरोस्।
 अर्को कसैले उसको स्थान पाओस्।
- 9 मेरो शत्रुका छोरा-छोरीहरू टुहुरा-टुहुरी होऊन र तिनका पत्नी विधवा होऊन।
- 10 तिनीहरूले आफ्ना घरहरू छोड्नु परोस्
 र तिनीहरू भिखारी भई जाऊन।
- 11 मानिसहरूले मेरो शत्रुको पैसा-रुपियाँ, जे-जति सम्पत्तिहरू छन् सबै लगिदिवोस्।
 परदेशीहरूले उनले गर्ने काम सबै लैजाऊन।
- 12 भरोसा गर्छु मेरो शत्रुप्रति कोही पनि कृपालु छैनन्।
 भरोसा गर्दछु कसैले पनि त्यसको नानीहरू प्रति दया दर्शाउँदैनन्।
- 13 मेरो शत्रुहरूलाई पूर्णरूपले ध्वंस गर्नाँस्।

- अर्को आउने त्यसको सन्तानले चौरैतिर बाट नाउँ सम्म हटाई दियोस्।
- 14 भरोसा छ परमप्रभुले मेरो शत्रुको पिताका पापहरूलाई स्मरण गर्नुहुनेछ।
अनि भरोसा छ उसकी आमाले गरेका पापहरू कहिल्यै मेटिन्दैन।
- 15 भरोसा छ परमप्रभुले ती पापहरू कहिल्यै बिर्सनु हुनेछैन।
अनि शत्रुलाई पूर्ण प्रकारले भुलनलाई परमप्रभुले मानिसहरूलाई वाध्य गर्नु हुनेछ।
- 16 किनभने त्यस दुष्ट मानिसले कहिल्यै राम्रो काम गरेन।
त्यसले कसैलाई प्रेम गरेन,
त्यसले दीन-दुःखीको जीवन कठिन र असहाय बनाई दियो।
- 17 त्यस दुष्ट मानिसले अरूकोलागि
नराम्रो होस भन्ने इच्छा गर्थो अनि सराप्यो।
त्यसले कहिल्यै पनि अरूहरूको निम्ति राम्रा कुराहरू चिताएन।
यसैले त्यसप्रति पनि राम्रो कुरा हुन नदेऊ।
- 18 सराप नै उसले लाउने लुगाहरू होस्।
सराप नै त्यसको पिउने पानी बनियोस्।
त्यो दुष्ट मानिसले शरीरमा लगाउने तेल नै
सराप होस्।
- 19 सराप नै उसले कम्मरमा बाध्ने पटुका होस्।
सराप नै उसको कम्मरमा बाँधिने पेटी होस्।
- 20 भरोसा गर्छु कि परमप्रभुले सबै त्यस्ता कुराहरू मेरो शत्रुप्रति गर्नुहुनेछ।
भरोसा गर्दछु कि परमप्रभुले सबै त्यस्ता कुराहरू जसले मलाई मार्ने प्रयास गरे मानिसहरूका लागि गर्नु हुनेछ।
- 21 हे परमप्रभु, तपाईं मेरो स्वामी हुनुहुन्छ। यसकारण त्यस्तो प्रकारले मलाई सद्व्यवहार गर्नुहोस् जसबाट तपाईंको नाउँलाई सम्मान पुर्याउने छु।
तपाईंसँग त्यस्तो महान् प्रेम छ, यसैले मलाई बचाउनु होस्।
- 22 म खाली गरीब, असहाय मानिस हूँ।
म वास्तवमा उदास छु, मेरो हृदय टुक्रा-टुक्रा भएको छ।
- 23 म यस्तो अनुभव गर्दछु कि मेरो जीवन अब शेष भइसक्यो, दिनको अन्तिम प्रहारको लामो छायाँ जस्तो।
म आफूलाई बदरैर फ्याँकि जाने कीरा जस्तो लाग्छ।
- 24 मेरो गोडाहरू कमजोर छन् किनभने म भोको छु।
मैले आफ्नो ओजन हराइसकेँ अनि दुब्लो भईरहेछु।
- 25 दुष्ट मानिसहरूले मलाई अपमान गरे।
तिनीहरूले मलाई हेरे अनि टाउकाहरू हल्लाए।
- 26 हे परमप्रभु, मेरो परमेश्वर, मलाई सहयोग गर्नुहोस्!
तपाईंको स्नेहपूर्ण करुणा दर्शाएर मलाई बचाउनु होस्!
- 27 तब ती मानिसहरूले बुझ्नेछन् कि तपाईंले मलाई सहयोग गर्नुभयो।
तब तिनीहरूले जान्नेछन् कि यो मलाई सहायता गर्ने शक्ति तपाईंको हो।
- 28 ती दुष्ट मानिसहरूले मलाई सराप्छन् तर तपाईंले मलाई आशीर्वाद दिनुहुन्छ।
तिनीहरूले मलाई आक्रमण गरे, यसकारण तिनीहरूलाई हराइयोस्।
तब, तपाईं को दास, म खुशी हुनेछु।
- 29 मेरो शत्रुहरूलाई व्याकुल पार्नु होस्!
तिनीहरूले लाजलाई कोट जस्तै लगाऊन्।
- 30 म परमप्रभुलाई धन्यवाद दिन्छु।
म उहाँलाई धेरै मानिसहरूको समक्ष प्रशंसा गर्छु।
- 31 परमप्रभु असहाय मानिसहरूको छेउमा बसू वा उभिनु हुन्छ,
परमेश्वरले तिनीहरूलाई अन्य मानिसहरूबाट बचाउनु हुन्छ जसले तिनीहरूलाई प्राण दण्ड दिने प्रयास गर्दछन्।

110

दाऊदको स्तुतिगान।

- 1 परमप्रभुले मेरो प्रभुलाई भन्नुभयो,
“जति बेला सम्म म तिम्ना शत्रुहरूलाई तिम्नो अधीनमा पार्दिन त्यस बेलासम्म मेरो दाहिनेपट्टि बस्।”
- 2 परमप्रभुले तिम्नो राज्य बढाउनलाई सहयोग गर्नु हुनेछ। तिम्नो राज्य सियोनमा शुरूहुनेछ
अनि यो त्यति बेलासम्म बढ्दै जानेछ जति बेलासम्म आफ्ना शत्रुहरूलाई आफ्नो शासन गर्नेछौ!
- 3 जब तिमीले आफ्ना सैन्यहरूसँगै भेला गर्नेछौ
तिम्नो मानिसहरू स्वयंसेवक हुनेछन।
तिनीहरूले आफ्नो विशेष पोशाकहरू लगाउनेछन।
अनि विहानै एका-अर्कासित भेट हुनेछ।
ती युवा पुरुषहरू भङ्गमा शीत परे जस्तै
तिम्नो वरिपरि हुनेछन।
- 4 परमप्रभुले प्रतिज्ञा गर्नुभयो उ
हाँले आफ्नो मन बद्लिनु गर्नुहुँदैन।
“तिमी अनन्तको निम्ति
मल्कीसिदेक जस्तै पूजाहारी हो।”
- 5 मेरो स्वामी तिम्नो दाहिनेपट्टि हुनुहुन्छ।
जब उहाँ क्रोधित हुनुहुन्छ उहाँले अन्य राजाहरूलाई डराउनु हुनेछ।
- 6 परमेश्वरले जाति-जातिहरूलाई न्याय गर्नुहुनेछ।
धर्ती मृत शरीरहरूले ढाकिने छ।
अनि परमेश्वरले शक्तिशाली जातिहरूका नेताहरूलाई दण्ड दिनु हुनेछ।
- 7 राजाले बाटोमा झरनाको पानी पिउनु हुनेछ।
त्यसपछि उहाँले टाउको उठाउनु हुनेछ। अनि बलियो* हुनु हुनेछ।

111

1 परमप्रभुको प्रशंसा गर!

- म परमप्रभुलाई सभामा (जहाँ असल मानिसहरू भेला हुँदछन्)
आफ्ना सम्पूर्ण हृदयबाट धन्यवाद दिदछु।
- 2 परमप्रभुले आश्चर्यकामहरू गर्नुहुन्छ।
मानिसहरूले त्यस्तै असल कुराहरू चाहन्छन् जुन परमेश्वरबाट आउँदछ।
 - 3 परमप्रभुले सौँच्चि नै महिमापूर्ण र अचम्मका कामहरू गर्नुभयो।
उहाँको धार्मिकता सदा-सर्वदा रहने छ।
 - 4 परमेश्वरले आश्चर्यकामहरू गर्नु भएकोले उहाँलाई सम्झिइने
कि परमप्रभु कृपालु र करुणामय हुनुहुन्छ।
 - 5 परमेश्वरले आफ्ना अनुयायीहरूलाई भोजन दिनुहुन्छ,
उहाँले आफ्नो करार सदा सर्वदा सम्झनु हुन्छ।
 - 6 उहाँको प्रभावशाली कर्महरूले प्रमाण दियो कि
उहाँले तिनीहरूलाई अन्य जातिहरूको जमीन दिँदै हुनुहुन्थ्यो।
 - 7 प्रत्येक कुरा परमेश्वरले धर्मी रूपमा र निष्पक्ष रूपमा गर्नुहुन्छ।
उहाँका सारा आज्ञाहरू सबै नै विश्वास योग्यका छन्।

* 110:7: बलियो यहाँ दुइवटा अर्थ लाग्दछ, (1) उनले पानी खाईसकेर टाउको उठाए, र (2) बलियो र महत्वपूर्ण मानिस भए।

- 8 परमेश्वरका आज्ञाहरू अनन्तसम्म रहनेछन्।
ती आज्ञाहरू तिनीहरूलाई दिनुको कारण परमेश्वर इमान्दार र शुद्ध हुनुहुन्छ।
- 9 परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई बचाउनु भयो। परमेश्वरले तिनीहरूसँग एउटा करार गर्नुभयो जुन सर्वदा रहने छ।
परमेश्वरको नाउँ पवित्र र भययोग्य छ।
- 10 ज्ञान परमेश्वरको भय र आदरबाट प्रारम्भ हुन्छ।
मानिसहरू जसले परमेश्वरलाई मान्दछ उनीहरू ज्ञानी हुन्।
स्तुति प्रशंसाहरू परमेश्वर प्रति सर्वदा गाइनेछ।

112

1 परमप्रभुको प्रशंसा गर!

- कुनै मानिसले परमेश्वरको डर र आदर राख्दछ।
त्यस मानिसले परमेश्वरका आज्ञाहरू मन पराउँदछ र उ सुखी हुनेछ।
- 2 उनका सन्तानहरू पृथ्वीमा महान हुनेछ।
असल मानिसका सन्तानहरूलाई साँचो रूपमा आशीर्वाद दिइनेछ।
- 3 त्यस मानिसको परिवारहरू अति सम्पन्न हुनेछ
अनि उसको भद्रता सदा सर्वदा रहने छ।
- 4 सोझा मानिसहरूको लागि, परमेश्वर अन्धकारमा चम्किरहने ज्योतिको स्वरूप हुनुहुन्छ।
परमेश्वर धर्मी, दयालु र करुणामय हुनुहुन्छ।
- 5 मानिसको लागि दयालु र उदार हुनु उत्तम हो।
एक मानिसको लागि आफ्नो व्यापारमा स्पष्ट हुनु असल हो।
- 6 त्यो मानिसको पतन कहिल्यै पनि हुनेछैन,
असल मानिसको सधैं स्मरण गरिन्छ।
- 7 उनी कुनै पनि नराप्नो समाचारले डराउनु हुँदैन।
त्यो मानिसमा आत्मविश्वास छ किनभने उसले परमप्रभुमाथि विश्वास गर्दछ।
- 8 त्यो मानिसमा आत्मविश्वास छ, उ भयभीत हुनेछैन।
उसले आफ्नो शत्रुहरूलाई परास्त गर्नेछ।
- 9 त्यस्तो मानिस जसले आफ्नो इच्छा अनुसार
गरीब मानिसहरूलाई चीजबीजहरू दिदछ।
अनि उसको उपकार सर्वदा रही रहने छ।
- 10 दृष्ट मानिसहरू त्यस्तो देखेर क्रोधित हुन्छन्।
तिनीहरूले रीसमा आफ्ना दाँतहरू कडकडाउँछन्। तर त्यसपछि तिनीहरू अल्पिने छन्।
दृष्ट मानिसहरूले आफुले चाहेका कुराहरू पाउने छैनन्।

113

1 परमप्रभुको प्रशंसा गर!

- परमप्रभुका दासहरू उहाँको प्रशंसा गर!
परमप्रभुको नाउँको प्रशंसा गर।
- 2 परमप्रभुको नाउँ अहिले
र सदा-सर्वदालाई धन्य बनी रहोस्।
- 3 परमप्रभुको नाउँको प्रशंसा
पूर्वमा सूर्य उदय हुने ठाउँदेखि पश्चिममा सूर्य अस्ताउने ठाँउ सम्म भइरहोस्।
- 4 परमप्रभु सबै जातिहरूभन्दा उच्च हुनुहुन्छ।
उहाँको महिमा स्वर्गमाथि सम्म जान्छ।
- 5 कुनै मानिस पनि हाम्रो परमप्रभु परमेश्वर जस्तो छैन।

परमेश्वरमाथि स्वर्गमा बसू हुन्छ।

- 6 परमेश्वर हामी भन्दा नितान्त माथि हुनुहुन्छ।
उहाँले आकाश र पृथ्वी देख्न तल हेर्नुपर्छ।
- 7 परमेश्वरले हीन अवस्थाबाट गरीबहरूलाई माथि उठाउनु भयो।
परमेश्वरले भिखारीहरूलाई मैला पर्याँकने ढवाङ्गबाट निकाल्नु भयो।
- 8 अनि परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई मुल्यवान बनाउनु भयो।
परमेश्वरले तिनीहरूलाई महत्वपूर्ण नेताहरू बनाउनु भयो।
- 9 एउटी स्त्रीको नानीहरू नहुन सक्लान्
तर परमेश्वरले तिनलाई छोरा-छोरीहरू दिएर सुखी तुल्याउनु हुनेछ!

परमप्रभुको प्रशंसा गर!

114

- 1 इस्राएल ले मिश्र त्यागेर गए।
याकूबले त्यो विदेशलाई त्यागेर गए।
- 2 यहूदा परमेश्वरको खास मानिस भए।
इस्राएल उसको राज्य हुन गयो।
- 3 लाल समुद्रले यो देखेर भाग्यो,
यर्दन नदी उल्टा बग्न थाल्यो।
- 4 पर्वतहरू भेडाहरूझैं वरिपरि नाचन थाले।
पहाडहरू भेडाका पाठाहरू जस्तै उफ्रन थाले।
- 5 लाल समुद्र, तिमी किन भागेर गयौँ?
यर्दन नदी, तिमी किन फर्केर भागी गयौँ?
- 6 हे पर्वतहरू! तिमीहरू भेडाहरू झैं किन खुशीले उफ्रियौँ?
अनि पहाडहरू! तिमीहरू किन भेडाका पाठाहरू झैं बुथुक-बुथुक उफ्रियौँ?
- 7 हे पृथ्वी, याकूबको परमप्रभु परमेश्वर
स्वामीको सामने थरहरी हो।
- 8 परमेश्वर नै हुन् जसले चट्टानबाट पानी बग्ने बनाउनु भयो।
परमेश्वरले कडा चट्टानबाट झरना बहाउनु भयो।

115

- 1 हे परमप्रभु, हामीले सम्मान पाउनु पर्ने होइन।
तपाईंको प्रेम र विश्वासले गर्दा
सम्मान तपाईंको मात्र हो।
- 2 किन ती जातिहरू हाम्रा परमप्रभु कहाँ छन्?
भनेर छक्क पर्दछन्?
- 3 परमप्रभु स्वर्गमा हुनुहुन्छ,
अनि उहाँले आफ्नो चाहनाले जे पनि गर्न सक्नुहुन्छ।
- 4 ती सम्प्रदायहरूका “देवताहरू” सुन र चाँदीले बनिएका खाली मूर्तिहरू मात्र हुन्।
तिनीहरू कुनै मानिसले बनाएका मूर्तिहरू मात्र हुन्।
- 5 ती मूर्तिहरूका मुखहरू छन्, तर बोल्न सक्दैनन्।
तिनीहरूका आँखाहरू छन्, तर देख्न सक्दैनन्।
- 6 तिनीहरूका कानहरू छन्, तर सुन्न सक्दैनन्।
तिनीहरूका नाकहरू छन्, तर सुँघ्न सक्तैनन्।

- 7 तिनीहरूका हातहरू छन्, तर अनुभव गर्न सक्दैनन्
तिनीहरूका खुट्टाहरू छन्, तर हिंड्न सक्दैनन्
अनि कुनै स्वर-ध्वनिहरू उनीहरूका कण्ठबाट निकाल्न सक्तैनन्।
- 8 ती मानिसहरू जसले तिनीहरूलाई बनाउँछन् र तिनीहरूमाथि भरोसा गर्छन्,
तिनीहरू त्यस्तै हुन्छन्!
- 9 हे इस्राएल का मानिसहरू, परमप्रभुमाथि भरोसा गर!
परमप्रभु तिनीहरूका बल र ढाल हुन्।
- 10 हारूनका परिवारहरू, परमप्रभुमाथि भरोसा राख!
परमप्रभु तिनीहरूका बल र ढाल हुनुहुन्छ।
- 11 हे परमप्रभुका अनुयायीहरू, परमप्रभुमाथि भरोसा गर!
परमप्रभु तिनीहरूका बल र ढाल हुन्।
- 12 परमप्रभुले हामीलाई सम्झनुहुन्छ।
परमप्रभुले हामीलाई आशीर्वाद दिनुहुन्छ।
परमप्रभुले इस्राएल लाई आशीर्वाद दिनुहुनेछ।
परमप्रभुले हारूनका परिवारलाई आशीर्वाद दिनुहुनेछ।
- 13 महान् र क्षुद्र दुवैलाई आशीर्वाद दिनुहुनेछ।
परमप्रभुले आफ्ना भक्तहरूलाई आशीर्वाद दिनुहुनेछ।
- 14 परमप्रभुले तिमीहरूका छोरा-छोरीहरूलाई
धेरै भन्दा धेरै नै दिऊन्।
- 15 परमप्रभु जसले स्वर्ग र पृथ्वी बनाउनु भयो,
तिमीहरूलाई आशीर्वाद दिऊन्!
- 16 स्वर्गमा परमप्रभुको अधिकारमा छ।
तर पृथ्वी उहाँले मानिसहरूका अधिकारमा दिनु भयो।
- 17 मेरेका मानिसहरूले परमप्रभुको प्रशंसा गर्दैनन्।
चिहान भित्र भएका मानिसहरूले परमप्रभुको प्रशंसा गर्दैनन्।
- 18 तर हामी अहिले परमप्रभुको प्रशंसा गर्छौं,
अनि उहाँको हामी सदा-सर्वदा प्रशंसा गर्छौं।
- परमप्रभुको प्रशंसा गर!

116

- 1 जब परमप्रभुले मेरो प्रार्थना सन्नु हुँदछ
त्यो मलाई मन पर्दछ।
- 2 जब मैले गुहार माग्दा उहाँले मलाई सहाएता दिनुहुन्छ
त्यो मलाई मन पर्छ।
- 3 म मर्न आटेको थिएँ। मृत्युको डोरीहरूले मलाई वरिपरि बाँधिपेको थियो।
चिहान मेरो वरिपरि थियो
म भयभीत र चिन्तित थिएँ।
- 4 तब मैले परमेश्वरको नाउँ डाकें।
मैले भने, “परमप्रभु, मलाई बचाउनु होस्!”
- 5 परमप्रभु धार्मिक र करुणामय हुनुहुन्छ।
हाम्रा परमेश्वर कृपालु हुनुहुन्छ।
- 6 परमप्रभुले असहाय मानिसहरूको हेरचाह गर्नु हुन्छ।

- म असहाय थिएँ अनि परमप्रभुले मलाई बचाउनु भयो।
 7 हे मेरो प्राण, विश्राम गर!
 परमेश्वरले तिमीलाई हेरचाह गरिरहनु भएको छ।
 8 हे परमेश्वर, तपाईंले मेरो प्राणलाई मृत्युबाट बचाउनु भयो।
 तपाईंले मेरो आँसुहरू थामिदिनु भयो। तपाईंले मलाई पतन हुनदेखि जोगाउनु भयो।
 9 जीवितहरूको देशमा पनि
 म परमप्रभुको सेवा अनवरत गर्नेछु।
 10 यद्यपि मैले भने अझ पनि मेरो विश्वास थियो,
 “म सर्वनाश भएँ!”
 11 हो, मलाई विश्वास थियो, जब म डराएको थिएँ, मैले भने,
 “सबै मानिसहरू झूटा छन्!”
 12 म परमप्रभुलाई के दिन सक्छु र?
 ममा भएका सबै कुराहरू परमप्रभुले नै दिनु भएको हो।
 13 उहाँले मलाई बचाउनु भयो,
 यसकारण म उहाँलाई अर्घ बलि चढाउनेछु।
 अनि म परमप्रभुको नाउँ बोलाउनेछु।
 14 परमप्रभुले वचन दिएको कुराहरू म परमेश्वरलाई दिनेछु।
 म अब सम्पूर्ण मानिसहरूका समक्षमा जानेछु।
 15 परमेश्वरका भक्तजनहरू मध्ये एउटै पनि मर्यो भने त्यो उहाँको निम्ति महत्वपूर्ण हुनेछ।
 परमप्रभु तपाईंको दासहरू मध्ये म एक हुँ।
 16 हे परमप्रभु, म तपाईंको दास हुँ।
 म तपाईंकी एकजना सेविकाको बालक हुँ।
 परमप्रभु, तपाईं नै मेरो प्रथम गुरु हुनुहुन्थ्यो!
 17 म तपाईंलाई धन्यवादको भेटी टक्क्याउने छु।
 म परमप्रभुको नाउँ पुकार्नेछु।
 18 आफुले वचन दिएको कुराहरू म परमेश्वरलाई दिनेछु।
 अब म सम्पूर्ण मानिसहरूको समक्ष जाने छु।
 19 म यो सब यसश्लेमको मन्दिरमा गर्नेछु,
 र परमप्रभुको मन्दिरको आँगनमा गर्नेछु।

परमप्रभुको प्रशंसा गर!

117

- 1 हे सबै जातिका मानिस हो, परमप्रभुको प्रशंसा गर।
 हे सबै मानिसहरू हो, परमप्रभुको प्रशंसा गर।
 2 परमेश्वरले हामीलाई असाध्यै प्रेम गर्नुहुन्छ!
 अनि परमेश्वर सदा-सर्वदाको निम्ति हाम्रो विश्वासयोग्य हुनुहुनेछ!

परमप्रभुको प्रशंसा गर!

118

- 1 परमप्रभुलाई आदर गर किनभने उहाँ परमेश्वर हुनुहुन्छ।
 उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा सर्वदा रहनेछ!

- 2 झझाएल ले यसो भन्छ,
“उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा सदा सर्वदा रहनेछ!”
- 3 पूजाहारीहरू यसो भन्छन्,
“उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्त सम्म रहनेछ!”
- 4 मानिसहरूले परमप्रभुलाई पुज्दै यसो भन्दछन्,
“उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्त रहनेछ!”
- 5 म संकटहरूमा फँसेको थिएँ। यसैले सहायताको निम्ति मैले परमप्रभुलाई डाकेँ।
परमप्रभुले त्यसको जवाफ दिनुभयो अनि मलाई मुक्त पार्नुभयो।
- 6 परमप्रभु मसँग हुनुहुन्छ, यसैले म भयभीत छैन।
मानिसहरूले मलाई कुनै प्रकारको हानी पुर्याउन सक्तैन।
- 7 परमप्रभु मेरो सहयोगी हुनुहुन्छ
म मेरो शत्रुहरू परास्त भएको देख्छु।
- 8 मानिसहरूमा भरोसा राख्नु भन्दा
परमप्रभुमाथि नै भरोसा राख्नु उत्तम हो।
- 9 तिमीहरूका नेताहरूमा भरोसा राख्नु भन्दा
परमप्रभुमाथि नै भरोसा राख्नु उत्तम हो।
- 10 धेरै शत्रुहरूले मलाई घेरि राखे
तर परमप्रभुको शक्तिले ती शत्रुहरूलाई मैले परास्त पारेँ।
- 11 शत्रुहरूले मलाई घरि-घरि घेरी रहे।
मैले तिनीहरूलाई परमप्रभुको शक्तिले परास्त पार्दै गएँ।
- 12 शत्रुहरूले मलाई त्यसरी घेरे जसरी भीरु माउरीहरूले घेर्दछ।
तर, तिनीहरू छिट्टै नाश भएर गए जसरी पराल एकै छिनमा जलेर जान्छ।
मैले तिनीहरूलाई परमप्रभुको शक्तिले परास्त पारेँ।
- 13 मेरो शत्रुहरूले ममा आक्रमण गरे अनि लगभग नष्ट गरीसकेका थिए।
तर परमप्रभुले मलाई साथ दिनुभयो।
- 14 परमप्रभु मेरो शक्ति र विजयी गीत हुनुहुन्छ।
उहाँले मलाई बचाउनु हुन्छ!
- 15 तिमीले विजयी उत्सवहरू शिष्ट मानिसहरूका घरमा मानेको हुन सक्छौ।
परमप्रभुले आफ्नो महान् प्रभाव फेरि एकपल्ट दर्शाउनु भयो।
- 16 परमप्रभुको पाखुराहरू विजयी भएर उठे।
परमप्रभुले आफ्नो महान् प्रभाव फेरि एकपल्ट दर्शाउनु भयो।
- 17 म बाँच्ने छु मर्ने छैन
अनि परमप्रभुले के गर्नुभयो भनेर बताउनेछु।
- 18 परमप्रभुले मलाई दण्ड दिनु भयो,
तर उहाँले मलाई मर्न दिनु भएन।
- 19 असल प्रवेशद्वारहरू, मेरो निम्ति खोलियो
अनि म भित्र आउने छु र परमप्रभुलाई पूज्ने छु।
- 20 तिनीहरू परमप्रभुको प्रवेशद्वारहरू हुन्।
विशेष धर्मी मानिसहरू मात्र त्यहाँबाट जान सक्दछन्।
- 21 परमप्रभुले, मेरो प्रार्थनाको जवाफ दिनु भएकोमा धन्यवाद प्रकट गर्दछु।
मलाई बचाउनु भएकोमा धन्यवाद प्रकट गर्छु।
- 22 जुन ढुङ्गा निर्माणकर्ताहरूले लिन चाहेनन्।

त्यही मूल ढुङ्गा* हुन गयो।

23 परमप्रभुले यस्तो बनाउनु भयो।

अनि हामीले यसलाई आश्चर्यजनक भनेर सोच्यौं!

24 आज त्यो दिन हो जुन परमप्रभुले बनाउनु भयो।

फेरि आज प्रफुल्लित र खुशी हौं!

25 मानिसहरूले भने, “परमप्रभुको प्रशंसा गर!

परमप्रभुले हामीलाई बचाउनु हुन्छ!

26 परमप्रभुको नाउं गरेर आउने मानिसहरूलाई स्वागत छ।”

पूजाहारीहरूले जवाफ दिए, “हामी तपाईंलाई परमप्रभुको मन्दिरमा स्वागत गर्दछौं!

27 परमप्रभुने परमेश्वर हुनुहुन्छ। अनि उहाँले हामीलाई ग्रहण गर्नु हुन्छ।

भेडाका पाठालाई बलिदानको लागि बाँध अनि यसलाई वेदीको सीङ तर्फ ल्याऊ।”

28 परमप्रभु, तपाईं मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ। म तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छु।

परमप्रभु, म तपाईंको प्रशंसा गर्छु।

29 परमप्रभुको प्रशंसा गर किनभने उहाँ भलो हुनुहुन्छ।

उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा सदा सर्वदा रहेनेछ।

119

अलिफ्

1 शूद्र जीवन जिउने मानिसहरू खुशी हुन्छन्।

ती मानिसहरूले परमप्रभुको उपदेशहरू फछ्याउँदछ।

2 परमप्रभुको करार जसले पालन गर्छ ती मानिसहरू सुखी हुन्छन्।

तिनीहरूले परमप्रभुलाई आफ्ना सम्पूर्ण हृदयबाटै खोज्दछन्।

3 ती मानिसहरूले अनुचित कामहरू गर्दैनन्,

तिनीहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्दछन्।

4 परमप्रभु, तपाईंले आफ्ना आज्ञाहरू हामीलाई दिनु भयो

अनि ती आज्ञाहरू पूर्ण हृदयले पालन गर्नु भनेर बताउनु भयो।

5 परमप्रभु, यदि सँधै तपाईंको

विधिहरू पालन गर्ने भने,

6 तब म कहिल्यै पनि लज्जित हुने छैन

जब म तपाईंको आज्ञाहरू पालन गर्छु।

7 जस्तो म तपाईंको न्याय र सद्गुणको अध्ययन गर्छु

म सौँचो रूपमा तपाईंको सम्मान गर्नेछु।

8 परमप्रभु, म तपाईंका आज्ञाहरू पालन गर्नेछु,

कृपया मलाई नत्याग्नु होस्!

बेथ्

9 तपाईंको विधिहरू अपनाएर

कसरी एउटा युवा मानिस सौँचो जीवन जिउन सक्छ?

10 म सम्पूर्ण हृदयबाट परमेश्वरको सेवा गर्ने कोशिश गर्दछु।

परमेश्वर, तपाईंका आदेशहरू पालन गर्नलाई मलाई साथ दिनुहोस्।

11 मैले तपाईंको उपदेशहरू होशियारी साथ कण्ठस्थ गरे।

किनभने तपाईंको विस्द्वामा म पाप नगर्छु।

* 118:22: मूल ढुङ्गा निर्माण गर्दाको “मुख्य ढुङ्गा” वा “कुने ढुङ्गा।”

- 12 हे परमप्रभु, तपाईंको प्रशंसा होस्।
मलाई तपाईंको विधिहरू सिकाउनु होस्।
- 13 म तपाईंको ज्ञानपूर्ण विधिहरूको बारेमा बताउने छु।
- 14 म अरू केही भन्दा तपाईंको करार नै अध्ययन गर्दा
आनन्द पाउँछु।
- 15 म तपाईंको विधि विषयमा चर्चा गर्नेछु।
म तपाईंको जिउने पथको अनुसरण गर्नेछु।
- 16 म तपाईंको नियमहरूमा रमाउने छु
म तपाईंका वचनहरू भुल्ने छैन।
- गिमेल्**
- 17 मेरो निम्ति राम्रो गर्नुहोस्, ताकि म बाँच्न सकौं
अनि तपाईंको आज्ञा पालन गर्ने छु।
- 18 हे परमप्रभु, मेरो आँखाहरू उघारी दिनुहोस् ताकि तपाईंका शिक्षाहरू हेर्न सकूँ
अनि तपाईंका चमत्कारी कार्यहरू अध्ययन गर्न सकूँ।
- 19 म यस पृथ्वीमा भौतारी हिँड्ने परदेशी जस्तै हुँ।
मैले तपाईंका आज्ञाहरू जान्नु परेको छ।
परमप्रभु, तपाईंका उपदेशहरू मबाट नलुकाउनुहोस्।
- 20 म सारा समय तपाईंको विधिहरू
अध्ययन गर्न चाहन्छु।
- 21 हे परमप्रभु! तपाईंले अहंकारी मानिसहरूलाई निन्दा गर्नुभयो।
अनुचित घटनाहरू तिनीहरूतर्फ घट्नेछन् तिनीहरूले तपाईंका आज्ञाहरू पालन गर्न अस्वीकार गरे।
- 22 मलाई लज्जित र व्याकुल हुन नदिनुहोस्।
मैले तपाईंको करार पालन गरेको छु।
- 23 अगुवाहरूले पनि मेरो बिरोधमा कुरा गरे।
तर म तपाईंको दास हुँ, हे परमप्रभु!
अनि मैले तपाईंको नियमहरू पढेकोछु।
- 24 तपाईंको करार मेरो सल्लाहाकार हो।
यसले मलाई हितकारी परामर्श दिदछ।

दालथ्

- 25 म चाँडै मर्नेछु। हे परमप्रभु!
तपाईंको प्रतिज्ञा बमोजिम मलाई बाँच्न दिनु होस्।
- 26 मैले आफ्नो जीवनको बारेमा तपाईंलाई बताएँ। अनि तपाईंले त्यसको प्रत्युत्तर दिनुभयो।
अब, तपाईंका नियमहरू सिकाउनु होस्।
- 27 हे परमप्रभु, तपाईंका नियमहरू बुझ्न मलाई साथ दिनुहोस्।
तपाईंले सृजना गर्नु भएका आश्चर्यजनक कुराहरूको विषयमा मलाई अध्ययन गर्न दिनुहोस्।
- 28 म दुःखीत र थकित छु।
आज्ञा दिनुहोस् अनि मलाई फेरि बलियो बनाई दिनुहोस्।
- 29 हे परमप्रभु! मलाई कठिन जीवन बाँच्न नदिनुहोस्।
तपाईंको शिक्षाहरूले मलाई बाटो देखाउनु होस्।
- 30 हे परमप्रभु! म तपाईं प्रति उदार भई बसौं भनेर रोजेको छु।
मैले सचेतपूर्ण तपाईंका निर्णयहरू मनन गरेको छु।
- 31 म तपाईंको करार-वचनमा अडिग भएर बसेछु।
मलाई असन्तुष्ट नबनाउनु होस्।
- 32 म खुशीले तपाईंको आज्ञाहरू पालन गर्नेछु।
परमप्रभु, तपाईंका आज्ञाहरूले मलाई आनन्द दिन्छ।

हेथ्

- 33 हे परमप्रभु, मलाई तपाईंका नियमहरू सिकाउनु होस्,
अनि म होशियारीसित तिनीहरूको अनुसरण गर्नेछु।
- 34 मलाई बुझ्न सहायता गर्नु होस्
अनि म तपाईंको व्यवस्था पालन गर्ने छु।
- 35 हे परमप्रभु, तपाईंको आज्ञाहरूसँग मलाई बाटो देखाउनु होस्।
म साँचो रूपले त्यो जीवन शैली अपनाउने छु।
- 36 मलाई धनाढ्य हुनुको सट्टामा
तपाईंको करारको बारेमा सोचनलाई साथ दिनुहोस्।
- 37 परमप्रभु, बेकामे मूर्तिहरूमा मेरो ध्यान पर्न नदिनु होस्।
तपाईंको तरिकामा मलाई बाँच्न दिनुहोस्।
- 38 त्यही गर्नुहोस् जुन तपाईंले आफ्नो दासलाई वचन दिनु भएको थियो
ताकि मानिसहरूले तपाईंको श्रद्धा गर्नु।
- 39 हे परमप्रभु, जुन हप्कीदिखि म डराउँछु
त्यो मबाट हटाइदिनुहोस् तपाईंको बुद्धिमानी निर्णयहरू उत्तम छन्।
- 40 हेर्नुहोस्, म तपाईंको आज्ञाहरू मन पराउँछु।
तपाईंको धार्मिकतामा मलाई बाँच्न दिनुहोस्।

वाव्

- 41 हे परमप्रभु, मलाई तपाईंका स्नेहपूर्ण करुणा तपाईंले देखाउनु होस्,
अनि तपाईंले प्रतिज्ञा दिए झैं, मलाई बचाउनु होस्।
- 42 जसले मलाई निन्दा गर्छ, तिनीहरूको निम्ति म जवाफ दिनेछु।
म साँच्चि नै तपाईंको वचनहरूमा भरोसा गर्छु।
- 43 म सधैं तपाईंको साँचो उपदेशहरू बोल्न पाऊं। हे परमप्रभु,
म तपाईंको बुद्धिमानी निर्णयहरूमा आश्रित छु।
- 44 हे परमप्रभु, म तपाईंको उपदेशहरू सदा-सर्वदा अनुसरण गर्नेछु।
- 45 यसकारण म स्वतन्त्र हुने छु।
किनभने मैले तपाईंको नियमहरू पालन गर्ने कष्ट गरेँ।
- 46 म तपाईंको करारको विषयमा राजाहरूसँग चर्चा गर्नेछु,
अनि तिनीहरूले मलाई लज्जित पार्ने छैनन्।
- 47 म तपाईंको आज्ञाहरू मनन गर्दा आनन्दित हुन्छु, परमप्रभु।
म ती आज्ञाहरू मन पराउँछु।
- 48 हे परमप्रभु, म तपाईंको आज्ञाहरूलाई प्रशंसा गर्छु। म तिनीहरूलाई मन पराउँछु।
अनि म तिनीहरूलाई अध्ययन गर्छु।

जाइन

- 49 हे परमप्रभु, मप्रति गर्नु भएको प्रतिज्ञा याद गर्नुहोस्।
त्यो प्रतिज्ञाले मलाई आशा दिएकोछ।
- 50 म पीडित थिएँ, र तपाईंले मलाई सान्त्वना दिनुभयो।
तपाईंका वचनहरूले मलाई फेरि एकपल्ट जीवित तुल्यायो।
- 51 ती घमण्डीहरूले मलाई लगातार अपमान गरे,
तर मैले तपाईंका शिक्षाहरूको अनुसरण गर्न छोडिनँ।
- 52 हे परमप्रभु, म सधैं तपाईंको बुद्धिमानी निर्णयहरूले
मलाई सान्त्वना दिदछ।
- 53 जब मैले ती दुष्ट मानिसहरूले तपाईंको उपदेशहरू
मान्न छाड्दै गएको देखेर म क्रोधित भएँ।
- 54 मेरो प्रवासको घरमा तपाईंका नियमहरू नै

मेरो गीतहरू भएका छन्।

55 हे परमप्रभु, मैले रातमा तपाईंको नाउँ स्मरण गरेको छु।

अनि मैले तपाईंको उपदेशहरू पनि याद गरेको छु।

56 त्यस्तो हुने गर्छ किनभने म सतर्कतासाथ तपाईंको आज्ञाहरू पालन गर्दछु।

हेथ

57 हे परमप्रभु, मैले मेरो कर्तव्य नै तपाईंको आज्ञाहरू पालन गर्नु हो भनेर निर्णय लिएँ।

58 हे परमप्रभु, म सम्पूर्ण रूपले तपाईंमाथि नै आश्रित छु

मप्रति सधैं तपाईंले वचन दिए झैं, कृपादृष्टि रहोस्।

59 मैले आफ्नो जीवनलाई खुब होशियारिसँग सोचे।

अनि म तपाईंको करार प्रति फकिएर आएँ।

60 कुनै विलम्ब नगरीकन हतारिन्दै

म तपाईंको आज्ञाहरूलाई पालन गर्नलाई फर्केँ।

61 केही दुष्ट मानिसहरूका झुण्डले मेरो बारेमा नीच कुराहरू गरे।

तर परमप्रभु मैले तपाईंको उपदेशहरू भुलिनेँ।

62 तपाईंको धार्मिक निर्णयहरूको निम्ति

धन्यवाद दिन म रातमा उठेँ।

63 ज-जसले तपाईंलाई पूज्दछन म ती सबै मानिसहरूको साथी हुँ।

म ती सबै मानिसहरूको साथी हुँ ज-जसले तपाईंको आदेशहरू मान्दछन।

64 हे परमप्रभु, पृथ्वी तपाईंको स्नेहपूर्ण करुणाले भरिन्छ।

मलाई तपाईंको नियमहरू सिकाउनुहोस्।

तेथ

65 परमप्रभु, तपाईंले आफ्नो दासको लागि असल काम गर्नुभयो।

तपाईंले वचन दिएकै अनुसार काम गर्नुभयो।

66 हे परमप्रभु, ज्ञानी निर्णयहरू लिन मलाई बुद्धि दिनुहोस्।

म तपाईंको आज्ञाहरूमा भरोसा राख्छु।

67 म पीडित हुनु भन्दा अगाडि, मैले धेरै नराम्रो कामहरू गरेको थिएँ

तर अहिले खुब सतर्क भएर तपाईंको आज्ञाहरू पालन गर्दछु।

68 परमेश्वर तपाईं भलो हुनुहुन्छ, र तपाईंले असल कामहरू गर्नुहुन्छ।

तपाईंको नियमहरू सिकाउनु होस्।

69 मानिसहरू ज-जसले आफूलाई म भन्दा उत्तम ठान्दछ तर तिनीहरूले मेरो बारेमा झूटा कुराहरू गर्छन्।

तर परमप्रभु मेरो सम्पूर्ण हृदय सहित म तपाईंको आज्ञाहरू लगातार पालन गर्छु।

70 ती मानिसहरू अत्यन्त मूर्ख छन्।

तर म तपाईंका उपदेशहरू अध्ययन गर्दा आनन्दित हुन्छु।

71 मेरो निम्ति वेदना उत्तम थियो।

मैले तपाईंको नियमहरू सिकेँ।

72 हे परमप्रभु, तपाईंका उपदेशहरू मेरो लागि असल छन्।

तिनीहरू एक हजार टुक्रा चाँदी र सुनहरूभन्दा उत्तम छ।

योद्

73 हे परमप्रभु, तपाईंले मलाई बनाउनु भयो अनि मलाई सघाउनु भयो।

मलाई तपाईंका आज्ञाहरू सिक्नु र बुझ्नुलाई सहयोग गर्नुहोस्।

74 हे परमप्रभु! तपाईंका भक्तजनहरूले मलाई हेर्दछन् र आदर गर्दछन्।

तिनीहरू खुशी छन् किनभने तपाईंले जे भन्नुभयो मैले त्यसैमा विश्वास गरेँ।

75 हे परमप्रभु, म जान्दछु कि तपाईंका निर्णयहरू निष्पक्ष छन्।

अनि तपाईंले मलाई दण्ड दिनु सठीक थियो।

76 अब, तपाईंको स्नेहपूर्ण करुणाले मलाई सान्त्वना दिनुहोस्।

तपाईंको प्रतिज्ञा बमोजिम मलाई सान्त्वना दिनुहोस्।

- 77 हे परमप्रभु, मलाई सान्त्वना दिनुहोस् र मलाई बाँच्न दिनुहोस्।
म तपाईंको शिक्षाहरूमा आनन्दित हुन्छु।
- 78 मानिसहरू ज-जसले तिनीहरू मभन्दा असल हुँ भनेर सोचे, मेरो बारेमा झटो बोले।
ती मानिसहरू लज्जित होऊन्। परमप्रभु, म तपाईंको व्यवस्था सिक्छु, पढछु।
- 79 भरोसा गर्छु तपाईंको भक्तजनहरू मकहाँ फर्केर आऊन।
यसकारण तिनीहरूले तपाईंको करारवचनहरू सिक्न सक्छन्।
- 80 परमप्रभु, मैले तपाईंको आज्ञाहरू सम्पूर्ण प्रकारले पालन गर्न सक्छु
ताकि म लज्जित हुने छैन।

काफ्

- 81 म मर्न आँटोको छु। तपाईंले मलाई बचाउनु हुन्छ भनेर पछिरेहेछु।
तर परमप्रभु, तपाईंले भनेका कुराहरूमा म भरोसा गर्छु।
- 82 मैले तपाईंको प्रतिज्ञा लगातार हेरिरहेकोछु।
तर मेरो आँखाहरू शिथिल भइरहेछन् परमप्रभु, कहिले मलाई सान्त्वना दिनुहुन्छ?
- 83 म धूर्वोमाथि झुण्डियाएर राखिएको सुक्खा छालाको थैलो भए तापनि,
तपाईंको नियमहरू भुल्ने छैन।
- 84 म कहिले सम्म बाँच्ने छु?
हे परमप्रभु, जसले मेरो खेदो गरे, ती मानिसहरूलाई कहिले सजाय दिनु हुन्छ?
- 85 कतिपय अहकारी मानिसहरूले मलाई झटो कुराहरू जुन तपाईंको
उपदेशहरूको विरुद्ध हुन् तीद्वारा मलाई प्रहार गरे।
- 86 हे परमप्रभु, मानिसहरू सबैले तपाईंको आज्ञाहरूमाथि भरोसा गर्न सक्छन्,
ती मानिसहरूले बिना कारणै मेरो खेदो गरे। मलाई सहायता दिनुहोस्!
- 87 ती मानिसहरूले प्रायः मलाई ध्वंश गरिसके।
तर मैले तपाईंको आज्ञाहरू मान्न छाडिर्ने।
- 88 हे परमप्रभु, तपाईंको स्नेहपूर्ण करुणा मलाई दर्शाउनु होस्
अनि मलाई बाँच्न दिनुहोस्। तपाईंले जे भन्नुहुन्छ म त्यही गर्नेछु।

लामेद

- 89 हे परमप्रभु, तपाईंका वचनहरू सदा-सर्वदा रहनेछन्। तपाईंका वचनहरू स्वर्गमा पनि अनन्त रहनेछन्।
- 90 तपाईं सदा-सर्वदा विश्वासी हुनुहुन्छ।
हे परमप्रभु, तपाईंले पृथ्वी सृजना गर्नुभयो, अनि यो अज्ञ विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ।
- 91 तपाईं कै नियमहरूले गर्दा, यो आज सम्म जीवित रहेको छ
किनभने यसले तिनीहरूलाई दासले झैं पालन गर्दछ।
- 92 यदि तपाईंको शिक्षाहरूमा मैले आनन्द नलिएको भए,
मेरो पीडाहरूले मलाई ध्वंश पार्ने थियो।
- 93 हे परमप्रभु, म तपाईंको आज्ञाहरू कहिल्यै भुल्ने छैन
किनभने तिनीहरूले मलाई बाँच्न दिए।
- 94 हे परमप्रभु, म तपाईंकै हुँ, यसैले मलाई बचाउनु होस्।
किनभने मैले तपाईंको आज्ञाहरू पालन गर्न यथाशक्य कोशिश गरे।
- 95 दुष्ट मानिसहरूले मलाई ध्वंश गर्ने प्रयास गरे।
तर तपाईंको नियमले मलाई ज्ञानी बनायो।
- 96 तपाईंको नियमहरू बाहेक
प्रत्येक कुराको आफ्नो सीमा हुन्छ।

मेम्

- 97 हे परमप्रभु! म तपाईंका व्यवस्थालाई माया गर्छु।
म त्यसको विषयमा सदाकाल भन्ने गर्छु।

- 98 हे परमप्रभु, तपाईंको आज्ञाहरूले मलाई मेरो शत्रुहरूभन्दा बढता ज्ञानी बनाउँदछ।
तपाईंको नियमहरू मसँग सदैव रहन्छ।
- 99 म आफ्ना शिक्षकहरू भन्दा पनि ज्ञानी छु
किनभने म तपाईंको करार-वचनको अध्ययन गर्दछु।
- 100 मेरो समझदार नेताहरूले भन्दा मैले बढता बुझेको छु
किनभने म तपाईंको आज्ञाहरू राख्दछु।
- 101 मेरो प्रत्येक पाठशालाहरू
बेटीक मार्गहरूबाट अलग्ग राखी दिनु भयो।
- 102 यसैले तपाईं मेरो गुरू हुनुहुन्छ
यसैले तपाईंको नियमहरू पालन गर्न देखि म रोकिने छैन।
- 103 तपाईंका वचनहरू मेरो मुखमा
मह भन्दा पनि मीठा छन्।
- 104 तपाईंका शिक्षाहरूले मलाई ज्ञानी बनाउँदछ,
यसैले म झूटा शिक्षाहरूलाई घृणा गर्दछु।

नुन

- 105 हे परमप्रभु, तपाईंका वचनहरू बत्ती हुन्
जसले मेरो बाटोहरू उज्यालो पार्छन्।
- 106 तपाईंको नियमहरू असल छन्।
म ती नियमहरू पालन गर्ने कसम खाँदछु अनि म आफ्नो वचन राख्छु।
- 107 हे परमप्रभु, म धेरै समयदेखि पीडित रहेको छु।
कृपया तपाईंको प्रतिज्ञा अनुसार मलाई पुनर्जीवित पार्नु होस्!
- 108 हे परमप्रभु, मेरो प्रशंसा ग्रहण गर्नुहोस्।
अनि तपाईंका नियमहरू सिकाउनु होस्।
- 109 मेरो प्राण अनवरत विपदमा परेको छ
तर मैले तपाईंको शिक्षाहरू भुलेको छैन।
- 110 दुष्ट मानिसहरूले मलाई पासोमा फसाउँन कोशिश गरे।
तर मैले तपाईंको आज्ञाहरूलाई उल्ङ्घन गरिनेँ।
- 111 हे परमप्रभु, म सधैं तपाईंको करार पत्र पालन गर्नेछु।
यसले मलाई खुशी पार्दछ।
- 112 म मेरो जीवनको अन्त सम्म नै,
यथाशक्य तपाईंको विधिहरू पालन गर्ने प्रयास गर्नेछु।

समेख

- 113 हे परमप्रभु, म त्यस्ता मानिसहरूलाई घृणा गर्छु, जो तपाईं प्रति पूर्ण रूपले विश्वासी छैनन्।
तर म तपाईंको शिक्षाहरू मन पराउँछु।
- 114 मलाई लुकाउनु होस् र रक्षा गर्नुहोस्।
हे परमप्रभु, तपाईंले भन्नु भएका प्रत्येक कुरामा म भरोसा गर्छु।
- 115 हे परमप्रभु, दुष्ट मानिसहरूलाई मेरो नजीक आउन नदिनुहोस्
अनि म परमेश्वरको आज्ञाहरू पालन गर्नेछु।
- 116 हे परमप्रभु, तपाईंले वचन दिए जस्तै मलाई सघाउनु होस्, अनि म बाँच्ने छु।
म तपाईंमा भरोसा राख्छु यसर्थ मलाई असन्तुष्ट नपार्नु होस्।
- 117 मलाई साथ दिनुहोस्, परमप्रभु र म जोगिने छु।
म तपाईंका आज्ञाहरू अनन्त सिक्ने छु।
- 118 हे परमप्रभु, तपाईंका विधिहरू भङ्ग गर्नेहरूदेखि तपाईं विमुख भएर जानु हुन्छ।
किनभने तिनीहरूले तपाईंको करार अनुसार हिँडछु भनेर झूटो बोले।
- 119 परमप्रभु, पृथ्वीमा तपाईंले दुष्ट मानिसहरूलाई मैला पुछेको जस्तो फर्थाँकिदिनु भयो।

यसैले म तपाईंको करारलाई सर्वदा मान्ने नै छु।

- 120 हे परमप्रभु, म तपाईंबाट भयभीत छु।
म डराउँछु र तपाईंका विधिहरूको आदर गर्दछु।

ऐन

- 121 मैले के सही र के राम्रो त्यही गरेकोछु।
हे परमप्रभु, मलाई ती मानिसहरूकहाँ नदिनु होस् जसले मलाई आघात पुर्याउन चाहन्छन्।
- 122 मप्रति असल रहने कसम खानुहोस्। म तपाईंको दास हूँ।
हे परमप्रभु, ती अंहकारीसहरूलाई मप्रति आघात पुर्याउन नदिनुहोस्।
- 123 हे परमप्रभु, तपाईंबाट सहायताको र तपाईंको राम्रो वचनको निम्ति बाटो हेर्दा हेर्दा मेरो आँखाहरू टट्टाई सके।
- 124 म तपाईंको दास हूँ। तपाईंको स्नेहपूर्ण करुणा मलाई देखाउनु होस्।
मलाई तपाईंको विधिहरू सिकाउनु होस्।
- 125 म तपाईंको दास हूँ, मलाई बुझ्ने सामर्थ्य पार्नुहोस्
ताकि तपाईंको करार-वचन म बुझ्न सकूँ।
- 126 हे परमप्रभु, यो तपाईंले केही गर्ने समय हो।
मानिसहरूले तपाईंको विधिहरू भङ्ग गरे।
- 127 हे परमप्रभु, म खाटी सुन भन्दा पनि
तपाईंको आज्ञाहरू मन पराउँछु।
- 128 म खुब होशियारीसँग तपाईंको आज्ञाहरू पालन गर्छु।
म झटो शिक्षाहरूलाई घृणा गर्दछु।

पे

- 129 हे परमप्रभु, तपाईंको करार अद्भूत छ।
यसकारण म त्यसको अनुसरण गर्दछु।
- 130 कुनै ज्योतिले तिनीहरूलाई बाँच्ने ठीक तरिका देखाए झैं मानिसहरूले तपाईंको शब्दहरू बुझ्न शुरू गरे।
तपाईंका वचनले सामान्य भन्दा सामान्य मानिसहरूलाई सम्म बुद्धिमानी बनाउँदछ।
- 131 हे परमप्रभु, म साँचो रूपले तपाईंका आज्ञाहरू मनन गर्न चाहन्छु,
म त्यो स्वास रोकिएर अधैर्यपूर्ण पखिँरहेको मानिस जस्तो छु।
- 132 हे परमेश्वर, मलाई हेर्नुहोस् र म प्रति कृपालु बन्नु होस्।
जसले तपाईंको नाउँ जपदछ ती मानिसहरूका लागि सही के हो त्यो काम गर्नुहोस्।
- 133 हे परमप्रभु, तपाईंले कसम खाए झैं मलाई डोर्याउनु होस्
मतर्फ कुनै प्रकारको दुर्घटना घट्न नदिनुहोस्।
- 134 हे परमप्रभु, मलाई दुःख-कष्ट दिने मानिसहरूबाट बचाउनु होस्
अनि म तपाईंको आज्ञाहरू पालन गर्ने छु।
- 135 हे परमप्रभु, मलाई ग्रहण गर्नुहोस्,
अनि आफ्नो नियमहरू सिकाउनुहोस्।
- 136 म आँसुका बलिन्द्रधारा नदी सरी बहाएर रोएँ
किनभने कसैले पनि तपाईंको शिक्षाहरू पालन गरेनन्।

त्साधे

- 137 हे परमप्रभु, तपाईं धर्मी हुनुहुन्छ।
तपाईंका नियमहरू सही र इमान्दार छन्।
- 138 तपाईंले हामीलाई आफ्ना करारमा धार्मिक नियमहरू दिनुभयो।
हामी साँचै नै तिनीहरूमा भरोसा गर्न सक्छौं।
- 139 मेरो उत्साहले मलाई ध्वंश पारिरहेछ।
म अत्यन्त उदास छु किनभने मेरो शत्रुहरूले तपाईंको आज्ञाहरू भुले।
- 140 हामीले प्रमाण पनि दियो कि हामी तपाईंके वचनमा विश्वास गर्छौं, परमप्रभु।

अनि म यसलाई मन पराउँछु।

- 141 म क्षुद्र र तुच्छ छु, अनि मानिसहरूले मेरो आदर गर्दैनन्।
तर म तपाईंको आज्ञाहरू भुल्ने छैन।
- 142 परमप्रभु, तपाईंको धार्मिकता चिरस्थायी छ।
अनि तपाईंको उपदेशहरू विश्वास गर्न सकिन्छ।
- 143 मसँग संकट र दुःखका दिनहरू छँदै थिए
तर म तपाईंको आज्ञाहरूमा आनन्द लिन्छु।
- 144 तपाईंको करार अनन्तको लागि असल छ।
यसलाई समझशक्ति दिनुहोस् ताकि म बाँच्न सकुँ।

कोफ

- 145 हे परमप्रभु, म मेरो सम्पूर्ण हृदयले तपाईंलाई डाक्दछु।
मलाई जवाफ दिनुहोस्! म तपाईंको आज्ञाहरू पालन गर्छु।
- 146 हे परमप्रभु, म तपाईंलाई डाक्दछु मलाई बचाउनु होस्!
अनि म तपाईंको करार पालन गर्नेछु।
- 147 तपाईंलाई प्रार्थना गर्न म बिहानै उठ्दछु।
म तपाईंले भन्नुभएको कुरामा विश्वास गर्दछु।
- 148 तपाईंका वचनहरू मनन गर्न
म रातमा अबर सम्म बस्छु।
- 149 आफ्नो सारा प्रेमले, मलाई बोलाउनु होस्।
हे परमप्रभु, तपाईंले ठीक भनेका कुरा नै गर्नु अनि मलाई बाँच्न दिनुहोस्।
- 150 मानिसहरूले मेरो विरुद्ध दुष्ट योजनाहरू बनाइरहेछन्।
ती मानिसहरूले तपाईंको शिक्षाहरू अनुसरण गर्दैनन्।
- 151 परमप्रभु, तपाईं मेरो नर्जिक हुनुहुन्छ।
अनि तपाईंका सबै आदेशहरूमा भरोसा गर्न सकिन्छ।
- 152 धेरै वर्ष अघिदेखि तपाईंको करारबाट सिकें
कि तपाईंको उपदेशहरू अनन्त रहने छन्।

रेश

- 153 हे परमप्रभु, मेरो पीडाहरू हेर्नुहोस् र मलाई बचाउनु होस्।
मैले तपाईंको उपदेशहरू भुलेको छैन।
- 154 हे परमप्रभु, मेरो लडाईं मेरो निम्ति लडि दिनु होस् र मलाई बचाउनु होस्।
तपाईंले वचन दिए जस्तै मलाई बाँच्न दिनुहोस्।
- 155 दुष्ट मानिसहरूले जित्रे छैन
किनभने तिनीहरूले तपाईंको नियमहरू मान्दैनन्।
- 156 हे परमप्रभु, तपाईं कृपालु हुनुहुन्छ।
तपाईंले ठीक भनेकै काम गर्नु, र मलाई बाँच्न दिनुहोस्।
- 157 मेरो धेरै शत्रुहरू छन् मलाई घात गर्नेहरू धेरै छन्
तर मैले तपाईंको करार-वचन अनुसरण गर्नुदेखि रोकिने छैन।
- 158 म ती विश्वासघातीहरूलाई देख्छु, तिनीहरूले तपाईंको वचनको पालन गर्दैनन्
र म तिनीहरूलाई घृणा गर्छु।
- 159 हेर्नुहोस्, मैले तपाईंको आज्ञाहरू पालन गर्न यथासक्य कोशिश गरे।
हे परमप्रभु, तपाईंको सारा प्रेमसहित, मलाई बाँच्न दिनुहोस्।
- 160 हे परमप्रभु, आदि कालदेखि नै, सारा तपाईंका वचनहरू भरोसा गर्न सकिन्थ्यो।
अनि तपाईंको धार्मिक नियमहरू सदा-सर्वदा रहनेछन्।

शीन्

- 161 प्रभावशाली शासकहरूले अकारण मलाई आक्रमण गरे।

- तर डर राख्दछु र तपाईंको नियमलाई आदर गर्दछु।
- 162 परमप्रभु, तपाईंको वचनले मलाई आनन्दित तुल्यायो,
धेरै धन पाएर अत्यन्त खुशी भएको मानिसलाई जस्तो।
- 163 म झूटाहरूलाई घृणा गर्दछु! म तिनीहरूलाई तिरस्कार गर्दछु!
तर परमप्रभु म तपाईंको शिक्षाहरू मन पराउँछु।
- 164 दिनमा सातपल्ट म तपाईंको प्रशंसा गर्छु।
किनकि तपाईंका नियमहरू असल छन्।
- 165 मानिसहरू जसले तपाईंको उपदेश मन पराउछन् तिनीहरू साँचो रूपमा शान्तिमा पुग्दछन्।
केहीले पनि तिनीहरू पतन गराउन सक्दैन।
- 166 हे परमप्रभु, म तपाईंलाई पछिरेहेछु।
मलाई बचाउनु होस् भनेर मैले तपाईंको आज्ञाहरू पालन गरेँ।
- 167 मैले तपाईंको करार-वचनलाई अनुसरण गरेँ।
हे परमप्रभु, म तपाईंको व्यवस्था बढता नै मान्दछु।
- 168 मैले तपाईंको करार र आज्ञाहरू पालन गरे।
हे परमप्रभु, मैले गरेका सबै कुराहरू तपाईंलाई थाहा छ।
- ताव्
- 169 हे परमप्रभु, मेरो खुशीका गीतलाई सुन्नुहोस्।
तपाईंले कसम खाए जस्तै मलाई बुद्धिमानी बनाउनु होस्।
- 170 परमप्रभु, मेरो प्रार्थना सुनी दिनुहोस्।
तपाईंले वचन दिए झैं मलाई बचाउनु होस्।
- 171 म प्रशंसाको गीत गाँउछु।
किनभने तपाईंले मलाई आफ्नो नियमहरू सिकाउनु भयो।
- 172 तपाईंको वचनहरू जवाफ दिन मलाई सहयोग गर्नुहोस् र मलाई मेरो गीत गाउन दिनुहोस्।
परमप्रभु, तपाईंको सारा नियमहरू असल छन्।
- 173 मैले तपाईंका आज्ञाहरू पालन गर्न खोजेँ।
यसैले पुग्नु होस् र मलाई साथ दिनुहोस्।
- 174 हे परमप्रभु, म चाहन्छु, मलाई बचाउनु होस्।
तर तपाईंको शिक्षाहरूले मलाई खुशी पार्छन्।
- 175 मलाई बाँच्न दिनुहोस् र तपाईंको प्रशंसा गर्न दिनुहोस्,
परमप्रभु! तपाईंका नियमहरूले मलाई सघाओस्।
- 176 म हराएको भेंडा सरह भड्किरहेँ।
हे परमप्रभु, आएर मलाई खोज्नु होस्।
म तपाईंको दास हूँ,
अनि मैले तपाईंको भरोसा भुलेको छैन।

120

मन्दिर तर्फ गइरहेको बेलाको गीत वा भजन।

- 1 म संकटमा थिएँ,
मैले परमप्रभुको सहायता मागें।
अनि उहाँले मलाई बचाउनु भयो!
- 2 हे परमप्रभु, मलाई ती मानिसहरूबाट जोगाउनु होस् जसले मेरो बारेमा झूटो बोले
ती मानिसहरूले भनेका कुराहरू सत्य थिएनन्।
- 3 झूटो बोल्नहरू, तिमीहरूले के पाउँछौं भनेर सोच्यौं?
जान्दछौ तिमीहरू आफ्नो झूटो कुराहरूबाट के पाउँछौं।

- 4 सैनिकको तीखो बाणले
र तातो कोइलाहरूले दण्ड दिनेछ।
- 5 तिमी झटा मानिसहरू, मोशा छेउमा बसिरहेका जस्तै यो
केदारको पालहरूभित्र बसिरहेका छौ।
- 6 म शान्ति घृणा गर्ने मानिसहरूसँग
धेरै समय सम्म बसें।
- 7 मैले भने म शान्ति चाहन्छु,
यसकारण तिनीहरूले युद्ध चाहे।

121

- मन्दिर तर्फ जाँदा दाऊदको भजन।
- 1 सहायताको निम्ति म पहाडहरू तिर हेर्छु।
तर मेरो सहायता कहाँबाट आउँछ?
- 2 मेरो सहायता स्वर्ग र पृथ्वी सृजना गर्नुहुने
परमप्रभुबाट आउँछ।
- 3 परमेश्वरले पतनहुन दिनु हुनेछैन,
तिम्रो संरक्षक निदाई जाने होइन।
- 4 इस्राएल को रक्षा गर्ने निन्दाालु हुनुहुन्न।
परमेश्वर कहिल्यै निदाउनु हुन्न।
- 5 परमप्रभु तिम्रो रक्षक हुनुहुन्छ,
उहाँले आफ्नो महान् शक्तिद्वारा तिम्रो रक्षा गर्नुहुन्छ।
- 6 तिमीलाई दिउँसो घामले
अनि राती जूनले हानि पुराउँदैन।
- 7 परमप्रभुले प्रत्येक संकटबाट तिम्रो रक्षा गर्नुहुन्छ।
परमप्रभुले तिम्रो प्राणको रक्षा गर्नुहुन्छ।
- 8 तिमी आउँदा र जाँदा परमप्रभुले रक्षा गर्नुहुनेछ।
परमप्रभुले तिमीलाई अहिले र अनन्तसम्म सहयोग गर्नुहुनेछ!

122

- मन्दिर तर्फ गइरहेको बेला दाऊदको भजन।
- 1 म अत्यन्त खुशी थिएँ जब मानिसहरूले यसो भने,
“परमप्रभुको मन्दिर तर्फ जाऊँ।”
- 2 हामी यहाँ, यरूशलेमको प्रवेशद्वारमा उभिरहेकाछौ।
- 3 यो नयाँ यरूशलेम हो!
एक संयुक्त शहर जस्तो यो शहर फेरि निर्माण गरियो।
- 4 त्यही ठाउँ हो जहाँ परिवार समूहहरू जान्छन्।
परमप्रभुको नाउँको स्तुति-गान गर्नलाई इस्राएल का मानिसहरू त्यहाँ जाँदछन्।
- 5 दाऊद परिवारका राजाहरूले त्यहाँ तिनीहरूको राज सिंहासन बनाए।
तिनीहरूले मानिसहरूको न्याय गर्न राज सिंहासन त्यहाँ बनाए।
- 6 यरूशलेममा शान्तिको निम्ति प्रार्थना गर।
“जसले तपाईंलाई प्रेम गर्दछ उसले शान्ति पाओस्।
- 7 तपाईंको पर्खालहरूभित्र शान्ति छाओस्।
म आशा गर्दछु त्यहाँ तपाईंको भवनहरूको सुरक्षा हुनेछ।”

- 8 मेरो दाज्यु-भाइ र छिमेकीहरूको हितार्थ,
म यहाँ शान्ति छाओस् भनेर त्यहाँ प्रार्थना गर्दछु।
- 9 हाम्रा परमप्रभु परमेश्वरको मन्दिरको निम्ति,
म प्रार्थना गर्छु कि राम्रो कुराहरू यस शहरमा होऊन्।

123

मन्दिरतिर गइरहेको बेलाको भजन।

- 1 हे परमेश्वर, म माथि हेर्छु र तपाईंलाई प्रार्थना गर्छु।
तपाईं राजा सरह स्वर्गमा विराजमान हुनुहुन्छ।
- 2 दासहरू आफ्ना आवश्यकताको निम्ति उनीहरूको स्वामीमाथि भर पर्दछ,
दासीहरू आफ्ना मालिकनीहरू माथि भर पर्छन्,
तर हामी परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर माथि भर पर्छौं,
र उहाँबाट दया पर्खिरहन्छौं।
- 3 हे परमप्रभु, हामीमाथि तपाईंको दया रहिरहोस,
किनभने हामी धेरै समय सम्म निन्दित भएका छौं।
- 4 हामीले धेरै समयदेखि ती घमण्डी मानिसहरूबाट निन्दित भइरहेका छौं।
जसले हामीलाई हाँसो उडाउँछन् र अनादर गर्छन्।

124

दाऊद मन्दिर गइरहेका बेलाको भजन।

- 1 मलाई जवाफ देऊ, इब्राएल हामी माथि कस्तो घटना घट्ने थियो होला।
यदि परमप्रभु हाम्रो पक्षमा नभई दिएको भए?
- 2 जब मानिसहरूले हामीलाई आक्रमण गरे
त्यस समय यदि परमप्रभु हाम्रो पक्षमा नभएको भए के हुने थियो?
- 3 हाम्रा शत्रुहरूले हामीलाई जिउँदै निल्ने थिए,
जब तिनीहरू हामीमा क्रोधित हुनेगर्थे।
- 4 हाम्रो शत्रुहरूका सैनिकहरूले
हामीलाई बाढीले बगाए झैं
र नदीले हामीलाई डुबाए झैं पार्ने थिए।
- 5 ती अंहकारी मानिसहरू हाम्रा मुख-मुख सम्म उट्टे पानी भए
हामीलाई डुबाउने थियो।
- 6 परमप्रभुको प्रशंसा गर!
हाम्रा शत्रुहरूले हामीलाई पक्रन र मार्न परमप्रभुले कदापि दिनुहुन्न।
- 7 हामी जालमा फस्नु पुगेका चरा जस्तै छौं अथवा यस्तो भएर मुक्ति पाएका छौं।
जाल फाटो अनि हामी मुक्त भयौं!
- 8 हाम्रो निम्ति सहायता परमप्रभुबाट आउँदछ।
परमप्रभुले आकाश र पृथ्वी बनाउनु भयो!

125

यात्राको गीत।

- 1 मानिसहरू जसले परमप्रभुमाथि भरोसा राख्दछन् तिनीहरू सियोन पर्वत जस्तो हुनेछन्।
तिनीहरू कहिल्यै पनि हल्लिने छैनन।

तिनीहरू सदा-सर्वदा रहनेछन्।

2 पर्वतहरू सारा यरूशलेम वरिपरि छन्।

अनि परमप्रभु आफ्ना मानिसहरूको वरिपरि हुनुहुन्छ, उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई सर्व-काल रक्षा गर्नुहुनेछ।

3 दुष्ट मानिसहरूले धर्मी मानिसहरूको देशलाई अधीन गर्न कहिल्यै सक्दैन।

यदि त्यस्तो भयो भने, असल मानिसहरूले पनि अनुचित कामहरू गर्न थाल्दछन्।

4 हे परमप्रभु, धर्मी मानिसहरू प्रति हितकारी बन्नुहोस्।

पवित्र हृदय भएकाहरू प्रति हितकारी बन्नुहोस्।

5 दुष्ट मानिसहरूले कपटपूर्ण कामहरू गर्दछन्।

परमप्रभुले ती दुष्टहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ।

त्यहाँ इस्त्राएल मा शान्ति छाओस्!

126

मन्दिरमा गइरहेको बेलाको भजन।

1 जब हामीलाई परमप्रभुले एकपल्ट फर्काएर ल्याउनु हुन्छ

त्यो हाम्रो लागि सपना जस्तै लाग्नेछ!

2 हामी हर्षोल्लासले हँसिरहेको हुने छौं र खुशीका गीतहरू गाउने छौं!

अन्य सम्प्रदायका मानिसहरूले भन्नेछन्,

“परमप्रभुले इस्त्राएल का मानिसहरूका निम्ति अद्भुत काम गर्नुभयो।”

3 हो, हामी अत्यन्त खुशी हुनेछौं

यदि परमप्रभुले हाम्रो लागि त्यस्तो आश्चर्यजनक काम गरिदिनु हुन्छ भने।

4 परमप्रभु, हामीलाई फेरि एकपल्ट स्वतंत्र पार्नुहोस्,

जसरी झरना र बग्दा पानीले एकपल्ट मरुभूमि भरिनेछ।

5 एकजना मानिस उदास हुन सक्ता जब उसले बीजहरू छर्दछ।

तर त्यो खुशी हुनेछ जब बाली उठाउने समय आउँछ।

6 त्यो रून पनि सक्ता जब बीजहरू उसले खेत तर्फ बोकेर लैजादछ,

तर त्यो खुशी हुनेछ जब उसले फसल काटेर ल्याउँछ।

127

सुलेमानले रचेको, मन्दिर तर्फ जाँदैगर्दा गाएको भजन।

1 यदि घर बनाउने परमप्रभु हुनुहुन्न भने।

घर बनाउनेहरूले त्यसै तिनीहरूको समय बर्बाद गरिरहेछन्।

यदि यो शहरमाथि परमप्रभुले ध्यान दिनु भएको होइन भने

प्रहरीहरूले आफ्नो समय व्यर्थ खेर फ्याँकिरहेछन्।

2 जीवन तयार पार्ने चेष्टामा विहान चाँडै जागेर

राती ढिलो सम्म बस्नु चाँहि समय नष्टपार्नु मात्र हो।

परमेश्वरले मन पराउनु भएका आफ्ना मानिसहरू

मस्त सुतिरहेका बेला पनि ध्यानमा राख्नु हुन्छ।

3 शिशुहरू परमप्रभुकै उपहार हुन्।

आमाको शरीरबाट पुरस्कार हो।

4 आफू जवान रहेको समयमा जन्मेका छोराहरू

सिपाहीको तरकसको काँडहरू जतिकै हुन्।

- 5 जुन मानिसको आफ्नो तरकस छोराहरूले भर्छ,
त्यो अत्यन्तै खुशी हुनेछ।
त्यो मानिस कहिल्यै परास्त हुने छैन।
उसको छोराहरूले उसलाई जनसमूह समक्ष उसको शत्रुहरू विरुद्ध सहायता गर्नेछन्।

128

मन्दिर तर्फ जाँदैगर्दा गाएको स्तुतिगान।

- 1 परमप्रभुको सबै भक्तजनहरू खुशी छन्।
ती मानिसहरू परमप्रभुले रूचाएको तरिकामा बस्दछन्।
- 2 तिमीले गरेको कार्यको निम्ति तिमी खुशी हुनेछौ।
तिमी खुशी हुनेछौ, अनि हितकारी कुराहरू तिमी तिर घट्नेछन्।
- 3 घरमा, तिमी पत्नी अङ्गुरको विरूवा जस्तो फलदायक हुनेछ।
तिम्ना छोरा-छोरीहरू टेबल वरिपरि, तिमीले रोपेको फलदायक जैतूनको झ्याङ्गहरू झैं हुनेछन्।
- 4 परमप्रभुले आफ्ना भक्तजनहरूलाई यस्तै प्रकारले साँचो रूपमा आशीर्वाद दिनुहुनेछ।
- 5 सियोनबाट परमप्रभुले तिमीलाई आशीर्वाद दिऊन्।
तिमीहरूको जीवनभरि यरूशलेममा आशीर्वादको आनन्द उपभोग गर्न सक।
- 6 अनि भरोसा गर्दछ कि तिमीहरू आफ्ना नाति-पनातिहरू जन्मञ्जेल सम्म बाँच्नेछौ।

इसाएल मा शान्ति कायम रहोस्!

129

मन्दिर तर्फ जाँदैगर्दा गाएको स्तुतिगान।

- 1 मेरो जीवनकालमा प्रशस्त शत्रुहरू छँदै थिए।
इसाएल ती शत्रुहरूको बारेमा हामीलाई बताऊ।
- 2 मेरो जीवनकालमा प्रशस्त शत्रुहरू छँदै थिए
तर तिनीहरूले कहिल्यै जितेनन्।
- 3 तिनीहरूले मेरो ढाडमा गहिरो चोट नपर्नुजेल सम्म मलाई कुटे।
धेरै समय सम्म मेरो गहिरो घाउ थियो।
- 4 तर असल परमप्रभुले डोरीहरू काटीदिनु भयो
अनि ती दृष्टहरूबाट मलाई छुटकारा दिनुभयो।
- 5 मानिसहरू जसले सियोनलाई घृणा गर्छन्, तिनीहरू परास्त होऊन्।
तिनीहरू लडाइँ गर्न छाडेर भागुन्।
- 6 ती मानिसहरू छानामा भएको घाँसहरू जस्ता थिए।
ती घाँसहरू बढ्ने अगावै ओइलाए गए।
- 7 काम गर्ने मानिसले एकमुट्टी घाँस त्यहाँबाट पाउन सक्तैन।
एक थुप्रो अन्नको निम्ति पनि प्रशस्त हुँदैन।
- 8 तिनीहरूको नजिकैबाट गइरहेको मानिसहरूले यसो भन्ने छैनन्,
“परमप्रभुको आशीर्वाद तिमीहरूमा रहोस्।”
मानिसहरूले तिनीहरूलाई भन्ने छैनन्, “हामी तिमीहरूलाई परमप्रभुको नाउँमा आशीर्वाद दिनेछौ।”

130

मन्दिर तर्फ जाँदैगर्दा गाएको स्तुतिगान।

- 1 हे परमप्रभु, म गहिरो संकटमा छु।
यसैकारण म तपाईंलाई गुहार मान्छु।

- 2 मेरो स्वामी! मलाई ध्यान दिनु होस्।
मेरो गुहार प्रति ध्यान दिनु होस्।
- 3 परमप्रभु, यदि तपाईंले मानिसहरूलाई उनीहरूका पापहरूका लागि दण्ड दिनुहुन्छ भने,
कुनै मानिस पनि जिउँदो हुने थिएन।
- 4 परमप्रभु, तपाईंका मानिसहरूलाई क्षमा गरिदिनु होस्,
त्यसपछि त्यहाँ तपाईंलाई पूज्ने मानिसहरू हुनेछन्।
- 5 म परमप्रभुको साथ पाउनलाई परखी बसेको छु,
मेरो आत्माले उहाँलाई पछिन्छ,
परमप्रभुले जे भन्नुहुन्छ म त्यसमा विश्वास गर्छु।
- 6 म मेरो स्वामीलाई पछिरेहेछु।
म एकजना पहरेदार जस्तै छु, जसले बिहान नहुञ्जेल सम्म पछिरेहन्छ।
- 7 हे इस्राएल, परमप्रभुमाथि भरोसा गर।
सेहपूर्ण करुणा परमप्रभुसँग मात्र पाउन सकिन्छ।
- परमप्रभुले घरिघरि हामीलाई बचाउनु हुन्छ।
8 अनि परमप्रभुले इस्राएल वासीहरूका सारा पापहरूलाई क्षमा गरिदिनु हुन्छ।

131

- यात्रा स्तुतिगान, दाऊदको भजन।
- 1 हे परमप्रभु, म अंहकारी छैन।
म आफूलाई महत्व दिने काम गर्दिन।
- म महानकार्य गर्ने कोशिश गर्दिन
म ती कठिन-कार्यहरूको जुन कार्यहरू गर्नु मेरो निम्ति असम्भव छ।
- 2 म चुपचाप छु, मेरो प्राण शान्त छ।
आमाको काखमा भएको एक सन्तोषी बालक जस्तो
मेरो प्राण चुपचाप र शान्त छ।
- 3 हे इस्राएल वासी, परमप्रभुमाथि भरोसा गर।
उहाँलाई अहिले भरोसा गर अनि उहाँलाई सधैं भरोसा गर!

132

- मन्दिर गइरहेको बेलाको गीत वा भजन।
- 1 हे परमप्रभु! सम्झनु होस्, कसरी, दाऊद पीडित भए।
- 2 दाऊदले परमप्रभुसँग एक प्रतिज्ञा गरेका थिए।
दाऊदले याकूबका सर्वशक्तिमान् परमप्रभुसँग शपथ लिएका थिए।
- 3 दाऊदले भने, “म आफ्नो घरभित्र जाने छैन,
म आफ्नो ओछ्यानमा ढल्कने छैन,
- 4 म सुत्रे छैन
म आफ्नो आँखालाई विश्राम दिने छैन,
- 5 जबसम्म याकूबको सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको
घर बनाउन जमीन पाउँदैन, म ती कुराहरू गर्ने नै छैन!”
- 6 एफ्रातामा हामीले त्यसको विषयमा सुनेका थियौं।
हामीले किरियथ-योरीम भन्ने ठाउँमा करार पत्रको बाकस पायौं,
- 7 अब, पवित्र पालतर्फ जाऊं।
त्यस टुललाई पूजौं जहाँ परमप्रभुले आफ्ना खुट्टाहरू राख्नुहुन्छ।

- 8 परमप्रभु, आफ्नो विश्राम गर्ने ठाउँबाट उठनुहोस्। हे परमप्रभु!
तपाईंको शक्तिशाली सन्दकसित उठनु होस्।
- 9 हे परमप्रभु, तपाईंका पूजाहारीहरू धार्मिकताको पोशाकमा छन्,
तपाईंका भक्तजनहरू आनन्दित छन्।
- 10 तपाईंको आफ्ना असल दास दाऊदको निम्ति,
आफूले रोजेका राजालाई रद्द नगर्नुहोस्।
- 11 परमप्रभुले दाऊदप्रति एक प्रतिज्ञा गर्नु भएथ्यो। परमप्रभुले दाऊदप्रति विश्वासी रहन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो।
परमप्रभुले वचन दिनु भएको थियो कि दाऊद कै परिवारबाट राजाहरू आउने छन्।
- 12 परमप्रभुले भन्नुभयो, “दाऊद, यदि तिम्रा नानीहरूले मेरो करार र मैले सिकाएको नियमहरू पालन गरे भने,
तिम्रो परिवारबाट कोही एकजना सँधै राजा हुनेछ।”
- 13 परमप्रभुले आफ्नो मन्दिरको लागि सियोन भन्ने ठाउँ रोज्नु भयो।
त्यही ठाउँमा नै उहाँले आफ्नो घर बनाउन चाहनु भयो।
- 14 परमप्रभुले भन्नुभयो, “यो सदा सर्वदाको लागि मेरो ठाउँ हुनेछ।
यो ठाउँ मैले रोजेँ जहाँ म हुने छु।
- 15 म यस शहरलाई प्रशस्त खाद्य-प्रदार्थले पूर्ण रहोस् भनेर आशिष दिनेछु।
गरीब भन्दा गरीब मानिसले पनि खानलाई प्रशस्त पाउने छ।
- 16 म उनको पूजाहारीहरूलाई पनि उद्धारको बन्धन पहिर्‍याउनेछु।
अनि मेरा भक्तजनहरू यहाँ अत्यन्त खुशी हुनेछन्।
- 17 म दाऊदको परिवारलाई बलियो पार्नेछु,
यस ठाउँमा मैले आफूले रोजेका राजाको निम्ति एक बत्तीको नियुक्त गरेको छु।
- 18 म दाऊदका शत्रुहरूलाई लाज र शर्ममा ढाकि दिनेछु
तर दाऊदको राज्यलाई उत्तरोत्तर बढाई दिनेछु।”

133

यात्राको एक गीत, दाऊदको भजन।

- 1 जब दाज्यू-भाइहरू एक साथ मिलेर बस्छन
त्यो अति नै राम्रो र आनन्दपूर्ण हुँदछ।
- 2 हासूनको शिरमा पोखिएको यो एक सुगन्धित तेल जस्तो लाग्छ।
त्यो तेल उनको दाहीबाट झर्दै उनको विशेष लुगाहरूमा बहन्छ।
- 3 यो हर्मोन पर्वतबाट आएर सियोन पर्वतमा झरिरहेको हिउँ जस्तो छ।
किनभने यो सियोनमा थियो, जहाँ परमप्रभुले अनन्त जीवनको आशीर्वाद दिनुभएको थियो।

134

मन्दिर गइरहेको बेलाको भजन।

- 1 परमप्रभुको प्रशंसा गर, हे सबै दासहरू हो!
जसले रातभरि मन्दिरमा सेवा गरे।
- 2 दासहरू हो, आफ्ना पाखुराहरू उठाऊ
र परमप्रभुलाई धन्य हो भन।
- 3 परमप्रभुले सियोनबाट तिमीहरूलाई आशीर्वाद दिऊन।
जसले, स्वर्ग र पृथ्वी सृजनु भयो।

135

- 1 परमप्रभुको प्रशंसा गर!
परमप्रभुको नाउँको प्रशंसा गर!

- परमप्रभुको दासहरू, उहाँको प्रशंसा गर!
- 2 ती मानिसहरू, जो परमप्रभुको मन्दिरमा
र परमप्रभुकै मन्दिरका चोकहरूमा उभिहेका छन्, उहाँको प्रशंसा गर।
- 3 परमप्रभुको प्रशंसा गर, किनभने उहाँ भला हुनुहुन्छ।
उहाँको नाउँको प्रशंसा गर, किनभने यो आनन्दमय छ।
- 4 परमप्रभुले याकृबलाई रोज्नु भयो,
इस्राएल परमप्रभु कै हो।
- 5 म जान्दछु परमप्रभु महान हुनुहुन्छ!
हाम्रो स्वामी सबै देवताहरूभन्दा महान हुनुहुन्छ!
- 6 परमप्रभुले चाहेका जेपनि
आकाशमा, पृथ्वीमा, पातालमा, समुद्रमा र गहिरा सागरहरूमा गर्नुहुन्छ।
- 7 परमप्रभुले पृथ्वीभरि नै बादलहरू उठ्ने बनाउनु हुन्छ।
परमेश्वरले बिजुली र वर्षा पठाउनु हुन्छ।
परमेश्वरले हावा ल्याउनुहुन्छ।
- 8 परमप्रभुले प्रथम जन्मिएका सारा पुरुषहरू अनि मिश्रमा प्रथम जन्मिएका सारा पशुहरू नाश गर्नुभयो।
- 9 परमप्रभुले धेरै आश्चर्यजनक र अलौकिक कार्यहरू मिश्रमा गर्नुभयो।
परमप्रभुले फिरऊन र उनका अधिकारी प्रति त्यस्ता घटनाहरू गराउनु भयो।
- 10 परमेश्वरले धेरै ठूला-ठूला जातिहरूलाई परास्त पार्नुभयो।
शक्तिशाली राजाहरूलाई पनि उहाँले मार्नुभयो।
- 11 परमप्रभुले अमोरीहरूका राजा सीहोनलाई परास्त पार्नु भयो।
परमप्रभुले ओग भन्ने बाशानका राजालाई परास्त पार्नु भयो।
परमप्रभुले कनानका सबै जातिहरूलाई परास्त पार्नुभयो।
- 12 परमेश्वरले तिनीहरूका भूमि इस्राएल लाई सुम्पनु भयो। परमप्रभुले ती जग्गाहरू आफ्ना मानिसहरूलाई दिनुभयो।
- 13 हे परमप्रभु, तपाईंको नाउँ सदा-सर्वदा प्रख्यात रहने छ!
हे परमप्रभु, मानिसहरूले तपाईंलाई सदा-सर्वदा याद गर्नेछन्।
- 14 परमप्रभुले अन्य जातिहरूलाई दण्ड दिनु भयो
तर परमप्रभुले आफ्ना दासहरूलाई कृपादृष्टि राख्न भएको थियो।
- 15 अन्य मानिसहरूका देवताहरू सुन र चाँदीका मूर्तिहरू थिए।
तिनीहरूका देवताहरू मानिसहरूले बनाएका मूर्तिहरू मात्र थिए।
- 16 ती मूर्तिहरूका मुखहरू थिए, तर बोल्न सक्दैनथे।
ती मूर्तिहरूका आँखाहरू थिए, तर देख्न सक्दैनथे।
- 17 ती मूर्तिहरूका कानहरू थिए, तर सुन्न सक्दैनथे।
ती मूर्तिहरूका नाकहरू थिए, तर सुघन् सक्दैनथे।
- 18 तिनीहरू जसले ती मूर्तिहरू बनाए उनीहरू पनि त्यस्तै खालको हुनेछन्।
किनभने तिनीहरूले ती मूर्तिहरूमा सहायताको निम्ति भरोसा गरे।
- 19 हे इस्राएल को परिवार, परमप्रभुको प्रशंसा गर!
हे हास्रनको परिवार, परमप्रभुको प्रशंसा गर!
- 20 हे लेवीको परिवार, परमप्रभुको प्रशंसा गर!
हे परमप्रभुको भक्तजनहरू हो, परमप्रभुको प्रशंसा गर!
- 21 सियोनबाट आएका परमप्रभु धन्य हुनुभयो,
यरूशलेम र उहाँको वास-स्थानबाट

परमप्रभुको प्रशंसा गर।

136

- 1 हामी परमप्रभुको प्रशंसा गरौं! किनभने उहाँ भलो हुनुहुन्छ।
उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- 2 देवहरूका परमेश्वरलाई प्रशंसा गरौं!
उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- 3 परमप्रभुहरूका पनि महा-परमप्रभुलाई प्रशंसा गरौं!
उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- 4 परमेश्वरको प्रशंसा गरौं! जसले एकलैले नै आश्चर्यकामहरू गर्नुभयो।
उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- 5 परमेश्वरको प्रशंसा गरौं! जसले आकाश बनाउन बुद्धि लगाउनु भयो।
उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- 6 परमेश्वरले सुक्खा जमीन समुद्रमा राख्नु भयो,
उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- 7 परमेश्वरले ठूला-ठूला ज्योतिहरू बनाउनु भयो,
उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- 8 दिनमा शासन गर्न परमेश्वरले घाम बनाउनु भयो।
उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- 9 परमेश्वरले रातमा शासन गर्नलाई जून र तारहरू बनाउनु भयो।
उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- 10 परमेश्वरले मिश्रमा सबै भन्दा पहिला जन्मेका पुरूषहरू र पशुहरू मारुनु भयो।
उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- 11 परमेश्वरले मिश्रबाट इस्राएल लाई लानु भयो,
उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- 12 परमेश्वरले आफ्नो महान् शक्ति र बल देखाउनु भयो।
उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- 13 परमेश्वरले लाल समुद्रलाई दुइ भागमा बाँड्नु भयो।
उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- 14 परमेश्वरले इस्राएल लाई समुद्र तार्नु भयो।
उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- 15 परमेश्वरले फिरऊन र उनका सैन्यहरू लाल समुद्रमा डुबाई दिनु भयो।
उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- 16 परमेश्वरले आफ्नो मानिसहरूलाई मरुभूमि भएर डोर्याउनु भयो।
उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- 17 परमेश्वरले शक्तिशाली राजाहरूलाई हराउनु भयो।
उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- 18 परमेश्वरले बलवान राजाहरूलाई पनि हराउनु भयो।
उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- 19 परमेश्वरले अमोरीहरूका राजा सीहोनलाई हराउनु भयो।
उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- 20 परमेश्वरले बाशानका राजा ओगलाई हराउनु भयो।
उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- 21 परमेश्वरले तिनीहरूका जग्गा इस्राएल लाई दिनुभयो।
उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- 22 परमेश्वरले त्यो जग्गा उपहारको रूपमा इस्राएल लाई दिनुभयो।
उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- 23 परमेश्वरले हामी हारेको बेलामा संभ्रानु भयो।
उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।

- 24 परमेश्वरले शत्रुहरूबाट हामीलाई बचाउनु भयो।
उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- 25 परमेश्वरले प्रत्येकलाई खाना दिनुभयो।
उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- 26 स्वर्गका परमेश्वरको प्रशंसा गरौं।
उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।

137

- 1 हामी बाबेल नदीहरूका किनारमा बसेर
सियोनलाई सम्झेर रोयौं।
- 2 हामीले हाम्रा वीणाहरू छेउमा भएको बेसीको रूखहरूमा झण्डाएर राख्यौं।
- 3 बाबेलमा जसले हामीलाई पत्थर राखे उनीहरूले नै गीत गाउनु भने।
तिनीहरूले हामीलाई खूशीका गीतहरू गाउन भने,
तिनीहरूले हामीलाई सियोनको बारेमा गीतहरू गाउनु भने।
- 4 तर कसरी विदेशमा हामीहरू
परमप्रभुका गीतहरू गाउन सक्छौं?
- 5 हे यरूशलेम, यदि मैले तिमीलाई बिर्सको भए,
मैले कहिल्यै फेरि दाहिने हातले वीणा बजाउनु बिर्सिनि थिएँ।
- 6 यरूशलेम यदि मैले तिमीलाई भुलेको भए
तब म भरोसा गर्छु फेरि कहिल्यै गाउने थिईन्।
- म कसम खोँन्छु,
म तिमीलाई कहिलै भुलेन छैन।
- 7 म कसम खोँन्छु यरूशलेम सधैं मेरो महान् आनन्द हुनेछ।
हे परमप्रभु, एदोमीहरूले के काम गरे, याद गर्नुहोस्।
तिनीहरूले चिच्यए, “पूर्णरूपले विध्वंस पार,
त्यसको जगसम्मै पूर्णरूपले विध्वंस गर।”
- 8 हे बेबिलोन, तिमी नाश हुनेछौं!
त्यस मानिसलाई धन्यवाद देऊ जसले तिमीलाई दण्ड दिन्छ जुन दण्डको निम्ति तिमी योग्य थियौं। त्यस पुरुषलाई
धन्यवाद देऊ जसले तिमीलाई कष्ट दियो जसरी तिमीले हामीलाई कष्ट दियो।
- 9 त्यस मानिसलाई धन्यवाद देऊ
जसले तिमीहरूका शिशुहरू समाते र तिनीहरूलाई ढुङ्गामा थचेरे।

138

- दाऊदको भजन।
- 1 हे परमेश्वर, म सम्पूर्ण हृदयबाट तपाईंको प्रशंसा गर्छु।
सारा देवहरूको सम्मुख म तपाईंका गीतहरू गाउनेछु।
- 2 हे परमेश्वर, तपाईंको पवित्र मन्दिर तर्फ म शिर झुकाँउछु।
म तपाईंको नाउँको प्रशंसा गर्छु, तपाईंको स्नेहपूर्ण करुणा र विश्वासको प्रशंसा गर्छु।
तपाईं आफ्नो वचनको शक्तिमा प्रख्यात हुनुहुन्छ।
अहिले, तपाईंले यसलाई अझ महान् बनाउनुभयो!
- 3 हे परमेश्वर, मैले तपाईंलाई सहयोगको निम्ति गुहारें।
अनि तपाईंले मलाई जवाफ दिनुभयो, मलाई बल दिनुभयो।
- 4 हे परमप्रभु, तपाईंले भन्नु भएका कुराहरू सुने पछि
पृथ्वीका जम्मै राजाहरूले तपाईंको प्रशंसा गर्नेछन्।

- 5 तिनीहरूले परमप्रभुको मार्गको गुण-गान गर्ने छन्
किनभने परमप्रभुको महिमा महान् छ।
- 6 परमेश्वर अत्यन्तै महत्वपूर्ण हुनुहुन्छ,
तर पनि उँहाले नम्र मानिसहरूको हेरचाह गर्नुहुन्छ।
परमेश्वर ती अहंकारी मानिसहरूले के गर्दछन् भन्ने कुरा जान्नुहुन्छ,
तर उहाँ त्यस्ता मानिसहरूबाट टाढा नै रहनु हुन्छ।
- 7 परमेश्वर, यदि म संकटमा परे भने मलाई सप्रण राख्नुहोला।
यदि मेरो शत्रुहरू ममाथि क्रोधित भए तिनीहरूबाट मलाई बचाउनु होस्।
- 8 परमप्रभु, मलाई ती कुराहरू दिनुहोस् जुन तपाईंले वचन दिनु भएको थियो।
परमप्रभु, तपाईंको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्त रहनेछ।
परमप्रभु, तपाईंले हामीलाई रचनु भयो, यसैले हामीलाई नत्याग्नु होस्।

139

प्रमुख संगीतकारलाई, दाऊदको एक स्तुति-गान।

- 1 हे परमप्रभु, तपाईंले मलाई जौंछु भयो।
तपाईं मेरो बारेमा सबै जान्नुहुन्छ।
- 2 म कहिले बस्छु र म कहिले उठ्छु तपाईं सबै जान्नुहुन्छ।
धेरै टाढाबाट नै तपाईं मेरो विचारहरू बुझ्नुहुन्छ।
- 3 परमप्रभु, म कहाँ गईरहेको हुन्छ, र कहिले लम्पसार हुन्छु भन्ने सबै कुरा तपाईं जान्नुहुन्छ।
मैले गर्ने प्रत्येक कुरा तपाईं जान्नुहुन्छ।
- 4 हे परमप्रभु, म के भन्न चाहँदछु भन्ने कुरा
मेरो मुखबाट निस्कनु अघि नै तपाईं जान्नुहुन्छ।
- 5 हे परमप्रभु, तपाईं मेरो वरिपरि हुनुहुन्छ, मेरो अगाडि पछाडि र चारैतिर।
तपाईंले माया गरेर मेरो शिरमा हात राख्नुहुन्छ।
- 6 तपाईं यी सबै कुरा जान्नुहुन्छ, भनेर म छक्क परें,
मलाई यी कुराहरू बुझ्नलाई एकदम कठिन पर्यो।
- 7 म जता-जता जान्छु तपाईंको आत्मा त्यता-त्यतै हुन्छ।
हे परमप्रभु, म तपाईंको सम्मुखबाट फुत्किन सक्दिनँ।
- 8 हे परमप्रभु, यदि म स्वर्ग तिर गए तपाईं त्यतै हुनुहुन्छ।
यदि म पाताल तर्फ झरे तपाईं त्यतै हुनुहुन्छ।
- 9 परमप्रभु, जहाँ घाम उदाउँछ त्यतै पूर्वतिर गए भने, तपाईं त्यतै तिर हुनुहुन्छ।
यदि म पश्चिम समुद्र तिर गए तपाईं त्यतै तिर हुनुहुन्छ।
- 10 त्यहाँ पनि तपाईंको दाहिने हातले मलाई पक्रन्छ
अनि मलाई त्यही हातले डोर्याउनु हुन्छ।
- 11 हे परमप्रभु, मैले तपाईं देखि लुक्ने कोशिश गरे र भन्छु,
“दिन रातमा परिवर्तन भएको छ।
निश्चय रातले मलाई लुकाउनेछ।”
- 12 तर अन्धकार पनि तपाईंको निम्ति अन्धकार हुँदैन।
परमप्रभु, तपाईंको निम्ति रात दिन झैं उज्ज्वल छ।
तपाईंको निम्ति रात र दिन उस्तै हो।
- 13 हे परमप्रभु, तपाईंले मेरो सम्पूर्ण शरीर बनाउनु भयो।
म आमाको गर्भमा हुँदा मेरो विषयमा सबै कुराहरू जान्नुहुन्छ।
- 14 हे परमप्रभु, म तपाईंको प्रशंसा गर्छु। तपाईंले मलाई आश्चर्यपूर्वक र अपूर्व प्रकारले बनाउनु भयो।
म खुब जान्दछु कि जे तपाईंले गर्नुभयो, आश्चर्यपूर्ण छ।

- 15 तपाईं मेरो बारेमा सारा कुराहरू जान्नुहुन्छ।
जब मेरो शरीरले आफ्नो रूप ल्दि बढ्दै गयो तपाईंले मेरो हड्डीहरू नियाल्नु भयो जुन मेरो आमाको गर्भमा लुकेको थियो।
- 16 तपाईंले मेरो अंग-प्रत्यंग बढ्दै गरेको नियाल्नु भयो, तपाईंले आफ्नो पुस्तकमा ती कुराहरू लेख्नु भयो।
तपाईंले प्रत्येक दिन मलाई नियाल्नु भयो। कुनै दिन पनि त्यसै खाली गएन।
- 17 तपाईंका विचारहरू मेरो निम्ति महत्वपूर्ण छन्।
हे परमेश्वर, तपाईं यति विघ्न जान्नुहुन्छ!
- 18 यदि मैले ती सबै गन्न सक्दो हुँँ ता तिनीहरू बालुवाका कणहरू भन्दा धेरै हुने थिए होला।
अनि मैले जब गनी सकेपछि पनि, तपाईंसँगै नै हुनेछु।
- 19 हे परमेश्वर, दुष्ट मानिसहरूलाई मार्नु होस्।
त्यस्ता हत्याराहरू मदेखि टाढै राखी दिनुहोस्।
- 20 ती दुष्टहरूले तपाईंको बारेमा नराम्रा कुराहरू गरे
तिनीहरूले तपाईंको नाउँको पनि बदनाम गरे।
- 21 हे परमप्रभु, म ती मानिसहरूलाई घृणा गर्दछु ज-जसले तपाईंलाई घृणा गर्दछन्।
म ती मानिसहरूलाई घृणा गर्दछु जो तपाईंको विरुद्धमा उठ्दछन्।
- 22 म तिनीहरूलाई पूर्ण रूपले घृणा गर्छु!
तपाईंका शत्रुहरू मेरो पनि शत्रुहरू हुन्।
- 23 हे परमप्रभु, मेरो हृदयमा हेर्नुहोस् अनि मेरो मनलाई जान्नुहुन्छ।
मलाई जाँच्नुहोस् र मेरो विचारहरू जान्नुहुन्छ।
- 24 मसँग त्यस्तो कुनै पापपूर्ण विचारहरू छ भने हेर्नु होस्,
अनि त्यस्तो बाटोमा डोराई लैजानु होस् जुन अनन्त रहनेछ।

140

प्रमुख संगीतकारलाई: दाऊदको भजन।

- 1 हे परमप्रभु, मलाई दुष्ट मानिसबाट बचाउनु होस्,
कुर मानिसहरूबाट मेरो रक्षा गर्नुहोस्।
- 2 तिनीहरू पापपूर्ण कामहरू गर्नलाई योजना बनाउँछन्।
तिनीहरू युद्ध गर्नलाई सँधै नै तयार हुन्छन्।
- 3 तिनीहरूका जिब्राहरू विषालु सर्पहरूका जस्तै छन्।
त्यो सर्पको विष तिनीहरूको जिब्रो मुनि रहे जस्तै हो।
- 4 हे परमप्रभु, मलाई दुष्ट मानिसहरूबाट जोगाई दिनुहोस्,
कुर मानिसहरूबाट मेरो रक्षा गरिदिनु होस्, तिनीहरू मेरो पछि लागेर खोज्दछन् र कष्ट दिने प्रयास गर्दछन्।
- 5 ती अंहकारीहरूले मेरो निम्ति पासो थापे।
तिनीहरूले मलाई पक्रन भनी जाल फिजाए।
तिनीहरूले मेरो बाटोमा पासो थापे।
- 6 हे परमप्रभु, तपाईं मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ।
हे परमप्रभु, मेरो प्रार्थना सुनी दिनुहोस्।
- 7 हे परमप्रभु, तपाईं मेरो बलवान स्वामी हुनुहुन्छ। तपाईं मेरो मुक्तिदाता हुनुहुन्छ।
तपाईं मेरो मुकुट सरह हुनुहुन्छ जसद्वारा युद्धमा मेरो शिर सुरक्षित पारिन्छ।
- 8 हे परमप्रभु, ती मानिसहरू दुष्ट छन्।
तिनीहरूले चाहेका कुराहरू नपाऊन्। तिमीहरूका योजनाहरू सफल नहोस्।
- 9 परमप्रभु, कुनै पनि शत्रुहरूलाई जित्न नदिनुहोस्। ती मानिसहरूले दुष्ट योजना बनाउँछन्।
तर ती दुष्ट कार्यहरू उनीहरूमाथि नै पर्स्न।

- 10 जल्दै गरेको कोईलाहरू उनीहरूकै शिरमा बर्षोस,
मेरो शत्रुहरूलाई आगोमा फर्काकियोस् तिनीहरूलाई चिहानमा फर्काकिदिनु होस्
ताकि उनीहरू चढेर आउनु कहिल्यै नसकुन्।
- 11 परमप्रभु, ती झुटाहरूलाई बस्र वा बाँचन नदिनुहोस्।
नराम्रा कुराहरू ती नराम्रा मानिसहरूमा नै घटोस्।
- 12 म जान्दछु कि परमप्रभुले दीन-दुःखी मानिसहरूलाई निष्पक्ष रूपले न्याय गर्नुहुनेछ
परमेश्वरले असाहाय मानिसहरूलाई साथ दिनुहुनेछ।
- 13 धर्मी मानिसहरूले, तपाईंको नाउँको गुण-गान गर्नेछन् परमप्रभु।
सोझा मानिसहरूले तपाईंलाई पूज्ने छन्।

141

दाऊदको स्तुति-गान।

- 1 हे परमप्रभु, मैले तपाईंलाई गुहार मागेँ।
मेरो प्रार्थना सुनि दिनुहोस्।
चाँडो आएर मलाई साथ दिनुहोस्।
- 2 परमप्रभु, मेरो प्रार्थना स्वीकार गर्नुहोस्, यो जलिरहेको धूपको उपहार जस्तो होस्
यो साँझको बेलाको बलिदान जस्तो होस्।
- 3 हे परमप्रभु, मैले भनेका कुराहरूमा अधीन गर्न मलाई सहायता दिनुहोस्।
म के भन्छु त्यस विषयमा होशियार हुन सहायता गर्नुहोस्।
- 4 मलाई नराम्रो कुरा गर्ने चाहना तर्फ नफर्काउनु होस्,
दुष्ट मानिसहरूले अनुचित काम गर्छन्, मलाई तिनीहरूसित सामिल हुन देखि जोगाउनु होस्।
मलाई ती कुराहरूमा सहभागी हुन देखि जोगाउनु होस्, जुन कुरामा ती दुष्ट मानिसहरूले आनन्द लिइरहेका हुन्छन्।
- 5 म त्यसलाई दया सम्झने थिएँ, यदि एकजना धर्मी मानिसले मलाई पिटोस्।
तपाईंका भक्तजनहरूले मलाई चेतान्नी दिऊन्।
तिनीहरूलाई त्यसो गर्न असल हुन्छ्यो।
म ती कुराहरू स्वीकार गरौंला।
- तर म सधैं ती दुष्ट मानिसहरूको विरोधमानै प्रार्थना गर्नेछु।
- 6 तिनीहरूका अधिकारीहरूलाई दण्ड होस्
तब मैले सत्य बोलेको उनीहरूले बुझ्नेछन्।
- 7 मानिसहरूले खन्दै र जोत्दै जमीन वरिपरि मैला थुपारे वा फिजाए।
यस्तै प्रकारले, हाम्रा हठीहरू तिनीहरूका चिहानमा वरिपरि फिजिएर गए।
- 8 हे परमप्रभु मेरो स्वामी, मैले तपाईंको सहायता खोजेँ
म तपाईंमा भरोसा गर्छु मलाई मर्न नदिनु होस्।
- 9 दुष्ट मानिसहरूले मेरो लागि पासो थापे।
मलाई ती पासोहरूमा फस्र नदिनुहोस्। मलाई पासोमा पर्न नदिनुहोस्।
- 10 ती दुष्ट मानिसहरू आफ्नै पासोमा आफैँ फस्र्नु
ता कि म चाँहि त्यहाँबाट उम्कनसक्ँ।

142

यो उनी ओडारमा हुँदा खेरीको भजन। दाऊदको मस्किल भन्ने भजन-प्रार्थना।

- 1 म परमप्रभुलाई मेरो सहयोगको लागि पुर्कादछु।
म परमप्रभुलाई पुर्कादछु।
- 2 म आफ्ना समस्याहरू परमप्रभुलाई भन्नेछु।

म आफ्ना संकष्टहरू परमप्रभुलाई भन्नेछु।

- 3 मेरो शत्रुहरूले मेरो लागि पासोहरू थापे।
म त्याग्न तयार छु।
तर परमप्रभुले मप्रति के हुन भन्ने कुरा जान्नुहुन्छ।

4 मैले वरिपरि हेरेँ,
अनि म मेरो कुनै पनि साथीहरूलाई हेर्दै हेर्दिन।

मेरो भाग्ने ठाउँ कतै छैन।
कसैले पनि मलाई बचाउने प्रयास गर्दैन।

5 यसैले म परमप्रभुको साथ पाउनलाई रोइ-क्राइ गर्दछु।
हे परमप्रभु, तपाईं मेरो सुरक्षाको ठाउँ हुनुहुन्छ।
परमप्रभु, तपाईं मलाई अनवरत बाँचन दिनुहोस्।

6 परमप्रभु, मेरो प्रार्थना सुनिदिनु होस्,
मलाई तपाईंको अति खाँचो छ।
मलाई खेदने ती मानिसहरूबाट बचाउनुहोस्,
तिनीहरू मभन्दा पनि बलिया छन्।

7 मलाई यस फन्दाबाट छुटकारा पाउनलाई सहायता दिनुहोस्
ता कि म तपाईंको नाउँको प्रशंसा गर्न सकूँ
अनि धर्मी मानिसहरू मसँग मिलेर उत्सव मनाउने छन्।
किनभने तपाईंले मलाई हेरचाह गर्नुहुन्छ।

143

दाऊदको एउटा भजन।

- 1 हे परमप्रभु, मेरो प्रार्थना सुनीदिनुहोस्।
मेरो प्रार्थनामा ध्यान दिनुहोस् र त्यसपछि मेरो प्रार्थनाको जवाफ दिनुहोस्।
तपाईंको सत्यता र विश्वासयोग्यता मलाई दर्शाउनुहोस्।
- 2 मलाई कुनै मामिला नलगाउनु होस्।
म आफैं आफ्नो प्रतिक्षा गर्न सक्ने थिइँनँ। तपाईंको तुलनामा कसैलाई पनि निर्दोष पाउन सकिँदैन।
- 3 तर मेरो शत्रुहरूले मलाई खेदो गरिरहेछन्।
तिनीहरूले मेरो जीवन मैला-फोहोरझैं अभिशप्त पारे।
धेरै बँध अगाडि मरेको मानिस सरह
तिनीहरूले मलाई अन्धकार चिहानतिर धकेले।
- 4 म छोडन तयार छु
म आफ्ना आँट हराई रहेछु।
- 5 तर म ती घटनाहरू सम्झन्छु जुन धेरै बँध अगाडि घटेको थियो।
म तपाईंले गर्नु भएको धेरै कुराहरू बारे सोचिरहेछु।
म तपाईंले गर्नु भएका ती कुराहरूका बारेमा भनिरहेछु जुन तपाईंले आफ्नो महान् शक्तिद्वारा गर्नुभयो।
- 6 परमप्रभु, म मेरो पाखुराहरू उठाएर तपाईंलाई प्रार्थना गर्दछु।
बाँझो धर्तीले वर्षा पर्खे जस्तै म तपाईंको साथ पर्खिरहेछु,।
- 7 परमप्रभु चाँडो गरेर मलाई जवाफ दिनुहोस्!
मैले आफ्नो आँट हराएँ।
मदेखि टाढा नभाग्नु होस्।
मलाई मर्नबाट जोगाउनु होस् र ती मेरेर चिहानमा सुतिरहेको मध्ये एउटा हुन नदिनु होस्।
- 8 परमप्रभु, आज बिहान तपाईं आफ्नो स्नेहपूर्ण करुणा मलाई देखाउनु होस्।
म तपाईंलाई भरोसा गर्दछु

- मैले गर्नुपर्ने कुराहरू मलाई देखाउनु होस्
 तपाईंको हातमा मैले आफ्नो जीवन अर्पण गरें!
 9 हे परमप्रभु, म तपाईंकहाँ सुरक्षाको निम्ति आएको छु।
 मलाई मेरो शत्रुहरूबाट बचाउनु होस्।
 10 तपाईंले मलाई के गर्न चाहनुहुन्छ देखाउनु होस्।
 तपाईं मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ।
 तपाईंको शत्रु आत्माले मलाई सही मार्ग निर्देश गरेको।
 11 हे परमप्रभु, मलाई बाँच्न दिनुहोस्,
 यसकारण मानिसहरूले तपाईंको नाउँको प्रशंसा गर्नेछन्।
 तपाईं वास्तवमा धर्मी हुनुहुन्छ भनेर दर्शाउनु होस्
 अनि मेरो शत्रुहरूबाट मलाई बचाउनु होस्।
 12 हे परमप्रभु, तपाईंको प्रेम देखाउनुहोस्,
 अनि मेरो शत्रुहरूलाई परास्त पार्नुहोस्
 जसले मलाई मार्ने प्रयास गरिरहेका छन्।
 किनभने म तपाईंको दास हूँ।

144

दाऊदको भजन।

- 1 परमप्रभुको प्रशंसा गर,
 परमप्रभु मेरो चट्टान हुनुहुन्छ।
 परमप्रभुले मलाई युद्धको लागि प्रशिक्षण दिनु हुन्छ।
 उहाँले मलाई युद्ध भूमिको निम्ति तयार पार्नुभयो।
 2 परमप्रभुले मलाई प्रेम गर्नुहुन्छ र मेरो रक्षा गर्नुहुन्छ।
 परमप्रभु नै त्यो उच्च पर्वतमा मेरो सुरक्षाको जग्गा हुनुहुन्छ।
 परमप्रभुले मलाई मुक्ति दिनुहुन्छ।
 परमप्रभु मेरो ढाल हुनुहुन्छ।
 म उहाँमा भरोसा राख्दछु,
 परमप्रभुले मलाई आफ्ना मानिसहरूमाथि राज्य गर्न सघाउनु हुन्छ।
 3 हे परमप्रभु, मानिसहरू तपाईंको लागि किन मुख्यछन्?
 किन तपाईं मानव जातिलाई नियाल्नुहुन्छ?
 4 मानिसको जीवन हावाको झोका मात्र हो।
 मानिसको जीवन अस्थायी छाया जस्तो मात्र हो।
 5 हे परमप्रभु, आकाश च्यातेर तपाईं तलतिर झर्नुहोस्
 पर्वतहरूमा छुनुहोस् र धुँवाँ त्यहाँबाट उठ्ने छ।
 6 परमप्रभु, चट्याङ्ग पठाउनु होस् र मेरो शत्रुहरूलाई भगाउनु होस्।
 तपाईंका “काँडहरू” चलाउनु होस् र तिनीहरूलाई खेदुहोस्।
 7 परमप्रभु, आकाशबाट तल झरेर मलाई बचाउनु होस्!
 मलाई शत्रुहरूका समुद्रमा डुब्नुबाट बचाउनु होस्।
 मलाई ती परदेशीहरूबाट बचाउनु होस्।
 8 ती शत्रुहरू झटाहरू हुन्।
 तिनीहरूले जे कुरा गर्छन् तिनीहरू सत्य छैनन्।
 9 हे परमप्रभु, तपाईंले गर्नु भएका आश्चर्यजनक कुराहरूका बारेमा।
 म एक नयाँ गीत गाउने छु म तपाईंको स्तुति-गान गर्नेछु अनि दशतारे वीणा बजाउने छु।

- 10 परमप्रभुले नै राजाहरूलाई युद्ध जित्नलाई सघाउनु भयो।
परमप्रभुले आफ्ना दास दाऊदलाई शत्रुहरूका तरवारहरूबाट बचाउनु भयो।
- 11 मलाई ती विदेशीहरूबाट बचाउनु होस्।
ती शत्रुहरू झुटा छन्।
तिनीहरूले भनेका कुराहरू असत्य छन्।
- 12 हाम्रा जवान छोराहरू बलिया रूखहरू जस्ता छन्।
हाम्रा छोरीहरू राजाको दरबारमा सजिएको सजावट जस्ता छन्।
- 13 हाम्रो भण्डारहरू
नाना प्रकारका अन्नहरूले भरिएका छन्।
हाम्रा भेडाहरूले प्रसस्त पाठाहरू जन्माउनु।
त्यहाँ हाम्रो खेतहरूमा हजारौं-हजार भेडाहरू होस्।
- 14 हाम्रा गाईहरूले प्रशस्तै बाछा-बाछीहरू पाउनेछन्।
हाम्रा शत्रुहरूले हाम्रा पर्खाल भत्काउन सक्ने छैनन्,
र हाम्रा एक जना मानिस पनि लानपाउने छैनन्,
हाम्रा गल्लीहरूमा रूबबासी हुनेछैन।
- 15 साँच्चो आशिष पाउनु कति असल कुरा हो।
यदि परमप्रभु नै उनीहरूको परमेश्वर हुनुहुन्छ भने, ती मानिसहरू आशिषित हुन्छन्।

145

दाऊदको स्तुतिको भजन।

- 1 म मेरो परमेश्वरको प्रशंसा गर्छु र मेरो राजाको प्रशंसा गर्दछु।
म तपाईंको नाउँलाई सदा-सर्वदा धन्य मान्नेछु।
- 2 म प्रत्येक दिन तपाईंको प्रशंसा गर्छु।
म तपाईंको नाउँलाई सदा-सर्वदा प्रशंसा गर्नेछु।
- 3 परमप्रभु महान् हुनुहुन्छ मानिसहरू उहाँको अत्यन्त गुणगान गर्दछन्
उहाँले गर्नु वा रचनुभएको महान् चीजहरू हामी गन्न पनि सक्तैनौं।
- 4 परमप्रभु, तपाईंले गर्नु वा रचनुभएको कार्यहरूका निम्ति
मानिसहरूले सर्वदा र अनन्तरूपमा प्रशंसा गर्नेछन्।
- 5 तपाईंको शाही र महिमा अश्चर्यजनक छन्
म तपाईंको आश्चर्यकामहरूको बारेमा भन्ने छु।
- 6 हे परमप्रभु, मानिसहरूले तपाईंका आश्चर्यजनक कार्यहरूको बारेमा भन्नेछन्।
म तपाईंले गर्नु भएको महान् कार्यहरूको बारेमा भन्नेछु।
- 7 मानिसहरूले तपाईंले गर्नुभएका राम्रा कुराहरूको प्रशंसा गर्दछन्।
मानिसहरूले तपाईंका धार्मिकताको गीत गाउने छन्।
- 8 परमप्रभु अनुग्रही र दयाले भरिपूर्ण हुनुहुन्छ।
परमप्रभु धीरजी र मायालु हुनुहुन्छ।
- 9 परमप्रभु प्रत्येक मानिसको लागि असल हुनुहुन्छ।
परमेश्वरले बनाउनु भएको प्रत्येक कुरामाथि आफ्नो दया देखाउनु हुन्छ।
- 10 परमप्रभु, जुन कुराहरू तपाईंले गर्नुभयो त्यसले तपाईंको प्रशंसा ल्याउँदछ।
तपाईंका भक्तजनहरूले तपाईंको गुण गाउँछन्।
- 11 तिनीहरूले भन्छन्, तपाईंको राज्य कति महान् छ।
तिनीहरूले भन्छन् तपाईं कति महान् हुनुहुन्छ।
- 12 परमप्रभु, यसकारण अन्य मानिसहरूले तपाईंले गर्नु भएका महान् कार्यहरूका विषयमा सिक्नेछन्।

मानिसहरूले तपाईंको राज्य कति महान् र आश्चर्यपूर्ण छ भनेर सिक्दछन्।

- 13 परमप्रभु, तपाईंको राज्य सदा-सर्वदा रहनेछ।
तपाईंको प्रभुत्व सदा-सर्वदा रहिरहनेछ।

- 14 पतन भएका मानिसहरूलाई परमप्रभुले उठाउनु हुन्छ।

परमप्रभु जो संकटहरूमा पर्दछन् उनीहरूलाई सघाउनु हुन्छ।

- 15 परमप्रभु, सम्पूर्ण जीवित प्राणीहरूले आफ्नो भोजनको लागि तपाईंलाई नै खोज्दछन्
अनि तपाईंले तिनीहरूलाई ठीक समयमा नै आहार दिनुहुन्छ।

- 16 परमप्रभु, तपाईं आफ्ना हातहरू खुल्ला पार्नुहोस

अनि तपाईंले प्रत्येक जीवित प्राणीहरूलाई उनीहरूको आवश्यकता अनुसार सबै थोकहरू दिनुहोस।

- 17 प्रत्येक कुरा परमप्रभुले गर्नुभएको धार्मिक अनि उचित छ।

प्रत्येक कुराहरूबाट उहाँ कति भलो हुनुहुन्छ भन्ने दर्शनछ।

- 18 जसले परमप्रभुको साथ माग्छ उहाँ ती प्रत्येकको नजीक हुनुहुन्छ।

जसले परमप्रभुलाई साँच्चो मनले पूज्दछ उहाँ ती प्रत्येकको नजीक हुनुहुन्छ।

- 19 परमप्रभुले त्यही गर्नुहुन्छ जो भक्तजनहरूले चाहन्छन्। परमप्रभुले उहाँका भक्तजनहरूले सहायताको निम्ति गरेको पुकार
सुन्नु हुन्छ, ध्यान दिनुहुन्छ।

उहाँले उनीहरूको प्रार्थनालाई जवाफ दिनुहुन्छ र तिनीहरूलाई बचाउनुहुनेछ।

- 20 जसले उहाँलाई प्रेम गर्दछ परमप्रभुले तिनीहरूकै रक्षा गर्नुहुन्छ

तर परमप्रभुले दुष्ट मानिसहरूलाई नष्ट गर्नुहुन्छ।

- 21 म परमप्रभुको प्रशंसा गर्नेछु!

म प्रत्येकले सदा-सर्वदा र अनन्त उहाँको प्रशंसा गरेको चाहन्छु!

146

- 1 परमप्रभुको प्रशंसा गरौं!

मेरो प्राण, परमप्रभुको प्रशंसा गर!

- 2 जीवनभरि नै म परमप्रभुको गुणगान गर्नेछु

जीवनभरि नै म उहाँ प्रति प्रशंसाको गीत गाउने छु।

- 3 साथ पाउनुलाई तिमीहरूको अप्ठ्यारोमाथि आश्रित नबन मानिसहरूलाई भरोसा नगर।

किनभने मानिसहरूले तिमीलाई बचाउन सक्दैनन्।

- 4 मानिसहरू मर्दछन् र गाडिन्छन्!

अनि तब, तिनीहरूका सबै योजनाहरू र सहयोगहरू जान्छन्।

- 5 तर मानिसहरूले जसले परमप्रभुको साथ माग्दछन् तिनीहरू सुखी छन्।

ती मानिसहरू आफ्ना परमप्रभु परमेश्वरमा आश्रित छन्।

- 6 परमप्रभुले स्वर्ग अनि पृथ्वी बनाउनु भयो।

परमप्रभुले समुद्र र त्यहाँ भएका प्रत्येक कुरा रच्नु भयो।

- परमप्रभुले तिनीहरूलाई सधैं रक्षा गर्नुहुन्छ।

- 7 दबिएका मानिसहरूको निम्ति परमेश्वर न्याय गराउनु हुन्छ।

परमप्रभुले भोकाहरूलाई भोजन दिनु भयो।

- कैदमा थुनिएकाहरूलाई स्वतन्त्र पार्नुभयो।

8 परमप्रभुले अंधाहरूलाई फेरि देख्ने शक्ति दिनुभयो।

- परमप्रभुले ती मानिसहरूलाई साथ दिनुहुन्छ जो संकटमा परेका छन्।

परमप्रभुले धर्मी मानिसहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ।

- 9 परमप्रभुले परदेशीहरूलाई हाम्रो देशमा रक्षा गर्नुहुन्छ।

परमप्रभुले विधवाहरू र टुहरा-टुहरीहरूलाई हेरचाह गर्नुहुन्छ

तर परमप्रभुले दुष्ट मानिसहरूलाई नाश गर्नुहुन्छ।

- 10 परमप्रभुले सधैंको निम्ति राज्य गर्नुहुनेछ

हे सियोन! तेरा परमेश्वरले सदा-सर्वदा राज्य गर्नुहुनेछ।

परमप्रभुको प्रशंसा गरौं।

147

- 1 परमप्रभुको प्रशंसा गर किनभने उहाँ असल हुनुहुन्छ।
परमप्रभुप्रति स्तुतिगान गर!
उहाँको गुण-गान गर्नु आनन्दमय र असल हो।
- 2 परमप्रभुले यरूशलेम बनाउनु भयो।
परमेश्वरले इस्राएल वासीहरूलाई फेरि फर्काई ल्याउनु भयो, जसलाई कैदी बनाएर थुनिएको थियो।
- 3 परमेश्वरले तिनीहरूको भौँचेको हृदय निको पारिदिनु हुन्छ।
तिनीहरूका घाउहरूमा मलमपट्टी बाँधिदिनुहुन्छ।
- 4 परमेश्वरले ताराहरू गन्नुहुन्छ
र ती प्रत्येकको नाउँ जान्नुहुन्छ।
- 5 हाम्रो स्वामी महान हुनुहुन्छ। उहाँ अत्यन्त पराक्रमी हुनुहुन्छ।
उहाँको ज्ञान अपार छ।
- 6 परमप्रभु नम्र मानिसहरूलाई सघाउनु हुन्छ
तर दुष्ट मानिसहरूलाई सताउनु हुन्छ।
- 7 परमप्रभुलाई धन्यवाद छ।
हाम्रो परमप्रभुलाई वीणा बजाएर प्रशंसा गरौं।
- 8 परमेश्वरले आकाश बादलहरूले भरिदिनु हुन्छ।
परमेश्वरले पृथ्वीमा वर्षा पठाउनु हुन्छ
परमेश्वरले पर्वतहरूमा हरियो घाँसहरू उमार्नु हुन्छ।
- 9 परमेश्वरले पशुहरूलाई खाना दिनुहुन्छ।
परमेश्वरले चराहरूलाई खुवाउनु हुन्छ।
- 10 युद्धका घोडाहरूले र शक्तिशाली सैन्यहरूले
उहाँलाई खुशी पाउँदैन।
- 11 परमप्रभु ती मानिसहरू सित आनन्दित हुनुहुन्छ जसले उहाँलाई पूज्दछन्।
परमप्रभु ती मानिसहरूसँग खुशी हुनुहुन्छ जसले उहाँको प्रेममा भरोसा राख्दछ।
- 12 हे यरूशलेम! परमप्रभुको प्रशंसा गर!
हे सियोन! आफ्ना परमप्रभुको प्रशंसा गर।
- 13 यरूशलेम, परमेश्वरले तिम्रा प्रवेशद्वारहरू बलियो बनाइदिनु भयो।
अनि परमेश्वरले तिम्रो शहरका मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिनुभयो।
- 14 परमेश्वरले तिमीहरूलाई आफ्नो देशमा ल्याईदिनु भयो।
यसैले शत्रुहरूले तिमीहरूका अन्नहरू युद्धमा लगेनन्। अनि तिमीहरूसँग प्रशस्त खाद्य-पदार्थहरू छन्।
- 15 परमेश्वरले पृथ्वीलाई आदेश दिनुभयो,
यसले तुरन्तै पालन गर्यो।
- 16 जबसम्म धर्ती ऊन जस्तो सेतो हुँदैन परमेश्वरले हिमबर्षा गराउनु हुन्छ।
परमेश्वरले हावाबाट धूलोको कण खसे झैं हिमपात वर्षाउनुहुन्छ।
- 17 परमेश्वरले आकाशबाट चट्टानहरू झैं असिना बर्षाउनु हुन्छ।
उहाँले पठाएको चिसो कसैले पनि थाम्न सक्तैन।
- 18 त्यसपछि, परमेश्वरले अर्को आज्ञा गर्नुभयो, अनि फेरि तातो बतास बहन थाल्यो
हिउँ पल्लियो अनि पानी बग्न थाल्यो।
- 19 परमेश्वरले आज्ञाहरू याक्बलाई दिनुभयो,
परमेश्वरले आफ्ना नियमहरू र कानूनहरू इस्राएल लाई दिनुभयो।

20 परमेश्वरले यस्ता कामहरू कुनै जातिको लागि गर्नु भएन।
परमेश्वरले अन्य जातिहरूलाई आफ्नो नियमहरू सिकाउनु भएन।

परमप्रभुको प्रशंसा गर!

148

1 परमप्रभुको प्रशंसा गर!

माथि स्वर्गमा भएका स्वर्गदूतहरू हो।

परमप्रभुको प्रशंसा गर।

2 हे सारा स्वर्गदूतहरू हो, परमप्रभुको प्रशंसा गर!

उहाँ र उहाँका सारा सैन्यहरूका प्रशंसा गर!

3 हे सूर्य र चन्द्र, परमप्रभुको प्रशंसा गर।

आकाशमा भएका ताराहरू र ज्योतिहरू, उहाँको प्रशंसा गर।

4 हे आकाशका आकाश, परमप्रभुको प्रशंसा गर!

आकाशमाथि भएका पानी हो! परमप्रभुको प्रशंसा गर!

5 परमप्रभुको प्रशंसा गर।

किनभने परमेश्वरले आज्ञा दिनुभयो अनि सबैको सृजना भयो।

6 परमेश्वरले यी सब कुराहरू सदा-सर्वदा रहोस् भनी रचनुभयो।

परमेश्वरले सारा नियमहरू बनाउनुभयो जुन कहिल्यै अन्त हुने छैनन्।

7 हे पृथ्वीमा भएका सारा कुराहरूले, परमप्रभुको प्रशंसा गर!

समुद्रमा भएका सारा ढूल-ढूला प्राणीहरू हो! परमप्रभुको प्रशंसा गर।

8 परमेश्वरले आगो र हिउँ,

असिना, धुँवा, आँधी, बतास रचनुभयो।

9 परमेश्वरले पर्वतहरू र डाँडा-काँडाहरू रचना गर्नुभयो,

फलका स्खहरू र देवदारको स्खहरू रचनुभयो।

10 परमेश्वरले सारा जङ्गली पशुहरू, विशाल पशुहरू, सानो सानो घस्रने जन्तुहरू साथै चरा-चरुङ्गीहरू रचनु भयो।

11 परमेश्वरले राजा र राष्ट्रहरू दुवै पृथ्वीमा बनाउनु भयो।

परमेश्वरले अगुवाहरू र न्यायाकर्ताहरू बनाउनु भयो।

12 परमेश्वरले जवान पुरुष र नारीहरू रचनु भयो।

परमेश्वरले बुद्ध र युवा मानिसहरू रचनुभयो।

13 परमप्रभुको नाउँको प्रशंसा गर!

सदा-सर्वदा उहाँको नाउँको सम्मान गर।

स्वर्ग र पृथ्वीमा भएको प्रत्येक चीजले

उहाँको प्रशंसा गरोस्!

14 परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई बलियो बनाउनु हुनेछ।

मानिसहरूले परमेश्वरका चेलाहरूको प्रशंसा गर्नेछन्। मानिसहरूले इस्राएल लाई प्रशंसा गर्नेछन्।

तिनीहरूकै लागि परमेश्वरले लड्नु भयो, परमप्रभुको प्रशंसा गरौं!

149

1 परमप्रभुको प्रशंसा गर।

परमप्रभुले रचनु भएको नयाँ कुराहरूको बारेमा नयाँ गीत गाऊ!

महासभामा उहाँको प्रशंसा गर जहाँ उहाँका चेलाहरू आपसमा भेला हुँदछन्।

2 इस्राएल का मानिसहरूले आफ्नो सृष्टिकर्तामा आनन्द होऊन्।

सियोनका मानिसहरू आफ्ना राजा सहित प्रफुल्लित होऊन्।

- 3 ती मानिसहरूले नाचदै खैजडी र वीणाहरू बजाउँदै
परमप्रभु परमेश्वरको प्रशंसा गर्स्न्।
- 4 परमप्रभु उहाँका मानिसहरूसँग खुशी हुनुहुन्छ।
परमेश्वरले आफ्ना नम्रहरूको लागि आश्चर्यजनक कामहरू गर्नुभयो।
उहाँले तिनीहरूलाई बचाउनु भयो!
- 5 हे परमेश्वरका चेलाहरू, आफ्नो विजयमा प्रफुल्लित होऊ!
सुन्न गइसके पश्चात् पनि सुखी होऊ।
- 6 मानिसहरूले चिच्याउँदै, कराउँदै परमप्रभुको प्रशंसा गर्स्न्
अनि आफ्ना तरवारहरू हातमा लिऊन्।
- 7 आफ्ना शत्रुहरूलाई सजाई दिन तिनीहरूलाई जान देऊ।
ती मानिसहरूलाई दण्ड दिन, तिनीहरूलाई जान देऊ।
- 8 परमेश्वरका मानिसहरूले ती राजा र प्रमुख मानिसहरूलाई
साङ्गलाले बाँधेछन्।
- 9 परमेश्वरका मानिसहरूले तिनीहरूलाई दण्ड दिनेछन्
परमेश्वरले गर्नु भएको आज्ञा जस्तै परमेश्वरका सारा भक्तजनहरूले उहाँलाई सम्मान गर।

परमप्रभुको प्रशंसा गर!

150

1 परमप्रभुको प्रशंसा गर!

परमप्रभुलाई उहाँको मन्दिरमा प्रशंसा गर!

उहाँको शक्तिको स्वर्गमा प्रशंसा गर!

2 परमप्रभुले गर्नु भएको महान् कार्यहरूका निम्ति उहाँको प्रशंसा गर।

उहाँको सारा महानता अनुसार, उहाँको प्रशंसा गर!

3 नरसिंहा र तुरही फुकेर परमेश्वरको प्रशंसा गर!

वीणाहरू बजाएर उहाँको प्रशंसा गर।

4 खैजडीहरू बजाउँदै नाचदै परमेश्वरको प्रशंसा गर।

तारहरूले बनिएको वादनद्वारा उहाँको प्रशंसा गर।

बाँसुरीहरू बजाएर उहाँको प्रशंसा गर!

5 झ्यालीहरू जोड-जोडले बजाएर परमेश्वरको प्रशंसा गर!

झ्यालीहरूको गर्जनपूर्ण आवाजले उहाँको प्रशंसा गर!

6 प्रत्येक जीवित प्राणीले उहाँको प्रशंसा गर।

परमप्रभुको प्रशंसा गर!

हितोपदेशको पुस्तक

प्रस्तावना

- 1 यी हितोपदेशहरू दाऊदका छोरा सुलेमानका हुन्। सुलेमान इसाएलका राजा थिए।
- 2 मानिसहरू ज्ञानी भएर असल कर्म गर्न सिक्नु भनी यी वचनहरू लेखिएका हुन्। यी वचनहरूले मानिसहरूलाई असल-असल शिक्षाहरू ग्राहण गर्न सिकाउँछन्।
- 3 यी वचनहरूले मानिसहरूलाई विवेकशील, असल, न्यायपूर्ण, इमान्दार हुने सही मार्गदर्शन गर्छन्।
- 4 यी हितोपदेशहरूले अनुभवहीन मानिसहरूलाई विवेकशील भएर काम गर्न सिकाउँछन्। तिनीहरूले युवकहरूलाई बुद्धि दिन्छन् अनि यसलाई तिनीहरूले कसरी प्रयोग गर्ने भन्ने सिकाउँछन्।
- 5 बुद्धिमान मानिसहरूले यी वचनहरू सुनेर अथवा पढेर आफ्नो ज्ञान बढाइ दिशा निर्देशन पाउँछन्। ती बुद्धिमान मानिसहरूले यी वचनहरूबाट अझ वेशी ज्ञान विकास गराउन सक्छन् र अझ ज्ञानी हुन्छन्। अनि त्यस्ता मानिसहरू जो समस्या समाधान गर्न निपुण छन् तिनीहरूले यी वचनहरूबाट अझ ज्ञान-आर्जन गर्छन्।
- 6 तब गुप्त अर्थहरू भएका कार्यहरू अनि भनाईहरू ती मानिसहरूका निम्ति स्पष्ट हुनेछन्। रहस्यमय कुराहरू तिनीहरू बुझ्न योग्य हुनेछन्।
- 7 परमप्रभुलाई सम्मान गर्नु बुद्धिको शुरूवात हो। तर मूर्खहरूले* अनुशासन अनि ज्ञानलाई घृणा गर्छन्।

उसको छोरोलाई सुलेमानको उपदेश

- 8 हे मेरो छोरो, आफ्नो बाबुको कुरा सुन् जब उनले तिमीलाई प्रशिक्षण दिन्छन् अनि आफ्नी आमाले दिएको शिक्षालाई अवहेलना नगर।
- 9 तिम्रा आमा बाबुले तिमीलाई सिकाएका शिक्षाहरू कुनै मानिसलाई सहाउँदो मुकुट अथवा सबैलाई अझ शोभायमान गराउने सनको हार झैं हुन्।
- 10 हे मेरो छोरा, केही मानिसहरू नराम्रो कर्म गर्न रुचाउँछन् अनि त्यस्ता मानिसहरूले तिमीलाई पनि नराम्रो कर्म गर्न उत्साह दिन्छन् तिनीहरूको कुरा नसुन।
- 11 त्यस्ता मानिसहरूले भन्थान, “हामी सित आऊ, हामी लुकेर ढुकाँ अनि कसैलाई मार्नेछौं। हामी निर्दोष मानिसमाथि जाईलाग्नेछौं।
- 12 आऊ, हामी त्यस मानिसलाई जसरी चिहानले लाश निल्ल्छ त्यसरी नै सम्पूर्णरूपले त्यसलाई निल्ने छौं, जसरी चिप्लेको कोही गहिरो खाल्डामा झर्छ त्यसरी नै त्यस मानिसलाई शुन्य पार्नेछौं।
- 13 हामी धेरै बहुमूल्य चीजहरू लुटेर आफ्नो घर लैजान्छौं।
- 14 यसकारण हामी सित आऊ अनि हामीलाई सहायता गर। हामीले लुटेर पाएको प्रत्येक चीजको भाग बराबरी बाँड्नेछौं।”
- 15 हे मेरो छोरो, तिमी तिनीहरूको बाटोको अनुशरण नगर। त्यस्तो बाटोमा एक पाइला पनि नराख।
- 16 किनभने तिनीहरू पाप कर्म गर्न सधैं अग्रसर रहन्छन् अनि तिनीहरू कसैको हत्या गर्न हतारिन्छन्।
- 17 बेकारछ जाल थाप्नु जब सबै चराहरूले तिमीलाई देखिरहेका हुन्छन्।
- 18 यसर्थ जो मानिस निर्दोष मानिसलाई हत्या गर्न लुकेर बसेको हुन्छ, वास्तवमा त्यो मानिस त्यस्तै जालमा फँसेर मर्छ।
- 19 जो मानिसहरू भ्रष्ट कर्मद्वारा धन कमाउने लालचमा बस्छन् तिनीहरूको अन्त पनि नराम्रो प्रकारले नै हुन्छ।

असल स्त्रीको बुद्धि

- 20 सुन, ज्ञान गल्लीहरूमा जोडले कराउँदै मानिसहरूकहाँ पुग्ने चेष्टा गर्छ। ज्ञानले शहरको सार्वजनिक स्थानहरूमा आवाज निकाल्छे।
- 21 ज्ञानले भीड गल्लीहरूमा बोलाइरहेकीछे। ज्ञान नगरको फाटकमा बसेर मानिसहरूलाई बोलाई रहन्छे। ज्ञानले भन्छे, 22 “अनुभवहीन मानिसहरू। आफ्नो सरलतालाई तिमी गिल्ला गर्नेहरू, कहीले सम्म गिल्ला गरी आनन्द लिइरहने छौ। हे मूर्खहरू हो! तिमीहरूले कहिले सम्म बुद्धिलाई घृणा गरिरहने छौ।
- 23 यदि तिमीहरूले मेरो हप्कीलाई ध्यान दियौ भने, म जे जान्दछु तिमीलाई भन्नेछु अनि मेरो जम्मै बुद्धि सिकाउनेछु।

* 1:7: मूर्खहरूले हिब्रमा “मूर्ख” को अर्थ “अधर्मतिर लाग्ने” पनि हुन सक्छ।

24 “मैले बोलाएँ तर तिमीहरूले मलाई सुनेनौ, मैले तिमीहरूको लागि आफ्नो हात अधि बढाएँ तर तिमीहरूले म तिर ध्यानै दिएनौ।

25 र मेरा सबै उपदेशहरू सुनेनौ। मेरा हप्कीहरू अस्वीकार गर्यौं।

26 यसकारण तिमीहरू नाश हुँदा म हँसेछु। जब तिमीहरूमाथि आपत्ति आउँछ म तिमीहरूलाई खिसी गर्नेछु।

27 जब तिमीहरूमाथि आँधी झैं विनाश आउँछ। जब हटात प्रकोपको भुँवरिले झैं अत्याउँछ, जब आपात र कष्ट तिमीमाथि आउँछ।

28 “तब तिमीहरूले मलाई बोलाउनेछौ र मैले जवाफ दिनेछैन। तिमीहरूले सहायताको निम्ति मलाई खोज्नेछौ, तर मबाट तिमीहरूले सहायता पाउने छैनौ।

29 म तिमीहरूलाई सहायता गर्ने छैन कारण मैले दिएको ज्ञान तिमीहरूले लिन अस्वीकार गरेका छौ तिमीहरूले परमप्रभुको डर मान्न र उहाँलाई सम्मान गर्न अस्वीकार गरेका थियौ।

30 तिमीहरूले मेरो उपदेश सुन्न अस्वीकार गरेका थियौ। जब मैले तिमीहरूलाई सही मार्ग-दर्शन गराउन खोजेँ त्यस वखत तिमीहरूले मलाई ध्यानै दिएनौ।

31 तिमीहरूले आफूले रोजेको जीवन शैली नै मन परायौ। दुष्ट योजनामा व्यस्त रह्यौ, तिमीहरूले मेरा उपदेश मानेनौ, यसर्थ तिमीहरूले अहिले आफ्नो कर्मको फल भोग्ने पछि, त्यही नै तिमीहरूले ग्रहण गर्नु पछि।

32 “अनुभवहीन मानिसहरू बरालिन्छन् अनि मर्छन्, मुखहरू कुनै विषयमा चिन्तित हुँदैनन् अनि यसले तिनीहरूलाई नष्ट गर्नेछ।

33 तर त्यो मानिस जसले मलाई पछ्याउँछ ऊ सधैं सुरक्षित रहनेछ। त्यस्ता मानिस अचानक आइपर्ने खतराहरूबाट सुरक्षित रहनेछन्।”

2

ज्ञानका कुराहरू सुन

1 मेरो छोरा! म जे भन्छु ग्रहण गर। मेरा आदेशहरू स्मरण गर।

2 ज्ञानका कुराहरूमा ध्यान देऊ। तिम्रो समझ शिक्षाहरू तिर लगाऊ।

3 ज्ञानका निम्ति बोलाऊ अनि समझशक्ति पाउनलाई कराऊ।

4 चाँदी खोजे झैं ज्ञान खोज, गाड-धन खोजे झैं ज्ञान खोज।

5 यदि तिमीले यसो गर्यौ भने परमप्रभुको डर मान्नुको अर्थ के हो तिमीले जान्न सक्ने छौ। तिमीले साँच्चै नै परमेश्वरको विषयमा जान्ने छौ।

6 परमप्रभुले ज्ञान दिनुहुन्छ। बुद्धि अनि समझशक्तिहरू उहाँको मुखबाट बग्दछन्।

7 उहाँले असल र ईमानदार मानिसको लागि उहाँको भण्डारमा विजय सौँचेर राख्नु भएको छ।

8 उहाँले ती मानिसहरूको रक्षा गर्नुहुन्छ जो अरु प्रति स्वच्छ हुन्छन् उहाँले पवित्र मानिसहरूलाई पहाडा दिनु हुन्छ।

9 यसर्थ परमप्रभुले तिमीहरूलाई ज्ञान दिनुहुनेछ अनि तिमीहरूले सही, असल र न्यायपूर्वक कुराहरू बुझ्नेछौ।

10 बुद्धि तिम्रो हृदयमा पसेछ अनि ज्ञान पाएर तिमीहरूको आत्मा सुखी हुनेछ।

11 ज्ञानले तिमीलाई सुरक्षा दिनेछ र बुद्धिले तिम्रो रक्षा गर्नेछ।

12 ज्ञान र बुद्धिले दुष्ट मानिस झैं भूल मार्गमा रहनबाट रोक्छ अनि दुष्टतापूर्वक बोल्नेहरूबाट बचाउँछ।

13 यस्ता मानिसहरू इमान्दारी मार्गबाट हट्छन्, तिनीहरू अँध्यारो मार्गमा हिँड्छन्।

14 तिनीहरू नराम्रो कर्म गर्न रूचाउँछन् र त्यसमा आनन्द लिन्छन्।

15 तिनीहरूको मार्गमा धरोसा गर्ने सकिँदैन, तिमीहरूका मार्गहरू कपटपूर्ण छन्। तिनीहरू झट्टो बोल्छन् अनि ठगछन्। तर तिम्रो ज्ञान र बुद्धिले तिमीलाई ती चीजहरूबाट अलग्ग राख्छ।

16 बुद्धिले तिमीहरूलाई पर-स्त्रीबाट अलग राख्छ र तिमीलाई ऊ प्रति आकर्षण गराउने मिठा कुराहरूबाट बचाउँछ।

17 जब त्यो आइमाई तरुणी थिई त्यसले विहे गरी, तर त्यसले आफ्नो लोग्नेलाई छाडि दिई। आफूले परमेश्वरको अधि विहेको समयमा गरेको प्रतिज्ञा भूली।

18 अनि अब उसित उसको घर जाँदा उसको घरले मृत्यु सम्मुख पुर्याउँछ। उसको पछि लाग्ने मर्नेछ।

19 जो कोही उसको घरभित्र जान्छ उसले आफ्नो जीवन गुमाउँछ, ऊ जीवनको मार्गमा फर्कि आउँदैन।

20 ज्ञानले तिमीहरूलाई असल मानिसहरूले गरेको कार्यको उदाहरण अनुशरण गर्न सहायता गर्छ अनि धर्मी मानिसहरूको जीवन रीतिमा बाँच्न सिकाउँछ।

21 इमान्दारी मानिसहरू तिनीहरूको भूमिमा लगातार जीउने छन् अनि दोषरहित मानिसहरू त्यहाँ बसेछन्।

22 तर दुष्ट मानिसहरू आफ्नो भूमि गुमाउनेछन् अनि कपटपूर्ण मानिसहरूलाई त्यस भूमिबाट हटाइनेछ।

3

सही जीवन जीउनाले तिम्रो आयु थपिन्छ

1 हे मेरा छोरा, मेरा शिक्षाहरूलाई नभुल। मैले तिमीलाई गर्नु भनेका ती चीजहरूको सम्झना गर।

2 मैले भनेका कुराहरूले तिमीलाई दीर्घ, सुखमय तथा अधिक शान्तिपूर्ण जीवन जीउन सिकाउँछ।

3 प्रेम, विश्वासनीयताले तिमीलाई कहिल्यै नछाडोस। तिनीहरूलाई आफ्नो मानसपटलमा गहिरोसित राख। ती शिक्षाहरूलाई माला गुँथी गलामा लगाई राख।

4 तब तिमी ज्ञानी हुनेछौ अनि तिमीले परमेश्वर अनि मानिसहरूबाट अनुग्रह पाउनेछौ।

5 तिम्रो सम्पूर्ण हृदयले परमप्रभुमा भरोसा गर। तिम्रो आफ्नै बुद्धिमा मात्र भर नपर।

6 तिम्रा सम्पूर्ण मार्गहरूमा परमप्रभुलाई सम्झ। उहाँले नै तिम्रा सबै मार्गहरू सोझो पारिदिनु हुनेछ।

7 आफैलाई बुद्धिमानी नसोच, परमप्रभुसित डराउनु अनि दुष्कर्मबाट टाढो बसु।

8 यदि तिमीले यसो गर्वौ भने तिम्रो शरीरलाई त्यो औषधी हुनेछ अथवा तिम्रो शरीरलाई ताजा बनाउने कुनै पैय वस्तु झैं हुनेछ।

9 तिम्रो सम्पत्तिले परमप्रभुको आदर गर। तिम्रो सर्वोत्तमबाट परमप्रभुलाई चढाऊ।

10 त्यस पछि तिम्रो सम्पूर्ण खाँचो पूरा हुनेछ। तिम्रा ढुकुटीहरू अन्नले भरिने छन् अनि तेरा मसकबाट दाखरस पोखिरहेको हुनेछ।

11 हे मेरा छोरा, परमप्रभुको अनुशासन स्वीकार गर अनि उहाँले टण्ड दिनु भए रीस नगर। त्यसबाट शिक्षा हासिल गर।

12 किनकि आफूले माया गर्नुभएका मानिसहरूलाई उहाँले सुधानु हुन्छ। हो, परमेश्वर बाबु जस्तै हुनुहुन्छ जुन बाबुले आफूले माया गरेको छोरालाई सजाय दिन्छ।

13 धन्य हो त्यो मानिस जसले ज्ञान प्राप्त गर्छ। जसले विवेक हाँसिल गर्छ त्यो धन्य हो।

14 ज्ञानबाट जो लाभ हुन्छ त्यो बहुमूल्य चाँदी भन्दा असल हो। ज्ञानबाट भएको लाभ सुन भन्दा असल हो।

15 ज्ञान भौतिक मणि र माणिक भन्दा अधिक मूल्यवान हो। तिमीले चाहेको बस्तुहरूमा ज्ञान भन्दा मुक्तवान अरु हुन सक्तैन।

16 ज्ञानको दाहिने हातमा दीर्घायु छ भने देख्ने हातमा धन र सम्मान छ।

17 ज्ञानका मार्गहरू आनन्ददायक हुन्छन् ज्ञान मार्गबाट शान्ति पाइन्छ।

18 ज्ञान एउटा मानिसको निम्ति जीवनको बृक्ष झैं हो जसले उसलाई बलिय गरी समाउँछ अनि त्यसमा जो टाँसिएर रहेनछ सधै धन्य रहन्छन्।

19 परमेश्वरले ज्ञानद्वारा पृथ्वी स्थापना गर्नु भयो, र सम्झ-शक्तिद्वारा आकाश सृजना गर्नु भयो।

20 उहाँको ज्ञान द्वारा परमप्रभुले समुद्र र बादल सृजना गर्नु भयो जसबाट पानी पर्छ।

21 हे मेरा छोरा, ज्ञानलाई तिम्रो विवेकशील दृष्टिबाट ओझलमा नपार। विजयहरूमा नियालेर सोच अनि होशियारीसित योजनाहरू बनाऊ।

22 ज्ञान र सम्झ-शक्तिले तिमीलाई जीवन दिनेछन् र यसले तिम्रो जीवन सुन्दर पार्नेछ।

23 त्यसपछि तिमी सुरक्षित बस्नेछौ र तिम्रो पतन हुनेछैन। तिमी आफ्नो मार्गमा सुरक्षित भई हिडने छौ कतै पल्टनै छैनौ।

24 जब तिमी ओछ्यानमा पल्टनेछौ तिमीलाई डर लाग्दैन अनि सुत्दा घोर निद्रामा पर्नेछौ।

25 तिमी आकस्मिक विनाशमा कहिल्यै नडराउनु अथवा जुन विनाशमा दुष्ट मानिसहरू फँसिन्छन् त्यसमा कदापि नडराउनु।

26 किनभने परमप्रभु तिमीहरूको छेवैमा हुनुहुनेछ, यसर्थ उहाँले नै तिम्रो पाऊ कतै फँस दिनु हुन्न।

27 जब तिमी त्यो काम गर्नु योग्य छौ, अनि जो त्यसको लागि उपयुक्त छ त्यो मानिसको लागि असल कर्म गर्नु अस्वीकार नगर।

28 जब तिमीसँग आफ्नो छिमेकीलाई आवश्यक परेको चीज छ र उसले पनि माग्छ भने, “भोलि आऊ” नभन, दिई हाल।

29 तिमीहरूका छिमेकीहरूका विरुद्ध नराप्रो योजना नबनाऊ जो तिम्रो छेउमा बस्छ अनि तिमीमाथि भरोसा गर्छन।

30 कुनै कारण बिना कसैलाई अदालतमा नधिस्थाउ यदि त्यो मानिसले तिमीलाई क्षति पुर्याएको छैन भने।

31 उपद्वर्ग गर्ने मानिसको इर्ष्या नगर, अनि ऊ जस्तै हुन नखोज।

32 किनभने परमप्रभुले त्यस्ता मानिसलाई घृणा गर्नु हुन्छ, तर उहाँ इमान्दार मानिसहरूको मित्र हुनुहुन्छ।

33 दुष्ट मानिसको घर परमप्रभुद्वारा श्रापित रहन्छ अनि इमान्दार मानिसको घर उहाँद्वारा आशीषित हुन्छ।

34 यदि कुनै मानिस घमण्डी छ र अन्य मानिसहरूको खिल्ली उडाउछ भने परमेश्वरले त्यस मानिसलाई दण्ड दिनु हुनेछ र खिसि गर्नु हुनेछ। तर नम्र मानिसहरू प्रति परमेश्वर दयालु हुनुहुन्छ।

35 ज्ञानी मानिसले आदर पाउँछन, तर मूर्ख मानिसले लाज तथा अपमान मात्र पाउँछ।

4

ज्ञानको महत्व

- 1 हे मेरा छोराहरू, आफ्नो बाबुको शिक्षाहरूमा ध्यान देऊ अनि तिमीहरूले ती शिक्षाहरू बुझ्ने छौ।
- 2 म तिमीलाई गहिरो ज्ञान दिन्छु। मैले दिएको यो शिक्षा तिमीले नत्याग।
- 3 एक समयमा म पनि मेरो पिताको एउटा छोरा थिएँ अनि मेरी आमाको प्रिय सानो केटो थिएँ, उनको एउटै मात्र छोरो।
- 4 अनि मेरो बाबुले मलाई यी सब कुराहरू सिकाउनु भयो। उहाँले मलाई भन्नु भयो, “मैले भनेका कुराहरू याद गर, मेरा आज्ञाहरू पालन गर, तब तिमी जीवित रहनेछौ।
- 5 ज्ञान र समझ-शक्तिलाई प्राप्त गर। मेरो अर्तीलाई नबिर्सनु अनि मैले दिएको शिक्षाहरूलाई अस्वीकार नगर्नु।
- 6 ज्ञानलाई नत्याग, ज्ञानलाई प्रेम गर, तब ज्ञानले तिम्रो रक्षा गर्नेछ।
- 7 “सबभन्दा महत्वपूर्ण कुरो नै ज्ञान हो। तिमीले ज्ञान प्राप्त गर्न आफूसँग भएको सबै बेच।
- 8 ज्ञानलाई सम्मान गर अनि यसैले तिमीलाई महान बनाउने छ। ज्ञानलाई अँगाल यसले तिमी मा सम्मान ल्याउनेछ।
- 9 उसले तिम्रो शिरमाथि महिमाको माला लगाई दिन्छ अनि तिमीलाई महिमामय शिरपेचले सुगोभित पार्छ।”
- 10 हे मेरा छोरा, त्यो मैले दिएको शिक्षा सुन अनि तिमीले लामो जीवन जीउने छौ।
- 11 म तिमीलाई ज्ञानको बाटोको शिक्षा दिइरहेको छु। अनि मैले तिमीलाई सोझोबाटोमा डोर्याइरहेको छु
- 12 जब तिमी अघि बढ्छौ, तिम्रो खुट्टा जालमा पर्ने छैन अनि जब तिमी दगुछौ तिमीलाई ठेस लाग्ने छैन।
- 13 अर्तीलाई समातिराख् अनि यसलाई जान नदेऊ। यसमाथि नजर राख किनभने ऊ तिम्रो जीवन हो।
- 14 दुष्ट मानिसहरूको बाटो नकुल्च अनि दुष्ट मानिसहरूको मार्गमा नहिड।
- 15 यसलाई त्याग। यसलाई काटेर पनि नजाऊ। त्यसलाई तिम्रो पिठ्यै फर्काई देऊ अनि टाढा हिँड।
- 16 दुष्ट मानिसहरू दुष्टयाई नगरी सुत्र सक्तैनन्। जब सम्म कसैलाई नोकसान पुर्याउँदैन तिनीहरू निर्दोष नै सक्तैनन।
- 17 किनभने तिनीहरू त सबै पाप कर्मबाट नै जीवन निर्बाह गर्छन् र पाशविक कमाईबाट मद्य पिउँछन् कारण पाप तथा खराब कर्म गर्न त तिनीहरूको निम्ति खानु पिउनु जस्तिकै स्वभाविक हो।
- 18 तर धर्मको बाटो चाँहि सूर्यको प्रभात किरण झैं हुन्छ जसले मध्यान्न सम्म प्रकाश बढाउँदै जान्छ।
- 19 दुष्टहरूको चाल अत्यन्तै अन्धकारमय हुन्छ र दुष्ट मानिसले जान्दैन कि कहाँ उसले ठक्कर खिँन्छ।
- 20 हे मेरा छोरा, मेरा कुराहरू सुन। मैले के भन्छु ध्यान दिएर सुन।
- 21 ती कुराहरूलाई सदा आफ्नो मनमा राख र तिनीहरूलाई आफ्नो सामने बाट टाढा नराख।
- 22 मेरो शिक्षाहरूले तिनीहरूलाई जीवन दिन्छ जसले यसलाई पालन गर्छ अनि मेरा वचनहरूले शरीरमा तन्दूरस्ती दिन्छ।
- 23 सबभन्दा महत्वपूर्ण कुरो के हो भने तिमीले सोचनु पर्ने कुराहरूमा तिमी अत्यन्तै होशियारी हुनु पर्छ। किनभने तिम्रो मन तिम्रो जीवनको स्रोत हो।
- 24 तिम्रो मुखबाट मिथ्यापूर्ण शब्दहरू निस्कन नदेऊ। झट्टो नबोला।
- 25 तिम्रा आँखाहरू अघि सधैं मार्ग सोझो रहोस् र आँखाको पलकले सधैं अघि नै ताकिरहेको होस्।
- 26 तिमी हिडेको मार्गलाई राम्ररी हेर अनि तिमीले गरेका सबै कुरामा सुरक्षित हुनेछौ।
- 27 दाहिने अथवा देब्रे नफर्क, तिम्रो खुट्टाहरूलाई गल्ती मार्गमा जानबाट रोक्।

5

व्यभिचारबाट जोगाऊने ज्ञान

- 1 हे मेरो छोरो! तिमी मेरो ज्ञानपूर्ण शिक्षाहरूमा ध्यान देऊ। मेरा बुद्धिका वचनहरू होशियार साथ सुन।
- 2 यी कुराहरूबाट तिमीलाई कुन असल अथवा खराब त्यो बोध भइरहनेछ र तिम्रो ओठमा ज्ञानका कुराहरू वास गरिरहन्छन्।
- 3 कारण पर स्त्रीको मुखबाट मह टक्किन्छ अनि ओठ भद्राक्षको तेल दले झैं चिप्लो हुन्छ।
- 4 तर पछि परिणाम चाँहि नीमको पन्ता झैं तीतो तथा दुई धारे तरवार जस्तै धारिलो हुन्छ।
- 5 परस्त्रीको गोडाहरू मृत्यु तिर लम्कन्छन र उसको पाइला चिहानतिर जान्छन्।
- 6 उसको मार्गले कहाँ लगिरहेको छ त्यसले विचार गदिन त्यसले बाटो विराए हिँडेकि हुन्छे तैपनि त्यसले त्यो जान्दिन।

- 7 यस कारण अब मेरो छोराहरू सुन! त्यो मैले दिएको उपदेशहरूबाट निलित नहोऊ।
- 8 स्त्री देखि टाढा बस अनि त्यसको घरको ढोका नजिक पनि नजाऊ।
- 9 नत्र आफ्नो सर्वोत्तम शक्ति अर्कालाई दिनेछौ, अनि त्यस द्वारा तिम्रो सम्पूर्ण जीवनको प्रतिभार निभूँ एउटा दुष्ट मानिसको हातहरूमा राख्ने छौ।
- 10 यस्तो चाहिँ नहोस कि तिम्रो धनमा अरूले आनन्द भोगोस् र तिमीहरूको परिश्रमले अन्य मानिसको ढिकुटी भरियोस्।
- 11 जब तिम्रो धन सम्पत्ति शरीर तथा आयु सब शेष हुन्छ त्यतिबेला चिन्ता गरेर रोई बस्यो पर्ला।
- 12-13 तिमीले भन्नेछौ, “अहा! मैले अनुशासनलाई किन घृणा गरें? किन मेरो हृदयले सुधारलाई अस्वीकार गर्यो? मैले आफ्नो शिक्षकहरूको कुरा मानिनेँ अनि उनिहरू प्रति ध्यान नै दिनेँ।
- 14 म प्रायः पूर्णरूपले ध्वंस भएको छु भनी प्रत्येकले जान्दछन्।”
- 15 तिमी आफ्नै पानीको कुवाबाट निकालेको पानी पिउने गर। तिमी आफ्नै जल श्रोतबाट स्वच्छ पानी पिउने गर।
- 16 तिमी नै भन, के तिम्रो आफ्नो जल श्रोतबाट पानी बाटोमा जताततै बगोस्। तिम्रो जलश्रोतबाट निस्केको पानी बाहिर कहीं नबगोस्।
- 17 त्यो पानी त केवल तिम्रो हो, तिम्रो मात्र। त्यसमा कुनै विदेशीको अंश नहोस्।
- 18 तिम्रो श्रोत धन्य रहोस् अनि आफूले तन्नेरी हुँदा विहे गरेकी पत्नीसित आनन्द गर।
- 19 ऊ एउटी सुन्दरी मृग झैं होस्, एउटी प्यारी हरिणको बच्चा झैं होस्, उसका स्तनहरूले तिमीलाई सधैं तृप्त पारुन् र उसको प्रेमले तिमीलाई सधैं बाँधोस्।
- 20 हे मेरो छोरो, तिमीलाई किन व्यभिचारी स्त्रीले वशमा राख्छे। किन तिमीले अर्को स्त्रीको छातीलाई अंगालो हाल्ने पर्छे?
- 21 परमप्रभुको आँखाहरूले मानिसको बाटोहरूलाई हेरिहन्छन्, उसले गरेको प्रत्येक चीज उहाँले देख्नु हुन्छ।
- 22 एकजना खराब मानिस उसले गरेको खराब कर्महरूद्वारा नै फँस्यो। उसको पापले उसलाई डोरीले झैं बाध्ने छ।
- 23 एकजना खराब मानिस अनुशासनको अभावले मर्नेछ। उसको ठूलो मूर्खताले उसलाई पथभ्रष्ट बनाउँछ।

6

कुनै मानिसलाई ऋण लिन सहायता गर्दा खतरा

- 1 हे मेरो छोरो! यदि तिमी छिमेकीको ऋणको लागि जमानी बसेको भए अथवा त्यसले आफ्नो ऋण तिर्न नसकेकोमा आफूले तिर्ने वचन दिएको भए,
- 2 तिमी तब जालमा फँस्यौ, तिमी आफ्नै प्रतिज्ञामा आफैं पक्राउ पर्यौ।
- 3 तिमी तिम्रै छिमेकीको नियन्त्रणमा पर्यौ, यसकारण फेरि पनि जाऊ अनि तिम्रो छिमेकिसंग क्षमा माग।
- 4 अलिकति समय पनि नपर्ख अथवा नसुत।
- 5 मृग एउटा सिकारीबाट भागे झैं अथवा त्यो एउटा चरा जालबाट उम्के झैं तिमी आफैँलाई रक्षा गर।

अल्छी हुँदा खतरा

- 6 हे अल्छी मानिस हो, तिमी एक कमिला झैं मेहनती हुनु पर्छ। हेर, कमिलाले कति मेहनत गर्छ, यसर्थ कमिलाबाट सिक।
- 7 कमिलाहरूका कुनै सेनाध्यक्ष, पदाधिकारी या शासक हुँदैन।
- 8 तर ग्रीष्म ऋतुमा कमिलाले आफ्नो निम्ति खाना बटुल्छ, जम्मा गरेर राख्छ र कटनीको समयमा त्यसको निम्ति प्रशस्त खाना रहन्छ।
- 9 हे अल्छी मानिसहरू हो! कहिले सम्म पल्टि रहन्छौ? कहिले तिमीहरू आफ्नो निन्दाबाट उठ्छौ।
- 10 अल्छे मानिसले भन्छ, “केही क्षणको निम्ति अन्न सुतौं। हामी एक छिन सुतौं, हाम्रा हातहरूलाई केही क्षण आराम दिऊँ।”
- 11 अनि उसको गरिबी एउटा डाँक झैं, आँउछ र उसको अभाव एक हत्यारा झैं आउँछ।

दुष्ट मानिस

- 12 एक दुष्ट अनि नीच मानिस जहाँ गएता पनि झटो बोल्छ अनि
- 13 उसले मानिसहरूलाई छक्याउँछ आँखा झिमक्याउँछ खुट्टा हल्लाएर तथा हातको औली द्वारा इशारा गर्छ।
- 14 उसको विचार छलपूर्ण हुन्छ, उसले खराब योजनाहरू बनाउँछ, उसले सबै समयमा तर्क गर्छ।
- 15 तर अचानक बिपदले उसलाई आघात पार्छ, उसलाई चोट लाग्छ अनि यस चोटबाट ऊ निको हुने छैन।

सातवटा कुराहरू जुन परमेश्वर घृणा गर्नुहुन्छ

16 परमेस्वरले सातवटा कुराहरूलाई घृणा गर्नुहुन्छ,:

17 आँखाहरू जसले मानिसलाई घमण्डी दर्शाउँछ,
जिब्राहरू जसले झटो बोल्छ,

हातहरू जसद्वारा निर्दोष मानिसको हत्या गर्छ,

18 हृदय जहाँ दुष्ट कर्म गराउने योजनाहरू बनिन्छन्

गोडाहरू जुन दुष्ट कर्मको निम्ति दौडन्छन्।

19 त्यो मानिस जसले अदालतमा झटो बोल्छ।

त्यो मानिस जो दाज्यू भाइहरूको बीचमा झगडा लगाउँछ।

20 हे मेरो छोरो, आफ्नो बाबुको आज्ञाहरू ग्रहण गर अनि तिमी अमाले दिएको शिक्षाहरूलाई इन्कार नगर।

21 उनीहरूले भनेका वचनहरू सधैं हृदयमा राख, तिनीहरूलाई तिम्रो गला वरिपरि बाँधेर राख।

22 जब तिमी अगि बढ्ने छौ त्यति बेला ती वचनहरूले तिम्रो मार्गदर्शन गर्नेछ। जब तिमी सुल्झौ, तिनीहरूले तिम्रो रक्षा गर्नेछन् र जब तिमी जागृतौ ती वचनहरू तिमीसित कुरा गर्नेछन्।

23 किनभने यी आज्ञाहरू चाँहि बत्ती र यी शिक्षाहरू चाँहि ज्योति हुन्। तिम्रा अमा बाबुका शिक्षाहरूले तिमीलाई सही मार्गमा डोर्याउनेछ। ती शिक्षाहरूले तिम्रो जीवन सुधार्नेछ अनि जीवनको सही मार्गमा हिँडन तिमीलाई प्रशिक्षण दिनेछन्।

24 तिनीहरूको शिक्षाले तिमीलाई अपवित्र आइमाईकहाँ जानु अवरोध पुर्याउनेछ अनि व्यभिचारी स्त्रीको चिप्ल्याईबाट बाँच्नेछौ।

25 उसको सुन्दरताको इच्छा तिम्रो मनमा नगर अनि उसको आँखाको जादुमा बन्दी नबन।

26 एउटी वेश्याले तिमीबाट एक टुक्रा रोटीको दाम लिनु सक्छे, तर अर्काकी पत्नीले तिम्रो जीवन नै ध्वंश गरिदिन्छे।

27 जल्दै गरेको आगो के एउटा मानिसले उसको काखमा राख्दा उसको लुगा चाहि जल्दैन?

28 एउटा मानिस बल्दै गरेको कोइला माथि हिँडन सक्छ अनि उसको खुट्टा चाहि जल्दैन के यस्तो हुन सक्छ?

29 जो कोही मानिसको लागि पनि त्यस्तै हुन्छ जब ऊ अन्य मानिसको पत्नीसित ओह्यायनामा सम्पर्क राख्छ। त्यस मानिसले दुःख भोग्ने छ।

30-31 कुनै चोर भोकले चुर भएर यदि आफ्नो ज्यान बचाउनको निम्ति चोरी गर्थो भने, मानिसहरूले त्यसको त्यति निन्दा गर्दैनन्। तर पनि त्यो मानिस चोर्दै गर्दा पक्राउ पर्यो भने उसले चोरी गरेको परिणाम भन्दा सात गुणा वेशी तिरु पर्छ, चाहे यसरी तिरु पर्दा उसको घरको सम्पूर्ण सम्पत्ति नै किन शेष नहोस्।

32 तर जो मानिसले अर्काको पत्नीसित यौन सम्बन्ध राख्छ त्यसको विवेक हुँदैन उसले आफ्नै मात्र विनाश ल्याउँछ।

33 उसले पिटाइ अनि बेइज्जत पाउँछ, अनि उसको नराम्रो नाम कहिले टाढा जाँदैन।

34 त्यस पर स्त्रीको लोग्ने ईर्ष्याले क्रोध जगाउँछ अनि जब उसले त्यस मानिसमाथि बदलाको भाव राख्छ तब उसको हृदयमा त्यो मानिसप्रति दया कहिल्यै जाग्दैन।

35 त्यस स्त्रीको लोग्नेले कुनै प्रकारको क्षतिपूर्ति ग्रहण गर्दैन जति सुकै पैसादिएर पनि त्यसलाई मनाउन सकिँदैन।

7

ज्ञानले तिमीलाई व्यभिचारिणीबाट टाढा राख्छ

1 हे मेरो छोरो! मेरा सल्लाहहरू सम्झि राख। मेरा आज्ञाहरू बहुमूल्य सम्पत्ति झैं संचय गरिराख।

2 तिमीले मेरा आज्ञाहरू पालन गर्थो भने तिमी बाँच्नेछौ। मेरो सल्लाहलाई आँखाको नानी झैं जोगाई राख।

3 तिनीहरू तिमीले आफ्नो औलीहरूमा बाँधेर राख अनि हृदयमा लेखेर राख।

4 ज्ञानलाई भन: "तिमी मेरी बहिनी हो।" समझशक्तिलाई भन, "तिमी मेरो आफन्त हो!"

5 तब तिमीलाई तिनीहरूले अर्का मानिसको चिप्लो कुरा गर्ने पत्नीसँग शारीरिक सम्बन्ध हुनबाट बचाउँछ।

6 एकदिन मैले मेरो घरको झ्यालबाट हेरेँ, मैले धेरै ठिटाहरूलाई देखेँ

7 अनि तिनीहरू मध्ये एकजनालाई ध्यान दिएँ त्यो एकदमै मूर्ख रहेछ।

8 त्यो केटो त्यस्तै एउटी स्त्रीको घरको छेउबाट गइरहेको थियो। उ उसको घरको दिशातिर अगि बढिरहेको थियो।

9 अस्तौंउने घामले गोधुली बेलालाई डक्दै थियो। रात आफ्ना अन्धकारसँग आउँदै थियो।

10 त्यसै समयमा कुनै एउटी स्त्री उसलाई भेट्न आई। उसले एउटा वेश्याले झैं लुगा लगाएकी थिइ र ऊ एकदमै धूर्त थिई।

11 ऊ उच्च स्वरकी अनि विद्रोही थिइ। ऊ उसको घरमा वसू चाहँदैन थिइ।

- 12 त्यो स्त्री कहिले गल्लीमा, कहिले चोकहरूमा तन्देरी केटाहरूलाई फँसाउँन कुना काप्चाहरू तिर लुकेर बस्थी।
- 13 उसले त्यस केटोलाई समाती र चुम्बन खाई अनि निर्लज्जा रूपमा उसको आँखामा हेर्दै भनी,
- 14 “आज मैले मेलबलि चढाउनु पर्छ। कारण मैले आज आफ्नो भाकल पूरा गरे। त्यसको केही भाग घर लगे र आज मसित खानेकुराहरू प्रशस्त छन्।
- 15 यसैकारण म तपाईंलाई खोज्न बाहिर निस्केर आइरहेकी थिएँ अनि अहिले तपाईंलाई भेटे।
- 16 मैले मेरो ओछ्यानमा मिश्रदेशको रंगीन च्यादरले सजाएकीछु।
- 17 मैले मेरो ओछ्यानमाथि, मूँ, एलवा, दालचिनी अनि सुगन्धित अन्तर छर्केकीछु।
- 18 मसित आऊ, रात भरी हामी प्रेमको आलिङ्गनमा बाँधिँएर आनन्दमा विभोर भई भोग गरौं।
- 19 मेरो पति घरमा छैनन्, तिनी धेरै लामो यात्रामा गएका छन्।
- 20 तिनी आफ्नो थैली भरी पैसा बोकेर गएका छन् अनि यो तोकीएको दिन सम्म फर्केर आउँदैनन्।”
- 21 त्यस स्त्रीले उसलाई फसाउँन यी शब्दहरूको व्यवहार गरी अनि त्यो मूर्ख केटो फँस्यो।
- 22 उसले त्यस आइमाईलाई फछ्याउँछ र एक्कासि ऊ कसाइखाना तिर लगिँदै गरेको साँढे झैं हुन्छ। ऊ धनुषकाँडले कलेजो छेडेको मृग झैं भएको छ। ऊ जस्तै जालमा फँस उडिरहेकोछ।
- 23 तर उसलाई थाहा छैन कि यसको लागि उसले आफ्नो जीवन दिने छ।
- 24 अब हे मेरा छोराहरू हो, मेरो कुरा सुन, मेरो बचनहरूमा ध्यान देऊ।
- 25 तिम्रो हृदयलाई उसको मार्ग तिर डोर्याउँन नदेऊ त्यो बाटो तिर नफर्क।
- 26 त्यसले धेरै शिकारलाई लडाएकी छे, त्यसले अनगन्ती मानिसहरूलाई मारेकी छे।
- 27 त्यस स्त्रीको घरले चिहानतिर डोर्याइरहेको हुन्छ र त्यसलाई पछ्याउनेहरू मृत्युको मुखमा पर्छन्।

8

ज्ञान नै असल स्त्री हुन्

- 1 के ज्ञानले तिमीलाई बोलाउँदैन र?
के समझशक्तिले तिमीलाई ठूलो स्वरमा बोलाएको छैन र?
- 2 ऊ अग्लो ठाउँहरू माथि उभिन्छे
जहाँबाट दोबाटो देखिन्छन्।
- 3 ऊ शहरको प्रवेशद्वार नजिक छे
उन्ले खुल्ला ढोकाहरूबाट बोलाइरहेकी छे।
- 4 ज्ञानले भन्छे, “हे मानिस हो, म तिमीहरूलाई आह्वान गर्दछु,
म सबै मानिसहरूलाई बोलाउँदछु।
- 5 तिमीहरू जो अनुभवी छैनौ भने ज्ञानी हुन सिक।
हे मूर्खहरू हो, बुझ्न सिक।
- 6 तिमीहरू सुन, म जुन कुराहरू सिकाउँछु, तिनीहरू महत्वपूर्ण छन्।
जुन कुराहरू सही हुन, तिनीहरू नै भन्छु।
- 7 मेरा वचनहरू सत्य हुन।
किनभने मेरा औंठहरूले मिथ्यालाई घृणा गर्छन्।
- 8 मेरो मुखबाट निस्केका सबै वचनहरू सही तथा न्यायपूर्ण हुन्छन्
अनि कुनै पनि भ्रमित तथा झूटो हुँदैनन्।
- 9 यी सब भनाईहरू समझ हुने मानिसहरूको लागि स्पष्ट छन्
अनि ज्ञानी मानिसहरूको निम्ति तिनीहरू सरल अग्रिम छन्।
- 10 मैले दिएका उपदेशहरू स्वीकार गर, कारण तिनीहरू चाँदी भन्दा असल छन्,
अनि बहुमूल्य सुन लिन भन्दा ज्ञान र बुद्धि लिन नै उत्तम हो।
- 11 ज्ञान मोतीहरू भन्दा अझ उत्तम हो।
ज्ञान मानिसले चाहने ती सबै चिजहरू भन्दा असल हो।”

ज्ञानले के गर्छ

- 12 “म ज्ञान हूँ।

अनि म बिवेकसँग बस्छु।

तिमीले मलाई विधा अनि राम्रो योजनासंग पाउँन सक्छौ।

- 13 परमप्रभुको डर मान्नु नै दुष्टतालाई घृणा गर्नु हो।
अभिमान, अहंकार, कुटिल व्यवहार
अनि छलपूर्ण बोलीलाई म घृणा गर्छु।
- 14 मसंग राम्रो सल्लाह अनि स्वास्थ्य ज्ञान छ।
मसंग समझशक्ति अनि सामर्थ्य छन्।
- 15 मै सहायतामा राजाहरूले राज गर्छुन,
अनि शासकहरूले उचित कानून बनाउँछुन जुन सही र न्यायपूर्ण हुन्छ।
- 16 राजकुमारहरू, राजकीय मानिसहरू,
निष्पक्ष न्याय घोषणा गर्नेहरूले आफ्नो काम मद्दारा गर्छुन।
- 17 म ती मानिसहरूलाई प्रेम गर्छु, ज-जसले मलाई प्रेम गर्छुन
अनि यदि मानिसहरूले मलाई चेष्टा गरेर खोज्छुन भने तिनीहरूले मलाई भेट्ने छन्।
- 18 धन दौलत र आदर मसित रहन्छ,
म अनन्त धन अनि साँचो सफलता प्रदान गर्छु।
- 19 मैले दिएका भेटीहरू शुद्ध चाँदी भन्दा असल छन्
औ म जुन चीज दिन्छु तिनीहरू अकबरी सुनभन्दा असल हुन्छुन।
- 20 म मानिसहरूलाई सही मार्गमा डोर्याउँछु,
म तिनीहरूलाई सही न्यायले चल्ने पथमा डोर्याउँछु।
- 21 मलाई मन पराउनेहरूलाई सम्पत्ति दिन्छु,
हो, म तिनीहरूको घर नै सम्पत्तिले भरिदिन्छु।
- 22 “परमप्रभुले उहाँको प्राचीन कार्यहरू भन्दा पहिला
सृष्टिको प्रारम्भमा नै मलाई बनाउनु भयो।
- 23 यो संसार सृजना गरिनु भन्दा पहिला
अस्मरणीय आनन्द कालमा मेरो सृजना भयो।
- 24 जब त्यहाँ भूमध्यसागर थिएन, म जन्मिएको थिएँ।
पानीले भरिएको महा-सागरहरू भन्दा पहिला म जन्मिएको थिएँ।
- 25 पर्वतहरूलाई तिनीहरूको ठाउँमा राख्नु भन्दा अघि, पहाडहरू हुनु भन्दा अघि,
म जन्मिएको थिएँ।
- 26 परमप्रभुले पृथ्वी रचनु भन्दा पहिल्यै, खेत सृजना गर्नु भन्दा पहिल्यै,
पृथ्वीमा पहिलो धूलो बनाउँनु भन्दा अघि नै, म त्यहाँ थिएँ।
- 27 जब परमप्रभुले आकाश सृष्टि गर्नु भयो, म त्यहाँ थिएँ।
जब परमप्रभुले क्षितिजहरूको चित्रसागरको प्रतिबिम्ब माथि कोर्नु भन्दा पहिला म त्यहाँ थिएँ।
- 28 जब उहाँले आकाशमा बादल राखेर
महा-सागर सृष्टि गर्नु भन्दा पहिला म जन्मेको थिएँ।
- 29 उहाँले समुद्रको सिमाना तोक्दा
उहाँको आज्ञा नाघी पानी बाहिर नजाओस् भनी
उहाँले पृथ्वीको जग बसाउँनु हुँदा।
- 30 म उहाँको छेउमा एउटा प्रिय बालक झैं थिएँ। म दिन प्रतिदिन उहाँको खुशीयालिमा थिएँ।
हर समय उहाँको उपस्थिमा निरन्तर आनन्द मनाउँथेँ।
- 31 म उहाँले सृष्टि गर्नु भएको संसारमा आनन्द लिन्छु,
म मानव जातिमा खुशी लिन्छु।
- 32 “अनि अब, हे मेरो छोराहरू, मलाई सुन!
ती मानिसहरू भाग्यमानी हुन्

जो मैले देखाएको बाटोमा हिंड्छन्।

- 33 मेरो शिक्षाहरूलाई सुन अनि ज्ञानी बन,
तिनीहरूलाई अस्वीकार नगर।
- 34 जुन मानिसले मेरो कुरा सुन्छ, त्यही मानिस नै भाग्यमानी हुनेछ, जसले दिनहुँ मेरो ढोकामा आँखा लगाइरहन्छ,
जसले मेरो ढोकाको सङ्घार पर्खिरहन्छन्। तिनीहरूनै धन्य हुन्छन्।
- 35 किनभने जसले मलाई पाउँछ, उसले जीवन पाउँछ।
अनि उसैले परमेश्वरबाट अनुग्रह पाउँछ।
- 36 तर जसले मेरो बिरुद्ध पाप गर्छ, उसले आफैँलाई हानी पुर्याउँछ।
जसले मलाई घृणा गर्छ उसले मृत्युलाई प्रेम गर्छ।”

9

ज्ञान र मूर्खता

- 1 ज्ञानले आफ्नो घर बनाई। उसले त्यस घरमा सातओटा खम्बाहरू खडा गरी।
2 उसले मासु पकाई अनि त्यसपछि दाखरस बनाई। उसले खाना टेबिलमाथि राखी।
3 तब उसले उसको सेविका केटीहरूलाई शहरको अग्लो ठाउँमा मानिसहरूलाई निम्त्याउन पठाई।
4 “तिमी मानिसहरू ज-जसलाई सिक्न आवश्यक छ, आओ।” उसले मूर्ख मानिसहरूलाई पनि निम्त्याउन भनी।
5 “आओ, अनि मेरा ज्ञानका भोजन खाओ। अनि दाखरस पनि पिओ जुन मैले तयार पारेकी छु।
6 अनुभवहीनता तिमी पछि छोड अनि समझशक्ति भएको बाटोमा हिंड।”
7 अरूलाई अपमान गर्नेहरूलाई सुधार्न खोज्ने मानिस आफैँ अपमानित हुन्छ र जसले दुष्टमानिसलाई हप्काउँछ उसलाई हानी हुन्छ।
8 अरूलाई अपमान गर्ने मानिसलाई तिमिले कहिल्यै पनि नझपार्नु नत्र उसले तिमिलाई नै घृणा गर्न थाल्छ। तर यदि तिमिले कुनै ज्ञानी मानिसलाई हप्कायौ भने उसले तिमिलाई प्रेम गर्न थाल्नेछ।
9 ज्ञानी मानिसलाई अती दियो भने ऊ अझै ज्ञानी हुन्छ। त्यसरी नै एउटा धमी मानिसलाई सिकायो भने उसले ज्ञान धेरै बढाउनेछ।
10 परमप्रभुलाई आदर गर्नुको अर्थ ज्ञान प्राप्त गर्ने पहिलो पाइलो हुन्छ, अनि पवित्र परमप्रभुको ज्ञान नै समझशक्ति हो।
11 किनभने तिमी आयु बढ्ने, दिन समय बढ्नु र तिमी जीवनमा बँषको बँष बढेर जानु मबाट नै हुन्छ।
12 यदि तिमि बुद्धिमान छौ भने तिमि आफैँले लाभ उठाउने छौ। तर यदि तिमि ठट्टा गर्छौ भने तिमि आफैँले दुःख पाउनेछौ।
13 मूर्खता यस्तो आइमाई हो जसले खुब कुरा गर्छ तर ऊ मूर्ख हो, र केही पनि जान्दैन।
14 ऊ उसको घरको दैलोमा, बसीरहन्छे शहरको सबैभन्दा अग्लो स्थानमा भएको आसन माथि बस्छे।
15 उसको अगाडीबाट जो आफ्नो सोझो बाटो गइरहेको हुन्छ उसलाई बोलाएर भन्छे,
16 “हे बुद्धि नभएकाहरू हो, यहाँ भित्र आऊ।” उसले तिनीहरूलाई भन्छे जोसँग चेतना नै छैन।
17 “बोकेको पानीको स्वाद अझ मिठो हुन्छ, चोरको खाना साँच्चै स्वादिष्ट हुन्छ।”
18 मूर्ख मानिसहरूले जान्दैनन् कि तिनका घर भूतहरूले पूर्ण छ अनि तिनले तिनीहरूलाई चिहानको गहिरो भागमा निमन्त्रणा गरेका छन्।

10

सुलेमानका हितोपदेशहरू

- 1 एकजना बुद्धिमानी छोरोले आफ्नो बाबुलाई आनन्द दिन्छ भने, एक मूर्ख छोरोले आफ्नी आमालाई कष्ट दिएको हुन्छ।
2 खराब काम गरी कमाएको धन सदाको लागि व्यर्थ हुन्छ इमान्दारीताले मानिसहरूलाई मृत्युबाट बचाउँछ।
3 परमप्रभुले धर्मीहरूलाई भोके राख्नु हुन्न तर उहाँले दुष्ट मानिसको लालसालाई पनि विरोध गर्नु हुन्छ।
4 अल्छी मानिसले दरिद्रता निम्तर्याउँछ भने, एक मेहनती मानिस धनी हुन्छ।
5 ग्रीष्म ऋतुमा जसले अन्न जम्मा गरेर राख्छ त्यो ज्ञानी मानिस हो तर जुन मानिस कटनीको समयमा सुत्छ त्यसले शरम ल्याउँछ।
6 इमान्दार मानिसको शिरमाथि आशीषहरू वर्षन्छन्, तर दुष्ट मानिसको मुखबाट घृणित कुराहरू मात्र निस्कन्छन्।
7 एकजना इमान्दार मानिसको स्मरण आशीर्वादको श्रोत हो तर दुष्ट मानिसको नामबाट दुर्गन्ध आउँछ।

- 8 एकजना ज्ञानी मानिसले आज्ञाहरू पालन गर्छ। तर तर्क गर्ने मूर्खले आफैलाई नासमा पुर्याउँछ।
- 9 इमानदार मानिस सदा सर्वदाको लागि सुरक्षित भई रहन्छ भने एउटा दुष्ट मानिस अवश्य पतन हुन्छ।
- 10 सच्चाई लुकाउने मानिसले दुःख ल्याउँछ। खुलासाँग बोल्ने मानिसले शान्ति ल्याउँछ।
- 11 इमानदार मानिसको मुख जीवनको स्रोत हो, तर मूर्ख मानिसको मुखबाट घृणीत कुराहरू मात्र निस्कन्छन्।
- 12 घृणाले झगडा उत्पन्न गराउँछ, तर प्रेमले सबै अपराधहरूलाई क्षमा गर्छ।
- 13 बुद्धि, ज्ञानी मानिसहरूको मुखमा पाइन्छ, तर मूर्खलाई उसको पीठ्यमा लट्टीले हिकाइन्छ।
- 14 बुद्धिमानी मानिसहरूले ज्ञानलाई संचय गर्छन्, तर मूर्खको बोलीलो आपद-विपदहरू मात्र बोलाउँछ।
- 15 धनी मानिसलाई धनले रक्षा गर्छ तर दरिद्रताले गरीब मानिसहरूलाई नष्ट पार्छ।
- 16 एकजना इमानदार मानिसले जे कमाउँछ, त्यसले जीवन प्रदान गर्छ, तर दुष्ट मानिसको कमाईहरू पापको निम्ति प्रयोग हुन्छ।
- 17 आफूले भोगेको सजायबाट जुन मानिसले शिक्षा लिन्छ उसले अन्य मानिसहरूलाई पनि बाँच्न सिकाउँछ। तर जुन मानिसले सजायबाट शिक्षा लिनु अस्वीकार गर्छ त्यसले अरूलाई पथभ्रष्ट बनाई दिन्छ।
- 18 जसले आफ्नो घृणा लुकाए राख्छ, त्यो कपटी हो र जसले आफूले फैलाउनु सक्ने कथाहरू मात्र खोज्छ त्यो मूर्ख हो।
- 19 धैर्य बोल्ने मानिसले प्रायः समस्या उबजाउँछ, तर चुपचाप रहने मानिस विवेकी हुन्छ।
- 20 इमानदार मानिसको मुखबाट निस्केका शब्दहरू निखुर चाँदी झैं बहमूल्य हुन् तर नराम्रो मानिसका विचारहरूको मूल्य हूँदैन।
- 21 इमानदार मानिसका वचनहरूले धैर्य मानिसहरूलाई सहायता गर्छ, तर एउटा मूर्खको मूर्ख्याईले उसलाई मार्छ।
- 22 परमेश्वरको आशीर्वादले धन सम्पत्ति ल्याउँछ अनि उहाँले यसमा कष्टहरू थप्नु हुन्छ।
- 23 एउटा मूर्ख मानिस दुष्कर्ममा रमाउँछ, तर समझदार मानिस ज्ञानमा खुशी हुन्छ।
- 24 दुष्ट मानिसहरू जे कुरामा डराउनछन् तिनीहरूलाई त्यहि हुन्छ तर एउटा धर्मी मानिसले जे चिर्ताउँछ त्यहि प्राप्त गर्छ।
- 25 आँधी-बेहरीले उडाएर लगे झैं दुष्ट मानिसहरू एक क्षणमै नष्ट हुन्छन्, तर धर्मी मानिस अनन्त सम्पत्ति दृढ रहिरहन्छ।
- 26 जसले अल्छी मानिसलाई काम अह्नाए पठाउँछ उसलाई दौतमा अमिलो सिरका परे झैं र आखौंमा धूर्वाँ लगे झैं हुन्छ।
- 27 परमप्रभुको भयले मानिसको आयु बढाइ दिन्छ, तर दुष्ट मानिसको आयु घट्टेन्छ।
- 28 धर्मी मानिसका आशाहरू खुशीमा अन्त हुन्छन्, तर दुष्ट मानिसहरूका आशाहरू शून्यमा अन्त हुन्छ।
- 29 परमप्रभुको मार्ग धर्मी मानिसहरूको लागि शरणस्थान हो, तर दुष्ट मानिसहरूको लागि विध्वंस हो।
- 30 धर्मी व्याक्ति कहिले डम्गाउदैन तर दुष्ट मानिसहरू पृथ्वीमा टिक्ने छैनन्।
- 31 धर्मी मानिसले ज्ञानको उच्चारण गर्छ, तर एउटा कुटिल जिब्रो काटिनेछ।
- 32 एकजना धर्मी मानिसले ग्रहणयोग्य कुरा बोल्न जान्दछ तर एकजना दुष्ट मानिसले यस्ता मात्रै शब्द बोल्छ जसले दुःख दिन्छ।

11

- 1 केही ठग मानिसहरू त्रुटिपूर्ण तराजुहरू प्रयोग गर्छन्। परमप्रभुले त्यस्तो व्यवहार गर्नेहरूलाई घृणा गर्नु हुन्छ तर सही ओजन गर्नेहरूलाई उहाँले मन पराउनु हुन्छ।
- 2 अपमान घमण्डसँग आउँछ, तर ज्ञान नम्रतासँगै आउँछ।
- 3 इमानदार मानिसहरूलाई आफ्नो इमानदारीले पथ-प्रदर्शन गराउँछ, तर विश्वासघातीहरूलाई तिनीहरूको दुष्टताले नै सर्वनाश गराउँछ।
- 4 धनले मानिसहरूलाई परमेश्वरको न्याय दिनमा सहायता गर्नु सक्दैन, तर धार्मीकताले मानिसलाई मृत्युबाट रक्षा गर्छ।
- 5 निर्दोष मानिसहरूको धार्मीकताले तिनीहरूको मार्ग सिधा बनाउँछ, तर दुष्ट मानिसलाई उसले गरेका दुष्कार्यहरूले ध्वंस पार्नेछ।
- 6 सोझो मानिसहरूको धार्मीकताले तिनीहरूलाई बचाउँछ, तर अविश्वासीहरू तिनीहरूको खराब अभिलाषा द्वारा नै ध्वंस हुन्छन्।
- 7 जब एकजना दुष्ट मानिस मर्छ उसको कुनै आशा हूँदैन। उसले आशा गरेका प्रत्येक चीज सकिन्छ र यसको मूल्य हूँदैन।
- 8 धर्मी मानिसलाई कष्टबाट बचाइन्छ, तर बदलामा त्यो कष्ट दुष्ट माथि आइ पछि।
- 9 अधर्मी मानिसले आफ्नो छिमेकीलाई वचनले नै आघात तुल्याउँछ, तर धर्मी मानिसहरू ज्ञान द्वारा बचाइन्छन्।

- 10 जब धर्मी मानिसहरूले उन्नति गर्छन् सम्पूर्ण शहर नै आनन्दित हुन्छ। तर जब दुष्टहरूको ध्वंश हुन्छ मानिसहरू आनन्दमा कुराउँछन्।
- 11 ती धार्मिक मानिसहरूले उनीहरूको शहरलाई आशीर्वाद दिन्छन् त्यो शहरको उन्नति हुन्छ, तर दुष्टहरूले भनेका कुराहरूले शहर ध्वंश हुन्छ।
- 12 असल समझ नभएकाहरूले आफ्ना छिमेकीहरूको विषयमा विरोधी कुरा गर्छन्, तर समझदार मानिसहरूले आफ्नो जिब्रोलाई नियन्त्रणमा राख्छन्।
- 13 अविश्वासी मानिसले अरूको गोप्य कुराहरू जतातै भनि हिडछ, तर एउटा विश्वासी मानिसले ती कुराहरू गोप्य राख्छ।
- 14 मार्गदर्शन सही नभएको खण्डमा एउटा राष्ट्र नष्ट हुन्छ, तर धैर्य सल्लाहकारहरू भए विजय आउँछ।
- 15 नचिनेको मानिसको निम्ति जमानी बसे कष्ट भोग्नु पर्छ तर यदि तिमी त्यस्तो काममा संलग्न भएनौ भने, तिमी सुरक्षित रहनेछौ।
- 16 एउटी दयालु तथा भद्र स्त्रीले आदर पाउँछे तर निर्दयी मानिसले सम्पत्ति मात्र अर्जन गर्छ।
- 17 दयालु मानिसले केही कर्म गर्दा उसको हित हुन्छ, तर दुष्ट मानिसको कर्मले उसैलाई सड्कष्ट गराउँछ।
- 18 दुष्ट मानिसले अरूलाई ठग्न र तिनीहरूबाट पैसा लिन्छ तर एक धार्मिक मानिसले सही कर्म गर्छ अनि उसले वास्तविक इनाम पाउँछ।
- 19 साँचो धार्मिक मानिसले जीवन ल्याउँछ, तर दुष्ट मानिसहरू दुष्टताको पछि लाग्छन् अनि मर्छन्।
- 20 कुटिल हृदय भएका मानिसहरूलाई परमप्रभुले घृणा गर्नुहुन्छ तर ईमान्दार जीवन जीउने मानिसहरू सित उहाँ खुशी हुनुहुन्छ।
- 21 यो सत्य हो कि दुष्ट मानिसहरूले सजाय पाउँछन् तर धर्मी मानिसहरूले तिनीहरूको संतानहरूलाई मुक्त पार्नेछन्।
- 22 एउटी सुन्दरी तर मूर्ख आइमाई, सुँगरको नाकमा शङ्ख सुनको बुलाकी जस्ती हो।
- 23 जब धर्मी मानिसहरूले तिनीहरूले इच्छा गरेको चीजहरू पाउँछन्, यसले असल चीजहरूमा डोर्याउँछ तर जब दुष्ट मानिसहरूले चाहेको चीजहरू तिनीहरूले पाउँछन् त्यसले कष्ट मात्र गराउँछ।
- 24 त्यहाँ एकजना मानिस छ जसले उदारहातले दिन्छ तर उसले धैर्य पाउँदै जान्छ अनि त्यहाँ अर्को मानिस छ जसले दिन पर्ने चीज दिन अस्वीकार गर्छ तर ऊसँग सामान कम्ति कम्ति हुँदै जान्छ।
- 25 उदार मानिसले उन्नति गर्छ अरूको तिर्खा मेटाउने मानिसको आफ्नो पनि तिर्खा मेटिन्छ।
- 26 एकजना मानिस जसले अन्न बेचन अस्वीकार गर्छ* उसले सराप पाउँछ। तर जसले इच्छा र इमान्दारी पूर्वक बेच्न उसले आशीर्वाद पाउँछ।
- 27 एउटा मानिस जसले असल गर्न चेष्टा गर्छ, ऊ जनप्रिय हुनेछ, तर जसले दुष्ट कर्म मात्र गर्छ उसले पनि खराबी नै सामना गर्नु पर्छ।
- 28 जसले आफ्नो सम्पत्तिमा भरोसा गर्छ त्यो सुकेको पात झैं झर्छ। तर असल मानिस नयाँ पालुवाको हरियो पात झैं बढ्छ।
- 29 यदि कुनै मानिसले आफ्नो परिवारमा कष्ट पुर्याउँछ भने उसले पैतृक सम्पत्तिको अधिकार प्राप्त गर्दैन। अनि आखिरमा त्यस पूर्व मानिसलाई ज्ञानी मानिसको सेवा गर्ने बनाइन्छ।
- 30 धर्मी मानिसले गरेको कर्मफल “जीवनको वृक्ष” जस्तो हो, अनि ज्ञानी मानिसले अरूलाई नयाँ जीवन दिन्छन्।
- 31 यदि एकजना धर्मी मानिसलाई अफूले पृथ्वीमा गरेको राम्रो कामको फल प्राप्त हुन्छ।

12

- 1 एकजना मानिस जसले अनुशासनलाई प्रेम गर्छ उसले त ज्ञानलाई त्यसै माया गर्छ, तर जसले सुधारलाई घृणा गर्छ, त्यो त पाटमूर्ख हो।
- 2 असल मानिसले परमप्रभुबाट अनुग्रह पाउँछ, तर एउटा धूर्त मानिसले दण्ड मात्र पाउँछ।
- 3 दुष्टता द्वारा कसैलाई पनि सुरक्षित बनाउँनु सकिँदैन, तर धर्मी मानिसहरूको जरा उखाल्नु सकिँदैन।
- 4 एक योग्य पत्नी आफ्नो पतिको निम्ति शिरको मुकुट हो, तर पति माथि अपमान ल्याउने गृहिणी लोग्नेको शरीरमा मककाउँदै गरेका हड्डीहरू जस्तै हो।
- 5 धर्मी मानिसहरूको योजनाहरू न्याय संगत हुन्छन्, तर दुष्टहरूको सल्लाह छलपूर्ण हुन्छन्।
- 6 दुष्टहरूको शब्दहरू उपगोपनबाट आक्रमण भए झैं आउँछन्, तर ईमान्दारीहरूको वचनले तिनीहरूलाई बचाउँछ।

* 11:26: अन्न ... अस्वीकार अथवा अन्न अभावको कारण त्यसको दाम नबढिलजेल नबचिकन भण्डार गरेर राख्छ।

- 7 दुष्ट मानिसहरूलाई नष्ट गरिन्छ अनि अस्तित्व रहित हुन्छ, तर धर्मी मानिसहरूको घर दृढतासाथ खडा रहन्छ।
- 8 मानिस आफ्नो भलो बुद्धिले प्रशंसा कमाउँछ, तर त्यस्तो मानिस जसको मन सदा कुबाटो तिर रहन्छ त्यो घृणित हुन्छ।
- 9 प्रतिष्ठित व्यक्ति हुँ भनी बहना गर्नु तर प्रचुर मात्रामा खाना नहुनु भन्दा एउटा साधारण व्यक्ति भएर आफैलाई आफ्नो सेवक बनाउनु असल हो।
- 10 एकजना धर्मी मानिसले उसको पशुहरूको आवश्यकता ख्याल गर्छ, तर दुष्ट मानिसको असल काम निष्ठुर हुन्छ।
- 11 आफ्नो खेतमा काम गर्ने कृषक सित प्रशस्त खाने चीज हुन्छ, तर बेकारमा समय नष्ट गर्ने मानिसको बुद्धि ह्र्दिन।
- 12 दुष्ट मानिस सधैं दुष्टयाई कर्म गर्न मात्र खोज्छ, तर धर्मी मानिससित गहिरो शक्ति हुन्छ।
- 13 दुष्ट मानिस आफ्नै खराब शब्दहरू चंगुलमा फस्छ। तर धर्मी मानिस त्यस्तो अप्ठेरोमा पर्दैन।
- 14 मानिसको व्याख्याले धेरै असल चीजहरू प्रदान गर्छ अनि त्यसरी नै उसले गरेको कामले उसलाई लाभ दिन्छ।
- 15 एक मूर्खले उसले जे गर्छ त्यसैलाई ठीक सोच्छ तर एक ज्ञानीले अरूबाट उपदेश लिन्छ।
- 16 एकजना मूर्ख मानिस छिटो रिसाउँछ, तर एक समझदार मानिस उसको अपमान सहन्छ।
- 17 एक सत्यवादी गावाहीले सत्य बयान दिन्छ तर एउटा झटो साक्षीद्वारा दिएको बयान, झटो हुन्छ।
- 18 विचार नगरी बोलेको बचनले तरवारले झैं घोच्छ, तर ज्ञानी मानिसले सोचेर बोल्छ र उसले भनेको शब्दले मलमको काम गर्छ।
- 19 जो सत्य बोल्छ सदा स्थीर रहन्छ, तर जो झटो बोल्छ केही क्षणको निम्ति मात्र रहन्छ।
- 20 ती जसले दुष्ट योजना बनाउँछन् मनमा छलकपट लुकाउछन् तर ती जो शान्ति मार्गको उपदेश दिन्छन् सुखी हन्छन्।
- 21 एकजना धर्मी व्यक्तिलाई हानी हुने छैन, दुष्टले धेरै दुःख पाउँछ।
- 22 परमप्रभुले झटो ओठलाई घृणा गर्नुहुन्छ, तर सत्यवादी मानिस सित खुशी हुनुहुन्छ।
- 23 एकजना समझदार तथा ज्ञानी मानिसले आफ्नो ज्ञान आफूसित राख्छ, तर मूर्खले भने आफ्नो मूर्खता पूर्ण कुराहरू लगत्तै बोली हाल्छ।
- 24 मेहनती मानिस निरीक्षक बनाइन्छ, तर अल्छे मानिस सधैं कमारो हुनेछ।
- 25 चिन्ताले मानिसको सुखलाई लुट्छ, तर खुशीको खबरले उसलाई माथि उठाउँछ।
- 26 धर्मी मानिसहरू सही काम गर्नुको निम्ति, एक साथ मिलेर काम गर्छन् ता दुष्ट मानिसहरूले बरालिने बाटो लिन्छन्।
- 27 एकजना अल्छी मानिसले उसको शिकार भुट्दैन, तर परिश्रमी मानिसले धेरै सम्पत्ति प्राप्त गर्नेछ।
- 28 धार्मीकताको मार्गले जीवनमा डोर्याउँछ। तर अधर्मीको मार्गले मृत्युमा डोर्याउँछ।

13

- 1 एक ज्ञानी छोरोले आफ्नो बाबुको कुरा राम्ररी सुन्छ, तर घमण्डी मानिसले हप्काइलाई ग्रहण गर्दैन।
- 2 तिनीहरूले भनेका कुराहरूको लागि असल मानिसहरू पुरस्कृत हुन्छन्, तर दुष्ट मानिस सधैं खराब काम मात्र गर्न चाहन्छन्।
- 3 एकजना मानिस जसले आफ्नो मुखलाई काबुमा राख्छ उसले आफ्नै जीवनलाई रक्षा गर्छ। तर जो मानिस केही नसम्झी अथवा बेफिक्री धेरै बोल्छ त्यसले आफैमाथि विपत्ति र विनाश ल्याउँछ।
- 4 अल्छे मानिसको धेरै चाहनहरू हुन्छन् तर उसले केही पाउदैन तर परिश्रमी मानिस सँग उसले चाहे भन्दा ज्यादा चीज हुन्छ।
- 5 धर्मी मानिसहरूले झटलाई घृणा गर्छन्। तर दुष्ट मानिसहरूले शर्मलाग्दो अनि बेइज्जतीपूर्ण व्यवहार गर्छन्।
- 6 इमान्दरिताले निर्दोषहरूको रक्षा गर्छ, तर दुष्टताले पापीहरूलाई नष्ट पार्छ।
- 7 यस्ता मानिसहरू छन् जो धनी छौं भनी बहाना गर्छ, तर उनीहरूसँग केही पनि हुँदैन, अनि यस्ता मानिसहरू छन् जो गरिब भएकै वहाँ गर्छन् तर उनीहरूसँग धेरै सम्पत्ति हुन्छ।
- 8 धनी मानिसले आफ्नो ज्यान जोगाउनुलाई धेरै धन खर्च गर्ला, तर गरीब मानिसलाई त्यस्तो अवस्था कतै आइलाग्दैन।
- 9 एकजना धर्मी मानिस उज्यालोमा चम्कने दीप जस्तै हो तर दुष्ट मानिस प्रकाश नभएको दीप जस्तै हो।
- 10 घमण्डले झगडा मात्र बढाउँछ, तर जो मानिस नम्रतापूर्वक अरूको उपदेश सुन्छ त्यो ज्ञानी हुन्छ।
- 11 यदि कसैले पैसा ठग्न भने उसको पैसा चाँडै शेष हुन्छ, तर जसले आफ्नो परिश्रमले एक-एक पैसा गर्दै कमाउँछ उसको धन बढेर जान्छ।
- 12 पूरा नभएको र स्थगित रहेको आशाले मन दुःखित बनाउँछ, तर इच्छा पूरा हुनु एउटा जीवनको वृक्ष जस्तो हो।
- 13 मानिस जसले अतीलाई आदर गर्दैन उसले आफैमा दुःख ल्याउँछ, तर जसले आज्ञालाई आदर गर्छ ऊ पुरस्कृत हुनेछ।
- 14 बुद्धिमानी मानिसको शिक्षा जीवनको मूल हो, यसले मानिसहरूलाई मृत्युको पासोबाट फर्काउँछ।

- 15 बुद्धिमाननीले दया पाउछ तर बेईमानको बाटो तिनीहरूको नाश हो।
- 16 प्रत्येक समझदार मानिसले आफ्नो ज्ञानद्वारा कर्म गर्छ। तर मूर्खले भने आफ्नो मूर्खता मात्र प्रदर्शन गर्छ।
- 17 सन्देशवाहक अविश्वासीनी छ भने त्यसले कष्ट उब्जाउँछ, तर त्यही सन्देशवाहक विश्वासी भए उसले शान्ति ल्याउँछ।
- 18 जसले अतीलाई ध्यान दिँदैन उसले लाज र दरिद्रताको सामना गर्नु पर्छ। तर जसले शिक्षालाई स्वीकार्छ उसले सम्मान पाउँछ।
- 19 यदि कुनै मानिसले उसले चाहेको केही चिज पाउँछ भने ऊ आनन्दित हुन्छ। तर मूर्खहरू दुष्टता र खराब कर्महरूबाट फर्कन घृणा गर्छन्।
- 20 जो ज्ञानीको सँगतमा छ ऊ ज्ञानी हुन्छ। तर जो मूर्खसित मित्रता गर्छ उसले दुःख पाउँछ।
- 21 पापीहरू जहाँ गए पनि कष्टले पछ्याउँछ, तर असल चिजहरू धर्मी मानिसहरूको लागि एउटा इनाम को रूपमा आउँछन्।
- 22 इमानदार तथा सज्जन मानिसले आफ्नो छोरा तथा नाति-नातिनाहरूको लागि सम्पत्ति छोडेर जान्छ, तर एउटा पापीले संचय गरेको समपत्ति धर्मीको हुन्छ।
- 23 गरीब मानिसले आफ्नो खेतबाट प्रशस्त बाली उब्जाउन सक्छ तर जब त्यहाँ न्याय हुँदैन भने त्यो बाली खोसिन्छ।
- 24 जुन मानिसले आफ्नो छोरा-छोरीलाई सजाय दिँदैन उसले तिनीहरूलाई माया पनि गर्दैन, तर जुन मानिसले आफ्नो छोरालाई प्रेम गर्छ उसलाई अनुशासनमा राख्छ।
- 25 एकजना धर्मी मानिसको प्रचुर मात्रमा खाने कुरा हुन्छ, तर दुष्ट मानिसहरूको पेट भर्न प्रयास खाने कुरा हुँदैन।

14

- 1 बुद्धिमान झीले आफ्नो घर निर्माण गर्छ, तर बुद्धिहीन झीले बनिएको घर आफ्नै हातले भत्काउँछ।
- 2 जुन मानिसको मार्ग सिधा छ, उसले परमप्रभुको सम्मान गर्छ तर जुन मानिसको मार्ग कुटिल छ उसले उहाँलाई घृणा गर्छ।
- 3 मूर्खको कुराले उसकै ढाडमा लठी बज्जाउँछ, तर बुद्धिमानको कुराले उसलाई सुरक्षा गर्छ।
- 4 जहाँ गोरूहरू हुँदैन त्यहाँ टिकुटी खाली रहन्छ, अनि गोरूहरूको बलले नै अन्न प्रशस्त उब्जिन्छ।
- 5 एकजना साँचो गवाहीले साँचो बोल्छ, तर झटो गवाहीले सधैं झटो नै बोलिरहन्छ।
- 6 एक अभिमानी मानिसले ज्ञान खोजिरहन्छ, तर त्यसलाई भेट्दैन, तर एउटा ज्ञानी मानिसलाई बुद्धि सजिलै आउँछ।
- 7 मूर्खको सँगतबाट तिमी सधैं टाढा बस, किनभने उसको बचनबाट तिमीले केही बुद्धि पाउँदैनौ।
- 8 ज्ञानी मानिसको ज्ञान यो हो कि कुन बाटोले उसलाई कता डोर्याउँदछ त्यो उसले बुझ्छ, तर मूर्ख मानिसको मूर्खताले आफैलाई छलेको हुन्छ।
- 9 पाप निवारण गर्ने विचारमा मूर्ख मानिस हाँस्छ, तर त्यहाँ इमानदारी मानिसहरूको बीचमा सद्भाव पाइन्छ।
- 10 यदि एकजना मानिस दुःखी भए उसले आफ्नो दुःख मात्र बुझ्छ, अनि यदि कोही खुशी छ भने, उसको खुशी उसले मात्र बुझ्छ।
- 11 एक दुष्ट मानिसको घर ध्वंश हुनेछ, तर इमानदार मानिसको घर फलिफाप हुनेछ।
- 12 त्यहाँ एउटा यस्तो मार्ग पनि छ जसलाई मानिसहरूले सही भनी सम्झन्छन्, तर अन्त्यमा त्यस मार्गले मृत्युतिर डोर्याउँछ।
- 13 कुनै मानिस यदि उसको मनमा पीर भए पनि हाँसिरहनु सक्छ, तर हाँसी सक्दा पनि उसको पीर रहिरहन्छ।
- 14 एकजना दुष्ट मानिस उसले गरेको खराब कार्यको फल भोग्छ अनि त्यसै गरी एउटा असल मानिसले गरेको असल कार्यको फल उसले पाउँछ।
- 15 एकजना अनुभवहित मानिसले आफूले सुनेको प्रत्येक कुरामा विश्वास गर्छ, तर एकजना ज्ञानी मानिसले उसले टेकेको प्रत्येक पाइलाको राम्ररी विचार गर्छ।
- 16 एकजना ज्ञानी मानिस सतर्क रहन्छ अनि दुःखहरूबाट तर्कन्छ, तर एकजना मूर्ख विश्वासको साथ यसै दुःखतिर अघि बढ्छ।
- 17 चाँडो रिसाउने मानिसले मूर्खतापूर्ण कामहरू गर्छ अनि एकजना कुबोटोमा लाग्ने मानिस घृणित हुन्छ।
- 18 अज्ञानीले मूर्खता प्राप्त गर्नेछ, तर विवेकी मानिसहरूलाई ज्ञानको मुकुट लगाई दिइनेछ।
- 19 नराम्रा मानिसहरू असल मानिसहरूको अघि झुक्नु पर्छ अनि दुष्ट मानिसहरू धर्मी मानिसहरूको दैलोमा झुक्नुपर्छ।
- 20 गरीब मानिसहरूलाई तिनीहरूका छिमेकीहरूले पनि मन पराउँदैनन्। तर धनीका त धेरै मित्रहरू हुन्छन्।
- 21 जसले आफ्नो छिमेकिलाई हेला गर्छ उसले पाप गर्छ, तर जसले गरीब माथि दया गर्छ त्यो धन्यको हुन्छ।
- 22 जुन मानिसले षड्यन्त्र मात्र रचिरहन्छ त्यो बरालिन्छ नै, तर जुन मानिसले राम्रो राम्रो योजनाहरू बनाउँछ उसले प्रेम र विश्वास पाउँछ।

- 23 यदि कसैले कडा परिश्रम गर्थो भने उसले इच्छा गरेको वस्तु पाउँछ, तर यदि कसैले कुरा मात्र गरिरहन्छ भने तब त्यो गरीब हुँदै जान्छ।
- 24 ज्ञानी मानिसले पुरस्कार धन पाउँछ, तर मूर्ख मानिसले मूर्खता नै पाउँछ।
- 25 सौचो गवाहीले जीवनको रक्षा गर्छ, तर झूटो गवाहीले झूटो बोल्छ।
- 26 परमप्रभु प्रतिको सम्मान एउटा बलियो किल्ला हो, यो उसका छोरा-छोरीहरूको लागि सुरक्षित स्थान हुनेछ।
- 27 परमप्रभुको सत्कार गर्नु जीवनको मूल हो, यसले मानिसलाई मृत्युको पासोहरूबाट टाढा राख्छ।
- 28 यदि धेरै मानिसहरू माथि राजाले शासन चलाउँछ भने त्यो महान हो, तर प्रजा बिनाको राजा तुच्छ हो।
- 29 धैर्यशील मानिसले धेरै विचार गरी काम गर्छ, तर जो मानिस चाँडै रिसको प्रकोपमा पर्छ उसले धेरै मूर्खतापूर्ण कामहरू गर्छ।
- 30 शान्ति हृदयले शरीरलाई जीवन दिन्छ, तर डाहले शरीरको हड्डी सम्म मककाउँछ।
- 31 जो मानिसले गरीबलाई दुःख दिन्छ उसले सृष्टिकर्तालाई अपमान गर्छ, तर जसले उहाँलाई आदर गर्छ गरीबलाई दया देखाउँछ।
- 32 एकजना दुष्ट मानिस उसको दुष्टताद्वारा पारजित हुन्छ, तर एकजना धर्मी मानिस उसको पवित्रतामा सुरक्षित रहन्छ।
- 33 ज्ञानी मानिसहरूको विचार ज्ञानको घर हो तर एकजना मूर्ख मानिसले ज्ञान के हो जान्दैन।
- 34 धार्मिकताले राष्ट्रलाई महान तुल्याउँछ तर पाप भनेको सबैको लागि लज्जाजनक हो।
- 35 ज्ञानी सेवकले राजाको अनुग्रह पाउँदछ, तर एक जसले झमेला उत्पन्न गर्छ तिनले क्रोध पाउँछ।

15

- 1 नम्र तथा कोमल वचनले क्रोध शान्त गराउँछ भने कठोर वचनले क्रोधलाई अझ उत्तेजित पार्छ।
- 2 ज्ञानीको जिब्रोले ज्ञानलाई आनन्दप्रद बनाउँछ, अनि मूर्खको मुखबाट खाली मूर्खता नै बाहिरिन्छ।
- 3 परमप्रभुको नजर प्रत्येक कुनामा पुगेको हुन्छ। उहाँ खराब असल देखिरहनु भएको हुन्छ।
- 4 जुन वचनले मनको घाउ शान्ति पार्छ त्यो जीवन बृक्ष हो, तर छलपूर्ण वचनले आत्मालाई आघात पुर्याउँछ।
- 5 मूर्खले आफ्नो बाबुले दिएको सजायलाई हेला गर्छ, तर जसले सुधारका कुरालाई ध्यान दिएर सुन्छ ऊ ज्ञानी हुनेछ।
- 6 धर्मी मानिसको घरमा प्रशस्त धन हुन्छ, तर दुष्ट मानिसको कमाइले कष्ट मात्र निम्त्याउँछ।
- 7 बुद्धिमान्नीको वचनले ज्ञान फैलाउँछन् तर मूर्ख हृदयले त्यस्तो काम गर्दैन।
- 8 एउटा अन्यायी मानिसले चढाएको बलिदानलाई परमप्रभुले घृणा गर्नु हुन्छ तर ईमान्दारीसित व्यवहार गर्ने मानिसको प्रार्थनासित उहाँ खुशी हुनुहुन्छ।
- 9 दुष्ट मानिसको मार्गलाई परमप्रभुले घृणा गर्नु हुन्छ तर जो मानिस न्यायीक र इमान्दारी हुन संघर्ष गर्छ, त्यसलाई उहाँले प्रेम गर्नु हुन्छ।
- 10 जुन मानिसले सही मार्ग अपनाउँदैन उसलाई कठोर सजायले अपेक्षा गरिरहेको हुन्छ, अनि जसले सुधारलाई घृणा गर्छ त्यो निश्चय नै मूर्ख।
- 11 परमप्रभुले प्रत्येक कुरा जान्नु हुन्छ, मृत्युको संसार नै उहाँको सामुन्ने रहेकोछ। यसर्थ मानिसको हृदयमा के छ उहाँ सबै जान्नु हुन्छ।
- 12 मूर्खले उसलाई कसैले सुधारेको मन पराउँदैन। यसर्थ त्यो बुद्धिमान मानिसबाट सल्लाह लिन जाँदैन।
- 13 एउटा खुशी हृदयले अनुहारमा उज्यालो झल्काई दिन्छ, तर कसैको हृदयको शोकले आत्मालाई दुःखी र खिन्न बनाउँछ।
- 14 निवेकशील हृदयले अज्ञ ज्ञान पाउने चेष्टा गर्छ, तर मूर्खले खाली मूर्खता मात्र खोजि रहन्छ।
- 15 गरीब मानिसहरूको समय सधैं दुःखमय हुन्छ, तर सुखी हृदय लगातार उत्सव जस्तै सुखमय हुन्छ।
- 16 धेरै धन हुनु र त्यसबाट दुःख पाउनु भन्दा थोरै हुनु तर परमप्रभुलाई सत्कार गर्नु उत्तम हो।
- 17 घृणाले भरिएको ठाउँमा धेरै खानु भन्दा, प्रेमले भरिएको ठाउँमा अलिकति खानु उत्तम हो।
- 18 एउटा क्रोधित मानिसले झगडा मच्चाउँछ तर सहनशील मानिसले झगडालाई शान्त गराउँछ।
- 19 एकजना अल्छे मानिसको मार्ग, काढाहरूले भरिएको हुन्छ, तर ईमानदार मानिसको मार्ग फराकिलो बाटो झैं हुन्छ।
- 20 एक बुद्धिमानि छोरोले बाबुको निम्ति खुशीयाली ल्याउँछ भने, मूर्ख छोरोले उसको आमालाई हेला गर्छ।
- 21 मूर्खलाई दुष्ट कामले खुशी तुल्याउँछ। तर ज्ञानी मानिसले के सही हो त्यो गर्छ।
- 22 चाँहिदो परामर्श नपाएर एकजना मानिस आफ्नो योजनामा विफल हुन सक्छ, तर धेरै परामर्शदाताहरूको सल्लाहले ऊ आफ्नो योजनामा सफल हुन सक्छ।

- 23 सही जवाफ दिन सके मानिस खुशी हुन्छ, र ठीक समयमा सही जवाफ अत्यन्तै राम्रो हो।
- 24 बुद्धिमान मानिसले गरेको कामले उसलाई यस पृथ्वीमा जीवन दिन्छ अनि मृत्यु स्थानतिर जान रोक्छ।
- 25 अहंकारीको घर परमप्रभुले भताभुङ्ग पारिदिनुहुन्छ भने, विधवाको साँध-सीमानमा उहाँले सुरक्षित राखि दिनु हुन्छ।
- 26 दुष्ट मानिसहरूको विचारलाई परमप्रभु घृणा गर्नु हुन्छ तर उहाँले शुद्ध मानिसहरूको विचार सँगै खुशी हुनु हुन्छ।
- 27 लोभी मानिसले आफ्नै घरमा आपद बोलाउँछ, तर त्यो मानिस बाँची रहन्छ जसले घूसलाई घृणा गर्छ।
- 28 एउटा धर्मी मानिसले प्रत्येक शब्द तौलदै भन्छ। तर दुष्ट मानिसहरूको मुखबाट दुष्ट कुराहरू निस्कन्छन्।
- 29 परमप्रभु दुष्ट मानिसबाट टाढा बस्नु हुन्छ, तर उहाँले धर्मी मानिसहरूको प्रार्थना सुन्नु हुन्छ।
- 30 एउटा उज्यालो अनुहारको हेराइले मनलाई खुशी पार्छ, अनि शुभ समाचारले हठी भित्र पनि खुशी संचार गर्छ।
- 31 जसले जीवनदायी झपेडाईको अवहेलना गर्दैन, ऊ बुद्धिमान मानिसहरूको बीचमा बस्छ।
- 32 जुन मानिसले अनुशासनलाई अस्वीकार गर्छ उसले आफ्नो जीवनमा कष्ट ल्याउँछ, तर जसले हफ्काइलाई स्वीकार गर्छ उसले समझशक्ति पाउँछ।
- 33 परमप्रभुको डरले मानिसमा बुद्धि सिकाउँछ। आदर पाउनु भन्दा अघि नम्रता आउँछ।

16

- 1 मानिसले भन्न चाहन्छ त्यो आफूले निर्णय गर्छ तर त्यो कुरा व्यक्त गर्नु चाहिने ठीक शब्दहरू चुनना ऊ परमप्रभुमा भर पर्छ।
- 2 मानिसले सोचछ कि उसले गरेको प्रत्येक कुराहरू सही हो तर परमप्रभुले उसका अभिप्रायहरू जाँच्नु हुन्छ।
- 3 तिनीले जे सुकै गर त्यसलाई परमप्रभुमा सुम्पिदैन, अनि तिमी योजना सफल हुनेछ।
- 4 परमप्रभुको प्रत्येक वस्तुको लागि आफ्नो उद्देश्यमूलक योजनाले रच्नु भएको हो, दुष्ट मानिसहरूलाई पनि उहाँले तिनीहरूको विपत्तिको योजना गर्नु भएको छ।
- 5 जुन मानिसले आफूलाई अरु भन्दा असल सम्झन्छ त्यसलाई परमप्रभुले घृणा गर्नु हुन्छ। निसन्देह त्यस्तो घमण्डी मानिसलाई उहाँले दण्ड दिनु हुन्छ।
- 6 राज भक्ति अनि विश्वासयोग्यताले दोषलाई मेटिदिन्छ। अनि परमप्रभु प्रतिको सम्मानले विपत्तिबाट बचाउँछ।
- 7 परमप्रभुलाई जब एकजना मानिसको मार्ग मन पर्छ उहाँले उसको शत्रुलाई पनि ऊ सित प्रेमभावमा बस्ने बनाउनु हुन्छ।
- 8 बेइमानीको माध्यमबाट पाएको दुलो लाभ भन्दा, धार्मिकताबाट कामाएको थोरै धन उत्तम हो।
- 9 हृदयमा मानिसले आफ्नो मार्ग ठीक पार्छ तर परमप्रभुले उसको गोडाहरूलाई मार्ग दर्शन गराउनु हुन्छ।
- 10 राजाले बोलेको नै नियम बन्दछ, यसर्थ उसले न्यायसंगत बोल्नु पर्छ।
- 11 सही तराजु र नाप परमप्रभु सित सम्बन्धित रहन्छन्। उहाँ चाहानु हुन्छ, कि सबै व्यवसाय-धन्धाहरू न्याय पूर्वक रहन्।
- 12 राजाले दुष्ट्याई गर्नु घृणीत हो किनभने धार्मिकताद्वारा सिंहासन सबल हुन्छ।
- 13 साँचो कुरा सुन्न मन पराउँने राजाहरूले ईमानदारीसंग बोल्ने मानिसहरूलाई मन पराउँछन्।
- 14 जब राजा क्रोधित हुन्छ उसले कसैलाई पनि मार्न सक्छ तर ज्ञानी मानिसले उसलाई शान्त गराउन सक्छ।
- 15 राजा खुशी भए प्रत्येकको जीवन राम्रो हुन्छ। जब राजा तिमी सित खुशी हुन्छ, तब वसन्त ऋतुमा बादलबाट पानी परे झैं हुन्छ।
- 16 ज्ञान प्राप्त गर्नु सन भन्दा असल हो! समझशक्तिलाई प्राप्त गर्नु चाँदी भन्दा असल हो।
- 17 धर्मी मानिसहरूको बाटोले दुर्भाग्यलाई त्यागछ, आत्मालाई जोगाउँने चाहने मानिसले ऊ कहाँ जान्छ त्यसको ख्याल गर्नु पर्छ।
- 18 सर्वनाश भन्दा अघि अहंकार आउँछ, अनि घमण्ड अपमानको अघि आउँछ।
- 19 अहंकारी मानिससित लट्को धन बाँडनु भन्दा नम्र भएर गरीब मानिससित नम्र झैं बस्नु असल हो।
- 20 मानिसहरूले उपदेश दिदा जसले सुन्छ त्यो मानिसलाई लाभ हुन्छ, अनि जसले परमप्रभु माथि भरोसा गर्छ त्यो धन्य हुन्छ।
- 21 ज्ञानी हृदय भएको मानिसलाई विवेकशील मानिस भनिन्छ, अनि कर्णमधु शब्दले ज्ञान बढाउँछ।
- 22 तीव्र-बुद्धि भएको मानिसलाई बुद्धि जीवनको मूल हुन्छ, तर मूर्खहरूलाई तिनीहरूको मूर्खताले नै दण्ड भोगाउँछ।
- 23 बुद्धिमानको हृदयले आफ्नो बोलीमा नियन्त्रण ल्याउँछ, र उसको ओठले शिक्षा बढाउँछन्।
- 24 आनन्दयाक बोली मह झैं हुन्छ, यसले आत्मामा आनन्द दिन्छ यसले शरीरमा चंगाई ल्याउँछ।
- 25 कहिले कही यस्तो लाग्छ कि बाटो सही छ, तर अन्त्यमा त्यस बाटोले मृत्यु तिर पुर्याउँछ।

26 परिश्रमी मानिसहरूलाई उसको भोकले नै काम गराउँ राख्छ। उसको भोकले उसलाई काम गराउँछ ताकि उसले खान पाओस्।

27 एकजना बेकाम्मा मानिसले दुष्ट योजना बनाउँछ अनि उसको उपदेशलाई आगोले झैं ध्वंस पारी दिन्छ।

28 एकजना झगडालु मानिसले सधैं बहसहरू सृजना गर्छ, अनि एकजना निन्दा गर्नेले घनिष्ठ मित्रहरू बीच लडाईं गराउँछ।

29 एकजना उपद्रवी मानिसले उसको छिमेकिलाई ठग्न। उसले आफ्नो मित्रलाई अनुचित बाटोमा डोर्थाउँछ।

30 जब मानिस हौंसै एउटा आँख झिम्क्याउँछ भने, उसले नराम्रो योजना बनाएको हुन्छ। अर्कालाई विगान आफू मुस्कुराउँदै काम गर्ने मानिस हुन्छ।

31 फुलेको केश इमान्दार जीवन जीउने मानिसहरूको गरीमाको मुकुट हुन्छ।

32 मानिस धैर्यवान हुनु लडाकू योद्धा भन्दा पनि उत्तम हो, जसले आफ्नो क्रोधलाई नियन्त्रणमा राख्छ, त्यो नगर जित्ने मानिस भन्दा पनि राम्रो मानिस हो।

33 चिन्त, मानिसहरू द्वारा फ्याँकिन्छ तर त्यसको निर्णय परमप्रभुले गर्नु हुन्छ।

17

1 प्रत्येक मानिसले झगडा गर्दै खाद्यन्तले भरिएको घरमा बस्नु भन्दा एक टुक्रा सुखवा रोटी खाँदै शान्तिमा बस्नु असल हो।

2 एकजना बुद्धिमान नोकरले एकजना हडबडाउने छोरामाथि शासन गर्छ, अनि उसले एउटा दाज्यू-भाई झैं पैतृक धन प्राप्त गर्छ।

3 सुन अनि चांदीलाई तिनीहरू कति शूद्र छन् भनी हेर्न आगोमा पगालीन्छ, अनि मनुष्यको हृदय परमप्रभुद्वारा जाचिन्छ।

4 दुष्ट मानिसले अरू मानिसहरूले बोलेको दुष्ट चीजहरूमा ध्यान दिन्छ, अनि

ढँटुवाहरूले अरूको निन्दा सुन्छ।

5 जसले गरीबलाई घृणा गर्छ उसले सृष्टिकर्तालाई अपमान गर्छ। जो अरूको विपत्तिमा रमाउँछ ऊ दण्डबाट उम्कने छैन।

6 नाति-नातिनीहरू बुद्धमानिसको निम्ति मुकुट हुन्, अनि आमा-बाबुहरू आफ्ना छरा-छरीका गौरव हुन्।

7 मूर्ख मानिसले धैरे बोल्नु असल हुँदैन, त्यसरी नै शासकलाई झूटो बोल्नु सुहाउँदैन।

8 घृस ग्रहण गर्ने मानिसलाई घृस महामन्त्र झैं लाग्छ, र त्यो मानिस जहाँ जान्छ वही उसले सफलता पाए जस्तो लाग्छ।

9 जसले अरूको गल्तीको बारेमा भूलिदिन्छ उसले प्रेमलाई अधि बढाउँछ, तर जसले अर्काको गल्ती घरि-घरि ल्याउँछ त्यसले घनिष्ठ साथीहरूलाई गुमाउँछ।

10 विवेकी मानिसलाई एउटा वचनले जति असर पर्छ, मूर्खलाई एक सय कोराले पनि असर पर्दैन।

11 एउटा दुष्ट मानिस सधैं नै बिद्रोह गरिरहन्छ। यसर्थ उसको बिरोधमा एकजना निशूरी मानिस पठाइन्छ।

12 मूर्खको सामुने पर्नु भन्दा बच्चाहरू खोसिएको भालूको सामुने पर्नु असल हुन्छ।

13 यदि कसैले असलको बदला दुष्टाईले लिन्छ भने घरले सधैं कठिनाइहरूको सामना गर्नेछ।

14 झगडा शुरू गर्नुको अर्थ नदीको बाँधमा पवाल पार्नु बराबरे हो। यसैकारण नियन्त्रण भन्दा बाहिर जानु अधिनै बहसलाई अन्त गरिदेऊ।

15 जसले एउटा दोषी मानिसलाई निर्दोष ठहराउँछ अनि एउटा निर्दोष मानिसलाई दोषी, तिनीहरू दुवैलाई परमप्रभुले घृणा गर्नु हुन्छ।

16 एकजना मूर्खलाई सम्पत्तिको के काम? ज्ञान किन्नु? उसको दिमाग नै छैन।

17 असल मित्रले सधैं माया गरिरहेको हुन्छ। त्यसरी नै साँचो दाज्यू-भाइले पनि कष्टको समयमा सहायता पुर्याइरहेको हुन्छ।

18 समझ नभएको मानिसले नै वाचा-बन्धन गर्छ। अनि अर्काको ऋणमा जमानी बस्छ।

19 लडाईं-झगडा मन पराउनेले पाप मन पराउँछ, अनि जसले शेखी गर्छ उसले त आफ्नै सर्वनाशलाई निम्तो दिन्छ।

20 कुटिल हृदय भएको मानिसको कहिल्यै उन्नति हुँदैन, अनि जसको बोलीमा छल कपट हुन्छ त्यो त आफैं सत्यनाश हुन्छ।

21 मूर्ख छोरा भएको पिता दुःखी हुन्छ। मूर्ख छोरोको बाबु कहिल्यै सुखी हुँदैन।

22 आफ्नो मनलाई प्रसन्न राख्नु नै सब भन्दा असल औषधी सेवन गर्नु हो। दुःखको मनले हठीहरू पनि नरम पारिदिन्छ।

23 एकजना दुष्ट मानिसले न्याय बिगानको लागि गोप्य तरिकाले घृस दिन्छ।

24 ठीक विचार भएको मानिसले सधैं ज्ञानको बिषयमा सोचिरहन्छ तर मूर्ख मानिसले सधैं टाडा-टाडा ठाउँको सपना देख्छ।

25 मूर्ख छोरोले उसको बाबुलाई शोक दिइरहन्छ, अनि आफूलाई जन्म दिने आमालाई पीर मार्कामा पार्छ।

26 अन्याय नगरी दण्ड दिनु गल्ती हो। यसरी नै इमान्दार अगुवाहरूलाई ठीक काम गरे बापत सजाय दिनु अनुचित हो।

27 एकजना ज्ञानी मानिस सजिलै रिसाउँदैन। ज्ञानी मानिसले होशियारसित शब्द प्रयोग गर्दै बात मार्छ।

28 चुपचाप बसे मूर्खलाई पनि ज्ञानी ठानिन्छ अनि जसले उसको मुखतालाई बन्द राख्छ ऊ विवेकी देखिन्छ।

18

- 1 एकले बसे मानिसले उसका आफ्नै स्वार्थी इच्छाहरू पूरा गर्न खोज्छ। उसले विवेकपूर्ण सल्लाहलाई गिल्ला गर्छ।
- 2 मूर्ख मानिसले अर्काको अर्ति सुन्न रुचाउँदैन। त्यस्तो मानिसले उसको आफ्नै मात्र विचार व्यक्त गर्न चहान्छ।
- 3 जब दृष्टा आउँछ, तब घृणा पनि आउँछ, अनि अपमानसित बदनाम आउँछ।
- 4 मानिसका बचनहरू गहिरो पानी झैं हुन, ज्ञानको स्रोत एउटा बेग्ले बग्ने झरना झैं हो।
- 5 एकजना दोषी मानिसको पक्ष लिएर निर्दोष मानिसलाई अन्याय गर्नु अत्यन्तै अनुचित हो।
- 6 मूर्खहरूको ओठहरूले बहस ल्याउँछ उसको मुखले थप्पड खोज्छ।
- 7 मूर्खको मुखले उस माथि विपत्ति ल्याउँछ, उसको ओठहरू एउटा पासो जस्तै हो उसको आफ्नै जीवनलाई समात्छ।
- 8 मानिसहरू सधैं बदनाम गराउने झूटा कुराहरूले बहकाउने मानिसको मुखबाट सुन्न मन पराउँछन, अनि त्यस्ता कुराहरू मीठो भोजन झैं पेट भित्र जान्छन।
- 9 यो निश्चय हो कि जसले आफ्नो काम अल्छी गरि गर्छ, त्यो सर्वनाश गर्नेको भाइ जति कै हो।
- 10 परमप्रभुको नाम एउटा दृढ किल्ला झैं हो, धर्मीहरू यसभित्र कट्टु र सुरक्षित रहन्छन।
- 11 एकजना धनी मानिसको सम्पत्ति उसको निम्ति बलियो किल्ला झैं हो, उसले यसलाई अग्लो पर्खाल जस्तो सम्झिन्छ।
- 12 मानिसको पतन हुनु अघि उसको मनमा अहंकार आउँछ तर नम्रता आदरको अघि आउँछ।
- 13 जसले कुरा सुन्न अघि उत्तर दिन्छ ऊ झमेला गराउने मूर्ख हो।
- 14 जब मानिस बिमारी हुन्छ उसको आत्माले उसलाई बीमार सहने शक्ति दिन्छ, तर चोट लगेको आत्मालाई कसले सहन सक्छ?
- 15 एकजना विवेकशीलले मानिसले सधैं केही चीज सिक्न चाहन्छ। एउटा ज्ञानी मानिसले ज्ञान लिन ध्यान दिएर सुन्छ।
- 16 उपहारले एकजना मानिसको निम्ति ढोका उर्घ्याछ, अनि त्यो मानिस महापुरुषहरूको सामुने पुग्न सक्छ।
- 17 आफ्नो मुद्दाको बारेमा बोल्ने पहिलो मानिस, अर्को मानिसबाट केरकार नहुञ्जेलसम्म सही जस्तो लाग्छ।
- 18 गोला हालेर झगडा मोटिन्छ अनि शक्तिशाली प्रति-द्वन्द्विहरूलाई छुट्टाइन्छ।
- 19 यदि साथीलाई अपमान गरेर उसलाई मनाउनु एउटा बलियो पर्खालले घेरिएको शहरलाई कब्जा गर्नु भन्दा गाह्रो पर्छ।
- 20 आफ्नो मुखको फलले मानिसले पेट भर्यो, जे उसको ओठले उत्पन्न गर्छ त्यसमा ऊ सन्तुष्ट हुन्छ।
- 21 आफैले बोलेको शब्दहरूले आफैलाई जीवन अथवा मृत्यु बोलाइ दिन्छ। यसर्थ बोल्नु मन पराउने मानिसले आफूले बोलेको शब्दहरूले के ल्याउँछ स्वीकार्नु तत्पर रहनु पर्छ।
- 22 जसले पत्नी भेट्छ उसले उत्तम कुरो भेट्यो। परमप्रभुबाट उसले अनुग्रह प्राप्त गरेको छ।
- 23 गरीब मानिसहरूलाई दयाको भिक्षा चाहिन्छ तर धनी मानिसहरूले खस्रो जवाफ दिन्छन।
- 24 धेरै मित्रहरू भएको मानिसले आफैलाई हानी गर्छ, तर कुनै मित्र यस्तो पनि हुन्छ जो आफ्नै दाज्युभाई भन्दा पनि विश्वासी हुन्छ।

19

- 1 कुटिलता पूर्ण प्रयोग गर्ने मूर्ख भन्दा निष्कलंक गरीब असल हो।
- 2 बिनाज्ञान उत्साहीत हुनु राम्रो होइन। यदि तिमी धेरै हतार गर्छौ भने विराउने छौ।
- 3 मानिसले आफ्नै भूलले आफ्नो जीवन नष्ट पाछ, तर त्यसको दोष परमप्रभुलाई लगाउँछ।
- 4 धनले धेरै मित्रहरू बनाउँछ, तर गरीबलाई आफ्नै मित्रले पनि त्यागि दिन्छ।
- 5 झूटो गवाहीले सजाय पाउँछ नै अनि जुन मानिस झूटो बोलिरहन्छ त्यो बाँच्नु सक्दैन।
- 6 धेरै मानिसहरूले शासकको निगाह खोज्छन अनि प्रत्येकले उदार मानिसको साथी बन्न चाहन्छ। अनि असल मानिसको मित्र हुन चाहन्छ।
- 7 गरीब मानिस सित आफन्तहरू पनि टक्कटकिन्छन। साथी भाइहरू पनि त्यस गरीब मानिस देखि पर-पर बस चाहन्छन। उसले जति नै बिन्ति गरोस कसैले सहायता गर्दैन।
- 8 बुद्धि प्राप्त गर्नेले आफ्नै जीवनलाई माया गर्छ। जसले आफ्नो समझ शक्ति बढाउँछ ऊ सधैं उन्नति गरिरहन्छ।
- 9 एकजना झूटो गवाही दिनेलाई दण्ड दिइने छ। जसले झूटो बोल्छ त्यो ध्वंस हुनेछ।
- 10 मूर्ख धनी हुनुहुँदैन यस्तै प्रकार एकजना नोकरले राजकुमारमाथि शासन गर्नु हुँदैन।
- 11 ज्ञानी मानिस रिसाउनुमा ढिलो हुन्छ अनि गल्ती गर्नेलाई क्षमा दिनु उसको यशको लागि राम्रो हुन्छ।

- 12 राजाको क्रोध सिंहको गर्जन जस्तो हो, अनि उसको निगाह घाँसमा परेको शीतको थोपा जस्तो हो।
- 13 मूर्ख छोरो बाबूको लागि विनाशको बाढी हो, अनि झगडालु पत्नी नित्य पानी चुहुने घर जस्तै हो।
- 14 धन सम्पत्ति तथा घर आफ्नो आमा-बाबुबाट पाइन्छ, तर विवेकशील पत्नी चाहिँ परमप्रभुबाट आउँछे।
- 15 अल्छीपनले गहिरो निद्रा लगाउँछ, अनि अल्छी मानिस भोक भोकै रहन्छ।
- 16 जसले कानून मानेर चल्छ उसको जीवन सुरक्षित हुन्छ, तर जसले आफूले के गर्यो त्यसको विषयमा वास्ता गर्दैन भने त्यो मर्नेछ।
- 17 गरीब माथि दया गर्नु परमप्रभुलाई सापट दिनु हो। अनि परमप्रभुले उसलाई फिता तिरु हुनेछ।
- 18 सुध्रिने आशा अझै छ भने तिम्रो छोरालाई शिक्षा देऊ नत्र भने तिमीले उसको मृत्युको लागि सहयोग गरेका हुनेछौ।
- 19 यदि कसैलाई सजिलै रीस उठ्छ भने, उसले त्यसको मृत्यु चुकाउनु पर्छ। यदि तिमी उसलाई बचाउँछौ भने उसले त्यो गलती दोहर्थाइरहन्छ।
- 20 उपदेश सुन अनि अनुशासीत भई बस। यस प्रकार अन्त्यमा तिमी ज्ञानी हुनेछौ।
- 21 मानिसले हृदयमा अनेकौं कुराहरू गर्न भनी सोच्छ, त्यही हुन्छ जो परमेश्वरले चाहनु हुन्छ।
- 22 विश्वासले मानिसलाई आनन्दायक बनाउँछ, यसकारण झूट हुनु भन्दा गरीब हुनु नै असल हो।
- 23 परमप्रभु प्रतिको डरले जीवन दिन्छ र व्याक्तिका आवश्यकताहरू पूरा हुन्छन अनि दुःखले उसलाई छुन सक्दैन।
- 24 एकजना अल्छेले उसको हात भाडा भित्र हाल्छ, तर उसले त्यसलाई उठाएर आफ्नो मुखमा पुर्याउँदैन।
- 25 मूर्खलाई सजाय देऊ ताकि अनुभव नभएकाहरू विवेकशील होउन्।
- 26 जसले आफ्नो बाबुलाई नराप्नो व्यवहार गर्छ, अनि आफ्नो आमालाई टाढा खेद्रु ऊ लाजमर्दो कलंकित छोरा हो।
- 27 हे मेरो छोरो, यदि तिमीले अनुशासनलाई ध्यान दिन छाड्यौ भने तिमी ज्ञानी वचनहरूबाट पनि टाढिन्छौ।
- 28 झट्टो गवाहीले न्यायको खिल्ली उडाउँछ। दुष्ट मानिसहरू द्वारा भनेका कुराहरूले अझ दुष्टता मात्र बढाउँछ।
- 29 जसले आफैलाई अरु भन्दा असल सम्झन्छ उसले सजाय भोग्नु पर्छ। त्यस्तो मूर्खहरूले कुटाई भेट्छन्।

20

- 1 दाखरस उपहास गरिने बस्तु हो, निगार चाहिँ एउटा झगडा ल्याउने चीज हो। जो यसको प्रभावमा पर्छ ऊ ज्ञानी हुने छैन।
- 2 राजाको क्रोध सिंहको गर्जन झैं हो, जसले उसलाई क्रोधित बनाउँछ आफ्नो जीवनलाई खतरामा पार्छ।
- 3 झगडा गर्न अस्वीकार गर्ने मानिस आदरणीय हुनेछ तर मूर्ख मानिस त सदैव झगडाको लागि तत्पर रहन्छ।
- 4 एउटा अल्छे मानिसले शरद ऋतुमा खेत जोत्दैन, समयमा उसले अन्नहरू खोज्छ अनि त्यहाँ केही हुँदैन।
- 5 मानिसहरूको हृदयमा रहेका कुराहरू गहिरो कुवाको पानी जस्तै हुन्, तर समझदार मानिसले त्यो तापेर निकाल्छ।
- 6 धेरै मानिसहरूले भन्ने गर्छन तिनीहरू विश्वास योग्य मानिस छन्, तर विश्वासनीय मानिस कसले भेट्न सक्छ?
- 7 एकजना धर्मी मानिस सधैं ईमानदारी पूर्वक बास्छ र उसका नानीहरूलाई पाछि फायदा पुर्याउँछ।
- 8 जब राजा उनका मानिसहरूको न्याय गर्नु बस्छन् उनले दुष्टतालाई आफ्नै आँखाले छानबिन गर्छन्।
- 9 के कसैले म शूद्र छु भनि दावी गर्न सक्छ? के कुनै मानिसले दावी गर्न सक्छ की ऊ आफ्नो पापबाट शूद्र हुन सक्छ?
- 10 परमप्रभुले त्यो तौल र नापहरूलाई घृणा गर्नुहुन्छ जुन बेठीक छन्।
- 11 एउटा बालकलाई उसको चाल-चलनबाट पनि जान्नु सकिन्छ उसको व्यवहार असल छ की छैन।
- 12 परमप्रभुले देख्छे आँखा र सुन्ने कान दुबैलाई सृष्टि गर्नु भयो।
- 13 यदि तिमी धेरै सुन्न मन पराउँछौ भने। तिमी गरीब हुने छौ। जागा रहो अनि तिमीसंग प्रशस्त खाने कुरा हुनेछ।
- 14 राम्रो छैन! यो राम्रो छैन! भन्दै ग्राहकले किन्छ तर पछि उसले भाउ कसेकोमा आफैलाई प्रशंसा गर्छ।
- 15 सुन अनि धेरै लालमणिहरू छन्, तर ज्ञानीको भाषण, निखुर गहना हो।
- 16 एउटा अपरिचित मानिसलाई उधरो दिन्छौ भने उसको कोट बन्धक लेऊ। निश्चित होऊ की उसले तिमीलाई ती विदेशीहरूको बन्धकको रूपमा केहि दिन्छ।
- 17 छल गरि कमाएको अन्न खान मीठो लाग्छ, तर अन्तमा त्यसले मुखभरी डुङ्गा चपाए जस्तो हुन्छ।
- 18 कुनै योजना बनाउनु अघी राम्रो सल्लाह गर्नु। यदि युद्धमा जानु छ भने असल मार्गदर्शन लिनु।
- 19 अर्काको गोप्यनीय कुराहरू भन्ने मानिसलाई भरोसा गर्न सकिँदैन। यसर्थ धेरै बोल्ने मानिसबाट जोगिएर बस।
- 20 यदि कुनै मानिसले आफ्ना आमा-बाबुलाई सराप्छ भने उसको बत्ती राती अन्धकारको बीचमा निभने छ।
- 21 यदि तिमी सित भएको सम्पत्ति तिमीले छिटो छिटो र सजिलै हासिल गरेको भए यो अन्तमा आशिषपूर्ण हुनेछैन।
- 22 यसो नभन, “म दुष्टको बदला लिनेछु।” परमप्रभुको निम्ति पर्ख अनि उहाँले तिम्रो रक्षा गर्नु हुनेछ।

- 23 परमप्रभुले गलत तौललाई घृणा गर्नु हुन्छ अनि झूटा तराजूहरू असल होइन्नु।
- 24 मानिसले चाल्ने प्रत्येक कदम नै परमप्रभुले तोक्नु हुन्छ। तब मानिस कसरी जान्दछ कि उसको जीवनमा के परी आँउछ।
- 25 परमप्रभुलाई भाकल गर्न अघि नै सोचेर भाकल गर्नु, पछि पछुताउनु नपरोस कि “मैले यस्तो भाकल नगर्नु पर्ने रहेछ।”
- 26 एकजना ज्ञानी राजाले दृष्टहरूलाई भूस निफाने झैं गरी छुट्टायानछन् अनि तिनीहरूलाई सजाय दिन्छन्।
- 27 एकजना मानिसको आत्मा परमप्रभुको दियो हो जसले उसको आत्माको गहिराई देखाउछ।
- 28 यदि राजा विश्वासी र सत्यवादी छन् भने, उसले शक्ति सुरक्षित राख्न सक्छन्। उसको विश्वासनीयताले उसको राज्य बलियो राख्ने छ।
- 29 एकजना जवान मानिसको गौरव उसको बल हो, अनि एउटा बूढो मानिसको गौरव उसको फूलेको केश हो।
- 30 कुटाइले चोट पुर्याउ र खराबी हटाउँछ अनि मुक्कारहरूले भित्रि जीवलाई सफा गर्छ।

21

- 1 राजाको हृदय परमप्रभुको हातमा हुन्छ, र त्यो खोलाको पानीझैं जता पायो उतै उहाँले बगाइ दिनु हुन्छ।
- 2 मानिसले आफ्नो नजरमा आफ्नो सम्पूर्ण व्यवहार सही देख्छ। तर परमप्रभुले हृदयमा के छ त्यो जाँच गर्नुहुन्छ।
- 3 बलिदानहरू भन्दा, मानिसहरूले सही अनि न्याय काम गर्नु परमप्रभुको निम्ति अधिक महत्वपूर्ण हुन्छ।
- 4 घमण्डी आँखा अनि गर्वले भरिएको मन पाप हो, र यिनीहरूले दुष्ट मानिसको दुष्टता चिनाउन प्रदीपको सलेदोको काम गर्छन्।
- 5 लगनशीलको योजनाहरूले मानिसहरूलाई लाभ गराउँछ, र हतार गर्नीले निश्चय दरिद्रता ल्याउँछ।
- 6 झटो बोलेर कमाएको सम्पत्ति वाफ झैं अस्थिर हुन्छ अनि त्यो घातक पासो बनिन्छ।
- 7 दुष्ट मानिसहरूले गरेको नराप्रो कामले तिनीहरूलाई ध्वंश पार्छ। जुन संगत छ त्यो गर्नु यी मानिसहरू अस्वीकार गर्छन्।
- 8 दुष्ट मानिसहरू सधैं अर्कालाई ठग्ने हुन्छन् तर असल मानिसहरू ईमान्दार र न्याय संगतका हुन्छन्।
- 9 एउटी झगडालु पत्नी सित घर भित्र बस्नु भन्दा शान्ति सित घरको एककुनामा बस्नु शान्तिमय हुन्छ।
- 10 दुष्ट मानिसहरू सधैं खराब काम गर्न खोज्छन् अनि तिनीहरूले वरिपरि भएका मानिसहरूलाई दया देखाउँदैन।
- 11 दुष्ट मानिसहरूले सजाय पाउँदा सरल मानिसहरूले ज्ञान पाउँछन्। जब बुद्धिमानी मानिसहरूलाई अनुशासित बनाइन्छ तिनीहरू अझै ज्ञानी हुन्छन्।
- 12 परमप्रभुले दुष्ट मानिसहरूको घर माथि नजर राख्नु हुन्छ अनि दुष्ट मानिसहरूलाई ध्वंश पार्नु हुन्छ।
- 13 यदि कुनै गरीब मानिसले पुकार्दा कसैले कान थुन्छ भने उसले पुकार्दा पनि कसैले सुन्दैन।
- 14 गम्भीरले दिइएको उपहारले रीस शान्त पार्छ। लुकाएर दिएको घसले अझै डरलाग्दो क्रोधलाई पनि शान्त पारिदिन्छ।
- 15 न्यायले इमान्दार मानिसहरूलाई आनन्दित तुल्याउँछ, तर कुकर्मिहरूलाई यसले भयभित पार्छ।
- 16 जो मानिस समझदारीको मार्गबाट बरालिन्छ ऊ अन्तमा मृत मानिसहरू सँग समाप्त हुन्छ।
- 17 जसले सूख-भोगलाई प्रेम गर्छ ऊ दरिद्र बन्छ। जसले दाखरस अनि तेललाई प्रेम गर्छ ऊ धनी हुनु सक्दैन।
- 18 एउटा दुष्ट मानिस एउटा धर्मी मानिसको निम्ति उद्धारक हुनेछ, अनि त्यसरीनै एउटा अविश्वासी मानिस इमान्दार मानिसको निम्ति हुनेछ।
- 19 छिटो रिसाउने र झगडेलु स्वभाव भएकी पत्नी सित बस्नुभन्दा निर्जन मरुभूमिमा रहनु असल हुन्छ।
- 20 बुद्धिमान मानिसले आफूलाई चाहिने चीजहरू संचय गरेर राख्छ भने, मुर्खले यो सबैलाई खाने र खर्च गर्नेछ।
- 21 जो इमान्दार जीवन जीउछ र विश्वास देखाउँछ उसले असल जीवन, सम्पत्ति अनि आदर आर्जन गर्छ।
- 22 एकजना ज्ञानी मानिसहरूले सशत्रु सेनाहरूको शहर आक्रमण गरे अनि उनीहरूको सुरक्षित र भरपर्दो किल्लालाई ध्वंश गरी दिए। ज्ञानी मानिसलाई कुनै कुराको अपठेरो पर्दैन।
- 23 जसले आफ्नो मुख र जिब्रोलाई नियन्त्रणमा राख्छ उसले आफूलाई कष्टबाट रक्षा गर्छ।
- 24 जो मानिस जसले आफूलाई अरु मानिसहरू भन्दा श्रेष्ठ ठान्छ त्यो घमण्डी हो अनि उसलाई “खिल्ली उडाउनेवाला” नामद्वारा बोलाइन्छ, उसले अत्यन्त घमण्डकासाथ काम गर्छ।
- 25 एउटा अल्छे मानिसको लालसाले उसलाई मार्छ, किनभने उसको हातहरूले काम गर्न अस्वीकार गर्छन्।
- 26 लोभि मानिसले उसका सबै दिनहरू धेरै पाउँने इच्छा गर्दै बिताउँछ, तर धर्मी मानिसले उदारता पूर्वक दिन्छ।
- 27 दुष्ट मानिसले चढाएको बलिदान त्यसै पनि परमेश्वरले घृणा गर्नु हुन्छ, त्यसमाथि पनि दृष्ट अभिप्रायले चढाएको त झन घृणित हुन जान्छ।
- 28 झूटो साक्षीहरूको नाश हुन्छ, तर एकजना मानिस जसले सवाधानी पूर्वक सुन्छ ऊ सधैंको निम्ति बोल्छ।

29 एउटा दुष्ट मानिसले अविवेकी अनि साहसी कार्यहरू गर्छ तर एउटा इमान्दार मानिसले उसको कार्यहरूमा सोच विचार गर्छ।

30 कुनै पनि यस्तो ज्ञान अथवा समझ शक्ति अथवा सल्लाह छैन जसले परमप्रभुलाई जित्र सकछ।

31 मानिसहरूले लडाईं जित्र हात-हितयार तथा घोडा तयार पार्न सकछन्, तर तिनीहरूलाई विजय अथवा पराजय परमप्रभुले नै दिनु हुन्छ।

22

1 धन सम्पत्तीको मालिक हुनु भन्दा सम्मान पाउनु असल हो। सम्मानित हुनु सुन चाँदी भन्दा उत्तम हो।

2 सबै परमप्रभुका सृष्टि हुन यसर्थ कुन धनी कुन गरीब बराबरी हो।

3 एउटा बुद्धिमान मानिसले कष्टलाई पहिले नै देखेर यसबाट अघि नै तर्किन्छ, तर अनुभव नभएका मानिसहरू सिधै ती कष्टहरूमा पर्छन् अनि दुःख पाउँछन्।

4 नम्र बन अनि परमप्रभुलाई आदर गर, तब तिमीहरू बाच्नेछौं अनि धन र सम्मान पाउने छौं।

5 दुष्ट मानिस नाना थरीका फंदामा पर्छ, तर आफ्नो आत्माको पर्वाह गर्ने मानिस यस्तो कष्ट देखि टाडो बस्छ।

6 नानीहरूलाई सही जीवन निर्वाह गर्नु सानै बाट सिकाउनु पर्छ, तब त्यो नानी बढे पनि त्यही प्रकारले जीवन यापन गर्छ।

7 धनी मानिसहरूले गरीब मानिसहरूलाई शासन गर्छन् अनि उधारो लिनेहरू उधारो दिनेहरूको कमारा बन्छन्।

8 अन्याय रोप्ने मानिसले आफन्तको वाली काट्छ अनि उसको अत्याचारी शासनको अन्त हुन्छ।

9 एकजना उदार योग्य मानिसले आशिषू पाउँछ। उसले आशिषू पाउँछ किनभने उसले आफ्नो भोजन गरीबलाई दिनन्छ।

10 यदि कुनै मानिसले अस्लाई खिसे गिर्छ भने उसलाई त्यहाँबाट बल लगाएर निकाली देऊ। जब ऊ मानिस नै हट्छ झगडाहरू जान्छ र अनि लडाईं र अपमानहरू पनि सकिन्छ।

11 एउटा मानिस जसले शूद्र हृदयलाई प्रेम गर्छ, जसको बोलीवचन करुणामय हुन्छ, ऊ राजाको मित्र हुनेछ।

12 परमप्रभुले सत्यता माथि पहरा दिनु हुन्छ, अनि अविश्वासी मानिसहरूले भनेका कुराहरूलाई विफल बनाउनु हुन्छ।

13 अलछे मानिसले भन्छ, “सिंह बाहिर बसिरहेको छ,” अथवा “म गल्लीमा मारिनेछु।”

14 व्यभिचारी पापको जाल हो यसर्थ परमप्रभु यस्तो जालमा फँसेसित अत्यन्तै क्रोधित हुनुहुन्छ।

15 नानीको मनका मूर्खता रहेको हुन्छ। अनुशासनको ढण्डाले यस मूर्खतालाई उबाट भगाइन्छ।

16 आफ्नो धन बढाउनु जसले गरीबलाई ठग्न अनि धनी मानिसलाई उपहार चढाउँछ भने ती दुवै जना पछि दरिद्र हुन्छन्।

तीस ज्ञानपूर्ण भनाईहरू

17 राम्रोसंग ध्यान देऊ, म के भन्छु सुन। म तिमीहरूलाई त्यो ज्ञान शिकाउने छु, जुन ज्ञानी मानिसहरूले मलाई दिएका छन्। मैले त्यो शिक्षाहरूबाट सिक्ने।

18 यदि तिमीले यी कुराहरू याद राख्यौ भने असल हुनेछ। यी वचनहरू भन्नु सक्यौ भने तिमीलाई सहायता हुनेछ।

19 अब म तिमीलाई ती कुराहरू नै सिकाउनेछु र म चाहन्छु, कि तिमीले परमप्रभु माथि भरोसा गर।

20 तिमीो लागि मैले तीसओटा नीति-वचनहरू लेखेकोछु, यी सबै ज्ञान र उपदेशका वचनहरू हुन्।

21 यी वचनहरूले सत्य र महत्वपूर्ण कुराहरू सिकाउँछ। तब तिमीलाई जसले पठाउनु भएको छ उहाँलाई सही जवाफ दिन सकछौं।

— 1 —

22 गरीबलाई शोषण नगर किनभने तिनीहरू गरीब छन्, अनि गरीबलाई अदालतमा न्यायबाट बञ्चित नगर

23 परमप्रभुले तिनीहरूको मुद्दाको पक्ष लिनु हुन्छ, अनि उहाँले तिनीहरूको जीवन लिनु हुनेछ जसले उनीहरूलाई लुट्छन् र शोषण गर्छन्।

— 2 —

24 झट्टै रिसाउने मानिससित मित्रता नजोड। सितिमिति रिसाउने मानिससित संगत नगर।

25 नत्र भने तिमीले उसको बाटो जान्ने छौ र फन्दामा फँसे छौं।

— 3 —

26 कहिल्यै कसैको जिम्मवारी लिने नहोऊ अर्काले लिएको ऋणको लागि जमानी नबस।

27 तिमीले त्यो ऋण चुक्ता गराउनु नसके निर्मीकहाँ भएको सबै गुमाउनु पर्नेछ। तिमीले आफ्नो ओढने ओछ्याउने सम्म गुमाउनु पर्नेछ।

— 4 —

28 तिम्रो जमीन जसमा सिमाना तिम्रा पुर्खाहरूले कोरेका हुन, त्यो सिमाना कहिल्यै हल्लिन नदेऊ।

— 5 —

29 यदि कोही मानिस आफ्नो काममा निपुण छ भने ऊ राजाको सेवा गर्ने योग्यको हुन्छ। उसले नचिनेका मानिसहरूको सेवा गर्दैन।

23

— 6 —

1 यदि तिमी कुनै अधिकृतसित भोजनमा बसेको छौ भने याद राख तिमी कसको अधि छौ।

2 तिमी धेरै खाने गथ्यौ भने पनि तिमीले आफूलाई नियन्त्रणमा राख्नु पर्छ।

3 उसको स्वादिलो भोजनद्वारा परिक्षीत नहोउ किनभने उसको भोजन छलपूर्ण हुन्छ।*

— 7 —

4 धनी बन्न चेष्टा गर्दै आफैलाई नथकाऊ। यदि तिमी बुद्धिमान् छौ भने तिमीले यस्तो गर्न बन्द गर।

5 धन-सम्पत्ति हेर्दा-हेर्दा शेष भएर जान्छ। धन सम्पत्ति आफ्नो पंखेटा फैलाएर उडेर जाने चरा झैं आकाशमा जान्छ।

— 8 —

6 एउटा कञ्जस मानिस सित भोजन नखाऊ। उसको घरमा पकाएको स्वादिलो भोजनको इच्छा नगर।

7 त्यो यस्तो मानिस हो जो आफ्नो भोजनको मोल लगाई रहन्छ। तिमीलाई त भन्छ, “तिमी खाऊ, मस्त भई खाऊ,” तर त्यो उसको मनभित्रबाट भनेको होइन।

8 तिमीले अलिकति खाएको पनि उकेलि दिने छौ अनि तिमीले उसलाई गरेका प्रशंसाहरू व्यर्थ भएर जान्छन्।

— 9 —

9 मूर्खले तिम्रा ज्ञानी वचनहरूलाई घृणा गर्छ, मूर्खसित कुरा नगर।

— 10 —

10 जमीनमा पुरानो सिमाना भए त्यसलाई सार्ने प्रयास नगर। टुहरा-टुहरीहरूको जमीन जबरजस्ती दखल नगर।

11 किनभने परमप्रभु ती अनाथहरूको शक्तिशाली संरक्षक हुनु हुन्छ जसले अनाथहरूको पक्षमा तिमीसित अदालतमा लडनु हुन्छ।

— 11 —

12 तिमीहरूको विचारलाई अनुशासनमा लगाऊ अनि ज्ञानको शिक्षाहरूमा ध्यान देऊ।

— 12 —

13 आवश्यकता अनुसार नानीलाई सधैं सजाय देऊ। सजाय दिदाँ त्यो मर्दैन।

14 यदि तिमीले उसलाई सजाय दियौ भने, तिमीले उसलाई चिहानबाट रक्षा गर्ने छौ।

— 13 —

15 हे मेरो छोरो, तिमी बुद्धिमान् भयौ भने म खुशी हुनेछु।

16 यदि तिमीले सही कुराहरू गरेको सुन्न पाए म हृदयबाट नै खुशी हुने थिएँ।

— 14 —

17 पापीहरूको ईर्ष्या नगर। तर सबै समयमा, परमप्रभुलाई सम्मान गर।

18 तब तिम्रो एउटा भविष्य हुन्छ, तिम्रो आशा कहिल्यै हराउने छैन।

— 15 —

19 मेरो छोरो, सुन र ज्ञानी बन! सधैं सही बाटोमा हिंडने कुरा ख्याल गर।

20 धेरै भोजन गर्ने तथा दाखरस पिउने मानिस सित मित्रता नराख।

21 जुन मानिसले धेरै खान्छ अनि धेरै पिउँछ भने गरीब हुन्छ। उसको उडाइले उसलाई थोत्रो लुगा लगाउने बनाई दिन्छ।

— 16 —

22 तिम्रा बाबु जसले तिमीलाई जीवन दिए उनको बचनहरू सुन। तिम्री आमा भनेर उनलाई हेला नगर।

23 सत्यतालाई किन अनि यसलाई नबेच। ज्ञान, अनुशासन अनि समझ शक्तिलाई पनि किन।

* **23:3:** उसको ... छलपूर्ण हुन्छ यसको अर्थ यो हुन सक्छ कि घरवालाले पाहुनाबाट केहि पाउन चाहन्छ। त्यसकारण उसले पाहुनालाई आँखा लोभ्याउने भोजन दिन्छ तर उसका उद्देशहरू सौँचो हुँदैनन् तिनीहरू छलपूर्ण हुन्छन्।

24 इमान्दार मानिसका बाबु अति सुखी मानिस हुन। यदि कुनै मानिसको बुद्धिमान नानी छ, भने त्यस नानीले घरमा खुशीयाली ल्याउँछ।

25 यसर्थ तिम्रा आमा-बाबु तिमी सित खुशी भई बसन्। तिम्री आमाले आनन्द पाउन।

— 17 —

26 हे मेरो छोरो! म जे भन्दैछु अलिक ध्यान दिएर सुन। मैले भनेका कुराहरू स्वीकार गर।

27 एउटी वेश्या एक गहिरो खाडल जस्तो हो एक व्यभिचारिणी स्त्री, एक सौँधुरो इनार जस्तो हो।

28 एउटा खराब आइमाई डाँकुले झैं बाटो ढुकेर वस्छे अनि धेरै मानिसहरूलाई अविश्वासी बनाउँछे।

— 18 —

29-30 कसको दयनीयता छ? कसको दुःख छ? को कष्टमा डुबेकोछ? को झगडा टंटामा फँसेकोछ? बिना कारण कसले चोट पाएको छ? कसको आँखा राता भएका छन्? तिनीहरू ती हुन् जो रात दिन दाखरसको सेवनामा बिताउछन अनि जो मिश्रित मद्य चाख्न भोजनहरूमा जान्छन्।

31 दाखरसद्वारा दाखको रातो रंगद्वारा यसको प्याला भित्रको चमकद्वारा सम्मोहित नहोऊ। यो बिना अवरोध घाँटीबाट तल स्वाट्टै जान्छ।

32 तर अन्तमा यसले सर्पले झैं डस्छ गोप्य विष भएको विषालु सर्पले झैं डस्छ गोप्य विष भएको विषालु सर्पले झैं डस्छ।

33 तिमिले विचित्र चीजहरू देखे छौ। भ्रान्त विचार, तिम्रो मनमा कूट्टे छन्।

34 तिम्रीलाई यस्तो लाग्नेछ महासमुद्रको माथिल्लो सतहमा सुतिरहेछौ, तिम्री जहाज माथि सुतिरहेछौ।

35 तिम्री भन्दौ तिनीहरूले मलाई हिकोए मैले अनुभव गरिँने, तिनीहरूले पिते तर मलाई थाहा भएन। म कति बेला ब्यँझन्छु? म जान्छु अनि अर्का मद्य पिउँछु।

24

— 19 —

1 दूष्ट मानिसहरूको डाह नगर। तिनीहरूको संगतको इच्छा नगर।

2 तिनीहरू आफ्नो हृदयमा नराप्ना योजनाहरू मात्र रच्छन्। तिनीहरू अरूलाई कसरी कष्ट दिने त्यस विषयमा मात्र वकिरहेका हुन्छन्।

— 20 —

3 एउटा घर ज्ञान द्वारा निर्माण गरिन्छ र समझशक्ति द्वारा यसलाई राम्रो स्याहार सुसार गरिन्छ।

4 अनि ज्ञानद्वारा यसको भण्डारकोठाहरू विरल बहुमूल्य अनि असल चीजहरूले भरिन्छन्।

— 21 —

5 एकजना बुद्धिमान मानिस, एउटा बलवान मानिस भन्दा असल हो। एकजना ज्ञानी मानिस महान शक्ति भएको मानिस भन्दा असल हो।

6 यसकारण तिमिले लडाई लडन। अधि सावधानी पूर्वक योजनाहरू बनाउनु पर्छ। यदि तिम्री विजयी हुनु चाहन्छौ भने तिमिले धेरै सल्लाहकारहरूको सल्लाह लिनुपर्छ।

— 22 —

7 मूर्ख मानिसले ज्ञान के हो बुझ्न सक्तैन शहरको फटकमा बसेर कुनै महत्वपूर्ण विषयमा तर्क गरिरहेको समय मूर्ख मानिसले केही बोल्न सक्तैन।

— 23 —

8 दूष्ट षडयन्त्र सधैं गरिरहन्छौ भने, मानिसहरूले तिम्रीलाई जाल रच्ने भनि बोलाउँछन्।

9 मूर्ख मानिसले गर्न चाहेका कुरा पापपूर्ण मात्र हुन्छन्। मानिसहरूले यस्तालाई घृणा गर्छन् जसले अन्य मानिसहरू भन्दा आफूलाई माथिल्लो तहको सम्झन्छ।

— 24 —

10 यदि तिमिले आफैलाई संकटको समयमा कमजोर देखाउँछौ भने, तिम्री साच्चै नै कमजोर हो।

— 25 —

11 यदि मानिसहरू कसैलाई मार्ने दाऊमा रहेको पाए तिमिले त्यस मानिसलाई बचाउने भरमग्दुर प्रयास गर्नु पर्छ।

12 यदि तिमीले भन्छौ “हेर, हामीहरूलाई यो कहिल्यै थाहा थिएन” के उहाँ जसले मानिसहरूको हृदयहरूलाई जाँच गर्नु हुन्छ यो सत्यतालाई जान्नु हुन्न र? उहाँ जसले मानिसहरूको आत्माहरूलाई पहारा दिनु हुन्छ यसको बारेमा जान्नु हुन्न र? अनि उहाँले प्रत्येक मानिसलाई उसको काम अनुसार दण्ड दिनुहुनेछ।

— 26 —

13 हे मेरो छोरो, मह उपभोग गर, यो असल हो, यो मुखमा अति नै गुलियो हुन्छ।

14 यसरी नै यो पनि तिमी जान कि त्यो तिप्रो आत्मा ज्ञानमा रमाउँछ। यदि तिमीले यो ज्ञान प्राप्त गर्थे भने तिप्रो भविष्य हुनेछ, तिप्रो आशा कहिल्यै हराउने हुँदैन।

— 27 —

15 एकजना चोर झै होऊ जसले धर्मी मानिसको घरमा छापा मार्छ अनि यसबाट चिजबिचहरू लुटेर लान्छ।

16 धर्मी मानिस सात पल्टसम्म लडे पनि ऊ फेरि उठ्छ। तर दुष्ट मानिसहरूलाई दुःख कष्टले लडाउँछ।

— 28 —

17 शत्रु हाँदा पनि खुशी नहोउ। शत्रुले ठोक्कर पाउँदा तिमी खुशी नबन।

18 यदि तिमीले यसो गर्थे भने परमप्रभुले चाल पाउनु हुनेछ अनि उहाँ तिमी सित निरास हुनु हुनेछ र यस्तो हुन सक्छ कि तिप्रो शत्रुलाई नै उहाँले सहायत गर्नु हुन्छ होला।

— 29 —

19 दुष्ट मानिसहरूको कारणले गर्दा क्रोधित नबन; दुष्टहरूको डाहा नगर,

20 किनभने दुष्ट मानिसहरूको भविष्य छैन, तिनीहरू एउटा बर्ती झै निभ्नेछन्।

— 30 —

21 हे! मेरो छोरा, परमप्रभुको अनि राजाको डर मान् अनि विद्रोहीहरूसँग कहिले सम्मिलित नहोऊ।

22 किनभने त्यस्ता मानिसहरू एकसरी नासिनेछन्। अनि तिमीलाई थाहोँ हुँदैन कि कस्तो खालको कष्ट परमेश्वर र राजाले तिमीहरूमाथि ल्याउने छन्।

23 यी ज्ञानी मानिसहरूका वचनहरू हुन: न्याय गर्दा पक्षपात गर्नु अनुचित हुन्छ।

24 एकजना न्यायधीस जसले अपराधीलाई निर्दोष भनी फैसला गर्छ भने राष्ट्रहरू द्वारा ऊ श्रापित हुनेछ अरू राष्ट्रहरू द्वारा ऊ निन्दित हुनेछ।

25 तर जसले अपराधीलाई सजाय दिन्छ ऊ जनप्रिय हुनेछ र ऊ एकदमै धन्य हुनेछ।

26 निष्पक्ष वाक्य यस्तो चीज हो जसले मानिसहरूलाई आनन्दित तुल्याउँछ। यो ओठमा लिएको चुम्बन झै हो।

27 पहिले बाहिरी काम गर। खेतको काममा आफूलाई स्थापित गर अनि त्यस पछि तिप्रो घर बनाऊ।

28 तिप्रो छिमेकीको विरुद्ध कुनै न्यायिक कारण बिना गवाहीहरू नदेऊ झटो नबोल।

29 यसो नभन, “उसले मलाई जसो गर्थो म उसलाई त्यस्तै गर्नेछु! उसको कार्य अनुसार म उसको बदला लिने छु।”

30 म एकजना अलच्छे मानिसको भूमि भएर हिँडै आँ। म एउटा विवेकहीन मानिसको दाखबारी भएर हिँडे।

31 त्यो भूमि काडाको झाडीले छोपेको छ, जता ततै बेकामको झार-पात उम्रेको छ। अनि ढुङ्गाको पर्खाल भत्केको छ।

32 मैले यसलाई राम्ररी हेरेँ, अनि यसको बारेमा विचार गरे, मैले बुझेँ अनि एउटा पाठ सिकेँ।

33 एक छिनको सुताईले अनि एक छिनको आरामले।

34 दरिद्रता अनि अभाव तिमी माथि सशस्त्र मानिस झै भएर आउनेछ जसलाई तिमीले हराउन असक्षम हुन्छौ।

25

सुलोमानका केही अरू हितोपदेशहरू

1 सुलेमानका यी हितोपदेशहरू यहदाका राजा हिजकियाका नोकरहरूबाट उतारेका हुन्।

2 परमेश्वरको महिमा चीजहरू लुकाउनु हो अनि राजाको महिमा चीजहरूको जाँच गर्नु हो।

3 जसरी स्वर्ग हामी माथि छ र जमीन हामीबाट मुनि त्यसरी नै राजाको मन पनि रहस्य मय हुन्छ हामी बुझ्ने सक्तैनौ।

4 यदि चौँटीबाट अशुद्धतालाई निकालिदियो भने शिल्पी सुनारले त्यसबाट सुन्दर गहना बनाउनु सक्छन्।

5 यस्तै प्रकारले, यदि दुष्ट अनि बेइमान उपदेशकहरूलाई राजाको उपस्थितिबाट हटाइन्छ भने, उसको शासन धर्मीकताद्वारा सुरक्षित हुनेछ।

6 राजाको अधि घमण्ड नगर, मुख्य मानिसहरूको महत्वपूर्ण स्थान नओगट।

7 एकजना राजकुमारको सामुमेमा अपमानित हुनु भन्दा राजाले तिमीलाई “यहाँ आइज” भनेको असल हो।

8 न्यायकर्तालाई तिमीले देखेको कुरा तत्कालै नभनी हाल। यदि तिमी त्यसो गर्दा अर्को मानिसले तिम्रो कुरोलाई असत्य प्रमाण गरिदिए तिमी अप्ठेरोमा पर्नेछौ।

9 तिम्रो कसै सित दुई मत भए आपसमा नै मिलाई हाल अनि साथीको रहस्यको कुरा कसैलाई नभन।

10 यदि तिमीले अर्काको रहस्य खोलिदियौ भने तिमी आफैँ लाजमा पर्नेछौ र तिमी माथि लागेको बदामी तिमीबाट कहिल्यै मेटिने छैन।

11 सही चिज सही समयमा भन्नु एउटा सुनको स्याउ चाँदीको घेरामा जोडेको जस्तै हो।

12 एकजना झट्ट बुझ्ने मानिसको निम्ति ज्ञानी मानिसको हफ्काई एउटा शुद्ध सुनको औँठी अथवा सब भन्दा राम्रो सुनबाट बनेको अन्यकुनै गहनाहरू जस्तो मूल्यवान हुन्छन्।

13 एक विस्वसनीय दूत संवाद पठाउने मानिसको निम्ति बाली भित्रयाउने समयको गरमदिनको शीतल पानी जस्तै हो उसले उसको मालिकको आत्मालाई पुनः ताजगी गराउँछ।

14 कसैले उपहार चढाउँछु भनी प्रतिज्ञा गर्छ तर चढाउँदैन भने त्यो बादल अनि बतास जस्तै हो।

15 धैर्यपूर्ण कुराले राजालाई शान्त गराउँछ नम्र बोली अत्यन्त शक्तिशाली हुन्छ।

16 मह खानु स्वस्थको लागि असल हो तर यही धेरै खाए मानिस विमारी हुन्छ।

17 त्यसरी नै, आफ्नो छिमेकीको घरमा घरी-घरी नजानु नत्र उसले तिमीलाई घृणा गर्न थाल्छ।

18 जसले उसको छिमेकीको विरुद्ध झटा साक्षी दिन्छ ऊ एउटा लारी तरवार अथवा एउटा तीखो काडझैँ खतरा हुन्छ।

19 झटो बोल्ने मानिस माथि कहिल्यै भर नपर्नु, त्यो मानिस कष्टदायी दाँत तथा लङ्गडे खुट्टा जस्तै हो। र आवश्यकताको समयमा धोका दिन सक्छ।

20 शोकाकुल मानिसको अघि खुशीयालीको गीत गाउनु जाडो लागेको समयमा कसैको शरीरको लुगा उतारि दिनु जस्तै हो। यो सोडामा सिका मिलाउनु जस्तो हो।

21 तिम्रो शत्रु पनि भोकाएको भए उसलाई भोजन देऊ र तिर्खाएको भए पानी देऊ।

22 यदि तिमीले यसो गर्यौ भने त्यो मानिस लाजमा पर्नेछ। यो उसको टाउको माथि बल्दै गरेका कोइलाहरू राख्नु बराबर हो अनि परमप्रभुले तिम्रो क्षतिपूर्ति गर्नु हुनेछ।

23 उतरबाट वहने हावाले पानी वर्षाउँछ अनि त्यसरी नै निन्दाले क्रोध जगाउँछ।

24 झगडालु स्वभाव भएकी पत्नीसित घरमा वास गर्नु भन्दा छाना माथि बसु असल हो।

25 टाढा ठाउँबाट आएको शुभ समाचारहरू त्यत्तिकै शीतल हुन्छ जति गर्मीको दिनमा प्यास र थकित भएर पिएको पानी शीतल हुन्छ।

26 यदि असल मानिस दुर्बल हुन्छ र दुष्ट मानिसलाई पछ्याउँछ भने यो शुद्ध पानीमा फोहर मिसिनु जस्तै हो।

27 मह पनि धेरै खाए तितो हुन्छ, त्यसरी नै धेरै मान नखोज।

28 आफैँले आफैँलाई नियन्त्रणमा राख्न नसक्ने मानिस भत्केको पर्खाल भएको शहर बराबर हो।

26

ज्ञानले मुखहरूको विषयमा भन्छ

1 ग्रीष्म ऋतुमा हिउँ बंषनु राम्रो होइन, बाली काट्ने समयमा पानी बंषनु ठीक होइन अनि त्यसरी नै मुखलाई सम्मान गर्नु अनुचित हो।

2 तिमीले कसैको हानी नगरी उसले तिमीलाई सराफ्न भने उसको त्यो श्राप तिमी माथिबाट कुनै चंचल चरा उडेर गए जस्तै हो।

3 जसरी घोडा चाबुकले काबुमा आउँछ, खच्चर लगामले आउँछ, त्यसरीनै एकजना मूर्ख डण्डाले काबुमा आउँछ।

4-5 मुखलाई त्यसको मुखता अनुसारको उतर नदेऊ, नत्रभने तिमी पनि मूर्ख हुनेछौ। एउटा मुखलाई उसको मुखतापूर्ण उतर देऊ तर पनि उसले आफैँलाई ज्ञानी सम्झिन्छ।

6 मुखलाई दूत बनाई पठाउनु, आफ्नो घुँडामा बन्चरोले हान्नु अथवा जानी-जानी विपद ल्याउनु जस्तो हुन्छ।

7 मुखको मुखमा एउटा हितोपदेश हुनु लङ्गडो मानिसका झुण्डिएका लुला गोडा जस्तै हो।

8 मुखलाई सम्मान गर्नु त्यति नै खराब हो जति एउटा घुँयैत्रोमा ढुङ्गा बाँध्नु हो।

9 मुखले केही हितोपदेश कुरा गर्न चाहानु, मातेर चुर भएको मानिसले हातमा बिजेको काँडा निकाल्नु खोज्नु जस्तै हो।

10 कुनै मुखलाई अथवा नचिनेको मानिसलाई काम अहाउनु विपद मोल्नु हो। तिमीलाई थाहा हुँदैन कता नोक्सान हुन्छ।

- 11 कुकुरले केही खाएर बिमार भयो भने त्यसले उल्टी गर्छ औ केही समय पछि त्यही उल्टी खान्छ। मूर्ख मानिस पनि त्यस्तै हो औ त्यसले पनि एउटै काम घरी-घरी गरिरहन्छ।
- 12 यदि कोही मानिस ज्ञानी होइन तर आफैलाई ज्ञानी मान्छ भने त्यो जतिको मूर्ख अर्को हुँदैन।
- 13 अल्छेले भन्छ, “सडकमा सिंह बसेकोछ, यसकारण म घरबाट निस्कन सक्तिनँ।”
- 14 अल्छे मानिस कही जाँदैन, ढोका आफ्नो कब्जामा अल्झेर यता उति भइरहेको झैं, अल्छे आफ्नो ओछ्यानमा यता उति पल्टि रहन्छ।
- 15 अल्छे मानिसलाई यति अल्छी लाग्छ कि उसलाई आफ्नो थालबाट गाँस उठाउनु पनि गाह्रो पर्छ।
- 16 एउटा अल्छेले आफैलाई बुद्धिमान सम्झन्छ। उसले आफैलाई विवेकपूर्ण जवाफ दिने ती सात जाना बुद्धिमान मानिसहरू भन्दा पनि ज्ञानी सम्झन्छ।
- 17 दुईजना मानिसहरूको विवादमा पक्ष लिनु त्यति नै विपद जनक हो जति गल्लीमा कुकुरको कान तानेर हिडनु।
- 18-19 छिमेकीलाई धोका दिनु अनि त्यस पछि त्यो “मैले दिल्लीगी गरेको” भनेर भन्ने मानिस एकजना पागल मानिस जसले प्राणनाशक काँडहरू हान्छ।
- 20 जसरी दाउराविना आगो बल्दैन त्यसरी नै बदनाम गराउनेलाई हटाइन्छ भने झगडा आफै अन्त हुनेछ।
- 21 जस्तो कोइलाले अंगारालाई अनि दाउराले ज्वालालाई चम्काउँछ त्यस्तै झगडालु मानिसले झगडा चम्काउँछ।
- 22 बद्राम गराउने शब्दहरू त्यतिकै स्वादिष्ट हुन्छन् जतिको मानिसहरूको पेटमा जाने भोजन हुन्छ।
- 23 माटोको भौँडोमा चाँदीको जलप लगाएझैं दुष्ट जाली मानिसको ओठमा चिप्लो कुरा हुन्छ।
- 24 द्वेषपूर्ण मानिसले उसका मिठा कुराहरूले आफ्नो दोषलाई ढाक्छ तर उसले दोषलाई आफ्नो हृदयमा पालेको हुन्छ।
- 25 उसको मिठो कुरामा विश्वास नगर्, किनभने उस भित्र सातओटा धिनलाग्दो विचारहरू जागिरहेको हुन्छन्।
- 26 उसले उसको द्वेष छलहरूद्वारा लुकाउन सकेतापनी उसको दुष्टता सबैको सामुने प्रकट हुन्छ।
- 27 अर्कालाई जान्नु खाडल खन्ने मानिस आफै त्यही खाडलमा पर्छ। अरूलाई ढुङ्गा पल्टाउने मानिस आफै ढुङ्गले चेपिएर मर्छ।
- 28 जून मानिसले झूटो बोल्छ, त्यसले आफूले हानि पुर्याएको मनिसहरूलाई नै घिनाउँछ, अनि एउटा मानिस जसले चाप्लुसी गर्छ उसले आफैलाई हानी गर्छ।

27

- 1 तिमीलाई ज्ञान छैन भोली के हुने हो, यसर्थ भविष्यमा हुने कुरा लिएर शेखी नगर।
- 2 आफ्नो प्रशंसा अरूले गरेको, आफैले होइन।
- 3 ढुङ्गा गह्रौं हुन्छ, बलुवा ओसारुं अष्टेरो पर्छ तर क्रोधित मूर्खले गराएको कष्ट सहनु त्यो भन्दा अझ गाह्रो हुन्छ।
- 4 रिस निर्दयी हुन्छ अनि क्रोध एउटा बाढी झैं हुन्छ, तर डाहको सामुने को खडा हुन सक्छ?
- 5 लुकेको माया भन्दा खुल्ला आलोचना राम्रो।
- 6 साथीले तिमीलाई कुनै बेला कडा शब्द भन्ना उसको उदेश्य नराम्रो होइन। तर शत्रुको चुम्बनहरू झूटा हुन्छन्। उसले तिमीलाई दया नै देखाओस, तर उसको हृदयमा तिमीप्रति शत्रुताले नै बास गरेको हुन्छ।
- 7 अघाएको बेला मह पनि मीठो हुँदैन, तर भोकाएको मानिसको लागि सबै तीतो चीज पनि मीठो हुन्छ।
- 8 आफ्नो घर छाडे पछि गुँडबाट निस्केको चरा जस्तै भौतारिन्छ।
- 9 अन्तर तथा सुगन्धित वस्तुहरूले मनमा आनन्द ल्याउँछ। अनि एकजना मानिसको साथीको आनन्ददायता हृदय देखि दिएको सल्लाहबाट आउँछ।
- 10 आफ्नो साथी अनि बाबुको साथीलाई कहिल्यै नभूल्नु। आपद आइलागेको समयमा भाइ भनी टाडो सहायता मान्न नजानु कारण टाडाको भाइ भन्दा छिमेकी नै उपयोगी हुन्छ।
- 11 हे मेरो छोरो! तिमी बुद्धिमान भएर मेरो मन खुशी पारिदेऊ ताकि, जसले मलाई घृणागर्छ त्यसलाई म जवाफ दिन सक्ँ।
- 12 बुद्धिमान मानिस आपत आईलाग्ने चाल पाए, सुरक्षाको निम्ति शरण लिन्छ तर अज्ञानीमानिस शिरहरू सीधा पोरेर यसै आपततिर जान्छ अनि दुःख पाउँछ।
- 13 एउटा अपरिचित मानिसलाई उधारो दिन्छौं भने उसको कोट बन्धक लेऊ। निश्चित होऊ की उसले तिमीलाई ती विदेशीहरूको बन्धकको रूपमा केहि दिन्छ।
- 14 प्रभात स्वागतको लागि जसले छिमेकीको निन्द्रा बिच्काउन जान्छ उसले श्राप पाउँछ।
- 15 एउटा कचकचे, झगडालु, पत्नी वर्षाको दिनमा पानी चुहने छाना जस्तो हो।

16 उसलाई रोक्न कोशीष गर्नु हावा चल्नुबाट रोक्न प्रयास गर्नु जस्तै अथवा हातहरूले तेल समात्र प्रयास गर्नु जस्तै व्यर्थ हो।

17 जसरी फलामको सानो टुक्राले फलाम कै छुरी तथा हतियारहरू उध्याइन्छ त्यसरी नै मानिसहरूले पनि एक-आर्काबाट ज्ञान सिक्छन्।

18 जसले अञ्जीरको रूख रेखदेख गर्छ उसले त्यसको फल खानु पाउँछ, त्यसरी नै जसले मालिकको खुब सेवा गर्छ उसले पुरस्कार पाउँछ।

19 जब मानिसले पानीमा हेर्छ उसले त्यहाँ आफ्नो अनुहारको प्रतिबिम्बि देख्छ, त्यसरी नै एकजना मानिसको हृदय कस्तो छ उसको व्यवहारबाट चाल पाइन्छ।

20 जसरी चिहान कहिल्यै भरिदैन, मानिसको आँखा पनि कहिल्यै तृप्त हुँदैन।

21 सुन र चाँदी आगोद्वारा जाचिन्छ, त्यसरी नै एकजना मानिसलाई उसको यशबाट जाँचिन्छ।

22 मूर्खलाई जाँतोमा पिधेर धूलो पिठो बनाई सक्दा पनि उसको मूर्खताले उसलाई छोडदैन।

23 तिमी निश्चित हो की तिम्रो भेडाहरूको अवस्था तिमी जान्दछौं अनि तिम्रो बथानहरूलाई राम्रो ध्यान देऊ।

24 सम्पत्ति कसै सित पनि स्थायी भई बस्दैन। राजमुकुट पनि एउटा वंशको टाउकोमा बसिरहँदैन।

25 जब घाँस काटिन्छ र नयाँ पलाउँछ र पहाडको डाँडा-काडाँमा पाराला जम्मा गरिन्छ।

26 तब थुमाहरूबाट तिम्रो लुगाफाटा प्राप्त हुनेछ, भेडाहरूबाट खेत किन्न सक्ने छौं।

27 बाखाको दूध तिम्रो घर परिवारको लागि र तिम्रो नोकर्नीहरूको भरण पोषणको लागि प्रयास हुनेछ।

28

1 दुष्टको मनमा सधैं डर हुन्छ र कसैले नलखेते पनि ऊ भागिहिड्छ। तर धर्मी मानिस सिंह झैँ आँटिलो हुन्छ।

2 जब देशमा राजद्रोह हुन्छ अनगन्ती शासकहरू बलपूर्वक उठ्छन्। तर जब शासक ज्ञानी अनि समझदार हुन्छ उसले सबै कुरालाई व्यवस्थित बनाएर राख्छ।

3 एकजना गरीब मानिस जसले अर्को गरीबमाथि अत्याचार गर्छ। ऊ एउटा मुसलधारे वर्षा जस्तै हो उसले अन्न बालि को विनाश गर्छ।

4 जसले व्यवस्थाको विधान त्यागि दिन्छ उसले दुष्टको प्रशंसा गर्छ तर जसले व्यवस्थाको पालन गर्छ। उसले तिनीहरूको विरोध गर्छ।

5 दुष्ट मानिसले न्याय के हो बुझ्दैन, तर जून मानिसले परमप्रभुलाई खोज्छ उसले बुझेको हुन्छ।

6 इमान्दार भई गरीब हुनु राम्रो हो, धनी भई दुष्ट हुनु राम्रो होइन।

7 जसले व्यवस्थाको पालन गर्छ ऊ विवेकी छोरा हो, तर जसले बेकारका धिचुवाहरूलाई साथी बनाउँछ, त्यसले केवल आफ्नो बाबुलाई लज्जित बनाउँछ।

8 जसले अधिक ब्याज असुल गरी सम्पत्ति कमाउँछ तर त्यो सम्पत्ति उसले आफ्नो निम्ति होइन, तर कुनै गरीब मानिसको निम्ति सम्पत्ति जम्मा गर्छ।

9 यदि कसैले परमप्रभुको अनुशासन ग्रहण गर्न अस्वीकार गर्छ परम्प्रेवरले पनि उसको प्रार्थना सन् अस्वीकार गर्नु हुन्छ।

10 धर्मी मानिसहरूलाई पथभ्रष्ट बनाउन खोज्ने मानिस आफ्नै पासोमा पर्छ तर निर्दोष मानिसहरूले असल कुराहरू आर्जन गर्छन्।

11 धनी मानिस आफ्नो नजरमा बुद्धिमान हुन सक्छ, तर ज्ञानी गरीब मानिसले उसलाई चिनिहाल्छ।

12 जब सज्जन मानिसहरूले जित्छन्, विजय हुन्छ र सबै खुशी हुन्छन्, तर जब दुष्ट मानिसहरूको हातहरूमा शक्ति जान्छ मानिसहरू आफैँ लुक्छन्।

13 जसले आफ्नो पापहरू लुकाउँछ उसको कहिल्यै उन्नति हुँदैन, तर जसले आफ्नो पापहरू स्वीकार गर्छ र यसलाई त्यागी दिन्छ उसले कृपा प्राप्त गर्छ।

14 त्यो मानिस धन्य हो जो परमप्रभु सित डराउँछ, तर जसले आफ्नो हृदय कठोर पार्छ त्यो संकष्टमा पर्छ।

15 एउटा दुष्ट शासक जसले गरीब राज्य माथि शासन गर्छ ऊ एकजना गर्जेन सिंह जस्तो हो अथवा आक्रमक भालू जस्तो हो।

16 जब एउटा शासकको विवेक हुँदैन त्यहाँ धेरै अत्याचार हुन्छ, तर जसले भ्रष्टचारको उपायबाट कमाएको धनलाई घृणा गर्छ उसले लामो शासन गर्नेछ।

17 मानिसलाई हत्या गर्ने मानिसले शान्ति पाउँदैन। त्यसलाई सहायता नगर।

18 यदि कुनै मानिस सही जीवन जीई रहेको छ भने सुरक्षित रहन्छ, तर जो इमान्दारी पूर्वक जीवन जिउँदैन उसको अचानक पतन हुन्छ।

19 एकजना मानिस जसले आफ्नो जमीनमा काम गर्छ उसँग खाने कुरा प्रशस्त हुन्छ, तर जसले आफ्नो समय संसारको कल्पनामा विताउँछ, ऊ सधैं गरीब नै रहन्छ।

20 एकजना विन्वासीनीय मानिसले धेरै आशिश पाउँछ, तर चाडै धनी हुन खोज्ने मानिस दण्डित हुनेछ।

21 न्यायधीश पक्षपाती हुनु हुँदैन तर मानिसहरूले एउटा सानो रोटीको टुक्राको निम्ति पनि कुकर्म गर्छन्।

22 एकजना लोभि मानिस चाँडै नै धनी हुन खोज्छ, उसले यो बुझ्न सक्दैन कि उसको लोभले उसलाई गरीबीको झन झनै नजिक तानिरहेको हुन्छ।

23 चिप्लो घग्से मानिस भन्दा सुधार गर्नेको लागि हप्काउने मानिस अन्तमा लोकप्रिय हुन्छ।

24 एकजना मानिस जसले उसको आफ्नै आमा-बाबुको धन चोर्छ अनि "मैले कुनै गलत गरिनँ" भन्छ भने त्यो मानिस विनाशकारी वर्षा जतिकै खराब हो।

25 एकजना लोभि मानिसले झगडा उठाउँछ, तर जुन मानिसको परमप्रभुमाथि भरोसा छ उसले त उन्नति गर्छ।

26 जो आफ्नै विचारमा भरोसा राख्छ एकजना मूर्ख हो। तर जो ज्ञानको बाटोमा हिंड्छ ऊ सुरक्षित रहन्छ।

27 जसले गरीबहरूलाई दान गरी बस्छ उसलाई अभावले कहिल्यै स्पर्श गर्दैन। तर जो गरीबलाई यादै गर्दैन उसले श्राप पाउँछ।

28 जब कुनै दुष्टले शक्ति हासिल गर्छ, तब मानिसहरू लुक्छन तर जब दुष्टको विनाश हुन थाल्छ धर्मीहरू सतामा आउने छन्।

29

1 यदि एकजना मानिस जसलाई प्रायः हप्काइन्छ तर ऊ अट्टेरी गर्छ भने उसको एककासी विनाश हुनेछ उसको लागि आशा हुँदैन।

2 जब धर्मी मानिसहरू सतामा आउँछन् राज्य खुशी बन्छन् तर जब दुष्ट मानिस शासक बन्छ तब सबै मानिसहरू दुःखीत हुन्छन्।

3 यदि कुनै मानिसले ज्ञानलाई प्रेम गर्छ भने, उसको बाबु खुशी हुन्छन्, तर वेश्याहरूको साथीले आफ्नो सम्पत्ति बरबाद गर्छ।

4 एकजना राजाले आफ्नो राज्यलाई न्याय द्वारा बलियो राख्छ, तर घुस लिने मानिसले यसलाई सर्वनाश पार्छ।

5 जसले आफ्नो मित्र सित तेल घस्छ भने उसले आफ्नै खुट्टामा जाल फिजाउँछ।

6 पापीजनहरू स्वयं आफ्नो जालमा फस्छन् तर धर्मी जनहरू गीत गाउँछन् अनि खुशी रहन्छन्।

7 धर्मी मानिसहरूले बुझ्छन् कि गरीबले न्याय पाउँनुपर्छ। तर दुष्ट मानिसले गरीबको विषयमा चिन्ता नै गर्दैन।

8 जसले आफैलाई अरू भन्दा असल हुँ भन्ने सोच्छ त्यसले सारा शहर नै अस्त-व्यस्त पारिदिन्छ। तर बुद्धिमान मानिसहरूले जलि रहेको क्रोधलाई शान्त बनाउँछन्।

9 बुद्धिमान मानिस जब मूर्खसित झगडा गर्छ तब मूर्खले तर्क गर्छ र मूर्खतापूर्वक बोल्छ त्यो बहसको कहिल्यै समाधान हुने छैन।

10 हत्यागर्ने मानिसले ईमानदारी मानिसलाई घृणा गर्छ, र उसलाई मार्न चाहन्छ।

11 मूर्ख मानिसले आफ्नो रिस थाम्दैन। तर बुद्धिमान मानिसले आफ्नो रिसलाई नियन्त्रणमा राख्छ।

12 यदि एकजना शासकले झूटो कुरामा ध्यान दियो भने उसका सबै सेवकहरू भ्रष्ट हुन्छन्।

13 गरीब मानिस र अत्याचारिले महसूस गर्ने पछि कि ती दुबै बराबर हुन कारण दुबैलाई परमप्रभुले नै सृष्टि गर्नुभएको हो।

14 यदि कुनै राजाले गरीबहरूलाई न्यायपूर्वक हेरचाह गर्छन् भने, उनको शासन दीर्घकाल सुरक्षित रहनेछ।

15 दुग्ड अनि शिक्षाहरूले ज्ञानतिर डोर्याउँछ, तर एकजना छाडा छोडिएको छोरा आमाको लाज बन्छ।

16 खराब मानिसले राष्ट्रलाई शासन गर्छन भने पाप र अपराध बढ्दो हुनेछ तर आखिरमा धर्मीले दुष्टहरूको पतन देख्छन्।

र त्यस पछि तिनीहरूले विजय प्राप्त गर्नेछन्।

17 तिम्रो छोरालाई शिक्षा देऊ अनि उसले तिमीमा शान्ति ल्याउँछ; उसले तिम्रो आत्मामा खुशी ल्याउनेछ।

18 जब दर्शन-प्रकाश हुँदैन मानिसहरू मनमानि गर्छन जो न्यायोचित भइरहन्छ उसले आशिश पाउँछ।

19 कुराले मात्र नोकरलाई सुधारन सकिँदैन, कुरा बुझिहाले पनि उसले त्यसलाई स्वीकार्दैन।

20 नसोची बोल्ने कुनै मानिसलाई तिमी चिन्दछौ? त्यस्तो मानिस भन्दा मूर्खको धेरै आशा गर्न सकिन्छ।

21 यदि तिमीले आफ्नो दासले जो माग्छ सो सधैं दिने गर्यो भने एकदिन यस्तो हुन्छ त्यो तिम्रो दास भएर रहँदैन।

- 22 क्रोधी मानिसले धेरै विवाद उठाउछ अनि क्रोध धेरै हुने मानिस धेरै पापहरूको अपराधी हुन्छ।
- 23 मानिसलाई अहंकारले होच्याउछ, तर नम्र आत्मा भएको मानिसले सम्मान पाउँछ।
- 24 चोरको साथी ऊ आफ्नै शत्रु हो, जब उसले शपथ खानु पर्छ तब ऊ साक्षी बम्वै डराउँछ।
- 25 अरू मानिसहरूसँगको डर एउटा पासो झैं हो, यदि तिमीले परमप्रभुमाथि भरोसा गर्छौं भने, तिमी सुरक्षित रहनेछौ।
- 26 धेरै मानिसहरूले न्याय पाउनको लागि शासकलाई हेर्न खोज्छन्, तर मानिसको इन्साफ परमप्रभुबाट मात्र आउँछ।
- 27 धर्मी मानिसहरूले बेईमानहरूलाई घृणा गर्छन्, फेरि बेईमान मानिसहरूले ईमानदार मानिसलाई घृणा गर्छन्।

30

याकेको छोरा आग्रका हितोपदेशहरू

- 1 यी हितोपदेशहरू आग्रले भनेका हुन्। आग्र याकेका छोरा थिए। यी हितोपदेशहरू इथीएल अनि यूकाललाई भनिएका हुन्,
- 2 अरू कुनै मानिस भन्दा म धेरै अनभिज्ञ छु, जसरी बुझ्नु पर्छ त्यसरी बुझ्न म असक्षम छु।
- 3 मैले ज्ञान के चीज हो जानिँनँ, न त मैले परमेश्वरको विषयमा नै जान्न पाएँ।
- 4 स्वर्ग गएको छु र फेरि फर्केर आएको छु? कसले आफ्नो खोक्रो हातमा हावा जम्मा गरेको छ? कसले पानीलाई आफ्नो खाष्टोमा पोको परेको छ? कसले पृथ्वीको सीमानाहरू स्थानपना गरेको छ? उनको नाम के हो उनको छोराको नाम के हो?
- 5 परमेश्वरको प्रत्येक वचन दोष रहित हुन्छ औं जो परमेश्वरको शरणमा जान्छ उसको निम्ति उहाँ सुरक्षित स्थान हुनुहुन्छ।
- 6 यसकारण परमेश्वरको वचनमा परिवर्तन नगर नत्र उहाँले दण्ड दिनु हुन्छ साथै तिमी झूट प्रमाणित हुनेछौ।
- 7 हे परमप्रभु! मेरो मृत्यु अघि हजरुबाट केवल दुईओटा चीज मान्नेछु औं ती हुन्,
- 8 मलाई झूटो नबोल्न सहायता गर्नुहोस् अनि साँढै धनि अथवा साँढै गरीब नपार्नु होस केवल मलाई ती चीजहरू दिनु होस जो प्रत्येक दिन खाँचो पर्छ।
- 9 यदि मर्मग चाहिने भन्दा वेशी भए, मैले तपाईंसंगको सम्बन्ध छोड्ने छु अनि भन्ने छु, “यो परमप्रभु को हो?” यदि म गरीब भए भने चोर बनेर परमेश्वरको नाममा दुर्नाम ल्याउने छु।
- 10 मालिक अघि उसको नोकरको विरोधमा नबोल। यदि तिमीले त्यो गर्थौं भने, उसले तिमीलाई सराने छ अनि तिमीलाई दोषी बनाउनेछ।
- 11 कति मानिसहरूले आफ्नो बाबुको विरोधमा कुरा गर्छन् अनि आफ्नी आमा प्रति कुनै आदर गर्दैनन्।
- 12 केहि मानिसहरू आफैलाई शूद्र सम्झिन्छन्। तर वास्तवमा तिनीहरू आफ्नो फोहोरबाट सफा भएका हुँदैनन्।
- 13 केहि मानिसहरू घमण्डी हुन्छन् अनि तिनीहरूले आफूलाई अरू मानिसहरू भन्दा उतम सोचछन्।
- 14 मानिसहरू यस्ता पनि हुन्छन् जसका दाँत तरवार र बङ्गाया छुरी जस्ता हुन्छन्। तिनीहरू यी चीजले गरीब मानिसहरूबाट तिनीहरूको प्रत्येक चीज लिन्छन्।
- 15 जकाका दुई जना छोरीहरू छन् अनि तिनीहरू “अझै देऊ, अझै देऊ” मात्र भन्छन्। तीनओटा यस्ता वस्तुहरू छन् जो कहिल्यै तप्त हुँदैनन् चौथोले कदापि प्रयाप्त भयो भन्दैन।
- 16 चिहान, बाँझी गर्भ र भूमि, पानीले कहिल्यै तप्त हुँदैनन् अनि आगोले “अब पुग्यो कहिल्यै भन्दैन।”
- 17 जुन आँखाले आफ्नै बाबुलाई खिसी गर्छ, आफ्नी आमाको आज्ञालाई घृणा गर्छ, बेसीको कागले त्यसलाई ठुङ्गाछ अनि गिट्टले मासु खान्छ।
- 18 तीनओटा कुराहरू मलाई अचम्म लाग्छ अनि चौथो कुरा त म बुझिदँनँ।
- 19 आकाशमा उड्ने गस्डको चाल, चट्टानमा घसने साँपको चाल, समुद्रमा चल्ने जहाजको चाल र एक तरुणी कन्याको प्रेम पासोमा बाँधिएको पुरुषको चाल।
- 20 यसप्रकार कि एउटी आइमाईले व्यभिचार गर्छ, उसले खान्छे, मुख पुग्छे र भन्छे, “मैले केही पनि खराब काम गरेकी छैन।”
- 21 यी तीन कुराहरू यस्ता छन् जसले पृथ्वीलाई कमाउँछन् अनि चौथो यस्तो चिज हो जो पृथ्वीले यसलाई खप्न सक्दैन।
- 22 एकजना कमारा जो राजा हुन्छ अनि एकजना मूर्ख जो खाएर टन्न अघाउँछ।
- 23 माया नपाएक आइमाई जसले विवाह गर्छ अनि एउटी केटी जसले आफ्नो मालिकनीको ठाउँ लिन्छे।
- 24 पृथ्वीका प्राणीहरू बीचमा यी चारओटा प्राणीहरू सबै भन्दा साना छन्, तर तिनीहरू ज्ञानी मानिसहरू भन्दा बुद्धिमान छन्।
- 25 कमिलाहरूको एकदमै बलियो समुदाय हुँदैन तर तिनीहरूले ग्रीष्म ऋतुमा हिउँदको भोजन संचय गर्छन्।

- 26 पहराको न्याउरी मुसाको समुदाय शक्तिशाली हुँदैन तापनि चट्टानमा तिनीहरू आफ्नो घर बनाउँछन्।
 27 सलहको कोही नेता हुँदैन तापनि तिनीहरू लहैर हल बाँधेर अधि बढ्छन्।
 28 अनि छेपारो जसलाई हातले सजिलै समात्र सकिन्छ त्यो राजमहलहरूमा पनि बस्छ।
 29 तीनओटा प्राणीहरू आर्कषक ढंगले हिंडछन् अनि वास्तवमा चारवोटा प्राणी मर्यादित भएर हिंडछन्।
 30 सबै पशुहरू भन्दा बलियो अनि कहिल्यै कसैसित नडराउने सिंह।
 31 लचकमा हिंडने कुरुराको भाले,
 र बोका,
 अनि आफ्नो मानिसहरूलाई नेतृत् दिने राजा।
 32 यदि तिमी आफैलाई प्रशंसा गर्ने मूर्ख भयो भने, यदि तिमीले दुष्ट योजनाहरू बनाएका छौ, भने तिमी आफ्नो मुख आफ्नै हातले बन्द गर।
 33 जसरी दूध मथ्यो भने घिउ पाइन्छ, नाक वेस्सरी घस्दा रगत निस्कन्छ र त्यसरी नै रीस उठाउदा झगडा मच्चिन्छ।

31

राजा लमूलका हितोपदेशहरू

- 1 यी हितोपदेशहरू राजा लमूलले संग्रह गरेका हुन्, जुन तिनकी आमाले सिकाएकी हुन्;
 2 तिमी मेरा छोरा हौ जसलाई म माया गर्छु। तिमी मैले भाकल गर्दा जन्मेका छोरा हौ।
 3 श्रीहरूमाथि आफ्नो शक्ति खेर नफाल। श्रीहरूले राजालाई नष्ट पार्छन् यसर्थ तिनीहरू माथि आफैलाई नहोम।
 4 लमूल, राजाको लागि दाखरस पिउनु असल होइन। शासकहरूले मदिरा पिउनु हुँदैन।
 5 तिनीहरूले ज्यादै पिएर यस्तो हुनु सक्छन् कि कानुनमा के भनिएकोछ भुल्न सक्छन्। यसरी तिनीहरूले गरीबहरूको सबै अधिकार खोस्न सक्छन्।
 6 गरीब मानिसहरूलाई दाखमघ देऊ अनि कष्टमा परेका मानिसहरूलाई मदिरा देऊ।
 7 मदिरा पिएर गरीबहरूले आफ्नो गरीबी अनि कष्टलाई भुल्न देऊ।
 8 तिनीहरूको निम्ति बोली देऊ जसले आफ्नो लागि बोल्न सक्दैन अनि ती अभावग्रस्त गरीबहरूको अधिकारको लागि बोली देऊ।
 9 न्यायमा नहिचकिचाई बोली देऊ, गरीब र अभावग्रस्त मानिसहरूको अधिकारको रक्षा गर।

आदर्श पत्नी

- 10 असल पत्नी पाउँन अतिनै गाह्रो हुन्छ किनभने एउटी आदर्श पत्नी,
 बहुमुल्य रत्नहरू भन्दा पनि मूल्यवान हुन्छे।
 11 तिनको पतिले तिनी माथि पूरा भरोसा राख्छ
 अनि कहिल्यै गरीब हुनु पर्दैन।
 12 आदर्श पत्त्रिले आफ्नो पति सित असल व्यवहार गर्छिन्
 अनि जीवन भरि आफ्नो पतिको निम्ति विपत्ति ल्याउँदैनन्।
 13 तिनी सधैं ऊनी तथा
 स्तीको लुगा बनाउनमा व्यस्त रहन्छिन्।
 14 तिनी टाडा देशबाट आउने समुद्री जहाजले जस्तै,
 कहीबाट पनि भोजन लिएर घर आउँछिन्।
 15 तिनी बिहानै उठी भोजन पकाउँछिन्,
 अनि आफ्नो परिवार र नोकरीहरूलाई बाडछिन्।
 16 तिनी जमीन निरीक्षण गर्छिन् अनि उचित मूल्यमा किन्छिन्
 आफूले कमाएको पैसाबाट दाख रोप्छिन्।
 17 तिनी अत्यन्तै परिश्रमी छिन्
 अनि सबै प्रकारको काम गर्नलाई सक्षम हुन्छिन्।
 18 आफैले बनाएका र उब्जाएका चीजहरूको व्यपार गर्छिन्, र नाफा कमाउँछिन्।

- अनि तिनी रातीसम्मा कडा परिश्रम गर्छिन्।
- 19 तिनीले आफैँ धागो काट्छिन्
अनि आफ्नो घरको लागि लुगा बनाउँछिन्।
- 20 गरीबलाई सधैँ दान दिन्छिन्
अनि दीन-हीन मानिसहरूको खाँचो पूरा गर्छिन्।
- 21 हिउँ पर्दा पनि आफ्नो परिवारको निम्ति चिन्ता गर्दिनन्।
तिनले परिवारका सबैलाई तातो अनि असल लुगाहरू दिएकी छिन्।
- 22 तिनले च्यादर बुन्छिन् र ओछ्यानमा फिजाउँछिन्
अनि आफूले सुन्दर नरम सुतीको लुगाहरू पहिरिन्छिन्।
- 23 उनका पतिलाई सबैले आदर गर्छन्
किनभने तिनी त्यस ठाउँका नेताहरूमा एक हुन्।
- 24 तिनी कुशल व्यापारिनी हुन्, तिनी लुगा तथा पटुकाहरू बनाउँछिन्
र व्यापारीहरूलाई बेच्छिन्।
- 25 तिनी बलीयी अनि मर्यादित छिन्,
तिनले भविष्यलाई हेरेर ढुकक भएर हाँस्र सक्छिन्।
- 26 तिनको बोलीमा ज्ञान छ
र तिनले मानिसहरूलाई मायालु तथा दयालु बन्न सिकाउँछिन्।
- 27 तिनले आफ्नो परिवारको कामको हेरविचार गर्छिन्।
तिनले कहिले अल्छी गर्दिनन्।
- 28 तिनलाई आफ्नै बाल बच्चाले प्रशंसा गर्छन्,
तिनको पतिले तिनी माथि गर्व गर्छन् र भन्छन्,
- 29 “संसारमा धेरै असल स्त्रीहरू छन्
तर ती मध्ये तिमी नै सर्वश्रेष्ठ हो।”
- 30 आकर्षण र सौन्दर्य क्षणिक वस्तुहरू मात्र हुन्,
तर जो स्त्रीले परमप्रभुको डर मान्छे उसको प्रशंसा गर्नु पर्छ।
- 31 तिनको योग्यताले पाउने इनाम तिनले पाउनु पर्छ
अनि तिनले गरेको प्रशंसनीय कार्यहरूका निम्ति तिनी समाजमा प्रशंसित हुने पर्छ।

उपदेशकको पुस्तक

- 1 यी उपदेशकका वचन हुन्। उपदेशकहरू दाऊदका पुत्र यरूशलेमका राजाका थिए।
- 2 उपदेशकको बनाइ छ; सबै थोक व्यर्थका छन र अकारथ छ* अर्थात् सब कुरा व्यर्थ छ।
- 3 यस जीवनमा मानिसहरू जुन किसिमले मेहनत गर्छन्, त्यसबाट तिनीहरूलाई साँच्चै कुनै लाभ हुन्छ र?

चीजहरू साँच्चै नै परिवर्तन हुँदैन

- 4 एउटा पिँढी आउँछ र जान्छ तर संसार चल्तिरहन्छ।
- 5 सूर्य उदाउँछ र अस्ताउँछ तर भोलिपल्ट त्यसै ठाँउबाट उदाउनलाई फेरि हतारिन्छ।
- 6 हावा दक्षिणतिर बहन्छ र यो उत्तरतिर पनि बहन्छ। हावा एक ठाउँदेखि अर्कोमा बहन्छ अनि त्यही फेरी फर्केर जहाँबाट बहेको थियो त्यही आउँछ।
- 7 सबै नदीहरू एकै तिर बगिने रहन्छन्। ती सबै समुद्रमा आएर मिसिन्छन्। तर पनि समुद्र कहिल्यै भरिँदैन।
- 8 शब्दले वस्तुहरूको पूरा वर्णन गर्न सक्दैन।† मानिसहरू र आफ्नो विचार व्यक्त गर्न सक्दैनन् तर पनि मानिसहरू बोलि नै रहन्छन्।‡ शब्द हाम्रो कानमा बारम्बार परिरहन्छन्, तर तिनले हाम्रो कान भरिँदैनन्। हाम्रा आँखाले, जे-जति पनि देख्छन्, तीबाट कहिल्यै अघाउँदैनन्।

नयाँ भन्ने कुरा केही छैन

- 9 शूरु देखि जुन कुरो जस्तो छ, त्यस्तै नै छ। जस्तो भएर आइरहेको छ सबै थोक त्यस्तै रहिरहन्छ। यस जीवनमा नयाँ भन्ने केही छैन।
- 10 कसैले भन्न सक्छ, “हेर, यो कुरो नयाँ रहेछ।” तर त्यो धेरै अघि देखि थियो, त्यो त हामी भन्दा पनि पहिले भएको थियो।
- 11 धेरै अघि घटेका कुराहरू मानिसहरू याद गर्दैनन् र अहिले घटेका कुराहरू भविष्यमा पनि याद गर्दैनन्। त्यस पछि पनि ती अरू कुराहरूको याद राख्दैनन् जुन उनीहरू भन्दा अधिका मानिसहरूले गरेका थिए।

के बुद्धिबाट आनन्द पाइन्छ?

- 12 म, जो अहिले प्रचारक हुँ, एक समयमा यरूशलेममा इस्राएलको राजा थिएँ।
- 13 मैले निश्चय गरेँ, यस जीवनमा जे कुरा हुन्छ, त्यसलाई बुझ्न आफ्नो बुद्धि प्रयोग गर्दै त्यसलाई अध्ययन गर्छु। मैले बुझे, परमेश्वरले मानिसहरूलाई गर्नु भनी जुन कुराहरू दिनुभयो त्यो खूबै कठिन रहेछ।
- 14 सबै कामहरू जुन यो पृथ्वीमा गरेँ मैले तिनीहरूमाथि हेरेँ र देखे कि यी सबै व्यर्थका हुन्। यो ठीक त्यस्तै हो जस्तो हावालाई पक्रनु।§
- 15 तिमी ती कुराहरूलाई बदल्न सक्दैनौ। यदि कुनै कुरो टेढो छ भने त्यसलाई तिमीले सोझो बनाउन सक्दैनौ र यदि कुनै वस्तुको अभाव छ भने तिमीले त्यसलाई भर्न सक्दैनौ।
- 16 मैले आफैँलाई भनेँ, “म खूबै बुद्धिमान छु। म भन्दा अघि यरूशलेममा जति पनि राजाहरूले राज गरे, म ती सबै राजाहरू भन्दा अधिक बुद्धिमान छु। म जान्दछु वास्तवमा बुद्धि र ज्ञान के हो?”
- 17 मैले यो पनि जान्ने निश्चय गरेँ कि मूर्खता पूर्ण चिन्तन भन्दा विवेक र ज्ञान कसरी श्रेष्ठ छन्। तर मलाई ज्ञान भयो विवेकी बन्ने प्रयास पनि त्यस्तै रहेछ जस्तो हावालाई पक्रने प्रयासगर्नु।
- 18 किन कि अधिक ज्ञानले त्यसै हतासा उब्जँदो रहेछ। जसले अधिक ज्ञान प्राप्त गर्दछ उसले त्यतिनै दुख पनि प्राप्त गर्दछ।

2

के “होस-खेलबाट” साँच्चो आनन्द पाइन्छ?

* 1:2: सबै थोक ... अकारथ छ मूलमा जो हिब्रू शब्द छ त्यसको अर्थ हुन्छ “वाफ” वा “सास” वा कुनै यस्तो थोक जसको कुनै काम छैन, जुन खालि छ, गलत छ र समयको बराबरी छ। † 1:8: शब्दले वस्तुको ... सक्दैन शाब्दिक “सबै शब्द (वस्तु) कमजोर छन्।” ‡ 1:8: मानिसहरू ... रहन्छन् हिब्रूको यो वाक्य “मानिस बोल्न सक्दैनन्” भनेर पनि अनुवाद हुनसक्छ। § 1:14: यो ठीक त्यस्तै ... हावालाई पक्रनु अथवा, “यसले मलाई (मनलाई) दुखित तुल्याउँछ।” दुखितको अर्थ “इच्छुक” पनि हुनसक्छ र मनको अर्थ “हावा” पनि हुन सक्छ। हेर्नुहोस् पद 17 पनि।

- 1 मैले आफैले विचार गरेँ, “म खूशी हुने चेष्टा गर्छु अनि आनन्द लिन्छु।” तर मैले बुझेँ, यो पनि व्यर्थ रहेछ।
- 2 हर समय हाँसैँतै रहनु पनि मूर्खता हो। हाँसखेल बाट मेरो कुनै भलो भएन।
- 3 तब मैले निश्चय गरेँ म आफ्नो शरीर दाखरसले भर्छु यद्यपि मेरो मनले मलाई ज्ञानकै बाटो देखाइरहेको थियो। मैले यस्तो मूर्खता पूर्ण आचरण देखाएँ किन कि मैले आनन्दको कुनै बाटो खोजिरहेको थिएँ। म चाहन्थेँ, मानिसहरूको लागि आफ्नो जीवनका थोरै दिनहरूमा के गर्नु उत्तम हो, त्यो खोज्नु।

कठोर परिश्रमबाट आनन्द पाइन्छ?

- 4 अनि मैले ठूला-ठूला काम गर्न शुरू गरेँ। मैले आफ्नो लागि घरहरू बनाएँ र दाखको बगैँचा लगाएँ।
- 5 मैले फूलबारी र बगैँचा बनाएँ। मैले सबै किसिमका फलहरूको रूख रोपेँ।
- 6 मैले आफ्नो लागि पानीको तलाऊ बनाएँ अनि फेरि ती तलाऊको पानीलाई बडन लागेका मेरा रूखहरूमा हाल्ने काममा लगाएँ।
- 7 मैले नोकर-नोकरीहरू किनेँ। घरमा जन्मेका नोकर-नोकरीहरू त छँदै थिए। म ठूला-ठूला कुराहरूको मालिक बनेँ। मसित बथानका-बथान गाई-गोरू र भेडा बाख्राहरू थिए। यस्शलेममा अधि भएका राजाहरूको भन्दा मसंग धेरै चीजहरू थिए।
- 8 मैले आफ्नो लागि सून चाँदि जम्मा गरेँ। मैले अरू राजाहरू र तिनीहरूका देशहरूबाट पनि धन-दौलत जम्मा गरेँ। म सित थुप्रै नाच्ने-गाउने स्त्री-पुरुषहरू थिए।
- 9 म सित चाहिएका जति सबै कुरा थिए। म खुब धनी र महान भएँ। म भन्दा अधि यस्शलेममा जो रहन्थे ती भन्दा पनि महान थिएँ। मेरो बुद्धिले सधैँ मेरो सहायता गर्ने गर्दथ्यो।
- 10 मेरा आखाँले जे देख्थे र चाहन्थे तिनीहरूलाई मैले प्राप्त गरेँ। म जे गर्थेँ, मेरो मन सधैँ त्यसले प्रसन्न हुन्थ्यो र त्यो प्रसन्नता मेरो कठोर परिश्रमको फल थियो।
- 11 मैले गरेका सबै कुराहरूमा नजर लगाएँ अनि आफूले गरेका कठिन परिश्रमको बारेमा विचार गर्दा मलाई लाग्यो त्यो सब समयको बरबादी मात्र थियो। यो हावालाई समाउने चेष्टा गरे जस्तो मात्र थियो। मानिसहरूले तिनीहरूको जीवनमा गरेको कठिन परिश्रमबाट केही प्राप्त गर्न सक्दैन।

यसको उत्तर बुद्धि हुनसक्छ

- 12 मैले बुद्धि पागलपन र मूर्खता के रहेछन् सो हेर्न निर्णय गरेँ, जब एउटा राजाले अर्को राजाको ठाउँ लिन्छ भने, त्यहाँ केही पनि नयाँ कुराहरू नयाँ राजाको निम्ति गर्नुहुँदैन, किनभने यो पहिले नै गरिसकेको हुन्छ।
- 13 मैले बुझेँ मूर्खता भन्दा बुद्धि त्यसिनै उत्तम हो त्यति अँध्यारो भन्दा उज्यालो उत्तम हो।
- 14 यो त्यस्तै हो जस्तो एक बुद्धिमान मानिस, त्यो कहाँ जाँदछ, त्यो हेर्नलाई आफ्ना आखाँले जस्तै उसको बुद्धिले हेर्छ। तर एउटा मूर्ख मानिस अँध्यारामा हिंड्ने मानिस जस्तै हो।
- मैले यो पनि देखेको छु कि मूर्ख र बुद्धिमान दुवैका अन्त्य एकै प्रकारले भएको छ। अन्तमा दुवै मृत्युको मुखमा पर्दछन्।
- 15 मैले आफ्नो मनमा सोचेँ, “कुनै मूर्ख मानिसलाई जे परिआउँछ त्यो मलाई पनि परिआउँछ भने यति बुद्धिमान बन्नाको लागि यति कठिन परिश्रम मैले किन गरेँ?” मैले आफैँलाई भनेँ, “बुद्धिमान बन्नु पनि बेकार रहेछ।”
- 16 बुद्धिमान मानिस र मूर्ख मानिस दुवै मर्ने नै छ। र मानिसहरूले सधैँ न बुद्धिमानलाई सम्झन्छन् न कुनै मूर्खलाई नै तिनीहरूले जे-जति गरेका थिए, पछि मानिसहरूले भूल्छन्। यसरी बुद्धिमान मानिस र मूर्ख मानिस वास्तवमा एउटै जस्तो रहेछ।

के जीवनमा साँचो आनन्द होला?

- 17 यस कारणले मलाई जीवनसित घिन लाग्छ। जीवनमा जो जति छ सब व्यर्थ छ, भन्ने विचारले म खिन्न भएँ। यो हावालाई पक्रन खोज्नु जस्तै हो।
- 18 मैले जुन कठिन परिश्रम गरेँ, त्यसलाई घिनाउँन थाले। मैले देखेँ, म पछि बाँच्नेहरूले मेरो कठिन परिश्रमको फल पाउँछन्। म त ती वस्तुहरू लिएर जाँदिन।
- 19 जुन कुराहरूका लागि मैले यति मन लगाई परिश्रम गरेँ ती सब माथि अस्के अधिकार हुनेछ र म यो पनि जान्दिन कि त्यो अधिकार जमाउने मानिस बुद्धिमान हुन्छ कि मूर्ख। तर यी सब पनि त व्यर्थ नै रहेछन्।
- 20 यसकारण मैले जे जति कठिन परिश्रमहरू गरेको थिएँ, ती सबलाई सोचेर म दुःखीत भएँ।
- 21 एउटा मानिसले आफ्नो बुद्धि, आफ्नो ज्ञान र आफ्नो चतुराईलाई काममा लाएर कठोर परिश्रम गर्दछ। तर त्यो मानिस मर्दछ र जुन कुराको लागि उसले त्यतिको परिश्रम गर्यो त्यो कुनै अँकैले पाउँछ। त्यो पाउनेले ती कुराहरूको लागि कुनै काम त गरेको थिएन, र पनि उसलाई ती सब हात पर्ने छ। यसले मलाई ठूलो दुःख लाग्छ। यो न्याय पूर्ण कुरो होइन। यो विवेक पूर्ण कुरो पनि होइन।

22 आफ्नो सारा जीवनमा त्यतिको परिश्रम गरेर उसले आखिरमा के पाउँछ?

23 सारा जीवनमा परिश्रम गर्दा तर पीडा र निराशा बाहेक उसको हातमा केही पर्ने होइन। रातको समयमा पनि मानिसको मनले विश्राम पाउँदैन यी सब पनि व्यर्थको हुन्।

24-25 जीवनको आनन्द जति मैले लिएको छु त्यति आनन्द लिन कोशिश गर्ने कोही अरु होला? छैन। मैले जुन ज्ञान पाँए त्यो यही हो यदि कसैले राम्रो भन्दा राम्रो नै गर्नसक्छ कि खानु, पिउनु र आफूले गर्नु पर्ने काममा आनन्द लिनु। मैले यो पनि बुझें कि सब परमेश्वरबाटै प्राप्त हुन्छन्।

26 यदि कसैले परमेश्वरलाई प्रसन्न गरे परमेश्वरले उसलाई ज्ञान, बुद्धि र आनन्द दिनुहुन्छ। तर जसले उहाँलाई खिन्न पार्छन्, त्यो त खाली वस्तुहरू थुपार्ने र त्यसलाई बोक्ने काम मात्र गर्दछ। परमेश्वरले खराब मानिसहरूबाट लिएर असल मानिसहरूलाई दिनुहुन्छ। यसकारण यी सब काम व्यर्थ छन्। यो पनि हावालाई पक्रने काम जस्तो मात्र हो।

3

एउटा समय हुन्छ

1 प्रत्येक कुराको लागि एउटा उचित समय छ र यो पृथ्वीमा प्रत्येक कुराको सही समयमा हुन्छ।

2 जन्म लिने एउटा निश्चित समय छ,
र मृत्युको पनि।

रूख रोप्ने एउटा समय हुन्छ,
अनि त्यसलाई उखेल्ने एउटा समय छ।

3 त्यहाँ मार्ने एउटा समय छ,
निको पार्ने एउटा समय,
भत्काउने एउटा समय छ,
बनाउने एउटा समय।

4 कराउने र रुने एउटा समय हुन्छ,
अनि हाँसे र आनन्द गर्ने एउटा समय हुन्छ।

शोक मनाउने एउटा समय छ,
र नाच्ने र गाउने एउटा समय हुन्छ।

5 एक समय हुन्छ ढुङ्गा फर्प्याक्ने,
एक समय हुन्छ ढुङ्गा थुपर्ने।
कसैलाई अंगालोमा हाल्ने एक समय हुन्छ,
त्यसै छोडिदिने एउटा समय हुन्छ।

6 कुनै चीज खोज्ने एक समय हुन्छ,
हराओस् भन्ने एकसमय हुन्छ,
कतै फालि दिने एक समय हुन्छ,
र राख्ने एक समय हुन्छ।

7 त्यहाँ लुगा च्याप्ने एउटा समय छ,
र लुगा सिलाउने एउटा समय।
त्यहाँ एउटा चुपचाप रहने समय छ,
बोल्ने एउटा समय छ।

8 एक समय हुन्छ माया गर्ने,
एक समय हुन्छ घृणा गर्ने,
एक समय हुन्छ झगडा गर्ने
र एक समय हुन्छ मेल-मिलाप गर्ने।

परमेश्वर आफ्नो संसारलाई नियन्त्रण गर्नुहुन्छ

9 के मानिसले आफ्नो कठोर परिश्रमबाट वास्तवमा केही पाउँछ?

10 मैले त्यो कठोर परिश्रम देखेको छु जुन परमेश्वरले हामीलाई गर्नको लागि दिनु भएको छ।

11 परमेश्वरले मानिसहरूको हृदयमा बितेको समय र आउने समयको चेतना राखि दिनुभएको छ। तर परमेश्वरले के गर्नुहुन्छ ती कुराहरू हामी पूर्णरूपले कहिल्यै बुझ्न सक्दैनौं। तर पनि परमेश्वरले हरेक कुरा उचित र उपयुक्त समयमा गर्नुहुन्छ।

12 मैले बुझें कि मानिसहरूको निम्ति सबैभन्दा उत्तम कुरो यही हो, उसको जीवनमा आनन्द लिनु र असल गर्नु हो।

13 परमेश्वर चाहनुहुन्छ कि प्रत्येक मानिसले खाओस्, पियोस् र आफ्नो काममा आनन्द लिइरहोस्। यी कुराहरू परमेश्वरबाट पाइएको उपहार हुन्।

14 म जान्छु परमेश्वरले जे घटित गर्नुहुन्छ त्यो सदा घट्ट छ नै। मानिसले परमेश्वरको कामलाई एक रति बडाउन पनि सक्दैनन् र एक रति घटाउन पनि सक्दैनन्। परमेश्वरले यस्तो यसकारण गर्नुभयो कि मानिसहरूले उहाँको आदर गर्नुन्।

15 जुन अहिले भइरहेको छ त्यो पहिले पनि भएकै हो। भविष्यमा के हुनेछ त्यो पहिले पनि भएकै थियो। जे हुन गयो परमेश्वरले त्यसको लेखा लिनुहुन्छ।

16 यस जीवनमा मैले यी कुराहरू पनि देखेको छु, कि न्यायालय जहाँ न्याय र भलाई हुनुपर्छ, तर त्यहाँ आज खराब मात्र पाइन्छ।

17 यसकारण मैले आफ्नो मनमा भनें, “त्यहाँ हरेक कुरा अनि हरेक कार्यको निम्ति सही समय छ। परमेश्वरले भलो मानिस र खराब मानिसको न्याय गर्नु नै हुन्छ।”

के मानिसहरू पशु जस्ता नै छन्?

18 मैले मानिसहरूको विषयमा सोचें अनि आफैँलाई भनें, “परमेश्वर चाहनुहुन्छ कि मानिसहरू आफूले आफूलाई त्यही रूपमा देखोस् जुन रूपमा तिनीहरूले त्यो पशुहरूलाई देख्दछन्।

19 के एउटा मानिस पशु भन्दा उत्तम छ? छैन! किन? किन कि हर कुरो व्यर्थ छ। मानिस तथा पशुहरू एउटै तरीकामा मर्छन्। तिनीहरू पृथ्वीमा आउँछन् पृथ्वीमा नै शेष हुन्छन्।

20 मानिसहरू र पशुहरूको देहको अन्त एकै प्रकारले हुन्छ। तिनीहरू माटोबाट आएका हुन् अनि माटोमा नै मिल्छन्।

21 कसले जान्दछ कि मानिसको आत्मालाई के हुन्छ? कसले जान्दछ मानिसहरूको आत्मा परमेश्वर कहाँ जान्छ अनि पशुहरूको आत्मा तल जमीनभित्र जान्छ?”

22 यसकारण मैले बुझें कि मानिसले गर्नु पर्ने सब भन्दा असल काम हो आफ्नो काममा आनन्द उपभोग गर्नु। एकजना मानिसलाई भविष्यमा के हुनेवाला छ देखाउन सक्तैन।

4

के मरिजानु राम्रो हो?

1 मैले फेरि यो पनि बुझें कि कसै सित नराम्रो ब्याहावार गरिन्छ। मैले उसको आँसु देखेको छु र फेरि यो पनि देखेको छु कि ती दुखीहरूलाई सान्तवना सम्म दिने पनि कोही हुँदैन। मैले बुझेको छु, कठोर मानिसहरू सित सम्पूर्ण शक्ति हुन्छ, र तिनीहरूले जसलाई क्षति पुर्याउँछन् उनीहरूलाई ढाडस दिने कोही पनि हुँदैन।

2 म यो निष्कर्षमा पुगें कि ती जो मरिसकेकाहरू छन् तिनीहरू अझै बाँचिरहनेहरू भन्दा असल छन्।

3 अझ यो भन्दा असल जो अहिलेसम्म जन्मेको छैनन् तिनीहरूलाई छ। किन? किनभने, तिनीहरूले यस संसारको खराबी देखेका छैनन्।

यति कठोर परिश्रम किन?

4 मैले फेरि सोचें, “मानिसहरू यति कठोर परिश्रम किन गर्छन्।” मैले बुझें मानिस सफल हुनालाई र अरूहरू भन्दा ठूलो बन्नालाई परिश्रम गरिरहन्छन्। यस्तो कोशिश यसकारण गरिन्छ कि मानिस इर्ष्यालु हुन्छन्। आफ्नोमा जति छ, अरूकोमा त्यो भन्दा धेरै नहोस् भन्ने उनीहरू चाँहन्छन्। यी सब अर्थहीन कुराहरू हुन्। यो हावालाई पक्रनु जस्तो हो।

5 कति मानिस भन्छन्, हात बाँधेर बसिरहनु केही नगर्नु मूर्खता हो। यदि तिमी काम गर्दैनौ भने भोकै मर्छौ।

6 धेरै भन्दा धेरै पाउँछ हावाको पछि झगडा गर्दै भाग्नु भन्दा तिम्रो हातमा जे छ यसमा सन्तोषजनक भएर बसु असल हो।

7 फेरि मैले अर्को पनि एउटा कुरो देखेका छु जसको कुनै अर्थ छैन:

8 एउटा मानिस सन्तानहीन हुन सक्छ। हुनसक्छ उसको कुनै छोरो वा यहाँसम्म कि कुनै दाज्यू-भाइ पनि छैनन् तर पनि त्यो मानिसले कठोर भन्दा कठोर परिश्रम गर्नमा लागिरेको हुन्छ र जे जति उसित छ त्यतिबाट ऊ कहिल्यै सन्तुष्ट हुँदैन। तब म पनि यति कठोर मेहनत किन गर्दछु? म आफैँ पनि यस जीवनको आनन्द किन लिदिन। अब हेर यो पनि एउटा दुखको र व्यर्थ कै कुरो हो।

मित्र र परिवारबाट शक्ति पाइन्छ

9 एक जना भन्दा दुइजना मानिस राम्रो हो। जब दुइ जना मिलेर सँगै काम गर्छन् भने जुन काम गर्छन् त्यसमा अधिक लाभ पाउँदछन्।

10 यदि एक जना लडे अर्काले उठाउँदछ। तर कसैको लागि पनि एकलो रहन राम्रो होइन, किनकि जब त्यो लडछ उसलाई सहायता गर्ने त्यहाँ कोही अर्को हुने छैन।

11 यदि दुइजना एक साथ सुते त्यहाँ तातो हुनेछ, तर एकलो सुत्ने मानिस तातिदैन।

12 एकलो मानिसलाई शत्रुले हराउँन सक्छ, तर त्यही शत्रुले दुइजनालाई हराउँन सक्दैन, अनि तीन जनाको शक्ति त अझै धेरै हुँदछ। ती एउटा यस्तो डोरी जस्तो हुन्छन्, जो तीन पोयाले बाटिएको हुन्छ। त्यसलाई चुँडाउन कठिन पर्छ।

मानिस शासक र प्रसिद्धि

13 एक जना गरीब तर बुद्धिमान युवा शासक, एउटा बूढ तथा मूर्ख राजाभन्दा असल हुन्छ। त्यो बूढ राजाले चेताउनीहरूमा ध्यानै दिदैन।

14 हुन सक्छ त्यो युवा शासक त्यस राज्यमा गरीब भएर जन्मेको होस् र हुनसक्छ ऊ जेलबाट छुटेर देशमा शासन गर्न आएको होस्।

15 तर मैले यस जीवनमा देखेको छु र जान्दछु, मानिसहरू त्यस दोस्रा युवा शासकलाई नै मान्ने छन् र उही नयाँ राजा बन्ने छ।

16 धेरै जना त्यस युवकका पछि लाग्नेछन्। तर पछि गएर ती मानिसहरूले उसलाई पनि मन पराउने छैनन् र यी सब पनि व्यर्थ हुन्। यो पनि त्यही हावालाई पक्रने प्रयास जस्तै हो।

5

भाकल गर्नमा होशियार

1 परमेश्वरको उपासना गर्न जाँदा खुबै होशियार होऊ। अज्ञानीहरूले जस्तो परमेश्वरलाई बली चढाउनु भन्दा उनको आज्ञा मान्नु धेरै राम्रो हो अज्ञानीहरू प्राय खराब काम गर्ने गर्छन् र के गर्दछन् त्यो पनि जान्दैनन्।

2 परमेश्वरसित प्रतिज्ञा गर्ने बेलामा होशियार होऊ। परमेश्वरसित प्रतिज्ञाहरू गर्नमा हतार नगर। परमेश्वर स्वर्गमा हुनुहुन्छ र तिमी पृथ्वीमा छौ। यसकारण तिमीले परमेश्वरसंग एकदमै कम बोल्नु पर्छ। यो उखान साँचो छ:

3 धेरै चिन्ता गर्नाले खराब सपना देखिन्छ,
र धेरै बोल्नाले मूर्ख कुरा उब्जन्छ।

4 यदि तिमीले परमेश्वरसंग कुनै कुराको प्रतिज्ञा गर्छौ भने पुरा गर्नमा दिलो नगर। परमेश्वर मूर्ख मानिसहरूसंग खुशी हुनुहुन्छ। तिमीले परमेश्वरलाई जुन कुरो चढाउँने प्रतिज्ञा गरेका छौ त्यो चढाऊ।

5 बरू कुनै भाकलै नगर्नु राम्रो हो तर भाकल गरेर पूरा नगर्नु राम्रो होइन।

6 यसर्थ तिम्रो आफ्नै शब्दहरूले आफैलाई पापमा पतन नगराओस् पूजाहारीलाई* नभन, “मैले जे कुरा भनें त्यसको अर्थ यो होइन!” तिमीले यसो गर्वौ भने परमेश्वर तिम्रा शब्दहरूमा रिसाउनुहुनेछ, जुन कुराको निम्ति तिमीले कर्म गरेका छौ ती सबै नष्ट पारिदिनु हुनेछ।

7 धेरै सपनाहरू देखाएर र शेखी गर्नाले व्यर्थको कुराहरूमा डोर्याउँछ। तिमीले परमेश्वरलाई आदर गर्नुपर्छ।

प्रत्येक शासकको माथि शासक हुन्छन्

8 कतिपय देशहरूमा तिमीले यस्ता दीन-हीन मानिसहरू देख्छौ जसलाई कठोर मेहनत गर्न बाध्य गरिन्छ। तिमी बुझ्न सक्छौ कि गरीबहरू प्रति यस्तो व्यवहार राम्रो होइन। यो गरीबहरूको अधिकारको विरुद्ध ठहरिन्छ। तर अचम्म नमान। जो शासकले ती मानिसहरूलाई काम गर्न बाध्य तुल्याउँछन् तिनलाई बाध्य तुल्याउने अर्को शासक पनि हुन्छन्। अनि अझै अर्को एक शासक पनि हुन्छ, जसले यी दुवै शासकहरूलाई काम गर्न बाध्य गराउँछन्।

9 यति हुँदाहुँदै पनि कुनै खेती गर्न योग्य भूमिमा एउटा राजा हुनु देशको निम्ति लाभदायक हो। राजा पनि अन्तमा एउटा दास नै हो।

धनले आनन्द किन्न सकिदैन

* 5:6: पूजाहारीलाई अर्थत “समाचारवाहक” वा “स्वर्गदूत” अथवा “अगमवक्ता”।

10 जसले धनलाई प्रेम गर्छ त्यो आफूसित भएको धनले कहिल्यै सन्तुष्ट हुँदैन। जसले धनलाई प्रेम गर्छ, धेरै भन्दा धेरै धन प्राप्त गरे पनि उसको मन कहिल्यै अघाउँदैन। यसकारण धन पनि व्यर्थ हो।

11 कसैसित जति धेरै धन हुन्छ, उसलाई खर्च गर्नको निम्ति त्यति नै धेरै साथीहरू हुन्छन्। यसकारण त्यस धनी मानिसलाई वास्तवमा प्राप्त केही हुने होइन। उसले आफ्नो धनलाई मात्र हेरिबस्न सक्छ।

12 जसले सारा दिन कडा मेहनत गर्छ, ऊ घर गएर चैन साथ सुत्न सक्छ। उसलाई खान कम छ कि धेरै छ केही खाँचो पर्दैन। तर धनी मानिस आफ्नो धनको चिन्तामा नै डुबिरहन्छ र सुत्नसम्म पनि सक्दैन।

13 मैले यस जीवनमा धेरै दुखको कुरो घटेको देखेको छु। मानिसले भविष्यको लागि धन सञ्चय गर्छन् तर त्यसले नोकसानी पुर्याउँछ।

14 अनि केही नराप्नो घटना घट्छ र उसको सबै कुरा जान्छ र त्यस मानिससित आफ्नो छोरालाई दिने पनि केही रहँदैन।

15 एक मानिस आफ्नो आमाको गर्भबाट खाली हात आउँछ। जब त्यस मानिसको मृत्यु हुन्छ, उ आफूसित केही नलिई सबै कुरा यही छोडेर जाँदछ। सम्पत्ति थुपार्न उसले कठोर परिश्रम गर्दछ तर जब मर्छ उ आफूसित केही लिएर जान सक्दैन।

16 यो बडा दुखको कुरो हो। यस संसारलाई उसले त्यसरी नै छोड्नु पर्छ जसरी उ आएको थियो। यसकारण “हावालाई पक्रने कोशिश गर्नाले के पाउन सक्छ?”

17 उसले यदि केही पाउँछ भने त्यो हो दुख र शोकले भरेको दिन, त्यसैले आखिरमा ऊ हताश, रोगी र रिसाहा बन्दछ।

आफ्नो जीवनको कर्ममा रमाऊ

18 मैले त यो देखेँ कि मानिसले जे गर्न सक्छ त्यो सबैभन्दा असल रहेछ खान, पिऊन र जुन काम उसले यस धर्तीमा आफ्नो छोटो जीवनमा गर्छ त्यसमा आनन्द लिन्छ। परमेश्वरले यिनै केही दिनहरू दिनुभएको छ बस यहि तिप्रो र उसको हो।

19 यदि परमेश्वरले कसैलाई धन, सम्पत्ति र ती कुराहरूको आनन्द लिने शक्ति दिनुभएको छ भने उसले तिनको आनन्द लिन पर्छ। आफूसित जे जस्तो छ त्यसलाई स्वीकार गर्नुपर्छ र परमेश्वरबाट उपहार स्वस्व पाएको आफ्नो काममा आनन्द मनाउनु पर्छ।

20 यस्तो भए त्यस्ता मानिसले कहिल्यै पनि जीवन छोटो छ भनी सोचँदैन। किन कि परमेश्वरले त्यस्तालाई त्यस्तै काममा लगाई राख्नुहुन्छ, जुन काम गर्नामा उसको रुचि हुँदछ।

6

धनबाट प्रसन्नता पाउँदैन

1 मैले जीवनमा अर्को कुरो पनि देखेकोछ जुन उचित होइन। धेरै मानिसहरूले यसको अनुभव गरेका छन्।

2 त्यस मानिससित चाँहिदो कुराहरू हुन्छन् र जति चाहन्छ त्यो पनि पाउँदछ। तर परमेश्वरले उसलाई ती कुराहरूको भोग गर्न दिनुहुन्छ। कोही अर्कै आइपुग्छ र ती सबै थोकहरू खोसेर लैजान्छ। यो खुबै खराब र व्यर्थ कुरो हो।

3 एकजना मानिस लामो समयसम्म बाँच्छ अनि उसका एक सय नानीहरू हुन्छन्। तर यदि त्यो मानिस ती असल कुराहरूसित सन्तुष्ट नभए अनि उसको मृत्युपछि उसलाई सम्झना गर्ने कोही नभए, म त भन्छु कि त्यस मानिस भन्दा तुहेको बालकको भाग्य असल हुन्छ।

4 त्यस बालकलाई कुनै नाम नदिई उसलाई एउटा अँध्यारो खाडलमा पुरिन्छ।

5 त्यसता बालकले कहिल्यै सूर्य देख्दैन र केही कुरो पनी जान्दैन। तर त्यस मानिसको भाग्य! जसलाई परमेश्वरले दिएका कुराहरूको आनन्द कहिल्यै लिएन। त्योभन्दा त त्यस बालकले बडी चैन र शान्ति पाउँदछ।

6 त्यस्ता मानिसहरू दुई हजार वर्ष बाँच्न सक्छन तर यदि तिनीहरूले जीवनमा आनन्द लिन नसके, त्यो राम्रो हो र हरेक मानिस अन्तमा त्यही ठाउँमा जान्छ।

7 एउटा मानिसले निरन्तर काम गरिनै रहन्छ किन? किन कि उसलाई आफ्नो इच्छा पूरा गर्नु छ। तर उ सन्तुष्ट चाँहि कहिल्यै हुँदैन।

8 यस प्रकारले एक बुद्धिमान मानिस पनि एक मूर्ख मानिस भन्दा धेरै राम्रो होइन। यस्तो दीन-हीन मनुष्य हुनुमा पनि के फायदा हुनसक्छ?

9 एकोहोरो लागि रहनुमाभन्दा आफूसित जो छ त्यसैमा सन्तोष हुनु राम्रो हो। सधैं धेरै खोजिरहुनु व्यर्थ हो। यो पनि हावालाई पक्रन खोज्नु जस्तै हो।

10-11 जे जति भइरहेको छ त्यो भूतकालमा नै वर्णन गरिसकेको छ कोही, मानिसहरूले तिनीहरू भन्दा बलियोलाई विरोध गर्न सक्दैन। यसकारण ज्यादा बोल्नु व्यर्थ हो।

12 कसले जान्दछ मनुष्यको छोटो जीवनमा उसको लागि यस भूमिमा सबैभन्दा राम्रो के छ? उसको जीवन त छायाँ जस्तो हराइ हाल्छ। यस संसारमा भोली के हुन्छ भनी कुनै मानिसले भन्नसक्दैन।

7

बुद्धि र शिक्षाको सूची

1 एउटा असल नाम हुनु सुगन्धित अन्तर भन्दा राम्रो हो।

मृत्यु दिवस जन्म दिन भन्दा उत्तम हो।

2 भोजको घरमा जानु भन्दा मलामी जानु असल हो।

किनकि सबै एक दिन मर्ने पछि,

अनि हरेक जीवित प्राणीले यो सम्झनु पर्छ।

3 हाँसो भन्दा शोक र सुर्ता राम्रो हो,

किनकि जब हाम्रो अनुहारमा विषाद छाँउछ तब हाम्रो हृदय कञ्चन बन्छ।

4 ज्ञानीले सधैं मृत्युबारे सोच्छ

तर मूर्खले रमाइला दिनहरू सम्झन्छ।

5 मूर्खबाट प्रशासित हुनुभन्दा

ज्ञानीबाट निन्दित हुनु धेरै राम्रो।

6 मूर्खहरूको हाँसो त बेकार हुन्छ,

काँढाको आगो बालेर भाँडा तताए जस्तो हो।

काँढाको आगो छिट्टै बल्छ,

तर भाँडा तात्दैन।

7 घुसले ज्ञानी मानिस भ्रष्ट हुन्छ,

अनि पैसाको उपहारले
उसको हृदयलाई बिगारिदिन्छ।

8 शुरू गरेको भन्दा

अन्त गरेकै राम्रोहो

अहंकारी को अधीनमा बसुभन्दा

नम्र र धीरज भएकै राम्रो।

9 छिट्टै रीसाउने नगर,

किनकि रीसाहा बन्नु मूर्खता हो।

10 नभन, “बितेका दिनहरूमा के भयो।

तब चीजहरू अझ राम्रा थिए।”

यस्तो प्रश्न गर्नु ज्ञानको कुरो होइन।

11 जसरी धनी हुनु राम्रो हो त्यसरी नै ज्ञान हुनु पनि राम्रो हो। विवेक ती जो कोही जीउनेहरूको निम्ति श्रेष्ठता हो।

12 धनी हुनु भन्दा ज्ञानी हुनु राम्रो हो। जीउँदो मानिसको लागि ज्ञान लाभदायक हो।

13 परमेश्वरद्वारा सृजित वस्तुहरू हेर। यदि परमेश्वरले केही कुरा बाङ्गो बनाउनु भएको छ भने तिमीले त्यसलाई सोझो बनाउन सक्ने छैनौ।

14 जब जीवन उत्तम छ भने त्यसबाट आनन्द लेऊ। तर जीवन कठिन छ भने याद गर परमेश्वरले हामीलाई कठिन समय पनि दिन्छन् र असल समय पनि दिन्छन्। अनि भोली के हुन्छ त्यो कसैले जान्दैन।

मानिस सॉच्चै असल हुँदैनन्

15 आफ्नो छोटो जीवनमा मैले सबैथोक देखेको छु। मैले देखेको छु राम्रा मानिस उमेरमा नै मर्छन् र मैले देखेको छु दुष्ट मानिस लामो आयु बाँच्छन्।

16-17 यसकारण आफैलाई किन मर्छौं? साहै राम्रो पनि नबन। साहै खराब पनि नबन। अनि साहै बुद्धिमानी पनि नबन, साहै मूर्ख पनि नबन। समय नपुगी किन मर्छौं?

18 अलिकति यस्तो बन, अलिकति उस्तो। परमेश्वरका अनुयायीहरूले पनि केही राम्रो काम गर्छन् केही नराम्रो।

19-20 ज्ञानले मानिसलाई शक्ति दिन्छ, एउटा ज्ञानी मानिस शहरभित्र दशजना शासकहरू भन्दा शक्तिशाली हुन्छ। वास्तवमा यस संसारमा कोही असल मानिस छैन जसले असल कुरा मात्र गर्छ र दुष्ट काम कहिले गर्दैन।

21 मानिसहरूले भनेका सबै कुरा नसुन तिमी आफ्नै नोकरले पनि तिमी बारे नराप्नो कुरा गर्नसक्छ।

22 अनि तिमी जान्दछौ, तिमी आफैले पनि अरूहरूका बारेमा नराप्नो कुरा गरेका छौ।

23 यी सबै कुराको बारेमा मैले आफ्नो बुद्धि र विचार लगाएँ। म सौँच्चिकै बुद्धिमान बन्न खोजें तर त्यो असम्भव थियो।

24 किन म बुझ्न सकिँदैन आखिर कुरो त्यही छ। जस्तो त्यो छ! कसैलाई पनि यो बुझ्न कठिन छ।

25 साँचो ज्ञान पाउन मैले ठूलो परिश्रम र गहिरो अध्ययन गरेँ, हरेक कुराको कारण पत्तो लाउने चेष्टा गरेँ तर मैले जाने के? मैले यतिने जाने कि दुष्ट बन्न मूर्खता हो र मूर्ख व्यवहार गर्नु पागलपन हो।

26 मैले यो पनि देखे कि कतिपय स्त्रीहरू धराप जस्तै खतरनाक हुन्छन्। तिनका हृदय जाल जस्ता र तिनका पाखुरा साङ्गला जस्ता हुन्छन्। त्यस्ता स्त्रीहरूका फन्दामा पर्नुभन्दा मर्नु निको। परमेश्वरका अनुयायी त्यस्ता स्त्रीहरूदेखि भाग्छन्। तर पापी तिनको फन्दामा पर्छ।

27-28 उपदेशक भन्छन्, “मैले यी सब प्रश्नहरू एक साथ राखेँ अनि तिनीहरूको उत्तर खोजी गरेँ। उत्तर अझै खोजिरहेकोछ तर यति चाँहि जाने कि हजारमा एकजना साँचो पुरूष मैले पाएँ, तर साँचो नारी एउटै पनि पाइँन।

29 “अर्को एउटा कुरो पनि बुझें परमेश्वरले मनुष्यलाई राम्रो बनाउनु भएको थियो। तर मानिसहरू आफैले अनेकौं छलहरू बनाए।”

8

बुद्धि र शक्ति

1 ज्ञानी मानिस जस्तो को छ? कसले वस्तुहरूको अर्थ लगाउनु सक्छ? ज्ञानले चिन्तित अनुहारलाई खुशीमा बदल्न सक्छ।

2 म भन्छु, तिमीले सधैं राजाको आज्ञा पालन गर्नुपर्छ। किनकि तिमीले परमेश्वरलाई त्यसो गर्ने वचन दिएका छौ।

3 यस विषयमा चिन्तित नहोऊ। जब उहाँले तिमीलाई पठाउनु हुन्छ उहाँलाई छोडिदेऊ। मामला मन नपर्ने भए पनि ढिलो नगर, किनकि राजाले उसको इच्छानुसार आज्ञा गर्नुहुन्छ।

4 आज्ञा दिनु राजाको अधिकार हो। अनि यसो गर, उसो गर भनेर उनलाई कसैले भन्न सक्दैन।

5 राजाको आज्ञा पालन जसले गर्छ उ सुरक्षित रहन्छ। तर बुद्धिमानले यसो गर्दा उचित समय जान्दछ, अनि उचित कुरो कहिले गर्ने त्यो पनि जान्दछ।

6 त्यहाँ धेरै कष्टहरू भए तापनि मानिससित प्रत्येक कुरा गर्ने सही समय र सही मार्ग छ।

7 उसलाई थाहा हुँदैन भविष्यमा के हुने हो, किन कि भविष्यमा के हुने हो उसलाई कसैले भन्न सक्दैन।

8 कसैले पनि हावालाई आज्ञा दिन अथवा नियन्त्रित गर्न सक्दैन, आफ्नो मृत्यु रोक्ने शक्ति कसैको छैन। युद्धको समयमा एउटा सिपाहीलाई आफ्नो ठाउँ छोडेर आफूले भनेको ठाँउमा जाने स्वतन्त्र हुँदैन। त्यसरी नै यदि कसैले पापहरू गर्छ भने त्यो पापले उसलाई रक्षा गर्न सक्तैन।

9 मैले यी सब कुराहरू देखे। यस संसारमा घट्ने सब कुराको बारेमा मैले खुबै गम्भिरता पूर्वक सोचे र देखे कि मानिस अस्माथि शासन गर्ने शक्ति पाउन सदा संघर्ष गरिरहन्छन् र मानिसलाई कष्ट दिइरहन्छन्।

10 मैले दुष्ट मानिसहरूको सजि-सजाउ र विशाल शक्यता देखे। देह दफन-क्रिया पछि घर फर्कन लागेका मलामीहरूले त्यस दुष्ट मानिसको गुणगान गरेको पनि सुनें। यस्तो त्यसै शहरमा हुनेगर्छ, जहाँ त्यस दुष्ट मानिसले धेरै किसिमको खराब कामहरू गरेको हुन्छन्। त्यो पनि अर्थहीन नै हो।

न्याय, पुरस्कार र दण्ड

11 कहिले काहीँ मानिसहरूले खराब काम गर्छन् त्यसको लागि उसलाई चाँडै दण्ड दिइँदैन। तिनले विस्तारै-विस्तारै दण्ड पाउँदै जान्छन्। त्यसैले गर्दा अरूहरू पनि खराब काम गर्न हिचकिचाउँदैनन्।

12 एउटा पापीले सयौं पाप-कर्म गरेको उसको आयु पनि लामै होस्। तर म यो जान्दछु, परमेश्वरको सम्मान गर्नु असल हो।

13 खराब मानिसहरूले परमेश्वरको सम्मान गर्दैनन्। त्यसैले त्यस्ता मानिसहरूले वास्तवमा राम्रो कुराहरू पाउँदैनन्। त्यस्ता कुकामीहरू लामो समय सम्म बाँच्दैनन्। घाम अस्ताउने समयको छाया झैं लामो हुँदैन।

14 यो धर्तीमा अर्को कुरो पनि छ जुन म ठिक ठान्दिनँ। दुष्ट मानिसलाई दुष्ट कुराहरूनै घट्नु पर्थ्यो अनि असल मानिसलाई असल कुरा नै। तर कहिले काहीँ असल मानिसलाई दुष्ट कुराहरू घट्छ, र दुष्ट मानिसलाई असल कुराहरू। यो गल्ती भएको जस्तो लाग्छ।

15 यसैकारण मैले निश्चय गर्ने जीवनको आनन्द लिन सबैभन्दा महत्वपूर्ण कुरो रहेछ। किन? किनकि यस जीवनमा एउटा मानिसले सबभन्दा राम्रो काम गर्नसक्छ, त्यो हो खानु, पिउनु र जीवनको आनन्द लिन। यसले कमसेकम मानिसलाई यस भूमि उसको जीवन कालमा परमेश्वरले गर्नु भनी जो कठीन काम दिनुभएको छ त्यसको आनन्द लिनामा सहायता मिल्छ।

परमेश्वरका सबै काम हामी बुझ्न सक्दैनौं

16 यस जीवनमा मानिसहरूले गरेका काम मैले ध्यान पूर्वक अध्ययन गरे। मैले देखें मानिसहरू अति नै व्यस्त छन्। ती रात दिन काम गर्छन र प्राय सुत्दैनन पनि।

17 परमेश्वरले गरेका थुप्रै कामहरू पनि मैले देखें। अनि परमेश्वरले जति काम यस भूमिमा गर्नुभयो त्यो मानिसहरूले बुझ्न सक्दैनन। तिनीहरूले बुझ्न जति कोशिश गरून बुझ्दैनन कुनै ज्ञानीले परमेश्वरको काम म बुझ्छु भने पनि त्यो साँचो होइन। ती सब कुरा कसैले बुझ्न सक्दैनन।

9

मृत्यु असल हुन्छ?

1 मैले यी सबै कुराहरू खुबै ध्यानपूर्वक सोचे र देखे भला र ज्ञानी मानिसहरूसित जे घट्छ अनि जुन काम तिनीहरू गर्छन त्यसको नियन्त्रण परमेश्वरले गर्नुहुन्छ। मानिसहरू जान्दैनन कि तिनले प्रेम पाँउछन कि घृणा तिनीहरू जान्दैनन कि भोली के हुन्छ।

2 तर एउटा कुरो यस्तो छ जुन प्रत्येकमाथि परिआउँछ हामी सबै मछौं। मृत्यु असल मानिसलाई पनि आउँछ, दुष्ट मानिसलाई पनि, मृत्यु पवित्र मानिसलाई पनि आउँछ र जो अपवित्र छ उसलाई पनि आउँछ। मृत्यु बलि चढाउनेलाई पनि आउँछ नचढाउनेलाई पनि आउँछ। असल मानिस पनि एउटा पापी जस्तै मर्दछ। परमेश्वरसंग विशेष प्रतिज्ञा गर्ने मानिस पनि, प्रतिज्ञा नगर्ने मानिस जस्तै मर्छ।

3 यस जीवनमा जति पनि घटना घट्छ त्यसमा सबै भन्दा नराम्रो कुरो हो कि सबैको अन्त एकै प्रकारले हुन्छ। साथै यो पनि खुबै नराम्रो कुरो हो, कि मानिसहरू सधैं खराब र मूर्ख बिचारमा डुबिरहन्छन, अनि त्यस्ता बिचारले मृत्युतिर लैजाँन्छ।

4 प्रत्येक जीवित मानिसले विश्वास गर्छन कि:

एउटा मरेको सिंह भन्दा जिउँदो कुकुर असल हो।

5 जिउँदा मानिसहरू जान्दछन कि उनीहरू एक दिन मर्ने पर्छ। तर मरेकाहरूले केही जान्दैनन। मरेकाहरूले कुनै पुरस्कार पनि पाउने होइनन। मानिसहरूले तिनलाई भूलिहाल्छन।

6 कुनै मानिस मरेपछि उसको प्रेम, घृणा, ईर्ष्या सब समाप्त हुन्छ। मृत मानिसले संसारमा जे सुकै भइरहोस त्यसको कुनै भाग लिने होइन। लिन सकिञ्जेल जीवनको आनन्द लेऊ।

7 अब जाऊ अनि आफ्नो खाना खाऊ र आनन्द मनाऊ। दाखमध खाऊ र खुश होऊ। तिमीहरूले यति गर्न परमेश्वरबाट अनुमति छ।

8 राम्रो लगाउ र तिप्रो टाउकोमा, सुगन्धित तेल लगाउ।

9 तिप्रो पत्नीसंग जीवनको सुख-भोग गर, जसलाई तिमी प्रेम गर्छौं यो संसारमा परमेश्वरले तिमीलाई छोटो जीवन दिनुभएकोछ। यो तिप्रो भाग हो। यस्तर्ष यस जीवनमा गर्नुपर्ने काममा आनन्द उपभोग गर।

10 हर समय गर्नको लागि तिमी सित काम छ, त्यसलाई तिमी जति राम्रोसित गर्नसक्छौं गर। चिहानामा त कुनै कामै हुँदैन। त्यहाँ न त चिन्तानै हुन्छ न ज्ञान, न विवेक नै। अनि मृत्युको त्यस ठाँउमा। हामी सबै त जाँदैछौं।

हामी के पो गर्न सक्छौं र? सौभाग्य या दुर्भाग्य?

11 यो जीवनमा मैले त्यो चाँडै दग्नुले सधैं दौडमा जितेको देखेको छैन शक्तिशाली सेनाले नै युद्ध सधैं जित्दैन, महान ज्ञानी मानिसले आफ्नो कमाई सधैं खान पाँउदैन, ज्ञानी मानिसले सधैं सम्पत्ति पाँउदैन; अनि विवेकशील मानिसले सधैं प्रशंसा पाउँदैन जुन उसले पाउनु पर्थ्यो। समय र अवसर प्रत्येकका निम्ति आँउछ।

12 कसैले जान्दैन, यसपछि उसलाई के हुन्छ, ऊ त जालमा परेको माछा जस्तौ हो माछाले जान्दैन उसलाई के हुने हो। ऊ त पाशोमा परेको चरा जस्तौ हो चराले जान्दैन उसलाई के हुने हो। यस्तो प्रकारले मानिसलाई पनि भाग्यले फसाँउछ जो उसमाथि अचानक आइपर्छ।

विवेकको शक्ति

- 13 मानिसले जीवनमा विवेकपूर्ण काम गरेको पनि मैले देखेको छु। अनि त्यो मलाई खुबै महत्वपूर्ण लागेको छ।
- 14 एउटा सानो शहर थियो जहाँ थोरै मानिसहरू बस्थे। एक जना ठूला राजाले त्यस शहरमा आक्रमण गर्न शहरका चारैतिर आफ्ना सेना तैनात गरे।
- 15 तर त्यो शहरमा एकजना ज्ञानी मानिस बस्थे उनी गरीब थिए। आफ्नो शहर बचाउन उनले आफ्नो ज्ञान प्रयोग गरे। जब शहरमा आपत्ति टर्यो मानिसहरूले गरीब मानिसलाई पनि भुले।
- 16 तर म अझै पनि भन्छु, बल भन्दा बुद्धि श्रेष्ठ हो। ती मानिसहरूले गरीब मानिसको ज्ञानको बारेमा भुले अनि उनले भनेका कुराहरू सुन्न छोडे।
- 17 ज्ञानीले शान्तसित बोलेका थोरै शब्द
मूर्ख शासकले चिच्छ्याएको शब्दभन्दा धेरै राम्रो।
- 18 ज्ञान युद्धको हात हतियार भन्दा धेरै असल हो।
तर मूर्खले थुप्रै असल कुराहरूलाई नष्ट गर्दछ।

10

- 1 मरेका थोरै झिगाले उत्तम सुगन्धलाई पनि दुर्गन्धपूर्ण बनाउँदछन्। यसरी नै सानो मूर्खताले सम्पूर्ण बुद्धि र सम्मान नष्ट गर्दछ।
- 2 ज्ञानीको विचारले उसलाई ठिक बाटोमा हिँडाउँदछ। तर मूर्खको विचारले उसलाई गलत बाटोमा हिँडाउँछ।
- 3 मूर्ख बाटोमा हिँडदाखेरि पनि आफ्नो मूर्खता दर्शाउँछ र हरेकले ऊ मूर्ख हो भन्ने कुरा जान्दछन्।
- 4 मालिक रिसाए भन्दैमा आफ्नो काम नछोड। यदि तिमी शान्त र सहायक बनिरह्यौ भने तिमीले ठूला-ठूला गल्तीहरू सुधार गर्न सक्ने छौ।
- 5 यहाँ केही भिन्नै कुराहरू पनि छन् जुन मैले आफ्नो जीवनमा देखेको छु। अनि यो न्याय संगत पनि छैन। यो त्यस्तो भूल हो जुन शासकहरूबाट हुन्छ।
- 6 मूर्खहरूलाई महत्वपूर्ण ओहोदा दिइन्छ, जहाँ धनी मानिसहरूले यस्ता काम पाउँछन् जसको कुनै महत्व हुँदैन।
- 7 नोकर बन्नु पर्नेहरू घोडामा चढेर हिँडेको पनि देखेको छु, जहाँ शासक बन्नु पर्नेहरू नोकर जस्ता भई तिनीका छेउछाऊ पैदलै हिँडिरहेका हुन्छन्।
- हरेक काम जोखिमपूर्ण हुन्छ
- 8 आफूले खनेको खाडलमा आफै पर्न सक्छन्। पर्खाल भत्काउनेलाई साँपले डस पनि सक्छ।
- 9 हुड्ङ्गाहरू त्यो मानिसमाथि झर्ने सक्छ जसले त्यसलाई चलाउँछ अनि जसले रूख काटेर ढाल्छ उसलाई चोट लाग्न सक्छ।
- 10 तर बुद्धिले हर काम सुगम हुन्छ। भुत्ते छुरीले काट्न कठीन पर्छ। तर कसैले छुरीलाई उध्याएर काटे त्यही सजिलो काम हुन्छ ज्ञान त्यस्तै हो।
- 11 लट्ठ्याउन अधिनै साँपले डस्यो भने सपेरालाई केही फाइदा हुँदैन।

- 12 ज्ञानीका शब्दहरूले प्रशांसित तुल्याउँछन्,
परन्तु मूर्खका शब्दहरूले विनाश गराउँछन्।
- 13 मूर्ख मानिसले मूर्खताबाट कुरा थाल्छ अन्तमा पागल कुरामा टुग्याउँदछ।
- 14 मूर्खले धेरै कुराहरू गल्छ तर कसैलाई पनि थाहा हुँदैन कि भविष्यमा के घट्छ। कसैले पनि भन्न सक्दैन भविष्यमा हुनेवाला छ।
- 15 एउटा मूर्ख आफ्नै घरको बाटो पत्ता लाउनमा सधैं बुद्धि बनिनु सक्छ,
यसर्थ जुनकाम गर्ने चेष्टा गर्छ त्यसले उसलाई थकित बनाउँछ।
- कामको मूल्य
- 16 देशको निम्ति यो खुबै खराब हो जुन देशको राजा बालक जस्तो छ। अनि कुनै देशको निम्ति पनि उतिकै खराब छ यो जहाँको राजा सारा समय खानैमा व्यस्त रहन्छ।

17 तर जुन देशको राजा एउटा महान परिवारबाट आएको हुन्छ त्यस देशलाई खुबै असल हुन्छ। अनि भूमिलाई पनि फाइदा हुन्छ जब ती शासकहरूले ज्यादा खोँदेन अथवा मतुवा हुँदैनन्।

18 यदि कोही कामगर्न अति अलछी छ भने
उसको घरमा पानी चुहिन थाल्छ र टाल्दै नटाली सबै छाना झर्छ।

19 मानिस भोजनमा आनन्द लिन्छन् अनि दाखरसले जीवन अझै आनन्दित बनाउँछ। तर धनले नै सबै समस्या सुल्झाउँदछ।

निन्दा

20 राजाको निन्दा नगर अनि महानुभाव र सम्पन्न मानिसहरूको बारेमा पनि निन्दा नगर। चाहे तिमी आफ्नो घरमा एकलै किन नहोऊ, नराग्रो कुँरे नगर। किन? किन कि कुँरे एउटा सानो चरो उडेर गएर तिमीले भनेका सबै कुरा तिनीहरूलाई सुनाइदेल।

11

निर्धक्क बनी भविष्यको सामना गर

1 विभिन्न धन्दाहरूका कुराहरूमा पैसा लगाओ बिस्तारै त्यसले फाइदा* ल्याउँछ।

2 जो कुरा तिमीसित छ त्यसलाई थुप्रै काममा लगाऊ। बाँडचुड गर। तिमी जान्दैनौ यस भूमिमा कहिले के घटन सक्छ।

3 कति कुरा यस्ता छन् जस बारे तिमी निश्चिन्त रहन सक्छौ। बादल पानीले पूर्ण छ भने धर्तीमा वर्षा हुन्छ। एउटा रूख उत्तरपट्टि दशिन पट्टि, जता ढले पनि त्यही तेर्सिरहन्छ।

4 तर कति कुरा यस्ता हुन्छन्, जसको निम्ति निश्चिन्त रहन सक्दैनौ। तिमीले अवसर छोप्नु पर्छ। कसैले ठीक मौसम पर्छि बसे उसले कहिल्यै बिउ छर्न सक्दैन। अनि कोहीले हर बादल बाँधन्छ नै भनी डराए उसले आफ्नो अन्न उठाउने सक्दैन।

5 तिमी जान्दैनौ हावा कुन ठाउँमा बहन्छ यस्तै प्रकाले तिमी जान्दैनौ कसरी एउटा आमाको गर्भमा एउटा नानीले सास फेर्छ। त्यसरी नै सबै थोकका सृजक परमेश्वरका कामलाई तिमी जान्दैनौ।†

6 यसकारण बिहानै बिउ छर्न शुरू गर र साँझमा तिम्नो काम नरोक। तिमीलाई थाहा हुँदैन पहिले छरे अथवा पछि छरेको अथवा दुवै कामहरूमा सफलता पाउँछौ।

7 उज्यालो आनन्दमय हुन्छ, अनि यो जीउँनको लागि असल हो।

8 तिम्नो आयु जतिसुकै लामो रहोस्, जीवनको हरेक दिन आनन्द पूर्वक बिताऊ। तर याद राख, तिमी मर्छौ। अनि जति लामो समय तिमी बाँच्छौ मरे पछि त्यो भन्दा लामो तिम्नो समय बिन्छ प्रत्येक कुरा जे घट्नेछ त्यो व्यर्थ हुन्छ।

उमेर छँदै परमेश्वरको सेवा गर

9 यसकारण हे युवा-युवतीहरू हो जबसम्म तिमीहरू जवान हुँदै आनन्द मनाऊ। जो मनले भन्छ त्यही गर। प्रसन्न रहौ। जो तिमीहरूको इच्छा छ त्यही गर। तर याद राख, तिमीहरूको प्रत्येक कर्म अनुसार परमेश्वरले न्याय गर्नेछन्।

10 रिसले तिमीलाई वशमा नराखोस् अनि शरीरले पाप गर्न नलगाओस् किनभने युवा अवस्था व्यर्थको हुन्छ।

12

बुढेसकालको समस्या

1 सानै उमेरदेखि आफ्ना सृष्टिकर्ताको स्मरण गर। बुढेसकाल आउन अघि समय नै उनलाई सम्झ। उमेर ढले पछि, “मैले मेरो जीवन खेर फाले।” भन्नु नपरोस्।

2 सानै उमेरदेखि आफ्ना सृष्टिकर्ताको स्मरण गर। जब सूर्य, चन्द्र र ताराहरू तिमीलाई अँध्यारो लाग्दछ जब एउटा आँधी पछि अर्को आँधी आए जस्तो घरि-घरि आपत आइपर्दछ। त्यसभन्दा अघि नै परमेश्वरलाई सम्झ।

3 त्यसबेला तिम्नो पाखुराहरू कमजोर बन्छन्। तिम्नो पाउहरू लुला र बाङ्गा बन्छन्। तिम्नो दाँतहरू झर्छन् र तिमी आफ्नो खाना समेत चबाएर खान नसक्ने हुन्छौ। आँखाले सफासित देख्दैनौ।

* 11:1: पैसा ... फाइदा साहित्यिक रूपले, “तिम्नो रोटी पानी माथि प्याकि देऊ अनि धेरै दिनहरू पछि यो तिमीले पाउँने छौ।” † 11:5: तिमी ... जान्दैनौ अथवा, “तिमी जान्दैनौ कसरी न्वास एउटा बालक भित्र उसको आमाको गर्भमा हुदा पसिजान्छ, तिमी पनि जानदछौ परमेश्वरको हुनु जसले यी सबै कुराहरू हुन लगाउँछ।”

4 तिमी कान नसुन्ने हुन्छौ। बाटोका हल्ला खल्ला तिमी सुन्नसक्ने छैनौ। अन्न पिथिरहेको जाँतो पनि तिमीलाई शान्त लाग्छ। स्त्रीहरूले गाएको तिमीले सुन्न सक्ने छैनौ। बिहान एउटा चरा समेतले तिमीलाई बिउँझाइदिन्छ किनकि तिमी सुत्ने पनि सक्दैनौ।

5 डाँडाहरू देखि तिमीलाई डर लाग्छ। बाटोका स-साना ढुङ्गा देखि पनि लड्छु कि भन्ने डर लाग्छ। तिम्रा केशहरू बदामका फुल जस्तै सैतै हुन्छन्। हिडदा खेरी एउटा फट्टेग्राले जस्तै तिमीले आफूलाई घिसार्छौ। तिम्रो बाच्ने इच्छा* पनि हुँदैन, अनि त तिमी आफ्नो सदाको घरमा जानेछौ। अनि तिम्रा शरीरलाई दफन गर्न लैजाने मलामीहरू बाटोमा थुप्रने छन्।

मृत्यु

6 चाँदीको तार चुँडिन अघि र सुनको कचौरा फुटाइन अघि,

माटोको गाग्री इनारमा फुट्नु अघि

अनि पाङ्गो जलाशयमा झर्नु पहिल्यै

जब तिमीहरू युवास्थामा छौ तिम्रा सृष्टिकर्तालाई याद गर।

7 तिम्रो शरीर माटोबाट बनिएको हो।

मेरेपछि पनि माटोमै फर्कन्छ।

तर आत्मा जुन परमेश्वरबाट आयो

मेरेपछि त्यो आत्मा परमेश्वरकहाँ जानेछ।

8 सब थोक व्यर्थ छ। उपदेशक भन्छन् यी सब समयको बरबादी मात्र हो।

निष्कर्ष

9 उपदेशक खुबै ज्ञानी थिए। उनले मानिसहरूलाई शिक्षा दिन आफ्नो ज्ञानको प्रयोग गरे। उपदेशकले खुबै सावधानीसित अध्यायन गरे र धेरै शक्तिहरूलाई सम्पादन गरे।

10 उचित शब्दको लागि उपदेशकले ठूलो परिश्रम गरे। अनि उनले ती शिक्षाहरू लेखे जुन सत्य र भरोसापूर्ण छन्।

11 ज्ञानी मानिसको शब्दहरू छरिता सिकिना जस्ता हुन्छन् जसको प्रयोग मानिसहरू पशुहरूलाई ठीक बाटोमा हिंडाउँन गर्छन्। ती शिक्षाहरू दबिलो प्रकारले ठोकेको काँटीहरू झैं हुन्छन् ती एउटा गोठालाबाट आउँछन्।

12 यसर्थ मेरा छोरा-छोरीहरू हो। ती उपदेशहरू पढ। तर अरू किताबहरू देखि सतर्क रहौ। मानिसहरू किताब लेखिनै रहन्छन् र धेरै पढाइले तिमीलाई थकित बनाउँछ।

13-14 अब, किताबमा लेखिएका ती सबै कुराहरूबाट हामी के सिक्छौ त? सबभन्दा महत्वपूर्ण कुरो हो परमेश्वरलाई आदर गर र उहाँको आज्ञा मान। किनकि मानिसहरू जे गर्छन् ती सब परमेश्वर जानुहुन्छ गुन कुरा समेत उहाँ जानुहुन्छ। सबै राम्रा कुरा राम्रा उहाँ जानुहुन्छ। मानिसले गरेको प्रत्येक कर्मको उहाँ न्याय गर्नुहुन्छ।

* 12:5: बाच्ने इच्छा अथवा “भोक” वा “भोगको इच्छा” यहाँ हिक्को अर्थ निकाल्नु गाह्रो छ।

सुलेमानको श्रेष्ठगीत

1

1 सुलेमानको सबैभन्दा उत्तम गीत।

उनले स्त्रीलाई प्रेम गर्छन्

2 चुम्बनहरूसंग मलाई छुनुहोस्

तपाईंको प्रेम दाखरस भन्दा उत्तम भएकोले तपाईंले मलाई आफ्नो चुम्बनले भरिदिनुहोस्।

3 तपाईंको नाउँ मूल्यवान अन्तर भन्दा सुगन्धित छ,

तपाईंको गन्ध अन्य सबै अन्तरहरू भन्दा उत्तम छ।

यसकारण तरुणी केटीहरूले तपाईंलाई माया गर्छन्।

4 तपाईंको लागि हामी खुशी अनि आनन्दित हुन्छौं।

हामी तपाईंको पछि दगुर्ने छौं।

राजाले मलाई उसको आफ्नो कोठामा ल्याउनु भयो।

यस्शलेमको स्त्रीहरू मानिस प्रति

हामीहरू खुशी अनि आनन्दित हुन्छौं।

याद गर्नुहोस् तपाईंको प्रेम दाखरस भन्दा असल छ।

यसकारण तरुणी केटीहरूले तपाईंलाई प्रेम गर्छन्।

ऊ स्त्रीहरूसित कुरा गँछिन्

5 यस्शलेमकि छोरीहरू हो!

म काली तर सुन्दरी छु।

केदार र शाल्माको पाल झैं काली छु।

6 मलाई नहेर, म कति काली छु,

मलाई घामले काली पारेको हो।

मेरा दाज्यू-भाइहरू म प्रति क्रोधित थिए,

त्यसैले तिनीहरूले मलाई उनीहरूको दाखबारीहरू हेर्नु अह्वाए,

त्यसै कारण मैले आफैलाई ध्यान पुर्याउन पाइनेँ।

तिनले पुरुषलाई भन्छिन्

7 म तिमीलाई सम्पूर्ण आत्माले प्रेम गर्छु।

मलाई भन, तिमी आफ्नो भेडाहरू कहाँ चराउँछौ?

मध्य दिनमा तिनीहरूलाई कहाँ विश्राम गराउँछौ?

म तिमीलाई भेट्न आउनेछु,

अथवा तपाईंका साथीहरूको बगाल अघि म किन घुम्टो हालेर बसे केटी झैं हुने?

पुरुषको स्त्री प्रति वचन

8 तिमीलाई निश्चय थाहा छ कि के गर्नु पर्ने हो?

स्त्रीहरूमा तिमी सबै भन्दा सुन्दरी छौ।

जहाँ थुमा अनि बाखाका पाठाहरू जान्छन् त्यहाँ पछ्याएर जाऊ

आफ्नो बाखाका पाठाहरूलाई गोठालाहरूको तम्बुको छेउमा चर्न देऊ।

9 मेरी प्यारी, तिमी मेरो निम्ति यस घोडी भन्दा पनि ज्यादाै उत्तेजक छौ

जून घोडी अन्य घोडाहरूसित फिरऊनको रथ तान्छे।

10 ती घोडाहरू तिनीहरूको मुख देखि

गर्दनको वरीपरी सम्म राम्ररी सजाइएका छन्।

- 11 तिम्नो निम्ति हामी सुनको लुर्कन
चाँदीले मोरेर बनाउने छौं।

स्त्री बोल्छे

- 12 जब राजा आफ्नो कोठामा थिए,
मेरो अन्तरको सुगन्ध फैलियो।
13 मेरा प्रेमी सुँरको सानो झुप्पा झैं हुनुहुन्छ गलाको वरिपरी,
मेरो स्तन माझमा सारा रात बिताउनु हुन्छ।
14 मेरा प्रेमी, मग-मग सुगन्ध दिने, एन-गदीका फूलको गुच्छा जस्तै हुनुहुन्छ,
जुन एन-गदीको दाखबारीको बगैँचामा फुल्छ।

पुरुषले भन्छ

- 15 मेरी प्रियतमा, तिमी अत्यधिक राम्ररी छौ,
आहा! तिमी साँच्चै राम्ररी छौ,
तिम्रा आखाँहरू ढुकुरका झैं सुन्दर छन्।

स्त्री बोल्छे

- 16 मेरो प्रेमी तपाईं असाध्य सुन्दर हुनुहुन्छ!
साँच्चै तपाईं मनोहर हुनुहुन्छ!
हाम्रो ओछ्यान हरियो घाँसको चउर जस्तो छ।
17 हाम्रा घरका आड दिने काठहरू र देवदारका छानाका छन्।
डाँडा भाटाहरू सल्लाका छन्।

2

- 1 म भञ्ज्याडमा फुल्ने गुलाफ
अनि बेसीमा फुल्ने लिली फूल झैं छु।

पुरुष बोल्छ

- 2 हेर, प्रेमी अन्य स्त्रीहरूको माझ तिमी
काँढाहरू माझमा फुलेकी लिली फूल झैं छौ।

स्त्री भन्छिन्

- 3 हे मेरा प्रिय अन्य पुरुषहरूको बीच तपाईं
जङ्गलमा अन्य धेरै स्खहरू बीच स्याऊको बोट झैं छौ।

ऊ स्त्रीहरूसित कुरा गर्छिन्

- म त्यो बोट मुनि बसेर आनन्द लिन चाँहन्छु
अनि त्यसको फल अति स्वदिष्ट लाग्छ।
4 मेरा प्रियले मलाई मधु शालाम ल्याउनु भयो
र उहाँले म माथि राख्नु भएको संकेत उहाँको प्रेम हो।
5 म प्रेम रोगी हुँ यसर्थ मलाई किसिमिस
र स्याऊहरू खुवाएर सजीव बनाउनु होस्।
6 उहाँको देब्रे पाखुरा मेरो टाउको मुनी छ
अनि दाइने हातले मलाई अँगालेको छ।

- 7 हे यस्शलेमका तरुणीहरू! मुडुली मृग र हरिणहरूको नाउँमा प्रतिज्ञा गर।
मसित प्रेम गर्न उत्तेजित नहो,
जबसम्म म यसको निम्ति तयारी हुँदिनँ।

प्रेमिका फेरि बोल्छे

8 मेरो प्रेमीकाको स्वर सुन!

लौ हेर, उहाँ आउनु हुँदैछ, पहाडहरूमा उफँदै
अनि डाँडाहरूमा दगुँदै।

9 मेरा प्रेमी एउटा लघुमृग

अथवा जवान मृग झैं हुनुहुन्छ।

हेर, उहाँ हाम्रो पर्खाल पछाडी उभिनु भएको छ,
झ्यालबाट हेरिरहनु भएकोछ,
आँखी झ्यालबाट चियाझरनु भएकोछ।

10 मेरा प्रेमिले भन्नु भयो,

“हे सुन्दरी, मेरी प्यारी उठ,

कतै टाढा जाऊँ।

11 हेर! हिउँद बित्यो,

वर्षा काल पनि गई सक्यो।

12 भूमिमा फूलहरू फूलिहेकाछन्,

चराहरूले गाउने समय आइसकेको छ।

पृथ्वीमा ढुकुरहरू कुलिंन थालिसके।

13 नेभाराका चिचिलाहरू लाग्न थाल्यो,

दाखका फूलहरूबाट वासना फैलिंन थाल्यो।

मेरी प्रियतमा उठ,

हे मेरी सुन्दरी हिड कतै टाढा जाऊँ।”

पुरुष बोल्छ

14 अग्लो चट्टानको गुफाहरूमा

र पहाडहरू माथि लुक्ने मेरो ढुकुर,

मलाई तिम्रो दर्शन देऊ,

मैले तिम्रो स्वर सुन्नु पाउँ।

कारण तिम्रो स्वर अत्यन्तै प्रिय लाग्छ

अनि तिमी अत्यन्तै सुन्दरी छौ।

ऊ ब्रीहूसित कुरा गँछिन्

15 हाम्रा निम्ति स्यालहरूलाई समातिदेऊ,

किनभने ती साना स्यालहरूले

हाम्रो दाखबारी नष्ट गरिदिन्छन्

जो पूर्णरूपले फुलेकोछ।

16 मेरा प्रेमी मेरा हुनु हुन्छ

अनि म उहाँकी,

मेरा प्रेमिले लिलीफूलहरू माझमा चाँडो बास गर्छन्।

17 जबसम्म दिन बितेर

छाँया लामो हुँदैन,

फर्कि आऊ मेरा प्रेमी

हरिण झैं बन अथवा मृगहरू झैं सुन्दर पहाडहरूमाथि।

3

संगीहूसँग ब्री

1 राती मेरो ओछ्यानमा,

म आफूले माया गरेको मानिस खोज्छु।

मैले उसलाई खोजें,
तर उसलाई पाउन सकिनँ।

2 अब म उठ्छु,
म शहर वरीपरी घुम्छु।
म मेरा प्रेमीलाई शहरको गल्ली,
र कुना कुनामा खोज्छु।

मैले शहरका पालेहरूलाई भेटें,
तर मैले उहाँलाई पाउँनु सकिनँ।
3 मलाई पालेहरूले शहर घुम्दै गर्दा भेटे,
मैले तिनीहरूलाई सोधें “के तिमीहरूले मेरा प्रेमीलाई देख्यौ?”

4 जब म ती पालेहरूदेखि अलिक पर मात्र पुगेकी थिएँ,
तब मैले मेरा प्रेमीलाई भेटें,
मैले उहाँलाई समातें,
र उहाँलाई मेरी आमाको घरमा लगेँ
अर्थात् ती नारीको कोठामा जसले मलाई आफ्नो गर्भमा राखेकी थिइन्।

ऊ स्त्रीहरूसँग बोल्छे

5 हे यरूशलेमका तरुणीहरू हो।
हरिण र मृगहरूलाई साक्षी राखेर
मलाई आफ्नो वचन देऊ
कि म तयार नभए सम्म तिमीले प्रेम ममा जागृत गर्ने छैनौ।

यरूशलेमका स्त्रीहरू बोल्छन्

6 यी नारी को हुन्
जो धेरै मानिसहरू सित,
मरुभूमिबाट आइरहेकी छिन्?
तिनीहरूको पछि यस्तो धूलो निस्कँदैछ,
मानौं कि त्यो धूवाँको बादल हो, जुन धूवाँ बल्दै गरेको सुगन्धित रस, धूप अथवा सुगन्धित मसला बाट निस्कन्छ।

7 सुलेमानको सवारी हेर!
इसाएलका साठी जना बलिया बलिया सैनिकहरूले
त्यो पालकी रक्षा गरिरहेका छन्।

8 तिनीहरू सबै प्रशिक्षित सेनाहरू हुन्,
रातमा आईपर्ने कुनै पनि विपत्तीको सामना गर्न
तिनीहरू तत्पर छन्।

9 राजा सुलेमानले आफ्नो निम्ति यात्रा गर्ने पालकी बनाए।
तिनको पालकीको काठ लेबनानबाट ल्याइएको हो।

10 त्यसका खम्बाहरू चाँदीले बनिएको छ,
आधारहरू सुनको बनाएका छन्।
आसन बैजनी रंगका लुगाले ढाकिएको छ।
त्यो यरूशलेमकी स्त्रीहरूको प्रेमले बुनिएको हो।

11 सियोनकी तरुणीहरू हो,
बाहिर आएर सुलेमानलाई उनको मुकुटसित हेर,
त्यो उसकी आमाले त्यो दिन पहिर्याई दिएकी थिइन्,

जून दिन उनको विवाह भएको थियो।
त्यो दिन उनी अत्यन्तै खुशी थिए।

4

ऊ उनीसित कुरा गर्छन्

1 मेरी प्रेमीका, तिमी अत्यन्तै सुन्दरी छौ।

आहा! तिमी सुन्दरी छौ।

घुन्टोभिन्न लुकेका

ती तिम्रा आँखाहरू ढुकुरका जस्तै छन्

तिम्रा ती लामा केश

गिलाद पाहाडबाट ओह्यालो नाचदै झरिरहेको बाखाको बगाल झैं छन्।

2 तिम्रो दाँतहरू भेडा झैं सेता छन्

जसलाई भखरै नुहाइएको र कन्ननु तयारी बनाएको छ।

तिनीहरू सबैले जुम्ल्याहा पाठा जन्माउँछन्

र तिनीहरूको एउटै थुमा पनि हराएको छैन।

3 तिम्रो ओठहरू रेशमको धागो जस्तै राता छन्।

तिम्रो मुख अति सुन्दर छ,

तिम्रो घुन्टोभिन्नका गालाहरू

एउटा दारीमका दुई फ्याकहरू जस्तै छन्।

4 तिम्रो घाँटी लामो अनि पातलो छ,

दाऊदको किल्ला जस्तै,

त्यो किल्ला सजाउनको निम्ति बनाएका

हजारौं ढालहरू यसको भित्ताहरूमा

शक्तिशाली सेनाहरूसँग छन्।

5 तिम्रो स्तनहरू एक जोडी पाठाहरू जस्तै छन्,

हरिणको जुम्ल्याहा पाठा जस्तै

लिली फूलहरू विच चरिरहन्छ।

6 म त्यो गन्धरसको पर्वत माथि जानेछु,

र सुगन्धितको पहाडमा जानेछु,

जब मैले आफ्नो अन्तिम सास लिनेछु

अनि छायौंहरू लामो भई लुक्नेछन्।

7 मेरी प्रेमी, तिमी सबैभन्दा सुन्दरी छौ,

तिमीमा कुनै प्रकारको दाग छैन।

8 हे मेरी दुलही म भएकोमा आऊ,

तिमी मेरो निम्ति लेबनोनबाट आऊ।

तिमी मसित अमानाको चुचुरोबाट,

सनीरको उचाईबाट,

सिंहको गुफाबाट

अनि चितुवाको पाहाडबाट आऊ।

9 मेरी प्रेमिका, मेरी दुलही तिमीले मलाई उत्तेजित गराउछ्यौ।

तिम्रो आखाँको एक झलकले तिम्रो गलामा लगाइएको

मोतीको हारका एउटै दानाले, मेरो हृदय चोरेकी छौ।

10 हे मेरी साथी, हे मेरी दुलही।

तिम्रो माया कति सुन्दर छ।

तिमीले गाँसेको माया दाखरस भन्दा धेरै राम्रो छ,

तिम्रो अन्तरको सुगन्ध अन्य कुनै पनि सुगन्ध भन्दा असल छ।

- 11 मेरी दुलही! तिम्रो ओठबाट मह टप्किन्छ,
दूध र मह तिम्रो जिब्रो मुनि छ,
तिम्रा बन्धहरूबाट मिठो अन्तरको वासना आँउछ।
12 मेरी प्रेमिका, मेरी दुलही!

ताल्चा लगाएको बगैँचा जस्तै शुद्ध छौ।
बन्द गरेको ताल जस्तै शुद्ध छौ।
त्यो बन्द गरेको फोहरा जस्तै शुद्ध छौ।

- 13 तिम्रो शरीर दारीम जस्तै छ
अनि अरू लोभ्याउने फलहरू,
फूलहरू र मसलाहरूको बासनाले भरिएको
बगैँचा झैं

14 जटामसी केश दालचिनी,

तिमी एउटा सबै प्रकारको सुगन्धित रूखहरूले भरिएको बगैँचा झैं छौ
मूर् र यसमा सबै प्रकारको असल मसलाहरू छन्।

- 15 तिमी बग्ने पानीको स्रोत जस्तै छौ।
तिमी कुवाको पानी झैं ताजा छौ,
लेबानोनबाट बग्दै आएको पानीको मूल झैं छौ।

ऊनी बोलछिन्

- 16 उत्तरी हावा, तिमी उठ,
दक्षिणी हावा, तिमी आऊ।
मेरो बगैँचामा बह
अनि आफ्नो सुगन्ध छर्क।
मेरा प्रेमी आफ्नो बगैँचाभित्र पसुन्
अनि त्यहाँका मिठा फलहरू खाऊन्।

5

प्रियतम भन्छन्

- 1 मेरी प्रेमिका, हे मेरी दुलही, म आफ्नो सुगन्धित सामग्रीसित बगैँचामा पर्सें।
मैले मेरो मूर् र मशलाहरू बटुलेकोछु।
मैले मेरो चाका महसंग खाएँ।
मैले आफ्नो दाखरस र दूध पिएकोछु।

झीहरू प्रेमीहरूसँग कुरा गर्छन्

हे साथीहरू हो, खाऊ! प्रेमीहरू हो, पिऊ!
र प्रेमको मघले मस्त हौ।

प्रेमिका भन्छे

- 2 म मस्त सुत्तेँ,
तर मेरो हृदय जाग्रित थियो।
मैले मेरा प्रेमीले ढोका ढक्कडाइहेको सुन्छु:
“ढोका खोल मेरी प्रेमी, मेरी डुकुर,
मेरी प्रियतमा, पूर्णता,
मेरो शीर शीतले भिजेकोछ,
मेरो केश मध्य रातले भिजाएकोछ।”
3 “मैले मेरा लुगाहरू फुकालिसकेकोछु।

म फेरि पहिरिन चाहौंदिनैं।

मैले मेरा पाऊ धोइसकेकोछु,
यसलाई म फेरि मैला हुन दिंदिनैं।”

4 तर उसको निम्ति म व्याकुल भएँ
मेरा प्रेमीले ढोकाको प्वालबाट हातहाल्दा।

5 म आफ्नू प्रेमीको लागि ढोका उघार्न उठें,
मेरा हातहरूबाट रस गन्ध

अनि औलीहरूबाट
रस गन्धका थोपाहरू तल माथि चुहे।

6 जब मैले मेरा प्रेमीको लागि ढोका उघारें,
तर मेरो प्रेमी त्यहाँबाट गइसकेका थिए।

म झण्डै मरेँ
जब उहाँ आएर गए पछि।

मैले उहाँलाई खोजी हिंडें
तर भेटिनैं,

मैले उहाँलाई बोलाउँदै खोजे
तर उहाँले मेरो उत्तर दिनु भएन।

7 शहरका पहरेदारहरूले मलाई भेटे,
र तिनीहरूले मलाई पिटे,
अनि मलाई चोट पुर्याए।

पर्खाल माथि बसेका पहरेदारहरूले
मैले ओढेको घुम्टो खोसे।

8 हे यस्शलेमका तरुणीहरू! म तिमीहरूलाई भन्छु,
यदि तिमीहरूले मेरा प्रेमिलाई भेट्यौं भने, भनिदेऊ म उहाँलाई यति साह्रो प्रेम गर्छु, कि जब उहाँ मसित हुनुहुन्न तब म
बिमारी हुन्छु।

यस्शलेका स्त्रीहरूले उत्तर दिन्छन्

9 स्त्रीहरूमा तिमी अति सुन्दरी छौ,
तिम्रा प्रेमी र अन्य प्रेमीहरूमा के भिन्नता छ?
के तिम्रा प्रेमी अरूका प्रेमीहरू भन्दा उत्तम छन्?

के यसैकारण तिमी हामीबाट वचन लिन चाहान्छौ कि तिम्रा प्रेमी अरूका प्रेमीहरू भन्दा सुन्दर छन्?

तिनले यस्शलेमका स्त्रीहरूलाई उत्तर दिन्छिन्

10 दश हजार मानिसहरूको बीचमा पनि
मेरा प्रेमी उज्ज्वल र तन्दुरुस्त देखिन्छन्।

11 उहाँको शीर शूद्र सुन जस्तै छ,
उहाँको घुँघुरिएको कालो काग जस्तै केश छ।

12 उहाँका आँखाहरू खोलाको किनारमा बसिरहेका ढुक्कुर जस्ता छन्,
उहाँका आँखाहरू दधुमा ढुबेका
ढुक्कुरहरू जस्ता छन्।

13 उहाँका गाला सुगन्धित मसलाको बगैँचा झैं,
सुगन्धको लागि प्रयोग गरिएका फूलहरू जस्तो छ।

उहाँका ओठहरू सुगन्धित रस चुहिरहने,
लिली फूलहरू जस्ता छन्।

14 उहाँका पाखुराहरू ढुङ्गा जडित
सुनका डन्डाहरू जस्ता छन्,

उहाँको शरीर नीलम जडित
हात्तिको चिल्लो दाँत जस्तो छ।

15 उहाँका पाऊहरू शूद्र सुनमा राखिएका

सङ्गमरमर जस्ता छन्।
 उहाँ लेबनोनमा हुने राम्रो उद्भिद्
 अग्लो देवदारु वृक्ष झैं देखिनु हुन्छ।
 16 हो, यरूशलेमका स्त्रीहरू!
 उहाँको मुख अधिक मिठास पूर्ण छ।
 मेरा प्रेमी अत्यन्तै कामनीय हुनुहुन्छ।
 मेरा प्रियतम, मेरा साथी यस्तो हुनुहुन्छ।

6

यरूशलेमका स्त्रीहरू ऊ सित बोल्छन्
 1 हे सुन्दरी स्त्री,
 भन तिम्रा प्रेमी कहाँ गएका छन्?
 भन तिनी कुन बाटो गएका छन्?
 ताकि हामी उहाँको खोजीगर्न तिमीलाई सहायता गर्न सकौं।
 यरूशलेमका स्त्रीहरूलाई तिनी उत्तर दिन्छिन्
 2 मेरो प्रेमी आफ्नो बगैँचामा जानुभएको छ।
 उहाँ बगैँचालाई हेर्न
 र त्यहाँबाट लिलीहरू
 बटुल्न जानु भएको छ।
 3 म मेरा प्रेमीकी हूँ र उहाँ मेरो प्रेमी हुनुहुन्छ।
 उहाँ लिली फूलको बगैँचामा डुल्नु हुन्छ।
 उनी सित ऊ बोल्छ
 4 तिमी तिस्रा जस्तै सुन्दरी छौ,
 तिमी यरूशलेम जस्तै आर्कषक छौ।
 तिमी एउटा झण्डा बोक्ने डरलाग्दो सेना झैं साहासी छौ।
 5 तिम्रा आँखाहरूले मलाई अति उत्तेजित बनाउँछन्।
 अनि तिम्रो केश लामो र झुमिरहेको छ
 गिलाद पर्वतबाट तलातिर ओर्लदै गरेका बाखाहरूको बगाल झैं।
 यसर्थ तिमीले मलाई नहेर।
 6 तिम्रो दाँतहरू नुहाएर निस्केका
 र कत्रन तयार रहेका भेडाहरू जस्तै छन्।
 तिनीहरू सबै जुम्ल्हा पाठाहरू जन्माए
 अनि तिनीहरू मध्ये एउटा पनि गुमाएनन्।
 7 घुम्टो मित्र तिम्रा ती कनपटहरू एस्ता छन् कि
 जस्ता दारिमिका फ्याकलाहरू हुन्।
 8 उहाँका साठी रानीहरू छन्
 अनि असी रखौटीहरू
 अनि अनगन्ती नयाँ तरुणीहरू छन्।
 9 तर त्यहाँ मेरो ढुक्कुरको निम्ति एउटै स्त्री छन्
 मेरो सम्पूर्णता
 जुन आमाले तिनलाई जन्माइन्
 ती आमाकी प्रसिद्ध नानी,
 जवान स्त्रीहरूले देखेर प्रशंसा गरे,
 अनि रानीहरू र रखौटीहरूले पनि तिनको प्रशंसा गरे।

स्त्रीहरूले उसको प्रशंसा गर्छन्
 10 ती कन्या स्त्री को हुन्?
 अरूणोदय झैं चम्कन्छिन्
 जुनझैं सुन्दरी छिन्।
 तिनी घामझैं चहकिली छिन्
 तिमी एउटा झण्डा बोक्ने
 डरलाग्दा सेनाझैं साहासी छौ।

ऊ उनीसित बोल्छन्
 11 म तल ओखरको बगैँचा तिर गएँ
 बेसीहरूको फल हेर्न
 दाखहरू फूल्यो कि भनेर हेर्न
 दारिमले कोपीलाहरू लगायो कि भनेर हेर्न गएँ।
 12 तिनले मलाई मेरा मानिसहरूको सब भन्दा राम्रो रथमा
 चढ्न मञ्जुरी दिएको अनुभव गरें।

यस्शलेमका स्त्रीहरूले तिनलाई बोलाए
 13 हे श्लाम्मेनी फर्केर आऊ, फर्केर आऊ,
 फर्केर आऊ ताकि हामी तिमीलाई हेर्न सकछौं,

किन तिमीहरूले श्लाम्मेनीलाई,
 सेनाहरूको युद्ध छाउनीमा नर्तकीलाई झैं हेरिरहेका छौ!

7

युवकको युवती सौन्दर्यमाथि प्रशंसा

- 1 हे राजकुमारी! यी जुताहरूमा तिम्रा पाऊ सौँचै सुन्दर देखिन्छन्।
 तिम्रा छेपारीहरू कुनै शिल्पिले कुँदेको गहना झैं छन्।
- 2 तिम्रो नाभि गोलो बटुको झैं छ,
 यसमा दाखरस बिना कहिले नहोस्।
 तिम्रो पेट यस्तो छ कि
 गर्हँको थुप्रो लिली फूलहरूले सीमाना लगाए जस्तो छ।
- 3 तिम्रो स्तनहरू
 एक जोडा हरिण को पाठहरू जस्तै छन्।
- 4 तिम्रो घाँटी यस्तो छ, मानौ हात्तीको दाँतले बनिएको किल्ला हो।
 तिम्रा आँखाहरू यस्ता छन्
 मानौ बाथ रब्बीमको फाटक नजिक हेस्बोनमा भएको कुणहरू हुन्।
 तिम्रो नाक यस्तो छ,
 मानौ त्यो लबनानको किल्ला हो जुन दमश्कश तिर फर्केको छ।
- 5 तिम्रो टाउको कार्मेलको पर्वत जस्तो छ
 अनि टाउकोको केश रेशम जस्तो छ।
 तिम्रो तल झरेको लामो केशले
 राजाको पनि मन पस्लिन्छ।
- 6 तिमी मेरो निम्ति कति आनन्दायक छौ, हे मेरी प्रेमीका।
 तिमी कति राम्री र मनमोहक छौ।
- 7 तिमी खजुरको रूख जस्तै
 अग्ली छौ।
 अनि तिम्रा ती स्तनहरू
 खजुर फलेको झुप्पा जस्तै छन्।

8 म खजुरको रूखमाथि चढ्नेछु,
र त्यसका हाँगाहरू समात्छु।

तिम्रा स्तनहरू अङ्गुरको झुप्पा झैं
र तिम्रो सासको गन्ध स्याउको बासना झैं होऊन्।

9 तिम्रो मुख विशेष दाखमद झैं होस्
जुन मेरो मायामा सोझै तल बगोस्
त्यो बिस्तारैसित मस्त निर्दामा परेका मानिसहरूको ओठ सम्म बगोस्।

तिनले युवकलाई भन्छिन्

10 म मेरा प्रेमीकी हूँ
र जसलाई उहाँले चाहनुहुन्छ, म त्यो हूँ।

11 आउँनु होस् मेरा प्रेमी,
हामी मैदानमा जाँऊ,
हामी गाँउमा रात काटौं।

12 हामी चोँडे दाखबारीमा जाँऊ,
हामी त्यहाँ हेरौं कतै दाखका फूलहरू फुकेका छन् कि
हेरौं कतै फूल फुलिसकेको छन् कि
अनि दारीमको बोटमा फूलहरू ढकमक्क छन् कि
म त्यहाँ तिमीलाई देखाउने छु म तिमीलाई कति प्रेम गाेरहेकीछु।

13 हे मेरा प्रेमी!
सबै प्रकारका राम्रा फूलहरू हाँप्रै द्वारमा छन्,
दूधफलहरूले सुगन्ध फैलाइरहेका छन् नयाँ
र पुरानो आनन्दमय बस्तुहरू मैले तिम्रो निम्ति साँचिराखेकीछु।

8

1 आफ्नी आमाको दूध चुस्तै हुर्कने मेरो सानो भाइ जस्तै तिमी पनि नानी हुँदो हो त
म तिमीलाई बाहिर नै भेट्ने थिएँ

अनि तिमीलाई म्वाई खाने थिएँ।
र कसैले यो गल्ती हो भन्न सक्ने थिएनन्।

2 जुन जननीले मलाई त्यो कोठामा शिक्षा दिइन्
म तिमीलाई ती जननीको घरको त्यो कोठामा लैजाने थिएँ।

म तिमीलाई मेरो दारिमबाट निचोरेर निकालेको
रसले बनिएको मसला युक्त मघ दिने थिएँ।

तिनले स्त्रीहरूलाई भन्छिन्

3 उनको देख्ने हात मेरो टाउको मुनि छ
अनि दाहिने हातले मलाई समात्रु भएको छ।

4 हे यरूशलेमका तरुणीहरू हो! मलाई वचन देऊ कि
जबसम्म म यसको निम्ति तैयारी हुँदिन।
मलाई प्रेमले उत्तेजित पार्ने छैन।

यरूशलेमका स्त्रीहरू बोल्छन्

5 ती स्त्री को हुन्?
जो आफ्नो प्रेमीसित अडेसिएर मरुभूमिबाट आँउदै छिन्।

तिनले उसलाई भन्छिन्

मैले तपाईंलाई स्याऊको बोट मुनि जगाएँ,
जहाँ तपाईंकी आमाले तपाईंलाई गर्भधारण गरेकी थिईन,
जहाँ तपाईंको जन्म भएको थियो।

6 मलाई तपाईंको हृदयमा छाप लगाउनु होस्
यदि म एउटा औंठी जस्तै भएर तपाईंको हातमा रहन्छु,
प्रेम मृत्यु जस्तै प्रबल हुन्छ,
अनि तृष्णा चाहिँ चिहान जस्तै शक्तिशाली हुन्छ

कुनै ज्वालाभन्दा पनि कडा,
त्यो दन्केको आगो झैं दन्किन्छ।

7 के कसैले आफ्नो प्रेमका निम्ति
आफ्नोमा भएको प्रत्येक चीज दिन्छ भने
ऊ उपेक्षित हुन्छ र?*

तिनका दाज्य भाइहरू बोल्छन्

8 हाम्री सानी बहिनी छ
अनि जसको स्तन विकास भएकै छैन,
यदि कसैले तिनलाई विवाह गर्न खोजे,
हामीले बहिनीको लागि के गर्नु पर्ने!

9 यदि तिनी पर्खाल हुँदी हुन त
तिनको वरिपरी चाँदी मोरेर चिटिक्क पार्ने थियौं,
यदि तिनी ढोका हुँदी हो त
हामीले देवदास्को फल्याकले वरिपरी बार्ने थियौं।

तिनले आफ्ना दाज्यहरूलाई उत्तर दिन्छिन्

10 म एउटा पर्खाल हुँ,
मेरा स्तनहरू धरहराहरू जस्तै छन्।
म उसको निम्ति एउटा सुरक्षाको अनुभव गर्ने भएकी छु।

उनी भन्छन्

11 बाल-हमनमा सुलेमानको एउटा दाखको बगैँचा थियो,
तिनले आफ्नो बगैँचा रखवालहरू दिए,
र प्रत्येक रखवालले
1,000 चाँदीको शेकेल बराबरको दाख ल्याउनु पर्थ्यो।

12 सुलेमान! तिमी आफ्नो 1,000 शेकेल राष्ट्र सक्छौ।
प्रत्येक रखवालालाई 200 शेकेल देऊ उसले तिम्रो लागि ल्याएको दाखको सट्टामा!
तर म मेरो आफ्नै दाखबारीको दाख राख्छु। मेरो अधिको यो दाखबारी मेरो आफ्नै हो।

उनी झीलाई भन्छन्

13 बगैँचामा तिमी नै बस,
सार्थीहरू तिम्रो आवाज सुनिरहेका छन्,
तिमी मलाई पनि सुन्न देऊ।

तिनी ऊसित बोल्छिन्

14 हे प्रियतम, चाँडो गर्नु होस्।
अब सुगन्धित मसालाको पर्वतमा तपाईं हरिण अथवा मृगका पाठा जस्तै हुनु होस्।

* 8:7: के कसैले ... हुन्छ र? "कसैले आफ्नो प्रेमको खातिर आफ्नोमा भएको सबै त्याग भने ऊ महामूर्ख बनिन्छ?"

यशैयाको पुस्तक

1 यो अमोसको छोरो यशैयाको दर्शन हो। जुन कुराहरू यहूदा र यस्शलेममा हुन आउने थिए। परमेश्वरले ती कुराहरू यशैयालाई देखाउनु भयो। यशैयाले ती दर्शनहरू उज्जियाह योतम, आहाज अनि हिजकियाह यहूदाका राजाहरू भएका समयमा देखे।

आफना मानिसहरू विस्तृ परमेश्वरको मुझ

2 हे, आकाश र पृथ्वी, परमप्रभुको कुरालाई ध्यान लगाएर सुन! परमप्रभु यो भन्नु हुन्छ:

“मैले मेरा नानीहरूलाई पालन-पोषण गरेँ, मैले तिनीहरूलाई हर्काएँ, बढाएँ
तर तिनीहरू नै मेरो विरोधी भए।

3 गोस्ले आफ्नो मालिकलाई चिन्छ

अनि गधा आफ्नो स्वामीले दाना दिने ढुङ्गा* कहाँ छ जान्दछ।

तर इस्त्राएलका मानिसहरूले मलाई चिन्दैनन्।

मैरे मानिसहरूले मलाई बुझ्दैनन्।”

4 इस्त्राएल राष्ट्र नै दोष पूर्णछ। यो दोष मानिसहरूले बोक्नु पर्ने गह्रौं भारी जस्तो छ। ती मानिसहरू पापी परिवारहरूबाट जन्मिएका दुष्ट नानीहरू हुन्। तिनीहरूले परमप्रभुलाई छोडे। तिनीहरूले इस्त्राएलका पवित्र परमप्रभुको अपमान गरे। तिनीहरूले उहाँलाई त्यागे र उहाँलाई विदेशी जस्तो व्यवहार गरे।

5 परमेश्वर भन्छहुन्छ, “मैले तिमीहरूलाई किन दण्ड दिइरहनु? मैले तिमीहरूलाई दण्ड दिएँ तर तिमीहरू बढ्दिएनौ अथवा सचेत भएनौ। तिमीहरू अझै मेरो विरोधमा अट्टेरी भइरह्यौ। अहिले मन र हृदय दुवै नै अस्वास्थ्य छ।

6 तिमीहरूका पैतालादेखी टुप्पी सम्म, शरीरको प्रत्येक अङ्गमा चोट चोट र पीठि-पीडाहरू मात्र छन्। तिमीहरूले आफ्ना पिडाहरूको ध्यानै गरेका छैनौ। तिमीहरूका घाउहरू न त सफा गरिएकाछन् न त पुरिएका छन्।”

7 तिमीहरूको देश विध्वंस भएको छ। तिमीहरूका शहरहरू आगोले जलिसकेका छन्। तिम्ना शत्रुहरूले तिमीहरूको जग्गा-जमीन लगिसकेको छ। तिमीहरूको जग्गा-जमीन सेनाहरूद्वारा ध्वस्त पारिएको एउटा देश जस्तो छ।

8 सियोनकी छोरी अहिले दाख बारीहरूमा छोडिएको रिक्तो पाल जस्तै भएकी छे। ऊ काँक्रा बारीहरूमा छोडिएको एक पुरानो छोप्रा जस्तो छ। शत्रुहरूद्वारा परास्त भएको शहर जस्तो छ।

9 यो सत्य हो सेनाहरूका परमप्रभुले हाम्रा निम्ति केही मानिसहरूलाई अझ बाँच्ने अनुमति दिनु पर्छ। हामी सोदोम र गमोरा शहरहरू जस्तै पूर्ण रूपमा ध्वस्त भएका छैनौ।

10 हे सोदोमका शासकहरू परमप्रभुको सन्देश ध्यान दिएर सुन! गमोराका मानिसहरू परमेश्वरका उपदेशहरू ध्यान दिएर सुन!

11 परमेश्वर भन्छहुन्छ, “तिमीहरू किन मलाई यस्ता बलिहरू दिइरहेकाछौ? मसित तिमीहरूले बलि चढाएका बाख्राहरू, सौँढे र भेडाको बोसो चाहिएको भन्दा अधिक थियो। म यिनीहरूमा आनन्द लिदिँ।

12 जब तिमीहरू मसंग भेट्न आयौ, तिमीहरूले मेरो आँगनको सबै चीजहरू कुल्च्ये आयौ। तिमीहरूलाई त्यसो गर्न कसले भन्यो?

13 “व्यर्थको बलिहरू अब मकहाँ नल्याओ। जुन धूप तिमीहरू मलाई चढाउछौ, त्यो म घृणा गर्छु। औसी, विश्रामको दिन र पवित्र दिनहरूमा भएको तिमीहरूका समारोह म सहन सक्तिर्न। तिमीहरूले पवित्र सभामा गरिरहेका दुष्ट कामहरू म घृणा गर्छु।

14 मेरा सम्पूर्ण हृदयबाटै तिमीहरूले गरेका मासिक सभा र महासभाहरू म घृणा गर्छु। ती सभाहरू मेरा निम्ति अत्यन्त बोझ भएका छन्। अनि म ती भारीहरू बोकेर थाकि सकेकोछु।

15 “तिमीहरू मलाई प्रार्थना गर्न आफ्ना हातहरू उचाल्ने छौ, तर म तिमीहरू तर्फ हेर्न पनि अस्वीकार गर्नेछु। तिमीहरू धेरै भन्दा धेरै प्रार्थनाहरू गर्नेछौ, तर म सुन्नलाई अस्वीकार गर्नेछु। किन? किनभने तिमीहरूका हातहरू रगतले मुछिएका छन्।

* 1:3: ढुङ्गा वास्तुलाई कुँडो पकाएर दिने ठाउँ (काठलाई खोपेर बनाएको खोक्रो साधन)।

16 “आफु स्वयंलाई धोई-पखाल। आफु स्वयंलाई शुद्ध बनाऊ। आफूले गरिरहेको नराम्रा कामहरूलाई रोक म त्यस्ता नराम्रा कामहरू हेर्न चाँहिदिन गल्ती काम नगर!

17 राम्रो कामहरू गर्न सिक। अरू मानिसहरूप्रति स्वच्छ बन्। ती मानिसहरूलाई दण्ड देऊ जसले दुःख पैदा गर्छ। ती नानीहरूलाई साथ देऊ जसका आमा-बाबुहरू छैनन्। ती आइमाईहरूलाई समर्थन गर जसका लोग्नेहरू पहिल्यै मरिसकेका छन्।”

18 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “आऊ, ती कुराहरूमा चर्चा गरौं। तिमीहरूका पापहरू सिंदूर जस्ता राता छन्, तर तिनीहरू पखालेर पर्याकन सकिन्छ र तिमीहरू हिउँ जस्ता सेतो हुनेछौ। तिमीहरूका पापहरू चहकिलो राता छन्, तर तिमीहरू ऊन जस्तो सेतो हुन सक्छौ।

19 “मैले भनेका कुराहरूमा तिमीहरूले ध्यान दियौ भने तिमीहरूले यस ठाउँबाट असल कुराहरू पाउनेछौ।

20 ध्यान दिएनौ भने, तिमीहरू मेरो विरोधी हुनेछौ। अनि तिम्रा शत्रुहरूले तिमीहरूलाई नाश गर्नेछन्।”

परमप्रभु स्वयंले ती कुराहरू भन्नुभयो।

परमप्रभुप्रति यरूशलेम निष्ठावान छैन

21 परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “यरूशलेमलाई हेर! ऊ यस्तो शहर थिई जसले मलाई भरोसा गरी अनि मेरो अनुसरण गरी। के कारण थियो एक वेश्या हुन बाध्य भई अहिले मलाई फछ्याउँदिन। यरूशलेमको न्याय गरीनेछ। यरूशलेमका बासिन्दाहरू परमेश्वरले मन पराउनु हुने बाटोमा हिँड्नु पर्छ। तर अहिले त्यहाँ हत्याराहरू मात्र बस्छन्।

22 “तिम्रो धार्मिकता मूल्यहीन भएको छ। तिम्रो दाखरसमा पानी मिसाएको छ। अब यो रसहीन भएको छ।

23 तिमीहरूका शासकहरू विद्रोही अनि चोरका मित्रहरू भएका छन्। तिमीहरूका सम्पूर्ण अधिकारीहरूले घस माग्दछन्- तिनीहरूले नराम्रा कामहरू गरेर पैसा लिन्छन्। तिम्रा सम्पूर्ण अधिकारीहरूले मानिसहरूलाई ठगेर ज्याला लिन्छन्। आमा-बाबु नभएका टुहुरा-टुहुरीहरूलाई तिम्रा अधिकारीहरूले सहयोग गर्ने प्रयास गर्दैनन्। तिनीहरूले विधवाहरूका गुनासोलाई पनि ध्यानै दिँदैनन्।”

24 ती सबै कुराहरूले गर्दा-मालिक, सेनाहरूका परमप्रभु इझाएलका शक्तिशाली परमपवित्र परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “म तिमीहरूलाई दण्ड दिनेछु। मेरो शत्रुहरू तिमीहरू मेरो लागि अब उप्रान्त दुःखका कारण हुने छैनौ,

25 चाँदी टल्काउनलाई मानिसहरूले खरानी† प्रयोग गर्दछ। त्यस्तै प्रकारले म तिमीहरूका सम्पूर्ण गल्ती कार्यहरू साफ गरिदिने छु। म तिमीहरूबाट सम्पूर्ण मूल्यहीन कुराहरू निकाली दिनेछु।

26 न्यायकर्ताहरूलाई म पहिले जस्तै फर्काई ल्याउनेछु। तिमीहरूका सल्लाहकारहरू जस्तो तिमीहरूसंग धेरै पहिला थिए त्यस्तै हुनेछन्। त्यसपछि तिमीहरूले भन्नेछौ ‘असल र विश्वासयोग्य शहर।’”

27 सियोन परमप्रभुको न्यायद्वारा उद्धार हुनेछ अनि जो उहाँकहाँ फर्कन्छ तिनीहरूलाई उहाँको धार्मिकताले उद्धार गरिनेछ।

28 तर सम्पूर्ण अपराधीहरू र पापीहरू नष्ट हुनेछन्। (परमप्रभुलाई नपछ्याउने मानिसहरू ती हुन्।)

29 भविष्यमा मानिसहरू जसले फलौटका स्खहरू‡ र विशेष बगैँचाहरू§ पूजनलाई रोजे उनीहरू लज्जित हुनेछन्।

30 यस्तो घटना हुने नै छ किनभने तिमीहरू फलौटका पातहरू ओइलिएर मेरो जस्तै हो। तिमीहरू पानी बिना सुक्दै गएको बगैँचा जस्तै हो।

31 शक्तिशाली मानिसहरू जड्गलमा सुकेका मसिना दाउराहरू जस्तै हुनेछन्। अनि जुन कुराहरू ती मानिसहरूले गर्नेछन् त्यो एक झिल्ला जस्तो हुनेछ जसले आगो लगाउनेछ। ती शक्तिशाली मानिसहरू र तिनीहरूले गरेका कार्यहरू सबै त्यही आगोमा डढेर भस्म हुनेछन् अनि कसैले पनि त्यो आगो निभाउन सक्ने छैन।

2

1 आमोसको छोरो यशैयाले यहूदा र यरूशलेमको विषयमा यो सन्देश देखे।

2 अन्तिम दिनहरूमा परमप्रभुको मन्दिर,
सबै पर्वतहरू भन्दा उच्चमा हुनेछ।

यो सबै पहाडहरू भन्दा-माथि हुनेछ।

सबै जातिहरू त्यहाँ ओइरो लाग्नेछन्।

† 1:25: खरानी खरानीलाई हिब्रामा “वारनिस्” पनि भनिन्छ। त्यसबेला वारनिस् (ओथ) थिएन र आगोको खरानी नै चलाइन्थ्यो। ‡ 1:29: भविष्यमा ... स्खहरू को अर्थ एक “तेरेस” कौडिकौंटा र चोप भएको एक प्रकारको माडीफल वा मायाफलको स्ख हो। § 1:29: विशेष बगैँचाहरू यसको अर्थ त्यो बगैँचा हो जहाँ मानिसहरूले झुठा देवताहरूको आरधना गर्छन्।

3 धैरे मानिसहरू त्यहाँ जानेछन्। तिनीहरूले भन्नेछन्
 “आऊ! हामीमाथि परमप्रभुको पर्वत सम्म जाऊं,
 माथि याकूबको परमेश्वरको मन्दिरमा।
 अनि परमेश्वरले हामीलाई जीउने विषयमा शिक्षा दिनु हुनेछ।
 अनि हामीले उहाँलाई पछ्याउनेछौं।”

परमेश्वरका उपदेशहरू-परमप्रभुको अनि सन्देश यरूशलेम अन्तर्गत सियोन पर्वतमा हुनेछ
 र सम्पूर्ण संसारभरि नै फैलिएर जानेछ।

4 त्यसपछि परमेश्वर नै सबै जातिहरूकालागि न्यायाधिश हुनुहुनेछ।
 उहाँले विवादका कुराहरू मानिसहरूकै लागि अन्त गर्नुहुनेछ।
 ती मानिसहरूले लडाइँ गर्ने आफ्ना हात-हतियारहरू बन्द गर्नुहुनेछ।
 तिनीहरूले आफ्ना तरवारबाट हलोको फाली बनाउनेछन्।
 अनि तिनीहरूका आफ्ना चलाउने भालाहरूबाट घाँस काट्ने हँसिया बनाउनेछन्।
 मानिसहरू एक अर्कोको विरुद्धमा लडाइँ लड्न छाड्ने छन्।
 मानिसहरूले फेरि कहिल्यै पनि युद्धकालागि तालिम लिने छैनन्।

5 याकूबको सन्तानहरू, तिमीहरूले परमप्रभुलाई पछ्याउनु नै पर्छ।

6 म तिमीलाई यो भन्छु किनभने तिमीले आफ्ना सन्तानहरू छोड्यौ। तिम्रा मानिसहरू पूर्वका मानिसहरू जस्तो भूल विचारले
 भरिएकाछन्। तिम्रा मानिसहरू पलिशतीहरूले जस्तै भविष्यवाणी गर्ने चेष्टा गर्दछन्। तिम्रा मानिसहरूले विदेशी विचार सम्पूर्ण
 रूपले स्वीकार गरिरहेका छन्।

7 अन्य देश भन्दा तिमीहरूको देश सुन र चाँदीले भरिएको छ। त्यहाँ धेरै भन्दा धेरै राजकोषहरू छन्। तिमीहरूका देश
 घोडाहरूले भरिएका छन्। त्यहाँ अनगन्ती रथहरू छन्।

8 तिनीहरूको देश मूर्तिहरूले भरिएका छन्। त्यहाँ तिनीहरूले मूर्तिहरू बनाएर नै पुज्दछन्।

9 मानिसहरू तुच्छ भन्दा पनि तुच्छ बनिए। मानिसहरू अत्यन्त नीच भए। परमेश्वर निःसन्देह तपाईंले तिनीहरूलाई क्षमा
 दिनु हुने छैन?

10 जाऊ मैलो-हिलोमा लुक, गुफा-कन्दरा तिर लुक! तिमीहरू परमप्रभुबाट डराउनु पर्नेछ र उहाँको महामहिम-शक्तिबाट
 लक्नु पर्नेछ।

11 घमण्डी मानिसहरू घमण्ड गर्न छोड। ती घमण्डी मानिसहरू लाजले आफै आफ्नो नजरबाट खसेछन्। त्यसबेला,
 परमप्रभु मात्र उच्च हुनुहुनेछ।

12 परमप्रभुसंग एक त्यस्तो दिनको योजना छ। त्यस खास दिनमा परमप्रभुले ती घमण्डी र सेखी गर्ने मानिसहरूलाई दण्ड
 दिनुहुनेछ। तब ती घमण्डी मानिसहरूको महत्व रहने छैन।

13 ती घमण्डीहरू लबानोनका देवदारूको अग्ला रूखहरू जस्ता हुन्। तिनीहरू बाशानका फलौट जस्ता हुन्। तर परमेश्वरले
 तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ।

14 ती घमण्डी मानिसहरू अग्ला पर्वतहरू र उच्च पहाडहरू जस्ता हुन्।

15 ती घमण्डी मानिसहरू अग्लो धरहरा र दरिलो पर्खालहरू जस्तै हुन्। तर परमेश्वरले तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहुने छ।

16 ती घमण्डीहरू तशींशको विशाल जहाजहरू जस्तै हुन्। ती जहाजहरू बहुमूल्य सामानहरूले भरिएको छन्। तथापि
 परमेश्वरले ती घमण्डी मानिसहरूलाई दण्ड दिनु हुनेछ।

17 तब मानिसहरू घमण्डी हुन छोड्नेछन्। ती मानिसहरू जो घमण्डी छन्, तिनीहरूको घमण्ड माटोमा मिल्नेछ। त्यस
 बेला, परमप्रभु मात्र सबै भन्दा उच्च हुनुहुनेछ।

18 सम्पूर्ण मूर्तिहरू हराएर जानेछन्।

19 मानिसहरू ओडारहरू र पृथ्वीका चेपचापमा लुक्ने छन्। मानिसहरू परमप्रभु र उहाँको महामहिम शक्तिबाट डराउनेछन्।
 यो घटना त्यतिबेला घट्ने छ जब परमप्रभुले पृथ्वीलाई थर्काउन उभिनु हुन्छ।

20 त्यतिबेला मानिसहरूले आफ्ना सुन र चाँदीका मूर्तिहरू फ्याँकि दिनेछन्। ती मूर्तिहरू मानिसहरूले पुज्न सक्नु भन्ने
 उनीहरूले नै बनाएका थिए। मानिसहरूले ती मूर्तिहरू पृथ्वीका प्वालहरूमा फ्याँकिदिनेछन् जहाँ चमेराहरू र छुचुन्दा बस्छन्।

21 त्यसपछि मानिसहरू चट्टानका-कन्दरातिर लुक्नेछन्। तिनीहरू परमप्रभु र उहाँका महान शक्तिबाट भयभीत भएर त्यसो
 गर्नेछन्। यो त्यतिबेला घट्ने छ जब परमप्रभुले पृथ्वीलाई थर्कर कमाउन उठ्नु हुनेछ।

22 तिमीहरूले आफूलाई जोगाउन अन्य मानिसहरूमा भरोसा नगर। तिनीहरू मानिसहरू मात्र हुन-जो मर्दछन्। यसकारण तिमीहरूले उनीहरूलाई परमप्रभु जस्तै प्रभावशाली हुन्छन् भनेर नठाने पनि हुन्छ।

3

1 मैले तिमीहरूलाई भन्दै गरेको कुराहरू बुझ। परमेश्वर, सेनाहरूका परमप्रभुले, यरूशलेम र यहूदाको भर गर्ने सबै थोकहरू लैजानु हुनेछ। परमेश्वरले सबै भोजन र पानी पनि लैजानु हुनेछ।

2 परमेश्वरले सबै वीरहरू र महान सिपाहीहरू लैजानु हुनेछ। परमेश्वरले सबै न्यायकर्ताहरू, अगमवक्ताहरू, जोखना हेर्ने मानिसहरू र बूढा-प्रधानहरू सबैलाई नै लैजानु हुनेछ।

3 परमेश्वरले सैन्य अधिकारीहरू र सरकारी अधिकारीहरू लैजानु हुनेछ। परमेश्वरले कुशल कारीगरहरू र चलाख जादूगर जसले भविष्य बताउने प्रयास गर्दछ तिनीहरूलाई पनि लैजानु हुन्छ।

4 परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “म जवान युवाहरूलाई तिमीहरूका मार्ग दर्शक बनाउनेछु।

5 प्रत्येक मानिस अर्को मानिसको विरोधी हुनेछ। यसर्थ सबै जन नै पिरोलिनेछन्। युवाहरूले ठूला बडाहरूको आदर गर्ने छैनन्। साधारण मानिसहरूले महत्वपूर्ण मानिसहरूको विश्वास गर्ने छैनन्।”

6 त्यसबेला, एकजना मानिसले आफ्नै परिवारको कुनै भाइलाई समात्रेछ। त्यस मानिसले आफ्नो भाइलाई भन्दछ, “तिमीसंग एउटा कोट छ, यसैले तिमी हाम्रो अगुवा हुनेछौ। तिमी यी सबै विनाशको अगुवा हुनेछौ।”

7 तर त्यो भाइले भन्दछ, “म तिमीलाई साथ दिन सकिनेँ। घरमा मसंग प्रशस्त भोजन र लुगाहरू छैनन्। तिमी मलाई तिमीहरूका अगुवा नबनाऊ।”

8 यस्तो घटना हुनेछ किनभने यरूशलेमले ठक्कर खाएको छ र साथै गल्ती काम गरेको छ। यहूदाको पतन भयो अनि परमेश्वरलाई पछ्याउन छोडे। जुन कामहरू तिनीहरूले गर्छन अनि भन्छन तिनीहरू परमप्रभुको विरुद्धमा हुन्छन्। परमेश्वरको महिमाय आँखहरूले ती सबै कुराहरू छर्लङ्ग देख्नु हुन्छ।

9 मानिसहरूका अनुहारहरूले बताउँछन कि तिनीहरू आफ्नो गल्ती कार्यहरूको लागि दोषी छन्। अनि तिनीहरू आफ्नो पापकर्ममा अंहकार गर्दछन्। तिनीहरू सदोमका मानिसहरू जस्तै छन्। तिनीहरू आफ्ना पापहरू कसैले देख्ला भनेर प्रदर्शन गर्दैनन्। यो उनीहरूका लागि अत्यन्त हानीकारक हुनेछ। तिनीहरू आफैले स्वयंमा बढी दुःखहरू ल्याएका छन्।

10 धर्मी मानिसहरूलाई भन, तिनीहरूको लागि राम्रो कुराहरू हुनेछन्। तिनीहरूले गरेको राम्रो कार्यको लागि पुरस्कार पाउँछन्।

11 तर दुष्ट मानिसहरूका लागि यो एकदम अनिष्ट हुनेछ। एकदमै ठूलो दुःख-कष्टहरू उनीहरूमा आइपर्नेछ। तिनीहरूले गरेको जति पनि गल्ती कर्महरूको लागि दण्ड पाउनेछन्।

12 युवाहरूले मेरा मानिसहरूलाई परास्त गर्नेछन्। स्त्रीहरूले मेरो मानिसहरूमाथि शासन गर्नेछन्।

मेरा मानिसहरू, तिम्नो मार्ग दर्शकहरूले तिमीहरूलाई गल्ती बाटो डोर्याउनेछन्। तिनीहरूले सुमार्गबाट तिमीहरूलाई फर्काउनेछन्।

आफ्ना मानिसहरूप्रति परमेश्वरको निर्णय

13 मानिसहरूको न्याय गर्नकोलागि परमप्रभु खडा हुनुहुन्छ।

14 परमेश्वरले ती बूढा-प्रधानहरू र अगुवाहरूका विरुद्धमा उनीहरूका कुकर्मकोलागि आफ्नो न्याय दिनुहुनेछ।

परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूले दाखबारीहरू जलायो। तिमीहरूले गरीब मानिसहरूका धन-सम्पत्ति लुट्यौ जो अहिले सम्म तिमीहरूको घर-घरमा छँदैछ।

15 मेरा मानिसहरूलाई यसरी दुःख कष्ट दिनु भनेर तिमीहरूलाई कसले अधिकार दियो? ती गरीब मानिसहरूमाथि थिचोमीचो गर्नु भनेर कसले अधिकार दियो?” मेरो मालिक, सेनाहरूका परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो।

16 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “सियोनका स्त्रीहरू अत्यन्त अहंकारी भएका छन्। तिनीहरू शिर ठाडो पारेर वरिपरि हिडिरहन्छन्, मानौ अरू भन्दा तिनीहरू असल हुन्। ती स्त्रीहरू आँखाहरू झिम्काउँदै हिँडिरहन्छन्। तिनीहरू आफ्ना पायलहरू झन्काउँदै स्वाङ्ग पारेर वरिपरि नाँच्दै घुमिहिँड्छन्।”

17 मेरा मालिकले ती स्त्रीहरूका टाउकोमा लुँते लुँतो भरिदिनु हुनेछ। सियोनका ती स्त्रीहरूका सबै केशहरू झर्नेछन्।

18 त्यस बेला परमप्रभुले तिनीहरूको घमण्डको सबै थोक, सुन्दर कल्लीहरू, सूर्य र चन्द्रमा जस्तै देखिने कण्ठहार लैजानु हुनेछ।

19 कुण्डलहरू, चुराहरू, घुम्टोहरू,

20 दोपट्टाहरू, पायलहरू, पटुका, कल्ली, अतरका बोटलहरू अनि जन्तरहरू,

- 21 छाप औठीहरू र नाकका मुन्दी,
 22 दामी पोषाकहरू, टोपीहरू शालहरू र थैलीहरू,
 23 ऐनाहरू, मलमलका पोषाकहरू, फेटाहरू, र लामा शलहरू।
 24 ती स्त्रीहरूले अब सगन्धको सट्टामा दुर्गन्ध पाउनेछन्। अहिले तिनीहरूले पटुका बाँधेकाछन् तर त्यस समयमा तिनीहरूले डोरी बाँध्ने छन। अहिले तिनीहरूको केश सुहाउदो पारेर बाटेकाछन् तर त्यस समयमा केश खौरेर एउटा केश सम्म टाउकोमा हुनेछेन। अहिले तिनीहरूसँग आर्कषक पहिरन छ तर त्यस समयमा तिनीहरूले शोक मनाउने पहिरन लाउनेछन्। अहिले तिनीहरूका अनुहारमा सुन्दर चिन्हहरू छन्। तर त्यस समयमा त्यहाँ अर्कै दागहरू हुनेछन्। ती दागहरू डामेका दागहरू हुनेछन्।
 25 त्यतिबेला, तिमीहरूका पुरुष जातिहरू तरवारहरूद्वारा मारिनेछन्। तिमीहरूका वीरहरू युद्धमा मर्ने छन्।
 26 त्यहाँ स्वाई र उदासीनता छाउनेछ। शहरको प्रवेशद्वारको सभाहरूमा स्नु पर्दछ। यस्शलेम चोरहरू र डाकूहरूबाट सबै थोकहरू लुटिएर खाली हात बसेकी स्त्री जस्तै हुनेछे। उसले त्यस बेला भईमा बसेर विलाप गर्छे।

4

- 1 त्यतिबेला, सातजना स्त्रीहरूले एकजना पुरुषलाई समात्रे छन। तिनीहरूले भन्ने छन, “हामी खानलाई आफ्नै रोटी बनाउने छौं। अनि लगाउनलाई आफ्नै लगा बनाउने छौं। हामी यी सम्पूर्ण कुराहरू आफ्नै निम्ति गरिरहेका छौं यदि तिमी हामीहरूसँग विवाह गर्छौं भने तिम्रो नाउँ जान्न पाउँ। दया गरेर, हाम्रा अपमान हटाई देऊ।”
 2 त्यस समयमा, परमप्रभुको होंगो (यह्दा) सुन्दर र गौरवपूर्ण हुनेछ। अझै इस्त्राएलमा बसोबास गर्ने मानिसहरू धर्तीमा उज्जिएका वस्तुहरू देखेर गँवित हुनेछन्।
 3 त्यतिबेला अझ सियोन र यस्शलेममा बसिरहेका मानिसहरू सबैले पवित्र मानिसहरू भनी मान्नेछन्। यी नाउँहरू खास सूचीमा दर्ता भएका मानिसहरूका निम्ति हुनेछ; सूचीमा दर्ता भएका मानिसलाई सधैं बसे अनुमति दिइनेछ।
 4 परमप्रभुले सियोनका स्त्रीहरूको रगत धोई दिनुहुनेछ। परमप्रभुले यस्शलेमबाट सबै रगत धोई पखाली* दिनुहुनेछ। परमेश्वरले न्यायिक स्वभाव प्रयोग गरी निष्पक्ष न्याय गर्नुहुनेछ। अनि उहाँको अग्नि स्वभावले सम्पूर्ण कुराहरू शुद्ध पार्नु हुनेछ।
 5 तब परमप्रभुले प्रमाण गर्नुहुनेछ कि उहाँ आफ्ना मानिसहरूसँगै हुनहुन्छ। परमेश्वरले दिनभरि धुवॉले भरिएको बादल बनाउनु हुनेछ। अनि रातभरि बल्दै गरेको आगोको ज्वाला उज्ज्वल बनाउनु हुनेछ। यी प्रमाणहरू सियोन पर्वतमाथि प्रत्येकमा अनि तिनीहरूको सबै सभाहरूमाथि हुनेछन्। प्रत्येकमाथि सुरक्षाको घेरा हुनेछ।
 6 यो सुरक्षाको ठाउँ हुनेछ। त्यस व्यवस्थाले मानिसहरूलाई घामको तापबाट जोगाउने छ। त्यो व्यवस्थाले प्रत्येक बाढी र बर्षाबाट मानिसहरूलाई लुकाउने ठाउँ हुनेछ।

5

इस्त्राएल, परमेश्वरको दाख बारी हो

- 1 अब, म मेरा साथीहरूकालागि गीत गाउनेछु। यो गीत उनीहरूका दाख बारीको विषयमा छ।
 मेरा मित्रको अत्यन्त समृद्ध
 दाखबारी थियो।
 2 मेरा मित्रले खेत खने अनि सफा पारे।
 उनले त्यहाँ राम्रो अङ्गुरको बोट रोपे।
 उनले खेतको माझमा एउटा मचान
 अनि एउटा कोल निर्माण गरे।
 तब उनले त्यहाँ अङ्गुरको राम्रो फसलको आशा गरे।
 तर त्यहाँ नराम्रा अङ्गुरहरू मात्र फल्यो।
 3 यसकारण परमेश्वरले भन्नुभयो: “यस्शलेममा बसे मानिसहरू अनि यह्दाका मानिसहरू,
 म अनि मेरो दाखबारीको विषयमा सोच।
 4 मेरो दाखबारीकोलागि म अझ के गर्न सक्थेँ र?”

* 4:4: रगत धोई पखाली नारी जातीको मासिक रजस्वला भए पश्चात् मनाइने एक दिन। त्यसपछि मात्र लोभे स्वासी सँगै बस्न वा शारिरीक सम्बन्ध राख्नसक्छन्।

मैले सबै कुरा गरे।

मैले असल दाखको उब्जनी हुन्छ भन्ने आशा गरेको थिएँ
तर त्यहाँ सबै नराम्रा उब्जाऊ भयो
किन त्यस्तो भयो?

5 “अब म तिमीहरूलाई भन्दछु,
म मेरो अङ्गारको बगैचालाई के गर्नेछु।

म सबै बारहरू उखेल्नेछु।
अनि तिनीहरूलाई जलाउनेछु।
म ढुङ्गाका पर्खालहरू भत्काउने छु
अनि ती ढुङ्गाहरूमाथि हिँड्नेछु।

6 म मेरो दाखबारीलाई रित्तो मैदान पारिदिनेछु।
कसैले पनि बिस्वाहरूको ख्याल गर्ने छैन।
कसैले पनि खेतमा काम गर्ने छैन।

त्यहाँ बेकामको झार-काँडाहरू मात्र उम्रनेछन्।
म बादललाई पृथ्वीमा पानी नपार भनेर आज्ञा दिनेछु।”

7 सेनाहरूका परमप्रभुमा भएको दाखबारी इस्राएल घरानाका सम्पत्ति हो। अनि दाखको होंगा-बिस्बालाई परमप्रभुले प्रेम गर्नुहुन्छ-त्यो यहदाको मानिस हो।

परमप्रभुले न्यायको आशा गर्नुभयो,
तर त्यहाँ हत्याहरू मात्र भए।
परमप्रभुले धार्मिकताको आशा गर्नुभयो,
तर त्यहाँ नराम्रा व्यवहार भएका मानिसहरूबाट कोलाहल मात्र थियो।

8 तिमीहरू एकदमै नजिक-नजिकमा बस्छौ। कही कसैको लागि केही जग्गा नराखी घरहरू बनाउँछौ। तर परमप्रभुले जब तिमीहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ तब तिमीहरूलाई एकलो पार्नु हुनेछ। सम्पूर्ण भूमिमा तिमीहरूमात्र रहनेछौ।

9 सेनाहरूका परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो र मैले सुने, “अब त्यहाँ धेरै घरहरू छन्। तर म प्रतिज्ञा गर्छु कि ती सबै घरहरू ध्वंस हुनेछन्। त्यहाँ सुन्दर र ठूला-ठूला घरहरू होलान् तर सबै रिता हुनेछन्।

10 त्यसबेला दश बीघा जमिनबाट अलिकति मात्र दाखरस बनिने छ। अनि धेरै बोरा बीउहरूबाट अलिकति मात्र अन्न उब्जनेछ।”

11 तिमीहरू बिहानै उठ्ने छौ र पिउनलाई मघ खोज्ने छौ। दाखरस लिएर मातेकोले गर्दा तिमीहरू राती अबेर सम्म जागा रहन्छौ।

12 तिमीहरू मातेर संगीतमय सामग्रीहरू जस्तै विणा, ढोलक, खैजडी, सारङ्गी, बाँसुरी र मघ लिएर उत्सव मनाउँछौ। अनि परमप्रभुले गर्नु भएका कुराहरू तिमीहरू वास्ता गर्दैनौ। परमप्रभुका हातले धेरै भन्दा धेरै चीजहरू बनाउनु भयो तर तिमीहरूले त्यतापट्टि ध्यान दिनुनौ। यसकारण यो तिमीहरूकालागि अशुभ हुनेछ।

13 परमप्रभु भन्दछन्, “मेरा मानिसहरू पक्का उपर्नेछन् अनि लगिनेछन् किन? किनभने तिनीहरूले मलाई राम्ररी चिनेनन्। अहिले इस्राएलमा भएका कतिपय मानिसहरू मुख्य छन्। तिनीहरू आफ्ना विलासी जीवनमा सुखी छन्। तर ती सबै महान मानिसहरूलाई भोक प्यासले अत्यन्त सताइनेछन्।

14 तब तिनीहरू मर्नेछन् र पातालमा जानेछन् सियोलले, तिनीहरूले धेरै-धेरै मानिसहरू भेट्नेछन्। चिहानले आफ्नो ठूलो मुख उघारेर बसेको छ। अनि सबै मानिस सियोल भित्र जानेछन्।”

15 ती मानिसहरू नम्र हुनेछन्। ती ठूला मानिसहरूले शिर झुकाउनेछन् अनि भुँइतिर हेर्नेछन्।

16 सेनाहरूका परमप्रभुले निष्पक्ष न्याय गर्नु हुनेछ, र मानिसहरूले उहाँ कति महान हुन्छन् भनेर थाहा पाउने छन्। पवित्र परमेश्वरले जुन सही कुराहरू छन् त्यही काम गर्नुहुनेछ, र मानिसहरूले उहाँलाई सम्मान गर्नेछन्।

17 परमेश्वरले इस्राएलका मानिसहरूलाई देश छोडेर जान बाध्य पार्नुहुनेछ; त्यो स्थान खाली हुनेछ। भेडाहरू जहाँ इच्छा लाग्दछ त्यही गएर बस्ने छन्। त्यसका पाठाहरू त्यही ठाँउमा चर्ने छन् जुन ठाउँमा एकपल्ट धनी मानिसहरू थिए।

18 ती मानिसहरूलाई हेर! तिनीहरूले आफ्ना दोष र पापहरू आफ्ना पछाडी त्यसरी तान्दछन् जसरी मानिसहरूले हातेगाडी र डोरीहरू तान्दछन्।

19 ती मानिसहरूले भन्दछन्, “हामी परमप्रभुलाई कामना गर्दछौं कि उहाँले चाहनु भएका कुराहरू चाँडै नै गर्नुन्। तब हामी जान्छौं कि घटना घट्छ। हामी कामना गर्छौं परमप्रभुको योजना चाँडै नै पुरा हुन्छ होला। तब मात्र हामी जान्दछौं उहाँको योजना के हो।”

20 हाय! भन्थौं नराम्रो वस्तुहरू राम्रो हुन अनि राम्रो वस्तुहरू नराम्रो हुन्। तिनीहरू सोच्छन् अँध्यारो उज्यालो हो अनि उज्यालो अँध्यारो हो। तिनीहरू सोच्छन् मीठो तीतो हो अनि तीतो मीठो हो।

21 तिनीहरू हामी चतुर छौं भनी सम्झन्दछन्। तिनीहरू आफूलाई बुद्धिमान ठान्दछन्।

22 ती मानिसहरू दाखरस पिउनमा प्रसिद्ध छन्। तिनीहरू मध मिसाउनमा सिपालु छन्।

23 अनि तिमीहरूले त्यस्ता मानिसहरूलाई पैसा दियो भने उनीहरूले अपराधीलाई क्षमा दिनेछन्। तर तिनीहरूले असल मानिसहरूलाई न्याय गर्न अनुमति दिंदैनन्।

24 तिनीहरूमाथि नराम्रो घटनाहरू घट्नेवाला छ। तिनीहरूका भावी सन्तानहरू पराल र पातहरू आगोले जले जस्तो पूर्णरूपले ध्वंस हुनेछन्। तिनीहरूका भावी सन्तानहरू जैसित मर्नेछन् र धुलो हुनेछन्। तिनीहरूका भावी सन्तानहरू आगोले फूल जलाएर ध्वस्त गरे जस्तो नष्ट हुनेछन् औं खरानी हावामा उडेर जानेछ।

ती मानिसहरूले सेनाहरूका परमप्रभुको व्यवस्थालाई पालन गर्न अस्वीकार गर्नेछन्। ती मानिसहरूले इस्त्राएलका परमपवित्रको सुसमचारलाई निन्दा गरे।

25 यसैले परमप्रभु आफ्ना मानिसहरूसित एकदमै क्रोधित हुनुभएको छ। अनि परमप्रभुले आफ्ना हातहरू उचाउल्नु हुनेछ, अनि तिनीहरूलाई दण्ड दिनु हुनेछ। उहाँ यति क्रोधित हुनु हुनेछ कि पर्वतहरू सम्म काम्नेछन्। मरेका लाशहरू गोरेटोहरूमा फोहोर मैलो जस्तै हुनेछन्। तब पनि परमेश्वर क्रोधित रहनुहुनेछ। उहाँका हातहरू अझै मानिसहरूलाई दण्ड दिन उचालिएकै हुनेछन्।

इस्त्राएलका मानिसहरू परमप्रभुबाट दण्डित

26 हेर! परमेश्वरले पृथ्वीका सबै जातिहरूलाई चिन्ह दिइरहुनु भएको छ। परमेश्वरले झण्डा उठाइरहुनु भएको छ साथै ती टाढा-टाढाका मानिसहरूलाई बोलाउनलाई सुसेली मारु हुँदैछ।

शत्रुहरू टाढा-टाढा ठाउँबाट आइरहेकोछन्। शत्रु छिट्टै देशभित्र पसेछ। तिनीहरू छिटो-छिटो हिंडिरहेका छन्।

27 तिनीहरू कहिल्यै थाक्दैनन् अनि ध्वंस हुँदैनन्। तिनीहरू न त मन्द हुनेछन् न सुत्नेछन्। तिनीहरूको पटुका कहिल्यै खुकुलो हुनेछैन। तिनीहरूको जुताको तुना कहिल्यै चुँडिदैन।

28 शत्रुको काँडहरू तीखा-तीखा छन्। तिनीहरूको सबै धनुहरू हिकाउनलाई तयार छन्। घोडाका खुट्टाहरू ढुङ्गाहरू जतिकै कडा छन्। तिनीहरूका रथका चक्काहरू आँधीबिरी जस्तै उड्नेछन्।

29 शत्रु चिच्याउँछन्, अनि तिनीहरूका चिच्याहट सिंहको गर्जन जस्तै हुनेछ। शत्रुहरू गर्जन्छन् र तिनीहरूसित लाडने मानिसहरूलाई पक्रन्छन्। मानिसहरू तिनीहरूबाट बाँच्न संघर्ष गर्छन्। तर त्यहाँ तिनीहरूलाई बचाउने कोही पनि हुँदैन।

30 यसकारण, सिंह समुद्रका छालहरू जस्तै गर्ज्नेछ। समातिएका मानिसहरू भुँइँतिर हेर्ने गर्दछन् तब त्यहाँ अन्धकार मात्र हुनेछ। सम्पूर्ण प्रकाश बाक्लो कालो बादल जस्तो हुनेछ।

6

परमेश्वरले यशैयालाई अगमवक्ता भनी डाक्नुभयो

1 राजा उज्जियाहको मृत्यु भएको बेला मैले मेरा मालिकलाई देखें। उहाँ एकदम उच्च अनि आश्चर्यचकित सिंहासनमा विराजमान हुनुहुन्थ्यो। उहाँको लामो वज्रले मन्दिर भरिएको थियो।

2 सराफ स्वर्गदूतहरू परमप्रभुको चारैतिर उभिएका थिए। प्रत्येक सराफ स्वर्गदूतका छ-छवटा पखेटाहरू थिए। ती स्वर्गदूतहरूले मुख ढाक्नलाई तिनीहरूको दुइ-दुइवटा पखेटाहरू प्रयोग गरेका थिए। अर्का दुइ-दुइवटा पखेटाहरू तिनीहरूको खुट्टाहरू छोप्नलाई प्रयोग गरेका थिए। अनि तिनीहरूको दुइवटा पखेटाहरू उड्नलाई प्रयोग गरेका थिए।

3 प्रत्येक स्वर्गदूतले एका-अर्कालाई बोलाइरहेका थिए। तिनीहरूले भन्थे, “पवित्र, पवित्र, पवित्र सेनाहरूका परमप्रभु अत्यन्त पवित्र हुनुहुन्छ। सारा पृथ्वी उहाँको महिमाले भरिएको छ।”

4 स्वर्गदूतहरूका आवाजहरू एकदम चर्को थियो। तिनीहरूका आवाजले वरिपरिका दैलोका संघारहरू हल्लिए। तब मन्दिर धूर्वाँले भरिन थाल्यो।

5 म भयभीत भएँ। मैले भनें, “अहँ, होइन! म नाश हुने रहेछु। म परमेश्वरसंग बोलनलाई त्यतिको पवित्र छैन। अनि म त्यस्तै अधर्मी मानिसहरू मात्र बन्दछु। तथापि मैले सेनाहरूका परमप्रभु महाराजाधिराजलाई देखेकोछु।”

6 वेदीमा आगो थियो सराफ स्वर्गदूतहरूमध्ये एकजनाले आगोबाट तातो कोइला निकाल्न चिम्टा प्रयोग गरे। उनले तातो कोइला आफ्नो हातमा राखेर मकहाँ ल्याए।

7 सराफ स्वर्गदूतले तातो कोइलाले मेरो ओठहरू छोए। तब उनले भने, “हेर, यस तातो कोइलाले तिम्रो ओठहरू छोएपछि तिमिले जो गरेका थियो ती सबै हराए। अब तिमि पाप मुक्त भयौ।”

8 त्यसपछि मैले मेरो परमप्रभुको आवाज सुनें। परमप्रभुले भन्नुभयो, “म कसलाई पठाउन सक्छु? हाम्रा निमित्तको जाने?” यसकारण मैले भने, “म यहाँ छु। मलाई पठाउनुहोस्!”

9 तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “जाऊ अनि मानिसहरूलाई यो बताऊ: ‘ध्यानपूर्वक सुन, तर नबुझ! ध्यानपूर्वक हेर, तर नसिक!’”

10 मानिसहरूलाई अल्मलाऊ। मानिसहरूलाई तिनीहरूले सुनेका र देखेका कुराहरू नबुझ्ने तरिकाले बताऊ। यदि तिमिले त्यसो गरेनौ भने, मानिसहरूले देखेका र आफ्ना कानले सुनेका कुराहरू मनमा बुझ्न सक्नेछन्। यदि तिनीहरूले बुझे भने मकहाँ फर्केर आउन सक्छन् र तिनीहरूले पाप माफ हुनेछन्।”

11 तब मैले सोधें, “हे मेरा मालिक, कहिले सम्म मैले त्यसो गर्नु पर्छ?”

परमप्रभुले भन्नुभयो, “यो त्यति बेला सम्म गर्नु जब सम्म शहरहरू ध्वंस हुँदैनन् र मानिसहरूले छोडेर जाँदैनन्। यो त्यति बेला सम्म गर्नु जतिबेला सम्म घरहरूमा मानिसहरू जीवित रहन्छन्। जबसम्म यो देश ध्वंस भएर खाली छोडिदैन तबसम्म तिमिले मैले भने जस्तो गर्नु।”

12 परमप्रभुले मानिसहरूलाई टाढा जाने बनाउनु भयो। भूमिमा विस्तृत क्षेत्रहरू खाली हुनेछ।

13 एक दशांश मानिसहरूलाई मात्र त्यस भूमिमा बस्ने अनुमति दिइनेछ। ती मानिसहरू ध्वंस गरिनु पर्ने भए तापनि परमप्रभुमा फर्कनेछन्। ती मानिसहरू फर्लाटका रूख झै हुनेछन्। जब रूख काटेर ढालिन्छ त्यसको टुटो रहनेछ। यो टुटो विशेष वंशज नै त्यसको टुटो हो।

7

आरामसंग संकट

1 योतामाको छोरो आहाज थिए। योताम उज्जियहको छोरो थिए। रसीन अरामका राजा थिए। रमल्याहको छोरो पेकह* इस्त्राएलका राजा थिए। आहाज यहूदाका राजा भएको बेलामा, रसीन र पेकह यसशलेम विरुद्ध लडाईं लड्न गए। तर तिनीहरू त्यस शहरलाई परास्त गर्न सक्षम भएनन्।

2 दाऊदको परिवारलाई एक समाचार भनियो। समाचार यस्तो थियो, “अरामको सैन्य र एरैमको सैन्य आपसमा सम्मिलित भए। दुवै सैन्यहरूले मिलेर शिविर बसाले।”

जब राजा आहाजले त्यस्तो समाचार सुने, उनी स्वयं र उनका मानिसहरू अत्यन्त डराए। तिनीहरू हावा जोडले लाग्दा वनका रूखहरू हल्लिए जस्तो थर्थराए।

3 तब परमप्रभुले यशैयालाई भन्नुभयो, “तिमी अनि तिम्रो छोरो शार्यासबलाई आहाजकहाँ गएर कुरा गर्नुपर्छ। त्यस ठाउँमा जाऊ जहाँ माथिल्लो पोखरीमा पानी बग्छ। त्यो स्थान धोबीहरूको खेत जाने बाटोमा पर्छ।

4 “आहाजलाई भन, ‘होशियार होऊ तर शान्त हो! नडराऊ। ती दुइ जना मानिसहरूलाई रसीन र रमल्याहको छोरालाई तिम्रीलाई भयभीत पार्न नदेऊ। ती दुइजना बल्दै गरेको लौरो जस्तै हुन्। अतीतमा तिनीहरू बल्दै गरेको तातो थिए। तर अहिले तिनीहरू धुवौं मात्र भएका छन्। रामल्याहको छोरा रसीन र अराम क्रोधित भएका छन्।

5 तिनीहरूले तिम्रो विरुद्ध योजनाहरू तयार पारेका छन्। तिनीहरूले भने:

6 “हामी जानै पर्छ र यहूदाको विरुद्ध लड्नु पर्छ। हामी यहूदालाई हाम्रै निम्ति विभाजन गर्ने छौं। हामी ताबालको छोरोलाई यहूदाको नयाँ राजा बनाउनेछौं।” ”

7 परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ, “तिनीहरूका योजना सफल हुने छैन। यो हुने नै छैन।

8 जबसम्म रसीन दमीशकको शासक हुनेछन् यो कुरा हुने नै छैन। एरैम अहिले एउटा राष्ट्र हो तर 65 वर्षपछि यो राष्ट्र रहने छैन।

9 जबसम्म सामरिया एरैमको राजधानी अनि रमल्याको छोरा यसको शासक रहन्छ तिनीहरूको योजना सफल हुने छैन। यदि तिमिले यो कुरा विश्वास गर्दैनौ भने तब मानिसहरूले तिम्रीलाई विश्वास गर्नेछैनन्।”

* 7:1: रमल्याको छोरो पेकह पेकह उत्ती इस्त्राएलका राजा।

इम्मानुएल-परमेश्वर हामीसंग हुनुहुन्छ

10 त्यसपछि परमप्रभुले आहाजसँग भन्नुभयो।

11 परमप्रभुले भन्नुभयो, “यो कुरा सँच्चो हो भनी प्रमाण गर्नलाई कुनै त्यस्तो एउटा चिन्ह माँग। तिमीले आफ्नो इच्छा अनुसारको चिन्ह माग्न सक्छौ। त्यो चिन्ह सियोल जस्तै गहिरो, अथवा आकाश जतिकै उचाईबाट आउन सक्छ।”

12 तर आहाजले भने, “म प्रमाण गर्नको निम्ति कुनै चिन्ह पनि माग्ने छैन। म परमप्रभुको परीक्षा गर्नेछैन।”

13 तब यशैयाले भने, “हे दाऊदका घराना, ध्यानपूर्वक सुन! तिमीले मानिसहरूका धैर्यलाई जाँच्यौ अनि तिमी्रो लागि यो त्यस्तो प्रमुख कुरा होइन। यसैले अब तिमीले मेरो परमेश्वरको धैर्य जाँच।

14 तर परमेश्वर, मेरो मालिकले, तिमीलाई चिन्ह देखाउनु हुनेछ:

हेर कन्या स्त्री गर्भवती हुनेछ,

र उसले एउटा छोरो जन्माउनेछ,

उसको छोरोको नाउँ इम्मानुएल[†] राखिनेछ।

15 इम्मानुएलले नौनी र मह खानेछ,

राम्रो कुराहरू छान्न र नराम्रो अस्वीकार गर्न ऊ बाँच्नेछ।

16 तर बालक कुन राम्रो र कुन नराम्रो जान्ने हुन अधि नै,

ऐम र आरामको भूमि रित्तो हुनेछ, जो सँग तिमीहरू अहिले डराइरहेका छौ।

17 “तर तिमी परमप्रभुसित डराउनु पर्छ, किनभने परमप्रभुले केही संकटको समय तिमीमाथि पार्नुहुनेछ। ती संकटहरू ऐम यहदाबाट छुट्टिएको समयको संकट जस्तै तिमी अनि तिमी बुबाका मानिसहरूकहाँ आउनेछन्। परमेश्वरले के गर्नु हुनेछ? परमेश्वरले अशूरका राजालाई तिमीसित लडाँई गराउन ल्याउनु हुनेछ।

18 “त्यसबेला, परमप्रभुले ‘झींगालाई’ (अहिले त्यो ‘झींगा’ मिश्रदेशको नजिकको खोला हो) डाक्नु हुनेछ। अनि परमप्रभुले ‘मौरीलाई’ डाक्नु हुनेछ। (त्यो ‘मौरी’ अहिले अशूर देशलाई भनिन्छ) यी शत्रुहरू तिमी भूमिमा आउनेछन्।

19 ती शत्रुहरूले चट्टानी क्षेत्रहरूमा, मरुभूमिका साना साना खोलाहरू नजिक र पिउने पानी भएको ठाउँको यता उति शिबिर बनाउने छन्।

20 यहदालाई दण्ड दिनु परमप्रभुले अशूरलाई प्रयोग गर्नु हुनेछ। अशूरलाई इयालामा ल्याएर छुरा जस्तो चलाउनु हुनेछ। यो यस्तो हुनेछ मानौं परमप्रभुले यहदाको टाउकोको केश र खुट्टाका रौंहरू खौरनु हुनेछ यो यस्तो हुनेछ कि परमप्रभुले यहदाको दाही खौरनु हुनेछ।

21 “त्यसबेला, एक मानिसले एउटा कोरली र दुइवटा भेडाहरू जिउंदो राख्न सक्ने मात्र हुनेछ।

22 त्यहाँ त्यतिमात्र दूध हुन्छ कि त्यस मानिसलाई थिऊ खानलाई मात्र हुनेछ। प्रत्येक मानिसले त्यो देशमा दही र मह खाने छ।

23 त्यस जमीनमा अहिले 1,000 अङ्गुरका लहराहरू छन्। प्रत्येक अङ्गुरको लहराको मूल्य 1,000 चाँदीका टुक्राहरू हो। तर ती खेतहरू झारपातहरू र काँढाहरूले छोपिनेछ।

24 त्यो जमीन जङ्गल हुनेछ र त्यसको प्रयोग शिकारहरूको लागि मात्र हुनेछ।

25 एउटा समय थियो मानिसहरूले एकपल्ट परिश्रम गर्थे र त्यस पहाडबाट खाद्य उपजाउँथे। तर त्यसबेला मानिसहरू त्यहाँ जाने छैनन्। त्यो जमीन जङ्गली झारपातहरू र काँढाहरूले ढाकिनेछ खालि गाई-गोरु र भेडाहरू मात्र ती ठाउँमा जानेछन्।”

8

अशूर चाँडै आउनेछ

1 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “एउटा ठूलो कागजको मुठा ल्याऊ अनि यी शब्दहरू लेख् एउटा कलम प्रयोग गर: ‘महेर-शालल हाज-बजज।’ यसको अर्थ हुन्छ, ‘त्यहाँ चाँडै लुटमार चोरी हुनेछ।’ ”

2 मैले केही मानिसहरू जम्मा गरे जसलाई मेरा विश्वासयोग्य साक्षीहरू मान्न सकिन्छ। यी मानिसहरू येबेरक्याहका छोरा ऊरियाह र जकर्याह पूजाहारी थिए। तिनीहरूले मलाई शब्दहरू लेख्दै गरेको देखे।

3 त्यसपछि म अगमवादिनीकहाँ गएँ। उनी गर्भवती भएकी थिइन अनि उनको एउटा छोरो भयो। तब परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “त्यस छोरोको नाउँ महेर-शाललहाज-बजज राख।

† 7:14: इम्मानुएल यसको अर्थ “परमेश्वर हामीसँग” हो।

4 किन? किनभने त्यो बालकले “माता-पिता” भन्नु अघि नै परमेश्वरले सारा धन-सम्पत्ति खोसेर लैजानु हुनेछ साथै त्यहाँ धनाढ्य मानिसहरू जस्तै दमीशकस र सामरियाबाट लैजानु हुनेछ अनि ती चीजहरू अशशरका राजालाई सुम्पिनु हुनेछ।”

5 फेरि परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो।

6 उहाँले भन्नुभयो, “ती मानिसहरूले शीलो पोखरीमा विस्तारै बग्ने पानीलिन मानेन। ती मानिसहरू रसीन र रमल्याहका छोरासित खुशी छन्।”

7 तर म परमप्रभु अशशरका राजालाई तिमीहरूको विरुद्धमा ल्याउनेछु। तिनीहरू थ्रुफ्रेटिस नदीको बाढी जस्तै भयानक भएर आउनेछन। यो यस्तो हुनेछ कि नदीमा बाढी आउँदा किनारहरू भत्काउँदै आउने उर्लेको पानी जस्तै हुनेछ।

8 त्यो पानी यहूदातर्फ बग्नेछ औ यो यहूदीलाई डुबाउनेछ।

इम्मानुएल, यो तिम्रो सम्पूर्ण देश डुबाउञ्जेल फैलिनेछ।

9 सबै तिमी राष्ट्रहरू, युद्धको लागि तयार हो!

तिमीहरू परास्त हुनेछौ।

सुन टाढामा भएका सारा देशहरू!

युद्धका लागि तयार हो!

तिमीहरू सबै परास्त हुनेछौ।

10 लडाइँ गर्नका निम्ति तिम्रा योजनाहरू तयार पार!

तिम्रा योजनाहरू परास्त हुने छन्।

तिम्रा सैन्यहरूलाई हुकुम गर

तिम्रा हुकुमहरू बेकामे हुनेछन्।

किनभने परमेश्वर हामीसंग हुनुहुन्छ।

यशैयाहलाई चेतावनीहरू

11 आफ्नो प्रभावपूर्ण शक्तिद्वारा परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो। परमप्रभुले मलाई अस् मानिसहरू जस्तो नहुनु भनेर चेतावनी दिनु भयो। परमप्रभुले भन्नुभयो,

12 “प्रत्येक मानिसले भनिरहेछन्। कि अरुहरूले उहाँका विरुद्ध षडयन्त्रहरू तयार पार्दैछन्। तिमीले त्यस्ता कुराहरू विश्वास गर्नुहुँदैन। अन्य मानिसहरू डराए जस्तो भयावहक कुराहरूबाट नडराऊ! त्यस्ता कुराहरूमा तिमी नडराऊ!”

13 सेनाहरूका परमप्रभुको मात्र तिमीले डर राख्नु पर्छ। उहाँलाई मात्र तिमीले आदर गर्नु पर्छ।

14 यदि तिमीले परमप्रभुको आदर गर्थौ भने र उहाँलाई पवित्र ठान्यौ भने, उहाँले तिम्रोलागि सुरक्षा दिनुहुनेछ। तर तिमीले उहाँको आदर गरेनौ। यसैले तिमीहरूले ठेस खानेछौ। परमेश्वर चट्टान सरह हुनुभयो। उहाँ चट्टान हुनुहुन्छ जसद्वारा इस्राएलका दुइ परिवारहरूले नराम्रो ठेस खाए। यस्शलेमका सारा मानिसहरूलाई समात्रका लागि परमप्रभु एक पासो हुनहुन्छ।

15 (धेरै मानिसहरू यस चट्टानमाथि झरे। ती मानिसहरू झरेर टुक्रिए। तिनीहरू पासोमा समातिए।)

16 परमप्रभुले भन्नु भयो, “करार पत्र तयार गर अनि यसलाई मोहर लगाऊ। मेरो शिक्षा बचाए राख। मेरा चेलाहरूले हेरि रहेको बेलामा नै यसो गर।”

17 हामी परमप्रभुलाई हाम्रो सहयोगका लागि पछिनेछौ।

परमप्रभु याकूबको परिवारले गर्दा लज्जित हुनु भयो।

उहाँले तिनीहरूलाई भेट्ने इच्छा त्याग्नु भयो तर म परमप्रभुलाई पछिनेछु,

उहाँले हामीलाई बचाउनु हुनेछ।

18 म र मेरा छोरा-छोरीहरूले सही छाप गर्थौ र इस्राएलका मानिसहरूका लागि प्रमाण गर्छौ। हामीलाई सेनाहरूका परमप्रभुले पठाउनु भएको हो! ती परमप्रभु जो सियोन पर्वतमा बस्नुहुन्छ।

19 कतिपय मानिसहरू भन्छन्, “भूतप्रेत खेलाउने अनि जादूगरहरूलाई के गर्नु पर्ने?” ती भूतप्रेत खेलाउने र जादूगरहरूले कानेखुसी गरी उनीहरूले मात्र मानिसहरू समक्ष गुप्त कुराहरू जानेको भन्तान। तर म तिमीलाई भन्छु कि मानिसहरूले परमप्रभुको आज्ञा मान्नु नै पर्छ! ती भूतप्रेत खेलाउने र जादूगरहरूले मुर्दालाई के गर्नु पर्ने भनेर सोध्छ। किन जीवित मानिसहरूले मुर्दाहरूबाट केही मान्नु पर्छ?

20 तिमीले शिक्षा र करार अनुसरण गर्ने पछि। यदि तिमी आज्ञाहरू अनुसरण गर्दैनौ भने तिमीले उज्यालो पाउनेछैनौ। भूल आज्ञाहरू ती आज्ञाहरू हुन् जुन जादूवालाहरू अनि भविष्यवक्ताहरूले दिन्छन्। ती आज्ञाहरूको कुनै मूल्य छैन। तिमीहरूले त्यस्ता मूल्यहीन आज्ञाहरूबाट केही पनि लाभ पाउने छैनौ।

21 यदि तिमीहरूले त्यस्ता भूल आज्ञाहरू अनुसरण गर्थौ भने यस देशमा संकष्ट र अनिकाल आई पर्नेछ। मानिसहरू भोकै हुनेछन्। त्यसपछि तिनीहरू गर्जन सिंहझैँ क्रोधित हुनेछन् र आफ्नै राजा र देवताहरूको विरुद्धमा अपमान गर्दै कुरा गर्नेछन्।

22 यदि तिमीहरूले आफ्नै देशको वरिपरि हेर्थौ भने तिनीहरूले संकष्ट र उदासपूर्ण अन्धकार मात्र देखेछौ—त्यसता अन्धकारमय नैराश्रयले गर्दा आफ्नो देश त्यागेर जान बाध्य हुनेछौ। अनि जो मानिसहरू त्यस्तो अन्धकारमय पासोमा पर्छन् तिनीहरू आफूलाई स्वतन्त्र पार्ने योग्यका सम्म बन्दैनन्।

9

एक नयाँ दिन आइरहेछ

1 पहिला मानिसहरूले सोचे जबलून र नसालीको कुनै महत्व थिएन। तर पछि परमेश्वरले ती तीन जग्गाहरूलाई महिमामय बनाउनु हुनेछ। ती तीन जग्गाहरू हुन: समुद्रको बाटो, यर्दन नदीको पूर्वमा भएको जग्गा र गालीलका गैर-यहूदीहरू।

2 ती मानिसहरू अन्धकारमय संसारमा बाँचेका थिए। तर तिनीहरूले “दिव्य ज्योति” देखेछन्। तिनीहरू अँध्यारोमा बसेका थिए, तर दिव्य ज्योति तिनीहरूमाथि चम्किनेछ।

3 परमेश्वर, तपाईंके कारणले गर्दा ती जातिहरूको वृद्धि हुने भयो। तपाईंले मानिसहरूलाई खुशी पार्नु भयो। अनि मानिसहरूले आफ्ना खुशीहरू तपाईंलाई देखाए। खेतमा बाली काट्ने बेलाको झैं त्यो खुशी रमाइलो हुनेछ। त्यो खुशी युद्धमा जितेर आ-आफ्नो भाग बाँडिने बेलाको आनन्द झैं हुनेछ,

4 किन? किनभने तिमीहरूले गर्हुँ भार लगेर गयौ। मानिसहरूका ढाडका गर्हुँ भारी तिमीहरूले हटाएर लगिदियौ। मानिसहरूलाई दण्ड दिने फलाकको डन्डा बाँचेर फालिदियौ। यो तिमीहरूले मिघानलाई पराजय गरेको बेला जस्तै हुनेछ।

5 युद्धमा चल्ने प्रत्येक सैनिकले लगाएको जुता ध्वंस गराइनेछ। पोशाकमा लागेका रगतको प्रत्येक दाग मेटाइनेछ। ती सबै चीजहरू आगोमा भस्म हुनेछन्।

6 कुनै विशेष बालक जन्मदा त्यस्तो घटना हुनेछ। परमेश्वरले हामीलाई एउटा पुत्र दिनु हुनेछ। त्यही बालकले मानिसहरूमाथि शासन गर्ने जिम्मेवारी लिनेछ। उहाँका नाउँ “अचम्मका सल्लहाकार, पराक्रमी परमेश्वर, सनातनका पिता, शान्तिका राजकुमार कहलाउनु हुनेछ।”

7 उहाँको राज्यमा शक्ति र शान्ति रहनेछ। दाऊद परिवारको यस राजा सदा अभिवृद्धि भइरहनेछ। यस राजाले सदा-सदाकोलागि धार्मिकता अनि न्यायका साथ देश शासन गर्नु हुनेछ। सेनाहरूका परमप्रभुसित आफ्ना मानिसहरूप्रति उत्कट प्रेम छ। यस उत्तेजित जोशले गर्दा यो सबै उहाँद्वारा गरिनेछ।

परमेश्वरले इस्राएललाई दण्ड दिनुहुने छ।

8 मेरा मालिकले याकूबका मानिसहरूका विरुद्ध आज्ञा दिनुभयो। इस्राएलको विरुद्धमा दिनुभएको त्यो आज्ञा पालन हुनेछ।

9 एष्रमका मानिसहरू, सामरियाका अगुवाहरू सम्मलाई, परमेश्वरले दण्ड दिनुहुनेछ भन्ने कुरा थाहा छ।

ती मानिसहरू अहिले एकदम अहंकारी र घमण्डी छन्। तिनीहरू भन्दछन्,

10 “ती ईटाहरू झर्न सक्छन्, तर हामी फेरि निर्माण गर्नेछौ। अनि हामी पक्का ढुङ्गाले निर्माण गर्नेछौ। यो मसिना रूखहरू काटेर ढाल्न सकिन्छ। तर हामी नयाँ रूखहरू रोप्ने छौं।”

11 यसकारण इस्राएलका विरुद्ध लडाइँ गर्ने मानिसहरू परमप्रभुले पाउनु हुनेछ। परमप्रभुले रसीनका शत्रुहरू तिनीहरूको विरुद्ध उठाउनु हुनेछ।

12 परमप्रभुले पूर्वबाट अरामीहरू र पश्चिमबाट पलिशतीहरू ल्याउनु हुनेछ। ती शत्रुहरूले आफ्ना सैन्य शक्तिहरूबाट इस्राएललाई पराजित पार्ने छन्। तर परमप्रभु इस्राएलप्रति रिसाइरहेकै हुनुहुनेछ। परमप्रभु मानिसहरूलाई दण्ड दिनलाई तयार हुनुहुन्छ।

13 परमप्रभुले मानिसहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ, तर तिनीहरू पाप गर्न रोकिने छैनन्। पाप गरिने रहनेछन्। तिनीहरू उहाँ प्रति फकिने छैनन्। तिनीहरूले सेनाहरूका परमप्रभुलाई फछ्याउने छैनन्।

14 तब परमप्रभुले इस्राएलको टाउको र पुच्छर काटी फालिदिनु हुनेछ। परमप्रभुले मुख्य फेद र हाँगाहरू काटेर फालिदिनु हुनेछ।

15 यहाँ टाउको भन्नाले बृहदा-प्रधानहरू एवं प्रमुख अगुवाहरू बुझिन्छ। पुच्छरको तात्पर्य अगमवक्ताहरू जो झूट बोल्दछन्।

16 जुन मानिसहरूले अगुवाई गरे तिनीहरूले गल्ती बाटो डोर्याए। अनि तिनीहरूलाई फछ्याउनेहरू नष्ट हुने छन्।

17 सम्पूर्ण मानिसहरू दुष्ट छन्। यसैले युवावर्गसंग परमप्रभु प्रसन्न हुनुहुन्। अनि तिनीहरूका विधवाहरू र टुहरा-टुहरीहरूप्रति परमप्रभु दया दर्शाउनु हुन्। किन? किनभने सारा मानिसहरू दुष्ट र पापी छन्। तिनीहरू परमेश्वरकै विरुद्ध काम गर्छन्। तिनीहरू झट्ट बोल्छन् यसैले परमेश्वर ती मानिसहरूसंग रिसाएको रहेकै हुनुहुन्छ।

परमेश्वर ती मानिसहरूलाई दण्ड दिनलाई अहिले पनि तयार नै हुनुहुन्छ।

18 दुष्टता सानो आगो जस्तै हो। प्रथम, त्यसले सिउँडी र काँडाहरू जलाउँछ। अर्कोपल्ट, त्यसले वनका विस्तृत घाँस र झाडीहरू जलाएर सखाप पार्दछ। अनि अन्तिममा यो भयंकर ठूलो आगो हुन्छ र प्रत्येक कुरा धुँवाँमा परिणत हुन्छ।

19 सेनाहरूका परमप्रभु क्रोधित हुनुहुन्छ, यसैले सारा जमीन आगोमा जलेर भस्म हुनेछ। सारा मानिसहरू त्यस आगोमा जलेर खरानी हुनेछन्। कसैले पनि आफ्नो दाज्यू-भाइलाई बचाउने प्रयास गर्न सक्दैनन्।

20 मानिसहरूले दाहिनेपट्टि समाउनेछन्, तर त्यसले तिनीहरूको भोक तृप्त गर्नेछैन। तिनीहरूले देब्रेपट्टि भएको केहि खानेछन् तर तृप्ति छुनेछैनन्। तब सबैतिर फर्केर मानिसहरूले आफ्नै शरीर खानेछन्।

21 (यसको तात्पर्य, मनश्रेष्ठ एप्रैमको विरुद्ध लड्ने छ र एप्रैम मनश्रेष्ठको विरुद्ध लड्ने छ। अनि तिनीहरू दुवै यहदाको विरुद्ध फर्किने छन्।)

परमप्रभु अझ सम्म इस्त्राएल सगँ रिसाउनु भएको छ। परमप्रभु तिनीहरूलाई दण्ड दिन अझ पनि तयार नै हुनुहुन्छ।

10

1 कानून बनाउनेहरूलाई हेर। तिनीहरू कुटिल कानूनहरू लेख्दछन्। कानूनहरूले अन्यायपूर्ण फैसला दिन्छन्।

2 ती कानूनका ठेकेदारहरू गरीब जनता प्रति निष्पक्ष छैनन्। तिनीहरूले ती गरीब मानिसहरूका अधिकारहरू खोसेर लगे। विधवाहरू र टुहरा-टुहरीहरूको सम्पत्तिहरू चोर्ने अनुमति मानिसहरूलाई दिए।

3 कानून बनाउनेहरू हो! तिमीहरूले गरेका प्रत्येक कुराको लेख दिनु पर्नेछ। त्यसबेला तिमीहरू के गर्नेछौ? तिमीहरूको विनाशको समय सुदूर देशबाट आइरहेछ। कहाँ भागेर सहयोग माग्ने छौ? तिमीहरूका रूपिया-पैसा र धनले तिमीहरूलाई मद्दत दिने छैन।

4 तिमीहरूले कैदी सरह शिर निहराएर रहनुपर्ने छ। तिमीहरू मृत मानिस जस्तो ढल्नेछौ! तर साथ पाउने छैनौ! परमेश्वर अझ पनि क्रोधित नै हुनुहुन्छ। उहाँ तिमीहरूलाई दण्ड दिनलाई अझ पनि तत्पर रहनुहुन्छ।

5 परमेश्वरले भन्नु हुन्छ, “म लाटो जस्तो अश्रूलाई प्रयोग गर्नेछु। क्रोधमा, इस्त्राएललाई दण्ड दिनलाई म अश्रूलाई प्रयोग गर्ने छु।

6 म ती दुष्ट काम गर्नेहरूका विरुद्ध लडाइँ गर्न अश्रूलाई पठाउनेछु। म ती मानिसहरूप्रति क्रोधित छु, अनि म अश्रूलाई तिनीहरू विरुद्ध लडाइँ लड्न आज्ञा गर्नेछु। अश्रूले तिनीहरूलाई पराजित गर्नेछ र तिनीहरूको धन-सम्पत्ति खोसेर लैजाने छ। अश्रूका निम्ति इस्त्राएल कुल्चिने मैला-हिलो भएको ठाउँ हुनेछ।

7 “मैले उसलाई प्रयोग गरिरहेको छु भनेर अश्रूले बुझ्दैन। अश्रूले ऊ आफू मेरो एक कठपुतली हो भन्ने बुझ्दैनन्। अश्रू अन्य मानिसहरूलाई नाश गर्न मात्र चाहन्छ। अश्रूले अन्य जातिहरूलाई ध्वंस गर्ने योजना मात्र गर्दछ।

8 अश्रूले आफू स्वयंलाई भन्दछ, “मेरा सारा अगुवाहरू राजाहरू जस्ता हुन्!

9 कलनो शहर कर्कमीश शहर जस्तो हो। अनि अर्पाद हमात शहर जस्तो हो। सामरिया शहर दमीशक शहर जस्तो हो।

10 मैले ती अनिष्ट राज्यहरूलाई पराजित गरे अनि अहिले तिनीहरूलाई आफ्नो नियन्त्रणमा राखेको छु। ती मानिसहरूले पूज्ने मूर्तिहरू यरूशलेम र सामरियाका मूर्तिहरू भन्दा अति उत्तम खालका छन्।

11 मैले सामरिया र त्यसका मूर्तिहरूलाई पराजित गरे। के म यरूशलेम अनि त्यहाँका मानिसहरूले बनाएका मूर्तिहरूलाई पराजित नगर्छु? ”

12 मेरो मालिकले यरूशलेम र सियोन पर्वतका निम्ति योजना गर्नु भएको कामहरू समाप्त भयो। त्यसपछि परमप्रभुले अश्रूलाई दण्ड दिनु हुनेछ। अश्रूका राजा एकदम अहंकारी छन्। उसको अहमले उसलाई नराम्रा कामहरू गर्ने प्रेरित गर्छ। यसकारण परमेश्वरले उसलाई दण्ड दिनु हुने नै छ।

13 अश्रूका राजाले भन्छन्, “म मात्र ज्ञानी छु। मेरो आफ्नै विवेक र शक्तिद्वारा धेरै कुराहरू गरे। मैले धेरै जातिहरूलाई पराजित गरे। मैले तिनीहरूका सम्पत्ति खोसें। अनि तिनीहरूका मानिसहरूलाई दास बनाएँ। म एकदम शक्तिशाली मानिस हुँ।

14 मेरा आफ्नै हातहरूले ती मानिसहरूका धन सम्पत्तिहरू लगेको छु जसरी एक मानिसले चराको गुँडबाट अण्डाहरू लैजान्छ। चराले प्रायः आफ्नो गुँड र अण्डाहरू छोड्छ। अनि त्यसलाई रक्षा गर्ने कोही पनि हुँदैन। त्यहाँ कुनै पनि चराले कराउँदै आफ्ना पखेटाहरू अथवा चूँ-चूँ गँदै लडाइँ गर्न सक्दैन। यसैकारण मानिसहरूले अण्डाहरू लाने गर्छन्। त्यस्तै प्रकारले पृथ्वीमा त्यस्तो कुनै मानिस छैन जसले मलाई मानिसहरू लैजानदेखि रोक्न सक्छ।”

15 मानिस भन्दा बच्चरो राम्रो होइन जसले बच्चरोले काट्ने काम गर्छ। मानिस भन्दा आरी राम्रो होइन जसले आरीद्वारा चिर्ने काम गर्छ। अनि मानिस भन्दा लौरो धेरै शक्तिशाली होइन जसले कसैलाई दण्ड दिन यसलाई प्रयोग गर्छ।

16 सेनाहरूका परमप्रभुले अश्रूका योद्धाहरूको विरोधमा डरलाग्दो रोग पठाउनु हुनेछ। तब अश्रूको गौरव नाश अनि विलीन हुनेछ। प्रत्येक वस्तु खरानी नहुञ्जेलसम्म आगो जस्तै बलि रहनेछ।

17 इस्त्राएलको ज्योति त्यस्तै एक आगो हो। त्यही परमपवित्र मात्र आगोका ज्वाला स्वरूप हुनुहुन्छ। उहाँ आगो जस्तै हुनुहुन्छ जसले पहिले सिउँडीहरू र काँढाहरू जलाउँछ।

18 तब आगो ठूलो हुन्छ, ठूला-ठूला स्खहरू अनि ठूला अड्डाहरूका बोटहरूलाई खरानीमा परिणत गर्छ। अन्तमा प्रत्येक वस्तु यस प्रकारले नाश हुन्छ कि त्यहाँ एक जना मानिस रहने छैन। अश्रू यस प्रकारले डडेको मुडा जस्तै नष्ट हुनेछ।

19 त्यहाँ वनमा केही स्खहरू मात्र छोडिनेछ। ती छाडिएका स्खहरू नानीहरूले पनि ती गनेर लेख्न सक्छन्।

20 त्यस बेला, इस्त्राएलमा छाडिए बसेका याकूब परिवारका मानिसहरूले, जसले तिनीहरूलाई कुट्टदछन् त्यस मानिसमा नै आफूलाई आश्रित पारी राख्ने छैनन्। तिनीहरूले साँचो रूपमा इस्त्राएलका परम-पवित्र अर्थात् परमप्रभु परमेश्वरमाथि आश्रय हुने कुरा सिक्दछन्।

21 याकूबको परिवारमा छाडिएका मानिसहरूले शक्तिशाली परमेश्वरलाई फेरि पछ्याउने छन्।

22 तिभ्रा मानिसहरू एकदम ज्यादा संख्यामा छन्। तिनीहरू समुद्रका बालुवाहरू जस्ता छन्। तर परमप्रभुमा फर्कनलाई ती मध्ये कतिपय मानिसहरू मात्र छोडिनेछन् तर पहिले तिभ्रो देश ध्वंश हुनेछ। अनि धर्तीमा सद्गुण आउनेछ; यो प्रवाहपूर्ण वहने नदी जस्तो हुनेछ।

23 मेरा मालिक, सेनाहरूका परमप्रभुले घोषणा गर्नु भएकोछ कि उहाँले निश्चय नै यस पृथ्वीलाई ध्वंश पार्नुहुनेछ।

24 मेरो मालिक, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “हे सियोनमा बसे मेरा मानिसहरू अश्रूदेखि नडराऊ! जसरी मिश्रले तिमीहरूलाई पहिले प्रहार गरेका थियो त्यसरी नै अश्रूले पनि प्रहार गर्नेछ। मानौं अश्रूले प्रहार गर्नलाई कुनै डण्डाको प्रयोग गर्दछ।

25 तर केही समयभित्र नै मेरो क्रोध शान्त हुनेछ। अश्रूले तिमीहरूलाई सोचे जति दण्ड दिएकोमा म सन्तुष्ट हुनेछु।”

26 त्यसपछि सेनाहरूका परमप्रभुले अश्रूलाई कोराले पिट्नु हुनेछ। पहिले परमप्रभुले ओरेब चट्टानमा मिधानलाई पराजित गर्नु भएको थियो, यस्तै प्रकारले परमप्रभुले अश्रूमाथि आक्रमण गर्नुहुनेछ। पहिले परमप्रभुले मिश्रलाई दण्ड दिनु भएको थियो उहाँले समुद्रमाथिबाट डण्डा उठाउनु भएको थियो अनि आफ्ना मानिसहरूलाई मिश्रबाट डोर्याएर लैजानु भएको थियो। त्यस्तै प्रकारले परमप्रभुले मानिसहरूलाई अश्रूबाट बचाउनु हुन्छ।

27 अश्रूले तिमीहरूमाथि जुवाको भार ल्याउनेछ। ती जुवा तिमीहरूले आफ्नो काँधमा बोक्नु भारी जस्तै हुनेछन्। तर परमेश्वरले त्यो समस्या हटाउनु हुनेछ अनि भारी बोक्ने डण्डा भाँच्नु हुनेछ।

अश्रूका सैन्यहरूले इस्त्राएलमाथि धावा बोले

28 सेनाहरू अच्युत* नजिक प्रवेश गर्नेछन्। तिनीहरू मिगोनबाट भएर जानेछन्। सेनाले आफ्नो भोजनहरू मिकमाशमा राखेका छन्।

29 तिनीहरू माबराहमा नदी तरेर जानेछन्। सेनाहरू गेबा शहरमा बास बस्नेछन्। रामा डराउनेछन्। शाऊलका गिबामा भएका मानिसहरू भाग्नेछन्।

30 बाथ-गल्लिम चिच्याऊ, कराऊ! ए लैशा, सुन! अनातोत, मलाई जवाफ देऊ!

31 मदमेनाका मानिसहरू भाग्दैनन्। गिबोनका रैथाने बासिन्दाहरू लुक्दैनन्।

32 त्यस दिन सेना नोबमा रोकिनेछन्। अनि सेनाहरू यरूशलेमका पहाड, सियोन पर्वत विरुद्ध लडाइँ गर्न तयार हुनेछन्।

33 नहेर! हाम्रो मालिक, सेनाहरूका परमप्रभुले ठूलो स्ख कोटेर अश्रूलाई ढाल्नु भयो। परमप्रभुले आफ्ना महान शक्तिद्वारा त्यसो गर्नुभयो। महान र मुख्य मानिसहरू काटिदैं, ढालिदैं गए-तिनीहरू अब मुख्य रहेनन्।

34 परमप्रभुले आफ्ना बच्चरोले जड्गल नै फाँडि दिनुभयो अनि लबानोन अन्तर्गतका ठूला-ठूला स्खहरू को पतन भयो।

11

शान्तिको राजा आउनुहुदैछ

1 यस्सीको टुटाबाट एउटा सानो स्ख उम्रनेछ। यस्सीको जराहरूबाट त्यसको हाँगा बढ्ने छ।

2 परमप्रभुको आत्मा त्यस बालकमा रहनेछ। त्यस आत्माले बालकलाई ज्ञान, बुद्धि, मार्गदर्शन र शक्ति प्रदान गर्नेछ। अनि त्यस आत्माले परमप्रभुको बारेमा बुझ्नु र आदर गर्न सिकाउँछ।

* 10:28: अच्युत “खेडहर” अर्थात् “भग्नावशेष।”

3 त्यस बालकले परमप्रभुलाई आदर गरेर आनन्दित हुनेछ।

त्यस बालकले अनुहार हेरेर इन्साफ गर्ने छैन। सुनेको कुराको आधारमा उनले न्याय गर्नेछैन।

4-5 उसले गरीब मानिसहरूलाई निष्पक्ष र इमानदारीपूर्वक न्याय गर्नेछ। त्यस ठाउँका मानिसहरूलाई के गर्ने निर्णय गर्दछ त्यस बेला उ निष्पक्ष रहनेछ। यदि उसले गरीब मानिसहरूलाई कुटनु परे, पहिले उसले त्यसको निम्ति आदेश दिनेछन् र ती मानिसहरू कुटिनेछन्। यदि उनले मानिसहरू मर्ने पछि भन्ने निर्णय लिँदछ, तब उसले पहिले आज्ञा दिनेछ र ती मानिसहरू मारिनेछन्। त्यस बालकले उपकार अनि निष्पक्षताको बल पाउनेछ। तिनीहरू उसको लागि एक पटुका जस्तो हुनेछन् जुन उसले आफ्ना कम्मरमा वरिपरि बाँध्नेछ।

6 त्यसबेला बर्बोसोहरू थुमाहरूसंग चूपचाप बस्ने छन्। अनि बाघहरू पाठाहरूसंग बस्नेछ। सिंहहरू, बाछा र भैसीहरूसंग मिलेर बस्नेछन्। एउटा सानो बालकले तिनीहरूलाई डोर्‍याउनेछ।

7 गाई र भालुहरू एकैसाथ बस्नेछन्। तिनीहरूका सबै बच्चाहरूसंगै बस्नेछन् अनि एका अर्कामा कष्ट पैदा गर्ने छैनन्। गाई-गोरूहरूले जस्तै सिंहहरूले पनि घाँस खानेछन्।

8 एक शिशु सम्मान गोमन सर्प घर छेउमा खेल्ने छ। एउटा शिशुले विषालु सर्प बस्ने प्वालभित्र हात छिराउन सक्नेछ।

9 यी सारा कुराहरूले त्यहाँ शान्ति छाएको देख्न सकिन्छ। कुनै मानिसले पनि एक-अर्कालाई आघात पुर्याउने छैनन्। मानिसहरू जो मेरो पवित्र पर्वतमाथि छन तिनीहरूले कुनै चीजहरू पनि नष्ट गर्ने छैनन्। किन? किनभने मानिसहरूले साँचो मनले परमप्रभुलाई चिने। समुद्र पानीले परिपूर्ण भए जस्तो तिनीहरू पनि उहाँको बारेमा भरिपूर्ण हुनेछन्।

10 त्यसबेला, यस्सी वंशबाट एउटा विशेष मानिस आउनेछ। त्यो मानिस “झण्डा” जस्तो हुनेछ। त्यस “झण्डा” सारा जातिहरूलाई के देखाउँछ र भन्नेछ उहाँको वरिपरि तिनीहरू सबै आउनु पर्दछ। ती जातिहरू के गर्नु पर्ने भनेर उनलाई सोध्नेछन्। अनि जुन ठाउँमा उनी हुने छन् त्यो ठाउँ महिमाले भरिपूर्ण हुनेछ।

11 त्यसबेला, मेरो मालिक परमेश्वरले तिनीहरूलाई बढाउनु हुन्छ र छाडिएका आफ्ना मानिसहरूलाई लिएर जानुहुनेछ। परमप्रभु परमेश्वरले यस्तो कर्म गर्नु भएको यो दोस्रो पल्ट हुनेछ। छाडिएका मानिसहरू परमेश्वरका हुन ती देशहरूमा जस्तै अशर, उत्तर मिश्र, दक्षिण मिश्र, पत्रोस कृश, एलाम, बेबिलोनिया, हमात अनि जुन संसार वरिपरि सुदूरमा भाएका ती देशहरूमा।

12 परमेश्वरले यो “झण्डा” सबै मानिसहरूकोलागि एउटा चिन्ह स्वरूप उठाउनु हुनेछ। इस्राएल र यहूदाका मानिसहरू जो जब्रजस्तै निकालिएका थिए, ती मानिसहरू पृथ्वीभरि टाढा सम्म वरिपरि यत्र-तत्र छरिएका थिए। तर तिनीहरूलाई परमेश्वरले एकजुट पार्नु हुनेछ।

13 त्यसबेला, एषैमले यहूदासंग डाह गर्नेछैन। यहूदाले कुनै शत्रुहरू छाडेने छैन। अनि यहूदा एषैमको लागि संकटको कारण बनिने छैन।

14 तर एषैम र यहूदाले पलिशतीहरूमाथि आक्रमण गर्नेछन्। दुवै राष्ट्रहरू मिलेर पूर्वका मानिसहरू जो धनी छन् तिनीहरूलाई एकसाथ ल्याउनेछन्। एषैम र यहूदाले एदोम, मोआब अनि अम्मोनीका मानिसहरूमाथि शासन गर्नेछन्।

15 परमप्रभु रिसाउनु हुनेछ; र मिश्रको समुद्रलाई दुई भागमा बाँडिदिनुहुनेछ। त्यस्तै प्रकारले, परमप्रभुले युफ्रेटिस नदीमाथि हात हल्लाउनुहुने छ। उहाँले नदीमाथि हिकाउनु हुनेछ र त्यो स-साना सातवटा नदीहरूमा बाँडिनेछ। साना नदीहरू गहिरा हुने छैनन्। मानिसहरू आफ्ना जुताहरू नफुकाती ती नदीहरू तर्न सक्नेछन्।

16 परमेश्वरका जुन मानिसहरू छाडिए तिनीहरूका निम्ति अशर छाड्ने बाटो निस्कने छ। यो समय परमेश्वरले मिश्र बाट मानिसहरू निकाली लानु भएको बेला झैं हुनेछ।

12

परमेश्वरप्रति स्तुति-गान

1 त्यस बेला, तिमीहरू भन्नेछौं:

“हे परमप्रभु म तपाईंको महिमा गाउँछु!

तपाईं मसित रिसाउनु भएको थियो।

तर अहिले तपाईंको रिस साम्य भएकोछ

अनि मलाई आफ्नो माया देखाउनु भएकोछ।

2 परमेश्वरले मलाई बचाउनु हुन्छ।

म उहाँमाथि भरोसा गर्दछु, म डराउने छैन।

परमप्रभु परमेश्वर मेरो बल हुनुहुन्छ।

उहाँले मलाई बचाउनु हुन्छ, अनि म उहाँको महिमाको गुणगान गर्नेछु।”

- 3 तिमीहस्ले उद्धारको इनारबाट पानी लेऊ।
तब तिमीहरू आनन्दित हुनेछौ।
- 4 त्यसपछि तिमीहरू भन्नेछौ,
“परमप्रभुको प्रशंसा गर! उहाँको नाउँमा आराधना गर!
उहाँले गर्नु भएका कामहरूको बारेमा सबै मानिसहरूलाई भन!
र उहाँको नाउँ उच्च पारिएको छ भनी घोषणा गर।”
- 5 परमप्रभुको बारेमा स्तुतिका गीतहरू गाऊ।
किनभने उहाँले महान कार्यहरू गर्नु भएकोछ।
परमेश्वरको बारेमा सारा संसार भरि सुसमाचार फैलाऊ।
यी कुराहरू प्रत्येक मानिसहरूले जान्न पाउनु।
- 6 हे सियोनका मानिसहरू हो, यी कुराहरूका बारेमा चिच्याऊ।
इस्त्राएलका परमपवित्र परमेश्वर तिमीहरूका बीचमा शक्तिशाली हुनुहुन्छ।
त्यसैले आनन्दित हौऊ।

13

बाबेललाई परमेश्वरको सन्देश

1 परमेश्वरले आमोसको छोरा यशैयालाई यस्तो बाबेलको विषयमा दुःखको सन्देश बताउनु भयो:

- 2 “त्यस पर्वतमाथि यी झण्डा उठाऊ जहाँ केही पनि उब्जिन्दैन।
मानिसहरूलाई बोलाऊ।
तिम्रा हातहरू हल्लाऊ।
तिनीहरूका प्रमुख मानिसहरूलाई प्रवेशद्वारहरूबाट छिर्नु भन!”
- 3 परमेश्वरले भन्नुभयो: “मैले ती मानिसहरूलाई जन समूहबाट छुट्याउँ,
अनि म आफै नै तिनीहरूलाई आज्ञा दिनेछु।
म रिसाएको छु, ती मानिसहरूलाई दण्ड दिनका लागि मैले मेरा सबभन्दा भेला गर्ने।
उत्तम मानिसहरूलाई यी खुशी मानिसहरूको लागि म गर्वित छु।
- 4 “त्यहाँ पर्वतहरूमा ठूलो हल्ला छ, ध्यान लगाएर हल्ला सुन।
यो धेरै मानिसहरूको हल्ला जस्तो छ।
यो धेरै राष्ट्रहरूका मानिसहरूको हल्ला जस्तो छ।
सेनाहरूका परमप्रभुले आफ्ना सैनिकहरूलाई एक साथ बोलाइरहनु भएको छ।
- 5 परमप्रभु र उहाँका सेनाहरू कुनै टाढा ठाउँबाट आइरहेकाछन्।
तिनीहरू क्षितिज पारिबाट आइरहेका छन्।
परमप्रभुले आफ्नो क्रोध दर्शाउनलाई ती सेनाहरूलाई हतियार स्वरूप चलाउनु हुनेछ।
ती सेनाहरूले सम्पूर्ण देश नै नष्ट परिदिनेछन्।”
- 6 परमप्रभुको विशेष दिन नजिक आइरहेको छ। यसैले तिमीहरू आफ्नैलागि रोई कराई गर। समय आइरहेको छ जब शत्रुहरूले तिमीहरूका धन-सम्पत्ति चोर्नेछन्। सर्वशक्तिमान परमेश्वरले त्यस्तो घटना घटाउनु हुनेछ।
- 7 मानिसहरूले आफ्नो हिम्मत हार्नेछन् र मानिसहरूलाई डरले कमजोर बनाउने छ।
- 8 प्रत्येक मानिस डराउने छन्। नानी जन्माउन ओटकी आइमाईको पेटको पीडा सरह डरले तिनीहरूका पेटमा पीडा हुनेछ।
तिनीहरूका अनुहार आगो जस्तो रातो हुने छ। मानिसहरू छक्क पर्नेछन् किनभने त्यस्तो डरले भरिएको हेराई तिनीहरूका छिमेकिहरूका अनुहारहरूमा समेत हुनेछ।

बाबेलका विरुद्ध परमेश्वरको न्याय वाक्य

9 हेर, परमप्रभुको विशेष दिन आइरहेछ! यो दिन भयानक हुनेछ। परमेश्वर रिसाउनु हुनेछ अनि उहाँले देश ध्वंस पारि दिनुहुनेछ। प्रत्येक पापीलाई त्यस देश छोड्नु वाध्यतामा पार्नुहुनेछ।

10 आकाश अन्धकार हुने छ। घाम, जून र तारा-मण्डलहरू चम्कने छैनन्।

11 परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “म यस संसारमा नराम्रा कुरा हुने कारण सृष्टि गर्नेछु। म दुष्ट मानिसहरूलाई तिनीहरूको पापको लागि दण्ड दिन्छु। म घमण्डीको शेखी झारिदिनेछु। म तिनीहरूप्रति कुनै दया-माया राख्ने छैन।

12 त्यहाँ केही मानिसहरू मात्र छोडिन्छन्। सुन जस्ता निष्खोट मानिस पाउन त्यहाँ दुर्लभ हुनेछ। अनि ती अलिकति रहेका मानिसहरू खाँटी सुन झैं बहुमूल्य हुनेछन्।

13 मेरो क्रोधमा म आकाश थर्काई दिनेछु। अनि पृथ्वी आफ्नो ठाउँबाट हट्नेछ।”

त्यो त्यस दिन हुनेछ, जब सेनाहरूका परमप्रभु क्रोधित हुनुहुन्छ।

14 तब मानिसहरू घाइते मृग जस्तै भाग्नेछन्। तिनीहरू गोठालो नभएको भेडा जस्तै भाग्नेछन्। तिनीहरू भागेर आफ्नो देश र मानिसहरूकहाँ जानेछन्।

15 अनि ती शत्रुहरूले ज-जसलाई पक्रनेछन् ती सबैलाई तरवारले मार्नेछन्।

16 तिनीहरूका घरमा भएका सबै चीज-बीजहरू चोरिनेछ। तिनीहरूका पत्नीहरूको इज्जत लूटिनेछ। तिनीहरूका नानीहरूलाई कुटेर मार्नेछन् तर मानिसहरूले हेरिरहेका हुनेछन्।

17 परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “म मादी सैनिकहरूलाई बाबेल विस्फोट लड्न कर लगाउनेछु। मादीका सैनिकहरू तिनीहरूका सुन र चाँदीले लोभिने छैनन्।

18 आक्रमण गर्दा सिपाहीहरूले बाबेलका जवानहरूलाई मार्नेछन्। सिपाहीहरूले भर्खर जन्मिएका नानीहरूमाथि समेत दया र करुणा देखाउने छैनन्। सिपाहीहरू नानीहरूप्रति दयालु हुने छैनन्।

19 सदोम र गमोरा जस्तै नै बाबेल पनि ध्वंस पारिनेछ। परमेश्वरले यस्तो ध्वंशत्मक घटना घटाउनु हुनेछ जहाँ केही रहने छैन।

“सबै राज्यहरूमा बाबेल सर्वश्रेष्ठ छ। बासिन्दाहरू आफ्नो राज्यप्रति साँच्चै गर्वित हुनेछन्।

20 तर मानिसहरू भविष्यमा त्यहाँ बस्न योग्यका हुने छैनन्। अरबीहरूले त्यहाँ तम्बु टाँगे छैनन्। गोठालाहरूले आफ्ना भोजनको लागि त्यहाँ भेडा ल्याउने छैनन्।

21 जङ्गलबाट आएका जङ्गली जनावरहरू मात्र त्यहाँ बाँचिरहेका हुनेछन्। मानिसहरू बाबेलमा भएका आफ्ना घरहरूमा बस्न पाउने छैनन्। घरहरूमा लाटोकोसेरोहरू र ठूल-ठूला चराहरू बस्नेछन्। लामा-लामा भुत्लाहरू भएका जङ्गली बाख्राहरू त्यस घरहरूमा चराहरू हिड्नेछन्।

22 जङ्गली कुकुरहरू अनि ब्वाँसोहरू बाबेलका विशाल महलहरूमा कराउने छन्। बाबेल खतम हुनेछ। बाबेलको अन्त नजिकै आइसक्यो। त्यो विध्वंसको दिन म पर्खने छैन।”

14

इसाएल घर फर्किनेछ

1 भविष्यमा, परमप्रभुले फेरि आफ्नो प्रेम याकुबमाथि दर्शाउनु हुने छ। परमप्रभुले फेरि एकपल्ट इसाएललाई छान्नु हुनेछ। त्यसबेला परमप्रभुले तिनीहरूलाई आफ्ना भूमि फर्काई दिनुहुनेछ। तब गैर-यहूदीहरू आफैँ यहूदी समूहमा सम्मिलित हुनेछन्। दुवै समुदायहरू परस्परमा मिलेर एक परिवार अर्थात् याकुबको परिवार तुल्य हुनेछन्।

2 ती जातिहरूले ती मानिसहरूलाई इसाएल फर्काई लैजाने छन्। ती पुरुष र स्त्रीहरू इसाएलका नोकर-नोकरी हुनेछन्। पहिले ती मानिसहरूले जबरजस्ती इस्राएलीहरूलाई कमारा-कमारीहरू बनाएका थिए। तर, यसबेला ती जातिहरूमाथि इस्राएलले आधिपत्य जमाएर तिनीहरूलाई पराजित गरे।

3 परमेश्वरले तिमीहरूका अटेरा कामहरू लिनु हुनेछ र तिमीहरूलाई आराम दिनुहुनेछ। पहिले तिमीहरू कमारा-कमारीहरू थियौ। मानिस जातिहरूले तिमीहरूलाई जबरजस्ती नसक्ने कामहरू गर्न लगाए। तर परमप्रभुले ती दुःखका दिनहरू अन्त गरिदिनु भयो।

बाबेलका राजा बारे एक गीत

4 त्यस बेला, तिमीहरू बाबेलका राजाको बारेमा यस्तो गीत गाउन थाल्ने छौ:

राजाको अर्थ नै हामीमाथि राज्य गर्नु थियो।

तर अब उसको शासन समाप्त भयो।

- 5 परमप्रभुले दुष्ट शासकहरूको राज-डन्डा भँचनु भएकोछ।
परमप्रभुले तिनीहरूका शक्ति खोसेर लैजानु हुनेछ।
- 6 बाबेलका राजा रिसाउँदा
मानिसहरूलाई एकहोरो कुटिरहनु हुन्थ्यो।
ती दुष्ट शासकहरूले,
मानिसहरूलाई लगातर कष्ट दिइरहे।
- 7 तर अहिले सारा देशले विश्राम र शान्ति पाएका छन्।
अहिले जनताहरूले उत्सव मनाउन थाले।
- 8 तिमी एकजना पापी राजा हौ,
र अहिले तिमी समाप्त भएकाछौ।
सल्लाका रूखहरूसमेत आनन्दित छन्।
लबानोनको देवदारका रूखहरू पनि आनन्दित छन्।
ती रूखहरू भन्दछन्, “राजाले हामीलाई ढाले।
तर अहिले राजा आफै ढलेका छन्
फेरि कहिल्यै उठ्नु हुने छैन।”
- 9 पातल उत्तेजित छ,
किनभने तिमीहरू आइरहेका छौ।
तिमीहरूकालागि पातलले सारा संसारका अगुवाहरूका मेरेकाहरूलाई जागाउँदछौ।
पातलले राजाहरूलाई,
तिनीहरूको राजगद्दीमा उभ्याउन लाग्दाउछ,
पाताल तिमीहरूको आगमनमा सबै तयार पारिरहेकोछ।
- 10 सारा ती अगुवाहरूले तिमीहरूको खिल्ली उडाउने छन्।
तिनीहरूले भन्ने छन्, “अब तिमी हामीहरू जस्तै मृत-शरीर हौ।
अब तिमीहरू खाली हामीहरू जस्तै हौ।”
- 11 तिम्नो रवाफ पातालमा पठाइएकोछ।
वीणाबाट गुञ्जेको स्वरले तिम्नो घमण्डी आत्मा आएको घोषणा गर्दछ।
औसाहरूले* तिम्नो शरीर खानेछ, तिमी ती औसाहरूको ओछ्यान हुनेछौ।
कीराहरूले तिम्नो शरीर बर्कोले जस्तै ढाकी दिनेछन्।
- 12 तिमी बिहानको तारा जस्तो थियौ,
तर तिमी आकाशबाट खस्यौ।
पहिले सारा पृथ्वी नै तिमी समक्ष नतमस्तक हुन्थ्यो।
तर अहिले तिमी काटिएर ढल्यौ।
- 13 तिमीले सधैं आफैले आफूलाई भन्ने गर्दथ्यौ,
“म सर्वोच्च परमेश्वर जस्तो उच्च हुनेछु, म आकाशमाथि जानेछु।
म मेरो सिंहासन परमेश्वरको ताराहरूमाथि राख्नेछु।
म पवित्र पर्वत जफोनको टापुमा बस्नेछु, म धेरै देवताहरूलाई त्यस पर्वतमाथि भेट्नेछु।
- 14 म बादलहरूको बेदी सम्म जानेछु,
म आफू सर्वोच्च परमेश्वर जस्तै हुनेछु।”
- 15 तर त्यस्तो भएन, तिमी परमेश्वरसंग आकाशमाथि गएनौ,
तिमीलाई गहिरो खाडल मनि ल्याइयो पातालमा-मृत्युको ठाउँमा।
- 16 मानिसहरूले तिनीहरूलाई देखेर तिमीहरूको बारेमा सोचन थाले।
तिनीहरूले देखे कि तिमीहरू पनि केवल मृत-शरीर रहेछौ, अनि मानिसहरूले भने,
“के यो त्यही मानिसहरू हुन,
जो सारा पृथ्वीभरि ढुलो डरको कारण थिए?”

* 14:11: औसा मासुमा वा घाउमा पर्ने सेतो किरा।

- 17 के यो त्यही मानिस हो जसले शहरहरू ध्वस्त पार्यो
र घना जङ्गलमा परिणत गरिदियो?
- के यो त्यही मानिस हो जसले युद्धमा समातिएका मानिसहरूलाई
आफना घर फर्कन दिएनन्?
- 18 पृथ्वीमा प्रत्येक राजाले गौरवमय मृत्यु प्राप्त गरे।
प्रत्येक राजाको आफ्नै चिहान छ।
- 19 तर ए दृष्ट राजा तिमी आफ्नै चिहानबाट स्वयं फर्काइयो।
तिमी हागौं हो जो रूखबाट काटिएर टाडो फर्काइएको छौ।
तिमी युद्धमा ढलेको मृत मानिस जस्तो छौ
जसमाथि अन्य सिपाहीहरूले कुल्चेर हिडदछन्।
अहिले तिमी अन्य मृत मानिस जस्तो देखिन्छौ।
तिमी कानोमा बेरिएका छौ।
- 20 तर अरू तिमी धेरै राजाहरू मरेका छन्
अनि तिनीहरू सबैको आफ्नो चिहानहरू छन्।
ती मरेका राजाहरूसित सम्मिलित हुन सक्ने छैनौ
किनभने तिमीले आफ्नै देश ध्वंस पार्यौ।
तिम्रा सन्तानले तिमीहरूले झैं ध्वंस गरिरहने छैन तिम्रा सन्तानहरूलाई रोकिनेछ।

- 21 उनका सन्तानहरूलाई मार्न तयार हो, तिनीहरूलाई मार,
किनभने तिनीहरूका पिता दोषी थिए।
तिनका नानीहरू फेरि आफ्नो देशलाई हरचाह गर्ने योग्य छैनन्।
अब तिनीहरूले यस संसारमा त्यस्ता शहरहरू स्थापना गर्न सक्तैनन्।

22 सेनाहरूका परमप्रभुले भन्नुभयो, “म ती मानिसहरूका विरुद्धमा लडाईं गर्न उपस्थित हुनेछु। त्यो नाउँ चलेको शहर
बाबेल ध्वंस पार्नेछु। म बाबेलका मानिसहरूलाई नष्ट पार्नेछु। म तिनीहरूका नानीहरूलाई नष्ट गर्नेछु। तिनीहरूका नाती र
नातिनीहरूलाई नष्ट पारिदिनेछु।” परमप्रभु स्वयंले त्यस्ता कुराहरू भन्नुभयो।

23 परमप्रभुले भन्नुभयो, “म बाबेललाई परिवर्तन गर्ने छु। त्यो जग्गा मानिसहरूका निम्ति नभएर, पशुहरूका लागि हुनेछ।
त्यो ठाउँ दलदल हुनेछ। म ‘त्यसलाई सर्वनाशको’ कुचोले बढारेर बाबेललाई टाडा फर्काइनेछु।” सेनाहरूका परमप्रभुले त्यस्ता
कुराहरू भन्नुभयो।

परमेश्वरले अशरूलाई पनि दण्ड दिनुहुनेछ

24 सेनाहरूका परमप्रभुले एक शपथ लिनुभयो। र परमप्रभुले भन्नुभयो, “मैले सोचेको जस्तै ती कुराहरू घट्नेछन् भनेर म
शपथ गर्नेछु। ती कुराहरू ठीक मैले योजना गरे जस्तै घट्ने छ।

25 म मेरो देशमा अशरूका राजालाई नष्ट गरिदिनेछु। म त्यस राजालाई मेरो पर्वतहरूमा कुल्चेर मार्नेछु। त्यो राजाले मेरो
मानिसहरूलाई दास बनायो, त्यसले तिनीहरूका घाँटीहरूमा जुवाहरू राखिदियो। त्यस्तो भारी हटाइनेछ।

26 त्यस्तो योजना मैले मेरो मानिसहरूका लागि बनाएकोछु। अनि सारा जातिहरूलाई दण्ड दिनका लागि म आफ्ना शक्ति
प्रयोग गर्नेछु।”

27 जब परमप्रभुले योजना बनाउनु हुन्छ, त्यो योजना कसैलेपनि रोक्न सक्तैन। जब परमप्रभुले आफ्नो शक्तिले
मानिसहरूलाई दण्ड दिनलाई उठाउनु हुनेछ, त्यो कसैले पनि रोक्न सक्तैन।

पलिशतीहरूलाई परमेश्वरको सन्देश

28 आहाज राजा मरेकै वर्षमा यस्तो दुःखको सन्देश प्राप्त भयो।

29 हे पलिशतीहरूको देश तिमीहरूलाई हिर्काउने राजा मर्यो, त्यसैले तिमीहरू खुशी छौ। तर तिमीहरू साँचि नै खुशी नहोऊ।
यो सत्य हो कि शासनको अन्त भयो। तर राजाको छोरो आएर शासन गर्नेछ। अनि यो एउटा सर्पले अन्य थुप्रै डरलाग्दा सर्पहरू
जन्माए जस्तै हो। यो नयाँ राजा एकदम चतुर र डर लाग्दो सर्प सरह हुनेछन्।

30 तर मेरा गरीब मानिसहरू सुरक्षित भएर खाने छन्। तिनीहरूका छोरा-छोरीहरू सुरक्षित हुनेछन्। मेरा गरीब मानिसहरू आरामसित सुरक्षाको अनुभव गर्न सक्ने छन्। तर म तिमीहरूका नानीहरूलाई भोकै मर्नेछु। अनि बाँचेका तिम्ना मानिसहरू रोगले मर्नेछन्।

31 तिमी मानिसहरू आफ्नो शहरको प्रवेशद्वारमा रूनु!
शहरका मानिसहरू विलाप गर।
पलिशतीमा तिम्ना सबै मानिसहरू भयभीत हुनेछन्।
तिम्नो आँट मोमबती जस्तै पग्लिनेछ।

उत्तरतिर हेर,
त्यहाँ बादलको रूपमा धूलो छ।
अशरूबाट सेनाहरू आउँदैछन्।
त्यस सेनाका सबै मानिसहरू बलिया छन्।

32 त्यस सेनाले सन्देशवाहकहरूलाई तिनीहरूका देशमा पठाउनेछ,
ती सन्देश-वाहकहरूले तिनीहरूका मानिसहरूलाई भन्ने छन्, “पलिशती पराजित भयो, तर परमप्रभुले सियोनलाई बलियो बनाउनु हुने छ,
अनि उहाँका गरीब मानिसहरू त्यहाँ सुरक्षित गए।”

15

मोआबलाई परमेश्वरको सन्देश

1 यो मोआब बारे एक दुःखको समाचार हो:

एकै रातमा, सेनाहरूले मोआबको आर शहरबाट धन-सम्पत्ति लूटपाट पारे।
एउटै रातमा, शहरलाई ध्वंश पारियो।

एकै रातमा, सैनिकहरूले कीर शहरबाट धन-सम्पत्ति लूटपाट गरे।
एउटै रातमा शहरलाई ध्वंश पारियो।

2 राजाका परिवारहरू र दीबोनका मानिसहरू उच्च ठाउँहरूमा रूनलाई गए।
नबो र मेदबाको लागि मोआबका मानिसहरू डाको छोडी-छोडी रोए।
मानिसहरूले आफ्ना दुःख प्रकट गर्नका निम्ति कपाल र दाहीहरू खौरिए।

3 मोआबका चारैतिर घरको दलानहरूमाथि
र गल्लीहरूमा मानिसहरूले कालो लुगाहरू लगाए,
रूँदै कराउँदै हिँडे।

4 हेशबोन र एलालेह शहरहरूमा मानिसहरू चिच्याउँदै रोइरहेछन्
तिनीहरूको आवाजहरू टाढा-टाढा यहसा शहर सम्म पनि सुन्न सकिन्थ्यो।
यति सम्म कि सिपाहीहरू तँसिए।
सिपाहीहरू डरले थरथर कामिरहेछन्।

5 मेरो हृदय मोआबको निम्ति रून्छ।
उसका मानिसहरू सुरक्षाका निम्ति भागे।
तिनीहरू सोअर तर्फ भागे।

तिनीहरू एप्लत शलीशियाह तर्फ भागे।
मानिसहरू लूहीतको उकालो बाटोहरूमाथि,
रूँदै चिच्याउँदै चढे।

होरोनैमा उकैलिदा तिनीहरू चिच्याउँदै गए।

6 तर निग्रीम खोला मरुभूमि जस्तो सुक्खा छ।
घाँसहरू सुकिहाले,

- सारा वनस्पति मेरे,
र हरियो भन्ने केही थिएन।
- 7 यसकारण तिनीहरूले आफ्ना सर-सामानहरू बटुले र मोआब त्यागेर गए।
तिनीहरूले ती सामानहरू बोकेर अरबाह खोलाबाट सीमा पार गरे।
- 8 मोआबभरि रोएको सुन्न सकिन्छ।
अनि मानिसहरू बीर-एलीम र एलको शहरमा रोइरहेका छन्।
- 9 दीमोनको पानी रगतले भरिएको छ
अनि म अझै दीमोनमा कष्ट ल्याउँछु।
- मोआबामा केही मानिसहरू मात्र बाँच्न योग्य शत्रुहरूको हातबाट बाँचे।
तर म तिनीहरूलाई शेष पार्न सिंहहरू पठाउनेछु।

16

- 1 तिमीहरूले त्यस भूमिको राजालाई उपहार पठाउनु पर्नेछ। तिमीहरूले मरुभूमि हुँदा सेलादेखि सियोनको छोरीको पर्वतलाई एउटा थुमा पठाउनु पर्नेछ।
- 2 मोआबका स्त्रीहरूले अर्नोनको अरण्य नदी पार गर्ने प्रयास गर्छन्।
तिनीहरू सहायताका निम्ति एक ठाउँ देखि अर्को ठाउँमा हेरिरहेछन्।
तिनीहरू रूखबाट गुँड भईमा झरेपछि लापता भएका बचेराहरू जस्ता भएका छन्।
- 3 तिनीहरू भन्दछन्, “हामीलाई सहयोग दिनुहोस्!
के गर्नु पर्ने हो बताउनु होस्!
मध्यदिनहको घामबाट हामीलाई ओझल पारे जस्तै हाम्रा शत्रुहरूबाट हामीलाई बचाउनु होस्।
हाम्रा शत्रुहरूबाट हामी भागिरहेका छौं।
हामीलाई लुकाउनु होस्!
शत्रुहरूको हातमा पर्न नदिनुहोस्।”
- 4 ती मोआबबाट आएका मानिसहरूलाई
जबरजस्ती आफ्ना घरहरू छोड्न लगाए।
यसकारण तिमीहरूका जग्गामा तिनीहरूलाई बस्र देऊ।
- तिनीहरूका शत्रुहरूबाट तिनीहरूलाई लुकाऊ,
लुटपाट रोकिने छ शत्रु पराजित हुनेछ।
मानिसहरूलाई दुःख कष्ट दिनेहरू जति यस ठाउँबाट जानेछन्।
- 5 त्यसपछि दाऊदको घरानाबाट एकजना नयाँ राजा आउनेछन्।
उनी देशभक्त, मायालु र कृपालु हुनेछन्।
यी राजाले निष्पक्ष न्याय गर्नेछन्। उ
नले ती कुराहरू मात्र गर्नेछन्
जुन राम्रो र सही हुन्।
- 6 हामीले सुनेका छौं कि
मोआबका मानिसहरू एकदम अंहकारी र कपटी छन्।
ती मानिसहरू हिंसक र ठूला कुराहरू गर्नेवालाहरू छन्।
तर घमण्ड चहिँ खाली खोक्रो शब्दमात्र हो।
- 7 त्यही अंहकारको कारणले मोआबका सारा मानिसहरूले दुःख पाउनेछन्।
मोआबका सारा मानिसहरू रुनेछन्, मानिसहरू उदास हुनेछन्।
विगतमा तिनीहरूसित भएका कुरा तिनीहरूले चाहन्छन्। तिनीहरूले कीरहारेशेतमा बनाएको नेभाएको केकहरूको इच्छा गर्छन्।

- 8 हेशबोन अनि सिब्माका दाखका बोटहरूमा दाखहरू नउज्जिनाले मानिसहरू उदास हुनेछन्।
विदेशी शासकहरूले दाखका बोटहरू ढाल्नेछन्।
शत्रुका सैनिकहरू याजेर शहर र मरुभूमिभरी फैलिए,
अनि तिनीहरू समुद्र पारि सम्म फैलिए।
- 9 “दाखका बोटहरू नष्ट भएकोले गर्दा
म याजेर अनि सिब्माको मानिसहरूसित र्नेछ।
म हेशबोन र एलालेका मानिसहरूसंग र्नेछ
किनभने त्यहाँ फसलहरू हुनेछैन।
त्यहाँ ग्रीष्मऋतुको फलहरू पनि हुने छैन।
अनि त्यहाँ आनन्दको हल्ला पनि हुनेछैन।
- 10 एक समय फलले परिपूर्ण रहने अङ्गुरको खेतहरूमा खुशीको गीतहरू गाइने छैन।
बाली भियाउने समयमा मोज-मज्जा समाप्त पार्नेछ।
अङ्गुरहरू दूध मदमा परिणत हुन तयार छन्।
तर ती सबै चीजहरू खेर जानेछन्।
- 11 यसैकारण, मोआब प्रति म अत्यन्तै दुःखी छु।
कीर-हरेशे प्रति म अत्यन्तै दुःखी छु। म ती शहरहरू प्रति अत्यन्त दुःखी छु।
- 12 मोआबका मानिसहरू आफ्ना पूजा गर्ने ठाउँमा जानेछन्
तिनीहरू प्रार्थना गर्ने प्रयास गर्नेछन्।
तर त्यहाँ के हुँदैछ तिनीहरूले देखे छन्
अनि तिनीहरू प्रार्थना गर्नु अत्यन्तै दुर्बल हुनेछन्।”

13 परमप्रभुले मोआबको बारेमा यस्ता कुराहरू धेरै पल्ट भन्नु भएको थियो।

14 अनि अहिले परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तीन वर्षभित्र (ज्यालामा काम गर्नेहरूले आफ्नो समय गने झैं) सबै मानिसहरूका गर्व र वस्तुहरू समाप्त भएर जानेछ। त्यहाँ केही मानिसहरू मात्र रहनेछन् तर धेरै मानिसहरू हुने छैनन्।”

17

अरामलाई परमेश्वरको सन्देश

1 दमीशकको विषयमा यो दुःखको सन्देश हो, परमप्रभुले यी कुराहरू दमीशकमा घटनेछ भनेर भन्नु हुन्छ:

- “दमीशक अहिले शहर हो तर त्यो नष्ट हुनेछ।
दमीशकमा खाली भग्नावशेषहरू मात्र रहनेछ।
- 2 मानिसहरू अरोएर शहरहरू त्यागेर जानेछन्।
भेंडाका बथानहरू ती शुन्य शहरहरूमा स्वतंत्र भएर घुम्नेछन्,
त्यहाँ तिनीहरूलाई सताउने कोही पनि हुने छैन।
- 3 एप्रैम शहरहरूको किल्ला ध्वंश हुने छ, दमीशकको शासन अन्त हुनेछ।
जुन घटना इस्राएलमा भएको थियो त्यहि घटना अराममा हुनेछ।
अनि प्रमुख मानिसहरू हटेर जानेछन्।”
सेनाहरूका परमप्रभुले भन्नुभयो कि ती कुराहरू घट्नेछ।
- 4 “त्यसबेला याकूबको सम्पत्ति नाश हुनेछ।
याकूब बीमार मानिस जस्तो हुनेछ अनि उ कमजोर र दुब्लो हुनेछ।
- 5 “त्यस समय रफाईमको वेसीमा बाली भित्र्याउने समय जस्तै हुनेछ। कर्मीहरूले खेतमा सप्रेको बाली थुर्पाछन्। तब
तिनीहरूको बोटहरूबाट बाला टिप्छन् अनि अन्न बटुल्छन्।

6 “त्यसबेला जैतून पाकेको समय जस्तै हुनेछ। मानिसहरू जैतूनको बोटबाट जैतूनहरू मात्र टिप्छन्। तर केही जैतूनहरू मात्र रूखको टुप्पामा रहन्छन्। लगभग चार वा पाँचवटा जैतून रूखको हाँगाहरूमा रहन्छन्। त्यस्तै घटनाहरू ती शहरहरूमा हुनेछ।” सेनाहरूका परमप्रभु यसो भन्नु हुन्छ।

7 त्यसबेला, मानिसहरूले परमेश्वरलाई मास्तिर हेर्नेछन् जसले उनीहरूलाई सृष्टि गर्नुभयो। र तिनीहरूका आखाँ इम्राएलका परमपवित्रतिर लागिरहनेछ।

8 मानिसहरू आफैले रचना गरेका महान कुराहरूमा विश्वास गर्ने छैनन्। तिनीहरू ती विशेष बगैँचाहरू र वेदीहरूमा जाने छैनन् जुन तिनीहरूले झटा देवी-देवताहरूकालागि बनाए।

9 त्यसबेला शक्तिशाली शहरहरू सबै रित्तो हुनेछन्। ती शहर यी पर्वतहरू जङ्गल हुनेछन् जस्तो इम्राएलका मानिसहरू त्यस भूमिमा आउनु अघि हुने गर्थ्यो बितेका दिनहरूमा त्यहाँका मानिसहरू भागेका थिए। किनभने त्यहाँ इम्राएलीहरू आउँदथे। फेरि भविष्यमा पनि, त्यो देश रित्तो हुनेछ।

10 यस्तो घटना हुनेछ, किनभने तिमीहरूले परमेश्वरलाई जसले तिमीहरूलाई बचाउनु हुन्छ भूल्यौ। परमेश्वर नै तिमीहरूका सुरक्षाको ठाउँ हुनुहुन्छ भनेर तिमीहरूले सम्झेनौ। तिमीले टाढा-टाढाबाट एकदम राम्रा खालका दाखका बिस्वाहरू ल्यायौ। तिमीले ती दाखका बिस्वाहरू रोपन सक्छौ तर तिनीहरू सँदेनन्।

11 तिमीले एक दिन दाखका बिस्हरू रोपने छौ र बढाउने चेष्टा गर्नेछौ। अर्को दिन ती बिस्वाहरू बढन शुरू गर्छन्। तर फसल उठाउने गर्थो आर्को दिन ती बिस्वाहरूले फलदिन थाले। तर फसल काट्ने बेलामा, बोटहरूबाट फलहरू बटुल्न जानेछौ, अनि तिमीहरूले प्रत्येक कुरो मृत देखेछौ। एउटा रोगले सबै बिस्वाहरू मार्नेछ।

12 धेरै-धेरै मानिसहरू सुन!

तिनीहरू समुद्रमा उठेका छाल जस्तै चिच्याउँदै रोइरहेका छन्, ती हल्लाहरूलाई सुन, ती हल्लाहरू समुद्रमा छालहरू उर्लेको आवाजहरू जस्ता छन्।

13 अनि मानिसहरू ती छालहरू जस्तै हुनेछन्, परमेश्वरले तिनीहरूलाई हकारेर बोल्नु हुनेछ,

अनि तिनीहरू टाढा भाग्नेछन् मानिसहरू बतासले खेददै उडाई लैजाने भुस जस्ता हुने छन्।

मानिसहरू हुरीले उखेलेर उडाउने जङ्गली झारहरू जस्तै हुनेछन् हुरी चल्नेछ र जङ्गली झारहरू उडाई लानेछ।

14 त्यो रात मानिसहरू भयभीत हुनेछन्।

बिहान हुन अघि केही छोडिएको हुने छैन।

यसकारण हाम्रा शत्रुहरूले केही पनि पाउने छैनन्

अनि त्यहाँ केही हुनेछैन।

18

कृश देशलाई परमेश्वरको सन्देश

1 कृश देशसंग नदीहरू जोडिएको जमीनलाई हेर। त्यो ठाउँमा कीराहरू छन्; तिनीहरूले चलाएको पखेटाहरू बजाएको आवाजहरू सुन्न सक्छौ।

2 त्यस जग्गामा मानिसहरूलाई मालिङ्गोले* बनिएका डुङ्गाहरूमा पठाइन्छ।

हे फूर्तिला समाचार-वाहकहरू! ती मानिसहरूकहाँ जाऊ

जो अग्ला र बलिया छन्!

सबै ठाउँका मानिसहरू ती अलगा

अनि बलिया मानिसहरूदेखि डराउँछन्। तिनीहरू बलियो जाति हुन्।

तिनीहरूले अन्य जातिहरूलाई परास्त पार्छन्।

नदीहरूले भाग-भाग गरेका देशमा तिनीहरू छन्।

3 संसारका सारा मानिसहरूले तिनीहरूमाथि घटने घटना हेर्नेछन्।

पर्वतमाथि स्पष्ट रूपमा उठेको झण्डा झै तिनीहरूले त्यो घटना देखेछन्।

* 18:2: मालिङ्गो एक प्रकारको मलबाँस भन्दा सानो निर्गोलो भन्दा ठूलो उद्विद् वा सानो प्रकारको बाँस।

ती अग्ला मानिसहरूमाथि त्यस्तो घटना घट्टना गएको खबर पृथ्वीका सबै मानिसहरूले सुन्नेछन्।

युद्ध प्रारम्भ हुनु अघि फुकेको तुरहीको आवाज जस्तै स्पष्ट रूपमा तिनीहरूले सुन्नेछन्।

4 परमप्रभुले भन्नुभयो, “मेरा निम्ति तयार पारेको ठाउँमा म हुनेछु। म चुपचाप ती घटनाहरू भएको हेर्नेछु।

5 सुन्दर ग्रीष्मको दिनमा, मध्यदिनको बेला मानिसहरू आराम गरिरहेका हुन्छन्। यो गर्मीको फसल काट्ने समय हुनेछ तब त्यहाँ कुनै वर्षा हुनेछैन, खाली बिहानको शीत मात्र पर्नेछ। त्यसपछि केही डरलाग्दो घटना घट्टनेछ। त्यो पहिल्यै फूलहरू फुलेको समय हुनेछ। त्यो अङ्गुर पाकेको फल हुने अनि बढ्ने समय हुनेछ। तर बाली पाक्न अघि नै शत्रुहरू आउनेछन् अनि बुटाहरू काट्टनेछन्। तिनीहरूले अङ्गुरका लहराहरू चूडैनेछन् अनि फ्याँक्नेछन्।

6 ती दाखका बोट-बिस्वाहरू पर्वतहरूबाट आउने चरा-चुरूङ्गीहरू र वन जनावरका निम्ति छोडिनेछ। चरा-चुरूङ्गीहरू त्यस दाखका बोटहरूमा ग्रीष्म कालको दिनमा बसेछन्। अनि जाडो महीनामा वनका पशुहरूले ती सबै खानेछन्।”

7 त्यस समय सेनाहरूका परमप्रभुलाई विशेष भेट चढाइनेछ। त्यो भेट ती अग्ला अनि बलिया मानिसहरूबाट हुनेछ, अत्याचारीहरू ती मानिसहरूसित भयभीत हुन्छन् जो नदीले छुट्टयाएको भूमिमा बस्छन्। यो भेट परमप्रभुको स्थल सियोन पर्वतमा ल्याइनेछ।

19

मिश्र देशलाई परमेश्वरको सन्देश

1 मिश्रको बारेमा शोक सन्देश हेर! परमप्रभु तिम्र गतिमा उडिरहने बादलमाथि चडेर आउनु हुँदैन। परमप्रभु मिश्रमा प्रवेश गर्नु हुनेछ अनि मिश्रका सबै झूटा देवताहरू डरले कामेनेछन्। मिश्र वीर थियो, तर त्यो गरिमा पग्लेर जानेछ।

2 परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “मिश्रका मानिसहरूलाई आपसमा म झगडा गर्ने बनाउँछु। दाज्य-भाइहरू-माझ लडाइँ हुनेछ। छिमेकीहरू आफ्नै छिमेकीहरूसित लडाइँ गर्नेछन्। शहरहरू शहरहरूकै विरुद्ध लड्नेछन्। राज्यहरू राज्यहरू कै विरुद्ध लड्नेछन्।

3 मिश्रका मानिसहरू दोधारमा पर्नेछन्। ती मानिसहरू आफ्ना झूटा देवताहरू अनि ज्ञानी जनलाई सोध्नेछन्, के गर्नु पर्नेछ? तिनीहरूले आफ्ना तांत्रिकहरू र झौंकीहरूलाई सोध्नेछन्। तर तिनीहरूको उपदेश अनुपयोगी हुनेछन्।”

4 मेरो मालिक सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म मिश्रलाई निष्पूर मालिकको हातमा सम्पिदिनेछु। एकजना शक्तिशाली राजाले मानिसहरूमाथि शासन गर्नेछन्।”

5 नील नदी सुक्नेछ। समुद्रहरूबाट पानी सुखेर जानेछ।

6 सारा नदीहरू नराम्रो प्रकारले गन्हाउने छ। मिश्रका सारा खोला-नालाहरूको पानी घट्टनेछ र सुकेर जानेछ। पानीका सारा वनस्पतिहरू सड्नेछन्।

7 सारा उद्विद नदीका किनारहरूसँगै मर्नेछन् र उडेर जानेछन्। नदीको ठूलो भागमा भएको उद्विदहरू समेत मरेर जाने छ।

8 जालहारी ती सबै मानिसहरू जसले नील नदीबाट माछाहरू समाउँछन् तिनीहरू उदास हुनेछन् र रूने छन्। तिनीहरूले नील नदीकै भरमा आफ्नो जीविका चलाएका हुन्, तर त्यो सबै सुक्खा हुनेछ।

9 सारा बाटेका सुनपाटको काम गर्ने मानिसहरू अत्यन्त दुःखी हुनेछन्। ती मानिसहरूलाई लुगा बनाउने उद्विदहरू नदी सुखेकोले गर्दा उब्जने छैन।

10 मानिसहरूले पानी जोगाउनलाई बाँध बनाउनेछन् तर विफल हुनेछन्, यसकारण तिनीहरू दुःखी हुनेछन्।

11 सोअन शहरका मानिसहरू मर्छ छन्। फिराऊनका “सल्लाहकारहरूले” भूल सल्लाह दिनेछन्। ती अगुवाहरूले आफूलाई ज्ञानी ठान्दछन्। तिनीहरू भन्छन् तिनीहरू प्राचीन राजाहरूका सन्तानहरू हुन्। तर तिनीहरू त्यति ज्ञानी छैनन् जति तिनीहरू सोच्छन्।

12 हे मिश्र! तिम्रा ज्ञानी मानिसहरू कहाँ छन्? ती ज्ञानी मानिसहरूले सिक्नु पर्छ कि सेनाहरूका परमप्रभुले मिश्रको लागि यो योजना बनाउनु भयो। के हुनेछ तिनीहरूले तिमीहरूलाई भनुन्?

13 सोअनका अगुवाहरू मर्छ भएका छन्। नोपका अगुवाहरूले झूटा देवताहरूमाथि भरोसा गरे। त्यसकारण अगुवाहरूले मिश्रलाई गलत मार्ग तिर लगे।

14 परमप्रभुले अगुवाहरूलाई दोधार बनाई दिनुभयो। तिनीहरू भडके र मिश्रलाई गलती मार्गमा डोर्‍याए। जे पनि अगुवाहरूले गरे सबै गलतीहरू नै गरे। तिनीहरू मतवाला मानिसहरू सरह धर्मराउँदै भईमा शिथिल भएर लडिरहेका छन्।

15 त्यहाँ अगुवाहरूले गर्नु पर्ने केही कुरा छैन। (ती अगुवाहरू “उद्विदको टाउको र पुच्छरहरू हुन्।” तिनीहरू “टुप्पाहरू र काण्डहरू हुन्।”)

16 त्यसबेला मिश्रदेशवासीहरू डराएकी स्त्रीहरू जस्तै हुनेछन्। तिनीहरू सेनाहरूका परमप्रभुदेखि डराउनेछ। परमप्रभुले तिनीहरूलाई दण्ड दिनलाई उहाँको पाखुरा उठाउनु हुनेछ र तिनीहरू डराउनेछन्।

17 यहदा देशले सारा मिश्रका मानिसहरूको लागि डराउने ठाउँ हुनेछ। यहदाको नाउँ सुन्ने बिलिकै मिश्रका मानिसहरू तर्सिनेछन्। यस्तो हुने नै छ किनभने सेनाहरूका परमप्रभुले मिश्रमा त्यस्तो घटना घटोस, भनेर योजना गर्नु भएको हो।

18 त्यस समय मिश्र शहर पाँचवटा हुनेछ जहाँ मानिसहरूले कनानी भाषा बोल्छन्। ती शहरहरू मध्ये एउटाको नाउँ “विनाशक शहर”* हुनेछ।

मानिसहरूले सेनाहरूका परमप्रभुलाई अनुसरण गर्ने प्रतिज्ञा गर्नेछन्।

19 त्यस समय मिश्रको बीचमा परमप्रभुको लागि एउटा वेदी तयार हुनेछ। मिश्रको सिमानामा परमप्रभुमाथि श्रद्धा प्रकट गर्नलाई एउटा स्मारक बनाइनेछ।

20 सेनाहरूका परमप्रभुले गर्नु भएको महान र प्रभावपूर्ण कार्यहरूको यो चिह्न हुनेछ। कुनै पनि समय मानिसहरू परमप्रभुदेखि केही मान्नु चिन्नु सक्नेछन् अनि परमप्रभुले सहयोगी पठाउनु हुनेछ। परमप्रभुले मानिसहरूलाई बचाउन र रक्षा गर्नलाई एक मानिस पठाउनु हुनेछ। त्यस मानिसले तिनीहरूमाथि अरूले गरेको अन्याय र दुष्ट कार्यबाट बचाउनेछ।

21 त्यसबेला, मिश्रका मानिसहरूले परमप्रभुले साँचो रूपमा जान्नेछन्। मिश्रका मानिसहरूले परमेश्वरलाई प्रेम गर्नेछन्। मानिसहरूले परमेश्वरको सेवा गर्नेछन् र धेरै बलिदानहरू अर्पण गर्नेछन्। तिनीहरूले परमप्रभुसित भाकल गर्नेछन्। अनि तिनीहरूले ती प्रतिज्ञाहरू कायम राख्नेछन्।

22 परमप्रभुले मिश्रका मानिसहरूलाई दण्ड दिनु हुनेछ। अनि त्यसपछि परमप्रभुले तिनीहरूलाई क्षमा गर्नु हुनेछ। तिनीहरू परमप्रभुपट्टि फर्केर आउनेछन्। परमप्रभुले तिनीहरूका प्रार्थना सुन्नु हुनेछ र तिनीहरूलाई क्षमा गर्नुहुनेछ।

23 त्यस समयमा मानिसहरू अश्रूबाट मिश्र अनि मिश्रबाट अश्रू जानेछन्। मिश्र र अश्रूका मानिसहरूसँगै आराधना गर्नेछन्।

24 त्यस समयमा इस्राएल, अश्रूर र मिश्रले संयुक्त भई पृथ्वीमाथि शासन गर्नेछन्। यो त्यो देशको लागि एक आशीर्वाद हुनेछ।

25 सेनाहरूका परमप्रभुले त्यस देशलाई आशीर्वाद दिनुहुनेछ। उहाँले भन्नु हुनेछ, “मिश्र, तिमीहरू मेरा मानिसहरू हो। अश्रूर, मैले तिमीलाई बनाएँ। इस्राएल तिमी मेरो सम्पत्ति हो। तिमीहरू सबै धन्य हो!”

20

अश्रूले मिश्र र कूशलाई पराजित गर्नेछ

1 सर्गान अश्रूका राजा थिए। सर्गानले त्यो शहरसित युद्ध गर्नु अशदोदकहाँ टर्नलाई पठाए। टार्नले त्यहाँ गएर शहर कब्जामा पारे।

2 त्यस बेला, परमप्रभुले आमोसका छोरा यशैयाद्वारा बोल्नुभयो, “जाऊ, तिम्ना कम्मरबाट उदासपूर्ण लुगाहरू खोलेर फर्काऊ। खुट्टाहरूबाट जुताहरू खोला।” यशैयाले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरे। अनि यशैया निवन्ध र खाली खुट्टा वरिपरि हिँडे।

3 तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “यशैया तीन वर्ष सम्म त्यसरी नै निवन्ध र खाली खुट्टा हिँडे। यो मिश्र र कूशदेशको चिह्न हो।

4 अश्रूका राजाले मिश्र र कूश पराजित गर्ने छ। अश्रूले कैदीहरू लिएर तिनीहरूलाई टाढा देशहरू तर्फ धपाउनेछ। बुढा मानिसहरू र युवावर्गलाई निवन्ध र खाली खुट्टामा डोर्याउने छन्। तिनीहरू सम्पूर्ण रूपमा नाङ्गो हुनेछन्। मिश्रका मानिसहरू लज्जित हुनेछन्।

5 मानिसहरूले कूशलाई सहयोग माग्ने छन्। मानिसहरू बाँढिनेछन्। मानिसहरू मिश्रको गौरव देखेर छक्क पर्नेछन्। ती मानिसहरू लज्जित हुनेछन्।”

6 समुद्रको छेउमा बस्ने मानिसहरूले यसो भन्नेछन्, “हामीलाई सहयोग गर्न ती देशहरूलाई भरोसा गर्नु। तिनीहरूले हामीलाई अश्रूका राजाबाट छुट्कार दिलाउने छन् भन्ने आशामा हामी तिनीहरूकहाँ पुग्यौ, तर तिनीहरूलाई हेर! ती देशहरू कब्जामा पारिए। यसर्थ हामी कसरी जोगाउन सकिन्छ?”

21

बाबेललाई परमेश्वरको सन्देश

1 “मरुभूमिको समुद्रको” बारेमा दुःखको सन्देश मरुभूमिबाट केही आइरहेछ,

* 19:18: विनाशक शहर यो शब्दको खेल हो यो “सूर्य शहर” अर्थ दिने एउटा नाउँ जस्तै हो। यो शायद “अन वा होलियोपोलिस” शहर हो।

यो नेगेवबाट बहेको हावा जस्तै आइरहेछ,
यो भयानक देशबाट आइरहेछ।

2 मैले केही भयानक कुरा देखेकोछु जुन हुने वाला छ।
मैले तिम्नो विस्डमा अडेका देशद्रोहीहरू देखेकोछु।
तिम्नो सम्पत्तिहरू लुट्ने मानिसहरू देख्छु।

एलाम, जाऊ अनि तिनीहरूका विस्ड युद्ध गर,
मादी शहरका वरिपरि तिम्नो सैनिकहरू तैनात गर
म त्यस शहरमा नराम्रो कार्यहरू समाप्त गर्न चाहन्छु।

3 मैले त्यस्ता भयानक कुराहरू देखें, अनि अहिले म डराउँ। डरले गर्दा मेरो भूडी दुःख्छ।
त्यो पीडा झी जातिलाई हुने नानी जन्माउने बेला भएकी प्रसव पीडा जस्तो छ।
जुन कुरा मैले सुनें त्यसले मलाई एकदम भयभीत पार्यो।
जुन कुरा मैले देखें त्यसले मलाई डरले थर-थर कमायो।

4 मेरो मनोरम सौँझ डरलाग्दो रातमा परिणत भयो
किनभने त्रासले ममाथि विजय प्राप्त गर्यो।

5 मानिसहरू सोच्दछन् कि प्रत्येक कुरो ठीक छ।
मानिसहरू रात्री भोजनको लागि टेबल ठीक पाँदैछन्।
सैनिकहरू पनि भन्दैछन्,
“रक्षकहरू पठाऊ।
अधिकारीहरू उठ
अनि आफ्नो ढाल चम्काऊ।”

6 मेरो मालिकले मलाई भन्नुभयो, “जाऊ, यस शहरलाई सुरक्षित राख्न एकजना मानिस खोज। उसले जे देख्छ विवरण प्रस्तुत गर्नी पर्छ।

7 यदि प्रहरीले घोडचडी सिपाहीहरूका लहर, गधाहरूको र ऊटहरूको लहर देख्यो, उसले एकदम होशीयारी साथ कान थाप्नु पर्दछ।”

8 तब एकदिन त्यस रक्षकले यसो भन्दै बोलाउने छ,

“मेरा मालिक, धरहरामाथि हुनु भएकाले म प्रत्येक दिन नै नियाली रहेकोछु।
म प्रत्येक रात उभिएर पहरा दिइरहेकोछु।

9 हेर! तिनीहरू आइरहे छन्!
मानिसहरूका लस्कर र घोडचडी सिपाहीहरूका लस्कर म देख्छु।”

तब एउटा सन्देशवाहकले भन्यो,
“बाबेल पराजित भयो।
बाबेलको पतन भयो।
उसका सारा झूटा देवताका मूर्तिहरू
भइँमा बजाउँदैं फ्याँकिए अनि ती सबै टुक्रा-टुक्रा भए।”

10 “मेरा मानिसहरू तिमीहरूलाई मैले भनिसकेको छु सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वरबाट मैले सुनिसकेकोछु।
जाँतोले गर्हँ पिधे जस्तै तिमीहरू पनि पिधिनेछौ।”

दूमालाई परमेश्वरको सन्देश

11 दूमाबारे एक दुःखको सन्देश:

कसैले मलाई एदोम देखि डाक्यो,
“हे प्रहरी, रात अझ कति बाँकी छ?”

कहिले सम्म बसु पर्ने हो!”

12 प्रहरीले जवाफ दिन्छ,
“बिहान हुँदैछ तर फेरि रात आउने नै हो।
यदि तिमीलाई केही सोध्नु छ भने
फर्केर आऊ र सोध।”

अरबयालाई परमेश्वरको सन्देश

13 अरब बारे एउटा शोक सन्देश:

ददानका मरुभूमिका यात्री समूहले!
अरब मरुभूमिको रूखहरूमाझ रात बिताए।
14 तेमाका मानिसहरू तिमीहरूले
तिर्खाको केही यात्रीहरूलाई पानी अनि भोजन दियौ।
15 ती मानिसहरू जो मारिनलाई तयार थिए
तरवारबाट भागि रहेका थिए।
तिनीहरू धनुबाट भागि रहेका थिए।
जो छोडिनलाई तयार थिए,
तिनीहरू कठिन साथ युद्ध भूमिबाट भागिरहेका थिए।

16 परमप्रभु, मेरो मालिक, ती हुने कुराहरू मलाई बताउनु भयो। परमप्रभुले भन्नुभयो, “एक वर्ष भित्रमा ज्यालामा काम गर्ने नोकरले समय गने जस्तै केदारको सम्पूर्ण गौरव जानेछ।

17 त्यस समयमा केदारका केही धनुर्धारी, महान सेनाहरू मात्र त्यहाँ रहनेछन्।” परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वरले ती कुराहरू मलाई बताउनु भयो।

22

यरूशलेमलाई परमेश्वरको सन्देश

1 दिव्य दर्शनको बेसी बारे दुःखको सन्देश:

हे यरूशलेम तिमीलाई के भयो?
किन तिनीहरू माथिको तलामा लुकिरहेछौ?
2 विगतमा, यो शहर अत्यन्त खुशी थियो।
यो हल्लै हल्लाले भरिएको र अति सुखी शहर थियो।
तर, अहिले स्थिति परिवर्तन भयो।
तिमीहरूका मानिसहरू मारिए
तर तरवारहरूले होइन।
मानिसहरू मेरे तर युद्धमा लडेर होइन।
3 तिमीहरूका सारा शासकहरूसँगै भाग्दै गए।
तर तिनीहरू सबै नै पक्राउ परे।
अनि तिनीहरूसित धनुष थिएनन्।
सबै शासकहरूसँगै भागे तर तिनीहरू सबै नै पक्राउ परे।
4 यसकारण म भन्छु, “मलाई नहेर!
मलाई चिच्याउन देऊ!
यरूशलेम ध्वंश भई सकेपछि
मलाई सान्त्वना दिन अघि नबढ।”

5 परमप्रभुले एक खास दिन रोज्नु भयो। त्यस दिन त्यहाँ कोलाहल र अस्तव्यस्त स्थिति हुनेछ। दर्शनको बेसीमा मानिसहरू एकअर्कालाई कुल्ची मिल्ची पाउँदै हिंड्नेछन्। शहरका पर्खालहरू भत्काई झार्नेछन्। बेसीमा बसे मानिसहरू पर्वतमा बसे मानिसहरू प्रति चिच्याई कराउनेछन्।

6 एलामबाट आएका घोडचडी सिपाहीहरूले आफ्ना धनुहरू बोकेर युद्धकालागि जानेछन्। कीरका मानिसहरूले आफ्ना ढालहरूका टिङ्गाटिङ्ग र टुङ्गाटुङ्ग आवाज गर्दै कोलाहल मच्चाउनेछन्।

7 सैन्यहरू तिमीहरूका खास बेसीमा भेला हुनेछन्। त्यो बेसी युद्धका रथहरूले भरिएको हुनेछ। शहरको मूल प्रवेशद्वारमा घोडचडी सिपाहीहरू राखिनेछ।

8 त्यस समयमा, यहूदाका मानिसहरूलाई ती हतियार उपयोग गर्ने खाँचो पछि जसलाई तिमीहरूले जंगलभित्रको घरमा राखेका थिए। कारण परमेश्वरले यहूदाको सुरक्षा हटाइदिनु भयो।

9-11 दाऊदको शहरका भिताहरू चकिन थाल्नेछन् अनि तिमीहरूले चर्केका ठाउँहरू देख्नेछौ। यसैकारण तिमीहरू घरहरू गन्नु शुरु गर्नेछौ, अनि ती घरहरूका ढुङ्गाहरू उपयोग गर्दै तिमीहरू भिताहरूमा चर्केको ठाउँमा टाल्नेछौ। तिमीहरू पुराना नदीहरूको पानी जम्मा गर्न दुइवटा भिताको माझमा ठाउँ बनाउने छौ अनि पानी जोगाउने छौ।

तिमीहरू यी सबै कामहरू आफ्नै सुरक्षाका लागि गर्नेछौ। तर तिमीहरू परमेश्वरमाथि भरोशा गर्ने छैनौ जसले यी सबै कुराहरू सृष्टि गर्नु भयो। तिमीहरू उहाँको विषयमा फिक्री गर्ने छैनौ जसले यी सबै चीजहरू धेरै अधि सिर्जना गर्नु भयो।

12 यसैले, मेरो मालिक, सेनाहरूका परमप्रभुले मानिसहरू रत्न र आफ्ना मृत सार्थीहरूमाथि दुःखी बन भनेर भन्नु हुनेछ। मानिसहरूले आफ्ना कपालहरू खौरिनेछन् र शोकपूर्ण पोषाकहरू लगाउनेछन्।

13 तर हेर! मानिसहरू अहिले खुशी छन्। मानिसहरू प्रफुल्लित छन्। तिनीहरूले गाईहरू अनि भेडाहरू मारिरहेकाछन्, भोज खाइरहेकाछन् अनि भनिरहेकाछन्,

“गाईहरू अनि भेडाहरू मार,
आऊ अनि खुशी मनाउँ,
खाऊ अनि पिऊ,
किनभने भोलि हामी मर्नेछौं।”

14 सेनाहरूका परमप्रभुले ती कुराहरू मलाई भन्नुभयो अनि मैले आफ्नो कानले सुनें, “गल्ती कामहरू गरेकोले तिमी दोषी छौ। अनि म वचन दिदछु कि तिमीहरू आफ्ना दोषबाट क्षमा पाउनु अधि नै मर्ने छौ।” यी कुराहरू मेरा मालिक, सेनाहरूका परमप्रभुले भन्नुभयो।

शेब्नालाई परमेश्वरको सन्देश

15 मेरा मालिक सेनाहरूका परमप्रभुले मलाई ती कुराहरू भन्नुभयो, त्यो शेब्ना नाउँ भएको सेवककहाँ जाऊ। त्यो राजमहलको जिम्मेवार सेवक हो।

16 उसलाई सोध, “तिमीहरू यहाँ के गरिरहेका छौ? के तिमी कुनै सन्तान यहाँ गाडिएकोछ? तिमीहरूले किन यहाँ चिहान खनिरहेका छौ? तिमीहरू चट्टान काटेर अल्लो ठाउँमा आफ्नो चिहान बनाइरहेका छौ।

17-18 “हे वीर पुरुष परमप्रभुले तिमीलाई श्राप दिनुहुनेछ। परमप्रभुले तिमीलाई डल्लो पारेर एउटा सानो गोलीलाई झै कुनै एउटा ठूलो देशभित्र पर्याँकिदिनु हुनेछ। अनि त्यहाँ तिमी मर्नेछौ।”

परमप्रभुले भन्नुभयो, “तिमी आफ्नो रथमाथि एकदम घमण्डी थियौ। तर टाढाको देशमा तिमी नयाँ शासककहाँ अझ उत्तम रथहरू पाउनेछौ। अनि तिमी रथहरूले उसको राजमहलमा त्यतिको महत्व पाउने छैन।

19 म तिमी मुख्य काम देखि यहाँबाट जबरजस्ती हटाउनेछु। तिमी मुख्य कामबाट तिमी नयाँ शासकले तिमीलाई लगेर जानेछ।

20 त्यसबेला, म मेरो दासलाई डाक्नेछु। त्यो दास हिल्कियाहको छोरो एल्याकीम हो।

21 म तिमी पोशाक लैजानेछु अनि उसलाई लाउन दिनेछु। तिमीबाट यो लिए पछि म उसलाई राजकीय अधिकार प्रदान गर्नेछु। तिमीमा भएको काम म उसलाई दिनेछु। त्यो सेवक यरूशलेमका मानिसहरू अनि यहूदा परिवारको बूबा हुनेछ।

22 “म त्यस मानिसको घाँटी वरिपरि दाऊदको घरको साँचो झण्डयाउनेछु। यदि उसले ढोका उधार्या भने त्यो खुल्ला नै रहनेछ। कसैले पनि ढोका बन्द गर्न सक्नेछैन। यदि उसले ढोका बन्द गर्छ भने त्यो कसैले खोल्न सक्नेछैन।

23 म त्यसलाई यति बलियो बनाउनेछु जस्तो हतौडाले कुनै कडा फल्याकमा काँटी ठोकेर गाडिन्छ। त्यो सेवक आफ्नो बूबाको घरमा सम्माननीय आसनमा रहनेछ।

24 आफ्नो बाबुको सम्पूर्ण महिमा र मुख्य चीजहरू त्यसैमा झण्डाईनेछ। टूलाहरू र साना नानीहरू पनि उमाथि नै भर पर्नेछन्। साना थालहरू र पानीका टूला बोटलहरू उसैमाथि झण्डयारहेको जस्तो ती मानिसहरू हुनेछन्।

25 “त्यसबेला, काँटी अर्थात् शेब्ना जुन कडा काठमा भर्खर ठोकेर गाडियो त्यो कमजोर भएर भाँचिनेछ। त्यो काँटी भईमा खस्नेछ र त्यसमा झुण्डिएका वस्तुहरू सबै नष्ट हुनेछन्। तब मैले यस सन्देशमा भनेका सबै कुराहरू घट्टने छन्।” ती कुराहरू घट्टने नै छन् किनभने परमप्रभुले तिनीहरूलाई यसो भन्नु भएको थियो।

23

सोरलाई परमेश्वरको सन्देश

1 सोरको विषयमा शोक सन्देश:

जहाजहरूमा भएका मानिसहरूलाई सूचना दिइयो:

“हे तशींशका जहाजहरू हो! शोक मनाऊ!
तिमीहरूको बन्दरगाह ध्वंस गरिएकोछ।”

2 हे समुद्र नजिकका वासिन्दाहरू हो, तिमीहरू रोकिनु पर्छ र दुःखी हुनु पर्छ।

त्यस शहरले व्यापारीहरू समुद्र पारि पठाउँथ्यो
र ती मानिसहरू धनी भए।

3 ती यात्रीहरू समुद्री यात्रा गर्दै अन्नहरू खोज्दै बेच्थे।

ती मानिसहरूले सोरबाट अन्नहरू ल्याउँछन् जुन नील नदी छेउमा उब्जन्थ्यो
र तिनीहरूले त्यसलाई अन्य राज्यहरूमा बेच्दै छन्।

4 सीदोन, तिमी अत्यन्त दुःखीत हुनुपर्नेछ।

किनभने अब समुद्र अनि समुद्रका किल्ला यसो भन्दछ,

“मेरा नानीहरू छैनन्।

मसित प्रसव पीडाको अनुभव छैन।

मैले नानीहरूलाई जन्म दिएको छैन।

मैले जवान मानिसहरू र स्त्रीहरू पालेको छैन।”

5 मिश्रले सोरको बारेमा खबर सुन्ने छ।

यो खबरले मिश्रलाई घात गर्दै दुःखी पार्नेछ।

6 हे जहाजहरू! तशींशमा फर्क।

हे मानवहरू, समुद्रको छेउमा बसेर तिमीहरूले विलाप गर्नुपर्नेछ।

7 अतीतमा तिमीहरूले सोरको शहरमा आनन्द गर्यौं। त्यो शहर शुरुदेखि नै बढिरहेकोछ।

त्यस शहरका मानिसहरू व्यवस्थित हुनको लागि धेरै टाढा यात्रा गरेकाछन्।

8 सोर शहरले धेरै अगुवाहरू जन्मायो।

त्यस शहरका व्यापारीहरू राजकुमारहरू जस्ता छन्।

मानिसहरू जसले किन-बेच गरे उनीहरूलाई चारैतिर स्वागत र सम्मान भयो।

यसकारण कसले सोरको विरुद्ध षडयन्त्र गर्यो?

9 उहाँ सेनाहरूका परमप्रभु हुनुहुन्छ।

उहाँले तिनीहरूलाई

महत्व नदिने निर्णय गर्नु भयो।

10 हे तशींशका जहाजहरू! आफ्नै देशमा फर्केर जाऊ।

सानो नदी सम्झेर समुद्र पार गर,

अब कसैले पनि तिमीहरूलाई रोक्ने छैन।

11 परमप्रभुले समुद्र तर्फ आफ्ना हातहरू फैलाउँनु भयो

अनि परमप्रभुले सोरको विरुद्ध युद्ध गर्नलाई

राज्यहरू भेला गर्नुभयो।

परमप्रभुले कनानलाई सोरको सुरक्षाको ठाउँ ध्वंस पार्नलाई आज्ञा गर्नुभयो।

12 परमप्रभुले भुन्हुन्छ, “हे सीदोनकी कन्यकेटीहरू, तिमीहरू नष्ट हुनेछौ।

तिमीहरू पटकै आनन्दित हुने छैनौ।

तर सोरका मानिसहरू भन्दछन्, किन्तिमहरूले हामीलाई साथ दिनेछ।

तर तिमीले समुद्र पार गरेर किन्तिम पुग्यौ भने, तिमीहरूले त्यहाँ आराम गर्ने ठाउँ समेत पाउने छैनौ।”

13 यसैले सोरका मानिसहरू भन्दछन्।

बाबेलका मानिसहरूले हामीलाई साथ दिनेछन्।

तर कल्दीहरूको देशलाई हेर! बाबेल अब देश रहेन।

अशूरहरूले बाबेलमाथि आक्रमण गरेर युद्धका मचानहरू निर्माण गरे।

सिपाहीहरूले ती सुन्दर घरहरूबाट धेरै सम्पत्ति लगेर गए।

अशूरले बाबेललाई जड्गली जानवरहरू बस्ने ठाउँ बनायो।

तिनीहरूले बाबेललाई एउटा खण्डहरूमा परिणत गरे।

14 यसैले, दुःखी बन, तशीशबाट—आएका जहाजहरू

तिमीहरूका सुरक्षाको ठाउँ अर्थात सोर ध्वंस हुनेछ।

15 मानिसहरूले सन्तरी वर्ष सम्म सोरलाई बिसर्नेछन्। (अर्थात एउटा राजाको राज्यकाल भरि बिसर्नेछन्।) सन्तरी वर्ष पछि सोर वेश्यालयको गीत जस्तै हुनेछ।

16 “हे पुरुषहरूले छोडेका नारीहरू!

आफ्नो साराङ्गी लेऊ अनि शहरमा हिँड।

आफ्नो गीतका धुन उचित ढंगले बजाऊ, आफ्नो गीत गाऊ।

तब तिम्रा पुरुषहरूले सम्भवत तिमीहरूलाई सम्झना गर्नेछन्।”

17 सन्तरी वर्षपछि, परमप्रभुले सोरको विषयमा पुनर्विचार गर्नुहुन्छ र उसको निर्णय दिनुहुनेछ। सोरको व्यापार फेरि कायम हुन्छ। सोर पृथ्वीको जम्मै देश वा जातिहरूका लागि एउटा वेश्यालय हुनेछ।

18 तर आफूले आर्जन गरेको पैसा सोरले राख्ने छैन। सोरले व्यापारबाट संचय गरेको पैसा परमप्रभुको लागि राख्नेछ। सोरले त्यो पैसा परमप्रभुको सेवा गर्ने सेवकहरूलाई दिनेछ। यसकारण अघाईजेल सम्म परमप्रभुका सेवकहरूले खानेछन्, सुन्दर र राम्रा लुगाहरू लगाउनेछन्।

24

परमेश्वरले इम्राएललाई दण्ड दिनु हुनेछ

1 हेर! परमप्रभुले यो ठाउँलाई ध्वंस गर्नुहुनेछ। परमप्रभुले यस ठाउँलाई सम्पूर्ण प्रकारले सफा पार्नु हुनेछ। परमप्रभुले मानिसहरूलाई जबरजस्ती यस ठाउँबाट टाढा खेदु हुनेछ।

2 त्यसबेला, साधारण मानिसहरू र पूजाहारीहरू एक समान हुनेछन्। दासहरू र मालिकहरू एक समान हुने छन्। दासीहरू र उनीहरूका मालिकनीहरू पनि समान हुनेछन्। किन्ने ग्राहक र बेच्ने पसलेहरू पनि एक समान हुनेछन्। कर्जदार र साहकारहरू एक समान हुनेछन्। बैकवाला र बैकबाट ऋण लिनेहरू पनि समान हुनेछन्।

3 सारा मानिसहरूलाई त्यो ठाउँ छोडनलाई वाध्य पारिने छ। जम्मै धन-सम्पत्ति लैजाने वा खोसिने छ। यस्तो घटना हुने नै छ कारण परमप्रभुले आदेश गर्नु भएकोछ।

4 यो देश रित्तो र उजाड हुनेछ। यो संसार रित्तो र दुर्बल हुनेछ। पृथ्वीका महत्वपूर्ण मानिसहरू हराउँनेछन्।

5 यो पृथ्वीमा बस्ने मानिसहरूले भूमि नै अशुद्ध बनाउनेछ। यो कसरी भयो? मानिसहरूले परमेश्वरको व्यवस्थाका विरुद्ध गल्ती कामहरू गरे। मानिसहरूले परमेश्वरको धार्मिक-विधानहरू पालन गरेनन्। मानिसहरूले धेरै समय अघि नै परमेश्वरसँग एक करार गरेका थिए तर त्यो तिनीहरूले भङ्ग गरे।

6 यस पृथ्वीमा बस्ने मानिसहरू आफ्ना गल्ती कामहरूले गर्दा दोषी छन्। यसैले यस पृथ्वीलाई ध्वंस गर्नलाई परमेश्वरले निर्णय गर्नुभयो। मानिसहरू दण्डित हुने छन्। केवल थोरै मानिसहरू मात्र बाँकी रहने छन्।

7 दाखका बोटहरू मर्नेछन्। नयाँ दाखरस राम्रो छैन। बितेका दिनहरूमा मानिसहरू खुशी थिए। तर अहिले ती मानिसहरू दुःखी छन्।

8 मानिसहरूले आफ्नो हँष र उल्लास देखाउन बन्द गरे। ढोलकहरू, खैजडीहरू र विणाहरूबाट आउने सँगैतहरू समाप्त भए।

9 मानिसहरूले दाखरस पिइरहेको बेलामा खुशीका गीतहरू गाउँदैनन्। तिनीहरूले पिइरहेका दाखरसको स्वाद तितो भयो।

10 “पूर्ण अस्तव्यस्त” भन्ने नाउँ नै यो शहरलाई सुहाउँछ। शहर ध्वंस पारियो। मानिसहरू घरभित्र प्रवेश गर्न सक्दैनन् ढोकाहरू बन्द भएका छन्।

11 मानिसहरूले बजारमा दाखरस अझ खोजी रहन्छन्। तर सम्पूर्ण रमाईलोपन समाप्त भयो। खुशी टाढा लगियो।

12 यस शहरको लागि विनाश मात्र छोडियो। प्रवेशद्वारहरू पनि नष्ट गरियो।

13 फसलको बेलामा, मानिसहरूले रूखबाट जैतून झारे

तर केही मात्रामा जैतूनहरू रूखमा नै छाडिए।

त्यस्तै प्रकारले यस पृथ्वीमा केही जातिहरू मात्र छाडिनेछन्।

14 छाडिएका मानिसहरू चिच्याउन थाल्नेछन्। तिनीहरूका चिच्याहट समुद्रका गर्जन भन्दा पनि जोडले हुनेछ।

तिनीहरू परमेश्वरको महानताले गर्दा खुशी हुनेछन्।

15 ती मानिसहरूले भन्नेछन्, “पूर्वमा भएका मानिसहरू, परमप्रभुको प्रशंसा गर!

टाढा देशहरूमा बस्ने मानिसहरू,

परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरको प्रशंसा गर!”

16 संसारका सबै कुनाहरूबाट परमेश्वरको निम्ति गाइएका स्तुति गीत सुनिनेछन्।

ती गीतहरू असल परमेश्वरको स्तुति गीत हुनेछ।

तर म भन्छु “मलाई पीर छ, म दुःखमा छु।

म जे देख्छु, ती भयंकर चीजहरू हुन्।

देशद्रोहीहरू मानिसहरूको विरुद्ध उद्देछन्

अनि तिनीहरूलाई चोट पुर्याउँदैनन्।”

17 यस पृथ्वीमा बाँच्ने मानिसहरूको लागि म त्रासै-त्रास देख्दछु,

मैले तिनीहरूको लागि डरको खाडलहरू र पासोहरू देख्छु।

18 मानिसहरूले भयको बारेमा सुन्नेछन् र भयभीत हुनेछन्।

कतिपय मानिसहरू भाग्नेछन्,

तर तिनीहरू खाडलहरूमा जाकिनेछन्।

पासोहरूमा अल्झिने छन्।

ती मध्ये कतिजना खाडलहरूबाट उक्लिनेछन्,

तर तिनीहरू फेरि अर्को पासोमा अल्झिनेछन्।

स्वर्गमा भएका प्रवेशद्वारहरू बाढी झैं खुलिने छन्

अनि बाढीहरू प्रारम्भ हुनेछ।

पृथ्वीको जगहरू हल्ललन्छन्।

19 त्यहाँ भूकम्प आउँनेछ।

अनि पृथ्वी फाट्नेछ।

20 संसारमा पापहरू एकदम गह्रौं भईसक्यो।

यसैले पृथ्वी त्यही गह्रौंको कारण झर्नेछ।

पृथ्वी पुरानो घर जस्तै थँकिनेछ।

मद पिएर मातेको मानिस जस्तो पृथ्वी लड्नेछ।

पृथ्वी यथावत् रहनलाई सक्षम हुनेछैन।

21 त्यस समय परमप्रभुले

स्वर्गीय सैन्यहरू

र पृथ्वीका राजाहरूका न्याय गर्नुहुनेछ।

22 धेरै मानिसहरू एक साथ भेला गराईनेछन्।

ती मध्ये केही खालडोमा पर्याँकिनेछन्।
 अनि केही कैद हुनेछन्।
 तर अन्तमा धेरै समय पछि तिनीहरूको न्याय गरिनेछ।
 23 परमप्रभुले सियोन पर्वतमा राजा सरह राज गर्नुहुनेछ।
 उहाँको महिमा बृद्धा-प्रधानहरूका समक्ष हुनेछ।
 उहाँको महिमाको प्रकाश उज्यालो यस्तो हुनेछ कि
 त्यो देखेर जुनलाई अटेरो लाग्ने सरममा पर्ने छ, अनि घाम लज्जित हुनेछ।

25

परमेश्वरप्रति स्तुति-गान

1 हे परमप्रभु, तपाईं मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ।
 म तपाईंलाई आदर गर्दछु र तपाईंको नाउँको प्रशंसा गर्दछु।
 तपाईंले उदेककोकामहरू गर्नुभयो।
 धेरै पहिले तपाईंले भन्नु भएका वचनहरू पूर्णतः सत्य छन्।
 त्यस्तै भयो जस्तो तपाईंले हुन्छ भन्नु भएको थियो।
 2 तपाईंले शहर ध्वंस पार्नु भयो। यो दरिलो पर्खालहरूले सुरक्षित पारेको शहर थियो।
 तर अहिले यो केवल ढुङ्गाहरूको थुप्रो भएको छ।
 विदेशी महल नष्ट भयो
 अब यो कहिल्यै फेरि बनिने छैन।
 3 शक्तिशाली जातिहरूका मानिसहरूले तपाईंको सम्मान गर्नेछन्,
 दरिलो शहरहरूका शक्तिशाली मानिसहरूले तपाईंसित डराउनेछन्।
 4 परमप्रभु, तपाईं गरीब मानिसहरूका निम्ति सुरक्षाको ठाउँ हुनुहुन्छ।
 यी मानिसहरूलाई पराजित गर्न धेरै समस्याहरू सृष्टि भए तर तपाईंले तिनीहरूको रक्षा गर्नुभयो।
 परमप्रभु, बाढी र गर्मीबाट जोगाउनुका निम्ति तपाईं मानिसहरूको घर जस्तै हुनुहुन्छ।
 कष्टहरू भयंकर हुरी र बर्छाँ जस्तै हुन्।
 पानी पर्खालको विरोधमा प्रचण्ड बढछ। तर घरभित्र मानिसहरूलाई क्षति हुनेछैन।
 5 शत्रुहरू चिच्याउँदछन् अनि कोलाहल मच्चाउँछन्। शत्रुले भयानक चुनौतीहरू दिन्छन्।
 तर परमप्रभु तपाईंले, तिनीहरूलाई रोक्नु हुन्छ।
 गर्मीको बेला मरुभूमिमा झारपातहरू ओइलिँदै भईमा खस्दछ।
 त्यस्तै प्रकारले, तपाईंले शत्रुलाई पराजित गराउँदै घुडौँ टेक्न बाध्य गराउनु हुन्छ, तपाईंले भयानक शत्रुको कोलाहल
 बन्द गरिदिनु हुन्छ।

उहाँका सेवकहरूका निम्ति परमेश्वरको महाभोज

6 त्यस समय, सेनाहरूका परमप्रभुले त्यो पर्वतमा आफ्ना सारा मानिसहरूलाई महाभोज दिनुहुनेछ। त्यस भोजमा उतम
 भोजनहरू र मद हुनेछ। मासु कलिलो र राम्रो हुनेछ।
 7 तर अहिले, एउटा आवरण छ जसले सबै राष्ट्र अनि जातिहरूलाई छोप्छ। त्यस आवरणलाई “मृत्यु” भनिन्छ।
 8 तर मृत्युलाई सदाको निम्ति नष्ट गरि दिनुहुनेछ। अनि मेरो परमप्रभु, मेरो मालिकले प्रत्येकको अनुहारबाट आँसु पुछि
 दिनुहुनेछ। बितेका दिनहरूमा, तिनीहरू सबै उदास थिए। तर परमेश्वरले पृथ्वीबाट त्यो उदासीनता हटाई दिनुहुनेछ। यी सबै
 कुराहरू हुनेछ किनभने परमप्रभुले त्यसो भन्नुभएको थियो।
 9 त्यसबेला, मानिसहरूले भन्नेछन्,
 “उहाँ हाम्रो परमेश्वर हुनुहुन्छ,
 जसलाई हामीले पखिरेहेका थियौं।
 उहाँ हामीलाई बचाउन आउनु हुनेछ।
 हामी हाम्रो परमप्रभुलाई पखिरेहेका छौं।
 यसकारण जब उहाँले हामीलाई बचाउनु हुनेछ हामी आनन्दित र खुशी हुनेछौं।”

- 10 परमप्रभुको शक्ति यो पर्वतमाथि छ।
अनि मोआब परास्त हुनेछ।
परमप्रभुले शत्रुलाई कुल्चिनु हुनेछ।
यो मलको थुप्रोको तल थिचिएको पराल जस्तै हुनेछ।
- 11 परमप्रभुले आफ्ना पाखुराहरू त्यसरी फैलाउनु हुनेछ
जसरी पौडी खेल्ने मानिसले फैलाउँदछ।
तिनीहरूले बनाएका सुन्दर कुराहरू उहाँले थुपार्नु हुनेछ।
अनि ती चीजहरू फालि दिनुहुनेछ।
- 12 परमप्रभुले मानिसहरूका सबै सुरक्षित ठाँउहरू अनि अग्ला भित्ताहरू ध्वंश पार्नु हुनेछ।
परमप्रभुले तिनीहरूलाई भईमा लडाएर धूलो पार्नु हुनेछ।

26

परमेश्वरप्रति स्तुति-गान

- 1 त्यसबेला मानिसहरूले यहूदामा यो गीत गाउनेछनः

- परमप्रभुले, हामीलाई हाम्रो मुक्ति दिनु हुनेछ।
हामीसँग बलियो शहर छ, हाम्रो शहरको दरिलो पर्खाल र रक्षकहरू छन्।
- 2 प्रवेशदोकाहरू खोल र धार्मिक मानिसहरू भित्र पसेछन्।
ती मानिसहरूले परमेश्वरको नियमहरू पालन गर्दछन्।
- 3 परमप्रभु तपाईंले मानिसहरूलाई साँचो शान्ति दिनुभयो
जो तपाईंमाथि आश्रित छन्
जसले तपाईंलाई विश्वास गर्दछन्।
- 4 यसकारण, सधैं परमप्रभुमा भरोसा राख।
परमप्रभु परमेश्वरमा नै, सदा-सर्वदा तिमीहरूको सुरक्षा छ!
- 5 तर परमप्रभुले अंहकारी शहरहरू ध्वंश गर्नुहुनेछ।
अनि त्यहाँ बसिरहेका मानिसहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ।
परमप्रभुले, त्यो उच्च शहरलाई भईमा झारि दिनुहुनेछ
यो धुलोमा खसे छ।
- 6 तब गरीब र साधरण मानिसहरू त्यो भग्नावशेषमाथि हिंड्ने छन्।
- 7 असल मानिसहरूको लागि जिउने बाटो ईमानदारीता हो।
भद्र मानिसहरूले यस्तो बाटो पहिल्याउछन् जुन सीधा र साँचो हुन्छ
अनि तपाईंले बाटो सजिलो पार्नु भयो,
जसले गर्दा तिनीहरू आरामसित हिंडन सक्नुन।
- 8 तर परमप्रभु, हामी तपाईंको न्यायको बाटो पछिरेका छौं।
हाम्रो प्राण तपाईं र तपाईंका नाउँ सम्झेर आनन्दित हुन्छ।
- 9 मेरो प्राण रातमा तपाईंसँग रहन चाहन्छ।
अनि मभित्र भएको आत्मा प्रत्येक नयाँ दिनेको प्रात कालमा तपाईंसँग रहन चाहन्छ।
जब तपाईंको न्यायको बाटो यस पृथ्वीमा आउँदछ,
मानिसहरूले बाँच्ने राम्रो र ठीक बाटो पाउने छन्।
- 10 यदि तपाईंले तिनीहरूलाई करुणा दर्शाउनु भयो भने
दुष्ट मानिसहरूले राम्रो काम गर्न सिकने छैनन्।
उनीहरू राम्रो संसारमा बसे ता पनि दुष्ट मानिसहरूले अनिष्ट कामहरू मात्र गर्दछन्।
त्यो दुष्ट मानिसले कहिले पनि परमप्रभुको महानता देख्ने छैन।
- 11 तर परमप्रभु, तपाईं तिनीहरूलाई दण्ड दिन तयार हुनुहुन्छ,

तर तिनीहरू यसलाई देख्दैनन्।

तिनीहरूले आफ्ना मानिसहरूप्रति तपाईंको गहिरो प्रेम देख्छन्।

निश्चय नै दुष्ट मानिसहरू लज्जित हुनेछन्।

निश्चयनै तपाईंका शत्रुहरू आफ्नै आगोमा जल्ने छन्।

12 परमप्रभु, तपाईंले हामीलाई शान्ति दिनुहुनेछ,
किनभने हामी जे गर्छौं ती सबै तपाईंले पूर्ण गर्नु भएकोछ।

परमेश्वरले आफ्ना प्रजाहरूलाई नयाँ जीवन दिनुभयो

13 हे परमप्रभु, तपाईं हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ।

तर विगतमा हामी अन्य देवताहरूको पछि लाग्यौं।

हामी अन्य मालिकहरूका अधीनमा भयौं।

तर अब हामी चाहन्छौं कि मानिसहरूले खाली तपाईंको नाउँ मात्र सम्मान गर्छौं।

14 ती मृत देवताहरू जीवत हुनेछैनन्।

ती प्रेतहरू मृत्युबाट बौरी उठ्नेछैनन्।

तपाईंले तिनीहरूलाई नाश गर्ने निर्णय गर्नु भएको छ।

जसले हामीलाई सोचन लगाउँदछन् त्यो प्रत्येक कुरा नाश गर्नु भयो।

15 तपाईंले त्यस राष्ट्रलाई सधाउनु भयो जसलाई तपाईं माया गर्नु हुन्थ्यो।

तपाईंले उसको सौंघ बढाउनु भयो।

हे परमप्रभु, तपाईंको नाउँ गरिमापूर्ण छ।

16 हे परमप्रभु, जब मानिसहरू कष्टमा पर्दछन्

तिनीहरूले तपाईंलाई याद गर्दछन्।

जब तपाईंले उनीहरूलाई दण्ड दिनुहुन्छ।

मानिसहरूले तपाईं प्रति चूपचाप प्रार्थना गर्दछन्।

17 हे परमप्रभु, जब हामी तपाईं सँग थिएनौं,

हामी प्रसृतो वेदनामा रुने स्त्री जस्तै थियौं।

18 हामीलाई प्रचण्ड वेदना थियो।

तर हामीले हावा मात्र जन्मायौं।

हामीले संसारका लागि मानिसहरू बनाउन सकेनौं।

हामीले यस धर्तीमा मुक्ति ल्याएनौं।

19 तर परमप्रभु भन्नुहुन्छ,

“तिम्रा मानिसहरू पहिल्यै मरिसकेका छन्,

तर तिनीहरू फेरि बाँच्नेछन्।

मेरा मानिसहरूका मृत शरीरहरू

मृत्युबाट उठ्नेछन्।

मृत मानिसहरू भूईंमा उभिएर आनन्दित हुन्छन्।

शीतले तपाईंलाई यस प्रकार छोप्नेछ

जसरी नयाँ विहानको शीतमा,

प्रकाशका चमक हुन्छ।

नयाँ समय आएको संकेत दिन्छ

जब पृथ्वीले मृत्युलाई त्याग गर्छ।”

न्याय, पुरस्कार अथवा दण्ड

20 हे मेरा मानिस हो, आफ्ना कोठाभित्र जाऊ।

ढोकाहरू बन्द गर।

केही क्षणको लागि आफ्ना कोठाहरूभित्र लुक।

परमेश्वरको क्रोध शान्त नभइजेल सम्म लुक।

21 संसारका मानिसहरूले गरेका अनिष्ट कामहरूका न्याय गर्नलाई,

परमप्रभुले आफ्नो ठाउँ छोडेर आउनु हुनेछ।
 पृथ्वीमा जो-जो मारिए उनीहरूको रगत प्रकट गराइनेछ।
 पृथ्वीले धेरै बेरसम्म मृत-मानिसहरू छिपाउने छैन।

27

- 1 त्यस समयमा परमप्रभुले लिब्यातानलाई जाँच गर्नु हुनेछ।
 लिब्यातान एउटा अधमीं सर्प जस्तै हो,
 जसमाथि परमप्रभुले आफ्नो विशाल तरवार चलाउनु हुनेछ।
 उहाँले आफ्नो बलियो अनि शक्तिशाली तरवारद्वारा सर्प लिब्यातानलाई दण्ड दिनु हुनेछ।
 परमप्रभुले समुद्रको ठूलो राक्षसलाई मार्नुहुनेछ।
- 2 त्यसबेला, मानिसहरूले,
 अनन्दिता दाखको बोटको गीत गाउनेछन्।
- 3 “म, परमप्रभु, त्यस बगैँचाको देखेरख गर्नेछु।
 म ठीक समयमा त्यसमा पानी लगाउनेछु
 म राति र दिनमा बराबर त्यसलाई पहरा दिनेछु,
 कसैले पनि त्यस बगैँचालाई नाश गर्ने छैन।
- 4 म रिसाएको होइन्।
 तर त्यहाँ युद्ध भएको भए र कसैले काँडादार पर्खालहरू बनाए ता पनि,
 म त्यसमाथि हिंडुँदै त्यसलाई बालिदिन्थे।
- 5 तर यदि कोही मानिस रक्षाको निम्ति मकहाँ आउँदछ भने
 र मबाट शान्ति चाहन्छ भने,
 तब उसलाई आउन देऊ, अनि मबाट शान्ति पाओस्।
- 6 त्यस समयमा याकूब राम्रो जरा भएको बलियो रूख जस्तो हुनेछ।
 तब मिश्र बढन र फूलन लागेको बोट जस्तै हुनेछ।
 त्यसपछि यो धती इस्त्राएलका नानीहरूले फलहरूले बोट भरिएको जस्तै हुनेछ।”

परमेश्वरले इस्त्राएललाई टाढा पठाउनु हुनेछ

- 7 परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई कसरी दण्ड दिनु हुनेछ? बितेका दिनहरूमा शत्रुहरूले मानिसहरूलाई सताए। के त्यसरी नै परमप्रभुले पनि सताउनु हुन्छ? विगतमा, धेरै मानिसहरू मारिए। के परमप्रभुले पनि त्यसै गर्नु हुन्छ र सबै मानिसहरूलाई मार्नु हुन्छ?
- 8 परमप्रभुले इस्त्राएललाई टाढा पठाएर आफ्नो तर्कलाई साम्य पार्नुहुनेछ। परमप्रभु इस्त्राएलसित कर्कश शब्दमा बोल्नु हुनेछ।
 उहाँका शब्दहरूले मरुभूमिको तातो हावाले जस्तै पोल्नेछ।
- 9 याकूबको दोष कसरी क्षमा गरिने? उसका पापहरू कसरी हटाइने? ती कुराहरू हुने नै हो चट्टानको वेदी धूलो परिनेछ।
 झटा देवताहरूलाई मूर्तिहरू र वेदीहरू पुज्ने नष्ट हुनेछन्।
- 10 त्यस समय, महान शहर रितो हुनेछ, त्यो मरुभूमि जस्तो हुनेछ। सारा मानिसहरू गडसकेका हुनेछन्। तिनीहरू भान्ने छन्। शहर एक खुल्ला चउर जस्तो हुनेछ। गाई-वस्तुहरूले त्यहाँ खानेछन्। गाई-वस्तुहरूले दाखका हागाँहरूबाट पातहरू खानेछन्।
- 11 दाखहरू सुक्नेछन् अनि हागाँहरू भाँचिएर जाने छन्। स्त्रीहरूले ती हागाँ दाउरा बाल्ने छन्।
 मानिसहरूले बुझनलाई अस्वीकार गर्ने छन्। यसर्थ परमेश्वर, सृष्टिकर्ताले तिनीहरूलाई आराम दिनु हुनेछैन। तिनीहरूका सृष्टिकर्ता तिनीहरू प्रति कृपालु हुनु हुनेछैन।
- 12 त्यसबेला परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई अरुहरूबाट अलग गर्नुहुनेछ। उहाँले यफ्रेटिस नदीमा शुरू गर्नु हुनेछ।
 परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई यफ्रेटिस नदीबाट मिश्रको नदीमा जम्मा गर्नुहुनेछ।
 तिमीहरू इस्त्राएलका मानिसहरू एक, एक गर्दै त्यहाँ भेला हुने छौ।

13 मेरा धैरे मानिसहरू अश्रमा हराएका छन्। कतिपय मेरा मानिसहरू मिश्रबाट भागेका छन्। तर त्यही बेला, महान तुरही फुकिने छ। अनि ती सारा मानिसहरू यरूशलेममा फर्किने छ। ती मानिसहरूले त्यो पवित्र पर्वतमा आएर परमप्रभुको सामु घुँडा टेकेर झुक्ने छन्।

28

उत्तरी इज्राएललाई चेतवनी

1 सामरियालाई हेर!

ऐप्रैमका मतवालाहरूले त्यस शहरको घमण्ड गर्छन्।

त्यो शहर वरिपरि भञ्ज्याङ भएको पहाडमा अवस्थित छ।

सामरियाका मानिसहरूले त्यो शहरलाई फूलहरूको मुकुट जस्तै सुन्दर सम्झन्छन्।

तर तिनीहरू दाखरस लिएर मस्त छन्।

अनि यो “सुन्दर मुकुट” ओइलाउँदै गएको विरूवा भइरहेछ।

2 हेर, मेरो मालिकको एकजना बलियो र शक्तिशाली मानिस छ।

त्यो मानिस यस देशमा असिनाका ढिका र आँधी बेह्री झैं आउने छ।

ऊ तूफान जस्तो भएर यो देशभित्र आउने छ। ऊ शक्तिशाली नदीको पानी सरह बाढी भएर यो देशमा आउनेछ।

उसले मुकुट भईमा फालि दिनेछ।

3 ऐप्रैमका मातेका मानिसहरू आफ्नो “सुन्दर मुकुट” को गर्व गर्नेछन्।

तर शहर कुल्चिमिल्चि पारिनेछ।

4 त्यो शहर पहाडमा अवस्थित छ। सुन्दर घाटीहरूले यसलाई घेरेको छ।

अनि फूलहरूको त्यो सुन्दर मुकुट ओइलिँदै गएको बोट जस्तो हो।

यो ग्रीष्मको पहिलो नेभारा जस्तो हुनेछ।

जब एकजना मानिसले नेभार देख्छ, उसले त्यसलाई टिप्छ अनि खान्छ।

5 त्यस समयमा उहाँ आफ्ना छोडिएका मानिसहरूका निम्ति सेनाहरूका परमप्रभु “सुन्दर मुकुट” हुनुहुने छ। “छक्क पर्दा फूलहरूको मुकुट” हुनुहुनेछ।

6 तब परमप्रभुले मानिसहरूलाई शासन गर्नको लागि न्यायधीशहरूलाई न्यायको ज्ञान दिनु हुनेछ। परमप्रभुले शहरको प्रवेशद्वारमा लडाइँकालागि मानिसहरूलाई शक्ति दिनुहुनेछ।

7 अहिले ती अगुवाहरू मातेका छन्। पूजाहारीहरू र सबै अगमवक्ताहरू सम्पूर्ण रूपले दाखमघमा डुबेका छन् अनि तिनीहरू भ्रमित भएर धर्मराउँछन्।

8 जब तिनीहरू सपना देख्छन् अगमवक्ताहरू मातेका हुन्छन्। निगर्ण लिदौं न्यायधीशहरू मातेको हुन्छन्।

परमेस्वर आफ्ना मानिसहरूलाई सहायता गर्न चाहनु हुन्छ

9 “परमप्रभुले मानिसहरूलाई पाठ सिकाउने कोशिश गरिरहनु भएकोछ। परमप्रभु आफ्ना उपदेशहरू मानिसहरूलाई बुझाउने कोशिश गर्नुहुन्छ। तर मानिसहरू भने बालखै जस्त छन्। तिनीहरू भने केही क्षण अधिबाट मात्र आमाको दूध खान लागे जस्ता छन्।

10 परमप्रभु तिनीहरूसँग नानीहरूसँग बोले जस्तै बोल्नुहुन्छ:

“सौ लासौ सौ लासौ,
काव लाकाव काव लाकाव,
जेईर शाम जेईर शामa”

11 परमप्रभुले यस्तो प्रकारको नयाँ कुरा गर्नुहुन्छ। अनि उहाँले ती मानिसहरू सित बोल्न अन्य भाषाहरू चलाउनु हुन्छ।

12 अतितमा परमप्रभु ती मानिसहरूसित बोल्नु भयो, “यहाँ एउटा आराम गर्ने ठाउँछ। यो शान्तिमय जग्गा हो। थकित मानिस यहाँ आएर बिताउन यो शान्तिको जग्गा हो।”

तर मानिसहरूले परमेस्वरको कुरा प्रति ध्यान दिएनन्।

13 यसर्थ परमेस्वरद्वारा बोलिने शब्दहरू सरलहुनु पर्छ:

“सौ लासौ सौ लासौ,
काव लाकाव काव लाकाव,
जेईर शाम जेईर शाम”

तिनीहरूले त्यसै गरे जस्तो तिनीहरूले मन पराए। त्यही कारण तिनीहरू पछौटे भए अनि पराजित भए। मानिसहरू धरापमा परे अनि पक्राउमा परे।

कोही पनि परमेश्वरको न्यायबाट बाँच्ने छैन

14 तिमी अगुवाहरू जो यस्त्रालेमामा छौ, तिमीहरूले परमप्रभुको सन्देश सुन्नु पर्छ।

15 तिमीहरूले भन्छौ, “हामीले मृत्युसँग सम्झौता गरेका छौं। हाम्रो पातालसँग सम्झौता छ। यसैले हामी दण्डित हुने छैनौं। दण्डले हामीलाई घात नगरी जानेछ। हामी हाम्रो चलाकी अनि झूटो पछाडी लुक्नेछौं।”

16 ती कुराहरूले गर्दा परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ, “म चट्टान राखिदिनेछु। एउटा मूलदुङ्गा-सियोनको भूईंमा। यो एकदमै बहुमूल्य दुङ्गा हुनेछ। प्रत्येक कुरा यस महत्वपूर्ण दुङ्गामाथि बनाइनेछ। जसले त्यो दुङ्गामा भरोसा राख्दछ उ निराश हुनेछैन।

17 “मानिसहरूले पर्खाल सिधा देखाउनलाई वजन सहितको साऊल प्रयोग गरे। त्यस्तै प्रकारले के चाहि ठीक हो देखाउनलाई म इन्साफ र सद्भावना चलाउनेछु।

“दुष्ट मानिसहरू तिमीहरू आफ्नो चलाकी अनि झूटोको पछाडी लुक्न खोजिरहेछौ। तर तिमीहरू दण्डित हुनेछौ। तिमीहरू लुक्ने ठाउँहरूमा तूफान वा बाढी जस्तो ध्वंस गर्न आइरहेछ।

18 मृत्युसँग भएको तिम्रो सम्झौता मेटिएर जानेछ। पातालसँग भएको तिम्रो सम्झौताले तिमीलाई सहयोग गर्नेछैन।

“कोही एकजना मानिस आएर तिमीहरूलाई दण्ड दिनेछ। उसले तिमीहरूलाई फोहर-मैला जस्तै कुल्चेर जानेछ।

19 त्यो मानिस आएर तिमीहरूलाई लगेर जानेछ। तिमीहरूलाई भयानक दण्ड हुनेछ। तिमीहरूकहाँ दण्ड बिहानै आउनेछ अनि राती सम्म रहिनेछ।

“त्यसपछि मात्र तिमीहरूले यो कथा बुझ्नेछौ

20 एक जना मानिसले एउटा ओख्यानमा सुत्रे प्रयास गर्थे जुन उसकोलागि एकदमै छोटो थियो। अनि ऊसँग एउटा कम्बल त थियो तर त्यसले पुरै ढाकिँदै थियो। ओख्यान र कम्बल बेकामको भयो, अनि त्यस्तै प्रकारले तिमीहरूका सम्झौताहरू पनि बेकामको भयो।”

21 परमप्रभु पराजीम पर्वतमा जस्तै युद्ध गर्नु हुनेछ। उहाँ गिबोनको बेंसीमा भए जस्तै क्रोधित हुनु हुनेछ। तब परमप्रभुले ती कुराहरू गर्नु हुने नै छ, परमप्रभुले केही अद्भुत कामहरू गर्नुहुनेछ। तर उहाँले आफ्नो काम सिद्ध्युत नै हुनेछ। उहाँका कार्यहरू अनौठो कार्यहरू हुन्।

22 अब तिमीहरूले ती चीजहरूको विरुद्धमा लडाइँ गर्नु नै हुँदैन। यदि गर्थे भने, डोरीहरूले तिमीहरूलाई वरिपरि कसेर बाँध्नेछ।

मैले सुनेका शब्दहरू बद्लिने छैन। ती शब्दहरू सेनाहरूका परमप्रभुबाट आएका हुन् जो सारा पृथ्वीका शासक हुनुहुन्छ। अनि ती कुराहरू हुने नै छन्।

परमप्रभुले निष्पक्ष रूपमा दण्ड दिनुहुन्छ

23 मैले तिमीहरूलाई भनिरहेका सन्देश अत्यन्त ध्यान दिएर सुन।

24 के किसानले सारा समय खेत जोतिरहन्छ? होइन! के पुरै समय त्यसले माटो फुटाउने काम गर्छ? होइन!

25 किसान पहिला खेत तयार गर्दछ र बिऊ छर्दछ। किसानले बिऊहरू धेरै प्रकारले रोप्ने गर्दछ। किसान मसलाका बिऊहरू छर्दछ। जीराका बिऊहरू माटोमा छर्दछ। गहुँ लहर पाँदै रोपिन्छ। किसान खास जग्गामा जौ रोपिन्छ, अनि गहुँका बिऊ खेतमा छर्ने गर्दछ।

26 हाम्रा परमेश्वरले उसलाई शिक्षा दिनु यो प्रयोग गर्नुहुनेछ। किनभने परमेश्वरले उसलाई दिशा-निर्देश दिनुहुन्छ अनि सही बाटो देखाउनु हुन्छ।

27 के किसानले रोपेका बिऊहरू फुटाउनलाई काटौंहरू प्रयोग गर्छ? अहँ! एक किसानले जीराको बिऊहरू गोडूनलाई चारचक्के गोस्गाडी चलाउँछ? होइन! किसान ती अन्नहरूको एउटा फुटाउनलाई एक सानो लौरो चलाउनेछ।

28 जब एकजना झीले रोटी पकाउँछे, उसले पीठोको स-साना डल्लाहरू बनाउँछे अनि आफ्नो हातले थिचिदछे। अन्न लगातार दिइँदैन, किनभने गाडाको चक्काले तिनीहरूलाई नष्ट पार्छ अनि दाउने कार्य शेष हुन्छ।

29 यस्तो पाठ सेनाहरूका परमप्रभुबाट आउँदछ। परमप्रभुले अनौठो सल्लाह दिनुहुन्छ। परमेश्वर साँच्चि नै ज्ञानी हुनुहुन्छ।

29

यस्शलेमसित परमेश्वरको प्रेम

1 परमेश्वरले भन्नुहुन्छ, “अरीएलमा हेर! अरीएल। त्यो शहर, जहाँ दाऊदले छाउनी बनाएका थिए। उसको छुट्टीहरू, बंध पछि लगातार भयो।

2 मैले अरीएललाई दण्डित गरेँ। त्यो शहर खिन्नता र विलापले परिपूर्ण भयो। तर सधैँ मेरो अरीएल भई।

3 “अरीएल मैले तिम्नो वरिपरि सैनिकहरू तैनाथ पारेँ र राखेँ। मैले तिम्नो विस्दु विशाल युद्ध आह्वान गरेँ तिमी पराजित भयो।

4 अनि भूईँमा ढल्यो। अब, म भूईँबाट प्रेतको आवाज जस्तो तिम्नो आवाज सुन्दछु तिम्नो शब्दहरू मैलाबाट आउने सुकखा आवाज जस्तो छ।”

5 त्यहाँ धूलोका कणहरू जस्तै धैरेजना विदेशीहरू छन्। त्यहाँ हावामा उडने फूलको पराग जस्तै धैरे क्रूर मानिसहरू छन्। अचानक तिमीकहाँ नै आउनेछन्।

6 सेनाहरूका परमप्रभुले तिमीहरूलाई भूईँचालो, बज्रपात र डरलाग्दो होहल्लाद्वारा दण्ड दिनु हुन्छ। भुँचैरी, आँधी-बेरी र आगो थिए, जेले जलाउँछन् अनि नष्ट पार्छ।

7 धैरे-धैरे जातिहरू अरीएलको विस्दु युद्ध गर्न तयार भए यो एक भयानक सपना जस्तो थियो। सैनिकहरूले अरीएललाई घेरि दण्डित गरे।

8 तर यो पनि सैन्यहरूको लागि सपना जस्तै भयो। तिनीहरूले मन पराएको केही भेटेनन्। यो एक जना भोको मानिसले भोजनको सपना देखे जस्तै थियो। जब त्यो मानिस ब्यूँझिन्छ, ऊ भोकै हुनेछ। यो एकजना तिर्खाएको मानिसले देखेको पानीको सपना जस्तै हुनेछ। जब मानिस ब्यूँझिन्छ, ऊ तिर्खाएकै हुन्छ। यो सियोनको विरोधमा लड्ने प्रत्येक राष्ट्रको लागि साँचो हो, ती राष्ट्रहरू सन्तुष्ट थिएनन्।

9 आश्चर्यचकित र छक्क पर!

तर दाखरस पिएर होइन तिमी घरमरिदै लड्नेछौ।

10 परमप्रभुले तिमीहरूमा गहीरो निद्रा ल्याइदिनु भएको छ।

परमप्रभुले तिमीहरूका आँखाहरू बन्द गरिदिनु हुनेछ। (अगमवक्ताहरू नै तिमीहरूको आँखाहरू बन्देछ।)

परमप्रभुले तिमीहरूका टाउकाहरू छोपि दिनुहुनेछ। (अगमवक्ताहरू तिमीहरूका शिर हुनेछन्।)

11 यी कुरा घट्ने छन् म तिमीहरूलाई भन्छु, तर तिमीहरूले मलाई बुझ्ने छैनौ। मेरा शब्दहरू त्यस्ता शब्दहरू हुन् जो पुस्तकमा बन्द र मोहर लगाएको छ। तिमीले त्यो पुस्तक त्यस मानिसलाई दिनसक्छौ जसले पढन सक्छ, अनि त्यस मानिसलाई त्यो पुस्तक पढनु भन्। तर त्यस मानिसले भन्नेछ, “म त्यो पुस्तक पढन सक्तिनँ, यो बन्द छ र म खोल्नु सक्तिनँ”

12 अथवा तिमीले त्यो पुस्तक त्यस मानिसलाई दिन सक्छौ जसले पढन सक्दैन। अनि त्यस मानिसलाई पढ भनेर भन्। त्यस मानिसले भन्नेछ, “म यो पुस्तक पढन सक्तिन किनभने म पढन जान्दिन।”

13 मेरो मालिकले भन्नुहुन्छ, “ती मानिसहरूले मलाई प्रेम गर्छु भन्छन्। तिनीहरूले मलाई मुखबाट शब्दहरू निकालेर सम्मान दर्शाउँछन्। तर तिनीहरूका हृदय मबाट धैरे टाढा छ। तिनीहरूले मप्रति दर्शाएका आदर अनि गौरव केही होइन तिनीहरूले केवल मानव विधिहरू स्मरण गरेका मात्र हुन्।

14 यसैले म तिनीहरूलाई लगातार प्रभाव पूर्ण र अचम्म लाग्दा कामहरू गरेर चकित पारिरहन्छु। तिनीहरूका ज्ञानी मानिसहरूले आफ्ना विवेकहरू हराउनेछन्। तिनीहरूमा बुझ्ने क्षमता हुँदैन।”

15 ती मानिसहरू धैरे कुराहरू परमप्रभुबाट लुकाउने कोशिश गर्दछन्। तिमीहरूले सोचदछन् कि परमप्रभुले बुझ्नु हुन्। तिनीहरूले आफ्नो दुष्ट कार्यहरू अँध्यारोमा गर्नेछन्, तिनीहरूले आफैलाई भन्ने छन्, “कसैले पनि हामीलाई देख्न सक्तैन। हामी को हौं भनेर पनि कसैले चिन्दैन।”

16 तिमी अन्यायमा पर्नेछौ। तिमी माटो र कुमालेलाई बराबर हो भन्ने सोच्यौ। तिमी सोच्यौ एउटा चीज जुन बनाइन्छ त्यसले आफ्नो सृष्टिकर्तालाई भन्न सक्छ, “तिमीले मलाई बनाएनौ।” यो आफूलाई सृष्टि गर्नेलाई भनिरहेको भाडो जस्तै हो, “तिमी बुझ्दैनौ।”

उत्तम समय आइरहेछ

17 यो सत्य हो। केही समय पछि कर्मेल पर्वत झैं लबानोनले मलिलो माटो पाउनेछ अनि कर्मेल पर्वतको खेतहरू बाक्ला बन जस्तै हुनेछन्।

18 बहिराले पुस्तकको शब्दहरू सुन्नेछ। अन्धाले अन्धकारमय कुहिराबाट देखेछ।

19 परमप्रभुले दीन, दुःखीहरूलाई खुशी बनाउनु हुनेछ। ती दुःखी मानिसहरूले इस्त्राएलको परम पवित्रतामा आनन्द मानाउनेछन्।

20 दृष्ट र निर्दयी मानिसहरूको अन्त भएपछि यस्तो घटना हुनेछ। जब ती मानिसहरूले नराम्रा कामहरू गर्दै आनन्द लुटिरहेको दिनहरू समाप्त भएपछि यस्तो घटना हुनेछ।

21 (ती मानिसहरूले असल मानिसहरूका बारेमा झटो कुरा गर्नेछन्। तिनीहरूले मानिसहरूलाई न्यायालयमा पुर्याउन खोज्दछन्। ती निर्दोष मानिसहरूलाई नाश पार्न चाहन्छन्।)

22 यसैले परमप्रभु याकूबका परिवारसित बात मार्नु हुन्छ। उहाँ उही परमप्रभु हुनुहुन्छ जसले अब्राहामलाई स्वतन्त्र पार्नु भयो। परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “अब याकूब लज्जित र व्याकुल हुनेछैन न त तिनीहरूको अनुहार पहेँलो हुनेछ।

23 उसले आफ्नो छोरा-छोरीहरू देख्नेछ अनि उसले मलाई मेरो नाउँ पवित्र छ भन्नेछ। ती केटा-केटीलाई मैले आफ्ना हातहरूले बनाएँ। अनि ती केटा-केटीहरूले याकूबका पर-मपवित्र एकदमै विशेष प्रकारको रहेछ भन्नेछन्। ती केटाकेटीहरूले इस्त्राएलका परमेश्वरलाई मान्ने छन्।

24 धेरै जना मानिसहरूले बुझेनन् यसैले तिनीहरूले गलती कामहरू गरे। ती मानिसहरूले बुझेनन्, तर तिनीहरूले आफ्नो शिक्षा पाउनेछन्।”

30

इस्त्राएलले परमेश्वरमा विश्वास गर्नुपर्छ, मिश्रलाई होइन

1 परमप्रभुले भन्नुभयो, “ती केटा-केटीहरूलाई हेर। तिनीहरूले मेरो आज्ञा पालन गर्दैनन्। तिनीहरू योजनाहरू तयार गर्छन् तर तिनीहरूले मलाई सहायता माग्दैनन्। तिनीहरूले अन्य जातिहरूसँग सम्झौता गर्छन्, तर मेरो आत्माले ती सम्झौताहरू चाहँदैनन्। ती मानिसहरूले स्वयं नै पापमाथि पापहरू थुपार्दछन्।

2 ती केटा-केटीहरू सहायता माग्नुलाई मिश्रतिर झर्दछन् यदि त्यसो गर्नु सही थियो? तर तिनीहरू मसँग सहायता माँगिनन्। तिनीहरूले आशा गर्छन् कि मसँग फिरऊनले तिनीहरूलाई बचाउँछ। मिश्रले तिनीहरूलाई सुरक्षा गरेको भन्ने चाहन्छन्।

3 “तर म तिमीहरूलाई भन्छु, मिश्रमा लुक्दैमा तिमीहरूलाई सहायता मिल्छ भन्ने छैन। मिश्र तिमीहरूलाई बचाउन सक्ने योग्यको छैन।

4 तिमीहरूका अगुवाहरू सियोनमा गइसके र तिमीहरूका राजदूतहरू हानेसमा गए।

5 तर तिनीहरू निराश हुने छन्। तिनीहरू एक अर्का जातिमाथि भरपारि रहेका छन् जसले तिनीहरूलाई सघाउन सक्तैनन्। मिश्र काम न दामको छ मिश्रले साथ दिने छैन। मिश्रको कारणले लाज र गिल्ला पर्नेछ।”

यहूदालाई परमेश्वरको सन्देश

6 नेगव क्षेत्रका पशुहरूको निम्ति एउटा शोक सन्देश नेगव एउटा भयानक ठाउँ हो।

यो ठाउँ सिंहहरू, विषालु सर्पहरू र उडने सर्पहरूले भरिएकोछ। तर केही मानिसहरू नेगव गए यात्रा गर्छन्, तिनीहरू त्यस ठाउँमा गइरहेकाछन् जुन ठाउँले तिनीहरूलाई सघाउन सक्तैन। तिनीहरूले आफ्नो धन-सम्पत्ति गधाहरूको पिठ्ठैमाथि चढाएकाछन्। तिनीहरूले आफ्ना बहुमूल्य खजानाहरू ऊँटहरूको पिठ्ठैमाथि चढाएकाछन्। यसको तात्पर्य हो अरू राष्ट्रहरूमाथि भर पर्ने मानिसहरूलाई यसले सहयोग गर्दैन।

7 त्यो मिश्र एकदमै व्यर्थको जाति हो। मिश्रको सहयोग व्यर्थको छ। यसैले मैले मिश्रलाई भनें, “केही पनि नगरी बसे राहाब हो।”

8 अब संकेतको रूपमा यो लेख, ताकि सबै मानिसहरूले यो देख्न सकुन। अनि यो एउटा पुस्तकमा लेख। यो लिखित रूपमा अन्तिम दिनको लागि राख। यो निकट अगमवमा साक्षी बनिनेछ।

9 यी मानिसहरू त्यस्ता छोराछोरीहरू जस्ता हुन् जसले आफ्ना माता पितालाई र्दैनन्। तिनीहरूले परमप्रभुको शिक्षाहरू मान्नलाई अस्वीकार गर्दछन्।

10 तिनीहरूले अगमवकाहरूलाई भने, “ती हामीले गर्नु पर्ने कामहरूमाथि दृष्टि नराख। हामीलाई सत्य नबताऊ। हामीलाई राम्रो कुराहरू भन्न जसले हामीलाई स्वस्थ अनुभव हुन सकोस्। हाम्रा लागि असल कुराहरू मात्र हेर।

11 ती कुराहरूलाई हेर्न छाडिदेऊ जुन साँच्चि नै हुनेछ। हाम्रो बाटोबाट निस्की हाल अनि इस्त्राएलका परमपवित्रको बारेमा भन्न छोड।”

परमेश्वरबाट मात्र यहूदालाई सहायता आउँदछ

12 इस्राएलका परमपवित्र भन्नुहुन्छ, “परमप्रभुबाट आएका सन्देश स्वीकार गर्न तिमीहरू मानेनौ। तिमीहरू लडाइँ गर्न र झूटोको सहायतामा बाँचन चाहन्छौ।

13 तिमीहरू ती कुराहरूको दोषी छौ। यसकारण तिमीहरू चर्किएको अग्लो पर्खाल जस्तो छौ। त्यो पर्खाल अचानक ढल्नेछ र टुक्रा-टुक्रा हुनेछ।

14 तिमी ठूलो माटाको टुक्रिएको होंडी जस्तो छौ। ती टुक्राहरू बेकामेका हुनेछन्। ती टुक्राहरूद्वारा न त तिमीहरू बल्दै गरेको आगो ल्याउन सक्छौ न त कुवाबाट पानी ओसारन सक्छौ।”

15 परमप्रभु मेरा मालिक, इस्राएलका परमपवित्र यही भन्नुहुन्छ, “यदि तिमी मकहाँ फर्किन्छौ भने तिमी सुरक्षित हुनेछौ। अनि ममाथि गरेको भरोसाले तिमीलाई मकहाँ ल्याउने शक्ति हुनेछ। ताकि तिमी शान्तिमा रहन सक्छौ।”

तर तिमीहरू त्यसो गर्न चाँहदैनौ।

16 तिमीहरू भन्छौ, “होइन, हामीलाई भागनकालागि घोडाहरू चाहिन्छन्।” त्यो सत्य हो तिमीहरू घोडाहरूमा चढेर भाग्नेछौ। तर तिप्रो शत्रु चाँडै तिप्रो पछि लाग्नेछ अनि तिमीलाई भेट्नेछ।

17 एकजना शत्रुले तिमीहरूलाई धम्की दिन्छ र तिमीहरू हजारौं जना भाग्नेछौ। पाँचजना शत्रुहरूले डर देखाउँदा तिमीहरू सबै भाग्नेछौ। तिमीहरूका सेनाले एउटा खाली चीज मात्र त्यहाँ छाडी जानेछ त्यो पहाडमाथि झण्डा गाड्ने एउटा खम्बा हुनेछ।

परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई सहयोग गर्नुहुन्छ

18 परमप्रभुले तिमीहरूप्रति यही अनुग्रह दर्शाउनु चाहनु हुन्छ। परमप्रभुले प्रतीक्षा गरिरहनु भएको छ। परमप्रभु उठेर तिमीहरूलाई सान्त्वना दिन चाहनु हुन्छ। परमप्रभु परमेश्वर निष्पक्ष हुनुहुन्छ, अनि प्रत्येक मानिस जसले परमप्रभुको साथ पर्खन्छ उसलाई आशीर्वाद हुनेछ।

19 परमप्रभुका मानिसहरू यरूशलेम र सियोन पर्वतमा बस्नेछन्। तिमीहरू लगातार रूने छैनौ। परमप्रभुले तिमीहरू रोएको सुन्नु हुनेछ अनि सान्त्वना दिनु हुनेछ। परमप्रभुले तिप्रो विलाप सुन्नु हुनेछ, अनि उहाँले तिमीलाई सहयोग गर्नुहुनेछ।

20 अतीतमा, मेरो मालिकले तिमीहरूलाई दुःख र कष्ट दिनुभयो। त्यो तिमीहरूले खाएको रोटी र पानी जस्तो थियो। तर परमेश्वर तिमीहरूका गुरू हुनुहुन्छ, अनि उहाँ तिमीहरूबाट लगातार लुकेर बस्नु हुनेछैन। तिमीहरूले आफ्ना गुरूलाई आफ्नै आँखाले हेर्न पाउनेछौ।

21 तब यदि तिमीहरूले गलती काम गर्छौ भने वा गलतीबाटो नै गयौ भने, तिमीहरूले एक आवाज सुन्नेछौ तिमीहरूको आफ्ना आवाज पछाडी, “यो तिमीहरूको दाहिने बाटो हो। तिमीहरू यही बाटो जानुपर्छ।”

22 तिमीहरूले सुन र चाँदीले मूर्तिहरूलाई ढाकिदिएका छौ। ती झूटो देवताहरूले तिमीहरूलाई फोहरी बनाई दिए। तर तिमीहरूले ती झूटो देवताहरूलाई आराधना गर्न रोक्न सक्छौ। तिमीहरूले ती झूटो देवताहरूलाई फोहर मैला, कसिगर जस्तै टाढा फाली दिनेछौ।

23 त्यस समय, परमप्रभुले तिमीहरूका निम्ति वर्षा पठाई दिनुहुनेछ। तिमीहरूले भूमिमा बिऊहरू रोप्नेछौ, अनि त्यस भूमिले तिमीहरूका निम्ति खाद्यान्न उप्जाई दिनेछ। तिमीहरूले प्रशस्त बाली पाउनेछौ। आफ्ना पाल्तु पशुहरूका लागि त्यस भूमिले प्रशस्त मात्रामा खाद्यन्न दिनेछ। त्यहाँ तिमीहरूका भेडाका लागि विस्तृत खेक हुनेछ।

24 तिमीहरूका गोरू र गधाहरूले आवश्यक अनुसार सबै प्रकारको दाना पाउनेछन्। पशुहरूका निम्ति दाना यति विध्न हुन्छ कि पशुहरूलाई दाना दिदा पनि तिमीहरू फरूवा र बेलचाहरू चलाउँछौ।

25 प्रत्येक पहाड र पर्वतसित पानी भरिएको भञ्ज्याङ हुनेछन्। यी कुराहरू धेरै संख्यामा मानिसहरू मारिए पछि अनि भूमिमा धरहराहरू ढलेपछि मात्र हुनेछन्।

26 त्यस समयमा चन्द्रमाको प्रकाश सूर्यको प्रकाश भन्दा चहकिलो हुनेछ। घामको प्रकाश अहिलेको भन्दा सात गुणा बढी चहकिलो हुनेछ। एक दिनको घामको प्रकाश एक साताको प्रकाश जति हुनेछ। यी कुराहरू त्यति बेला हुनेछ जब परमप्रभुले आफ्नो मानिसहरूको घाउहरूमा पट्टी लगाउनु हुनेछ अनि निको पार्नुहुनेछ।

27 हेर! परमप्रभुको नाउँ सुद्ध जग्गाबाट आइरहेछ। उहाँको क्रोध यस्तो आगो झैं छ जो धुवाँको कालो मुस्लोसित मिसिए जस्तै छ। परमप्रभुको मुख क्रोधले भरिएको छ र उहाँको जित्रो ज्वाला जस्तो छ।

28 परमप्रभुको सास एउटा महानदी समान छ जुन त्यतिञ्जेल सम्म बहिरहनेछ, जब सम्म त्यो घाँटी सम्म पुग्दैन। परमप्रभुले राष्ट्रहरूमाथि न्याय गर्नुहुनेछ। परमप्रभुको न्याय गराई राष्ट्रहरूलाई विनाश चालनीमा चले झैं हुनेछ। परमप्रभुले तिनीहरूलाई आफ्नो मुट्टीमा ल्याउनु हुनेछ। त्यो काबु पशुलाई रत्याउनु लगाइएको लगाम जस्तै हुनेछ। त्यसले तिनीहरूलाई विनास तिर डोर्‍याउनेछ।

29 त्यस समय, तिमीहरूले खुशीको गीतहरू गाउने छौ। त्यो समय ती रातहरू झैं हुनेछ जब तिनीहरू आफ्नो उत्सव मनाउन शुरू गर्छौ। त्यतिबेला तिमीहरू ती मानिसहरू झैं खुशी हुनेछौ। जो इस्राएलको चट्टान परमप्रभुको पर्वतमा जाँदा बाँसुरीको धुन सुनेर खुशी भएका थिए।

30 परमप्रभुले उहाँको महान वाणी सुन्न मानिसहरूलाई विवश पार्नु हुनेछ। परमप्रभुले आफ्नो रिसले शक्तिशाली पाखुरा तल झरेको हेर्न मानिसहरूलाई विवश पार्नु हुनेछ। त्यो पाखुरा सम्पूर्ण कुराहरू जलाई दिने भयानक आगो सरह हुनेछ। परमप्रभुको शक्ति वर्षा र असिना बर्साउने भयानक तूफान जस्तो हुनेछ।

31 परमप्रभुको आवाज सुनेपछि अशशूर डराउने छ। परमप्रभुले अशशूरलाई राजदण्डले हिकाउनु हुनेछ।

32 परमप्रभुले अशशूरलाई हिकाउँदा त्यो खैजडी र वीणाहरू बजाइएको जस्तो हुनेछ। परमप्रभुका ठूला पाखुराले अशशूरलाई हराउनु हुनेछ।

33 धेरै पहिले देखि नै तोपेतलाई तयार पारिएको छ। यो राजाको लागि तयार छ। यो एकदम गहिरो र चौडावाला थियो। त्यहाँ दाउराको थाक र आगो छ। अनि परमप्रभुको सास बलिरहेको गन्धकको तूफान जस्तै आउँने छ अनि यो बल्नेछ।

31

इस्राएल परमेश्वरको शक्तिमा आश्रित हुनपर्छ

1 मिश्रत्रिर सहायता माग्ने गइरहेको मानिसहरूलाई हेर। मानिसहरूले घोडाहरू मागिरहेका छन्। घोडाहरूले तिनीहरूलाई बचाउनेछ भनेर सोचदछन्। मिश्रबाट आएका रथहरू र घोडचढी सैन्यहरूले तिनीहरूलाई रक्षा गर्नेछ भनेर आशा गरिरहेछन्। मानिसहरूले सोचदछन् कि विशाल सैनिक हुँदा उनीहरू सुरक्षित हुनेछन्। मानिसहरूले इस्राएलका परमपवित्रलाई भरोसा गर्दैनन्। मानिसहरू परमप्रभु सँग सहायता माग्दैनन्।

2 तर, उहाँ परमप्रभु हुनुहुन्छ जो ज्ञानी हुनुहुन्छ। अनि परमप्रभुले नै उनीहरूका विरुद्ध कष्ट ल्याइदिनु हुन्छ। मानिसहरूले परमप्रभुको आज्ञालाई परिवर्तन गर्न सक्तैनन्। परमप्रभु उठनु हुनेछ र दुष्ट मानिसहरूका विरुद्ध लडनु हुनेछ। अनि परमप्रभु ती मानिसहरूका विरुद्ध लडनु हुनेछ जसले दुष्ट मानिसहरूलाई सघाउन सहायता गर्छन्।

3 मिश्रका जनताहरू केवल मानिसहरू मात्र हुन् परमेश्वर होइनन्। मिश्रबाट आएका घोडाहरू केवल पशुहरू मात्र हुन् आत्मा होइनन्। परमप्रभुले आफ्नो हात फैलाउनु हुनेछ र सहायता गर्नेहरू पराजित हुनेछन्। अनि सहायता चाहाने मानिसहरू पतन हुनेछन्। ती सबै मानिसहरू-सँगै नाश हुनेछन्।

4 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो “जब एउटा सिंह अथवा सिंहको बच्चाले खानलाई पशु पक्रन्छ, सिंह मृत पशुको छेउमा उभिन्छ अनि गर्जन्छ। त्यसबेला कसैले पनि ठूलो सिंहलाई डर देखाउन सक्तैन। सिंह यदि मानिसहरू आएर कराए पनि डराउँदैन। मानिसहरू ठूलो स्वरमा कराए पनि सिंह भाग्दैन।”

यस्तै प्रकारले, सेनाहरूका परमप्रभु सियोन पर्वतमा झर्नु हुनेछ। परमप्रभुले त्यस पर्वतमाथि लडाइँ गर्नु हुनेछ।

5 चराहरू आफ्ना गुँडहरूमाथि उडीरहे जस्तै गरी सेनाहरूका परमप्रभुले यरूशलेमलाई बचाउनु हुन्छ। परमप्रभुले उसलाई बचाउनु हुन्छ। परमप्रभुमाथिबाट जानुहुनेछ र यरूशलेमलाई बचाउनु हुनेछ।

6 इस्राएलका नानीहरूले परमेश्वरको विरुद्ध विद्रोह गरे। तिमीहरू परमेश्वरकहाँ फर्केर आउनु पर्नेछ।

7 तब मात्र मानिसहरू ती सुन र चाँदीले बनिएका मूर्तिहरू पूजन छाडनेछन्। तिमीहरूले ती मूर्तिहरू बनाएर साँच्चि नै पाप कमायो।

8 यो साँचो हो अशशूर तरवारले पराजित हुने नै छ। तर त्यो तरवार मानिसको तरवार हुने छैन। अशशूर परमप्रभुको तरवारदेखि भागि जाने छ। तर युवकहरूलाई समातेर नोकर बनाइने छ।

9 तिनीहरूका सुरक्षाको ठाउँ ध्वंस हुने छ। तिनीहरूका अगुवाहरू पराजित हुनेछन् र झन्डा छाडेर भाग्नेछन्।

परमप्रभुले यी सबै कुराहरू भनी सक्नु भयो। परमप्रभुको अग्नि स्थान सियोनमाथि छ। परमप्रभुको सियोन र भट्टी यरूशलेम हो।

32

अगुवाहरू असल र शिष्ट हुनु पर्छ

1 यो कुरा ध्यान दिएर सुन जो म भन्छु। राजा सदाचारी हुनु पर्छ जसले दया ल्याउन सक्छ। अगुवाहरूले मानसिहरूलाई नेतृत्व दिदा निष्पक्ष निर्णय लिनु पर्छ।

2 यदि यस्तो हुन्छ भने राजा हावा पानीबाट लुक्ने ठाउँ हुनुहुनेछ अनि सुकखा जमीनमा पानीको धारा हुनुहुनेछ। यस गरम ठाउँमा ठूलो चट्टानको शीतल छाँया हुनेछ।

- 3 मानिसहरू राजासँग सहायता माग्नुलाई त्यतातिर जान्छन् अनि मानिसहरूले साँच्चै नै उहाँका कुरा सुन्नेछन्।
- 4 मानिसहरू जो अहिले अन्यौलमा परेका छन्, पछि तिनीहरू बुझ्न सक्ने योग्यका हुनेछन्। जुन मानिसहरूले स्पष्ट बोल्न सक्दैनन् तिनीहरू अब स्पष्ट र छिटो बोल्नेछन्।
- 5 मूर्ख मानिसहरूलाई महान मानिसहरू भनिने छैन। मानिसहरूले तिनीहरूलाई आदर गर्दैनन्। जसले गुप्त रूपमा योजना बनाउँछन्।
- 6 मूर्ख मानिसहरूले मूर्ख कुराहरू नै गर्छन्, अनि उसको हृदयमा दुष्ट कामहरू गर्ने योजनाहरू हुँदछ। मूर्ख मानिसहरूले ती कुराहरू नै गर्न चाहन्छन् जुन गर्लती छ। मूर्ख मानिसहरूले गरीब मानिसहरूलाई भोजन गर्न दिँदैन। मूर्ख मानिसहरूले परमप्रभुको बारेमा अधार्मिक कुराहरू भन्दछन्। मूर्ख मानिसहरूले तिर्खाएका मानिसहरूलाई पानी पिउन दिँदैनन्।
- 7 त्यस मूर्ख मानिसले पापलाई हतियार जस्तो चलाउँदछ। उसको योजनाहरूले गरीब मानिसहरूबाट सबै थोकहरू लुट्ने बाटो बनाउँदछ। त्यो मूर्ख मानिसले गरीब मानिसहरूको विषयमा झटो कुराहरू गर्दछ। अनि त्यस्ता झटो कुराहरूबाट गरीब मानिसहरू निष्पक्ष रूपबाट न्याय पाउनदेखि वञ्चित हुँदछन्।
- 8 तर असल अगुवाको योजनाहरू राम्रो काम गर्नलाई नै हुँदछ। अनि ती असल कुराहरूले नै उसलाई असल अगुवा बनाउँदछ।

कठिन समय

- 9 तिमीहरू माझ कतिपय स्त्रीहरूलाई अहिले शान्ति छ। तिमीहरूले सुरक्षित अनुभव गरिरहेका छौ। तर तिमीहरूले उभिएर मैले भनेका कुराहरू सुन्नु पर्छ।
- 10 तिमी स्त्री मानिसहरूले अहिले सुरक्षित अनुभव गरिरहेका छौ, तर एक वर्ष पछि तिमीहरू कष्टमा पर्ने छौ। किन? किनभने तिमीहरूले आउने वर्षमा दाखहरू बटुल्न सक्ने छैनौ। त्यहाँ बटुल्नलाई दाखहरू नै हुनेछैन।
- 11 स्त्रीहरू, तिमीहरू अहिले शान्त छौ, तर तिमीहरू भयभीत हुन पर्ला। स्त्रीहरू हो अहिले तिमीहरू शान्त अनुभव गरिरहेका छौ तर तिमीहरू चिन्तित हुन पर्नेछ। तिमीहरूको राम्रो लुगाहरू खोली देऊ अनि शोकको लुगाहरू लगाऊ। आफ्ना कम्मरमा वरिपरि ती लुगाहरू बेर।
- 12 ती शोकमा लगाउने लुगाहरू आफ्ना दुःखहरूले भरिएका छातीमा लगाऊ। डाको छोडेर विलाप गर, किनभने तिमीहरूका खेतहरू रिता छन्। तिमीहरूका दाखका बोटहरूले एकपल्ट फल दिए तर अहिले तिनीहरू रिता छन्।
- 13 मेरा मानिसका जमीनका लागि डाँको छोडेर रूनु। किनभने त्यहाँ काँडा र सिउँडी मात्र उम्रनेछ। ती शहरको निम्ति अनि सबै घरहरूको निम्ति बिलाप गर जुन एक पल्ट आनन्दले भरिपूर्ण थिए।
- 14 मानिसहरूले प्रमुख शहर छोडेर जानेछन्। तिनीहरूले राजमहल र रक्षा धरहराहरू छोड्नेछन्। मानिसहरू घरहरूमा बसे छैनन्। तिनीहरू ओडारहरूमा बस्नेछन्। जंगली गधाहरू र भेडाहरू शहरमा बस्नेछन् अनि त्यहाँ घाँस खान पशुहरू जानेछन्।
- 15 जब परमप्रभुले माथिबाट आफ्नो आत्मा दिनु हुँदैन तब सम्म हुनेछ। अब त्यस देशमा धर्म छैन। यो मरुभूमि सरह भएको छ।
- 16 तर भविष्यमा त्यो मरुभूमि कर्मल जस्तै मलिलो जमीन हुनेछ। न्याय निष्पक्ष हुनेछ। अनि मलिलो खेत हरियो जङ्गल सरह हुनेछ-त्यहाँ धार्मिकताको हुनेछ।
- 17 त्यो धार्मिकता शान्ति र सुरक्षा सदाका निम्ति रहनेछ। तिनीहरू चुपचाप शून्य र शान्तिमय ठाउँमा बसे छन्।
- 18 मेरा मानिसहरू एकदमै सुरक्षित अनि शान्तिपूर्ण ठाउँमा बस्नेछन्।
- 19 तर यी कुराहरू हुन अघि नै वन-पतन हुने पर्छ। त्यो शहर परास्त हुने पर्छ।
- 20 तिनीहरू कतिपय मानिसहरूले खोलाको छेउछाउमा बिऊहरू रोप्नेछन्। आफ्ना गोरू र गधाहरूलाई स्वतंत्र रूपमा त्यहाँ चर्न र खान दिनेछन्। तिमीहरू एकदम खुशी हुनेछौ।

33

दुष्टले दुष्टता मात्र उत्पन्न गर्छ

- 1 हेर, तिमीहरू युद्ध गर्छौ र मानिसहरूका चीजबीजहरू लुटपीट पाछौ, तर ती मानिसहरूले तिमीहरूबाट केही पनि लुट्दैनन्। तिमीहरू मानिसहरूको विरुद्ध जानेछौ, तर ती मानिसहरू तिमीहरूका विरुद्ध कहिल्यै उभिने छैनन्। यसर्थ तिमीहरूले जब चोर्न छोड्नेछौ, अरू मानिसहरूले चोरी गर्न थाल्नेछन्। जब तिमीहरू मानिसहरूको विरुद्ध उभिन छोड्नेछौ अरू मानिसहरू तिमीहरूका विरुद्ध उभिन थाल्नेछन्।

- 2 हे परमप्रभु, हामीमा अनुग्रह गर्नुहोस्।

हामी तपाईंको सहायतकोलागि पखिरेहेका छौं।
परमप्रभु, हामीलाई प्रत्येक बिहान शक्ति प्रदान गर्नुहोस,
कष्टमा हाम्रो उद्धार हुनुहोस।

3 तपाईंको प्रभावपूर्ण सोरले मानिसहरूलाई भयभीत पार्दछ।
अनि तिनीहरू तपाईंदेखि भाग्नेछन्।
तपाईंको महानताले जातिहरूलाई भगाउँछ।

4 तिमीहरूले युद्धमा चोरेका चीजबीजहरू तिमीहरूबाट खोसिनेछन्। धेरै-धेरै मानिसहरू आउनेछन् र तिमीहरूको धन सम्पत्ति लुटेर लानेछन्। यो त्यस्तो समय हुनेछ जब सलहहरू आएर तिमीहरूका सबै अन्नहरू खानेछन्।

5 परमप्रभु महान हुनुहुन्छ। उहाँ एकदम उच्च ठाउँमा बसुहुन्छ। परमप्रभुले सियोनलाई न्याय अनि धार्मिकताले भरिपूर्ण पार्नुहुनेछ।

6 यस्शलेम तिमी सम्पन्न छौ। तिनी ईश्वरी ज्ञान र बुद्धिले सम्पन्न छौ। तिमीहरू मुक्तिले समृद्ध छौ। तिमीहरू परमप्रभुको आदर गर्छौं, अनि त्यसैले तिमीहरू समृद्ध छौ। यसर्थ तिमीहरू जान्न सक्छौ तिमीलाई यस्तै भइरहनेछ।

7 तर ध्यान दिएर सुन्। वीर मानिसहरू बाहिर रोइरहेकाछन्। ती सन्देशवाहकहरू जसले शान्ति ल्याउँछन् तिनीहरू डाको छोडेर रोइरहेकाछन्।

8 बाटोहरू ध्वंस भएका छन्। कोही पनि गल्लीहरूमा हिडेका छैनन्। मानिसहरूले जुन सन्धि गरेका थिए त्यसलाई भङ्ग गरिदिएकाछन्। मानिसहरूले गवाहीहरूले दिएको प्रमाण अस्वीकार गरेकाछन्। कसैले पनि अरूलाई आदर गर्दैनन्।

9 यो भूमि रोगी भएको छ। लबानोन शर्ममा परेर आइलायो र शारोन खाडी सुक्खा र रितो भएको छ। बाशान र कर्मलले एकपल्ट सुन्दर पातहरू उब्जाउने थियो तर अहिले ती पातहरू उब्ज्न बन्द भएका छन्।

10 परमप्रभु, भन्नुहुन्छ, “अब म उभिनेछु र मेरो महानता देखाउँछु। अब म मानिसहरूकालागि महत्वपूर्ण हुनेछु।

11 तिमीहरूले अनुचित कामहरू गर्थौं। ती कुराहरू पराल जस्ता हुन्। तिनीहरू केही काम लाग्ने छैनन्। मेरो आत्मा आगो जस्तो हुनेछ अनि यसले तिमीलाई जलाउनेछ।

12 मानिसहरू त्यतिबेला सम्म जल्नेछन् जब सम्म उनीहरूका हड्डीहरू जलेर सेतो चूना जस्तो हुँदैन। मानिसहरू चाँडै काँढाहरू र सुखवा घाँसहरू जस्तै बालिनेछन्।

13 “टाढा देशहरूमा हुने मानिसहरू, मैले गरेका ती कुराहरू सुन्। मानिसहरू जो मेरा नजिकमा छौं मेरो शक्तिको बारेमा बुझ।”

14 सियोनमा भएका पापीहरू त्रसित छन्। ती मानिसहरू जसले नराम्रा कामहरू गर्छ उनीहरू डरले काम्दछ। तिनीहरूले भने, “के हामी मध्ये कोही यस आगोबाट छिन्न सक्छौं जसले खरानी बनाउँछ? यस आगोको छेउमा बस्न सक्छौं जसले पाल्दछ?”

15 असल, धार्मिक मानिसहरू जसले पैसाको लागि अरूलाई चोट पुर्याउन चाहँदैनन्, तिनीहरू यस आगोबाट छिरेर पनि बाँच्न सक्छन्। तिनीहरूले घुसहरू लिन स्वीकार गर्दैनन् तिनीहरू अरूलाई हत्या गर्ने योजनाहरू फर्केर पनि हेर्दैनन्।

16 ती मानिसहरू उच्च ठाउँहरूमा सुरक्षित बस्ने छन्। तिनीहरूले सँधै भोजन र पानी पाउनेछन्। तिनीहरू उच्च चट्टाने किल्लाहरूमा सुरक्षित बसेछन्।

17 तिमीहरूले आफ्ना आँखाहरूले राजालाई उहाँको आफ्नो सुन्दरतामा देखेछौ। तिमीहरूले महान देश देखेछौ।

18-19 तिमीहरूले पहिलेका दुःख र यातनाहरूको बारेमा सोच्नेछौ। तिमीहरूले सोच्नेछौ, “कहाँ छन् ती अन्य देशहरूबाट आएका मानिसहरू? तिनीहरूले बोलेको भाषा हामी बुझ्न सक्दैनौं। अरू जग्गाबाट आएका ती अधिकारीहरू र कर उठाउनेहरू कहाँ गएका छन्? जसले हाम्रा सतर्कता संरक्षण गरे ती गुप्तचर कहाँ छन्? तिनीहरू सबै गए। तिमीहरूले फेरि तिनीहरूलाई देखे छैनौं।”

परमेश्वरले यस्शलेमको रक्षा गर्नु हुनेछ

20 सियोनमा हेर, हाम्रा धार्मिक चाडहरूको शहर। यस्शलेममा हेर-त्यो विश्रामको सुन्दर ठाँउ यस्शलेम एउटा पाल लगाइएको ठाँउ जस्तै हो जुन कहिल्यै उखेलिने छैन। खाँबाहरू जसलाई उसले समातेर राखेको छ त्यो कहिल्यैमाथि तानिने छैन। उसका कीलाहरू कहिल्यै चूँडिने छैन।

21-23 किन? किनभने सेनाहरूका परमप्रभु त्यहाँ हुनुहुन्छ। त्यो जग्गा खोला र फैलिएको नदीहरूको ठाउँ हो। तर त्यहाँ कुनै पनि शत्रुहरूका नावहरू र शक्तिशाली जहाजहरू छैनन्। तिमीहरू जो त्यस नाँवहरूमा काम गरिरहेछौ तिमीहरू डोरीहरू सहित ती कामबाट भाग्न सक्छौ। तिमीहरू एकदम दरिलो खम्बा बनाउन सक्दैनौ। तिमीहरू पालहरू खोल्न सक्ने हुँदैनौ।

किन? किनभने परमप्रभु नै हाम्रा न्यायकर्ता हुनुहुन्छ। परमप्रभुले हामीलाई व्यवस्था गरिदिनु हुन्छ। परमप्रभु नै हाम्रा राजा हुनुहुन्छ। उहाँले नै हामीलाई बचाउनु हुन्छ। यसैले परमप्रभुले हामीलाई प्रशस्त धन सम्पत्ति दिनु हुन्छ। लड्गुडा मानिसहरूले पनि युद्धमा ठूलो सम्पत्ति जित्रेछ।

24 त्यहाँ बसेहरू कसैले पनि भन्ने छैन, “म बिरामी छु।” त्यहाँ बसे मानिसहरू ती मानिसहरू हुन् जसका पापहरू क्षमा गरिएको छ।

34

परमेश्वरले आफ्नो शत्रुहरूलाई दण्ड दिनुहुन्छ

1 सारा जाति जातिका मानिसहरू हो नजिकै आओ र ध्यान दिएर सुनु। तिमीहरू सबैले एकदम ध्यान दिएर सुनुपर्छ। पृथ्वीमाथि भएका सबै मानिसहरूले यी कुराहरू सुनुनुपर्छ।

2 परमप्रभु ती सारा जातिहरू र आफ्ना शत्रुहरूमाथि क्रोधित हुनुहुन्छ। परमप्रभुले ती सबैलाई नाश गर्नु हुनेछ। उहाँ नै तिनीहरूका मृत्युको कारण हुनुहुनेछ।

3 तिनीहरूका मारिएकाहरू बाहिर फ्याँकिने छन्। तिनीहरूका लाशहरूबाट नराम्रा दुर्गन्धहरू आउनेछ, अनि रगतहरू पर्वततिर झर्दै बग्नेछ।

4 आकाश किताब पढिसके पछि बन्द गरे जस्तै हुनेछ। अनि ताराहरू झर्नेछन् जसरी दाखका रूखहरू र जैतूनका रूखहरूबाट पातहरू झर्दछ। आकाशमा भएका सारा ताराहरू झर्नेछन्।

5 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “यस्तो घट्ने नै छ जब मेरो तरवार आकाशमा रगतले लतपत् हुन्छ।”

हेर! परमप्रभुको तरवारले एदोमलाई काट्नेछन् परमप्रभुले ती मानिसहरूलाई अपराधी ठहराउनु भएकोछ। अनि तिनीहरू मर्नु नै पर्छ।

6 किन? किनभने परमप्रभुलाई भेडा र बाख्राको प्रशस्त बलि लिइसक्नु भएको छ। परमप्रभुले निर्णय लिनु भएको छ कि बोझा र एदोममा संहारको समय आउनु नै पर्छ।

7 यसकारण भेडाहरू, गोरूहरू, बाछाहरू र भैसीहरू मारिनेछन्। जमीन तिनीहरूको रगतले भरिने छ। फोहर-मैला पनि तिनीहरूका बोसोले छोपिनेछ।

8 ती कुराहरू हुने नै छन्, किनभने परमप्रभुले दण्ड दिने समय निर्णय गरिसक्नु भयो। परमप्रभुले वर्ष पनि चुनिसक्नु भयो। मानिसहरूले सियोनले गरेका कामहरूको परिणाम भोग्नु नै पर्नेछ।

9 एदोमका नदीहरू अलकत्रा जस्तो तातो हुनेछ। एदोमको धूलो जलिरहेको गन्धक जस्तो हुनेछ।

10 दिन-रात आगो बलिनिरहनेछ। कसैले पनि त्यो आगो थाम्न सक्तैन। एदोमबाट धुवौं निरन्तर निस्कानेछ। त्यो ठाउँ सदा सर्वदाको लागि ध्वंस हुनेछ। कोही पनि त्यस ठाउँबाट कहिल्यै यात्रा गर्न सक्ने छैनन्।

11 चराहरू र पशुहरूका आफ्नै ठाउँ हुनेछ। लाटाकोसेरोहरू, उल्लुहरू र कागहरू त्यहाँ बस्ने छ। त्यो ठाउँलाई “रित्तो मरुभूमि” भनिनेछ।

12 त्यस ठाउँका असल नागरिकहरू र अगुवाहरू सबै गई सके। अनि त्यहाँ शासन गर्नलाई केही पनि छाडिएको छैन।

13 ती सुन्दर घरहरूमा काँढाहरू र वन-झारहरू उम्रिनेछ। जङ्गली कुकुरहरू र लाटकोसेरोहरू ती घरहरूमा बस्ने छन्। जङ्गली पशुहरूले त्यहाँ बासस्थान बनाउनेछन्। ठूला-ठूला चराहरू त्यहाँ उम्रेका घाँसहरूमा बस्नेछन्।

14 जङ्गली बिरालोहरू त्यहाँ ब्बौंसोहरूसँग बस्ने छन्। अनि जङ्गली बाख्राहरूले आफ्ना साथीहरूलाई बोलाउनेछन्। रातका पशुहरूले त्यस ठाउँको हेरचाह गर्दै त्यहाँ विश्राम गर्ने ठाउँ पाउँनेछ।

15 सर्पहरूले त्यहाँ आफ्नो बासस्थान बनाउने छन्। सर्पहरूले कालो ठाउँहरूमा अण्डाहरू पार्नेछन्। अण्डाहरू फुटेर त्यहाँबाट स-साना सर्पहरू घस्रिदै निस्कनेछन्। चराहरू जसले मरेका चीजहरू खान्छन् आइमाईहरू आफ्ना साथीहरूसँग भेट्न आए जस्तै भेला हुनेछन्।

16 परमप्रभुको पुस्तकमा हेर! पढ, त्यहाँ के लेखिएको छ। केही पनि हराएको छैन। यो पुस्तकमा लेखिएको छ कि ती पशुहरू भेला हुनेछन्। परमेश्वरले भन्नुभयो उहाँले तिनीहरूलाई त्यहाँ एकै साथ भेला गर्नुहुनेछ। यसकारण परमेश्वरको आत्मा तिनीहरूसँग मिल्नेछ।

17 तिनीहरूलाई के गर्नु पर्ने परमेश्वरले निर्णय गर्नुहुनेछ। तब परमेश्वरले तिनीहरूको निम्ति ठाउँ तयार पार्नुहुनेछ। परमेश्वरले धर्का कोरर तिनीहरूलाई आफ्नो ठाउँ देखाई दिनुहुनेछ। यसैले पशुहरूले आफ्नो ठाउँ बनाउने छन्। तिनीहरू त्यहाँ सधैँका लागि बस्नेछन्।

35

परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई सान्त्वना दिनुहुनेछ

1 खडेरीले डडेको भूमिमा त्यस समयमा पानीको खोला बग्नेछ। सुख्खा जग्गाहरूमा पानीको कुवाहरू हुनेछन्।

2 जुन ठाउँ एक समय पशुहरूको अर्धीनमा थियो त्यहाँ अग्ला-अग्ला जल वृक्षहरू हुनेछन्। मरुभूमि फुलेका फूलहरूले भरिपूर्ण हुनेछ अनि यसले आफ्नो खुशीयाली दर्शाउनेछ। यो यस्तो प्रफुल्लित हुँदछ कि मरुभूमि खुशीले नाचिरहेकोछ। मरुभूमि लबानोनको बगेँचा जस्तो हुनेछ। यस्तो हुने नै छ किनभने मानिसहरूले परमप्रभुको महिमा देखेछन्। मानिसहरूले हाम्रो परमप्रभुको सुन्दरता देखेछन्।

3 कमजोर पाखुराहरू फेरि बलियो पार। कमजोर गोडाहरू दरिलो पार।

4 मानिसहरू भयभीत र अन्योलमा परेका छन्। ती मानिसहरूलाई भन, “बलियो हौऊ, नडाराऊ!” हेर, तिमीहरूका परमेश्वर आउनु हुनेछ अनि शत्रुहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ। उहाँ आएर तिमीहरूलाई पुरस्कार दिनु हुनेछ। परमप्रभुले तिमीहरूलाई बचाउनु हुनेछ।

5 तब अन्धा मानिसहरूले फेरि पनि देख्न सक्नेछन्। तिनीहरूका आखाँहरू खोलिने छन्। तब बहिराले पनि सुन्न सक्ने छन्। तिनीहरूका कानहरू खोलिने छ।

6 लड्गडा मानिसहरू मुग जस्तो नाच्ने छन्। अनि बोल्न नसक्ने लाटा मानिसहरूले पनि आफ्ना स्वरले खुशीको गीतहरू गाउनेछन्। यो त्यति बेला हुनेछ जब मूलको पानी मरुभूमिमा बसिन थाल्ने छ। झरनाहरू सकेको ठाउँहरूमा बहनेछ।

7 बन्दै गरेको तातो भूमिमा पानीको धाराहरू हुनेछ। सुखा ठाउँहरूमा इनारहरू हुनेछन्। भूईँबाट पानी बग्नेछ। त्यहाँ अग्ला जलीय रूखहरू उम्रिनेछन् जहाँ एक समय पशुहरूले शासन गरेका थिए।

8 त्यसबेला, त्यहाँ एउटा मुलबाटो बनिनेछ र त्यसलाई “पवित्र मार्ग” बनिनेछ। दुष्ट मानिसहरूलाई त्यहाँ हिंड्ने अनुमति दिइने छैन। कुनै मूर्ख त्यस बाटोबाट हिंड्न पाउने छैन। खाली असल मानिसहरू त्यस मार्ग भएर हिंड्ने छन्।

9 त्यस बाटोमा कुनै प्रकारको खतरा हुने छैन। त्यहाँ मानिसहरूलाई घात पार्ने कुनै सिंहहरू हुने छैन। त्यस बाटोमा कुनै प्रकारको हिसंक पशुहरू हुने छैन। परमेश्वरले मानिसहरूको लागि त्यो बाटो जोगाई राख्न भएको हो।

10 परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई स्वतन्त्र पारिदिनु हुनेछ। अनि ती मानिसहरू उहाँकहाँ फर्केर आउनेछन्। मानिसहरू खुशी हुने छन् जब उनीहरू सियोनभित्र आउने छन्। मानिसहरू सदा-सर्वदाको लागि खुशी हुनेछन्। तिनीहरूको खुशी उनीहरूको शिरको मुकुट हुनेछ। तिनीहरूको रमाहट र आनन्दले तिनीहरूलाई भरिपूर्ण पार्नेछ। शोक र उदासीनताको दिनहरू टाढा-टाढा भाग्नेछन्।

36

अशरूरहरूले यहूदामा आक्रमण गर्दछ

1 हिजकियाह राजा भएको चौधौँ वर्षमा अशरूरका राजा सनहेरीब यहूदाका मुख्य शहरहरूको विरुद्ध लडाईँ लड्न गए। सनहेरीबले ती शहरलाई पराजित गरे।

2 सनहेरीबले आफ्ना कप्तानसँग विशाल सेनाहरू यरूशलेममा राजा हिजकियाहकहाँ पठाए। कप्तान र उनका सेनाहरू लाकीश छाडेर यरूशलेम तिर गए। तिनीहरू माथिल्लो झाडीको जलमार्ग नजिक रोकिए। (माथिल्लो पोखरी धोबीको खेत जाने बाटोतर्फ पर्छ।)

3 यरूशलेमबाट तीन जना पुरुषहरू कप्तानसँग कुरा गर्न गए। तिनीहरू हुन हिल्कियाहको छोरो एल्याकीम, आसापको छोरो योआ अनि शेब्ना। एल्याकीम राजदरबारका प्रशासक थिए। योआ लेखापाल थिए। अनि शेब्ना दरबारको सचिव थिए।

4 कप्तानले तिनीहरूलाई भने, “हिल्कियाहलाई, महाराज, अशरूरका राजाले यसो भन्छन्,

“ तिमीहरूले सहायताको लागि केमा भरोसा गरिरहेकाछौं?

5 म तिमीहरूलाई भन्दछु यदि तिमीहरूले शक्ति र युद्धको योजनामा भरोसा गर्दछौ, यो व्यर्थ हो। तिनीहरू खोक्रा शब्दहरू बाहेक केही होइनन्। अब म तिमीहरूलाई सोध्दछु, तिमीहरूकोमाथि भरोसा गरेर मेरो विरुद्धमा विद्रोह गरिरहेका छौं?

6 के तिमीहरू सहयोगको लागि मिश्रमाथि भर परिरहेकाछौं? मिश्र एउटा भँचिएको लौरो जस्तो छ। यदि तिमीहरू सहायताको लागि त्यता ढल्किन्छौ भने, त्यसले केवल तिमीहरूलाई चोट पुर्याउनेछ र तिम्रो हातमा दुलो पारिदिनेछ। मिश्रका राजा फिरऊनमाथि कसैले पनि भरोसा राख्न सक्दैन।

7 “ तर तिमीहरू यसो भन्न सक्छौ, “हामी आफ्ना परमप्रभु परमेश्वरबाट सहायता पाउने भरोसा गरिरहेछौ।” तर म जान्दछु हिजकियाहले ती वेदीहरू र उच्च स्थानहरू ध्वंस पारे जहाँ मानिसहरूले परमप्रभुलाई पूज्दथे। अनि हिजकियाहले यहूदा र यरूशलेमका मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूले यहाँ यरूशलेमको एउटा बेदीमा आराधना गर्नुपर्छ।”

8 “ यदि तिमीहरू अझ लडाइँ गर्न चाहन्छौ भने मेरो मालिक, अशरूका राजाले तिमीहरूसँग यो सम्झौता गर्नेछन्। यदि तिमीहरूले युद्धको लागि घोड-सवारहरू पाउन सक्छौ भने म दुइ हजार घोडाहरू दिने वचन दिन्छु।

9 तर त्यसो हुँदा पनि तिमीहरूले मेरो मालिकका निम्न स्तरका अधिकारीहरू सम्मलाई पराजित गर्न सक्दैनौ। यसकारण किन तिमीहरू लगातार मिश्रका रथहरू र घोड-सवारी सेनाहरूमा भर पर्छौं?

10 “ अहिले के तिमीहरू सोच्दछौ कि म परमप्रभुको सहयोग बिना यो देश ध्वंस गर्न आएको थिएँ? होइन! परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “यो देशको विरुद्ध उठ, जा र ध्वंस पार।” ’ ”

11 तब एल्याकीम, शेब्ना र योआहले रबशाकेलाई भने, “दया गरेर हामी प्रति अरामी भाषामा बोलनु होस्। हामी त्यो भाषा बुझ्छौ। हामीसित यहूदी भाषामा नबोलनु होस्। यदि तिमीले हाम्रो भाषा प्रयोग गर्थौ भने शहरका पर्खालहरूमा भएका मानिसहरूले पनि बुझ्नेछन्।”

12 तर रबशाकेले भने, “के मेरा मालिकले तिमीहरू र तिमीहरूका मालिकहरूसित मात्र बोलन पठाएको होइन। मेरो मालिकले ती मानिसहरूसँग पनि बोलन पठाए जो पर्खालहरूमाथि बसिरहेका छन्। ती मानिसहरूसँग खाद्य र पानी सम्म छैन, तिमीहरूले जस्तै तिनीहरूले आफ्नै दिशा खानेहरू र आफ्नै पिसाब पिउनेछन्।”

13 तब रबशाके यहूदी भाषामा साह्रो चिच्याए अनि यसो भने,

14 “अशरूका महाराजाको यो सन्देश सुन:

“ हिजकियाहले तिमीहरूलाई मूर्ख नबनावोस। उसले आफ्नो शक्तिले तिमीहरूलाई बचाउँन सक्दैन।

15 हिजकियाहमाथि भरोसा नगर जब उसले भन्दछ, “परमप्रभुमा भरोसा गर! परमप्रभुले निश्चय हामीलाई बचाउँनु हुनेछ। परमप्रभुले अशरूका राजालाई यो शहर परास्त गर्न दिनुहुने छैन।”

16 “ हिजकियाहबाट ती शब्दहरू नसुन। अशरूका महाराजाको कुरा सुन। अशरूका राजाले भन्दछ, “हामीले एउटा सम्झौता गर्नुपर्छ। तिमीहरू शहरबाट मकहाँ आउनु पर्छ। तब मात्र प्रत्येक मानिसले आफ्नो घर जानलाई स्वतन्त्र हुनेछ। प्रत्येक मानिसले आफ्ना दाखको बोटबाट स्वतन्त्र रूपले दाख खान पाउनेछ। अनि प्रत्येक मानिसले स्वतन्त्र रूपमा आफ्नो नेभाराको बोटबाट फल खान पाउने छ। प्रत्येक मानिसहरूले आफ्ना इनारबाट स्वतन्त्र रूपमा पानी पिउन पाउने छ।

17 जबसम्म म आउँदिन तिमीहरूले त्यसो गर्न सक्छौ अनि तिमीहरू प्रत्येकलाई त्यस भूमिमा लिएर जाँदिन जो तिमीहरूकै आफ्नो जस्तै छ। त्यस नयाँ देशमा तिमीहरूले राम्रो अन्न र नयाँ दाखरस, रोटी अनि अङ्गुरका लहराहरू पाउनेछौ।”

18 “ हिजकियाहलाई कष्ट पुर्याउन नदेऊ। हिजकियाह भन्दछ, “परमप्रभुले हामीलाई बचाउनु हुने छ।” तर म तिमीहरूलाई सोध्छु, के अन्य जातिहरूका देवताहरूले तिनीहरूको देशलाई अशरूका राजाबाट बचाउन सक्थे? होइन।

19 हमात र अर्पादाका देवताहरू कहाँ छन? तिनीहरू परास्त भए। सपबेमका देवताहरू कहाँ छन? तिनीहरू परास्त भए! के तिनीहरूले शक्तिद्वारा सामरियालाई बचाए? होइन।

20 के अन्य देवताहरूले अरू देशहरूमा मबाट आफ्ना ठाउँहरू बचाए? अहाँ! के परमप्रभुले मबाट यरूशलेम बचाउन सक्नुहोला त? ”

21 तर यरूशलेमका मानिसहरू एकदम चुपचाप थिए। तिनीहरूले एक शब्द पनि कप्तानलाई भनेन किनभने राजा हिजकियाहले तिनीहरूलाई हुकुम दिएका थिए। उनले भने, “उसलाई केही पनि नभन।”

22 त्यसपछि राजदरबारका व्यवस्थापक (हिलिकियाहको छोरो एल्याकीम), राजकीय सचिव शेब्ना अनि धर्मशास्त्री आसाफको छोरो योआ हिजकियाह कहाँ गए। तिनीहरूले शोकव्यक्त गर्न आफ्ना लुगाहरू च्याते अनि हिजकियाहलाई प्रत्येक कुरा भने जो अशरूका कप्तानले भनेका थिए।

37

हिजकियाहले परमेश्वरलाई सहयोग मागे

1 राजा हिजकियाहले ती कुराहरू ध्यानपूर्वक सुने। त्यसपछि उनले आफ्ना लुगाहरू च्याते अनि आफ्नो शोक प्रकट गरे। त्यसपछि उनले शोक वस्त्रहरू लगाए, अनि परमप्रभुको मन्दिर गए।

2 हिजकियाहले राज-दरबारका व्यवस्थापक एल्याकीम राजकीय सचिव शेब्ना अनि पूजाहारीहस्का बूढा-प्रधानहस्लाई आमोसको छोरा अगमवक्ता यशैयाकहाँ पठाए। तिनीहस्ले यस्ता लुगाहस् लगाएका थिए जसले तिनीहस्को शोक र खिन्नता प्रकट गर्दथ्यो।

3 ती मानिसहस्ले यशैयालाई भने, “राजा हिजकियाहले आदेश गरे कि आजको दिन दुःख र शोकको विशेष दिन हो। यो अत्यन्तै शोकमय दिन हुनेछ। यो यस्तो दिनु हुनेछ जब एउटा बालक जन्मनेवाला छ। तर शक्तिको अभावमा जन्म लिन सक्तैन।

4 सेनापतिको मालिक, अशरूका राजाले उसलाई जीवित परमेश्वरको बारेमा अनिष्ट कुराहस् भन्नलाई पठाए। हुन सक्छ परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरले ती कुराहस् सुन्नु भएकोछ। शायद परमप्रभुले शत्रुको गल्ती छ भनेर प्रमाण गर्नु हुनेछ। यसकारण छाडिएका ती मानिसहस्का लागि प्रार्थना गर जो अझ जीवित छन्।”

5 राजा हिजकियाहका अधिकारीहस् यशैयाकहाँ गए।

6 यशैयाले तिनीहस्लाई भने, “यो सन्देश तिमीहस्का मालिक हिजकियाहलाई देऊ। परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘कप्तानहस्का कुराहस् सुनेर तिमीहस् नडराऊ! अशरू राजा बाट मेरो बारेमा आएका ती “केटाहस्ले” जुन अनिष्ट चीजहस् भने त्यो विश्वास गर।

7 हेर, म अशरूको विस्द्व एउटा आत्मा पठाउने छु। अशरूका राजाले चेताउनी स्वरूप उसको देश कष्टमा पर्नेछ। यसकारण उ आफ्नो देशमा फर्केर जानेछ। त्यसबेला, म उसलाई उसको आफ्नो देशको तरवारले मार्नेछु।”

अशरूका सेनाले यस्शलेम छोड्दछन्

8 अशरूका राजाले एक विवरण प्राप्त गरे। विवरणमा भनिएको थियो, “तिर्हाकाह, कूशका राजा, तिमीहस्सँग लडाईं गर्न आइरहेछ।” यसर्थ, अशरूका राजाले लाकीश त्यागेर लिब्नामा गए।

9 कप्तानले त्यस्तो सुने, अनि उ लिब्ना शहरमा गए जहाँ अशरूका राजा युद्ध गरिरहेका थिए।

उनले हिजकियाहकहाँ दूतहस् पठाए।

10 उनले भने, “तिमीले यहूदाका राजा हिजकियाहलाई यी कुराहस् भन्ने पर्छ:

“तिमीहस्ले विश्वास गर्ने ईश्वरद्वारा मूर्ख नबन्। यसो नभन, “परमेश्वरले अशरूका राजाद्वारा यस्शलेमलाई परास्त गराउनु दिनु हुने छैन।”

11 अशरूका राजाहस्ले अन्य सारा देशहस्लाई के गरे भनेर सुनेकाछौ। तिनीहस्ले तिनीहस्लाई पूर्ण रूपले ध्वंस पारी दिए। के तिमीहस् सुरक्षित हुनेछौ होइन!

12 के ती मानिसहस्का देवताहस्ले तिनीहस्लाई बचाउनु भयो? होइन! मेरा पुर्खाहस्ले तिनीहस् सबैलाई ध्वंस पारिदिए। तिनीहस्ले गोजान, हारान, रेसेपमा बस्ने मानिसहस् अनि तलस्सारमा बस्ने एदेन वंशीहस्लाई ध्वंस पारे।

13 हमातका राजा कहाँ छन्? अर्पादका राजाकहाँ छन्? सपर्वेमका राजा कहाँ छन्? हेना र इब्बाका राजाहस् कहाँ छन्? तिनीहस् सबैलाई ध्वंस पारियो।”

हिजकियाहले परमेश्वरसँग प्रार्थना गरे

14 हिजकियाहले दूतहस्का हातबाट चिठी लिए अनि पढे। त्यसपछि हिजकियाह परमप्रभुको मन्दिरमा गए। हिजकियाहले चिठी खोले र परमप्रभुको समक्ष राखिदिए।

15 हिजकियाहले परमप्रभुसित प्रार्थना गर्दै भने,

16 “हे सेनाहस्का परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर, तपाईं राजा सरह करूब दूतहस्माथि बसु हुन्छ। तपाईं, अनि तपाईं मात्र, परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले पृथ्वीमा भएका सारा राज्यहस्माथि शासन गर्नु हुन्छ। तपाईंले स्वर्गहस् र पृथ्वी बनाउनु भयो।

17 हे परमप्रभु, दया गरेर मेरो कुरा ध्यान दिएर सुन्नु होस्। परमप्रभु, आफ्ना आर्खौंहस् खोलुनु होस् यस सन्देशमा हेर्नुहोस्। हे जीवित परमेश्वर! सनहेरीबबाट तपाईंलाई निन्दा गर्न पठाएका शब्दहस् सुन्नुहोस्।

18 हे परमप्रभु! यो सत्य हो, अशरूका राजाहस्ले जम्मै जातिहस् नाश गरे।

19 अशरूका राजाहस्ले ती जातिहस्का सबै देवताहस् जलाई दिए। तर तिनीहस् वास्तविक रूपमा देवताहस् थिएनन्। तिनीहस् खाली मानिसहस्ले बनाएका काठ र ढुङ्गाहस्का मूर्तिहस् थिए। यसैकारण अशरूका राजाहस्ले तिनीहस्लाई नाश गर्न सके।

20 तर तपाईं परमप्रभु हाम्रो परमेश्वर हुनुहुन्छ। यसैले कृपा गरेर हामीलाई अशरूका राजाबाट बचाउनु होस्। तब सारा जातिहस्ले जान्ने छन् कि तपाईं हाम्रो परमप्रभु हुनुहुन्छ, अनि तपाईं मात्र परमेश्वर हुनुहुन्छ।”

परमेश्वरको हिजकियाहलाई जवाफ

21 तब आमोसका छोरो यज्ञेयाले हिजकियालाई यो समाचार पठाए। यज्ञेयाले भने, “परमप्रभु, इस्राएलका परमेस्वर भन्नुहुन्छ, ‘तिमीहरूले त्यो समाचार जुन सन्देश अशश्रूका राजा सनहेरीबबाट आएको थियो। त्यस बारेमा मलाई प्रार्थना गर्‍यो।’

22 “सनहेरीबको बारेमा यो परमप्रभुको सन्देश हो:

‘सियोनकी कन्या-छोरी सोच्छे तिमी महत्वपूर्ण छैनौ।

उसले तिमीलाई खिसी गर्छे।

यसूशलेमकी छोरीले तिमीहरूलाई हाँसोको पात्र बनाउँछे।

र तिमी पछि तिमी खिल्ली उडाउँ छे।

23 तिमीले कसलाई अपमान गर्‍यो र हाँसोको पात्र बनायौ?

तिमीहरूले कसको विरोधमा आवाज उठायौ?

तिमीहरू इस्राएलका परम पवित्रको विरुद्ध थियौ।

तिमीहरूले आफूलाई उहाँ भन्दा महान सोच्यौ।

24 तिमीहरूले आफ्ना अधिकारीहरू परमप्रभु,

मेरा मालिकलाई अपमान गर्न पठायौ।

तिमीले भन्यौ, “म अत्यन्त शक्तिशाली छु।

मसँग धेरै-धेरै रथहरू छन्।

म आफ्नो शक्तिले लबानोनलाई परास्त गर्छु।

म लबानोनको उच्चतम पर्वतहरूमा चढ्छे।

मैले लबानोनका सबै ठूलो रूखहरू काटेर ढाले।

म ती उच्च पर्वत र जङ्गलको गहिरो भागहरूभित्र थिएँ।

25 मैले इनारहरू खने र नयाँ ठाउँहरूबाट पानी पिँएँ।

मैले मिश्रका नदीहरू सुक्खा पारी दिएँ

अनि त्यस देशमाथि कुल्चेर हिडेँ।”

26 ‘त्यही त तिमीले भनेको हो तर तिमीले मैले के भने सुनेनौ।

मैले धेरै अधि योजना बनाएको थिएँ।

मैले यो प्राचीनकालदेखि नै योजना बनाएको थिएँ

अनि अहिले मैले यसलाई गर्‍यो।

मैले तिमीलाई शक्तिशाली शहरहरू ढल्ने

अनि तिनीहरूलाई भग्नावशेष परिणत गर्ने अनुमति दिएँ।

27 त्यस शहरहरूमा शक्ति थिएन

तिनीहरू भयभीत र अन्योलमा थिए।

तिनीहरू खेतमा भएका घाँस

र पालुवाहरू जस्ता काटिन लागेका थिए।

तिनीहरू हुर्किनु भन्दा अघि नै ओइलाई जाने

घरका छानाहरूमा उम्रिएका घाँसहरू सरह भए।

28 म तिमी सारा युद्धहरूका विषयमा जान्दछु।

तिमीले कहिले आराम गर्‍यो त्यो म जान्दछु,

तिमी कहिले युद्ध तर्फ गयो त्यो म जान्दछु

तिमी कहिले युद्धबाट घरमा फर्कियो म जान्दछु।

म यो पनि जान्दछु कि तिमी मसित कहिले खिन्न भयो।

29 हो, तिमी मसित खिन्न थियो।

मैले तिमी अहंकारी अपमानहरू सुने

यसैले मैले तिमी नाकमा अंकुसे राखी दिएँ।

अनि मैले तिमी मुखमा लगाम लगाई दिएँ।

त्यस पछि मैले तिमीलाई फनक्क घुमाएँ
र जहाँबाट आएका थियौ त्यतै डोर्याएँ।”

हिजकियाहलाई परमप्रभुको सन्देश

30 त्यसपछि परमप्रभुले हिजकियाहलाई भन्नुभयो, “म तिमीलाई यी शब्दहरू सत्य हुन भनी देखाउने एउटा यस्तो संकेत दिने छु। तिमी बिऊ छर्न अयोग्य थियौ। यसैले यो वर्ष तिमी बिऊ नछरी उम्रिएको नै खानेछौ। तर तीन वर्षमा तिमी आफैले रोपेको अन्न खानेछौ। तिमीहरू ती अन्नहरू उमार्नेछौ अनि तिमीसित खानलाई प्रचुर अन्न हुनेछ। तिमी अङ्गुरका विरूवा रोप्नेछौ अनि त्यसको फल खानेछौ।

31 “यहदाका कुलबाट आएका सन्तानहरू जो भागेको थिए र जीउँदै छाडिएका थिए ती बढन थाल्नेछन्। ती मानिसहरू पालुवाहरू जस्ता हुन जसले आफ्ना जराहरू गहिरो प्रकारले भूईंमा गाडिएका छन् र भूईंमाथि फल फलाउँदछन्।

32 केही मानिसहरू मात्र जिउँदो रहनेछन् अनि यस्शलेम बाहिर जानेछन्। केही बाँचेकाहरू सियोन पर्वतबाट आउनेछन्।”

यस्तो सेनाहरूका परमप्रभुको जोश प्रेम कै कारण हुनेछ।

33 यसकारण परमप्रभुले अश्रूका राजाको बारेमा भन्नुहुन्छ:

“उनी यस शहर भित्र आउने छैनन्
उनले यस शहरमा काँड हान्ने छैनन्।

उनले आफ्नो ढालहरू यो शहरको लागि ल्याउने छैनन्
उनले यो शहरका पर्खालहरूमा धावा बोलनलाई कुनै प्रकारको गढ बनाउने छैनन्।

34 उनी जुन बाटो आएका थिए,
त्यही बाटो फर्केर जान्छन्।
उनी यस शहरभित्र आउने छैनन्, भनेर परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

35 म यस शहरको सुरक्षा गर्नेछु र बचाउनेछु,
यो म मैरे निम्ति र मेरो दास दाऊदको लागि गर्नेछु।”

36 त्यस रात, परमप्रभुका दूत गएर अश्रूहरूको छाउनी एक लाख पचासी हजार मानिसहरूलाई मारे। जब बाँचेका मानिसहरू बिहान ब्यँडे तिनीहरूले आफ्ना वरिपरी मृत शरीरहरू देखे।

37 यसैले अश्रूका राजा, सनहेरीब, निनवेमा गएर अनि त्यहाँ बसे।

38 एकदिन सनहेरीब आफ्नो देवता निम्रोक्तको मन्दिरमा उसको पूजा गरिरहेका थिए। त्यस बेला उनका दुइजना छोरा अद्रमेलेक र शोसेरले तिनलाई तरवारले मारे। त्यसपछि छोराहरू अरातर तिर भागे। यसैले सनहेरीबको छोरो एस्हददोन अश्रूका नयाँ राजा भए।

38

हिजकियाह विरामी परेका

1 त्यसबेला, हिजकियाह बिमार भएर अनि मृत्युको मुख सम्म पुगे। आमोसको छोरो अगमवक्ता यशैया उनलाई हेर्न गए। यशैयाले राजालाई भने, “तिमीलाई यी कुराहरू भन्नु परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो ‘तिमी चाँडे मर्नेछौ। यसैले तिमीले तिम्नो सन्तानहरूलाई तिमी मरे पछि के गर्नु पर्ने बताउनु पर्छ। तिमी निको हुने छैनौ।”

2 हिजकियाह भित्तातिर फर्किएर जुन मन्दिर सम्मुख पर्दथ्यो र प्रार्थना गर्न थाले। उनले भने

3 “हे परमप्रभु! याद गर्नुहोस कि मैले तपाईंलाई आफ्नो साँचो हृदयबाट पूर्ण रूपले सेवा गरेकोछु। मैले ती कुराहरू गरे जुन तपाईंले असल हुन भन्नुभयो।” तब हिजकियाह धुस्-धुस् रोए।

4 यशैयाले यो वचन परमप्रभुबाट प्राप्त गरे,

5 “हिजकियाकहाँ जाऊ अनि भन कि उसलाई परमप्रभु, तिम्नो पिता-पुर्खा दाऊदका परमेश्वरले भन्नुहुन्छ, ‘मैले तिम्नो प्रार्थना सुने अनि मैले तिम्नो आँशुहरू देखे। म तिम्नो आयु पन्ध्रह वर्ष बढाईदिनेछु।

6 म तिमी र तिम्नो यस शहरलाई अश्रूका राजाबाट बचाउने छु। म यस शहरको रक्षा गर्नेछु।’”

7 यो परमप्रभुबाट संकत हो जसले देखाउँदछ कि उहाँले भन्नु भएका कुराहरू नै गर्नु हुनेछ।

8 “हेर, दश पाइला पछि हट्नुलाई म छाँया बनाउँदैछु जुन अहाजको पाइलाहरूमाथि* छ। जब घाम ती सिडीहरूमा चम्कन्थ्यो त्यो छाँयाले दिनको समय बताउँथ्यो।”

हिजकियाहको गीत

9 यो हिजकियाहबाट पठाईएको चिठी हो जुन उनी आफ्नो बिमारी अवस्थाबाट निको भए पछि लेखेका हुनः

10 मैले स्वयंलाई भनें, “म बढो भई बाँच्ने छु।

तर त्यतिबेला मेरो उमेर पातालको प्रवेशद्वारहरूबाट जाने भइसकेको हुनेछ। अब मैले मेरो सबै समयहरू यहाँ बिताएँ।”

11 यसकारण मैले भने, “म परमप्रभु याहलाई† यस संसारमा फेरि बाँचिरहेको देखे छैन,

म पृथ्वीमा मानिसहरू बाँचिरहेको देखे छैन।

12 मेरो घर, मेरो गोठालाको तम्बु, भत्काई रहेछन्

अनि मबाट टाढा सारिरहेछन्, म मानिसहरूले लुगा तानबाट तान्दै सिलाउनलाई काटे जस्तै शेष भइरहेछु।

तिमीले मेरो जीवन यति चाँडे शेष पारिदियो।

13 सारा रात सिंह गर्जे जस्तै म साह्रो रोएँ,

तर मेरा आशाहरू धुलो पारिदिए सिंहले हड्डीहरू चपाए जस्तै।

तिमीले मेरो जीवन यति चाँडे शेष पारिदियो।

14 म ढुक्क जस्तै रोएँ,

म चरा जस्तै रोएँ

मेरा आँखाहरू थकित भए

तर मैले लगातार स्वर्ग तिर हेरिरहे।

हे मेरो मालिक! म अत्यन्त खिन्न भएँ

मलाई साथ दिने वचन दिनुहोस्।”

15 के म भन्न सक्छु?

के घटना हुनेछ मेरो मालिकले मलाई भन्नुभयो।

अनि मेरो मालिकले मै त्यस्तो घटना गराउनु हुनेछ।

यस्तो विपत्तिहरू मेरो आत्मामा थिँदै थियो

यसकारण अब मेरो जीवनभर विनम्र हुनेछु।

16 हे मेरो मालिक, मेरो आत्मा बलियो पार्नलाई यी दुःखका दिनहरू देखाउनुहोस्।

मेरो आत्मालाई बलियो र स्वस्थ बनाउनलाई सघाउनुहोस्।

मलाई असल हुनलाई सघाउनु होस्।

मलाई फेरि बाँच्नलाई साथ दिनुहोस्।

17 हेर! मेरा कष्टहरू गए।

अब मलाई शान्ति छ।

तपाईंले मलाई असाध्य प्रेम गर्नुभयो।

तपाईंले मलाई चिहानमा सडन दिनु भएन,

तपाईंले मेरो सारा पापहरू क्षमा गरिदिनु भयो।

तपाईंले मेरो सबै पापहरू टाढा फालिदिनु भयो।

18 मृत मानिसहरूले तपाईंको स्तुति-गान गाउन सक्नेन्।

पातालमा भएका मानिसहरूले तपाईंको गुण गाउँदैनन्।

मृत मानिसहरूले उनीहरूलाई नै सघाउन तपाईंमा भर पर्दैन।

तिनीहरू धर्तीको प्वालभित्र जान्छन् अनि कहिल्यै बोल्न सक्नेनन्।

19 मानिसहरू जो जीउँदा छन् म जस्तै के आज ती मानिसहरूले तपाईंको गुण गाउनेछन्।

पिताले भन्न सक्नु पर्दछ उनका छोरा छोरीहरूलाई कि

तपाईं विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ।

* 38:8: अहाजको पाइला विशेष एउटा भवनको सिडीहरू जुन अहाजले घडी झै प्रयोग गर्थ्यो।
हेनुहोस् शब्द सूची “यहोवे”।

† 38:11: याह हिल्लमा “परमेस्वरको नाउँ” वा “यहोवे”।

20 यसैले म भन्दछु, “परमप्रभुले मलाई बचाउनु भएको छ।

यसैले हामी परमेश्वरको मन्दिरमा आफ्नो जीवनभरि गीत गाउनेछौं अनि संङ्गीत बनाउने छौं।”

21 † तब यशैयाले हिजकियाहलाई भने, “तिमीले नेभारा पिँधेर धूलो पार अनि त्यो आफ्नो घाउमा लगाऊ, तब तिमी निको हुनेछौ।”

22 § तर हिजकियाहले यशैयालाई सोधे, “त्यस्तो के संकेत छ परमप्रभुबाट ता कि म निको हुनेछु? त्यस्तो के संकेत छ जसले म परमप्रभुको मन्दिर जाने समर्थताको प्रमाण गर्दछ?”

39

बाबेलबाट सन्देशवाहकहरू

1 त्यसबेला बलदानको छोरो मरोदक बलदान बाबेलका राजा थिए। मरोदकले चिठी र एक उपहार हिजकियाहलाई पठाए। मरोदकले त्यसो गरे किनभने हिजकियाह बिमार भएको सुनेका थिए।

2 ती कुराहरूले हिजकियाहलाई आनन्द पुरायो। यसकारण हिजकियाहले मानिसहरूलाई आफ्नो भण्डारबाट सारा बहुमूल्य वस्तुहरू देखाए। हिजकियाहले तिनीहरूलाई सुन, चाँदी बहुमूल्य मसलाहरू र महँगो मूल्य भएको अत्तरहरू देखाए। हिजकियाहले तिनीहरूलाई युद्धमा चलाएका तरवारहरू र ढालहरू देखाए। हिजकियाहले तिनीहरूलाई सबै चीजहरू देखाए। जुन उनले सुरक्षित राखेका थिए। हिजकियाहले आफ्ना घर अनि राज्यमा भएका सम्पूर्ण चीजहरू तिनीहरूलाई देखाए।

3 त्यसपछि अगमवत्ता यशैया राजा हिजकियाहकहाँ गए र उनलाई सोधे, “यी मानिसहरूले के भने? तिनीहरू कहाँबाट आएका हुन्?”

हिजकियाहले भने, “तिनीहरू सुदूर देशबाट मलाई हेर्न भनी आएका थिए। तिनीहरू बाबेलबाट आएका हुन्।”

4 यसैले यशैयाले उनलाई सोधे, “तिनीहरूले तिप्रो घरमा के देखे?”

हिजकियाहले भने, “तिनीहरूले मेरो राजमहलका सम्पूर्ण चीजहरू हेरे। मैले तिनीहरूलाई जम्मै सम्पत्तिहरू देखाएँ।”

5 त्यसपछि यशैयाले हिजकियाहलाई यसो भने, “सेनाहरूका परमप्रभुबाट आएको यी शब्दहरू ध्यान लगाएर सुन।

6 ‘समय आइरहेछ आज सम्म तिमी र तिप्रो पुर्खाहरूले बचत गरेर राखेको सारा सम्पत्तीहरू बाबेलमा बोकेर लैजानेछ। केही पनि छोड्ने छैन।’ सेनाहरूका परमप्रभुले भन्नुभयो यी कुराहरू।

7 बाबेलीहरूले तिप्रो आफ्नै छोराहरू पनि लैजानेछन्। अनि तिप्रो छोराहरू बाबेलका राजाका महलमा अधिकारीहरू हुनेछन्।”

8 हिजकियाहले यशैयालाई भने, “परमप्रभुबाट आएको यो सन्देश राम्रो हो।” (हिजकियाहले यसो भनेको कारण थियो, “त्यहाँ खास शान्ति र सुरक्षा हुनेछ जब म राजा हुन्छु।”)

40

इसाएलको दण्ड समाप्त हुनेछ

1 तिमीहरूका परमेश्वरले भन्नुहुन्छ,

“मेरा मानिसहरूलाई सान्त्वना, सान्त्वना देऊ।

2 यस्शलेमसित नम्र भएर बोल्। यस्शलेमलाई भन,

‘तिमीहरूको सेवाको अवधि सकिएको छ।

तिमीहरूले आफ्नो पापको प्रायश्चित गरिसकेका छौ।’

परमप्रभुले यस्शलेमलाई उसले गरेको एउटा पापकोलागि

दुइपल्ट दण्ड दिनु भएकोछ।”

3 सुन, कोही मानिस चिच्याइरहेको छ।

“मस्भूमिमा परमप्रभुका लागि एउटा बाटो तयार गर।

मस्भूमिमा हाम्रो परमेश्वरको लागि चिल्लो बाटो बनाऊ।

4 प्रत्येक बेसी पूर्ण गर प्रत्येक पर्वत

र पहाडलाई मैदान बनाऊ।

बाङ्गो-टेढो परेका बाटोहरू सोझो बनाऊ।

† 38:21: यो अर्थाथको अन्तिममा मुद्रित भएको पद हो जुन हिब्रू भाषामा छ।
छ।

§ 38:22: यो अर्थाथको अन्तिममा मुद्रित भएको पद हो जुन हिब्रू भाषामा

खस्रो मैदानलाई चिल्लो बनाऊ।

5 तब, परमप्रभुको महिमा प्रकट गरिनेछ।

अनि सँग-सँगै सारा मानिसहरूले परमप्रभुको महिमा देखेछन्।

हो, परमप्रभु, स्वयंले यी कुराहरू भन्नु भएको थियो!”

6 एउटा आवाजले भन्यो, “बोला।”

यसकारण मानिसले भन्यो, “मैले के भन्नु पर्छ?”

त्यो आवाजले भन्यो, “तिनीहरू सबै घाँस जस्ता हुन्।

तिनीहरूको धर्म जङ्गली फूल जस्तै हो।

7 परमप्रभुबाट एक प्रवाहपूर्ण वायु घाँसमाथि बहनेछ

अनि घाँस मर्नेछ र फुल झर्नेछ।

हो, जम्मै मानिसहरू घाँस जस्तै हुन्।

8 घाँस मर्दछ र जङ्गली फूलहरू झर्दछ।

तर हाम्रो परमेश्वरको वचन निरन्तर रहिरहन्छ।”

मुक्ति परमेश्वरको सुसमाचार

9 सियोन, भन्नलाई तिमीसँग सुसमाचारहरू छन्।

तिमी अल्गो पर्वतमाथि जाऊ र चिच्याउँदै सुसमाचार भन।

यसूशलेम, भन्नलाई तिमीसँग सुसमाचार छन्।

नडराऊ, कराएर बोला।

यी समाचार यहूदाका सारा शहरहरूमा भन

“हेर, यहाँ तिमीहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ।”

10 परमप्रभु मेरा मालिक पराक्रमसाथ आइरहुनु भएकोछ।

उहाँ सबै मानिसहरूमाथि शासन गर्न बल उपयोग गर्नुहुनेछ।

परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूको राम्रो कर्मकोलागि,

पुरस्कार ल्याउनु हुनेछ।

11 गोठालेले भेडा डोर्याए झैं परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई डोर्याउनु हुनेछ।

परमप्रभुले आफ्ना शक्ति चलाउनु हुनेछ अनि आफ्ना भेडाहरू एकत्रित पार्नुहुनेछ।

परमप्रभुले साना पाठो उठाउनुहुनेछ अनि आफ्नो पाखुरामा च्याप्नु हुनेछ, तिनीहरूका आमाहरू उहाँको पछाडि हिँड्नेछन्।

परमेश्वरले संसार बनाउनु भयो, उहाँले यसमा शासन गर्नु हुन्छ

12 कसले आफ्नो हातको हत्केलामा भरेर समुद्र नाप्यो?

कसले आफ्नो हात प्रयोग गरेर आकाशलाई नाप्यो?

कसले डालो चलाए पृथ्वीका सारा कणहरू नाप्नलाई?

पर्वतहरू र पहाडहरू नाप्नलाई कसले नाप्ने यन्त्र चलायो? यी सबै नाप्ने परमप्रभुमाथि थिए।

13 कसैले पनि परमप्रभुको आत्मालाई उसले के गर्नु पर्ने, बताएनन्।

कसैले पनि उहाँले गरेको कार्य कसरी गर्नु पर्छ बताएनन्।

14 के परमप्रभुले कसैबाट सहयोग माग्नु भयो?

के कसैले परमप्रभुलाई निष्पक्ष हुनु सिकाए?

के कसैले परमप्रभुलाई ज्ञान सिकायो?

के कसैले परमप्रभुलाई समझको मार्ग देखायो? होइन! पहिल्यैबाट परमप्रभुलाई ती कुराहरूको ज्ञान थियो।

15 हेर, यस संसारमा सारा जातिहरू गाथीमा रहेको एक थोपा पानी सरह छन्।

यदि परमेश्वरले टाढा टाढाका सबै जातिहरूलाई एकसाथ आफ्नो जोखे तराजुमा राख्नुभयो भने,

पनि तिनीहरू मसिना धूलोका कणहरू जस्तै हुनेछन्।

16 लबानोन्मा भएका जम्मै स्खहरूले पनि

परमप्रभुको लागि दाउरा प्रशस्त हुँदैन।

अनि लबनोनका जम्मै पशहरू

होमबलिका तिम्ति प्रशस्त हुँदैन।

17 परमेश्वरसँग तुलना गर्दा संसारका सारा देश केही पनि होइनन्।

परमेश्वरसँग तुलना गर्दा सबै जातिहरू अत्यन्त तुच्छ रहन्छन्।

परमेश्वर कस्तो हुनुहुन्छ, मानिसहरूले कल्पना गर्न सक्तैनन्

18 के तिमी परमेश्वरलाई अन्य केही थोकसँग तुलना गर्न सक्छौ?

अँह! के तिमी परमेश्वरको प्रतिरूप बनाउन सक्छौ? अँह।

19 तर कतिपय मानिसहरूले ढुङ्गा र काठबाट मूर्तिहरू गर्नु बनाउँछन्

अनि तिनीहरूलाई देवताहरू भन्छन्।

एकजना कारीगरले मूर्ति बनाउँदछ

त्यसपछि अर्को कारीगरले त्यसलाई सुनले ढाकिदिदछ। अनि चाँदीको सिक्रीहरूले त्यसलाई बाँधिदिदछ।

20 अनि त्यसको आधारको लागि उसले नकुहिने विशेष प्रकारको काठ छान्छ।

त्यस पछि उसले काठको खास काम गर्ने कर्मी खोज्दछ।

अनि त्यस कारीगरले “देवता” तयार पार्दछ

जुन हल्लिएर लडने छैन।

21 निश्चय तिमीहरू वास्तविकतालाई जान्दछौ, होइन र?

निश्चय तिमीहरूले सुनेका छौ।

निश्चय कसैले तिमीहरूलाई धेरै पहिल्यै भनीसकेको छ।

निश्चय तिमीहरू जान्दछौ कसले पृथ्वी बनाएको हो।

22 परमप्रभु नै साँचो परमेश्वर हुनुहुन्छ। उहाँ पृथ्वीको परिधि भन्दा माथि विराजमान हुन हुन्छ,

अनि उहाँसँग तुलना गर्दा मानिसहरू फट्याङ्गा बराबर मात्र हुन्।

उहाँले लुगाको टुक्रा बेरे जस्तो आकाशलाई बेर्नु भयो।

बस्रलाई पाल टाँगे जस्तो उहाँले आकाशलाई फिँजाउनु भयो।

23 उहाँ शासकहरूलाई महत्वहीन पार्नु हुन्छ।

उहाँले पृथ्वीका न्यायधीशहरूलाई सम्पूर्ण रूपले अयोग्य बनाउनु हुन्छ।

24 ती शासकहरू माटोमा रोपिएका बिस्वाहरू जस्ता छन्

तर तिनीहरूले माटोमा जराहरू हाल्नु अघि नै

परमेश्वरले “बिस्वाहरू” माथि फुक्नु भयो भने

तिनीहरू सुक्खा र मृत हुन्छन्

अनि हावाले तिनीहरूलाई पराल झैं उडाइदिन्छ।

25 परमपवित्र परमेश्वरले भन्नुहुन्छ “के कसैसँग तिमीहरू मेरो तुलना गर्न सक्छौ?

अँह। मेरो बराबर कोही पनि छैन।”

26 माथि आकाशमा हेर,

ती ताराहरू कसले रचे?

कसले ती सारा “सैन्यहरू” आकाशमा रचे?

प्रत्येक ताराको नाउँ कसले जान्दछ?

साँचो परमेश्वर अत्यन्त बलवान र शक्तिशाली हुनुहुन्छ

यसैले कुनै पनि तारा हराउँदैनन्।

27 हे याकबका मानिसहरू! यो सत्य हो।

इस्माएल यसलाई तिमीहरूले विश्वास गर्ने पर्छ।

यसैले तिमी किन भन्छौ “मेरो जीवन शैली परमप्रभुले देख्न सक्नुहुन्न।

परमेश्वरले मलाई भेट्न सक्नुहुन्न र दण्ड दिन सक्नुहुन्न।”

- 28 निसन्देह तिमी जान्दछौ र सुनेकाछौ कि
परमप्रभु परमेश्वर अत्यन्तै बुद्धिमानी हुनुहुन्छ।
मानिसहरूले प्रत्येक कुरो सिकनु सक्तैनन्, उहाँले जान्नु हुन्छ।
परमप्रभु थाक्नु हुन्न र आरामको खाँचो पनि पर्दैन।
परमप्रभुले पृथ्वीमा सुदूर स्थानहरू बनाउनु भयो
परमप्रभु सन्तानका परमेश्वर हुनुहुन्छ।
- 29 परमप्रभुले दुर्वल मानिसहरूलाई बलियो पार्न सहयोग गर्नु भयो।
उहाँले नै दुर्वल मानिसहरूलाई शक्तिशाली बनाउनु हुन्छ।
- 30 जवान मानिसहरू थाक्छन र आरामको खाँचो पर्दछ,
तन्देरी केटाहरू पनि दुन्मुनिदै लड्छन्।
- 31 तर तिनीहरू जसले परमप्रभुमाथि भरोसा गर्दछ
उ अझ बलियो हुन्छ अनि चीलहरू जस्तै आकासिन्छ।
ती मानिसहरू दुर्वल नभई दगुर्छन्।
ती मानिसहरू थकित नभई हिँडछन्।

41

परमप्रभु अमर सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ

- 1 परमप्रभुले भन्नुहुन्छ,
“टाढामा भएका देशहरू, शान्त बन र मकहाँ आऊ।
जातिहरू बालवान होऊ।
मकहाँ आऊ र बोल।
हामी साथ साथै भेट्नेछौं,
अनि को ठीक हो भनेर निर्णय गर्नेछौं।
- 2 निम्न प्रभ्रहरूका मलाई उतर देऊ जो मानिस पूर्वबाट आइरहेको छ उसलाई कसले जगायो?
धार्मिकता उसँग हिँड्दछ।
उसले आफ्नो तरवार चलाउँछ र जातिहरू परास्त गर्छ।
तिनीहरू धूलोको जस्ता हुन्छन्। उसले आफ्नो धनु चलाउँछ र राजाहरूलाई जित्छ
अनि तिनीहरू हावाले पराल उडाए झैं भाग्दछन्।
- 3 उसले सैन्यहरूको खेदो गर्दछ र कहिल्यै घाइते हुँदैन।
उ कहिल्यै नपुगेका ठाउँहरू पुग्दछ।
- 4 कसले यी कुराहरू हुने गरायो? कसले यो गर्यो?
कसले प्रारम्भदेखि सारा मानिसहरूलाई बोलायो?
म, परमप्रभुले, यी कुराहरू गरे।
म, परमप्रभु नै प्रथम मानिस हुँ,
अनि जब पृथ्वीमा सारा थोकहरू समाप्त हुन्छन् म यहाँ हुनेछु।
- 5 तिमीहरू सबै सुदूर ठाउँहरू हेर, अनि डराऊ।
तिमीहरू सबै सुदूर ठाउँहरू,
पृथ्वीमाथि डरले कम्पित हो।
यहाँ मकहाँ आऊ
र ध्यान दिएर सुन्।”
अनि तिनीहरू आए।

6 “कमीहरू एकाकारमा सहयोग गर्छन आपस साथ निभाउँदछ। तिनीहरू बलियो हुनलाई परस्परमा प्रेरणा दिन्छन्।

7 एकजना कमीले मूर्ति बनाउनलाई काठ काट्छ। त्यस मानिसले सुनारलाई प्रेरणा दिन्छ। अर्को एकजना कमीले मार्तोल पिट्टेर धातुलाई चिल्लो पार्दछ। त्यसपछि त्यस कमीले लीही चलाउनेलाई प्रेरित गर्दछ। यो अन्तिम कमीले भन्दछ, ‘यो

काम असल हो, धातु आउने छैन।' त्यसपछि भईमा नखसोस् भनेर त्यसलाई काँटी ठोकेर दरिलो बनाउँदछ ताकि त्यो कहिल्यै नढलोस्। अनि त्यो कहिल्यै हल्लिदैन।”

परमप्रभुले मात्र हामीलाई बचाउन सक्नु हुन्छ

- 8 परमप्रभु भन्नुहुन्छ “तिमी इस्राएल मेरो दास हो,
याकूब मैले तिमीलाई रोजे।
तिमी अब्राहाम परिवारका हो। अनि म अब्राहामलाई प्रेम गर्दछु।
- 9 तिमी टाढा देशमा थियो,
तर म तिमीकहाँ पुगेँ,
मैले तिमीलाई त्यो टाढा ठाउँबाट बोलाएँ।
मैले भने, ‘तिमी मेरो दास हो।’
तिमीलाई रोजे।
अनि मैले तिमीलाई रद्द गरिनँ।
- 10 सुर्ता नगर, म तिमीसितै छु।
नडराऊ, म तिम्नै परमेश्वर हुँ।
म तिमीलाई बलियो बनाउनेछु। म तिमीलाई सहायता दिनेछु,
म तिमीलाई मेरो धार्मिकताको दाहिने हातले समाल्नेछु।
- 11 हेर, कतिपय मानिसहरू तिमीसँग रिसिएका छन्।
तर तिनीहरू लज्जित हुनेछन्।
तिम्नै शत्रुहरू हराउनेछन् र विलाई जानेछन्।
- 12 तिमीले ती मानिसहरूलाई खोज्नेछौ जो तिम्नो विरोधीहरू थिए,
तर तिमीले तिनीहरूलाई भेटाउन सक्ने छैनौ।
ती मानिसहरू जो तिम्नो विरुद्ध लडे
तिनीहरू पूर्ण रूपमा बिलाई जानेछन्।
- 13 म परमप्रभु तिम्नो परमेश्वर हुँ।
मैले तिम्नो दाहिने हात समाति रहेकोछु।
अनि म तिमीलाई भन्दछु नडराऊ।
म तिम्नो साथमा हुनेछु।
- 14 हे बहुमूल्य यहदा, नडराऊ!
मेरा इस्राएलका प्रिय मानिसहरू, भयभीत न हो,
म साँच्चि नै तिमीहरूलाई सघाउने छु।”

परमप्रभु स्वयंले ती कुराहरू भन्नु भएको थियो।

“इस्राएलका पवित्र परमप्रभु जसले तिमीलाई बचाए,
उहाँले ती कुराहरू भन्नुभयो।

- 15 हेर, म तिमीलाई एक झाँटने उपकरण बनाउनेछु। त्यो उपकरण धेरै तीखा दाँतहरू भएका हुनेछन्,
कृषकहरूले यो अन्न कुट्नलाई चलाउने छन् यसकारण तिनीहरूले अन्न देखि खोस्ता अलमै पार्नेछन्।
तिमी पर्वतहरूमाथि कुल्चिदै हिड्नेछौ र तिनीहरूलाई धूलोपीठो पार्नेछौ।
- 16 तिमीले तिनीहरूलाई बतास फर्चाई दिनेछौ,
अनि तिनीहरूलाई उडाएर लैजाने छ र छरपष्ट पारिदिने छ।
तब तिमी परमप्रभुमा रमाहट हुनेछौ।
तिमी इस्राएलका पवित्र परमप्रभुसँग गर्व गर्नेछौ।
- 17 “गरीब र दीन-दुःखी मानिसहरूले पानी खोज्नेछन्,
तर तिनीहरूले पाउने छैनन् र पनि तिनीहरू प्यासी छैनन्।

तिनीहरूको जिब्राहरू सुखवा छन्।

म तिनीहरूक प्रार्थनाको प्रत्युत्तर दिनेछु।

म तिनीहरूलाई त्यसै छोडने छैन र मर्न दिने छैन।

18 म सुक्खा पहाडहरूमा नदीहरू बगाइ दिनेछु।

म झरनाको मूल फुटाएर बेसीहरूमा बगाउने छु। म पानीले भरिपूर्ण पार्नेछु,

मस्भूमिलाई तलाउमा परिवर्तन गर्नेछु।

त्यहाँ सुखवा भूमिहरूमा झरनाका पानी हुनेछ।

19 देवदासहरू मस्भूमिमा उम्रिनेछन्,

त्यहाँ बबुलका रूखहरू, चन्दनका र जैतूनका रूखहरू र धूपीका रूखहरू हुनेछन्।

20 मानिसहरूले ती कुराहरू हेर्नेछन्।

अनि उनीहरूले बुझ्ने छन् कि यी सबै परमप्रभुके शक्तिले भएका हुन्।

मानिसहरूले यी कुराहरू देखेछन्

अनि तिनीहरूले बुझ्न थाल्नेछन् कि इस्राएलका पवित्र परमप्रभुले यी कुराहरू गरेका हुन्।”

परमप्रभुले झटा देवताहरूलाई चुनौती दिनुभयो

21 परमप्रभु, याक्बका राजाले भन्नहुन्छ, “आऊ मलाई तिमीहरूका वाद-विवादहरू बताऊ। मलाई तिमीहरूका प्रमाणहरू देखाऊ, अनि हामी ती कुराहरू ठीक रहेछन् भनेर निर्णय गर्नेछौं।

22 तिमीहरूका झटा देवताहरू आउनु पर्छ। अनि के भइरहेछ बताउनु पर्छ। आदिमा के भयो? हामीलाई बताऊ। भविष्यमा के हुने हो? हामीलाई बताऊ। हामी एकदम ध्यान दिएर सुन्नेछौं। तब मात्र हामीहरू जान्नेछौं कि अर्को पल्ट के हुने हो।

23 हामीलाई ती कुराहरू बताऊ जुन के हुने होला हामीले जान्ने पर्छ। तब तिमीहरू वास्तवमा देवताहरू नै हो भनेर हामी विश्वास गर्ने छौं। केही त गर! जे पनि गर राम्रो वा नराम्रो। तब तिमी जीउंदो नै हो भनेर हामी देखेछौं। अनि हामी तिमीलाई पछ्याउने छौं।

24 “हेर, झटा देवताहरू, तिमीहरू वास्तवमा केही पनि होइनौं। तिमीहरू केही गर्न सक्नेनौं। केवल मूर्ख मानिसहरूले मात्र तिमीहरूलाई पुज्ने छन्।”

परमप्रभुले प्रमाणित गर्नुहुन्छ कि उहाँ मात्र एक परमेश्वर हुनुहुन्छ

25 “मैले उत्तरबाट एकजना मानिसलाई माथि उठाउएको छु।

उ पूर्वबाट आइरहेकोछ जहाँबाट सूर्य उदाउँछ।

उसले मेरो आराधना गर्छ।

एकजना कुमाले जसले भौंडा बनाउँछ, हिलो माटोमा हिड्छ।

त्यस्तै प्रकारले त्यो मानिस राजाहरूलाई मिचेर हिँड्छ।

26 “यस्तो हुन भन्दा अघि हामीलाई कसले भन्यो?

हामीले उनलाई परमेश्वर भनेर घोषणा गर्नुपर्छ।

के तिमीहरूको एउटै मूर्तिले यी कुराहरूको विषय भन्यो र? अहाँ।

ती कुनै पनि मूर्तिहरूले हामीलाई केही पनि भनेनन्। ती मूर्तिहरूले एउटा शब्द पनि भनेनन्

अनि ती झटा देवताहरूले तिमीले भनेका शब्दहरू सुन्न सक्नेनन्।

27 सियोनका बारेमा ती कुराहरू भन्ने म, परमप्रभु, नै प्रथम ब्याक्ती थिएँ।

मैले यो समाचार सहित यस्-शलेममा सन्देशवाहकहरू पठाएँ

‘हेर, तिम्ना मानिसहरू फर्केर आइरहेछन्।’ ”

28 मैले ती झटा देवताहरूमा हेरेँ।

तिनीहरू केही भन्नलाई कोही पनि

बुद्धिमानी थिएनन्।

मैले तिनीहरूलाई प्रश्नहरू गरेँ

तर तिनीहरूले एउटा शब्द पनि भनेनन्।

29 ती सारा देवताहरू वास्तवमा केही पनि होइनन्।

ती मूर्तिहरू पूर्णत महत्त्वहीन छन्।
तिनीहरूले केही गर्न सक्तैनन्।

42

परमप्रभुको खास दास

1 “मेरो दासलाई हेर!

म उसलाई सम्हाल्नेछु,

उसलाई मात्र रोजेको हुँ।

अनि म उसँग एकदम खूशी छु।

मैले मेरो आत्मा उसमा हालीदिए।

उसले जातिहरूमा निष्पक्ष न्याय गर्नेछ।

2 उनी गल्लीहरूमा कराएर बोल्ने छैनन,

उनी चिच्याउनेछैनन, नत उच्च स्वरमा कराउने छन्।

3 ऊ भद्र हुनेछ। उसले पानीको छेउमा उम्रने निगालो सम्म भाँच्ने छैन।

उसले निभन लागेको कम्जोर दियोलाई सम्म फुकी निभाउने छैन।

उसले निष्पक्ष रूपमा जाँच गरेर सत्य कुरा निकाल्ने छ।

4 उसले जबसम्म संसारमा खास इन्साफ ल्याउने छैन तबसम्म उ कमजोर हुने छैन।

नत शिथिल नै हुने छ।

अनि टाढा देशमा बस्ने मानिसहरूले उनमाथि विश्वास राख्नेछन्।”

परमप्रभु नै संसारका शासक र निर्माणकर्ता हुनुहुन्छ

5 परमप्रभु, साँचो परमेश्वरले यी कुराहरू भन्नुभयो। (परमप्रभुले आकाशहरू बनाउनु भयो। परमप्रभुले आकाशलाई पृथ्वीभरि नै फैलाउनु भयो। उहाँले पृथ्वीमा अन्य थोकहरू पनि बनाउनु भयो। परमप्रभुले पृथ्वीमा भएका सारा मानिसहरूभित्र प्राण संचार गर्नुहुन्छ। परमप्रभुले प्रत्येक मानिसलाई आत्मा प्रदान गर्नु भयो जो पृथ्वीमा हिँड्दछन्।)

6 “म, परमप्रभुले, तिमीलाई मेरो धार्मिकता-अनुसार बोलाएको छु।

म तिम्रो हात समाउने छु। अनि म तिम्रो रक्षा गर्नेछु।

तिमी त्यस्तो चिन्ह हुनेछौ जसले देखाउँदछ। मानिसहरूसँग मेरो करार भएको।

तिमी सारा मानिसहरूका निम्ति प्रज्वलित ज्योति हुनेछौ।

7 तिमीले अन्धाका आँखाहरू खोलि दिने छौ, अनि तिनीहरूले देख्न सक्नेछन्।

धेरै मानिसहरू कैदमा छन्, तिमीले तिनीहरूलाई स्वतन्त्र पार्नेछौ,

धेरै मानिसहरू अन्धकारमा बस्दछन् तिमीले तिनीहरूलाई त्यस कदैबाट निकाल्नेछौ।

8 “म परमप्रभु हुँ, मेरो नाउँ यही हो।

मेरो महिमा म अरूलाई दिने छैन।

म झटा देवताहरूलाई प्रशंसा लैजान दिने छैन,

जुन मेरो हुनुपर्नेछ।

9 शून्मा नै केही घटना हुनेछ भनेर भनी सकेको थिए

अनि ती घटनाहरू भए।

अनि अब, यी घटनाहरू हुनु अघि नै,

केही कुराहरू म तिमीहरूलाई बताउनेछु जुन भविष्यमा हुनेछ।”

परमेश्वरलाई एक स्तुति गान

10 परमप्रभुका निम्ति एउटा नयाँ गीत गाओ:

टाढा देशहरूमा भएका सारा मानिसहरू,

समुद्रमा यात्रा गर्ने सारा मानिसहरू,

सागरहरूमा भएका सारा पशु-प्राणीहरू,

टाढा ठाउँहरूमा भएका सारा मानिसहरू परमप्रभुको गुण गाओ!

- 11 मरुभूमि र शहरहरू,
केदारका गाउँहरू परमप्रभुको प्रशंसा गर।
सेलामा बस्ने मानिसहरू, खुशीको गीत गाओ।
तिम्रो पर्वतको चुचुरा देखि गाओ।
- 12 परमप्रभुलाई महिमा प्रदान गर,
सबैले उहाँको प्रशंसा गर, जो टाढा टाढामा छन्।
- 13 परमप्रभु शक्तिशाली सैनिक जस्तो बाहिर निस्केर जानु हुनेछ।
उहाँ युद्ध गर्न तयार भएको मानिस जस्तो हुनुहुनेछ। उहाँ सधैं उत्तेजित हुनुहुनेछ।
उहाँले चिच्याउनु हुनेछ र जोडले कराउनु हुनेछ
अनि उहाँले शत्रुहरूलाई पराजित गर्नुहुनेछ।

परमेश्वर अत्यन्तै सहनशील हुनुहुन्छ

- 14 “धेरै लामो समय देखि मैले केही पनि भनेको छैन।
मैले स्वयंलाई नै नियन्त्रण गरेँ अनि केही पनि भनिनेँ।
तर अब म शिशुलाई जन्म दिइरहेकी स्त्री जस्तै कराउनेछु,
म तेज जबरजस्ती गरेर सास फेर्नेछु।
- 15 म पहाड र पर्वतहरूलाई उजाड पारिदिनेछु
म त्यहाँ उम्रिने सारा वनस्पतिहरूलाई सुकाइदिनेछु।
म नदीहरूलाई सुक्खा धर्तीमा परिवर्तन गर्नेछु।
म पानीका इनारहरू पनि सुकाइदिनेछु।
- 16 तब तिनीहरूले कहिल्यै नजानेका बाटोमा म अन्धा मानिसहरूलाई डोराउनेछु।
म अन्धा मानिसहरूलाई त्यस्ता ठाउँहरूमा डोर्याई लैजानेछु
जहाँ तिनीहरू पहिला थिएनन्।
म तिनीहरूका अँध्यारोलाई प्रकाशमा बद्लि दिनेछु
अनि म खस्रो भूमिलाई चिल्लो पारिदिनेछु।
मैले वचन दिएका ती कुराहरू म गर्नेछु अनि म आफ्नो मानिसहरूलाई त्याग्ने छैन।
- 17 तर कतिपय मानिसहरूले मलाई पछ्याउन छाडे।
ती मानिसहरूसँग मूर्तिहरू छन् जुन सुनै सुनले ढाकिएको छ।
तिनीहरूले ती झटा मूर्तिहरूलाई, ‘तपाईं मेरो देवताहरू हुनुहुन्छ’ भन्छन्।
ती मानिसहरू आफ्ना झटा देवताहरूमा भरोसा गर्छन् तर ती मानिसहरू निराश हुनेछन्।

इस्त्राएलले परमेश्वरलाई ध्यान दिनु अस्वीकार गरे

- 18 “हे बहिरा मानिसहरू हो, तिमीहरूले मलाई सुनु पर्छ!
हे अन्धा मानिसहरू, तिमीहरूले मलाई हेर्नु र देख्नुपर्छ।
- 19 सारा संसारमा, मेरो दास अत्यन्त अन्धा छन्।
सन्देशवाहक जसलाई संसारमा मैले पठाएँ त्यो अत्यन्त बहिरो छ।
मैले छानेका मानिसहरू अत्यन्त अन्धा छन्।
जोसँग मैले करार गरे उ अत्यन्त अन्धो छ।
- 20 मरो दासले निकै हेर्छ
तर उसले मेरो आज्ञा पालन गर्दैन।
उसले आफ्नो कानले सुन्न सक्छ
तर उसले मेरो कुरा सुन्न अस्वीकार गर्दछ।”
- 21 परमप्रभुले आफ्नो सेवक धार्मिक भएको चाहनुहुन्छ।
परमप्रभुले उसको अनौठापूर्ण व्यवस्थाबाट उसको सम्मान रहेको हेर्न चाहनुहुन्छ।
- 22 तर मानिसहरूमा हेर!
अन्य मानिसहरूले तिनीहरूलाई परास्त गरेर तिनीहरूका सम्पत्तिहरू लुटे।

सारा जवान मानिसहरू डराएका छन्।
 तिनीहरू झ्यालखानामा बन्द छन्,
 मानिसहरूले तिनीहरूका रूपिया पैसा लगेर गए
 अनि त्यहाँ उनीहरूलाई बचाउने कोही छैन।
 अन्य मानिसहरूले तिनीहरूका पैसामा ध्यान दिए।
 “यो फर्काई देऊ” भन्ने त्यहाँ कोही पनि थिएनन्।

23 के तिमीहरू मध्ये कसैले पनि परमेश्वरका वचनहरूमा ध्यान दियो? अहँ! तर तिमीहरूले उहाँको वचनहरूलाई अत्यन्त गहिरो प्रकारले ध्यान दिनुपर्छ अनि के हुने हो भन्ने कुरा सोच्नुपर्छ।

24 याकूब र इस्राएलबाट धन लिनलाई कसले मानिसहरूलाई लगायो? परमप्रभुले तिनीहरूलाई त्यसो गर्ने आज्ञा दिनु भयो! हामीले परमेश्वरको विरुद्धमा पाप गर्यौं। यसैकारण परमप्रभुले मानिसहरूलाई हाम्रो धन-सम्पति लैजाने अनुमति दिनु भयो। इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुले चाहनु भएको बाटोमा बाँचन चाहेनन्। इस्राएलका मानिसहरूले उहाँको व्यवस्थाहरू सुन्न र्चाएनन्।

25 यसकारण परमप्रभु तिनीहरूसित क्रोधित हुनुभयो। परमप्रभुले तिनीहरूका विरुद्ध शक्तिशाली युद्धहरू गराउनु भयो। इस्राएलका मानिसहरू जस्तै उहाँले तिनीहरूका वरिपरि आगो लगाइदिनु भयो। तर के भइरहेको थियो भनेर तिनीहरूले जानिनन्। तिनीहरू जलिरहेका जस्तै थिए। तर ती भएका घटनाहरू बारेमा तिनीहरूले जान्न चाहेनन्।

43

परमेश्वर सधै आफ्ना मानिसहरूसँग हुनुहुन्छ

1 याकूब, तिमीलाई परमप्रभुले बनाउनु भयो। इस्राएल, तिमीलाई परमप्रभुले बनाउनु भयो। अनि अब परमप्रभु भन्नुहुन्छ,
 “तिमीहरू नडराऊ! मैले तिमीहरूलाई बचाएँ। मैले तिम्रो नाउँ राखे। तिमी मेरो हो।

2 जब तिमीमाथि कष्टहरू पर्छन्, म तिम्रो साथमा छु। जब तिमी नदीहरू तर्छौं तिमीलाई चोट लाग्नेछैन। जब तिमी आगोबाट हिंड्दछौ, तिमी जल्ने छैनौ; आगोको ज्वालाले तिमीलाई लपेट्ने छैन।

3 किन? किनभने म, परमप्रभु, तेरो परमेश्वर हूँ। म इस्राएलको परमपवित्र तेरो उद्धारक तिमीहरूको उद्धारको निम्ति मैले मिश्र भुक्तान गरेको थिएँ। तिमीलाई आफ्नो बनाउन मैले कृश र सेबालाई दिएको थिएँ।

4 तिमी मेरो निम्ति अत्यन्त मुख्य छौ। यसकारण म तिम्रो सम्मान गर्छु। म तिमीलाई प्रेम गर्छु र तिम्रोलागि सारा मानिसहरू एवं जातिहरू प्रदान गर्नेछु ताकि तिमी बाँचन सक।

5 “यसैले नडराऊ! म तिमीहरूको साथमा छु। म तिम्रो नानीहरूलाई भेला गरेर तिमीकहाँ ल्याइदिनेछु। म तिनीहरूलाई पूर्व र पश्चिमबाट भेला गर्नेछु।

6 म उत्तर दिशालाई भन्नेछु मेरा मानिसहरू मलाई देऊ! म दक्षिण दिशालाई भन्नेछु; मेरा मानिसहरूलाई बन्दी बनाएर नराख! मेरा छोरा-छोरीहरू जो टाढा टाँडहरूमा छन्, मलाई देऊ।

7 ती सबै मानिसहरू देऊ जो मेरा हुन—मेरो नाउँ तिनीहरूसित संयुक्त छ। मैले ती मानिसहरू आफ्नोलागि सृष्टि गरे। तिनीहरूलाई सृष्टि गरेँ यसकारण तिनीहरू मेरा हुन।”

8 परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “जसका आँखाहरू छन् तर तिनीहरू अन्धा छन् भने, ती मानिसहरू मकहाँ ल्याऊ। ती मानिसहरू मकहाँ ल्याऊ जसका कानहरू छन् तर बहिरा छन्।

9 सबै मानिसहरू र जाति-जातिहरू राष्ट्र एकैसाथ भेला हुनुपर्छ। हुन सक्छ तिनीहरूका झट्टा देवताहरू मध्ये एकजनाले प्रारम्भमा के भएको थियो बताउन चाहन्छ। तिनीहरूले आफ्ना कुरालाई प्रमाणित पार्नलाई साक्षीहरू पनि ल्याउनु पर्छ। साक्षीहरूले साँचो कुरा बोल्नु पर्छ। तब तिनीहरू ठीक रहेछन् भन्ने साबित हुनेछ।”

10 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तिमीहरू मेरो साक्षी हो। मैले चुनेका दास तिमी हो। मैले तिमीहरूलाई छाने ताकि तिमीहरूले मानिसहरूलाई मप्रति विस्वस्त पार्नलाई सहयोग गर। मैले तिमीहरूलाई छाने ताकि तिमीहरूले बुझ्नु पर्छ कि ‘म नै उही हूँ’ म नै साँचो परमेश्वर हूँ। मभन्दा पहिल्यै त्यहाँ कोही पनि परमेश्वर थिएन अनि म पश्चात पनि कोही परमेश्वर हुने छैन।

11 म हो म नै परमप्रभु हूँ। मबाहेक अरु कोही पनि मुक्तिदाता छैन।

12 म एकजना हूँ जसले तिनीहरूसित बोल्छो। मैले तिमीलाई बचाएँ, मैले ती कुराहरू भने। त्यो तिमीसित जो थियो नयाँ वस्तु होइन। तिमी म साक्षी हो अनि मेरो तिम्रो परमेश्वर हूँ।” परमप्रभु आफैले यी कुरा भन्नुभयो,

13 “म सधैँ नै परमेश्वर रहेको छु। जब म कुनै काम गर्छु, कसैले पनि त्यो मैले गरेको कुरा बद्दिलन सक्तैनौँ। अनि कसैले पनि मानिसहरूलाई मेरो शक्तिबाट बचाउन सक्तैनौँ।”

14 परमप्रभु, इस्राएलका परमपवित्रले, तिमीहरूलाई बचाउनु हुनेछ। अनि परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूका खातिर म बाबेलमा सेनाहरू पठाउने छु। धेरै मानिसहरू पक्राउ पर्नेछन्। ती मानिसहरू, कल्दीहरू, उर्नीहरू कै आफ्ना जहाजहरूमा लैजायौंछु। (कल्दीहरू आफ्ना जहाजहरूमाथि गर्व गर्छन्।)

15 म परमप्रभु तिमीहरूका परमपवित्र हूँ। मैले इस्राएल बनाएँ, म तिमीहरूका राजा हूँ।”

परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई पुनः बचाउनु हुन्छ

16 परमप्रभुले समुद्रमा बाटोहरू बनाउनु हुनेछ। उहाँले धमिलो पानीबाट पनि आफ्ना मानिसहरूको लागि बाटो बनाउनु हुनेछ। अनि परमप्रभु भन्नुहुन्छ,

17 “मानिसहरू ज-जसले मेरो विरुद्ध तिनीहरूको रथहरू, घोडाहरू, र सेनाहरू सहित लड्ने छन तिनीहरू पराजित हुनेछन्। तिनीहरू फेरि उठ्न सक्ने छैनन तिनीहरू ध्वंस हुनेछन्। तिनीहरू मैनबती जस्तो थामिने छन्।

18 यसकारण जो शुरूमा भएको थियो त्यसलाई नसम्झ। धेरै वर्ष अगडी जे भइसकेको छ त्यसलाई नसोच।

19 किन? किनभने म नयाँ काम गर्नेछु। अब तिमी नयाँ पालुवा जस्तो उम्रनेछौ। निसन्देह तिमी जान्दछौ कि यो सत्य हो। म सौँच्चि नै मरुभूमिमा बाटो बनाउने छु। म सौँच्चि नै सुक्खा जग्गाहरूमा नदीहरू बगाउनेछु।

20 यसले गर्दा जङ्गली पशुहरू सम्मले मलाई धन्यवाद प्रकट गर्नेछन्। विशाल पशुहरू र चराहरूले पनि म प्रति धन्यवाद प्रकट गर्नेछ। तिनीहरूले मलाई सम्मान गर्नेछन् जब म मरुभूमिमा पानी पार्नेछु। म यसो गर्नेछु मेरा मानिसहरूलाई पानी दिनलाई-जसलाई मैले रोजे।

21 ती मानिसहरूलाई मैले बनाएको हो। अनि ती मानिसहरूले मेरो स्तुति गान गाउनेछन्।

22 “याकूब, तिमीले मेरो पुकारा गरेनौ। किन? किनभने तिमी इस्राएलीहरू मसँग थकित भएकाछौ।

23 तिमीहरूले मेरो लागि होमबलि चढाउनलाई आफ्नो भेडा ल्याएनौ। तिमीहरूले मेरो सम्मान गरेनौ। तिमीहरूले मेरोलागि बलि चढाएनौ। मैले बलिहरू चढाऊ भनेर जबरजस्ती गरिन। मैले धूपहरू सत्काउनु भनेर कर लगाइन जब सम्म तिमीहरू थकित भयो।

24 यसर्थ मेरो सम्मानकोलागि तिमीहरूले आफ्नो पैसाले केही पनि किनेनौ, तर तिमीहरूले मलाई आफ्नो पापको भारी बोकायो। तिमीहरूले त्यतिजेल पाप गर्थौ जब सम्म म तिमीहरूका नराम्रा कुराहरूले अत्यन्त कमजोर भइँन।

25 “म, उही हूँ, जसले तिमीहरूका सारा पापहरू धोई पखाली दिएँ। मैले यी सबै स्वयंलाई खुशी पार्नलाई गर्दछु। म तिमीहरूका पापहरू सम्झने छैन।

26 तर तिमीहरूले मलाई सम्झनु पर्छ। हामी एकै साथ भेला हुनुपर्छ अनि निर्णय लिनुपर्छ जसले गर्दा तिमीहरू आफ्नो स्थिति प्रस्तुत गर्न सक्छौ अनि हामी के सही हो निर्णय लिनु सक्छौ।

27 तिमीहरूका पहिले पिता-पुर्खा पापी थिए। अनि तिमीहरूका वकीलहरूले मेरो विरुद्ध कुराहरू गरे।

28 यसकारण म पवित्र शासकहरूलाई अपवित्र बनाउनेछु अनि याकूबलाई गाली गर्नेछु। नराम्रा घटनाहरू इस्राएलमा हुनेछन्।”

44

परमप्रभु नै केवल परमेश्वर हुनुहुन्छ

1 “याकूब, तिमी मेरो दास हौ। मेरो कुरा होशियारी साथ सुन, इस्राएल मैले तिमीलाई छानेको छु। म जे कुरा भन्छु सुन।

2 म परमप्रभु हूँ अनि मैले तिमीलाई बनाएँ। म मात्र हूँ जसले तिमीलाई बनाए जो अहिले तिमी छौ। मैले तिमीलाई त्यति बेलादेखि सहयोग गरेको हूँ जब तिमी आमाको गर्भमा थियो। मेरो दास, याकूब, नडराऊ। यशरून (इस्राएल) मैले तिमीलाई चुनेको हूँ।

3 “म तिखाएको मानिसहरूलाई पानी खन्याई दिनेछु। म सुक्खा भूमिहरूमा खोला बगाइदिनेछु। म मेरो आत्मा तिम्ना छोरा-छोरीहरूमाथि खन्याई दिनेछु, यो तिम्ना सन्तानमा बगिरहने पानीका धाराहरू जस्तै हुनेछ।

4 तिनीहरू संसारका मानिसहरूका माझमा बढनेछन्। तिनीहरू खोलाहरूका छेउमा उम्रेर बढने रूखहरू जस्ता हुनेछन्।

5 “एकजनाले भन्नेछ, ‘म परमप्रभुको हूँ।’ अर्को मानिसले ‘याकूबको’ नाउँ लिनेछ। अझै अर्को मानिसले उसको नाउँ बताउनेछ? ‘म परमप्रभुको हूँ’ अनि अर्को मानिसले ‘इस्राएलको’ नाउँ प्रयोग गर्नेछ।”

6 परमप्रभु इस्राएलको राजा हुनुहुन्छ। सेनाहरूका परमप्रभुले इस्राएललाई बचाउनु हुनेछ। परप्रभुले भन्नु हुन्छ, “म केवल परमेश्वर हूँ। यहाँ अरू कोही देवताहरू छैनन्। म नै आदि हूँ र म नै अन्त हूँ।”

7 यहाँ म जस्तै अन्य कुनै परमेश्वर छैन। यदि यहाँ छ भने, त्यो परमेश्वरले जस्तै बोल्नु पर्छ। त्यो परमेश्वर आएर म जस्तै परमेश्वर हो भनी प्रमाण गर्नु पर्छ। त्यो परमेश्वरले त्यस समयदेखिको घटनाहरू बताउनु पर्छ जब मैले प्राचीन मानिसहरू बनाएँ। त्यस परमेश्वरले भविष्यमा हुने कुराको संकेत पनि दिन सक्नुपर्छ।

8 “तिमीहरू नडराऊ। सुराँ नगर। मैले तिमीहरूलाई के हुनेछ भनेर पहिल्यै भनिसकेको छु। तिमीहरू मेरा साक्षी हो। यहाँ अन्य कुनै परमेश्वर छैन। यहाँ अन्य कुनै ‘चट्टान छैन,’ म जान्दछु म मात्र एक हुँ।”

झटा देवताहरू व्यर्थका छन्

9 केही मानिसहरूले मूर्तिहरू बनाउँछन्। तर तिनीहरू कामै नलाग्ने छन्। ती मानिसहरू मूर्तिहरूका साक्षीहरू हुन्—तर तिनीहरूले देख्न सक्दैनन्। तिनीहरू केही जान्दैनन्। तिनीहरूले जे गरेकाछन् त्यसका लागि तिनीहरूलाई लज्जित बनाइनेछ।

10 कसले ती झटा देवताहरू बनाए? कसले ती व्यर्थका मूर्तिहरू बनाए?

11 कारीगरहरूले ती देवताहरू बनाए! अनि ती कारीगरहरू केवल मानिसहरू नै हुन् देवताहरू होइनन्। यदि त्यस्ता मानिसहरू एकसाथ आएर ती कुराहरूमा छलाफल गर, तब तिनीहरू लज्जित र त्रसित हुने थिए।

12 एक कारीगरले तातो आगोमा फलाम तताउनु आफ्ना हतियारहरू चलाउँदछ। त्यो धातु पिट्टुलाई त्यस मानिसले मार्तोल चलाउँदछ, अनि त्यो धातुबाट मूर्ति बन्दछ। त्यस मानिसले आफ्ना शक्तिशाली पाखुराहरू चलाउँदछ। तर जब त्यो मानिस भोको हुन्छ, उसले आफ्नो शक्ति प्रयोग गर्दछ। यदि मानिसले पानी पिउँदैन भने, उसको तिरवाँ मेटीदिन।

13 अर्को कारीगरले काठमाथि रेखाहरू खिचनका लागि फिता र सिसाकलम चलाउँदछ। यसो गर्नाले के देखाउँछ भने उसले काठ कहाँ काट्नु पर्छ। त्यसपछि त्यस मानिसले आफ्नो छिनोहरू चलाउँदछ र काठबाट मूर्ति काट्दछ। उसले आफ्नो फिताले मूर्ति नाप्ने काम गर्दछ। यस प्रकारले, कारीगरले काठलाई एउटा मानिस जस्तो देखिने स्वरूप बनाउँदछ। अनि यो मानिस जस्तो देखिने मूर्तिले केही गर्दैन, तर त्यसको घरमा बस्दछ।

14 मानिसले धुपी, देवदारहरू काठ र फर्लाँटको स्खहरू काट्छ। त्यो मानिसले स्खहरू उमारेन, ती स्खहरू आफै उम्रन्छ। यदि कुनै एउटा मानिसले धुपीको स्ख रोप्दछ भने, वर्षाले ती स्ख उमार्दछ।

15 त्यसपछि त्यस मानिसले त्यो स्ख आफ्नो आगोमा बाल्दछ। मानिसहरूले त्यस स्खलाई दाउराको रूपमा काट्दछन्। अनि उसले त्यी दाउरा खाना पकाउन र आफूलाई न्यानो बनाउनका लागि प्रयोग गर्दछ। मानिसले केही दाउरा बालेर आफ्नो लागि रोटी बनाउँछ तर मानिसले त्यही स्खलाई अथवा त्यस स्खको केही अंशबाट देवता बनाउँछ अनि त्यस देवतालाई पूजन थाल्दछ। त्यो देवता मानिसले बनाएको मूर्ति हो तर मानिस त्यस मूर्ति समक्ष झुक्छन्।

16 मानिसले आधा जस्तो काठ आगोमा बाल्छ। मानिसले त्यो आगोमा मासु पकाउँछ र अघाउञ्जेल खान्छ। मानिसले आफूलाई न्यानो राख्नका लागि दाउरा बाल्दछ। त्यस मानिसले भन्छ, “असल! अब म न्यानो भएँ अनि म देख्न सक्छु, त्यो आगोको उज्यालो कहाँसम्म पर्दछ।”

17 तर सानो स्खको टुक्रा त्यहाँ छाडियो, यसकारण मानिसले त्यस टुक्राबाट मूर्ति बनाउँछ अनि ईश्वर मान्छ। उ त्यस देवता समक्ष झुक्छ अनि पूजा गर्दछ। मानिसले देवताहरूलाई प्रार्थना गर्दै भन्दछ, “तपाईं मेरा ईश्वर हुनुहुन्छ, मलाई बचाउनु होस्।”

18 ती मानिसहरूले जान्दैनन् तिनीहरूले के गरिरहेकाछन्। तिनीहरूले बुझ्दैनन्। तिनीहरूका आँखा बन्द भए जस्तै छन्, यसैले तिनीहरूले देख्न सक्दैनन्। तिनीहरूको हृदयले बुझ्ने कोशिश गर्दैनन्।

19 ती मानिसहरूले यस विषयमा सोच विचार गरेका छैनन्। मानिसहरूले बुझ्दैनन् यसकारण तिनीहरूले आफ्नो बारेमा कहिल्यै सोचेका छैनन्, “मैले आधा दाउरा आगोमा बालें। मैले तातो कोइलामा रोटी बनाएँ अनि मासु पकाएँ। त्यसपछि मैले मासु खाँँ। अनि मैले बाँचेको ती काठहरूले यस्तो भयानक चीज बनाएँ। मैले दाउराका मुढालाई पूजीरहेको छु।”

20 त्यो मानिसले जान्दैन आफूले के गरिरहेछ। उ अन्योलमा छ, यसकारण उसको मनले उसलाई झटो बाटोमा लगिरहेकोछ। त्यस मानिसले आफूलाई बचाउन सक्ने। अनि उसले गरिरहेका गल्ती काम देख्न सक्ने। मानिसले भन्नेछ, “यो मूर्ति जुन मैले समाती रहेकोछु त्यो झटा देवता हो।”

परमप्रभु, सत्य परमेश्वरले, इस्राएललाई साथ दिनुहुन्छ

21 “याक्वब, यी कुराहरू याद राख।

इस्राएल, याद राख, तिमी मेरो सेवक हो।

मैले तिमीलाई बनाएँ! तिमी मेरो सेवक हो,

यसकारण इस्राएल, म तिमीलाई कहिल्यै बिर्सिने छैन।

22 तिम्रो पापहरू ठूलो बादल जस्ता थिए

तर मैले ती पापहरू पखालिदिउँ।
 तिम्रा पापहरू मेटिए गए,
 जसरी बादल पातलो हावामा हराउँदछ।
 मैले तिमीलाई जोगाउँ,
 अनि बचाएँ यसैले तिमी फर्केर मकहाँ आयौ।”

23 आकाशहरू आनन्दित छन् किनभने परमप्रभुले ती महान वस्तुहरू बनाउनु भयो।
 पृथ्वी आनन्दित छ, पृथ्वी मुनिका गहिर्याई सम्म।

पर्वतहरू परमप्रभुलाई धन्यवाद प्रकटगर्दै गाउँदछन्।
 जङ्गलमा भएका सारा रूखहरू आनन्दित छन्।

किनभने परमप्रभुले याकृबलाई बचाउनु भयो।
 परमप्रभुले महान कुराहरू इस्त्राएलको लागि गर्नु भयो।

24 परमप्रभुले तिमीलाई बनाउनु भयो जो तिमी आज छौ।
 परमप्रभुले त्यस्तो गरिरहनु भएको बेला तिमी अमाकै गर्भभित्र थियौ।

परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म, परमप्रभुले, सबै थोक बनाएको हो।
 म स्वयंले आकाश राखें।

मैले पृथ्वीलाई मेरो समक्ष फैलाएँ।”

25 झटा अगमवक्ताहरूले झट बोल्दछन्, तर परमप्रभुले तिनीहरूका झटा कुराहरू गल्ती हुन भनेर देखाउनुहुन्छ। परमप्रभुले मूर्ख मानिसहरू बनाउनु हुन्छ जसले जादू गर्दछन्। तिनीहरू सोचदछन् कि तिनीहरू ज्यादा जान्दछ। परमप्रभुले ज्ञानी मानिसहरू सम्मलाई अन्यालमा पारिदिनुहुन्छ। परमप्रभुले तिनीहरूलाई मूर्ख पार्नुहुन्छ।

26 परमप्रभुले आफ्ना दासहरूलाई समाचार भन्नुलाई मानिसहरूकहाँ पठाउनु भयो। अनि परमप्रभुले ती समाचारहरूलाई सत्य साबित पार्नुभयो। परमप्रभुले दूतहरूलाई मानिसहरूकहाँ के कुराहरू गर्नुपर्छ भनेर बताउनलाई पठाउनु भयो। अनि परमप्रभुले तिनीहरूको सल्लाह असल हो भनेर देखाउनुहुन्छ।

परमेश्वरले यह्दा पुननिर्माण गर्नलाई कोरेस छान्नु हुन्छ

परमप्रभुले यरूशलेमलाई भन्नुहुन्छ, “मानिसहरू फेरि त्यहाँ बस्नेछन्।”

परमप्रभुले यह्दाका शहरहरूलाई भन्नुहुन्छ, “तिमी फेरि पुननिर्माण हुनेछौ।”

परमप्रभुले ती शहरहरूलाई भन्नु हुन्छ कि तिनीहरू ध्वंस भए, “म तिमीलाई नयाँ शहरमा पुनःस्थापित गर्नेछु।”

27 परमप्रभुले गहिरा पानीलाई भन्नुहुन्छ, “सुख्खा भई जाओस्।

म तिम्रा मूल श्रोतहरू पनि सुकाइदिनेछु।”

28 परमप्रभुले कोरेसलाई भन्नुहुन्छ, “तिमी मेरो भेंडा गोठाला हो,

तिमीले त्यही कुरा गर्ने छौ जो म चाहन्छु।

तिमीले यरूशलेमलाई भन्नेछौ, ‘तिमी पुन निर्माण हुनेछौ।’

तिमीले मन्दिरलाई बताउनेछौ, ‘तिम्रो जग पुननिर्माण हुनेछ।’ ”

45

परमेश्वरले इस्त्राएललाई स्वतन्त्र पार्नु कोरेस छान्नु हुन्छ

1 आफैले अभिषेक गर्न भएको राजालाई यी निम्न कुराहरू परमप्रभुले कोरेसको बारेमा भन्नुहुन्छ:

“म कोरेसको दाहिने हात समाउनेछु। राजाहरूका शक्ति लिनलाई म उसलाई सहायता गर्नेछु।

शहरका ढोकाहरू कोरेसलाई बन्द हुनेछैन,

म शहरका प्रवेशद्वारहरू खोली दिनेछु अनि कोरेस शहर भित्र जानेछ।

2 कोरेस, तिम्रा सेनाहरूले अघि बढ्नेछन् अनि म तिम्रो अघाडी जानेछु।

म पर्वतहरू मैदान तुल्य पारिदिनेछु।

म शहरका कौसाका प्रवेशद्वारहरू भत्काइदिनेछु।

- म फलामका ढोकाको बारहरू काटिदिनेछु।
 3 म तिमीलाई त्यो धन दिनेछु जसले अन्धकारमा बचाउनेछ।
 म तिमीलाई ती गुप्त स्थानमा जम्मा गरेको धन दिनेछु।
 म यसो गर्ने छु ताकि तिमीहरूले म इसाएलको परमप्रभु परमेश्वर हुँ, भनेर जान्नेछौ।
 अनि म तिमीलाई तिम्रो नाउँले बोलाउने छु।
 4 म यी कुराहरू मेरो दास याकबको लागि गर्छु।
 म यी कुराहरू मैले चुनेको इसाएलको लागि गर्छु।
 कोरेस, म तिमीलाई नाउँले बोलाउनेछु। तिमी मलाई जान्दैनौ।
 तर म तिमीलाई जान्दछु त्यसैले नाउँले बोलाउनेछु।
 5 म परमप्रभु हुँ। म मात्र परमेश्वर हुँ।
 म बाहेक अरू परमेश्वर छैन।
 मैले तिमीलाई बलसँगै लुगा लगाइदिएँ।
 तर अझै तिमी मलाई बुझ्दैनौ।
 6 यी कुराहरू गर्छु ताकि सारा मानिसहरूले
 म नै परमेश्वर हुँ भनेर जानुन।
 पूर्वदिशि पश्चिम सम्मका मानिसहरूले म परमप्रभु हुँ भनेर जानुन,
 अनि त्यहाँ म बाहेक अरू कुनै परमेश्वर छैन।
 7 मैले उज्यालो बनाएँ अनि मैले अंधारो बनाएँ।
 मैले शान्ति बनाएँ अनि मैले कष्टहरू बनाएँ।
 म परमेश्वर हुँ अनि मैले यी सबै चीजहरू बनाएँ।

- 8 “माथि आकाश बाट पृथ्वीमा पण्टा बसिन्छ
 जसरी बादलबाट पानी बसिन्छ, पृथ्वी खोलिन्छ,
 अनि मुक्ति उत्पन्न होस्!
 मुक्तिको विकास हुन्छ
 साथ-साथै सद्भावना बढ्छ।
 म परमप्रभुले नै यी सब बनाएँ।”

परमेश्वरले आफ्ना सृष्टिलाई वशमा राख्नु हुन्छ

- 9 “यी मानिसहरूलाई हेर! कसले तिमीहरूलाई सृष्टि गरे त्यसबारे उसित तर्क गरिरहेकाछन। तिमीहरूलाई हेर मसँगै तिनीहरू वश गरिरहेका छन्। तिनीहरू माटोको फुटेको भाँडा जस्ता छन्। मानिसले, भिजेको गिलो माटो भाँडा बनाउन प्रयोग गर्छ अनि गिलो माटोले सोध्दैन, ‘मानिस, तिमी के गरिरहेकाछौ?’ चीजहरू जो बनाइन्छन। ती चीजहरूमा त्यो शक्ति हुँदैन कि जसले बनायो उसलाई सोधोस्। मानिसहरू पनि गिलो माटो जस्तै हुन।

10 एकजना पिताले नानीहरूको जन्म गराउँछ। अनि नानीहरूले सोध्न सक्तैनन्, ‘तपाईंले किन हामीलाई जीवन दिइरहनु भएकोछ?’ नानीहरूले आफ्नी आमालाई सोध्न सक्तैनन्, ‘तपाईंले किन हामीलाई जन्म दिइरहनु भएको छ?’ ”

- 11 परमप्रभु परमेश्वर एकमात्र इसाएलको परमपवित्र हुनुहुन्छ। उहाँले इसाएल बनाउनु भयो। अनि परमप्रभु भन्नुहुन्छ:

“मेरा छोरा, तिमीहरूले मलाई चिन्ह दिनुहोस् भनेर भन्यौ।
 तिमीहरूले मलाई मैले गरेका कामहरू देखाउनु होस् भन्यौ।

- 12 यसकारण हेर, मैले पृथ्वी बनाएँ
 अनि मैले सारा मानिसहरूलाई यसमा जीवन दिएँ।
 मैले आफ्नै हातहरूद्वारा आकाशहरू बनाए।
 अनि मैले सारा तारामण्डललाई आकाशमा आदेश दिए।
 13 मैले कोरेसलाई शक्ति प्रदान गरे ताकि उसले राम्रो काम गरोस्।
 अनि मैले उसको कामहरू सहज पारिदिए।
 कोरेसले मेरो शहर पुननिर्माण गर्नेछ।

अनि उसले मेरा मानिसहरू स्वतन्त्र पार्नेछ, कोरेसले मेरा मानिसहरू मलाई बेचेनेछैन, मैले उसलाई ती कुराहरू गर्नलाई त्यसको मूल्य तिर्नु पर्नेछैन।”

सेनाहरूका परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो।

14 परमप्रभुले भन्नुहुन्छ, “मिश्र र कृश धनी छन् तर इस्राएल, तिमीले ती धनहरू पाउनेछौ।

शबाईका अग्ला मानिसहरू तिम्रा हुनेछन्।

तिनीहरूको गर्दन वरिपरि बाँधिएको साङ्गलोसितै तिनीहरू तिम्रो पछि पछि हिंडनेछन्।

तिनीहरू तिमी समक्ष झुक्नेछन्।

अनि तिनीहरूले तिमीसित प्रार्थना गर्ने छन्।

अनि त्यहाँ अन्य कोही परमेश्वर हुनेछैन।

इस्राएलका, परमेश्वर तिमीसँग हुनुहुन्छ।”

15 परमेश्वर, तपाईं सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ, मानिसहरूले देख्न सक्नेनन्।

तपाईं इस्राएलको उद्धारक हुनुहुन्छ।

16 धेरै मानिसहरूले झूटा देवताहरू बनाउँछन्।

तर ती मानिसहरू निराश हुनेछन्।

ती सारा मानिसहरू लज्जित हुनेछन्।

17 तर इस्राएल परमप्रभुद्वारा बचाइनेछ।

त्यो उद्धार कार्य सदा-सर्वदा रहनेछ।

कहिल्यै पनि इस्राएल लज्जित हुनेछैन।

18 परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुन्छ।

उहाँले आकाशहरू र पृथ्वी बनाउनु भयो।

परमप्रभुले पृथ्वीलगाई यसको ठाउँमा राख्नु भयो।

परमप्रभुले यस पृथ्वीलगाई खाली गर्न चाहनुहुन्न, जुन उहाँले बनाउनु भयो।

उहाँले पृथ्वी बसका लागि बनाउनु भयो!

“म परमप्रभु हूँ,

म बाहेक अरु कोही परमेश्वर छैन।”

19 “म गुप्तमा बोल्दिन म खुल्ला प्रकारले बोल्छु।

मैले मेरा शब्दहरू यस संसारको अन्धकारमा लुकाइँन।

मैले याकबका मानिसहरूलाई

यस रित्तो ठाउँहरूमा हेर भनेर भनिँँ।

म परमप्रभु हूँ, अनि सत्य बोल्दछु।

मैले भनेका कुराहरू सत्य छन्।

परमप्रभुले प्रमाणित गर्नुहुन्छ, कि उहाँ मात्र एक परमेश्वर हुनुहुन्छ

20 “त्यसकारण, हे मानिसहरू हो, तिमीहरू भेला हौऊ। तिमीहरू अर्का राष्ट्रहरूबाट उम्केका छौ। मानिसहरू जान्दैनन् तिनीहरू के गरिरहेका छन्। (जब तिनीहरू काठको मूर्तिहरू बोक्छन् तिनीहरू जान्दैनन् कि तिनीहरू ती देवताहरूलाई प्रार्थना गर्छन् जसले तिनीहरूलाई सहायता गर्न सक्नेनन्।

21 यी मानिसहरूलाई भन, मकहाँ आऊ। तिनीहरूका आफ्ना मामला प्रस्तुत गर्दै ती कुराहरूका छलफल तिनीहरूलाई देऊ।)

“कसले तिमीहरूलाई ती कुराहरू बताए जुन धेरै वर्ष अघि घटेका थिए? कसले धेरै वर्षहरूदेखि यी कुराहरू लगातार भने? म, परमप्रभुले, मात्र यी कुराहरू भनें। म मात्र परमेश्वर हूँ। त्यहाँ के म जस्तो अन्य कोही देवता छ? के त्यहाँ अन्य असल देवता छ? के त्यहाँ अन्य कोही देवता छ जसले आफ्ना मानिसहरूलाई बचाउँदछ? अँह! त्यहाँ अन्य देवता छैन।

22 टाढामा भएका सारा मानिसहरूले ती झूटा देवताहरू पछ्याउन छोड्नु पर्छ। तिमीहरूले मलाई पछ्याउनु पर्छ र बाँच्ने छौ। म परमेश्वर हूँ। त्यहाँ अन्य देवता छैन। म परमेश्वर हूँ।

23 “मेरो आफ्नै शक्तिद्वारा यो प्रतिज्ञा गर्छु। अनि जब प्रतिज्ञा सत्य हो। जुन कुरा विषयमा म वचन दिँन्छु त्यो हुने नै छ। अनि म वचन दिँदछु कि प्रत्येक मानिस मेरो समक्ष झुक्नेछ। अनि प्रत्येक मानिसले मलाई पछ्याउने प्रतिज्ञा गर्नेछ।

24 मानिसहरूले भन्नेछन्, “धार्मिकता र शक्ति परमप्रभुबाटै मात्र आउने छ।”

कतिपय मानिसहरू परमप्रभुसित कोथित छन्। तर परमेश्वरको साक्षी आउनेछ र परमप्रभुले गर्नु भएको कुराहरूको विषयमा बताउनु हुनेछ। यसकारण ती क्रोधित मानिसहरू लज्जित हुनेछन्।

25 असल काम गर्नका लागि परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूलाई सघाउनु हुनेछ, अनि मानिसहरू तिनीहरूका परमेश्वरसित अत्यन्त आनन्दित हुनेछन्।

46

असत्य देवताहरू निरर्थक छन्

1 बाल देवता अनि नबो देवता, मेरो समक्ष झुक्नेछन्। ती झूटा देवताहरू मूर्ति मात्र हुन्।

“मानिसहरूले ती मूर्तिहरू पशुहरूका ढाडहरूमाथि राख्दछन् ती मूर्तिहरू खाली बोक्नको भारी मात्र हुन्।

2 ती झूटा देवताहरू झुक्नेछन् तिनीहरू सबै पतन हुनेछन्। ती झूटा देवताहरू उम्किन पाउने छैनन्। तिनीहरू सबैलाई कैदीहरू सरह ल्याइनेछ।

3 “हे याकुबका परिवार, मलाई ध्यान दिएर सुन। इस्राएलबाट आएका सारा मानिसहरू जो अझ जीवित छन्, ध्यान दिएर सुन। मैले तिमीहरूलाई बोकी ल्याएको हुँ। तिमीहरू आफ्ना आमाको गर्भमा हुँदादेखि नै मैले बोकी ल्याएको हुँ।

4 जब तिमीहरू जन्मियौ मैले बोकेर ल्याएँ अनि जब तिमीहरू वृद्ध हुनेछौ म बोकी नै रहनेछु। तिमीहरूका कपालहरू सेतै पाकी सक्नेछ, त्यति बेला पनि म तिमीहरूलाई बोकी नै रहने छु, किनभने मैले तिमीहरूलाई बनाएको हुँ। म लगातार तिमीहरूलाई बोकी रहनेछु अनि म तिमीहरूलाई बचाउनेछु।

5 “के तिमीहरू मलाई अस् कुनै चीजसित तुलना गर्न सक्छौ? अहँ कोही पनि मेरो बराबर छैन। म जस्तो कोही छैन।

6 कतिपय मानिसहरू सुन र चाँदीको धनी छन्। सुन तिनीहरूको थैलोबाट झर्छ, अनि तिनीहरूले चाँदी तराजुमा तौलन्छन्। ती मानिसहरूले काठबाट झूटा देवताहरू बनाउनलाई शिल्पकारहरूलाई पैसा दिँदछन्। त्यसपछि ती मानिसहरू नतमस्तक भएर झूटा देवता पूज्दछ।

7 ती मानिसहरू आफ्ना काँधमा ती झूटा देवताहरू बोक्छन्। झूटो देवता अर्थहीन हो। मानिसहरूले यसलाई बोक्नु पर्छ। मानिसहरू भईमा मूर्ति उभ्याउँछन्। अनि झूटो देवता त्यहाँबाट हिँडन सक्तैन। झूटा देवता मूर्ति मात्र हो। यसले मानिसहरूलाई संकटबाट रक्षा गर्न सक्तैन। मानिसहरू त्यससित चिच्याउँछन् तर कुनै उत्तर पाउँदैनन्। झूटो देवता मात्र मूर्ति हो। यसले मानिसहरूलाई तिनीहरूको समस्याबाट रक्षा गर्न सक्तैन।

8 “तिमीहरूले पाप गरेकाछौ, तिमीहरूले ती कुराहरूको बारेमा फेरि विचार गर्नुपर्छ। ती कुराहरूलाई सम्झ र बलियो हो।

9 त्यो धेरै बर्ष अघाडी घटेको घटना सम्झ। सम्झ म परमेश्वर हुँ। त्यहाँ अन्य कोही परमेश्वर छैन। ती झूटा देवताहरू म जस्ता छैनन्।

10 “श्रुमा मैले जो कुराहरू भने ती अन्तमा हुनेछन्। धेरै वर्ष अघि घटनाहरूको बारेमा मैले भनेको थिएँ जो घटित भएका छैनन्। जब म कुनै योजना गर्छु त्यो अवश्य नै हुनेछ। म ती कुराहरू आफ्नो इच्छाले गर्छु।

11 अनि म मानिसलाई पूर्वबाट बोलाइरहेछु। त्यो मानिस चील जस्तै हुनेछ। उ धेरै टाढा देशबाट आउने छ, म ती कुराहरू गर्न निर्णय गर्छु। म तिमीलाई भनिरहेछु कि म यो गर्ने छु अनि म गर्ने नै छु। मैले उसलाई बनाएँ र उसलाई ल्याउनेछु।

12 “तिनीहरू कतिजनाले सोच्छौ कि तिमीसँग ठूलो शक्ति छ, मलाई ध्यान दिएर सुन। तर तिमीले राम्रो कामहरू गरेनौ।

13 म धार्मिक कामहरू गर्नेछु। चाँडो गरि म मेरो मानिसहरू बचाउँनेछु। म सियोनलाई उद्धार गर्नेछु। मेरो आश्चर्यपूर्ण इस्राएलका निम्ति ल्याउनेछु।”

47

बाबेललाई परमेश्वरको सन्देश

1 “हे बाबेलकी कन्या तल आऊ अनि भईमा बस।

कल्दीहरूकी कन्ये छोरी,* भईमा बस।

तिमी अहिले शासक होइनौ।

मानिसहरू सोच्ने छैनन्, कि तिमी एकजना सुन्दरी, कोमल, सुकुमारी हो।

* 47:1: कल्दीहरूका कन्ये छोरी बाबेल शहरको अर्को नाउँ हो अथवा बेबिलोनको कन्ये छोरी।

2 अब तिमीले काठिन परिश्रम गर्नुपर्छ। तिमीले ढुङ्गाको जाँतो ल्याउनु पर्छ अनि अन्न पिँधेर पीठो बनाउनु पर्छ
तिम्रो घुम्टो हटाऊ अनि तिम्रो सुन्दर पोषाकहरू खोल।

तिमीले तिम्रो देश छोडनु पर्नेछ।

तिम्रा फरियाहरू उठाऊ जबसम्म मानिसहरूले खुट्टाहरू देख्न सक्नेनन्, अनि नदीहरू पार गर।

3 मानिसहरूले तिम्रा गुप्त अंगहरू हेर्नेछन्

अनि तिम्रो लाज हेर्नेछन्।

तिमीले गरेको सबै दुष्टकर्मको बदला म चुकाउनेछु।

अनि कोही पनि तिमीलाई सघाउन आउने छैनन्।

4 “मेरा मानिसहरू भन्छन्, ‘परमेश्वरले हामीलाई बचाउनु हुन्छ।

उहाँको नाउँ हो सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमपवित्र हुनुहुन्छ।”

5 “यसकारण बाबेल, त्यहाँ बस अनि शान्त हो।

कल्दीहरूका छोरीहरू अन्धकार भित्र जाऊ।

किनभने अब तिमी ‘राज्यहरूकी रानी’ रहने छैनौ।

6 “म मेरो मानिसहरूसित क्रोधित थिएँ,

ती मानिसहरू मेरा हुन्, तर म क्रोधित थिएँ,

मैले तिनीहरू तिमीलाई दिएँ, अनि तिनीहरूलाई तिमीले दण्ड दियो।

तर तिमीले तिनीहरूमाथि कृपा राखेनौ।

तिमीले बूढा-पाकहरूलाई पनि

काठिन काम गर्न लगायौ।

7 तिमीले भन्यौ, ‘म सदा-सर्वदा बाँचेछु।

म सधैं नै रानी हुनेछु।’

तिमीले ती मानिसहरू प्रति गरेको नराम्रो कुराहरूमा तिमीहरूले ध्यानै दिएनौ।

तिमीले के हुने होला भनेर सोच्दा पनि सोचेनौ।

8 यसकारण अब, ‘विलासी स्त्री’ ध्यान दिएर सुन!

तिमी सुरक्षित अनुभव गर र आफैलाई भन,

‘म मात्र प्रमुख मानिस हुँ। म जस्तो प्रमुख अन्य कोही पनि छैन।

म कहिल्यै पनि विधवा हुने छैन। मसँग सधैं नानीहरू हुनेछन्।’

9 यी दुइ कुरा अचानक तिमीसित घट्नेछन्।

पहिले, तिमीले आफ्ना नानीहरू गुमाउनेछौ अनि त्यसपछि तिमीले आफ्नो लोभे गुमाउनेछौ। हो, यी कुराहरू सौँच्चि
नै तिमीसित घट्ने नै छन्।

अनि तिम्रा सबै मन्त्र र मोहनी शक्तिले तिमीलाई बचाउनेछैन।

10 तिमीले दुष्ट कर्महरू गर्थ्यौ, तर अझ तिमी सुरक्षित अनुभव गर्छौ।

तिमीले सोच्यौ, ‘मैले गरेको दुष्ट कामहरू कसैले पनि देख्दैन।’

तिमी सोच्यौ कि तिम्रो विवेक र बुद्धिले तिमीलाई बचाउने छ।

तिमी आफैलाई सोच्यौ ‘म मात्र हुँ,

म जस्तो अरु कोही मुख्य छैन।’

11 “तर कष्टहरू तिमीमाथि आइलाम्नेछ।

तिमी जान्दैनौ यो कहिले घट्ने छ? तर विपत्ति आइरहेछ।

तिमी ती कष्टहरूलाई रोक्न केही पनि गर्न सक्नेछैनौ।

12 तिमीले टुना-मुना र तन्त्र-मन्त्र सिक्नलाई

† 47:2: नदीहरू टाइग्रीस र युफ्रेटिस नदीहरू। बाबेल यी दुई नदीहरूका माझमा पर्छ।

- तिम्रो जीवनमा अत्यन्त परिश्रम गर्यौं।
 यसकारण तिम्रो टुना-मुना र तन्त्र-मन्त्र प्रयोग गर्न शुरू गर्यौं।
 हुनसक्छ तिम्रो टुना-मुनाले तिमीलाई साथ देला।
 हुनसक्छ तिमीले कसैलाई भयग्रस्त पार्न सक्छौं।
- 13 तिमीसँग धेरैजना सल्लाहकारहरू छन्,
 के तिमी तिनीहरूका सल्लाहबाट थकित भयौ?
 तब तिम्रा ज्योतिषीहरू पठाऊ ताकि ताराहरू पढुन।
 तिनीहरूले तिमीलाई महीना कहिले शुरू हुन्छ बताउन सक्नुन।
 कष्टहरू कहिले आउन सक्छ भनेर बताउन सक्नुन।
- 14 तर ती मानिसहरूले आफैलाई सम्म बचाउन सक्तैन।
 तिनीहरू पराल जस्तो जल्नेछन।
 तिनीहरू युति चाँडो जल्नेछन कि
 कसैलाई तातो पार्न कोइला सम्म रहने छैन।
- 15 त्यो प्रत्येक कुरामा घट्टने छ जुन तिमीले परिश्रम साथ गर्यौं।
 जो मानिसहरूसँग तिमीले जीवनभर काम गर्यौं तिनीहरूले तिमीलाई छाडनेछन।
 प्रत्येक मानिस आ-आफ्नो बाटो जाने नै छन्
 अनि त्यहाँ तिमीलाई बचाउने कुनै पनि मानिस रहने छैन।”

48

परमेश्वरले आफ्नो संसारमा शासन गर्नुहुन्छ

- 1 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “हे याकूबका परिवार हो मलाई ध्यान दिएर सुन।
 तिमीहरू आफैले आफूलाई इस्त्राएल भन्यौ।
 तिमीहरू यहूदाको वंशहरू हो।
 तिमीले वचन राख्नुलाई परमप्रभुको नाउँ चलायौ,
 तिमीले इस्त्राएलको परमेश्वरको स्तुति गान गर्यौं।
 तर तिमी धार्मिक र निष्कपट थिएनौ जब तिमीले ती कुराहरू गर्यौं।
- 2 “हो, तिनीहरू पवित्र शहरका नागरिकहरू हुन्।
 तिनीहरू इस्त्राएलका परमेश्वरमाथि आश्रित छन्।
 उहाँको नाउँ सेनाहरूका परमेश्वर नै हो।
- 3 “जुन कुरो घट्टने छ मैले धेरै अधि त्यस विषयमा बताएको थिएँ।
 मैले ती कुराहरूको बारेमा भनेको थिएँ।
 अनि मैले तिनीहरूलाई अचानक हुने बनाएँ।
- 4 मैले यी सबै गरे किनभने म जान्दथेँ तिमी एकदम अटेरी थियौ।
 तिमीले मैले भनेको कुनै पनि कुरामा विश्वास गर्न मानेनौ।
 तिमी एकदमै अटेरी थियो फलाम जस्तै नबाङ्गिने अनि काँसा जस्तै कडा।
- 5 यसकारण के घटना घट्टछ होला भनेर धेरै अधि मैले तिमीहरूलाई भनेको थिएँ।
 मैले ती कुराहरू घट्टनु भन्दा अधि नै तिनीहरूको बारेमा भनेको थिएँ।
 मैले यो गरे ताकि तिमीले भन्नु नपरोस, ‘ती सबै हामीले बनाएका देवताहरूले गरेका भनेर।’
 मैले यस्तो गरे भनी तिमीले भन्नु नपरोस,
 ‘हाम्रा मूर्तिहरूले यी देवताहरू हाम्रा हुन भन्ने कुरा बतायो।’ ”
- परमेश्वरले इस्त्राएललाई शत्रु पार्नलाई दण्ड दिनु हुन्छ
- 6 “तिमीले के भयो भनेर ती घटनाहरू देख्यौ र सुन्यौ।
 यसैले तिमीले अन्य मानिसहरूलाई यी खबरहरू भन्नु पर्नेछ।

अब म तिमीलाई नयाँ समाचारहरू बारे बताउनेछु

ती कुराहरू अझ सम्म तिमी जान्दैनौ।

7 यी कुराहरू ती होइनन् जो अधिनै घटिसकेका थिए। यी ती कुराहरू हुन जुन अहिले भइरहेका छन्।

आज भन्दा पहिले तिमीले ती कुराहरू जानेको थिएनौ

यसैकारण तिमीले भन्न सक्तैनौ, 'हामीले पहिल्यै जानेका थियौ भनेर।'

8 तर त्यसो भएर पनि, तिमीले मेरो कुरामा ध्यान दिएनौ।

तिमीले केही पनि सिकेनौ।

मैले भनेका कुनै पनि कुरा तिमीले मान्दै मानेनौ।

म शुरु देखि नै जान्दछु कि तिमी मेरो विरुद्ध उठ्नेछौ।

तिमी जन्मेकै दिनदेखि तिमीले मेरो विरुद्धमा आन्दोलन गर्थौ।

9 "तर, म धैर्यवान हुनेछु।

म यो आफ्नैलागि गर्नेछु।

तैपनि मलाई नरिसाएको देखेर मानिसहरूले मेरो प्रशंसा गर्नेछन्।

किनभने मैले तिमीलाई नाश गरिन।

10 "हेर, म तिमीलाई शुद्ध पार्नेछु।

मानिसहरूले शुद्ध चाँदी बनाउनु तातो आगो प्रयोग गर्दछन्।

तर म तिमीलाई कष्टहरू दिएर शुद्ध पार्नेछु।

11 यो म स्वयंकोलागि गर्नेछु।

तिमीले मलाई त्यस्तो व्यवहार गर्नेछैनौ, मानौ म मुख्य होइन,

म मेरो महिमा र प्रशंसा कुनै झूटा देवताहरूलाई लैजान दिने होइन।

12 "हे याकूब, मेरो कुरा ध्यान दिएर सुन।

इस्राएल, म तिमीलाई मेरो मानिसहरू भनेर आह्वान गर्नेछु।

यसैले मलाई ध्यान दिएर सुन।

म आदि हूँ,

र म अन्त हूँ।

13 मैले पृथ्वीलाई मेरो आफ्नै हातले बनाएँ।

मेरो दाहिने हातले आकाश बनाएँ

अनि यदि मैले तिनीहरूलाई बोलाएँ भने

तिनीहरू एकैसाथ मेरो समक्ष आउनेछन्।

14 "तिमीहरू सबै यहाँ आऊ र मेरो कुरा ध्यान दिएर सुन।

के कुनै झटो देवताले यी कुराहरू घट्टेछन् भनी भनेर? अहाँ।

त्यस मानिस जसलाई परमप्रभुले बाबेल अनि कल्दीहरूलाई सजाय दिन रोज्नुहुन्छ,

उसले जे मन पछि त्यही गर्छ।"

15 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, "मैले तिमीहरूलाई भनें, म उसलाई बोलाउनेछु

अनि म उसलाई ल्याउनेछु।

म उसलाई सफल तुल्याउनेछु।

16 यहाँ आऊ र मलाई ध्यान दिएर सुन।

म त्यहाँ थिएँ जब बाबेल एक राष्ट्र सरह भएको थियो

अनि आदिदेखि नै मैले स्पष्ट रूपले बोले,

यसकारण ती मानिसहरूले जान्न सकोस मैले के भनें।"

त्यस पछि यशैयाले भने, “अहिले परमप्रभु मेरो मालिकले मलाई पठाउनु हुन्छ अनि उहाँको आत्माले यी कुराहरू भन्नु हुन्छ,

17 ‘परमप्रभु, तिम्रो उद्धारक र इम्राएलका परमपवित्र भन्नुहुन्छ,

“ ‘म तिम्रो परमप्रभु तिम्रो परमेश्वर हूँ।

म तिमीहरूलाई ती कुराहरू सिकाउँछु जुन लाभदायक छ।

म तिमीहरूलाई ती बाटोहरू लानेछु जहाँ तिमीहरू जानुपर्छ।

18 यदि तिमीले मेरो कुरा मानेको भए,

तिमीहरूकहाँ पूर्ण रूपमा

बगीरहेको पानी सरह शान्ति आउने थियो।

असल कुराहरू घरिघरि आउने

समुद्रका छालहरू सरह तिमीहरूकहाँ आउने थियो।

19 यदि तिमीहरूले मेरो कुराहरू मानेको भए,

तिमीहरूले धेरै छोरा छोरीहरू पाउने थियो। तिनीहरू बालुवाका कणहरू जस्ता हुने थिए।

यदि तिमीले मेरा आज्ञा पालन गरेको भए,

तिमीहरू नाश हुने नै थिएनौ। तिमीहरू लगातार मसँग नै हुने थियो।’ ”

20 मेरा मानिसहरू बाबेल त्याग।

मेरा मानिसहरू, कल्दीहरूबाट भाग।

आनन्दको स्वरले यो सन्देशहरू मानिसहरूसँग भन।

यो सन्देशहरू पृथ्वीको टाढा ठाउँहरूमा फैलाऊ।

मानिसहरूलाई भन,

“परमप्रभुले आफ्ना दास याकूबलाई बचाउनु भयो।”

21 परमप्रभुले मरुभूमिबाट भएर मानिसहरूलाई डोर्याउनु भयो, तर तिनीहरू कहिल्यै तिर्खाएनन्।

किनभने आफ्ना मानिसहरूका निम्ति

चट्टानबाट बगाएर उहाँले पानी बनाउनु भयो।

उहाँले चट्टान फोर्नु भयो र पानी बगाउनु भयो।

22 तर परमप्रभुले फेरि भन्नुभयो,

“त्यहाँ दुष्ट मानिसहरूकालागि शान्ति छैन।”

49

परमेश्वरले आफ्ना विशेष दासलाई डाक्नु हुन्छ

1 टाढामा रहेका मेरा मानिसहरू! मेरा कुरा ध्यान दिएर सुन,

पृथ्वीमा बाँचिरहेका सम्पूर्ण मानिसहरू ध्यान दिएर सुन।

परमप्रभुले उहाँको सेवा गर्न मलाई आह्वान गर्नुभयो।

म जन्मनु भन्दा अघि नै परमप्रभुले मेरो नाउँ काढनु भयो जब म आमाको गर्भमा नै थिएँ।

2 परमप्रभुले मलाई उहाँका निम्ति बोल्न प्रयोग गर्नुहुन्छ।

उहाँ मलाई धारिलो तरवार जस्तै प्रयोग गर्नुहुन्छ,

तर उहाँले मलाई रक्षा पनि गर्नुहुन्छ। उ हँले मलाई आफ्नो हत्केलामा लुकाउनु हुन्छ।

परमप्रभुले मलाई तिखो काँड झैं उपयोग गर्नुहुन्छ,

तर उहाँले मलाई काँडको ढोक्रोमा लुकाउनु हुन्छ।

3 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “इम्राएल, तिमी मेरो दास हो।

म तिमीसँग अचम्म लाग्दो कामहरू गर्नेछु।”

4 मैले भने, “मैले व्यर्थै परिश्रम गरे,

मैले आफूलाई थोत्रो पारें, तर उपयोगी काम भने भएन।
 मैले मेरा सारा शक्तिहरू प्रयोग गरेँ
 तर वास्तवमा मैले केही पनि पाइँन।
 यसैले, परमप्रभुले मसँग केही गर्नलाई निर्णय दिनु पर्छ।
 परमेश्वरले मेरो कामको प्रतिफल दिने पर्छ।”
 5 परमप्रभुले मलाई आमाको गर्भमा सिर्जना गर्नु भयो
 ताकि याकूब र इस्राएललाई उहाँ समक्ष फर्काउनका लागि
 उहाँको सेवक हुन सकुं।
 परमप्रभुले मलाई सम्मान गर्नुहुनेछ।
 म परमेश्वरबाट आफ्नो बल पाउनेछु।

6 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “तिमी मेरो एक मुख्य दास हो।
 इस्राएलका मानिसहरू कैदी छन्, तर तिनीहरूलाई मकहाँ फर्काई ल्याउनेछु।
 याकूबका वंशहरू मकहाँ फर्की आउनेछन्।
 तर, तिमीसँग अर्को काम छ यो त्यो भन्दा पनि अझ मुख्य छ।
 सारा जातिहरूका लागि म तिमीलाई ज्योति बनाउनेछु।
 तिमी पृथ्वीमा भएका सारा मानिसहरूलाई बचाउने मेरो बाटो हुनेछौ।”

7 परमप्रभु, इस्राएलका परमपवित्र
 र इस्राएलका उद्धारक भन्नुहुन्छ,
 “मेरो दास नम्र छ उसले शासकहरूको सेवा गर्दछ,
 तर मानिसहरूले उसलाई हेला गर्दछन्।
 तर, राजाहरूले उसलाई हेर्ने छन्,
 अनि उसलाई आदर गर्न उभिनेछन्।
 महान अगुवाहरूले उ अघि शिर झुकाउनेछन्।”

यो घटना हुने नै छ किनभने परमप्रभु, इस्राएलका परमपवित्रले, यो चाहनुहुन्छ। अनि परमप्रभुलाई विश्वास गर्न सकिन्छ।
 उहाँले नै तिमीलाई चुन्नु भएको हो।

उद्धारको दिन

8 परमप्रभु भन्नुहुन्छ,
 “त्यहाँ एक त्यस्तो विशेष समय आउनेछ जब म आफ्नो दया देखाउनेछु।
 त्यस समय म तिम्रो प्रार्थनाको उत्तर दिनेछु।
 त्यहाँ एक विशेष समय आउनेछ जब म तिमीलाई बचाउँछु,
 त्यस समय म तिमीलाई सहायता गर्नेछु म तिमीलाई रक्षा गर्ने छु
 अनि मानिसहरू र म बीच भएको करार पत्रको तिमी साक्षी हुनेछौ।
 देश अहिले ध्वंस भयो तर तिमीले त्यो भूमि फिर्ता दिनेछौ,
 ती मानिसहरूलाई जो त्यसको मालिक थियो।

9 तिमीहरूले कैदीहरूलाई भन्ने छौ,
 ‘कैदबाट तिमीहरू बाहिर आऊ।’
 अन्धकारमा बसे मानिसहरूलाई तिमीहरूले भन्नेछौ,
 ‘अन्धकारबाट निस्क।’
 यात्रा गरिरहेका बेलामा मानिसहरूले खानेछन्।
 रित्तो पहाडहरूमा तिनीहरूले खानेकुरा पाउनेछन्।

10 मानिसहरू भोको हुने छैनन्। तिनीहरू तिर्खाउने छैनन्।
 तातो घाम र बतासले तिनीहरूलाई हानि पुर्याउने छैनन्।

किनभने परमेश्वरले तिनीहरूलाई सान्त्वना दिनुहुनेछ अनि उहाँले तिनीहरूलाई डोर्याउनु हुनेछ।

उहाँले तिनीहरूलाई पानीका श्रोतहरूको छेउमा लैजानु हुनेछ।

11 मेरा मानिसहरूका लागि म बाटो बनाइदिनेछु।

पर्वतहरू समतल बनाई दिनेछु,
अनि भत्किएको बाटोहरूमाथि उठ्नेछु।

12 “हेर, मानिसहरू टाढा-टाढाबाट मकहाँ आइरहेछन्

उत्तर अनि र पश्चिमबाट आइरहेछन्।
मानिसहरू मकहाँ मिश्रदेश अन्तर्गत आस्वानबाट आइरहेछन्।”

13 हे स्वर्ग र पृथ्वी, आनन्दित होऊ।

हे पर्वतहरू आनन्दले चिच्याऊ।
किनभने परमप्रभुले आफ्नो मानिसहरूलाई सान्त्वना दिनुहुन्छ।
परमप्रभु आफ्ना गरीब मानिसहरू प्रति असल हुनुहुन्छ।

14 तर अहिले सियोनले भन्दछ, “परमप्रभुले मलाई त्याग्न भयो,
मेरो मालिकले मलाई भुल्नु भयो।”

15 तर परमप्रभु भन्छ,

“के एउटी झीले आफ्नो नानी बिर्सिन सक्छे?
के एउटी झीले आफ्नो गर्भबाट जन्माएको आफ्नो नानीलाई बिर्सिन सक्छे?
यदि उसले बिर्सिन सक्छे भने पनि
म तिमीलाई बिर्सिन छैन।

16 हेर, मैले तेरो नाउँ मेरो हत्केलामा खोपेको छु।
म सारा समय तेरो बारेमा सोच्दछु।

17 तिमीहरूका नानीहरू तिमीहरूकहाँ फर्केर आउनेछन्।
मानिसहरूले तिमीहरूलाई पराजित गरे तर ती मानिसहरूले तिमीहरूलाई एकलै छोडेर गए।

18 माथि हेर, तिम्रा चारैतिर हेर
तिमीहरूका सारा नानीहरू एकसाथ तिमीहरूकहाँ आइरहेछ।”

परमप्रभु भन्दछ, “जस्तो म जीवित छु म तिमीहरूसँग यो प्रण गर्दछु:
तिमीहरूका नानीहरू तिमीहरू के घाँटी वरिपरि बाँधिएको गहना जस्तो हुनेछन्।
तिम्रा नानीहरू दुलहीले लगाउने घाँटीको हार जस्तो हुनेछन्।

19 “तिमीहरू अहिले पराजित र नष्ट भएकाछौ।

तिमीहरूका ठाउँहरू काम नलाम्ने भएकाछन्।
तर केही छिनमा नै, तिमीहरू आफ्ना ठाउँमा धेरै मानिसहरू हुनेछन्
अनि मानिसहरू जसले तिमीहरूलाई नाश गरे तिनीहरू एकदम टाढा हुनेछन्।

20 तिमीहरू आफ्ना नानीहरू हराउँदा दुःखी भएका थियौ
तर ती नानीहरूले तिमीहरूलाई भन्नेछन् ‘यो भूमि एकदम सानो छ।
हामीलाई बस्न एउटा ठूलो ठाउँ दिनुहोस्।’

21 तब तिमीहरू स्वयंले भन्नेछौ,
‘कसले मलाई यी सारा नानीहरू दिए?
म दुःखी र एकलै थिएँ।

म पराजित भएको थिएँ
र आफ्ना मानिसहरूबाट टाढा भएको थिएँ।
यसकारण कसले मलाई यी नानीहरू दिए?
हेर, म एकलै छाडिएको थिएँ।
यी सारा नानीहरू कहाँबाट आए?’ ”

22 परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ,
 “हेर म आफ्ना हात जातिहरू प्रति हल्लाउने छु।
 म मेरो झण्डा सारा मानिसहरूले देखे गरी उठाउनेछु।
 त्यसपछि तिनीहरूका नानीहरू तिमीहरूकहाँ ल्याउनेछन्।
 ती मानिसहरूले तिमीहरूका नानीहरू काँधमा बोकेर ल्याउने छन्,
 अनि तिनीहरूका पाखुराहरूमा उनीहरूले समात्रेछन्।

23 राजाहरू तिम्ना नानीहरूका शिक्षकहरू हुनेछन्।
 राजाका छोरीहरूले तिनीहरूलाई हेरचाह गर्नेछन्।
 ती राजाहरू र छोरीहरूले तिमीहरूको अघि आफ्ना शिर झुकाउने छन्।
 तिनीहरूले तिमीहरूका खुट्टाको मैलामा चुम्बन गर्नेछन्।
 त्यसपछि तिमीहरूले जान्नेछौ कि म परमप्रभु हूँ।
 तब तिमीहरूलाई थाहा हुनेछ कि जसले ममाथि आशा गर्दछ उ निराश हुनेछैन।”

24 जब बलवान सिपाहीले युद्धमा धन जित्दछ,
 तिमीहरूले उबाट त्यो धन लिन सक्तैनौ।
 जब शक्तिपूर्ण सिपाहीले कैदीलाई पहरा दिनछन्,
 त्यो कैदी भाग्न सक्तैन।

25 तर परमप्रभु, भन्नुहुन्छ,
 “कैदीहरू भाग्नेछन्।
 टाढाका ती बलवान सिपाहीबाट कतिजनाले ती कैदीहरू लैजाने छन्।
 यो कसरी हुनेछ? तिम्रो युद्ध म लड्नेछु।
 म तिम्रो नानीहरूको रक्षा गर्नेछु।

26 ती मानिसहरूले तिमीहरूलाई चोट पुर्याउछन्
 तर म तिनीहरूलाई आफ्नै शरीरको मासु खान वाध्य गराउनेछु।
 तिनीहरूका आफ्नै रगत दाखरस जस्तो हुन्छ जो उनीहरूले पिउने छन्।
 तब प्रत्येक मानिसले जान्नेछन्। कि म परमप्रभुले तिमीहरूलाई बचाउनुभयो।
 सारा मानिसहरूले जान्नेछन् कि याकूबको शक्तिशाली परमप्रभुले तिमीहरूलाई बचाउनु भयो।”

50

तिनीहरूका पापका कारण इम्राएलले दण्ड पायो

1 परमप्रभु भन्नुहुन्छ,
 “इम्राएलका मानिसहरू, तिमीहरूले भन्थौ कि मैले तिमीहरूकी आमा यरूशलेमलाई त्यागिदिए।
 तर कानून र त्याग-पत्र कहाँ छ जसले उसलाई त्यागको प्रमाण गर्छ?
 मेरा नानीहरू, के मैले कसैबाट पैसा ऋण लिएँ?
 के ऋण चुकाउनलाई मैले तिमीलाई बेचेँ? अहँ!
 तिमीहरू बेचियौ किनभने तिमीहरूले पापपूर्ण कामहरू गर्थौ।
 तिम्रो आमालाई टाढा पठाइयो किनभने तिमीहरूले नराम्रा कामहरू गर्थौ।

2 म घरमा आँ, त्यहाँ कोही पनि थिएन।
 मैले घरिघरि बोलाइँने रहें।
 तर के म तिमीहरूलाई बचाउन सक्तिन भनेर सोचदछौ?
 तिमीहरूलाई आफ्ना सारा संकटहरूबाट बचाउन मसँग शक्ति छ।
 हेर, यदि मैले समुद्रलाई सुख्खा भई जा भनेर आदेश दिएँ भने
 त्यो सुख्खा हुनेछ।
 माछा पानी बिना मर्ने छ,
 अनि तिनीहरूका शरीरहरू कुँहिएर जानेछन्।

3 दुःखमा लगाउने कालो भन्दा कालो लुगा जस्तै

म आकाश अन्धकार बनाउन सक्छु।”

परमेश्वरका दास पूर्णरूपमा परमेश्वरमा नै आश्रित हुन्छ

4 परमप्रभु मेरो मालिक मलाई पढाउने ज्ञान दिनुहोस्। यसकारण म यी दुःखी मानिसहरूलाई अहिले पढाउनेछु। प्रत्येक बिहान उहाँले मलाई उठोउनु हुन्छ एक छात्र सरह र पढाउनु हुन्छ।

5 परमप्रभु मेरो मालिकले शिक्षा लिन मलाई सघाउनु हुन्छ, र म उहाँको विरुद्ध उठेको छैन। मैले उहाँलाई फछ्याउन छाडेको छैन।

6 मलाई कुट्न ती मानिसहरू छाडी दिन्छु। उनीहरूलाई मेरो बारीबाट केरा उखेल्न छाडी दिन्छु। पीर पर्ने कुराहरू भने पनि म मेरो अनुहारमा थुके पनि उनीहरूबाट अनुहार लुकाउने छैन।

7 परमप्रभु मेरो मालिकले मलाई साथ दिनहुन्छ, यसैले तिनीहरूले म प्रति गरेका नाराभा कुराहरूले मलाई असर पर्दैन। म बलियो हुनेछु। म जान्दछु कि म निराश हुने छैन।

8 परमप्रभु मसँग हुनुहुन्छ। उहाँले मलाई निर्दोष ठहराउनुहुन्छ। यसैकारण कसैले पनि मलाई दोषी देखाउन सक्ने छैन। यदि कसैले म गल्ती छु भनेर मलाई प्रमाण गर्न खोज्छ भने त्यो मानिस मकहाँ आउनुपर्छ अनि हामीमा परीक्षा हुनेछ।

9 तर हेर, परमप्रभु मेरो मालिकले मलाई साथ दिनुहुनेछ। यसकारण कसैले पनि मलाई पापी भएको देखाउनु सक्तैन। ती सारा मानिसहरू पुरानो लुगाहरू जस्ता हुनेछन्। मदले तिनीहरूलाई खानेछु।

10 ती मानिसहरू जसले परमप्रभुको सम्मान गर्छन्, जसले आफ्नो सेवकका कुराहरू सुन्छन् अनि के हुनेछ थाहा नपाई परमेश्वरसित जान्छन्, तिनीहरूले सोच्नु नै परमप्रभुको नाउँमाथि विश्वास गर्छन् र परमेश्वरमाथि भर पर्छन्।

11 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “हेर, तिमीहरू आफ्नो तरिकाले बाँच्न चाहन्छौ। तिमीहरूले आफ्नो हिसाबले आगो बाल्छौ र रौंको सल्काउँछौ। यसकारण आफ्ना तरिकाले नै बाँच्छौ। तर, तिमीहरू दण्डित हुनेछौ। तिमीहरू आफैले बालेका आगो र रौंकोमा झरेर स्वयंम जल्ने छौ। म त्यस्तो घटना घट्न दिनेछु।”

51

इसाएल अब्राहाम जस्तो हुनु पर्दछ

1 “तिमीहरू कतिपय असल जीवन जीउनलाई एकदमै कोशीश गर्छौ। तिमीहरू यसको लागि परमप्रभुको सहयोग माग्न जान्छौ। मलाई ध्यान दिएर सुन। तिमीहरूले आफ्ना पिता अब्राहामलाई हेर्नु पर्छ। उनी एक चट्टान हुनु जसको टुक्रा तिमीहरू होऊ।

2 अब्राहाम तिमीहरूका पिता हुन् अनि तिमीहरूले उनलाई खोज्नु पर्छ। तिमीहरूले सारालाई हेर एक नारी जसले तिमीहरूलाई जन्म दिईन्। अब्राहाम मैले बोलाउँदा एकलै थियो। त्यसपछि मैले उसलाई आशीर्वाद दिएँ अनि उसले एउटा ठूलो परिवार प्रारम्भ गर्यो। धेरै-धेरै मानिसहरू उसबाट नै जन्मिए।”

3 यस्तै प्रकारले परमप्रभुले सियोनलाई सान्त्वना दिनुहुनेछ। परमप्रभुले उनी र उनको सन्तानहरू प्रति दुःख अनुभव गर्नुहुनेछ अनि उहाँले उसको लागि एक महान कार्य गर्नुहुनेछ। परमप्रभुले मस्भूमिलाई परिवर्तन गर्नु हुनेछ। त्यो मस्भूमि अदनको बगैँचा जस्तो हुनेछ। त्यो जग्गा रित्तो थियो, तर त्यो परमप्रभुको बगैँचा जस्तो हुनेछ। मानिसहरू त्यहाँ अति नै खुशी हुनेछन्। मानिसहरूले त्यहाँ आनन्द प्रकट गर्नेछन्। तिनीहरूले धन्यवाद र विजयको गीत गाउनेछन्।

4 “मेरा मानिसहरू, मलाई ध्यान दिएर सुन।

मेरो निर्णयहरू कसरी जीउनु भनेर मानिसहरूलाई देखाउँदै ज्योति जस्ता हुनेछन्।

5 म निष्पक्ष छु भनेर चाँडै नै देखाउनेछु।

म चाँडै नै तिमीहरूलाई बचाउनेछु म आफ्नो शक्ति लाएर सारा जातिहरूमा न्याय गर्नेछु

सबै सुदूरका ठाउँहरूले मलाई पर्खिरहेकाछन्।

तिनीहरूले आफ्ना मद्दतकोलागि मेरो शक्तिको प्रतीक्षा गर्दछन्।

6 माथि आकाशमा हेर!

तल पृथ्वी वरिपरि हेर!

आकाश बादलहरूका धूँवा सरह अल्गिदै जानेछ।

पृथ्वी काम नलाग्ने पुरानो लुगा सरह हुनेछ।

पृथ्वीमा भएका मानिसहरू मर्नेछन्

तर मेरो उद्धार सदा-सर्वदा रहिरहनेछ।

मेरो सद्भावना कहिल्यै अन्त हुनेछैन।

7 तिमीहरू जसले मेरो धार्मिकतालाई जान्दछौ त्यसले मलाई ध्यान दिएर सन्तु पर्छ।
तिमीहरू जसले मेरो उपदेशहरू मान्दछौ उनीहरूले मैले भनेका कुराहरू मान्नु पर्दछ।
दुष्ट मानिसहरूबाट नडराऊ।

तिनीहरूले तिमीहरूलाई भनेका नराम्रा कुराहरूबाट नडराऊ।

8 किनभने तिनीहरू पुराना लुगाहरू जस्ता हुन्। माऊ कीराहरूले तिनीहरूलाई खानेछन्।
तिनीहरू ऊन जस्तो हुन् कीराहरूले तिनीहरूलाई खानेछन्
तर मेरो सद्भावना सदा-सर्वदा चलिरहनेछ।
मेरो उद्धार सदा सर्वदा लगातार चलिरहनेछ।”

परमेश्वरको शक्तिले आफ्ना मानिसहरूलाई बचाउँनेछ

9 जाग! जाग!

हे परमप्रभुको बाहु, बलवान बन।

आफ्नो बल चलाऊ जसरी तिमीहरूले धेरै अघि गरेका थियौ।

जसरी तिमीहरूले प्राचीन कालमा गरेका थियौ।

तिमीहरूसँग राहाबलाई पराजित गरेको त्यो शक्ति छ।

तिमीहरूले अजीङ्गरलाई पराजित गर्थौ।

10 तिमीहरूले गर्दा नै समुद्रलाई सुख्खा हुने पायौ। तिमीहरूले अति गहिरोबाट पानी सुकायौ।

तिमीहरूले समुद्रको गहिरो भागमा बाटो बनायौ।

तिमीहरूले त्यो बाटो पार गरेर बाँच्यौ।

11 परमप्रभुले उहाँका मानिसहरूलाई बचाउनु हुन्छ।

तिनीहरू आनन्दित भएर सियोन फर्किनेछन्।

तिनीहरू अत्यन्त खुशी हुनेछन्।

तिनीहरूका खुशीयाली तिनीहरूको शिरको एउटा मुकुट सरह सदा-सर्वदा रहने छ।

तिनीहरूले खुशीसँग गाउनेछन्

सबै दुःखद अवस्थाहरू टाढा हटेर जानेछ।

12 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म मात्रै हुँ तिमीहरूलाई सान्त्वना दिने।

यसैले तिमीहरू किन मानिसहरूसँग डराउँछौ?

तिनीहरू मानिसहरू मात्र हुन् जो घाँस जस्तै मर्दछन्।”

13 परमप्रभुले तिमीहरूलाई बनाउनु भएको हो।

उहाँको आफ्नो शक्तिले पृथ्वी बनाउनु भयो।

अनि उहाँको आफ्नो शक्तिले पृथ्वी भरि आकाश फैलाउनु भयो।

तर तिमीहरूले उहाँलाई भुल्थौ र उहाँको शक्तिलाई पनि भुल्थौ।

यसकारण तिमीहरू क्रोधित मानिससँग डराउँछौ जसले तिमीहरूलाई चोट पुर्याउँछ।

ती मानिसहरूले तिमीहरूलाई नाश गर्ने योजना बनाए

तर तिनीहरू सबै गए तिनीहरू अब कहाँ छन्।

14 क्रेदमा परेका मानिसहरू चोँडै नै स्वतन्त्र हुनेछन्।

ती मानिसहरू झ्यालखानमा मर्ने अथवा सडने छैनन्।

ती मानिसहरूले प्रशस्त खानेकुराहरू पाउनेछन्।

15 “किनकि म, परमप्रभु, तेरो परमेश्वर हुँ।

म समुद्रलाई उतेजित पारी उठाउनेछु र छालहरू उठाउनेछु।”

(सेनाहरूका परमप्रभु उहाँको नाउँ हो।)

16 “मेरो दास, म तिमीहरूलाई ती वचनहरू दिने छु जुन म तिमीहरूलाई भन्न चाहन्छु। अनि म तिमीहरूलाई मेरो हातले छेक्नेछु र म तिमीहरूलाई बचाउनेछु। म तिमीहरूलाई नयाँ आकाश अनि नयाँ पृथ्वी बनाउनलाई चलाउनेछु। म तिमीहरूलाई चलाउनेछु इस्त्राएललाई यसो भन्नलाई, ‘तिमीहरू मेरा मानिसहरू हो।’ ”

परमेश्वरले इस्त्राएललाई दण्ड दिनुभयो

17 जाग जाग!

यस्शलेम, उठ!

परमप्रभु तिमीहरूमाथि अति क्रोधीत हुनु हुन्थ्यो।

यसैकारण तिमीहरू दण्डित भयौ।

यो दण्ड एक कचौरा विष जस्तो थियो, तिमीहरूले पीउनु नै पथर्यो,

अनि तिमीहरूले यसलाई पियौ।

18 यस्शलेमसँग धेरै मानिसहरू थिए, तर तिनीहरू मध्ये कोही पनि यस्शलेमको अगुवा हुन सकेन। तिनले उठाएका कुनै पनि छोरा छोरीहरूले उनलाई डोर्थाएनन्।

19 कष्टहरू दुइ वर्गमा यस्शलेममा देखा परे, चोरी र सीमित खाद्यन्न, ठूलो अनिकाल र युद्ध।

तिमीहरू दुःखमा परेको बेला कसैले पनि तिमीलाई साथ दिएन। कसैले पनि तिमीहरू प्रति करुणा देखाएन।

20 तिमीहरूका मानिसहरू कमजोर भए तिनीहरू भूइँमा लडेर त्यही पल्टि रहे। ती मानिसहरू प्रत्येक कुना काप्चा र गल्लीहरूमा लडिरे। तिनीहरू पाशोमा परेका पशुहरू जस्ता भए। जब सम्म तिमीहरूले दण्ड थाप्न नक्सने भयो परमप्रभुको क्रोधबाट दण्डित भइरह्यौ। जब परमेश्वरले अधिक दण्ड दिन्छ भनेर भन्नुभयो, तिनीहरू सातो हराएका झैं भए।

21 मलाई ध्यान देऊ, दुःखी यस्शलेम। तिमीहरू दाखरस नपिएता पनि एउटा मद पिउने मानिस जस्तै कमजोर छौ। तिमीहरू त्यस, “विषको कचौराबाट” कमजोर छौ।

22 तिमीहरूका परमेश्वर र मालिक, परमप्रभु, आफ्ना मानिसहरूका लागि लड्नु हुन्छ उहाँले तिमीहरूलाई भन्नु हुन्छ, “हेर, म यस विषको कचौरालाई तिमीहरूबाट टाढा हटाइरहेछु। म मेरो क्रोध तिमीहरूबाट टाढा लागिरहेछु। मेरो क्रोधको कारणले अब उप्रान्त तिमीहरू दण्डित हुने छैनौ।

23 म मेरो क्रोध तिमीहरूमाथि प्रयोग गर्नेछु जसले तिमीहरूलाई चोट पुर्याउनेछ, जसले तिमीहरूलाई मार्ने प्रयास गर्दछ। तिनीहरूले तिमीहरूलाई भने, ‘हाम्रो अघाडी घुँडा टेक अनि हामी तिमीहरूमाथि हिंड्नेछौं।’ तिनीहरूले जबरजस्ती तिनीहरूलाई झुकाउने कोशिश गर्छन्। अनि तिनीहरू तिमीहरूका ढाढमा हिंड्नेछन्। तिमीहरू तिनीहरू हिंड्ने एक बाटो जस्तो हुनेछौ।”

52

इस्त्राएल सुरक्षित हुनेछ

1 जाग! जाग! हे सियोन!

आफै वस्त्र लगाऊ! आफ्नो शक्ति धारण गर

र पवित्र यस्शलेममा उभ!

मानिसहरू जो परमेश्वरको बाटोमा हिंड्न तयार भएन

तिमीहरूकहाँ फेरि प्रवेश गर्नेछैन। ती मानिसहरू शूद्र र सफा छैनन्।

2 धूलो टकटकाऊ। आफ्ना आश्चर्य पोषाकहरू लगाऊ! यस्शलेम,

सियोनको छोरी, तिमी कैदी थियो,

तर अहिले, आफ्नो साङ्गलाहरूबाट मुक्त छौ जुन बन्धन तिम्रा घाँटी वरिपरि बाँधिएका थिए।

3 परमप्रभु भन्नुहुन्छ,

“तिमीहरू पैसाकोलागि बेचिएनौ।

यसकारण म तिमीहरूलाई मुक्त पार्न पैसाको प्रयोग गर्ने छैन।”

4 परमप्रभु, मेरो मालिकले भन्नुहुन्छ, “मेरा मानिसहरू पहिले बसलाई मिश्रित गर अनि त्यसपछि तिनीहरू दासहरू भए। पछि अशशरले तिनीहरूलाई दास बनाए।

5 अब हेर के भयो। अर्को जातिले मेरा मानिसहरू लगेर गयो। त्यो देशले ज्याला तिरिन्। यी जातिले मेरा मानिसहरूमा शासन गरे र उनीहरू हाँसे। ती मानिसहरूले मेरो बारेमा सधैं नराम्रा कुराहरू गर्दछन्।”

6 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “यस्तो भयो, यसकारण मेरा मानिसहरूले मेरो बारेमा सिक्नेछन्। मेरा मानिसहरूले म को हुँ भनेर जान्नेछन्। मेरा मानिसहरूले मेरो नाउँ जान्नेछन्, अनि तिनीहरूले म उही परमेश्वर हुँ भनेर जान्नेछन् जो उनीहरूसित बोलिरहेकोछु।”

7 एकजना समाचार-वाहक सु-समाचार लिएर पहाडमाथि आउँदै गरेको देख्नु आश्चर्यपूर्ण कुरा हो। समाचार-वाहकले सियोनमा यो घोषणा गरेको सुन्दा खुशीयाली आउँछ, “शान्ति छ! हामी सुरक्षित छौं! तिमीहरूका परमेश्वर राजा हुनुहुन्छ!”

8 शहरका पहरादारहरू चिच्याउन थाले।

तिनीहरू सबै एकाकारमा आनन्दित छन्।

किनभने तिनीहरू प्रत्येकले परमप्रभु सियोन तर्फ फर्किरहेको देख्दछन्।

9 यरूशलेम, तिम्रो भग्नावशेष भवनहरू फेरि खुशीले भरिनेछ।

तिमीहरू सबै पुन आनन्दित हुनेछौ।

किनभने यरूशलेममाथि परमप्रभु कृपालु हुनुहुन्छ। परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई बचाउनुहुनेछ।

10 परमप्रभुले आफ्नो पवित्र बाहुबल सारा जातिहरूलाई देखाउनु हुनेछ।

टाढामा भएका सारा राष्ट्रहरूले परमप्रभुले कसरी आफ्ना मानिसहरूको उद्धारलाई देखेछन्।

11 तिमीहरू बन्दी मुक्त हुनुपर्छ।

त्यो ठाउँ छोड।

पूजाहरीहरू, तिमीहरूले जे चीजहरू बोक्छौ सबै पूजामा उपयोग हुन्छन्,

यसैले आफूलाई शूद्र पार।

कुनै चीज नछोऊ जुन पवित्र छैन।

12 तिमीहरू कैदबाट मुक्त हुनेछौ, तर तिनीहरूले तिमीहरूलाई छोडन हतार गर्दैनन्।

तिमीहरू बलपूर्वक खेदिनेछैनौ।

तिमीहरू हिँड्नेछौ अनि तिमीहरूसँग परमप्रभु हिँड्नुहुनेछ।

परमप्रभु तिमीहरूका सामुने जानुहुनेछ

अनि इम्राएलका परमेश्वर पछिल्लिर हुनुहुनेछ।

परमेश्वरको सेवक तडुपी रहेछ

13 “मेरो दासलाई हेर। उ एकदम सफल हुने छ। उनी एकदम मुख्य हुनेछ। भविष्यमा मानिसहरूले उनको आदर र सम्मान गर्नेछन्।

14 तर मानिसहरू मेरो दासलाई देखेर छक्क पर्नेछन्। उसलाई यस्तो प्रकारले चोट पुर्याइएको थियो कि उसलाई मानिस भनेर चिन्नलाई पनि गाह्रो पर्थ्यो।

15 तर अझ मानिसहरू छक्क पर्नेछन्। राजाले उसलाई हेर्नेछन्, छक्क पर्नेछन् र मुखबाट एक शब्द पनि निस्कने छैन। ती मानिसहरूले मेरो दासको कथा सुनेनन्। तिनीहरूले के भयो देखे। तिनीहरूले त्यो कथा सुनेनन् तर तिनीहरूले बुझे।”

53

1 हामीले घोषणा गरेका कुराहरू वास्तवमा कसले विश्वास गर्छ? वास्तवमा कसले परमप्रभुको दण्डलाई स्वीकार गर्दछ?

2 ऊ एक सानो पालुवा जस्तो परमप्रभुको अगडी हुकियो। उ सुख्खा भूँइमा उम्रिरहेको एउटा जरा जस्तै थियो। उसमा त्यस्तो खास गौरव थिएन। उसमा विशेष कुरा देखिँदैन थियो। यदि हामीहरूले उसलाई हेर्दौ भने हामी त्यस्तो केही खास कुरा देख्ने छैनौ जसले ऊ प्रति हामी आकृष्ट नै हुने कारण देखिँदैन।

3 मानिसहरूले उसलाई हाँसोको पात्र बनाए अनि आफ्नो साथीहरूले उसलाई छाडिदिए। ऊ पीडा नै पीडाले भरिएको मानिस थियो। ऊ राम्रो प्रकारले निको हुनेछ भनेर जान्दथे। मानिसहरूले उसलाई हेर्न दिएनन्। हामीले उसलाई ध्यान दिएनौ।

4 तर उसले हाम्रा कष्टहरू आफ्नै ठान्यो। उसले हाम्रा यातनाहरूको भारी उठायो अनि हामीले सोच्यौं उसलाई परमेश्वरले दण्ड दिनुभयो। हामीले सोच्यौं उसले गरेको दुष्कर्मको लागि परमेश्वरले दण्ड दिनुभयो।

5 तर हामीले गरेको भूल कामहरूका लागि उसलाई पीडा सहन बाध्य गराइयो। उसलाई हाम्रो दोषकोलागि श्राप दिइयो। हाम्रो ऋणको निम्ति उसलाई सजाय दिइयो। उसको पीडाले नै हामीलाई क्षमा गरियो।

6 हमी सबै भेडा जस्तै लक्ष्यविहीन घुमिरह्यौ। हमी सबै आ-आफना बाटो तिर लाग्यौ। परमप्रभुले हाम्रो दोषहरू माफ गरिदिनु भयो अनि हामीले आफना सबै दोष उहाँमाथि थुपार्यौं।

7 उसलाई चोट पुर्याएर दण्ड दिइयो। तर उसले कहिल्यै विरोध गरेन। मार्नलाई लगेको भेडा जस्तै उसले केही पनि भनेन। ऊ ऊन काट्दा पनि चुपचाप रहने भेडाको पाटो जस्तो भयो। उसले आफ्नै बचाउको लागि कहिल्यै मुख खोलेन।

8 मानिसहरूले जबरजस्ती गरेर उसलाई लगे। अनि तिनीहरूले उसलाई निष्पक्ष प्रकारले न्याय गरेनन्। कसैले पनि उसको परिवारको बारेमा केही भन्न सकेनन्, किनभने बाँचिरहेका मानिसहरूका ठाउँबाट उसलाई लगेर गयो। मेरा मानिसहरूका पापहरूका खातिर उसलाई दण्ड दिइयो।

9 उ मर्यो र उसलाई धनीहरूको चिहानसँगै गाडियो। उसलाई दुष्ट मानिसहरूसँग गाडियो। उसले केही नराम्रो काम गरेन। उसले कहिल्यै झटो बोलेन तर यस्ता दुर्घटनाहरू उमाथि भए।

10 परमप्रभुले उसलाई श्राप दिने निर्णय गर्नु भयो। परमप्रभुले ऊ पीडित हुनै पर्छ भनेर निर्णय गर्नुभयो। यसकारण दासले स्वयंलाई मर्नको लागि समर्पण गरे। तर उसले लामो समय सम्म नयाँ जीवन बाँचे। उसले आफना मानिसहरूलाई देखेछन्। परमप्रभुले उसबाट चाहे जस्तै उसले ती कुराहरू पूर्णगर्ने छ।

11 मनमा उ कैयौं कुराहरूबाट पीडित हुनेछ तर उसले हुने असल कुराहरू देखेछ। उसले सिकेका कुराहरूबाट उ सन्तुष्ट हुनेछ।

परमप्रभु भन्नु हुन्छ, “मेरो धर्मी दासले धेरैलाई दोषी बनाउनेछैन, उसले तिनीहरूका दोष बोकी लानेछ।

12 यसकारण मैले उसलाई मेरो मानिसहरू मध्ये पुरस्कार दिएँ। उसले ती सबै चीजहरू बलिया मानिसहरूसँग बाँड्नेछ। म उसैको लागि यो कुरा गरिरहेछु किनभने उसले मानिसहरूको लागि आफ्नो जीवन अर्पण गर्थे अनि मर्यो। मानिसहरूले भने उ एक अपराधी थियो। तर वास्तवमा के थियो भने उसले अन्य सबैका पापहरू स्वयंले बोक्थे। अनि जोसँग पापहरू छन् ती मानिसहरूकै लागि बोल्थे।”

54

परमेश्वरले आफना मानिसहरूलाई घर ल्याउनु हुन्छ

1 “ए बाँझी स्त्रीहरू हो, खुशी होऊ!
तिमीहरूका नानीहरू छैनन्,
तर तिमीहरू खुशी हुनुपर्छ।”

परमप्रभु भन्नुहुन्छ,

“त्यो स्त्री जो एकलै छे,
लोगे भएका स्त्रीहरू भन्दा उसको धेरै नानीहरू हुनेछन्।”

2 “तिमीहरूका डेरालाई ठूलो बनाऊ,
तिमीहरूका ढोकाहरू फराकिलो पार।
तिमीहरूको घर बढाउन नरोक।
तिम्रा डेरा ठूलो र बलियो बनाऊ।

3 किनभने तिमीहरू एकदम बडी हाल्नेछौ।
तिम्रा छोरा-छोरीहरूले धेरै जातिहरूबाट मानिसहरू पाउनेछन्,
तिम्रा छोरा-छोरीहरू फेरि त्यही शहरहरूमा बस्ने छ जुन ध्वंस भएका थिए।

4 नडराऊ!
तिमीहरू निराश हुनेछैनौ।

मानिसहरूले तिमीहरूको विरुद्ध अनिष्ट कुराहरू गर्ने छैनन्।

जब तिमीहरू जवान थियौ,
तिमीहरू लज्जित थियो।

तर तिमीहरूले अहिले त्यो लाज बिसर्प्यौ।
तिमीहरूले त्यो लाज सम्झना गर्दैनौ।

तिमीहरूले व्यक्त गर्थे जतिबेला तिमीहरूका लोगे मेर।

5 किनभने तेरा लोगे तेरा सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ।

उहाँको नाउँ सेनाहरूका परमप्रभु हो!

उहाँ इस्राएलको संरक्षक हुनुहुन्छ। उहाँ इस्राएलको एकजना परमपवित्र हुनुहुन्छ।
अनि उहाँलाई सारा पृथ्वीका परमेश्वर भनिनेछ।

6 “तिमी त्यस्ती आइमाई थियो जसलाई लोग्नेले त्यागिसकेको थियो।

तिमी एकदमै दुःखित थियो,

तर उहाँले तिमीलाई आफ्नो बनाउन बोलाउनु भयो।

तिमी त्यस्ती आइमाई हौ जसले सानो उमेरमा विवाह गरेकी थिई। अनि उसको लोग्नेले परित्याग गरेको थियो।

तर परमेश्वरले तिमीलाई आफ्नो बनाउन बोलाउनु भएको थियो।”

7 परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “मैले तँलाई केही क्षणको निम्ति त्यागेको थिएँ।

तिमीहरूलाई फेरि भेला गर्नेछु अनि धेरै दया दर्शाउनेछु।

8 म अत्यन्तै क्रोधित भएँ अनि तिमीहरूदेखि केही क्षणको लागि लुके।

तर म तिमीहरूलाई सदा सर्वदा कृपाले सान्त्वना दिनेछु।”

परमप्रभु तेरा उद्धारक भन्नुहुन्छ।

9 परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “सम्झ नहको समयमा मैले संसारलाई जलप्रलयद्वारा दण्डित गरेको थिएँ।

तर मैले नुहसँग वचन राखेको थिएँ कि म फेरि संसारलाई जलप्रलय द्वारा विध्वंस गर्ने छैन।

त्यस्तै प्रकारले म तिमीहरूसँग करार बाँध्दछु कि कहिल्यै पनि म तिमीहरूसँग रिसाउने छैन

अनि नराम्रा कुराहरू गर्ने छैन।”

10 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “पर्वतहरू हराउन सक्छन्,

अनि डाँडाहरू धूलो हुनसक्छन्,

तर मेरो दया तिमीहरूबाट अलग हुनेछैन।

म तिमीहरूसँग शान्ति कायम गर्नेछु अनि यसको कहिल्यै अन्त हुनेछैन।”

परमप्रभुले तिमीहरूमाथि दया दर्शाउनु हुन्छ।

अनि उही परमेश्वरले यी कुराहरू भन्नुभयो।

11 “तिमी गरीब शहर!

शत्रुहरू तूफान सरह तिमीहरूका विरुद्ध आई लागे।

अनि कसैले पनि सान्त्वना दिएनन्।

तर म फेरि तिमीलाई निर्माण गर्छु,

ढुङ्गाहरूका भित्ताहरू सजाएर म सुन्दर ढुङ्गाले तिमीलाई बनाउनेछु।

म बहुमूल्य ढुङ्गाहरू प्रयोग गरेर तिमी वरिपरिको पर्खालहरू बनाउनेछु।

12 भित्ताको माथिल्लो तहका ढुङ्गाहरू लालमाण्डिहरूले बनाउनेछु।

मूलद्वार बहुमूल्य चम्कने रत्नहरूले सजाउनेछु।

तिमी वरिपरिका भित्ताहरूमा बहुमूल्य रत्नहरू जडनेछु।

13 तिमी नानीहरूले परमेश्वरलाई पछ्याउनेछन् अनि उहाँले तिनीहरूलाई शिक्षा दिनुहुनेछ।

तिमी नानीहरूले वास्तविक रूपमा शान्ति पाउनेछन्।

14 तिमी धार्मिकतामाथि निर्माण हुनेछौ।

यसैले तिमी सुरक्षित हुनेछौ।

केहीले पनि तिमीलाई चोट पुर्याउने छैन।

तिमी डराई रहनु पर्नेछैन।

15 मेरा कुनै पनि सैन्यले तिमी विरुद्धमा लडाइँ गर्ने छैन।

यदि कुनै सैनिकले आक्रमण गर्‍यो भने तिमीले त्यस सैन्यलाई पराजित गर्नेछौ।

16 “हेर, मैले लोहारलाई बनाएँ। उसले आगो फुक्छ र फलामलाई तातो बनाउँछ। त्यसपछि उसले तातो फलाम लिएर जस्तो चाहन्छ त्यस्तै हतियार बनाउँदछ। यस्तै प्रकारले मैले ‘नाश गर्नेवाला’ जसले धेरै थोकहरू नष्ट पार्दछ उसलाई पनि मैले नै सृजना गरेको हुँ।

17 “मानिसहरूले तिमी विस्त्रु लडाइँ गर्न हतियारहरू बनाउँनेछन्, तर ती हतियारहरूले तिमीलाई पराजित गर्न सक्दैनन्। केही मानिसहरूले तिमी विस्त्रु कुराहरू गर्नछन्, तर तिमीहरू जो तिमी विस्त्रु कुरा गर्छन् आफैँ दोषी रहेको प्रमाणित गर्नेछन्।” परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “परमप्रभुको दासले के पाउनेछ? तिमीहरूले मबाट माफ पाउनेछन्।

55

परमेश्वरले तूम गराउने “भोजन” दिनुहुन्छ

1 “हे सबै, तिर्खाएका मानिसहरू, आऊ!

तिमीलागी पानी यहाँछ, आएर पिऊ!

पैसा छैन भनेर सुर्ता नगर।

आऊ, अघाउञ्जेल सम्म खाऊ र पिऊ!

तिमीहरूलाई पैसा चाहिँदैन,

खान र पिऊनुको ज्याला लाग्दैन।

2 तिमीहरू त्यस्तो चीजहरूमा पैसा बर्बाद गर्छौं जुन खास भोजन नै होइन?

किन तिमीहरू त्यस्ता व्यर्थका कामहरू गर्छौं जसले तिमीहरूलाई सन्तुष्टी दिँदैन?

एकदमै ध्यान दिएर मेरा कुरा सुन अनि तिमीहरूले राम्रा भोजन खान पाउनेछौ।

तिमीहरूले त्यस्तो राम्रा खाना खानेछौ जसले तिमी आत्मा तूम पार्नेछ।

3 मैले भनेका कुराहरूमा एकदमै ध्यान दिएर सुन।

मेरो कुरालाई ध्यान दिएर सुन तिमीहरूका प्राणहरू बाँच्नेछन्।

मकहाँ आऊ र तिमीहरूसँग एक करार गर्नेछु जुन सदा-सर्वदा रहनेछ। यो करार त्यस्तो हुनेछ जुन मैले दाऊदसँग गरेको थिएँ।

मैले दाऊदलाई प्रेम गर्नेछु अनि सदा ऊ प्रति उदार रहनेछु भनेर वचन दिएको थिएँ।

अनि तिमीहरूले त्यो करारमाथि विश्वास गर्न सक्छौ।

4 मैले मेरो शक्ति-प्रमाण र सबै जातिहरूकालागि दाऊदलाई बनाएँ।

मैले दाऊदलाई वचन दिएँ कि उ धेरै जातिहरूका शासक र सेनापति हुनेछ।”

5 ती ठाउँहरूमा धेरै जातिहरू छन् जो तिमीहरू जान्दैनौ,

तर तिमीहरू ती जातिहरूलाई डाक्नेछौ।

ती जातिहरूले तिमीहरूलाई जान्दैनन्

तर तिमीहरू दौडेर तिमीहरूकहाँ आउनेछन्।

यस्तो घटना हुने छ किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले घटना चाहनुहुन्छ।

इझ्राएलका परमपवित्रले तिमीहरूलाई आदर गर्नुहुन्छ।

6 यसैले तिमीहरूले परमप्रभुलाई खोज्नु पर्छ

एकदमै ढिलो हुनु अघि नै।

तिमीहरूले उहाँलाई अहिले नै बोलाइहाल्नु पर्छ

उहाँ नजिक भएको बेला।

7 दुष्ट मानिसहरूले पापमय जीवन बाँच्न छाड्नु पर्छ।

तिनीहरूले नराम्रा कुराहरू सोचन छाड्नु पर्छ।

तिनीहरू परमप्रभुकहाँ फेरि एकपल्ट आउनु पर्छ।

तब परमप्रभुले उनीहरूलाई सान्त्वना दिनुहुनेछ।

ती मानिसहरू परमप्रभुकहाँ आउनु पर्नेछ

किनभने हाम्रो परमेश्वरले क्षमा गर्नुहुन्छ।

मानिसहरूले परमेश्वरलाई बुझ्न सक्नेछन्

8 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूका विचारहरू मेरा विचारहरू जस्ता छैनन्।

तिमीहरूका चालहरू मेरा चालहरू जस्ता छैनन्।

9 आकाश पृथ्वी भन्दा अल्गो छ।

त्यस्तै प्रकारले, मेरा चालहरू पनि तिमीहरूका भन्दा फराकिला छन्
अनि मेरा विचारहरू पनि तिमीहरूका विचारहरू भन्दा अग्ला छन्।” परमप्रभु स्वयंले यी कुराहरू भन्नुभयो।

10 “पानी र हिँऊ आकाशबाट बँषन्छ अनि तिनीहरू फर्केर आकाश तिर जाँदैन।

जब सम्म तिनीहरूले धर्तीलाई छोएर त्यसलाई भिजाउँदैन।

तब धर्तीले बिस्वामा टुसा उमार्दछ। ती टुसाहरूले किसानकोलागि अन्न उब्जाउँछन्

अनि मानिसहरूले ती अन्न रोटी बनाई खान्छन्।

11 यस्तै प्रकारले मेरा वचनहरूले मेरो मुख छाड्दछ

अनि ती वचनहरूले केही नगरूजेल सम्म फर्की आउँदैन।

मेरा वचनहरूले घटनाहरू घटाउने गर्छ जुन म चाहन्छु।

मैले पठाएका ती वचनहरू आफ्नो काम गर्न सफल हुन्छन्।

12 “तिमी खुशी साथ बाहिर जानेछौ

अनि शान्त रहनेछौ।

पर्वत र पहाडहरू प्रसन्न भएर नाचन चाहनेछन्।

खेतका सबै रूखहरूले ताली बजाउनेछन्।

13 जहाँ पोथ्राहरू छन् त्यहा विशाल सल्लाका रूखहरू उम्रनेछन्।

वनमारा घारीमा हिना वृक्षहरू उम्रनेछन्।

ती कुराहरूले परमप्रभुको ख्याति बढाउने छ। ती कुराहरूले परमप्रभुको शक्तिको प्रमाण गर्दछ।

यो चिन्ह कहिल्यै नाश हुने छैन।”

56

सारा जातिहरूले परमप्रभुलाई पछ्याउने छन्

1 परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो, “सबै मानिसहरूसित न्यायपूर्वक व्यवहार गर। ठीक कुराहरू मात्र गर। किन? किनभने मेरो मुक्ति तिमीहरूमा हुनेछ। मेरो धार्मिकता संसारभरि चाँडै प्रकट हुनेछ।

2 त्यस मानिस जसले परमप्रभुको विश्राम दिन बारे नियमहरू मान्छ उसमा परमप्रभुको कृपा रहन्छ। अनि त्यस मानिस जसले कुनै पाप कर्म गर्दैन उ खुशी हुनेछ।”

3 केही मानिसहरू जो यहूदी होइनन् आफै परमप्रभुसँग मिल्नेछन्। तिनीहरूले भन्नु पर्दैन, “परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूसित मलाई ग्रहण गर्नेछैनन्।” नपुंसकले यसो भन्नुपर्दैन, “म सुखका काठको एउटा टुका हूँ, म कुनै नानी जन्माउन सकिदिनँ।”

4 ती नपुंसकहरूले त्यस्ता कुराहरू भन्नु पर्दैन किनभने परमप्रभुले भन्नुहुन्छ, “नपुंसक मध्ये केहीले विश्राम दिनको नियम अनुसरण गर्छन्। कार्यहरू त्यही गर्छन् जो म इच्छा गर्छु अनि मेरो करार सौँचो हृदयले अनुशरण गर्छन्।

5 यसैले म तिनीहरूकोलागि स्मारक ढुङ्गा मेरो मन्दिरमा राखिदिनेछु। तिनीहरूका नाउँ मेरो शहरमा सम्झना गरिनेछ। हो, म ती नपुंसकहरूलाई केही चीज दिनेछु जुन नानीहरू भन्दा राम्रो हुन्छ। म तिनीहरूलाई नाउँ दिनेछु जुन सधैं रहनेछ। तिनीहरू मेरा मानिसहरूबाट अलग हुने छैनन्।”

6 “कतिपय मानिसहरू जो यहूदीहरू होइनन् उनीहरू परमप्रभुका आफै मिल्नेछन्। तिनीहरूले त्यसो गर्नेछन् यसैले तिनीहरूले उहाँलाई सेवा गर्न सक्छन् र परमप्रभुको नाउँलाई प्रेम गर्नेछन्। तिनीहरू उहाँका दासहरू हुनलाई आपसमा स्वयं मिल्नेछन्। तिनीहरूले शबथ विश्राम दिनलाई खास उपासनाको दिन भनेर राख्नेछन् अनि लगातार मेरो कुरारलाई गहन प्रकारले अनुसरण गर्नेछन्।

7 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘म ती मानिसहरूलाई मेरो पवित्र पर्वतमा ल्याउनेछु। म तिनीहरूलाई मेरो प्रार्थनाको घरमा खुशी पार्नेछु। तिनीहरूले चढाएका होमबलि र बलिदानहरूले मलाई खुशी पार्नेछ। किन? किनभने मेरो मन्दिर सबै जातिहरूका निम्ति प्रार्थनाको घर हुनेछ।’ ”

8 परमप्रभु मेरो मालिकले ती कुराहरू इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भन्नुभयो।

जसलाई आफ्नो देश छोडन बाध्य गराइयो। तर परमप्रभुले तिनीहरूलाई एकसाथ भेला गर्नुहुनेछ। परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म ती मानिसहरूलाई फेरि एकपल्ट भेला गर्नेछु।”

9 जङ्गलमा भएका जङ्गली जानवरहरू,
आउँछन् र खान्छन्।

10 पहरादारहरू सबै अन्धा छन्।
के गरिरहेका छन् तिनीहरू स्वयं जान्दैनन्।
तिनीहरू नभुक्ने कुकुरहरू जस्ता छन् त्यसले भुक्दैनन्।
तिनीहरू भुईंमा सुत्छन्।

अहो! तिनीहरू सुत्र मन पराउँछन्।
11 तिनीहरू भोको कुकुरहरू जस्ता छन्।
तिनीहरू कहिल्यै सन्तुष्ट हुँदैनन्।
गोठालाहरूले जान्दैनन् तिनीहरू के गरिरहेछन्।
तिनीहरूले आफ्ना भेंडाहरू मन पराउँछन् जो भडकिएर टाढा गएकाछन्।
तिनीहरू लोभी छन्।
तिनीहरू सबै जना आफूलाई सन्तुष्ट पार्न चाहन्छन्।

12 तिनीहरू भन्नेछन्,
“आऊ म केही मद ल्याउनेछु
अनि हामीले केही निगार पनि लिनु सक्नेछौं।
भोलि हामीले यस्तै गर्ने छौं
किनभने हामीसँग यस्तो प्रशस्ती छ।”

57

इसाएलले परमेश्वरलाई पछ्याउँदैन

1 धर्मी मानिसहरू गइसकेकाछन्
तर यसमा कसैले पनि ध्यान दिएन।
मानिसहरू बुझ्दैनन् के हुँदैछ।
धर्मी मानिसहरू भेला भईरहनेछन्।

मानिसहरू विपदहरू आइरहेछ भनी बुझ्दैनन्।

तिनीहरूलाई थाहा सम्म छैन कि बचाऊको लागि धर्मी मानिसहरू भेला गरिएकोछ।

2 तर ती मानिसहरूमा शान्ति आउनेछ
अनि तिनीहरू आफ्नो ओछ्यानमा आराम गर्नेछन्, किनभने तिनीहरू परमप्रभुले चाहेंकै बाटोमा गए।

3 “बोक्सीहरूका छोरा-छोरीहरू, तिमीहरू यता आऊ।
तिम्रो पिता व्यभिचारका दोषी छन्।
अनि तिम्रा आमाले शारीरिक सहवासको निम्ति आफ्नो शरीर बेच्छे।

4 तिमीहरू पापी र झूटो बेष्टे नानीहरू हो।
तिमीहरूले मसँग ठट्टा गर्यौं।

तिमीहरूले आफ्नो अनुहार मदेखि अर्कोतिर फर्कायो।
तिमीहरूले जिब्रो देखाउँदै मलाई खिसी गर्यौं।

5 तिमीहरू सबै हरियो रूख मनि
झटा देवताहरू पूजन चाहन्छौं।

तिमीहरूले नानीहरूको हत्या गर्छौं अनि प्रत्येक खोलामा
अनि चट्टानै चट्टान भएको ठाउँहरूमा तिनीहरूको बलि चढाउँछौं।

6 तिमीहरू नदीहरूमा चिल्लो ढुङ्गाहरू पूजन मन पराउँछौं।

- तिमीहरू दाखमदघ चढाएर तिनीहरूलाई पूज्छौ।
 तिमीहरू तिनीहरूलाई बलि चढाउँछौ। तर तिमीहरूले ढुङ्गाहरू मात्र पाउनेछौ।
 के तिमीहरू सोच्छौ ती कुराहरूले मलाई खुशी पार्छ? अहँ! तिनीहरूले मलाई खुशी पार्दिनन्।
- 7 तिमीहरू प्रतेक पहाड
 र अग्ला ढाँडाहरूमा आफ्नो ओछ्यान लगाउँछौ।
 तिमी प्रत्येक पहाड र अल्गो पर्वतमा जान्छौ
 र ती ठाँहरूमा बलि चढाउँछौ।
- 8 तब तिमीहरूले ती विछ्यौनाहरू बीचमा जान्छौ
 र ती देवताहरूलाई प्रेम गरेर मेरो विरुद्ध पाप गर्छौ।
 तिमीहरूले ती देवताहरूलाई प्रेम गर्छौ,
 तिमीहरू तिनीहरूका नाङ्गो शरीरहरू हेरेर खुशी हुन्छौ।
 तिमीहरू मसँग थियौ, तर तिनीहरूले मलाई त्याग्यौ
 तिनीहरूका हुनको लागि मलाई सम्झन सहयोग पुर्याउने कुराहरू तिमीहरूले लुकायौ।
 तिमीहरूले ती कुराहरू ढोका र चौखटहरू पछाडी लुकायौ।
 त्यसपछि तिमीहरू गयौ र ती झूटा देवताहरूसँग करार बाँध्यौ।
- 9 तिमीहरूले आफ्नो झूटा देवता मोलक अधि सुन्दर देखिनलाई
 आफ्ना तेलहरू र अन्तरहरू प्रयोग गर्‍यो।
 तिमीहरूले आफ्ना सन्देशवाहकहरू टाढा ठाउँहरूमा पठायौ,
 तर तिनीहरू मृत्युको स्थानमा जानेछौ।
- 10 तिमीहरूले ती कामहरू गर्नेलाई पूरा परिश्रम गर्‍यो
 अनि कहिल्यै थाकेनौ।
 तिमीहरूले अतिरिक्त बल प्राप्त गर्‍यो,
 किनभने तिमीहरू निराश र थकित भएनौ।
- 11 तिमीहरूले मलाई सम्झना गरेनौ।
 तिमीहरूले मलाई हेर्दा पनि हेरेनौ।
 यसकारण तिमीहरू चिन्ता गर्ने को थियौ?
 कससँग डराएका थियौ,
 किन झट बोल्‍यो?
 हेर, म लामो समयदेखि चुपचाप छु
 अनि तिमीहरूले मलाई सम्मान गरेनौ।
- 12 म तिमीहरूका असल कार्यहरू बारेमा
 अनि सम्पूर्ण धार्मिकताका बारेमा बोल्न सक्थेँ, तर ती सबै निरर्थक हुन्छन्।
- 13 जब तिमीहरूलाई सहायताको खाँचो पर्यो
 तिमीहरूले ती झूटा देवताहरूलाई गुहार मगल्यौ
 जुन मूर्तिहरू तिमीहरूले आफ्ना वरिपरि भेला गरेका थियौ।
 तिनीहरूलाई त्यही मूर्तिहरूले सघाओस।
 तर म तिमीहरूलाई भन्छु बतासले तिनीहरू सबैलाई उडाई लैजानेछ।
 बतासको एक वेगले तिनीहरूलाई उडाई लैजानेछ।
 तर त्यो मानिस जो ममाथि आश्रित छ त्यसले त्यो जमीन पाउनेछ, त्यो म वचन दिन्छु।
 त्यस मानिसले मेरो पवित्र पर्वत पाउनेछ।”
- परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई बचाउनुहुन्छ
- 14 बाटो शुद्ध पार, बाटो शुद्ध पार!
 मेरा मानिसहरूका लागि बाटो शुद्ध पार।
- 15 परमेश्वर उच्च हुनुहुन्छ र माथि उठनु भएको छ।
 परमेश्वर सदा सर्वदा जीवित हुनुहुने

परमेश्वरको नाउँ नै पवित्र हो।

परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “म उच्च र पवित्र ठाउँमा बस्दछु, साथै ती दुःखी र नम्र मानिसहरूसँग बस्दछु।

जो हृदयमा नम्र हुँदछ तिनीहरूलाई म नयाँ जीवन प्रदान गर्दछु।

जो हृदयमा पश्चाताप गर्छन

तिनीहरूलाई पनि म नयाँ जीवन प्रदान गर्दछु।

16 म सर्वदा लडाइँ गर्ने छैन।

म सधैं नै क्रोधित भई रहन।

यदि म लगातर क्रोधित भई रहें भने

मैले प्रदान गरेका मानिसहरूका आत्माहरू मेरो समक्ष मर्नेछन।

17 ती मानिसहरूले पाप काम गरे

अनि त्यसैले मलाई क्रोधित बनाए।

यसैले मैले इम्राएललाई दण्ड दिएँ,

उबाट मैले मुख फर्काएँ किनभने म रिसाएको थिएँ।

अनि इम्राएलले मलाई त्यागेर गयो,

उसले जता इच्छा गर्‍यो उतै गयो।

18 इम्राएल कहों गयो, मैले देखें। यसकारण मैले उसलाई क्षमा दिएँ। मैले उसलाई सान्त्वना दिएँ अनि उसलाई स्वास्थ्य पार्ने शब्दहरू भने।

त्यसपछि ऊ र उसका मानिसहरूले उदासी अनुभव गरेनन।

19 तिनीहरूलाई मैले एक नयाँ वचन सिकाए: शान्ति।

मेरा नजिक साथै टाढा रहेका मानिसहरूलाई म शान्ति प्रदान गर्नेछु,

म ती मानिसहरूलाई क्षमा दिनेछु।”

परमप्रभु स्वयंले ती कुराहरू भन्नुभयो।

20 तर दुष्ट मानिसहरू समुद्रको छाल उठेका जस्ता छन्।

तिनीहरू शान्त र चुपचाप बस् सक्तैनन।

तिनीहरू क्रोधित छन् छाल उठेका समुद्र जस्ता

त्यसले हिलो माटोहरू उछिटाउँछ।

21 मेरा परमेश्वर भन्नुहुन्छ,

“दुष्ट मानिसहरूलाई त्यहाँ शान्ति छैन।”

58

मानिसहरूलाई परमेश्वरलाई पछ्याऊ भन्नु पर्छ

1 तिमी जति सक्छौ त्यति चिच्याऊ, नरोकिकर्न चिच्याऊ।

तुरही बजे जस्तै चिच्याऊ।

मानिसहरूको दुष्टकर्मको विषयमा बताऊ।

याकूबको परिवारलाई तिनीहरूका पापहरू बारे बताऊ।

2 तिनीहरू पाप गर्छन र पनि तिनीहरू आफै प्रत्येक दिन मलाई पूजन आउँछन।

अनि तिनीहरू मेरो बाटो अप्नाउन इच्छुक छन्।

तिनीहरू धार्मिक-विधानमा बाँचेको

अनि परमेश्वरका असल आज्ञा अनुसरण गरेका राष्ट्रले जस्तो व्यावहार गर्छन।

तिनीहरू मसित सही न्याय माग्छन।

तिनीहरू निष्पक्ष निर्णयको लागि परमेश्वरकहाँ जान्छन।

3 अब ती मानिसहरू भन्दछन, “तपाईंलाई सम्मान गर्न हामीले उपवास बस्यौ। तर तपाईंले किन हामीलाई हेर्नुहन्न? हामीले हाम्रो शरीरहरूलाई तपाईंको सम्मान गर्नु पीडा दियो। तपाईंले किन हामीलाई हेरचाह गर्नुहन्न?”

तर परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूले विशेष दिनमा उपवास बसेर स्वयंलाई आनन्दित पार्थौं। अनि तिमीहरूले आफ्ना दासहरूलाई दण्ड दिथौं।

4 तिमीहरू भोको छौ, तर भोजनको लागि होइन। तिमीहरू मानिसहरूलाई आफ्ना दुष्ट हातहरूले कुटनलाई भोको छौ। जब तिमीहरूले भोजन खान छोड्यौ त्यो मेरो लागि होइन। तिमीहरूले आफ्ना आवाज मेरो स्तुति गाउन उपयोग गरेनौ।

5 के तिमीले त्यो खास दिनहरूमा बसेका उपवास र शरीरलाई दिएको कष्ट हेर्न म चाहन्थे र? के म मानिसहरू उदास भएको हेर्न चाहन्छु भनेर तिमीहरू सोच्दछौ? के तिमीहरू सोच्दछौ कि म मानिसहरू मृत मानिसहरू झैं झुकेका र उदासी पोषाकहरू लगाएको हेर्न चाहन्छु? मानिसहरू खरानीमाथि बसेर आफ्नो शोक प्रदर्शन गरेको हेर्न म चाहन्छु? त्यसैको लागि त तिमीहरू त्यस खास दिनहरूमा उपवास बसेका थियौ। के तिमीहरू सोच्दछौ कि परमप्रभुले नै त्यस्ता चाहेका हुन?

6 “म कुन प्रकारको विशेष दिन चाहन्छु, भन्नेछ। एक दिन मानिसहरूलाई स्वतन्त्र पार्ने दिनु। म त्यस्तो दिन चाहन्छु ताकि त्यो दिन तिमीहरूले मानिसहरूको बोझा हटाइदिनेछौ। म त्यस्तो दिन चाहन्छु कि त्यस दिन तिमीहरूले मानिसहरूलाई संकटबाट छुटकारा दिलाइदिनेछौ। म त्यस्तो दिन चाहन्छु कि जब तिमीहरूले उनीहरूका काँधबाट बोझहरू हटाइदिनेछौ।

7 म चाहन्छु कि तिमीहरूले आफ्ना भोजन भोका मानिसहरूसँग बाँडेर खानेछौ। म चाहन्छु कि तिमीहरूले घर नभएका गरीब मानिसहरूलाई खोजेर आफ्नो घरहरूमा आश्रय दिनेछौ। जब तिमीहरूले नाङ्गो वस्त्रहीन मानिस देख्यौ भने त्यसलाई आफ्ना लुगाहरू दिनेछौ। ती मानिसहरूलाई सहयोग गर्न नचुक, तिनीहरू पनि तिमीहरू जस्तै नै हुन्।”

8 यदि तिमीहरूले त्यसो गर्थौ भने तिम्रो ज्योति प्रात कालमा चम्किने उज्यालो जस्तै हुनेछ। तिमीहरूका घाउहरू सबै निको हुनेछन्। तिमीहरूका “सद्भावना” तिमीहरू कै समक्ष हिडनेछ अनि परमप्रभुको महिमाले तिनीहरूलाई पछ्याउँदै पछि पछि आउनेछ।

9 त्यसपछि तिमीहरूले परमप्रभुलाई पुकारनेछौ र परमप्रभुले तिमीहरूलाई जवाफ दिनुहुनेछ। तिमीहरू परमप्रभुलाई बोलाउनेछौ अनि उहाँले भन्नुहुनेछ, “म यहाँ छु।”

तिमीहरूले मानिसहरूलाई कष्टहरू र बोझहरू थपन बन्द गर्नुपर्छ। तिमीहरूले मानिसहरूलाई कट-वचन बोल्न र दोष दिनु छाडनु गर्न पर्छ।

10 तिमीहरूले भोको मानिसहरूसँग दुःख अनुभव गर्नुपर्छ र तिनीहरूलाई भोजन दिनुपर्छ। कष्टमा परेका मानिसहरूलाई तिमीहरूले सहयोग दिनुपर्छ। तिनीहरूको खाँचो समाधान पारिदिनु पर्छ। तब तिमीहरूका ज्योति अँध्यारोमा चम्कनेछ। अनि तिमीहरूले दुःख पाउनेछैनौ। तिमीहरू मध्यदिनको उज्यालो सूर्योदय जस्तो हुनेछौ।

11 परमप्रभुले सधैं तिमीहरूलाई डोर्थाउनु हुनेछ। उहाँले सुकखा जमीनहरूमा पनि तिमीहरूको आत्मालाई सन्तुष्ट पार्नुहुनेछ। परमप्रभुले तिमीहरूका हड्डीहरूमा शक्ति भरिदिनु हुनेछ। तिमीहरू प्रशस्त पानी भएको बगैँचा जस्तो हुनेछौ। तिमीहरू सदा-सर्वदा रहने पानीको श्रोत जस्तै हुनेछौ।

12 तिमीहरूका शहरहरू धेरै वर्षदेखि नै ध्वंश भइसकेको हो। ती शहरहरू फेरि नयाँ गरी बनाउनेछौ। नयाँ शहरहरू तिमीहरूले त्यही पुरानो जगहरूमाथि नै बनाउनेछौ। तिमीहरूलाई “भत्केका पर्खालहरू निर्माण गर्ने” भनेर बोलाइनेछ तिमीहरूलाई, “बाटोहरू र घरहरू बनाउनेहरू भनेर बोलाउनेछ।”

13 त्यस्ता कुराहरू हुनेछन् जब तिमीहरूले विश्रामकोदिन परमेश्वरको नियमहरू विस्मृत पाप गर्न बन्द गर्नेछौ। अनि त्यस्तो हुनेछ जब तिमीहरू ती कुरा गर्दैनौ जसले तिमीलाई प्रसन्नता दिन्छ। तिमीहरूले विश्राम दिनलाई आनन्दको दिन गर्नेछौ। तिमीहरूले परमप्रभुको विशेष दिनलाई आदर गर्नेछौ। तिमीहरूले त्यस विशेष दिनलाई अरु दिनहरूमा गरेको काम नगरेर सम्मान गर्नेछौ।

14 त्यसपछि तिमीहरूले परमप्रभुलाई दयाको लागि बिन्ती गर्न सक्छौ। अनि उहाँले तिमीहरूलाई पृथ्वीमाथि अलग्गो ठाउँहरूमा लैजानु हुनेछ। अनि उहाँले तिमीहरूलाई ती सबै चीजहरू दिनुहुनेछ जुन तिम्रो पुर्खा याकूबका थिए। परमप्रभु आफैले ती कुराहरू भन्नुभयो।

59

दुष्ट मानिसहरूले आफ्ना जीवाइहरू परिवर्तन गर्नु पर्छ

1 हेर, तिमीहरूलाई बचाउनको निम्ति परमप्रभुको शक्ति नै प्रयाप्त छ। उहाँले सुन्नु हुनेछ जब तिमीहरूले उहाँको साथ माँग्छौ।

2 तर तिमीहरूको पापले गर्दा तिमीहरू र परमेश्वर माझ एउटा तगारो छ। परमप्रभुले तिम्रा पापहरू देख्नु हुन्छ अनि अनुहार अर्को तिर फुकाउनु हुन्छ।

3 तिमीहरूका हातहरू मैला छन्, तिनीहरू रगतमा लतपतिएकाछन्। तिमीहरूले आफ्ना मुखबाट झूटो बोल्थौ। तिमीहरूका जिब्राहरूले दुष्ट कुराहरू भन्छन्।

4 कसैले पनि अरूहरूको बारेमा साँचो कुरा भन्दैन। मानिसहरूले न्यायलयमा झूटो मामला दायर गर्छन अनि आफ्ना मुद्दाहरू जित्नको लागि झूटो तर्कहरू मा भर पर्दछन्। तिनीहरू परस्परमा झूटो बोल्दछन्। तिनीहरू कष्टले पूर्ण छन् अनि पापलाई जन्म दिन्छन्।

5 तिनीहरूले अनिष्ट कर्म जन्माउछन जसरी विषालु सर्पहरूले आफ्ना अण्डाबाट विषालु बच्चा निकाल्छन्। यदि तिमीहरूले तिनीहरू मध्ये एउटा अण्डा पनि खाद्यौ भने मर्नेछौ। अनि यदि तिमीहरूले एउटा पनि अण्डा फुटायौ भने त्यहाँबाट विषालु साँप बाहिर निस्कनेछ।

झूटा मानिसहरूले भनेका कुराहरू माकुराको जाल जस्तै हुन्छ।

6 माकुराका जालहरूबाट लुगा बनाउन सकिदैन। तिमीहरूले स्वयंलाई ती जालहरूसँग ढाकन सक्दैनौ।

कतिपय मानिसहरूले अधर्म कामहरू गर्छन् र आफ्ना हातहरूले अरूलाई चोट पुर्याउँछन्।

7 तिनीहरूले आफ्ना खुट्टाहरू पापमा दर्गुन चलाउँछन्। कुनै पनि निर्दोष मानिसलाई मार्नको लागि तिनीहरू हतारिन्छन्। तिनीहरूले दुष्टकुराहरू सोचदछन्। उपद्रव एव चोरी गर्नु नै तिनीहरूको जीवनको बाटो हो।

8 ती मानिसहरूले शान्तिको बाटो जान्दैनन्। ती मानिसहरू निष्पक्ष छैनन्। तिनीहरू कपटी जीवन जिउँछन्। अनि जो मानिसहरू त्यस्तो प्रकारले बाँचदछन् तिनीहरूले कहिल्यै शान्ति पाउने छैनन्।

पापले इम्राएलमा संकट ल्याउँदछ

9 सबै न्याय र धार्मिकता हराएर गयो।

यहाँ हाम्रा सामु अन्धकार मात्र छ।

यसर्थ उज्यालोकोलागि हामीले पर्खनु पर्छ।

हामी चहकिलो प्रकाशको आशा गर्दछौं

तर हामी सबैमा अन्धकार मात्र छ।

10 हामी आँखाहरू नभएका मानिसहरू जस्ता छौं

हामी अन्धाहरू झै भिन्ता छाम्दै हिँड्छौं।

हामी ठोकिन्दै लड्छौं मानौ यो रात हो

हामी दिनको उज्यालोमा पनि देख्न सक्तैनौं

मध्यदिनमा हामी मृत मानिस जस्तै लड्छौं।

11 हामी सबै अत्यन्त उदास छौं,

ढुकुरहरू र भालूहरूले झै हामी आवाजहरू निकाल्छौं।

मानिसहरू कहिले निष्पक्ष हुन्छन् भन्ने समयलाई हामी पर्खिरहेका छौं।

तर अझ सम्म त्यहाँ सत्य भन्ने नै छैन।

हामी सुरक्षित हुन पर्खिरहेका छौं

तर मुक्ति भने अझै टाढा छ।

12 किनभने हामीले धेरै पल्ट,

गल्ती कुराहरू परमेश्वरका विरुद्ध गर्यौं।

हाम्रा पापहरूले हामी गल्ती भएको देखाउँछ।

हामी जान्दछौं त्यस्ता कामहरू गरेर हामी दोषी छौं।

13 हामीले पाप गर्यौं

र परमप्रभुको विरोधमा कर्म गर्यौं।

हामीले उहाँबाट मुख फर्कायौं

र उहाँलाई त्याग्यौं।

हामीले परमेश्वरको विरुद्ध

पापपूर्ण कुराहरू गर्यौं।

हामीले त्यस्ता कुभलो हुने कुराहरू

मनमनै सोच्यौं त्यस्तो योजना बनायौं।

14 न्याय हामीबाट फर्केर टाढा गयो।

सत्य टाढा नै उभिन्छ।

सत्यता भन्ने कुराहरू गल्लीहरूमा खसे।

धार्मिकता भन्ने कुरा शहरमा प्रवेश गर्न निषेध भयो।

15 सत्य हराएर गयो।

अनि मानिसहरू जसले राम्रो काम गर्न प्रयास गरे तिनीहरू लुटिए।

परमप्रभुले हेर्नु भयो अनि उहाँले धार्मिकता कतै पाउन सक्नु भएन।

परमप्रभुले ती सबै मन पराउनु भएन।

16 परमप्रभुले हेर्नु भयो र कतै पनि कुनै मानिस नभएकोले

उहाँ छक्क पर्नुभयो जससँग उभिएर बोल्न सकिन्छ।

यसकारण परमप्रभुले आफ्नो शक्ति प्रयोग गर्नु भयो

र साथै आफ्नै धार्मिकता चलाउनु भयो अनि मानिसहरूलाई उद्धार गर्नु भयो।

17 परमप्रभुले युद्ध तयार गर्नुभयो।

परमप्रभुले धार्मिकताको हतियार भिर्नु भयो।

मुक्तिको टोपी लगाउनु भयो दण्डको पोषाक

र प्रबल प्रेमको लुगा लगाउनु भयो।

18 परमप्रभु आफ्ना शत्रुहरूमाथि क्रोधित हुनुहुन्छ।

यसैले परमप्रभुले तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ जसको हकदार तिनीहरू छन्।

परमप्रभु आफ्ना शत्रुहरूसँग क्रोधित हुनुहुन्छ।

यसकारण टाढा-टाढामा भएका सबै मानिसहरूलाई उहाँले दण्ड दिनुहुनेछ।

19 तब नै पश्चिमका मानिसहरू परमप्रभुसित डराउँछन्

अनि उहाँलाई सम्मान गर्छन्।

पूर्वका मानिसहरू डराउनेछन् अनि उहाँको महिमाको आदर गर्नेछन्।

तेज बग्ने नदी प्रवल हावाले हत्याए झैं गरी परमप्रभु झट्टै आउनु हुनेछ।

20 तब सियोनमा मुक्तिदाता आउनेछ।

उहाँ याकूबको सन्तानहरूकहाँ आउनु हुनेछ जसले पापगरे तर परमप्रभु कहाँ फर्केर आए।

21 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म ती मानिसहरूसँग करार गर्नेछु। म वचन दिँदछु कि मेरो आत्मा र वचनहरू जुन म तिमीहरूको मुखमा राख्नेछु त्यसले तिमीहरूलाई कहिल्यै त्याग्ने छैन। तिनीहरू तिमीहरूका छोरा छोरी र नाती पनाती सम्म रहनेछन्। तिनीहरू अहिले तिमीहरूसँग हुनेछन् र सर्वदा रहनेछन्।

60

परमेस्वर आउनु हुँदैछ

1 “मेरो प्रकाश, यरूशलेम उठ!

तेरो प्रकाश आइरहेछ!

परमप्रभुको महिमा तिमीहरूमाथि चम्किने छ।

2 अब अन्धकारले पृथ्वी ढाक्छ,

अनि मानिसहरू अन्धकारमा पर्नेछन्।

तर परमप्रभु तिमीहरूमाथि चम्कनु हुन्छ

अनि उहाँको महिमा तिनीहरूमाथि देखा पर्नेछ।

3 तिमीहरूका जातिहरूकहाँ प्रकाश आउनेछ,

राजाहरू तिमीहरूको चहकिलो प्रकाशमा आउनेछ।

4 आफ्नो वरिपरि हेर!

देख्यौ मानिसहरू भेला भएर तिमीहरू तिरै आइरहेछ।

ती टाढाबाट आइरहेका तिमीहरूकै छोराहरू हुन।

अनि तिमीहरूका छोरीहरू पनि उनीहरूसँगै आइरहेछन्।

5 “यो भविष्यमा पूरा हुनेछ।

अनि त्यस समय, तिमीहरूले आफ्ना मानिसहरूलाई देख्छौ।

अनि तिमीहरूका अनुहार खुशीले चम्किनेछन्।

पहिला, तिमीहरू डराउनेछौ, तर पछि, तिमीहरू खुशीले उत्तेजित हुनेछौ।

समुद्रहरू तेर आएका सारा सम्पत्तिहरू तिमीहरू समक्ष राखिनेछन्,

जाति-जातिका सम्पत्तिहरू तिमीहरूकहाँ नै आउनेछन्।

6 मिघान र एपाबाट आएका ऊँटहरूले

तिमीहरूका धर्ती पार गर्ने छन्।

शेबाबाट आएका ऊँटहरूका लस्करले सुन

र सुगन्धित वस्तु लिएर आउनेछन्।

मानिसहरूले परमप्रभुको स्तुति गान गाउनेछन्।

7 केदारबाट आएका सारा भेंडा, मानिसहरूले जम्मा गर्नेछन्,

अनि तिमीहरूकहाँ ल्याइदिनेछन्,

नबायोतका भेडाहरूले तिमी सेवा गर्नेछन्।

तिमीहरूले ती पशुहरू मेरो बेदीमा अर्पण गर्नेछौ।

अनि म ती सबै ग्रहण गर्नेछु।

म मेरो महिमाको मन्दिर पहिलेको भन्दा अझ सुन्दर बनाउने छु।

8 मानिसहरूलाई हेर!

बादलहरू आकाशमा छिटो उडेजस्तै तिनीहरू तिमीहरू कहाँ आतुरिन्दै आइरहेछन्

मानौ तिनीहरू ढुकुरहरू आफ्ना गुँडहरूमा जान उडिरहे जस्तै तिनीहरू आउँदछन्।

9 टाढामा भएका देशहरूले मलाई पखिरेहेछ।

समान बोक्ने जहाजहरू समुद्रमा जान तयार छन्।

ती जहाजहरू टाढामा भएका तिमीहरूका नानीहरू ल्याउनलाई तयार छन्।

तिनीहरूले परमप्रभु तिमी परमेश्वरलाई जो इस्राएलका परमपवित्र हुनुहुन्छ,

श्रद्धा प्रकट गर्न सुन र चाँदी बोकेर ल्याउनेछन्।

परमप्रभुले तिमीहरूका लागि अचम्मका कामहरू गर्नुहुनेछ।

10 अन्य देशका छोरा-छोरीहरूले तिमी पखालहरू फेरि निर्माण गरिदिनेछन्।

तिनीहरूका राजाहरूले तिमीहरूका सेवा गर्नेछन्।

“जब म क्रोधित हुन्छु, म तिमीहरूलाई चोट पुर्याउँछु।

तर अहिले, म तिमीहरूलाई दया देखाउन चाहन्छु

यसैले म तिमीहरूलाई सान्त्वना दिइरहेछु।

11 तिमीहरूका प्रवेशद्वारहरू सधैं खोलिनेछन्।

ती द्वारहरू दिन तथा रातमा कहिल्यै बन्द हुने छैनन्

जातिहरू र राजाहरूले तिमीहरूलाई आफ्ना सम्पति ल्याइदिनेछ।

12 कुनै कुनै जाति अथवा राष्ट्रले तिमीहरूको सेवा गर्दैनन्

तर तिनीहरू नाश हुनेछन्।

13 लबानोनका सबै महत्वपूर्ण कुराहरू

तिमीहरूलाई दिइनेछ।

मानिसहरूले देवदारु धूपी रूखहरू तिमीहरूलाई ल्याई दिनेछन्।

ती रूखहरू मेरो पवित्र स्थान सुन्दर बनाउनको लागि प्रयोग गरिनेछ,

यो मेरो सिंहासन समक्ष एउटा चौकी जस्तो हुनेछ।

अनि म यसलाई ज्यादा श्रद्धा दिनेछु।

14 विगतमा जुन मानिसहरूले तिमीहरूलाई चोट पुर्याए,

ती मानिसहरू तिमी समक्ष झुक्ने छन्।

विगतमा, जो मानिसहरूले तिमीहरूलाई घृणा गरे

ती मानिसहरू तिम्ना खुट्टामा निउरिनेछन्।
ती मानिसहरूले तिमीलाई 'परमप्रभुका शहर'
'इस्त्राएलको परम पवित्र सियोन भन्ने छन्।'

- 15 "तिमीहरू फेरि एकलै छाडिनेछैनौ।
तिमीहरू फेरि हेला हुनेछैनौ। तिमीहरू फेरि रित्तो हुनेछैनौ।
म तिमीहरूलाई सदा-सर्वदा महान् बनाउँनेछु।
तिमी सदा सर्वदा खुशी हुनेछौ।
- 16 जाति जातिले तिमीहरूले चाहेका सबै कुराहरू दिनेछन्।
यो आफ्ना आमाको दूध पिउने बालक जस्तो हुनेछ।
तर तिमीले राजाहरूबाट धनहरू पाउनेछौ।
तब तिमीले 'म परमप्रभु हुँ' भनेर चिन्नेछौ, जसले तिमीलाई बचाउँछ।
तिमीले जान्नेछौ कि याकबको शक्तिशाली परमेश्वरले तिमीलाई उद्धार गर्नु हुन्छ।
- 17 "तिमीमा अहिले काँसा छ,
म सून ल्याई दिनेछु।
तिमीसँग अहिले फलाम छ,
म तिमीलाई चाँदी ल्याई दिनेछु।
म तिम्नो काठलाई काँसा बनाई दिनेछु।
म दण्डलाई शान्तिमा परिवर्तन गरिदिने छु।
जब मानिसहरूले तिमीलाई चोट पुर्याउँछ
तर अहिले मानिसहरूले तिमीलाई राम्रो व्यवहार गर्नेछन्।
- 18 त्यहाँ तिम्नो देशमा फेरि कहिल्यै अत्याचारको खबरहरू आउने छैनन्।
मानिसहरूले फेरि कहिल्यै तिम्नो देशमा आक्रमण र चोरी गर्ने छैनन्।
तिमीले आफ्नो भित्ताहरूको नाउँ 'मुक्ति' भनेर लेख्नेछौ।
तिमीले आफ्नो प्रवेशद्वारको नाउँ 'स्तुति' राख्नेछौ।
- 19 "घाम अब तिम्नो लागि दिनभरिको प्रकाश हुनेछैन।
चन्द्रमाको उज्यालो पनि तिम्नो लागि रातभरिको प्रकाश हुनेछैन।
किनभने परमप्रभुको प्रकाश नै सदा सर्वदा तिम्नो प्रकाश हुनेछ।
तेरो परमेश्वर नै तेरो महिमा हुनुहुनेछ।
- 20 तिम्नो सूर्य कहिल्यै अस्ताउने छैन
फेरि तिम्नो चन्द्रमा कहिल्यै अन्धयारो हुनेछैन
किनभने परमप्रभु नै अनन्तको प्रकाश हुनुहुनेछ।
अनि तिम्नो शोकका दिन अन्त हुनेछ।
- 21 "तिम्ना सारा मानिसहरू धार्मिक हुनेछन्।
ती मानिसहरूले पृथ्वी फेरि प्राप्त गर्नेछन्।
मैले ती मानिसहरू सृजना गरेँ।
तिनीहरू अद्भुत बिस्वा हुन,
त्यो मैले आफ्नै हातले बनाएको हुँ।
- 22 स-साना परिवारहरू ठूलो परिवारमा परिणत हुनेछन्।
स-साना परिवार एक दरिलो जाति हुनेछ।
जब समय अनुकूल हुन्छ,
म परमप्रभु चाँडै आउनेछु।
म ती कुराहरू घटित गर्नेछु।"

61

परमप्रभुको मुक्तिको समाचार

1 परमप्रभु, मेरो मालिकले आफ्नो आत्मा मभित्र हाल्नु भयो। परमेश्वरले मलाई गरीब मानिसहरूकहाँ सुसमाचार भन्नु र पीडित मानिसहरूलाई सुख दिनकोलागि रोज्नु भयो। परमेश्वरले मलाई कैदीहरूलाई स्वतन्त्र हुनेछौ भन्नु र कैदीहरूलाई स्वतन्त्र पार्नु पठाउनु भयो।

2 परमेश्वरले मलाई त्यो समय घोषणा गर्न पठाउनु भयो जब परमप्रभुले आफ्नो करुणा प्रकट गर्नु हुनेछ। परमेश्वरले मलाई त्यो समय घोषणा गर्नु पठाउनु भयो जब उहाँले पापीहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ। परमेश्वरले दुःखी मानिसहरूलाई सान्त्वना दिन मलाई पठाउनुभयो।

3 परमेश्वरले सियोनका दुःखी मानिसहरूका लागि मलाई पठाउनु भयो। उत्सवका लागि म तिनीहरूलाई तयार पार्नेछु। म तिनीहरूका टाउकोबाट खरानी पुछेर मुकुट लगाई दिनेछु। म तिमीहरूको दुःखमय जीवन हटाएर खुशीको तेल प्रदान गर्नेछु। म तिनीहरूको पीडा हटाएर उत्सवको निम्ति पोषाकहरू दिने छु। परमेश्वरले मलाई ती मानिसहरूलाई “धार्मिकताका वृक्षहरू” र “परमप्रभुको अद्भुत बोट” नाउँ दिनलाई पठाउनु भयो।

4 त्यस बेला, ध्वंश भएका पुराना शहरहरू फेरि निर्माण गरिनेछन्। ती शहरहरू पहिले जस्तै नयाँ बनिनेछन्। धेरै-धेरै वर्ष अघाडि भत्किएका ती शहरहरू नयाँ जस्तै बनिनेछन्।

5 तब तिम्रा शत्रुहरू तिमीकहाँ आएर तिम्रो भेडाको हेरचाह गर्नेछ। शत्रुका नानीहरूले तिम्रा खेतहरू र बगैँचामा काम गरिदिनेछ।

6 तिमीहरूलाई “परमप्रभुका पूजाहारीहरू” र “हाम्रा परमेश्वरको सेवकहरू” भनेर बोलाइनेछौ। तिमीहरूले सारा पृथ्वीका जातिहरूबाट ल्याइएका धन-सम्पत्ति पाउनेछौ। अनि तिमीहरू त्यो पाएर गंवित्र हुनेछौ।

7 बितेका दिनहरूमा ती मानिसहरूले तिमीहरूलाई लज्जित पारे र सबै तिमीहरूको विरुद्ध नराम्रा कुराहरू गरे। तिमीहरू अन्य मानिसहरू भन्दा बढता लज्जित भयौ। यसैले तिमीहरूको देशमा तिमीहरूले अरूहरू भन्दा दुइगुणा बढी पाउनेछौ। तिमीहरूले मनाउनेछौ जुन अनन्तसम्म रहनेछ।

8 यो खुशी किन यस्तो हुनेछ? किनभने म परमप्रभु हुँ र निष्पक्षता मन पराउछु। म चोरी र अरू सबै कुराहरूलाई घृणा गर्दछु जुन गल्ती हुन्छ। यसैले म मानिसहरूलाई उनीहरूको कर्मको ज्याला दिनेछु। म मेरा मानिसहरूसँग अनन्तको लागि करार गर्नेछु।

9 सारा जातिको मेरा प्रत्येक मानिसले चिन्नेछन्। मेरा जातिका नानीहरूले प्रत्येक मानिस चिन्ने छन्। कुनै पनि मानिसले तिनीहरूलाई देख्यो भने पक्कै परमेश्वरको आशीर्वाद परेकोछ भनेर जान्नेछन्।

परमेश्वरको सेवकले मुक्ति ल्याउछ

10 परमप्रभुले मलाई अत्यन्त खुशी पार्नुभयो।

म सम्पूर्णमा परमेश्वरमा खुशी मनाउँनेछु।

परमेश्वरले उद्धारको पोषाक मलाई लगाइदिनुभयो।

ती पोषाकहरू अत्यन्तै सुन्दर छन् जुन विवाहको उपलक्ष्यमा मानिसहरू लगाउँछन्।

परमप्रभुले धार्मिकताको पोषाक मलाई लगाई दिनुभयो

त्यो पोषाक स्त्रीहरूले विवाहमा लगाउने जस्तो सुन्दर छ।

11 पृथ्वीले नै बिस्वमा उर्माछ।

मानिसहरूले त्यसको बीऊ बगैँचामा रोप्दछन्, अनि बगैँचाले त्यसलाई उमाछ फलाउँछ।

त्यसरी नै परमप्रभुले धार्मिकता उमार्नु हुन्छ।

परमप्रभुले प्रत्येक जातिबाट महिमा लानुहुन्छ।

62

धार्मिकताले भरिएको शहर नयाँ यरूशलेम

1 म सियोनलाई प्रेम गर्छु,

यसैले म उसँग लगातार कुरा गर्ने गर्छु।

म यरूशलेमलाई प्रेम गर्छु।

यसैले म कुरा गर्नु रोकिने छैन।

जब सम्म धार्मिकता उज्यालो बन्ती छैन चम्कदैन तब सम्म म कुरामार्नेछु।

जब सम्म मुक्ति उज्यालो ज्योति जस्तै बल्दैन म बात मार्नेछु।

2 तब समस्त जातिहरूले तेरो धार्मिकता देखेछन्।

सबै राजाहरूले तेरो गौरव देखेछन्।

त्यसपछि तिमीले नयाँ नाउँ पाउने छौ।

परमप्रभु स्वयंले तिमीलाई त्यो नयाँ नाउँ दिनुहुनेछ।

3 परमप्रभुले तिमीलाई देखेर अत्यन्त गर्वित हुनु हुनेछ।

तिमी परमप्रभुको हातमा एक सुन्दर मुकुट जस्तै हुनेछौ।

4 तिमीलाई 'परमेश्वरले त्यागेका मानिसहरू' फेरि कहिल्यै भनिने छैन।

तिमीहरूका देशलाई फेरि कहिल्यै यसो भन्ने छैन, 'परमेश्वरले नाश गर्नु भएको देश।'

तिमीहरू डाकिनेछौ 'परमेश्वरले प्रेम गर्नु भएका मानिसहरू' भनी।

तिमीहरूको देशलाई, 'परमेश्वरको बेहुला'* भनिने छ।

किनभने परमेश्वरले तिमीहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ

अनि तिमीहरूको देश उहाँकै सम्पत्ति हो।

5 जब कुनै जवान मानिसले एउटी स्त्रीलाई प्रेम गर्दछ, उसले त्यही स्त्रीलाई विवाह गर्छ।

यस्तै प्रकारले, तिमीहरूका उद्धारक नै तिमीहरूका स्वामी पनि हुनु हुनेछ।

एकजना मान्छे आफ्नी नयाँ दुलहीसँग अति खुशी हुँदछ।

यस्तै प्रकारले तिम्रो परमेश्वर तिमीसँग खुशी हुनुहुनेछ।

6 यरूशलेम, म तिम्रा पर्खालहरूमाथि रक्षकहरू खटाउनेछु।

ती रक्षकहरू चुप लागेर बस्ने छैनन्।

तिनीहरू रात दिन प्रार्थना गरिरहनेछन्।

रक्षकहरू! तिमीहरूले परमप्रभुलाई प्रार्थना अवश्य गर्नुपर्छ।

तिमीहरूले उहाँलाई आफ्ना वचनहरूको सम्झना गराउनु पर्छ।

कहिल्यै प्रार्थना गर्न नचुक।

7 जबसम्म परमप्रभुले पृथ्वीमा यरूशलेम बनाउनु हुन्न

तबसम्म तिमीहरूले उहाँलाई प्रार्थना गर्नु नै पर्छ।

8 परमप्रभुले शपथ ग्रहण गर्नुभयो। उहाँले प्रमाण स्वरूप आफ्नै शक्ति चलाउनु भयो

अनि परमप्रभुले त्यो आफ्नो शक्ति त्यही वचनहरू कायम राख्न चलाउनु हुनेछ।

परमप्रभुले भन्नुभयो, "म किरिया खोँन्छु कि अब कहिल्यै तिमीहरूका खाद्यान्न तिमीहरूका शत्रुहरूलाई दिइने छैन।

म वचन दिँदछु कि तिमीहरूले बनाएका दाखरस तिम्रा शत्रुहरूले लैजाने छैनन्।

9 जुन मानिसले अन्नहरू थुपारेका छन् त्यसैले खानेछ, अनि त्यस मानिसले परमप्रभुको प्रशंसा गर्नेछ।

जुन मानिसले दाखरहरू थुपाउँदछ, ती दाखरहरूबाट उसले दाखरस पिउनेछ अनि ती कुराहरू मेरो पवित्र देशमा हुनेछ।"

10 मूल ढोकाहरूबाट आऊ!

मानिसहरूकोलागि बाटो खुल्ला पारिदेऊ।

बाटो तयार पार।

बाटोको सारा ढुङ्गाहरू हटाई देऊ।

मानिसहरूकोलागि चिन्ह स्वरूप डन्डा उठाऊ।

11 सुन, परमप्रभु टाढा देशहरूमा बस्नेहरूसँग

बोली रहनु भएकोछन

* 62:4: बेहुला को अर्थ "विवाह गरेको" हो।

“सियोनका मानिसहरूलाई बताऊ
 ‘हेर, तिमीहरूका मुक्तिदाता आउँदै हुनहुन्छ।
 उहाँले तिमीहरूको लागि पुरस्कार ल्याई रहनु भएकोछ
 उहाँले त्यो इनाम आफैसँग लिएर आउनु हुँदछ।’ ”
 12 उहाँका मानिसहरूलाई यसरी डाकिने छ “पवित्र मानिसहरू,”
 “परमप्रभुका सुरक्षित मानिसहरू।”
 अनि यरूशलेमलाई भनिने छ “परमेश्वरले चाहनु भएको शहर,”
 “परमेश्वरसँगै भएको शहर।”

63

परमप्रभुले आफ्नो मानिसको न्याय गर्नुहुन्छ

1 एदोमबाट को आइरहेछ?

उ बोझाबाट आउँदछ।

अनि उसको पोशाकहरूमा चहकिलो रातो रंगका दागहरू छन्।

उसको तेजस्वी उसकै पोशाकहरूमा छ।

ऊ पराक्रमी स्वरूप महान शक्तिसँग आइरहेछ।

उसले भन्दछ, “तिमीहरूलाई बचाउने मसँग शक्ति छ।

अनि म सत्य बोल्छु।”

2 “किन तिम्रो पोशाकहरू चकिलो रातो छ?

तिनीहरू त्यस्ता मानिसहरूले लगाउने पोशाक हुन जो दाखहरूमाथि हिडदछन् र त्यसको दाखरस बनाउँदछन्।”

3 उसले जवाफ दिन्छ, “मैले आफै अङ्गुरहरू कुल्चिएर हिडदा पिस्टैछु।

मलाई कसैले पनि सघाएन।

म रिसाएको थिएँ यसैले अङ्गुरको रसको छिटाहरू उछिटिए पर्यो। यसैले मेरा लुगाहरू मैला भयो।

मेरो लुगामा अङ्गुरको रसको छिटाहरू उछिटिए पर्यो। यसैले मेरा लुगाहरू मैला भयो।

4 मैले मानिसहरूलाई दण्ड दिने समय रोजेँ।

मेरा निम्ति मेरो मानिसहरूलाई बचाउने र रक्षा गर्ने समय आइसकेकोछ।

5 मैले चौरे तिर हेरेँ, तर कुनै मानिस पनि सघाउने देखिएन।

मलाई कसैले नसघाएको देखेर छक्क परेँ।

यसकारण मैले आफ्ना मानिसहरूलाई रक्षा गर्न आफ्नै शक्ति प्रयोग गरेँ।

मरो आफ्नै क्रोधले मलाई प्रेरणा दियो।

6 म रिसाएको बेला, मानिसहरूमाथि हिडेँ।

म पागल भएको बेला मानिसहरूलाई दण्ड दिएँ। मैले तिनीहरूका रगत भूईँमा पोखाएँ।”

परमप्रभु आफ्ना मानिसहरू प्रति कृपालु हुनुहुन्छ

7 मैले परमप्रभुका दयापूर्ण कर्महरू सोचिरहेकोछु।

म परमप्रभुको स्तुति गर्न सोचिरहेकोछु।

परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूलाई

धेरै राम्रो चीजहरू दिनु भयो।

परमप्रभु हाम्रो निम्ति साँढे दयालु हुनुहुन्छ।

परमप्रभुले हामीलाई दया देखाउनु भयो।

8 परमप्रभुले भन्नुभयो, “तिनीहरू नै मेरा मानिसहरू हुन्।

तिनीहरू मेरा खास मानिसहरू हुन्।”

यसकारण परमप्रभुले ती मानिसहरूलाई बचाउनु भयो।

9 मानिसहरूसँग धेरै कष्टहरू थिए,

तर परमप्रभु उनीहरूका विरुद्ध थिएनन्।

परमप्रभुले मानिसहरूलाई प्रेम गर्नुभयो। अनि उनीहरू प्रति दुःखी हुनुभयो।

यसकारण परमप्रभुले उनीहरूलाई बचाउनु भयो,

उहाँले तिनीहरूलाई बचाउनु आफ्ना खास स्वर्गादूतलाई पठाउनु भयो।

उहाँले तिनीहरूलाई उठाउनु भयो र बोक्नु भयो, अनि तिनीहरूलाई सदा-सर्वदा हेरचाह गर्नु भयो।

10 तर मानिसहरू परमप्रभुको विरुद्ध उठे।

तिनीहरूले पवित्र आत्मालाई दुःखित बनाए।

यसकारण उनीहरू परमप्रभुको शत्रु भए

परमप्रभुले ती मानिसहरू विरुद्ध लडाइँ गर्नु भयो।

11 तर धेरै वर्ष अघि के भएको थियो परमप्रभु अझै सोच्नु हुन्छ।

उहाँ मोशा र मानिसहरूको बारेमा सोच्नु हुन्छ।

परमप्रभु नै एकजना हुनुहुन्छ जसले मानिसहरूलाई समुद्रबाट ल्याउनु भयो।

परमप्रभुले आफ्ना भेडाहरू डोर्याउन आफ्नो गोठाला प्रयोग गर्नु भयो।

तर परमप्रभु, जसले आफ्नो आत्मा तिनीहरूमा स्थापित गर्नु भयो,

अहिले कहाँ हुनुहुन्छ?

12 परमप्रभुले मोशालाई दाहिने हातले डोर्याउनु भयो।

मोशालाई डोर्याउनकोलागि परमप्रभुले आफ्नो अद्भुत शक्ति प्रयोग गर्नभयो।

परमप्रभुले पानीलाई दुइ भागमा विभाजन गर्नु भयो

ताकि मानिसहरू समुद्रबाट हिंड्न सक्नु।

त्यस्ता महान कुराहरू गरेर परमप्रभुले आफ्नो नाउँ प्रख्यात पार्नुभयो।

13 परमप्रभुले गहिरो समुद्रहरूबाट मानिसहरूलाई डोर्याउनु भयो।

मानिसहरू नडुबीकन पानीमाथि हिंडे

जसरी एउटा घोडा जङ्गलमा हिँडीरहेछ।

14 एउटा गाई खेतमा हिँडदा सजिलै लड्दैन। यस्तै प्रकारले समुद्रमा हिँड्दा मानिसहरू लडेनन्।

परमप्रभुको आत्माले मानिसहरूलाई विश्रामको ठाउँमा लार्दै थियो। सब समय मानिसहरू सुरक्षित थिए।

परमप्रभु, त्यही नै बाटो हो तपाईंले मानिसहरूलाई डोर्याउनु भयो

अनि तपाईंको प्रशंसायोग्य नाउँ महिमीत पार्नुभयो।

आफ्ना मानिसहरूलाई साथ दिनलाई परमेश्वरप्रति प्रार्थना

15 परमप्रभु, स्वर्गबाट तल हेर्नुहोस्।

ती कुराहरू अब घटिरहेको देख्नुहुन्छ।

तपाईंको महान र पवित्र स्वर्गको घरबाट तल हामीतिर हेर्नुहोस।

तपाईंको प्रगाढ प्रेम हाम्रो लागि काहँ छ?

तपाईंको भित्री आत्माबाट आउने प्रवल शक्ति कहाँ छ? तपाईंको दया म प्रति छ?

किन मबाट तपाईंको आफ्नो करुणामय प्रेम लुकाउनु हुन्छ?

16 हेर्नुहोस! तपाईं हाम्रा पिता हुनुहुन्छ!

अब्रहामले हामीलाई जान्दैनन्।

याकबले हामीलाई चिन्दैनन्।

हे परमप्रभु तपाईं हाम्रा पिता हुनुहुन्छ।

तपाईं मात्र हुनुहुन्छ जसले हामीलाई सधै बचाउनु हुन्छ।

17 हे परमप्रभु, तपाईंले आफूबाट हामीलाई किन टाढा घचेटिरहनु भएको छ?

तपाईंको अनुसरण गर्न हामीलाई किन वञ्चित गराउनु भयो?

हामीकहाँ फर्केर आउनु होस परमप्रभु।

हामी तपाईंका दासहरू हौं।

हामीकहाँ आएर हामीलाई साथ दिनुहोस

हाम्रा सन्तानहरू तपाईंकै सम्पत्ति हुन्।

- 18 तपाईंका पवित्र मानिसहरू आफ्ना देशमा केही समय सम्म मात्र बसे।
त्यसपछि हाम्रा शत्रुहरूले तपाईंको पवित्र मन्दिरमा कुल्चेर हिँडे।
- 19 केही मानिसहरू तपाईंद्वारा शासित भएनन्।
ती मानिसहरू तपाईंको नाउँ लिदैनन्।
अनि धेरै समय पहिला,
हामी त्यस्ता खालका मानिसहरू थियौं।

64

- 1 यदि तपाईंले आकाश च्याति पृथ्वीमा झार्नु भयो भने
प्रत्येक कुराहरू परिवर्तित हुने थियो।
पर्वतहरू तपाईं समक्ष पलने थिए।
- 2 पर्वतहरू आगोको रापमा झारपातहरू जलिरहे जस्तो जल्ने थिए।
पर्वतहरू आगोमाथि पानी जस्तै उम्लिने थिए।
तब तपाईंका शत्रुहरूले तपाईंको बारेमा जान्नेथिए।
तब सारा जातिहरू तपाईंलाई देख्दा डरले काम्ने थिए।
- 3 जब तपाईं अप्रत्यासित कार्य गर्नुहुन्छ,
पर्वतहरू तपाईं अघि पलन्छन्।
- 4 तपाईंका मानिसहरूले साँच्चि नै तपाईंको कुरा कहिल्यै सुनेन।
तपाईंले बताएका कुराहरूमा कहिल्यै ध्यान दिएर सुनेन।
कसैले पनि तपाईं जस्तो परमेश्वर देखेका छैनन्। तपाईं बाहेक त्यहाँ त्यस्तो परमेश्वर हुनु हुन्न।
यदि मानिसहरूमा धैर्य भए अनि तपाईंको सहयोग पर्खेको भए, तिनीहरूका लागि तपाईंले महान कुराहरू गरिदिनुहुने थियो।
- 5 तपाईं त्यस्ता मानिसहरूसित हुनुहुन्थ्यो जो काम गर्न मन पराउँथे।
ती मानिसहरूले तपाईंले बताउनु भएको बाटो अनुसार गर्दै तपाईंलाई सम्झना गर्छन्।
तर अतीतमा हामीले तपाईंको विरुद्ध पाप गर्थौं। यसैकारण तपाईं हामीसित क्रोधित हुनुभयो।
अब हामीहरू कसरी बचाइनु सक्नेछौं?
- 6 हामी सबै पापले अशुद्ध भएका छौं।
हाम्रा असल कामहरू पनि शुद्ध छैनन्।
तिनीहरू रगतका दागहरू भएका लुगाहरू जस्ता छन्।
हामी ओइलएर झरेका पातहरू झैं छौं।
हाम्रा पापहरूले हामीलाई बतासले झैं उडाइलैजानेछ।
- 7 हामी तपाईंलाई पुज्दैनौं।
हामी तपाईंको नाउँमा विश्वास गर्दैनौं।
हामी तपाईंलाई अनुसरण गर्न उत्साहित हुँदैनौं।
यसकारण तपाईं हामीदिखि टाढा हुनु भएकोछ।
हामी तपाईं समक्ष असहाय छौं, किनभने हामी पापे पापले भरिपूर्ण छौं।
- 8 तर परमप्रभु, तपाईं हाम्रो पिता हुनुहुन्छ।
हामी हिलो जस्तै छौं अनि तपाईं कुमाले हुनुहुन्छ।
तपाईंकै हातले हामीहरूलाई बनाउनु भयो।
- 9 परमप्रभु, हामीसित अब यसरी क्रोधित भइ नरहनु होस।
हाम्रा पापहरूलाई सँधै ध्यानमा नराखी भुलि दिनु होस।
दया गरेर, हामीमाथि हेर्नुहोस्
हामी तपाईंका मानिसहरू हौं।
- 10 तपाईंका पवित्र शहरहरू रिक्तो छन्।
ती शहरहरू उजाड र निर्जन छन्।
सियोन निर्जन छ। यरूशलेम ध्वंश भइसक्यो।

- 11 हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले तपाईंलाई हाम्रा पवित्र मन्दिरमा पञ्चे।
हाम्रा मन्दिरहरू एकदम अचम्मका थिए, तर अहिले यो आगोमा जलेर गयो।
हाम्रा सारा बहुमूल्य सम्पत्तिहरू विनाश भए।
- 12 के यी सबै कुराहरूले हामीलाई तपाईंको प्रेमदेखि टाढा लानेछ?
के तपाईं सधैं चूपचाप बसु हुन्छ?
के तपाईं हामीलाई सधैं दण्ड दिनुहुन्छ?

65

सम्पूर्ण मानिसहरूले परमेश्वरको बारेमा जान्छन्।

- 1 परमप्रभुले भन्नुहुन्छ, “मैले ती मानिसहरूलाई सहयोग गरे जो मसँग सल्लाह गर्न आएनन्। जसले मलाई भेटे उनीहरूले मलाई खोज्न आएनन्। जसले मेरो नामै लिएनन्। त्यो जातिलाई मैले भने, ‘हेर, म यहाँ छु, मलाई हेर।’
- 2 “म ती मानिसहरूलाई स्वीकार गर्न तयार छु जो मेरो विस्दृमा उठेका छन्। मकहाँ तिनीहरू आऊन, भनेर म पर्खी रहेछु। तर तिनीहरू लगातार त्यसरी नै बाँचे जुन असल होइन। तिनीहरूले आफ्ना मनले जे चाहे त्यही गरे।
- 3 ती मानिसहरू मसित छन अनि मलाई सधैं रिस उठाउँछन्। तिनीहरूले बलिहरू चढाउँछन् र आफ्नो विशेष बगैचाहरूमा धूपहरू जलाउँछन्।
- 4 ती मानिसहरू चिहानहरू माझमा बस्दछन्। तिनीहरू मृत मानिसहरूबाट समाचार पर्खन्छन्। तिनीहरू मुर्दाहरू बीचमा बस्दछन्। तिनीहरू सुँगुरको मासु खान्छन्। तिनीहरूको काँटा र धूपौरोहरू सडेका मासुले गर्दा डरलाग्दो मैला छन्।
- 5 तर ती मानिसहरूले अस्लाई भन्दछन्, ‘मेरो नजिक नआऊ! मैले तिमीहरूलाई शूद्र नपारुञ्जेलसम्म मलाई नछोऊ।’ ती मानिसहरू मेरो नाकको धुवाँ जस्तै छन्, अनि सब समय तिनीहरूको आगो बल्दछ।”

इसाएल दण्डित हुनै पर्छ

- 6 “हेर, यहाँ एक हिसाब छ त्यो तिनै पर्छ। यो हिसाबले तिमीहरू आफ्ना पापहरूका दोषी भएको दर्शाउछ। यो हिसाब नतिरुञ्जेल सम्म म चूपचाप बसे छैन अनि म दण्ड दिएर तिनीहरूलाई हिसाब तिनै लगाउनेछु।
- 7 तिमीहरूका पापहरू र तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूका पापहरू बराबरी छन्।” परमप्रभुले यसो भन्नुभयो, “पर्वतहरूमा धूपहरू जलाएर ती पापहरू गरे। तिनीहरूले ती पहाडहरूमा मलाई लज्जित पारे। अनि मैले तिनीहरूलाई प्रथम दण्ड दिएँ। तिनीहरूले पाउनुपर्ने दण्ड मैले दिएँ।”
- 8 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “जब अङ्गुरका झुप्पाहरूमा दाखरस रहन्छ, मानिसहरूले त्यसबाट निचोरेर दाखरस निकाल्छन्। तर तिनीहरू अङ्गुर नष्ट गर्दैनन्। म आफ्ना सेवकहरूलाई त्यसै नै गर्नेछु। म तिनीहरूलाई पूरे ध्वंस पार्ने छैन।
- 9 म याकूबका सन्तानहरूबाट केही वंश राख्नेछु। यहूदाका मानिसहरूले मेरो पर्वत पाउने छौं। मेरो सेवकहरू त्यहाँ बस्नेछन्। म ती मानिसहरू छान्ने छु जो त्यहाँ बस्नेछ।
- 10 तब शारोनका बेसी भेंडाहरूलाई चर्ने चरन हुनेछ। आकोरका बेसी आराम गर्ने ठाउँ हुनेछ। यी सम्पूर्ण थोकहरू मेरा मानिसहरूका लागि हुन् जसले मलाई खोज्दछन्।
- 11 “तर तिमीहरूले परमप्रभुलाई त्याग्यौ, यसैले तिमीहरू दण्डित हुनेछौ। तिमीहरूले मेरो पवित्र पर्वत भुल्छौ। तिमीहरूले भाग्यलाई मान्न थाल्यौ। तिमीहरूले झूटो देवताहरूको भाग्य-देवलाई मान्न थाल्यौ।
- 12 तर म तिमीहरूको भविष्यको निर्णय गर्दछु। अनि तिमीहरू तरवारद्वारा मारिनेछौ, सबै भनेर पनि निर्णय गर्दछु। तिमीहरू सबै नै मारिने छौ। किन? किनभने मैले तिमीहरूलाई बोलाएँ तर तिमीहरूले अस्वीकार गर्थौ, जवाफ दिएनौ। म तिमीहरूसँग बोलेँ अनि तिमीहरूले सुनेनौ। तिमीहरूले त्यही काम गर्थौ जुन मैले पापपूर्ण हो भनौ। मैले मन नपराउने कामहरू नै तिमीहरूले गर्ने निर्णय गर्थौ।”

- 13 यसकारण परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो:

“मेरा दासहरूले खानेछन्।

तर तिमीहरू दुष्ट मानिसहरू भने भोको हुनेछौ।

मेरा दासहरूले पिउनेछन्

तर दुष्ट मानिसहरू तिर्खाउनेछन्।

मेरा दासहरू खुशी हुनेछन्,

तर दुष्ट मानिसहरू लज्जित हुनेछन्।

14 मेरा दासहरू आनन्दले खुशी हुनेछन्,
तर दुष्ट मानिसहरू दुःखले र्नेछन्।

तिमीहरूका आत्माहरू टुटेका छन्
अनि तिमीहरू दुःखी छौ।

15 तिमीहरूको नाउँ मेरा दासहरूकालागि एक नराम्रो शब्द हुनेछ।

परमप्रभु मेरो मालिकले तिमीहरूलाई मारु हुन्छ
अनि उहाँले आफ्ना दासहरूलाई नयाँ नाउँले डाक्नु हुन्छ।

16 अहिले जो तिमीहरूले पृथ्वीको नाउँमा आशीर्वाद दिइहेका छन्।

तिनीहरूले भविष्यमा पनि परमेश्वर जसमाथि भरोसा गर्न सकिन्छ, उहाँको नाउँमा आशीर्वाद दिनेछन्।

मानिसहरू जसले पृथ्वीमा कसम खाने गर्छन्,
तिनीहरूले सत्यका परमेश्वरद्वारा त्यसो गर्छन्।
किन? किनभने विगतका पीडाहरू बिसिसकेको हुनेछ।
मेरा मानिसहरूले फेरि ती पीडाहरू कहिल्यै सम्झिने छैनन्।”

नयाँ समय आइरहेछ

17 “म नयाँ आकाश र पृथ्वी बनाउनेछु।

मानिसहरूले विगतका कुराहरू सम्झने छैनन्।
तिनीहरूले ती कुनै पनि कुरा सम्झने छैन।

18 मेरा मानिसहरू खुशी हुनेछन्।

तिनीहरू सदा सर्वदा आनन्दित हुनेछन्।
किनभने म नै बनाउनेछु, म यरूशलेमलाई आनन्दले भरिपूर्ण बनाउने छु
अनि म तिनीहरूलाई आनन्दित मानिसहरू बनाउनेछु।

19 “तब म यरूशलेमसँग आनन्दित हुनेछु।

म मेरा मानिसहरूसँग खुशी हुनेछु।
त्यहाँ फेरि कहिल्यै पनि कोलाहल,
र कष्ट हुनेछैन।

20 त्यहाँ त्यस शहरमा कुनै पनि यस्तो नानी हुने छैन जुन जन्मेर केही दिन मात्र बाँच्दछ।

त्यस शहरमा छोटो आयु लिएर बाँच्ने कुनै मानिस हुनेछैन।
प्रत्येक बालक लामो आयु लिएर बाँच्दछ अनि प्रत्येक मानिस धेरै लामो समयसम्म बाँच्नेछ। सय वर्ष सम्म बाँच्ने मानिसलाई
जवान नै ठानिने छ।
अनि जुन मानिस सय वर्ष सम्म पनि बाँच्दैन उसलाई श्रापित भएको ठानिन्छ।

21 “त्यस शहरमा, यदि कसैले घर बनाउँछ भने, त्यो मानिस त्यही बस्नेछ।

यदि कसैले दाखहरूका बोट बगैँचामा रोप्दछ भने त्यस मानिसले त्यही बगैँचाबाट दाख फलहरू खानेछ।

22 कहिल्यै पनि एकजनाले घर बनाउने छैन

अनि अर्को मानिस त्यसमा बस्ने छैन।
कहिल्यै पनि एकजनाले बगैँचा लगाउने छैन
अनि अर्को मानिसले बगैँचाको फलफूल खाने छैन।
मेरा मानिसहरू रूखहरू बाचुञ्जेल सम्म बाँच्नेछन्।

मैले रोजेका मानिसहरू आफूले बनाएका चीजहरू प्रसन्न भएर लिनेछन्।

23 झीहरू मेरेका नानी जन्माउनका लागि कहिल्यै पनि फेरि कष्ट गर्ने छैनन्।

झीहरू नानी जन्माउने बेलामा के कस्तो घटना होला भनेर डराउने छैनन्।
सारा मेरा मानिसहरू

र उनीहरूका बालकहरू परमप्रभुकै आशिष परेका हुनेछन्।

24 तिनीहरूले भन्नु अघि नै म तिनीहरूको खाँचो के छ जान्दछु।

अनि तिनीहरूले आफ्नो दावी राख्न अधि नै म तिनीहरूलाई सहायता गर्नेछु।

25 ब्वाँसो र थुमा एउटै ठाउँमा एकसाथ खानेछन्।
सिंहहरू र गोरूहरूसँगै पराल खानेछन्।
मेरो पवित्र पर्वतमा कसैले कसैलाई डर देखाउने
अनि चोट पुर्याउनेछैन।”
परमप्रभुले यी सबै कुराहरू भन्नुभयो।

66

परमेश्वरले सारा जातिहरूका न्याय गर्नु हुनेछ

1 परमप्रभु भन्नुहुन्छ,

“स्वर्ग मेरो सिंहासन हो,
र पृथ्वी मेरो पाउदान हो।

यसर्थ, के तिमीहरू मेरा निम्ति एउटा घर बनाउन सक्छौ? अहँ! तिमीहरूले सक्तैनौ।
के तिमीहरू मेरो आरामकोलागि एउटा जग्गा बनाउनु सक्छौ? अहँ!

2 म स्वयंले सम्पूर्ण चीजहरू बनाएँ।

सबै चीजहरू यहाँ छन् किनभने तिनीहरू सबै मैले बनाएका हुन्।” परमप्रभुले नै ती कुराहरू भन्नुभयो।

“मलाई बताऊ, कस्तो मानिसहरूलाई म हेरचाह गरूँ?

मैले गरीब मानिसहरूलाई हेरचाह गरेँ, मैले एकदमै दुःखी भएका मानिसहरूको हेरचाह गरेँ, मैले मेरो वचन पालन गर्नेहरूलाई हेरचाह गरेँ।

3 कतिपय मानिसहरूले बलिदानको नाउँमा साँढेहरू मार्छन्।

तर तिनीहरूले मानिसहरूलाई पनि कुटछन्।

ती मानिसहरूले बलिदानको नाउँमा थुमाहरू मार्दछन्

तर तिनीहरूले कुकुरहरूको घाँटी भाँचदछन्। ती मानिसहरूले धानहरू पनि अर्पण गर्दछन्।

तर तिनीहरूले साथ साथै सुँगुरको रगतहरू चडाउँछन्। ती मानिसहरू धूपहरू जलाउँदछन्

तर तिनीहरूले निरर्थक मूर्तिहरू पनि पूज्दछन्।

ती मानिसहरू आफूले रोजेका बाटाहरू हिँड्छन्

साथै डरलाग्दो मूर्तिहरू पनि मन पराउँछन्।

4 यसैले तिनीहरूका आफ्नै छलकपट चलाउन भन्ने निर्णय गरेँ।

मेरो तात्पर्य र मैले तिनीहरूलाई दण्ड दिएँ,

तिमीहरूले आसाध्य डराउने चीजहरू चलाएँ।

मैले ती मानिसहरूलाई बोलाएँ तर तिनीहरूले सुनेनन्।

म तिमीहरूसित बोलेँ तर तिनीहरूले कानमा तेल हाले।

यसैले म त्यही कुरा तिनीहरूकालागि गर्नेछु।

तिनीहरूले त्यस्ता कामहरू गरे जुन मैले दृष्टपूर्ण काम भनौं।

तिनीहरूले मैले मन नपराएका कामहरू गरे।”

5 तिमीहरूले परमप्रभुका आज्ञाहरू पालन गर्छौं भने

परमप्रभुले भन्नु भएका कुराहरू पनि सुन्नुपर्छ।

“तिमीहरूका दाज्यू-भाइहरूले तिमीहरूलाई घृणा गरे,

तिनीहरू तिमीहरूका विरोधी भए किनभने तिमीहरूले मलाई पछ्यायौं।

तिमीहरूका दाज्यू-भाइहरूले भने,

‘हामी तिमीहरूकहाँ फर्केर आउनेछौं जब परमप्रभु सम्मानित हुनुहुन्छ।’

ती दुष्ट मानिसहरू दण्डित हुने नै छ।”

दण्ड म नयाँ जाति

6 सुन! ती शहर र मन्दिरबाट होहल्ला आइरहेछ। त्यो परमप्रभुले शत्रुहरूलाई दण्ड दिनु भइरहेको होहल्ला हो। परमप्रभुले तिनीहरूले पाउनु पर्ने दण्ड नै तिनीहरूलाई दिनु भइरहेछ।

7-8 “एकजना झीले प्रसव वेदना अनुभव नगरी नानी जन्माउँदिन। एकजना झीले जन्मेको छोरोको मुख हेर्न अघि प्रसव वेदनाको अनुभव गरेकी हुनुपर्छ। यस्तै प्रकारले कसैले पनि एकै दिनमा नयाँ संसार बनिएको देखेनन्। कुनै मानिसले पनि एकै दिनमा नयाँ जाति प्रारम्भ भएको सुनेनन्। त्यो देशले प्रथम पीडा पाउने पछि नयाँ शिशु जन्माउँदा जस्तै। प्रसव वेदनाको अनुभव पछि भूमिले उसको बालकलाई जन्म दिन्छ, एक नयाँ जाति।

9 त्यसरी नै, म कसैलाई नानी नजन्माइ प्रसव वेदना अनुभव गर्ने अनुमति दिँदिन।”

परमप्रभुले भन्नुहुन्छ, “म वचन दिन्छु, यदि तिमीलाई प्रसव वेदना अनुभव हुन्छ भने तब म नयाँ राष्ट्र जन्माउनलाई तिमीलाई रोक्ने छैन।” तिमीहरूका परमेश्वरले यस्तो भन्नुभयो:

10 हे यरूशलेम! खुशी हो। सारा मानिसहरू! जसले यरूशलेमलाई प्रेम गर्छ, खुशी हो।

दुःखका दिनहरू यरूशलेम प्रति घटे, यसैले कतिजना तिमीहरू दुःखी छौ।

11 किन? तिमीहरूले दया प्राप्त गर्नेछौ

जसरी स्तनबाट दूध आउदछ।

त्यस “दूधले” तिमीहरूलाई सन्तुष्ट प्रदान गर्नेछ।

तिमीहरूले दूध पिउनेछौ, अनि तिमीहरूले साँचो रूपमा यरूशलेमको महिमाको आनन्द उठाउनेछौ।

12 परमप्रभुले भन्नुहुन्छ:

“हेर, म तिमीहरूलाई शान्ति प्रदान गर्नेछु। यो शान्ति ठूलो नदी सरह बग्नेछ।

पृथ्वीमा भएका सारा जातिहरूको धनसम्पत्ति बग्दै तिमीहरूकहाँ आउनेछ।

त्यो धन दौलत बाढी जस्तो आउनेछ। तिमीहरू स-साना शिशुहरू जस्तै हुनेछौ।

तिमीहरूले त्यो दूध पिउनेछौ, म तिमीहरूलाई उठाउनेछु, आफ्ना पाखुराहरूमा पक्रनेछु, अनि मेरो गोडाहरूमा उफार्नेछु।

13 म तिमीहरूलाई एउटा आमाले आफ्नो बालकलाई गरेकी जस्तै सान्तवना दिनेछु।

अनि तिमीहरू यरूशलेममा हुनेछौ जब म तिमीहरूलाई सान्तवना दिइरहेको हुनेछु।”

14 तिमीहरूले ती चीजहरू देखेछौ जसले तिमीहरूलाई साँचे आनन्दित तुल्याउनेछ।

तिमीहरू स्वतन्त्र हुनेछौ र घाँस जस्तो बढ्नेछौ।

परमप्रभुका सेवकहरूले उहाँको शक्ति देखेछन्,

तर उहाँका शत्रुहरूले उहाँको रिस मात्र देखेछन्।

15 हेर, परमप्रभु आगोसित आउँदै हुनुहुन्छ।

परमप्रभुको सिपाहीहरू आँधी-बेहेरी झैं आउँदै छन्।

परमप्रभुको आफ्ना क्रोधले तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ।

परमप्रभुले क्रोधको राँको जलाएर तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ।

16 परमप्रभुले मानिसहरूको न्याय गर्नुहुनेछ।

तब परमप्रभुले मानिसहरूलाई आगो र उहाँको तरवारले नाश गर्नेहुनेछ।

परमप्रभुले धेरैलाई नाश गर्नुहुनेछ।

17 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “ती मानिसहरूले आफ्नो विशेष बगैँचामा पूजा गर्न आफैँलाई पवित्र बनाउन आफैँ धोई पखाली गरे। ती मानिसहरूले तिनीहरूका विशेष बगैँचाहरूमा एकैसाथ अनुसरण गरे। तब तिनीहरूले आफ्ना मूर्तिहरू पूजे। तर, परमप्रभुले ती सारा मानिसहरूलाई नाश गर्नुहुनेछ। ती मानिसहरूले सुँगरहरू मुसाहरू र अन्य मैला कुराहरूको मासु खान्छन्। तर, सम्पूर्ण ती मानिसहरू नाश हुनेछन्।” परमप्रभु स्वयंले ती कुराहरू भन्नुभयो।

18 “म जान्दछु, ती मानिसहरूसँग नराग्रो विचारहरू थिए र नराग्रो कामहरू गरे। यसकारण म तिनीहरूलाई दण्ड दिन आइरहेकोछु। म सबै राष्ट्रहरू र मानिसहरू बटुल्नेछु। सबै मानिसहरूसँगै आउनेछन् अनि मेरो शक्ति देखेछन्।

19 मैले केही मानिसहरूमा चिन्ह लगाएँ—म तिनीहरूलाई बचाउनेछु। म सुरक्षित मानिसहरू मध्ये केहीलाई तशींश राष्ट्र अनि लिबिया, लुदी (धनुधारीको देश) तुबल, याबान अनि टाढा-टाढा देशहरूमा पठाउनेछु। ती मानिसहरूले मेरा शिक्षाहरू

कहिल्यै सुनेका छैनन्। ती मानिसहरूले मेरो महिमा कहिल्ये देखेका छैनन्। यसकारण यी सुरक्षित मानिसहरूले ती राष्ट्रहरूलाई मेरो बारेमा बताउनेछन्।

20 यसर्थ जीवित मानिसहरूले ती जातिहरूलाई मेरो विषयमा बताउनेछन्। तिनीहरूलाई मेरो पवित्र पर्वत, यस्-शलेममा ल्याउनेछन्। तिनीहरूका दाज्यू-भाइ र दिदी-बहिनी, घोडाहरूमा गधाहरूमा र ऊँटहरूमा र साथै रथहरू अनि माल गाडीहरूमा चढेर आउनेछन्। तिम्ना दाज्यू-भाइ अनि दिदी-बहिनीहरू त्यस्ता उपहार जस्ता हुनेछन जस्तो इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुको मन्दिरमा सफा थालहरूमा ल्याउँदछ।

21 म तिनीहरू मध्ये पूजाहारी र लेवीहरू छान्नेछु।” परमप्रभु स्वयंले यी कुराहरू भन्नुभयो।

नयाँ आकाशहरू र नयाँ पृथ्वी

22 “म नयाँ पृथ्वी बनाउनेछु। अनि सदा-सर्वदा रहने नयाँ आकाश र नयाँ पृथ्वी बनाउनेछन्। यस्तै प्रकारले, तिमीहरूका नाउँहरू र तिमीहरूका नानीहरू सदा-सर्वदा मसँग हुनेछन्।

23 सारा मानिसहरू प्रत्येक आराधनाको दिनमा मकहाँ उपासना गर्न आउनेछन् तिनीहरू प्रत्येक विश्राम दिन र प्रत्येक महिनाको प्रथमा दिन आउनेछन्। परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

24 “ती मानिसहरू मेरो पवित्र शहरमा हुनेछन्। अनि यदि तिनीहरू बाहिर गए भने तिनीहरूले मृत शरीरहरू देखेछन जसले मेरो विरुद्धमा पाप गरेका थिए। तिनीहरूका शरीरहरूमा कीराहरू लाग्नेछन् र ती कीराहरू कहिल्यै मर्ने छैनन्। आगोले ती शरीरहरू जलाउनेछ र त्यो आगो कहिल्यै निम्ने छैन।”

यर्मियाको पुस्तक

1 यी सन्देशहरू हिल्कियाहको छोरो यर्मियाका हुन्। यर्मिया एक पूजाहारी परिवारका थिए जो अनातोट शहरमा बस्दथे। त्यो शहर बिन्यामीन वंशको अधीनमा छ।

2 योशियाह यहदाका राजा भएको समय देखि परमप्रभु यर्मियासित बात गर्न शुरू गर्नु भयो। योशियाहले सिंहासन आरोहण गरेको तेह्रै वर्षमा यस्तो शुरू भयो।

3 योशियाहको छोरा यहोयाकीम यहदाका राजा हुदाँ पनि परमप्रभुको वचन यर्मियालाई आयो। यहदाका राजा सिद्कियाहको राज्यकालको एघारौँको वर्षको पाँचौँ महीना सम्म यर्मियाकहाँ परमप्रभुको वचन आइरह्यो। यहोयाकीम योशियाहको छोरो थिए। सिद्कियाह पनि योशियाको छोरो थिए। त्यस समयमा यरूशलेममा बस्ने मानिसहरूलाई निवासन गराइयो।

परमेश्वरले यर्मियालाई बोलाउनु हुन्छ

4 परमप्रभुको यो सन्देश मकहाँ आयो:

5 “मैले तिमीलाई तिम्नो आमाको गर्भमा
गर्भधारण गर्नुभन्दा अधिबाटै चिन्थेँ।
तिमी जन्मनु अघिनै, म तिमीलाई जान्दथेँ।
मैले तिमीलाई जाति-जातिहरूमा
विशेष काम गराउनु अगमवत्ताको लागि रोजे।”

6 तब मैले भने, “तर हे सेनाहरूका परमप्रभु! कसरी बोल्नु म जान्दिन। म एउटा बालक बाहेक केही होइन।”

7 तर परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो,

“त्यसो नभन, ‘म खाली एउटा बालक हुँ।’
तिमी चौरतिर जानै पर्छ, जहाँ म तिमीलाई पठाउँछु।
तिमीले सबै कुरा भन्ने पर्छ जो म तिमीलाई भन्नेछु।

8 कसैसित नडाऊ।
म तिमीसित छु, अनि म तिमीलाई उद्धार गर्नेछु।”
यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो।

9 तब परमप्रभुले आफ्ना हातहरू तन्काए मेरो मुखमा छुनु भयो। परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो,

“यर्मिया, म मेरा वचनहरू तिम्नो मुखमा राख्दैछु।

10 आज म तिमीलाई राष्ट्रहरू र राज्य-राज्यहरूमाथिको कार्यभार सुम्पिदछु।
तिनीहरूलाई उखेल्न, भत्काउन,
नाश पार्ने र भताभुङ्ग पार्ने, बनाउन
र स्थापित गर्ने तिम्नो जिम्मामा छ।”

दुइ दृश्यहरू

11 परमप्रभुको सन्देश मकहाँ आयो। यो सन्देश परमप्रभुबाट नै आएको थियो: “यर्मिया, तिमीले के देख्छौँ?”
मैले परमप्रभुलाई भने, “म हाडे बढामको काठबाट बनिएको एउटा लठी देख्छु।”

12 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “तिमीले ठीकै देख्यौ। मेरो सन्देशलाई म नियालि रहेछ अनि म यो गर्नेछु।”

13 परमप्रभुको सन्देश मकहाँ फेरि आयो। परमप्रभुको सन्देश यस्तो थियो “यर्मिया, तिमीले के देख्यौँ?”
मैले परमप्रभुलाई भने, “मैले उम्लिरहेको एउटा भाँडामा पानी देखेँ। त्यो भाँडा उत्तर पट्टि ढल्किरहेको छ।”

14 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “केही भयानक उत्तरदेखि आउने छ।

त्यो यस देशमा बसे सम्पूर्ण मानिसहरूमाथि घटनेछ।

15 म चाँडै उत्तर राज्यहरूका सम्पूर्ण मानिसहरूलाई बोलाउनेछु।”
परमप्रभुले ती कुराहरू भन्नुभयो।

“ती राज्यहरूका राजाहरू आउनेछन्

अनि यरूशलेमको प्रवेशद्वारको छेउमा आफ्ना सिंहासनहरू बसाउनेछन्।

तिनीहरूले यरूशलेम शहरका पर्खालहरूमाथि आक्रमण गर्नेछन्।

तिनीहरूले यहूदाका सबै शहरहरूमाथि आक्रमण गर्ने छन्।

16 अनि म मेरा मानिसहरूका विरुद्ध न्यायको उद्घोषणा गर्नेछु।

म यसो गर्ने नै छु किनभने तिनीहरू दुष्ट मानिसहरू हुन्।

तिनीहरू मेरो विरोधी भएका छन्। मेरा मानिसहरूले मलाई छोडे।

तिनीहरूले अन्य देवताहरूलाई बलि चढाए। तिनीहरूले आफ्नै हातले बनाएका मूर्तिहरूलाई दण्डवत् गरे।

17 “यर्मिया तिमी चाहिँ, तैयार हौ उठ

र मानिसहरूलाई भन।

मैले दिएको प्रत्येक आदेश

तिनीहरूलाई भन।

मानिसहरूसित नडाराऊ,

नत्र म तिमीलाई भयभीत पार्नेछु।

18 आज म तिमीलाई फलामको खम्बा झैं

अनि काँसाको पर्खाल झैं बलियो

र दृढ शहर बनाउनेछु।

यहूदाको राज्यमा राजाहरू, नेताहरू, पूजाहारीहरू

र सर्वसाधारण मानिस प्रत्येकको सामुन्ने

तिमी उभिन सक्नेछौ।

19 ती सबै मानिसहरू तिप्रो विरुद्धमा लड्नेछन्

तर तिनीहरूले तिमीलाई पराजित गराउने छैनन्।

किन? किनभने म तिमीसँग छु,

अनि म तिमीलाई बचाउने छु।”

यो सन्देश परमेश्वरबाट आएको हो।

2

यहूदा विश्वासी थिएन

1 परमेश्वरको यो सन्देश मकहाँ आयो:

2 “जाऊ अनि यरूशलेमका मानिसहरूलाई यो सन्देश भन:

“जब तिमीहरू युवा अवस्थामा थियौ,

त्यस बेला तिमीहरूको म प्रति

विश्वास अनि एउटी बेहुलीको झैं म प्रतिको माया मलाई सम्झना छ।

तिमीहरूले मलाई मरुभूमि भरि र बीऊ छँनलाई नजोतिएको जमीन भरि फछ्यायौ।

3 इज्राएलका मानिसहरू परमेश्वरका निम्ति पवित्र उपहार थिए।

तिनीहरू परमेश्वरले बटुल्नु भएको प्रथम फल थिए।

अनि ज-जसले तिनीहरूलाई नोकसाम पुर्याए

उनीहरूलाई दोषी साबित गरियो अनि तिनीहरूमाथि कष्ट आइपर्यो।”

यो सन्देश परमेश्वरबाट आएको थियो।

4 हे याकृबका घरानाहरू हो, परमप्रभुको सन्देशमा कान थाप।
हे इस्राएलका सबै परिवार समूहहरू हो, परमप्रभुको सन्देश सुन।

5 परमप्रभुले के भन्नुहुन्छ त्यो यो हो:

“तिम्रा पिता-पुर्खाहरूले ममाथि के दोष पाए
ताकि तिनीहरूले मलाई छाडिदिए?
तिम्रा पिता-पुर्खाहरूले मूल्यहीन मूर्तिहरू पूजे
अनि तिनीहरू स्वयं नै मूल्यहीन बनिए।

6 तिम्रा पिता-पुर्खाहरूले भनेनन्,

‘परमप्रभुले हामीलाई मिश्र बाहिर ल्याउनु भयो।

परमप्रभुले हामीलाई अँध्यारो र जङ्गलको बाटो देखि डोर्याउँदै ल्याउनु भयो।

परमप्रभुले हामीलाई सुखा

र उजाड भूमिमा डोर्याउन भयो।

परमप्रभुले हामीलाई अन्धकार

र भयानक जग्गामा जहाँ कुनै मानिस बस्दैन

र जून ठाउँमा मानिसहरू यात्रा गर्दैनन्। त्यहाँ डोर्याउनु भयो।

तिनीहरूले सोधेनन्, परमप्रभु कहाँ हुनुहुन्छ?’ ”

7 परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “मैले तिमीहरूलाई राम्रो ठाउँमा ल्याएँ,

त्यस्तो ठाउँ जहाँ धेरै असल कुराहरूले परिपूर्ण छ।

मैले त्यसो गरेको कारण तिमीहरूले त्यहाँ उब्जने फल र अन्नहरू खान सक्नेछौ।

तर तिमीहरूले मेरो धर्ती खाली ‘अशुद्ध गर्‍यो।’

मैले तिमीहरूलाई त्यो जमीन दिएँ,

तर तिमीहरूले त्यसलाई नराम्रो जग्गा बनायो।

8 “पूजाहारीहरूले सोधेनन्,

‘परमप्रभु कहाँ हुनुहुन्छ?’

मानिसहरू जसले व्यवस्था जान्दछन् मलाई जान्न चाहेनन्।

इस्राएलका मानिसहरूका शासकहरू मेरो विरुद्ध खडा भए।

अगमवक्ताहरूले झूटा देवता बालको नाउँमा अगमवाणी गरे।

तिनीहरूले महत्वहीन मूर्तिहरूलाई दण्डवत गरे।”

9 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “यसकारण म तिमीहरू

र तिमीहरूका छोरा-नातिहरू विरुद्ध फेरि दोषारोपण गर्नेछु।

10 समुद्र तेर कितीमका टापुहरूमा जाऊ।

कसैलाई केदारको भूमिमा पठाऊ।

एकदमै होशियारी साथ हेर,

कसैले त्यस्तो प्रकारको काम कहिले गरेको थियो कि?

11 के कुनै जातिले नयाँ देवताहरू पूजन सक्नु भनेर?

आफ्ना पुराना देवताहरू कहिल्यै पूजन छाडे? अँह।

अनि तिनीहरूका देवताहरू वास्तविक देवताहरू हुँदैहोइनन्।

तर मेरो मानिसहरू तिनीहरूका महिमामय परमेश्वरलाई पूजन छाडे,

महत्वहीन मूर्तिहरूलाई पूजन थाले।

12 “यस्ता कुराहरू घट्ता आकाशहरूलाई आघात होस्।

भीषण भयले थर्थरियोस्।”

यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको थियो।

- 13 “मेरा मानिसहरूले दुइवटा कुकर्महरू गरे।
तिनीहरू म देखि टाडिए म जीवित पानीको श्रोत हूँ
अनि तिनीहरू आफैले आफ्ना पानीको कुवाहरू खन्छन्।
तिनीहरू अन्य देवताहरू प्रति फर्किए।
तर तिनीहरूका कुवाहरू फुटे अनि पानी थाम्न सक्दैन।
- 14 “के इस्राएलका मानिसहरू कमारो भए?
के तिनीहरू त्यस्ता मानिस जस्तो भए जो दास भएर जन्मेको थियो?
किन मानिसहरूले इस्राएलका मानिसहरूबाट धन-सम्पत्ति लान्छन्?”
- 15 इस्राएलका शत्रुहरू इस्राएलमाथि जवान सिंहहरू झैं गर्जन्छन्।
तिनीहरूले इस्राएल भूमिलाई उजाड पारिदिए।
तिनीहरूले इस्राएलका शहरहरू जलाइदिए,
यसर्थ त्यहाँ कोही बस्दैन।
- 16 नोप र तहपन्नेसबाट आएका मानिसहरूले
तिम्रो शिरको शीर्षभाग चकनाचुर पारिदिए।
- 17 यो समस्या तिम्रो आफ्नै दोषले हो।
परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई ठीक बाटोमा डोर्याइरहनु हुँदै थियो,
तर तिमीहरूले उहाँबाट अर्को पट्टि फर्कियौ।
- 18 यहूदाका मानिसहरू यस विषयमा सोच
अब नील नदीबाट पानी पिउन किन मिश्र जान्छौ?
परात नदीको पानी पिउन किन अश्रू जान्छौ?
- 19 तिमीहरूले नराम्रा कामहरू गर्थौ
अनि ती नराम्रा कुराहरूले तिमीहरूलाई केवल दण्ड मात्र ल्याउनेछ।
संकटहरू तिमीकहाँ आउनेछ।
अनि त्यस संकटले तिमीहरूलाई शिक्षा दिनेछ। यस विषयमा विचार गर।
तब तिमीहरूले बुझ्नेछौ परमेश्वरबाट कि विमुख हुँदा कति नराम्रो हुँदोरहेछ।
मलाई सम्मान नगर्नु र मबाट नडराऊनु नै गल्ती हो।”
यो सन्देश मेरो मालिक सेनाहरूका परमेश्वरबाट आएको थियो।
- 20 “हे यहूदाका मानिसहरू हो!
धेरै अघि तिमीहरूले जुवा हटा यौ।
मैले तिमीहरूलाई जुन डोरीले नियन्त्रण गर्थे त्यो तिमीहरूले छिनायौ।
तिमीहरूले मलाह भन्यौ, ‘म तपाईंको सेवा गर्दिन।’
तिमी प्रत्येक अग्लो पर्वतमाथि र प्रत्येक हरियो रूखमनि सुत्रे वेश्या झैं हो।
- 21 यहूदा, मैले तिमीलाई एक खास दाखको झ्याँगलाई जस्तै रोपेको थिये।
तिमीहरू सबै नै असल बीऊ जस्तै थियौ।
कसरी तिमी भिन्दै प्रकारको दाखको झ्याँग भयो
जसले नराम्रो फल फलाउँदछ?”
- 22 तिमीले आफ्नो शरीर धेरै साबुनहरू दलेर
खारयुक्त पानीले नुहाए पनि,
अझ म तिम्रा अपराधहरूको दाग देख्न सक्छ।”
यो सन्देश मेरा मालिक परमप्रभुबाट आँउछ।
- 23 “हे यहूदाका मानिसहरू हो!
तिमीहरूले कसरी मलाई भन्न सक्छौ,
‘म मैला छैन, मैले बाल मूर्तिहरू पूजेको छैन।’
तिमीहरूको कर्महरूलाई बेसीमा हेर।
तिमीहरूले जे गरेका छौ त्यो स्वीकार गर।
तिमीहरू यता र उता दुगुर्ने फुर्ति ऊँठहरू जस्ता छौ।

- 24 तिमीहरू निर्जन स्थानमा बसे जडुगली गधा जस्तौ छौं।
काम-वासनाको समयमा त्यसले हावाबाट गन्ध लिन्छे।
त्यो त्यति कामातुर रहन्छ कि उसलाई फर्काउनु कसैले सक्तैन।
काम-वासनाले उन्मत्त भएको समयमा उसलाई खोज्ने
प्रत्येक बन-गधैनीले सजिलै भेट्न सक्छ।
- 25 खुट्टाहरू नाडुगो नहुञ्जेल
अनि घाँटी नसुकुञ्जेल दौडिन छोड।
तर तिमीहरू भन्छौ,
'आशा छैन कारण मैले अन्य देवताहरूलाई प्रेम गरेको छु
अनि म तिनीहरूकै अनुसरण गर्नेछु।'
- 26 "जसरी चोर पक्रा पर्दा लज्जित हुन्छ
त्यसरी नै इस्राएलका घराना लज्जित भए।
तिनीहरूका राजाहरू र शासकहरू, पूजाहारीहरू
र अगमवक्ताहरू लज्जित हुनेछन्।
- 27 ती मानिसहरूले काठका टुक्राहरूसँग बात मार्छन
अनि भन्छन्, 'तिमी मेरा पिता हो।'
ती मानिसहरू ढुङ्गासँग कुरा गर्छन्
अनि भन्छन्, 'तिमीले मलाई जन्म दियो।'
तिनीहरू आफ्नो ढाड मपट्टि फर्काउछन्,
तर अनुहार चाँहि होइन।
तर जब तिनीहरू अप्टेरामा पर्छन्,
तिनीहरू मलाई भन्छन्,
'आऊ अनि हामीलाई बचाऊ।'
- 28 ती मूर्तिहरू आऊन र तिमीहरूलाई बचाऊन।
ती मूर्तिहरू जो तिमीहरू आफैले बनाएका छौ कहाँ छन्?
कतै आवश्यक परेको समयमा तिमीहरूलाई बचाँउछन कि?
यह्दा तिमीसित जति शहरहरू छन् त्यति नै मूर्तिहरू पनि छन्।
- 29 "तिमीहरू सबै मसित किन वहश गर्छौं?
तिमीहरू सबैले मसित विद्रोह गर्छौं?"
परमेश्वरबाट आएको वचन यही हो।
- 30 "मैले तिमीहरूका नानीहरूलाई दण्ड दिएँ।
तर त्यो वेकार भयो
कारण तिनीहरूले त्यो ग्रहण गरेनन्।
जो अगमवक्ताहरू तिमीहरूका आएका थिए
तिनीहरूलाई तिमीहरूले तरवारले काट्यौ।
संहार गर्ने सिंहले झैं तिमीहरूले अगमवक्ताहरूलाई मार्यौ।"
- 31 यस पुस्ताका मानिसहरू,
परमप्रभुको सन्देश तर्फ ध्यान देऊ।

"के म इस्राएली मानिसहरूको लागि मरुभूमि जस्तै भएको थिएँ?
के म तिनीहरूका लागि अन्धकार र डरलाग्दो भूमि भएको थिएँ?
मेरा मानिसहरू भन्छन्, 'हामी आफ्नो बाटोमा जान स्वतन्त्र छौं।
हामी तिमीकहाँ फर्की आउने छैनौ,
परमप्रभु।'
किन तिनीहरूले त्यस्ता कुराहरू भन्छन्?

- 32 तरुणीले आफ्ना गर-गहनाहरू भुल्दैनन्।
एउटा दुलहीले आफ्ना वस्त्र भुल्दैन।
तर मेरो मानिसहरूले
मलाई धेरै चोटी भुलेका छन्।
- 33 “हे यहूदा! झटा देवताहरूको माया कसरी खोज्नु त्‍यो तिमी सँच्चै नै जान्दछौ।
वास्तवमा खराब स्त्रीहरूले तिम्रा तरिकाहरू पनि सिक्छन्।
- 34 तिमीले ती गरीब
र निर्दोष मानिसहरूलाई
तिम्रो घर फोर्दै गरेका भेट्न सकेनौ
तापनि तिम्रो हातमा तिनीहरूको रगत छ।
- 35 तर तिमी अझ भन्छौ, ‘म निर्दोष छु।
परमेश्वर मसँग क्रोधित हुनुहुन्न।’
यसकारण म तिम्रो न्याय गर्नेछु
कारण तिमी भन्छौ कि ‘मैले पाप गरेको छैन।’
- 36 तिमी लक्ष्य सजिलै बद्लिन्छौ!
तिमी अश्रु पट्टि फर्क्यौं अनि तिनीहरूले तिमीलाई लज्जित बनाए।
यसकारण, तिमी मिश्रपट्टि फर्क्यौं
अनि तिनीहरूले पनि तिमीलाई लज्जित तुल्याए।
- 37 यसर्थ यो सत्य हो कि तिमीले मिश्र पनि त्याग्ने छौ।
अनि तिमी लज्जाले आफ्ना अनुहार लुकाउनेछौ।
तिमीले भरोसा राखेका देशहरूलाई परमेश्वरले इन्कार गर्न भएको छ,
यसर्थ तिम्रो जीवनमा उन्नतिको लागि
तिनीहरूले तिमीलाई सहयोग गर्न सक्तैनन्।

3

- 1 “यदि एकजना मानिसले आफ्नी पत्नीसित छुटानाम गर्छ र त्यस पत्नीले अर्को मानिससित विवाह गरी भने
के त्‍यो पहिलो मानिस त्यही स्त्रीसित फेरि सम्बन्ध राख्न आँउछ? अँह,
यदि त्यस स्त्रीकहाँ त्‍यो पहिलो पुरुष फर्की आए, जमीन नै एकदमै दूषित हुनेछ।
तिमी धेरै प्रेमीहरूसित वेश्या झैं व्यवहार गरिरहेका छौ,
अनि अब तिमी मकहाँ फर्की आउनु चाहन्छौ।”
यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो।
- 2 “माथि पहाडको चुचुराहरू हेर,
के त्यहाँ कुनै ठाउँ छ जहाँ तिम्रा प्रेमिकाहरूसँग तिमीले प्रेम रचेका छैनौ?
अरबी मरुभूमिमा फिरन्ते झैं
आफ्नो प्रेमीहरूको प्रतीक्षा तिमी बाटोको किनारमा पर्खेका थियौ।
तिमीले भूमि ‘दूषित’ पार्यौ।
किनभने तिमीले थुप्रै नराम्रा कामहरू गर्‍यो।
साथै तिमी मप्रति अभक्त भयौ।
- 3 तिमीले पाप गर्‍यो, यसकारण पानी परेन।
त्यहाँ पानी पर्ने समयमा कुनै पानी परेन तर अझ तिमी लज्जित हुन अस्वीकार गर्‍यो।
तिम्रो अनुहार हेर्दा एउटा वेश्याको अनुहारमा हेरे जस्तो हुन्छ जो निलज्ज हुन्छे।
तिमी पनि आफूले जे गर्‍यो त्यसको लागि निर्लज्ज छौ।
- 4 तर अहिले तिमीले मलाई पुकारिरहेछौ, ‘पिता’?
तिमीले भन्‍यो, ‘तपाईं मेरो युवावस्था देखेको मित्र हुनुहुन्छ।’
- 5 तिमीले पनि भन्‍यो, ‘परमेश्वर मसित सधैं क्रोधित रहनु हुँदैन।

परमेश्वरको रीस धेरै बेर रहने छैन।’

“यहदा, तिमीले यी त कुराहरू भन्यौ,
तर तिमीले सके जति दुष्ट कामहरू गर्थौं।”

दुइ जना नराम्रा दिदी बहिनी, इस्राएल र यहदा

6 योशियाह राजाले यहदामा राज गरेको समयमा परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “यर्मिया, इस्राएलले गरेको पाप तिमीले देख्यौ? तिमीले देख्यौ कि उ मप्रति अविश्वासी छ। तिनले प्रत्येक पहाडमाथि अनि हरियो रूख मनि व्यभिचार गरिरहेकी थिई।

7 मैले आफैलाई भने, ‘उसले यी सब पाप कर्म गरिसके पछि, मकहाँ फर्किन्छ होला।’ तर मकहाँ आएन। अनि इस्राएलले गरेको उसको अविश्वासी बाहिनी यहदाले देखी।

8 इस्राएल अविश्वासी थिए अनि तिनले चाल पाई कि मैले उसलाई टाढो पठाएँ। इस्राएलले चाल पाइ कि उसले व्यभिचार पाप गरेकीले मैले उसित छुटानाम गरे। तर यसले उसको अविश्वासी बहिनीलाई कुनै डर भएन। यहदा पनि बाहिर गई अनि वेश्या झै कर्म गर्नु लागि।

9 यहदाले आफू वेश्या झै कर्म गरिरहेको कुनै ध्यान नै दिएन। यसकारण उसले आफ्नो देश ‘अशुद्ध’ बनाई। उसले चट्टान र काठले बनिएका मूर्तिहरू पूजा गरेर व्यभिचारी पाप गरी।

10 इस्राएलकी अविश्वासी बहिनी यहदा मकहाँ मन खोलेर आएन। उसले खुल्ला हृदयले आए की झै निहुँ गरी।” यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो।

11 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “विश्वासहीन इस्राएल अविश्वासी यहदा जस्ता खराब छैन।

12 यर्मिया, उत्तर दिशा तिर अघि बढ अनि यो सन्देश घोषणा गर:

“ हे इस्राएलका विश्वासहीन मानिसहरू हो, फर्की आऊ।’
यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको थियो।

‘तिनीमाथि आँखा तर्न बन्द गर्छु।
म कृपालु छु।’

यो सन्देश परमप्रभुबाट आएका हो:

‘म अब उसो तिमीसित रीस गर्ने छैन।

13 तिमीले आफ्नो खराब कर्म स्वीकार्नु पर्छ।

तिमीले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको विरुद्ध
अपराध गरेका छौ।

प्रत्येक हरियो रूखमनि तिमीले

पराई देवताहरू पज्यौ।

तिमीले मेरो कुरा सुनेका छैनौ।”

यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो।

14 “हे विश्वासहीन सन्तान हो, मकहाँ फर्की आऊ।” यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो। “म तिमीहरूका मालिक हुँ। हरेक शहरबाट तिमीहरू मध्ये एकजना र हरेक परिवारबाट दुइजना छान्नेछु अनि तिनीहरूलाई म सियोनमा लैजान्नेछु।

15 तिमीहरूका निम्ति मैै जस्तो मन भएको शासकहरू दिनेछु। तिनीहरूले तिमीहरूलाई ज्ञान र समझशक्ति सिकाउनेछन्।

16 त्यस समयमा देशमा तिमीहरूको संख्या बढ्नेछ।” यो सन्देश परमेश्वरबाट आएको हो।

“त्यस समयमा, परमेश्वरसित भएको करारको सन्दूक विषयमा चर्चा हुने छैन, तिनीहरूले यस विषयमा सोच्ने छैनन्। अथवा सम्झने छैनन् अथवा उम्काउने छैनन्। अनि तिनीहरूले अर्को सन्दूक बनाउने छैनन्।

17 त्यस समयमा तिनीहरूले यरूशलेमलाई ‘परमप्रभुको सिंहासन’ भनी स्वीकार्ने छन्। परमप्रभुको सम्मान दिनलाई सबै राजाहरू यरूशलेममा आउनेछन्। तिनीहरूले आफ्नो अट्टेरी दुष्ट हृदयलाई अब उसो मान्ने छैनन्।

18 ती दिनहरूमा, यहदाका परिवारहरू इस्राएलका परिवारमा सम्मिलित हुनेछ। तिनीहरू उत्तरमा भएको भूमिबाट सँगै आउनेछन्। तिनीहरू मैले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिएको भूमिमा आउनेछन्।”

19-20 यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो:

“म तिमीहरूलाई आफ्नै नानीहरूलाई झैं व्यवहार गर्नु चाहन्छु।
 म तिमीहरूलाई अन्य जातिहरू भन्दा पनि अझ राम्रो भूमि दिनु चाहन्छु।
 तिमीहरूले मलाई ‘पिता’ भन्नेछौ
 अनि सधैं मेरो अनुसरण गर्नेछौ।
 तर तिमीहरू आफ्नो लोग्नेहरूसित अविश्वासी रहेका पत्नी मानिसहरू जस्तै भयौ।
 हे इस्राएलका परिवार, तिमीहरू म प्रति अविश्वासीय भएका छौ।”
 यो सन्देश परमेश्वरबाट आएको हो।
 21 नाङ्गो डाँडाहरूमा तिमीहरूले रोइरहेको सुन्न सक्छौ।
 इस्राएलका मानिसहरू दयाको निम्ति रोइरहेछन् र प्रार्थना गरिरहेछन्।
 तिनीहरू एकदमै दुष्ट भए।

तिनीहरूले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई बिर्सेका छन्।

22 “हे विशवसहीन छोराहरू हो, मकहाँ फर्की आऊ।
 तिमीहरूको विश्वासहीनता म हटाइदिनेछु।”

“मानिसहरूले भन्ने पछि, ‘हामी तपाईं कहाँ आउँदछौ
 तपाईं परमप्रभु हाम्रो परमेश्वर हुनुहुन्छ।

23 डाँडाहरूमाथि मूर्ति पूजन एउटा मूर्खता थियो।
 पर्वतमा होहल्ला गर्ने दलहरू सबै गल्ती थिए।
 निस्सन्देह इस्राएलको उद्धार

परमप्रभु परमेश्वरबाट आउँछ।

24 हामीहरू युवास्था देखि नै झटो देवताले
 हाम्रा पिता-पुर्खाहरूको सम्पत्ति नष्ट पारिदिए।
 तिनीहरूका भेडा, गाई-गोरुका बथानहरू
 अनि छोरा छोरीहरू पनि लगिदिए।

25 आफ्नो लाजले हामी डुबौ
 अनि हामीलाई अपमानले छोपोस्।
 किनभने हामीले परमप्रभु हाम्रो परमेश्वरको विरुद्ध पाप गर्यौं।
 हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले पाप गरे
 अनि हाम्रो बाल्यकालबाट अहिले सम्म
 हामीले हाम्रा परमप्रभु परमेश्वरको आज्ञा पालन गरेका छैनौं।”

4

1 परमप्रभुले भन्नुभयो,

“हे इस्राएलका मानिसहरू!

यदि तिमीहरू मकहाँ फर्की आउनु चाहन्छौ भने आऊ।
 तिमीहरूका मूर्तिहरू मेरो सामनेबाट हटाइदेऊ।
 मदेखि नबरालिओ।

2 ‘यदि परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ,’ भनी शपथ खान्छौ
 र त्यसलाई सरलता, इमान्दारी अनि धार्मिकतासित पालन गर्छौ भने,
 जाति-जातिहरू परमप्रभुको नाउँद्वारा
 जाति-जातिहरू आफै धन्य हुनेछन्
 अनि उहाँ तिनीहरूका परमेश्वर हुँ भनी गर्व गर्नु हुनेछ।”

3 परमप्रभुले यही कुराहरू यहदा र यस्शलेमलाई भन्नुभयो:

“तिम्रा खेतहरू जोत!

काँढाहरू माझ बीऊहरू नछर।

4 परमप्रभु अघि आफ्नै खतना गर

अनि हृदयको अपवित्रता आफै हटाऊ।

हे यहूदा र यरूशलेमका मानिसहरू हो!

तिमीहरू परिवर्तित भएनौ भने

मेरो क्रोध अग्नि झैं फैलिनेछ।

कसैले पनि त्यो आगो नियन्त्रण गर्न सक्ने छैन।

यो तिमीहरूको दुष्कार्यको

कारण यस्तो हुनेछ।”

उत्तरदेखि महाविपद्

5 “यहूदाका मानिसहरूलाई यो सन्देश देऊ:

यरूशलेम शहरका प्रत्येक मानिसलाई भन:

‘राज्यका चौरतिर तुरही फुक।’

चिच्याउँदै कराउँदै भन,

‘सँगै आऊ।

सुरक्षाको लागि हामी सबै बलियो शहरहरू तिर भाग्यौं।’

6 सियोन तिर संकेतको झण्डा उठाऊ।

नपर्छ, आफ्नो जीवनको लागि भाग!

यसै गर किनभने म उत्तरतिरबाट महा विपत्ति

र ठूलो सत्यनाश ल्याउनेछु।”

7 एउटा “सिंह” आफ्नो ओडारबाट बाहिर आएको छ।

जाति-जातिहरूलाई नष्ट गर्ने आएको छ।

तिम्रा भूमि सर्वनाश पार्नु त्यो आफ्नो ठाँउबाट बाहिर आएको छ।

तिम्रा शहरहरू नष्ट पार्नेछ

अनि त्यहाँ कोही पनि बास गर्ने छैन।

8 यसकारण भाङ्ग्रा लगाऊ, शोक गर अनि विरक्तकर स्वरमा चिच्याऊ।

किनभने परमप्रभु अझै हामीसित रीसाउनु भएको छ।

9 परमप्रभु भन्दछन्, “जब यस्ता घटना घट्छ,

राजा अनि उसका अधिकारीहरूको हृदय दुर्बल हुनेछ,

पूजाहारीहरू भयभीत हुन्छन्

अनि अगमवत्कहरू अचम्मित हुनेछन्।”

10 तब मैले भने, “हे परमप्रभु मेरो मालिक! तपाईंले साँच्चै यहूदा र यरूशलेमका मानिसहरूलाई धोका दिनुभयो। तपाईंले भन्नुभएको थियो, ‘तिमीहरूले शान्ति पाउनेछौं।’ तर तिनीहरूकै घाँटीहरूमा तरवारले हानियो!”

11 त्यस समयमा यहूदा

र यरूशलेमका मानिसहरूलाई सम्झाइनेछ,

“मेरो मानिसहरू विरुद्ध नाङ्गो डाँडाहरूबाट

तातो हावा बहने छ

तर तिनीहरूलाई निफन्

अथवा सफा पार्नु होइन।

12 यो हावा त्यो भन्दा पनि बलियो हुनेछ

अनि यो मबाट आउँछ।

अब, यहूदाका मानिसहरूका विरुद्ध

म मेरो न्याय घोषणा गर्नेछु।”

13 हेर! शत्रु बादल झैं आउँदैछ।

उसको रथ हुरी झैं चल्छ,
घोडाहरू चीलहरू भन्दा छिटा छन्।
हामीलाई छिक्कार छ,
हामी नष्ट भयौं।

14 हे यरूशलेमका मानिसहरू!
आफ्नो हृदयबाट पापहरू धोई पखाल
ताकि तिमीहरू बाच्नेछौं
कहिल्यै सम्म आफ्नो दुष्ट्याँइसित अडिकरहनेछौं।

15 दानका सन्देशवाहकको
आवाज सुन।

एप्रैमबाट उसले नराप्नो
खबर घोषणा गर्छ:

16 “जाति-जातिहरूलाई खबर गर।
यरूशलेमभरि मानिसहरूमा यो खबर फैलाऊ।
टाढोबाट घेरा हाल्ने सैन्य आइरहेको छ।
यी शत्रुहरूले यहदा शहरहरू विरुद्ध लडाइँ घोषित गरिरहेका छन्।

17 तिमीहरूले मेरो विरुद्धमा
विद्रोह गरेकाले
खेतालाहरूले खेत सुरक्षित पारे झैं
शत्रुहरूले यरूशलेमलाई घेरेकाछन्!”
यो सन्देश परमेश्वरबाट आएको हो।

18 “तिमीहरूले जुन प्रकारले काम गर्थौं
अनि जुन तरिकाले बसो-बास गर्थौं त्यसले यो विपद निम्त्यायो।
यो तिम्रो लागि सजाय हो।
यो तीव्र छ र तिम्रो मुटु छुन्छ।”

यर्मियाको विलाप

19 हाय मेरो वेदना, मेरो वेदना!
म मनोव्यथामा छु! हे मेरो हृदय!
मेरो मुटुले मभित्र प्रहार गरिरहेछ।
म चूपचाप बस्न सक्तिर्ने,
किनभने मैले तुरहीले सुनेको छु
अनि तुरहीले, सैन्यलाई युद्ध तर्फ बोलाइरहेछ।

20 ध्वंसपछि ध्वंस नै आउँछ।
सम्पूर्ण भूमि ध्वंस भयो।
हटात मेरा पालहरू पनि ध्वंस भए।
मेरा पर्दाहरू च्यातिए अनि झारिए।

21 परमप्रभु, कहिले सम्म मैले युद्धको झण्डाहरू हेर्नु नै पर्छ?
कहिले सम्म मैले युद्धको तुरहीहरू सुन्नै पर्छ?

22 परमेश्वरले भन्नुभयो, “मेरा मानिसहरू मूर्ख छन्।
तिनीहरूले मलाई चिन्दैनन्।
तिनीहरू अज्ञानी नानीहरू हुन्।
तिनीहरू बुझ्दैनन्।
तिनीहरू दुष्टाई गर्नुमा सिपालु छन्,
तर तिनीहरू असल काम कसरी गर्नु जान्दैनन्।”

विपत्ति आईरहेछ

23 मैले पृथ्वीमा हेर।

यो खाली थियो; यसमा केही पनि थिएन।

मैले आकाशमा हेरे

अनि यसको प्रकाश धीमा भइसकेको थियो।*

24 मैले पर्वतहरूलाई हेर

अनि तिनीहरू कामिरहेका थिए।

सारा पहाडहरू हल्लिरहेका थिए।

25 मैले हेर, तर त्यहाँ कोही पनि थिएन।

अकाशका सारा चरा-चुरूङ्गीहरू उडिसकेका थिए।

26 मैले हेर, अनि मलिलो भूमि मरुभूमि भयो।

त्यस भूमिमा भएका सबै शहरहरू नाश भए।

यो परमप्रभुले नै गर्नुभयो, उहाँको क्रोधको प्रतिफल हो यो।

27 परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो

“सारा देश नै नष्ट हुनेछ।

तर म पूर्ण रूपले यो भूमिलाई ध्वंस गर्ने छैन।

28 त्यसै कारण त्यो भूमि रूनेछ

अनि माथि आकाश कालो हुनेछ।

म बोलेँ अनि परिवर्तन हुने छैन।

मैले निर्णय लिएँ अनि मेरो मन बद्लिने छैन।”

29 प्रत्येक शहरले घोडसवारी

र धनुर्धारीहरूको आवाज सुनेछ

अनि भाग्नेछ! केही मानिसहरू

पोथ्राहरूमा लुक्नेछन,

कतिपय मानिसहरू

चट्टानहरूमाथि चढ्नेछन।

प्रत्येक शहर शून्य हुनेछ।

त्यहाँ कोही पनि बस्ने छैन।

30 यहूदा तिमी ध्वंस भएकाछौ,

यसकारण अहिले तिमी के गरिरहेका छौ?

तिमी किन तिम्रो सब भन्दा राम्रो

रातो वस्त्र लगाईरहेका छौ?

किन तिमी तिम्रो सुनका गरगहनाहरू लगाई रहेछौ?

तिमी किन आफैलाई सुन्दर पारिरहेकाछौ?

खाली यो समयको बर्बादी हो।

तिम्रा प्रेमीहरूले तिमीलाई घृणा गर्छन।

तिनीहरू तिम्रो ज्यान लिनु खोज्दैछन।

31 एउटी स्त्रीलाई प्रसूती पीडाको समयको जस्तै आवाज मैले सुनेको छु।

पहिलो पल्ट प्रसूती पीडामा परेकी स्त्रीको आवाज झैं थियो।

त्यो सियोनकी छोरीले हावाको लागि कश्वास फेर्दै

र मुद्दतको लागि हात फैलाउँदै गरेको आवाज थियो।

“हाय! म बेहोश हुनु लागेकि छु

अनि हत्याराहरू मेरा वरिपरि छन्।”

* 4:23: मैले पृथ्वीमा ... थियो यर्मियाले पृथ्वीमा मानिस राख्न भन्दा पहिलेको समयसित आफ्नो देशको तुलना गरिरहेका छन्।

5

यहदाका मानिसहरूका दृष्टता

1 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “यस्रशलेमका सडकहरूमा हिड। वरिपरि हेर र ती कुराहरूको विषयमा सोच। यसका सार्वजनिक ठाँउहरू खोज। यदि यस्तो मानिस जसले जो इमान्दार छ अनि जसले सत्यको खोजी गर्छ र तिमीले त्यस्तो मानिस भेटायौ भने म यस्रशलेमलाई माफ गर्नेछु।

2 मानिसहरू शपथ खान्छन् र भन्छन्, ‘परमेश्वर जीवित हुनुहुन्छ।’ तर तिनीहरू झूटा शपथ खान्छन्।”

3 हे परमप्रभु! म जान्दछु कि तपाईं प्रति मानिसहरू

निष्ठावान् भएको चाहनु हुन्छ।

तपाईंले यहदाका मानिसहरूलाई हिकाउनु भयो

तर तिनीहरूले अनुभव गरेनन्।

तपाईंले तिनीहरूलाई नष्ट गर्नुभयो,

तर तिनीहरूले त्यसबाट शिक्षा पाएनन्

तिनीहरू सधैं हठी थिए।

तिनीहरूले जीवन परिवर्तन गर्न अस्वीकार गरे।

4 तर मैले परमप्रभुलाई भनें,

“यिनीहरू गरीबहरू मात्र छन्।

तिनीहरू मूर्ख छन्। तिनीहरू परमप्रभुले देखाउनु भएको बाटो चिन्दैनन्

अर्थात् तिनीहरू आफ्नो परमेश्वरको इच्छा बुझ्दैनन्।

5 यसकारण म यहदाका अग्रजहरूकहाँ जानेछु

र तिनीहरूसँग कुरा गर्नेछु

कारण परमप्रभुले देखाउनु भएको बाटो तिनीहरूले चिन्दछन्

आफ्नो परमप्रभुको व्यवस्था बुझ्दछन्।”

तर तिनीहरू सबैले परमप्रभुको सेवाबाट

अलग रहन एक भएका थिए।

6 तिनीहरू परमेश्वरको विस्मृत उठे।

यसकारण जडुगलबाट आएका सिंहले तिनीहरूलाई आक्रमण गर्नेछ,

मस्रभूमिबाट आएका ब्वाँसोले तिनीहरूलाई मार्नेछ।

एउटा चितुवा तिनीहरूकै शहरहरूमा लुकेकोछ।

त्यस चितुवाले शहरबाट बाहिरा जो आउँछ त्यसलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नेछ।

तिनीहरूको भाग्य यस्तै हुनेछ कारण तिनीहरूले घरिघरि पाप गरे अनि धेरै पल्ट परमप्रभुबाट टाढा गए।

7 परमेश्वरले भन्नुभयो, “यहदा, मैले तिमीलाई क्षमा गर्नु पर्ने एउटा सही कारण भन।

तिम्रा छोरा-छोरीहरूले मलाई परित्याग गरे।

तिनीहरूले मूर्तिहरूका कसम खाए जो साँचो देवताहरू होइनन्।

मैले तिनीहरूले इच्छा गरेको प्रत्येक चीज दिएँ।

तर तिनीहरू मेरा विश्वासघाती भए।

तिनीहरू भीडको साथ वेश्याहरूकहाँ भेला भए।

8 तिनीहरू पोसिएका खब र घोडाहरू काम-वासनाले मस्त भएका जस्तै छन्।

तैपनि तिनीहरूले आफ्नै छिमेकीका पत्नीहरूलाई डाक्दैछन्।

9 यी कर्महरूको लागि के म

सजाय नदिऊँ?”

यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो।

“हो! म त्यस्ता जातिहरूलाई सजाय दिनेछु।

- 10 “यहदाको दाखका बोटहरूको एक किनार लागेर जाऊ,
दाखका काट।(तर सम्पूर्ण प्रकारले नष्ट नगर।)
तिनीहरूका सबै हाँगाहरू काटी फाल। किनभने ती हाँगाहरू परमप्रभुको सम्पत्ति होइनन्।
- 11 इस्राएलका परिवारहरू
अनि यहदा सम्पूर्णरूपले म प्रति अविश्वासी भए।”
यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो।
- 12 “तर तिनीहरूले परमप्रभुलाई अस्वीकार गरे,
तिनीहरूले विषयमा भने,
‘परमप्रभुले हामीलाई केही गर्नु हुने छैन।
कुनै नराप्ती घटना घटने छैन।
हामीले युद्ध देख्नु पर्ने हामी भोकै बस्नु पर्नेछ।’
- 13 झूटा अगमवक्ताहरू सुखखा हावा मात्र हुन्।
परमेश्वरको वचन तिनीहरूमा छैन।
तिनीहरूमाथि यही हुनेछ।”
- 14 परमप्रभु सेनाहरूका परमेश्वरले यी कुराहरू भन्नुभयो
“ती मानिसहरूले भने म तिनीहरूलाई दण्ड दिने छैन तिनीहरूलाई।
यसकारण यर्मिया, मैले तिमीलाई दिएका वचनहरू आगो जस्तै हुनेछन्,
अनि ती मानिसहरू दाउरा जस्तै हुने छन्।
त्यो आगोले तिनीहरूलाई पूर्ण रूपले भस्म पार्नेछ।”
- 15 हे इस्राएलको घराना हो! यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो,
“म तिमीहरूमाथि आक्रमण गराउनु एउटा जाति धेरै टाढाबाट ल्याउँदैछु।
यो एउटा सामर्थी जाति हो।
यो एउटा प्राचीन जाति हो।
त्यसको भाषा तिमीहरूले जान्दैनौ।
तिनीहरूले के भन्छन् त्यो तिमीहरू बुझ्दैनौ।
- 16 तिनीहरूका काँड राख्ने तरकस खुल्ला चिहान जस्तो छ।
तिनीहरू सबै शक्तिशाली योद्धाहरू हुन्।
- 17 तिनीहरूले तिमीहरूका सबै अन्नहरू
र खाद्य जिनिसहरू खाइदिनेछन्।
तिनीहरूले तिमीहरूका सबै छोरा-छोरीहरू ध्वंस पार्नेछन्।
तिनीहरूले तिमीहरूका भेडाको बथान र गाईका बथानहरू
अनि दाखका बोटहरू र नेभाराहरू खाइदिनेछन्।
तिनीहरूले तिमीहरूका पक्का शहरहरू
जसमा तिमीहरू भरोसा गर्थ्यौ तलवारले ध्वंस पार्नेछन्।”
- 18 यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो, “जब ती संकटका दिनहरू तिमीहरूमाथि आइपर्नेछ, म सम्पूर्ण रूपले ध्वंस पार्नेछैन।
- 19 यहदाका मानिसहरूले तिमीलाई सोध्ने छन्, ‘यर्मिया, परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हामीमाथि त्यस्तो हानीकारक कार्यहरू
किन गर्ने?’ तिमीले तिनीहरूलाई उत्तर देऊ, ‘किनभने तिमीहरूले उहाँलाई त्यागेका छौ। तिमीहरूले आफ्नै भूमिमा विदेशी
मूर्तिहरूका सेवा गर्थौ यसकारण, त्यो भूमिमा जुन तिमी होइन त्यसमा विदेशीहरूलाई अब सेवा पुरयाउनेछौ।’ ”
- 20 परमप्रभुले भन्नुभयो, “यो सन्देश याक्बका परिवारहरूलाई देऊ,
यो सन्देश यहदाका राज्यमा फैलाऊ
- 21 यो सन्देश सुन,
‘तिमी मूर्ख मानिसहरूसँग चेत नै छैन,
तिमीहरूका आँखाहरू छन् तर तिमीहरू देख्दैनौ।

तिमीहरूका कानहरू छन् तर तिमीहरू सुन्दैनौ।”

22 परमप्रभुले भन्नुभयो, “तिमीहरू किन मसित डराउँदैनौ?

तिमीहरू मेरो अघि डरले काम्दैनौ? अँह।

त्यो म नै हुँ जसले सागरको लागि सीमाना झैं तट बनाएँ।

सागरले बालुवा ननागोस भनी मैले यो एउटा स्थायी नियम बनाएँ।

सागरमा छालहरू उठेर आउँछन्

तर तिनीहरूले नष्ट पार्न सक्तैनन्।

छालहरू गर्जन्छन् तर तट नाग्न सक्तैनन्।

23 यी मानिसहरू अप्ठेरा र विद्रोही छन्।

तिनीहरूले मसित विद्रोह गरे

अनि मलाई छोडिदिए।

24 तर तिनीहरूले कहिल्यै भनेनन्,

‘आऊ, हामी हाम्रा परमप्रभु परमेश्वरको डर बोको

अनि उहाँको सम्मान गरौं। उहाँले वाली उठाउने समय निर्धारण गरिदिनु हुन्छ।

उहाँले हामीलाई शरद ऋतु र वसन्तको वर्षा ठीक समयमा दिनुहुन्छ।’

25 हे यहूदाका मानिसहरू हो! तिमीहरूले खराब काम गर्यौं र यही कारणले वर्षाकाल र बाली उठाउने समय कहिल्यै आउँदैन।

तिम्रो पापहरूले तिमीलाई असल वस्तुहरूको आनन्दमय भोगबाट वञ्चित गरायो।

26 मेरा मानिसहरू माझमा दुष्ट मानिसहरू छन्।

जो पासो थाप्छन्

र चराको शिकार गर्नेहरू झैं लुक्छन्।

तर तिनीहरूले मानिसहरूलाई नै पासोमा पार्छन्।

27 चराहरूले भरिएको पिँजडा जस्तै

दुष्ट मानिसहरूका घरहरू झूटा कुराहरूले भरिएको हुन्छ।

तिनीहरूका मिथ्या कर्मले तिनीहरूलाई धनी र शक्तिशाली बनायो।

28 तिनीहरू आफ्नो दुष्टकर्मले मोटाअनि ठूला मानिसहरू बनिएका छन्।

तिनीहरूको दुष्ट्याईले सीमा नाघिसकेकोछ।

तिनीहरू टुहुरा-टुहुरीहरूका निम्ति बोल्दैनन्।

तिनीहरू गरीबहरूको पक्षमा

निष्पक्ष न्याय गर्दैनन्।

29 के मैले ती यहूदाका मानिसहरूलाई

तिनीहरूका दुष्ट्याईका निम्ति दण्ड नदिनु?”

यो सन्देश परमेश्वरबाट आएको हो।

“के म यस्तो जातिको विस्मृत प्रतिकार खोज्दै नखोजौं?”

30 “परमप्रभु भन्नुहुन्छ, डरलाग्दो र भयानक

एउटा घटना यस देशमा घट्यो।

31 अगमवन्तग्राहहरूले झूटो अगमवाणी दिन्छन्।

पूजाहारीहरूले आफू खुशी शासन गर्छन्

अनि मेरा मानिसहरूले त्यसलाई त्यसरी नै मन पराउँछन्।

जब अन्त आउँछ तिमीहरूले के गर्नेछौं?

6

शत्रुले यरूशलेम घेर्दछ

1 “हे बिन्यामिनी हो! आफ्नो सुरक्षाको लागि भाग।

यरूशलेमको शहरदेखि भाग।

- तको शहरमा युद्धको तुरही फुक
 बेथक्के-रेमको शहरमा चेताउनीको झण्डा उठाऊ।
 ती कुराहरू गर किनभने उत्तरदिशाबाट महासर्वनाश आईरहेछ।
 डरलाग्दो सर्वनाश तिमीहरू कहँ आईरहेछ।
- 2 सियोनकी छोरी!
 तिमी हरियो मैदान जस्तै सुन्दरी छौ।
- 3 गोठालाहरू यस्शलेमा
 भेडाका बथानहरू लिएर आउँदछन्,
 तिनीहरूले आफ्नो पालहरू यसको वरिपरि बनाउँछन्
 प्रत्येक गोठालाले आफ्ना भेडा बथानको हेरचाह गर्छन्।
- 4 “यस्शलेमको विरुद्ध युद्ध गर्न तैयार हौ।
 उठ! मध्य-दिनमा हामी शहर आक्रमण गर्नेछौं।
 तर अति ढिलो भइसकेको छ।
 साँझको छाँयाहरू फैलिरहेका छन्।
- 5 यसकारण उठ! हामी राती शहर आक्रमण गर्नेछौं।
 आऊ, यस्शलेमको पक्का महलहरू ध्वंस पारौं।”
- 6 यही रीतले सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ
 “रूखहरू काट र त्यही रूखहरूले यस्शलेमको वरिपरि
 छेकने घेराहरू बनाऊ।
 अत्याचार बाहेक त्यस शहरमा केही छैन।
 यसलाई सजाय भोगाउने पर्छ।
- 7 एउटा कुवाले आफ्नो पानी ताजा राख्छ।
 त्यस्तै प्रकारले, यस्शलेमले आफ्नो दुष्टता ताजा राख्छ।
 सधैं शहरमा दंगा र ध्वंसको विषयमा सुन्छु।
 म सधैं यस्शलेममा विराम चोटहरू देख्छु।
- 8 चेताउनी तर्फ ध्यान देऊ, यस्शलेम।
 यदि तिमीहरूले सुनेनौ भने म तिमीहरूपट्टि पिठ्ठु फर्काउनेछु।
 म तिम्रो भूमि रित्तो मरुभूमि जस्तै पारिदिने छु।
 कोही पनि त्यहाँ बस्न योग्य हुनेछैन।”
- 9 यही प्रकारले सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ:
 “खेतमा दाख बटुले झैं झसाएलमा बाकी रहेका मानिसहरू भेला गर।
 दाखहरू टिप्नेले झैं दाखको बोटहरू फेरि नियाल।”
- 10 म कोसित बोल्नु?
 मैले कसलाई चेताउनी दिनु?
 कसले मेरो कुरा सुन्छ?
 झसाएलका मानिसहरूले आफ्ना कानहरू थुनेका छन्।
 यसकारण तिनीहरूले मेरो चेताउनी सुन्दैनन्।
 परमप्रभुको वचन तिनीहरूका निम्ति शरमपूर्ण हुन्छ।
 तिनीहरू उहाँका कुरा सुन्नु चाहँदैनन्।
- 11 यसकारण म परमप्रभुको क्रोधले भरिएको छु।
 म त्यसलाई लिएर थकिसकेको छु।
 “परमप्रभुको क्रोध गल्लीहरूमा खेल्नहेका नानीहरूमाथि पोखाऊ।
 जवानहरूमाथि परमेश्वरको क्रोध खनाऊ।
 लोग्ने-स्वाप्ती एकै साथ सबै पक्राऊ पर्नेछन्।

सबै बढा-पाकाहरू पक्राउ पर्नेछन्।

12 तिनीहरूका घरहरू अन्य मानिसहरूलाई दिइनेछ।
तिनीहरूका खेतहरू र पट्टीहरू अन्य मानिसहरूलाई दिइनेछ।
म यस भूमिका मानिसहरूमाथि मेरो हात उठाउनेछु।”
यो सन्देश परमेश्वरबाट आएको हो।

13 “इस्त्राएलका सबै मानिसहरू लोभी छन्।
माथिल्लो तहदेखि तल्लो तहसम्मका इस्त्राएली मानिसहरू घुसको लागि मरिमेट्छन्।
अनि अगमवक्ता देखिलिएर पूजाहारीहरूसम्म झटो बोल्छन्।
14 अगमवक्ताहरू र पूजाहारीहरूले तिनीहरूका घाउहरूमा मलमपट्टी गर्नु पर्छ।
तर तिनीहरूले ती घाऊहरूलाई कोट्याको जस्तो मात्र ठाने।

तिनीहरू भन्छन्, ‘प्रत्येक कुरो ठीक छ
अनि प्रत्येक जगामा शान्ति छ,’ जब कि त्यहाँ शान्ति छैन।

15 पूजाहारीहरू र अगमवक्ताहरू आफूले गरेका नराप्ता कुराहरूले लज्जित हुनु पर्ने।
तर तिनीहरू एकदमै लज्जित छैनन्।
तिनीहरू कसरी लज्जित हुनु पर्ने जान्दैनन्।
यसकारण तिनीहरू अस्सितै दण्डित हुनु पर्छ।
जब म मानिसहरूलाई सजाय दिन्छु तिनीहरू भूँईमा फर्काउनेछु।”
परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो।

16 परमेश्वरले ती कुराहरू भन्नुभयो,
“दोबाटोमा उभ अनि हेर।
सोध पुरानो बाटो कहाँ छ।
सोध कहाँ असल बाटो छ, अनि त्यो बाटोमा हिड।
यदि तिमीले त्यसो गर्थौं, तिमी स्वयंले विक्राम पाउनेछौ।
तर तिमीहरूले भन्थौं,

‘हामी असल बाटोमा हिडने छैनौ।’

17 तिमीहरूमाथि निगाह राख्न मैले एकजना चौकीदार रोजेको छु।
मैले तिनीहरूलाई बताएँ, ‘युद्धको तुरहीको आवाज सुन।’
तर तिनीहरूले भने, ‘हामी सुन्ने छैनौ।’

18 यसर्थ, सारा जाति-जातिहरू, सुन!
तिनीहरूको साक्षी-प्रमाण विषयमा ध्यान देऊ।
19 हे पृथ्वीका मानिसहरू हो! यसमा ध्यान देऊ!
यहदाका मानिसहरूको लागि म ध्वंस ल्याइरहेको छु
किनभने तिनीहरूले नराप्ता कर्मका निम्ति योजना बनाएका छन्
अनि तिनीहरूले मेरो सन्देशहरूलाई ध्यान दिएनन्
अनि मेरा शिक्षाहरू अस्वीकार गरे।”

20 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “किन मेरो लागि शबाको देशबाट सुगन्धित धूपहरू ल्यायौ?
किन तिमीहरूले सुगन्धित मेरो निम्ति सुदूर देशबाट बेंत ल्यायौ?
तिमीहरूले गरेका बलिहरूले मलाई खुशी बनाउँदैन।
तिम्रो बलिदानहरूले मलाई सन्तुष्ट पार्दैन।”

21 यसकारण, त परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ,
“म यहदाका मानिसहरूलाई समस्याहरू दिनेछु।
तिनीहरू दुङ्गाहरू जस्तो हुनेछन् जसले मानिसहरूलाई पतन गराउनेछ।
बाबु छोराहरू तिनीहरूमाथि ठोकिने छन्,

मित्रहरू र छिमेकीहरू मर्नेछन्।”

22 परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ,

“हेर, सेना उतरबाट आईरहेछ।

घेरै टाढा-टाढा ठाउँहरूबाट एउटा महान जाति पृथ्वीमा आइरहेछ।

23 सेनाहरूले तिनीहरूसित धनु काँड र भालाहरू ल्याउँछन्।

तिनीहरू निष्ठुर छन्।

तिनीहरूमा दया छैन।

तिनीहरूका घोडाहरूको आवाज जस्तै छ।

हे सियोनकी छोरी! यी सेनाहरू युद्धका निम्ति तत्पर छन्

र तिमीमाथि आक्रमण गर्नु आइरहेकाछन्।”

24 हामीले ती सेनाहरूको बारेमा सुनेका छौं।

हाम्रा हातहरू भयले दुर्बल भएका छन्।

प्रसुती वेदनामा परेकी श्रीलाई जस्तै

हामीलाई दुःख र पीडाले घेरेको छ।

25 खेतमा नजाऊ।

सडकतिर नआऊ

किनभने शत्रुहरूसित तरवारहरू छन्

अनि जहीं-तहीं विपद छ।

26 मेरा मानिसहरू हो!

दुःख प्रकट गर्ने पोषाक लगाऊ,

अनि खरानीमाथि लडी-बडी गर।

यस्तो प्रकारले विलाप गर

कि मानौं तिम्रो भएको एउटै मात्र बालक मरेको छ,

किनभने विनाश अतिशीघ्र हामीमाथि आउनेछ।

27 “यर्मिया, मैले तिमीलाई

मेरा मानिसहरू माझ कसी लाउने मानिस बनाँए।

तिनीहरूलाई परीक्षा गर्नेछौं

र तिनीहरूको जीवन विषयमा चाल पाउनेछौं।

28 तिनीहरू सबै विद्रोही हुन

र चारैतिर असन्तुष्टी मच्चाइरहेका छन्।

तिनीहरू सबै काँसा

र फलाम जस्तै छन्

तिनीहरू विनाशकहरू हुन।

29 खँलातिले आगो तेज पाछै र अशुद्धी हटाउँछ

तर मेरा मानिसहरूलाई केही गर्नु सकिदैन

कारण तिनीहरूबाट खराबी हटाउनु सकिदैन।

30 तिनीहरूलाई ‘खोटो चाँदी’ भनिनेछ।

तिनीहरूलाई त्यो नाउँ दिइने छ किनभने परमेश्वरले तिनीहरूलाई अस्वीकार गर्नु भयो।”

7

मन्दिरमा दिएको यर्मियाहको उपदेश

1 यो यर्मियालाई परमप्रभुको सन्देश हो:

2 “यर्मिया, परमेश्वरको मन्दिरको प्रवेश द्वारमा उभ। यो सन्देश प्रवेश द्वारमा प्रचार गर:

“ हे यह्दाका मानिसहरू! परमप्रभुको वचन सुन। परमप्रभुको पूजा गर्न जो पनि यी फाटकहरूबाट आउँछ; यो वचन सुन,

3 सेनाहरूका परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरले यही भन्नुहुन्छ, “तिमीहरू आफ्नो जीवन शैली परिवर्तन गर अनि राम्रा कर्महरू गर। म तिमीहरूलाई यस भूमिमा बस्न दिनेछु।”

4 कतिपय मानिसहरूले झट्टो कुराहरू गर्छन त्यो विश्वास नगर। तिनीहरू भन्छन, “यो परमप्रभुको मन्दिर हो, परमप्रभुको मन्दिर, परमप्रभुको मन्दिर हो।”

5 यदि तिमीहरूले आफ्ना जीवन परिवर्तन गरेर असल कर्महरू गर्थौं भने, म तिनीहरूलाई यस ठाउँमा बस्न दिनेछु। तिमीहरू परस्परमा इमान्दार हुन पर्छ।

6 तिमीहरू परदेशीहरूसँग इमान्दार हुनु पर्छ। तिमीहरूले विधवाहरू एवं टुहुरा-टुहुरीहरूसित ठीक कुराहरू गर्न पर्छ। निर्दोष मानिसहरूलाई नमार। अन्य देवताहरूका अनुयायी नबन। किनभने तिनीहरूले तिमीहरूका जीवन नष्ट पारिदिने छन्।

7 यदि तिमीहरूले मेरो आज्ञा-पालन गर्थौं भने, म तिमीहरूलाई यस ठाउँमा बस्न दिने छु। म यो भूमि सधैं भरि तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिनेछु।

8 “हेर, तिमीहरू झट्टो कुराहरूमाथि भरोसा गरिरहेका छौं जुन अनर्थका छन्।

9 के तिमी चोरी गर्छौं, हत्या अनि व्यभिचार गर्छौं! के तिमी झट्टो शपथ लिनेछौं? के बाललाई पूज्छौं? तिमीहरूले नजानेका देवताहरू पूज्छौं?

10 यदि तिमीहरूले त्यस्ता पापहरू गर्थौं भने, मेरो समक्ष मेरो घरमा जुन मेरो नाउले डाकिन्छ त्यहाँ उभिन सक्छौं भनेर सम्झिन्छौं? के तिमीहरू समझन्छौं कि मेरो समक्ष उभिएर यसो भन्न सक्छौं, “हामी सुरक्षित छौं,” त्यस्ता डरलाग्दा दृष्ट्याई गरिरहनलाई?

11 यो मन्दिर मेरो नाउँद्वारा डाकिन्छ। के यो घर तिमीहरूका लागि डाकाहरू लुक्ने ठाउँ बाहेक केही होइन जस्तो लाग्छ? म तिमीहरूलाई नियाली रहेछु।” यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको थियो।

12 “यह्दाका मानिसहरू शीलो अब शहरमा जाऊ। त्यो ठाउँमा जाऊ जहाँ मैले मेरो नाममा प्रथम घर बनाएँ। इस्राएलका मानिसहरूले पनि पाप कामहरू गरे। जाऊ र त्यहाँ हेर, मैले के गरे किनभने तिनीहरूले पाप कामहरू गरे।

13 किनभने तिमीहरूले यी सब गर्यौं, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, किनभने मैले तिमीहरूलाई तत्काले भने, तर तिमीहरूले ध्यान दिएनौं अनि मैले बोलाएँ तर जवाफ दिएनौं।

14 यसकारण यरूशलेममा अवस्थित मेरो नाउँद्वारा बनिएको घर ध्वंस पार्नेछु। म त्यो घरलाई शीलो भत्काएँ र ध्वंस पारिदिनेछु। अनि यरूशलेममा अवस्थित त्यो घर जुन मेरो नाउँद्वारा डाकिन्छ त्यसमा तिमीहरू भरोसा गर्छौं। मैले त्यो ठाउँ तिमीहरू र तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिएँ।

15 म तिमीहरूलाई मेरो नजरबाट जबरजस्ती हटाउनेछ, जसरी मैले तिमीहरूका दाज्यू-भाइहरू, सप्रेमका सबै मानिसहरूलाई गरेँ।”

16 “सम्मान, यर्मिया यह्दाका मानिसहरूका लागि प्रार्थना नगर। तिनीहरूको निम्ति बिन्ती अथवा प्रार्थना नगर। तिनीहरूका सहायताका निम्ति मलाई अन्तर बिन्ती नगर। म तिनीहरूका निम्ति तिम्रो प्रार्थना सुन्ने छैन।

17 यह्दाका शहरहरू र यरूशलेमका गल्लीहरूमा तिनीहरूले के गरिरहेका छन् तिमी देख्न सक्तैनौं?

18 छोरा-छोरीहरूले दाउरा बटुल्छन अनि बाबुहरू आगो सल्काउछन। स्वर्गकी रानीलाई मिठो रोटी चढाउन व्रीहरू पिठो मुसिरहेका छन्। अरू देवताहरूलाई खुशी पार्न अर्घबलि चढाउन छन् मलाई रीस उठाउन तिनीहरू यसो गर्छन।

19 तर म त्यो होइन जसलाई यह्दाका मानिसहरूले चोट पुर्याइरहेका छन्।” यो सन्देश परमेश्वरबाट आएको हो, “तिनीहरू आफैलाई चोट पुर्याका छन्। तिनीहरूले आफैलाई लज्जित तुल्याइरहेका छन्।”

20 यसकारण सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ “म यो ठाउँमा, यहाँका मानिसहरू, पशुहरू, खेतका वृक्षहरू अनि अन्नहरू माथि मेरो रीस पोखाउने छु। मेरो रीस बलिरहेको आगो जस्तै हुनेछ। त्यो कसैले निभाउनु सक्नेछैन।”

परमेश्वरले बलिदानहरू भन्दा वेशी आज्ञाकारिता चाहनु हुन्छ

21 सेनाहरूका परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ: “तिमीहरूका बलिदानहरूमा तिमीहरूका होमबलि थप अनि उत्सर्गमा चडाएका मासुहरू खाऊ।

22 मैले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई मिश्रदेखि बाहिर ल्याएँ। मैले तिनीहरूलाई होमबलि चढाउनु अथवा बलि चढाउन भनिन नता केही आज्ञा दिइन।

23 मैले केवल तिनीहरूलाई आज्ञा दिएँ, ‘मेरो आज्ञा पालन गर अनि म तिमीहरूको परमेश्वर हुनेछु अनि तिमीहरू मेरो मानिसहरू हुनेछौं तिमीहरूको हितका निम्ति मेरा सबै आज्ञाहरू पालन गर।’

24 “तर तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले मेरो कुराको वास्ता गरेनन। तिनीहरू हठी थिए अनि तिनीहरूको दृष्ट हृदयले जे मन पारयो त्यही गरे। तिनीहरू अघि बढेनन वरू पछि सरे।

25 तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले मिश्र छाडेको दिनदेखि आज सम्म मेरा सेवकहरू तिमीहरूकहाँ पठाएँ। मेरा सेवकहरू अगमवक्ताहरू थिए। मैले तिनीहरूलाई दिन दिने पठाएँ।

26 तर तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले मेरो कुरा सुन्दै सुनेनन्। तिनीहरू अत्यन्त हठी थिए अनि आफ्ना पिताहरूले भन्दा नीच भन्दा नीच कामहरू गरे।

27 “यर्मिया, तिमीले यहूदाका मानिसहरूलाई ती कुराहरू भन्नेछौ। तर तिनीहरूले तिम्रा कुराहरू सुन्ने नै छैनन्। तिमीले तिनीहरूलाई डाक्ने छौ, तर तिनीहरूले जवाफ दिने छैनन्।

28 यसकारण तिमीले तिनीहरूलाई यी कुराहरू भन्नेछौ ‘यो यस्तो राज्य हो जहाँ मानिसहरूले परमप्रभु आफ्नो परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्दैनन्। तिनीहरूले परमेश्वरले भने अनुशासन ग्रहण गरेनन्। सत्य सडेको छ, तिनीहरूको ओठबाट यो अलग गरिएको छ।’

हत्याकाण्डको बेसी

29 “यर्मिया, आफ्नो केश काट र त्यसलाई फ्याकिदेऊ। पहाडको थुम्कामा चढ र शोक गीत गाऊ। किनभने परमेश्वरले यो वंश जसले उहाँलाई रीस उठायो त्यसलाई अस्वीकार र त्याग गर्नु भएको छ।

30 त्यसै गर किनभने यहूदाका मानिसहरूले पाप कामहरू गरिरहेको मैले देखेको छु।” यो सन्देश परमेश्वरबाट आएको हो “तिनीहरूले आफ्नो मूर्तिहरू स्थापित गरेका छन्। अनि म ती मूर्तिहरू घृणा गर्दछु। तिनीहरूले मूर्तिहरू मेरो नाउँद्वारा डाकिनै घरमा स्थापित गरे। तिनीहरूले मेरो घर ‘अशुद्ध’ पारे।

31 यहूदाका मानिसहरूले बेसीमा भएको उपत्यकामा तोपेतको उच्च स्थानहरू बनाए। ती जग्गाहरूमा मानिसहरूले आफ्ना छोरा छोरीहरूलाई मारे-तिनीहरूले बलिको रूपमा तिनीहरूलाई जलाए। यस्तो आज्ञा मैले कहिल्यै गरिनेँ। यस्तो कुराहरू मेरो मनभित्र कहिल्यै पसेको थिएन।

32 यसर्थ, म तिमीहरूलाई चेताउनी गर्छु। दिनहरू आइरहेछ,” यो सन्देश परमेश्वरबाट आएको हो, “जब मानिसहरूले यस ठाउँलाई तोपेत अथवा बेन-हिन्नोनको उपत्यका भनेर डाक्ने छैन। होइन, तिनीहरूले यसलाई हत्याको बेसी भनेर डाक्नेछन्। तिनीहरूले यो नाउँ दिने छन। जब सम्म त्यहाँ एउटा चिहानको लागि मात्र पनि जग्गा रहनेछैन तब सम्म मानिसहरूले लाशहरू तोपेतमा गाड्नेछन्।

33 लाशहरू चरा चुस्ङ्गी र जंगली पशुहरूको खाद्य बनिनेछ। त्यहाँ चराहरू र जानवरहरूलाई धपाउनु कोही पनि जीवित रहनेछैन।

34 म यहूदाका शहरहरूमा र यरूशलेमका गल्लीहरूमा आनन्द र खुशीयालीको ध्वनि अन्त गरिदिनेछु। यहूदा अथवा यरूशलेममा हँष र आनन्दको सोर अन्त गरिदिने छु। दुलहा र दुलहीको आवाज निस्कने छैन। त्यो भूमि उजाड हुनेछ।”

8

1 यो सन्देश परमेश्वरबाट आएको हो “त्यस बेला मानिसहरूले यहूदाका राजाहरू र मुख्य शासकहरूको हड्डीहरू, अगमवक्ताहरू र पूजाहारीहरूका हड्डीहरू र यरूशलेमका समस्त मानिसहरूका हड्डीहरू उनीहरूका चिहानहरूबाट लैजानेछन्।

2 तिनीहरूले सबै हड्डीहरू घाम, जुन र ताराहरू मुनि मैदानमा फिँजाउनेछन्। यरूशलेमका मानिसहरूले घाम, जुन अनि ताराहरूलाई माया गर्थे। तिनीहरूले तिनीहरूलाई सेवा र अनुसरण गरे। तिनीहरूले तिनीहरूसित परमर्श गरे अनि तिनीहरूको अधि घुँडा टेकेर पूजा गरे। फेरि कसैले पनि हड्डीहरू बटुल्ने छैन अनि पुर्ने छैन। यही कारणले हड्डीहरू मैदानमा फिँजाएको गाईको गोबर जस्तै हुनेछ।

3 “म यहूदाका मानिसहरूलाई आफ्नो घरपरिवार छाड्न बाध्य गराउनेछु। ती मानिसहरूलाई विदेशमा लगिनेछ। यहूदाका केही मानिसहरू जो लडाँईमा मरेनन् तिनीहरूले लडाँईमा मरेको भए हुन्थ्यो भन्ने इच्छा गर्नेछन्।” यो परमप्रभुको सन्देश हो।

पाप र दण्ड

4 “यर्मिया, यो यहूदाका मानिसहरूलाई भन: ‘परमप्रभु यी कुराहरू भन्नुहुन्छ:

“ ‘तिमी जान्दछौ कि जब एकजना मानिस तल झर्छ

फेरि माथि उठ्छ

यदि एकजना मानिस विग्रन्छ भने,

फेरि सप्रिनेछ।

5 यहूदाका मानिसहरूले भूल बाटो समाते।

तर किन यी मानिसहरू निरन्तर गल्ती बाटोमा गईरहेछन्?

तिनीहरू आफ्नै झूटा कुराहरू विश्वास गर्छन्।

तिनीहरू फकीं आउन अस्वीकार गर्छन।

6 मैले तिनीहरूलाई खुब होशियारीसित हेरेको छु अनि सुनेको छु।

तिनीहरू सही कुरा बोल्दैनन।

तिनीहरू आफूले गरेको पापमा दुःखी छैनन्

अनि भन्दैनन्, मैले के गरे?

युद्ध भूमिमा दौडिरहेको घोडाहरू जस्तै तिनीहरू

आफ्नै बाटोमा हिंडिरहेका छन्।

7 आकाशमा उडने चरा-चुरूङ्गीहरूले पनि

आफ्नो ठीक समय जान्दछन्,

अनि सौरस, ढुक्क, गौथली कर्पाङ्ग-कुरूङ्गाहरूले

आफ्नो नयाँ घरमा जाने समय जान्दछन्

तर मेरा मानिसहरू जान्दैनन्

परमेश्वरले उनीहरूबाट के चाहनु हुन्छ।

8 “ तिमीहरू भन्छौ, “हामीसँग परमेश्वरको शिक्षाहरू छन् यसर्थ हामी ज्ञानी छौं!”

तर यो सत्य होइन, किनभने शास्त्रीहरूले आफ्ना कलमलाई झट्टो बनाएका छन्।

9 “ज्ञानी मानिसहरूले” परमप्रभुको वचनहरू सुन्न अस्वीकार गरे।

यसकारण तिनीहरू वास्तवमा “ज्ञानी मानिसहरू” होइनन्।

ती “ज्ञानी मानिसहरूलाई” जालमा फसाइएका छन्,

अपमान गराइएका छन् र लज्जित पारिएका छन्।

10 यसकारण, म तिनीहरूका पद्रीहरू अरूहरूलाई दिनेछु।

म तिनीहरूका खेतहरू नयाँ मालिकहरूलाई दिनेछु।

सम्पूर्ण इस्त्राएलका मानिसहरूले घुस लिन्छन्।

सबै मानिसहरू-तल्लो दर्जादेखि माथिल्लो दर्जा सम्मका एउटै व्यवहारका छन्।

तिनीहरू अगमवत्ताहरूदेखि पूजाहारीहरूसम्म सबै कपट व्यवहार गर्छन्।

11 मेरो मानिसहरूका गहिरो घाउहरूलाई

तिनीहरूले केही जस्तो मानेनन्।

तिनीहरू भन्छन्, “यो ठीकै छ, प्रत्येक कुरो नै ठीकै छ।”

तर वास्तवमा केही पनि ठीक छैन।

12 तिनीहरू आफ्ना नराम्रा कामहरूदेखि लज्जित हुनै पर्छ।

तर तिनीहरू पटकै लज्जित छैनन्।

कसरी लज्जित हुनु तिनीहरू जान्दैनन्।

यसर्थ जब म तिनीहरूलाई सजाय दिनेछु

तिनीहरू अरू मानिसहरूसितै तल झर्छन्।”

परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ।

13 “परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘म तिनीहरूका अन्नबलि लैजानेछु।

तिनीहरूका झ्याडमा एउटै पनि अङ्गुर रहनेछैन,

नेभाराको बोटमा एउटै पनि फल रहने छैन।

पातहरू पनि ओइलिनैछन् र सूख्छा हुनेछन्।

मैले दिएका प्रत्येक वस्तु लैजानेछु।”

14 “किन हामी यहाँ बसिरहेका छौं? ‘आऊ, हामी बलिया शहरहरूमा जाँऊ।

त्यहाँ हामी मृत्यु वरण गरौं कारण परमेश्वर

हाम्रा परमप्रभुले हामीलाई सडनु भनी आदेश दिनु भएकोछ।

हामीले परमप्रभुको विरुद्ध पाप गरेकाछौं,

- यसकारण परमेस्वरले हामीलाई
विष मिसाएको पानी पिउनु दिनुभएको छ।
- 15 हामीले व्यर्थमा
शान्ति पाउने आशा गर्यौं।
हामीले निको हुने आशा गर्यौं
तर डर मात्र हात लाग्यो।
- 16 दानबाट शत्रुहरूका घोडाहरूको स्वाँ-स्वाँ आवाज
हामी सुन्छौं।
घोडाहरूको हिनहिनाइले सम्पूर्ण जमीन काम्छ।
यो जमीन र यसमा भएका प्रत्येक वस्तु
नष्ट पार्न शत्रुहरू आएका छन्।
तिनीहरू यो शहर यसमा बसो-बास गर्ने सबै मानिसहरू
ध्वंस पार्न आएका छन्। ”
- 17 “हेर, म तिमीलाई आक्रमण गराउन विषालु साँपहरू पठाउँदैछु।
ती साँपहरूलाई नियन्त्रणमा राख्न सकिदैन।
तिनीहरूले तिमीलाई डसेछन्।”
यो सन्देश परमप्रभुको हो।
- 18 हे परमेस्वर, शोकले मलाई ढाक्छ र मेरो हृदय दुर्बल भएको छ।
- 19 मेरा मानिसहरूको चित्कार टाढोबाट सुन।
तिनीहरू भन्छन्,
“के परमप्रभु अझै सियोनमा हुनुहुन्छ?
के सियोनका राजा अझ त्यहाँ हुनुहुन्छ?”
- तर परमेस्वर भन्नुहुन्छ, “यहदाका मानिसहरूले बेकारका विदेशी देवताहरूलाई पूजे।
तिनीहरूले मलाई क्रोधित पारे।
तिनीहरूले किन त्यसो गरे?”
- 20 अनि मानिसहरू भन्छन्,
“फसल कटनीको समय बितिहाल्यो।
ग्रीष्मकाल समाप्त भयो।
अनि अझ हामी सुरक्षित भएका छैनौं।”
- 21 मेरा मानिसहरूले मलाई चकनाचूर पारेकाले म चकनाचूर भएको छु।
म शोकाकुल छु अनि त्रासले मलाई घेर्छ।
- 22 निसन्देह गिलादमा केही औषधी छ।
निसन्देह गिलादमा वैद्य छ
यसकारण किन मेरा मानिसहरूको चोट निको हुँदैन?

9

- 1 यदि मेरो शिर पानीले भरिएको हुन्थ्यो
अनि यदि मेरो आँखाहरू आँसुको फोहोरा हुन्थ्यो भने
म ती मेरा मानिसहरूका निम्ति जो मारिएका छन् रात दिन स्ने थिएँ।
- 2 यदि मरुभूमिमा यात्री झैं
रात बिताउने ठाँउ मेरो भए
म मेरा मानिसहरूलाई छाडिदिने थिएँ

र तिनीहरूबाट टाढो गएको हुन्थे।
किनभने तिनीहरू परमेश्वरप्रति अविश्वासी छन्।
तिनीहरू सबै उहाँका विरोधमा उठे।

3 “ती मानिसहरू आफ्नो जिब्रो धनु झैं बड्गाउँछन्
अनि झटो कुराहरू मुखबाट काँड झैं निकाल्छन्।
त्यस ठाँउमा सत्य दृढ भई बढेको होइन।
यी मानिसहरू एउटा खराब कर्म देखि
अर्कोमा आफैँ सर्छन्।
तिनीहरूले मलाई चिन्दैनन्।”
परमप्रभुले यसो भन्नुभयो।

4 “आफ्ना छिमेकीहरूलाई नियाल।
कुनै सम्बन्धीलाई विश्वास नगर।
किनभने हरेक सम्बन्धी कपटी छ।
हरेक छिमेकीले तिमी पछाडी निन्दा गर्दछ।

5 हरेक मानिसले आफ्नो छिमेकीसित
झटा बोल्छ।
कसैले पनि साँचो बोल्दैन।
यहदाका मानिसहरूले आफ्नो जिब्रोलाई
झटो बोल्न प्रशिक्षण गराउँछन्।
तिनीहरूले नथाकुञ्जेल सम्म पाप गरे।
6 एउटा नराम्रो कुराले अर्को नराम्रो कुरालाई पछ्यायो।
अनि झटोले झटै पछ्यायो।
मानिसहरूले मलाई चिन्नु अस्वीकार गरे।”
परमप्रभुले ती कुराहरू भन्नुभयो।

7 सेनाहरूका परमप्रभु भन्नहुन्छ,
“म तिनीहरूलाई शूद्र पाछु र परीक्षा गर्छु।*
मेरोमा अन्य तरिका छैन।
मेरा मानिसहरूले पाप गरे।

8 यहदाका मानिसहरूको जिब्रो काँड जस्तै तीखा छन्।
तिनीहरू मुखले झटो बोल्दछन्।
हरेक मानिस आफ्ना छिमेकीहरूसँग दयापूर्ण बात गर्छन्
तर तिनीहरूले आफ्नो छिमेकीहरूलाई धरापमा पार्ने भित्री योजनाहरू बनाउँछन्।

9 मैले यहदाका मानिसहरूलाई दण्ड दिने पर्छु।”
यो परमेश्वरबाट आएको सन्देश हो,
“के मैले यसप्रकारको जातिलाई
सजाय दिनु पर्दैन?”

10 म पर्वतहरूलाई चिच्याएर कराउनेछु।
म उजाड भूमिका निम्ति शोकमय गीत गाउनेछु
कारण ती पर्वतहरू र मैदानहरू नष्ट गराइएका छन्
र त्यहाँबाट कोही पनि हिँड्दैनन्।
गाई-गोशुहरू रामेको आवाजहरू अब त्यहाँ सुन्न सकिन्दैनन्।
चराचुरुङ्गी सबै उडेर, गइसके

* 9:7: म तिनीहरूलाई ... गर्छु शूद्र परिणाम जान्नालाई एकजना कर्मीले धातु आगोमा गाल्छ। त्यसरी नै म यहदाका मानिसहरूलाई जाँच्नेछु।

अनि पशुहरू पनि गइसके।

11 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म यसशलेमलाई अशुद्धको थुप्रोमा परिवर्तन गर्नेछु।
यो स्थालहरूको घर हुनेछ।

म यहदाका शहरहरू विनाश गर्नेछु
ताकि त्यहाँ कोही बस्ने छैन।”

12 के त्यहाँ यी चीजहरू बुझ्ने कोही ज्ञानी मानिसहरू छन्?
त्यहाँ कोही छन् ज-जसलाई परमप्रभुले भन्नु भएको छ
र ज-जसले सन्देश व्याख्या गर्नु सक्छ?
किन यस भूमि ध्वंस पारियो अनि
सूखा मरुभूमिमा परिणत गरियो, जहाँ कोही पनि जाँदैन?

13 परमप्रभुले भन्नुभयो,
“किनभने मैले तिनीहरूलाई दिएको शिक्षा त्यागे
अनि मेरा उपदेशहरू सुन्दैन अनि मैले देखाएका मार्गमा हिंड्दैन।

14 यहदाका मानिसहरूले आफ्नै तरिकाको जीवन शैली लिए।
तिनीहरू हठी थिए।
तिनीहरूले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूले
जो सिकाएका थिए त्यही बाललाई पूजा गरे।”

15 यसकारण सेनाहरूका परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ,
“म तिनीहरूलाई तीतो भोजन खाने
र विषालु पानी पिउने बनाउनेछु।

16 म इस्राएलका मानिसहरूलाई अन्य जातिहरूमा
जुन न त तिनीहरू न त तिनीहरूको पिता-पुर्खाहरूले
जान्दथे तितर-बितर पारिदिनेछु।
तिनीहरू सम्पूर्ण रूपले ध्वंस नहुञ्जेलसम्म
म तिनीहरूको पछि तरवार पठाउनेछु।”

17 यही नै सेनाहरूका परमेश्वर भन्नुहुन्छ
“अब, यी कुराहरूबारे विचार गर।
ती स्त्रीहरूलाई बोलाऊ जसलाई अन्त्येष्टि क्रियामा रनलाई पैसा दिइन्छ।
ती मानिसहरूलाई पठाऊ जो त्यस काममा निपुण छन्।

18 ‘तिनीहरूले हतार गरून
र हाम्रा निम्ति रोइदिउन।
तब हाम्रा आँखाहरू
आँसूले भरिनेछन्,
अनि पानीका मुहानहरू बाहिर आउनेछन्।’

19 “विलापको स्वरहरू सियोनबाट सुनियो
‘हामी साँचि नै ध्वंस्त भयौं।
हामी लज्जित छौं
कि हामीले आफ्नो भूमि त्याग्नु नै पर्छ,
किनभने हाम्रो घरहरू भत्काइयो।
अहिले हाम्रा घरहरू ढुङ्गाका टुक्राहरू मात्र भएका छन्।’ ”

20 अब, यहदाका स्त्रीहरू, परमप्रभुबाट आएको वचन ध्यान दिएर सुन।

परमप्रभुको मुखारबिन्दबाट आएको शब्दहरू सुन।

परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूका छोरीहरूलाई कसरी चिच्चाएर रुने भन्ने सिकाऊ।

हरेक झीले यो शोक-गीत गाउन सिकने पछः

21 ‘हाम्रा इयालहरूबाट मृत्यु पसेको छ।

हाम्रा किल्लाहरूमा मृत्यु आयो।

यसले गल्लीहरूमा हाम्रा नानीहरूलाई

र हाम्रा जवानहरूलाई शहरहरूबाट लग्यो।”

22 यी कुराहरूको घोषणा गरः

“परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘मत् शरीरहरू भुँइँमा गोबर जस्तै छरिएको हुनेछ।

तिनीहरूका शरीरहरू जसरी कृषकहरूले खेतमा बाली काटेर सुताई राख्छन्

जसलाई उठाउने कोही हुँदैनन् त्यस्तै मैदानमा लडिरहेका हुनेछन्।”

23 परमप्रभु भन्नुहुन्छ,

“ज्ञानीले आफ्ना ज्ञान बारे शेखी गर्नु हुँदैन।

बलवानले आफ्ना शक्ति बारे घमण्ड गर्नु हुँदैन।

धनीले आफ्ना धन बारे अहम् गर्नु हुँदैन।

24 तर यदि कसैले गर्व भने, उसले यस विषयमा गर्व गरोस्।

म परमप्रभुलाई चिन्छु

र जान्दछु

र उहाँ नै परमप्रभु हुनुहुन्छ

जसले पृथ्वीमा न्याय, दया

र धर्मिकताको व्यवहार गर्नुहुन्छ।

किनभने म यी कुराहरूमा नै आनन्द लिन्छु।”

25 यो परमेश्वरबाट आएको सन्देश हो: “समय आइरहेको छ जब म ती सम्पूर्ण मानिसहरू जसले खाली शारीरिक खतना गरेका छन् उनीहरूलाई दण्ड दिनेछु।

26 म ती मानिसहरूका बारेमा भनिरहेछु जो मिश्र देश, यहूदा, एदोम, अमोन, मोआबका बसिन्दा हुन अनि तिनीहरू सबै जो जंगलमा बस्छन्। ती सारा देशहरूमा बन्धे मानिसहरू वास्तवमा खतना गरिएको थिएन अनि इस्राएलबाट आउने मानिसहरूका खतना तिमीहरूको हृदयमा गरिएको थिएन।”

10

परमप्रभु र मूर्तिहरू

1 हे इस्राएलका मानिसहरू, परमप्रभुको वचन सुन।

2 परमप्रभुले यही भन्नुहुन्छ:

“अन्य जातिहरूबाट आएका मानिसहरू जस्तै नबाँच।

आकाशका विशेष चिन्हहरूसित नडराऊ।

अन्य जातिका मानिसहरूले आकाशमा जे देख्छन् तिनीहरू डराँछन्।

तर तिमीहरू त्यस्ता कुराहरूमा डराउनु पर्दैन।

3 अन्य मानिसहरूका रीति-रिवाजहरू महत्त्वहीन छन्।

तिनीहरू जंगलमा रूख काट्छन्

शिल्पीकारले आफ्नो बच्चरोले आकारमा बनाउँछ।

4 तिनीहरूले चाँदी र सुन लगाएर प्रतिमाहरू सुन्दर बनाउँछन्।

तब तिनीहरूले मार्तोलहरू र काँटीहरू मूर्तिहरू अडाउनलाई प्रयोग गर्छन्

ताकि ती मूर्तिहरू तल नझरोस्।

5 मूर्तिहरू खेतमा राखेको तर्साउने पुतला जस्तै हुन्।

तिनीहरू बोल्दैनन्।
 तिनीहरूलाई बोक्न पर्छ
 किनभने तिनीहरू हिंड्न सक्तैनन्।
 तिनीहरूलाई आदर नगर!
 तिनीहरूले नोक्सान
 अथवा सहायता गर्नु सक्तैनन्।”

- 6 हे परमप्रभु, तपाईं जस्तो कोही पनि छैन!
 तपाईं महान हुनुहुन्छ,
 अनि तपाईंको नाउँ महान र शक्तिशाली छ।
- 7 हे परमेश्वर प्रत्येकले तपाईंलाई आदर गर्ने पर्छ।
 तपाईं सबै जातिहरूका महाराजा हुनुहुन्छ।
 तपाईं सम्मानको योग्य हुनुहुन्छ।
 अन्य राज्यहरूमा धेरै ज्ञानी मानिसहरू छन् तर तपाईं समान कोही पनि ज्ञानी छैन।
- 8 अन्य जातिका मानिसहरू लठुवा र मूर्ख छन्।
 तिनीहरूका शिक्षा काठको महत्वहीन मूर्तिहरूबाट आउँछन्।
- 9 तिनीहरूले मूर्तिहरू बनाउनु तशींशबाट चाँदी
 अनि उपज देशबाट सुन ल्याउछन्।
 मूर्तिकार र सुनारहरूले मूर्तिहरू बनाउँछन्
 र नीलो र बैजनी लुगाहरू लगाइदिन्छन्।
 निपुण “शिल्पीहरूले” यी सब “चीजहरू” बनाउँछन्।
- 10 तर परमप्रभु चाँहि साँचो परमेश्वर हुनुहुन्छ।
 उहाँ मात्र जीवित परमेश्वर हुनुहुन्छ।
 उहाँ राजा हुनुहुन्छ जसले सदाकाल शासन चलाउनु हुन्छ।
 परमेश्वरको रीसमा पृथ्वी काप्छ
 अनि विदेशीहरूले उहाँको क्रोध सहन सक्तैनन्।
- 11 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “यो सन्देश मानिसहरूमा घोषित गर,
 ‘यी झूटा देवताहरूले आकाश र पृथ्वी बनाएनन्।
 पृथ्वी र आकाश मुनि तिनीहरू लोप हुन्छन्।’ ”
- 12 परमेश्वर नै हुनुहुन्छ, जसले पृथ्वीलाई आफ्नो शक्तिले सृष्टि गर्नुभयो।
 परमेश्वरले आफ्नो ज्ञानले संसारलाई रचनु भयो
 अनि उहाँले आफ्नो समझ द्वारा आकाशलाई फैलाउनुभयो।
- 13 उहाँको वचनको आवाजले
 आकाशमा पानी गर्जन्छ।
 पृथ्वीको अन्तबाट उहाँले बादल आउने बनाउनु हुन्छ।
 उहाँले वर्षा सित बिजुली ल्याउनु हुन्छ।
 उहाँले आफ्नो भण्डारबाट बतास ल्याउनु भयो।
- 14 मानिसहरू एकदमै मूर्ख छन्।
 मूर्तिहरूले आफ्ना सृष्टिहरूलाई मूर्ख बनाए।
 ती मूर्तिहरू वास्तवमा मिथ्या बाहेक केही होइन।
 तिनीहरूमा जीवन हुँदैन।
- 15 ती मूर्तिहरू महत्वहीन हुन्।

तिनीहरू केवल खिसीका पात्र हुन्।
न्यायको समयमा ती मूर्तिहरू सङ्गनेछन्।

16 तर याकूबका परमप्रभु ती मूर्तिहरू जस्ता हुनुहुन्न।
परमप्रभुले सबै थोक बनाउनु भयो

अनि परमप्रभुले इस्राएल परिवारलाई परमप्रभुले उहाँको आफ्नै मानिसहरू भनी रोज्नु भयो।
परमेश्वरको नाउँ “सेनाहरूका परमप्रभु” हो।

विनाश आइरहेछ

17 घेरामा परेका तिमी मानिसहरू,
प्रत्येक चीज पोको पार
अनि जानलाई तत्पर हौ।

18 परमप्रभु भन्नुहुन्छ
“यस समय म यहदाका मानिसहरूलाई देशबाट बाहिर निकाली दिनेछु।
म तिनीहरूमाथि संकटहरू ल्याइदिनेछु
ताकि तिनीहरूलाई पक्राइनेछु।”

19 धिक्कार छ मलाई! मैले नराम्रो घतले चोट पाएँ।
म सधैं घाइते छु

यद्यपि मैले स्वयंलाई भने, “यो मेरो बीमार हो
जसको लागि म पीडित हुने पर्छ।”

20 मेरो पाल भत्काइयो।

सारा डोरीहरू चुँडाइयो।

मेरा छोराछोरीहरूले मलाई त्यागे।
तिनीहरू गए।

मेरो पाल फैलाउन

अथवा पालको पर्दा उठाउन यहाँ केही पनि छैन।

21 गोठालाहरू मूर्ख छन्

अनि परमप्रभु खोज्ने प्रयास गर्दैनन्।

यसकारण तिनीहरू सफल भएनन्

यसकारण तिनीहरूका बथानहरू तितर-बितर भए अनि हराए।

22 सुन, एउटा ठूलो हल्ला सुन!

हेर त्यो हल्ला उत्तरदेखि आइरहेछ।

यसले यहदाका शहरहरू नष्ट पार्नेछ।

यहदा एक रित्तो मरुभूमि बने हुनेछ।

यो स्थालहरूका गुफा हुनेछ।

23 हे परमप्रभु! म जान्दछु कि मानिसले आफ्नो जीवन नियन्त्रण गर्दैन।

एउटा मानिसले आफ्नै पाइला ठीकसित राख्न सक्तैन।

24 हे परमप्रभु! निष्पक्ष भएर,

हामीलाई सुधारनुहोस्।

क्रोधमा हामीलाई सजाय नदिनुहोस्

नत्र तपाईंले हामीलाई नाश पार्नु हुनेछ।

25 तपाईंको क्रोध ती जातिहरूमाथि पोखाउनु होस् जसले तपाईंलाई चिन्दैनन्

अनि ती मानिसहरूमाथि पोखाउनु होस्

ज-जसले तपाईंको नाउँ लिंदैनन्।

ती जातिहरूले याकूबको परिवारलाई ध्वंस पारे।

तिनीहरूले इस्राएललाई पूर्णरूपले ध्वंस पारे।

तिनीहरूले इस्राएलको देश ध्वंस पारे।

11

करार तोडियो

1 यर्मियाकहाँ आएको सन्देश यही हो। यो सन्देश परमप्रभुबाट आयो

2 “यर्मिया, यस करारको वचनहरू सुन। यहदाका मानिसहरूलाई यी कुराहरू बताऊ। यी कुराहरू यस्शलेमा बसे मानिसहरूलाई भन।

3 यही त परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर, भन्नुहुन्छ ‘जसले यो करारलाई पालन गर्दैन त्यो मानिसमाथि नराम्रो कुरो परी आउनेछ।

4 म त्यो करार विषयमा कुरा गरिरहेछु जुन मैले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूसँग गरेको थिएँ। त्यो करार मैले त्यसबेला गरेको थिएँ जब मैले तिनीहरूलाई मिश्रबाट ल्याएँ। मिश्र धेरै संकटहरूको ठाउँ थियो। यो फलाम गलाउने भट्टी झैं थियो।’ मैले तिनीहरूलाई भने ‘मेरा आज्ञा पालन गर अनि मैले आदेश दिएको कुराहरू गर। यदि तिमीहरूले त्यसो गर्दैन, तिमीहरू मेरो मानिसहरू हुनेछौ र म तिमीहरूको परमेश्वर हुनेछु।’

5 “तब मैले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई मह र दूध बगिरहने मलिलो जमीन दिन्छु भनी गरेको प्रतिज्ञा सधैं बचाई राख्छु अनि आज तिमीहरू त्यही जमीनमा छौ।”

मैले उत्तर दिएँ, “आमेन, हे परमप्रभु।”

6 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “यर्मिया, यस सन्देश यहदाका शहरहरू र यस्शलेमको गल्ली-गल्लीहरूमा प्रचार गर। सन्देश यो हो यस करारका कुरा सुन र पालन गर।

7 मैले मिश्रको भूमिबाट बाहिर ल्याएकै बेला तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई चेताउनी दिएको थिएँ। त्यही दिन देखि नै मैले तिनीहरूलाई घरिघरि चेताउनी दिएँ। मैले तिनीहरूलाई मेरो आज्ञा पालन गर भन्दै चेताउनी दिँदै आएको हो।

8 तर तिनीहरू हठी थिएँ मेरो कुराहरूलाई कुनै महत्व नै दिएनन्। अनि तिनीहरूको दुष्ट मनले जे चितायो त्यही गरे। मैले तिनीहरूलाई करार-पत्रमा रहेका आज्ञाहरू पुरा गर्न आदेश दिएँ तर तिनीहरू मानेनन्, यसकारण त्यस करार-पत्रमा भनिएको सबै सजायहरू तिनीहरूलाई दिएँ।”

9 फेरि परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “यर्मिया, म जान्दछु यहदाका र यस्शलेममा बसे मानिसहरूले एक गुप्त योजना बनाएका छन्।

10 ती मानिसहरूले जुन तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूले गरेका थिए त्यही पापहरू नै दोहोर्थाइरहेका छन्। तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले मेरो आदेश अनुसार हिडन अस्वीकार गरे। तिनीहरूले अरू देवताहरू पूजे अनि तिनीहरूलाई सेवा गरे। इस्राएल अनि यहदाका सन्ताहरूले करार भङ्ग गरे जुन मैले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूसँग गरेको थिएँ।”

11 यसकारण, परमप्रभु भन्नुहुन्छ “म यहदाका मानिसहरूमाथि आपद ल्याइरहेको छु। तिनीहरू उम्कन पाउने छैनन् तिनीहरूले मलाई मद्दतको लागि गुहार्ने छन्, तर म तिनीहरूको पुकारमा ध्यान दिँदिन।

12 यहदाका मानिसहरू साथै यस्शलेमका मानिसहरू गई तिनीहरूका देवताहरूलाई गुहार्नेछन् जसलाई तिनीहरू धूप चढाउँछन्। तर ती देवताहरूले आवश्यक परेको बेलामा तिनीहरूलाई मद्दत पुर्याउन सक्षम हुने छैनन्।

13 “हे यहदाका मानिसहरू! तिमीहरूसँग जति शहरहरू छन् त्यति नै मूर्तिहरू छन्। लज्जापूर्ण बाल देवताको पूजा गर्न यस्शलेम शहरमा जति गल्लीहरू छन् त्यति नै वेदीहरू छन्।

14 “यर्मिया, यहदाका मानिसहरूका निम्ति प्रार्थना नगर। तिनीहरूका निम्ति वकालत नगर। तिनीहरूले संकटको समय जतिबेला सहायताका निम्ति प्रार्थना गर्छन् म ध्यान दिँदिन।

15 “उसले धेरै डरलाग्दो कामहरू गरेको जान्दा जान्दै

किन मैले मेरी प्रयसीलाई मेरा घरमा आदर गर्नु?

यहदा, के प्रतिज्ञाहरू र पशु बलिहरूले मात्र

तिमीहरूलाई विनाशबाट बचाउनु सक्छ भन्ने तिमी सोच्छौ?”

16 परमप्रभुले तिमीलाई नाउँ दिनुभयो।

उहाँले तिमीलाई राम्रो फल लागेको सुन्दर जैतूनको वृक्ष भनी बोलाउनु भयो।

तर शक्तिशाली आँधी गजनीसितै परमप्रभुले त्यस वृक्षलाई आगोमा जलाउनु हुनेछ

अनि त्यसका हाँगाहरू जल्नेछ।

17 सेनाहरूका परमप्रभुले तिमीलाई रोप्नु भयो

अनि उहाँले भन्नुभयो कि ध्वंस आउनेछ

किनभने इस्राएल र यहदाका मानिसहरूले
बाललाई सुगन्धित धूपहरू चढाए
अनिष्ट कामहरू गरे जुन कामले
मलाई क्रोधित गरायो।

यर्मियाको विरुद्धमा षड्यन्त्र

18 परमप्रभुले मलाई देखाउनु भयो अनि मैले चाल पाएँ। उहाँले तिनीहरूका खराब कामहरू मलाई देखाउनु भयो।

19 मार्नलाई ल्याइएको एउटा निर्दोष थुमाझैँ म थिएँ। तिनीहरू मेरो विरुद्ध छन् भनी म जान्दिनथेँ। तिनीहरूले मेरो बारेमा
यी कुराहरू भने: “यो रूख यसका फलहरूसितै नष्ट पारिदिऊँ। यसलाई मारिदिउँ ताकि मानिसहरूले यसलाई भुल्नेछन्।”

20 “तर हे परमप्रभु! तपाईं एक निष्पक्ष न्यायकर्ता हुनुहुन्छ। तपाईं मानिसहरूका हृदय र इच्छाहरू जाँच गर्नु हुन्छ। तपाईंले
तिनीहरूलाई दिने सजाय मलाई जान्नु दिनुहोस् कारण मैले मेरो मामला तपाईंलाई सुम्पेको छु।”

21 यसकारण अनातोतका मानिसहरूको विषयमा जसले यर्मियालाई मार्ने षड्यन्त्र रचिरहेका थिए। ती मानिसहरूले
यर्मियालाई भने, “परमप्रभुको नाउँमा अगमवाणी नगर नत्र हामी तिमीलाई मार्नेछौं।” तिनीहरूका विषयमा परमप्रभु यसो
भन्नुहुन्छ।

22 सेनाहरूका परमप्रभुले भन्नुभयो, “म तिनीहरूलाई दण्ड दिनेछु। जवान मानिसहरू युद्धमा मर्नेछन्। तिनीहरूका छोरा-
छोरीहरू भोकै मर्नेछन्।

23 अनातोतबाट आएका मानिसहरू कसैलाई पनि छाडिनेछैन। कोही पनि बाँच्नेछैन। किनभने जब म तिनीहरूलाई दण्ड
भोगाउँछु म तिनीहरूमाथि विपद खनाइदिनेछु।”

12

यर्मियाले परमप्रभुप्रति गुनासो गर्दछ

1 हे परमप्रभु! यदि मैले तपाईंसँग वकालत गर्ने भने,
तपाईं सधैं धार्मिक नै हुनुहुन्छ।

तापनि मलाई केही भन्न दिनुहोस् जुन सही देखिदैन।

किन दुष्ट मानिसहरू सफल हुन्छन्?

किन दुष्ट मानिसहरू सम्पन्न जीवन जिउँछन्?

2 तपाईंले तिनीहरूलाई रोप्नु भयो

अनि तिनीहरू शक्तिशाली भए।

तिनीहरू बढ्छन् अनि फल दिन्छन्।

तपाईं तिनीहरूका सम्मुख हुनुहुन्छ तर हृदयदेखि भने टाढा।

3 तर हे परमप्रभु तपाईं मेरो हृदयलाई चिन्नु हुन्छ।

तपाईंले मलाई देख्नु भएको छ अनि मेरो मनलाई जाँच्नु भएको छ।

तिनीहरूलाई थुमाहरूलाई कसाइले अघि ताने झैं तान्नुहोस्।

हत्या गरिने दिनको लागि तिनीहरूलाई अलग राख्नु होस्।

4 कहिले सम्म जमीन सुख्खा रहन्छ?

कहिले सम्म घाँस ओइलिन्छ?

त्यहाँ बस्ने मानिसहरूको दुष्टयाईले गर्दा

सब चरा-चुस्ङ्गीहरू अनि पशुहरू लोप भइसके।

तैपनि ती दुष्ट मानिसहरू भनिरहेका छन्,

“यर्मियाले हामीमाथि के घट्छ देख्ने छैन।”

यर्मियालाई परमप्रभुको जवाफ

5 “यर्मिया, यदि तिमी मानिसहरूसँग दुर्गुदा थाक्यौ भने
कसरी घोडाहरूसित दार्जुन सक्छौ?

यदि तिमीले शान्तिमय ठाउँमा भरोसा गर्छौ भने

डरलाग्दो जग्गामा तिमी के गर्नेछौ?

यर्दन नदीको किनारमा बढ्दै गरेको काँडे झाडीहरूमा
तिमी के गर्ने छौ?

6 ती मानिसहरू तिम्रा आफ्नै दाज्यू-भाइहरू हुन।
तिम्रा आफ्नै परिवारका सदस्यहरूले
तिम्रै विरुद्धमा षड्यन्त्र रचिरहेका छन्।

तिनीहरू तिम्रो विरुद्धमा जोरसित कराउँछन्।
तिनीहरूले मीठा कुराहरू गरे पनि तिनीहरूमाथि भरोसा नगर।

परमप्रभुले यहूदीहरूलाई इन्कार गर्नुहुन्छ,

7 “मैले आफ्नो घर परिवार त्यागेको छु,
मैले आफ्नो सम्पत्ति छाडें।

म जसलाई प्रेम गर्दछु
उसैलाई उसको शत्रुहरूलाई सुपे।

8 मेरा मानिसहरू सिंह झैं छन्। तिनीहरू म पट्टि फर्की गंजिए,
यसकारण म तिनीहरूको शत्रु भएको छु।

9 मेरा मानिसहरू
मेका पशुहरू जस्तै छन्।

गिद्धहरू तिनीहरूको वरिपरि उडछन्।
आऊ, जङ्गली हे पशुहरू हो।

खान भेला होऊ।

10 घेरै गोठालाहरूले मेरो दाखबारीहरू नष्ट पारिदिए।
ती गोठालाहरू मेरो खेतका विरुद्धमाथि जथाभावी हिँडे।
ती गोठालाहरूले मेरो सुन्दर खेत बारी रित्तो मरुभूमिमा परिणत गरिदिए।

11 तिनीहरूले मेरो खेत मरुभूमि बनाइदिए।
यो सूखा र अनुर्बर छ र मेरो लागि रून्छ।

सम्पूर्ण भूमि नै उजाड भएकोछ,
तर कसैले वास्ता गर्दैन।

12 मरुभूमिको पहाडमाथि ध्वंशकहरू आउँछन्।
यो भूमिको एक कुनादेखि

अर्को कुना सम्म परमप्रभुको तरवारले सम्पूर्ण नष्ट पार्नेछ।
कुनै जीवित वस्तु सुरक्षित रहने छैन।

13 मानिसहरूले गर्ह रोप्ने छन्
तर तिनीहरूले काँढाहरूको बाली काट्नेछन्।

तिनीहरू महनेत अधिक गर्छन्

तर त्यसबाट केही पाउँदैनन्।

आफ्नो परिश्रमको फलमा तिनीहरू आफै लज्जित अनुभव गर्नेछन्।
परमप्रभुको क्रोधले यी सब चीजहरू हुनेछ।”

इस्राएलका छिमेकीहरूलाई परमप्रभुको वाचा

14 यसकारण परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “मैले मेरा इस्राएली मानिसहरूलाई दिएको भूमि नजिक बसो-बास गर्ने दुष्ट मानिसहरूलाई
के गर्नेछु म तिमीलाई भन्नेछु। म ती मानिसहरूलाई तिनीहरूको ठाँउबाट उखेल्नेछु अनि तिनीहरूबाट यहूदा छुट्टाउनेछु।

15 जब ती मानिसहरूलाई देश निकाला गर्नु शेष हुन्छ, तिमीहरूमाथि दया राख्नेछु। म प्रत्येक मानिसलाई उसको आफ्नै
पैतृक भूमिमा ल्याउनेछु।

16 यदि ती मानिसहरूले मेरा मानिसहरूलाई बालको नाउँमा शपथ गर्न सिकाए झैं मेरो नाउँमा ‘परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ’
भन्न साँचो रूपमा सिके भने म तिनीहरूलाई मेरा मानिसहरूको बीचमा स्थापित गराउछु।

17 यदि कुनै राज्यले मेरो आज्ञा पालन गरेन भने त्यस जातिलाई चुडनेछु र सम्पूर्ण रूपले ध्वंस पार्नेछु।” यो सन्देश
परमप्रभुबाट आएको हो।

13

पटुकाको संकेत

1 परमप्रभुले मलाई ई भन्नुभयो त्यो यही हो: “यर्मिया, जाऊ अनि सुतीको लुगा किनेर। तिम्रो कम्मरमा वरिपरि बाँध। यसलाई भिजन नदेऊ।”

2 यसकारण परमप्रभुको आज्ञा अनुसार मैले सुती लुगा ल्याएँ अनि कम्मरमा वरिपरि बाँधे।

3 त्यसपछि दोस्रो पल्ट परमप्रभुको सन्देश मकहाँ आयो।

4 सन्देश यस्तो थियो “यर्मिया, तिमिले किनेका पटुका बाँध र परात नदीमा जाऊ। अनि त्यो पटुका चट्टानहरू चर्केको ठाउँमा लुकाऊ।”

5 यसकारण म परात नदीतर्फ लागेँ परमप्रभुले दिनुभएको आदेश अनुसार पटुका लुकाँए।

6 धेरै दिन पछि, परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “अब यर्मिया, परात नदीतर्फ जाऊ। पटुका लुगाऊ जुन मैले तिम्रीलाई त्याहाँ लुकाउनु भनेको थिए।”

7 यसकारण म परात नदीमा गएँ अनि जहाँ मैले पटुका लुकाएको थिएँ त्यो ठाउँमा खने। मैले पटुका पाएँ तर त्यो मक्किएर काम नलाग्ने भएको थियो।

8 त्यसपछि परमप्रभुको सन्देश मकहाँ आयो।

9 परमप्रभुले यसो भन्नुभयो, “त्यसरी नै म यहदाको गर्व र यरूशलेमको महागर्व ध्वंस पार्नेछु।

10 यी दृष्ट मानिसहरूले मेरा वचनहरू सुन्न अस्वीकार गर्छन्। तिनीहरू हठी छन्। तिनीहरू अन्य देवताहरूको अनुसरण गर्छन् र तिनीहरूको पूजा गर्छन्। ती मानिसहरू पटुका झैं नष्ट हुनेछन्।

11 एकजना मानिसले आफ्नो कम्मरमा पटुका कस्सेर बाँधेछ। त्यस्तै प्रकारले, म यहदाका र इस्राएलका मानिसहरूलाई कस्सेर बाँध्नेछु।” यो सन्देश परमप्रभुबाट हो। “मैले त्यसो गरेको कारण ती मानिसहरूलाई म पट्टि खिचन र आफ्नो नाउँ प्रशंसा र महिमाका निम्ति आफ्नो मानिसहरू बनाउनु हो तर तिनीहरूले सुनेन।”

यहदालाई चेटाउनी

12 “तिनीहरूलाई यो सन्देश भन: ‘परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरले भन्नु भएको छ हरेक दाख-मशक दाखरसले भर्नु पर्छ।’ ती मानिसहरूले तिम्रीलाई भन्दछन्, ‘वास्तवमा हामी जान्दछौं हरेक दाख-मशक दाखरसले भर्नु पर्छ।’

13 तब तिम्रीहरू तिनीहरूलाई भन्दछौ, ‘यही नै त परमप्रभुले भन्दछ यस देशमा भएका सबै असाहयहरूलाई म जड्याँह जस्तो बनाउने छु। म ती राजाहरूको बारेमा भनिरहेछु जो दाऊदको राजगद्दीमा बस्छन्। म ती पूजाहारीहरू, अगमवक्ताहरू र यरूशलेममा बसेहरू सबै मानिसहरूका बारेमा भनिरहेको छु।

14 तिनीहरूलाई एक-अर्कामा चकनाचूर पार्नेछु, बाबु छोराहरूमा पनि आपसमा चकनाचूर हुनेछन्’ परमप्रभु भन्दछन् ‘तिनीहरूका निम्ति म दुःखी हुने छैन अनि म तिनीहरूमाथि क्षमा गर्ने छैन। यहदाका मानिसहरूलाई ध्वंस पार्नु म रोकिने छैन।’ ”

15 सुन र ध्यान देऊ।

परमप्रभु तिम्रीहरूसित बोल्नु भयो।

अंहकारी नहौ।

16 परमेश्वर आफ्ना परमप्रभुलाई सम्मान गर।

उहाँलाई प्रशंसा गर नत्रता उहाँले अन्धकार ल्याउनु हुनेछ।

तिम्रीहरू अन्धकारको पहाडहरूमा झर्न अगि प्रशंसा गर,

यहदाका मानिसहरू तिम्रीहरूले उज्यालोको आशा गरिरहेछौ।

तर परमप्रभुले डरलाग्दो अन्धकार ल्याउनु हुनेछ।

उसँले उज्यालोलोलाई बदलेर बाक्लो अन्धकार बनाउनु हुनेछ।

17 यहदाका मानिसहरू यदि तिम्रीहरूले परमप्रभुको कुरालाई ध्यान दिएनौ भने।

म लक्छु अनि रून्छु।

तिम्रो गर्वले मलाई रूने बनाउँछ।

म धेरै जोडले रूनेछु।

मेरो आँखाबाट आँसु बाढी झै बग्नेछ।

- किनभने परमेश्वरको भेडाको बथान* पक्राऊ पर्नेछ।
 18 यी कुराहरू राजा र राज-मातालाई भन,
 “राजगद्दीबाट तल झर तिमीहरूको गौरवशाली मुकुट
 तिमीहरूको शिरबाट खसेको छ।”
 19 नेगब मरुभूमिमा भएको शहरहरूका प्रवेशद्वारहरू बन्द छन्,
 अनि कसैले पनि तिनीहरूलाई खोल्न सक्तैनन्।
 यहूदाका सम्पूर्ण मानिसहरूलाई निर्वासन गरियो।
 तिनीहरूलाई कैदी जस्तै लगियो।
- 20 हे यरूशलेम,
 हेर! शत्रुहरू उत्तरबाट आइरहेकाछन्।
 परमप्रभुले दिनुभएको सुन्दर बथान,
 तिम्रो ती भेडाका बथानहरू कहाँ छन्?
 21 यदि बथानको विषयमा परमप्रभुले सोध्नु भए
 तिमी के भन्नेछौ?
 तिमीहरूले सिकाउनु पर्थ्यो।
 तिमीहरूले अगुवाई गरिरहेको हुनु पर्ने।
 के तिमी सुत्केरी पीडामा परेकी श्रीहरू झैं छैनौ?
 22 यदि तिमीहरू स्वयंलाई सोधे,
 “किन मलाई यस्तो नराम्रो कुराहरू भयो?”
 ती कुराहरू
 तिमीहरूकै पापको कारणले,
 तिम्रो पोशाकहरू च्यातियो
 अनि तिमीहरू अपमानित भयौ।
 23 जसरी एउटा चितुवाले आफ्नो छालाको थोप्ले दागहरू बद्लाउनु सक्तैन
 त्यसरी नै एकजना कालो वर्णको मानिसले आफ्नो वर्ण बद्लिन सक्तैन।
 यसर्थ तिमी दुष्टकर्मीहरू
 कहिल्यै परिवर्तन हुन र असल गर्न सक्तैनौ।
- 24 “मरुभूमिको हावाले भूस उडाए झैं
 म तिनीहरूलाई
 तितर-बितर पारिदिनेछु।
 25 मेरो योजनाभित्र गाभिएको
 यो तिम्रो भाग्य हो।”
 “यस्तो संयोग किन घट्यो?
 किनभने तिमीहरूले मलाई त्याग्यो
 अनि झूटो देवताहरूमाथि भरोसा गर्‍यो।
 यो सब परमप्रभुले भन्नु भयो।
- 26 यरूशलेम, म तिम्रो लुगा
 अनुहार सम्म तानी दिनेछु
 ताकि प्रत्येकले तिम्रो लाज देखोस्।
 27 मैले तिमीहरूलाई
 घिनलाग्दा काम गरेको देखेको छु।
 मैले तिमीहरूलाई
 वेश्यावृत्ति झैं पहाडमा र मैदानमा
 आफ्नी प्रेमिकाहरूलाई अति आनन्दसित व्यभिचार काममा

* 13:17: भेडाको बथान “परमप्रभुका मानिसहरू” वा “यहूदाका मानिसहरू।”

मस्त भएको देखेको छु।”

14

खडेरी र झूटा अगमवक्ताहरू

1 खडेरीको बारेमा यर्मियाकहाँ आएको परमप्रभुको वचन यही हो:

2 “यहदा शोक गर्छ,

उसको प्रवेशद्वारहरू कमजोर भएको छन्।

मानिसहरू भईमा लडेर शोक मनाउँछन

अनि यसशलेमको चिन्कार आकासिन्छ।

3 मानिसहरूका नायकहरूले आफ्ना नोकरहरूलाई पानी लिनुलाई पठाए।

नोकरहरू इनारमा गए

तर तिनीहरूले पानी पाएनन्।

नोकरहरू रित्तो जगहरू लिएर फर्की आए।

यसकरण तिनीहरू लज्जित अनि अपमानित भए।

तिनीहरूले लाजले आफ्नो अनुहार लुकाए।

4 अनावृष्टि भएको कारण

किसानहरूले खेतमा हलो जोतेनन्।

यसर्थ तिनीहरूले लाजले

आफ्नो मुख छोपे।

5 माऊ मृगले सम्म आफूले भरखर जन्माएको पाठा-पाठीहरू छोडछे।

त्यहाँ घाँस नभएकोले त्यसले त्यसो गर्कनी हो।

6 जंगली गधाहरूले स्यालहरूले झैं

पहाडमा उभिएर हावा लिंदैछन्।

चर्ने खकमा हरियो नभएको

कारण तिनीहरूको आँखा तिमिराउँछन्।”

7 “हे परमप्रभु! हाम्रो अर्ध मेले हामीलाई देखे तापनि

आफ्नो नाउँको गौरवका निम्ति केही गर्नु होस्।

हामी भन्छौं कि हामीले धेरै पल्ट

तपाईंलाई त्यागेका हौं

अनि तपाईंको विरुद्ध पापहरू गरेका छौं।

8 हे परमेस्वर! तपाईं इस्त्राएलको आशा हुनुहुन्छ।

संकटको समयमा धेरै चोटी तपाईंले इस्त्राएललाई बचाउनु भएको छ।

तर अहिले यस ठाउँमा तपाईं विदेशी झैं देखिनु हुन्छ।

तपाईंलाई रात बिताउने यात्री झैं लाग्छ।

9 किन तपाईं भ्रममा परेको मानिस झैं देखिनु हुन्छ?

तपाईंले कसैलाई पनि बचाउँनु हातमा नरहेका सेना झैं हुनुहुन्छ।

तर हे परमप्रभु, तपाईं हाम्रो साथमा हुनुहुन्छ।

हामी तपाईंको नाउँले बोलाइन्छौं। हामीलाई असहाय नछोडनु होस्।”

10 यसर्थ परमप्रभुले मानिसहरूलाई भन्नुहुन्छ। “तिनीहरूले मलाई त्याग्नु र टाढा जान मन पराउँछन्। मलाई त्याग्नु तिनीहरू आफैलाई रोक्दैनन्। यही कारणले परमप्रभुले तिनीहरूलाई स्वीकार गर्नु भएन। होइन, परमप्रभुले तिनीहरूको दुष्टकर्म स्मरण गर्नुहुन्छ र तिनीहरूको पापले गर्दा सजाय दिनु हुनेछ।”

11 तब परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “यर्मिया, यी मानिसहरूको लागि मलाई प्रार्थना नगर।

12 यहदाका मानिसहरूले उपवास गर्न सक्तान अनि मलाई प्रार्थना गर्लान, तर म तिनीहरूका प्रार्थनाहरू सुन्ने छैन। यदि तिनीहरूले होमबली र अन्नबलि चढाए तापनि म ती मानिसहरूलाई स्वीकार गर्ने छैन। म यहदाका मानिसहरूलाई युद्धले ध्वंस गर्ने छु। म तिनीहरूका भोजन लागिदिने छु, अनि यहदाका मानिसहरू भोको हुनेछन। अनि म तिनीहरूलाई डरलाग्दो रोगहरूले विनाश गरी दिनेछु।”

13 तर मैले परमप्रभुलाई भनें, “हे परमप्रभु मेरो मालिक! अगमवक्ताहरूले तिनीहरूलाई भन्छन, ‘तिमीहरूलाई शत्रुहरूको तरवारले चोट लाग्ने छैन। तिमीहरू अनिकाल ग्रस्त हुनेछैनौ। परमप्रभुले तिमीहरूलाई यस भूमिमा शान्ति प्रदान गर्नु हुनेछ।’ ”

14 तब परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “यर्मिया! अगमवक्ताहरूले मेरो नाउँमा झूटो प्रचार गरिरहेका छन्। मैले ती अगमवक्ताहरूलाई पठाइन। मैले तिनीहरूलाई न आदेश दिएँ न त तिनीहरूसित बात नै मारेँ। ती अगमवक्ताहरूले झूटो दर्शन, महत्वहीन मन्त्र-तन्त्र कुराको र तिनीहरूका आफ्नै भूल विचारहरू तिमीहरूलाई दिइरहेका छन्।

15 यसकारण यस्तै अगमवक्ताहरूको बारेमा भन्छु कि तिनीहरूले मेरो नाउँमा प्रचार गरिरहेका छन्। मैले ती अगमवक्ताहरूलाई पठाएको होइन। ती अगमवक्ताहरूले भने, ‘कुनै शत्रुले पनि आफ्ना तरवारहरूसित यस राज्यमा कहिले आक्रमण गर्ने छैन। यस देशमा कोही पनि कहिल्यै भोको रहने छैन।’ ती अगमवक्ताहरू भोकले मर्नेछन अनि शत्रुको तरवारद्वारा मारिने छन।

16 जुन मानिसहरूसित अगमवक्ताहरू बोले तिनीहरूलाई यरूशलेमको गल्लीमा प्याकिनेछ। ती मानिसहरू भोक र तरवारद्वारा शेष हुनेछन। त्यहाँ तिनीहरूलाई दफन गर्नेहरू केही पनि हुने छैन, तिनीहरूका पत्नीहरू अथवा तिनीहरूका छोरा-छोरीहरू पनि हुनेछैनन। म तिनीहरूलाई तिनीहरूका दुष्ट कर्महरूका निम्ति दण्ड दिनेछु।

17 “तिनीहरूमा यी वचनहरू घोषणा गर:

‘मेरा आँखाहरू आँसुले भरिएका छन्।

रात दिन मेरा आँशु बगिरहन छन्।

म मेरा मानिसहरूको महाध्वंस

र तिनीहरूको गहिरो चोटहरूको लागि

लगातार रात-दिन रोइरहेको छु।

18 यदि म देशभित्र गएँ भने

म तरवारद्वारा मारिएका मानिसहरू देख्छु।

यदि म शहरभित्र पर्सेँ भने

म बिरामीहरू जसको खाने कुराहरू छैन तिनीहरूलाई देख्छु।

पूजाहारीहरू र अगमवक्ताहरू त्यही भूमिबाट जान्छन

तर तिनीहरूले बुझ्दैनन।’ ”

19 हे परमप्रभु, के तपाईंले यहदा राज्यलाई सम्पूर्णरूपले त्याग्नु भयो?

हे परमेस्वर, के तपाईंले सियोनलाई घृणा गर्नुहुन्छ?

तपाईंले यस्तो प्रकारले हामीलाई घात गर्नुभयो कि

फेरि हामी ठीक हुन सक्तैनौं।

हामी शान्तिको प्रतीक्षा गरिरहेका छौं,

तर कुनै लाभ भएको छैन।

हामी निको हुने समय पर्खिरहेका छौं,

तर त्रास मात्र पो आउँछ।

20 हे परमप्रभु, हामी जान्दछौ कि हामी दुष्ट मानिसहरू हौं।

हामी जान्दछौ कि हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले अधर्म कामहरू गरे।

हो, हामीले तपाईंको विरुद्ध पाप गर्यौं।

21 हे परमप्रभु, तपाईंको नाउँको लागि

हामीलाई तिरस्कार नगर्नुहोस्।

महिमामय सिंहासनमाथि अपमान नल्याउनु होस्।

हामीसित रहेको तपाईंको करार भंग नपार्नुहोस्।

22 विदेशी मूर्तिहरूसँग पानी पार्ने शक्ति छैन।

आकाशले पानी वर्षाउने शक्ति पाँउदैन।
हे परमप्रभु, हाम्रा परमेश्वर! तपाईं नै हाम्रो आशा हुनुहुन्छ।
तपाईं मात्र एकजना हुनुहुन्छ जसले यी सब कर्महरू गर्नुसक्छ।

15

1 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो “यर्मिया, यदि यहाँ मोशा र शमूएलले मलाई प्रार्थना गरेको भए पनि म ती मानिसहरूको लागि दुःखी हुने थिइन। यहदाका मानिसहरूलाई मदेखि टाढा पठाऊ। तिनीहरूलाई जाऊ भन।

2 ती मानिसहरूले तिमीलाई सोध्न सक्छन्, ‘हामी कहाँ जाने?’ तब तिनीहरूलाई भन यसकारण परमप्रभु भन्नुहुन्छ:

“मैले कसैलाई मर्नको लागि छानेको छु,

ती मर्नु पर्नेहरू मरून्,

तरवारले मारिनु पर्नेहरू

तरवारले नै मारिउन्,

अनिकालमा परिनु पर्नेहरू

अनिकालमा नै परून्

अनि कैदी हुनु पर्नेहरूलाई

कैद नै गरिनेछ।

3 म चार प्रकारको ध्वंसकहरू तिनीहरूका विरुद्ध पठाउने छु।’

यो परमेश्वरबाट आएको सन्देश हो।

‘म तिनीहरूलाई मारू तरवारहरू लिएका शत्रुहरू पठाउनेछु।

तिनीहरूलाई घिस्याउन कुकुरहरू पठाउनेछु।

म तिनीहरूका शरीरहरू खाओस् र नाश गरौस भनेर

आकाशका चराहरू र जानवरहरू पठाउनेछु।

4 यहदाका राजा हिजकियाहका छोरो

मनशशेले यरूशलेममा जे गरेको छ।

त्यसको लागि पृथ्वीका मानिसहरूका निम्ति

यहदाका मानिसहरूलाई

म एक डरलाग्दो उदाहरण बनाई

प्रस्तुत गर्नेछु।’

5 “यरूशलेमको शहरमा कुनै मानिस पनि तिमीको लागि दुःखी हुने छैन।

कुनै मानिस पनि तिमीको निम्ति दुःखी साथै रुने छैन

कुनै मानिसले पनि तिमीलाई कस्तो छौ भनेर सम्म सोध्ने छैन।

6 यरूशलेम, तिमीले मलाई त्याग्यौ।”

यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको छ।

“तिमी जाऊ।

यसकारण म तिमीलाई नष्ट पाछु।

तिमीलाई दया देखाउँदा देखाउँदा म थाकिसकेँ।

7 म तिनीहरूलाई अलकत्रा सोर्ने काँटाले

यस ठाउँको शहरका फाटकहरूमा

तितर-बितर पारिदिनेछु।

मेरा मानिसहरू परिवर्तन भएनन् यसर्थ म तिनीहरूलाई ध्वंस पार्नेछु।

म तिनीहरूका नानीहरू लैजानेछु।

8 धेरै स्त्रीहरूले तिनीहरूका लोग्नेहरू हराउने छन्।

त्यहाँ बेशी विधवाहरू हुनेछन्

म समुद्रका बालुवाहरू भन्दा मध्यदिनको विनाश ल्याउने छु,

त्यो विनाशकले यहदाका जवान मानिसहरूका आमाहरूलाई आक्रमण गर्नेछ।
 म यहदाका मानिसहरूमाथि पीडा र त्रास ल्याइदिने छु,
 म यस्तो घटना अतिशीघ्र नै घटाउनेछु।
 9 शत्रुले तस्वारहरू सहित आक्रमण गर्ने छ,
 अनि मानिसहरूलाई मार्ने छ।
 तिनीहरूले यहदाका बाँकी रहेकाहरूलाई मार्नेछ।
 सातजना छोराहरूकी आमा थकित हुन्छे अनि मर्छे।
 उसका निम्ति मध्यदिनमा सूर्य अस्ताउँछ।
 उसलाई अपमानित र लज्जित पारिनेछ।
 बाँकी रहेका मानिसहरू शत्रुहरूको अधि युद्धमा मारिनेछन्,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

यर्मियाले फेरि परमप्रभुलाई गुनासो प्रकट गर्दछ

10 हे मेरी आमा, मलाई तपाईंले
 जन्म दिनु भएको निम्ति म दुःखी छु।
 यस देशमा म त्यो मानिस हूँ
 जो दोष र घृणाको पात्र बनिएको छ,
 मैले कतैबाट ऋण लिएको अथवा दिएको छैन।
 तर प्रत्येक मानिसले मलाई सराप्छन्।
 11 परमप्रभुले भन्नुभयो,
 “मैले संकष्टको समयमा निश्चय, तिमीलाई बल दिएको छु।
 मैले तिम्रा निम्ति संकटको समयमा शत्रुहरूसित मध्यस्थ गरेकोछु।”

यर्मियालाई परमप्रभुले जवाफ दिनुहुन्छ

12 “यर्मिया! उत्तरबाट कसैले पनि
 फलाम भाँच्नु सक्ने
 न त कसैले काँसा नै
 टुक्रा-टुक्रा पार्नु सक्छ।
 13 तिम्रो देशमा तिमीले
 गरेको पापले गर्दा
 तिम्रो भण्डारको सम्पत्ति
 लुटको समान छै गरी
 अस्लाई दिनेछु।
 14 हे यहदाका मानिसहरू!
 म तिमीहरूलाई तिमीहरूकै शत्रुहरूको दास बनाउनेछु।
 तिमीहरू त्यस्तो भूमिमा दासहरू हुनेछौं
 जुन तिमीहरू कहिल्यै जानेका छैनौं।
 मेरो क्रोध तातो आगो जस्तो छ र तिमीहरू त्यसमा जल्ने छौं।”

15 हे परमप्रभु! मलाई सम्झना गर्नुहोस्
 र मेरो हेरचाह गर्नुहोस्।
 मेरा निम्ति ती मानिसहरू विरुद्ध बद्दला लिनुहोस्
 ज-जसले मेरो खेदो गर्छन्।
 तिनीहरूसित धर्य-धारण नगर्नु होस्।
 जब तपाईं उनीहरूसित धर्य धारण गरिरहनु भएको छ भने
 मलाई नलानु होस्।
 हे परमप्रभु याद गर्नु होस् मैले तपाईंका निम्ति कति लाज बोक्नु पर्यो?
 16 तपाईंको सन्देश मकहाँ आयो।
 हे सेनाहरूका परमप्रभु

तपाईंको सन्देशले मलाई अत्यन्त आनन्द तुल्यायो।

तपाईंको नाउँमा मलाई बोलाईदा म खुशी भएँ।

17 जब तिनीहरू हौंसीरहेका अनि ठट्टा गरिरहेका थिए
म कहिल्यै भीडमा बसिन।

म एकलै बसें कारण तपाईंको दैविक हात ममाथि थियो
अनि तपाईंले म भित्र क्रोध भरिदिनु भएको थियो।

18 किन मलाई कष्ट भइरहन्छ?

मेरो घाउ गहिरो छ

जुन निको हुनलाई गाह्रो मानिरहेको छ?

मेरा निम्ति तपाईं सुकेको खोल्सा हुनुहुन्छ,

एउटा खोल्सा जसमाथि भरोसा नै छैन।

19 तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “यर्मिया, यदि तिमी फर्कियो भने म तिमीलाई लिनेछु

र तिमीले मेरो सेवा गर्नेछौ।

यदि तिमीले महत्वपूर्ण कुराहरू गर्थो,

अनि महत्वहीन शब्दहरू बोलेनौ भने तिमी मेरा प्रवक्ता हुन सक्छौ।

यर्मिया! यहदाका मानिसहरू बढिल्लनु पर्छ

अनि तिमीकहाँ आउनु पर्छ

तर तिमी तिनीहरूकहाँ जानु हुँदैन।

20 म तिमीलाई बलियो बनाउनेछु

र ती मानिसहरूले तिमीहरूलाई

काँसाको पर्खाल जस्तै बलियो सम्झनेछन्।

यहदाका मानिसहरू तिमीसित लडनेछन्।

तर तिनीहरूले तिमीलाई परास्त गर्नु सक्तैनन

कारण म तिमीसित रहनेछु,

म तिमीलाई सहायता गर्नेछु

र बचाउनेछु”

परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

21 “म तिमीलाई दुष्ट मानिसहरूबाट जोगाउने छु।

ती मानिसहरूले तिमीलाई डर देखाउँछन् तर म तिमीलाई ती मानिसहरूबाट मुक्त पारेर ल्याउनेछु।”

16

महा-बिपद्को दिन

1 परमप्रभुको यो सन्देश मकहाँ आयो:

2 “यर्मिया, यहाँ तिमीले विवाह गर्न हुँदैन। तिमीसँग यस ठाउँमा कुनै छोरा-छोरी हुनु हुँदैन।”

3 परमप्रभुले ती छोरा-छोरीहरूको विषयमा भन्नुभयो जो यहदाको भूमिमा जन्मिएका छन्। अनि परमेश्वरले ती नानीहरूका
आमा-बाबुहरूको बारेमा त्यस्तो भन्नुभयो,

4 “ती मानिसहरूले डरलाग्दो मृत्यु मर्ने छन्। कोही पनि तिनीहरूका लागि रुने छैन। कसैले पनि तिनीहरूलाई दफन गर्ने
छैन। तिनीहरूको शरीरहरू गोबरहरू जस्तो भूइँमा लडिरहनेछ। ती मानिसहरू शत्रुहरूको तरवारले मर्नेछन्, अथवा भोकले
मर्नेछन्। तिनीहरूका मृत शरीरहरू आकाशमा उड्ने चराहरू र पृथ्वीमा बसे जनावरहरूको लागि भोजन हुनेछ।”

5 यसर्थ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “यर्मिया, तिमी त्यो घरमा नजाऊ जहाँ मृत मानिसको अन्त्येष्टीको भोज भैरहेको छ। मृतकको
लागि विलाप गर्नु अनि रुनु नजाऊ कारण मैले त्यस मानिसबाट मेरो शान्ति, आशीर्वाद, मेरो माया अनि दया फर्काएको छु,”
परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

6 “यहदाको भूमिमा ढूलो तथा साना सबै मानिसहरू मर्नेछन्। कसैले पनि तिनीहरूलाई दफनाउने छैन, न त तिनीहरूका निम्ति स्ने नै छन्। कसैले पनि तिनीहरूका निम्ति केश तथा दाढी खौरने छैनन्।

7 शोक गर्नेहरूलाई कसैले भोजन दिने छैनन्। तिनीहरूका बाबु अथवा आमा मर्दा सान्त्वना दिनलाई कसैले तिनीहरूलाई एक प्याला दाखरस पनि दिने छैनन्।

8 “यर्मिया, त्यस्तो घरमा नजाऊ जहाँ मानिसहरू उत्सव मनाई रहेका हुन्छन्। त्यो घरमा पिउन, खान र बस्न नजाऊ।

9 सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर यी कुराहरू भन्नुहुन्छ ‘अति शीघ्र नै तिमीले आफ्नो जीवनकाल नै देखेछौ कि म यो ठाउँमा आनन्दको ध्वनिहरू र दुलहा-दुलहीको आवाजहरू बन्द गरिदिनेछु।’

10 “यर्मिया, तिमीले यहदाका मानिसहरूलाई यी कुराहरू भन अनि मानिसहरूले तिमीलाई सोध्ने छन्, ‘किन परमप्रभुले त्यस्ता उदालागदो कुराहरू हामीलाई भन्नु भएको छ? हामीले के भूल गरेका छौ? हामीले हाम्रो परमेश्वरको विस्वुद के पाप गरेका छौ?’

11 तब तिमीले ती मानिसहरूलाई यी कुराहरू भन्ने पछि ‘कारण तिम्रा पिता-पुर्खाहरूले मलाई त्यागेका छन्।’ परमप्रभुले घोषणा गर्नु हुन्छ, ‘अनि अन्य देवताहरूको अनुसरण गरी तिनीहरूको सेवा गरे अनि अर्चना गरे। तिनीहरूले मलाई त्यागिदिए अनि मेरा व्यवस्थाहरू मान्न अस्वीकार गरे।

12 तिम्रा पिता-पुर्खाहरूले भन्दा तिमीहरूले अझ बढी पाप गरेका छौ। तिमीहरू अत्यन्त हठी छौ अनि तिमीहरूले त्यस्ता कुराहरू मात्र गर्नु जुन तिमीहरूका मनले सुझाव दियो। तिमीहरूले मेरो आज्ञा पालन गरेका छैनौ।

13 यसकारण म तिमीहरूलाई देशबाट निकाली दिनेछु। म तिमीहरूलाई तिमीहरू तथा तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले पनि नदेखेको विदेशमा जानु बाध्य गराउनेछु। त्यस देशमा तिमीहरू रात-दिन अरु देवताहरू पूज्नेछौ। म तिमीहरूलाई कहिल्यै सहायता गर्ने छैन।’

14 “मानिसहरू शपथ खान्छन् र भन्छन्, ‘परमप्रभु जसरी बाँच्नु हुन्छ। उहाँले मिश्रदेशबाट इस्राएलका मानिसहरूलाई बाहिर निकालेर ल्याउनु भयो।’ तर समय आउँदछ जति बेला मानिसहरूले यी वचनहरू भन्नेछैनन्।” यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो।

15 मानिसहरूले शपथ ग्रहण गर्नेछन्, “परमप्रभु जसरी बाँच्नु हुन्छ। परमप्रभु जसले इस्राएलका मानिसहरूलाई भूमिको उत्तरी भाग र अन्य सबै भागहरूबाट ल्याउनु भएको हो, तिनीहरू त्यहाँबाट धपाइएका थिए।” मानिसहरू ले यी वचनहरू भन्नेछन् किनभने मैले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिएको जमीनमा म तिनीहरूलाई फर्काई ल्याउनेछु।

16 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म धेरै जालहारीहरूलाई पठाउँनेछु। तिनीहरूले यहदाका मानिसहरूलाई समात्रेछन्। तब म धेरै शिकारीहरूलाई पठाउनेछु, जसले तिनीहरूलाई पहाडमाथि प्रत्येक पर्वत अनि चर्केको चट्टानहरूमा शिकार गर्नेछन्।

17 तिनीहरूले गर्ने प्रत्येक कुरा म हेर्छु। यहदाका मानिसहरूले कुनै कुरा म देखि लुकाउन सक्तैनन्। तिनीहरूले मबाट पाप लुकाउन सक्तैनन्।

18 म यहदाका मानिसहरूले गरेका अधर्म कामहरूका निम्ति पुन क्षतिपूर्ण गर्नेछु। म तिनीहरूलाई प्रत्येक पापको दोबर टण्ड दिनेछु। म तिनीहरूलाई त्यसो गर्नेछु किनभने तिनीहरूले मेरो भूमि घृणित मूर्तिहरूद्वारा दूषित पारि दिए अनि तिनीहरूले मेरो देश तिनीहरूका घृणित मूर्तिहरूले भरिदिए।”

19 हे परमप्रभु, तपाईं मेरो बल र मेरो संरक्षण हुनुहुन्छ।

तपाईं संकटको बेलामा दौडेर जाने एक सुरक्षित ठाउँ हुनुहुन्छ।

सारा पृथ्वीका कुना-कुनारीट जातिहरू तपाईंकहाँ आउँछन्।

तिनीहरू भन्छन्, “हाम्रा पिता-पुर्खाहरूकहाँ झटा देवताहरू थिए।

तिनीहरूले ती महत्वहीन मूर्तिहरू पूजे,

जुन मूर्तिहरूले तिनीहरूलाई मद्दत गर्दैन।

20 के कुनै मानिसले वास्तविक देवताहरू बनाउनुसक्छ?

अर्हो तिनीहरू वास्तविक देवताहरू होइनन्।”

21 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “यसर्थ जसले मूर्तिहरू बनाउँछन्।

तिनीहरूलाई अधिबाटै म मेरो शक्ति

र बल विषयमा बताउनेछु।

तब तिनीहरूले जान्नेछन कि मेरो नाउँ परमप्रभु हो।”

17

हृदयमा लेखिएको दोष

- 1 “यहदाका मानिसहरूका पापहरू
तिनीहरूका हृदयको पाटीमा
अनि तिनीहरूका वेदीको सिँगहरूमा
तिखो फलामले लेखिएको थियो।
- 2 तिनीहरूका नानीहरूले
झुटा देवताहरूका बेदीहरू सम्झन्छन्।
तिनीहरूले काठको स्तम्भहरू सम्झन्छन्
जुन अशिराहलाई समाप्रित गरेको थियो।
तिनीहरूले यी कुराहरू हरियो रूखहरू मनी
अनि पहाडहरूमाथि सम्झन्छन्।
- 3 म मेरो पहाड,
तिमीहरूका सम्पत्ति
अनि मूल्यवान वस्तुहरू
लुटेको समान झैं अरूलाई दिनेछु।
तिमीहरूले तिमीहरूको सम्पूर्ण देशमा
पापको दाम स्वरूप म ती चीजहरू दिनेछु।
- 4 तिमीहरूले मैले दिएको भूमि उम्काउनेछौ।
विदेशमा तिमीहरूले शत्रुहरूको सेवा गर्नेछौ
कारण तिमीहरूले मेरो क्रोधलाई तातो आगो झैं बनायौ
जुन सदा सर्वदाका निम्ति बलिरहनेछ।”

मानिसहरूमा आस्था, अनि परमप्रभुमा आस्था

- 5 परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो
“जुन मानिसले अरू मानिसमाथि भरोसा गर्छ
अनि शारीरिक शक्तिमाथि विश्वास गर्छ
र परमप्रभुबाट आफ्नो हृदय टाढो लैजान्छ त्यसलाई धिक्कार।
- 6 ती मानिसहरू मरुभूमिमा उग्रने पोश्रा झैं हुनेछन्
अनि उन्नति तिनीहरूले देखे छैनन्।
तिनीहरूले असल देख्दैनन्
जब यो आउँछ।
- 7 त्यो मानिस धन्य हो
जसले परमप्रभुमाथि भरोसा गर्छ, जसले उहाँमाथि विश्वास राख्छ।
- 8 त्यो मानिस पानीको छेवमा रोपिएको रूख जस्तै हुनेछ
जसले खोल्सा सम्म आफ्नो जराहरू फैलाएको हुन्छ।
यसकारण त्यो वृक्ष गरम कालमा डराउँदैन।
यसका पातहरू खडेरी पर्दा पनि
हरियै रहन्छन्
अनि यसमा फल फल्नु छोड्दैन।
- 9 “मानिसको हृदय अन्य कुनै चीज भन्दा कपटपूर्ण हुन्छ।
त्यो कहिल्यै निको नहुने हुन्छ।
यसलाई कसैले बुझ्न सक्तैन।
- 10 तर म हूँ,
म एकजना मानिसको हृदय देख्न र निर्णय लिनु
अनि उसको कर्म
र योग्यता अनुसार फल दिन्छु।

11 एकजना मानिस जसले आफ्नो अधिकार बाहिरबाट सम्पत्ति पाँउछ
त्यो अण्डा नपारी चिडना काडने चरा जस्तै हो।
उसले आफ्नो सम्पत्ति जीवनको आधा अथवा अन्तिममा हराउँछ
अनि उ मूर्ख बनिन्छ।”

12 आदिदेखि हाम्रो मन्दिर
परमप्रभुको लागि महिमामय सिंहासन भएको हो।
यो एकदमै मुख्य पवित्र स्थान हो।

13 हे परमप्रभु! तपाईं इस्राएलको आशा हुनुहुन्छ,
तिनीहरू सब जसले छोडछन्, पछि तिनीहरू लज्जित हुनेछन्।

भूमिमा जसले तपाईंलाई छोडनेछन्।

तिनीहरूको नाउँ माटोमा लेखिनेछ*¹

किनभने तिनीहरूले परमप्रभुलाई, जीवित जलश्रोतलाई त्यागे।

यर्मियाको तेस्रो गुनासो

14 हे परमप्रभु, यदि तपाईंले मलाई निको पार्नुभयो भने,
म साँच्चि नै निको हुनेछु यदि तपाईंले मलाई बचाउनु भयो भने, म साँच्चि नै बाँच्ने छु।
परमेश्वर, म तपाईंको गुण गाउँछु।

15 तिनीहरूले मलाई सोच्छन्,
“परमप्रभुबाट आएको वचन कहाँ छ?
आउन देऊ!”

16 परमप्रभु, म तपाईंको गोठोला बनिनुबाट
भागेर गईं।
मैले शोकपूर्ण दिनको कहिल्यै इच्छा गरिन।

तपाईं जान्नुहुन्छ
तपाईंको मैले अघि के भनेको थिएँ
यो तपाईंको सामु छ।

17 मलाई डर नदेखाउनु होस्।
तपाईं मेरो विपत्तिको दिनमा शरण स्थान हुनुहुन्छ।

18 मलाई खेदनेहरूलाई लाज होस्,
तर मलाई लज्जित नपार्नुहोस्।
तिनीहरूलाई डर देखाउनु होस्

तर मलाई होइन।
तिनीहरूमाथि ध्वंसको दिन आवोस्।

तिनीहरूलाई ध्वंस पार्नु होस्।
तिनीहरूलाई फेरि ध्वंस पनि पार्नु होस्।

विश्राम दिनलाई पवित्र राखी रहनु

19 परमप्रभुले यी कुराहरू मलाई भन्नुभयो “यर्मिया, प्रवेशद्वारमा जाऊ जहाँबाट यह्दाका राजाहरू भित्र जान्छन् अनि
बाहिरा आउँछन् त्यहाँ खडा भई बस्। त्यसपछि यरूशलेमको अन्य प्रवेश द्वारहरूमा जाऊ।”

20 मानिसहरूलाई यी वचनहरू भन “परमप्रभुका वचनहरूमा कान थाप। हे यह्दाका राजा अनि यह्दाका मानिसहरू, अनि
यरूशलेमका बासिन्दाहरू। प्रत्येक मानिस जो यो फाटकबाट पस्छन् मेरो कुरा सुन।

21 परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुहुन्छ ‘तिमीहरूका जीवनका निम्ति विश्राम दिनमा कुनै भारी नबोक। यरूशलेमको प्रवेशद्वार
भएर विश्राम दिनमा भारी नल्याऊ।

* **17:13:** नाउँ माटोमा लेखिनेछ यसको अर्थ यो हुन सक्छ कि “एक मानिस चाँडै मर्नेवाला छ।” जसको नाउँ सुचिमा लेखिएको छ। अथवा बालुवामा लेखिएको नाम मेटिएर धेरै त्यस मानिसको जीवन छिट्टै शेष हुनेछ।

22 विश्राम दिन आफ्ना घरबाट कुनै भारी ननिकाल। त्यसदिन कुनै काम नगर। तिमीहरूले त्यो दिन पवित्र राखेछौ जस्तो मैले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई आदेश दिएको थिएँ।

23 तर तिम्रा पिता-पुर्खाहरूले आज्ञा पालन गरेनन्। तिनीहरूले ममा कुनै ध्यान दिएनन्। तिम्रा पिता-पुर्खाहरू अत्यन्त हठी थिए। कुनै संशोधन तिनीहरू सुन्दैनथे अथवा ग्रहण गर्दैनथे। ”

24 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “ तर यदि तिमीहरूले मेरो कुरा सुनेर विश्रामको दिन शहरका मूल-द्वारहरूबाट कुनै भारी भित्र ल्याएनो र विश्राम दिनलाई पवित्र मानी कुनै पनि काम गरेनौ भने।

25 “ यदि तिमीले मेरो आदेश पालन गर्थौ भने, तब राजाहरू अनि राजकुमारहरू जो दाऊदका सिंहासनमा बस्छन् यरूशलेमको प्रवेशद्वारबाट आउँनेछन्। ती राजाहरू रथहरू र घोडाहरूमाथि चढेर आउनेछन्। यहूदाका मानिसहरू र यरूशलेमका बासिन्दाहरूका नायकहरू ती राजाहरूसित आउँनेछन्। सदा सर्वदा यरूशलेमले यस प्रवेशद्वारमा मानिसहरूलाई स्वागत गर्नेछन्।

26 यहूदाका शहरहरूबाट मानिसहरू यरूशलेम आउनेछन्। यरूशलेम वरिपरिका सु-साना गाऊँहरूबाट मानिसहरू यरूशलेम आउनेछन्। मानिसहरू बिन्यामीन परिवारहरूको जमीनबाट राफेलको पहाडीदेशबाट अनि नेगेबबाट आउनेछन्। ती मानिसहरूले होमबलि, मेलबलि, अनन्बलि, र धूप र धन्यवादको बलिहरू परमप्रभुको मन्दिरमा ल्याउनेछन्।

27 “ तर यदि तिमीहरूले मेरो कुरा सुनेनौ भने; यदि तिमीहरूले विश्रामको दिनमा यरूशलेमभित्र भारीहरू ल्यायौ भने, तिमीहरूले यस दिनलाई पवित्र दिन मानेका हुँदैनौ। यसकारण म आगो सल्काउनु शुरू गर्नेछु जुन निभाउन सकिँदैन। त्यो आगो यरूशलेमको प्रवेशद्वारहरू देखि शुरू हुनेछ, अनि यरूशलेमको राजमहलहरू जलाउनेछ। ”

18

कुमाले र माटो

1 यर्मियाकहाँ आएको यो परमप्रभुको सन्देश हो

2 “कुमालेको घरमा जाऊ अनि म त्यहाँ तिमीलाई मेरा बचनहरू सुनाउनेछु।”

3 यसकारण म कुमालेको घरतिर गएँ। कुमालेले चक्रमा माटो लिएर काम गरिरहेको मैले देखें।

4 उसले नरम माटोबाट एउटा हौँडी बनाउँदैथ्यो। तर हौँडीमा केही भूल रह्यो। यस्र्थ उसले त्यो विगार्यो अनि उसलाई जुन माटो सही लाग्यो त्यसैबाट अर्को एउटा हौँडी बनायो।

5 तब परमेश्वरको सन्देश मकहाँ आयो

6 “इस्त्राएलका घराना, तिमीहरू जान्दछौ कि म, परमेश्वर तिमीहरूसँग पनि त्यस्तै काम गर्न सक्छु। तिमीहरू कुमालेको हातको माटो जस्तै छौ। अनि म कुमाले जस्तो हुँ।

7 एक समयमा एउटा जाति अथवा एउटा राज्यको बारेमा बोलन सक्नेछु अनि भन्नेछु कि म यसलाई तान्नेछु र ध्वंस पार्नेछु।

8 तर त्यस राज्यका मानिसहरूले आफ्ना हृदय र जीवन शैली परिवर्तन गर्न सक्छन्। तिमीहरूले अधर्म कामहरू गर्न छाड्नु। तब म पनि मेरो मन बदलनु सकौला। अनि ध्वंस पार्ने मेरो प्रस्ताव नलिउँला।

9 अर्को एक समय आउन सक्ला जब म एउटा राज्य अथवा जातिको बारेमा यसलाई खडा र स्थापित गराउँछु।

10 तर यस्तो हुन सक्छ कि त्यो राज्यका मानिसहरूले नराप्ता कर्महरू गर्न सक्छन् अनि मेरा आज्ञाहरू उल्लंघन गर्न सक्छन्। तब राप्ता कामहरू जो मैले गर्न योजना गरको थिएँ त्यस विषयमा मेरो मन परिवर्तन गर्नेछु।

11 “यसकारण यर्मिया, अब यहूदाका मानिसहरू र यरूशलेममा बसे मानिसहरूलाई भन ‘यही नै परमेश्वर भन्नुहुन्छ म तिनीहरूको लागि सकृष्टहरू तैयार पारिरहेछु अनि तिनीहरूका विरुद्ध योजनाहरू बनाइरहेछु। यसकारण तिनीहरूले अनिष्ट कामहरू गर्नु बन्द गरौ। प्रत्येक मानिस परिवर्तन होऊ र असल कुराहरू गर।’

12 तर यहूदाका मानिसहरूले जवाफ दिन्छन्। ‘निर्थक हो प्रयास गर्नु हामी जे चाहन्छौ त्यही गर्नेछौ। हामी अट्टेरी अनि दुष्ट हृदयले जे सुझाव दिन्छ त्यही गर्छौ।’ ”

13 यसकारण परमप्रभु भन्नुहुन्छ:

“अन्य जातिहरूलाई यो सोध:

‘के तिमीहरू कसैले कन्या छोरी इस्त्राएलले गरे झैं दुष्ट कर्महरू गरेको सुनेका छौ?’

अनि इस्त्राएल परमेश्वरको लागि अति प्रिय हो।

इस्त्राएल परमेश्वरको लागि नव-वधु जतिकै हो।

14 तिमीहरू जान्दछौ कि

लबानोन पर्वतहरूबाट हिउँ कहिल्यै अल्पिदैन
अनि बगिरहने चिसो पानी कहिल्यै सुक्दैन।

15 तर मेरा मानिसहरूले
मलाई बिसिए।

तिनीहरूले अन्य देवताहरूलाई बलिहरू चढाए।

तिनीहरू पूरानो पथबाट पल्टिए।

अहिले तिनीहरू राम्रा सडकहरू छाडेर
किनाराका पथहरू पछ्याउँछन्।

16 तिनीहरूको भूमि जन शून्य

एक निन्दाको वस्तु हुनेछ।

त्यहाँबाट जाने पथिकहरू दुःखित हुन्छन्

अनि तिनीहरू आफ्नो टाउको हल्लाउँछन्।

17 पूर्वबाट बतासले उडाएको चीजहरू जस्तै

म यहदाका मानिसहरूलाई छरपष्ट पारिदिनेछु।

तिनीहरूले मलाई मुद्दत गर्न गएको देखे छैनन्

तर मैले तिनीहरूलाई छाडेर गएको देखेछु।”

यर्मियाको चौथो गुनासो

18 तब यर्मियाका शत्रुहरूले भने, “यर्मियाको विरुद्ध योजनाहरू तैयार गरौं। पूजाहारीले दिएको व्यवस्था अथवा ज्ञानीबाट पाइएको सल्लाह अथवा अगमवत्ताको सन्देश नाश हुनेछैन। यसकारण उसको बारेमा झट्टा कुराहरू प्रचार गरौं ताकि ऊ नाश होस्। उसले भनेको कुराहरू प्रति ध्यान नदिऊँ।”

19 हे परमप्रभु ध्यान दिनुहोस्!

अनि सुन्नुहोस् मेरा शत्रुहरू के भन्दैछन्।

20 के मानिसहरूले असलको सट्टामा खराब फर्काउनु पर्छ?

अँह सम्झना गर,

म तपाईं समक्ष उभिउँ

अनि तिनीहरूका निम्ति तिमीमा भएको क्रोध हटाउँन

तपाईंसित वकालत गरें।

तर तिनीहरूले मलाई जालमा फसाउँन प्रयास गरिरहेकाछन्।

21 यसकारण तिनीहरूका नानीहरू भोक भोकै मरून्।

शत्रुका तरवारहरूले तिनीहरू परास्त हउन।

तिनीहरूका पत्नीहरू छोरा-छोरी बिहीन होऊन्।

यहदाका मानिसहरू मृत्यु तिर धकेलिउन्।

तिनीहरूका पत्नीहरू विधवाहरू होऊन्। जवानहरू युद्ध-भूमिमा मारिउन्।

22 जब हटात तिमी तिनीहरूका विरुद्ध शत्रुहरू ल्याउँछौ

तिनीहरूको घरमा ठूलो चित्कार होस्।

यी आपदहरू आइलाग्नु किनभने तिनीहरूले मलाई फसाउनु खाडल खने

अनि मेरो खुट्टा समात्र पासो लुकाए।

23 हे परमप्रभु, मलाई मार्ने तिनीहरूका योजनाहरू तपाईं जान्नुहुन्छ।

तिनीहरूका अपराधहरू क्षमा नगर्नु होस्। तिनीहरूका पापहरू नमेटिदिनो होस्।

मेरा शत्रुहरूलाई ध्वंस गर्नु होस्।

जब तपाईं क्रोधित हुनुहुन्छ। ती मानिसहरूलाई दण्ड दिनु होस्।

1 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “यर्मिया, जाऊ अनि कुमालेकोबाट माटोको भाँडो किन। मानिसहरूका केही प्रमुखहरू र पूजाहारीहरू कहाँ लैजाऊ।

2 बेन हिन्नोमको बेंसीमा जाऊ, जुन खपटे प्रवेशद्वारको नजिकै छ बेन मैले तिमीलाई जे भनेको छु त्यस ठाउँमा ती कुराहरू तिनीहरूलाई घोषणा गर्नु पर्छ।

3 अनि भन, ‘परमप्रभुको वचन सुन, हे यहदाका राजाहरू अनि यरूशलेमका मानिसहरू हो, सेनाहरूका परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, म यस ठाउँमा सर्वनाश ल्याउँदैछु अनि यो सुनेर हरेक मानिस आश्चर्यचकित हुनेछ।

4 म ती कुराहरू हुन दिनेछु किनभने यहदाका मानिसहरूले मलाई त्यागेका छन्। तिनीहरूले यो ठाउँ विदेशी मूर्तिहरूले भरेका छन्। यहदाका मानिसहरूले अन्य देवताहरूलाई बलिहरू चढाए जसलाई न तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरू न यहदाका राजाहरूले चिनेका छन्। अनि तिनीहरूले यो ठाउँ निर्दोष रगतले भरिदिए।

5 आफ्नो नानीहरू बाललाई आगोमा चढाउनु तिनीहरूले अल्गा ठाउँहरू बनाए। मैले तिनीहरूलाई यसो गर्नु भनिन। मैले तिनीहरूलाई आफ्नो नानीहरू बलिदान गर्नु भनिन। मैले यस्तो कुराहरू सोचिन पनि।

6 अहिले मानिसहरूले यस ठाउँलाई तोपेत र बेन-हिन्नोमको खाडी भन्छन्। तर, म तिमीहरूलाई यो चेताउनी दिन्छु। यो परमप्रभुको सन्देश हो त्यस्तो दिनहरू आइरहेछ, जब मानिसहरूले यसलाई हत्याको खाडी भन्नेछन।

7 यस ठाउँमा, म यहदा र यरूशलेमका योजनाहरू नष्ट पारिदिनेछु। म तिनीहरूलाई आफ्नो शत्रुहरूको तरवार अघि पर्ने बनाउनेछु तिनीहरूको सम्मुख पारिदिनेछु जसले तिनीहरूको जीवन खोजिरहेका छन्। म तिनीहरूको लाशहरू जंगली जनावर र चरा चूस्छिन्हाहरूको आहार बनाइदिन्छु।

8 म पूर्णरूपले यस शहरलाई ध्वंस पारिदिनेछु अनि यरूशलेम भएर जाने पथ-यात्रीहरू यसको विनाशमा व्याकुल भएर टाउँको हल्लाउनेछन्।

9 शत्रुहरूले शहरको चारैतिर सेना ल्याउने छन्। ती सेनाहरूले जसले तिनीहरूको जीवन खोजिरहेकाछन तिनीहरूलाई घेरामा पार्नेछन्। म तिनीहरूलाई आफ्नै नानीहरूको र एक-अर्काको मासु खाने बनाउँछु।’

10 “तब तिमीसित जो जो गएकाछन् तिनीहरूको उपस्थितिमा भाँडो फुटाऊ।

11 त्यस समयमा यी वचनहरू भन ‘सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ म यहदाको राज्य र यरूशलेमको शहर, जसरी कसैले कुमालेको भाँडा फुटाउँछ र त्यो जोडिन हुनु सक्नेन। मृत शरीरहरू तोपेतमा दपनाइनेछ जब सम्म त्यहाँ जग्गा शेष हुँदैन।

12 म यस्तो यस भूमिमा र यसका बासिन्दाहरूका निम्ति गर्नेछु। म यस शहरलाई तोपेत झैं पार्नेछु।’ यही परमप्रभुको सन्देश थियो।

13 ‘यरूशलेमका घरहरू र यहदाको राजाका महलहरू तोपेतको ठाउँहरू जस्तै “अशुद्ध” पार्नेछु। यस्तो चीजहरू किन हुन्छ? किनभने मानिसहरूले ती घरहरूका छानामाथि झट्टो देवताहरू पूजे। तिनीहरूले ताराहरू पूजे र तिनीहरूका सम्मानमा होमबलि समर्पित गरे। तिनीहरूले अरू देवताहरूलाई अर्घबलि चढाए।’ ”

14 तब यर्मिया तोपेतबाट गए जहाँ परमेश्वरले उसलाई प्रचार गर्न भन्नु भएको थियो। यर्मिया परमेश्वरको मन्दिर तिर गए अनि मन्दिरको चोकमा उभिए। यर्मियाले सबै मानिसहरूलाई भने

15 “यो सेनाहरूका परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरले भन्नुभएको हो ‘म यरूशलेममा र यसको वरिपरिका गाउँहरूमा धेरै प्रकारका नराम्रा कुराहरू घटाउनेछु। यो हुने छ किनभने तिनीहरू मेरो आदेशहरू पालन गर्न एकदमै अट्टेरी गर्छन्। म चाँडै ती कुराहरू घटाउने छु।’ ”

20

यर्मिया र पशह्र

1 पशह्र नाउँ भएको एकजना पूजाहारी थिए। उनी परमेश्वरको मन्दिरको मुख्य अधिकारी थिए। पशह्र इमेरको छोरो थिए। पशह्रले यर्मियाले ती कुराहरू प्रचार गरेका सुने।

2 यसकारण उसले यर्मिया अगमवत्कलाई कुटे अनि ठिँगरामा हाले। यो बिन्यामीनको ढोकाको माथिल्लो प्रवेशद्वारमा भएको थियो।

3 अर्को दिन पशह्रले यर्मियालाई ठिँगरोबाट मुक्त गरिदिए। तब यर्मियाले पशह्रलाई भने, “परमेश्वरले तिमीलाई दिएको नाउँ पशह्र होइन। अहिले तिमीलाई परमप्रभुले दिनुभएको नाउँ हो, ‘डरले घेरिएको।’

4 यो तिम्रो नाउँ हो किनभने परमेश्वर भन्नुहुन्छ, ‘म तिमी स्वयंलाई आतङ्क बनाई दिनेछु। म चाँडै तिम्रा मित्रहरूका निम्ति तिमीलाई एक आतङ्क बनाइदिनेछु। शत्रुहरूले आफ्नो तरवारद्वारा तिम्रा साथीहरूलाई मारिरहेको तिमीहरूले देखेछौ

म यहदाका मानिसहरूलाई बाबेलका राजाकहाँ सुम्पने छु। उसले यहदाका मानिसहरूलाई बाबेलमा अनि सेनाले आफ्ना तरवारहरूले यहदाका मानिसहरूलाई मार्ने छन्।

5 शहरका सम्पत्तिहरू, यसका नाफा, सबै बहुमूल्य वस्तुहरू र यहदाका राजाहरूका सम्पत्तिहरू तिनीहरूकै शत्रुहरूलाई नै दिनेछु। शत्रुहरू यी सबै सम्पत्तिहरू बाबेलको राजधानीमा लानेछन्।

6 तिमी र तिम्रो घरमा बस्ने मानिसहरू सबैलाई टाढा लगिने छ। तिमीहरूलाई बाबेल राज्यमा जान वाध्य गराइनेछ। अनि तिमीहरू विदेशी राज्यमा मर्नेछौं अनि त्यहाँ तिमीहरू दफनाइनेछौं। तिमीले तिम्रा साथीहरूलाई मिथ्या कुराहरू प्रचार गरेकाछौं। तर तिम्रा सारा मित्रहरू पनि मर्नेछन् र बाबेलमा दफन गरिनेछन्।”

यर्मियाको पाँचौं गुनासो

7 हे परमप्रभु! तपाईंले मलाई धोका दिनुभयो, अनि म धोकामा परे।

तपाईं बलियो हुनुहुन्छ, यसर्थ तपाईंले मलाई जित्नु भयो।

मानिसहरू मसित हाँदछन्

अनि दिनभरि मलाई हाँसोको पात्र बनाउँछन्।

8 जब जब म बोल्छु, चिच्याउँछु,

म हिंसा र विनाशको विरोधमा चिच्याइरहेछु।

म मानिसहरूलाई त्यो सन्देश भन्छु जुन परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो।

तर मानिसहरूले सधैं मसित खिसी गर्छन् र मेरो हाँसो उढाउँछन्।

9 कहिले काँही म स्वयंलाई भन्छु,

“म परमप्रभु विषयमा सबै भुल्नेछु

अनि म अब उप्रान्त परमेश्वरको नाउँमा बोल्ने छैन।”

तर जब म त्यसो भन्छु,

परमप्रभुको वचनहरू मेरो हठीभिन्न

आगो जलिरहे झैं म भिन्न बल्छु।

यसले मलाई थकाउँछ अनि म सहन सक्तिन।

10 म मेरो विषयमा मानिसहरू

जहीँ-तहीँ कानिखुशी गरेको सुन्छु,

तिनीहरू भन्छन्,

“चौरैतिर आतंक छ!

यो घोषणा गरौं।

मेरा साथीहरू पनि मलाई

भ्रममा पार्न पछिरेका छन्।

यी मानिसहरू भन्छन्

सायद उसलाई छक्काउनु

अनि हामी जित्न सक्छौं।

तब ऊ माथि हामी बदला लिनेछौं।”

11 तर परमप्रभु मसँग

बलियो सिपाही जस्तो हुनुहुन्छ।

यसकारण मानिसहरू

जो मेरो पछि लागेकाछन्

तिनीहरू लट्पटिनेछन्

अनि मलाई जित्न सक्ने छैनन्।

तिनीहरू हारको सम्मुख हुनु पर्नेछ,

लज्जित हुनेछन् र यो कहिल्यै भुलिनेछैन।

12 हे सेनाहरूका परमप्रभु! तपाईंले के सही जाँच्नु हुन्छ

अनि मानिसको इच्छाहरू र हृदयहरूको परीक्षा गर्नुहुन्छ।

मैले तिनीहरूको विरोधमा नालिश प्रस्तुत गरेकोछु।

तिनीहरूमाथि तपाईंको प्रतिकार हेरौं।

13 परमप्रभुको स्तुति गाऊ।

परमप्रभुको प्रशंसा गर।

किनभने परमप्रभुले गरीब मानिसहरूलाई

दुष्ट मानिसहरूबाट बचाउनु हुन्छ।

यर्मियाको छैटौँ गुनासो

14 म जन्मेको दिन श्रापित होस्।

त्यो दिनलाई धन्य नमान जुन दिन म आमासँग थिएँ।

15 त्यो मानिस श्रापित होस्

जसले मेरा बाबुलाई म जन्मेको खबर सुनायो

उसले भन्यो, “तिमीले एउटा छोरो पायो।”

उसले मेरो बाबुलाई अत्यन्त खुशी बनायो

जब उसले मेरो बाबुलाई त्यो खबर सुनायो।

16 त्यो मानिस परमेश्वरले ध्वंस गर्नु भएको शहरहरू जस्तै होस्।

ती शहरहरूमाथि परमप्रभुको दया छैन।

त्यस मानिसले बिहान कष्टको आवाज सुनोस्,

अनि मध्य दिनमा युद्धको चिच्चाहट सुनोस्।

17 किनभने जब म आमाको गर्भमा थिएँ

त्यस मानिसले मलाई मारेन।

यदि त्यसले मलाई त्यस बेला मारेको भए

मेरी आमा मेरो चिहान हुने थिइन।

तिनी सधैंको लागि गर्भवती रहने थिइन।

18 यी सब शोकहरू र संकटहरू भोग्न

अनि लज्जित भएर दिन बिताउन

मेरी आमाको गर्भबाट म किन जन्मे?

21

परमप्रभुले राजा सिदकियाहको बिन्ती रद्द गरीदिनु भयो

1 यर्मियाकहाँ परमप्रभुबाट आएको यो सन्देश हो। यो सन्देश त्यस बेला आएको थियो जब सिदकियाह यहूदाका राजाले पशहर नाउँका एक मानिस र सपन्याह नाउँका एक पूजाहारी यर्मियाकहाँ पठाएका थिए। पशहर मलिकयाह नाउँ भएको एक मानिसको छोरो थियो। सपन्याह मासेयाह नाउँका एक मानिसको छोरो थियो। पशहर र सपन्याहले यर्मियालाई सन्देश ल्याएका थिए।

2 पशहर र सपन्याहले यर्मियालाई भने, “हाम्रा निम्ति परमप्रभुलाई प्रार्थना गरिदेऊ। के हुने छ भनेर परमप्रभुलाई सोधी देऊ। हामी जान्न चाहन्छौं। किनभने बाबेलका राजा नबुकदनेस्सरले हामीलाई आक्रमण गरिरहेछन्। हुनसक्छ उहाँले बितेका दिनहरूमा गर्नु भए जस्तै परमप्रभुले हाम्रो लागि महान कार्यहरू गरिदिनु हुनेछ। हुनसक्छ परमप्रभुले हामीलाई आक्रमण गर्न नबुकदनेस्सरलाई रोक्नु हुनेछ र फर्की जानेछ।”

3 तर यर्मियाले पशहर र सपन्याहलाई भने, उनले भने, “राजा सिदकियाहलाई भन

4 “यही नै परमेश्वर, इस्राएलका परमप्रभुले भन्नुहुन्छ: तिमीहरूसँग युद्धका हतियारहरू छन्। तिमीहरूले ती हतियारहरू आफू स्वयंलाई बचाउन बाबेलका राजा र बाबेलवासीहरू विरुद्ध चलाइरहेछौं। तर म ती हतियारहरू तिनीहरू कै विरुद्धमा चलाउनेछु।

“बाबेलका सैन्य शहर वरिपरिका पर्खालहरू बाहिर छन्। त्यो सैन्य शहर वरिपरि छ। म चाँडै त्यो सैन्य यरूशलेमभित्र ल्याउनेछु।

5 म स्वयं मेरा शक्तिशाली हात र बलियो हतियार लिएर तिमीहरूसित लड्नेछु।

6 म यरूशलेमका बसिन्दा दुवै मानिस तथा पशहरूलाई मार्नेछु। तिनीहरू महा रुढीले मर्नेछन्।”

7 यसपछि, परमप्रभुको यो सन्देश हो, “ ‘म यहदाका राजा सिदकियाह, उनका अधिकारीहरू र स्टीले नमारेका शहरमा बाँचेका मानिसहरू नबूकदनेस्सरालाई सुम्पिदिनेछु। बाबेलका राजा अनि अरूहरू जो शहरमा बाँकी रहेकाछन्, तिनीहरू सब देशान्तरवार र अनिकालले मर्नेछन्। म तिनीहरूलाई तिनीहरूकै शत्रु र तिनीहरूको जीवन खोज्नेहरूलाई सुम्पिनेछु। तिनीहरूले कुनै दया, क्षमा र सहानुभूति नराखी तरवाले मर्नेछन्।’

8 “यस्शलेमका मानिसहरूलाई यी कुराहरू भन: ‘परमप्रभुले भन्नुहुन्छ, मैले तिनीहरूलाई जीवनको बाटो र मृत्युको बाटो बताएकोछु।

9 ती जो यस्शलेममा बस्दछन् तिनीहरू तरवार, अनिकाल र स्टीले मारिन्छन्। तर जो यस्शलेमबाट बाहिर जान्छन् र आक्रमण गरिरहेका बाबेलका सैन्यलाई। आफै सुम्पिन्छन्, तिनीहरू बाँच्नेछन्।

10 मैले यस्शलेम शहरका मानिसहरूलाई नोक्सानमा पार्न निर्णय लिएँ। म शहरलाई भलाई गर्दिन।’ यो परमप्रभुको सन्देश हो: ‘म यस्शलेम शहरलाई बाबेलका राजाकहाँ सुम्पेनेछु। उसले यसलाई आगोले भस्म पार्नेछ।’ ”

11 “यी कुराहरू यहदाका शाही परिवारहरूलाई भन,
‘परमप्रभुका वचनहरूलाई महत्व देऊ।

12 हे दाऊदको घराना! परमप्रभु भन्नुहुन्छ:

मानिसहरूलाई निष्पक्ष न्याय गर
र अत्याचारमा परेकाहरूलाई अत्याचारीहरूबाट संरक्षण गर।
यदि तिमीहरूले त्यसो गरेनौ भने
रीसले म निभाउनु नसकिने आगो झैं हुनेछ।
यो साँचो हुनेछ कारण तिमीहरूले धेरै दुष्कर्महरू गरेकाछौ।’

13 “हे यस्शलेम! म तिमी विस्त्रुमा छु।

तिमी मैदानमा भञ्जयाङ
माथिको पहाडमाथि बस्छौ।

तिमी यस्शलेमका मानिसहरू भन्छौ,
‘कसैले तिमीहरूलाई आक्रमण गर्न
र तिमीहरूको शक्तिशाली शहर जित्न सक्तैन।’
तर परमप्रभुबाट आएको वचनहरूलाई ध्यान देऊ।”

14 “तिमीले पाउनु पर्ने दण्ड पाउने नै छौ।

म तिमीहरूका जङ्गलमा आगो लगाउन थाल्ने छु।

त्यो आगोले तिमीहरू वरिपरि भएका

सारा चीजहरू जलाई दिनेछ।”

22

दुष्ट राजाहरू विस्त्रु न्याय

1 परमप्रभुले भन्नुभयो “यर्मिया, राजाको महलमा जाऊ। यहदाका राजा कहाँ जाऊ र त्यहाँ यो सन्देशको प्रचार गर

2 ‘परमप्रभुबाट आएको यो सन्देश सुन, दाऊदको सिंहासनमा बसे हे यहदाका राजा, तिम्ना अधिकारीहरू अनि यी ढोकाहरूबाट पसे मानिसहरू।

3 परमप्रभु भन्नुहुन्छ निष्पक्ष र धार्मिक हौ। अत्याचारमा परेकाहरूलाई अत्याचारीबाट रक्षा गर। विदेशमा जन्मेका नागरिकहरू टुहरा-टुहरी अथवा विधवाहरूमाथि नराम्रो नगर। निर्दोष मानिसहरूलाई नमार।

4 यदि तिमीहरूले आज्ञा पालन गर्थौ भने, राजाहरू जो दाऊदको सिंहासनमाथि बस्दछन् अधिकारीहरू सहित रथहरू र घोडाहरूमाथि बसी यी प्रवेशद्वारहरूबाट बसेछन्।

5 यदि तिमीहरूले ती आज्ञाहरू पालन गरेनौ भने, परमप्रभु भन्नुहुन्छ म आफ्नै नाउँमा शपथ लिन्छु म यो राजमहल ध्वंस पार्नेछु।”

6 यसैले परमप्रभु यहदाको राजाको राजमहलको विषयमा भन्नुहुन्छ:

“तँ ता मेरो निम्ति गिलादको जंगल
र लबानोनको पहाड जस्तै छस्।
तर म तँलाई मरूभूमिमा परिणत गरिदिन्छु।
कोही बसो-बास गर्ने नभएको शहर झैं तँलाई म उजाड बनाइदिन्छु।
7 म राजदरबार ध्वंस गर्नलाई
हतियार सहित मानिस पठाउने छु।
ती ध्वंसकहरूले तेरा देवदारको रूखहरू काट्नेछन्
र आगोमा फर्पोकनेछन्।

8 “धेरै राज्यका मानिसहरू यही शहर भएर जानेछन्। तिनीहरूले एकार्कामा सोध्नेछन्, ‘किन परमप्रभुले त्यस्तो डरलाग्दो कुरा यरूशलेम प्रति गर्नुभयो? यरूशलेम त्यस्तो महान शहर थियो।’

9 त्यो प्रश्नको उत्तर यो हुनेछ ‘परमेश्वरले यरूशलेम ध्वंस पार्नुभयो किनभने तिनीहरूले तिनीहरूका परमेश्वर परमप्रभुसित रहेको करार त्यागे। तिनीहरूले अरू देवताहरूलाई पूजा गरे अनि तिनीहरूको सेवा गरे।’ ”

राजा यहोआहाजको विरुद्ध न्याय

10 मेरोको राजाको लागि नरूनु।
उसको लागि विलाप नगर्नु,
बरू त्यो राजाको लागि रूनु
जसले यो ठाउँ नै छोडन बाध्य भएको छ।
उसको निम्ति रूनु किनभने ऊ कहिल्यै फर्की आउने छैन।
ऊ आफ्नो स्वदेश फेरि देख्ने छैन।

11 यही कुरा शल्लूम (यहोआहाज) योशियाहको छोराको विषयमा परमप्रभु भन्नुहुन्छ। शल्लूम योशियाह राजाको मृत्यु पछि यहूदाका राजा भए। “यहोआहाज यरूशलेमबाट निस्की टाढा गए। उनी यरूशलेम फेरि कहिल्यै फर्की आउँदैनन्।

12 यहोआहाज त्यो ठाउँमा मर्ने छ जहाँ मिश्रावासीले उनलाई लगेर गए। उनले यो देश फेरि हेर्ने छैनन्।”

यहोयाकम राजाको विरुद्ध न्याय

13 “हाय त्यसलाई
जसले आफ्नो मानिसहरूलाई
तिनीहरूको श्रमको ज्याला नदिई
बे-ईमान्दरीले महल बनायो,
अझ ठगेर तला थप्यो।

14 “उसले भन्छ,
‘आफ्नो लागि म एउटा ठूलो महल बनाउनेछु।
मेरो माथिल्लो तलामा ठूल-ठूला कोठाहरू हुनेछन्।’
उसले देवदासका पल्लाले झ्यालहरू बनाउँछ रातो रंग लाउँछ।

15 “देवदासले बनाएको तिम्रो विशाल महलले
तिमीलाई महान राजा बनाउँदैन।
तिम्रा पिता खान र पिउनमा सन्तुष्ट थिए।
उनले के ठीक र निष्पक्ष थियो त्यही गरे।
यसर्थ प्रत्येक कुरो नै तिनको राम्रै भयो।

16 तिनले गरीब
र असाहय मानिसहरूलाई मद्दत गरे।
यसकारण प्रत्येक कुरा
तिनको लागि राम्रै भयो।
‘मलाई चिन्नु नै यसको अर्थ हो।’
परमप्रभुले भन्नुभयो।

17 “तिम्रो आँखाहरूले तिमीलाई के लाभदायक छ
त्यो मात्र देख्छ।

तिमी निर्दोष मानिसहरूलाई मार्न,
मानिसहरूलाई टुहनु र चक्काचूर पार्न मात्र चिन्ता गर्छौं।”

18 यसर्थ परमप्रभुले योशियाहका छोरो राजा यहोयाकीमको विषयमा भन्दछु,
“यहोयाकीमको लागि यहदाका मानिसहरू रुने छैनन्,
‘हाय मेरो दाज्यू! हाय मेरी बहिनी! म यहोयाकीमको लागि अत्यन्तै दुःखीत छु।’
भनी तिनीहरू कसैले पनि परस्परमा कुरा गर्ने छैनन्।

यहदाका मानिसहरू यहोयाकीमको लागि रुने छैनन्।
तिनीहरूले उनको विषयमा भन्ने छैनन्,
‘हाय मेरा मालिक!
हाय, मेरा महाराज!
तिम्रो मृत्युमा म अत्यन्तै दुःखी छु।’

19 यरूशलेमका मानिसहरूले यहोयाकीमलाई गधालाई जस्तै दफनाउनेछन्।
तिमीहरूले उसको टाउको र शरीर तान्नेछन् अनि यरूशलेमको मूल-ढोकाको बाहिर फर्काउनेछन्।

20 “यहदा, लबानोनको पर्वतमाथि जाऊ र जोडले चिच्याऊ।
बाशान क्षेत्रमा जोडले कराऊ।
अबारीमको पर्वतहरूमा चिच्याऊ
किनभने तिम्रो ‘प्रेमीहरूलाई’ ध्वंश पारिनेछ।

21 “हे यहदा, तिमीले आफै सुरक्षित विचार गर्थौं।
तर मैले तिमीलाई सावधानी रहन चेताउनी दिएँ।
तर तिमीले भन्यौ, ‘म ध्यान दिदिनू।’
तिमीले त्यही जीवन शैली अपनायौ जुन तिम्रो युवावस्थालमा थियो।
तिम्रो युवावस्थालदेखि नै तिमीले मलाई मान्न अस्वीकार गर्थौं।

22 हे यहदा! तिम्रा भेडा गोठालाहरूलाई
बतासले उडाई लानेछ।
तिम्रा प्रेमीहरू कैदी बनिनेछन्।
तिमीलाई अपमान गरिनेछ
र पक्कै पनि तिम्रा दोषपूर्ण कर्महरूले
तिमीलाई लज्जित पार्नेछ।

23 “हे लबानोनका बासिन्दा
जो देवदारुहरूको माझमा बास गर्छन्,
जब तिमीले व्यथा पाउनेछौ तिमी चिच्याउनेछौ।
प्रसव पीडामा परेकी स्त्री झैं व्यथाले तिमी लडबडी गर्नेछौ।”

यहोयाकीन राजाको विरुद्ध न्याय

24 “जस्तो म निश्चित रूपमा बस्छु,” यो परमप्रभुको सन्देश हो, “म यस्तो तिम्रो लागि गर्नेछु। यहोयाकीमको छोरो यहदाको
राजा, यहोयाकीन यदि तिमी मेरो दाहिने हातको छाप-औंठी हुँदो हो त म तिमीहरूलाई थुतेर फर्काउने थिएँ।

25 यहोयाकीन, म तिमीलाई बाबेलका राजा नबुकदनेस्सरलाई र बाबेलवासीहरूलाई सुम्पिनेछु। यी ती मानिसहरू नै हुन
जसले तिम्रो प्राण खोजिरहेका छन् र जोसित तिमी भयभित छौ।

26 म तिमी र तिम्रो आमालाई अर्को देशमा फर्काकिदिने छु जहाँ तिमीहरू दुवै जन्मेका थिएनौ। तिमी र तिम्रो आमा त्यो
देशमा मर्नेछौ।

27 तिनीहरू आफ्नो भूमिमा फर्किने इच्छा गर्छन् तर तिनीहरूलाई अनुमति दिइनेछैन।”

28 के कोन्याह* कसैले आफलको फुटेको भाँडा जस्तो हो
जसलाई कसैले मन पराउँदैन?

किन यहोयाकीन र उसको नानीहरू पर्यौंकिए?

किन तिनीहरू नजानेको देशमा पर्यौंकिए?

29 ए देश, ए देश!

परमप्रभुको सन्देश ध्यान दिएर सुन।

30 परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “यहोयाकीनको बारेमा लेख

‘उ एकजना मानिस हो जसको कुनै नानीहरू छैन।

यहोयाकीन आफ्नो जीवन कालमा सफल हुनेछैन।

अनि उसको एउटै पनि सन्तान दाऊदको सिंहासनमा बस्ने छैन।

कुनै पनि उसको सन्तानले यहदामा शासन गर्ने छैन।’ ”

23

1 “त्यो भेडा गोठालाहरूलाई धिक्कार जसले मेरा भेडाहरूलाई ध्वंस र तितर-बितर पार्छ।” यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो।

2 ती गोठालाहरू (नेताहरू) मेरा मानिसका उत्तरदायीहरू हुन। अनि इस्राएलका परमेश्वरले, यी कुराहरू ती गोठालाहरूलाई भन्नुहुन्छ “तिमी गोठालाहरूले मेरो बगाललाई चारै तर्फ भगाई दियो। तिनीहरूलाई भगन वाध्य पार्यौं। अनि तिमीहरूले तिनीहरूलाई हेरचाह गरेनौं। तर मैले तिम्रो हेरचाह गर्ने। तिमिले गरेका दुष्ट कामहरूका निम्ति म दण्ड दिनेछु।” यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो।

3 “अब मैले अन्य देशहरू तिर खेदिएका बगाल भेला पार्छु र तिनीहरूलाई चर्ने खकमा ल्याउँछु। जब म मेरा बगाललाई चर्ने खकमा ल्याउँछु तिनीहरू लाभदायक बनिन्छन र संख्या बढछ।

4 म मेरा बगालको लागि नयाँ गोठालाहरूलाई राख्छु। तिनीहरूले मेरो बगालको हेरचाह गर्नेछन्। अनि मेरा बगाल डराउने अथवा भयमीत हुने छैन। मेरो कुनै पनि बगाल हराउने छैन।” यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो।

धार्मिक “हाँगा”*

5 परमप्रभु भन्नुहुन्छ,

“अब समय आइरहेछ

कि म दाऊदको कुलमा एउटा धार्मिक ‘शाखा’ स्थापित गर्नेछु।

उसको ज्ञानले शासन चलाउनेछ

र धर्म र न्याय गर्नेछ।

6 त्यस समयमा, यहदाका मानिसहरूलाई बचाइनेछ,

अनि इस्राएलले सुरक्षित जीवन जिउनेछ।

उहाँको नाउँ यो हुनेछ

परमप्रभु हाम्रो धार्मिकता हुनुहुन्छ।

7 “यसकारण ती दिनहरू आइरहेछन्,” यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो, “जब मानिसहरूले भन्नेछैनन्, ‘जसरी परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ अनि यो उहाँ नै हुनुहुन्छ जसले इस्राएलका मानिसहरूलाई मिश्र भूमिबाट बाहिर ल्याउनु भयो।’

8 तर मानिसहरूले केही नयाँ कुरा भन्ने छन्। तिनीहरूले भन्ने छन्, ‘जसरी परमेश्वर जीवित हुनुहुन्छ, परमेश्वर मात्र हुन जसले इस्राएलका मानिसहरूलाई उत्तर-भूमिबाट ल्याउनु भयो। उहाँले तिनीहरूलाई सम्पूर्ण राज्यहरूबाट ल्याउनु भयो जहाँ उहाँले तिनीहरूलाई पठाउनु भएको थियो।’ त्यसपछि इस्राएलका मानिसहरू तिनीहरूका आफ्नै भूमिमा बस्नेछन्।”

झटा अगमवक्ताहरूका विरुद्ध न्याय

9 अगमवक्ताहरूलाई सन्देश

अन्तस्करणमा मेरो हृदय भाँचेको छ।

मेरो सबै हठीहरू कामिरहेकाछन्।

यो परमप्रभुको र उहाँको पवित्र वचनको कारणले हो।

* 22:28: कोन्याह यहोयाकीनलाई कोन्याह पनि भनिन्छ।

* 23:4: “हाँगा” दाऊद परिवारको एक नयाँ राजा।

- म मतवाला मानिस जस्तै भएकोछ।
 10 यहदाका भूमि यस्ता मानिसहरूले भरिएकोछ
 जो व्यभिचारीहरू छन्।
 यसर्थ परमप्रभुले यस भूमिलाई
 श्राप दिनुभयो
 अनि खक मरुभूमिमा परिणत भएकोछ।
 अगमवक्ताहरू दुष्ट छन्।
 ती अगमवक्ताहरूले आफ्ना प्रभाव
 र शक्ति गल्ती गरी प्रयोग गर्दछन्।
 11 “अगमवक्ता अनि पूजाहारी दुवै पापीहरू छन्।
 तिनीहरूको दुष्ट्याई मैले मेरो मन्दिरमा देखेकोछु।
 यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो।
 12 यसकारण, म तिनीहरूलाई मेरो सन्देश दिन रोक्नेछु।
 तिनीहरूको बाटो अन्धकारले ढाकेको चिप्लो हुनेछ
 अनि तिनीहरू कालो अन्धकारमा झर्नेछन्।
 म ती पूजाहारीहरू
 र अगमवक्ताहरूमाथि
 विपद ल्याइ सजाय दिनेछु।”
 यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो।
 13 “मैले सामरियामा अगमवक्ताहरूलाई
 अगमवाणी दिएर नराप्नो काम गरिरहेकोछु।
 बाल देवताको नाउँमा तिमीहरूले इस्राएलका मानिसहरूलाई पथभ्रष्ट गराए।
 14 मैले यहदाका अगमवक्ताहरू डरलाग्दो कामहरू गरिरहेको देखेकोछु।
 तिनीहरूलाई व्यभिचारपूर्ण कर्ममा लिप्त छन्।
 तिनीहरू झूटो बोल्छन् अनि दुष्ट मानिसहरूलाई सहयोग दिन्छन्।
 त्यही कारणले मानिसहरूले दुष्ट काम गर्न रोकिदैनन्।
 तिनीहरू सदोमका मानिसहरू जस्ता छन्।
 अब यरूशलेम मेरो निम्ति गोमोरा जस्तै भएकोछ।”
 15 यसकारण सेनाहरूका परमप्रभुले ती अगमवक्ताहरूका बारेमा भन्नुहुन्छ
 “म ती अगमवक्ताहरूलाई तितो भोजन खाने
 र विष हालेको पानी पिउने बनाउनेछु
 किनभने यरूशलेमका अगमवक्ताहरू देखि
 सम्पूर्ण देश नै दूषित पाउँछन्।”
 16 सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ
 “ती अगमवक्ताहरूका कुरामा ध्यान नदेऊ
 ती अगमवक्ताहरूले तिमीहरूलाई मूर्ख बनाउने कोशिश गरिरहेकाछन्।
 ती अगमवक्ताहरूले जुन दर्शनहरू बताइरहेका छन्
 ती सब तिनीहरूको आफ्नै सृष्टिहरू हुन्।
 तिनीहरूले ती दर्शनहरू परमप्रभुबाट प्राप्त गरेका होइनन्।
 17 कतिपय मानिसहरूले परमेश्वरबाट आएको सन्देशलाई उपेक्षा गर्दछन्।
 अत ती अगमवक्ताहरूले ती मानिसहरूलाई
 बेग्ला बेग्लै सन्देश दिन्छन्।
 तिनीहरूले मलाई जसले निन्दा गर्छन् तिनीहरूलाई भन्छन्,
 परमप्रभुले भन्नुहुन्छ, ‘तिमीले शान्ति पाउँछौ।’
 तिनीहरूले ज-जसको हृदय कठोर छ तिनीहरूलाई भन्छन्,

‘तिमीहरूमाथि अनिष्ट हुने छैन।’

18 तर ती मध्ये कुनै पनि अगमवक्ताहरू दैवीय महासभामा उभिने होइन।
ती मध्ये कसैले पनि परमप्रभुको संदेश
न देखेको छन्, सुनेको नै छ।

19 अब परमप्रभुबाट हुने दण्ड तूफान जस्तो आउने छ।
परमप्रभुको क्रोध आँधी-तूफान जस्तो हुनेछ।
यो ती दूध मानिसहरूका टाउकोहरूमाथि भूमरीको झोक्का ठोकिएको छ।

20 आफ्ना मनले चिताएको योजनाहरू सिद्ध नहोउञ्जेल
परमप्रभुको रीस थामिने छैन।

आउने दिनहरूमा
तिमीहरूले त्यो छलङ्गर्न बुझ्नेछौं।

21 मैले ती अगमवक्ताहरूलाई पठाएको होइन।
तर तिनीहरू भागेर गए।

तिनीहरू सँग बोलेको छैन।
तर तिनीहरूले अगमवाणी दिए।

22 तर यदि तिनीहरू मेरो महासभामा बसेका भए,
तिनीहरूले मेरो यहदाका मानिसहरूलाई मेरो सन्देशहरू भन्ने थिए।

तिनीहरूले ती मानिसहरूलाई नराप्नो कामहरू
गर्न देखि रोक्न सक्थे।”

23 “म परमेस्वर हुँ, जो नजिक छु,”
परमप्रभु भन्नुहुन्छ,

“म त्यो परमेस्वर होइन जो टाढोमा छ।

24 मैले देख्न सक्तिन भन्ने विचारमा
एउटा मानिसले आफैलाई लुकाउन सक्ला।
तर यो मूर्खता हो।
के म स्वर्ग र पृथ्वी भँदिन र?”

परमप्रभुले यसो भन्नुभयो:

25 “त्यहाँ त्यस्ता अगमवक्ताहरू छन् जसले मेरो नाउँ झूटा प्रचार गरिरहेछन्। तिनीहरू भन्छन्, ‘मैले सपना देखेको छु।
मैले सपना देखेको छु।’ मैले तिनीहरूले त्यस्तो कुराहरू गरेको सुनें।

26 कहिले सम्म यी अगमवक्ताहरूले झूटो र आफ्नो माया प्रचार गरिरहने?

27 ती अगमवक्ताहरूले मेरो नाउँ मानिसहरूबाट भुलाउनु प्रयास गरिरहेका छन्, जसरी आफ्ना पिता-पुर्खाहरूले सपनाहरू
भनेर भुलेका थिए। तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूले बाल देवतालाई पूजे।

28 पराल गर्हुं भन्दा भिन्दै हुन्छ। अगमवक्ताहरूले जसकहाँ सपना छ त्यही सपना विषयमा बोलुन्। जसकहाँ मेरा वचनहरू
छन्, साँचो गरी भनुन्।

29 मेरो सन्देश आगो जस्तै छ।” यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो, “यो मार्तोल जस्तो छ जसले ढुङ्गा चुरचुर पारेर
फुटाउँदछ।”

30 “यसर्थ म झूटा अगमवक्ताहरूको विरुद्धमा छु।” यो सन्देश परमप्रभुको हो “ती अगमवक्ताहरूले मेरा शब्दहरू एका-
अर्काबाट चोरिरहेका छन्।

31 म झूटो अगमवक्ताहरूको विरुद्ध छु।” यो सन्देश परमप्रभुको हो, “तिनीहरूले आफ्नै शब्दहरू चलाउछन् र मेरोबाट
आएको सन्देश भनेर बहाना गर्दछन्।

32 म झूटा अगमवक्ताहरूका विरुद्ध छु जसले झूटो सपनाहरू प्रचार गर्छन्।” यो परमप्रभुको सन्देश हो। “तिनीहरूले मेरा
मानिसहरूलाई झूटो शिक्षा दिँदै कुवाटो तिर लैजाँदैछन्। न त मैले तिनीहरूलाई पठाए न मेरो पक्षमा बोलुन् भनी आदेश दिएँ।
तिनीहरूले कदापि यहदाका मानिसहरूलाई सहयोग गर्न सक्तैनन्।” यो परमप्रभुको सन्देश हो।

परमेस्वरबाट उदास सन्देश

33 “यहूदाका मानिसहरू अथवा अगमवक्ताहरू, अथवा पूजाहारीहरूले तिमीलाई सोध्न सक्छ, ‘परमप्रभुले के के भारी बोकाउनु भयो?’ तब तिमीहरूले तिनीहरूलाई उत्तर दिन्छौ र भन्छौ, ‘तिमीहरू अत्यन्तै गह्रुँ बोझ हौ र म तिमीहरूलाई फ्याँक्नेछु।’ यो परमप्रभुको सन्देश हो।

34 “यदि अगमवक्ता अथवा पूजाहारी अथवा कुनै मानिसले परमप्रभुको बोझ विषयमा कुरा गर्छ भने, ‘म उसका परिवार र उसलाई सजाय दिनेछु।’

35 यो कुरा तिमीहरू एकाकांलाई भन्नेछौ ‘परमप्रभुले के जवाफ दिनुभयो?’ अथवा ‘उहाँले के भन्नुभयो?’

36 तर तिमीले फेरि ‘परमप्रभुको बोझ’ भन्ने छैनौ किनभने ‘बोझ’ प्रत्येकको आफ्नै शब्द बनिएको हो। तर तिनीहरूलाई भन, ‘तिनीहरूले जीवित परमेश्वर, सेनाहरूका परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको वचन बढ्याएको छौ।’

37 “यदि परमप्रभुको सन्देश तिमी सिक्न चाहन्छौ भने, अगमवक्तालाई सोध, ‘परमप्रभुले तिमीलाई के जवाफ दिनु भयो?’ अथवा ‘परमप्रभुले के भन्नुभयो?’

38 तर तिमीले नभन परमप्रभुबाट के भारी बोझ थियो। यदि तिमीले यो शब्द प्रयोग गर्थौ भने परमप्रभुले तिमीलाई यी शब्दहरू भन्नु हुनेछ ‘तिमीले मेरो वचनलाई परमप्रभुको भारी नभन्नु पर्थ्यो। मैले तिमीलाई यो शब्द नभन्नु भनें।

39 मैले तिमीहरू र तिम्रा पिता-पुर्खाहरूलाई दिएको शहर र तिमीलाई माथि उचालेर म देखि पर फ्याँक्ने छु।

40 म तिनीहरूमाथि सदा-सर्वदा रहने लाज ल्याउनेछु। आफ्नो बेइज्जती तिमीहरू कहिल्यै भुल्ने छैनौ।”

24

असल र खराब नेभाराहरू

1 परमप्रभुले उहाँको मन्दिर अघाडी राखिएको दुइ डालो नेभारा देखाउनु भयो। (मैले यो दर्शन यहूदाका राजा यहोयाकीमका छोरा बाबेलका राजा नबूकदनेसरले यरूशलेमबाट निर्वासन गराएर लगे पछि देखेको हो। यहोयाकीन र तिनका अधिकारीहरूलाई निपुण शिल्पकार र धातुकारहरूसितै लगियो।)

2 एउटा डालोभित्र धेरै असल नेभाराहरू थिए। ती नेभाराहरू त्यस्ता थिए जुन समय अघाडि नै पाकेका थिए। तर अर्का डालोमा कुहेको नेभाराहरू थिए। तिनीहरू खान लायकका थिएनन्।

3 परमप्रभुले मलाई सोध्नु भयो, “तिमीले के देख्छौ, यर्मिया?”

मैले जवाफ दिएँ, “अरू डालोमा म नेभाराहरू देख्छु। असल नेभाराहरू एकदमै असल छन् अनि अर्को डालोमा नराम्रो नेभाराहरू एकदमै नराम्रा छन् जो खाने लायक छैनन्।”

4 तब परमप्रभुको यो सन्देश मकहाँ आयो

5 परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वरले भन्नुहुन्छ, “यहूदाका मानिसहरूलाई आफ्ना देशबाट कैदी झैं लगियो। तिनीहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूलाई बाबेलमा लगे। तिनीहरू असल नेभाराहरू जस्ता छन्।

6 म तिनीहरूलाई दया देखाउनेछु। म तिनीहरूलाई यहूदाको भूमिमा फर्काई ल्याउनेछु। म तिनीहरूलाई विकास गराउनेछु, नष्ट हुन दिदिन। म तिनीहरूलाई चुडाउँदिन तर तिनीहरूलाई जगाउँछु ताकि तिनीहरूको विकास हुन सकोस।

7 म तिनीहरूलाई म नै परमप्रभु हुँ भनेर चिन्ने योग्यता दिन्छु। तिनीहरू मेरा मानिसहरू हुनेछन् अनि म तिनीहरूका परमेश्वर हुँ, किनभने तिनीहरू पूर्ण-हृदयहरूले म तर्फ फर्कनेछन्।

8 “तर यहूदाका राजा सिदकियाह कुहेको नेभारा जस्तो हुनेछ जुन खान लायक हुँदैन। सिदकियाह, उसका अधिकारीहरू, यरूशलेममा छाडिएका मानिसहरू जो यो देशमा रहिरहेका छन् अनि तिनीहरू जो भित्रमा बसिरहेका छन् तिनीहरू कुहेको नेभाराहरू जस्तै हुन्।

9 म तिनीहरूलाई जम्मै राज्यहरूमा डरलाग्दो र नराम्रो चीज बनाउनेछु। मैले तिनीहरूलाई जहाँ-जहाँ छरपस्ट पारेकोछु त्यहाँ तिनीहरूलाई अपमान, गिल्ला र श्राप का निम्ति पात्र बनाउँनेछु।

10 म तरवार, अनिकाल अनि रूही तिनीहरूका निम्ति पठाउनेछु। जब सम्म तिनीहरू निमटन्न हुँदैनन् तिनीहरू र तिनीहरूका पिता-पुर्खालाई मैले दिएको देशमा तरवार, अनिकाल र देशान्तरण पठाउनेछु। त्यस पछि मैले तिनीहरू र तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिएको जगामा तिनीहरू रहने छैनन्।”

25

यर्मियाको प्रवचन

1 यो सन्देश जुन यर्मियाकहाँ आयो त्यो यहदाका सबै मानिसहरूको विषयमा सम्बन्धित छ। यो योशियाहको पुत्र यहोयाकीम यहदाको राज-सिंहासनमा बसेको चौथो वर्षमा भएको हो। यो नबकदनेस्सरले बाबेलको राजमुकुट पहिरिएको प्रथम वर्षमा भएको हो।

2 यसैले त्यही अगमवक्ता यर्मियाले यहदाका जम्मै मानिसहरू र यस्शलेमका बासिन्दाहरूलाई भने

3 यहदाका राजा आमोनका पुत्र योशियाहको राज्यकालको तेह्रौं वर्षदेखि आजको दिनसम्म अर्थात् तेइस वर्षसम्म परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो र मैले धरिधरि तिमीहरूलाई भनिरहेकोछु। तर तिमीहरूले यसलाई ध्यान नै दिएनौ।

4 परमप्रभुले धरिधरि आफ्ना दास अगमवक्ता तिमीहरूकहाँ पठाउनु भएकोछ। तिमीहरूले तिनीहरूको कुरा सुनेनौ अथवा तिनीहरूलाई कुनै ध्यानै दिएनौ।

5 ती अगमवक्ताहरूले भने, “तिमीहरूले आफ्ना जीवन शैली परिवर्तन गर। कुकर्महरू गर्नदेखि आफूलाई पर राख। जीवन परिवर्तन गर र यस देशमा जुन परमप्रभुले तिमी र तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई सदा-सर्वदाका निम्ति दिनु भएकोछ त्यहाँ बसो बासो गर।

6 अन्य देवताहरूको पछि नलाग। तिनीहरूका सेवा वा पूजा नगर। मानिस निर्मित मूर्तिहरू पूजा नगर। यसले मलाई रीस उठाउनेछ। यदि तिमीहरूले मानेनौ भने तब म तिमीहरूलाई नोकसान गर्नेछु।”

7 परमप्रभुले भन्नुहुन्छ, “तर तिमीहरूले मेरो कुरा मानेनौ। तिमीहरूका मूर्तिहरूले मलाई उत्तेजित पार्यौं अनि आफैमा नोकसान ल्यायौं।”

8 यसकारण सेनाहरूका परमेश्वरले यसो भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूले मेरो सन्देशहरूमा ध्यानै नदिएका हुनाले,

9 यसकारण म उत्तरका सबै कुलहरूका मानिसहरूलाई र मेरो दास बाबेलका राजा नबकदनेस्सरलाई ल्याउनेछु, र तिनीहरूलाई यो देश र यसका बासिन्दा र यसका चौरतिरका सबै जातिहरूको विरुद्धमा ल्याउनेछु। म ती सारा देशहरूलाई बिलकुलै ध्वंस गर्नेछु। म ती भूमिहरू सदालाई सूखा मरुभूमि जस्तो बनाई दिने छु अनि तिनीहरूलाई डरलाग्दो गाली र एक स्थायी अपमानको पात्रमा परिणत गर्नेछु।

10 म ती ठाउँहरू हर्ष र उत्साहका खुशीहरूलाई शेष पारिदिनेछु। त्यहाँ अब-उपान्त नव दुल्हा-दुल्हीका खुशी र आनन्दका दिनहरू हुने छैन। म मानिसहरूले पिसे जाँतोका आवाज सम्म उठाउँनेछु। म बत्तीको उज्यालालाई लमिदिनेछु।

11 त्यो सम्पूर्ण क्षेत्र नै मरुभूमि जस्तो उजाड हुनेछ। यी सबै जातिहरूका मानिसहरूले सतरी वर्ष सम्म बाबेलका राजाको सेवा गर्नेछन्।

12 “तर सतरी वर्ष बिती सके पछि म बाबेलका राजालाई दण्ड दिनेछु। म बाबेलका जातिहरूलाई पनि दण्ड दिने छु।” यो परमेश्वरको सन्देश हो “म बाबेलवासीहरूको भूमिलाई पनि उनीहरूको पापहरूको कारण दण्ड दिनेछु। म त्यो भूमि सदाको लागि बाँझो बनाई दिनेछु।

13 मैले त्यस देशको विषयमा जे भनेकोछु र यर्मियाले विरोधमा यसको जे अगमवाणी गरेकोछ अनि पुस्तकमा जे लखिएकोछ म त्यो देशकोको विरुद्ध सबै ल्याउनेछु।

14 बाबेलका मानिसहरूले धेरै राज्यहरू र महाराजहरूको सेवा गर्नु पर्नेछ। तिनीहरूले गरेको अनिष्ट कामका निम्ति तिनीहरूलाई सजाय दिइनेछ।”

संसारका राज्यहरू माथि न्याय

15 परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वरले मलाई यी कुराहरू भन्नुभयो “यर्मिया, यो कचौरको दाखरस मेरो हातबाट लेऊ। यो मेरो क्रोधको दाखरस हो। म तिमीलाई विभिन्न जातिहरूमा पठाई रहेछु। ती जातिहरूलाई यही प्यालाबाट पियाऊ।

16 तिनीहरूले यो पिउनेछन्। त्यसपछि तिनीहरू धरमराउनेछन् र पागल मानिस जस्तो व्यवहार गर्नेछन्। तिनीहरूले तरवारको कारण त्यसो गर्छन् जुन तिनीहरूको विरुद्ध म पठाउँदैछु।”

17 यसर्थ मैले परमेश्वरको हातबाट त्यो कचौरा दाखरस लिएँ। म ती जातिहरूमा गएँ अनि त्यो कचौराबाट मैले दाखरस पियाँ।

18 मैले यो दाखरस यस्शलेम र यहदाका शहरहरूमा खनाइदिँएँ। मैले यहदाका राजाहरू र अगुवाहरूलाई त्यो कचौराबाट दाखरस पिउँन लगाँएँ। तिनीहरू आज जस्तो देखन्छन्, मरुभूमि झैं उजाड, डरलाग्दो चीज अनि खिल्ली र श्रापको पात्र बनाउन मैले तिनीहरूलाई पिलाएँ।

19 मैले मिश्रका राजा फिरऊन, तिनका अधिकारीहरू, महत्वपूर्ण नायकहरू, उनका सबै मानिसलाई परमप्रभुको रीसको दाखरस पिउनु लगाँएँ।

20 मैले अरबका जम्मै बासिन्दाहरू, ऊजका सबै राजाहरू, पलिशतीहरूका सबै राजाहरू जसमा अश्कलोन, गाजा, एक्रोन, अशदोदमा बाँकी रहेका जम्मै मानिसलाई परमप्रभुको रीसको दाखरस पिउनु लगाँएँ।

21 अनि मैले एदोम, मोआब र अम्मोनिहरूका सबै राजाहरू पनि गाभिन्छन्, सबैलाई परमप्रभुको रीसको दाखरस पिउनु लगाएँ।

22 मैले सोर र सीदोनका सबै राजाहरू र जम्मै मानिसलाई परमप्रभुको रीसको दाखरस पिउनु लगाएँ।

अनि समुद्रका टापुहरूका राजाहरूलाई यो पिउन लगाएँ।

23 ददान, तेमा र बूजका अनि कनपट सम्म केश काट्ने मानिसहरूलाई मैले यो पिउन बाध्य गराएँ।

24 मैले अरब देशका र सीमान्तका सारा राजाहरू जो मरूभूमिमा बस्छन्,

25 जिप्री, एलाम र मादैका सारा राजाहरूलाई पनि यो पिउन लगाएँ।

26 मैले सारा उत्तरका राजाहरू नजिक र टाढामा भएका राज्यहरूलाई यो पिउनु लगाएँ। मैले सबै पृथ्वीका राजाहरूलाई परमप्रभुको क्रोधको कचौराबाट दाखरस पिउन लगाएँ। तर “शीशकका”* राजाले पनि अन्य जातिहरूले पिए पश्चात पिउनेछन्।

27 “यर्मिया! सेनाहरूका परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरले के भन्नुहुन्छ, ती जातिहरूलाई भनिदेऊ यसकारण परमप्रभुले भन्नुहुन्छ, ‘पिऊ, मात, वान्त गर र लड अनि नउठ किनभने म तिमीहरूका माझमा तरवार पठाइरहेछु।’

28 “ती मानिसहरूले तिप्रो हातबाट कचौरा लिन अस्वीकार गर्छन्। तिनीहरूले यसलाई पिउन अस्वीकार गर्छन्। तर तिमीले तिनीहरूलाई भन्नेछौ, ‘सेनाहरूका परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुहुन्छ तिमीहरूले अवश्य नै यो कचौराबाट पिउनेछौ।’

29 मैले यसशलेममाथि जसलाई मेरो नाउँले कहलाइन्छ अनि सायद तिमीहरूले दण्ड पाउँदैनौ भनेर सोचिरहेका होलाऊ, विपति ल्याउन थालिसकेकोछु। म पृथ्वीमा भएका सारा मानिसहरू प्रति आक्रमण गर्न तरवारलाई बोलाउनेछु।” यो सेनाहरूका परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो।

30 “यर्मिया! तिनीहरूलाई भन्छन्:

‘परमप्रभु उँभोबाट गर्जनु हुन्छ।

उहाँ आफ्नो पवित्र मन्दिरबाट गर्जनु हुन्छ।

परमप्रभु उहाँको भूमिका मानिसहरूलाई जोरसित गर्जनु हुन्छ।

उहाँ दाखरस बनाउनेले अङ्गुर किच्चाउँदा गरेको आवाज झैं चिच्चयाउनु हुन्छ। ती चिच्चयाहटहरू पृथ्वीका सबै बासिन्दाहरू सम्म पुग्छ।

31 त्यो हल्लाको प्रतिध्वनि

पृथ्वीको आखिर सम्म पुग्छ।

पृथ्वीका मानिसहरूका विरुद्धमा

परमप्रभुको एउटा अभियोग छ।

उहाँले मानिसहरूलाई न्याय

र दुष्टहरूलाई तरवारले मार्नु हुनेछ।”

परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

32 यसकारण सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ

“हेर, महा सर्वनाश एक देशदेखि

अर्को देशमा फैलिनेछ।

पृथ्वीको सुदूर कुनाहरूबाट

एक सर्वनाशक आँधी आइरहेछ।”

33 परमप्रभुले मार्नु भएको मानिसहरूको लाशहरू पृथ्वीको एक कुनादेखि अर्को कुनासम्म छरिएर रहनेछ। मर्नेहरूका निम्ति शोक मनाउने कोही हुँदैन। लाशहरू बटुलिदिन न त दफन नै गरिन्छ। ती लाशहरू खेतमा गोबर झैं छरपस्ट रहन्छन्।

34 हे गोठालाहरू हेर, विलाप गर! हे बथानका नायकहरू हो,

खरानीमा लडीबडी गर।

किनभने तिमीहरूका हत्या हुने

र चिच्चाउने अनि तितर-बितर हुने समय आएको छ।

तिमीहरू झर्नेछौ र दामी जग झैं फट्नेछौ।

* 25:26: “शीशक” बाबेलको गुमी नाउँ।

- 35 गोठालाहरूले आफै लुक्ने ठाँउ पाउने छैनन्।
बथानका मालिकहरूले भागन सक्तैनन्।
- 36 म गोठालाहरूका हाऊ-हाऊ शब्दहरू
र बथानका मालिकहरूका चित्कार सुन्छु।
परमप्रभुले तिनीहरूको खर्क नै ध्वंस पार्नु भयो।
- 37 शान्तमय खर्कहरू नष्ट गरिए।
परमप्रभुको भीषण क्रोधले यस्तो गरेको हो।
- 38 परमप्रभु हिसक सिंह ओडारबाट निस्केको जस्तै हुनुहुन्छ।
परमप्रभुको बल्दै गरेको रीस
र अत्याचारीहरूको रीसले
तिनीहरूको देश उजाड निर्जन बनिएकोछ।

26

मन्दिरमा यर्मियाको पाठ

- 1 योशियाहका छोरो यहदाका राजा यहोयाकीमको शासनकालको शुरूमा यो वचन परमप्रभुबाट आयो।
- 2 परमप्रभुले भन्नुभयो “यर्मिया, परमप्रभुको मन्दिर चोकमा तिमी उभ र यो वचन भन। मन्दिरमा आराधना गर्न आउने यहदाका सबै बासिन्दाहरूलाई भन। मैले भनेको प्रत्येक कुरा उनीहरूलाई भन। मेरो सन्देशको कुनै भाग पनि नछोड।
- 3 यो हुनसक्छ, तिनीहरूले सुन्दछन् अनि मेरो सन्देश पालन गर्नेछन् र तिनीहरू खराब काम गर्नुबाट रोकिनेछन्। यदि तिनीहरू परिवर्तन भए भने म मेरो तिनीहरूलाई तिनीहरूको दुष्टकर्मका निम्ति सजाय दिन जुन योजना तयार पारेकोछ त्यो बदलिनेछ।
- 4 तिमीले तिनीहरूलाई भनेछौ, ‘यही नै परमप्रभु भन्नुहुन्छ यदि तिमीहरूले मेरा कुराहरू सुनेनौ अनि मैले तिमीहरू अघि राखेको शिक्षाहरू।
- 5 मेरा दास अगमवक्ताहरू जसलाई मैले तिमीहरूकहाँ समय समयमा पठाएको थिए तर तिनीहरूका वचनहरू अनुसरण गरेनौ, तिमीहरूले तिनीहरूको कुराहरू सुनेनौ।
- 6 तब म यो मन्दिरलाई शिलोह* जस्तै बनाउनेछु अनि पृथ्वीभरिको मानिसहरूका निम्ति यो शहर एक श्राप झैं बनाउनेछु।”
- 7 पूजाहारीहरू, अगमवक्ताहरू अनि सारा मानिसहरूले यर्मियाले परमेश्वरको मन्दिरमा भनेको ती शब्दहरू सुने।
- 8 परमप्रभुले दिनुभएको आदेश अनुसार यर्मियाले सबै कुराहरू मानिसहरूलाई भनी समाप्त गरे। तब पूजाहारीहरू, अगमवक्ताहरू र सारा मानिसहरूले यर्मियालाई समाते अनि भने, “तिमी निश्चय नै मर्नेछौ।
- 9 कसरी तिमीले परमप्रभुको नाउँमा यति नराप्ति कुरा गर्ने आँट गर्थौ? कसरी परमप्रभुको यो मन्दिर शिलोहमा ध्वंस भए जस्तो हुनेछ भने आँट कसरी गर्थौ? कुन आँटले तिमीले यरूशलेम निर्जन मरुभूमि झैं हुनेछ भन्थौ?” परमप्रभुको मन्दिरमा सबै मानिसहरू यर्मियाको विरुद्ध भेला भए।
- 10 जब यहदाका शासकहरूले ती अप्रिय घटनाहरूको बारेमा कुराहरू सुने तिनीहरू राजाको राजदरवारबाट बाहिर निस्के। तिनीहरू परमेश्वरको मन्दिर भएतिर उक्लिए। त्यहाँ, तिनीहरूले नयाँ प्रवेशद्वारमा आफ्ना ठाउँ लिए।
- 11 त्यसपछि पूजाहारीहरू र अगमवक्ताहरूले शासकहरू र सारा अन्य मानिसहरूलाई यसो भने। तिनीहरूले भने, “यर्मिया मारिनु पर्छ। उनले यरूशलेमको बारेमा नराप्ति कुराहरू भने। तपाईंहरूले उनले त्यस्तो कुराहरू भनेको सुनेकाछौं।”
- 12 तब यर्मियाले यहदाका सबै प्रशासकहरू र मानिसहरूसँग बात गरे। “परमप्रभुले मलाई यो मन्दिर र शहर बारे यी सबै कुराहरू जो तिमीहरूले सुन्थौ, भन्न पठाउनु भयो।
- 13 तिमीहरूले आफ्नो मन अनि कार्य बद्लिन नै पर्छ। तिमीहरूले आफ्नो परमप्रभु परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्नु नै पर्छ। यदि तिमीहरूले त्यसो गर्थौ भने उहाँले आफ्नो मनलाई बदलनु हुनेछ र खराब कामहरू जो उहाँले तिमीहरूका विरुद्ध उद्घोषणा गर्नु भएको छ त्यो टर्नेछ।
- 14 मेरो विषयको कुरा र म तिमीहरूकै हातमा छु। तिमीहरूलाई जे ठीक लाग्छ त्यही गर।
- 15 तर यदि तिमीहरूले मलाई मार्यौ भने, एउटा कुराको लागि निश्चित हौ। कि तिमीहरू एक निर्दोष मानिसको हत्यारा हुनेछौ। तिमीहरूले यो शहर र यसमा सबै सधैं मानिसहरूलाई दोषी बनाउँछौ। किनभने उहाँ परमप्रभु नै हुनुहुन्छ जसले मलाई ती वचनहरू तिमीहरूलाई भन्न पठाउनु भयो जो तिमीहरूले सुन्थौ।”

* 26:6: शिलोह त्यो शहर जहाँ एलिको समयमा करारको सुन्दक राखिएको थियो। (हेनुहोस् 1 सामुएल 2:8 र यर्मिया 7:12-14)

16 त्यसपछि सबै प्रशासकहरू र मानिसहरू बोले। ती मानिसहरूले पूजाहारीहरू र अगमवक्ताहरूलाई भने, “यर्मियालाई मारु हौं। जति कुराहरू यर्मियाले हामीलाई भने ती सबै परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरबाट आएको हो।”

17 तब कतिपय बढा-पाकाहरू उठे र सबै मानिसहरूलाई भने।

18 तिनीहरूले भने, “यहदाका राजा हिजकियाहको शासनकालमा मारसेतबाट मीका नाउँ भएका एकजना अगमवक्ता आएका थिए। मीकाले यहदाका सबै मानिसहरूलाई यी कुराहरू भने,

‘सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ:

सियोन ध्वंस हुने छ।

यो जोतेको खेतझैं हुनेछ।

यस्शलेम ढुङ्गाको थाक हुनेछ।

परमप्रभुको मन्दिर भएको डाँडा, जंगल र बनमाराहरूको रित्तो डाँडा बनिनेछ।’

19 “यहदाका राजा हिजकियाहले मीकालाई मारेन। यहदाका कुनै मानिसले मीकालाई मारेन। हिजकियाह परमप्रभुदेखि डराए अनि उहाँको दया याचना गरे। अनि परमप्रभुले तिनीहरूको विरोधमा भन्नु भएको कुराहरू विषयमा आफ्नो मन बदलिन भयो। तर हामीहरूले हाम्रो आफ्नो जीवनमाथि महाविपद ल्याउन अटिकाछौं।”

20 विगतमा त्यहाँ शमायाहको छोरो उरियाह नाउँ गरेका किर्यारीमबाट आएका एकजना मानिस थिए। उसले यर्मियाले झैं यो शहर र यस भूमि विरुद्धमा परमप्रभुको सन्देश प्रचार गरे।

21 राजा यहोयाकीम र उनका सैनिक अधिकारीहरू अनि यहदाका प्रमुखहरूले ऊरियाहले गरेको प्रचार सुने। तिनीहरू क्रोधित भए। राजा यहोयाकीमले ऊरियाहलाई मारन चाहन्थे। तर ऊरियाहले त्यो कुरा चाल पाए। ऊरियाह डराए र मिश्र देशमा भागे गए।

22 तर राजा यहोयाकिमले एलनातान नाउँ भएका एक मानिस र अन्य मानिसहरूलाई मिश्रमा पठाए। एलनातान अकबोरको छोरा थियो।

23 तिनीहरूले ऊरियाहलाई मिश्रबाट ल्याए अनि यहोयाकीमलाई सुम्पिए। यहोयाकीमले ऊरियाहलाई तरवारले मारु भन्ने हुकुम दिए। ऊरियाहको मृत शरीर साधारण मानिसहरू गाडने चिहानमा फ्याँकिदिए।

24 अब शापनको छोरो अहीकामले यर्मियालाई सुरक्षा दिए। यसर्थ तिनले तिनलाई मानिसहरूको हातबाट बचाए।

27

परमेश्वरले नबूकदनेस्सरलाई शासक बनाउनु भयो

1 यहदाका सिदकियाहको शासनकालको चौथो वर्षमा* परमप्रभुको यो वचन यर्मियाकहाँ आयो। सिदकियाह योशियहका छोरो थिए।

2 परमप्रभुले भन्नुभयो, “यर्मिया, यी फीता र डण्डहरूबाट एउटा जुवा बनाऊ र तिभ्रो काँधमा लगाऊ।

3 त्यसपछि एदोम, मोआब, अम्मोन, सोर र सीदोमका राजाहरूकहाँ यी राजाहरूका दूतहरू जो यहदाका राजा सिदकियाहलाई भेट्न यस्शलेममा आएका छन् तिमीहरूको माध्यम यी समाचार पठाऊ।

4 तिनीहरूका मालिकहरूलाई यी खबरहरू पुर्याऊ भनी तिनीहरूलाई भन तिनीहरूलाई भन, ‘सेनाहरूका परमप्रभु, इस्त्राएलका परमेश्वरले भन्नुहुन्छ तिभ्रा मालिकहरूलाई भन कि

5 मैले पृथ्वीमा सारा पशुहरू बनाएँ। यो मैले मेरो महान शक्ति र बलिष्ठ पाखुराले गर्ने। म यो पृथ्वी जसलाई चाहन्छु त्यसैलाई दिन सक्छु।

6 अहिले तिमीहरूका सबै देशहरू मैले बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरलाई दिएको छु। उनी मेरा दास हुन। मैले जड्गली पशुहरू सम्मलाई पनि उसको आज्ञा पालन गर्ने बनाउँछु।

7 सारा जातिहरूले नबूकदनेस्सर, उनको छोरो र उनको नातिको सेवा गर्नेछन्। त्यसपछि बाबेल परास्त हुने समय आउनेछ। धेरै राज्यहरू र महान राजाहरूले बाबेललाई आफ्नो कमारो बनाउनेछन।

8 “ तर अहिले केही जातिहरू यस्ता हुनेछन् कि तिनीहरू बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरलाई सेवा गर्न अस्वीकार गर्नेछन्। यदि कुनै जातिले आफ्नो धिन्नोमा जुवा राख्न अस्वीकार गरे म त्यसलाई तरवार, अनिकाल र डरलाग्दो बीमारहरू मार्फत सजाय

* 27:1: सिदकियाहको ... वर्षमा हिब्रमा यो यस प्रकार भनिएको छ: “यहोयाकीमको शासनकालको शुरूमा।”

दिनेछु,'” यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो। “ जब सम्म त्यो जातिलाई उसको पक्षबाट ध्वंस पादिन तब सम्म म यसो गर्नेछु।

9 यसर्थ तिमीहरू अगमवक्ताहरू जोखना हेर्नेहरू, दर्शन देख्नेहरू, ज्योतिषिहरू र जादूगरी गर्नेहरू जसले तिमीहरूलाई भन्छन्, “तिनीहरूले बाबेलका राजाको सेवा गर्नेछैनौं,” तिमीहरूलाई ध्यान नदेऊ।

10 तर ती मानिसहरूले तिमीहरूलाई झूटो अगमवाणी दिनेछन् यसले गर्दा म तिमीहरूलाई तिनीहरूका देशबाट टाढो लखेट्नेछु र तिमीहरू मनेछौं।

11 “ ती जातिहरू ज-जसले बाबेलका राजाको सार्वभौमिकतालाई ग्रहण गर्नेछ। अनि उसको सेवा गर्नेछ, जब सम्म चाहन्छन् म तिनीहरूलाई तिनीहरूकै भूमिमा विकास हुन दिन्छु, ” परमप्रभुले घोषणा गर्नुहुन्छ।

12 मैले सिदकियाह यहूदाका राजालाई भनें, “सिदकियाह तिमीले बाबेलका राजाको जुवा तिम्रो घिच्रोमा राख्ने पछि, यदि तिमीले बाबेलका राजा र उसको मानिसहरूका अस्वीकार गर्थौं भने तिमी बाँचेछौं।

13 यदि तिमीले बाबेलका राजालाई सेवा गर्न राजी भएनौं भने तिमी र तिम्रा मानिसहरू शत्रुको तरवार भोक अनि भयानक रोगहरूबाट मर्नेछौं। बाबेलका राजालाई सेवा गर्न अस्वीकार गर्ने कुनै पनि जातिको सम्बन्धमा परमप्रभुले यसो भन्नुभयो।

14 तर तिमीहरूलाई झूटो अगमवक्ताहरूले भनिरहेका छन् ‘तिमीहरू बाबेलका राजालाई सेवा गर्नेछैनौं।’

“तिनीहरू तिमीहरूसित झूटो बोलिरहेकाछन्। यसकारण तिमीहरूले तिनीहरूको कुरा नसुन।”

15 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मैले त्यस्ता अगमवक्ताहरूलाई पठाएको होइन, तर तिनीहरू मेरो नाउँमा झूटो अगमवाणी कहिरहेका छन्। यसकारण यहूदाका मानिसहरूलाई सुदूर ठाँउमा पठाउँनेछु। तिमीहरू सङ्गै अनि त्यसरी नै ती अगमवक्ताहरू जसले तिमीहरूकहाँ अगमवाणी कहने तिनीहरू पनि नष्टछन्।”

16 तब मैले ती पूजाहारीहरू अनि ती प्रजालाई सूचना दिएँ, “परमप्रभु भन्नुहुन्छ ‘ती झूटा अगमवक्ताहरूको कुरा नसुन जसले बाबेलबाट परमप्रभुको मन्दिरमा जम्मै समानहरू झट्टै फर्काईदैंछ।’ तिनीहरूले झूटो बोलिरहेका छन्।

17 ती अगमवक्ताहरूका कुरामा ध्यान नदेऊ। बाबेलका राजालाई सेवा गर अनि बाँच। यो शहर किन ध्वंस होस?

18 यदि ती मानिसहरू अगमवक्ता हुन भने अनि परमप्रभुको वचन तिनीहरूसँग छ भने, तिनीहरूले परमप्रभुलाई, राजाको महलमा रहेका, परमप्रभुको मन्दिरमा रहेका, र यरूशलेममा रहेका जुन चीजहरू अहिले सम्म छोडिएकाछन् बाबेलमा ल्याउन नसकियोस भनी प्रार्थना गर्नु।”

19 सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “ती चीजहरूको बारेमा जुन अझै यरूशलेममा छाडिएका छन् त्यहाँ मन्दिरमा विशाल काँसाको स्तम्भहरू, गुडने आधारहरू र अन्य चीजहरू छन्। बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरले ती सबैहरू यरूशलेममा छोडे।

20 बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरले जब यहोयाकीमको छोरा यहूदाका राजा यहोयाकीन र यहूदा र यरूशलेमका जम्मै भारादारहरूलाई देश निष्कासन गरी बाबेलमा लगेका थिए, त्यस समय ती समानहरू बाबेल लगेनन्।

21 सेनाहरूका, परमप्रभु, इस्त्राएलका परमेश्वर, परमेश्वरका मन्दिरमा छाडिएका अनि राजाका महल र यरूशलेममा छाडिएका चीजहरूको बारेमा भन्नुहुन्छ ती सम्पूर्ण समानहरू पनि बाबेल तर्फ लागि।

22 ‘ती सारा समानहरू बाबेलमा लगिन्छ र जब सम्म तिनीहरूको निम्ति आउँदिन तब सम्म ती समानहरू त्यही रहन्छ।’ यो सन्देश परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘तब म ती समानहरू फर्काई ल्याउँनेछु। म ती समानहरू यो ठाउँमा फर्काई राख्नेछु।’ ”

28

हनन्याह झूटो अगमवक्ता

1 त्यही साल नै जब सिदकियाह यहूदाका राजा भएको चौथो वर्षको पाँचौं महीनामा अज्जूरको छोरो अगमवक्ता हनन्याहले परमप्रभुको मन्दिरमा सबै पूजाहारीहरू र अन्य मानिसहरूको उपस्थितिमा मसित भने। हनन्याह गिबोनका बासिन्दा थिए। हनन्याहले भने,

2 “सेनाहरूका परमप्रभु इस्त्राएलका मानिसहरूका परमेश्वरले भन्नुहुन्छ ‘बाबेलका राजाले यहूदाका मानिसहरूको काँधमा राखेको जुवा म भाग्नेछु।

3 दुइ वर्ष बिन्दा नबिन्दै म बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरले परमप्रभुको मन्दिरबाट जति सरसामानहरू लगेका थिए ती सबै फर्काई ल्याउनेछु।

4 म यहोयाकीमका छोरो यहूदाका राजा यहोयाकीनलाई यस ठाउँमा फर्काई ल्याउने छु। म ती सारा यहूदाका मानिसहरूलाई फर्काई ल्याउनेछु जसलाई नबूकदनेस्सरले आफ्ना घरहरू छोड्न बाध्य गराए बाबेलतिर पठाएका थिए।’ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘यसकारण म बाबेलका राजाको जुवा भाँचिदिनेछु।’ ”

5 तब अगमवक्ता यर्मियाले पूजाहारीहरू र अन्य मानिसहरू जो परमप्रभुको मन्दिरमा उभिरहेका थिए तिनीहरूको सम्मुख अगमवक्ता हनन्याहलाई जवाफ दिए।

6 अगमवक्ता यर्मियाले हनन्याहलाई भने, “आमेन। म आशा गर्दछु परमप्रभुले साँच्चि नै त्यो गर्नु हुनेछ परमप्रभुले तिमीले बोलेका वचनहरू पूरा गर्नु हुनेछ। म आशा गर्दछु परमप्रभुले उहाँको मन्दिरबाट जम्मै सामानहरू र मानिसहरू पनि बाबेलबाट यस ठाउँमा फर्काई ल्याउनु हुनेछ।

7 “हनन्याह तर मैले भनेका कुराहरू सुन। मैले भनेका कुराहरू तिमीहरू सबै मानिसहरूले सुन।

8 हनन्याह त्यहाँ तिमी र म अगमवक्ता हुन भन्दा धेरै अघि नै अगमवक्ताहरू थिए। तिनीहरूले युद्ध, अनिकाल, भयानक रूढी धेरै देशहरू र महान राज्यहरूमा आउनेछ भनेर प्रचार गरेका थिए।

9 तर यदि एकजना अगमवक्ताले शान्तिको अगमवाणी दिन्छ र उसको अगमवाणी सत्य हुन्छ तब मानिसहरूले जान्ने छन् कि परमप्रभुले उसलाई नै पठाउनु भएको हो।”

10 यर्मियाले आफ्नो काँधमा जूवा भिरि रहेका थिए। तब अगमवक्ता हनन्याहले यर्मियाको काँधबाट जूवा निकाली दिए। हनन्याहले त्यो जुवा भाँचिदिए।

11 तब हनन्याह अरू जम्मै मानिसहरूको उपस्थितिमा जोरले कराए अनि भने, “त्यो यो हो जुन परमप्रभु भन्नुहुन्छ ‘त्यसरी नै नबूकदनेस्सर बाबेलका राजाको जुवा म सबै जातिहरूको काँधबाट दुइ वर्ष भित्रमा भाँचि दिन्छु।’ ”

त्यस पछि अगमवक्ता यर्मियाले परमप्रभुको मन्दिर छोडे अनि बाहिर गए।

12 जब हनन्याहले अगमवक्ता यर्मियाको काँधबाट जुवा निकालेर भाँचिदिए परमप्रभुको वचन यर्मियालाई आयो।

13 परमप्रभुले यर्मियालाई भन्नुभयो, “जाऊ अनि परमप्रभुले जे भन्नुहुन्छ हनन्याहलाई भन ‘तिमीले काठको जुवाहरू भाँचिदियौ। तर म काठको सट्टामा फलामको जुवाहरू बनाउनेछु।

14 सेनाहरूका परमप्रभु, इस्त्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ म सारा जातिहरूका काँधमा फलामको जुवा लगाइदिनेछु ताकि तिनीहरूले बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरको सेवा गरून्। तिनीहरू राजा नबूकदनेस्सरका दास-दासीहरू हुनेछन्। म उसलाई जड्गली जानवर माथि पनि राज गर्ने क्षमता प्रदान गर्नेछु।”

15 तब अगमवक्ता यर्मियाले अगमवक्ता हनन्याहलाई भने, “सुन हनन्याह। परमेश्वरले तिमीलाई पठाएको होइन। तर तिमीले यहूदाका मानिसहरूलाई झूठो कुरामा विश्वास गर्न लगायौ।

16 यसकारण परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, ‘चाँडे म तिमीलाई यस पृथ्वीबाट हटाई दिनेछु, हनन्याह। तिमी यही वर्ष मर्नेछौ। किनभने तिमीले मानिसहरूलाई परमेश्वरको विरुद्ध भडकायौ।’ ”

17 अगमवक्ता हनन्याह त्यही वर्षको सातौं महीनामा मरे।

29

बाबेलका कैदहरूलाई एक पत्र

1 अगमवक्ता यर्मियाले यरूशलेमबाट बूढा-प्रधानहरू, पूजाहारीहरू, अगमवक्ताहरू अनि यहूदाका सबै मानिसहरू जसलाई नबूकदनेस्सरले यरूशलेमबाट बाबेलमा ल्याएका थिए तिनीहरूलाई एउटा पत्र पठाए।

2 (यो पत्र राजा यहोयाकीन, राजमाता, नर्पुसकहरू अनि यहूदा र यरूशलेमका शासकहरू, कारीगरहरू, लोहारहरू जसलाई यरूशलेमबाट ल्याएका थिए सबैलाई पठाए।)

3 यहूदाका राजा सिदकियाहले शापानका छोरो एलासा र हिल्कियाहका छोरो गर्मयाहलाई बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरकहाँ पठाए। यर्मियाले ती मानिसहरूलाई बाबेलमा पत्र लेख्नु भने। पत्रको अर्न्त विषय यस्तो थियो:

4 सेनाहरूका परमप्रभु, इस्त्राएलका परमेश्वरले यरूशलेम देखि बाबेल सम्म कैद भएका ती मानिसहरूलाई यी कुराहरू भन्नु भएको थियो

5 “घरहरू बनाऊ र त्यसमा बस। बारीहरू बनाऊ र बिस्वाहरू रोप र फलहरू खाऊ।

6 विवाह-बारी गरेर छोरा-छोरीहरू जन्माऊ। आफ्ना छोराहरूको लागि बुहारीहरू रोज। त्यसो गर्दा तिनीहरूले पनि छोरा-छोरीहरू जन्माउनेछन्। त्यहाँ सन्तान बढाऊ, नघटाऊ।

7 शहरमा पनि असल कार्यहरू गर जसका निम्ति मैले तिनीहरूलाई पठाएँ। जहाँ तिमीहरू बसिरहेकाछौ त्यस शहरका निम्ति परमप्रभुसित प्रार्थना गर। किनभने यदि त्यहाँ शान्ति छाप तिमीहरू पनि शान्तिसित बसू सक्छौ।”

8 सेनाहरूका परमप्रभु, इस्त्राएलका परमेश्वरले भन्नुहुन्छ “तिमीहरूका अगमवक्ताहरू र मंत्र-तंत्रहरू गर्नेहरूले तिमीहरूलाई धोका नदिऊन्। तिनीहरूले देखेका सपनाका कुराहरूमा ध्यान नदेऊ।

9 तिनीहरूले मेरो नाउँमा झटो अगमवाणी कहिरहेका छन्। अनि तिनीहरूले भनिरहेका छन्। तर मैले तिनीहरूलाई पठाएको होइन।” यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको छ।

10 परमप्रभु यो भन्नुहुन्छ “बाबेल सत्तरी वर्ष सम्म शक्तिशाली रहनेछ। त्यसपछि म तिमीहरूकहाँ आउनेछु र तिमीहरूलाई यस ठाउँमा फर्काई ल्याउने मेरो प्रतिज्ञा पूरा गर्नेछु।

11 म यसो भन्छु किनभने तिमीहरूका निम्ति मैले बनाएका योजनाहरू म जान्दछु।” यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो, “मसँग तिमीहरूको लागि राम्रो योजनाहरू छ। म तिमीहरूलाई चोट पुर्याउने योजना बनाउदिन। मैले तिमीहरूलाई आशा र असल भविष्य दिने योजना गरेको छु।

12 त्यसपछि तिमीहरूले मलाई बोलाउनेछौ, मकहाँ आऊ अनि मलाई प्रार्थना गर। म तिमीहरूलाई प्रार्थनाको उत्तर दिनेछु।

13 तिमीहरूले मलाई खोज्नेछौ। अनि जब तिमीहरू आफ्ना तनमन लगाएर मलाई खोज्नेछौ, तिमीहरूले मलाई पाउनेछौ।

14 म तिमीहरूलाई भेट गर्न अनुमित दिनेछु।” यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो “म तिमीहरूलाई कैदबाट छुटाई ल्याउनेछु। म तिमीहरूलाई सबै जाति-जातिहरू र ठाउँ-ठाउँहरूदेखि भेला गर्नेछु जहाँ मैले तिमीहरूलाई पठाएको थिएँ।” यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो। “अनि तिमीहरूलाई यस ठाउँमा फर्काई ल्याउनेछु।”

15 तिमीहरूले भनेका छौ, “तर परमप्रभुले हामीलाई यहाँ बाबेलमा अगमवक्ताहरू दिनु भएको छ।”

16 तर तिमीहरूका आफन्तहरू जो बाबेलमा लागिएका थिएनन् तिनीहरूको विषयमा परमप्रभु यी कुराहरू भन्नुहुन्छ। म अहिले त्यो राजा जो दाऊदको राजसिंहासनमा बसेका छन् र ती मानिसहरू जो अझ सम्म यरूशलेम शहरमा छन् तिनीहरूको विषयमा भन्दैछु।

17 सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म तरवार, अनिकाल, र भयानक रूढीहरू ती मानिसहरूका विरुद्ध पठाउँदैछु जो यरूशलेममा बसिरहेका छन्। तिनीहरूलाई खान नसकिने कुहेका नैभाराहरू जस्ता बनाउने छु।

18 म तिनीहरूलाई तरवार, अनिकाल अनि भयानक रूढीहरूले खेदनेछु। म तिनीहरूलाई पृथ्वीका राजधानीहरूको सामुन्ने डरलाग्दो दृश्य बनाइदिनेछु, समस्त जातिहरू जहाँ म तिनीहरूलाई पठाउँछु त्यहाँ श्राप, डर, घृणा, खिसी र निन्दाको पात्र बनाउनेछु।

19 यरूशलेममा बसे ती मानिसहरूले मेरो कुराहरू प्रति ध्यान नदिदा मैले तेस्तो अनिष्ट कुराहरू तिनीहरू प्रति घटाउन लगाएको हो।” यो परमेश्वरबाट आएको सन्देश हो। “किनभने तिनीहरूले मेरा वचनहरू सुनेनन् जब मैले सेवक, अगमवक्ताहरू घरिघरि तिनीहरूकहाँ पठाएँ। तिनीहरूले कुनै ध्यान नै दिएनन्।” मेरो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो।

20 “तिमीहरू कैदीहरू हो। मैले तिमीहरूलाई यरूशलेमबाट बाबेल जानलाई वाध्य पारे। यसकारण परमप्रभुबाट आएको सन्देशलाई ध्यान दिएर सुन।”

21 सेनाहरूका परमप्रभु, इश्राएलका परमेश्वर कोलायाहको छोरो आहाब र मासेयाहको छोरो सिदकियाहको बारेमा भन्नुहुन्छ “यी दुई जना मानिसहरू मेरो नाउँमा तिमीहरूकहाँ झटो प्रचार गरिरहेका छन्। यसर्थ दुवै अगमवक्ताहरूलाई बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरलाई म सम्पने छु अनि उनले तिनीहरूलाई तिमीहरूकै सामुन्ने मार्नेछन्।

22 सम्पूर्ण यहूदी कैदीहरूले तिनीहरूलाई श्राप दिनेछन्। ‘परमप्रभुले तिमीहरूलाई सिदकियाह र आहाबलाई जस्तै व्यवहार गरून् जसलाई बाबेलका राजाले आगोमा डढाएको थियो।’

23 ती दुवैजना अगमवक्ताहरूले इश्राएलमा खराब कामहरू गरे। तिनीहरूले आफ्ना छिमेकीकी पत्नीहरूसँग व्यभिचार गरे अनि तिनीहरूले मेरो नाउँमा झटो बोले। म जान्दछु तिनीहरूले के गरे। म आफै साक्षी छु।” मैले तिनीहरूलाई त्यसो गर भनेर आज्ञा दिएको छैन।

शमायाहलाई परमप्रभुको सन्देश

24 नेहेलाभबाट शमायाहलाई तिमीले भन्नु पर्छ।

25 सेनाहरूका परमप्रभु इश्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “शमायाह, तिमीले आफ्नै नाउँमा यरूशलेममा रहेका सबै मानिसहरूलाई चिठी पठाएका छौ तिमीले मासेयाहको छोरो सपन्याहलाई चिठीहरू पठायौ। तिमीले बाँकी सबै पूजाहारीहरूलाई पनि चिठीहरू पठायौ।

26 शमायाह, तिमीले सपन्याहलाई चिठीमा भनेकाछौ, ‘सपन्याह, परमेश्वरले तिमीलाई यहोयादाको ठाउँमा पूजाहारी बनाएका छौ। तिमीले परमप्रभुको मन्दिरको परिदृशन गर्नु पर्छ अनि जसले पागल झैं कर्म गर्छ र अगमवाणी दिन्छ त्यसता कुनै पनि मानिसलाई पक्रनु पर्छ। तिमीले त्यसलाई टिँगुरोमा ठोक्नु पर्छ र उसको थिच्रोमा साङ्गलोलो बाँध्नु पर्छ।

27 अहिले यर्मियाले अगमवक्ता जस्तो व्यवहार गरिरहेछ। यसर्थ उसलाई तिमी किन नपक्रने?

28 यर्मियाले यसो भन्दै यो समाचार हामीलाई बाबेलमा पठाएका थिए, तिमीहरू बाबेलमा धेरै समय सम्म बसेछौ। यसकारण घरहरू बनाऊ र त्यही बस्। जमीन कमाऊ र त्यसका उब्जनी खाऊ।”

29 पूजाहारी सपन्याह पूजाहाराले यर्मियालाई पत्र पढेर सुनाए।

30 तब परमेश्वरबाट यर्मिया कहौं वचन आई पुग्यो

31 “यर्मिया, यो सन्देश बाबेलमा रहेका कैदीहरूलाई पठाऊ यसकारण नहेलाम परिवारका शमायाहको बारे परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, ‘शमायाहले तिमीलाई अगमवाणी दिएको छ तर मैले उसलाई पठाएको होइन। शमायाहले तिमीहरूलाई झटा कुराहरूमा भरोसा गरायो।

32 यसकारण परमप्रभु भन्नुहुन्छ म उसको परिवार र उसलाई सजाय दिनेछु। म पूर्णरूपले उसको परिवारलाई नष्ट पारि दिनेछु। अनि उसले असल कुराहरूमा जुन म मेरो मानिसहरूका निम्ति गर्नेछु देखू पाउने छैन।” यो परमप्रभुको सन्देश हो “म शमायाहलाई दण्ड दिनेछु किनभने उसले मानिसहरूलाई परमप्रभुको विरुद्ध भडकाएको छ।”

30

आशाका वचनहरू

1 परमेश्वरबाट यो वचन यर्मियाकहाँ आएको हो।

2 परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरले भन्नुभयो “यर्मिया, मैले भनेका सबै कुराहरू एउटा पुस्तकमा लेख।

3 यसो गर किनभने समय आउनेछ जब म यहूदा र इस्राएलका मेरा मानिसहरूलाई कैदबाट छुटाउनेछु अनि तिनीहरूलाई त्यस देशमा ल्याउनेछु जुन मैले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिएको थिएँ। तब मेरो मानिसहरू यो देशमा मालिक बनिनेछन्।”

4 परमेश्वरले यो सन्देश इस्राएल अनि यहूदाका मानिसहरूका बारेमा भन्नु भएको हो।

5 उहाँले भन्नुभयो

“मानिसहरू डरले रोएका हामीले सुनिरहेका छौ।

मानिसहरू तर्सका छन्, त्यहाँ शान्ति छैन।

6 “यो प्रश्न सोध, र यसलाई हेर:

के एकजना पुरुषले नानी जन्माउनु सक्छ? निश्चय सत्तैन।

तब म किन प्रत्येक म बसिरहेको लोग्ने मानिसलाई

भँडीमाथि हात राखी निहुरिएर प्रसव पीडामा परेकी स्त्रीलाई झैं देख्छु।

किन हरेक मानिसको अनुहार

मेरोको मानिस झैं पहेंलो भएको छ?

7 “हाय! त्यो आउने समय कति डरलाग्दो हुनेछ!

कुनै समय पनि त्यस्तो डरलाग्दो हुने छैन।

याकूबको निम्ति यो अनि दुःखको दिन हुनेछ,

तर याकूबलाई बचाइनेछ।

8 “त्यस बेला,” सेनाहरूका परमप्रभुबाट आएको यो सन्देश हो “म तिमीहरूको काँधबाट जुवाहरू निकालिदिन्छु अनि भाँचिदिनेछु। तिमीहरूलाई बाँधेको बन्धन फुकाइदिनेछु। विदेशीहरूले अब कहिल्यै तिनीहरूलाई दास बनाउनेछैन।

9 तिनीहरूले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई अनि तिनीहरूका राजा दाऊदलाई सेवा गर्नेछन्। म त्यो तिनीहरूको राजा पठाइदिनेछु।

10 “यसकारण हे याकूब मेरो दास! नडराऊ।”

यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो।

“हे इस्राएल! नडराऊ!

म तिमीलाई ती सुदूरका देशहरूबाट

जोगाएर ल्याउँछु

अनि तिमीहरूका सन्तानहरूलाई

कैदी बनाउने देशहरूबाट जोगाउनेछु।

याकूब फर्कनेछ

अनि फेरि शान्ति पाउनेछ
र मेरा मानिसहरूलाई भय देखाउनु शत्रु रहनेछैन।

11 हे इस्राएल र यहूदाका मानिसहरू,
म तिमीहरूसँग छु।”

यो परमेश्वरबाट आएको सन्देश हो।
“म तिमीहरूको रक्षा गर्नेछु।

मैले तिमीहरूलाई जुन देशहरूमा तितर-बितर पारें
ती सब नष्ट पार्नेछु
तर तिमीहरूलाई नष्ट पार्दिन।
यद्यपि तिमीहरूले तिमीहरूको अनिष्ट कर्मको लागि
सजाय भोग्नेछ
तर म तिमीहरूलाई ठीकसित अनुशासित पार्ने छु।”

12 परमेश्वर भन्नुहुन्छ

“तिमीहरूको घाउ गहिरो
र जाति हुनलाई निकै चर्को पछि।

13 तिमीहरूका निम्ति बोलिदिने कोही छैन।
तिमीहरूको घाउ निको पार्न कुनै औषधी पाँउदैनौ।

14 तिमीहरूका प्रेमीहरूले*
तिमीहरूलाई भूलेका छन्
अनि अहिले तिमीहरूको चिन्ता गर्दैनन्।

म तिमीहरूलाई शत्रु सरह घात पुर्याउनेछु।
तिमीहरूका धेरै दुष्टकर्महरू

र अनगन्ती पापहरूको कारणले
म तिमीहरूलाई कडा दण्ड दिनेछु।

15 इस्राएल र यहूदा तिमीहरूका कष्टदायक घाउका निम्ति किन रोइरहेका छौ?
त्यसको कुनै उपचार नै छैन।

मैले तिमीहरूको धेरै दुष्ट कार्यहरू र अनगन्ती पापहरूको कारणले
तिमीहरूलाई यस्तो पारेको छु।

16 यसकारण ती सबै ज-जसले तिमीहरूलाई
नष्ट पार्छन् तिनीहरूलाई पनि नष्ट परिनेछ।
तिम्रा शत्रुहरू सबैलाई कैद गराइन्छ।

ती जाति-जातिहरू ज-जसले तिमीहरूलाई नष्ट बनाएका छन्।
तिनीहरू आफै नष्ट हुनेछन्।

ती सबै ज-जसले तिमीहरूलाई लुटेका छन्
अरूले तिनीहरूलाई लुटेनेछन्।

17 अनि म तिमीहरूका स्वास्थ्य निको पारिदिनेछु।

अनि म तिमीहरूका घाउ निको पार्ने छु।” यो परमप्रभुको सन्देश हो,
“किनभने अन्य मानिसहरूले तिमीहरूलाई कसैले पनि सियोनको वास्ता गर्दैन भन्दै
बहिष्कार गरिएको भनेका छन्।”

18 परमप्रभु भन्नुहुन्छ:

“हेर, याकूबका मानिसहरूको भाग्य
पुर्नहाल गर्न म जाँदैछु।
डेराहरूप्रति दयाममा दया नगर

* 30:14: प्रेमीहरू को अर्थ यहूदाका मित्र राष्ट्रहरू।

- मेरो याक्बको पालहरूमाथि दया रहने छ।
 ध्वंश भएको ठाउँमा शहर फेरि बनिनेछ
 अनि राजाको महल ठीक ठाउँमा नै बनिनेछ।
- 19 तिमीहरूबाट धन्यवादको स्तुतिगान
 र आनन्दको स्वर गुञ्जिनेछ।
- म तिमीहरूलाई धेरै छोरा-छोरीहरूका निम्ति आशीर्वाद दिनेछु।
 तिमीहरू कम्ती हुनेछैनन्।
- म तिमीहरूमा गौरव ल्याउनेछु
 र तिमीहरूलाई कैसेले तिरस्कार गर्नु पाउने छैनन्।
- 20 तिमीहरूका बाल-बच्चाहरूले उहिलेका जस्तो समय पाउनेछन्।
 तिनीहरूको समुदाय मेरो अघि स्थापित हुनेछ।
 जसले तिनीहरूमाथि अत्याचार गर्छ म तिमीहरूलाई दण्ड भोगाउनेछु।
- 21 तिनीहरू मध्येकै एक मानिस तिनीहरूका शासक हुनेछ।
 त्यो मानिस उसका मानिसहरूबाट हुनेछ।
 म उसलाई मेरो नजिक ल्याउनेछु
- र उ मेरो नजिक आउनेछ।
 यदि मैले उसलाई नबोलाए कसले मेरो अघि आउने सहास गर्छ,
 परमप्रभु भन्नुहुन्छ।
- 22 तिमीहरू मेरो प्रजा हुनेछौ।
 अनि म तिमीहरूका परमेश्वर हुनेछु।”
- 23 हेर! परमप्रभुको आँधी!
 उहाँको क्रोध बाहिर जान्छ!
 यो गर्जिरहेको आँधी हो!
 त्यो दृष्ट मानिसको शिरमा बज्जिनेछ।
- 24 परमप्रभुको क्रोध तबसम्म शेष हुँदैन
 जबसम्म उहाँले गर्नु भएको योजना सम्पन्न गर्नु हुन्न।
 त्यो दिन कहिले आउनेछ।
 पछिका दिनहरूमा तिमीहरूले यो सब बुझ्नेछौ।

31

नयाँ इस्त्राएल

1 परमेश्वरले यी कुराहरू भन्नुभयो, “त्यस बेला म इस्त्राएलका घरनामा परमप्रभु हुनेछु। अनि तिमीहरू मेरो प्रजा हुनेछन्।”

- 2 परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो:
 “मानिसहरू जो शत्रुको तरवारबाट जोगिएका छन् तिनीहरूले मरुभूमिमा पनि विश्राम पाउँछेछन्
 अनि इस्त्राएल त्यहाँ शान्तिको खोजीमा जानेछ।”
- 3 टाढाबाट परमप्रभु आफ्ना मानिसहरू अघि
 देखा पर्नु हुन्छ।

परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मैले तिमीहरूलाई त्यस्तो प्रेमले प्रेम गरेँ जुन सर्वदा रहीरहन्छ।
 यसर्थ मैले तिमीहरूलाई मेरो विश्वासयोग्यता कायम राखेको छु।

- 4 हे कुमारी इस्त्राएल! म तिमीलाई पुर्ननिर्माण गर्नेछु।
 तिमी पुन एक राजधानी हुनेछौ।
 तिमीहरूले फेरि आफ्नो खैजडी उठाउने छौ
 अनि तिमीहरू अन्य मानिसहरूसँग नाच्नेछौ।

5 तिमीहरूले दाखरसको खेती

फेरि सामरियाको पहाड वरिपरि लाउनेछौ।
जसले खेती लाउनेछन् तिनीहरूले दाखको फल खानेछन्।

6 त्यहाँ त्यस्तो समय हुने छ जब चौकीदारले यो सन्देश जोडले भन्ने छ
'आऊ, सियोन माथितिर जाऊ परमप्रभु हाम्रो परमेश्वरलाई पूज्नको लागि।'
एप्रेमको पहाडी देश सम्मका चौकीदारहरूले त्यो सन्देश जोडले भन्नेछन्।''

7 परमप्रभु भन्नुहुन्छ:

“आनन्दित हो अनि याकूबका निम्ति गाऊ।

इस्राएलको राज्यहरूमा महानताका निम्ति हल्ला गर।

प्रशंसाको गीत गाऊ अनि यसो भन्दै चिच्याऊ

'हे परमप्रभु! तपाईंका मानिसहरू जो इस्राएलबाट जीवित छोडिएका छन्
तिनीहरूलाई सुरक्षा गर्नु होस्।'

8 हेर, म तिनीहरूलाई उत्तरबाट

र टाढो-टोढो देशहरूबाट ल्याउनेछु

अनि भेला पार्नेछु।

तिनीहरू मध्ये कतिपय मानिसहरू अन्धा र लड्गडाहरू छन्।

कतिपय स्त्रीहरू गर्भवती छन्

अनि तिनीहरू मध्ये कति जना प्रसव पीडामा छन्।

तर धेरै धेरै मानिसहरू फर्की आउनेछन्।

9 तिनीहरू रुँदै आउनेछन्।

तर म तिनीहरूलाई सान्त्वना दिनेछु र पानीको झरनातिर डोर्याई लानेछु।

म तिनीहरूलाई सोझो बाटो डोर्याउनेछु

ताकि तिनीहरू लड्ने छैनन्।

म तिनीहरूलाई यस्तो पथ डोर्याउने छु

किनभने इस्राएलको निम्ति म पिता हुँ,

अनि एप्रेम मेरो जेठो छोरो हो।

10 “हे जातिहरू हो, परमप्रभुबाट आएको वचनलाई ध्यान लगाएर सुन

यो सन्देश समुद्र उता सुदूर भूमिहरूमा फिजाऊ,

'परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूलाई जतातै तितर-बितर पार्नु भएकोछ

तर उहाँले उनीहरूलाई फेरि भेला गरेर ल्याउनु हुनेछ

र भेडा गोठालाले आफ्नो भेडा बथानहरू सुरक्षा गरे झैं सुरक्षा गर्नुहुनेछ।'

11 परमप्रभुले याकूबलाई मोल तिर उकासु हुन्छ

र याकूब भन्दा बलियाहरूबाट उद्धार पार्नु हुन्छ।

12 इस्राएलका मानिसहरू सियोनको टाकुरामा आउने छन् र खुशीले चिच्याउने छन्।

तिनीहरूका अनुहारहरू परमप्रभुको उदारताले चम्किनेछ।

असल कुराहरूका बारे जुन परमेश्वरले तिनीहरूलाई दिनुहुन्छ।

परमेश्वरले तिनीहरूलाई अन्न, नयाँ दाखरस, भद्राक्षेको तेल, थुमाहरू र गाई-गोरूहरू दिनु हुनेछ।

तिनीहरूको हृदय पानीले भिजेको बारी जस्तो हुनेछ।

इस्राएलका मानिसहरूलाई सकृष्टहरूले अब पिरोलिने छैनन्।

13 तब इस्राएलका तरुणीहरू आनन्दले मग्न हुँदै नाच्नेछन्।

अनि जवान र बूढा मानिसहरू त्यो नाचगानमा सम्मिलित हुने छन्।

म तिनीहरूका उदासीपनलाई हँस र अनन्दात्मा परिवर्तन गरिदिन्छु।

म इस्राएलका मानिसहरूलाई शोकको सट्टामा आनन्द र सान्त्वना दिनेछु।

14 म पूजाहारीहरूलाई असल असल कुराहरूले परिपूर्ण पार्नेछु।

मेरा मानिसहरू मैले दिएका उपहारहरूले सन्तुष्ट हुनेछन्।''

परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो.

15 परमप्रभु भन्नुहुन्छ:

“रामामा एउटा चर्को रुवाई शोकको आवाज सुनियो।
एकदमै नराम्रो रुवाई र दुःखको आवाज।
राहेल आफ्ना नानीहरूका लागि स्नेछिन
राहेललाई सान्त्वना दिनु सकिदैन
किनभने उनका नानीहरू मरेका छन्।”

16 तर परमप्रभु भन्नुहुन्छ “रुन बन्द गर
र आफ्ना आँखाहरू आँसुले नभर।
तिमीहरू तिमीहरूको कामको निम्ती पुरष्कृत हुनेछो।
किनभने तिम्रो काम फलवन्त हुनेछ।
तिनीहरू आफ्ना शत्रुको देशबाट फर्किनेछन्।

17 तिमीहरूको आशा छ।”
यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो।
“तिमीहरूका नानीहरू आफ्नै देशमा फर्किनेछन्।

18 मैले एप्रैमले यसो भन्दै रोएको सुनेकोछु।
‘हे परमप्रभु तपाईंले साँच्चि नै मलाई दण्ड दिनुभयो अनि मेरो शिक्षा पाएँ।
म बाछा जस्तै थिएँ जसलाई सिकाउनु सकिदैन।

मलाई फर्काई ल्याउनु होस्
अनि म तपाईंकहाँ फर्की आउनेछु।
तपाईं मेरो लागि साँच्चि कै परमप्रभु परमेश्वर हुनुहुन्छ।

19 परमप्रभु, म तपाईं देखि भडकिएर टाढा भएँ।
तर आफूले गरेका अनिष्ट कुराहरूबाट मैले शिक्षा पाएँ।
यसकारण मैले मेरो हृदय र जीवन बदलिएँ
आफू युवावस्थामा हुँदा आज्ञानतावश गरेको कामहरूले गर्दा
म लज्जित र व्याकुल भएँ।”

20 परमप्रभु भन्नुहुन्छ,
“तिमीहरू जान्दछौ कि एप्रैम मेरो प्यारो छोरो हो,
म त्यो बालकलाई विशेष प्रेम गर्छु,
हो, मैले प्राय एप्रैमलाई निन्दा गरेँ,
तर म अझ उसैको बारेमा सोच्दछु,
म उसलाई साँच्चै माया गर्छु।
अनि म साँच्चि नै उसलाई सान्त्वना दिन चाहन्छु।”

21 “बाटो देखाउने चिन्हहरू र दिशा निर्देशकहरू ठीक गर।
घरतिर डोर्याउने बाटोमा चिन्ह लगाऊ।
बाटो नियाल।

आफूले छाडेका बाटो याद गर।
हे कन्ये इस्राएल, घर फर्क।
आफ्ना शहरहरू तिर फर्केर आऊ।

22 हे अविश्वासी छोरी,
कहिलेसम्म तिमी मबाट यता उता गरिरहन्छौ?

“परमेश्वरले पृथ्वीमा एउटा नयाँ कुरो सृजना गर्नुहुन्छ
एक झीले लोग्ने मानिसलाई सुरक्षा दिनेछ।”

23 सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वरले भन्नुहुन्छ “म ती मानिसहरूलाई फर्काई ल्याउनेछु जसलाई कैदी बनाएर टाढा लगिएका थिए। त्यस बेला, यहूदाको देशमा भएका मानिसहरू अनि यसका शहरहरूले पुन एकपल्ट यी शब्दहरू प्रयोग गर्नेछन्। ‘हे धार्मिकताको वासस्थान, हे पवित्र पर्वत, परमेश्वरको आशिष तिमीहरूमा रहोस्।’

24 “मानिसहरू यहूदामा र यसका शहरहरूमा एक साथ बस्नेछन्, खेतीवाल अनि जो आफ्नो भेडाका बथानहरूसित वरिपरि घुमिहिडछन्।

25 थाकेकाहरूलाई म आराम र कमजोरहरूलाई बल दिनेछु।”

26 यो सुन पछि म, उठेर चारैतिर हेरे। त्यो निद्रा आनन्दमय थियो।

27 “हो दिनहरू आईरहेछ,” यो परमेश्वरको सन्देश “जब म इस्राएल र यहूदाका परिवारलाई उन्नति साथ भनेर मद्दत गर्नेछु। म तिनीहरूका नानीहरू र पशु प्राणीहरू बढाउनेछु।

28 बितेका दिनमा, मैले तिमीहरूलाई उखाल्न, तल झार्न च्यात-च्युत पार्न ध्वंस पार्न र नोकसान गर्न नियाले। तर अहिले तिनीहरूलाई निमार्ण गर्न र तिनीहरूको र जग बासाउन म तिनीहरूलाई नियाली रहेछु।” यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो।

29 “ती दिनहरूमा, ती दिनहरूमा मानिसहरूले भन्ने छैनन:

‘पिता-पुर्खाहरूले अमीलो अङ्गुर खाए
अनि नानीहरूले अमीलो स्वाद पाए।’

30 तर हेके मानिस आफ्नो दुष्टताको कारणले मर्नेछ। त्यो मानिस जसले अमीलो अङ्गुरहरू खाँदछ र अमीलै स्वाद पाउँदछ।”

नयाँ करार

31 परमप्रभुले ती कुराहरू भन्नुभयो, “त्यो समय आईरहेछ जब म यहूदा र इस्राएलका परिवारहरूसँग गरेर नयाँ करार स्थापित गर्नेछु।

32 यो उनीहरूका पिता-पुर्खाहरूसँग मैले गरेको करार जस्तो हुनेछैन। मैले त्यसबेला त्यो करार गरेको थिएँ जब मैले तिनीहरूलाई तिनीहरूको हात समातेर मिश्रबाट निकाली ल्याएको थिएँ। म तिनीहरूका मालिक थिएँ तापनि तिनीहरूले मेरो करार भंग गरेका थिए।” यो सन्देश परमप्रभुको थियो।

33 “म भविष्यमा यही करार इस्राएलका मानिसहरूसित गर्नेछु। म मेरो शिक्षाहरू तिनीहरूका विवेकमा राख्छु अनि तिनीहरूका हृदयमा लेख्छु। म तिनीहरूका परमप्रभु हुनेछ अनि तिनीहरू मेरा मानिसहरू हुनेछन्।

34 तिनीहरूका शाखा-सन्तानहरू र छिमेकीहरूलाई परमेश्वरको बारेमा सिकाउनु पर्दैन किनभने मानिस ठूलो होस् अथवा सानो, प्रत्येकले मलाई चिन्छ।” यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो। “म तिनीहरूको कुकर्महरू क्षमा गरिदिनेछु, म तिनीहरूका पापहरूलाई याद गर्ने छैन।”

परमप्रभुले इस्राएललाई कहिल्यै त्याग्नु हुने छैन

35 उहाँले दिनमा सूर्य उदाउने गराउनु हुन्छ,
अनि रातमा चन्द्र र ताराहरू उदाउने गराउनु हुन्छ।
उहाँले समुद्रलाई उत्तेजित र छालहरूलाई गर्जने पार्नु हुन्छ।
सेनाहरूका परमप्रभु उहाँको नाउँ हो।

परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो:

36 परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुहुन्छ,
“यदि मैले मेरो आफ्नो नियन्त्रण सूर्य, चन्द्र, तारा र समुद्रमाथि हटाएँ भने मात्र
इस्राएलका भावी सन्तानहरू एक जातिमा परिणत हुन रोकनेछन्।”

37 परमप्रभु भन्नुहुन्छ “म इस्राएलका भावी सन्तानहरूलाई कहिल्यै अस्वीकार गर्नेछैन।

त्यो त्यसबेला मात्र घटन सक्ला यदि मानिसहरूले माथि आकाश नाप्न सक्थे
अनि पृथ्वी मुनीका सारा रहस्यहरू जान्न सक्थे भने।

त्यसबेला मात्र म इस्राएलका सन्तानहरूलाई तिनीहरूले गरेको कुकर्महरूका निम्ति अस्वीकार गर्नेछु।”
यो सन्देश परमेश्वरबाट आएको थियो।

नयाँ यरूशलेम

38 यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो, “ती दिनहरू आईहेछन् जब यरूशलेमको शहर परमप्रभुको लागि पुनःनिर्माण गरिनेछ। हनानेलको धरहरादेखि कुनाको प्रवेशद्वारसम्म नै सम्पूर्ण शहर पुनःनिर्माण गरिनेछ।

39 जोखिने रेखा कुना त्यहाँदेखि सोझै गरेर डाँडासम्म जानेछ अनि त्यहाँबाट घुमेर गोआ नाउँका ठाउँसम्म जानेछ।

40 समस्त बेसी जहाँ लाशहरू र खरानी पर्छौंकिन्छन् परमप्रभुको लागि पवित्र हुनेछ। पूर्वका सबै मैदानहरू-किद्रोन खोल्छाबाट घोडे ढोकाको कुनासम्म नै परमप्रभुका निम्ति पवित्र हुनेछ। त्यो भूमि फेरि कहिल्यै उखालिने र भत्काइने छैन।”

32

यर्मियाले नयाँ क्षेत्र किन्छ

1 यहूदामा सिदकियाहको शासनकालको दशौं वर्षमा यो सन्देश परमप्रभुबाट यर्मियाहकहाँ आयो। सिदकियाहको दशौं वर्ष नबूकदनेस्सरको राज्यकालको अठारौं वर्ष थियो।

2 त्यस बेला, बाबेलका राजाका सैन्याले यरूशलेमको शहर वरिपरि घेरा हालेर राखेका थिए अनि यर्मियालाई प्रहरीको चोकमा कैद गरिएको थियो जुन चोक यहूदाका राजाको महल थियो।

3 यहूदाका राजा सिदकियाहले यर्मियालाई त्यस ठाउँमा यसो भन्दै थुनेका थिए “परमप्रभुले यो शहर बाबेलका राजालाई दिनुहुनेछ अनि उसले यसलाई नियन्त्रणमा राख्छ भनी तिमीले किन अगमवाणी गरेको?”

4 यहूदाका राजा सिदकियाह बाबेलका सैन्यदेखि बाँच्ने छैन। तर निसन्देह उसलाई बाबेलका राजाकहाँ सुम्पिनेछ। अनि सिदकियाह बाबेलका राजा सँग आमने-सामने बोल्ने छ। सिदकियाहले उसलाई आफ्नै आँखाले देखेछ।

5 बाबेलका राजाले सिदकियाहलाई बाबेलमा लैजानेछ। जहाँ मैले कार्वाही नगरूञ्जेल सम्म उ रहनेछ। यहूदाका सैन्यले बाबेलका सैन्यसित लडाइँ गर्नेछन् तर तिनीहरू सफल हुँदैनन्।” यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो।

6 कैदमा भएको बेला यर्मियाले भन्यो, “यो सन्देश परमप्रभुबाट मकहाँ आयो।

7 ‘यर्मिया, तिम्रो काका शल्लूमको छोरो हनमेल तिमीकहाँ आउँदैछ। हनमेलले तिमीलाई एउटा प्रस्ताव दिनेछ कि ‘तिमीले अनातोत शहरको छेउमा भएको क्षेत्र किन्नु पर्नेछ कारण हनमेल उसको एकदम निकट सन्तान हो। अनि हनमेलको त्यो ठाँउ किन्ने जिम्मावारी र अधिकार तिम्रो हो।’”

8 “तब परमप्रभुले भन्नु भए अनुसार नै घटना हुन गयो। मेरो काकाको छोरो हनमेल मकहाँ प्रहरीको चोकमा आयो। हनमेलले मलाई भन्यो, ‘यर्मिया, बिन्यामीन क्षेत्रभित्र अनातोत शहरको छेउमा भएको मेरो जमीन किन्नुहोस। त्यो जमीन तपाईंकै लागि किन्नुहोस यो किन्ने यसलाई विमुक्त पार्ने अधिकार तपाईंको हो। यो तपाईंकै लागि किन्नु होस।’”

यसर्थ मैले जाने कि यो सन्देश परमप्रभुबाट थियो।

9 मैले मेरो काकाको छोरो हनमेलबाट अनातोतमा जमीन किनें। मैले उसको लागि सत्र शेकेल* चाँदी ओजन गरे।

10 मैले जमीनको तमसुकमा सही गरें। अनि मोहर लगाए तमसुक मसित रह्यो। मैले कतिपय मानिसहरू त्यो जमीन किन्दा साक्षी बस्नेहरू पनि पाएँ। मैले चाँदीहरू मापदण्ड अनुसार ओजन गरें।

11 तब तमसुक लिएँ दुवै व्यवहार र शर्तहरू सहित मोहर लगाएको अनि मोहर नलागाइएको तमसुकको मैले लिए प्रतििलिपि।

12 अनि मैले तिनीहरू बास्कलाई दिएँ। बास्क नेरियाहको छोरो हो। मोहर लगाइएको तमसुकमा मैले जमीन किन्दा गरिएको सबै शर्तहरू समावेश थियो। जब मेरो काकाको छोरा हनमेल र अन्य मानिसहरू त्यहाँ थिए मैले बास्कलाई त्यो तमसुक दिएँ। ती साक्षीहरूले पनि तमसुकमा सही गरे। त्यहाँ चोकमा यहूदाका धेरै मानिसहरू थिए अनि तिनीहरूले मैले बास्कलाई तमसुक दिएको देखे।

13 मैले ती सबै मानिसहरूकै समक्ष बास्कलाई भने,

14 “सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, ‘तमसुकको दुवै प्रतिलिपिहरू मोहर लगाइएको अनि मोहर नलागाइएको तिनीहरूलाई माटोको भाँडामा राख यसो गर ताकि यो जमीनका तमसुकहरू लामो समय सम्म सुरक्षित हुनेछ।’

15 सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वरले भन्नुहुन्छ ‘भविष्यमा मेरो मानिसहरूले फेरि एकपटक घरहरू खेत दाखका खेतहरू र यस बारीहरू किन्नेछन्।’”

16 नेरियाहको छोरो बास्कलाई त्यो जमीनको तमसुक दिइसके पछि मैले परमप्रभुसँग प्रार्थना गरें:

17 “हे परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंले तपाईंको महान-शक्तिद्वारा अनि तपाईंको विस्तृत स्वर्ग र पृथ्वी बनाउनु भयो अनि तपाईंको लागि केही असम्भव छैन।

* 32:9: सत्र शेकेल अर्थात् 200 ग्राम।

18 हे परमप्रभु, तपाईं हजारौं मानिसहरूका लागि कृपालु हुनुहुन्छ तर तपाईंले पिता-पुर्खाहरूको पापको भागी नानीहरूलाई दण्ड दिनुभयो। हे महान एवं शक्तिशाली परमेश्वर, तपाईंको नाउँ सेनाहरूका परमप्रभु हो।

19 तपाईंको विचार महान छ अनि महान कर्महरू गर्नुहुन्छ। हे परमप्रभु! तपाईंले मानिसहरूले जे गर्छन् हेर्नु हुन्छ अनि तिनीहरूको कर्म अनुसार फल दिनुहुन्छ।

20 हे परमप्रभु! तपाईंले शक्तिशाली र मिश्र भूमिमा गर्नुभयो अहिले सम्म इस्राएलमा र अन्य मानिसहरूको बीचमा आश्चर्यचकित कर्महरू गरिरहनु भएको छ। तपाईं आफैले आज प्रसिद्ध पार्नु भएकोछ।

21 तपाईंले आफ्नो आलौकिक शक्ति प्रयोग गरी मिश्रबाट इस्राएलका मानिसहरू ल्याउनु भयो। तपाईंले यी कुराहरू तपाईंका शक्तिशाली हात विस्तृत पारखुरा अनि कार्यहरूद्वारा यस्तो गर्नुभयो।

22 “परमप्रभु, तपाईंले यो देश इस्राएलका मानिसहरूलाई दिनुभयो। यो त्यही देश हो जुन तपाईंले धेरै अघि तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई सुम्पिने वचन दिनु भएको थियो। यो अति असल देश हो। यो धेरै कुराहरू भएको राम्रो देश हो।

23 इस्राएलका मानिसहरू यस देशमा आए अनि त्यसलाई बनाए। तर तिनीहरूले तपाईंको आज्ञा पालन गरेनन अथवा तिनीहरूले तपाईंको शिक्षा अनुसरण गरेनन् अथवा तपाईंको आज्ञा पालन तिनीहरूले गरेनन्। यसकारण तपाईंले इस्राएलका मानिसहरूमाथि यी सारा संकटहरू ल्याउनु भयो।

24 “अनि अहिले, बाबेलवासीहरूले त्यो शहर कब्जा गर्न घेरै राखेकाछन्। तिनीहरूले आफ्ना तरवारहरूद्वारा अनिकाल फैलाएर अनि भयानक रोगहरू फैलाएर यरूशलेममाथि विजय प्राप्त गर्नेछन्। त्यो शहर अहिले बाबेल सेनाहरूको आक्रमणमा छ। हे परमप्रभु! तपाईंले यस्तो होस् भन्नु भएकोले यस्तो भएकोछ।

25 “हे परमप्रभु मेरो मालिक यो शहर कल्दीहरूको भए ता पनि यी सबै घटनाहरू घटिसके। तर अहिले मलाई भनिरहनु भएको छ। तर मलाई तपाईं भनी रहनु भएको छ, ‘यर्मिया, जमीन चाँदीले किन अनि कतिपय मानिसहरूलाई साक्षी चुन।’ तपाईंले यो मलाई यस्तो भन्नुहुन्छ। बाबेलका सेनाले त्यो शहर अर्धन पार्न तैयार भैरहेको बेला।”

26 त्यसपछि परमप्रभुको वचन यर्मियाकहाँ आई पुग्यो

27 “यर्मिया, म परमप्रभु हुँ। म सबै जीवधारीका परमेश्वर हुँ। के मेरो निम्ति कुनै कुरा असम्भव छैन।”

28 परमप्रभुले तब भन्नुभयो, “म यरूशलेम शहर बाबेलका सेना र बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरलाई सुम्पिरहेको छु। ती सेनाले शहर आफ्नो अधीनमा लिनेछन्।

29 बाबेल सेनाले यरूशलेम शहरमाथि आक्रमण गरिरहेकाछन् तिनीहरू भित्र पसेछन् र आगो लाउनेछन्। तिनीहरूले जलाएर नै यो शहर भत्काउनेछन्। शहरमा यस्ता मानिसहरू छन् जो झूटा देवता बाललाई छानामाथि बाल्छन् अनि अर्ध बलिहरू अर्पण गर्छन् अनि मलाई रीस उठाउँछन्। बाबेल सेनाले यी घरहरू जलाएर खरानी पार्नेछन्।

30 मैले इस्राएलका र यहूदाका मानिसहरूलाई नियालेकोछु। प्रत्येक कुरा जे तिनीहरूले गरेकाछन् त्यो पाप हो। तिनीहरूले बालक अवस्थामा हुँदैदेखि पाप कामहरू गरेकाछन्। इस्राएलका मानिसहरूले मलाई अति रीस उठाएका छन्। तिनीहरूले मलाई रीस उठाए किनभने तिनीहरूले आफ्नै हात द्वारा बनाएको मूर्तिहरू पूजे गर्छन्।” यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो।

31 “यरूशलेम शहर बनिएको समयदेखि अहिलेसम्म यस शहरका मानिसहरूले मलाई क्रोधित बनाए। यो शहरले मलाई क्रोधित पार्यो यसर्थ मेरो दृश्यबाट यसलाई हटाउने पर्छ।

32 म यरूशलेमलाई ध्वंस गरिदिनेछु किनभने इस्राएल र यहूदाका मानिसहरूले पापमय कर्महरू गरेका छन्। यरूशलेम र यहूदाका मानिसहरूले तिनीहरूका राजाहरूले, शासकहरूले, तिनीहरूका पूजाहारीहरूले र अगमवक्ताहरूले लगाएत सम्पूर्ण मानिसहरूले मलाई क्रोधित पारेकाछन्।

33 “ती मानिसहरूले मलाई पिउँ देखाए। मैले तिनीहरूलाई घरि घरि शिक्षा दिन कोशिश गरे तर तिनीहरूले चाहेनन् मैले तिनीहरूलाई सुधार्ने प्रयास गरें, मेरो कुरामा ध्यान दिएनन् तिनीहरूले मेरो अनुशासन ग्रहण गरेनन्।

34 ती मानिसहरूले दिक्क लाग्दा मूर्तिहरू मेरो मन्दिरमा सजाएर अनि त्यसलाई दूषित पारे।

35 “बेन-हिन्नोमको बेसीमा ती मानिसहरूले मोलेकलाई आफ्ना छोरा-छोरीहरू बलि चढाएर झूटा देवता बाललाई पूजन उच्च स्थानको निर्माण गरे। मैले तिनीहरूलाई कहिले पनि त्यस्तो भयानक कार्यहरू गर भनेर आज्ञा गरिंँ यहूदाका मानिसहरूले यस्तो पापपूर्ण कामहरू गर्छन् भनेर कहिल्यै पनि मेरो मनमा लागेको थिएन।

36 “तिमीहरू भनिरहेका छौ, ‘बाबेलका राजाले तरवारले अनिकाल र रूढीले यरूशलेम आफ्नो अधीनमा पार्ने छ।’ तर परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर यो शहरको विषयमा भन्नुहुन्छ,

37 'म तिनीहरूलाई तिनीहरूको भूमिमा फर्काई ल्याउनेछु। म ती मानिसहरूसँग रिसाएको समयमा तिनीहरूलाई तितर-बितर पारेको ठाउँहरूबाट भेला पार्नेछु। तर म तिनीहरूलाई यो ठाउँमा फर्काई ल्याउनेछु। म ती मानिसहरूलाई त्यस्तै पार्नेछु। म तिनीहरूको जीवनलाई शान्त र सुरक्षित बनाउनेछु।

38 तिनीहरू मेरो मानिसहरू हुनेछन् अनि म तिनीहरूका परमप्रभु हुनेछु।

39 म तिनीहरूलाई संयुक्त हृदय र पथ दिनेछु ताकि तिनीहरू र आफ्ना आफ्ना बाल-बच्चाको भलाईको निम्ति मलाई सधैं सम्मान गर्नेछन्।

40 " 'म तिनीहरूसित एक स्थायी करार गर्नेछु। यो करार बमोजिम म तिनीहरूको सधैं भलाई गर्नेछु। तिनीहरूले मलाई आदर गर्ने बनाउनेछु। यसकारण तिनीहरूले मलाई कहिल्यै त्याग्ने छैनन्।

41 तिनीहरूलाई भलाई गर्नुमा म खुशी रहेनछु। म निश्चय तिनीहरूलाई यस देशमा रोप्ने छु र हुर्काउने छु। म आफ्नो जन्मै हृदय र मनले त्यसो गर्ने छु।' "

42 यसकारण परमप्रभु भन्नुहुन्छ "मैले तिनीहरूमाथि ठूलो विपत्ति ल्याएँ। त्यसरी नै मैले जो प्रतिज्ञा गरेको छु तिनीहरूको लागि उपकारी थोकहरू ल्याउनेछु।

43 तिमीहरूले भनिरहेका छौ कि 'बाबेलका सेनाले यो देश परास्त गर्यो अनि यो ता मानिस र पशुहरू बिना एक मरुभूमि भएको छ।' तर याद गर मानिसहरूले एकपल्ट फेरि यस ठाउँमा जमीन किन्नेछन्।

44 तिनीहरूले पैसाहरू दिएर खेतहरू किन्नेछन्। तिनीहरूले जमीनको तमसुकमा हस्ताक्षर गर्नेछन् र साक्षीहरूको उपस्थिति मोहर लगाउनेछन्। मानिसहरूले फेरि साक्षीहरूको उपस्थितिमा बिन्यामीनको देशमा यरूशलेम वरिपरिका ठाउँहरूमा, यहूदाको शहरहरूमा पहाडी देशमा, पश्चिमी बेसीहरू अन्तर्गत, अनि नेगेबमा जमीनहरू किन्ने छन्। त्यस्तो हुने नै छ किनभने म तिनीहरूलाई पुनर्स्थापना गर्नेछु।" यो परमप्रभुको सन्देश हो।

33

परमेश्वरको प्रतिज्ञा

1 परमप्रभुको सन्देश दोस्रो पल्ट यर्मियाकहाँ आयो। यर्मिया अझ प्रहरीहरूका चोकमा बन्द थियो।

2 "परमप्रभुले पृथ्वी बनाउनु भयो अनि यसलाई सुरक्षित राख्नु भयो। उहाँको नाउँ परमप्रभु हो। परमप्रभु भन्नुहुन्छ,

3 'यहूदा, मलाई प्रार्थना गर, अनि म जवाफ दिनेछु। म तिमीलाई महत्वपूर्ण गुप्त कुराहरू भन्नेछु। यी कुराहरू तिमीले पहिले कहिले सुनेका छैनौ।'

4 परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर हुनुहुन्छ: 'परमेश्वरले ती कुराहरू यरूशलेमका घरहरू, जुन घेरामचान र लडाइँको प्रतिरोधमा ध्वंस भएको थियो त्यस बारेमा र यहूदाका जग्गाहरू र राजाको महलहरू बारेमा भन्नुहुन्छ।

5 " 'यस शहरको दुष्टकर्मले गर्दा म अब उसो यसको रक्षा गर्ने छैन। यरूशलेमको विरुद्ध युद्ध लड्न बाबेलका सैन्य आउनेछ र मेरो क्रोधले मारेको लाशहरूले यो शहर भनिनेछ।

6 " 'तर म शहरमा पुन आरोग्यता र स्वस्थ ल्याउनेछु। म तिनीहरूलाई सुस्वास्थ्यमा राख्नेछु। म शान्ति र सुरक्षा ल्याउनेछु।

7 म यहूदा र इस्राएलबाट लटिएका समानहरूको पुन बहाली गराउनेछु। म तिनीहरूलाई विगतको जस्तै बनाई दिनेछु।

8 मेरो विरोधमा तिनीहरूले गरेको पाप धोई पछाल्नेछु। तिनीहरूले मेरो विरुद्ध गरेको सबै पाप र विद्रोहहरू क्षमा गर्नेछु।

9 जब मैले गरेको भलाई कार्यहरू यस शहरका बसिन्दाहरूले सुन्छन्। तब पृथ्वीका जम्मै जातिहरू अघि यस शहरले मकहाँ प्रशंसा र महिमा ल्याउनेछ। जब ती जातिहरूले मैले यो शहरवासीहरूका निम्ति गरेको शान्ति र उन्नतिका कुराहरू सुन्छन् तिनीहरू भयभीत हुनेछन् अनि काम्नेछन्।'

10 "यसकारण परमप्रभु भन्नुहुन्छ, 'तिमीहरू भनिरहेकाछौ, हाम्रो देश मानिस र पशुहरू बिनाको उजाड ठाउँ हो।' अहिले यरूशलेमका गल्लीहरू र यहूदाका शहरहरू मानिसहरू र पशुहरू बिना ध्वंस भएको छ।

11 तर चँडे यो ठाउँमा आनन्दको मिठो, दुलहा-दुलहीहरूको खुशीयाली र परमप्रभुमा प्रशंसाको आवाजहरूले प्रतिध्वनित हुनेछ। ती मानिसहरूले भन्ने छन्: 'सेनाहरूका परमप्रभुको प्रशंसा गर। परमेश्वर भलो हुनुहुन्छ। उहाँ सधैं कृपालु हुनुहुन्छ।' तिनीहरूले मन्दिरोमा धन्यवाद बलि चढाउनेछन कारण यस ठाउँबाट जे जे लुटिएको थियो म त्यो पुन बहाली गराउनेछु अनि अघि जस्तो थियो त्यस्तै बनाउनेछु।" परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

12 सेनाहरूका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, "मानिसहरू अथवा पशु प्राणीहरू नभएर अहिले यो ठाउँ उराठलाग्दो छ। तर यहूदाका सबै शहरहरूमा भेडा गोठालाहरूले भेडा बथानहरू चराउने र ती बथानहरूले थकाई मार्ने खँकहरू हुनेछन्।

13 पहाडी देशमा, पश्चिमी बेंसीमा, नेगेबमा, बिन्यामीनको शहरहरूमा, अनि यरूशलेम र यहूदाको वरिपरि सबै शहरहरूमा भेडाका बथानहरू हुनेछन् अनि भेडा गोठालाहरू र भेडाहरू गन्ती गर्नेछन्,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

असल शाखा

14 यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो “मैले इस्राएल र यहूदाका मानिसहरूको लागि विशेष प्रतिज्ञा गरेकोछु, समय आइरहेछ, म ती वचनहरू पूरा गर्नेछु।

15 त्यसबेला, म दाऊदको परिवारमा एउटा धार्मिकताको शाखा उत्पन्न गराउनेछु। उसले यो देशमा न्याय ल्याउनेछ।

16 यो शाखाको समयमा यहूदाका मानिसहरू सुरक्षित हुने छन् अनि तिनीहरू यरूशलेममा मुक्त रहनेछन्। यो शाखाको नाउँ हो: ‘परमप्रभु हाम्रा धार्मिकता हुनुहुन्छ।’ ”

17 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “दाऊदको परिवारबाट एकजना मानिस सधैं सिंहासनमा बस्नेछ र इस्राएलका परिवारमाथि शासन गर्नेछ।

18 अनि पूजाहारीहरू जो लेवी परिवारहरूबाट हुनेछन् तिनीहरू त्यहाँ मेरो अधि होमबलिहरू, अन्न बलिहरू र अरू बलिहरू चढाउन उभिन्छन्।”

19 यो सन्देश परमप्रभुबाट यर्मिया कहाँ आयो।

20 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मसँग रात र दिनको करार छ। त्यो सदा-सर्वदा चलि रहनेछ। यदि तिमीहरूले यसलाई परिवर्तन गर्न सक्छौ भने ताकि दिन र रात आफ्नो तोकिएको समयमा नआवोस्।

21 तब तिमीहरूले मेरा सेवक दाऊद र लेवीसँग पनि मेरो करार बद्दिलन सक्छौ। दाऊदका सन्तानहरू अब राजा हुनेछैन र लेवीका परिवारबाट पूजाहारी हुनेछैन।

22 तर म मेरो दास दाऊदका सन्तानहरूलाई र लेवीका परिवारहरूलाई जसले मेरो सेवा गरिरहेका छन् संख्या वृद्धि गराउनेछु। तिनीहरूको सन्तानको संख्या आकाशमा ताराहरू र सागरको किनारमा बालुवाको कण झैं अनगन्ती हुनेछ।”

23 यर्मियाले यो सन्देश परमप्रभुबाट प्राप्त गरे।

24 “यर्मिया, तिमीले सुन्यो, मानिसहरूले के भनिरहेछन्? ती मानिसहरूले भनिरहेका छन्, ‘परमप्रभुले यहूदा र इस्राएलका परिवारहरूलाई जसलाई चुन्नुभएको थियो ती दुइलाई त्याग गर्नु भयो। तिनीहरूले मेरा मानिसहरूलाई घृणा गर्छन अनि तिनीहरूलाई एउटा जाति भनी भन्नु चाहँदैनन्।’ ”

25 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “यदि मैले रात र दिनसँग करार नराखेको भए अनि यदि मैले आकाश र पृथ्वीको लागि नियमहरू तैयार नबनाएको भए।

26 तब याकूबका सन्तानहरू अस्वीकार गर्न सक्छु। अनि मेरो दास दाऊदका सन्तानहरूलाई अब्राहाम, इसहाक र याकूबको वंशहरूमाथि राज्य गर्नदिने छैन। तर तिनीहरूबाट जो खोसिएको छ त्यो पुन बहाल गरिनेछ र तिनीहरूमाथि दया गरिनेछ।”

34

यहूदाका राजा सिदकियाहलाई चेताउनी

1 परमप्रभुबाट यर्मियाकहाँ सन्देश आयो। सन्देश त्यतिबेला आयो जब बाबेलका राजा नबूकदनेस्सर, यरूशलेम र त्यसका वरिपरिका शहरहरूका विरूद्ध लडाइँ गरिरहेका थिए। नबूकदनेस्सरसँग उसका सारा सेना अनि आफूले शासन गरेका राज्यहरूका सेना र मानिसहरू थिए।

2 परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “यर्मिया यहूदाका राजाकहाँ जाऊ अनि तिनलाई भन ‘सिदकियाह, परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ म यरूशलेमको यो शहर बाबेलका राजालाई दिइरहेको छु जसले यसलाई जलाए खरानी पार्नेछ।

3 सिदकियाह बाबेलका राजा देखि तिमी उम्कने छैनौ। तिमीलाई निसन्देह पक्रिने छ र उसलाई सम्पने छ। तिमीले आफ्नै आँखाहरूले बाबेलका राजालाई देखेछौ आमने सामने कुरा गर्नेछौ। तब तिमीलाई बाबेलमा लैजानेछु।

4 यहूदाका राजा सिदकियाह परमप्रभुको वचन सुन। परमप्रभुले तिमीहरूलाई भन्नुहुन्छ, तिमी युद्धमा मारिने छैनौ।

5 तिमी शान्तिसित मर्नेछौ। मानिसहरूले तिम्रो पिता-पुर्खाहरूलाई जस्तै ती राजाहरू जो तिमी भन्दा अधि आए तिम्रो लागि धूप जलाउनेछन्। तिनीहरूले तिम्रा निम्ति शोक मनाउनेछन् र दुःखीत भएर भन्नेछन्। “हे! प्रभु!” मैले म कुरा तपाईँसँग भनेकोछु। ” यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो।

6 तब यर्मिया अगामवक्ताले परमेश्वरको यी सबै वचन यरूशलेममा सिदकियाहलाई भने।

7 बाबेलका राजाले यरूशलेम अनि यहूदाको बाँकी रहेका गद्दीमा भएका शहरहरू लाकीश र अजेकाको विरूद्ध लडे। यी मात्र यहूदाको देशमा पर्खालले बारेका थियो।

मानिसहरूले आफ्नो एउटा करार भङ्ग गरे

8 राजा सिदकियाहले यरूशलेमका मानिसहरूसँग हिब्रू कमाराहरूलाई मुक्ति दिनलाई करार गरेका थिए। एउटा सिदकियाहले करार गरेपछि सन्देश परमप्रभुबाट यर्मियाकहाँ आयो।

9 प्रत्येक मानिसले आफ्ना हिब्रू-कमाराहरूलाई स्वतन्त्र पार्नु पर्ने हो। प्रत्येक हिब्रू कमारा-कमारीहरू स्वतन्त्र गराउनु पर्ने हो। कसैले पनि यहूदा समुदायबाट कमारो नबनावोस।

10 यसकारण यहूदाका शासकहरू र मानिसहरूले यो करार स्वीकार गरे। प्रत्येक मानिसले आफ्ना कमारा-कमारीहरू स्वतन्त्र बनाउनेछ। प्रत्येक मानिस राजी भए र सबै कमारा-कमारीहरू स्वतन्त्र गरिदिए।

11 तर त्यसपछि, मानिसहरू ज-जसकहाँ आफ्ना कमारा-कमारीहरू थिए तिनीहरूले आफ्ना मन बदले। यसकारण फेरि तिनीहरू आफैले स्वतन्त्र पारेका मानिसहरू ल्याए अनि तिनीहरूलाई आफ्नो कमारा-कमारीलाई बनाए।

12 तब परमप्रभुबाट सन्देश यर्मियाकहाँ आयो

13 “यही नै परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, ‘तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरू मिश्रमा कमारा-कमारीहरू थिए मैले उनीहरूलाई मिश्रबाट निकालें अनि कमारापनबाट पनि निकालें र तिनीहरूलाई एउटा करार गरे।

14 यो करार अनुसार प्रत्येक मानिसले आफ्ना हिब्रू कमाराहरूलाई प्रत्येक सातौँ वर्षको आरम्भमा स्वतन्त्र दिनु पर्छ। प्रत्येक हिब्रू कमारा-कमारी छ वर्षको सेवा पछि स्वतन्त्र हुनु पर्छ। तर तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले मेरो कुरामा ध्यान दिएनन्।

15 भएर तिमीहरू आफूले गरेको कामका निम्ति पञ्चाताप गर्नु अनि मेरो नजरमा के सही हो त्यो गर्नु। जुन मन्दिर मेरो नाउँले प्रसिद्ध छ त्यसमा तिमीहरूले मेरो समक्ष एउटा करार गर्नु अनि हिब्रू कमारा-कमारीहरूलाई स्वतन्त्र दिने घोषणा गर्नु।

16 तर फेरि, तिमीहरूले आफ्ना मन बदलियो। तिमीहरूले मेरो नाउँको बेइज्जत गर्नु। तिमीहरूले मुक्ति दिएका कमारा-कमारीहरूलाई फर्काई ल्यायो र बलपूर्वक तिनीहरूलाई कमारा-कमारी बनायो।’

17 “यसकारण परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘तिमीहरूले मेरो कुराको पालन गरेनौं। तिमीहरूले आफ्ना मित्र अनि छिमेकीहरूलाई स्वतन्त्र पारेनौं। यसकारण तरवार, अनिकाल र भयानक महामारीद्वारा मारिनको लागि म तिमीहरूलाई मुक्ति घोषणा गर्छु। म तिमीहरूको अवस्था यति दर्दनाक बनाउनेछु कि तिमीहरूको अवस्था देखी सम्पूर्ण पृथ्वी नै भयभीत हुनेछ।

18 ज-जसले त्यो करार भंग गरेछन् अनि ज-जसले मेरो अधि गरेका प्रतिज्ञाहरू लत्याएका छन् तिनीहरूसित त्यही व्यवहार गर्नेछु जस्तो एउटी बाछीलाई दुइ फ्याक पार्छन् र ती दुइ टुक्राहरूको माझमा हिँड्छन्।*’

19 ती मानिसहरू जो त्यो बाछाको दुइफ्याक माझबाट हिँडे तिनीहरू यहूदा र यरूशलेमका शासकहरू, त्यो देशका मानिसहरू अनि नपुंसकहरू र पूजाहारीहरू थिए।

20 यसकारण ती मानिसहरू तिनीहरूका शत्रुहरूलाई सम्पनेछु जसले तिनीहरूलाई मार्न चाहन्छन्। ती मानिसका लाशहरू चरा-चुरूङ्गीहरूका लागि खाद्य अनि पशुहरूको शिकार हुनेछ।

21 म यहूदाका राजा सिदकियाहलाई र उसका मानिसहरूलाई तिनीहरूका शत्रुहरूकहाँ सम्पिनेछु जसले तिनीहरूलाई मार्न चाहन्छन्। ती सेनाहरू यरूशलेमबाट गइसकेका भएता पनि म तिनीहरूलाई बाबेलका राजाको सेनाहरूकहाँ सम्पिनेछु।

22 तर म आदेश दिनेछु अनि बाबेलका सेनाहरू फर्की आउनेछन्।’ यो परमप्रभुको सन्देश हो: ‘ती सेनाहरूले यरूशलेम विरुद्ध युद्ध गर्नेछ। बाबेलका सेनाहरूले यो शहर कब्जा गर्नेछन् र यसलाई जलाई खरानी बनाउनेछन्। म यहूदाका शहर ध्वंस पार्नेछु र यसलाई कोही नबस्ने निर्जन मरुभूमिमा परिणत गरिदिनेछु।”’

35

रेकाबी परिवारका असल उदाहरण

1 योशियाहको छोरो यहोयाक्याम यहूदाका राजा भएको बेला, परमप्रभुबाट यो सन्देश यर्मिया कहाँ आयो। यो परमप्रभुको सन्देश थियो:

2 “यर्मिया, रेकाबीहरूका परिवारकहाँ जाऊ। परमप्रभुको मन्दिरको एउटा छेउको कोठामा तिनीहरूलाई निम्त्याऊ। अनि तिनीहरूलाई दाखरस खुवाऊ।”

3 यसर्थ मैले यर्मियाको* छोरो याजन्याह जो हबसिन्याहको नाति हो र उसका दाज्यू-भाइहरू र सबै छोराहरू पनि ल्याएँ। मैले रेकाबीहरूका सम्पूर्ण परिवारलाई पनि ल्याएँ।

4 त्यसपछि मैले तिनीहरूलाई मन्दिरभित्र ल्याएँ। हामीहरू हानान जो यिग्दल्याहको छोरो हुन तिनको छोराहरूको कोठामा गर्नु हानान परमप्रभुको एकजना भक्त थियो। त्यो कोठाको छेउमा अधिकारीहरूको थियो। यो कोठा शल्लुमको छोरो मासेयाह ढोकेको कोठाको छेउमा थियो। मासेयाह परमप्रभुको मन्दिरको ढोके थियो।

* 34:18: एउटी बाछी ... हिड्छन् यो एउटा उसव हो जुन मानिसहरूले सम्झौता गर्दा गर्ने गर्छन्। सम्झौता गर्ने मानिसहरू काटिएको पशुको टुक्राहरू माझबाट हिँड्छन् तिनी केही भन्दै हिँड्छन् जस्तै, “यदि मैले सम्झौता मानिन भने मेरो पनि यस्तै अवस्था होस्।” * 35:3: यर्मिया यो अर्को मानिस (यर्मिया) हो।

5 तब मैले रेकाबी परिवारको अघाडि एक घैटो दाखरस र केही कचौराहरू राखिदिउँ। अनि मैले तिनीहरूलाई “पिउनु भनें।”

6 तब रेकाबी मानिसहरूले जवाफ दिए, “हामी कहिले पनि दाखरस पिउने छैनौं किनभने हाम्रा पिता-पुर्खा रेकाबको छोरो योनादाबले, हामीलाई यस्तो आज्ञा दिए ‘तिमीहरू र तिमीहरूका सन्तानहरूले कहिल्यै दाखरस पिउनु हुँदैन।’

7 उनले अझ भनेका छन् घरहरू निर्माण नगर्नु। बिउ नरोप्नु अथवा दाख नरोप्नु। तिमीहरूले यी मध्ये कुनै एक पनि नगर्नु। केवल तम्बहरूमा बस्नु। यदि तिमीहरूले त्यसो गर्थे भने, जो तिमीहरू डुलुवाहरू थियौं यस देशमा धेरै कालसम्म रहने छौं।’

8 रेकाबका छोरो हाम्रा पिता-पुर्खा योनादाबले दिनुभएको प्रत्येक आज्ञा हामीले पालन गरेकाछौं। हामी कहिले मदपान गर्दैनौं। हाम्रा पत्नीहरू, छोराहरू र छोरीहरूले कहिले दाखरस पिउँदैनन्।

9 हामी बस्ने घरहरू कहिले बनाउँदैनौं। अनि हाम्रो आफ्नै दाखबारी र खेतहरू छैनन्। हामी कहिल्यै अन्न रोउँदैनौं।

10 हामी तम्बहरूमा बस्छौं अनि हाम्रा पिता-पुर्खा योनादाबले आज्ञा गरेको प्रत्येक कुरा पालन गर्छौं।

11 तर जुन बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरले यहदामाथि आक्रमण गरे, हामी यस्शलेम गयौं। हामीले एक-अर्का माझ भन्यौं, ‘हामी यस्शलेमको शहरभित्र प्रवेश गर्ने पछि ताकि हामी बाबेल र अरामीहरूका सेनाहरूबाट छुटकारा पाउन सक्छौं।’ यसकारण हामी यस्शलेममा बस्यौं।”

12 तब परमप्रभुको वचन यर्मियाकहाँ आयो:

13 “सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ ‘यर्मिया, जाऊ अनि यो सन्देश यहदा र यस्शलेमका मानिसहरूलाई भन के तिमीहरूले शिक्षा नलिने अनि मेरो आदेश पालन नगर्ने?’

14 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘रेकाबको छोरो योनादाबले आफ्ना छोराहरूलाई दाखरस नखानु भनेर आदेश गरे अनि त्यो आदेश पालन गरियो। आज पर्यन्त योनादाबका सन्तानहरूले आफ्ना पिता-पुर्खाहरूका आज्ञा पालन गरे। तिनीहरू दाखरस पिउँदैनन्। तर मैले तिमीहरूलाई एकोहोरो भनिरहेकोछु तर तिमीहरूले मेरो आज्ञाहरू पालन गरेका छैनौं।’

15 मैले मेरा दास अगमवक्ताहरू तिमीहरूकहाँ घरिघरि पठाएकोछु। अगमवक्ताहरूले तिमीहरूलाई भनेकाछन्, “तिनीहरू प्रत्येकले खराब कामबाट अलग रहनु पर्छ। तिमीहरू सबै असल हुने पर्छ। तिमीहरूले अरू देवताहरूको अनुसरण र सेवा गर्नु हुँदैन। यदि मेरो आज्ञा पालन गरे यो देश जुन मैले तिमीहरू र तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिएकोछु यहाँ बस्नेछौं।” तर तिमीहरूले मेरो कुरा सुनेनौं।

16 योनादाबका सन्तानहरूले आफ्ना पिता-पुर्खाहरूले दिएका आज्ञा पालन गरे तर यी मानिसहरूले मेरो आज्ञा पालन गरेका छैनन्।’

17 “यसकारण सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, ‘मैले यहदा र यस्शलेमका बासिन्दाहरूकहाँ सबै संकटहरू ल्याउँदैछु जुन अघि मैले चेताउनी दिएको थिएँ। म ती मानिसहरूसँग बोलेँ, अनि तिनीहरूले मेरो कुरा सुन्न अस्वीकार गरे। मैले तिनीहरूलाई डाके तर तिनीहरूले जवाफ दिएनन्।’ ”

18 तब यर्मियाले रेकाबी मानिसहरूलाई भने, “सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, ‘तिमीहरूले आफ्ना पिता-पुर्खाहरूका आज्ञा पालन गर्थे। तिमीहरूले योनादाबको उपदेशहरू अनुसरण गर्थे। उनले जो आदेश दिएका थिए त्यो तिमीहरूले पालन गर्थे।’

19 यसकारण सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ: ‘यसकारण त्यहाँ रेकाबका छोरो योनादाबका सन्तान सधैं रहनेछ जसले मेरो सेवा गर्छ।’ ”

36

राजा यहोयाकीमले यर्मियाको बेहेस्वा जलाउँदछ

1 योशियाहको छोरो यहोयाकीम यहदाका राजा भएको चौथो वर्षमा परमप्रभुको यो सन्देश यर्मियाहकहाँ आयो। यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश थियो

2 “यर्मिया, मैले तिमीलाई भनेको जम्मै सन्देशहरू बेहेस्वामा लेख। मैले तिमीलाई इस्राएल, यहदा र अन्य सारा जातिहरूका बारेमा भनेको छु। योशियाह राजा भए यता आज सम्मको ती सारा शब्दहरू जुन मैले भनेकोछु लेख।

3 हुनसक्छ यहदाका परिवारले गरेका दुर्घकमहरू विस्मृत मैले गरिरहेको योजना बारे यहदाका मानिसहरूले सुन्नेछन् अनि हुनसक्छ तिनीहरू दुष्ट कामहरू गर्नुदेखि रोकिनेछन्। यदि तिनीहरूले त्यसो गरे भने म तिनीहरूले गरेका अपराधहरू र पाप क्षमा गरिदिनेछु।”

4 यसकारण यर्मियाले नेरियाहको छोरो बास्कलाई बोलाए। बास्कले यर्मियालाई परमप्रभुले भन्नु भएको सबै कुराहरू यर्मियाको लेख-आदेशमा बेहेस्वामा लेखे।

5 यर्मियाले बास्कलाई भने, “मलाई परमप्रभुको मन्दिरमा जाने अनुमति छैन।

6 यसकारण म चाहन्छु कि तिमी परमप्रभुको मन्दिरमा उपासको दिन जाऊ अनि तिनीहरूका शहरहरूबाट आएका यहूदाका मानिसहरूलाई मेरो निर्देशनमा तिमीले बेहेस्वामा लेखेको परमप्रभुको सन्देशहरू पढेर सुनाऊ।

7 हुनसक्छ कि मानिसहरूले परमप्रभुलाई सहयोगको लागि गुहार्नेछन् अनि हेरेकले दुष्ट कामहरू गर्न देखि जोगिनेछन्। किनभने परमप्रभुले यी मानिसहरूमाथि महा रीस र क्रोध पोखाउँने भनी घोषणा गर्नु भएको छ।”

8 यसकारण नेरियाहको छोरो बास्कले अगमवक्ता यर्मियाले अह्राएका प्रत्येक कुरा गरे। बास्कले बेहेस्वामा लेखिएका परमप्रभुको कुरा परमप्रभुको मन्दिरमा पढे।

9 योशियाहको छोरा यहोयाकीमको राज्यकालको पाँचौ वर्षको नवौं महीनामा यस्शलेमका अनि यहूदाका शहरबाट यस्शलेममा आएका सबै मानिसहरूले परमप्रभुको नाउँमा उपास बसे घोषणा गरे।

10 त्यसबेला, बास्कले परमप्रभुको मन्दिरमा भेला भएका मानिसहरूको उपस्थितिमा यर्मियाका वचनहरू बेहेस्वाबाट पढे। तिनले परमप्रभुको मन्दिरको नयाँ प्रवेशद्वार छेउमा रहेको मथिल्लो आँगनमाथिको शापनको छोरो गमर्याहको कोठाबाट बेहेस्वा पढे। गमर्याह एकजना सचिव थिए।

11 गमर्याहको छोरो अर्थात् शापनको नाति मिकायाहले बेहेस्वाबाट पढिएको परमप्रभुको सन्देशहरू सुने।

12 जब मीकायाहले बेहेस्वाबाट परमप्रभुका सन्देश सुने, उनी राज महलको सचिवको कोठामा गए। सम्पूर्ण शाही अधिकारीहरू त्यहाँ राजाको दरबारमा बसिरहेका थिए। ती अधिकारीहरू हुन् सचिव एलीशामा, शमायाहको छोरो दलायाह, अकबोरको छोरो एलनातान, शापनको छोरो गमर्याह, हनन्याहको छोरो सिदकियाह अनि अन्य अधिकारीहरू पनि त्यहाँ थिए।

13 जब बास्कले मानिसहरूलाई बेहेस्वाबाट पढी सुनाएको मिकायाहले जे सुनेका थिए तिनले प्रत्येक कुरो नै ती अधिकारीहरूलाई भने।

14 तब सबै अधिकारीहरूले यहूदीलाई (नतन्याहको छोरो शेलेम्याहको नाति अनि कृशीको पनाति) बास्ककहाँ पठाए। यहूदीले बास्कलाई भने, “तिमीले जुन बेहेस्वा मानिसहरू समक्षपढ्यौ त्यो लिएर मसित आऊ।”

नेरियाहको छोरो बास्कले बेहेस्वा लिएर अनि तिनीहरूकहाँ गए।

15 तब ती अधिकारीहरूले बास्कलाई भने, “बस अनि हाम्रो लागि पढ र सुनाऊ।”

यसर्थ तिनीहरूलाई बास्कले पढेर सुनाए।

16 ती शाही अधिकारीहरूले बेहेस्वाबाट सारा सन्देशहरू सुने। तब तिनीहरू डराए, अनि एका अर्कालाई प्रति हेरा-हेर गरे। तिनीहरूले बास्कलाई भने, “हामीले बेहेस्वामा भएका सबै सन्देशहरू राजा यहोयाकीमलाई भन्ने पछि।”

17 त्यसपछि अधिकारीहरूले बास्कलाई एउटा प्रश्न गरे, “बास्क, हामीलाई भन, तिमीले बेहेस्वामा लेखिएका सन्देशहरू कहाँबाट पायौ? के त्यो यर्मियाले भनेका कुराहरू लेखेका हौ?”

18 “हजूर”, बास्कले जवाफ दिए। “यर्मियाले भन्यो, अनि मैले सारा सन्देशहरू बेहेस्वामा मसीले लेखें।”

19 तब शाही अधिकारीहरूले बास्कलाई भने, “तिमी र यर्मिया भाम्नु पछि र लक्नु पछि। तिमीहरू कहाँ लक्छौ कसैलाई पनि नभन्नु।”

20 तब शाही अधिकारीहरूले बेहेस्वा सचिव, एलीशामाको कोठामा राखे। तिनीहरू राजा यहोयाकीमकहाँ चोकमा गए र बेहेस्वामा भएको सबै कुरा भने।

21 यसकारण राजा यहोयाकीमले त्यो बेहेस्वा ल्याउनु यहूदीलाई पठाए। यहूदीले सचिव, एलीशामाको कोठाबाट त्यो बेहेस्वा ल्याए। तब यहूदीले त्यो बेहेस्वा राजालाई र तिनको नजिकै उभिएका सेवकहरूलाई पढेर सुनाए।

22 यो नवौं महीना चलिरहेको थियो, अनि राजा हिउँदमा बसे महलमा बसिरहेको थिए। राजा यहोयाकीमको सम्मुख अगेनामा आगो दनदन् बलिरहेको थियो।

23 यहूदीले बेहेस्वा पढ्न शुरू गरे। जब उसले तीन वा चार पृष्ठ पढ्दथे, राजाले ती पढिसकेका पंक्ति एउटा सानो छुरीले काट्थे अनि अगेनोमा हाली दिन्थे र जब सम्म पुरै बेहेस्वा अगेनोमा जलेर नष्ट भएन तब सम्म तिनले त्यसै गरे।

24 राजा यहोयाकीम र उनका सेवकहरू जसले बेहेस्वाबाट यी वचनहरू सुने तिनीहरू न त डराए न तिनीहरूले आफ्नो लुगा नै च्याते।

25 एलानातान, दलायाह र गमर्याहले राजा यहोयाकीमलाई त्यो बेहेस्वा नजलाउनु होस् भनेर विन्ती गरे। तर राजाले तिनीहरूको बिन्ती सुनेनन्।

26 राजा यहोयाकीमले आफ्नो छोरो यरहमेल, अज्रिएलको छोरो सरायाह र अबदीलको छोरो शेलेम्याहलाई सचिव बास्क र अगमवक्ता यर्मियालाई पक्रन हुकूम दिए। तर परमप्रभुले तिनीहरूलाई लुकाउनु भएको थियो।

27 यर्मियाले भनेको अनि बास्कले लेखेको सन्देशहरू भएको बेहेस्वा राजाले जलाई सके पछि परमप्रभुको सन्देश यर्मियाकहाँ आयो।

28 परमप्रभुले भन्नुभयो, “यर्मिया, अर्को एउटा बेहेस्वा लियर यहदाका राजा यहोयाकीमले जलाएको पहिलो बेहेस्वामा जुन सन्देशहरू थिए सबै लेख।

29 यहदाका राजा यहोयाकिकमको सम्बन्धमा तिमीले भन्नेछौ: ‘त्यसपछि परमप्रभुले भन्नुभयो, “तिमीले बेहेस्वा जलायो कारण तिमीले सोच्यौ, बाबेलको राजा निश्चय आउनेछ र यो देश ध्वंस पारि मानिसहरू र पशुहरू काट्नेछ भनी सन्देशहरू किन तिमीले लेख्यौ?”’

30 यसकारण, परमप्रभुले यहदाका राजा यहोयाकीमको बारेमा भन्नुहुन्छ: यहोयाकीमका सन्तानहरू दाऊदको सिंहासनमा अब उसो बसेछैन। जब यहोयाकीम मर्दछ, उसको लाश भुइँमा फ्याँकिनेछ र दिनको गरम र रात चिसोमा त्यही रहनेछ।

31 म, परमप्रभुले, यहोयाकीम र उसका नानीहरूलाई दण्ड दिनेछु। उसका अधिकारीहरूलाई पनि दण्ड दिनेछु। कारण तिनीहरू दुष्ट छन् म तिनीहरूमाथि डरलाग्दो विपत्ति ल्याउनेछु भनी मैले चेताउनी दिएको छु। त्यो दुर्भाग्य तिनीहरूमाथि मात्र होइन तर यरूशलेम र यहदामा बसे सम्पूर्ण जातिलाई पनि असर गर्नेछ। मेरो चेताउनी अनुसार जम्मै अधर्मकामहरू तिनीहरूमाथि पर्नेछु तर तिनीहरूले मेरो कुरा सुन्ने छैनन्।”

32 त्यसपछि यर्मियाले अर्को एउटा बेहेस्वा लिए अनि त्यो नेरियाहको छोरो सचिव बास्कलाई दिए। जस्तै यर्मियाले बोले, बास्कले परमप्रभुको त्यही सन्देशहरू बेहेस्वामा लेखे जुन राजा यहोयाकीमले आगोमा जलाई दिएका थिए। ती सन्देशहरू बाहेक अन्य धेरै त्यस्तै शब्दहरू दोस्रो बेहेस्वामा थपिएका थिए।

37

यर्मिया कैदमा

1 नबूकदनेस्सर बाबेलका राजा थिए। उनले यहोयाकीमको छोरो कोन्याहको सट्टामा सिदकियाहलाई यहदाका राजा नियुक्त गरे। सिदकियाह योशियाहको छोरो थिए।

2 तर सिदकियाहले परमप्रभुको सन्देश प्रति ध्यान दिएन जुन सन्देश परमप्रभुका अगमवक्ता यर्मियालाई प्रचार गर्न भनी दिनुभएको थियो। अनि सिदकियाहको कर्मचारीहरू र यहदाका मानिसहरूले परमप्रभुको सन्देशलाई ध्यान दिएनन्।

3 राजा सिदकियाहले शेलेश्लेमको छोरो यहकल नाउँका मानिस अनि मासेयाहको छोरो पूजाहारी सपन्याहलाई अगमवक्ता यर्मियाकहाँ यसो भनी पठाए। यो सन्देश तिनीहरूले यर्मियाकहाँ ल्याए, “हाम्रा निम्ति परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरसित प्रार्थना गरिदिनु होस्।”

4 त्यसबेला, यर्मियालाई कैदमा राखिएको थिएन, यसकारण उनी जता चाहन्थे त्यतै जान सक्दथे।

5 फिरऊनको सेना मिश्रदेखि बाहिर आएको थियो। मिश्रका सेना तिनीहरूसित अघि बढिरहेको सन्देश सुनेर बाबेलका सेनाहरू जो यरूशलेमलाई घेरा हाल्दै थिए त्यहाँबाट गए।

6 परमप्रभुबाट अगमवक्ता यर्मियाकहाँ सन्देश आयो:

7 “परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, ‘यहकल अनि सपन्याह! यहदाका राजा सिदकियाहले तिमीलाई मकहाँ प्रश्नहरू सोध्न पठाएका छन्। राजा सिदकियाहलाई यसो भन मिश्रका सेना जो तिमीलाई सघाउन आइरहेका थिए, फर्की जानेछन्।

8 त्यसपछि, बाबेलका सेना फर्केर यता आउनेछन्। तिनीहरूले यरूशलेममा आक्रमण गर्नेछन्। त्यसपछि बाबेलबाट आएका सेनाले यरूशलेमलाई आफ्नो अधीनमा पारी जलाईदिनेछ।

9 परमप्रभु भन्नुहुन्छ “बाबेलका सेना निश्चय हामीबाट फर्केर जानेछन भनी सोचेर तिमीहरू आफैलाई मूर्ख नबनाऊ।” तिनीहरू जाने छैनन्।

10 यदि तिमीहरूले सम्पूर्ण बाबेली सेनालाई जितेता पनि केही घाइते सेनाहरू तम्बूमा छाडिए भने ती घाइते सेनाहरू उठनेछन् र यरूशलेमलाई जलाई दिनेछन्।”

11 जब बाबेलका सेना मिश्रका फिरऊनका सेनासित लडाइँ गर्नलाई यरूशलेम पुगे

12 यर्मियाले यरूशलेमबाट बिन्यामीनको देश तर्फ यात्रा गर्न इच्छा गरे। उनी त्यहाँ आफ्नो सम्पत्तिको अंश लिनलाई गइरहेका थिए।

13 तर जब तिनी यरूशलेमको बिन्यामीन प्रवेशद्वारमा पुगे प्रहरीहरूका अध्यक्षले तिनलाई पक्रे। त्यो अध्यक्षको नाउँ यिरियाह हो। यिरियाह शेलेश्लेमका छोरा थियो। शेलेश्लेमका हनन्याहको छोरो थियो। अध्यक्ष यिरियाहले यर्मियालाई पक्रे अनि भने, “यर्मिया! तिमी हामीलाई छोडेर कल्दीहरूको पक्षमा गइरहेका छौ।”

14 यर्मियाले यिरियाहलाई भने, “त्यो सत्य होइन। म कल्दीहरूकहाँ सम्मिलित हुन गएको होइन।” तर यिरियाले तिनको कुरा सुनेन अनि तिनलाई यरूशलेमको अधिकारीहरूकहाँ लगे।

15 ती शाही अधिकारीहरू यर्मियासंग अति क्रोधित थिए। तिनीहरूले यर्मियालाई कुट्ने आदेश दिए। त्यसपछि तिनीहरूले यर्मियालाई जोनाथनको घरमा कैद गरे। जोनाथन एकजना सचिव थिए। जोनाथनको घरलाई तिनीहरूले ड्यालखाना बनाएका थिए।

16 तिनीहरूले यर्मियालाई एक तहखानाको सानो कोठामा राखे। यर्मिया त्यहाँ धेरै समय सम्म बसे।

17 त्यसपछि राजाले यर्मियालाई उनको राजाको महलमा ल्याउन पठाए। सिदकियाहले गुप्त रूपमा यर्मियालाई सोधे, “के परमप्रभुबाट केही सन्देश छ?”

यर्मियाले जवाफ दिए, “ज्यू छ। तपाईंलाई बाबेलका राजाकहाँ सुम्पिन्छु।”

18 तब यर्मियाले राजा सिदकियाहलाई सोधे, “मैले के भूल गरेकोछु? तपाईं र तपाईंका अधिकारीहरू विस्त्रु अथवा यस्शलेमका मानिसहरूमाथि के अपराध गरे ताकि तपाईंले मलाई ड्यालखानामा राख्नु भयो?”

19 तिम्ना अगमवक्ताहरू अहिले कहाँ छन्? ती अगमवक्ताहरूले अगमवाणी गरेका थिए कि ‘बाबेलका राजाले तपाईं अथवा यहूदाको देशमाथि आक्रमण गर्ने छैन।’

20 तर अहिले मेरो प्रभु, यहूदाका राजा, दया गरेर मेरो कुरा मान्नुहोस् अनि मलाई सचिव जोनाथनको घरमा नपठाउनु होस्, नत्र म त्यहाँ मर्नेछु।”

21 यसकारण राजा सिदकियाहले यर्मियालाई प्रहरीहरूको चोकमा राख्ने हुकूम दिए। तिनीहरूले उनलाई शहरमा जम्मे रोटी नसक्नेजेलसम्म दिनहुँ एउटा-एउटा रोटी दिए। यसकारण यर्मिया प्रहरीहरूको चोकमा बसे।

38

यर्मियालाई इनार भित्र फालियो

1 कतिपय शाही अधिकारीहरूले जस्तै मलानको छोरो शपत्याह, पशहरको छोरो गदल्याह, शेलेम्याहको छोरो यूकल अनि मल्कियाहको छोरो पशहरले यर्मियाले सबै मानिसहरूलाई यसो भन्दैगरेको सुने,

2 “कि परमप्रभु भन्नुहुन्छ ‘जो यस्शलेममा बसे तिनीहरू तरवारहरूले अथवा अनिकालले अथवा डरलाग्दो रूढीले मर्नेछन् तर ज-जसले सैन्य समझ आत्मसमर्पण गर्नेछ तिनीहरू जीवित रहनेछन् उसले जीवन युद्ध परितोषक रूपमा पाउनेछ र मर्नेछैन।’”
3 अनि यही हो जो परमप्रभु भन्नुहुन्छ ‘यस्शलेमको शहरलाई निसन्देह बाबेलको राजाकहाँ सुम्पिइनेछ। तिनीहरूले यसलाई कब्जा गर्नेछन्।’”

4 तब यर्मियाले भनेका कुराहरू सुनेपछि शाही अधिकारीहरू राजा सिदकियाहकहाँ गए। तिनीहरूले राजालाई भने, “यर्मियालाई मान्ने पछि किनभने उसले यस्ता कुराहरू गरेर शहरमा भएका सिपाहीहरूलाई हतोत्साही बनाइरहेको छ। यर्मियाहले यस्तो कुरा गरेर प्रत्येक मानिसलाई हतोत्साही बनाइरहेको छ। यर्मियाहले हामीलाई राम्रो होस् भन्ने चाँहँदैन। उसले यस्शलेमका मानिसहरू नष्ट भएको हेर्न चाँहन्छ।”

5 यसकारण राजा सिदकियाहले ती अधिकारीहरूलाई भने, “यर्मिया तिमीहरूको नियन्त्रणमा छ। म तिनीहरूलाई रोक्न केही गर्नु सक्तिन।”

6 त्यसपछि ती अधिकारीहरूले यर्मियालाई लगे अनि राजाको छोरो मल्कियाहको पानीको इनारमा फर्साँकिए। त्यो इनार प्रहरी चोकामा थियो। ती अधिकारीहरूले डोरी लगाएर यर्मियालाई इनारको मुनी झारे। इनारमा पानी थिएन, तर हिलो थियो अनि त्यो हिलोमा यर्मिया भासिए।

7 तर एबेदमेलेक नाउँका एकजना कृशी मानिस जो राजमहलमा नपुंसक थिए तिनले सुने कि अधिकारीहरूले यर्मियालाई पानीको इनारमा हालिदिए।

8-9 राजा सिदकियाह त्यस समय बिन्यामीनको प्रवेशद्वारमा बसिरहेका थिए। तिनी राजदरवारबाट गए। तिनले राजालाई भने, “मेरो प्रभु महाराज! ती अधिकारीहरूले यर्मियासित दुष्टकर्म गरिरहेका छन्। तिनीहरूले यर्मियालाई भोके मरोस भनी पानीको इनारमा फर्साँकिए किनभने शहरमा रोटी छैन।”

10 तब राजा सिदकियाहले कृशवासी एबेदमेलेकलाई आदेश दिए “एबेदमेलेक यहाँबाट तीनजना मानिसहरू लैजाऊ अनि मर्न अधि नै यर्मियालाई इनारबाट निकाल।”

11 यसकारण एबेदमेलेकले आफूसँग तीनजना मानिसहरू लगेर गए। तर सर्व प्रथम उनी राजदरवारको भण्डार तर्फ गए अनि तिनले त्यहाँबाट पुराना र च्यातिएका लुगाहरू लगे। त्यसपछि डोरीमा ती थोत्रे लुगाहरू बाँधेर इनारमाभित्र यर्मियातिर झारिदिए।

12 कृशवासी एबेदमेलेकले यर्मियालाई भने, “यी पुराना लुगाहरू आफ्नो काखीमा चेप। जब डोरीद्वारा तिमीलाई माथि तानिने छ तिम्नो काखीमा यसले पैडको काम गर्नेछ। अनि तानिन्दा डोरीहरूले तिम्नो काखीमा चोट पार्नेछैन।” यसकारण यर्मियाले एबेदमेलेकले भने जस्तै गरे

13 ती मानिसहरूले डोरीहरूद्वारा यर्मियालाई तानेर पानीको इनारबाट बाहिर निकाले। अनि यर्मिया प्रहारीहरूको चोकमा बसे।

सिदकियाहले यर्मियालाई अझ प्रश्नहरू सोधेछन्।

14 तब राजा सिदकियाहले यर्मियालाई ल्याउनु कसैलाई पठाए। त्यो मानिसले परमप्रभुको मन्दिरको तेश्रो द्वारमा यर्मियालाई ल्यायो। तब राजाले भने, “यर्मिया, म तिमीलाई केही प्रश्नहरू सोध्नेछु। मबाट केही पनि नलुकाऊ।”

15 यर्मियाले सिदकियाहलाई भने, “यदि मैले उत्तर दिए भने तपाईंले मलाई मारु हुन्छ होला। अनि यदि मैले तपाईंलाई परामर्श दिए भने पनि सन्तु हुने छैन।”

16 तर राजा सिदकियाहले गुप्त रूपमा यर्मियासित कसम खाए र भने, “म परमप्रभु जसले हामीलाई सृष्टि गर्नु भयो अनि हामीलाई जीवन दिनुभयो, जस्तो जीवित हुनुहुन्छ त्यस्तै कसम खान्छु, म तिमीलाई न त मार्नेछु न तिमीलाई ज-जसले मार्न खोजिरहेका छन् तिनीहरूलाई नै सुम्पिन्छु।”

17 तब यर्मियाले राजा सिदकियाहलाई भने, “सेनाहरूका परमप्रभु, इयाएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, ‘यदि तिमीले बाबेलका राजाको अधिकारीहरू अघि आत्मा समर्पण गर्थौं भने, तिमी र तिम्नो परिवार सुरक्षित रहनेछन् अनि यरूशलेम जलेर भस्म हुनेछैन।’

18 तर यदि तिमीले आत्मा समर्पण गर्न अस्वीकार गर्थौं भने यरूशलेम बेबीलियोनका सेनालाई सुम्पिने छ। तिनीहरूले यरूशलेमलाई जलाएर भस्म पार्ने छन्, अनि तिमी पनि तिनीहरूबाट जोगिने छैनौ।”

19 तर राजा सिदकियाहले यर्मियालाई भने, “तर म यहूदाका मानिसहरूसँग डराउँछु जसले अधिबाट बाबेलका सेनाको पक्ष लिइसकेकाछन्। म डराउँछु कारण तिनीहरूले मलाई यहूदाका मानिसहरूलाई सुम्पेछन् अनि तिनीहरूलाई मसित अति निम्न प्रकारले व्यवहार गर्ने अनुमति दिन्छन्।”

20 तर यर्मियाले जवाफ दिए, “सिपाहीहरूले तिमीलाई ती यहूदाका मानिसहरूलाई दिने छैनन्। राजा सिदकियाह, परमप्रभुको आज्ञा पालन गर, मैले भनेको कुराहरू मान। तब सबै कुराहरू तिम्रा निम्ति राम्रै हुनेछ, अनि तिम्रो जीवन सुरक्षित रहनेछ।

21 तर यदि तिमीले बाबेलका सेना समक्ष आत्मसमर्पण गर्न अस्वीकार गर्थौं भने, यो जो परमप्रभुले मलाई देखाउनु भएको त्यो हुनेछ।

22 सारा स्रीहरू जो यहूदाको राजाको दरबारमा छोडिएका थिए तिनीहरूलाई बाबेलको राजाका मुख्य अधिकारीहरूकहाँ ल्याइने छ। ती स्रीहरूले भन्ने छन्,:

‘तिम्नो साथीहरू तिमी भन्दा बलिया छन्,
तिम्नो मित्र जातिहरूले तिमीलाई धोका दिए
अनि तिमीलाई जितेकाछन्।
तिम्नो खुट्टा हिलोमा भास्सियो
अनि तिमीलाई तिनीहरूले एकलै छोडेर गए।’

23 “तिम्नो सबै पत्नी र छोरा-छोरीहरू बाहिर ल्याइए अनि बाबेलका सेनालाई सुम्पिइयो। तिमी स्वयं पनि बाबेल सेनाबाट उम्कन पाउने छैनौ। तिमी बाबेलका राजाद्वारा लगिनेछौ अनि यरूशलेम जलेर भस्म हुनेछ।”

24 तब सिदकियाहले यर्मियालाई भने, “हाम्रो बातचीत कसैले थाहा नपाउंन नत्र तिमी मर्नेछौ।

25 ती अधिकारीहरूले मैले तिमी सँग गरेको कुरा थाहापाउने छन्। तब तिनीहरू तिमीकहाँ आएर सोध्नेछन्, ‘यर्मिया, हामीलाई बताऊ राजा सिदकियाहले तिमीलाई के भन्यो। अनि तिमीले राजालाई के भन्यो सबै नै हामीलाई भन। ईमान्दारी साथ सारा कुरा हामीलाई भन नत्र तिमीलाई हामी मार्ने छौ।’

26 यदि तिनीहरूले त्यसो भने, तिनीहरूलाई भन् ‘मैले राजालाई नम्र निवेदन गरेको छु कि मलाई जोनाथनको घरमा नफकाइयोस यदि मलाई त्यहाँ पठाउनु भयो भने, म मर्नेछु।’ ”

27 तब यस्तो भयो कि ती शाही अधिकारीहरू आए अनि यर्मियालाई प्रश्न गरे। यसकारण यर्मियाले तिनीहरूलाई राजाले दिएको आज्ञा अनुसार सबै कुराहरू भने। तब ती अधिकारीहरूले यर्मियालाई एकलै छोडेर गए किनभने कसैले पनि यर्मिया र राजा माझ भएको कुराहरू चाल पाएका थिएनन्।

28 यसकारण यरूशलेमलाई अर्धनमा लिनेदिन सम्मै यर्मिया प्रहारीहरूको चोकमामै बसे।

39

यस्शलेमको पतन

1 यस्शलेमलाई कसरी परास्त पारियो यहाँ वर्णन गरिएको छ यहूदाका राजा सिदकियाहको शासनकालको नवौं वर्षको दशौं महीनामा बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरले आफ्ना सम्पूर्ण सेना लिएर यस्शलेमको विरुद्ध अघि बढे अनि त्यसलाई घेराव हाले।

2 अनि सिदकियाह राजा भएको एघारौं वर्षको चौथो महीनाको नवौं दिनमा, शहरको पर्खाल भत्काइयो।

3 बाबेलका राजाका जम्मै भारद्वाहहरू भित्र आए अनि मध्य प्रवेशद्वारमा बसे। ती त्यहाँ आउने अधिकारीहरूको नाउँ यस प्रकार छ, नेर्गल-सरेसेर, समगरनबो, मुख्य अधिकारी र्ससकीम, रब-सारीस, उच्च अधिकारी नेर्गल-सरेसेर, रबमाग र अन्य मुख्य अधिकारीहरू पनि थिए।

4 यहूदाका राजा सिदकियाहले बाबेलका अधिकारीहरूलाई देखे। यसकारण उनी आफ्ना सिपाहीहरू सहित राजाको बगैँचाको फाटकबाट राती भागे अनि दुइ पर्खालको बीच भएर यस्शलेम शहरबाट बाहिर आए। तिनीहरू अराबा तिर लगे।

5 कल्दीहरूका सिपाहीहरूले सिदकियाह र उनका सिपाहीहरूलाई खेदद्वै गए अनि त्यति बेला सिपाहीहरू सिदकियाह सँगै यरीहोको मैदानमा पक्राऊ परे। तिनीहरूले सिदकियाहलाई बाबेलका राजा नबूकदनेस्सर जो हमात देशको रिबला शहरमा थिए त्यहाँ पुर्याए। रिबला शहरमा बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरले सिदकियालाई कस्तो व्यवहार गर्नु पर्ने, बताए।

6 रिबला शहरमा बाबेलका राजाले सिदकियाहका छोरो र सबै मुख्य मानिसहरूलाई तिनकै उपस्थितिमा मारे।

7 तब नबूकदनेस्सरले सिदकियाहको आँखा निकालिदिए र उसलाई बाबेलमा ल्याउन साङ्गलाले बाँधे।

8 बाबेलका सेनाले राजाको महल अनि यस्शलेमको मानिसहरूको घरहरू जलाइदिए। अनि तिनीहरूले यस्शलेमको पर्खालहरू भत्काइदिए।

9 नबूजरदान बाबेलका राजाको विशेष सैनिकका कप्तान थिए। उनले शहरमा छोडिएका बाँकी मानिसहरूलाई ज-जसले सम्पूर्ण गरेका थिए अनि अन्य जो रहेकाहरूलाई कैदी बनाई बाबेलमा ल्याए।

10 तर कप्तान नबूजरदानले यहूदाका गरीब मानिसहरू ज-जसको यहूदा देशमा केही थिएन तिनीहरूलाई छोडिदिए। यसर्थ उनले ती मानिसहरूलाई दाखबारी र खेतहरू दिए।

11 तर नबूकदनेस्सरले यर्मियाको बारेमा नबूजरदानलाई केही आज्ञा दिए। नबूजरदान नबूकदनेस्सरका खास रक्षकहरूको कप्तान थिए। आदेश यही थियो

12 “यर्मियालाई लैजाऊ र उसको हेरचाह गर। उसलाई नोकसान नपार। उसले जे माग्छ देऊ।”

13 यसर्थ राजाका विशेष रक्षकहरूका कप्तान नबूजरदानले नबु-शजबान, रब-सारीस, रब-माग, समगरनबो, मुख्य अधिकारी र्ससकीम, नेर्गलसरसेर र सबै मुख्य अधिकारीहरू अनि बाबेल सेनाका हाकिमहरूलाई यर्मियाकहाँ पठाए।

14 तिनीहरूले यर्मियालाई प्रहारीको चोक बाहिर निकाले। बाबेल सेनाका हाकिमहरूले यर्मियालाई अहीकामको छोरो अनि शापानको नाति गदल्याहको देखरेखमा राखे। गदल्याहलाई दिइएको आदेश अनुसार यर्मियालाई घर लग्यो, यसर्थ उनी आफ्ना मानिसहरूसँगै बसे।

एबेद-मेलेकलाई परमप्रभुको सन्देश

15 मन्दिरको चोकमा जब प्रहारीहरूले यर्मियाहलाई देखरेख गरिरहेका थिए। परमप्रभुबाट तिनलाई एउटा सन्देश आयो। यो सन्देश यसप्रकार थियो

16 “यर्मिया तिमी कृशी मानिस एबेद-मेलेककहाँ जाऊ र यो सन्देश भन, ‘सेनाहरूका परमप्रभु, इम्राएलका परमेस्वर यसो भन्नुहुन्छ, अति चाँडै म यस्शलेममा मेरो सन्देश सत्य बनाउने काम गर्छु। यो सन्देश सर्वनाश र नराम्रो कुराहरूबाट सत्य हुनेछ। तिमीले तिम्रै आँखाले प्रत्येक कुरो साँचो भएको देख्छौ।’

17 तर म त्यस दिन तिमीलाई जोगाउने छु, एबेद-मेलेक।’ यो परमप्रभुको सन्देश हो: ‘जुन मानिसहरूसित तिमी डराउँछौ म तिमीलाई ती मानिसहरूसँगै सुम्पने छैन।’

18 तिमी त्रवारले मारिने छैनौ। म तिमी रक्षा गर्छु। तिमीले ममाथि भरोसा गरेकाले तिमीले तिम्रो जीवन युद्ध पारितोषक रूपमा पाउनेछौ। ” यो सन्देश परमप्रभुको हो।

40

यर्मियाको छुटकारा

1 विशेष रक्षकहरूका कमान नबजरदानले जब यर्मियालाई रामामा कैद मुक्त गरेका थिए तिनीकहाँ परमप्रभुबाट एउटा सन्देश आयो। तिनले यर्मियाहलाई यरूशलेम र यहदाका मानिसहरूलाई कैदी बनाई बाबेलमा लगिरहेकाहरूसितै साङ्गलोलो बाँधिएको भेटे।

2 जब नबजरदानले यर्मियालाई भेटे, उनी तिनीसँग बात गरे। उनले भने, “यर्मिया, परमप्रभु तिम्रो परमेस्वरले यस ठाउँमा विपत्ती आउनेछ भनेर घोषणा गर्नुभयो।

3 अनि अहिले परमप्रभुले जे भन्नु भएको थियो प्रत्येक कुरो गर्नुभयो। यो सर्वनाश आइलाग्यो कारण परमप्रभुको विरुद्ध यहदाका मानिसहरूले पाप गरेका थिए। तिमीहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरेनौं। यसकारण तिनीहरूलाई यस्तो भयो।

4 तर अब म तिमीलाई मुक्त गरिदिनेछु। म तिमीलाई साङ्गलाबाट मुक्त पाछुं। यदि तिमी इच्छा गर्छौं भने म सँग बाबेलतिर जाऊँ, म तिम्रो राम्रो देख-नेख गर्ने छु। तर यदि तिमी मसँग आउँन चाहँदैनौ भने नआऊ। हेर, सारा देश नै तिम्रो सम्मुख छ अनि तिमी जहाँ जान चाहन्छौ त्यहाँ जाऊ।

5 अथवा शापानको नाति अहीकामको छोरो गदल्याहकहाँ जाऊ। बाबेलका राजाले गदल्याहलाई यहदाको राज्यपाल नियुक्त गरेका छन्। जाऊ गदल्याहकहाँ तिम्रा मानिसहरू माझ बस अथवा तिम्रो इच्छा अनुसार तिमी जहाँ चाहन्छौ त्यहीँ जाऊ।”

त्यसपछि नबजरदारले यर्मियालाई केही भोजन र उपहार प्रदान गरे अनि बिदा गरे।

6 यसकारण यर्मिया अहीकामको छोरो गदल्याहकहाँ मिस्रमा गए। यर्मिया गदल्याहसँग मानिसहरू माझ बसे जो यहदाको देशमा छाडिएका थिए।

गदल्याहको छोटो शासन

7 यरूशलेम ध्वंस भए पश्चात केही सैन्य, अधिकारीहरू अनि तिनीहरूका मानिसहरू जो खेतमा बसिरहेका थिए, चाल पाए कि बाबेलका राजाले गरीब, र बाबेलमा कैदी बनाई नलगिएका मानिसहरूको कल्याणार्थ अहिकामको छोरो गदल्याहलाई राज्यपाल नियुक्त गरेका छन्।

8 यसकारण ती सिपाहीहरू मिस्रमा गदल्याहकहाँ आए। ती सिपाहीहरू थिए नतन्याहको छोरो इश्माएल, कारेहका दुइ छोराहरू योहानान अनि जोनाथन, पन्ध्रमेतको छोरो सरायाह, नतोफाबासी एपेकाका छोराहरू, अनि माकाबासीको छोरो याजन्याह र यिनीहरूका सबैका मानिसहरू।

9 अहीकामका छोरो गदल्याहले ती सिपाहीहरूले सुरक्षित अनुभव गरून भनी तिनीहरूसित शपथ लिएका थिए गदल्याहले यही नै भने “यही ठाउँमा बस अनि बाबेलका राजालाई सेवा गर र यो तिमीहरूका निम्ति भलो हुनेछ।

10 बाबेलवासीहरू अघि जो हामीकहाँ आउँछन तिमीहरूको प्रतिनिधित्व गर्न म आफै मिस्रमा बसेछु। दाखरस, ग्रीष्मऋतुका फल, तेल जम्मा गर अनि भाँडामा राख। तिनीहरूले आफ्नो अधीनमा लिएको शहरहरूमा बस।”

11 यहदाका मानिसहरू जो मोआब, अम्मोन र एदोमका अनि अन्य देशहरूमा थिए तिनीहरूले चाल पाए कि बाबेलका राजाले बाँचेका मानिसहरूलाई यहदामा छोडेका छन् र शापानको नाति अहीकामको छोरा गदल्याहलाई त्यस ठाउँका राज्यपाल नियुक्त गरे।

12 यसर्थ यहदाका मानिसहरू जो विभिन्न ठाउँमा छरिएर बसेका थिए यहदामा फर्के अनि मिस्रमा गदल्याहलाई भेटे। तिनीहरूले धेरै मद र ग्रीष्म ऋतुका फलहरू बदले।

13 कारेहका छोरो योहानान अनि यहदाका हाकिमहरू जो खेतमा थिए गदल्याहकहाँ मिस्रमा आए।

14 योहानान र अन्य मानिसहरू आएर गदल्याहलाई भने, “तिमीलाई थाह छ कि अम्मोनवंशी राजा बालीसले तिमीलाई मार्न चाहन्छ? उसले नतन्याहको छोरो तिम्रो हत्याको लागि इश्माएललाई पठायो।” तर अहीकामको छोरो गदल्याहले ती कुराहरू विश्वास गरेनन।

15 तब कारेहका छोरो योहानानले गुप्त रूपमा मिस्रमा गदल्याहलाई भेटे अनि उनलाई भने, “नतन्याहको छोरो इश्माएललाई मार्न। कसैले पनि यस बारेमा केही पनि जान्दैनन्। तपाईंलाई मार्न उसलाई स्वतन्त्रता दिनु हुँदैन। यदि यस्तो भयो भने यहदाका मानिसहरू जो भेला भएकाछन् तितर-बितर हुनेछन् अनि यहदाका सन्तान ध्वंस हुनेछ।”

16 तर अहीकामको छोरो गदल्याहले कारेहको छोरो योहानानलाई भने, “इश्माएललाई नमर। जुन कुराहरू तिमीहरूले इश्माएलको बारेमा बताएका छौ ती सबै असत्य हो।”

41

1 सातौं महिनामा, एलीशाको नाति नतन्याहको छोरो इश्माएल, अहीकामको छोरो गदल्याहकहाँ उसको दशजना मानिसहरूसित आई पुग्यो। ती मानिसहरू मिस्रको शहरमा आए। इश्माएल राज-परिवारको सदस्य थिए। उनी राजा यहदाका हाकिमहरू मध्ये एकजना थिए। इश्माएल अनि उसका मानिसहरूले गदल्याहसँग भोजन गरे।

2 जब तिनीहरूले खाईरहेका थिए, इश्माएल र उसका मानिसहरू उठे अनि शापानको नाति अहीकामको छोरो गदल्याहलाई तरवारले मारे। गदल्याह ती मानिस हुन जसलाई राजाले बाबेलका राज्यपाल नियुक्त गरेका थिए।

3 इश्माएलले यहूदावासी मानिसहरू अनि कल्दी सिपाहीहरू जो गदल्याहसँग मिस्या शहरमा थिए। तिनीहरूलाई पनि मारे।

4-5 गदल्याहको हत्या भए पछि त्यही दिन। कसैले यस विषयमा चाल पाउन अधि नै आफै दाही काटेका अनि लुगाहरू च्यातेका अनि तिनीहरू आफै काटिएकाहरू अन्नबलिहरू, अनि धूपहरू लिएर परमप्रभुको मन्दिरमा पूजा गर्न 80 जना मानिसहरू मिस्यामा आए। तिनीहरू शेकेम, शीलो र सामरियाबाट आएका थिए। ती कुनै पनि मानिसहरूलाई गदल्याहको हत्या भएको तिनीहरूलाई थाहा थिएन।

6 इश्माएलले मिस्या छोडे अनि ती 80 जना मानिसहरू भेट्न गए। तिनी ती 80 जना मानिसहरूसँग भेट्न जाँदा रोए। तिनले ती 80 जना मानिसहरूलाई भेटे अनि अहीकामका छोरो गदल्याहलाई भेट्न मसित जाऊँ भने।

7 तिनीहरू शहरमा पुगेका मात्र थिए, इश्माएल र उनका मानिसहरूले ती 80 जना मानिसहरूलाई मार्न थाले अनि इनारमा पर्यौंकी दिए।

8 तर ती मध्ये दशजना मानिसहरूले इश्माएललाई भने, “हामीलाई नमार। हामीले कतिथोकहरू जमीनमा लुकाएका छौं। हामीसँग गहुँ, जौ तेल र मह छन्। हामी ती थोकहरू तिमीहरूलाई दिनेछौं।” यसकारण इश्माएल थामिए अनि तिनीहरूलाई मारेन।

9 (नतन्याहको छोरो इश्माएलले ती मृत शरीरहरू इनारभित्र त्यो नभरिञ्जेलसम्म पर्यौंके। त्यो ठूलो इनार राजा आसाले झ्म्राएलका राजा बाशाबाट आफू सुरक्षित रहन बनाएका थिए।)

10 इश्माएलले मिस्या शहरका सारा मानिसहरूलाई आफ्नो कब्जामा पारे अनि अम्मोनी मानिसहरूको देश पार गरे। ती मानिसहरूमा राजाको छोरीहरू अनि अन्य जे मानिसहरू त्यहाँ छाडिएका थिए। तिनीहरू थिए, बाबेलका राजाका विशेष रक्षकहरू कमानले, नबुजरदान गदल्याहलाई ती मानिसहरूको हेरचाह गर्न भनी नियुक्त गरेका थिए।

11 कारेहको छोरो योहानान अनि सेनाका हाकिमहरू जो उनीसँग थिए, इश्माएलले गरेका दुष्ट्याइँको बारेमा सुने।

12 यसकारण तिनीहरूले तिनीहरूसित रहेका सारा सैन्य नतन्याहको छोरो इश्माएलसित लडन लगे। तिनीहरूले इश्माएललाई गिबोन शहरको ठूलो दहनेर नजिकै भेटे।

13 कैदीहरू जसलाई इश्माएलले लगेर गएका थिए उनीहरूले योहानान र तिनका साथमा भएका सेनाका सबै हाकिमहरूलाई देखे। तिनीहरू अति खुशी भए।

14 यसर्थ ती मानिसहरू जसलाई इश्माएलले मिस्याबाट कैदी बनाएर लगेका थिए कारेहको छोरो योहानानकहाँ गए।

15 तर इश्माएल र उनका आठजना मानिसहरू योहानानबाट बाँचे अनि अम्मोन मानिसहरूकहाँ भगे।

16 यसकारण कारेहको छोरो योहानान अनि उसका सेनाका हाकिमहरूले कैदीहरूलाई मुक्त पारे जसलाई इश्माएलले गदल्याहको हत्या गरे पछि ती मानिसहरूलाई मिस्याबाट कैदी बनाई लगेका थिए। तिनीहरूमा सिपाहीहरू, पत्री मानिसहरू, नानीहरू अनि नपुंसकहरू थिए। योहानानले तिनीहरूलाई गिबोन शहरबाट ल्याए।

मिश्र तर्फ पलायन

17-18 योहानान र अन्य सेनाका हाकिमहरू कल्दीहरूसँग डराएका थिए। बाबेलका राजाले यहूदाका राज्यपालका रूपमा अहीकामको छोरो गदल्याहलाई नियुक्त गरेका थिए। यसकारण तिनीहरूले मिश्र जान यात्रा शुरू गरे अनि बेतलेहेम छेउ गेरुथ-किम्हाममा शिबिर हाले।

42

1 तिनीहरू गेरुथ किम्हाममा भएको बेला, योहानान र होशयाहको छोरो याजन्याह यर्मिया अगमवक्ताकहाँ गए। जम्मै सेनाका हाकिमहरू र सानोदिछि ठूला दर्जा सम्मका मानिसहरू योहानान र याजन्याहसित गए।

2 ती सबै जनाले अगमवक्ता यर्मियालाई भने, “हाम्रो नम्र बित्ति ग्रहण गर्नुहोस् र हाम्रा निम्ति तथा बाँचेका यी मानिसहरूको लागि परमप्रभु तपाईँका परमेश्वरसित प्रार्थना गरिदिनु होस्। एकपल्ट हामीहरू बहुसंख्यामा थियौ तर अहिले तपाईँ देखू हुन्दैछ हामी केही मात्र बाँचेका छौं।

3 यर्मिया, परमप्रभु तपाईँको परमेश्वरसित प्रार्थना गरिदिनु होस् ताकि हामी कहाँ जानु पर्ने अनि हामीले के गर्नु पर्ने हो।”

4 तब अगमवक्ता यर्मियाले उत्तर दिए, “तिमीहरूले के गर्नु पर्ने भनेको हो मैले बुझें। तिमीहरूले भनें झैं म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरसित प्रार्थना गरिदिने छु। परमप्रभुले भन्नु भएको सबै कुराहरू म तिमीहरूलाई भन्नेछु। कुनै थोकहरू पनि म तिमीहरूदेखि लुकाउने छैन।”

5 तब ती मानिसहरूले यर्मियालाई भने, “यदि हामीले परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरले चाहनु भए जस्तै कामहरू गरेनौं भने हाम्रा निम्ति परमप्रभु साँचो र विश्वासी साक्षी रहनु हुन्छ। हामी जान्दछौं परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले के गर्नु पर्ने तिमीहरूलाई भन्नु हामीलाई पठाउनु।”

6 परमप्रभुको आदेश चाहे हाम्रो हितमा होस् अथवा नहोस् हामी पालन गर्नेछौं ताकि जब हामी परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको सबै आदेश पालन गर्छौं सब कुरो हाम्रो हितमा हुनेछ। हामी तिमीलाई ती सन्देश लिनका लागि परमेश्वर कहाँ पठाई रहेछौं। तब असल कुराहरू हामी प्रति हुने छ। हो, हामी परमेश्वरको सारा कुराहरू पालन गर्ने नै छौं।”

7 दश दिनको अन्त्यमा, यर्मियाकहाँ परमप्रभुबाट सन्देश आयो।

8 तब यर्मियाले कारेहका छोरो योहानान र तिनका साथमा भएका सेनाका सबै हाकिमहरू अनि साना ठूला दर्जाका सबै मानिसहरूलाई डाके।

9 तब यर्मियाले तिनीहरूलाई भने, “परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरको सन्देश यही हो। तिमीहरूले मलाई उहाँ कहाँ पठायो। मैले परमप्रभुलाई तिमीहरूले जे चाहन्थ्यौ त्यही सोधें। परमप्रभु भन्नुहुन्छ

10 ‘यदि तिमीहरू साँचै यस देशमा बसन्थ्यौ भने, म तिमीहरूलाई बलियो बनाउँछु। म तिमीहरूलाई नष्ट गर्ने छैन। म तिमीहरूलाई जोगाउनेछु अनि तिमीहरूलाई उखाल्ने छैन कारण तिमीहरूका निम्ति मैले गरेको नराम्रो काममा म दुःखित छु।

11 तिमीहरू बाबेलका राजासित भयभित छौ। तर अब उसँग नडराऊ। म तिमीहरूसित छु अनि म तिमीहरूलाई उबाट बचाउने छु।

12 म तिमीहरूलाई दया दर्शाउनेछु। बाबेलका राजाले पनि तिमीहरू प्रति दयादृष्टि राख्नेछन् अनि उसले तिमीहरूलाई आफ्नो देशमा आउने अनुमति दिनेछन्।’

13 यदि तिमीहरू भन्छौ, ‘हामी यस देशमा बस्ने छौ,’ तब तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आज्ञा पालन गरेनौ।

14 तिमीहरूले भन्नु सक्छौ, ‘हामी मिश्रमा जानेछौं जहाँ हामी युद्धको सम्मुखिन हुनु पर्दैन, मिश्रमा हामीले युद्धको तुरहीहरू सुन्नु पर्दैन, हामी भोक भोकै बस्नुपर्दैन।’

15 यदि तिमीहरूले ती कुराहरू भन्छौ भने, तब परमप्रभुको सन्देश ध्यान दिएर सुनु, हे यहूदामा बाँचेर रहेका मानिसहरू! सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, ‘यदि तिमीहरू मिश्रमा जाने निर्णय लिन्छौ अनि त्यहाँ बस्छौ भने यो तिमीहरूलाई हुनेछ।

16 तिमीहरू तरवारसित डराउँछौ, तर तिमीहरूलाई त्यहाँ तरवारले परास्त गर्ने नै छ। तिमीहरू भोकको चिन्ता गर्छौ तर, यसले तिमीहरूलाई मिश्रमा पनि पछ्याउनेछ अनि तिमीहरू त्यहाँ मर्नेछौ।

17 प्रत्येक मानिस जो मिश्र गएर बस्ने निर्णय लिन्छ, तरवार, अनिकाल र भयानक रोगबाट मर्नेछ। अनि कोही पनि मानिस मैले ल्याएको त्यो भयानक अनिष्टबाट बाँच्ने छैन।’

18 ‘सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ ‘यसूशलेम बासिन्दाहरूमाथि मैले मेरो क्रोध देखाएँ। त्यसरी नै जो मिश्र जाँदैछन् तिनीहरूमाथि क्रोध वर्षाउनेछु। तिमीहरू श्राप, श्राप, अपराध र निन्दाको पात्र बनिनेछौ अनि तिनीहरूले यहूदा फेरि कहिल्यै देख्ने छैनौ।’

19 ‘यहूदामा बाँचेका मानिसहरू हो, परमप्रभुले तिमीहरूलाई भन्नु भएको छ ‘मिश्रमा नजाऊ।’ तिमीहरू निश्चय जान्दछौ कि म तिमीहरूलाई चेताउनी दिँदैछु।

20 तिमीहरूले गल्ती गरिरहेका छौ जुन गल्ती तिमीहरूकै मृत्युको कारण बनिनेछ। तिमीहरूले मलाई परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरकहाँ पठायो र भन्यौ, ‘हाम्रो लागि परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरसंग प्रार्थना गरिदेऊ अनि परमप्रभुले भन्नुभएको प्रत्येक कुरा हामीलाई भनिदिनु अनि हामी त्यो मान्नेछौ।’

21 यसकारण आज मैले तिमीहरूलाई परमप्रभुबाट सन्देश भनेको छु। तर तिमीहरूले मैले बताएको कुनै कुरामा पनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आज्ञा पालन गरेका छैनौ।

22 यसर्थ निश्चित हो कि तिमीहरूले बुझ्छौ। तिमीहरू मिश्रमा गई बस्न चाहन्छौ। तर मिश्रमा तिमीहरूमाथि यी घटनाहरू हुनेछ। तिमीहरू तरवार, अनिकाल अथवा भयानक रूढीले मर्नेछौ।”

43

1 यसकारण परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरबाट आएको सन्देश यर्मियाले मानिसहरूलाई भनी सिध्याए। परमप्रभुले मानिसहरूलाई भन्नु भनी यर्मियालाई भन्नु भएको प्रत्येक कुरो तिनले भने।

2 होशयाहको छोरो अजर्याह, कारेहको छोरो योहानान, अनि सबै अभिमानी मानिसहरू घमण्डी र हठी थिए। तिनीहरूले यर्मियालाई भने, “यर्मिया तिमी झटो छौ! परमप्रभु हामीहरूका परमेश्वरले हामीलाई ‘तिमीहरू मिश्रमा बस्नु जानु भन्नु भनी तिमीलाई सुझाउ दिनु भएको छैन।’

3 यर्मिया, हामी सोचछौ कि नेरियाहको छोरो बास्कुले हाम्रो विरुद्ध तिमीलाई अनुप्रेरित गरिरहेको छ। उसले चाहन्छ कि तिमीले हामीलाई बाबेलका मानिसहरूलाई सुम्पिदेऊ। उसले तिमीलाई त्यही काम गराउन चाहन्छ ताकि तिनीहरूले हामीलाई मारन सकुन्। अथवा उसले तिमीबाट त्यसो गर्न चाहन्छ ताकि तिनीहरूले हामीलाई कैदीहरू बनाउन सक्छन् र बाबेल लैजान्छन्।”

4 यसर्थ, कारेहको छोरो योहानान, सेना हाकिमहरू, अनि सारा मानिसहरूले परमप्रभुको आज्ञा उल्लंघन गरे। परमप्रभुले तिनीहरूलाई यहूदाका बस्नु भनी आज्ञा दिनु भएको थियो।

5 परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्नुको सट्टा, योहानान र सेना हाकिमहरूले ती रहेका मानिसहरूलाई मिश्रमा लगे। बितेका दिनहरूमा शत्रुहरूले ती बाँचेका रहल मानिसहरूलाई अन्य देशहरूमा लगेका थिए तर तिनीहरू यहूदाका फर्केर आए।

6 अहिले, योहानान र सबै सैन्य हाकिमहरूले सम्पूर्ण लोग्नेमानिसहरू, स्त्रीमानिसहरू, नानीहरू, राजकुमारीहरू अनि सबै अरू मानिसहरू जसलाई बाबेल राजाको विशेष रक्षाहरूका कप्तान नबजरदानले गदल्याहको जिम्माका छोडेका थिए तिनीहरूलाई मिश्रमा लगे। योहानानले अगमवक्ता यर्मिया अनि नेरियाहको छोरो बास्कुलाई पनि लगे।

7 ती मानिसहरूले परमप्रभुलाई ध्यानै दिएनन्। यसकारण ती सबै मानिसहरूलाई मिश्र लगे। तिनीहरू तहपनेस शहरमा गए।

8 तहपनेस शहरमा, यर्मियाले परमप्रभुबाट सन्देश प्राप्त गरे

9 “परमप्रभुले यर्मियालाई भने, दूल्दूलो ढुङ्गाहरू हातमा ल्याऊ र तिनीहरूलाई ल्याऊ र फिरऊनको तहपनेस महलको हिलो र ईटालेमा छापेको सडकमा गाडी देऊ। यहूदाका मानिसहरूले हेरिरेहँदा नै तिमीहरूले त्यसो गर।

10 तब ती मानिसहरूलाई यसो भन कि ‘सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वरले भन्नुहुन्छ म बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरलाई जो मेरो दास हो यहाँ बोलाउनेछु। अनि उसको सिंहासन यहाँ मैले ढुङ्गा लुकाएको ठाउँमा खडा गराउँछु नबूकदनेस्सरले आफ्नो राज-छत्र ती ढुङ्गाहरू माथि फैलाउनेछ।

11 नबूकदनेस्सर यहाँ आउनेछ र मिश्रमाथि आक्रमण गर्नेछ। उसले जो मर्नु पर्नेछ तिनीहरूका लागि मृत्यु ल्याउनेछ। उसले तिनीहरूलाई कैद-स्थिति ल्याउने छ जो कैदमा पर्नु पर्नेछ। अनि उसले तिनीहरूको लागि तरवार ल्याउनेछ जो तरवारले मारिनु पर्नेछ।

12 नबूकदनेस्सरले मिश्रका झटो देवताहरूको मन्दिरहरूमा आगो जलाउनेछ। उसले ती मन्दिरहरू जलाउनेछ र ती मूर्तिहरू लैजानेछ। जसरी एकजना गोठालाले आफ्नो पोषाक सफा पाछं। त्यसरी नै, नबूकदनेस्सरले मिश्रलाई सफा पार्ने छ। तब उसले मिश्रालाई सुरक्षित छाडिदिनेछ।

13 नबूकदनेस्सरले मिश्रको सूर्य देवको मन्दिरमा रहेको स्मृति ढुङ्गाहरू नष्ट गर्नेछ जुन मिश्रमा सूर्य-देवताको मन्दिरमा छ। उसले मिश्रका जम्मै मन्दिरहरू र देवताहरूलाई आगो लगाइदिनेछन्।”

44

मिश्रमा भएका यहूदी मानिसहरूको निम्ति परमप्रभुको सन्देश

1 परमप्रभुको सन्देश यर्मियाकहाँ आयो। यो सन्देश मिश्रमा बस्ने मिगदोल, तहपनेस, मेम्फिस र माथिल्लो मिश्रमा बस्ने यहूदाका मानिसहरूका लागि थियो।

2 “सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ: ‘मैले ल्याएका महा-आपतहरू तिमीहरूले यरूशलेम र यहूदाका शहरहरूमा देखेका छौ। ती शहरहरू भग्नावशेषमा मात्र छन् र त्यहाँ कोही मानिस बस्दैन।

3 ती ठाउँहरू ध्वंस गरिए किनभने तिनीहरूमा बस्ने मानिसहरूले दुष्ट कामहरू गरे। ती मानिसहरूले अन्य देवताहरूलाई बलिदानहरू चढाए जसलाई न तिनीहरू न तिमीहरू न तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले जान्दथे, अनि तिनीहरूलाई पूजा गरेर त्यसले मलाई रीस उठायो।

4 मैले घरिघरि तिमीहरूकहाँ अगमवक्ताहरू जो मेरो दासहरू हुन पठाँए। अगमवक्ताहरूले “यस्ता भयानक पापहरू जुन म घृणा गर्छु नगर्नु भनी तिमीहरूलाई आग्रह गरे।”

5 तर तिनीहरूले तिनीहरूका नराफा कार्यहरूबाट फर्कन मानेनन् तिनीहरूको आग्रहमा कुनै ध्यानै दिए। तिनीहरूले अन्य देवताहरूलाई बलिदानहरू छाडेनन्।

6 यही कारण मैले मेरो क्रोध यहूदा र यरूशलेमका मानिसहरूमाथि देखाएँ। मैले यहूदाका शहरहरू र यरूशलेमका गल्लीहरूलाई दण्ड दिएँ। मेरो क्रोधको कारणले यरूशलेम र यहूदाका शहरहरू भग्नावशेषमा परिणत भयो अनि आज ती शहरहरू जुन शून्य छन्।

7 “यसकारण, सेनाहरूका परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ: ‘मूर्तिपूजा गरेर किन तिमीहरूले स्वयंमा यति विघ्न नोक्सान ल्याइ रहेकाछौ? तिमीहरू किन यहूदा देखि किन पुरुष, स्त्री, बालक र शिशुहरूलाई अगल गरिरहेका छौ। किन तिमीहरू आफ्नै निम्ति पनि भावी सन्तानहरू राख्दैनौ?

8 अहिले मिश्रमा झटो देवता तिमीहरूले पुज्दै मलाई रिस उठाउँदै बसिरहेका छौ। तिमीहरू आफैले आफैलाई ध्वंस पारिरहेका छौ। तिमीहरू आफैले आफैलाई अन्य जाति-जातिहरूको सम्मुख श्राप र खिसीको पात्र बनाएका छौ।

9 के तिमीहरूले तिम्रा पिता-पुर्खाहरू, यहूदाका राजाहरू, तिनीहरूका पत्नीहरू, तिमीहरू आफ्नै अनि आफ्ना पत्नीहरूको दुहाँई जो तिनीहरूले यहूदाको देशमा र यरूशलेमका गल्लीहरूमा गरेका थिए, भूल्यौ?

10 अहिले सम्म यहूदाका मानिसहरूले आफूलाई विनम्र बनाएका छैनन्। तिनीहरूले कुनै प्रकारको सम्मान म प्रति देखाएका छैनन्। ती मानिसहरूले मेरो शिक्षाहरू अनुसरण गरेनन्। तिनीहरूले व्यवस्था र विधिहरू पालन गरेनन् जुन मैले तिमीहरू अनि तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूका निम्ति बनाएको थिएँ।’

11 “यसकारण, सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: ‘मैले तिमीहरूमाथि भयानक घटनाहरू घट्टुन् भनेर निर्णय गरेँ। म यहूदाका सारा परिवारलाई नष्ट गर्नेछु।

12 यहूदामा केही बाँचेकाहरू जसले मिश्रमा जाने र बसे निर्णय लिएका छन् तिनीहरू सबै मिश्रमा मर्नेछन्। तिनीहरू साना देखि ठूला तिनीहरू स्तरका सबै तरवार र अनिकालले मर्नेछन्। तिनीहरू श्राप, त्रास, हाँसो अनि अपमानको पात्र हुनेछन्।

13 जो मानिसहरू मिश्रमा बस्न गएका छन् तिनीहरूलाई दण्ड दिनेछु। म तरवारहरू, अनिकाल, भयानक हैजा फैलाएर तिनीहरूमाथि दण्ड दिनेछु। म तिनीहरूलाई यरूशलेमको शहरलाई दण्डित पारे जस्तै गर्नेछु।

14 यहूदामा जीवितहरू रहेका जो मिश्रमा फर्कन्छन् तिनीहरू मध्ये म कसैलाई पनि जीवित राखिदैन। तिनीहरू मध्ये कसैले यहूदामा फर्की बसे इच्छा गरे पनि केही बाहेक कोही पनि बाँच्ने छैनन्।’ ”

15 यहूदाका पत्नी मानिसहरू जो मिश्रमा बस्न फर्केका थिए तिनीहरूले अन्य देवताहरूलाई बलिदानहरू चढाउथे अनि त्यो सत्य तिनीहरूका लोग्नेहरूले जान्दथे तर तिनीहरूले आफ्ना पत्नीहरूलाई त्यसो गर्न रोकेनन्। त्यहाँ यहूदाका एक ठूलो हुदा भेला हुन्थे। तिनीहरू दक्षिणी मिश्रमा बसे यहूदाका मानिसहरू थिए। ती अन्य देवताहरूलाई बलिदानहरू चढाउने स्त्रीहरूका पतिहरूले यर्मियाहलाई भने,

16 “परमप्रभुबाट आएको सन्देश जो तिमिले हामीलाई सुनायो त्यो हामी मान्दैनौं।

17 हामीले स्वर्गकी रानीलाई बलिदानहरू चढाउछौं भनी प्रतिज्ञा गरेका छौं र हामीले जे प्रतिज्ञा गरेका छौं त्यही गर्ने छौं। हामी बलिदानहरू चढाएउंछौं अनि उनको पूजामा हामी उनलाई अर्धबलि खनाउछौं। पहिले पनि हामीले यसै गरेका थियौं हाम्रा पिता-पुर्खाहरू, हाम्रा राजाहरू तथा हाम्रा अधिकारीहरूले विगतमा त्यसै गरे। यहूदा शहर र यरूशलेमको गल्लीहरूमा पनि हामीले त्यसै गर्यौं। त्यस समयमा हामीले स्वर्गकी रानीको पूजा गर्थौं र हामीसँग प्रशस्त भोजनहरू थियो। हामी सफल भयौं हामीलाई केही भएको थिएन।

18 तर त्यसपछि हामीले स्वर्गकी रानीलाई बलिदानहरू छोड्यौं। उनमाथि हामीले अर्धबलि चढाउन छाड्यौं। जब हामीले उनलाई त्यसरी पूजन छाड्यौं प्रत्येक कुरोको अभाव हुन थाल्यो। हामी तरवार र अनिकालले मारियो।”

19 तब स्वास्नीमानिसहरूले यर्मियालाई भने, “हामीहरूले जे गर्दै थियौं र जब हामीले स्वर्गकी रानीलाई बलिहरू चढायौं अनि अर्धबलिहरू अर्पण गर्थौं, हाम्रा पतिहरूले जान्दथे। पूजा गर्नु भनी जब हामीले स्वर्गकी रानीको निम्ति तिनको मूर्ति भएको केकहरू बनायो हाम्रा पतिहरूले जान्दथे।”

20 तब यर्मियाले जम्मै मानिसहरू पुरुषहरू, स्त्रीहरू र ज-जसले तिनलाई उतर दिएका थिए तिनीहरूलाई भने।

21 यर्मियाले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरू, राजाहरू र भारद्वाजहरू अनि यहूदाको शहर र यरूशलेमको गल्लीहरूको देशका मानिसहरूले गरेका अर्पणहरू विषयमा परमप्रभुले राम्ररी जान्नु हुन्छ।

22 तिनीहरूले गरेका कुकर्महरू परमप्रभुले जुन घृणा गर्नुहुन्छ अब सहनुहुन्न। यही कारणले तिमीहरूको देशमा कोही पनि बस्दैन र आज जस्तो छ, त्यो श्रापित, उजाड र बाँझो भएको छ।

23 सारा ती टुष्ट कुराहरू हुन गएको कारण तिमीहरूले झट्टा देवताहरू प्रति गरेको बलिदानहरूले गर्दा हो। तिमीहरूले परमप्रभुको विरुद्ध पाप गर्थौं। तिमीहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरेनौं। तिमीहरूले उहाँले दिनु भएको विधि र व्यवस्था अनुसरण गरेनौं। यसकारण आज यो महासर्वनाश आइलाग्यो।”

24 तब यर्मियाले ती स्वासीमानिसहरू सहित जम्मै पुरुष मानिसहरूलाई भने, “यहदाका सारा मानिसहरू जो अहिले मिश्रमा छौ; परमप्रभुको सन्देश सुन,

25 सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ ‘तिमीहरू र तिमीहरूका पत्नीहरूले जे गर्छु भनेका थियौ त्यही गर। ‘हामी हाम्रा प्रतिज्ञा पूरा गर्छौं, भेटीहरू र अर्धबलि स्वर्गकी रानीलाई चढाउछौं।’ यसर्थ तिमीहरूको काममा अघि बढ अनि तिमीहरूको प्रतिज्ञा पूरा गर। तिमीहरूको प्रतिज्ञा राख।’

26 तर, परमप्रभुको सन्देश सुन, मिश्रमा बसिरहेका यहदाका मानिसहरू म परमप्रभु भन्छु कि: ‘म आफ्नो महान नाउँमा प्रतिज्ञा गर्छु कि आजदेखि उता मिश्रमा बसे यहदाका मानिसहरू कसैले पनि निश्चित रूपमा “परमप्रभु हुनुहुन्छ।” भनी मेरो नाउँ लिने छैन।

27 म ती मिश्रमा बासो-बास गर्ने यहदाका मानिसहरूलाई नियाली रहेको छु। म तिनीहरूको रक्षाको लागि होइन तर ध्वंस पार्नको लागि नियाली रहेको छु। मिश्रमा बसे यहदाका मानिसहरू अनिकाल र तरवारद्वारा मारिनेछन्, जबसम्म तिनीहरू पूरा खतम हुँदैनन् तबसम्म लगातार मरि नै रहनेछन्।

28 तरवारबाट बाँचेकाहरू थोरै मात्र यहदामा फर्कन्छन् अनि जो यहदामा बाँचेका छन् र मिश्रमा बस्रजान्छन् तिनीहरूले बुझ्नेछन् कि मेरो वचन कि तिनीहरूको वचन साँचो हुनेछ?

29 तब म तिमीहरूलाई प्रमाण दिनेछु, यो परमप्रभुको सन्देश हो, ‘म मिश्रमा तिमीहरूलाई दण्ड दिनेछु अनि तिमीहरूले जान्नेछौ कि तिमीहरूलाई नोकसान पुर्याउने मेरो वचन साँचो ठहरिनेछ।’

30 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘म जे भन्छु त्यो हुनेछ। मैले यहदाका राजा सिदकियाह जो उसको शत्रु अनि जसले उसलाई मारन खोजिरहेको थियो बाबेलको राजा नबूकदनेस्सरलाई दिए। मिश्रको राजा फिरऊन होप्रोलाई उसका शत्रुहरू जसले मारन खाजिरहेका छन्, तिनीहरूलाई सुम्पिनेछु।’ ”

45

बास्कलाई एउटा सन्देश

1 यहदाका राजा योशियाहको छोरो यहोयाक्यामको राज्यकालको चौथो वर्षमा अगमवक्ता यर्मियाले बास्कलाई यी कुराहरू भने। उसले यर्मियाको बेहेरुवामा ती कुराहरू लेखे यर्मियाले बास्कलाई जे भने त्यो यही हो।

2 “परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरले तिमीलाई यसो भन्नुहुन्छ, बास्क, तिमीले भनेका छौ, यो मेरो लागि अति नराम्रो हो।

3 ‘परमप्रभुले मेरो पीडा सहित मलाई दुःख दिनु भएको छ। म अत्यन्त थकित छु। मेरो पीडाको कारणले गर्दा म थकित मात्र होइन गलेको पनि छु। म आराम पाउन सक्तिन।’

4 यर्मिया, बास्कलाई यो भने, परमप्रभुले यसो भन्नुहुन्छ ‘मैले बनाएको सबै कुरा भत्काईदिनेछु। अनि मैले जे रोपेको छु उखेल्नेछु। यहदाको जतातै म त्यसो गर्ने छु।’

5 परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘बास्क तिमीले आफ्नै लागि ठूलो कुरा खोजिरहेका छौ। तर ती चीजहरू नखोज किनभने म सम्पूर्ण मानिसहरूमाथि भयानक कष्ट ल्याउनेछु।’ परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो। ‘तिमी धेरै ठाउँमा जानु पर्नेछ। तर तिमी जहाँ जान्छौ म तिमीलाई बाँच्ने मौका दिन्छु।’ ”

46

जातिहरूका बारेमा सन्देशहरू(C.K. heading)

1 ती वचनहरू जो परमप्रभुबाट अगमवक्ता यर्मियाकहाँ आए धेरै जाति-जातिहरूको विषयमा छ।

मिश्रका बारेमा सन्देशहरू

2 यो सन्देश मिश्र देशको विषयमा हो। यो सन्देश मिश्रदेशका राजा फिरऊन नेकोका सेनाको बारेमा छ। उसको सेना यूफ्रेटिस नदीको किनार कर्कशमा भन्ने शहरमा पराजित भएको थियो। जब बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरले फिरऊन नेकोको सेनालाई कर्कशमा पराजित गरे। त्यसबेला योशियाहको छोरो यहोयाक्याम यहदाका राजा भएको चार वर्ष पुगेको थियो। यो मिश्रलाई परमप्रभुको सन्देश हो।

3 “तिम्रो ठूलो र सानो ढालहरू तैयार पार।

युद्धको लागि अघि बढ।

4 घोडाहरू तैयार पार सिपाहीहरू
आफ्नो घोडाहरूमाथि चढेर

युद्धभूमिमा जाऊ।
 लडाइँको टोपहरू लगाऊ।
 भालाहरू तीखो पार
 र झिलम लगाऊ।
 5 मैले के देखें?
 सिपाहीहरू भयभीत छन्
 अनि भागिरहेका छन्।
 ती वीर सेनाहरू
 परास्त भइरहेका छन्।
 पछि नहेरी तिनीहरू हतारिएर भागिरहेका छन्।
 त्यहाँ वरिपरि त्रास छ।”
 परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो।

6 “फुर्तीला धाक्कहरू पनि भाग्न सक्नेनन्।
 बलियो सिपाहीहरू पनि उम्कन सक्नेनन्।
 तिनीहरू सबै ठेस लागेर लडने छन्।
 उत्तरमा युफ्रेटिस नदीको किनारमा यस्तो घटनाहरू हुनेछन्।
 7 नील नदी जस्तै को आइरहेछ?
 को त्यस्तो तीव्र नदीहरू झैं आइरहेछ?
 8 यो मिश्र हो जो नील नदी झैं आइरहेछ।
 यो मिश्र हो जो त्यो तीव्र नदीहरू झैं उर्लेर आइरहेछ।
 मिश्रले भन्दछ, ‘म आउने छु अनि पृथ्वीलाई ढाक्नेछु।
 म शहरहरू र त्यहाँ बस्ने मानिसहरूलाई नाश पार्नेछु।’
 9 हे घोड-सवारी सिपाहीहरू, अधिबढ!
 हे रथ हाँक्नेहरू, चाँडो हाँक!
 हे वीर सिपाहीहरू, अधि बढ!
 कृश र पूटबाट आएका सिपाहीहरू, जो आफ्ना ढालहरू बोके।
 लूटबाट आएका सिपाहीहरू धनु समाल।

10 “तर त्यस समय, हाम्रो मालिक सेनाहरूका परमप्रभु, परमेश्वरले
 आफ्नो शत्रुहरूमाथि बदला लिनुहुनेछ। त्यो बदला लिने दिन हुनेछ।
 तरवारले मार्नेछ अनि सन्तुष्ट हुनेछ।
 तिनीहरूको रगतले तरवार भरिनेछ।
 यो उत्तर देशको युफ्रेटिस नदीको किनारमा मेरो मालिक,
 सेनाहरूका परमप्रभु निम्ति बलि हुनेछ।

11 “हे मिश्र देशकी कन्ये-छोरी! गिलाद जाऊ अनि औषधि ल्याऊ।
 अनि सबै औषधिहरू जो तिमीले लगाउँछौ त्यो व्यर्थको हुनेछन्।
 तिमी निको हुने छैनौ।
 12 तिम्रो अपमान विषयमा जाति-जातिहरूले सुन्नेछन्।
 तिम्रो स्वीई सारा पृथ्वीभरि सुनिने छ।
 एउटा ‘वीर सिपाही’ अर्को ‘वीर सिपाहीमाथि’ पल्टिनेछ
 अनि दुवै ‘वीर सिपाहीहरू’ एकैचोटी लडछन्।”

13 यो सन्देश अगमवक्ता यर्मियाकहाँ परमप्रभुबाट आयो जब नबूकदनेस्सर मिश्रमाथि आक्रमण गर्न अधि बढिरहेको थियो।

14 “यो सन्देश मिश्र,
 मिगदोल, मेमफिस

- र तहपन्हेसमा घोषणा गर
 र यसो भन्, 'युद्धको लागि तैयार हौ
 किनभने तिम्रो वरिपरि तरवारले खँदैछ।'

15 तिम्रो गोर्ल किन पर्यौकिएको छ?
 त्यो कि उभिन सक्तैन?
 किनभने परमप्रभुले तिनीहरूलाई तल घचेटि दिनुहुनेछ।

16 धेरै सिपाहीहरू ठोक्किनेछन् अनि लडनेछन्।
 तब तिनीहरू परस्परमा भन्नेछन्,
 'उठ, हाम्रा आफ्ना मानिसहरूकहाँ जाऊँ।
 हामी हाम्रा अत्याचारीहरूको तरवार भन्दा टाढो
 आफ्ना देशमा फर्को, हामी भाग्नै पर्छ
 किनभने हाम्रा शत्रुहरूले हामीलाई परास्त गरे।'

17 मिश्रको राजा फिरऊनलाई
 'चर्को हल्ला जसले आफ्नो नाउँमा
 बोलाऊ मौका गुमायो।'

18 जास्तो म जीवित छु।
 राजा भन्छन्, "यो राजाको नाउँ हो सेनाहरूका परमप्रभु आउनु हुनेछ।
 उनी यबेर पर्वत
 अनि समुद्रको किनारको कर्मेल पर्वत जस्तै महान हुनेछ।

19 हे मिश्रकी छोरी! आफ्ना सामानहरू बाँधबुध गर,
 दासत्वको लागि तैयार हौ,
 किनभने मेमफिस शहर ध्वंस हुनेछ,
 ती सहरहरू नष्टहुनेछन्।
 जन शून्य बेकामे भूमि हुनेछ।

20 "मिश्र एउटी सुन्दरी गाई जस्तै हो,
 तर एउटा डौंस उत्तरबाट उसकहाँ आइरहेछ।

21 मिश्रका भाडाका सिपाहीहरू पोसिएका गोर्लहरू झैं
 तिनीहरू सबै पीठ फर्काएर भागे।
 तिनीहरू आक्रमणकारीहरू समक्ष एक क्षण टिक्न सकेनन्।
 तिनीहरूको नाशको समय आइरहेछ।
 तिनीहरू दण्डित हुनेछन्।

22 मिश्र साँपको झैं आवाज गर्दै
 सुत्किरहेको छ
 किनभने उसको शत्रुहरू
 तेजले आएकाछन्।
 शत्रुले मिश्रलाई बन्चरोहरूले रूख काटे झैं
 आक्रमण गर्नेछ।"

23 परमप्रभु भन्नुहुन्छ:
 "तिनीहरूले उसको जंगल
 बाक्लो भए पनि
 फाँडनेछन्।
 शत्रुका सेनाहरू सलह झैं छन्
 अनि कसैले गन्न सक्तैन।

24 मिश्रकी छोरी लज्जित हुनेछ।
 उत्तर दिशाबाट आएका शत्रुले उसलाई पराजित गर्नेछ।"

25 सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “म थेबेसको आमोनलाई दण्ड दिनेवाला छु। अनि म फिरऊन, मिश्र र त्यसका देवताहरूलाई दण्ड दिनेछु। म मिश्रका राजाहरूलाई र फिरऊनमाथि भरोसा गर्नेहरूलाई दण्ड दिनेछु।

26 म तिनीहरूलाई बाबेलको राजा नबूकदनेस्सर र उसको सेवकहरूको हातमा सुम्पिनेछु जसले तिनीहरूलाई मार्न खोजिरहेका छन्।”

“यस ध्वंस पछि मिश्रमा फेरि अधि डै मानिसहरू बसो-बास गर्नेछन्।” परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो।

उत्तर इस्राएललाई सन्देश

27 “हे याकूब, मेरो दास! नडराऊ।

हे इस्राएल, होतोत्साही नबन।

म तिमीहरू र तिमी नानीहरूलाई ती सुदूर

र तिमीहरूलाई कैदी बनाउने ठाउँबाट बचाउनेछु।

याकूब फर्कनेछ अनि शान्ति र सुरक्षा पाउने छ

अनि कसैले पनि उसलाई भयभित पार्नेछैन।”

28 परमप्रभु भन्नुहुन्छ,

“हे याकूब, मेरो दास! नडराऊ।

म तिमीसँग छु।

मैले तिमीलाई जहाँ पठाएको थिए

ती जाति-जातिहरू सबै ध्वंस पार्नेछु।

तर म तिमीलाई पूर्णरूपले ध्वंस गर्ने छैन।

तिमीले गरेको गल्तीको सजाय तिमीले पाउनु नै पछं,

आवश्यकता अनुसार म तिमीलाई सुधारनेछु

र तिमीलाई सजाय नदिइ मुक्त पार्नेछैन।”

47

पलिशती मानिसहरूका बारेमा सन्देश

1 यो सन्देश पलिशती मानिसहरूका बारेमा अगमवक्ता यर्मियालाई परमप्रभुबाट आयो। यो सन्देश फिरऊनले गाजा शहरमा आक्रमण गर्न अधि नै आएको थियो।

2 परमप्रभु भन्नुहुन्छ:

“हेर, शत्रुका सिपाहीहरू उत्तरमा भेला भइरहेकाछन्।

तिनीहरू किनारमा छालले हिकाउँदै उर्लेको नदी जस्तै आउनेछन्।

तिनीहरूले बाढीले डै सारा देश शहरहरू

र त्यहाँ बस्ने मानिसहरू ढाक्नेछन्।

त्यस देशका मानिसहरूले विलौना गर्नेछन्

तथा गुहार माग्नेछन्।

3 तिनीहरूले घोडाहरू दौडेको टापहरू सुन्ने छन्,

तिनीहरूले रथहरू दौडाइएको तेज आवाजहरू सुन्नेछन्, तिनीहरूले चक्काको गुडुत्किएको आवाज सुन्ने छन्।

बाबुहरू आफ्ना नानीहरू जोगाउन असमर्थ हुनेछन्।

तिनीहरू अति नै कमजोर हुनेछन्।

4 सोर अनि सिदोनलाई सहायता गर्न सक्ने

त्यहाँ रहेका प्रत्येक जिउँदालाई टुक्राउनको लागि

पलिशतीलाई सर्वनाश पार्ने

समय आएको छ।

पलिशतीहरू र कप्तोर टापुमा रहेका मानिसहरू सबैलाई

परमप्रभुले ध्वंस गर्नु हुनेछ।

5 गाजाका मानिसहरूले आफ्नो केश खौरिन्छन्।

अश्कलोनका मानिसहरू चूपचाप रहन्छन्।

हे बेसीमा बाँच्नेहरू हो! कहिलेसम्म तिमीहरू स्वयंलाई काट्नेछौ?

6 “हे परमप्रभुको तरवार, तिमी मुक्त भएकै छैनौ।

कहिले सम्म तिमी लडाइँ गरिरहेने छौ?

आफ्नो छापभित्र फर्केर जाऊ।

रोक शान्त हो।

7 तर कसरी परमप्रभुको तरवार शान्त हुनसक्छ?

परमप्रभुले यसलाई आज्ञा दिनु भएको छ।

उहाँले अश्कलोन र समुद्री किनारमा भएका

शहरहरूलाई आक्रमण गर्नु आज्ञा दिनु भएको छ।”

48

मोआबको बारेमा सन्देश

1 यो सन्देश मोआब देशसित सम्पर्कित छ। सेनाहरूका परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ:

“पर्वत नबोको दुर्भाग्य सामुन्ने छ।

यो ध्वंस हुनेछ।

कियतैमको शहर लज्जित हुनेछ

अनि कब्जामा पर्नेछ।

ती बलिया किल्लाहरू लज्जित

तथा हतोत्साही हुनेछन्।

2 मोआबलाई फेरि प्रशंसा गरिने छैन।

हेशबोनमा मानिसहरूले मोआबको पराजयको युक्ति रचे।

तिनीहरूले भने, ‘आऊ, हामी मिलेर त्यस ठाउँलाई नष्टपारौं ताकि अब उसो एउटा जाति नरहोस।’

हे मदमेन, तिमीलाई पनि चूपचाप पारिन्छ।

तरवारले तिप्रो खेदो गर्नेछ।

3 होरोनैमबाट आएको चिच्याहट सुन।

तिनीहरू लुटपाट र विध्वंसले गर्दा चिच्याई रहेकाछन्।

4 मोआब नष्ट हुने नै छ।

उसका स-साना बालकहरू गुहार माग्दै रुने छन्।

5 मोआबका मानिसहरू रूँदै

लूहीतको उकालो बाटो जान्छन्।

होरोनैम तिर जाने ओह्रालो बाटोमा

ध्वंसको परितापमा क्रन्दन सुनिन्छ।

6 भाग जाऊ! भाग आफ्नो प्राण बचाऊ,

मरुभूमिको जंगलमा हुने पोथ्रा झैं बन।

7 “तिमीहरूले आफ्नो काम र धनमा भरोसा गर्थौं।

यसकारण तिमीहरू कैदमा पर्यौं।

उसका अधिकारीहरू

र पूजाहारीहरूसितै कमोशलाई देश निष्कासन गरियो।

8 प्रत्येक शहर ध्वंस पारिनेछ

अनि कुनै एउटा शहर पनि बाँकी राखिनेछैन।

हरेक खाल्टाहरू समतल पारिनेछ,

समतल भुमी नष्ट हुनेछ।

परमप्रभुले भन्नु भएको कुरा पुरा हुनेछ।

अनि समतल देश ध्वंस पारिनेछ।
 9 मोआबमा खेत बारि भरि नून छरिदेऊ
 किनभने यो निश्चय नष्ट हुनेछ
 अनि बासिन्दा कोही नभएर
 मोआब शून्य मरुभूमि हुनेछ।
 10 श्रापित होस् त्यो मानिस जसले परमप्रभुको काम गर्न विलम्ब गरिरहेछ।
 धिक्कार छ त्यस मानिसलाई जसले ती मानिसहरू मार्न आफ्नो तरवार चलाउँदैन।

11 “मोआबले अनिष्ट कहिल्यै देखेको छैन।
 मोआब ढुंगोमा रहेको र एउटा भौँडादेखि
 अर्को भौँडामा नसारिएको दाखरस जस्तै छ।
 उ कैदी भएर कहिले पनि बसेको छैन
 यसकारण उ पहिल्यै जस्तै ताजा नै छ
 अनि उसको स्वादमा बदली आएको छैन।”

12 तब परमप्रभु भन्नुहुन्छ,
 “हेर, समय आइरहेछ जब म
 उसलाई तिम्नो भौँडाबाट खन्याउन
 अनि खाली भौँडाहरू टुक्रा-टुकामा
 परिणत गराउन मानिसहरू पठाउनेछु।”

13 तब, मोआबका मानिसहरू कमोशले गर्दा लज्जित हुनेछन्। जसरी इम्राएलका मानिसहरूले झूटा देवता बेतेललाई विश्वास गरेका थिए। त्यही झूटा देवताले मद्दत नगर्दा तिनीहरू लज्जित भए।

14 “तिमीहरू कसरी भन्न सक्छौ, ‘हामी बलिया सिपाहीहरू हौं
 अथवा हामी वीर योद्धाहरू हौं।’

15 शत्रुहरूले मोआबमाथि आक्रमण गर्नेछन्
 र शहरभित्र पसेर तिनीहरूलाई ध्वंस पार्नेछन्।
 उसका खास जवान मानिसहरू हत्या गरेर मारिनेछन्।”
 यो सन्देश महाराजाको हो,
 उहाँको नाउँ सेनाहरूका परमप्रभु हो।

16 “मोआबको अन्त नजिकै छ।
 मोआबलाई चौँडे ध्वंस पारिनेछ।

17 मोआबका वरिपरि बस्ने मानिसहरू
 तिमीहरू सबैले त्यो देशको लागि विलाप गर्नुपर्नेछ।
 तिमीहरू जान्दछौ मोआब कति प्रसिद्ध छ।

यसर्थ त्यसको लागि रूनु
 ‘मोआबको शक्तिशाली अनि महिमामय राजदण्ड पूर्णरूपले टुक्रियो।’

18 “तिमीहरू दीबोनमा बसिरहेका छौ।
 आफ्नो सम्मानपूर्ण ठाउँबाट झरेर आऊ
 सुखा जमीनमा बस
 किनभने विनाश आइरहेछ
 अनि उसले तिमीहरूको दरिलो शहरहरू भत्काइदिनेछ।

19 “हे अरोएरमा बस्ने मानिसहरू हो।
 बाटोको किनारमा उभर हेर
 पुरुष मानिसहरू भागिरहेका हेर
 स्त्री मानिसहरू भागिरहेका हेर

तिनीहरूलाई के भयो सोध।

20 “मोआब धराशायी भएको छ
लाजले पूर्ण भएको छ।

विलौना गर अनि रोऊ।

अर्नोन नदीमा गएर घोषणा गर कि मोआब ध्वंस भयो।

21 समतल देशमाथि न्याय हुने समय आएको छ।

होलोन, यहसा र मेपात शहरहरूमा
न्याय गरिने समय आएकोछ।

22 दीबोन, नबो बेत-दिबलातैम शहरहरूमा
न्याय गरिने समय आएकोछ।

23 कियतैम, बेतगामूल, बेत-मोन शहरहरूमा
न्याय गरिने समय आएकोछ।

24 करियोत र बोज्रा र छेउ,
टाढाका अनि नजिकका

मोआब सबै शहरहरूमा
न्याय गरिने समय आएकोछ।

25 मोआबको सिंग काटियो
अनि मोआबको पारखुरा भाँचिएको छ।”

परमप्रभुले यो कुरा भन्नुभयो।

26 “मोआबले सम्झाएको थियो कि ऊ परमप्रभु भन्दा महान हो।

अत मोआबलाई पागल हुञ्जेलसम्म सजाय देऊ।

मोआब लडेर आफ्नै वान्तामा लटपटिने छ।

मोआब मानिसहरूको हाँसोको पात्र हुनेछ।

27 “मोआब तिमीले इस्राएलको हाँसो उढायौ
इस्राएललाई एउटा चोरका समूहले पकडे।

प्रत्येक पल्ट तिमीहरूले इस्राएलको बारेमा बोल्दा आफ्नो टाउको हल्लायौ
अनि इस्राएलभन्दा असल छु भनी बहाना गर्यौं।

28 मोआबका मानिसहरू हो
आफ्नो शहरहरू छोड।

जाऊ दुङ्गाहरूमा बस, दुकुर जस्तो हो

जसले ओढारको मुखमा आफ्नो गुँड बनाउँछ।”

29 “हामीले मोआबको घमण्ड सुनेकाछौं,

उ अत्यन्तै घमण्डी थियो।

र उसले आफैँ ठूलो हुँ भन्ने ठान्थ्यो।

उ आफैँ गर्वाम्बित थियो।

उ अतिनै घमण्डी थियो।”

30 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मोआब कति रीसाह छ म जान्दछु, उसले आफ्नै प्रशंसाको गीत गाउँछ।

तर उ झटो अहंकार गर्छ

ऊ आफूले भनेको कुराहरू गर्न सतैन।

31 यसर्थ म मोआबका मानिसहरूको लागि विलाप गर्दछु,

म सम्पूर्ण मोआबको लागि रुन्छु।

म कीर-हैरेसका मानिसहरूका लागि शोक गर्छु।

32 म याजेरको मानिसहरूसित याजेरकै लागि शोक गर्छु।

हे सिब्नाका दाखका बोट, बिगतमा तिम्ना दाखका बोटहरू
चौरैतिर फैलिदै समुद्र पारी याजेर शहरसम्म फैलिएको थियो।

तर विनाशले तिनीहरूका फल र दाखहरू लगेको।

33 मोआबको विस्तृत दाखबारीहरूबाट खुशी र आनन्द लगिएकोछ।

मैले अङ्गुर निचोर्दा रस निकलन बन्द गरिदिँँ।

यसर्थ आनन्दको स्वरले तिनीहरूले अङ्गुर निचोर्दैनन्।

स्वर छ तर आनन्दको स्वर होइन।

34 “मानिसहरू हेशबोनदेखि एलाले अनि जहाजसम्म कराउँदैछन्। मानिसहरू विलाप गरी रहेका छन्। तिनीहरूको विलाप सोअर, होरोनैम, एलथ-शेलीशिया शहरहरूबाट सुनिन्छ। निम्नीमको पानी सुक्यो।

35 म मोआबलाई उच्च स्थानहरूमा तिनीहरूको देवताहरूलाई सुगन्धित धूप बाल्न र बलि चढाउनु रोक्छु।” परमप्रभुले यो कुरा भन्नुभयो।

36 “म मोआब र किरहरेसतका मानिसहरूको लागि उदास छु। मेरो हृदय बासुरीको शोक धुन जस्तै रून्छ किनभने तिनीहरूको जोगाड गरेको धन-सम्पति सबै नष्ट भयो।

37 प्रत्येक मानिसको केश खैरेको छ। प्रत्येकले दाही काटेको छ।* प्रत्येकको हातहरू काटिएको छ। प्रत्येकले आफ्ना काम्रमा उदासीनताको धोती बेरेको छ।

38 घरका धुरीहरूमा तथा मोआब गल्लीहरूमा मरेर गएकाहरूको लागि मानिसहरू जता-ततै विलाप गरिरहेका छन्। समस्त भूमि नै उदासीनताले छाएको छ किनभने मोआबलाई मैले कसैलाई नचाहिने माटोको भाँडालाई झैं चकानाचूर पारेको छु।” परमप्रभुले यो कुरा भन्नुभयो।

39 “मोआब तितर-बितर भएका छन्। मानिसहरू विलाप गरिरहेका छन्। मोआब लाजले वरिपरि घुन्छ। मानिसहरूले मोआबको खिल्ली उडाइहे छन् ऊ आफ्नो वरिपरि प्रत्येकका निम्ति डरको पात्र बनेको छ।”

40 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “हेर! एउटा चील आकाशबाट बेगहानेर आइरहेको छ।

यसले आफ्नो पखेटाहरू मोआब भरि फैलाई रहेछ।

41 शहरहरू कब्जा गरिनेछ,

बलिया किल्लाहरू घेरामा पर्नेछन्।

त्यस समयमा मोआबका शक्तिशाली सिपाहीहरूको मुटु प्रसव वेदनामा परेकी स्त्रीको जस्तो हुनेछ।

42 मोआब देश ध्वंस गराइनेछ।

किनभने उसले सम्झन्थ्यो कि ऊ परमप्रभु भन्दा महान छ।”

43 परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नु हुन्छ:

“मोआबका मानिसहरू हो! तिमीहरूको लागि डर, गहिरो खाडलहरू र पासोहरू छन्।

44 मानिसहरू डराउने छन् र भाग्ने छन्,

तर तिनीहरू गहिरो खाडलहरूमा पर्नेछन्।

यदि तिनीहरू कसैले त्यहाँबाट उक्लिए भने

पासोहरूमा फँसेछन्

किनभने म मोआबमाथि दण्डको वर्ष ल्याउनेछु।”

परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो।

45 “हेशबोनको छाँयामा शरणार्थीहरू नरहेको देखिन्छ।

तिनीहरू रहेनन् कारण हेशबोनबाट आगो

र सिहोनबाट ज्वाला गएको छ।

यसले मोआबको निधार र ती अहिले आनन्द

मनाउँदै गर्नुहरूको शिरलाई काटेर

नास पारिदिनेछ।

46 ए मोआब! तिमीलाई शोक!

* 48:37: प्रत्येक ... काटेकोछ मेरे गएकाहरूको लागि शोक जाहेर गर्न मानिसहरूले यसो गरेका हुन्।

कमोशका मानिसहरू नष्ट भएको छन्।
तिघ्रा छोरा-छोरीहरूलाई कैदी बनाएर लगिन्छ।

47 “तर समय आउनेछ, म मोआबबाट लागिएको फर्काउनेछु।” यो सन्देश परमप्रभुबाट थियो।
यसकारण मोआबमाथि लादिएको सजाय पूर्ण भयो।

49

अम्मोनवंशीहरूको बारेमा एउटा सन्देश

1 यो सन्देश अम्मोनवासीहरूसित सम्बन्धित छ परमप्रभु भन्नुहुन्छ:

“अम्मोनवासी हो, के तिमीहरू ठान्छौ कि
इझ्राएलका मानिसहरूका नानीहरू छैनन्?
के तिनीहरूका अभिभावकहरू जमीनको उत्तराधिकारीहरू छैनन्?
तब किन मल्कामले गादको जमीन लियो?
किन उसको मानिसहरू उसका शहरहरूमा बस्छन्?”

2 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “अम्मोनको रब्बाले
युद्धको स्वर सुन्ने समय आउनेछ।
रब्बा एउटा नष्ट पहाड हुनेछ।
वरिपरिका सबै गाउँहरू जलाइनेछन्
र जसले तिनीहरूलाई बलपूर्वक निकालेका थिए
तिनीहरूलाई इझ्राएलका मानिसहरूले
बाहिर निकाल्नेछन्।”
यो सन्देश परमप्रभुबाट थियो।

3 “हे हेशबोनका मानिसहरू! विलाप गर।
किनभने ऐ शहर ध्वंस भएको छ।
हे रब्बामा बस्ने अम्मोनी श्रीहरू शोक प्रकट गर्ने लुगाहरू लगाऊ।
विलाप गर अनि पर्खालतिर दगुर।
मल्कम आफ्नो पूजाहारी
र अधिकारीहरूसित निष्कासन हुन्छ।

4 तिमीहरूले आफ्नो शक्तिमा घमण्ड गर्थौ।
तर तिमीहरूको शक्ति क्षय भएर गइरहेको छ।
हे अविश्वासी छोरी! तिमीले आफ्नो सम्पत्तिमा भरोसा गर्थौ
अनि ठान्यौ कि कसैले पनि तिमीमाथि आक्रमण गर्नेछैन।”

5 सेनाहरूका परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ:
“प्रत्येक पक्षबाट म तिमीहरूका निम्ति भय ल्याउनेछु।
तिमीहरू सबैलाई खेदिनेछ
अनि शरणार्थीहरूलाई भेला पार्ने कोही हुने छैन।”

6 “त्यसपछि अम्मोनीहरूबाट जे खोसिएको थियो ती सबै कैदीहरूलाई फर्काएर ल्याउनेछु।” यो सन्देश परमप्रभुबाट आयो।

एदोमको बारेमा एउटा सन्देश

7 यो सन्देश एदोनसित सम्बन्धित छ। सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ:

“के तेमानमा केही ज्ञान बाँचेको छैन?
के मानिसहरूको विवेकबाट परामर्श नष्ट भएर गयो?
के तिनीहरूले आफ्नो विवेक हराए?”

8 हे ददानका मानिसहरू हो, भाग, लुक!
किनभने म एसावलाई उसको कर्मको लागि दण्ड दिने छु।

9 “जब मानिसहरूले अङ्गुर फल बटुल्छन्,
तिनीहरूले केही छाडछन्।
जब राती चोरहरू आउँछन्
तिनीहरूलाई जति चाहिन्छ त्यति मात्र लैजान्छन्।

10 तर एसावबाट म प्रत्येक कुराहरू लैजान्छु।
म यसका गुप्त ठाउँहरूको पनि पत्तो लाउने छु
अनि उ मबाट लुकन पाउने छैन।
उसका नानीहरू, आफन्त र छिमेकीहरू सारा सडनेछन् अनि एसाव अस्तित्वविहिन हुनेछ।

11 आफ्ना अनाथहरूलाई छाडिदेऊ, म तिनीहरूलाई सुरक्षा दिनेछु।
तिमीहरूका विधवाहरूले ममाथि भरोसा राख्नु।”

12 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “कतिपय मानिसहरू दण्डका पात्र छैनन्, तर तिनीहरू पीडित भए। तर एदोम तिमी दण्डको पात्र हो। यसर्थ तिमी निश्चय दण्डित हुनेछौ। तिमी यसबाट मुक्त हुने छैनौ।”

13 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म आफै यो प्रतिज्ञा गर्छु कि बोजा ध्वंस हुनेछ अनि एक खिसीको पात्र हुनेछ। यो बेकामे र अभिशाप हुनेछ। ब्रोजा वरिपरिका जम्मै शहरहरू सदा-सर्वदाको निम्ति नष्ट हुनेछन्।”

14 मैले परमप्रभुबाट यो सन्देश सुनेको छु:
उहाँले ती जातिहरूलाई भन्न समाचारवाहक पठाउनु हुनेछ,
उक्त संदेश यो हो:
“आफ्ना सिपाहीहरूलाई भेला गर!
र युद्धकोलागि तयार होऊ!
अनि एदोम विरुद्ध अघि बढ!

15 एदोम, म तिमीलाई जाति-जातिहरू मध्ये एकदमै निम्न पार्नेछु।
प्रत्येक मानिसले तिमीलाई घृणा गर्नेछन्।

16 एदोम! तिमीहरूले अन्य जाति-जातिहरूलाई भयभित पार्थौ,
अनि स्वयंलाई महान ठानेका छौ।

तर तिमीहरू आफैलाई मूर्ख बनायो।
तिम्ना घमण्डले तिमीलाई धोका दियो।
तिमी फुटेको चट्टानमा बस्छौ, उच्च पहाडहरूमा बस्छौ।

तर यदि तिमीले आफ्ना घर चीलको गुँड भन्दा माथि बनायो भने पनि
म तिमीलाई तल झार्नेछु।”
यो परमप्रभुले भन्नुभएको हो।

17 “एदोम शोकको दृश्य बनिने छ
अनि मानिसहरू जसले उजाड शहर देख्छन्
आश्चर्यचकित हुन्छन् अनि यसका घाउहरूमा खिसी गर्नेछन्।

18 एदोम शहर, सदोम र गमोरा अनि वरिपरिका शहरहरू जस्तै परास्त हुनेछन्
अनि त्यहाँ कोही पनि बस्ने छैन।”
परमप्रभुले यसो भन्नुभयो।

19 “यर्दन नदी नजिक बाक्लो जङ्गलबाट कहिले काहीँ निस्कने अनि जहाँ मानिसहरू आफ्नो खेतमा भेडा र गाई वस्तुहरू राख्छन् म त्यहाँ जाने सिंह जस्तै हुँ। म एदोममा जान्छु। म मानिसहरूलाई खेदो ल्याउनेछु। जसलाई म मन पराउँछु उसलाई यहाँ नियुक्त गर्छु। म जस्तो को छ? कसले मलाई चुनौती दिन सक्छ? कुनै गोठाला मेरो अघि उभिन सक्तैन।”

20 एदोमका मानिसहरूका निम्ति
परमप्रभुले बनाउनु भएको योजना सुन।
सुन, तेमानका मानिसहरूका निम्ति
परमप्रभुले के निर्णय लिनु भएको छ।
तिनीहरूले थुमाहरू घिस्यार्नेछन्।
उसले तिमीहरूको खेत
सम्पूर्ण नष्ट पार्नेछ।

21 एदोमका पतनको आवाजले
पृथ्वी थर्किनेछ।
तिनीहरूका विलाप
लाल समुद्र सम्मै सुनिनेछ।

22 अक्कासिने चील उँभो बेगले तल झरी
आफ्नो पखेटा बोझामाथि फिँजाउनेछ।
त्यस समयमा, एदोमका सिपाहीहरूको हृदय
प्रसव वेदनामा परेकी स्त्रीको जस्तो हुनेछ।
दमिशकको बारेमा सन्देश
23 यो सन्देश दमिशक शहरसित सम्पर्कित छ:

“हमात र अर्पादका शहरहरू भयभीत छन्
किनभने तिनीहरूले कुल्छिनको खबर सुनेका छन्।
तिनीहरू डरले पस्लिए।
तिनीहरू शान्त हुन नसक्ने समुद्र झैं कष्टमा छन्।

24 दमिशक शहर कमजोर भयो।
मानिसहरू भाग्न चाहन्छन्।
आंतकले तिनीहरूलाई समातेको छ।
तिनीहरूले शोक र प्रसव वेदनामा परेकी स्त्रीले झैं
वेदना अनुभव गरिरहेका छन्।

25 “मानिसहरूले प्रसिद्ध शहर,
‘आनन्दको शहरलाई’ किन छोडेका छैनन्।
26 यसकारण जवानहरू शहरको सार्वजनिक स्थलहरूमा।
उसका सारा सिपाहीहरू त्यही समयमा मारिनेछन्।”
सेनाहरूका परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुहुन्छ।
27 “म दमिशकको पर्खालहरूमा आगो लगाईदिनेछु।
त्यो आगोले बेनहददका किल्लाहरू पूर्ण रूपले जलाइदिनेछ।”

केदार र हासोरका बारेमा सन्देश
28 यो सन्देश केदार र हासोरको परिवार समूहको विषयमा छ। बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरले तिमीहरूलाई पराजित पारे,
परमप्रभु भन्नुहुन्छ:

“जाऊ र केदारलाई आक्रमण गर।
पूर्व दिशाका मानिसहरूलाई ध्वंस पार।
29 तिनीहरूको पालहरू, भेडाका बगालहरू,
पालका पर्दाहरू र तिनीहरूका चीजहरू लगिनेछ।
शत्रूले तिनीहरूका ऊँटहरू लगेर जानेछन्।
मानिसहरू तिनीहरू प्रति चिच्याउने छन्।
डरलाग्दा कुराहरू चारैतिर भई रहेको छ।
30 भाग! छिटो भाग!

हे हासोरका मानिसहरू, लुक्ने ठाउँहरू खोज
किनभने बाबेलको राजाले तिमीहरूलाई परास्त पार्नु
एउटा युक्ति सौँधेकोछ।”

यो सन्देश परमप्रभुबाट हो।

31 “एउटा देश छ जसले आफू सुरक्षित छु भन्ने सम्झन्छ।

तिमीहरूको न कुनै फाटक छ न त बार नै छ।

तिनीहरू एकलो बस्छन्।

यसकारण उठ अनि तिनीहरूमाथि जाई लाग।”

32 “शत्रुहरूले तिनीहरूका ऊँटहरू अनि गाई वस्तुहरू लैजानेछन्।

आफ्नो केश कुना मिलाएर चिटिक्क पारी काट्ने मानिसहरूलाई
म हावामा तितर-बितर पारिदिनेछु।

सबै तिरबाट म तिनीहरूमाथि संकटहरू ल्याइदिनेछु।”

यो परमप्रभुको सन्देश हो।

33 “हासोरको देश स्यालहरूको बास-स्थान बनिनेछ।

त्यहाँ एकजना मानिस पनि बस्ने छैन साथै त्यहाँबाट कोही हिडडुल गर्ने छैन।

सधैका निम्ति यो एक शून्य उजाड मरुभूमि जस्तै हुनेछ।”

एलामको बारेमा सन्देश

34 सिदकियाह यहूदाका राजा भएको प्रारम्भिक कालमा अगमवक्ता यर्मियाले परमप्रभुबाट एउटा सन्देश प्राप्त गरे। यो सन्देश एलामको विषयमा थियो।

35 सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ,

“हेर, म एलामको धनु भाँचिदिनेछु।

धनु एलामको सबभन्दा श्रेष्ठ हतियार हो।

36 म आकाशको चारै कुनाबाट

एलामको विरुद्ध हावा ल्याउनेछु।

म एलामको मानिसहरूलाई पृथ्वीको सबै ठाउँहरूमा

जहाँ चारैदिशाबाट हावा बहन्छ, त्यहाँ छरपष्ट पारिदिन्छु,

कैदीहरूलाई हरेक जातिमा खेदी पठाउनेछु।

37 म एलामलाई तिनीहरूका शत्रुहरू

जसले तिनीहरूलाई मारुं खोजिरहेकाछन्

तिनीहरूकै अघि चकनाचूर पारिदिनेछु।

म एलाममाथि डरलाग्दो सडुकटहरू ल्याउनेछु।

मेरो उग्र रीस म तिनीहरूलाई देखाउनेछु।”

यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो।

“म तिनीहरूलाई खेद तरवार पठाउँनेछु

अनि त्यो तरवारले तिनीहरू सबैलाई

शेष नपारञ्जेल सम्म खेद्रेछ।

38 म मेरो सिंहासन एलाममा स्थापित गर्नेछु

र त्यहाँका राजा अनि भारदारहरूलाई ध्वंस पार्नेछु।”

यो परमप्रभुको सन्देश हो।

39 “तर पछिल्ला दिनमा, एलामबाट जे लुटिएको छ त्यो पुनर्बहाल गर्नेछु।”

यो परमप्रभुले भन्नुभयो।

50

बाबेलको बारेमा सन्देश

1 यो सन्देशमा परमप्रभुले अगमवत्का यर्मियाको मुखबाट बाबेल र यसको देश विषयमा भन्नुभयो।

2 “प्रत्येक जाति-जातिलाई यो घोषण गर,
झण्डा उठाऊ र सन्देश प्रचार गर।
सम्पूर्ण सन्देश सुनाऊ र भन,

‘बाबेलको राज्य कब्जा गरिनेछ।
बाल देवता लाजको पात्र हुनेछ।
मरोदक देवता भयभीत हुनेछ।

बाबेलका मूर्तीहरू लज्जित हुनेछन्।

उसका देवताका मूर्तिहरू त्रासित हुनेछन्।’

3 उत्तर दिशाबाट आएर एउटा जातिले बाबेलमाथि आक्रमण गर्नेछ।

त्यो जातिले बाबेललाई, जन-शून्य मरुभूमि तुल्य पार्ने छ,
कुनै मानिस पनि त्यहाँ बस्ने छैन।

दुवै मानिस जाति र पशुहरू त्यहाँबाट भागेर जानेछन्।”

4 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “त्यसबेला इश्राएलका मानिसहरू
अनि यहूदाका मानिसहरू एकैजुट हुनेछन्।

तिनीहरू संग-संगै रूने छन्।

अनि सँगै, तिनीहरू आफ्ना परमेश्वरलाई खोज्न जानेछन्।

5 ती मानिसहरूले सियोनमा कसरी जाने, सोध्ने छन्।

तिनीहरू त्यही दिशातर्फ जान थाल्नेछन्।

ती मानिसहरूले भन्ने छन्, ‘आऊ, हामी परमेश्वरकहाँ सम्मिलित हौं।

एक त्यस्तो करार गरौं जुन सदा-सर्वदा रहनेछ।

एक त्यस्तो करार गरौं जुन कहिल्यै भूलिने छैन।’

6 “मेरो मानिसहरू हराएका भेडा जस्तै भएका छन्।

तिनीहरूका गोठालाहरूले तिनीहरूलाई कुमार्गमा डोर्याए।

तिनीहरूका अगुवाहरूले तिनीहरूलाई पर्वत र पहाडहरूमा लक्ष्यहीन घुमी हिडने बनाए।

यसर्थ तिनीहरूले आफ्ना मूल वासस्थान पनि बिर्सिए।

7 ज-जसले मेरो मानिसहरूलाई भेटे तिनीहरूलाई चोट पुर्याए।

तिनीहरूका शत्रुहरूले भने,

‘हामीले गल्ती काम गरेका छैनौं

किनभने ती मानिसहरूले परमेश्वरको विरुद्ध पाप गरे

जो तिनीहरूका सौँचो आश्रय (घर) थियो।

तिनीहरूका पिताहरूले विश्वास गरेका परमप्रभु परमेश्वर हनुहुन्थ्यो।’

8 “बाबेलबाट भाग।

कल्दीहरूका भूमि छाडिदेऊ।

बगालको अघि सौँढ भेडा जस्तै होऊ।

9 म उपद्रव मच्चाउनेछु

र उत्तरबाट धेरै जातिहरू ल्याउनेछु।

यी जातिहरूको समूह बाबेलको विरुद्ध युद्ध लड्न अघि आउनेछन्।

तिनीहरूले बाबेललाई आफ्नो अधीनमा पार्नेछन्।

तिनीहरूको काँड सिपालु लडाकुहरू झैं छन्

र एउटै काँड पनि व्यर्थ जाँदिन्।

10 ती शत्रुहरूले कल्दी मानिसहरूको सारा सम्पत्तिहरू लैजाने छन्।

लुटेको सम्पत्तिले तिनीहरू पूर्ण हुनेछन्।”
परमप्रभुले ती कुराहरू भन्नुभयो।

11 “बाबेल, तिमी उतेजित र खुशी छौ।
किनभने तिमीले मेरो पैतृक सम्पत्ति लुट्यौ।
तिमी हरियो घाँसमाथि
कोरली गाई झैं नाचिरहेकाछौ।
तिमीहरू घोडाहरू झैं

हिन्न लागिरहेका छौ।
12 तर तिमीहरूकी आमा जसले तिमीलाई जन्म दिईन
तिनी धेरै लज्जित हुनेछन्।
बाबेल सबै जाति-जातिहरू माझ नगन्य हुनेछ।
उ उदास र सुखा मरुभूमि हुनेछ।

13 परमप्रभुले आफ्नो क्रोध देखाउनु हुनेछ।
बाबेल पूर्ण रूपले उजाड हुनेछ
अनि त्यहाँ कोही पनि बस्ने छैन।
प्रत्येक यात्री जो बाबेल भएर जान्छ त्यो अचम्बित हुनेछ
र त्यसको घाउहरू देखेर खिसी गर्नेछ।

14 “बाबेलसित युद्धको लागि तैयार हो।
बाबेलमाथि काँडहरू हान,
तिमीहरूको एउटा काँड पनि नजोगाऊ,
किनभने यसले परमप्रभु विरुद्ध पाप गरेको छ।

15 सिपाहीहरूले बाबेललाई घेरे
अनि विजय ध्वनि सुनाऊ।
बाबेलले आत्मासमर्पण गरेकोछ।
उसका पर्खालहरू
र धरहराहरू धराशायी गराइयो।
यो परमप्रभुबाट प्रतिशोध हो।
ऊमाथि वैरशुद्धि गर।

अन्य जातिहरूलाई उसले के गर्यो
तिमीहरू उसलाई त्यसै गर।

16 तिनीहरूलाई अन्न रोप्न नदेऊ।
तिनीहरूलाई बाली काटन नदेऊ।
अहिले शत्रुका सिपाहीहरू आएका छन्।
प्रत्येक मानिस र तिनीहरू
आफ्नो-आफ्नो गाऊँमा जाउन,
आफ्नो-आफ्नो देशमा जाउन।

17 “इस्राएल भेडाको बथान जस्तो छ
जो देशभरि नै छरिएका थिए।
इस्राएल भेडाको बथान जस्तो छ
जसलाई सिंहले खेद्दै सबै ठाँउमा छरपष्ट पारेकोछ।
जसले उसलाई पहिला खानेसिंह अशशूरको राजा हो।
अन्तिम सिंह जसले उसका हड्डीहरू तोड्यो
त्यो बाबेलका राजा नबकदनेस्सर हो।

18 यसकारण सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ:
‘म बाबेलका राजा र उसको देशलाई दण्ड दिनेछु,

त्यही तरिकाले जसरी मैले अशशूरका राजालाई दण्ड दिएको थिएँ।

- 19 “म इस्राएललाई फेरि फर्काए आफ्नै ठाउँमा ल्याउने छु।
तिनीहरूले कर्मल र बाशानको चरण भूमिमा खुवाउनेछन्।
तिनीहरू खाएर तृप्त हुनेछन्।
तिनीहरूले एप्रैम र गिलादका डाँडाहरूमा खाएर तृप्त हुनेछन्।”
- 20 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “त्यस बेला, तिनीहरूले इस्राएलको अधर्म खोज्ने प्रयास गर्नेछन्
तर तिनीहरूले कुनै अधर्म पाउने छैनन
तिनीहरूले यहूदाको पापहरू खोज्ने प्रयास गर्नेछन्
तर तिनीहरूले कुनै पापहरू पाउने छैनन
किनभने जसलाई मैले बचाए
तिनीहरूको पाप क्षमा गरेकोछु।”
- 21 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मरातैमको देशलाई आक्रमण गर।
पकोदमा बसे मानिसहरूमाथि आक्रमण गर।
तिनीहरूमाथि आक्रमण गर
तिनीहरूलाई मार अनि सर्वनाश पार।
मैले जुन कुरो दिएँ ती सब गर।
- 22 “सारा देशभरि नै युद्धको कोलाहल सुनिन सक्छ।
यो विनाशको कोलाहल हो।
- 23 त्यो देश जसले सारा पृथ्वीलाई नै
मार्तोलले हिकार्यो,
त्यो कटिएको छ र टुक्रिएको छ।
बाबेल जाति-जातिहरू माझ प्राणीहीन भएकोछ।
- 24 हे बाबेल, मैले तिमीलाई पासो थापेँ
अनि तिमीले थाहा पाउन अघि नै पक्राउ पर्यौँ।
तिमी परमेश्वरको विरुद्ध लड्यौ,
यसकारण तिमी बन्दी भयौँ।
- 25 परमप्रभुले आफ्नो अन्न-घर उघार्नु भयो
अनि क्रोधको हात-हतियार निकाल्नु भयो।
मेरो मालिक, सेनाहरूका परमप्रभुले ती हतियारहरू निकाल्नु भयो
किनभने उहाँले कल्दीहरूका देशमा आफ्नो काम गर्नु थियो।
- 26 “सुदूरदेशबाट पनि बाबेलको विरुद्ध आऊ।
अन्न-भण्डारहरू तोडी देऊ,
अन्नको थुप्रो झैं बाबेललाई थुपार
अनि बाबेललाई पूर्ण ध्वंस पार
र कसैलाई पनि बाँच्न नदेऊ।
- 27 सारा सौँदिहरू मार।
तिनीहरूलाई कसाइकहाँ जानदेऊ।
तिनीहरूलाई धिक्कार!
तिनीहरूका निम्ति दण्ड पाउने समय आएकोछ।
- 28 मानिसहरू बाबेलबाट भागिरहेका छन्।
मानिसहरू जो बाबेलबाट बाँचेर आएकाछन्
तिनीहरू भन्दैछन्,
‘परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले उहाँको

र उहाँको मन्दिरको लागि प्रतिशोध लिनु भएकोछ।’

29 “कौँडहरू हान्ने मानिसहरूलाई बोलाऊ,
तिनीहरूलाई बाबेलमाथि कौँड हान्नु भन।

शहर घेराबन्दी गर भन।

कसैलाई पनि नछोड।

तिनीहरूका कुकर्मका फल देऊ।

अन्य जातिहरूलाई जसो गरेकी थिई

त्यसै गर,

किनभने इस्राएलका एक मात्र पवित्र

परमप्रभु विरुद्ध बाबेलले विद्रोह गरेको हो।

30 त्यस समय बाबेलका जवानहरूलाई गल्लीहरूमा मारिनेछ
र सेनाहरू मर्नेछन्।”

परमप्रभुले यो कुरा भन्नुभयो।

31 “बाबेल तिमी अति अंहकारी छौ
अनि म तिम्रो विरुद्ध छु।”

हाम्रो मालिक, सेनाहरूका परमप्रभुले भन्नुहुन्छ,

“तिम्रो दिन आएकोछ

म तिमीलाई दण्ड दिनेछु।

32 घमण्डी बाबेल ठोकिएर लडनेछ

अनि कसैले पनि उनलाई उठाउने छैन।

म उसको शहरहरूमा आगो लगाउनेछु

अनि उसको वरिपरि भएका प्रत्येक कुरो नै जल्नेछ।”

33 सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ:

“इस्राएल र यहूदाका मानिसहरूलाई शत्रुहरूले बन्दी बनाई लगियो।

तिनीहरूलाई कैद गर्नेहरूले तिनीहरूलाई पक्रेर राखेका छन् र मुक्त पार्न अस्वीकार गरे।

34 तर तिनीहरूका उद्धारक शक्तिशाली हुनुहुन्छ।

उहाँको नाउँ सेनाहरूका परमप्रभु हो।

उहाँले तिनीहरूको मामलामा वकालत हुनेछ

र पृथ्वीलाई आराम दिनुहुनेछ।

तर बाबेलमा बस्ने मानिसहरूलाई उहाँले शान्ति दिनु हुनेछैन।”

35 परमप्रभु भन्नुहुन्छ,

“बाबेलका बासिन्दाहरू,

राजाका हाकिमहरू

र ज्ञानीहरूको निम्ति विरुद्ध तरवार छ।

36 हे तरवार! अगामवक्ताहरूलाई हिकाऊ

ताकि तिनीहरू मूर्ख बनून्,

बाबेलका सिपाहीहरूलाई मार

ताकि तिनीहरू भयभीत हुन्।

37 तरवार, बाबेलका घोडाहरू, रथहरूलाई मार।

अन्य देशका भाडाका सिपाहीहरूलाई मार

ताकि तिनीहरू झीहस्त जस्तो डराउन।

तरवार, बाबेलको गाडधनहरूमाथि जाइलाग

ताकि तिनीहरू लुटिउन्।

38 तरवार! पानीको मुहानहरू काट

ताकि मुहानहरू सुकुन।

किनभने बाबेलमा धेरै मूर्तिहरू छन्
अनि तिनीहरू मूर्तिका निम्ति
पागल हुन्छन्।

39 बाबेल फेरि मानिसहरूले भरिने छैन।

जङ्गली कुकुरहरू, शतुरमृगहरू, र अन्य पशु-प्राणीहरू त्यहाँ बस्नेछन्,
तर त्यहाँ फेरि कोही मानिस रहने छैन।

40 परमेश्वरले सदोम र गमोरालाई पूर्ण रूपले ध्वंस पार्नु भयो
अनि त्यसका वरिपरिका शहरहरू पनि ध्वंस पारिदिनु भयो।

अनि ती शहरहरूमा अब कोही पनि बस्ने छैन।

त्यस्तै प्रकारले, कुनै मानिस बाबेलमा बस्ने छैन।

अनि कोही मानिस त्यहाँ बस्न जाने छैन। परमप्रभु परमेश्वरले यो कुरा भन्नु भयो।

41 “हेर! उत्तर दिशाबाट मानिसहरू आइरहेका छन्।

एक शक्तिशाली जाति

र धेरै राजाहरू पृथ्वी वरिपरिबाट आइरहेका छन्।

42 तिनीहरूका सेनाहरूसँग धनुहरू र भालाहरू छन्।

सिपाहीहरू निश्चर छन्।

तिनीहरूमा दया छैन।

सैनिकहरू घोडाहरूमा चढेर आउनेछन्

अनि तिनीहरूको आवाज समुद्रको गर्जन जस्तै छ।

तिनीहरू तिम्पो विरुद्धमा युद्ध गर्न तैयारभई पंक्तिमा बसेका छन्।

हे बाबेलकी छोरी।

43 बाबेलका राजा ती सेनाहरूका गडगडाहट आवाज सुनेर डराए।

उनका हातहरू चलन छाडे।

उसलाई डरले घेर्यो,

अनि उसलाई प्रसव वेदनामा परेकी स्त्रीलाई झैं कष्ट भयो।”

44 परमप्रभु भन्नुहुन्छ,

“म एउटा त्यस्तो सिंह हूँ

जो कहिले काँही

यर्दन नदी छेउको

घना जंगलबाट बाहिर निस्कन्छ।

म हटात उसका मानिसहरूलाई खेदो गर्नेछु।

म त्यसमाथि कसैलाई पनि नियुक्त गर्नेछु।

म जस्तो को छ?

मलाई कसले बोलाउन सक्छ।

गोठालाको हो

जो मेरो अघि उभिन सक्छ?”

45 बाबेलको विरुद्ध

परमप्रभुको रचनुभएको योजना सन।

“बगालको स-साना थुमाहरू

धिस्याएर लगिनेछ

र परमप्रभुले तिनीहरूको चरणभूमि

सम्पूर्ण ध्वंस पार्नु हुनेछ।

46 बाबेलको पतन हुनेछ,

अनि त्यो पतनको आवाजले पृथ्वी थर्काउनेछ।

हरेक जातिहरूका मानिसहरूले
बाबेलको विनाशको बारेमा सुन्ने छन्।”

51

- 1 परमप्रभु भन्नुहुन्छ,
“म एक शक्तिशाली हावा बाबेल
र ‘लेब कामीका’* बासिन्दाहरू माथि बहाउनेछु।
- 2 म बाबेलमा विदेशीहरू पठाउनेछु
अनि तिनीहरूले नबेललाई हावामा तितर-बितर पार्नेछ
र उसको जमीन ध्वंस पार्नेछ।
तिनीहरू सर्वनाशको दिन प्रत्येक दिशाबाट आउनेछन्।
- 3 बाबेलका सिपाहीहरूले धनु काँडहरू चलाउने छैनन्
ती सिपाहीहरूले कवच सम्म लगाउने छैन।
बाबेलका तन्हेदेहरूमाथि दया नराख।
उसको सेनाहरूलाई पूर्ण रूपमा ध्वंस पार।
- 4 बाबेलका सिपाहीहरू कल्दीका भूमिमा मारिनेछन्
तिनीहरू बाबेलका गल्लीहरूमा नराम्रो घतले घाइते हुनेछन्।”
- 5 इस्राएलका एकमात्र पवित्रको अघि
तिनीहरूको भूमि
दोषले भरिएको भए पनि
सेनाहरूका परमप्रभुले इस्राएल
र यहूदालाई एकलै छोड्नु हुन्न।
तर तिनीहरूले उहाँलाई छोडिदिएका छन्।
- 6 बाबेलदेखि भाग।
प्राण बचाऊ।
बाबेलको पापको कारणले ध्वंस नहोऊ।
यो समय परमप्रभुले बद्दला लिने समय हो।
उसले गरेको कर्म अनुसार उहाँले बद्दला लिनुहुनेछ।
- 7 बाबेल परमेश्वरको हातमा एक सुनको कचौरा थियो।
बाबेलले सारा पृथ्वीलाई मतायो।
सारा जाति-जातिहरूले बाबेलको मद्धपान गरे।
यसकारण तिनीहरू पागल भए।
- 8 तर बाबेल एक्कासि पतन हुनेछ अनि टुक्रिनेछ।
उसको लागि विलाप गर
अनि उसको घाउमा मलहम लगाऊ।
हुन सक्छ ऊ निको हुन्छे।
- 9 हामीले बाबेललाई निको पार्ने कोशिश गर्यौं,
तर त्यो निको हुन सकेन
यसकारण हामीले त्यसलाई छोडौं
अनि हामी आफ्नै देशमा जाऊ।
किनभने उहाँको न्याय स्वर्ग पुग्नेछ
अनि बादलसम्म पुग्नेछ।
- 10 परमप्रभुले हामीलाई विजय हासिल गराउनु भयो।

* 51:1: लेब कामी हिब्रू भाषामा “कल्दी” को अर्को नाउँ वा “बेबिलोनीहरूको” अर्को नाउँ।

आऊ, हामी सियोन जाऊ

र परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको कार्यहरूका विषयमा मानिसहरूलाई भनौं।

11 काँडहरू तीखो पार।

ढालहरू लगाऊ।

परमप्रभुले मादीहरूका राजाहरूलाई उस्काउनु भएको छ।

किनभने उहाँले बाबेललाई ध्वंस गर्न चाहनु हुन्छ।

बाबेलका सेनाले यरूशलेममा परमप्रभुको मन्दिर भत्काएका थिए।

यसकारण परमप्रभुले तिनीहरूलाई दण्ड दिनुभयो जुन तिनीहरूले पाउनु नै पर्ने थियो।

12 बाबेलको पर्खालहरूका विरुद्ध

झण्डा माथि उठाऊ।

अझ प्रहरीहरू ल्याऊ।

तिनीहरूका ठीक ठीक ठाउँमा चौकीदार राख।

धरापहरू थाप किनभने परमप्रभुले त्यही गर्नुहुन्छ

जुन उहाँले योजना बनाउनु भएकोछ।

13 बाबेल, तिमी धेरै पानी भएको छेवमा छौ तिमी सम्पत्तिले सम्पन्न छौ।

तर तिम्रो अन्त आएको छ।

यो तिम्रो ध्वंस हुने बेला हो।

14 सेनाहरूका परमप्रभुले यो प्रतिज्ञा आफ्नो नाउँ लिएर गर्नुभयो:

“बाबेल म तिमीलाई धेरै शत्रुहरूले परिपूर्ण पारिदिनेछु।

तिनीहरू सलहहरू जतिकै हुनेछन्।

तिनीहरूले तिम्रो विरुद्ध युद्ध जित्रेछन् र तिनीहरू तिमीमाथि उभिएर विजय गान गाउने छन्।”

15 परमप्रभुले आफ्नो महान शक्ति प्रयोग गर्नुभयो अनि पृथ्वी सृष्टि गर्नु भयो।

उहाँले आफ्नो ज्ञानले पृथ्वीलाई स्थापित गर्नु भयो

र उहाँले आफ्नो सुझ बुद्धिले आकाशलाई फैलाउनु भयो।

16 जब उहाँ गर्जनुहुन्छ आकाश पनि गर्जन्छ

उहाँले पृथ्वीको अन्तबाट कुइरो निस्केर माथि आउने पार्नुहुन्छ।

उहाँले वर्षासँग बिजुली चम्काउनुहुन्छ।

उहाँले आफ्नो भण्डारबाट बतास निकाल्नुहुन्छ।

17 तर हरेक मानिसहरू मुख र बुद्धिहीन छन्।

परमेश्वरले के गर्नुभयो सो जान्दैनन्,

हरेक मानिस जसले मूर्ति बनाउछ

उसलाई लज्जित पारिन्छ

किनभने उसको मूर्तिहरू मूल्याहीन हुन्।

तिनीहरूमा जीवन छैन।

18 तिनीहरू मूल्याहीन छन्,

छलको काम मात्र गर्छन्।

जब तिनीहरूलाई सजाय दिइन्छ

तिनीहरू सड्नेछन्।

19 याकूबका परमेश्वर यी मूर्तिहरू जस्ता मूल्याहीन हुनुहुन्न।

मानिसहरूले परमेश्वर बनाएनन्।

परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरू बनाउनुभयो।

उहाँले आफ्नो उत्तराधिकारी जाति सहित प्रत्येक चीज बनाउनु भयो।

उहाँको नाउँ सेनाहरूका परमप्रभु हो।

20 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “बाबेल! तिमी मेरो झण्डा हौं,

मेरो युद्धको हतियार।

मैले त्यस जाति जातिहरूलाई टुक्राउनु र ध्वंश पार्नुलाई चलाएँ।

21 मैले तिमीलाई घोडा र सवारीमा प्रहार गर्न चलाएँ।

मैले तिमीलाई रथ र सारथीहरू धूलो पार्न प्रहार गरेँ।

22 मैले तिमीलाई पुरुष र स्त्री माथि प्रहार गर्न चलाएँ।

मैले तिमीलाई, जवान र वृद्ध मानिसहरूमाथि प्रहार गर्न चलाएँ।

मैले तिमीलाई युवा-युवती माथि प्रहार गर्न चलाएँ।

23 मैले तिमीलाई गोठालो र भेडावथान माथि प्रहार गर्न चलाएँ।

मैले तिमीलाई किसानहरू र गाईहरूमाथि प्रहार गर्न चलाएँ।

मैले तिमीलाई राज्यपालहरू र मुख्य हाकिमहरूमाथि प्रहार गर्न चलाएँ।

24 तर म बाबेल र सबै कल्दीहरूलाई

तिनीहरूले सियोन विरुद्ध गरेका जम्मै अनिष्ट कार्यहरू फर्काइदिनेछु।”

परमप्रभु ती कुराहरू भन्नुहुन्छ।

25 परमप्रभु भन्नुहुन्छ,

“बाबेल! हे पर्वत ध्वंस छ जसले सारा भूमि नै ध्वंस पार्छ म तिप्रो विरोधमा छु।

म तिप्रो विरोधमा मेरो हात उठाउँछु।

म तिमीलाई भिरालो चट्टानबाट तल झारी दिनेछु

म तिमीलाई डढेको पर्वत बनाइदिनेछु।

26 आफ्नो मन्दिरको लागि कुनै ढुङ्गा

अथवा घडेरी बनाउनको लागि मानिसहरूले तिमीहरूबाट ढुङ्गाहरू लिनेछैनन्।

किनभने तिमी सधैँका निम्ति काममा नआउने भूमि हुनेछौ।”

परमप्रभुले घोषणा गर्नु भयो।

27 “भूमिमा युद्धको झण्डा उठाऊ।

सबै जाति-जातिहरूमा युद्धको तुरही फुक।

जातिहरूलाई बाबेलको विरुद्ध लडाइँ गर्नलाई तैयार पार।

अरारत, मिन्नी र अशकनज राज्यहरूलाई

बाबेलको विरुद्ध लडाइँ गर्न डाक।

उसको विरोधमा सेना संचालन गर्न एकजना कप्तान नियुक्त गर।

संख्यामा सलहसरह घोडाहरू त्यहाँ पठाऊ।

28 उसको विरुद्ध लडाइँ गर्न जाति-जातिहरू तयार पार।

मादीका राजाहरूलाई, राज्यपालहरू, सारा मुख्य हाकिमहरू

र तिनीहरू जसले बाबेल विरुद्ध शासन गरे

ती जम्मै देशहरूलाई तैयार पार।

29 जब बाबेललाई जन शून्य,

उजाड भूमि बनाउन परमप्रभुको काम

धर्ती थर-थराउनेछ

अनि बेदनामा परे झैँ माडिनेछ।

30 बाबेलका सिपाहीहरूले लडाइँ गर्न बन्द गरे।

तिनीहरू आफ्नै दृढ किल्लाहरूमा पसे।

तिनीहरू थकित भए।

तिनीहरू स्त्री जस्तै भए।

बाबेलका घरहरू जलिरहेका छन्।

अनि प्रवेशद्वारहरू भत्काइएका छन्।

31 एक सन्देशवाहकको पछि

अर्को सन्देशवाहक जान्छ

अनि सम्पूर्ण शहर कब्जामा पर्यो भन्ने खबर
बाबेलका राजाकहाँ पुर्याइन्छ।

32 चौंवरहरू घेरामा परे;
सिमसारहरू आगे लगाइए;
सिपाहीहरू भयग्रस्त भए।”

33 सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलहरूका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ

“बाबेल धान कुट्ने ढिकी जस्तै भएकी छ।
बालीको समय मानिसहरूले धान कुटेर असल र भुस छुट्याउँछन्।
अनि बाबेलमा धान कुट्ने समय चाँडै आइरहेछ।”

34 सियोनका मानिसहरूले भन्नेछन्, “बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरले हामीलाई खायो।
हामीलाई चोट पुर्यायो।

हाम्रा मानिसहरूलाई टाढा पुर्यायो।
उसले हामीलाई खाली भाँडाजस्तै बनायो।

हाम्रा असल-असल थोकहरू सबै लग्यो।
राक्षसलेझैं उसले हामीलाई निल्यो।
हाम्रो राम्रो भोजनले उसले आफ्ने पेट भर्यो।
तब उसले हामीलाई बाहिर थुक्यो।

35 बाबेलले हामीमाथि डरलाग्दो र निन्दनीय कामहरू गर्‍यो।
अब हामी बाबेलमाथि त्यही अनिष्टहरू भएको हेर्न चाहन्छौं।”

सियोनका मानिसहरू यो कुरा भन्छन्,

“हाम्रो रगत बाबेलका मानिसहरूमाथि परोस।
तिनीहरूले बिगतमा जे गरेका थिए तिनीहरूमाथि त्यस्तै दण्ड होस्।”

यस्शलेमका वासिन्दाहरूले यो कुरा भन्छन्।

36 यसकारण परमप्रभु भन्नुहुन्छ:
“यह्दा! म तिमीहरूको मामला लिनेछु
र प्रतिशोध गर्नेछु।

म बाबेलको समुद्र सुकाइदिनेछु
अनि झरनाहरू सुकाइदिनेछु।

37 बाबेल मन्दिरहरूका धराशायीको थुप्रो मात्र भएको छ
अनि त्यो जङ्गली कुकुरहरू बसे ठाउँ हुनेछ।

मानिसहरू ढुङ्गाहरूको राश हेर्न डराउनेछन्। बाबेलको विषयमा सोचेर मानिसहरू टाउँको हल्लाउने छन्।
यो कोही नबसे सुनसान ठाँउ बनिनेछ।

38 “बाबेलका मानिसहरू गर्जने जवान सिंह जस्तै छन्।
तिनीहरू डमरूहरूझैं गँजिन्छन्।

39 जब तिनीहरू उत्तेजित हुन्छन्
म तिनीहरूलाई एक प्रीति भोज दिनेछु।
म तिनीहरूलाई मताउनेछु।

तिनीहरू हौंसे छन् खुशी मनाउनेछन्।
तिनीहरू कहिल्यै नउठनलाई निदाउँनेछन्।”
तिनीहरू कहिल्यै उठ्ने छैनन्।

परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो।

40 “बाबेल भेडा-भेडी र बाखाहरू झैं काटिनलाई पखिँरहको हुनेछन्।

तिनीहरूलाई म कसाइखानमा डोर्याउनेछु।

41 “शीशक परास्त हुनेछ।

सारा पृथ्वीको गौरवको

र प्रशंसाको पात्र बाबेल कैद गरिनेछ।

अन्य जातिहरूका मानिसहरूले बाबेलमा हेर्नेछन्

अनि त्यस देशको सर्वनाश देखेर तिनीहरू भयग्रस्त हुनेछन्।

42 समुद्र उल्टैर बाबेलमाथि उठ्नेछ ढाकिने छ।

यसको गर्जने छालहरूले उसलाई ढाकी दिन्छ।

43 बाबेलका शहरहरू ध्वंश पारिनेछन्।

बासिन्दाहरू बिना ती शहरहरू

सुख्खा मरुभूमि र उदास हुनेछन्,

बाबेल देशबाट मानिसहरू यात्रा गर्नेछैन।

44 म बाबेलको बाललाई दण्ड दिनेछु।

उसले जे-जे निलेको छ त्यसलाई उल्टी गराउँछु।

बाबेलमा जाति-जातिहरूका मानिसहरू अब उसो आउने छैनन्।

बाबेलको पर्खाल ढल्नेछ।

45 हे मेरो मानिसहरू हो।

बाबेलका शहरबाट बाहिर निस्क, आफ्नो प्राण बचाउन भाग।

परमप्रभुको भयानक रिसदेखि भाग।

46 “हे मेरा मानिसहरू हो, नडराऊ।

उडान्त कुराहरू फैलिनेछ तर नडराऊ।

यो वर्षमा एउटा उडान्त कुरा आउनेछ;

अनि अर्को वर्षमा अर्को आउनेछ,

यस भूमिमा हिसाको उडन्त खबरहरू

र शासकहरूको विरुद्ध शासकहरू लड्ने उडन्त कुरा हुनेछ।

47 निसन्देह समय आउने छ

जब म बाबेलका झूटा देवताहरूलाई सजाय दिनेछु

अनि बाबेलका सारा देश लाजले पानी हुनेछ।

बाबेलका गल्लीहरूमा

धेरै लाशहरू लडिरहेका हुनेछन्।

48 तब स्वर्ग र पृथ्वी

अनि त्यहाँ भएका सबै बाबेलका बारेमा आनन्दले काराउने छन्

किनभने ध्वंसकहरू बाबेलसित लड्ने

उत्तर दिशाबाट आउनेछन्।”

परमप्रभुले यो कुरा भन्नुभयो।

49 “बाबेलले इस्राएलबाट आएका मानिसहरू मारे।

बाबेलले पृथ्वीमा भएका प्रत्येक ठाउँबाट आएका मानिसहरू मारे।

यसकारण बाबेलको पतन हुने पर्छ।

50 तिमीहरूलाई तरवारहरूबाट बचाइएकोछ।

एकदम चाँडो बाबेल छोड

नपर्छ।

तिमीहरू घेरै टाढा ठाउँमा छौ

परमप्रभु र यरूशलेमलाई सम्झ।

51 “हामी यहूदाका मानिसहरू लज्जित गराइएका छौं।

हामी अपमानित भएकाछौं
र तिरस्कारले हाम्रा अनुहारहरू ढाकिन्छ
किनभने विदेशीहरू परमप्रभुको मन्दिरको पवित्र ठाउँहरूमा पसे।”

52 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “समय आइरहेछ,
जब म बाबेलका मूर्तिहरूलाई न्याय-दण्ड दिनेछु।
त्यो देशका चौरतिर
चोटहरूमा रुनेछन्।

53 स्वर्गसम्म बाबेल बढ्न सक्छ।
उसले उसका किल्लाहरू
बलियो बनाइदिनेछ।
तर उसको विरुद्ध ध्वंसक पठाउनेछु।”
परमप्रभुले यो कुरा भन्नुभयो।

54 “हामी बाबेलमा मानिसहरूले विलाप गरिरहेका सुन्न सक्छौं।
बाबेलको देशमा मानिसहरूले ध्वंस पारिरहेको आवाज हामी सुन्छौं।

55 परमप्रभुले बाबेललाई ध्वंस गरिदिनु हुन्छ
उहाँले त्यो शहरको कोलाहललाई बन्द गरिदिनु हुनेछ,
शत्रुहरू समुद्रका छालहरू जस्तै गर्जेर आउनेछन्।
पृथ्वीभरि मानिसहरूले त्यो गर्जन सुन्नेछन्।

56 सेना आउने छ अनि बाबेल ध्वंस पार्नेछ।
बाबेलका सिपाहीहरू तितर-बितर हुनेछन्
तिनीहरूका धनुहरू भौंचिने छन्।
किनभने परमप्रभु परमेश्वर हुनुहुन्छ
जसले परिशोधन माँग गर्नुहुन्छ।
उहाँले निश्चय तिनीहरूलाई चुत्क पारिदिनु हुनेछ।

57 म बाबेलका ज्ञानी मानिसहरू
र मुख्य हाकिमहरूलाई मताईदिनेछु
म राज्यपालहरू, हाकिमहरू
र सिपाहीहरूलाई पनि दाखरसमा डुबाइ दिनेछु।
तब तिनीहरू सबै सदा-सर्वदाका निम्ति सुत्रेछन्
तिनीहरू कहिल्यै बिउँझने छैनन्।”
महाराजाले यी कुराहरू भन्नुभयो।
उहाँको नाउँ सेनाहरूका परमप्रभु हो।

58 सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ:
“बाबेलको बाक्लो,
बलियो पर्खाल झारिनेछ।
उसको अग्लो प्रवेशद्वारहरू जलाइनेछ।
बाबेलका मानिसहरू व्यर्थमा
कठोर परिश्रम गर्दछन्।
जाति-जातिहरूको परिश्रम
खाली आगोको लागि हुनेछ।”

यर्मियाले बाबेल तर्फ एक सन्देश पठाउँछन्

59 यो सन्देश अगमवक्ता यर्मियाले नेरियाहको छोरो मासेयाहको नाति सरयाहलाई दिए। सरयाह यहुदाका राजा सिदकियाहसँग बाबेल तर्फ गए। यस बेला सिदकियाहको शासनकालको चौथो वर्ष थियो। अहिले सरयाह राजभवनका मुख्य प्रभारी थिए।

- 60 यर्मियाले त्यो पुस्तकमा ती सम्पूर्ण भयानक कुराहरू जुन बाबेलमा घट्टनेवाला थिए सबै लेखिदिएका थिए।
 61 यर्मियाले सरायाहलाई भने, “जब तिमी बाबेलमा जान्छौं यी वचनहरू जोरले पढ्नु।
 62 तब भन, ‘हे परमप्रभु! तपाईंले यो बाबेल ध्वंस गरिदिन्छु भन्नु भएको छ अनि यहाँ मानिसहरू र पशुहरू कोही पनि यसमा बसो-बासो गर्ने छैनन्।’
 63 यो पढिसके पछि, यसलाई ढुङ्गामा बाँधेर यूफ्रेटिस नदीमा फ्याँकिदेऊ।
 64 त्यसपछि भन, ‘यसको विरोधमा म जुन सर्वनाश ल्याउनेछु जसले गर्दा बाबेल त्यसरी भासिनेछ त्यो कदापि माथि उठ्न सक्नेछैन।’ ”
 यर्मियाका सन्देश यहाँ समाप्त हुन्छ।

52

यरूशलेमको पतन

- 1 सिदकियाह यहदाका राजा हुँदा उनी 12 वर्ष मात्रका थिए। सिदकियाहले यरूशलेममा एघार वर्ष राज्य गरे। उनकी आमाको नाउँ हमतूल हो तिनी यर्मियाकी छोरी थिइन्। हमतूलका परिवार लिब्ना शहरका थिए।
 2 यहोयाकीमले गरे जस्तै सिदकियाहले परमप्रभुको दृष्टिमा नै अनिष्ट कार्य गरे।
 3 डरलाग्दा घटनाहरू यरूशलेम र यहदाका भयो किनभने परमप्रभु तिनीहरूसित रिसाउनु भएको थियो। अन्तमा, परमप्रभुले आफ्नो दृष्टिबाट यरूशलेम र यहदाका मानिसहरूलाई फ्याँकिदिनु भयो।
 सिदकियाहले बाबेलको राजा विरुद्ध विद्रोह गरे।
 4 यसर्थ सिदकियाहको शासनकालको नवौं वर्षको दशौं महीनाको दशौं दिन बाबेलका राजा नबूकदनेस्सर आफ्ना सम्पूर्ण सेना लिएर यरूशलेम विरुद्ध अघि बढे। बाबेलका सेनाले यरूशलेम बाहिर शिबिर बनाएका थिए। तिनीहरूले शहरको वरिपरि घेरा पर्खालहरू बनाए।
 5 शहर घेराव सिदकियाहको राज्यकालको एघारौं वर्षसम्म रह्यो।
 6 चौथो महीनाको नवौं दिनमा शहरमा महा अनिकाल पर्यो। त्यस देशमा मानिसहरूका निम्ति भोजन थिएन।
 7 शहरको पर्खालमा प्वाल बनाएको थियो। यरूशलेमका सेना भागे। तिनीहरूले शहर राता-रात त्यागे। राजाको बगैँचाको ढुङ्गा पर्खालहरूको माझको प्रवेशद्वारबाट तिनीहरू गए। अहिले बाबेलीहरूले शहरलाई घेरेका थिए। तिनीहरू आराबातिर भागे।
 8 तर राजा सिदकियाहलाई बाबेलका सेनाले खेदे। तिनीहरूले यरीहोको मैदानमा तिनलाई समाते। सिदकियाहका सबै सिपाहीहरू भागे।
 9 बाबेलका सेनाले राजा सिदकियाहलाई पक्रे अनि तिनीहरूले उसलाई हमातको देश रिब्लामा बाबेलका राजाकहाँ ल्याए। रिब्लामा बाबेलका राजाले राजा सिदकियाहमाथि आफ्नो निर्णय सुनाए।
 10 रिब्लामा बाबेलका राजाले सिदकियाहको छोरोहरू तिनको उपस्थितिमा मारिदिए। सिदकियाहलाई उनका छोराहरू उपस्थितिमा मारिएको हेर्न बाध्य पारियो। तिनीहरूले यहदाका सारा हाकिमहरूलाई पनि मारिदिए।
 11 त्यसपछि बाबेलका राजाले सिदकियाहलाई अन्धा बनाए। उसले सिदकियाहलाई साङ्गुलाले बाँधे अनि तिनलाई बाबेलमा लगेर तिनको मृत्यु सम्म कैदमा राखे।
 12 राजा नबूकदनेस्सरको राज्यकालको उन्नाईसौं वर्षको पाँचौं महीनाको दशौं दिनमा बाबेलका राजाका विशेष रक्षकहरूको कप्तान नबूजरदान यरूशलेममा आए।
 13 नबूजरदानले परमप्रभुको मन्दिरमा आगो लगाइदियो। उनले राजाको महल, सबै साधरण र महत्वपूर्ण घरहरूमा आगो लगाइदियो।
 14 बाबेलका सम्पूर्ण सेना जो तिनीहरूका कप्तानसित थिए, तिनीहरूले यरूशलेमको वरिपरिको पर्खालहरू तोडिदिए।
 15 कप्तान नबूजरदानले केही गरीब मानिसहरू अनि शहरमा बाँकी रहेका मानिसहरूलाई कैद गरे अनि बाबेलका राजासित सम्पूर्ण भइसकेकाहरूलाई बाबेल लगे। उनले कुशल कारिगरहरूलाई पनि कैद गरेर लगे।
 16 तर नबूजरदानले कतिपय गरीब मानिसहरूलाई खेती र दाखबारीमा काम गर्नलाई छोडी दिए।
 17 बाबेलीहरूले परमप्रभुको मन्दिरको काँसाको खम्बाहरू त्यसको घेडेरीहरू, काँसाको टाँकी तोडे अनि काँसा बाबेलमा लगे।
 18 बाबेलका सेनाले मन्दिरबाट भाँडाहरू, बेलचाहरू, सलेदो काट्टनेहरू, धूपौरोहरू, ठूलो बाटाहरू, कचौराहरू, अनि सारा काँसाका भाँडाहरू जो मन्दिरको काममा चलाइन्थ्यो सबै लगे।
 19 राजाका कप्तानका विशेष प्रहरीहरूले साना-साना धूपदानीहरू, अभिषेक गर्ने बोलहरू, भाँडाहरू सामदानहरू, चम्चाहरू जुन सुन र चाँदीबाट बनाइएका थिए अनि अर्ध बलिहरूको लागि प्रयोग गरिन्थ्यो सबै लगे।

20 ती दुइ खम्बाहरू, एउटा ढूलो काँसाको खड्कुँलो, बाह्रवटा काँसाको गोस्रहरू अनि साँने नसकने आधारहरू जो राजा सुलेमानले परमप्रभुको मन्दिरको लागि बनाएका थिए। ती सबै काँसाले बनाएका चीजहरू तैल गरी नसक्नुको थियो।

21 प्रत्येक काँसाका स्तम्भहरू 18 हात उँचाई, 12 हात गोलाई र 4 अंगुल मोटाई अनि बीचमा खोक्रो भएको थियो।

22 प्रत्येक स्तम्भको शिरहरू काँसाले बनिएका अनि 5 हात अम्ला थिए। यो काँसाले सजिएको जाली र काँसाले दारीमदाना बुट्टाहरूले वरिपरि सजिएको थियो। अन्य स्तम्भ पनि दारीमदाना जस्तै बुट्टाले सजिएका थिए।

23 त्यस्का छेव-छेवमा 96 वटा दारिमहरू थिए। त्यहाँ जालीको घेरा वरिपरि जम्मा 100 वटा दारिमहरू थिए।

24 राजाको खास रक्षकहरूको अधिकारीले सरायारह र सपन्याहलाई कैदी बनाएर लगे। सरायारह मुख्य पूजाहारी र सपन्याह दोस्रो पूजाहारी थिए। त्यस बाहेक तीनजना ढोकेहरूलाई पनि कैदीहरू बनाएर लगे।

25 तिनले यस्शलेममा भेटिएका राजाका सेनाहरूका अफिसर अनि राजाका सातजना सल्लाहाकारहरूलाई पनि लगे। तिनले अधिकारीहरूका सचिव जसले मानिसहरूको नाउँ सेनामा लेख्थे तिनलाई, त्यस ठाउँमा भेटिएका मानिसहरू र शहरमा भेटिएका साठी जना पुरुषहरूलाई पनि लगे।

26-27 विशेष रक्षकका कप्तान नबूजरदानले तिनीहरूलाई बाबेलका राजा जो रिब्लामा थिए तिनकहाँ पुर्याए। रिब्ला हमात देशमा छन्। राजाले तिनीहरू सबैलाई मार्ने आदेश दिए। यसर्थ तिनले तिनीहरूलाई मारे।

यसरी यहूदाका मानिसहरूलाई कैदी जस्तै आफ्नो देशबाट बाहिर लगियो।

28 नबूकदनेस्सरले यसरी मानिसहरूलाई कैद बनाएर लगे अनि तिनीहरूको संख्या यही हो:

नबूकदनेस्सर राजा भएको सातौँ वर्षमा, 3,023 मानिसहरू यहूदाबाट लगियो।

29 नबूकदनेस्सरको राज्यकालको अठारौँ वर्षमा 832 यहूदीहरूलाई यस्शलेमको बाहिर लगियो।

30 नबूकदनेस्सरको राज्यकालको तेर्सौँ वर्षमा ग्रहारीहरूका कप्तान नबूजरदानले 745 यहूदीहरूलाई निर्वासनमा लग्यो।

जम्मा 4,600 यहूदीहरूलाई कैदी बनाएर लगियो।

यहोयाकीनलाई मुक्त गराए

31 यहूदाका राजा यहोयाकीनले बाबेलमा सैतीस वर्ष कैदी जीवन बिताए। यहोयाकीनको कैदीकालको सैतीस वर्षमा बाबेलका राजा एवील-मरोदकले अति दया साथ यहोयाकीनलाई कैदबाट मुक्त गराए। यो त्यही वर्ष थियो जब एवील-मरोदकका राजा भएका थिए।

32 एवील-मरोदकले यहोयाकीनसँग प्रेमपर्वक बात गरे। अनि उनले यहोयाकीनलाई बाबेलमा उनीसंग रहेका अन्य राजाहरूलाई भन्दा उच्च स्थानको सम्मान दिए।

33 यसकारण यहोयाकीनले आफ्ना कैदी पोषाक खोलेर उतारे। त्यसपछि उसले भोजन पनि राजाकै टेबलमा खाए।

34 प्रत्येक दिन बाबेलका राजाले यहोयाकीनलाई भत्ता दिन थाले। यो यहोयाकीनको मृत्यु पर्यन्त लगातार चलिरह्यो।

यर्मियाको विलाप

सियोनको उजाड र दुःख

- 1 हाय! यरूशलेम मानिसहरूको भीडले भरिएको शहर थियो।
तर अहिले यो शहर नितान्त शून्य भएको छ।
यरूशलेम एक समयमा संसारको प्रख्यात शहरहरूमध्ये एक थियो,
तर अहिले यो एउटी शोकाकुल विधवा जस्तो भएको छ।
यो शहर एक समयमा संसारका शहरहरूको बीचमा एउटी राजकुमारी जस्ती थिई।
तर अहिले यो नोकर जस्तो भएको छ।
- 2 त्यो रातभरी साँझै दुःख मानी रून्छे।
उसको गालामा आँसुको धारा बगिरहन्छ।
उसलाई सान्त्वना दिने अहिले कोही पनि छैन
यद्यपि एक समयमा विभिन्न जातिका मानिसहरू
यसका साथीहरू हुने गर्थे।
उसका सारा मित्रहरूले उसपट्टि पिठरूँ फर्काए।
तिनीहरू अहिले उसको शत्रुहरू भएका छन्।
- 3 यहूदा अति नै पीडीत भए
अनि यहूदलाई कैद बनाइयो।
यहूदा अन्य जातिहरू माझमा बस्थे।
तर उनले कतै शान्ति पाएनन्।
मानिसहरू जसले उनलाई खेदे
अनि समाते तिनीहरूले उसलाई साँघुरो खाडलमा समाते।
- 4 सियोन जाने बाटो एकदम उदास छ।
तिनीहरू दुःखी छन् किनभने विदाको समयमा त्यहाँ कोही पनि आँउदैनन।
सियोनका सारा प्रवेशद्वारहरू भत्काईए।
सियोनका सारा पूजाहारीहरू सुस्केरा मार्छन्
सियोनका तस्नी केटीहरूलाई उठाएर लगियो।
अनि यी सबै कुराहरूले सियोनप्रति आघात पछे।
- 5 यरूशलेमका शत्रुहरू विजय भएका छन्।
उनीहरू सफल भएका छन्।
यरूशलेमले थुप्रै पापहरू गरेकाले
परमप्रभुले दण्ड दिनुभएको छ।
उसका नानीहरू
शत्रुहरूद्वारा पक्ने टाढा लगिए।
- 6 छोरी, सियोनको सुन्दरता
लोप भएको छ।
यसका राजकुमारीहरू
चर्ने मैदान नपाएको मृगहरू जस्तै थिए।
दुर्बल भएर तिनीहरू
खेदेहरूका अधि-अधि भागे।
- 7 यरूशलेमले आफ्नो
घर गुमाएको
अनि चोट पाएको,
अतीतमा उसित राम्रा-राम्रा चीचहरू
भएको सम्झन्छे।

उसका मानिसहरूलाई
शत्रुहरूले बन्दी बनाएको
र आफूलाई मइत गर्ने कोही नभएको
अवस्था सम्झन्छे।

जब उसलाई आफ्नो शत्रुहरूले देखे
तिनीहरू हौंसे
किनभने ऊ ध्वंश भएकी थिई।

8 यरूशलेमले धेरै पापहरू गरेकी थिई।
अनि त्यसैले गर्दा ऊ ध्वंश भएकी छे।

यो देखेर मानिसहरूले मुन्टो फर्काउँछन्।

विगतका दिनहरूमा ती मानिसहरूले उसलाई माया गर्थे।
तर अहिले उनीहरू उसलाई घृणा गर्छन्।

उनीहरूले घृणा गर्छन् किनभने तिनीहरूले दुर्व्यवहार गरेकाछन्
यरूशलेम रोइरहेकी छे र मुख फर्काउँछे।

9 यरूशलेमको वस्त्रहरू कलकित भएकाछन्।
भविष्यमा हुन सक्ने कुरोलाई उसले सोचिन्।
उसको दुर्दिनलाई यसको पतन भयंङ्कर भयो।

उसलाई सान्त्वना दिने कोही मानिस त्यहाँ भएनन्।

ऊ भन्छे, “परमप्रभु, हेर्नुहोस् म कति दुःखित छु।

हेर्नुहोस् मेरा शत्रुहरू कसरी आफूलाई महान सोचि रहेकाछन्।”

10 शत्रुहरूले आफ्ना हात फैलाएका छन्।

तिनीहरूले उसका सबै बहुमूल्य चीजहरू लगेका छन्।

हे परमप्रभु! विदेशी जातिहरू उसको मन्दिरभित्र पसेको देखी तपाईंले भन्नुभएको थियो कि
ती मानिसहरू हामीहरूसंग मिसिनु हुँदैन।

11 यरूशलेमका सारा मानिसहरू विलाप गरिरहेकाछन्।

उसका सबै मानिसहरू भोजन खोज्दैछन्।

तिनीहरूले आफ्नो सारा सुन्दर चीजहरू खाने कुराहरूसित साट्टैछन्।

तिनीहरूले यसो गर्दैछन् ताकि तिनीहरू बाँच्न सकुन्।

यरूशलेम भन्छे, “हेर्नुहोस्, परमप्रभु मलाई हेर्नुहोस्। म तुच्छ ठानिन्छु।

12 यताबाट भएर जाने सबै मानिसहरू,

तिमीहरू पर्वाह गर्दैनौ।

तर म प्रति हेर्नुहोस्।

के मेरो जस्तो पीडा कसैको छ?

जुन मलाई आई पर्यो?

के त्यहाँ मेरो जस्तै पीडा

परमप्रभुले अरू कसैलाई दिनु भएको छ र?

उहाँले मलाई क्रोधको समयमा ढण्ड दिनु भएको हो।

13 परमप्रभुले माथिबाट आगो पठाउनु भयो।

त्यो आगो मेरो हड्डीहरू भित्र पस्यो।

उहाँले मेरो खुट्टातिर जाल फिजाउनु भयो।

उहाँले मलाई फर्काउनु भयो

र मलाई बाँझो भूमि तुल्य बनाउनु भयो।

म दिनभरि शिथिल भएँ।

14 “मेरा पापहरू जुवाजस्तै बाँधिएका छन्।

ती पापहरू परमप्रभुके हातद्वारा बाँधिएका छन्।

परमप्रभुको जुवा मेरो गर्दनमाथि छ।

परमप्रभुले मलाई कमजोर बनाउनु भएको छ।

जुन मानिसहरूको विरुद्ध म उठुन सक्तिनँ

परमप्रभुले मलाई नै ती मानिसहरूकहाँ सुम्पिनुभएको छ।

15 “शहरमा भएका मेरा बलिया सिपाहीहरूलाई

परमप्रभुले रद्द गर्नु भएको थियो।

अनि परमप्रभुले मेरो विरोधमा मानिसहरूको एक समूह पठाउनु भयो।

उहाँले ती मानिसहरू

मेरा जवान सिपाहीहरूलाई मार्न पठाउनुभयो।

कोलमा परमप्रभुले यहूदाकी छोरीलाई दाख पेल्ले झैं पेल्लुभयो।

16 “म यी सारा घटनाहरूको शोक मनाइ रहेको छु।

मेरो आखाँहरूबाट आँसुको धारा बग्छन्।

तर त्यहाँ मलाई सान्त्वना दिन मेरो नजीकै कोही छैन।

मलाई सान्त्वना दिन सक्ने त्यहाँ कोहि छैन।

मेरा नानीहरू बाँझो भूमि जस्तै छन्।

तिनीहरू यस्ता भए किनभने तिनीहरूका शत्रुले तिनीहरूलाई जिते।”

17 सियोनले आफ्ना हातहरू फैलाई

तर त्यहाँ उसलाई सान्त्वना दिन कोही पनि आएनन्।

परमप्रभुले याकुबका शत्रुहरूलाई

आदेश दिनुभएको थियो।

परमप्रभुले शहर वरिपरि तिनीहरूलाई घेर्ने आदेश दिनु भएको थियो।

यस-शलेम उसका ती शत्रुहरू माझ केही मात्रामा कलंकित भई।

18 अब यस-शलेमले भन्थे, “मैले परमप्रभुको आदेश उल्लंघन गरेँ।

यसर्थ परमप्रभुलाई ती कुराहरू गर्ने अधिकार छ।

यसकारण तिमीहरू सबैले सुने।

हेर मेरा पीडाहरू।

मेरा सबै तरुणी

र तन्देरिहरूलाई कैदी बनाइयो।

19 मैले आफ्ना प्रेमीहरूलाई बोलाएँ।

तर तिनीहरूले मलाई धोका दिए।

मेरा पूजाहारीहरू

र मेरा ज्ञानी मानिसहरू यही शहरमा मरे।

तिनीहरू खानाको खोजीमा थिए।

तिनीहरूले आफूलाई जिउँदो राख्न चाहन्थे।

20 “हे परमप्रभु मलाई हेर्नुहोस्! म दुःखमा परेकोछु!

मेरो प्राण अस्वस्थ छ।

मेरो हृदय अस्वस्थ छ

किनभने म विद्रोही भएको छु।

मेरा नानीहरू सडकमा

तरवारले काटिएर मारिए।

घर भित्र मृत्युशोक व्याप्त छ।

21 “मेरो कुरा सुन, किनभने म पीडाले रूँदै छु।

मलाई सान्त्वना दिने कोही पनि छैन।

सबै शत्रुहरूले मेरो दुर्बलताहरूको बारेमा थाहा पाइसकेकाछन्। तिनीहरू सुखी छन्।

किनभने तपाईंले मलाई यस्तो गर्नु भयो।
तिनीहरू सुधी छन् तपाईंले भन्नुभयो कि मेरा शत्रुहरूलाई तपाईंले दण्ड दिनुहुनेछ।
अब तपाईंले जे भन्नुभएको थियो त्यो गर्नुहोस्।
अब त्यही गर्नुहोस्।
मेरा शत्रुहरू पनि अहिले मेरो जुन अवस्था छ त्यही अवस्थामा होउन्।

22 “मेरा शत्रुहरू कति दुष्ट छन्, हेर्नुहोस्,
तपाईंले उनीहरूसित त्यस्तो व्यवहार गर्न सक्नु हुनेछ, मैले जस्तो पाप गरेको थिए
मसित त्यस्तो व्यवहार गर्नु भएको थियो, यस्तो गर्नु होस्
किनभने मेरो हृदय निर्बल छ, म व्यावस्थामा कराइरहेकीछु,
व्यावस्था बारम्बार कराइरहेकीछु।”

2

परमप्रभुद्वारा यरूशलेमको विनाश

- 1 हाय! कसरी परमप्रभुले सीयोनकी छोरीलाई बादलले ढाक्नु भएको छ,
उहाँले कसरी इस्त्राएलको गौरवलाई, आकाशदेखि भूईंमा खसाल्नु भएकोछ!
परमप्रभुले, जब आफ्नो रिस देखाउनु भयो उहाँले इस्त्राएलमा राखिएको पाउदानलाई* पर्वाह गर्नु भएन।
- 2 परमप्रभुले याकूबको घर भत्काउनु भयो।
उहाँले बडो निदर्यतापूर्वक यसो गर्नु भयो।
रिस उठेको बेला उहाँले
यहदाकी छोरीको किल्ला पनि
ध्वंश पार्नु भयो।
परमप्रभुले यहदाको राज्य र यसका शासकलाई
धूलोमा मिलाउनु भयो।
- 3 परमप्रभु रिसाउनु भयो यसर्थ उहाँले इस्त्राएलको सम्पूर्ण शक्ति ध्वंश पार्नुभयो।
उहाँले इस्त्राएलको सैनिक सामर्थ्यलाई लानु भयो।
वहाँले त्यसो गर्नु भयो।
जतिबेला शत्रुहरू प्रवेश गरेका थिए।
उहाँले याकूबलाई आगोको ज्वाला झैं जलाई दिनुभयो।
उनी चारै तिर बल्ने आगो जस्तै भए।
- 4 परमप्रभुले आफ्ना शत्रुहरूले झैं
आफ्नो धनुमा तौंदो चढाउनुभयो।
उहाँले दाहिने हातले काँड तयार पार्नुभयो।
उहाँले यहदाका सबै राम्रा मानिसहरूलाई मार्नु भयो।
परमप्रभुले उनको आफ्नो शत्रुलाई झैं हत्या गर्नुभयो।
परमप्रभुले आफ्नो रिस सियोनको पालमाथि खनाउनु भयो।
- 5 परमप्रभु शत्रु जस्तै हुनु भएकोछ।
उहाँले इस्त्राएलका सबै राजमहलहरू
र सबै किल्लाहरू
निल्नु भएकोछ।
उहाँले यहदाको छोरीलाई,
यस्तो दुःखी र मृत्युमा रुने बनाउनु भयो।

* 2:1: पाउदान “परमेश्वरको खुट्टा राख्ने स्थान (कुर्सि)।” यसको अर्थ त्यो ठाउँ जहाँ परमेश्वर उहाँका मानिसहरूसँग बसूहन्छ। अथवा “यरूशलेमको मन्दिर” वा यो मन्दिरमा राखिएको करारको सन्दर्भ हो जहाँ परमेश्वर कसै स्वर्गदूताथि राजा झैं विराजमान हुनुहुन्थ्यो।

- 6 परमप्रभुले आफ्नो पाल यसरी उखाल्नु भयो,
मानौ त्यो एउटा बगैँचा हो।
जुन ठाँउमा मानिसहरू भेला भएर उहाँको पूजा गर्थे,
उहाँले त्यस ठाउँलाई ध्वंश पार्नु भएको छ।
उनीहरू कुनै विशेष पवित्र दिन सियोनमा विशेष सम्मेलन गर्थे।
परमप्रभुले मानिसहरूलाई भुल्न लगाउनु भयो।
परमप्रभुले राजा र पूजाहारीलाई त्याग्नु भयो।
किनभने उहाँ रिसाउनु भएको थियो र त्याग्नु भएको हो।
- 7 परमप्रभुले आफ्नो वेदी त्याग गर्नु भयो,
उहाँले आफ्नो उपासनाको पवित्र स्थान पनि त्याग्नु भयो।
उहाँले शत्रुलाई यरूशलेम राजप्रसादहरूका
पर्खाल पनि ढाल्न लगाउनु भयो।
परमप्रभुको भवनमा शत्रुहरू आनन्दले चित्कार गर्न लागे।
उनीहरूको चित्कारले छुट्टीको जस्तो परिवेश बनिएको थियो।
- 8 परमप्रभुले सियोनकी छोरीको पर्खाललाई
ध्वंश गर्ने योजना गर्नुभयो।
त्यसकारण उहाँले ती पर्खालहरू
ध्वंश गर्नु पर्ने ठाउँमा
चिन्ह लगाउन गजले नाप्नु भयो।
त्यस पछि तिनीहरू सबै भत्के।
- 9 यरूशलेमका सबै फाटकहरू भूँइमा भासिए।
यहाँले फाटकका सबै ढण्डाहरू टुक्र्याई धुलो पार्नुभयो।
उहाँका राजा र राजकुमारहरू अरू कुनै राष्ट्रमा छन्।
उनीहरूलाई अब शिक्षा दिइने छैन।
र यरूशलेमका अगमवक्ताहरूले पनि परमप्रभुबाट कुनै दर्शन पाएनन्।
- 10 सियोनका सबै बूढा-प्रधानहरू भूँइमा बसिरहेका छन्।
उनीहरू भूँइमा चुपचाप बसिरहेका छन्।
उनीहरूले आफ्नो टाउकोमा धूलो हाले
अनि बोराको लगा लगाएका छन्।
यरूशलेमका तरुणीहरू
दुःखले टाउको भूँइमा झुकाएका छन्।
- 11 मेरो आँखा रोएर राता भएका छन् र फुलेका छन्।
मेरो हृदय दुःखीरहेको छ।
मेरो हृदय भूँइमा खनिएर झैँ अनुभव गर्छु।
मेरा मानिसहरू नष्ट भएकाले मलाई यस्तो अनुभव भएको हो।
नानीहरू र दूध शिशुहरू मूर्छा पर्दैछन्।
उनीहरू शहरका गल्लीहरूमा मूर्छा पर्दैछन्।
- 12 जब आफ्ना आमाहरूका काखमा नानीहरूको प्राण शिथिल हुँदै जान्छ
तिनीहरू आफ्ना आमालाई सोध्छन्,
“रोटी र दूध कहाँ छन्?”
- 13 सियोनको छोरी तिमीहरूलाई म कोसित तुलना गर्स्?
हे सियोनकी कन्या-छोरी तिमीलाई म कोसित तुलना गर्स्?
म तिमीहरूलाई कसरी सुख शान्ति दिनसक्छु।

तिमीहरूको विनाश समुद्र झैं विशाल छ।
तिमीहरूलाई कसले जाती पार्न सक्छ?

14 तेरा अगमवक्ताहरूले तेरोलागि केहि देखेका थिए।
तर उनीहरूको दर्शनहरू झुटो थियो।

सुधारका निम्ति तिनीहरूले
तेरो दोष देखाएन।

तिनीहरूले तेरो विषयमा प्रचार गरे
तर तिनीहरूले तँलाई शूद्र मूर्ख बनाए।

15 त्यो बाटो हिंड्ने कुनै पनि मानिसले,
अचम्मले थप्पडी मार्छन्।

तिनीहरूले यस्शलेमका छोरीलाई सिटी बजाउँछन्
र टाउको हल्लाउँछन्।

उनीहरूले सोध्छन्, “के जुन शहरलाई मानिसहरूले ‘परम सुन्दर शहर’
र ‘सारा पृथ्वीको आनन्द भन्ने गर्थे,
यही शहर हो?’ ”

16 तेरा सबै शत्रुहरू तँलाई खिसि गर्छन्।

तिनीहरू सिटी बजाउँछन् र दाहा किट्टे भन्छन्, “हामी पूर्णरूपले ध्वंश भएका छौं।

साँच्चै, आज त्यही दिन हो जुन दिनको आशा हामीले गरेका थियौं।

अन्तमा हामीले आज त्यही देखिरहेका छौं
जो हामीले सोचेका थियौं।”

17 परमप्रभुले त्यही काम गर्नुभयो जो उहाँले परिकल्पना गर्नुभएको थियो।

उहाँले त्यही काम गर्नुभयो जो उहाँले हामीहरूलाई गर्नु भन्नु भएको थियो।

वहाँले त्यहि गर्नु भयो जो धेरै समय वहाँले गर्नु चाहानुहुन्थ्यो।

उहाँले कुनै दया नदेखाईकन ध्वंश गर्नु भयो।

तिम्रो यो अवस्था देखेर तिम्रो शत्रुहरू अत्यन्तै खुशी भए।

उहाँले तिम्रो शत्रुहरूलाई अत्यन्तै बलियो बनाउनुभयो।

18 परमप्रभुको सामुने अन्तर हृदयबाट क्रन्दन गर।

हे सियोनकी छोरी तेरो पर्खालहरू

आँसुको खोला जस्तै बन्न दे।

रात-दिन तेरो आँसु बन्न दे।

तेरो आँखालाई नरोक शान्त हुन नदे!

19 उठ! राती रोऊ! रातको प्रत्येक पहरको शुरूमा रोऊ।

हृदयलाई परमप्रभुको समीप पोखाऊ।

परमप्रभुसँग प्रार्थनाको लागि हात उचाल।

आपना नानीहरूको जीवनका निम्ति प्रार्थना गर।

भोकले बेहोस भएका नानीहरूलाई जीवनदान दिने प्रार्थना गर। उनीहरू शहरका बाटो-घाटोमा खाना बिनानै बेहोस
हुँदैछन्।

20 हे परमप्रभु! मलाई हेर्नु होस, हेर्नुहोस,

म को हुँ, जसलाई तपाईंले यस्तो व्यवहार गर्नु हुँदैछ?

म तपाईंलाई एउटा प्रश्न गर्न चाहन्छु, “के आफूले जन्माएको शिशुलाई नै स्त्रीले खानु?

के तिनीहरूले हुर्काएको नानीहरूलाई नै खानु? के पूजाहारी र अगमवक्ताहरूलाई परमप्रभुको मन्दिरमा मार्ने पर्छ?”

- 21 गल्लीहरूमा जवानहरू
र बूढा मानिसको लाशहरू लडिरहेकाछन्।
तरुणी अनि तन्देरीहरू तरवारले बराबरी काटिए।
परमप्रभु जब तपाईं रिसाउनु भयो
तब तिनीहरूलाई मारु भयो।
कुनै दया नदेखाइकन तपाईंले तिनीहरूको नष्ट गर्नु भयो।
- 22 तपाईंले चारैतिरबाट मकहाँ
आतङकलाई निम्ताउनु भयो।
तपाईंले आतंकलाई कुनै पर्वका दिन जस्तै
गरेर निम्ताउनु भयो।
कुनै व्यक्ति पनि परमप्रभुको क्रोधबाट
बाँचन सकेन जसलाई
हुर्काई बढाई गरेकी थिएँ
मेरा शत्रुहरूले तिनीहरूलाई मारे।

3

वेदनाको अर्थ

- 1 म एक मानिस छु जसले पीडाको अनुभव गरेको छ।
परमप्रभुले हामीलाई एउटा लाठीले कुट्नु भयो।
अनि जे भयो मैले त्यो देखें।
- 2 परमप्रभुले मलाई डोर्याउनु भयो
र ज्योति नभएको कालो अँध्यारोमा ल्याउनु भयो।
- 3 परमप्रभुको हात मेरो विरुद्ध उठ्यो,
उहाँले दिन भरि घरी-घरी यस्तो गर्नु भयो।
- 4 उहाँले मेरो मासु र छाला तान्नु भयो।
उहाँले मेरा हड्डीहरू भाँचि दिनुभो।
- 5 परमप्रभुले मलाई घेर्नु भयो अनि सबै तिरबाट आक्रमण गर्नु भयो।
उहाँले मेरो वरीपरी समस्या र तिक्तता ल्याउनु भयो।
- 6 धेरै समय देखि मृत रहेको मानिस झैं
उहाँले मलाई अँध्यारोमा बस्न बाध्या पार्नुभयो।
- 7 परमप्रभुले मलाई बन्द गरेर राख्नु भयो, म उम्कन सकिनँ।
उहाँले मलाई गह्रुङ्गो साङ्गलाले बाँध्नुभएको थियो।
- 8 मैले विलाप गर्दै गुहार मागेँ
तर परमप्रभुले मेरो प्रार्थना सुन्नु नै भएन।
- 9 उहाँले मेरो बाटो ढुङ्गाको पर्खाल बनाएर छेकिदिनु भयो।
उहाँले मेरो मार्ग ध्वंश गर्नु भयो।
- 10 परमप्रभुले एउटा भालु सरह मलाई आक्रमण गर्न तयार हनुहुन्थ्यो।
उहाँ एक लुकि बसे सिंह जस्तै हनुहुन्थ्यो।
- 11 परमप्रभुले मेरो बाटो नै ढाकि दिनु भयो।
उहाँले मलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नु भयो, उहाँले मलाई उजाड ठाउँ जस्तो बनाउनु भयो।
- 12 उहाँले आफ्नो धनु तयार पार्नु भयो।
उहाँले आफ्नो काँडले मलाई तौंदो बनाउनुभयो।
- 13 उहाँले मलाई भुँडीमा हिकाउनु भयो।
उहाँले मलाई काँडले हिकाउनु भयो।

- 14 म सारा मानिसहरूको समक्ष हाँसोको पात्र बनेको छु।
सारा दिन तिनीहरूले मेरो खिल्ली उडाउँदै गीतहरू गाइरहे।
- 15 परमप्रभुले मलाई दण्ड-स्वरूप विष पिउन दिनुभयो।
उहाँले कपको वीटसम्म भर्नु भयो र तितो चिराईतो मिलाएर त्यो सबै पिउन लगाउनुभयो।
- 16 परमप्रभुले मेरो दाँतहरू ढुङ्गामा ठेलेर भाँचिदिनु भयो,
उहाँले मलाई दलदलमा धकेली दिनुभयो।
- 17 मैले सोचे अब फेरि मैले कहिल्यै शान्ति पाउने छैन।
मसंग भएका सबै राम्रा कुराहरू मैले भूलें।
- 18 मैले आफैलाई भने, “परमप्रभुबाट सहयोग पाउने
आशा अब म गर्दिन।”
- 19 परमप्रभु मलाई सम्झनु होस् म अति उदास छु।
अनि मेरो घर छैन।
त्यो तीतो विष सम्झनु होस् जुन तपाईंले मलाई दिनु भएको थियो।
- 20 म राम्रो प्रकारले मेरा कष्टहरू सम्झन्छु
र अति उदास छु।
- 21 तर त्यसपछि अन्य केही कुरा सोचेँ।
तब ममा आशा जाग्यो। मैले के सोचेँ भन्दा
- 22 परमप्रभुको महान प्रेम र कृपा-दृष्टि कहिल्यै समाप्त हुँदैन।
उहाँको संवेदना कहिल्यै समाप्त हुँदैन।
- 23 हरेक बिहान उहाँले यसलाई नयाँ रूपमा देखाउनु हुन्छ।
परमप्रभु, तपाईं अत्यन्त सत्य र विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ।
- 24 म आफैलाई भन्छु, “परमप्रभु नै मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ
अनि म उहाँमाथि विश्वास गर्दछु।”
- 25 परमप्रभु ती मानिसहरूका लागि असल हुनुहुन्छ जसले प्रतीक्षा गर्दछ।
परमप्रभु ती मानिसहरूका लागि असल हुनुहुन्छ जसले उहाँलाई खोज्दछ।
- 26 ती मानिसहरूको लागि राम्रो हो।
परमप्रभुले चुपचाप रक्षागर्न प्रतिक्षा गर्नु हुन्छ!
- 27 मानव जातिको लागि बाल्य अवस्था देखि
परमप्रभुको जुवा बोक्नु असल कुरा हो।
- 28 जब परमप्रभुले उसलाई जुवा लगाई दिनु हुन्छ।
त्यो मानिस एकलो र चुपचाप बस्नु पर्छ।
- 29 त्यो मानिसले परमप्रभुको अगाडि आफ्नो अनुहार जमीन तिर निहुराएर घोप्टीनुपर्छ।
हनुसक्छ, त्यहाँ अझ आशा होला।
- 30 त्यो मानिसलाई कसैले हिकाउँदा अर्को गाला पनि फर्काउनु पर्छ।
मानिसहरूलाई अपमान गर्न दिनुपर्छ।
- 31 त्यो मानिसले त्यो कुरा याद गर्नु पर्छ
कि परमप्रभुले मानिसहरूलाई सदा रद्द गर्नु हुन्न।
- 32 जब परमप्रभुले दण्ड दिनुहुन्छ,
उहाँसँग दया पनि हुन्छ।
उहाँसँग दया छ
किनभने उहाँको महान प्रेम र करुणा अपार छ।
- 33 परमप्रभु मानिसहरूलाई दण्ड दिन चाहनुहुन्न।
उहाँ मानिसहरूलाई दुःखी बनाउन चाहनुहुन्न।
- 34 परमप्रभु यी कुराहरू मनपारउनु हुन्न। उहाँले पृथ्वीका सारा कैदीहरूलाई आफ्नो खुट्टाले कुल्चन चाहनुहुन्न।
- 35 उहाँले सबैच परमेश्वर सामु

मानिसहरूले मानिसहरूलाई अन्याय गरेको चाहनुहुन्न।

- 36 मानिसलाई धोका दिएको मनपराउनु हुन्न।
यस्तो कुराहरू परमप्रभुले पटकै मनपराउनु हुन्न।
- 37 परमप्रभुले आज्ञा नगर्नुजेलसम्म
कसैले पनि एस्तो घटना होस् भनेर भन्न सक्तैन।
- 38 सर्वोच्च परमप्रभुले नै असल
र खराब दुवै घटनाहरू गराउन सक्नु हुन्छ।
- 39 जब परमप्रभुले उसको पापहरूको लागि दण्ड दिनु हुन्छ।
कुनै जीउंदो मानिसले विरोध गर्न सक्तैन
- 40 जाँचौ र हेरौ हामीले के-के गर्यौं।
त्यसपछि परमप्रभु तर्फ फर्कौं।
- 41 हामी हाम्रा हृदय र हातहरू
स्वर्गका परमप्रभुको तर्फ उठाऔं, अनि
- 42 उहाँलाई भनौं, “हामीले पाप गर्यौं र बागी भयौं
त्यसैकारण तपाईंले हामीलाई क्षमा दिनु भएन।”
- 43 तपाईंले स्वयंलाई क्रोधले ढाक्नु
अनि हामीलाई खेदु भयो।
तपाईंले हामीलाई निष्ठुरी प्रकारले मारुं भयो।
- 44 तपाईंले स्वयंलाई बादलले ढाक्नु भयो
त्यसकारण कुनै पनि उपासकहरू तपाईंकहाँ पुग्न सकेनन्।
- 45 तपाईंले हामीलाई अन्य जातिहरू प्रति मैला कसिङ्गार
र फोहरी बनाउनु भयो।
- 46 हाम्रा सारा शत्रुहरू
हामीसँग क्रोधित भएर बोले।
- 47 हामी अत्यन्तै त्रासीत भयौं
र हाम्रो विनाश भयो।
- 48 मेरा आँखाहरूबाट आँसुका धारा बगे।
मेरो मानिसहरूको सर्वनाश देखेर म रोएँ।
- 49 मेरा आँखाबाट
निरन्तर आँसु बगिरहे।
- 50 परमप्रभु म लगातार रुने छु,
जबसम्म माथिबाट तपाईंले हामीलाई हेर्नुहुन्न।
म लगातार रुने छु
जबसम्म तपाईंले स्वर्गबाट हामीलाई हेर्नुहुन्न।
- 51 मेरा सबै शहरहरू रोएको देखेर
मेरो आँखाहरूले मलाई दुःखी तुल्यायो।
- 52 हामीलाई घृणा गर्ने कुनै कारण नभाएकाहरूले हामीलाई मात्र चरालाई झैं खेदाए।
- 53 म जीउंदोलाई तिनीहरूले खाडलमा फ्याँकी दिए।
तिनीहरूले ममाथि ढुङ्गाहरू वर्षाए।
- 54 मेरो टाउको सम्म पानी आई पुग्यो।
मैले आफैलाई भने, “म खतम भएँ।”
- 55 हे परमप्रभु, मैले तपाईंको नाउँ डाकेँ।
मैले खाडलको पीढबाट तपाईंलाई पुकारेँ।
- 56 तपाईंले मेरो आवाज सुन्नुभयो।
कान नथुन्नु होस् र मलाई उद्धार गर्नुहोस्

- अनि मलाई बचाउनु होस्।
 57 मैले सहायताका निम्ति गुहारेकै दिन तपाईं आउनुभयो।
 तपाईंले मलाई भन्नुभयो, “नडराऊ।”
 58 परमप्रभु, तपाईंले मेरो प्रतिरक्षा गर्नुभयो।
 तपाईंले मेरो जीवन पुन फर्काई दिनु भयो।
 59 हे परमप्रभु, तपाईंले मेरो कष्ट देख्नु भएको छ।
 अब मेरो न्याय गरीदिनु होस्।
 60 मेरो विरुद्धमा तिनीहरूले बनाएको सबै
 प्रतिशोधका योजनाहरू तपाईंले देख्नु भयो।
 61 हे परमप्रभु तिनीहरूले मेरो अपमान गरेको सुन्न भयो।
 मेरो विरुद्धमा दुष्ट योजनाहरू गरेको तपाईंले देख्नु भयो।
 62 मेरा शत्रुहरूका शब्द
 र विचारहरू सारा समय मेरो विरुद्धछन्।
 63 जब तिनीहरू उठ बस गर्छन्।
 हेर्नुहोस् तब मेरो खिल्ली उडाउँदैछन्।
 64 हे परमप्रभु! तिनीहरूले गरेको कर्म अनुसार तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहोस्।
 तिनीहरूले जे गरे त्यसको लागि दण्ड भोगाउनुहोस्।
 65 तिनीहरू माथि आफ्नो श्राप स्वरूप
 कठोर हृदय दिनुहोस्।
 66 तिनीहरूलाई क्रोधमा खेदू होस्, तिनीहरूको सर्वनाश गर्नुहोस्,
 हे परमप्रभु आकाश मुनी देखि तिनीहरूलाई सर्वनाश गर्नुहोस्।

4

यस्शलेममाथि भिषण आक्रमण

- 1 हेर सुन कसरी फिका भयो।
 हेर असली सुन कसरी बद्लियो।
 त्यहाँ चारैतिर छरिएका हीरामोतीहरू छन्।
 तिनीहरू प्रत्येक गल्छेडाहरूमा छरिएका छन्।
 2 सियोनका मानिसहरू बहुमूल्य रत्नहरू जस्तै थिए।
 तिनीहरूलाई सुनझैं कदर गरिन्थ्यो।
 तर अहिले तिनीहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूलाई
 कुमालेले बनाएका माटोका पुराना भाँडाहरू जस्तै ठानिरहेका छन्।
 3 स्यालहरूले पनि आफ्नो छाउराहरूलाई
 दूध चुसाएर हुर्काउँछन्,
 तर मेरा मानिसकी छोरी निष्ठुरी छन्।
 उनी मरुभूमिमा हुने शतुसुर्ग जस्तै छन्।
 4 दूध खाने शिशुको जिब्रो
 तिर्खाले तालुमा टाँसिन्छ।
 नानीहरूले रोटी मागिरहेका छन्,
 तर तिनीहरूलाई कसैले पनि दिइरहेका छैनन्।
 5 ती मानिसहरू जो स्वादिष्ट खाना खान्थे,
 गल्लीमा भोकले मरिरहेकाछन्।
 ती मानिसहरू जो राता लुगाहरू पहिरिएर हुर्के
 तिनीहरूले घुरान-पेटीबाट मैलाहरू टिप्दैछन्।
 6 मेरा मानिसका छोरीहरूको पाप

सदोम र गोमोरको भन्दा ठूलो छ।

सदोम र गोमोर

सजिलै सर्वनाश भए।

त्यो मानिसको हातबाट

सर्वनाश भएको होइन।

7 यहूदका कतिपय मानिसहरूले

विषेश प्रकारले परमप्रभुलाई समर्पण गरे।

ती मानिसहरू अति पवित्र थिए।

तिनीहरू हिँऊभन्दा पनि सफा

र दुध भन्दा पनि सेता थिए।

तिनीहरूका शरीर मुँगा भन्दा पनि राता थिए।

तिनीहरूका दाही नीलमणि ढुङ्गा जस्तै थिए।

8 अहिले तिनीहरूको अनुहारहरू लालटिनको मोसोभन्दा काला छन्।

तिनीहरूलाई गल्लीहरूमा पार भएर जाँदा कसैले पनि चिन्दैन।

तिनीहरूका छाला हड्डीसंग टाँसिएर चाउरी परेका छन्।

तिनीहरूका छाला काठझैँ खन्ना छन्।

9 जो भोकले मर्नेहरू भन्दा

तरवारले काटिएर मर्नेहरू भाग्यमानी हुन्।

खानको कमीले मर्नेहरू भन्दा

चोटबाट रगत बगेर मर्नेहरू अझ भाग्यमानी हुन्।

10 एक समयमा माया गर्ने आइमाईहरूले

आफ्ना नानीहरूका लागि खाना पकाउँथे।

पछिबाट ती नानीहरू नै

तिनीहरूका आमाहरूका एकमात्र आहार बने।

यी सबै कुराहरू भए

जब मेरो मानिसहरूलाई नष्ट पारिएको थियो।

11 परमप्रभुले आफ्ना सारा क्रोध प्रकट गर्नुभयो

र उहाँले आफ्नो क्रोध पोखाउनु भयो।

उहाँले सियोनमा आगो लगाउनु भयो।

आगोले सियोनको जगहरू धराशायी गरिदियो।

12 यस्शलेमका फाटकहरूबाट शत्रूहरू प्रवेश गर्ने छन्

भन्ने कसैले विश्वास गर्न सक्दैन थै।

13 यी सबै कुराहरू

यस्शलेमका अगमवक्ताहरू

र पूजाहारीहरूको पापको कारणले गर्दा

अनि त्यहाँका निर्दोष जनतलाई जसले मारे

ती मानिसहरूको कारणले गर्दा,

भएका थियो।

14 अगमवक्ताहरू र पूजाहारीहरू

अन्धा मानिस सरह गल्लीहरूमा हिँड्दथे।

तिनीहरू रगतले लतपत भएका थिए।

एका अर्कामा लुगा छन् पनि घिनाउँथे।

15 तिनीहरू चिच्याए, “भाग!

भाग! हामीलाई नछोऊ!”

तिनीहरू भन्छन्, “तिनीहरू

बेगारी भई घुम्नु पर्छ।

उनीहरू यहाँ रहन सक्दैनन्।”

- 16 परमप्रभु स्वयंले ती मानिसहरूलाई नष्ट गर्नुभयो उ
हाँले तिनीहरूको हेरचाह गर्नुभएन।
उहाँले पूजाहारीहरूको आदर गर्नुभएन
यहदका बूढा-प्रधानहरूसँग उहाँको मैत्रीभाव थिएन।
- 17 सहायताको निम्ति हेर्दा हेर्दा हाम्रो आँखाहरू टट्टाए।
तर कतैबाट सहायता आएन।
हामीले स्वयंलाई बचाउँन
कुनै एक जातिलाई हेर्यौं।
तर कुनै जाति पनि आएन।
- 18 हाम्ना शत्रुहरूले सारा समय हामीलाई घात पारीरहे।
हामी गल्लीमा सम्म निस्कन सकेनौं।
हाम्रो अन्त्य नजीक आई सक्यो।
हाम्रो समय पूरा भैसक्यो।
- 19 ती मानिसहरू जसले हामीलाई खेदे
तिनीसहरू आकाशमा उड्ने चील भन्दा तेज थिए।
ती मानिसहरूले हामीलाई पर्वतहरू सम्म खेदे
हामीलाई समात्र भनेर मरुभूमिमा लुकेर ढुकी बसे।
- 20 राजा हाम्रो लागि अत्यन्त प्रमुख थिए
उनी हाम्रा प्राणका स्वास जस्तै थिए।
तर राजालाई तिनीहरूले पासोमा पारे
परमप्रभुबाटनै चुनिएका राजा थिए।
हामीले राजाको विषयमा भन्यौं, “हामी उहाँको छायाँसँग बाँच्नेछौं
उहाँले हामीलाई अन्य जातिहरूबाट जोगाउनु हुनेछ।”
- 21 एदोमका मानिसहरू खुशी बन,
ऊज भूमिमा बग्नेहरू खुशी बन।
तर याद गर, परमप्रभुको कचौरा तिमीहरूका वरिपरि आउने छ।
जब तिमी त्यो कचौराबाट पिउछौ तिमीहरू मातिने छौं।
अनि आफैँलाई नाङ्गो पार्ने छौं।
- 22 हे सियोन तिमीहरूका दण्ड पूर्ण भयो,
तिमीहरू फेरि कैदखानामा छैनौं।
तर हेर परमप्रभुले एदोमका मानिसहरूलाई तिमीहरूको पापको दण्ड दिनुहुनेछ।
उहाँले तिमीहरूका पाप उदाङ्गो पार्नु हुनेछ।

5

परमप्रभुलाई प्रार्थना

- हे परमप्रभु, याद गर्नुहोस्, हामीमा के घटेको थियो।
हाम्रो अपमान हेर्नु होस्।
- हाम्रो भूमि प्रदेशीहरूको हातमा सुम्पिदिए
हाम्रा घरहरू विदेशीहरूलाई सुम्पिदिए।
- हामी अनाथ भयौं।
हाम्रा पिता छैनन्।
हाम्रा आमाहरू विधवा जस्ती भएकि छिन।
- हामीले पिउने पानी पनि किन्नु परेको छ।
हामीले दाउराको पनि ज्याला तिर्नु परेको छ।
- हामीलाई भञ्जयाडमा जुवा बोकेर लैजान जोर गरिइएकोछ।
हामी थकित छौं र हामीलाई विश्राम छैन।

- 6 रोटी पाउनका लागि हामीले मिश्रसँग एउटा सम्झौता गर्यौं।
हामीले अश्रुसंग एउटा सम्झौता गर्यौं।
- 7 हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले पाप गरेका थिए अनि तिनीहरू मरेका छन्।
तिनीहरूको पापको कर्म अहिले हामीले भोगी रहेका छौं।
- 8 जो ठीक हाम्रा नोकरहरू थिए तिनीहरू हाम्रा शासक भएका छन्।
कसैले पनि हामीलाई तिनीहरूबाट बचाउन सकेनन्।
- 9 हामीले आहार खोज्नको लागि प्राणघातक
उजाड ठाउँमा होम्रो जीवन खतरामा पार्यौं।
- 10 हाम्रा छाला चुल्हा जस्तै तातेको छ।
भोकको अतिशयाले गर्दा हामीलाई असाध्य ज्वरो आएको छ।
- 11 शत्रुहरूले सियोनका स्त्रीहरूमाथि व्यभिचार गरेका छन्।
तिनीहरूले यहूदाका शहरहरूमा तरुणीहरूलाई व्यभिचार गरेका छन्।
- 12 हाम्रा राजकुमारहरूलाई शत्रुले झण्ड्याएर मारेका छन्।
तिनीहरूले हाम्रा बूढा-प्रधानहरूलाई सम्मान गरेका छैनन्।
- 13 हाम्रा जवान छोराहरू शत्रुको कमारा छन्
अनि हाम्रा छोराहरूका खुट्टा
शत्रुहरूको भारी कामले
लखरिन्छन्।
- 14 बूढा-प्रधानहरू शहरका मूल ढोकाहरूमा भेला हुन छाडीदिए।
जवान मानिसहरूले संगीत बजाउन छाडीदिए।
- 15 अब हाम्रो हृदयमा आनन्दको चिन्ह समेत पनि रहेन।
हाम्रा नाचहरू शोक गीतमा परिवर्तन भएका छन्।
- 16 मुकुट हाम्रो टाउकोबाट झरेर गयो।
हामीले गरेको पापको कारणले, हामीमा खराब समय आएकोछ।
- 17 ती कुराहरूको कारणले गर्दा,
हाम्रा आँखाहरूले स्पष्ट देख्न छोड्यो।
- 18 सियोन पर्वत बौद्धोभूमि भयो।
स्यालहरू सियोन पर्वतको वरिपरि दर्गुछन्।
- 19 तर हे परमप्रभु। तपाईंले हामीमाथि सदैव शासन गर्नुभएको छ।
तपाईंको सिंहासन सदाको लागि रहन्छ।
- 20 हे परमप्रभु, हामीलाई तपाईंले सदाको लागि बिर्स जस्तो देखियो।
तपाईंले त्यस्तो लामो समयदेखि हामीलाई एकलै छाडनु भयो।
- 21 हे परमप्रभु, हामीलाई फेरि फर्काई तपाईं कहाँ ल्याउनु होस्।
हामीआनन्दले तपाईं कहाँ फर्कने छौं।
हामीहरूको जीवन पहिलेको जस्तै बनाईदिनु होस्।
- 22 तपाईं हामीप्रति अति क्रोधित हुनुहुन्छ्यो।
के तपाईंले हामीलाई पूर्ण प्रकारले इन्कार गर्नु भयो?

इजकिएलको पुस्तक

परिचय

1-3 म बूजीको छोरो पूजाहारी इजकिएल हुँ। म बाबेलमा कैदीहरूसित कबार नदीको किनारमा थिएँ। स्वर्ग खुलियो अनि मैले परमेश्वरको दर्शन देख्न सकें। यो तीसौं वर्षको चौथो महीनाको पाँचौं दिन थियो। (यो राजा यहोयाकीनको देश निष्कासनको पाँचौं वर्षको पाँचौं महीनाको पाँचौं दिन इजकिएलले परमप्रभुको वचन प्राप्त गरे। त्यस स्थानमा परमप्रभुको शक्ति ममाथि आयो।)

परमप्रभुको रथ अनि उहाँको सिंहासन

4 मैले उत्तर दिशाबाट आँधी-बेहरी आउँदै गरेको देखें। त्यो बाक्लो बादल थियो अनि बादलको चारै तिर उज्यालो थियो र यसबाट आगो बलिरहेको थियो। त्यस आगोको बीचमा टल्किएको तातो धातु* झैं केही देखिन्थ्यो।

5 बादल भित्रबाट चारवटा जीवित प्राणीहरू झैं केही देखा पर्यो, त्यो हेर्दा मानिसको रूप जस्तै देखिन्थ्यो।

6 तर हरेक प्राणीको चारवटा अनुहारहरू अनि चारवटा पखेटाहरू थिए।

7 तिनीहरूको खुट्टाहरू सीधा थियो अनि पैताला बाछाको खुर जस्तो थियो। अनि त्यो टल्काइ राखेको काँसा जस्तै टल्किन्थ्यो।

8 तिनीहरूको पखेटा मुनि चारैतिर मानिसको हातहरू थियो अनि ती चारै जनाको चारवटा चेहराहरू अनि चारवटा पंखेटाहरू थियो।

9 पंखेटाले एका-अर्कालाई छुन्थ्यो। जब तिनीहरू हिंडथे, यता-उता फर्कंदैन थिए अनि त्यसै दिशापट्टि हिंडथे जता हेरिरहेको हुन्थे।

10 हरेक प्राणीको चारवटा मुख थियो। अघाडी पट्टिको अनुहार मानिसको जस्तो थियो। दाहिने पट्टि सिंहको अनुहार जस्तो थियो। देब्रेपट्टि गोरुको जस्तो अनुहार थियो, अनि पछाडि पट्टिको अनुहार चीलको जस्तो थियो।

11 प्राणीहरूको पखेटा तिनीहरूमाथि फैलिएका थियो, तिनीहरूले आफ्नो दुइवटा पखेटाले आफ्नो छेउको प्राणीको दुइवटा पखेटालाई छोएको हुन्थ्यो तथा दुइवटालाई आफ्नो शरीर छोप्नका निम्ति प्रयोग गरिएको थियो।

12 जब ती प्राणीहरू हिँड्थे तिनीहरू फर्कंदैन थिए। ती त्यसै दिशामा हिँड्थे जुन दिशा पट्टि तिनीहरू फर्केका थिए। तिनीहरू त्यही जान्थे जहाँ तिनीहरूलाई हावाले लिएर जान्थ्यो।

13 हरेक प्राणीलाई यस्तो देखिन्थ्यो, ती प्राणीहरूको बीचको भाग बल्दै गरेको कोईलाको आगो जस्तै देखिएको हुन्थ्यो। यो आगो सानो-सानो राँको जस्तै ती प्राणीहरूको बीचमा बलिरहेको थियो। आगो चहकिलो थियो अनि त्यसबाट बिजुली निस्कन्थ्यो।

14 ती प्राणीहरू बिजुली चम्के जस्तै यतादेखि उता बेग सँगदौडन्थे।

15-16 जति बेला मैले प्राणीहरूलाई हेरिरहेको थिएँ मैले चारवटा पाङ्गाहरू देखें। प्रत्येक प्राणीका निम्ति एउटा पाङ्गा थियो। पाङ्गाले जमीनलाई छोएको थियो अनि सबै पाङ्गा एक समान थिए। पाङ्गा हेर्दा पहेंलो शुद्धमणि जस्तो थियो, अनि तिनीहरूको बनावट पाङ्गा भित्र पाङ्गा जस्तै थियो।

17 त्यो पाङ्गा कुनै दिशामा पनि घुम्न सक्थ्यो, तर ती जीवित प्राणीहरू हिंडदा यता उता घुम्न सक्दैन थिए।

18 त्यो पाङ्गा अग्लो डरलाग्दो सुइरोले घेरिएको थियो। त्यसको चारै पाङ्गाहरू आँखि-आँखाले घेरिएका थिए।

19 पाङ्गा सधैं प्राणीहरूसँग हिँड्थ्यो। यदि प्राणी माथि हावामा गयो भने पाङ्गा पनि सगै जान्थ्यो।

20 तिनीहरू त्यही जान्थे जहाँ हावाले लिएर जान्थ्यो अनि पाङ्गा पनि तिनीहरूसितै जान्थ्यो किनभने यी प्राणीहरूको हावा पाङ्गाहरू थियो।

21 यसकारण प्राणी चल्दा पाङ्गा पनि चल्थ्यो, अनि प्राणी रोकिए पाङ्गा पनि रोकिन्थ्यो। यदि पाङ्गा हावामा माथि गए ती प्राणीहरू पनि जान्थ्यो, किनभने हावा पाङ्गाहरूमा थियो।

22 प्राणीहरूको शिरमाथि आश्चर्यजनक चीज थियो। यो एउटा उल्टा बटुका जस्तै थियो। बटुका बरफ जस्तै स्वच्छ थियो।

* 1:4: तातो धातु हामीलाई यसको अर्थ हिब्रू भाषामा निश्चित छैन। यो शायद "बिलिको तामा" अथवा "तृणमणि" हुनु सक्छ। (हेर्नुहोस् 27 पद)

23 यो बटुकाको तल प्रत्येक प्राणीको सीधा पखेटा थियो त्यो अर्को प्राणीसम्म पुगेको थियो। प्रत्येक प्राणीले यसको दुइवटा फिजिएको पखेटाहरू अनि अर्को दुइवटा पखेटाहरूले यसको शरीर छोपेको थियो।

24 जब-जब त्यो प्राणीहरू हिँड्थ्यो, त्यसको पखेटाको ध्वनि बढो तेजसँग आउँथ्यो। त्यो ध्वनि समुद्रको गर्जन जस्तै हुन्थ्यो। त्यो सर्वशक्तिमान परमेश्वरको छेउमा निस्कने वाणी समान थियो। त्यो कुनै सेना समूहको स्वर जस्तै थियो। जब ती प्राणीहरू हिँड्न छोड्थे त्यति बेला आफ्नो पखेटा तल झर्थ्यो।

25 ती प्राणीहरूले हिँड्न बन्द गर्थे, आफ्नो पखेटाहरू तल झर्थे अनि त्यँहा फेरि डरलाग्दो आवाज हुन्थ्यो। त्यो आवाज बटुकाबाट हुन्थ्यो जुन तिनीहरूको शिरमाथि थियो।

26 त्यो बटुकाको माथि केही थियो जुन एउटा सिंहासन जस्तो देखिन्थ्यो। यो नीलमणि जस्तै नीलो थियो, त्यहाँ कोही थियो जुन त्यो सिंहासनमाथि बसेको मानिस जस्तै देखिन्थ्यो।

27 मैले त्यसको कम्मरमाथि हेरे। त्यो चहकिलो काँसा जस्तो देखिन्थ्यो। त्यसको चौरतिर आगोको ज्वाला निस्किरहेको थियो। मैले त्यसको कम्मरदेखि मुन्तिर हेरे, त्यहाँ पनि आगो जस्तै निक्किरहेको थियो जुन त्यसको चौरतिर आगो जस्तै जग्मगाई रहेको थियो।

28 त्यसको चौरतिर उज्यालो प्रकाश बादलमा इन्ट्रेणीको आकार जस्तै थियो। त्यो परमप्रभुको महिमा जस्तो थियो। जब मैले त्यो देखे र म पृथ्वीमा लडेँ। मैले भूँईमा टाउको घोटो पारेँ अनि मैले कोही बोलिरहेको जस्तो स्वर सुनेँ।

2

1 त्यस आवाजले भन्यो, “हे मानिसको छोरो, खडा हौ र म तिमीसित कुरा गर्नेछु।”

2 जब उहाँले मसित बात गर्नुभयो, तब उहाँको आत्मा म भित्र पस्यो र मलाई खडा गरायो। अनि मैले त्यस मानिसलाई मसित कुरा गरेको सुनेँ।

3 उहाँले मलाई भन्नुभयो, “मानिसको छोरो, म तिमीलाई इस्राएलको परिवारसँगकेही भन्नका निम्ति पठाउँदैछु। तिनीहरू बागीहरूको जाति हुन्। लगातार मेरो विरुद्ध बागी भएकाछन् तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरू पनि मेरो विरुद्धमा बागी भएको थिए। तिनीहरू र तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूले मेरो विरुद्धमा अपराधहरू गरे अनि आज सम्म तिनीहरू त्यसै गर्दैछन्।

4 म तिमीलाई तिनीहरू विरुद्ध केही भन्नको निम्ति पठाउँदैछु। तर तिनीहरू एकदमै हठी छन्। तिनीहरू कठोर हृदयका छन्। तर तिमीले तिनीहरूसँग कुरा गर्नु पर्नेछ। तिमीले भन्नु पर्छ, ‘परमप्रभु हाम्रा मालिकले यो कुराहरू भन्नुहुँदैछ।’

5 तिनीहरूले तिम्रो कुरा सुन्नेछन् वा सुन्नेछैनन् किनभने तिनीहरू बिद्रोहीहरू हुन्। तर तिमीले ती कुराहरू भन्नुपर्छ ताकि उनीहरूले बुझ्न सक्नु कि तिनीहरूको माझमा एक जना अगमवक्ता छन्।

6 “हे मानिसको छोरो! तिनीहरू सँगनडराऊ। तिनीहरू जे भन्छन् त्यसको निम्ति नडराऊ। यो साँचो हो तिनीहरू तिम्रो विरुद्ध हुनेछन् अनि तिमीलाई चोट पुर्याउन चाहन्छन्। तिनीहरू काँडा जस्तै हुनेछन्। तिमीलाई यस्तो लाग्ने छ कि तिमी बिच्छीहरूको बीचमा बसेका छौ। तर तिनीहरूले जे जति भन्नेछन्, त्यसका निम्ति नडराऊ। तिनीहरू विद्रोहीहरू हुन्।

7 तिमीले तिनीहरूसँगथी सबै कुराहरू भन्नुपर्छ, जुन मैले तिमीसँगभन्दछु। तिमीले भनेको तिनीहरूले सुन्न पनि सक्छन् अथवा सक्तैनन् पनि, किनभने तिनीहरू विद्रोहीहरू हुन्।

8 “हे मानिसको छोरो! तिमीले ती कुराहरू सुन्न पर्छ, जुन कुरा म तिमीलाई भन्छु। ती बागी मानिसहरू जस्तै मेरो विरुद्ध नहोऊ। आफ्नो मुख खोल, जुन कुरा म तिमीलाई भन्छु त्यो स्वीकार गर अनि ती कुराहरू मानिसहरूलाई भन। यी सबै वचनहरू मान।”

9 अनि जब मैले एउटा हात आफूतिर बढ्दै गरेको देखेँ। त्यो एउटा मुट्टो पारेर बेहेरिएको लामो पुस्तक जसमा केही लेखेर समातेको थियो।

10 मैले त्यो बेहेरिएको पत्र खोलें अनि त्यसको छेउ अनि पछाडि पट्टि केही कुराहरू लेखिएको थियो। त्यसमा सबै प्रकारको विलाप, शोक र दुःखका गीत, कथाहरू अनि चेताउनीहरू थिए।

3

1 परमेश्वरले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो! जुन तिमीले देख्दै छौ, त्यो खाऊ। यो बेहेरिएको पत्र खाऊ अनि गएर इस्राएलका परिवारहरूलाई यी कुराहरू भन।”

2 यसकारण मैले मेरो मुख खोलें अनि उहाँले त्यो बेहेरिएको पत्र मेरो मुखमा राखिदिनु भयो।

3 तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो! म तिमीलाई यो बेहेरिएको पत्र दिँदैछु। यसलाई निल! यो बेहेरिएको पत्र तिम्रो शरीरमा भरियोस।”

यसकारण मैले त्यो बेहेरिएको पत्र खाँए। त्यो मेरो मुखमा मह जस्तै मीठो भयो।

4 तब परमेश्वरले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरा! इस्राएलको परिवारमा जाऊ। मैले भनेको कुराहरू तिनीहरूलाई भन।

5 मैले तिमीलाई कतै विदेशहरू पठाएको होइन, जसको भाषा तिमी बुझ्दैनौ। तिमीले अर्को भाषा सिक्नु पर्नेछैन। मैले तिमीलाई इस्राएलको परिवारकहाँ पठाउँदछु।

6 मैले तिमीलाई विभिन्न देशहरूमा पठाएको होइन जहाँका मानिसहरू यस्तो भाषाहरू बोल्छन् जुन तिमीले बुझ्दैनौ। यदि तिमी तिनीहरूकहाँ गई कुरा गर्छौ तब तिनीहरूले तिम्रो कुरा सुन्नेछन्।

7 अहँ! मैले तिमीलाई इस्राएलको परिवारकहाँ पठाउँदछु। किनकि इस्राएलका सारा घराना नै अट्टेरी, ढीठ र कठोर मनका छन् अनि इस्राएलका मानिसहरूले तिम्रो कुरा सुन्न इच्छा गर्ने छैनन्। तिनीहरूले मेरो कुरा सुन्ने छैनन्।

8 तर म तिमीलाई त्यति नै हठी बनाउनेछु जति तिनीहरू छन्। उनीहरूको जस्तै तिम्रो हृदय त्यति नै कठोर हुनेछ।

9 हीरा, अनि चट्टान भन्दा पनि कडा हुन्छ, त्यस्तै प्रकारले तिम्रो हृदय पनि उनीहरूको भन्दा कठोर हुन्छ, तिमी उनीहरू भन्दा पनि हठी हुनेछौ, तिमी उनीहरूसँग डराउनेछैनौ। तिमी उनीहरूसँग नडराऊ जो सधैं मेरो विरुद्धमा गएका छन्।”

10 तब परमेश्वरले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरा! तिमीले मेरो प्रत्येक कुरा जुन म भन्दैछु सुन्नु पर्छ अनि ती कुराहरू याद राख्नु पर्छ।

11 तब सबै तिम्रा मानिसहरू कहाँ जाऊ, जो कैदमा छन्। तिनीहरू कहाँ जाऊ अनि भन, ‘परमप्रभु हाम्रा मालिकले यी कुराहरू भन्नुहुन्छ।’ वास्ता नगर्नेहरूलाई यी कुराहरू भन चाहे तिनीहरूले सुन्छ अथवा सुन्दैनन्।”

12 तब मलाई एउटा हावाले माथि उठायो। तब मैले आफ्नो पछाडीबाट एउटा आवाज सुनें। यो आवाज मेघको गर्जन जस्तो थियो। त्यसले भन्यो, “परमप्रभुको महिमा धन्य छ जहाँ कहीं यो जान्छ।”

13 अब ती प्राणीहरूले तिनीहरूको पंखेटा हल्ल्याउन शुरू गरे। जब पंखेटाहरूले एक-अर्कालाई छुन्थे, अनि पाइग्राहरू तिनीहरू तर्फ सर्थे, तिनीहरूले मेघ गर्जे झैं आवाज निकाल्थे।

14 आत्माले मलाई उठाएर माथि टाढो लग्यो। मैले त्यो स्थान छोडे। म साह्रै दुःखी थिएँ अनि मेरो आत्मा अत्यन्त खिन्न थियो, तर परमप्रभुको शक्ति म भित्र अत्यन्त प्रबल थियो।

15 म ती कैदीहरू भए कहाँ गएँ जो कबार नदीको तेलाबीबमा* बस्दै थिए। म त्यहाँ सात दिन सम्म तिनीहरूको बीचमा छक्क अनि खिन्न भएर बसिरहेँ।

16 सात दिन पछि परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो,

17 “हे मानिसको छोरो! म तिमीलाई इस्राएलको प्रहरी बनाउँदछु। म ती सबै नराम्रो घटनाहरू बताउनेछु जुन उनीहरूमाथि घट्नेछ, अनि तिमीले इस्राएलको ती घटनाहरूको बारेमा चेताउनी दिनुपर्नेछ।

18 यदि मैले, ‘यो नराम्रो मानिस मर्नेछ भनें।’ भनें तिमीले त्यो चेताउनी पनि उसलाई दिनुपर्छ। तिमीले उसलाई भन्नु पर्छ, आफ्नो जिन्दगी बदली गर अनि नराम्रो काम गर्न छोड। यदि तिमीले त्यो मानिसलाई चेताउनी दिएनौ भनें त्यो मर्नेछ। किनकि त्यसले पाप गरेको छ। तर म तिमीलाई त्यसको मृत्युको उत्तरदायी बनाउँछु। किन? किनकि तिमी त्यसकहाँ गएनौ अनि त्यसको जीवन बचाएनौ।

19 “यो पनि हुन सक्छ तिमीले कुनै मानिसलाई चेताउनी दियो, त्यसलाई त्यसको जीवन मार्ग बदली गर्नका निम्ति सम्झायो अनि नराम्रो काम नगर्नु भन्यो। यदि त्यसले तिम्रो कुरा सुनेन भनें त्यो मर्नेछ। त्यो मर्नेछ किनकि त्यसले पाप गरेको छ। तर तिमीले उसलाई चेताउनी दियो यसकारण तिमीले आफ्नो जीवन बचायो।

20 “यो पनि हुन सक्छ कि कुनै राम्रो मानिस राम्रो भइरहनु छोड्छ। किनभने मैले त्यसको पछि केही यस्तो राखेकोछु जसले त्यसलाई पाप गर्न लगाउँछ। त्यसले नराम्रो काम गर्न शुरू गर्छ यसकारण त्यो मर्नेछ। उसले गरेको असल कर्महरू उसको पक्षमा सम्झना गरिनेछैन। त्यो मर्नेछ किनभने त्यसले पाप गर्‍यो र तिमीले उसलाई चेताउनी दिएनौ। म तिमीलाई उसको मृत्युको उत्तरदायी सम्झनेछु।

21 “तर यदि तिमीले त्यो राम्रो मानिसलाई चेताउनी दियो अनि त्यसलाई पाप गर्न बन्द गर्नु भन्यो अनि त्यसले पाप गर्न बन्द गर्‍यो भनें त्यो मानिस मर्नेछैन। किन? किनभने तिमीले उसलाई चेताउनी दियो अनि उसले सुन्यो। यस प्रकारले तिमीले आफ्नो जीवन बचायो।”

22 तब परमप्रभुको शक्ति मकहाँ आयो। उहाँले मलाई भन्नुभयो, “उठ, अनि बेसीमा जाऊ। म तिमीसित त्यहाँ कुरा गर्नेछु।”

23 यसकारण म उठे अनि बेसीमा गएँ। परमप्रभुको महिमा त्यहाँ त्यसरी नै प्रकट भयो जस्तो मैले कबार नदीको किनारमा देखेको थिएँ। यसकारण मैले मेरो अनुहार भूँइँतर निहुराएँ।

* 3:15: तेलाबीब यो भूमि इस्राएलको बाहिर थियो। यो नाउं को अर्थ “झर्नाको पहाड” हुन्छ।

24 तर एउटा हावा आयो अनि यसले मलाई मेरो खुट्टामा उभ्यायो परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “घर जाऊ, अनि आफै घरभित्र ढोका थुनेर बस।

25 हे मानिसको छोरो! मानिसहरू डोरी लिएर आउनेछन् अनि तिमीलाई बाँध्नेछन्। तिनीहरूले तिमीलाई बाहिरका अरु मानिस भएकोमा जान दिनेछैनन्।

26 म तिमी जिव्रो तिमी तालुमा टँसाई दिनेछु। तिमीले बात गर्न सक्नेछैनौ। यसकारण तिनीहरूले कोही मानिसलाई पनि यस्तो भेटाउने छैनन् जसले तिनीहरूलाई शिक्षा दिन सकोस् कि तिनीहरूले पाप गरिरहेका छन्। किन? किनकि तिनीहरू सधैं मेरो विरुद्धमा गइरहेका छन्।

27 तर जब म तिमीसित कुरा गर्छु त्यसबेला तिमीलाई म बोल्ने बनाउँनेछु। तर तिमीले भन्नु पर्छ, ‘परमप्रभु हाम्रा मालिकले यी कुराहरू भन्नु हुन्छ।’ यदि कसैले सुन्न चाहन्छ भने उसले सुनोस्। यदि होइन भने, मलाई तिरस्कार गरोस्। किनभने तिनीहरू विध्वंसकारीहरू हुन्।

4

1 “हे मानिसको छोरो! एउटा ईटाँका पाटा लिएर। त्यसमा एउटा नक्सा बनाऊ। एउटा शहरको अर्थात यरूशलेमको एउटा नक्सा बनाऊ।

2 अनि त्यस्तो काम गर मानौं त्यस शहरलाई चारैतिरबाट तिमी सेनाले घेरेको छ। शहरको चारैतिर एउटा माटोको पर्खाल यस्तो प्रकारले बनाऊ जसबाट आक्रमण गर्न सहायता होस्। शहरको द्वार सम्म पुग्ने गरी एउटा कच्चा बाटो बनाऊ, त्यसलाई भत्काउने मुढाहरू ल्याऊ अनि शहरको चारैतिर सैनिकहरूको छाउनी लगाऊ।

3 अनि अब एउटा फलामको कराई ल्याऊ अनि तिमी आफू र शहरको बीचमा राख। यो एउटा फलामको पर्खाल जस्तै हुनेछ। जसले तिमी र शहरलाई अलग राख्छ। तिमीले यस्तो प्रकारले प्रदर्शन गर कि तिमी त्यो शहरको विरुद्धमा छौ। तिमीले त्यो शहरलाई घेर अनि त्यसमाथि आक्रमण गर। किन? किनभने यो इस्राएलको परिवारका निम्ति एउटा उदाहरण हुनेछ। यसबाट यो प्रदर्शित हुनेछ कि म यरूशलेमलाई नष्ट गर्नेछु।

4 “त्यसपछि, तिमी देब्रेपट्टि ढल्क। तिमीले इस्राएलीहरूको पापहरूका तिमी दण्ड कार्यद्वारा अवश्यै देखाउनु पर्छ। तिनीहरूको पापहरूको निम्ति दण्ड जति वर्ष सम्म दण्ड भोग्नु पर्ने छ त्यति दिन सम्म तँ देब्रेपट्टि कोल्टे परेर ढल्की रहनु पर्छ।

5 तिमीले यस्तो प्रकारले इस्राएली मानिसहरूको पाप 390 दिनसम्म सहनु पर्छ। यस प्रकार म तिमीलाई बताउँदैछु इस्राएल एक दिन एकवर्षको बराबर लामो समयसम्म दण्डित हुनेछ।

6 “तब तिमी तिमी दाहिनेपट्टि फर्किएर चालिस दिन सम्म लडिरहने छौ। यस्तै प्रकारले यहूदाको पापको सजाय चालिस दिन सम्म तिमीले देखाउनेछौ। एक दिन बराबर एक वर्ष हुन्छ। म तिमीलाई बताउँदैछु कि कहिले सम्म यहूदा दण्डित हुनेछ।”

7 परमेश्वरले फेरि भन्नुभयो, “अब आफ्नो पाखुरा घुमाऊ अनि आफ्नो हातलाई ईटामाथि राख। यस्तो देखाउ मानौं तिमीले यरूशलेम शहरमाथि आक्रमण गरिरहेछौ। यो देखाउनको निम्ति गर कि तिमी मेरो अगमवत्ताको रूपमा मानिसहरूसँग बात गरिरहेका छौ।

8 हेर, म तिमीलाई डोरिले बाँधिराख्नेछु। जब सम्म घेराको दिन समाप्त हुँदैन तिमी यता उता फर्कन सक्ने छैनौ।”

9 परमेश्वरले यसो पनि भन्नुभयो, “तिमीले रोटी पकाउनको निम्ति केही समान ल्याउनु पर्नेछ। केही गहुँ, जौ, सिमी, दाल कोदो, फापर, यो सबैलाई एउटै भाँडामा हालेर पिँध अनि पिठो बनाऊ। तिमीले यो पिठो रोटी बनाउनका निम्ति प्रयोग गर्नुपर्छ। तिमीले खाली यो रोटी मात्र 390 दिन सम्म कोल्टे परेर खानु पर्छ।

10 तिमीले तिमी आफ्नै निम्ति खाने कुराहरू तैलनु पर्छ। प्रत्येक दिनको निम्ति बीस शेकेल। अनि तिमीले दिनको तोकिएको समयमा मात्र खानु पर्छ।

11 अनि तिमीले दिनमा एक हिनको छैटौं भाग मात्र पानी पिउन सक्छौ।

12 प्रतिदिन तिमीले आफ्नो रोटी पकाउनु पर्छ। तिमीले मानिसको मल बाल्नु पर्छ अनि त्यो बल्दै गरेको मलमा रोटी पकाउनु पर्छ। तिमीले यो रोटी मानिसको आँखाको सामने खानु पर्छ।”

13 तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “यसले यो देखाउँछ कि इस्राएलका परिवारले विदेशमा अशुद्ध भोजन खानेछन् अनि मैले तिनीहरूलाई इस्राएल छोड्नु अनि विदेशहरूमा जान बाध्य गरे।”

14 त्यसपछि मैले आश्चर्य भएर भनें, “तर हे परमप्रभु मेरो मालिक! मैले अशुद्ध भोजन कहिले खाइँनँ। मैले कहिले जनावरको मासु खाइन जुन कुनै रोगले मरेको होस् या कुनै जड्गाली जनावरले मरेको होस्। मैले बाल्यकालदेखि अहिले सम्म कुनै दिन पनि अपवित्र मासु खाइँनँ। मेरो मुखमा त्यस्तो नराम्रो मासु पसेको छैन।”

15 तब परमेश्वरले मलाई भन्नुभयो, “ठीक छ! म तिमीलाई रोटी पकाउनुको निम्ति गाईको गोबर प्रयोग गर्न दिनेछु। तिमीले मानिसहरूको सुकेको दिसाको प्रयोग गर्न आवश्यक छैन।”

16 तब परमेश्वरले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो, म यस्शलेममा भोजनको लागि उब्जनी नष्ट पाउँछु। मानिसकहाँ भोजन कम्ती रहनेछ। तिनीहरू आफ्नो भोजनको अभावले सधैं चिन्तित हुनेछन् अनि तिनीहरूले पिउने पानी पनि नापेर (जोखेर) मात्र पिउने छन्।

17 किनभने मानिसहरूको निम्ति प्रयाप्त भोजन अनि पानी हुँदैन। मानिसहरू एक अर्कालाई हेरेर डराउनेछन् किनकि तिनीहरूले आफ्नो पापको कारण एटाले अर्कालाई नष्ट भएको देखेछन्।

5

1-2 “हे मानिसको छोरो! तिमीले आफ्नो उपवासको समयपछि यो काम गर्नुपर्छ। तिमीले एटा धारिलो तरवार लिनु पर्छ। त्यो तरवारको प्रयोग हजामको छुरा जस्तै गर। तिमीले आफ्नो कपाल र दाही त्यसले काट। कपाललाई तराजुमा राखेर तौल। आफ्नो कपाललाई तीन बराबर भागमा बाँड। आफ्नो कपालको तिहाई भाग त्यस ईटामाथि राख जसमा तिमीले शहरको चित्र बनाएका छौ। त्यो ‘शहरमा’ राखेको कपाल जलाऊ। यसले देखाउने गर्छ केही मानिसहरू शहर भित्र मर्नेछन्। त्यस समय तरवार उपयोग गर अनि आफ्नो कपालको एक तिहाई भाग सानो-सानो टुक्रा पारेर काट। त्यो कपाललाई ईटामा बनाएको शहरको वरिपरि राख। यसले देखाउँछ कि केही मानिस शहर बाहिर मर्नेछन्। त्यसपछि आफ्नो कपालको एक तिहाई भाग हावामा उडाइदेऊ। त्यसलाई हावाले टाढो उडाएर लान देऊ। यसले त्यो देखाउँछ कि म आफ्नो तरवार निकाल्नेछु अनि कतिपय मानिसहरूलाई खेँदै तिनीहरूलाई टाढो देशमा भगाई दिनेछु।

3 तर त्यति बेला तिमी जानुपर्छ अनि त्यो कपालको केही भाग ल्याउनु पर्छ। त्यो कपालहरू ल्याएर, त्यसलाई छोप अनि त्यसको रक्षा गर। यसले देखाउँछ कि म आफ्नो मानिसहरू मध्ये कतिलाई बचाउँनेछु।

4 अनि अब केही ज्यादा कपालहरू ल्याऊ अनि तिनीहरूलाई आगोमाथि फ्याँकिदेऊ। यसले त्यो देखाउँछ आगो त्यहाँबाट श्स् हुनेछ अनि इस्राएलको सम्पूर्ण परिवारलाई जलाई दिनेछ।”

5 त्यति बेला परमप्रभु मेरा मालिकले मलाई भन्नुभयो, “त्यो ईटा यस्शलेम हो। मैले यस्शलेम शहरलाई अन्य राष्ट्रहरूको बीचमा राखेको छु। यस समय इस्राएलको चौरतिर अन्य देशहरू छन्।

6 यस्शलेमका मानिसहरूले मेरो नियमहरू र विधिहरू प्रति विद्रोह गरे। तिनीहरू अन्य कुनै पनि राष्ट्र भन्दा एकदमै नराप्ने छन्। तिनीहरूले मेरो नियमहरू त्यति ज्यादा विरोध गरे जति चौरतिरको अन्य देशहरूले विरोध गरेनन्। तिनीहरूले मेरो आदेशहरू सुन्नु अस्वीकार गरिदिए। तिनीहरूले मेरो विधिहरू र विधानहरू पालन गरेनन्।”

7 यसकारण परमप्रभु मेरो मालिकले भन्नुभयो, “म तिमीहरूमाथि भयंकर विपत्ती ल्याइदिनेछु। किन? किनभने तिमीहरूले मेरो नियम पालन गरेनौ। तिमीहरूले मेरो नियमहरू तिमीहरूको चौर तिर बस्ने मानिसहरूले भन्दा पनि ज्यादा भङ्ग गर्नु। तिमीहरूले त्यो काम पनि गर्नु जून तिनीहरूले गल्ती भन्छन्।”

8 यसकारण परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ, “म पनि तिमीहरूको विरुद्धमा छु, म तिमीहरूलाई यस्तो दण्ड दिनेछु जसलाई अर्को मानिसले पनि देख्न सकोस्।

9 म तिमीहरूलाई यस्तो गर्नेछु जुन मैले अधि कहिले गरेको थिइँ। अनि म त्यो भयानक काम फेरि कहिले पनि गर्नेछैन। किनभने तिमीहरूले धेरै डरलाग्दा कार्यहरू गरेकाछौ।

10 यस्शलेमका मानिसहरू भोकले यति तडपिने छन् कि आमा-बाबुले तिनीहरूको आफ्नै छोरा-छोरीहरू खाने छन् अनि छोरा-छोरीहरूले तिनीहरूको आफ्नै आमा बाबुहरू खाने छन्। म तिनीहरूलाई यस्तो प्रकारले दण्ड दिनेछु, अनि जो जति बाँचेको हुन्छन् तिनीहरूलाई म हावामा तितर-बितर पारिदिनेछु।”

11 परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ, “यस्शलेम, म आफ्नो जीवनको शपथ खाएर भन्दैछु म तँलाई दण्ड दिनेछु। म प्रतिज्ञा गर्दछु कि म तँलाई दण्ड दिनेछु। किन? किनभने तँले मेरो पवित्र स्थानको विरुद्धमा भयंकर पाप गरिस। तैले घृणित काम गरेर मेरो स्थान मैला बनाइ दिइस्। म तँलाई दण्ड दिनेछु। म तँमाथि दया गर्ने छैन। म तेरो निम्ति दुःखको अनुभव गर्ने छैन।

12 तेरो एक तिहाई मानिस शहरभित्र रोगले अनि भोकै मर्नेछन्। तेरो एक तिहाइ मानिस युद्धको समयमा शहर बाहिर मर्नेछन् अनि एक तिहाइ मानिसहरूलाई म आफ्नो तरवार हातमा लिएर खेँदै तितर-बितर पार्नेछु।

13 तब मात्र म तिनीहरू प्रति क्रोधित हुन रोकिनेछु। तिनीहरूले नराप्ने कार्यहरू गरेकोमा म आफैले तिनीहरूमाथि बदला लिन तिनीहरूलाई घटाउनेछु। तब तिनीहरूले सम्झनेछन् म परमप्रभुले तिनीहरूको विरुद्धमा उत्साहित भएर काम गरेको छु।”

14 परमेश्वरले भन्नुभयो, “यस्शलेम म तँलाई नष्ट गर्छु। तँ ढुङ्गाको थुप्रो बाहेक अरु केही हुने छैनस्। चौरतिरका मानिसहरूले तेरो हाँसो उडाउने छन्। प्रत्येक मानिस जुन तेरो छेउबाट जान्छ त्यसले तेरो हाँसो उडाउँछ।

15 चौरैतिरका जातिहस्ले तेरो हाँसो उडाउंने छन, तर त्यसबाट तिनीहस्ले शिक्षा पाउंनेछन। तिनीहस्ले देखेछन, म क्रोधित थिएँ अनि मैले तिमीहस्लाई ढण्ड दिएँ। म एकदमै क्रोधित थिएँ। मैले तिमीहस्लाई चेताउनी दिएको थिएँ। म, परमप्रभुले तिमीहस्लाई भनेको थिएँ म के गर्नेछु।

16 मैले भनेको थिएँ कि म तिमीहस्माथि भयंकर अनिकालको समय पठाइदिनेछु। मैले तिमीसित भनेको थिएँ, म ती चीजहरू पठाउंनेछु जसले तिमीलाई नाश गछं अनि तिमीसित भनेको थिएँ म तिप्रो भोजनको आपूर्ति छोप्नेछु, अनि त्यो अनिकालको समय घरि-घरि आउनेछ।

17 मैले तिमीसँग भनेको थिएँ कि म तिमीहरू भएको ठाउँमा अनिकाल या जङ्गली जनावर पठाउंनेछु, जसले तिप्रो नानीहरू मार्नेछ। मैले तिमीसित भनेको थिएँ कि पुरै शहरमा रोग अनि मृत्यु फैलिनेछ अनि म ती सैनिक शत्रुहरू तिप्रो विरुद्धमा लड्नका निम्ति ल्याउँदैछु। म परमप्रभुले यी सबै कुराहरू घट्टनेछ भनेको थिएँ अनि तिनीहरू घट्टनेछन्।”

6

1 त्यसपछि परमप्रभुको वचन फेरि मकहाँ आयो।

2 उहाँले भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो, इस्राएलको पर्वतहरूपट्टि फर्क। मेरो निम्ति तिनीहरूको विरुद्ध भन।

3 ती पर्वतहरूसित यसो भन, ‘हे इस्राएलको पर्वतहरू! परमप्रभु मेरो मालिकको तर्फबाट यो संदेश सुन। परमप्रभु मेरा मालिक पहाडहरू, पर्वतहरू, बेंसीहरू अनि खोलचाहरूसँग यसो भन्नुहुन्छ! ध्यान देऊ। म (परमेश्वर) शत्रुलाई तिप्रो विरुद्धमा लड्नका निम्ति ल्याउँदैछु। म तिप्रो उच्च स्थानहरू नष्ट गरिदिनेछु।

4 तिप्रो वेदीहरू भत्काएर टुक्रा-टुक्रा पारिदिनेछु। तिप्रो सुगन्धित धूप चढाउने वेदीहरू पनि भत्काइ दिनेछु। अनि म तिप्रो लाशहरू तिप्रो अपवित्र मूर्तिहरूको अघाडी फर्काइदिनेछु।

5 म इस्राएलका मानिसहरूको लाशहरू तिनीहरूको अपवित्र मूर्तिहरूको अधि फर्काइदिनेछु। म तिमीहरूको हड्डीहरू तिमीहरूको वेदीहरूको चौरैतिर तितर बितर पारिदिनेछु।

6 जहाँ-जहाँ तिमीहरूका मानिसहरू बस्छन् त्यहाँ नराम्रा कुराहरू ल्याइ दिनेछु। तिनीहरू शहरहरूमा खाली ढुङ्गाको थुप्रोमा परिणत हुनेछन्। तिनीहरूको उच्च स्थान नष्ट हुनेछ। किनकि ती पूजा स्थानहरूको प्रयोग फेरि हुन नसकोस। ती सबै वेदीहरू नष्ट गरिनेछ। मानिसहरूले फेरि ती अपवित्र मूर्तिहरू पूज्ने छैनन्। त्यो सुगन्धि धूपको वेदीहरू स-साना टुक्रा पारिनेछ। तिमीहरूले जे बनायो त्यो पूर्ण रूपमा नष्ट पारिनेछ।

7 म्ना मानिसहरू मर्नेछन् अनि तिमीले थाहा पाउनेछौ कि परमप्रभु म नै हुँ।”

8 परमेश्वरले भन्नुभयो, “तर म तिमीहरूका कतिपय मानिसहरूलाई बाँचन दिनेछु। ती केही समय सम्म विदेशमा बस्नेछन्। म तिनीहरूलाई तितर-बितर पार्नेछु अनि विदेशमा बस्का निम्ति बाध्य पार्नेछु।

9 त्यसपछि ती बाँचेका मानिसहरूलाई बन्दी बनाइनेछ। तिनीहरूलाई विदेशमा बस्को निम्ति बाध्य पारिनेछ। तर ती बाँचेका मानिसहरूले मलाई सम्झनेछन्। मैले तिनीहरूको आत्मालाई* खण्डित पारें। जुन पाप तिनीहरूले गरे त्यसको निम्ति तिनीहरू स्वयंले आफैलाई धूणा गर्ने छन्। बितेको समयमा जो मबाट विमुख भएर टाढा गएका थिए, तिनीहरू आफ्नो नराम्रो मूर्तिहरूको पछि लागेका थिए। तिनीहरू त्यस प्रकारको स्त्रीहरू जस्तै थिए जो आफ्नो पतिलाई छोडेर अर्को पुरुषको पछि लाग्छे। तिनीहरूले भयंकर पाप गरेका थिए।

10 तर तिनीहरूले बुझ्नेछन् कि म नै परमप्रभु हुँ अनि तिनीहरूले यो पनि थाहा पाउनेछन् यदि मैले केही गर्छु भन्ने ठाने भने त्यो गर्छु। तिनीहरूले बुझ्नेछन् यो सबै आपतहरू तिनीहरूमाथि आइलाग्यो ती सबै मैले गराएको हुँ।”

11 तब परमप्रभु मेरो मालिकले मलाई भन्नुभयो, “ताली बजाऊ र खुट्टा ठटाएर भन, हाय! इस्राएलका मानिसहरूले गरेका सबै डरलाग्दा कुरा भन। तिनीहरूलाई चेताउनी देऊ कि तिनीहरू रोग अनि भोकले मर्नेछन्। तिनीहरूलाई भन कि तिमीहरू युद्धमा मारिन छौ।

12 टाढाका मानिसहरू रोगबाट मर्नेछन्। छेउका मानिसहरू तरवार द्वारा मारिनेछन्। शहरमा छाडिएका मानिसहरू भोकले मर्नेछन्। त्यसपछि म क्रोधित हुन छाड्नेछु।

13 अनि तब मात्र तिमीहरूले थाहा पाउने छौ कि म परमप्रभु हुँ। तिमीले यो त्यति बेला सम्झने छौ जब तिमी आफ्नो लाश अपवित्र मूर्तिहरूको छेउ अनि वेदीहरूको चौरैतिर देखेछौ। ती शरीरहरू तिमीहरूका प्रत्येक पूजा स्थानहरूका ठाउँमा प्रत्येक पहाड तथा प्रत्येक हरियो फल नलाग्ने रूख अनि त्यस रूखको मुनि लाश हुनेछ। ती सबै ठाउँमा तिमीहरूले आफ्नो बलि चढाएकाछौ।

* 6:9: आत्मालाई साहित्यिक रूपले “हृदय”पनि भनिन्छ।

14 तर म आफ्नो हात तिमीहरूमाथि उठाउँनेछु अनि तिमी र तिम्रा मानिसहरू जहाँ बस्छन म दण्ड दिनेछु। म तिम्रो देश नष्ट पारिदिने छु! यो दिब्ला मरुभूमि भन्दा पनि सुनसान हुनेछ। त्यस पछि तिनीहरूले जान्ने छन् म नै परमप्रभु हूँ।”

7

1 तब परमप्रभुको सन्देश मकहाँ आयो।

2 उहाँले भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरा, अब परमप्रभु मेरो मालिकको सन्देश यस प्रकार छ। यो सन्देश इस्राएल देशको निम्ति हो:

“अन्त्य!

अन्त्य आइरहेको छ।

सारा देश नष्ट हुनेछ।

3 अब तिम्रो अन्त्य आएको छ।

म देखाउँने छु कि म तिमीहरू प्रति कति क्रोधित छु।

म तिमीलाई त्यो नराम्रो कर्मका निम्ति दण्ड दिनेछु जुन तिमीले गरेका छौ।

तिमीले जुन डरलाग्दो काम गरेका छौ म तिमीलाई त्यसको दण्ड तिराउँने छु।

4 म तिमीहरूलाई दया देखाउने छँईन म तिमीहरू प्रति टिटाउँने छैन।

म तिमीहरूलाई तिमीहरूको नराम्रो कामको निम्ति दण्ड दिने छु।

तिमीहरूले डरलाग्दो काम गरेका छौ।

अब तिमीले बुझ्नेछौ म नै परमप्रभु हूँ।”

5 परमप्रभु मेरा मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो, “एक पछि अर्को गर्दै आपत आउँनेछ।

6 अन्त आइरहेछ अनि यो एकदमै छिटो आउनेछ।

7 तिमी इस्राएलका मानिसहरू, के तिमीहरूले चेताउनीको ध्वनी सुनिरहेकाछौ? शत्रुहरू आउँदैछन्। त्यो दण्डको समय चोँढे आउँदैछ। शत्रुहरूको खैलाबैला झन चर्को हुँदै पर्वतमाथि पुग्दैछ।

8 म चोँढे नै देखाउँनेछु कि म कति क्रोधित छु। म तिम्रो विरुद्ध मेरो सारा क्रोध प्रकट गर्नेछु। म ती नराम्रो कामको निम्ति दण्ड दिनेछु जुन तिमीले गरेकाछौ। तिमीलाई तिमीले गरेको डरलाग्दो कार्यको निम्ति ज्याला दिन लगाउनेछु।

9 म तिमीहरूप्रति अलिकति पनि दया देखाउने छैन। म तिमीलाई छोड्ने छैन। तिमीहरूको नराम्रो कामको निम्ति तिमीलाई दण्ड दिँदैछु। तिमीहरूले जुन डरलाग्दो काम गरेकाछौ, अब तिमीले थाहा पाउने छौ म नै परमप्रभु हूँ।

10 “दण्डको त्यो समय आई पुग्यो। दण्ड फूलहरू फूलन शुरू भए जस्तै शुरू हुनेछ; के तिमीले चेताउनीको ध्वनी सुन्दैछौ? परमेश्वरले संकेत दिनु भएकोछ। फूल फूलनु लागे झैं दण्ड आरम्भ हुँदैछ। घमण्डी राजा नबुकदनेस्सर तयार छ।

11 त्यो हिंस्रक मानिस दुष्ट मानिसहरूलाई दण्ड दिन तयारी भइरहेको छ। ऊ तिनीहरू मध्येको एकजना होइन। ऊ तिनीहरूको भीडबाट एक जना होइन। ऊ तिनीहरूको सन्तान मध्येको पनि एक होइन। ऊ तिनीहरूको अगुवाहरू मध्येको पनि होइन।

12 “दण्डको समय आई पुगेको छ। त्यो दिन आई पुग्यो। जसले ती चीजहरू किन्छन, तिनीहरू खुशी नहुन। ती जो खिन्न चीजहरू बेच्छन तिनीहरू पनि खुशी नहुन। किनभने डरलाग्दा दण्ड प्रत्येक मानिसमाथि आउँनेछ।

13 मानिस जसले उसको सम्पत्ति बेच्छु यो उसले फिर्ता पाउने छैन। यद्यपि मानिस जीवित रहेता पनि उसले उसको सम्पत्ति फिर्ता पाउने छैन। किनभने यो दर्शन सम्पूर्ण समूहका मानिसहरूका निम्ति हो। यसलाई फिर्ता लिन सक्तैन। प्रत्येक मानिसले उसको पापहरूको कारण उसको ज्यान सम्म बचाउनु सक्तैन।

14 “तिनीहरूले मानिसहरूलाई चेताउनी दिन तुरही बजाउने छन्। मानिसहरू युद्ध गर्नको निम्ति तयार रहन्छन्। तर तिनीहरू युद्ध गर्न निस्कने छैनन्। किनभने तिनीहरू सबैसित अत्यन्तै क्रोधित छु।

15 तरवार लिएर शत्रुहरू शहरको बाहिर छन्। रोग अनि भोक शहर भित्र छ। यदि कोही पनि शत्रुको मैदानमा गयो भने शत्रुको सेनाले त्यसलाई मार्नेछ। यदि उ शहरमा बस्यो भने रोग र भोकले उसलाई नष्ट पार्नेछ।

16 “तर कति मानिसहरू बाँचेर निस्कने छन्। ती बाँचेका मानिसहरू भागेर पहाडमाथि जानेछन्। तर तिनीहरू सुखी हुने छैनन्। तिनीहरू आफ्नो पापले गर्दा दुःखी हुनेछन्। तिनीहरू चिच्याउने छन् अनि ढुक्कले जस्तै दुःखले भरिएको आवाज निकाल्नेछन्।

17 मानिसहरू यति थकित र खिन्न हुनेछन् कि तिनीहरू आफ्नो हात पनि उठाउँनु सक्ने छैनन्। तिनीहरूको खुट्टा पानी जस्तै हुनेछ।

18 तिनीहरूले भाङ्गरा लगाउने छन् अनि डरले काम्ने छन्। तिमीहरू प्रत्येकको अनुहारमा लाज देख्ने छौ। तिनीहरूले शोक देखाउनको निम्ति आफ्नो टाउको खौराउने छन्।

19 तिनीहरूले तिनीहरूको चाँदीको मूर्तिहरू सडकमा फ्याँकिदिने छन्। तिनीहरूको आफ्नो सुनको मूर्तिहरू अशुद्ध चीज जस्तै हुनेछन्। किन? किनकि जब परमप्रभुले क्रोध प्रकट गर्नु भयो त्यति बेला मूर्तिहरूले तिनीहरूलाई बचाउने सकेन। ती मूर्तिहरू मानिसका निम्ति पतनको जाल अतिरिक्त अरु थिएनन्। ती मूर्तिहरूले मानिसहरूलाई खाने कुरा दिन सकेनन्। ती मूर्तिहरूले तिनीहरूको पेटमा अन्न पुर्याएनन्।

20 “ती मानिसहरूले तिनीहरूको सुन्दर गहना उपयोग गरेर मूर्ति बनाए। तिनीहरूले त्यो मूर्तिमाथि घमण्ड गरे। तिनीहरूले तिनीहरूको डरलाग्दो मूर्तिहरू बनाए। तिनीहरूले अपवित्र चीजहरूको बनाए। त्यसकारण म तिनीहरूलाई अशुद्ध चीज जस्तै फ्याँकिदिनेछु।

21 म तिनीहरूलाई विदेशीहरूको हातमा छोडिदिनेछु। ती विदेशीहरूले तिनीहरूको हाँसो उडाउनेछन्। ती विदेशीहरूले तिनीहरू मध्ये कतिलाई मार्नेछन अनि कतिलाई बन्दी बनाउनेछन्।

22 म आफ्नो अनुहार तिनीहरूदेखि फर्काउनेछु तिनीहरूलाई हेर्नेछैन। ती विदेशीहरूले मेरो मन्दिर भत्काउनेछन् तिनीहरू त्यो पवित्र भवनको गुप्त भागमा जान्छन् अनि त्यसलाई अपवित्र बनाउनेछन्।

23 “कैदीहरूकानिम्ति साङ्गली तयार पार! किन? किनभने धेरै मानिसहरूलाई अरु मानिसहरू मारेको खातिर दण्ड दिनेछ। त्यहाँ शहरका प्रत्येक ठाउँहरूमा अत्याचार फैलिनै छ।

24 म अरु देशहरूबाट दुष्ट मानिसहरू ल्याउनेछु। अनि ती दुष्ट मानिसहरूले सबै इस्राएलका मानिसहरूका घरहरू पाउनेछन्। म सबै शक्तिशाली मानिसहरूलाई घमण्डी हुनुबाट रोक्नेछु। अरु देशहरूका ती मानिसहरूले तिमीहरूको पूजा गर्ने सबै स्थानहरू लिनेछन्।

25 “तिमीहरू मानिसको डरले काम्ने छौ। तिमीहरू शान्ति खोज्नेछौ तर त्यहाँ पाउने छैनौ।

26 तिमीले एक पछि एक गर्दै दुःखको कथा सुन्ने छौ। तिमीले नरागो खबर बाहेक अरु केही सुन्ने छैनौ। तिमीले अगमवक्ताको खोजी गरेर दर्शन सोध्नेछौ, तर तिमीहरूले केही पनि पाउने छैनौ। पूजाहारीसँग तिमीहरूलाई दिने व्यवस्थाको शिक्षा केही पनि हुने छैन अनि बढा-प्रधानहरूसँग तिमीलाई दिने राम्रो सल्लाह हुनेछैन।

27 तिमीहरूको राजा तिनीहरूको निम्ति स्नेहजु जो मरिसकेको छ। अगुवाहरूले शोक वस्त्र लगाउने छन्। साधरण मानिसहरू अत्यन्तै डराउनेछन्। किन? किनकि म त्यसको बदला लिन्छु जुन तिनीहरूले गरेका छन्। म तिनीहरूलाई निश्चय दण्ड दिनेछु। त्यति बेला तिनीहरूले सम्झने छन् कि म नै परमप्रभु हुँ।”

8

1 एक दिन म आफ्नो घरमा बसिरहेका थिएँ अनि यहूदाको बढा-प्रधानहरू त्यँहा मेरो छेउमा बसेका थिए। यो देशबाट निकालिएको छैटौँ वर्षको छैटौँ महिनाको पाचौँ दिनको कुरा हो। अचानक परमप्रभु मेरो मालिकको शक्ति मकहाँ आयो।

2 मैले देखेँ त्यो आगो जस्तै थियो। एउटा मानिसको शरीर जस्तै देखिँदै थियो। कम्मरमुनि त्यो आगो जस्तै थियो। कम्मरमाथि त्यो आगोले टल्काएको पीतल जस्तै चहकिलो थियो।

3 तब मैले केही हात जस्तै देखिने पसारेको देखेँ। त्यो हातले मेरो टाउकाको कपाल समातेर मलाई उठायो। तब बतासले मलाई हावामा उचाल्यो अनि मलाई यरूशलेम लिएर गयो। परमेश्वरको दर्शनमा हातले मलाई उतर तिर फर्केको मन्दिरको भित्री ढोकामा पुर्यायो। परमप्रभुलाई डाह गराउने मूर्ति त्यहाँ थियो।

4 त्यहाँ इस्राएलका परमेश्वरको महिमा थियो। मैले त्यस्तो महिमीत दर्शनको कबारको महिमा थियो। मैले त्यस्तो महिमीत दर्शन कबारको खोल्चामा देखे।

5 परमप्रभु मसित बोल्नुभयो। उहाँले भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो। उतर पढि हेर!” यसकारण मैले उतर पढि हेरेँ। अनि त्यहाँ मूल ढोकाको वेदी द्वारको उत्तरपट्टि त्यो मूर्ति थियो, जुन प्रति परमेश्वरको डाह, हुन्थ्यो।

6 तब परमेश्वरले मलाई भन्नुभयो, “मानिसको छोरा! के तिमीले देख्यौँ इस्राएलका मानिसहरूले कति डरलाग्दा कुराहरू गरिरहेका छन्? तिनीहरूले त्यो चीज यहाँ मेरो मन्दिरको छेउमा बनाएकोछ। यदि तिमी मसँग आयौँ भने त्यो भन्दा पनि अझै भयंकर चीजहरू देख्नेछौ।”

7 यसकारण म चोक्को प्रवेशद्वारमा गएँ अनि मैले भितामा एउटा प्वाल देखेँ।

8 परमेश्वरले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो। त्यो भिताको प्वाल भित्र पस।” यसकारण म भिताको प्वाल भएर गएँ अनि यहाँ मैले एउटा ढोका देखेँ।

9 तब परमेश्वरले मलाई भन्नुभयो, “भित्र जाऊ, अनि ती डरलाग्दा दुष्ट कामहरू हेर, जुन मानिसहरूले यहाँ गरिरहेका छन्।”

10 यसकारण म भित्र गएँ अनि हेरें। मैले त्यहाँ सबै किसिमको घम्सने जन्तुहरू, घिनलाग्दा पशुहरू र झसाएलको घरानाका सबै मूर्तिहरूका चित्रहरू बनाएको देखें, जसको विषयमा सोचन पनि घिन लाग्छ। ती झसाएलका मानिसहरूले पूजने देव-मूर्तिहरू अपवित्र थिए। त्यहाँ ती जनावरहरूको चित्र प्रत्येक भित्तामा चारैतिर खोपेको थियो।

11 तब मैले ध्यान दिएँ कि शापानको छोरा याजन्याह अनि झसाएलका सन्तरीजना बूढा-प्रधानहरू त्यस स्थानमा पूजा गर्नैहरूसित थिए। त्यहाँ तिनीहरू मानिसहरूको ठीक छेउमा थिए। अनि प्रत्येक अगुवाहरूको हातमा आ-आफ्नो सुगन्धित धूपको थाल थियो। बल्दै गरेको धूपको धूवौँ हावामा उड्दै थियो।

12 तब परमेश्वरले मसित भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो के तिमी देख्दैछौ झसाएलको बूढा-प्रधानहरू अँध्यारोमा के गर्दारहेछन्? प्रत्येक मानिससँग आ-आफ्नो झटो देवताका निम्ति एउटा विशेष कोठा छ। तिनीहरू आपसमा यसो भनेर कुरा गर्छन्, ‘परमप्रभुले हामीलाई देख्नु हुँदैन र परमप्रभुले यस देशलाई छोडिसक्नु भएको छ।’”

13 तब परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “यदि तिमी मसँग आयौ भने ती मानिसहरूले गर्दै गरेको डरलाग्दो कामहरू तिमीले देख्दैछौ।”

14 तब परमेश्वरले मलाई परमप्रभुको मन्दिरको प्रवेश द्वारमा लिएर जानुभयो। यो द्वार उत्तरपट्टि थियो। त्यहाँ मैले झीहरू बसेर रूँदै गरेको देखे। तिनीहरू झटा देवता तम्मूजको विषयमा शोक मनाइरहेका थिए।

15 परमेश्वरले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो, के तिमीले ती भयंकर कुराहरू देखिरहेकाछौ? मेरो साथमा आऊ अनि तिमीले यो भयंकर चीजहरू देख्दैछौ?”

16 तब उहाँले मलाई परमप्रभुको मन्दिरको भित्री चोकमा लिएर जानुभयो। त्यस ठाउँमा मैले पच्चीस जना मानिसहरू तल निहारेर पूजा गर्दै गरेको देखें। त्यो दलान अनि वेदीको बीचमा थियो। तर तिनीहरू गलत दिशातिर फर्केर उभिएका थिए। तिनीहरूको ढाड पवित्रस्थान पट्टि थियो। तिनीहरू सूर्यको पूजा गर्नका निम्ति तल निहारिएका थिए।

17 तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “मानिसको छोरा, तिमी यो देख्दैछौ? यहदाका मानिसहरूले त्यो मेरो मन्दिरलाई यति महत्वहीन सम्झन्छन् कि तिनीहरूले यस्तो डरलाग्दा कुराहरू गर्छन्। यो देश हिसाले भरिएको छ। तिनीहरूले मलाई निरन्तर रीस उठाउने काम गर्छन्। हेर, तिनीहरूले आफ्नो नाकमा मूर्खहरूले झैँ कुण्डल पनि घुसाएछन्।

18 म तिनीहरूमाथि आफ्नो क्रोध प्रकट गर्नेछु, म तिनीहरूमाथि कुनै दया राख्ने छैन। म तिनीहरूको निम्ति दुःख अनुभव गर्ने छैन। तिनीहरू मलाई उच्च स्वरले बोलाउँछन्, तर म सुन्न अस्वीकार गरिदिनेछु।”

9

1 तब परमेश्वरले शहरमा दण्ड दिनको निम्ति उत्तरदायी प्रमुखहरूलाई ठूलो स्वरले बोलाउनुभयो प्रत्येक प्रमुखको हातमा उसको आफ्नो ध्वंशक हतियार थियो।

2 तब मैले छ जना मानिसहरू माथिल्लो ढोकाबाट सडकमा आउँदै गरेको देखें। त्यो ढोका उत्तरपट्टि थियो। प्रत्येक मानिसले आफैलाई नाश गर्ने हतियार आ-आफ्नो हातमा लिएका थिए। ती मानिसहरू मध्ये एक जनाले सूती लुगा लगाएको थियो। उसले कम्मरमा मसीदानी भिरेको थियो। तिनीहरू मन्दिरभित्र गएर काँसाको वेदीको छेउमा उभिए।

3 तब झसाएलका परमेश्वरको महिमा कस्तब स्वर्गदूतहरू कहाँ गयो जहाँ उहाँ हुनुहुन्थ्यो। तब महिमा मन्दिरको ढोकामा गयो। जब त्यो संघारमा उभियो तब महिमाले जसले सूतीको लुगा लगाएर लेखेको लेखे साधानहरू लिएको थियो त्यस मानिसलाई बोलायो।

4 तब परमप्रभुले उसलाई भन्नुभयो, “यस्शलेम शहरबाट भएर जाऊ। त्यो शहरमा मानिसहरू तिनीहरूप्रति गरिएको डरलाग्दो चीजहरूको विषयमा दुःखी छन् अनि आपतमा छन्, तिनीहरू प्रत्येकको निधारमा एउटा चिन्ह लगाई देऊ।”

5-6 तब मैले परमेश्वरले अरु छ जना मानिसहरूसित कुरा गरेको सुनेँ, “म चाहन्छु कि तिमी प्रथम मानिसलाई अनुसरण गर। तिमीले ती सबै मानिसहरूलाई मार जसको निधारमा चिन्ह छैन। यो केही नसोच कि बूढा-मानिस, युवक, युवती, नानी अथवा आमाहरू हुन भनेर। तिनीहरू माझ जसको निधारमा चिन्ह छैन प्रत्येकलाई मार्न तिमीले तिम्रो हतियारहरू प्रयोग गर्नु पर्छ। कुनै दया नदेखाऊ। तिनीहरूलाई नछोड यहाँ मेरो मन्दिरबाट शुरू गर।” यसकारण तिनीहरूले मन्दिर भित्रको बूढा-पाकाहरूबाट शुरू गरे।

7 परमेश्वरले उसलाई भन्नुभयो, “यो मन्दिरलाई अपवित्र बनाइदछ। यो चोकहरू लाशले भरिदेऊ!” यसकारण तिनीहरू गए अनि तिनीहरूले शहरमा मानिसहरू मार्न थाले।

8 जब ती मानिसहरूले, मानिसहरूलाई मार्न गए, त्यति बेला म त्यहीँ उभिरहेँ। मैले मेरो शिर भूईँतिर निहुराएर कराए, “परमप्रभु मेरो मालिक तपाईँ यस्शलेमको विरुद्ध क्रोध प्रकट गर्नका निम्ति तपाईँले झसाएलमा बाँचेका सबै मानिसहरू मार्दैहुनु हुन्छ?”

9 परमेश्वरले भन्नुभयो, “इझाएल अनि यहूदाका परिवारले अत्यन्तै पाप गरेका छन्। यस देशमा सम्पूर्ण मानिसहरूको हत्या भइरहेकोछ अनि यो शहर अपराधले भरिएकोछ। किन? किनभने मानिसहरू स्वयं भन्छन्, ‘परमप्रभुले यो देश छोडेर जानु भयो। उहाँले हामीलाई यी कामहरू गरिरहेको हेर्न सक्नु हुन्।’

10 अनि म दया देखाउने छैन। म तिनीहरूका निम्ति अफसोस अनुभव गर्ने छैन। तिनीहरू स्वयंले यो बोलाएका हुन्, म यिनीहरूलाई मात्र दण्ड दिँदछु जसको यिनीहरू पात्र हुन्।”

11 तब सूती लगा लगाए र लेखकको लेखे साधनहरू लिने मानिस बोल्यो। उसले भन्यो, “मैले त्यो गरे जुन तपाईंले आज्ञा दिनु भएको थियो।”

10

1 तब मैले त्यो बटुका देखेँ जुन कर्ब स्वर्गदूतको शिरमाथि थियो। बटुका नीलमणि जस्तै स्वच्छ नीलो थियो। त्यहाँ बटुकामाथि सिंहासन जस्तो केही चीज देखिन्थ्यो।

2 तब सिंहासनमा बसे मानिसले मिहिन सूती लगा लगाएको मानिससित भन्नुभयो, “कर्ब स्वर्गदूतको मुनि रहेको पाङ्ग्राहरूको माझमा आऊ। कर्ब स्वर्गदूतको बीचबाट जलिरहेको कोइला हातमा लेऊ। जल्दै गरेको कोइलाहरू लैजाऊ अनि तिनीहरूलाई यसशलेमको शहरमाथि फर्काइदेऊ।”

मैले हेरिरहेको थिए मानिस भित्र गयो।

3 जब त्यो मानिस भित्र पस्यो कर्ब स्वर्गदूत त्यस समय मन्दिरको दक्षिणपट्टि उभिरहेको थियो, भित्री चोक बादलले भरियो।

4 तब परमप्रभुको महिमा कर्ब स्वर्गदूतबाट अलग भएर मन्दिरको ढोकामा गयो। बादल मन्दिरमा भरियो अनि परमप्रभुको महिमाले चोक पूरै भरियो।

5 तब मैले कर्ब स्वर्गदूतको जोडसित पंखेटा फट्टफटाएको आवाज चोकमा सुनेँ। चोकमा फट्टफटाहट बढो जोडसित थियो। सर्वशक्तिमान परमेश्वर बोल्नु भए झैं त्यो फट्टफटाहटको आवाज जोडोले सुनिन्थ्यो।

6 परमेश्वरले मिहिन सूतीको लगा लगाउने मानिसलाई आज्ञा दिनुभयो। परमेश्वरले उसलाई पाङ्ग्राहरूको बीचमा जाने आज्ञा दिनुभयो अनि कर्ब स्वर्गदूतको मुनिबाट बल्दै गरेको कोइला ल्याउन लगाउनु भयो। यसकारण ऊ पाङ्ग्राहरूको बीचमा पस्यो अनि पाङ्ग्राहरू मध्ये एउटा पाङ्ग्राको छेउमा उभियो।

7 कर्ब स्वर्गदूतले आफ्नो हात पसारो अनि कर्ब स्वर्गदूतको क्षेत्रको बीचमा बल्दै गरेको अलिकति कोइला लिएर गयो। उसले त्यो कोइला त्यस मानिसको हातमा राखिदियो।

8 (कर्ब स्वर्गदूतको पंखेटाको मुनि यस्तो चीज थियो जुन हेर्दा मानिसको हात जस्तै देखिन्थ्यो।)

9 तब मैले देखेँ कि त्यहाँ चारवटा पाङ्ग्राहरू थिए। प्रत्येक कर्ब स्वर्गदूतको छेउमा एउटा पाङ्ग्रा थियो। अनि त्यो पाङ्ग्रा स्वच्छ पहलो रंगको थियो।

10 त्यहाँ चारवटा पाङ्ग्राहरू थिए अनि सबै पाङ्ग्राहरू एक समानका थिए। त्यो यस्तो देखिन्थ्यो कि मानौं एउटा पाङ्ग्रा अर्को पाङ्ग्राभित्र थियो।

11 जब पाङ्ग्राहरू हिँड्थे, तिनीहरू कुनै पनि दिशामा जान सक्थे। तर तिनीहरू पछि फर्कन्दैन थिए। तिनीहरू जति बेला हिँड्थे सबै एकै साथ हिँड्थे। त्यो त्यस दिशामा हिँड्थ्यो जता त्यसको मुख फर्केको हुन्थ्यो। पछि नहेरी तिनीहरू हिँड्थे।

12 त्यसको सम्पूर्ण शरीरमा नै आँखा थियो। त्यसको पीठ, हात, त्यसको पंखेटा अनि पाङ्गामा आँखा थियो। हो चौर पाङ्गामा आँखा थियो।

13 ती पाङ्ग्राहरूलाई, “हुरू घुम्ने पाङ्ग्रा” भनेको मैले सुनेँ।

14-15 प्रत्येक कर्ब स्वर्गदूतको चारवटा अनुहारहरू थिए। पहिलो अनुहार कर्बको थियो। दोस्रो अनुहार मानिसको थियो। तेस्रो अनुहार सिंहको थियो अनि चौथो गरुडको थियो। (तब मलाई थाहा भयो कि ती कर्ब स्वर्गदूत तिनीहरू नै थिए जुन मैले कबार नदीमा दर्शनमा देखेको थिएँ।)

तब कर्बहरू हावामाथि उडे।

16 तिनीहरूसित पाङ्ग्रा पनि उड्यो। पाङ्गाले आफ्नो दिशा त्यस बेला सम्म बदली गरेन जति बेला सम्म कर्ब स्वर्गदूतहरूले पंखेटा खोलेर हावामा उडेनन्।

17 यदि कर्ब स्वर्गदूतहरू शान्तिसँग उभिए पाङ्ग्रा पनि उभिबस्थ्यो। किन? किनकि त्यसमा प्राणीहरूको आत्माको शक्ति थियो।

18 त्यसपछि परमप्रभुको महिमा मन्दिरको सँघारबाट उठ्यो अनि कर्ब स्वर्गदूतहरूको स्थानमाथि गएर रोकियो।

19 त्यसपछि कस्ब स्वर्गदूतहरूले आफ्नो पखेटा खोलेर हावामा उडे। मैले उनलाई मन्दिर छोड्दै गरेको देखें। पाङ्ग्रा उनकै साथमा गयो। त्यसपछि उनी परमप्रभुको मन्दिरको पूर्वी ढोकामा गए बसे। इस्राएलको परमेश्वरको महिमा हावामा तिनीहरूमाथि थियो।

20 त्यसपछि मैले इस्राएलको परमेश्वरको महिमाको तल प्राणीहरूको कबार नदीको दर्शनमा याद गरे अनि मैले अनुभव गरे कि त्यो प्राणी कस्ब स्वर्गदूत थियो।

21 प्रत्येक प्राणीको चारवटा मुख औ चारवटा पखेटा थिए। पखेटाको तल यस्तो चीज थियो जुन चीज मानिसको हात जस्तो देखिन्थ्यो।

22 कस्ब स्वर्गदूतको त्यही चारवटा मुख थियो जुन कबार नदीको दर्शनमा प्राणीहरूको थियो अनि त्यो सिधै अघाडि त्यस दिशा तर्फ हेर्ने जुन दिशा तर्फ तिनीहरू गइरहेका हुन्थे।

11

1 तब हावाले मलाई परमप्रभुको मन्दिरको पूर्वी ढोकामा लग्यो। त्यस ढोका पूर्वपट्टि फर्केको थियो, जताबाट सूर्य उदय हुन्थ्यो। मैले त्यस मूल ढोकाको प्रवेशमा पच्चीस जना मानिसहरू देखें। अञ्जूरको छोरा याजन्याह तिनीहरूसित थिए अनि बनायाहको छोरा पलत्याह दुवै जना मानिसहरूको अगुवा त्यहाँ थिए।

2 त्यसपछि परमेश्वर मसित बोल्नु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो। यिनीहरू ती मानिसहरू हुन् जसले शहरमा नराम्रो योजनाहरू बनाउँछन्। तिनीहरूले मानिसहरूलाई नराम्रो काम गर्न उस्काउँछन्।

3 तिनीहरू भन्छन्, ‘हामीहरू फेरि चाँडे आफ्नो घर बनाउँदैनौं? यो शहर एउटा भाँडा हो र हामी मासु हौ।’*

4 तिमीले मानिसहरूसँग मेरो निम्ति कुरा गर्नुपर्छ। मानिसको छोरो जाऊ र मानिसहरूलाई अगमवाणी गर।”

5 तब परमप्रभुका आत्मा ममाथि आउनु भयो र मलाई भन्नुभयो, “तिनीहरूलाई भन परमप्रभुले यी सबै कुरा भन्नु हुँदछ इस्राएलका घरानाहरू, तिमीहरूले ठूलो योजना बनाउँदैछौ। तर मलाई थाहा छ तिमीहरूले के सोचिरहेकाछौ।

6 तिमीले यो शहरको धेरै मानिसहरू मार्यौ। तिमीले सडकको गल्लीहरू मारिएका मानिसहरूको लाशले भरिदियौ।

7 अब हाम्रा परमप्रभु यसो भन्नु हुन्छ, ‘यी सबै लाशहरू मासु हो अनि शहर भाँडा हो। तर उनी (नबकदनेस्सर) आउनेछन अनि तिमीहरूलाई यो सुरक्षाको भाँडाबाट लिएर जानेछन।

8 तिमी तरवारसँग भयभीत छौ। तर म तिप्रो विरुद्ध तरवार लिएर आउँदछु।” परमप्रभु हाम्रो मालिकले यी सबै कुरा भन्नुभयो। यसकारण यो घट्ने छ।

9 परमेश्वरले यो पनि भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई यो शहरबाट बाहिर निकाल्नेछु अनि तिमीहरूलाई अपरिचितहरूको हातमा सुम्पिदिनेछु। म तिमीहरूलाई दण्ड दिनेछु।

10 तिमीहरू तरवारद्वारा मारिनेछौ। म तिमीहरूलाई त्यहाँ इस्राएलमा दण्ड दिनेछु, यसकारण तिमीहरूले सम्झनेछौ कि त्यो म हुँ जसले तिमीहरूलाई दण्ड दिँदछु, म परमप्रभु हुँ।

11 हो, यो स्थान पकाउने कराही हुनेछ अनि तिमीहरू यसमा मासु हुनेछौ जुन भुटिन्छ! म तिमीहरूलाई यहाँ इस्राएलमा दण्ड दिनेछु।

12 त्यसपछि तिमीहरूले जान्नेछौ कि म नै परमप्रभु हुँ। त्यो मेरो नियम थियो जुन तिमीले तोड्यौ। तिमीले मेरो नियमहरू पालन गरेनौ। तिमीले आफ्नो चारैतिरको राष्ट्रका मानिसहरू जस्तै बस्ने निर्णय गर्थौ।”

13 मैले परमेश्वरको निम्ति बोल्न समाप्त गर्ने साथ, बनायाहको छोरा पलत्याह मेरे। म पृथ्वीमा लडे। मैले पृथ्वीमा टाउको टेके र भने, “हाय! परमप्रभु मेरा मालिक के तपाईं इस्राएलका सबै बाँचेका मानिसहरूलाई सम्पूर्ण रूपले नाश गर्न तयार हुनुहुन्छ?”

14 तर त्यसपछि परमप्रभुको वचन मैले प्राप्त गरे। उहाँले भन्नुभयो,

15 “मानिसको छोरो! तिमी इस्राएलको परिवारको आफ्ना दाजू-भाइहरूलाई सम्झना गर जसलाई आफ्नो देश छोडनलाई बाध्य गरिएको थियो। तर म तिनीहरूलाई फर्काई ल्याउँनेछु। तर यहाँ यरूशलेमका बासिन्दाहरूले भन्दैछन्, ‘तिनीहरू परमप्रभुबाट टाढो गए। यो भूमि हामीलाई दिइसकेकोछ यो हाम्रो हो।’

16 “यसकारण मानिसहरूसँग भन परमप्रभु हाम्रा मालिक भन्नु हुन्छ, ‘यो साँचो हो कि मैले आफ्नो मानिसहरूलाई टाढो भूमिहरूमा जानको निम्ति बाध्य गरे। मैले नै तिनीहरूलाई धेरै देशहरूमा तितर-बितर परे। ती भूमिहरूमा म तिनीहरूको निम्ति केही समय मन्दिर हुनेछ।

* 11:3: यो शहर ... मासु हौ यसको अर्थ हो तिनीहरू यरूशलेममा सुरक्षित छन् जस्तो मासु भाँडाभित्र सुरक्षित रहन्छ।

17 यसकारण तिमीले तिनीहरूलाई भन्नु पर्छ कि परमप्रभु तिनीहरूको मालिकले तिनीहरूलाई फेरि फर्काएर ल्याउनु हुन्छ। मैले तिमीहरूलाई धेरै देशहरूमा छरिदिँएँ। तर म तिमीहरूलाई एक ठाँउमा जम्मा गर्नेछु अनि ती देशहरूबाट तिमीहरूलाई फर्काएर ल्याउनेछु। म इस्राएलको प्रदेश तिमीहरूलाई फेरि दिनेछु।

18 अनि जब हाभ्रा मानिसहरू फर्कन्छन् त्यसबेला तिनीहरूले त्यो सबै डरलाग्दा कुहिएको देव-मूर्तिहरू जुन अहिले यहाँ छ नष्ट गरिदिनेछन्।

19 म तिनीहरूलाई एकैसाथ ल्याउनेछु अनि तिनीहरूलाई एउटै मानिस जस्तै बनाउनेछु। म तिनीहरूमा नयाँ आत्मा भर्नेछु। म तिनीहरूको दुइगाको हृदय तोडेर त्यो ठाँउमा साँचो हृदय भरिदिनेछु।

20 तब तिनीहरूले मेरो विधिहरू पालन गर्नेछन्। तिनीहरूले मेरो नियमहरू पालन गर्नेछन्, तिनीहरूले त्यो काम गर्नेछन् जुन म गर्न लगाउँछु। तिनीहरू साँच्चै मेरो प्रजा हुनेछन् अनि म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु।”

21 त्यसपछि परमेश्वरले भन्नुभयो, “तर यस समय उहाँको हृदय डरलाग्दा कुहिएको मूर्ति भइसकेको छ। मैले ती मानिसहरूलाई तिनीहरूको नराप्रो कामको निम्ति दण्ड दिनुपर्छ जुन तिनीहरूले गरेका छन्।” मेरा स्वामी परमप्रभु मेरा मालिकले यी सबै कुराहरू भन्नुभयो।

22 तबपछि कर्ब स्वर्गदूतले आफ्नो पंखेटा फट्फटायो अनि हावामाथि उड्यो। पाइया तिनीहरूसितै गयो। इस्राएलका परमेश्वरको महिमा तिनीहरूसमाथि थियो।

23 परमप्रभुको महिमामाथि हावामा उड्यो अनि उसले यरूशलेम छोडि दियो। अनि केही क्षणको लागि यरूशलेमको पूर्वी पहाडमा गएर बस्यो।

24 तब वतासले मलाई हावामाथि उठायो अनि फेरि बाबेल पुरायो, ती मानिसहरूकहाँ पुरायो जुन मानिसहरूलाई इस्राएल छोड्नुको निम्ति बाध्य गराइएको थियो। त्यसपछि दर्शनमा परमेश्वरको आत्मा हावामा उठाउनुभयो अनि मलाई छोडियो। मैले ती सबै चीजहरू परमेश्वरको दर्शनमा देखें।

25 त्यसपछि मैले निर्वासित मानिसहरूसँग कुरा गरें। मैले ती सबै कुराहरू बताएँ जुन परमप्रभुले मलाई देखाउनु भएको थियो।

12

1 त्यसपछि परमप्रभुको वचन मलाई प्राप्त भयो। उहाँले भन्नुभयो,

2 “हे मानिसको छोरो, तिमी विद्रोही मानिसहरूसँग बस्छौ। तिनीहरू सधैं मेरो विरुद्धमा गएका छन्। हेर्नको निम्ति तिनीहरूका आँखा छन्, जे जति मैले तिनीहरूको निम्ति गरें। तर तिनीहरूले त्यो देखेनन्। सुन्ने कान छन्, जे जति मैले तिनीहरूलाई गर्नु भनें तिनीहरूले सुनेनन्। किन? किनकि ती विद्रोहीहरू हुन्।

3 यसकारण, हे मानिसको छोरो! आफ्नो समान तयार पार। यस्तो व्यावहार गर मानौ तिमी कुनै टाढो देशमा गइरहेकोछौ। यो यस्तो प्रकारले गर कि मानिसहरूले हेरेको हेरेकै छन सम्भव छ तिनीहरूले तिमीमाथि ध्यान दिनेछन्, तर ती मानिसहरू एकदमै विद्रोही हुन्।

4 “दिउँसोको समयमा तिमी आफ्नो समान यस्तो प्रकारले बाहिर निकाल कि मानिसहरूले तिमीलाई हेरेको हेरेकै हुउन्। त्यसपछि साँझमा यस्तो देखावटी गर कि तिमी टाढा देशमा एउटा बन्दी जस्तै जाँदैछौ।

5 मानिसको आँखाको अगाडी पर्खालमा प्वाल बनाऊ अनि त्यो पर्खालको प्वालबाट बाहिर जाऊ।

6 राती आफ्नो समान काँधमा राख अनि त्यस स्थान छोडिदिऊ। आफ्नो मुख छोप, जसद्वारा तिमीले देख्न नपरोस् कि तिमी कहाँ गई रहेकाछौ। यो काम तिमीले यस्तो प्रकारले गर कि कसैले देख्न नसकोस। किनकि म तिमीलाई इस्राएलको परिवारको लागि एउटा उदाहरणको रूपमा प्रयोग गर्दिछु।”

7 यसैकारण मैले आज्ञा गरे अनुसार गरे। दिउँसो मैले आफ्नो समान उठाएँ अनि यस्तो देखावटी गरे मानौ म कुनै टाढो देश जाँदैछु। त्यो साँझ मैले आफ्नो हातको उपयोग गरे अनि भित्तामा प्वाल बनाए। राती मैले आफ्नो समान काँधमा राखेँ अनि गएँ। मैले यो सब यसप्रकारले गरे कि सबैले मलाई देखेस।

8 भोलि पल्ट बिहान मैले परमप्रभुको वचन प्राप्त गरे। उहाँले भन्नुभयो,

9 “हे मानिसको छोरो, के इस्राएलका ती विद्रोहीहरूले तिमीलाई सोधे तिमीले के गर्दैछौ भनेर?

10 तिनीहरूलाई भन कि परमप्रभु तिनीहरूका मालिकले यो कुरा बताउनु भयो। यो दुःखको संन्देश यरूशलेमका बढा-प्रधानहरू अनि यरूशलेममा बसे इस्राएलका सबै मनिसहरूको विषयमा हो।

11 तिनीहरूलाई भन, ‘म तिमीहरू सबैका लागि उदाहरण हुँ। मैले जे-जे गरे त्यो तिमीहरू सबैको निम्ति वास्तविक हुनेछ।’ तिनीहरू कैदीहरू जस्तो जान बाध्य हुनेछन्।

12 तिमीहरूका अगुवाहरूले आफ्नो सामन उस्कै काँधमा लैजानेछन्। उसले भितामा प्वाल बनाई गुप्त रूपमा भागेर जाने छन्। उसले आफ्नो मुख छोप्नेछ ताकि उ कहाँ जाँदैछ आफ्नो आँखाले देख्दैन।

13 उसले भाने कोशिश गर्नेछ, तर म (परमेश्वर) उसलाई समातिहाल्नेछु। ऊ मेरो जालमा फँसेछ अनि म उसलाई कल्दीहरूको देश बाबेलमा लिएर जानेछु। तर उसले यो देख्न सक्तैन त्यो त्यहाँ मर्नेछ।

14 म राजाका मानिसहरूलाई बाध्य गर्नेछु कि तिनीहरू इस्राएलको चारै तिर विदेशमा बस्न। म उनको सेनालाई तितर-बितर पार्नेछु अनि शत्रुको सेना उनको पछि लाग्नेछ।

15 त्यसपछि तिनीहरूले बुझ्छन् कि म नै परमप्रभु हूँ। तिनीहरूले सम्झनेछन् कि मैले नै तिनीहरूलाई देशबाट तितर-बितर पारे। तिनीहरूले सम्झने छन् कि मैले तिनीहरूलाई अरु देशहरूमा जान बाध्य पारे।

16 “तर म कतिपय मानिसहरूलाई जीवित राख्छु। तिनीहरू रोग, अनिकाल र युद्धद्वारा मर्ने छैनन्। म तिनीहरूलाई यसकारण जीवित राख्छु कि तिनीहरू अन्य मानिसहरूसँग त्यो घिनलाग्दो कामको बारेमा भन्न नसक्नु जुन तिनीहरूले मेरो विरुद्ध गरे। त्यसपछि तिनीहरूले थाहा पाउनेछन् म नै परमप्रभु हूँ।”

17 तब फेरि परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो र त्यसले भन्यो,

18 “हे मानिसको छोरो, तिमीले यस्तो गर्नुपर्छ मानौं तिमी भयभीत छौं। तिमी जब खान्छौं काम्नु पर्छ। तिमीले पानी पिउँदा चिन्तित अनि भयभीत भए झैं हुनुपर्छ।

19 तिमीले यी साधारण जनतासित भन्नुपर्छ। तिमीले भन्नुपर्छ, ‘परमप्रभु हाम्रो मालिक यरूशलेमको बासिन्दाहरू अनि इस्राएलको अन्य भागका मानिसहरूसँग यस्तो भन्नुहुन्छ। मानिसहरू, तिमीहरूले खाना खाँदा अफसोसमा पार्नुपर्छ। तिमीहरू पानी पिउँदा साँढे भयभीत हुनेछौं। किनकि त्यहाँ बसो-बास गर्नेहरूको हिसाले गर्दा तिमीहरूको देशको सबै सामानहरू नष्ट हुनेछ।

20 तिमीहरूको शहरमा यति बेला धेरै मानिसहरू बस्दैछन् तर त्यो शहर नष्ट भएर जान्छ। तिम्रो पुरै देश नष्ट भएर जानेछ। त्यसपछि तिमीले बुझ्नेछौ कि म नै परमप्रभु हूँ।”

21 तब परमप्रभुको वचन मलाई प्राप्त भयो। उहाँले भन्नुभयो,

22 “हे मानिसको छोरो, इस्राएल देशको विषयमा मानिसहरूले यो उखान किन सुनाउँछन्:

‘विपत्ति चाँडै आउँदैन,
दर्शन कहिल्यै हुँदैन।’

23 “ती मानिसहरूसँग भन कि परमप्रभु तिनीहरूका मालिकले यो उखान पढन बन्द गरिदिनु हुन्छ। तिनीहरू इस्राएलको बारेमा यो कुरा कहिल्यै पनि भन्दैनन्। अब तिनीहरू यो उखान सुनाउँछन्:

‘विपत्ति चाँडै आउँछ,
दर्शन पूरा हुनेछ।’

24 “यो सत्य हो कि इस्राएलमा कहिल्यै पनि झटो दर्शन हुँदैन। अब यस्तो जादु गर्नेहरू भविष्यमा हुँदैनन्, जसले यस्तो अगमवाणी गर्छ त्यो साँचो हुँदैन।

25 किन? किनभने म परमप्रभु हूँ। अनि म त्यही भन्छु, जुन मलाई भन्न मन लाग्छ! अनि त्यही घट्नेछ अनि म घटना काललाई लामो तान्न दिनेछैन। ती विपत्तिहरू चाँडै आउँदछन् तिम्रो आफ्नो जीवनकाल मानौं। विद्रोही मानिसहरू! जब म केही भन्छु त्यो पूरा गरेनै छाड्छु!” परमप्रभु मेरो मालिकले यी सबै कुरा भन्नुभयो।

26 तब परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो,

27 “हे मानिसको छोरा, इस्राएलका मानिसहरू सोच्छन् जे दर्शन म तिमीलाई दिन्छु त्यो भविष्यमा घट्नेछ। तिनीहरू सम्झनछन् जुन विपत्तिहरूको विषयमा तिमी कुरा गर्छौं त्यो आज भन्दा धेरै वर्ष पछि घट्नेछ।

28 यसकारण तिमीले उनीहरूलाई भन्नुपर्छ, ‘परमप्रभु मेरो मालिक भन्नु हुन्छ म अझ ज्यादा ढीलो गर्न सक्तिन, यदि म हुनेछ भन्छु, त्यो भएनै छाड्नेछ।’ ” परमप्रभु मेरो मालिकले यी सबै कुरा भन्नुभयो।

13

1 त्यसपछि परमप्रभुको वचन मलाई प्राप्त भयो। उहाँले भन्नुभयो,

2 “हे मानिसको छोरो, तिमीले इस्राएलको अगमवक्ताहरूसित मेरो विषयमा कुरा गर्नु पर्छ। ती अगमवक्ताहरूसित मेरो विषयमा कुरा गर्नु पर्छ। ती अगमवक्ताहरूले वास्तवमा मेरो निम्ति कुरा गरेकोछैन। ती अगमवक्ताहरू त्यही भन्छन् जुन उनीहरूले भन्न खोज्दछन्। यसकारण तिमीले उसँग कुरा गर्नु पर्छ। उसँग यो कुरा भन, ‘परमप्रभुबाट प्राप्त भएको यो वचन सुन!

3 परमप्रभु मेरो मालिक यो वचन दिनुहुन्छ। मूर्ख अगमवक्ताहरू! तिमीहरूमाथि आपत आई लामे छ। तिमीहरू आफ्नो आत्माको अनुरण गरि रहेका छौ। तिमीहरूसँग त्यो भनेका छैनन् जुन तिमीले साँचै दर्शनहरूमा देख्छौ।

4 “ इस्राएलीहरू तिमीहरूका अगमवक्ताहरू त्यो सुनसान भत्केको ठाउँहरूमा बसे स्थालहरू जस्तै भएकाछन्।

5 तिमीहरूले शहरको भत्केको पर्खालको नजिक सैनिकहरू बस् दिएनौ। तिमीहरूले इस्राएलको परिवारको रक्षाको निम्ति पर्खालहरू बनाएनौ। यसकारण परमप्रभुको निम्ति जब तिमीहरूलाई दण्ड दिने समय आउँछ त्यतिबेला तिमीहरू युद्धमा हार्नेछौ।

6 “ झूटा अगमवक्ताहरूले भने, तिनीहरूले दर्शन देखेकाछन्। तिनीहरूले तिनीहरूको तन्त्र मन्त्र गरेर भने कि घटनाहरू हुन्छन्। तर तिनीहरूले झूटो बोले। तिनीहरूले भने परमप्रभुले तिनीहरूलाई पठाउनु भयो तर तिनीहरूले झूटो बोले। झूटोलाई साँचो बनाउने प्रयास आजसम्म पनि गर्दैनन्।

7 “ झूटा अगमवक्ताहरू! जुन दर्शन तिमीहरूले देख्यौ, त्यो सत्य थिएन। तिमीले आफै जादू गर्थौ अनि भन्यौ केही घट्टे वाला छ तर तिमीले मानिसहरूसँग झूटो भन्यौ। तिमी भन्छौ यो परमप्रभुको कथन हो, तर मैले तिमीहरूसँग कुनै गरिन। ”

8 यसकारण परमप्रभु मेरो मालिक अब साँचै केही बोल्नुहुन्छ उहाँ भन्नुहुन्छ, “तिमीले झूटो भन्यौ। तिमीहरूले दर्शनमा जे देखेको थियो, त्यो सत्य होइन। यसकारण म अब तिमीहरूको विरुद्धमा छु। ” परमप्रभु मेरो मालिकले यो कुरा भन्नुभयो।

9 परमप्रभुले भन्नुभयो, “म ती अगमवक्ताहरूलाई दण्ड दिनेछु जसले असत्य दर्शन देखे अनि झूटा बोले। म तिनीहरूलाई आफ्नो मानिसदेखि अलग पार्नेछु। तिनीहरूको नाम इस्राएलको परिवारको सूचिमा रहनेछैन। तिनीहरू फेरि इस्राएल प्रदेशमा कहिल्यै जाने छैनन्। त्यसपछि तिमीले जान्ने छौ कि म परमप्रभु अनि मालिक हूँ।

10 “ती झूटो अगमवक्ताहरूले घरिघरि मानिसहरूसँग झूटो भने। अगमवक्ताहरूले भने शान्ति हुन्छ अनि त्यहाँ कुनै शान्ति भएन। मानिसहरूको पर्खाल दूढ गर्नेछ अनि युद्धको तयारी गर्नेछ। तर भत्केको पर्खालमा एउटा पातको तरह लेप लगाइरहेछन्।

11 तिनीहरूलाई भन म असिना र पानी पठाउँनेछु। प्रचण्ड आँधी-बेही चल्नेछ अनि बाढी आउनेछ, अनि पर्खाल ढल्नेछ।

12 पर्खाले तल ढल्नेछ। मानिसहरूले अगमवक्ताहरूलाई सोध्नेछन्, ‘त्यो चूना लगाएको के भयो, जुन तिमीले पर्खालमा लगाएका थियौ?’ ”

13 परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ, “म क्रोधित छु, म तिमीहरूको विरुद्ध आँधी-बेही पठाउँछु। म क्रोधित छु अनि म घनघोर वर्षा पठाउँछु। म क्रोधित छु अनि आकाशबाट असिना खसाउँनेछु। अनि तिमीहरूलाई पूर्ण रूपमा नष्ट पार्नेछु।

14 तिमी पर्खालमा चूना लगाउँछौ। तर म पूरै पर्खाल नष्ट पारिदिनेछु। म त्यसलाई भत्काई दिनेछु। पर्खाल तिमीमाथि ढल्नेछ अनि तिमीले जान्नेछौ म नै परमप्रभु हूँ।

15 अब म पर्खालमाथि अनि मानिसहरूमाथि मेरो क्रोध छाडिदिनेछु जसले यसलाई लेप लगाए। तब तिमीलाई भन्नेछु, ‘अब कुनै पर्खाल रहने र कुनै मजदूरले यसमाथि लेप लगाउनेछैन।’

16 “यो सबै इस्राएलको झूटो अगमवक्ताहरूको निम्ति हुनेछ। ती अगमवक्ताहरू यसशलेमका मानिसहरूसँग बात गर्छन्। ती अगमवक्ताहरू भन्छन् शान्ति हुन्छ तर कतै शान्ति छैन। ” परमप्रभु मेरा मालिकले यसो भन्नुभयो।

17 परमप्रभुले भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो! इस्राएलमा स्त्री अगमवादिनीहरू खोज। त्यो स्त्री अगमवादिनीहरू मेरो निम्ति बोल्दैनन्। तिनले त्यही भन्छन्, जुन तिनीहरूलाई भन्न मन पर्छ। यसकारण तिमीले मेरो लागि उसको विरुद्ध बोल्नु पर्छ। तिमीले यसो भन्नु पर्छ।

18 ‘परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ: विपत तिमी स्त्रीहरूमाथि आइलामेछ। तिमीहरूले प्रत्येक मानिसको पाखुराहरूमा जादूको पाटा सिलाई दिन्छौ। तिमीले मानिसको शिरमा बाँध्न फेटा बनाउँछौ। तिमीहरू भन्छौ कि ती चीजहरूमा मानिसहरूको जीवन नियन्त्रण गर्ने तन्त्र-मन्त्रको शक्ति छ। ” के तिमी सोच्छौ कि तिमीहरू आफ्नो आत्माहरू जीवित राख्न र मेरो मानिसहरूका आत्माहरूलाई मार्नु सक्छौ।

19 तिमी नै एकजना हो जसले मानिसहरूलाई म महत्वहीन हूँ भनी सोचन लगाउँछौ। तिमीहरू एक मुठी जौ र रोटीको केही टुक्राको लागि तिनीहरूलाई मेरो विरुद्धमा हिडाउँछौ। तिमीहरू मेरो मानिसहरूसँग झूटो बोल्छौ। तिनीहरू झूटो सुन्न मन पराउँछन्। तिमीहरू ती मानिसलाई मार्छौ जसलाई जीवित रहन्छ अनि तिमीहरू त्यस्ता मानिसहरूलाई जीवित राख्न चाहन्छौ जसलाई मार्नु जरूरी छ।

20 यसकारण परमप्रभु मेरो मालिक तिमीहरूसित यसो भन्नुहुन्छ म ती जादूका बूटीहरूको विरुद्धमा छु जो मानिसहरूलाई फँसाउँन तिमी प्रयोग गर्छौं, तर म तिनीहरूलाई स्वतन्त्र पार्नेछु। म ती बूटीहरू तिनीहरूका पाखुराबाट चुडाइदिनेछु अनि तिमीहरूलाई मुक्त गराइदिनेछु। तिनीहरू जालबाट मुक्त गरिएका पक्षीहरू जस्तै हुनेछन्।

21 म तिमीहरूको घुन्टो च्यातिदिनेछु अनि मेरो मानिसहरूलाई तिम्रो शक्तिबाट बचाउँनेछु। तिनीहरू तिम्रो जालबाट भाग्नेछन् अनि तिमीले बुझ्नेछौं म नै परमप्रभु हुँ।’

22 “ ‘स्त्री अगमवादिनीहरू तिमीहरू झट्टो बोल्छौं। तिम्रो झट्टोले राम्रो मानिसहरूलाई दुःख पुर्याउँछ म ती राम्रो मानिसहरूलाई दुःख दिन चाहँदिन। तिमी नराम्रो मानिसलाई सहायता गर्छौं अनि तिनीहरूलाई उत्साहित पाछौं। तिमी तिनीहरूलाई आफ्नो जीवन बदलि गर भन्दैनौं। तिमी तिनीहरूको जीवन रक्षा गर्दैनौं।

23 तिमीले अब भविष्यमा व्यर्थको दर्शनहरू देख्ने छैनौं। तिमीले भविष्यमा जादू गर्न छैनौं। म मेरो मानिसलाई तिमीहरूको शक्तिदेखि बचाउँने छु अनि तिमीहरूले थाह पाउनेछौं, म नै परमप्रभु हुँ। ’ ”

14

1 इस्राएलका केही बढा-प्रधानहरू मकहाँ आए। तिनीहरू मसँग बात गर्न बसे।

2 परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो उहाँले भन्नुभयो,

3 “हे मानिसको छोरो! यी मानिसहरू तिमीसित बात गर्न आएकाछन्। तिनीहरू चाहन्छन् तिमीले मसँग सल्लाह लेउन्। तर ती मानिसहरूले आज सम्म आफ्ना घिनलाग्दो मूर्तिहरू राखेकै छन्। तिनीहरू ती चीजहरू राख्छन् जसले तिनीहरूलाई पाप गराउँछन्। तिनीहरू आज सम्म त्यही मूर्ति पूजा गरिरहेकाछन्। यसकारण, तिनीहरू मकहाँ सल्लाह लिन किन आउँछन्? के मैले उनीहरूको प्रश्नहरूको उत्तर दिनुपर्छ? अहँ!

4 तर म तिनीहरूलाई उतर दिन्छु। तिमीले तिनीहरूलाई भन्नु पर्छ, ‘परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ यदि कोही इस्राएलीहरू अगमवक्ताकहाँ जान्छ अनि मदेखि सल्लाह माग्छ भने यदि त्यो मानिसले उसका मूर्तिहरू राखेकोछ भने त्यो मानिसको प्रश्नको उत्तर म आफै दिनेछु। यदि उसले ती चीजहरू जसले तिनीहरूलाई पाप कर्महरू गराउन उकास्छ अनि यदि उसले मूर्तिहरूको पूजा गर्छ भने म उसित कुरा गर्नेछु।

5 किन? किनकि म तिनीहरूको हृदय छुन चाहन्छु। म देखाउन चाहन्छु कि म तिनीहरूलाई प्रेम गर्छु, यद्यपि तिनीहरूले मलाई आफ्नो घिनलाग्दो मूर्तिहरूको निम्ति छोडिदिए।’

6 “यसकारण इस्राएलका परिवारसँग यी सब भन। तिनीहरूलाई भन, ‘परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ! मकहाँ फर्केर आऊ अनि आफ्नो घिनलाग्दो मूर्तिहरू छोडिदेऊ। ती सबै डरलाग्दा झट्टो देवताहरूबाट तिमी फर्क

7 यदि कुनै इस्राएलीहरू अथवा इस्राएलमा बस्ने विदेशीहरू सल्लाहमा निम्ति मकहाँ आए म उसलाई उतर दिनेछु। यदि उसले घिनलाग्दो मूर्तिहरू राखे ता पनि म उसलाई उतर दिन्छु। यदि उसले ती चीजहरू राख्छ जसले उसलाई पाप गराउँछ। यदि उसले तब सम्म ती मूर्तिहरूको पूजा गर्छ। म उसलाई यस्तो उतर दिन्छु।

8 म त्यस मानिसको विरोधी हुनेछु। उसलाई नष्ट गरिदिन्छु। त्यो अरू मानिसहरूको निम्ति उदाहरण बनिनेछ। मानिसहरूले उसको हाँसो उडाउँनेछन्। म तिनीहरूलाई आफ्नो मानिसहरूबाट बाहिर निकल्नेछु। त्यसपछि तिमीले जान्ने छौं म नै परमप्रभु हुँ।

9 यदि अगमवक्ता धेरै मूर्ख भई आफ्नो उतर दियो भने म उसलाई देखाई दिन्छु कि उ कति मूर्ख छ, म उसको विरुद्ध आफ्नो शक्ति प्रयोग गर्छु। म उसलाई नष्ट गरिदिन्छु अनि आफ्ना मानिसहरूलाई इस्राएलबाट बाहिर निकाल्नेछु।

10 यस्तै प्रकारले त्यो मानिस जुन राय लिन आएको थियो अनि अगमवक्ता जसले उतर दियो दुवैले एउटै दण्ड पाउँनेछन्।

11 किनकि यसप्रकारले त्यो अगमवक्ताले मेरो मानिसहरूलाई मदेखि टाढो लिएर जान बन्द गरिदिन्छ। यसप्रकारले मेरा मानिसहरूले आफ्नो पापबाट अपवित्र हुनु बन्द गरिदिन्छन्। तब तिनीहरू मेरो विशेष मानिस हुनेछन् अनि म तिनीहरूको परमेश्वर बनिन्छु। ” परमप्रभु मेरो मालिकले यी सबै कुराहरू भन्नुभयो।

12 तब परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो,

13 “हे मानिसको छोरो! म आफ्नो त्यो राष्ट्रलाई दण्ड दिन्छु जसले मलाई छोड्छ अनि मेरो विरुद्ध पापहरू गर्छ। म तिनीहरूको भोजनको आपूर्ति बन्द गरिदिन्छु। म अनिकाल उत्पन्न गरिदिन सक्छु अनि त्यस देशबाट मानिस अनि पशुहरू बाहिर गरिदिन सक्छु।

14 म त्यस देशलाई दण्ड दिन्छु त्यहाँ न्ह, दानियल अनि अय्यब नै किन नबसुन, उनीहरू आफ्नो जीवन आफ्नो धार्मिकताद्वारा बचाउँन सक्छन् तर तिनीहरूले सम्पूर्ण देशलाई बचाउँन सक्तैनन्।” परमप्रभु मेरा मालिकले यी सबै कुरा भन्नुभयो।

15 परमेश्वरले भन्नुभयो, “अथवा म त्यो पुरै देशमा जंगली जनावरहरू पठाइदिन्छु अनि ती जनावरहरूले सबै मानिसहरूलाई मारन सक्छन। जंगली जनावरहरूको कारणले त्यस देश भएर कसैले पनि यात्रा गर्नसक्तैनन।

16 यदि नह, दानियल अनि अय्यूब त्यहाँ बस्थे भने म ती तीनै जनालाई बचाउने थिएँ। ती तीनै जना स्वयंले आफूलाई बचाउँनु सक्छन। तर म मेरो तीनैजना स्वयंले आफूलाई बचाउँनु सक्छन। तर म मेरो जीवनको शपथ खाएर भन्छु कि तिनीहरूले आफ्नो बाहेक अरुको जीवनसितै आफ्नो छोरा-छोरी पनि बचाउन सक्ने थिएनन। त्यो नराम्रो देश नष्ट गरिनेछ।” परमप्रभु मेरो मालिकले यी सबै कुरा भन्नुभयो।

17 परमेश्वरले भन्नुभयो, “अथवा त्यस देशको विरुद्ध लड्नका निम्ति म शत्रुका सेना पठाउँन सक्छु। ती सैनिकले त्यो देश नष्ट पारिदिन्छन। म त्यस देशको सबै मानिसहरू अनि जनावरहरूलाई बाहिर निकालिदिन्छु।

18 यदि नह, दानियल अनि अय्यूब त्यहाँ बस्थे भने ती तीनजना राम्रो मानिसहरूलाई बचाउँथे। ती तीन जनाले आफ्नो जीवन स्वयं बचाउँन सक्छन। म मेरो जीवनको शपथ खाएर भन्छु कि अरु मानिसहरूको जीवन तिनीहरूले बचाउँन सक्तैनन यहाँ सम्म कि आफ्नो छोरा-छोरीको जीवन पनि बचाउँन सक्ने थिएन। त्यो देश सम्पूर्ण रूपमा नष्ट गरिनेछ।” परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो।

19 परमेश्वरले भन्नुभयो, “अथवा म त्यस देशको विरुद्ध रूढी (महामारी) पठाउँन सक्छु। म तिनीहरूमाथि आफ्नो क्रोध बर्षाउन सक्छु। म सबै मानिस अनि जनावरहरूलाई त्यस देशबाट हटाउन सक्छु।

20 यदि नह, दानियल अनि अय्यूब त्यहाँ बस्थे भने पनि म ती तीनजना राम्रो मानिसहरूलाई बचाउँथे किनकि ती तीनैजना राम्रा मानिसहरू हुन। ती तीनैजना आफ्नो जीवन स्वयं बचाउन सक्छन। तर म आफ्नो जीवनको शपथ खाएर भन्छु अरु मानिसहरूको जीवन तिनीहरूले बचाउँन सक्तैनन, यहाँ सम्म ताकि आफ्ना छोरा-छोरीको जीवन पनि बचाउँनु सक्तैनन।” परमप्रभु मेरो मालिकले यी सबै कुरा भन्नुभयो।

21 त्यसपछि परमप्रभु मेरो मालिकले भन्नुभयो, “यसैकारण सोच यरूशलेमका निम्ति यो कति नराम्रो हुन्छ, म त्यस शहरको विरुद्ध यी चारैवटा दण्ड पठाइदिन्छु। म शत्रुका सेना, अनिकाल, महामारी, अनि जड्गली जनावरहरू त्यस शहरको विरुद्ध पठाउँछु। म त्यस देशको सबै मानिसहरू अनि जनावरहरूलाई बाहिर निकालिदिन्छु।

22 केही मानिसहरू त्यो देशबाट भाग्नेछन। तिनीहरू आफ्ना छोरा-छोरी लिएर तिमीहरूकहाँ सहायताको लागि आउनेछन। तब तिमीहरूले थाहा पाउनेछौ कि यी मानिसहरू साँच्चै कति नराम्रा छन्। म जुन आपत यरूशलेममा ल्याउँनेछु त्यो न्यायसगत हो भन्ने तिमीलाई विश्वास गराइनेछ अनि तिमीहरूले सान्त्वना पाउनेछौ।

23 तिमीहरूले तिनीहरूको बग्ने ढंग अनि तिनीहरूले गर्ने नराम्रो काम देख्नेछौ। त्यसपछि तिमीले सम्झने छौ कि तिनीहरूलाई दण्ड दिने उचित कारण मसँग थियो।” परमप्रभु मेरो मालिकले यो कुराहरू भन्नुभयो।

15

1 तब परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो,

2 “हे मानिसको छोरो! के दाखको बोटको दाउरा जड्गलको कुनै अर्का रूखको काठको सानो हाँगाभन्दा अधिक राम्रो हुन्छ? अहँ।

3 के तिमीहरू दाखको बोटको दाउरा कुनै काममा उपयोग गर्न सक्छौ? अहँ! के तिमीहरू त्यसबाट केही चीज बनाउँनको निम्ति काठ निकाल्न सक्छौ? अहँ!

4 यो आगो बाल्नु मात्र प्रयोग गरिन्छ। सुकेको दाउरा छेउबाट बल्छ? बल्दैन, बीचको भाग आगोले जलेर कालो हुन्छ, तर दाउरा पूर्ण रूपमा जल्दैन। के तिमी त्यो जलेको दाउराबाट कुनै चीज बनाउँन सक्छौ?

5 यदि बल्नु भन्दा पहिला तिमीले त्यस दाउराको केही चीज बनाउँन सक्छौ भने पनि निश्चय नै त्यो जलिसके पछि त्यसबाट केही बनाउँन सक्तैनौ।

6 यसैले दाखको बोटको दाउराको टुक्रा जड्गलको ती कुनै पनि दाउराको टुक्राको बराबर छ। मानिसहरू त्यो दाउराको टुक्रा आगोमा हाल्छन अनि आगोले त्यसलाई जलाउँछ। त्यस्तै प्रकारले, म यरूशलेमका मानिसहरूलाई आगोमा फर्काँछु!” परमप्रभु मेरो मालिकले यो सबै कुराहरू भन्नुभयो।

7 “म तिनीहरूलाई दण्ड दिनेछु, अनि तिनीहरू आगोबाट उम्के तापनि त्यसले तिनीहरूलाई अझै जलाउनेछ। अनि तिमीहरूले म नै परमप्रभु हुँ भनी जान्नेछन। मैले तिनीहरूलाई दण्ड दिएँ भनेर जान्नेछन।

8 म त्यस देशलाई पुरै नष्ट गर्नेछु किनभने झूठा देवताहरूको आरधना गर्न तिनीहरूले मलाई धोका दिए।” यो सबै कुरा परमप्रभु मेरो मालिकले भन्नुभयो।

16

- 1 त्यसपछि परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो,
- 2 “हे मानिसको छोरो! यरूशलेमका मानिसलाई त्यो डरलाग्दो नराम्रो कामको लागि जनाइदेऊ जुन तिनीहरूले गरेकाछन्।
- 3 तिमीले भन्नु पर्छ, ‘परमप्रभु मेरो मालिक यरूशलेमका मानिसहरूलाई यो संदेश दिनुहुन्छ, आफ्नो इतिहास हेर। तिमी कनानमा जन्मेका थियौ। तिम्रो बाबु एक एमोरी अनि आमा हिती हुन।
- 4 यरूशलेम जुन दिन उत्पन्न भयो, तिम्रो नाभीको नाल काट्ने कोही पनि थिएन। कसैले पनि तिम्रो शरीरमा नुन मल्लिदिएन, अनि तिमीलाई सफा तुल्याउन कसैले पनि नुहाई दिएन। कसैले तिमीलाई लगा लगाई दिएन।
- 5 यरूशलेम, तिमी एकलै थियौ। कसैले पनि तिमीप्रति दया देखाएन, न त कसैले तिमीलाई हेरचाह नै गर्‍यो। हे! यरूशलेम तिमी जन्मिएको दिन, तिम्रो आमा-बाबुले तिमीलाई खेतमा राखिदिए। जब तिमी जन्मियौ तिमी रगतमा लपेटिएका थियौ।
- 6 “ ‘त्यसपछि म (परमेश्वर) त्यताबाट गएँ। मैले त्यहाँ तिमीलाई रगतमा लटपटिएको अवस्थामा भेट्दाएँ। तिमी रगतमा लटपटिरहेको थियौ, तर मैले भनें “जीवित होऊ!” हो, तिमी रगतमा लटपटिएको थियौ, अनि मैले भनें, “जीवित होऊ!”
- 7 मैले तिमीलाई खेतमा बिस्वा सियारे जस्तै सेवा गरेर बढाएँ। तिमी बढ्दै गयौ। तिमी जवान ब्री बनियौ, तिम्रो मासिक-धर्म आरम्भ भयो, तिम्रो स्तन बढ्यो, तिम्रो कपाल बढ्न थाल्यो। तर त्यसबेला सम्म तिमी वस्त्रहीन र नाङ्गै थियौ।
- 8 मैले तिमी प्रति दृष्टि घुमाएँ। मैले देखें तिमी प्रेमको लागि तयार थियौ। यसकारण मैले तिमीलाई लगा लगाई दिएँ अनि तिम्रो नम्रता छोपिदिएँ। मैले तिमीसित विवाह गर्ने वचन दिएँ। मैले तिमिसँग वाचा बाँधे र शपथ खाएँ अनि तिमी मेरी भयौ।’ ” परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो।
- 9 “ मैले तिमीलाई पानीले नुहाई दिएँ। मैले तिम्रो रगत धोई दिएँ अनि तिम्रो शरीरमा तेल मालिश गरिदिएँ।
- 10 मैले तिमीलाई एउटा राम्रो लगा अनि नरम छालाको जुता दिएँ। मैले तिमीलाई एउटा मिहीन मलमलको अनि एउटा रेशमको लगा दिएँ।
- 11 तब मैले तिमीलाई केही गर-गहना दिएँ। मैले तिम्रो हातहरूमा चुरा लगाई दिएँ अनि तिम्रो गलामा माला लगाइदिएँ।
- 12 मैले तिमीलाई नाकमा एउटा मुन्दी, कानमा झुम्का अनि शिरमा राम्रो शिरपेच लगाइदिएँ।
- 13 तिमी सुन, चाँदीको गर-गहना अनि रेशमको लुगामा बुट्टा गरेको लगाउँदा सुन्दर देखियो। तिमीले राम्रो खाना खायौ। तिमी अत्याधिक सुन्दरी थियौ अनि तिमी रानी बनियौ।
- 14 तिम्रो सुन्दरताले गर्दा तिमी विख्यात भयो। यो सब यसकारण भयो किनकि मैले तिमीलाई ज्यादा राम्री बनाएँ।’ ” परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो।
- 15 परमेश्वरले भन्नुभयो, “तर तिमीले आफ्नो सौन्दर्यतामा भरोसा गर्न आरम्भ गर्‍यो। तिमीले आफ्नो यशको उपयोग गर्‍यो अनि तिमीले मलाई धोका दियो। तिमीले एउटा वेश्याले जस्तो व्यवहार गर्‍यो अनि तिमीले त्यस्तो प्रत्येकसित गर्‍यो जो तिम्रो छेउमा आयो। तिमीले तिनीहरू सबैलाई आफ्नो शरीर अर्पित गर्‍यो।
- 16 तिमीले आफ्नो सुन्दर लगा लियो अनि त्यसको उपयोग आफ्नो पूजाको स्थानमा सजाउन गर्‍यो। तिमीले त्यस ठाँउमा एउटा वेश्याले जस्तो काम गर्‍यो। तिमीले आफूलाई प्रत्येक मानिससँग अर्पित गर्‍यो जो त्यहाँ आयो।
- 17 तब मैले दिएको सुन्दर गर-गहना लियो अनि त्यो सुन-चाँदी मानिसहरूको मूर्तिहरू बनाउँनमा प्रयोग गर्‍यो। तिमीले तिनीहरूलाई वेश्याले झै पूज्यौ।
- 18 त्यसपछि तिमीले सुन्दर लगा लियो अनि ती मूर्तिलाई लगाई दियो। तिमीले सुगन्धि धूप अनि बर्ती लियो जुन मैले तिमीलाई दिएको थिएँ, अथवा त्यसलाई ती देवमूर्तिहरू अगाडी चढायौ।
- 19 मैले तिमीलाई रोटी, मह अनि भद्राक्षको तेल दिएँ। तर तिमीले त्यो खाना आफ्नो मूर्तिलाई दियो। तिमीले ती आफ्नो असत्य देवताहरूलाई प्रसन्न पार्नका निम्ति सुगन्धको रूपमा भेटी चढायौ। तिमीले ती झटा देवताहरूसँग वेश्या जस्तो व्यवहार गर्‍यो।’ ” परमप्रभु मेरो मालिकले यो कुरा भन्नुभयो।
- 20 परमेश्वरले भन्नुभयो, “तिमीले मेरोलागि जन्मेको सबै छोरा-छोरीहरू मूर्तिहरू अघि बलि चढायौ। के तिम्रा मूर्तिहरूसित यस्तो वेश्यावृत्ति गर्नु सानो कुरो हो?
- 21 तिमीले मेरो छोराहरूको हत्या गर्‍यो अनि तिनीहरूलाई ती झटा देवताहरूकोमा चढायौ।
- 22 तिमीले मलाई छोड्यौ अनि त्यो डरलाग्दा काम गर्‍यो। तिमीले आफ्नो समयको कहिल्यै पनि याद गरेनौ जब तिमी बाल्यावस्थामा थियौ तिमीले याद गरेनौ, जतिबेला मैले तिमीलाई भेट्दाँ त्यति बेला तिमी नाङ्गै थियौ अनि रगतमा लटपटिरहेको थियौ।
- 23 “ती सबै नराम्रा चीजहरू पछि, हे यरूशलेम! यो तिमीलाई एकदमै नराम्रो हुन्छ।” परमप्रभु मेरा मालिकले यो कुराहरू भन्नुभयो।

24 “ती सबै कुराहरू पछि तिमीले त्यो असत्य देवताको पूजा गर्न उच्च स्थानहरू बनायौ। तिमीले प्रत्येक बाटोको चोकमा झटो देवताको पूजाका निम्ति उच्चस्थान बनायौ।

25 तिमीले प्रत्येक दोबाटोमा आफ्नो उच्च स्थान बनायौ। तिमीले आफ्नो सुन्दरतालाई तुच्छ देखायौ। तिमीले प्रत्येक बाटो भएर हिँड्ने मानिसहरूलाई फँसाउनका निम्ति यसो गर्थौ। तिमीले आफ्नो खुट्टा देखियोस् भनी फरियामाथि उठायौ अनि त्यसपछि तिमीले ती मानिसहरूसँग वेश्याहरूले झैं व्यवहार गर्न थाल्यौ।

26 तब तिमी त्यो छिमेकी मिश्रकहाँ गयौ, जसको लिङ्ग एकदमै ठूलो थियो। तिमीले मलाई क्रोधित पार्नको लागि त्योसँग धेरै पल्ट शारीरिक सम्बन्ध स्थापित गर्थौ।

27 यसकारण मैले तिमीलाई दण्ड दिएँ। मैले तिमीलाई दिएको जर्मनको एक भाग लिएँ। मैले तिमीलाई तिनीहरूको हातमा सुम्पिदिएँ जसले तिमीलाई घृणा गर्छन्। तिम्रो ब्यावहारले गर्दा पलिशतीहरूका छोरीहरू पनि लज्जित भए।

28 त्यसपछि तिमीले अशरहरूसित शारीरिक सम्बन्ध गर्थौ। तर तिमीलाई पर्याप्त भएन। तिमी कहिल्यै पनि सन्तुष्ट भएनौ।

29 यसकारण तिमी कनान पट्टि फर्कियौ अनि त्यसपछि बाबेल पट्टि। तब पनि तिमी सन्तुष्ट भएनौ।

30 तिमी साह्रै कमजोर छौ। तिमीले ती सबै मानिसहरू र राज्यहरूलाई पाप गर्न लगायौ। तिमीले ठीक एउटी वेश्याले जस्तै काम गर्थौ।” यी कुराहरू परमप्रभु मेरो मालिकले भन्नुभयो।

31 “तिमीले प्रत्येक दोबाटोहरूमा उच्च स्थानहरू बनायौ। अनि तिमीले बाटोको हरेक गल्लीको कुनामा पूजाको स्थान बनायौ। अनि वेश्याले झैं, त्यसबाट फाइदा हुने चासो पनि गरिनौ।

32 तिमी व्यभिचारी स्त्री हो। तिमीले आफ्नो पतिको भन्दा विदेशीहरूसँग शारीरिक सम्बन्ध राख्न ज्यादा राम्रो मान्यौ।

33 प्राय वेश्याहरू शारीरिक सम्बन्धको लागि मानिसलाई ज्याला तिर्नु बाध्य गर्दछन्। तर तिमीले आफ्नो प्रेमीहरू लोभाउन स्वयं भेटी दिन्छौ, अनि तिनीहरूलाई शारीरिक सम्बन्धको निम्ति आमन्त्रित गर्छौ। तिमीले आफ्नो चारैतिर सबैलाई आफूसँग शारीरिक सम्बन्धको लागि आमन्त्रित गर्थौ।

34 तिमी प्राय सबै वेश्याहरूको ठीक विपरीत छौ। प्राय वेश्याहरू पुरुषहरूलाई ज्याला तिर्नको लागि बाध्य गर्छन्। तर तिमीले पुरुषहरूलाई आफूसँग शारीरिक सम्बन्धको ज्याला तिर्ने गर्छौ।”

35 हे वेश्या! परमप्रभुको वचन सुन।

36 परमप्रभु मेरो मालिकले यो कुरा भन्नुहुन्छ “तिमीले तिम्रो पैसा खर्च गरायौ अनि आफ्नो प्रेमीहरू तथा झटो देवताहरूलाई आफ्नो नाङ्गो शरीर हेर्न दियौ तथा तिमीसित शारीरिक सम्बन्ध गर्नदियौ। तिमीहरूले तिनीहरूको नानीहरू मार्यौ अनि तिनीहरूको रगत बगायौ। त्यो ती झटो देवताहरूलाई तिम्रो भेटी थियो।

37 यसकारण, म तिम्रो सबै प्रेमीहरूलाई एकै ठाउँमा जम्मा गर्छु। म ती सबैलाई ल्याउँछु जोसँग तिमीले प्रेम गर्थौ तथा जुन मानिसहरूलाई घृणा गर्थौ। म ती सबैलाई एकै साथ लिएर आउँछु अनि तिनीहरूलाई तिम्रो नम्रता देखाउँछु। तिनीहरूले तिम्रो पुरै नम्रता देखेछन्।

38 त्यसपछि म तिमीलाई दण्ड दिन्छु। म तिमीलाई कुनै हत्यारिनी अनि त्यस स्त्रीलाई जस्तै दण्ड दिन्छु जसले व्यभिचारी पाप गरेकी छ। तिमी त्यस्तै दाण्डित हुनेछौ मानौ कुनै क्रोधित तथा इश्यालु पतिले आफ्नी पत्नीलाई दण्ड दिए जस्तै।

39 म तिमीलाई ती सबै प्रेमीहरूलाई प्राप्त गर्न दिन्छु। तिनीहरूले तिम्रो सबै उच्च स्थानहरू नष्ट पारिदिनेछन्। तिनीहरूले तिम्रो पूजा स्थानहरू जलाई दिनेछन्। तिनीहरूले तिम्रो लुगाहरू च्याति दिनेछन् तथा तिम्रो सुन्दर गर-गहनाहरू लिनेछन्। तिनीहरूले तिमीलाई वन्धनी अनि नाङ्गो छोडिदिनेछन् जस्तो तिमीलाई मैले भेटाएको बेलामा थियो।

40 तिनीहरूले आफूसँग विशाल जनसमूह लिएर आउनेछ, अनि तिमीलाई मार्नका निम्ति ढुङ्गा हान्नेछन् त्यसपछि तिमीलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नेछन्।

41 अनि तिनीहरूले तिम्रो घरहरू आगोले जलाई दिनेछन् अनि तिमीलाई धेरै स्त्रीहरूको सामुने दण्ड दिनेछन्। म तिमीलाई तिम्रो वेश्यावृत्ति देखि रोक्नेछु र तिमीले अरू ज्याला पाउने छैनौ।

42 त्यसपछि म क्रोधित अनि डाही हुन छोडिदिनेछु। म शान्त हुनेछु। म फेरि क्रोधित हुनेछैन।

43 यी सबै कुराहरू किन हुन्छन्? किनकि तिमीले त्यो याद राखेनौ कि तिमीमाथि जवानी हुँदा के गर्थौ। तिमीले त्यो सबै नराम्रो पापहरू गर्थौ अनि मलाई क्रोधित बनायौ। यसकारण ती नराम्रो कामको निम्ति मैले तिमीलाई दण्ड दिनु पर्यो। तर तिमीले अझै ज्यादा डरलाग्दो योजनाहरू बनायौ।” परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो।

44 “तिम्रो विषयमा कुरा गर्ने सबैसित अर्को एउटा कुरा पनि होला। तिनीहरू भन्छन्, ‘जस्तो आमा त्यस्तै छोरी।’

45 तिमी आफ्नो आमाको छोरी हो। तिमीले आफ्नो पति र नानीहरूलाई ध्यान दिँदैनौ। तिमी ठीक आफ्नो बहिनी बराबर छौ। तिमी दुवै जनाले आफ्नो पति र नानीहरूलाई घृणा गर्छौ। तिमीहरू ठीक आफ्नो आमा-बाबु जस्तो छौ। तिमी आमा हिती अनि बाबु एमोरी थिए।

46 तिमी ठूलो दिदी सामरिया थिई ऊ तिमी उत्तरदिशामा आफ्नो छोरीहरूसँग बस्थी अनि तिमी सानो बहिनी सदोम थिई। उ आफ्नो छोरीहरूसँग (शहरहरू) तिमी दक्षिणमा बस्थी!

47 तिमीले त्यो सबै डरलाग्दा पाप काम गर्थौ जुन तिनीहरूले गरे। तर तिमीले त्यो काम पनि गर्थौ जुन तिनीहरूले गरेको भन्दा राम्रो थियो।

48 म परमप्रभु अनि मालिक हुँ। म सदा जीवित छु अनि आफ्नो जीवनको शपथ खाएर भन्छु कि तिमी बहिनी सदोम अनि उसको छोरीहरूले कहिल्यै पनि त्यति राम्रो काम गरेनन् जति तिमी छोरीहरूले गरे।”

49 परमप्रभुले भन्नुभयो, “तिमी बहिनी सदोम अनि उसको छोरीहरू घमण्डी थिए। तिनीहरूसित आवश्यकता भन्दा ज्यादा खाने कुरा थियो अनि तिनीहरूसित समय पनि ज्यादा थियो। तिनीहरूले दीन अनि असहाय मानिसहरूलाई सहायता गर्दैनथिए।

50 सदोम अनि उसको छोरीहरू अत्याधिक घमण्डी भए र मेरो अघि डरलाग्दा पाप गर्न थाले। जब मैले ती कामहरू गरेको देखेँ, मैले दण्ड दिएँ।”

51 परमेश्वरले भन्नुभयो, “सामरियाले तिमीले गरेको पाप भन्दा आधा मात्र पाप गर्थो। सामरियाले भन्दा अधिक डरलाग्दा पाप तिमीले गर्थौ! आफ्नो बहिनीहरूले भन्दा अधिक डरलाग्दा पाप गर्थौ! सदोम अनि सामरियाको तुलना गर्दा तिनीहरूलाई तिमी भन्दा राम्रो लाग्छ।

52 यसकारण तिमी लज्जित हुनुपर्छ। तिमीले तिमी दिदी बहिनीहरूलाई तिमी भन्दा धार्मिक देखिने बनायो। तिमीले भयंकर पापहरू गरेकीछौ यसकारण तिमी लज्जित हुनुपर्छ।”

53 परमेश्वरले भन्नुभयो, “मैले सदोम अनि त्यसको चारैतिरको शहरहरू नष्ट पारिदिएँ। मैले सामरिया अनि त्यसको चारैतिरको शहरहरू नष्ट पारेँ। यरूशलेम म तिमीलाई नष्ट पार्नेछु। तर म ती शहरहरू फेरि बनाउँनेछु। यरूशलेम म तिमीलाई फेरि बनाउँनेछु।

54 म तिमीलाई आराम दिनेछु। त्यसबेला तिमीले डरलाग्दा पापहरू याद गर्नेछौ जुन तिमीले गरेका थियो अनि तिमी लज्जित हुनेछौ।

55 यस्तो प्रकारले तिमी अनि तिमी बहिनीहरू फेरि बनाइनेछन्। सदोम अनि उसको चारैतिरको शहरहरू, सामरिया अनि त्यसको चारैतिरको शहरहरू तथा तिमी अनि तिमी चारैतिरको शहरहरू फेरि बनाइनेछन्।”

56 परमेश्वरले भन्नुभयो, “बितेका दिनहरूमा तिमी घमण्डी थियौ अनि तिमी बहिनी सदोमको हाँसो उडाउथ्यौ। तर तिमीले त्यस्तो फेरि गर्न सक्नेनौ।

57 तिमीलाई सजाय दिनु भन्दा पहिला आफ्नो छिमेकीहरूद्वारा हाँसो उडाउन शुरू गर्नु भन्दा पहिला तिमीले त्यो गरेकी थियो। एदोमको छोरीहरू तथा पलिशतीले अहिले तिमी हाँसो उडाइरहेकाछन्।

58 अब तिमीले जुन भयंकर पाप गर्थौ त्यसका निम्ति कष्ट उठाउनु पर्छ।” परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो।

59 परमप्रभु मेरो मालिकले यी सबै कुराहरू भन्नुभयो, “तिमीले आफ्नो विवाहको प्रतिज्ञा भंग गर्थौ। तिमीले हाम्रो करारको आदर गरेनौ।

60 तर मलाई त्यो करार याद छ जुन त्यस समय गरिएको थियो, जुन समय तिमी नानी थियौ। मैले तिमीसँग करार गरेको थिएँ जुन सधैं रहने थियो।

61 म तिमी बहिनीहरू तिमी भएकहाँ ल्याउँनेछु अनि म तिनीहरूलाई तिमी छोरीहरू बनाउँनेछु। यो हाम्रो करारमा थिएन, तर म यो तिमी निम्ति गर्नेछु। त्यति बेला तिमी ती डरलाग्दा पापहरू याद गर्नेछौ, जुन तिमीले गर्थौ अनि तिमी लज्जित हुनेछौ।

62 यसकारण म तिमीसित मेरो करार बाँध्नेछु र तिमीले जान्नेछौ कि म नै परमप्रभु हुँ।

63 तिमीले गरेका ती सबै राम्रा कर्महरूको निम्ति मैले क्षमा दिएँ। अब तिमीले त्यो सम्झना गर्ने छौ अनि लज्जित हुनेछौ। तिमीले केही पनि भन्न सक्ने छैनौ।” परमप्रभु मेरो मालिकले ती सबै कुराहरू भन्नुभयो।

17

1 त्यसपछि परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो,

2 “हे मानिसको छोरो, इस्राएलका घरानालाई यो कथा सुनाऊ! तिनीहरूलाई प्रश्न गर यसको अर्थ के हो?

3 तिनीहरूलाई भन, यो त्यही हो जुन परमप्रभु मेरा मालिकले भन्नुहुन्छ:

“एउटा विशाल चील विशाल पखेटासित लबानोन आउँदैछ।

चीलको धेरै रंगहरू भएको लामो लामो प्वाँखहरू थिए। त्यो लबानोनमा आयो अनि देवदारु रूखको टुप्पा लम्यो।

4 त्यो गरूडले त्यो विशाल देवदारुको (लबानोन) रूखको टुप्पो चुडायो अनि कनान लिएर गयो।

गरूडले व्यापारीको शहरमा त्यो रोप्यो।

5 त्यसपछि गरूडले केही बिऊहरू (मानिसहरू) कनानबाट केही भाग लिएर गयो।

त्यसले त्यो मलिलो जमीनमा रोप्यो। त्यसले प्रशस्त पानी भएको छेउमा रोप्यो।

6 बिऊ उम्रियो अनि त्यो दाखको बोट बनियो।

यो बोट राम्रो थियो।

बोट अग्लो थिएन।

तर यो एउटा ठूलो क्षेत्रभरि ढाक्ने गरी फैलियो।

दाखको काण्ड बढ्यो

अनि लामो भएर हाँगाहरू र पातहरू पलायो।

7 त्यसपछि अर्को ठूलो पखेटा भएको गरूडले दाखको बोट देख्यो।

गरूडको लामो पंखेटा थियो।

दाखको बोटले चाहन्थ्यो कि यो नयाँ गरूडले उसको देख रेख गरोस्।

यसकारण त्यसले आफ्नो जराहरू त्यो गरूड भए पट्टि फैलायो।

यसको हाँगाहरू गरूड भएको पट्टि फैलिन थाल्यो।

यसको हाँगाहरू त्यो खेतदेखि टाढो सम्म फैलिन थाल्यो, जहाँ यो रोपेको थियो।

दाखको बोटले चाहन्थ्यो नयाँ गरूडले उसलाई पानी हालोस्।

8 दाखको बोट अर्को मलिलो खेतमा सारियो। यो प्रशस्त पानी भएको भूमिमा रोपिएको थियो।

यसले हाँगाहरू अनि फल दिन सक्थ्यो।

यो एउटा साह्रै राम्रो दाखको बोट हुन सक्थ्यो।' ”

9 परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो,

“के तिमी सम्झन्छौ कि बोट सफल हुन्छ? अहँ!

नयाँ गरूडले बोटलाई जमीनदेखि उखेलिदिन्छ

अनि पक्षीले बोटलाई जरासँगै उखेलिदिन्छ।

त्यसले सबै दाख खान्छ।

त्यसपक्षि नयाँ पातहरू सुक्छ अनि मर्छ।

त्यो बोट एकदमै कमजोर हुन्छ।

त्यो बोटलाई जैरसँग उखाल्नका निम्ति शक्तिशाली अन्न-शन्न

अथवा शक्तिशाली देशको आवश्यकता पर्दैन।

10 के त्यो बोट त्यहाँ बढ्छ जहाँ रोपेको छ? अहँ!

गरम पूर्वीय बतास चल्ने छ; अनि बोट सुकेर मर्नेछ।

यो त्यही मर्छ जहाँ रोपेको थियो।”

11 परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो उहाँले भन्नुभयो,

12 “यो कुराको व्याख्या इम्राएलका मानिसहरूको बीचमा गर, तिनीहरू सधैं मेरो विरुद्धमा जान्छन्। तिनीहरूलाई यो भन, पहिलो गरूड (नबूकदनेस्सर) बाबेलको राजा हो। उ यस्तो ममा आयो अनि राजा तथा अन्य प्रमुखहरूलाई लिएर गयो। उसले तिनीहरूलाई बाबेल लिएर आयो।

13 त्यसपछि नबूकदनेस्सरले राजाको परिवारको एउटा मानिससँग सन्धि गर्यो। नबूकदनेस्सरले त्यस मानिसलाई शपथ गर्नका निम्ति बाध्य पार्यो। यस प्रकार त्यस नबूकदनेस्सरले मानिसलाई राजभक्त राख्ने शपथ गर्यो। नबूकदनेस्सरले यो मानिसलाई यहूदाको नयाँ राजा बनायो। त्यसपछि उसले सबै शक्तिशाली मानिसलाई यहूदाबाट बाहिर निकाल्यो।

14 यस प्रकार यहूदा एक दुर्बल राज्य बनियो, जुन राजा नबूकदनेस्सरको विरुद्ध उठ्न सक्तैनथ्यो। यहूदाको नयाँ राजासँग नबूकदनेस्सरले जुन संधि गरेको थियो त्यो पालन गर्नका निम्ति त्यो मानिस बाध्य भयो।

15 तर यो नयाँ राजाले कुनै न कुनै प्रकारले नबूकदनेस्सरको विरुद्ध विद्रोह गर्ने प्रयत्न गर्यो। उसले सहायताको लागि भिन्नमा राजदूतहरू पठायो। नयाँ राजाले धेरै धोडा अनि सैनिक मागे। यस्तो दशामा के तिमी सम्झन्छौ कि यहूदाको राजा सफल हुन्छ? के तिमी सम्झन्छौ कि नयाँ राजासँग प्रयाप्त शक्ति हुन्छ अनि उसले करार भङ्ग गरी दण्डबाट बाँच्न सक्छ?”

16 परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ, “म आफ्नो जीवनको शपथ खाएर वचन दिन्छु कि यो नयाँ राजा बाबेलमा मर्नेछ। नबूकदनेस्सरले त्यो मानिसलाई यहूदाको नयाँ राजा बनायो। तर त्यो मानिसले नबूकदनेस्सरसँग भएको शपथ तोड्यो। यो नयाँ राजाले त्यो सन्धि तोड्यो।

17 मिश्रको राजा यहूदाको राजाको रक्षा गर्नमा समर्थ हुँदैन। उसले धेरै संख्यामा सैनिक पठाउन सक्छ, तर मिश्रको महान शक्तिले यहूदाको रक्षा गर्न सक्तैन। नबूकदनेस्सरको सेनाहरूले शहरमा अधिकार गर्नका निम्ति कच्चा बाटो अनि माटोको पर्खाल बनाउँछन्। धेरै संख्यामा मानिसहरू मर्नेछन्।

18 तर यहूदाको राजा बाँचेर निक्लन सक्तैन। किन? किनकि उसले आफ्नो सन्धिको उपेक्षा गर्यो। उसले नबूकदनेस्सरलाई दिएको शपथ भङ्ग गर्यो।”

19 परमप्रभु मेरो मालिकले यो प्रतिज्ञा गर्नुभयो “म आफ्नो जीवनको शपथ खाएर प्रतिज्ञा गर्छु कि म यहूदाको राजालाई दण्ड दिन्छु। किन? किनकि उसले मेरो चेताउनीहरूको उपेक्षा गर्यो। उसले हाम्रो करार भङ्ग गर्यो।

20 म आफ्नो जाल फैलाउँछु अनि उ त्यसमा फँसेछ। म उसलाई बाबेलमा ल्याउँछु अनि हाम्रो मामला त्यही फैसला हुनेछ, किनभने उसले मलाई धोका दियो।

21 म उसको सेनाहरू नष्ट पारिदिन्छु। म उसको सर्वश्रेष्ठ सैनिकहरू नष्ट पारिदिन्छु अनि बाँचेका मानिसहरूलाई हावामा उडाइदिन्छु। तब तिमीले जान्नेछौ कि म नै परमप्रभु हूँ अनि मैले यो कुराहरू तिमीसित गरेँ।”

22 परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो:

“म लामो देवदार वृक्षको एउटा हाँगा लिन्छु।

म वृक्षको टुप्पाको एउटा सानो हाँगा लिन्छु।

अनि म स्वयं त्यसलाई अग्लो पर्वतमा रोपेछु।

23 म स्वयंले यसलाई इस्राएलको अग्लो पर्वतमा रोपेछु।

यो हाँगा एउटा सुन्दर रूखमा परिणत हुनेछ।

यसको हाँगा निक्लन्छ

अनि यसले फल दिन्छ

देवदारको रूखमा परिणत हुन्छ।

अनि यसका हाँगामा सबै प्रकारका चराहरूले गुँड बनाउनेछन्।

24 “तब अर्को वृक्षले थाहा पाउँछ कि

म अग्लो रूखलाई भईमा लडाईं दिन्छु

अनि म सानो रूखलाई बढाउँछु।

त्यसलाई लामो बनाउँछु म हरियो रूखलाई सुकाई दिन्छु।

म सुकेको रूखलाई हरियो बनाई दिन्छु

म परमप्रभु हूँ।

यदि मैले गर्छु भने पछि त्यो निश्चय गर्नेछु।”

18

1 परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो,

2 “तिमीहरूले इस्राएलको भूमिमा बस्ने मानिसहरूको विषयमा यो उखान दोहर्थाइरहेका छौ। तिमी भन्छौ:

‘आमा-बाबूहरूले अमिलो अङ्गुर खाए,

तर नानीहरूले अमिलो स्वाद पाए।’ ”

3 तर परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ, “म आफ्नो जीवनको शपथ खाएर प्रतिज्ञा गर्छु कि इस्राएलका मानिस अब भविष्यमा यो उखानलाई कहिल्यै साँचो सम्झ्दैनन्!

4 म सबै मानिसहरूलाई एउटै व्यवहार गर्छु। यो महत्वपूर्ण हुँदैन कि त्यो आमा-बाबू होस् अथवा सन्तान। जसले पाप गर्छन् ती मानिसहरू मर्नेछन्!

5 “यदि कोही मानिस राम्रो हुन चाहन्छ भने उसलाई जुन न्याय र सही छ त्यो गर्न देऊ।

6 त्यो धर्मी मानिस पहाडमाथि जाँदैन अनि असत्य देवताहरूलाई चढाएको खानाबाट कुनै भाग पनि बाँड्दैन। त्यो इस्राएलको नराम्रो देवताहरूको मूर्तिहरूको स्तुति गर्दैन। उसले आफ्नो छिमेकीको पत्नीसँग व्यभिचारको पाप गर्दैन। उसले आफ्नो पत्नीसँग उसको रजस्वलाको समयमा शारीरिक सम्बन्ध राख्दैन।

7 असल मानिसले मानिसहरूबाट लाभ उठाउँदैन। यदि कसैले उदेछि ऋण लिन्छ भने उसले बन्धक राखेर ऋण दिन्छ र ऋणी मानिसले ऋण चुक्ता गर्दा बन्धकी फकाई दिन्छ। राम्रो मानिसले भोको मानिसहरूलाई खाना दिन्छ अनि नाङ्गो मानिसहरूलाई लुगा दिन्छ।

8 यदि कसैले ऋण लिनु चाह्दो भने राम्रो मानिसले उसलाई ऋण दिन्छ, उसले त्यो ऋणको ब्याज लिँदैन। राम्रो मानिस कुटिल हुनु सक्तैन। उ प्रत्येक मानिससँग राम्रो व्यवहार गर्छ, उसलाई मानिसहरूले विश्वास गर्छन्।

9 उ मेरो विधिहरूको पालन गर्छ। उसले मेरो निर्णयहरू सम्झन्छ अनि राम्रो एवं विश्वासनीय हुन सक्छ। किनकि उ राम्रो मानिस हो, यसकारण उ जीवित रहन्छ।

10 “तर त्यस मानिसको कुनै छोरा यस्तो हुन सक्छ, जो ती राम्रो कामहरूमध्ये कुनै पनि गर्दैन। त्यसले चीजहरू चोर्न सक्छ तथा मानिसहरूको हत्या गर्न सक्छ।

11 छोरोले यी नराम्रो कामहरूमध्ये कुनै पनि काम गर्न सक्छ। उ पहाडहरूमा जान सक्छ अनि झट्टो देवताहरूलाई चढाएको भोजनबाट हिस्सा बाँड्न सक्छ। त्यो पापी छोरोले आफ्नो छिमेकीको पत्नीसँग व्यभिचार कर्म गर्न सक्छ।

12 उसले गरीब र असहाय मानिससँग नराम्रो व्यवहार गर्न सक्छ। उसले मानिससँग अनुचित लाभ उठाउन सक्छ। उसले बन्धक राखेको बस्तु ऋण चुक्ता भइसक्दा पनि नफर्काउन सक्छ। त्यो पापी छोरोले नराम्रो मूर्तिहरूसित प्रार्थना गर्न सक्छ अथवा अर्को डरलाग्दो पाप पनि गर्न सक्छ।

13 कुनै मानिसलाई त्यो पापी छोरोबाट ऋण लिने आशयकता पर्न सक्छ, तर ऊ त्यो मानिसलाई ऋणको ब्याज तिर्नु बाध्य पाउँछ। यसकारण त्यो पापी छोरो जीवित रहँदैन। उसले भयंकर पाप गर्थो। यसकारण त्यो मारिन सक्छ अनि आफ्नो मृत्युको निम्ति स्वयं उत्तरदायी हुन्छ।

14 “सम्भवतः त्यो पापी छोरोको पनि एउटा छोरा हुनुसक्छ। तर यो छोरोले आफ्नो बाबुद्वारा गरिएको पाप कर्महरू देख्न सक्छ अनि ऊ आफ्नो बाबु जस्तै हुन मान्दैन। राम्रो मानिसले मानिसहरूसित राम्रो व्यवहार गर्छ।

15 त्यो मानिस पहाडहरूमा जाँदैन, झट्टो देवताहरूलाई चढाएको खानामा भाग लिँदैन। त्यसले इस्राएलको झट्टो मूर्तिहरूसित प्रार्थना गर्दैन। ऊ आफ्नो छिमेकीको पत्नीसँग व्यभिचारी पाप गर्दैन।

16 त्यो राम्रो छोरोले मानिसहरूबाट अनुचित लाभ उठाउँदैन। यदि कुनै मानिसले उसबाट ऋण लियो भने त्यो राम्रो मानिसले चीज बन्धक राख्छ अनि त्यस मानिसलाई ऋण दिन्छ अनि जब त्यो मानिसले ऋण भुक्तान गर्छ त्यतिबेला त्यो राम्रो मानिसले बन्धक राखेको चीज फर्काउँछ। राम्रो मानिसले भोकाएकोलाई भोजन दिन्छ अनि तिनीहरूलाई वषण पनि दिन्छ जसलाई त्यसको आवश्यकता छ।

17 उसले गरीबलाई सहायता गर्छ यदि कुनै मानिस ऋण लिन चाहन्छ भने त्यो राम्रो छोरोले ऋण दिन्छ अनि उसले त्यसको ब्याज लिँदैन। राम्रो छोरोले मेरो नियमहरू पालन गर्छ अनि मेरो नियमहरू अनुसार चल्छ। त्यो राम्रो छोरा आफ्नो आमा बाबुको पापले गर्दैन। त्यो राम्रो छोरा बाँचिरहन्छ।

18 उसको बाबुले मानिसहरूबाट फाइदा उठाउन सक्छ अनि तिनीहरूबाट चीजहरू पनि चोर्न सक्छ। उसले केही राम्रो काम गर्न सक्तैन। किनभने त्यो बाबु आफ्नो पापहरूले गर्दा मर्छ। तर छोरोलाई उसको बाबुको पापको निम्ति दण्ड दिनु हुँदैन।

19 “तिमी सोध्न सक्छौ, ‘छोराले बाबुको पापहरूका निम्ति किन दण्डदायी हुँदैन?’ यसको कारण यो हो कि छोरा राम्रो छ अनि उसले राम्रो काम गरेकोछ। उसले एकदमै सावधानीसँग मेरो नियमहरू पालन गरेको छ। यसकारण उ बाँचिरहन्छ।

20 जुन मानिसले पाप गर्छ, त्यही मानिस मारिन्छ। एउटा छोरो आफ्नो बाबुको पापले दण्डित हुँदैन। अनि अर्को बाबु आफ्नो छोरोको पापको लागि दण्ड पाउँदैन। एउटा धर्मी मानिसको धार्मिकता केवल उसको निजी हुन्छ अनि नराम्रो गरेको फल पनि उसकै मात्र हुन्छ।

21 “यस्तो स्थितिमा यदि कुनै नराम्रो मानिसले आफ्नो जीवन क्रम परिवर्तन गर्छ भने त्यो बाँच्नेछ। पाप कर्म छोडे पछि त्यो मानिस गर्दैन। त्यसले धेरै सावधानीसँग मेरो विधिहरू पालन गर्न आरम्भ गर्ने गर्छ। ऊ न्यायशील अनि राम्रो हुन सक्छ।

22 परमेश्वरले उसले गरेको सबै पापहरू याद राख्नु हुँदैन। परमेश्वरले केवल उसको धार्मिकता मात्र याद राख्नु हुन्छ, यसकारण त्यो मानिस जीवित रहन्छ।”

23 परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ, “म नराम्रो मानिसहरू मर्न दिन चाहँदैन। म तिनीहरू आफ्नो जीवनको दृष्टि चालबाट फर्केको चाहन्छु ताकि तिनीहरू बाँच्न सक्नुन।

24 “यस्तो पनि हुन सक्छ कि राम्रो मानिस राम्रो रहन छोडन सक्छ। ऊ आफ्नो जीवन बदल्न सक्छ अनि त्यो डरलाग्दा पापहरू गर्न आरम्भ गर्न सक्छ जुन नराम्रो मानिसहरूले भूतकालमा गरे। यसकारण त्यो राम्रो मानिस बदलिएर नराम्रो बनियो

भने परमेश्वरले त्यस मानिसले गरेको राम्रो कामहरू याद राख्नुहुन्छ। परमेश्वरले यही याद राख्नुहुनेछ कि त्यो मानिस उसको विरुद्ध गयो अनि उसले पाप गर्न थाल्यो। यसैकारण त्यो मानिस आफ्नो पापको कारण मर्नेछ।”

25 परमेश्वरले भन्नुभयो, “तिमीले भन्न सक्छौ कि ‘परमेश्वर हाम्रो मालिक न्यायपूर्ण हुनुहुन्छ।’ तर हे इस्राएलका परिवारहरू सुन! मेरो मार्गहरू अन्याय संगत छैन। तिमीहरूकै मार्गहरू अन्याय संगत छन्।

26 यदि एउटा धर्मी मानिस बद्रिलिन्छ अनि पापी बनिन्छ भने उसले आफूले गरेको राम्रो कामको कारण मर्नु पर्छ।

27 यदि कुनै पापी बद्रिलिन्छ अनि राम्रो तथा न्याय-प्रिय बनिन्छ भने उसले आफ्नो प्राण बचायो! उ जीवित बाँच्छ!

28 त्यो मानिसले देख्यो कि ऊ कति राम्रो थियो अनि मकहाँ आयो। उसले ती राम्रो पापहरू गर्न छोडिदियो जुन उसले भूतकालमा गरेको थियो यसकारण ऊ बाँचेछ। ऊ मर्नेछैन!”

29 इस्राएलका मानिसहरूले भने, “परमप्रभु हाम्रा मालिक न्यायपूर्ण हुनुहुन्छ।”

परमेश्वरले भन्नुभयो, “मेरा मार्गहरू अन्यायी छैनन्। यो त तिमीहरूका मार्गहरू हुन जुन न्याय सङ्गत छैनन्।

30 किन? किनकि इस्राएलको परिवारलाई, म प्रत्येक मानिससँग त्यही प्रकारले न्याय गर्नेछु जस्तो त्यो मानिसले कर्म गर्ने छ।” परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो “यसकारण मसित आऊ! पाप गर्न छोड! ती डरलाग्दा चीजहरूले (मृति) तिमीलाई पाप गर्नु नलावोस।

31 ती सबै डरलाग्दा चीजहरू जुन तिमीले बनायौ, फर्काई देऊ, तिनीहरूले तिमीलाई खाली पाप गराउँछ। आफ्नो हृदय र आत्मा बद्रिलगर! इस्राएलका मानिसहरू, तिमी आफूलाई किन मर्न दिन चाहन्छौ?

32 म तिमीलाई मार्न चाहदिन। दया गरि फर्केर आऊ अनि बाँच!” यो सबै कुरा परमप्रभु मेरो मालिकले भन्नुभयो।

19

1 परमेश्वरले मलाई भन्नुभयो, “तिमीले इस्राएलको नेताहरूको विषयमा दुःखको गीत गाउनु पर्छ:

2 “ कस्तो सिंहिनी तिमी आमा?

ऊ सिंहहरू बीच एउटा सिंहिनी थिई।

ऊ जवानसिंहहरूको बीच ढल्केर बस्थी
अनि आफ्नो डमरूहरूलाई हुकाउने गर्थी।

3 ती डमरूहरूमध्ये एउटालाई त्यसले हुर्काई।

त्यो एउटा शक्तिशाली बलियो सिंह बनियो।

त्यसले शिकार गर्न सिक्यो।

त्यसले एउटा मानिसलाई मार्यो अनि खायो।

4 “ जाति-जातिहरूले त्यसले गर्जेको सुने

अनि तिनीहरूले तसलाई आफ्नो जालमा फँसाए।

तिनीहरूले त्यसको मुखमा बल्छी लगाए

अनि जवान सिंहलाई मिश्र देशमा लिएर आए।

5 “ आमा सिंहिनीलाई आशा थियो कि त्यो डमरू प्रमुख बनेछ।

तर अहिले तिनका सबै आशा हराए।

यसकारण आफ्नो डमरूहरू मध्ये उसले अर्को एउटा लिई।

त्यसलाई उसले एउटा सिंह हुने प्रशिक्षण दिई।

6 त्यो जवान सिंहहरूसँग शिकार गर्न गयो।

त्यो जवान सिंह एउटा बलवान सिंह भयो।

उसले आफ्नो शिकार पक्रन सिक्यो।

उसले एउटा मानिस मार्यो अनि त्यसलाई खायो।

7 उसले महलहरूमा आक्रमण गर्यो, उसले शहरहरू नष्ट पार्यो।

त्यो देशको प्रत्येक मानिस त्यति बेला साह्रै डराउँथे जतिबेला त्यसको गर्जन सुन्थे।

8 त्यसपछि उसको चौरैतिर भएका राष्ट्रहरूले जाल फिँजाए

अनि तिनीहरूले त्यलाई खाल्डामा पारे।

9 तिनीहरूले त्यसलाई खोरमा हाले अनि बन्द गरिदिए।

तिनीहरूले त्यसलाई आफ्नो जालमा बन्द गरे
 यसप्रकारले तिनीहरूले त्यसलाई बाबेलको राजाकहाँ लिएर गए।
 अब त्यसको गर्जन तिमीहरूले,
 इस्राएलको पर्वतमा सुन्नेछैनौ।

- 10 “ तिमी आमा पानीको छेउको
 दाखको बोट जस्तै थिई।
 त्योसँग प्रशस्त पानी थियो।
 यसकारण त्यसले फल लाग्ने हाँगाहरू उत्पन्न गरी।
- 11 त्यसपछि उसले एउटा ठूलो हाँगा उत्पन्न गर्यो,
 त्यो हाँगा टेक्ने लौरो जस्तो थियो।
 त्यो हाँगा राजाको राजदण्ड जस्तो थियो।
 बोट अग्लो अनि अग्लो हुँदै गयो।
 यसको धेरै हाँगाहरू थिए अनि त्यसले बादलहरू छुन थाल्यो।
- 12 तर बोटलाई जैसँग उखेलिदियो,
 अनि त्यसलाई जमीनमा फर्काई दियो।
 गरम पूर्वीय बतास चलन थाल्यो अनि त्यसको फलहरू सुकाई दियो,
 शक्तिशाली हाँगाहरू भँचिए अनि त्यसलाई आगोमा फर्काई दियो।
- 13 “ तर त्यो दाखको बोट अब मस्भूमिमा रोपियो,
 यो एकदमै सुक्खा र पानी नभएको ठाउँ थियो।
- 14 विशाल हाँगामा आगो फैलियो,
 आगोले त्यसको हाँगाहरू र फलहरू भस्म पारयो।
 यसकारण, कुनै हाँगाको शक्तिशाली लौरो रहन।
 कुनै राजाको राजदण्ड थिएन।’

यो मृत्युको बारेमा दुःखको गीत थियो अनि यो मृत्युको बारेमा दुःखको गीतको रूपमा गाइयो।”

20

- 1 एकदिन परमप्रभुलाई एउटा प्रश्न गर्न इस्राएलका बूढा-प्रधानहरू मध्ये कतिजना मकहाँ आए। यो पाँचौं महीनाको दशौं दिन अनि देशबाट निकालिएको सातौं वर्ष थियो। बूढा-प्रधानहरू मेरो अधि बसेका थिए।
- 2 त्यसपछि परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो, उहाँले भन्नुभयो,
- 3 “हे मानिसको छोरो, इस्राएलका बूढा-प्रधानहरूसँग कुरा गर। तिनीहरूलाई भन, ‘परमप्रभु मेरो मालिकले, यो कुरा बताउनु हुन्छ के तिमीहरू मेरो सल्लाह मान्न आएका हौ? यदि तिमीहरू आएका हौ भने म तिमीलाई यो दिँदिन। परमप्रभु मेरा मालिकले यो कुराहरू भन्नुभयो।’
- 4 हे मानिसहरूको छोरो! के तँ तिनीहरूको न्याय गर्नेछस्? के तँ तिनीहरूको न्याय गर्नेछस्? तिमीले तिनीहरूलाई ती डरलाग्दा पापहरूको विषयमा बताउनु पर्छ जुन तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूले गरेका थिए।
- 5 तिमीले तिनीहरूलाई भन्नुपर्छ, ‘परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ जुन दिन मैले इस्राएललाई छाने, मैले आफ्नो हात याकूबको परिवारको विरुद्ध उठाएँ अनि मैले तिनीहरूलाई मिश्रमा भाकल गरेँ। मैले आफ्नो हात उठाएँ अनि भनें, “म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ।”
- 6 त्यसदिन मैले तिमीलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउने प्रतिज्ञा गरेको थिएँ अनि मैले तिमीलाई त्यस प्रदेशमा ल्याएँ जुन मैले तिमीलाई दिँदै थिएँ। त्यो एउटा राम्रो देश थियो जुन धेरै राम्रो चीजहरूले भरिएको थियो। यो सबै देशहरू मध्ये ज्यादै राम्रो थियो।
- 7 “ मैले इस्राएलको परिवारसित तिनीहरूको डरलाग्दा मूर्तिहरू फर्काई दिनु भनें। मैले त्यो मिश्रको नराम्रो प्रतिमाहरूसित तिनीहरूलाई नराम्रो नहनुको लागि भनें। “म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ।”
- 8 तर तिनीहरू मेरो विरुद्ध भए अनि मेरो एक शब्द पनि सुनेनन्। तिनीहरूले आफ्नो डरलाग्दा मूर्तिहरू फर्काई दिनु। उनीहरूले आफ्नो नराम्रो मूर्तिहरू मिश्रमा छोडेनन्। यसकारण मैले तिनीहरूलाई मिश्रमा नष्ट गर्ने निर्णय गरेँ अर्थात् आफ्नो क्रोधको पूरै शक्तिको अनुभव गर्न खोजेँ।

9 तर मैले तिनीहरूलाई नष्ट गरिँ। मैले मानिसहरूलाई पहिला नै भनिसकेको थिएँ कि म आफ्नो मानिसहरूलाई मित्रबाट बाहिर लिएर जान्छु। म आफ्नो राम्रो नाम बदराम गर्न चाहँदिन। यसकारण मैले तिनीहरूको सामु इस्राएलीहरूलाई नष्ट गरिँ।

10 मैले इस्राएलको परिवारलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याएँ। मैले तिनीहरूलाई मस्भूमिमा लिएर गएँ।

11 त्यसपछि मैले तिनीहरूलाई आफ्नो नियम दिएँ। मैले उनीहरूलाई सारा नियमहरू बताएँ। यदि कोही मानिसले यो नियमहरू पालन गर्‍यो भने ऊ बाँच्नेछ।

12 मैले प्रत्येक सात दिने दिनहरूको विश्राम विषयमा तिनीहरूलाई बताएँ। मैले तिनीहरूलाई मेरो पवित्र दिन तिनीहरू अनि मेरो बीचको एक विशेष संकेत जस्तै दिएँ। म परमेश्वर हुँ अनि मैले तिनीहरूलाई आफ्नो विशेष मानिसहरू बनाउँदै छु भनी तिनीहरूलाई बताई दिएँ।

13 “तर इस्राएलको परिवार मस्भूमिमा मेरो विरुद्धमा उठ्यो। तिनीहरूले मेरो नियमहरू अनुसरण गरेनन्। तिनीहरूले मेरो विधिहरू पालन गर्न अस्वीकार गरे। मानिसहरू जसले यी विधिहरू पालन गर्छन ती जीवित रहनेछन्। तर तिनीहरूले मेरो विशेष विश्रामका दिनहरू यस्तो व्यवहार गरे मानौं यसको केही तात्पर्य नै छैन। मैले मस्भूमिमा तिनीहरूलाई नष्ट गर्न निर्णय गरेँ। आफ्नो क्रोधको पुरै शक्तिको अनुभव तिनीहरूलाई गराउन खोजेँ।

14 तर मैले तिनीहरूलाई नष्ट गरिन। अन्य राष्ट्रले मलाई इस्राएललाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउँदै गरेको देख्यो। म आफ्नो राम्रो नाम समाप्त गर्न चाहँदिन। यसकारण मैले ती राष्ट्रहरूको सामने इस्राएललाई नष्ट गरिन।

15 मैले मस्भूमिमा ती मानिसहरूसित एउटा शपथ ग्रहण गरेँ। मैले शपथ खाएँ कि मैले तिनीहरूलाई त्यस प्रदेशमा ल्याउँदिन। जुन म उनलाई दिँदछु। त्यो धेरै चीजहरूले भरिएको छ। एउटा राम्रो प्रदेश थियो। यो सबै देश भन्दा ज्यादा सुन्दर थियो।

16 “मैले त्यसो गरेँ कारण इस्राएलका मानिसहरूले मेरा नियमहरू पालन गर्नु इन्कार गरे। तिनीहरूले मेरो विधि-विधानहरूको अनुसरण गरेनन्। तिनीहरूले मेरो विश्राम दिनहरूमा यस्तो गरे मानौं तिनीहरूलाई कुनै महत्व थिएन। तिनीहरूले यो सबै काम गरे यसकारण किनभने तिनीहरूको हृदय तिनीहरूको मूर्तिहरूलाई समर्पण गरेका थिए।

17 तर मलाई तिनीहरू प्रति दया जाग्यो, यसकारण मैले तिनीहरूलाई नष्ट गरिन।

18 मैले तिनीहरूको नानीहरूसँग कुरा गरे, “मैले तिनीहरूलाई भने, आफ्नो आमा-बाबु जस्तो नहुनु। तिनीहरूको नराम्रो मूर्तिहरूबाट आफूलाई नराम्रो नबनाऊ। तिनीहरूको नियमको अनुसरण नगर। तिनीहरूको आदेशहरू पालन नगर।

19 म परमप्रभु हुँ। म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ। मेरो विधिहरू पालन गर। मेरो विधिहरू मान। त्यो काम गर जुन म गर भन्छु।

20 यो प्रदर्शित गर कि मेरो विश्रामको दिन तिमी्रो निम्ति महत्वपूर्ण छ। याद राख कि तिनीहरू तिमी्रो र हाम्रो बीच विशेष प्रतीक होस्। म परमप्रभु हुँ अनि यो पवित्र दिनले यो संकेत गर्छ कि म तिमीहरूका परमेश्वर हुँ।”

21 “तर ती नानीहरू मेरो विरुद्ध भए। तिनीहरूले मेरा व्यवस्थाहरू पालन गरेनन्। तिनीहरूले मेरो आदेशहरू मानेनन्। तिनीहरूले त्यो काम गरेनन् जुन मैले भने, त्यो राम्रो नियम थियो। यदि कसैले उहाँको नियम पालन गर्छ त्यो जीवित रहन्छ। तिनीहरूले मेरो विश्रामको विशेष दिनहरूमा यस्तो काम गरे मानौं तिनीहरूले त्यसको महत्व राख्दैन। यसकारण मैले तिनीहरूलाई मस्भूमि पूर्ण रूपमा नष्ट गर्न निश्चय गरेँ जसबाट तिनीहरूले मेरो क्रोधको पुरै शक्ति अनुभव गर्न सक्नु।

22 तर मैले आफैंलाई रोकेँ। अन्य राष्ट्रहरूले मलाई इस्राएललाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउँदै गरेको देखे। जसबाट मेरो नाम अपवित्र नहोस्। यसकारण मैले ती अन्य देशहरूको सामुन्ने इस्राएललाई नष्ट गरिन।

23 यसकारण मैले मस्भूमिमा तिनीहरूलाई अझै एउटा वचन दिएँ। मैले तिनीहरूलाई विभिन्न राष्ट्रहरूमा तितर-बितर हुने अनि दोस्रो अनेकौं देशहरूमा पठाउने प्रतिज्ञा गरेँ।

24 “इस्राएलका मानिसहरूले मेरो आदेशको पालन गरेनन्। तिनीहरूले मेरो नियमहरू पालन गर्न अस्वीकार गरे। तिनीहरूले मेरो विश्रामको विशेष दिनहरूमा यस्तो गरे मानौं तिनीहरू त्यसको महत्व राख्दैनन्। तिनीहरूले आफ्नो पिता-पुर्खाहरूको अपवित्र मूर्तिहरूको पूजा गरे।

25 यसकारण मैले तिनीहरूलाई त्यो नियम दिए, जुन राम्रो थिएन। मैले तिनीहरूलाई त्यो आदेश दिए जसद्वारा तिनीहरूले जीवन प्राप्त गर्न सक्ने थिएनन्।

26 मैले तिनीहरूले आफ्नो भेटीद्वारा आफैंलाई अपवित्र बनाउँन दिएँ। तिनीहरूले आफ्नो प्रथम सन्तान सम्म बलि चढाउँन थाले। यस्तो प्रकारले मैले तिनीहरूलाई नष्ट गर्न चाहें। त्यसपछि तिनीहरूले थाहा पाए म नै परमप्रभु हुँ।”

27 यसकारण हे मानिसको छोरो! अब इस्राएलको परिवारलाई भन, “तिनीहरूसँग परमप्रभु मेरो मालिकले यो कुराहरू भन्नु हुन्छ इस्राएलका मानिसहरूले मेरो विरुद्ध अपवित्र कुराहरू भने अनि मेरो विरुद्ध नराम्रो योजनाहरू बनाए।

28 तर यस्तो हुँदा हुँदै पनि मैले तिनीहरूलाई त्यो देशमा ल्याएँ जुन मैले तिनीहरूलाई दिन्छु भनि प्रतिज्ञा गरेको थिएँ। तिनीहरूले ती पहाडहरू अनि हरियो वृक्षहरूलाई देखे यसकारण तिनीहरूलाई त्यो सबै स्थानहरूमा पूजा गर्न गए। तिनीहरूले

आफनो बलिदान अनि क्रोध भेटी* ती सबै स्थानहरूमा चढाए। तिनीहरूले आफनो त्यो बलिदान चढाए जुन मधुर सुगन्धवाला थियो अनि तिनीहरूले आफनो पेय भेटी पनि ती स्थानमा चढाए।

29 मैले इस्राएलको मानिसहरूलाई सोधें, तिनीहरू त्यो उच्च-स्थानमा किन गई रहेछन्। यसरी आज सम्म पनि त्यसलाई अग्लो ठाउँ भनिन्छ।” †

30 परमेश्वरले भन्नुभयो, “इस्राएलका मानिसहरूले त्यो सबै अपवित्र कामहरू गरे। यसकारण इस्राएलका मानिसहरूसित कुरा गर। तिनीहरूलाई भन, ‘परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ तिमीहरूले त्यो कामहरू गरेर आफैलाई अपवित्र बनायो जुन तिम्रो पिता-पुरखाहरूले गरेका थिए। तिमिले एउटी वेश्याको जस्तो काम गर्यौं। तिमी ती डरलाग्दा देवताहरूसित मलाई छोडेर गयो जसको पूजा तिमीहरूका पिता-पुरखाहरूले गर्थे।

31 तिमिले त्यसरी नै उपहारहरू चढाइरहेछौ। तिमिले आफनो नानीहरूलाई आगोमा (असत्य देवताहरूको उपहार स्वरूप) हालिरहेकाछौ। तिमिले आफूलाई आज पनि अपवित्र मूर्तिहरूद्वारा अपवित्र बनाइरहेकाछौ। के तिमी साँचै सोचछौ कि म तिमीलाई मकहाँ आएर आफनो सल्लाह मान दिन्छु? म परमप्रभु अनि मालिक हुँ। म आफनो जीवनको शपथ खाएर प्रतिज्ञा गर्छु कि म तिम्रो प्रश्नको उत्तर दिदिन अनि तिमीलाई सल्लाह पनि दिदिन।

32 तिमी भन्छौ तिमी अन्य देशहरू जस्तै हुने इच्छा गर्छौ। तिमी त्यो राष्ट्रको मानिसहरू जस्तै बस्ने इच्छा गर्छौ। तिनीहरू जस्तै काठ अनि ढुङ्गाको पूजा गर्छौ। तिमिले आफनो लागि जो सोचछौ त्यो कदापि हुँदैन।”

33 परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ, “आफनो जीवनको शपथ खाएर प्रतिज्ञा गर्छु कि म तिमीहरूमाथि राजाले जस्तै शासन गर्छु। म आफनो शक्तिशाली हातहरू उठाउँछु अनि तिमीहरूलाई दण्ड दिन्छु। म तिमीहरू विरुद्ध आफनो क्रोध प्रकट गर्छु।

34 म तिमीहरूलाई ती अन्य राष्ट्रहरूबाट निकाल्नेछु। जहाँ तिमीहरूले अरू राष्ट्रका मानिसहरूको माझ छरिएर बसेकाछौ म तिमीहरूलाई बटुल्नेछु। म मेरो शक्तिशाली हात उठाएर यसो गर्नेछु अनि तिमीहरूलाई दण्ड दिनेछु। म मेरो क्रोध तिमीहरूका विरुद्ध खन्याउनेछु।

35 म तिमीलाई मरुभूमिमा लिएर जान्छु, जहाँ अन्य राष्ट्रका मानिहरू बस्छन्। हामी आमने सामने खडा हुनेछौ अनि हाम्रो मुद्दा निर्णय गरिनेछ।

36 म तिमीसँग त्यस्तै न्याय गर्नेछु जस्तो मैले तिम्रो पिता-पुरखाहरूसित मिश्रको मरुभूमिमा गरेको थिएँ।” परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो।

37 “म तिमीलाई मेरो टाँगमुनी छिर्न लगाउनेछु अनि मसित रहेको करार मान्न बाध्य गराउँछु।

38 म जो मेरो विरुद्धमा खडा हुन्छ अनि जसले मेरो विरुद्ध पाप गरेको छ तिनीहरू सबैलाई टाढा पठाउनेछु। म तिनीहरू सबैलाई तिमीहरूको जन्म-भूमिबाट टाढा पठाउनेछु। तिनीहरू इस्राएल भूमिमा फेरि कहिल्यै फर्केर आउने छैनन्। तब तिमिले जान्ने छौ म नै परमप्रभु हुँ।”

39 हे इस्राएलका परिवार! अब सुन, परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ, “यदि कुनै मानिसले तिमीहरूको अपवित्र मूर्तिहरूको पूजा गर्ने इच्छा गर्यो भने, त्यसलाई जान देऊ अनि पूजा गर्न देऊ। तर पछि त्यसले नसोच्यो कि तिमीले मदेखि कुनै सल्लाह पाउँछु। तिमिले मेरो नाम भविष्यमा अझै ज्यादा अपवित्र पार्न सक्नेछैनौ। त्यस समय होइन, जब तिमी आफनो अपवित्र मूर्तिलाई भेटी दिन जारी राख्छौ।”

40 परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ, “मानिसहरू मेरो पवित्र पर्वत-इस्राएलको अग्लो पर्वतमा मेरो सेवाको निम्ति आउनुपर्छ। इस्राएलको पैरु परिवार आफनो भूमिमा हुनेछन्, त्यहाँ तिनीहरूको देश हुनेछ। त्यो त्यही ठाँउ हो जहाँ तिमीहरू मलाई सल्लाह माग्नु आउनु सक्छौ अनि मलाई भेटी चढाउनु तिमीहरू त्यस स्थानमा आउनु पर्छ। तिमीहरूले आफनो फसलको पहिलो भाग त्यो स्थानमा ल्याउनु पर्छ। तिमीहरूले आफनो सबै पवित्र भेटी त्यही ल्याउनु पर्छ।

41 तब तिमीहरूको सुगन्धित बलिदानहरूमा म प्रसन्न हुनेछु। यो सबै त्यस बेला हुनेछ जब म तिमीलाई फर्काई ल्याउनेछु। मैले तिमीहरूलाई विभिन्न राष्ट्रहरूमा छरपष्ट पारें। तर म तिमीहरूलाई फेरि एकै ठाँउमा भेला गर्छु अनि फेरि तिमीहरूलाई आफनो विशेष मानिसहरू बनाउनेछु अनि सबै राष्ट्रले यो देखेछन्।

42 तब तिमिले बुझ्छौ म नै परमप्रभु हुँ यो तिमीहरूले त्यस बेला थाहाँ पाउछौ जब म तिमीहरूलाई इस्राएलमा लिएर आउँछु। यो त्यही देश हो जुन मैले तिमीहरूको पिता-पुरखाहरूलाई दिने वचन दिएको थिएँ।

43 त्यो देशमा तिमीहरूले ती अशुद्ध पापहरू याद गर्नेछौ। जसले तिमीहरूलाई दोषी बनायो अनि तिमीहरू लज्जित भयो।

* 20:28: क्रोध भेटी मानिसहरूले त्यस भोजलाई “मेलबलि” भने तर इजकिएल गील्ला गरे अनि भने ती भोजले परमेश्वरलाई क्रोधित बनाए। † 20:29: यसरी ... भनिन्छ अर्थात्, “आजको दिनसम्म पनि त्यो ठाँउ ‘बामा’ वा ‘उच्चस्थान’ भनिन्छ।”

44 हे इझाएलको परिवार! तिमीहरूले धेरै दुष्ट कामहरू गर्थौं। तिमीहरूलाई त्यो अपवित्र अभ्यासहरूको निम्ति नष्ट गरिनेछ। तर आफ्नो नामको खातिर म तिमीहरूलाई त्यो दण्ड दिनेछैन जसको पात्र तिमीहरू छौ। त्यसपछि तिमीले थाहा पाउनेछौ कि म परमप्रभु हुँ।” परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो।

45 तब परमप्रभुको यो वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो,

46 “हे मानिसको छोरो! ध्यान दिएर दक्षिणपट्टि हेर अनि यहूदाको दक्षिण भाग नेगेव हेर। नेगेवको जङ्गलको# विस्तृत अगमवाणी गर।

47 नेगेव जङ्गललाई भन, ‘परमप्रभुको समाचार सुन। परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नु भयो ध्यान देऊ, म तिम्रो जङ्गलमा आगो लगाउनेछु। आगोले प्रत्येक वृक्ष अनि प्रत्येक सुख्खा वृक्षलाई नाश पार्नेछ। त्यसको दन्केको ज्वाला निभनेछैन। दक्षिणबाट उत्तर सम्म सम्पूर्ण देश आगाले जलाइनेछ।

48 त्यसपछि मानिसहरूले थाह पाउनेछन् कि मैले अर्थात् परमप्रभुले आगो लगाएको हो। यो आगो निभाउँन सक्तैन।”

49 त्यसपछि मैले भनें, “हे परमप्रभु मेरो मालिक! यदि मैले यो कुराहरू मानिसहरूलाई भने-भनें उनीहरूले सम्झन्छन् कि मैले कथा सुनाउँदैछु। तिनीहरूले सोच्दैनन् कि यो साँचो हुनेछ।”

21

1 यसकारण परमप्रभुको वचन फेरि मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो,

2 “हे मानिसको छोरो, यरूशलेमपट्टि ध्यान देऊ अनि त्यसको पवित्र स्थानहरूको विस्तृत केही भन। मेरो निम्ति इझाएल देशको विस्तृत केही भन।

3 इझाएल देशलाई भन, ‘परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभएको छ म तिमीहरूको विस्तृतमा छु! म आफ्नो तरवार म्यानबाट बाहिर निकाल्छु! तिमीहरूबाट दुवै राम्रो नराम्रो सबै मानिसहरू काटेर हटाउनेछु।

4 म राम्रो अनि नराम्रो दुवै मानिसहरू तिमीहरूबाट काटेर हटाउँछु। म आफ्नो तरवार म्यानबाट बाहिर निकाल्छु अनि दक्षिणबाट उत्तर सम्मका सबै मानिसहरूको विस्तृत उपयोग गर्छु।

5 तब सबै मानिसहरूले थाहा पाउनेछन् कि म नै परमप्रभु हुँ अनि तिनीहरूले थाहा पाउनेछन् कि मैले नै तरवार म्यानबाट बाहिर निकाले। मेरो तरवार फेरि म्यानमा पसे छैन जबसम्म यो शेष हुँदैन।”

6 परमेश्वरले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो, दुःखमा परेको मानिसको जस्तो दुःखको आवाज निकाल। मानिसहरूको छेउमा कराऊ।

7 तब तिनीहरूले तिमीलाई सोध्ने छन्, ‘तिमी किन दुःखको आवाज निकालिरहेका छौ?’ त्यस बेला तिमीले भन्नुपर्छ, ‘किनभने कष्टदायक समाचार आउँदै छ। प्रत्येकको हृदय डरले पग्लिने छ। सबै हातहरू कमजोर हुनेछन्। हरेकको आत्मा कमजोर हुनेछ। हरेकको घुँडा पानी जस्तै हुनेछ।’ ध्यान देऊ त्यो नराम्रो समाचार आउँदै छ। यी घटनाहरू घट्नेछन्।” परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभएको हो।

तरवार तयार छ

8 परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो,

9 “हे मानिसको छोरो, मेरो निम्ति यी कुराहरू गर। यी कुराहरू भन, ‘परमप्रभु मेरो मालिक यी कुराहरू भन्नुहुन्छ:

“ ‘ध्यान देऊ, एउटा तरवार, एउटा धारिलो तरवार हो, अनि तरवारमा सान लगाइएको छ।

10 तरवार ज्यान लिनको निम्ति धारिलो बनाइएको छ।

बिजुली जस्तै चम्काउनलाई यसमा सान लगाएर टल्काइएको छ।

मेरो छोरा, तिमी त्यो लौरो देखि टाढो भाग्यो जसले तिमीलाई दण्ड दिन्थ्यो।

तिमीले त्यो काठको लौरोबाट दण्डित हुन अस्वीकार गर्थौं।

11 यसकारण तरवारलाई टल्काइएको हो।

अब यो प्रयोग गर्न सकिन्छ।

तरवार धारिलो बनाइएको छ अनि सान लगाइएको छ।

अब यो मार्नेको हातमा दिइसकेको छ।

‡ 20:46: नेगेव जङ्गलको परमेश्वरले गीला गरिरहनु भएको छ। “नेगेव” मरुभूमि क्षेत्र हो त्यहाँ जङ्गल छैन।

12 “ हे मानिसको छोरो! चिच्याऊ अनि कराऊ। किन? किनकि तरवारको उपयोग मेरा मानिसहरू अनि इस्राएलको सबै शासकहरूको विरुद्धमा हुन्छ। ती अगुवाहरू मेरो मानिसहरूसितै तरवारद्वारा मारिनेछन्। यसकारण, तिमीले आफ्नो छाती पीट।

13 किन? किनकि यो परीक्षा मात्र होइन तिमीले काठको लौरोद्वारा दण्डदायी हुन अस्वीकार गर्थौं यसकारण त्यसको अतिरिक्त तिमीलाई दण्ड दिनको निम्ति म के प्रयोग गरूँ? हो, तरवार नै ” परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो।

14 परमेश्वरले भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरा! ताली बजाऊ अनि मेरो निम्ति मानिसहरूलाई यी कुराहरू भन,

“तरवार दुइ पल्ट आवोस, तीन पल्ट!

यो तरवार मानिसहरू मार्नुका निम्ति हो।

यो तरवार हो, ठूलो नर-संहारका निम्ति!

यो तरवारले मानिसहरूलाई काट्नेछ।

15 तिनीहरूको हृदय डरले पग्लिनेछ,

अनि धेरै मानिसहरू लड्नेछन्,

धेरै ज्यादा मानिसहरू आफ्नो नगर-द्वारमा मर्नेछन्।

तरवार बिजुलि जस्तै चम्कनेछ।

यो मानिसहरू मार्नुको निम्ति सान लगाएर टल्काइएको हो।

16 हे तरवार! धारिलो हो!

तरवार दाहिनेपट्टि काट

सीधै छेउमा काट

देब्रे पट्टि काट,

जाऊ प्रत्येक स्थानमा जहाँ तेरो धारले जानका निम्ति छानेकोछ।

17 “तब म ताली बजाउनेछु

अनि म मेरो क्रोध देखाउनु बन्दा गर्नेछु।

म, परमप्रभुले नै भनेको हुँ।”

यरूशलेम सम्मको बाटो छान

18 परमप्रभुको वचन फेरि मकहाँ आयो,

19 “हे मानिसको छोरो! दुइवटा बाटोको नक्शा बनाऊ त्यो बाबेलका राजाले तरवार इस्राएलमा ल्याउन छाने। दुवै बाटोहरू एउटै भूमिमा आउनु पर्छ। एउटा संकेत शहरको शुरूमा लगाउनु पर्छ।

20 जुन बाटो तरवारले प्रयोग गर्छ त्यसलाई देखाउन संकेत प्रयोग गर। एउटा बाटोले रब्बा अम्मोनी शहर अनि अर्को यहूदा यरूशलेमको बलियो शहर तिर लैजान्छ।

21 यसले स्पष्ट पार्छ कि बाबेलको राजाले त्यो बाटोको योजना बनाउँदैछ, जसद्वारा उसले त्यस क्षेत्रमा आक्रमण गर्न सकोस। बाबेलको राजा त्यो बिन्दु सम्म आइपुगिसकेकोछ जहाँ दुइवटा बाटो छुटिन्छ। बाबेलको राजाले जादूको संकेतको उपयोग भविष्य जान्नुको निम्ति गरेको हो। उसले केही बाण हल्लायो, उसले परिवारको मूर्तिहरूसँग प्रश्न गर्थ्यो, उसले मारेको जनावरको कलेजो हेर्थ्यो।

22 “संकेतले उसलाई दाहिनेपट्टिको बाटोबाट यरूशलेम पुग्छ भन्ने बताउँदैछ। उसले आफूसँग ध्वंस गर्ने हतियार ल्याउने योजना बनाएको छ। उसले आदेश दिनेछ अनि उसको सैनिकले ज्यान मार्न शुरू गर्नेछ। उसले युद्ध घोषणा गर्छ। त्यस समयमा उसले शहरको चौरतिर माटोको पर्खाल बनाउँनेछ। उसले पर्खाल सम्म पुग्ने एउटा माटोको बाटो बनाउँनेछ। उसले शहरमा आक्रमण गर्नका निम्ति काठको धरहराहरू बनाउँनेछ।

23 इस्राएलका मानिसहरूको निम्ति त्यो जादूको चिन्हको केही अर्थ हुँदैन। तिनीहरूले त्यो वचनको पालन गर्छन् जुन तिनीहरूलाई दिइएको छ। तर परमप्रभुले तिनीहरूको पाप याद राख्नु हुनेछ। अनि इस्राएलीहरू कैदी हुनेछन्।”

24 परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ, “तिमीले तिमीहरूको कुकर्महरू स्मरणीय पारेकाछौ। तिप्रो पापहरू पुरै प्रकाशमा आएको छ। तिमीले मलाई तिमी दोषी थियो भन्ने याद गर्न बाध्य गरायो। यसकारण शत्रुले तिमीलाई आफ्नो हातमा लिनेछ।

25 अनि इस्राएलका दुष्ट शासकहरू! तिमीहरू मारिनेछौ, तिप्रो दण्डको समय आई सक्यो। अब अन्त छेउमा छ!”

26 परमप्रभु मेरो मालिक यो संदेश दिनुहुन्छ, “फेटा उठा। मुकुट उठा। परिवर्तनको समय आइपुग्यो। महत्वपूर्ण चीजहरू तल ल्याइनेछ अनि जो मानिसहरू महत्वपूर्ण छैनन् तिनीहरू महत्वपूर्ण बनिनेछन्।

27 म त्यो शहरहरू पूर्णरूपमा नष्ट पार्नेछु। तर यो त्यस बेला सम्म हुँदैन जब सम्म उपयुक्त मानिस राजा हुँदैन। त्यसपछि म बाबेलको राजालाई शहरमाथि अधिकार गर्नदिन्छु।”

अम्मोनको बिस्टुमा अगमवाणी

28 परमेश्वरले भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो, मेरो निम्ति मानिसहरूलाई भन, ‘परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू अम्मोनका मानिसहरू अनि तिनीहरूको लज्जित देवतासँग भन्नुहुन्छ:

“ ‘ध्यान देऊ, एउटा तरवार!

एउटा तरवार म्यानबाट बाहिर छ।

तरवार टल्काइएको छ!

तरवार मार्नको निम्ति तयार छ!

बिजुली जस्तो चम्काउनका निम्ति यसलाई टल्काइएको थियो!

29 “ ‘तिम्रो दर्शन व्यर्थ छ।

तिम्रो जादूले तिमीलाई सहायता गर्नेछैन।

यो झूठो अगमवाणी हो।

अब ती दुष्ट मानिसहरूको घाँटीमा तरवार राखिन्छ।

तिनीहरू चाँडै मर्नेछन्।

अन्त्यको दिन आइपुगेको छ।

तिनीहरूको पापको अन्तिम समय आइसकेको छ।

बाबेलको बिस्टुमा अगमवाणी

30 “ ‘अब तिम्रो तरवार (बाबेललाई) म्यानभित्र राख। बाबेल! म तिमीसित न्याय त्यही गर्छु तिमी जहाँ बसेकाछौ। अथवा त्यही देश जहाँबाट तिमी उत्पन्न भएका थियौ।

31 म तिम्रो विरुद्ध आफ्नो क्रोध खन्याउँछु। मेरो क्रोधले तिमीलाई तातो हावाले जस्तै जलाउँनेछ। म तिमीलाई क्रूर मानिसहरूको हातमा सुम्पिन्छु। ती मानिसहरू मानिसहरूलाई मार्नु सिपालु छन्।

32 तिमी आगोका निम्ति दाउरा जस्तै हुनेछौ। तिम्रो रगत पृथ्वीमा बग्नेछ, फेरि मानिसले तिमीलाई कहिल्यै याद गर्ने छैनन्। म परमप्रभुले यो भनेको हुँ। ”

22

इजकिएल यरूशलेमको बिस्टुमा बोल्छन्

1 परमप्रभुको वचन मलाई प्राप्त भयो। उहाँले भन्नुभयो,

2 “हे मानिसको छोरो! के तिमी न्याय गर्छौ? के तिमी हत्याराहरूको शहरसित न्याय गर्छौ? के तिमी तिनीहरूसित त्यो डरलाग्दो कुराहरूको विषयमा भन्छौ जुन तिनीहरूले गरे?

3 तिमीले भन्नुपर्छ, ‘परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ शहर हत्याराहरूले भरिएको छ। यसकारण यसको निम्ति दण्डको समय आइसकेको छ। त्यसले आफ्नो निम्ति अपवित्र मूर्तिहरू बनायो अनि यी अपवित्र मूर्तिहरूले तिनीहरूलाई अपवित्र बनायो।

4 “ ‘यरूशलेमका मानिसहरू, तिमीहरूले धेरै मानिसहरू मार्थौ। तिमीहरूले अपवित्र मूर्तिहरू बनायौ। तिमीहरू दोषी छौ अनि तिमीहरूलाई दण्ड दिने समय आइसकेको छ। तिम्रो अन्त आइसकेको छ। अन्य राष्ट्रहरूले तिम्रो हाँसो उडाउनेछन्। ती देशहरू तिमीमाथि हाँसेछन्।

5 टाढा अनि नजिकका मानिसहरूले तिम्रो हाँसो उडाउने छन्। तिमीले आफैलाई बदनाम गर्थौ। तिमी उपद्रोले भरिएका छौ।

6 “ ‘हेर! यरूशलेममा प्रत्येक शासकले आफूलाई शक्तिशाली बनाएको छ जसद्वारा तिनीहरूले अन्य मानिसहरूलाई मार्न सक्छन्।

7 यरूशलेमका मानिसहरूले आफ्नो आमा बाबुको सम्मान गर्दैनन्। तिनीहरूले शहरहरूमा विदेशीहरूलाई सताउँछन् तिनीहरूले टुहुरा-टुहुरी अनि विधुवाहरूलाई पनि त्यो स्थानमा ठगछन्।

8 तिमीहरूले पवित्र चीजलाई घृणा गर्छौ। तिमीहरूले मेरो विश्रामको दिनलाई यस्तो मान्छौ मानौं त्यस दिनको कुनै महत्व छैन।

9 यरूशलेमका मानिसहरू अरू मानिसहरूको विषयमा झटो बोल्छन्। यिनीहरूले यी निर्दोष मानिसहरूलाई मार्नका निम्ति गर्छन्। मानिसहरू डाँडाहरूमाथि मूर्तिहरूलाई अर्पण गरेका भोजहरू खान जान्छन्।

“ यरूशलेममा मानिसहरूले धेरै व्यभिचारी पापहरू गर्दछन्।

10 यरूशलेमका मानिसहरू आफ्नो पिताको पत्नीसँग व्यभिचार गर्छन्। यरूशलेमका मानिसहरू रजस्वलको समयमा पनि स्त्रीहरूसँग अशुद्ध सम्भोग गर्छन्।

11 कसैले आफ्नो छिमेकीको पत्नीसित यस्तो डरलाग्दो पाप गर्छ। कसैले आफ्नो आफन्तहरूसँग पनि शारीरिक सम्बन्ध राख्छन् अनि उसलाई अपवित्र बनाउँछन् अनि कसैले आफ्नो बाबुकी छोरी अर्थात बहिनीसँग शारीरिक सम्बन्ध राख्छन्।

12 यरूशलेममा तिमीहरूले, मानिसहरू मार्नको निम्ति पैसा लिन्छौ। तिमीहरूले ऋण दिन्छौ अनि त्यो ऋणको ब्याज लिन्छौ। तिनीहरू नाफा लिनकालागि आफ्ना छिमेकीहरूलाई दबाउँछौ। अनि तिमीहरूले मलाई बिर्सेकाछौ।” परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो।

13 परमेश्वरले भन्नुभयो, “ अब हेर! म तिनीहरूलाई देखेर ताली बजाउँनेछु। मानिसहरूलाई धोका दिएको अनि हत्या गरेकोमा तिमीहरूलाई दण्ड दिन्छु।

14 के त्यसपछि तिमी वीर बन्दछौ? जति बेला म तिमीहरूलाई दण्ड दिन आउँनेछु के तिमी प्रयाप्त बलियो भएका हुन्छौ? अहं म परमप्रभु हूँ। मैले यो भनिदिँँ अनि म त्यति गर्छु जुन मैले गर्छु भनें!

15 म तिमीलाई जाति जातिहरूको बीचमा पार्नेछु। म तिमीहरूलाई जाति-जातिहरूको बीचमा तितर-बितर पार्नेछु। म सबै अशुद्धता तिमीबाट निकालिदिनेछु।

16 तर यरूशलेम तिमी अपवित्र हुन्छौ अनि अरू देशहरूले यो घटना देख्नेछ। त्यसपछि तिमीले थाहा पाउने छौ म नै परमप्रभु हूँ।”

इसाएल बेकामको मरुभूमि जस्तै छ

17 परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो,

18 “हे मानिसको छोरो, तौवा, फलाम, जस्ता, अनि सीसा चाँदीको तुलनामा बेकार छ। कारीगरले चाँदीलाई शुद्ध पार्न आगोमा हाल्छ। चाँदी गल्छ अनि कारीगरले यसलाई मैलाबाट अलग पार्छ। इसाएल देश बेकारको मैला जस्तो भएको छ।

19 यसैकारण परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नु हुन्छ, “तिमीहरू सबै बेकारको मैला जस्तो भएकाछौ। त्यसकारण म तिमीहरूलाई यरूशलेम भित्र भेला गराउनेछु।

20 कारीगरले चाँदी, काँसा, फलाम, सीसा अनि जस्तालाई आगोमा हाल्छ। आगो एकदमै ठूलो बनाउँनेको निम्ति फुकिन्छ। त्यसपछि यो धातुहरू सबै गल्न थाल्छ। यस्तै प्रकारले म तिमीलाई आफ्नो आगोमा हालेर पगाल्छु। त्यो मेरो आगो चाँहि क्रोध हो।

21 म तिमीलाई त्यो आगोमा हाल्छु अनि म आफ्नो क्रोधको आगो फुक्छु अनि तिमी पलिन थाल्छौ।

22 चाँदी आगोमा पलिनन्छ अनि कारीगरले चाँदी हाल्छ अनि पगाल्छ। यस्तै प्रकारले शहरमा तिमी पलिनन्छौ। त्यसपछि तिमीले थाहा पाउनेछौ कि म नै परमप्रभु हूँ अनि तिमीले सम्झनेछौ कि म नै तिम्रो विरुद्ध आफ्नो क्रोध निकाल्दैछु।”

इजकिएल यरूशलेमको विरुद्ध बोल्छन्

23 परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो,

24 “हे मानिसको छोरो! यरूशलेमसित कुरा गर। उसलाई भन, तिमी भूमि हौ जुन सफा पारिएको छैन। जब म क्रोधित हुन्छ तिमीमाथि पानी पर्नेछैन।

25 यरूशलेममा अगमवक्ताहरूले नराप्पो योजना बनाइरहेछ ऊ त्यो सिंह जस्तो भएको छ, जब त्यसले आफूले पक्रेको जनावर खान्छ त्यस समय गर्जेन्छ। ती अगमवक्ताहरूले धेरै जीवनहरू नष्ट गरेका छन्। तिनीहरूले धेरै बहुमल्य चीहहरू राखेका छन्। तिनीहरूले यरूशलेममा धेरै स्त्रीहरूलाई बिधुवा बनाए।

26 “पूजाहारीहरूले मेरो ब्यावस्था भङ्ग गरेका छन्। तिनीहरूले मेरो पवित्र चीजहरू अपवित्र बनाएका छन्। तिनीहरूले पवित्र र अपवित्र वस्तुहरूमा भेद राख्दैनन् अनि तिनीहरूले मानिसहरूलाई सफा र मैला बीचको भिन्नता सिकाउँदैनन्। तिनीहरूले मेरो विश्रामको दिनलाई सम्मान गर्न अस्वीकार गरे। म तिनीहरूको बिचमा अपमानित भएकोछु।

27 “यरूशलेमका बूढा-प्रधानहरू आफूले पक्रेका पशुहरू खोँदै गरेका ब्वाँसाहरू जस्तै छन्। बूढा-प्रधानहरू फायदा लिनको लागि मानिसहरूलाई आक्रमण गर्छन् अनि मार्छन्।

28 “अगमवक्ताहरूले मानिसहरूलाई चेताउनी दिँदैथे तिनीहरूले सत्यलाई लुकाउँथे। तिनीहरू त्यो कारीगर जस्तै हुन जसले पखाल दृढ बनाउँदैन केवल दूलोमा लेप लगाइदिन्छ। तिनीहरूको ध्यान केवल झटोमाथि हुन्छ। तिनीहरूले आफ्नो

जादुको उपयोग भविष्य जान्नाको निम्ति गर्छन्। तर तिनीहरू खाली झटो बोल्छन्। तिनीहरू भन्छन्, 'परमप्रभु मेरो मालिकले यो कुरा भन्नुभयो।' तर तिनीहरू खाली झटो बोलिरहेछन् परमप्रभुले तिनीहरूसँग बात गर्नुभएन।

29 "सामन्य जनता एका-अर्कामा लाभ उठाउँछन्। तिनीहरू एका-अर्कालाई धोका दिन्छन् अनि चोरी गर्छन्। तिनीहरू गरीब अनि असहाय मानिसहरूसँग यस्तो व्यवहार गर्छन्। तिनीहरूले विदेशीहरूलाई पनि धोका दिन्छन्, मानौं तिनीहरूको विरुद्ध कुनै नियम छैन।

30 "देश रक्षाकोलागि पर्खाल बनाउन अथवा त्यही भत्केको भागमा उभिन एकजना मानिस मैले तिनीहरूको माझमा खोजेँ धाँदोमा उभिएर प्रार्थना गर्ने मानिस तर जसले त्यस्तो गर्न सक्थ्यो कुनै मानिस पनि पाउन सकिन।

31 यसकारण म आफ्नो क्रोध प्रकट गर्छु, म तिनीहरूलाई पूर्ण रूपमा नष्ट गर्छु! अपवित्र कामको निम्ति म तिनीहरूलाई दण्ड दिन्छु। जुन तिनीहरूले गरे। यो सब तिनीहरूको दोष हो।" परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो।

23

1 परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो,

2 "हे मानिसको छोरो! सामरिया र यरुशलेमको विषयमा यो कथा सुन! त्यहाँ दुइ बहिनी थिए! तिनीहरू एउटै आमाका छोरीहरू थिए।

3 तिनीहरू मिश्रमा त्यस बेला वेश्या भए जब सानो बहिनी एकदमै सानो थिई। मिश्रमा तिनीहरूले पहिलो प्रेम गरे अनि मानिसहरूले आफ्नो हातले तिनीहरूको स्तनलाई छुए।

4 दूली दिदीको नाम ओहोला थियो अनि उसको बहिनीको नाम ओहोलिबा थियो। तिनीहरू मेरो पत्नीहरू भए अनि हामीहरूका छोरा-छोरीहरू भए। (ओहोला चाहिँ सामरिया हो अनि ओहोलिबा चाहिँ यरुशलेम हो।)

5 "त्यसपछि ओहोला पतिव्रता रहिन तर एउटी वेश्या जस्तो हुन गई। उसले आफ्नो प्रेमिहरू प्रति मात्र चाख राख् थाली।

6 उसले अश्रूको सैनिकलाई तिनीहरूको वैजनी वस्त्र देखी तिनीहरू घोडाहरूमा चढने सबै जवान मानिसहरूले मन पराउँथे। तिनीहरू राजपालहरू अनि अधिकारीहरू थिए।

7 अनि ओहोलाले आफूलाई ती सबै मानिसहरूलाई सुम्पी दिए। ती सबै अश्रूको सेनाहरूमा विशिष्ट छानिएका सैनिकहरू थिए। अनि ती सबैसित मोहित भई! उ ती अपवित्र मूर्तिहरूसित अपवित्र भई।

8 यसको अतिरिक्त उसले मिश्रसित आफ्नो प्रेम-व्यापार छोडी। मिश्रले त्योसित त्यस बेला प्रेममा फस्यो जब ऊ कुमारी थिई। मिश्र उसको स्तन छुने पहिलो प्रेमी थियो। मिश्रले तिनीमाथि आफ्नो झटो प्रेम गथर्यो।

9 यसकारण मैले त्यसको प्रेमीहरूलाई त्यसको कुमारी अवस्था भोग गर्न दिएँ। उसले अश्रूहरूलाई चाहन्थी, यसकारण मैले उसलाई तिनीहरूसित छोडि दिएँ।

10 तिनीहरूले त्यसलाई बलात्कार गरे। तिनीहरूले त्यसको नानीहरू लिए अनि तिनीहरूलाई तरवारले मारे। तिनीहरूलाई दण्ड दिएँ अनि स्त्रीहरूले अहिले सम्म त्यसको कुरा गर्छन्।

11 "उसको सानो बहिनी ओहोलिबाले यी घटनाहरू घटेको देखी। तर ओहोलिबाले आफ्नो दिदी भन्दा ज्यादा पाप गरी। ऊ ओहोलिबा भन्दा अझ खराब वेश्या भई।

12 ऊ अश्रूको राज्यपालहरू अनि अधिकारीहरूलाई चाहन्थी। उसले वैजनी सुन्दर वस्त्र घोडसवार सैनिकहरूलाई चाहन्थी। तिनीहरू सबै मनपर्दो जवान मानिसहरू थिए।

13 मैले देखेँ ती दुवै स्त्रीहरू एउटै गल्ती गरे आफ्नो जीवन नष्ट गरिरहेका थिए।

14 "ओहोलिबा म प्रति धोकेबाज भई। बाबेलमा उसले मानिसहरूको चित्र पर्खालमा कोरिएको देखी। त्यो कल्दी मानिसहरूको रातो वस्त्र लगाएको चित्र थियो।

15 तिनीहरूले कम्मरमा पेटी अनि शिरमा लामो फेटा बाधेका थिए। तिनीहरू सबै रथको अधिकारी जस्ता देखिन्थे। तिनीहरू सबै बाबेलको जन्मभूमिमा उत्पन्न पुरुष जस्तो ज्ञात हुन्थ्यो।

16 ओहोलिबाले तिनीहरूलाई चाहन्थी। उसले तिनीहरूलाई आमन्त्रित गर्नका निम्ति स्वर्गदूत पठाई।

17 यसकारण बाबेलवासीहरू त्यसको ओहोल्यानमा सहवास गर्न आए र आफ्नो कामवासनाले त्यसलाई अशुद्ध पारे। तिनीहरूबाट भ्रष्ट भए पछि वाक्क भएर त्यसको मन तिनीहरू देखि हठ्यो।

18 "ओहोलिबाले त्यो धोकेबाज हो भनी सबलाई देखाई उसले यति ज्यादा मानिसहरूलाई आफ्नो नाङ्गो शरीरको प्रयोग गर्न दिई कि मलाई ऊ प्रति त्यसै घृणा उत्पन्न भयो, जस्तो उसको बहिनी प्रति भएको थियो।

19 ओहोलिबाले घरि-घरि मलाई धोका दिइरही अनि उसले आफ्नो प्रेम-व्यापार याद गरि जुन उसले युवावस्थामा मिश्रमा गरेकी थिई।

20 उसले आफ्नो प्रेमीको गधाको जस्तो लिंग अनि वीर्य चाहिँ घोडाको झैं निस्केको सम्झना गरी।

21 “ओहोलिबा, तिमीले आफ्नो ती दिनहरू याद गर्थौं जब तिमी युवती थियौ, जब तिम्रो प्रेमीले तिम्रो स्तन छुन्थे अनि युवावस्थाका स्तन माडेका थिए।

22 यसकारण ओहोलिबा, परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ ‘तिमीले आफ्नो प्रेमीहरूलाई घृणा गर्न थाल्यौ। तर म तिम्रो प्रेमीहरूलाई भन्छु कि तिनीहरूले तिमीलाई चारै तिरबाट घेर्नेछन्।

23 म ती सबै मानिसहरूलाई बाबेलमा विशेष गरी कल्दीहरूलाई ल्याउँछु। म पकोद शोअ अनि कोअबाट मानिसहरूलाई ल्याउँछु अनि ती सबैलाई अशशूबाट ल्याउँछु। यस्तै प्रकार म सबै शासकहरू अनि अधिकारीहरूलाई ल्याउँछु। तिनीहरू सबै योग्य, रथहरूको विशेष योग्यताको निम्ति छानिएका घोडसवार थिए।

24 तिनीहरूको भीड तिम्रोमा आउने छ। तिनीहरू आफ्नो घोडामा अनि आफ्नो रथहरूमा आउनेछन्। तिनीहरू धेरै संख्यामा हुनेछन्। तिनीहरूसित भाला, तिनीहरूको ढाल अनि तिनीहरूको शिरमा सुरक्षा कवच हुनेछ। तिनीहरू तिम्रो चारै तिर जम्मा हुनेछन्। म तिनीहरूलाई बताउँछु कि तिनीहरूले मसँग के गरे अनि तिनीहरूले आफ्नो तर्फबाट तिनीहरूलाई दण्ड दिनेछन्।

25 म तिमीहरूलाई मेरो इश्यां शक्ति तिमीहरूको विस्मृष्ट देखाउनेछु। तिनीहरू अत्यन्तै क्रोधित हुनेछन् अनि तिमीहरूलाई चोट पुर्याउनेछन्। तिनीहरूले तिम्रो नाक अनि कान काट्नेछन्। तिनीहरूले तिमीहरूलाई तरवारले मार्नेछन्। त्यसपछि तिनीहरूले तिम्रो नानीहरू लिएर जानेछन् अनि तिनीहरूले ती नानीहरू जलाई दिनेछन्।

26 तिनीहरूले तिम्रो राम्रो लुगा गर-गहनाहरू लिनेछन्।

27 अनि म तिम्रो मिश्रसित व्यवचार कार्यहरू रोकिदिनेछु। तिमीहरूले फेरि कहिल्यै तिनीहरूतिर फर्केर हेर्नेछैनौ। तिमीले फेरि कहिल्यै मिश्रलाई याद गर्ने छैनौ।”

28 परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ, “म तिमीलाई ती मानिसहरूको हातमा दिँदछु जसलाई तिमीले घृणा गर्छौ। म तिमीलाई ती मानिसहरूको हातमा दिन्छु जसलाई तिमीले घृणा गर्न थालेको थियौ।

29 अनि तिनीहरूले देखाउनेछन् कि तिनीहरूले तिमीलाई कति घृणा गर्नेछ। तिनीहरूले तिम्रो प्रत्येक चीज लानेछन् जुन तिमीले कमाएकीछौ। तिनीहरूले तिमीलाई खाली हात र नाङ्गो छोडिदिन्छन्। मानिसहरूले तिम्रो पाप, वेश्यापना अनि लाज तिम्रो भक्तिहीन स्पष्ट देख्ने छन्।

30 यी चीजहरू तिमीमाथि आइलाग्यो किनभने तिमी आफैले आफैलाई वेश्या झैं राष्ट्रहरूको पछि गएर कलकित बनायौ अनि तिमीहरूका धनलाग्दा मूर्तिहरूले फोहोर बनायौ।

31 तिमीले आफ्नो दिदी कै चालमा हिँड्यौ अनि त्यसरी नै गरिरह्यौ। तिमीहरू आ-आफैले विषको कचौरा लियौ अनि त्यो आफ्नो हातमा उठाएर राख्यौ। तिमीले आफ्नो दण्ड स्वयं कमायौ।”

32 परमप्रभु मेरो मालिकले यसो भन्नुहुन्छ:

“तिमीले आफ्नो दिदीको विषको कचौरा पिउनेछौ।

यो विषको कचौरा लामो-गहिरो छ।

त्यो कचौरामा धेरै विष छ।

मानिसहरू तिमीप्रति हँसेछन् अनि हँसो उडाउनेछन्।

33 तिमी मतवाला मानिस जस्तै लडबडाउनेछौ।

तिमी ज्यादै अस्थिर हुनेछौ।

यो ध्वंस अनि सर्वनाश हो।

यो त्यही कचौरा जस्तै हो, जुन तिम्रो दिदी सामरियाले पिएकी थिई।

34 तिमीले त्यही कचौराबाट विष पिउनेछौ।

तिमीले त्यसको अन्तिम थोपा सम्म पिउनेछौ।

तिमीले कचौरा फर्काएर त्यसलाई टुक्रा-टुक्रा बनाउनेछौ

अनि तिमीले आफ्नो छाती जथा भावी पिट्नेछौ।

यो हुनेछ किनकि म परमप्रभु अनि मालिक हुँ

अनि मैले यी कुराहरू भनें।

35 “यस्तो प्रकारले परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो, ‘यस्शलेम, तिमीले मलाई बिर्सियौ। तिमीले मलाई फर्काएर दियो अनि पछाडी छोडिदियो। यसकारण तिमीले मलाई छोडेको अनि वेश्या झैं बाँचेकोमा तिमीले दण्ड भोग्नु पर्नेछ। तिम्रो दुःखार्थिका निम्ति तिमीले दण्ड भोग्नुपर्छ।’”

ओहोला अनि ओहोलीबाको विरुद्ध निर्णय

36 परमप्रभु मेरो मालिकले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो, के तिमी ओहोला अनि ओहोलीबाको न्याय गर्छौं? तब तिनीहरूलाई ती भयंकर कुराहरू भन जुन तिनीहरूले गरेका छन्।

37 तिनीहरूले व्यभिचारी पाप गरे। तिनीहरूले हत्या जस्तो अपराध गरे। तिनीहरूले वेश्या जस्तो काम गरे, तिनीहरूले आफ्नो अपवित्र मूर्तिहरूको लागि मलाई छोडिदिए। तिनीहरूले तिनीहरूको नानीहरूलाई बलिदान दिए जो मेरा निम्ति जन्माएका थिए। तिनीहरूले आफ्नो मूर्तिहरूलाई भोजन दिनका निम्ति यसो गरे।

38 तिनीहरूले मेरो विश्रामको दिन अनि पवित्र स्थानहरूमा यस्तो काम गरे मानौं त्यसको कुनै महत्व छैन।

39 तिनीहरूले मूर्तिको लागि आफ्नो नानीहरूलाई मारे अनि मेरो पवित्र स्थानमा गए अनि त्यसलाई अपवित्र बनाए। तिनीहरूले यो मेरो मन्दिरभित्र यस्तो गरे।

40 “तिनीहरूले अत्यन्तै टाढो ठाउँमा मानिसहरूलाई बोलाए। यी मानिसहरूका निम्ति तिमीले एउटा स्वर्गदूत पठाऔं अनि तिनीहरू तिमीलाई हेर्न आए। तिमीले तिनीहरूको निम्ति नुहायौं, आफ्नो आँखा सिंगार्यौं अनि गर-गहनाहरू लगायौं।

41 तिमी राम्रो ओहोला बस्यौं, जसको छेउमा टेबलमा राखिएको थियो। तिमीले मेरो सुगन्धित धूप अनि तेल त्यही टेबलमा राख्यौं।

42 “यस्रशलेममा यस्तो आवाज सुनियो जुन मानिसहरूले भोज मनाइरहे जस्तो लाग्थ्यो। तिनीहरू मध्ये यस्रशलेमबाट आउनेहरू पहिले नै मातेका थिए। तिनीहरू मरुभूमिबाट आए अनि स्त्रीहरूलाई चुरा अनि राम्रो राम्रो शिरवन्दीहरू दिए।

43 तर मैले त्यो स्त्रीसित बात गर्ने, जो व्यभिचार कर्मले शिथिल भएकी थिई। मैले उसलाई भनें, ‘के तिनीहरूसित लगातार व्यभिचार गरिरहन सक्छन, अनि उसले त्यससित व्यभिचार गरिरहन सक्छे?’

44 तर ऊ त्योसित त्यसरी नै गइरहयो जसरी एउटा वेश्या भएकहाँ ऊ जान सक्थ्यो। हो, ऊ ती दुष्ट स्त्रीहरू ओहोला अनि ओहोलीबाकहाँ गइरह्यो।

45 “तर धार्मिक मानिसहरूले तिनीहरूको न्याय अपराधी भनी गर्नेछन्। ती स्त्रीहरूलाई तिनीहरूले अपवित्र अनि व्यभिचारिणीहरू भनी न्याय गर्नेछन्। किन? किनकि ओहोला अनि ओहोलीबाले व्यभिचार पाप गरेका छन् अनि तिनीहरूले जुन स्त्रीहरूको हत्या गरेका थिए तिनीहरूको रगतले तिनीहरूको हातहरू कलंकित छन्।”

46 परमप्रभु मेरो मालिकले यो कुरा भन्नुभयो, “मानिसहरूलाई एकै ठाउँमा भेला गर। त्यसपछि तिनीहरूले ओहोला अनि ओहोलीबालाई सजाय दिनेछन्। मानिसहरूको त्यो समूहले ती दुष्ट स्त्रीहरूलाई दण्ड दिनेछन् तथा तिनीहरूको हँसो उडाउँनेछन्।

47 तब त्यो समूहले तिनीहरूलाई ढुङ्गा हान्नेछन् अनि तिनीहरूलाई मार्नेछन्, तब त्यो समूहले आफ्नो तरवारले स्त्रीहरूलाई टुक्रा पार्नेछन् ती स्त्रीहरूको नानीहरूलाई मार्नेछन् अनि घर जलाई दिनेछन्।

48 यस्तो प्रकारले म यो देशको दुष्टतालाई अन्त गरिदिनेछु, अनि सबै स्त्रीहरूलाई चेटाउनी दिनेछु कि तिनीहरूले अब यस्तो लज्जित काम नगर्न जुन तिमीहरूले गर्थौं।

49 तिनीहरूले तिमीलाई त्यो दुष्ट कामको निम्ति दण्ड दिनेछन जुन तिमीले गर्थौं अनि तिमीलाई तिम्रो आफ्नो मूर्तिको निम्ति पनि दण्ड दिनेछे। त्यस बेला तिमीले थाहा पाउँनेछौ कि म नै परमप्रभु अनि मालिक हुँ।”

24

भाँडा अनि मासु

1 परमप्रभु मेरो मालिकको वचन मकहाँ आयो। त्यो दिन देशबाट निकालिएको नवौं वर्षको दशौं महीनाको दशौं दिन थियो। उहाँले भन्नुभयो,

2 “हे मानिसको छोरो! आजको दिन र आजैको दिनको नाम लेखिराख ‘आजै बाबेलको राजाको सेनाले यस्रशलेमलाई घेर्यो।’

3 यो कुरा त्यो घरानालाई भन (इस्राएल) जुन परिवार आज्ञा पालन गर्न अस्वीकार गरिरहेछ। उसलाई यो कुराहरू भन। ‘परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ:

“ ‘भाँडा आगोमाथि राख,

भाँडा राख अनि त्यसमा पानी हाल।

4 त्यसमा राम्रो-राम्रो टुक्राहरू हाल, फिला अनि कुमको मासुको टुक्राहरू हाल।

भाँडा सर्वोत्तम हड्डीहरूले पूरा भर।

5 बगालको राम्रो-राम्रो पशुहरू उपयोग गर,

भाडाको तल पूरा आगो लगाऊ,
 अनि मासुको टुक्राहरू पकाऊ।
 सुरूआलाई त्यस बेला सम्म पकाऊ जब सम्म हड्डीहरू राम्रोसँग पाक्दैन!'

6 “ ‘यसर्थ परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ:

यो यरूशलेमको निम्ति राम्रो हुन्छ।

यो हत्याराहरूले भरिएको शहरका निम्ति राम्रो हुन्छ।

यरूशलेम त्यो भाँडा जस्तै हो जसमा खियाको दाग छ

अनि त्यो खियाको दाग जब सम्म हट्दैन

त्यो भाँडा शुद्ध हुँदैन यसकारण मासुको प्रत्येक टुक्रा भाँडाबाट बाहिर निकाल! त्यो मासु नखाँऊ।

पूजाहारीलाई त्यो बेकामको मासुबाट एउटा टुक्रा पनि छान्न नदेऊ।

7 यरूशलेम त्यो कलंकित दाग लागेको भाडा जस्तै हो।

किन? किनकि त्यसले बगाएको रगत त्यहाँ अहिले सम्म छ।

उसले खुल्ला चट्टानमा रगत हाली।

उसले रगत भईमा पोखाई अनि त्यसलाई धुलोले छोपीदिई।

8 मैले त्यसको रगत खुल्ला चट्टानमा हालें।

यसकारण यो नछोपियोस्।

मैले यसो गरेँ जसबाट मानिसहरू क्रोधित होस्

अनि उसले निर्दोष मानिसहरूलाई हत्याको दण्ड दिओस्।

9 “ ‘यसकारण परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ:

हत्याराहरूले भरिएको यो शहरमा राम्रो हुनेछ।

म आगोको लागि दाउराको थुप्रो लगाई दिन्छु।

10 भाँडाको मुनि धेरै दाउरा लगाऊ।

आगो बाल राम्रोसँग मासु पकाऊ।

मसला मिलाऊ

अनि हड्डीहरू बेस्सरी पकाऊ

जब सम्म ती हड्डीहरू गल्दैनन्।

11 तब भाँडालाई खाली कोईलामा छोडीदेऊ।

यसलाई यति तातो हुनु देऊ कि

यसको दाग पनि डडोस्।

त्यहाँबाट अपवित्रता पूरै जाओस् अनि खिया नाश होस्।

12 “ ‘यरूशलेमले आफ्नो दागलाई धनुको लागि

कठोर परिश्रम गर्न सक्छ

तर त्यो ‘खिया’ जँदैन।

आगोले (दण्डले) मात्र त्यो खिया हटाउनु सक्छ।

13 “ ‘तिमीले मेरो विरुद्ध पाप गर्थौं

अनि पापले कलंकित भयो मैले तिमीलाई नुहाई दिन खोजें,

अनि तिमीलाई शुद्ध बनाउन चाहें।

तर दाग बाहिर आएन।

म तिमीलाई फेरि नुहाई दिन चाहोंदिन।

जब सम्म मेरो तातो क्रोध तिमी प्रति समाप्त हुँदैन।

14 “ ‘म परमप्रभु हूँ। मैले भनें, तिमीले दण्ड पाउनेछौं, अनि म यो गराउँछु। म दण्ड रोक्ने छैन। म तिमीको निम्ति दुःखीत हुने छैन। म तिमीलाई अपवित्र कामहरूको निम्ति दण्ड दिन्छु, जो तिमीले गर्थौं। परमप्रभु मेरो मालिकले यसो भन्नुभयो।’ ”

इजकिएलको पत्रीको मृत्यु

- 15 त्यसपछि परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो,
- 16 “हे मानिसको छोरा! तिमी आफ्नो पत्रीलाई ज्यादै प्रेम गर्छौ, तर म उसलाई तिमीदिखि टाढो लान्छु। तिप्रो पत्री अचानक मर्नेछन्। तर तिमीले उसको मृत्युमाथि शोक गर्ने छैनौ। तिमी चिच्याउने छैनौ। आफैलाई स्न नदेऊ।
- 17 तर तिमीले आफ्नो शोकमा सुस्केरा हाल। आफ्नो मृतक पत्रीका निम्ति नरोऊ। तिमीले सधैं जस्तै साधारण लगा लगाऊ। आफ्नो फेटा र जुता लगाऊ। आफ्नो शोक प्रकट गर्न जुगाँ नछोप अनि एउटा मानिस मर्दा मानिसहरूले खाने भोजन नखाऊ।”
- 18 त्यसको अर्को बिहान, म मानिसहरूलाई भन्दै थिएँ। त्यही साँझ मेरी पत्रीको मृत्यु भयो। अर्को बिहान मैले त्यही गरे जुन परमेश्वरले मलाई आज्ञा दिनु भएको थियो!
- 19 त्यसपछि मानिसहरूले मलाई सोधे, “तिमीले यो काम किन गरिरहेकाछौ? यसको अर्थ के हो?”
- 20 मैले तिनीहरूलाई भने, “परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो, उहाँले भन्नुभयो,
- 21 इस्राएलको घरानालाई भन्नु, परमप्रभु मेरो मालिकले भन्नुभयो, ‘हेर, म मेरो स्थानलाई नष्ट गर्नेछु। तिमीहरूलाई त्यसको घमण्ड छ अनि तिमीहरूले यसको विषयमा प्रशंसाको गीत गाउँछौ। तिमीले त्यो स्थान हेर्न मन पराउँनेछौ। तिमी साँच्चै त्यो ठाँउलाई प्रेम गर्छौ। तर म त्यो ठाँउ नष्ट पार्नेछु अनि तिमीले त्यागेका नानीहरू मारिनेछन्।
- 22 तर तिमीले त्यही गर्नेछौ जुन मैले आफ्नो मृत पत्रीको विषयमा गरेँ। तिमीले आफ्नो शोक प्रकटको निम्ति जुगाँ छोप्ने छैनौ। तिमीले त्यो भोजन खाने छैनौ जुन प्राय कुनै मानिस मर्दा अरू मानिसहरूले खान्छन्।
- 23 तिमीहरूले आफ्नो फेटा अनि जुता लगाउँछौ। तिमीहरूले आफ्नो शोक प्रकट गर्ने छैनौ। तिमी स्ने छैनौ। तर तिमी आफ्नो पापको कारणले नष्ट हुनेछौ, तिमी चुपचाप आफ्नो अफशोस् अरुसँग गर्नुछौ।
- 24 यसकारण इजकिएल तिप्रो निम्ति एउटा उदाहरण हो। तिमीले त्यही सब गर्नेछौ जुन उसले गर्यो। दण्डको समय आउँनेछ अनि तिमीहरूले थाहा पाउँनेछौ म नै परमप्रभु हुँ।”
- 25-26 “हे मानिसको छोरा! म त्यो सुरक्षित भूमि यरूशलेम मानिसहरूबाट लिनेछु। त्यो सुन्दर भूमिले तिनीहरूलाई आनन्दित पारिरहेछ। तिनीहरूले त्यो स्थान हेर्न मन पराउँछन्। तिनीहरूले साँच्चै त्यो स्थानलाई प्रेम गर्छन्। तर त्यस समय म शहर अनि तिनीहरूको नानीहरू तिनीहरूबाट लिन्छु। बाँच्नेहरू मध्ये एकजनाले तिमी कहाँ नराप्रो समाचार लिएर आउनेछ।
- 27 त्यस समय तिमी त्यो मानिससित बात गर्न सक्छौ। तिमी अब अझ अधिक चुप लागेर बस् सक्तैनौ। यसकारण तिमी उसको उदाहरण बन्नेछौ। त्यति बेला तिनीहरूले थाहा पाउँनेछन् म, नै परमप्रभु हुँ।”

25

अम्मोनको विरुद्ध अगमवाणी

- 1 परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो,
- 2 “हे मानिसको छोरो! अम्मोनका मानिसहरूलाई ध्यान देऊ अनि मेरा निम्ति तिनीहरूको विरुद्धमा केही भन।
- 3 अम्मोनका मानिसहरूसँग भन ‘परमप्रभु मेरो मालिकको वचन सुन! परमप्रभु मेरो मालिक भन्नु हुन्छ: तिमीहरू खुशी थियो जति बेला मेरो पवित्र स्थान नष्ट भयो। तिमीहरू इस्राएल देशको विरुद्ध थियो जब त्यो दूषित भयो। तिमी यहूदाको परिवारको विरुद्ध थियो जब तिनीहरूलाई बन्दी जस्तै कैदी बनाएका थिए।
- 4 यसैकारण म तिमीहरूलाई पूर्वबाट आएका मानिसहरूलाई दिन्छु। तिनीहरूले तिमीहरूको भूमि लिनेछन्। तिनीहरूका सेनाहरूले तिमीहरूको देशमा डेरा हाल्नेछन्। उनीहरू तिमीहरूको बीचमा बसेछन्। उनीहरू तिमीहरूको फल खानेछन् अनि तिमीहरूका दूध पिउनेछन्।
- 5 “ ‘म रब्बा शहरलाई ऊँटहरू चर्ने ठाँउ अनि अम्मोनको भूमिलाई भेडाहरूको खोर बनाइदिन्छु। त्यसबेला तिमीले जान्नेछौ म नै परमप्रभु हुँ।
- 6 परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ किनभने तिमीहरू खुशी थियो अनि तिमीहरूले आफ्नो हातले ताली बजायो अनि आफ्नो खुट्टा ठटायो, अनि तिनीहरूले इस्राएलको भूमिलाई ठट्टा गर्न अनि खिल्ली उडाउन मज्जा मान्यो।
- 7 यसकारण म तिमीलाई दण्ड दिन्छु। म जातिहरूलाई युद्धमा लुटिएको सामान झैं अन्य देशलाई दिनेछु। म तिमीहरूलाई जातिहरूको बीचबाट निकाल्नेछु तिमीहरू देशबाट लागिनेछौ। तिमीहरू टाढा देशमा मर्नेछौ। म तिमीहरूको देशलाई नष्ट पार्नेछु! त्यसपछि तिमीहरूले थाहा पाउँनेछौ म नै परमप्रभु हुँ।”

मोआब अनि सेइरको विरुद्ध अगमवाणी

8 परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ “मोआब र सेइर एदोमले भन्छ, ‘यहदाको घराना ठीक अन्य कुनै राष्ट्रहरू जस्तो छ।’

9 म मोआबको काँध काट्नेछु यी शहरहरू बेत्याशीमोत, बाल्मोन अनि किर्यातेम जुन त्यस देशको महिमा हुन म लिनेछु।

10 त्यसपछि म यी शहरहरू पूर्वका मानिसहरूलाई दिन्छु। तिनीहरूले तिमीहरूको भूमि लिन्छन् अनि म अम्मोनका मानिसहरूलाई एउटा राष्ट्र हुनदिन्छु। त्यसपछि प्रत्येकले बिर्सिनेछ कि अम्मोनका मानिसहरू त्यही राष्ट्रका थिए।

11 यस्तो प्रकारले म मोआबलाई दण्ड दिन्छु। त्यसपछि तिनीहरूले थाहा पाउनेछन् कि म नै परमप्रभु हूँ।”

एदोमको विरुद्ध अगमवाणी

12 परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ, “एदोमका मानिसहरू यहदाको घरानाको विरुद्ध खडा भएर तिनीहरूसँग बद्दला लिन खोजे। एदोमका मानिसहरू दोषी छन्।”

13 यसैकारण परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ “म एदोमलाई दण्ड दिन्छु। म एदोमको मानिसहरू अनि पशुहरूलाई नष्ट पाउँछु। म एदोमको पूरै देश तेमानदेखि दान सम्म नष्ट पाउँछु। एदोमीहरू युद्धमा मारिनेछन्।

14 म आफ्ना मानिसहरू, इस्त्राएल एदोमको विरुद्ध उपयोग गर्छु। यस्तो प्रकारले इस्त्राएलका मानिसहरूले मेरा क्रोधलाई एदोमको विरुद्ध व्यवहार गर्छन्। त्यसपछि एदोमका मानिसहरूले बुझ्नेछन् मैले तिनीहरूलाई दण्ड दिएँ।” परमप्रभु मेरा मालिकले यसो भन्नुभयो।

पलिशतीहरूको विरुद्ध अगमवाणी

15 परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ, “पलिशतीहरूले पनि तिनीहरूसित बद्दला लिने प्रयत्न गरे। तिनीहरू ज्यादै निर्दयी थिए। तिनीहरूले घृणा र अवहेलना वाहेक अरु केही देखाउँदैनन्।”

16 यसैकारण परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ, “म पलिशतीहरूलाई दण्ड दिन्छु। हो म करेतीहरूबाट तिनीहरूलाई नष्ट पाउँछु। म समुद्रको किनारमा बसे ती सबै मानिसहरूलाई सम्पूर्ण रूपमा नष्ट पाउँछु।

17 म तिनीहरूलाई दण्ड दिन्छु। म तिनीहरूसँग बद्दला लिन्छु। म आफ्नो क्रोध द्वारा तिनीहरूलाई एउटा पाठ सिकाउँछु त्यसपछि तिनीहरूले थाहा पाउनेछन् म नै परमप्रभु हूँ।”

26

टायरको विषयमा दुःखको समाचार

1 देशबाट निकालिएको एघारौँ वर्षको महीनाको पहिलो दिनमा, परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो,

2 “हे मानिसको छोरा, टायर यरूशलेमको विषयमा कराऊ। ‘चँडि गर! मानिसहरूको रक्षा गर्ने शहर-द्वार ध्वंस भयो। शहर-द्वार मेरो निम्ति खुल्ला छ। यरूशलेम ध्वंस भयो। यसकारण म यसको धेरै बहुमूल्य समानहरू लिन सक्छु।’ ”

3 यसकारण परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ “हे टायर म तिमीो विरुद्धमा छु! म तिमीो विरुद्धमा लड्नका निम्ति धेरै राष्ट्रहरू ल्याउँनेछु। त्यो समुद्र किनारमा छाल जस्तो घरी-घरी आउँनेछ।”

4 परमेश्वरले भन्नुभयो, “शत्रुका सैनिकहरूले टायरको पर्खालहरू नष्ट पार्नेछन् अनि त्यसको खम्बाहरू लडाई दिनेछन्। म पनि त्यसको जमीनमाथिको भाग खुर्किनेछु। म टायरलाई चट्टानमा परिणत गर्नेछु।

5 टायर समुद्रको किनारमा माछा मार्ने ठाँउ मात्र हुनेछ। मैले यो भनेकोछु।” परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ, “टायर युद्धमा लुटिएको सामान झैं अन्य राष्ट्रहरूलाई दिइनेछ।

6 मूल प्रदेशमा उसको छोरीहरू (सानो शहर) युद्धमा मारिनेछन्। त्यसपछि तिनीहरूले थाहा पाउनेछन् कि म नै परमप्रभु हूँ।”

नबूकदनेस्सरले टायरमाथि आक्रमण गर्नेछ

7 परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ, “म टायरको विरुद्धमा उत्तरबाट शत्रु ल्याउँनेछु। बाबेलको महान राजा नबूकदनेस्सर शत्रु हो। उसले एउटा विशाल सैनिक दल ल्याउनेछ, त्यसमा घोडा, रथ, घोडसवार सैनिकहरू, अनि धेरै धेरै संख्यामा अरू सैनिकहरू हुनेछन्। ती सैनिकहरू विभिन्न राष्ट्रका हुनेछन्।

8 नबूकदनेस्सरले मूल-प्रदेशमा तिमीो छोरीहरूलाई (सानो शहर) मार्नेछ। त्यसले तिमीो शहरमा आक्रमण गर्नका निम्ति किल्ला बनाउँनेछ! त्यसले तिमीो शहरको चारैतिर कच्चा सडकहरू बनाउनेछ। त्यसले पर्खाल सम्म पुग्ने एउटा कच्चा बाटो बनाउँनेछ।

9 त्यसले तिमीो पर्खालहरू भत्काउन काठको मूढाहरू लिएर आउँनेछ। तिमीो किल्लाहरू भत्काउन उसले शक्तिशाली हतियारहरू उपयोग गर्नेछ।

10 त्यसको घोडाहरूको संख्या यति ज्यादा हुनेछ कि तिनीहरूले उडाएको धूलोले तिमीलाई छोप्नेछ। जब बाबेलको राजा शहर द्वारबाट शहरमा प्रवेश गर्छन् तिम्रो पर्खालहरू घोडसवार सैनिकहरू, माल गाडीहरू अनि रथहरूको आवाजले हल्लिनेछन्। हो, त्यो तिम्रो शहरमा आउनेछ किनकि त्यसको पर्खाले भत्काइनेछ।

11 बाबेलको राजा तिम्रो शहरबाट घोडसवार गरेर निस्कनेछ। उसको घोडाको टापहरूले तिम्रो सबै सडकहरू कुल्चीमिल्ची पाउँ आउने छ। त्यसले तिम्रो मानिसहरूलाई तरवारले मार्नेछ। तिम्रो शहरको बलिया-बलिया खम्बाहरू जमीनमा ढल्नेछ।

12 नबुकदनेस्सरको सैनिकहरूले तिम्रो सम्पत्ति लिएर जानेछन्। तिनीहरूले ती चीजहरू लिएर जानेछन् जुन चीजहरू तिमी बेचन चाहन्थ्यौ, त्यसले तिम्रो पर्खालहरू नष्ट पार्नेछ अनि तिम्रो राम्रो-राम्रो घरहरू नष्ट पारिदिनेछ। त्यसले तिम्रो ढुङ्गा र काठले बनिएको घरहरू काठ-पातसितै समुद्रमा फर्काइदिनेछ।

13 यस प्रकारले म तिम्रा खुशीका गीतहरूको स्वर बन्द गरिदिन्छु। भविष्यमा मानिसहरूले तिम्रो वीणाको स्वर सुन्ने छैनन्।

14 म तिमीलाई नाङ्गो चट्टानमा परिणत गरिदिनेछु। तिमी समुद्रको किनारमा माछाको जाल फैलाउने स्थान जस्तो मात्र हुनेछौ। तिमी फेरि कदाचित निर्माण हुने छैनौ। किनभने म परमप्रभुले यी कुराहरू भने।” परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो।

अन्य देशहरू टायरको निम्ति स्नेछन्

15 परमप्रभु मेरो मालिक टायरसित यसो भन्नुहुन्छ, “तिम्रो पतनको आवाजले समुद्र किनारका भूमिहरू हल्लिनेछन्। यो त्यस बेला हुनेछ जब तिम्रो चोट लागेका मानिसहरूले कष्टको स्वर निकाल्नेछन अनि मर्छन्।

16 तब समुद्र किनारका देशहरूका सबै शासकहरू आफ्नो सिंहासनबाट उत्रेर आफ्नो दुःख प्रकट गर्नेछन्। तिनीहरूले आफ्नो विशेष पोशाक फुकाएछन्। तिनीहरूले आफ्नो सुन्दर लुगाहरू खोलेछन्। त्यसपछि तिनीहरूले तिनीहरूको काम्ने (पाटको) लुगा लगाउँछन्। तिनीहरू जमीनमा बस्छन् अनि डरले काम्छन्। तिनीहरू तिमी यति चाँडै ध्वंस भएकोमा आघात हुनेछन।

17 तिनीहरूले तिम्रो विषयमा विलाप गीत गाउँनेछन्;

“ हे टायर! तिमी प्रसिद्ध शहर थियौ।

समुद्र पारिबाट मानिसहरू तिमीसित बस्र आए।

तिमी प्रसिद्ध थियौ।

तर अहिले तिमी केही छैनौ।

तिमी समुद्रमा शक्तिशाली थियौ

अनि त्यस्तै तिमीसित बस्र मानिसहरू पनि बलिया थिए।

तिमीले मुख्य भूमिमा बस्र सबै मानिसहरूलाई,

भयभीत पार्यौ।

18 अब जुन दिन तिम्रो पतन हुन्छ

समुद्र किनारमा भएको देश डरले काम्न थाल्छ।

तिमीले समुद्र किनारको सहायताले कति उपनिवेश बनायौ

जब तिमी रहँदैनौ तिनी भयभीत हुन्छन्। ”

19 परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ, “हे टायर म तिमीलाई नष्ट गर्छु अनि तिमी एउटा रित्तो शहर हुनेछौ। ती शहरहरूमा जस्तै त्यहाँ कोही पनि बस्र छैन। म तिमीमाथि समुद्र बगाउँनेछु। ठूलो समुद्रले तिमीलाई छोप्नेछ।

20 म तिमीलाई तल त्यो गहिरो पातालमा पठाईदिन्छु, जुन ठाँउमा मेरेका मानिसहरू छन्। ती पहिले मरिसकेका मानिसहरूसँग तिमीले भेट गर्नेछौ। म तिमीहरूलाई ती सबै प्राचीन अनि खाली शहरहरू जस्तै पातालमा पठाउँछु। तिमीहरू ती मानिसहरूसँग रहनेछौ जो चिहानमा जान्छन् अनि त्यस बेला तिमीहरूसँग कोही पनि हुनेछैनन्। तिमी फेरि कहिल्यै जीवितहरूको देशमा बस्नेछैनौ!

21 अरु मानिसहरू तिनीहरूसँग डरउँछन्। तिमीहरू निमित्तान हुनेछौ। मानिसहरूले तिमीहरूको खोजी गर्नेछन्, तर तिमीहरूलाई फेरि कहिल्यै भेटाउने छैनन्!” परमप्रभु मेरो मालिकले यी सबै कुराहरू भन्नुभयो।

27

टायर समुद्रहरूमाथि व्यापारको महान केन्द्र

1 परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो,

2 “हे मानिसको छोरो! टायर शहरको विषयमा यो दुःखको गीत गाऊ।

3 टायरको विषयमा यसो भन:

“ टायर, तिमी समुद्रको द्वार हौं।

तिमी धेरै राष्ट्रहरूका निम्ति व्यापारी हौं,

समुद्र किनारको सहायताले तिमी धेरै देशहरूमा यात्रा गर्छौं।

परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ:

टायर तिमी सोच्छौ कि तिमी यति ज्यादा सुन्दर छौ।

तिमी सोच्छौ कि तिमी पूर्णतः सुन्दर छौ।

4 भूमध्य सागर तिम्रो शहरको चारैतिर सीमाना बनाउँछ!

तिम्रो निर्माताहरूले तिमीलाई पूर्णतः सुन्दर बनाए।

तिमी त्यो जहाजहरू जस्तै छौ जुन तिमीबाट यहाँ आउँछ।

5 तिम्रा निर्माताहरूले तिम्रो सबै काठपातहरू बनाउनका निम्ति

सेनीर पर्वतबाट सनौवर वृक्षको उपयोग गरे।

तिनीहरूले तिम्रो मस्तूल बनाउनको निम्ति

लबानोनबाट देवदार बनको प्रयोग गरे।

6 तिमीहरूले तिम्रो जहाज खियाउने डण्डीहरू बाशानबाट ल्याइएको

बज्रौंठका तक्ताहरूबाट बनाए।

तिम्रो जहाजका कोठाहरू बनाउन

तिनीहरूले साइप्रसका धूपीको रूखहरू प्रयोग गरे।

तिनीहरूले त्यो कोठालाई हात्तीको दाँतले सिँगारे।

7 तिम्रो जहाजको पालका निम्ति तिनीहरूले

मिश्र देशमा बनिएको रंगीन सूती वस्त्रको प्रयोग गरे।

तिम्रो छाप्रोको पर्दा निलो अनि बैजनी रंगको थियो।

तिनीहरू साइप्रसको समुद्र किनारमा आउँथे।

8 सीदोन अनि अर्वादको निवासीहरू तिम्रो लागि नाविक भए।

बुद्धिमान मानिस टायर तिम्रो जहाजको चालक भयो।

9 गबालका बढा-प्रधानहरू

अनि बुद्धिमान मानिसहरू जहाज मुनिको तक्ताबाट पानी नछिर्ने गरी

टाल-टुल गर्नुको निम्ति जहाजमा थिए।

समुद्रको सारा जहाज अनि त्यसको चालकहरू तिमीसँग व्यापार वाणिज्य गर्नकोलागि आए।

10 “ फारस, लुद र पूतका मानिसहरू तिम्रो सेनामा थिए। तिनीहरू तिम्रो लडाकु सैनिकहरू थिए। तिनीहरूले आफ्नो ढाल अनि टोप तिम्रो पर्खालमा झण्डाएका थिए। तिनीहरूले तिम्रो शहरको निम्ति सम्मान अनि यश कमाए।

11 अर्वाद र हेलेकका मानिसहरूले तिम्रो शहरको चारैतिरका पर्खालमाथि रक्षकको रूपमा खडा थिए। गमादका मानिस तिम्रो ढुङ्गामा थिए। तिनीहरूले तिम्रो शहरको चारैतिरको पर्खालमाथि तिनीहरूको ढाल लगाए। तिनीहरूले तिम्रो सुन्दरतालाई पूर्णरूप दिए।

12 “ तर्शीश तिम्रो सर्वोत्तम ग्राहकहरू मध्ये एक थियो। उसले तिमीसित व्यापारकोलागि चाँदी, फलाम, टीन अनि सीसा तिमीले बेचेको चमत्कारी वस्तुहरूको बदलीमा दियो।

13 याबान, तुबल, मेशेकका मानिसहरूले व्यापार गरे। तिनीहरूले बेचेको चीजको सट्टामा तिमीलाई काँसका भाँडा दिन्थे।

14 तोगर्मा राष्ट्रका मानिसहरूले घोडा, युद्धका घोडा अनि खच्चर तिमीले बेचेका चीजहरूको सट्टामा दिन्थे।

15 रोडसका मानिसहरू तिमीसित व्यापार गर्थे। तिमीले आफ्नो चीजहरू धेरै ठाउँमा बेच्छ्यौ। मानिसहरूले तिम्रा चीजहरूको दाम तिर्न हात्तीको दाँत अनि काली काठ दिन्थे।

16 एदोमले तिमीसँग व्यापार गर्थे किनकि तिमीसँग धेरै राम्रा-राम्रा चीजहरू थिए। एदोमका मानिसहरूले तिमीले बेचेको चीजहरूको सट्टामा तिमीलाई फिरोजा नीलमणि, बैजुनी लुगा, बुट्टाले भरिएका लुगा, बुट्टा भरिएका सूती लुगा, मृगा-मोती अनि रातो मलमल दिन्थे।

17 “ ‘यहूदा अनि इस्राएलका मानिसहरूले तिमीसँग व्यापार गरे। तिनीहरूले तिम्नो व्यापारको माल-समानको सट्टामा गहूँ, भद्राक्ष, अगौटे-नेभारा, मह, तेल र अन्तर दिए।

18 दमिशक एउटा राम्रो ग्राहक थियो। उसले तिमीसँग भएको धेरै प्रकारको मूल्यवान चीजहरू हेलबनको दाखरस र सेतो उनको सट्टामा व्यापार गर्थो।

19 जुन चीज तिमीले बेच्छ्यौ ती चीजहरू बेचेर उसले ऊजालाको दाखरस मगाउने व्यापार गर्थ्यो। उसले त्यो चीजहरूको निम्ति फलाम, तेजपात र ऊखु तिर्थ्यो।

20 ददानको राम्रो व्यापार थियो। उसले तिमीसँग घोडाको जीनको पोशाकको व्यापार गर्थ्यो।

21 केदरका सबै अगुवाहरू अनि अरबका व्यापारीहरूले तिमीलाई भेडा अनि बाख्राहरू तिमीसँग बिक्री गरेको बस्तुको सट्टामा दिए।

22 शबा अनि रामाहका व्यापारीहरू पनि तिमीसँग व्यापार गर्थे। तिनीहरूले तिमीले बेचेको चीजको सट्टामा सर्वोत्तम मसाला, हरेक प्रकारको रत्न अनि सुन दिन्थे।

23 हारान, कन्नेह, अदन तथा शेबा, अश्शूर र किल्मदका व्यापारीहरूले पनि तिमीसँग व्यापार गर्थे।

24 तिनीहरूले सर्वोत्तम लगाहरू, बुट्टा हानेको लगा, नीलो धागोले बनाएको लगा रंग-विरंगको गलैँचाहरू, राम्रो बाटेको डोरीहरू, देवदासको काठले बनिएको सामानहरू दिन्थे। तिमीले तिनी सित यी चिजहरूको व्यापार गर्थो।

25 तिमीले बेचेका चीजहरू तशीशको जहाजहरूमा लगिन्थ्यो।

“ ‘टायर तिमी ती व्यापारी जहाज जस्तै थियौ,

तिमी समुद्रमा बहुमूल्य समानहरू लिएर आउँथ्यौ।

26 तिम्नो नाविकहरूले, तिमीलाई विशाल अनि शक्तिशाली समुद्र पारि लिएर गयो, तर शक्तिशाली पूर्वी बतासले तिम्नो जहाजलाई समुद्रमा नष्ट पारिदियो।

27 अनि तिम्नो सबै सम्पत्ति समुद्रमा डुब्नेछ।

तिम्नो सम्पत्ति, तिम्नो व्यापार, किन्ने

अनि बेच्ने चीजहरू,

अनि तिम्नो नाविकहरू, तिम्नो मानिस जो तिम्नो जहाजको पिँध टाल-टुल गर्छन्

तिम्नो मल्लाह, तिम्नो शहरको सबै सैनिक

अनि तिम्नो नाविक सबै समुद्रमा डुब्नेछन्।

यो त्यही दिन हुनेछ

जुन दिन तिमी नष्ट हुनेछौ!

28 “ ‘तिमीले आफ्नो व्यापारीहरूलाई धेरै टाढो पठायो

जब तिनीहरूले तिम्नो नाविकहरू चिच्याएको सुन्छन ती भूमिहरू डरले काम्नेछ!

29 जहाजीहरू अनि चालकहरू सबैले तिम्नो जहाज छोड्नेछन्

अनि समुद्रको किनारमा उभिनेछन्।

30 ऊ तिम्नो विषयमा धेरै दुःखी हुन्छ! ऊ धुस्-धुस् सँनेछ।

उसले आफ्नो टाउकोमा धूलो हाल्नेछ। ऊ खरानीमा लडीबडी गर्नेछ।

31 उसले तिम्नो निम्ति कपाल मुण्डन गर्नेछ।

उसले शोक वस्त्र लगाउनेछ! ऊ तिम्नो निम्ति धुस्-धुस् सँनेछन्,

चिच्याउनेछ ऊ आफ्नो मानिस मर्दा रोए झैं सँनेछ।

32 “ ‘तिनीहरू विलाप गरेर रोइरहेको समयमा तिम्नो विषयमा यो शोक गीत गाउँछन अनि सँनेछन:

“ ‘कोही टायर जस्तो छैन!

समुद्रको बीचमा टायर नष्ट गरिदियो।

33 तिम्नो व्यापारीहरू समुद्र पारि गए!

तिमीले धेरै मानिसहरूलाई आफ्नो विशाल सम्पत्ति अनि विक्रय वस्तुबाट सन्तुष्ट पार्थौ

तिमीले जमीनको राजाहरूलाई सम्पन्न बनायो!

- 34 तर अब तिमी समुद्र
र गहिरो पानीबाट विच्छेद भयो।
तिमीले बेच्ने सबै चीजहरू
अनि तिमी सबै मानिसहरू नष्ट भईसके!
- 35 समुद्र किनारमा बस्ने सबै मानिसहरू
तिम्रा निम्ति शोक-ग्रस्त छन्।
तिनीहरूको राजा भयानक रूपसँग डराउँछन्
तिनीहरूको अनुहारमा आघात देखिदैछ।
- 36 अन्य देशको व्यापारीहरूले तिमीलाई खिसी गर्नेछन्।
घटेको घटनामा मानिसहरू भयभीत हुनेछन्,
किनकि तिमी अन्त्य आएकोछ।
तिमी भविष्यमा रहनेछैनौं।”

28

टायर यो एउटा परमेश्वर जस्तै सम्झाउँछ

1 परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो, उहाँले भन्नुभयो,

2 “हे मानिसको छोरो, टायरको राजालाई भन, ‘परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ:

“ ‘तिमी धेरै घमण्डी छौ!
अनि तिमी भन्छौ, “म एउटा देवता हुँ।

म समुद्रको माझमा

देवताहरूको आसनमाथि बस्छु।”

“ ‘तर तिमी एउटा मानिस मात्र हो, परमेश्वर होइनौ।

तिमी आफैलाई एक देवता जतिकै सम्झन्छौ।

3 तिमी सोचछौ कि तिमी दानियल भन्दा बुद्धिमान छौ!

तिमी सम्झन्छौ कि तिमीले सारा रहस्यहरू जानेकाछौ।

4 आफ्नो बुद्धि र ज्ञानबाट

तिमीले सम्पत्ति कमायौ

अनि तिमीले आफ्नो भण्डारमा

सुन-चाँदी राख्यौ।

5 आफ्नो तीव्र बुद्धि अनि व्यापारले गर्दा

तिमीले सम्पत्ति बढायौ

अनि त्यो सम्पत्तिले गर्दा

तिमी घमण्डी भयौ।

6 “ ‘यसकारण परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ

टायर, तिमीले सोच्यौ तिमी देवता जस्तै हो।

7 म विदेशीहरूलाई तिमी विस्त्रुमा युद्ध गर्न लगाउँछु।

तिनीहरू देश माझमा धेरै डरलाग्दा छन्,

तिनीहरूले आफ्नो तरवार बाहिर निकाल्नेछन्

अनि ती सुन्दर चीजहरूको विस्त्रुमा चलाउनेछन् जुन तिमीले आफ्नो बुद्धिले कमायौ।

तिनीहरूले तिमी गौरवलाई ध्वंश गरिदिनेछ।

8 तिनीहरूले तिमीलाई तल चिहानमा पुर्याउनेछन्।

तिमी त्यो व्यापारी जस्तै हुनेछौ जो समुद्रमा मर्यौ।

9 त्यो मानिसले तिमीलाई मार्नेछ।

के अहिले सम्म तिमी भन्छौ, “म देवता हुँ?”

त्यससमय उसले तिमीलाई आफ्नो अधिकारमा लिनेछ।

त्यस समय तिमीले सम्झनेछौं कि तिमी मानिस मात्र हौं, परमेश्वर होइनौं।

10 तिमी परदेशीहरूको हातमा बेखतनाको मानिस झैं मर्नेछौं।

यो हुने नै छ किनभने मैले यस्तो भनेकोछु।”

परमप्रभु मेरो मालिकले यी सब भन्नुभयो।

11 परमप्रभु मेरो मालिकको वचन मलाई प्राप्त भयो। उहाँले भन्नुभयो,

12 “हे मानिसको छोरो, टायरको राजाको विषयमा दुःखपूर्ण गीत गाऊ। उसलाई भन, ‘मेरो स्वामी परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ:

“ तिमी आदर्शवाद मानिस थियौं,

तिमी बुद्धिले परिपूर्ण थियौं, तिमी पूर्णत सुन्दर थियौं।

13 तिमी अदनमा थियौं, परमेश्वरको बगैचामा,

तिमीसँग प्रत्येक बहमूल्य रत्न थियो,

माणिक, लालमणि, पुष्पराज, पन्ना, पीनमणि, हीरा, फिरोजा, गोमेद, आनिकस, जस्पर नीलम, हरितमणि अनि नीलमणि,

अनि हेरक रत्नमा सुन जडिएको थियो।

तिनीहरूलाई यो सुन्दरता दिएको थियो

जुन दिन तिम्रो सृजना गरिएको थियो,

तिनीहरू तिम्रो लागि तयार गरिए।

परमेश्वरले तिमीलाई बलियो बनाउनुभएको थियो।

14 तिमी चुनिएका कसब स्वर्गदूत थियौं।

तिम्रो पखेटा मेरो सिंहासन सम्म फैलिएको थियो

अनि मैले तिमीलाई परमेश्वरको पवित्र पर्वतमा राखें।

तिमी त्यो रत्नको बीचमा हिँड्यौं जुन आगो जस्तै दन्किरहेको थियो।

15 तिमी असल अनि ईमान्दार थियौं जब मैले तिमीलाई बनाएँ।

तर त्यसपछि तिमीमा दुष्ट कुरो पाइयो।

16 तिम्रो व्यापारले तिमीकहाँ धेरै सम्पत्ति ल्यायो

तर त्यसले तिमीभित्र क्रूरता उत्पन्न गरायो अनि तिमीले पाप गर्‍यो।

यसकारण मैले तिमीसँग यस्तो व्यवहार गरेँ,

मानौं तिमी अपवित्र चीज हौं।

मैले तिमीलाई परमेश्वरको पर्वतमा फर्काकिदिँँ।

तिमी विशेष कसब स्वर्गदूतहरू मध्ये एक थियौं

तिम्रो पखेटा मेरो सिंहासनमा फैलिएको थियो,

तर मैले तिमीलाई आगो जस्तो चम्किने रत्नहरू छोड्न बाध्य गराएँ।

17 तिमी आफ्नो सुन्दरताको कारण घमण्डी भयौं,

तिम्रो घमण्डले तिम्रो बुद्धि नष्ट पार्‍यो,

यसैकारण मैले तिमीलाई तल जमीनमा ल्याएँ

अनि राजाहरूको अघि फर्काएँ ताकि तिनीहरू तिम्रो विनाश देख्न सकुन्।

18 तिमीले धेरै नराम्रो काम गर्‍यो,

तिमी अत्यन्तै कपटी व्यापारी थियौं।

यसप्रकारले तिमीले पवित्र स्थानहरू अपवित्र बनायो,

यसैकारण मैले तिमीभित्र आगो ल्याइँ दिएँ,

यसकारण तिमीलाई जलायो

अनि तिमी जमीनमा खरानी भयौं।

अब प्रत्येकले तिम्रो लाज देख्नेछन्।

19 “ अरु देशको सबै मानिसहरू,
तिमीमाथि जे घट्यो, त्यसको लागि शोक ग्रस्त थिए।
तिमीमाथि जे घट्यो त्यो देखेर मानिसहरू भयभीत भए।
तिमी अन्त भयो। ”

सीदोनको बिस्दुमा सन्देश

20 परमप्रभुको वचन मलाई प्राप्त भयो। उहाँले भन्नुभयो,

21 “हे मानिसको छोरो, सीदोनमाथि ध्यान देऊ, अनि त्यस ठाँउको विस्दुमा मेरो लागि केही भन।

22 भन, ‘परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ:

“ सीदोन म तिम्रो विस्दुमा छु।
तिम्रा मानिसहरूले मलाई सम्मान गर्न सिकेछन्,
म सीदोनलाई दण्ड दिन्छु,
त्यसपछि मानिसहरूले सम्झने छन् कि म नै परमप्रभु हूँ।
त्यसपछि तिनीहरूले सम्झनेछन् कि म पवित्र छु।
अनि मलाई तिनीहरूले त्यो रूपमा लिनेछन्।
23 म सीदोनमा रोग अनि मृत्यु पठाउँछु,
अनि मेरा मानिसहरू शहर भित्र मर्ने छन्।
शहरहरूको बाहिर तरवारले त्यो मृत्यु ल्याउनेछ।
त्यसपछि उसले सम्झनेछ कि म परमप्रभु हूँ। ”

देशहरू इस्त्राएलको हाँसो उडाउन बन्द गर्ने छन्

24 “ अतीत कालमा, इस्त्राएललाई त्यसको चारैतिरका देशहरूले घृणा गर्थे। अब उसो तिनीहरूको वरीपरीका सबै देशहरूबाट कष्ट दिनलाई कुनै तीखा कडाँदाहरू अथवा सिउँडी रहने छैन। त्यसपछि तिनीहरूले जान्नेछन् म मात्र परमप्रभु तिनीहरूको मालिक हूँ। ”

25 परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ, “म इस्त्राएल परिवारलाई जो अन्य राष्ट्रहरूमा तितर-बितर भएकाछन् म तिनीहरूलाई भेला पार्नेछु। अनि ती राष्ट्रहरूले देखेछन् कि म पवित्र हूँ। त्यस समय इस्त्राएलका मानिसहरू त्यो देशमा बस्नेछन् जुन देश मेरो दास याकूबलाई दिए।

26 तिनीहरू त्यो देशमा सुरक्षित रहनेछन्। तिनीहरूले घर बनाउनेछन् अनि दाखको बोट लगाउनेछन्। म त्यसको चारैतिरको राष्ट्रहरूलाई दण्ड दिन्छु जसले तिनीहरूलाई घृणा गरे। त्यसपछि इस्त्राएलका मानिसहरू सुरक्षित रहनेछन्। अनि तिनीहरूले सम्झनेछन् कि म नै परमप्रभु तिनीहरूको परमेश्वर हूँ। ”

29

मिश्रको बिस्दु संदेश

1 देशबाट निकालिएको दशौं वर्षको दशौं महीनाको बाह्रौं दिनमा परमप्रभु मेरा मालिकको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो,

2 “हे मानिसको छोरो! मिश्रको राजा फिराऊन प्रति ध्यान देऊ। मेरा निम्ति त्यसको तथा मिश्रको विस्दुमा केही बोल।

3 भन, ‘परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ:

“ हे मिश्रको राजा फिरऊन! म तिम्रो विस्दुमा छु।
तिमी नील नदीको किनारमा सुतिरने ठूलो राक्षस (अजीङ्गर) हो।
तिमीले भन्यौ, “यो मेरो नदी हो!
यही नदी हो जुन मैले बनाएँ। ”

4-5 “ त्र म तिम्रो बङ्गारामा बल्छी लगाउनेछु।

नील नदीको सबै माछाहरू तिम्रो कत्लाहरूमा टाँसिदिन्छु।

तिम्रो कत्लाहरूमा टाँसिएका
माछाहरूसितै तिमीलाई म
नदीबाट बाहिर निकालिदिनेछु।
म तिमीलाई सबै माछाहरूसितै
मरुभूमिमा फर्काइदिनेछु
अनि तिमी जमीनमा खसेछौ।

6 तब मिश्रमा बसे सबै मानिसहरूले जान्नेछन्
कि म नै परमप्रभु हूँ।

“ म यो कामहरू किन गर्दछु?

किनकि इस्राएलका मानिसहरूले तिनीहरूको भरोसा मिश्रमाथि गरे
तर मिश्रमाथि भरोसा गर्नु चाँहि पात्लो घाँसको पातमा अडेस लाग्नु सरह हो।

7 इस्राएलका मानिसहरूले सहायताका निम्ति मिश्रमाथि भरोसा गरे।

तर तिमीहरू घरल्याम्बै लड्यौ अनि तिनीहरूको काधहरूमा चोट पुर्यायो।

तिनीहरू सहायताको लागि तिमीमाथि भर परे।

तर तिमी भाँच्चियौ र तिनीहरूको ढाडमा चोट पुर्यायो। ”

8 यसैकारण, परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ:

“म तिमी विस्त्रुमा तरवार चलाउँछु!

म तिमी सबै मानिसहरू अनि पशुहरूलाई नष्ट पाछु।

9 मिश्र देश शून्य अनि नष्ट हुनेछ।

त्यसपछि तिनीहरूले सम्झनेछन् कि म नै परमप्रभु हूँ।”

परमेश्वरले भन्नुभयो, “म त्यो काम किन गर्छु? किनकि तिमीले भन्यौ, ‘यो मेरो नदी हो। मैले नै नदी बनाएको हूँ।’

10 यसकारण म तिमी विस्त्रुमा छु। म नील नदीको खोलाहरूको विस्त्रुमा छु। म मिश्रलाई पूर्ण रूपमा नष्ट पाछु। मिग्दोलदेखि
आम्बान सम्म, जहाँ सम्म इथोपियाको सीमाना छ, उजाड भूमि हुनेछ।

11 मिश्र देश पशु तथा मानिस शून्य हुनेछ। कुनै पनि मानिस अथवा पशु चालीस वर्ष सम्म मिश्र भएर यात्रा गर्ने अथवा
जीउने छैन।

12 म मिश्रदेशलाई उजाड भूमि बनाइदिनेछु अनि तिनीहरूको शहरहरू चालीस वर्ष सम्म ध्वंस बसेछ। म मिश्रबासीलाई
जाति-जातिहरूमा तितर-बितर पारिदिन्छु। तिनीहरूलाई म विदेशमा वास बसे बनाई दिन्छु।”

13 परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ, “म मिश्रका बासिन्दाहरूलाई कतिपय राष्ट्रहरूमा तितर-बितर पाछु। तर चालीस
वर्षको अन्तमा फेरि तिनीहरूलाई एकै ठाँउमा जम्मा गर्छु।

14 म मिश्रलाई कैदबाट फर्काएर ल्याउँछु। म मिश्रका मानिसहरूलाई पत्रोस देशमा जहाँबाट उत्पन्न भएका थिए फेरि त्यहाँ
ल्याउँछु। तर तिनीहरूको राज्य महत्वपूर्ण हुनेछैन।

15 यो सबै भन्दा कम्ती महत्व रहेको राज्य हुनेछ। म यसलाई फेरि अरु जातिहरू भन्दा माथि उठाउने छैन। म यसलाई
यति सानो बनाइदिन्छु कि त्यो राज्यहरूमाथि शासन गर्न सक्तैन।

16 अनि इस्राएलका परिवार फेरि कहिले पनि मिश्रमाथि अश्रित हुने छैन। इस्राएलीहरूले आफ्नो पाप याद गर्नेछन्।
तिनीहरूले याद राख्ने छन् कि तिनीहरू सहायताका निम्ति मिश्र पट्टि फर्किए, परमेश्वर पट्टि होइन, अनि तिनीहरूले सम्झनेछन्
कि म नै परमप्रभु अनि मालिक हूँ।”

बाबेलले मिश्रलाई प्राप्त गर्ने छ

17 देशबाट निकालिएको सताइसौं वर्षको पहिलो महीनाको पहिलो दिन परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो,

18 “हे मानिसको छोरो बाबेलको राजा नबुकदनेस्सरले उसको सेनाहरूलाई टायरको विस्त्रु कठोर युद्ध गर्नु लगायो।
तिनीहरूले प्रत्येक सैनिकको कपाल खौरिदिए। गरौ भारी काँधमा दल्लिँदा-दल्लिँदा, काँध पिल्सियो। टायरलाई जित्नुका निम्ति
नबुकदनेस्सर अनि उसको सेनाले कठिन प्रयत्न गर्‍यो तर त्यो कठिन प्रयत्नबाट केही पनि पाउन सकेन।”

19 यसकारण परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ, “म नबुकदनेस्सर मिश्रदेश दिनेछु बाबेलको राजालाई अनि उसले मिश्रका
मानिसहरूलाई लैजानेछ। नबुकदनेस्सरले मिश्रका बहुमूल्य चीजहरू लिनेछन्। यो नबुकदनेस्सरको सेनाको जयाला हुनेछ।

20 मैले नबूकदनेस्सरलाई कठिन परिश्रम गरेकोमा त्यसलाई मिश्रदेश पुरस्कारको स्वरूप दिएँ। किन? किनकि उनी र तिनका सेनाहरूले मेरो लागि कठिन परिश्रम गरे।” परमप्रभु मेरा मालिकले यसो भन्नुभयो।

21 “त्यस दिन इस्राएलका परिवारलाई म शक्तिशाली बनाउँछु अनि तिघ्रा मानिसहरूले मिश्रवासीहरूको हाँसो उडाउनेछन्। त्यसपछि तिनीहरूले थाहा पाउनेछन् कि म नै परमप्रभु हुँ।”

30

बाबेलको सेनाले मिश्रमाथि आक्रमण गर्नेछ

1 परमप्रभुको वचन मकहाँ फेरि आयो। उहाँले भन्नभयो,

2 “हे मानिसको छोरा! मेरा निम्ति केही भन! भन, ‘परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ:

“ रोक अनि भन,

“त्यो डरलाग्दा दिन आउँदै छ।”

3 त्यो दिन नर्जिकि छ।

हो परमप्रभुको न्याय गर्ने दिन नर्जिकि आउँदैछ।

त्यो बादल लागेको दिन

यो राष्ट्रहरूसँग न्याय गर्ने समय हुनेछ।

4 मिश्रको विरुद्धमा एउटा तरवार चलाइनेछ।

कृशका मानिसहरू डरले काम्नेछन्। जब त्यहाँ मिश्रको पतन हुन्छ,

बाबेलका सेनाले मिश्रका मानिसहरूलाई बन्दी जस्तै टाडा लगेर जानेछन्।

कैदीहरू जस्तै पारेर टाडा लानेछन्। मिश्रको जगहरू भत्काइनेछन्।

5 “ धेरै मानिसहरूले मिश्रसँग शान्ति-संधि गरे। तर कृश, पूत, लूद, समस्त अरब देश, लिबिया अनि इस्राएलका सबै मानिसहरू नष्ट हुनेछन्।

6 “ ‘परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ:

हो, जसले मिश्रलाई सहायता गर्छ, त्यसको पतन हुन्छ।

त्यसको युद्धको घमण्ड नाश हुन्छ।

मिग्दोलदेखि आन्वार सम्मको लागि

मिश्रका मानिसहरू युद्धमा मारिनेछन्।

परमप्रभु मेरा मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो!

7 मिश्र ती देशहरूसित मिल्नेछ जुन नष्ट गरिएको छ।

उसको शहरहरू ती शहरहरूसित मिल्नेछन् जो नष्ट पारिएकाथिए।

8 म मिश्रमा आगो लगाउँछु

अनि त्यसको सबै सहायकहरू नष्ट हुनेछन्।

त्यसपछि तिनीहरूले थाहा पाउनेछन् म नै परमप्रभु हुँ।

9 “ ‘त्यस समयमा म समाचारवाहकहरू पठाउँछु। उसले जहाजहरूमा कृशको नराग्री खबर पुर्याउन जान्छ। कृश अब आफूलाई सुरक्षित सम्झन थाल्छ। तर जब मिश्रलाई दण्ड दिनेछु त्यस बेला कृशका मानिसहरू डरले काम्नेछन्। त्यो समय आउँदैछ।’ ”

10 परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ:

“म बाबेलको राजा नबूकदनेस्सरको प्रयोग गर्छु

अनि म मिश्रका मानिसहरूलाई नष्ट पाउँछु।

11 नबूकदनेस्सर अनि त्यसका मानिसहरू

राष्ट्रहरूमा सर्वाधिक भयंकर छन्।

म तिनीहरूलाई मिश्रदेश नष्ट गर्नका निम्ति लिएर आउँछु।

तिनीहरूले मिश्रको विरुद्ध आफ्नो तरवार उठाउनेछन्।

त्यो देश लाशले भरिनेछ।

12 म नील नदीलाई सुक्खा जमीन बनाइदिन्छु।

तब म सूक्खा जमीन नराप्नो मानिसको हातमा दिन्छु।

त्यो देश खाली पार्नका निम्ति म विदेशीहरूको उपयोग गर्नेछु।

म, परमप्रभुले, यो कुराहरू भन्दैछु!"

मिश्रको मूर्तिहरू नष्ट पारिनेछन्

13 परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ:

"म मिश्रमा मूर्तिहरू नष्ट पार्नेछु।

म मूर्तिहरू नोपबाट बाहिर निकाल्छु।

भविष्यका निम्ति मिश्र देशमा कुनै पनि शासक हुनेछैन,

अनि म मिश्रबाट डर हटाउनेछु।

14 म पत्रोसलाई खाली गरीदिन्छु।

म सोअनमा आगो लगाई दिन्छु

अनि म नो शहरलाई ढण्ड दिनेछु।

15 अनि म सीन नामक मिश्रको किल्लाको विरुद्ध आफ्नो क्रोध वर्षाउँनेछु।

म नो शहरको मानिसहरू नष्ट पार्छु।

16 म मिश्रमा आगो लगाउँछु।

सीन नामक ठाँउ डरले पीडित हुन्छ,

नो शहरमा सैनिकहरू लड्नेछन्।

अनि नोप शहरमा प्रत्येक दिन नयाँ कष्टमा हुनेछ।

17 ओन अनि पी-बेसेतको युवकहरू युद्धमा मारिनेछन्

अनि श्रीहरू पक्राउ पर्नेछन् अनि तिनीहरूलाई लगिनेछ।

18 यो तहपबहेसमाको निम्ति अन्धकारको दिन हुनेछ जब म मिश्रको अधिकार तोडी दिन।

तिनका घमण्डी शक्ति समाप्त हुनेछ।

मिश्र कालो बादल द्वारा ढाकिने छ।

अनि मिश्रि केटीहरूलाई कैदी बनाएर लानेछन्।

19 यस्तो प्रकारले म मिश्रलाई ढण्ड दिन्छु।

त्यसपछि तिनीहरूले थाहा पाउनेछन् म नै परमप्रभु हुँ।"

मिश्र सदा-सर्वदाका निम्ति दुर्बल हुनेछ

20 देशबाट निकालिएको एघारौँ वर्षको प्रथम महिनाको सातौँ दिनमा परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो,

21 "हे मानिसको छोरो, मैले मिश्रको राजा फिराऊनको हात भौँचिदिँँ। कसैले पनि उसको हातमा पट्टी लगाई दिएन। उसको घाउ जाति भएन। यसकारण उसको हात तरवार समात्रे योग्य भएको हुँदैन।"

22 परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ, "म मिश्रको राजा फिराऊनको विरुद्धमा छु। म त्यसको दुवै हातहरू भौँचिदिन्छु शक्तिशाली हात अनि अर्को भौँचिएको हात। त्यसको तरवारलाई त्यसको हातबाट तल झर्ने बनाउँछु।

23 म मिश्रीहरूलाई राष्ट्रहरूमा तितर-बितर पार्छु।

24 म बाबेलको राजाको हातहरू शक्तिशाली बनाउँछु। म आफ्नो तरवार उसको हातमा दिन्छु। तर म फिराऊनको हात भौँचिदिन्छु। त्यस बेला फिराऊन पीडाले चिच्याउने छ, राजाको चिच्याई एउटा मर्न आँटोको मानिसको जस्तो हुनेछ।

25 यसकारण म बाबेलको राजाको हातहरू शक्तिशाली बनाउँछु, तर फिराऊनको हातहरू काटिएर झर्नेछ। त्यसपछि तिनीहरूले थाहा पाँउनेछन् कि म नै परमप्रभु हुँ।

"म बाबेलको राजाको हातमा आफ्नो तरवार दिन्छु। त्यति बेला मिश्र देशको विरुद्धमा आफ्नो तरवार अघाडी बढाउँछु।

26 म मिश्रीहरूलाई राष्ट्रहरूमा तितर-बितर पार्छु। त्यसपछि तिनीहरूले थाहा पाउनेछन् कि म नै परमप्रभु हुँ।"

- 1 देशबाट निकालिएको एघारौँ वर्षको तेस्रो महीनाको पहिलो दिन परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो,
- 2 “हे मानिसको छोरो, मिश्रको राजा फिराऊन अनि त्यसको मानिसहरूलाई यसो भन:

“ तिमी अति नौ महान छौ।

तिमीलाई कोसित तुलना गर्न सकिन्छ?

- 3 अशूर देशलाई हेर त्यो लबानोनमा एउटा देवदार झैं थियो। यसको सुन्दर-सुन्दर हागाँहरूलाई हेर।
जङ्गलमा छायादार अनि एकदमै अग्लो देवदारको रूख थियो!
यसको टुप्पोले बादल छुन्थ्यो।

- 4 पानीको मूलले त्यसलाई पोषण गर्यो।
नदीको पानीले त्यसलाई अग्लो बनायो!

नदीहरू यस ठाँउको चारैतिरबाट बग्थे।
जहाँ रूखहरू रोपिएका थियो।

अरू मैदानको रूखहरूकोलागि
यहीबाट पानीको नालाहरू जान्थे।

- 5 यसकारण खेतको अरू रूखहरू भन्दा यो नै सबै भन्दा अग्लो रूख थियो।
अनि यसले धेरै हाँगा-बिँगाहरू फैलाएको थियो।

त्यहाँ पानी प्रशस्त थियो
यसकारण रूखले आफ्नो हाँगा-बिँगाहरू बाहिर फैलाएको थियो।

- 6 रूखको हाँगाहरूमा आकाशका सबै पक्षीहरूले
आफ्ना गुँड बनाएका थिए!

रूखको हाँगाहरूमुनि भूमिमा
सबै जीव जन्तुले बच्चा जन्माउथे।

सबै ठूला-ठूला राष्ट्रहरू
त्यो रूखको छाहारीमा बस्थे।

- 7 यसकारण रूख आफ्नो महानता
अनि लामो हाँगाहरूमा सुन्दर थियो।
किन? किनकि यसको जराहरूमा
यथेष्ट पानी थियो।

- 8 परमेश्वरका बगैँचाको कुनै देवदारको रूख पनि
त्यस्तो थिएन जस्तो यो रूख थियो।

सल्लाहको रूखले यति ज्यादा हाँगाहरू राख्दैन थियो।
देवदारको रूखले पनि यस्तो हाँगाहरू राख्दैन थियो।

परमेश्वरको बगैँचाको कुनै पनि रूख,
यति सुन्दर थिएन जति यो थियो।

- 9 मैले धेरै हाँगाहरूसहित यसलाई सुन्दर बनाएँ
अनि परमेश्वरको बगैँचाको
अदानका सबै रूखहरूले
यो रूखको ईर्ष्या गर्थ्यो! ”

10 यसकारण, परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ: “रूख अग्लो भएकोछ। यसले आफ्नो हाँगाहरू बादल सम्म पुर्याएकोछ। यो घमण्डी छ किनकि यो अग्लो छ।

11 यसकारण मैले एकजना शक्तिशाली राजालाई यो रूख दिएँ। त्यो शाकले त्यस रूखलाई दुष्ट कामका निम्ति दण्ड दियो। मैले त्यो रूखलाई आफ्नो बगैँचाबाट बाहिर पर्याँकेँ।

12 विदेशीहरू बीचको सबै भन्दा कठोर जातिले यसलाई काटे। रूखको हाँगाहरू पर्वतमाथि अनि सम्पूर्ण बैसीहरूमा झर्यो। त्यस देशमा बग्ने नदीहरूले त्यसको भाँचिएको टुक्राहरू बगाएर लग्यो। रूख मुनि शीतल भएन, यसकारण सबै मानिसहरूले त्यसलाई छोडिदिए।

13 अब त्यो भाँचिएको रूखमा आकाशका सबै पक्षी बस्रथाले अनि यसको लडेको हाँगामा जङ्गली पशुहरू हिँड्न थाले।

14 “अब फेरि कुनै पनि स्रख त्यो पानीले घमण्ड गर्नेछैन। त्यो बादल सम्म पुग्न चाहँदैन। असल पानी लगाएका कुनै पनि स्रख अग्लो बढेर जानेछैन। किनकि सबैलाई मृत्यु निश्चित भईसकेकोछ। ती सबै मृत्युको ठाँउ शेओल नामक मृत लोकमा जानेछन्। तिनीहरू अरू मानिसहरूसँग जानेछन् जुन मेरे तल खाल्डामा गएकाछन्।”

15 परमप्रभु मालिक भन्नुहुन्छ, “त्यस दिन जब त्यो स्रख चिहानमा गयो, मैले मानिसहरूलाई शोक मनाउन लाएँ। मैले त्यो स्रखलाई गहियो पानीमा चोपिदिँएँ। मैले स्रखको नदीहरू रोकिदिँएँ अनि स्रखकोलागि पानी बन्नु पनि रोकिदिँएँ। मैले लबानोनलाई यसको निम्ति शोक मनाउन लगाएँ। खेतको सबै स्रख यो ठूलो स्रखको शोकले रोगी भए।

16 मैले स्रखलाई ढालिदिँएँ अनि स्रख ढलेको आवाजको डरले राष्ट्रहरू कामे। मैले स्रखलाई मृत्युको स्थानमा ल्याए। यो तिनीहरूसँग मिल्न तल खाल्डामा गयो। अतीतमा एदोनको सबै स्रख अर्थात लबानोनको सर्वोत्तम स्रखले त्यो पानी पिए। ती सबै स्रखहरूले तल्लो संसारमा सान्त्वना प्राप्त गरे।

17 हो, त्यो स्रख पनि ठूलो स्रखसँग मृत्युको चिहानमा गयो। तिनीहरू ती मानिसहरूसँग जम्मा भए, जो युद्धमा मारिएका थिए। त्यो ठूलो स्रखले अरू स्रखहरूलाई शक्तिशाली बनायो। त्यो स्रख राष्ट्रमा, त्यो ठूलो स्रखको छाँयामा बस्थ्यो।

18 “यसकारण, त्यहाँ अदनमा धेरै ठूला-ठूला अनि शक्तिशाली स्रखहरूछन्। कुन स्रखसँग मैले तिम्नो तुलना गर्नु? तिमी अदनको स्रखसँग पाताल लोक जानेछौ। तिमीहरू खतना नभएका मानिसहरू अनि ती मृत्यु युद्ध भूमिमा मारिएकाहरूसित सम्मिलित हुनेछौ।

“हो, यो फिराऊन अनि उसको सबै मानिसहरूसँग हुनेछ।” परमप्रभु मेरा मालिकले यसो भन्नुभयो!

32

फिराऊन एउटा सिंह या दैत्य?

- 1 देशबाट निकालिएको बाह्रौं वर्षको बाह्रौं महीनाको पहिलो दिन परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो,
- 2 “हे मानिसको छोरो! फिराऊन मिश्रको राजाको विषयमा यो दुःखको गीत गाऊ। उनलाई भन:

“ तिमीले सोचेको थियौ तिमी शक्तिशाली जवान सिंह हो, घमण्डसँग देशहरूमा घुम्दै थियौ,
तर सौँचै तिमी एक अजिङ्गर जस्तै हो,
तिमी पानीको प्रवाहलाई ठेल्दै बाटो बनाउँछौ,
अनि आफ्नो खुट्टाले पानी छ्याप्यौ, नदीहरू माटै-माटो बनायौ।
तिमीले मिश्रको नदीहरूलाई उतेजित पार्यौ। ”

3 परमप्रभु मेरा मालिक यी कुराहरू भन्नुहुन्छ:

“मैले धेरै मानिसहरूलाई एकै ठाँउमा जम्मा पारेकोछु।

अब म तिमीमाथि आफ्नो जाल फिजाँउछु।

त्यसपछि तिनीहरूले तिमीलाई तान्नेछन्।

4 त्यसपछि तिमीलाई सुखखा जमीनमा झारिदिन्छु!

म तिमीलाई खेतमा फ्याँकिदिन्छु।

तिमीलाई खानका निम्ति म सबै पंक्षीहरू बोलाउँछु।

म प्रत्येक ठाँउबाट जङ्गली पशुहरू तिमीलाई खान अनि पेट भर्नका निम्ति बोलाउँछु।

5 म तिम्नो शरीरलाई पर्वतमाथि तितर-बितर पार्छु।

म तिम्नो लाशले बेसीहरू भरिदिन्छु।

6 म तिम्नो रगतले पहाड भिजाउनेछु

अनि भूमिमा सोसाउँछु।

अनि खोला नालाहरू पनि त्यसैले भरिनेछन्।

7 म तिमालाई लोप गराइदिन्छु म आकाशलाई छोपिदिन्छु

अनि ताराहरूलाई अँध्यारो पारिदिन्छु।

म सूर्यलाई बादलले ढाकिदिन्छु अनि चन्द्रमा चम्किने छैन।

8 म सबै चम्किने ज्योतिहरूलाई आकाशमा तिमीमाथि कालो बनाई दिन्छु।

म तिप्रो सबै देशमा अँध्यारो पारिदिन्छु।”

परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ।

9 “अनि जब म तिमी टुक्रिएका टुक्राहरू अन्य राष्ट्रहरू र देशहरूमा जुन तिमी चिन्दैनौ ल्याउनेछु, धेरै मानिसहरूको हृदयमा कष्ट पुराइदिनेछु।

10 म धेरै मानिसहरूलाई तिम्ना विषयमा चकित पार्नेछु। तिनीहरूका राजा त्यस समय तिप्रो निम्ति भयभीत हुनेछन्, किनभने जब म उनको सामन्नेमा आफ्नो तरवार चलाउँछु दिनको प्रत्येक क्षणमा जब तिमी तल जान्छौ राजा डरले काम्नेछ। प्रत्येक राजा आफ्नो जीवनको निम्ति डराउनेछ।”

11 किन? किनकि परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ “बाबेलको राजाको तरवार तिप्रो विरुद्धमा युद्ध गर्नु आउँछ।

12 म ती सैनिकहरूको उपयोग गरेर तिप्रो मानिसहरूलाई युद्धमा मार्न लगाउँछु। ती सैनिकहरू देशमा सबै भन्दा डरलाग्दा देशहरूबाट आएको हुनेछन्। तिनीहरूले मिश्रको त्यो चीजहरूलाई नष्ट गरिदिनेछन् जसको घमण्ड मिश्रले गर्छ। मिश्रका मानिसहरूलाई नष्ट गरिदिनेछु।

13 मिश्रका नदीहरूको किनारमा धेरै पशुहरू छन्। म ती पशुहरूलाई पनि नष्ट गरिदिन्छु। मानिसहरूले भविष्यमा आफ्नो खुट्टाले पानी मैला पार्नेछैनन्।

14 यस्तो प्रकारले म मिश्रको पानीलाई शान्त बनाइदिन्छु, म त्यसको नदीहरूलाई मन्द गति बगाउँनेछु, त्यो तेल जस्तै बग्ने छ।” परमप्रभु मेरो मालिकले यसो भन्नुभयो,

15 “म मिश्र देशलाई रित्तो बनाइदिन्छु, त्यसले प्रत्येक चीज हराउनेछ। म मिश्रमा बसे सबैलाई दण्ड दिन्छु। त्यसपछि तिनीहरूले थाहा पाउँनेछन् कि म नै परमप्रभु अनि मालिक हूँ!

16 “यो एउटा विलापको गीत हो, जुन मानिसहरूले मिश्रका निम्ति गाउँछन्। अर्को देशहरूका छोरीहरूले (शहरहरू) मिश्रको विषयमा यो दुःखको गीत गाउनेछन्। तिनीहरूले यो मिश्र अनि त्यसको सबै मानिसहरूको विषयमा दुःखको गीत गाउँनेछन्।” परमप्रभु मेरो मालिकले यी सबै कुराहरू भन्नुभयो।

मिश्र देश नष्ट पारिनेछ

17 देशबाट निकालिएको बाह्रौं वर्षमा त्यही महीनाको पन्ध्रौं दिनमा परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो,

18 “हे मानिसको छोरो, मिश्रका मानिसहरूका निम्ति रूँनु। मिश्र अनि ती छोरीहरूलाई शक्तिशाली राष्ट्रहरूबाट चिहान सम्म पुर्याऊ। तिनीहरूलाई खाल्डोमा लैजाऊ जहाँ तिनीहरू ती मानिसहरूसित सम्मलित हुन्छ जो पहिले नै खाल्डोमा गइसकेका छन्।

19 “मिश्र तिमी अरूभन्दा असल छैनौ। तल मृत्युको ठाँउमा जाऊ। जाऊ अनि बेखतनेहरूसित सुत।

20 “मिश्रलाई ती अरूहरू सबै मानिसहरूसँग जानुपर्छ जुन युद्धमा मारिएका थिए। शत्रुले उ अनि उसका मानिसहरूलाई टाडा तानेर लगे।

21 “बलिया अनि शक्तिशाली नेताहरू युद्धमा मारिए। ती खतना नभएका मानिसहरू मृत्युको भूमिमा गए। तिनीहरू मिश्रसित अनि यसको सहायकहरू त्यस ठाउँबाट बात गर्नेछन्।

22-23 “अशूर अनि त्यसको सबै सेना मृत्युको ठाँउमा छन्। अशूरका ती सबै सैनिकहरू युद्धमा मारिएका थिए। तिनीहरूको चिहान अरूको चिहान वरिपरि छन्। तिनीहरूको चिहानहरू अत्यन्तै गहिरो खाडल भित्र छन्। अशूरका सबै सेनाहरू युद्धमा मारिएका थिए। अनि तिनीहरूको चिहानहरू उसको चिहानको चारैतिर छन्। जब तिनीहरू जीवित थिए तिनीहरूले मानिसहरूलाई भयभीत पार्थे।

24 “एलाम त्यहाँ छ अनि उसका सबै सेनाहरू उसको चिहानको चारैतिर छन्। तिनीहरू सबै युद्धमा मारिएका थिए। ती बेखतने मानिसहरू पृथ्वीको गहिरो भागमा गए। जब तिनीहरू जीवित थिए तिनीहरूले मानिसहरूलाई भयभीत पार्थे। तर तिनीहरूले तिनीहरूको लाज तिनीहरूसितै लिए र गहिरो खाडल भित्र गए।

25 तिनीहरूले एलाम र उसका सैनिकहरूका निम्ति ओछ्यान लगाइ दिए जो युद्धमा मारिए। एलामका सबै मानिसहरू उसको चिहानको वरिपरि छन्। सबै खतना नभएकाहरू जो युद्धमा मारिए जब तिनीहरू जीवित थिए तिनीहरूले मानिसहरूलाई भयभीत बनाए। तर अहिले तिनीहरू जालसित तल गहिरो खाडलभित्र गए। तिनीहरूलाई जो पहिले मारिएका थिए तिनीहरूसितै राखियो।

26 “मेशेक, तबल अनि त्यसको सम्पूर्ण सेनाहरू त्यहाँ छन्। तिनीहरूको चिहानहरू चारैतिर छन्। यी बेखतनाहरू सबै युद्धमा मारिएका थिए। जब यिनीहरू जीवित थिए तिनीहरूले मानिसहरूलाई भयभीत पार्थे।

27 तर अब तिनीहरू धेरै अघि मारिएका शक्तिशाली मानिसहरूसित लडिरहेका छन्। तिनीहरू आफ्नो आफ्नो युद्धको हतियारहरूसितै गाडिएका छन्। तिनीहरूको टाउको मुनि तिनीहरूका तरवारहरू राखिएको छन्। तर तिनीहरूको पापले तिनीहरूको हड्डी ढाकेको छ। किनभने जब तिनीहरू जीवित थिए तिनीहरूले मानिसहरूलाई आतंकित पार्थे।

28 “मित्र! तिमी पनि नष्ट हुनेछौ। तिमी ती बेखतनेहरूसँग पसारिने छौ। तिमी ती सैनिकहरूसँग सुत्रैछौ जो युद्धमा मारिएका छन्।

29 “एदोम पनि त्यही छ। त्यसको राजा अनि अरू शासकहरूसित त्यहाँ छ। ती शक्तिशाली सैनिकहरू पनि छन्। तिनीहरू अब अरूहरूसँग पसारिएका छन्, जो युद्धमा मेरेका थिए। ती बेखतनेहरूसित पसारिएका छन्। तिनीहरू ती मानिसहरूसँग पातालमा गएका छन्।

30 “उत्तरका सबै शासकहरू त्यही छन्। त्यहाँ सीदोनको सबै सैनिकहरू छन्। तिनीहरूको शक्तिले मानिसहरू डराउँथे। तर तिनीहरू लज्जित थिए। ती खतना नभएका मानिसहरूसित अरू मानिसहरूसँग जो युद्धमा मारिएका थिए त्यहाँ सुत्रे छन्। तिनीहरू आफ्नो लाज आफूसँग लिएर तल गहिरो पातालमा गए।

31 “फिराऊनले ती मानिसहरूलाई देखेछन्, जो मृत्यु स्थलमा पुगेका छन् अनि उसका आफ्ना मानिसहरूलाई शान्ति हुनेछ। हो, फिराऊन अनि उसका सेनाहरू युद्धमा मारिने छन्।” परमप्रभु मेरा मालिकले यसो भन्नुभयो।

32 “जति बेला फिराऊन जीवित थियो, उसले मानिसहरूलाई भयभीत गरायो। तर अब उसलाई सबै खतना नभएकाहरूसित सुताइनेछ। फिराऊन अनि उसको सेनाहरू ती सबै अरू सैनिकहरूसँग सुत्रे छन्, जो युद्धमा मारिसकेका छन्।” परमप्रभु मेरो मालिकले यसो भन्नुभयो।

33

परमेश्वरले इजकिएललाई इस्त्राएलको निम्ति प्रहरी छान्नु भयो

1 परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो उहाँले भन्नुभयो,

2 “हे मानिसको छोरो! आफ्नो मानिसहरूलाई भन। तिनीहरूलाई भन, ‘म शत्रुको सैनिकहरूलाई त्यस देशको विरुद्ध युद्धका निम्ति ल्याउन सक्छु। जब यस्तो हुन्छ त्यस बेला मानिसहरूले एउटा मानिसहरूलाई प्रहरीको रूपमा छान्न सक्छन्।

3 यदि प्रहरीले शत्रुको सैनिकहरू आउँदै गरेको देखेको भने तुरही बजाएर मानिसहरूलाई सावधान गराउँछ।

4 यदि यो मानिसले चेताउनी सुन्छ अनि त्यसको ध्यानै दिएन भने नसुनेको जस्तो गरे शत्रुहरूले उसलाई मारिने छ। त्यो मानिस आफ्नो मृत्युका निम्ति स्वयं उत्तरदायी हुनेछ।

5 उसले तुरही सुन्यो तर चेताउनी नसुनेको जस्तो गर्यो। यसकारण उसको मृत्युका निम्ति ऊ स्वयं दोषी हुन्छ। यदि उसले चेताउनी प्रति ध्यान दिएको भए उसले आफ्नो जीवन बचाउने थियो।

6 “ ‘तर हुनसक्छ त्यो प्रहरीले शत्रुको सैनिक आउँदै गरेको देखेर पनि तुरही बजाएन। त्यस प्रहरीले मानिसहरूलाई चेताउनी दिएन शत्रुले तिनीहरूलाई कैदी बनाएर लैजान्छ र तिनीहरू बीचका एक मानिसलाई मार्छे। त्यो मानिस मारिनेछ किनभने उसले पाप गरेकोछ। तर प्रहरी पनि त्यो मानिसको मृत्युका निम्ति जिम्मेवारी हुनेछ।’

7 “अब हे मानिसको छोरो, म तिमीलाई इस्त्राएलका घरानाको प्रहरी छान्दैछु। यदि तिमीले मेरो मुखबाट केही सन्देश सुन्यौ भने तिमीले मानिसहरूलाई चेताउनी दिनुपर्छ।

8 म तिमीलाई भन्न सक्छु, ‘यो पापी मानिस मर्नेछ।’ त्यस बेला तिमीले त्यो मानिसकहाँ गएर मेरा निम्ति त्यो चेताउनी दिनु पर्छ। यदि तिमीले त्यो मानिसलाई चेताउनी दिएनौ अनि उसको जीवन बद्लिनु गर्नु भनेनौ भने त्यो मानिस मर्नेछ किनकि त्यसले पाप गर्यो। तर म तिमीलाई त्यसको मृत्युको जिम्मेवारी बनाउँनेछु।

9 तर तिमीले त्यो दुष्ट मानिसलाई आफ्नो जीवन बद्लिनु गर्नको निम्ति अनि पाप बन्द गर्न भनेर चेताउनी दिएको भए अनि यदि त्यसले पाप बन्द गर्न अस्वीकार गरेको भए त्यो मानिस मर्नेथ्यो किनकि त्यसले पाप गर्यो। तर तिमीले तिम्रो जीवन बचावौ।”

परमेश्वरले मानिसहरूलाई नष्ट गर्न चाहनु हुँदैन

10 “यसकारण हे मानिसको छोरो! इस्त्राएलका घरानालाई मेरा निम्ति केही भन। तिनीहरू भन्न सक्छन्, ‘हामीहरूले पाप गर्थौ अनि आज्ञाहरू भङ्ग गर्थौ। हाम्रो पाप, हाम्रो सहने शक्तिबाट बाहिर छ। हामी ती पापहरूको कारणले बाँच्नको निम्ति के गर्नसक्छौ?’

11 “तिमीले तिनीहरूलाई भन्नुपर्छ, ‘परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ म आफ्नो जीवनको शपथ खाएर प्रतिज्ञा गर्छु कि म मानिसहरू मर्दै गरेको हेर्न इच्छा गर्दिन, म चाँहदिन दुष्ट मानिसहरू मरून्। म ती पापी मानिसहरूलाई मकहाँ ल्याउन चाहन्छु।

म चाहन्छु कि तिमीहरू आफ्नो जीवन बदलि गस्नु जसबाट जीवित रहन सकनु। यसकारण मकहाँ आऊ। नराम्रो काम गर्न छोडिदेऊ। हे इस्राएलका घराना हो, तिमीहरू किन मछौं?’

12 “हे मानिसको छोरो! तिम्रो मानिसहरूलाई भन ‘यदि एउटा असल भन्दा असल कामले उसलाई सहायता गर्ने छैन यदि उसले पाप गर्नु थाल्यो भने। अनि दुःख मानिसको दुःखताले उसलाई पतन गराउने छैन, यदि उसले असल गर्न थाल्छ भने। धर्मी मानिसले यदि पाप गर्न थाले बाँच्न सक्नेन।’

13 “म धर्मी मानिसलाई भन्न सक्छु कि ऊ निश्चय नै बाँच्न सक्छ। तर यो पनि हुन सक्छ, कि त्यो धर्मी मानिसले सोचन शुरू गर्छ कि अतीतमा उद्वारा भएको असल कामहरूले उसलाई रक्षा गर्छ। यसकारण उसले नराम्रो काम गर्न शुरू गर्न सक्छ। तर म उसको अतीतको धार्मिकताको याद राख्ने छैन! अहँ ऊ त्यो पापको कारण मर्नेछ जुन उसले शुरू गरेकोछ।

14 “अथवा यो पनि हुन सक्छ मैले कुनै पापी मानिसलाई भने कि उ मर्छ। तर उसले आफ्नो जीवन बदलि गर्न सक्छ। उसले पाप गर्न छोड्न सक्छ अनि सही जीवन बिताउन शुरू गर्न सक्छ। ऊ राम्रो अनि असल रहनसक्छ।

15 उसले त्यो धरोटी फर्काउन सक्छ जुन उसले ऋण दिँदा लिएको थियो। उसले चोरोको चीजहरूका निम्ति क्षतिपूर्ति गर्न सक्छ। उसले त्यो विधिहरू पालन गर्नसक्छ जसबाट जीवन प्राप्ति हुन्छ। उसले नराम्रो काम गर्न छोड्छ। तब त्यो मानिस निश्चय नै जीवित रहनेछ। ऊ मर्नेछैन!

16 बितेका दिनहरूमा उसले गरेको पाप म याद गर्दिन। किन? किनकि ऊ अब ठीकसित बसेकोछ अनि उचित व्यवहार गर्छ। यसकारण ऊ जीवित रहन्छ!

17 “तर तिम्रा मानिसहरू भन्छन्, ‘यो उचित होइन! परमप्रभु मेरा मालिक त्यस्तो हुन सक्नु हुन्न।’

“तर तिमीहरू नै हुनु जो जीवित छैननु! तिमीहरू नै हुनु जो बद्लिनु पर्छ!

18 यदि कुनै धर्मी मानिसले धार्मिकता त्यागेर पाप गर्न शुरू गर्छ भने, त्यो मानिस मर्नेछ।

19 अनि यदि कुनै दुःख मानिसले खराब काम गर्न छोडिदिन्छ अनि न्याय अनि सही व्यवहार गर्न थाल्छ भने त्यो मानिस जीवित रहनेछ।

20 तर तिमीहरू अझै पनि भन्छौ परमप्रभुको बाटो उचित छैन। इस्राएलका मानिसहरू म प्रत्येक मानिसलाई उसको जीउने तरीका अनुसार न्याय गर्नेछु।”

यस्शलेममाथि अधिकार गरियो

21 देशबाट-निकालिएको बाह्रौं वर्षको, दशौं महीनाको पाँचौं दिनमा एउटा मानिस यस्शलेमबाट मकहाँ आयो। त्यो त्यहाँ भएको युद्धबाट भागेर आएको थियो। उसले भन्यो, “शहर (यस्शलेम) लय्यो!”

22 अब सौँझमा कैदी मेरो अघि आउन भन्दा पहिले परमप्रभु मेरा मालिकको शक्ति मकहाँ आयो। परमेश्वरले मलाई बोल्ने योग्य बनाउनुभयो। जब त्यो मानिस मकहाँ आयो, परमप्रभुले मेरो मुख खोलि दिनुभयो अनि फेरि मलाई बोल्नदिनु भयो।

23 त्यस बेला परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो,

24 “हे मानिसको छोरो! इस्राएलको ध्वंश शहरमा इस्राएलीहरू बसिरहेका छन्। तिनीहरूले भन्दैछन्, ‘अब्राहाम मात्र एउटा मानिस थियो अनि परमेश्वरले उसलाई सारा भूमि दिनुभयो। अब हामी धेरै छौं, यसकारण निश्चय नै यो हाम्रो भूमि हो। हामी यसलाई लिनेछौं।’

25 “तिमीले भन्नु पर्छ कि परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नु हुन्छ, ‘तिमीहरू रगत सरीको मासु खान्छौ। तिमीहरूले आफ्नो मूर्तिहरूसित सहायताको आशा गर्छौं। तिमीहरूले मानिस मार्छौं। यसकारण म तिमीहरूलाई यो जमीन किन दिन्छु?’

26 तिमीहरू आफ्नो तरवारमा भर पर्छौं। तिमीहरू मध्ये प्रत्येकले डरलाग्दा पाप काम गर्छौं। तिमीहरू प्रत्येकले आफ्नो छिमेकीको पत्नीसित व्यभिचार गर्छौं। यसकारण तिमीले भूमि पाँउदैनौं।’

27 “‘तिमीले भन्नुपर्छ कि परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ, ‘म आफ्नो जीवनको शपथ खाएर प्रतिज्ञा गर्छु कि जुन मानिसहरू त्यो ध्वस्त शहरहरूमा बसिरहेका छन् तिनीहरू तरवारद्वारा काटिनेछन्। यदि कुनै मानिस त्यो देशबाट बाहिर छ भने, म त्यसलाई जङ्गली पशुहरूलाई मार्न अनि खान लगाउँनेछु। यदि मानिसहरू किरलामा अथवा गुफामा लुके भने स्तडीले मर्नेछन्।’

28 त्यो देशले ती सबै चीजहरू गुमाउनेछ जसमाथि तिनीहरूलाई घमण्ड थियो। इस्राएलको पर्वत उजाड हुनेछ। त्यस ठाँउमा केही पनि हुनेछैन।

29 तिनीहरूले अत्यन्तै भयंकर पापहरू गरेकाछन्। यसकारण म त्यो देश उजाड अनि निर्जन पाछुं। त्यसबेला तिनीहरूले थाहा पाउनेछन् कि म नै परमप्रभु हुँ।”

30 “‘अब तिम्रो विषयमा, हे मानिसको छोरो! तिम्रो मानिसहरू पर्खालहरूमा झुक्छन् अनि आफ्नो दैलोमा खडा भएर तिम्रो विषयमा कुरा गर्छन्। उनीहरू एक-अर्कामा भन्छन्, ‘आऊ र हामी गएर परमप्रभु के भन्नुहुँदछ सुनौं।’”

31 यसकारण उनीहरू तिमीकहाँ त्यसरी नै आउँछन् जसरी मेरो मानिसहरू आउँछन्। उनीहरू तिप्रो छेउमा मेरो मानिसहरू जस्तै बस्छन्। उनीहरूले तिप्रो सन्देश सुन्छन् तर उनीहरूले त्यो गर्दैनन् जुन तिमीले भन्छौ। उनीहरू त्यो मात्र भन्न चाहन्छन् जुन अनुभव गर्दा राम्रो हुन्छ। उनीहरू मानिसहरूलाई धोका दिन चाहन्छन् अनि अधिक धन कमाउँन चाहन्छन्।

32 “ तिमी यिनीहरूको दृष्टिमा प्रेमका गीतहरू गाउने गायक भन्दा अधिक छैनौ। तिप्रो स्वर राम्रो छ। तिमी आफ्नो बाजाहरू राम्रो बजाउँछौ। उनीहरूले तिप्रो वचन सुन्छन् तर त्यो अनुसार गर्दैनन् जुन तिमी भन्छौ।

33 तर जुन चीजहरूको विषयमा तिमी गाउँछौ त्यो साँच्चै घट्नेछ अनि त्यस बेला मानिसहरूले सम्झनेछन् कि उनीहरूको बीच साँच्चै एक अगमवक्ता थिए। ”

34

इस्राएल भेडाहरूको एउटा बगाल जस्तै छ

1 परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो,

2 “हे मानिसको छोरो! मेरा निम्ति इस्राएलको गोठालाहरूको विरुद्ध केही कुरा भन। तिनीहरूसित मेरो निम्ति बात गर। तिनीहरूलाई भन कि परमप्रभु अनि मालिक यसो भन्नुहुन्छ, ‘इस्राएलको गोठालाहरू, तिमीहरूले तिमीहरूका मात्र पेट भरिरहेकोछौ। यो तिमीहरूका निम्ति एकदमै नराम्रो हुनेछ। तिमी गोठालाहरूको पेट किन भरिदिँदैनौ?’

3 तिमी बोसो खान्छौ अनि आफ्नो लुगा बनाउँनको निम्ति त्यसको ऊन उपयोग गर्छौ। तिमीले मोटो भेडा माछौं, तर तिमीले दुब्लो भेडालाई खान दिँदैनौ।

4 तिमीहरूले कमजोरी र दुब्लो भेडाहरूलाई बलियो बनाएनौ। तिमीले चोट लागेको भेडालाई पट्टी बाँधिदिने। कति भेडाहरू भड्केर टाढो गए तर तिमीले त्यसको खोजी गरेनौ अनि फर्काएर ल्याएनौ। तिमी त्यो हराएको भेडाको खोजीमा गएनौ। अहं, तिमी निष्ठुर अनि कठोर भयौ।

5 “ अनि अब भेडाहरू तितर-बितर भएका छन्, किनकि त्यहाँ कुनै गोठाला थिएनन्। त्यो प्रत्येक जड्गली पशुको निम्ति भोजन बनियो। यसकारण भेडाहरू तितर-बितर भए।

6 मेरा सबै भेडाहरू बाटो बिराएर पर्वतहरू अनि हरेक अल्गो पहाडहरूमाथि गए। मेरा भेडाहरू पृथ्वी भरी बाटो बिराएर छरिए। कोही पनि त्यसको खोजी गर्ने थिएनन्। ”

7 यसकारण तिमी गोठालाहरू हो, परमप्रभुको वचन सुन। परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ।

8 “म आफ्नो जीवनको शपथ खाएर तिमीलाई प्रतिज्ञा दिलाउँछु। जड्गली पशुहरूले मेरा भेडाहरूलाई समाते। हो, मेरो भेडाहरू सबै जड्गली पशुहरूको निम्ति भोजन बनिए। किन? किनभने तिनीहरूको साँचो गोठाला थिएनन्। मेरो गोठालाले मेरो बगालको खोजी गरेनन्। ती गोठालाले भेडाहरूलाई मार्यो अनि आफै खायो। त्यसले मेरो भेडाहरूको पेट भरिदिएन।”

9 यसकारण हे गोठालाहरू हो, परमप्रभुको वचन सुन!

10 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म ती गोठालाहरूको विरुद्धमा छु। मेरो भेडाहरूको लागि तिनीहरूलाई उत्तरदायी ठहर्नाउँछु। अब उसो म उनीहरूलाई गोठाला हुन दिँदिन। त्यसपछि गोठालाहरूले आफ्नो पेट भरुं पनि पाउँदैनन्। म तिनीहरूको मुखबाट आफ्नो भेडाहरू बचाउनेछु। तब मेरा भेडाहरू उनीहरूको भोजन बन्नेछैनन्।”

11 परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ, “म आफै उनीहरूको गोठाला बन्नेछु। म आफ्नो भेडाहरूको खोजी गर्नेछु। म तिनीहरूलाई खोज्नेछु।

12 यदि कुनै गोठाला आफ्नो भेडासँग त्यस समयमा छ, जब उसको भेडा टाढा जान थाल्यो भने उसलाई खोज्न म जान्छु। यस्तै प्रकारले म आफ्नो भेडाहरूको खोजी गर्नेछु। म आफ्नो भेडालाई बचाउँनेछु म उनीहरूलाई त्यो ठाउँबाट फर्काएर ल्याउँछु जहाँबाट अँध्यारो अनि धुम्मिएको दिनमा तितर-बितर भएका थिए।

13 म तिनीहरूलाई ती राष्ट्रहरूबाट फर्काएर ल्याउँछु। म तिनीहरूलाई देशहरूबाट जम्मा गर्छु। म तिनीहरूलाई तिनीहरूको आफ्नो देशमा ल्याउँछु। इस्राएलको पर्वतहरूमा खोलाहरूको किनारामा, सबै ठाउँहरूमा जहाँ मानिसहरू बस्छन्, म तिनीहरूलाई खुवाउँछु।

14 म तिनीहरूलाई घाँस भएको चउरमा लिएर जान्छु। तिनीहरू इस्राएलको पर्वतको अग्लो स्थानमा जानेछन्। तिनीहरू घाँसमा चर्नेछन् र सुत्नेछन्। तिनीहरू इस्राएलको पर्वतमाथि भरपुर घाँस भएको चउरमा चर्नेछन्।

15 हो, म आफ्नो भेडालाई खुवाउँछु अनि तिनीहरूलाई विश्रामको ठाउँमा लिएर जान्छु।” परमप्रभु मेरा मालिकले यो सबै कुराहरू भन्नु भएको थियो।

16 “म हराएको भेडाको खोजी गर्नेछु। म ती भेडाहरूलाई फर्काएर ल्याउँछु जुन तितर-बितर भएका छन्। म ती भेडाहरू जसलाई चोट लागेकोछ मलम पट्टी लगाई दिन्छु। म कमजोर भेडालाई बलियो बनाउँछु। तर म ती मोटा अनि शक्तिशाली गोठालाहरूलाई नष्ट पारिदिन्छु। म तिनीहरूलाई दण्ड दिन्छु जसको तिनीहरू भागिदार छन्।”

17 परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ, “अनि तिमी मेरो भेडा, म प्रत्येक भेडालाई न्याय गर्छु। म भेडा अनि बाख्राको बीचमा न्याय गर्नेछु।

18 तिमीहरूले राम्रो जमीनमा उम्रेको घाँसमा चर्न सक्छौ। यसकारण तिमीहरू त्यो घाँसलाई किन कुल्चिन्छौ जुन अर्को भेडाले खाने इच्छा गरेको हुन्छ। तिमीले पर्याप्त स्वच्छ पानी पिउन सक्छौ। यसकारण तिमीले रहेको पानी आफ्नो खुट्टाले किन मैला पार्छौं?

19 मेरो भेडाले त्यो घाँस अवश्यै खान्छ जुन तिम्रो खुट्टाहरूले कुल्चियो अनि त्यो पानी पिउँछ जुन तिमीले खुट्टाहरूले फोहर पार्छौं?”

20 यसकारण परमप्रभु मेरो मालिकले ऊसँग भन्नुहुन्छ “म मोटा अनि दुबला भेडाहरूको बीचमा न्याय गर्नेछु।

21 तिमी आफ्नो बगालबाट अनि आफ्नो काँधले धक्का दिएर अनि आफ्नो सीङले सबै कमजोर भेडाहरूलाई त्यस बेला सम्म घचेटिरह्यौ जब सम्म तिमीले तिनीहरूलाई टाढा जानका निम्ति बाध्य पारेनौ।

22 यसकारण म आफ्नो भेडाहरूलाई बचाउँनेछु। तिनीहरू भविष्यमा जङ्गली पशुहरूद्वारा समातिने छैनन्। म एउटा भेडा अनि अर्को बीचमा न्याय गर्नेछु।

23 त्यसपछि म तिनीहरूमाथि एकजना गोठाला आफ्नो दास दाऊदलाई राख्छु। त्यसले तिनीहरूलाई आफै ख्वाउँछ अनि तिनीहरूको गोठाला हुन्छ।

24 त्यसपछि म परमप्रभु अनि मालिक तिनीहरूको परमेश्वर भन्छु मेरो दास दाऊद तिनीहरू बीचमा शासक हुन्छ। म, परमप्रभुले यो कुरा भनें।

25 “म आफ्नो भेडाहरूसँग शान्तिको करार बाँध्नेछु। म हानिकारक पशुहरूलाई देशबाट बाहिर निकाल्छु। तब भेडाहरू मरुभूमिमा सुरक्षित रहनेछ अनि जंगलमा सुत्नेछ।

26 म भेडाहरूलाई अनि आफ्नो पहाडको चौरतिरको ठाँउहरूलाई आशीर्वाद दिन्छु। म ठीक समयमा वर्षा गराउँछु। त्यो आशीर्वाद सहित वर्षा हुनेछ।

27 खेतमा उम्रिने बृक्षले आफ्नो फल दिन्छ। भूमिले आफ्नो फसल दिन्छ। यसकारण भेडाहरू आफ्नो प्रदेशमा सुरक्षित रहनेछन्। म तिनीहरूमाथि राखेको जुवा भाँचिदिन्छु। म तिनीहरूलाई ती मानिसहरूको शक्तिबाट बचाउँछु जसले तिनीहरूलाई दास बनाएकोछ। त्यसपछि तिनीहरूले थाहा पाउनेछन् कि म नै परमप्रभु हुँ।

28 उनीहरू पशुहरू जस्तै भविष्यमा अन्य राष्ट्रहरूद्वारा बन्दी बनाइनेछन्। ती पशुहरूले तिनीहरूलाई खानेछैन। तर तिनीहरू अब भविष्यमा सुरक्षित रहनेछन्। कसैले उनीहरूलाई आतंकित पार्ने छैन।

29 म उनीहरूलाई कुनै यस्तो भूमि दिन्छु जसमा एउटा राम्रो बगैँचा हुन्छ। तब उनीहरू त्यस देशमा भोकले पीडित हुनेछैनन्। तिनीहरू भविष्यमा राष्ट्रहरूबाट अपमानित हुन पाउँदैनन्।

30 त्यसपछि उनीहरूले सम्झनेछन् कि म नै तिनीहरूका परमेश्वर परमप्रभु हुँ। तब उनीहरूले सम्झनेछन् कि म तिनीहरूसँग छु। इज्राएलका मानिसहरूले सम्झनेछन् कि ती मेरा मानिस हुन्!” परमप्रभु मेरा मालिकले यसो भन्नुभयो।

31 “तिमी मेरो भेडा हौ, मेरो खर्कका भेडा, तिमीहरू मेरा मानिसहरू हौ, अनि म तिम्रो परमेश्वर हुँ।” परमप्रभु मेरो मालिकले यसो भन्नुभयो।

35

एदोमको विरुद्धमा सन्देश

1 परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो,

2 “हे मानिसको छोरो! सेडर पर्वत तिर ध्यान देऊ अनि मेरो निम्ति त्यसको विरुद्धमा केही भन।

3 त्यसलाई भन, ‘परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ:

“ ‘सेडर पर्वत, म तिम्रो विरुद्धमा छु!

म तिमीलाई दण्ड दिन्छु, म तिमीलाई उजाड र निर्जन बनाइदिन्छु, अनि तिमी खाली हुनेछौ।

4 म तिम्रा शहरहरू नष्ट गरिदिन्छु,

अनि तिमी खाली हुनेछौ।

त्यसपछि तिमीले सम्झनेछौं म नै परमप्रभु हुँ।

5 “किन? किनकि तिमी सधैं मेरो मानिसहरूको विरुद्ध गयौ। तिमीले इस्राएलको विरुद्ध आफ्नो तरवारको प्रयोग तिमीहरूको विपतिको आखिरी दण्डको समयमा गर्यौ।”

6 यसकारण परमप्रभु मेरा मालिक भन्नु हुन्छ, “म आफ्नो जीवनको शपथ खाएँ म त्यो प्रतिज्ञा गर्छु कि म तिमीलाई रक्तपातगर्न सुम्पिदिनेछु। रगतले ढाँड्याउनेछु। तिमीलाई मानिसहरू मार्न घृणा लाग्दैन, यसकारण, रगत तिमी पछि लाग्नेछ।

7 म सेइर पर्वतलाई उजाड गरिदिन्छु। म ती प्रत्येक मानिसलाई मार्छु जो त्यो शहरबाट आउँछ अनि म त्यो प्रत्येक मानिसलाई मार्नेछु जो त्यो शहरमा जाने प्रयत्न गर्छ।

8 म त्यसको पर्वतहरू लाशले ढाँकिदिनेछु। लाशले तिमी सारा पहाडहरू, तिमी बेसीहरू अनि खोलाहरू ढाक्नेछु।

9 म तिमीलाई सधैंको लागि खाली गरिदिन्छु। तिमी शहरहरूमा कोही पनि हुनेछैन। त्यसपछि तिमीले सम्झनेछौं कि म नै परमप्रभु हुँ।”

10 तिमीले भन्यौ, “यी दुइ राष्ट्रहरू अनि देशहरू हाम्रा हुनेछन्। हामी यसलाई आफ्नो बनाउँछौं।”

तर परमप्रभु त्यहाँ हुनुहुन्छ।

11 परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ, “तिमीले मेरो मानिसहरूको ईष्या गर्यौ। तिमी उनीहरू प्रति क्रोधित थियौ अनि तिमीले मलाई घृणा गर्थ्यौ। यसकारण आफ्नो जीवनको शपथ खाएँ म प्रतिज्ञा गर्छु कि म तिमीलाई त्यसरी नै दण्डित गर्छु जसरी तिमीले उनीहरूलाई चोट पुर्यायो। म तिमीलाई दण्ड दिन्छु अनि आफ्नो मानिसहरूलाई सम्झिन दिन्छु कि म उनीहरूसँग छु।

12 त्यसपछि तिमीले पनि सम्झनेछौं कि मैले तिमी सबै अपमानहरू सुनें। तिमीले इस्राएल पर्वतको विरुद्ध धेरै नराम्रो कुराहरू भन्यौ। तिमीले भन्यौ, ‘इस्राएल नष्ट भएर गयो! हामीहरू त्यसलाई खाने कुरा जस्तो चबाउँछौं।’

13 तिमी घमण्डी थियौ। तथा मेरो विरुद्ध तिमीले कुराहरू सुन्यौ। तिमीले धेरै पल्ट भन्यौ अनि जुन तिमीले भन्यौ, त्यसको प्रत्येक शब्द मैले सुनें। हो मैले तिमीलाई सुनें।”

14 परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ, “त्यस समय सारा पृथ्वी प्रसन्न हुन्छ, जब म तिमीलाई नष्ट पार्छु।

15 तिमी त्यति बेला प्रसन्न थियौ जति बेला इस्राएल देश नष्ट भएको थियो। म तिमीसित त्यस्तै व्यवहार गर्छु। सेइर पर्वत अनि एदोमको पुरा देश नष्ट गरिदिनेछु। त्यस बेला तिमीले सम्झनेछौं कि म परमप्रभु हुँ।”

36

इस्राएल भूमि फेरि निर्माण गरिने छ

1 “हे मानिसको छोरो, मेरो निम्ति इस्राएलको पर्वतहरूसित भन। इस्राएलको पर्वतहरू परमप्रभुको वचन सुन भन।

2 तिनीहरूलाई भन कि परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ, ‘शत्रुले तिमी बारेमा यसो भन्यो हेर अब ती प्राचीन पर्वतहरू हाम्रो हुनेछन्।’

3 “यसकारण मेरो लागि इस्राएलको पर्वतहरूलाई भन। भन कि परमप्रभु अनि मालिक यसो भन्नुहुन्छ, ‘शत्रुले तिमीलाई उजाड बनायो। उनीहरूले तिमीलाई चारै तिरबाट कुल्चियो। उनीहरूले यस्तो गरे यसकारण तिमी अरू राष्ट्रको अधिकारमा गयौ। तब तिमी बारेमा मानिसहरूले कुरा अनि कानेखुसी गरे।’ ”

4 यसकारण, हे इस्राएलका पर्वतहरू हो! परमप्रभु मेरा मालिकको वचन सुन। परमप्रभु मेरा मालिक पर्वतहरू, डाँडाहरू, धाराहरू, बेसीहरू, खोलाहरू, उजाड भएका भग्नावशेषहरू अनि छोडिएको शहरहरू जुन चारैतिरबाट अरू राष्ट्रहरूद्वारा लुटिएको अनि हाँसो उडाएको छ भन्छन्।

5 परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ, “म सबै बाँकी रहेका राष्ट्रहरू र सबै एदोमकाहरूको विरुद्ध मेरो तीव्र ईच्छा र अनुभव मेरो पक्षमा बोलास् तिनीहरूले मेरो देश आफ्नो लागि लिए अनि त्यस समयमा तिनीहरूको हृदय खुशी थियो। तिनीहरूले मेरो भूमिलाई यति साह्रो घृणा गरे कि तिनीहरूले यसलाई लुटिनु पर्ने जग्गाको रूपमा हेरे।”

6 “यसकारण, इस्राएल देशको विषयमा यसो भन। पर्वतहरू, पहाडहरू, खोलाहरू, अनि बेसीहरूलाई यसो भन कि परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ, ‘म आफ्नो डाह अनि क्रोधलाई मेरो आफ्नो निम्ति बोल्न दिनेछु। किनभने यी राष्ट्रहरूबाट तिमीले अपमानको पीडा अनुभव गरेकाछौ।’ ”

7 यसकारण, मेरो स्वामी परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “म प्रतिज्ञा गर्छु कि तिमी चारैतिरको राष्ट्रहरूले अपमानको कष्ट भोग्नेछन्।

8 “तर इस्राएलको पर्वतहरू, तिमीले तिमी रूखहरूलाई हाँगाहरू फैलाउनु अनि फलहरू इस्राएलकामेरो मानिसहरूका निम्ति फलाउनु पर्छ। मेरो मानिसहरू चाँडै आउनेछन्।

9 म तिमीसित छु। म तिमालाई सहायता गर्नेछु। मानिसहरूले तिमी जमीन जोत्नेछन्। बिऊ उमार्नेछन्।

10 तिमीमाथि असंख्य मानिसहरू हुनेछन्। इस्राएलको सारा परिवार अनि सबै मानिसहरू त्यहाँ बसेछन्। शहरहरूमा मानिसहरू बसेछन्। नष्ट भएका नयाँ स्थान जस्तै बनाइनेछन्।

11 म तिमीलाई धेरै मानिसहरू अनि जनावरहरू दिनेछु। तिनीहरू बढ्नेछन् अनि त्यसका बच्चाहरू हुनेछन्। म पहिलो जस्तै मानिसहरू तिमीमा बसलाई ल्याउनेछु र तिमीलागि पहिले भन्दा अझ राम्रो गर्नेछु। तब तिमीले थाहा पाउनेछौ, म नै परमप्रभु हँ।

12 हो, म मेरो मानिस, इस्राएललाई तिमी जमीनमा डोह्याउनेछु। तिनीहरूले तिमीमाथि अधिकार गर्नेछन् अनि तिमी तिनीहरूका हुनेछौ। तिमीले तिनीहरूलाई फेरि कहिल्यै बाँझो देख्ने छैनौ।”

13 परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ, “हे इस्राएल देशका मानिसहरू तिमीहरूसित नराम्रो प्रकारले बोल्छन्। उनीहरू भन्छन्, तिमीले आफ्नो मानिसहरू नष्ट पार्यौ। तिनीहरू भन्छन् कि तिमीले तिनीहरूका नानीहरू टाढा लिएर गयौ।

14 अब भविष्यमा तिमीले मानिसहरू नष्ट गर्नेछैनौ। तिमीले भविष्यमा नानीहरू टाढो लिएर जानेछैनौ।” परमप्रभु मेरा मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो।

15 “म ती अरू राष्ट्रहरूलाई तिमीलाई अझ अपमान गर्न दिनेछैन। तिमीहरू तिनीहरूद्वारा अवहेलित हुनेछौ। तिमीहरूले तिमीहरूको मानिसहरूलाई अब उसो नष्ट गर्ने छैनौ।” परमप्रभु मेरा मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो।

परमप्रभु उहाँको आफ्नो नाउँ रक्षा गर्नुहुन्छ

16 त्यसपछि परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो,

17 “हे मानिसको छोरो! इस्राएलको परिवार आफ्नो देशमा बसेका थिए। मेरो लागि तिनीहरू रजस्वला भएका स्त्रीहरू जस्तै थिए। तिनीहरूको दुष्ट कामहरूको कारण अशुद्ध भए।

18 तिनीहरूले जब त्यो देशमा मानिसहरूको हत्या गरे, त्यस जमीनमाथि रगत फैलाए। उनीहरूले आफ्नो मूर्तिहरूले देश मैला बनाए। यसकारण मैले तिनीहरूलाई देखाए कि म कति क्रोधित थिएँ।

19 मैले उनीहरूलाई राष्ट्रहरूमा तितर-बितर पारेँ अनि सबै देशमा फैलाएँ। मैले उनीहरूलाई त्यही दण्ड त्यस कामको लागि दिए जुन उनीहरूले गरेका थिए।

20 उनीहरू ती राष्ट्रहरूमा गए अनि ती देशहरूमा उनीहरूले मेरो बदनाम गरे। कसरी? त्यहाँ राष्ट्रहरूले उनीहरूको विषयमा कुरा गरे। तिनीहरूले भने, ‘ती परमप्रभुका मानिसहरू हुन् तर तिनीहरूले उहाँको भूमि छोड्न पर्यौ।’

21 “इस्राएलका मानिसहरूले मेरो पवित्र नाम सबै तिर बदनाम गरे। मैले आफ्नो नामका निम्ति दुःख अनुभव गरे।

22 यसकारण इस्राएलका घरानालाई भन कि परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ, ‘हे इस्राएलका घराना हो, तिमी जहाँ पनि गयौ मेरो पवित्र नामको बदनाम गर्थौ। अब म केही गर्न गइरहेछु। म यो तिमी निम्ति गर्दिनेँ। इस्राएल, म यो आफ्नो पवित्र नामको खातिर गर्नेछु।

23 म ती राष्ट्रहरूलाई देखाउँछु कि मेरो महान नाम सँच्चै पवित्र छ। तब ती राष्ट्रहरूले जान्नेछन् कि म नै परमप्रभु हँ।” परमप्रभु मेरा मालिकले यसो भन्नु भएको थियो।

24 परमेश्वरले भन्नुभयो, “म तिमीलाई ती राष्ट्रहरूबाट बाहिर निकालेर एकै ठाँउमा जम्मा गर्छु अनि तिमीलाई तिमी आफ्नो देशमा ल्याउँछु।

25 त्यसपछि म तिमीहरूमाथि शुद्ध पानी छर्किदिनेछु अनि तिमीहरूलाई शुद्ध पाउँछु। म तिमीहरूका सारा अशुद्धिहरू धुन्छु अनि ती घृणित मूर्तिहरूबाट उत्पन्न अशुद्धिहरू धुन्छु।”

26 परमेश्वरदले भन्नुभयो, “म तिमीहरूमा एउटा नयाँ आत्मा पनि भर्छु अनि तिमी सोचाई पनि बदलि गरिदिन्छु। म तिमी शरीरबाट ढुङ्गाको हृदय निकालेर मासुको हृदय दिन्छु।

27 म तिमीहरूभित्र मेरो आत्मा हालिदिनेछु। म तिमीलाई बदली गर्छु जसद्वारा तिमी मेरो विधिहरू पालन गर्नेछौ। तिमी सावधानीसित मेरो नियमहरूको पालन गर्नेछौ।

28 त्यसपछि तिमी त्यो देशमा बसे छौ जुन मैले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिएको थिएँ। तिमीहरू मेरो प्रजा हुनेछौ अनि म तिमीहरू परमेश्वर हुनेछु।”

29 परमेश्वरले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई बचाउँछु अनि तिमीहरूलाई अशुद्ध हुनबाट पनि जोगाउँछु। म अन्नलाई उम्रनको लागि आज्ञा दिन्छु। म तिमीहरूको विरुद्ध अनिकाल ल्याउने छैन।

30 म तिमीहरूको रूखहरूमा ज्यादा भन्दा ज्यादा फल अनि खेतमा धेरै अन्न उमारिदिन्छु। त्यसपछि तिमी अरू देश झै भोकै बसे लाज फेरि कहिल्यै अनुभव गर्नेछैनौ।

31 तिमीहरूले त्यो नराम्रो काम याद गर्नेछौं जुन तिमीहरूले गर्थौं, तिमीहरूले याद गर्नेछौं त्यो काम राम्रो थिएन। त्यसपछि तिमीहरू आफ्नो पापहरू अनि जुन डरलाग्दा काम गर्थौं त्यसको लागि तिमी स्वयं आफूलाई घृणा गर्नेछौं।”

32 परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ, “म चाहन्छु कि तिमी यो याद राख मैले तिमीहरूको भलाईका निम्ति यो काम गरेको होइन। म त्यो आफ्नो राम्रो नामको निम्ति गर्दछु। इस्राएलको परिवार, तिमीहरू आफ्नो बस्ने ढुङ्गमा लज्जित अनि व्याकुल हुनु पर्ने।”

33 परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ, “जुन दिन म तिमीहरूका सबै पापहरूबाट तिमीहरूलाई शुद्ध पार्छु। म मानिसहरूलाई फेरि तिमीहरूको शहरहरूमा ल्याउँछु, यो नष्ट भएको शहरहरू फेरि बनाइनेछन्।

34 उजाड भएको जमीन फेरि जोतिनेछ। यहाँबाट भएर जाने प्रत्येकलाई यो सर्वनाशको थ्रुपो देखाइने छैन।

35 उनीहरूले भन्नेछन्, “बितेको दिनमा यो देश नष्ट भएको थियो। तर अब यो अदनको बगैँचा जस्तो भएकोछ। त्यो सर्वनाश अनि उजाड थियो, तर अब त्यो सुरक्षित भयो अनि त्यसमा मानिसहरू बस्छन्।”

36 परमेश्वरले भन्नुभयो, “तब तिमीहरूको चौरैतिको राष्ट्रहरूले जान्नेछन् कि म नै परमप्रभु हुँ अनि म फेरि ती स्थानहरू पुनःनिर्माण गर्नेछु। मैले भूमिहरूमा रूखहरू रोपे जुन चाहिँ उजाड थियो। म परमप्रभु हुँ। मैले यी सबै भनें अनि मैले सबै गरे।”

37 परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ, “म यो पनि चाहन्छु कि इस्राएलको घरानाकहाँ आवोस अनि यी कुराहरू तिमीहरूका निम्ति माग्नु। म तिमीहरूलाई असंख्य मानिसहरू बनाउँछु। तिमीहरू भेडाको बगालहरू जस्तै हुन्छन्।

38 यसशलेममा विशेष चाडहरूको अवसरमा पवित्र बनाएको भेडा अनि बाख्राहरू भरिने छ। यस्तै प्रकारले शहरहरू अनि नष्ट भएका भूमिहरू मानिसको भीडले भरिन्छ। त्यतिबेला मानिसहरूले सम्झनेछन् म परमप्रभु हुँ।”

37

सुकेका हाडहरूको दर्शन

1 परमप्रभुको शक्ति ममाथि आयो। परमप्रभुको आत्माले मलाई शहर बाहिर लिएर गयो अनि तल एउटा बेसीको बीचमा राखिदियो। बेसी मेरोको मानिसको हाडहरूले भरिएको थियो।

2 बेसीमा असंख्य हाडहरू थिए, परमप्रभुले मलाई हाडहरूको चौरैतिर घुमाउनु भयो। मैले देखें हाडहरू साह्रै सुकेका थिए।

3 त्यसपछि परमप्रभु मेरो मालिकले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो! के यी हाडहरू जीवित हुनसक्छ?”

मैले उत्तर दिएँ, “परमप्रभु मेरो मालिक! यस प्रश्नको उत्तर तपाईंले मात्र जान्नु हुन्छ।”

4 परमप्रभु मेरो मालिकले मलाई भन्नुभयो, “ती हाडहरू विषयमा मेरो लागि केही भन। ती हाडहरूसँग भन, ‘सुकेका हाडहरू! परमप्रभुको वचन सुन।

5 परमप्रभु मेरो मालिक तिमीहरूसित यो भन्नु हुन्छ, म तिमीहरूमा सास आउँन दिनेछु अनि तिमी जीवित हुनेछौं।

6 म तिमीहरूमाथि नसा अनि माँसपेशीहरू लगाउँछु अनि म तिमीहरूलाई मासु र छालाले छोपिदिन्छु। त्यसपछि म तिमीहरूमा प्राण संचार गरिदिन्छु अनि तिमी फेरि जीवित भएर उठ्नेछौं। त्यतिबेला तिमीहरूले सम्झने छौं म नै परमप्रभु तिम्रा मालिक हुँ।”

7 यसकारण मैले परमप्रभुको लागि त्यही कुरा गरेको जस्तो गर्न खोजें। जति बेला मैले केही भन्न आँटको थिएँ प्रचण्ड ध्वनी सुनें! हाडहरू चल्नु थाले अनि हाडहरू, हाडहरूसित जोडिन थाले।

8 मेरो आँखा अघाडी नसा, माँसपेशीहरू, मासु अनि छालाले हाडहरूलाई छोपन शुरू गर्थो। तर शरीरहरू हल्लिएन, तिमीहरूमा प्राण थिएन।

9 तब परमप्रभु मेरा मालिकले मसँग भन्नुभयो, “मेरा लागि हावालाई अगमवाणी गर। हे मानिसको छोरो! मेरा निम्ति हावासित कुरा गर। हावासित भन कि परमप्रभु मेरा मालिकले यसो भन्नुहुँदैछ, ‘हावा सबै दिशाबाट आऊ अनि ती लाशहरूलाई जीवित दिनेछ। तिमीहरू भित्र सास भरि दिनेछु अनि तिमीहरू फेरि जीवित हुनेछन्।’”

10 उहाँले जस्तो बताउनु भएको थियो मैले त्यही प्रकारले हावासित कुरा गरें। अनि लाशहरूमा प्राण आयो। तिमीहरू जीवित भए अनि उभिए। त्यहाँ धेरै मानिसहरू थिए, अनि त्यहाँ एउटा एकदमै ठूलो सैनिक बनियो।

11 त्यसपछि परमप्रभु मेरा मालिकले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो! यी हाडहरू इस्राएलको पुँरै घराना जस्तै हुन। इस्राएलका मानिसहरू भन्छन्, ‘हाम्रो हाडहरू सुकेका छन् हाम्रो आशा समाप्त भयो। हामी पूर्ण रूपले नष्ट गरिएकाछौं।’

12 यसकारण उसित मेरो निम्ति कुरा गर। उसलाई भन परमप्रभु अनि मालिक यसो भन्नु हुन्छ, ‘मेरो मानिसहरू, म तिमीहरूका चिहानहरू खन्छु अनि तिमीहरूलाई बाहिर ल्याउँछु। त्यसपछि म तिमीहरूलाई इस्राएलको भूमिमा ल्याउँछु।

13 मेरो मानिसहरू, म तिमीहरूका चिहानहरू खन्छु अनि तिमीहरूका चिहानहरूबाट तिमीहरूलाई बाहिर ल्याउँछु। त्यस बेला तिमी सम्झने छौ कि म नै परमप्रभु हुँ।

14 म आफ्नो आत्मा तिमीहरूमा हालि दिनेछु अनि तिमीहरूलाई फेरि जीवित पार्छु। त्यसपछि तिमीहरूलाई म तिमीहरूको देशमा फेरि ल्याउँछु। त्यसपछि तिमीहरूले थाहा पाउनेछौं म परमप्रभु हुँ। तिमीहरूले जान्नेछौं मैले यो कुरा भनें अनि यस्तो हुने पाउँ। ” परमप्रभुले यसो भन्नु भएको भयो।

यहदा अनि इस्राएल फेरि एक हुने

15 परमप्रभुको वचन फेरि मकहाँ आयो! उहाँले भन्नुभयो,

16 “हे मानिसको छोरा! एउटा लौरो ल्याऊ अनि त्यसमा यो वचन लेख ‘यो लौरो यहदा अनि त्यसको मित्र इस्राएलको मानिसहरूका निम्ति हो।’ त्यसपछि अर्को लौरो ल्याऊ अनि त्यसमा, ‘एप्रैमको यो लौरो, यूसुफ अनि त्यस मित्र इस्राएलको मानिसहरूका निम्ति हो।’

17 त्यसपछि दुइवटै लौरोहरू एउटा ठाँउमा जोड। तिप्रो हातमा एउटा लौरो हुनेछ।

18 “तिम्रा मानिसहरूलाई यो स्पष्ट पार्नका निम्ति भन्छु कि यसको अर्थ के हो?

19 तिनीहरूलाई भन कि परमप्रभु अनि मालिक भन्नु हुन्छ, ‘म यूसुफको लौरो लिन्छु जुन इस्राएलको मानिसहरूको हो, जो एप्रैम अनि उसको मित्रको हातमा छ। त्यसपछि म त्यो लौरो यहदाको लौरोसित राख्छु अनि त्यसलाई एउटै लौरो बनाउँछु। मेरो हातमा त्यो एउटा लौरो हुनेछ।’

20 “तिनीहरूको आँखाको अघाडी लौरोहरू आफ्नो हातमा समात। तिमीहरूले लौरोहरूमा त्यो नामहरू लेखेका थियौं।

21 मानिसहरूलाई भन कि परमप्रभु अनि मालिक यसो भन्नुहुन्छ ‘म इस्राएलका मानिसहरूलाई त्यो राष्ट्रहरूबाट ल्याउँछु, जहाँ उनीहरू गएका छन्। म उनीहरूलाई चारैतिरबाट एकत्रित पार्छु। अनि तिनीहरूलाई तिनीहरूको आफ्नो देशमा ल्याउँछु।

22 म तिनीहरूलाई इस्राएलको पर्वतहरूको देशमा एउटा राष्ट्र बनाउँछु। उनीहरू सबैको एउटा राजा हुनेछ त्यो दुईवटा राष्ट्रहरू बनिने छैन। त्यो भविष्यमा राज्यमा बाँडिने छैन।

23 तिनीहरू तिनीहरूको मूर्तिसित लगातार तिनीहरू आफैलाई अशुद्ध बनाउने छन् अनि डरलाग्दा प्रतिमा अथवा केही अरु अपराध। तर म तिनीहरूलाई रक्षा गर्नेछु अनि तिनीहरू सबैलाई ती भूमिहरूदेखि जम्मा गर्नेछु जहाँ तिनीहरूले पाप गरेका थिए।

24 “ मेरो दास दाऊदले तिनीहरूमाथि राज गर्नेछन तिनीहरू सबै एउटा मात्र गोठाला हुनेछ। उनीहरू मेरो नियमहरूको साहारामा बस्नेछन अनि मेरो विधिहरू पालन गर्नेछन। तिनीहरूले मेरो काम गर्नेछन म जे भन्छु त्यही गर्नेछन।

25 तिमीहरू त्यो भूमिमा बस्नेछन जुन मैले आफ्नो दास याकूबलाई दिएको थिएँ। तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरू त्यो त्यस ठाँउमा बस्थे अनि मेरा मानिसहरू त्यहाँ बस्नेछन। त्यो उनीहरूको नानीहरू अनि तिनीहरूको नाता-नातिनीहरू सदा-सर्वदा त्यही बस्नेछन अनि मेरो दास दाऊद तिनीहरूको अगुवा भएर सदा-सर्वदा त्यहाँ बस्नेछ।

26 म तिनीहरूसित एक शान्ति करार बाँध्नेछु। यो सन्धि सधैं रहिरहनेछ। म तिनीहरूलाई तिनीहरूको देश दिनेछु। म तिनीहरूको संख्या वृद्धि गर्नेछु। म मेरो पवित्र स्थानलाई तिनीहरूको विषयमा सदा-सर्वदा राख्नेछु।

27 मेरो पवित्र पाल त्यहाँ उनीहरूको बीच हुन्छ। हो, म तिनीहरूको परमेश्वर अनि उनीहरू मेरो मानिसहरू हुनेछन।

28 तब अरु राष्ट्रहरूले जान्नेछन कि म परमप्रभु हुँ अनि तिनीहरूले यो जान्नेछन कि म मेरो पवित्र भूमि सधैं इस्राएलमा राखेर, म तिनीहरूलाई मेरा विशेष मानिसहरू बनाउँदैछु। ”

38

गोगको विरुद्धमा समाचार

1 परमप्रभुको यो वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो,

2 “हे मानिसको छोरो! मागोगा देशमा गोगतिर ध्यान देऊ। त्यो मेशेक अनि तूबल राष्ट्रहरूको सर्वाधिक महत्वपूर्ण प्रमुख हो। गोगको विरुद्धमा मेरो लागि केही भन।

3 उसलाई भन कि स्वामी परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘गोग तिमी मेशेक अनि तूबल राष्ट्रको सर्वाधिक महत्वपूर्ण प्रमुख हो। तर म तिप्रो विरुद्धमा छु।

4 म तिमीलाई समाल्छु अनि तिप्रो समस्त सेनालाई फर्काई ल्याउँछु। तिप्रो सेनाको सबै मानिसहरूलाई फर्काई ल्याउँछु। म सबै घोडा अनि घोडसवारहरूलाई फर्काई ल्याउँछु। म तिप्रो मुखमा बल्छी लगाउँनेछु अनि तिमीहरू सबैलाई फर्काई ल्याउँछु। सबै सैनिकले आफ्नो तरवारहरू अनि ढालहरू सहित आफ्नो सैनिक पोशाक लगाउँनेछन।

5 फारस, कृश अनि पूतको सैनिक उनीहरूसँग हुन्छन। ती सबैले तिनीहरूको ढाल तथा शिरमा टोप धारण गरको हुन्छ।

6 त्यहाँ गोमेर उसको सबै सैनिकहरूसित हुनेछ। त्यहाँ तोगर्माको राष्ट्र सबै सैनिक समूहसँग हुनेछ जो उत्तर दिशाको टाडो ठाँउबाट आउँछ। त्यहाँ तिमीहरूसित धेरै राष्ट्रहरूका मानिसहरू हुनेछन।

7 “तयार हौ, तिमी आफूलाई तयार पार अनि त्यो जो सेनाले तिमीहरूसँग एकता तिनीहरूलाई पनि गराइएकोछ। तिमीले निगरानी राख्नु पर्छ अनि तयार रहन पर्छ।

8 लामो समय पछि म तिमीलाई सम्झनेछु। अब अन्तिम वर्षहरूमा तिमी त्यो प्रदेशमा आउनेछौ जुन युद्ध पछि पुनःनिर्माण हुन्छ। मानिसहरू फेरि धेरै राष्ट्रहरूबाट भेला गराइएका छन्। बितेको दिनहरूमा इस्राएलको पर्वत घरी-घरी नष्ट गरिएको थियो। तर यी मानिसहरू राष्ट्रहरूबाट फर्किएकाछन् तिनीहरू सबै सुरक्षासाथ जीउनेछन्।

9 तर तिमी तिनीहरूसमाथि आक्रमण गर्न आउनेछौ। तिमी तुफान जस्तै आउनेछौ। तिमी देशलाई ढाकदै गर्दा बादल जस्तै आउँछौ। तिमी अनि धेरै राष्ट्रहरूलाई तिम्नो सैनिकहरूको समूह, यी मानिसहरूसमाथि आक्रमण गर्न आउनेछन्।”

10 परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ “त्यस समय तिम्नो मनमा एउटा विचार आउनेछ। तिमीले एउटा नराम्रो योजना बनाउन शुरू गर्नेछौ।

11 तिमीले भन्नेछौ, ‘म त्यो देशमा आक्रमण गर्न जानेछु जसको शहर बिना पर्खालको छ। सुरक्षित छौं भनी उनीहरू सम्झनछन् उनीहरूको रक्षाका निम्ति चारैतिर पर्खाल छैन। उनीहरूको दैलोमा ताला छैन, उनीहरूको दैलो पनि छैन।

12 म तिनीहरूलाई लुट्नेछु अनि सबै बहुमूल्य चीजहरू तिनीहरूबाट लिन्छु। म ती स्थानहरूको विरुद्धमा लड्छु जे नष्ट भइसकेकोछ, तर अब मानिसहरू त्यहाँ बस्न थालेकाछन्। म तिनीहरूको विरुद्ध जानेछु जो अन्य राष्ट्रहरूबाट जम्मा भएका छन्। अब तिनीहरू पशु र सम्पतिको मालिक भएका छन्। उनीहरू संसारको केन्द्रमा बस्छन्।’

13 “शेबा, ददान अनि तर्शांशका सबै व्यापारीहरू अनि सबै शहरहरू जजसित तिनीहरू व्यापार गर्छन्, तिमीलाई सोध्नेछन्, ‘के तिमी बहुमूल्य चीजहरूसमाथि अधिकार जमाउनु आएका हौ? के तिमी आफ्नो सैनिकहरूको समूहसित ती राम्रो चीजहरू सुन, चाँदी, गाई-वस्तु तथा सम्पत्ति लिएर जान आएका हौ? के तिमी ती सबै बहुमूल्य चीजहरू लिन आएका हौ?’ ”

14 परमेश्वरले भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरा! मेरा निम्ति गोगलाई भन। उसलाई भन कि परमप्रभु अनि मालिक यसो भन्नुहुन्छ, ‘तिमी हाम्रो मानिसहरूलाई आक्रमण गर्नु आउनेछौ। जब कि उनीहरू शान्तिपूर्वक अनि सुरक्षित बसिरहेका छन्।

15 तिमी टाढो उत्तरको आफ्नो ठाँउबाट आउँछौ अनि तिमी बहुसंख्यक मानिसहरूलाई साथमा लिएर आउँछौ। ती सबै घोडसवार हुनेछन्। तिमी एउटा विशाल अनि शक्तिशाली सेना हुनेछौ।

16 तिमी मेरा मानिस इस्राएलको विरुद्ध युद्ध गर्न आउनेछौ। तिमी देशलाई ढाक्ने गजिने बादल हुनेछौ। म पछिबाट आफ्नो देशको विरुद्ध युद्ध गर्नु तिमीलाई ल्याउँछु। त्यसपछि राष्ट्रहरूले मलाई सम्मान गर्नेछन् अनि जान्नेछन् कि म पवित्र हूँ। उनीहरूले देख्नेछन् कि म तिम्नो विरुद्ध के गर्छु।”

17 परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ, “अतीतमा मैले तिम्नो विषयमा जे भनेको थिएँ त्यस समय मानिसहरूले याद गर्नेछन्। उनीहरूले याद गर्नेछन् मैले आफ्ना दासहरू इस्राएलको अगमवक्ताहरूको उपयोग गरेँ। उनीहरूले याद गर्नेछन् इस्राएलका अगमवक्ताहरूले मेरो निम्ति अतीतमा कुरा गरे अनि भने कि म तिमीलाई उनिहरू विरुद्ध युद्ध गर्न ल्याउँछु।”

18 परमप्रभु मेरो मालिकले भन्नुभयो, “त्यस समय गोग, इस्राएल देश विरुद्ध युद्ध गर्नु आउनेछ। म आफ्नो क्रोध प्रकट गर्नेछु।

19 क्रोध अनि उतेजनामा म यो प्रतिज्ञा गर्छु, म प्रतिज्ञा गर्दछु कि इस्राएलमा एउटा ठूलो भूईँचालो आउँछ।

20 त्यस समय सबै जीवित प्राणी डरले काम्ने छन्, समुद्रका माछाहरू, आकाशका चराहरू, खेतका जंगली पशुहरू अनि ती जमीनमा घसने सबै सानो-सानो प्राणीहरू डरले काम्नेछन्। पर्वत झर्नेछ अनि ढाँडाहरू भत्किनेछ। प्रत्येक पर्खाल जमीनमा झर्नेछ।”

21 परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ, “इस्राएलको पर्वतहरूमा, म गोगको विरुद्ध सबै किसिमको डर उत्पन्न गर्छु। त्यसको सैनिक यति भयभीत हुन्छन् कि तिनीहरूले एका अर्कामाथि आक्रमण गर्नेछन् अनि आफ्नो तरवारले एउटाले अर्कालाई मार्नेछन्।

22 म गोगलाई रोग अनि मृत्युको दण्ड दिन्छु। म गोग अनि धेरै राष्ट्रहरूको सैनिकमाथि असिना, आगो अनि गन्धकको वर्षा वर्षाउँनेछु।

23 त्यसपछि म देखाउँछु कि म कति महान छु, म प्रमाणित गर्छु कि म पवित्र छु। धेरै राष्ट्रहरूले मैले यो कुरा गरेको देख्नेछन् अनि जान्नेछन् कि म को हूँ। तब उनीहरूले थाहा पाउने छन् कि म परमप्रभु हूँ।

39

गोग अनि उसको सेनाको मृत्यु

1 “हे मानिसको छोरो! गोगको विरुद्ध मेरा निम्ति केही भन। उसलाई भन कि परमप्रभु अनि मालिक यसो भन्नुहुन्छ, ‘गोग, तिमी मेशेक अनि तूबल देशहरूको सर्वाधिक महत्वपूर्ण प्रमुख हौ। तर म तिम्नो विरोधमा छु।

2 म तिमीलाई समातेर फर्काई ल्याउँछ। म तिमीलाई उत्तरको डाडौँबाट ल्याउँछु। म तिमीलाई इस्राएलको पर्वतहरूको विरुद्ध युद्ध गर्नका निम्ति ल्याउँछु।

3 तर म तिम्रो धनुलाई तिम्रो देब्रे हातबाट तल खसालिदिन्छु। म तिम्रो दाहिने हातबाट तिम्रो काँड तल झारिदिन्छु।

4 तिमी इस्राएलको पर्वतमा मारिनेछौ। तिमी तिम्रो सैनिक समूह अनि तिमीसित भएको अरू सबै राष्ट्रहरू युद्धमा मारिनेछन्। म तिमीलाई हरेक किसिमको पक्षीहरू, जुन मांसहारी छन्, तथा सबै जंगली पशुहरूको भोजनको रूपमा दिन्छु।

5 तिमी खुल्ला मैदानमा मारिनेछौ। मैले यो भनिदिएकोछु। ” परमप्रभु मेरा मालिकले ती कुराहरू भन्नुभयो।

6 परमेश्वरले भन्नुभयो, “म मागोग अनि ती मानिसहरूलाई जुन समुद्रको किनारमा सुरक्षित बस्छन्, तिनीहरूको विरुद्ध आगो पठाइदिनेछु। त्यसपछि उनीहरूले थाहा पाउँनेछन् कि म नै परमप्रभु हूँ।

7 म मेरो पवित्र नाम मेरो इस्राएलका मानिसहरूलाई प्रकट गराउँछु। म मेरो पवित्र नाम मानिसहरू अघि अझ धेरै नष्ट पार्ने दिनेछैन। राष्ट्रहरूले थाहा पाउनेछन् कि म परमप्रभु हूँ। तिनीहरूले जान्नेछन् कि म इस्राएलमा एकमात्र पवित्र छु।

8 त्यो समय आउने छ। यो घटने छ। ” परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो। “यो त्यही दिन हो, जुन दिनको विषयमा म भन्दैछु।

9 “त्यस समय, इस्राएलको शहरमा बस्ने मानिसहरू ती खेतहरूमा जानेछन्। उनीहरूले शत्रुको हात-हतियारहरू जम्मा पार्नेछन् अनि जलाउनेछन्। ती सबै ढालहरू, धनु-काँडहरू अनि भालाहरू जलाउने छन्। उनीहरूले हात-हतियारहरू दाउराको रूपमा सात वर्ष सम्म प्रयोग गर्नेछन्।

10 तिनीहरू मैदानबाट दाउरा जम्मा गर्दैनन् अथवा जंगलमा दाउराहरू काटन पार्नेछैन, किनकि त्यो हात-हतियारहरू प्रयोग दाउराको रूपमा गरिनेछ। ती बहुमूल्य चीजहरू सैनिकहरूबाट खोस्नेछन् जुन तिनीहरूले चोर्न चाहन्थे। ती सैनिकहरूबाट राम्रो चीजहरू लिन्छन् जसले तिनीहरूबाट राम्रो चीजहरू लिएका थिए। ” परमप्रभु मेरा मालिकले भन्नुभयो।

11 परमेश्वरले भन्नुभयो, “त्यस समय गोगलाई गाडन इस्राएलमा एउटा ठाँउ छान्नेछु। त्यो खार समुद्रको पूर्वमा यात्रीहरूको बेसीमा गाडिनेछ। यसले यात्रीहरूको बाटो रोक्नेछ। किन? किनकि गोग अनि त्यसको सारा सेनाहरू त्यस ठाँउमा गाडिनेछन्! मानिसहरूले यसलाई ‘गोगको सेनाहरूको बेसी भन्नेछन्।’

12 इस्राएलका परिवारले तिनीहरूको भूमि शुद्ध गर्नका निम्ति सात महीना सम्म गाडने छन्।

13 देशका साधारण मानिसहरूले शत्रुको सैनिकहरूलाई गाडनेछन्। इस्राएलका मानिसहरू त्यसदिन प्रसिद्ध हुनेछन् जुन दिन म आफ्नो सम्मान पाउँछु। ” परमप्रभु मेरो मालिकले यसो भन्नुभयो।

14 परमेश्वरले भन्नुभयो, “मानिसहरूले मजदूरहरूलाई ती मेरो सैनिकहरू गाडनको निम्ति पूरा समय सम्म नोकरी दिनेछन्। यस्तो प्रकारले तिनीहरूले देशलाई पवित्र पार्नेछन्। ती मजदूरहरूले सात महीना सम्म काम गर्नेछन्। उनीहरू लाशहरू खोज्दै चारै तिर जानेछन्।

15 ती मजदूरहरू चारै तिर खोज्दै घुम्नेछन्। यदि तिनीहरूले कुनै हड्डी देखे भने त्यसको छेउमा एउटा चिन्ह लगाइराख्नेछन् जब सम्म खाडल खन्ने मानिस आउँदैन गोगको सैन्यको बेसीमा हड्डी जब सम्म गाडिदैन त्यतिञ्जेल सम्म चिन्ह रहनेछ।

16 त्यो मृतक मानिसहरूको नगर चिहान (हामोनाह) कहलाइनेछ। यस्तो प्रकारले उनीहरूले देशलाई शुद्ध पार्नेछन्। ”

17 परमप्रभु मेरा मालिकले यसो भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो! मेरो लागि पक्षीहरू, अनि जङ्गली पशुहरूसँग केही भन। त्यसलाई भन, ‘यहाँ आऊ। यहाँ आऊ, एक ठाँउमा भेला हो। आऊ यो बलि खाऊ जुन मैले तिमीहरूको निम्ति तयारी बनाई रहेको छु। त्यो इस्राएलको पर्वतमा एउटा विशाल बलिदान हुनेछ। आऊ, मासु खाऊ अनि रात पिऊ।

18 तिमीले शक्तिशाली सैनिकहरूको मासु खानेछौ। तिमीहरूले संसारको प्रमुखहरूको रगत पिउनेछौ। तिनीहरू तिमीहरूका निम्ति भेडाहरू अनि बोकाहरू अनि बाशानका मोटो साढेहरू जस्तै हुन्।

19 तिमी जति चाहन्छौ त्यति बोसो खान सक्छौ अनि तिमीले रगत त्यसबेला सम्म पिउन सक्छौ जति बेला सम्म तिम्रो पेट भरिदैन। तिमीले मेरो बलि खानेछौ अनि पिउनेछौ जुन मैले तिम्ना निम्ति मारे।

20 मेरो टेबलमा तिमीले खानुका निम्ति अत्यन्तै ज्यादा मासु पाउनेछौ। त्यहाँ घोडा अनि रथ सवारहरू, शक्तिशाली सैनिक अनि अरू सबै लडने मानिस हुनेछन्। ” परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुभयो।

21 परमेश्वरले भन्नुभयो, “म अरू राष्ट्रहरूलाई देखाउनेछु, मैले के गर्ने। उनीहरूले राष्ट्रलाई सम्मान गर्न शुरू गर्नेछन्। उनीहरूले मेरो शक्ति देखेछन् जुन मैले शत्रुको विरुद्ध उपयोग गरे।

22 तब त्यस दिन पछि इस्राएलका घरनाले जान्नेछन् कि म नै परमेश्वर तिनीहरूका परमप्रभु हूँ।

23 अनि राष्ट्रहरूले यो थाहा पाउनेछन् कि इस्राएलको परिवारलाई किन बन्दी जस्तै बनाएर अन्य जातिहरूमा लगे। तिनीहरूले जान्नेछन् मेरो मानिस, मेरो विरुद्धमा उठे। यसैकारण मैले उनीहरूलाई टाढो लगे। मैले तिनीहरूको शत्रुहरू तिनीहरूलाई हराउन दिएँ। यसकारण, मेरा मानिसहरू युद्धमा मारिए।

24 उनीहरूले पाप गरे अनि आफैलाई अपवित्र बनाए। यसकारण मैले उनीहरूलाई त्यो कामको निम्ति दण्ड दिएँ, जुन उनीहरूले गरे। यसकारण मैले मेरो अनुहार तिनीहरूबाट लुकाए।”

25 यसकारण परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ, “अब म याकूबको परिवारमा सुदिन फर्काई ल्याउनेछु। मैले पुरै इस्राएलको परिवारमाथि दया गरेकोछु। म आफ्नो पवित्र नामको निम्ति म जोशिलो हुनेछु।

26 मानिसहरू आफ्नो लाज अनि मेरो विरुद्धमा सारा समय भुल्नेछन्। उनीहरू आफ्नो देशमा सुरक्षित रहनेछन्। कसैले पनि तिनीहरूलाई भयभीत पार्नेछैन।

27 म मेरो मानिसहरूलाई अन्य देशहरूबाट ल्याउनेछु। तिनीहरूलाई म शत्रुहरूको देशमा भेला पार्नेछु। त्यति बेला धेरै राष्ट्रहरूले थाहा पाउनेछन् कि म कति पवित्र छु।

28 तिनीहरूले सम्झनेछन् कि म परमप्रभु तिनीहरूको परमेश्वर हुँ। किन? किनकि मैले तिनीहरूलाई घरबाट निकाले अनि अरू देशहरूमा बन्दीको रूपमा पठाएँ। त्यसपछि मैले तिनीहरूलाई एकै ठाँउमा भेला पारेँ अनि तिनीहरूको आफ्नो देशमा फेरि लिएँ आएँ।

29 म इस्राएलको घरानामाथि मेरो आत्मा खन्याउनेछु अनि त्यसपछि, म फेरि आफ्ना मानिसहरूबाट टाढा जानेछैन।” परमप्रभु मेरा मालिकले यी सबै कुराहरू भन्नुभयो।

40

नयाँ मन्दिर

1 हामीहरूलाई देश निकाला गरिएको पच्चीसौं वर्षको आरम्भमा, दशौं महीनाको दशौं दिनमा, परमप्रभुको शक्ति मकहाँ आयो। यो यरूशलेम पक्राऊ परे पछिको चौधौं वर्षको दिन थियो। एक दर्शनमा परमप्रभुले मलाई त्यहाँ लिएर जानु भयो।

2 दर्शनमा परमेश्वरले मलाई इस्राएल लिएर जानु भयो। उहाँले मलाई एउटा अति अल्गो पर्वतको छेउमा झार्नु भयो। पर्वतमा एउटा भवन थियो, जुन शहरको समान देखिन्थ्यो।

3 परमप्रभुले मलाई त्यहाँ लिएर जानु भयो। त्यहाँ एउटा मानिस थियो जो चम्काएको काँस जस्तै चम्किरहेको देखिन्थ्यो। त्यस मानिसले एउटा लुगा नाप्ने फिता अनि एउटा नाप्ने टाँगो आफ्नो हातमा लिएको थियो, त्यो मूल-ढोकाको उभिएको थियो।

4 त्यस मानिसले मलाई भन्नुभयो! “हे मानिसको छोरो, आफ्नो आँखा अनि कानको उपयोग गर। यी चीजहरूप्रति ध्यान देऊ अनि मेरो भनाई सुन। जुन म तिमीलाई देखाउँछु, त्यसमा ध्यान देऊ। किन? किनकि तिमीलाई यहाँ ल्याएको हो, यसकारण म तिमीलाई यी चीजहरू देखाउनु सक्छु। तिमीले इस्राएलको परिवारलाई त्यो सबै बताउनु जुन तिमीले यहाँ देख्दैछौ।”

5 मैले एउटा पर्खाल देखेँ जसले मन्दिर चारैतिरबाट घेरेको थियो। त्यो मानिसको हातमा चीजहरू नाप्ने एउटा टाँगो थियो। त्यो टाँगो छ हातको लामो थियो। प्रत्येक हात एक हात र चार औंला लम्बाई थियो। यसकारण त्यस मानिसले पर्खालको चौडाई मोटो नाप्यो। त्यो एक हात चौडाईको थियो। त्यस मानिसले पर्खालको उचाई नाप्यो। यो एक टाँगो अग्लो थियो।

6 त्यसपछि त्यो मानिस पूर्वी द्वारपट्टि गयो। त्यो मानिस त्यसको खुडकिलोमाथि चढयो अनि मूल-ढोकाको संघार नाप्यो। त्यो एक टाँगो बराबर चौडाको थियो।

7 रक्षकको कोठा एक टाँगो लामो अनि एक टाँगो चौडाई थियो। कोठाको बीचको पर्खालको मोटाई पाँच हात थियो। मन्दिरतिर फर्काएको दलानको ढोकाको संघार एक टाँगो लामो थियो।

8 तब त्यस मानिसले मन्दिरसँगको मूल-ढोकाको प्रवेश कक्ष नाप्यो जुन यो एक टाँगो चौडाको थियो।

9 यो आठ हात लामो थियो। तब त्यस मानिसले मूल-ढोकाको दलान नाप्यो। त्यो आठ हात थियो। त्यस मानिसले मूल-ढोकाको द्वारको स्तम्भहरू नाप्यो। हरेक द्वार स्तम्भ दुई हात चौडाईको थियो। दलानको दैलो भित्रपट्टि थियो।

10 मूल-ढोकाको प्रत्येक भित्तामा तीन-तीनवटा सानो-सानो कोठाहरू थिए। उसले प्रत्येक कोठा नाप्यो। ती कोठाहरू र द्वैतेरका स्तम्भहरू एकै नापका थिए।

11 त्यस मानिसले मूल-ढोकाको दैलोको चौडाई नाप्यो। यो दश हात चौडा अनि तेह हात लामो थियो।

12 प्रत्येक कोठाको छेउमा एउटा पर्खाल थियो, कोठा वर्गाकार थियो अनि प्रत्येक भित्ताको चौडा छ हात थियो।

13 त्यस मानिसले मूल-ढोकाको एउटा कोठाको छानाबाट अर्को कोठाको छाना सम्म नाप्यो। त्यो एउटा ढोकाबाट अर्को ढोका सम्म पच्चीस हात लामो थियो।

14 त्यस मानिसले प्रवेश द्वार पनि नाप्यो। यो बीस हात चौडाको थियो। प्रवेश द्वारको चारैतिर चोक थियो।

15 प्रवेश द्वारको मूल-ढोका पुरै बाहिरपट्टि देखि मूल-ढोकाको भित्र सम्म नाप्दा पचास हात थियो।

16 रक्षाको कोठाहरूको सबै भागमा भित्र अनि चोकमा स-साना झ्यालहरूथिए। झ्यालहरूको चौडा भागहरू द्वार तिर फर्केको थियो। ढोकाको प्रत्येक द्वार स्तम्भमा खजूका बोटहरू खोपिएका थिए।

बाहिरी चोक

17 तब त्यो मानिसले मलाई बाहिरी चोकमा ल्यायो। पक्का बाटोको छेउमा तीसवटा कोठाहरू थिए। मैले कोठाहरू अनि ढुङ्गा छापिएको बाटो देखें।

18 पक्का बाटो ढोकाहरूको छेउबाट गएको थियो। पक्का बाटो त्यति नै फराकिलो ढोकाहरू जस्तै थियो। यो तल्लो पक्का बाटो थियो।

19 त्यसपछि त्यो मानिसले तलको मूल-ढोकाको छेउको भित्रपट्टिबाट लिएर चोकको पर्खाल छेउको भित्रीपट्टि सम्म नाप्यो। त्यो एक सय हात पूर्व अनि उत्तरमा थियो।

20 तब त्यस मानिसले उत्तर द्वारको लम्बाई अनि चौडाई नाप्यो। त्यो बाहिर चोकको चारैतिरको भित्तामा थियो।

21 यसको हरेक पट्टि तीन-तीन वटा कोठा थियो। यसको द्वार स्तम्भ अनि दलानको नाप एकै थियो, जुन पहिला मूल-ढोकाको थियो। मूल-ढोका पचास हात लामो अनि पच्चीस हात चौडा थियो।

22 यसको झ्यालहरू यसको दलान अनि यसको खजुरको बोटहरूले सिँगारेका चित्रका नापहरू त्यही थियो जुन पूर्व पट्टिको मूल-ढोकामा थियो। मूल-ढोका सम्म सातवटा खुट्टिकला थिए। मूल-ढोकाको दलान भित्र थियो।

23 भित्री चोकमा उत्तरको मूल-ढोका सम्म पुग्ने एउटा मूल-ढोका थियो। यो पूर्वको मूल-ढोका बराबर थियो। त्यस मानिसले एउटा मूल-ढोकाबाट अर्को मूल-ढोका सम्म नाप्यो। यो एउटा मूल-ढोकादेखि अर्को मूल-ढोका सम्म सय हात थियो।

24 तब त्यो मानिसले मलाई दक्षिण पर्खालतिर लिएर गयो। मैले दक्षिणमा एउटा ढोका देखें। त्यस मानिसले छेवैको पर्खालहरू अनि दलान नाप्यो। त्यो नाप त्यति नै थियो जति अरू मूल-ढोकाहरूको थियो।

25 यसको चारैतिर अरू मूल-ढोकाहरूको जस्तै झ्यालहरू थिए। मूल द्वारको नाप पचास हात लामो अनि पच्चीस हात चौडा थियो।

26 सातवटा खुट्टिकलाले यो मूल-ढोका सम्म पुर्याउँथ्यो। यसको दलान भित्र थियो। हरेक पट्टि एक-एकवटा द्वारस्तम्भमा खजुरको नक्शा थियो।

27 भित्र चोकमा दक्षिणपट्टि एउटा मूल-ढोका थियो। त्यस मानिसले दक्षिण पट्टिको एउटा मूल-ढोकाबाट अर्को मूल-ढोका सम्म नाप्यो। यो एक सय हातको थियो।

भित्री चोक

28 त्यसपछि त्यो मानिसले मलाई दक्षिण मूल-ढोकाबाट भित्री चोकमा लिएर गयो। दक्षिणको मूल-ढोकाको नाप त्यति नै थियो जति अरू मूल-ढोकाहरूको थियो।

29 कोठाका छेउको पर्खालहरू अनि दलानको नाप बराबर थियो जति अरू मूल-ढोकाहरूको थियो। झ्यालहरू, मूल-ढोका अनि दलानको चारैपट्टि थियो। मूल-ढोकाकोहरू नाप पचास हात लामो अनि पच्चीस हात चौडा थियो।

30 त्यसको चारैतिर त्यहाँ एउटा प्रवेश कोठा थियो। दलानहरू पच्चीस हात लामो अनि पाँच हात चौडाको थियो।

31 प्रवेश कोठा बाहिर पट्टिको आँगन तिर थिए। यसको द्वार-स्तम्भहरूमाथि खजुरका बोटहरूका चित्र खोपिएको थियो। त्यहाँ जानलाई आठवटा खुट्टिकला थिए।

32 त्यो मानिसले मलाई पूर्व पट्टिबाट भित्री चोकमा ल्यायो। उसले मूल-ढोका नाप्यो। त्यस मूल-ढोकाको नाप त्यही थियो। जुन अरू मूल-ढोकाको थियो।

33 पूर्वी द्वारको कोठाहरू, द्वार-स्तम्भहरू अनि दलानको नाप त्यही थियो जुन अरू मूल-ढोकाको थियो मूल-ढोका अनि दलानको चारैतिर झ्यालहरू थिए। पूर्वी मूल-ढोका पचास हात लामो अनि पच्चीस हात चौडा थियो।

34 त्यसको प्रवेश कोठा बाहिरको आँगनतिर थिए। प्रत्येक स्तम्भमा खजुरको बोटको चित्रहरू खोपिएको थिए। यसको सिँदीमा आठवटा खुट्टिकला थिए।

35 त्यसपछि त्यो मानिसले मलाई उत्तरी द्वारमा ल्यायो। उसले त्यो नाप्यो। त्यसको नाप त्यही थियो जुन अरू मूल-ढोकाहरूको थियो अर्थात्,

36 यसको कोठाहरू, द्वार-स्तम्भहरू अनि दलान त्यस्तै थिए। मूल-ढोकाको चारैतिर झ्यालहरू थिए। यो पचास हात लामो अनि पच्चीस हात चौडाको थियो।

37 बाहिरको आगनतिर दलान थियो। प्रत्येक भित्तामाथि खजुरको बोटको चित्रहरू थिए अनि यसको सिँदीमा आठवटा खुट्टिकला थिए।

बलिदान तयार गर्ने कोठाहरू

38 एउटा कोठा थियो जसको ढोका मूल-ढोकाको प्रवेश कक्षको छेउमा थियो। यो त्यहाँ थियो जहाँ पूजाहारीले होमबलिको निम्ति पशुहरूलाई नुहाई दिन्थे।

39 मूल-ढोकाको प्रवेश द्वारको द्वै पट्टि दुइ-दुइवटा टेबल थियो। पापका निम्ति होमबलि, दोषबलि अनि पापबलि अपराधका निम्ति भेटिको पशुहरू त्यही टेबलमाथि मारिन्थ्यो।

40 दलानको बाहिर जहाँ उत्तरी मूल-ढोका खोलिन्छ, त्यहाँ दुइवटा टेबल थियो अनि मूल-ढोकाको प्रवेश कक्षको अर्को तिर दुइवटा टेबल थियो।

41 मूल-ढोकाभित्र चारवटा टेबल थियो। चारवटा टेबल मूल-ढोकाको बाहिर थियो। सबै मिलाएर आठवटा टेबल थियो। पूजारीहरूले यी टेबलहरूमा बलिका निम्ति पशुहरू मार्थे।

42 होमबलिका निम्ति काटिएको ढुङ्गाको चारबाट टेबल थिए। यी टेबलहरू डेढ हात लामो, डेढ हात चौडा अनि एक हात अल्लगो थियो। पूजाहारीले होमबलि अनि बलिदानका निम्ति जुन पशुहरू मार्थे, उसले मार्ने हतियारहरू त्यो टेबलमा राख्थे।

43 चार औला चौडा भएको बीट पुरै टेबलमा लगाएको थियो। भेटीका निम्ति मासु टेबलमाथि राखिन्थ्यो।

पूजाहारीहरूको कोठाहरू

44 भित्री चोकको मूल-ढोकाको बाहिर दुइवटा कोठाहरू थिए। एउटा उत्तरी मूल-ढोकासँग थियो। यसको दलान दक्षिणपट्टि थियो। अर्को कोठा दक्षिण मूल-ढोका पट्टि थियो। यसको दलान उत्तरपट्टि थियो।

45 त्यस मानिसले मलाई भन्यो, “त्यो कोठा, जसको दलान दक्षिणपट्टि छ, यो त्यहाँ काम गरिरहेका अनि मन्दिरको सेवा गरिरहेका पूजाहारीहरूको लागि हो।

46 तर त्यो कोठा जसको दलान उत्तरपट्टि छ, त्यो त्यहाँ काम गरिरहेका पूजाहारीहरूका निम्ति हो जो आफ्नो काममा छन् अनि वेदीको सेवा गर्नेहरूका निम्ति हो। यी सबै पूजाहारीहरू सादोकका सन्तानहरू हुन्। सादोकको वंशज नै लेवी कुलका एक मात्र मानिस हो, जो परमप्रभुको सेवा आफैसित बलि ल्याएर गर्न सक्छ।”

47 त्यस मानिसले भित्रि चोक नाप्यो। चोक पूर्ण वर्गाकारको थियो। त्यो एक सय हात लामो अनि एक सय हात चौडाको थियो। वेदी मन्दिरको छेउमा थियो।

मन्दिरको दलान

48 त्यो मानिसले मलाई मन्दिरको दलानमा लिएर गयो अनि त्यसको हरेक द्वार-स्तम्भ नाप्यो। यहाँ प्रत्येक पट्टि पाँच हात थियो। मूल-ढोका चौध हात चौडाईको थियो। मूल-ढोका छेउको पर्खाल तीन हात प्रत्येक पट्टि थियो।

49 दलान बीस हात लामो अनि बाह्र हात चौडाको थियो। दलान सम्म दश खुडकिलाहरू थिए। द्वार-स्तम्भको सहायताको लागि दुवैतिर स्तम्भ थियो।

41

मन्दिरको पवित्र स्थान

1 त्यो मानिसले मलाई मन्दिरको बाहिरी पवित्र स्थानमा ल्यायो। उसले यसको प्रत्येक स्तम्भ नाप्यो। त्यो सबैतिर छ हात मोटो थियो।

2 प्रवेश-द्वारको दश हात चौडा थियो। त्यसको बाहिरी छेउ चारैतिर पाँच हात थियो। त्यस मानिसले बाहिरी पवित्र स्थान नाप्यो। यो चालिस हात लामो अनि बीस हात चौडा थियो।

मन्दिरको महापवित्र स्थान

3 तब त्यो मानिस भित्र गयो अनि प्रत्येक द्वार-स्तम्भ नाप्यो। प्रत्येक द्वार-स्तम्भ दुइ हात बाक्लो थियो। प्रवेशद्वारको छ हात चौडा थियो। प्रवेशद्वारको प्रत्येक पट्टिको पर्खाल सात हात फराकिलो थियो।

4 त्यसपछि त्यो मानिसले कोठाको लम्बाई नाप्यो। त्यो बीस हात लामो अनि बीस हात चौडा थियो। त्यस मानिसले मलाई भन्यो, “यो चाहिँ महापवित्र स्थान हो।”

मन्दिरका चारैतिर अरू कोठाहरू

5 त्यसपछि त्यो मानिसले मन्दिरको पर्खाल नाप्यो। यो छ हात बाक्लो थियो। छेउको कोठा चार हात चौडा मन्दिरको चारैतिर थियो।

6 छेउको कोठामा तीनवटा विभिन्न तला थियो। त्यो एक अर्कोमाथि थियो। हरेक तलाहरूमा तीस कोठा थियो। छेउको कोठा चारैतिरको पर्खालमा अडिएको थियो। यसकारण मन्दिरको पर्खाल स्वयं कोठाहरूमा अडाएको थिएन।

7 मन्दिरको चारैतिरको जोडिएको कोठाहरू, तल्लो तला भन्दा ज्यादा फराकिलो थियो। यस्तो हुनुको कारण तल्लो तलाको भन्दा मन्दिरको अन्य प्रत्येक तला सानो थियो। त्यसैले अधिल्लो कोठाहरूको सतह तल्लो कोठाहरूको भन्दा फराकिलो थियो। सब भन्दा तल्लो तलामा जाने सिँडी बीचको तलाबाट गएको थियो।

8 मैले यो पनि देखें कि मन्दिरको चारैतिर जगहरू बसालिएका थिए। छेउको कोठाहरूको जग पुरा एक टाँगो अर्थात् छ हात लामो थियो।

9 छेउको कोठाको बाहिरी पर्खाल पाँच हात बाक्लो थियो। त्यहाँ मन्दिरको छेउको कोठाहरूको बीचमा एउटा खुल्ला क्षेत्र थियो।

10 अनि पूजाहारीको कोठाहरूको बीच खुला क्षेत्र बीस हात मन्दिरको चारै तिर थियो।

11 छेउको कोठाहरूको दैलो आधार उठाएको आधारमा खोलिन्थ्यो एउटा दैलो उत्तर पट्टि फर्केको थियो अनि अर्को दक्षिणपट्टि फर्केको थियो। उठाएका आधारमाथि सबै छेउहरू पाँच हात चौडा थियो।

12 पश्चिम पट्टिको भवनको चोकको छेउको मन्दिरको चौडा सतरी हात थियो। भवनको भित्ताको चारैतिर पाँच हात बाक्लो थियो। त्यसको लम्बाइचाहि नब्बे हात थियो।

13 त्यसपछि त्यो मानिसले मन्दिर नाप्यो। मन्दिर एक सय हात लामो थियो। भवन अनि यसको भित्तासँगको चोक पनि एक सय हात लामो थियो।

14 मन्दिरको पूर्व अनि चोकहरूको चौडा सय हात थियो।

15 त्यस मानिसले त्यो भवनको लम्बाई नाप्यो जसको चोक मन्दिरको पछि फर्केको थियो तथा जसको भित्ताहरू दुवैपट्टि थियो। यो एक सय हात लामो थिए।

महापवित्र स्थानको भित्री कोठा अनि चोकको दलानको कोठा काठले ढाकिएको थियो।

16 सबै झ्यालहरू अनि ठोकाहरू वरिपरि काठले मोहोरिएको थियो। ढोकाबाट मन्दिरको काठको फल्याक भूँदैदेखि झ्यालहरू सम्म थियो। भित्ताको भाग देखि

17 ढोकामाथि सम्म थिए।

भित्री कोठादेखि बाहिरसम्म काठमा चौखट लगाएको थियो। मन्दिरकोबाटोको भित्री कोठा तथा बाहिरी कोठामा कस्ब स्वर्गदूत र खजूरको चित्र खोपिएको थियो।

18 दुईटा कस्ब स्वर्गदूतको बीचमा एउटा खजूरको बोट थियो। प्रत्येक कस्ब स्वर्गदूतको दुइवटा चेहेरा थिए।

19 दुइवटा मध्ये एउटा खजूरको बोट तिर हेरिरहेको अनुहार मानिसहरूको जस्तो थियो। अर्को चाँहि खजूरको बोटलाई हेरिरहेको अनुहार सिंहको जस्तो थियो। मन्दिरको चारैतिर सबै यस्तै खोपिएको थियो।

20 बीचको कोठाको पवित्र स्थानको सबै भित्तामा कस्ब स्वर्गदूतहरू तथा खजूरको बोटको चित्र खोपिएको थियो।

21 पवित्र स्थानको द्वार-स्तम्भ वर्गाकार थियो। महापवित्र स्थानको अघाडी पट्टि केही चीज थियो।

22 त्यो वेदी जस्तो काठले बनाएको थियो। यो तीन हात अल्गो अनि दुइ हात लामो थियो। यसको कुनाहरू, त्यसका आधार अनि पाटहरू काठको थिए। त्यस मानिसले मलाई भन्यो, “यो चाहिँ परमप्रभुको सामुन्ने राखिएको टेबल हो।”

23 बाहिर पवित्र स्थान अनि महापवित्र स्थानको दुइपाटे द्वार थियो।

24 एउटा द्वार दुइवटा सानो सानो ढोकाले बनिएको थियो। प्रत्येक द्वार साँच्चै हल्लिएको द्वार जस्तै थियो।

25 बाहिरी पवित्र स्थानका ढोकामा कस्ब स्वर्गदूतहरू अनि खजूरको बोटको चित्र खोपेको थियो। त्यो त्यस्तै थियो जस्तो भित्तामा खोपिएको थियो। बाहिरको दलानको बाहिरी भागमा कोठाको चित्र थियो।

26 अनि दलानको दुवैपट्टि झ्यालहरूको भित्तामा दलानको माथिल्लो छतमा तथा मन्दिरको चारैतिरको कोठामा खजूरको बोटको चित्र थियो।

42

पूजाहारीहरूको कोठा

1 तब त्यो मानिसले मलाई बाहिरी चोकमा लिएर गयो जो उत्तरतिर फर्केको थियो। उसले ती कोठाहरूमा लिएर गयो जुन भवनको चोकको पारिपट्टि थियो।

2 भवनको 100 हात लामो अनि 50 हात चौडा थियो। मानिसहरू यसको उत्तर पट्टिको आंगनबाट प्रवेश गर्थे।

3 भवन तीन तला अग्लो अनि बरण्डाहरू थिए। भवन अनि मन्दिरको बीचमा भित्री आँगन 20 हात लामो थियो। अर्कोपट्टि कोठा बाहिर चोकको ढुङ्गा ओछ्याएको पिडीतिर फर्केका थियो।

4 त्यस कोठाको अर्को तिर एउटा लामो भित्री बाटो थियो। त्यो भिन्न पुग्थ्यो। यो दश हात चौडा, एक सय हात लामो थियो। यो भवनको उत्तर पट्टि थियो।

5-6 माथिको कोठा अत्यन्तै साँघुरो थियो किनकि बरण्डाले बीच अनि तल्लो तलाको भन्दा बेसीठाँउ ओगटेको थियो। कोठा तीन तलामाथि थियो। बाहिरी चोकको जस्तै त्यसको स्तम्भ थिएन। यसकारण माथिल्लो कोठा बीचको कोठा अनि तल्लो तलाको कोठाहरू भन्दा ज्यादा पछाडी थियो।

7 त्यहाँ बाहिर एउटा भिन्ता थियो। त्यो कोठाहरूको सामान्तरमा थियो। यो बाहिरी चोक सम्म जान्थ्यो। यो कोठाहरूको छेउ-छेउमा थियो। यो पचास हात बढेको थियो।

8 बाहिरी चोकपट्टि फर्केको कोठाहरू पचास हात लामो अनि मन्दिर तिर फर्केका कोठाहरू एक सय हात लामो थिए।

9 यो कोठाहरूको बीचमा प्रवेशद्वार थियो। जुन बाहिरी चोकबाट पूर्व सम्म जान्थ्यो।

10 बाहिरी भिन्ताको आरम्भमा दक्षिणपट्टि भवनको चोकको छेउ अनि भवनको भिन्ताको बाहिर कोठाहरू थिए।

11 यी कोठाहरूको छेउमा एउटा ठूलो द्वार थियो। त्यो उत्तर कोठाहरूको छेउमा थियो। दक्षिणको द्वारको लमाई चौडाइमा त्यति नै नापको थियो जति उत्तरको थियो। दक्षिणको नाप द्वार, स्पाकृति अनि प्रवेश द्वारको दृष्टिबाट उत्तरका द्वारहरूको बराबर थियो।

12 दक्षिणी कोठाहरूको तल एउटा द्वार थियो यो लामो भित्रीबाटो सम्म पुग्थ्यो। दक्षिणको कोठाको पारी एउटा छुट्याउने पर्खाल थियो।

13 त्यस मानिसले मलाई भन्यो, “चोकको पारिपट्टि दक्षिणको कोठाहरू अनि उत्तरको कोठाहरू पवित्र कोठाहरू हुन। ती पूजाहारीहरूले यी कोठाहरूमा अति पवित्र भोजन खाए। तिनीहरूले महापवित्र भेटी त्यहाँ खाए। किनकि यो स्थान पवित्र हो। महापवित्र भेटीहरू यी हुन अन्नबलि, पापबलि र दोषबलि।

14 पूजाहारी पवित्र स्थानमा प्रवेश गर्छन। तर बाहिर चोकमा जानु भन्दा पहिला ऊ आफ्नो वस्त्र पवित्र स्थानमा राख्छ। किन? किनकि यो वस्त्र पवित्र छ। यदि पूजाहारीले चाह्यो भने उ त्यो मन्दिरको त्यस ठाँउमा जान सक्छ जहाँ अरूहरू बस्छन्। त्यसैले तिनीहरू त्यो कोठामा जानु पर्छ अनि अरू लुगा लगाउनुपर्छ।”

आँगनको बाहिरी भाग

15 त्यो मानिसले जब मन्दिर भित्रको क्षेत्रको नाप लिई सकेको थियो, त्यति बेला त्यो मूल-ढोकाबाट मलाई बाहिर ल्यायो जुन पूर्वपट्टि थियो। उसले बाहिर चौरतिर नाप्यो।

16 त्यस मानिसले टाँगोले पूर्वपट्टि नाप्यो। यो पाँच सय हात लामो थियो।

17 त्यसले उत्तरपट्टि नाप्यो। त्यो पाँचसय हात लामो थियो।

18 उसले दक्षिणपट्टि नाप्यो। त्यो पाँच सय हात लामो थियो।

19 त्यो पश्चिम पट्टि गयो अनि त्यहाँ नाप्यो। त्यो पाँच सय हात लामो थियो।

20 उसले मन्दिरको चौर पट्टि नाप्यो। त्यो भिन्ता चौरतिर गएको थियो। भिन्ता पाँच सय हात लामो अनि पाँच सय हात चौडाको थियो। यसले पवित्र क्षेत्रलाई अपवित्र क्षेत्रबाट अलग राखेको थियो।

43

परमप्रभु उहाँका मानिसहरूको बीचमा बसू हुन्छ

1 त्यो मानिसले मलाई मूल-ढोका सम्म लिएर गयो जुन मूल-ढोका सम्म पूर्व पट्टि खुल्ला थियो।

2 त्यहाँ पूर्वबाट परमप्रभु इस्त्राएलको परमेश्वरको महिमा तल आयो। परमेश्वरको आवाज समुद्रको गर्जन बराबर उच्च थियो। परमेश्वरको महिमाबाट भूमि उज्ज्वल भयो।

3 दर्शन त्यस्तै थियो जब उहाँ शहर ध्वंस पार्न आउँदा मैले देखेको थिएँ। दर्शन त्यही थियो जुन मैले कबार नदीको किनारमा देखेको थिएँ। मैले मेरो शिर भुँइतिर निहुराएर लम्पसार भएँ।

4 परमप्रभुको महिमा मन्दिरमा मूल-ढोकाबाट आयो जुन पूर्वमा खोलिएको थियो।

5 त्यसपछि आत्माले मलाईमाथि उठायो अनि भित्री चोकमा लिएर गयो। परमप्रभुको महिमाले मन्दिर भरियो।

6 मैले मन्दिरभित्र कोही बोल्दै गरेको सुनेँ। मानिस मेरो छेउमा उभिरहेको थियो।

7 मन्दिरमा एउटा आवाजले मलाई भन्यो, “हे मानिसको छोरो! यो ठाउँ मेरो सिंहासनको ठाउँ मेरो पैतालाको लागि हो, म यस ठाँउमा इस्त्राएलका मानिसहरूसित सदा-सर्वदा रहनेछु। इस्त्राएलका सन्तानले मेरो नाम फेरि नष्ट गर्ने छैनन्। राजाहरू अनि तिनीहरूका मानिसहरूले व्यभिचार पापहरू गरेर अथवा तिनीहरूको राजाहरूको मृत शरीरहरू यस ठाँउमा गाडेर मेरो नामलाई बदनाम गर्नेछैन।

8 तिनीहरूले मेरो नाम आफ्नो सँघार मेरो सँघारसित बनाएर तथा आफ्नो द्वार-स्तम्भ मेरो द्वार-स्तम्भसँग बनाएर लज्जित पार्नेछैनन्। बितेका दिनहरूमा एउटा भिन्ताले मात्र मलाई तिनीहरूबाट अलग गरेको थियो। यसकारण तिनीहरूले जति-जति बेला पाप अनि ती डरलाग्दा कामहरू गरे त्यस बेला मेरो नाम बदनाम गरे। यसकारण म क्रोधित भएँ अनि तिनीहरूलाई नष्ट गरे।

9 अब तिनीहरूलाई व्यभिचार पापहरू टाढो हटाउन देऊ अनि आफ्नो राजाहरूको लाश मबाट टाढा लानु देऊ। तब म तिनीहरू बीच सदैव रहन्छु।

10 “अब हे मानिसको छोरो! इस्राएलका परिवारलाई यस मन्दिरको विषयमा भन्। तब तिनीहरू आफ्नो पापहरू प्रति लज्जित हुनेछन्। तिनीहरूले मन्दिरको योजनाको बारेमा सिकनेछन्।

11 यदि तिनीहरूले गरेको नराम्रो कर्महरूमा लज्जित हुन्छन् भने मन्दिरको ढाँचा विषयमा बुझाइदैन। त्यो कसरी निर्माण गरिन्छ यसको प्रवेशद्वारहरू कस्तो हुनेछ, निस्कने द्वारहरू अनि सबै आकृतिहरू जो त्यसमा हुनेछन् ती सबै तिनीहरूले सिकुन। तिनीहरूलाई यसको सबै नमूनाहरू अनि विधिहरूको विषयमा सिकाऊ अनि तिनीहरू लेखिदैन जसबाट ती सबै तिनीहरूले देख्न सक्नुन। त्यसपछि तिनीहरू मन्दिरको सबै नमूनाहरू अनि सबै विधिहरू पालन गर्नेछन्। तब तिनीहरूले ती सबै गर्न सक्छन्।

12 मन्दिरको नियम यस्तो छ पर्वतको टाकुराका सारा क्षेत्र अति पवित्र हुनेछ। यो मन्दिरको नियम हो।

वेदी

13 “वेदीको नाप हात भन्दा लामो नाप प्रयोग गरेर यस प्रकरको छ वेदीको आधार वरिपरि त्यहाँ मैला नाली थियो त्यो चारै तिर एक हात गहिरो अनि एक हात चौडा थियो। यसको टाउकोमा चारैतिर एक बिन्ता अलंगो बीट थियो। यही प्रकारले वेदीको उचाईमा, यस्तो थियो।

14 तल्लो किनार सम्म जगको नाप दुइ हात थियो। यो एक हात चौडा थियो। सानो किनारबाट ठूलो किनार सम्म यसको नाप चार हात थियो। यो एक हात चौडा थियो।

15 वेदीमा आगोको स्थान चार हात अग्लो थियो। वेदीको चारै किनार सीडको आकारको थियो।

16 वेदीमा आगोको स्थान बाह्र हात लामो अनि बाह्र हात चौडाको थियो। यो पुरै वर्गाकार थियो।

17 किनार पनि वर्गाकार थियो, चौध हात लामो अनि चौध हात चौडा। यसको किनार चारैपट्टि आधा हात गहिरो थियो। वेदी सम्म जाने खुड्किला पूर्व दिशामा थियो।”

18 त्यसपछि त्यो मानिसले मलाई भन्यो, “हे मानिसको छोरो! परमप्रभु अनि मालिक यसो भन्नुहुन्छ ‘वेदीका निम्ति यी नियमहरू छन्। जुन दिन होमबलि दिइन्छ यसमाथि रगत छर्किनु पर्नेछ।

19 त्यस दिन तिमी सादोकको परिवारको मानिसहरूलाई एउटा नयाँ बाछा पापबलिको रूपमा दिनेछ। यो मानिस लेवी कुल समूहको हो। तिनीहरू पूजाहारी हुनेछन्। तिनीहरूले भेटी मानिसहरूकहाँ ल्याउँछन् अनि यस्तो प्रकारले मेरो सेवा गर्छन्।” परमप्रभु मेरो मालिकले यसो भन्नुभयो।

20 “तिमीले बाछाको अलिकति रगत लिनु अनि वेदीको चारै सीडहरूमा, किनारको चारै कुनामा अनि पट्टीको चारैतिर लगाऊ। यस्तो प्रकारले तिमीले वेदीलाई पवित्र पाछौं।

21 तिमीले बाछालाई पापबलिको रूपमा लिनेछौ। गोरू पवित्र क्षेत्र बाहिर, मन्दिरको विशेष स्थानमा पालिनेछ।

22 “अर्को दिन तिमीहरूले एउटा निष्खोट बोको बलिदान दिनेछौ। यो पापबलि हुनेछ। पूजाहारीले वेदीलाई त्यस्तै प्रकारले शुद्ध पार्नेछ जस्तो प्रकारले उसले बाछालाई शुद्ध पार्थो।

23 जब तिमीहरूले वेदीलाई शुद्ध पारी सकेको हुन्छौ तब तिमीहरूले एउटा निष्खोट बाछा अनि एउटा निष्खोट भेडाको पाठो बलिदान चढाउनु आवश्यकता पर्छ।

24 त्यसपछि पूजाहारीले त्यसमा रगत छर्किनेछ। त्यसपछि पूजाहारीले बाछा अनि थुमा परमप्रभुलाई होमबलिको रूपमा बलि चढाउनेछ।

25 तब एउटा बोका प्रति दिन सात दिन सम्म पापबलिका निम्ति तयार पार। तिमीले एउटा नयाँ बहर अनि एउटा भेडा तयार पार्नेछौ। बहर र बाछी निष्खोट हुनुपर्छ।

26 पूजाहारीहरूले वेदीको प्रायश्चित्त सात दिन सम्म गरेर यसलाई शुद्ध पार्दै सेवाकोलागि तयार राख्नु पर्छ।

27 यसको सँग-सँगै सात दिन वेदी तयार पार्ने अनि यसलाई परमेश्वरलाई समर्पित गर्ने, पुरा हुन्छ। आठौँ दिन अनि यसको अघाडी पूजाहारीले तिमीहरूका होमबलि अनि मेलबलि वेदीमा चढाउन सक्छ। त्यसपछि म स्वीकार गर्छु।” परमप्रभु मेरो मालिकले यसो भन्नुभयो।

44

बाहिरी मूल-ढोका

1 त्यसपछि त्यस मानिसले मलाई फेरि पवित्र स्थानको बाहिरी मूल-ढोका जहाँ दलानको मुख पूर्वपट्टि थियो लिएर गयो। हामी मूल-ढोका-बाहिर थियौ अनि बाहिरी मूल-ढोका बन्द थियो।

2 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “यो मूल-ढोका बन्द हुन्छ। यो खोलिने छैन। कोही पनि यसबाट प्रवेश गर्न सक्ने छैन। किन? किनकि इस्राएलको परमप्रभु यसबाट प्रवेश गरिसक्नु भएकोछ। यसकारण यो बन्द हुनुपर्छ।

3 मानिसहरूको शासक परमप्रभुसित भोजन गर्नेछन् यो द्वारमा बसेछन्। तिनी मूल-ढोकामा दलानको द्वारबाट प्रवेश गर्छन अनि त्यही बाटोबाट बाहिर जान्छन्।”

मन्दिरको पवित्रता

4 त्यसपछि त्यो मानिसले मलाई उत्तरी द्वारबाट मन्दिरको छेउमा ल्यायो। मैले परमप्रभुको महिमाले परमप्रभुको मन्दिर भर्दै गरेको देखें। मैले आफ्नो शिर पृथ्वीमा राख्दै प्रणाम गरे।

5 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो, धेरै सावधानीसित हेर। तिम्रो आँखा अनि कानको प्रयोग गर। यी चीजहरू तिर हेर। म तिमीलाई मन्दिरको विषयमा सबै नियम र विधिहरू बताउँछु। सावधानी पूर्वक मन्दिरको प्रवेशद्वार अनि पवित्र स्थानबाट सबै निस्कनेद्वारहरू हेर।

6 तब बागी इस्राएलका घरानालाई यो खबर देऊ उनीहरूलाई भन, परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ, ‘हे इस्राएलको घराना हो, मैले तिमीहरूले गरेका भयंकर कुराहरू आवश्यकता भन्दा ज्यादा सहे।

7 तिमीहरूले विदेशीहरूलाई मेरो मन्दिरमा ल्यायो, तिनीहरूको साँच्चै खतना भएको थिएन। तिनीहरू पूर्णरूपले मप्रति समर्पित थिएनन्। यस्तो प्रकारले तिनीहरूले मलाई अपवित्र पारेका थिए। तिमीले आफ्नो करार भङ्ग गर्‍यो, भयंकर पाप काम गर्‍यो अनि त्यसपछि तिमीले मलाई रोटीको भेटी, बोसो अनि रगत चढायौ। यसरी मेरो मन्दिरलाई अशुद्ध पार्यौ।

8 तिमीले मेरा पवित्र चीजहरूको हेरचाह गरेनौ। अहँ, तिमीहरूले विदेशीहरूलाई मेरो पवित्र स्थानको उत्तरदायी बनायौ।”

9 परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ, “एउटा विदेशी जसको खतना भएको छैन, मेरो मन्दिरमा आउँनु हुँदैन। ती विदेशीहरू पनि जो इस्राएलको परिवारहरू बीच स्थायी रूपले बसेका छन् तिनीहरूको पनि खतना अवश्य हुनुपर्छ अनि म प्रति पूर्ण समर्पित हुनुपर्छ, त्यस पश्चात ऊ मेरो मन्दिरमा आउनु पनि सक्छ।

10 अतीतमा लेवीहरूले मलाई त्यस बेला छोडिदिए जतिबेला इस्राएलीहरू मेरो विरुद्धमा गएका थिए। इस्राएलले मलाई आफ्नो मूर्तिहरू अनुसरण गर्नको लागि छोडिदियो। लेवीहरू आफ्नो पापको निम्ति दण्डित हुनेछन्।

11 लेवीहरू मेरो पवित्र स्थानको सेवा गर्नका निम्ति छानिएका थिए। तिनीहरूले मन्दिरको मूल-ढोकाको चौकीदारी गरे। तिनीहरूले मन्दिरको सेवा गरे। तिनीहरूले बलिहरू तथा होमबलिहरूको पशुहरू मानिसहरूका निम्ति मारे। तिनीहरू मानिसहरूको सहायता गर्न अनि तिनीहरूको सेवाका निम्ति छानिएका थिए।

12 तर लेवीहरू मेरो विरुद्ध पाप गर्न मानिसहरूलाई सहायता गरे। तिनीहरूले मानिसहरूलाई आफ्नो मूर्तिहरू पूजा गर्न लगाए। यसकारण म तिनीहरू विरुद्ध प्रतिज्ञा गर्दैछु, ‘तिनीहरू आफ्नो पापका निम्ति दण्डदायी हुनेछन्।” परमप्रभु मेरा मालिकले यो कुराहरू गर्नुभयो।

13 “यसकारण लेवीहरूले बलिहरू मकहाँ पूजाहारीहरूले जस्तो ल्याउदैनन्। तिनीहरू मेरो कुनै पवित्र चीजसँग अथवा महापवित्र वस्तुको छेउमा जाँदैनन्। तिनीहरूले तिनीहरूको लाज बोक्नु पर्छ किनभने तिनीहरूले डरलाग्दा कामहरू गरेकाछन्।

14 तर म तिनीहरूलाई मन्दिर हेरचाह गर्ने काम दिनेछु। तिनीहरूले मन्दिरको काम गर्नेछन् अनि ती सबै काम गर्नेछन् जुन यहाँ गरिन्छ।

15 “सबै पूजाहारीहरू लेवी कुल समूहका हुन्। तर जब इस्राएलका मानिसहरू मेरो विरुद्धमा फर्के त्यतिबेला केवल सादोक परिवारका पूजाहारीहरूले मात्र मेरो पवित्र ठाँउको हेरचाह गरे। यसकारण सादोकको परिवारले मलाई भेटी ल्याउने छ। तिनीहरू मेरो अघाडी उभिनेछन् अनि आफ्नो बलि चढाएको पशुहरूको बोसो अनि रगत मलाई भेटी चढाउनेछन्।” परमप्रभु मेरो मालिकले यसो भन्नुभयो।

16 “तिनीहरू मेरो पवित्रस्थानमा प्रवेश गर्नेछन्। तिनीहरू मेरो टेबलको छेउमा मेरो सेवा गर्न आउनेछन्। तिनीहरूले ती चीजहरूको हेरचाह गर्नेछन् जुन मैले तिनीहरूलाई दिएँ।

17 जब तिनीहरू भित्री चोकको मूल-ढोकामा प्रवेश गर्नेछन् त्यतिबेला तिनीहरूले बहुमूल्य लुगा लगाउनेछन्। जब तिनीहरू चोकको मूल-ढोकाभित्र मन्दिरको सेवा गर्छन्, त्यस बेला तिनीहरूले ऊनीको लुगा लगाउँछन्।

18 तिनीहरूले टाउकोमा सूतीको फेटा लगाउनेछन् अनि कम्मरमा सूतीको भित्री लुगा लाउनुपर्छ। तिनीहरूले त्यस्तो लुगा लगाउँदैनन् जसबाट पसिना आउँछ।

19 तिनीहरूले मेरो सेवा गर्दा लगाएको लुगा बाहिरी चोकमा मानिसहरूको छेउमा जानु भन्दा पहिला खोल्छन्। त्यसपछि तिनीहरूले त्यो लुगा पवित्र कोठाहरूमा राख्छन्। तब तिनीहरूले अर्को लुगा लगाउँछन्। यस्तो प्रकारले तिनीहरूले मानिसहरूलाई त्यो पवित्र लुगा छुन दिँदैनन्।

20 “ती पूजाहारीहरूले आफ्नो शिरको केश खौराउँने छैनन् तर तिनीहरूले केश लामो हुन दिनेछन्। पूजाहारीहरूले आफ्नो शिरको केश छोड्दाउँनु मात्र सक्छन्।

21 कुनै पनि पूजाहारीले त्यस समय दाखरस पिउन सक्नेछैनन् जति बेला तिनीहरू भित्री चोकमा जान्छन्।

22 पूजाहारीहरूले विधवा अथवा त्यागेकी स्त्रीसँग विवाह गर्न हुँदैन। तिनीहरूले इस्राएलको वंशका कन्याहरूसँग विवाह गर्नु पर्छ, अथवा त्यस्तो विधवासँग विवाह गर्न सक्छन् जसको पति पूजाहारी थियो।

23 “पूजाहारीहरूले मेरा मानिसहरूलाई पवित्र चीजहरू अनि अपवित्र चीजहरूको अन्तरको विषय शिक्षा दिनु पर्छ। तिनीहरूले मेरा मानिसहरूलाई जुन शुद्ध अनि अशुद्ध छन्, त्यसको जानकारी दिनुमा सहायता दिन्छन्।

24 पूजाहारीहरू न्यायालयमा न्यायाधीश हुन्छन्। तिनीहरूले मानिसहरूसँग न्याय गर्दा मेरो नियमहरू अनुसरण गर्छन्। तिनीहरू मेरो विशेष व्यवस्थाको समयमा मेरो नियम विधि-विधानहरू पालन गर्नेछन्। तिनीहरूले मेरो विशेष विश्रामको दिनको सम्मान गर्नेछन् अनि त्यसलाई पवित्र राख्नेछन्।

25 तिनीहरू मानिसहरूको लाशहरूको छेउमा जानु हुँदैन किनभने यसले तिनीहरूलाई अशुद्ध बनाउँछ। तर ती त्यस बेला आफूलाई अपवित्र गर्न सक्छन् यदि मर्ने मानिस बाबु-आमा, छोरा-छोरी, दाजु-भाइ अथवा अविवाहित दिदी-बहिनी हुन्छन्।

26 शुद्ध गरिए पछि पूजाहारीहरूले सात दिन सम्म प्रतीक्षा गर्नुपर्छ।

27 त्यसपछि यो पवित्र स्थानमा आउँन सक्छन्। तर जुन दिन त्यो भित्री चोकको पवित्र स्थानमा सेवा गर्नु जान्छन् उसले पापबलि आफ्नो निम्ति चढाउनु पर्छ।” परमप्रभु मेरो मालिकले यसो भन्नुभयो।

28 “लेवीहरूको आफ्नो जमीनको विषयमा तिनीहरूको पैतृक सम्पत्ति म नै हुँ। इस्राएलमा लेवीका परिवारलाई कुनै पनि सम्पत्ति दिनुहुँदैन। म नै तिनीहरूको अधिकारी हुनेछु।

29 तिनीहरूले अन्नबलि, पापबलि र दोषबलि खानका निम्ति पाउनेछन्। जे जति इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुलाई दिन्छन्, त्यो तिनीहरूको हुनेछ।

30 प्रत्येक तयारी फसलको प्रथम भाग पूजाहारीहरूका निम्ति हुनेछ। तिमीले आफ्नो मुखेको पिठोको प्रथम भाग पनि पूजाहारीहरूलाई दिनु। यसले तिमीहरूको घरानामा आशीर्वाद बर्षाउने छ।

31 पूजाहारीहरूले त्यो पंक्षी अथवा पशुहरूलाई खानु हुँदैन जसको स्वभाविक मृत्यु भएकोछ अथवा जङ्गली पशुहरूद्वारा टुक्रा-टुक्रा पारिएको हो।

45

पवित्र कामको उपयोगमा जमीन भागबन्डा

1 “जब तिमीहरू पैतृक सम्पत्तिकोलागि जमीन भाग गर्छौं, त्यस समय जमीनको एक टुक्रा छुट्याऊ त्यो परमप्रभुको पवित्र हिस्सा हुनेछ। त्यो जमीन 25,000 हात लामो, अनि 10,000 हात चौडाको होस्। त्यो जमीन पवित्र हुनेछ।

2 पाँच सय हात वर्गाकार क्षेत्र मन्दिरको निम्ति हुन्छ। मन्दिरको चौरतिर पचास हात चौडाको एउटा खुला क्षेत्र हुनेछ।

3 त्यस अति पवित्र-स्थानमा तिमीले 25,000 हात* लामो अनि 10,000 हात† चौडा नाप्नेछौ। मन्दिर यस क्षेत्रमा हुन्छ। मन्दिरको क्षेत्र महापवित्र स्थान हुनेछ।

4 “यो पवित्र भागको भूमि मन्दिरको सेवक पूजाहारीहरूको लागि हुन्छ जहाँ तिनीहरू परमेश्वरको सामुने सेवा गर्न आउँछन्। त्यो जमीन पूजाहारीहरूको घर अनि मन्दिरको लागि हुन्छ।

5 दोस्रो क्षेत्र 25,000 हात लामो अनि दश हात 10,000 चौडा ती लेवीहरूका निम्ति हुन्छ जो मन्दिरमा सेवा गर्छन्। यो जमीन पनि लेवीहरूको बस्ने शहरको निम्ति हुनेछ।

6 “तिमीले शहरलाई 5,000 हात चौडा अनि 25,000 हात लामो क्षेत्र दिनु। यो पवित्र क्षेत्रको सहारा हुन्छ। यो इस्राएलको पुरै परिवारको निम्ति हुन्छ।

7 पवित्र स्थानको दुवै छेउको एक हिस्सा अनि शहरको दुवैतिरबाट शासकले जमीन लिनेछ। यो पवित्र क्षेत्र अनि शहरको क्षेत्रको बीचमा हुन्छ। यो त्यही चौडाईको हुन्छ जुन चौडाई परिवार समूहको भूमिको हुन्छ। यो लगातार पश्चिम सीमानाबाट पूर्वी सीमाना सम्म जानेछ।

8 यो भूमि इस्राएलको शासकको सम्पत्ति हुन्छ। यस्तो प्रकारले शासकले मेरो मानिसहरूको भावी जीवन कष्टमय बनाउन आवश्यक पर्दैन। तर त्यो भूमि इस्राएलीहरूको निम्ति तिनीहरूको परिवार समूहलाई दिइन्छ।”

9 परमप्रभु मेरा मालिकले यसो भन्नुहुन्छ, “इस्राएलको शासकहरू धेरै भए। निर्दयी हुनु, मानिसहरूबाट समान चोर्न छोड। राम्रो बन अनि असल काम गर। हाम्रो मानिसहरूलाई घरदेखि बाहिर अनिच्छामा जान विवश नपार।” परमप्रभु मेरा मालिकले भन्नुभयो।

10 “मानिसहरूलाई ठगुनु बन्द गर। सही बाटो अनि नापहरूको प्रयोग गर।

* 45:3: 25,000 हात करीब एघार किलोमीटर! † 45:3: 10,000 हात करीब पाँच किलोमीटर!

11 एपा (सखा चीजहरूको नाप) अनि बाथ (द्वको नाप) एकै समान हुनु पर्छ। एक बाथ अनि एपा दुवै होमरको दशांश भाग बराबर हुनुपर्छ। त्यो नाप होमरमा आधारित हुन्छ।

12 एक शेकेल बीस गेराको बराबर हुनुपर्छ। एक मीना साठी शेकेलको बराबर हुनुपर्छ। यो बीस शेकेल जम्मा, पच्चीस शेकेल जम्मा पन्ध्र शेकेल बराबर हुनुपर्छ।

13 “यो विशेष भेटी हो, जुन तिमीहरूले दिनु पर्छ:

एपाको छैटौं भाग गहुँको हरेक होमर

छ बुशल गहुँ लागि एपाको छैटौं भाग जौको हरेक होमर;

14 बाथको दशौं भाग भद्राक्षेको तेल हरेक कोर भद्राक्षेको तेलको लागि लेऊ।

याद राख एक होमर दश बाथ हुन्छ अनि एक कोर बराबर दश बाथ हुन्छ।

15 दुइसय भेडाहरूबाट एउटा भेडा इस्राएलको असल पानी लगाएको खर्कबाट ल्याऊ।

“यो भेडा अन्नबलि, होमबलि अनि मेलबलि मानिसहरूलाई प्रायश्चित्त गर्नको निम्ति प्रयोग गरिन्छ।” परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ।

16 “देशको हरेक मानिसले इस्राएलको शासकका निम्ति यो भेटी दिन्छ।

17 तर शासकले विशेष पवित्र दिनमा आवश्यक चीज दिनुपर्छ। शासकलाई होमबलि, अन्नबलि अनि अर्धबलिको व्यवस्था उत्सवको दिन औसीहरूको चाडहरू, शबाथहरूका निम्ति अनि इस्राएलको परिवारको सबै विशेष उत्सवका निम्ति गर्नुपर्छ। शासकले सबै पापबलि, अन्नबलि, होमबलि, मेलबलि त्यसले इस्राएलको परिवारलाई पवित्र पार्नको निम्ति उपयोग गरिन्छ।”

18 परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो, “पहिलो महीनाको पहिलो दिनमा तिमीहरूले एउटा निष्खोट बहर लिनुपर्छ। तिमीले यो बहरको प्रयोग मन्दिरलाई शुद्ध पार्नको निम्ति गर्नु पर्छ।

19 पूजाहारीले पाप बलिबाट केही रगत लिन्छ, यसलाई मन्दिरको द्वार-स्तम्भ, वेदीको चौर कुनाको किनार अनि भित्री चोकको मूल-ढोकाको स्तम्भमा लगाउँछ।

20 तिमीले यही काम महीनाको सातौं दिनमा त्यो मानिसको निम्ति गर्नेछौ जसले अन्जानमा अथवा नजानी पाप गरेकोछ। यस्तो प्रकार तिमीले मन्दिरको निम्ति प्रायश्चित्त गर्नेछौ।

निस्तार-चाडको उत्सवको समयमा भेटी

21 “पहिलो महीनाको चौधौं दिनमा तिमीहरूले निस्तार चाड अवश्यै मनाउनु पर्छ। आखमिरी रोटीको उत्सव त्यस समयमा आरम्भ हुन्छ। त्यो उत्सव सात दिन सम्म लगातार चलिरहनेछ।

22 त्यस समय शासकले एउटा गोरू आफ्नोलागि तथा इस्राएलको मानिसहरूको निम्ति भेटी दिन्छ। गोरू पापबलिको निम्ति हुन्छ।

23 उत्सवको सात दिनको अवधिमा शासकले निष्खोट सातवटा गोरू, सातवटा भेडाबलि चढाउँछ। यो परमप्रभुको निम्ति होमबलि हुन्छ। शासकले उत्सवको सात दिन प्रत्येक दिन एउटा बोका भेटी पापबलिको निम्ति चढाउनु पर्छ।

24 शासकले प्रत्येक एउटा गोरूसँग अनि प्रत्येक एउटा भेडासित एक एपा अन्न भेटी चढाउनु पर्छ। शासकहरूले एक हीनः तेल हर एपा अन्नको लागि दिनुपर्छ।

25 शासकले यही कार्य झुप्रो-वासको चाड सात दिन सम्म गर्नुपर्छ। यो उत्सव सातौं महीनाको पन्ध्रौं दिनमा आरम्भ हुन्छ। यसमा पापबलि, होमबलि, अन्नबलिहरू अनि तेल बलि हुनेछ।”

46

शासक अनि उत्सवहरू

1 परमप्रभु मेरो मालिकले यसो भन्नुहुन्छ, “भित्री चोकको पूर्वी मूल-ढोका कामको छ दिन सम्म बन्द हुन्छ। तर यो शबाथको दिन र औसीको दिन खोलिनेछ।

2 शासक मूल-ढोकाको प्रवेश कक्षबाट भित्र आउँछ अनि त्यस स्तम्भको छेउमा उभिनु पर्छ। तब पूजाहारीहरूले शासकको होमबलि अनि मेलबलि चढाउँछन। शासकले मूल-ढोकाको सँघारमा आराधना गर्नुपर्छ। त्यसपछि ऊ बाहिर जानेछ। तर मूल-ढोका साँझ सम्म बन्द हुँदैन।

3 देशका मानिसहरू पनि परमप्रभुको सम्मुख जहाँ मूल-ढोका शबाथको दिन अनि औसीको दिन खोलिन्छ, त्यही आराधना गर्छन।

‡ 45:24: एक हीन द्वको नाप, एक हिन्मा करीब “चार लीटर” वा “एक पाथी” हुन्छ।

4 “शासकले शबाथ दिन होमबलि चढाउनु पर्छ। उसले निष्खोट छवटा थुमा अनि निष्खोट एउटा भेडा दिनुपर्छ।

5 उसले एक एपा अन्नबलि भेडासँग दिनु पर्छ। शासकले त्यति नै अन्नबलि भेडासँग दिनसक्छ, जति उसले दिन चाहन्छ। उसले एक हीन भद्राक्षको तेल हरेक एपा अन्नसित दिनुपर्छ।

6 “औसीको दिन उसले जवान निष्खोट एउटा गोरु भेटीका निम्ति दिनुपर्छ। उसले निष्खोट छवटा थुमा अनि एउटा भेडा, जसमा कुनै खोट छैन भेटी दिन्छ।

7 शासकले गोरूसँग एक एपा अन्नबलि अनि साँढे भेडासँग उसले जति धेरै अन्नबलि दिन चाहन्छ दिन सक्छ शासकले प्रत्येक एपा अन्नको निम्ति एक हीन भद्राक्षको तेल दिनुपर्छ।

8 “शासक पूर्वी मूल-ढोकाको दलानबाट मन्दिरको क्षेत्रमा आउनुपर्छ अनि उसले जति धेरै अन्नबलि दिनु चाहन्छ ऊ त्यही बाटो जानुपर्छ।

9 “जब साधारण मानिसहरू परमप्रभुको अधि विशेष उत्सवमा आउँछन्, त्यस बेला जुन मानिस पूजा गर्न उत्तर मूल-ढोकाबाट प्रवेश गर्छ, ऊ दक्षिण मूल-ढोकाबाट जान्छ। जुन मानिस दक्षिण मूल-ढोकाबाट प्रवेश गर्छ, ऊ उत्तर मूल-ढोकाबाट जान्छ। कोही पनि त्यही बाटोबाट फर्कदैन। प्रत्येक सिधै बाहिर जानु पर्छ।

10 जब मानिसहरू भित्र जान्छन् शासक पनि भित्र जान्छ। जति बेला तिनीहरू बाहिर आउँछन् तब शासक पनि बाहिर आउँछ।

11 “उत्सवहरू अनि विशेष बैठकको अवसरमा एक एपा अन्नबलि प्रत्येक जवान गोरूसँग चढाउनु पर्छ। एक एपा अन्नबलि प्रत्येक भेडासँग चढाउनु पर्छ। थुमाहरूसित अन्नबलि निम्ति जस्तै शासकले जति सक्दो दिनुपर्छ। उसले एक हीन तेल प्रत्येक अन्नबलिको लागि दिनुपर्छ।

12 “जब शासकले परमप्रभुलाई स्वेच्छा भेटी, होमबलि, मेलबलि, अथवा स्वेच्छा भेटी चढायो भने उसको निम्ति पूर्वको मूल-ढोका खुल्नेछ। तब उसले उसको होमबलि अनि मेलबलि शबाथको दिनमा* जस्तै चढाउँछ। ऊ गए पछि मूल-ढोका बन्द हुन्छ।

प्रत्येक दिनको भेटीहरू

13 “तिमीले एक वर्षको दोष रहित एउटा थुमा दिनुपर्छ। यो प्रतिदिन परमप्रभुलाई होमबलि हुन्छ। प्रत्येक बिहान तिमीले यो दिनु पर्छ।

14 तिमीले प्रत्येक बिहान भेडासँग अन्नबलि पनि चढाउनु पर्छ। तिमीले एपाको छैटौँ भाग पिठो अनि हीनको एक तिहाइ भाग तेल त्यो पिठोलाई राम्रो गरी भिजाउनको लागि दिनुपर्छ। यो परमप्रभुको अन्नबलि हुनेछ।

15 यस्तो प्रकारले उसले सदैव थुमा अन्नबलिसित तेल, होम बलिका निम्ति प्रत्येक बिहान दिईरहनु पर्छ।”

शासकका निम्ति उत्तराधिकारीको नियमहरू

16 परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ, “यदि शासकले आफ्नो जमीनको कुनै भाग आफ्नो छोरालाई भेटीको रूपमा दिन्छ भने त्यो उसको हुनेछ। यो उसको सम्पत्ति हो।

17 तर यदि कोही शासक आफ्नो जमीनको कुनै भाग आफ्नो दासलाई भेटीको रूपमा दिन्छ भने त्यो भेटी उ स्वतन्त्र हुने तिथि सम्म उसको हुन्छ। दास स्वतन्त्र भए पछि भेटी शासकलाई फिर्ता जान्छ। केवल राजाको छोराहरूले मात्र उसको जमीन भेटीको रूपमा आफूसँग राख्न सक्छ।

18 अनि शासकले मानिसहरूको जमीनको कुनै पनि भाग लिँदैन अनि तिनीहरूलाई जमीन छोड्न बाध्य पनि गर्दैन। उसले आफ्नो जमीनको केही भाग आफ्नो छोराहरूलाई दिनु पर्छ। यस्तो प्रकारले हाम्रो मानिस आफ्नो जमीनबाट वंचित हुनुको लागि विवश गरिने छैनन्।”

विशेष भान्सा-घर

19 त्यो मानिसले मलाई द्वारबाट मूल-ढोकाको छेउमा लिएर गयो। उसले मलाई पूजाहारीहरूको उत्तरको पवित्र कोठा तिर लिएर गयो। मैले त्यहाँ पश्चिम पट्टि धेरै टाढो एउटा स्थान देखें।

20 त्यस मानिसले मलाई भन्यो, “यही त्यो ठाउँ हो जहाँ पूजाहारीहरूले दोषबलि अनि पापबलि चढाउँछन्। किन? जसबाट तिनीहरूलाई ती भेटीहरू बाहिर चोकमा लिएर जाने आवश्यकता पर्दैन। यस्तो प्रकारले तिनीहरूले ती पवित्र चीजहरू बाहिर ल्याउँदैनन्, जहाँ साधारण मानिसहरू हुन्छन्।”

21 त्यसपछि त्यो मानिसले मलाई बाहिर चोकमा ल्यायो। उसले मलाई चोकको चारै कुनामा लिएर गयो। चोकको प्रत्येक कुनामा एउटा सानो चोक थियो।

* 46:12: शबाथ दिन शनिवार (साताको अन्तिम दिन) यहूदियाहरूको निम्ति एउटा विशेष विश्राम अनि आराधना को दिन।

22 चोकको कुनामा साना-साना चोकहरू थिए। प्रत्येक सानो चोक चालीस हात लामो अनि तीस हात चौडाको थियो। चौं कुनाको नाप बराबर थियो।

23 भित्र यी सानो चोकको चारैतिर ईटाको भिन्ना थियो। प्रत्येक चोकहरूमा खाना पकाउने ठाउँहरू बनिएको थिए।

24 त्यस मानिसले मलाई भन्यो, “यिनीहरू भान्सा-घरहरू हुन, जहाँ मन्दिरको सेवा गर्नेहरूले मानिसहरूका निम्ति बलि पकाउँछन्।”

47

मन्दिरबाट पानी बगिरहेकोछ

1 त्यो मानिसले मन्दिरको द्वारमा मलाई फेरि लिएर गयो। मैले मन्दिरको पूर्वी सँघारको मुन्तिरबाट पानी आउँदै गरेको देखें। पानी मन्दिरको दक्षिण सीमाको मुन्तिरबाट वेदीको दक्षिणबाट बगिरहेको थियो।

2 त्यो मानिसले मलाई उत्तर मूल-ढोकाबाट बाहिर ल्यायो अनि बाहिरी मूल-ढोकाको पूर्वको चारैतिर लिएर गयो। मूल-ढोकाको दक्षिण पट्टि पानी बगिरहेको थियो।

3 त्यो मानिस पूर्वपट्टि हातमा नापने डोरी लिएर बढ्यो। उसले 1,000 हात नाप्यो। तब उसले मलाई त्यस ठाँउबाट पानीमा हिँडेर जान लगायो। त्यहाँ मैले तेरो पानी मेरो गोलीगाँठा सम्म थियो।

4 उसले अझ 1,000 हात नाप्यो। तब त्यस ठाँउमा मलाई पानीमा हिँड्नु लगायो। त्यहाँ पानी घुडा घुडा जति गहिरो थियो। तब उसले अझ 1,000 हात नाप्यो। अनि मलाई पानीमा हिँड्नु लगायो। त्यहाँ पानी कम्मर-कम्मर गहिरो थियो।

5 त्यस मानिसले अझ 1,000 हात नाप्यो। तर त्यहाँ पानी तर्न नसकिने गहिरो थियो। पानी त्यहाँ खोलाका परिणत भएको थियो। त्यहाँ पौडी खेलनलाई प्रशस्त पानी थियो। खोला यति गहिरो थियो कि त्यहाँबाट तर्न सकिँदैनथ्यो।

6 तब त्यस मानिसले मलाई भन्यो, “हे मानिसको छोरो! के तिमीले जुन चीजहरू देख्यौ त्यसप्रति ध्यान दिद्यौ?”

तब त्यो मानिसले मलाई खोलाको किनारमा फर्काई ल्यायो।

7 म खोलाको किनारतिर फर्किने बित्तैकै मैले खोलाको दुवै तिर धेरै रूखहरू देखें।

8 त्यस मानिसले मसँग भन्यो, “यो पानी पूर्वको अराबा बेसीतर्फ तल बग्दैछ पानी खारा समुद्र सम्म पुग्छ। त्यो समुद्रमा पानी स्वच्छ अनि ताजा हुन्छ।

9 यो पानीमा धेरै माछाहरू छन् अनि यो पानी जहाँ जान्छ त्यहाँ धेरै पशुहरू बास गर्छन्।

10 तिमी जालहारीहरूलाई लगातार एन-गदीबाट एन-एलैम सम्म उभिएको देख्न सक्छौ। तिमी तिनीहरूले आफ्नो माछाको जाल फ्याँकेको देख्नसक्छौ अनि कति प्रकारको माछाहरू समातेको देख्नसक्छौ। खारा समुद्रमा त्यतिनै प्रकारको माछाहरू छन्, जति प्रकारको महा समुद्रमा छन्।

11 तर दलदल अनि खाल्डाको प्रवेश क्षेत्र सानो बनाउँनु सकिँदैन। त्यो नुनको लागि छोडिन्छ।

12 हरेक प्रकारको फलदार वृक्षहरू नदीको दुवै किनारमा उम्रिन्छन्। यसको पातहरू कहिल्यै सुक्दैन पनि मर्दैन पनि। यी वृक्षहरूमा फल लाग्न कहिल्यै पनि छोड्दैन। वृक्षले प्रत्येक महिनामा फल दिन्छ। किन? किनकि रूखहरूको लागि पानी मन्दिरबाट आउँछ। त्यो रूखको फलहरू भोजन बनिन्छ अनि त्यसको पातहरू औषधी बनिन्छ।”

परिवार समूहको निम्ति जमीनको भागवण्डा

13 परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ, “यो सीमाना इस्त्राएलको बाह्य कुल समूहको जमीन बाँड्नका निम्ति हो। यूसुफले दुइ भाग पाउनेछ।

14 तिमीले जमीन बराबर बाँड्नेछौ। मैले यो जमीन तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिने प्रतिज्ञा दिएको थिएँ। यसकारण म यो जमीन तिमीलाई दिँदैछु।

15 “यहाँ जमीनको सीमाना यस प्रकार छ। उत्तरपट्टि यो सीमाना महा-सागरबाट हेतलोन भएर जान्छ जहाँ बाटो हमात अनि सदादा सम्म,

16 बेरोतेह, सिब्रेम (जुन दमिश्क अनि हमातका सीमानाको बीचमा छ) अनि हासेर-हात्तीकन जुन हौरानको सीमानामा छ, त्यतापट्टि फर्केको छ।

17 यसकारण सीमाना समुद्रबाट हसर-एनान सम्म जान्छ जुन दमिश्क अनि हमातको उत्तरी सीमानामा छ। यो उत्तर पट्टि पर्छ।

18 “पूर्वपट्टिको सीमाना हसर-एनान हौरान अनि दमिश्कको बीच सम्म जान्छ अनि यर्दन नदीको किनारमा गिलाद अनि इस्त्राएलको जमीनको बीचमा पूर्वी समुद्र सम्म सोझै, तामार सम्म जान्छ। यो पूर्वको सीमाना हो।

19 “दक्षिण पट्टिको सीमाना तामारबाट लगातार मेरीबा कादेशको नखलि स्थान सम्म जान्छ। त्यसपछि यो मिश्रको खोलाको सहायताले महा सागर सम्म जान्छ। यो दक्षिणको सीमाना हो।

- 20 “पश्चिम पट्टि, भूमध्य सागर सोझै लेबो-हमानको छेउको क्षेत्र सम्म सीमाना बनिन्छ। यो तिप्रो पश्चिमी सीमाना हुन्छ।
- 21 “यस्तो प्रकारले यो भूमि तिमीले इस्राएलमा कुल समूहमा बाँड।
- 22 तिमी यो आफ्नो सम्पत्ति अनि आफूसँग बस्ने विदेशीहरूको सम्पत्तिको रूपमा, जसको नानीहरू तिमीहरूसँग बस्छन् तिनीहरूलाई बाँड। तिनीहरू विदेशी निवासी हुनेछन्, इस्राएलीहरूमा स्वभाविक जन्मे जस्तै हुनेछन्। तिमीले केही जमीन इस्राएलको कुल समूहबाट तिनीहरूलाई दिनेछौ।
- 23 त्यो कुल समूह जोसँग तिनीहरू बस्छन्, तिनीहरूलाई केही जमीन दिनेछ।” परमप्रभु मेरो मालिकले यसो भन्नुभयो।

48

इस्राएलको परिवार समूहहरूको निम्ति भूमि

1-7 “उत्तरी सीमाना पूर्वमा हेतलोनाबाट महासागरबाट हमात छाडेर अनि तब हसर-एनान सम्म लगातार जान्छ। यो दक्षिण अनि हमातको सीमानाहरूको बीचमा छ। कुल समूहमा यो समूहको जमीन यी सीमानाहरूको पूर्वबाट पश्चिम सम्म जान्छन्। उत्तरबाट दक्षिण, यो क्षेत्रको कुल समूह हुन, दान, आशेर, नत्ताली, मनशशे, एँरम, रूबेन र यहूदा।

भूमिको विशेष भाग

8 “भूमिको अर्को क्षेत्र विशेष उपयोगका निम्ति हुनेछ। यो भूमि यहूदाको भूमिको दक्षिणमा छ। यो क्षेत्र 25,000 हात उत्तरबाट दक्षिण सम्म लामो छ अनि पूर्वबाट पश्चिम सम्म यो त्यति नै चौडा हुन्छ जति अरू कुल समूहको हुन्छ। मन्दिरको भूमि यो विभागको बीचमा हुन्छ।

9 तिमीले यो भूमि परमप्रभुलाई समर्पन गर्नुपर्छ। यो 25,000 हात लामो अनि 20,000 हात चौडा हुनेछ।

10 भूमिको यो विशेष क्षेत्र पूजाहारीहरू अनि लेवीहरूमा बाँडिनेछ।

“पूजाहारीले यस क्षेत्रबाट एक भाग पाउँछन्। यो भूमि उत्तरपट्टि 25,000 हात लामो, पश्चिम पट्टि 10,000 हात चौडा, पूर्व पट्टि 10,000 हात चौडा अनि दक्षिण पट्टि 25,000 हात लामो हुन्छ। भूमिको यस क्षेत्रको बीचमा परमप्रभुको मन्दिर हुन्छ।

11 यो भूमि सादोक परिवारको निम्ति हुनेछ। यी मानिसहरू मेरो पवित्र पूजाहारीको लागि छानिएका थिए। किन? किनभने तिनीहरूले त्यति बेला पनि मेरो सेवा जारी राखे, जति बेला इस्राएलका अरू मानिसहरूले मलाई छोडिसकेका थिए। सादोकको परिवारले मलाई लेवी कुल समूहको अरू मानिसहरूले जस्तै छोडेनन्।

12 यो भूमिको विशेष भू-भागको विशेष भाग अत्यन्तै पवित्र हुनेछ विशेष रूपले यी पूजाहारीहरूको हुनेछ। यो लेवीहरूको सन्तानको भूमिको अर्को भाग हो।

13 “पूजाहारीहरूको निम्ति छेउमा लेवीहरूले जमीनको भाग पाउँछन्। यो 25,000 हात लामो, 10,000 हात चौडा हुनेछ। यो भूमिको पुरा लम्बाई अनि चौडाई क्रमश 25,000 हात लामो अनि 10,000 हात चौडा हुनेछ।

14 लेवीहरूले यो भूमिको कुनै पनि भाग न ता बेच्नेछन् नता व्यापार गर्नेछन्। तिनीहरूले यो भूमिको कुनै पनि भाग बेच्ने अधिकार राख्ने छैनन्। तिनीहरूले देशको यस भागलाई टुक्रा गर्न सक्तैनन्। किन? किनभने यो भूमि परमप्रभुको हो। यो अति विशेष हो। यो भूमिको सर्वोत्तम भाग हो।

शहर सम्पत्तिको लागि भाग

15 “भूमिको एक क्षेत्र 5,000 हात चौडा अनि 25,000 हात लामो हुनेछ, जुन पूजाहारीहरू अनि लेवीहरूलाई दिइएको भूमिबाट अतिरिक्त हुन्छ। यो भूमि शहरका पशुहरूको चर्न ठाँउ अनि घर बनाउनको लागि हुन्छ। साधारण मानिसहरूले यसको उपयोग गर्न सक्छन्। शहर यसको बीचमा हुन्छ।

16 शहरको नाप यस प्रकार छ उत्तर पट्टि यो 4,500 हात हुन्छ। पूर्व पट्टि 4,500 हात हुन्छ। दक्षिण पट्टि यो 4,500 हात हुन्छ। पश्चिम पट्टि यो 4,500 हात हुन्छ।

17 शहर घाँसे-घाँसको चउर हुनेछ। यो चउर 250 हात उत्तर पट्टि, 250 हात दक्षिण पट्टि हुन्छ। 250 हात पूर्व पट्टि अनि 250 हात पश्चिम पट्टि हुन्छ।

18 पवित्र क्षेत्रको किनारमा जुन लम्बाई रहन्छ, त्यो 10,000 हात पूर्वमा अनि 10,000 हात पश्चिममा हुन्छ। यो भूमि पवित्र क्षेत्रको छेउमा हुन्छ। यो भूमिमा शहरको मजदूरहरूको लागि अन्न उमारिन्छ।

19 शहरका मजदूरहरूले यसमा खेती गर्नेछन्। मजदूरहरू इस्राएलका सबै कुल समूहबाट हुनेछन्।

20 “यो जमीनको विशेष क्षेत्र वर्गाकार हुनेछ। यो 25,000 हात लामो अनि 25,000 हात चौडा हुनेछ। खासगरी यो पवित्र भाग अनि शहरको लागि छुट्टाइएको भाग हुनेछ।

21-22 “यो विशेष भूमिको एक भाग देशको शासकको लागि हुन्छ। यो विशेष भूमिको क्षेत्र वर्गाकार हुनेछ। यो 25,000 हात लामो अनि 25,000 हात चौडा छ। यसको एक भाग पूजाहारीहरूको लागि, एक भाग लेवीहरूको लागि अनि एक भाग मन्दिरको लागि हुनेछ। मन्दिर यो भूमि क्षेत्रको बीचमा छ। शेष भूमि शासकको हुनेछ। शासकले बिन्यामीन अनि यहदाको भूमिको बीचको भूमि पाउँछ।

23-27 “विशेष क्षेत्रको दक्षिणमा त्यस कुल समूहको भूमि हुन्छ जुन यर्दन नदीको पूर्वमा बस्छन्। प्रत्येक कुल समूहले त्यस भूमिको एक हिस्सा पाउँछ, जुन पूर्वी सीमानाबाट महा सागर सम्म गएको छ। उत्तरबाट दक्षिण सम्म यो परिवार समूह हो बिन्यामीन, शिमोन, इस्साकार, जबलून अनि गाद।

28 “गादको भूमि दक्षिणी सीमाना तामारबाट मरीबोत-कादेशको नखलिस्तान सम्म जान्छ। तब मिश्रको खोला महा सागर सम्म पुग्छ।

29 अनि यो त्यो भूमि हो जुन तिमीहरूले इस्राएलको कुल समूहमा बाँडनेछौ। त्यो प्रत्येक इस्राएलका कुल समूहले पाउनेछन्।” परमप्रभु मेरा मालिकले यस्तो भन्नुभयो।

शहरको मूल-ढोका

30 “यो शहरको मूल-ढोका हो। मूल-ढोकाको नाम इस्राएलको कुल समूहको नाममा हुन्छ।

“उत्तरपट्टि नगर 4,500 हात लामो हुन्छ।

31 त्यसमा तीनवटा मूल-ढोकाहरू रहन्छन्। रुबेनको मूल-ढोका, यहदाको मूल-ढोका अनि लेवीको मूल-ढोका।

32 “पूर्व पट्टिको शहर 4,500 हात लामो हुन्छ। त्यसमा तीनवटा मूल-ढोका हुन्छन् यसुफको मूल-ढोका, बिन्यामीनको मूल-ढोका अनि दानको मूल-ढोका।

33 “दक्षिण पट्टि 4,500 हात लामो हुन्छ। त्यसमा तीनवटा मूल-ढोका हुन्छन् शिमोनको मूल-ढोका, इस्साकारको मूल-ढोका अनि जबलूनको मूल-ढोका।

34 “पश्चिमको मूल-ढोका 4,500 हात लामो हुन्छ। यसमा तीनवटा मूल-ढोका हुन्छन् गादको मूल-ढोका, आशेरको मूल-ढोका अनि नमालीको मूल-ढोका।

35 “चारैतिर वरीपरि शहरको घेराको नाप 18,000 हात हुनेछ। अब देखि शहरको नाम हुनेछ परमप्रभु त्यहाँ हुनुहुन्छ।”

दानियलको पुस्तक

दानियललाई बाबेलमा लगियो

- 1 तस्रो वर्षमा यहूदाका राजा यहोयाकीमको शासनकालमा बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरले यरूशलेममा आफ्ना सेनाद्वारा चारै तिर घेरेर त्यस माथि आक्रमण गरे।
- 2 परमप्रभुले उसलाई यहूदाको राजा यहोयाकीमलाई पराजित गर्ने शक्ति दिनुभयो अनि परमेश्वरको मन्दिरबाट सबै भाँडा-कुँडाहरू लाने अनुमति दिनुभयो। नबूकदनेस्सरले ती चीजहरू शिनारको भूमि बाबेलमा ल्याए अनि उनका देवताहरूका मन्दिरमा राखे।
- 3 त्यसपछि राजा नबूकदनेस्सरले अशपनजलाई आदेश दिए। अशपनज राजाका सेवकहरूको अगुवा थियो। राजाले अशपनजलाई राजकीय परिवारका केही यहूदीहरू अनि उच्च श्रेणीका इस्राएलीहरूलाई ल्याउनु भने।
- 4 ती मानिसहरू हटा-कटा, सुन्दर, शरीरमा कुनै चोट नभएका, सारा बुद्धिमा निपुण, साहित्य र विज्ञानको ज्ञानले परिपूर्ण, समझदार राजदरवारको सेवा गर्न सक्ने योग्य कल्दीहरूका भाषा र साहित्य सिकाउन भनी नपुंसकहरूका प्रधान अशपनजलाई हुकूम गरे।
- 5 राजा नबूकदनेस्सरले आफ्नो भोजन र मदको एक भाग तिनीहरूलाई दिए। राजाले तिनीहरूलाई तीन वर्षसम्म तालिम दिन र त्यसपछि उनको सामु प्रस्तुत गर्ने निर्देशन दिए।
- 6 यहूदाका ती नानीहरूमा दानियल, हनन्याह, मीशाएल अनि अजर्याह सामेल थिए।
- 7 अशपनजले (नपुंसक) नाउँ राखिदिए। तिनीहरूले दानियलको नाउँ बेलतसजर राखिदिए। तिनीहरूले हनन्याहको नाउँ शद्रक राखिदिए। अनि मीशाएललाई मेशेक अनि अजर्याहलाई अबेद्रगो नाउँ राखिदिए।
- 8 तर राजाले उनीहरूलाई दिनु भनी पठाएको भोजन र दाखरस खाएर आफूलाई अशुद्ध नपार्ने दानियलले निश्चय गरे। यसैले आफूलाई अशुद्ध हुन नदिनुहोस् भनी नपुंसकहरूका प्रधानलाई बिन्ति गरे।
- 9 परमेश्वरले नपुंसकहरूका प्रमुखको मनमा दानियल प्रति करुणा र दया भरिदिनु भयो।
- 10 नपुंसकहरूका प्रमुखले दानियललाई भने, “मलाई डर लाग्छ, किनभने मेरा परमप्रभु राजाले मलाई तिमीले यो भोजन खाएको अनि यो दाखरस पिएको हेर्नु भनी आदेश दिनु भएको छ। यदि तिमीले यो भोजन खाएनौ भने तिमी बिमार अनि दुर्बल हुनेछौ। राजाले यो देख्नु हुनेछ र मसित रिसाउनु हुनेछ। हुन सक्छ, मेरो टाउको काटिइनेछ अनि यो दोष तिमी्रो हुनेछ।”
- 11 यसपछि दानियलले आफूलाई हेरचाह गर्ने कारिन्दालाई भने। अशपनजको त्यो कारिन्दालाई दानियल, हनन्याह, मीशाएल अनि अजर्याहमाथि ध्यान देऊ।
- 12 दानियलले त्यो कारिन्दासँग भने, “दया गरेर दश दिन सम्म हाम्रो परीक्षा लेऊ, हामीलाई खान साग-सब्जी अनि पिउने पानी बाहेक केही नदेऊ।
- 13 त्यसपछि तिमीले हाम्रो तुलना अरू जवान मानिसहरूसँग गर, जसले राजाको खाना खान्छन्। त्यस पछि तिमीले देख्छौ कि को धेरै स्वस्थ छ, अनि आफै निर्णय गर, हामीसँग कस्तो व्यवहार गर्नु पर्छ, हामी तिमी्रो सेवक हौं।”
- 14 उनी राजी भए अनि दश दिन सम्म जाँच गरे।
- 15 दश दिनको अन्तमा तिनीहरू राम्रा र हटा-कटा देखिन थाले उनीहरू भन्दा, जसले राजाको खाना खान्थे।
- 16 त्यसपछि त्यो रखवालाले उनीहरूलाई राजाको खाना र दाखरस दिन बन्द गरे। अनि तिनीहरूलाई साग-सब्जी नै दिनलागे।
- 17 परमेश्वरले ती चारजनालाई, ज्ञान, बुद्धि प्रदान गर्नुभयो, अनि हेरक प्रकारको लिपि, विज्ञानहरू जान्ने योग्यता दिनुभयो। दानियलले हेरक प्रकारको दिव्य दर्शन अनि सपनाहरू बुझ्न थाले।
- 18 त्यस अवधिको अन्तमा राजाको आदेश अनुसार नपुंसकहरूका अगुवाले तिनीहरूलाई राजा नबूकदनेस्सर अघि उपस्थित गराए।
- 19 राजाले सबै मानिसहरूको अन्तवार्ता लिए तर उनले ती मध्ये कसैलाई पनि दानियल, हनन्याह, मीशाएल अनि अजर्याह जस्तो सर्वोत्तम पाएनन्। यसकारण उनले तिनीहरूलाई आफ्नो कार्यमा लिए।
- 20 राजाले यी चारजनासित सबै महत्वपूर्ण विषयमा सरसल्लाह लिए अनि तिनीहरूले आफ्नो ज्ञान र सुझबुझको प्रमाण दिए। राजाले देखे कि यी चारजना उनको राज्यका सबै ज्ञानी अनि जादुगरहरू भन्दा दश गुणा राम्रा छन्।
- 21 दानियलले कोरेसको शासन कालको पहिलो वर्ष सम्म राजाको सेवा गरिबसे।

2

नबूकदनेस्सरको सपना

1 आफ्नो शासनकालको दोस्रो वर्षमा नबूकदनेस्सरले एउटा सपना देखे। सपनाले उनलाई भयभीत बनायो अनि उनी सुत्र सकेनन्।

2 राजाले आफ्ना ज्ञानी मानिसहरूलाई बोलाए तिनीहरू जादु-टुना गर्थे। सपनाको अर्थ व्याख्या गर्न ताराहरू हेर्थे। तिनीहरू त्यसो गर्थे किनभने भविष्यमा जे घट्नेवाला छ, त्यो पहिले नै संकेत दिन सक्थे। राजाले तिनीहरूबाट यही चाहन्थे कि उनले देखेको सपनाको अर्थ तिनीहरूले भन्न सक्नुन्। तिनीहरू आए र राजाको सामु उभिए।

3 त्यस पछि राजाले तिनीहरूलाई भने, “मैले एउटा सपना देखे, जसले गर्दा म एकदमै व्याकुल छु। म यो जान्न चाहन्छु कि त्यो सपनाको अर्थ के हो?”

4 त्यस विषयमा कल्दीहरूले अरामी भाषामा बोल्दै उत्तर दिए, “महाराज अमर रहनु! हामी तपाईंका सेवकहरू हौं। तपाईंले आफ्नो सपना हामीलाई बताउनु होस् अनि हामी तपाईंलाई त्यसको अर्थ बताउँछौं।”

5 यसपछि राजाले कल्दीहरूलाई भने, “होइन! त्यो सपना के थियो, यो पनि तिमीले बताउनु पर्छ अनि त्यो सपनाको अर्थ के हो, यो पनि तिमीले बताउनु पर्छ। यदि तिमीले यस्तो गर्न सकेनौ भने म तिमीलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नेछु अनि तिम्रो घर भत्काएर जनताको शौचालय बनाउनेछु।

6 तर तिमीले मेरो सपना बताएर त्यसको व्याख्या गरिदियो भने म तिमीलाई धेरै उपहारहरू, आदार प्रदान गर्नेछु। अब मेरो सपना र त्यसको व्याख्या गर।”

7 ती बुद्धिमानहरूले फेरि उत्तर दिए, “हे राजा, कृपया हामी तपाईंका दासहरूलाई सपना बताई दिनु होस् र हामी त्यसको अर्थ व्याख्या गरिदिन्छौं।”

8 राजाले जवाफ दिए, “म जान्दछु, कि तिमीहरूले समय नाश गरिरहेकाछौ। किनभने तिमीहरू जान्दछौ मेरो हुकुम त्यस्तै रहनेछ।

9 जस्तो कि यदि तिमीहरूले मेरो सपनाको बारेमा बताउँदैनौ भने म तिमीहरू प्रत्येकलाई दण्ड दिनेछु। यसकारण तिमीहरू मलाई सपना पक्कै भन्नेछौ ताकि म जान्नेछु कि तिमीहरू सपनाको व्याख्या सही तरिकाले गर्न सक्षम छौ।”

10 कल्दीहरूले राजालाई उत्तर दिँदै भने, “हे महाराज, तपाईंले जे भन्नु हुँदैछ त्यो गर्न सक्ने मानिस यस पृथ्वीमा केही छैन। कुनै पनि राजा, ऊ जति नै महान अथवा शक्तिशाली होस् उसले कहिले पनि ज्ञानी अथवा जादुवाला अथवा कल्दीहरूलाई यस्तो कर्म गर्न लगाएको छैन।

11 राजाले केही कुरा रोषि रहेका छन् त्यो गर्न एकदमै अफठ्यारो छ। देवताहरूले मात्र राजाको सपना अनि यसको अर्थ के हो भन्न सक्नेछन्। तर देवताहरू मानिसहरूसित बस्दैनन्।”

12 जब राजाले यो कुरा सुने, तिनी सधैं रिसाए अनि बाबेलका सबै ज्ञानी मानिसहरूलाई ध्वंस गरिनु पर्ने आदेश दिए।

13 यसकारण राजा नबूकदनेस्सरको आज्ञा घोषणा गरियो कि सबै ज्ञानी मानिसहरूलाई मारु पर्छ। राजाका मानिसहरूले दानियल र उसका साथीहरूलाई पनि मारु भनी हल्ला गरे अनि खोजी गर्न पठाए।

14 अर्योक बाबेलका बुद्धिमान मानिसहरूलाई मारु तयार थिए। तर दानियलले राजाका सेनापति अर्योकसित कुरा-कानी गरे। दानियलले अर्योकसित बुद्धिमान कुरा गरे।

15 दानियलले अर्योकलाई सोधे, “राजाले यति कठोर दण्डको आदेश किन दिनुभएकोछ?”

उत्तरमा अर्योकले राजाको सपनाको सम्पूर्ण कथा बताए अनि दानियलले बुझे।

16 जब दानियलले यो कुरा सुने उनले राजासँग गएर बिन्ति गरे कि अधिक समय दिइयोस्। त्यस पछि उनले राजालाई उनको सपना र त्यसको अर्थ बताई दिनेछन्।

17 त्यसपछि दानियल आफ्नो घर गए अनि उसका साथीहरू, हनन्याह, मीशाएल अनि अजयाहलाई सम्पूर्ण कुराहरू सुनाए।

18 दानियलले आफ्ना साथीहरूलाई स्वर्गका परमेश्वरसँग प्रार्थना गर्नुभने। दानियलले उनीहरूलाई भने कि स्वर्गका परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्दा उनीहरूमाथि दयालु हुनु अनि यो रहस्य बुझ्नमा सहायता गरून् जसबाट बाबेलको दोस्रो बुद्धिमान पुरुषहरूसँग दानियल र उसका साथीहरू नमारिउन्।

19 रातको समय परमेश्वरले दानियललाई दर्शनको गुप्त बताई दिनुभयो। त्यसपछि स्वर्गका परमेश्वरको स्तुति गरे।

20 दानियलले भने,

“परमेश्वरको नाउँको सदा-सर्वदा प्रशंसा गर।

शक्ति र ज्ञान उहाँमा हुन्छ।

21 उहाँले नै समय परिवर्तन गर्नुहुन्छ उहाँले नै सालमा ऋतुहरू परिवर्तन गर्नुहुन्छ।

उहाँले नै राजाहरू परिवर्तन गर्नुहुन्छ।

उहाँले नै राजाहरूलाई शक्ति प्रदान गर्नुहुन्छ र उहाँले नै खोसुहुन्छ।

उहाँले नै बुद्धि दिएर मानिसहरू बुद्धिमानी बन्छन्,

उहाँले मानिसहरूलाई ज्ञान दिनुहुन्छ अनि मानिसहरू ज्ञानी हुन्छन्।

22 उहाँले गहिरो अनि गुप्त रहस्यहरू प्रदर्शित गराउनु हुन्छ।

उहाँले जान्नु हुन्छ अन्धकारमा के छ

अनि ज्योति उहाँसँगै छ।

23 हे मेरो पिता-पुर्खाहरूका परमेश्वर, म तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छु, अनि तपाईंको गुणगान गाउँछु।

तपाईंले नै मलाई ज्ञान र शक्ति दिनुभयो।

जुन कुरा हामीले सोध्यौं त्यसको रहस्य तपाईंले नै बताउनु भयो।

तपाईंले हामीलाई राजाको सपनाको विषयमा बताउनु भयो।”

दानियलले सपनाको अर्थ के हो भन्छन्

24 त्यसपछि दानियल अर्योककोमा गए। राजाले उसलाई बाबेलका ज्ञानी मानिसहरूलाई मान्नु भनी आज्ञा दिएका थिए। दानियलले अर्योकलाई भने, “बाबेलका ज्ञानी मानिसहरूको हत्या नगर। मलाई राजा भएकोमा लिएर जाऊ, म उहाँलाई उहाँको सपना अनि अर्थको व्याख्या गरिदिन्छु।”

25 अर्योकले तुरुन्तै दानियललाई राजाकाहाँ लिएर गयो अनि राजालाई भन्यो, “यहूदाको बन्दीहरू मध्ये मैले एकजना यस्तो मानिसलाई खोजें जसले राजाको सपनाको अर्थ बताउन सक्छ।”

26 राजाले दानियललाई (बेलतसजर) जवाफमा प्रश्न गरे, “के तिमिले साँच्चै मेरो सपनाको अर्थ र त्यसको व्याख्या गर्न सक्छौ?”

27 दानियलले राजालाई उत्तर दिए, “हे राजा नबूकदनेस्सर, कुनै पनि ज्योतिषीहरू बुद्धिमानी मानिस, मंत्र-तंत्र जानेहरू अनि कल्दीहरूले राजाको सपनाको गुप्त कुराहरू बताउन सकेनन्।

28 तर स्वर्गमा एउटा यस्तो परमेश्वर हुनुहुन्छ, जसले गुप्त रहस्यहरू बताउन सक्नुहुन्छ। परमेश्वरले राजा नबूकदनेस्सरलाई अब के हुनेवाला छ यो दर्शाउनको लागि सपना देखाई दिनुभयो। आफ्नो ओह्य्यानमा सुतेर तपाईंले सपनामा जे कुराहरू देख्नुभयो, त्यो यो हो।

29 हे राजा, तपाईं आफ्नो ओह्य्यानमा सुतिरहनु भएको थियो। तपाईंले भविष्यमा घट्टने घटनाको विषयमा सोचिरहनु भएको थियो। परमेश्वरले मानिसहरूलाई रहस्यपूर्ण विषयमा बताउन सक्नुहुन्छ। त्यसैकारण उहाँले भविष्यमा जे घट्टनेवाला छ, त्यो दर्शाई दिनु भयो।

30 परमेश्वरले यो रहस्य मलाई बताउनु भयो। यो यसकारण भयो कि मेरोमा अरू मानिसहरू भन्दा ज्यादा बुद्धि छ। तर परमेश्वरले मलाई यो भेद यसकारण बताउनु भयो कि राजालाई उसको सपनाको अर्थ थाहा होस्। हे राजा यस्तो प्रकारले, तपाईंको मनमा जुन विचारहरू आउँदैछ त्यसलाई सम्झनु होस्।

31 “हे राजा, तपाईंको सपनामा एउटा ठूलो मूर्ति आफ्नो छेउमा उभिएको देख्नु भयो जो चम्किरहेको थियो अनि साँढे आकर्षक थियो। यसको रूप डरलाग्दो थियो।

32 त्यो मूर्तिको टाउको निकखुर सुनले बनिएको थियो। त्यसको छाती र हातहरू चाँदीका थिए। त्यसको पेट र फिला काँसाका थिए।

33 यसको गोडाहरू फलामका थिए। त्यसको खुट्टाका केही भाग फलामको र तल्लो केही भाग माटोका थिए।

34 जब तपाईंले त्यस मूर्तिलाई हेरिरहनु भएको थियो तपाईंले एउटा चट्टान देख्नुभयो। चट्टान मानिसद्वारा काटिएको थिएन। चट्टानले फलाम र माटोले बनिएका मूर्तिको खुट्टाहरूलाई टुक्रा-टुक्रा पार्यो।

35 त्यो फलाम, माटो, काँसा, चाँदी र सुन सबै चक्नाचूर भए, अनि ग्रीष्म ऋतुमा खलाबाट भुस उडाएर झै नाउँ निशानै नराखी हावाले उडाएर लग्यो। तर त्यस मूर्तिमा लाग्ने त्यो ढुङ्गा बढ्दै गयो अनि एउटा ठूलो पहाड बनिएर पृथ्वीलाई ढाक्यो।

36 “सपना यही थियो। अब हामी राजालाई त्यसको अर्थ खोल्दिनेछौं।

37 हे राजा! तपाईं महान राजा, राजाहरूको पनि राजा हुनुहुन्छ, जसलाई स्वर्गका परमेश्वरले राज्य, सामर्थ्य, अधिकार अनि मान दिनु भएको छ।

38 तपाईंलाई परमेश्वरले मानिसका सन्तान, जङ्गलका पशुहरू र आकाशका पंक्षीहरू माथि अधिकार गर्न दिनु भएको छ। तपाईं नै त्यो सुनको टाउको हुनुहुन्छ।

39 “तपाईं पछि तपाईंको भन्दा कमजोर राज्य खडा हुनेछ अनि त्यसपछि अर्को एउटा तेश्रो राज्य काँसाको राज्यजस्तै खडा हुनेछ, जसले सारा पृथ्वीमाथि अधिकार जमाउँनेछ।

40 त्यस पछि चौथो राज्य फलाम जस्तै बलियो हुनेछ। फलामले सबै थोकलाई चूर्-चूर् गरि नष्ट पारे झैं त्यसले सारा पृथ्वीलाई टुक्रा टुक्रा पारेर तितर-बितर पार्नेछ!

41 “अनि तपाईंले खुट्टा र औलाको केही भाग फलामको देख्नु भए झैं त्यो एउटा विभाजित राज्य हुनेछ। तर पनि दर्शनमा तपाईंले फलाम र गिलो माटो मिसिएको देख्नु भए झैं त्यसमा फलाम बलियो रहने छ।

42 अनि खुट्टाको औलाहरू केही भाग फलाम र केही भाग माटो मिसिए झैं त्यो राज्य केही शक्तिशाली र केही सजिलै टुक्रा-टुक्रा हुने कमजोर राज्य हुनेछन।

43 तपाईंले फलाम र गिलो माटो मिसिएको देख्नु भए झैं ती राज्यहरू अन्तर जातीय वैवाहिक सम्बन्ध गरेर मिसिनेछ र फलाम र माटोसित मिसिनेछ अनि फलाम र माटोसित मिल्न नसके झैं ती राज्यहरू एकसाथ अडिन सक्ने छैनन्।

44 “ती राज्यहरूको समयमा स्वर्गका परमेश्वरले एउटा राज्य बनाउनु हुनेछ जुन कहिल्यै नाश हुने छैन न त त्यो राज्य कुनै अरु मानिसको हातमा दिइनेछ। यसले अन्य सबै राज्यहरूलाई ध्वंश पार्नेछ र तिनीहरूको अन्त्य गरिदिनेछ। तर त्यो राज्य सदा-सर्वदा रहनेछ।

45 “यो राज्य चाहिँ तपाईंले देख्नु भएको त्यो चट्टान हो जुन कसैले नहटाई कन पहाडबाट आफैं काटियो अनि त्यो चट्टान फलाम, पित्तल, चाँदी, माटो र सुनलाई टुक्रा-टुक्रा पार्यो। यस प्रकार महान् परमेश्वरले तपाईंलाई भविष्यमा के हुनेछ देखाउनु भयो। यो सपना साँचो छ र तपाईं यसको व्याख्यामा भर पर्न सक्नुहुन्छ।”

46 यसपछि राजा नबूकदनेस्सरले दानियललाई निहुरिएर दण्डवत गरे। राजाले दानियलको प्रशंसा गरे। राजाले आज्ञा दिए कि दानियलको सम्मानमा भेटी स्वरूप सुगन्धित धूप प्रदान गरियोस।

47 राजाले फेरि दानियललाई भने, “मलाई निश्चिन्त पूर्वक ज्ञान भएकोछ कि तिम्रो परमेश्वर सर्वाधिक महत्वपूर्ण अनि शक्तिशाली हुनुहुन्छ। उहाँ सबै राजाहरूको परमप्रभु हुनुहुन्छ। अनि जुन कुरा कसैले बताउन सक्ने न तयो गुप्त कुरा पनि उहाँले बताई दिनुहुन्छ।”

48 यसपछि राजाले दानियललाई सम्मान पूर्वक आफ्नो राज्यको महत्वपूर्ण पदमा नियुक्ती गरे अनि धेरै बहुमूल्य उपहारहरू पनि दानियललाई दिए। दानियललाई सम्पूर्ण बाबेल प्रदेशको शासक नियुक्ती गरे अनि दानियललाई बाबेलको सबै ज्ञानी मानिसहरूको प्रधान बनाइदिए।

49 दानियलले राजालाई विन्ति गरे अनि उनले शदक, मेशक अनि अबेद्रगोलाई बाबेल प्रदेशको महत्वपूर्ण हाकिम बनाई मागे। दानियलले भने जस्तै राजाले त्यस्तै गरे। दानियल स्वयं ती महत्वपूर्ण मानिसहरू मध्ये एक भए जुन राजाको साथमा रहन्थे।

3

सुनको मूर्ति र तातो भट्टी

1 राजा नबूकदनेस्सरले सुनको मूर्ति बनाए। मूर्ति 60 हात अग्लो अनि 6 हात चौडा थियो। उनले त्यो मूर्ति बाबेल प्रदेशको दुरा मैदानमा स्थापित गरे।

2 तब राजा नबूकदनेस्सरले विभिन्न प्रान्तका सबै राज्यपाल, शासक, सल्लाहकार, कोषाध्यक्ष, न्यायधीशहरू, अधिकारीहरू र प्रान्तका सबै राज-कर्मचारीहरूलाई उनले स्थापित गरेको मूर्ति समक्ष समर्पण हुन भेला हुनु भनी आदेश दिए।

3 ती सबै प्रान्तका बडा हाकिम, न्यायधीश, राज्यपाल, सल्लाहकार, खजाञ्ची, पुलिस प्रमुख अनि सबै अरु हाकिम, राजकर्मचारीहरू भेला भए अनि राजा नबूकदनेस्सरले स्थापना गरेको मूर्तिको अघाडी उभिए।

4 त्यसपछि प्रवक्ताहरूले ठूलो स्वरमा कराएर भने, “हे विभिन्न राष्ट्र र विभिन्न भाषाका मानिसहरू ध्यान देऊ।

5 जब तिमीहरू विभिन्न वाध्य-यन्त्र, नरसिङ्गा, बाँसुरी, वीणा, साराङ्गी, सितार, मसकहरू बाजाहरू बजेको सुन्छौ, तिमीहरू सबै निहुरिनु पर्छ अनि राजा नबूकदनेस्सरले उभ्याएको सुनको मूर्तिको पूजा गर्नु पर्छ।

6 यदि कसैले यो सुनको मूर्तिलाई निहुरेर दण्डवत गर्दैन अनि पूजा गर्दैन भने त्यस मानिसलाई तुरन्तै दण्डन बल्दै गरेको आगोको भट्टीमा फ्याँकिदिनेछ।”

7 यसकारण जब तिनीहरूले नरसिङ्गा, बाँसुरी, सितार, साराङ्गी, मसक र अरु बाजा बजेको सुने, तिनीहरू निहुरिएर अनि सुनको मूर्तिको पूजा गरे।

8 यस घटना पछि तुरन्तै कल्दीहरू राजाकहाँ आए, ती मानिसहरूले यहदीहरूको विरुद्धमा बोले।

9 तिनीहरूले राजा नबूकदनेस्सरलाई भने, “हे राजन, तपाईं अमर हुनुहुन्छ।

10 महाराज, तपाईंले यस्तो आदेश दिनु भएकोछ कि प्रत्येक जसले नरसिङ्गा, बाँसुरी, साराङ्गी, सितार, मसक र अरू सबै किसिमका बाजाहरूको स्वर सुन्छ, त्यसले निहुरिएर सुनको मूर्तिलाई पूजा गर्नुपर्छ।

11 अनि जसले घोटो परेर पूजा गर्दैन त्यसलाई दन्किरहेको आगोको भट्टीमा फ्याँकिनेछ।

12 यहाँ केही यस्तो यहदीहरू छन् जसले तपाईंको यो आदेशलाई पालन गर्दैनन्। तपाईंले ती यहदीहरूलाई बाबेल प्रदेशमा महत्वपूर्ण हाकिम बनाउनु भएको छ। यिनीहरूको नाउँ यस प्रकार छ शद्रक, मेशक अनि अबेदनगो। यिनीहरूले तपाईंका देवताको पूजा गर्दैनन् अनि जुन सुनको मूर्ति तपाईंले स्थापित गर्नु भएको छ उनीहरू न त त्यस मूर्तिको सामने झुक्छन् न त पूजा नै गर्छन्।”

13 यो सुन्ने बित्तिकै नबूकदनेस्सर रिसले चूर भएर भने शद्रक, मेशक, अबेदनगोलाई लिएर आऊ। त्यस पछि उनीहरू राजाको सामुन्ने हाजिर भए।

14 नबूकदनेस्सरले भने, “शद्रक, मेशक र अबेदगो के यो कुरा साँच्चो हो, तिमीहरूले मेरो देवताको पूजा गर्दैनौ अनि मैले स्थापित गरेको सुनको मूर्तिलाई निहुरिएर पूजा गर्दैनौ?”

15 अब हेर, तिमीहरूले जब नरसिङ्गा, बाँसुरी, सितार, सात वटा तार भएको बाजा, वीणाहरू, मसक तथा प्रत्येक प्रकारको अर्को वाद्य यन्त्रहरूको ध्वनी सुन्थौ अनि सुनको मूर्तिको सामने झुकेर पूजा गर्नु पर्नेछ। यदि तिमीहरूले मैले बनाएको सुनको मूर्तिको पूजा गर्न तयार भयौ भने राम्रो हो तर यदि त्यसको पूजा गर्न अस्वीकार गर्थौ भने तिमीहरूलाई तुरन्तै दन्-दन् बल्दै गरेको आगोको भट्टीमा हालिनेछ। त्यस पछि तिमीहरूलाई कुनै पनि अरू देवताहरूले बचाउन सक्ने छैन।”

16 शद्रक, मेशक अनि अबेदनगोले जवाफमा भने, “महाराज नबूकदनेस्सर, हामीलाई अझै व्याख्या गर्ने आवश्यकता छैन; हामी आफ्नो मन परिवर्तन गर्ने छैनौ।”

17 यदि, हाम्रो परमेश्वर जसको हामी उपसना गर्छौ उहाँको अस्तित्व छ भने, दन्किरहेको आगोको भट्टीबाट हामीलाई बचाउने उहाँको सामर्थ्य छ। यसैले हे राजा उहाँले हामीलाई तपाईंको शक्तिदेखि बचाउनुहुन्छ।

18 तर राजा तपाईंले यो जान्नु पर्ने छ, हामी तपाईं को देवताहरूलाई पूजा गर्ने छैनौ अथवा सुनको मूर्तिको अघाडी झुकेर दण्डवत पनि गर्ने छैनौ।”

19 यस कुरामा नबूकदनेस्सर राजा शद्रक, मेशक अनि अबेदगोमाथि सान्ने रिसिए। उनको अनुहार रातो भयो।

20 त्यस पछि उनले आफ्ना केही सैनिकहरूलाई हुकूम गरे, ती शद्रक, मेशक अनि अबेदगोलाई कस्सेर बाँध अनि बल्दै गरेको आगोको भट्टीमा फ्याँकिदेऊ।

21 सैनिकहरूले शद्रक, मेशक अनि अबेदनगोलाई बाँधे अनि आगोमा फ्याँकिदिए। तिनीहरूले आफ्नो पोशाकहरू, सुस्वाला, टोपी लगाएका थिए।

22 रिसाएका राजाद्वारा दिइएको कठोर आदेशको कारणले ती सेनाहरूले भट्टी यथास्थिती भन्दा सात गुणा बेशी तताए अनि ती सेनाहरू जब शद्रक, मेशक अनि अबेदगोलाई आगोमा हाल्न नजिक गए त्यसको तातोले ती सेनाहरू मारिए।

23 ती तीनजना शद्रक, मेशक अनि अबेदगोलाई कस्सेर बाँधी दन्किरहेको आगोमा फ्याँकिदिए।

24 त्यस पछि राजा नबूकदनेस्सर छक्क परे र सान्ने उतेजित भएर उभिए अनि आफ्ना सल्लाकारहरूलाई भने, “के हामीले आगोमा तीन जनालाई बाँधेर हालेको होइनै?”

तिनीहरूले उत्तर दिए, “हो, अवश्य हो महाराज!”

25 तब राजाले भने, “तब कसरी म चार जना मानिसहरू खुल्ला भएर आगोमा हिँडको देख्दछु। त्यो चौथो मानिस परमेश्वरको पुत्र जस्तै छ।”

26 त्यस पछि नबूकदनेस्सरले त्यस दन्किरहेको भट्टीको ढोका नजिक आएर भने, “हे शद्रक, मेशक अनि अबेदगो सर्वोच्च परमेश्वरका सेवक हो, निस्केर आऊ।”

त्यस पछि शद्रक, मेशक र अबेदनगो आगोबाट निस्केर आए।

27 प्रान्त, प्रान्तका बडा हाकिम, राज्यपाल, सल्लाहकार र भारदारहरू जम्मा भए अनि आगोले यी मानिसहरूको शरीरमा हानी गर्न नसकेको देखे। तिनीहरूको टाउकाको केश पनि खुइलेको थिएन। तिनीहरूको लुगा पनि आगोले डढेन र तिनीहरूमा आगोको रापसम्म पर्न पाएन।

28 त्यस पछि नबूकदनेस्सरले भने, “शद्रक, मेशक र अबेदगोका परमेश्वर धन्य होऊन जसले उहाँ माथि विश्वास गर्ने र राजाको हुकूमलाई आफ्नै परमेश्वर बाहेक हामी अरू देवताको सेवा गर्ने छैनौ भनी आफूलाई आगोमा फ्याँकिदिने आफ्ना यी दासहरूलाई बचाउन आफ्नो स्वर्ग दूतहरू पठाउनु भयो।

29 अब म हुकुम गर्दैछु, कुनै पनि मानिस जुन सुकै जाति वा राष्ट्र अथवा जुनसुकै भाषा बोल्ने होस्, जसले शत्रुक मेशक अनि अबेद्रगोको परमेश्वरको निन्दा गर्दा त्यसलाई टुक्रा-टुक्रा बनाइनेछ र त्यसको घर उजाड पारिनेछ। किनभने यस किसिमले उद्धार गर्ने अरु कुनै पनि देवता छैनन्।”

30 त्यस पछि राजाले बाबेलको प्रान्तमा शत्रुक, मेशक र अबेद्रगोको मान बढाई दिए।

4

वृक्षको विषयमा नबूकदनेस्सरको सपना

1 सारा संसारमा बस्ने विभिन्न भाषा बोल्ने जाति-जातिहरूका मानिसहरूलाई राजा नबूकदनेले यो पत्र पठाए।

अभिवादन:

2 सर्वोच्च परमेश्वरले मेरो निम्ति गर्नु भएको अद्भुत अनि छक्क-पर्दो चीजहरूको विषयमा तपाईंहरूलाई भन्न म अति खुशी छु।

3 उहाँका चिन्हहरू महान छ।

उहाँका आश्चर्यपूर्ण कर्महरू शक्तिशाली छन्।

उहाँको राज्य सदा-सर्वदा रहिरहने छ।

राज्यमा उहाँको प्रभुत्व पुस्तौ पुस्तासम्म रहिरहन्छ।

4 म, नबूकदनेस्सर आफ्नो महलमा खुशी र सफल थिएँ।

5 मैले यस्तो सपना देखेँ, मलाई भयभीत बनायो। म मेरो ओछ्यानमा ढल्किरहेको थिएँ अनि मैले मेरो मनमा दिव्य दर्शन देखेँ, ती कुराहरूले मलाई एकदमै दुःखीत बनायो।

6 यसकारण मैले बाबेलका सबै ज्ञानी पुरुषहरूलाई सपनाको अर्थ खोली दिनलाई मकहाँ आउन भनी हुकुम गरेँ।

7 जब जादुगर, तंत्र-मंत्र जान्ने कल्दी र ज्योतिषीहरू आए, मैले तिनीहरूलाई सपना बताईदिएँ, तर तिनीहरूले मलाई त्यसको अर्थ बताउन सकेनन्।

8 तब अन्तमा दानियल मेरो अघि आए। (मैले दानियललाई मेरा देवताको सम्मानमा बेलतसजर नाउँ राखेँ। उसित देवताहरूको आत्मा थियो।) यसकारण मैले आफ्नो सपना उसलाई बताएँ।

9 मैले भने, “बेलतसजर (दानियल) तिमी सबै तान्त्रिकहरूमा सर्वश्रेष्ठ हो, मलाई थाहा छ कि तिमीमा ईश्वरीय आत्मा बास गर्छ, अनि कुनै पनि रहस्य बुझ्न तिमीलाई अपट्यारो पर्दैन। मलाई यसको अर्थ भन, जुन सपना मैले देखेँ।

10 म ओछ्यानमा सुतिरहेको थिएँ। त्यति बेला मैले एउटा दिव्य दर्शनमा, अचानक, मेरो छेउमा पृथ्वीको बीचमा एउटा अम्लो रूख देखेँ, त्यो बृक्ष एकदमै अम्लो देखेँ।

11 यो रूख एकदमै ठूलो अनि शक्तिशाली थियो। यसको अग्लाइले आकाश छुन आँटोको थियो। अनि यो रूख पृथ्वीको कुनै पनि कुनाबाट देखिन्थ्यो।

12 यसका पातहरू सुन्दर थिए। यसको फलहरू प्रशस्तै थिए र यो फलले सबैलाई खान पुग्थ्यो। जङ्गली पशुहरू त्यो रूखको छहारीमुनि बस्थे। यसका हाँगामा चराहरूले गुँड बनाउँथे, अनि सबै जीवित प्राणीहरूले त्यसबाट आहार पाउँथे।

13 “ओछ्यानमा सुतिरहेको बेलामा मैले त्यो दर्शन हेरिरहेको थिएँ, त्यसै बेला स्वर्गबाट एउटा पवित्र दूत तल आउँदै गरेको मैले देखेँ।

14 उसले ठूलो स्वरमा कराएर भन्यो, ‘रूखलाई काट! त्यसको हाँगाहरू काट। पातहरू झारिदेऊ। यसको फलहरू चारैतिर छरपस्ट पारिदेऊ। जङ्गली पशुहरू त्यसको छहारी मुनिबाट अनि चराहरू त्यसको हाँगाबाट भागोस्।

15 तर त्यसको ठुटो चाँहि जरासितै जमीनमा नै रहोस्। अनि त्यही अवस्थामा फलामको अनि काँसको साङ्गलाले बाँधिएको होस्, अनि जङ्गली घाँसले पेट भरोस् आकाशको शीतले त्यसलाई भिजाओस् र खकमा बस्ने पशुहरूसित र रूखका पातसँग खेतमा रहोस्।

16 त्यस मानिसको मन बदलिएर पशुहरूको जस्तै होस्। सात काल त्यसमाथि त्यस्तै बितोस्।’

17 “एकजना पवित्र स्वर्गदूतले यो दण्डको घोषणा गरे। पृथ्वीको सबै मानिसहरूलाई थाहा होस् कि, मानिसहरूको राज्यहरूमाथि सर्वोच्च परमेश्वरले शासन गर्नुहुन्छ। परमेश्वरले जसलाई चाहनु हुन्छ यी राज्यहरू उसलाई दिनुहुन्छ अनि परमेश्वरले ती राज्यहरू माथि शासन गर्नको निम्ति विनम्र मानिसलाई छान्नु हुन्छ।

18 “नबूकदनेस्सरले भने, मैले देखेको सपना यही हो। म राजा नबूकदनेस्सरले अब तिमी बेलतसजरले (दानियल), सपनाको अर्थ भन कारण मेरो राज्यको कुनै पनि बुद्धिमानी मानिसले यो सपनाको अर्थ व्याख्या गर्न सक्ने छैन। तर बेलतसजर (दानियल) तिमीले यो सपनाको अर्थ व्याख्या गर्न सक्छौं कारण तिमीमा देवताहरूको आत्मा रहेकोछ।”

19 त्यसपछि दानियल केही समय सम्म चुपचाप बसे। उसले केही कुरा सोची रहेको थिए, त्यसले उसलाई व्याकुल बनाइरहेको थियो। तब राजाले भने, “बेलतसजर (दानियल), तिमी त्यो सपना अथवा त्यो सपनाको अर्थदेखि भयभीत नहोऊ।” यसमा बेलतसजरले (दानियल) उत्तर दिए, “मेरा स्वामी, खाश यो सपना तपाईंका शत्रुहरूमाथि आवेस अनि यसको अर्थ जो तपाईंको विरोधी छन् उनीहरूले प्राप्त गर्स्न।

20-21 जुन रूख तपाईंले देख्नुभयो त्यो रूख ठूलो अनि शक्तिशाली भयो। रूखको टुप्पो आकाश सम्मै पुग्यो। त्यो रूख पृथ्वीको प्रत्येक कुनाबाट देखिन्थ्यो। त्यसका पातहरू सुन्दर थिए, त्यसमा फल प्रशस्तै थियो, त्यसको हाँगामा फलेको फलले सबैका लागि खान पुग्थ्यो अनि त्यसको छहारी मुनि सबै जङ्गली पशुहरू बस्थे। अनि त्यसको हाँगामा चराले गुँड बनाएको थियो।

22 “हे राजा त्यो रूख तपाईं नै हो। तपाईं बढेर शक्तिशाली हुनु भयो। तपाईंको धन सम्पत्ति बढ्यो। तपाईंको शक्ति बढेर स्वर्ग सम्म पुग्यो। तपाईंको प्रभुत्व बढेर पृथ्वीको पल्लो छेउ सम्म छ।

23 “अब तपाईंले एकजना पवित्र स्वर्गबाट स्वर्गदूत तल झर्दै गरेको देख्नु भयो? त्यसले भन्यो, ‘त्यस रूखलाई काटेर नष्ट गरिदेऊ, तर त्यसको टुटा जरासँगै भूँडैमानै छोडिदेऊ जुन तिमीले भूँडैमा छोडेको थियो त्यसलाई फलाम र काँसाको साङ्गलोलोले बाँध अनि खेतमा घाँसहरूको बीच छोडिदेऊ। आकाशको शीतले भिजोस र त्यसको भाग जङ्गलको पशुहरूसँग होस्। यो हालतमा सात साल बित्रेछ।’

24 “राजा, तपाईंको सपनाको व्याख्या यही हो। सर्वोच्च परमेश्वरले मेरो स्वामी राजा प्रति यी घटनाहरू घट्ने आदेश दिनुहुन्छ।

25 राजा नबूकदनेस्सरले तपाईंलाई तपाईंको मानिसहरूबाट जबर्जस्ती टाडो पठाउनेछ, तपाईं जङ्गली जनावरहरूको बीचमा बस्नु हुनेछ। तपाईंले गाई गोरूले जस्तो घाँस खानु हुनेछ अनि तपाईं शीतले भिज्नु पर्नेछ। सात वर्ष सम्म यही प्रतिक्रिया दोहोरिनेछ। जब सम्म तपाईंले यो कुरा बुझ्नुहुने छैन, कि सर्वोच्च परमेश्वरले मानिसहरूमाथि सर्वधिकार गर्नुहुन्छ उहाँले जसलाई इच्छा गर्नु हुन्छ उसैलाई नै राज्य दिनुहुन्छ।

26 “जरा सहित ठुटोलाई भूँडैमा छोडिदिने आज्ञा यो हो तपाईंको राज्य तपाईंलाई फेरि फिर्ता दिनुहुनेछ। यो तब हुनेछ जब त्यो सर्वोच्च परमेश्वरले तपाईंको राज्यमा शासन गर्नुहुन्छ भन्ने तपाईंले जान्नु हुन्छ।

27 यसकारण, राजा, दया गरेर मेरो सल्लाह स्वीकानु होस् आफ्नो पाप त्यागेर धर्म पट्टि लाग्नुहोस्, अत्यचारमा परेकाहरूलाई दया देखाएर गरीब मानिस प्रतिको अधर्म त्याग्नु होस्, त्यसो गर्नाले लामो समय सम्म सफल र शान्ति प्रिय हुनुहुनेछ।”

28 यो सबै सत्य घटना राजा नबूकदनेस्सरमाथि घट्यो।

29 बाह्र महिना पछि राजा आफ्नो महलको कौसीमा घुमिरहेका थिए।

30 जब राजाले भने, “बाबेललाई हेर, यो महान शहरको निर्माण मैले आफ्नो शक्तिले गरेको हो। शहरको राजधानी मेरो राज्यले मेरो महोत्सवको गौरव प्रदान गरेकोछ।”

31 राजाको मुखबाट यो कुरा निस्की नसक्दै स्वर्गबाट यसो भन्ने आवाज आयो, “यो घटनाहरू तपाईंमाथि घट्नेछ, राजा नबूकदनेस्सर तपाईंको राज्य तपाईंबाट खोसिनेछ।

32 तपाईंलाई मानिसहरूबाट निस्कासित गरिनेछ। तपाईं जङ्गली पशुहरूसँग बस्नु पर्नेछ अनि गाईले झैं घाँस खानुहुनेछ। सात वर्ष सम्म यो चलिरहनेछ जब सम्म तपाईंले यो बुझ्नुहुँदैन कि सर्वोच्च परमेश्वरले मानिसहरूमाथि शासन गर्नुहुन्छ। अनि उहाँले जसलाई चाहनुहुन्छ उसलाई राज्य दिनुहुन्छ।”

33 फेरि तुरुन्तै यो घटना घट्यो, नबूकदनेस्सर मानिसहरूबाट निकालिए, उनले गाईले जस्तो घाँस खान थाले र उनको शरीर आकाशको शीतले भिज्यो, उनको कपाल लामो, गीढ्को प्वाख जस्तो भयो अनि उनको नङ्गाहरू चीलका नङ्गा जस्तै लामा लामा भए।

34 तब त्यो अन्तको समयमा म नबूकदनेस्सरले आँखा उठाएर स्वर्गतिर हेरेँ, अनि मैले सही तरिकाले सोचन थालेको थिए मैले सम्मान र महिमा दिएँ जो सदा-सर्वदा जीवित हुनुहुन्छ।

परमेश्वरले सदा-सर्वदा शासन गर्नुहुन्छ!

उहाँको राज्य पुस्तै पुस्ता सम्म चलिरहन्छ।

35 यो पृथ्वीका मानिसहरू सौँचै ठूला छैनन्
परमेश्वरले मानिसहरूसँग जे चाहनुहुन्छ त्यति गर्नुहुन्छ
स्वर्गको शक्ति भन्दा ठूला कोही पनि छैन
उहाँले भन्नुहुन्छ, स्वर्गको शक्तिलाई
कसैले पनि रोक्न सक्तैन
उहाँको सशक्त हातले जे गर्छ
यसमाथि कुनै प्रश्न नै उठ्दैन।

36 त्यस समयमा परमेश्वरले मेरो बुद्धि मलाई फेरि दिनु भयो। अनि एउटा राजाको रूपमा मेरो मान, सम्मान अनि शक्ति फेरि फर्काई दिनुभयो। मेरो सल्लाहकार अनि राजकीय मानिसहरू फेरि मकहाँ आए। म फेरि पहिलाको भन्दा पनि महान अनि शक्तिशाली राजा भएँ।

37 त्यस पछि म नबुकदनेस्सर स्वर्गको राजाको स्तुति गर्छु तथा उहाँलाई सम्मान अनि महिमा प्रदान गर्छु। उहाँले जे भन्नुहुन्छ ठीक भन्नुहुन्छ, उहाँ सधैं न्यायपूर्ण हुनुहुन्छ, उहाँमा अर्हकारीहरूलाई विनम्र प्रदान गर्ने क्षमता छ।

5

भित्तामा लेखिरहेको

1 राजा बेलसजरले आफ्ना 1,000 अधिकारीहरूलाई राजकीय भवनमा ठूलो भोज दिए अनि ती अधिकारीहरूले दाखरस पिउन थाले।

2 दाखरस पिउरहेको बेला बेलसजरले आफ्नो सेवकहरूलाई सुन र चाँदीको प्याला ल्याउन हुक्म गरे जुन प्याला उनका बाजेले यरूशलेमको मन्दिरबाट ल्याएका थिए। नबुकदनेस्सरले चाहन्थे कि शासकहरू, तिनका पत्नीहरू, तथा दासीहरूले यो प्यालामा दाखरस पिउन्।

3 जब तिनीहरूले त्यो सुनको प्याला ल्याए जुन यरूशलेमको परमेश्वरको मन्दिरबाट ल्याइएको थियो। राजा अनि उसका अधिकारीहरू, पत्नीहरू तथा दासीहरूले त्यो प्यालामा दाखरस हालेर पिए।

4 तिनीहरूले दाखरस पिए त्यस पछि उनीहरूले पूजा गर्ने सुन, चाँदी काँसा, फलाम, काठ र ढुङ्गाको देवताहरूको प्रशंशा गर्न थाले।

5 त्यस समयमा अचानक एकजना मानिसको हातको औँलाले सामदानको अघि महलको भित्तामा केही लेखि रहेको देखियो। राजाले भित्तामा लेखिरहेको हात देखे।

6 यो देखेर राजा बेलसजर भयभीत भए र तिनको अनुहारको रंग पहेंलो भयो र हात खुट्टा गलेर थरथर काम्न थाले।

7 अनि राजा चिच्याएर बाबेलका तंत्र-मंत्र जान्ने कल्दी र ज्योतिषीहरूलाई ल्याउन पठाए। तिनले बाबेलको ज्ञानी पुरुषहरूलाई भने, “जसले यो लेखोट पढेर मलाई त्यसको अर्थ खोलिदिन्छ, त्यसलाई बैजनी लगा र सुनको हार पहिराइन्छ र यस राज्यको दर्जामा त्यो तेश्रो गनिने छ।”

8 त्यस पछि सबै ज्ञानी पुरुषहरू राजाकहाँ आए, तर कसैले पनि त्यो लेखोट पढ्न सकेनन्।

9 यसकारण राजा बेलसजर साह्रै डराए अनि चिन्तित भए। अनि उनका सबै हाकिमहरू पनि चिन्तित भए।

10 राजा र अधिकारीहरूको हल्ला-खल्ला सुनेर राजमाता भोजमा आइन् र राजमाताले भनिन्, “राजा अमर रहनु। नडराऊ।

11 तपाईंको राज्यमा एउटा यस्तो मानिस छ, जसमा पवित्र देवताहरूको आत्मा छ। तपाईंको पितामहको पालामा तिनमा उत्तम समझ र देवताको ज्ञान भएको पाइयो। यसैले तपाईंको पितामह नबुकदनेस्सरले तिनलाई जादुगर, तंत्र-मंत्र जान्ने कल्दी र ज्योतिषीहरूका प्रधान नियुक्त गरिदिए।

12 यिनी दानियल, जसलाई राजाले बेलसजर नाउँ राखिदिए, खूबै उत्तम आत्मा, बुद्धि र समझ भएका सपनाको अर्थ खोल्ने, अड्को फुकाउने र सम्मस्याहरू हल गर्ने ज्ञान भएका छन्। अब यिनै दानियललाई बोलाउन पठाऊ, र तिनले अर्थ खोलिदिनेछन्।”

13 त्यस पछि दानियललाई राजाको अघि पेश गरियो। राजाले दानियललाई भने, “तिमीनै दानियल हौ, निकालाबास भएको एक यहूदी, जसलाई राजा, मेरो पितामहले यहूदाबाट ल्याएका थिए।

14 मैले तिम्रो विषयमा सुनें। तिमी एकजना त्यस्ता मानिस हौ जसमा पवित्र देवताहरूको आत्मा छ। तिमी एकजना त्यस्तो मानिस हौ, जसकोमा उत्तम समझ र अचम्मको रहस्य बुझ्ने ज्ञान छ।

15 बुद्धिमान पुरुष अनि तांत्रिकहरूलाई यो भित्ताको लेखोटको अर्थ बताउनको निम्ति मेरोमा ल्याइयो। म चाहन्थे कि उनीहरूले यसको अर्थ खोल्नु। तर तिनीहरूले भित्ताको लेखोटको व्याख्या गर्न सकेनन्।

16 मैले सुनें तिमीले यसको अर्थ खोल्न र व्याख्या गर्न सक्छौं अनि समस्याहरू हल गर्न सक्छौं। हेर, यदि तिमीले यो पढ्न सक्थौं अनि मलाई व्याख्या गर्न सक्थौं भने तिमीलाई बैजनी वस्त्र अनि सुनको हार दिनेछु। साथै तिमी यस राज्यको दर्जाको तेश्रो मानिस गनिनेछौं।”

17 त्यस पछि दानियलले उतर दिए, “तपाईंको उपहारहरू तपाईंनै राख्नु होस्, अनि आफ्ना उपहारहरू अरूलाई नै दिनु होस्। तर म यो लेखोट पढेर तपाईंलाई यसको अर्थ खोल्ने दिन्छु।

18 “सर्वोच्च परमेश्वरले तपाईंको बाजे राजा नबूकदनेस्सरलाई एउटा राज्यको महान शक्तिशाली राजा बनाउनु भयो।

19 अनि उहाँले दिनु भएको अधिकारले विभिन्न भाषा बोल्ने जाति जातिका मानिसहरू तिनको अघि डरले थरथर काग्थे। आफ्नो इच्छा अनुसार तिनले कसैको प्राण लिन्थे वा जीउँदो राख्थे, पदोन्नति गरिदिन्थे वा पदाच्युत गरिदिन्थे।

20 “तर जब नबूकदनेस्सर अट्टेरी, ढिट र अभिमानी भए तब तिनी आफ्नो सिंहासनबाट खसालिए र तिनको गौरव तिनीबाट खोसियो।

21 तब नबूकदनेस्सर समाजबाट निकालिए। उनको मन पशुको जस्तै बनाईयो तिनको बसाई जङ्गली गधाहरूसित हुन थाल्यो। अनि गाईले जस्तै घाँस खान थाले। उनको शरीर आकाशको शीतले भिज्यो। उनीमाथि यस्तो हुँदै गयो, फेरि उनलाई ज्ञान भयो कि मानिसको राज्य माथि सर्वोच्च परमेश्वरले शासन गर्नुहुन्छ अनि साम्राज्यहरूमाथि शासन गर्नको निम्ति उहाँले जसलाई चाहानुहुन्छ त्यसैलाई पठाउँनुहुन्छ।

22 “अनि तिमी बेलसजर उहाँकै नाति हुनुहुन्छ, तपाईंले यो सबै कुरा जान्दा जान्दै पनि अझै आफ्नो हृदयलाई नम्र बनाउनु भएको छैन।

23 होइन, तपाईं नम्र हुनु भएन यसको सट्टामा तपाईं स्वर्गका परमेश्वरको विरुद्धमा खडा हुनुभयो। तपाईंले परमप्रभुको मन्दिरका भाँडा-कुँडाहरू तपाईंकहाँ ल्याउने आज्ञा दिनुभयो, अनि तपाईं र राज भवनका अधिकारीहरू, तपाईंका पत्नीहरू र दासहरूले त्यो भाँडाहरूमा दाखरस पिउनु भयो। तपाईंले दाखरस पिउँदै सुन, चाँदी, काँस, फलाम, काठ अनि ढुङ्गाका देवताहरूको महिमा गर्न थाल्नु भयो। तिनीहरू साँचो देवता होइनन्। तिनीहरूले देख्न सक्तैनन् सुन्न सक्तैनन् तथा केही पनि सोचन सक्तैनन्। तर तपाईंले परमेश्वरको सम्मान गर्नुभएन जसको शक्तिमा तपाईंको जीवन अनि प्रत्येक कुरा त्यसमाथि निर्भर छ।

24 यसैले, परमेश्वरले त्यो हात पठाउनु भयो, जसले भित्तामा लेखोट लेख्यो।

25 लेखोट यही हो:

मने, मने, तकेल, पर्सीन।

26 “अनि त्यो लेखोटको अर्थ यो हो:

मने:

अर्थात तिम्रो राज्यको अन्त हुन्छ, परमेश्वरले त्यति बेला सम्मको दिन गनी सक्नु भएको छ।

27 तकेल:

तिमीलाई तराजुमा जोखियो अनि तिमीलाई घट्टै गएको पाइयो।

28 पर्सीन:

तिम्रो राज्य भाग-भाग गरेर मादी र फारसीहरूलाई दिइने छ।”

29 यस पछि बेलसजरले आज्ञा दिए कि दानियललाई बैजनी लुगा लगाई दिनु अनि गलामा सुनको हार पहिराइयोस् अनि तिनी राज्यको तेश्रो दर्जाको मानिस हुनु भनी घोषण गरियो।

30 त्यसै रात कल्दीहरूको राजा बेलसजर मारिए।

31 अनि मादिका राजा दाराले त्यो राज्य लिए, उनी त्यति बेला 62 वर्षका थिए।

6

दानियल अनि सिंहहरू

1 सम्पूर्ण उसका राज्यहरूमा शासन गर्न दारालाई 120 जना प्रान्तीय बडा हाकिमहरू नियुक्त गर्न असल लाग्यो।

2 उनले तीन जना मन्त्रिहरू, सल्लाहकारहरू नियुक्त गरे, राजाको काममा हानी नहोस् भनि यिनीहरूलाई नै राजालाई खबर दिनको निम्ति प्रान्तीय बडा हाकिम नियुक्त गरियो। यी मन्त्रिहरू, सल्लाहकारहरू मध्ये एक जना दानियल पनि थिए।

3 चाँडै दानियलले आफूलाई राम्रो चरित्र अनि धैरै योग्यता भएको देखाए। यसकारण, राजाले उनलाई सारा राज्यमा शासक बनाए।

4 तर जब अरू पर्यवेक्षकहरू अनि प्रान्त अधिपतिहरूले यो खबर पाए पछि दानियलसँग ईष्या गर्न र उनीहरूले दानियलसँग निँह खोज्न थाले, जब दानियल सरकारी कामले कतै जान्थे त्यति बेला उनले गरेको काममा अरूहरूले नजर राख्थे तर पनि उनीहरूले दानियलमा कुनै दोष भेट्नएनन्। दानियल एकदमै ईमान्दार अनि विश्वासी थिए। उनले राजासँग कुनै प्रकारको छल कपट गरेनन्। उनी एकदमै परिश्रमी थिए।

5 यसैले ती मानिसहरूले भने, “अहिले सम्म हामीले दानियलको कुनै दोष भेट्नएन सकेनौं, यसैले दोष देखाउनको निम्ति यस्तो कुरा खोज्नु पर्छ जुन परमेश्वरको नियमसँग सम्बन्धित होस्।”

6 त्यसपछि ती मन्त्रिहरू र सल्लाकारहरू अनि प्रान्तका बडाहाकिमहरूले राजाकहाँ आएर भने, “राजा दारा अमर रहनु।

7 राज्यको हामी सबै मन्त्रि, शासक, प्रान्तीय बडा हाकिम, भारादार र प्रदेशपालहरू सल्लाह गरेर सहमत भएकाछौं कि राजाले एउटा यस्तो विशेष नियम कायम राख्नुहोस्, अनि प्रत्येक मानिसले त्यो नियम पालन गर्नुपर्ने होस्, यस्तो नियम होस् कुनै पनि मानिसले तपाईंलाई छोडेर अर्को कुनै मानिस अथवा देवताको पूजा तीस दिन सम्म गर्‍यो भने, त्यसलाई सिंहको खोरमा हालेर मारियोस्।

8 अब हे राजा! लिखित रूपमा नियम बनाएर हस्ताक्षर गरिदिनु होस्। त्यो बदली हुन नपाओस्, किनकि मादी र फारसिहरूको नियम न त बदली हुन्छ न त मेटिन्छ।”

9 यसैले राजा दाराले यो नियम बनाएर हस्ताक्षर गरे।

10 दानियलले प्रत्येक दिन तीन पल्ट परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्थे, प्रत्येक दिन तीन पल्ट दानियल घुँडा टेकेर परमेश्वरको प्रार्थना अनि प्रशंसा गर्थे। जब दानियलले यो नयाँ नियमको विषयमा सुने ऊ उसको घरमा गए। दानियल उसको घरको छतमाथि गए। दानियल झ्यालतिर गए त्यो यरूशलेमपट्टि खोलिएको थियो। तब दानियलले सधैं जस्तै उनको घुँडा टेकेर प्रार्थना गरे।

11 उनका दुश्मनहरूले दानियललाई पक्रने मौका हेरिरहेका थिए र दानियललाई परमेश्वरको प्रार्थना गर्दै गरेको भेट्टाए।

12 त्यसपछि उनीहरू राजा भएकहाँ आएर उनलाई त्यो नियमको विषयमा सम्झना गराए। “हे राजा! तपाईंले यस्तो कानून बनाउँनु भएको होइन कि तीस दिनभित्र तपाईंलाई बाहेक कसैले अरू कुनै देवता वा मानिसलाई बिन्ति प्रार्थना गर्‍यो भने त्यसलाई सिंहको खोरमा हालिने छ?”

राजाले जवाफ दिए, “हो यो निश्चय गरिएको हो। मादि र फारसीहरूको कानून स्थायी हुन्छ।”

13 यसपछि तिनीहरूले राजालाई भने, “निकालावास भएको यहूदीहरू मध्ये एकजना दानियलले तपाईंले बनाउनु भएको कानूनको वास्ता गरेनन्। तिनले आफ्ना परमेश्वरलाई दिनमा तीन पल्ट बिन्ती प्रार्थना गर्छन्।”

14 जब राजाले यो खबर सुने तिनी अत्यन्तै दुःखी भए, लगत्तै उनले दानियललाई बँचाउने चेष्टा गरे। उनले सूर्यास्त नहुञ्जेलसम्म दानियललाई बचाउने चेष्टा गरे।

15 तब मानिसहरूले मौका पाए अनि राजाकहाँ आएर भने, “हे महाराज तपाईंलाई यो थाहा छ कि मादीहरूको र फारसीहरूको कानून कहिले पनि बदली हुँदैन, राजाले यो कानून बदली गर्न सक्नेनन्।”

16 तब राजाले तिनीहरूलाई दानियललाई सिंहको खोरमा फर्काउने आदेश दिए। राजाले दानियललाई भने, “म विश्वास गर्छु परमेश्वरले जसलाई तिमी सधैं आराधना गर्छौं, तिमीलाई बचाउन।”

17 त्यसपछि तिनीहरूले एउटा ठुलो ढुङ्गा ल्याएर सिंहको खोरमा राखे अनि राजाको लाल मोहर, मन्त्रि र शासकहरूको लाल मोहर लगाई दिए जसद्वारा त्यो ढुङ्गालाई कसैले हटाउन अनि खोरबाट दानियललाई बचाउन नसकोस्।

18 तब राजा दारा आफ्नो महलमा गए। तिनीले त्यो रात खाएनन् अनि सुतेनन् र कसैलाई पनि त्यहाँ आउन दिएनन्।

19 बिहान झिसमिसे उज्यालोमा राजा उठेर डरले काम्दै सिंहको खोरमा गए।

20 राजा खोरको छेउमा गएर दानियललाई कराए भने, “हे दानियल जीवित परमेश्वरका सेवक, तिमीले निरन्तर सेवा गरेका तिम्रा परमेश्वरले तिमीलाई बचाउन सक्नु भयो?”

21 दानियलले राजालाई जवाफ दिए, “महाराज अमर रहनु।

22 मेरो परमेश्वरले आफ्ना स्वर्गीय पठाएर सिंहहरूको मुख बन्द गर्नु भयो। यसकारण सिंहहरूले मलाई नोक्सान गर्न सकेनन् किनभने मेरो परमेश्वर जानुहुन्छ कि म निर्दोष छु। हे महाराज! मैले तपाईंलाई कुनै अन्याय गरेको छैन।”

23 त्यस पछि राजा अत्यन्तै खुशी भएर दानियललाई खोरबाट निकाल्ने हुकुम दिनुभयो। दानियल खोरबाट निकालिए अनि तिनमा कुनै प्रकारको चोट लागेको पाएनन्, किनभने उनले परमेश्वरमाथि विश्वास गर्थे।

24 त्यसपछि राजाले तिनीहरूलाई हुकुम दिनु भयो जसले दानियललाई दोष दिएका थिए अनि सिंहको खोरमा हाल्न लगाए। तिनीहरूका पत्नी र छोरा-छोरीहरू समेत सिंहको खोरमा हालिए। तिनीहरू तल खोरको मुखमा पुग्दा नपुग्दै सिंहहरूले झम्टेर तिनीहरूका हड्डी समेत कर्पाक कुरूक पारेर खाइहाले।

25 त्यसपछि राजा दाराले सारा पृथ्वी भरि बस्ने विभिन्न भाषा बोल्ने, विभिन्न जातिका मानिसहरूलाई एउटा शुभ-कामना चिट्ठी लेखे:

तिमीहरूलाई शान्ति होस्;

26 म एउटा नयाँ नियम बनाउँदैछु मेरो राज्यमा हरेक मानिसले दानियलका परमेश्वरको डर मानुन र आदर गर्नुन।

दानियलका परमेश्वर जीवित परमेश्वर हुनुहुन्छ:

उहाँ सदा-सर्वदा जीउनु हुन्छ,

उहाँको राज्य कहिलै अन्त हुनेछैन

अनि उहाँले सधैं राज्य गर्नुहुन्छ।

27 परमेश्वर रक्षक र उद्धारकर्ता हुनुहुन्छ,

स्वर्ग अनि पृथ्वीमाथि परमेश्वरले आश्चर्यपूर्ण काम गर्नुहुन्छ।

अनि उहाँ मात्र एक शक्तिशाली हुनुहुन्छ जसले दानियललाई सिंहको मुखबाट बचाउनु भयो।

28 यस प्रकारले दाराले राज्यमा शासन गर्नुजेल अनि फारसमा राजा कोरेसको राज्य रहुजेल यिनै दानियलको उन्नति भइरह्यो।

7

चारवटा जनावरहरूको विषयमा दानियलको सपना

1 बाबेलको राजा बेलसजरको शासन कालको पहिलो वर्ष दानियल आफ्नो ओख्यानमा सुतिरहेको बेला सपनामा एउटा दर्शन देखे। उनले तुरन्तै त्यो सपना लेखे, त्यसको प्रमुख विवरण र विशेषताहरू

2 दानियलले भने, “राती मैले वरिपरि हावा चलिरहेको एउटा दर्शन पाएँ, हावाले सागर उचालिरहेको थियो।

3 तब मैले चारवटा ठूलठूला पशुहरू समुद्रबाट बाहिर आइरहेको देखें। तिनीहरू चार विभिन्न प्रकारका पशुहरू थिए।

4 “तिनीहरूमध्ये पहिलो पशु सिंह जस्तै थियो तर त्यसका पंखेटाहरू चीलका जस्तै थिए। मैले त्यो पशुको पंखेटाहरू उखेलिएको देखें। अनि त्यो जमीनमा मानिस जस्तै दुइ खुट्टामा उभियो अनि त्यसलाई मानिसको मन दिइएको थियो।

5 “तब मैले भालू जस्तै अर्को एउटा पशु देखें। त्यसले शरीरको एक भाग उठाएर उभिएको थियो। यसका दाँतहरूको बीचमा तीनवटा करङ्गहरू थिए। त्यस भालूलाई आदेश दिइयो ‘उडू अनि तँलाई जति चाहिन्छ सबै मासु खा।’

6 “त्यसपछि मैले देखें त्यहाँ मेरो सामुन्ने अर्को पशु थियो। त्यो एउटा चितुवा जस्तो थियो अनि त्यसका चारवटा पंखेटाहरू अनि चारवटा टाउकाहरू थिए। यसलाई शासन गर्ने अधिकार स्वीकार गरिएको थियो।

7 “यसपछि मैले चौथो पशु मेरो दर्शनमा पाएँ। त्यो एउटा साँढे डरलाग्दो हिंस्रक पशु थियो। यो फलामको लामो दाँत भएको साँढे बलियो थियो। यसले आफ्नो शिकार टुक्रा-टुक्रा पाउँदै खाँदै थियो। खाइसके पछि यसले आफ्नो बाँचेको शिकार कुत्चियो। त्यो पशु मैले सपनामा देखेको अरू पशुहरू भन्दा एकदमै बेग्लै थियो। त्यसका सिङ्गहरू दशवटा थिए।

8 “अहिले म त्यो सिङ्गको विषयमा नै सोच्दै थिएँ, हेर्दा हेर्दै अर्को सीङ उभियो ती सीङहरूको बीचमा त्यो सीङअरू सीङहरू भन्दा एकदमै सानो थियो। यो सीङमा मानिसको जस्तो आँखा थियो। यो सानो सीङमा एउटा मुख पनि थियो अनि स्वयंले प्रशंसा गरिरहेको थियो। यो सानो सीङले अरू तीनवटा सीङहरूलाई उचालेर फर्काइ दियो।

चौथो जनावरको न्याय

9 “मैले हेर्दा हेर्दै त्यसको ठाउँमा सिंहासन राखियो अनि त्यसमा प्राचीन राजा बस्नु भयो।

उहाँले हिँउ जस्तो सेतो लगा लगाउनु भएको थियो,

अनि कपाल सेतो ऊन जस्तो थियो।

उहाँको सिंहासन बलिरहेको आगोको ज्वाला जस्तै थियो र त्यसको चक्काहरू दन्केको आगो जस्ता थिए।

10 उहाँको छेउमा एउटा

आगोको खोला बगेर आयो।
हजारौं-हजार स्वर्गदूतहरूले उहाँको सेवा गर्दथिए।
दश-दशहजार स्वर्गदूतहरू उहाँको अघाडी सेवा गरिरहेका थिए।
तब न्यायधीश न्याय दिन बसे
अनि किताबहरू खोले।

11 “मैले हेरिरहेको थिएँ कि त्यो सानो सीङले अभिमानी शब्दहरू प्रयोग गरिरहेको थियो। त्यसैले कठोर जनावरले त्यो चौथो जनावरलाई मारिदियो अनि त्यसको शरीर बल्दै गएको आगोमा फर्प्योकिदियो।
12 अरू जनवारहरूको सर्वाधिकार खोसियो, ता पनि केही समय सम्म तथा ऋतुका निम्ति तिनीहरूलाई अन्न बाँचन दिइयो।
13 “मैले राती मेरो दर्शनमा हेरिरहेको थिएँ अनि मैले आकाशको बादलमाथि मानिसको पुत्र जस्तै कोही आउँदै गरेको देखेँ। उहाँ त्यहाँ प्राचीन राजाकहाँ आउनु भयो अनि उहाँको सामु उपस्थित गराइयो।
14 “एउटा मनुष्य जस्तो देखिने मानिसलाई अधिकार, महिमा अनि सम्पूर्ण शासन गर्ने शक्ति दिइयो। प्रत्येक जाति र भाषाबाट मानिसहरूले उहाँको आराधना गर्नेछन्। उहाँको शासन सदा-सर्वदा रहनेछ। उहाँको राज्य लगातार सदा-सर्वदा रहनेछ। त्यो नष्ट हुनेछैन।

चौथो पशुको विषयमा व्याख्या गरिएको

15 “मेरो आत्मा मभिन्न व्याकुल भयो कारण मैले पाएको दर्शनले नै म डराएँ।
16 त्यहाँ उभिनेहरू मध्ये एकजनाकहाँ म गएँ र तिनलाई यी सबैका विषयमा सोधेँ अनि उहाँले मलाई अर्थ बताई दिनुभयो।
17 उहाँले भन्नु भयो, ‘ती चारवटा डरलाग्दा पशुहरूले चार राज्यहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन् जो पृथ्वीमा उदय हुनेवाला छ।
18 तर सर्वोच्चका पवित्र जनहरूले राज्याधिकार पाउनेछन् र सदा सर्वदाका निम्ति त्यो कायम रहने छ।’
19 “त्यसपछि त्यो चौथो जन्तुको अर्थ जान्ने मलाई इच्छा भयो। त्यो अरूहरू भन्दा बेग्लै थियो जुन अत्यन्तै डरलाग्दो थियो। त्यसका फलामका दाँतहरू र काँसाको नङ्गाहरू थिए र जसले सबै कुरा चबाएर निल्थ्यो र बाँकी रहेको खुट्टाले कुल्चिन्थ्यो।
20 त्यसको टाउकोमा दशवटा सीङहरू थिए अनि बीचमा अर्को सीङ उभ्रियो। त्यस सीङले अरू दशवटा सीङहरूबाट तीनवटा उखेल्यो। त्यस सीङको घमण्डसित बोलन एउटा आँखा एउटा मुख थियो। यो अरू सीङहरू भन्दा ठूलो देखिन्थ्यो। म यस दर्शनको विषयमा जान्न चाहन्थेँ।
21 मैले हेर्दा हेँदै त्यो सीङले पवित्र मानिसहरूसँग युद्ध अनि अरू माथि आक्रमण गर्न शुरू गर्‍यो।
22 जब सम्म त्यो अति प्राचीन राजा आएर न्याय गरेनन्, प्राचीन राजाले सीङको न्यायको घोषणा गरे अनि ती पवित्र जनहरूले राज्य अधिकार प्राप्त गर्ने समय आयो।
23 “उहाँले मलाई यो जवाफ दिनुभयो ‘चौथो डरलाग्दो पशुले एउटा अर्को चौथो राज्यको प्रतिनिधित्व गर्छ। यो अरू राज्यहरू भन्दा बेग्लै हुनेछ। यस चौथो राज्यले समस्त पृथ्वीलाई निल्नेछन्, यसलाई कुल्चेर धूलो-पीठो पार्नेछ।
24 त्यो दशवटा सीङले दशजना राजाहरू यस राज्यबाट खडा गर्नेछ। अनि त्यसपछि अर्को एउटा राजा खडा हुनेछ। त्यो चाहिँ अधिका राजाहरू भन्दा बेग्लै हुनेछ। त्यसले तीन राजाहरूलाई परास्त गर्नेछ।
25 त्यसले सर्वोच्चको विरुद्धमा नै बोल्नेछ, सर्वोच्चका पवित्र जनहरूलाई धुजा-धुजा पार्नेछ। त्यसले तोकिएको समय र व्यवस्थाहरू बदल्ने विचार गर्नेछ अनि पवित्र जनहरूले त्यसको शक्तिमा, साढे तीन वर्ष राज्यको शक्ति सुम्पिदिनेछन्।
26 “ ‘तब न्यायको दरवार बस्नेछ र आखिरमा त्यसलाई शेष पार्न त्यसको सर्वाधिकार खोसिने छ।
27 अनि राज्यधिकार र सर्वाधिकार र स्वर्ग मुनिका सारा राज्यहरूको महिमा सर्वोच्चका पवित्र जनहरूलाई दिइनेछ। तिनीहरूको राज्यधिकार सदा सर्वदा हुनेछ। अनि सर्वाधिकार राख्नेहरूले तिनीहरूकै सेवा गर्नेछन् र तिनीहरूकै आज्ञा पालन गर्नेछन्।’
28 “विवरण यही अन्त हुन्छ। म दानियल चाँहि मेरो विचारले गर्दा साह्रै डराएँ, र मेरो अनुहारको रंग पहेंलो भयो र मैले यो कुरा आफ्नो मनमै राखेँ।”

8

एउटा भेडा अनि एउटा बोकोको विषयमा दानियलको दर्शन

1 बेलसजर राजाको शासनकालको तेस्रो वर्षमा मैले यो दर्शन देखेँ। यस दर्शन त्यो दर्शन पछिको दर्शन हो।

2 मैले यो दर्शनमा देखें कि म शशन शहरमा थिएँ। शशन एलाम प्रान्तको राजधानी थियो। मेरो दर्शनमा म ऊलै नदीको किनारमा थिएँ।

3 मैले माथि आँखा उठाएर हेरेँ, ऊलै नदीको किनारमा साँढ भेडो उभिरहेको थियो। त्यसका दुइवटा लामो सीङहरू थिए एउटा भन्दा अर्को लामो थियो। लामो सीङ पछि उभ्रेको थियो।

4 मैले भेडोलाई पश्चिम, उत्तर अनि दक्षिणका कुनाहरूमा यसले सीङ्गौरी खेल्दै दगुरी रहेको देखें। अनि त्यसको शक्तिबाट कसैलाई छुट्टाउन सकेन थियो। यसको आफ्नो शक्तिलाई इच्छा अनुसार प्रयोग गर्थ्यो।

5 मैले उत्तर, पश्चिम अनि दक्षिणमा चीजहरूमा त्यो भेडाका सिंगहरू ठोकिँदै गरेको देखें। अनि अरू पशु यसको छेउमा उभिन सकेनन्। अनि कसैले तिनीहरूलाई यसको शक्तिबाट बचाउन सकेनन्। यसले आफ्नो क्षमता आफूले चाहे जस्तै देखायो।

6 अनि बोको दुइवटा सीङ भएको भेडाकहाँ आयो। (यो त्यही भेडो थियो जुन मैले ऊलै नदीको किनारमा देखेको थिएँ।) अनि बोको एकदमै रिसाएर भेडोतिर कुट्यो।

7 मैले बोकालाई भेडातिर कुट्दै गरेको देखें। अनि बोकाले भेडोलाई हान्यो भेडोका दुइवटा सीङ भाँचिदियो। बोकोसित भेडोको सामना गर्ने शक्ति थिएन। बोकोले भेडोलाई भुईँमा लडायो अनि त्यसलाई कुल्चियो। भेडालाई बचाउने त्यहाँ कोही थिएन।

8 यसपछि त्यो बोको एकदमै शक्तिशाली भयो। तर जब त्यो शक्तिशाली भयो त्यसको सीङ्ग भाँचियो अनि फेरि त्यो ठूलो सीङको ठाँउमा चार वटा सीङ उभ्रिए। ती चारैवटा सीङ अलग्गै देखिन्थ्यो अनि चारै दिशा पट्टि फर्किएको थिए।

9 फेरि त्यो चारै सीङहरू मध्ये एउटा सानो सीङ उभ्रियो। त्यो सानो सीङ बढेर ठूलो भयो। यो दक्षिण पूर्वतिर बढेर गयो। यो सीङ सुन्दर भूमि पट्टि बढेर गयो।

10 त्यो सानो सीङ बढेर आकाश छुन पुग्यो। त्यसले धेरै तारा र ग्रहहरूलाई पनि पृथ्वीमा झारी दियो।

11 सानो सीङ बढेर अग्लो भयो। यो बढेर घाम भन्दा अग्लो भयो। मन्दिरमा चढाउने दैनिक बलि पनि सीङले रोकिदियो।

12 अनुचित रीतिले नै जन-समुदाय अनि दैनिक भेटीहरू त्यस समक्ष त्यसले चाहे अनुसार गर्न सुम्पियो। यसले सत्यलाई भुईँमा पर्याँकिदियो। त्यो आफ्नो प्रत्येक कार्यमा सफल भयो।

13 फेरि मैले कुनै पवित्र मानिसहरू मध्ये एकजनाले बोल्दै गरेको सुनेँ। तब अर्कोले पहिलो पवित्र मानिसलाई उत्तर दिँदै थियो। पहिलो पवित्र मानिसले भन्यो, “कहिल्यै सम्म यी कुराहरू भई रहनेछन्? दैनिक बलियो यो दर्शन, विनाशी पाप जसले नष्ट पार्छ पुण्यस्थलको नियन्त्रण अनि जनसमुदायलाई सुम्पिन्छ?”

14 अर्को पवित्र एकले गने “यो 2,300 दिनको निम्ति हुनेछ। तब पवित्र स्थान स्थापना गरिनेछ।”

दानियललाई दर्शन उल्टा गरियो

15 जब म दानियलले यो दर्शन देखें म यो बुझ्नको निम्ति कराएँ। अनि अचानक मानिसको रूप भएको एकजना मेरो छेउमा उभिरहेको देखें।

16 त्यसै बेला मैले ऊलै नदीको किनारबाट मलाई बोलाउँदै गरेको मानव स्वर सुनेँ। स्वरले भन्यो, “हे गाब्रियल! यस मानिसलाई दर्शनको अर्थ व्याख्या गरिदेऊ।”

17 त्यसपछि तिनी म उभिएको ठाँउमा आए, ऊ आउँदा म डरले घोप्टो परें। तर उसले मलाई भन्यो, “हे मानिसको पुत्र! यो सम्झ कि यो दर्शनले अन्तको समयलाई संकेत गर्दै छ।”

18 ऊ बोल्दा बोल्दै म भुईँमा अचेत भएर लडेँ। तर उसले मलाई समातेर म उभिएकै ठाँउमा फेरि उभ्याए।

19 गाब्रियलले भने, “हेर म तिमीलाई भन्छु क्रोधको अन्त के हुनेछ। किनभने तोकिएको समयमा अन्त हुनेछ।

20 “तिमीले देखेको दुइ सीङे साँढे भेडा मादी देश र फारस देशका राजाहरू हुन्।

21 त्यो बोको चाँहि युनानीहरूको राज्य हो। अनि त्यसको निधारको ठूलो सीङ चाँहि प्रथम राजा हो।

22 त्यो भाँचिएको सीङको सट्टामा उभ्रेका चार सीङहरू चाँहि चार राज्यहरू हुन्, जुन त्यस जातिबाट खडा हुनेछन्। तर तुलनामा त्यसको जतिकै पराक्रम हुनेछैन।

23 “ती राज्यका अन्तिम दिनहरूमा जब तिनीहरूको पाप चरमसीमा मा पुगेको हुन्छ, तब एउटा क्रूर निहूर र युद्धकलामा निपुण राजा देखा पर्नेछ।

24 त्यसको शक्ति महान हुनेछ, त्यसले अवर्णनीय विध्वंस ल्याउने छ। आफूले गरेको जुनसुकै काममा त्यो सफल हुनेछ। त्यसले ठूला-ठूला जाति र पवित्र मानिसहरूमा विध्वंस ल्याउने छ।

25 “त्यसको मन निरन्तर क्रियाशील रहनेछ, र आफूले रचेको चतुर षड्यन्त्रमा त्यो सफल हुनेछ। त्यसले ठूला ठूला युक्तिहरू रच्नेछ। तिनीहरूले नचिताएको समयमा त्यसले तिनीहरूमाथि धेरै विध्वंस ल्याउनेछ। त्यसले प्रधानहरूका प्रधानलाई पनि धाक दिनेछ तर कुनै मानिसको हात विनाने त्यो ढल्नेछ।

26 “सौझ र बिहानको विषयमा दिइएको यो प्रकाश सत्य छ, तर यो दर्शन तिमीले गुन राख्ने पछि, किनभने त्यसले धेरै पछि आउने दिनहरूलाई संकेत गर्छ।”

27 त्यसपछि मेरो शक्ति हरायो। केही समय सम्म म बिमारी भइरहेँ। तब म उठेर फेरि राजाको काममा लागें। तर त्यस दर्शन ले गर्दा म डराई रहें र कसैले मलाई त्यो बुझाउन सकेन।

9

दानियलको प्रार्थना

1 राजा दाराको शासनकालको पहिलो वर्षको समयमा यो घटना घटेको थियो। दारा अहासुरस नाउँ भएका एकजना मानिसको पुत्र थिए। दारा मादीका मानिसहरूसँग सम्बन्धित थिए। उनी बाबेलको राजा भए।

2 दाराको राज्य कालको पहिले वर्षमा म दानियल केही पुस्तकहरू पढिरहेको थिएँ। ती पुस्तकहरूमा मैले देखे कि परमप्रभुले यर्मियाहलाई यो बताउनु भयो कि यरूशलेम पुननिर्माण कति वर्ष पछि हुन्छ? परमप्रभुले भन्नु भएको थियो यसभन्दा पहिला को यरूशलेम फेरि बनाउन, सत्तरी वर्ष लाग्नेछ।

3 तब म फेरि परमेश्वर मेरा मालिकपट्टि फर्किँएँ अनि सहायताको निम्ति प्रार्थना गरेँ। मैले खाना खान छोडें अनि यस्तो लुगा लगाएँ जसबाट यो बुझियोस् कि म दुःखी छु। मैले आफ्नो टाउकोमा धूलो हालें।

4 मैले परमप्रभु मेरो परमेश्वरलाई प्रार्थना गरेँ। मैले मेरा सबै पापहरूको विषयमा उहाँलाई मैले भनेँ,

“हे परमप्रभु तपाईं महान अनि भय योग्य परमेश्वर हुनुहुन्छ। तपाईंसित प्रेम गर्ने मानिसहरूसित तपाईंले प्रेम अनि दया गर्नुहुन्छ। तपाईंले तपाईंको करार मानिसहरूसित राख्नु हुन्छ जसले तपाईंको आज्ञाहरू पालन गर्छन्।

5 “तर परमप्रभु हामी पापी हौं। हामीले नराम्रो कर्म गर्यौं, कुकर्म गर्यौं, तपाईंको विरोध गर्यौं र तपाईंको निष्पक्ष न्याय अनि आदेशबाट टाढा गर्यौं।

6 तपाईंका दास अगमवक्ताहरू, हाभ्रा राजाहरू, शासकहरू, पिता पुर्खाहरू अनि देशका सबै मानिसहरूसँग तपाईंको नाउँमा बोलेका थिए! तर हामीले तिनीहरूको कुरा सुनेनौं।

7 “हे परमप्रभु, तपाईं असल हुनुहुन्छ अनि सदचारिता तपाईंकै हो! तर आज लाज हाभ्रो हो। लाज यहदा र यरूशलेमका मानिसहरूसित बाट हो। लाज इस्राएलका सबै मानिसहरूको हो। मानिसहरू जो नजिकमा छ। अनि मानिसहरू त्यसको टाडामा छन्। परमप्रभु तपाईंले ती मानिसहरूलाई धेरै जातिहरूको बीचमा छरपष्ट पार्नु भयो। अनि ती देशमा भएका इस्राएलका मानिसहरू लज्जित हुनुपर्छ। तिनीहरूले तपाईंको विरुद्धमा नराम्रो काम गरेका हुनाले तिनीहरू लज्जित हुनुपर्छ, परमप्रभु!

8 “हे परमप्रभु हामी सबै लज्जित हुनु पर्छ। हाभ्रो सबै राजाहरू र अगुवाहरू लज्जित हुनु पर्छ। हाभ्रो पिता-पुर्खाहरू लज्जित हुन पर्छ। किन? किनभने हामीले तपाईंको विरुद्ध पाप गरेका छौं, परमप्रभु!

9 “तर हे परमप्रभु तपाईं दयालु हुनुहुन्छ। तिनीहरूले गरेको नराम्रो कार्यहरूका निम्ति तपाईंले मानिसहरूलाई क्षमा दिनुहुन्छ। अनि हामी तपाईंको विरुद्ध बागी भएका छौं।

10 हामीले परमप्रभु हाभ्रा परमेश्वरको आज्ञा पालन गरेका छैनौं। परमप्रभुले उहाँका दासहरू, अगमवक्ताहरू प्रयोग गरेर हामीहरूलाई नियमहरू दिनुभयो तर हामीले उहाँको नियमहरू पालन गरेनौं।

11 तपाईंको वचन पालन नगरेर सारा इस्राएलीहरूले तपाईंको व्यवस्था भङ्ग गरेका छन् अनि त्यसदेखि तर्ककाछन्। परमेश्वरको दास मोशाको व्यवस्थामा देखाईएका आज्ञा र तोकिएका सराप हामीमाथि पानी झैं खनिएकाछन्, किनकि हामीले उहाँको विरुद्धमा पाप गर्यौं।

12 “हामीमाथि र यरूशलेममाथि संसारमा कहिल्यै नभएको विपत्ति ल्याएर हामी र हाभ्रा शासकहरूको विषयमा भन्नु भएका सबै कुरा तपाईंले पूरा गर्नुभएको छ।

13 हामीमाथि आएका सबै विपत्तिहरू मोशाको व्यवस्थाको पुस्तकमा पहिलानै लेखिएका थिए तर पनि हामीले आफ्ना परमेश्वरको सम्मानमा केही गरेका छैनौं। आफ्नो अधर्मको कामबाट हामीले पश्चाताप गरेनौं तपाईं आफ्नो वचनमा प्रतिवद्ध हुनुहुन्छ भन्ने कुरामा हामीले ध्यानै दिएनौं।

14 यसकारण परमप्रभुले आफ्नो समयमा यो विपत्ति हामीमाथि ल्याउनु भयो। आफूले गर्नु भएका सबै कुरामा परमप्रभु हाभ्रा परमेश्वर ठीक हुनुहुन्छ तर पनि हामीले उहाँको आज्ञा पालन गरेका छैनौं।

15 “अब परमप्रभु हाभ्रो परमेश्वर जसले आफ्नो लोकलाई शक्तिशाली हातद्वारा मिश्र देशबाट निकालेर ल्याउनु भयो र आजको दिनसम्मै कायम रहने नाउँ राख्नु भएकोछ हामीले पाप गरेका छौं।

16 हे परमप्रभु! तपाईंको दया, उद्धारको राम्रो कामहरूद्वारा आफ्नो शहर पवित्र डाँडा यरूशलेमबाट आफ्नो क्रोध र रीस हटाउनु होस्। हाम्रा पाप र हाम्रा पिता-पुर्खाहरूको दोषले गर्दा यरूशलेम र तपाईंका मानिसहरू हाम्रा सबै छिमेकीहरूका बीचमा हामी लज्जित भएकाछौं।

17 “अब हाम्रो परमप्रभु हाम्रो प्रार्थना सुन्नुहोस्। म तपाईंको दास हुँ सहायताको निम्ति मेरो प्रार्थना तिनीहरूको पवित्र स्थानका निम्ति अस्सल कुराहरू गर्नुहोस्। त्यो भवन नष्ट भएको थियो। तर मालिक, तपाईं आफ्नै राम्रोको निम्ति यी अस्सल कुराहरू गर्नुहोस्।

18 मेरो परमेश्वर आफ्नो कान थापेर सुन्नुहोस्, आफ्नो आँखा खोल्नुहोस् र हाम्रो उजाड अवस्थामाथि र तपाईंको नाउँ भएको शहरमाथि निगाह राख्नुहोस्। हाम्रो आफ्नै धार्मिकता द्वारा होइन, तर तपाईंको असीम दयाद्वारा तपाईंका सामुन्ने हामी आफ्नो अन्तर-बिन्ती टक्राउँदछौं।

19 हे परमप्रभु! सुन्नुहोस्, मेरा परमेश्वर हाम्रो पाप क्षमा गर्नुहोस्, मेरो परमेश्वर हाम्रो प्रार्थना सुनेर त्यस अनुसार गरिदिनु होस्। किनभने यो तपाईं आफ्नो भलाईको निम्ति गर्नुहोस्, दिलो नगर्नुहोस्, तपाईंको शहर र तपाईंको नानिस तपाईंका नाउँले कहलाइएकोछन्।”

70 हप्ताको विषयमा दर्शन

20 यसरी म बोल्दै, प्रार्थना गर्दै मेरो आफ्नो पाप र मेरा जाति इज्राएलीको पापको पञ्चाताप गर्दै र उहाँको पवित्र डाँडाको पक्षमा परमप्रभु मेरो परमेश्वरको सामु मेरो अन्तर-बिन्ती टक्राइहेको थिएँ।

21 जतिबेला म प्रार्थना गरिरहेको थिएँ तब तिनै मानिस गाब्रिएल, जसलाई मैले अघि दर्शनमा पनि देखेको थिएँ, सांझको बलिदानको समयमा चाँडो गरी उड्दै मेरो छेउमा आए।

22 स्पष्टसित बोल्दै तिनले मलाई बुझाए, तिनले भने, “दानियल अहिले म तिम्रो समझ खोलिदिनलाई आएको छु।

23 जब तिमीले आफ्नो बिन्ती शुरू गरिरहेका थियो तब एउटा वचन आयो। म तिमीलाई त्यही दिनलाई आएको छु, किनभने तिमी अति प्रिय मानिस छौं। त्यो वचन राम्ररी विचार गर, त्यस दर्शनलाई विचार गर।

24 “तिम्रो जाति र तिम्रो पवित्र शहरको निम्ति सत्तरी हप्ता तोकिएको छ। त्यसपछि विद्रोह थामिनेछ, पापको अन्त हुनेछ, दोषको प्रयाश्चित गरिनेछ। अनन्तको पवित्रता शुरू हुनेछ, दर्शन र भविष्यवाणी अन्त हुनेछ अनि सबै भन्दा पवित्रस्थान पवित्र तुल्याइनेछ।

25 “त्यसपछि यो जान र बुझ, यरूशलेमको पुनर्प्राप्ति र पुनर्निर्माण हुनेछ भन्ने वचन निस्केको समयदेखि एक अभिषिक्त जन, एक राजकुमार देखा परेको समय सम्म सात हप्ता बित्रेछ। त्यसपछि बैसठ्ठी हप्ता सम्म गल्ली र नाला समेत पुनर्प्राप्ति र पुर्ननिर्माण भइसकेको अवस्थामा रहनेछ।

26 त्यस समयमा अर्थात् बैसठ्ठी हप्तापछि अभिषेक गरिएको मानिस हटाइनेछ। त्यसपछि एकजना राजकुमारको सेनाले आक्रमण गर्नेछ अनि शहरका पवित्र स्थान ध्वंश गर्नेछ। तब त्यहाँ ठूलो युद्ध हुनेछ अनि सम्पूर्ण ध्वंशको योजना बनाइनेछ।

27 “तब भविष्यका शासकले धेरै मानिसहरूसित सम्झौता गर्नेछ। यो एक हप्ता सम्म चल्नेछ। आधा हप्ता सम्मको निम्ति भेटी अनि बलिदानहरू रोकाउनेछ। अनि एकजना विध्वंशक आउनेछ। उसले डरलाग्दो विनाशक कर्महरू गर्नेछ। तर परमेश्वरले त्यस विध्वंशको ध्वंशका निम्ति आदेश दिइसक्नु भएकोछ।”

10

टाइग्रिस नदी छेउमा दानियलको दर्शन

1 कोरैसको शासनकालको तेस्रो वर्षमा कोरैस फारसको राजा थिए भन्ने खबर दानियलले पाए। खबर साँचो थियो अनि यो एउटा ठूलो युद्धको विषयमा थियो। दानियलले त्यो बुझिहाले। यो कुरा एउटा दर्शनमा उसलाई बताइएको थियो।

2 त्यस समय, म दानियल तीन हप्ता सम्म दुःखी भएँ।

3 मैले राम्रो खाने कुरा खाइनेँ, मैले कुनै प्रकारको दाखरस र मासु खाइनेँ। कुनै प्रकारको तेल टाउकोमा लगाइनेँ, राम्रो लुगा लगाइन तीन हप्ता सम्म मैले केही पनि गरिनेँ।

4 पहिलो वर्षको चौबीसौँ दिनमा मैले आफूलाई ठूलो नदी अर्थात् टाइग्रिस नदीको किनारमा पाएँ।

5 मैले माथि हेरेँ, र सुतीको लुगा लगाएको मानिसलाई देखेँ। उसले ओपीरको सुनको पटुका कम्बरमा बाँधेका थिए।

6 उनको शरीर फिरोजा पत्थर जस्तै चहकितो थियो। उनको अनुहार बिजुली जस्तै चम्कन्थ्यो, उनको आँखा राँको झै बलिरहेको थियो, उनका हात र खुट्टाहरू टल्काइएको काँसाको भाँडा जस्तै थिए। उनको बोलि भीडको आवाज जस्तै थियो।

7 म, दानियल त्यस दर्शन हेरिरहने एक मात्र मानिस थिएँ, मेरो छेउमा हुने कसैले त्यो दर्शन देखेनन्। तर तिनीहरू एकदमै डराएका थिए अनि आफूलाई लुकाउन भागे।

8 अनि म एकलै छोडिउँ, म एकलैले त्यो महादर्शन हेरेँ, तर मसँग केही शक्ति पनि रहेन। म मानिसको पुत्ला जस्तै भएँ। मैले सबै शक्ति पनि हराएँ।

9 जब मैले तिनी बोलेको सुनेँ, म भइँमा अचेत भएर लडेँ, जब मैले उनी बोलेको सुनेँ, मैले आफ्नो अनुहार भइँमा निहराएँ।

10 तब एउटा हातले मलाई छोयो। म मेरो हात र घुडौँ टेकेर उभिँएँ, म एकदमै डराएँ र म कामिरहेको थिएँ।

11 दर्शनको मानिसले मलाई भयो, “दानियल परमेश्वरले तिमीलाई अतिने प्रेम गर्नुहुन्छ। मैले तिमीलाई भन्न लागेको वचनको विषयमा राम्ररी ध्यान देऊ र उभेऊ, मलाई तिमीकहाँ पठाइएको हो।” तब उहाँले मलाई यसो भन्नुभयो, उठ, म उठेँ। म अझै कामिरहेको थिएँ किनभने म डराएको थिएँ।

12 त्यसपछि फेरि ऊ बोल्थो, “नडराऊ दानियल, पहिलो दिनबाट नै तिमीले निश्चय गरेका थियौ कि परमेश्वरको छेउमा तिमी विनम्र र विवेकपूर्ण रहनेछ। परमेश्वरले तिम्रो प्रार्थना सुन्दै आउनु भएकोछ, तिमी प्रार्थना गरिरहेका छौ, यसैले म तिम्रोमा आएको छु।

13 फारसको राजकुमारले एककाईस दिनसम्म मेरो विरोध गरिरह्यो। तर अचानक, मिकाएल एकजान प्रमुख राजकुमारले मलाई सहायता गर्न आए, किनकि म फारस देशको राजासँग अलमलिएको थिएँ।

14 म तिमीलाई त्यो बताएर सहायता गर्न आएको छु कि भविष्यमा तिम्रा मानिसहरूमाथि घटना घट्नेछ। त्यो दर्शन आउनेवाला समयको विषयमा हो।”

15 जब उनले मलाई त्यसो भने, म बोलन सकिन अनि आफ्नो अनुहार भुइँतिर निहुराएँ।

16 त्यस पछि मानिस जस्तो कोही देखा पर्यो। मेरो ओठ छोयो अनि अगाडी उभियो। मैले आफ्नो मुख खोले र बोलेँ, “महोदय, जब मैले पहिलो दर्शन देखेँ, यसले मेरो मुटु डरले काम्यो मेरो बलनै रहेन।

17 महाशय म तपाईंको दास दानियल, म कसरी तपाईंसँग बात गर्न सक्छु? अहिले सम्म मसँग उभिनलाई बलनै छैन र सास फेर्न पनि सकेको छैन।”

18 एकपल्ट फेरि त्यो मानिस जस्तो देखिनेले मलाई छुए, मलाई जब उसले छुयो मैले झन असल अनुभव गरेँ।

19 त्यसपछि उनले भने, “प्रिय मानिस, नडराऊ! बलियो होऊ।”

जब उनी मसँग बोलिसक्नु भयो, मैले शक्ति पाएँ अनि भनेँ, “महाशय, दया गरी बोल किनभने तपाईंले मलाई बल दिए।”

20 त्यसपछि उनले भने, “के तिमीलाई थाहा छ म तिमीकहाँ किन आएँ? म फारसको राजकुमारसँग युद्ध गर्न जान्छु। जब म छोडेर जान्छु, त्यस पछि यूनानको राजकुमार आउनेछ।

21 तर म तिमीलाई सत्यको पुस्तकमा लेखिएका कुराहरूको बारेमा भन्नेछु। यी राजकुमारहरूको विरुद्ध माइकल बाहेक मेरो पक्षमा कोही पनि छैन, जसले तिम्रो मानिसहरूमाथि शासन गर्छ।

11

1 “मादिका राजा दाराको शासनकालको पहिलो वर्षमा उसलाई बल अनि सहायता दिन म उभिँएँ।

2 “अब म तिमीलाई साँचो कुरा बताउँदछु। तीनजना राजाहरूले फारसमा शासन गर्ने छन्। त्यसपछि चौथो राजा आउनेछन्, तिनी आफूभन्दा अधिका राजाहरू भन्दा धनी हुनेछन्। तिनी यूनान राज्यको विरोधमा प्रत्येकलाई उक्साउनका निम्ति शक्ति प्राप्त गर्नलाई आफ्नो सम्पत्ति उपयोग गर्नेछन्।

3 यसपछि एकदमै शक्तिशाली राजा आउनेछ, त्यसले ठूलो शक्तिसँग राज्य चलाउनेछ, उसले जे चाहन्छ त्यही गर्ने छ।

4 शक्तिशाली राजा आए पछि त्यसको राज्य टुक्रा-टुक्रा हुनेछ। उसको राज्य संसारको चार भागमा बाँडिनेछ। उसको राज्य उसको नाताहरूमा बाँडिनेछैन, जुन शक्ति उसमा थियो, त्यो उसको राज्यमा हुने छैन।

5 “दक्षिणको राजा शक्तिशाली हुनेछ। तर यसपछि उसको एउटा सेनापति ऊ भन्दा पनि शक्तिशाली हुनेछ त्यो सेना नायकले शासन गर्न थाल्नेछ, अनि एकदमै शक्तिशाली हुनेछ।

6 “फेरि केही वर्षपछि एउटा सन्धि हुनेछ अनि दक्षिणका राजाकी छोरीसित उत्तरका राजाको विवाह हुन्छ। यो शान्तिका निम्ति गरिनेछ, तर तिनका सन्तान बलिया हुने छैनन्। तिनको नामी तिनलाई समर्थन गर्ने एकजनालाई सुम्पिनेछन्।

7 “तर तिनको परिवारबाट एउटा मानिस दक्षिणी राजाको स्थान लिन आउनेछ। उसले उत्तरी राजाको सेनामाथि आक्रमण गरेर सुदृढ किल्लामा प्रवेश गर्नेछ। अनि युद्ध जितेर विजयी हुनेछ।

8 उसले उनीहरूका देवताका मूर्तिहरू, चाँदी र सुनका बहुमूल्य वस्तुहरू लुट्नेछ। अनि केही वर्षकोलागि उत्तरको राजालाई एकलै छोडने छन।

9 फेरि त्यो राजाले दक्षिणी राजामाथि आक्रमण गर्नेछ। तर पराजित भएर आफ्नो देश फर्कनेछ।

10 “फेरि उसका छोराहरूले युद्धको निम्ति विशाल सेना जुटाउने छन्। अनि तिनीहरूले रोबन नसकिने बाढ झै युद्ध जित्दै जानेछन्। र दक्षिणको राजाको किल्ला सम्म युद्ध गर्दै जित्रेछ।

11 त्यस पछि दक्षिणको राजा क्रोधित भएर उत्तरको राजासँग युद्ध गर्न निस्कने छ। उनले एउटा ठूलो सैन्यदल जुटाउनेछ तर उनको सेनाको हार हुनेछ।

12 त्यो ठूलो सैन्यदलले हार्नेछ, अनि ती सेनालाई अन्तै लगिनेछ। ऊ अत्यन्तै अभिमानी हुनेछ अनि हजारौं-हजार सेनाहरूलाई मार्नेछ, तर पनि यसबाट उसलाई सफलता हासिल हुनेछैन।

13 त्यसपछि उत्तरको राजाले फेरि पहिला भन्दा पनि ज्यादा सख्यामा सैनिक भेला पार्नेछ। अनि केही वर्ष पछि उनले आक्रमण गर्नेछन्, त्यो सैन्यदल एकदमै ठूलो हुनेछ अनि तिनीहरूसँग धेरै हात-हतियार हुनेछ अनि युद्धको तयारीमा हुनेछ।

14 “त्यो समयमा, धेरै मानिसहरूले दक्षिणका राजाको विरोध गर्नेछन्। केही तिप्रा आफ्नै मानिसहरू युद्ध गर्न मन पराउँथे दक्षिणको राजाको विरुद्धमा बागी हुनेछ। तिनीहरूले विजय प्राप्त गर्ने छैनन्, तर तिनीहरूले दर्शनलाई सत्य गराउँछन्, जब तिनीहरूले यसो गर्छन्।

15 तब उत्तरको राजा आएर घेरा-मचान उठाउनेछन् र पर्खाल भएको शहरलाई लिनेछन् अनि दक्षिणको सेनाले तिनको सामना गर्न सक्नेछैन, यहाँ सम्म कि सेनाका वीर जवानहरू पनि तिनको सामुन्ने अडिन सक्ने छैनन्।

16 “शत्रुहरूले यसरी तिनीहरूलाई जे मनपर्थे त्यही गर्नेछन्। तिनको विरोधमा कोही पनि उठ्न सक्नेछैन। तिनले मनोरम जगामा नियन्त्रण गर्ने शक्ति प्राप्त गर्नेछन्।

17 फेरि उनले दक्षिणका सबै राज्यहरू आफ्नो अधीनमा ल्याउने निश्चन गर्नेछन् र उचित शर्तहरू राख्नेछन्, अनि त्यस राज्यलाई नाश गर्नका निम्ति एउटी स्त्रीलाई विवाह गर्नेछन्। तर न ता त्यो स्त्री उसँग बस्छे न त उसको अभिप्राय सिद्ध हुन्छ।

18 “यसपछि उत्तरका राजाले भूमध्य सागरको किनार हुँदै देशहरू र टापूहरूका धेरैलाई कैदी बनाउनेछन्। तर एउटा सेनापतिले तिनलाई थर्काएर तिनको धाकलाई अन्त गरिदिनेछन् अनि उसले उत्तरका राजालाई लज्जित पार्नेछ।

19 “यसरी उत्तरको राजा स्वयं आफ्नो देशको सुदृढ किल्लामा फर्केर जानेछन् र उनको पतन हुनेछ, फेरि कहिल्यै पनि त्यहाँ देखिने छैनन्।

20 “उनी पछि फेरि एकजना यस्तो आउनेछन् जसले सरकारी रक्षकको साथ एउटा अधिकारीलाई कर उठाउन पठाउनेछ। उसको पनि चौडैनै अन्त हुनेछ। तिनको अन्त न त खुल्ला रूपमा न त युद्धमा हुनेछ।

21 “यसपछि एकजना एकदमै निष्ठुर अनि घिनलाग्दो मानिस आउनेछ। उसले राज परिवारको एकजना उत्तराधिकारी हुने सम्मान पाउनेछैन। आफ्नो चलाकीद्वारा ऊ अप्रत्याशित ढंगले राजा हुनेछ।

22 उसले शक्तिशाली विशाल सेनाहरूलाई हराइदिन्छ अनि सम्झौता अनुसार सन्धि गरेका मुखियाहरू पनि परास्त हुनेछन्।

23 त्यसपछि धेरै देशहरूले त्यो क्रूर राजासँग सन्धि गर्नेछन् तर उसले उनीहरूसँग झटो र चलाक पूर्ण व्यवहार गर्नेछ। ऊ अत्यन्तै शक्तिशाली बिनिनेछ। तर धेरै मानिसहरूले मात्र उसलाई समर्थन गर्नेछन्।

24 “जब त्यस प्रदेशको सर्वाधिक धनी क्षेत्रले आफूलाई शान्ति र सुरक्षित अनुभव गर्छ, त्यति नै बेला उसले धनहरू लुट्नेछ र आफू पछि लाग्नेहरूलाई लूटको धन दिनेछ। त्यसका पिता-पुर्खाहरूले गर्न नसकेको काम त्यसले गर्नेछ।

25 “त्यस पछि उसले आफ्नो पुरै शक्ति अनि सबै सेना र साहस दक्षिणको राजाको विरुद्धमा लगाउनेछ। दक्षिणी राजाले पनि एउटा ठूलो अनि शक्तिशाली सैन्यदल जुटाउनेछन्, तर विश्वासघातीहरूको षड्यन्त्रले दक्षिणी राजाको हार हुनेछ।

26 तिनै राजाहरू जुन दक्षिणी राजाले मित्र सन्धिन्थे, जसले उनको नुन खाएका थिए तिनीहरूले उनलाई हराउँनेछन् र तिनका सेनालाई परास्त पार्नेछन् र धेरैजना नै युद्धभूमिमा मर्नेछन्।

27 ती दुवै राजाहरूले दुष्ट योजनाहरू बनाउँने छन् र एउटै टैबलमा बसे पनि एउटाले अर्कोलाई ढाँट्ने छन् र त्यो योजना सफल हुनेछैन। किनकि उनीहरूको अन्त हुने समय परमेश्वरले निर्धारित गरिसक्नु भएकोछ।

28 “ऊ धेरै धन सम्पत्ति लिएर आफ्नो देश फर्कने छ। फेरि त्यो पवित्र वाचा प्रति नराप्नो कर्म गर्ने निर्णय लिनेछ। उसले आफ्नो योजना अनुसार काम गर्नेछ अनि आफ्नो देश फर्कनेछ।

29 “फेरि उत्तरको राजाले ठीक समयमा दक्षिणका राजामाथि आक्रमण गर्नेछ तर यसपल्ट ऊ पहिलो पल्ट जस्तो सफल हुँदैन।

30 पश्चिमबाट जहाजहरू तिनको विरुद्धमा आउनेछन् अनि ऊ पराजित हुनेछ र फर्किनेछ। पवित्र करारमाथि उसले आफ्नो रीस देखाउनेछ। ऊ फर्किनेछ अनि तिनीहरूलाई सधाउनेछ जसले पवित्र करार अनुसरण गर्न रोके।

31 तिनले पठाएका सैन्य-दलहरूले पवित्र स्थानहरू, मन्दिरहरू अशुद्ध पार्ने छन् र नित्य गरिने बलिदान रोक्नेछन्। अनि त्यहाँ तिनीहरूले नाश गर्ने घृणित बस्तुलाई स्थापना गर्नेछन्।

32 “तिनले वाचा इन्कार गर्न तयार भएकाहरूलाई झटो प्रतिज्ञाहरूद्वारा आफ्नो तर्फमा लानेछन्, तर आफ्ना परमेश्वरमा विश्वासी मानिसहरू दृढ भएर बस्नेछन्।

33 “ज्ञानी-शिक्षकहरूले साधारण मानिसहरूलाई परिस्थिति बुझ्न सहायता गर्नेछन्। तर जो विवेक पूर्ण छन् उनीहरूलाई तरवारले काटेर आगोमा हालेर अथवा बन्दी भएर मारिए।

34 जब तिनीहरू लडनेछन्, तिनीहरूले अलिकति सहायता पाउनेछन् अनि झट्टा मानिसहरू तिनीहरूसँग सामेल हुनेछन्।

35 ही ज्ञानी शिक्षकहरू मारिने छन्। यस्तो गरिनेछ, जसले गर्दा तिनीहरूलाई अन्तिम दिनहरूमा बलियो शत्रु अनि निर्दोष बनाइनु सकियोस्। किनभने तोकिएको समयमा आउनेछ।

राजा जसले आफूलाई महिमा गर्छ

36 “फेरि राजाले जे इच्छा लाग्यो त्यही गर्नेछन्। उसले आफ्नो विषयमा बढि-बढाई गर्नेछ, अनि आफ्नो प्रशंसा गर्ने छ। उसले सोच्ने छ ऊ कुनै देवता भन्दा ज्यादा राम्रो छ। उसले यस्तो कुरा गर्नेछ जुन कहिल्यै कसैले पनि सुनेको छैन। उसले देवताहरूको परमेश्वरको विरोधमा यस्तो कुरा गर्नेछ। ऊ त्यति बेला सम्म सफल हुन्छ जतिबेला सम्म यो सबै नराम्रो घटनाहरू घट्दैन, तर नराम्रो घटना अवश्य घट्नेछ।

37 “आफ्नो पिता-पुर्खाहरूका देवताहरू र स्त्रीहरूका प्रिय देवताको उसले अवहेलना गर्नेछ। तिनले कुनै देवताको वास्ता गर्ने छैन। तिनले आफैलाई उनीहरू सबै भन्दा उच्च पार्नेछन्।

38 त्यसको सट्टामा तिनले आफ्नो पिता-पुर्खाहरूले नजानेको किल्लाको सुन र चाँदी, रत्न र बहुमूल्य उपाहार चढाएर मान गर्नेछ।

39 “ऊ अनि उसका विदेशी देवताहरूले आफ्नो किल्लाहरू बलियो पार्नेछ। तिनको निगाहमा भएकाहरूलाई तिनले सम्मान दिएर र साधारण मानिसहरूलाई जागिर दिएर तिनीहरूलाई मानले परिपूर्ण पार्नेछ।

40 “आखिरमा दक्षिणका राजाले उत्तरका राजाको विरुद्ध युद्ध चलाउनेछन्। उत्तरका राजा रथहरू पैदल फौजहरू अनि धेरै जहाजहरू लिएर आक्रमण गर्न आउनेछ। ऊ भूमिबाट बाढी जस्तै आउनेछ।

41 फेरि उनले सुन्दर भूमिमा आक्रमण गर्ने छन् अनि धेरै पराजित हुने छन्। तिनीहरू मध्ये एदोम, मोआब अनि अम्मोनियाहरू उसको शक्तिद्वारा बाँच्नेछन्।

42 फेरि उसले धेरै देशहरूलाई आफ्नो शक्ति देखाउने छ र मिश्रले पनि यसको शक्ति थाहा पाउनेछ, यो अलग हुन सक्तैन।

43 उसले मिश्रको सुन, चाँदिको भण्डार अनि त्यसको सबै सम्पत्ति खोप्ने छ। लिब्नी अनि कृशी पनि यसको अधीनमा हुनेछन्।

44 तर पछि उसले पूर्व र उत्तरबाट एउटा समाचार प्राप्त गर्नेछ, अनि ऊ भयभीत अनि क्रोधित हुनेछ। धेरै देशहरूलाई वर्वाद बनाउनको निम्ति अघि बढ्ने छ।

45 उसले आफ्नो राजकीय तम्बु समुद्र अनि सुन्दर पवित्र पर्वतको बीचमा बनाउनेछ। तर आखिरमा त्यो अपवित्र राजा मर्ने छ। जब उसको अन्तिम समय आउँछ, त्यति बेला उसलाई सहायता दिने कोही पनि हुनेछैन।

12

1 “त्यस समयमा प्रमुख स्वर्गदूत माइकल तिम्ना मानिसहरूको रक्षक खडा हुनेछ। त्यस समयमा दुःखहरू र संकटहरू हुनेछन्। यस्तो संकट तिनीहरूमाथि तिनीहरू संयुक्त भएदेखि यता कहिल्यै आएको थिएन। तर त्यसै बेला तिम्ना मानिसहरू, जसको नाउँ जीवनको पुस्तकमा लेखिएकोछ, मुक्त गरिनेछन्।

2 अनि ती पृथ्वीको धूलोमा सुतेका कति चाँहि अनन्त जीवनको निम्ति अनि कति चाँहि अनन्त शरम र घृणा तिस्कारका निम्ति ब्यँझने छन्।

3 ज्ञानी-शिक्षकहरू उज्ज्वल आकाश झैं चम्कनेछन्। अनि तिनीहरू तिनीहरूलाई सत्यको मार्गमा सदा-सर्वदाको निम्ति डोर्‍याउने ताराहरू झैं हुनेछन्।

4 “तर तिमी दानियल यो दर्शनलाई बचाएर सुरक्षित ठाउँमा राख। धेरै मानिसहरू ज्ञानको खोजीमा यता उति जानेछन्। अनि साँचो ज्ञान बढ्नेछ।”

5 त्यसपछि, म दानियलले हेरेँ, अनि देखेँ अरु दुइ जना त्यहाँ उभिरहेको थिए, एउटा चाँहि नदी यताको किनारमा र अर्को चाँहि नदीको अर्को किनारमा थिए।

6 एकजना मलमलको लुगा लगाएको मानिसले अर्को मानिसलाई सोध्यो जो नदीको प्रवाहमाथि उभिएको थियो, “यस आर्द्रय अन्त गराउन कति समय लाग्नेछ?”

7 त्यो मानिस जसले मलमलको लुगा लगाएको थियो अनि नदीको वहावको विरुद्ध उभिएको थियो उसले आफ्नो दुवै हात आकाश पट्टि उठायो। मैले त्यस मानिसलाई अमर परमेश्वरको नाउँ प्रयोग गरेर एउटा शपथ गर्दै गरेको सुनेँ। उसले भन्यो, “यो साँढे तीन वर्षको निम्ति हुनेछ। पवित्र मानिसको शक्ति घट्ने छ अनि यी सबै कुराहरू एकदमै समाप्त हुन्छन्।”

8 मैले यो सुनें तर बुझ्न सकिनें, यसैले मैले सोधेँ, “हे महाशय! यी सबै कुराहरू सत्य भए पछि के हुन्छ।”

9 उसले भन्यो, “दानियल, तिमी आफ्नो जीवन बिताऊ, यो कुराहरू गुप्त राखिएकाछन् अनि अन्तको समय सम्मलाई बन्द गरिएकाछन्।

10 धेरै जनाले आफूलाई पवित्र पार्नेछन् तर दुष्टहरूले चाँहि दुष्ट्याँई गरिनैरहने छन् र तिनीहरू मध्येका कसैले पनि बुझ्न सक्ने छैनन्। ज्ञानी शिक्षकहरूले मात्र बुझ्नेछन्।

11 “नित्य बलि रोक्नको समयदेखि र उजाडको घृणित बस्तु स्थापना गरिएको समय सम्म 1,290 दिन हुनेछ।

12 त्यो मानिस धन्य हो जसले 1,335 दिन पूरा भएको हेर्न पछिँरहन्छ।

13 “अब तिम्रो लागि अन्त सम्मको बाटो पूरा भयो। तिमी विश्राम गर, सुन अनि त्यसपछि अन्तमा तिमी आफ्नो भाग प्राप्त गर्नको निम्ति मृत्युबाट फेरि उठेर आऊ।”

होशेको पुस्तक

होशेद्वारा परमप्रभु परमेस्वरको वचन

1 परमप्रभुको यो वचन बेरीको छोरा होशेकहाँ आयो। यो वचन उज्जियाह, योनाम, आहाज र हिजकियाह यइदाका राजा भएको समयमा प्राप्त भएको थियो। यो त्यस समयको कुरा हो जुन समय योआशका छोरो यारोबाम इस्राएलका राजा थिए।

2 परमप्रभुबाट होशेलाई नै यो पहिलो वचन थियो। परमप्रभुले भन्नुभयो, “जाऊ, गएर एउटी वेश्यालाई पत्नी बनाऊ र त्यसको वेश्यावृतिबाट जन्मिएको सन्तानलाई आफ्नो बनाऊ किन? किनभने यस देशका मानिसहरूले वेश्याहरू जस्तै काम गर्छन्। तिनीहरू परमप्रभुदेखि अविश्वासी भइरहेका छन्।”

यिजेरलको जन्म

3 यसकारण होशेले दिब्रलैमकी छोरी गोमेरलाई विवाह गरे। गोमेर गर्भवती भई र होशेका लागि एउटा छोरा जन्माई।

4 परमप्रभुले होशेलाई भन्नुभयो, “उसको नाउँ यिजेरल राख। किन? किनभने म चाँडै नै यिजेरल गल्छिमा भएको हत्याको निम्ति येहको परिवारलाई सजाय दिनेछु र इस्राएलको परिवारको राज्य अन्त गरिदिनेछु।

5 त्यस समय यिजेरलको बेसीमा म इस्राएलको धनु भाँचिदिनेछु।”

लो-रूहामको जन्म

6 तब फेरि गोमेर गर्भवती भई र एउटी छोरी जन्माई। परमप्रभुले होशेलाई भन्नुभयो, “छोरीको नाउँ लो-रूहाम” राख्नु। किन? किनभने म अब इस्राएलको जाति प्रति दया देखाउने छैन। न त म तिनीहरूलाई क्षमा नै प्रदान गर्नेछु।

7 बरू, म यहदाको सन्तानलाई दया देखाउँनेछु। यहदाको सन्तानलाई रक्षा गर्नेछु। तिनीहरूको रक्षा गर्न म न धनु-काँडहरू न तरवारहरू, न घोडाहरू न घोडामा चढने सैनिकहरूकै उपयोग गर्नेछु। म तिनीहरूलाई आफ्नो शक्तिले बचाउँनेछु।

लो-अम्मीको जन्म

8 गोमेरले लो-रूहामलाई दूध छोडाएकी मात्र थिई फेरि गर्भवती भएर एउटा अर्को छोरा जन्माई।

9 तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “यसको नाउँ लो-अम्मी राख्नु। किन? किनभने त्यो मेरो मानिस होइन। म तिमीहरूको परमेस्वर होइन।”

परमप्रभु परमेस्वर प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ कि त्यहाँ धेरै इस्राएलीहरू हुनेछन्

10 “भविष्यमा इस्राएली मानिसहरूको संख्या समुद्रको बालुबा झैं हुनेछ, तिमीहरूले बालुवालाई तौलन सक्तैनौ अथवा गन्ती गर्न सक्तैनौ। ‘तिमीहरू मेरो मानिस होइनौ’ भन्नु को सट्टामा, ‘तिनीहरूलाई यो भनिने छ, तिमीहरू जीवित परमेस्वरको छोरा-छोरीहरू हो।’

11 “तब यहदाका अनि इस्राएलका मानिसहरू एकैसाथ भेला हुनेछन्। तिनीहरूले आफ्ना निम्ति एकजना शासक रोज्नेछन्। तिनीहरू त्यस जग्गाबाट फकिनेछन् जहाँ तिनीहरू कैद थिए। साँचै नै यिजेरलका निम्ति महान कार्य हुनेछ।”

2

1 “तब तिमीले आफ्ना दाज्यू-भाइहरूलाई भन्नेछौ, ‘तिमीहरू मेरो मानिसहरू हो।’ अनि आफ्ना दिदी बहिनीहरूलाई पनि भन्नेछौ ‘उहाँले ममाथि धेरै दया गर्नु भयो।’”

2 “तिमी आमासित तर्क गर, किनभने तिनी मेरी पत्नी होइनन् अनि म तिनको लोभने होइन। तिनलाई भन, वेश्या जस्तो हुन छाड। उसलाई आफ्नो स्तनहरू प्रेमीहरूदेखी टाडा राख्नु भन।

3 यदि यस्तो कुकर्म गर्न छाडिन भने म तिनलाई नाङ्गो बनाउँनेछु। म तिनीलाई तिनी जन्मेको क्षणको अवस्थामा पुर्याई छोडिदिनेछु। म तिनका मानिसहरूलाई खोप्नेछु र तिनलाई रिक्तो मरुभूमि जस्तै बनाउँनेछु। म तिनलाई तिर्खाले मारिदिनेछु।

4 म उसका नानीहरूलाई कुनै दया देखाउँने छैन, कारण तिनीहरू सबै वेश्यावृतिबाट जन्मिएका नानीहरू हुन्।

5 तिनकी आमाले वेश्यागमन देखाई। आफ्ना कुकर्ममा तिनीहरूकी आमाले शरम मान्नुपर्छ। तिनले भनिन्, “म मेरा प्रेमीहरू* कहाँ जान्छु। मेरा प्रेमीहरूले खाना पिउन दिन्छन्। तिनीहरूले मलाई ऊनी कपडाहरू दिन्छन्। तिनीहरूले दाखमध भद्राक्षको तेल दिन्छन्।”

* 2:5: प्रेमीहरू यसको अर्थ इस्राएलीहरूका “शुटो भगवान्।” (हेर्नुहोस् पद 7, 10 र 13)

6 “यसकारण, म तिम्नो बाटो काँडाले बन्द गरिदिने छु। म पर्खालि पनि खडा गर्नेछु तब तिनले तिनको बाटो पाउन सक्ने छैनन्।

7 तिनी आफ्ना प्रेमीहरूको पछि लाग्ने छिन्, तर तिनले उनीहरूलाई भेट्दाउने छैनन्। तिनले उनीहरूलाई खोजी गर्ने छिन् तर तिनले भेट्दोने छैनन्। तब तिनले भन्नेछिन्, ‘अब म मेरो पहिलो लोभ्नेकहाँ फर्किनेछु। जब म उसित थिएँ मेरो जीवन असलकी थियो। अहिले जीवन भन्दा असल थियो।’

8 “त्यो तिनीहरूलाई थाहा छैन म नै अन्न दाखरस र तेल दिने हुँ। मैले तिनलाई धेरै सुन र चाँदीहरू दिइरहँ। तर इस्राएलीहरूले मैले दिएकै सुन र चाँदीबाट बालका मूर्तिहरू बनाउँन थाले।

9 यसकारण म फेरि फर्केर आउँछु अन्न पाक्ने समयमा र म सबै लान्छु। अङ्गुर पाक्ने समयमा म दाखरस फिर्ता लान्छु। म ऊनी र कपास लान्छु। मैले तिनीहरूलाई आफ्नो नाङ्गोपन ढाक्नेछन भनेर ती सब दिएको थिएँ।

10 अब म तिनलाई नाङ्गो बनाउँनेछु। तिनी सबैङ्ग नाङ्गो हुन्छिन्, र तिनका प्रेमीहरूले देख्नेछन्। मेरो शक्तिको अघि कसैले तिनलाई बचाउन सक्नेछैन।

11 म परमेश्वर, तिनको जन्मे आनन्द र खुशीहरू खोसेछु। म तिनको विश्रामका दिनहरू, पूर्णिमाका उत्सव र पार्थिव चाडहरू बन्द गरिदिनेछु।

12 दाख र नेभाराका स्खहरू नष्ट गरिदिनेछु। तिनले भन्थिन्, ‘मेरो प्रेमीहरूले यी सब दिन्छन।’ तर म तिनको उद्यान जङ्गलमा परिणत गरिदिनेछु। जङ्गली पशुहरू आए त्यस जङ्गलमा चर्नेछन्।

13 “तिनले बालको देवताहरूको सेवा गर्छिन्। यसैले म तिनलाई सजाय दिनेछु। तिनले बाल देवताको अघि धूप जलाउँछिन्। गर गहना लगाएर तिनले चिटिक्क पर्दै आफ्ना प्रेमीहरूसँग जाँदा मलाई भूलिन्। परमप्रभुले यसो भन्नुभयो।

14 “यसकारण म तिनलाई मायालु शब्दहरू भन्ने छु। म तिनलाई मरुभूमिमा पुर्याउँछु र दयापूर्वक कुराहरू गर्छु।

15 त्यहाँ तिनलाई दाखबारीहरू दिनेछु। म तिनलाई आशाको द्वार जस्तै आकोरको बेसी दिनेछु। तब मलाई तिनले त्यस्तै जवाफ दिनेछन् जस्तो मिश्रबाट आउँदा दिएका थिए।”

16 परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

“त्यस समयमा तिमीले मलाई ‘मेरो लोभे भनी’ बोलाउँनेछौ। तर तिमी मलाई ‘मेरो बाल देवता’ भन्ने छैनौ।

17 म तिनको मुखबाट बाल नाउँलाई छिन्नेछु। त्यसपछि मानिसहरूले फेरि बालको नाउँ उच्चारण गर्नेछैन।

18 “त्यस समय म इस्राएलीहरूका निम्ति एउटा करार गर्नेछु। जङ्गलका पशुहरूसित, आकासमा उडिहिँड्ने चराहरूसित र जमीनमा घस्रिहिँड्ने प्राणीसित। म युद्धका सम्पूर्ण धनु तरवार र हातहतियार नष्ट गरिदिनेछु। कुनै हतियार पनि यहाँ रहने छैन। म धर्तीलाई सुरक्षित पार्नेछु यसर्थ इस्राएलका मानिसहरू शान्तिसित विश्राम गर्न सक्नु।

19 अनि म (परमेश्वर) तिमीलाई सधैंको निम्ति दुलही बनाउँनेछु। म तिमीलाई धर्म र न्यायपूर्वक दृढ प्रेम र माया गरेर दुलही बनाउँनेछु।

20 म तिमीलाई मेरी विश्वास योग्य दुलही बनाउँनेछु। त्यसपछि तिमी साँचो अर्थमा परमप्रभुलाई जान्नेछौ।

21 अनि त्यस समयमा म तिमीलाई उत्तर दिनेछु।” परमप्रभु भन्नुहुन्छ:

“म आकाशलाई भन्नेछु,

अनि उसले धर्तीलाई पानी दिनेछ।

22 पृथ्वीले अन्न, दाखरस अनि तेल उब्जाउनेछ

अनि थिजेलको आवश्यकताहरू पूरा गरिदिनेछ।

23 म तिनको धर्तीमा धेरै बिऊहरू छर्नेछु।

अनि लो-रुहामालाई म दया देखाउने छु।

अनि लो-अम्मीलाई म भन्नेछु, ‘तिमीहरू मेरा मानिसहरू हो।’

अनि तिनीहरूले मलाई भन्ने छन्, ‘तपाईं हाम्रो परमेश्वर हुनुहुन्छ।’”

1 त्यसपछि परमप्रभुले मलाई फेरि भन्नुभयो, “गोमेरका धेरै प्रेमीहरू छन्। तर तिमीले उसलाई प्रेम गरिरहनु पर्छ। किन? किनभने तिम्रो व्यवहार परमप्रभुको जस्तो हुनु पर्छ। परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूलाई माया गर्नु हुन्छ अनि गरिरहनु हुन्छ। तर तिनीहरू चाहिँ अरू देवताहरूलाई पूजा गरिरहन्छन्। अनि तिनीहरू दाखको रोटी खानु रूचाउँछन्।”

2 यसैकारण मैले गोमेरलाई पन्ध्र सिक्क चाँदी र नौ बुशल* जो दिएर किनेर ल्याएँ।

3 तब मैले उसलाई भने, “तिमी मेरो घरमा धेरै दिन बसेछौ। तिमी वेश्या जस्तो हुनेछैनौ। तिमी अर्को लोभने मानिससित बसेछैनौ। अनि म तिम्रो पती हुनेछु।”

4 यही प्रकारले, इस्राएलका मानिसहरू धेरै दिनसम्म राजा र नेता बिना रहनेछन्। तिनीहरू बिना बलि र बिना स्मृति-पत्थर नै रहनेछन्। तिनीहरूसित न एपोद न कुलदेवता नै रहनेछन्।

5 त्यसपछि इस्राएलका मानिसहरू फर्किने छन्। तब परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको र राजा दाऊदको खोजीमा लाग्नेछन्। अन्तमा तिनीहरू परमप्रभु र उहाँको उद्धारतातिर आउनेछन्।

4

परमप्रभु इस्राएलको विरुद्धमा क्रोधित हुनुहुन्छ

1 हे इस्राएलका मानिसहरू! परमप्रभुको सन्देश सुन। परमप्रभुले यस देशमा बसे मानिसहरूलाई आफ्नो तर्क राख्नुहुन्छ, “यस देशमा मानिसहरूले साँचो अर्थमा परमेश्वरलाई चिन्दैनन्। परमेश्वर प्रति सत्य र निष्ठावान पटककै छैनन्।

2 मानिसहरू झटो कसम खान्छन्, असत्य बोल्छन्, हत्या र चोरी गर्छन्। तिनीहरू व्यभिचारी छन् र जहाँ तही सन्तानहरू जन्माइ हिँड्छन्। हत्या माथि हत्या गरि रहन्छन्।

3 देश मृत मानिसको लागि विलौना गर्ने मानिस जस्तो भएकोछ यो देश अनि यसका सबै मानिसहरू कमजोर भएका छन्। वनका जनावरहरू, आकाशका चराहरू अनि समुद्रका माछाहरू सम्म मरिरहेका छन्।

4 कसैले अरू मानिसलाई दोष दिनु अथवा अर्काको दोष देखाउनु पर्दैन। हे पूजाहारी! मेरो तिमीसित असहमति छ।

5 तिमीहरूको पतन दिउँसो हुनेछ। अनि राति, तिमीहरूसित अगमवक्ताहरूको पतन हुन्छ। त्यसपछि म तिमीहरूकी आमालाई नष्ट गर्नेछु।

6 “मेरा मानिसहरू ज्ञानको कमीले नष्ट भए, तर तिमीहरूले सिकने इच्छा पनि राखेनौ। यसर्थ म तिमीहरूलाई मेरा पूजाहारी बन्न दिँदिन। तिमीहरूले तिमीहरूका परमेश्वरको व्यवस्था नै भूल्यौ। यसर्थ म तिम्रा कुलहरूलाई भूलिदिनेछु।

7 तिनीहरू अंहकारी भए। मेरो विरुद्धमा तिनीहरूले पाप माथि पाप गर्दै नै रहे। यसैले म तिनीहरूको महिमालाई लाजमा परिवर्तन गरिदिनेछु।

8 “पूजाहारीहरूले मानिसहरूले पाप गरे पछि चढाएका बलिहरू खान चाहन्छन्। यसैकारण तिनीहरू मानिसहरूले धेरै-धेरै पाप गर्नु भन्ने चाहन्छन्।

9 यसैले पूजाहारीहरू र साधारण मानिसहरूमा केही भिन्नता छैन। म तिनीहरूलाई तिनीहरूको कर्मका निम्ति सजाय दिनेछु। तिनीहरूले जुन नराम्रो काम गरेका छन् त्यसको बदला चुकाएर छोड्नेछु।

10 तिनीहरूले खान त खान्छन् तर त्यसमा तिनीहरूलाई सन्तुष्टि हुँदैनन्। तिनीहरू संभोग त गर्छन् तर तिनीहरूको संतान हुँदैन। यो किन? किनकि तिनीहरूले योवालाई त्यागे र वेश्याहरू जस्तै भए।

11 “व्यभिचार, नयाँ दाखरस र दासत्वले कुनै पनि मानिसको राम्रो सोच्ने शक्ति नष्ट पारिदिन्छ।

12 हेर! मेरा मानिस दाउराको टुक्रा काठको मूर्तिबाट सम्पति माँग्दैनन्। तिनीहरू यो सोच्छन् कि यही छडीले उत्तर दिन्छ। यस्तो किन भयो? यस्तो यसकारण भयो कि तिनीहरू वेश्याहरू समान झट्टा देवताहरूको पछि लागी रहन्छन्। तिनीहरूले आफ्नो परमेश्वरलाई त्यागे अनि वेश्याहरू जस्तै बनिए।

13 तिनीहरू पहाडको टाकुरामा बलि चढाउँछन्। पहाडको टाकुरामा तिनीहरू फलौट र पहाडी पिलपलको रूखमुनि धूप बलि चढाउँछन्। ती रूखहरू मुनि शीतल छाया हुन्छ। यसैकारण, तिम्रा छोरीहरू वेश्याहरू जस्तै ती रूखहरू मुनि सुत्छन् अनि तिम्रा बुहारीहरूले व्यभिचार गर्छन्।

14 “म तिम्रा छोरीहरूलाई दण्ड दिनेछैन जब तिनीहरू वेश्या जस्तो व्यवहार गर्छन् अथवा तिम्रा बुहारीहरू व्यभिचार गर्छन्। किनभने मानिसहरू आफै मन्दिरका देवदासीसंग बलि चढाउँदछन्। यसकारण ती मूर्ख मानिसहरू नष्ट हुनेछन्।

इस्राएलको लज्जापूर्ण पापहरू

* 3:2: नै बुशल अढाई मुरी अर्थात “200 किलोग्राम जौ।”

- 15 “हे इस्राएल! तैले एक वेश्या समान व्यवहार गरे ता पनि यहदा दोषी नहुन, न त तिमीहरू गिलगालमा आऊ, न वेतावनमा आऊ, ‘न परमप्रभुको जीवनको शपथ खाऊ।’
- 16 इस्राएल सङ्घै अट्टेरी छ। यसर्थ, के परमप्रभुले तिनीहरूलाई खुल्ला खंकमा भेडा झैं खुवाउनु पर्छ? होइन!
- 17 “एप्रैम मृतिहरूको साथी भएको छ। त्यसलाई एक्ले छोडिदेऊ।
- 18 एप्रैम जँडियाहरूको दलमा सामेल भयो। तिनीहरूलाई वेश्यावृत्ति गर्नु दिऊँ। तिनीहरू लाजमर्दो रक्षाकहरूलाई रूचाउँछन।
- 19 तिनीहरू सुरक्षाको लागि ती देवताहरूकहाँ गए र तिनीहरूले सोच्ने क्षमता गुमाएकाछन।* तिनीहरूको बलिदानले तिनीहरूलाई लाज्जित उत्पन्न गरायो।

5

अगुवाहरूले इस्राएल अनि यहदालाई पाप गर्न लगाए

- 1 “हे पूजाहारीहरू! हे इस्राएलका कुलहरू! तथा राजाका कुल हो! मेरो कुरा ध्यान दिएर सुन, किनभने न्यायको फैसला तिमीहरूको विरुद्धमा छ।
- “किनभने तिमीहरू मिस्रयामा पासो र ताबोरका जाल भएकाछौ।
- 2 शिन्तीमका खाल्डाहरू तिनीहरूले खुब गहीरा परेकाछन। तर म तिनीहरू सबैलाई दण्ड दिनेछु।
- 3 म एप्रैमलाई चिन्दछु औ इस्राएल मबाट लुकेको छैन। हे एप्रैम! तैले व्यभिचार गरिस। इस्राएल अशुद्ध भएकोछ।
- 4 तिनीहरूका कामले तिनीहरूलाई आफ्ना परमेश्वर तिर फर्कन दिनेछैन, किनकि व्यभिचारी मन तिनीहरूको बीचमा छ र तिनीहरूले परमप्रभुलाई चिन्दैनन।
- 5 इस्राएलको अहंकारले आफ्नै विरुद्धमा सबूत दिन्छ। यसकारण, एप्रैम र यहदा दुवै आ-आफ्नो दोषसित ठोकिनेछन।
- 6 “तिनीहरू आफ्ना ‘भेडा-बारवा’ र ‘गाई गोस’ लिएर परमप्रभुलाई खोज्न आउँछन, तर तिनीहरूले उहाँलाई पाउनेछैनन। उहाँ तिनीहरूदेखि हट्नु भएको छ।
- 7 तिनीहरूले परमप्रभुको विरुद्धमा विश्वासघात गरेकाछन। किनकि तिनीहरूले बतासे छोरा-छोरीहरू जन्माएका छन। यसर्थ उसले तिनीहरू र तिनीहरूका जमीनहरू नष्ट पार्नेछ।

इस्राएलीहरूको पतन हुने अगमवाणी

- 8 “गिबामा सीङ फुक।
अनि रामामा तुरही फुक।
बेतावनमा खतराको घन्टी बजाऊ।
हे बिन्यामीन, थरथर होऊ।
- 9 दण्डको दिनमा एप्रैम उजाड हुनेछ।
जे कुरो निश्चय हुनेवाला छ
त्यो इस्राएलका सारा कुलहरूलाई
मैले जनाएको छु।
- 10 यहदाका शासकहरू ती मानिसहरू जस्तै हुन जो आफ्नो सीमा रेखा बढाउछन।
म मेरो रिस तिनीहरूमाथि पानी झैं खन्याउनेछु।
- 11 एप्रैम कष्टमा परेको छ,
मेरो न्यायमा त्यो चूर्ण भएको छ,
किनभने व्यर्थका कुरा पछि लाग्न त्यसले निश्चय गर्यो।
- 12 अत म एप्रैमलाई नाश पार्ने एउटा कीरा
अनि यहदाको घरको निम्ति क्षय जस्तो हुँ।
- 13 जब एप्रैमले आफ्नो रोग देख्यो र यहदाले आफ्ना चोट देख्यो तब एप्रैम अश्रूकहाँ गयो,
त्यसले ठूलो राजाकहाँ मानिस पठायो।
तर त्यसले तिमीलाई निको पार्न सक्तैन।
न त त्यसले तिम्रो चोटलाई जाती पार्न सक्नेछ।
- 14 किनभने म एप्रैमका निम्ति एउटा सिंह

* 4:19: तिनीहरू ... गुमाएका छन “हावाले तिनीहरूलाई त्यसको पंखेटामा बोकेको छ।” अथवा “हावाले तिनीहरूलाई यसको पंखेमा जोडले समातेर राख्यो।” यो ग्लोक हिब्रुमा छ र यो बुझ्नु गाह्रो छ।

अनि यहदाको घरको निम्ति एउटा सिंहको बच्चा जस्तो हुनेछु।
 म आफै तिनीहरूलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नेछु।
 म तिनीहरूलाई उठाएर लानेछु।
 अनि तिनीहरूलाई बचाउने कोही हुनेछैन।
 15 जबसम्म तिनीहरूले आफ्ना अपराध स्वीकार गरेर
 मेरो उपास्थितिको खोजी गर्दैनन
 तब सम्म म फर्केर आफ्नै ठाँउमा जानेछु।
 आफ्नो कष्टमा तिनीहरूले मलाई यसो भन्दै खोज्नेछन।”

6

परमप्रभु तर्फ फर्कि आउनेको पुरस्कार

- 1 “आऊ, हामी परमप्रभुतिर फर्केौं
 किनभने उहाँले हामीलाई घायल पार्नु भएकोछ र उहाँले नै हामीलाई निको पार्नुहुनेछ।
 उहाँले चोट पार्नु भएकोछ, र उहाँले नै हामीलाई मलहम पट्टी बाँध्नु हुनेछ।
- 2 दुई दिनपछि उहाँले हामीलाई पुनर्जीवित पार्नु हुनेछ
 अनि तेस्रो दिन उहाँले हामीलाई माथि उठाउनु हुनेछ।
 हामी उहाँकै अघि जिउँदो हुनेछौं।
- 3 आऊ, हामी परमप्रभुलाई चिनेौं,
 हामी परमप्रभुलाई चिन्ने प्रयन्त गरिरहौं।
 हामीलाई थाह छ उहाँ आउनुहुनेछ।
 उहाँको आगमन प्रभात झैं निश्चय छ।
 उहाँ हामीकहाँ जमीनलाई भिजाउने
 आखिरी वर्षा झैं आउनु हुनेछ।”
- मानिसहरू विश्वास योग्य छैनन्
- 4 “ए एप्रैम, म तिमीलाई के गर्स्?
 ए यहदा म तिमीलाई के गर्स्?
 किनकि तेरो प्रेम बिहानको कुइरो जस्तै
 र बिलिने शीत जस्तै छ।
- 5 यसैकारण मैले तिनीहरूमाथि
 अगमवत्ताद्वारा बञ्चरो चलाएकोछु।
 मैले तिनीहरूलाई मेरो मुखको वचनद्वारा घात गरेकोछु।
 मेरो न्यायहरू ज्योति झैं प्रकट हुनेछन।
- 6 किनभने म अमर प्रेम चाहन्छु
 बलिदान होइन
 अनि म चाहन्छु मानिसहरूले बल्दै गरेको बलि ल्याउनु भन्दा
 परमेश्वरलाई बेशी जानुन।
- 7 तर तिनीहरूले ता आदमले जस्तै करार भङ्ग गरे।
 त्यसैमा तिनीहरूले मेरो विस्त्रुमा विश्वासघात व्यवहार देखाए।
- 8 गिलाद अधमीहरूको शहर हो।
 त्यो रगतले भरिएको छ।
- 9 जसरी डाँकूहरूले मानिसलाई दुकिबस्छन
 त्यसरीनै पूजाहरीहरूले गृष्टा बाँधेका छन।
 तिनीहरूले शक्रेम जाने बाटोमा हत्या गर्दछन।
 निश्चय तिनीहरूले महा-अपराध गरेकाछन।
- 10 इस्राएलको कुलमा मैले धिनलाग्दो कुरो देखेको छु,

एप्रैमको वेश्यावृत्ति त्यहाँ छ।

इस्त्राएल अशुद्ध भएको छ।

- 11 ए यहूदा तिम्ना निम्ति पनि कटनीको समय तोकिएको छ।
त्यो हुनेछ जब म मेरो प्रजाको सुदिन फर्काउनेछु।”

7

- 1 “जब म इस्त्राएललाई निको पार्छु,
तब एप्रैमको दुष्टता र सामरियाको कुकर्म उदाङ्गो हुनेछन्,
किनभने तिनीहरूले दुर्गव्यवहार गरे।
चोरहरूले घर फोर्छन् अनि लुटेराहरू बाटोमा लुटपाट गर्छन्।
- 2 तर म तिनीहरूका सबै दुष्काम याद राख्दछु भनी तिनीहरू आफ्ना हृदयमा विचार गर्दैनन्।
अब तिनीहरूको आफ्नै कालले तिनीहरूलाई घेरि राखेको छ।
ती कामहरू मेरै सामने छन्।
- 3 तिनीहरू आफ्ना दुष्ट कामले राजालाई
र मालिकहरूलाई झुटा कुराले खुशी तुल्याउँछन्।
- 4 तिनीहरू सबै व्यभिचारी हुन्।
तिनीहरू रोटी पकाउनेले
तातो पारेका तावा जस्तै छन्।
त्यसले पीठो मुखेको समयदेखि
त्यो रोटी नपाकुन्जेल आगो
चलाउँदै मिलाउँदै चलाउँदै गर्छ।
- 5 हाम्रा राजाको उत्सवको दिनमा
अगुवाहरू ज्यादै पिएर माल्छन्।
अनि राजा गिल्ला गर्नेहरूसित मिल्नु हुन्छ।
- 6 ढुकेर बस्दा तिनीहरूको मन चुलो जस्तै जल्दछ,
किनकि चुलो जस्तै तिनीहरूका हृदय छल-युक्तिले जल्दछ।
रातभरि तिनीहरूका रिस दन्किरहन्छ,
बिहान त्यो जल्दै गरेको आगोझै हुन्छ।
- 7 तिनीहरू सबै चुलो झैं तातिन्छन्
र आफ्ना शासकहरूलाई भस्म पार्छन्।
तिनीहरूका सबै राजाहरू मारिए।
तिनीहरू मध्ये कसैले पनि मेरो प्रार्थना गर्दैनन्।”

इस्त्राएलले जान्दै यो नष्ट हुनेछ

- 8 “एप्रैम चाँहि अन्यजातिका बीचमा मिसिन्छ।
एप्रैम एकापट मात्र पाकेको रोटी जस्तै छ।
- 9 पराई मानिसहरूले त्यसको बललाई नाश पारे,
तर त्यसलाई यो याद छैन।
त्यसका टाउकोमा फाट-फूट फूलेका केश देखिनलागे,
तर त्यसलाई त्यो थाहा छैन।
- 10 इस्त्राएलको अर्हकारले
आफ्नै विस्दामा साक्षी दिन्छ,
तापनि तिनीहरू परमप्रभु आफ्ना परमेस्वर तिर फर्कदैनन्
न त उहाँको खोजी गर्दछन्।
- 11 एप्रैम बुद्धि नभएको मूर्ख ढुकुर जस्तै छ।
मिश्रदेशलाई तिनीहरू पुकारा गर्छन्,

अशशरमा तिनीहरू जान्छन्।

12 जब तिनीहरू जान्छन्,

म तिनीहरूमाथि आफ्नो जाल फिजाउँनेछु,

म तिनीहरूलाई आकाशका चराहरूलाई जस्तै तल झार्नेछु।

अरू राष्ट्रहरूसंग सन्धि गरेकोमा

म तिनीहरूलाई दण्ड दिनेछु।

13 तिनीहरूलाई धिक्कार! किनभने तिनीहरू मबाट तर्किएर गए। तिनीहरूमाथि विनाश आओस्।

किनभने तिनीहरू मेरो विरुद्धमा गए।

मैले तिनीहरूलाई बचाउँने थिएँ,

तर तिनीहरू मेरो विरुद्धमा ढाँट्छन्।

14 तिनीहरू हृदयबाट मलाई बोलाउँदैनन्,

तर तिनीहरू आफ्नो ओछ्यानमा विलाप गर्दछन्।

तिनीहरू अन्न र दाखरसका निम्ति भेला हुन्छन्

तर तिनीहरू मदेखि टाडा भागछन्।

15 यद्यपि मैले तिनीहरूलाई शिक्षा दिएँ र तिनीहरूका पाखुरा बलियो बनाएँ,

तापनि तिनीहरू मेरो विरुद्धमा युक्ति गर्दछन्।

16 तिनीहरू देवताहरूपट्टि फर्कन्छन्

जो वास्तविक देवताहरू होइनन्।

तिनीहरू काठको प्रत्यावर्ती क्षेप्यात्र जस्तै हुन्।

तिनीहरूका अगुवाहरू

तिनका क्रोध पूर्जा बचनले गर्दा तरवारले मारिनेछन्।

मिश्रदेशमा तिनीहरूलाई खिसी गरिइएको” कारण यही हो।

8

मूर्ति पूजाले नाश गराउँछ

1 “तुरुही फुक! परमप्रभुको मन्दिरमाथि एउटा चील उडिरहेकोछ। किनभने तिनीहरूले मेरो करार भङ्ग गरे र मेरो समझौताको विरुद्धमा अपराध गरे।

2 तिनीहरूले मसित चिच्याएर भन्छन्, ‘हे हाम्रा परमेश्वर हामी इस्राएलीहरूले तपाईंलाई चिन्दछौं।’

3 जे भलो छ त्यो इस्राएलले फालिदिएकोछ। बैरीले त्यसलाई खेदेछ।

4 तिनीहरूले राजाहरू नियुक्त गरे, तर मेरा अनुमति लिएनन्। तिनीहरूले राजकुमारहरू नियुक्त गरे, तर ती मानिसहरूलाई म चिन्दैन। तिनीहरूले सून र चाँदीका मूर्तिहरू आफ्ना निम्ति बनाए, अत तिनीहरूलाई ध्वंश गरिनेछ।

5-6 ए सामारिया, मैले तिम्रो बाछा मिल्काइ दिएँ! ‘मेरो रीस तिनीहरूको विरुद्धमा दन्केको छ!’ तिनीहरू कहिलेसम्म अशुद्ध रहनेछन्? एकजना इस्राएली कारीगरले बाछा बनायो। त्यो परमेश्वर होइन। निश्चय नै सामारियाको बाछालाई टुक्रा-टुक्रा पारिनेछ।

7 तिनीहरू बतास छर्दछन् र तिनीहरूले भुँवरी कटनी गर्नेछन्। तिनीहरूको फसल केही रहनेछैन। त्यसको ढाँठमा केही दाना लाग्नेछैन। पसाइहाले तापनि विदेशीहरूले खाइहाल्नेछन्।

8 “इस्राएल नष्ट भयो।

अब तिनीहरू जाति-जातिहरूका बीचमा

बेकामको भाँडा जस्तै भएका छन्।

9 वन-गधा आफै एकलै हिँडिरहे झैं

तिनीहरू अशशरमा गए। एप्रैमले आफ्नो निम्ति ‘ज्यालामा’ नाठाहरू राखेको छ।

10 अन्य जातिहरूलाई तिनीहरूले ‘ज्यालामा’ राखे

तापनि म तिनीहरूलाई अब चाँडे जम्मा गर्नेछु,

राजा र भारादारहरूलाई अभिषेक गर्न

केही समयका निम्ति तिनीहरू रोकिन्छन्।

इसाएलले परमेश्वरलाई भूले र मूर्तिहरूलाई पूजे

- 11 “एप्रैमले पाप गर्नलाई
वेदीको संख्या बढायो।
ती त्यसको निम्ति पाप गर्ने वेदीहरू भए।
- 12 मैले त्यसका निम्ति मेरो व्यवस्थामा लाखौं विधिहरू लेखें तापनि
ती कुरा बीराना ठानिनेछन्।
- 13 मेरो भेटीको लागि तिनीहरूले
मासु चढाउँछन् र खान्छन्,
तर परमप्रभुले तिनीहरूलाई ग्रहण गर्नुहुन्न।
अब उहाँले तिनीहरूलाई
तिनीहरूको पापको निम्ति दण्ड दिनुहुनेछ।
तिनीहरूलाई मिश्रमा नै फकाइनेछ।
- 14 किनभने इसाएलले आफ्ना सृष्टिकर्तालाई बिर्सिँ महलहरू बनायो
औ यहुदाले चौँहि पर्खाल भएका शहरहरूको संख्या बढायो।
तर म तिनीहरूका शहरहरूमा आगो लगाइदिनेछु
र त्यसले त्यसका महलहरू भस्म पार्नेछ।”

9

निर्वासितको निम्ति खिन्नता

- 1 हे इसाएल, तिमी अरु देशका मानिसहरूले मनाए जस्तै खुशी नमनाऊ। तिमी खुशी न हो किनभने तिमीले आफ्ना परमेश्वरलाई त्यागेर वेश्यावृत्ति गर्न लागेको छौ। तिमीले प्रत्येक खलोमा* वेश्यावृत्ति गरेको छौ।
- 2 किनकि त्यो खेतमा उब्जेको अन्नले इसाएललाई प्रयाप्त भोजन दिन सक्दैन। इसाएलका निम्ति दाखरस पनि प्रयाप्त छैन।
- 3 इसाएलका मानिसहरू परमप्रभुको देशमा बसे छैनन्। एप्रैम मिश्रदेशमा फर्किजानेछ। अशरूम उनीहरूले यस्तो खाना खाने छन् जुन खाना उनीहरूले नखानु पर्नेथियो।
- 4 इसाएलका मानिसहरूले परमप्रभुलाई अर्धको रूपमा दाखरस चढाउने छैनन्। न त उनीहरूले बलि नै चढाउँन पाउनेछन्। यो बलिदान उनीहरूको निम्ति मरेकाहरूका निम्ति शोक गर्ने रोटी जस्तै हुनेछ। त्यो खानेहरू सबै अशुद्ध हुनेछन्। परमप्रभुको मन्दिरमा उनीहरूको त्यो रोटी जान पाउँदैन। उनीहरूसंग त्यति मात्र रोटी हुन्छ जसले उनीहरू मात्र जीवित रहन सक्छन्।
- 5 परमप्रभुको पवित्र महा-सभाको दिन अनि परमप्रभुको चाड मनाउँदा तिमी के गर्न जाँदैछौ?
- 6 इसाएलीहरू पूर्ण रूपले ध्वंस हुने डरले भाग्नेछन्, तर मिश्रदेशले तिनीहरूलाई बटुल्नेछ। अनि मोपका मानिसहरूले तिनीहरूलाई गाड्नेछन्। तिनीहरूको बहुमूल्य चौँदीका वस्तुहरूको वरिपरि झारपात उम्रनेछ। तिनीहरूका पालहरूमा कौँडा उम्रनेछ।

इसाएलले साँचो अगमवक्तालाई नकारे

- 7 अगमवक्ता भन्छन्, “हे इसाएल यो कुराहरूलाई बुझि राख, दण्ड दिने समय आएको छ। जुन नराम्रो कामहरू तिमीले गरेको छौ त्यसको भोग गर्ने समय आएको छ।” किनकि इसाएलीहरू भन्छन्, “अगमवक्ता मूर्ख छ र परमेश्वरको आत्मा भएको मानिस चौँहि बोलाह सरह छ।” अगमवक्ता भन्छन्, “तिम्रो नराम्रो कामको लागि तिमीलाई दण्ड दिइनेछ। तिम्रो धृणित कामको निम्ति तिमीलाई दण्ड दिइनेछ।”
- 8 परमेश्वर र अगमवक्ताको प्रजामाथिबाट एप्रैमको रखवाली गर्ने हो। किनकि उसको सबै बाटोमा शिकारी पासो थापिएकोछ, अनि उसको परमेश्वरको भवनामा त्यसप्रति दुःशमनी छ।
- 9 गिबाका दिनमा त्रै तिनीहरू आफैले आफैलाई सहै भ्रष्ट पारेकाछन्। परमप्रभुले इसाएलीहरूको पापको सम्झना गर्ने तिनीहरूको पापकोलागि दण्ड दिनुहुन्छ।

मूर्ति पूजाद्वारा इसाएलको विनाश

* 9:1: खलोमा धान दाइर्न ठाउँ वा अन्न दाईर्न (चुट्ने) ठाउँ।

10 “उजाड जमीनमा कसैले अङ्गुर पाए झैं मलाई इस्राएल पाउनु थियो। तिमीहरूको पिता-पुर्खा मैले यसरी भेट्टाए जसरी पहिलो ऋतुमा कसैले नेभाराको पहिलो फल प्राप्त गर्छ। तर तिनीहरू बाल पोरकोमा गए र बाल देवताकहाँ आफूलाई अर्पण गरे। कुनै सडेको घिनलाग्दो सामान जस्तो भए। उनीहरूले जुन भयानक वस्तुलाई प्रेम गर्थे त्यस्तै भए।

इस्राएलीहरूका छोरा-छोरीहरू

11 “इस्राएलको वैभव कतै त्यसरी उडिजाने छ जसरी जुनै पंक्षी उडिजान्छ। तिनीहरूमा न त कुनै जन्म न कोही गर्भवती न गर्भधारण हुनेछ।

12 तर इस्राएलीले छोरा-छोरी पाएर हुर्काए तापनि एउटै बालक पनि नरहने गरि म तिनीहरूलाई निःसन्तान तुल्याउने छु, म उनीहरूलाई त्यागिदिने छु अनि विवादमा फसाउँनेछु।”

13 एकसमय एफ्रेमको विषयमा मैले हरियो चौरामा रोपेको कलिलो खुजूरको रूख जस्तै सोचेको थिएँ। तर अहिले एफ्रेमले छोराहरूलाई मार्नको लागि डोरयाउँनेछ।

14 हे परमप्रभु! तपाईंले उनीहरूलाई जे चाहनुहुन्छ त्यो उनीहरूलाई दिनुहोस्। उनीहरूलाई एउटा यस्तो गर्भ दिनुहोस् जुन तुयोस् र स्तन पनि यस्तो दिनुहोस् जसद्वारा दूध खुवाउनु नसकोस्।

15 तिनीहरूको सबै दुष्टता गिलगालमा छ।

त्यही मैले तिनीहरूलाई धुणा गर्न शुरू गरेँ।

म तिनीहरूलाई तिनीहरूको कुकर्मले गर्दा

मेरो राजमहलबाट मिल्काई दिनेछु।

म तिनीहरूलाई फेरि कहिल्यै पनि प्रेम गर्ने छैन।

तिनीहरूका सबै अगुवाहरू बागी भए।

16 एफ्रेमलाई दण्ड दिइनेछ,

तिनीहरूको जरा सुकि हाल्यो।

तिनीहरूमा फल लाग्नेछैन उनीहरूको अब धेरै सन्तान हुने छैनन्।

यदि तिनीहरूले सन्तान जन्माए पनि म तिनीहरूका प्रिय बालकहरूको हत्या गरिदिने छु,

जो तिनीहरूबाट जन्मलिनेछन्।

17 मेरा परमेश्वरले तिनीहरूलाई अस्वीकार गर्नुहुनेछ,

किनभने तिनीहरूले उहाँलाई सुनेन्।

तिनीहरू फेरि अरू देशहरूमा बरालिनेछन्।

10

इस्राएलको सम्पत्तिले तिनीहरूलाई मूर्ति पूजा गरायो

1 इस्राएल त्यो दाख जस्तै छ

जसले प्रशस्त मात्रमा फल दिन्छ।

तर इस्राएलले झट्टा देवहरूको निम्ति

विभिन्न प्रकारको वेदीहरू बनाइरह्यो।

भूमि जति राम्रो बनियो त्यति नै तिनीहरूले

अपवित्र आफ्ना झट्टो देवताहरूका निम्ति पत्थरहरू लगाए।

2 इस्राएलको मानिसहरूको हृदय झट्टो छ।

अब तिनीहरूले आफ्नो अपराधको दण्ड भोग्ने पर्छ।

परमप्रभुले तिनीहरूका स्मारक-ढुङ्गाहरू नाश पार्नु हुनेछ।

उहाँले तिनीहरूका वेदीहरू भत्काउनु हुनेछ।

इस्राएलीहरूका दुष्ट निर्णयहरू

3 अब इस्राएलीहरूले भन्नेछन्, “न त हाम्रो कुनै राजा छ न त हामी परमप्रभुलाई मान्छौं अनि उनका राजाले हामीलाई केही पनि गर्न सक्नुहुन्न।”

4 तिनीहरू प्रतिज्ञा गर्छन। तर तिनीहरू केवल झटो बोल्छन। तिनीहरू आफ्नो प्रतिज्ञा पूरा गर्दैनन्। अत तिनीहरूले जोतेका खेतमा उम्रिएको विषालु झारप्रात जस्तै विवाद बढ्छ।

5 सामरियाका बासिन्दाहरू बेतावनमा डराउँदै बाछाको पूजा गर्छन। यस्ता मानिसले वास्तवमा विलाप गर्नुपर्छ। यस्ता पूजाहारीहरू वास्तवमा विलाप गर्छन, किनकि उसको राम्रो मूर्ति हराएको हुन्छ। कसैले उठाएर लगेको हुन्छ।

6 त्यस मूर्तिलाई अशशूको महान राजालाई उपहारका निम्ति लगिएको हुन्छ। एप्रैमको लज्जित मूर्ति उहाँ लगिने छ। इस्राएल चाँहि आफ्नै मूर्तिमा लज्जित हुनुपर्नेछ।

7 सामरियाका राजाहरूलाई नष्ट गरीदिनेछ। ऊ पानीमाथि बग्ने काठको टुक्रा जस्तै हुनेछ।

8 इस्राएलले पाप गर्‍यो अग्लो-अग्लो स्थानमा मूर्ति निर्माण गर्‍यो। आवेनको अग्लो स्थान नष्ट गरिदिनेछ। त्यसको वेदीहरूमाथि काँढा र बनमाराहरू उम्रनेछन् र त्यही बेला तिनीहरूले पर्वतहरूलाई भन्नेछन्, “हामीलाई ढाक!” अनि डाँडाहरूलाई भन्नेछन्, “हामीमाथि खस।”

इस्राएलाई पापको निम्ति तिर्नेछ

9 “हे इस्राएल, तिमीले गिबाको समयदेखि पाप गर्न शुरू गर्‍यो। (अनि तिनीहरू अझै त्यहाँ पाप गरिरहेका छन्।) गिबाले अहिले पनि त्यही दुष्टकाम र पाप गर्दछ।

10 तिनीहरूलाई दण्ड दिन म आउनेछु। तिनीहरूको विरुद्ध सेनाहरू एक भएर आउनेछन्। इस्राएलले आफ्नो दुइवटा पापको निम्ति दण्ड भोग्नु पर्नेछ।

11 “एप्रैम एउटा तालिम पाएको बाछा जस्तै थियो जो खलाको अन्नमाथि हिँड्न मन पराउँछ। म त्यसको काँधमा राम्रो जुवा राख्नेछु। म एप्रैमलाई डोरीले बाँध्नेछु अनि यहदाले हलो जोत्रेछ। याकबले स्वयं डल्लाहरू फोर्नेछ।”

12 धर्म रोप तब तिमीले स्थिर मायाको बाली उठाउनेछौ। खेत आफैले जोत। यो परमप्रभुलाई खोज्ने समय हो। उहाँ आउनु हुनेछ अनि तिमीमाथि धर्म बर्साउनु हुनेछ।

13 तर तिमीहरूले दुष्टताको बीज रोपेकाछौ अनि तिमीहरूले अन्यायको बाली उठाएकाछौ। तिमीहरूले झटो फल खाएकाछौ किनभने तिमीहरूले आफ्नै योजना र आफ्नो विशाल संख्याका योद्धाहरूमाथि भरोसा राख्यौ।

14 यसैकारण तिमीहरूका सेनाहरूको बीच युद्धका निम्ति खैलाबैलाको स्वर सुनिनेछ, अनि तिमी सेनाको किल्लाहरू नष्ट हुनेछन्। यो त्यस्तै हुनेछ जस्तो बेतेबेल नगरमा युद्धको समय शल्चमनले नष्ट पारिदिएको थियो। युद्धको समयमा आफ्ना नानीहरूसँगै आमाहरूको पनि हत्या गरिदिएको थियो।

15 बेतेलमा तिमीहरूलाई पनि यस्तै हुनेछ किनकि तिमीले धेरै नै कुकर्महरू गरेकाछौ। त्यस दिनको शुरूवात हुँदा हुँदै इस्राएलको राजा पुरै नष्ट हुनेछन्।

11

इस्राएलहरूले परमप्रभुलाई भुल्‍यो

1 परमप्रभुले भन्नुभयो, “जब इस्राएल बालक थियो मैले त्यसलाई प्यारो गरेँ।

तब मैले आफ्नो छोरालाई मिश्रदेशबाट बोलाएँ।

2 तर जति-जति मैले इस्राएलीहरूलाई बोलाएँ,

त्यति-त्यति तिनीहरू मबाट टाढा भए।

तिनीहरूले बाल देवताहरूलाई बलि चढाँइरहे।

उनीहरूले मूर्तिको अगाडी धूप जलाए।

3 “एप्रैमलाई मैले हिँडन सिकाएँ।

इस्राएललाई मैले अंगालोमा बोके

अनि मैले नै तिनीहरूलाई निको पारेँ।

तर यी सबै कुरा तिनीहरू जान्दैनन्।

4 मैले तिनीहरूलाई प्रेमको डोरी

मायाको बन्धनले बाँधेर डोर्याएँ।

म त्यस्तो व्यक्ति थिएँ जसले उनीहरूलाई स्वतंत्र गराएँ,

म निउेर उनीहरूलाई खाना खुवाएँ।

5 “तर इस्राएलीहरूले परमेश्वर तर्फ जान अस्वीकार गरे। तिनीहरू फकिर मिश्र जाने छैनन्, सट्टामा अशशरका राजा नै तिनीहरूका राजा हुनेछन्।

6 उनीहरूका शहरमाथि तरवार झुण्डाई दिइनेछ। यही तरवारद्वारा उनीहरूका शक्तिशाली मानिसहरूलाई वध गरिनेछ। उनीहरूको मुखियाहरूको काम नष्ट गरिइन्छ।

7 “मेरो प्रजाहरू फर्कने आशा गर्छन् उनीहरू माथिका परमेश्वरलाई पुकार्छन् तर परमेश्वरले उनीहरूलाई सहायता गर्नु हुँदैन।”

परमप्रभुले इस्राएललाई नष्ट गर्न चाहानुहुन्छ

8 “हे एप्रैम म तिमीलाई कसरी छोडिदिऊँ?

ए इस्राएल म तिम्रो रक्षा गर्न चाहँन्छु।

म तिमीलाई कसरी अदमा जस्तै तुल्याऊँ!

म चाहँदिन कि तिमीलाई सबोयीम जस्तै बनाऊँ।

म आफ्नो मन बदली रहेछु,

तिमीप्रति दयाले मन पग्लिरहेछु।

9 म मेरो प्रचण्ड रिसलाई जित्र दिनेछेन।

म फेरि एप्रैमलाई नष्ट पार्नेछेन।

म त परमेश्वर हूँ, म कुनै मानिस होइन।

म तिनीहरू माझ एक पवित्र छु।

म तिमीहरूसँगै छु।

म आफ्नो रिस देखाउनेछेन।

10 म सिंह जस्तै गर्जेन छु, म गर्जन्छु

अनि मेरा संन्तान मसँग आउने छन्,

र मेरो पछि-पछि हिँडनेछन्।

मेरा संन्तानहरू डरले थर-थर काम्दै पश्चिमबाट आउनेछन्।

11 तिनीहरू चरा जस्तै वेगसित

मिश्र देशबाट आउनेछन्।

तिनीहरू अशशरको भूमिबाट ढुकुर जस्तै आउनेछन्

अनि म तिनीहरूलाई घरमा पठाउनेछु।”

परमप्रभुले यो भन्नु भयो।

12 “एप्रैमले मलाई झटो देवताहरूले छोपेकोछ।

इस्राएलका मानिसहरूले मेरो विरोधमा षड्यंत्र रचे।

तर यहदा अहिले सम्म परमेश्वरसँग छ।

यहदा पवित्र र साँचो छ।”

12

परमप्रभु इस्राएलको विरुद्धमा हुनुहुन्छ

1 एप्रैमले आफ्नो समय नष्ट गर्छ। इस्राएल दिनभरि “हावाको पछि पछि भागिहिँड्छ”। प्रजाहरू ज्यादा भन्दा ज्यादा झटो बोल्छन्, र चोरी गर्छन्। तिनीहरूले अशशरहरूसँग सन्धि गर्छन् अनि आफ्नो भद्राक्षको तेल मिश्र देश लिएर जान्छन्।

2 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मेरो तर्क यहदाको विरुद्धमा छ। याकूबलाई उसले गरेको कर्मका निम्ति दण्ड दिनुपर्छ। उसलाई उसले गरेको कु-कर्मका निम्ति निश्चय नै दण्ड दिनुपर्छ।

3 जब याकूब आफ्नो आमाको गर्भमा थियो, अनि गर्भमा हुँदै उसले आफ्नो दाज्यूलाई छल्न शुरू गर्‍यो। याकूब एकजना शक्तिशाली युवक थियो अनि त्यसै समय उसले परमेश्वरसँग कुशती लड्यो।

4 याकूबले परमेश्वरका स्वर्गादत्तसित ऊ युद्ध गर्‍यो अनि विजय भयो। ऊ रोयो अनि दयाको निम्ति विन्ति गर्‍यो। यो घटना बेतेलमा भएको थियो, त्यहाँ उसले परमेश्वरसँग बातचीत गर्‍यो।

5 यहोवा सेनाहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ। उहाँको नाउँ यहोवा हो।

- 6 यसकारण आफ्नो परमेश्वरतिर आऊ। उहाँ प्रति साँचो होऊ। राम्रो कर्म गर। परमेश्वरमाथि सधैं निर्भर गर।
 7 “याकृब एक व्यापारी हो। ऊ आफ्नो साथीहरू समेतलाई टगछ। उसको तराजु झटो छ।
 8 एप्रैम भन्छ, ‘म धनी छु। मैले साँचो धन प्राप्त गरेको छु। मेरो अपराधको बिषयमा कसैले पनि थहा पाउने छैन।’
 9 “तर जबदेखि तिमी मिश्रदेशमा थियौं म त त्यही समयदेखि नै परमप्रभु तिम्रो परमेश्वर हुँ। म तिमीलाई भेट हुने पालका दिनहरूमा जस्तै पालमा राख्छु।
 10 मैले अगमवत्तासित कुरा गरेकोछु र बारम्बार दर्शन दिएकोछु। मैले अगमवत्तालाई तिमीहरूको आफ्नो पाठ पढाउन धेरै तरीका पनि दिएकोछु।
 11 तर गिलादमा फेरि पनि पाप छ। अनुपयोगी मूर्तिहरू धेरै छन्। गिलगालमा तिनीहरू गोस्हरू बलिको रूपमा चढाउँछन्। तिनीहरूका धेरै जस्ता वेदीहरू जोतेको खेतमा थुपारेको ढुङ्गाका थुप्राहरू जस्ता छन्।
 12 “याकृब आरामको खेतमा भागेर गए। यस जग्गामा इस्राएलले पत्रीको निम्ति काम गरेको थियो। स्वाप्ती पाउनको निम्ति उसले भेडाहरूको हेरचाह गर्‍यो।
 13 तर परमप्रभुले एउटा अगमवत्ताद्वारा इस्राएललाई मिश्र देशबाट लिएर आउनुभयो। परमप्रभुले एकजना अगमवत्ताद्वारा इस्राएललाई सुरक्षित राख्नुभयो।
 14 तर एप्रैमले परमप्रभुलाई धेरै रिस उठाइदियो। एप्रैम मृत्यु-दण्ड पाउने अपराधको दोषी छ। यसैकारण उसलाई उसको अपराधको निम्ति दण्ड दिइनेछ। उसको मालिकले उसलाई लज्जित पार्नुहुनेछ।”

13

इस्राएल आफै नष्ट भयो

- 1 “एप्रैम आफैले इस्राएलमा आफूलाई महान बनायो। एप्रैम जब बोल्थ्यो मानिसहरू डरले थर-थर काम्थे। तर एप्रैमले पापकर्म गर्‍यो। उसले बाल देवताहरूको पूजा गर्न थाल्यो। त्यसैकारण मर्नेछ।
 2 इस्राएलले धेरै पाप गर्न थाल्यो। तिनीहरूले आफ्नो निम्ति मूर्तिहरू बनाए। कारीगरले चाँदीको सुन्दर मूर्तिहरू बनाउन थाले अनि आफ्ना मूर्तिहरूसित कुरा गरे। तिनीहरूले ती मूर्ति सामु बलि चढाउन अनि बाछाहरूलाई चुम्बन गर्न शुरू गरे।
 3 अत तिनीहरू चाँडै विलीन हुनेछन्। तिनीहरू कुइरो जस्तै हुनेछन् विहानको शीत जुन पछै तर चाँडै नै हराउँछ। इस्राएलीहरू हावाले उडाउने भुस जस्तै हुन्। तिनीहरू चिम्नीबाट बाहिर निस्के पछि हराउने धुँवा जस्तै हुन्।
 4 “मिश्रदेशमा जब तिमीहरू थियौं, त्यहि समयदेखि म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ। म बाहेक तिमीहरूले अन्य कुनै परमेश्वरलाई चिन्दैनौं। त्यो म नै हुँ जसले तिमीहरूलाई बचायो।
 5 उजाड भूमि तथा खडेरी परेको देशमा म तिमीहरूलाई चिन्थें।
 6 मैले नै इस्राएलीहरूलाई खान दिएँ। उनीहरूले त्यो भोजन खाए। आफ्नो पेट भरिए पछि उनीहरू तृप्त भए। उनीहरू धमण्डी भए अनि मलाई उनीहरूले भुलिहाले।
 7 “यसैकारण म तिनीहरूको निम्ति सिंह जस्तै हुनेछु। बाटोको किनारमा म चितुवा जस्तै ढुकिबस्छु।
 8 म उनीहरूसँग माऊ भालू झैं झम्टन्छु जसले उसका छाउराहरू खोसिदिएकोछ। म उनीहरूमाथि हमला गर्छु। म उनीहरूको छाती चिरीदिन्छु। म त्यो सिंह अथवा अन्य कुनै हिंस्रक जनवार जस्तै हुनेछु जसले आफ्नो शिकार लुछी-लुछी खाई रहेको हुन्छ।”

परमेश्वरको क्रोधबाट कसैले इस्राएललाई बचाउनु सक्तैन

- 9 “हे इस्राएल, मैले तिम्रो रक्षा गर्ने तर तिमीले मेरो विरोध गर्‍यो। यसकारण म तिमीलाई नष्ट गर्नेछु।
 10 कहाँ हुनुहुन्छ तिम्रो राजा? उहाँले तिम्रो सबै शहरहरूमा तिमीलाई सघाऊ पुर्याउनु हुनेछैन। कहाँ हुनुहुन्छ तिम्रा न्यायधीश? ‘मलाई एउटा राजा अनि धेरै राजकुमारहरू दिनुहोस्,’ भनी विन्ती गरेको थियो।
 11 म क्रोधित भएँ अनि मैले तिमीहरूलाई एउटा राजा दिएँ। म अझ अधिक क्रोधित भएँ अनि मैले उसलाई तिमीहरू देखि छुटाएँ।
 12 “एप्रैमको दोष एउटा बिटोमा बाँधिएकोछ,
 उसको पाप अभिलेखमा राखिएको छ।
 ऊ दण्डित हुनेछ।
 13 उसलाई प्रसव वेदना हुनेछ।
 ऊ एउटा अज्ञानी शिशु जस्तै हो

चुनौती सामना गर्ने ठीक समयमा
ऊ आउँदैन।

- 14 “के म उनीहरूलाई पातालको शक्तिदेखि बचाऊँ?
के म उनीहरूलाई मृत्यु देखि मुक्त गराऊँ? हे मृत्यु!
तेरो विध्वंशक प्रकोप कहाँ छ?
हे चिहान तेरो शक्ति कहाँ छ?
मेरो आखाँबाट अब दया लुकेकोछ।
- 15 इस्राएल आफ्नो दाज्यू-भाइहरूको बीच बढी रहेको छ,
तर पूर्वीय बतास आउनेछ, परमप्रभुको बतास उजाड मरुभूमिबाट आउनेछ
अनि इस्राएलको कुवाहरू सुक्ने छन्।
त्यसको पानीको मूल सुख्खेछ।
त्यो आँधीले इस्राएलका सबै बहुमूल्य बस्तुको भण्डार रित्तो पारिदिने छ।
- 16 सामारियाले दण्ड भोग्नेछ
किनकि उसले आफ्नो परमेश्वरदेखि मुख बटारेको छ।
इस्राएलीहरूलाई तलवारद्वारा मारिने छ,
उनीहरूको सन्तानलाई पछाडै मारिनेछ
अनि तिनीहरूका गर्भवती स्त्रीहरूको पेट निचोरिनेछ।”

14

परमप्रभुतिर फर्क

- हे इस्राएल! तिम्रो पापले तिमीलाई धर्मराउने बनाएकोछ। यसैकारण अब परमप्रभु आफ्नो परमेश्वर तिर फर्केर आऊ।
- जुन कुरा तिमीले भन्नुछ, त्यसको विषयमा सोच, अनि परमप्रभु तिर फर्केर आऊ, उहाँलाई भन,

“हाम्रा सबै पापहरू टाढा गरेर,
जे कुरा राम्रो छ त्यसलाई ग्रहण गर जुन हामीले भनिरहेकाछौं।
हामी हाम्रो मुखले तपाईंको स्तुति गाउँछौं।

3 अशशरले हामीलाई बचाउँन सक्तैन।
हामी घोडहरूमाथि सवार हुनेछैनौं।

न त हामी आफ्नो हातले बनाएको कुरालाई
‘हाम्रो परमेश्वर’ भन्नेछौं।

किनकि बिना आमा बाबुका संतानहरूप्रति दया गर्ने
केवल तपाईं मात्र हुनुहुन्छ।”

परमप्रभुले इस्राएललाई क्षमा गर्नुहुन्छ

4 परमप्रभु भन्नुहुन्छ,

“उनीहरूले मलाई त्यागे।

म उनीहरूलाई यसको निम्ति क्षमा दिन्छु।

म उनीहरूलाई मुक्त भावले प्रेम गर्नेछु। म अब उनीहरू प्रति क्रोधित हुनेछैन।

5 म इस्राएलको निम्ति शीत झैं बन्नेछु।

इस्राएल लिली फूल झैं फुल्नेछ।

लबानोन झैं त्यसको जरा फैलनेछ।

6 त्यसका हाँगाहरू भद्राक्षको रूख झैं हुनेछन्।

त्यो सुन्दर हुनेछ।

त्यो त्यस सुगन्ध झैं हुनेछ

जुन लबानोनको रूखको जराबाट आउँछ।

7 इस्राएलका मानिसहरू फेरि मेरो संरक्षणमा हुनेछन्।

तिनीहरू अन्न झैं बढ्नेछन्।

तिनीहरू अङ्गुरका लहरा झैं फल्ने र फल्ने छन्।

अनि तिनीहरूको सुगन्ध लबानोनको दाखरस जस्तै हुनेछ।

परमप्रभुले इस्राएललाई मूर्तिको विषयमा चेतावनी दिनुभयो

8 “हे एप्रैम मैले मूर्तिहरूसित गर्नुपर्ने बढी केही छैन।

म नै एकजना हुँ जसले तिमी प्रार्थनाहरूको उत्तर दिन्छु।

म नै एकजना हुँ जसले माथिबाट तिमी रक्षा गर्छु।

म सधैं हरियो रहने सल्लाको रूख जस्तै हुँ। त्यसको फल मबाट नै आउँछ।”

अन्तिम सल्लाह

9 यी कुराहरू ज्ञानी मानिसले बुझ्नु पर्छ।

यो कुराहरू कुनै बुद्धिमान मानिसले जान्नु पर्छ।

परमप्रभुको बाटो ठीक छ।

असल मानिसहरू तिनीहरूद्वारा बाच्छन्।

पापीहरू तिनीहरूद्वारा मर्छन्।

योएलको पुस्तक

सलहहरूले देशलाई उजाड पारे

1 पतुएलको छोरा योएलले परमप्रभुको यो वचन प्राप्त गर्‍यो:

2 हे अगुवाहरू हो, यो वचन सुन!

हे यो देशका सबै बासिन्दाहरू हो! तिमीहरू मेरो कुरामा ध्यानदेऊ।
के तिमीहरूको जीवनकालमा पहिला कहिले यस्तो भएको थियो? होइन!

के तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूको समयमा कहिले यस्तो घटना घटेको थियो? होइन!

3 तिमीहरूका छोरा-छोरीहरूलाई यो कुरा बताऊ,

अनी तिम्रो छोरा-छोरीहरूले उनीहरूका छोरा-छोरीहरूलाई बताउने छन्।

तिमीहरूको नाति-नातीनाले आफ्ना आउने पुस्तालाई बताउने छन्।

4 जे कुरो काट्ने सलहहरूले छोडेका थिए,

सबै बगाले सलहहरूले खाए।

अनि जेकुरा बगाले सलहहरूले छोडेका थिए,

ती सबै उफ्रने सलहहरूले खाए।

जे उफ्रने सलहहरूले छोडेका थिए,

ती सबै विनासकारी झुसुले सलहहरूले खाए।

सलहहरू आइपुग्न थाले

5 हे मतवालाहरू! जाग अनि रोऊ!

तिमीहरू सबै दाखरस पिउनेहरू हो! जोडसित रोऊ।

किनभने तिमीहरूको मिठो दाखरस अब छैन।

अब तिमीहरूले मिठो नयाँ दाखरस पाउने छैनौ।

6 एउटा ठुलो अनी शक्तीशाली जातिले

मेरो देशलाई आक्रमण गरेका छन्।*

तिनीहरूका दाँतहरू सिंहका जस्तै छन्।

तिनहरूका दाहाहरू सिंहीनीका जस्तै छन्।

7 ती मानिसहरूले मेरो दाख बारीहरू नष्ट पारिदिए।

दाखको बारी ओइलायो त्यसपछि मर्यौं।

ती मनिसहरूले मेरो राम्रो नेभाराका बोटहरू नष्ट पारिदिए।

बोटको बोक्रा समेत उप्काई नभएको नाङ्गो पारेर फालिदिए।

मानिसहरू रून्छन्

8 कन्ये केटी झैं विलाप गर जसको विवाह हुनलागेको छ।

जसले लोग्नेको निम्ति भाङ्गुरा लगाएकीछि जसको हुनलागेको लोग्ने विवाह हुनुभन्दा पहिला नै मरिएको छ।

9 पूजाहारीहरू परमप्रभुका सेवकहरू रोऊ।

किनभने अब अन्नबली, र अर्घबली परमप्रभुलाई चढाईनेछ।

10 खेत उजाड पारीएकोछ।

यहाँ सम्म कि खेत पनि सँदैछ।

किनभने अन्नहरू सबै नष्ट भयो

नयाँ दाखरस सुख्खा भयो

* 1:6: एउटा ... गरेका छन् सम्भवत सलहहरूले विनाश गरे झैं। (हनु सक्छ योएलले यहाँ शत्रुको सेनाहरूको कुरा गरिरहेका छन्।)

अनि भद्राक्षेको तेल पनि समाप्त भयो।

- 11 हे किसानहरू! निरास हो।
हे दाखवरीका किसानहरू अचकाली विलाप गर!
गहूँ र जौको निम्ति विलाप गर
किनकि खेतको फसलहरू नष्ट भएकोछ।
- 12 दाखको बोट सुकाइयो
अनि नेभाराको बोट ओइलाएकोछ।
अनार, खजूर अनि स्याउका बोटहरू सुकाइयो।
बारिका सबै स्रखहरू सुकेका छन्।
मानिसको बिचमा भएको आनन्द अन्त भएकोछ।
- 13 हे पूजाहरीहरू! भाडुग्रा लगाऊ अनि साह्रै विलाप गर।
हे वेदीका सेवकहरू हो! विलाप गर।
हे मेरा परमेश्वरका सेवकहरू! तिमीहरू भाडुग्रा लाएर सुत।
किनकि अन्नबालि र अर्घबली तिम्रा परमेश्वरको मन्दिरमा हुने छैन।

सलहहस्द्वारा डरलाग्दो विनाश

- 14 उपवासको समय निश्चित गर। विशेष सभाका निम्ति मानिसहरूलाई बोलाऊ। सभामा अगुवाहरू र यो देशका सबै बासिन्दाहरूलाई भेला गराऊ। उनीहरूलाई परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको भवनमा ल्याऊ अनि परमप्रभुलाई पुकार गर।
- 15 त्यस दिनको लागि यो एकदमै नराम्रो दिन हुनेछ। किनकि परमप्रभुको एक विशेष दिन नजिकै आउँदैछ। त्यस समय यस्तो सर्वनाश हुनेछ कि सर्वशक्तिमान परमेश्वरले आक्रमण गरिरहनु भएको जस्तै हुनेछ।
- 16 हाम्रो खाने भोजन हाम्रो आँखाले हेर्दा हेर्दै हरायो। हाम्रो परमेश्वरको भवनबाट आनन्द र हँस हराएर गयो।
- 17 हामीले बिऊहरू त रोपेका थियौं तर जमीनमै सुकेर मर्यौं। हाम्रो बोट बिस्वा सुकेर मर्यौं। हाम्रा अन्नको भण्डारहरू खाली भयो अनि नष्ट भएर गयो।
- 18 हाम्रा पशुहरू भोकले कराइरहेकाछन्। हाम्रा गाई गोरूका बथान यता-उता छरपष्ट भए। तिनीहरूले घाँस खान पाउँदैनन्। भेडाहरू पनि मरिरहेका छन्।
- 19 हे परमप्रभु! म तपाईंलाई सहायताको निम्ति प्रार्थना गर्दैछु। किनकि हाम्रो हरियो मैदानहरू आगोले मरुभूमि बनाइदियो। मैदानका सबै स्रखहरू आगोको ज्वालाले जलाई दिए।
- 20 वन पशुहरू पनि तपाईंको सहायता चाहन्छन्। नदीहरू सुकी सके, कतै पनी पानीको नाउँ निशान छैन। आगोले हाम्रो हरियाली मैदानलाई मरुभूमि बनाई दियो।

2

परमप्रभुको आउने समय

- 1 सियोनमा तुरही फुक,
मेरो पवित्र पर्वतमा चेतवनीतको ध्वनि बजाऊ।
ती सबै मानिसहरूलाई जो यो देशमा बस्छन् डरले थरथर कामुन?
परमप्रभुको विशेष दिन आउँदैछ।
परमप्रभुको विशेष दिन नजिकै छ।
- 2 त्यो दिन अन्धकार उदासी दिन हुनेछ।
त्योदिन धेरै अँध्यारो र बादलले ढाकेको हुनेछ।
तिमीहरू विशाल र शक्तिशाली मानिसहरू पर्वतमा अन्धकार झैं फैलिदै गरेको देखे छौ।
तिनीहरू जस्ता धेरै संख्यामा मानिसहरू
पहिले त्यहाँ कहिल्यै पनि आएका थिएनन्
अनि न त भबिष्यमा यस्तो हुनेछ।
- 3 तिनीहरूको अघाडी आगोले भष्म पार्छ। तिनीहरूको पछाडी आगोको ज्वाला दन्कन्छ।
भूमी मानिसको सामुने अदनको बगैँचा झैं हुनेछ
अनि मानिसको पछि उजाड मरुभूमि जस्तै हुनेछ।

- त्यहाँ केही पनि रहने छैन।
 4 सलहहरू घोडा जस्तै देखिन्छन्
 अनि तिनीहरू युद्धको घोडा जस्तै दौडन्छन्।
 5 तिनीहरूलाई सुन!
 तिनीहरूको ध्वनि युद्धको समयमा
 रथ पहाडमा चढ्दा भएको खैला-बैला जस्तै हुन्छ।
 त्यो आवज भुस जलेर निस्केको
 आगोको ज्वाला जस्तै छ।
 एक हुल शक्तिशाली मानिसहरू
 युद्धका निम्ति तत्पर हुँदाको जस्तै हुनेछ।
 6 मानिसहरू तिनीहरूको अधि डरले थर-थर काँच्छन्।
 तिनीहरू को अनुहार डरले पहेँलो हुन्छ।*
- 7 तिनीहरू योद्धाहरू झैं दराछन्।
 तिनीहरू युद्धका मानिसहरू झैं पर्खालमाथि चढ्छन्।
 प्रत्येक मानिस सोझो अघाडी बढ्छन्।
 तिनीहरू पंक्ति नबिगारी हिंड्छन्।†
- 8 उनीहरू एक अर्कामाथि टेलाटेल गर्दैनन्।
 प्रत्येक सेना आफ्नो बाटोमा हिंड्छन्।
 यदि कुनै सेनालाई चोट लागेर लडे पनि
 अरु सेनाहरू अधि बढि रहन्छन्।
- 9 तिनीहरू कुदेर शहरमा पसेछन्
 अनि चाँडै पर्खाल माथि कुद्रेछन्।
 तिनीहरू घरमाथि चढ्छन्
 अनि झ्यालबाट चोरहरू जस्तै भित्र पस्छन्।
- 10 तिनीहरूको अगाडी पृथ्वी हल्लिन्छ, आकाश काँन्छ।
 सूर्य र चन्द्रमा पनि अँध्यारो हुन्छ अनि तारा चम्कन छोड्छ।
- 11 परमप्रभुले आफ्नो सेनाहरूलाई ठुलो स्वरले बोलाउनु हुन्छ।
 उहाँको छाउनी अत्यन्त विशाल छ।
 ती जसले परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्छन्
 तिनीहरू धैरल संख्यामा छन्।
 परमप्रभुको विशेष दिन महान् अनि डर लाग्दो हुनेछ।
 यो कसले सहन सक्छ र?
 परमप्रभुले मानिसलाई परिवर्तन हुनु भन्नुहुन्छ
- 12 परमप्रभु भन्नु हुन्छ:
 “अहिले पनि तिमीहरू सम्पूर्ण हृदयले
 उपवास बसेर स्तँदै र शोक गर्दै
 म तिर फर्क ।
- 13 लुगा होइन, तिमीहरू को हृदय फटएर रोजु।”‡
 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरकहाँ फर्केर आऊ।
 उहाँ दयालु अनि करुणामय हुनुहुन्छ।
 उहाँ चाँडै रिसाउनु हुन्।
 उहाँ को प्रेम महान छ,
 दण्ड दिने बिषयमा उहाँले

* 2:6: मानिसहरू ... हुन्छ यो पद हिब्रमा अनिश्चित छ। † 2:7: तिनीहरू ... हिंड्छन् यो पद हिब्रमा अनिश्चित छ। ‡ 2:13: लुगा होइन ... हृदय फटएर आफ्नो दुःख प्रकट गर्न मानिसहरू आफ्ना लुगा च्यात्थे। यहाँ परमेश्वरले चाहानु हुन्छ कि मानिसहरूले गरेका दुःख कामको बारेमा तिनीहरू सौँचो रितले दुःखीत होउन्।

जो निर्णय लिनु भएको छ

त्यो उहाँले परिवर्तन गर्न सक्नु हुन्छ।

14 कसले जान्दछ, हुनसक्छ परमप्रभुले आफ्नो मन बदलीन सक्नु हुन्छ।

यो पनि हुनसक्छ उहाँले तिमीहरूलाई आशिष दिनुहुन्छ।

अनि फेरि तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई

अन्नबलि र अर्घबलि चढाउन योग्यका हुने छौ।

परमप्रभुलाई प्रार्थना गर

15 सियोनमा तुरहि फुक,

महा-पबित्र सभा बोलाऊ।

उपवासको विशेष समयलाई बोलाऊ।

16 मानिसलाई भेला गर।

त्यो विशेष सभाकोलागि उनीहरूलाई बोलाऊ।

तिमीले बढा-प्रधानहरू अनि नानीहरूलाई भेला गर।

त्यो दुधे-बालकलाई पनि लिएर आऊ,

नयाँ दुलहा-दुलहीलाई

सिधै तिनीहरूको कोठाबाट बोलाऊ।

17 पूजाहारीहरू, परमप्रभुका सेवकहरू

मन्दिरको दलान वेदीको बिचमा रहनु।

तिनीहरूले भनुनु, “हे परमप्रभु तपाईंका मानिहरूलाई दया देखाउनुहोस्।

तपाईंका मानिसलाई लज्जित हुन नदिनु होस्।

तिनीहरूलाई राष्ट्रहरूको बिचमा हाँसोको पात्र नबनाउनु होस्।

तपाईंले अन्य देशहरूलाई हाँसे भन्ने अवसर नदिनुहोस्,

‘तिनीहरूका परमेश्वर कहाँ हुनुहुन्छ?’ ”

परमप्रभुले तिम्रो देश फिर्ता दिनुहुन्छ

18 तब परमप्रभु आफ्नो भूमिको निम्ति अत्यन्तै जोशिलो हुनुभयो।

उहाँ आफ्ना मानिसहरूमाथि क्रमामय हुनुभयो।

19 परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई उत्तर दिनु भयो।

उहाँले भन्नुभयो, “म तिनीहरूका निम्ति अन्नहरू, नयाँ दाखरस र तेल पठाउनेछु।

तिमीहरूका निम्ति प्रशस्त हुनेछ।

म तिमीहरूलाई अन्य जातिहरूको बिचमा हाँसोको पात्र बनिन दिने छैन।

20 त्यहाँ आएका उत्तरवासीहरूलाई⁵ तिमीहरूको देशबाट हटाइदिनेछु।

उनिहरूलाई बाँझो र उजाड देशमा पठाइदिनेछु,

त्यसमध्ये आधिलाई पूर्वको समुद्रपट्टि पठाई दिनेछु,

अनि फेरि आधिलाई पश्चिमको समुद्रतर्फ पठाईदिनेछु।

उनीहरूले यस्तो घृणित कर्म गरेका छन्,

उनीहरूसडेको दुर्गन्धमाथि उठ्नेछन्। तिनीहरूको नराम्रो गन्ध उँभो जानेछ।

तिनीहरूले धेरै धिनलाग्दा कामहरू गरेका छन्।”

फेरि देशलाई नयाँ बनाईने छ

21 हे देश नडरा!

तँ खुशि भएर रमाइलो गर,

किनकि परमप्रभुले ठूला-ठूला काम गर्नु हुनेछ।

22 हे जङ्गलका पशुहरू! नडराऊ,

बनको उजाड खर्कमा हरियाली आउँनेछ।

रूखहरूले फलदिन थाल्नेछन्।

⁵ 2:20: उत्तरवासीहरूलाई बाबेलको सेना यहूदाका आक्रमण गर्न उत्तर दिशाबाट आउँथे। अस्त्राष्ट्रहस्वबाट सेनाहरू इस्राएलको दक्षिण र पूर्वका सेनाहरू यहूदा र इस्राएललाई आक्रमण गर्न यस दिशाबाट आउँथे।

नेभाराको बोटहरू र दाखको बोटहरूले प्रशस्त फल दिनेछ।

23 हे सियोनका मानिसहरू! खुशीहोऊ।

परमप्रभु, तिमीहरूका परमेश्वरसँग रमाऊ।

किनभने उहाँले तिमीहरूलाई राम्रो गर्नुहुनेछ।

उहाँले तिमीहरूलाई अधिल्लो र पछिल्लो दुबै झरी पहिला झै पठाई दिनुहुन्छ।

24 अब खलाहरू गर्नुले भरिपूर्ण हुनेछन्।

अनि दाख-कण्डहरू नयाँ दाखरस र तेलले भरिनेछन्।

25 “म परमप्रभुले मेरो शक्तिशाली सेना तिमीहरूको बिम्बुमा पठाएको थिएँ।

ती काट्ने सलहहरू, ती बगाले सलहहरू

अनि उफ्रने सलहहरूले तिम्रा सबै अन्नहरू खाईदिए।

तर म परमप्रभु ती सबै नोकसान भएको फेरि भरपूर गरिदिनेछु।

तिमीहरू फेरि भरिभराऊ हुनेछौ।

26 फेरि तिमीहरूसँग प्रशस्त खानेकुरा हुनेछ।

तिमीहरू सन्तुष्ट हुनेछौ र तिमीहरूले परमप्रभु

तिमीहरूका परमेश्वरको प्रशंसाको गीत गाउनेछौ।

उहाँले तिम्रा निम्ति आश्चर्यचकित काम गर्नु भएकोछ।

अब मेरो मानिसहरू कहिल्यै लज्जित हुनेछैनन्।

27 अनि तिमीले थाहापाउनेछौ म इभ्राएलको बीचमा छु।

अनि फेरि तिमीले जन्नेछौ म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ

र म वाहेक अर्को कुनै परमेश्वर छैन।

मेरा प्रजाहरू फेरि कहिल्यै लज्जित हुनेछैनन्।”

परमेश्वरले उहाँको आत्मा सबै मानिसलाई दिनुहुन्छ

28 “त्यसपछि,

म तिमीहरू सबै माथि मेरो आत्मा खन्याउँनेछु।

तिमीहरूका छोरा-छोरीहरूले अगमवाणी गर्नेछन्।

तिमीहरूका बूढा मानिसहरू स्वप्न-दर्शी हुनेछन्।

तिमीहरूका जवानले दर्शन देखेछन्।**

29 त्यस समय म आफ्ना आत्मा मेरा दास

र दासीहरूसमाथि खन्याउनेछु।

30 पृथ्वी अनि आकाशमा म अद्भुत चिन्ह देखाउनेछु।

त्यहाँ रगत, आगो र धुवाँको खम्बाहरू हुनेछन्।

31 सूर्य अँध्यारोमा बदल्नेछ।

चन्द्रमाको रंग रगतमा बदल्नेछ।

अनि परमप्रभुको महान् र डरलाग्दो दिन आउनेछ।

32 अनि हरेक मानिस जसले परमप्रभुको नाउँ पुकार्छ उसलाई बचाइनेछ।

किनकि परमप्रभुले भन्नु भए अनुसार त्यहाँ बाँचेकाहरू सियोन डाँडा र यरूशलेममा हुनेछन्।

यो ठिक परमप्रभुले भन्नु भए जस्तै हुनेछ।

बाँचेहरूको बिचमा तिमीहरू हुनेछन्

जसलाई परमेश्वरले बोलाउनु हुनेछ।

3

यह्दाको शत्रुहरूलाई सजाय दिईनेछ

** 2:28: पद 28 द्विब्रमा यो पद अच्यय 31 हो।

1 “हो, ती दिनहस्मा अनि त्यस समयमा म यहदा र यरुशलेमलाई कैदबाट मुक्त पार्नेछु अनि देशबाट निर्वासितहस्ताई फर्काएर ल्याउनेछु।* ”

2 म सबै जातिलाई भेला गर्नेछु। यो सबै जातिलाई यहोशापातको बेसीमा भेला पार्छु, अनि त्यहाँ नै म उनीहस्ताई न्याय गर्नेछु। तिनहस्तैनै मेरो मानिसहस्ताई तितर-बितर परेका थिए। अन्य जातिहस्तको बिचमा बस्न बाध्य तुल्याएको थिए। यसैकारण म तिनीहस्ताई दण्ड दिनेछु। तिनीहस्तले मेरो भूमिलाई भाग-भाग गरेकाछन्।

3 तिनीहस्तले मेरो मानिसहस्तको निम्ति चिन्ता हाले। तिनीहस्तले एउटा केटालाई वेश्यागमनको लागि बिक्रिमोरे अनी एउटी केटीलाई दाखरसको निम्ति बेचे अनि मद दिए।

4 “हे सोर र सिदोन, पलिशतीका सम्पूर्ण भूमिहो। मलाई तिमीहरू को वास्ता छैन? के तिमीहरू मैले गरेको कुनै कर्मको निम्ति सजाय दिइरहेछौ! हुनसक्छ तिमीहस्तले यो सोचिरहेका होलाऊ कि तिमीहस्तले मलाई दण्ड दिई रहेकाछौ, तर चाँडै म नै तिमीहस्ताई दण्ड दिनेछु।

5 तिमीहस्तले मेरो सुन र चाँदी चोर्यौ। मेरो बहुमूल्य रत्नहरू चोरेर तिमीहस्तले तिप्रो आफ्नो मन्दिरमा राख्यौ।

6 “तिमीहस्तले यहदा र यरुशलेमका बासिन्दाहस्ताई यूनानीहस्तको हातमा बेचिदियौ। ता कि तिनीहरू आफ्नो भूमिबाट टाढा लगिनेछन्।

7 तिमीहस्तले मेरा मानिसहस्ताई तिनीहस्तका देशबाट टाढा पठायौ। तर म तिनीहस्ताई फर्काएर ल्याउन लागेको छु अनि तिमीहस्तले जे गर्थौ त्यसका निम्ति म तिमीलाई दण्ड दिनेछु।

8 म तिमीहस्तका छोरा-छोरीहस्ताई यहदाकै हातमा बेचिदिनेछु। अनि उनीहस्तले फेरि तिनीहस्ताई एउटा टाढा देशमा बस्ने शबाहस्तको हातमा बेचिदिनेछन्।” यो कुरा परमप्रभुले भन्नुभएकोछ।

युद्धको निम्ति तयार होऊ

9 जाति-जातिहस्ताई यो बताई देऊ,
युद्धकोलागि तयारिबस!

सुरबिरहस्ताई बोलाऊ,
सम्पूर्ण योद्धाहस्ताई भेलागर।
उनीहस्ताई जगाऊ!

10 तिनीहस्तको हलोको फालीहरू पिटेर तलबार बनाऊ।
हँसियाहस्ताई तिमीहस्तका भाला बनाऊ।

त्यो कमजोर मानिसले भनुनु,
“म एउटा योद्धा हुँ!”

11 हे सबै देशका जातिहस्त!
छिटो गर! त्यहाँ भेला होऊ।
हे परमप्रभु तपाईं पनि आफ्नो शक्तिशाली बीरहरू लिएर आउनु होस।

12 हे देशबासीहरू, उठ!
यहोशापातको बेसीमा आऊ!

म त्यहाँ बसेर
सबै जातिहस्तको न्याय गर्नेछु।

13 तिमी हँसिया लिएर आऊ!
किनकि फसल काट्ने समय भईसकेको छ।

आऊ! दाखहरू कुल्च,
किनकि दाखको घडा भरिसकेको छ।

घडा भरिन्छ अनि उब्रेर बाहिर आउँछ।
किनकि उनीहस्तले ज्यादै दृष्टता देखाएकाछन्।

14 निर्णय गरिने बेसीमा मानिसको धुइरो छ,
किनकि फैसला गर्ने बेसीमा परमप्रभुको विशेष दिन नजिकै आएकोछ।

15 सूर्य, चन्द्रमा अँध्यारो हुनेछन्।
ताराहरू चम्कने छैनन्।

* 3:1: पद 1 हिब्रुमा यो पद अन्त्यय 41 हो।

16 परमप्रभु परनेश्वर सियोनबाट गर्जनु हुनेछ।

उहाँ यरूशलेमबाट गर्जनु हुनेछ।

आकाश र पृथ्वी थरथर काँप्ने छ,

तर परमप्रभु उहाँका मानिसहरूका निमित्तेशरणस्थान हुनुहुनेछ।

एउटा सुरक्षित स्थान झन्डालका बासिन्दाका निम्ति हुनुहुनेछ।

17 “त्यस समय तिमीहरूले जान्नेछौं की

म नै परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ।

म सियोनमा बस्छु, जुन चाँहि मेरो पवित्र पर्वत हो।

यरूशलेम पवित्र बन्नेछ र त्यहाँबाट कुनै बिदेशीहरू कहिल्यै जानेछैनन्।”

यहदालाई जीवनका निम्ति नयाँ प्रतिज्ञा

18 “त्यसदिन मिठो दाखरस पहाडहरूमा चुहिनेछ।

डाँडाहरूबाट दुधको नदी बग्नेछ।

यहदाका सबै खोल्साहरूमा पानी बग्ने थाल्नेछ।

परमप्रभुको मन्दिरबाट एउटा मुलफुटेर

सिन्धुको बेसीलाई भिजाउँने छ।

19 मिश्रदेश मरुभूमिहरू हुनेछ अनि एदोम पनि उजाड भूमि हुनेछ।

किनकि तिनीहरू यहदाका मानिसहरू प्रति निष्ठुर थिए।

तिनीहरूले तिनीहरूकै देशको

निर्दोष मानिसको हत्या गरेका छन्।

20 यहदाका मानिसहरू सदा-सर्वदा रहनेछन्

अनि यरूशलेम पुस्तौ-पुस्ता सम्म मानिसको बासस्थान हुनेछ।

21 तिनीहरूले मेरो मानिसहरूको हत्या गरे।

यसकारण म उनीहरूलाई सजाय दिनेछु।”

किनकि परमप्रभु परमेश्वर सियोनमा बास गर्नुहुन्छ।

आमोसको पुस्तक

परिचय

1 आमोसको वचन! आमोस तको देशको एकजना भेडा गोठालो थिए। यहूदाका राजा उज्जियाह र योआशाका छोरा इस्राएलका राजा यारोबाबेलको पालामा भुईँचालोको दुइ बष अधि इस्राएलको विषयमा आमोसले दर्शन पाएका थिए।

आरामको निम्ति सजाए

2 आमोसले भने,

“परमप्रभु सियोनमा सिंह जस्तै गर्जनु हुनेछ।
परमप्रभुको ठुलो गर्जन यरूशलेमबाट हुनेछ।
यस समयमा गोठालाहरूको हरियो मैदान सुकनेछ।
यहाँ सम्म की कर्मेलको टाकुरा समेत ओइलिनेछ।”

3 तिनीहरूले धेरै अपराधहरू गरेको कारण, “म निश्चयनै दमीशकलाई दण्ड दिनेछु। किन? किनभने तिनीहरूले गिलाद का मानिसहरूलाई फलामको दाँदिले धुलोपारेको छ।

4 यसकारण म हजाएलको घरमा आगो लगाई दिनेछु अनि त्यो आगोले बेनहददका पर्खालहरू भस्म पार्नेछ।

5 “म दमीशकका बलिया ढोकाहरू पनि भाँचिदिनेछु। र आवेनको सिंहासनमा बसे मानिसलाई पनि नष्ट पारिदिनेछु। अनि बेथ-एदेनमा राजदण्ड लिने राजालाई पनि नष्ट पारिदिनेछु। अरामका मानिसहरू पराजित हुनेछन्। अनि उनिहरूलाई बन्दीबनाएर किन देशमा लगिनेछ।” यो सबै परमप्रभुले भन्नु भएको हो।

पलिशतीहरूले सजाय पाउनेछन्

6 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म गाजाका बासिन्दाहरूलाई उनीहरूले गरेको अपराध को विरुद्ध निश्चय नै सजाय दिनेछु। किन? किनभने उनीहरूले सम्पूर्ण देशको बासिन्दाहरूलाई कैद गरेर दासहरू बनाएर एदोमको हातमा सुम्पि दिए।

7 यसकारण म गाजा देशको पर्खालहरूमा आगो लगाइदिनेछु। यो आगोले गाजा देशका सबै किल्लाहरू जलाइ दिनेछ।

8 म अशदोदबाट राज सिंहासनमा बसे मानिसलाई नष्ट गरिदिनेछु। म अशकलोनबाट राजदण्ड लिने राजालाई पनि ध्वंश पारिदिनेछु, म, एकोन का मानिसहरूलाई सजाए दिनेछु। अहिले सम्म बाँचेका पलिशतीहरू मर्नेछन्।” परमप्रभु परमेश्वरले यो सबै कुरा भन्नुहुन्छ।

फनुशियालाई सजाय

9 परमप्रभुले यी सबै कुरा भन्नुहुन्छ, “म यो सोरका मानिसहरूलाई तिनीहरूले गरेको अपराधका निम्ति निश्चय नै सजाय दिनेछु। किन? किनभने तिनीहरूले देशका सम्पूर्ण मानिसहरूलाई कैद गरी एदोम को दास बनाएर पठाई दिए। तिनीहरूले तिनीहरूको दाजु-भाइहरूसँग गरेको सम्झौताको सम्झना पनि गरेनन्।

10 त्यस आगोले सोरको किल्लाहरू पनि ध्वंश पार्नेछ।”

एदोमको निम्ति सजाए

11 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म एदोमका मानिसहरूलाई तिनीहरूले गरेको अपराधको निम्ति निश्चय नै सजाए दिनेछु। किन? किनकि एदोमले आफ्नो दाजु-भाइ इस्राएललाई पछाडिबाट तरवारले रोपेकोछ। एदोमले अलिकति पनि दया देखाएन। एदोम रिसाइ नै रह्यो अनि केहि पनि सहानुभुति देखाएनन्। ऊ जङ्गली जनावरहरू सरह लगातार इस्राएललाई च्यातिरह्यो।

12 यसकारण म तेमानामा आगो लगाइदिनेछु। त्यो आगोले बोझाको किल्लाहरू पनि ध्वंश पार्नेछ।”

अम्मोनियाको निम्ति सजाए

13 परमप्रभु भन्नु हुन्छ, “म अम्मोनका मानिसहरूलाई तिनीहरूले गरेका अपराधका निम्ति निश्चय नै दण्ड दिनेछु। किन? किनकि तिनीहरूले गिलादमा आफ्नोलागि अधिक जमीन प्राप्त गर्न गर्भवती महिलाहरूलाई मारे।

14 यसकारण, अब म रब्बाको पर्खाल मा आगो लगाइ दिनेछु। यो आगोले रब्बाको अग्लो पर्खाल नष्ट पार्नेछ। कष्ट तिनीहरू माथि आँधी बेरी जस्तै तिनीहरूको देशमा आइपर्नेछ।

15 त्यस समय तिमीहरू को राजा कैदमा पर्नेछ, राजा र भारदारहरू एकै साथ बन्दी बनाइनेछ।” परमप्रभुले यी सबै कुरा भन्नुभयो।

2

मोआबको निम्ति सजाए

1 परमप्रभुले यी कुरा भन्नुहुन्छ, “म मोआबका मानिसलाई तिनीहरूले गरेको अपराधको निम्ति निश्चय नै दण्ड दिनेछु। किन? किनभने मोआबको राजाले एदोमको राजाको हड्डी जलाएर चुना बनायो।

2 यसकारण अबम मोआबमा आगो लगाइदिनेछु, अनि त्यो आगोले करियोतका पर्खालहरू भस्म पार्नेछु। र त्यहाँ खैला-बैला, चिच्याइ र तुरहीको आवाज आउनेछ अनि मोआब मर्नेछ।

3 यसकारण म मोआबका राजालाई उसको सबै अगुवाहरूसितै मार्नेछु।” परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ।

यहूदाको निम्ति सजाए

4 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म यहूदालाई उनीहरूले गरेको बिभिन्न अपराधको निम्ति निश्चय नै दण्ड दिनेछु। किन? किनभने तिनीहरूले परमप्रभुको आज्ञा मान्न अस्वीकार गरे। तिनीहरू आफ्ना बाबुहरूले मानेका झट्टो देवताहरूलाई मानेर पथ-भ्रष्ट भएकाछन्।

5 यसैकारण म यहूदामा आगो लगाइदिनेछु अनि त्यो आगोले यरूशलेमको किल्लाहरूलाई खरानिमा परिणत गर्नेछु।”

इस्राएलको निम्ति सजाए

6 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म इस्राएललाई तिनीहरूले गरेका विभिन्न अपराधहरूका निम्ति दण्ड दिनेछु। किन? किनकि तिनीहरूले धर्मी र गरीब मानिसलाई एकजोडी जुताको मुल्यमा बेचे।

7 तिनीहरूले ती गरीब मानिसहरूलाई कुल्चिएर अनि पिडित मानिसको कुरा सुनेनन्।

8 तिनीहरूले गरीब मानिसबाट उनीहरूको लुगा बन्धक लिएर अनि ती लुगाहरू तिनीहरूले मूर्ति आराधना गर्दा लगाए। तिनीहरूले मानिसहरूलाई जरिवाना तिर्न बाध्य गराए र त्यस पैसाबाट तिनीहरूले दाखरस किने र तिनीहरूका देव-मन्दिरमा पिए।

9 “तर मैले एमोरीहरूलाई तिनीहरूको अगाडी ध्वंश गरिदिएँ। मैले त्यसको फलहरू माथिदेखि र त्यसका जरा तलै सम्म ध्वंश गरिदिए।

10 “मैले तिमीहरूलाई मिश्रदेखि बाहिर निकालेर ल्याएँ र मरूभूमिका उजाड स्थानहरूमा चालीस बर्ष सम्म डोयाएँ। मैले तिमीहरूलाई एमोरीहरूको भूमिदिएँ।

11 मैले तिमीहरूका कतिपय नानीहरूलाई अगमबक्ताहरू बनाएँ। अनि मैले कतिपय युवकहरूलाई नाजिरीहरू बनाएँ। हे इस्राएलीहरू हो! के योकुरा सत्य होइन?” परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

12 “तर तिमीहरूले नाजिरीहरूलाई दाखरस खुवायौ। तिमीहरूले अगमबक्ताहरूलाई अगमवाणी गर्न रोक लगायौ।

13 हेर, म तिमीहरूलाई अन्नले ठेलागाडी लादिएर झैं दबाउनेछु।

14 कुनै पनि मानिस बाँच्ने छैन, यहाँ सम्म कि बेगसित दग्नेलाई पनि छाडिने छैन।

15 धनु-काँड चलाउने पनि युद्धमा बाँच्न योग्य हुने छैन। बेगसित दग्ने पनि उम्कन सक्ने छैन। घोडसवारले पनि आफ्नो प्राणबचाउन योग्यहुन सक्तैन।

16 परमप्रभुले न्याय गर्ने दिनमा सबभन्दा साहसी पनि युद्धवाट नाङ्गै भाग्नेछ।” परमप्रभुले यो कुरा भन्नु भयो।

3

इस्राएललाई चेतावनी

1 हे इस्राएलीहरूको! यो समचार जो परमप्रभुले मिश्रबाट उहाँले ल्याउनु भएका तिम्रा परिवार र तिमीहरूको विस्त्र भन्नु भएकोछ।

2 “विभिन्न धर्म परिवारका मानिसहरूले पृथ्वी भरिनेछ। तर ती मध्ये केवल तिमीहरूलाई मैले चिनेकोछु र विशेष ध्यान दिएकोछ तर तिमीहरू मेरो विस्त्रमा खडा भयौ। यसकारण, म तिमीहरूका सबै पापहरूका निम्ति तिमीहरूलाई दण्ड दिनेछु।”

इस्राएलले सजाए पाउने कारणहरू

3 दुइ जनाको आपसमा सहमत् नभए सम्म

संग-संगै हिडन सक्तैनन्।

4 के बुढो सिंह जङ्गलमा

आफ्नो शिकार पाउनअधि गर्जन्छ?
के जवान सिंह शिकार नसमातिकन
गुफा भित्र गर्जन्छ?

5 जबसम्म तिमीले जालमा चारो हाल्दैनौ
चरा पक्रनु सक्दैनौ।

अनि जब जाल माथिउठ्छ
यसले चराहरू पक्रनेछ।

6 के युद्धको तुरहीको ध्वनी सुनेर
मानिसहरू डराउँदैनन्?

अनि यदि शहरमा कष्टहरू आउँछ भने
त्यो परमप्रभुद्वारा पठाइएको हो।

7 मेरा स्वामी परमप्रभुले सबै कुरा गर्न सक्नु हुन्छ। तर केहिगर्नु अघाडी उहाँले आफ्नो सेवक अगमवत्कालाई योजना देखाउनुहुन्छ।

8 यदि कुनै सिंह गंजियो भने मानिस अवश्य नै डराउँछ भने यदि परमप्रभु बोल्नु हुन्छ भने, उहाँको सूचना घोषणा गर्न कसले उहाँलाई रोक्न सक्छ?

9-10 अशुद्ध र भिन्नका किल्लाहस्ता यो वचन घोषणा गर, “सामरियाका पहाडहस्ता आऊ। त्यहाँ तिमीले गोलमाल पाउँनेछौ। किन? किनभने त्यहाँ अपराध गरिएको छ। तिनीहरू एकअर्कामा सहीतरिकाले बाँचन जान्दैनन्। तिनीहरूले तिनीहरूको किल्लामा डकैती र लुटेका मालहरू थुपार्छन्।”

11 यसकारण परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “त्यो देशमा एकजना शत्रु आउनेछ, त्यो शत्रुले तिमीहरूको सुरक्षा कुल्चिन्छ। उसले तिमीहरूको चिज लिएर जानेछ जुन आफ्नो किल्लामा लुकाएर राखेका छौ।”

12 परमप्रभु भन्नु हुन्छ,

“जसरी गोठालोले सिंहको मुखबाट

थुमा बचाउँदा उसको

दुई खुट्टा र एउटा कान मात्र

बचाउन सकला,

त्यसरी नै विलासीपूर्ण सोफामा

र रेशमी ओछ्यानहस्ता सुत्ने

सामरियामा बस्ने

इस्राएली मानिसहरू मध्ये

कोहि मात्र सुरक्षित रहने छन्।”

13 मेरा स्वामी सर्वशक्तिमान परमप्रभु परमेश्वर यो कुरा भन्नु हुन्छ, “याकूब को घरनाका मानिसहरूलाई यो कुराहरूको चेतावनी देऊ।

14 परमप्रभुले न्याय दिनेदिनमा म इस्राएललाई उसका पापहरूको लागि दण्ड दिनेछु। म बेतेलका वेदी ध्वंश गरिदिनेछु र समस्त वेदी भुँइमाखस्ने बनाउँछु।

15 म गीमिमा बस्ने निवास स्थानका साथै शीतकालिन निवास स्थान पनि नष्ट पारिदिनेछु। अनि हातीको दाँतले बनाएका घरहरू पनि नष्ट गरिदिनेछु, धेरै घरहरू नष्ट गरिने छ।” परमप्रभु भन्नु हुन्छ।

4

आनन्दप्रिय स्त्रीहरू

1 हे सामरियाको डोडामा बस्ने गाईहरूो, मेरो वचन सुन। तिमीले गरीब मानिसलाई दुःख दियो र दरिद्रहरूलाई कुल्चियो। तिमीहरूले आफ्ना पतिहरूलाई भन्छौ, “हामीहरूलाई नयाँ दाखरस पिउनको निम्ति ल्याऊ।”

2 परमप्रभु मेरो स्वामीले यो प्रतिज्ञा गर्नु भयो, उहाँले आफ्नो पवित्रता को शपथ खानुभयो अनि भन्नुभयो, “हेर यस्तो दिन आइलाग्नेछ तिनीहरूले तिमीहरूलाई अंकुसेले समातेर र बाँकिरहेकालाई बल्छीले अलझाएर लानेछन्।

3 तिमीहरू सबै देवालका दूलोबाट बाहिर जानेछौ, तिमीहरू सबै हर्मोनको क्षेत्रपट्टि फर्किकेछौ,”

परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

4 “बेतेलको पवित्र स्थानमाजाऊ अनि पाप गर। गिलगालमा जाऊ अनि अन्न पाप गर। दिनैपछि भने तिमीहस्ते हरेक बिहान भेटी चाँडै चढाऊ। तीन दिन चाडको लागि तिमीहस्को फसलको एक दशांश चढाऊ।

5 धन्यवादको भेटी खमिरहालेको रोटी चढाऊ अनि स्वइच्छा भेटी को घोषणा गर, किनभने हे इस्राएल हो तिमीहरू यसो गर्न मनपराउँछौ।”

6 “मनै हूँ जसले तिमीहस्लाई भोक र अनिकाल ल्याईदिएँ। मैले तिमीहस्लाई कुनै खानेकुरा दिइन। तिमीहस्का सबै शहरहस्मा अन्न थिएन तर तिमीहरू फर्किएनौं,” परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ।

7 “मैले बर्षा रोकिदिएँ अनि यो फसल पाकनु भन्दा तीन महिना अघि थियो। मैले एउटा शहर मा पानी पर्नदिएँ तर अर्को मा दिईन। त्यसपछि मैले एउटा खेतमा पानी पर्ने गराएँ तर अर्को खेत सुक्यो।

8 यसकारण दुई या तीन शहरका मानिसहरू पानीको निम्ति अर्को शहर तिर डुलिहिडे तर त्यहाँ प्रत्येक मानिसको निम्ति प्रशस्त पानी थिएन। तर पनि तिमीहरू सहायताको निम्ति मकहाँ आएनौं।” परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो।

9 “मैले तिम्रो फसलहरू ज्यादै गमी र किराहरूद्वारा मारिदिएँ। जम्मै बशैया र दाख का बोटहरू मारिदिएँ। सलहले नेभाराको बोट र भद्राक्षेको बोटहरू सबै नष्ट पारिदियो। तर पनि तिमीहरू सहायताको निम्ति मकहाँ आएनौं।” परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

10 “मैले तिमीहस्का बिस्दुमा महामारी फैलाईदिएँ जस्तो मिश्र देशमा फैलिएको थिएँ। मैले तिमीहस्का युवाहस्लाई तलवारले काटेर मारेँ। मैले तिमीहस्का घोडाहरू लगें। मैले तिमीहस्को घरमा मृत्युको दुर्गन्ध फैलाई दिएँ, तर पनि तिमीहरू मकहाँ सहायताको निम्ति आएनौं।” परमप्रभु यी कुराहरू भन्नुहुन्छ।

11 “मैले जसरि सदोम र गमोरालाई नष्ट परेकोथिएँ। त्यसरिनै तिमीहस्लाई नष्ट पारें। तिमीहरू आगोबाट निकलेको धुँवाँसित बल्दैपरेको दाउरा जस्तै छौ। तर पनि तिमीहरू मकहाँ सहायताको निम्ति आएनौं।” परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

12 “यसकारण, इस्राएल! म तिमीहस्लाई दण्ड दिनजाँदैछु। इस्राएल, तिमीहरू परमेश्वरको दण्ड सामना गर्न तयार हुनैपछि।”

13 परमेश्वर नै एकजना हुनुहुन्छ

जसले पहाड र बतास सृजना गर्नहुन्छ।

उहाँले मानिसहस्लाई आफनो बिचार भन्नुहुन्छ।

उहाँनै एक हुनुहुन्छ जसले बिहानलाई अँध्यारोमा परिवर्तन गनुहुन्छ।

अनि पृथ्वीका पहाडहस्माथि चढनु हुन्छ।

उहाँको नाउँ यहीवा हो, परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

5

इस्राएलको निम्ति दुःखको गीत

1 हे इस्राएल, यी शोक गीतहरू सुन जुन मैले तिनीहस्को बारेमा गाउँछु।

2 इस्राएलकी कन्या सामरिया

फेरिकहिल्यै नउठ्ने गरि लडेकीछिन।

उनी आफनो भूमिमा

कसैले नउठाउनेगरी परित्यक्त छिन।

3 मेरा स्वामी परमप्रभु यो भन्नुहुन्छ:

“शहरबाट एक हज्जार मानिसहरू गए

र एक सयमात्र फर्केर आए।

शहरबाट एक सय मानिसहरू गए

र केवल दशजना मात्र इस्राएल राष्ट्रमा फिर्ता आए।”

परमप्रभु इस्राएललाई आफु तर्फ फर्काउन प्रोत्साहित गर्नु हुन्छ

4 परमप्रभु इस्राएलका मानिससित यसो भन्नुहुन्छ:

“मेरो खोजि गर्दै आऊ अनि बाँचेछौ

5 तर बेतेललाई नखोज,

गिलगाल मा नजाऊ,

सिमानापार नगर अनि बेर्शेबामा नजाऊ।
गिलगालका मानिसहरूलाई कैदमा लगिनेछ।
अनि बेतेललाई नष्ट पारिदिनेछ।

6 परमप्रभुकहाँ आऊ र तिमीहरू बाँच्नेछौ।

यदी तिमीहरू परमप्रभुकहाँ गएनौ भने उहाँले इस्राएल राष्ट्र माथि आगोले झैं झन्टनु हुनेछ।
इस्राएल राष्ट्र आगोले ध्वस्त पारिनेछ र परमेश्वरको घर समेत कोही सुरक्षित हुनेछैन।

7-9 हे मानिस हो! तिमीहरू किन न्यायलाई तित्तगतामा

र धर्मलाई घृणासरह व्यवहार गर्छौ?

उहाँ जसले कृतिका र मृगशिरा बनाउनु भयो,

उहाँनै हनुहुन्छ जसले बिहान लाई गहिरो अन्धकारमा

र दिनलाई रातमा परिवर्तन गर्नु हुन्छ।

उहाँले समुद्रको पानीलाई बोलाउनु हुन्छ र पृथ्वीमा खन्याउनु हुन्छ।

यहोवा उहाँको नाउँ हो।

उहाँले बलिया सेनाहरू र किल्लाहरूलाई ध्वंश पार्नुहुन्छ।”

इस्राएलीहरूले गरेका दुष्ट कामहरू

तिमीहरू न्यायलाई बिषमा

र धार्मिकतालाई घृणामा बदली दिन्छौ।

10 तिमी मानिसहरू, अगमवक्तालाई घृणागर्छौ

जो तिमीहरूका अन्यायलाई लल्काउँ र मानिसहरूसित सत्य बोल्छ।

11 अत्यचार र लुटद्वारा तिमाहरूले गरीबहरूलाई कुल्चेकाछौ।

तिमीहरूले तिनिहरूको खाना लुटेकाछौ।

कुँदिएका ढुङ्गाका घरहरू बनाउन त्यो बेचेकाछौ।

तर तिमीहरू यी राम्रा घरहरूमा बस्नेछौनै,

तिमीले राम्रा-राम्रा दाखका बोटहरू लगाएकाछौ

तर तिमीले त्यसबाट बनेको दाखरस पिउन पाउने छैनौ।

12 मलाई थाहाछ तिमीहरूका धेरै डरलाग्दा पापहरू

र ठूलो अपराध बिषयमा मलाई थाहा छ।

तिमीहरूले धर्मीहरूको बिरोध (खेदो) गर्थौ

र गरीबहरूलाई अत्यचार गर्न

घुस लियो।

13 त्यस समयमा बुद्धिमानहरू चुप लाग्ने छन्।

किनभने यो समय खराब छ।

14 नराम्रो होइन राम्रो गर्ने लक्ष बनाऊ

ताकि तिमीहरू बाँच्नेछौ।

तब परमप्रभु परमेश्वर सर्वशक्तिमान तिमीहरूसंग हनुहुनेछ

जसरी तिमीहरूले तिमीहरूसित उहाँ हुनुहुन्छ भनेका छौ।

15 खराबीलाई घृणागर अनि भलाईलाई प्रेम गर।

न्यायलयमा न्यायमा फर्काई ल्याऊ,

तब सम्भव छ कि सर्वशक्तिमान परमप्रभु परमेश्वरले

यूसुफको कुलमा बाँचेका मानिसहरूलाई राम्रो गर्नुहुनेछ।

एउटा ठूलो शोकको दिन आउँदछ

16 त्यसकारण परमप्रभु परमेश्वर सर्व-शक्तिमान परमेश्वर भन्नुहुन्छ,

“सबै सार्वजनिक स्थानमा रोईरहेका छन्

र सबै गल्लीहरूमा मानिसहरूले परमेश्वरलाई पुकारिरहेका हुनेछन्।

तिनीहरूले किसानहरूलाई रूनु र विलाप गर्नु बोलाउनेछन्। तिनीहरूले शोकगर्नेहरूलाई ज्यालामा ल्याउनेछन्।

- 17 मानिसहरू दाखका सबै खेतहरूमा स्नेछन्।
किनकि तिमीहरूको धार्मिक मण्डलीबाट जानेछु र तिमीहरूलाई दण्ड दिनेछु”
परमप्रभु यसो भन्नु हुन्छ।
- 18 आहा, परमप्रभुको विशेष दिनलाई
परिखरहेका तिमीहरू आफैलाई हेर।
तिमीहरू किन परमप्रभुको न्यायको दिन चाहन्छौ?
यो एउटा गहिरो दिन हुनेवाला छ, उज्यालो होइन।
- 19 तिमीहरू भालुको सन्मुख नहुनलाई भाग्दा
कुनै सिंहको अधि पुगेको मानिसजस्तो हुनेछौ,
अथवा तिमीहरू एकजना मानिस जान्छ
र आराम गर्नु भित्तामा अडेसलागेको बेला
साँपले डसेको मानिसझै हुनेछौ।
- 20 यसकारण परमप्रभुको विशेष दिन अँध्यारो हुनेछ उज्यालो हैन,
यो सोकको समयमा हँष र उल्लास हुनेछैन।
परमप्रभुबाट इस्राएलीहरूको आराधना अस्वीकार
- 21 “म तिमीहरूको दिनलाई घृणागर्छु।
म त्यो स्वीकार गर्दिन।
म तिमीहरूको धार्मिक सभाको आनन्द लिनेछैन।
- 22 तिमीहरूसे होमबली र अन्नबली चढाएता पनि
म स्वीकार्ने छैन।
तिमीहरूले अन्न खुवाएर बलियो पारेको जनावरको शान्तिबलि पनि
म स्वीकार गर्नेछैन।
- 23 तिमीहरूका हल्लै-हल्लाको गीतहरू मबाट टाढैराख,
म तिमीहरूको वीणाबाट आएको धुन सुन्ने छैन।
- 24 तर न्याय बगोस् पानी सरह
र बगोस् धर्म कहिले पनि शेष नहुने खोला झैं।
- 25 हे इस्राएल! के तिमीहरूले जब तिमीहरू
चालिस बष सम्म मरुभूमिमा थियौ मलाई भेटी चढायौ?
- 26 तिमीहरूले मूर्तिहरूका राजा सिककुतलाई तिमीहरूका राजा,
अनि तारा देवता कीयनलाई देवता झैं मानेका छौ, जो तिमीहरूले आफ्नै निम्ति बनायौ।
- 27 यसकारण म तिमीहरूलाई दमीशकस भन्दा पर निर्वासित पार्नेछु।”
परमप्रभुले यो भन्नु भयो।
परमेश्वर सर्वशक्तिमान उहाँको नाउँ हो।

6

इस्राएलबाट राम्रो समय लिइनेछ

- 1 हाय! तिमीहरू आफैलाई हेर, जो सियोनमा आरामको जीवन मनाइरहेकाहरू,
अनि सामारिया पर्वत माथि बचाउको अनुभव गरिरहेकाहरू।
तिमी “महत्त्वपूर्ण मानिस” जसकहाँ “इस्राएलका राजपरिवार”
सल्लाहको लागि जान्छन, तिमीहरूका निम्ति अनिष्ट हुनेछ।
- 2 कल्नेह, हमात
अनि पलिशती शहर र गात शहर हेर,
के इस्राएल यी शहरहरू भन्दा राम्रोछ? होइन।
के यी शहरहरूका सिमाना
इस्राएलका सिमाना भन्दा तुलाछन्? होइन।

- 3 हाय! तिमीहरू आफैलाई हेर, तिमीहरू जसले खराब दिन जम्मा गर्छौं
अनि हिसाको दिन नजिक ल्याउँछन्।
- 4 हाय! हेर तिमीहरू आफैलाई हेर, जो आरामदाईं पलङ्गमा सुत्छौं
अनि सोफामा आफै तन्कन्छौ।
यिनीहरू नै हुन् जो बथानबाट थुमाहरू खान्छन्
र गाईको बथानबाट बाछो खान्छन्।
- 5 तिमीहरू गरीबका दयनीय अवस्थाको वास्ता गर्दैनौ। तिमीहरू अलिछिगरी वीणा बजाउँछौं,
तिमीहरू दाऊद जस्तै आफ्नै निम्ति वाद्यहरूको आकार बनाउँछौं* जसमा आफ्ना गीतहरू बजाउँछौ।
- 6 तिमीहरू सुन्दर-सुन्दर कचौरामा दाखरस पिउँछौं।
तिमीहरू उच्चस्तरीय तेलले आफु मालिस गर्छौं।
अनि तिमीलाई यसको निम्ति चिन्ता छैन कि
यूसुफ को परिवार नष्ट गरिदिए भन्ने।

7 यसकारण तिमीहरू निस्कासित हुनेछन्। हो, तिनीहरू बन्द बनाई लगिनेहस्मा प्रथम हुनेछन्। तिनीहरू मर्मैमा पहिलो हुनेछन्।
तिनीहरूका भोजहरू र मोजमज्जाको अन्तहुनेछन्।

8 परमप्रभु भरो मालिकले उहाँले आफ्नो नाउँ सर्वशक्तिमान परमेश्वर भनेर यो प्रतिज्ञा गर्नुभयो,

“म यो कुरालाई घृणा गर्छु, जसमा याक्बले घमण्ड गर्छ।
म उसको अट्टालिका हस्ताई घृणा गर्छु।
यसकारण शत्रुलाई शहर र यसमा भएको
प्रतेक कुरा लिन दिनेछु।”

त्यहाँ केही इस्राएलीहरू मात्र जीवित छोडिन्छ

- 9 यस्तो हुनेछ यदि दशदना मानिसहरू घरभित्र छन् भने, तिनीहरू सबै मर्मैछन्।
- 10 जब उनका मानिसहरू उसको लास जलाउन लिन आउँछन्, तिनीहरूले उसको हड्डी बाहेक केही पाउँदैनन्। तब उसले ती
घरभित्र लुकनेलाई सोध्छ, “तिमीसित अन्य लासहरू छन्?”
तिनीहरूले जवाफ दिनेछन्, “छैन,”
त्यस समय त्यस आफन्तले भन्नेछन्, “चुप लाग, यहाँ हामीले परमप्रभुको नाउँ लिनु हुँदैन।”

- 11 हेर, परमप्रभु परमेश्वरले आज्ञा दिनुहुन्छ कि
विशाल महल टुक्रा-टुक्रा पारिनुपर्छ
र सानो घरहरू अझ सानो-सानो टुक्रा पारेर भत्काउनु पर्छ।
- 12 के घोडाहरू चट्टानमाथि दर्छ? अहँ।
के कुनै मानिसले समुद्रमाथि गोर्स जोल्छ? अहँ,
तर पनि तिमीहरूले प्रत्येक चिज उल्टा पल्टा गरिदिन्छौ।
तिमीले त राम्रो अनि न्यायलाई विषमा परिणत गरिदिन्छौ र धर्मलाई तितेपाती जस्तै तितो बनाई दिन्छौ।
- 13 तिमीहरू लो-देवारको पराजयमा खुशी हुन्छौ।
तिमी भन्छौ, “हामीले कर्ममलाई आफ्नो शक्तिले जितेका हौं।”

14 “इस्राएल हेर! म तिप्रो बिरोधमा एउटा राज्य खडा गर्नेछु। अनि तिनीहरूले तिमीहरूलाई हमातको प्रवेशद्वारदेखि अराबको
खोलो सम्म अत्यचार गर्नेछन्।” सर्वशक्तिमान परमप्रभु परमेश्वरले यो कुरा भन्नुभएको हो।

7

दर्शनमा सलह

* 6:5: आकार बनाउँछौ अथवा “अस्वीकार” गर्दछौ। हिब्रू शब्दमा यसको अर्थ “सोच्नु स्वर्दितु” वा “बनाउनु” भन्ने अर्थ लाग्छ।

1 परमप्रभुले मलाई यो दर्शन देखाउनु भयो। यस दर्शनमा राजाको अंश अन्न भित्र लगीए पछि नयाँ अन्न उब्जँदै गरेकोमा उहाँले सलहहरू बनाउँदै गरेको मैलेदेखें।

2 सलह ले देशको सारा घाँसहरू खायो। त्यसपछि मैले भने, “मेरा स्वामी परमप्रभु, म बिन्तीगर्छु, हामीलाई क्षमा गर्नुहोस्! याकूब बाँचन सक्दैन। त्यो अत्यन्तै सानो छ।”

3 त्यसपछि परमप्रभुले यसको विषयमा आफ्नो बिचार बदल्नु भयो। परमप्रभुले भन्नुभयो, “यस्तो हुनेछैन।”

आगोमा दर्शन

4 मेरा स्वामी परमप्रभुले मलाई उहाँको भयानक न्याय, परेको पानी पोखिए जस्तै देखाउनुयो। आगोले बिशाल समुद्र जलायो आगोले जमीन नष्ट पारिदियो।

5 तब मैले भने, “हे परमप्रभु परमेस्वर म तपाईं सित बिन्ती गर्दछु याकूब बाँचनसक्दैन, त्यो एकदै सानो छ।”

6 त्यपछि यसको विषयमा परमप्रभुले बिचार बदल्नु भयो। परमप्रभु परमेस्वरले भन्नुभयो, “यस्तो हुनेछैन।”

साहलको दर्शन

7 तब परमप्रभुले मलाई यो दर्शन देखाउनुभयो: यस दर्शनमा उहाँ साहलले चिन्ह लगाएर बनाएको पर्खाल नजिक हुनुहुन्थ्यो। अनि उहाँले आफ्ना हातमा साहल समातिरहनु भएको थियो।

8 परमप्रभुले मलाई सोध्नुभयो, “आमोस तँ के देख्दैछस्?”

मैले भने, “म एउटा साहल देख्दैछु।”

त्यपछि मेरा मालिकले मलाई भन्नु भयो, “हेर, म मेरा इस्राएलको मानिस बिस्व साहल प्रयोग गर्नेछु। म तिनीहरूको ‘दुष्ट्याँइ’ फेरि कहिल्यै बेवास्ता गर्ने छैन।

9 इसहाकको अग्ला ठाउँहरू नष्ट गरिनेछ। इस्राएलको पवित्र स्थानहरू उजाड हुनेछ। म खडा हुनेछु र यरोबामको परिवारलाई तलवार लिएर आक्रमण गर्नेछु।”

अमस्यले आमोसलाई रोक्ने कोसिस

10 बेतलको पुजहारी अमस्याहाले इस्राएलका राजा यारोबामकहाँ यो खबर पठायो: “आमोसले तिमीहरूको बिस्व षडयन्त्र रच्दैछ। उसले इस्राएलका मानिसहरूलाई तिमी बिस्व युद्ध गर्नका निम्ति कोसिस गरिरहेको छ। उसले यति ज्यादा गर्दैछ कि उसको शब्दले पुरै देशमा खपिनसक्नु भएकोछ।

11 आमोसले भन्यो, “यरोबामलाई तरवारले काटिनेछ र इस्राएलका मानिसहरूलाई तिनिहरूको देशबाट निर्वासित गरिनेछ।”

12 अमस्याले आमोसलाई भन्यो, “हे भविष्यवक्ता यहदा तर्फ दक्षिण तर्फ दुंगुर अनि त्यहाँ अगमवाणी दिएर आफ्नो भोजन कमाऊ।

13 तर यहाँ बेतेलमा ज्यादा उपदेश नदेऊ। यो यारोबामको पवित्र स्थान हो। यो इस्राएलको मन्दिर हो।”

14 तब आमोसले अमस्याहालाई जवाफ दियो, “म पेशागत अगमवक्ता होइन र म राजाको अगमवक्ता होइन। म एउटा गोठालो हुँ अनि अञ्जीर र नेभाराका रूखहरू रूग्ने मानिस हुँ।

15 परमप्रभुले मलाई भेडा-बाख्राहरू चराउँदै गर्दा ठाउँबाट बोलाउनु भयो अनि भन्नु भयो, ‘जा मेरा मानिसहरू इस्राएललाई अगमवाणी गर।’

16 यसैकारण परमप्रभुको वचन सून, तिमीहरू मलाई भन्दछौ, ‘इस्राएलको बिस्व अगमवाणीनगर। इस्राएलको कुलको बिस्व उपदेश नदेऊ।’

17 परमप्रभुले यसो भन्नुहुन्छ, ‘तिमी पत्नी यो शहरमा एकजना वेश्याहुनेछे। अनि तिमी छोराहरू र छोरीहरू अपवित्र भूमिमा तरवारले मारिन्छन्। तिमी भूमि, नापने डोरीले भाग गरिनेछ अनि तिमी आफैं भूमि अपवित्र पार्नेछौ। इस्राएल निश्चयनै आफ्नो भूमिबाट बन्दीको रूपमा लगिनेछ।’ ”

8

पाकेको फलको दर्शन

1 परमप्रभुले मलाई यो देखाउनु भयो। मैले ग्रीष्म ऋतुमा पाकेको फलको डाला देखें।

2 परमप्रभुले मलाई सोध्नु भयो, “आमोस तिमीले के देख्दैछौ?”

मैले भने, “ग्रीष्म ऋतुमा पाकेको फलको एउटा डालो देखें।”

तब परमप्रभुले मसँग भन्नु भयो, “मेरा मानिसहरू इस्राएलको अन्त आयो। म तिनीहरूको पापलाई अझ नदेखे झैं गर्न सक्तिनँ।

3 अन्तिम समयमा परमप्रभुको भवनमा शोकपूर्ण गीतहरू गाइन्छ।” मेरा परमप्रभु मालिक भन्नुहुन्छ, “लाशहरू प्रत्येक ठाउँमा हुनेछन् र नीखतामा लाशहरू लगिनेछन्।”

इसाएलका व्यापारिहरू केवल पैसाको पछि लागि रहन मन पराउँछन्
 4 सुन! मानिसले असहाय मानिसलाई थिचोमिचो गर्छन्।
 तिमीहरूले यस देशको गरीबहरू नष्ट पार्न चाहन्छौ।
 5 हे व्यापारिहरू हो! तिमीहरू भन्दछौ,
 “औसी कहिले बिट्छ ता कि हामी
 गहुँ बेचन सक्छौ।
 कहिले शाबाथ बिल्ला
 र हामीले बेचन शुरू गर्ने?
 तब हामीले खोटो तराजु प्रयोग गरेर
 ठग्न सक्छौ
 र हाम्रा ग्राहकहरूलाई धोका दिन सक्छौ।
 6 तिमीले आफैलाई भन्छौ,
 ‘हामीले गरीबलाई चाँदीले किन्छौं
 अनि दरिद्रलाई
 एक जोडी जुताले किन्छौं।
 हामी सडेको
 गहुँ पनि बेच्छौं।’ ”

7 परमप्रभुले “याकूब गर्व” नामक आफ्नो नाम प्रयोग गर्नु भयो र शपथ लिनुभयो:

“म उसको कर्म कदापि भुल्ने छैन।
 8 किनभने यी कार्यहरूको कारण सम्पूर्ण भूमि काम्नेछ।
 यस देशमा बस्ने प्रत्येक मानिस
 मृत्यु भएको मानिसहरूको निम्ति स्नेछन्।
 मिश्रको नील नदी जस्तै सम्पूर्ण भूमि उठ्नेछ र तल झर्नेछ।
 भूमि यता उता फर्कनेछ।”
 9 परमप्रभुले भन्नुभयो,
 “म सूर्यलाई मध्यदिनमा अस्ताउने बनाईदिनेछु
 अनि पृथ्वीको दिनको उज्यालालाई अँध्यारो बनाईदिनेछु।
 10 म तिमीहरूको चाडको दिनहरूलाई शोक मनाउने दिनहरूमा
 र खुशीको सबै गीतहरूलाई दुःखको गीतमा परिवर्तन गरिदिनेछु।
 म तिमीहरूलाई वस्त्रहरू शोक लगाएका बनाउनेछु
 र टाउको खौराउनेछु।
 म तिमीहरूले जन्माएको
 एउटै मात्र छोरो मर्दा शोक गरे जस्तै परिदिन्छु
 अनि यो तिक्त दिन हुनेछ।”

परमप्रभुको वचको एउटा डरलाग्दो अनिकाल आउँदैछ

11 परमप्रभु भन्नुहुन्छ,

“हेर, त्यो दिन नजिकै आउँदैछ
 जब म देशमा अनिकाल ल्याउँनेछु।
 मानिसहरू रोटी र पानीको निम्ति
 भोकाउने वा तिर्खाउने छैनन्।
 तर मानिसहरू परमप्रभुको वचनको निम्ति भोकाउने, तिर्खाउने छन्।
 12 तिनीहरू परमप्रभुको वचन सुन्नु देशमा मृत्यु सागर देखि
 महासागर सम्म यता-उता जानेछन्
 अनि देशको उत्तर भाग देखि पूर्व सम्म, मानिसहरू

परमेश्वरको वचनको निम्ति यता-उता गर्नेछ
तर तिनीहरूले पाउने छैनन्।

13 त्यस समय सुन्दर युवक र युवतीहरू
तिर्खाले मुर्छा पर्नेछन्।

14 तिनीहरूले सामरियाका मूर्तिहरूद्वारा शपथ खान्छन्,
तिनीहरूले भन्छन्, ‘दानको मूर्तिहरूद्वारा
अथवा बेशेबाको मूर्तिहरूद्वारा।’

तर यी मानिसहरू लडनेछन्
र कहिल्यै पनि उठ्ने छैनन्।”

9

वेदीको छेउमा उभिनु भएको परमप्रभुको दर्शन

1 मैले परमप्रभुलाई वेदीको छेउमा उभिएको देखें, उहाले भन्नुभयो,

“संघार हल्लिञ्जेल
र मानिसको टाउको चुर हुन्जेल खम्बामाथि ठोकाऊ।

ती बाँचेकाहरूलाई तरवारले मार।
भाग्नेहरू मारिनेछन्।

कुनैमानिस पनि

मेरो रिसबाट उम्कनेछैन।

2 यद्यपि तिनीहरूले पत्ताल भित्र खने ता पनि
तिनीहरू भएकहाँ मेरो हात पुग्नेछ

अनि यदि तिनीहरू स्वर्गमा चढे पनि
म तिनीहरूलाई त्यहाँबाट तल झार्नेछु।

3 यद्यपि तिनीहरू कमेल पर्वतको टाकुरामा लुके पनि म तिनीहरूलाई भेट्नेछु।
म तिनीहरूलाई मेरो छेउमा ल्याउनेछु।

यदी तिनीहरू समुद्रको फेदमा लुके तापनि म सर्पलाई आज्ञा गर्नेछु
र त्यसले तिनीहरूलाई डस्नेछ।

4 यद्यपि तिनीहरू तिनीहरूको शत्रुको कब्जामा गए पनि
म तरवारलाई आज्ञा गर्नेछु

अनि त्यसले तिनीहरूलाई मार्नेछ।
मैले तिनीहरूलाई नोक्सान गर्ने नै
निश्चय गरेँ राम्रो गर्ने होइन।”

दण्डले मानिसहरूलाई नष्ट गर्नेछ

5 मेरो मालिक सर्वशक्तिमान परमप्रभुले भूमिलाई छुनु हुन्छ
अनि त्यो भूमि पगलन्छ।

तब त्यस भूमिमा भएका सबै मानिसहरू मृतकहरूका निम्ति रुनेछन्।

त्यो प्रदेश मिश्रको नील नदी जस्तै
माथि उर्लन्छ अनि तल झर्दछ।

6 परमप्रभुले आफ्नो स्थान आकाशमाथि बनाउनु भयो।
उहाँले आफ्नो आकाश पृथ्वीमाथि राख्नु भयो।

उहाँले समुद्रको पानीलाई बोलाउनु हुन्छ।
अनि देशमाथि खन्याउनु हुन्छ।

उहाँको नाउँ परमप्रभु हो।

परमप्रभुको इस्राएललाई नष्ट गर्ने प्रतिज्ञा

7 परमप्रभु भन्नुहुन्छ:

“हे इस्राएली, तिमीहरू मेरा निम्ति कुश जस्तै हो।
मैले इस्राएललाई मिश्रबाट निकालेर ल्याएँ।
मैले पलिशतीहरूलाई करतोरबाट ल्याएँ।
अनि अरामीहरूलाई कोरबाट।”

8 हे परमप्रभु मेरा मालिकको आँखाहरू पापपूर्ण राज्यमाथि छन्।
परमप्रभुले भन्नुभयो,

“म इस्राएललाई पृथ्वीबाट सम्पूर्ण रूपले ध्वंश पार्नेछु।
तर म याकूबको घरलाई ध्वंश गर्नेछैन।”

9 हेर! वेकारका मानिसहरूलाई
अलग गराउनु इस्राएलका मानिसहरूलाई
चालनिमा आँटा चाले झैं
हल्लाउनु
म आज्ञा दिनेछु।

10 “मेरा मानिसहरू मध्येका पापीहरू तरवारले मारिन्छन्।
तिनीहरूले भन्दैछन्, ‘हामीमा नराप्नो आउनेछैन।’
अथवा हामीलाई जित्रे छैनन्।”

परमेश्वर राज्यको पुनर्स्थापनाको शपथ लिन्छन्

11 “त्यसदिन म दाऊदको ढलेको पाललाई उठाउनेछु,
म चर्केकाहरू र नष्ट भएका भवनहरू मर्मत गर्नेछु।

म त्यसलाई पहिलेको जस्तै
पुनः निर्माण गर्नेछु।

12 ताकि एदोममा बाँकी रहेका मानिसहरू
र राष्ट्रहरू जो मेरो नाउँले (यहोवा) कहलाइन्छन्,
तिनीहरू लिनलाई परमप्रभु
जसले यी सब गर्ने घोषणा गर्नु हुन्छ।”

13 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “त्यो समय आइरहेछ जब प्रत्येक प्रकारको भोजन ज्यादाहुन्छ।
अब मानिसहरूले आफ्नो फसल काटिसकेका हुँदैनन्,
हलो जोत्रे समय आइहाल्छ,
मानिसहरू अहिले दाखरस निकाल्नको लागि बसका हुन्छन्,
फेरि दाखको रोप्ने समय आइहाल्छ।

पहाडबाट दाखरसको धारा बग्ने छ
अनि त्यो पहाडबाट झर्नेछन्।

14 मेरो मानिस इस्राएलीहरूलाई कैदबाट फर्काएर ल्याउनेछु।

तिनीहरूले त्यो नष्ट भएको शहर फेरि बनाउनेछन्
अनि तिनीहरू ती शहरमा बस्नेछन्।
उनीहरूले दाख बारीहरू लाउनेछन्

अनि तिनीहरूले उब्जाऊ गरेको
दाखरस पिउनेछन्,

उनीहरूले बगैँचाहरू रोप्नेछन्
अनि त्यसबाट फलेको फलहरू खानेछन्।

15 उनीहरूलाई उनीहरूकै जमिनमा बसाउँछु
अनि उनीहरू फेरि त्यो देशबाट निकालिने छैनन्।
जुन मैले उनीहरूलाई दिएँ।”

परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले यी कुराहरू भन्नुभयो।

ओबदियाको पुस्तक

एदोम दण्डित हुनेछ

1 यो ओबदियाको दर्शन हो। परमप्रभु मेरा मालिकले एदोमको विषयमा यसो भन्नुहुन्छ:

हामीले परमप्रभु परमेश्वरबाट एउटा विवरण सुन्यौं।

देशहरूमा एउटा राजदूत पठाइएको थियो।

उनले भने, “आऊ, एदोमको बिस्द्व युद्ध गरौं।”

परमप्रभु एदोमसंग कुरा गर्नुहुन्छ

2 “एदोम, म तिमीलाई सब भन्दा सानो देश बनाई दिनेछु।

मानिसहरूले तिमीलाई घृणा गर्नेछन्।

3 तिम्रो आफ्नो घमण्डले तिमीलाई धोका दिएकोछ।

तिमी अग्लो पहाडहरूको गुफामाहरू बस्छौ।

तिम्रो घर पहाको अग्लाईमा छ

र तिमी आफ्नो मनमा भन्छौ कि

‘मलाई कसैले पनि तल जमीनमा खसाल्न सक्तैन।’ ”

एदोमलाई तल झारिनेछ

4 परमेश्वर परमप्रभु भन्नुहुन्छ:

“यद्यपि तिमीले चील जस्तै माथि उड्यौ,

अनि आफ्नो गुँड ताराहरूको बीचमा बनायौ भने पनि,

म तिमीलाई त्यहाँबाट तल ल्याउँनेछु।

5 तिमी साँच्चै नै सर्वनाश हुनेछौ!

हेर यदि कुनै चोर तिमी कहाँ आए,

जब राती डाकु आए,

तिनीहरू आफ्नो निम्ति यथेष्ट हुने मात्र लुटेर जानेछ।

यदि तिम्रो दाखको बारीमा दाख चोर्न आए दाख टिपी सकेपछि

उसले पनि आफ्नो पछाडी केही नकेही छोडेर जान्छ।

6 तर हे एसाव! तिमीबाट तिम्रो सबै कुरो खोसिनेछ।

मानिसहरूले लुकाएको सबै भण्डार खोजेर निकाल्नेछन्, अनि सबै भेट्नु नेछन्।

7 तिम्रा मित्र राष्ट्रहरूले तिमीलाई आक्रमण गर्छन्

र सिमानाबाट तिमीलाई तान्छन्।

तिनीहरू तिम्रा मित्रहरू हुन् भनी मानिएका छन्।

तर तिनीहरूले तिमीलाई धोका दिन्छन् र तिमीलाई पराजय गर्छन्।

ती जसले तिम्रो रोटी तिमीसित मिलेर खान्छन्

तिनीहरूले तिम्रो विरुद्ध पड्यन्त्र गरिरहेका छन्।

र तिमीलाई त्यो थाहासम्म पनि हुँदैन।”

8 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “त्यस दिन

एदोमको बुद्धिमान्नी मानिसहरूलाई नष्ट पार्नेछु

अनि एसावको पहाडबाट समझदार मानिसहरूलाई नष्ट पार्नेछु।

9 त्यस समय तेमान,

तिम्रो शक्तिशाली मानिसहरू डराउँने छन्।

अनि एसाव पहाडको प्रत्येक मानिस नष्ट हुनेछन्।

10 तिमी लाजले पूरिने छौ

अनि तिमी सधैंको निम्ति नष्ट हुनेछौ।

किनकि आफ्नो भाइ याकूब प्रति तिमी अत्यन्तै निर्दयी भयौ।

11 त्यस समय तिमी सहायता बिना अर्को पट्टि हुनेछौ।

अपरिचितले याकूबको भण्डार लिएर गयो।

विदेशीहरू इस्राएल शहरको दैलोबाट पर्‍यो,

ती विदेशीले चिष्टा राखेर निश्चय गरे कि तिनीहरूले यस्शलेमको कुन चाँहि भाग लिने।

त्यससमय तिमी चाँहि अर्को तिर उभिरहेको थियो।

12 तिमी आफ्नो भाइको विपत्तिमा, प्रति हाँस्यौ।

तिमी त्यससमय खुशी थियो।

जब मानिसहरूले यहदालाई नष्ट पारे।

उनिहरूको विपत्तिको समयमा,

तिमीले तिनीहरूको खिल्ली उडायौ।

तिमीले त्यसो गर्नु हुँदैन थियो।

13 तिमी मेरो शहरको दैलोबाट भित्र पसेर

अनि उनीहरूको समस्यामा हाँस्यौ।

तिमीले त्यसो गर्नु हुँदैन थियो।

उसको त्यस्तो विपत्ति उनीहरूको धनको भण्डार लियो तिमीले त्यस्तो गर्नु हुँदैन थियो।

14 तिमी दोबाटोहरूमा उसको जीवन बचाउने चेष्टा गर्दै भगुवालाई रोक्न उभिर हुँदैन थियो,

तिमीले उसको बाँचेकाहरूलाई दुःखको दिनमा

उसको हातमा सुम्पिनु हुँदैन थियो।

15 सबै देशहरूमा

चाँडै नै परमप्रभु आउँनु हुने दिन आउँदैछ।

तिमीले अन्य मानिसहरूसँग नराप्नो काम गरेकाछौ।

त्यही नराप्नो काम तिमीले भोग्नु पर्ने छ। सबै नराप्नो कर्महरूको फल थाप्नोमा पर्नेछ।

16 किनकि जसरी तिमीले पवित्र पहाडमा

दाखरस लिएर खुशी मनायौ,

त्यसरी नै सबै अन्य जातिहरूले निरन्तर मेरो दण्ड पिउँछन्

अनि उनीहरू सबै लोप भएर जानेछन्।

17 तर सियोन पहाडमा केही जीवितहरू हुनेछन्।

र सियोन पवित्र हुनेछ।

याकूबको देशले सबै चीजहरू फेरि पाउँनेछ

जुन त्यसको थियो।

18 याकूबको कुल बल्दै गरेको आगो जस्तै हुनेछ।

यूसुफको घर आगोको ज्वाला जस्तै हुनेछ।

तर एसावको देश चाँहि अँगार जस्तै हुनेछ।

यहदाका मानिसहरूले

एदोमको मानिसहरूलाई नष्ट पार्नेछन्।

एसावको राष्ट्रमा कोही पनि बाँच्नेछैन।”

किनभने परमप्रभु परमेश्वरले यसो भन्नु भएकोछ।

19 तब नगेवका मानिसहरूले एसावको पहाडहरू अधिकार गर्नेछन्

र बेसीकाहरूले पलिशतीको भूमिहरूमा अधिकार गर्नेछन्।

यहदाका मानिसहरूले एप्रैम र सामरियाको भूमिहरूमा अधिकार गर्नेछन्

र बिन्यामीनले गिलादलाई अधिकार गर्नेछ।

20 इस्राएलीहरूका निर्वासितहरूले कनानीहरूको भूमि सपाराद सम्म आफ्नो बनाउनेछन्।

यहदाका मानिसहरूलाई यरूशलेम छोडनु
र सपारादमा बस्र विवश पारिएको थियो।
तर उनीहरूले नेगव शहरलाई अधिकार गर्नेछन्।
21 विजयीहरू सियोन पर्वतमा हुनेछन्।
ती मानिसहरूले एसाव पर्वतका बासिन्दाहरूमाथि शासन गर्नेछन्
र राज्य परमप्रभुको हुनेछ।

योनाको पुस्तक

परमेश्वरको बोलावट अनि योनाको भगाई

- 1 परमप्रभु अमितैको छोरा योनासंग बोल्नुभयो। परमप्रभु भन्नुहुन्छ,
- 2 “निनवे एउटा ठुलो शहर हो, त्यहाँका मानिसहरूले दुष्ट कर्महरू गरिरहेको बिषयमा मैले सुनेकोछु। यसकारण, तिमी त्यो शहरमा जाऊ, अनि त्यहाँका मानिसहरूलाई ती नराम्रा कामहरू छोडिदेऊ भनी भन।”
- 3 योनाले परमेश्वर को कुरा मानेनन्। यसैकारण योना परमप्रभुबाट टाढा कतै भाग्ने प्रयास गरे। त्यसैले उनी यापो तिर गए। योना एउटा जहाजमा चढे जुन तीशशतिर जाँदै थियो। योनाले आफ्नो यत्राको निम्ति पैसा दियो अनि जहाजभित्र गए बस्यो। योनाको इच्छा थियो कि उनी त्यो जहाजमा अरु मानिसहरूसितै तीशश जाने अनि परमप्रभुबाट कतै टाढा भाग्ने।

भयंकर तूफान

- 4 तर परमप्रभुले समुद्रमा भयानक तूफान उठाउनु भयो, समुद्रमा प्रचण्ड आँधी उठेर जहाजलाई त्यसले नाश गर्ला जस्तो भयो।
- 5 मानिसहरू चाहन्थे कि त्यो जहाज बचाउनको निम्ति त्यसलाई हलुका बनाउं, त्यसैले जहाजको सबै सामानहरू उठाएर समुद्रमा फ्याँकन थाले। मल्लाहरू धेरै डराएका थिए, प्रत्येक मानिसहरूले आ-आफ्नो देवताहरूलाई प्रार्थना गर्न थाले। योना जहाजको भित्रि भागमा गएर सुतिरहेका थिए।
- 6 त्यसैले जहाजका कप्तानहरू तिनीकहाँ आएर भने, “ए सुतुवा, तिमी के गर्दैछौ? उठेर तिम्रा परमेश्वरलाई पुकार, सायद परमेश्वरले हाम्रो प्रार्थना सुन्नु हुन्छ र हामी नष्ट हुनेछैनौं।”

यो तूफान को कारण के हो?

- 7 अनि तिनीहरू आपस मा भन्नलागे, “कसको कारणले गर्दा यो आपद हामीमाथि आइपर्न लागेको होला त्यो चिन्ना हालेर हेरौं।”
- यसो भनेर तिनीहरूले चिन्नाहालेर हेरे, चिन्ना योनाको नाउँमा पर्यो।
- 8 मानिसहरूले योनालाई भने, “तिम्रो कारणले गर्दा यस्तो ठुलो आपद् हामीमाथि आयो! यसकारण हामीले के गर्छौं? तिम्रो काम केहो? तिमी कहाँबाट आएका हो? तिम्रो देश कुन हो? अनि तिमी कुन जातिका हो?”
- 9 अनि योनाले मानिसहरूलाई भने, “म हिब्रू हुँ। स्वर्गका परमप्रभु परमेश्वरको आरधना गर्दछु। उहाँ परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले समुद्र अनि पृथ्वी सृष्टि गर्नुभयो।”
- 10 योनाले मानिसहरूसंग भने, मानिसहरूले यो कुरा थाहा पाए कि तिनी परमप्रभुबाट टाढा भाग्दैछन्। तब तिनीहरू अत्यन्तै डराए। अनि मानिसहरूले योनालाई सोधे, “तिमिले आफ्नो परमेश्वरको बिस्वमा किन नराम्रो काम गर्छौ?”
- 11 उता आँधी तूफान र समुद्रको छाल झन-झन बढ्दै थियो। त्यसैकारण योनालाई मानिसहरूले भने, “हामीले आफ्नो सुरक्षाको निम्ति के गर्नु पर्छ? समुद्रलाई शान्तगर्न को निम्ति हामीले तिमीसंग के गर्नु पर्छ?”
- 12 योनाले मानिसहरूलाई भने, “म जान्दछु मेरो कारणले नै समुद्रमा तूफान आएको हो, यसकारण तिमीहरूले मलाई समुद्रमा फ्याँकिदेऊ अनि तूफान शान्त भइहाल्छ।”
- 13 तर मानिसहरूले योनालाई समुद्रमा फ्याँकन चाँहदैन थिए। उनीहरूले जहाजलाई किनारामा ल्याउन खुबै कोसिस गरे तर त्यो हुन सकेन। आँधी तूफान र समुद्रको छाल अझ बढ्दै गयो।

योनालाई दण्ड

- 14 यसकारण, मानिलहरूले परमप्रभुलाई पुकारे, “बिन्ती छ, हे परमप्रभु बिन्ति छ, यस मानिसको ज्यानको सद्दा हामी नष्ट हुन नपरोस, र हामी निर्दोषमाथि हत्याको दोष नलागोस, किनकि हे परमप्रभु! तपाईंलाई जस्तो इच्छा लागेको थियो, सो गर्नु भएको छ।”
- 15 तब तिनीहरूले योनालाई उचालेर समुद्रमा फालिदिए र समुद्र शान्त भयो।
- 16 तब ती मानिसहरूले परमप्रभुको अत्यन्तै डर मान्न थाले र परमप्रभुको निम्ति भाकल गरे अनि बलिदान चढाए।
- 17 अनि योनालाई निल्न परमप्रभुले एउटा ठुलो माछालाई खटाउनु भयो, र तिन दिन र तिन रात योना त्यस माछाको पेटभित्र रहे।

2

तब योनाले छुटकराको निम्ति प्रार्थना गरे

1 योनाले माछाको पेटभित्रबाट परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई प्रार्थना गरे।उनले भने,

2 “मेरो कष्टको कारणले

मैले परमप्रभुलाई प्रार्थना गर्ने

अनि उहाँले मलाई

उत्तर दिनुभयो।

मृत्युको संसारदेखि म कराएँ,

र तपाईंले मेरो बिन्ति सुन्नुभयो।

3 “तपाईंले मलाई गहिरो भित्र,

समुद्रको सुट्टमै फालिदिनुभएको थियो,

र मेरो चारैतिर छालहरू थिए।

तपाईंका भयंकर छालहरूले मलाई ढुबायो।

4 तब मैले भनें, ‘म त तपाईंको दृष्टिबाट निकालिएको छु,’

तैपनि म फेरि तपाईंको पवित्र मन्दिरतिर हेर्नेछु।

5 “पानीले मलाई मेरो

प्राण सम्मै घेर्यो,

गहिरो सगर मेरो चारैतिर थियो,

मेरो टाउको धरि

समुद्रका झ्याउहरू बेहेरिएका थिए।

6 म त समुद्रको फेद सम्मै पुगें।

पृथ्वीले मलाई सदाका निम्ति थुनियो।

तैपनि हे परमप्रभु! मेरा परमेश्वर,

तपाईंले खाडलबाट उठाएर मलाई

जीवन दिनुभयो।

7 “मेरो प्राणले सबै आशा गुमायो।

तब मैले परमप्रभुको सम्झना गर्ने।

परमप्रभु मैले तपाईंलाई प्रार्थना गर्ने

अनि तपाईंले मेरो प्रार्थना तपाईंको पवित्र मन्दिरबाट सुन्नु भयो।

8 “ज-जसले ब्यार्थका स्मृतिहरूतिर मन लगाउँछन्

तिनीहरूले गर्नु पर्ने साँचो भक्तिलाई त्याग्दछन्।

9 तर म धन्यवादको स्तुति सहित

तपाईंमा बलिदान चढाउने छु,

मैले जेजुराको भाकल गरेको छु

सो पुरा गर्नेछु।”

उद्धार परमप्रभुबाटै हुन्छ!

10 तब परमप्रभुले माछालाई आज्ञा गर्नुभयो, र त्यसले योनालाई किनारामा उगेलियो।

3

परमेश्वरको बोलावट अनि योनाको आज्ञा पालन

- 1 त्यसपछि परमप्रभुले योनालाई फेरि भन्नुभयो,
- 2 “तिमी निनवेको ठूलो शहरमा जाऊ अनि म जे कुरा तिमीलाई बताउँछु सो त्यहाँ प्रचार गर।”
- 3 यसैले योना उठे अनि परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्दै निनवेमा गए। निनवे साँढे ठूलो शहर थियो, त्यो पार गर्न तिन दिन लाग्थ्यो।
- 4 योना शहरको मध्य भागमा गए अनि मानिसहरूलाई प्रचारगर्न शुरू गरे। योनाले भने, “चालिस दिन पछि निनवे शहर नाश हुनेछ।”
- 5 परमेश्वरबाट त्यस्तो संदेश आएपछि निनवेका मानिसहरूले परमेश्वरमाथि विश्वास गरे। अनि तिनीहरू उपवास बसे र तिनीहरूले गरेका पापहरूका निम्ति सोचन थाले। मानिसहरूले दुःख व्यक्त गर्नका निम्ति विशेष प्रकारको वस्त्रहरू धरन गरे। शहरको सबै साना-ठूलाहरूले यसै गर्न थाले।
- 6 निनवेका राजाले यो समचार सुने अनि उनले पनि आफ्नो नराम्रो कर्मका निम्ति शोक मनाए। यसको निम्ति राजाले आफ्नो सिंहासन त्यागे। उनले आफ्नो राज वस्त्र त्यागे र आफ्नो दुःख व्यक्त गर्न शोक वस्त्र लगाए। त्यसपछि राजा धुलोमा बसे।
- 7 त्यसपछि राजाले एउटा वचन लेख्न लगाए र शहरमा घोषणा गरे:

राजा अनि ठूलो शसकहरू को आदेश यो थियो:

केही समयको निम्ति कुनै पनि मानिस अथवा पशु गाई-गोरु अथवा भडा-बख्रा, कसैले केहि खाने कुरा नखानु। कुनै पनि सर्जीव प्रणीले निनवे मा केहि पनि खाने पिउनेछैन।

8 तर प्रत्येक मानिस र पशुहरूले पनि विशेष प्रकारको वस्त्र धारण गर्नु जसबाट यो देखियोस कि तिनीहरू सबै दुःखी छन्। मानिसले परमेश्वरलाई ठूलो स्वरले बोलाउनेछन्। अनि प्रत्येक मानिसले आफ्नो जीवन शैली बदली गर्नु पर्नेछ, अनि उसले नराम्रो कर्म छोड्नु पर्नेछ।

9 त्यसपछि हुनसक्छ, परमेश्वरले आफ्नो मन परिवर्तन गर्नु हुनेछ। अनि जुन योजना गर्नु भयो त्यो नगर्न पनि सक्नु हुन्छ। परमेश्वर क्रोधित हुन रोकिनु होला र हामीहरू ध्वंस नहौला।

10 मानिसहरूले जुन कुरा गरेकाथिए त्यो परमेश्वरले देख्नु भयो। कसरी तिनीहरू आफ्ना कुकर्मबाट फर्किए आए। त्यसैले परमेश्वरले आफ्नो इच्छा बदलिनुभयो, अनि तिनीहरूमाथि जुन आपत्ति ल्याउन सोचनु भएको थियो सो गर्नु भएन। परमेश्वरले मानिसलाई दण्ड दिनु भएन।

4

परमेश्वरको दयाले योनालाई क्रोधित बनायो

- 1 योनालाई यो साँढे मनपरेन कारण परमेश्वरले शहर बचाउनु भयो। त्यसैले योनालाई साँढे रिस उठ्यो।
- 2 उनले परमप्रभुलाई आरोप गर्दै भने, “मलाई थाहा थियो तपाईंले यो पापी शहरलाई बचाउनु हुनेछ। म त आफ्नो देशमा थिएँ, तपाईंले नै यहाँ बोलाएर ल्याउनु भयो। त्यसै समय मलाई थाहा थियो, तपाईंले यो पापी शहरलाई बचाउनु हुनेछ। मैले त्यसैबेला तीशिश तिर भागेर जाने कोशिश गरेको थिएँ। मलाई थाहा थियो तपाईं एक दयालु परमेश्वर हुनुहुन्छ भनेर। मलाई थाहा थियो तपाईं कुरामाथ हुनुहुन्छ भनेर अनि मानिसलाई दण्ड दिन चाहनु हुन्। मलाई थाहा थियो कि तपाईं दयापूर्ण हुनुहुन्छ। मलाई ज्ञान थियो यदि यिनीहरूले पाप गर्न छोडे भने तपाईंले यिनीहरूको विनासको योजना बदली गर्नु हुन्छ।
- 3 यसकारण हे परमप्रभु, म तपाईंलाई यही माग्छु कि तपाईंले मलाई मार्नुहोस्। मेरो निम्ति बाँच्नु भन्दा मर्नु राम्रो छ।”
- 4 तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “मैले ती मानिसहरूलाई नष्ट नगर्दा तिमी रिसाउनु सही हो र?”
- 5 यी सबै कुराहरूले योना अझैपनि रिसाई रहेका थिए। यसकारण उनी शहर बाहिर गए। योना यस्तो शहरमा गए जुन शहर पूर्वी प्रदेशको नजिकमा थियो। योनाले त्यहाँ आफ्नो निम्ति छाप्रो बनाए। फेरि त्यसको छायाँमा बसेर यस्तो कुरा सोचन थाले कि अब शहरमा के घट्ने हो।

लौकाको बोट र किरा

- 6 परमप्रभु परमेश्वरले एउटा लौकाको बोट उमार्नु भयो अनि त्यसलाई छिटो-छिटो ठूलो पर्नुभयो अनि योना माथि छायाँ दिनुभयो भयो जसले योनालाई शितल स्थान बनायो। योनाले यसबाट अत्यन्तै आराम पाए। यो बोटको कारण योना अत्यन्तै प्रसन्न भए।
- 7 अर्को दिन बिहानै बोटको एक भाग खानको निम्ति परमेश्वरले एउटा किरा पठाउनु भयो, किराले त्यो बोट खायो अनि त्यो बोट ओझ्लाई हाल्यो।

8 सूर्य उदाएपछि परमेश्वरले पूर्वीय हावा चलाई दिनुभयो र घाम टनटलापुर सित योनाको टाउकोमा पर्यो र तिनी हैरान भए। मरिने रहेछ भनेर परमेश्वरसित बिनित्तै गर्न थाले, “मेरो निम्ति बाँच्नुभन्दा त मर्नु नै उचित छ।”

9 अनि परमेश्वरले भन्नुभयो, “के लौकाको बोटको निम्ति रिसाउनु उचित हो?”

योनाले उत्तर दिए, “हो मेरो निम्ति रिसाउनु नै उचित हो, मलाई यस्तो रिस उठेको छ कि म मरिहालौं।”

10 तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “हेर, त्यो बोटको निम्ति तैले केहि पनि गरिनस्। तैले रोपेको पनि हैनस्। त्यो एकै रातमा उम्रियो र एकै रातमा ओइलाईहाल्यो अनि त्यो बोटको निम्ति सहानभूति अनुभव गर्छस्।

11 यदि तँ त्यो बोटको निम्ति व्याकुल हुन सक्छस् भने के यति ठूलो शहर निनवे, जसमा धेरै मानिसहरू अनि वस्तुहरू छन्। त्यस शहरमा 1,20,000 भन्दा बढ्दा मानिसहरू छन्, तिनीहरूले जान्दैनन् कि तिनीहरूले भूल गरिरहेका छन्।”

मीकाको पुस्तक

सामरिया र झ्म्राएललाई दण्ड दिइनेछ

1 परमप्रभुको यो वचन मीकाकहाँ आयो। यो राजा याताम आहाज र हिजकियाहका समयमा भएको थियो। यी मानिसहरू यहदाका राजाहरू थिए। मीका मोरेशेत बाट आएका थिए। मीकाले यो दर्शन सामरियार यरूशलेमको बिषयमा देखे।

2 हे जाति-जातिका मानिसहरू हो! तिमीहरू सबैले सुन,
हे पृथ्वी र त्यसमा बस्ने मानिसहरू सुन।

मेरो मालिक, परमप्रभु उहाँको पवित्र मन्दिरबाट आउँदै हुनुहुन्छ।

मेरो मालिक तिमीहरूको बिस्ममा एकजना साक्षी भई आउँनु हुनेछ।

3 हेर, परमप्रभु आफ्नो वास स्थानबाट बाहिर जाँदै हुनुहुन्छ।

उहाँ पृथ्वीको अग्लो ठाउँमा जानको निम्ति उभिएर तल आउँदै हुनुहुन्छ।

4 परमप्रभु परमेश्वरको चरणमुनि

पर्वत पग्लेर जानेछ,

जसरि आगोमा मैनु पग्लन्छ,

जसरी पहाडबाट पानी बगेर झर्छ।

5 यस्तो भयो किनभने याकूबले पाप गरेको थियो।

किनभने झ्म्राएलका कुल समुहले पाप गरेका थिए।

सामरिया पापको करण

याकूबको पाप के हो?

यो सामरिया हो।

यहदाको अग्लो स्थान कुनहो?

यो यरूशलेम हो।

6 यसकारण म सामरियालाई खाली मैदानमा भग्नावशेषको थुप्रोमा परिणत गरिदिनेछु।

त्यो यस्तो स्थान हुनेछ जहाँ दाख रोपिनेछ।

म सामरियाका ढुङ्गाहरूलाई बेसीमा फालिदिनेछु

र त्यसका जगहरू सतहमा पुर्याइदिनेछु।

7 म त्यसका मूर्तिहरू सबै टुक्रा-टुक्रा पारिदिनेछु।

सबै धन जे त्यले कमाएको छ भस्म पारिदिनेछु

र म तिनीहरूको झुटा देवताहरूको मूर्तिहरू सबै ध्वंस गरिदिनेछु,

जबकि यी मूर्तिहरू वेश्यावृत्ति मार्फत बनिएका थिए।

ती मूर्तिहरू फेरि वेश्याहरूलाई नै

तिर्न प्रयोग हुनेछन्।

मीकाको ठूलो दुःख

8 म चाँडै बिनाशको बिषयमा शोकाकुल हुनेछु र म विलाप गर्नेछु।

म खालि खुट्टा र नाङ्गै हिँड्नेछु।

म स्याल जस्तै साब्रो कराउँनेछु

र शत्रुमुर्गा झैं विलाप गर्नेछु।

9 सामरियाको घाऊ निको हुनेछैन।

त्यसको पाप यहदा सम्म फैलनेछ।

यो मेरा मानिसहरूको शहरको प्रवेसद्वार सम्म जानेछ,

किनकि यो त यरूशलेम सम्म आपुगेको छ।

- 10 यो कुरा गातमा नभन।
त्यसका निम्ति रूँदै नरोऊ,
विलाप गर्दै बेत-लाप्रामा
धुलोमा लडी-बडी गर।
- 11 हे शाफीरका वासिन्दाहरू हो,
तिमीहरू आफ्नो बाटोमा नाङ्गो
र लज्जित भएर जाऊ।
ती मानिसहरू जो सानानको वासिन्दाहरू हुन्
तिनीहरू बाहिर आउने छैनन्।
बेतेसेलमा मानिसहरूको स्वाबासिले तिमीबाट सहाएता लिनेछन्।
- 12 आरोतका वासिन्दाहरूले केही राम्रो कुरा होस् भनी
व्याकुलतापूर्वक पखिरहेकाछन्।
किनभने कष्ट परमप्रभुबाट
यसशलेमको मूलढोकामा आएकोछ।
- 13 हे लाकीशका वासिन्दाहरू हो!
तिमीहरूले वेगवान घोडाहरू रथमा बाँध।
सियोनको पाप रथहरूबाट नै शुरू भएको थियो।
जसको मार्फत तिनीहरूले इस्त्राएलले गरे जस्तै पाप गरे।
- 14 यसकारण मोरशेत गातमा
तिम्रो बिदाको सौगात तिमीले दिनु पर्नेछ।
अकजीबाका घरहरूले
इस्त्राएलका राजालाई धोका दिनेछन्।
- 15 हे मोरेशाका वासिन्दाहरू!
तिनीहरूको बिस्व म एक जना मानिस पठाऊनेछु
जसले तिमीहरूबाट सबै चिजहरू खोप्रेछ।
इस्त्राएलको महिमा अदुल्लाम सम्म आउनेछ।
- 16 यसकारण तिमीले आफ्नो केश काट, चिण्डे* होऊ।
किनकि तिमी आफ्नो छोरा-छोरी जसलाई तिमी माया गर्छौं
तिनीहरूका निम्ति रूँदै छौ अनी तिम्रो शोक दर्शाउनको निम्ति एउटा गिद्ध झै चिन्डे होऊ।
किनकि तिम्रो नानीहरूलाई केदी झै लगिनेछ।

2

मानिसहरूका दुष्ट योजना

- 1 मानिसहरूमाथि यस्तो बिपत्ति आइपर्नेछ, जो पापपूर्ण योजनाहरू बनाउँछन्।
यस्ता मानिसहरू ओछ्यानमा सुति-सुति षड्यन्त्र रचदछन्,
अनि बिहान उज्यालो हुने बित्तिकै आफ्नो षड्यन्त्रमा हिंड्न थाल्दछन्।
त्यसो गर्ने सामर्थ्य तिनीहरूसँग छ।
- 2 तिनीहरूले जमीनको चाहना गर्छन् भने तिनीहरूलाई लिन्छन्।
तिनीहरूले घरहरू लिने इच्छा गर्छन् भने यसलाई लिन्छन्।
तिनीहरूले कुनै पनि मानिसलाई धोका दिन्छन् र उसको घर लान्छन्।
तिनीहरूले एउटा मानिसलाई धोका दिन्छन् र उसको सबै चिजहरू लिनेछन्।

मानिसहरूलाई सजाय दिने परमप्रभुको योजना।

- 3 यसकारण परमप्रभु यी कुराहरू भन्दछन्:
“हेर म तिमीहरूमाथि विपत्ति ल्याउने योजना बनाउँदैछु।

* 1:16: चिण्डे ती मानिसहरूले शोक देखाउन उनीहरूले आफ्नो केश मुण्डन गर्दथे अथवा यसको अर्थ परमेश्वरसँग विशेष करार बाँध्नु पनि हुन्छ।

तिमी आफ्नो सुरक्षा गर्न सक्दैनौ।
 तिनीले आफैले आफैलाई यो कष्टमा सहायता गर्न सक्दैनौ।
 किनभने नराम्रो समय आउँदैछ।
 4 त्यस समय मानिसहरू तिमीमाथि हँसेछन्।
 तिम्रो बिषयमा बिलापको गीत तिनीहरूले गाउँनेछन्।
 अनि भन्नेछन्, 'हामी नष्ट भयौं,
 परमप्रभुले हाम्रा मानिसहरूको जमीन खोसेर
 अरू मानिसहरूलाई दिनुभयो।
 हो उहाँले मेरो जमीन हाम्रो शत्रुहरूलाई बाँडिदिनु भयो।
 5 जब त्यो भूमि परमप्रभुका मानिसहरूको सभामा चिठ्ठाहालेर बाँडिन्छ
 प्रतिनिधिको स्पमा सेवा गर्ने तिम्रो कोही हुनेछैन।' "

मीकालाई उपदेश दिन दिएनन्।

6 मानिसहरू भन्छन्, "तिमीले हामीलाई उपदेश नदेऊ,
 उनीहरूले यस्तो गर्नु हुँदैन थियो,
 हामीमाथि कुनै पनि नराम्रा कुराहरू आईपर्ने छैनन्।"
 7 याकूबका मानिसहरूले भन्छन्,
 के परमप्रभु रिसाउनु भएको छ?
 के उहाँको कर्महरू यी हुन्?
 के धार्मिक जीवन
 जीउनेहरूको लागि उहाँले
 असल चिजहरू गर्नुहुन्न र?
 8 तर अहिले मेरो आफ्नै मानिसहरू मेरो शत्रु भएका छन्,
 जसले आफू सुरक्षित छौं भनि सम्झन्छन्।
 तिमीहरू उनीहरूको खाष्टो चोर्छौं
 जस्तो कि तिनीहरू युद्ध बन्दीहरू हुन्।
 9 मेरो मानिसका स्त्रीहरूलाई तिमीहरूले घरबाट निकालेर
 जानको निम्ति बिबश बनायौ, जुन घरहरू राम्रो र आरामदायी थिए
 तिमीले उनीहरूको सा-साना नानीहरूलाई
 मेरो आशिष देखि बन्चित गरायौ।
 10 उठ, अनि यहाँबाट भाग!
 त्यो विश्राम गर्ने ठाउँ हैन।
 किनभने यो ठाउँ पवित्र छैन,
 यो नष्ट भएर गयो, यो डरलाग्दो विनाश हो।

11 यो सम्भव हुन्छ कि एकजना झुटा-अगमवक्ता आउँछ अनि झुटो बोल्छ।
 उसले भन्न सक्छ, "यस्तो एउटा समय आउनेछ
 जब त्यहाँ प्रशस्त मद हुनेछ।"
 यस प्रकारका अगमवक्ता तिनीहरू चाहन्छन्।

परमप्रभुले उहाँका मानिसहरूलाई एकसाथ ल्याउनु हुन्छ।

12 हो, हे याकूब म निश्चयने तिमीहरू सबैलाई भेला गर्नेछु।
 म इस्राएलका बाँचेका सबैलाई भेला गर्नेछु।
 म तिनीहरूलाई गोठका भेडा बाग्दाहरू
 र खकका बिचमा बथान झैं एकै ठाउँमा भेलापार्नेछु।
 फेरि त्यो स्थान धेरै मानिसहरूको भिडले
 खचाखच र हल्ला- खल्ला हुनेछ।

- 13 तिनीहरू मध्ये एकजना आउनेछ, जसले पर्खाल भत्काएर जान सक्नेछ।
उसले पर्खाल भत्काएर मानिसको अघि बाटो बनाउने छ र मानिसको अघि बाटो तयार पार्नेछ।
तिनीहरू मोक्ष प्राप्त गरेर त्यो शहर छोडेर जानेछन्।
तब राजा तिनीहरूसँग जानेछन्। परमप्रभु मानिसहरूसँग हुनुहुनेछ।

3

इस्राएलको अगुवाहरू दुष्टताको दोषी

- 1 फेरि मैले भनें, “हे याकूबका अगुवाहरू, अब सुन।
इस्राएलको शासकहरू तिमाहस्ले न्याय के हो सो जान्नु पर्छ।
- 2 तिमीहस्ले मलाई घृणा गरेर खराबलाई प्रेम गर्छौं।
तिमीले मानिसको छाला काट्छौ।
तिमीहस्ले तिनीहस्का हड्डीहस्बाट मासु निकाल्दछौ।
- 3 तिमीहस्ले मेरा मानिसहस्लाई ध्वंश पारिरहेका छौ।
तिमीहस्ले उनीहस्को छाला सम्म काढि रहेको छौ। तिनीहस्को हड्डी भौँचेर
अनि तिनीहस्लाई भौँडामा पकाइने मासुको टुक्रा जस्तै बनाउँदै छौ।
- 4 तिमीहस्ले परमप्रभुको प्रार्थना गरिरहेकाछौ
तर परमप्रभु जवाफ दिनुहुन।
परमप्रभुले आफ्नो मुख तिनीहस्देखि लुकाईरहनु भएकोछ।
किनकि तिमीहस्ले नराम्रो कर्म गरेका छौ।”
- झटो अगमवक्ताहरू
- 5 परमप्रभु झटा अगमवक्ताहस्को विषयमा भन्नुहुन्छ जसले मेरा मानिसहस्लाई पाप गर्न लगाए।
- “यदि मानिसहस्ले यी झटो अगमवक्ताहस्लाई
खान दिए भने तिमीहस्लाई ‘शान्ति होस्’ भन्दछन्,
यदि ती मानिसहस्ले खान दिएनन् भने तिनीहस्को विरुद्ध सेनाहरू भड्काउँछन्।
- 6 “यसकारण यो तिम्रो निम्ति रात झैं हुनेछ,
तिमीले कुनै दर्शन देख्न पाउनेछैनौ।
भविष्यको गर्वमा जे लुकेको छ,
तिमीले बताउन सक्दैनौ।
यसकारण तिमीहस्लाई अँध्यरो जस्तै लाग्नेछ।
अगमवक्ताहस्माथि सूर्य अस्ताउनेछ।
अनि उनिहस्लाई दिन पनि रात जस्तै हुनेछ।
- 7 दर्शन देखेलाई लज्जित पारिनेछ।
एकजना मानिस जो अगमवक्ता हो उसलाई झमेलामा पारिन्छ।
तिनीहस्ले तिनीहस्को आफ्नो अनुहार छोप्छन्।
किनभने परमेश्वरबाट त्यहाँ उत्तर आउनेछैन।”
- मीका परमेश्वरका साँच्चो अगमवक्ता हुन।
- 8 तर परमप्रभुको आत्माले मलाई
शक्ति, न्याय, अनि सामर्थ्य दिनुभएको छ।
म याकूबलाई उसको अपराध बताउँनेछु।
हो, म इस्राएललाई त्यसको पापको विषयमा भन्नेछु।
- इस्राएलका अगुवाहरू दोषी छन्।
- 9 हे याकूबका अगुवाहरू, इस्राएलका शासकहरू, तिमीहरू मेरो कुरा सुन।

- तिमीहरू न्यायलाई घृणा गर्दछौ।
 यदि कुनै वस्तु बाटोमा छ भने,
 तिमीहरूले त्यसलाई बाङ्गो पारिदिन्छौ।
- 10 तिमीहरूले सियोनको निर्माण गर्दा मानिसको हत्या गर्थौं।
 तिमीहरूले यरूशलेमलाई पापको मूलढोका बनाउँछौ।
- 11 यरूशलेमका न्यायधीशहरूले
 घुस लिएर न्याय गर्छन्।
 यरूशलेमका पूजहारीहरूले
 ज्यानलिएर ब्यावस्था सिकाउँछन्।
 मानिसहरूले अगामवक्ताहरूलाई पैसा दिनुपर्दथ्यो,
 अनि मात्र उनीहरूले कुनै दण्ड पाउँदैनथिए।
 उनीहरूले सोच्थे, परमप्रभुले उनीहरूलाई बँचाउँछन्
 अनि भन्छन्, “परमप्रभुले हामीलाई साथ दिनुहुन्छ,
 यसैकारण हामीमाथि कुनै बिपत्ति आउन सक्दैन।”
- 12 हे अगुवाहरू! तिमीहरूको कारणले सियनको विनाश भयो।
 यसैकारण यो खेत झैं जोतिनेछ।
 यरूशलेम ढुङ्गाको थुप्रो बनिनेछ
 अनि मन्दिरको डाँडा जङ्गलले ढाकिएको पहाड जस्तै सुनसान हुनेछ।

4

- व्यावस्था यरूशलेमबाट आउने छ
- 1 अब पछिल्लो दिनमा परमप्रभुको मन्दिर,
 डाँडा चाँहि पहाडहरूमा सर्वोच्च बनाईने छ,
 अनि त्यो पहाडहरू भन्दा उच्च पारिने छ
 अनि अरू जातिहरू त्यसमा ओईरिएर आउनेछन्।
- 2 धेरै मानिसहरू त्यहाँआएर भन्नेछन्,
 “आऊ हामी परमप्रभुको पहाड, याकूबको परमेशवरको मन्दिरमा जाऊँ,
 र उहाँले हामीलाई आफ्नो मार्ग सिकाउनु हुनेछ।
 हामीहरू उहाँको मार्गमा हिंड्नेछौं।”

किनभने व्यवस्था सियोनबाट र परमप्रभुको वचन यरूशलेमबाट निस्कने छन्।

- 3 उहाँले देशमा बिभिन्न मानिसहरूका बीच इन्साफ गर्नु हुनेछ
 र टढा सशक्त सामर्थी जातिहरूको झगडाको फैसला गर्नु हुनेछ।
 तिनीहरूले आफ्ना तरवारहरू पिटेर हलोको फाली
 र भालाहरू चाँहि हँसिया बनाउनेछन्।
 जाति-जातिहरूले एक-अर्काको बिहर्द्धमा
 तरवार चलाउने छैनन्,

न त तिनीहरूले कहिल्यै लडाईं गर्न सिकनेछन्।

- 4 तर प्रत्येक मानिसहरू तिनीहरूको आ-आफ्नो दाखको बोट
 र नेभाराको बोट मुनि बसेछन्।
 कसैले तिनीहरूलाई डर देखाउने छैन।

किनभने सर्वशक्तिमान परमप्रभु परमेशवरको मुखले नै यी कुराहरू भन्नु भएकोछ।

- 5 सबै जातिका मानिसहरू चाँहि आ-आफ्नो देवताको नाउँमा हिंड्नेछन्।
 तर हामी चाँहि सदा-सर्वदै परमप्रभु हाम्रा परमेशवरको नाउँमा हिंड्नेछौं।

राज्य फर्काएर ल्याइन्छ
 6 परमप्रभु भन्नुहुन्छ,
 “लङ्गडाहस्ताई म त्यसदिन जम्मा गर्नेछु
 अनि धपाईएकाहस्ताई
 र तिनीहरू जसलाई मैले दण्ड दिएको थिएँ,
 म भेला गर्नेछु।

7 “लङ्गडाहस्ताई एउटा बेचेको भाग
 र फर्काएकाहस्ताई
 एउटा सामथ्री जाति तुल्याउनेछु।”
 तिनीहरूमाथि सियोनमा
 परमप्रभुले अब देखि
 सदा-सर्वदै राज्य गर्नुहुनेछ।

8 अनि तिमी, हे एदेरका धरहरा,
 सियोनकी छोरीको डाँडा।
 पहिलेको शासक तिमीहरू कहाँ आउँनेछन्
 र यरूशलेमको छोरीको
 अधिराज्य कायमहुनेछ।
 जसरि पहिला थियो।

किन यरूशलेम बेबिलोन जानै पर्छ?

9 अब तिमी किन चिच्याई-चिच्याई रून्छ्यौ?
 के तिमी माथि राज्य गर्ने कुनै राजा छैनन्?
 के तिम्रो सल्लाहकार नष्ट भयो
 र प्रसववेदनामा परेकी स्त्रीलाई जस्तै तिमीलाई पीडाले सताएकोछ?

10 हे सियोनकी छोरी,
 सुक्नेरी वेदनामा परेकी आइमाईको पीडामा रोऊ।
 किनकि अब तिमी शहरबाट बहिर जानेछ्यौ
 र मैदानमा बसेछौ
 र माथि बाबेलमा जानेछ्यौ
 र त्यहाँ तिमी सुरक्षित रहनेछ्यौ।
 परमप्रभुले तिम्रा शत्रुको हातबाट
 तिम्रो उद्धार गर्नुहुनेछ।

परमप्रभुले अन्य राज्यहस्ताई नाश गर्नुहुनेछ।

11 अनि अब धेरै जातिहरू भेला भएर, तिम्रो बिस्दु भन्नेछन्,
 “त्यो अशुद्ध होस् र सियोनलाई
 हाम्रो आँखाले नियालेर हेर्न पाईयोस्।”

12 तर तिनीहरूले परमप्रभुको बिचारलाई जान्दैनन्।
 न त तिनीहरू उहाँको युक्तिलाई बुझ्दछन्।
 किनभने उहाँले खलामा बिटाहरू जम्मा गरे
 तिनीहरूलाई जम्मा गर्नु भएकोछ।

इस्राएलले त्यसको शत्रुहस्ताई पराजित गर्ने छ।

13 “हे सियोन छोरी, उठ अनि दाईं गर
 किनभने म तिम्रा सीङहस्ताई
 फलामको र तिम्रो खरहस्ताई पीतलको बनाउनेछु।
 तिमीले धेरै जातिहस्ताई चूर-चूर पार्नेछौ
 र तिनीहरूको धन-सम्पति

सारा पृथ्वीका परमप्रभुमा अर्पण गर्नेछौ।”

5

1 अब तिमी पर्खालले घेरियो!

हामी घेरामा पर्यौ।

तिमीहस्तो इस्राएलको न्यायकर्तालाई

फलामको लौरोले गालामा हिकाउँनेछन्।

मसीह बेतलेहममा जन्मनेछन्।

2 तर हे बेतलेहम एप्रात,

तिमी यहदाका बीचमा धेरै सानो छौ,

तिमी जो यहदाका हजारौंका बीचमा सानो छौ,

तर तिमीबाट एउटा “इस्राएलको शासक” मेरो निम्ति आउँनेछ।

उहाँको सुस्वात प्राचीन कालदेखिने छ,

धेरै-धेरै अघि देखि।

3 यसकारण जब सम्म जन्मेको कष्टमा पर्नेले जन्माउँदैन,

तब सम्म उहाँले सियोनलाई त्यागि दिनुहुनेछ।

तब तिनका बचेका दाज्यू-भाईहरू चौँहि

इस्राएलीहरूकहाँ फकिएर आउनेछन्।

4 अनि ऊ खडा हुन्छ आफ्नो भेडाको बथानलाई परमप्रभुको शक्तिले

अनि उसका परमप्रभु परमेशवरको महिमाले खुवाउँछ।

तिनीहरू सुरक्षित हुनेछन्

किनभने ऊ पृथ्वीको अर्को अन्त सम्म महान रहनेछ।

5 यही शान्ति हुनेछ

जब अश्रूरी हाम्रो देशमा आउँछ

र त्यसले हाम्रो देशमा खुट्टा टेक्छ

तब हामी त्यसको बिस्दुमा सात गोठाला

र आठ अगुवाहरू खडा गर्नेछौ।

6 अनि तिनीहरूले अश्रूरमाथि तरवारले

र निम्नोदको भूमिमाथि नाङ्गो तरवारले शासन गर्नेछन्।

अब अश्रूरीहरू हाम्रो देश भित्र पस्छन् र हाम्रो सिमानामा पाईला टेक्छन्

तब उहाँले हामीहरूलाई अश्रूरीहरूको हातबाट बचाउँनुहुनेछ।

7 अनि याकूबका बाँकि रहेकाहरू चौँहि

धेरै मानिसहरूका बिचमा परमप्रभुबाट आएको शीत

र घाँसमाथि पर्ने झरी झैं हुनेछन्,

जसले न त कुनै मानिसलाई न मानिसका कुललाई पर्छनेछ।

8 अनि याकूबका बाँकि रहेकाहरू चौँहि

धेरै जनताको बीचमा

जङ्गलका पशुहरूका बीचमा सिंह

र जीव-जन्तुहरूको बिच

सिंहको बच्चा जस्तै हुनेछन्

जो तिनका बीचमा कुल्चैदै

र तिनीहरूलाई

टुक्रा पाउँदै जानेछन्,

र बचाउने कोही पनि हुनेछैन।

- 9 तपाईंका बाहुली तपाईंका बिरोधीहस्माथि रहोस,
र तपाईंका सबै शत्रुहरू ध्वंश हुनेछन्।
मानिसहस्ले परमेश्वरमाथि भरोसा गर्नेछन्।
- 10 परमप्रभु भन्नुहुन्छ,
“त्यसदिन म तिम्ना घोडाहरू खोसेछु
र म तिम्ना रथहरू नष्ट गरिदिनेछु।
- 11 म तिम्नो देशको सबै शहरहरू उजाड पारिदिनेछु।
म तिम्नो सबै गढीहरू भत्काई दिनेछु।
- 12 फेरि तिमीले जादू चलाउने प्रयत्न गर्नुछैनौं,
फेरि तिमी ती मानिसहरूको भविष्य बताउने प्रयास गर्नुछैनौं।
- 13 म तिम्ना झटा देवताको, मूर्तिहरू नष्ट गरिदिनेछु।
ती झटा देवताको मूर्तिहरूको ढुङ्गाको मूर्ति, स्मृति, स्तम्भहरू सबै उखेलेर फ्याँकिदिनेछु
जसलाई तिमीहरू स्वयंले, आफ्नो हातले बनाएका थियौं, तिमीहरू त्यसको पूजा गर्ने पाउनेछैनौं।
- 14 म अशोरा देवीका पूजाको खम्बाहरू नष्ट गरिदिनेछु।
अनि म सबै तिम्नो झटो देवताहरू नष्ट गरिदिनेछु।
- 15 त्यहाँ केही जातिहरू छन् जसले मेरो कुरा सुन्दैनन्।
म तिनीहरूसित क्रोधित हुनेछु र म तिनीहरूसित बदला लिनेछु।”

6

परमप्रभुको आरोप

- 1 परमप्रभुले जे भन्दै हुनुहुन्छ, त्यसलाई ध्यानदेऊ:
“उठ अनि पहाडको सामुन्ने खडा हौ, अनि फरि उहाँलाई आफ्नो कथाको पक्ष सुनाऊ।
पहाडहरूलाई आफ्नो कथा सुनाऊ।
- 2 परमप्रभु आफ्ना मानिसहरूलाई आरोप गर्नु हुन्छ।
पहाडहरू आफ्ना परमप्रभुको आरोप सुन,
अटल रहने पृथ्वीका जगहरू हो, परमप्रभुको आरोप सुन,
उहाँले प्रमाणित गर्नुहुनेछ कि इस्राएल देषी छ।”
- 3 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “हे मेरा मानिसहरू! के मैले कुनै दिन तिमीहरूलाई नराम्रो गरें?
मैले कसरी तिम्नो जीवन कठिन बनाइदिएँ?
मलाई भन! मैले तिमीहरूलाई के गरें?
- 4 म तिमीलाई भन्दैछु, मैले तिमीलाई जे गरें,
मैले तिमीलाई मिश्रदेशबाट निकालेर ल्याएँ!
मैले तिमीलाई तिम्नो दासत्वको जीवनबाट मुक्त गराएँ।
मैले तिम्नो अगुवाको निम्ति, मोशा, हारून अनि मरियमलाई पठाएँ।
- 5 हे मेरा मानिसहरू, मोआबको राजा बालाकको दुष्ट योजनालाई याद गर।
ती कुरा याद गर जो अबोरको छोरा बिलामले बालाकलाई भनेको थियो।
ती कुरा स्मरण गर जो सितीमबाट गिलगाल सम्म घटेको थियो।
तब मात्र बुझ्नेछौं, परमप्रभुमा उद्धार छ।”
- परमेश्वर हामीबाट के चाहानु हुन्छ?
- 6 जब म परमप्रभुको छेउमा जान्छु अनि प्रमाण गर्छु,
तब परमेश्वरको छेउमा आफूसंग के लिएर जाऊँ?
के परमप्रभुको छेउमा
एक वर्षको बाछो होमबलि चढाउँन लिएर जाऊँ?

7 के परमप्रभु एक हजार भेडा

र तेलका दश हजार नदीसित प्रशन्न हुनुहुन्छ?

के म आफ्नो अपराधको निम्ति आफ्नो जेठो छोरा
जो आफ्नो शरिरको अंग हो, त्यो अर्पण गर्छ?

8 हे मानिस! परमप्रभुले तिमीहरूलाई के असल छ त्यो भन्नु भएकोछ।

परमप्रभुले तिमीहरूलाई उहाँ के चाहानु हुन्छ,

त्यो बताउनु भएको छ।

मानिसहस्रसंग तिमी साँचो बन,

अस्संग प्रेमगर, तिम्नो परमेश्वरको अघि नम्र भएर बस।

इस्राएलका मानिसहरू के-के गरिरहेकाछन्?

9 परमप्रभुको आवाजले यस्शलेम शहरलाई बोलाउँदैछ:

उहाँ भन्नुहुन्छ, “जानी मानिसले परमप्रभुको नाउँलाई सम्मान गर्छ।

यसकारण तिमी जातिहरू र तिमीहरू जो यहाँ जम्मा भएकाहरू हो ध्यान देऊ।

10 के अझै पनि दुष्टहरूले चोरोको धन सम्पत्ति

लुकाएर राखेको छ?

के दुष्टहरूले अझै पनि मानिसहरूलाई

टोक्तीहरूले धोका दिइ रहेकोछ

जुन टोक्तीहरू सानो छ।

11 के मैले ती दुष्ट मानिसहरूलाई बेवास्ता गर्ने?

जसले अझै पनि कपट तराजु

र छलको ढकले मानिसहरूलाई ठगिरहेका छन्?

12 त्यस शहरका धनी मानिसहरू निर्दयी काम गर्छन्।

त्यस शहरका मानिसहरू अझै पनि झूटो बोल्दछन्।

हो! ती मानिसहरू तिनीहरूको झूटो कुरा गर्छन्।

13 यसकारण मैले तिमीहरूलाई दण्ड दिन शुरू गर्ने।

म तिमीहरूलाई तिमीहरूको पापको कारण नष्ट गरिदिनेछु।

14 तिमीहरूले भोजन गर्नेछौ तर तिम्नो पेट भरिने छैन।

अनि फेरि तिमी भोको हुनेछौ।

तिमीले मानिसहरूलाई बचाउने कोसिस गर्छौ

तर तिमीले जसलाई बचाउँछौ म त्यसलाई तरवारले काटिदिनेछु।

15 तिमीहरू आफ्नो बिऊ छर्छौ,

तर तिमीहरू बाली काट्ने छैनौ।

तिमीले कोलमा जैतून पेलेर तेल निकाल्छौ

तर तिमीले आफ्नो शिरमा घस्र पनि तेल प्रशस्त मात्रामा पाउँदैनौ।

तिमी दाख पेलेर दाखरस त निकाल्छौ

तर पिउन पर्याप्त हुँदैन।

16 यस्तो किन हुन्छ? किनकि तिमीहरू

ओप्रीको कानूनहरू पालन गर्छौ।

तिमीहरू ती नराफ्रा कुराहरू भन्छौ

जुन कुराहरू आहाब का घरानामा गर्छन्।

तिमीहरू उनीहरूको शिक्षा अनुसार चल्यौ।

यसकारण म तिमीहरूलाई नष्ट गर्नेछु।

तिम्नो शहरका मानिसहरू हाँसोको पात्र हुनेछन्।

तिमीहरू अन्य राज्यहरूको घृणाको पात्र बनिनेछौ।”

7

मानिसहस्को आचरणले मीका व्याकुल

1 म व्यकुल छु, किनकि म ग्रीष्म ऋतुको त्यो फल जस्तै जस्तै भएकोछु जो टिपिसकिएको छ।

म त्यो दाख जस्तै भएको छु जो टिपिसकिएको छ।

अब त्यहाँ एउटा पनि दाख रहेकोछैन।

पहिले फलेको नेभारानै छैन जुन मलाई मन पर्थ्यो, त्यो एउटा पनि रहेको छैन।

2 यसको अर्थ हुन्छ; ती सबै राम्रा मानिसहरू गइसकेकाछन्,

एउटै पनि धर्मी मानिसहरू यो भूमिमा रहेनन्।

हेरेक मानिसहरू एक- अर्कालाई मार्नको निम्ति ढुकी बस्छन्।

हेरेक मानिस आफ्नो भाइलाई जालमा फसाउँन षड्यन्त्र रचिबस्छन्।

3 मानिसहरूको दुवै हातहरू नराम्रो काम गर्न तयार छन्।

शसकहरू काम गर्नलाई घुस माग्छन्।

न्यायकर्ताले पैसा लिएर न्यायलयमा फैसला बदलि गर्छन्।

“मुख्य अगुवाहरू” सौँचो र निष्पक्ष निर्णय लिदैनन्। तिनीहरू आफुलाई जस्तो मनपर्छ, त्यस्तै काम गर्छन्।

4 तिनीहरूले असललाई पनि नोकसान गर्ने छन्,

र काँडा घारीमा फ्याँक्ने छन्।

दण्डको दिन आइरहेछ

तिमीहरूका अगमवत्तगले भनेका थिए यस्तो दिन आउनेछ,

तिमीहरूका प्रहरीहरूको दिन आउँदैछ।

अब तिमीहरूलाई सजाय दिनेछन्।

तिमी अन्योलमा पर्नेछौ।

5 तिमी आफ्नो छिमेकीमाथि भरोसा नगर।

तिमी आफ्नो साथीलाई विश्वास नगर।

आफ्नो पत्नीसित पनि

खुलेर कुरा नगर।

6 मानिसको आफ्नै घर भित्र शत्रु हुन्छ।

छोराले बाबुको आदर गर्दैनन्।

छोरी आफ्नी आमाको बिस्दमा जानेछे।

बुहारी आफ्नी सासुको बिस्दमा जानेछे।

परमप्रभु रक्षा गर्नुहोस्

7 म सहायताको निम्ति परमप्रभुलाई हेर्नेछु।

म परमेश्वरको प्रतिक्षा गर्नेछु उहाँले मलाई बचाउँनु भएकोछ।

मेरा परमेश्वरले मेरो कुरा सुन्नुहुनेछ।

8 म लडेकेछु, तर हे, मेरो शत्रु! मेरो हाँसो नउडाऊ।

म फेरि खडा हुनेछु।

यद्यपि आज अँध्यारोमा बसेकोछु,

परमप्रभुले ममा ज्योति ल्याउनुहुनेछ।

परमप्रभुले क्षमा गर्नुहुन्छ

9 मैले परमप्रभुको बिस्द पाप गरेको थिएँ।

यसकारण, उहाँ मसित रिसाउँनु भएको थियो।

तर न्यायलयमा उहाँले मेरो निम्ति मुद्दा लडी इन्साफ गर्नुहुनेछ।

उहाँले त्यही काम गर्नुहुनेछ जुन काम मेरो निम्ति उचितछ।

फेरि उहाँले मलाई बाहिर उज्यालोमा ल्याउनुहुनेछ।

अनि म उहाँको उद्धार हेर्नेछु।

10 फेरि मेरो शत्रुहस्ते

यो देखेर लज्जित हुनेछन्।

मेरो शत्रुहस्ले मलाई सोधेको थियो,
“तेरा परमप्रभु परमेश्वर कहाँछन्?”

त्यस समय, म उसमाथि हाँसेछु।

मानिसहस्ले उसलाई हिलो मैलोले कुल्चेको जस्तै कुल्चने छन्।

यहूदीहरू फर्कनेछन्

11 त्यो समय आउनेछ जुन दिन तिम्ना पर्खाल फेरि निर्माण हुनेछ,

त्यस समयमा तिम्नो देश विशाल हुनेछ।

12 तिम्ना मानिसहरू तिम्नो भूमिमा फर्केर आउनेछन्।

तिनीहरू अश्शूर र मिश्रदेशदेखि आउनेछन्।

तिम्ना मानिसहरू मिश्र र युफ्रेटिस नदीको

अर्को भूमिबाट आउनेछन्,

समुद्रदेखि लिएर समुद्रसम्मका

र पर्वतदेखि पर्वतसम्मका मानिसहरू आउनेछन्।

13 पृथ्वी ती मानिसहरू जो यस पृथ्वीका निवासी थिए

तिनीहरूको कर्महरू जुन तिनीहरूले गर्थे ती कारणले बर्बाद भएको थियो।

14 यसकारण आफ्नो राजदण्डले तिमी शासन गर।

तिमी ती वथानहरूलाई शासन गर

जुन तिम्नो आफ्नो हो।

मानिसको वथान कर्मलको पहाडमा एकलै बस्थे।

यो बथान बाशानमा छ अनि गिलादमा छ

जसरि त्यो पहिला बसेको थियो।

इसाएलले आफ्नो शत्रुलाई हराउने छ

15 जब मैले तिमीलाई मिश्रबाट निकालेर ल्याएको थिएँ, मैले धेरै अचम्मको कामहरू गरेको थिएँ।

त्यस्तै अचम्मका कामहरू म तिमीलाई देखाउँनेछु।

16 ती अचम्मका कामहरू अन्य जातिहरूले देखे छन्,

अनि लज्जित हुनेछन्।

ती जातिहरूले देखेछन्,

तिनीहरूको शक्ति मेरो छेउमा केहि पनि होइन।

उनीहरू छक्क पर्नेछन्

अनि आफ्नो मुख हातले छोप्नेछन्

अनि कान बन्द गर्नेछन्

र केही पनि सुन्ने छैनन्।

17 तिनीहरूले जमीनमा घस्रने साँपले झैं

धूलो चाट्नेछन्, र तिनीहरू डरले काम्नेछन्।

तनीहरू परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरकहाँ

घस्रने किरा झैं

तिनीहरूका किल्लाहरूबाट आउनेछन्।

तिनीहरू तिमीहरूसित डराउनेछन्।

परमप्रभुको निम्ति स्तुति

18 तपाईं जस्तो परमेश्वर अरु छैनन्।

तपाईंले पापीहरूलाई क्षमा गरिदिनुहुन्छ।

तपाईंले आफ्नो बाँचेका मानिसहरूका पाप क्षमा गरिदिनुहुन्छ।

तपाईंले आफ्नो रिसलाई राखिराख्नु हुन्न

किनकि तपाईं सधैँ दया गर्न रूचाउनु हुन्छ।

- 19 हे परमप्रभु! हाम्रा पापहरू टाढा फर्काई दिनुहोस्, फेरि हामीलाई सुख चैन दिनुहोस्, हाम्रा पापहरू तपाईंले टाढा गहीरो समुद्रमा फर्काई दिनुहुनेछ।
- 20 तपाईं याकूबप्रति सौँचो हुनुहुन्छ, अब्राहम प्रति दयालु हुनुहुन्छ। तपाईंले यस्तो शपथ धेरै अगाडी हाम्रो पिता-पुराँहसँग गर्नुभएको थियो।

नहमको पुस्तक

1 निनवे शहरको बिषयमा यो दुःखको वचन हो। यो पुस्तक नहमको दर्शनको पुस्तक हो। नहम एल्कीशीका छोरा थिए।

परमप्रभु निनवे प्रति क्रोधित हुनुहुन्छ

2 परमप्रभु ईर्षलु र बदला लिने परमेश्वर हुनुहुन्छ।

परमप्रभुले दोषीहरूलाई दण्ड दिनुहुन्छ।

परमप्रभु एकदमै क्रोधित हुनुहुन्छ।

परमप्रभुले उहाँका शत्रुहरूलाई दण्ड दिनुहुन्छ

र उनीहरूसँग एकदमै क्रोधित हुनुहुन्छ।

3 परमप्रभु धैर्यशील हुनुहुन्छ,

तर उहाँ अत्यन्तै शक्तिशाली पनि हुनुहुन्छ

अनि उहाँले दोषीलाई दण्ड दिनुहुन्छ।

उहाँले तिनीहरूलाई भाग दिनुहुदैन।

उहाँले आफ्नो शक्ति देखाउनको निम्ति भुवैरी र आँधिहरू ल्याउनु हुँनेछ।

मानिसहरू यो पृथ्वीमा माटोमाथि हिंड्छन्

तर परमप्रभु बादलमाथि हिंड्नुहुन्छ।

4 परमप्रभु समुद्रहरूसित कर्कश शब्दमा बोल्नु हुन्छ

अनि त्यो समुद्र सुक्दछ।

सबै नदीहरू सुक्नेछन्।

बाशनर कर्मेलको हरियाली सुख्खाले मार्नेछ।

लबानिनको फूलहरू ओइलिनेछन्।

5 परमप्रभुको आगमन हुनेछ

अनि पहाडहरू डरले काम्नेछन्,

अनि पहाडहरू पत्लेर बग्नेछन्।

परमप्रभुको आगमन हुनेछ

र पृथ्वी डरले काम्नेछ।

यो संसार अनि यसमा रहने सबै

डरले काम्नेछन्।

6 परमप्रभुको भयानक रिसको अघि कोही पनि उभिन सक्तैन।

कसैले पनि परमप्रभुको भयानक रिस सहन सक्तैन।

उहाँको क्रोध आगो झै हुन्छ।

जब उहाँ आउनुहुन्छ तब चटानहरू पनि टुक्रा-टुक्रा हुन्छन्।

7 परमप्रभु असल हुनुहुन्छ!

उहाँ कष्टको समयमा सुरक्षित स्थान हुनुहुन्छ।

उहाँमाथि भरोसा गर्नेहरूको उहाँले हेरचाह गर्नु हुन्छ।

8 तर उहाँले आफ्नो शत्रुहरूलाई पुरै ध्वंस पार्नु हुन्छ।

उहाँले शत्रुहरूलाई बाढीको पानीले बगाए जस्तै बगाउनु हुन्छ।

अँध्यारोको बिचमा पनि उहाँले आफ्नो शत्रुहरूलाई लखेट्नु हुन्छ।

9 के तिमीले परमप्रभुको बिस्दुमा षड्यन्त्र रच्दैछौ?

परमप्रभुले तिमीलाई समाप्त पारिदिनु हुनेछ

अनि अरु धेरै कष्ट पैदा गर्न सक्षम हुने छैनौ।

10 भाँडा भित्र अडिकए जलिरहेको काँडाहरू जस्तै

तिमीहरू ध्वंश हुनेछौ।
सुकेको बल्ने घाँसहरू जस्तै
तिमी झट्टै ध्वंश हुनेछौ।

- 11 हे अशशुर! एउटा मानिस तिमीहरूबाट आएकोछ।
त्यले परमप्रभुको बिस्दुमा षड्यन्त्र रचेकोछ अनि खराब सल्लाह दिएकोछ।
- 12 परमप्रभुले यहूदासंग भन्नु हुन्छ,
“अशशूरका मानिसहरू अत्यन्तै शक्तिशाली छन्।
तिनीहरूका सैनिकहरू अनगन्ती छन्,
तर तिनीहरू काटिनेछन् अनि फ्याँकिने छन्।
प्रतेकलाई शेष गरिनेछ।
हे मेरा मानिसहरू! मैले तिमीहरूलाई धेरै कष्टहरू दिएँ,
तर अब म तिमीहरूलाई अरु बेशी कष्ट पैदा गर्नेछैन।
- 13 म अब तिमीहरूलाई अशशूरको शक्तिबाट मुक्त गर्नेछु।
म अब तिमीहरूको गर्दनबाट त्यो जुवा फुकालि दिनेछु। त्यसलाई म चकनाचुर पार्नेछु।
जुन साङ्गलाले तिमीहरू बाँधिएका छौ त्यसलाई टुक्रायार्नेछु।”
- 14 हे अशशूरको राजा! तिमी सम्बन्धमा परमप्रभुले यो आज्ञा दिनुभएकोछ,
तिमी नाउँ राखलाई तिमी कुनै सन्तान रहनेछैन।
तिमी खोपेको अनि धातुले बनाएको मुर्ति जुन तिमी देवताको मन्दिरमा राखिएको छन,
म ती सबै ध्वंश पार्नेछु।
म तिमी निम्ति चिहान बनाउँदैछु
किनकि तिमी अन्तिम क्षण आउँदैछ।
- 15 हेर यहूदा!
पहाडमाथिबाट त्यहाँ कोही आउँदैछ। हेर, कसैले सुसमचार लिएर आउँदैछ।
हेर, त्यले भन्दैछ, “त्यहाँ शान्ति छ।”
यहूदा तिमी आफ्नो बिशेष भोज मनाऊ।
यहूदा तिमी आफ्नो भाकल पुरा गर।
फेरि दुष्टले तिमीमाथि आक्रमण गर्नेछैनन्।
ती सबै दुष्टहरू ध्वंश पारिनेछन्।

2

निनवे नष्ट हुनेछ

- 1 हे निनवे, तिमी बिस्दुमा युद्ध गर्ने शत्रुहरू आउँदैछन्।
यसकारण तिमीले आफ्नो शहर शक्तिशाली भूमिहरू सुरक्षित राख।
बाटोमा रक्षागर
र युद्धका निम्ति तयार होऊ।
लडाईका निम्ति तत्पर होऊ।
- 2 किभने परमप्रभुले इस्राएलको महिमा जस्तै
याकूबको महिमा फर्काएर ल्याउँदै हुनुहुन्छ।
शत्रुले तिनीहरूलाई ध्वंश पारेकोछ
अनि तिनीहरूको दाखबारि नष्ट पारेकोछ।
- 3 ती सैनिकहरूको ढालहरू राताछन्।

- तिनीहस्को पोशाक रातो चम्किलो छ।
 उनीहस्को रथहरू लडाईंको पंक्तिमा राखिएकाछन्
 अनि आगोको ज्वाला झैं चम्किरहेकाछन्।
 तिनीहस्का भालाहरू ठाडो राखिएकाछन्।
- 4 तिनीहस्का रथहरू बाटोमा अत्यन्तै बेगसित दौडन्छन्।
 तिनीहरू खुल्ला मैदानमा यताउता गरिरहन्छन्।
 तिनीहरू बल्लिरहेको रौंको जस्तै,
 ठाउँ-ठाउँबाट बिजुली चम्किरहे जस्तै देखिन्छन्।
- 5 शत्रुले आफ्नो सर्वोत्तम सेनाहरूलाई बोलाइरहेका छन्।
 तर जब तिनीहरू बाटोमा कदम मिलाएर अघि बढ्छन् तब तिनीहरू धर्मराउँछन्।
 तिनीहरू भित्तातिर आतुरिदै अघि बढ्छन्
 अनि तिनीहस्को रक्षा ढाल भित्ता भत्काउने यन्त्रमाथि राख्छन्।
- 6 तर बाढीका फाटकहरू खुल्लाछन्।
 शत्रुहरू बाढी झैं भित्र पसिरहेकाछन् अनि राजाको महल ध्वंश पारिदिन्छ।
- 7 हेर, शत्रुहरूले रानीलाई लौंदिन्छन्
 अनि तिनका नोकनीहरू छाती पिट्दै
 ढुकुर झैं विलाप गर्दछन्।
- 8 निनवे पानीको तलाऊ जस्तैछ
 जसको पानी बगेर गइरहेकोछ।
 मानिसहरू चिच्याउँदै भन्दैछन्, “पर्छ! पर्छ! भागेर नजाऊ।”
 तर न त कोही रोकिए न त कसैले त्यसको वास्ता नै गरे।
- 9 हे, सैनिकहरू ज-जसले निनवेको नष्ट गरिरहेका छौ तिमीहरूले चाँदी लैजाऊ।
 तिमीहरूले सुन लैजाऊ।
 यहाँ सुन र चाँदीका धेरै वस्तुहरू छन्।
 यहाँ धेरै बहुमूल्य वस्तुहरू छन्।
- 10 अब निनवे रित्तियो।
 प्रत्येक चिज चोरियो।
 शहरको बिनाशभयो।
 मानिसहरूको साहस हरायो
 तिनीहस्को हृदय डरले गलेकोछ।
 तिनीहस्को घुँडाहरू काम्दैछन्,
 तिनीहस्को शरीर काम्छ,
 तिनीहस्को अनुहार डरले पहेंलो भएकाछन्।
- 11 सिंहहरूको गुफा अब खोई?
 जहाँ सिंह अनि सिहिनी बस्दथिए।
 उनीहस्को डम्म्सहरू
 निर्भय साथ रहन्थे।
- 12 जुन सिंहहरूले आफ्ना डम्म्सहरू र सिहिनीहरूको निम्ति कति शिकार मारेको थियो,
 अनि आफ्नो गुफा भरेको थियो।
 त्यसले आफ्नो ओढारमा शिकार गरेर ल्याएका पशुहरूले
 र चिथोरैका मासुहरूले भरपुर पाथ्यो।
- 13 सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ,
 “निनवे म तिम्नो बिस्दुमा छु।

म तिम्नो रथहरू जलाई दिनेछु।
 म तिम्नो जवान सिंहहरूलाई तरवारले मारिदिनेछु।
 तिमाले कसैलाई पनि पृथ्वीमा शिकार गर्नेछैनौ।
 मानिसहरूले कहिल्यै पनि तिम्नो बारेमा नराम्रो समचारहरू सुन्ने छैनन्।”

3

निनवेको निम्ति नराम्रो समचार

- 1 यो हत्याराहरूको शहरलाई
 एकदमै नराम्रो हुनेछ!
 निनवे शहर एकदमै झुटले भरिएको छ।
 यो अन्य देशहरूबाट ल्याएको
 सामानहरूले भरिएको छ।
- 2 तमीहरूले कोर्राको आवाज,
 पाङ्ग्राहरूको आवाज,
 घोडाहरूका दौड
 अनि रथहरू दगाउँ गरेको आवाजहरू सुन्दैछौ।
- 3 घोड-सवारले आक्रमण गरिरहेकाछन्
 र तिनीहरूका तरवारहरू चम्किरहेकाछन्,
 तिनीहरूको भालाहरू चम्किरहेकाछन्।
 त्यहाँ लाशको थुप्रो छ,
 अनगन्ती लाशहरू छरिएका छन्,
 मानिसहरू ती लाशहरूमा ठेस लागेर लरबराएकाछन्।
- 4 यी सबै निनवेको कारणले भएकी हो।
 निनवे वेश्या जस्तै छे जो कहिल्यै पनि तृप्तिहुँदैन।
 त्यसलाई अझै धेरै-धेरै चाहिन्छ।
 उसले अझै धेरै देशमा आफुलाई बेच्यो
 अनि त्यसले उसलाई आफ्नो दास बनाउन टुना-मुना गर्यो।
- 5 सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ,
 “हे निनवे म तिम्नो बिरुद्धमा छु।
 म तिम्नो पोषाक तिम्नो अनुहारमाथि उठाउँनेछु।
 सबै राष्ट्रहरूलाई म तिम्नो नगता देखाईदिनेछु।
 ती राष्ट्रहरूले तिम्नो लाज हेर्नेछन्।
- 6 म तिमीमाथि घृणा लाग्दा चिजहरू फ्याँकिदिनेछु।
 म तिमीलाई घृणित ब्यवहार गर्नेछु।
 मानिसले तिमीलाई देखेर हाँसे छन्।
- 7 प्रत्येक जसले तिमीलाई देखेछन् ती छक्क पर्नेछन्।
 तिनीहरूले भन्नेछन्, ‘निनवे ध्वंस भयो!
 उसका निम्ति को रून्छ?’
 म जान्दछु कि निनवेलाई शान्तवना दिने
 म कोही पनि भेट्नेछैन।”

8 निनवे, के तिमी निल नदीको किनारमा अवस्थित अमोन शहर भन्दा अझ असल छौ? होइन, अमोनको चारैतिर पानीथियो अनि अमोनले यो पानी स्वयंमलाई उनका शत्रुहरूबाट बचाउनको निम्ति प्रयोग गर्दथ्यो। उसले यो पनि सुरक्षित पर्खालको रूपमा प्रयोग गर्यो।

9 कृश र मिश्रले अमोनलाई धेरै शक्ति दिए। त्यसलाई पूत अनि लिबियाको पनि समर्थन प्राप्त थियो।

10 तर अमोन पराजि भयो। तिनका मानिसहरू कैदीबनाए अर्को देशमा लगियो। गल्लीहरूको कुनामा शत्रुका सैनिकहरूले उसका साना-साना नानीहरूलाई पछरिरे टुक्रा-टुक्रा पार्यो। कुन मानिसले उसका कुन महत्वपूर्ण मानिसलाई कमारा बनाउन सक्छ, त्यो हर्ने चिठ्ठा हाले। अमोनका सबै महत्वपूर्ण मानिसहरूलाई उनीहरूले साङ्गलाले बाँधे।

11 यसकारण निनवे, एउटा मातेको मानिस जस्तै लड्ने छौ। तिमी लुक्ने चेष्टा गर्नेछौ। शत्रुबाट टाढा सुरक्षित स्थान खोज्दै हिँड्ने छौ।

12 तर निनवे, तिमी सबै बलियो ठाउँहरू नेभाराको स्रहहरू जस्तै हुनेछ। नयाँ नेभाराको फल पाकनेछ, कुनै एउटा मानिस आएर बोट हल्लाई दिन्छ र सबै नेभारा त्यो मानिसको मुखमा खस्छ। त्यसले सबै खान्छ र सबै सकिन्छ।

13 निनवे तिमी सबै मानिसहरू, स्त्रीहरू जस्तै छन् अनि तिनीहरूलाई लान शत्रुका सैनिकहरू तयार छन्। तिमी भूमिका फाटकहरू तिमी शत्रुहरूका निम्ति खुल्लाछन् अनि तिनीहरू भित्र पस्दैछन्। तिमी फाटकका काठका बारहरू जलाए ध्वंश पारेकाछन्।

14 तिमी पानी जम्मागर, आफ्नो शहरभित्र जम्मा राख। किनकि शत्रुका सेनाले तिमीहरूका शहरहरू घेर्नेछन्। तिनीहरूले शहर भित्र कसैलाई पनि खाना अथवा पानी ल्याउन दिनेछैनन्। आफ्नो सुरक्षा बलियो बनाऊ। अनि धेरै ईटा बनाउनको निम्ति माटो जम्मा गर। ईटा बनाउनको लागि मसला मिसाऊ अनि साँचो ठिक पार।

15 तिमी यी सबै कामहरू गर्न सक्छौ तर फेरि आगोले तिमीलाई पूर्ण रूपले ध्वंश गर्नेछ। अनि तरवारले तिमीलाई मार्नेछ। तिमी केही भूमि यस्तो देखा पर्नेछ मानौं केही सलहहरू आएकाछन् र यसको हर चिज खाईदिएका छन्।

निनवे तिमी लगातार बढ्दै गयो तिमी फस्याङ्ग्राको हल झैं भयो। तिमी सलहको हल झैं थियो।

16 तिमी ब्यापारिको (जो बिभिन्न ठाउँमा गएर सामानहरू किन्छन् तिनीहरूको) संख्या बढेकोछ। तिनीहरू आकाशका ताराहरू जस्तै धेरै भएकाछन्। तिनीहरू सलहको हल जस्तै भएकाछन् जसले प्रत्येक वस्तु समाप्त नहुन्जेल सम्म खान्छन् अनि त्यस पछि जान्छन्।

17 अनि तिमी राज्यका अधिकारीहरू, सलहहरू जस्तैछन्। यी ती सलहहरू जस्तैछन् जो जाडो दिनमा चट्टानमाथि बस्छन् तर सूर्य उदाएपछि चट्टानमा गर्मी हुन थाल्छ अनि ती उडेर कता जान्छ कसैलाई पनि थाह हुँदैन। तिमी अधिकारीहरू पनि यस्तै छन्।

18 हे अशशूरका राजा, तिमी गोठालाहरू निदाइरहेका छन्। ती शक्तिशाली मानिसहरू आराम गरिरहेकाछन् अनि तिमी मानिसहरू पर्वतमा घुमिरहेकाछन्। तिनीहरूलाई फर्काएर ल्याउने कोही छैन।

19 निनवे, तिमी नराग्री प्रकारले घायल भएका छौ, अनि त्यस्तो कुनै चीज छैन जसले तिमी घाउहरू निको पार्छ। ज-जसले तिमी बिनाशको समचार सुन्छन् तिनीहरू सबैले ताली बजाउँछन्। उनीहरू सबै प्रसन्न हुन्छन्। किन? किनभने उनीहरू सबैले यो पिडा अनुभव गरेकाछन् जुन तिनीहरूले उनीहरूलाई सधैं दुःख दिने गर्थ्यो।

हबकुकको पुस्तक

हबकुकद्वारा परमेश्वरलाई उजुरी

- 1 यो यही वचन हो जुन हबकुक अगमवक्तालाई दिईएको थियो।
- 2 हे परमप्रभु, म निरन्तर तपाईंसँग सहायता मागी रहेकोछु। तपाईंले मेरो निम्ति कहिले सुन्नुहुन्छ? म यो उपद्रोको कारण तपाईंसँग पुकारा गरिरहेछु, तर तपाईंले यस बिषयमा केहि पनि गर्नु भएन?
- 3 मानिसहरूले सामानहरू लुट्छन् अनि अरु मानिसहरूलाई चोट पुर्याउँछन्। मानिसहरू लडाईं अनि झगडा गरिरहेकाछन्। किन तपाईंले मलाई यस्तो भयानक कुराहरू देखाउनु हुँदैछ।
- 4 व्यावस्थाका कानूनहरू ब्यर्थ भईसकेकोछ अनि मानिसहरूले न्याय गर्दैनन्। दुष्टहरूले धर्मीहरूलाई लडाईंमा जितिरहेछन्। यसकारण, न्याय निष्पक्ष छैन। न्यायले जित्दैन।

हबकुकलाई परमेश्वरको उत्तर

- 5 परमप्रभुले उत्तर दिनुभयो, “अन्य जातिहरूलाई हेर, तिनीहरूलाई देखेर छक्कपर्नेछौ! म तिमीो जीवन कालमा यस्तो गर्नेछु त्यसले तिमीलाई छक्क पर्नेछ। तिमीले यसलाई हेर्नु पर्छ अनि विस्वास गर्नुपर्छ। यदि तिमीलाई यस बिषयमा बताए ता पनि तिमीले बिस्वास गर्ने छैनौ।
- 6 म बाबेलका मानिसहरूलाई शक्तिशाली बनाउँनेछु। तिनीहरू नीच अनि एकदमै शक्तिशाली लडाकुहरू छन्। तिनीहरू पृथ्वीका सबै ठाउँहरूमा छरिनेछन्। अनि अधि बढिरहनेछन्। तिनीहरूले त्यो घरहरू अनि शहरहरूमा दखल गर्नेछन् जुन तिनीहरूका होइनन्।
- 7 कल्दी मानिसहरूले अन्य जातिहरूलाई भयभित्त पार्नेछन्। कल्दी मानिसहरू आफु जे सोच्दछन् त्यही गर्नेछन्, अनि जहाँ जान इच्छा लाग्छ त्यही जानेछन्।
- 8 तिनीहरूका घोडाहरू चितुवाहरू भन्दा पनि छिटो दौडने हुन्छन्। अनि सूर्य अस्ताएपछि निस्केका ब्वाँसाहरू भन्दा पनि डर लाग्दा हुन्छन्। उनीहरूका घोडसवार सैनिक सुदूर स्थानबाट आउँछन्। तिनीहरूले तिनीहरूको शत्रुहरूमाथि यस्तो आक्रमण गर्छन् जस्तो कि आकाशबाट चील शिकारमाथि हानिन्छ।
- 9 तिनीहरू सबै लडाईं गर्न उत्सुक छन्। तिनीहरूका सैन्य मरुभूमिको हुरी जस्तै छिटो अधि बढ्छन्। बाबेलका सेनाहरूले धेरै कैदीहरूलाई, जो बालुवाको कण जस्तै गनी नसकने संख्यामा टाढा लैजाने छन्।
- 10 “तिनीहरूका सैनिकहरूले अन्य देशका राजाहरूको हौंसो उडाउनेछन्। अन्य देशका राजाहरू उनीहरूका निम्ति तमाशा बन्नेछन्। तिनीहरूको सैनिकहरू अग्लो किल्ला भएको शहरमा गएर हाँसेछन् किनकि ती सैनिकहरूले माटोको दल-दल परेको बाटो बनाएर तिनीहरूलाई सजिलै हराउँनेछन्।
- 11 फेरि उनिहरू अर्को स्थानमा युद्धका निम्ति पहिलो स्थान छोडेर आउँनेछन् जसरी आँधी आउँछ अनि अघाडी बढेर जान्छ, कल्दी मानिसहरू आफ्नो शक्तिको पूजा गर्छन्।”

परमेश्वरलाई हबकुकको दोस्रो उजुर

- 12 हबकुकले फेरि भने, “हे परमप्रभु, तपाईं अमृत हुनुहुन्छ, परमप्रभु तपाईं मेरो परम-पवित्र परमेश्वर हुनुहुन्छ जो कहिल्यै मर्नु हुँदैन। हे परमप्रभु! तपाईंले बाबेलका मानिसहरूलाई न्याय गराउन सृष्टी गर्नुभयो। हे हाम्रो चट्टान! तपाईंले अरु राष्ट्रहरूलाई सजाय दिन तिनीहरूलाई नियुक्त गर्नुभयो।
- 13 तपाईंका आँखाले दुष्ट कुरा हेर्न सक्तैनन्। तपाईंले ती मानिसहरूले पाप गरिरहेको हेर्न सक्नु हुन्न। यसकारण तपाईंले ती पापीहरूको बिजय कसरी हेर्नु हुन्छ? दुष्ट मानिसहरूले धर्मी मानिसलाई जितेको देख्दा तपाईंले प्रतिक्रिया किन गर्नु हुन्न?

- 14 “तपाईंले मानिसहरूलाई यस्तो बनाउनु भयो जस्तो समुद्रमा अनगन्ती माछाहरूछन्, तिनीहरू समुद्रको जीव-जन्तु जस्तै छन् जसको कुनै शासक छैन।

- 15 शत्रुहस्ते तिनीहस्साई बल्ल्छी अनि जाल लगाए पक्रिन्छन्।
तिनीहस्ते तिनीहस्साई जालमा पक्रिन्छन्
अनि शत्रु त्यसरी पक्रिएकोमा एकदमै खुशी हुन्छन्।
- 16 बल्ल्छी अनि जालले माछा माछ त्यसको कमाईले उसलाई मिठो खान र धनी हुन सहायता गर्छ।
यसकारण ती शत्रुहस्ते जालको पूजा गर्छन्।
तिनीहस्ते जालका निम्ति बलिदान चढाउँछन्
अनि ती चिजहस्को सम्मानमा धूप जलाउँछन्।
- 17 के यसरी तिनीहरू आफ्ना जालहस्ते धन कमाई रहेछन्?
के तिनीहरू लगातार कुनै दया नदेखाई मानिसहस्साई ध्वंश पारिरहने छन्?

2

1 “म एउटा प्रहरी झैं उभिन्छु र हेर्छु।

परमप्रभुले मलाई के भन्नु हुन्छ म पर्खेर सन्नेछु।

म प्रतिक्षा गर्नेछु अनि म जान्नेछु कि उहाँले मेरो प्रश्नको के जवाफ दिनुहुन्छ।”

हबकूकलाई परमेश्वरको जवाफ

2 परमप्रभुले मलाई उत्तर दिनुभयो, “तिमीलाई जुनकुरा दर्शाउँछु त्यसलाई राम्रोसित लेख। यो वचन सफा र प्रशंसन लेख कारण अरु मानिसहस्ते पनि हैरत पढ्न सक्नु।

3 यो समचार त्यो एउटा बिशेष भविष्यको बिषयमा छ। यो समचार अन्तको समयको बिषयमा हो अनि यो सत्य हुन आउनेछ। यस्तो लामनेछ त्यस्तो समय कहिल्यै आउँनेछैन। तर धीरजसंग त्यसको समय प्रतिक्षा गर। त्यो समय आउनेछ त्यो आउन ढिलो लामे छैन।

4 यो समचारले ती मानिसहस्साई सहायता गर्ने छैन जसले यसमाथि कान थापन अस्वीकार गर्नेछन्। तर धर्मी मानिसहस्ते यो समचारमाथि बिश्वास गर्नेछन् अनि तिनीहस्साई आफ्नो बिश्वासको कारणले बाँचन दिइनेछ।”

5 परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “दाखरसले मानिसलाई धोखा दिन सक्छ त्यस्तै प्रकारले एउटा शक्तिशाली मानिसको घमण्डले उसलाई मुख बनाउँछ। त्यो मानिसले शान्ति पाउनेछैन। ऊ एउटा मृत्यु जस्तै हो, उसमे सधैं धैर-धैर इच्छा गर्छ। मृत्यु झैं ऊ कहिल्यै पनि तृप्त हुँदैन। उसले अर्को देशलाई सधैं हराई रहनेछ। उसले अन्य सबै राष्ट्रहस्साई कैदी जस्तै लगिरहनेछ।

6 निश्चय नै यी मानिसहस्ते उसको हाँसो उडाउँनेछन् अनि भन्छन्, ‘अर्काको धन खोसेर धनी हुनेलाई धिक्कार होस, त्यसले कहिले सम्म त्यसो गर्छ? त्यसलाई धिक्कार होस जो अर्काको धन खोसेर धनी हुन्छ।’

7 “हे, मानिस, तिमीले मानिसहस्को धैर धन खोसेका छौ। जे जति भइरहेछ त्यसको विरोधमा एक दिन ती मानिसहस् उठ्नेछन्। उनीहस्ते चाल पाउने छन् अनि तिमी विरोधमा खडा हुनेछन्। त्यस समय तिनीहस्ते ती सबै कुराहरू तिमीबाट लिनेछन्। अनि तिमी भयभित हुनेछौ।

8 तिमीले धैर देशहरू लुट्यौ। तर बाँकी रहेका जातिहस्ते तिमीलाई लुट्नेछन्। तिमीले धैर मानिसहस्को हत्या गर्थौ तिमीले खेतहरू र शहरहरू नष्ट पार्थौ र बासिन्दाहस्साई मार्यौ।

9 “हो, जो मानिसले नराम्रो कर्मद्वारा धन कमाउँछ, उमाथि नराम्रो कुराहरू हुनेछ। सुरक्षासित बाँचनको लागि उसले त्यसो गर्छ। उसले सोचछ कि अरु मानिसले उसको धन लुट्न सक्दैन, तर नराम्रो कुरा उसमाथि घट्नेछ।

10 तिमीले धैर मानिसहस्को सर्वनासको योजना बनाएर राखेका छौ। तर ती योजनाहस्ते तिमी घरमा लाज ल्याउनेछन्। तिमीले दुष्ट्याई गर्थौ यसकारण तिमाले तिमी जीवन गुमाउने छौ।

11 तिमी घरको पर्खालहरू तिमी बिभ्रुमा चिच्याई-चिच्याई बोल्नेछन्। तिमी घरका काठका खामाहस्ते पनि तिमी दुष्ट्याईको गवाही गिनेछन् कि तिमीले दुष्ट कार्य गर्थौ।

12 “ती गृष्ट शासकहस्साई नराम्रो हुनेछ जसले निर्दोष मानिसहस्साई मारेर शहरको निर्माण गर्छन् अनि दुष्ट्याईद्वारा शहरहरू स्थापित गर्छन् तिनीहस्साई नराम्रो हुनेछ।

13 सर्वशक्तिमान परमप्रभुले निर्णय लिनुभएको छ कि ती मानिसहस्ते निर्माण गरेको शहरहरू सबै आगोले जलाएर खरानीमा परिणत गर्ने। तिनीहस्को सबै मेहनत बेकामको भएर जानेछ।

14 तब सबै तिर मानिसहस्ते परमप्रभुको महिमा जान्नेछन् अनि यो खबर समुद्रमा पानी जसरी फिजिन्छ त्यसरी नै फिजिनेछ।

15 हाय! तिमीलाई हेर! जसले आफ्ना साथीहरूलाई तिनीहरूलाई धर्खराउन्जेल र चूर भई मातेर लडे झैं नहुन्जेल सम्म कुछौं र जब तिनीहरू नाङ्गो लड्छन् तब हेर्छौं।*

16 “तर त्यलाई परमप्रभुको क्रोधको बिषयमा ज्ञान हुन्छ। त्यो क्रोध विषको एउटा बोटको समान हुन्छ जुन परमप्रभुले आफ्नो दाहिने हातमा लिनुभएको छ। त्यस मानिसले त्यो क्रोधको विष चाख्नु पर्छ। तब त्यो कुनै मातेको मानिस झैं मैदानमा लड्नेछ।

“हे दुष्ट शासक तिमीले विषको त्यो बोटको पिउनेछौ। तिमीले इज्जत हैन लाज पाउनेछौ।

17 लवानोनमा तिमीले धेरै मानिसको हत्या गरेका छौ। तिमीले त्यहाँ धेरै पशुहरू लुटेका छौ। तिमीले लवानोनमा गरको हिसाले तिमीलाई अत्याउनेछ। तिमी पशुहरू अनि मानिसको वृहत हत्याले तिमी भयले आघातित हुनेछौ। ती शहरहरू अनि त्यहाँका मानिसहरूलाई नराम्रो काम गरेकोले तिमी डराउने छौ।”

मूर्तिहरूको विषयमा समाचार

18 उसका झटो देवताले उसलाई बचाउन सक्दैन। किनकि त्यो त एउटा मानव निर्मित मूर्ति मात्र हो, जो धातुले मोहेर बनाइएकोछ। यसकारण मूर्ति निर्माण-कर्ताले यसबाट सहाएता पाउने अपेक्षा गर्न सक्तैन। त्यो मूर्ति बोल्न सक्तैन।

19 जसले एउटा काठको मूर्तिलाई भन्छ, “हे देवता जाग उठ!” उसलाई अत्यन्तै नराम्रो हुनेछ। त्यो मानिसलाई धिक्कार जसले एउटा ढुङ्गाको मूर्ति जो बोल्न सक्दैन त्यसलाई भन्छ, “हे परमेश्वर! उठ, जाग।” त्यो मूर्तिले सहाएता गर्न सक्दैन अथवा मार्ग दर्शन दिन सक्दैन। मूर्ति सुन अथवा चाँदीद्वारा मोहरिएको छ, तर त्यसभित्र जीवन छैन।

20 तर परमप्रभु, मूर्ति भन्दा भिन्दै हुनुहुन्छ। परमप्रभु उहाँको पवित्र मन्दिरमा बसु हुन्छ। यसकारण परमप्रभुको सामुन्ने सम्पूर्ण पृथ्वी चुप बसेर उहाँ प्रति सम्मान प्रकट गर्नु पर्छ।

3

हबकूकको प्रार्थना

1 शिगिओनोथ* रागमा हबकूक अगमवत्ताले प्रार्थना गर्छन्।

2 हे परमप्रभु, मैले तपाईंको बिषयमा सुनें अनि आश्चर्यले पूर्ण भएँ।

हे परमप्रभु! बिगतमा जुन महानकार्यहरू गर्नु भयो म त्यसमा छक्कपरेँ।

अब म तपाईंलाई हाम्रो समयमा पनि यस्तो महान कार्य गर्नुहोस् भनि प्रार्थना गर्छु।

म तपाईंसंग बन्ति गर्छु कि यो हाम्रो दिनहरूमा ती कुराहरू हुन दिनुहोस्

तर जब तपाईं क्रोधित हुनुहुन्छ तब हामीमाथि पनि दया देखाउन याद राख्नु होस्।

3 परमेश्वर तेमानवाट आउनु हुँदैछ।

पारान पर्वतबाट एक पवित्र आउनु हुँदैछ,

आकाशमा उहाँको महिमाले स्वर्ग ढाक्यो,

अनि पृथ्वी उहाँको प्रशंसाले भरियो।

4 उहाँको गौरम चम्कन्छ, उहाँको हातबाट ज्योतिको किरणहरू निस्कियो

अनि ती हातहरूमा उहाँको शक्ति लुकेकोछ।

5 उहाँको अधि रूढी फैलिदै गयो

अनि विनाशक उहाँको पछि-पछि गयो।

6 परमप्रभुले उभिएर पृथ्वीको नाप गर्नु भयो।

उहाँले सबै जातिका मानिसहरूलाई

तीब्र दृष्टिले हेर्नु भयो

र तिनीहरू डरले काम्न थाले

अनि प्राचीन पहाडहरू ढलेर टुक्रा-टुक्रा भएर फुटे

* 2:15: हाय ... हेछौं जुन व्यक्तिले आफ्नो साथीहरूलाई दाखरसमा विष थपेर मताउँछ अनि तिमीहरूको नाङ्गो अवस्था हेर्छ त्यो अत्यन्तै नराम्रो हुनेछ। यसको खास अर्थ बुझ्न गाह्रोछ यो हिब्रू शब्द हो। * 3:1: “शिगिओनोथ” एक किसिमको भजन हो। यसको खास अर्थ थाहा छैन यो हिब्रू शब्द हो।

अनि प्राचीन पहाडहरू ढले
परमेश्वर सदा यस्तै हुनुहुन्छ।

7 मैले कुशनका शहरहरूलाई संकटमा परेको देखें।

मैले मिधानका घरहरू ढरले कामिरहेको देखें।

8 हे परमप्रभु के तपाईं नदीहरूको बिस्दुमा क्रोधित हुनुभयो?

के समुद्र तपाईंको क्रोधको पात्र बन्यो?

के खोलाहरू प्रति तपाईं क्रोधित हुनुभयो

जब तपाईंको बिजयमा घोडाहरू अनि रथहरूमा सवार हुनुभयो, के तपाईं क्रोधित हुनुहुन्थ्यो?

9 तैपनि तपाईंले तपाईंको इन्द्रधनुष देखाउनु भयो।

यो तपाईंको पृथ्वीको परिवारको निम्ति प्रमाण थियो।

तपाईंले पृथ्वीलाई नदीहरूले छुटाउनु भयो।

10 तपाईंलाई देखेर पहाडहरू काम्न थाले,

पानी पृथ्वीमा बग्न शुरू गर्‍यो।

जब गहिरो समुद्र भूमिबाट झर्‍यो

यसले ठुलो हल्ला गर्‍यो।

11 सूर्य अनि चन्द्रमाले आफ्नो प्रकाश दिन छाड्यो। जब तिनीहरूले तपाईंको उज्वल प्रकाश देखे,

तिनीहरूले तिनीहरूको प्रकाश दिन बन्द गरे।

त्यो बिजुली चम्किएको हावामा हिकोएको भालाहरू अथवा काँडहरू जस्तै थियो।

12 क्रोधमा तपाईं पृथ्वीमाथि हिंड्नुभयो,

अनि देशहरूलाई दण्ड दिनु भयो।

13 तपाईं आफैँले आफ्ना मानिसहरूलाई बचाउनु भयो।

जसलाई तपाईंले विजय बनाउनु रोज्नु भएको थियो

त्यो राजालाई अगुवाई गर्नु आफैँ आउनु भयो।

पृथ्वीको महत्व पूर्ण परिवारदेखि लिएर

परिवारका प्रत्येक दुष्ट अगुवाहरूलाई तपाईंले मार्नुभयो।

14 शत्रुका सेनाहरू जसले हामीलाई

शक्तिशाली आँधीले झैँ फछ्याए।

हामीलाई मार्ने चेष्टा गरे तिनीहरूलाई रोकन तपाईंले

मोशाको लौरो प्रयोग गर्नु भयो।

गुमरूपले गरीबलाई लुटे झैँ

तिनीहरूले सोचे कि हमालाई सजिलै जित्र सक्नेछौं।

15 तर तपाईं गहिरो समुद्रमा तपाईंको

आफ्नै घोडाबाट माटोलाई घोल्दै तर्नुभयो।

16 मैले यी कुराहरू सुनें, अनि मेरो शरीर काम्न थाल्यो।

मैले जोडसंग सुस्केरा हालें।

मैले मेरो हड्डीहरू एकदमै कमजोरी भएको अनुभव गरें।

म त्यहाँ थर-थर काम्दै उभिरहें।

यसकारण जब शत्रुहरू मानिसहरूलाई आक्रमण गर्न आउँछन् म विनाशको दिन धैर्यताका साथ पर्खिरहनेछु।

परमप्रभुमा सधैँ आनन्दित बस

17 चाहे नेभाराको रूखमा फल लागोस् अथवा नलागोस्,

दाखको बोटमा फल लागोस् अथवा नलागोस्,

भद्राक्षको बोटमा फल लागोस् अथवा नलागोस्,

अन्न भूमिमा उम्रियोस् अथवा नउम्रियोस्,
खोरमा केही भेडाहरू होस् अथवा नहोस्, गोठहस्मा केही गाईहरू होस् अथवा नहोस्।

18 तर म अझै परमप्रभुमा आनन्दित रहने छु।

म मेरो उद्धारकर्ता परमेश्वरमा रमाउनेछु।

19 परमप्रभु जो मेरा मालिकले मलाई बल दिनुहुन्छ,

उहाँले मलाई हरिण जस्तै दगुर्नमा मलाई सहायता गर्नु हुन्छ।

उहाँले मलाई सुरक्षासंग पहाडमा चढाउनु हुन्छ।

सङ्गीत- निर्देशकको निम्ति तार- वाघहस्मा बजाइने राग।

सपन्याहको पुस्तक

1 यो वचन परमप्रभुद्वारा सपन्याहलाई प्राप्त भयो। सपन्याहले यो वचन जुन बेला प्राप्त गरे त्यस बेला अमोनको छोरा योशियाह यहदाका राजा थिए। सपन्याह कृशीका छोरा थिए। कृशी गदल्याहका छोरा थिए। गदल्याह अमर्याहका छोरा थिए। अमर्याह हिजकियाहका छोरा थिए।

मानिसहरूलाई न्याय गर्नका निम्ति परमप्रभुको दिन

2 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म पृथ्वीका प्रत्येक चीज नष्ट गरिदिन्छु।

3 म सबै मानिसहरू अनि सबै पशुहरूलाई नष्ट पार्नेछु। म आकाशमा उडने चराहरू अनि समुद्रका सबै माछालाई नष्ट गरिदिन्छु। दुष्ट मानिसहरू र सबै कुराहरू नष्ट गरिदिनेछु जसले तिनीहरूलाई पाप गराउँछ। यो पृथ्वीबाट मानिसहरूको अस्तित्व नै मेटाई दिनेछु,” परमप्रभुले भन्नुभयो।

4 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म यरूशलेम अनि यहदाका बासिन्दाहरूलाई दण्ड दिनेछु! म ती सबै चीजहरू त्यस स्थानबाट हटाउँनेछु। म बाल पूजे अनि अन्तिम चिन्ह हटाउँनेछु। म पूजारीहरूलाई हटाई दिनेछु अनि ती मानिसहरू जसले नक्षत्रहरू पूजनालाई तिनीहरूको घरको छाना माथि जान्छन्।

5 मानिसहरूले ती झूटा पूजाहारीहरूलाई बिसनेछन्। कतिले भन्ने छन् तिनीहरूले मेरो पूजा गर्थे भनेर, तर तिनीहरूले मेरो पूजा गर्न प्रतिज्ञा गरे ता पनि अब तिनीहरूले झूटो देवता मल्कामको पूजा गर्न थाले। यसकारण म तिनीहरूलाई त्यो स्थानबाट हटाउँनेछु।

6 कतिपय मानिसहरू परमप्रभुबाट टाडिए। तिनीहरूले परमप्रभुको अनुसरण गर्न छोडे। तिनीहरूले परमप्रभु संग सहायता माग्न पनि छोडे। यसकारण म तिनीहरूलाई त्यस स्थानबाट हटाउँनेछु।”

7 मेरो मालिक परमप्रभुको अधि चूपचाप बस! किन? किनभने मानिसहरूलाई न्याय गर्ने परमप्रभुको दिन नजिक आउँदैछ। परमप्रभुले उहाँको बलि तयार पार्नु भएकोछ अनि उहाँको पाहुनाहरूलाई तयार रहनु भन्नु भएको छ।

8 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “परमप्रभुको बलिदानको दिन, म राजाका छोराहरू अनि अन्य भारादारहरूलाई दण्ड दिनेछु। म अरु देशको लुगा लगाउने सबै मानिसहरूलाई पनि दण्ड दिनेछु।

9 त्यसदिन म त्यो सँघारमाथि उफ्रने सबै मानिसहरूलाई दण्ड दिनेछु,* अनि ती जसले तिनीहरूका स्वामीको घर झूटो अनि हिसाले भरि दिन्छन्।”

10 परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “त्यस समय मानिसहरू यरूशलेमको माछा ढोकामा सहायताको निम्ति सँदै बोलाई रहेका हुनेछन्। तिनीहरू शहरको अरु भागमा पनि रोइरहेका हुनेछन्। अनि सामानहरू भत्किरहेको भयानक आवाज जस्तै पहाडबाट शहर बरिपरि सुनिने छ।

11 शहरको तल्लो भागमा बसे मानिसहरू पनि चिच्याउनेछन्। किन? किनकि व्यापारीहरू अनि धनी व्यापारी नष्ट हुनेछन्।

12 “त्यस समय, म एउटा लिएर यरूशलेममा गएर खोज्नेछु। म ती सबैलाई खोज्नेछु जो आफ्नो तरीकाले बाँचनमा सन्तुष्ट छन्। उनीहरू भन्छन्, ‘परमप्रभुले केही गर्नुहुन्न। उहाँले न त सहायता नै गर्नु हुन्छ न चोट नै पुर्याउनु हुन्छ।’ म तिनीहरूको खोजि गर्नेछु, उहाँले ती सबैलाई दण्ड दिनु हुन्छ।

13 तब तिनीहरूको सबै सम्पत्ति लुटिनेछन्, अनि घरहरू नष्ट हुनेछन्। तिनीहरूले घर बनाए तापनि त्यसमा बस्न पाउने छैनन्। तिनीहरूले दाखको बोट रोपे पनि त्यसको दाखरस खान पाउने छैनन्।”

14 परमप्रभुको न्यायको दिन चँडै आउँदैछ। त्यो दिन नजिकै छ र झुट्टै आउँदैछ। परमप्रभुको न्यायको विशेष दिनमा मानिसहरूको स्वाबासीको आवाज सुनिने छ। यहाँ सम्म कि वीर योद्धारहरू पनि रूनेछन्।

15 त्यसदिन परमेश्वरले उहाँको क्रोध प्रकट गर्नु हुनेछ। यो अत्यन्तै दुःखको दिन हुनेछ, यो विध्वंसको दिन हुनेछ। यो अँध्यारो र विरक्तको दिन हुनेछ। यो एउटा कालो, अँध्यारो, धुमिएको अनि आँधी चलिरहेका दिन हुनेछ।

16 यो युद्धको समय जस्तो हुनेछ, जब मानिसहरूले सीङहरू अनि तुरहीहरूको आवाज सुरक्षित किल्लाहरू अनि सुरक्षित शहरहरूमा सुन्नेछन्।

* 1:9: त्यो सँघारमाथि ... दिनेछु यिनीहरू: ती मानिसहरू अनि पूजाहारीहरू हुन सक्छन्, जसले विदेशी देवताहरूको पूजा गर्छन् जस्तै डयागन अथवा ती मानिसहरू जसले तिनीहरूको पूजा गर्ने तरिकाहरू अनुसरण गर्छन्। हेर्नुहोस् 1 शम्पूल 5:5

17 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म मानिसहरूको जीवन संकटमय बनाई दिनेछु। मानिसहरू अन्धा जस्तै जता ततै जानेछन् तिनीहरूकहाँ गइहेकाछन् तिनीहरू आफैँ जान्ने छैनन्। किन? किनभने मानिसहरूले परमप्रभुको विरुद्ध पाप गरेकाछन्। धेरै मानिसहरू मारिने छन्। तिनीहरूको रगत जमीनमा बग्नेछ अनि लाश गोबर जस्तै जमीनमा छरिएर सडनेछ।

18 जब परमप्रभुले उहाँको रिस धेरै देखाउनुहुनेछ तिनीहरूको सुन र चाँदीले तिनीहरूलाई सहायता गर्ने योग्य हुने छैनन्। त्यस समय परमप्रभु एकदमै क्रोधित हुनुहुनेछ। परमप्रभुले उहाँको रिसको आगोद्वारा सारा संसारलाई जलाई दिनुहुनेछ। परमप्रभुले पृथ्वीका सम्पूर्ण चीज-बीज नष्ट गरिदिनु हुनेछ।”

2

परमेश्वरले मानिसहरूको जीवन बदलि गर भन्नुहुन्छ

1 हे लाज नभएका मानिस हो! तिमीहरूको जीवन परिवर्तन गर।

2 तिमीहरूको जीवन शैली परिवर्तन गर! दिउँसो गर्मीमा केही फूलहरू ओइलाएर मर्छन्, तिमीहरू पनि त्यस्तै हुनेछौ, जब परमप्रभुले आफ्नो भयंकर क्रोध प्रकट गर्नुहुनेछ। यसकारण परमेश्वरको महान क्रोध तिमीहरूको अघि प्रकट हुनु अघि नै आफ्नो जीवन बदलि गर।

3 सबै नम्र मानिसहरू परमप्रभुकहाँ जाऊ। उहाँका नियमहरू पालन गर, राम्रो कुराहरू सिख, नम्रता खोज। मात्र तिमीहरू सुरक्षित रहनसक्छौ जुन समय परमप्रभुले क्रोध प्रकट गर्नुहुन्छ।

परमप्रभुले इस्त्राएलका छिमेकीहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ

4 गाजा शहरमा कोही पनि बाँच्नेछैन। अशकलोन नष्ट हुनेछ। मानिसहरूलाई अशदोद मध्य दिनमा त्यागन विवश गरिनेछ। एक्रोन चाहिँ उजाड हुनेछ।

5 पलिशतीको उपकुलमा क्रेटबाट आएर बसे मानिसहरू हो! यो परमप्रभुको संदेश तिमीहरूको लागि हो। कनानका भूमिहरू र पलिशतीका भूमिहरू अनि तिनीहरू ध्वंस हुनेछन् त्यहाँ कोही मानिस पनि बाँच्ने छैनन्।

6 समद्रको कि नारको तिम्रो जमीन गोठालाहरू अनि तिनीहरूको भेडाको निम्ति खालि भूमि बनिनेछ।

7 तब त्यो भूमि यहूदाका बाँचेका मानिसहरूको निम्ति हुनेछ। परमप्रभुले यहूदाका ती मानिसहरूका निम्ति हुनेछ। परमप्रभुले यहूदाका ती मानिसहरूलाई याद गर्नु हुनेछ। ती मानिसहरू विदेशमा बन्दी छन्, तर परमप्रभुले तिनीहरूलाई फर्काई ल्याउनु हुनेछ। तब यहूदाबाट मानिसहरूले तिनीहरूका भेडालाई घाँस खान ती भूमिमा डोर्थाउँने छन्। अनि सौँझमा तिनीहरू अशकलैनको खालि घरहरूमा सुत्नेछन्।

8 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मलाई थाहा छ मोआब अनि अम्मोनका मानिसहरूले के गरे? तिनीहरूले मेरो मानिसहरूलाई खिसी गरे अनि आफ्नो देश अझ बिशाल बनाउनको निम्ति उनीहरूको भूमि लिए।

9 यसकारण जस्तो जीवित छु, मोआब अनि अम्मोनका मानिसहरूलाई सदोम अनि गमोराझैं ध्वंस गरिदिनेछु। म सर्वशक्तिमान परमप्रभु, इस्त्राएलको परमेश्वर हूँ। म त्यो प्रतिज्ञा गर्छु कि ती देशहरू सदा सर्वदाको निम्ति सम्पूर्ण रूपले नष्ट गरिनेछ। तिनीहरूको भूमिमा घाँस उम्रनेछ। तिनीहरूको जमीन नूनको खानी जस्तै हुनेछ। मेरो मानिसहरू मध्ये बाँचेकाहरूले त्यो जमीन अनि त्यसमा भएको चीज-बीजहरूको प्रयोग गर्नेछन्।”

10 तिनीहरूको घमण्डको कारण अनि तिनीहरूले सर्वशक्तिमान परमप्रभुका मानिसहरूलाई अपमान अनि गिल्ला गरेको कारण मोआब अनि अम्मोन का मानिसहरूले यो कष्ट भोग्नु पर्नेछ।

11 ती मानिसहरू परमप्रभुसंग डराउनेछन्। किन? किनकि परमप्रभुले तिनीहरूको देवताहरू नष्ट पार्नुहुनेछ। त्यस समय सबै टाढा-टाढाका मानिसहरूले परमप्रभुको आराधना गर्नेछन्।

12 हे कुशका मानिसहरू! यी कुराहरू बुझ कारण तिमीहरू पनि परमप्रभुको तरवारले काटिनेछौ।

13 अनि परमप्रभुले उत्तर पट्टि आफ्नो हात बढाउनु हुनेछ र अश्शरलाई दण्ड दिनुहुनेछ। उहाँले नीनवे शहरलाई नष्ट पार्नुहुनेछ, त्यो शहर केवल सुखडा उजाड मरुभूमि जस्तै हुनेछ।

14 भेडा अनि जङ्गली जनावरहरू मात्र त्यो जमीनमा बसेछन्। लाटोकोसेरोहरू अनि कागहरू त्यो किल्लाहरूमा बसेछन् जुन बेकामे भएका छन्। तिनीहरूको स्वर खिड्कीबाट आए जस्तो सुनिने छ। कागहरू ढोकामा बसेछन्। कालो चरा ती खालि घरहरूमा बसेछन्।

15 नीनवे अहिले एकदमै घमण्डी भएकोछ। यो यस्तो आनन्दित शहरहो, मानिसहरू सम्झन्छन् कि तिनीहरू सुरक्षित छन्। तिनीहरू सम्झन्छन् कि नीनवे एकदमै दूलो शहर हो। तर त्यो शहर नष्ट गरिनेछ। यो उजाड हुनेछ। जहाँ खालि जङ्गली जनावरहरूले मात्र बास गर्ने छन्। जब मानिसहरू यो बाटो भएर जान्छन् त्यति बेला तिनीहरूले देखे छन् कि कति नराम्रो प्रकारले शहर नष्ट गरिएकोछ, तब तिनीहरू टाउको हल्लाउँदै खुट्टा टटाउँनेछन्।

3

यस्सलेमको भविष्य

- 1 यस्सलेम तिम्ना मानिसहरू मेरो बिस्द्वमा लडेका छन्। तिम्ना मानिसहरूले अरू मानिसहरूलाई चोट पुर्याएका छन् अनि तिमी पापले कलंकित छौ।
- 2 तिम्ना मानिसहरूले मेरो वचनहरू सुनेनन्। तिनीहरूले मेरो शिक्षाहरू स्वीकार गरेनन्। यस्सलेमले परमप्रभुमा भरोसा गरेन। यस्सलेम उसको परमप्रभुको नजिक आएन।
- 3 यस्सलेमका प्रमुखहरू गजिरहने सिंहछैन। त्यसका न्यायकर्ताहरू भोका ब्वाँसाहरू जस्ता छन् जो साँझमा आउँछन् अनि भेडाहरूलाई आक्रमण गर्छन् अनि बिहान केही पनि रहँदैन।
- 4 त्यसका अगमवक्ताहरूले धेरै पाप गर्न सधैं गुप्त योजना बनाउँछन्। त्यसका पूजाहारीहरूले पवित्र चिजहरू अशुद्ध बनाउँछन्। तिनीहरूले परमेश्वरको शिक्षा विपरित गर्छन्।
- 5 तर परमेश्वर अझै तिनीहरूको शहरमा हुनुहुन्छ अनि तिनीहरूलाई न्याय गर्नुहुन्छ। परमेश्वरले केही पनि नराम्रो गर्नुहुन्न। उहाँले सधैं उहाँका मानिसहरूको भलाई गर्नुहुन्छ। प्रतेक बिहान परमेश्वरले उहाँका मानिसहरूलाई असल निर्णय लिन सहायता गर्नुहुन्छ। तर दुष्ट मानिसहरू तिनीहरूले गरेको गल्तीको निम्ति लज्जित हुनुपर्छ भन्ने पनि जान्दैनन्।
- 6 परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “मैले जातिहरूलाई ध्वंश गरेको छु। मैले तिनीहरूको रक्षा धरहरा नष्ट गरिदिएको छु। मैले तिनीहरूको बाटोहरू नष्ट गरिदिएको छु अनि अहिले त्यहाँ कोही पनि जाँदैनन्। तिनीहरूका शहरहरू उजाड छन्, त्यहाँ कोही पनि बस्दैनन्।
- 7 मैले तिमीहरूलाई यो यसकारण भनि रहेछु कि तिमीहरूले यसबाट शिक्षा लेऊ। म चाहन्छु तिमीहरू मसँग डराऊ अनि मेरो इज्जत गर। यदि तिमीले यस्तो गर्थौ भने तिमीहरूको घर नष्ट हुनेछैन। यदि तिमीहरूले यसो गर्थौ भने मैले बनाएको योजना अनुसार तिमीहरूलाई दण्ड दिइने छैन।” ती अपराधी मानिसहरूले अझै अपराध मात्र गर्न चाहन्छन् जुन तिनीहरूले पहिला देखि नै गर्दै आएका थिए।
- 8 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “यसकारण म उठुञ्जेल अनि तिम्ना न्याय गरूञ्जेल पर्छ। धेरै जातिका मानिसहरू ल्याउँने अनि तिमीलाई दण्ड दिनको निम्ति तिनीहरूलाई प्रयोग गर्ने मेरो निर्णय हो। तमीहरूको बिस्द्व मेरो क्रोध देखाउँने म तिनीहरूलाई प्रयोग गर्नेछु। म कति रिसाएको छु त्यो देखाउँनु र समस्त देश नष्ट गराउँनु म तिनीहरूलाई प्रयोग गर्नेछु।
- 9 त्यस समय म अरू जातिका मानिसहरूलाई परिवर्तन गर्नेछु ता कि तिनीहरूले स्पष्ट भाषा बोल्न सक्छन्। तिनीहरूले परमप्रभुको नाउँ पुकार्ने छन्। तिनीहरू सबैले एक साथ मेरो आराधना गर्नेछन्।
- 10 मानिसहरू आफ्नो बलिहरू लिएर मेरो लागि नदीपारिबाट यहाँ इथोपियामा आउँनेछन्।
- 11 “यस्सलेम, तिम्ना मानिसहरूले मेरो बिस्द्वमा गरेका दुष्ट कुराहरूको लागि अब लाज मान्नु पर्नेछैन। किन? किनकि म ती सबै नराम्रा काम गर्नेहरूलाई यस्सलेमबाट बाहिर ल्याउँनेछु। म ती सबै घमण्डीहरूलाई टाढा पठाउँनेछु। त्यहाँ कोही पनि घमण्डीमानिसहरू मेरो पवित्र पहाडमा हुनेछैनन्।
- 12 म शान्त अनि नम्र मानिसहरूलाई यस्सलेममा बस्न दिनेछु, अनि तिनीहरूले परमप्रभुको नाउँमा भरोसा राख्नेछन्।
- 13 इस्राएलमा बाँचेकाहरूले नराम्रो काम गर्नेछैनन्, तिनीहरूले झटो बोल्ने छैनन्। तिनीहरूको झटो बोलेर मानिसहरूलाई ठप्ने छैनन्। तिनीहरू त्यो भेडा जस्तै हुनेछन् जुन खाए पछि शान्तसंग सुतिबस्छ, कसैले पनि तिनीहरूलाई सताउँने छैन।”

एडटा खुशीको गीत

- 14 हे यस्सलेम! खुशी होऊ अनि गीत गाऊ।
हे इस्राएल! आनन्दले कराऊ,
यस्सलेम खुशी होऊ अनि आनन्द मनाऊ।
- 15 किनभने परमप्रभुले तिम्ना दण्ड रोकिदिनु भयो।
उहाँले तिम्ना शत्रुहरूको दृढ किल्लाहरू नष्ट गरिदिनु भयो।
इस्राएलका राजा परमप्रभु तिम्ना साथमा हुनुहुन्छ।
तिमीले कुनै नराम्रो घटनाको बारेमा चिन्ता गर्नु पर्ने आवश्यकता छैन।
- 16 त्यस बेला यस्सलेमलाई भनिनेछ,
“नडराऊ, बलवान होऊ।
- 17 परमप्रभु तिम्ना परमेश्वर तिम्ना साथमा हुनुहुन्छ।
उहाँ एकजना शक्तिशाली सैनिक जस्तै हुनुहुन्छ।
उहाँले तिम्ना रक्षा गर्नु हुनेछ।
उहाँले तिमीलाई कति प्रेम गर्नु हुन्छ सो उहाँले देखाउनु हुन्छ।

तिमीसित उहाँ कति प्रसन्न हुनुहुन्छ।

उहाँ हाँसू हुनेछ अनि तिम्रो बिषयमा अतिनै प्रसन्न रहनुहुनेछ।

18 चाढको दिन मानिसहरू आनन्दित भएझैं खुशी हुनुहुनेछ।”

परमप्रभुले भन्नुभयो, “म तिम्रो लाज निकाली दिनेछु।

म तिमीहरूलाई घात गर्न देखि ती मानिसहरूलाई रोकिने बनाउँछु।

19 त्यस समय, म ती मानिसहरूलाई दण्ड दिनेछु जसले तिमीलाई चोट पुर्याए।

मानिसहरू जो घायल छन् म तिनीहरूलाई बचाउँछु।

म छरपष्ट भएका मेरा मानिसहरूलाई जम्मा गर्नेछु

अनि म तिनीहरूलाई प्रशिद्ध बनाउनेछु

जता-ततैका मानिसहरूले तिनीहरूको प्रशंसा गर्नेछन्।

20 त्यस समय म तिमीहरूलाई फर्काएर ल्याउनेछु,

म तिमीहरू सबैलाई एकै साथ फर्काएर ल्याउनेछु,

म तिमीहरूलाई प्रशिद्ध बनाउनेछु। प्रतेक ठाउँका मानिसहरूले तिम्रो प्रशंसा गर्नेछन्।

यो त्यस बेला हुनेछ जब म तिम्रो आँखाको अगाडी ती कैदीहरूलाई फर्काएर ल्याउनेछु।”

परमप्रभुले यी सबै कुराहरू भन्नुभयो।

हागैको पुस्तक

यो मन्दिर निर्माणको समय हो

1 फारसको राजा दाराको दोस्रो बर्षको छैठौँ महिनाको पहिलो दिन हागैलाई परमप्रभुबाट एउटा वचन प्राप्त भयो। यो वचन यरूबाबेल, शालतीएलका छोरा अनि यहोशू यहोसादाकका छोराका निम्ति थियो। शालतीएल यहूदाको राज्यपाल थिए अनि यहोशू प्रधान पूजाहारी थिए। वचन यस प्रकार थियो।

2 सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मानिसहरू भन्छन्, परमप्रभुको मन्दिर निर्माण गर्ने यो सही समय होइन।”

3 फेरी परमप्रभुको वचन अगमवक्ता हागैबाट आयो, जसमा भनिएको थियो, तिमीहरू सोच्छौ तिप्रो सही समय आइ सक्थो।

4 “परमप्रभुको मन्दिर नष्ट भएको समयमा के तिनीहरू काठको घर निर्माण गरेर बसे सही समय आएकोछ भनी सम्झन्छौ?”

5 यसकारण सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नु हुन्छ, “जुन कुरा तिमी माथि घटिरहेछ, त्यसको विषयमा सोचन छोड।

6 तिमीहरूले रोप्न त धेरै रोप्छौ, तर कट्टनी चाँहि कम्ती गर्दछौ। तिमीहरूले खाना त खान्छौ तर भोकै हुन्छौ। तिमीहरूले मघपान पनि गर्छौ तर नशा लाग्दैन, तिमीहरू लुगा पनि लगाउँछौ तर सम्पूर्ण रूपमा तिमीहरूलाई तातो हुँदैन, तिमीहरू काम गरेर ज्याला कमाउँछौ, तिमीहरूलाई थाहा हुँदैन त्यो कहाँ खर्च हुन्छ, तिमीलाई लाग्छ कि गोजीमा छेड परेकोछ।”

7 सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “जे जति तिमीहरूमाथि घटिरहेछ त्यसको बारेमा सोच।

8 पहाडमा चढ, काठ ल्याऊ अनि मन्दिर बनाऊ। त्यस समय म मन्दिरबाट प्रसन्न हुन्छु र सम्मानित हुन्छु।” परमप्रभुले यी सबै कुराहरू भन्नुहुन्छ।

9 सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूले धेरै-बाली पाउने आशा गर्छौ, तर थोरै मात्र प्राप्त गर्नेछौ। जे जति तिमीहरूले कमाउँछौ अनि घरमा राख्छौ, त्यसलाई म उडाई दिनेछु। किन? किनकि मेरो मन्दिर नष्ट भएकोछ, तर तिमीहरूलाई आफ्नो-आफ्नो घरको मात्र चिन्ता छ।

10 यसकारण, आकाशबाट शीत झर्न बन्द भएकोछ, र यही कारण भूमिले अन्न उब्जाउन बन्द गरेकोछ, यी सबै तिमीहरूको कारणले भएको हो।”

11 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मैले पृथ्वी, पहाडहरू, अन्न, नयाँ दाखरस, भद्राक्षको तेल, अनि सबै ती चिजहरू जुन पृथ्वीमा उम्रन्छन् मानिसहरूका र परिश्रममाथि खडेरी पर्न आदेश दिएको छु।”

नयाँ मन्दिरको कार्य आरम्भ

12 तब शालतीएलका छोरा यरूबाबेल अनि यहोसादाकको छोरा महायाजक यहोशूले सबै बाँचेका मानिसहरूसंग आफ्नो परमप्रभु परमेश्वरको सन्देश अनि उहाँले पठाएउनु भएको अगमवक्ता हागैको वचन स्वीकार गरे अनि मानिसहरू आफ्नो परमेश्वर परमप्रभुसंग डराउन थाले।

13 परमप्रभु परमेश्वरको सन्देश-वाहक हागैले मानिसहरूलाई परमप्रभुको सन्देश सुनाए। परमप्रभुले भन्नुभयो, “म तिप्रो साथमा छु।”

14 तब परमप्रभु परमेश्वरले शालतीएलका छोरा यहूदाका राज्यपाल यरूबाबेललाई उतेजित गर्नुभयो अनि परमेश्वर परमप्रभुले यहोसादाकका छोरा यहोशूलाई पनि आत्मामा उतेजित गर्नुभयो अनि परमप्रभु परमेश्वरले बाँकी सबै मानिसहरूलाई प्रेरित गर्नुभयो। तब तिनीहरू आए अनि तिनीहरूका सर्वशक्तिमान परमप्रभु परमेश्वरको मन्दिर निर्माणको काम गर्न थाले।

15 उनीहरूले यो कार्य राजा दाराको दोस्रो बर्षको छैठौँ महिनाको चौबिसौँ दिनमा शुरू गरे।

2

परमप्रभुले मानिसलाई उतेजित पार्न थाल्नुभयो

1 सातौँ महिनाको एकवाइसौँ दिनमा परमप्रभुबाट यो वचन हागैकहाँ आयो।

2 वचनमा भनिएको थियो, “अब यहूदाका शासक शालतीएलका छोरा यरूबाबेल, यहोसादाकका छोरा महायाजक यहोशू अनि जो जति मानिसहरू बाँचेका छन्। उनीहरूसंग कुरा गर अनि भन,

3 ‘के तिमीहरू मध्ये कोही त्यस्तो मानिस बाँचेकोछ, जसले त्यस मन्दिरको आफ्नो पहिलाको महिमा देखेको थियो। अब तिमीलाई कस्तो लागि रहेछ? यो के भयो, यो मन्दिर पहिलाको खण्ड जस्तो देखिन्छ? वा तुलना गर्न सकिन्छ?’

4 तर यरूबाबेल, अब तिमी साहसी बन! परमप्रभु यसो भन्नु हुन्छ, 'यहोसादाकका छोरा महायाजक यहोश, तिमी पनि साहसी बन अनि सबै जातिका मानिसहरू तिमीहरू पनि साहसी बन!' परमप्रभु यसो पनि भन्नु हुन्छ। 'काम गर! किनभने म तिमीहरूसंग छु।' ” परमप्रभु सर्वशक्तिमान यसो भन्नुहुन्छ।

5 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “ जहाँ सम्म मेरो भाकलको कुरा छ, जुन मैले तिमीहरूसंग मिश्र देशबाट बाहिर निस्केको समयमा भनेको थिएँ, नडराऊ मेरो आत्मा तिमीसित छ।’

6 किन? किनभने सर्वशक्तिमान परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, 'एकपल्ट फेरि म चाँडै नै पृथ्वी अनि आकाश, समुद्र अनि सुकखा जमीन सबैलाई थरथर कमाउनेछु।

7 म सबै जातिहरूलाई कमाइदिन्छु अनि ती सबै जातिहरू आफ्नो धन सम्पत्तिसगै तिमीकहाँ आउनेछन्। तब म यो मन्दिर गौरवले भरिदिनेछु।’ सर्वशक्तिमान परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ,

8 'तिनीहरूको चाँदी मेरो हो, तिनीहरूको सुन मेरो हो।' सर्वशक्तिमान परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ,

9 'यस मन्दिरको गौरव पहिलाको गौरव भन्दा ज्यादा हुनेछ।' सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यसो भन्नुहुनेछ; 'यस ठाँउमा म शान्ति स्थापित गर्नेछु।' ” सर्वशक्तिमान परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ।

आज आशिषको कार्यको आरम्भ

10 फारसका राजा दाराको दोस्रो वर्षको नवौँ महिनाको चौबिसौँ दिनमा यो वचन परमप्रभुबाट अगमवक्ता हाम्रै कहाँ आयो।

11 सर्वशक्तिमान परमप्रभुले तिमीहरूलाई आज्ञा गर्नुहुन्छ, पूजाहारीहरूलाई सोध, व्यावस्थाले यस विषयमा के भन्छ।

12 “मानिलेऊ, एउटा मानिसले उसको लपेटामा पवित्र मासु लिएर गयो, यो मासु बलिको भाग हो, यसकारण यो संभव छ जसको लपेटामा पवित्र मासु छ, के यदि ती लुगाले रोटी या पाकेको भोजन, दाखरस, तेल अथवा कुनै अन्य भोजनलाई छुयो भने, ती चीजहरू पवित्र हुन्छन्?”

पूजाहारीले उत्तर दियो, “अहँ।”

13 त्यसबेला हाम्रैले भने, “यदि एउटा मानिसले मुर्दालाई छोयो भने के त्यो अशुद्ध हुन्छ?”

अनि ती पूजाहारीहरूले उत्तर दिए, “त्यो अशुद्ध हुनेछ।”

14 तब हाम्रैले भने, “परमप्रभु परमेस्वर भन्नुहुन्छ, 'मेरो सामने यी मानिसहरू प्रति अनि यो राष्ट्र प्रति त्यही नियम छ। तिनीहरूले जे गर्छन् अनि आफ्नो हातले जे दिन्छन् त्यो अशुद्ध हो।

15 “ तर अब राम्ररी विचार गर्नुहोस्, परमप्रभुको मन्दिरमा अघि एउटा ढुङ्गा माथि अर्को ढुङ्गा राखिएको थियो?

16 त्यस समय बीस मुरी लिन आउने मानिसले दश मुरी मात्र पाउँथ्यो। दाखरसको कोलबाट पचास पार्थी झिक्न आउनेले बीस पार्थी मात्र पाउँथ्यो।

17 मैले तिमीहरूका उद्दिदहरूमा ल्याएँ तिमीहरूको हातले बनाएको चीजहरू नष्ट पार्न असिना पठाएँ, तर पनि तिमीहरू म तिर फर्केनौ।’ परमप्रभुले यसो भन्नु भयो।”

18 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “अबदेखि उसो विचार गर अर्थात नवौँ महिनाको चौबिसौँ दिन देखि जुन दिन मन्दिरको जग बसालेको थियो सोच।

19 के बीउहरू अब भकारीमा छन्? के दाखको बोट, नेभाराको बोट, दारिम र भद्राक्षको बोटले अहिले सम्म फल दिएको छैन? अहँ! तर आजदेखि म तिमीलाई आशिष दिनेछु।”

20 अनि त्यही महिनाको चौबिसौँ दिनमा हाम्रैलाई दोस्रो पल्ट परमप्रभुको वचन प्राप्त भयो। वचनमा भनिएको थियो:

21 “यहूदाका राज्यपाल यरूबाबेललाई भन, म आकाश अनि पृथ्वीलाई हल्लाउनेछु।

22 अनि म राज्यहरू र सिंहासन उठाएर फ्याँकि दिनेछु। म राजधानीहरूको शक्ति ध्वंश पार्नेछु अनि रथहरू र सारथीहरूलाई पल्टाइदिनेछु। घोडा अनि त्यसको घोडसवार पनि लड्नेछन्, अनि दाज्यू-भाइमा दुश्मनी हुनेछ। तिनीहरू एक अर्कामा तरवारहरूले मारिनेछन्।”

23 सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, म त्यस दिन शालतीएलका छोरा, आफ्नो सेवक यरूबाबेललाई लिन-छु। परमप्रभु परमेस्वर यसो भन्नुहुन्छ, “अनि म तिमीलाई छाप लगाउने औठी बनाउने छु। किन? किनभने मैले तिमीलाई रोजेकोछु।”

सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यी सबै कुरा भन्नु भयो।

जकरियाको पुस्तक

परमप्रभु अपना मानिसहस्लाई फेरि फर्काउन चाहनु हुन्छ

1 बेरेक्याहका छोरा जकरियाले परमप्रभुबाट यो वचन प्राप्त गरे जुन फारसका राजा दाराको दोस्रो बर्षको आठौँ महिनामा आएको थियो।(जकरिया बेरेक्याहका छोरा थिए। बेरेक्याह इद्रो अगमवत्ताका छोरा थिए।) वचन यस प्रकार छः

2 परमप्रभु तिमीहस्का पिता-पुर्खाहरूप्रति क्रोधित हुनुभयो।

3 यसर्थ तिमीहस्ले मानिसहस्लाई यो सबै कुरा बताउनु पर्छ। सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म कहाँ आऊ अनि म फेरि तिमीहस्कहाँ फर्केर आउँनेछु।”

4 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तिमीहस्का पिता-पुर्खाहरू जस्तो नबन बितेका समयमा अगमवत्ताहरू तिनीहरूसित कुरा गर्थे। तिनीहस्ले भने, ‘तिमीहस्ले आफ्नो नराम्रो कु-कर्महरू छोडिदेऊ।’ तर तिमीहस्का पुर्खाहस्ले मेरो एक शब्द पनि सुनेनन्।” परमप्रभुले यो कुरा भन्नुभयो।

5 परमप्रभुले भन्नुभयो, “तिमीहस्का पिता-पुर्खाहरू मरिसके अनि अगमवत्ताहरू सधैं बाँचिरहँदैदैनन्।

6 अगमवत्ताहरू मेरा सेवकहरू थिए। मैले उनीहस्लाई तिमीहस्का पिता-पुर्खाहस्लाई मेरो ब्याबस्था अनि शिक्षाहस्को बिषयमा भन्न प्रयोग गरेँ। अनि तिमीहस्का पिता-पुर्खाहस्ले शिक्षाहरू ग्रहण गरे। तिनीहस्ले भने, ‘सर्वशक्तिमान परमप्रभुले जे-जे गर्छु भन्नुभएको थियो ती सब गर्नु भयो उहाँले हामीलाई सबै हाम्रो नराम्रो रहन-सहन अनि हाम्रो नराम्रो कर्मका निम्ति दण्ड दिनुभयो।’ यसरी तिनीहस्ले पञ्चताप गरे अनि परमेश्वरकहाँ फर्केर गए।”

घोडाहस्को दर्शन

7 जकरियालाई फारसमा दाराको शासनकालको दोस्रो बर्षको (शाबाथको महिना) एघारौँ महिनाको चौबिसौँ दिनमा परमप्रभुबाट यो समचार प्राप्त भयो।(जकरिया बेरेक्याहका छोरा थिए अनि हेरेक्याह इद्रो अगमवत्ताका छोरा थिए।) समचार यो थियोः

8 राती मैले एउटा मानिसलाई रातो घोडामा चढिरहेको देखें। त्यो बेसीमा मेहेँदीको रूखहस्को बीचमा उभिरहेको थियो। त्यसको पछि राता, फुस्रो अनि सेतो घोडाहरू पनि थिए।

9 मैले सोधें, “यी घोडाहरू के को निम्ति, परमप्रभु?”

त्यस समय मसंग कुरा गर्ने स्वर्गदूतले भने, “म तिमीलाई देखाउनेछु यी घोडाहरू के को निम्ति हुन्।”

10 त्यसपछि मेहेँदीको रूखको बिचमा उभिएको मानिसले भन्यो, “परमप्रभुले यी घोडाहरू पृथ्वीमा यता-उता घुम्नको निम्ति पठाउनु भएको हो।”

11 त्यतिबेला घोडाहस्ले मेहेँदीको रूखको बीचमा उभिएको परमप्रभुको स्वर्गदूतसंग कुरा गरे। उनीहस्ले भने, “हामी पृथ्वीमा यता-उता घुमिसक्यौँ अनि सबै शान्त र आराम छ।”

12 तब परमप्रभुका स्वर्गदूतले भने, “परमप्रभु तपाईंले यरूशलेम अनि यहूदाको शहरलाई कहिले सम्म सान्तवना दिनुहुन्छ? अहिले तपाईंले यी शहरहस्लाई सत्तरी वर्ष सम्म क्रोध देखाउँनु भयो।”

13 तब परमप्रभुले त्यो स्वर्गदूतलाई उत्तर दिनु भयो जो मसंग कुरा गरिरहेको थियो। परमप्रभुले सान्तवना पूर्ण वचनहरू भन्नुभयो।

14 त्यस समय परमप्रभुको एकजना स्वर्गदूत जो मसंग कुरा गरिरहेका थिए उनले मलाई भने, “मानिसहस्लाई यी सबै कुराहरू बताउनु।” सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छः

“यरूशलेम अनि सियोनका निम्ति मेरो बिशेष प्रेम छ।

15 म यी राष्ट्रहस्प्रति अत्यन्तै क्रोधित छु जसले आफु अति सुरक्षित अनुभव गर्छ, म अधिक क्रोधित भएको थिएँ,

अनि ती जातिहस्को प्रयोग आफ्नो मानिसहस्लाई दण्ड दिनको लागि गरे।

तर ती जातिहस्ले ज्यादा भन्दा ज्यादा नोकसान गरे।”

16 यसकारण, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म यरूशलेममा कृपा सहित जान्छु।”

सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मेरो मन्दिर त्यहाँ पुनःनिर्माण गरिनेछ

अनि नाप्ने डोरी यरूसलेममाथि तन्काइनेछ।”

17 स्वर्गदूतले भने, “मानिसलाई यो पनि भन, सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ,
‘मेरो शहरमा फेरि उन्नति हुनेछ,
परमप्रभुले सियोनलाई आराम दिनुहुनेछ,
उहाँले यरूशलेमलाई फेरि चुन्नु हुनेछ।’ ”

सीडहस्को दर्शन

18 तब मैले माथि हेरेँ अनि चारवटा सीडको दर्शन पाएँ।

19 अनि मैले मसंग कुरा गर्ने स्वर्गदूतलाई सोधेँ, “यी सीडहस्को दर्शन के हो?”

उनले भने, “यी ती सीडहरू हुन जसले इस्राएल, यहूदा अनि यरूशलेमका मानिसहरूलाई छरपष्ट पारेका थिए।”

20 त्यसपछि परमप्रभुले मलाई चारजना कारीगरहरू देखाउँनु भयो।

21 मैले उहाँलाई सोधेँ, “यी चारजना कारीगरहरू किन आएकाछन्?”

उहाँले भन्नुभयो, “यी सीडहरू जसले यहूदालाई तितर बितर बनाए ता कि एउटै मानिसले पनि आफ्नो शिर खडा गर्दैनन्,
तर यी कारीगरहरू ती देशहरू जसले यहूदा भूमिलाई छरपष्ट पार्न सीडहरू खडा पारे ती देशहरूलाई डर देखाउँन अनि तिनीहरूको
सीडहरू फर्प्योकिदिन आएका हुन।”

2

यरूशलेमलाई नाप्ने मानिसको दर्शन

1 तब मैले माथि हेरेँ अनि एउटा मानिसलाई नाप्ने फिता लिएको देखेँ।

2 मैले उसलाई सोधेँ, “तपाईं कहाँ जाँदै हुनुहुन्छ?”

उसले मलाई उत्तर दिए, “म यरूशलेम नाप्न जाँदैछु, त्यसको लम्बाई र चौडाई कति छ?”

3 त्यस समय मसित कुरा गरिरहेका स्वर्गदूत बाहिर गए अनि अर्को एकजना स्वर्गदूत उसित कुरा गर्न गए।

4 उनले तिनलाई भने, “कुदेर जाऊ अनि त्यो जवान मानिसलाई भन:

“ यरूशलेम पर्खाल बिनाको शहर हुनेछ।

किनभने त्यहाँ असंख्य मानिसहरू र पशुहरू बस्छन्।’

5 परमप्रभु भन्नुहुन्छ,

‘म रक्षाको लागि यसको वरिपरि आगोको पर्खाल हुनेछु,

म तिमीहरूको महिमा हुनेछु।’ ”

परमेश्वरले मानिसहरूलाई घरमा बोलाउनु हुन्छ

परमप्रभु भन्नुहुन्छ,

6 “छिटो उठ! अनि उत्तर देश छोड
छिटो गर!

जहाँ मैले तिमीहरूलाई

सबै देशहरूमा छरपष्ट पारेँ।

7 हे सियोनका मानिसहरू!

जो बाबेलमा कैदीछौ, दरार!”

8 सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यसो भन्नु भयो।

“उहाँले मलाई त्यस देशको बिस्द पठाउँनु भएको छ जसले तिमीलाई लगे।

किनभने यदि उसले तिमीलाई चोट पुरायो भने

परमप्रभुको आँखाको नानीमा चोट पुराए झैं हुनेछ।

9 अनि म ती मानिसहरूको बिस्द आफ्नो हातहरू उठाउँछु।

तिनीहरूका दासहरूले सम्पत्ति लिनेछन्।”

तब तिमीले सम्झनेछौ, सर्वशक्तिमान परमप्रभुले मलाई

यहाँ पठाउँनु भएको हो।

- 10 परमप्रभु भन्नुहुन्छ,
“आनन्दपूर्ण भई कराऊ अनि खुशी होऊ, सियोन।
किनकि म आउँदैछु अनि तिमीहरूको बिचमा रहनेछु।
- 11 त्यससमय धेरै जातिका मानिसहरू
परमप्रभु कहाँ आउनेछन्,
अनि तिनीहरू मेरा मानिस हुनेछन्।
म तिमीहरूको बीचमा बस्नेछु।
अनि तिमीहरूले जान्नेछौ कि
सर्वशक्तिमान परमप्रभुले मलाई तिमीहरूकहाँ पठाउनु भएको हो।”
- 12 परमप्रभुले यरूशलेमलाई फेरि आफ्नो शहर बनाउनु हुनेछ,
अनि यहूदाको पवित्र भूमि उहाँको भाग हुनेछ।
- 13 तिमी सबै मानिसहरू परमप्रभुको सामुन्ने चूपचाप बस!
आफ्नो पवित्र घरबाट परमप्रभु बाहिर आउनु हुँदैन।

3

प्रधान पूजाहारीको बारेमा दर्शन

- 1 त्यसपछि स्वर्गदूतले मलाई प्रधान पूजाहारी यहोशू देखाए। यहोशू परमप्रभुको स्वर्गदूतको सामुन्ने उभिरहेका थिए अनि शैतान यहोशूको दाहिने पट्टि उभिरहेको थियो। शैतान त्यहाँ यहोशूलाई दोष लगाउन उभिरहेको थियो।
- 2 त्यससमय परमप्रभुका स्वर्गदूतले भने, “ए शैतान परमप्रभुले तँलाई हकाम्ना। परमप्रभुले तँलाई अपराधी घोषित गर्ना। परमप्रभुले यरूशलेमलाई आफ्नो विशेष शहर चुन्नु भएकोछ। यो एउटा जल्दै गरेको आगोबाट निकालिएको अगुल्टो होइन र?”
- 3 यहोशू स्वर्गदूतको छेउमा उभिएको थियो अनि यहोशूले मैला लुगा लगाएको थियो।
- 4 त्यतिबेला स्वर्गदूतले उसको छेउमा उभिएका अरू स्वर्गदूतहरूलाई भने, “यहोशूको मैला लुगा खोलिदेऊ।” तब स्वर्गदूतले यहोशूसंग कुरा गरे। उसले भने, “हेर मैले तिम्रो अपराधहरू टाढा गरिदिएँ अनि म तिमीलाई नयाँ लुगा लगाउन दिइरहेछु।”
- 5 त्यसपछि मैले भनें, “त्यसको शिरमा एउटा नयाँ फेटा बाँधिदेऊ।” यसकारण तिनीहरूले उसको टाउको वरिपरि नयाँ फेटा बाँधिदिए। जतिबेला स्वर्गदूत उसको नजिक उभिरहेका थिए, तिनीहरूले उसलाई नयाँ लुगा लगाई दिए।
- 6 त्यसपछि परमप्रभुका स्वर्गदूतले यहोशूसंग यसो भने:
- 7 सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यी सबै कुरा भन्नुभयो:
“यदि तिमाले मैले भने जस्तै गरी बस्यौ
अनि मेरो सेवा गर्थौ भने,
तिमीले मेरो मन्दिरमा न्याय गर्नेछौ।
तिमीले यसको आँगनको हेरचाह गर्नेछौ
अनि म तिमीलाई यहाँ उभिरहेका स्वर्गदूतलाई झैं
स्वतन्त्रसित हिंडुल गर्नेदिनेछु।
- 8 प्रधान पूजाहारी यहोशू, सुन।
तिमी अनि तिम्रा साथीहरू जो तिम्रो अधि बसिरहेकाछन्, चिन्ह हौ।
अनि म मेरो दासलाई पनि ल्यउँदैछु।
उसलाई, हाँगा भनिन्छ।
- 9 हेर! मैले एउटा ढुङ्गा यहोशूको छेउमा राखें।
त्यस ढुङ्गाको सातवटा आँखाहरू छन्
अनि म त्यस ढुङ्गामा विशेष समचार खोप्नेछु,
म एकै दिनमा यो भूमिका सबै पापहरू निकालिदिनेछु।”

10 सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ,
 “त्यस दिन प्रत्येक मानिसले तिनीहरूको छिमेकिहरूलाई
 तिनीहरूको दाखको बोट मुनि अनि नेभाराको बोट मुनि
 शान्ति र आनन्दले बसका निम्ति बोलाउनेछन्।”

4

सुनौलो सामदान अनि दुइवटा भद्राक्षका रूखहरू

1 तब मसित कुरा गरिरहेको स्वर्गदूत मकहाँ फर्केर आए अनि उनले मलाई निन्द्राबाट जगाए झैं जगाए।

2 तब स्वर्गदूतले सोधे, “तिमी के देख्दैछौ?”

मैले भने, “म सुनको एउटा सामदान देख्दैछु, त्यो सामदानमा सातवटा बर्ती छन् अनि त्यसको माथिल्लो भागमा एउटा प्याला छ। प्यालाबाट सातवटा नलीहरू निकाल्दैछन्, प्रत्येक दिशातिर बर्ती जाँदैछन्, त्यो दिशा तेल हरेक दियोको प्याला सम्म जाँदै छन्।

3 त्यहाँ दुइवटा भद्राक्षका रूख प्यालाको छेउमा थिए। एउटा दाहिनेपट्टि अनि अर्को देब्रेपट्टि, यी रूखहरूले दिपहरूको निम्ति तेल उत्पन्न गर्थे।”

4 तब मैले त्यो स्वर्गदूतलाई सोधे जो मसित कुरा गरिरहेका थिए, “महोदय यी सबको अर्थ केहोला?”

5 मसंग कुरा गरिरहेका स्वर्गदूतले भने, “के तिमीलाई थाहा छैन यो सब चिज के हुन्?”

मैले भने, “थाहाछैन महाशय।”

6 तब उनले मलाई भने, “यो समचार परमप्रभुबाट यस्बाबेललाई दिनुभएको हो, ‘तिम्रो सहाएता अनि तिम्रो बल अनि शक्तिबाट आउँदैन तर साहायता मेरो आत्माबाट आउनेछ।’ सर्वशक्तिमान परमप्रभुले भन्नुभयो।

7 त्यो अग्लो पर्वत यस्बाबेलका निम्ति समतल भूमि जस्तै हुनेछ, त्यहाँ मन्दिर बनिने छ। जब अन्तिम ढुङ्गा त्यहाँ राखिनेछ तब मानिसहरू चिच्याएर कराउँछन्, ‘सुन्दर! अति सुन्दर।’ ”

8 तब परमप्रभुको समचार मकहाँ यसो भन्दै आयो,

9 “यस्बाबेलले मन्दिरको जग बसाल्नेछ अनि यस्बाबेलले नै निर्माण गरिसकनेछ। तब तिमीहरूले बुझ्नेछौ कि परमप्रभुले मलाई तिमीहरू कहाँ पठाउनु भएको हो।

10 मानिसहरू त्यो साधरण आरम्भबाट लज्जित हुने छैनन्, अनि उनीहरू सौँचै नै प्रश्न हुनेछन्। जब उनीहरू यस्बाबेलले बनाएको मन्दिर साहलले नापे जाँच गर्दै गरेको देख्छन्। यसकारण पत्थरहरू जुन तिमीले देख्यौ ती परमप्रभुको आँखाहरू हुन्, जुन आँखाले हर दिशामा देखिरहनु भएको छ। उहाँले पृथ्वीका सबै थोकहरू देख्नुहुन्छ।”

11 त्यसपछि मैले उनलाई भने, “सामादानको दाहिने अनि देब्रेपट्टि भएका ती दुईवटा भद्राक्षको बोटहरूले के अर्थ बुझ्नुहुन्छ?”

12 मैले उनलाई यो पनि सोधे, “दुईवटा भद्राक्षको हाँगाको अर्थ के हो? जो दुईवटा सुनका नलिको छेउ सुनको रंगको तेलसंग छ।”

13 तब स्वर्गदूतले मलाई भने, “के तिमीलाई थाहा छैन यो चिजको अर्थ के हो?”

मैले भने, “छैन महाशय।”

14 यसकारण उनले भने, “यो ती दुई मानिसको प्रतिक हो, जुन सारा संसारमा परमप्रभुको सेवाका निम्ति चुनिएका छन्।”

5

उडिरहेको पत्रको दर्शन

1 तब म उँभो हेर्दै फर्किएँ अनि मैले एटा उड्दै गरेको पत्रको मुट्टो देखें।

2 स्वर्गदूतले मलाई सोधे, “तिमाले के देख्यौ?”

मैले भने, “मैले एटा उड्दै गरेको पत्रको मुट्टो देखें, यो मुट्टो बीस हात लामो अनि दशहात चौडाडार छ।”

3 त्यस पछि स्वर्गदूतले मलाई भने, “त्यहाँ पत्रको मुट्टोमा एउटा श्राप लेखिएकोछ। मुट्टाको एका पट्टि चोरहरू को बिषयमा सराप लेखिएकोछ अनि अर्को पट्टि ती झुटो बोल्ने मानिसहरूको बिषयमा श्राप लेखिएकोछ जब तिनीहरूले शपथ लिन्छ।

4 सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘म यो पत्रलाई चोरहरूको घर अनि झुटा मानिसहरूको घरमा पठाउनेछु। जसले झुटो शपथ खान मेरो नाउँको प्रयोग गर्छन्। यो मुट्टो त्यहीं बसेछ अनि ती घरहरू नष्ट पार्नेछ, यहाँ सम्म कि ढुङ्गा र काठको खम्बा पनि नष्ट भएर जानेछ।’ ”

स्त्री अनि बाल्टी

- 5 त्यस समयमा मसँग कुरा गरिरहेका स्वर्गदूत बाहिर गए। उनले मलाई भने, “हेर अनि निरीक्षण गर के भइरहेछ।”
- 6 मैले भने, “यो के हो?”
- उनले भने, “त्यो एउटा नाम्ने बाल्टी हो जो उनले बकिरहेकी छे।” उनले यसो पनि भने, “यो बाल्टी सम्पूर्ण भूमीको पापहरू नाम्न बनिएको हो।”
- 7 बाल्टीको ढकनी सीसाले बनाएको थियो। जब त्यो खोलियो एउटी स्त्री त्यो भित्र बसिरहेकी भेट्टाएँ।
- 8 तब स्वर्गदूतले भने, “यो स्त्री दूष्ट हो।” तब उनले त्यसलाई बाल्टिन भित्र फर्काएर दिए अनि सीसाले छोपी दिए।
- 9 तब मैले मेरो आँखा खोलें अनि दुईजना स्त्रीहरू तिनीहरूको पंखेटाले हावामा बाहिर उड्दै गरेको देखें। तिनीहरूको पंखेटाहरू सासको जस्तै थिए। तिनीहरूले बाल्टी उठाए अनि यसैसित निरन्तर हावामा उडिरहे।
- 10 तब मैले कुरा गरिरहेको ती स्वर्गदूतलाई सोधें, “त्यो बाल्टीन कहाँ लिएर गई रहेका छन्?”
- 11 स्वर्गदूतले मलाई भने, “तिनीहरू शिनारमा त्यसको निम्ति एउटा मन्दिर बनाउन गईरहे छन्। जब त्यो मन्दिर तयार हुन्छ त्यो बाल्टी उसकै आधारमा राखिनेछ।”

6

चारवटा रथहरू

- 1 तब म चारैपट्टि घुमें। मैले माथि हेरें अनि चारवटा रथ दुईवटा काँसको पर्वतहरूको बीचबाट जाँदै गरेको देखें।
- 2 पहिलो रथ रातो घोडाहरूले तानिरहेका थिए, दोस्रो रथ काला घोडाहरूले तानिरहेका थिए।
- 3 तेस्रो रथ सेता घोडाहरूले तानिरहेका थिए, अनि चौथो रथ पाङ्गो घोडाहरूले तानिरहेका थिए।
- 4 तब मैले कुरा गरिरहेका ती स्वर्गदूतलाई सोधें, “महाशय यी सबको अर्थ के होला?”
- 5 स्वर्गदूतले भने, “तिनीहरू स्वर्गका चार हावाहरू हुन्। तिनीहरू सम्पूर्ण पृथ्वीका मालिक बाट आइरहेका छन्।
- 6 काला घोडाहरू उत्तर तिर जानेछन्, अनि सेता घोडाहरू तिनीहरूलाई पछ्याउँदै पश्चिमतिर जाने छन्, र पाङ्गो घोडाहरू दक्षिण जानेछन्।”
- 7 बलियो घोडाहरू पृथ्वी माथि जान लाई तम्सि रहेका छन्। यस कारण स्वर्गदूतले तिनीहरूलाई भने, “जाऊ पृथ्वीको चारैतिर घुम।” यसकारण, तिनीहरू पृथ्वीभरि गए।
- 8 तब परमप्रभुले मलाई जोडसँग बोलाउन भयो। उहाँले भन्नुभयो, “हेर त्यो घोडा जुन उत्तर तिर गए तिनीहरूले बेबिलोनमा आफ्नो काम गरेर मेरो आत्मालाई त्यहाँ आराम दिएको छ, अब म उत्तर भूमिसित क्रोधित छैन।”

पूजाहारी यहोशूले एउटा मुकुट पाउँछन्

- 9 तब मैले परमप्रभुबाट अझै अर्को वचन प्राप्त गरें। उहाँले भन्नुभयो,
- 10 “निर्वासित हेल्टै, तोबियाह, अनि यदायाह बाबेलको कैदबाट आएका छन्। तिनीहरूलाई आजै लैजाऊ अनि सपन्याहको छोरा योशियाहाको घरमा जाऊ।
- 11 त्यो सुन र चाँदी मुकुट बनाउन प्रयोग गर। मुकुट यहोशूको शिरमाथि लगाईदेऊ। यहोशादाको छोरा यहोशू प्रधान पूजाहारी हुन्। तब यहोशूलाई यसो भन।
- 12 उसलाई भन, सर्वशक्तिमान परमप्रभुले भन्नुभएको छ:

‘त्यहाँ एकजना मानिस छ जसलाई हाँगो भनिन्छ।

त्यो हाँगो जहाँछ त्यहाँबाट निकालिने छ

र त्यसले परमप्रभुको मन्दिर निर्माण गर्नेछ।

13 हो, उसले परमप्रभुको मन्दिर निर्माण गर्नेछ

अनि सम्मान गरिनेछ।

यो आफ्नो सिंहासनमा बस्नेछ ऊ शासन गर्नेछ।

ऊ उसको सिंहासनमा पूजाहारी हुनेछ

र उसले तिनीहरूको बिचमा शान्तिको कार्य गर्नेछ।’

14 त्यो मुकुट मन्दिरमा राखिनेछ जसले मानिसलाई यादराख्न सहायता गर्नेछ। त्यो मुकुटले हेल्टै, तोबियाह, यदायाह अनि सपन्याहको छोरा योशियाहलाई सम्मान दिनेछ।”

15 टाढा-टाढाका मानिसहरू आएर परमप्रभुको मन्दिर बनाउँनेछन्। तब मानिसहरूले जान्नेछन् कि सर्वशक्तिमान परमप्रभुले मलाई तिमीहरूकहाँ पठाउनु भएको हो। अनि परमप्रभु परमेश्वरले तिमीहरूलाई जे अह्वाउनु हुन्छ त्यो गर्थौं भने यी सबै कुराहरू हुनेछ।

7

परमप्रभु दया र करुणा चाहनु हुन्छ

1 फरसमा दाराको राज्यकालको चौथो वर्ष जकरियालाई परमप्रभुबाट एउटा वचन प्राप्त भयो। यो नवौं महिनाको चौथो दिन (किसलेबको महिना) थियो।

2 बेतेलका मानिसले शरेशेर, रेगेम-मेलेक अनि आफ्नो मानिसहरू समेतलाई परमप्रभुसंग एउटा प्रश्न सोध्न पठाए।

3 तिनीहरू सर्वशक्तिमान परमप्रभुको मन्दिरका अगमवक्ताहरू अनि पूजहारी कहाँ गए। उनीहरूले प्रश्न सोधे, “हामीले कति वर्ष सम्म मन्दिर ध्वंस भएकोमा शोक मनाउँने। अहिले गरिरहे झैं मैले प्रत्येक वर्षको पाँचौं महिनामा स्तु अनि उपवास बस्नु पर्छ?”

4 सर्वशक्तिमान परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो,

5 “पूजहारी अनि देशका सबै मानिसहरूलाई भन, ‘उपवास र विलाप तिमीहरूले सत्तरी वर्ष देखी वर्षको पाँचौं अनि सातौं महिनामा गर्दै आईरहेका छौं, के त्यो उपवास साँच्चै नै मेरो निम्ति हो? होइन!

6 जब तिमीले खाद्यो अनि दाखरस पियाँ के त्यो मेरो निम्ति हो? होइन! यो तिमीहरूको भलाईका निम्ति हो।’

7 यी वचनहरू परमप्रभुले अगमवक्ताहरूद्वारा घोषणागर्नु भएको थियो। हेइन? उहाँले त्यो वचन त्यति बेला भन्नु भएको थियो जति बेला यरूशलेम मानिसहरूले भरिएको र पुरै उन्नति भएको शहर थियो। परमेश्वरले यो कुरा त्यस बेला भन्नुभयो जब यरूशलेमको चारैतिरका शहर अनि नेगव तथा पश्चिमी पहाडको तराईका मानिसहरू शान्ति पूर्वक बस्थे।”

8 जकरियालाई परमप्रभुले यो वचन दिनु भयो:

9 “सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यो कुरा भन्नुभयो, ‘तिमीहरूलाई जे सत्य र उचित लाग्छ त्यही गर्नु पर्छ।

तिमीहरू एक अर्काप्रति दयालु

र करुणामय हुनु पर्छ।

10 बिधुवाहरू, टहुरा-टहुरी बिदेशी

अथवा गरीब मानिसहरूलाई चोट पुर्याउनु हुँदैन।

एक-अर्कालाई नराम्रो गर्ने बिचार पनि मनमा ल्याउनु हुँदैन।’ ”

11 तर ती मानिसहरूले सुन्न अस्वीकार गरे

जे उहाँले गर्न चाहनु हुन्थ्यो।

तिनीहरूले आफ्ना कान बन्द गरे

जसले गर्दा परमेश्वरले भनेका कुरा सुनेनन्।

12 तिनीहरू हठी थिए।

तिनीहरूले परमेश्वरको व्यावस्था पालन गर्न अस्वीकार गरे।

आफ्नो आत्माशक्तिद्वारा सर्वशक्तिमान परमप्रभुले

अगमवक्ताका माध्यमबाट आफ्ना मानिसहरूलाई वचन पठाउँनुभयो।

तर मानिसहरूले त्यो सुनेनन्,

यसकारण सर्वशक्तिमान परमप्रभु साँढै क्रोधित हुनुभयो।

13 यसकारण सर्वशक्तिमान परमप्रभुले भन्नुभयो,

“मैले तिनीहरूलाई बोलाएँ,

तर तिनीहरूले उत्तर दिएनन्,

यसकारण अब मलाई तिनीहरूले बोलाए पनि

म तिनीहरूलाई उत्तर दिनेछैन।

14 म अब तिनीहरूलाई एउटा आँधी-बेहरीले झैं

तिनीहरूले नचिनेको अन्य देशहरूमा छरपष्ट गरिदिनेछु।

जब तिनीहरू यो देश आएर जान्छन्

तिनीहस्ते छोडे को भूमि उजाड हुनेछ।
त्यो सुन्दर भूमि ध्वंश हुनेछ।”

8

परमप्रभुबाट यरूशलेमलाई आशीर्वाद दिने प्रतिज्ञा

- 1 यो वचन सर्वशक्तिमान परमप्रभुको हो।
- 2 सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म साँच्चै नै सियोन पर्वतलाई प्रेम गर्छु। म तिनलाई यति साह्रो प्रेम गर्छु, तर तिनी मेरो बिश्वासनीय भइनन् अनि म तिनीसंग क्रोधित भएँ।”
- 3 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म सियोनमा फेरि फर्केर आएँ। म यरूशलेममा बसिरहेको छु। यरूशलेम सत्यको बिश्वासी शहर भनिनेछ। सर्वशक्तिमान परमप्रभुको पर्वतलाई चाहिँ पवित्र पर्वत भनिनेछ।”
- 4 सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “यरूशलेमका बुढा-बुढीहरू फेरि गल्लीहरूमा देखिनेछन्। मानिसहरू यति लामो समय सम्म बाँच्नेछन् कि उनीहरूलाई टेकने लौरोको आवश्यकता पर्नेछ।
- 5 अनि शहरका बाटोहरू नानीहरूले भरिनेछ।”
- 6 सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “जीवित मानिसहरूले सोच्लान, यो एकदमै गाह्रोछ अनि म पनि सोचछु यो एकदमै गाह्रोछ।”
- 7 सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “हेर म पूर्व र पश्चिमका देशहरूबाट मानिसहरू बचाई रहेछु अनि मेरो मानिसहरूलाई डोह्याउनेछु।
- 8 म त्यहाँ फर्केर फेरि आउँछु अनि यरूशलेममा बस्नेछु। तिनीहरू मेरो मानिसहरू हुनेछन् म राम्रो बिश्वासनीय परमेश्वर हुनेछु।”
- 9 सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “शक्तिशाली होऊ! तिमीहरू आज त्यही सन्देश सुनिहेकाछौ, जुन अगमवक्ताहरूले पहिलाबाटै भन्दै थिए जब सर्वशक्तिमान परमप्रभुले आफ्ना मन्दिर बनाउनका निम्ति फेरि जग बसाल्नु भएको थियो।
- 10 त्यो समय मानिसहरूसंग श्रमिकहरूलाई मजदूरी बापत दिने पैसा थिएन अथवा पशु र शत्रुहरूको कारणले मानिसहरूको आगमन सुरक्षित थिएन। मैले हरेकलाई आफ्नो छिमेकिको विरोधी बनाइदिएँ।
- 11 सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यसो भन्नुभयो। तर अब जीवित मानिसहरूका निम्ति यस्तो हुनेछैन।”
- 12 “ती मानिसहरूले शान्तिसंग खेती लगाउँनेछन्। दाखको बोटले फलहरू दिनेछ। भूमिले राम्रो उब्जनी दिनेछ तथा आकाशबाट पानी पर्नेछ। म यी सबै चीजहरू मेरा ती मानिसहरूलाई दिनेछु।
- 13 मानिसहरू आफ्नो अभिशापको निम्ति यरूशलेम अनि यहूदाको नाउँ लिनेछन् तर म इस्राएल र यहूदालाई बचाउँनेछु अनि तिनीहरूको नाउँ आशिषको रूपमा प्रमाणित हुन थाल्नेछ। यसकारण नडराऊ! बलियो होऊ!”
- 14 सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूका पिता-पुर्खाले मलाई क्रोधित पारे। यसकारण मैले उनीहरूलाई नष्ट गर्न निर्णय लिएँ। मैले आफ्नो बिचार बढूली गर्ने निश्चय गरेँ।” सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यी सबै कुराहरू भन्नुभयो।
- 15 “तर अब मैले बिचार बढूली सके अनि त्यस्तै प्रकारले मैले यरूशलेम र यहूदाका मानिसहरू प्रति वास्ता गरी रहने निश्चय गरेको छु।
- 16 यसकारण नडराऊ तर तिमीहरूले यो गर्नु पर्छ कि आफ्नो छिमेकीहरूसित सत्य बोल, जब तिमी आफ्नो शहरमा निर्णय लिन्छौ त्यस बेला साँचो, ठिक र शान्ति ल्याउने निर्णय होस्।
- 17 तिम्रो छिमेकीलाई चोट पुर्याउने गुप्त योजनाहरू नबनाऊ। झटो कसम नखाऊ। किन? किनकि म त्यो कुराहरूलाई घृणा गर्छु।” परमप्रभुले यसो भन्नु भयो।
- 18 मैले सर्वशक्तिमान परमप्रभुको यो वचन पाएँ।
- 19 सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तिम्रो शोक मनाउँने अनि उपवासको बिशेष दिन चौथो महीना, पाँचौं महीना, सातौं महीना अनि दशौं महीनामा हो। त्यो शोकको दिनलाई खुशीको दिनमा बढूली गर। ती दिन हँस अनि आनन्दको उत्सवहरू र पवित्र बिदाका दिनहरू हुनेछन्, र तिमीहरूले सत्य शान्तिलाई प्रेम गर्नु पर्छ।”

20 सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ,

“भविष्यमा बिभिन्न शहरहरूबाट मानिसहरू यरूशलेममा आउँनेछन्।

21 एउटा शहरका मानिसहरूले अर्को शहरका मानिसहरूलाई भन्नेछन्,

‘हामीहरू परमप्रभुको सामुन्ने उपासना गर्न, सर्वशक्तिमान परमप्रभुलाई खोज्न जाँदैछौं,’
 अनि अर्कोले भन्नेछ,
 ‘म पनि तिमीहरू सित जान चाहन्छु।’ ”

22 धेरै मानिसहरू अनि धेरै शक्तिशाली जातिहरू परमप्रभु सर्वशक्तिमानलाई खोज्न यरूशलेम आउँछन्। तिनीहरू यहाँ परमप्रभुको उपासना गर्ने आउने छन्।

23 सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “त्यस समय, विभिन्न जातिहरूबाट विभिन्न भाषाहरू बोल्ने दशजना मानिसहरूले एकजना यहूदी मानिसको लुगाको छेउ समात्रेछ अनि भन्नेछ, ‘हामीले सुनेका छौं कि परमेश्वर तिम्रो साथमा हुनुहुन्छ, के हामी उहाँको उपासना गर्न तिमी सित आउँन सक्छौं?’ ”

9

अन्य जातिहरूको विरुद्ध न्याय

1 एउटा दुःखपूर्ण समचार यो परमप्रभुको वचन हृदय देशको अनि त्यसको को राजधानी दमीशकको बिषयमा छ, मानिसहरू अनि सबै इस्राएली कुलहरूको आँखाहरू परमप्रभुमाथि छन्।

2 यो समचार हृदयको सिमाना हमातका निम्ति हो अनि सोर र सीदोनका निम्ति पनि हो। यद्यपि तिनीहरू ज्ञानी छन्।

3 सोर एउटा किल्ला जस्तैछ। त्यहाँ मानिसहरूले चाँदी यति धेरै जम्मा गरेका छन् त्यो धुलो बराबर छ, अनि सुन माटो समान छ।

4 तर परमप्रभुले, यी सबै लिनुहुनेछ। उहाँले त्यसको धन-सम्पत्ति समुद्रमा फ्याँकि दिनुहुनेछ अनि यो शहर आगोद्वारा नष्ट गराइनेछ।

5 अशकलोनमा बस्ने मानिसहरूले ती घटनाहरू देखेछन् अनि डराउँछन्। गाजाका मानिसहरू डरले काम्नेछन्। अनि एक्रोनका मानिसहरूको आशा सड्नेछ। गाजामा कुनैपनि राजा बाँच्नेछैन। अब एउटै मानिस पनि अशकलोनमा रहने छैन।

6 अशदोदका मानिसहरूलाई थाह छैन उनीहरूको पिता को हुन्? परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म अहंकारी पलिशती मानिसहरूलाई सम्पूर्ण रूपले नष्ट गरिदिनेछु।

7 म उसको मुखबाट रगत र उसको दाँतबाट घृणापूर्ण वस्तुहरू निकाल्नेछु। बाँचेका कुनैपनि पलिशतीहरू हाम्रो जतिको एक अंग बनेछन्। तिनीहरू यहूदाको एटा नयाँ कुल हुनेछन्। अक्रोनका मानिसहरू हाम्रा मानिसका एक भाग हुनेछन्, यबसीहरू बनिए जस्तै।

8 म शत्रुका सेनाहरूलाई यहाँबाट जान दिनेछैन, अब उसो म तिनीहरूलाई मेरा मानिसहरू प्रति चोट पुर्याउन दिनेछैन। मैले मेरा आँखाले देखेको छु कि बितेका दिनहरूमा मेरा मानिसहरूले कति कष्ट भोगेका छन्।”

भविष्यको राजा

9 हे सियोन, आनन्दित होऊ!

यरूशलेमका मानिसहरू खुसिले कराऊ!

हेर! तिमीहरूका राजा तिमीहरूकहाँ आइरहेछन्।

उहाँ धर्मी हुनुहुन्छ अनि उहाँले मुक्ति ल्याउँनुहुन्छ।

उहाँ नम्र हुनुहुन्छ अनि उहाँ गधामा चढेर आउँदै हुनुहुन्छ उहाँ एउटा जवान गधामा चढेर आउँदै हुनुहुन्छ।

10 राजा भन्नुहुन्छ, “मैले एप्रेममा रथहरू ध्वंश पारे

अनि यरूशलेममा घोडसवारहरू ध्वंश पारे।

मैले युद्धमा प्रयोग गरेको धनुहरू ध्वंश पारे।”

उहाँले जातिहरू सित शान्ति वार्ता गर्नुहुनेछ।

त्यो राजाले समुद्र देखि समुद्र सम्म राज्य गर्नुहुनेछ।

उनले नदी देखि पृथ्वीको अन्त भूमिसम्म राज्य गर्नुहुनेछ।

परमप्रभुले उहाँका मानिसहरूलाई रक्षा गर्नुहुन्छ

11 यरूशलेम, तिमीसित मेरो रगतको करार रहेकोले

म रित्तो खाडलबाट तिम्रा कैदीहरूलाई मुक्त गरिदिनेछु।

12 तिमीहरूका किल्ला तर्फ जाऊ हे आशावादी कैदीहरू।

अब म तिमीहरूलाई भन्दैछु कि

- तिमीहरूले जति गुमाएकाछौ
त्यसको दुईगुणा ज्यादा म तिमीहरूलाई दिनेछु।
- 13 यहदा, म तिमीलाई धनु जस्तै प्रयोग गर्नेछु।
ऐप्रैम म तिमीलाई काँड जस्तै प्रयोग गर्नेछु।
- सियोन, म तिमीलाई युनानीहरू बिस्दु
युद्धको बलियो तलवार जस्तै प्रयोग गर्नेछु।
- 14 परमप्रभु तिनीहरू अघि प्रकट हुनुहुनेछ
अनि आफ्नो काँड बिजुली चम्के जस्तै चलाउँनु हुनेछ।
परमप्रभु परमेश्वरले तुरही बजाउँनुहुनेछ
अनि सेनाहरू मरुभूमिमा आँधिजस्तै अघाडी बढ्नेछन्।
- 15 सर्वशक्तिमान परमप्रभुले तिनीहरूको रक्षा गर्नुहुनेछ।
सैनिकहरूले घुँघेरो र ढुङ्गाको प्रयोग गरेर शत्रुहरूलाई पराजित गर्नेछन्।
उनीहरूले आफ्ना शत्रुहरूका रगत बगाउनेछन्,
यो दाखरस जस्तै बग्नेछ।
यो वेदीको कुना-कुनामा फर्प्याँएको रगत जस्तै हुनेछ।
- 16 त्यससमय, परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले
उहाँका मानिसहरूलाई
गोठालोले आफ्ना भेडाहरू बचाए झैं बचाउँनु हुनेछ।
तिनीहरू उहाँको निम्ति अत्यन्तै मूल्यवान हुनेछन्।
त्यो उहाँको हातमा चम्कने रत्न जस्तै हुनेछ।
- 17 प्रत्येक चिज असल अनि सुन्दर हुनेछन्।
त्यहाँ आश्चर्य चकित बाली कटनी हुनेछ।
त्यो केवल अन्न र दाखरसको नभएर
नयाँ केटा-केटीहरूको हुनेछ।

10

परमप्रभुको प्रतिज्ञा

- 1 वसन्त ऋतुमा वर्षाको निम्ति परमप्रभुसंग प्रार्थना गर। परमप्रभुले बिजुलि पठाउनु हुनेछ अनि पानी वर्षाउनु हुनेछ।
परमेश्वरले प्रत्येकको विस्वाहः जमीनमा उत्पन्न गर्नु हुनेछ।
- 2 मानिसहरूले तिनीहरू सानो मूर्ति अनि तन्त्र-मन्त्र भविष्यमा के हुने हो भनि जान्न प्रयोग गर्छन्। तर त्यो सब ब्यार्थ हुनेछ।
तिनीहरूले झटो चीज देख्छन्, तिनीहरूले झटो सपना भन्छन्। तर ती सबै झटो हुनेछ। यसकारण, मानिसहरू भेडाहरू जस्तै
सहायताको निम्ति यता उता भट्की हिंड्छन्। तर तिनीहरूलाई बाटो देखाउँने कुनै गोठालो हुँदैन।
- 3 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म गोठालोहरू प्रति एकदमै क्रोधित छु। म अगुवाहरूलाई दण्ड दिनेछु।” (यहदाका मानिसहरू
परमेश्वरका निम्ति बगाल हुन् अनि सर्वशक्तिमान परमप्रभुले साँच्चै नै बगालको हेरचाह गर्नुहुन्छ। उहाँले त्यसको हेरचाह गर्नु
हुन्छ, जस्तै कुनै सैनिकले आफ्नो घोडाको गर्छ।)
- 4 “कुनाको ढुङ्गा, पालको खोबो, युद्धको धनु अनि अघि बढिरहेका सैनिकहरू पनि यहदाकोमा आउँनेछ।
- 5 तिनीहरूले आफ्नो शत्रुलाई हराउनेछन्। तिनीहरूले युद्धमा आफ्नो शत्रुहरूलाई गल्लीको हिलो जस्तै कुल्ची-मिल्ची पारी
पराजित गर्नेछन्। उनीहरूले युद्ध गर्नेछन् किनभने परमप्रभुले उनीहरूलाई साथ दिनुहुनेछ अनि उनीहरूले शत्रुको घोड सवारलाई
पनि पराजित गर्नेछन्।
- 6 म यहदाका कुललाई शक्तिशाली बनाउँने छु। म यूसुफको कुललाई बँचाउँनेछु। म तिनीहरूलाई फर्काएर ल्याउनेछु
किनभने तिमीहरूमाथि मेरो दया जागेकोछ। यो यस्तो हुनेछ मानौं मैले तिनीहरूलाई कहिल्यै छाडेको छैन। म परमप्रभु
तिनीहरूको परमेश्वर हुँ अनि म तिनीहरूलाई सहयोग गर्नेछु।
- 7 ऐप्रैमका मानिसहरू शक्तिशाली हुनेछन् अनि प्रसन्न हुनेछन्। ती सैनिक जस्तै जसले अत्यन्तै खाना पानी पाए। उनीहरूका
छोरा-छोरीहरू आनन्द मनाउँनेछन् अनि प्रसन्न हुनेछन्। उनीहरू सबैले एकै साथ परमप्रभुसंग आनन्द मनाउँनेछन्।

8 “म इशाराले सबैलाई एकै साथ बोलाउनेछु। म साँच्चै उनीहरूलाई बँचाउनेछु, उनीहरूको संख्या अधिको झैं असंख्य हुनेछ।

9 हो, मैले सबै मानिसहरूलाई आफ्ना देशमा छरपष्ट पारौं तर ती देशहरूले मलाई याद गर्नेछन्। अनि उनीहरूका सन्तानहरू बाँचि रहनेछन् अनि फर्केर आउनेछन्।

10 म तिनीहरूलाई मिश्र र अशरूबाट फर्काएर ल्याउनेछु। म तिनीहरूलाई गिलाद र लबानोनको इलाकामा ल्याउनेछु किनभने त्यहाँ प्रशस्त ठाउँ हुनेछैन।”

11 यो पहिलेको झैं हुनेछ जब परमेश्वरले तिनीहरूलाई मिश्रबाट ल्याउनु भएको थियो। उहाँले समुद्रको छालमा हिकाउँनु भयो, समुद्र छुट्टियो अनि मानिसहरू दुःखको समुद्रमा पैदल हिंडेर पार गरे। परमप्रभुले नदीको बहावलाई सुकाई दिनु हुनेछ। उहाँले अशरूको घमण्ड अनि मिश्रको शक्ति ध्वंश गरिदिनुभयो।

12 परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई शक्तिशाली बनाउनु हुनेछ अनि तिनीहरू उहाँको नाउँको लागि जीवित रहनेछन्। परमप्रभुले यी सबैकुरा भन्नुभयो।

11

परमेश्वरले यहदाको चौरतिर भएका देशहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ

1 लबानोन, आफ्नो दैलोहरू खोल, किनभने आगो भित्र आउँछ
अनि तिमीहरूका देवदारका रूखहरू भस्म पारिदिन्छ।

2 बाशानका सल्लोको रूखहरू रूनेछन् किनकि देवदारका रूखहरू लडे।
महान रूखहरू ध्वंश गराइए।

बाशानका फलौटका रूखहरू
त्यो जङ्गलको निम्ति रौऊ जुन काटिएकाछन्।

3 गोठालाहरू स्फुटो सुन!
तिनीहरूको महिमा ध्वंश भएको छ।

जवान सिंहको गर्जन सुन,
यदन नदीको किनारको तिनीहरूको बाकलो जङ्गल उजाड गराइएको छ।

4 परमप्रभु मेरा परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “ती भेडाहरूको रक्षागर, जसलाई मार्नका निम्ति पालिएको छ।

5 तिनीहरू जसले भेडा किन्छन् तिनीहरूले भेडालाई मार्छन्, अनि तिनीहरू दण्डित हुँदैनन्। ब्यापारीले भेडालाई बेच्छ अनि भन्छ, ‘परमप्रभुको प्रशंसनाहोस किनभने म धनी भएँ।’ गोठालाहरू आफ्ना भेडाहरूका निम्ति शोक मनाउँदैनन्।

6 अनि म यो देशका बासिन्दाको निम्ति दुःखी हुनेछैन।” परमप्रभुले यो सबै भन्नुभयो, “हेर म प्रत्येकलाई उसको छिमेकी अनि राजाको हातमा सुम्पि दिनेछु। म तिनीहरूलाई उनीहरूको देशमा नष्ट पार्न दिनेछु, म तिनीहरूलाई रोकनेछैन।”

7 त्यसरी मैले ती भेडाहरूको रेखदेख गर्ने, बिशेष कष्टमा परेका बथान जसलाई मार्नकालागि पालिएको थियो। मैले दुइवटा लौरो लिएँ र मैले एउटा लौरोको नाउँ अनुग्रह राखें र अर्कोको नाउँ एकता अनि मैले भेडाहरूको रेखदेख आरम्भ गरे।

8 मैले तीनजना गोठालाहरूलाई एकै महिनामा नष्ट गरिदिएँ। म भेडाहरू प्रति क्रोधित भएँ अनि तिनीहरूले मलाई घृणा गर्न थाले।

9 त्यपछि मैले भनें, “म तिमीहरूको हेरचाह गर्दिनँ! म तिमीहरूलाई मर्न दिन्छु जो मर्न चाहन्छन्। अनि तिनीहरू जो ध्वंश हुन चाहन्छन् ध्वंश होऊन्। अनि जो बाँच्छ तिनीहरूले एक-अर्कोको मासु खानेछन्।”

10 त्यपछि मैले अनुग्रह नामको लौरो लिएँ अनि त्यसलाई टुक्रा-टुक्रा पारिदिएँ। मैले सबै मानिसहरूसंग मेरो करार रद्द गर्ने यसो गरेँ।

11 यसकारण त्यसदिन करार भङ्ग भयो अनि पीडित बगाल जसले मतिर हेरिरहेका थिए, उनीहरूले पनि बुझे, यो परमप्रभुको समाचार थियो।

12 तब मैले तिनीहरूलाई भनें, “यदि तिमी ज्याला दिन चाहन्छौ भने देऊ। यदि चाहँदैनौ भने नदेऊ!” यसैले मलाई उनले तीसवटा चाँदीका टुक्रा दिए।

13 त्यसपछि परमप्रभुले मलाई भन्नु भयो, “त्यसलाई कोष-भण्डारमा फ्याँकिदेऊ। तिनीहरूले सोचन्छ कि त्यो महत्वपूर्ण रकमको लागि म योग्यको छु। त्यो पैसालाई परमप्रभुको मन्दिरको भण्डारमा हालिदेऊ।” यसकारण चाँदीको तीसवटा टुक्रालाई परमप्रभुको मन्दिरको भण्डारमा हालिदिएँ।

14 तब मैले एकता नाउँको लौरोलाई दुइ टुक्रा पारेँ मैले यी कुरा साबित गर्नको लागि गरेँ कि इस्राएल अनि यहूदाको बिचको एकता समाप्त भयो।

15 तब परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “अब मूर्ख गोठालाको लौरोको खोजी गर।

16 म यस भूमिमा एउटा नयाँ गोठालो उठाउँनेछु। उसले नष्ट भईसकेको भेडाहरूको हेरचाह गर्ने छैन, उसले चोट लागेको भेडाहरूलाई निको पार्नेछैन। उसले ती जो अहिले जिउँदो छन् तिनीहरूलाई खुवाउने छैन। अनि सबै स्वास्थ्य भेडाहरू खाईसकिन्छ र खूरहरू मात्र बाँकी रहनेछ।”

17 हे मेरो बेक्कामको गोठालो तिमीले

मेरा भेडाहरूलाई त्यागिदियो।

एउटा तरवारले उसको दाहिने पाखुरा

अनि उसको दाहिने आँखामा हिकाउनेछ।

उसको पाखुरा बेक्कामको हुनेछ

अनि उसको दाहिने आँखा अन्धा हुनेछ।

12

यहूदाको चारैतिरको देशहरूको बिषयमा दर्शन

1 इस्राएलको बिषयमा परमप्रभुको दुःखको वचन। परमप्रभुले पृथ्वी र आकाश बनाउँनु भयो। उहाँले मानिसको आत्मा रचनु भयो। अनि यी कुराहरू भन्नुभयो,

2 “हेर, म यरूशलेमलाई चारैतिरका राज्यहरूका निम्ति यसलाई बिषको बोटको जस्तो बनाउँछु। अनि सम्पूर्ण यहूदा यरूशलेम झैं घेरामा पर्नेछ।

3 तर त्यदिन, म यरूशलेमलाईसबै जातिहरूको लागि गह्रै ढुङ्गा जस्तो बनाईदिनेछु अनि जसले त्यसलाई उठाउने कोशिश गर्छ त्यो नै घाइते हुनेछ। तर पृथ्वीका सबै जातिहरू एकै साथ आउनेछन् अनि यरूशलेमको बिस्दृमा लडनेछन्।

4 तर म घोडाहरूलाई भयभित पारिदिनेछु अनि घोडसवारहरू डराउँनेछन्। म शत्रुका सबै घोडाहरूलाई अन्धा बनाईदिनेछु। तर मेरा आँखाहरू अन्धा हुनेछैन। अनि म यहूदाका कुलका मानिसहरूलाई रक्षा गर्नेछु।

5 तब यहूदाका कुलका अगुवाहरूले आफैं भन्नेछन्, ‘यरूशलेमका बासिन्दा, म परमप्रभु परमेष्वर सर्वशक्तिमानमा शक्ति पाउँनेछु।’

6 त्यस समयमा यहूदाका परिवारलाई जङ्गलमा लागि रहेको डढेलो जस्तै बनाउँनेछु, मुट्टाहरूको बीचमा बल्दै गरेको राँकोहरू जस्तै तिनीहरूले चारैतिरका शत्रुहरूलाई नष्ट गर्नेछन् अनि यरूशलेमका बासिन्दाहरू फेरि बस्ने अनि आराम गर्ने स्थितिमा हुनेछन्।”

7 परमप्रभुले पहिला यहूदाका मानिसहरूलाई बचाउँनु हुनेछ यसकारण यरूशलेमका बासिन्दाहरूले शेखी गर्नेछैनन्। दाऊदको घरानाको अनि यरूशलेममा बस्ने अन्य मानिसहरूको गौरव यहूदाको भन्दा बढी नहोस।

8 तर त्यसदिन परमप्रभुले यरूशलेमका मानिसहरूको साह्रै रक्षा गर्नु हुनेछ, यहाँ सम्म कि कमजोर मानिसहरू पनि दाऊद जस्तै योद्धा बन्नेछन् अनि दाऊदका परिवारहरू परमप्रभुको आफ्नो स्वर्गदूत जस्तै पथप्रदर्शक हुनेछन्।

9 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “त्यस समय म ती यरूशलेमको बिस्दृमा आउने सारा जातिहरूलाई नष्ट गर्नेछु।

10 म दाऊदको घर अनि यरूशलेमका बासिन्दाहरूको हृदयमा अनुग्रह र करुणाको भावना भरिदिनेछु। तिनीहरूले म पट्टि हेर्नेछन्। जसलाई छेड बनाएकाथिए अनि दुःखी हुनेछन्, जो एउटै मात्र पुत्रको निम्ति बिलाप गर्छ अथवा उसको पहिला जन्मेको पुत्रको मृत्यूको निम्ति बिलाप गर्छ। तिनीहरू त्यसै दुःखी मानिसहरू झैं हुनेछन्।

11 त्यस दिन यरूशलेममा ठुलो दुःख अनि कष्ट आइपर्नेछ, त्यो यस्तो हुने छ जुन मगिदोको बेसीमा हृद-रिम्मोनको मृत्युमा मानिसहरू रोएका थिए।

12 भूमिले शोक मनाउँनेछन् प्रत्येक घरना र्नेछन्। दाऊदका घरनाका मानिसहरू आफैंले शोक मनाउँनेछन् अनि उनीहरूका पत्नीले शोक मनाउँनेछन्। नातान घरनाको मानिसहरू आफैं र्नेछन् अनि तिनीहरूका पत्नी पनि अलग-अलग र्नेछन्।

13 लेवी कुलका मानिसहरू अनि पत्नीहरू पनि अलग-अलग, एकलै-एकलै र्नेछन्। शिमी घरानाको मानिसहरू र पत्नीहरू पनि अलग-अलग र्नेछन्।

14 अनि यहि घटना सबै वंशमा हुनेछ। मानिसहरू एकलै हुनेछन् अनि श्रीहरू एकलै र्नेछन्।”

13

1 तर त्यससमय, पानीको एउटा कुलो दाऊदको घरना तथा यरूशलेमको बासिन्दाहरूको निम्ति मूल फुटेर आउँनेछ। त्यो मूलले तिनीहरूको पापलाई धोएर शुद्ध गरिदिनेछ।

झट्टा अगमवक्ता ज्यादा छैनन्

2 सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “त्यस समय पृथ्वीबाट सबै मूर्तिहरू हटाईदिनेछु। मानिसहरूले तिमीहरूको नामहरू पनि याद राख्ने छैनन्, म झट्टा अगमवक्ता अनि अशुद्ध आत्मालाई पृथ्वीबाट हटाई दिनेछु।

3 यदि कुनै मानिसले अगमवाणी गरे त्यसले दण्ड पाउँनेछ। यहाँ सम्म कि त्यसको आफ्नो आमा-बाबुले पनि भन्नेछन्, ‘तैले परमप्रभुको नाउँमा झट्टो बोलिस्। यसकारण तँ मर्नु पर्छ।’ त्यसको आमा-बाबुले अगमवाणी गरेकोमा त्यसलाई छुराले रोपिदिनेछन्।

4 त्यस समय अगमवक्ता आफ्नो अगमवाणी र दर्शनको निम्ति लज्जित हुनेछ। मानिसहरूलाई झट्टो अगमवाणी भनेर धोका दिनलाई तिनीहरूले त्यस प्रकारको बाकलो पोषाक लगाउँने छैनन्।

5 तिनीहरूले भन्नेछन्, ‘म अगमवक्ता हैन। म एउटा किसान हुँ। किनभने एउटा मानिसले मलाई मेरो बाल्य अवस्थामा नै दासलाई जस्तै बेचेयो।’

6 अरू मानिसहरूले भन्नेछन्, ‘तिम्रो हातको यो चोट केहो?’ उसले भन्नेछ, ‘यो मेरो साथीको घरमा लागेको चोट हो।’ ”

7 सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तरवार मेरो गोठालालाई हिकाऊ, मेरो साथीलाई हिकाऊ। मेरो गोठाला अनि भेंडालाई प्रहार गर! भेंडा भागेर जानेछ र साना-सानाहरूलाई म दण्ड दिनेछु।”

8 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “देशका दुई तिहाई मानिसहरूलाई चोट लगाईने छ अनि मारिने छ। तर एक तिहाई बाँचेछन्।

9 त्यपछि म ती बाँचेकालाई जाँचेछु। म तिनीहरूलाई अत्यन्तै कष्ट दिनेछु। त्यो कष्ट आगो जस्तै हुनेछ जुन आगोले चाँदीको शुद्धता जाँच्छ। म तिनीहरूको जाँच त्यसरी नै गर्नेछु जसरी मानिसहरूले सुनको शुद्धता जाँच गर्छन्। तब तिनीहरूले मलाई सहायताको निम्ति बोलाउँनेछन् अनि म सहायता गर्नेछु। म भन्नेछु, ‘तिमीहरू मेरो प्रजाहरू हो।’ अनि उनीहरूले भन्नेछन्, ‘परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ।’ ”

14

न्यायको दिन

1 हेर, परमप्रभुको न्यायको विशेष दिन आउँदैछ, अनि जुन धन तिमीहरूबाट लिएको थियो त्यो धन तिम्रो शहरमा बाँडिनेछ।

2 म सबै देशलाई यरूशलेम को बिरुद्ध युद्ध गर्नलाई एकै ठाउँमा भेला हार्नेछु। तिनीहरूले शहरमा अधिकार जमाउँनेछन्। तथाघरहरू नष्ट गरिदिनेछन्। स्त्रीहरूलाई भ्रष्ट पारिनेछ अनि आधा मानिसहरूलाई कैदमा लगिनेछ। तर बाँकी रहेकाहरूलाई शहर बाहिर लगिनेछेन।

3 त्यसपछि परमप्रभुले ती देशहरूको बिरुद्धमा युद्ध गर्नुहुनेछ। यो एउटा सॉचो युद्ध हुनेछ।

4 त्यससमय उहाँ भद्राक्ष एउटा पर्वतमा उभिरनुहुनेछ। त्यो पहाड यरूशलेमको पूर्वपट्टि अवस्थित छ। जैतूनको पर्वत बिष्फोटन हुनेछ। पर्वतको एउटा भाग उत्तरपट्टि जानेछ, अनि अर्को भाग दक्षिणपट्टि जानेछ।

5 अनि तिमी पर्वतका भञ्ज्याङ हुँदै भाग्नेछौ जुन ओजेल सम्म जान्छ जसरी उज्जियाह यहूदाको राजा भएको बेलामा भूकम्प आउँदा तिमी भागेका थियो। तर परमप्रभु, मेरा परमेश्वर आउनु हुनेछ अनि उहाँका सबै पवित्र मानिसहरू उहाँको साथमा आउनेछन्।

6-7 त्यो अत्यन्तै महत्वपूर्ण दिन हुनेछ। त्यस दिन प्रकाश, शीत अनि तृषारो केहि हुनेछैन। परमप्रभुले मात्र जान्नुहुन्छ यो कस्तो हुन्छ, तर कुनै दिन रात हुनेछैन, जब सामान्य सपना अँध्यारो हुन थाल्छ, अनि उज्यालो पनि हुन्छ।

8 यस समय यरूशलेमबाट लगातार पानी* बगिरहनेछ। पानी बिभाजन हुनेछ अनि एउटा भाग पूर्वतिर बग्नेछ अनि अर्को भाग पश्चिमको भूमध्य सागर सम्म जानेछ अनि यो पुरै पानी बष भरी ग्रीष्म अनि शीत ऋतु दुवैमा बगि रहन्छ।

9 त्यससमय परमप्रभु, समस्त पृथ्वीका राजा हुनुहुनेछ। परमप्रभु एक मात्र हुनुहुन्छ। उहाँको नाउँ एउटै हो।

10 त्यससमय यरूशलेमको चारै तिर अराबा समतल जस्तै हुनेछ। गिबाबाट भएर नेगेवामा रिम्मोन जमीनसम्म मरूभूमि जस्तै हुनेछ। तर यरूशलेमको पूरै शहर फेरि बिन्यामीनको फाटकदेखि प्रथम फाटक सम्म अनि हनलेलेको धरहरादेखि राजाको दाखको कोल सम्म फेरि बग्नेछ।

11 तिनीहरू त्यहाँ बसेछन् अनि फेरि कहिल्यै पनि नाश हुनेछैन अनि मानिसहरू यरूशलेममा सुरक्षित बसेछन्।

* 14:8: यस समयमा ... पानी अथवा “जिउँदो पानी यरूशलेमबाट बगिरहनेछ।” अथवा “यरूशलेमबाट जीवनको पानी बग्नेछ।”

12 तर जो कोहि जाति यस्शलेमको बिरुद्धमा युद्ध लडे, परमप्रभुले ती राष्ट्रहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ। उहाँले तिनीहरूलाई डरलाग्दो बिमारद्वारा आक्रमण गर्नुहुनेछ। तिनीहरू उभिरहेको बेला तिनीहरूको शरीर सड्नेछ। तिनीहरूका आँखा तिनीहरूकै खोपिल्टामा कुहिनेछ अनि जिब्रो तिनीहरूको मुखमा नै कुहिने छ।

13-15 त्यो भयंकर डरलाग्दो महामारी शत्रुहरूको छाउनीमा हुनेछ अनि तिनीहरूका घोडाहरू, खच्चरहरू, ऊँटहरू र गधाहरूलाई त्यो डरलाग्दो रोग लाग्नेछ।

त्यससमय तिनीहरू साँच्चै नै परमप्रभुसंग डराउनेछन्, तिनीहरूले एक-अर्काको घाँटी निमोठ्नेछन्, तिनीहरूले एक-अर्कांमाथि प्रहार गर्नको निम्ति हात उठाउनेछन्। यहदाका मानिसहरूले यस्शलेममा युद्ध गर्नेछन्। तर तिनीहरूले शहरको चारैतिरका जातिहरूबाट धन प्राप्त गर्नेछन्। उनीहरूले एकदमै ज्यादा सुन, चाँदी अनि लुगा फाटाहरू प्राप्त गर्नेछन्।

16 यस्शलेमको बिरुद्ध युद्धगर्नेहरू जति बाँचेकाछन् तिनीहरूले प्रत्येक बर्ष केही मानिसहरू जो यस्शलेमको बिरुद्ध लड्नु आउनेछन् र बाँच्छन् प्रतेक बर्ष राजा, सर्वशक्तिमान परमप्रभुको आरधना गर्न आउनेछन्। तिनीहरू छप्रो-बासको चाड मनाउन आउनेछन्।

17 अनि यदि पृथ्वीका कुनै परिवारका मानिस राजा, सर्वशक्तिमान परमप्रभुको आरधना गर्नको लागि यस्शलेम गएनन् भने परमप्रभुले तिनीहरूलाई बर्षा पनि बन्द गरिदिनु हुनेछ।

18 यदि माश्रदेशका कुनै पनि परिवारका मानिस छप्रो-बासको चाड मान्न आएन भने तिनीहरू डरलाग्दो रोगको शिकार हुनेछन्, जस्तो परमप्रभुले अरू शत्रु देशहरूलाई लगाई दिनु भएको थियो।

19 मिश्रको निम्ति त्यही दण्ड हुनेछ अनि अरू देशको निम्ति जसले छप्रो-बासको चाड मनाउन आउँदैन।

20 त्यससमय प्रतेक सर-सामान परमप्रभुको हुनेछ। यहाँ सम्म कि घोडाहरूको घण्टीमा परमप्रभुको निम्ति पवित्र भनी लेखिएको हुन्छ। अनि परमप्रभुको मन्दिरमा प्रयोग गरिने सबै भाँडाहरू त्यस्तै महत्वपूर्ण हुन्छन् जस्तो वेदीमा प्रयोग गरिने कचौराहरू महत्वपूर्ण हुन्छ।

21 निश्चय, यहदा अनि यस्शलेमका प्रत्येक भाँडाहरूमा सर्वशक्तिमान परमप्रभुको निम्ति पवित्र भनी लेखिएको हुन्छ। अनि प्रत्येक मानिस जसले परमप्रभुको आरधना गर्छ त्यसैले ती भाँडाहरूमा खाना पकाउने र खाने अधिकार पाउनेछ।

अनि त्यससमय परमप्रभु परमेश्वरको मन्दिरमा चीज-बीजहरू किन-बेच गर्ने कुनै पनि ब्यापारी हुनेछैनन्।

मलाकीको पुस्तक

1 एउटा वचन परमेश्वरबाट। यो वचन परमप्रभुदेखि इस्राएललाई हो। परमेश्वरले मलाकीलाई यो वचन दिन उपयोग गर्नु भयो।

इस्राएल प्रति परमेश्वरको प्रेम

2 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मानिसहरू, म तिमीहरूलाई प्रेम गर्छु।”

तर तिमीहरूले भन्यौ, “तपाईंले हामीलाई प्रेम गर्नुहुन्छ भनेर कसरी थाहा पाउनु?”

परमप्रभुले भन्नुभयो, “एसाव याक्को दाजु थियो, थिएन र? तर मैले याक्कलाई चुनें।

3 अनि मैले एसावलाई स्वीकार गरिनेँ। मैले एसावको पहाडी देश उजाड पारिदिएँ। एसावको देश नष्ट पारिएको थियो अनि अब त्यहाँ जङ्गली स्यालहरू मात्र बस्छन्।”

4 यो सम्भव छ कि एदोमका मानिसहरूले भन्न सक्छन्, “ठिकैछ हामी नष्ट भएका छौं, तर हामी हाम्रो शहर फेरि निर्माण गर्छौं।”

तर सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “यदि तिनीहरूले तिनीहरूको शहर पुनःनिर्माण गरे ता पनि म त्यसलाई फेरि भत्काई दिनेछु।” यसैकारण मानिसहरूले एदोमलाई नराम्रो देश भन्छन्। मानिसहरू भन्छन् कि परमप्रभु तिनीहरूसित सधैं क्रोधित हुनुहुन्छ।

5 मानिसहरूले यी सबै कुराहरू आँखाले देखे र भने, “इस्राएलको सिमाना भन्दा बाहिर पनि परमप्रभु महान हुनुहुन्छ।”

मानिसहरूले परमेश्वरलाई सम्मान गर्दैनन्

6 सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “नानीहरूले तिनीहरूका बाबुहरूलाई आदर गर्दछन्। सेवकहरूले तिनीहरूको मालिकहरूलाई सम्मान गर्छन्। म तिमीहरूको बाबु हुँ, यसकारण तिमीहरूले मलाई किन सम्मान गर्दैनौ? म तिमीहरूको मालिक हुँ, यसकारण तिमीहरू किन मलाई सम्मान गर्दैनौ? पूजाहारीहरू तिमीहरूले मेरो नाउँलाई सम्मान गर्दैनौ।

“तर तिमीहरू भन्छौ, ‘हामीहरूले के गर्छौ? जो तपाईंले भन्नु हुन्छ हामीले तपाईंको सम्मान गरेनौ।’ ”

7 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “ ‘तिमीहरू मेरो बेदीमा अशुद्ध रोटी ल्याउछौ।’

“तर तिमीहरू भन्छौ, ‘त्यो रोटी कसरी अशुद्ध भयो?’ ”

परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूले मेरो बेदीलाई सम्मान गर्दैनौ।

8 तिमीहरूले बलिको निम्ति अन्धा पशुहरू ल्याउछौ त्यसो गर्नु गल्ती हो। तिमीहरूले बलिको लागी बीमारी अनि लड्गडा पशुहरू लिएर आउंदछौ, यो गल्ती हो। तिमीहरूले आफ्ना शासकलाई ती रोगी पशुहरू भेटी चढाउने चेष्टा गर्छौ! के तिनीहरू तिमीहरूसित खुशी हुन्छन्? के तिनीहरूले तिमीहरूलाई दया देखाउँछन्?” सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यी सबै भन्नुभयो।

9 “पूजाहारीहरू, तिमीहरूले परमप्रभुसँग हाम्रो असल हुनको निम्ति बिन्ती गर्नुपर्छ। तर उनले तिम्रो बिन्ती सुन्ने छैनन् अनि यी सबै दोष तिम्रो हुनेछ।” सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यो सबै कुराहरू भन्नुभयो।

10 “साँच्चै नै तिमीहरू मध्ये कसैले मन्दिरको ढोकाहरू बन्द गर्छ अनि सही जगामा दीयो बाल्छ, तर म तिमीहरूसँग प्रसन्न हुनेछैन। म तिम्रो भेटी स्वीकार गर्दैनौ।” सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यी सबै कुराहरू भन्नु भयो।

11 “सूर्योदय देखि सूर्यास्त सम्म मानिसहरूले मेरो सम्मान गर्छन्, ती सबैले मेरो निम्ति राम्रा-राम्रा भेटीहरू ल्याउछन्। तिनीहरूले मेरो भेटीको रूपमा राम्रा धूप बाल्छन्। किन? किनभने मेरो नाउँ ती सम्पूर्ण मानिसहरूको निम्ति महत्वपूर्ण छ।” सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यी सबै कुराहरू भन्नु भयो।

12 “तर तिमीहरूले यो देखाउछौ कि तिमीहरूले मेरो नाउँलाई सम्मान गरेनौ। तिमाहरू भन्छौ, परमप्रभुको टेवल पवित्र छैन।

13 अनि तिमीहरू त्यो टेवलबाट भोजन लिन मन पराउँदैनौ तिमीहरूले त्यो खाने कुरा सुँध्छौ तर खान अस्वीकार गर्छौ। तिमीहरू भन्छौ ‘यो राम्रो होइन। तर यो साँचो हैन।’ तब तिमीहरूले रोगी, खोरण्डा अनि चोट लागेका पशुहरू मेरो निम्ति ल्याउछौ। तिमीहरूले रोगी पशुहरू मलाई बलिदान दिने चेष्टा गर्छौ। तर म ती रोगी पशुहरू स्वीकार गर्दिनेँ।

14 कति मानिसहरूसित तिम्रो पशुहरू छन्, जुन उनीहरूले बलिदान स्वरूप चढाउँन सक्छन् तर उनीहरूले ती राम्रा पशुहरू मलाई चढाउँदैनन्। केही मानिसहरूले राम्रो पशुहरू मकहाँ ल्याउछन्। तिनीहरूले स्वास्थ्य पशुहरू ल्याउने प्रतिज्ञा गर्छन् तर गुप्तरूपमा त्यो राम्रो स्वास्थ्य पशुलाई रोगी पशुहरूसँग साटेर मलाई रोगी पशुहरू चढाउँछन्। तिनीहरूमाथि आपद् आईलामेछ।

किनभने म महान राजा हूँ। तिमीहरूले मलाई सम्मान गर्नु पर्ने हो। सारा पृथ्वीका मानिसहरूले मेरो सम्मान गर्छन्।” सर्वशक्तिमान परमप्रभुले ती सबै कुराहरू भन्नुभयो।

2

पूजाहारीहरूका निम्ति विधिहरू

- १ “हे पूजाहारीहरू हो, यो नियम तिमीहरूको निम्ति हो। मेरो कुरा सुन। जे म भन्छु त्यसमाथि ध्यान देऊ। मेरो सम्मान गर।
- २ यदि तिमीहरूले सुन्दैनौ र मेरो नाउँलाई सम्मान गर्दैनौ भने तिमीहरूलाई खराब हुनेछ। तिमीहरूले आशीर्वाद दिनेछौ तर त्यो श्रापमा परिणत हुनेछ। यदि तिमीहरूले मेरो नाउँमा सम्मान गरेनौ भने म खराब गर्नेछु।” सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यी सबै कुराहरू भन्नुभयो।
- ३ “हेर, म तिमीहरूको कुललाई दण्ड दिनेछु। पवित्र दिनहरूमा पूजाहारी तिमीहरूले मलाई बलिदानहरू चढाउँछौ। तिमीले गोबर अनि मेरोको पशुको भित्री भाग लिएर आउँछौ अनि फर्काए दिन्छौ। तर म त्यो गोबर तिम्रो मुखमा दलिदिनेछु र तिमी पनि त्यो सितै फर्काइदिनेछौ।
- ४ तब तिमीहरूले बुझ्छौ मैले यी आदेश तिमीहरूलाई किन दिँदैछु? मैले तिमीहरूलाई यी कुराहरू किन बताउँदैछु कारण लेवीहरूसित मेरो करार चलिरहेको छ।” सर्वशक्तिमान परमेश्वरले यी सबै कुराहरू भन्नुभयो।
- ५ परमप्रभुले भन्नुभयो, “मैले यो करार लेवीहरूसँग गरे। मैले उनीहरूलाई शान्तिपूर्ण जीवन दिने प्रतिज्ञा गरे, अनि मैले दिएँ। लेवीहरूले मेरो सम्मान गरे। तिनीहरूले मेरो नाउँको सम्मान गरे।
- ६ लेवीहरूले साँचो शिक्षा दिए। लेवीहरूले झूटो उपदेशहरू दिएनन्। लेवीहरू ईमान्दार र शान्ति प्रिय मानिस थिए। लेवीहरूले मेरो अनुशरण गरे अनि धेरै मानिसहरूलाई अपराध गर्नबाट बचाए।
- ७ पूजाहारीहरूले परमप्रभुको शिक्षा जान्नु पर्छ। मानिसहरू पूजाहारीहरूको छेउमा जाने योग्यको हुनुपर्छ अनि परमप्रभुको शिक्षा सिक्नु पर्छ। पूजाहारीहरू मानिसहरूका निम्ति परमप्रभुको समचार-वाहक हुनुपर्छ।”
- ८ परमप्रभुले भन्नुभयो, “पूजाहारीहरूले मेरो अनुशरण गर्न छोडिदिए। तिमीहरूले नराम्रो कामको निम्ति मानिसहरूलाई शिक्षादियो। तिमीहरूले लेवीहरूसँग गरेको करार भङ्ग गर्यो।” सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यी सबै कुराहरू भन्नुभयो।
- ९ “तिमीहरू मैले भनेको जस्तो भएनौ! तिमीहरूले हाम्रो शिक्षा स्वीकार गरेनौ। यसकारण म तिमीहरूलाई महत्वहिन बनाउँछु। मानिसहरूले तिमीलाई आदर गर्ने छैनन्।”

यहदा इस्राएल प्रति साँचो भएन

- १० हामी सबैको एउटै पिता हुन्छ। उनै परमेश्वरले हामी सबैलाई बनाउँनु भयो। यसकारण मानिसहरूले आफ्नो भाइलाई किन ठग्य? उनिहरूले करार को पालना नगरेको प्रकट गर्छन्। उनीहरूले त्यो करारलाई लागू गर्दैनन् न त हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले परमेश्वरसँग गरे।
- ११ यहदाका मानिसहरूले अरू मानिसहरूलाई ठगे। यरूशलेम अनि इस्राएलका मानिसहरूले घिनलाग्दा कामहरू गरे। परमेश्वरले मन्दिरलाई प्रेम गर्नुहुन्छ। तर यहदाका बासिन्दाले परमप्रभुको पवित्र मन्दिरको सम्मान गरेनन्। यहदाको मानिसहरूले बिदेशी देवताहरूको पूजा गर्न थाले।
- १२ परमप्रभुले ती मानिसहरूलाई यहदाका कुलबाट अलग गर्नुहुन्छ। ती मानिसहरूले परमप्रभुलाई भेटी ल्याउन सकलान् तर यसले कुनै सहायता गर्ने छैन।
- १३ तिमीहरूले रोएर परमप्रभुको वेदी आँसुले भिजाउन सक्छौ, तर परमप्रभुले तिमीहरूको भेटी ग्रहण गर्नुहुने छैन। परमप्रभु ती चिजहरूबाट प्रसन्न हुनुहुने छैन जे तिमीहरूले लिएर आउँछौ।
- १४ तिमीहरू सोध्छौ, “हाम्रो भेटीहरू परमप्रभुले किन स्वीकार गर्नु भएन?” किनभने तिमीहरूले गरेका नराम्रा कामहरू परमप्रभुले देख्नु भएको छ, उहाँ तिमीहरूको बिस्तर साक्षी हुनुहुन्छ। उहाँले देख्नु भएको छ, तिमीहरूले आफ्नो पत्नीलाई ठगी रहेछौ। तिमीहरूले त्यस स्त्रीसित तिमी जवान हुँदा नै बिवाह गरेको थियो। ऊ तिम्रो प्रियसी थिई। त्यस समय तिमीले बैवाहिक करार गर्यो अनि ऊ तिम्री पत्नी भई। तर तिमीले उसलाई ठग्यौ।
- १५ परमेश्वर चाहनु हुन्छ पत्नीहरू एक शरीर अनि एक आत्मा हुन्। किन? जसबाट उसको नानीहरू पवित्र होस्। यसकारण त्यो आत्मीय एकताको रक्षा गर। आफ्नी पत्नीलाई नठग। त्यो तिम्री पत्नी त्यही बेला देखि भई जति बेला तिमी जवान थियो।
- १६ परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “म बिवाह बिच्छेद घृणा गर्छु। म पुरुषहरूको क्रूर कामहरू घृणा गर्छु। यसकारण आफ्नो आत्मीय एकताको रक्षा गर। आफ्नो पत्नीलाई धोका नदेऊ।”

न्यायको विशेष समय

17 तिमीहरूले परमेश्वरलाई शिक्षादेखि चिन्तित बनाएका छौं अनि त्यो झट्टो शिक्षाले परमप्रभुलाई अत्यन्तै कष्ट दिएको छ। तिमीहरूले सोच्यौं कि परमेश्वर एउटा मानिस जस्तै हो जसले खराब काम गर्छ। तिमीहरूले भन्यौं कि परमेश्वरले उनीहरूलाई राम्रो सम्झनु हुन्छ अनि तिमीहरूले सोच्यौं कि परमेश्वरले राम्रो कामको लागि दण्ड दिनु हुँदैन।

3

1 सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “हेर, म मेरो समचार-वाहकलाई पठाउँदछु। उसले मेरो निम्ति बाटो तयार पार्नेछ। मालिक तपाईं जसको खोजिमा हुनुहुन्छ त्यो अचानक उसको मन्दिरमा आउनेछ। करारको समाचार-वाहक साँच्चै आउँदछ।

2 “कुनैपनि मानिस त्यस समयको निम्ति तयार पर्न सक्नेछैन। कुनै पनि मानिस उहाँको बिस्तर उभिन सक्नेछैन जब उहाँ आउनुहुन्छ। उहाँ त्यो बल्दै गरेको आगो जस्तो हुनुहुनेछ, उहाँ धोवीको साबुन जस्तै हुनुहुन्छ, जसलाई मानिलहरूले लुगा धुने काममा लगाउनेछन्।

3 उहाँले लेवी कुलहरूलाई पवित्र पार्नु हुनेछ। उहाँले लेवी कुलहरूलाई यस्तो शूद्र पार्नुहुन्छ जस्तो आगोले चाँदीलाई शूद्र पाछै उहाँले तिमीहरूलाई शूद्र सुन र चाँदी जस्तै बनाउनु हुनेछ। तब उनीहरूले परमप्रभु कहाँ भेटि लिएर आउनेछन् अनि ती कामहरू पनी ठीकसंग गर्नेछन्।

4 त्यसपछि परमप्रभुले यहदा अनि यरूशलेमको भेटी स्वीकार गर्नु हुनेछ। यो पहिला समयको जस्तै हुनेछ। यो पहिलाको लामो समय जस्तै हुनेछ।

5 तब म तिमीहरू कहाँ आउनेछु। तब म ठीक काम गर्नेछु। म त्यो साक्षी जस्तै हुनेछु जुन मानिसहरू द्वारा गरेको राम्रो कामको निम्ति न्यायकर्ताहरूले गर्ने गर्छन्। कति मानिसहरूले राम्रो जादु गर्छन्, कतिले व्याधिचारी पाप गर्छन्, कतिले झुटा गवाही दिन्छन्, कतिले आफ्नो मजदुरलाई ठगन्छन्। उनीहरू आफैले तोकेको रकम दिँदैनन्। विधुवाहरू, दुहुरा-दुहुरीहरूलाई सहायता गर्दैनन्। मानिसले मेरो सम्मान गर्दैनन्।” सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यो सबै कुराहरू भन्नुभयो।

परमेश्वरलाई लुट्नु

6 “म परमप्रभु हुँ अनि म परिवर्तन हुनेछैन। तिमीहरू याकुबका सन्तान हो, यसकारण तिमीहरूलाई पूर्णरूपले नष्ट गरियो।

7 तर तिमीहरूले मेरो नियमहरू कहिल्यै पनि पालन गरेनौं। यहाँ सम्म कि तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले पनि मेरो अनुसरण गरेनन्। मकहाँ आऊ अनि म तिमीहरूकहाँ आउनेछु।” सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यी सबै कुराहरू भन्नुभयो।

“तिमीहरू भन्छौं, ‘हामीहरू फेरि कसरी फर्कनु?’

8 “परमप्रभुलाई लुट्न बन्द गर। मानिसहरूले परमेश्वरको चिजहरू चोर्नु हुँदैन। तर तिमीहरूले मेरो भागहरू चोर्यौं।

“तिमीहरू भन्छौं, ‘हामीले तपाईंको के चोर्यौं?’

“तिमीहरूले मलाई तिमीहरूको चीजको दशांशकप दिनुपर्ने थियो। तिमीहरूले मलाई विशेष भेटी दिनुपर्ने थियो। तर तिमीहरूले मलाई ती चीजहरू दिएनौं।

9 यस्तैप्रकारले तिमीहरूका सबै देशले मेरो चीजहरू चोर्यौं। तिमीहरू श्रापमा छौं।” सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यो सबैकुराहरू भन्नुभयो।

10 सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “यो परीक्षाको जाँच गर। आफ्नो चीजको दशांश भाग मलाई देऊ। ती चीजहरू ढुक्तीमा राख। मेरो घरमा खाने कुराहरू लिएर आऊ। यसरी मलाई जाँचेर हेर! यदि तिमीले यो सबै कामहरू गर्थौं भने म तिमीहरूलाई आशीर्वाद दिनेछु। तिमीहरूसंग राम्रो चीजहरू जस्ताको त्यस्तै हुनेछन् जस्तो आकाशबाट पानी पर्छ। तिमीहरूले हेरेक चीजहरू आवश्यकता भन्दा ज्यादा पाउनेछौं।

11 म किराहरूलाई तिमी फसलहरू नष्ट पार्न दिनेछैन। तिमीहरूको सबै दाखको बोटहरूले फल फलाउनेछ।” सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यी सबैकुराहरू भन्नुभयो।

12 “अन्य जातिहरूले पनि तिमीहरूलाई सुखी भन्नेछन्। तिमीहरूको देश साँच्चै नै आश्चर्यजनक देश हुनेछ।” सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

न्यायको विशेष समय

13 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तिमीले मेरो बिषयमा कुराहरू गर्थौं।”

तर तिमीहरू सोध्छौं, “हामीले तपाईंको बिषयमा के कुरा गर्थौं?”

14 तिमीहरूले भन्यौं, “परमप्रभुको उपासना गर्न ब्यार्थछ। हामीले ती कामहरू गर्थौं जुन परमप्रभुले गर्नु भन्नुभयो, तर हामीले केही पनि पाएनौं। हामीहरू आफ्नो पापको लागि त्यति नै दुःखीछौं जति शोकमा परेको मानिस दुःखी हुन्छ। यसबाट केही पनि काम भएन।

15 हामीले सोच्यौ अहंकारी मानिसहरू सुखी हुन्छन्। दृष्टहरू सफल हुन्छन्। उनीहरू परमेश्वरको धैर्यको परिक्षा लिनको निम्ति नराम्रो कामहरू गर्छन् अनि परमेश्वरले उनीहरूलाई दण्ड दिनुहुँदैन।”

16 परमेश्वरका भक्तहरूले एक-अर्कामा कुरा गरे जुन परमेश्वरले सुन्नुभयो। उहाँसँग एउटा पुस्तक छ जुन पुस्तकमा परमेश्वरका भक्तहरूको नाउँ छन् ती उनीहरू नै हुन् जसले परमेश्वरको नाउँको सम्मान गर्छन्।

17 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “ती मानिसहरू मेरो हुन्। म उनीहरू प्रति कृपा दर्शाउँछु। मानिहरूले ती नानीहरूमाथि ज्यादा दया राख्छन् जसले आज्ञा पालन गर्छन्। यस्तै प्रकारले म आफ्नो भक्तहरूमाथि कृपा राख्छु।

18 मानिसहरू मकहाँ फर्केर आऊ अनि राम्रो र नराम्रो कामको बारेमा सम्झ। तिमीहरूले परमेश्वरका भक्त र अन्य मानिसहरू बिचको अन्तर सम्झ।

4

1 “त्यो न्यायको समय आउँदैछ। यो दन्केको आगोको भट्टी जस्तै हुनेछ। ती सबै अहंकारी मानिसहरूलाई दण्ड दिइनेछ। ती सबै पापी मानिसहरू सुखछा घाँस जस्तै जल्नेछन्। त्यस समय त्यो आगोमा बल्दै गरेको पराल जस्तै हुनेछ जसको कुनै हाँगा अथवा जरा बाँच्ने छैन।” सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यो सबैकुराहरू भन्नुभयो।

2 “तर मेरो शिष्यहरूको निम्ति म धार्मिकताको सूर्य जस्तो चम्कनेछु, अनि यसले सूर्यको किरणले जस्तो फूर्ति ल्याउँछ। गोठबाट बाछा स्वतन्त्र भएझैं तिमीहरू स्वतन्त्र अनि खुशी हुनेछौ।

3 त्यस समय तिमीले ती सबै नराम्रा मानिसहरूलाई कुल्चनेछौ। तिनीहरू तिम्रो पैताला मुनिको धुलो जस्तै हुनेछन्। म न्यायको समयमा यो घटनाहरू घटाउने छु।” सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यी सबैकुराहरू भन्नुभयो।

4 “मोशाको व्यावस्था सम्झ अनि पालन गर। मोशा मेरो दास थियो। मैले होंरेब पहाडमा उनीहरूलाई त्यो नियम पालन गर्ने विधिहरू बनाएँ। त्यो नियम इस्राएलका सबै बासिन्दाहरूको निम्ति हो।”

5 परमप्रभुले भन्नुभयो, “हेर, म अगमवक्तालाई तिमीहरू कहाँ पठाउँनेछु। परमप्रभुबाट त्यो महान अनि भयंकर न्यायको पहिला नै आउँनेछ।

6 एलियाले माता-पितालाई आफ्नो नानीहरू ल्याउँनमा सहाएता गर्नेछ। यो अवश्य घट्नेछ र म आउँनेछु र सम्पूर्णपले तिम्रो देशलाई नष्ट पार्नेछु।”

मन्तीको सुसमाचार

येशूको परिवारिक इतिहास
(लूका 3:23-38)

- 1 यो येशू ख्रीष्टको परिवारिक इतिहास हो। उहाँ दाऊद परिवारबाट आउनु भयो। दाऊद अब्राहामको परिवारका हुन्।
- 2 अब्राहाम इसहाकका पिता थिए।
इसहाक याकूबका पिता थिए।
याकूब यहूदा र उनका दाज्यु-भाइहरूका पिता थिए।
- 3 यहूदा पेरेज र जाराका पिता थिए (तिनीहरूकी आमा तामार थिइन्।)
पेरेज हेस्रोनका पिता थिए।
हेस्रोन आरामका पिता थिए।
- 4 आराम अमिनादाबका पिता थिए।
अमिनादाब नास्सोनका पिता थिए।
नास्सोन सल्मोनका पिता थिए।
- 5 सल्मोन बोअजका पिता थिए। (बोअजकी आमा राहाब थिइन्।)
बोअज ओबेदका पिता थिए। (ओबेदकी आमा रूथ थिइन्।)
ओबेद यस्सीका पिता थिए।
- 6 यस्सी राजा दाऊदका पिता थिए।
दाऊद सुलेमानका पिता थिए। (सुलेमानकी आमा उरियाकी पत्नी थिइन्।)
- 7 सुलेमान रोओबामका पिता थिए।
रोओबान अबियाका पिता थिए।
अबिया आसाफका पिता थिए।
- 8 आसाफ योसाफातका पिता थिए।
योसाफात योरामका पिता थिए।
योराम ओजियका पिता थिए।
- 9 ओजिया योआथामका पिता थिए।
योआथाम आहाजका पिता थिए।
आहाज एजेकियाका पिता थिए।
- 10 एजेकिया मनस्सेका पिता थिए।
मनस्से आमोसका पिता थिए।
आमोस योसियका पिता थिए।
- 11 योसिया येकोनिया र उसका भाइहरूका पिता थिए। यो त्यसै समयको कुरा हो जुनबेला यहूदीहरूलाई दासका रूपमा बेबिलोनमा लगिएको थियो।
- 12 तिनीहरूलाई बेबिलोनमा लिएपछि:
येकोनियास शालतिएका पिता थिए।
शालतिएल जर्बुबेलका पिता थिए।
- 13 जर्बुबेल अबिउदका पिता थिए।
अबिउद एलियाकिमका पिता थिए।
एलियाकिम आजोरका पिता थिए।
- 14 आजोर सादोकका पिता थिए।
सादोक आखिमका पिता थिए।
आखिम एलिउदका पिता थिए।

- 15 एलिउद एलियाजरका पिता थिए।
 एलियाजर मत्थानका पिता थिए।
 मत्थान याकूबका पिता थिए।
 16 याकूब यूसुफका पिता थिए।
 यूसुफ मरियमको लोमने थिए।
 अनि मरियमबाट ख्रीष्ट येश्को जन्म भयो।

17 यसरी अब्राहामदेखि दाऊदसम्म चौध पुस्ताहरू थिए। दाऊदको समयदेखि मानिसहरूलाई बेबिलोन पुर्याइने बेलासम्म चौध पुस्ताहरू थिए। अनि यहूदीहरूलाई बेबिलोनमा लगिएदेखि ख्रीष्टसम्म चौध पुस्ताहरू थिए।

येशू ख्रीष्टको जन्म (लूका 2:1-7)

- 18 येशू ख्रीष्टकी आमा मरियमको मगनी यूसुफसँग भएको थियो। तर तिनीहरूको विवाह हुनु भन्दा अघिनै मरियम पवित्र आत्माको शक्तिद्वारा गर्भवती भएकी थिइन्।
 19 मरियमका पति, यूसुफ एक धार्मिक मानिस थिए। उनीले मरियमलाई विवाह हुनु अघि मानिसहरूका माझमा लज्जित बनाउन चाँहदैन थिए। यसकारण उनी गोप्य प्रकारले मरियमलाई त्याग्ने पक्षमा थिए।
 20 तर जब यूसुफले यसो गर्ने विचार लिए, परमप्रभुका एउटा दूत सपनामा उनीकहाँ आए। दूतले भने, “यूसुफ, दाऊदको पुत्र, मरियमलाई आफ्नी पत्नीको रूपमा ग्रहण गर्न तिमी डराउनु पर्दैन। उनको गर्भमा भएको नानी पवित्र आत्माबाट भएको हो।
 21 उनले एउटा पुत्रको जन्म दिनेछिन्। तिमीले उहाँको नाउँ येशू राख्। उनलाई त्यो नाउँ दिनु, किनभने, उहाँले नै आफ्ना मानिसहरूलाई तिनीहरूका पापहरूबाट उद्धार गर्नुहुनेछ।”
 22 अगमवक्त्याद्वारा परमप्रभुले बोल्नु भएको वचन पूरा होस् भनेर यी सबै हुन आएकाहुन्।
 23 “कन्या गर्भवती हुनेछिन् र एउटा पुत्र जन्माउने छिन्, तिनीहरूले उहाँको नाउँ इम्मानुएल राख्नेछन्।”^{*} (इम्मानुएलको अर्थ हो “परमेश्वर हामीहरूसित हुनुहुन्छ।”)
 24 जब यूसुफ निद्राबाट ब्यँजे; परमप्रभुका दूतले तिनलाई जे भनेका थिए त्यहि गरे। यूसुफले मरियमलाई विवाह गरे।
 25 तर मरियमले पुत्र नजन्माउन्जेलसम्म यूसुफले तिनीसित सहवास गरेनन् अनि यूसुफले पुत्रको नाउँ येशू राखिदिए।

2

ज्योतिषिहरू येशूलाई भेटन् आउँछन्

- 1 यहूदिया भन्ने ठाउँको बेतलेहेम शहरमा येश्को जन्म भएको थियो। हेरोद राजा भएकोबेलामा उहाँको जन्म भएको थियो। जब येश्को जन्म भयो केही ज्योतिषीहरू पूर्वबाट यरूशलेममा आए।
 2 ती ज्योतिषीहरूले मानिसहरूलाई यसोभनी सोधे, “यहूदीहरूका राजा भएर जन्मेका उहाँ कहाँ हुनुहुन्छ? हामीले उहाँको तारा पूर्वमा देख्यौं जसले उहाँ जन्मेको संकेत दिएको छ। हामीले पुर्वी आकाशमा तारा उदय हुँदै गरेको देख्यौं। हामी उहाँको आराधना गर्न आएका छौं।”
 3 जब राजा हेरोदले यहूदीहरूका यी नयाँ राजाको बारेमा सुने। हेरोद यस घटनाबाट चिन्तित भए। यसकारण यरूशलेमका सबै बासिन्दाहरूलाई पनि यो समाचारले चिन्तित तुल्यायो।
 4 हेरोदले सबै मुख्य यहूदी पूजाहारीहरू र जनताका शास्त्रीहरूको एउटा सभा बोलाए। उनले तिनीहरूलाई सोधे, “ख्रीष्टको जन्म कहाँ हुनेहो?”
 5 तिनीहरूले जवाफ दिए, “यहूदीयाको बेतलेहेम शहरमा, अगमवक्त्याद्वारा यस विषयमा लेखिएको छ:

- 6 ‘ए बेतलेहेम, यहूदाको मुलुक,
 तँ यहूदाका शासकहरूका माझ महान छस्।
 हो, तँबाट एकजना शासक आउनेछन्,
 जो मेरो मानिस, इस्त्राएलको रखवाल गर्नेछन्।’”

मीका 5:2

* 1:23: यशैया 7:14 बाट उद्धृत गरिएको।

7 त्यसपछि हेरोदले पूर्वका ती ज्योतिषीहरूलाई गुप्तमा बोलाए। हेरोदले तिनीहरूबाट पहिलो पल्ट तारा देखा परेको समय ठिकसँग पत्ता लगाए।

8 त्यसपछि हेरोदले ती ज्योतिषीहरूलाई बेतलेहेममा पठाए। हेरोदले तिनीहरूलाई भने “जाऊ र बालकको बारेमा ठीकसँग पत्ता लगाओ। जब त्यो बालकलाई भेटाउनेछौ, तब मलाई खबर गर, र म पनि गएर तिनको आराधना गर्नेछु।”

9 राजाका सबै कुरा सुने र ज्योतिषीहरू गए। जुन-तारा तिनीहरूले पूर्वमा देखेका थिए, फेरि त्यही तारा तिनीहरूले देखे। ज्योतिषीहरूले तारालाई पछ्याउन थाले। त्यो तारा सानो बालक भएको ठाउँमा नपुगुञ्जेल तिनीहरूको अधि-अधि गयो र त्यही अडियो।

10 तारा देखेर ज्योतिषीहरू अत्यन्तै खुशी भए।

11 तिनीहरू बालक भएको घरभित्र गए। त्यहाँ सानो बालकलाई आफ्नो आमा मरियमसंग देखे। तिनीहरूले शिर झुकाएर बालकलाई दण्डवत र आराधना गरे। बालकलाई ल्याइदिएका उपहारहरू तिनीहरूले खोले र उनलाई सुन, धूप र मूरका भेटी चढाए।

12 तर परमेश्वरले तिनीहरूलाई सपनामा चेताउनी दिनुभयो। परमेश्वरले तिनीहरूलाई “हेरोदकहाँ फर्केर नजाऊ” भनी चेताउनी दिनुभयो। त्यसपछि तिनीहरू अर्कै बाटो भएर आफ्ना निजदेशमा फर्किए।

मातापितासँग येशू मिश्रदेशमा

13 ज्योतिषीहरू गएपछि, परमप्रभुको एउटा दूत सपनामा यूसुफकहाँ देखा परे। दूतले भने, “उठ, साना बालक र उहाँकी आमालाई साथमा लिएर मिश्रदेशमा जाऊ। हेरोदले साना बालकहरूलाई खोज्न लागि रहेकोछ। उसले सानो बालकलाई मार्न चाहन्छ। मैले नभनेसम्म तिमी त्यही बस।”

14 अनि यूसुफ उठेर सानो बालक र उनकी आमालाई साथमा लिएर त्यसै बखत मिश्रदेश तर्फ लागे। तिनीहरूले रातीने घर छोडे।

15 हेरोदको मृत्यु नभएसम्म यूसुफ मिश्रदेशमा नै बसे अगमवक्ताद्वारा परमेश्वरले भन्नु भएको वचन यसरी पूरा भयो। परमेश्वरले भन्नुभयो, “मैले आफ्नो पुत्रलाई मिश्र देशबाट बोलाएँ।”*

बेतलेहेममा हेरोदद्वारा स-साना बालकहरूको हत्या

16 ज्योतिषीहरूबाट हेरोदले धोका पाएको थाहा पाएपछि तिनी सबै रिसाए। अनि बेतलेहेम र त्यसका छेउछामा भेटाएका सबै स-साना बालकहरूलाई मार्न आदेश दिए। ज्योतिषीहरूबाटै हेरोदले बालक जन्मेको समय पत्ता लगाएका थिए। त्यस बेलादेखि अहिलेसम्म दुइ वर्षको अवधि बितेको थियो। अनि हेरोदले दुइ वर्ष त्यसदेखि मुनिका सबै बालकहरूलाई मार्न लगाएका थिए।

17 तब यर्मिया अगमवक्ताद्वारा परमेश्वरले भन्नुभएको वचन सत्य भयो:

18 “रामामा एउटा स्वर सुनियो,

रूवाबासी र आलाप-विलापको।

राहेलले आफ्ना बालकहरूको लागि विलाप गरिरहेकी थिइन,

शान्त बन्न तिनले अस्वीकार गरिन, किनकि तिनका बालकहरू अब जीवित थिएनन्।”

यर्मिया 31:15

यूसुफ र मरियम मिश्रदेशबाट फर्कन्छन्

19 हेरोद मरेपछि, परमप्रभुका एकजना दूत यूसुफकहाँ सपनामा देखा परे। यो घटना त्यसबेला भयो जब यूसुफ मिश्रदेशमा नै थिए।

20 स्वर्गदूतले यसो भने, “उठ, साना बालक र उहाँकी आमालाई लिएर इस्राएल जाऊ। बालकलाई मार्न चाहने ती मानिस अहिले मरिसकेका छन्।”

21 त्यसपछि यूसुफ उठे, बालक र उहाँकी आमालाई लिएर इस्राएल तर्फ आए।

22 तर यूसुफले यहूदियामा त्यसबेला अखिलाउस राजा भएको कुरो सुने। आफ्ना बाबु हेरोदको मृत्युपछि अखिलाउस राजा भए। यसकारण यूसुफ त्यहाँ जान डराए। सपनामा पनि तिनलाई चेताउनी भयो। त्यसपछि तिनले त्यो ठाउँ छोडे अनि गालीलको इलाकामा गए।

23 यूसुफ नासरत भन्ने ठाउँमा पुगे र त्यही बस थाले। यसरी अगमनक्ताद्वारा बोलिएको वचन सत्य भयो। परमेश्वरले भन्नुभएको थियो कि “रूडील्लाई नासरी” भनिनेछ।”

* 2:15: होसे 11:1 बाट उद्धृत गरिएको।

* 2:23: नासरी नासरत शहरको एकजना व्यक्ति, सम्भवत नाउँ “हौंगा” अथवा “शाखा।” हेर्नेस् यशैया

3

बलिस्मा दिने यूहन्नाको कार्य

(मर्कुस 1:1-8; लुका 3:1-9, 15-17; यूहन्ना 1:19-28)

- 1 त्यही समयमा बलिस्मा दिने यूहन्ना देखापरे। अनि यहूदियाको मरुभूमिमा प्रचार गर्न थाले।
- 2 तिनले भने, “पञ्चाताप गर, आफ्नो हृदय र रहन-सहन परिवर्तन गर, किनभने स्वर्गको राज्य चाडै आउन लागेको छ।”
- 3 बलिस्मा दिने यूहन्ना उही हुन् जसको विषयमा यशैया अगमवक्ताद्वारा यसो भनिएको थियो। यशैयाले भनेका थिए,

“मरुभूमिमा एकजना कराइहेछन;

‘परमप्रभुको बाटो तयार पार।

उहाँका मार्गहरू सोझोबनाऊ।’”

यशैया 40:3

- 4 यूहन्नाको लगा ऊँटको रौंको थियो। तिनको कम्मरमा छालाको पेट्टी थियो। तिनको आहार सलह र वन-मह थियो।
- 5 यूहन्नाको सन्देश सुन्न मानिसहरू एकत्र भए। यरूशलेम र सारा यहूदिया र यर्दन नदी वरिपरि सबै भागका मानिसहरू तिनीहरूकहाँ गए।
- 6 आफ्नो पाप स्वीकार गरे पछि मानिसहरू आए अनि यूहन्नाद्वारा यर्दन नदीमा बलिस्मा लिए।
- 7 धेरै फरिसीहरू र सदुकीहरू यूहन्नाकहाँ बलिस्मा लिनका निम्ति आए। जब यूहन्नाले तिनीहरूलाई देखे तिनले भने, “हे सर्पका सन्तान हो, आउन लागेको परमेश्वरको क्रोधबाट भाग्न कसले तिमीहरूलाई चेताउनी दियो?”
- 8 तिमीहरू यस्तो काम गर। जसबाट, तिमीहरूको हृदय र रहन-सहन साँच्चै परिवर्तन भएको बुझिनेछ।
- 9 अनि ‘अब्राहामनै हाम्रा पिता हुनुहुन्छ’ भन्ने कुरा आपसामा विचार नगर। म तिमीहरूलाई भन्दछु, परमेश्वरले यी ढुङ्गाबाट अब्राहामका लागि सन्तान प्रदान गर्न सक्नुहुन्छ।
- 10 अनि अहिलेनै रूखहरूको फेदमा बञ्चरो परेको छ। असल फल नफलाउने सबै रूखहरूलाई काटेर ढालिनेछ अनि आगोमा फालिनेछ।
- 11 “म चाहिँ तिमीहरूले पञ्चाताप गरौं भनी देखाउनका निम्ति पानीद्वारा बलिष्मा गरिदिन्छु। तर मपछि आउने एक जना मभन्दा शक्तिशाली हुनुहुन्छ, जसको जुताको फिता खोल्ने लायकको म छैन, उहाँले नै तिमीहरूलाई पवित्र आत्मा र आगोले बलिष्मा दिनुहुनेछ।
- 12 उहाँले अन्न र भूसलाई अलग पार्न निफन्ने नाङ्गलो आफ्नो हातमा लिनु भएकोछ, उहाँले गहुँ संग्रह गरी आफ्नो गहुँको भकारीमा जम्मा गर्नुहुनेछ। अनि भूस जति ननिभ्ने आगोमा जलाउनुहुनेछ।”

यूहन्नाद्वारा येशूको बलिष्मा

(मर्कुस 1:9-11; लुका 3:21-22)

- 13 त्यसैबेला येशू गालील भएर यर्दन नदीमा आउनुभयो येशू यूहन्नाद्वारा बलिष्मा लिनका निम्ति यूहन्नाकहाँ आउनुभयो।
- 14 तर यूहन्नाले उनी येशूलाई बलिष्मा दिनु योग्यको छैनन्-भन्ने कोशिश गरे उनले सोधे, “तपाईं मकहाँ बलिष्मा लिन किन आउनुभयो? म आफैले तपाईंबाट बलिष्मा लिनु पर्ने हो।”
- 15 येशूले भन्नुभयो, “अहिलेलाई यस्तै हुनेदछ। हामीले यसरीनै सही कुरा गर्नु पर्छ।” त्यसपछि यूहन्ना येशूलाई बलिष्मा दिन राजी भए।
- 16 त्यसपछि येशू बलिष्मा लिएर तुम्तै पानीबाट माथि निस्कनु भयो। स्वर्ग उहाँको निम्ति उघ्रियो अनि परमेश्वरको आत्मा ढुकुर जस्तै आफूमाथि आइरहेको देखु भयो।
- 17 तब स्वर्गबाट यो वाणी आएको सुनियो। वाणिले यसो भन्यो, “यिनी मेरो प्यारो पुत्र हुन् र म यिनीसँग अत्यन्त प्रसन्न छु।”

4

येशूको निम्ति कठिन परीक्षा

(मर्कुस 1:12-13; लुका 4:1-13)

- 1 यसपछि आत्माले येशूलाई मरुभूमिमा लगेर गयो। दुःशत्रुद्वारा परीक्षा गर्नको निम्ति त्यहाँ लगिएको थियो।
- 2 चालीस दिन र चालीस रात येशूले केही खानु भएन। यसपछि उहाँ भोकाउनु भयो।

3 शैतान येशू कहाँ परीक्षा गर्नलाई आयो र भन्यो, “यदि तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भने यी ढुङ्गाहरू रोटी होऊन् भनी आज्ञा दिनुहोस्।”

4 जवाफमा येशूले भन्नुभयो, “धर्मशास्त्रमा यस्तो लेखिएकोछ,

‘मानिस रोटी खाएर मात्र बाँच्दैन।

परमेश्वरको मुखबाट निस्केको हरेक वचनले बाँच्दछ।’ ”

व्यवस्था 8:3

5 त्यसपछि शैतानले येशूलाई पवित्र शहर यरूशलेममा लम्यो। त्यो दुष्टात्माले येशूलाई मन्दिरको गजूरमाथि राख्यो।

6 शैतानले भन्यो, “यदि तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भने, यहाँबाट तल हाम फाल्नुहोस्। किनभने धर्मशास्त्रमा यस्तो लेखिएको छ,

‘परमेश्वरले तपाईंको निम्ति स्वर्गदूतहरूलाई खटाउनु हुनेछ,

अनि तिनीहरूले तपाईंलाई हात-हातमा उचाल्नेछन्,

जसद्वारा, तपाईंको खुट्टाहरू ढुङ्गामा बजारिने छैनन्।’ ”

भजनसंग्रह 91:11-12

7 येशूले जवाफ दिनुभयो, “धर्मशास्त्रमा यस्तो पनि लेखिएको छ,

‘तैले परमप्रभु आफ्नो परमेश्वरलाई परीक्षा नगर्नु।’ ”

व्यवस्था 6:16

8 त्यसपछि शैतानले येशूलाई एउटा अति अत्यो पर्वतमा पुर्यायो। उसले येशूलाई संसारका सबै राज्यहरू, त्यहाँ भएका वैभव देखायो।

9 शैतानले भन्यो, “यदि तपाईंले घोप्टो परेर मलाई दण्डवत् गर्नुभयो भने, यी सब थोक म तपाईंलाई दिनेछु।”

10 येशूले शैतानलाई भनुभयो, “म देखि टाढा भइहाल, शैतान! धर्मशास्त्रमा यस्तो लेखिएको छ,

‘तैले परमप्रभु आफ्नो परमेश्वरलाई दण्डवत् गर्नु पर्छ।

अनि उहाँकै मात्र सेवा गर्नु पर्छ।’ ”

व्यवस्था 6:13

11 त्यसपछि शैतानले येशूलाई छोडिदियो। त्यसपछि केही स्वर्गदूतहरू येशूकहाँ आएर उहाँको सेवा-टहल गरे।

गालिलमा येशू आफ्नो काम शुरू गर्दै

(मर्कुस 1:14-15; लूका 4:14-15)

12 येशूले यहून्ना थुनामा परे भन्ने कुरा सुन्नु भयो। त्यसपछि उहाँ गालील तर्फ लाग्नुभयो।

13 येशू नासरतमा बस्नु भएन। उहाँ गालिल झीलको नजिकको कर्फनहम नगरमा बस्नु भयो। कर्फनहम, जबुलन अनि नप्तालीका क्षेत्रमा पर्छ।

14 येशूले यशैया अगमवक्तृद्वारा बोलिएको यिनै वचनलाई पूरा गर्नका निम्ति यसो गर्नु भयो:

15 “सुन! जबुलन र नप्तालीको मुलुक,

यर्दन नदीपारको क्षेत्र, समुन्द्रको किनारा तिरजाने बाटो-
गालील, गैर-यहूदीहरूको मुलुक।

16 जहाँका मानिसहरू आत्मिक अन्धकारमा थिए,

तिनीहरूले एउटा ठूलो ज्योति देखे।

अध्यारो मुलुकमा बसेहरूको निम्ति ज्योति चम्कियो।

जो मुलुकको चिहान जस्तै ठाउँमा बाँच्न परेको थियो।”

यशैया 9:1-2

17 यसै बेलादेखि येशूले प्रचार गर्न थाल्नुभयो। उहाँले भन्नलाग्नुभयो, “तिमीहरू पञ्चताप गर अनि आफ्नो रहन-सहन परिवर्तन गर, किनभने, स्वर्गको राज्य नजिक आइपुगेको छ।”

येशू केही चेलाहरू चुन्नु हुन्छ
(मर्कुस 1:16-20; लुका 5:1-11)

18 गालील झीलका छेउ भएर येशू हिँडिरहनु भएको थियो। उहाँले दुइजना दाज्यू-भाइलाई देख्नुभयो पन्डस भनिने शिमोन र तिनीको भाइ अन्द्रियास दुवै दाज्यू-भाइ माछामार्ने जालहारी थिए। अनि तिनीहरूले समुन्द्रमा जाल हानेर माछा मार्दै थिए।

19 येशूले भन्नुभयो, “मेरो पछि लाग र म तिमीहरूलाई मानिसहरूका जलहारी बनाउनेछु।”

20 शिमोन र अन्द्रियास दुवैले आफ्नो जालहरू त्यति नै बेला छाडिदिए र येशूको पछिलागे।

21 गालील झील भएर येशू हिंड्दै जानुभयो। उहाँले अरू दुइजना दाज्यू-भाइलाई देख्नुभयो, याकूब र यूहन्ना ती जब्दीका छोराहरू थिए। तिनीहरूले जाल बुन्दै गरेका देख्नु भयो। येशूले ती दुइ दाज्यू-भाइलाई पनि बोलाउनु भयो।

22 तिनीहरूले पनि तुरन्तै आफ्नो डुङ्गा र आफ्नो बाबुलाई छोडेर येशूको पछि लागे।

येशूको उपदेश र मानिसहरूको चंगाई
(लुका 6:17-19)

23 येशूले गालीलका सबै ठाउँहरूमा यात्रा गर्नुभयो। उहाँले तिनीहरूको सभाघरहरूमा सिकाउन लाग्नुभयो अनि स्वर्गको राज्यको बारेमा सुसमाचार प्रचार गर्नुभयो। उहाँले मानिसहरूमा भएका हरेक किसिमका रोग र शारीरिक कमजोरीहरूलाई निको पार्नुभयो।

24 उहाँको कीर्ति सिरियाभरि फिजियो, अनि मानिसहरूले शारीरिक रूपले रोगी भएका सबै रोगीहरूलाई उहाँकहाँ ल्याउन थाले। ती रोगी मानिसहरू अनेक प्रकारका रोग र कष्टले पीडित थिए। कतिजना मानिसहरू एकदमै नराम्रा रोगले पीडित थिए भने कतिजना भूत-प्रेत र पिशाच लागेकाहरू थिए। कतिजना छारेरोग लागेकाहरू र कतिजना पक्षघात भएकाहरू थिए। येशूले तिनीहरू सबैलाई निको पार्नुभयो।

25 धेरै-धेरै मानिसहरूले उहाँलाई पछ्याउन लागे। ती मानिसहरू गालील, डेकापोलिस* यरूशलेम, यहूदिया तथा यर्दन नदी पारिका अन्य इलाकाबाट आएकाहरू थिए।

5

येशूद्वारा मानिसहरूलाई शिक्षा
(लुका 6:20-23)

1 येशूले त्यहाँ भएका धेरै मानिसहरूलाई देख्नु भयो। येशू डाँडामा उक्लेर बस्नुभयो। उहाँका चेलाहरू पनि उहाँको नजिक आएका थिए।

2 उहाँले तिनीहरूलाई सिकाउन थाल्नुभयो। उहाँले भन्नुभयो,

3 “ती मानिसहरू धन्य हुन् जसले आफूलाई आत्मिक रूपले दरिद्र छौं भनी बुझेका छन्,
किनभने स्वर्गको राज्य तिनीहरूकै हो।

4 अहिले शोक गर्नेहरू धन्यकाहुन्,
किनभने परमेश्वरले तिनीहरूलाई सान्त्वना दिनुहुनेछ।

5 धन्य नम्र हुनेहरू,
किनभने तिनीहरूले पृथ्वीको अधिकार पाउनेछन्।

6 धन्य धार्मिकताका निम्ति भोकाउने र तिर्खाउनेहरू,
किनभने परमेश्वरले तिनीहरूलाई तृप्त पार्नु हुनेछ।

7 धन्य अरू प्रति दया देखाउनेहरू,
किनभने तिनीहरूले दया पाउनेछन्।

8 धन्य हृदयमा शूद्र हुनेहरू,
किनभने तिनीहरूले परमेश्वरलाई देख्नेछन्।

9 धन्य मेल-मिलाप गराउनेहरू,
किनभने परमेश्वरले तिनीहरूलाई आफ्ना छोरा-छोरी भन्नुहुनेछ।

10 धन्य धार्मिकताको निम्ति सताइएकाहरू,
किनभने स्वर्गका राज्य तिनीहरूकै हुनेछ।

* 4:25: डेकापोलिस अर्थ दश शहर गालीलको पूर्व इलाका जहाँ पहिलो दशवाट मुख्य शहरहरू थिए।

11 “धन्य हौ तिमीहरू जब मानिसहरूले तिमीहरूको निन्दा गर्नेछन् र खेदो गर्नेछन्। झूटो बोलेर हरेक किसिमका दुष्ट कुरा गरेर तिमीहरूको खेदो गर्नेछन्, किनभने तिमीहरू मेरा चेलाहरू हौ।

12 सुखी र खुशी बन। स्वर्गमा तिमीहरूलाई ठुलो इनाम मिल्नेछ। किनभने तिमीहरूका अधिका अगमवक्तहरूलाई तिमीहरूले यसरीनि व्यवहार गरेका थिए।

तिमीहरू पृथ्वीका नून र ज्योति जस्तै हौ

(मर्कुस 9:50; 4:21, लुका 14:34-35; 8:16)

13 “तिमीहरू पृथ्वीका नून हौ। यदि नूनको स्वाद नै छैन भने, फेरि त्यसलाई नुनिलो के-ले पार्ने र? यदि नूनमा नूनको स्वाद नै छैन भने त्यो ता-फालिन र मानिसका खुट्टाले कुल्चनबाहेक अरु केही कामको हुँदैन।

14 “तिमीहरू संसारका ज्योति हौ जसले संसारलाई उज्यालो पार्छ। डौंडामा बसालिएको नगर अदृश्य रहन सक्तैन।

15 त्यसरीनि मानिसहरूले बन्ती बालेर पाथीमुनि राख्दैनन्। त्यसको सट्टामा तिमीहरूले त्यसलाई सामदानमा राख्छन्। यसरी घरमा भएका सबै मानिसहरूले उज्यालो पाउने छन्।

16 त्यसै गिरी, अरूका निम्ति तिमीहरू पनि उज्यालो बनिदिनु पर्छ। तिमीहरूले गरेका सुकर्महरू मानिसहरूले देखेछन् र स्वर्गमा बसु हुने तिमीहरूका पिताका महिमा गर्नेछन्।

येशू अनि पुरानो नियमको लेखाई

17 “म मोशाको व्यवस्था अथवा अगमवक्ताहरूद्वारा लेखिएको अगमवाणी रद्द गर्न आएको भन्ने नसम्झ, रद्द गर्न होइन, तर पूरा गर्न म आएको हुँ।

18 म साँचो भन्दछु, जबसम्म स्वर्ग र पृथ्वी बितेर जाँदैन, व्यवस्थाको हरेक कुरा पूरा हुनेछ सबै कुरा पूरा नहोउञ्जेल कुनै किसिमले व्यवस्थाबाट एउटा मात्रा वा एउटा बिन्दु पनि हटाइने छैन।

19 “हरेक मानिसले प्रत्येक आदेश पालन गर्नेपर्छ चाहे त्यो आदेश सामान्य नै किन नहोस। यदि कुनै मानिसले एउटा पनि आदेश पालन गर्न चाँहँदैन अनि अरूलाई पनि आदेश पालन नगर्नु भनी सिकाउँछ भने स्वर्गको राज्यमा त्यो सबैभन्दा तृच्छ ठहरिनेछ। तर जसले आदेश पालन गर्छ अनि अरूलाई पनि आदेश पालन गर्न सिकाउँछ, त्यो नै स्वर्गको राज्यमा ठूलो कहलाइनेछ।

20 म भन्दछु धर्मशास्त्री र फरिसीहरूको भन्दा तिमीहरूले राम्रो काम गर्नु पर्छ। यदि तिमीहरूले तिमीहरूलाई उछिन्न सकेनौ भने तिमीहरूले स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्न सक्नेछैनौ।

येशूद्वारा रिस बारे शिक्षा

21 “तिमीहरूले सुनेका छौ, प्राचीन समयकाहरूलाई यसो भनिएको थियो, ‘कसैको हत्या नगर।’ जसले हत्या गर्छ, त्यो व्यवस्था समक्ष उभिनु पर्नेछ।’

22 तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, कोही अन्य मानिससित नरिसाओ। सबैजना तिम्रा भाइ हुन्। यदि तिमी अरु मानिससंग रिसाउँछौ भने, तिमी इन्साफको निम्ति खडा हुनु पर्नेछ। यदि तिमिले अर्को मानिससित नराफ्रा कुरा गर्यौ भने तिमी यहूदीहरूको महासभाको समक्ष उभिनु पर्नेछ। यदि अर्को मानिसलाई ‘मुख’ भन्छौ भने तिमी नरकको आगोमा फालिनु पर्नेछ।

23 “जब तिमिले परमेस्वरलाई भेटी चढाउँछौ त्यसबेला तिमी अरूहरूलाई पनि सम्झ। यदि तिमिले वेदीमा भेटी चढाउँदा तिम्रो विस्मृता तिम्रो भाइको हृदयमा केही छ भन्ने सम्झ्यौ भने,

24 त्यही वेदीको छेउमा तिम्रो भेटी छोड। पहिला तिमी फर्केर जाऊ अनि त्यो मानिससित मिलाप गर। त्यसपछि आफ्नो भेटी वेदीमा चढाऊ।

25 “यदि तिम्रो विरोधीले तिमिलाई न्यायालयमा लौँदछ भने उसित मिलाप गरिहाल। न्यायलय पुग्नु अघि नै तिमिले यसो गर। यदि तिमी उसको साथी बन्न असफल भयौ भने उसले तिमिलाई न्यायाधीशको हातमा सुम्पिदेल, न्यायाधीशले तिमिलाई प्रहरीको हातमा सुम्पिदेलान अनि तिमिलाई इयालखानामा थुनिदिनेछ।

26 म तिमिलाई भन्दछु कि तिमिले ऋणको अन्तिम पैसा नतिरुजेल तिमि त्यहाँबाट कुनै तरिकाले उम्कने छैनौ।

येशूद्वारा व्यभिचार बारे शिक्षा

27 “तिमीहरूले यसो भनेको सुनेकाछौ, ‘व्यभिचारको पापबाट अलग बस।’

28 तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, जसले श्रीलाई खराब इच्छाले हेर्दछ, त्यसले अधिबाटै उसित त्यसको हृदयमा व्यभिचार गरिसकेको हुन्छ।

☆ 5:21: प्रस्थान 20:13; व्यवस्था 5:17 बाट उद्धृत गरिएको।

☆ 5:27: प्रस्थान 20:14; व्यवस्था 5:18 बाट उद्धृत गरिएको।

29 यदि तिम्रो दाहिने आँखाले तिमीलाई बाधा पुर्याउँछ भने, त्यसलाई निकालेर फालिदेऊ। किनभने तिम्रो सम्पूर्ण शरीर नरकमा पर्नु भन्दा बरु तिम्रा अङ्गहरूमध्ये एउटा नष्ट हुनु तिम्रो निम्ति हितकारी हुनेछ।

30 यदि तिम्रो दाहिने हातले तिमीलाई पाप गराउँछ भने त्यसलाई काटेर फालिदेऊ। किनभने तिम्रो सम्पूर्ण शरीर नरकमा जानु भन्दा बरु तिम्रो अङ्गहरूमध्ये एउटा नष्ट हुनु तिम्रो निम्ति हितकारी हुनेछ।

येशुद्वारा सम्बन्ध बिच्छेद शिक्षा

(मती 19:9; मार्कुस 10:11-12; लुका 16:18)

31 “यसलाई यसप्रकारले भनिएको छ, ‘जसले आफ्नी पत्नीलाई त्याग गर्ला, त्यसले उसलाई त्यागपत्र लेखी देओस।’[☆]

32 तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, जसले आफ्नी पत्नीलाई व्यभिचारको कारणबाहेक अन्य कारणले त्याग गर्ला, उसलाई त्यसले व्यभिचारिणी तुल्याउँछ, र जसले त्याग गरिएकोसित विवाह गर्ला, त्यसले पनि व्यभिचार गर्नेछ।

येशुद्वारा शपथ बारे शिक्षा

33 “फेरि तिमीहरूले सुनेकाछौ, कि हाम्रा प्राचीन समयका पुर्खाहरूलाई यसो भनिएको थियो, ‘जब तिमी शपथ खान्छौ, त्यो प्रतिज्ञा नतोड। परमेश्वरको निम्ति आफ्नो प्रतिज्ञा पूरा गर।’^{*}

34 तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, स्वर्गको नाउँमा कसम वा प्रतिज्ञा खाँदै नखाऊ, किनभने स्वर्ग परमेश्वरको सिंहासन हो।

35 पृथ्वीको नाममा पनि कसम नखाऊ, किनभने पृथ्वी परमेश्वरको पाउदान हो। यरूशलेमको नाउँमा कसम नखाऊ, किनभने त्यो महाराजाको शहर हो।

36 अनि आफ्नो शिरको कसम पनि नखाऊ, किनभने तिमी आफ्नो शिरको एउटा केशलाई पनि सेतो वा कालो तुल्याउन सक्दैनौ।

37 यदि तिमी ‘हो’ भने ‘हो’ भन ‘होइन’ भने ‘होइन’ भन। यस भन्दा बढूता चाहिँ दुष्ट-तर्फबाट भएको हो।

येशुद्वारा बदला लिने बारे शिक्षा

(लुका 6:29-30)

38 “तिमीहरूले सुनेकाछौ, यसो भनिएको थियो, ‘आँखाको बदला आँखा, र दाँतको बदला दाँत।’[☆]

39 तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, दुष्टको सामना नगर। यदि कसैले तिम्रो दाहिने गालामा चट्काइदियो भने त्यसलाई देखे गाला पनि फर्काइदेऊ।

40 यदि कसैले मुझा चलाएर तिम्रो दौरी लीने दाबी गर्छ भने, त्यसलाई तिम्रो खाष्टो पनि दिइहाल।

41 यदि कसैले तिमीलाई एक माइलसम्म जबरजस्त हिंड्न लगाउँछ भने उसित दुईमाइलसम्म जाऊ।

42 यदि कसैले तिमीसित केही माग्छ भने त्यो दिइहाल। कुनै व्यक्तिले कर्जा लिन चाहेमा पनि केही दिन अस्वीकार नगर।

सबैलाई प्रेम गर

(लुका 6:27-28, 32-36)

43 “तिमीहरूले यसो भनिएको सुनेकाछौ, ‘तिम्रो छिमेकीलाई प्रेम गर[☆] र तिम्रो शत्रुलाई घृणा गर।’

44 तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, आफ्ना शत्रुहरूलाई प्रेम गर, तिमीहरूलाई खेदो गर्नेहरूको निम्ति प्रार्थना गर।

45 यदि तिमीले यसो गर्थौ भने तिमी स्वर्गको पिताका साँचो पुत्र हुनेछौ। किनभने उहाँले दुष्ट र सज्जन दुवैका निम्ति घाम लगाइदिनुहुन्छ। अनि धर्मी र अधर्मीहरूको निम्ति वृष्टि पठाइदिनुहुन्छ।

46 यदि तिमीहरूसँग प्रेम गर्नेहरूलाई मात्र प्रेम गर्दछौ भने तिमीहरूले कनै इनाम पाउने छैनौ। महसूल उठाउनेहरूले पनि त्यसै गर्छन्।

47 अनि यदि तिमीहरू आफ्ना साथी-भाइहरूलाई मात्र अभिवादन गर्छौ भने अरु मानिसहरूसँग असल ठहर्नेछैनौ। अरु परमेश्वरलाई नजान्ने मानिसहरू पनि आफ्ना साथीभाइहरूसँग असल नै हुन्छन्।

48 यसैकारणले तिमीहरू सिद्ध होऊ, जसरी तिमीहरूका स्वर्गका पिता सिद्ध हुनुहुन्छ।

6

येशुद्वारा दान दिने बारे शिक्षा

☆ 5:31: ब्यवस्था 24:1 बाट उद्धृत गरिएको। * 5:33: लेवी 19:12, गन्ती 30:2; ब्यवस्था 23:21 बाट उद्धृत गरिएको। ☆ 5:38: प्रस्थान 21:24; लेवी 24:20 बाट उद्धृत गरिएको। ☆ 5:43: लेवी 19:18 बाट उद्धृत गरिएको।

1 “होशियार बस, जब तिमीहरू राम्रो काम गर्छौं, अरू मानिसहरूका उपस्थितिमा त्यस्ता देखावटीका निम्ति काम नगर। यदि त्यसो गर्छौं भने स्वर्गमा भएका तिम्रा पिताबाट तिमीहरूलाई केही इनाम मिल्नेछैन।

2 “जब तिमी दरीद्रहरूलाई सहायता दिन्छौं त्यसको विज्ञापन नगर कपटीहरूले जस्तो काम नगर। तिनीहरूले अरूले देख्न भनेर दरीद्रलाई सहायता गर्न अधिबाटै आफ्ना तुरही बजाउँछन्। तिनीहरूले सभाघरहरू र गल्लीहरूमा यसो गर्छन्। मानिसहरूबाट प्रशंसा पाउनलाई तिनीहरू यसो गर्दछन्। म तिमीहरूलाई साँचो भन्छु, यो नै ती सबै इनामहरू हुन् जो तिनीहरूले पाउने छन्।

3 तर जब तिमी दरीद्रका निम्ति दान-पुण्य गर्दछौं, एकदमै गुप्त रूपले गर। तिमीले के गर्न लागि रहेका छौं भनेर कसैले चाल नपाओस्।

4 तिम्रो दान-पुण्य गुप्त रूपमा होस्। गुप्त रूपमा गरेका तिम्रो दान-पुण्य तिम्रा पिताले अवश्यै देख्नु हुनेछ। तब तिम्रा पिताले, जसले गुप्त रूपमा के गरिएको छ देख्नुभएको छ र उहाँले तिमीलाई इनाम दिनुहुनेछ।

येशूद्वारा प्रार्थना बारे शिक्षा

(लूका 11:2-4)

5 “जब तिमी प्रार्थना गर्दछौं, तब कपटीहरूले जस्तो नगर। कपटीहरू सभाघरहरूमा र गल्लीहरूमा उभिएर अरूले देख्न भनी प्रार्थना गर्दछन्। म तिमीहरूलाई साँचो भन्छु, यी सबैको इनाम तिनीहरूले पाइसकेका छन्।

6 जब तिमी प्रार्थना गर्दछौं, तिमी आफ्नो भित्री कोठामा पसी ढोका बन्द गर। त्यसपछि तिमी आफ्ना पितासित गुप्तमा प्रार्थना गर। गुप्त रूपमा गरेको सबै कुरा तिम्रा पिताले देख्नुहुनेछ, र तिमीलाई उहाँले इनाम दिनुहुनेछ।

7 “जब तिमी प्रार्थना गर्दछौं, तब परमेश्वरलाई नजान्ने अरू मानिसहरूले जस्तो व्यवहार नगर। तिनीहरू अर्थहीन कुरा गर्छन्। तिमीले त्यसप्रकारले प्रार्थना गर्नु हुँदैन। तिनीहरूले सोंचेका हुन्छन् परमेश्वरले तिनीहरूका कुरा सुन्नुहुनेछ भनी।

8 त्यस्ता मानिसहरू जस्तो नहोऊ। तिमीहरूले पितासंग माग्नुभन्दा अधि नै तिमीहरूलाई कुन-कुन कुराको खाँचो छ, सो तिमीहरूका पिताले जान्नुहुन्छ।

9 यसैले जतिबेला तिमी प्रार्थना गर्दछौं त्यसबेला यसरी प्रार्थना गर:

‘हे हाम्रा स्वर्गमा बसुहुने पिता,

हामी प्रार्थना गर्दछौं तपाईंको नाउँ सँधै पवित्र रहोस्।

10 हामी प्रार्थना गर्दछौं, तपाईंको राज्य आओस्-

अनि तपाईंको इच्छा स्वर्गमा झैं यस पृथ्वीमा पूरा होस्।

11 आज दिनभरिको भोजन हामीलाई दिनुहोस्।

12 हाम्रा अपराधहरू क्षमा गरिदिनुहोस्।

जसरी हामीले पनि आफ्ना अपराधीहरूलाई क्षमा गरेका छौं।

13 हामीलाई परीक्षामा पर्न नदिनुहोस्,

तर हामीलाई दुष्टबाट बँचाउनु होस्।’*

14 यदि, तिमीहरूले तिनीहरूको कसुर क्षमा गर्छौं भने तिमीहरूका स्वर्गमा बसुहुने पिताले पनि तिमीहरूलाई क्षमा गर्नुहुनेछ।

15 यदि तिमीहरूले मानिसहरूका दोष क्षमा गरेनौं भने स्वर्गमा बसुहुने तिमीहरूका पिताले पनि तिमीहरूका दोष क्षमा गर्नुहुनेछैन।

येशूद्वारा उपवास बारे शिक्षा

16 “जब तिमीहरू उपवास बस्छौं, तब कपटीहरू जस्ता उदासी नबन। कपटीहरूले जस्तो आचरण नगर। आफू उपवास बसेको कुरा मानिसहरूलाई देखाउन तिनीहरू आफ्नो मुखलाई अनौटो देखिने पाछौं। म तिमीहरूलाई साँचो भन्छु, ती कपटीहरूले पाउने सबै इनाम यही हो। तिमीहरूले इनाम पाइसकेका छन्।

17 यसर्थ जब तिमीहरू उपवास बस्छौं, आफू राम्रो र असल भएर बस। आफ्नो मुख धोऊ।

18 तब मानिसहरूले तिमीहरू उपवास बिरहेकाछौं भन्ने कुरा थाहा नपाऊन तर गुप्तमा भएका तिम्रा पिताले सबै कुराहरू देख्नुहुनेछ। अनि उहाँले नै इनाम दिनुहुनेछ।

धन-सम्पत्तिभन्दा परमेश्वर महान हुनुहुन्छ

(लूका 12:33-34; 11:34-36; 16:13)

* 6:13: केही ग्रीक प्रतिलिपिहरूमा यो भाग थपिएको छ: “किन्तु, राज्य पराक्रम र महिमा सदा-सर्वदा तपाईंकै हुन्। अमिन्।”

19 “आफ्नो निम्ति पृथ्वीमा सम्पत्ति नथुपार। जहाँ खीया र किराहरूले सम्पत्ति ध्वंस पारिदिनेछ। अनि चोरहरूले पनि तिप्रो घर फोरेर त्यहाँको सम्पत्ति चोर्छन्।

20 तर आफ्नो निम्ति स्वर्गमा धन-सम्पत्ति थुपार। स्वर्गमा भएको धन-सम्पत्ति खीया र किराहरूले नष्ट पार्न सक्दैन। चोरले पनि त्यहाँ पसेर चोर्न सक्दैन।

21 कारण जहाँ तिप्रो धन हुन्छ, त्यही तिप्रो मन पनि हुनेछ।

22 “तिप्रो शरीरको ज्योति आँखा हो। यदि तिप्रा आँखाहरू निर्मल छन् भने, तिप्रा सारा शरीर उज्यालो रहनेछ।

23 तर यदि तिप्रा आँखा खराब छन् भने, तिप्रो सम्पूर्ण शरीर अँध्यारो हुनेछ। यदि तिप्रो उज्यालो चाहिँ अँध्यारो भयो भने, त्यो घनघोर अँध्यारो हुनेछ।

24 “कसैले पनि दुई मालिकको सेवा एकै समयमा गर्न सक्दैन। उसले एउटालाई घृणा र अर्कोलाई प्रेम गर्नेछ। अथवा त्यो एउटासित झुक्नेछ, र अर्कोलाई तुच्छ गन्नेछ। यसैले एउटै समयमा एकै साथमा तिमीहरूले परमेश्वर र धनको चाकरी गर्न सक्दैनौ।

परमेश्वरको राज्यमा पहिले आऊ (लूका 12:22-34)

25 “यसैले म तिमीहरूलाई भन्दछु, बाँचनलाई के खानु पर्ने भन्ने विषयमा तिमीहरू चिन्तित हुनु हुँदैन। तिमीलाई शरीरको निम्ति चाहिने वस्त्रका विषयमा फिक्री नगर। खानेकुरा भन्दा जीवन धेरै मूल्यवान छ। अनि लुगाफाटा भन्दा शरीर धेरै मूल्यवान छ।

26 आकाशका चरा चुराङ्गीलाई हेर, तिनीहरूले नता कहिले बीऊनै छर्छन्, न अन्नको फसल काट्छन् न भकारीहरूमा बटुल्छन्। तर तिमीहरू का स्वर्गका पिताले तिनीहरूलाई खुवाउनु हुन्छ। तर तिमीहरूलाई थाहा छ ती चराचुराङ्गीहरू भन्दा तिमीहरू बहुमूल्य छौ।

27 फिक्री मात्र गरेर कसैले पनि आफ्नो आयुमा केही समय बढाउन सक्दैन।

28 “अनि लुगाफाटाको निम्ति तिमीहरू किन फिक्री गर्छौ? बगैँचाको फूलहरूको विचार गर, ती कसरी बढ्छन्। तिनीहरू न ता आफ्नो लागि परिश्रम गर्दछन्, न ता वस्त्रका निम्ति धागो काट्दछन्।

29 तर पनि म तिमीहरूलाई भन्दछु, महान अनि धनी राजा सुलेमान समेतले यी फूलहरू मध्ये एउटा जति पनि सिंगारिएका थिएनन्।

30 यस प्रकार परमेश्वरले जमीनमा झारपात उमारेर सजाउनु हुन्छ। ती आज देखिन्छ भोली आगोमा फ्याँकिनेछ र जलाइनेछन्। यसकारण परमेश्वरले नै तिमीहरूलाई अझ राम्ररी लुगाफाटा पहिराइदिनु हुनेछैन र? अल्पविश्वासी हो।

31 “यसर्थ फिक्री गर्दै यसो नभन, ‘हामी के खाउँला?’ ‘के पिउँला?’ वा हामी ‘के लगाउँला?’

32 परमेश्वरमा विश्वास नगर्नेहरूले मात्रै यी कुराहरू पाउने इच्छा गर्दछन्। यसकारण फिक्री नगर, किनभने स्वर्गमा बसूहुने पिताले तिमीहरूलाई यी सबै थोकको आवश्यक छ भनी जान्नुहुन्छ।

33 तिमीहरू अरू थोकभन्दा परमेश्वरको राज्य र उहाँको धार्मिकताको विषयमा इच्छा गर। तब उहाँले तिमीहरूलाई तिमीहरूले चाहेका यी जम्मै कुराहरू दिनुहुनेछ,

34 जसद्वारा भोलिको निम्ति तिमीहरूले त्यति फिक्री गर्नु पर्ने छैन, प्रत्येक दिनमा आ-आफ्नै समस्या हुन्छ। भोलिको दिनको पनि आफ्नै समस्याहरू छन्।

7

येशुद्वारा निसाफ बारे शिक्षा (लूका 6:37-38, 41-42)

1 “अरू प्रति निसाफ नगर, जस्तो कि परमेश्वरले पनि तिमीहरूको निसाफ गर्नु हुनेछैन।

2 जुन नियम उपयोग गरी तिमीहरू अरूको निसाफ गर्दछौ, उसैगरी तिमीहरू पनि निसाफ गरिनेछौ। अनि जुन उपाय प्रयोग गरी अरूलाई तिमीरू क्षमा गर्नेछौ त्यही उपाय उपयोग गरी तिमीहरूलाई क्षमा प्रदान गरिनेछ।

3 “किन तिमी आफ्नो भाइको आँखामा भएको सानो कसिङ्गर देख्छौ, तर तिप्रो आफ्नै आँखामा भएको ठूलो काठको चोइटो भने देख्दैनौ।

4 अथवा कसरी तिमीले तिप्रो भाइलाई भन्नसक्छौ, ‘मलाई तिप्रो आँखाबाट कसिङ्गर निकाल्नुदेऊ,’ जब तिप्रो आफ्नै आँखामा त्यो काठको ठूलो चोइटो रहेकोछ?

5 ए कपटी हो! पहिले तिप्रो आफ्नै आँखामा भएको त्यो ठूलो काठको चोइटो निकाल त्यसपछि मात्र तिमीले आफ्ने भाइको आँखामा भएको कसिङ्गर देखेछौ।

6 “कुकुरहरूलाई पवित्र चीजहरू नदेऊ। तिमीहरूले तिमीलाई झम्टने छन् अनि टुक्रा-टुक्रा पारी च्यात्रेछन्। आफ्ना मोतीहरू सुँगरका अगाडी नफाल। तिनीहरूले केवल त्यसलाई कुल्चने छन्।

जे चाहन्छौ परमेश्वरलाई माग
(लूका 11:9-13)

7 “माँग, तब परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुहुनेछ। खोजी गर तब तिमीहरूले पाउनेछौ। ढक्ढकाऊ, तब ढोका तिमीहरूको लागि उघ्रनेछ।

8 साँचो हो, जसले माग्छ त्यसले पाउँदछ। जसले खोज्दछ उसले भेट्दछ। अनि जसले ढक्ढक्याउँछ उसको निम्ति ढोका खोलिनेछ।

9 “तिमीहरूमध्येको बाबु होला? यदि तिमीहरूको छोरोले रोटी मागे, के तिमीहरू उसलाई ढुङ्गा दिन्छौ? अहँ।

10 अथवा, जब तिप्रो छोरोले माछा माग्छ भने के तिमीले उसलाई साँप दिन्छौ? अहँ!

11 तिमी परमेश्वर झै होइनौ-तिमी दुष्ट हौ र पनि तिमीहरूका छोरा-छोरीहरूलाई असल कुराहरू दिन जान्दछौ। यसकारण तिमीहरूका पिताले उहाँसित माग्नेहरूलाई कति बढी भरेर असल चीजहरू दिनु हुनुहुनेछ।

प्रमुख नियम

12 “अरू मानिसहरूले तिमीहरूलाई जे जसो गर्नु भन्ने तिमीहरू चाहन्छौ, तिमीहरूले पनि तिमीहरूलाई त्यसै गर। यहीनै मोशाको व्यवस्थाको अर्थ र अगमवक्ताहरूको उपदेश हो।

स्वर्ग र नर्कको बाटो
(लूका 13:24)

13 “साँघुरो ढोकाबाट भित्र पस, जसले स्वर्ग तिर पुर्याउँछ। नर्कमा जाने बाटो एकदमै सजिलो छ। अनि ढोका पनि फराकिलो छ। धेरै मानिसहरू त्यसबाट भित्र पस्दछन्।

14 जीवनको बाटोमा लाने ढोका साँघुरो हुन्छ। अनि बाटो अति कठिन छ। केवल केही मानिसहरूले मात्र त्यो बाटो पैलाउन सक्छन्।

अरूहरू जे गर्दछन् त्यो हेर्नु
(लूका 6:43-44; 13:25-27)

15 “झूटा अगमवक्ताहरूबाट होशियार बस। तिनीहरू भेडाका भेषमा तिमीहरूकहाँ आउँछन्। तर वास्तावमा तिनीहरू खतरनाक ब्वाँसाहरू झै हुन्छन्।

16 तिनीहरूले गरेका कामहरूबाट तिनीहरूलाई चिन्न सकिन्छ। जसरी मानिसले काँडाका बोटबाट अंगूर अथवा काँडादार पोथ्राबाट नेभारा पाउन सकिदैन। त्यसरी नै नराम्रो मानिसहरूबाट राम्रा कामहरू हुँदैनन्।

17 त्यसरी नै, प्रत्येक असल रखले राम्रो फल दिन्छ। अनि नराम्रो रखले नराम्रै फल दिन्छ।

18 एउटा असल रखले खराब फल फलाउँदैन अनि नराम्रो रखले कहिल्यै असल फल फलाउँदैन।”

19 असल फल दिन नसक्ने प्रत्येक रख काटेर ढालिन्छ र आगोमा फालिन्छ।

20 यसकारण तिनीहरूका कर्मबाट तिमीहरूले झूटा अगमवक्ताहरूलाई चिनेछौ।

21 “मलाई प्रभु, प्रभु, भन्ने हरेक मानिस स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्न पाउनेछैन। तर जसले स्वर्गमा हुनुहुने मेरो पिताको इच्छा पालन गर्छ। उसले स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्न पाउनेछ।

22 अन्तिम दिनमा धेरैले मलाई भन्नेछन्, ‘तपाईं नै हाम्रा प्रभु हुनुहुन्छ। हामीले तपाईंकै नाउँमा अगमवाणी बोल्छौ; अनि तपाईंकै नाउँमा हामीले ती दुष्टहरूलाई निकाली पठाउँछौ अनि अनेक अनौठा चमत्कारहरू गर्छौ।’

23 तब म तिनीहरूलाई स्पष्ट रूपले भन्नेछु, ‘तिमी त्यो पाप काम गर्नेहरू म देखि टाढा होओ मैले तिमीहरूलाई कहिल्यै चिनेको छैन।’

बुद्धिमान र मूर्ख मानिसहरू
(लूका 6:47-49)

24 “हरेक मानिस जसले मैले भनेका यी कुराहरू सुन्छ र पालन गर्छ उनै बुद्धिमान हो। बुद्धिमान मानिसले आफ्नो घर चट्टानमाथि निर्माण गरेको छ।

25 त्यहाँ घनघोर पानी पर्छ अनि बाढी आयो। तुफान हुरीले त्यो घरलाई हान्यो। तर पनि त्यो घर ढलेन। किनकि त्यो घर चट्टानमाथि निर्माण गरिएको थियो।

26 “तर प्रत्येक मानिस जसले मेरा कुरा सुन्छ तर मेरो अनुसरण गर्दैन, त्यो एउटा मूर्ख मानिस जस्तै हो। उसले आफ्नो घर बालुनामाथि बनायो।

27 अति बृष्टिको कारणले बाढी आयो, आँधीले घरलाई हान्यो र त्यो ठूलो आवाज सहित ढल्यो।”

28 येशूले उपदेश दिनु भएको सुनेर मानिसहरू छक्क परे।

29 किनभने येशूले तिनीहरूका व्यवस्थाको शास्त्रीहरूले झैं सिकाउनु भएन। तर अख्तियार भएको मानिसले जस्तो सिकाउनु भयो।

8

येशूले कुष्ठरोगीलाई निको पार्नुभयो

(मर्कुस 1:40-45; लुका 5:12-16)

1 येशू डाँडाबाट ओर्लनुभयो। असंख्य मानिसहरूले उहाँलाई पछ्याए।

2 त्यसैबेला एउटा कुष्ठरोगी उहाँ छेउ आइपुग्यो। येशूको अघि आफ्नो शिर निहार्दाए त्यसले भन्यो, “हे प्रभु, तपाईंको इच्छा भए मलाई शुद्ध गर्नसक्नुहुन्छ।”

3 येशूले त्यो मानिसलाई छुनुभयो। उहाँले भन्नुभयो, “म तिमीलाई शुद्ध गर्न चाहन्छु। तिमी जाती भइजाऊ।” अनि तुरून्तै उसको कुष्ठ रोग निको भइहाल्यो।

4 तब येशूले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “हेर यसबारे तिमीले कसैलाई नभन्नु। तर आफै जाऊ अनि पूजाहारीलाई देखाऊ र प्रमाणको लागि मोशाको आज्ञानुसार, तिनीहरूका समक्ष भेटी चढाऊ। जसले गर्दा मानिसहरूले तिमीलाई निको भएको देख्न सक्ने छन्।”

येशूले अधिकारीको नोकरलाई निको पार्नुभयो

(लुका 7:1-10; यहन्ना 4:43-54)

5 येशू कफर्नहुममा पुग्नुभयो। जब उहाँले शहरमा प्रवेश गर्नुभयो, एकजना सेनाका अधिकारी उहाँकहाँ आए अनि उहाँको सहयोगको निम्ति विन्ती गरे।

6 अधिकारीले भने, “हे प्रभु! मेरो नोकर पक्षघातले थलिएर मेरो घरको पलङ्गमा लडिरहेको छ। उसले आफ्नो शरीर चलाउनसम्म सकेको छैन अनि उग्र व्यथाले पीडित छ।”

7 येशूले ती अधिकारीलाई भन्नुभयो, “म त्यहाँ जानेछु अनि तिनलाई निको पारिदिनेछु।”

8 अधिकारीले जवाफ दिए, “हे प्रभु! तपाईं मेरो घरमा पस्नु हुने त्यति योग्यको म छैन। तर तपाईंले एक वचन भनिदिनुहोस् र मेरो नोकर निको भइहालोस्।

9 म कसैको अधीनमा छु। अनि मेरो अधीनमा अरु सैनिकरू छन्। यदि मैले कुनै एकजना सिपाहीलाई भनें, ‘जाऊ’ भन्दा उ जान्छ। अनि अर्को एक सिपाहीलाई मैले आउ भन्दा ऊ आउँछ। यदि मैले मेरो नोकरलाई भनें, ‘यो गर’ अनि उसले त्यो गर्छ। मलाई थाहा छ तपाईंसँग पनि यस्तो शक्ति छ।”

10 जब येशूले यी सबै कुराहरू भनेको सुन्नुभयो, उहाँ आश्चर्यचकित हुनुभयो। उहाँले आफ्नो साथमा भएका ती सबै मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँच्चो भन्दछु, इम्राएलमा पनि मैले कुनै मानिस यस्तो दृढ विश्वासी पाइँन।

11 धेरै मानिसहरू पूर्व र पश्चिमबाट आई पुगे छन् अनि तिनीहरू स्वर्गको राज्यमा अब्राहाम, इसाहाक र याकूबसँग भोजन गर्नका निम्ति मेचमा बस्नेछन्।

12 तर राज्यमा मार्ग पाउनु पर्ने मानिसहरू चाहिँ तिनीहरू अन्धकार भित्र फालिनेछन्। अनि त्यो ठाउँमा मानिसहरू पीडाले स्वाबासी र दाहा किट्टने छन्।”

13 तब येशूले त्यस अधिकारीलाई भन्नुभयो, “तिम्रो घरमा जाऊ। तिमीले विश्वास गरे जस्तै तिम्रो नोकर निको भइसकेको हुनेछ।” अनि ठीक त्यसैबेला उसको नोकर निको भयो।

येशूद्वारा धेरै मानिसहरू निको पारिएका

(मर्कुस 1:29-34; लुका 4:38-41)

14 येशू पत्नसको घरमा जानुभयो। त्यहाँ येशूले उसकी सासुलाई कडा ज्वरोले थलिएर पलङ्गमा लडिरहेको पाउनु भयो।

15 तब येशूले तिनको हात छुनुभयो तिनी निको भइन। अनि तिनी उठिन र उहाँको सुसार गरिन।

16 त्यसै साँझ मानिसहरूले भुत लागेका धेरै जनालाई लिएर येशूकहाँ आए। येशूले भूतहरूलाई खेदनु भयो। जो-जो बिमारी परेका थिए ती सबै ठीक भए।

17 यशैया अगमवक्तले भनेका सबै कुरा येशूले पूरा गर्नुभयो:

“उहाँले हाम्रा यातनाहरू हटाइदिनु भयो, अनि हाम्रा रोगहरू उहाँले बोक्नुभयो।”

यशैया 53:4

येशूका चेलाहरू
(लूका 9:57-62)

18 येशूले देख्नुभयो आफूलाई धेरै मानिसहरूले घेरेका थिए। अनि आफ्ना चेलाहरूलाई झीलको अर्को तिर जान लगाउनु भयो।

19 त्यसबेला एकजना शास्त्री उहाँकहाँ आए अनि भने, “हे गुरुज्यू। तपाईं जता-जता जानुहुन्छ, म तपाईंको पछि-पछि लाग्नेछु।”

20 येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “स्यालहरूका बस्ने प्वाल हुन्छन्। आकाशका चराचुरुङ्गीको बस्ने गुँड हुन्छ। तर मानिसको पुत्रको लागि ता शिर अडाउने ठाउँ सम्म छैन।”

21 अर्को एकजना मानिस, जो येशूको चेलाहरूमध्ये एकजना थिए तिनले येशूलाई भने, “हे प्रभु, पहिला गएर मलाई मेरो बाबुलाई गाड्न दिनुहोस्। त्यसपछि म तपाईंलाई पछ्याउनेछु।”

22 तर येशूले ती मानिसलाई भन्नुभयो, “मेरोपछि लाग, मरेका मानिसहरूले तिनीहरूको आफ्नो मुर्दाहरूलाई आफै गाड्नु।”

येशूले आँधीलाई शान्त गराउनु हुन्छ
(मर्कुस 4:35-41; लूका 8:22-25)

23 येशू एउटा डुङ्गामा चढ्नुभयो र उहाँको चेलाहरू पनि उहाँको पछि लागे।

24 जब डुङ्गाले किनार छाड्यो, त्यसैबेला झीलमा अचानक एक भयङ्कर आँधी चलन थाल्यो। छालहरूले डुङ्गालाई ढाक्न लाग्यो। तर येशू सुतिरहनु भएको थियो।

25 चेलाहरू गए र उहाँलाई ब्यँझाए र भने, “हे प्रभु, हामीलाई बँचाउनुहोस् हामी डुब्न लागिरहेछौं।”

26 येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरू किन डराउँछौ? तिमीहरू सित त्यति विश्वास छैन?” तब येशू उठ्नुभयो अनि आँधी र छालहरूलाई आज्ञा गर्नु भयो। आँधी थामियो, अनि झीलमा पूरा शान्ति छायो।

27 सबै मानिसहरू छक्क परे। तिनीहरू भन्नलागे, “उहाँ कस्तो मानिस हुनुहुन्छ? किनभने हावा र बतासले पनि उहाँको आज्ञा मान्दो रहेछन्।”

येशूले भूत लागेको दुईजना मानिसहरूलाई चंगाई गर्नु भयो
(मर्कुस 5:1-20 लूका 8:26-39)

28 गदरिनीहरूको मुलुकको एउटा झीलको अर्कोतर्फ येशू आइपुग्नु भयो। त्यहाँ दुईजना मानिस येशू कहाँ आए। तिनीहरूलाई भूत लागेको थियो। तिनीहरू चिहानको गुफामा बस्दथे। तिनीहरू अत्यन्तै डरलाग्दा थिए। यसले गर्दा मानिसहरू त्यो बाटो हिँड्ने आँट गर्दैनथे।

29 ती दुईजना येशूकहाँ आए अनि चिच्याउन थाले, “परमेश्वरको पुत्र तपाईं हामीबाट के चाहानु हुन्छ? के समय आउनु भन्दा अघि हामीलाई दण्ड दिनु आउनु भएको हो?”

30 छेउको क्षेत्रमा सँगरहरूको बथान चरिरहेको थियो।

31 भूतहरूले येशूलाई बिन्ती गर्न लागे, “यदि तपाईंले हामीलाई यी मानिसहरूबाट धपाउन चाहनुहुन्छ भने, दयागरी हामीलाई ती सँगरहरूको बथानमा पस् दिनुहोस्।”

32 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “जाऊ!” तब ती भूतहरूले मानिसहरूलाई छाडे र सँगरहरूमा पसे। त्यसपछि ती सम्पूर्ण बथानहरू डाँडाको भिरालो धारबाट झील तिर ओलिए। ती सबै झीलमा डुबे।

33 ती सँगर चराउनेहरू भागे, र शहरतिर गए अनि सबैलाई सँगरहरू र भूतहरूले सताएको विषयमा सुनाउन थाले।

34 तब शहरका सबै मानिसहरू येशूलाई हेर्न आए। जब मानिसहरूले येशूलाई देखे, तिनीहरूले त्यस मुलुकलाई छोडेर जानुभनी निवेदन गरे।

9

येशूले पक्षवातको रोगीलाई निको पार्नुभयो
(मर्कुस 2:1-12, लूका 5:17-26)

1 येशू एउटा डुङ्गामा चढ्नुभयो र झील पारी जानुभयो अनि उहाँ आफ्नो शहरमा पुग्नुभयो।

2 केही मानिसहरू एकजना पक्षघाती रोगीलाई आफूहरू सित लिएर येशू भएकहाँ आए। त्यो मानिस ओछ्यानमै लडीरहेको थियो। येशूले तिनीहरूमा औधी विश्वास भएको देख्नुभयो। अनि उहाँले त्यो पक्षघातीको रोगीलाई भन्नुभयो, “सुखी होऊ, जवान मानिस! तिम्रो पापहरू क्षमा गरिएका छन्।”

3 केही शास्त्रीहरूले यी कुराहरू सुने। तिनीहरूले आफू माझ त्यस कुराको वहस गरे, “यो मानिस परमेश्वरले जस्तै कुरा गर्छ उसले परमेश्वरकै निन्दाको कुरा गरे जस्तो छ।”

4 तिनीहरूले के सोचिरहेका छन् भनेर येशूले जान्नु भयो अनि उहाँले भन्नुभयो, “किन तिनीहरू यस्ता दुष्ट विचारहरू आफ्नो मनमा राख्छौं?”

5-6 यो पक्षघातको रोगीलाई कुन कुरा भन्न असल छ: ‘तिम्रा पापहरू क्षमा गरिए’ अथवा ‘उठ र हिँड’ भन्नु। म तिमीहरूलाई यो देखाउनेछु कि यस पृथ्वीमा मानिसको पुत्रलाई पापको क्षमा गर्ने शक्ति प्राप्त छ।” तब येशूले पक्षघातको रोगीलाई भन्नुभयो, “उठ तिम्रो बिछ्यौना बोके र घर जाऊ।”

7 अनि त्यो मानिस उठ्यो र घरतिर लाग्यो।

8 मानिसहरू यो देखी छक्क परे। मानिसहरूलाई यस्तो शक्ति प्रदान गरेकोमा तिनीहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गरे।

येशूले मतीलाई बोलाए

(मर्कुस 2:13-17; लुका 5:27-32)

9 जब येशू गइरहनु भएको थियो, उहाँले एकजना मती नाम गरेको मानिसलाई भेट्नु भयो। मती महसूल उठाउने अड्डामा बसिहेका थिए। येशूले भन्नुभयो, “मसित आऊ।” त्यसपछि मती जुस्क्क उठे र येशूको पछि लागे।

10 येशू बेलुकीको भोजन मतीकै घरमा खान बस्नु भएको बेला त्यहाँ धेरै कर उठाउनेहरू र पापीहरू आएका थिए अनि तिनीहरूले येशू र उहाँका चेलाहरू सँगै भोजन खादै थिए।

11 येशूले ती मानिसहरूसँग खाना खाइ रहनु भएको फरिसीहरूले देखे। फरिसीहरूले येशूका चेलाहरूलाई सोधे, “किन तिमीहरूका गुरूले कर उठाउनेहरू र पापीहरूसँग बसेर खाना खान्छन्?”

12 फरिसीहरूले भन्दै गरेको कुरा येशूको सुन्नुभयो। अनि उहाँले भन्नुभयो, “स्वस्थ मानिसहरूलाई वैधको आवश्यकता पर्दैन। जो रोगी छ उसैलाई वैधको आवश्यकता पर्दछ।

13 म तिमीहरूलाई एउटा कुरो भन्नेछु। जाऊ अनि यसको अर्थ के हो सिक: ‘म पशुको बलिदान चाहन्न। म मानिसहरूमा दया चाहन्छु।’* म यहाँ धार्मिक मानिसहरूलाई भेट्न आएको होइन, ती पापीहरूलाई भेट्न आएको हुँ।”

येशू अरू यहदीहरू जस्तो हुनुहुन्न

(मर्कुस 2:18-22; लुका 5:33-39)

14 त्यसपछि यहन्नाका चेलाहरू येशूकहाँ आए। तिनीहरूले येशूलाई भने, “हामी अनि फरिसीहरू धेरै जसो उपवास बस्दछौं। ती तपाईंका चेलाहरू किन उपवास बस्दैनन्?”

15 येशूले भन्नुभयो, “विवाहको बेलामा जो दुलहासँग हुन्छन्, तिनले दुख मान्दैनन् तर त्यस्तो समय आउँछ जब तिनीहरूबाट दुलहालाई अलग गरिन्छ। तब तिनीहरू दुःखी बन्छन् र तिनीहरू उपवास लिन्छन्।

16 “कसैले पुरानो वस्त्रमा भएको प्वालमा नखुम्चिएको लुगाको टुक्रा टाल्दैन। यदि कसैले त्यसो गरे त्यो टालो पुरानो लुगाबाट च्यातिन्छ र त्यो प्वाल झन नराम्रो हुन्छ।

17 कसैले पनि नयाँ दाखरसलाई छालाको पुरानो थैलाहरूमा हाल्दैन। पुरानो थैलीमा कसैले नयाँ दाखरस हाल्यो भने, त्यो थैली फाट्छ र दाखरस पनि नष्ट हुन्छ। यसकारण मानिसहरूले नयाँ थैलाहरूमा नयाँ दाखरस हाल्दछन्। यसरी दाखरस र थैलाहरू दुवै सुरक्षित रहन्छन्।”

येशूले मरेकी केटीलाई जीवित पार्नु भयो र रोगी स्त्रीहरूलाई निको पार्नु भयो

(मर्कुस 5:21-43; लुका 8:40-56)

18 येशू यी कुराहरू भन्दै हुनुहुन्थ्यो, त्यसैबेला सभाधरको एकजना प्रमुख उहाँकहाँ आए। येशूको अधि तिनले शिर झुकाए, अनि भने, “मेरी छोरी अहिले मरी कृपया आउनुहोस् र तपाईंको हात त्यसमाथि राखिदिनुहोस् अनि त्यसले आफ्नो जीवन फिर्ता पाउनेछ।”

19 तुरन्तै येशू उठ्नु भयो अनि तिनीसित जानुभयो। उहाँका चेलाहरू पनि पछि लागे।

20 बाह्र वर्षदेखि रगत बहने रोगले ग्रस्त एउटी स्त्री त्यहाँ थिईन्। येशूको पछिल्लिर आएर उनले उहाँको वस्त्रको फेरमा छोइन्।

21 तिनले सोच्दै थिईन्, “यदि मैले उहाँको लुगाको फेरमा छोएँ मात्र भने पनि म ठीक भइजानेछु।”

* 9:13: होशे 6:6 बाट उद्धृत गरिएको।

22 येशु पछित्तिर फर्किनु भयो र तिनलाई देखेर भन्नुभयो, “हे प्यारी छोरी खुशी होऊ। तिम्रो विश्वासले तिमी निको भएकि छौ।” तिनै बेला तिनी ठीक भइन्।

23 येशु यहूदी शासकसँग हिँड्दै हुनुहुन्थ्यो। उहाँ तिनको घरमा पुग्नु भयो। मानिसहरूलाई शोक धुन बजाईरहेको देख्नुभयो। उहाँले धेरै मानिसहरूलाई त्यहाँ रोइरहेको देख्नुभयो किनभने युवती मरेकी थिई।

24 येशुले भन्नुभयो, “र जाऊ। यो युवती मरेकी छैन। ऊ निदाइरहेकी मात्र छे।” यो देखेर मानिसहरूले उहाँको हाँसो उडाए।

25 जब मानिसहरूलाई घरबाट बाहिर पठाइयो, तब येशु युवतीको कोठामा प्रवेश गर्नुभयो। उहाँले युवतीको हात समात्नुभयो अनि त्यो युवती जुस्क्क उठी।

26 तब यस कुराको खबर सारा मुलुकभरि फिँजियो।

येशुद्वारा धेरै मानिसहरू निको भए

27 जब येशु त्यो स्थानबाट गईरहुनु भएको थियो, दुइजना अन्धो मानिसले उहाँलाई पछ्याए। ती अन्धाहरूले ठूलो स्वरले रुदै भने, “हे दाऊदका पुत्र, कृपया हामीलाई सहायता गर्नुहोस्।”

28 जब येशु घर भित्र पस्नुभयो, ती अन्धा मानिसहरू उहाँकहाँ आए। उहाँले ती अन्धाहरूलाई भन्नुभयो। “के म तिमीहरूलाई फेरि देख्न सक्ने बनाउँछु भनेर तिमीहरूलाई विश्वास लाग्छ?” अन्धा मानिसहरूले जवाफ दिए, “ज्यू, प्रभु, हामीलाई विश्वास लाग्छ।”

29 त्यसपछि येशुले तिनीहरूका आँखाहरू छोए भन्नुभयो, “मैले तिमीहरूलाई देख्नसक्ने बनाउन सक्छु भन्ने विश्वास तिमीहरूसित छ। यस्तै हुन देऊ।”

30 त्यसपछि तिनीहरूले तुरन्तै देख्न सके। येशुले तिनीहरूलाई कडा चेताउनी दिनु भयो, उहाँले भन्नु भयो, “यो कुरा कसैले थाहा पाउनु हुँदैन।”

31 तर ती अन्धा मानिसहरू बाहिर गए अनि त्यस क्षेत्रमा चारैतिर येशुको खबर फिँजाए।

32 जब ती दुइ मानिसहरू जाँदै थिए, केही मानिसहरूले अर्को एकजनालाई येशुकहाँ ल्याए। उसलाई भूत लागेको हुनाले त्यो मानिसले बोल्ने शक्ति गुमाएको थियो।

33 येशुले त्यस मानिसबाट भूत भगाइदिनुभयो। त्यसपछि त्यो मानिस बोल्न थाल्यो। मानिसहरू छक्क पर्दै भन्नलागे, “इसाएलमा यसप्रकारको घटना पहिले कहिल्यै घटेको थिएन।”

34 तर फरिसीहरूले भने, “भूतहरूको नेता एउटै छ जसले उहाँलाई भूत पाउने शक्ति दिएको छ।”

येशु मानिसहरूको लागि दुःख मान्नु हुन्छ

35 येशु सारा शहर र गाउँहरू हुँदै यात्रा गर्नुभयो। तिनीहरूका सभाघरहरूमा शिक्षा दिनुभयो अनि राज्यको बारेमा सुसमाचार प्रचार गर्नु भयो। येशुले सबै प्रकारका रोग र बिमारीहरू निको पार्नुभयो।

36 उहाँले भीडलाई देख्नुभयो र उनीहरूको निम्ति टिठाउनु भयो। किनभने तिनीहरू असहाय अनि चिन्तित थिए। तिनीहरू गोठालो नभएका भेडाहरू जस्तै हैरान भई तितर-बितर भएका थिए।

37 येशुले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “फसल ता धेरै छन् तर फसल काट्ने खेतालाहरू कम्ती छन्।

38 प्रभु फसलका मालिक हुनुहुन्छ। उहाँलाई प्रार्थना गर जसद्वारा उहाँले आफ्ना फसल संग्रह गर्न अधिक कमीहरू पठाउनु हुनेछ।”

10

येशुले आफ्ना प्रेरितहरूलाई प्रचार गर्न पठाउनु हुन्छ

(मर्कुस 3:13-19; 6:7-13; लूका 6:12-16; 9:1-6)

1 येशुले आफ्ना बाह्र जना चेलाहरूलाई बोलाउनु भयो। उहाँले दुःशात्माहरूलाई धपाउने सामर्थ्य तिनीहरूलाई दिनुभयो। उहाँले हरेक प्रकारको रोग र बिमारहरू निको गर्न सक्ने सामर्थ्य तिनीहरूलाई दिनुभयो।

2 ती बाह्र प्रेरितहरूको नाउँ यस प्रकार छ:

शिमोन (जसलाई पत्स पनि भनिन्छ),
अनि उसको दाज्यू अन्ड्रियास,
जब्दीको छोरो याकूब,
अनि उसको भाइ यहून्ना,

3 फिलिप,
 बारथोलोमाइ,
 थोमा,
 महसूल उठाउने मती,
 अल्फयसको छोरो याकूब,
 थेदियस,

4 शिमोन कनानी,

र यहदा इस्कारयोत (यो त्यही मानिस थियो जसले येशूलाई विश्वासघात गर्यो)।

5 येशुले यी बाहजना प्रेरितहरूलाई आज्ञा दिनुभयो। त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई राज्यको विषयमा प्रचार गर्न भनी पठाउनुभयो। येशुले भन्नुभयो, 'गैर यहूदीहरूकहाँ नजाऊ। सामरीहरूका शहरहरूमा पनि नजाऊ।

6 बरु इस्त्राएली मानिसहरूकहाँ जाऊ। तिनीहरू हराएका भेडाहरू झैं छन्।

7 जब तिमीहरू जान्दछौ, 'स्वर्गको राज्य आउने लागेका छ भनी प्रचार गर।'

8 रोगीहरूलाई निको पार, मेकाहरूलाई जिवनमा ल्याऊ। कुष्ठ रोगीहरूको उपचार गर। मानिसहरूबाट भूत धपाऊ। म तिमीहरूलाई सितैमा यी शक्तिहरू दिन्छु। यसर्थ सितैमा तिनीहरूलाई सघाऊ।

9 तिमी आफ्ना साथमा पैसा सुन, चाँदी र तामा नलेजाऊ।

10 झोला समेत नबोक यात्राका निम्ति लाउने लुगाफाटा वा जुता नलेजाऊ। हिँड्नलाई लौरो समेत नबोक। एक कामदारलाई उसले चाहेका सबै चीजहरूको बन्दोबस्त हुनुपर्छ।

11 "जब तिमीहरू कुनै गाउँ वा शहरतिर जान्छौ त्यहाँ कुनै न कुनै योग्य मानिसलाई भेट् अनि स्थान नछाडे सम्म उसको घरमा बस।

12 तिमी घरभित्र पसे बिर्तीकै त्यसलाई भन। 'तपाईंलाई शान्ति होस्।'

13 घरभित्र भएका मानिसहरूले तिनीहरूलाई स्वागत जनाए भने तिनीहरू तिप्रो शान्तिको कामना ग्रहण गर्न योग्यका छन्। यदि तिनीहरूले स्वागत नजनाए तिमीहरूको शान्तिको कामना फिर्ता लेऊ किनभने तिनीहरू तिमीहरूको शान्तिको कामनाका योग्य छैनन्।

14 यदि कुनै घर वा शहरले तिमीहरूलाई स्वागत नगरे अथवा तिमीहरूको कुरा नसुने त्यो ठाउँ छोड्दा गोडाको धूलोसम्म टक्टाउनु।

15 तिमीहरूलाई म साँचो भन्दछु। न्यायको दिनमा तिनीहरूको अवस्था सोदोम र गमोराको भन्दा नराम्रो हुनेछ।

येशुद्वारा समस्याहरू बारे चेताउनी

(मर्कूस 13:9-13; लूका 21:12-17)

16 "सुन! म तिमीहरूलाई ब्वाँसोका बीचमा भेडाझैं गरी पठाउँछु। यसकारण सपँझै चनाखो बन। अनि दुकुरझैं सोझो बन।

17 सबै मानिसहरूदेखि सतर्क बन। तिनीहरूले तिमीहरूलाई पक्रिने छन् अनि अदालतमा पुर्याउनेछन्। तिनीहरूले आफ्नो सभाघरहरूमा लागेर तिमीहरूलाई कोर्दा लाउनेछन्।

18 तिनीहरूले तिमीहरूलाई राज्यपाल अनि राजाहरूको अधि लानेछन्। मेरो कारणले गर्दा तिनीहरूले यसो गर्नेछन्। तिमीहरू ती हाकिम अनि राजाहरू र गैर-यहूदीहरूको समक्ष मेरो बारेमा भन्नेछौ।

19 जब तिमीहरू पक्राउ पर्ने छौं के बोल्नु पर्ने र कसरी बोल्नु पर्ने भन्ने बारेमा चिन्तित नबन। त्यसबेलामा तिमीहरूले भन्नु पर्ने कुराहरू तिमीहरूलाई बताइनेछ।

20 वास्तवमा तिमीहरू बोल्नेछैनौ परमपिताको आत्मा आफैं तिमीहरूबाट बोल्नुहुनेछ।

21 "दाज्यु-भाइहरू आफ्नै दाज्यु-भाइहरूको विरुद्ध हुनेछन् तिनीहरू एकले अर्कालाई मार्न लाउनेछन्। बाबुहरूले आफ्नै छोराहरूलाई मार्न लाउनेछन्। छोराछोरीहरू आमाबाबुहरूको विरुद्ध उठ्नेछन्, र तिनीहरूलाई मार्ने षड्यन्त्र गर्नेछन्।

22 सबै मानिसहरूले तिमीहरूलाई घृणा गर्नेछन् किनभने तिमीहरूले मलाई पछ्याउँछौ। तर जसले आखिरसम्म सहन्छ उसको उद्धार हुनेछ।

23 जब एउटा शहरबाट तिमीहरू खेदिनेछौ तब अर्को शहरमा जाऊ। म तिमीहरूसित साँचो भन्दछु। मानिसको पुत्र आउन अघि नै तिनीहरू इस्त्राएलको सबै शहरहरू भएर गइ सकेको हुनेछैनौ।

24 "कुनै पनि चेला गुरुभन्दा श्रेष्ठ हुँदैन नता कुनै दास आफ्नो मालिकभन्दा श्रेष्ठ हुन्छ।

25 एउटा चेलाको निम्ति आफ्ना गुरू जस्तै बन्नु पर्याप्त छ। एक जना दासको निम्ति आफ्ना मालिक जस्तै बन्नु पर्याप्त छ। यदि घरका ठूलाबडालाई नै बालजिबुल अथवा शैतान भनिन्छ भने, परिवारका अरू सदस्यहरूलाई त्यस भन्दा पनि नराम्रो भनिनेछ।

मानिसको होइन परमेश्वरको डर राख
(लूका 12:2-7)

26 “यसकारण ती मानिसहरूदेखि डराउने काम छैन। छोपिएका प्रत्येक कुरा उघारिनेछ। गुप्तमा रहेका प्रत्येक कुरालाई प्रकट गरिनेछ।

27 यी सबै कुराहरू म तिमीहरूलाई अन्धकारमा भन्छु तर तिमीहरूले यो कुरा उज्यालोमा भन्नु पर्छ। यी कुराहरू म तिमीहरूका कानमा कानेखुसी गर्नेछु तर तिमीहरूले यी सबै कुराहरू सबैलाई खुल्लाम-खुल्ला भन्नुपर्दछ।

28 “मानिसहरूदेखि नडराऊ। तिनीहरूले तिमी शरीलाई मात्र मारिन्छन्। तिनीहरूले आत्मालाई मारि सक्ने छैनन्। तिमीहरू त्यससंग डराउनु पर्नेछ जसले तिमी शरीर र आत्मालाई नै नर्कमा लैजान्छ। उहाँले शरीर र आत्मालाई नरकमा पठाउनु सक्नु हुन्छ।

29 चराहरू बेचनुपर्दा दुइवटा चराको दाम एक पैसा मात्र निर्नु पर्नेछ। तर तिम्ना पिताको इच्छाबिना एउटै चरापनि मर्ने छैन।

30 तिम्ना टाउकोमा कतिवटा केशहरू छन् उहाँले ती समेत जान्नुहुन्छ।

31 यसकारण डर नमान। तिमीहरू ती चराहरूभन्दा धेरै उत्कृष्ट छौ।

विश्वास बारेमा बहस
(लूका 12:8-9)

32 “यसैकारण हेरक जसले मानिसहरूका सामु मलाई स्वीकार गर्छ, म पनि उसलाई मेरा स्वर्गमा हुने परम पिताको सामु स्वीकार गर्नेछु।

33 तर जब कुनै मानिस अरूको सम्मुख उभिएर उसले मलाई विश्वास गर्छु भन्न सक्दैन भने त्यो मेरो आफ्नो मानिस होइन भनेर म भन्नेछु। मेरा स्वर्गमा हुने पिताको अधि पनि म यसै भन्नेछु।

येशुलाई पछ्याउनाले दुख उठाउनु पर्छ
(लूका 12:51-53, 14:26-27)

34 “म पृथ्वीमा शान्ति ल्याउन आएको भनी नसम्झ म पृथ्वीमा शान्ति ल्याउनलाई आएको होइन। तर म तरवार चलाउन आएको हुँ।

35 म यो उद्देश्यले आएको हुँ:

‘एउटा छोरो बाबुको विरुद्ध हुन्छ।

एउटी छोरी उसकी आमाको विरुद्ध हुन्छे।

एउटी बुहारी उसकी सासुको विरुद्ध हुन्छे।

36 कुनै मानिसको आफ्नो परिवारको मानिस इच्छा पत्रमा नाउँ भएका उसको विरुद्ध शत्रु बन्दछ।’ **मिका 7:6**

37 “जसले मलाई भन्दा आफ्ना बाबु-आमालाई धेरै माया गर्छ उ मलाई पछ्याउने योग्यको हुँदैन। जसले आफ्नो छोरा-छोरीलाई मलाई भन्दा धेरै माया गर्छ, ऊ मेरो पछिल्लाम्ने योग्यको हुँदैन।

38 यदि कुनै मानिसले मलाई अनुसरण गरेको बेला उसलाई दिएको कूस स्वीकार गर्दैन भने उ मलाई अनुसरण गर्ने योग्यको हुँदैन।

39 जसले आफ्नो जीवनलाई बचाउन खोज्छ उसले त्यो गुमाउनेछ। तर जसले आफ्नो जीवन मेरो निम्ति गुमाउँछ उसले त्यो प्राप्त गर्नेछ।

तिमीलाई ग्रहण गर्नेलाई परमेश्वरले आशिष दिनुहुन्छ
(मर्कुस 9:41)

40 “तिमीहरूलाई जसले ग्रहण गर्छ मलाई पनि ग्रहण गर्दछ। अनि जसले मलाई ग्रहण गर्छ मलाई पठाउनेलाई पनि ग्रहण गर्दछ।

41 अगमवक्तालाई भेट्ने उसलाई स्वागत गर्नेले असल मानिस भएको कारणले इनाम पाउँछ। एउटा असल मानिसलाई भेटेर उसलाई स्वागत गर्नेले ऊ असल मानिस भएको कारणले उसले असल मानिसको इनाम पाउँछ।

42 यदि कसैले मलाई पछ्याउनेले यी सानाहरू मध्ये कसैलाई सहायता गर्ला, उसले आफ्नो इनाम पाउनेछ। त्यस मानिसले एक मात्र दिए पनि मबाट ठूलो इनाम पाउनेछ।”

11

येशू र बत्तिसमा दिने यूहन्ना
(लुका 7:18-35)

1 आफ्ना बाह्रै चेलाहरूलाई शिक्षा दिँदै येशूले आफ्ना कुराहरू भनिसक्नु भएपछि उहाँ गालिलको शहरहरू तिर प्रचार गर्न अनि शिक्षा दिन जानुभयो।

2 बत्तिसमा दिने यूहन्ना कैदमा थिए। खीष्टले गरेका सबै कुराहरू उनले सुने। अनि यूहन्नाले आफ्ना चेलाहरूलाई येशूकहाँ पठाए।

3 यूहन्नाका चेलाहरूले येशूलाई सोधे, “यूहन्नाले आउँदैछ भन्नुभएको मानिस तपाईं नै हुनुहुन्छ, कि अरु कुनै मानिसलाई हामीले पर्खनु पर्ने हो?”

4 येशूले भन्नुभयो, “यूहन्नाकहाँ जाऊ तिमीहरूले सुनेका र देखेको कुराहरू वर्णन गर।

5 अन्धाहरूले फेरि दृष्टि पाउँछन्; लड्गडाहरू हिँड्न सक्ने हुन्छन्, कुष्ठ रोगीहरू शुद्ध हुन्छन्, बहिराहरू सुन्नसक्ने हुन्छन्, मेकाहरू जागा उठ्छन् अनि गरीब मानिसहरूलाई सुसमाचाहरू सुनाउँदैछ।

6 यदि कुनै मानिसले मलाई ग्रहण गर्छ भने त्यो धन्यको हो।”

7 यूहन्नाका चेलाहरू आफ्ना मार्गमा जाँदैथिए, येशूले ती मानिसहरूलाई यूहन्नको बारेमा भन्न लाग्नु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरू मरुभूमिमा के हेर्न निस्क्यौ? के बतासले हल्लाङ्ग्राखेको निगाालोलाई?

8 वास्तवमा केको निम्ति तिमीहरू मरुभूमिमा गयौ? राम्रो वस्त्र पहिरेने मानिसलाई हेर्न? ती राम्रा-राम्रा वस्त्र पहिरिएर राजमहलहरूमा बस्ने मानिसहरूलाई हो।

9 यदि यसो होइन भने के हेर्नलाई तिमीहरू बाहिर निस्केका हो? कुनै एक अगमवक्तालाई? हो, म भन्दछु, एक अगमवक्ता भन्दा महान यूहन्ना नै हुन्।

10 यूहन्ना नै एकहुन् जसको विषयमा धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ:

‘सुन! म आफ्नो दूतलाई तिम्रो अधि-अधि पठाउँनेछु।

उसले तिम्रो लागि बाटो तयार गरिदिनेछ।’

मलाकी 3:1

11 “म तिमीहरूलाई साँच्चो भन्दछु बत्तिसमा दिने यूहन्ना पृथ्वीमा जन्मेका सबै मानिसभन्दा महान छन्। तरैपनि स्वर्गको राज्यमा जो सबैभन्दा सानो छन्, त्यो यूहन्नाभन्दा ठूलो हो।

12 बत्तिसमा दिने यूहन्नाको समयदेखि यसो अहिलेसम्म स्वर्गको राज्यमा बलजफत हुँदैछ र बलजफत गर्नेहरू जबरजस्ती खोस्छन्।

13 सबै अगमवक्ताहरू र मोशाको व्यवस्थाले यूहन्ना समेत को समय नआउञ्जेल पछि हुन आउने कुराहरूको विषयमा अगमवाणी गरेका छन्।

14 यदि अगमवक्ता र व्यवस्थाले भनेका कुरामा तिमीहरू विश्वास गर्छौ भने, यूहन्नानै एलिया हो भनेर पनि तिमीहरूले विश्वास गर्नुछौ। व्यवस्था र अगमवक्ताहरूले उहाँ आउँनुहुन्छ भनेका छन्।

15 मेरो कुरा सुन्न सक्ने तिमीहरूले यी कुराहरू सुन।

16 “आजका मानिसहरूको बारेमा मैले के भन्ने? तिनीहरू के जस्ता छन्? आजका मानिसहरू बजारमा खेल्ने स-ससाना केटाकेटीहरू जस्ता छन्। एक दलका केटाकेटीहरूले अर्का दलकाहरूलाई बोलाउँछन्,

17 ‘तिमीहरूको निम्ति मीहरूले संगीत बजायौ,

तर तिमीहरू नाचेनौ;

हामीहरूले दुःखका गीत गायौ,

तर तिमीहरू दुःखी भएनौ।’

18 मानिसहरू त्यस्तै छन् भनेर मैले किन भनें? किनभने जब यूहन्ना आए उनले अरूले जस्तै खाएनन् अनि दाखरस पिएनन्। अनि मानिसहरूले, ‘उसलाई भूत लागेको छ भनी भन्छन्।’

19 मानिसका पुत्र अरू मानिसहरूले जस्तै खोंदै पिउँदै आयो। मानिसहरूले भने 'उसलाई हेर, उसले अति धेरै खान्छ अनि एउटा पियक्कड हो। उ महसूल उठाउनेहरू र पापीहरूको मित्र हो।' तर बुद्धि चाहिँ उहाँले गरेको कामबाट सिद्ध हुन्छ।”

येशू विश्वास नगर्नेहरूलाई सर्तक गराउनु हुन्छ
(लुका 10:13-15)

20 येशूले ती शहरहरूलाई हप्काउनु भयो जहाँ उहाँले धेरै शक्तिशाली कामहरू गर्नु भएको थियो। येशूले ती शहरहरूका बासिन्दाहरूलाई हप्काउनु भयो किनभने तिनीहरू आफ्नो जीवन शैली परिवर्तन गर्न राजी थिएनन्।

21 येशूले भन्नुभयो, “ए कोराजिन! तँलाई धिक्कार छ। ए बेथसेदा! तँलाई धिक्कार छ। मैले तिमीहरूकहाँ धेरै शक्तिशाली कामहरू गरिदिँ। यदि यस्तै शक्तिशाली कामहरू टायर र सदोममा गरिएको भए त्यहाँका मानिसहरूले पहिले नै भाङ्ग्रा वझलाए र खरानी घसेर पञ्चताप गरिसक्ने थिए।

22 तर म भन्दछु, न्यायको दिनमा टायर र सदोमकोभन्दा तिमीहरूको हालत खराब हुनेछ।

23 “तँ कफर्नहम, के तँ स्वर्गसम्म उचालिनेछस् र? अहँ! तँलाई तल मृत्युको स्थान सम्म झारिनेछ। तँमाथि मैले धेरै शक्तिशाली कामहरू गरेको छु। यदि त्यस्तै चमत्कारहरू सदोममा भएको भए, त्यहाँका मानिसहरूले सबै पापहरू गर्न छोडिसकेका हुनेथिए अनि त्यो नगर आजसम्म रहि रहनेथियो।

24 तर तिमीलाई भन्छु कि न्यायको दिनमा सदोमको भन्दा तिम्रो हालत अरू नराम्रो हुनेछ।”

येशू आफ्ना मानिसहरूलाई विश्राम प्रदान गर्नुहुन्छ
(लुका 10:21-22)

25 त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, “हे पिता, स्वर्ग र पृथ्वीका परमप्रभु, म तपाईंलाई धन्यवाद चढाउँछु। म तपाईंको प्रशंसा गर्दछु किनकि तपाईंले यी कुराहरू बुद्धिमान र समझदार मानिसहरूबाट लुकाउनुभयो। तर तपाईंले यी तिनीहरूप्रति प्रकट गरिदिनु भयो जो स-साना बालकहरू झैं छन्।

26 हे मेरा पिता, तपाईंले यस्तो गर्नु भयो, जो वास्तवमै तपाईंले गर्न चाहनु भएको थियो।

27 “मेरा पिताले मलाई सबै व्यवस्था गरिदिनु भएको छ। पिताले बाहेक अरू कसैले पुत्रलाई चिन्दैन। पुत्रले बाहेक अरू कसैले पितालाई चिन्दैन। अनि पुत्रले जुन मानिसहरूमा पितालाई प्रकट गर्ने इच्छा गर्नुहुन्छ तिनीहरूले मात्र पितालाई चिन्ने छन्।

28 “मकहाँ आऊ। जो थकित औ कष्टले दबिएकाहरू हो! म तिमीहरूलाई आत्माको निम्ति विश्राम दिनेछु।

29 मेरो कामकुरो ग्रहण गर अनि मबाट सिक्, म विनयी र विनम्र-हृदयको छु। अनि तिमीहरूले आफ्नो आत्मामा विश्राम पाउनेछौ।

30 हो, मेरो काम ग्रहण गर्न सजिलो छ। तिमीहरूलाई दिइने भार हलुका छ।”

12

यहूदीहरूद्वारा येशूको आलोचना
(मर्कुस 2:23-28; लुका 6:1-5)

1 त्यो समय, येशू विश्रामको दिनमा अन्नका खेतहरूबाट जानुहुँदै थियो, येशूका चेलाहरू पनि उहाँसँगै थिए। तिनीहरू भोकाएका थिए। ती चेलाहरूले अन्नका बाला टिप्दै खान लागे।

2 फसिहीहरूले यो देखे। तिनीहरूले येशूलाई भने, “हेरुहोस! तपाईंको चेलाहरू विश्रामको दिनमा गर्नु निषेध गरिएका कुरा गर्दैछन्।”

3 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “दाऊदले, आफैं र आफूसँगका मानिसहरू भोकाउँदा के गरेथे, के तिमीहरूले पढेका छैनौ?

4 दाऊद परमेश्वरको घरमा गए। दाऊद र तिनका साथीहरूले परमेश्वरलाई चढाइएको रोटी खाए। दाऊद र तिनका साथीहरूले यसरी रोटी खानु नियमको विरुद्ध थियो। केवल पूजाहारीहरूलाई मात्र त्यस्तो रोटी खाने अनुमति थियो।

5 अनि तिमीहरूले मोशाको व्यवस्थामा यो पनि निश्चयनै पढेको हुनुपर्छ कि कसरी प्रत्येक विश्रामको दिनमा पूजारीहरूले मन्दिरमा विश्राम अथवा विश्रामको नियम भङ्ग गर्छन्। तर पनि पूजाहारीहरूलाई त्यस दोषको निम्ति दोषी ठानिन्दैन।

6 म तिमीहरूलाई भन्दछु, ‘यहाँ मन्दिर भन्दा ठूलो’ केही छ।

7 धर्मशास्त्रमा भनिएको छ, 'म पशुहरूको बलिदान चाहन्नु। म मानिसहरूमा दया चाहन्छु।'☆ वास्तवमा तिमीहरू ती शब्दहरूका अर्थ के हो त्यो पनि जान्दैनौ। यदि ती शब्दहरूका अर्थ तिमीहरूले बुझ्यौ भने ती तिमीहरूले निर्दोषहरूलाई न्याय गर्ने थिएनौ।

8 "मानिसको पुत्र विश्राम दिनको पनि प्रभु हो।"

येशूले विश्राम दिनमा निको पार्नु भयो
(मर्कूस 3:1-6; लूका 6:6-11)

9 येशू त्यहाँबाट हिँड्नु भयो अनि तिनीहरूको सभाघरमा जानुभयो।

10 उहाँले सभाघरमा एउटा सुकेर चाउरिएको हात भएको मानिसलाई देख्नु भयो। केही यहूदीहरू येशूलाई दोष लगाउनलाई निहूँ खोजिरहेका थिए। अनि तिनीहरूले उहाँलाई सोधे, "के विश्रामको दिनमा कसैलाई निको पार्नु न्यायोचित छ?"

11 उहाँले भन्नुभयो, "यदि तिमीहरूमध्ये कसैको एउटा भेडा छ, त्यो विश्रामकोदिनमा एउटा खाल्डामा खस्यो भने के आफ्नो हातले समातेर बाहिर तान्दैनौ?"

12 एउटा मानिस भेडा भन्दा धेरै असल हुन्छ। त्यसर्थ विश्रामको दिनमा भलो गर्न व्यवस्थाले दिन्छ।"

13 तब उहाँले त्यस ढुँडेहात भएको मानिसलाई भन्नुभयो, "मलाई तिम्रो हात हेर्न देऊ।" त्यसले येशू भएर हात पसार्यो। अनि उसको हात, त्यो अर्को हात जस्तै निको भयो।

14 तर फरिसीहरू बाहिर गए अनि येशूलाई मार्नका निम्ति योजना बनाए।

येशू परमेश्वरद्वारा चुनिएको सेवक हुनुहुन्छ

15 फरिसीहरूले के गर्न लागिरहेका थिए सो येशूलाई थाहा भयो। अनि उहाँले त्यो ठाउँ छोड्नुभयो। धेरै मानिसहरूले उहाँलाई पछ्याउन लागे। उहाँले सबै रोगीहरूलाई निको पारी दिनुभयो।

16 उहाँ को हुनुहुन्छ भनेर मानिसहरूलाई केही नभन्नुभनी तिनीहरूलाई येशूले चेताउनी दिनुभएको थियो।

17 येशूले यी कुराहरू यशैया अगमवक्ताले भनेका कुराहरू पूर्ण गर्नका निम्ति गर्नु भयो।

18 "यहाँ मेरो दास छ,
मैले उसलाई चुनेको हुँ।

म उसलाई प्रेम गर्छु
अनि म उसित खुशी छु।

म मेरो आत्मा उसमा हालिदिनेछ,
अनि उसले नै अन्य राष्ट्रहरूमाथि न्यायको घोषणा गर्नेछ।

19 उसले झगडा गर्नेछैन न त चिच्याउने नै छ;
उसको स्वर कसैले पनि गल्लीहरूमा सुन्ने छैन।

20 उसले बाङ्गि सकेको निगालो भाँच्ने छैन।
उसले जलिहरेको दीयो निभ्दै जाँदछ भनि निभाउने छैन।

उसले यी सबै गरिरहनेछ जबसम्म सौँचो न्यायले विजय प्राप्त गर्दैन।

21 सबै राष्ट्रहरूले उहाँमाथिने आशा गर्नेछन्।"

यशैया 42:1-4

परमेश्वरद्वारा येशूको शक्ति

(मर्कूस 3:20-30; लूका 11:14-23; 12:10)

22 त्यसपछि केही मानिसहरूले एकजना मानिसलाई येशू कहाँ ल्याए। उ अन्धो थियो अनि बोल्न पनि सक्दैनथ्यो किनकि उसलाई भूत लागेको थियो। उहाँले त्यसलाई निको पार्नुभयो अनि त्यस मानिसले बोल्न अनि देख्नु थाल्यो।

23 सबै मानिसहरू चकित भए। तिनीहरूले भने, "निश्चयनै यी मानिस नै दाऊदका पुत्र हुन् जसलाई परमेश्वरले हामीकहाँ पठाउने प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो?"

24 जब फरिसीहरूले मानिसहरूको मुखबाट यस्तो कुरा सुने तब तिनीहरूले भने, "येशूले मानिसहरूबाट भूत भगाउनका निम्ति बालजिबुल शक्तिको प्रयोग गर्दछन्। बालजिबुल भूतहरूको शासक हो।"

☆ 12:7: होशे 6:6 बाट उद्धृत गरिएको।

25 येशुले फरिसीहरूले सोचेका कुरा थाहा पाउनुभयो। अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आपसमा झगडा गर्ने कुनै पनि राज्य ध्वंस हुनेछ त्यसै गरी आफैमा विभाजन भएको नगर टिक्ने छैन। त्यसरीनै विभाजन भएको कुनै परिवार सफल हुँदैन।

26 यदि शैतानले शैतानलाई निकाल्दछ भने, त्यो आफ्नै विस्द्ध विभाजित हुन्छ। तब कसरी उसको राज्य टिक्न वा चलन सक्छ?

27 तिमीहरूले भन्दैछौ कि मैले शैतानको शक्तिद्वारा भूतहरू भगाउँदैछु। यदि यो सत्य हो भने, तिम्ना मानिसहरूले भूत भगाउन कुन शक्तिको प्रयोग गर्दैछन्? यसकारण तिमीहरूका आफ्नै मानिसहरूले तिमीहरूको भूल कोट्याउनेछन्।

28 तर म परमेश्वरका आत्माको शक्तिद्वारा भूतहरू भगाउँछु। यसबाट यो थाहा हुन्छ कि परमेश्वरको राज्य अधि नै तिमीहरूमा आइसकेको छ।

29 यदि कुनै मानिसले कुनै एक बलवान मानिसको घरमा लुटपाट गर्न चाहन्छ भने, सर्वप्रथम उसले त्यो बलवान मानिसलाई साङ्गोले बाँधेर राख्नुपर्छ। त्यसपछि मात्र त्यो मानिसले घर लुट्न सक्दछ।

30 जो मानिस मसित छैन, त्यो मेरो विस्द्धमा छ। मसित काम नगर्नेले मेरो विस्द्धमा काम गरिरहेको हुन्छ।

31 “यसैले म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिनीहरूले गरेका हरेक पापका निम्ति मानिसहरूलाई क्षमा प्रदान गर्न सकिन्छ। अनि तिनीहरूले भनेका सबै नराम्रा शब्दहरूको निम्ति मानिसहरूलाई क्षमा प्रदान गर्न सकिन्छ। तर यदि कसैले पवित्र आत्माको विस्द्धमा कुरा गर्छ भने उसलाई क्षमा गरिनेछैन।

32 यदि कसैले मानिसका पुत्रका विस्द्धमा कुरा गरे उसलाई क्षमा हुनेछ। तर कसैले पवित्र आत्माको विस्द्धमा-कुरा गरे क्षमा हुनेछैन। त्यस मानिसलाई न ता अहिले क्षमा दिइन्छ न ता भविष्यमा।

तिमीहरूको चाल-चलनले तिमीहरूको परिचय गराउँछ
(लूका 6:43-45)

33 “यदि तिमीहरू असल फल चाहन्छौ भने तिमीहरूले बृक्षलाईनै असल तुल्याउनु पर्छ। यदि तिमीहरूको बृक्षनै राम्रो छ भने त्यसको फल पनि राम्रो हुनेछ। किनकि त्यसको फलबाटनै बोटलाई चिन्न सकिन्छ।

34 ए साँपहरू, तिमीहरू दुष्ट मतिका छौ। तिमीहरूबाट कसरी असल कुराहरू आउनसक्छ। हृदयमा जे कुरा थुपरीएको छ त्यही कुराहरू नै मुखले बोल्दछ।

35 असल मानिसले असलै कुराहरू हृदयमा थुपारेको हुन्छ। यसर्थ राम्रै कुराहरू उसले बोल्दछ। तर एउटा दुष्ट मानिसले हृदयमा दुष्ट कुराहरू नै राखेका हुन्छ र उसले बोलेको बेलामा हृदयमा भएका दुष्ट कुराहरू नै उसले बोल्दछ।

36 यसर्थ म तिमीहरूलाई भन्दछु प्रत्येक मानिसले आफूले बोलेका हरेक लापरवाही कुराहरूको विवरण न्यायको दिनमा दिनु पर्नेछ।

37 तिमीलाई तिम्ना आफ्नै कुराहरूद्वारा न्याय गरिनेछ। तिम्ना कतिपय कुराहरूले तिमीलाई सही तुल्याउँनेछ अनि तिम्ना कतिपय कुराहरूले तिमीहरूलाई दोषी ठहराउनेछ।”

प्रमाणकालागि येशुसँग यहूदीहरूको सोधखोज
(मर्कुस 8:11-12; लूका 11:29-32)

38 तब केही शास्त्रीहरू र फरिसीहरूले येशुलाई जवाफ दिए। तिनीहरूले भने, “गुरुज्यू, हामी तपाईंबाट एउटा आश्चर्यको चिन्ह हेर्न चाहन्छौ।”

39 येशुले जवाफ दिनुभयो, “दुष्ट र पापी मानिसहरूले प्रमाणकोलागि चमत्कार खोज्दैछन्। तर त्यस्ता मानिसहरूलाई प्रमाणकोलागि कुनै चमत्कार देखाइने छैन। अगमवक्ता योनाको चिन्ह बाहेक।

40 तीन दिन र तीन रात सम्म योना एउटा ठूलो माछाको पेटमा थिए। त्यसरी नै तीन दिन र तीन रात सम्म मानिसको पुत्र पृथ्वीको पेटभित्र रहनेछ।

41 अनि न्यायको दिनमा तिनीहरू दोषी छन् भनी देखाउनका निम्ति निनवेका मानिसहरू यस पुस्ताको साथमा खडा हुनेछन्। किनभने योनाले तिनीहरूलाई उपदेश दिएका थिए, अनि तिनीहरूले आफ्नो जीवननै बदलेका थिए। अनि अझ यहाँ एक मानिस छ त्यो योना अगमवक्ता भन्दा महान छ।

42 “न्यायको दिनमा दक्षिणको महारानी यस पुस्ताको अगाडी खडा हुनेछिन् र उनैले तिनीहरूलाई दोषी भनी प्रमाण दिने छिन्। किनभने सुलेमानका ज्ञानहरू सुन्न महारानीले धेरै-टाढासम्मको यात्रा गरेकी थिइन्। अनि अझ यहाँ एक मानिस छ त्यो सुलेमानभन्दा महान छ।

दुष्ट आत्माले भरिएका आजका मानिसहरू
(लुका 11:24-26)

43 “जब दुष्ट आत्मा मानिसबाट निस्केर जान्छ, त्यो ओबानो ठाउँतिर विश्राम खोज्दै हिंड्छ तर त्यसले भेटाउन सक्तैन।

44 तब त्यस दुष्ट आत्माले भन्छ, ‘म आफ्नै अधिको घरमा फर्किजानेछु, जसलाई मैले छाडेर आएँ।’ त्यो फर्केर आउँछ र पहिलेको उसको घरभित्र रित्तो र सफा गरि राखेको भेटाउँछ।

45 त्यसपछि त्यो दुष्ट आत्मा जान्छ, र आफू भन्दा बढ्ता अरु सातवटा दुष्ट आत्माहरू ल्याउँछ। तब सबै दुष्ट आत्माहरू त्यस मानिस भित्र पसेर त्यहाँ बास गर्छन् र त्यस मानिसहरूको अवस्था पहिलेको भन्दा झन खराब हुन्छ अनि त्यही अवस्था त्यो दुष्ट पुस्तामाथि पनि हुन्छ।”

चेलाहरू नै येशूका परिवार

(मर्कुस 3:31-35; लुका 8:19-21)

46 जब येशू मानिसहरूसित अझ बातचीत गर्दै हुनुहुन्थ्यो उहाँका आमा र भाइहरू बाहिर उभिरहेका थिए। तिनीहरू येशूसँग भेट गर्न चाहन्थे।

47 कुनै एकजनाले भने, “तपाईंकी आमा र भाइहरू बाहिर उभिरहेका छन्, अनि तिनीहरू तपाईंसँग भेट गर्न चाहन्छन्।”

48 येशूले त्यो बोल्दै गर्ना मानिसलाई भन्नुभयो, “मेरा आमा र मेरा भाइहरू को हुन्?”

49 आफ्ना चेलाहरूलाई सकेत गर्दै उहाँले भन्नुभयो, “हेर! यिनीहरू नै आमा र भाइहरू हुन्।

50 जसले स्वर्गको मेरो पिताले चाहनु भए झैं गर्दछ उनीहरूनै मेरा भाइ, बहिनी र आमा हुन्।”

13

येशूले बीऊ र बीऊ छर्नेको बिषयमा उखान भन्नुहुन्छ

(मर्कुस 4:1-9; लुका 8:4-8)

1 ठीक त्यही दिन येशू बाहिर गएर झीलको छेउमा बसू भयो।

2 उहाँलाई अनेकौं मानिसहरूले घेरेका थिए। यसकारण उहाँ एउटा डुङ्गामा चढ्नु भयो। सबै मानिसहरू चाँहि किनारमा बसेका थिए।

3 उखानहरूको उपयोग गरेर उहाँले मानिसहरूलाई धेरै शिक्षा दिनुभयो। येशूले बताउनुभयो:

“कोही किसान बीऊ छर्नेलाई निस्क्यो।

4 जब तिनीले बीऊ छर्दै थिए, केही बीऊहरू बाटोतिर परे। चरा-चुरूङ्गी आएर ती बीऊहरू खाए।

5 केही बीऊहरू नभएको कारणले बीऊहरू चाँडै उम्रनथाले चट्टानमय खेतमा झरे। जमीन त्यति गहिरो थिएन।

6 तर जब घाम लाग्नथाल्यो, ती बीरूवाहरू प्रचण्डघामले सुकेर गए किनभने तिनीहरूका जराहरू थिएनन्। कतिपय बीऊहरू काँडाधारीमा खसे। जब काँडाहरू बढ्दै गए तिनीहरूले ती बीरूवाहरूलाई उम्रन दिएनन्।

7 कतिपय बीऊहरू मलिलो माटोमा खसेका थिए।

8 अनि ती बीऊहरू उम्रिए र फसल उत्पन्न गरे। कतिपय बोटहरूले सय, कतिपयल साठौं अनि कतिपयले तीस गुणा फल फलाए।

9 ऊ जसले सुन्न सक्छ मेरो कुरा सुन।”

येशूले सिकाउनलाई उखान भन्नु भएको

(मर्कुस 4:10-12; लुका 8:9-10)

10 चेलाहरू आएर येशूलाई सोधे, “तपाईंले उपदेश गर्नुहुँदा तपाईंले किन उखानहरू भन्नु भएको?”

11 येशूले जवाफ दिनुभयो, “स्वर्गको राज्यको सत्यरहस्यहरूको बारेमा तिमीहरूले मात्र बुझ्नसक्छौं। तर अरूहरूले ती जान्नसक्दैनन्।

12 जसले बुझ्न सक्दछ उसलाई अरु बुझाइनेछ अनि उसले चाहेभन्दा धेरै बुझ्न पाउनेछ। तर जसले बुझ्न सक्दैन उसले जति बुझेकोछ त्यो पनि उसकोबाट खोसिनेछ।

13 यसैले, ती मानिसहरूलाई उपदेश दिएँ म उखानहरू भन्ने छु तिनीहरू हेर्दछन्, तर देख्दैनन्। तिनीहरू सुन्छन् तर बुझ्दैनन्।

14 यसरी यशैयाले जुन अगमवाणी गरे त्यो तिनीहरूमा पूर्ण भयो:

‘तिमीहरू सुन्न त सुन्छौ,
तर बुझ्दैनौ।’

तिमीहरू हेर्न त हेर्छौं,
तर देख्न सक्दैनौ।

15 हो, यी मानिसहरूको हृदय कठोर भएको छ।
कान भए पनि यिनीहरू सुन्न सक्दैनन्,
तिनीहरूका आँखा त छन्, ता पनि तिनीहरू देख्दैनन्।

यस्तो भएको छ त्यसकारण तिनीहरूले
आफना आँखाले देख्दैनन्,
आफना कानले सुन्दैनन्,

तिनीहरूका हृदयले बुझ्दैनन्,

हेन भने तिनीहरू मकहाँ आउने थिए, सुन्ने थिए, अनि म तिनीहरूलाई निको पार्नेथिएँ।

यशैया 6:9-10

16 तर तिमीहरू धन्य छौ किनभने तिम्रा आँखाहरूले देख्न सक्छन्, अनि तिम्रा कानहरूले सुन्न सक्छन्।

17 म तिमीहरूलाई सँचो भन्दछु। धेरै अगमवक्ताहरू र धर्मी मानिसहरू पहिले तिमीहरूले देखेका कुराहरू हेर्न चाहन्थे। तर तिनीहरूले ती कुराहरू देख्न सकेनन्। अनि धेरै अगमवक्ताहरू र धर्मी मानिसहरू तिमीहरूले सुनेका कुराहरू पहिले सुन्न चाहन्थे। तर तिनीहरूले ती कुराहरू सुन्न सकेनन्।

बीऊ छर्नेको उखानको व्याख्या
(मर्कुस 4:13-20; लूका 8:11-15)

18 “अब किसानको बारेमा उखान सुन:

19 “बाटोमा छरिएको बीऊ के हो? त्यो बीऊ त्यो मानिस जस्तो हो जसले राज्यको बारेमा केही उपदेश सुन्छ तर बुझ्दैन।
दुष्ट आउँछ अनि उसको मनमा रोपिएको कुराहरू लैजान्छ।

20 “अनि चट्टानमय भूमिमा खसेको बीऊहरू चाहिँ के हुन्? ती बीऊहरू त्यो मानिस जस्तै हुन् जसले उपदेश सुन्छ अनि आनन्दसित तुरन्तै ग्रहण गर्दछ।

21 तर त्यो मानिसले त्यो सन्देशलाई गहनरूपले उसको जीवनमा पस्न दिँदैन। त्यो उपदेशलाई त्यसले थोरै बेरसम्म मात्र आफ्नो जीवनमा राख्छ। उपदेशको कारणले जब उसले कष्ट र सतावटको सामना गर्नुपर्छ त्यसले तत्काल आफ्नो विश्वास गुमाउँछ।

22 “अनि काँडाहरूमा छरिएको बीऊहरू चाहिँ के हुन्? ती बीऊहरू ती मानिसहरू जस्तै हुन् जसले उपदेश सुन्दछन् तर जीनवको विषयमा बढ्ता फिक्री गर्छन् अनि पैसाको प्रेमले तिनीहरूले सुनेको उपदेश निसासिन्छ। यसले गर्दा उपदेशले फलफलाउन सक्दैन।

23 “तर मलिलो जमीनमा झरेका बीऊहरू चाहिँ के हुन्? ती बीऊहरू ती मानिसहरू जस्तै हुन् जसले उपदेश सुन्छ र त्यसलाई बुझ्दछ। त्यो बीरूवा उम्रन्छन् अनि कहिले सयगुणा ज्यादा, कहिले साठी गुणा ज्यादा, र कहिले तीसगुणा अधिक फल फलाउँछन्।”

गह्रँ र सामाको उखान

24 त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई सिकाउन अर्को उखान सुनाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “स्वर्गको राज्य एउटा मानिस जस्तो हो जसले आफ्नो खेतमा असल बीऊ छर्‍यो,

25 त्यो रात सबै मानिसहरू निदाइरहेका थिए। त्यो मानिसको शत्रु आयो अनि गह्रँको बीच-बीचमा सामा छरेर गयो।

26 केही समयपछि गह्रँ उम्रियो र बढन थाल्यो त्यही समय सामा पनि बढन थाल्यो,

27 उसका चाकरहरू आए र मालिकलाई सोधे, ‘हजूरले आफ्नो खेतमा असल बीऊ रोप्नु भएको होइन? तब सामाको बोट चाहिँ कहाँबाट आयो?’

28 “त्यो मानिसले जवाफ दियो, ‘केही शत्रुले त्यो छरेको थियो।’

“चाकरहरूले सोधे, ‘त के हामीले गएर ती सामा उखेलेको तपाईं चाहनु हुन्छ?’

29 “त्यो मानिसले जवाफ दियो, ‘अहँ, किनभने तिमीहरूले सामा उखेल्दा गह्रँ पनि उखेल्न सक्छौ।’

30 फसलको समयसम्म सामा र गह्रँ दुवैलाई सँगसँगै बढन देऊ। फसल कटाइको बेलामा म खेतालाहरूलाई भन्नेछु, पहिले: सामा बटुलेर तिनीहरूलाई जलाउनुको निम्ति बिटा-बिटा बाँध। त्यसपछि गह्रँ बटुल र मेरो भण्डारमा जम्मा गर।”

अरू केही उखानहरू

(मर्कुस 4:30-34; लूका 13:18-21)

31 तब येशूले मानिसहरूलाई अर्को उखान भन्नु भयो: “स्वर्गको राज्य एउटा रायोको बीऊ जस्तो हो। एकजना मानिसले त्यसलाई आफ्नो खेतमा रोप्यो।

32 त्यो बीऊ अरू बीऊहरूमध्ये सबैभन्दा सानो बीऊ हुन्छ। तर जब यो उम्रन्छ त्यो बारीको सबभन्दा ठूलो पोथ्रा हुन सक्छ। त्यो रूख जस्तै उम्रन सक्छ हौं गारु: यति ठुला उम्रन सक्छन् कि तिनमा चरा-बुङ्गीहरूले आफ्ना निम्ति गुँड बनाउन सक्छन्।”

33 येशूले अर्को उखान भन्नुभयो, “स्वर्गको राज्य खमीर जस्तो हो। जसलाई एउटी स्त्रीले रोटी बनाउन एउटा ठूलो भाँडामा पिठोसित मिसाइन्। त्यो खमीरले पीठोको सबै डल्लालाई खमीरी बनायो।”

34 येशूले मानिसहरूलाई यी सबैकुराहरू भन्नलाई उखानहरू उपयोग गर्नुभयो। वास्तवमा उहाँले तिनीहरूलाई उखानहरूको उपयोग नगरी कहिले केही भन्नु भएन।

35 अगमवक्ताद्वारा भनिएका कुराहरूलाई पूर्ण गर्न यस्तो भएको हो:

“म उखान मार्फत तिमीहरूसँग बोल्छु;

उखानहरूमा संसारको सृष्टि भएको समय देखि गुप्त राखिएका कुराहरू भन्नेछु।”

भजनसंग्रह 78:2

येशू कठिन उखानको व्यख्या गर्नुहुन्छ

36 त्यसपछि सबै मानिसहरूलाई त्यही छाडेर येशू घरतिर लाग्नुभयो। उनका चेलाहरू उहाँकहाँ गए र भने, “कृपया हामीलाई खेतको सामाको उखानको अर्थ बताइ दिनुहोस।”

37 येशूले जवाफ दिनुभयो, “खेतमा असल बीऊ छर्ने मानिस मानिसको पुत्र हो।

38 संसार नै खेत हो। असल बीऊहरू राज्यमा परम्प्रेवरकै मानिसहरू हुन्। सामा दुष्टका सन्तानहरू हुन्।

39 नराम्रो बीऊहरू छर्ने शत्रुका चाहिँ शैतान हो। फसलकाटने समय चाहिँ संसारको अन्त्य हो। अनि फसल काट्नेहरू परम्प्रेवरका दूतहरू हुन्।

40 “सामाहरू बटुले पछि ती अगोमा जलाइनेछन्, संसारको अन्त्यमा पनि त्यस्तै हुनेछ।

41 मानिसको पुत्रले आफ्ना दूतहरू पठाउनेछन् र तिनीहरूले ती सबैलाई भेला गर्नेछन् जसले पाप र दुष्टता गर्छन् दुतहरूले उनीहरूलाई राज्यदेखि बाहिर निकालि दिनेछन्।

42 स्वर्गदूतहरूले तिनीहरूलाई ज्वलन्त भट्टीमा फालिदिने छन्। त्यहाँ मानिसहरू रूवाबासी गर्दै दाँतकिट्टै रहनेछन्।

43 तब धर्मीहरू घाम जस्तै चम्कने छन्। तिनीहरू आफ्ना पिताको राज्यमा हुनेछन्। हे मानिसहरू जसले सुन्न सक्छौं, मेरो कुरा सुन।

गाडधन र मोतीको उखान

44 “स्वर्गको राज्य जमीनमा लुकाइएको सम्पति जस्तै हो। कुनै एक दिन एउटा मानिसले त्यो पायो, ऊ खुबै खुशी भयो। उसले त्यसलाई फेरि खेतमा लुकायो। तब ऊ गएर आफूसँग भएको सबै चिजहरू बेच्यो र त्यो खेत किन्यो।

45 “फेरि, स्वर्गको राज्य एक व्यापारी जस्तै हो, जसले असल मोतीहरू खोज्छ।

46 एकदिन त्यो व्यापारीले एउटा बहुमूल्य मोती फेला पार्यो। र उसले गएर आफूसँग भएको सबै बेचेर त्यो मोती किन्यो।

माछामार्ने जालको उखान

47 “स्वर्गको राज्य समुद्रमा हानेको एउटा महा-जाल जस्तै हो। त्यो जालमा विभिन्न किसिमका माछाहरू परे।

48 त्यो जालभरि माछा थिए। तब जालहारीले त्यो जाललाई किनारमा ताने, भुइँमा बसेर तिनीहरूले राम्रो किसिमका माछाहरू छुट्याउन र आफ्नो टोकर्रीमा हाल्न थाले। अनि तिनीहरूले नराम्रा किसिमका माछाहरू फर्काइदिए।

49 जगतको अन्त्यमा पनि यस्तै हुनेछ। स्वर्गदूतहरू आइपुग्ने छन् अनि राम्रा मानिसहरूबाट नराम्रा मानिसहरूलाई अलग गर्नेछन्।

50 स्वर्गदूतहरूले तिनीहरूलाई जल्दो भट्टीमा फालिदिनेछन्। ती मानिसहरू पीडाले र्नेछन् दाँत किट्टैनेछन्।”

51 तब येशूले आफ्ना शिष्यहरूलाई सोध्नुभयो, “के यी सबै कुराहरू तिमीहरूले बुझ्यौं?”

तिनीहरूले जवाफ दिए, “ज्यु प्रभु, हामीले बुझ्यौं।”

52 तब उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “प्रत्येक शास्त्री जसले स्वर्गको राज्यको विषयमा सिकेको एउटा घरको मालिक जस्तै हुन्। उसले आफ्नो घरमा पुराना र नयाँ चीजहरू जोगाई राखेको हुन्छ। अनि उसले ती पुराना र नयाँ चीजहरू बाहिर झिक्दछ।”

येशू आफ्नो शहर जानुहुन्छ
(मर्कुस 6:1-6; लूका 4:16-30)

- 53 यसरी उखानहरूमा शिक्षा दिइसकेपछि येशूले त्यो स्थान छाड्नु भयो।
54 येशू आफू हुर्किएको ठाउँमा पुग्नुभयो। येशूले सभा घरमा तिनीहरूलाई शिक्षा दिनुभयो। मानिसहरू उहाँ देखि अचम्मित भए। यसकारण तिनले आपसमा कुरा गरे, “चमत्कारहरू गर्ने यस्तो बुद्धि र शक्ति तिनले कहाँबाट पाए?
55 यिनी उही सिकर्मीका पुत्र हुन्। अनि उनकी आमा मरियम हुन्। याकूब, यूसुफ, शिमोन र यहूदा उनका भाइहरू हुन्।
56 अनि उनका सबै बहिनीहरू अहिले हामीसँग छन्। यसर्थ, उनले यी कुराहरू गर्ने यत्रो बुद्धि र शक्ति कहाँबाट पाए?”
57 यसर्थ मानिसहरूले येशूलाई स्वीकार गर्न सकेनन्।
तर येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “अरू मानिसहरूले अगमवक्तालाई आदर गर्छन्। तर आफ्नो शहरमा र आफ्नै घरमा भएका मानिसहरूले अगमवक्तालाई त्यसरी उनको जस्तो आदर गर्दैनन्।”
58 त्यस ठाउँका मानिसहरूले येशूलाई विश्वास नगरेका हुनाले उहाँले त्यहाँ त्यति धेरै आश्चर्यकर्महरू देखाउनु भएन।

14

हेरोदले येशूको बारेमा जानकारी लिए
(मर्कुस 6:14-29; लूका 9:7-9)

- 1 त्यस समयमा हेरोदले, गालिलका शासकबाट येशूको बारेमा खबर सुनेका थिए।
2 हेरोदले आफ्ना नोकरहरूलाई भने, “यो मानिस साँच्चै बसिस्मा दिने यूहन्ना हुन्। उनी मृत्युबाट बौरी उठेछ। यसैले यत्रो आश्चर्यकर्महरू गर्न सक्छ।”

बसिस्मा दिने यूहन्ना कसरी मारिए

- 3 यसअघि हेरोदले यूहन्नालाई कैद गरेका थिए। हेरोदले यूहन्नालाई साङ्गालोले बाँधेर कैदमा हालेका थिए हेरोदियासको कारणले। हेरोदियास, हेरोदको दाज्य फिलिपकी पत्नी थिइन।
4 यसो भनेका थिए, “तपाईं हेरोदले बृहारीलाई पत्रि बनाएर राम्रू ठीक हुँदैन यसकारण यूहन्नालाई पक्रेको थिए।”
5 तर मानिसहरूदेखि उसलाई डर थियो। मानिसहरूले यूहन्नालाई एकजना अगमवक्ता भनी विश्वास गरेका थिए।
6 हेरोदको जन्म दिनमा, हेरोदियासकी छोरीले हेरोद र तिनका अतिथिहरूका निम्ति नाचेर देखाई। हेरोद खबै खुशी भए।
7 अनि उसले चाहेको कुनै पनि चीज दिने वचन हेरोदले दिए।
8 के चाहिँ मान्नु पर्ने हो हेरोदियासले आफ्नी छोरीलाई सोधी। यसर्थ उसले हेरोदसँग माँगी, “कृपया बसिस्मा दिने यूहन्नाको टाउको मलाई एउटा थालमा दिनुहोस्।”
9 राजा हेरोद खबै दुःखी भए। तर छोरीले जे चाहन्छे त्यो उसलाई दिने शपथ उनले लिएका थिए। अनि हेरोदसँगै खाने मेचमा बसेका मानिसहरूले पनि यो (शपथ) सुनेका थिए। उसले आफ्नी छोरीले चाहेको कुरा ल्याउने आदेश दिए।
10 यसर्थ उनले केही मानिसहरूलाई पठाए अनि तिनीहरूले कैदमा परेका यूहन्नाको टाउको काट्न लगाए।
11 तिनीहरूले यूहन्नाको टाउको एउटा थालमा ल्याए र त्यस केटीलाई दिए। उसले यूहन्नाको टाउको आफ्नी आमा हेरोदियास कहाँ लगे।
12 यूहन्नाका चेलाहरू आए र तिनको देह लगेर गाडे। अनि तिनीहरू येशूकहाँ गए र भएका घटनाहरूको वर्णन गरे।

पाँचजहारभन्दा बढी मानिसहरूलाई भोजनको प्रबन्ध
(मर्कुस 6:30-44; लूका 9:10-17; यूहन्ना 6:1-14)

- 13 जब येशूले यूहन्नामाथि भएका घटनाहरू सुन्नुभयो, उहाँ एउटा नाउमा चढेर निर्जन ठाउँमा जानुभयो। जब मानिसहरूले येशू गइसक्नु भएको कुरा थाहा पाए। तिनीहरूले आफ्नो शहर छाडेर जमीनको बाटो भएर येशूलाई पछ्याए।
14 जब येशू नाउबाट उत्रनुभयो, त्यहाँ उहाँले मानिसहरूको भीड देख्नुभयो। उहाँ तिनीहरूप्रति अत्यन्त टीठाउनु भयो, अनि तिनीहरूमा विरामी परेकाहरूलाई निको पार्नु भयो।
15 त्यसै अपरान्ध चेलाहरू येशू कहाँ पुगेर भन्नलगे, “यहाँ कुनै मानिस बस्दैनन्। अनि अब धेरै ढिलो भयो, तिनीहरूलाई पठाईदिनुहोस् जसमा कि तिनीहरू आफै गएर आफ्ना निम्ति खानेकुरा किन्न सक्न।”
16 येशूले भन्नुभयो, “मानिसहरू यहाँबाट नजाउन बरू तिमीहरू आफैले तिनीहरूलाई केही खानेकुराको प्रबन्ध गरिदेऊ।”
17 चेलाहरूले भने, “तर हामीहरूसित जम्मा पाँचवटा रोटी र दुइवटा माछा मात्र छन्।”
18 येशूले भन्नुभयो, “ती रोटी र माछाहरू यहाँ ल्याऊ।”

19 त्यसपछि येशूले सबै मानिसहरूलाई घाँसमा पंक्ति मिलाएर बस्न लगाउनु भयो। उहाँले पाँचवटा रोटी र दुइवटा माछा लिनुभयो। उहाँले आकाशतर्फ हेरेर परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुभयो। त्यसपछि उहाँले रोटीहरू टुक्रा पारेर चेलाहरूलाई ती रोटी दिनुभयो, अनि चेलाहरूले चाँही रोटी मानिसहरू माझ बाडिदिए।

20 सबैले खाए र सन्तुष्ट भए। सबै मानिसहरूले खाना खाइसके, पछि चेलाहरूले उब्रिएका टुक्राहरू बटुलेर बाह्रवटा टोकीहरूमा भरे

21 त्यहाँ स्त्रीहरू र केटाकेटीहरू बाहेक प्राय पाँच हजार मानिसहरू थिए।

येशू पानी माथि हिँड्नु भयो

(मर्कुस 6:45-52; यहन्ना 6:16-21)

22 तब येशूले चेलाहरूलाई डुङ्गामा चढेर झीलको अर्कोतर्फ जान लगाउनु भयो। उहाँले आफू पछि आउने कुरा भन्नुभयो। मानिसहरूलाई घर पठाउनका निम्ति येशू त्यहाँ बसूभयो।

23 मानिहरूलाई बिदा गरिसकेपछि, येशू एकैले प्रार्थना गर्नलाई डाँडामा चढनुभयो। अबेर सम्म उहाँ एकैले त्यहाँ बसूभयो।

24 यसबेलासम्म डुङ्गा धेरै टाढा पुगिसकेको थियो। हावा विपरित दिशाबाट चलेको कारणले छालहरूले गर्दा डुङ्गालाई कठीन परिरेथ्यो।

25 बिहानको पहिलो प्रहारतिर, येशूका चेलाहरू डुङ्गामा नै थिए। येशू पानीमाथि हिँड्दै तिनीहरू भएतिर जानुभयो।

26 उहाँलाई पानीमा हिँड्दै गरेको देखेर चेलाहरू डराउन लागेका थिए। “यो भूत हो।” तिनीहरू डरले चिच्याए।

27 तर येशूले तत्कालै भन्नुभयो, “साहसी होऊ यो म हूँ। डराउनु पर्दैन।”

28 पत्रुसले भने, “प्रभु, यदि वास्तवमा तपाईं नै हुनुहुन्छ भने, मलाई पानीमाथि हिँडेर तपाईंकहाँ आउन भन्नुहोस्।”

29 येशूले भन्नुभयो, “आऊ पत्रुस।”

त्यसपछि पत्रुसले डुङ्गा छोडे र पानीमाथि हिँड्दै येशू भएकहाँ गए।

30 पानीमाथि हिँडदा पत्रुसले तेज बतास र छालहरू आएको देखे। अनि भयभीत भए। उनी भयभीत भए र पानीमा डुब्ललागे। उनी चिच्याए, “प्रभु, मलाई बचाउनुहोस्।”

31 त्यसपछि येशूले पत्रुसको हात समातृ भयो। उहाँले भन्नुभयो, “ए अल्पविश्वासी तिमी किन शंका गर्छौं?”

32 जब पत्रुस र येशू दुवै डुङ्गामा चढे आँधी पनि थामियो।

33 डुङ्गामा भएका चेलाहरूले येशूलाई आराधना गर्दै भन्न लागे, “साँच्चै तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ।”

येशूले धेरै बिमारी मानिसहरूलाई निको पार्नुभयो

(मर्कुस 6:53-56)

34 त्यसपछि उहाँहरू झील तरेर गनेसरेतको किनारमा पुगनुभयो।

35 त्यस ठाउँका मानिसहरूले येशूलाई देखे। उहाँ वास्तवमा को हुनुहुन्छ भनेर तिनीहरूले जान्न पाए। तिनीहरूले त्यस क्षेत्र वरिपरिका सबै मानिसहरूलाई येशू त्यहाँ आउनु भएको छ भनेर खबर फैल्याए। धेरै रोगीहरूलाई येशूकहाँ पुर्याए।

36 तिनीहरूले उहाँको लुगाको किनार मात्र पनि छुनलाई अनुमति माँगे ताकि तिनीहरूको बिमार जाति होस्।

15

परमेश्वरको र मानिसको व्यवस्था

(मर्कुस 7:1-23)

1 त्यसपछि केही फरिसीहरू र शाश्रीहरू येशूकहाँ आए। तिनीहरू यरूशलेमबाट आएका थिए तिनीहरूले भने,

2 “तपाईंका चेलाहरूले किन हाम्रा पुर्वाहरूले बनाएको नियमहरू भङ्ग गर्दछन्? खानबन्दा अघि तिनीहरू हात धुँदैनन्।”

3 येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, “तिमीहरू पनि किन आफ्ना परम्पराको निम्ति परमेश्वरको आज्ञा भङ्ग गर्दछौं?”

4 परमेश्वरले भन्नु भएको छ, ‘आफ्ना बाबु र आमाको आदर गर।’* फेरि उहाँले भन्नु भएको छ, ‘जसले आफ्ना बाबु अनि आमालाई अपमान गर्छ त्यसलाई मारुपर्छ।’*

5 तर तिमीहरू जसले म बाट तपाईंले जे पाउने सक्नु हुन्थ्यो त्यो परमेश्वरलाई चढाईएको छ भनी आफ्ना आमा-बाबुलाई भन्छौं उसले उनीहरूलाई आदर गरिरहनु पर्दैन भन्ने शिक्षा दिन्छौं।

6 तिमीहरू त्यस मानिसलाई आफ्नो पिताको आदर गर्नु पर्दैन भन्छौं। यसरी तिमीहरू आफ्नो नियमका निम्ति परमेश्वरको आदेशलाई एकातिर पन्छाउँछौं।

* 15:4: प्रस्थान 20:12; व्यवस्था 5:16 बाट उद्धृत गरिएको। * 15:4: प्रस्थान 21:17 बाट उद्धृत गरिएको।

7 तिमीहरू कपटीहरू हो। यशैयाले तिमीहरूको बारेमा सही बोले। यशैयाले भनेका थिए:

8 “यी मानिसहरू मलाई मुखले आदर गर्छौं भन्छन्
तर तिनीहरूको हृदय मदेखि टाढा छ।

9 तिनीहरूले मलाई अर्पण गरेको आराधना व्यर्थ छ।

तिनीहरूले आफैले रचेका नियमहरू मात्रै पालन गर्न सिकाउँछन्।”

येशैया 29:13

10 येशूले मानिसहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “म तिनीहरूलाई केही भन्छु। सुन र यसलाई बुझ।

11 जे-जति कुरा मुखभित्र पर्छ, त्यसले मानिसहरूलाई अशुद्ध गरौंउदैन। तर जे मुखबाट बाहिर निस्कन्छ, त्यसैले मानिसहरूलाई अशुद्ध तुल्याउँछ।”

12 तब चेलाहरू येशूकहाँ आएर उहाँलाई भने, “के तपाईंलाई थाहा भयो कि तपाईंले भन्नुभएको कुराबाट फरिसीहरू रिसिए भने तपाईंले थाहा पाउनुभयो?”

13 येशूले भन्नुभयो, “स्वर्गको मेरा पिताले नरोपेको प्रत्येक बोट उखेलिनेछ।

14 फरिसीहरूलाई छाडिदेऊं। तिनीहरू मानिसहरूलाई अगुवाई त गर्छन्, तर तिनीहरूको अगुवाई एउटा अन्धाले अर्को अन्धलाई डोर्‍याएको जस्तो हुन्छ। अनि जब एक अन्धाले अर्को अन्धालाई डोर्‍याउँछ तब दुवै खाल्डामा पर्नेछन्।”

15 पद्मसले भने, “अधि तपाईंले मानिसहरूलाई भन्नु भएको कुराको हामीलाई व्याख्या गर्नुहोस्।”

16 येशूले सोध्नुभयो, “के तिमीहरूलाई पनि यो कुरा बुझ्न अझ कठिन परिरहेको छ?”

17 तिमीहरू जान्दैनौ कि मुखबाट खाएको खानेकुरा पेटमा पुग्दछ। अनि त्यसपछि शरीरदेखि जे कुरा बाहिर जान्छ। त्यो काम नलामे हुन्छ।

18 मुखबाट निस्कने जेसुकैको उत्पत्ति हृदयमा हुन्छ अनि त्यसैले मानिसलाई अशुद्ध तुल्याउँछ।

19 किनभने हृदयबाट यस्ता नराम्रा कुराहरू आउँछन् दुष्ट विचार, हत्या, व्यभिचार, यौन अनेतिकता, चोरी, कसम खाएर ढाँटनु, निन्दा जस्ता कुराहरू निस्कन्छन्।

20 यी कुराहरूले मानिसलाई अशुद्ध तुल्याउँछन्। तर हात नधोई खानाले मानिसलाई अशुद्ध तुल्याउँदैन।”

येशूबाट कनानी स्त्रीहरूलाई सहायता

(मर्कुस 7:24-30)

21 येशू त्यो ठाउँ छोडेर जानु भयो अनि टायर र सिडोनका क्षेत्रतिर जानुभयो।

22 त्यस क्षेत्रकी कुनै एउटी कनानी स्त्री येशूकहाँ आई। तिनले रूँदै भनिन्, “परमप्रभु, दाऊदका पुत्र, ममाथि दया गर्नुहोस्। मेरो छोरीलाई भूतले सताएको छ ऊ सधैं यातनामा छे।”

23 तर येशूले त्यस स्त्रीलाई जवाफ दिन एउटा शब्द पनि भन्नु भएन। अनि चेलाहरू उहाँकहाँ आएर बिन्ती गर्न लागे, “कृपया यो स्त्रीलाई पठाइदिनु होस्, यसले हाम्रो पिछा गर्दै कराइरहेकी छे।”

24 येशूले भन्नुभयो, “इसाएलका हराएको भेडाको निम्ति मात्र जानु भनी परमेश्वरले मलाई पठाउनु भएको हो।”

25 त्यो स्त्री फेरि येशूकहाँ आई। येशूको अधि घोप्टो परेर त्यसले भनी, “प्रभु, मलाई सहायता गर्नुहोस्।”

26 उहाँले जवाफ दिनु भयो, “नानीहरूको रोटी कुकुरलाई दिनु असल हुन्छ त?”

27 त्यस स्त्रीले भनी, “हो प्रभु, तर कुकुरहरूले आफ्नो मालिकको टेबलबाट झरेको रोटीका टुकाहरू खान्छन्।”

28 तब येशूले भन्नुभयो, “हे नारी तिमीमा ठूलो विश्वास रहेछ। तिमी जे चाहन्छौ म गर्नेछु।” अनि त्यसको छोरी त्यसैबेला निको भइहाली।

येशूले अनेक रोगहरू निको गर्नुभयो

29 त्यसपछि येशूले त्यो ठाउँ छोड्नुभयो अनि गालील झीलको किनारमा जानुभयो। येशू डाँडामा चढ्नु भयो र त्यहाँ बस्नुभयो।

30 छै, मानिसहरू येशूकहाँ आए। ती मानिसहरूले थुप्रै रोगीहरूलाई लिएर आए अनि येशूको अधि राखिदिए। लड्गडा, अन्धा,गुंगा अनि बहिरा भीडद्वारा ल्याइएका थिए। येशूले यी सबैलाई निको पारिदिनु भयो।

31 लाटाहरू बोल्न सक्ने भए लुलाहरू बलिया भए हिँड्न नसक्नेहरू फेरि हिँड्न सक्ने भए र अन्धाहरू फेरि देख्न सक्ने भए यस्तो आश्चर्य देखेर ती मानिसहरू चकित भएर पहिले यस्तो कहिल्यै देखिएको थिएन भन्दै इसाएलका परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाए।

येश्ले चार हजारभन्दा धेरै मानिसहरूलाई खुवाउनु भएको
(मर्कस 8:1-10)

32 येश्ले आफ्ना चेलाहरूलाई बोलाएर भन्नुभयो, “यी मानिसहरूलाई देखेर मलाई दया लागेको छ। अहिले तिनीहरू मसँग तिनदिनदेखि छन्, अनि तिनीहरूको खानेकुरा छैन। म तिनीहरूलाई भौकै पठाउन चाहन्छु र जाने बाटोमा तिनीहरू मुछार्न गर्न सक्छु।”

33 चेलाहरूले येश्ललाई सोधे, “यी मानिसहरूलाई खुवाउन यति विघ्न भोजन हामी कहाँ पाउन सक्छौं? शहरदेखि हामी धेरै टाढा छौं।”

34 येश्ले जवाफ दिनु भयो, “तिमीहरूसित कतिवटा रोटी छन्?”

चेलाहरूले जवाफ दिए, “हामीसित सातवटा रोटी र केही ससाना माछा छन्।”

35 येश्ले सबैलाई भईमा बस्न भन्नुभयो।

36 येश्ले सातवटा रोटी र केही माछा लिनुभयो। अनि भोजनकोलागि परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुभयो। उहाँले ती रोटीलाई भाँचेर चेलाहरूलाई दिनुभयो। तिनीहरूले मानिसहरूलाई बाँडिदिए।

37 सबै मानिसहरू खाए र तृप्त भए। चेलाहरूले उब्रेका रोटीको टुक्राहरू बटुले ती सात टोकरीभरि भए।

38 त्यहाँ प्राय चार हजार मानिसहरू थिए। जसले खाए। त्यसमा स्त्री र बालकहरू पनि थिए।

39 जब तिनीहरूले खाए येश्ले तिनीहरूलाई आ-आफ्नो घर पठाउनुभयो अनि उहाँ एटा डुङ्गामा चढेर मगदानको क्षेत्रमा जानुभयो।

16

यह्दी नेताहरूद्वारा येश्लको परीक्षा

(मर्कस 8:11-13; लुका 12:54-56)

1 फरिसीहरू र सदुकीहरू येश्लकहाँ आए। तिनीहरू येश्लको परीक्षा लिन चाहन्थे। अनि तिनीहरूले येश्ललाई परमेश्वरबाट आएको हो भन्ने प्रमाणको निम्ति चमत्कार देखाउन विन्ती गरे।

2 येश्ले भन्नुभयो, “जब तिमीहरूले सूर्यास्त भएको देख्छौ, तिमीहरू भन्छौ, आकाश रातो छ, मौसम राम्रो हुनेछ।

3 अनि बिहान तिमीहरू भन्छौ। आकाश अन्धकार र रातो छ, यसकारण आज आँधी चल्ने छ। यी मौसमका संकेतहरू हुन्। जब तिमीहरू आकाशमा हेरेर त्यसको संकेत बुझ्छौ। भने, अहिले के भइरहेछ त्यो तिमीहरूले बुझ्नु पर्छ। यी पनि संकेतहरू हुन्। तर यी संकेतहरूको अर्थ तिमीहरू बुझ्दैनौ।

4 दूध र पापी मानिसहरूले चिन्हको निम्ति चमत्कार खोज्छन्। तर तिनीहरूलाई योनाको चिन्ह* बाहेक अरु चिन्ह देखाइनेछैन।” त्यसपछि अन्त कतै जानका निम्ति उहाँले त्यो स्थान छोड्नु भयो।

येश्लद्वारा यह्दी नेताहरूलाई चेताउनी

(मर्कस 8:14-21)

5 येश र उहाँका चेलाहरू गालील झीलको अर्कोतिर जानुभयो। तर चेलाहरूले आफूसंग रोटी लैजान भुले।

6 येश्ले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आफैलाई बचाऊ। फरिसीहरू र सदुकीहरूको खमीर चालबाट आफैलाई जोगाऊ।”

7 चेलाहरूले यो भनाइको विषयमा बहस गर्न थाले तिनीहरूले भने, “मीले आफूसंग रोटी नल्याएको हुनाले उहाँले यसो भन्नुभएको हो भनी बहस गर्न थले?”

8 येश्ले चेलाहरूका धारणा बुझ्नुभयो। अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “न रोटीको विषयमा तिमीहरू कुरा गर्न लागिरहेछौ? तिमीहरूसित कमजोर विश्वास छ।

9 तिमीहरूले किन अझै नबुझेको? पाँचवटा रोटी जो पाँच हजार मानिसहरूलाई खुवाइए पछि तिमीहरूले कतिवटा टोकरी बटुल्यौ तिमीहरूलाई याद भएन?

10 अनि त्यसरीनै चार हजार मानिसहरूले सातवटा रोटी खाएको कुरा र कति टोकरी तिमीहरूले बटुल्यौ, तिमीहरूलाई थाहा छैन?

11 यसर्थ म रोटीको विषयमा कुरा गरीहेको होइन भनेर तिमीहरू किन बुझिरहेका छैनौ? म तिमीहरूलाई फरिसीहरू र सदुकीहरूको खमीरको विरुद्ध सावधान हुन भन्दैछु।”

12 तब उहाँले रोटीको खमीर देखि होइन, तर फरिसीहरू र सदुकीहरूको शिक्षा देखि तिनीहरू होशियार बस्नु भएको रहेछ भनी तिनीहरूले बुझे।

* 16:4: योनाको चिन्ह को अर्थ योना ठुलो माछाको पेटभित्र तीन दिन सम्म रहे जस्तै येश्ल चिहान भित्र तीन दिन रहनु भयो। (योना 1-2)

येशू नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ पत्रुस भन्छन्
(मर्कुस 8:27-30; लुका 9:18-21)

13 जब येशू सिजरिया फिलिप्पीका इलाकामा पुग्नुभयो। उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई सोध्नुभयो, “म मानिसको पुत्र हूँ। मानिसहरू मलाई को हो भन्छन्?”

14 चेलाहरूले जवाफ दिए, “कसैले तपाईंलाई बर्गिस्मा दिने यूहन्ना हुन् भन्दछन्। कसैले तपाईंलाई एलिया हुन् भन्दछन्। अनि कसैले तपाईंलाई यर्मिया अथवा कुनै अगमवक्ताहरू मध्ये एकजना ठान्छन्।”

15 तब येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू चाहिँ मलाई को हो भन्छौ?”

16 शिमोन पत्रुसले जवाफ दिए, “तपाईं ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, जीवित परमेश्वरको पुत्र।”

17 येशूले भन्नुभयो, “तिमी धन्य हौ, हे योनाको छोरो शिमोन। कुनै पनि मानव जातिले तिमीलाई यो सिकाएको होइन। स्वर्गमा भएका मेरा पिताले तिमीलाई प्रकाश गरिदिनुभएको हो।

18 यसैले म भन्दछु, तिमी पत्रुस हौ। अनि म मेरो मण्डली यो चट्टानमाथि बनाउनेछु। मेरो मण्डलीलाई हराउन मृत्युको शक्तिहरू सामर्थ्य हुनेछैनन्।

19 म स्वर्गका साँचोहरू (चाबी) तिमीहरूलाई दिनेछु। जब तिमी यो पृथ्वीमा न्यायका लागि बोल्नेछौ तब त्यो न्याय परमेश्वरको न्याय हुनेछ। जब तिमीले यो पृथ्वीमा कसैलाई क्षमा दिनेछौ तब त्यो क्षमा परमेश्वरको क्षमा हुनेछ।”

20 त्यसपछि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई कसैलाई पनि उहाँ ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भनि नभन्नु भनी चेताउनी दिनुभयो।

आफूले मर्नुपर्छ भनी येशू बताउनुहुन्छ
(मर्कुस 8:31-9:1; लुका 9:22-27)

21 त्यसै बेलादेखि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई आफू यरूशलेम जान पर्नेछ भनेर प्रष्ट पार्न थाल्नुभयो। अनि यहूदीहरूका अग्रज प्रमुखहरू, मुख्य पूजाहारीहरू अनि व्यवस्थाका शास्त्रीहरूले उहाँलाई धेरै यातना दिनेछन्। येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो कि उहाँलाई मारिनु नै पर्नेछ। अनि उहाँ तेश्रो दिनमा मृत्युबाट बौरी उठ्नु हुनेछ।

22 येशूलाई एकले एकातिर लगेर टिका टिप्पणी गर्न लागे। पत्रुसले भने, “परमेश्वरले तपाईंलाई यस्ता कुराबाट बचाउनु हुनेछ, हे परमप्रभु तपाईं माथि यस्ता कुराहरू आउने छैनन्।”

23 तब येशूले पत्रुसतिर फर्केर भन्नुभयो, “तिमी म देखि टाढो जाऊ, शैतान! मेरो पक्षमा छैनौ। परमेश्वरले सोच्नु भएको जस्तो तिमीले सोच्दैनौ। तिमी मानिसहरूले सोचे जस्तैसोच्यौ।”

24 त्यसपछि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “यदि कसैले मलाई पछ्याउन चाहान्छ भने उसले आफूलाई चाहिएको चीजहरू प्रति अस्वीकार गर्नु पर्छ। उसलाई प्रदान गरीएको क्रूस उसले स्वीकार गर्ने पर्छ अनि त्यसपछि मलाई उसले पछ्याउनु पर्छ।

25 जसले आफ्नो जीवन बचाउन चाहन्छ उसले त्यो गुमाउँछ अनि जसले मेरो निम्ति जीवन गुमाउँछ उसले यसको रक्षागर्छ।

26 यदि कुनै मानिसले सबै संसार हात पर्छ तर आफ्नै जीवन गुमाउँछ भने उसलाई के लाभ हुन्छ? आफ्नो जीवन प्राप्त गर्नलाई कुनै मानिसले के दिनसक्छ?

27 आफ्ना पिताको महिमासित मानिसको पुत्र आफ्ना दूतहरूसँग आउनेछ। त्यसबेला मानिसका पुत्रले प्रत्येकलाई आफ्नो कामको निम्ति इनामहरू दिनेछ।

28 तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। कोही मानिस जो यहाँ उभिरहेको छ, त्यसले आफ्नो मृत्यु हुनु भन्दा अघि मानिसका पुत्रको राज्य आएको देखेछन्।”

17

येशू मोशा र एलियासँग देखिनु हुन्छ
(मर्कुस 9:2-13; लुका 9:28-36)

1 त्यसको छ दिनपछि, येशू आफूसँग पत्रुस, याकूब अनि यहन्ना (याकूबको दाज्य) लाई लिएर एउटा अग्लो पर्वततिर लाग्नु भयो। तिनीहरू सुनसान ठाउँमा थिए।

2 तिनिहरूको आँखा अघि, येशू परिवर्तन हुनुभयो। उहाँको मुहार घाम जस्तै चम्किलो भयो। अनि उहाँको पहिरन ज्योति जस्तै चम्किलो भयो।

3 तब तिनीहरूले दुइजना मानिसहरूलाई येशूसँग बातचीत गरीरहेका देखे। तिनीहरू मोशा र एलिया थिए।

4 पत्रसले येशूलाई भने, “प्रभु, यो उत्तम हो कि हामी यहाँ छौं। यो उत्तम हो यदि तपाईं इच्छा गर्नुहुन्छ भने म यहाँ तीनवटा आश्रयहरू निर्माण गर्नेछु, एउटा तपाईंको निम्ति, एउटा मोशाको निम्ति अनि एउटा चाहिँ एलियाको निम्ति।”

5 जब पत्रस कुरा गरिरहेका थिए, एककासि एक उज्यालो बादलले तिनीहरूलाई ढाकिहाल्यो। बादलबाट एउटा आवाज आयो। आवाज यस्तो थियो, “यी मेरा पुत्र हुन् अनि म यिनलाई प्रेम गर्दछु। म यिनीसित अति प्रसन्न छु। यिनको आज्ञा मान।”

6 चेलाहरूले त्यो आवाज सुने। तिनीहरू खुबै डराए, अनि तिनीहरू घोप्टो परे।

7 तर येशू आफ्ना चेलाहरूकहाँ आउनुभयो। अनि तिनीहरूलाई छुनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “उठ। तिमीहरू डराउनु पर्दैन।”

8 चेलाहरूले पुलकक हेरे, तर कसैलाई देखेनन्। त्यहाँ येशू मात्र हुनुहुन्थ्यो।

9 येशू र उहाँका चेलाहरू पहाडबाट ओर्लदै थिए। उहाँले चेलाहरूलाई आज्ञा दिनुभयो, “पहाडमा तिमीहरूले देखेको त्यस घटनाहरूको बारे मानिसको पुत्र मृत्युबाट बौरी नउठे सम्म कसैलाई केही नभन्नु। त्यसपछिमात्र तिमीहरूले देखेका कुराहरू मानिसहरूलाई भन्नु।”

10 चेलाहरूले येशूलाई प्रश्न गरे, “किन व्यवस्थाका शास्त्रीहरूले ख्रीष्ट आउनुभन्दा पहिले एलिया आउनु पर्छ भनेका हुन्?”

11 येशूले भन्नुभयो, “एलिया आँउदैछन् भनेर तिनीहरूले ठिकै भनेका हुन्। अनि यो साँचो हो कि एलिया आउनेछन् र सबै कुराको ठीकसित व्यवस्था गर्नेछन्।

12 तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, एलिया अघिनै आइसकेका छन् तर तिनीहरू उनलाई चिन्दैनन्। उनलाई तिनीहरूले आफूले जे चाहे त्यही गरे। त्यसरी नै मानिसका पुत्रले पनि तिनीहरूका हातबाट यातना पाउने छन्।”

13 तब चेलाहरूले तिनीहरूलाई बत्तिसमा दिने यहून्नाको बारेमा भन्नुभएको रहेछ भनी बुझे।

येशूले रोगी केटोलाई निको पार्नुहुन्छ

(मर्कस 9:14-29; लूका 9:37-43)

14 येशू अनि उहाँका चेलाहरू फेरि मानिसहरू भएको ठाउँमा गए। एउटा मानिस येशूको अघि निहुरियो।

15 त्यो मानिसले भन्यो, “परमप्रभु, मेरो छोरोप्रति दया गर्नुहोस्। उसलाई छोरारोग लागेकोछ र यसै द्वारा पीडित छ। मेरो छोरो बारम्बार आगो र पानीमा लड्छ।

16 मैले मेरो छोरालाई तपाईंको चेलाहरूकहाँ ल्याएँ, तर तिनीहरूले उसलाई निको पार्न सकेनन्।”

17 येशूले जवाफ दिनुभयो, “तिमीहरूमा विश्वास छैन। तिमीहरूको जीवननै भ्रष्ट छ। तिमीहरूसँग म कहीलेसम्म बस् सकूँला? तिमीहरूसँग कहिलेसम्म म धैर्य गरिबस्? त्यस केटोलाई यता ल्याऊ।”

18 येशूले केटाभित्र भएको भूतलाई आज्ञा गर्नु भयो। त्यो केटाबाट भूत बाहिर निस्क्यो, अनि त्यसबेला देखि केटो निको भयो।

19 तब चेलाहरू येशूकहाँ एकान्तमा आए। तिनीहरूले भने, “हामीले केटाबाट भूत भगाउन पूरा प्रयास गरेका थियौं। तर हामीले त्यसलाई भगाउन सकेनौं। किन हामीहरूले भूत भगाउन सकेनौं?”

20 येशूले जवाफ दिनुभयो, “तिमीहरूले भूत भगाउन सकेनौं, किनभने तिमीहरूमा विश्वास एकदमै कमती छ म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। यदि तिमीहरूको विश्वास तोरीको दाना जत्रो हुँदो हो, त पर्वतलाई यहाँबाट हटिजा भनेर तिमीहरूले त्यस डाँडालाई आज्ञा दिन सक्ने थियौं। अनि त्यो सर्ने थियो।” सबै कुरा तिमीहरूको निम्ति सम्भव थियो।”

21 *

येशू आफ्नो मृत्यु बारे चर्चा गर्नुहुन्छ

(मर्कस 9:30-32; लूका 9:43-45)

22 त्यसपछि, चेलाहरू गालीलामा भेला भए। येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मानिसको पुत्रलाई मानिसहरूको नियन्त्रणमा सुम्पिनेछ।

23 ती मानिसहरूले मानिसको पुत्रलाई मारिदिनेछन्। तर तेस्रो दिनमा मानिसको पुत्र बौरी उठ्नेछन्।” येशूलाई मारिनेछ भन्ने सुनेर चेलाहरू खुबै दुखित भए।

येशूद्वारा महसूल तिनै बारे शिक्षा

24 येशू चेलाहरूलाई लिएर कफर्नहूममा जानुभयो। कफर्नहूममा केही मानिसहरू पत्रसकहाँ आए। ती मानिसहरू दोहोरो महसूल उठाउनेहरू थिए। तिनीहरूले सोधे, “के तिमीहरूका गुस्ले दोहोरो महसूल तिरनु हुन्छ?”

25 पत्रसले जवाफदिप, “हो, येशूले ती करहरू तिरनुहुन्छ।”

* 17:21: केही ग्रीक प्रतिलिपिहरूमा पद 21 मा थपिएको छ: “यस्तो प्रकारको दुष्ट-आत्मा केवल प्रार्थना वा उपवासद्वारा मात्र निस्कन्छ।”

त्यसपछि पत्रुस येशू भएको घरमा गए। पत्रुसले केही बोल्न अधिने, येशूले भन्नुभयो, “यो संसारमा राजाले मानिसहरूबाट विभिन्न प्रकारका करहरू प्राप्त गर्दछन्। तर महसूल तिर्ने मानिसहरू को हुन्? के तिनीहरू राजाका परिवारका मानिसहरू हुन्? अथवा ती अरू मानिसहरू हुन्? तिप्रो यस प्रति के भनाईछ?”

26 पत्रुसले जवाफ दिए, “अरू मानिसहरूले महसूल तिर्छन्।”

येशूले भन्नुभयो, “त्यसो भए राजाका आफ्नै परिवारले महसूल तिर्ने आवश्यकता पर्दैन।

27 तर हामी यी महसूल उठाउनेहरूलाई रीस उठाउन चाँहदैनौं। यसर्थ यसप्रकारले महसूल बुझाऊ। पोखरीमा जाऊ र माछा समात्र बल्छीहान। तिमीले समातेको पहिलो माछा लेऊ, त्यसको मुख खोल र तिमीले चार डूकमाको एउटा मुद्रा पाउनेछौं। त्यो मुद्रा महसूल उठाउनेहरूलाई देऊ। त्यसैबाट तिप्रो र मेरो महसूल चुक्ता हुनेछ।”

18

येशू सोध्नुहुन्छ सबभन्दा महान को हो?

(मर्कस 9:33-37; लुका 9:46-48)

1 त्यसैबेला चेलाहरू येशूकहाँ आए र सोधे, “स्वर्गको राज्यमा सबभन्दा महान को होलान्?”

2 येशूले एकजना सानो बालकलाई आफूकहाँ बोलाउनुभयो। अनि चेलाहरूको अधि त्यो बालकलाई उभ्याउनु भयो।

3 अनि भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। यदि तिमीहरू सानो बालकहरू जस्तै बदलिएपौ भने तिमीहरू स्वर्गको राज्यमा कहिल्यै प्रवेश गर्न सक्नेछैनौं।

4 जसले आफूलाई यो सानो बालक झैं आफूलाई नम्र बनाउन सक्छ स्वर्गको राज्यमा उही महान हुन्छ।

5 “यदि कुनै मानिसले मेरो नाममा यो बालकलाई ग्रहण गर्छ भने, उसले मलाई ग्रहण गरेको हुनेछ।

पापको बारेमा चेताउनी

(मर्कस 9:42-48; लुका 17:1-2)

6 “यदि एउटा सानो बालकले ममाथि विश्वास राख्छ भने, अनि कसैले त्यो बालकलाई पापमा पाछै भने त्यस मानिसको लागी अति नराम्रो हुनेछ। त्यसको निम्ति त घाँटीमा एउटा ठूलो जाँतो झण्ड्याएर स्वर्गलाई अगाध समुद्रमा डुबाइदिनु असल हुनेछ।

7 जुन कारणले मानिसहरूलाई पाप गराउँछ यस संसारमा म ती मानिसहरूको निम्ति दुःख मान्छु। यस्तो घटना हुनैपर्छ। तर यस्तो गर्ने मानिसहरूलाई कहिल्यै राम्रो हुनेछैन।

8 “यदि तिप्रो हात वा खुट्टाले तिमीलाई पाप गर्नलाउँछ भने त्यसलाई काटेर फालिदिऊ। दुइहात वा खुट्टा सहित निरन्तर नरकको आगोमा जल्नुभन्दा त बरू शरीरको एउटा अंग गुमाएर सधैं भरि बाँच्नु असल हो।

9 यदि तिप्रा आँखाले तिमीलाई पापगर्न लाउँछ भने त्यसलाई निकालेर फालिदिऊ। दुइवटा आँखा भएर सधैं भरिलाई नरकको अग्निमा फसिनुभन्दा त एउटा आँखा लिएर जीवनमा प्रवेश गर्नु तिप्रो निम्ति असल हुनेछ।

हराएको भेडाको उखान

(लुका 15:3-7)

10 “होशियार बस। यी साना बालकलाई तूचछ नठान। म तिमीहरूलाई भन्दछु यी बालकहरूका स्वर्गमा दूतहरू छन्। अनि ती दूतहरू स्वर्गमा मेरा पिताका साथमा छन्।

11 * परमेश्वरको पुत्र हराएकाहरूलाई वचाउन आउनु भएको छ।

12 “तिमीहरू के सोच्यौ? यदि कुनै मानिसको 100 वटा भेडाहरू छन्, अनि कुनै एउटा हराएको छ, भने अरू 99 वटा भेडालाई डाँडामा छोडेर ऊ हराएको एउटा भेडालाई खोज्न जाँदैन? के यो ठीक होइन?

13 अनि जब उसले हराएको भेडा भेटाउँछ तब ऊ आफूसित भएका 99 वटा भेडामा भन्दा त्यो एउटा भेडा पाएर रमाउनेछ। म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु।

14 त्यसरीनि तिप्र स्वर्गका पिताको इच्छा यो छ कि यी मध्ये कुनै पनि साना बालकहरू नहराओस।

जब कसैले गल्ती गर्छ

(लुका 17:3)

15 “यदि तिप्रा भाइ वा बहीनीले तिप्रो विस्मृता केही गल्ती गर्थो भने जब उ एकान्तमा हुन्छ तिमी उसकोमा जाऊ। अनि उसले के गल्ती गरेको छ भनेर समझाऊ। यदि त्यो मानिसले तिमीलाई सुन्न चाहे, भने उसलाई तिमीले आफ्नो गरायौ।

* 18:11: केही ग्रीक प्रतिनिधिहरूमा पद 11 मा थपिएको छ: “मानिसको पुत्र हराएकाहरूलाई खोज्न र उद्धार गर्न आएको हो।” हेर्नुहोस् लुका 19:10

16 यदि उसले सुन्न अस्वीकार गर्थो भने अरू एक वा दुइ मानिसहरूलाई ल्याऊ जसमा ती दुइ वा तीन साक्षीहरूले त्यहाँ जे जति कुरा भए ती प्रमाणित गर्नेछन्।

17 यदि उसले तिनीहरूका कुरा पनि सुन्न मानेन भने यस मण्डली समक्ष ल्याऊ। मण्डली समुदायले भनेको कुरा मानेन भने उसलाई परमेश्वरमा विश्वास नगर्ने र महसूल उठाउने सरह व्यवहार गर।

18 “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। जब यो पृथ्वीमा तिमी न्यायको लागि बोल्दछौ, त्यो न्याय परमेश्वरबाट हुनेछ। जब तिमीले यो पृथ्वीमा क्षमाको बचन दिन्छौ, त्यो क्षमा परमेश्वरबाट हुनेछ।

19 म तिमीलाई भन्छु, यो पृथ्वीमा केही कुराको बारेमा तिमीहरूमध्ये दुइजना मिलेर सहमत भयो भने त्यसको निम्ति प्रार्थना गर्नसक्छौ। अनि तिमीहरूले जुन चीजको निम्ति प्रार्थना गर्छौ त्यो मेरा स्वर्गीय पिताबाट प्राप्त गर्नेछौ।

20 यो साँचो हो, किनभने दुई वा तीनजनाले म माथि विश्वास गरेर भेला हुन्छन्, भने, म त्यहाँ तिनीहरूका साथमा हुनेछु।”

क्षमाको उखान

21 त्यसपछि पत्रूस येशूकहाँ आएर सोधे, “प्रभु मेरो भाईले मेरो विरोधमा घरिघरि गल्ती गर्दछ, तब मैले कति पटक सम्म उसलाई क्षमा गर्नु? के सातपटक सम्म?”

22 येशूले जवाफ दिनुभयो, “म तिमीहरू सबैलाई भन्दछु, यदि उसले आफ्नो गल्ती गरिरह्यो भने पनि तिमीले सात गुणा सन्तरी पटकसम्म क्षमा दिनुपर्छ।”

23 “यसकारण स्वर्गको राज्य एउटा राजा जस्तै हो जसले आफ्ना नोकरहरूबाट हिसाब मिलाउने निश्चय गर्थो।

24 राजाले हिसाब मिलाउन शुरू गरे। उसको एउटा नोकर हजारौं चाँदीको सिक्काको ऋणी थियो।

25 त्यो नोकर आफ्नो ऋण तिर्न असमर्थ थियो। राजाले उसलाई, उसकी पत्नी, उसका नानीहरू अनि उसित भएका सबै कुरा बेचेर ऋण चुकाउनलाई आदेश गरे।

26 “तर त्यो नोकरले मालिकको खुट्टामा घोटो परेर विन्ती गर्थो, ‘मेरो निम्ति केही धैर्य गरीदिनुहोस्। अनि मलाई लागेको जे जति ऋण म तिर्नेछु।’

27 यो सुनेर राजालाई नोकरप्रति दया जाग्यो। तब उसले त्यो ऋण तिर्नु पर्दैन भनी भन्यो अनि उसलाई ऋण मुक्त भएर जान दियो।

28 “केही समय पछि, त्यो नोकरले अर्को नोकरलाई भेटायो, जसले उसबाट एकसय चाँदीका सिक्का ऋण लिएको थियो। उसले त्यसको घोक्रो अँट्याएर भन्यो, ‘मेरो ऋण तुरन्तै तिरिहाल।’

29 “त्यो नोकर घुँडा टेकेर विन्ती गर्न लाग्यो, ‘म माथि दया गर्नुहोस् म तपाईंको सबै ऋण चुक्ता गर्नेछु।’

30 “तर त्यो पहिले नोकरले धैर्य गर्न सकेन। त्यसले अर्को नोकरको विस्डू न्यायधीश समक्ष नालिश हाल्यो अनि उसलाई जेलमा पुर्याइदियो। ऋण चुक्ता नगर्नेजेल त्यो जेलमा बस्नु पर्यो।

31 अरू सबै नोकरहरूले यो घटना देखे। तिनीहरू दुःखी भए र तिनीहरूले आफ्ना मालिकलाई यो घटनाको वृत्तान्त सुनाइदिए।

32 “तब मालिकले नोकरलाई बोलाए र उसलाई भने, ‘तँ दुष्ट नोकर रहेछस्। तैले म बाट धेरै ऋण लिएको थिईस्। तर तैले मसित विन्ती गरेको हुनाले मैले त्यो माफ गरिदिए। तर तैले तेरो ऋणीलाई दया देखाउन सकिनस्।

33 मैले तँलाई दया गरे जस्तै तैले पनि त्यसलाई दया गर्नु पर्ने होइन।’

34 मालिक खुबै रिसाए र दण्डको दिनको निम्ति त्यस नोकरलाई जेलमा हालिदिए। सम्पूर्ण ऋण चुक्ता नतिरूजेल तिनी त्यो जेलमा नै बस्नुपर्यो।

35 “राजाले पनि स्वर्गमा भएका मेरा पिताले जे गर्नुहुन्छ त्यही गर्थो यदि तिमीहरू प्रत्येकले आफ्ना भाइ-बहिनीहरूलाई आफ्ना हृदयले क्षमा गरेनौ भने मेरो स्वर्गको पिताले पनि तिमीहरूलाई क्षमा दिनुहुने छैन।”

19

येशूद्वारा सम्बन्ध विच्छेद बारे शिक्षा

(मर्कुस 10:1-12)

1 यी सबै कुराहरू सुनाएपछि येशूले गालील छाड्नुभयो। यर्दन नदीको पारिपट्टि छेउमा भएको यहूदिया क्षेत्रभित्र उहाँ पुनुभयो।

2 धेरै मानिसहरू येशूको पछिलागे। येशूले रोगी मानिसहरूलाई निको पारिदिनु भयो।

3 केही फरिसीहरू येशूकहाँ उहाँको परीक्षा गर्न त्यहाँ आए। तिनीहरूले येशूलाई सोधे, “के कुनै पनि निहुँमा कसैले आफ्नी पत्नीलाई त्याग्न सक्छ?” तिनीहरू येशूले केही गलत कुरा बोलेको चाहान्थे।

4 येशूले जवाफ दिनुभयो, “के तिमीहरूले धर्मशास्त्रमा पढेका छैनौं? जब परमेश्वरले संसारको सृष्टि गर्नुभयो, ‘उहाँले नर र नारी बनाउनु भयो।’*
 5 अनि परमेश्वरले भन्नु भयो, ‘त्यसकारण मानिसले आफ्नो आमा-बाबुलाई छोडेर आफ्नी पत्नीसँग मिल्ने बस्छ। यसरी यी दुई मानिसहरू एक हुनेछन्।’*
 6 यसर्थ दुइजना मानिसहरू दुई रहदैनन् तर एउटै हुन्छन्। परमेश्वरले यी दुइलाई एउटै बनाउनु भएको हो। यसैकारणले कसैले तिनीहरूलाई अलग पार्नु हुँदैन।”

7 फरिसीहरूले सोधे, “यदि त्यसो भए मोशाले किन एउटा मानिसलाई विवाह विच्छेदको कागज लेखेर आफ्नी पत्नीसित सम्बन्ध विच्छेद हुन्छ भन्ने आज्ञा दिए?”

8 येशूले भन्नुभयो, “मोशाले तिमीहरूलाई आफ्नी पत्नीहरूसँग विवाह विच्छेद गर्ने अनुमति दिएको कारण के हो भने तिनीहरूले परमेश्वरको शिक्षालाई स्वीकार गर्न अस्वीकार गरेको थियो। तर शुरूमा यस्तो थिएन।

9 म भन्दछु जसले आफ्नो पत्नीलाई त्यागेर अर्को स्त्रीसँग विवाह गर्दछ उसले व्यभिचार गर्दछ। एउटा मानिसले आफ्नी स्वामीलाई त्यागेर अर्को पत्नीसँग त्यतिबेला विवाह गर्न पाउँदछ जब उसको पहिलेकी पत्नीले अरु कुनै मानिससँग व्यभिचार गर्दछे।”

10 चेलाहरूले येशूलाई भने, “यदि त्यही कारणले मात्र एउटा मानिसले आफ्नो पत्नीलाई त्याग्न सक्छ भने विवाह नगर्नु नै असल हुन्छ।”

11 येशूले जवाफ दिनुभयो, “सबैले विवाह सम्बन्धी यो सत्यतालाई मान्न सक्तैनन्। तर परमेश्वरले कसै-कसैलाई मात्र यो कुरा मान्न सक्ने बनाउनु भएको छ

12 कोही मानिसहरूले किन विवाह गर्न सक्दैन भन्ने बारेमा विभिन्न कारणहरू छन्। तिनीहरूमध्ये कोही सन्तान जन्माउने क्षमता भएका हुन सक्छन् कोही मानिसहरूलाई, अरु मानिसहरूले केही समय पछि त्यस्तो गराएको हुन्छ। कोही अरु स्वर्गको राज्यको निम्ति विवाह अस्वीकार गर्छन्। तर विवाह गर्नेले विवाह सम्बन्धी यो शिक्षा मान्नु पर्दछ।”

येशूद्वारा बालकहरूको स्वागत

(मर्कुस 10:13-16; लूका 18:15-17)

13 त्यसपछि मानिसहरू आफ्ना बाल-बालिकहरूलाई लिएर येशूकहाँ गए ताकि उहाँले तिनीहरू माथि आफ्ना हात राखेर प्रार्थना गरिदिनु भएको चाहन्थे। जब उहाँका चेलाहरूले यो देखे, तिनीहरूले मानिसहरूलाई हप्काएर त्यसो गर्न दिएनन्।

14 तर येशूले भन्नुभयो, “स-साना बालकहरूलाई मकहाँ आउन नरोक। किनभने स्वर्गको राज्य यी साना बालकहरू जस्तै मानिसहरूको हो”

15 त्यसपछि तिनीहरूमाथि हात राखेर येशू त्यहाँबाट जानुभयो।

धनी मानिसबाट येशूलाई ग्रहन गर्न अस्वीकार

(मर्कुस 10:17-31; लूका 18:18-30)

16 एउटा मानिस येशूकहाँ आएर सोध्यो, “गुरूज्यू, अनन्त जीवन प्राप्त गर्नका लागि मैले के गर्नु पर्छ?”

17 येशूले जवाफ दिनुभयो, “असल के हो? मलाई किन यसरी सोध्दैछौ? परमेश्वर मात्र असल हुनुहुन्छ। यदि तिमी अनन्त जीवन पाउन चाहन्छौ भने, तिमीले आज्ञाहरू पालन गर्नु पर्दछ।”

18 त्यस मानिसले सोध्यो, “कुन आज्ञाहरू?”

येशूले जवाफ दिनुभयो, “कसैको हत्या नगर, कसैसित व्यभिचार नगर, झट्टो गवाही नदेऊ, अरूको निन्दा गर्नु हुँदैन,

19 आफ्ना आमा-बाबुको आदर गर।”* अनि ‘आफैलाई प्रेम गरे जस्तो अरूलाई पनि प्रेम गर।’*[†]

20 त्यो जवान मानिसले भने, “मैले यी सब आज्ञाहरू पालन गरेको छु। अब अरु मैले के गर्नु पर्छ?”

21 येशूले भन्नुभयो, “यदि तिमी सिद्ध हुन चाहन्छौ भने, आफूमा भएको जे जति चीजहरू छन् त्यो ब्रीकी गर। त्यसबाट आएको पैसा-रूपीयाँ गरीबाहरूलाई बाँड। तिमीले त्यसो गर्थौ भने तिमीले स्वर्गमा भएको सम्पत्ति प्राप्त गर्नेछौ। तब तिमी आएर मेरो पछि लाग।”

22 तर यो कुरा सुनेर त्यो जवान मानिस खुबै निराश भयो किनभने त्यो धनी मानिस थियो। यसर्थ ऊ येशूलाई छोडेर गइहाल्यो।

* 19:4: उत्पत्ति 1:17; 5:2 बाट उद्धृत गरिएको। * 19:5: उत्पत्ति 2:24 बाट उद्धृत गरिएको। * 19:19: प्रस्थान 20:12-16; व्यवस्था 5:16-20 बाट उद्धृत गरिएको। * 19:19: लेवी 19:18 बाट उद्धृत गरिएको।

23 त्यसपछि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। एउटा धनी मानिसलाई स्वर्गको राज्यमा पस्नु खूबै कठिन हुन्छ।

24 धनी मानिसलाई परमेश्वरको राज्यमा पस्नु भन्दा बरू ऊँटलाई सियोको नाथ्रीबाट छिर्न सजिलो पर्नेछ।”

25 जब चेलाहरूले यस्ता कुरा सुने, तिनीहरू खूबै चकित भए। तिनीहरूले सोधे, “यदि यस्तो भए कसले उद्धार पाउन सक्छ त?”

26 येशूले चेलाहरूलाई हेरेर भन्नुभयो, “मानिसहरूको निम्ति यो असम्भव छ। तर परमेश्वरको निम्ति हरेक कुरा सम्भव छ।”

27 पन्तुसले येशूलाई भने, “हामीले आफूसित भएका प्रत्येक कुरा त्यागेर तपाईंको पछि लाग्यौं। त्यसो भए हामीले के पाउनेछौं।”

28 येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। जब नयाँ संसारको सृष्टि हुनेछ, मानिसको पुत्र त्यो महान सिंहासनमा बस्नेछ। अनि तिमीहरू पनि झन्झन्दा बाह्र कुलमाथि झन्झन्दा बाह्रवटा सिंहासनहरूमा बस्नेछौं।

29 अनि ती जस-जसले मेरो निम्ति आफ्नो घर, दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनी, बाबु-आमा, छोरा-छोरीहरू, अनि जग्गा-जमीनहरू छोडेका छन् तिनीहरूले छोडेको भन्दा धेरै पाउनेछन्। तिनीहरूले अन्ततः जीवन पाउनेछन्।

30 अहिले उच्च ओहोदामा पुगेकाहरू सबैले भविष्यमा होचो स्थान पाउनेछन्। धेरै जसो जो निम्न स्थानमा परेका छन् भविष्यमा उच्च ओहोदामा पुग्नेछन्।

20

खेतालाहरूको उखान

1 “स्वर्गको राज्य एउटा जमीनको मालिक जस्तो हो जसको दाखबारी छ। एक बिहान सबै आफ्नो दाखबारीमा ज्यालामा काम गराउन खेतालाहरूको खोजी गर्‍यो।

2 उसले एक दिनको ज्याला चाँदीको एक सिक्का दिने बन्दोबस्त गरी खेतालाहरूलाई दाखबारीमा काम गर्न पठायो।

3 “प्रायः नौ बजेतिर बजार गर्न भनी ऊ बाहिर गयो उसले केही मानिसहरू उभिरहेको देख्यो अनि तिनीहरूलाई सोध्यो

4 ‘तिमीहरू मेरो बारीमा गएर काम गर्‍यो भने म तिनीहरूलाई उचित ज्याला दिनेछु।’

5 त्यसपछि तिनीहरू काम गर्नलाई दाखबारीमा गए।

“फेरि त्यो मानिस एकपल्ट प्रायः बाह्र बजेतिर अर्कोपल्ट तीन बजेतिर बाहिर निस्कियो। दुवैपल्ट तिनले दाखबारीमा काम गर्नलाई ज्याला दिएका खेतालाहरूलाई ल्यायो।

6 फेरि प्रायः पाँच बजे उ बजार गर्न निस्कियो। फेरि केही मानिसहरूलाई केही नगरी त्यसै उभिरहेको देख्यो। उसले तिनीहरूलाई सोध्यो, ‘केही काम नगरी तिमीहरू किन यहाँ बसिरहेका छौ?’

7 “मानिसहरूले भने, ‘कसैले हामीलाई काममा लाएनन्।’

“उसले भन्यो, ‘त्यसो भए तिमीहरू पनि मेरो दाखबारीमा गएर काम गर्न सक्छौ।’

8 “जब साँझ पर्‍यो त्यो खेतको मालिकले खेतालाहरूको निरीक्षकलाई भन्यो, ‘सबै खेतालाहरूलाई बोलाएर तिनीहरूको ज्याला बाँडि देऊ। सब भन्दा पछि आएका खेतालादेखि ज्याला बाँड्न थाले।’

9 “पाँच बजेतिर आएर काम थाल्ने खेतालाहरूले आफ्नै ज्याला पाए। तिनीहरू प्रत्येकले एउटा चाँदीको सिक्का पाए।

10 त्यसपछि पहिले ल्याएका खेतालाहरूले आफ्ना खर्च पाए। तिनीहरूले पहिले पाएका खेतालाहरू भन्दा बढ्ता ज्याला पाउने आशा गरेका थिए। तर तिनीहरूले पनि अरूले जस्तै एक-एकवटा चाँदीको सिक्का मात्र पाए।

11 जब तिनीहरूले एउटा मात्र चाँदीको सिक्का पाए तिनीहरूले मालिकसित गनान गरे।

12 खेतालाहरूले विरोध गरे, ‘पछि आएकाहरूले एक घण्टा मात्र काम गरेका छन्। तर तिनीहरूलाई पनि हामीलाई जस्तै एउटा चाँदीको सिक्का दिइयो। अनि हामीले भने दिन भरि प्रचण्ड घाममा काम गरेका छौं।’

13 “तर जमीनको मालिकले, खेतालाहरूमध्ये एकजनालाई भन्यो, ‘साथी, मैले तिमीलाई अन्याय गरेको छैन। एउटा चाँदीको सिक्कामा नै काम गर्न मसित तिमीहरू मानेको थियौ। होइन?’

14 यसैले आफ्नो ज्याला थाप र बाटो लाग्न ज्यालामा ल्याएको अन्तिम खेतालालाई पनि तिमीलाई जस्तै दिन चाहन्छु।

15 के मेरो पैसा आफ्नो खुशीमा चलाउने अधिकार मसँग छैन? अथवा म उदार छु भनेर तिमीलाई ईश्या लग्यो?’

16 “त्यसरी अहिले पछि हुने भविष्यमा अधि हुनेछ अनि जो अहिले पहिलो स्थानमा छ भविष्यमा अन्तिम स्थानमा हुनेछ।”

येशूले आफ्नै मृत्युको कुरा गर्नु हुन्छ

(मर्कुस 10:32-34; लूका 18:31-34)

17 येशू यरूशलेम जानु हुँदैथियो। उहाँका बाह्रै जना चेलाहरू पनि उहाँका साथमा थिए। जब उनीहरू जाँदै थिए, येशूले तिनीहरूलाई भेला गरेर मानिसगत रूपमा कुरा गर्नु भयो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो,

18 “हामी यरूशलेम जाँदैछौं। मानिसको पुत्रलाई मुख्य पूजाहारीहरू र व्यवस्था शास्त्रीहरूको हातमा सुम्पिनेछ। तिनीहरूले मानिसका पुत्रलाई मृत्यु दण्डदिनेछन।

19 तिनीहरूले मानिसको पुत्रलाई गैर-यहूदीहरूका हातमा सुम्पेछन। तिनीहरूले उसलाई गाली गर्नेछन, कोरा लाउनेछन कूसमा झुण्ड्याएर मार्नेछन। तर मरेको तेस्रो दिनमा उ बौरी उठ्नेछ।”

आमाको विन्ती छोराहरूको निम्ति
(मर्कस 10:35-45)

20 तब जब्दीकी पत्नी येशूकहाँ आइन्। उनका छोराहरू पनि साथमा थिए। उनले शिर निहुराएर येशूलाई दण्डवत गरिन अनि येशूसित केही कुरो मागिन।

21 येशूले सोध्नुभयो, “तिमी के चाहन्छौ?”

उनले भनिन्, “तपाईंको राज्यमा यी मेरा छोराहरूमध्ये एकजनालाई तपाईंको दाहिनेहातपट्टि र अर्कोलाई तपाईंको देब्रे हातपट्टि बस पाउने प्रतिज्ञा गर्नुहोस्।”

22 अनि येशूले ती छोराहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू के मागिरहेका छौ तयो तिमीहरूले बुझेका छैनौ। म जुन कष्ट भोग्न लागिरहेको छु के त्यस्तो तिमीहरू सहन गर्नसक्छौ?”

तिनीहरूले जवाफ दिए, “हामी गर्नसक्छौ!”

23 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “निश्चयनै मैले जुन यातना भोग्ने छु त्यही तिमीहरूले पनि भोग्नुपर्छ। तर म कसैलाई मेरो दाहिने र देब्रेपट्टि बसाउन सक्दिन। मेरा पिताले ती मानिसहरू निश्चित गरिसक्नु भएको छ जसले ती स्थान पाउनेछन। उहाँले नै ती स्थानहरू ती मानिसहरूकालागी तयार पार्नु भएको छ। ती ठाउँहरू तिनीहरूकै हुनेछन।”

24 अरू दशजना चेलाहरू यो सुनेर। तिनीहरू ती दुई भाइसँग औधी रिसाए।

25 येशूले सबै चेलाहरूलाई एकै ठाउँ भेला हुन बोलाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “गैर यहूदीहरू अरू मानिसहरूमाथि अधिकार देखाउन खोज्छन। अनि तिनीहरूभन्दा मुख्य मानिसहरू पनि अरू सबै माथि अधिकार छ भनेर देखाउन खोज्छन।

26 तर तिमीहरू चाहिँ त्यस्तो हुनु हुँदैन। यदि तिमीहरूमध्ये कोही ठूलो मानिस हुन चाहन्छौ भने, ऊ नोकर जस्तो भएर अरूको सेवा गर्नुपर्छ।

27 यदि तिमीहरू मध्ये कोही पहिलो मानिस हुन चाहन्छौ भने, उसले दास जस्तो भएर अरूहरूको सेवा गर्नुपर्छ।

28 मानिसको पुत्रसँग पनि यस्तै हुनेछ। मानिसको पुत्र अरू मानिसबाट सेवा पाउन आएको होइन। तर मानिसको पुत्र अरू मानिसहरूको सेवामा आएको हो। मानिसको पुत्र धेरै मानिसहरूको रक्षाको निम्ति जीवन समर्पण गर्न आएको हो।”

दुइजना अन्धाहरू निको भए

(मर्कस 10:46-52; लुका 18:35-43)

29 जब येशू र उहाँका चेलाहरू जोरिर्कोबाट जाँदै थिए, धेरै मानिसहरूले उहाँलाई पछ्याए।

30 बाटोको किनारमा दुइजना अन्धा मानिसहरू बसिरहेका थिए। ती अन्धाहरूले येशू त्यत्तैतिरबाट जाँदै गर्नु भएको कुरा सुने। अनि ती अन्धाहरू चिच्याए, “प्रभु, दाऊदका पुत्र, हामीमाथि दया गर्नुहोस्।”

31 सबै मानिसहरूले ती अन्धाहरूलाई हप्काए। तिनीहरूले ती अन्धाहरूलाई हल्ला गरेर विन्ती गर्न दिएनन। तर ती अन्धाहरू अझ जोडले चिच्याए, “प्रभु, दाऊदका पुत्र, हामीमाथि दया गर्नुहोस्।”

32 येशू रोकिनु भयो र अन्धाहरूलाई बोलाएर उहाँले भन्नुभयो, “म तिनीहरूको निम्ति के गरिदिऊ भन्ने चाहन्छौ?”

33 अन्धाहरूले जवाफ दिए, “परमप्रभु हामी देख्न चाहन्छौ।”

34 येशूलाई अन्धाहरूप्रति दया जाग्यो। उहाँले ती अन्धाहरूका आँखा स्पर्श गर्नुभयो अनि तिनीहरू देख्ने सक्ने भए। त्यसपछि तिनीहरू येशूलाई पछ्याउन लागे।

21

येशू राजा झै यरूशलेममा प्रवेश गर्नु भयो

(मर्कस 11:1-11; लुका 19:28-38 यहून्ना 12:12-19)

1 येशू र उहाँका चेलाहरू यरूशलेम नजिक आईपुन लागेका थिए। तर तिनीहरू पहिले जैतुन-डाँडा को बेथफगेमा रोकिए। येशूले आफ्ना दुई जना चेलाहरूलाई त्यहाँको एउटा नगरमा पठाउनु भयो।

2 येशुले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले देखेको शहरमा जाऊ। त्यहाँ प्रवेश गर्न साथ एउटा गधालाई बाँधिएको भेटाउने छौ। त्यो गधसँग एउटा बछेडो पनि हुनेछ। ती दुवै फुकालेर म कहाँ ल्याऊ।

3 यदि कसैले तिमीहरूलाई केही प्रश्न गरे उसलाई, ‘प्रभुलाई यी गधाहरूको आवश्यक परेको छ। उहाँले ती चँडै फर्काइ दिनु हुनेछ भनी जवाफ दिनु।’ ”

4 अगमवक्ताले भनेको यो कुरा पूरा होस् भनेर यसो भएको थियो:

5 “सियोन नगरलाई भन,

‘अहिले तिमीहरूको राजा आउनु हुँदैछ।

उहाँ विनम्र हुनुहुन्छ अनि गधामा चढेर आउनु हुँदैछ।

उहाँ एउटा भारी बोक्ने बछेडोमाथि आउनु हुँदैछ, जो काम गर्नकै खातिर जन्मेको पशु हो।’ ”

जकरिया 9:9

6 चेलाहरू गए र येशुले बताउनु भए अनुसार गए।

7 उनीहरू गधा र त्यसको बछेडालाई लिएर येशुहरू फर्की आए। तिनीहरूले आफ्ना वस्त्र गधालाई ओढाइदिए, अनि येशु त्यसमाथि बसु भयो।

8 येशु यरूशलेम तिर जाने बाटामा गधामा चढेर जानुभयो। धेरै मानिसहरूले येशुको निम्ति बाटोमा वस्त्रहरू ओछ्याइदिएका थिए। अरू मानिसहरूले रूखका हाँगाहरू काटे र बाटोमा ओछ्याइ दिए।

9 केही मानिसहरू येशुको अधि-अधि हिंड्दै थिए। कोही मानिसहरू येशुको पछि-पछि हिंड्दै थिए। मानिसहरू यसो भन्दै कराउन लागे,

“दाऊदको पुत्र होसन्ना!

‘प्रभुको नाउँमा आउने धन्यका हुन!’

भजनसंग्रह 118:25-26

स्वर्गको परमेश्वरको प्रशंसा गर।”

10 त्यसपछि येशु यरूशलेमभित्र प्रवेश गर्नु भयो। सम्पूर्ण शहरबासि अचम्मित भए। तिनीहरूले सोधे, “यो को हो?”

11 येशुसँगै आएका मानिसहरूले जवाफ दिए, “उनी येशु हुन। गालील शहरको नासरतका अगमवक्ता उनी नै हुन।”

येशु मन्दिरतर्फ जानुहुन्छ

(मर्कूस 11:15-19; लूका 19:45-48; यूहन्ना 2:13-22)

12 येशु मन्दिरतर्फ लाग्नुभयो। उहाँले किन-बेच गर्ने सबैलाई त्यहाँबाट धपाउनु भयो। अनि येशुले ढुकुर बेच्नेहरूको बेञ्चहरू पनि पल्टाई दिनु भयो।

13 येशुले त्यहाँ भएका मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “धर्मशान्त्रमा यस्तो लेखिएको छ, ‘मेरो घर प्रार्थनाको घर भनिनेछ।’ ☆ तर तिमीहरूले परमेश्वरको घरलाई ढाकहरूको ‘अड्डामा परिणत गरिरहेछौ।’ ☆”

14 केही अन्धा र केही लड्गडा मानिसहरू मन्दिरमा येशु कहाँ आए। येशुले ती मानिसहरूलाई निको पारिदिनु भयो।

15 मुख्य पुजाहारीहरू र शान्नीहरूले यो दृष्य देखे। तिनीहरूले येशुका चमत्कार कार्यहरू अनि मन्दिरमा बालकहरूले येशुलाई नै प्रशंसा गरिरहेका देखे। बालकहरू भन्दै थिए, “दाऊदका पुत्र, होसन्ना!” यसमा पूजाहारीहरू र शान्नीहरू क्रोधित भए।

16 मुख्य पूजाहारीहरू र शान्नीहरू येशुलाई सोधे, “बालकहरूले के भनिरहेका छन् तपाईंले सन्नु भो?”

येशुले जवाफ दिनुभयो, “अवश्य। के तिमीहरूले कहिले धर्मशान्त्रहरूमा पढेका छैनौ? ‘उहाँले बालकहरूलाई स्तुति गर्न सिकाउनु भयो?’ ☆”

17 त्यसपछि येशुले त्यो ठाउँलाई छोड्नुभयो र नगरदेखि बाहिर बेथानीमा जानुभयो। त्यो रात येशुले त्यही बिताउनु भयो।

येशुद्वारा विश्वासको शक्ति प्रदर्शन

(मर्कूस 11:12-14; 20-24)

18 भोलिपल्ट बिहानै, येशु नगरतिर फर्किरहुनु भएको थियो। उहाँ भोकाउनु भएको थियो।

19 उहाँले बाटोको किनारमा त्यस नेभाराको रूख देख्न भयो। येशूले नेभाराको रूखको छेउमा गएर उहाँले केही फल खाने इच्छा गर्नुभयो। तर त्यो नेभाराको रूखमा त्यसमा खाने फल केही थिएन। त्यहाँ पातैपात मात्र थिए। अनि येशूले त्यो रूखलाई भन्नुभयो, “अब उप्रान्त तँमा फल लाग्ने छैन।” अचानक त्यो रूख ओइलायो र मर्यो।

20 चेलाहरूले त्यो देखे। तिनीहरू चकित भए। तिनीहरूले सोधो, “कसरी नेभाराको रूख सुक्यो र झट्टै मरिहाल्यो?”

21 येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। यदि तिमीहरूमा विश्वास छ र त्यसमा शंका छैन भने, मैले जस्तै तिमीहरूले पनि गर्न सक्नेछौ। तिमीहरूले त्यो भन्दा धेरै गर्न सक्नेछौ। तिमीले यस पहाडलाई भन्न सक्छौ, ‘ए पहाड जा अनि समुद्रमा खस।’ यदि तिमीहरूमा विश्वास भए, तिमीहरूले भने जस्तै हुनेछ।

22 विश्वास गरेर माग्यौ भने तिमीहरूले प्रार्थनमा मागेको जुनसुकै कुरा पनि पाउनेछौ।”

येशूको शक्ति माथि यहूदी नेताहरूको शंका

(मर्कुस 11:27-33; लूका 20:1-8)

23 येशू मन्दिरतर्फ जानुभयो। र उहाँले सिकाइरहनु भएको बेला, मुख्य पुजारीहरू र जन-साधारणका अगुवाहरू येशूकहाँ आए। तिनीहरूले येशूलाई भने, “हामीलाई भन्नुहोस्। यी कार्यहरू गर्न तपाईंको के अधिकार छ? यस्तो अधिकार तपाईंलाई कसले दियो?”

24 येशूले जवाफ दिनुभयो, “म पनि तिमीहरूलाई एउटा प्रश्न सोध्न चाहन्छु। यदि तिमीहरूले मलाई जवाफ दियो भने, म कुन अधिकारले यी कामहरू गरिरहेछु भनी बताउनेछु।

25 मलाई भन: यहून्नाको बत्तिसमा परमेश्वरबाट वा मानिस कसबाट भयो?”

मुख्य पुजारीहरू र यहूदी नेताहरूले येशूको यो प्रश्न बारे बहस गरे। तिनीहरू आपसमा बात चित गर्न थाले, “यदि हामीले यहून्नाको बत्तिसमा परमेश्वरबाटै भएको थियो, भन्यौ भने उहाँले भन्नु हुनेछ ‘त्यसो भए तिमीहरूले यहून्नालाई किन विश्वास नगरेको?’

26 यदि हामीहरूले ‘यो बत्तिसमा मानिसबाटै भएको थियो,’ भन्यौ भने सबै मानिसहरू हामीहरूसँग रिसाउने छन्। हामी मानिसहरूबाट सावधान हुनुपर्छ किनभने तिनीहरू सबै यहून्नालाई अगमवक्ता हो भनेर विश्वास गर्छन्।”

27 त्यसपछि तिनीहरूले येशूलाई जवाफ दिए, “यहून्नालाई कहाँबाट त्यो अधिकार दिइयो हामी जान्दैनौ।”

तब येशूले भन्नुभयो, “त्यसो भए म पनि भन्ने छैन कि कुन अधिकारले म यी सब कार्यहरू गरिरहेछु।

येशूद्वारा दुइ जना पुत्रको उखान

28 “तिमीहरू यसको बारेमा के सोचौ? एकजना मानिसका दुइ छोराहरू थिए। त्यो मानिसले आफ्नो जेठा छोरालाई भन्यो, ‘छोरा, जाऊ र गएर आज दाखबरीमा काम गर।’

29 “छोराले जवाफ दियो, ‘म जाँदिन।’ तर केही समयपछि उसले आफ्नो विचार बदल्यो, अनि गयो।

30 “त्यसपछि बाबु अर्को छोराकहाँ गए र भने, ‘छोरा, जाऊ अनि आज मेरो दाखबरीमा काम गर।’ छोराले जवाफ दियो, ‘हुन्छ, बाबु, म गएर काम गर्छु।’ तर त्यो छोरा गएन।

31 “अब यी दुइ छोराहरूमा कुन चाहिले आफ्नो बाबुको आज्ञा पालन गर्यो?”

यहूदी नेताहरूले जवाफ दिए, “जेठा चाँहिले।”

येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म साँचो कुरा तिमीहरूलाई भन्दछु। महसूल उठाउनेहरू र वेश्याहरू खराब मानिसहरू हुन् भनी तिमीहरू ठान्दछौ। तर परमेश्वरको राज्यमा तिमीहरू भन्दा पहिले तिनीहरूले प्रवेश गर्न पाउनेछन्।

32 यहून्ना सही जीवन बाँच्ने उपाय देखाउनलाई आएका थिए। तर तिमीहरूले यहून्नालाई पटकै विश्वास गरेनौ। तर महसूल उठाउनेहरू र वेश्याहरूले यहून्ना माथि विश्वास गरे। अनि महसूल उठाउनेहरू र वेश्याहरूले यहून्नालाई विश्वास गरेको तिमीहरूले देखेका थियौ। तर अझै पनि तिमीहरूले उनलाई विश्वास गर्न मन गरेनौ।

परमेश्वरले आफ्ना पुत्रलाई पठाउँनुहुन्छ

(मर्कुस 12:1-12; लूका 20:9-19)

33 “यो उखान सुन कुनै मानिसको जमीन थियो। उसले त्यो जमीनमा दाख लगायो। उसले दाखको जमीनको वरिपरि पर्खाल निर्माण गर्‍यो। अनि त्यसभित्र दाख पेल्टेने कोलखनेको थियो। फेरि त्यो मानिसले एउटा मचान बनायो। उसले आफ्नो खेत कोही किसानहरूलाई जिम्मा दिएर ऊ यात्रामा गयो।

34 केही समय पछि, फसल उठाउने समय भयो। अनि त्यस मानिसले आफ्नो हिस्सा ल्याउन पठायो।

35 “तर किसानहरूले ती नोकरहरूलाई समाते अनि एकजनालाई पिटे, अर्कोलाई मारिदिए अनि अर्कोलाई ढुङ्गाले हिकोए मारिदिए।

36 फेरि त्यो खेत-मालिकले किसानहरूकहाँ अरु नोकरहरूलाई पठायो। उसले पाहिलेभन्दा धेरै नोकरहरू पठाएको थियो। तर किसानहरूले तिनीहरूसँग पनि यस्तै नै व्यवहार गरे।

37 त्यसपछि उसले आफ्नै छोरालाई किसानहरूकहाँ पठायो। उसले भन्यो, 'किसानहरूले मेरो छोरालाई आदर देखाउनेछन्।'

38 "तर किसानहरूले आपसमा यसो भने, 'यो ता मालिकको छोरा हो। यो खेत उसको हुनेछ। हामीले यसलाई मार्यौं भने खेत हाम्रै हुनेछ।'

39 अनि किसानहरूले छोरालाई समातेर, उसलाई खेत बाहिर मारेर फर्काए।

40 "अब त्यो खेत को मालिक आएर ती किसानलाई के गर्ला?"

41 ती यहूदी पूजाहारीहरू र नेताहरूले भने, "उसले ती दुष्टहरूलाई अवश्य नै मारनेछ। त्यसपछि उनले आफ्नो खेत अरु किसानहरूलाई कमाउन दिनेछन्। जसले फलको समयमा मालिकलाई उसको भाग बुझाउन ल्याउँछ उनीहरूलाई त्यो खेत कमाउन दिनेछ।"

42 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "निश्चय नै तिमीहरूले यो धर्मशास्त्रमा पढेका छौं:

'जुन ढुङ्गालाई डकमीहरूले रङ गरे, त्यही ढुङ्गा मुख्य कुनै ढुङ्गा बन्यो।

यो परमप्रभुले गर्नु भएको हो र यो हाम्रो लागि अचम्मको हुनेछ।'

भजनसंग्रह 118:22-23

43 "त्यसैकारण म तिमीहरूलाई भन्दछु, परमेश्वरको राज्य तिमीहरूबाट खोसिनेछ। त्यस पछि परमेश्वरले यस्ता मानिसहरूलाई दिनु हुनेछ, जसले परमेश्वरले आफ्नो राज्यमा चाहनु भए अनुसारको काम उत्पन्न गर्नेछन्।

44 अनि जो कोही पनि त्यो ढुङ्गामाथि खस्नेछ ऊ टुक्रा टुक्रा बन्नेछ। यदि त्यो ढुङ्गा कसैमाथि खस्यो भने त्यसले त्यसलाई धूलोपिठो पार्नेछ।"

45 येशूले भन्नु भएको यो उखानलाई मुख्य पूजाहारीहरू र फरिसीहरूले सुने। येशूले तिनीहरूकै विषयमा बोल्दै हनुहुन्छ भन्ने कुरा तिनीहरूले बुझे।

46 तिनीहरू येशूलाई पक्रने उपाय खोजीरहेका थिए। तर तिनीहरू मानिसहरूदेखि डराउँथे। किनभने मानिसहरूमा येशू अगमवक्ता हुन भन्ने विश्वास थियो।

22

रात्री भोजनमा बोलाइएका मानिसहरूको दृष्टान्त
(लुका 14:15-24)

1 मानिसहरूलाई बुझाउनका निम्ति येशूले केही दृष्टान्तहरू भन्नुभयो।

2 "स्वर्गका राज्य एउटा राजा जस्तै हो, जसले आफ्नो छोराको विवाहमा भोजनको व्यवस्था गर्छन्।

3 राजाले केही मानिसहरूलाई भोजमा निम्तो गरेका थिए। जब भोज तयार भयो, राजाले आफ्ना नोकरहरूलाई ती मानिसहरूलाई बोलाउन पठाए। तर मानिसहरूले राजाको यस भोजमा उपास्थित हुन अस्वीकार गरे।

4 "तब राजाले अझ धेरै नोकरहरू पठाए। राजाले नोकरहरूलाई यसो भनेका थिए, 'मैले निम्त्याएका ती मानिसहरूलाई खाना तयार भयो भनेर भन्नु। मैले मेरा गोरूहरू अनि पुष्ट्याएका पशुहरू मारेकोछु। सबै कुरा तयारी छ। विवाहको भोजमा सामेल हुन आऊ।'

5 "नोकरहरूले ती मानिसहरूलाई भोजमा आउने आग्रह गरे। तर तिनीहरू नोकरहरूको कुरा सुन्न अस्वीकीर गरे। ती मानिसहरू आ-आफ्नै काममा लागे। एकजना आफ्नो खेतमा गए, अनि अर्को आफ्नो व्यापारतिर लागे।

6 कसैले नोकरहरूलाई समातेर पीटे अनि तिनीहरूलाई मारिदिए।

7 यो सुनेर राजा क्रोधित भए। राजाले आफ्नो सेना पठाए, ती हत्याराहरूलाई मारे अनि तिनीहरूको शहर जलाएर भष्म पारिदिए।

8 "त्यसपछि, राजाले आफ्ना नोकरहरूलाई भने, 'विवाहको भोज तयारी छ। मैले ती मानिसहरूलाई बोलाएको हुँ, तर तिनीहरू यो भोजमा सामेल हुन योग्यको भएनन्।

9 यसकारण तिमीहरू गल्लीका कुना कुनामा जाऊ अनि देखेकाहरू जतिलाई भोजमा सामेल हुन निम्त्याएर ल्याऊ। तिनीहरूलाई मेरो भोजमा आऊ भनिदेऊ।'

10 अनि नोकरहरू गल्लीहरूतिर गए। तिनीहरूले भेटेसम्म सबैलाई भेला पारे। तिनीहरूले राम्रा मानिसहरू सबैलाई भोजमा सामेल गराउन लागे। त्यो ठाउँ मानिसै-मानिसको भीडले भरियो।

11 “त्यसपछि ती खोंदैगरेका मानिसहरूलाई हेर्न भनी राजा आए। कुनै एकजनालाई विवाहको पोशाकमा नभएको राजाले भेट्टाए।

12 राजाले भने, ‘मित्र, तिमी यहाँ भित्र कसरी आयौ? विवाहको लागि लाउने पोशाक तिमीले लगाएका छैनौ।’ तर त्यो मानिस केही बोलेन।

13 अनि राजाले आफ्ना नोकहरूलाई भने, ‘त्यसका हात खुट्टा बाँधेर त्यसलाई अँध्यारोमा फलिदेऊ जहाँ मानिसहरू दुःखले स्वाबसी गर्दै र दाहा किट्टै बस्छन्।’

14 “हो धेरै मानिसहरू बोलाइएका हुन्छन्। तर चुनिएका धेरै मात्र छन्।”

केही यहूदी नेताहरू येशूलाई झुक्याउन खोज्छन्

(मर्कुस 12:13-17; लूका 20:20-26)

15 तब फरिसीहरूले त्यो स्थान छाडे जहाँ येशूले सिकाँउदै हुनुहुन्थ्यो। येशूलाई प्रश्नहरूको जालमा पार्न तिनीहरू सहमत भए।

16 फरिसीहरूले येशूलाई फँसाउन केही मानिसहरू पठाए। तिनीहरूले केही आफ्नै मानिसहरू र केही हेरोदी दलका मानिसहरूलाई पठाए। ती मानिसहरूले भने, “गुरूज्यू, तपाईं अति इमान्दार हुनुहुन्छ भनेर हामी जान्दछौं। हामी जान्दछौं तपाईंले परमेश्वरको मार्ग बारे ठीकसित सिकाउनुहुन्छ। तपाईं कसैसित डराउनु हुन्। तपाईंको अधि सबै मानिसहरू समान छन्। यसर्थ हामीलाई तपाईंका धारणा भन्नु होस्।

17 सिजरलाई महसूल तिर्नु उचित हो कि होइन?”

18 तर ती मानिसहरूले नराम्रो जालसाजी गर्दैछन् भनेर येशूले बुझीहाल्नुभयो। अनि उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरू कपटीहरू हो। केही झटो निर्हुँमा तिमीहरू मलाई फँसाउन चाहन्छौं?

19 महसूल तिर्नमा उपयोग गरीने सिक्का मलाई देखाऊ।” ती मानिसहरूले येशूलाई एक चाँदीको सिक्का देखाए।

20 येशूले फेरि भन्नुभयो, “सिक्कामा कसको चित्र छ? अनि कसको नाम त्यहाँ अंकित छ।”

21 येशूले फेरि भन्नुभयो, “जो सिजरको हो त्यो सिजरलाई देऊ र जो परमेश्वरको परमेश्वरलाई देऊ।”

22 ती मानिसहरूले येशूले भन्नुभएको कुरा सुने, र तिनीहरू छक्क परे। अनि येशूलाई त्यही छोडेर तिनीहरू गए।

सदुकीहरू येशूलाई फँसाउन चाहन्छन्

(मर्कुस 12:18-27; लूका 20:27-40)

23 त्यही दिन केही सदुकीहरू येशूकहाँ आए। सदुकीहरू विश्वास गर्थे कि कुनै मानिस मृत्युबाट बौरी उठ्ने छैन। सदुकीहरूले येशूलाई एउटा प्रश्न गरे;

24 तिनीहरूले भने, “गुरूज्यू, मोशाले भने अनुसार कुनै विवाहित पुरुष बालबच्चा नभईकन मर्यो भने उसको भाईले आफ्ना दाज्यका निम्ति सन्तानहरू जन्माउन त्यस विधवा आइमाईलाई विवाह गर्नसक्छ।

25 हामी बीच सातजना दाज्यू-भाइहरू थिए। जेठाले विवाह गर्यो र मर्यो। उसको कुनै बालबच्चा थिएन। यसर्थ उसको भाइले विधवी भाउज्यूलाई विवाह गर्यो।

26 त्यसपछि त्यो दोस्रो भाइ पनि मर्यो। त्यस्तै घटना तेस्रो भाइसँग पनि घट्यो र त्यस्तै अरू दाज्यू-भाइहरूसँग गर्दै सात दाज्यू-भाइसम्म घट्यो।

27 तिनीहरू सबै मरेपछि त्यो आइमाई पनि मरी।

28 तर ती सातैजना दाज्यू-भाइहरूले त्यस आइमाईलाई विवाह गरेका थिए। तब पुनस्तथनामा त्यो स्त्रीको पति कुन चाही हुनेछ?”

29 येशूले जवाफ दिनुभयो, “तिमीहरू योकुरा बुझ्दैनौ किनभने धर्मशास्त्रमा के लेखेको छ त्यो तिमीहरू जान्दैनौ। परमेश्वरको शक्तिको विषयमा पनि तिमीहरू केही जान्दैनौ।

30 त्यसबेला जब मानिसहरू मृत्युबाट बौरिउठ्छन् त्यहाँ विवाहको प्रश्न नै आँउदैन। मानिसहरू त्यहाँ एक-अर्का संग विवाह गर्ने छैनन्। सबै मानिसहरू स्वर्गका स्वर्गदूतहरू झैं हुनेछन्।

31 यसकारण पुनस्तथानको विषयमा परमेश्वरले तिमीहरूलाई के भन्नु भएको छ त्यो पढेका छैनौ।

32 परमेश्वरले भन्नुभएको छ, ‘म अब्राहामको परमेश्वर, इसहाकको परमेश्वर, अनि याकूब का परमेश्वर हूँ।’[☆] यसको मतलब परमेश्वर मृत मानिसहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ तर जिउँदा मानिसहरूको परमेश्वर हुनुहुन्छ।”

33 मानिसहरूले सुने र येशूको शिक्षामा तिनीहरू छक्क परे।

☆ 22:32: प्रस्थान 3:6 बाट उद्धृत गरिएको।

सबैभन्दा ठुले आज्ञा कुन हो?

(मर्कुस 12:28-34; लुका 10:25-28)

34 येशूले सदुकीहरूदलाई यसरी जवाफ दिएर तिनीहरूलाई चुप बनाई दिनु भएको सुनेर फरिसीहरू जम्मा भए।

35 एकजना फरिसी मोशाको व्यवस्था प्रति निकै ज्ञान भएको थियो। त्यो फरिसीले येशूलाई परीक्षा गर्ने इच्छा गर्यो।

36 त्यस फरिसीले येशूलाई सोध्यो, “गुरुज्यू, व्यवस्थामा सबैभन्दा ठुलो आज्ञा कुन हो?”

37 येशूले जवाफ दिनुभयो, “‘तिमीले आफ्ना परमप्रभु परमेश्वरलाई प्रेम गर्नुपर्छ। आफ्नो सम्पूर्ण हृदयदेखि, सम्पूर्ण आत्मादेखि र सम्पूर्ण मनदेखि प्रेम गर्नुपर्छ।’*☆

38 यहीनि पहिलो र सबै भन्दा महान आज्ञा हो।

39 दोस्रो आज्ञा पहिलो जस्तै छ ‘आफूलाई जस्तै अरु मानिसलाई पनि प्रेम गर्नु।’*☆

40 अगमवक्ताहरूका सबै व्यवस्था र रचनाहरू यिनै दुई आज्ञाहरूमा आधारित छन्।”

फरिसीहरूलाई येशूको प्रश्न

(मर्कुस 12:35-37; लुका 20:41-44)

41 जब फरिसीहरू त्यहाँ भेला भईरहेका थिए, येशूले तिनीहरूलाई एउटा प्रश्न गर्नुभयो,

42 “ख्रीष्टको विषयमा तिमीहरूको के धारणा छ? उहाँ कसको पुत्र हुनुहुन्छ।”

फरिसीहरूले जवाफ दिए, “ख्रीष्ट दाऊदका पुत्र हुन।”

43 त्यसपछि येशूले फरिसीहरूलाई भन्नुभयो, “यदि त्यसो भए दाउदले उहाँलाई किन ‘परमप्रभु’ भने? दाऊद पवित्र आत्माको शक्तिद्वारा बोलिरहेका थिए।दाऊदले भने,

44 ‘प्रभुले मेरो प्रभुलाई भन्नुभयो:

मेरो दाहिनेपटि बस,

अनि म तिम्रो शत्रुहरूलाई तिम्रा वशमा राख्छु।’

भजनसंग्रह 110:1

45 दाऊदले ख्रीष्टलाई ‘परमप्रभु’ भन्दछन्। त्यसो भए कसरी अनि दादको पुत्र हुनसक्छन्?”

46 कुनै पनि फरिसीहरूले येशूको यो प्रश्नको जवाफ दिन सकेनन्। अनि त्यसदिनदेखि कसैले पनि येशूलाई अझ बढता प्रश्नहरू गर्ने साहस गरेनन्।

23

येशूद्वारा धार्मिक गुरुहरूको आलोचना

(मर्कुस 12:38-40; लुका 11:37-52; 20:45-47)

1 तब येशूले मानिसहरू र आफ्ना चेलाहरूसँग कुराकानी गर्नुभयो। येशूले भन्नुभयो,

2 “कानुनका शास्त्रीहरू र फरिसीहरूलाई मोशाको नियमको विषयमा शिक्षादिने अधिकार छ।

3 यसर्थ तिनीहरूले सिकाएको कुरा पालन गर्नु पर्छ। तिनीहरूले अह्वाएका कामहरू गर्नु। तर तिनीहरूको जीवनशैलीको अनुसरण गर्नु। तिनीहरू केही गर्न भनि तिमीहरूलाई अह्वाउँछन् तर आफू चाँहि केही गर्दैनन्।

4 मानिसहरूले पालन गर्नु अति कठीन पर्ने नियमहरू तिनीहरू बनाउँछन्। ती नियमहरू पालन गर्न तिनीहरू अरूलाई करमा पादछन्। तर तिनीहरू आफैँ चाँहि कुनै नियम पालन गर्ने चेष्टा पनि गर्दैनन्।

5 “तिनीहरू मानिसहरूलाई देखाउनका निम्ति राम्रा कुरा गर्दछन्। तिनीहरू आफ्ना धर्मशास्त्रहरूका विशेष सन्दूक राख्छन्। तिनीहरू सन्दूकहरू ठूला-ठूला बनाउँछन्। अनि मानिसहरूले देख्न सक्नु भनेर तिनीहरू आफ्ना प्रार्थनामा लगाउने वस्त्रहरू पनि लामा-लामा बनाउँछन्।

6 ती कानुनका शास्त्रीहरू र फरिसीहरू उत्सवहरूमा विशेष आसनहरू ओगट्नु रूचाउँछन्। त्यसरी नै सभाघरहरूमा पनि मुख्य आसनहरू प्राप्त गर्न चाहन्छन्।

7 बजारहरूमा पनि तिनीहरू मानिसहरूबाट सम्मान पाउने इच्छा गर्छन्। अनि तिनीहरूलाई ‘गुरु’ भनी सम्बोधन गरेको सुन्न चाहन्छन्।

8 “तर तिमीहरूको ‘गुरु’ हुँदैन। तिनीहरू सबै दाज्यूभाईहरू अनि दिदी-बहीनीहरू हौं। तिमीहरूको एक मात्र ‘गुरु’ हुनुहुन्छ।

* 22:37: व्यवस्था 6:5 बाट उद्धृत गरिएको। ☆ 22:39: लेवी 19:18 बाट उद्धृत गरिएको।

9 अनि यस पृथ्वीमा कसैले पनि कसैलाई 'पिता' भनी सम्बोधन नगर्नु। तिमीहरूको एक मात्र पिता हुनुहुन्छ। उहाँ स्वर्गमा हुनुहुन्छ।

10 अनि तिमीहरूले 'मालिक' भन्नु हुँदैन। तिमीहरूको एकमात्र मालिक हुनुहुन्छ, ख्रीष्ट।

11 तिमीहरूमाझ जो सबै भन्दा महान छ, ऊ तिमीहरूको सेवक हुनुपर्छ।

12 जसले आफूलाई ठूलो देखाउँछ उसले आफूलाई नम्र तुल्याउनु पर्छ।

13 "शास्त्रीहरू र फारिसीहरूका निम्ति यो अति नराप्रो हुनेछ। तिमीहरू कपटीहरू हो। तिमीहरू स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्न चाहने मानिसहरूको ढोका थुन्छौ। तिमीहरू आफै पनि प्रवेश गर्दैनौ, अनि प्रवेश गर्न इच्छा गर्ने अरूहरूलाई पनि बाधा दिन्छौ।

14 *

15 "तिमी शास्त्रीहरू र फारिसीहरूका निम्ति यो खराब हुनेछ। तिमीहरू कपटीहरू हो। तिमीहरू एक मानिसलाई आफ्नो मतमा ल्याउनकालागि समुद्रहरू पार गर्दै विभिन्न देशहरू चाहाछौं यस्तो कोही मानिसहरू भेटायो भने तिमीहरू त्यसलाई आफू भन्दा दोबर खराब तुल्याउँछौ। अनि तिमीहरू यति हुन्छौ कि तिमीहरू नरकको योग्य हुन्छौ।

16 "यी शास्त्रीहरू र फारिसीहरूलाई धिक्कार। तिमीहरू अन्धो छौ अनि तिमीहरू अरूलाई डोयाउँछौ। तिमीहरू भन्दछौ, 'यदि कसैले मन्दिरको नाममा शपथ लियो त्यो अर्थहीन हुन्छ। तर यदि कसैले मन्दिरको सुन छोएर शपथ गर्यो भने, उसले त्यो शपथ पूरा गर्नुपर्छ'

17 तिमीहरू अन्धो-मुखहरू हो! सुन ठूलो हो की सुनलाई पवित्र पार्ने मन्दिर ठूलो?

18 "अनि तिमीहरू भन्दछौ, 'यदि कसैले वेदी छोएर शपथ लियो भने त्यो केही होइन। तर यदि कसैले बेदीमाथिको भेटी छोएर शपथ लियो भने त्यो आफ्नो कसमको ऋणी हुन्छ।'

19 तिमीहरू अन्धो हो। भेटी कि भेटीलाई पवित्र तुल्याउने वेदी ठूलो हो?

20 जसले प्रतिज्ञा गर्नलाई वेदीको प्रयोग गर्छ उसले वेदी र त्यसमा भएका भेटी दुवै चीजलाई छोएर प्रतिज्ञा गरेको हुन्छ।

21 अनि जसले प्रतिज्ञा गर्नलाई मन्दिरको प्रयोग गर्छ उसले मन्दिर र मन्दिरमा बस्ने 'एकलाई' छोएर शपथ खाएको हुन्छ।

22 अनि जसले स्वर्गको नाउँमा शपथ लिन्छ उसले परमेश्वरको सिंहासन अनि त्यस सिंहासनमा बस्ने 'लाई' छोएर शपथ लिएको हुनेछ।

23 "शास्त्रीहरू र फारिसीहरूलाई धिक्कार। तिमीहरू कपटीहरू हो। आफूमा भएको हरेक चीजको, पुदीना, सूप र जीरा को दशांश भागमा एक भाग मात्र परमेश्वरलाई दिन्छौ। तर तिमीहरू असल हुने दया देखाउने र इमान्दार हुने जस्ता व्यवस्थाका प्रमुख कुराहरू लत्याउँछौ। तिमीहरूले ती कुराहरू पनि नलत्याइकन यी कामहरू गर्नुपर्ने हो।

24 तिमीहरू अन्धा छौ तर अरूलाई अगुवाइ गर्ने कोशिश गर्छौं। तिमीहरू भुसुना चाँहि चाल्दछौ तर ऊँटलाई चाँहि निल्दछौ। तिमीहरू त्यस्तै छौ।

25 "शास्त्रीहरू र फारिसीहरूलाई धिक्कार हो। तिमीहरू कपटीहरू हो। तिमीहरू आफ्नो थाल र बटुकोलाई बाहिरबाट मात्र धुन्छौ। तर भित्र भने अरूलाई ठगेर हत्याएका बस्तुहरू अनि तिमीहरू स्वयंलाई खुशी पार्ने चीजहरूले भरिएका हुन्छन।

26 ए अन्धा फारिसीहरू पहिला प्यालाको भित्रपटि सफा गर र त्यसलाई चोखो बनाऊ। तब प्यालाको बाहिरी भाग पनि चोखो हुनेछ।

27 "व्यवस्थाका शास्त्रीहरू र फारिसीहरूलाई धिक्कार। तिमीहरू कपटी हो। तिमीहरू चुना पोतेको चिहानहरू जस्ता छौ, जो बाहिरबाट सुन्दर देखिन्छन। तर भित्रपटि मरेको मानिसहरूको हड्डीहरू हुन्छन।

28 तिमीहरू पनि त्यस्तै हो। बाहिरबाट तिमीहरूलाई राम्रै देखिन्छ। तर भित्र तिमीहरूमा छल र कपटले भरिएको छ।

29 "शास्त्रीहरू र फारिसीहरूलाई धिक्कार। तिमीहरू कपटीहरू हो। अधिका अगमवक्ताहरूको लागि तिमीहरूले चिहान बनाउँछौ। असल मानिसहरूको चिहानहरू सिगाँछौं।

30 अनि तिमीहरू भन्दछौ, 'यदि हामी हाम्रा पूर्जाहरूका समयमा हुँदो हो, ता ती अगमवक्ताहरूलाई मार्न हामी उनीहरूलाई सहयोग गर्ने थिएनौ।'

31 यसरी अगमवक्ताहरू मार्नेका सन्तान हामी हौं भन्ने स्वीकार आफै तिमीहरू दिन्छौ।

32 यसकारण जाऊ अनि आफ्ना पुर्जाहरूले शुरू गरेका पापकर्म पुरा गर।

33 "तिमीहरू सर्पहरू हो। तिमीहरू विषालु सर्पका सन्तानहरू हो। परमेश्वरदेखि तिमीहरू उम्कन सक्दैनौ। तिमीहरू सबै दोषी पाइनेछौ अनि नरकमा जानेछौ।

* **23:14:** केही ग्रीक प्रतिलिपिहरूमा पद 14 मा थपिएको छ: "हे कपटी, यहूदी शास्त्री र फारिसिहरू, तिमीहरू विधुवाहरूको धन-सम्पत्ति लुट्छौ अनि देखावटी लामो-लामो प्रार्थना गर्छौ। यसर्थ तिमीहरूलाई अत्यन्तै कडा दण्ड दिइनेछ।" हेर्नुहोस् मार्कस 12:40 र लुका 20:47

34 यसकारण म तिमीहरूलाई भन्दछु: म तिमीहरूकोलागि अगमवक्ताहरू बुद्धिमान मानिसहरू र शास्त्रीहरू पठाउँछु। यी मध्ये कतिपयलाई तिमीहरूले मार्नेछौ। कसैलाई झुण्डयाउनेछौ। कसैलाई तिम्ना सभाघरमा कोरा लाउनेछौ अनि एउटा शहर देखि अर्को शहरसम्म तिनीहरूलाई लयाछौ।

35 “अनि पृथ्वीमा मारिएका सबै असल मानिसहरूको रगतको निम्ति तिमीहरूलाई दोष्याइनेछ। हाबिल जस्ता राम्रा मानिसको रगतको निम्ति अनि मन्दिर र वेदीको माझमा मारिएको बैरेक्याहको छोरो जकरियाको रगतको निम्ति यस पृथ्वीमा हाबिल देखि जकरियाको समयसम्म मारिएका सबै राम्रा मानिसहरूको रगतको निम्ति तिमीहरूनै दोषी ठहरिनेछौ।

36 म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। यी सबै कुरा तिमीहरू नै अहिले बाँचिरहेका मानिसहरूमाथि आइलाग्नेछ।

येशूद्वारा यरूशलेमका मानिसहरूलाई चेताउनी
(लूका 13:34-35)

37 “हे यरूशलेम, यरूशलेम! तिमीहरू अगमवक्ताहरूलाई माछौं अनि तिमीहरूकहाँ पठाइएका संदेशवाहकहरूलाई ढुङ्गाहान्छौ। धेरैपल्ट मैले तिम्ना मानिसहरूलाई मद्दत गर्न चाहेको हुँ। जसरी पोथीले आफ्ना चल्लाहरूलाई पखेटामुनि बटुल्छ त्यसरीनै मैले तिम्ना मानिसहरूलाई बटुल्न चाहेको हुँ। तर तिमीहरूले मलाई त्यसो गर्न दिएनौ।

38 तब तिमीहरूको घर पनि उजाड बनाइनेछ।

39 म भन्दछु, ‘अब उप्रान्त परमप्रभुको नाउँमा आउने मानिस धन्यका हुन,’ भन्दै उसलाई स्वागत नगर्नेजेल सम्म तिमीहरूले मलाई देख्नेछैनौ।’*

24

भविष्यमा मन्दिर विनाश हुने

(मर्कुस 13:1-31; लूका 21:5-33)

1 जसै येशू मन्दिर छोडेर कतै जानु हुँदैथियो उहाँको चेलाहरू मन्दिरको भवनहरू देखाउन भनी आए।

2 येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “यी भवनहरू देख्दैछौ? म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु यी भवनहरू ध्वंस पारिनेछन्। कुनै ढुङ्गा अर्को ढुङ्गामाथि रहने छैन।”

3 त्यसको केही बेरपछि येशू जैतून डाँडामा बसिरहनु भएको थियो। चेलाहरू येशूको साथमा एकान्तमा आए। तिनीहरूले भने, “यो घटना कहिले हुनेछ कृपया हामीलाई पनि भन्नुहोस्। तपाईंको आगमनको र संसारको अन्तको संकेत के हुनेछ?”

4 येशूले भन्नुभयो, “होशियार बस। तिमीहरूलाई कसैले मुख बनाउन नपाओस्।

5 धेरै मानिसहरू आउनेछन् र मेरो नाम लिनेछन्। तिनीहरूले ‘म नै ख्रीष्ट हुँ।’ भनी धैरैलाई मुखबनाउनेछन्।

6 तिमीहरूले लैडाईका बारेमा सुन्नेछौ। अनितिमीहरूले अब हुने लैडाईका बारेमा पनि समाचार सुन्नेछौ। तर डराउनु पर्दैन। यी सब घटनाहरू हुनैपर्छ। तर अन्त्य अझ आइहाल्ने छैन।

7 किनभने एक जातिले अर्को जातिको विरोध गर्नेछ अनि राज्य राज्यको विरोधमा युद्ध हुनेछ। अनि धेरै ठाउँमा अनिकाल लाग्नेछ अनि भईचालो जानेछ।

8 यी सबै थोक सुत्केरी व्याथा लागे झैं आइलाग्ने छन्।

9 “त्यसपछि तिमीहरूलाई मानिसहरूले नराप्पो व्यवहार गर्नेछन्। मानिसहरूले तिमीहरूलाई शासकहरूको हातमा सुम्पने र सताउनेछन् र मार्नेछन्। तिमीहरूले ममाथि विश्वास गरेकै कारण मानिसहरूद्वारा तिमीहरू घृणित हुनेछौ।

10 त्यसबेला धेरै विश्वासीहरूले आफ्नो विश्वास हराउनेछन्। तिनीहरूले एका-अर्कालाई विरोध गर्नेछन् र एक-अर्कालाई घृणा गर्नेछन्।

11 अनेकौं झुटा अगमवक्ताहरू निस्कनेछन्। तिनीहरूले मानिसहरूलाई झुटा कुराहरूमा विश्वास गराउने कोशिश गर्नेछन्।

12 संसारभरि थुप्रै दुष्टहरूदेखा पर्नेछन्। अनि एकदमै विश्वासीहरूले प्रेम देखाउने छैनन्।

13 तर अन्त्यसम्मै जो दृढ रहन्छ उही नै सुरक्षित हुनेछ।

14 संसारभरि परमेश्वरको राज्यको बारेमा सुसमाचारहरू प्रचार गरिनेछ। प्रत्येक राष्ट्रलाई नै यी कुराहरू भनिनेछ। त्यसपछि अन्त्य आउने छ।

15 “दानियल अगमवक्ताले ‘यस्तो खराब कुराहरूले विध्वंश ल्याउनेछ’ भनी बताएका थिए।* तिमीहरूले यस्तो डरलाग्दा कुराहरू पवित्र ठाउँ अनि मन्दिरमा उभिएको देख्नेछौ’ यी कुरा पढ्ने मानिसले यसको अर्थ बुझ्नुपर्छ।

16 “त्यसबेला यहूदियाका मानिसहरू पहाडतिर भाग्नु पर्नेछ।

* 23:39: भजनसंग्रह 118:26 बाट उद्धृत गरिएको।

* 24:15: “यस्तो ... थिए” हेर्नुहोस् दानियल 9:27, 12:11; (दानियल 11:31)

17 मानिसहरू कतै नरोकिई समय खेर नफाली, भाग्नेछन्। यदि कुनै मानिस घरको छानामा छ भने घरबाट केही लिनलाई ऊ तल ओर्लिन हुँदैन।

18 यदि कोही खेतमा छ भने उ पनि कोट लिनलाई फकीं जानु हुँदैन।

19 “त्यसबेला, गर्भवती भएका स्त्रीहरू र अनि दूध पिउने शिशुलाई दुःख चुसाउने आमाहरूका निम्ति खुबै दुःखपूर्ण हुनेछ।

20 विश्राम र जाडोको समयमा यसरी भाग्यु नपरोस् भनी प्रार्थना गर।

21 किन? किनभने त्यसबेला अत्यन्त दुःख हुनेछ। सृष्टिको शुरू भएदेखि अहिलेसम्म संसारमा यस्तो दुःख भएको थिएन। पछि कहील्यै पनि भविष्यमा यस्तो दुःख आइपर्ने छैन।

22 “परमेश्वरले त्यो महासंकटको समय छोटाउनुभएको छ। यदि त्यो समय छोटाइएन भने, कुनै मानिस पनि बाँच्ने छैन। तर आफूले चुनेका मानिसहरूलाई मद्दत गर्नलाई परमेश्वरले त्यो समयलाई छोटो पार्नु भएकोछ।

23 “त्यसबेला कसै-कसैले तिमीहरूलाई यसो भन्नसक्छन्, ‘हेर, ख्रीष्ट यहाँ हुनुहुन्छ।’ अथवा अर्का कसैले भन्नसक्छ, ‘अहाँ त्यहाँ हुनुहुन्छ।’ तर तिमीहरूलाई विश्वास नगर।

24 झट्टो ख्रीष्ट र झट्टो अगमवक्ताहरू देखा पर्नेछन् ठुला-ठुला कुराहरू र चमत्कारहरू गर्नेछन्। सम्भव भए परमेश्वरले चुन्नु भएका मानिसहरूलाई समेत धोका दिनका निम्ति तिमीहरूले यसो गर्नेछन्।

25 हेर, मैले अधिबाटे यस बारेमा तिमीहरूलाई सतर्क गराएकोछु।

26 “कसैले भन्नेछ, ‘ख्रीष्ट मरुभूमिमा हुनुहुन्छ।’ तर तिमीहरू ख्रीष्टलाई भेट्न मरुभूमि तिर नजाऊ। अरू कसैले भन्नसक्छ, ‘ख्रीष्ट त्यो कोठामा हुनुहुन्छ।’ तर त्यसलाई विश्वास नगर।

27 जब मानिसको पुत्रको आगमन हुन्छ सबै मानिसहरूले देख्न पाउनेछन्। यसबेला आकाशमा बिजुली चम्केर चौरैतिर उज्यालो भएजस्तो हुनेछ। र त्यो उज्यालो चौरैतिर देखिनेछ।

28 गिद्धहरू जम्मा भएको देखेर तिमीहरू त्यहाँ सीनो छ भनेर जान्न सक्छौ त्यसैगरी मेरो आगमन त्यस्तै प्रत्यक्ष हुनेछ।

29 “ती दिनका संकटहरूपछि तुरन्तै,

‘घाम अँध्यारो हुनेछ,

अनि जूनले पनि आफ्नो प्रकाश दिने छैन।

ताराहरू आकाशबाट झर्नेछन्,

अनि आकाशका सबै चीजहरू हेरफेर हुनेछन्।’†

30 “त्यसबेला आकाशमा केही चिन्ह देखिने छन् र ती मानिसको पुत्रको चिन्ह हुनेछन्। संसारभरिका सबै मानिसहरू स्नेहन्। सबै मानिसहरूले मानिसको पुत्रलाई आकाशमा बादलसँग आँउदै गरेको देखेछन्। मानिसको पुत्र शक्ति र महान गौरव लिएर आउनेछन्।

31 चौरै दिशाबाट आकासको एक छेऊ देखि अर्को छेउसम्म परमेश्वरद्वारा चुनिएको मानिसहरूलाई भेला गर्न मानिसको पुत्रले तुरहीको आवाज सहित स्वर्गदूतहरूलाई पठाउनु हुनेछ।

32 “नेभाराको रूखले तिमीहरूलाई शिक्षा दिनेछ जब नेभाराको रूखको हाँगाहरू हरियो देखिन्छन् पालुवा फेर्दै गरेको देखेर तिमीहरू जान्दछौ ग्रीष्म ऋतु नजिक छ।

33 तिमीहरूसित पनि यस्तै हुनेछ। जब तिमीहरू यस्तो भएको देख्छौ, त्यसबेला तिमीहरूलाई समय नजिक छ र त्यो आउने लागेको छ भनी थाहा हुनेछ।

34 म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, यस पुस्ताका मानिसहरू जीवित रहदा नै यी कुराहरू हुनेछन्।

35 आकाश र पृथ्वी ध्वंस गरिनेछ, तर मैले बोलेका शब्दहरू कहिल्यै नाश हुनेछैनन्।

त्यस समय परमेश्वर मात्रै जान्नु हुनेछ

(मर्कुस 13:32-37; लुका 17:26-30, 34-36)

36 “त्यो घटना कहिले घट्नेछ भनेर कुनै मानिसले पनि त्यो समय र दिन जान्दैन। पुत्र आफै र स्वर्गदूतहरूले पनि जान्दैनन्। तर पिताले मात्र जान्नुहुन्छ।

37 “मानिसको पुत्र आउँदा, त्यसबेला त्यस्तै स्थिति हुनेछ जस्तो स्थिति नूहको समयमा भएको थियो।

† 24:29: यक्षेया 13:10; 34:4 बाट उद्धृत गरिएको।

38 त्यसबेला जल-प्रलय हुन अघि मानिसहरू खाइ पिइरहेका थिए। मानिसहरू विवाह गर्दै थिए र आफ्नो छोरा अनि छोरीहरूलाई विवाह गर्न दिइरहेका थिए। नह जहाजभित्र नचढ्नेजेलसम्म मानिसहरूले यसो गरिरहेका थिए।

39 मानिसहरूले के भइरहेको छ भनी केही जानेका थिएनन्। तर त्यसैबेला जलप्रलय भयो अनि सबै नष्ट भयो।

“मानिसको पुत्रको आगमनको समयमा पनि यस्तै हुनेछ।

40 दुइजना मानिसहरू खेतमा काम गरिरहेका हुनेछन्। एकजनालाई उठाइने छ र अर्कोलाई छोडिनेछ।

41 दुइजना स्त्रीहरू जाँतोमा अन्न पिधिरहेका हुनेछन्। एउटालाई लगिनेछ र अर्कोलाई छोडिनेछ।

42 “यसकारण सधैं तयार बस। कतिबेला तिमीहरूका परमप्रभु आउनु हुनेछ भन्ने कुरा तिमीहरूलाई थाहा हुने छैन।

43 याद गर यदी घरको मालिकले चोर कतिबेला आउँछ भनेर थाहा पाएको भए ऊ तयार भएर बसे थियो। ऊ सतर्क रहने थियो र चोरलाई धराभित्र पास दिँदैन थियो।

44 यसकारण तिमीहरू पनि तयार बस। मानिसको पुत्र यस्तो समयमा आउनेछ जसको तिमीहरूले आशा गरेका हुने छैनौं।

असल र खराब नोकरहरू
(लूका 12:41-48)

45 “बुद्धिमान र विष्वासी नोकर को चाँहि छ र मालिकले उसलाई आफ्ना सबै नोकरहरूलाई भन्दा विशेष जिम्मेवारी सुम्पिन्छ र अरू सबैमाथि ठीक ठीक समयमा खानेकुराको प्रबन्ध गर्ने जिम्मा लगाउँछ।

46 जब मालिक आउँछ र नोकरलाई दिइएको काम गरिरहेको भेट्छ, भने त्यो नोकर धन्य को हो।

47 म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। त्यो मालिकले उसलाई आफूसित भएको सारा सम्पत्तिमाथि जिम्मा लगाउँछ उसले प्रत्येक कुराहरूको हेरचाह गर्न पाउँछ।

48 “तर नोकर नै दुष्ट छ र आफ्नो मालिक झट्ट आउँदैन भनेर सम्झन्छ भने त्यसबेला के हुन्छ?

49 त्यसपछि उसले अरू नोकरहरूलाई पिट्न थाल्छ। उ आफूसितै अरू मानिसहरूसँग बसेर खान र पिउन लाग्छ।

50 अनि जब मालिक नसोचेको दिनमा आइपुग्नेछ। जब कि उसले आशा नगरेको दिन र नसम्झेको समयमा आइपुग्नेछ।

51 त्यसपछि मालिकबाट ऊ दण्डित हुनुपर्छ। मालिकले उसलाई कपटीहरूसँग सामेल गराइदिनेछ। त्यहाँ मानिसहरूको स्वावसी र दाहा किटाई हुनेछन्।

25

दशवटी कन्याहरूको उखान

1 “त्यसबेला स्वर्गको राज्य दशजना कन्याहरू जस्तै हुनेछ, जो आ-आफ्ना दियो लिएर दुलहा पर्खन गए।

2 पाँचवटी कन्याहरू मूर्ख थिए। अनि पाँचवटी कन्याहरू बुद्धिमती थिए।

3 ती पाँचवटी मूर्ख कन्याहरूले आफ्ना दीयो लिएर तर आफूसित जोगेडा तेल लगेनन्।

4 तर पाँचवटी बुद्धिमती कन्याहरूले आफ्ना-आफ्ना दीयोहरू लिएर अनि तिनीहरूले जगमा जगेडा तेल पनि बोकेका थिए।

5 तर दुलहा आउन एकदमै ढीलो भयो। सबै कन्याहरू थकित भए र निदाउन थाले।

6 “मध्यरातमा कोही करायो, ‘दुलहा आउँदैछन्। उनलाई भेट्न बाहिर आऊ।’

7 “तब सबै कन्याहरू ब्युँझिए। तिनीहरूले आ-आफ्ना दीयोहरू तयार पारे।

8 तब बुद्धिहीन कन्याहरूले बुद्धिमती कन्याहरूलाई भने, ‘हामीलाई तिमीहरूको केही तेल देऊ किनभने हाम्रोमा भएको तेल सकियो अनि हाम्रा दीयोहरू निभ्दैछन्।’

9 “बुद्धिमती कन्याहरूले जवाफ दिए, ‘होइन! किनभने हाम्रोमा भएको तेल तिमीहरू सबैका लागि पर्याप्त हुँदैन। बरू, तिमीहरू आफै पसलमा गएर आफ्नो लागि तेल किन, त्यो असल हुन्छ।’

10 “त्यसपछि ती पाँचजना बुद्धिहीन कन्याहरू तेल किन्न गए। जब तिनीहरू जाँदै थिए, त्यसैबेला दुलहा आइपुगे अनि तयार रहेका सबै कन्याहरू दुलहासँग विवाहको भोजमा सामेल भए। त्यसपछि ढोका थुनियो अनि ताला लगाइयो।

11 “केही समयपछि अरू कन्याहरू आए। तिनीहरूले भने, ‘स्वामी, हामीलाई ढोका खोलिदिनु होस् हामीलाई पनि भित्र पस् दिनुहोस्।’

12 “दुलहाले जवाफ दिए, ‘तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। म तिमीहरूलाई चिन्दैनौं।’

13 “यसकारण सधैं सतर्क बस। तिमीहरू जान्दैनौं कि मानिसको पुत्र कुन दिन वा कुन समयमा आउने हुन।

तीनजना नोकरको कथा
(लूका 19:11-27)

14 “स्वर्गको राज्य त्यो मानिस जस्तै हुन्छ जो आफ्नो घर देखि अर्को स्थान तर्फ यात्रा गर्छ। घरबाट निस्कनु भन्दाअघि उसले आफ्नो नोकरहरू बोलाउँछन् र आफ्ना चीजहरूको जिम्मा तिनीहरूलाई दिन्छन्।

15 कुन चाहिँ नोकरले के कति गर्न सक्छ भनी उसले विचार गर्थे। उसले एकजना नोकरलाई पाँच तोडा दियो। अर्कोलाई दुइ तोडा दियो। अनि तेस्रोलाई एक तोडा दियो। त्यसपछि उसले आफ्नो यात्रा शुरू गर्थे।

16 नोकर जसलाई पाँच तोडा दिइएको थियो त्यो तुरन्त व्यापार गर्न त्यो स्थान छोडेर हिँड्यो। उसले अरू पाँच तोडा बढाउने काम गर्थे।

17 दुइ तोडा पाउनेले पनि त्यसै गर्थे। उसले पनि आफ्नो सबै रूपियाँ व्यापारमा लगायो अनि दुइ तोडा कमायो।

18 तर एक तोडा मात्र पैसा पाउने नोकर गयो र भईमा खाल्डो खन्यो। त्यसले त्यो पैसा खाल्डामा पुर्यो।

19 “धेरै समयपछि मालिक घर फर्कियो। उसले नोकरहरूलाई ती रूपियाँहरू तिमीहरूले के-के गर्थे भनेर सोध्यो।

20 पाँच तोडा पाउने नोकर पैसा लिएर मालिककहाँ आयो। त्यसले भन्यो, ‘महाशय, तपाईंले मलाई पाँच तोडा विश्वास गरेर जिम्मा दिनुभएको थियो। यसकारण अरू पाँच तोडा कमाउनलाई मैले ती रूपियाँ काममा लगाएँ।’

21 “मालिकले जवाफ दिए, ‘तिमीले राम्रो गर्थे। तिमी असल नोकर हौ जसलाई विश्वास गर्न सकिन्छ। त्यति धेरै पैसा लिएर तिमीले धेरै उन्नति गर्थे। यसकारण म तिमीलाई अरू धेरै जिम्मावारी दिन सक्छु। आज र मसित खुशी मनाऊ।’

22 “त्यसपछि दुइ तोडा पाउने नोकर मालिककहाँ गयो। त्यसले भन्यो, ‘महाशय तपाईंले मलाई दुइ तोडा जिम्मा दिनुभएको थियो। यसकारण मैले त्यो पैसा उपयाग गरेँ र अरू दुइ तोडा कमाएँ।’

23 “मालिकले जवाफ दिए, ‘तिमीले राम्रो गर्थे। तिमी असल नोकर हौ जसलाई विश्वास गर्न सकिन्छ। त्यति थोरै पैसा लिएर तिमीले धेरै उन्नति गर्थे। यसकारण म तिमीलाई अरू धेरै जिम्मावारी दिनेछु। आज र मसित खुशी मनाऊ।’

24 “त्यसपछि एक तोडा पाउने नोकर मालिककहाँ आयो। त्यसले भन्यो, महाशय ‘मैले तपाईंलाई धेरै कठोर मानिसको रूपमा जान्न पाएँ। किऊ नै नरोपी तपाईंले अन्न बटुल्न चाहनु भयो।

25 यसकारण म धेरै भयभित भएँ। मैले तपाईंको पैसा जमीनमा लुकाएँ तपाईंले दिनुभएको त्यो थैलो यही हो।’

26 “मालिकले जवाफ दिए, ‘तँ दुष्ट र अल्छे नोकर होस। बिस्वा नरोपेको ठाउँमा बाली उठाउन आउने र बिस्वा नछरेको ठाउँमा अन्न बटुल्ने भनेर तैले मलाई भनिस। त्यसो भए।

27 तैले मेरो पैसा बैकामा जम्मा गर्नु पर्दथ्यो। म जब फर्केर आएको हुन्थे त्यसबेला ती सबै पैसा पाउन सक्थे। साथै त्यो पैसा माथि ब्याज पाउन सक्थे।’

28 “यसकारण मालिकले अरू नोकरहरूलाई भन्यो, ‘त्यो नोकरबाट पैसाको थैला खोस र जोसित दश तोडा छ उसैलाई देऊ।

29 जो सित जति धेरै छ उसले अरू धेरै पाउनेछ। तर जोसित केही छैन, उसित भएको पनि उबाट खोसिनेछ।’

30 त्यसपछि मालिकले भन्यो, ‘यो बेकामे नोकरलाई बाहिर अँध्यारोमा निकालि देऊ। जहाँ मानिसहरू दुख र कष्टमा दाहा किरट्टै रूबाबासी गरिरहेका छन्।’

मानिसको पुत्रले सबै मानिसहरूको न्याय गर्नु हुनेछ

31 “मानिसको पुत्र फेरि आउनु हुनेछ। उहाँ अत्यन्त गौरवसँग आउनु हुनेछ। सबै स्वर्गदूतहरू पनि उहाँसँगै आउने छन्। उहाँ राजाको रूपमा सिंहासनमा विराजमान हुनुहुनेछ।

32 उहाँको अधि संसारभरका सबै मानिसहरू भेला हुनेछ। अनि मानिसको पुत्रले ती मानिसहरूलाई दुइ अलग अलग दलमा बाँड्नु हुनेछ। यो भेडा र बाख्राहरूलाई अलग दलमा पारे जस्तै हुनेछ।

33 उहाँले भेडाहरूलाई आफ्नो दाहिनेपट्टि राख्नुहुनेछ र बाख्राहरूलाई आफ्नो देब्रेपट्टि राख्नु हुनेछ।

34 “राजाले आफ्नो दाहिने पट्टि बसेकाहरूलाई भन्नु हुनेछ, ‘आऊ, मेरो पिताले तिमीहरूलाई धेरै आर्शिवाद दिनुभएको छ। आज र परमेश्वरले तिमीहरूको लागि प्रतिज्ञा गर्नु भएको राज्य ग्रहण गर। सृष्टिको शुरूदेखि नै यो तिमीहरूको निम्ति तयार गरिएको थियो।

35 यो तिमीहरूको राज्य हो, किनभने म भोकाएको बेला तिमीहरूले मलाई खाना दिएका थियौ। म तिर्खाएको बेला तिमीहरूले मलाई पानी पिउन दिएका थियौ। म एकलै र घरबाट टाडिएको थिएँ, अनि तिमीहरूले मलाई आफ्नो घरमा स्वागत गरेका थियौ।

36 नाङ्गो थिएँ, अनि तिमीहरूले मलाई लुगाफाटा लगाउन दिएका थियौ। म रोगी थिएँ, अनि तिमीहरूले मलाई स्याहार गरेका थियौ। म केटी थिएँ, तिमीहरूले मलाई हेर्न आएका थियौ।’

37 “तब धार्मिक मानिसहरूले जवाफ दिनेछन्, ‘परमप्रभु, हामीले तपाईंलाई कहिले, भोकाउनु भएको देख्यौं अनि हामीले भोजन दियौं? हामीले तपाईं तिर्खाउनु भएको कहिले देख्यौं अनि हामीले पानी पिउँन दियौं?’

38 हामीले तपाईंलाई कहिले एकलो घरदेखि टाढिएको देख्यौं र हामीले तपाईंलाई कहिले आफ्ना घरमा ल्यायौं?

39 तपाईं कहिले नाङ्गो हुनुहुन्थ्यो र हामीले तपाईंलाई लुगाफाटा लगाउन दियौं। हामीले कहिले तपाईंलाई रोगी देख्यौं वा कैदमा देख्यौं र हामी तपाईंलाई सहयोग गर्न आयौं?’

40 “तब राजाले तिनीहरूलाई जवाफ दिने छन्, ‘म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। यहाँ तिमीहरूले मेरा यी मानिसहरूका निम्ति जे जति गर्यो, ती जतिने नगण्य भएता पनि तिमीहरूले मेरा निम्ति गरेका हो।’

41 “त्यसपछि आफ्नो देब्रेपट्टि बसेका मानिसहरूलाई राजाले भन्नेछन्, ‘मदेखि दूर भई जाओ। परमेश्वरले अधिनै तिमीहरूलाई दण्ड दिने निश्चय गर्नु भएको छ। जाऊ सधैं जलिरहने आगोमा पस। त्यो आगो दुष्टहरू र तिनीका दूतहरूकालागि बालिएको हो।

42 तिमीहरू गडहलाल, किनभने म भोकाएको थिएँ, तिमीहरूले केही खान दिएनौं। म तिर्खाएको थिएँ, तिमीहरूले केही पिउन दिएनौं।

43 म घरदेखि एकले र टाढोमा थिएँ, अनि तिमीहरूले मलाई आफ्नो घरमा बोलाएनौं। म नाङ्गो थिएँ, अनि तिमीहरूले मलाई पहिरनलाई बन्नहरू दिएनौं। म रोगी थिएँ, अनि कैदमा थिएँ, तिमीहरूले मेरो परवाह नै गरेनौं।’

44 “त्यसपछि तिनीहरूले पनि जवाफ दिए, ‘परमप्रभु, हामीले तपाईंलाई कहिले भोकाएको र तिर्खाएको देख्यौं? हामीले कहिले तपाईंलाई एकलो घरदेखि टाढो भएको देख्यौं? अनि हामीले तपाईंलाई कहिले नाङ्गो वा विरामी वा कैदमा परेको देख्यौं? अनि यी सब देखेर हामीले मद्दत गरेनौं?’

45 “त्यसपछि राजाले तिनीहरूलाई जवाफ दिए, ‘म तिमीहरूलाई साँच्चो भन्दछु, यी मेरा मानिसहरू निम्ति जे पनि तिमीहरूले गरेनौं, यी सबै तिमीहरूले मेरो निम्ति गरेनौं।’

46 “त्यसपछि ती दुष्ट मानिसहरू सदा-सर्वदा दण्डित हुनको निम्ति जाने छन्। तर असल मानिसहरू चाँहिअनन्त जीवन प्राप्त गर्न जानेछन्।”

26

यहदी नेताहरूद्वारा येशूलाई मार्ने षड्यन्त्र

(मर्कुस 14:1-2; लुका 22:1-2; यहन्ना 11:45-53)

1 येशूले यी सबैकुरा भनिसकेपछि आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो,

2 “तिमीहरूलाई थाहै छ दुइ दिनपछि निस्तार-चाड शुरू हुनेछ। त्यसै दिन मानिको पुत्रलाई क्रूसमा टाग्नलाई शत्रुहरू कहाँ सम्पिडेनेछ।”

3 तब मुख्य पूजाहारीहरू र यहदी प्रधान, अगुवाहरू पूजाहारीको ठाउँमा भेला भए। प्रधान पूजाहारीको नाम कैयाफा थियो।

4 त्यस सभामा येशूलाई कसरी पक्रिने भन्ने उपाय तिनीहरूले निकाले। तिनीहरूले केही झूटो निहँ गरेर येशूलाई पक्रिने र मार्ने निश्चय गरे।

5 तिनीहरूले भने, “निस्तार-चाडको दिनमा हामी येशूलाई पक्रन सक्दैनौं। हामी मानिसहरू रिसाएको र दड्गा गरेको चाहँदैनौं।”

एउटी स्त्रीले केही विशेष काम गर्छिन्

(मर्कुस 14:3-9; यहन्ना 12:1-8)

6 येशू बेथानीमा हुनुहुन्थ्यो। उहाँ कुष्ठरोगी शिमोनको घरमा हुनुहुन्थ्यो।

7 जतिबेला येशू त्यहाँ हुनुहुन्थ्यो, एउटी आईमाई उहाँ कहाँ आईन्। उनीसँग बहुमूल्य अन्तर भरिएको एउटा सङ्गमर्मरको भुँडुल्को थियो। येशूले खोँदिएर भएको बेला तिनले येशूको शिरमा त्यो सुगन्धित अन्तर खन्याइन्।

8 चेलाहरूले त्यो देखे र आईमाईसँग रिसाए। चेलाहरूले सोधे, “यो अन्तर किन नष्ट गरेको?”

9 यसलाई धेरै दाममा बेचेर गरीबहरूलाई दिन सकिन्थ्यो।”

10 येशूले यी सब थाहा पाउनुभयो। येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरूले यिनलाई किन दिक्दारी दिन्छौं? यिनले मेरो निम्ति असल कार्य गरेकी छिन्।

11 ती गरीब मानिसहरू सदा तिमीहरू साथ छन्। तर म सधैं तिमीहरूको साथ रहिरहने छैन।

12 यिनले मेरो शरीरभरि अन्तर छरिदिइन् यिनले मलाई म मरे पछि मृत-संस्कारको निम्ति तयार पारेकी हुन्।

13 म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। यो सुसमाचार सारा संसारमा प्रचार गरिनेछ। अनि प्रत्येक ठाउँमा यी स्त्रीले गरेको सु-कार्यहरूलाई पनि बताइन्छ। अनि मानिसहरूले यिनलाई सधैं सम्झने छन्।”

यहदा येशूको शत्रु हुन्छ

(मर्कस 14:10-11; लूका 22:3-6)

14 त्यसपछि बाह्रजना चेलाहरूमध्ये एकजना मुख्य पुजाहारीहरूकहाँ गयो। त्यो चेलाको नाउँ यहदा इस्करयोती थियो।

15 यहदाले भन्यो, “म तिमीहरूको हातमा येशूलाई सुम्पनेछु। यसको लागि मलाई कति पैस दिन्छौ?” पूजाहारीहरूले त्यसलाई चाँदीका तीस वटा सिक्का दिए।

16 त्यसबेलादेखि यहदाले येशूलाई सुम्पिदिने मौका खोज्न लाग्यो।

येशूले निस्तार-चाडको भोज खानु भयो

(मर्कस 14:12-21; लूका 22:7-14, 21-23; यहून्ना 13:21-30)

17 अखमिरी रोटीको पहिले दिन, चेलाहरू येशूकहाँ आए। चेलाहरूले भने, “निस्तार-चाडको भोजन गर्न हामी तपाईंलाई तयार पारिदिन्छौं। हामीले कहाँ खान तयार गरेका तपाईं चाहनु हुन्छ?”

18 येशूले भन्नुभयो, “शहरतिर जाऊ। मैले चिनेको मानिसको घरमा जाऊ। उसलाई गुरूले यसो भन्नु भएको छ भनेर भन, ‘मेरो तोकिएको समय अति नजिक आएको छ। म निस्तार चाडको भोजन मेरो सबै चेलाहरूसित तिमी घरमा खानेछु।’ ”

19 चेलाहरूले येशूको आज्ञा अनुसार सबैकाम गरिदिए। तिनीहरूले निस्तार-चाडको भोज तयार पारे।

20 जब साँझ भयो, येशू आफ्ना चेलाहरूस साथ खानामा बस्नु भएको थियो।

21 तिनीहरू सबैले भोजन खाइरहेका थिए। येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। तिमीहरूमध्ये कुनै एकजनाले मलाई विश्वासघात गर्नेछौं।”

22 चेलाहरू यो सुनेर दुःखी भए। प्रत्येकले उहाँलाई सोधे, “प्रभु अवश्य पनि मचाहि होइन ठीक हो?”

23 येशूले जवाफ दिनुभयो, “जसले मेरो कचौरामा मसित हात चोर्‍यो त्यसैले मलाई विश्वासघात गर्नेछ।

24 मानिसको पुत्रले धर्मशान्त्रमा लेखिए अनुसार जानुपर्छ र उसले मर्नेपर्छ। तर मानिसको पुत्रलाई मार्नका निम्ति सुम्पने त्यस मानिसले नराप्ति परिणाम भोग्नु पर्नेछ। यस्तो हुनुभन्दा त त्यो मानिस नजन्मिएको भए बेस हुने थियो।”

25 त्यसपछि येशूलाई विश्वासघात गर्न यहदाले येशूलाई भने, “गुरूज्यू, निश्चय नै म त्यो एकजना होइन ठीक हो?”

येशूले भन्नुभयो, “हो, यो तिमी नै हो।”

प्रभु भोज

(मर्कस 14:22-26; लूका 22:15-20; 1 कोरिन्थी 11:23-25)

26 खाँदै गर्दा येशूले रोटी लिनुभयो। येशूले रोटीको निम्ति परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुभयो र त्यसलाई टुक्रा पार्नुभयो। येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई रोटी दिनुभयो। र भन्नुभयो, “यो रोटीहरू लेओ र खाओ। यो रोटी नै मेरो शरीर हो।”

27 त्यसपछि येशूले एक प्याला दाखरस लिनुभयो। येशूले त्यसको लागि परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुभयो अनि त्यो चेलाहरूलाई दिनुभयो। येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरू प्रत्येकले यसबाट पिओ।

28 यो दाखरस मेरो रगत हो। मेरो रगतले परमेश्वरबाट उहाँको मानिसहरूकालागि नयाँ करारको प्रारम्भ गर्नेछ। यो रगत धेरै मानिसहरूलाई तिनीहरूको पाप क्षमाको लागि बहाइन्छ।

29 म तिमीहरूलाई भन्दछु म यो दाखरस फेरि पिउँदिन जबसम्म मेरो पिताको राज्यमा नयाँ जस्तै भएर हामीहरू एकै पिउँदैनौं।”

30 तिनीहरू सबैले एउटा भजन गाए। त्यसपछि उनीहरू “जैतुन डाँडामा” गाए।

चेलाहरूले आफूलाई छाड्ने छन् भनि येशू भन्नु हुन्छ

(मर्कस 14:27-31; लूका 22:31-34; यहून्ना 13:36-38)

31 येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “आज मध्यरातमा मेरो कारणले तिमीहरूले आफ्नो विश्वास हराउनेछौं। किनभने यो धर्मशान्त्रहरूमा लेखिएको छ;

‘म गोठलोलाई प्रहार गर्नेछु,

अनि बथानका भेडाहरू छरपष्ट हुनेछन्।’

जकरिया 13:7

32 तर म मरेपछि, म मृत्युदेखि बौरी उठ्नेछु। त्यसपछि म गालील जानेछु। तिमीहरू पुनःअधिनै म त्यहाँ जानेछु।”

33 पत्रसले भने, “सबै चेलाहरूले तपाईंको कारणले विश्वास हराउन सक्नेछन्। तर म मेरो विश्वास कहिल्यै हराउँदैन।”

34 येशूले भन्नुभयो, “म तिमीलाई साँचो भन्दछु। आजै राती भाले बास्र अघि तिमीले मलाई तिनपल्ट इन्कार गरिसकेका हुनेछौ।”

35 तर पत्रसले जवाफ दिए, “म तपाईंलाई कहिल्यै इन्कार गर्नेछैन तपाईं साथै मर्नु परेता पनि म तपाईंलाई इन्कार गर्ने छैन।” अनि सबै चेलाहरूले यही कुरा दोहोर्याए।

एकान्तमा येशूको प्रार्थना

(मर्कुस 14:32-42; लुका 22:39-46)

36 त्यसपछि येशू आफ्ना चेलाहरूसँग गेट्समनी भन्ने ठाउँमा जानुभयो। येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू यहाँ बस, म चाहिं त्यहाँ गएर प्रार्थना गर्छु।”

37 येशूले पत्रस र जब्दीको दुइ छोराहरूलाई आफ्नो साथमा लानुभयो। अनि येशू खबै दुःखी र विचलित हुनुभयो।

38 येशूले पत्रस र जब्दीका दुइ छोराहरूलाई भन्नुभयो, “मेरो आत्मा दुःखै दुःखले भरिएको छ। मेरो प्राण गहिरो शोकले मेरो तुल्य भएको छ। तिमीहरू यहाँ मसँग बस अनि पर्ख।”

39 अनि येशू तिनीहरू देखि केही पर जानुभयो। येशू भईमा घोप्टो परेर प्रार्थना गर्न लाग्नुभयो, “मेरा पिता, सम्भव भए मलाई यातनाको यो प्याला नदिनुहोस। तर यो मैले ईच्छा गरे अनुसार होइन तपाईंको ईच्छा अनुसार होस।”

40 त्यसपछि येशू आफ्ना चेलाहरू भएकहाँ फर्किनुभयो। येशूले तिनीहरूलाई मस्त निदाइरहेको पाउनुभयो। येशूले पत्रसलाई भन्नुभयो, “तिमी मेरो निम्ति एक घण्टा पनि जागा बस्न सक्दैनौ?”

41 जागा बस अनि प्रार्थना गर, जसद्वारा तिमी परीक्षामा पर्ने छैनौ। तिम्रो आत्मा तयार छ तर तिम्रो शरीर कमजोर छ।”

42 त्यसपछि येशू फेरि दोस्रोपटक जानुभयो अनि प्रार्थना गर्न लाग्नु भयो, “मेरो पिता, यदि मैले यसलाई नपिएसम्म यो यातनाको प्याला मबाट हटाइन सम्भव नभए तपाईंले चाहनु भए जस्तै हुन दिनु होस।”

43 येशू फेरि आफ्ना चेलाहरू भएको ठाउँमा आउनु भयो यसपल्ट पनि येशूले तिनीहरूलाई मस्त सुतिरहेका पाउनुभयो किनभने तिनीहरूको आँखाहरू भारी थिए।

44 यसकारण तिनीहरूलाई छाडेर येशू केहीपर जानु भयो। अनि फेरि प्रार्थना गर्न लाग्नुभयो। तेस्रो पटकको प्रार्थनामा पनि उहाँले त्यही याचना गर्नुभयो।

45 तब येशू चेलाहरूकहाँ आएर भन्नुभयो, “तिमीहरू अझै सुतिरहेका र विश्राम गरिरहेकै छौ? मानिसको पुत्रलाई पापीहरूको हातमा सुम्पिने समय नजिक आइसकेको छ।

46 उठ! हामी गइहाल्नु पर्छ। यहाँ मलाई विश्वासघात गर्ने आउँदछ।”

येशू पक्राउ पर्नु भयो

(मर्कुस 14:43-50; लुका 22:47-53; यहून्ना 18:3-12)

47 जतिबेला येशू बातचीत गर्दै हुनुहुन्थ्यो, यहूदा त्यहाँ आइपुग्यो। यहूदा बाइजना चेलाहरूमध्येका एकजना थिए। यहूदासँग थुप्रै मानिसहरू थिए। ती मानिसहरूलाई मुख्य पूजाहारीहरू र जनताका बूढा-प्रधानहरूलाई पठाएका थिए। यहूदाका ती मानिसहरू तरवार र भालाहरू लिएर आएका थिए।

48 यहूदाले येशूलाई चिनाउन भनेर तिनीहरूलाई यो संकेत दिएको थियो। यहूदाले भन्यो, “म जसलाई चुम्बन गर्छु उही नै येशू हो। उसैलाई पक्रनु।”

49 अनि यहूदा सिधै येशूकहाँ आएर भन्यो, “हे गुरुज्यू!” त्यसपछि यहूदाले येशूलाई चुम्बन खाए।

50 येशूले भन्नुभयो, “हे मित्र, तिमी जे गर्न आएका छौ त्यो गर।”

त्यस्तिनै बेला मानिसहरू आए र येशूलाई हात हाले। अनि उहाँलाई पक्रिए।

51 जब यस्तो भयो, तब येशूको साथमा भएका एकजना चेलाले तरवार झिक्न्यो। उसले प्रधान पूजाहारीको नोकरलाई हान्यो अनि कान च्वाट्ट छिनाइदियो।

52 येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “तिम्रो तरवार त्यसकै ठाउँमा हाल। जसले तरवार चलाउँछ उसलाई तरवारले नै मार्दछ।

53 तिमीलाई थाहा छ, मैले मेरा पितासंग मलाई सहायता गर्नु होस् भनी विन्ती गर्ने हो भने। उहाँले स्वर्गदूताहरूका बाह्र पल्टन झट्टै पठाउनु हुन्न?

54 तर मैले गरे भने धर्मशास्त्रहरूमा लेखिएको कुरा कसरी पूरा हुनेछ? धर्मशास्त्रले यो यस्तै हुनुपर्छ भन्छ।”

55 तब येशूले सबै मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू मकहाँ तरवार र भालाहरू लिएर आयौ, मानौं म एक अपराधी हँ। म प्रत्येक दिन मन्दिरमा बसेर सिकाइरहेको हुन्थे। अनि तिमीहरूले मलाई त्यहाँ पक्रेनौ।

56 तर यी सबै कुराहरू अगमवक्ताहरूले लेखेअनुसार पूरा होऊन् भनेर यस्तो भयो।” त्यसपछि येशूको सबै चेलाहरू उहाँलाई एकलो छोडेर भागे।

येशू यहूदी अगुवाहरूको अघि

(मर्कुस 14:53-65; लुका 22:54-55, 63-71; यूहान्ना 18:13-14, 19-24)

57 येशूलाई पक्रनेहरूले उहाँलाई प्रमुख पुजाहारी कैयाफाको घरमा पुर्याए। शाष्पीहरू र बडा यहूदी अग्रजहरू त्यहाँ भेला भएका थिए।

58 पत्रसले परमेश्वरबाट येशूलाई पछ्याए। जब येशूलाई प्रधान पुजाहारी कहाँ लगिंदै थियो पत्रस प्रधान पुजाहारीको घरको आँगनसम्म आए। उनी त्यहाँ गएर पालेहरूको नजिकै बसे। अब के हुने हो भनी पत्रस हेर्न चाहन्थे।

59 प्रधान पुजाहारीहरू र यहूदी नेताहरूको सम्पूर्ण महासभाले येशूको विस्मया कुनै न कुनै झटो खोट देखाउने कोशिस गरे जसद्वारा तिनीहरू येशूलाई मार्न सक्थे।

60 धेरै मानिसहरू आए र येशूको विस्मया झट्टा अभियोगहरू लगाए। तर महासभाले येशूलाई मार्नसकिने त्यस्तो कुनै अभियोग पाउन सकेन। तब दुइजना मानिस आएर भन्न लागे,

61 “यो मानिसले ‘म परमेश्वरको मन्दिरे भत्काउन सक्छु अनि तीन दिनभित्र फेरि म यसलाई बनाइदिन सक्छु भनेको छु।’”

62 अनि प्रधान पुजाहारीले उठेर येशूलाई भन्नलागे, “यी मानिसहरूले तपाईंको विस्मया अभियोग लगाएका छन्। के आफूमाथि लगाइएका आरोपहरूप्रति तपाईंको केही जवाफ छैन? के तिनीहरूले ठीकै भनेका हुन्?”

63 येशूले केही भन्नु भएन।

तब प्रधान पुजाहारीले येशूलाई भने, “अहिले जीवित परमेश्वरको नाउँमा शपथ लिएर तपाईंले भन्नुहोस्, जीवित परमेश्वरको नाउँमा हामीलाई सत्य कुरा भन्नु होस् भनी म तपाईंलाई आदेश गर्छु। हामीलाई भन्नुहोस् के तपाईं नै ख्रीष्ट, परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ?”

64 येशूले भन्नुभयो, “हो, म नै हूँ। तर म भन्दछु भविष्यमा तपाईंले मानिसको पुत्रलाई परमेश्वरको दाहिनेपट्टि बसिरहेको र स्वर्गको बादलमा आउँदै गरेको देख्नु हुनेछ।”

65 प्रधान पुजाहारीले जब यो कुरा सुने उनी खुबै क्रोधित भए। आफ्नै वचन च्याट्टै उनले भन्न लागे, “यो मानिसले परमेश्वरको निन्दा गरेको हो! हामीलाई अरु धेरै प्रमाणको के खाँचो छ? तिमीहरू सबैले यिनले परमेश्वरको विस्मया निन्दा गरेका सुन्थौ।

66 तिमीहरूको के राय छ?”

यहूदीहरूले जवाफ दिए, “उनी दोषी छन् उनी मृत्यु दण्डको योग्यछन्।”

67 त्यसपछि मानिसहरूले येशूको मुखमा थुकिदिए। तिनीहरूले उहाँलाई मुक्काले हिकाए। कसै-कसैले येशूलाई झापट दिए।

68 तिनीहरूले भने, “तँ अगमवक्ता ख्रीष्ट हो भन्ने प्रमाण देखाऊ। तँलाई पिट्ने को हो?”

येशूलाई चिन्दछु भन्न पत्रस डराए

(मर्कुस 14:66-72; लुका 22:56-62; यूहान्ना 18:15-18, 25-27)

69 त्यसबेला, पत्रस आँगन बाहिर बसिरहेका थिए। एउटी नोकनीले आएर भनी, “तिमी पनि गालील निवासी येशूसँग थियौ।”

70 तर पत्रसले त्यहाँ उपस्थित भएका सबै मानिसहरूको अघाडी यो कुरालाई अस्वीकार गरे। उनले भने, “तिमीहरू के कुरा गरिरहेको छौ मैले केही बुझिन?”

71 त्यसपछि पत्रसले त्यो ठाउँ छोडे। ढोकामा अर्को झिले तिनीलाई देखी। त्यसले त्यहाँ भएका मानिसहरूलाई भनि, “यो मानिस पनि नासरतको येशूसँग थियो।”

72 पत्रसले फेरि अस्वीकार गरे। उनले भने, “परमेश्वरको नाउँमा शपथ खाएर भन्दछु यो मानिस को हो म चिन्दिन!”

73 केहीसमयपछि केही उभिरहेका मानिसहरू पत्रसकहाँ गए र भने, “हामी जान्दछौ एक येशूको चेलाहरू मध्ये तिमी पनि हो। तिम्रो कुरा गराईले त्यो प्रमाण दिन्छ।”

74 तब पत्रसले धिक्कार्न लागे। दृढ भएर उनले भने, “म परमेश्वरको नाउँमा शपथ खाएर भन्दछु कि यो मानिसको हो म चिन्दिनै।” पत्रसले यसो भन्ने बित्तिकै भाले बास्यो।

75 तब पत्रसलाई येशूले भनेका कुराहरूको सम्झना भयो “भाले बास अघिने मलाई तिमीले तीनपल्ट अस्वीकार गर्नेछौ।” त्यसपछि पत्रस बाहिर गएर धुस्धुस् रोए।

27

येशूलाई बडा हाकिम पिलातसकहाँ लगियो

(मर्कुस 15:1; लूका 23:1-2; यहूना 18:28-32)

- 1 भोलिपल्ट बिहानै, सबै मुख्य पूजाहारीहरू यह्दी प्रधानहरूले येशूलाई मारन आपसमा सरसल्लाह गरे।
- 2 तिनीहरूले येशूलाई साङ्गलाले बाँधे। त्यसपछि उहाँलाई बडा हाकिम पिलातस कहाँ पुर्याए। तिनीहरूले येशूलाई पिलातसकहाँ सुम्पिदिए।

यह्दाको आत्महत्या

(प्रेरित 1:18-19)

- 3 यह्दाले येशूलाई मृत्यू दण्ड दिएको थाहापायो। यह्दा एकजना थिए जसले येशूलाई विश्वासघात गर्ने त्यो नै थियो। यह्दालाई पछुतो लाग्यो अनि उसले तीसवटा चाँदीका सिक्का मुख्य पूजाहारीहरू र बुढा यह्दी नेताहरू कहाँ फर्काइ दियो।
- 4 यह्दाले भन्यो, “मैले पाप गरें, मैले एकजना निर्दोष मानिसहलाई मारन ल्याएँ।” यह्दी अगुवाहरूले भने, “हामीलाई यसको वास्ता छैन। यो तिम्रो समस्या हो, हाम्रो होइन।”
- 5 यसकारण यह्दाले चाँदीका जम्मे सिक्काहरू मन्दिरभित्र फालिदिए। त्यसपछि यह्दाले त्यो ठाउँ छाड्यो अनि आफै झुण्डिएर आत्महत्या गर्‍यो।
- 6 मुख्य पूजाहारीले सिक्काहरू बटुले। तिनीहरूले भने, “कानून अनुसार यस्तो पैसाहरू मन्दिरको पैसासँग मिसाउनु हुँदैन, किनभने यो पैसा कसैको मृत्युको लागि दिइएको हो।”
- 7 त्यसपछि तिनीहरूले ती सिक्काहरूबाट कुम्हालेको खेत किन्ने निश्चय गरे। यो जमीनलाई तिनीहरूले यरूशलेममा घुम्न आउँदा मरेकाहरूको लाश गाड्ने ठाउँ बनाउने मतो गरे।
- 8 यस कारणले आजसम्म त्यो खेतलाई रगतको जमीन भन्ने गरिन्छ।
- 9 यसरी यस्तो हुनेछ भनेर यर्मिया अगमवक्ताले जे भनेका थिए सो पूर्ण भयो।

“तिनीहरूले तीस वटा चाँदीका सिक्काहरू लिए। यह्दीहरूले त्यतिनै पैसा उहाँको जीवनको लागि चुक्ता गर्ने निश्चय गरेका थिए।

10 परमप्रभुले मलाई आदेश गर्नु भए झैं तिनीहरूले ती तीस वटा सिक्काहरू कुम्हालेको जमीन किन्न चलाए।”*

बडाहाकिम पिलातसद्वारा येशूलाई प्रश्नहरू

(मर्कुस 15:2-5; लूका 23:3-5; यहूना 18:33-38)

- 11 येशू बडा हाकिम पिलातसको अघाडि उभिनु भयो। पिलातसले उहाँलाई प्रश्न गरे। उनले सोधे, “के तिमी नै यह्दीहरूको राजा हो?”
- येशूले जवाफ दिनुभयो, “हो, म हूँ।”
- 12 जब मुख्य पूजाहारीहरू र बुढा यह्दी प्रधानहरूले येशू विरुद्ध अभियोग लगाए, उहाँले कुनै जवाफ दिनु भएन।
- 13 अनि पिलातसले येशूलाई भने, “तिमीले आफ्माथि लगाएका अभियोगहरू सुनेनौ। किन तिमीले तिनको जवाफ नदिएको?”
- 14 तर येशूले पिलातसलाई केही जवाफ दिन अस्वीकार गर्नुभयो। यसमा पिलातस चकित भए।

येशूलाई मुक्त गर्ने पिलातसको चेष्टा असफल

(मर्कुस 15:6-15 लूका 23:13-25; यहूना 18:39-19:16)

- 15 प्रत्येक वर्षनिस्तार चाडको समयमा बडा हाकिमद्वारा उसले चाहे अनुसार थुनामा परेका एकजना मानिसहरूलाई मुक्त गर्न सक्थ्यो।
- 16 त्यसबेला एकजना एकदमै दृष्ट मानिस कैदमा परेका थियो। त्यसको नाम बरब्बा थियो।
- 17 सबै मानिसहरू पिलातसकै घरमा भेला भएका थिए। पिलातसले मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूको लागि एकजना मानिसलाई मुक्त गरिनेछ। कुन मानिसलाई मैले मुक्त गरिदिएको चाहन्छौ बरब्बा कि ख्रीष्ट भनिने येशूलाई?”
- 18 पिलातस जान्दथे कि मानिसहरूले नै इर्ष्याको कारणले येशूलाई तिनीकहाँ सुम्पिएका हुन्।

* 27:10: “तिनीहरूले ... चलाए” हेर्नुहोस् जकरिया 11:12-13; यर्मिया 32:6-9

19 पिलातस न्यायकर्ताको कुसीमा बसिरहेको बेला उनकी धर्मपत्रीले तिनलाई एउटा समाचार पठाइन्। समाचार यस्तो थियो: “त्यो निर्दोष मानिसको विस्मृमा केही नगर्नुहोस्। तिनको बारेमा आज राती मैले सपना देखेकी छु। अनि त्यो समयनाले मलाई अत्यन्त विचलित तुल्याएको छ।”

20 तर मुख्य पूजाहारीहरू र यहूदी अग्रजहरूले बरब्बालाई मुक्त गरिदिनुपर्छ र येशूलाई मार्नुपर्छ भनी मांग गर्न मानिसहरूलाई सुर्याए।

21 पिलातसले भने, “बरब्बा र येशू मध्ये तिमीहरूको लागि मैले कसलाई छोडिदिनु पर्ने?”

मानिसहरूले जवाफ दिए, “बरब्बालाई मुक्त गरिदिनु होस्!”

22 पिलातसले सोधे, “त्यसो भए ख्रीष्ट भनिने येशूलाई चाहिँ के गर्नुपर्ने?”

सबै मानिसहरूले भने, “उसलाई क्रसमा झण्ड्याएर मार्नुपर्छ!”

23 पिलातसले सोधे, “किन? उसले के गलती गरेको छ?” तब सबैले उच्च स्वरले कराए भने, “उसलाई क्रसमा झण्ड्याएर मार्नुपर्छ।”

24 अब कसै गरेर पनि मानिसहरूको निर्णय बदल्न सकिदैन भनी पिलातसले बुझे अनि उनले यो पनि देखे कि मानिसहरू उत्तेजित भइरहेका थिए अनि झन्-झन् जोडले कराउँदै थिए। पिलातसले सबैको अधि पानी लिए आफ्ना हात धोए। त्यसपछि उनले भने, “मलाई यो मानिसको मृत्युको निम्ति दोषी ठहर्याइने छैन। दोष तिमीहरू माथि पर्नेछ।”

25 सबै मानिसहरूले जवाफ दिए, “हामी यस मानिसको मृत्युको भागी साथ-साथै हाम्रा छोरा छोरीहरू हुनेछन्।”

26 अन्त्यमा पिलातसले तिनीहरूका निम्ति बरब्बालाई छोडिदिए। पिलातसले केही सैनिकहरूलाई येशूलाई कोरा लगाउन लगाए। त्यसपछि उनले येशूलाई क्रसमा झण्ड्याएर मार्नलाई तिनीहरूको हातमा सुम्पिदिए।

पिलातसको सैनिकहरूद्वारा येशूको खिल्ली

(मर्कुस 15:16-20 यहूना 19:2-3)

27 त्यसपछि पिलातसका सैनिकहरूले येशूलाई बडाहाकिमको महलमा ल्याई पुर्याए। सबै सैनिकहरू येशू वरिपरि भेला भए।

28 तिनीहरूले येशूको लुगाफाटा उतारिदिए अनि रातो वस्त्र लगाइदिए।

29 तब तिनीहरूले काँडाको मुकुट बनाए र येशूको टाउकोमा पहिरयाइदिए। अनि तिनीहरूले उहाँको दाहिने हातमा एउटा लठी थमाइदिए। त्यसपछि ती सैनिकहरूले येशूको सामन्ने घुँडा टेकेर खिल्ली उडाउन थाले। तिनीहरूले भन्न लागे, “हे यहूदीहरूको राजा हामी तिमीलाई सलाम गर्छौं।”

30 सैनिकहरूले येशूलाई थुकिदिए। अनि उहाँ को लठीले उहाँ कै टाउकामा हिकाए।

31 जब तिनीहरूले येशूको खिल्ली उडाइसके तब तिनीहरूले उनको वस्त्र उतारिदिए अनि फेरि उहाँकै वस्त्र लगाइदिए त्यसपछि येशूलाई झण्डयाएर मार्नलाई लिएर गए।

येशूलाई क्रसमा झण्ड्याइयो

(मर्कुस 15:21-32; लुका 23:26-39; यहूना 19:17-19)

32 सैनिकहरू येशूलाई लिएर शहरदेखि बाहिर गइरहेका थिए। सैनिकहरूले कुनै एउटा मानिसलाई जबरजस्ती गरेर येशूको क्रस बोक्न लगाए। साइरेनिमा बसे त्यस मानिसको नाम शिमोन थियो।

33 तिनीहरू गलगथा भन्ने ठाउँमा आइपुगे। (गलगथाको अर्थ “खप्परे” हो)।

34 जब तिनीहरू गलगथामा पुगे। सैनिकहरूले, येशूलाई दाखरस पिउन दिए। त्यसमा पीत मिसाइएको थियो। येशूले त्यो चाख्न भयो तर पिउन अस्वीकार गर्नुभयो।

35 तब सैनिकहरूले येशूलाई क्रसमा टँगि। त्यसपछि सैनिकहरूले येशूको लुगाफाटा आपसमा बाँधनलाई चिष्टा हाले।

36 तिनीहरूले त्यहाँ बसेर येशूको पहरा दिए।

37 तिनीहरूले येशूको विस्मृमा लेखिएको एउटा दोष-पत्र उहाँको टाउकोमाथि राखिदिए। त्यसमा “येशू यहूदीहरूका राजा हुन्” भन्ने लेखिएको थियो।

38 येशूसँगै दुइजना डाकूहरूलाई पनि क्रसमा झण्ड्याइएको थियो। एउटा डाकूलाई येशूको दहिनेपट्टि र अर्को डाकूलाई उहाँको देब्रेपट्टि झण्ड्याइएको थिए।

39 आउने जाने मानिसहरूले येशूको निन्दा गर्थे तिनीहरूले टाउँको हल्लाउँदै उहाँको निन्दा गर्थे र तिनीहरू यसो भन्थे।

40 “तिमीले नै भनेका हो, मन्दिर भत्काऊ अनि म तीनदिन भित्रमा मन्दिर फेरि बनाइदिन्छु। अब आफूलाई बचाऊ! क्रसबाट ओर्ल, यदि तिमी साँच्चै परमेश्वरको पुत्र हो भने!”

41 मुख्य पूजाहारीहरू, शास्त्रीहरू, र अग्रज यहूदी प्रधानहरू पनि त्यही थिए। ती मानिसहरूले पनि येशूको खिल्ली उडाउन थाले।

42 तिनीहरूले भने, “उनले अस्लाई बचाएका छन्। तर आफैलाई उनले बँचाउन सकेनन्। मानिसहरूका अनुसार उनी नै इस्राएलका राजा हुन्। यदि उनी नै इस्राएलका राजा हुन भने, अब उनी आफै कूसबाट ओर्लेर आउनु पर्छ। त्यसपछि हामी उनलाई विश्वास गर्नेछौं।”

43 उनले परमेश्वरमाथि विश्वास राखे। यसकारण अब परमेश्वरले नै उनलाई बचाउन, यदि परमेश्वरले ईच्छा गर्नुहुन्छ भने। उहाँ आफैले भन्नु भएको छ, ‘म नै परमेश्वरको पुत्र हूँ।’ ”

44 अनि त्यसै गरी येशूको छेउमा टाँगिएको डाकूले पनि उहाँका निन्दा गर्‍यो।

येशूको मृत्यु

(मर्कुस 15:33-41; लूका 23:44-49; यहून्ना 19:28-30)

45 मध्याह्न हुँदा सम्पूर्ण देशमा नै अँध्यारो छायो। यस्तो अन्धकार प्राय तीन घण्टासम्म भइरहयो।

46 प्राय तीन बजेतिर येशू ठूलो स्वरमा कराउनु भयो, “एली, एली, लामा सबथखथनी?” यसको अर्थ, “मेरा परमेश्वर मेरा परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन एकलै छोड्नु भयो?”*

47 छेउमा उभिरहेका केही मानिसहरूले त्यो सबै सुने। तिनीहरूले भने, “उहाँले एलियालाई बोलाउनु हुँदछ।”

48 एककासि तिनीसमध्ये एक जनाले झट्टै दगुरेर गई एउटा स्पञ्ज लिएर आयो। त्यसले त्यो स्पञ्ज सिकाले भरेर एउटा लठीमा बाँधेर राखेको थियो। अनि उसले येशूलाई पिउन दिनका निम्ति त्यस लठीको सहायताले स्पञ्ज उठायो।

49 तर अरू मानिसहरूले भने, “हामी पर्खौं अनि हेरौं उहाँलाई बँचाउन एलिया आउने हुन कि होइनन्।”

50 येशू फेरि एकपल्ट ठूलो स्वरमा चिच्याउनु भयो। अनि प्राण त्याग्नु भयो।

51 जब येशू मर्नु भयो, मन्दिरको पर्दा आफै दुइ टुक्रा भएर च्यातियो। त्यो टुप्पादेखि फेदसम्म वारपार च्यातियो। एकाएक भूकम्प गयो अनि चट्टानहरू फाटे।

52 चिहानहरू उघ्रिए, अनि परमेश्वरका मरिसकेका धेरै मानिसहरू चिहानबाट बौरी उठे।

53 येशू बौरी उठ्नु भए पछि, ती मानिसहरू चिहानबाट बौरी उठे र ती नगरका थुप्रै मानिसहरूकहाँ देखापरे।

54 सेनाका अधिकारी र येशूलाई पहरा दिने सैनिकहरूले भुँइचालो गएको र अरू घटनाहरू घटेको अनुभव गरे। तिनीहरू खूबै भयभीत भए र तिनीहरूले भने, “सौँच्यै नै उहाँनै परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्थ्यो।”

55 क्रूस देखि धेरै टाढा बसेर धेरै आईमाईहरू पनि हेरिरहेका थिए। ती आईमाईहरूनै गालीलदेखि येशूको साथ देखेरख गर्न उहाँसँगै आएका थिए।

56 मरियम मग्दलिन, याकूब र यूसुफकी आमा मरियम अनि जब्दीका छोराहरूकी आमा ती स्त्रीहरू मध्ये थिए।

येशूलाई गाडियो

(मर्कुस 15:42-47; लूका 23:50-56; यहून्ना 19:38-42)

57 त्यसै बेलुकी यूसुफ नाम गरेको एकजना धनी मानिस यरूशलेममा आए। अरिमिथिया नगरमा बसे उनी येशूकै एकजना चेला भएका थिए।

58 यूसुफ पिलातसको सामु आए अनि येशूको लाशको निम्ति तिनलाई विन्ती गरे। पिलातसले आफ्ना सैनिकहरूलाई यूसुफलाई त्यो लाश दिनु भन्ने आदेश गरे।

59 त्यसपछि यूसुफले त्यो लाश लगेर त्यसलाई कात्रोले बेहे।

60 यूसुफले येशूको त्यो लाशलाई एउटा नयाँ चिहानमा राखे जसलाई उनी आफैले भर्खरै चट्टानमा खोपी बनाएका थिए। तब उनले एकदमै ठूलो ढुङ्गा लडाउँदै ल्याएर चिहानको ढोका बन्द गरिदिए। यति गरेपछि यूसुफ आफ्नो बाटो लगे।

61 मरियम मग्दलिन, अनि मरियम नाम गरेकी अर्को आईमाई पनि चिहानको अर्को पट्टि बसिरहेका थिए।

येशूको चिहानमा पहरा

62 त्यस दिनलाई तयारीको दिन भनिन्थ्यो। भोलिपल्ट, मुख्य पूजाहारीहरू र फरिसीहरू पिलातसकहाँ पुगे।

63 तिनीहरूले भने, “स्वामी, हामीलाई थाहा छ त्यस ठगाहाले त्यो जिउंदो छँदा ‘तीन दिनपछि म फेरि बौरी उठ्नेछु’ भनेको थियो।

* 27:46: भजनसंग्रह 22:1 बाट उद्धृत गरिएको।

64 यसकारण तीन दिनसम्म त्यो चिहानमा पहरा दिने आदेश पालेहरूलाई दिनुहोस्। उसका चेलाहरू आएर त्यहाँबाट उसको लाश चोरेर लैजान सक्छन्। अनि तिनीहरूले मानिसहरूलाई 'तिनी मरेकोबाट जागे' भन्नसक्छन्। यसपल्टको त्यो आफवाह पहिलेको भन्दा धेरै भयानक भएर फैलिनसक्छ।”

65 पिलातसले भने, “केही सैनिकहरूलाई लिएर जाउ अनि सकेसम्म चिहानलाई सुरक्षित राख।”

66 यसकारण तिनीहरू त्यहाँ गएर त्यस चिहानको मुखमा गतिलो ढुङ्गाले बन्द गरेर मोहर लगाए अनि पालेहरू खटाएर चिहानलाई सुरक्षित बनाए।

28

येशू बौरी उठेको समाचार

(मर्कस 16:1-8; लूका 24:1-12; यहन्ना 20:1-10)

1 विश्रामको भोलिपल्ट सप्ताहको पहिले दिन थियो। पहिलो दिनको झिसमिसे उज्यालो हुँदा मरियम मगदलिन र मरियम नाम गरेकी अर्की स्त्रीहरू चिहान हेर्न गए।

2 त्यसबेला त्यहाँ ठूलो भूईँचालो गयो। स्वर्गबाट प्रभुको एउटा दूत तलतिर ओर्ले। स्वर्गदूत चिहानतर्फ गए अनि चिहानको ढुङ्गालाई पल्टाएर पर सारे। त्यसपछि उनी त्यसमाथि बसे।

3 ती स्वर्गदूत बिजुली जस्तै चम्किला थिए। उनको लुगाफाटा हिउँ जस्तो सेतो थियो।

4 ती स्वर्गदूतलाई देखेर सैनिकहरू डरले कामे अनि बेहोस भएर लडे।

5 त्यो स्वर्गदूतले भने, “तिमीहरू डराउनु पर्दैन। म जान्दछु तिमीहरू येशूलाई खोजिरहेका छौ, जसलाई क्रूसमा झण्ड्याएर मारिएको थियो।

6 तर येशू यहाँ हुनुहुन्न। उहाँ मृत्युबाट बौरी उठ्नु भएको छ, उहाँले पहिले नै भन्नुभए जस्तै। आज, अनि स्थान हेर जहाँ उहाँको शरीर राखिएको थियो।

7 अनि झट्टै गएर उहाँका चेलाहरूलाई भनिदेऊ। तिनीहरूलाई भन, ‘येशू पुनर्जीवित हुनु भएको छ। उहाँ गालीलतिर जानुभएको छ। त्यहाँ तिमीहरूको अघि नै उहाँ पुग्न हुनेछ। त्यहाँनै उहाँलाई तिमीहरूले देख्न पाउनेछौ।’ ” फेरि ती स्वर्गदूतले भने, “मैले तिमीहरूलाई भनिदिएको छु।”

8 त्यसपछि ती आईमाईहरू त्यो चिहान छोडेर गए। तिनीहरू डराए, तर खुशी पनि भए। तिनीहरू उहाँका चेलाहरूलाई त्यहाँ भएको घटनाको विषयमा सुनाउन दगुरे।

9 तर ती आईमाईहरू उहाँका चेलाहरूलाई भन्न दगुर्दे गर्दा, येशू तिनीहरूकै अघि उभिरहनु भएको थियो। येशूले भन्नुभयो, “अभिवादन छ!” ती आईमाईहरू येशूकहाँ गए। तिनीहरूले झट्ट उहाँको पाउ पक्रेर उहाँको उपासना गरे।

10 अनि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “डराउनु पर्दैन। जाऊ अनि मेरा भाइहरूलाई गालीलमा जान भनिदेऊ। तिनीहरूले मलाई त्यहाँ देख्न पाउनेछन्।”

यहदी प्रमुखहरूलाई सूचना

11 तिनीहरू त्यहाँ उहाँका चेलाहरूलाई भन्न हिँडे। केही समयपछि चिहानलाई पहरा दिइरहेका सैनिकहरू शहरमा गए। तिनीहरू प्रमुख पूजाहारीहरूकहाँ गए अनि तिनीहरूलाई सम्पूर्ण घटना बारे सुनाए।

12 तब मुख्य पूजाहारीहरू अनि यहदी अगुवाहरू भेला भएर सर-सल्लाह गरे। तिनीहरूले सैनिकहरूलाई घुस दिने योजना मिलाए।

13 तिनीहरूले सैनिकहरूलाई भने, “मानिसहरूलाई भन्नु कि राती हामी निदाइरहेको बेला येशूका चेलाहरू आएर उहाँको लाश लिएर गए।

14 कतै बडा हाकिमको कानमा यो खबर पुग्यो भने हामी उहाँलाई मनाएर तिमीहरूलाई कुनै पनि अप्टेरोबाट मुक्त गर्नेछौं।”

15 तब तिनीहरूले सो पैसा लिएर अनि पूजाहारीहरूले भने बमोजिम काम गरे। तिनीहरूको उखान यहदीहरू माझ फैलियो अनि तिनीहरू माझ अहिले सम्म पनि त्यो कुरा प्रचलित छ।

येशूका आफ्ना चेलाहरूसँग कुराकानी

(मर्कस 16:14-18; लूका 24:36-49 यहन्ना 20:19-23; प्रेरित 1:6-8)

16 एघारजना चेलाहरू गालील गए।

17 येशूले भन्नुभएको डाँडामा तिनीहरू पुगे। चेलाहरूले येशूलाई डाँडामाथि देखे। तिनीहरूले येशूको उपासना गरे। तर कुनै-कुनै चेलाहरूलाई बिश्वास गरेनन् की तिनी सौँचै येशू हुन्।

18 येशुले तिनीहरूकहाँ आएर भन्नुभयो, “स्वर्ग र पृथ्विका सारा अधिकार मलाई दिइएको छ।

19 यसकारण जाऊ र सबै देशका मानिसहरूलाई मेरा चेलाहरू बनाऊ। तिनीहरूलाई पिता, पुत्र र पवित्र आत्माको नाममा बसिस्मा देओ।

20 जे जे मैले तिमीहरूलाई आज्ञा गरें ती सबै पालन गर्न तिनीहरूलाई सिकाओ। अनि जगतको अन्तसम्म म सदैव तिमीहरूका साथमा हुनेछु।”

मर्कसको सुसमाचार

येशूको आगमन

(मती 3:1-12; लुका 3:1-9, 15-17; यहन्ना 1:19-28)

1 येशू ख्रीष्ट, परमेश्वरको पुत्रको सुसमाचार, अगमवक्ता यशैयाले भनेका घटनाबाटै आरम्भ हुन्छ।

2 यशैयाले लेखेकाछन्:

“सुन! म मेरो दूतलाई तिम्रो अघि-अघि पठाउँछु,
जसले तिम्रो बाटो तयार पार्नेछन्।”

मलाकी 3:1

3 “उजाड-स्थानमा कोही कराइहेकोछ:

‘परमप्रभुको बाटो तयार पार,

उहाँका गोरेटोहरू सोझो बनाओ।’ ”

यशैया 40:3

4 बरिस्मा दिने यहन्ना आए अनि उजाड-स्थानमा मानिसहरूको बरिस्मा गर्ने काम गरे। तिनले मानिसहरूलाई भने आफ्नो जीवन परिवर्तन गर्न चाहेको देखाउनलाई बरिस्मा* दिनु पर्छ। यसरी तिनीहरूको पापहरूको क्षमा हुनेछन्।

5 यहूदिया र यरूशलेमका सम्पूर्ण मानिसहरू यहन्ना कहाँ गए। तिनीहरूले आफूले गरेका पापहरूको पश्चाताप गरे, अनि तिनीहरूलाई यर्दन नदीमा यहन्नाले बरिस्मा दिए।

6 यहन्नाले ऊँटको रौबाट तयार गरिएका लुगाफाटा पहिरिएका थिए र उनको कम्मरमा छालाको पेटी थियो। तिनले सलह र वन-मह खान्थे।

7 त्यसपछि यहन्नाले मानिसहरूमा प्रचार शुरू गरे: “मभन्दा पछि एक मानिस आउनु हुनेछ, उहाँ मभन्दा महान हुनुहुन्छ। म निहुरे उहाँको जुताको फिता खोलिदिने योग्यको छैनँ।

8 म पानीद्वारा तिमीहरूलाई बरिस्मा दिन्छु तर उहाँले त तिमीहरूलाई पवित्र आत्माले बरिस्मा दिनुहुनेछ।”

येशूको बरिस्मा भयो

(मती 3:13-17; लुका 3:21-22)

9 त्यसै बेला यहन्ना भएको स्थानमा गालीलको नासरत भन्ने शहरबाट येशू आउनु भयो। यर्दन नदीमा यहन्नाले येशूलाई बरिस्मा दिए।

10 जब येशू पानीदेखि बाहिर निस्कनु हुँदै थियो, उहाँले आकाश खुल्ला देख्नुभयो। पवित्र आत्मा ढुकुरको रूप लिएर येशूकहाँ ओलिनु भयो।

11 स्वर्गबाट एउटा आवाज आयो अनि भन्यो: “तिमी मेरा पुत्र हौ, अनि म तिमीलाई प्रेम गर्दछु। म तीमीसँग धेरै प्रसन्न छु।”

येशूको परीक्षा

(मती 4:1-11; लुका 4:1-13)

12 त्यसपछि पवित्र आत्माले येशूलाई मरुभूमितर्फ पठाऊनुभयो।

13 चालीसदिनसम्म येशू त्यही मरुभूमिमा हुनुहुन्थ्यो। उहाँ त्यहाँ वन पशुहरूसँग हुनुहुन्थ्यो। जबसम्म येशू मरुभूमिमा हुनुहुन्थ्यो, उहाँ शैतानको परीक्षामा पर्नु भयो। स्वर्गदूतहरू आए अनि येशूलाई मद्दत गरे।

गालीलमा येशूको कामको आरम्भ

(मती 4:12-17; लुका 4:14-15)

14 त्यसपछि यहन्नालाई कैदमा पारियो। येशू गालील जानुभयो अनि परमेश्वरको सुसमाचार प्रचार गर्नुभयो।

* 1:4: बरिस्मा एउटा ग्रीक शब्द हो जसको अर्थ हुन्छ: कुनै व्यक्ति वा चिजलाई पानीमा “ढुवाउनु,” अथवा “चोपल्नु।”

15 येशूले भन्नुभयो, “यही नै उचित समय हो। परमेश्वरको राज्य नजीक आएको छ। तिमीहरूले आफ्नो रहन सहन र हृदय परिवर्तन गर, अनि सुसमाचारमा विश्वास गर।”

येशूले केही चेलाहरू छान्नु हुन्छ

(मती 4:18-22; लूका 5:1-11)

16 गालील तालको किनार भएर येशू हिंडिरहनु भएको थियो। येशूले शिमोन र उसको भाइ अन्द्रियासलाई देख्नुभयो। यी दुवैजना माछा पक्रनेहरू थिए अनि पोखरीमा माछा समात्र जाल हान्दै थिए।

17 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आओ अनि मसँग हिँड, म तिमीहरूलाई बेग्लै प्रकारको माछा पक्रनेहरू बनाउँछु। तिमीहरू मानिसहरू बटुल्ने काम गर्नेछौं माछाहरू होइन।”

18 त्यसकारण शिमोन र अन्द्रियासले तिनीहरूको जाल फर्काएर अनि येशूलाई फछ्याए।

19 येशू गालीलको ताल भएर केही पर गइरहनु भएको थियो। उहाँले अरू जब्दीका दुइजना छोराहरू दाज्यू-भाइ याकूब र यूहन्नालाई देख्नु भयो, तिनिहरू आफ्नो डुङ्गामा चढेर माछा मार्न जाल तयार गर्दैथिए।

20 तिनीहरूका बाबू जब्दी र उनका काम गर्नेहरू पनि तिनीहरूसित डुङ्गामा नै थिए। जब येशूले यी दुई दाज्यू-भाइलाई देख्नुभयो, उहाँले तिनीहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनु भयो र तिनीहरू आफ्ना बाबूलाई छोडेर येशूकहाँ आए।

येशूद्वारा दुष्टात्मा भएको मानिसको उद्धार

(लूका 4:31-37)

21 येशू अनि उहाँका चेलाहरू कफर्नहुममा जानुभयो। त्यसैबेला उहाँले विश्रामको दिनमा सभाघरमा परसी मानिसहरूलाई शिक्षा दिनलामु भयो।

22 त्यहाँ मानिसहरू येशूको उपदेश सुनेर चकित भए। व्यवस्थाका शिक्षकहरूले झैं येशूले तिनीहरूलाई सिकाउनु भएन। येशूले तिनीहरूलाई कुनै अधिकार भएको मानिसले जस्तो सिकाउनुहुन्थ्यो।

23 जतिबेला येशू सभाघरमा हुनुहुन्थ्यो, त्यसबेला एकजना दुष्टात्मा भएको मानिस त्यहाँ थियो।

24 त्यो चिच्यायो, “हे नासरतका येशू, हामीदेखि तपाईं के चाहनुहुन्छ के तपाईं हामीलाई सर्वनाश गर्न आउनुभएको हो? म तपाईंलाई चिन्छु तपाईं परमेश्वरका परम पवित्र जन हुनुहुन्छ।”

25 येशूले दुष्ट आत्मालाई हर्कारु भयो अनि भन्नुभयो, “चूपलाग, त्यस मानिसबाट निस्केर बाहिर आइज!”

26 त्यो दुष्टात्माले उसलाई जोडले झट्टकाएको थियो। त्यसैबेला त्यो दुष्टात्मा ठूलो स्वरले चिच्याएर त्यसबाट बाहिर निस्क्यो।

27 सबै मानिसहरू छक्क परे, र तिनीहरूले एक-अर्कामा भन्नलागे, “यहाँ के भइरहेको छ? शायद यो मानिसले केही नयाँ कुरो सिकाइरहेका होलान् उनले, अधिकारपूर्वक सिकाइरहनु भएको छ। उनले दुष्टात्मालाई आज्ञा गर्नसक्नु हुन्छ, अनि त्यो दुष्ट आत्माले उहाँको आज्ञा पालन गर्छ।”

28 अनि यसो हुने बित्तिकै चाँडै नै येशूको खबर गालीलको सबै मुलुकभरि जताततै फैलियो।

येशूद्वारा अनेकौं मानिसहरू निको भए

(मती 8:14-17; लूका 4:38-41)

29 येशू अनि उहाँका चेलाहरूले सभाघर छोड्नुभयो। तिनीहरू सबै याकूब र यूहन्नासँग शिमोन र आन्द्रियासको घरमा जानुभयो।

30 शिमोनकी सासु ज्वरोले थलिएर ओछ्यान परेकी थिइन्। मानिसहरूले येशूलाई तिनको बारेमा सबै कुरा सुनाए।

31 त्यसपछि येशू तिनको ओछ्यान छेउमा जानुभयो। येशूले ती स्त्रीको हात समातु भयो, अनि तिनलाई उठ्न सहायता गर्नुभयो। यसो गर्ने बित्तिकै ज्वरो हरायो। तिनी जाति भइन्। त्यसपछि तिनले उहाँको सेवा गरिन्।

32 त्यस साँझमा जब सूर्य अस्तायो, मानिसहरूले अनेकौं रोगीहरूलाई येशूकहाँ ल्याए। तिनीहरूले भूत लागेकाहरूलाई पनि ल्याए।

33 शहरका सारा मानिसहरू घरको ढोकामा भेला भएका थिए।

34 येशूले बेला-बेलै रोग लागेकाहरू सबैलाई निको पार्नुभयो। तर येशूले भूतहरूलाई बोल्न दिनु भएन, किनभने भूतहरूले उहाँ को हुनुहुन्छ भनेर जान्दथ्यो।

येशूद्वारा सुसमाचार सुनाउने योजना

(लूका 4:42-44)

35 भोलिपल्ट बिहान, येशू चँडे उठ्नुभयो। उहाँले घर छोड्नुभयो, विहान अँध्यारोमा नै येशू एकान्तमा जानुभयो अनि प्रार्थना गर्न लाग्नु भयो।

36 केही समयपछि सिमोन र उनका साथीहरू येशूलाई खोज्न गए।

37 तिनीहरूले येशूलाई भेटे अनि भन्नलागे, “सबै मानिसहरू तपाईंलाई नै हेरिरहेका छन्।”

38 येशूले भन्नुभयो, “हामी यहाँ वरिपरिका अरू शहरहरूमा जानुपर्छ। त्यसर्थ ती ठाउँहरूमा पनि म प्रचार गर्न सक्नेछु। यहि काम गर्नु म आएको हँ।”

39 अनि येशूले गालीलको सबै ठाउँहरूमा यात्रा गर्नुभयो। उहाँले तिनीहरूका सभाघरहरूमा प्रचार गर्नुभयो अनि मानिसहरूमा लागेका भूतहरू भगाइदिनु भयो।

येशूद्वारा एकजना रोगी निको भयो

(मत्ति 8:1-4; लुका 5:12-16)

40 एकजना कुष्ठरोग लागेको मानिस येशूकहाँ आयो। त्यसले घुँडा टेकेर येशूलाई बिन्ती गर्न लाग्यो, “तपाईंमा त्यस्तो शक्ति छ, यदि तपाईंले चाहनु भयो भने म निको हुनसक्छु।”

41 येशूलाई त्यस मानिसप्रति दया लाग्यो। उहाँले त्यस मानिसलाई छुनुभयो। उहाँले भन्नुभयो, “म तिमीलाई निको पार्न चाहन्छु। निको होऊ।”

42 त्यसपछि त्यस मानिसको कुष्ठरोग हरायो, अनि त्यो निको भयो।

43 येशूले त्यस मानिसलाई जाने आज्ञा दिनुभयो। उहाँले त्यसलाई कडा चेतावनी पनि दिनुभयो।

44 येशूले भन्नुभयो, “होशियार बन तिमी निम्ति मैले गरेको काम बारे कसैलाई केही नभन्नु। तर पूजाहारीकहाँ गएर आफूलाई देखाऊ, अनि परमेश्वरलाई केही भेटी चाढाऊ किनभने तिमी निको भएका छौ। मोशाले बताएर बमोजिम भेटी चढाऊ। त्यसबाट मानिसहरूलाई तिमी निको भयो भन्ने थाहा हुनेछ।”

45 तर त्यो मानिस त्यहाँबाट गयो अनि येशूले आफूलाई निको पार्नु भएको बारेमा जतातै सबै मानिसहरूसँग कुरा गर्‍यो। अनि येशूको बारेमा खबर फैलियो। यसकारण येशूले खुल्लाम खुल्ला शहरमा प्रवेश गर्न सक्नु भएन। येशू मानिसहरू नबस्ने ठाउँतिर जानुभयो। तर सबै शहरहरूबाट मानिसहरू येशूलाई भेट्न आए।

2

येशूले पक्षाघातको रोगी लाई निको पार्नु भयो

(मत्ती 9:1-8; लुका 5:17-26)

1 केही दिनपछि, येशू कफर्नहममा फर्कनुभयो। येशू घरमा हुनुहुन्थ्यो भन्ने खबर सबैले थाहा पाए।

2 धेरै मानिसहरू येशूको शिक्षा सुन्न आए। घर खचाखच थियो। त्यहाँ भित्र ठाऊँ थिएन न त ढोका बाहिर नै उभिने ठाउँ थियो। येशू ती मानिसहरूलाई सिकाइरहनु भएको थियो।

3 केही मानिसहरूले पक्षाघाति रोगीलाई येशू कहाँ ल्याई पुर्याए। चारजना मानिसहरूले त्यो पक्षाघाती रोगीलाई बोकेका थिए।

4 तर ती मानिसहरूले त्यो रोगीलाई येशूकहाँ ल्याउन सकेनन् किनभने त्यहाँ मानिसहरूको अत्यधिक भीड थियो। यसकारण ती मानिसहरू येशू भएको घरको छानामाथी चढे, तिनीहरूले त्यहाँ छानामा एउटा प्वाल परेका थिए। त्यसपछि तिनीहरूले त्यो पक्षाघात रोगी सुतेको ओछ्यान तलतिर झारे।

5 येशूले देख्नुभयो कि, ती मानिसहरूमा अत्याधिक विश्वास थियो। त्यसपछि येशूले ती पक्षाघातको रोगीलाई भन्नुभयो, “ए युवक, तिमी पापहरू क्षमा भएका छन्।”

6 केही व्यवस्थाका शान्नीहरू त्यहाँ बसिरहेका थिए, र तिनीहरूले येशूले गर्नुभएको कार्यकलाप देखे, अनि तिनीहरू स्वयं सोच्न लागे:

7 “उहाँले किन यस्तो कुरा गर्नुहुन्छ? उहाँले यस्तो कुरा गरिरहनुभएको छ जो परमेश्वरको विरुद्धमा छ। केवल परमेश्वर मात्र पाप क्षमा गर्नसक्नु हुन्छ।”

8 येशूले शान्नीहरूले आपसमा उहाँको बारेमा के-के कुरा सोचिरहेका थिए भन्ने थाहा पाउनुभयो। अनि येशूले सोध्नु भयो, “किन तिमीहरूको मनमा यस्तो प्रश्न उठिरहेको छ

9-10 मानिसको पुत्रलाई पृथ्वीमा पाप क्षमा गर्ने अधिकार छ, तर म यो कसरी तिमीहरूलाई प्रमाण गर्नसक्छु! यो पक्षाघातीलाई के भन्नु सजिलो छ? ‘तिमी पापहरू क्षमा गरिएको छ,’ भन्नु वा, ‘उठ आफ्नो बिछ्यौना बोकेर अनि हिँडिहाल

भन्नु'?' तर म तिमीहरूलाई अब देखाउनेछु कि पापहरू क्षमागर्ने मेरो अधिकार छ।" यसो भनेर येशूले त्यो पक्षाघातीलाई भन्नुभयो,

11 "म तिमीलाई भन्दछु उठ, आफ्नो बिछ्यौना बोक अनि घर जाऊ।"

12 त्यो पक्षाघातको रोगी जुरूक्क उठायो। उसले आफ्नो बिछ्यौना उठायो अनि कोठादेखि बाहिरियो। सबै मानिसहरूले देख्न सके, सबै मानिसहरू छक्क परे, अनि परमेश्वरको प्रशंसा गर्न लागे। तिनीहरूले भने, "हामीले यस्तो चमत्कार कहिल्यै देखाका थिएनौं।"

लेवी (मत्ती) येशूलाई पछ्याउँछन्
(मत्ती 9:9-13; लुका 5:27-32)

13 येशू फेरी समुद्रतिर जानुभयो, र धेरै मानिसहरूले उहाँलाई पछ्याउन थाले, अनि येशूले तिनीहरूलाई शिक्षा दिनुभयो।

14 येशू तालतिर जानु हुँदै थियो, उहाँले अल्फयासको छोरो लेवीलाई देख्नुभयो; लेवी कर-कार्यलयमा बसिरहेको थियो। येशूले तिनलाई भन्नुभयो, "तिमी म संग हिड।" लेवी जुरूक्कै उठ्यो, र येशूलाई पछ्याउन लाग्यो।

15 त्यस दिन, येशूले लेवीको घरमा नै खाना खानुभयो। त्यहाँ धेरै कर-उठाउनेहरू, पापीहरू येशू अनि उहाँका चेलाहरूसित खाना खाइरहेका थिए। त्यहाँ धेरै मानिसहरू थिए जसले येशूलाई पछ्याउन लागेका थिए।

16 केही शास्त्रीहरूले (तिनीहरू फरिसीहरू थिए) येशूलाई पापीहरू र कर उठाउने हरूसंग खाना खाइरहेका देखे। तिनीहरूले येशूको चेलाहरूलाई भने, "किन उहाँले कर उठाउनेहरू र पापीहरू सँग खाना खानु भएको हो?"

17 येशूले यी कुरा सुन्नु भयो, अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "निरोगीहरूलाई वैद्यको आवश्यकता पर्दैन, रोगी मानिसहरूलाई नै वैद्यको आवश्यकता पर्छ, र म धर्मिहरूलाई बोलाउन यहाँ आएको होइन, तर म पापीहरूलाई बोलाउन यहाँ आएको हँु।"

येशू अरू धार्मिक प्रमुखहरू भन्दा फरक
(मत्ती 9:14-17; लुका 5:33-39)

18 यहून्नाका चेलाहरू, र फरिसीहरू उपवास बसेका थिए, केही मानिसहरू येशूकहाँ आए अनि भन्न लागे, "यहून्नाका चेलाहरू उपवास बसेका छन् अनि फरिसीहरूका चेलाहरू पनि उपवास बसेका छन् तर तपाईंका चेलाहरू किन उपवास बस्दैनन्?"

19 येशूले जवाफ दिनुभयो, "जब कुनै विवाह हुन्छ, दुलहाका अतिथिहरू तिनीहरूलाई दुलहा तिनीहरूको साथ रहनुजेलसम्म उपवास बस्ने कारण छैन। उनी तिनीहरूकोसाथमा भएसम्म त्यहाँ उपवास हुन सक्तैन।

20 तर समय आउनेछ जब दुलहालाई तिनीहरूबाट अलग लगिन्छ, त्यसबेला तिनीहरूले उपवास बस्छन्।

21 "कसैले पनि पुरानो वस्त्रमा नयाँ कपडाको टुक्रा टाल्दैन। यदि उसले त्यसो गरे त्यो टालो खुम्चिनेछ अनि वस्त्रबाट निस्कने छ। तब प्वाल अझ टूलो हुनेछ।

22 त्यसरी नै, कसैले पनि नयाँ दाखरस पुरानो दाखरसको मसकमा खन्याउन चाहँदैन, किन? किनभने नयाँ दाखरसले त्यो मसक नै फुटाउँछ, अनि दाखरस र दाखरसको मसकहरू दुवै नष्ट हुन्छ, यसर्थ मानिसहरूले नयाँ दाखरस नयाँ मसकमा भर्न मन पराउँछन्।"

कोही यहूदीहरूद्वारा येशूको निन्दा
(मत्ती 12:1-8; लुका 6:1-5)

23 विश्रामको दिनमा, येशू आफ्ना चेलाहरूसँगै अन्नका खेतहरू भएर जाँदै हुनुहुन्थ्यो, चेलाहरूले हिँड्दै गर्दा अन्नका बालाहरू टिप्न लागे।

24 फरिसीहरूले यो देखेर येशूलाई भने, "तपाईंले देख्नु भयो, तपाईंका चेलाहरूले के गरिरहेकाछन् विश्रामको दिनमा यसो गर्नु व्यवस्थाको विरुद्ध हो।"

25 येशूले भन्नुभयो, "तिमीहरूले कहिल्यै पढेका छैनौं, कि जब दाऊद अनि उनका साथीहरू भोकाएका थिए, अनि खानेकुरा चाहन्थे, त्यस बेला दाऊदले के गरे

26 यस्तो घटना प्रधान पूजाहारी अबियाथाको समयमा भएको थियो। दाऊदले, परमेश्वरको भवनमा पसेर परमेश्वरलाई चढाइएको रोटी खाएका थिए। अनि मोशाको व्यवस्था अनुसार खालि पूजाहारीहरूले रोटी खान सक्छन् दाऊदले आफ्नो साथमा भएका सबै मानिसहरूलाई पनि केही रोटीहरू दिए।"

27 त्यसपछि येशूले फरिसीहरूलाई भन्नुभयो, "विश्रामको दिन मानिसहरूलाई सहयोग गर्नु भनेर नै शुरू भएको हो। विश्राम दिनको नियमहरू पालन गर्नुपर्छ भनेर मानिसहरू बनेको होइन।

28 यसैले मानिसको पुत्र नै शवाथ दिनको पनि प्रभु हो।”

3

येशूद्वारा कोरीको हात निको

(मत्ती 12:9-14; लुका 6:6-11)

1 अर्को दिन येशू सभाघरमा जानुभयो, त्यहाँ एकजना मानिसको एउटाहात सुकेको थियो।

2 कोही यहूदीहरू त्यहाँ येशूले विश्रामको दिनमा त्यसलाई निको पार्नुहुन्छ, कि भनी उहाँको ध्यान सहित चियो गर्दैथिए, तब तिनीहरूले दोष लाउन चाहँथे।

3 येशूले त्यो सुकेको हात भएको मानिसलाई भन्नुभयो, “यहाँ खडा हौं, अनि सबै मानिसहरूले तिमीलाई देख्न सक्नेछन्।”

4 अनि येशूले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “विश्रामको दिनमा, कुन चाँहि काम गर्न अनुमति दिइन्छ: असल गर्न वा खराबगर्न? कसैको प्राण बँचाउनु की नास गर्न?” मानिसहरूले येशूलाई कुनै जवाफ दिएनन्।

5 येशूले चारै तिर मानिसहरूलाई रिसाएर हेर्नुभयो, उहाँ खबै दुःखीत बन्नुभयो किनभने तिनीहरू कठोर हृदयका थिए। येशूले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “तिम्रो हात मलाई देखाऊ” त्यस मानिसले आफ्नो हात येशूको अधि पसार्यो अनि तुरुन्तै निको भइहाल्यो।

6 तब फरिस्तीहरू बाहिर गए, हेरोदीहरूलाई लिएर येशूलाई कसरी मार्ने भनेर योजना बनाउन शुरू गरे।

अनेकौं मानिसहरू येशूको पछि लाग्छन्

7 येशू आफ्नो चेलाहरूसित समुद्रतिर जानुभयो। गालीलका अनेकौं मानिसहरूले उहाँलाई पछ्याए।

8 यहूदिया, यरूशलेम, इदूमिआ यर्दननदीको अर्कोतर्फ अनि टायर र सीदोनका इलाकाबाट पनि धेरै मानिसहरू त्यहाँ आई पुगे। ती मानिसहरू येशूले गरेका सबै कुराहरू सुनेर आएका थिए।

9 उहाँले ती सबै मानिसहरूलाई देख्नुभयो, अनि उहाँले आफ्नो चेलाहरूलाई एउटा सानो डुङ्गा तयार गर्नु भन्नुभयो। उहाँले यस्तो आदेश गर्नुभयो किनभने भीडको कारणले थिचोमिचो पो हुने होकि भन्ने डर थियो

10 येशूले धेरै मानिसहरूलाई निको तुल्याउनु भएको थियो। यसर्थ सबै रोगी मानिसहरूले उहाँलाई छुन भनेर ठेलमठेला गर्दथे।

11 कसैलाई दृष्टआत्मा लागेको थियो, जब त्यो दृष्टआत्माले येशूलाई देख्यो, तिनीहरूले उहाँ अधि शिर निहराए, अनि कराए, “तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ।”

12 तर उहाँ को हुनुहुन्छ मानिसहरूलाई नचिनाउनु भनी ती दृष्टआत्माहरूलाई कडा आज्ञा दिनुभयो।

येशूले आफ्ना बाह्र जना चेलाहरू छान्नु भयो

(मत्ती 10:1-4; लुका 6:12-16)

13 त्यसपछि येशू पहाडमाथि लाग्नुभयो। येशूले केही मानिसहरूलाई आफू कहाँ बोलाउनु भयो। ती मानिसहरूलाई येशूले नै छान्नु भएको थियो। ती मानिसहरू येशू भएकहाँ पुगे।

14 येशूले बाह्रजनालाई चुन्नु भयो अनि तिनीहरूलाई “प्रेरित” भनेर भन्नुयो। येशूले ती बाह्रजना मानिसहरूलाई उहाँसित बस्न, अनि प्रचारका निम्ति, अरू स्थानमा पठाउन चाहनुहुन्थ्यो।

15 अनि येशूले ती मानिसहरूलाई अरू मानिसहरूमा लागेको दृष्ट आत्मा हटाउने शक्ति प्राप्त होस् भन्ने चाहनुहुन्थ्यो।

16 येशूले छान्नु भएका ती बाह्रजना मानिसहरू थिए:

सिमोन (जसलाई उहाँले पत्‍स नाउँ दिनु भएको थियो),

17 याकूब र यूहन्ना, जब्दीका छोराहरू (जसलाई येशूले बोअनर्गेश नाउँ दिनुभएको थियो जसको अर्थ हुन्छ “गर्जनका छोराहरू”),

18 आन्दियास,

फिलिप,

बारथोलोमाई,

मत्ती,

थोमा,

याकूब (अल्फयसको छोरो),

थेदियस,

सिमोन कनानी,*

19 अनि यह्दा इस्करियोती (जसले येशूसित विश्वासघात गरेको थियो)।

कसैले येशूमा शैतान भएको ठान्छन्

(मती 12:22-32, लूका 11:14-23; 12:10)

20 त्यसपछि, येशू घर जानुभयो। तर फेरि अनेकौं मानिसहरू त्यहाँ भेला भए, त्यहाँ यति विघ्न मानिसहरू थिए कि येशू र आफ्ना चेलाहरूले भोजन खान पनि पाउनु भएन।

21 येशूका परिवारका सदस्यहरूले यी सबै थाहा पाए। तिनीहरूले उहाँको मन ठेगानमा छैन भनी उहाँको जिम्मा लिन तिनीहरू आए।

22 अनि यरूशलेमबाट आएका व्यवस्थाका शास्त्रीहरूले भने, “बालजिबुल(शैतान) उहाँभित्र रहेको छ! उसले दुष्ट-आत्माहरूको मालिकद्वारा अधिकार पाएर मानिसहरूमा भएको दुष्ट-आत्माहरू भगाउँदछ।”

23 यसकारण येशूले सबैलाई एकत्र गर्नु भयो अनि मानिसहरूलाई शिक्षा दिनलाई नीति कथाहरूको दृष्टान्त भन्नु भयो। येशूले भन्नुभयो, “शैतानले शैतानलाई मानिसहरूबाट कसरी निकाल्न सक्छ?”

24 यदि कुनै राज्य विभक्त भएर आफ्नै विस्द्व झगडा गरे, त्यो धेरै दिन चलन सक्तैन।

25 अनि एक परिवार विभक्त भएर, अनि फुट भएका अंश एक अर्कासित लडिरहे त्यो परिवारको रूपमा खडा रहन सक्तैन।

26 जब शैतान, शैतानसँगै र आफ्नै मानिसहरूसँगै झगडा गर्छ त्यो धेरै दिन टिक्न सक्तैन। यो अवस्थामा शैतानको अन्त हुनेछ।

27 “यदि कुनै मानिस एकजना बलवान मानिसको घरमा उसका चीजबीज चोर्न भनी पस्र चाहन्छ भने उसले पहिले त्यो बलवान मानिसलाई डोरिले बाँध्नु पर्छ, तब मात्र त्यसले त्यो बलवान मानिसको घरबाट चीजहरू लुट्न सक्दछ।

28 “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, मानिसहरूले गरेका सबै पापहरू अनि निन्दाहरू क्षमा हुनेछ।

29 तर पवित्र आत्माका विस्द्व कसैले गरेका खराब कुराहरू कहिल्यै क्षमा हुनेछैन। किनभने उ सधैं त्यो पापको दोषी बन्नु पर्नेछ।”

30 येशूले यसो भन्नुभयो किनभने शास्त्रीहरूले येशूभित्र दुष्टात्मा रहेको छ भनेका थिए।

येशूको चेलाहरू नै उहाँको साँचो परिवार

(मती 12:46-50; लूका 8:19-21)

31 तब येशूका आमा र भाइहरू आए, उनीहरू बाहिरै खडा भएर एकजनालाई येशूलाई बोलउन पठाए।

32 धेरै मानिसहरू येशूको वरिपरि बसेका थिए। तिनीहरूले येशूलाई भने, “तापईका आमा र भाइहरू बाहिर तपाईंलाई पखीं रहेकाछन्।”

33 येशूले उत्तर दिनु भयो, “को चाँहि मेरा आमा हुन्? को चाँहि मेरा भाइहरू हुन्?”

34 तब येशूले आफ्ना वरिपरि गोलो भएर बसेका मानिसहरूलाई हेर्नुभयो। उहाँले भन्नुभयो, “यी मानिसहरू नै मेरा आमा र भाइहरू हुन्।

35 मेरा साँच्चा भाइ बहिनीहरू र आमा तिनीहरूनै हुन् जसले परमेश्वरले चाहे अनुसार कर्म गर्दछन्।”

4

बिऊ छर्ने खेतीवालाको वारेमा दृष्टान्त

(मती 13:1-9; लूका 8:4-8)

1 अर्का समय, येशू समुद्रको किनारमा हुनुहुन्थ्यो अनि मानिसहरूलाई उपदेश दिन लाग्नु भयो। धेरै धेरै मानिसहरू येशूको वरिपरि भेलाभए। यसर्थ येशू समुद्रमा एउटा डुङ्गामा चढ्नु भयो, अनि त्यहाँ बसुभयो। सबै मानिसहरू समुद्रको किनारमा नै रहे।

2 येशूले डुङ्गाबाट शिक्षा दिनु भयो। येशूले तिनीहरूलाई दृष्टान्तको उपयोग गरेर धेरै कुराहरू सिकाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो,

3 “सुन! एकजना किसान बीऊ छर्न गयो।

4 जब त्यसले बीऊहरू छर्‍यो केही बीऊहरू बाटोमा छरियो, चराचुरुङ्गीहरू आए, अनि ती बीऊहरू खाईदिए।

* 3:18: कनानी कनानी एक यहूदीहरूका राजनैतिक दल थियो।

5 केही बीऊहरू चट्टान भएको भूँडैमा छरिएर जहाँ त्यति माटो थिएन। माटोको गहिराई नभएकोले त्यहाँ छिट्टै ती बिस्वाहरू उम्रे।

6 तर जब घाम लाग्यो, ती बिस्वाहरू ओइलाएर सुकीगए किनभने तिनीहरूको जरा त्यति गहिरोसम्म थिएन।

7 कतिपय बीऊहरू काँडाघारीमा पर्यो, जब काँडाहरू बढे आए, ती बिस्वाहरूलाई त्यसले राम्ररी बढ्न दिएन। अनि ती बिस्वाहरूमा फल लाग्न सकेन।

8 केही बीऊहरू राम्रा माटोमा परे, राम्रा माटोमा ती उम्रिए। ती बढे अनि फल दिनसक्ने भए, केही बोटहरूले तीस गुणा, केहीले साठी गुणा र केहीले सय गुणा जति फल फलाए।”

9 अनि येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरू जसले सुनिरहेका छौ, मेरो कुरा सुन।”

येशू भन्दछन् उहाँले किन दृष्टान्तहरू उल्लेख गर्नुभयो

(मती 13:10-17; लुका 8:9-10)

10 अनि जब येशू एकलै हुनु हुन्थ्यो, बाह्रजना प्रेरितहरू र उहाँका अरू चेलाहरूले उहाँले भन्नुभएको दृष्टान्तहरूको बारेमा सोध्न थाले।

11 येशूले भन्नुभयो, “खाली तिमीहरूले मात्र परमेश्वरको राज्यको रहस्य बारे जान्नसकछौ। तर अरू मानिसहरूलाई म दृष्टान्तहरू भन्ने सबै कुरा सिकाउँछु।

12 किनकि,

‘तिनीहरू हेर्न त हेर्छन् तर तिनीहरू देख्दैनन्,
तिनीहरू सुन्न त सुन्छन्, तिनीहरू बुझ्दैनन्।
यदि तिनीहरूले देखे र बुझे भने,
तिनीहरू बदिलेनेछन् र क्षमा पाउनेछन्।’ ”

यशैया 6:9-10

येशू बीऊको व्याख्या गर्नुहुन्छ

(मती 13:18-23; लुका 8:11-15)

13 येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “के तीमीहरूले यो कथा बुझ्न सक्छौ? यदि तिमीहरूले बुझ्न सकेनौ भने कसरी अरू दृष्टान्त भुङ्गे छौ?

14 यो किसान त्यस्तै एक जना मानिस जस्तै हो जसले परमेश्वरको वचनलाई छर्दछ।

15 कहिलेकाहीँ ती वचनहरू बाटोतिर छरिन्छन्। यी सब ती मानिसहरू जस्तै हुन् जसले परमेश्वरको वचन सुन्दछ, अनि शैतान आउँछ अनि तिनीहरूमा रोपिएका वचनलाई लगेर जान्छ।

16 “अरूहरू चट्टान भएको माटोमा छरिएका बीऊहरू जस्तै हुन् तिनीहरू वचन सुन्दछन् अनि तत्कालै आनन्दसाथ स्वीकार गर्दछन्।

17 तर तिनीहरूले आफ्नो जीवनमा गहिरो रूपमा ती वचनहरू ग्रहण गर्दैनन्। तिनीहरूले क्षणिक रूपमा मात्र यसलाई ग्रहण गर्दछन्। र जब वचनको कारणले तिनीहरू संकट अनि खेदोमा पर्छन् झट्टै तिनीहरूले विश्वास छोडिदिन्छन्।

18 “अरू मानिसहरू काँडाघारीमा परेको बीऊहरू जस्तै हुन्, तिनीहरू वचनहरू सुन्छन्।

19 अनि यी कुराहरू तिनीहरूका जीवनमा आइपुग्छ जीवनको चिन्ता, रूपियाँ पैसाको लालच, अनि अरू त्यस्तै थोकहरूको चाहना। यस्ता कुराहरूको कारणले वचनहरूको विकास हुन सक्तैन। अनि वचनहरू तिनीहरूका जीवनमा फलदायी पनि हुँदैनन्।

20 “अरू मानिसहरू मलिलो माटोमा रोपिएका बीऊहरू झैं हुन्छन्। तिमीहरू वचन सुन्छन् ग्रहण गर्छन् अनि वचनहरू तिनीहरूमा बढ्छन् र फल दिने योग्य हुन्छन् केहिले तीस गुणा, केहिले साठी गुणा, अनि केहिले सय गुणा सम्म।”

तिमीमा जे जति छ त्यो प्रयोग गर

(लुका 8:16-18)

21 अनि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले कुनै दियोलाई पाथीमुनि वा खाटमुनि राख्न भनेर ल्याउँछौ? होइन तिमीहरूले दियोलाई सामदानमथि राख्नलाई ल्याउँछौ।

22 लुकाइएका प्रत्येक कुराहरू देखा पर्छ। सबै गुप्त कुराहरू प्रकाशमा आउनेछन्।

23 तिमीहरू जसले मलाई सुनिरहेका छौ, सुन।”

24 तब उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरूले जे पनि सुन्छौ त्यस कुराहम्मथि राम्ररी बिचार गर। तिमीहरूले जे जति अरूलाई दिंदछौ त्यतिनै परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुहुनेछ।

25 तर परमेश्वरले तिमीहरूलाई अझ अधिक दिनुहुनेछ। जोसित छ उसले अझ धेरै पाऊनेछ। तर जससित छैन, आफूसित भएको त्यो पनि उसले हराउनु पर्नेछ।”

येशू बीऊको बारेमा भन्नु हुन्छ

26 त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, “परमेश्वरको राज्य एकजना मानिस जस्तै हो जसले जमीनमा बीऊ छर्दछ।

27 बिऊहरू उम्रेर बढ्न थाल्दछ। मानिस सुतेको होस् वा ऊठेको त्यो दिन होस् कि रात होस् कि रात होस् बीऊ उम्रैदै जान्छ। मानिसहरूले जान्दैन त्यो कसरी उम्रन्छ।

28 कसैको सहयता नपाई नै जमीनले अन्न उमाँछ, पहिले बोट उम्रन्छ, त्यसपछि बाला अनि त्यसरनि बोटभरि अन्नको दाना लाग्दछ।

29 जब अन्न पाक्छ, मानिसले त्यसलाई काट्दछ। यो नै फसल काट्ने उचित समय हो।”

राज्य रायोको दाना जस्तै हो

(मर्ती 13:31-32, 34-35; लूका 13:18-19)

30 त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, “परमेश्वरको राज्य यस्तै हो भनेर हामी के-को दृष्टान्त उपयोग गर्न सक्छौ? यसको वर्णन गर्न कुन दृष्टान्त उपयोग गर्न सक्छौ?”

31 परमेश्वरको राज्य रायोको दाना जस्तै हो, रायोको दाना एकदमै सानो बीऊ हो जसलाई भूँइमा छरिन्छ।

32 तर जब तिमीहरूले यसको बीऊ छर्दछौ, यो उम्रै बढ्छ, अनि यो तिमीहरूको बौचामा सबैभन्दा अग्लो बोट भएर देखा पर्दछ। यसको ठूला-ठूला हाँगाहरू हुन्छन्, जङ्गली चराचुरुङ्गीहरू आउँदछन् अनि गुँड बनाएर आफूलाई कडा घामबाट जोगउँछन्।”

33 येशूले मानिसहरूलाई सिकाऊन यस्ता थुप्रै दृष्टान्त भन्नुभयो। उहाँले तिनीहरूले जतिसम्म बुझ्दछन् त्यही स्तरसम्म सिकाउनुभयो।

34 मानिसहरूलाई सिकाउनलाई येशूले दृष्टान्त उपयोग गर्नुभयो। तर जब येशू र उहाँका चेलाहरूमात्र एकान्तमा एकत्र भएका हुन्थे, येशूले तिनीहरूलाई सबै कुरा व्याख्या गरिदिनु हुन्थ्यो।

येशूले आँधी थाम्नु भयो

(मर्ती 8:23-37; लूका 8:22-25)

35 त्यसदिन सौँझमा येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “हामी समुद्र पारि जाँऔं।”

36 येशू र चेलाहरूले मानिसहरूलाई त्यही छोडे। उनीहरू सबै येशू पहिले चढिरहनु भएको डुङ्गाद्वारा गए। उनीहरूसँग अरू डुङ्गाहरू पनि थिए।

37 समुद्रमा त्यस बेला डरलाग्दो आँधी चल्यो। समुद्रका छालहरूले डुङ्गाको छेऊमा हान्यो, अनि डुङ्गामा पानी पस लाग्यो, डुङ्गा प्राय पानीले भरिन लाग्यो।

38 येशू डुङ्गाको पछिल्लो पट्टि हुनुहुन्थ्यो सिरानीमा टाउको राखेर उहाँ निदाइरहनु भएको थियो। चेलाहरू गएर उहाँलाई बिउँडाए। तिनीहरूले भने, “हे गुरुज्यू, हामीहरू डुब्दैछौं। के तपाईं हाम्रो वास्ता गर्नुहुन्न?”

39 तब येशू जुसुक उठ्नुभयो अनि त्यो आँधीलाई हकानुभयो। येशूले समुद्रलाई भन्नु भयो, “चूपचाप बस शान्त हो।” अनि तत्कालै आँधी थामियो अनि ताल शान्त बन्यो।

40 येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू किन यस्तो कायर? तिमीहरूमा अझपनि विश्वास छैन?”

41 चेलाहरू खुबै डराए अनि एक-अर्कासित बहस गर्न लागे, “उहाँ कस्तो प्रकारको मानिस हुनुहुन्छ? यतिसम्म कि आँधी र छालहरूले पनि उहाँको आज्ञा मान्दछ।”

5

दृष्टात्मा बाट छुटकारा पाएको एक मानिस

(मर्ती 8:28-34; लूका 8:26-39)

1 येशू र उहाँका चेलाहरू समुद्रको अर्को किनारतिर भएका गिरासिन मानिसहरूकहाँ जानुभयो।

2 जब येशू डुङ्गाबाट बाहिरिनु हुँदै थियो त्यसैबेला चिनहानबाट दुष्ट आत्मा लागेको एउटा मानिस उहाँलाई भेट्न आयो।

3 त्यो मानिस चिहानहरूमा बस्ने गर्दथ्यो। त्यसलाई कसैले अधीन गर्न सकेनन्, यतिसम्म कि साङ्गलोलै बाँधेर पनि।

4 धैरेपल्ट मानिसहरूले त्यसको हात र खुट्टाहरू साङ्गालोले बाँधेर राख्ने चेष्टा गरे। तर त्यसले आफ्ना हात र खुट्टामा बाँधेका साङ्गालाहरू चूँडाईदिन्थ्यो। त्यसलाई वशमा राख्न कसैको शक्ति थिएन।

5 रातदिन चिहानको वरिपरि र पहाडतिर त्यो मानिस डुलिरहन्थ्यो। त्यो चिच्याएर रुन्थ्यो, अनि आफैले आफैलाई ढुङ्गाले काट्दै हिँड्थ्यो।

6 जब येशू टाढामा हुनुहुन्थ्यो, त्यो मानिसले उहाँलाई देख्यो, त्यो येशूकहाँ दायुरे आयो अनि उहाँका अधि निहुरियो।

7-8 येशूले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “ए दुष्टात्मा, यस मानिसबाट निस्की आइज।” अनि त्यो मानिस तिखो स्वरले चिच्यायो, “मबाट तपाईंले के चाहनुहुन्छ, येशू, सर्वोच्च परमेश्वरका पुत्र? म परमेश्वरमा शपथ हालेर तपाईंलाई बिन्ती गर्दछु मलाई सजाय नदिनुहोस्?”

9 त्यसपछि येशूले त्यस मानिसलाई सोध्नु भयो, “तेरो नाम के हो?”

त्यसले उत्तर दियो, “मेरो नाउँ फौज हो, किनभने हामीहरू धैरे छौं।”

10 ती दुष्टआत्माहरूले येशूलाई घरि घरि त्यस इलाकाबाट बाहिर निकाला नगरियोस् भनि विन्ती गरे।

11 त्यहाँ नजिकैको एउटा पहाडमा धैरे सुँगरहरूको बथान चरिरहेका थिए।

12 दुष्टात्माहरूले येशूलाई बिन्ती गर्न लागे, “हामीलाई सुँगरहरू भएको ठाउँमा पठाईदिनुहोस्। हामीलाई तिनीहरू भित्र जान दिनुहोस्।”

13 अनि येशूले तिनीहरूलाई त्यसै गर्न दिनुभयो। ती दुष्टात्मा मानिसलाई छोडेर सुँगरहरूमा पसे। त्यसपछि ती सुँगरहरू भिरालो पबाड अनि समुद्र तिर हुरिन लागे। सबै सुँगरहरू ढुबे, त्यो बगालमा प्राय 2,000 वटा सुँगरहरू थिए।

14 सुँगर चराऊनेहरू पनि भागिए। तिनीहरू शहर र बस्ती तिर गए, तिनीहरूले भएका सबै घटनाहरू मानिसहरूलाई सुनाए तब मानिसहरू घटना हेर्न आए।

15 मानिसहरू येशूकहाँ आए, तिनीहरूले दुष्टात्मा लागेका मानिसलाई त्यहाँ देखे, त्यस मानिसले लुगाफाटा पहिरिएको थियो, अनि त्यसको मानसिक अवस्था ठीकै थियो। सबै मानिसहरू भयभीत थिए।

16 केही मानिसहरू त्यहाँ थिए जसले येशूले गर्नु भएका कुराहरू देखेका थिए। ती मानिसहरूले अरू मानिसहरूलाई दुष्टात्माले भेट्टाएको त्यस मानिसलाई के भएको थियो त्यो वर्णन गरे। तिनीहरूले सुँगरहरूको बारेमा पनि सुनाए।

17 अनि मानिसहरूले बिन्ती गर्दै येशूलाई त्यहाँबाट तुरुन्ते जानुहोस् भने।

18 येशू ढुङ्गामा चाट्दै हुनुहुन्थ्यो, दुष्टात्माहरूदेखि मुक्त भएको त्यस मानिसले येशूसँगै जानलाई बिन्ती गर्‍यो।

19 तर येशूले त्यस मानिसलाई आफूसँग जान अनुमति दिनुभएन। येशूले भन्नुभयो, “आफ्नो घर-परिवार र साथीहरू भएकहाँ जाऊ, प्रभुले तिम्रो निम्ति जे जति गर्नुभएकोछ, त्यस बारे सबैलाई भन। परमेश्वरले मलाई दया गर्नु भयो भनी तिनीहरूलाई भन”

20 तब त्यो मानिस गयो अनि त्यहाँका दश- शहरका मानिसहरूलाई येशूले गर्नु भएको महान कार्यहरूको बारेमा सुनायो। सबै मानिसहरू चकित भए।

येशूद्वारा मृत युवतीलाई प्राणदान अनि रोगी स्त्रीलाई आरोग्य प्रदान

(मती 9:18-26; लुका 8:40-56)

21 येशू ढुङ्गामा चढेर समुद्रपार गरी समुद्रको अर्को तर्फ जानुभयो। समुद्रको त्यस किनारमा उहाँका वरिपरि धैरे मानिसहरू भेला भए।

22 सभाघरका एकजना याईरसले येशूलाई देखे, अनि येशूलाई टण्डवत गरे।

23 याईरसले येशूलाई एकोहोरो बिन्ती गरिरहे र भने, “मेरी सानि छोरी मर्न आँटिकी छे। कृपया झट्टै आऊनुहोस् र उसमाथि तपाईं को हात राख्नुहोस् त्यसपछि ऊ निको हुनेछे अनि बाँचेछे।”

24 अनि येशू याईरससित जानुभयो। धैरे मानिसहरूले येशूलाई पछ्याए। येशूलाई वरिपरि घेरिएको भीडले उहाँलाई धकेलीरहेको थियो।

25 ती मानिसहरूसँग एउटी आईमाई पनि थिई। त्यस आईमाईलाई बाह्र वर्ष अघिदेखि रगत बग्ने व्यथा थियो।

26 त्यो आईमाई खुबै पीडीत थिई। धैरे वैद्यहरूले त्यसको उपचार गरे। आफ्ना भए जति सबै सम्पत्ति त्यसले खर्च गरेकी थिई, तर उसमा सुधार पटकै आएन। त्यसको व्यथा अझ बिगँदै गयो।

27 त्यस आईमाईले येशूको बारेमा सुनेकी थिई। मानिसहरूको भीडबाट भएर गई त्यस स्त्री पछिल्लिरबाट येशू कहाँ आई अनि उहाँको वस्त्र छोई।

28 त्यसले बिचार गरी, “यदि मैले उहाँको वस्त्र मात्रपनि छुन पाँँ भने म जाती हुनसक्छु।”

29 अनि जब त्यसले उहाँको वस्त्र छोई तत्कालै रगत बग्ग बन्द भयो। त्यस आईमाईले आफ्ना सारा जीउ नै व्यथा मुक्त भएको अनुभव गरी।

30 अनि येशूले आफूबाट शक्ति संचार भइरहेको अनुभव गर्नुभयो। उहाँ रोकिनु भयो अनि भीडतर्फ फर्कनुभयो, अनि उहाँले सोध्नु भयो, “कसले मेरो वस्त्र छोयो?”

31 चेलाहरूले येशूलाई भने, “तपाईंको वरिपरि यति विध्वन मानिसहरू छन्। तपाईंलाई ठेल्लैदछन्। तर तपाईं सोध्नु हुन्छ, ‘मलाई कसले छोयो?’ ”

32 तर येशूले त्यो छुने मानिसलाई पत्ता लगाऊन घरि घरि हेर्न लाग्नु भयो।

33 त्यस आईमाईले आफू निको भएको ठानी, अनि त्यो आई अनि येशूको चरणमा घोप्टी त्यो डरले काँपिरहेकी थिई। त्यसले सारा सत्य येशूलाई सुनाई।

34 येशूले त्यस आईमाईलाई भन्नुभयो, “हे स्त्री, तिमी निको भयो किनभने तिमीले विश्वास गर्यो। शान्तिसित जाऊ। अब तिमी तिम्रो रोगबाट मुक्त भयो।”

35 येशू अझैसम्म त्यहाँ बोलिरहनु भएको थियो। केही मानिसहरू सभाघरका प्रमुखका घरबाट आए, तिनीहरूले भने, “तिम्रो छोरी मरी सकी। अब गुरूज्यूलाई दुःख दिने आवश्यकता छैन।”

36 तर मानिसहरूले भनेका कुरामा येशूले वास्ता गर्नु भएन। येशूले सभाघरका प्रमुखलाई भन्नुभयो, “डराउनु पर्दैन, खालि विश्वास गर।”

37 येशूले पत्रुस, याकूब, याकूबका भाइ यहून्ना बाहेक अरू कसैलाई पनि उहाँको साथमा आउन अनुमति दिनुभएन।

38 येशू अनि उहाँका चेलाहरू सभाघरका शासकको घरमा जानु भयो। येशूले मानिसहरू चित्कार गरिरहेको अनि रोईरहेको सुन्नु भयो। त्यहाँ खूब अलमल थियो।

39 येशू घरभित्र प्रसूभयो अनि मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू किन यत्रो हल्ला मच्चाई रहेछौ? यो केटी मरेको छैन। ऊ सुती रहेकी छे।”

40 तर तिनीहरूले येशूमाथि हाँसो गरे।

येशूले सबै मानिसहरूलाई घरदेखि बाहिर जानुभन्नु भयो। उहाँले बालिकाको बाबू आमा अनि आफ्ना तीनजना चेलाहरूलाई राख्नु भयो अनि त्यो बालिका भएको कोठाभित्र जानुभयो।

41 अनि बालिकाको हात समातेर येशूले भन्नुभयो, “तालिता कूर्मी!” (जसको अर्थ, “सानी बालिका, म तिमीलाई भन्दैछु उठ!”)

42 सानी बालिका जुरूकै उठी अनि हिंड्न लागी। (बालिका 12 वर्ष पुगेकी थिई) बाबू, आमा र चेलाहरू यो देखी छक्क परे।

43 येशूले ती बाबू र आमालाई यसबारेमा कसैलाई पटककै केही नभन्नु भनेर कडा आज्ञा दिनुभयो, त्यसपछि येशूले त्यस केटीलाई केही खानेकुरा दिनु भनेर अह्वाउनुभयो।

6

येशू आफ्नो शहरमा जानुहुन्छ

(मर्ती 13:53-58; लुका 4:16-30)

1 येशूले त्यस ठाउँ छोडनुभयो अनि उहाँ आफ्नो शहर फर्कनुभयो। उहाँका चेलाहरू उहाँसँगै गए।

2 विश्रामको दिनमा येशूले सभाघरमा शिक्षा दिन शुरू गर्नुभयो। धेरै मानिसहरू उहाँको शिक्षा सुनेर छक्क परे, तिनीहरूले भने, “यो मानिसले यो शिक्षा कहाँबाट पायो? यो ज्ञान उहाँले कहाँबाट पाएका हुन्? कसले उहाँलाई यो दिएका हुन्? अनि यस्तो आश्चर्य-कर्महरू गर्न शक्ति उहाँले कहाँबाट पाएका हुन्?”

3 के उहाँ त्यही सिक्की होईनन्? अनि के उहाँकी आमा मरियम अनि याकूब, जोसेफ, यहूदा र सिमोन भाइहरू होईनन्? अनि के उहाँका बहिनीहरू यहाँ हामीसंग छैनन्?” ती मानिसहरूले येशूलाई स्वीकार गर्न सकेनन्।

4 येशूले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “अरू मानिसहरूले अगमवक्तालाई आदर गर्दछन्। तर आफ्नै शहरमा आफ्नै आफन्तहरू अनि आफ्नै परिवार माझमा एक अगमवक्ताको आदर हुँदैन।”

5 येशूले त्यस शहरमा त्यति धेरै आश्चर्य कर्महरू गर्नसक्नु भएन। उहाँले केही पीडित मानिसहरूलाई आफ्नो हात राखेर निको पार्नु वाहेक अरू केही सत्तिको काम गर्नु भएन।

6 ती मानिसहरूमा विश्वास नदेखेर येशू अत्यन्तै अचम्मित हुनु भयो। त्यसपछि येशू त्यस इलाकाका गाउँहरूतिर जानुभयो र शिक्षा दिन लाग्नुभयो।

येशू प्रचारका निम्ति आफ्ना प्रेरितहरूलाई पठाउनु हुन्छ

(मत्ती 10:1, 5-15, लुका 9:1-6)

7 येशूले बाह्रजना चेलाहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनभयो। येशूले तिनीहरूलाई दुई-दुई जनाको दलमा पठाउनु भयो। येशूले दुष्ट-आत्माहरूमाथि अधिकार जमाउने शक्ति तिनीहरूलाई दिनुभयो।

8 येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो: “यात्रामा जाँदा तिमीहरूले साथमा एउटा लौरो बाहेक केही नबोक्नु। रोटी नबोक, थेली नबोक अनि पटुकामा पैसाहरू पनि नबोक।

9 जुता लगाऊ, आफूले लागएको लुगाफाटाहरू मात्र बोक।

10 जब तिमीहरू कुनै घरमा पर्छौ, तब त्यो शहर नछोडेसम्म त्यो घरपनि नछोड।

11 यदि कुनै शहरले तिमीहरूलाई स्वागत गरेन वा तिमीहरूको कुरा सुनेन भने त्यो शहर छोड, शहर छोड्दा तिम्रा पैतालाका धूलोहरू पनि टक्कटाइदेऊ। यही नै तिनीहरूलाई चेतावनी हुनेछ।”

12 चेलाहरूले त्यो ठाउँ छोडी अर्को ठाहरूमा गए। तिनीहरूले मानिसहरूलाई जीवन शैली परिवर्तन गर्नु भने, “तिमीहरूले आफ्नो हृदय र रहन सहन परिवर्तन गर्नुपर्छ।”

13 चेलाहरूले मानिसहरूमा भएका धेरै दुष्ट-आत्माहरूलाई भगाईदिए, अनि तिनीहरूले रोगीहरूलाई भद्राक्षेको तेल घसे र निको पारिदिए।

हेरोदले येशूलाई बमिस्मा दिने यहन्ना नै ठान्दछन्

(मत्ती 14:1-12; लुका 9:7-9)

14 राजा हेरोदले येशूको बारेमा सुने, किनभने अहिलेसम्म येशूलाई सबैले चिनिसकेका थिए। कसै कसैले भने, “ऊ नै बमिस्मा दिने यहन्ना हुन्। मृत्युबाट उहाँलाई बौराइको हो। यसैले उहाँले चमत्कारहरू गर्न सक्नुहुन्छ।”

15 अरू कति मानिसहरूले भने, “उनी नै एलिया हुन्।” अरू मानिसहरूले भने, “येशू नै अगमवक्ता हुनुहुन्छ। उहाँ अगमवक्ताहरू जस्तै हुनुहुन्छ जो धेरै वर्ष अघि थिए।”

16 हेरोदले येशूको बारेमा यी सब कुरा सुनिसकेका थिए, तिनैले भने, “मैले टाऊको काटेर यहन्नालाई मारेको थिएँ। अहिले यहन्ना नै मृत्युबाट बौरी उठेको छ।”

बमिस्मा दिने यहन्ना कसरी मारिए

17 हेरोद आफूले आफ्ना सिपाहीहरूलाई यहन्नालाई पक्रनु भनेर हुक्म दिएका थिए। अनि यहन्नालाई इयालखानमा राखियो। हेरोदले यी सब काम आफ्नो भाइ फिलिपकी पत्नी हेरोदियासलाई ऋणी तुल्याउन गरेको थिए। तर हेरोदले हेरोदियासलाई विवाह गरेको थिए।

18 यहन्नाले हेरोदलाई भनेका थिए, “तिमीलाई तिम्रा भाइकी पत्नीसँग विवाह गर्ने अधिकार छैन।”

19 यसैकारणले गर्दा हेरोदियासले यहन्नालाई घृणा गर्न थालेकी थिईन्। अनि हेरोदियास उसलाई मार्न चाहन्थिन्। तर हेरोदियासले यहन्नालाई मार्न सकेकी थिईनन्।

20 किन भने हेरोद यहन्नालाई मार्न भयभीत थिए। हेरोदलाई थाहा थियो कि यहन्नालाई मानिसहरूले एक धार्मिक र पवित्र मानिस हुन् भनेर मान्दथे। वा उपदेश सुन्न हेरोदलाई आनन्द लाग्थ्यो, तर यहन्नाका उपदेशले हेरोदलाई खुबै बाधा पनि भयो।

21 अब हेरोदियासले यहन्नालाई मार्न सही समय पाइन। यो घटना हेरोदको जन्मदिनमा भयो। हेरोदले आफ्ना प्रमुख सरकारी अधिकारीहरू सेनाका कप्तानहरू, अनि गालीलका सबै प्रमुख मानिसहरूलाई आफ्नो जन्म उत्सवमा बेलुकीको भोज व्यवस्था गरे।

22 हेरोदियासकी छोरी आएर नाची, अनि उसले हेरोद र तिनका अतिथिहरूलाई जो उसंग खाँदै थिए खुशी पारी।

अनि राजा हेरोदले आफ्नी छोरीलाई भने, “तिमीले चाहेको केही पनि माग म तिमीलाई त्यो दिनेछु।”

23 हेरोदले शपथ खाएर त्यसलाई भने, “तिमीले जे पनि माग्छौ म त्यो दिनेछु तिमीलाई मेरो राज्यकै आधा हिस्सा समेत दिनेछु।”

24 छोरी त्यहाँबाट गई, अनि आफ्नो आमालाई सोधी, “राजा हेरोदसँग म के चीज माँगु?”

उसकी आमाले जवाफ दिई, “बमिस्मा दिने यहन्नाको शिर माग।”

25 तत्कालै छोरी राजा भएकहाँ गई, अनि उसले राजालाई भनी, “दया गरी मलाई बमिस्मा दिने यहन्नाको शिरको दिनुहोस्। अहिले नै एउटा थालमा मलाई त्यो ल्याइदिनुहोस्।”

26 राजा हेरोद खुबै दुःखित भए। तर छोरीले मागेको जे चीजपनि पूरा गर्न उसले शपथ खाएको थियो। अनि खाना खान बसेका मानिसहरूले उसले भनेका यी सबै कुरा सुनेका थिए। यसैले उसले मागेको कुरा अस्वीकार गर्न हेरोदले चाहेनन्।

27 त्यसपछि हेरोदले एकजना सैनिकलाई यहून्नाको शिर ल्याउनु भन्ने हुकुम गर्‍यो। त्यो सिपाही गयो, अनि यहून्नाको शिर इयालखानमा काट्यो।

28 केही बेरपछि उसले यहून्नाको शिर एउटा थालमा लिएर आयो। त्यसले शिर त्यो केटीलाई दियो। अनि उसले त्यो आफ्नो आमालाई दिईन्।

29 यहून्नाको चेलाहरूले यो घटना भएको सबै सुने। अनि तिहरू आए र यहून्नाको लाश लगे अनि त्यसलाई चिहानमा लगेर राखे।

येशूद्वारा पाँचहजार भन्दा अधिकलाई भोजन

(मती 14:13-21; लुका 9:10-17; यहून्ना 61-14)

30 येशूले पठाउनु भएका प्रौरितहरू फर्केर उहाँ कहाँ आइपुगे। तिनीहरू उहाँको वरिपरि भेला भए, अनि तिनीहरूले गरेका र सिकाएका सबै कुरा उहाँलाई सुनाए।

31 येशू र उहाँका चेलाहरू खुबै व्यस्त थिए। त्यहाँ धेरै मानिसहरू आउ-जाऊ गरिरहेकाथिए। येशू र उहाँका चेलाहरूलाई खानसम्म पनि समय थिएन। उहाँले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “मकहाँ आऊ, हामी सबै एकान्त ठाउँमा जाऊं। त्यहाँ तिमीहरूलाई केही विश्राम मिल्नेछ।”

32 यसकारण येशू र उहाँका चेलाहरू डुङ्गामा चढेर एकान्त ठाउँमा जानुभयो।

33 तर धेरै मानिसहरूले उहाँकलाई गएको देखे। तिनीहरूले थाहा पाए उहाँ येशू नै हुनुहुन्छ। अनि सबै शहरका मानिसहरू येशू भएकै तिर दार्। येशू पुग्नु भन्दा अघिने मानिसहरू त्यहाँ पुगे।

34 जब येशू किनारमा पुग्नुभयो, त्यहाँ अनेकौं मानिसहरू उहाँले देख्न भयो। यो देखेर येशू तिनीहरूप्रति दयालु बन्नुभयो, किनभने तिनीहरू गोठालो बिनाको भेडाहरू जस्तै थिए। अनि उहाँले ती मानिसहरूलाई धेरै कुराहरू सिकाउनु भयो।

35 साँझको बेला थियो। येशूका चेलाहरू उहाँकहाँ आए। तिनीहरूले भने, “यो एउटा टाढाको स्थान हो, अनि अहिले अबेर पनि भइसक्यो।

36 यसकारण यी मानिसहरूले, खानाका निम्ति केही किन्न छेउछाउका वस्ती र शहरमा जानलाई पठादिनु होस्।”

37 तर येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरूले नै तिनीहरूलाई केही खान्दो।”

चेलाहरूले येशूलाई भने, “के! यत्रो मानिसलाई खुवाउन रोटीहरू किन्न हामी जानु? त्यति धेरै रोटीहरू किन्ने पैसा कमानलाई हामीले एक महीना काम गर्नु पर्नेछ।”

38 येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूसंग अहिले कतिवटा रोटी छन्? जाऊ अनि हेर।”

चेलाहरूले तिनीहरूसित भएको रोटीहरू गन्ती गरे। तिनीहरू येशूकहाँ आए अनि भने, “हामीसंग पाँचवटा रोटी र दुइवटा माछाका टुक्रा छन्।”

39 तब येशूले आफ्नो चेलाहरूलाई आज्ञा गर्नुभयो, “सबै मानिसहरूलाई झण्ड-झण्ड भएर हरियो घाँसमा बसु भन।”

40 अनि सबै गए अनि झण्ड-झण्डमा चौरमा विभाजित भए प्रत्येक झण्डमा प्रायः 50 जना वा 100 जना मानिस थिए।

41 उहाँले पाँचवटा रोटी र दुईवटा माछाको टुक्रा लिनुभयो। उहाँले स्वर्गतिर हेर्नुभयो अनि रोटीको निम्ति परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउनु भयो। अनि उहाँले ती रोटीहरू टुक्रा पारेर मानिसहरूलाई दिनु भनी आफ्ना चेलाहरूलाई दिनुभयो। उहाँले ती माछाहरूलाई टुक्रा पार्नु भयो अनि प्रत्येकलाई दिनुभयो।

42 सबैले अघाउञ्जेल खाए।

43 मानिसहरूले प्रशस्त खाना खाए पछि चेलाहरूले बाह्रवटा टोकीहरू उत्रिएका रोटी र माछाका टुक्राहरूले भरे।

44 त्यहाँ पाँचहजार मानिसहरू थिए जसले खाना खाए।

येशू पानीमाथि हिंडुनुभएको

(मती 14:22-33; यहून्ना 6:15-21)

45 तब, येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई डुङ्गामा चढेर बेत्सैदामा समुद्रको अर्कोतर्फ जान लगाउनु भयो। केहीसमय पछि उहाँ आउनेछु भनी उहाँले भन्नु भयो। उहाँ ती सबै मानिसहरूलाई आ-आफ्ना घर पठाउन चाहनु हुन्थ्यो।

46 तिनीहरूलाई विदा गरेपछि, येशू एउटा पहाडतिर प्रार्थना गर्न जानुभयो।

47 त्यस रात, डुङ्गा समुद्रको बीचमा थियो। अनि योशू चाँहि एकलै भूमिमा हुनुहुन्थ्यो।

48 येशूले डुङ्गालाई समुद्रको धेरै टाढा पुगेको देख्नुभयो। उहाँले डुङ्गा खियाउनुलाई चेलाहरूले कष्ट गरिरहेको देख्नुभयो। किनभने आँधी तिनीहरूको विरुद्ध चलिरहेको थियो। यो त्यस्तै तीन र छः बजे बिहान बिचको समय थियो। उहाँ डुङ्गा भएरि जानुभयो। उहाँ पानीमा हिंडुनु भयो। उहाँले लगातार हिंडेर डुङ्गालाई समेत पार गर्न इच्छा गर्नुभयो।

49 यसैबेला चेलाहरूले येशूलाई पानीमा आँउदै गरेको देखे, तिनीहरूले सोचे त्यो भूत हो। चेलाहरू डल्ले चिच्याए।

50 सबै चेलाहरू उहाँलाई देखेर भयभीत भए। तर उहाँले तिनीहरूलाई तुरन्तै भन्नुभयो, “साहस राख, म नै हूँ। डराउनु पर्दैन।”

51 त्यसपछि उहाँ चेलाहरू सहित डुङ्गाभित्र जानुभयो। अनि आँधी शान्त भयो। चेलाहरू एकदमै छक्क परे।

52 तिनीहरूले येशूले पाँचटा रोटिलाई धेरै पारेका देखेका थिए। तर यसको अर्थ के हो भनेर तिनीहरू जान्दैन थिए। तिनीहरू यी सब बुझ्नलाई योग्य थिएनन्।

येशूले धेरै मानिसहरूलाई निको पार्नुभयो
(मत्ती 14:34-36)

53 येशूका चेलाहरूले ताल पार गरे। तिनीहरू गनेसरेतको किनारमा आईपुगे। तिनीहरूले डुङ्गालाई त्यहाँ बाँधेर राखे।

54 जब तिनीहरूले डुङ्गाबाट बाहिरिए, मानिसहरूले येशूलाई देखे। तिनीहरूले उहाँलाई चिने।

55 ती मानिसहरू त्यो क्षेत्रका वरिपरि दग्दै गएर मानिसहरूलाई येशू यहाँ हुनुहुन्छ भन्न लागे। उहाँ भएका ठाँउमा ती मानिसहरूले अनेकौं रोगीहरूलाई लिएर आए।

56 येशू त्यस क्षेत्रको शहर, बस्ती र गाउँहरू सबै ठाउँमा जानुभयो। अनि जहाँ-जहाँ उहाँ जानुभयो मानिसहरूले रोगीहरूलाई बजारमा ल्याए। तिनीहरूले येशूलाई ती मानिसहरूलाई केवल उहाँका लुगाको छेउ छुन देनुहोस् भनी बिन्ती गरे, अनि सबै मानिसहरू जसले येशूलाई छोए निको पनि भए।

7

परमेश्वरको नियम र आज्ञाले मानिसहरू बनिन्छन्
(मत्ती 151-20)

1 फरिसीहरू र केही शाब्दीहरू यस्शलेमबाट आएका थिए। तिनीहरू येशूको वरिपरि भेला भए।

2 तिनीहरूले येशूका केही चेलाहरूले मैला हातले खाना खाइरहेको देखे। (“मैला हात” को अर्थ मानिसहरूले हातहरू धोएका थिएनन्)।

3 फरिसीहरू र सबै यहूदीहरूले परम्परा अनुसार राम्ररी हात नधोई खाँदैनन्। तिनीहरू आफ्ना पुर्खाले दिएको शिक्षा अनुसार यसो गर्न गर्दछन्।

4 यहूदीहरूले बजारमा केहि चिजहरू किने भने त्यसलाई पनि विशेष रूपले नधोई खाँदैनन्। तिनीहरूले आफ्ना पुर्खाहरूले बजारमा केही चीजहरू किने भने त्यसलाई पनि विशेषरूपले नधोई खाँदैनन्। तिनीहरूले आफ्ना पुर्खाहरूबाट प्राप्त गरेका अरू धेरै रीति-तिथिहरू पनि त्यसरी नै पालन गर्छन् जस्तै कचौराहरू, गाग्रो वा लोहोटाहरू र तामाका भाँडा-कुँडाहरू माइछन् इत्यादि।

5 यसकारण फरिसीहरू र शाब्दीहरूले येशूलाई सोधे, “तापईको चेलाहरूले त हामीले जस्तो आफ्ना पुर्खाहरूको रीतिहरू पालन गर्दैनन् तिनीहरूले किन फोहोर हातले खान्छन्?”

6 येशूले जवाफ दिनुभयो, “तिमीहरू सबै कपटीहरू हो। यशैयाले तिमीहरूको विषयमा ठीकै भनेका छन्। यशैयाले लेखेका छन्:

‘यी मानिसहरूले तिनीहरूको ओठद्वारा मलाई आदर गर्छन्,
तर तिनीहरूका हृदय मदेखि धेरै टाढा छन्।

7 तिनीहरूको मप्रतिको उपासना अर्थहिन छ,

किनभने तिनीहरूले सिकाएका कुराहरू केवल मानिसहरूले बनाएका नियममात्र हुन्।’

यशैया 29:13

8 तिमीहरूले परमेश्वरको आज्ञालाई त्यागेकाछौ, अनि तिमीहरू मानिसहरूको परम्परा मान्दछौ।”

9 तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू ठान्दछौ तिमीहरू चलाख छौ। तिमीहरू आफ्ना परम्परालाई कायम राख्न परमेश्वरको आज्ञालाई पर साँझौं।

10 मोशाले भनेका छन्, “तिमीहरूले आफ्ना आमा र बाबुलाई आदर गर्नेपर्छ।” फेरि उनले भनेका छन् ‘कसैले आफ्ना बाबु र आमाको खराब कुरा गर्छ भने त्यसलाई मारु पर्छ।’

11 तर तिमीहरू भन्छौ कि यदि कसैले उसको बाबु र आमालाई भन्नेछ, ममा केही छ जसलाई तपाईंहरू को सहायताको निम्ति प्रयोग गर्नसक्छ तर म तपाईंहरूको सहायताको निम्ति यसो गर्न चाहन्न किनभने मैले यसलाई परमेश्वरलाई भेटी को स्पमा अलग राखेकोछु।

12 तिमीहरू त्यस मानिसलाई भन कि त्यसले आफ्ना बाबु र आमाको निम्ति केही गर्न आवश्यकता छैन।

13 यसकारण परमेश्वरले जे आदेश गर्नु भएको छ, त्यो मान्नु त्यति महत्वपूर्ण होइन भनी सिकाउँछौं तर तिम्रा नियमहरू मानिसहरूले पछ्याउनु अति महत्वपूर्ण छ। अनि त्यस्तै प्रकारले तिमीहरू पनि यस्ता कुराहरू धेरै गर्छौं।”

14 येशूले फेरि भीडहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनुभयो। उहाँले भन्नुभयो, “प्रत्येकले राम्ररी सुन मेरा कुरा बुझ्नु पर्छ। म के भनिरहेछु।

15 यस्तो केही कुरा छैन जो कुनै मानिस भित्र बाहिरबाट पस्छ जसले उसलाई अशुद्ध पार्छ। तर मानिसको भित्रबाट बाहिर आउने कुराहरूले नै मानिसलाई अशुद्ध पार्न सक्छ।”

16 *

17 त्यसपछि येशूले भीडलाई छाडेर घर जानुभयो। चेलाहरूले उहाँलाई त्यो दृष्टान्त बोरेमा सोधे।

18 येशूले भन्नुभयो, “के तिमीहरूलाई अझै पनि यो बुझ्न गाह्रो परिरहेछ? के तिमीहरू जान्दैनौं कि कुनै मानिसमा जे पनि बाहिरबाट पस्छ त्यसले उसलाई अशुद्ध पार्न सक्तैन

19 किनभने खाना मुटुभित्र जाँदैन तर भूँडीमा जान्छ अनि तब यो शरीरबाट बाहिर नालीमा आउँछ।” (जब येशूले यसो भन्नुभयो उहाँले यस कुरालाई स्पष्ट पार्नु भयो कि सबै खाद्यपदार्थ सफा हुन्छन्।)

20 फेरि येशूले भन्नुभयो, “जे कुराहरू मानिसबाट बाहिर निसकन्छ त्यसैले उसलाई अशुद्ध तुल्याउँछ।

21 सबै अशुद्ध कुरा मानिसका भित्रबाटै आउँछ ती पाप, चोरी, हत्या

22 वेश्यागमन, कुट्टि, स्वार्थीपन, निन्दा, धोका, अङ्गीलता, ईर्ष्या, अभद्रता, अहंकार, घमण्ड अनि मूर्खता हुन्।

23 यी सबै दुष्ट कुराहरू मानिसका भित्रबाटै निस्कन्छन् अनि मानिसलाई अशुद्ध तुल्याउँछ।”

येशुद्वारा अयहूदी आइमाईलाई मद्दत

(मती 15:21-28)

24 येशूले त्यो ठाउँ छाड्नु भयो अनि टायरको जिल्लातिर जानुभयो, उहाँ त्यहीँ नै भएको कुरा मानिसहरूले थाहा नपाओस् भन्ने चाहनुहुन्थ्यो। त्यहाँ उहाँको उपस्थितिलाई गुप्त राख्न सम्भव थिएन।

25 एउटी आइमाईले येशू त्यहीँ हुनुहुन्छ भन्ने थाहा पाई। त्यसको छोरीलाई दुष्टता लागेको थियो। यसकारण त्यो आइमाई येशूकहाँ आएकी थिई अनि उहाँका चरणमा परी।

26 त्यो आइमाई यहूदी थिनन्। ऊ सिरियाको फोनिसियमा भन्ने ठाउँमा जन्मेकी यूनानी थिई। त्यसले आफ्नो छोरीमा लागेको भूतात्मा भगाऊन उहाँलाई बिन्ती गरिन्।

27 येशूले त्यस आइमाईलाई भन्नुभयो, “केटा-केटीहरूले खाने रोटी लिएर कुकुरहरूतिर फर्काउनु उचित होईन, पहिले केटा केटीहरूले जे जति खान्छन् खाऊन्।”

28 आइमाईले भनी, “प्रभु, त्यो साँचो हो। तर टेबल मुनिका कुकुरहरूले पनि केटा-केटीले छोडेका खानेकुराहरू खान्छन्।”

29 तब येशूले त्यस आइमाईलाई भन्नुभयो, “यो खूबै राम्रो जवाफ हो। यसर्थ तिमी जानसक्छौ। तिम्रो छोरीलाई भूतात्माले छोडिसकेको छ।”

30 त्यो आइमाई घर गई, अनि छोरीलाई ओछ्यानमा पल्टिरहेकी देखी, भूतात्मा गई सकेको थियो।

बैहो मानिस येशुद्वारा निको भएको

31 त्यपछि येशूले टायरको इलाका छोड्नुभयो अनि साइडन भएर डिकापोलिस इलाका हुँदै गालील तालतिर जानुभयो।

32 जब उहाँ त्यस ठाउँमा पुग्नुभयो, केही मानिसहरूले उहाँ कहाँ एकजना मानिसलाई लिएर आए। त्यो मानिस बैहो र लाटो थियो। ती मानिसहरूले उहाँलाई त्यो मानिसमा उहाँको हात राखेर निको परिदिनुहोस् भनी बिन्ती गरे।

33 येशूले त्यस मानिसलाई भीडबाट उहाँसँगै अलग लानुभयो। उहाँले आफ्नो हातका औलाहरू त्यो मानिसको कानहरूमा राख्नुभयो। त्यसपछि थुक्नुभयो अनि त्यो मानिसको जिब्रो छुनुभयो।

34 येशूले आकाशमा हेर्नुभयो, अनि उहाँले लामो सास लिनु भयो। उहाँले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “इष्फाता!” (यसको अर्थ “खोलिजा!”)

35 जब येशूले त्यसो गर्नुभयो, त्यस मानिसको कान खोलिए अनि जिब्रोको वन्धन फुक्यो। अनि ऊ स्पष्ट बोल्ने भयो।

36 येशूले यी सबै भएका घटनाहरूको बारे कसैलाई नभन्नु भनेर तिनीहरूलाई कडा आज्ञा गर्नुभयो। उहाँले सधैं नै मानिसहरूलाई आफ्नो बारेमा केही नभन्नु भनेर आज्ञा गर्नु भएको छ। तर जति उहाँले मानिसहरूलाई उहाँको विषयमा कसैलाई नभन्नु भन्नु भयो त्यति नै मानिसहरूले भने।

* 7:16: यूनानी लिपिहरूमा पद 16 पाईन्छ।

37 मानिसहरू साँचे चकित भए। तिनीहरूले भने, “येशूले जे पनि गर्नु भएको छ। येशूले बैब्लोलाई पनि सुन्नसक्ने अनि लाटोलाईपनि बोल्न सक्ने बनाउनु हुन्छ।”

8

येशूद्वारा चार हजार भन्दा अधिक मानिसलाई भोजन

(मती 15:32-39)

1 अर्को एक समय येशूको साथमा धेरै मानिसहरू थिए। मानिसहरूसँग खानेकुरा केही थिएन। अनि उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई बोलाउनु भयो।

2 येशूले भन्नुभयो, “यी मानिसहरू प्रति मलाई अति दया लाग्छ। तीनदिनदेखि तिनहरू मसँग छन्। अनि अहिलेसम्म तिनीहरूसँग खानेकुरा केही छैन।

3 म तिनीहरूलाई भोकै तिनीहरूको घर पठाउन सक्तिन किनभने, तिनीहरू बाटामा नै बेहोश हुनेछन्। कतिजना त यहाँदेखि धेरै टाढामा बसे हरूछन्।”

4 येशूका चेलाहरूले भने, “तर हामी कुनै पनि शहरभन्दा टाढा छौं। यति धेरै मानिसहरूको लागि त्यति धेरै रोटीहरू कहाँ पाइएला?”

5 तब येशूले तिनीहरूलाई सोध्नु भयो, “तिमीहरूसँग कतिवटा रोटीहरू छन्?”

चेलाहरूले जवाफ दिए, “हामीहरूसँग सातवटा रोटीहरू छन्।”

6 येशूले तिनीहरू सबैलाई भइँमा बसे निर्देशन दिनुभयो। उहाँले सातवटा रोटीहरू लिएर परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउनुभयो, अनि रोटीहरू टुक्रा पार्नु भयो अनि चेलाहरू लाई ती रोटीहरू मानिसहरूलाई बाँड्न दिनुभयो चेलाहरूले त्यसै गरे।

7 चेलाहरूसँग केही माछाहरू पनि थिए। येशूले तिनीहरूको लागि परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउनुभयो अनि चेलाहरूलाई ती मानिसहरूलाई बाँड्नु भन्नु भयो।

8 सबै मानिसहरूले खाए अनि तृप्त भए। तब उब्रिएका रोटीका टुक्राहरू चेलाहरूले बटुलेर सात टोकरी भरे।

9 प्रायः त्यहाँ भएका चार हजार मानिसहरूले भोजन गरे। तिनीहरूले खाइसके पछि, येशूले तिनीहरूलाई घरमा जाऊ भन्नुभयो।

10 त्यसपछि उहाँ आफ्ना चेलाहरूसँग डुङ्गामा चढेर दलमनुथाको जिल्लारि जानुभयो।

फरिसीहरूले येशूको परीक्षा लिने प्रयास गरे

(मती 16:1-4)

11 फरिसीहरू येशूकहाँ आए अनि उहाँलाई केही प्रश्नहरू सोधे। तिनीहरूले येशूको जाँच लिन चाहन्थे। तिनीहरूले येशू परमेश्वरबाट आउनु भएको हो भनी प्रमाणको निम्ति उहाँ लाई चमत्कार गर्नुभने।

12 येशूले लामो सास लिनु भयो अनि भन्नुभयो, “तिमीहरूले किन प्रमाणको रूपमा चमत्कार हेर्न चाहेको? म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। कुनै यस्तो चमत्कार प्रमाणको रूपमा तिमीहरूलाई देखाइने छैन।”

13 तब येशूले तिनीहरूलाई छोड्नुभयो र डुङ्गामा चढनु भयो अनि समुद्रको अर्को तिर जानुभयो।

येशूद्वारा यहूदी प्रमुखहरूलाई चेतावनी

(मती 16:5-12)

14 डुङ्गामा भएको बेला चेलाहरूसँग खाली एउटा रोटी थियो। तिनीहरूले आफूसित धेरै रोटीहरू लैजान बिर्सका थिए।

15 येशूले तिनीहरूलाई सतर्क गराउनु भयो, “होशियार बस फरिसीहरूको खमीर र हेरोदको खमीरबाट आफूलाई रक्षा गर।”

16 चेलाहरूले यस कुराको अर्थ बारे चर्चा गरे। तिनीहरूले भने, “उहाँले यसो भनेको कारण हामीसँग रोटी छैन भन्नु भएको हो।”

17 चेलाहरूले रोटीकै बारेमा कुरा गरिरहको हो भन्ने यशूले थाहा पाउनु भयो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “रोटी छैन भन्ने बारेमा तिमीहरू किन बात गरिरहेछौ? अझसम्म तिमीहरूले नदेखेको अनि नबुझेको? तिमीहरू बुझ्न सक्तैनौ?”

18 के तिमीहरूको आँखाहरूले देख्न सक्तैन? के तिमीहरूको कानहरूले सुन्न सक्तैनन् के तिमीहरूलाई थाहा छैन, कि हामीसित प्रशस्त रोटी नहुँदा मैले के गर्ने।

19 मैले पाँचवटा रोटीलाई पाँच हजार मानिसहरूको माझमा बाँडेको थिएँ तिमीहरूलाई थाहा छैन? कति टोकरी भरियो थाहा छैन। कति टोकरी उब्रेका रोटीहरू बटुल्यौं?”

चेलाहरूले उत्तर दिए, “हामीले बाह्र टोकरी रोटीका टुक्राहरू बटुल्यौं।”

20 “अनि त्यो पनि सम्झ कि मैले सातवटा रोटीलाई चारहजार जना मानिसहरूमाझ बाँडेको थिएँ। कतिवटा टोकरीहरूमा उब्रेका खानाहरू बटुलेका थियौं त्यो तिमीहरूलाई थाहा छ?”

चेलाहरूले उत्तर दिए, “हामीले सात टोकरी बटुल्यौं।”

21 फेरि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यसकारण मैले गरेका ती कुराहरू सम्झ, तर अझै तिमीहरूले बुझ्न सकेका छैनौं?”

बेतसैदामा अन्धो मानिस निको भएको

22 येशू र उहाँको चेलाहरू बेतसैदामा आउनु भयो। कोही मानिसहरूले एउटा अन्धा मानिसलाई येशूकहाँ ल्याए, र त्यसलाई छोइदिनुहोस् भनेर बिन्ति गरे।

23 अनि येशूले अन्धो मानिसको हात समातेर उसलाई गाउँ बाहिर लैजानु भयो। त्यस मानिसका आँखाहरूमा थुक्नु भयो अनि आफ्ना हातहरू त्यसमाथि राख्नु भयो, अनि अन्धालाई सोध्नुभयो, “तिमीले देख्न सक्छौं अहिले?”

24 उसले माथि हेरे अनि भने, “म मानिसहरूलाई रूखहरूजस्तै, हिंडिरहेको देख्छु।”

25 फेरि येशूले आफ्नो हात त्यसको आँखा माथि राख्नुभयो, तब त्यो मान्छेले आफ्ना आँखा पूरा खोल्‍यो। उसले आफ्नो दृष्टि फेरि प्राप्त गर्‍यो, अनि उसले सबै कुरा स्पष्ट देख्यो।

26 येशूले त्यसलाई घर जाऊ भनेर पठाउनु भयो अनि भन्नुभयो “शहरमा नजाऊ।”

पन्ध्र अनुसार येशू नै ख्रीष्ट हुन्

(मन्ती 16:13-20; लुका 9:18-21)

27 येशू र चेलाहरू सिजरिया फिलिप्पीका गाउँहरूमा जानुभयो। बाटोमा जाँदै गर्दा, येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई सोध्नुभयो, “मानिसहरूले म को हुँ भनी भन्दछन्?”

28 चेलाहरूले उत्तर दिए, “कति मानिसहरूले तपाईंलाई बलिष्ठा दिने यूहन्ना भन्छन्। कति मानिसहरूले तपाईंलाई एलिया भन्दछन्। अनि अरू कसैले तपाईंलाई अगमवक्ताहरूमा एकजना हुन् भन्दछन्।”

29 त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई सोधे, “तिमीहरू म को हुँ भनी भन्दछौं?”

पन्ध्रसले जवाफ दिए, “तपाईं ख्रीष्ट हुनुहुन्छ।”

30 येशूले चेलाहरूलाई कडासित भन्नु भयो, “कसैलाई म को हुँ भनेर नभन्नु।”

येशू भन्नुहुन्छ उहाँ मर्नु पर्छ

(मन्ती 16:21-28; लुका 9:22-27)

31 त्यसपछि उहाँले चेलाहरूलाई सिकाउन शुरू गर्नुभयो कि मानिसको पुत्रले धेरै कष्टहरूको सामना गर्नुपर्छ। येशूले तिनीहरूलाई सिकाउनु भयो, कि यहूदी बूढाहरू, मुख्य प्रधानहरू तथा शास्त्रीहरूले मानिसको पुत्रलाई अस्वीकार गर्नेछन्। उहाँले तिनीहरूलाई सिकाउनु भयो, कि मानिसको पुत्र मारिनु पर्छ अनि मेरोको तीन दिनपछि बौरी उठ्नेछन्।

32 येशूले पछि घट्टने प्रत्येक घटनाहरूको बारेमा तिनीहरूलाई भन्नुभयो। उहाँले कुनै कुरालाई गुप्त राख्नु भएन।

पन्ध्रसले येशूलाई अलमग लगे अनि येशूले भनेका कुराहरूको आलोचना गरे।

33 तर येशू फनक्क फर्के र चेलाहरूलाई हेर्नु भयो। अनि उहाँले पन्ध्रसलाई हकार्नुभयो। अनि उहाँले पन्ध्रसलाई भन्नुभयो, “शैतान मदेखि टाढो बस परमेस्वरले सोच्नु भए जस्तो तिमीले सोच्दैनौं। तिमीले मानिसहरूले जस्तै सोच्छौं।”

34 तब येशूले मानिसहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनुभयो उहाँका चेलाहरू पनि त्यही थिए। अनि उहाँले भन्नुभयो, “यदि कसैले मलाई अनुसरण गर्न चाहन्छ भने, त्यसले स्वयंलाई अस्वीकार गरोस् उसले आफूलाई दिईएका क्रूस (कष्टहरू) लाई ग्रहण गर्नेपर्छ, अनि मलाई पछ्याउनु पर्छ।

35 जसले आफ्नो प्राण बचाउँन चाहन्छ, उसले त्यो गुमाउनु पर्नेछ। अनि जसले ममाथि र सुसमाचारको लागि उसको जीवन गुमाउने गर्दछ उसले मात्र आफ्नो जीवनलाई बाचाउँन सक्नेछ।

36 किनभने मानिसले सारा संसार हात परेर पनि आफ्नो आत्मा गुमायो भने त्यसलाई के फायदा भयो?

37 किनभने आफ्नो आत्मा फिर्ता पाउनको निम्ति मानिसले केही पनि तिर्न सक्तैन।

38 अहिले जो बाँचिरहेका छन् तिनीहरू अत्यन्त पापमय अनि नराग्नो समयमा बाँचिरहेका छन्। यदि कोही म र मेरो वचनदेखि शर्माउँछ भने म पनि ती मानिससंग शर्माऊछु। उँ त्यत्तिबेला लज्जित हुनेछ जब म पिताको पूर्ण महिमामा र पवित्र दूतगणसंग आउनेछु।”

9

1 त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, “म तिमी हरूलाई सौँचो भन्दछु, यहाँ उभिरहेका मध्ये कोही मानिसहरूले मर्मभन्दा अधिबाट परमेस्वरको राज्य आएको देखेछन्। परमेस्वरको राज्य शक्तिमा आएको देखेछन्।”

येशू मोशा र एलियासंग

(मती 17:1-13; लुका 9:28-36)

2 छ दिनपछि येशू, पत्रुस, याकूब र यहन्नालाई लिएर अग्लो डाँडामा जानुभयो। त्यहाँ तिनीहरू मात्र थिए। जब ती चेलाहरूले उहाँलाई हेरिरहेका थिए, त्यहाँ येशूको रूप नै बदलियो।

3 येशूको लुगाफाटा उज्यालो अनि चम्किलो भयो। लुगाफाटा यतिसम्म उज्यालो र सेतो भए, कि पृथ्वीको कुनैपनि सेतो पार्नेले त्यति सेतो पार्न सक्तैन।

4 जब तिनीहरूले हेरिरहेका थिए दुईजना मानिसहरू हाजिर भए, अनि तिनीहरू येशूसित बात गरिरहेका थिए। ती मोशा र एलिया थिए।

5 पत्रुसले येशूलाई भने, “गुरूज्यू, हामीलाई यसबेला यहाँ भएको असल छ। हामी यहाँ तपाईंकोलागि, मोशाको लागी र एलियाको लागि पाल बनाउँछौं।”

6 के भन्नु पर्नेहो सो पत्रुसलाई थाहा भएन किनभने उनी आफै र अरू दुईजना चेलाहरू डराएका थिए।

7 त्यसपछि बादल आएर उनीहरूलाई ढाक्यो। बादलबाट एउटा आवाज आयो, अनि भन्यो, “यो मेरो प्यारो पुत्र हो, अनि म उसलाई माया गर्छु। उसले भनेको पालन गर!”

8 अचानक जब पत्रुस, याकूब र यहन्नाले वरिपरि हेरे तिनीहरूले त्यहाँ कसैलाई पनि देखेनन्। येशू मात्र उनीहरूसित थिए।

9 येशू अनि चेलाहरू डाँडाबाट ओल्टै हुनुहुन्थ्यो, उहाँले चेलाहरूलाई आज्ञा गर्नुभयो, “डाँडामा देखेका कुराहरूलाई तिमीहरूले कसैलाई नभन्नु। मानिसको पुत्र मृत्युबाट बोरी नउठेसम्म पर्छ। त्यसपछि तिमीहरूले यहाँ जे देख्यो ती मानिसहरूलाई भन्न सक्छौं।”

10 तब चेलाहरूले येशूको कुरा माने अनि तिनीहरूले देखेका कुराहरू नभन्ने भए। तर तिनीहरूले येशूले भन्नु भएको “मृत्युदेखि बोरीनु” भन्ने कुराको अर्थको विषयमा तिनीहरू स्वयं मात्र बहस गर्दैथिए।

11 तब तिनीहरूले उहाँलाई सोधे, “किन शास्त्रीहरूले पहिला एलिया आउनुपर्छ भनेका होलान्?”

12 येशूले उत्तर दिनुभयो, “यो सत्य हो कि एलिया पहिले आउनेछन्। एलिया आउनेछन् अनि सबै कुरा जस्तो हुनुपर्छ त्यस्तै व्यवस्था गर्नेछन्। तर धर्मशास्त्रमा यो किन लेखिएको छ कि मानिसको पुत्रले धेरै कष्ट भोग्नु पर्नेछ, अनि मानिसहरूले उ प्रति किन खबै नराप्ने व्यवहार गर्नेछन्।”

13 तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, एलिया पहिल्यै नै आइसकेका छन्। अनि मानिसहरूले तिनीहरूले चाहे जति उनी प्रति गरे। धर्मशास्त्रमा ऊमाथि यस्तै घटनाहरू हुनेछ भनेर लेखिएको छ।”

येशूद्वारा रोगी केटो निको भयो

(मती 17:14-20; लुका 9:37-43)

14 त्यसपछि येशू, पत्रुस, याकूब अनि यहन्ना अरू चेलाहरूसित सामिल भए। उनीहरूले धेरै मानिसहरू आफ्ना वरिपरि देखे। चेलाहरूसंग शास्त्रीहरूको बहस चलिरहेको थियो।

15 जब मानिसहरूले येशूलाई देखे, तिनीहरू अत्यन्त छक्क परे। उहाँको स्वागत गर्न तिनीहरू दौडिए।

16 येशूले प्रश्न गर्नुभयो, “शास्त्रीहरूसंग तिमीहरू के को बारेमा बहस गरिरहेका थियौं?”

17 भीडबाट एकजना मानिसले जवाफ दियो, “हे गुरूज्यू, मैले तपाईंकहाँ मेरो छोरो ल्याएको छु। मेरो छोरोलाई बोलन धेरै नै बाधा दिइरहेको छ।

18 त्यो दुष्टात्माले मेरो छोरोलाई आक्रमण गर्छ अनि भुँडमा बजाछ। मेरो छोरोले मुखबाट फीज निकाल्छ, दाह किट्टछ, अनि कडा हुन्छ। मैले तपाईंको चेलाहरूलाई मेरो छोराबाट त्यस दुष्टात्मालाई हटाइ दिउन् भनी बिन्ती गरें, तर तिनीहरूले सकेनन्।”

19 येशूले उत्तर दिनुभयो, “तिमीहरूले विश्वास नै गर्दैनौ। तब कतिबेर म तिमीहरूसंग बस्नसक्छु? त्यो ठिटोलाई मकहाँ ल्याओ।”

20 त्यसपछि चेलाहरूले त्यो ठिटोलाई येशू कहाँ ल्याए। जब दुष्ट आत्माले येशूलाई देख्यो, त्यसैबेला त्यसले ठिटोलाई आक्रमण गर्यो। ठिटो भुँडमा लड्यो अनि छटपटाउन लाग्यो। त्यसले मुखबाट फीजहरू निकालिरहेको थियो।

21 येशूले त्यस ठिटोको बाबुलाई सोध्नु भयो, “कहिले देखि यो ठिटो पिडित छ?”

बाबूले जवाफ दिए, “बाल्याकाल देखि नै।

22 दुष्टात्माले घरि घरि त्यसलाई आगोमा अनि पानीमा पछारेर मार्न खोज्छ। यदि तपाईंले त्यसका निम्ति केही गर्नसक्नु हुन्छ भने कृपया हामीमाथि, दया गरी मद्दत गर्नुहोस्।”

23 येशूले ठिटोको बाबुलाई भन्नुभयो, “तिमीले भन्यौ, ‘यदि तपाईंले सक्नुहुन्छ भने?’ यदि कसैले विश्वास गर्‍यो भने हेरेकुरा सम्भव हुन्छ।”

24 त्यस ठिटोको बाबु चाँहि यो सुनेर खूबै उत्तेजित भयो। त्यसले भन्यो, “म विश्वास गर्छु। मेरो विश्वास अझ बढाउनमा मलाई मद्दत गर्नुहोस्।”

25 येशूले देख्नु भयो कि धेरै मानिसहरू त्यहाँ के भइरहेको होला भनेर हेर्नलाई आइरहेका थिए। तब उहाँले दुष्टात्मालाई हर्काउँ भन्नुभयो, “तँ दुष्टात्माले यो केटोलाई बहिरो अनि लाटो तुल्याएको छस्। म तँलाई आज्ञा गर्दछु, कि त्यो ठिटोबाट बाहिर निकलिहाल अनि अब कहिले पनि भित्र नपस्।”

26 त्यो दुष्टात्मा कारायो। ठिटोलाई तल भईमा पछार्‍यो। अनि त्यो उसको शरीरबाट बाहिर निस्कियो। ठिटोलाई मरेको जस्तै देखियो। मानिसहरूले भने, “त्यो त मर्यो।”

27 तर येशूले ठिटोको हात समात्न भयो अनि त्यसलाई उठ्नलाई मद्दत गर्नुभयो।

28 त्यसपछि येशू घरतर्फ लाम्नुभयो। उहाँका चेलाहरू मात्र उहाँसंग थिए। तिनीहरूले भने, “हामीले त्यो दुष्टात्मालाई बाहिर निकाल्न नै सकेनौं, किन होला?”

29 येशूले भन्नुभयो, “त्यस प्रकारको दुष्टात्मालाई खाली प्रार्थना गरेर मात्र बाहिर निकाल्न सकिन्छ।”

येशू आफ्नो मृत्यु बारे भन्नुभयो

(मती 17:22-23; लूका 9:43-45)

30 त्यसपछि येशू अनि उहाँका चेलाहरूले त्यस ठाउँ छोड्नुभयो तिनीहरू गालील भएर गए। तर येशूले उनीहरू कहाँ छन् भनेर मानिसहरूले पत्तो नपाओस् भन्ने चाहेको थिए।

31 येशूले उनको चेलाहरूलाई मात्र सिकाउन चाहनुहुन्थ्यो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मानिसको पुत्रलाई मार्न मानिसहरूका हातमा सुम्पिदिनेछन्। तीन दिनपछि म मृत्युबाट बौरी उठ्नेछु।”

32 तर चेलाहरूले केही बुझेनन् कि येशूले के भन्नुभएको हो। अनि उहाँले के भन्नुभएको हो भनेर सोध्न डराए।

येशू भन्दछन् को महान हो

(मती 18:1-5; लूका 9:43-48)

33 येशू र उहाँका चेलाहरू कफर्नहम जानुभयो। जब उनीहरू एउटा घरमा थिए। उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई सोध्नुभयो, “यात्रा गर्दै गर्दा तिमीहरूले के बहस गर्दै थियौ?”

34 तर चेलाहरूले जवाफ दिएनन् किनभने तिनीहरूले बाटोमा कुरा गर्दै आउँदा उनीहरूको माझमा सबभन्दा महान को होला भन्ने कुराको चर्चा भएको थियो।

35 येशू बसु भयो अनि बाह्रजना प्रेरितहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनुभयो। उहाँले भन्नुभयो, “यदि कसैले आफूलाई पहिलो बनाउन चाहन्छ भने, उसले आफूलाई अरू मानिसहरूलाई भन्दा अन्तिम मानिस बनाउनु पर्छ अनि अरू सबैको सेवा गर्नुपर्छ।”

36 त्यसपछि येशूले एउटा सानो बालकलाई लिएर आउनु भयो। उहाँले त्यस बालकलाई चेलाहरू अघि उभ्याउनु भयो। उहाँले बालकलाई आफ्नो काखमा लिनुभयो अनि भन्नुभयो,

37 “यदि कसैले मेरो नाउँमा यस्तो बालकहरूलाई ग्रहण गर्छ भने, त्यस मानिसले मलाई पनि ग्रहण गरेको बराबर हुन्छ। यदि कसैले मलाई स्वीकार गर्छ भने, त्यसले जसले मलाई पठाउनु भयो उहाँलाई पनि स्वीकारको हुनेछ।”

जो तिमीहरूको विस्मयमा छैन, त्यो तिमीहरूपट्टी छ

(लूका 9:49-50)

38 यसकारण यहन्नाले भने “गुरुज्यू, हामीले एकजना मानिसलाई तपाईंको नाउँ लिएर अर्को मानिसमा भएका भूतहरू भगाउँदै गरेको भेट्यौ। त्यो हामीमध्ये कोही पनि थिएन। त्यसैले, त्यसलाई हामीले रोक्नौं, किनभने त्यो हाम्रो दलको मानिस थिएन।”

39 येशूले भन्नुभयो, “त्यसलाई नरोक। यदि मेरो नाममा कसैले शक्तिपूर्ण कामहरू गर्छ भने उसले मेरो बारेमा खराब कुरा गरेको हुँदैन।

40 यदि कोही मानिस हाम्रो विस्मयमा छैन भने ऊ हामीसित छ।

41 म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। तिमीलाई खीष्टको मानिस मानेर यदि कसैले एक कचौरा पानी दिई सहायता गर्छ भने, उसले आफ्नो इनाम कहिल्यै गुमाउनेछैन।

पापको बारेमा येशुको चेतावनी
(मत्ती 18:6-9; लुका 17:1-2)

42 “यदि यी मध्ये कुनै एउटा सानो बालकले ममा विश्वास गर्दछ अनि अर्कोले त्यसलाई पाप गर्न लाउँछ भने उसको लागि यो राम्रो हुनेछ कि आफ्नो घाँटीमा जाँतो बाँधेर समुद्रमा हाम फालोस।

43 यदि तिमीहरूको हातले तिमीहरूलाई पाप गराउँछ भने, त्यसलाई काटिदेऊ। तिमी दुवै हातसित नरकमा जानु भन्दा एउटै हात लिएर असल जीवन जीउनु चाँही उत्तम हो। त्यो सल्केको आगो जस्तो हो कहिल्यै निभ्दैन। त्यसलाई काटिदेऊ।

44 *

45 यदि तिम्रो खुट्टाले तिमीलाई पाप गर्न लगाउँछ भने त्यसलाई काटिदेऊ। तिम्रो शरीरको एक अंग बिना परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नु, दुवै खुट्टा भएर नरकमा जानु भन्दा उत्तम हो।

46 †

47 यदि तिम्रो आँखाले तिमीलाई पाप गराउँछ भने त्यसलाई निकाल। तिम्रो निम्ति एउटा आँखा लिएर परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नु दुईवटै आँखासंग नरकमा फ्याँकिनु भन्दा उत्तम हो।

48 नरकमा, जसलाई कीरा लाग्दछ त्यो कहिल्यै मर्दैन। नरकमा, आगो पनि कहिल्यै निभ्दैन।

49 “तिमीहरू प्रत्येक मानिस आगोले दण्डित हुनेछौ।

50 “नून राम्रो हुन्छ। यदि नूनले नूनको स्वाद नै हराएको छ भने त्यसलाई फेरि नूनिलो बनाउन सकिँदैन। यसैले असल बन, अनि एका-अर्कामा शान्ति कायम राख।”

10

येशुद्वारा विवाहविच्छेद बारे शिक्षा
(मत्ती 19:1-12)

1 त्यसपछि येशुले त्यो ठाउँ छाड्नुभयो। उहाँ यहूदीयाको इलाका औ यर्दन नदिको पारिपट्टि जानुभयो। फेरि अनेकौँ मानिसहरू उहाँ भएकहाँ आए, अनि उहाँले अघि झैँ मानिसहरूलाई सिकाउनुभयो।

2 केही फरिसीहरू येशुकहाँ आएर येशुलाई परीक्षा लिने कोशिश गरे। तिनीहरूले उहाँलाई भने, “के कुनै मानिसले आफ्नो पत्नीसँग बिवाह विच्छेद गर्नु उचित हो?”

3 येशुले उत्तर दिनुभयो, “मोशाले तिमीहरूलाई कस्तो आज्ञा पालन गर्नु भन्नु भएको छ?”

4 फरिसीहरूले भने, “मोशाले अनुमति दिए कि मानिसले एउटा विवाह विच्छेद पत्र लेखेर आफ्नो स्वासीसंग विवाहविच्छेद गर्न सक्छ।”

5 येशुले भन्नुभयो, “मोशाले त्यो आज्ञा तिमीहरूलाई नै लेखिदिएको हो। किनभने परमेश्वर को शिक्षा ग्रहण गर्न तिमीहरूले चाहेकाछैनौ।

6 तर जब परमेश्वरले संसार बनाउनु भयो, उहाँले मानिसहरूलाई पुरुष र स्त्रीको रूपमा बनाउनुभयो,

7 त्यसकारण कुनै मानिस आफ्नो बाबु र आमा त्याग्छ र आफ्ना स्वासीसंग बस्छ।

8 अनि तब ती दुइजना एक हुन्छन्।

9 यसकारण मानिसहरू अलग हुँदैन जसलाई परमेश्वरले एक बनाएका छन्। तिनी दुइजना रहँदैनन् एक हुन्छन्।”

10 त्यसपछि, येशू र चेलाहरू एउटा घरभित्र थिए। चेलाहरूले येशुलाई फेरि विवाहविच्छेद बारे सोधे।

11 उहाँले भन्नुभयो, “यदि कुनै मानिसले आफ्नी पत्नीसंग विवाह विच्छेद गर्छ, अनि अर्की स्त्रीसँग विवाह गर्छ भने त्यसले आफ्नी पत्नीसंग व्यभिचारको पाप गरेको ठरिन्छ।

12 त्यसरी यदि कुनै स्त्रीले आफ्नो लोग्नेसंग विवाह विच्छेद गर्छ अनि अर्को लोग्नेसंग विवाह गर्छ भने त्यो पनि व्यभिचार हो।”

येशुद्वारा बालकहरूलाई ग्रहण

(मत्ती 16:13-15; लुका 18:15-17)

13 मानिसहरूले तिनीहरूको बालकहरूलाई येशू समक्ष ल्याए, ताकि उहाँले तिनीहरूलाई छोईदिऊन्। तर चेलाहरूले मानिसहरूलाई बालकहरू लिएर आएकोमा हकारे।

* 9:44: केही यूनानी लिपिहरूमा 48 पदमा जस्तै लेखिएको छ। † 9:46: केही यूनानी लिपिहरूमा 48 पदमा जस्तै लेखिएको छ।

14 त्यहाँ जे घटना घट्यो येशूले देख्नुभयो। उहाँले बालकहरूलाई उहाँकहाँ नआउनु भनेर रोकेकोमा क्रोध प्रकट गर्नुभयो। येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “साना बालकहरूलाई मकहाँ आउन देऊ। तिनीहरूलाई नरोक, किनभने परमेश्वरको राज्य तिनीहरूको नै हो जो यी बालकहरू जस्तै छन्।

15 म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। तीमीहरूले परमेश्वरको राज्यलाई ग्रहण गर्ने पर्दछ, जसरी सानो बालकले दिइएको कुरा स्वीकार्दछ, नत्र भने तिमीहरू कहिल्यै त्यहाँ पस्न पाउने छैनौ।”

16 त्यसपछि येशूले ती बालकलाई आफ्नो काखमा लिनुभयो। उहाँले आफ्नो हातहरू तिनीहरूमाथि राख्नुभयो अनि आशीर्वाद दिनुभयो।

एकजना धनी मानिस येशूलाई पछ्याउन नचाहेको
(मत्ती 19:16-30; लुका 18:18-30)

17 येशू हिँड्न लाग्नु भयो, त्यसैबेला एउटा मानिस दगुर्दै आयो, येशूको अघि घुँडा टेक्यो। त्यस मानिसले उहाँलाई भन्यो, “हे असल गुरुज्यू अनन्त जीवन प्राप्त गर्नलाई मैले के गर्नुपर्छ?”

18 येशूले उत्तर दिनुभयो, “तिमीले मलाई किन असल भन्दैछौ? कुनै मानिस असल छैन। खाली परमेश्वर मात्र असल हुनुहुन्छ।

19 यसैले म तिम्रो प्रश्नको उत्तर दिन्छु। तिमी आज्ञाहरू त जान्दछौ: ‘तिमीले कसैको हत्या गर्नु हुँदैन, कसैलाई व्यभिचार गर्नु हुँदैन, चोर्नु हुँदैन, झटो साक्षी दिनु हुँदैन, अरूलाई ठगनु हुँदैन, तिमीले आफ्नो बाबू र आमालाई आदर गर्नेपर्छ ... ।’”

20 त्यो मानिसले भन्यो, “गुरुज्यू, मैले यी सब आज्ञाहरू मेरो बालकपनदेखि नै पालन गर्दै आएको छु।”

21 येशूले त्यस मानिसलाई फर्केर हेर्नुभयो। उहाँले त्यसलाई प्रेम दर्शाउनु भयो अनि भन्नुभयो, “तिमीले पालन गर्नु पर्ने अझै एक अर्को आज्ञा छ। जाऊ अनि आफ्नो सबै चीजहरू बेचिदेऊ, गरीब मानिसहरू माझ त्यो पैसा बाँडिदेऊ। यसको निम्ति स्वर्गमा तिमीलाई इनाम मिल्नेछ। त्यसपछि मकहाँ आऊ, अनि मलाई पछ्याऊ।”

22 जब त्यस मानिसले येशूबाट यी सबै कुरा सुन्यो उसको अनुहार अँध्यारो भयो। त्यो मानिस दुःखी बन्यो, किनभने त्यो खुबै धनी थियो आफ्नो धन गुमाउन चाहँदैन्यो।

23 त्यसपछि येशूले आफ्नो चेलाहरूलाई हेर्नुभयो अनि तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “परमेश्वरको राज्यमा पसुलाई एकजना धनी मानिसलाई निकै गाह्रो पर्छ।”

24 अनि येशूका कुरामा चेलाहरू अचम्मित भए। तर येशूले तिनीहरूलाई फेरि भन्नु भयो। “हे मेरो नानीहरू, परमेश्वरको राज्यमा पसु अति गाह्रो छ।

25 धनी मानिसलाई परमेश्वरको राज्यभित्र पसुभन्दा ऊँटलाई सियोको नाश्रीबाट छिरेर जानु सजिलो छ।”

26 चेलाहरू अति अचम्मित भए, अनि एक अर्कामा चर्चा गर्न लागे, “त्योसो भए को चाँहि पसुसकछ?”

27 येशूले चेलाहरूलाई हेर्नुभयो अनि भन्नुभयो, “मानिसहरूको निम्ति यी सब असम्भव छ, तर परमेश्वरको निम्ति यी सबै सम्भव छ।”

28 पत्रसले येशूलाई भने, “हामिले सब त्याग्यौ अनि तपाईंको अनुशरण गर्यौ।”

29 येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। प्रत्येक मानिस जसले मेरो निम्ति आफ्नो घर, दाज्यू-भाई, दिदी-बहिनी, आमा-बाबु, बालकहरू, वा खेत जमीन छोडेर सुसमाचारमा लागेको छ

30 उसले आफूले त्यागेको भन्दा सयौं गुणा अधिक पाउनेछ। यहाँ यस संसारमा त्यस मानिसले घरहरू दाज्यू-भाईहरू, दीदी-बहिनीहरू, आमा-बुबाहरू, बालकहरू अनि खेत सबै पाउनेछ। यस संसारसा उसले यातना पाउने छ, तर आउनेवाला संसारमा उसले अनन्त जीवन पाउनेछ।

31 अहिले जो धेरै अगाडी छन् भविष्यमा तिनीहरू अन्तमा पर्नेछन्। अनि अहिले जो अन्तमा छन् तिनीहरू भविष्यमा अगाडी हुनेछन्।”

येशू आफ्नो मृत्युबारे फेरि चर्चा गर्नुहुन्छ
(मत्ती 20:17-19; लुका 18:31-34)

32 येशू साथमा भएका अरू मानिसहरूसँग यरूशलेम गइरहुनु भएको थियो। उहाँले मानिसहरूको अगुवाई गरिरहुनु भएको थियो। येशूका चेलाहरू चकित भइरहेका थिए। अनि जुन मानिसहरू तिनीहरूका पछि-पछि थिए तिनीहरू भने डराइरहेका थिए। उहाँले बाह्रजना प्रेरितहरूलाई फेरि भेला गर्नुभयो, अनि तिनीहरूलाई भन्न लाग्नु भयो उहाँलाई के हुनेवाला छ?

33 येशूले भन्नुभयो, “हामीहरू यरूशलेम जाँदैछौ। मानिसको पुत्रलाई मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूका अघि सुम्पिनेछन्। तिनीहरूले मानिसको पुत्रलाई गैर यहूदीहरूलाई सुम्पेछन्।

34 तिमीहरूले उहाँलाई थुक्नेछन् कोराँ लाउने छन् अनि उहाँलाई मार्नेछन्। तर उहाँको मृत्युको तीन दिनपछि, फेरि उहाँ बौरी उठ्नुहुनेछ।”

याकूब र यहून्ना आफ्नो निम्ति अनुरोध गर्छन्
(मती 20:20-28)

35 त्यसपछि जब्दीका छोराहरू, याकूब र यहून्ना उहाँ कहाँ आए। तिनीहरूले भने, “गुरूज्यू तपाईंले हाम्रो निम्ति हामी जे चाहन्छौं सो गरिदिनुहोस्।”

36 येशूले भन्नुभयो, “मैले तिमीहरूलाई के गरेको तिमीहरू चाहन्छौं?”

37 तिनीहरूले भने, “जब हामी तपाईंको महिमामा आउँछौं हामी एक जनालाई तपाईंको दाहिनेतिर अनि अर्कोलाई तपाईंको देब्रेतिर बस्ने अनुमति दिनुहोस्।”

38 येशूले भन्नुभयो, “तिमहरूले बुझ्दैनौं कि तिमीहरू के मागिरहेका छौं। के मैले भोग्नु पर्ने जस्तै कष्टहरू तिमीहरूले सहन गर्नसक्छौं? अथवा जुन बसिस्मा मैले लिएको छु, त्यो बसिस्मा तिमीहरू लिन सक्छौं?”

39 छोराहरूले जवाफ दिए, “अवश्य, हामी सक्छौं।”

येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “साँच्चैने तिमीहरूले पनि मैले सहनुपर्ने जस्तै कष्टहरू सहन्छौं, मैले लिए जस्तै बसिस्मामा तिमीहरूले पनि लिन्छौं।

40 तर म मेरो दाहिने वा देब्रेपट्टी कसलाई बसाउनु पर्ने हो त्यो चुन सक्तिनँ। यी स्थानहरू अरूका निम्ति हुन्। तिनीहरूकै निम्ति ती ठाउँहरू तयार पारिएका हुन्।”

41 अरू दशजना चेलाहरूले यी सबै सुने। तिनीहरू याकूब र यहून्नासँग रिसाए।

42 येशूले सबै चेलाहरूलाई उपस्थित हुन बोलाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “गैर, यहूदीहरूको पनि आफ्ना मानिसहरू छन्। तिमीहरूलाई शासकहरू भनिन्छ। तिमीहरूले जान्दछौं कि तिनीहरूले आफ्ना शक्तिको प्रभाव देखाउँछन्। अनि तिनीहरूका प्रमुखहरूले आफ्नो सम्पूर्ण शक्तिहरू मानिसहरूमा प्रयोग गर्न मन पराउँछन्।

43 तर तिमीहरूसँग यस्तै अभ्यास चाँहि हुन हुँदैन। यदि तिमीहरू मध्ये कोही महान पुष्प हुन चाहन्छौं भने तब उ तिमीहरूको नोकर हुनुपर्छ।

44 यदि तिमीहरूमध्ये कोही प्रमुख बन्न चाहन्छौं भने उ सबैको कमारो हुनुपर्छ।

45 त्यसरी नै, मानिसको पुत्र सेवा लिन होइन, तर सेवा गर्नु आएको हो। मानिसको पुत्र उनको आफ्नै जीवन दिन अनि अरू धेरै मानिसलाई बचाउन आएको हो।”

येशूद्वारा अन्धो मानिस निको

(मती 20:29-34; लुका 18:35-43)

46 उनीहरू यरीहो शहरमा आईपुगे। तब येशू आफ्ना चेलाहरू र अरू धेरै मानिसहरूसँग त्यो शहर छोड्दै हुनु हुन्थ्यो। एउटा अन्धो मानिस, बारतिमै (“तिमैको छोरो”) नाम गरेको सडकको एक छेउमा बसिरहेको थियो। त्यसले सधैं पैसा मगिरहन्थ्यो।

47 त्यस अन्धो मानिसले नासरतदेखि येशू त्यतैतिर आउनु हुँदैछ भन्ने सुन्यो। त्यो चिच्याउनु लाग्यो, “हे येशू, दाऊदका पुत्र, कृपाया मलाई मद्दत गर्नुहोस्।”

48 धेरै मानसहरूले त्यस अन्धो मानिसलाई हकारे अनि चूप लाग्नु भनेर निन्दा गरे। तीनीहरूले त्यसलाई केही नबोल्नु भनि हुकम गरे। तर त्यो अन्धो मानिस झन्-झन् चिच्याइने रह्यो, “हे दाऊदका पुत्र मलाई मद्दत गर्नुहोस्।”

49 येशू त्यहीँ रोकिनु भयो अनि भन्नुभयो, “त्यस मानिसलाई मकहाँ आउनु भन।”

अनि तिनीहरूले त्यस अन्धो मानिसलाई बोलाए। तिनीहरूले भने, “खुशी होऊ उठ येशूले तिमीलाई बोलाउनु हुँदैछ।”

50 त्यो अन्धो मानिस जुस्क्क उठ्यो। उसले आफ्नो वस्त्र त्यहीँ फर्काए, उफ्रँदै येशूकहाँ गयो।

51 येशूले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “मैले तिम्रो निम्ति के गरेको चाहन्छौं?”

त्यो अन्धो मानिसले जवाफ दियो, “हे गुरूज्यू म फेरि मेरो दृष्टि चाहन्छु।”

52 येशूले भन्नुभयो, “जाऊ, तिमी निको भयो किनभने तिमीले विश्वास गर्यौं।” तसपछि त्यस अन्धो मानिसले फेरि दृष्टि प्राप्त गर्यो, र त्यसले येशूलाई नै पछ्यायो।

11

येशूको यरूशलेममा राजा झैं प्रवेश

(मती 21:1-11 लुका 19:28-40; यहून्ना 12:12-19)

1 येशू अनि उहाँका चेलाहरू यरूशलेम पुग्नै लागेका थिए। जैतून डाँडामा भएको बेथफागे र बेथानी शहरमा उनीहरू आइपुग्नुभयो। त्यहाँ येशूले आफ्नो दुइजना चेलाहरूलाई केही गर्न भनी पठाउनु भयो।

2 येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “शहरमा जाऊ अनि त्यहाँ देखेछौ। जब त्यहाँ पुग्नछौ, तिमीहरूले त्यहाँ एउटा गधालाई साङ्गालोले बाँधेर राखेको पाउनेछौ। त्यो गधामाथि अहिलेसम्म कोही चढेकोछैन त्यो गधालाई फुकालेर मकहाँ ल्याऊ।

3 यदि कसैले त्यो गधालाई कहाँ लगीरहेको छौ भनेर सोधे भने त्यसलाई भनिदिनु, ‘स्वामीलाई यो आवश्यकता छ। उहाँले त्यसलाई फेरि चाँडै फर्काइदिनुहुन्छ।’ ”

4 चेलाहरू शहर पुगे। तिनीहरूले त्यहाँ बाहिर गल्लिमा एउटा घरको ढोकाको छेउमा एउटा जवान गधालाई बाँधेर राखेको पाए। चेलाहरूले गधालाई फुकाले।

5 त्यहाँ उभिरहेका केही मानिसहरूले यी सब देखे, तिनीहरूले सोधे, “तिमीहरूले यो के गर्दैछौ? त्यो गधालाई त्यहाँबाट किन फुकाईरहेछौ?”

6 चेलाहरूलाई येशूले भन्नु भए झैं उत्तर दिए। मानिसहरूले ती चेलाहरूलाई गधा दिन अनुमति दिए।

7 त्यसपछि चेलाहरूले येशूकहाँ गधा पुर्याए। तिनीहरूले आफ्ना वस्त्रहरू गधामाथि चढाए अनि येशू त्यसमाथि वसु भयो।

8 अनेकौँ मानिसहरूले सडकमा येशूको निम्ति भनेर आफ्ना वस्त्रहरू ओछ्याए। कतिजनाले स्वका हाँगाहरू काटेर सडकमा ओछ्याए।

9 केही मानिसहरू येशूको अधि- अधि हिँड्दै थिए। केही मानिसहरू उहाँकै पछि-पछि हिँड्दै थिए। सबै मानिसहरू कराउँदै थिए,

“ उहाँको प्रशंसा गर!”

‘स्वागत गर! परमेश्वरले उहाँलाई आशीर्वाद गर्नु जो परमप्रभुको नाउँमा आउनु हुँदछ!’ भजनसंग्रह 118:25-26

10 “हाम्रा पिता दाऊदको राज्यलाई परमेश्वरले आशीर्वाद दिऊन।

जुन राज्य आउनेछ।

स्वर्गको परमेश्वरलाई प्रशंसा!”

11 येशू यरूशलेममा जानुभयो अनि मन्दिरभित्र पसुभयो। मन्दिरको वरिपरि उहाँले हेर्नु भयो। तर अबेर भइसकेको थियो। यसकारण उहाँ आफ्ना बाह्रजना प्रेरितहरूलाई लिएर बेथानि पुग्नुभयो।

येशूले भन्नुभयो अञ्जीरको रूख मर्नेछ

(मर्ती 21:18-19)

12 अर्को दिन, तिनीहरूले बेथानि छोड्नुभयो। येशू भोकाउनु भएको थियो।

13 येशूले टाढामा एउटा अञ्जीरको रूख देख्नु भयो। त्यहाँ पुगेर केही अञ्जीरको फलहरू छ कि भनेर हेर्नुभयो, तर त्यहाँ पातहरू मात्रै थिए। किनकि त्यो समय अञ्जीरको फल फल्ने समय थिएन।

14 अनि उहाँले त्यो रूखलाई भन्नुभयो, “मानिसहरूले अब उप्रान्त तेरो फलहरू फेरि कहिल्यै खाने छैन।” उहाँका चेलाहरूले यी सबै कुरा सुने।

येशूको मन्दिरतर्फ प्रस्थान

(मर्ती 21:12-17; लूका 19:45-48; यहन्ना 2:13-22)

15 उहाँहरू यरूशलेम जानुभयो। येशू मन्दिर जानुभयो। उहाँले मन्दिर इलाकाबाट बेच्ने र किन्नेहरूलाई बाहिर निकाल्नु भयो। उहाँले विभिन्न पैसा-रुपियाँका लेनदेन गर्नेहरूको टेबलहरू पल्टाइदिनु भयो। ढुक्कुर बेच्नेहरूको चौकीहरू पनि उहाँले पल्टाइदिनु भयो।

16 येशूले कसैलाई पनि मन्दिर प्राङ्गणमा केही चीजहरू बोकेर ल्याउने अनुमति दिनु भएन।

17 तब उहाँले तिनीहरूलाई सिकाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “धर्मशास्त्रमा यस्तो लेखिइएको छ, मेरो घर सबै जातिको निम्ति प्रार्थनाको घर कहललाइनेछ तर तिमीहरूले परमेश्वरको घरलाई डाँकहरू लुक्ने घरमा परिवर्तन गरिरहेछौ।”

18 मुख्य पूजाहारीहरू शास्त्रीहरूले यी सब कुराहरू थाहा पाए। तिनीहरूले येशूलाई मार्ने उपाय रचन थाले। प्रायः सबै मानिसहरू येशूको शिक्षामा अचम्भित भएका हुनाले तिनीहरू येशूसँग डराएका थिए।

19 त्यसै रात, येशू अनि उहाँका चेलाहरूले शहर छोड्नुभयो।

येशूद्वारा विश्वासको शक्ति प्रदर्शन
(मती 21:20-22)

20 अर्को बिहान, येशू आफ्ना चेलाहरूसँग जाँदै हुनु हुन्थ्यो। तिनीहरूले अञ्जीरको रूख देखे जसलाई येशूले शराप दिनुभएको थियो। अञ्जीरको रूख जरादेखि टुप्यो सम्मै सुकिसकेको थियो।

21 पढ्नसले येशूलाई भने, “हे रब्बी, अञ्जीरको रूखलाई हेर्नुहोस् जसलाई तपाईंले हिजो सरापनु भएको थियो। अहिले त्यो सुकिसकेको र मरिसकेको छ!”

22 येशूले जवाफ दिनुभयो, “परमेश्वरमा विश्वास राख।

23 म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, तिमीहरूले यो पर्वतलाई भन्सकछौ, जा अनि समुद्रमा खस। अनि यदि तिमीहरूको मनमा कुनै शंका छैन, अनि तिमीले विश्वास गरेको खण्डमा तिमीले भनेको कुरा घट्ने छ, तब परमेश्वरवले तिम्रो निम्ति यसो गरिदिनु हुनेछ।

24 यसैले तिमीहरूले जे वस्तुको निम्ति प्रार्थना गर्दछौ। अनि यदि चीजहरू पाइसकेकाछौ भन्ने विश्वास राख्छौ तब त्यो तिम्रो आफ्नै हुनेछ।

25 जब तिमीहरू प्रार्थनाका निम्ति तयार हुन्छौ, अनि कसैको विरुद्धमा तिमीहरूमा भएको नराम्रो सम्झना भयो भने, त्यसलाई क्षमा गरिदेऊ। यसो गर्थौ भने स्वर्गमा हुनुहुने तिमीहरूका पिताले पनि तिमीहरूका सबै पापहरू क्षमा गरिदिनुहुनेछ।”

26 *

यहूदी प्रमुखहरूद्वारा येशूको शक्तिमाथि सन्देह
(मती 21:23-27; लूका 20:1-8)

27 येशू अनि उहाँका चेलाहरू फेरि यरूशलेम जानुभयो। येशू मन्दिरको वरिपरि जाँदै हुनुहुन्थ्यो मुख्य पुजाहरीहरू, शास्त्रीहरू र अग्रज यहूदी प्रमुखहरू उहाँकहाँ आए।

28 तिनीहरूले येशूलाई भने, “हामीलाई भन्नुहोस् यत्रो के-के गर्नलाई तपाईंसँग कुन चाहिँ त्यस्तो अधिकार छ? कसले तपाईंलाई यो अधिकार दिएका हुन्।”

29 येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई एउटा प्रश्न राख्दछु। यदि तिमीहरूले मेरो प्रश्नको जवाफ दिथौ, भने तब म तिमीहरूलाई भन्नेछु कि यी सब गर्नलाई मेरो के अधिकार छ।

30 यहून्नाको बसिसमा परमेश्वरबाट भएको हो वा मानिसबाट भएको हो? मलाई जवाफ देऊ?”

31 ती यहूदी प्रमुखहरूले येशूको प्रश्न बारे बहस गरे। तिनीहरू एक अर्कोमाझमा बात चीत गर्न लागे, “यदि हामीले जवाफ दिथौ, ‘यहून्नाको बसिसमा परमेश्वरबाट भएको हो,’ येशूले भन्नु हुनेछ, ‘त्यसो भए तिमीहरूले यहून्नालाई किन विश्वास नगरेको?’

32 तर यदि हामीले भन्यौ, ‘यहून्नाको बसिसमा मानिसबाट भएको हो,’ मानिसहरू हामीसँग रिसाउनेछन्।” (ती मानिसहरूसँग भयभीत थिए। सबैले यहून्ना एकजना अगमवक्ता हुनु भनेर विश्वास थियो।)

33 तब तिनीहरूले येशूलाई जवाफ दिए, “हामी यसको सही उत्तर जान्दैनौ।”

तब उहाँले भन्नुभयो, “तब यी सब कामहरू तिमीहरूलाई भन्दिन कि कुन अधिकारद्वार म यी कुराहरू गरिरहेको छु।”

12

परमेश्वरले आफ्नो पुत्र पठाउँनु भयो
(मती 21:33-46; लूका 20:9-19)

1 येशूले मानिसहरूलाई सिकाउनलाई दृष्टान्तहरूको उपयोग गर्नु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “कुनै एकजना मानिसले एउटा खेतमा दाख रोपे। त्यस एउटा कोल खोपे। त्यसपछि त्यसले एउटा मचान बनाए। त्यसले आफ्नो दाखबारी केही खेतीवालहरूलाई भाडामा दिए। त्यसपछि त्यो मानिस परदेश लाग्यो।

2 “केही समय पछि दाखको फसल उठाउने बेला आयो। त्यसपछि त्यस मानिसले आफ्नो अंश ल्याउनलाई दाखबारीमा एकजना नोकरलाई पठायो।

3 तर खेतीवालाहरूले त्यस नोकरलाई पक्के अनि पिटे। तिनीहरूले नोकरलाई रितै हात फर्काइदिए।

4 फेरि त्यस मानिसले अर्को नोकरलाई पठाए। खेतीवालाले त्यलाई टाउकोमा हिकाए। तिनीहरूले त्यसलाई कुनै इज्जत गरेनन्।

* 11:26: केही प्राथमिक ग्रीक लिपि अनुसार: “यदि तिमीहरूले कसैलाई क्षमा गर्थौ भने स्वर्गमा हुनुहुने तिमीहरूका पिताले पनि तिमीहरूका सबै पापहरू क्षमा गरिदिनु हुनेछ।”

5 फेरि त्यस मानिसले अर्को नोकरलाई ती खेतीवालाहरूकहाँ फठाए। तर खेतीवाला हरूले त्यसलाई मारिदिए। त्यस मानिसले अरू धेरै नोकरहरूलाई पठाए। तर खेतीवालाहरूले कतिजनालाई पिटे, अनि कतिजनालाई मारिदिए।

6 “अब त्यस मानिससंग खेतीवालहरूकहाँ पठाउनलाई एउटै मात्र मानिस रहको थियो। त्यो मानिस, त्यही मानिसको पुत्र थियो। त्यस मानिसले छोरोलाई माया गर्थ्यो। तर पनि त्यसले आफ्ना छोरोलाई खेतीवालहरूकहाँ पठाउने निश्चय गरयो उसले पठाउन सक्ने त्यो मात्र अन्तिम मानिस थियो। त्यस मानिसले भन्यो, खेतीवालहरूले मेरो छोरोलाई त आदर गर्ने नै छन्।

7 “तर खेतीवालहरूले आफूहरू मात्र बहन गरे, यो मालिकको छोरो हो यो दाखबारी उसको हुन्छ। यसकारण हामी यसलाई मारौं तब यो दाखबारी हाँप्रे हुनेछ।

8 तब ती खेतीवालाहरूले छोरोलाई पक्रे, मारे अनि दाखबारीको बाहिर फर्काइदिए।

9 “यसकारण त्यो दाखबारीको मालिकले के गर्नेछ? त्यो दाखबारीमा जानेछ अनि ती खेतीवालहरूलाई मार्नेछ। तब त्यसले त्यो दाखबारी अरू नै खेतीवालहरूलाई दिनेछ।

10 निश्चय नै तीमीहरूले धर्मशास्त्रमा यी वचनहरू पढेका होला:

‘निर्मातृहरूले अस्वीकार गरेका ढुङ्गाहरू नै कुनाको ढुङ्गा बनेको छ।

11 परमप्रभुले नै यस्तो गर्नु भएको हो, अनि हाम्रो निम्ति यो अचम्म भएको छ।’ ”

भजनसंग्रह 118:22-23

12 ती यहदी प्रमुखहरूले येशूले भन्नु भएको यो दृशन्त सुन्न पाए। तिनीहरूले त्यो दृशन्त तिनीहरूको आफ्नै बारेमा हो भन्ने बुझे। यसकारण कसरी हुन्छ येशूलाई पक्रने उपायमा तिनीहरूलागे। तर मानिसहरूदेखि तिनीहरूलाई डर पनि थियो। अनि ती यहदी प्रमुखहरू येशूलाई छोडेर अन्यत्र कतै गए।

यहदी प्रमुखहरूद्वारा येशूलाई छक्क्याउने चेष्टा

(मती 22:15-22; लुका 20:20-26)

13 त्यसपछि, यहदी प्रमुखहरूले हेरोदीअन्स भन्ने दलका केही मानिसहरू र केही फरिसीहरूलाई येशू भएकहाँ पठाए। तिनीहरूले येशूलाई केही भूल गराएर पक्रन चाहन्थे।

14 फरिसीहरू र हेरोदीअन्सहरू येशूकहाँ पुगे अनि भन्न लागे, “हे गुरुज्यू हामी जान्दछौं कि तपाईं एक इमान्दार मानिस हुनुहुन्छ। अरूले के भन्दा भन्ने तपाईं डराउनु हुँदैन। सबै तपाईंको अघाडी एउटै हुन। अनि तपाईंले परमेश्वरको मार्ग ठीकसित सिकाईरहनुभएको छ। हामीलाई भन्नुहोस्: के कैसरलाई कर बुझाउनु उचित छ? हामीले कर तिर्नु पर्ने हो कि नतिर्नु पर्ने हो?”

15 तर येशूले तिनीहरूको कपट बुझ्नु भयो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू मलाई किन जालमा पार्न खोज्दैछौ? मलाई एउटा चाँदीको सिक्का देऊ। म त्यसलाई हेर्न चाहन्छु।”

16 तिनीहरूले येशूलाई एउटा सिक्का दिए अनि उहाँले सोध्नुभयो, “यो सिक्कामा कसको चित्र अंकित छ? अनि यसमा कसको नाउँ लेखिएको छ?” तिनीहरूले जवाफ दिए, “यो कैसरको चित्र हो अनि उसको नाउँ।”

17 अनि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “कैसरको चीजहरू कैसरलाई नै देऊ, अनि परमेश्वरको चीजहरू परमेश्वरलाई नै देऊ।” ती येशूको कुरा सुनेर छक्क परे।

केही सद्कीहरूद्वारा येशूलाई छक्क्याउने चेष्टा

(मती 22:23-33; लुका 20:27-40)

18 तब केही सद्कीहरू येशूकहाँ आए। (सद्कीहरूमा विश्वास थियो कि मृत्युबाट कुनै पनि मानिस बौरी उठ्ने छैन)। सद्कीहरूले उहाँलाई एउटा प्रश्न राखे।

19 तिनीहरूले भने, “गुरुज्यू, मोशाले लेखेका छन् कि यदि कुनै विवाहित मानिस मर्यो भने, अनि उसको पत्नीको कुनै सन्तान छैन भने त्यसबेला उसको भाइले त्यो विधवालाई आफ्नो दाज्यूकोलागि सन्तान जन्माउन विवाह गर्नु पर्छ। त्यसपछि आफ्नो दाज्यूकोलागि तिनीहरूले सन्तान बनाउन सक्नेछ।

20 एउटा परिवारमा सातजना दाज्यूभाइ थिए। पहिलो दाज्यूले विवाह गरे अनि मरे। उसको कुनै सन्तान थिएन।

21 त्यसपछि दोस्रो भाइले त्यस स्त्रीलाई विवाह गरे। ऊ पनि मर्यो कुनै सन्तान भएन। त्यस्तै घटना घट्ने थियो भाइसँग पनि।

22 सबै सात दाज्यू-भाइले त्यस स्त्रीलाई विवाह गरे अनि सबै मरे। कुनै पनि सात दाज्यू-भाइबाट सन्तान भएन। अन्तमा त्यो स्त्री पनि मरी।

23 तर सबै सातजना दाज्यूभाइले त्यसलाई विवाह गरेका थिए। यसकारण जब त्यस स्त्री मरेर बौरी उठ्नेछ त्यसबेला त्यस स्त्रीको, लोभे को चाँहि हुने छ?”

24 येशूले जवाफ दिनु भयो, “तिमीहरू अत्यन्तै गल्तीमा छौ? किनभने धर्मशास्त्रहरूमा लेखिएको कुरा अनि परमेश्वरको शक्तिको बारेमा तिमीहरूले केही जानेका छैनौ।

25 जब मानिस मरेर बौरी उठ्नेछन् त्यसबेला त्यहाँ कुनै विवाह गर्ने छैनन्। मानिसहरूले एक-अर्कांमाझ विवाह गर्ने छैनन्। तिनीहरू स्वर्गमा स्वर्गदूतहरू जस्तै हुनेछन्।

26 मरेका मानिसहरूको पुनरुत्थानको बिषयमा मोशाले लेखेको जलेको पोथ्राको कथा पुस्तकमा तिमीहरूले पढेका छैनौ? परमेश्वरले भन्नु भएको छ: ‘म अब्राहाम, इसहाक र याकूबको परमेश्वर हुँ।’[☆]

27 परमेश्वर मरेका मानिसहरूका परमेश्वर होइन तर जीवित मानिसहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ। तिमी सदूकीहरू भुलमा परेकाछौ!”

कुन आज्ञा सबभन्दा महान हो?

(मती 22:34-40; लूका 10:25-28)

28 शास्त्रीहरूमध्ये एकजना येशूकहाँ आए। उनले सदूकीहरू र फरिसीहरूसंग येशूले बहस गरिरहेको सुने। येशूले तिनीहरूका प्रश्नहरूको ठीक जवाफ दिइरहेको सुने। अनि उहाँलाई सोधे, “कुन चाँहि आज्ञा सब भन्दा प्रमुख छ?”

29 येशूले उत्तर दिनुभयो, “सब भन्दा महान आज्ञा यस्तो छ: ‘इस्राएलका मानिसहरू, सुन! परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरनै एक परमप्रभु हुन्।

30 तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरलाई सारा हृदयले, सारा आत्माले, सारा प्राणले र सारा शक्तिले उहाँलाई प्रेम गर्नुपर्छ।’[☆]

31 दोस्रो महान आज्ञा यस्तो छ: ‘तिमीहरूले आफूलाई प्रेम गरे जस्तो अरू मानिसहरूलाई पनि प्रेम गर्नुपर्छ।’[☆] यी आज्ञाहरू भन्दा अन्य आज्ञाहरू महान छैनन्।”

32 शास्त्रीहरूले उत्तर दिए, “हे गुरुज्यू, त्यही नै ठीक उत्तर हो। तपाईंले जे भन्नुभयो त्यो ठिक हो। परमेश्वर एउटै परमप्रभु हुन् अनि अरू कुनै परमेश्वर छैनन्।

33 अनि एउटा मानसले आफ्नो सारा हृदयले, सारा प्राणले, सारा आत्माले र सारा शक्तिले परमेश्वरलाई प्रेम गर्नुपर्छ। अनि आफूले आफूलाई प्रेम गर जस्तै अरू मानिसहरूलाई पनि प्रेम गर्नुपर्छ। यी आज्ञाहरू सबै अर्पणहरू अनि परमेश्वरलाई गरिएको अरू बलिदानहरू भन्दा अत्यन्तै मुख्य छन्।”

34 येशूले त्यस मानिसले बुद्धिमानपुर्वक जवाफ दिएको पाऊनु भयो। अनि उहाँले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “तिमी परमेश्वरको राज्य नजिक छौ।” त्यसपछि अरू कुनै मानिसले पनि उहाँलाई अरू धेरै प्रश्नहरू गर्ने साहस गरेनन्।

के ख्रीष्टनै दाऊदको पुत्र हुन्?

(मती 22:41-46; लूका 20:41-44)

35 येशूले मन्दिरमा सिकाइरहनु भएकोथियो। उहाँले भन्नुभयो, “किन शास्त्रीहरूले ख्रीष्ट नै दाऊदको पुत्र भनेका हुन्?

36 पवित्र आत्मामा दाऊद आफैले भन्नुभएको छ,

‘परमप्रभुले मेरो प्रभुलाई (ख्रीष्टलाई) भन्नुभएको छ:

मेरो छेउमा दाहिनेपट्टि बस,

अनि म तिम्रा शत्रुहरूलाई तिम्रा वशमा पार्नेछु।’

भजनसंग्रह 110:1

37 दाऊद आफैले ख्रीष्टलाई ‘प्रभु’ भन्नु हुन्छ। तब कसरी ख्रीष्ट दाऊदको पुत्र हुनसक्छ?” धेरै मानिसहरूले येशूले भनेको कुरा खूबै आनन्दित भएर सुने।

येशूद्वारा शास्त्रीहरूको आलोचना

(मती 23:1-36 लूका 20:45-47)

38 येशूले लगातार सिकाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “शास्त्रीहरूदेखि होशियार बस। तिनीहरू लामा वस्त्रहरू पहिरिएर आफूलाई प्रमुख देखाउनको निम्ति हिंडुन मन पराउँछन्। अनि तिनीहरू आफूलाई बजारमा हुँदा मानिसहरूले तिनीहरूलाई आदर गर्नु भन्ने चाहन्छन्।

39 सभाघरहरूमा पनि तिनीहरूले अति मुख्य ठाउँहरू ओगट्न चाहन्छन्। अनि भोजहरूमा पनि त्यसरी नै आदरका ठाउँहरूमा बस्न चाहन्छन्।

☆ 12:26: प्रस्थान 3:6 बाट उद्धृत गरिएको। ☆ 12:30: व्यवस्था 6:4-5 बाट उद्धृत गरिएको। ☆ 12:31: लेवी 19:18 बाट उद्धृत गरिएको।

40 तिमीहरू विधवाहरूसँग कष्ट्याइँ गर्दछन् र तिनीहरूलाई लुट्छन्। अनि आफैले लोकचारको निम्ति लामो लामो प्रार्थनाहरू गर्ने गर्दछन्। परमेश्वरले तिनीहरूलाई धेरै दण्ड दिनुहुनेछ।”

विधवाद्वारा भेटी चढाएको अर्थ बुझाउने चेष्टा
(लुका 21:1-4)

41 येशू मन्दिरको ढुकुटी सामु बसूभयो जहाँ आएर मानिसहरूले पैसा चढाउने गर्दथे। उहाँले धेरै धनी मानिसहरूले मन्दिरको ढुकुटीमा धेरै पैसा हालेको हेर्नुभयो।

42 तब एउटी गरीब विधवा आई अनि दुईवटा स-साना तौंमाका सिक्काहरू दिई। ती सिक्काहरूको मूल्य एक पैसा भन्दा कम थियो।

43 येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। यो गरीब विधवाले खाली दुइवटा स साना सिक्काहरू चढाई। तर वास्तवमा अरू धनी मानिसहरूले दिएको भन्दा त्यसले धेरै दिई।

44 ती मानिसहरूको धेरै छन, तर तिनीहरूले आफूलाई नचाहिएको मात्र दिएका छन। त्यो स्त्री धेरै गरीब छे। तर त्यसले आफूमा भएको सबै नै दिई। अनि त्यसले ती पैसाहरू आफूलाई मदत पुर्याउनको लागि नै हो भन्ने ठानी।”

13

भविष्यमा मन्दिर ध्वंश
(मती 24:1-44; लुका 21:5-33)

1 येशूले मन्दिरको इलाका छोडन लाग्नु भएको थियो। कुनै एकजना चेलाले उहाँलाई भने, “गुरूज्यू हेर्नुहोस। यी मन्दिरको भवनहरू धेरै ठूला-ठूला ढुङ्गाहरूले बनाएर अति सुन्दर भएको छ।”

2 येशूले भन्नुभयो, “के तिमीहरू यो ठूला भवनहरू देख्छौ? यी भवनहरू सबै ध्वंस हुनेछ। प्रत्येक ढुङ्गा भूँड्मा पर्नाकिनेछ। एउटामाथि अर्को कुनै ढुङ्गा त्यहाँ रहने छैन।”

3 त्यसपछि येशू जैतून डाँडामा बस्िरहनु भएको थियो। उहाँ पत्रस, याकूब यूहन्ना र आन्दियाससँग अलग्गै हुनुहुन्थ्यो। तिनीहरू सबैले मन्दिर देख्न सके। तिनीहरूले येशूलाई सोधे,

4 “हामीलाई भन्नुहोस् कहिले यस्तो घटना घट्ने छ? अनि यी सब घटना हुनलाग्दा के संकेत हुनेछ?”

5 येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “होशियार रहे! कसैले तिमीहरूलाई मूर्ख नबनाओस।

6 धेरै मानिसहरू मेरा नाममा आउनेछन्। तिनीहरूले भन्नेछन्, ‘म नै ख्रीष्ट हूँ।’ अनि तिनीहरूले धेरै मानिसहरूलाई मूर्ख तुल्याउनेछन्।

7 तिमीहरूले लडाईको बारेमा सुन्न पाउनेछौ। अनि अरू हुने लँडाईहरूको बारेमा पनि कथाहरू सुन्नेछौ। तर डराऊनु पर्दैन। अन्तको समय आउन अघिने यी घटनाहरू घट्नेछ।

8 राष्ट्रहरू अन्य राष्ट्रहरूसित लडाई गर्नेछन्। राज्य राज्यहरू माझ लडाई चल्नेछ। विभिन्न ठाउँहरूमा भूकम्प जानेछ। यस्तो समय पनि आउने छ जतिबेला खानलाई केही कुरा हुनेछैन। त्यस समयमा नयाँ जन्म हुने प्रार्थमिक समयमा जस्तै कष्टपूर्ण हुनेछ।

9 “तिमीहरू होशियारी बस। मानिसहरूले तिमीहरूलाई पक्रनेछन् अनि न्यायको लागि लैजानेछन्। तिनीहरूले सभाघरहरूमा तिमीहरूलाई पिट्नेछन्। तिमीहरूलाई हाकिमहरू र राजाको सामु जबरजस्ती उभ्याइनेछ। तिमीहरूले मेरो बारेमा साक्षी दिनु पर्नेछ। तीमीहरूलाई हाकिमहरू र राजाको सामु जबरजस्ती उभ्याइन्छ। तिमीहरूले मेरो बारेमा साक्षी दिनु पर्नेछ। तिमीहरूले मलाई पछ्याएको कारणले गर्दा यी सबै हुनेछ

10 यस भन्दा अघिने सबै जातिहरू सुसमाचार प्रचार गरिनु पर्नेछ।

11 तिमीहरू पक्राउ हुनेछौ अनि न्यायको भागी बन्नु पर्नेछ। तर तिमीहरूले त्यहाँ जे भन्नेछौ त्यस बारे डराउनु पर्ने छैन। त्यसबेला परमेश्वरले तिमीलाई जे दिनुहुन्छ त्यही भन्नु पर्नेछ। त्यसबेला वास्तवमा तिमी आफै बोलिरहेको हुने छैनौ। पवित्र-आत्मा बोलिरहेको हुनेछ।

12 “दाज्यूभाइहरूले दाज्यूभाइहरूलाई मार्ने विश्वासघात गर्नेछन्। बाबूहरूले आफ्नै छोराहरूप्रति विश्वासघात गर्नेछन्। अनि मार्नेछन्। छोरा छोरीहरू पनि आफ्नै आमाबाबूहरूको विस्द्वमा उठ्नेछन् अनि तीनले आमाबाबूहरूलाई मार्नेछन्।

13 सबै मानिसहरूले मलाई पछ्यायौ भनेर तिमीहरूलाई घृणा गर्नेछन्। तर जो चाँहि अन्त्यसम्म नै बलवान रहन्छ उ मात्रै बाँच्ने छ।

14 “तिमीहरूले भयानक विनास देख्छौ। तिनीहरूले त्यो घटना एउटा यस्तो ठाउँमा उभिएर हेर्ने छौ जहाँ त्यस्तो नहुनु पर्नेथ्यो।” (मानिस जसले पढ्छ यसको अर्थ के हुन्छ बुझ्नुपर्छ।) “त्यसबेला यहूदियाका मानिसहरू पहाडहरूतिर भाग्नु पर्छ।

15 मानिसहरू समय खेर नफाली भाग्नु पर्छ। यदि कुनै मानिस घरको छानामा छ भने घरबाट केही निकाल्नलाई उ तलतिर ओर्लेनु हुँदैन।

16 यदि कुनै मानिस आफ्नो खेतबारीमा छ भने त्यो पनि फर्केर आफ्नो वस्त्र ल्याउन त्यहाँ जानेछैन।

17 “हाय, त्यसबेला गर्भवती स्त्री वा ससाना नानीका आमाहरूलाई पनि नराम्रो हुनेछ।

18 यस्तो घटना जाडोको समयमा नहोस् भनेर प्रार्थना गर।

19 किनभने ती दिनहरूमा जुन कष्ट हुन्छ त्यो यस्तो हुन्छ कि परमेश्वरले संसारको सृष्टि गरेको देखि अहिलेसम्म भएको छैन। अनि यस्तो महा-संकष्टहरू फेरि घट्ने छैन।

20 उहाँका मानिसहरूको निम्ति परमेश्वरले त्यो भयानक समयलाई सीमित पार्ने निश्चय गर्नु भएको छ। यदि त्यो समय नछोटाइए कोही पनि बाँच्ने छैन। तर परमेश्वरले आफूले चुन्नु भएका मानिसहरूका निम्ति सहायता पुर्याउनलाई त्यो समय छोटाउनु भएको छ।

21 “त्यसबेला, यदि केही मानिसहरूले तिमीहरूलाई भने, ‘हेर, ख्रीष्ट यहाँ हुनुहुन्छ।’ अथवा ‘उहाँ त्यहाँ हुनुहुन्छ।’ यसलाई विश्वास नगर।

22 झट्टो ख्रीष्टहरू र झट्टो अगमवक्ताहरू आउनेछन् अनि परमेश्वरले चुनेका मानिसहरूलाई धोका दिनु सभव भए चिन्हहरू र चम्त्कारहरू गर्नेछन्।

23 यसकारण होशियार बस। यी सब हुन अधि नै मैले सर्तक गराएको छु।

24 “तर त्यसपछिका दिनहरूमा यस्तो दुःखको समय आउने छ,

‘सूर्य अँध्यारो हुनेछ,

अनि चन्द्रमाले पनि ज्योति दिनेछैन।

25 आकाशबाट तारहरू झर्नेछन्,

अनि आकाशका सबै शक्तिहरू डग्मगाउनेछन्।’*

26 “त्यसपछि मानिसहरूले मानिसका पुत्रलाई महान शक्ति र महिमासित बादलमा भएर आउँदै गरेको देख्नेछन्

27 मानिसको पुत्रले आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई पृथ्वीको चारैतिर पठाउनु हुनेछ। स्वर्गदूतहरूले पृथ्वीका प्रत्येक कुनाबाट चुनिएका मानिसहरूलाई भेला गर्नेछन्।

28 “अञ्जीरको रूखले हामीलाई पाठ पढाउनेछ: जब अञ्जीरको रूखको हाँगाहरू हरियो र कलिलो हुनेछ नयाँ पातहरू उम्र्न थाल्नेछ, तब तिमीहरूले ग्रीष्म ऋतु नजिक छ भनेर बुझ्नेछौ

29 त्यसरीनै जब तिमीहरू यी कुराहरू घटेका देख्छौ तब तिमीहरूले पर्ना जाने छौ कि मैले तिमीहरूलाई भनेका कुराहरूको समय नजिकमा अनि ठीक ठोकामा छन।

30 म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। यी सबै कुराहरू यही समयका मानिसहरू जीवित भएकै बेला हुनेछन्।

31 स्वर्ग अनि पृथ्वी ध्वंस हुनेछ। तर मैले भनेका वचनहरू कहिल्यै नाश हुने छैन।

32 “कसैले पनि त्यो दिन र समय थाहा पाउने छैन। पुत्र र स्वर्गमा भएको स्वर्गदूतहरूले समेत त्यो दिन र समय जान्ने छैनन्। त्यो दिन र समय केवल पिताले मात्र जान्नु हुन्छ।

33 होशियार रहो। सधैं तयारी बस त्यो समय कहिले आउने भनी तिमीले जान्दैनौ।

34 “यो परदेश गईरहेको मानिस जस्तै हो जसले आफ्नो घर छोडेकोहुन्छ। त्यो मानिसले आफ्नो नोकरहरूलाई घर जिम्मा दिएको हुन्छ। त्यसले प्रत्येक नोकरलाई विशेष काम गर्न लाएको हुन्छ अनि उसले पालेलाई होशियार साथ ढोकाको रक्षा गरेर सर्तक बस् भनेर आज्ञा दिन्छ।

35 यसकारण तिमीहरू सधैं सर्तक रहो। यो घरको मालिक कहिले फर्की आउला भनेर तिमीहरूले थाहा पाएकै हुँदैनौ। ऊ निश्चयनै बेलुका वा मध्य रातमा, वा बिहानै, वा घाम झल्केपछि आउनेछ।

36 मालिक एकसि फकिनेछ। यदि तिमीहरू तयारी र सर्तक रह्यौ भने उसले तिमीहरूलाई सुतिरहेको पाउने छैन।

37 म तिमीहरूलाई यसो भन्दछु, अनि प्रत्येकलाई यसो भन्दछु, ‘सर्तक रहो!’ ”

14

यहूदी प्रमुखहरूद्वारा येशूलाई मार्न योजना

(मती 26:1-5 लूका 22:1-2, यूहन्ना 11:45-53)

* 13:25: हेर्नुहोस यशैया 13:10, 34:4

1 निस्तार र अखमिरी रोटीको चाडको निम्ति अब केवल दुइ दिन बाँकि थियो। मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरू येशूलाई पक्रन अनि मार्ने जाल साजीको भयानक खोजमा थिए।

2 तिनीहरूले भने, “तर चाडको समयमा हामीले येशूलाई पक्रनु हुँदैन किनभने मानिसहरू क्रोधित हुनेछन् अनि दंगा मच्चाउने डर हुन्छ।”

एउटी स्त्रीद्वारा केही गर्ने विशेष चेष्टा
(मती 26:6-13; यहून्ना 12:1-8)

3 येशू बेथानियामा हुनुहुन्थ्यो। सिमोन कुष्ठरोगीको घरमा एउटा मेचमा उहाँ खाना खाँदै हुनुहुन्थ्यो त्यसैबेला एउटी स्त्री उहाँकहाँ आई। त्यस स्त्रीले एउटा अति मूल्यवान सिंगमरमको भुँडुल्को भरि अन्तरको सुग्ध भरेर ल्याएकी थिईन। त्यो सुग्ध शुद्ध जटामसीद्वारा तयार गरिएको थियो। त्यस पछि त्यस स्त्रीले जारको बिक्री खोली अनि येशूको शिरमा सुग्ध खन्याइदिई।

4 केही चेलाहरूले यी देखेर रिसिए अनि एक अर्कामा कुरा गर्न थाले। तिनीहरूले भने, “त्यसले किन यो सुग्ध नष्ट गरेको

5 त्यो अन्तर वंषभरिको कमाई हो। यसलाई बेचन सकिन्थ्यो अनि पैसा गरीबलाई दिन सकिन्थ्यो।” अनि तिनीहरूले त्यस स्त्रीको कडा आलोचना गरे।

6 येशूले भन्नुभयो, “त्यस स्त्रीलाई एक्लो छोडिदेऊ। त्यसलाई तिमीहरूले किन दिक्दारी दिइरहेछौ? त्यसले मेरो लागि खुबै राम्रो काम गरी।

7 गरीब मानिसहरू सधैं तिमीहरूसँग हुनेछन्। तिनीहरूले जतिबेला चाहन्छौ त्यतिबेला तिनीहरूलाई मद्दत गर्नसक्छौ। तर म सधैं तिमीहरूसँग हुने छैन।

8 त्यस स्त्रीले मलाई जे जति गर्न सकी त्यति गरी। त्यसले मेरो शरीरमाथि सुग्ध छरिदिई। त्यसले मलाई मनु अघिने गाड्नको तयारीका लागि यसो गरी।

9 म तीमीहरूलाई साँच्चो भन्दछु। जहाँ केही पनि सारा संसारका मानिसहरूलाई सुसमाचारहरू प्रचार गरिनेछ, सारा जगामा सुसमाचारहरू सुनाऊ, त्यस स्त्रीले गरेको कुराहरू पनि उसको संज्ञनाका निम्ति भनिनेछ।”

येशूको शत्रुहरूलाई सहयोग गर्न यहूदा तत्पर
(मती 26:14-16; लुका 22:3-6)

10 त्यसपछि बाह्रजना प्रेरितहरू मध्ये एकजना चेला मुख्य पूजाहारीहरू भएकाहाँ गयो। यो चेलाको नाम थियो यहूदा इस्कारियोत। यहूदाले येशूलाई तिनीहरूको हातमा सुम्पेको चाहन्थ्यो।

11 मुख्य पूजाहारीहरू यो सुनेर खुबै खुशी थिए। यसकोलागि तिनीहरूले उसलाई जति पनि पैसा दिन तयार थिए। अनि येशूलाई तिनीहरूको हातमा सुम्पन उचित समयको प्रतीक्षा यहूदाले गरिरहेका थिए।

निस्तार चाडको भोज
(मती 23:17-25; लुका 22:7-14; 21-23; यहून्ना 13:21-30)

12 यो अखमिरी रोटीको पहिलो दिन थियो। त्यो त्यस्तै समय थियो जुनबेला यहूदी हरूले निस्तारको थुमाहरूलाई बलिदान दिने गर्दथे। येशूको चेलाहरू उहाँकहाँ आए अनि भने, “हामी जानेछौ अनि निस्तार चाडको भोज तयार पार्नेछौ। तपाँईले हामीहरूले निस्तार चाडाको भोज तयार गरेको चाहनुहुन्छ?”

13 येशूले आफ्नो दुइजना चेलाहरूलाई शहर पठाउनु भयो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “शहरमा जाऊ। त्यहाँ एउटा मानिसलाई गाग्रोमा पानी बोकेर आइरहेको भेट्नेछौ। तिनको पछि लाग।

14 त्यो मानिस एउटा घरभित्र पसेछ। त्यही घरमा गएर त्यो घरको मालिकसँग भन: ‘गुरूज्यू सौधनु हुन्छ उहाँ अनि उहाँका चेलाहरू निस्तार चाडको भोज खाने कोठा कहाँ होलान।’

15 घर मालिकले तिमीहरूलाई मातिल्लो तलाको ठूलो कोठा देखाउनेछ जो सजाएर तयार पारेको छ। हाम्रा निम्ति त्यहाँ बन्दोबस्त गर।”

16 यसकारण चेलाहरू गए अनि शहरमा पसे येशूले भन्नु भएको जस्तै तिनीहरूले सबै कुराहरू भेट्टाए। यसर्थ तिनीहरूले नै निस्तार चाडको भोज तयार गरे।

17 साँझमा, येशू आफ्ना बाह्रजना प्रेरितहरू लिएर त्यो घरमा जानुभयो।

18 जब तिनीहरू खाँदै थिए, येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँच्चो भन्दछु। तिमीहरू बाह्रजना मध्ये एकजानले मलाई विश्वास घात गर्नेछौ। त्यो एकजनाले मसँग अहिले खाइरहेको छ।”

19 चेलाहरू यो सुनेर खुबै दुःखी भए। तिनीहरू सबैले येशूलाई भने, “निश्चयनै त्यो म होइन: ठीक हो?”

20 येशूले भन्नुभयो, “उ बाह्रजना मध्ये एक हो। उ त्यही हो जसले मसँगै कचौरामा रोटी चोप्टेछ।

21 मानिसको पुत्र जानेछ अनि मर्नेछ। किनकि उनको बारेमा धर्मशास्त्रहरूमा लेखिएको छ। तर त्यस मानिसलाई धिक्कार छ जसद्वारा मानिसको पुत्रलाई विश्वासघात गरिनेछ। बरू पहिल्यै नजन्मेको भए त्यो मानिसलाई यो धेरै राम्रो हुनथियो।”

प्रभु-भोज

(मत्ती 26:26-30; लूका 22:15-20 1 कोरिन्थी 11:23-25)

22 जब उनीहरू खाँदै थिए, येशूले केही रोटी लिनुभयो अनि त्यसको निम्ति परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुभयो। तब उहाँले त्यसलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नुभयो, अनि आफ्ना चेलाहरूलाई दिनुभयो। उहाँले भन्नुभयो, “यो लेऊ यो मेरो शरीर हो।”

23 त्यसपछि येशूले कचौरा लिनुभयो अनि यसको लागि परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुभयो। तब उहाँले त्यो आफ्ना चेलाहरूलाई दिनुभयो। तिनीहरूले कचौराबाट पिए।

24 त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, “यो नयाँ करारको मेरो रगत हो। यो रगत धेरै मानिसहरूका निम्ति पोख्याएको हो।

25 म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। म यो दाखको रस फेरि त्यसबेलासम्म पिउँदैन जुनबेला सम्म म परमेश्वरको राज्यमा यसलाई नयाँ पिएको हुँदिने।”

26 तब तिनीहरूले भजन गाए अनि उहाँहरू निस्केर जैतून डाँडातिर जानुभयो।

येशूका सबै चेलाहरूले उहाँलाई छोडे

(मत्ती 26:31-35; लूका 22:31-34; यूहन्ना 13:36-38)

27 त्यसपछि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू सबैले आफ्ना विश्वास हराउनेछौ। यो कुरा धर्मशास्त्रहरूमा लेखिएको छ,

‘म गोठालोलाई मार्नेछु,
अनि भेँडाहरू तितरबितर हुनेछन।’

जकरिया 13:7

28 तर म मरेपछि, फेरि मृत्युबाट बौरीनेछु। त्यसपछि म गालील जानेछु। तिमीहरू त्यहाँ पुग्न अघि नै म त्यहाँ पुगेको हुनेछु।”

29 पत्रसले भने, “यदि सबैले आफ्नो विश्वास हराए पनि म कहिल्यै मेरो विश्वास हराउने छैन।”

30 येशूले जवाफ दिनुभयो, “म तिमीलाई साँचो भन्दछु। आजकोरात दोस्रोपल्ट भाले बासुअंगि तिमीले मलाई तीनपल्ट इन्कार गर्ने छौ।”

31 तर पत्रसले जोर दिएर भने, “यदी म तपाईंसँगै मर्नु परेता पनि म कहिल्यै तपाईंलाई इन्कारने छुईन!” त्यसरी नै अरू चेलाहरूले पनि त्यही कुरा भने।

येशूद्वारा एकान्तमा प्रार्थना

(मत्ती 26:36-46; लूका 22:39-46)

32 येशू अनि उहाँका चेलाहरू गेतसमनी नाऊँ भएको एउटा ठाउँमा जानुभयो, र उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “मैले प्रार्थना गर्नुजेल यहाँ बस।”

33 येशूले पत्रस, याकूब र यूहन्नालाई आफूसँग लैजानुभयो। त्यसपछि उहाँ अत्यन्त दुःखी र खिन्न हुनुभयो।

34 उहाँले पत्रस, याकूब र यूहन्नालाई भन्नुभयो, “मेरो आत्मा दुःखै-दुःखले भरिन लागेको छ। मलाई यही पख अनि सर्तक बस।”

35 अनि येशू तिनीहरू भएदेखि केही परसम्म जानुभयो र त्यसपछि भूईंमा लड्नु भयो अनि प्रार्थना गर्नुभयो कि यदि सम्भव भएमा यही बेला उहाँको कष्टका घडी उहाँबाट बितेर जाओस्।

36 उहाँले प्रार्थना गर्नुभयो, “अब्बा, पिता सबै कुराहरू तपाईंमा सम्भव छ। कृपया मबाट यो कचौरा हटाईदिनुहोस्। तर मेरो इच्छा बमोजिम होइन, तर तपाईं जे जस्तो चाहनुहुन्छ त्यही गर्नुहोस्।”

37 तब येशू आफ्ना चेलाहरू भएको ठाउँमा फर्की आउनुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई सुतिरहेको पाउनु भयो। उहाँले पत्रसलाई भन्नुभयो, “सिमोन, तिमी सुतिरहेका छौ? के मेरो निम्ति एकघण्टासम्म पनि जागा रहन सक्तौनै।”

38 जागा रहो, अनि प्रार्थना गर, जसमा कि तिमी प्रलोभनमा पर्ने छैनौ। आत्मा राजी छ तर शरीर कमजोर छ।”

39 फेरि येशू केही परसम्म जानुभयो अनि त्यही प्रार्थना गर्नुभयो।

40 फेरि उहाँ आफ्ना चेलाहरू भएको ठाउँमा फर्कनु भयो। उहाँले तिनीहरूलाई सुतिरहेको पाउनुभयो। तिनीहरूका आँखाहरू थकित देखिन्थे। तिनीहरूले जान्दैन थिए कि येशूलाई के भन्नु पर्ने हो।

41 येशूले तेष्रो पटक प्रार्थना गरिसकेपछि, उहाँ आफ्ना चेलाहरू भएको ठाउँमा आउनुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरू अझै सुतिरहेको अनि विश्राम गरिरहेका छौ अति भयो! मानिसको पुत्रलाई पापी मानिसहरूको हातमा सुम्पिने समय आइपुग्यो।

42 उठ! हामी जानैपर्छ। यहाँ त्यो एकजना आउँदैछ जसले मलाई विश्वासघात गर्नेछ।”

येशू पक्राउ पर्नुभयो

(मर्ती 26:47-56; लुका 22:47-53; यहून्ना 18:3-12)

43 जब येशू बोलिरहेको हुनुहुन्थ्यो, यहूदा त्यहाँ आइपुगे। यहूदा बाह्रजना चेलाहरू मध्ये एकजना थियो। यहूदासंग थुप्रै मानिसहरू थिए। ती मानिसहरूलाई मुख्य पूजाहारीहरू, शान्नीहरू र यहूदी अग्रजहरूले पठाएका थिए। ती मानिसहरूका साथमा तरवार र घाँचाहरू थिए।

44 यहूदाले उनीहरूलाई यो संकेत दिएका थिए। “म जुन मानिसलाई म्वाइँ खान्छु उही नै येशू हुन्। उनैलाई पक्रनु र उसलाई लानु अनि रक्षा गर्नु।”

45 यहूदा आउन साथ येशू कहाँ गयो अनि भन्यो, “गुरुज्यू!” त्यसपछि उसले उहाँलाई म्वाइँ खाए।

46 तब मानिसहरूले झण्टेर येशूलाई पक्रे।

47 कुनै एकजना उभिरहेको चेलाले आफ्नो तरवार निकाल्यो अनि त्यसले प्रधान पूजाहारीको एउटा नोकरलाई हान्यो र उसको कान काटिदियो।

48 तब येशूले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू तरवार र घोचाँहरू लिएर म कहाँ, एक अपराधी झैं मानेर आएको छौ?

49 प्रत्येकदिन म मन्दिर इलाकामा तिमीहरूसित सिकाइरहेको थिएँ। त्यहाँ तिमीहरूले मलाई पक्रेनौ। तर धर्मशास्त्रमा लेखिएका कुराहरू पूरा हुनै पर्छ।”

50 त्यसपछि सबै चेलाहरूले उहाँलाई छोडेर भागे।

51 एउटा जवान मानिसले येशूलाई पछ्याइरहेको थियो। उसले खालि एउटा मलमलको वस्त्र मात्र लगाएको थियो। तिनीहरूले उसलाई पनि पक्रने कोशिश गरे।

52 तर त्यसले त्यो मलमलको बस्त्र छाड्यो अनि बस्त्र विहीन भएर भाग्यो।

येशू यहूदी प्रमुखहरूको सामुन्ने

(मर्ती 26:57-68; लुका 22:54-55, 63-71; यहून्ना 18:13-14, 19-24)

53 येशूलाई पक्रने मानिसहरूले उहाँ लाई प्रधान पूजाहारीको घरमा पुर्याए त्यहाँ सबै मुख्य पूजाहारीहरू, यहूदी बडा प्रधानहरू र शान्नीहरू भेला भए।

54 पन्ध्रसले येशूलाई पछ्याउँदै थियो, तर उ उहाँका त्यति नजिक थिएन। पन्ध्रसले येशूलाई प्रधान पूजाहारीको घरको चौक नपुगे सम्म पछ्याए। त्यो त्यहाँ रक्षक साथ बसिरहेको थियो अनि आगो ताप्टे थियो।

55 मुख्य पूजाहारीहरू, र पूरा यहूदी महासभाले येशूलाई मार्नका निम्ति येशू विस्द्व झटो प्रमाण खोजिरहेका थिए। तर तिनीहरूले कुनै त्यस्तो प्रमाण पाएनन्।

56 अनेकौँ मानिसहरू आए अनि येशूको विस्द्व झटो आरोपहरू लगाए। तर ती प्रमाणहरू एक अर्कामा मिल्दैनथ्यो।

57 त्यसपछि केही मानिसहरू उठे, अनि येशूको विस्द्वमा झटो साक्षी दिए। तिनीहरूले भने,

58 “हामीहरूले यस मानिसले भनेका सुनेका छौँ, ‘मानिसहरूले बनाएको मन्दिर म ध्वंस गरिदिनेछु। त्यसको तीन दिनमा, म अर्को मन्दिर बनाइदिनेछु जुन मन्दिर मानिसहरूले बनाएको हुँदैन।’”

59 तर यी मानिसहरूले भनेका कुरामा पनि कोही सहमत हुने भएनन्।

60 त्यसपछि प्रधान पूजाहारी सबै मानिसहरूको अघि खडा भए, अनि येशूलाई भन्नलागे, “यी मानिसहरूले तपाईंको विस्द्वमा धेरै बोले। आफ्नो विस्द्वमा आएको यस्तो आरोपहरूको विस्द्वमा तपाईंको भन्नु पर्ने केही छ? के यी मानिसहरूले साँचो कुराहरू गरिरहेका छन्?”

61 तर येशू चुप चाप बस्नु भयो। उहाँले कुनै उत्तर दिनु भएन।

प्रधान पूजाहारीले उहाँलाई फेरि अर्को प्रश्न गरे: “के तपाईं परमधन्य परमेश्वरको पुत्र, ख्रीष्ट नै हुनुहुन्छ?”

62 येशूले जवाफ दिनुभयो, “हो, म नै परमेश्वरको पुत्र हुँ। तिमीहरूले मानिसको पुत्रलाई सर्वशक्तिमानको दाहिने पट्टि बसेर स्वर्गको बादलसित आउँदै गरेको देखेछौ।”

63 जब प्रधान पूजाहारीले यो कुरा सुने, उनी खूबै रिसाए। उनले आफ्नो वस्त्र च्याते र भने, “हामीलाई अब अरु धेरै गवाहीहरूको आवश्यकता छ र?”

64 तिमीहरू सबैले यो मानिसले परमेश्वरको निन्दा गरेको सुन्यो। तिमीहरूको के निर्णय छ?”

सबैले येशूलाई भुल गरेको ठहराए। अनि मार्नु पर्छ भने।

65 त्यहाँ भएका कतिजनाले येशूलाई थुके। तिनीहरूले येशूको अनुहार छोपिदिए अनि उहाँलाई हिराए। तिनीहरूले भने, “तपाईं अगमत्ता हो भनेर हामीलाई देखाउनुहोस।” त्यसपछि पहरादारहरूले उहाँलाई लगे र कुटे।

येशूलाई चिन्छ भन्न पन्स डराए

(मत्ती 26:66-75; लूका 22:53-62; यहन्ना 18:15-18, 25-27)

66 त्यति बेला पन्स आँगनमा नै थिए। प्रधान पूजाहारीको एकजना नोकर्नी केटी त्यहाँ आई।

67 त्यसले पन्सलाई आगो ताप्दै गरेको देखी। त्यो पन्सको नजिकै आए हेरी। तब त्यो केटीले भनी, “नासरतको येशूसंग तिमी पनि थियो?”

68 तर पन्सले यसो भन्दै इन्कार गरे। उनले भने “म जान्दिन अनि बुझ्दिन कि तिमीले के भनिरहेका छौ।” तब पन्स त्यो ठाउँ छोडेर आँगनको प्रवेशद्वारतिर गए। त्यसबेला भाले बास्यो।

69 त्यो नोकर्नी केटीले उसलाई त्यहाँ देखी। फेरि त्यस केटीले त्यहाँ उभिरहेकाहरूलाई सोधी, “यो मानिस तिनीहरूमध्ये के एकजना हो।”

70 फेरि पन्सले यी कुरा साँचो होइन भनेर भने।

केहीक्षण पछि, केही मानिसहरू जो त्यहाँ उभिरहेका थिए, पन्सलाई भने, “हामी तिमीलाई ती मध्येहरूको एकजना हो भनेर चिन्दछौं किनभने तिमी गालील बासी हो।”

71 त्यसपछि पन्सले धिक्कान लागे अनि उनले भने, “तिमीहरूले जुन मानिसको बारेमा कुरा गर्दैछौ तिनीलाई म चिन्दिन परमेश्वरको नाममा शपथ खँन्छु।”

72 अनि तुरुन्तै, दोस्रोपल्ट भाले बास्यो। त्यपछि पन्सलाई येशूले भन्नु भएको अधिका कुराहरू सम्झन थाले, “दुईपल्ट भाले बासु अधिसम्म तिमीले मलाई चिन्दिन भनेर तीनपल्ट भन्ने छौ।” पन्स त्यसपछि खुबै दुःखित भए अनि रुन लागे।

15

पिलातस हाकीमद्वारा येशूप्रति प्रश्नहरू

(मत्ती 27:1-2, 11-14; लूका 23:1-5; यहन्ना 18:28-38)

1 एका विहानै मुख्य पूजाहारीहरू यहूदी बुढा प्रधानहरू शास्त्रीहरू र सबै यहूदी महासभाले योजना बनाए। तिनीहरूले येशूलाई साङ्गालीले बाँधे अनि पिलातस कहाँ पुर्याए। तिनीहरूले येशूलाई पिलातसकहाँ सुम्पिदिए।

2 पिलातसले येशूलाई सोधे, “के तिमी नै यहूदीहरूको राजा हो?”

येशूले भन्नुभयो, “हो, त्यो सत्य हो।”

3 मुख्य पूजाहारीहरूले उनी विरुद्ध अनेकौं अभियोग लगाएका थिए।

4 यसर्थ पिलातसले उनलाई फेरि एक प्रश्न गरे, “के तिमी जवाफ दिन चाहँदैनौ? हेर तिमीमाथि कतिवटा अभियोगहरू लगाएका छन्?”

5 तर येशूले उत्तर दिनु भएन। यसर्थ पिलातस एकदमै छक्क परे।

पिलातसद्वारा येशूलाई मुक्त गर्ने चेष्टा निष्फल

(मत्ती 27:15-31; लूका 23:13-25; यहन्ना 18:39-19:16)

6 प्रत्येक वर्ष निस्तार चाडको समयमा कैदमा परेका एकजनालाई हाकीमद्वारा जेलबाट मुक्त गरिन्थ्यो। मानिसहरूले चाहेका कुनै पनि कैदीलाई उसले मुक्त गरिदिन्छ।

7 त्यसबेला बारब्बा नाउ गरेका एकजना विद्रोही पिलातसको कैदमा थियो। त्यसले दंडुगामा एउटाको हत्या गरेको थियो।

8 मानिसहरू कहाँ आए अनि उहाँले सँधै गरे झैं एकजना कैदीलाई मुक्त गरिदिनु भनी आग्रह गरे।

9 पिलातसले मानिसहरूलाई भने, “के तिमीहरूले यहूदीको राजालाई मैले छोडिदिएको चाहन्छौ?”

10 पिलातसले यसो भने किनभने मुख्य पूजाहरूहरूले येशूलाई उनीकाहाँ सुम्पिदिएको ईर्ष्याको कारणले हो भनी जान्दथे।

11 तर मुख्य पूजाहारीहरूले मानिसहरूलाई येशूको सट्टामा बारब्बाको मुक्तिको माँग गर्नु भनी उक्साए।

12 पिलातसले मानिसहरूलाई फेरि एकपल्ट सोधे, “तब यो मानिसलाई के गर्नुपर्ने जसलाई तिमीहरू यहूदीका राजा भन्दछौ?”

13 मानिसहरू फेरि चिच्याए, “उसलाई क्रुसमा टाँगुहोस।”

14 पिलातसले तिनीहरूलाई भने, “किन? उसले के त्यस्तो अपराध गरेको छ?”

तर मानिसहरू झन्-झर् जोर-जोरसँग कराउन लागे, “उसलाई क्रुसमा टाँगुहोस।”

15 पिलातसले मानिसहरूलाई खुशी तुल्याउन चाहन्थे, यसर्थ उनले बारब्बालाई तिनीहरूको निम्ति छोडिदिए। अनि पिलातसले सिपाहीहरूलाई येशूलाई कोरा लगाउने हुकूम दिए। तब पिलातसले येशूलाई क्रूसमा टाँग्नका निम्ति सिपाहीहरूको हातमा जिम्मा दिए।

16 पिलातसका सिपाहीहरूले येशूलाई महल भित्र (जसलाई प्रेटोरियम भनिन्छ) ल्याए। तिनीहरूले सबै रक्षकहरूलाई एकत्रित गरे।

17 सिपाहीहरूले येशूलाई बैजनी रंगको लगा लगाईदिए। अनि तिनीहरूले उहाँलाई लगाईदिनका निम्ति काँढाको मुकुट बनाए।

18 त्यसपछि तिनीहरूले येशूलाई भने, “यहूदीहरूका राजा हामी तपाईंलाई सलाम गर्छौं!”

19 तिनीहरूले उहाँलाई शिरमा कैयौं पटक लट्टीले हिकाए। तिनीहरूले उहाँमाथि थुके, अनि घुँडा टेकेर उनलाई दण्डवत् गरे।

20 उहाँमाथि गिल्ला गरिसकेपछि तिनीहरूले उहाँको बैजनी लुगाफाटा उतारिदिए, अनि उहाँको आफ्नै लुगाफाटा लगाइदिए। तब तिनीहरूले येशूलाई क्रूसमा झण्डायनलाई बाहिर ल्याए।

येशूलाई क्रूसमा झण्डायाएर मारियो

(मती 27:32-44; लुका 23:26-39; यहन्ना 19:17-19)

21 कुरेनीका एकजना मानिस शहरतिर जाँदै थिए। उनी आलेक्जेण्डर र रूफसको बाबु शिमोन थिए। शिमोन आफ्नो खेतबाट फर्किरहेथ्यो। सिपाहीहरूले शिमोनलाई येशूको क्रूस बोक्न जबरजस्ती गरे।

22 तिनीहरूले येशूलाई गलगथा भन्ने ठाउँमा पुर्याए। (गलगथाको अर्थ हुन्छ: “खोपडीको स्थान”)

23 गलगथामा सिपाहीहरूले येशूलाई दाखरस पिउन बाध्य गरे। यो दाखरस मूर् मिसाइएको थियो। तर येशूले पिउनु भएन।

24 तिनीहरूले उहाँलाई क्रूसमा काँटी ठोकेर टाँगि दिए। तब तिनीहरूले येशूका वस्त्रहरू भाग पारे तिनीहरू मध्ये कसले के पाउने हो भनी चिन्ता गरे।

25 तिनीहरूले येशूलाई क्रूसमा टाँगा बिहानी पखको नौ बजेको थियो।

26 येशूको विरुद्धमा लगाइएको आरोपहरूको लिखित सूचना क्रूसमा थियो। सूचना पत्रमा भनिएको थियो: “यहूदीहरूका राजा!”

27 तिनीहरूले दुइजना डाँकहरूलाई पनि क्रूसमा टाँगेका थिए। तिनीहरू एकजना येशूको दाहिनेपट्टी र अर्को देब्रेपट्टि थिए।

28 *

29 ओहोर-दोहोर गर्ने मानसहरू येशूलाई खिशी गर्थे। तिनीहरू टाउको हल्लाउँदै भन्दथे, “तपाईं त्यही मानिस होइनौ जसले मन्दिर भत्काएर तीन दिन भित्रै बनाईदिन्छु भन्ने?”

30 अब क्रूसबाट तल ओर्लनुहोस अनि आफैलाई बचाउनु होस।”

31 यस्तै प्रकारले मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूले येशूलाई गिज्याए। तिनीहरू एक अर्कामा भनिरहेका थिए, “उसले अरु मानिसहरूलाई बचायो। तर आफैलाई बचाउन सकेन।

32 यदि ऊ ख्रीष्ट, इस्राएलको राजा हो भने, ऊ क्रूसबाट तल झरेर आओस जसद्वारा हामी यसलाई देख्न सकौं अनि उसमा विश्वास गरौं।” ती जसलाई उहाँसँगै क्रूसमा झण्डाईयो तिनीहरूले पनि उहाँको निन्दा गरे।

येशूको मृत्यु

(मती 27:45-56; लुका 23:44-49; यहन्ना 19:28-30)

33 मध्याह्नको बेला सारा देशमा अन्धकार भयो। अन्धकार तीनबजे सम्म लगातार रहयो।

34 ठीक तीनबजे येशू ठूलो स्वरमा चिच्याउनु भयो, “एलोई, एलोई, लामा सबखथनी!” यसको अर्थ हो, “हे मेरा परमेश्वर, हे मेरा परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन एकलै छोडनुभयो?”

35 त्यहाँ उभिरहेका केही मानिसहरूले यो सुने। तिनीहरूले भने, “सुन! उहाँले एलियालाई बोलाइरहनु भएको छ।”

36 तुरुन्तै एकजना मानिस दारुगे गयो अनि एउटा स्पन्ज लिएर आयो। त्यस मानिसले स्पन्जमा सिर्का भर्यो अनि एउटा लट्टीमा लगाएर उसले येशूलाई पिउन दियो। त्यस मानिसले भन्यो, “अब हामी पर्छौं अनि हेरौं एलिया आएर उहाँलाई क्रूसबाट तल ओराल्ने हुन् कि होइनन्।”

37 तब येशू ठूलो स्वरले चिच्याउनु भयो अनि प्राण त्याग्नुभयो।

38 जब येशू मर्नु भयो, मन्दिरको पर्दा टुप्पोदेखि फेदसम्म दुइ टुक्रा भाएर आफै च्यातियो।

* 15:28: केही ग्रीक लिपि अनुसार पद 28 यस्तोछ: “अनि धर्माशास्त्रको कुरा पूर्ण भयो, धर्माशास्त्र ले यसरी भन्छ ‘उहाँलाई अपराधीहरूको साथमा राखिएको थियो।’”

39 सिपाहीको अधिकारी जो येशूको अधि उभिएका थिए उहाँ कसरी मर्नु भयो सो देखे अनि भने, “यो मानिस निश्चयनै परमेश्वरको पुत्र हुन।”

40 केही स्त्रीहरू केही पर उभिएर क्रूसतर्फ हेरिरहेका थिए। तिनीहरूमध्ये मगदलिनी मरियम, सलोमी, अनि याकूब र यूसुफकी आमा मरियम पनि त्यही थिईन्। (याकूब उनको कान्छो छोरो थियो)

41 ती स्त्रीहरू तिनै थिए जसले गालीलसम्म येशूको साथ दिएका थिए अनि उहाँको देखभाल गरेका थिए। अरू धेरै स्त्रीहरू पनि त्यहाँ थिए। तिनीहरू पनि येशूसँगै यरूशलेममा आएका थिए।

येशू गाडिनु भयो

(मती 27:57-61; लुका 23:50-56; यहून्ना 19:38-42)

42 यो दिनलाई तयारीको दिन भनिन्थ्यो। (जसको अर्थ हो विश्राम दिनको अघिल्लो दिन) रात पर्दै थियो।

43 अरमथियाको यूसुफ नाम गरेका एकजना मानिस साहसपूर्वक पिलातस कहाँ गए अनि येशूको लाशको लागि विन्ति गरे। यूसुफ यहूदी महासभाको एक प्रभावशाली सदस्य थिए। मानिसहरूमध्ये तिनी नै एकजना यस्ता मानिस थिए जसले परमेश्वरको राज्य आउने बाटो हेर्दथिए।

44 येशू अघिनै मरिसक्नु भयो भन्ने सुनेर पिलातस छक्क परे। येशूलाई रक्षा गरिरहेको सैनिक अधिकारीलाई तिनले बोलाए। पिलातसले येशू अघिनै मरि सके भनी उसलाई सोधे।

45 अनि सैनिक अधिकारीले पिलातसलाई येशू अघिनै मरिसकेको कुरा सुनाए। यसकारण पिलातसले यूसुफलाई नै उहाँको लाश लैजाने अनुमति दिए।

46 यूसुफले केही मलमलको लुगा किनेका थिए। तिनले क्रूसबाट उहाँलाई ओहोले अनि त्यो लुगामा उहाँलाई बेहे। त्यसपछि यूसुफले चट्टान खोपेर बनाएको एउटा चिहानमा उहाँलाई राखे। तब चिहानको द्वारा बन्द गर्नलाई एउटा चट्टान उनले पल्टाए।

47 मगदलिनी मरियम, र यूसुफकी आमा मरियमले त्यो स्थान देखे जहाँ येशूलाई पुरियो।

16

येशू मृत्युबाट बौरी उठेको समाचार

(मती 28:1-8; लुका 24:1-12; यहून्ना 20:1-10)

1 विश्राम दिनको अर्कोदिन, मगदलिनी मरियम, सुगन्धित द्रव्यहरू किने। तिनीहरूले ती सुगन्धित द्रव्यहरू येशूको शरीरमा लगाइदिन चाहन्थे।

2 हप्ताको पहिलो दिनको बिहानै, तिनीहरू चिहानमा गइरहेका थिए। यसबेलासम्म घाम झल्केकै थिएन।

3 ती स्त्रीहरू एक अर्कामा कुरा गर्दै थिए, “चिहानको ढोकामा एउटा ठूलो ढुङ्गा छ। कसले त्यो ढुङ्गा हाम्रो निम्ति पल्टाइदोला?”

4 जब स्त्रीहरूले देखे, तिनीहरूले ढुङ्गा हटाईएको पाए। त्यो ढुङ्गा अति ठूलो थियो, तर ढोकाबाट यसलाई पल्टाईएको थियो।

5 तिनीहरू चिहान भित्र गए। त्यहाँ तिनीहरूले एकजना सेतो बस्त्र लाएको जवान मानिस लाई चिहानको दाहिने पट्टि बसिरहेको देखे। ती स्त्रीहरू डराए।

6 उनले भने, “डराउनु पर्दैन। तिमीहरूले नासरतको येशूलाई, खोजिरहेछौ जसलाई क्रूसमा टाँगेका थिए। उहाँ मृत्युबाट बौरी उठनु भएको छ। उहाँ यहाँ हुनुहुन्ना हेर, यहाँ त्यो स्थान छ जहाँ उहाँलाई मृत्यु पछि राखिएको थियो।

7 अब जाऊ अनि उहाँका चेलाहरूलाई खबर गर। अनि पत्रसलाई पनि भनिदेऊ। तिनीहरूलाई भनिदेऊ, येशू गालील जानु भइरहेको छ। तिनीहरू पुग्नु भन्दा अघिनै उहाँ त्यहाँ हुनुहुनेछ। उहाँले अधिबाटै तिमीहरूलाई भने झैं उहाँलाई त्यहाँ देख्न पाउने छौ।”

8 ती स्त्रीहरू खुबै डराए अनि अल्मलमा परे। तिनीहरूले चिहान छोडे, अनि दगुरे। डरको कारणले के घटना भएको थियो त्यस बारे तिनीहरूले कसैलाई केही भनेनन्।

(प्रस्तुत पुस्तकमा मर्कसको केही पुराना यूनानी प्रतिलिपीहरू यहाँ शेष हुन्छ।)

केही चेलाहरूले येशूलाई देखेछन्

(मती 28:9-10; यहून्ना 20:11-18; लुका 24:13-35)

9 हप्ताको पहिलो दिनमा येशू मृत्युबाट बौरी उठ्नु भयो। उहाँ पहिले मरियम मगदलिनीसित देखापर्नु भयो। जसबाट उहाँले सात भूतहरू निकाल्नु भएको थियो।

10 जब उनले येशूलाई देखिन, तिनी गर्इन् अनि उहाँका चेलाहरूलाई भनिन्। उहाँका चेलाहरू उहाँका निम्ति दुःखी भएर विलाप अनि रोई-कराई गरिरहेका थिए।

11 मरियमले येशू जीवित नै हुनुहुन्छ भनेर खबर गरिन् अनि उनीले उहाँलाई देखे बनी तिनीहरूलाई भनिन्। तर चेलाहरू उनलाई विश्वास गरेनन्।

12 त्यसपछि ती दुइ बाहिर खेतमा हिंडिरहेका बेला उहाँ तिनीहरूकहाँ अधि अर्को रूपमा देखा पर्नुभयो। तर उहाँलाई मारिनु अधिको समयको जस्तो देखिनुहुन्थेन।

13 ती चेलाहरू फर्केर गए, अनि अरू चेलाहरूलाई यी कुराहरू वर्ण गरे। तर तिनीहरूले पनि विश्वास गरेनन्।

येशूले प्रेरितहरूसंग कुराकानी गर्नु भयो

(मर्ती 28:16-20; लूका 24:36-49; यहन्ना 20:19-23, प्रेरित 1:6-8)

14 त्यसपछि आफ्ना एघारजना चेलाहरूको अधि देखापर्नु भयो जब तिनीहरू खँदैथिए। येशूले तिनीहरूमा विश्वास कम भएकोमा अनि जसले उहाँलाई बौरी उठेको देखेर दिएको समाचारमा विश्वास नगरेकोमा तिनीहरूलाई हप्काउनु भयो।

15 येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “सारा संसारको हरेक स्थानमा जाऊ र प्रत्येकलाई सुसमाचार प्रचार गर।

16 जसले विश्वास गर्छ अनि बप्तिस्मा लिन्छ त्यो बाँच्ने छ। तर जसले विश्वास गर्दैन भने दोषी हुनेछ।

17 अनि विश्वास गर्ने मानिसहरूले प्रमाणका निम्ति यी कुराहरू गर्नेछन्। तिनीहरूले भूतहरू मेरो नाउँमा भगाउने छन्। तिनीहरूले कहिल्यै नसिकेका भाषाहरू बोल्नेछन्।

18 तिनीहरूले यदि सर्पहरू समाते पनि तिनीहरूलाई त्यसको विष लाग्नेछैन। यदि तिनीहरूले घात विष पिए पनि तिनीहरूलाई कुनै हानि हुनेछैन। यदि तिनीहरूले आफ्ना हात रोगीहरू माथि राखे भने तिनीहरू निको हुनेछन्।”

येशूको स्वर्गरोहण

(लूका 24:50-53; प्रेरित 1:9-11)

19 यी सबै तिनीहरूसित बोलीसक्नु भएपछि प्रभु येशूलाई स्वर्गतिर लगियो। त्यहाँ येशू परमेश्वरको दाहिनेपट्टि बसू भयो।

20 चेलाहरू पृथ्वीको सबै कुनामा गए, अनि सु-समाचार प्रचार गरे। अनि प्रभुले तिनीहरूलाई सहायता गर्नुभयो अनि आन्तर्यकर्म गर्ने शक्ति चेलाहरूलाई दिइएकाले सुसमाचारको प्रमाण भयो।

लूकाको सुसमाचार

येश्को जीवन बारेमा लूका लेख्छन्

1 प्रिय थियोफिलसः

किनभने धेरै मानिलहरूले हाम्रा बीचमा घटेका घटनाहरूको बिषयमा इतिहास लेख्ने चेष्टा गरेका छन्।

2 तिनीहरूले ती कुराहरू नै लेखेका छन् जुन कुराहरू शुरूदेखि नै हामीलाई ती मानिसहरू जो साक्षीहरू र परमेश्वरका संदेशको सेवकहरूले बताउँदै आएका छन्।

3 हे माननीय म आफैले शुरूदेखि नै होशियार साथ सबै कुराहरूको अध्ययन गरेको छु। त्यसैले, मैले सोचेँ मैले पनि तिमाहरूको लागि क्रमानुसार यी कुराहरू लेख्ने पर्छ। यसैले, मैले

4 तिमीहरूलाई बुझाउनको लागि जुन तिमीहरूले सिकेकाछौ त्यही कुराहरू नै सत्य हो भन्न, मैले यी कुराहरू लेखेको छु।

जकरिया अनि इलीशिबा

5 यहूदामा हेरोदको शासन कालमा जकरिया नाउँ गरेका एकजना पूजाहारी थिए। जकरिया अबियाका पूजाहारी समूहका थिए। जकरियाकी पत्नी हारुन वंशकी थिईन्। तिनको नाउँ इलीशिबा थियो।

6 ती दुवै जकरिया र इलीशिबा परमेश्वर समक्ष असल मानिस थिए। जहाँ सम्म परमप्रभुको जम्मै आज्ञा र नियमहरूको सम्बन्ध छ तिनीहरू निष्कलंक थिए।

7 तर जकरिया र इलीशिबा निःसन्तान थिए। इलीशिबा गर्भवती हुन सकिनन्, कारण तिनीहरू दुवै बृद्ध भइसकेका थिए।

8 जब उनको समूहको सेवा गर्ने पालो थियो जकरियाले परमेश्वर अघि मानिसहरूको सेवा पूजाहारी भएर गरे। यस्तै उनको समूहको सेवा गर्ने समय थियो।

9 पूजाहारीहरूले सधैं एकजना पूजाहारीलाई धूप दिने गर्दथे। जकरिया यस्तै काम गर्ने छानिएको थिए। यसकारण उनले परमप्रभुको मन्दिरमा धूप जनाउनु पर्थ्यो।

10 त्यहाँ जम्मै उपासकहरू बाहिर एकत्रित भएका थिए। धूप दिइएकै बेला तिनीहरू प्रार्थना गर्नमा तल्लीन थिए।

11 त्यसपछि धूप जलिरहेको दाहिनेपट्टि परमप्रभुको एउटा स्वर्गदूत जकरियाको अघि उभिएका थिए।

12 जब उनले स्वर्गदूतलाई देख्यो, जकरिया भ्रममा परे र डरले आत्तिए।

13 ती स्वर्गदूतले जकरियालाई भने, “जकरिया, नडराऊ। तिम्रो प्रार्थनालाई परमेश्वरले सुनिदिनु भएकोछ। तिम्री पत्नी इलीशिबाले एउटा पुत्र जन्म दिनेछिन्। उनको नाउँ तिमीले यहून्ना राखिदिनु।

14 तिनले तिमीहरूमा आनन्द र खुशीयाली ल्याउनेछन्। तिनको जन्मले धेरै-धेरै मानिसहरूमा सुख ल्याउनेछ।

15 परमप्रभुको सामुन्ने यहून्ना तिनी एकजना महान मानिस बनिनेछन्। तिनले दाखरस अथवा मदिरा कदापि लिने छैनन्। तिनको जन्मबाट नै तिनी पवित्र आत्माले भरिएको हुनेछन्।

16 “तिनी धेरै यहूदीहरूलाई परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरतिर खिँच्ने माध्यम हुनेछन्।

17 तिनी आफै अग्रदूत झैं परमप्रभुको अघि अघि जानेछन्। एलिया जस्तै तिनी पनि शक्ति सम्पन्न मानिस हुनेछन्। एलियामा भाएकै आत्मा उनमा पनि हुनेछ। बाबुहरू र छोरा-छोरीहरू मात्र उनले नै शान्ति बनाई राख्नेछन्। तिनीहरू जसले परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्दैनन् त्यस्ताहरूलाई धार्मिक मानिसहरूलाई जस्तै सोच्ने बानउनेछन्। परमप्रभुको आगमनका निम्ति मानिसहरूलाई उनले नै तयारी पार्नेछन्।”

18 जकरियाले स्वर्गदूतलाई भने, “यो कुरा सॉचो हो भनेर म कसरी निश्चित हुनु? म एउटा बृद्धो मानिस हुँ, अनि मेरी पत्नी पनि बृद्धी नै छिन्?”

19 ती स्वर्गदूतले जवाफ दिए, “म गाब्रिएल हुँ। म परमेश्वरको अघि खडा रहन्छु। परमेश्वरले नै मलाई तिमीसित कुरा गर्न र यिनै खुशीको सुसमाचार दिन पठाउनु भएको हो।

20 अब सुन। यी कुराहरू पूरा नहुन्जेल सम्म तिमी लाटो हुनेछौ र बोल्न सक्नेछैनौ। किन? किनभने मैले भनेको कुराहरू जो आफ्नो समयमा सत्य हुनेछ तिमीले विश्वास गरेका छैनौ।”

21 बाहिरपट्टि, मानिसहरूले जकरियालाई पखिरेहेका थिए। मन्दिरमा यति लामो समय सम्म बसेको देखेर तिनीहरू छक्क परिरहेका थिए।

22 त्यसपछि जकरिया बाहिर आए, तर उनी बोल्न नसक्ने भएका थिए। उनी ती मानिसहरूका अधि देखा मात्र पर्न सक्थे। तब तिनीहरूले उनले मन्दिरभित्र केही दर्शन पाएको चाल पाए। उनले तिनीहरूसित इशारा मात्र गरिरहे अनि लाटा झैं बसिरहे।

23 जब जकरियाको सेवाको दिन पूरा भयो, तिनी आफ्नो घरतिर लागे।

24 केही समय पछि जकरियाको पत्नी इलीशिबा गर्भवती भइन्। अनि पाँच महीनासम्म उनी घरदेखि बाहिर निस्किएनन्। इलीशिबाले भनिन्,

25 “हेर, मलाई परमप्रभुले के गर्नुभएको छ। उहाँले मेरो एउटा नानी जन्मियोस् भनी निर्णय लिनु भयो। परमप्रभुले ममाथि यति कृपा गर्नु भयो कि अब उसो मानिसहरूको सामुन्नेबाट मलाई लाज मुक्त पार्नु भयो।”

कन्या मरियम

26-27 इलीशिबाको छैटौं महीनामा, गालीको एउटा शहर नासरतमा बसे एउटी कन्याकहाँ परमेश्वरले एउटा गाब्रिएल नाउँ गरेको दूलाई पठाउनु भयो। तिनी दाऊदको परिवारको यूसुफ नाउँ गरेको एक मानिससँग मगनी भएकी थिइन्। ती कन्याको नाउँ मरियम थियो।

28 ती स्वर्गदूत मरियमकहाँ गए अनि भने, “शुभकामना छ। परमप्रभु तिमीसितै हुनुहुन्छ। तिमी उहाँको खूबै प्रिय छौ।”

29 तर त्यो स्वर्गदूतले भनेका यी कुराहरूमा मरियम खूबै विचलित भइन्। मरियम छक्क परिन् र भनिन् “यो अभिवादन को अर्थ के हो?”

30 ती दूतले उनलाई भने, “डराउनु पर्दैन मरियम, किनभने परमेश्वर तिमीसित अत्यन्त खुशी हुनुहुन्छ।

31 सुन! तिमी गर्भवती हुनेछौ अनि तिमीले एउटा छोरो जन्माउनेछौ। अनि उहाँको नाउँ तिमीले येशू राख्।

32 उहाँ महान हुनुहुनेछ र सर्वोच्च परमेश्वरका पुत्र कहलाईनु हुनेछ। परमप्रभु परमेश्वरले उहाँलाई उहाँको पुर्खा दाऊदको सिंहासन दिनुहुनेछ।

33 उहाँले याकूबका घरानामाथि सधैंका लागि शासन गर्नुहुनेछ। येशूको राज्यको अन्त्य कहिल्यै हुनेछैन।”

34 मरियमले ती स्वर्गदूतलाई भनिन्, “म कन्या नै छु, यस्तो कसरी हुन सक्छ?”

35 ती स्वर्गदूतले मरियमलाई भने, “पवित्र आत्मा तिमीमाथि आउनुहुनेछ अनि सर्वशक्तिमान परमेश्वरको शक्तिले तिमीलाई ढाक्नेछ। यसकारणले जो जन्मनुहुन्छ उहाँ परमेश्वरको पुत्र कहलाइनु हुनेछ।

36 यस विषयमा ध्यान देऊ: तिप्रो आफन्त इलीशिबा पनि गर्भवती छिन् तिनको अवस्था वृद्ध अनि बाँझी कहलाइएता पनि अहिले तिनी छ महीनाबाट गर्भवती भएकी छिन्।

37 किनभने परमेश्वरमा जे कुरा पनि सम्भव छ।”

38 मरियमले भनिन् “म परमप्रभुकी दासी हुँ। तपाईंले भने जस्तो ममाथि हुनदिनुहोस्।” त्यसपछि दूत उनीबाट विदा भए।

जकरिया र इलीशिबासँग मरियमको भ्रमण

39 लगत्तै मरियम तयारी भइन् अनि यहूदिया गाउँको पहाडी शहरमा हतारिएर गईन्।

40 तिनी जकरियाको घरमा गईन् अनि इलीशिबालाई शुभकामना दिईन्।

41 जब इलीशिबाले मरियमको शुभकामना सुनिन्, तब तिनको गर्भको नानी उफ्रियो। अनि इलीशिबा पवित्र आत्माद्वारा भरिपूर्ण भइन्।

42 तिनले जोरले चिच्याएर भनीन्, “अरू श्रीहरूलाई भन्दा परमेश्वरले तिमीलाई धेरै आशीर्वाद दिनुभएकोछ। अनि गर्भमा रहेको नानी पनि त्यस्तै अनुग्रहित छ।

43 यस्तो कसरी हुन सक्थ्यो कि मेरा परमप्रभुकि आमा मेरोमा आउनु पर्यो?

44 जब मैले तिप्रो अभिवादन सुने, मेरो गर्भमा भएको बालक हर्षले उफ्रियो।

45 तिमीलाई आशीर्वाद छ किनभने परमप्रभुले तिमीलाई भन्नु भएको कुरा पूरा हुनेछ भन्ने तिमीमा विश्वास थियो।”

मरियमद्वारा परमेश्वरको प्रशंसा

46 त्यसपछि मरियमले भनिन्,

47 “मेरो आत्माले परमप्रभुको प्रशंसा गर्दछ,

अनि मेरो हृदय परमेश्वरमा आनन्दित हुँदछ जो मेरा मुक्तिदाता हुनुहुन्छ।

48 किनभने उहाँले आफ्नो दीन दासी प्रति कृपा गर्नु भयो।

अब उपरान्त सबै मानसहरूले मलाई अनुग्रहित मान्नेछन्,

49 किनभने सर्वशक्तिमान परमेश्वरले मेरो निम्ति ठूला कार्याहरू गर्नुभएको छ।

उहाँको नाउँ पवित्र होस्।

- 50 जसले परमेश्वरलाई उपासना गर्छ उसको पुस्तौं सम्म उहाँ दयालु हुनुहुन्छ।
 51 उहाँले आफ्नो बाह्रबलद्वारा शक्ति प्रदर्शन गर्नु भएकोछ।
 उहाँले घमण्डीहरूलाई तिनीहरूको धनहरूको घमण्ड नष्ट गरिदिनु भएकोछ।
 52 उहाँले शक्तिशाली शासकहरूलाई सिंहासनबाट हटाउनुभएको छ,
 अनि नम्रहरूलाई उचाल्नु भएकोछ।
 53 उहाँले भोकाहरूलाई असल खाद्यहरूले तृप्त पार्नु भएकोछ,
 तर स्वार्थी र धनीहरूलाई रित्तै हात पठाई दिनु भएकोछ।
 54 उहाँ आफ्नो दास इस्त्राएललाई सहायता गर्न आउनु भएकोछ।
 उहाँले हामीलाई उहाँको कृपा दिनु भएकोछ।
 55 उहाँले अब्राहाम र उनका सन्तानलाई दया गर्न हाम्रा पुर्खाहरूलाई दिएको वचन अनुसार सम्झनु भयो।”

56 मरियम इलीशिबासंग प्रायः तीन महिनासम्म बसिन्। त्यसपछि घर फर्किन्।

यूहन्नाको जन्म

- 57 इलीशिबाको सुत्केरी हुने समय भयो अनि तिनले एउटा छोरो जन्माइन्।
 58 तिनका छिमेकीहरू र आफन्तहरूले तिनीप्रति परमप्रभु परमेश्वरले अति नै अनुग्रह देखाएको सुनेका थिए। तिनीहरू मरियमसंग खुशी थिए।
 59 बालक आठ दिनको भएपछि तिनीहरू उसको खतना गर्न आए। तिनीहरूले उसको नाउँ जकरिया राख्न चाहान्थे किनभने यो उसके बाबुको नाउँ थियो।
 60 तर उसकी आमाले भनिन्, “होइन, उसको नाउँ यूहन्ना हुनेछ।”
 61 मानसहरूले इलीशिबालाई भने, “तर तिमीहरूको परिवारमा यस्तो नाउँ भएको कोही छैन।”
 62 त्यसपछि तिनीहरूले तिनका बाबुलाई संकेत गरे, “तिमीले यसको नाउँ के राख्ने इच्छा गरेका छौ?” भनिसोधे।
 63 जकरियाले केही लेख्न पाटी माँगे। तब उसले लेखिदिए, “उसको नाउँ यहुन्ना हो।” तिनीहरू छक्क परे।
 64 त्यही बेला जकरियाको मुख खोलियो। उसको जिब्रो फुट्यो अनि उनी बोल्न थाले। उपले परमेश्वरको प्रशंसा गरे।
 65 अनि उनको सबै छिमेकीहरू डराए। यहूदियाको पहाडी क्षेत्रका बासिन्दाहरू यस विषयमा कुराहरू गर्न थाले।
 66 जन्मै मानिसहरू ज-जसले यी कुराहरू सुने तिनीहरू निकै प्रभावित भए “यो केटो पछि के बनिन्छ होला भनेर सोच्न थाले?” परमप्रभु त्यस बालकसित हुनाले त्यस्तो सोचिएको थियो।

जकरियाद्वारा परमेश्वरको प्रशंसा

- 67 त्यसपछि यूहन्नाको बाबु जकरियामा पवित्र आत्मा आउनु भयो। अनि तिनले यस्तो अगमवाणी दिन थालेः
- 68 “इस्त्राएलका परमप्रभु परमेश्वरको प्रशंसा गर।
 कारण उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई सहायता गर्नु भयो अनि तिनीहरूलाई स्वतन्त्रता दिनुभयो।
 69 परमेश्वरकै सेवक दाऊदका बंशबाट
 उहाँले हामीलाई शक्तिशाली मुक्तिदाता दिनु भएको छ।
 70 उहाँले भन्नु भएको थियो कि उहाँले यी सब गर्नु हुनेछ।
 धेरै अघिनै उहाँका पवित्र अगमवक्ताहरूबाट उहाँले यी सब कुराहरू भन्नु भएको हो।
 71 उहाले हामीलाई शत्रुहरूदेखि,
 अनि हामीलाई घृणागर्ने शक्तिहरूदेखि जोगाउनु भएको छ।
 72 उहाँले हाम्रा पुर्खाहरूलाई दया गर्नेछु भन्नु भएकोछ।
 उहाँले पवित्र करार पनि स्मरण गर्नु भएकोछ।
 73 उहाँले हाम्रा पुर्खा अब्राहामको अधि शपथ खानु भएको थियो की
 74 उहाँले हामीलाई हाम्रो शत्रुहरूको पञ्जाबाट स्वतन्त्र राख्ने शपथ लिनु भएकोछ,
 औ हामीलाई निर्भयपूर्वक उहाँको सेवामा राख्नु हुनेछ।
 75 जब सम्म हामी जीवित रहन्छौ हामी पवित्र अनि परमेश्वर अधि सही मार्गमा रहनेछौं।
 76 “ए बालक, अब तिमी, महा-महिमाको अगमवक्ता कहलाइनेछौ।

उहाँको आगमनको मार्ग तयारी पार्न तिमी सर्वप्रथम परमेश्वरको अधि जानेछौ।

77 तिमीले उहाँका मानिसहरूलाई तिनीहरूको पापहरूबाट क्षमा पाएर कसरी बाँचेन त्यो बुझाउनेछौ।

78 “परमेश्वरको प्रेमपूर्ण करुणा पाएर,

हामीमा स्वर्गबाट एउटा नयाँ उज्यालो ज्योति चम्कनेछ।

79 उहाँले अन्धकारमा बसेका, मृत्युको डरमा परेकाहरूलाई मद्दत गर्नु हुनेछ।

उहाँले हामीलाई शान्तिको मार्गतिर पथ-प्रदर्शन गर्नु हुनेछ।”

80 यसरी नै ती बालक बढ्दै गए र आत्मामा शक्तिमान हुँदै गए। जबसम्म इस्राएलमा मानिसहरूलाई शिक्षा दिन तिनी आएनन् त्यतिबेला सम्म यहून्ना मानिसहरूदेखि टाडा भएर बसे।

2

येशूको जन्म

(मर्ती 1:18-25)

1 त्यसैबेला अगस्टस सिजरले रोमको अधिनमा रहेका सबै देशहरूलाई एउटा आदेश पठाए। त्यो आदेश अनुसार जम्मै मानिसले आफ्नो नाउँ पंञ्जिकृत गराउनु पर्थ्यो।

2 यो नै पहिलो पल्टको यस्तो जनगणना थियो। कुरेनियस सिरयाको राज्यपाल हुँदा यो भएको हो।

3 जम्मै मानिसहरू आफ्नो शहरहरूमा नाउँ पंञ्जिकृत गराउन गए।

4 यूसुफ पनि गालीलको नासरत शहरबाट यहूदियाको बेतलेहेम नामक शहरमा गए। बेतलेहेम शहरलाई दाऊदको शहर भनिन्थ्यो।

5 यूसुफ पंञ्जिकरणको लागि मरियमसँगै गए किनभने मरियमसँग उसको विवाह निश्चित भइसकेको थियो। मरियम त्यसबेला गर्भवती थिईन्।

6 यूसुफ र मरियम बेतलेहेममा हुँदा नै बालक जन्मने समय भएको थियो।

7 अनि तिनले जेठो पुत्र जन्माइन्। त्यसबेला धर्मशालाभित्र ठाउँ थिएन। त्यसैले तिनले आफ्नो बालकलाई लुगाहरूले बेरिन् अनि एउटा ढुङ्गमा सुताइन्।

येशूको बारेमा केही गोठालाहरूले सुने

8 त्यो राती त्यस क्षेत्रमा बाहिर खेतमा केही गोठालाहरू आफ्नो भेडाहरू हेरचाह गरिरहेका थिए।

9 परमप्रभुको एउटा दूत यसैबेला तिनीहरूको अधि उभिए। परमप्रभुको महिमा तिनीहरूको चारैतिर चम्किरहेको थियो। ती गोठालाहरू खुबै डराए।

10 तर त्यो स्वर्गदूतले तिनीहरूलाई भने, “डराउनु पर्दैन, किनभने म तिमीहरूलाई शुभ-समाचारहरू भन्न लागेकोछु। यसले सबै मानिसहरूलाई अत्यन्त हर्षित तुल्याउनेछ।

11 किनभने आज नै दाऊदको शहरमा तिमीहरूको निम्ति एउटा मुक्तिदाताको जन्म भएको छ। उहाँ ख्रीष्ट, प्रभु हुनुन्छ।

12 उहाँलाई तिमीहरूले यसरी चिन्नेछौ: तिमीहरूले एउटा बालकलाई लुगाले बेहेको र ढुङ्गमा सुतिरहेको भेटाउनेछौ।”

13 त्यसपछि अचानक अनगन्ति स्वर्गिय दूतहरू पहिलो दूतसँग भेला भए। सबै दूतहरूले यसो भन्दै परमेश्वरको प्रशंसा गरिरहेका थिए,

14 “स्वर्गमा परमेश्वरलाई महिमा,

अनि जति मानिसहरूसँग परमेश्वर खुशी हुनुहुन्छ तिनीहरूमा शान्ति रहोस्।”

15 ती स्वर्गदूतहरूले गोठालाहरूलाई छोडे अनि स्वर्गतिर प्रस्थान गरे। गोठालाहरूले आपसमा कुरा गरे, “अब हामी बेतलेहेम जाऊँ, अनि के भएको छ हेरौँ जसको विषयमा परमप्रभु परमेश्वरले हामीलाई थाहा दिनु भएको छ।”

16 तिनीहरू हतारहतार त्यहाँ गए अनि मरियम र यूसुफलाई भेटे अनि बालक ढुङ्गमा सुतिरहेको थियो।

17 गोठालाहरूले बालकलाई देखे। तब तिनीहरूले यो बालकको विषयमा स्वर्गदूतले जे भनेका थिए सुनाए।

18 गोठालाहरूको कुरा सुनेर सबै छक्क परे।

19 मरियमले यी सबै कुराहरू आफ्नै हृदयमा राखिन र ती विषयहरूमा सोचिरहिन।

20 गोठालाहरूले तिनीहरूले देखेका र सुनेका घटनाहरूका निम्ति परमेश्वरप्रति प्रशंसा गर्दै र महिमा गाउँदै आफ्ना भेडाहरू भएको ठाँउमा फर्के। स्वर्गदूतले तिनीहरूलाई वर्णन गरे झैं सबै सत्य सावित भयो।

21 जब बालक आठ दिनको भयो, उसको खतना गरियो अनि येशू नाउँ राखियो। यो त्यही नाउँ हो जुन बालक गर्भमा आउनअघि नै स्वर्गदूतले भनेका थियो।

येशूलाई मन्दिरमा समर्पण

22 मोशाको व्यवस्था अनुसार जब मरियम र येशूलाई चोग्याउने दिन आइपुग्यो तिनीहरूले बालकलाई परमप्रभु अघि समर्पण गराउन यरूशलेम लगे।

23 परमप्रभुको व्यवस्थामा यस्तो लेखिएको छ: “यदि कुनै परिवारमा पहिलो सन्तान पुस्र जन्मे ऊ परमप्रभुको निम्ति ‘पवित्र मानिन्छ।’”*

24 अनि, “तिमीले एक जोडी ढुकुर अथवा एक जोडी बच्चा परेवा बलिदान स्वरूप प्रदान गर्नुपर्छ।” अनि यसकारण परमप्रभुको व्यवस्था अनुसार यो बलिदान प्रदान गर्न यरूशलेममा गए।

शिमियोनले येशूलाई देखे

25 शिमियोन नाउँ गरेको एकजना मानिस यरूशलेममा बस्थे। उनी भक्त र खुबै धार्मिकमानिस थिए। उनी इस्राएलको मुक्ति हेर्न प्रतीक्षा गरिरहेगा थिए अनि उनीमा पवित्र आत्मा हुनु हुन्थ्यो।

26 परमप्रभु ख्रीष्टलाई नदेखे सम्म तिमी मनैछैनौ भनेर उनलाई पवित्र आत्माले भन्नु भएको थियो।

27 आत्माले तिनलाई डोर्याउँदै मन्दिरमा आए। यहूदी नियम अनुसार जे गर्नु पर्ने थियो त्यही गर्नालाई येशूकी आमा र बाबुले बालकलाई मन्दिरमा ल्याए।

28 शिमियोनले आफ्नो काखमा बालक लिए अनि परमेश्वरलाई प्रशंसा गरे अनि भने:

29 “अब, हे परमप्रभु, आफ्नो वचन अनुसार, तपाईंको दासलाई, शान्ति संग विदा दिनुहोस्।

30 किनभने मेरा आँखले तपाईंको उद्धार देखेकाछन्।

31 जो तपाईंले नै समस्त राष्ट्रहरूको अघि तयार पार्नुभएको हो।

32 तपाईंको पथ प्रदर्शनमा गैर-यहूदीहरूको लागि उनी नै प्रकाश हुन।

उनले नै तपाईंका मानिसहरूलाई इस्राएलमा ल्याउनेछन्।”

33 उनको विषयमा शिमियोनले यस्तो कुरा गरेको देखेर येशूको आमा बाबु छक्क परे।

34 त्यसपछि शिमियोनले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिए अनि मरियमलाई भने, “यो बालक इस्राएलमा धेरैजनको उत्थान र पतनको कारण हुनेछ। उनी चिन्ह हुनेछन् र जसलाई कतिपयद्वारा अस्वीकार गरिनेछ।

35 यसकारण धेरै मानिसहरूको विचारहरू प्रकाशमा आउनेछन्। अनि अउटा तरवाले तिम्रो मुटु पनि छेडेर जानेछ।”

हन्नाले येशूलाई देखिन्

36 हन्ना, एकजना अगमवादिनी स्त्री पनि त्यही मन्दिरमा थिइन्। तिनी आशेर कुलको फनुएलकी छोरी थिइन्। हन्ना धेरै बुढी भइसकेकी थिइन्। विवाह गरेर तिनले दाम्पत्य जीवन खालि सात वर्ष मात्र बिताइन।

37 त्यसपछि तिनको लोभने मरेको थियो अनि तिनी विधवा भएकी थिइन् औ अहिले तिनी चौरासी वर्ष पुगेकी थिइन्। हन्ना सधैं मन्दिरमा रहन्थिन्। उनी कहीं जाँदैन थिइन्। रात दिन उपावास र प्रार्थना गर्दै मन्दिरमा परमेश्वरको आराधना गर्थिन्।

38 ठीक समयमा तिनी त्यो बालकको आमा बाबुकहाँ आई पुगिन् औ परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन थालिन्। ती जम्मे ज-जसले यरूशलेमको उद्धारको निम्ति अपेक्षा गरिरहेका थिए तिनीहरूसंग उनको विषयमा बात गरिन्।

यसुफ र मरियम घर फर्किए

39 यसुफ र मरियमले परमप्रभुको व्यवस्था अनुसार सबै काम सिद्धाए अनि तिनीहरू गालीलको आफ्नै शहर नासरतमा गए।

40 सानो बालक दिनप्रति दिन बढ्दै गए। उनी बलियो हुँदै गए अनि ज्ञानले भरिए। परमेश्वरको अनुग्रह तिनको साथ थियो।

येशूको बाल्यपन

41 निस्तार चाडको बेला प्रत्येक वर्ष नै येशूको आमा बाबु यरूशलेम जाने गर्थे।

42 जब येशू बाह्र वर्ष को हुनुभयो, सधैं झैं उहाँका माता पिता उहाँको साथमा त्यो भोजमा सामेल भए।

* 2:23: “यदि ... ‘पवित्र मानिन्छ’ ” हेर्नेस प्रस्थान 13:2, 12

43 जब भोज सिद्धियो तिनीहरू घर फर्किरहेका थिए। तर बालक येशू यस्शलेममा नै बसु भयो। उहाँको विषयमा आमा-बाबुलाई केही थाहा भएन।

44 तिनीहरूले सोचे कि उहाँ अन्य यात्रीहरूसँग हुनुहुन्छ, यसकारण तिनीहरू दिनभरी हिंडीरहे। तब उहाँलाई आफ्नो साथी तथा आफन्तहरू माझ तिनीहरूले खोज्न लागे।

45 तर यूसुफ र मरियमले उहाँलाई तिनीहरू बीचमा नदेख्दा तिनीहरू उहाँलाई खोज्न यस्शलेम फर्के।

46 तीन दिनपछि तिनीहरूले उहाँलाई मन्दिरमा भेटे। येशू मन्दिरमा धार्मिक शिक्षकहरूसँग तिनीहरूका कुराहरू सुन्दै र तिनीहरूलाई प्रश्न गर्दै बसिहनु भएको थियो।

47 ज-जसले उहाँलाई सुने उहाँको समझ र उत्तरहरूमा छक्क परिरहेका थिए।

48 जब उहाँका आमा-बाबुले उहाँलाई भेटे तिनीहरू आश्चर्य चकित भए। उहाँकी आमाले उहाँलाई भनिनु, “पुत्र, तिमीले हामीलाई किन यसो गर्‍यो? तिम्रो बाबु अनि म तिमीलाई खोज्दा साबै चिन्तित थियौं।”

49 तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तपाईंहरूले मलाई किन खोजिरहनु भएको? के तपाईंहरू जान्नु हुन्न कि मेरा पिताको कार्य जहाँ हुन्छ म त्यही रहनु पर्छ?”

50 तर तिनीहरूले येशूले उनीहरूलाई दिनु भएको उत्तरको अर्थ बुझ्न सकेनन्।

51 तब येशू तिनीहरूसँगै नासरत जानु भयो। उहाँले आफ्ना आमाबाबुले भनेका सबै कुराहरू मान्नु भयो। तर उहाँकी आमाले भने अझै त्यही कुराहरूसँगै मनमा राखिरहेकी थिइन।

52 येशू शारीरिक रूपमा र बुद्धिमा बढ्दै हुनुहुन्थ्यो अनि परमेश्वर र मानिसहरूबाट अनुग्रह पाइरहनु भएको थियो।

3

यूहन्नाको प्रचार

(मत्ती 3:1-12; मार्कस 1:1-8; यूहन्ना 119-28)

1 सिजर टिबेरियसको पन्ध्रौं वर्षमा:

पन्तियस पिलातस यहूदियाका राज्यपाल थिए;

अनि हेरोद गालीलका शासक थिए;

तिनको भाइ फिलिप इतुरिया र त्राखोनितिसका शासक थिए

अनि लुसानियास, अबलेनका शासक थिए।

2 जब अन्नास र कैयाफा प्रधान पूजाहारीहरू भएका थिए उजाड स्थानमा जकरियाको छोरो यूहन्नाले परमेश्वरको वचन पाए।

3 तिनी यर्दन नदीको वरिपरिको जम्मै स्थानहरूमा गए। तिनीहरूको पाप मोचनको लागि बप्तिस्मा लिएर हृदय र जीवन परिवर्तन गर्ने बारेमा तिनले मानिसहरूलाई प्रचार गर्दै थिए।

4 यी सबै कुराहरू अगमवक्ता यशैयाले लेखेको पुस्तकको वर्णन अनुसार भयो:

“उजाड स्थानमा कराइरहेको आवाज:

‘परमप्रभुका निम्ति मार्ग तयार पार।

उहाँको पथहरू सोझो पार।

5 प्रत्येक खाल्डा पुरिनेछ,

अनि हरेक डाँडा र हिस्का सम्म पारिनेछ,

अप्टेरा बाटोहरू समतल पारिनेछन,

अनि दुर्गम बाटोहरू सहज बनाइन्छन!

6 सबै मानिसहरूले परमेश्वरको मुक्तिको दर्शन गर्नेछन्!”

यशैया 40:3-5

7 यूहन्नाद्वारा बप्तिस्मा लिनलाई मानिसहरू आए। यूहन्नाले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू विषालू साँपहरू जस्तै छौ! तिमीहरूलाई परमेश्वरको क्रोध जो ओँउदैछ त्यबाट भाग्न कसले भन्थो?”

8 तिमीहरूले आफ्नो हृदय परिवर्तन गरसकेकाछौ भन्ने देखाउनलाई उचित कामहरू गर्नुपर्छ। घमण्ड नगर अनि अब्राहामनै हाम्रा पिता हुन् नभन। म तिमीहरूलाई भन्छु कि परमेश्वरले अब्राहामका लागि यी चट्टानहरूबाट पनि सन्तान उत्पन्न गर्न सक्नुहुन्छ।

9 रूखहरू काट्नलाई बन्चरो पनि तयार छ। प्रत्येक रूख जसले असल फल फलाउँदैन त्यो काटिनेछ अनि आगोमा फालिनेछ।”

10 मानिसहरूले यूहन्नालाई सोधे, “हामीले के गर्नु पर्ने हो?”

11 यूहन्नाले उत्तर दिए, “यदि तिमीहरूसित दुइवटा दौरा छ भने अर्को नहुनेलाई एउटा देऊ। खानेकुरा छ भने पनि अस्लाई बाँड।”

12 कर उठाउनेहरू पनि यूहन्नाकहाँ आए। तिनीहरूले बसिस्मालिन चाहँथे। तिनीहरूले यूहन्नालाई भने, “गुरुज्यू, हामीले के गर्नु पर्छ?”

13 यूहन्नाले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूलाई जति उठाउने आदेश छ त्यो भन्दा ज्यादा कर नउठाऊ।”

14 कोही सिपाहरूले यूहन्नालाई सोधे, “हामीले चाँहि के गर्ने?”

यूहन्नाले तिनीहरूलाई भने, “बलपूर्वक मानिसहरूबाट पैसा नलेउ। कसैको बारेमा झूटो नबोल। आफुले कमाएको जे जति पैसा छ त्यसैमा सन्तुष्ट होऊ।”

15 सबै मानिसहरू खिष्ट आउनु हुन्छ भन्ने प्रतिक्रिया थिए अनि यूहन्नाको बारेमा अचम्म मानिरहेका थिए। तिनीहरूले सोचे, “के उहाँले खीष्ट हुनुहुन्छ त?”

16 यूहन्नाले प्रत्येकलाई उत्तर दिए, “म तीमीहरूलाई पानीद्वारा बसिस्मा दिन्छु तर म पछि जुन एकजना आउनु हुनेछ उहाँले मैले भन्दा धेरै महान कार्य गर्न सक्नु हुन्छ। म उहाँको जुताको फिता मात्र पनि खोल्ने योग्यको छैन। उहाँले तिमीहरूलाई पवित्र आत्मा र आगोले बसिस्मा गर्नु हुनेछ।

17 उहाँ खला सफा पार्न तयार हुनुहुन्छ। उहाँले राम्रो अन्नालाई भूसदेखि अलग पार्नु हुनेछ। उहाँले असल अन्नलाई उहाँको ढुकुटीमा थुपार्नु हुनेछ। अनि नराम्रो जति उहाँले कहिल्यै ननिभने आगोमा जलाइदिनु हुनेछ।”

18 त्यसपछि तिनले मानिसहरूलाई धेरै अरु कुराहरूले उत्साह दिए अनि सुसमाचारहरू उनीहरूलाई भने। यूहन्नाले सुसमाचारहरू लगातार सुनाउन थाले।

यूहन्नाको काम कसरी समाप्त भयो

19 हेरोदले आफ्नो भाइकी पत्नी हेरोदियाससँग अनैतिक सम्बन्ध राखेकोले यूहन्नाले शासक हेरोदलाई झपारेका थिए, हेरोदले गरेको अरु पनि धेरै दुष्ट कार्यहरूका निम्ति यूहन्नाले उसलाई झपारेका थिए।

20 हेरोदले त्यस्तै नराम्रो काम गरेको थियो उसले यूहन्नालाई इयालखानामा पनि थुनेको थियो। हेरोदले गरेको नराम्रो कामहरूमा यो एउटा थप हो।

यूहन्नाद्वारा येशूको बसिस्मा

(मत्ती 3:13-17; मर्कुस 1:9-11)

21 जब सबै मानिसहरूलाई बसिस्मा गराइयो, येशू पनि आउनु भयो अनि बसिस्मा लिनु भयो। येशूले प्रार्थना गरिरहनुभएको बेला आकाश खोलियो।

22 अनि शारीरिक रूपमा ढुक्कर झैं उहाँमाथि पवित्र आत्मा आउनुभयो। त्यसपछि स्वर्गबाट एउटा आवाज आयो, “तिमी मेरा पुत्र हौ अनि म तिमीलाई प्रेम गर्छु। म तिमीसँग अत्यन्त आनन्दित छु।”

यसुफको पारिवारिक इतिहास

(मत्ती 1:1-17)

23 जब येशूले आफ्नो कार्य गर्न थाले त्यसबेला उहाँको उमेर झण्डै तीस वर्ष पुगेको थियो। मानिसहरूले सोचेका थिए येशू यसुफको पुत्र हुनुहुन्छ।

यसुफ एलीका पुत्र थिए।

24 एली मत्तातका पुत्र थिए।

मत्तात लेवीका पुत्र थिए।

लेवी मल्कीका पुत्र थिए।

मल्की यान्नाका पुत्र थिए।

यान्ना यसुफका पुत्र थिए।

25 यसुफ मत्ताथियसका पुत्र थिए।

मत्ताथियास आमोसका पुत्र थिए।

आमोस नहमका पुत्र थिए।

नहम इसलीका पुत्र थिए।
 इसली नगैका पुत्र थिए।
 26 नगै माथका पुत्र थिए।
 माथ मत्ताथियासका पुत्र थिए।
 मत्ताथियास सेमैनका पुत्र थिए।
 सेमैन योसेखका पुत्र थिए।
 योसेख योदाका पुत्र थिए।
 27 योदा योआननका पुत्र थिए।
 योआनन रेसाका पुत्र थिए।
 रेसा यस्बाबेल का पुत्र थिए।
 यस्बाबेल शालतिएलका पुत्र थिए।
 शालतिएल नेरीका पुत्र थिए।
 28 नेरी मल्कीका पुत्र थिए।
 मल्की अदीका पुत्र थिए।
 अदी कोसामका पुत्र थिए।
 कोसाम एलमादमका पुत्र थिए।
 एलमादम एरका पुत्र थिए।
 29 एर यहोशका पुत्र थिए।
 यहोश एलिएजरका पुत्र थिए।
 एलीएजर योरीमका पुत्र थिए।
 योरीम मत्तातका पुत्र थिए।
 मत्तात लेवीका पुत्र थिए।
 30 लेवी शिमियोनका पुत्र थिए।
 शिमियोन यहदाका पुत्र थिए।
 यहदा यूसुफका पुत्र थिए।
 यूसुफ योाननका पुत्र थिए।
 योानन एल्याकीमका पुत्र थिए।
 31 एल्याकीम मलेआका पुत्र थिए।
 मलेआ भिन्नाका पुत्र थिए।
 भिन्ना मत्ताथाका पुत्र थिए।
 मत्ताथा नातानका पुत्र थिए।
 नातान दाऊदका पुत्र थिए।
 32 दाऊद यिशैका पुत्र थिए।
 यिशै ओबेदका पुत्र थिए।
 ओबेद बोअजका पुत्र थिए।
 बोअज सल्मोनका पुत्र थिए।
 सल्मोन नहशोनका पुत्र थिए।
 33 नहशोम अम्मीनादबका पुत्र थिए।
 अम्मीनादाब आरामका पुत्र थिए।
 आराम हेसोनका पुत्र थिए।
 हेसोन फारेसका पुत्र थिए।
 फारेस यहदाका पुत्र थिए।
 34 यहदा याकूबका पुत्र थिए।
 याकूब इसहाकका पुत्र थिए।
 इसहाक अब्राहामका पुत्र थिए।
 अब्राहाम तेरहका पुत्र थिए।
 तेरह नाहोरका पुत्र थिए।

35 नाहोर ससृगका पुत्र थिए।

ससृग रऊका पुत्र थिए।

रऊ पेलेगका पुत्र थिए।

पेलेग एबेरका पुत्र थिए।

एबेर शेलहका पुत्र थिए।

36 शेलह केनानक पुत्र थिए।

केनान अर्पक्षदक पुत्र थिए।

अर्पक्षदक शेमका पुत्र थिए।

शेम न्हका पुत्र थिए।

न्ह लेमेखका पुत्र थिए।

37 लेमेख मत्शेलहका पुत्र थिए।

मत्शेलह हनोकका पुत्र थिए।

हनोक येरेदका पुत्र थिए।

येरेद महलालेलका पुत्र थिए।

महलालेल केनानका पुत्र थिए।

38 केनान एनोशका पुत्र थिए।

एनोश शेतका पुत्र थिए।

शेत आदमका पुत्र थिए।

आदम परमेस्वरका पुत्र थिए।

4

शैतानद्वारा येशूप्रति परिक्षा

(मत्ती 4:1-11; मर्कूस 1:12-13)

1 येशू यर्दन नदीदिखि फकिनुभयो। उहाँ पवित्र आत्माले भरिपूर्ण हुनुहुन्थ्यो। त्यो आत्माले उहाँलाई उजाडस्थान तिर डोर्यायो।

2 त्यहाँ चालीस दिनसम्म उहाँलाई शैतानले परिक्षा लियो। उहाँले त्यसबेला केही पनि खानु भएन। जब ती दिनहरू बिते, उहाँ खुबै भोकाउनु भयो।

3 शैतानले उहाँलाई भन्यो, “यदि तिमी परमेस्वरको पुत्र हौ भने, यो ढुङ्गालाई रोटी बनिने आज्ञा देऊ।”

4 उहाँले उत्तर दिनुभयो, “धर्माशास्त्रमा यो लेखिएको छ:

‘रोटी खाएर मात्र मानिसहरू जीउँदो रहँदैन।’ ”

व्यवस्था 8:3

5 तब शैतानले येशूलाई एउटा अग्लो ठाँउमा लग्यो अनि एकै क्षणमा पृथ्वीभरी रहेका सबै राज्यहरू देखायो।

6 तब शैतानले येशूलाई भन्यो, “म तपाँईलाई यी सबै राज्यहरूको अधिकार, शक्तिहरू र तिनीहरूमा भएको गौरवसँग दिनेछु। यी सबै मलाई दिइएको छ। म यी सब कसैलाई पनि दिनसक्छु।

7 यदि तपाँईले मलाई उपासना गरे म यी सब तपाँईलाई दिनेछु।”

8 उहाँले उत्तर दिनुभयो, “धर्माशास्त्रमा यो लेखिएको छ,

‘तिमीले परमप्रभु तिम्रो परमेस्वरको उपासना गर्नु पर्छ।

अनि उहाँको मात्र सेवा गर्नुपर्छ।’ ”

व्यवस्था 6:13

9 तब त्यो शैतानले येशूलाई यस्सलेममा पुर्यायो अनि उहाँलाई मन्दिरको टुप्पामा उभ्यायो। त्यसले येशूलाई भन्यो, “यदि तपाँई परमेस्वरको पुत्र हुनुहुन्छ भने यहाँबाट फालहान्नु होस!

10 किनभने धर्माशास्त्रमा यो लेखिएको छ,

‘उहाँले तिम्रो रक्षाको लागि

आपनो स्वर्गदूतहरूलाई आज्ञा गर्नुहुनेछ।’

भजनसंग्रह 91:11

11 यो पनि लेखिएको छ,

‘तिनीहरूले तिमीलाई हात-हातै थाम्नेछन्,
जसद्वारा तिम्रो पाउ ढुङ्गामा बजारिने छैन।’ ”

भजनसंग्रह 91:12

12 येश्ले उत्तर दिनु भयो, “यो पनि धर्मशास्त्रमा भनिएको छ,

‘तिमीले परमप्रभु तिम्रो परमेश्वरको परीक्षा लिनु हुँदैन।’ ”

व्यवस्था 6:16

13 शैतानले येशलाई प्रत्येक पक्षबाट सताई सके पछि उसको अनुकूल समय नआउन्जेल सम्मका निम्ति छोडेर गयो।

येशद्वारा मानिसहरूलाई शिक्षा

(मर्ती 4:12-17; मर्कस 1:14-15)

14 येश पवित्र आत्माको शक्ति लिएर गालीलमा फर्कनु भयो। गालीलभरि उहाँको बारेमा समचारहरू फैलियो।

15 उहाँले तिनीहरूको सभा घरहरूमा सिकाउन शुरू गर्नुभयो। सबै मानिसहरूले उहाँको प्रशंसा गरे।

येश आफ्नो शहरमा जानुहुन्छ

(मर्ती 13:53-58; मर्कस 6:1-6)

16 येशले आफु हुर्केको शहर नासरतको पनि यात्रा गर्नु भयो। विश्रामको दिनमा अघि झैं उहाँ सभाघरमा जानु भयो। उहाँ त्यहाँ (धर्मग्रन्थबाट) केही पढनलाई उभिनु भयो।

17 यशैया अगमवक्ताद्वारा लेखिएको ग्रन्थ उहाँलाई दिईएको थियो। उहाँले ग्रन्थ पढ्दाउनु भयो अनि एक ठाउँ जहाँ निम्नलिखित कुराहरू लेखिएको भेटाउनु भयो:

18 “परमप्रभुको आत्मा ममाथि छ।

परमेश्वरले मलाई गरीबहरूलाई सु-समचार सुनाउन,

बंधनमा पेकाहरूलाई स्वतन्त्र गर्न,

अनि अन्धो मानिसहरूलाई देख्न सक्ने पार्न पठाउनु भएकोछ।

अनेकौं यातनामा पिल्सिएका मानिसहरूलाई मुक्त पार्न परमेश्वरले मलाई पठाउनु भएकोछ।

19 अनि आफ्नो मानिसहरूलाई बचाउन परमप्रभुको उचित समय आएको छ भनिघोषणा गर्न पठाउनु भएकोहो।” यशैया 61:1-2, 58:6

20 उहाँले ग्रन्थ बन्द गर्नुभयो। उहाँले त्यो ग्रन्थ सहयोगीलाई दिएर त्यही बसुभयो। सभा घरमा भएका प्रत्येक मानिसले उहाँ लाई हेरिरहेका थिए।

21 येश तिनीहरूसंग बोल्न थाल्नु भयो उहाँले भन्नु भयो, “मैले तिमीहरू अघि जो धर्मग्रन्थको अंश पढे त्यो आज पढ्दै गर्दा नै पूर्ण भयो।”

22 सबै मानिसहरूले येशको प्रशंसा गरे। उहाँको मिठासपूर्ण शब्दहरूमा तिनीहरू छक्क परे। तिनीहरूले भने, “कसरी उहाँले यसरी बोल्नु सक्नु भएको? के उहाँ यसुफका पुत्र हुनुहुन्न?”

23 येशले तिनीहरूलाई भन्नु भयो, “म जान्दछु कि तिमीहरूले मलाई यो उखान भन्नेछौ, ‘ए वैध! आफैलाई निको पार। तिमीले आफ्नै शहरमा पनि त्यही गर।’ ”

24 त्यसपछि उहाँले भन्नु भयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। अगमवक्तालाई आफ्नै गाँउ शहरमा कहिल्यै स्वीकार गरिदैन। म जे भन्दैछु त्यो साँचो हो।

25-26 “एलियाको समयमा साढे तीन वर्षसम्म इझ्राएलको जमीनमा ढूलो अनिकाल पर्यो। सारा देशमा कतै पनि खाने कुरा थिएन। त्यसबेला इझ्राएलमा विधवाहरू थुप्रै थिए। तर एलियालाई ती कुनै विधवाकोमा पठाइएन। सीदोन प्रदेशको सारपत भन्ने ठाउँमा चाँहि एलियालाई एउटी विधवाकोमा पठाइयो।

27 “अनि अगमवक्ता एलिशाको समयमा इझ्राएलमा धेरै कोडका रोगीहरू थिए। तर नामान बाहेक कसैलाई पनि निको पारिएन। अनि नामान इझ्राएलवासी नभई सिरियावासी थिए।”

28 सबै मानिसहरू जो सभा-घरमा थिए यो कुराहरू सुने अनि साढे रिसाए।

29 मानिसहरू उठे अनि येशूलाई शहर छाड्न बाध्य गराए। तिनीहरूको शहर एउटा टाकुरामा अवस्थित थियो। तिनीहरूले येशूलाई टाकुराको किनारामा पुर्याए अनि तिनीहरू उहाँलाई तल खसाल्न चाहन्थे।

30 तर उहाँ तिनीहरूको माझबाट निस्केर जानु भयो।

येशूद्वारा दुष्टात्मा लागेको मानिस निको भएको

(मर्कस 1:21-28)

31 गालीलको कफर्नुहम भन्ने शहरमा येशू जानु भयो। उहाँले विश्रामको दिन मानिसहरूलाई शिक्षा दिनु भयो।

32 तिनीहरू येशूको शिक्षामा छक्क पर्छे कारण उहाँ अधिकारसित सिकाउनुहुन्थ्यो।

33 सभाघरमा एकजना दुष्टात्मा लागेको मानिस थियो। त्यो मानिस ठूलो स्वरमा चिच्यायो।

34 “हे नासरतको येशू! हामीबाट तपाईं के चाहनुहुन्छ? के हामीलाई नाश गर्नु तपाईं यहाँ आउनु भएको हो? म तपाईंलाई जान्दछु तपाईं परमेश्वरका एक पवित्र जन हुनुहुन्छ।”

35 तर येशूले त्यो दुष्टात्मालाई हकानु भयो, “चूप लाग्। यो मानिसदेखि निस्कि हाल्।” त्यो दुष्टात्माले मानिसहरूकै अधिपति त्यो मानिसलाई भूँडमा पछारिदियो। त्यसपछि दुष्टात्मा त्यो मानिसलाई केही नोकसान नगरी छाडी दियो।

36 सबै मानिसहरू छक्क परे अनि आपसमा कुरा गरे, “यसको अर्थ के हो? येशूले त अधिकार अनि शक्तिसित दुष्टात्माहरूलाई निस्कन आज्ञा गर्नु हुन्छ औ तिनीहरू पनि निस्की हाल्छन्।”

37 त्यसपछि त्यस इलाकाको प्रत्येक ठाउँमा येशूको कीर्ति फैलियो।

येशूद्वारा पत्रुसकी पत्नीको आमा निको भएकी

(मती 8:14-17; मर्कस 12:9-34)

38 येशूले सभा घर छाड्नु भयो। उहाँ शिमोनको घरमा जानु भयो। शिमोनको सासू कडा ज्वरोले सिक्किस्त बिमारी थिईन्। तिनीहरूले उहाँलाई तिनका निम्ति केही गरिदिनुहोस् भनी विन्ती गरे।

39 येशू तिनको नजिक जानु भयो अनि जरोलाई हट्टने आज्ञा दिनु भयो। जरो झट्टै हरायो। तब तिनी उठिन अनि तिनीहरूको सेवामा लागिन।

येशूद्वारा धैरै मानिसहरू निको भएको

40 घाम अस्ताउन लागदा सबै मानिसहरू ज-जसका आफ्ना मानिसहरू बिरामीहरू थिए तिनीहरूलाई येशूकहाँ ल्याए। तिनीहरू बेग्ला बेग्लै रोगले पीडीत थिए। उहाँले प्रत्येक बिरामीलाई छुनु भयो अनि तिनीहरूलाई जाती पार्नु भयो।

41 धैरै मानिसहरूदेखि भूतहरू बाहिर निस्के। तिनीहरू चिच्याउँदै थिए, “तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ।” तर उहाँले ती भूतहरूलाई चूप बस्ने आज्ञा दिनु भयो। येशू नै खीष्ट हुनुहुन्थ्यो भनेर भूतहरूले जानेका थिए।

येशूको विभिन्न शहरहरूमा प्रस्थान

(मर्कस 1:35-36)

42 अर्को दिन येशू एकान्त ठाउँमा जानुभयो। तर भीडले उहाँलाई खोजिरहेको थियो औ उहाँ भएको जग्गामा तिनीहरू आए। जब तिनीहरूले येशूलाई देखे, तिनीहरूले उहाँलाई तिनीहरूलाई नछाडनु भनि विन्ती गर्दै थिए।

43 तर येशूले तिनीहरूलाई भन्नु भयो, “मैले अरू शहरहरूमा पनि परमेश्वरको राज्य को बारे सुसमाचारहरू भन्नु पर्छ। यसैकारण मलाई फटाइएको छ।”

44 तब येशूले यहूदियाका सभा घरहरूमा प्रचार गर्नु भयो।

5

पत्रुस, याकूब र यहूना येशूको पछि लागे

(मती 4:18-22; मर्कस 11:6-20)

1 येशू गनेसेत झीलको किनारमा उभिनु भयो। उहाँको वरिपरि धैरै मानिसहरू भीड लाग्दै थिए। तिनीहरू परमेश्वरको वचन सुन्न चाहन्थे।

2 येशूले झीलको किनारमा दुइवटा डुङ्गा देख्नु भयो। माछावालाहरू डुङ्गाबाट निस्केर तिनीहरूको माछा मार्ने जालहरू धुँदै थिए।

3 उहाँ एउटा डुङ्गामा चढ्नु भयो जुन शिमोनको थियो अनि उसलाई त्यो डुङ्गालाई किनारको अलिक छेउमा लाउन लगाउनु भयो। तब उहाँ त्यसमा बस्नु भयो अनि मानिसहरूलाई सिकाउन थाल्नु भयो।

4 जब येशूले आफ्नो भनाई सक्नु भयो, उहाँले शिमोनलाई भन्नु भयो, “यो डुङ्गालाई गहिरो पानी तिर लैजाऊ अनि माछा मार्नु जाल फिँजाऊ।”

5 शिमोनले उत्तर दिए, “गुरूज्यू हामीले सारा रात परिश्रम गर्यौं र पनि एउटै माछा समात्र सकेनौं। तर तपाईंले भन्नुभएको कारण, म जाल फिँजाउँछु।”

6 तिनीहरूले आफ्नो जाल पानीमा पर्योके। तिनीहरूको जाल भरी माछ परे र जाल फाट्न आँटोको थियो।

7 तिनीहरू अरू डुङ्गामा भएका आफ्ना साझेदारहरूलाई पनि सहायताको लागि सकेत दिए। साझेदारहरू आए अनि डुङ्गामा यति माछा लादे कि डुङ्गाहरू डुब्न थाले।

8-9 थुप्रै माछाहरू समातेकोमा माछावालाहरू सबै नै छक्क परेका थिए। जब शिमोन पत्रुसले यी सब देखे, तिनले येशूको अधि दण्डवत गरे अनि भने, “मदेखि टाढा जानुहोस, परमप्रभु। म पापी मानिस हूँ।”

10 जब्दीका पुत्रहरू याकूब र यहन्ना पनि छक्क परे। याकूब र यहन्ना शिमोनसँगै माछा मार्दै थिए।

येशूले शिमोनलाई भन्नुभयो, “डराउनु पर्दैन अब उसो तिमीहरू माछा मार्ने छैनौं तर मानिसहरू समात्रे छौं।”

11 तिनीहरूले आफ्ना डुङ्गाहरू किनारमा ल्याए। अनि तिनीहरूले ती सबै छोडेर येशूको पछि लागे।

येशूद्वारा एकजना बिमारी निको

(मती 8:1-4; मर्कुस 1:40-45)

12 जब एकपल्ट येशू एउटा शहरमा हुनुहुन्थ्यो, त्यहाँ एउटा शरीर कोठीले पीडीत मानिस पनि थियो। जब त्यसले येशूलाई देख्यो, उहाँ अधि निहुरिएर विन्ती गर्न लाग्यो, “हे प्रभु, मलाई निको पारिदिनुहोस। म जान्दछु तपाईंले चाहनु भयो भने मलाई जाती पार्नु सक्नु हुन्छ।”

13 येशूले भन्नु भयो, “म तिमीलाई निको पार्न चाहन्छु। निको होऊ!” त्यसपछि उहाँले त्यस मानिसलाई छुनु भयो। झटै कोठले छोड्यो।

14 येशूले तिनलाई आदेश दिनु भयो, “यस्तो भएको कुरा कसैलाई नभन्नु। तर आफैं गएर पूजाहारीलाई देखाउनु मोशाले भने झैं आफु निको भएकोमा परमेश्वरलाई बलि चढाउनु। यसबाट तिमी निको भएको प्रमाण हुन्छ।”

15 तर येशूको विषयमा समाचार अझ प्रचार हुँदै गयो। धेरै मानिसहरू उहाँकहाँ सुन्न आँउथे र बिमार निको भएर जाथे।

16 येशू प्रायः नै एकान्त ठाउँमा प्रार्थना गर्नुहुन्थ्यो।

येशूद्वारा पक्षाघात रोगी निको

(मती 9:1-8; मर्कुस 2:1-12)

17 एक दिन येशूले मानिसहरूलाई शिक्षा दिँदै हुनुहुन्थ्यो, फरिसीहरू र शास्त्रीहरू पनि त्यही नै बसिरहेका थिए। तिनीहरू यस्रशलेम, यहूदिया र गालिलका सबै शहरहरूबाट आएका थिए। परमप्रभुले उनलाई निको पार्ने शक्ति दिनुभएको थियो।

18 एकजना पक्षाघातको रोगी त्यहाँ एउटा खाटमा लिएर आए अनि तिनीहरूले भित्र ल्याउने र येशूको अधि राख्ने चेष्टा गर्दै थिए।

19 तर त्यहाँ मानिसहरूको त्यति भीड थियो कि येशू भएकहाँ पुग्नलाई बाटो थिएन। त्यस कारण ती मानिसहरू घरको छानामाथि चढे अनि केही झिग्टीहरू हटाएर प्वालबाट त्यो विमारी मानिसहरूलाई उसको खाटसँगै भीडको बिचमा र येशूको अधि ओह्याले।

20 तिनीहरूको अटल विश्वास देखेर उहाँले भन्नु भयो, “मित्र, तिम्रो पापहरू क्षमा भयो।”

21 तब शास्त्रीहरू र फरिसीहरू आपसमा बात गर्न लागे, “यो मानिस को हो? उसले जे भन्दैछ, परमेश्वर को विरोधमा भन्दैछ। केवल परमेश्वरले मात्र पापीहरूलाई क्षमा गर्न सक्नुहुन्छ।”

22 तर येशूले तिनीहरूले के सोचे थाहा पाउनु भयो। उहाँले भन्नु भयो, “तिमीहरू मनमा यस्तो प्रश्नहरू किन गर्दछौं?

23 कुन चाँहि सजिलो छ: ‘तिम्रो पाप क्षमाभए भन्नु’ अथवा ‘उठ अनि जाऊ भन्नु?’

24 तर म तिमीहरूलाई देखाउँछु कि पृथ्वीमा मानिसको पुत्रलाई पापहरू क्षमा गर्ने अधिकार छ।” तब उहाँले त्यस पक्षाघातीलाई भन्नुभयो, “म तिमीलाई भन्दछु, उठ, तिम्रो बिछौना बाँध अनि घर जाऊ।”

25 सबैको अधि त्यो तुरन्तै उठ्यो र आफ्नो बिछ्यौना च्याप्यो अनि परमेश्वरको प्रशंसा गर्दै घरतिर लाग्यो।

26 सबै मानिसहरू चकित भए। अनि परमेश्वरको प्रशंसा गर्न थाले। तिनीहरू भयभित भए अनि भने, “हामीले आज अचम्मका कुरा देख्यौं।”

लेवी येशूलाई पछ्याउँछन्

(मती 9:9-13; मर्कुस 2:13-17)

27 यसपछि येशू बाहिर जानु भयो अनि कर-कार्यालयमा एकजना कर-संग्रहकर्तालाई बसिरहेको देखु भयो। त्यसको नाउँ लेवी थियो। येशूले त्यसलाई भन्नु भयो, “मेरो पछि लाग।”

28 लेवी जुसूक उठ्यो अनि सबै कुरा छोडेर येशूको पछि लाग्यो।

29 तब लेवीले येशूका निम्ति आफ्नो घरमा ठूलो भोजको आयोजन गरे। त्यहाँ कर उठाउनेहरू र अरू मानिसहरूको पनि ठूलो भीड थियो जो तिनीहरूसँगै मेजमा खाँदथे,

30 तर फारिसहरू र तिनीहरूका शाश्वीहरू उहाँको चेलाहरूको विस्मृमा यसो भन्दै गनगनाउन लागे, “तिमीहरू कर उठाउनेहरू र पापीहरूसित किन खान पीन गर्छौं?”

31 येशूले उत्तर दिनु भयो, “निरोगीलाई वैद्यको आवश्यक पर्दैन, तर रोगीहरूलाई मात्र वैद्यको आवश्यकता पर्छ।

32 म धार्मिक मानिसहरूलाई बोलाउनु आएको होइन, म त पापीहरूलाई तिनीहरूका हृदय र रहन सहन परिवर्तन गर भनी अह्राउनु यहाँ आएको हूँ।”

येशूद्वारा उपवास सम्बन्धीको प्रश्नमा उत्तर

(मती 9:14-17; मार्कुस 2:18-22)

33 तिनीहरूले येशूलाई भने, “फारिसीहरूले झैं यहून्नाको चेलाहरूले पनि समय समयमा उपवास र प्रार्थना गर्दछन्। तर तपाईंको चेलाहरू त सधैं खान्छन् र पिउँछन्।”

34 येशूले तिनहरूलाई भन्नुभयो, “कुनै पनि विवाहमा, जन्तीहरूलाई दुलहा तिनीहरूका साथमा बस्नुजेल उपवास बस् सक्तैन।

35 तर समय यस्तो आउँछ जब दुलहा तिनीहरूबाट छुट्टिनु पर्दछ। त्यस समय तिनीहरू उपवास बसेछन्।”

36 येशूले तिनीहरूलाई यो दृष्टान्त सुनाउनु भयो: “कुनै मानिसले नयाँ लुगा च्यातेर पुरानो लुगा टाल्दैन। किन? किनभने त्यसो गरे नयाँ लुगा बिग्रन्छ, अनि टालेको टुक्रा पुरानो लुगासंग मिल्दैन।

37 कसैले पनि नयाँ दाखरसलाई पुरानो दाखरसको मशकमा भर्दैन। किन? किनभने नयाँ दाखरसले मशकहरू फुटाउँछ, जसले गर्दा दाखरस चूहेर जान्छ औ मशकहरू पनि नष्ट हुन्छ।

38 मानिसहरूले सधैं नयाँ दाखरसलाई नयाँ मशकामा राख्छन्।

39 कसैले पनि पुरानो दाखरस लिए पछि नयाँ दाखरस पिउन खोज्दैन। किनभने उसले भन्छ, ‘पुरानो दाखरस नै असलछ।’ ”

6

विश्रामको दिनको येशू नै प्रभु

(मती 12:1-8; मार्कुस 2:23-28)

1 एक समय, विश्रामको दिनमा येशू अन्नको खेत भएर जाँदै हुनुहुन्थ्यो। उहाँका चेलाहरूले अन्नका बालाहरू टिप्दै तिनीहरूको हातमा माँडेर खाए।

2 कोही फारिसीहरूले भने, “तिमीहरू किन त्यसो गर्दछौ? विश्रामको दिनमा यसो गर्नु मोशाको व्यवस्थाको विस्मृ हो?”

3 येशूले उत्तर दिनुभयो, “तिमीहरूले पढेका छैनौ, दाऊदले जब तिनी र तिनीसित हुनेहरू भोकाएका थिए तब केगरेका थिए?

4 दाऊद परमेश्वरको मन्दिरमा गए अनि तिनले परमेश्वरलाई चढाएको रोटी लिएर अनि खाए। अनि तिनले रोटीहरू आफूसंग हुने मानिसहरूलाई बाँडे। वास्तवमा यो मोशाको व्यवस्था विस्मृ थियो। व्यवस्था अनुसार केवल पूजाहारीहरूलाई मात्र यस्तो रोटी खाने अनुमति छ।”

5 अनि येशूले फारिसीहरूलाई भन्नुभयो, “मानिसका पुत्र नै विश्राम दिनको प्रभु हुन्।”

विश्रामको दिनमा येशूद्वारा नै एकजना मानिस निको

(मती 12:9-14; मार्कुस 3:1-6)

6 अर्को एक विश्रामको दिन येशू सभा घरमा जानु भयो। उहाँले मानिसहरूलाई शिक्षा दिनु भयो। एकजना दाहिने हात सुकेको मानिस त्यहाँ थियो।

7 शाश्वीहरू र फारिसीहरू त्यो विश्रामको दिन पनि येशूले कसैलाई निको पार्छन् कि भनेर हँदै बसिरहेका थिए। तिनीहरू चाहन्थे येशूबाट केही भूल होस् अनि उनलाई दोष लगाउन पाइयोस्।

8 तर येशूले तिनीहरूले के विचार गर्दछन् भनी बुझी हाल्नु भयो। उहाँले त्यो सुकेको हात भएको मानिसलाई भन्नुभयो, “उठ, अनि यी मानिसहरूको अघाडि उभ।” यसकारण त्यो मानिस जुसूकै उठ्यो अनि त्यहाँ उभियो।

9 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई सोध्दछु विश्रामको दिन के काम गर्न उचित होला: राम्रो वा नराम्रो? प्राण बँचाउनु वा नाश गर्नु?”

10 येशूले ती वरिपरि बसेका सबैलाई हेर्नु भयो। अनि त्यस मानिसलाई भन्नु भयो, “खोई मलाई तिम्रो हात हेर्न देऊ।” त्यस मानिसले उहाँलाई हात देखायो। त्यसको हात तुरन्तै निको भइहाल्यो।

11 फरिसीहरू र शाबीहरू सधैं रिसाए। तिनीहरू आपसमा तर्क गर्न लागे, “येशूलाई हामीले के गर्नु पर्ने हो?”

येशूद्वारा बाहजना प्रेरितहरूको चुनाव
(मन्ती 10:1-4; मार्कुस 3:13-19)

12 त्यस समयमा येशू एउटा डौंडामा गएर प्रार्थना गर्ने गर्नु हुन्थ्यो। सारा रात उहाँले प्रार्थना गरेर बिताउनु हुन्थ्यो।

13 भेलिपल्ट बिहान, उहाँले आफ्नो चेलाहरूलाई उहाँले तिनीहरूलाई “प्रेरित” नाउँ दिनु भयो। तिनीहरू थिए:

14 शिमोन (येशूले तिनलाई पत्नस नाउँ राख्न भएको थियो)

र आन्ड्रियास पत्नसको भाई,

याकूब,

र यहून्ना,

फिर्लीप

बर्थुलमाई,

15 मन्ती,

थोमा,

याकूब अल्फायासको छोरो,

अनि शिमोन, जसलाई जेलोट पनि भनिन्छ,

16 यहूदा, याकूबको छोरो,

अनि यहूदा इस्करयोती (यो यहूदा नै तीमध्ये एकजना हो जसले येशूलाई शत्रुहरूको हातमा सुम्पेको थियो)।

येशूद्वारा मानिसहरूलाई शिक्षा अनि उपचार
(मन्ती 4:23-23; 51-12)

17 येशू र प्रेरितहरू डौंडाबाट ओर्लेर आए। उहाँ त्यही एउटा सम्म जग्गामा उभिनु भयो। उहाँका चेलाहरूको एउटा ठुलो भीड त्यहाँ थियो। अनि टायर र सायडन सागर तटका शहरहरूबाट र यहूदियाका सबै ठाउँबाट, यरूशलेमबाट आएका धेरै मानिसहरू पनि त्यहाँ थिए।

18 तिनीहरू सबै त्यहाँ उहाँबाट सुन्न र आफुलाई निरोगी पार्न आएका थिए। उहाँले शैतान दुष्टताले पीडित मानिसहरूलाई निको पारिदिनु भयो।

19 सबैले येशूलाई छुने चेष्टा गरिरहेका थिए किनभने ती सबैलाई निको पार्ने उहाँबाट शक्ति बाहिर निस्किरहेथ्यो।

20 उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई हेर्नु भयो अनि भन्नु भयो,

“हे दीन मानिसहरू, तिमीहरू धन्यका हौ,

किनभने परमेश्वरको राज्य तिमीहरूकै हो।

21 तिमीहरू, जो अहिले भोकाएका छौ, तिमीहरू धन्यका हौ,

किनभने तिमीहरू तृप्त हुनेछौ।

तिमीहरू, जो अहीले रोइरहेका छौ तिमीहरू धन्यका हौ,

किनभने तिमीहरू खुशीसँग हँसेछौ।

22 “मानिसको पुत्रको कारण यदि तिमीहरूलाई मानिसहरूले घृणा गरे, आफ्नो सम्हबाट निकाली दिए, तीनीहरूले निन्दा गरे, तिनीहरूले तिमीहरूलाई अस्वीकारे तिमीहरू धन्य हो।

23 त्यसबेला रमाऊ अनि खुशीले उफ्र, किनभने स्वर्गमा तिमीहरूले ठूलो इनाम पाउनेछौ। तिनीहरूका पुर्खाहरूले अगमवक्ताहरूलाई त्यसै गरेथे, त्यसरीनै ती मानिसहरूले तिमीहरूलाई पनि त्यही व्यवहार गर्नेछन्।

24 “तर धनी मानिसहरू हो, तिमीहरूलाई धिक्कार!

किनभने तिमीहरूले सुखी जीवन भोगेकाछौ।

25 तिमी अघाएकाहरूलाई, धिक्कार!
किनभने तिमीहरू भोकाउनेछौं।
तिमी अहिले होंसिरहेकाहरूलाई, धिक्कार!
किनभने तिमीहरू शोकगर्नु र रूनु पर्नेछ।

26 “धिक्कार! तिनीहरूको बारेमा मानिसहरूद्वारा प्रशंसा गरिएको भए पनि, किनभने तिनीहरूका पुर्खाहरूले पनि झट्टो आगमवक्ताहरूलाई सधैं प्रशंसा गरे।

शत्रुहरूलाई प्रेम गर
(मती 5:38-48; 7:12)

27 “म तिमीहरूलाई भन्दछु जसले मलाई सुनिरहेकाछौं, आफ्ना शत्रुहरूलाई प्रेम गर। जसले तिमीहरूलाई घृणा गर्छन तिनीहरूलाई पनि राम्रै गर।

28 तिमीहरूलाई सरापनेहरूलाई पनि आशीर्वाद देऊ। तिमीहरूसित दुर्व्यवहार गर्नेहरूको लागि पनि प्रार्थना गर।

29 यदि कसैले तिमीहरूको एउटा गालामा थप्ट लगाए उसलाई अर्को गाला पनि थापि देऊ। यदि कसैले तिमीको कोट लगेको छ भने उसलाई कमीज लिनु नरोक।

30 जसले माग्छ हरेकलाई देऊ। यदि कसैले तिमी केही लगेकोछ भने उसलाई त्यो चीज फर्काई नमाग।

31 अस्बाट तिमी जे चाहन्छौ, अरूको निम्ति पनि त्यही गरी देऊ।

32 “जसले तिमीहरूलाई प्रेम गर्छन तिनीहरूलाई मात्र प्रेम गरे, तिमीहरू के कुनै प्रशंसाको योग्य हुन सक्छौ? अहँ। पापीहरू पनि तिनहरूलाई प्रेम गर्नेहरूलाई प्रेम नै गर्दछन।

33 यदि तिमी ती मानिसहरूको निम्ति मात्र भलाई गर्छौं ज-जसले तिमी भलाई गर्छन, भने के तिमी प्रशंसाको योग्य हुन सक्छौ? होईन, कारण यस्तो त पापीहरूले पनि गर्छन।

34 यदि फिर्ता पाउने आशामा तिमी कसैलाई ऋण दिन्छौ भने के तिमी प्रशंसाको योग्य हुन सक्छौ? होईन, पापीहरू पनि पापीहरूलाई त्यति नै फिर्ता पाउने आशामा ऋण दिन्छन।

35 “यसैले आफ्ना शत्रुहरूलाई प्रेम गर। तिनीहरूसंग राम्रो गर, अनि तिनीहरूबाट केही आशा नराखी ऋण देऊ। यदि तिमीहरूले यसो गर्थो भने तिमीहरूले ठूलो इनाम पाउनेछौ, तिमीहरू सर्वोच्च परमेश्वरका सन्तानहरू झैं हुनेछौ किनभने परमेश्वर बेगुनी तथा दुष्टहरू प्रति पनि कृपालु हुनुहुन्छ।

36 जस्तो तिम्रा पिता प्रेमी र दयालु हुनु हुन्छ त्यस्तै प्रेमी र कृपालु बन।

आफैले आफैलाई नियाल
(मती 7:1-5)

37 “अरूको न्याय नगर, अनि अरूले पनि तिमी न्याय गर्ने छैन। अरूलाई भर्त्सना नगर, अनि अरूले पनि तिमी भर्त्सना गर्दैन। अरूलाई क्षमा गर, अनि तिमीले पनि क्षमा पाउनेछौ।

38 अरूलाई दिने गर अनि तिमीले पनि पाउनेछौ। तिमीहरूले राम्रो ओजनामा पाउनेछौ, तिमीहरूलाई खाँदी खाँदी हल्लाउँदै काखमा पोखिने गरी पाउनेछौ जुन नापले तिमी अरूलाई दिदछौ परमेश्वरले पनि तिमीहरूलाई त्यही नापले दिनु हुनेछ।”

39 येशले तिनीहरूलाई यो दृष्टान्त भन्नु भयो: “के एउटा अन्धाले अर्को अन्धालाई डोर्थाउन सक्छ? अहँ! दुवै नै खाडलमा पर्नेछन।

40 एउटा शिष्य आफ्नो गुरुभन्दा माथि हुन सक्तैन। तर प्रत्येक मानिस जसले पूर्णरूपले सिकिसकछ तब मात्र उ गुरु झैं बन्नसकछ।

41 “जब तिमी आफ्नो आँखमा सानो छेस्का पसेको थाहा पाउदैनौ, भाईको आँखमा परेको धुलो किन देख्छौ?

42 तिमीहरूले कसरी आफ्नो भाइलाई भन्न सक्छौ, ए भाई मलाई तिम्रो आँखामा भएको धुलो निकाल्न देऊ। जब तिमीहरूले आफ्नो आँखामा परेको ठूलो छेस्कालाई पनि देख्न सक्तैनौ। तिमीहरू कपटी छौ। पहिले, तिमीहरू आफैले आफ्नो आँखबाट ठूलो छेस्का निकाल। त्यसपछि तिमीहरूले स्पष्टसंग तिमीहरूको भाइको आँखामा परेको धुलो निकाल्न सक्नेछौ।

दुई प्रकारको फल
(मती 7:17-20; 12:34-35)

43 “एउटा असल बोटले खराब फल कहिल्यै दिँदैन। त्यसरी नै एउटा नराम्रो बोटले राम्रो फल दिनु सक्तैन।

44 हरेक बौट त्यसले दिएको फलबाट चिन्न सकिन्छ। मानिसहरूले काँडे पोथ्राबाट नेभारा बटुल्न सत्तैनन्। अनि तिनीहरूले काँडे पोथ्राबाट अङ्गुर बटुल्न सत्तैनन्।

45 एउटा असल मानिसले आफ्नो हृदयमा असल कुरा नै राख्छ। अनि उसले आफ्नो हृदयबाट असल कुरा बाहिर निकाल्दछ। तर एउटा दुष्ट मानिसले आफ्नो हृदयमा दुष्ट कुराहरू नै राखेको हुन्छ। अनि उसले राम्रा कुराहरू नै बाहिर निकाल्दछ। जुन कुरो हृदयमा परिपूर्ण छ त्यही नै मुखबाट निस्कन्छ।

दुई प्रकारका मानिसहरू
(मती 7:24-27)

46 “जब मैले भनेको मान्दैनौ भने किन मलाई प्रभु भन्दछै?”

47 हरेक मानिस जब मकहाँ आउँदछ अनि मेरो वचनहरू सुन्छ र पालन गर्छ, म तिमीहरूलाई ऊ कस्तो हो देखाउनेछु।

48 ऊ एकजना घर बनाउने मानिस जस्तै नै हो। उसले गहिरो खनेर बलियो चट्टानमाथि जग बसाल्न सक्नेछ। जति बेला नदीमा बाढी आँउछ पानीले घरलाई धक्का दिन्छ तर त्यसले घरलाई हल्लाउन सक्ने कारण त्यो घर राम्ररी बनिएको हुन्छ।

49 “तर जो मानिस मेरो वचन सुन्छ तर पालन गर्दैन भने त्यो मानिस राम्ररी आधार नबसाई घर बनाउने मानिस जस्तै हो जसको घर नदीको बाढीको झोक्का लाग्दा नै झट्टै पल्टिन्छ र सम्पूर्ण रूपले ध्वंस हुन्छ।”

7

येशूद्वारा एकजना नोकर निको

(मती 8:5-13; यूहन्ना 4:43-54)

1 जब येशूले मानिसहरूलाई उपदेश दिई सिध्याउनु भयो उहाँ कफर्नहम जानु भयो।

2 कफर्नहममा एकजना कसान थियो। उसको एकजना नोकर सिक्किस्त बिमारी थियो, त्यो मर्ने लागेको थियो। त्यस कसानले नोकरलाई खुबै माया गर्ने गर्थ्यो।

3 जब उसले येशूको बारेमा सुन्यो तब बूढा यहूदी प्रधानहरूलाई उहाँकहाँ पठायो र त्यस नोकरलाई बचाउनुको लागि आउन भनि बिन्ती गर्न पठायो।

4 ती मानिसहरू येशूकहाँ गए, अनि त्यो कसानलाई सहायता गर्नु मार्मिक तरिकाले आग्रह गर्दै भने, “त्यो कसान तपाईंको सहायता पाउनु साँच्चै योग्यको छ।

5 तिनले हाम्रो मानिसहरूलाई माया गर्छन् र हाम्रो निम्ति सभा घर पनि बनाइदिएका छन्।”

6 यसकारण येशू ती मानिसहरूसँग जानु भयो। उहाँ यसो भनि विन्ती गर्न पठायो, “हे प्रभु, तपाईं मेरो घरमा आउने कष्ट नगर्नुहोस्। तपाईं जस्तो मानिस मेरो घरमा पाउ कष्ट गर्न योग्यको म छैन।

7 यसकारण म आफै पनि तपाईंकहाँ मानसंगत रूपमा जान योग्यको सम्झिन्न, तपाईंले आदेश मात्र दिनुहोस् मेरो नोकर जाती हुन्छ।

8 तपाईंको अधिकार मलाई थाहा छ। म पनि अरू मानिसहरूको अधिकारको वशमा छु। अनि मेरो अधिकारमा सैनिकहरू छन्। यदि म एकजना सैनिकलाई भन्छु, ‘जाऊ’, अनि त्यो जान्छ। अनि अर्को सैनिकलाई भन्छु, ‘आऊ’, अनि त्यो आउँछ। अनि यदी मेरो नोकरलाई भन्छु, ‘यो गर’, अनि त्यसले गर्छ।”

9 जब येशूले यी कुरा सुनु भयो, उहाँ छक्क पर्नु भयो। येशूले उहाँलाई फख्याएर आउने मानिसहरू पट्टि फर्केर भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई भन्छु, मैले यस्तो विश्वास सारा इस्राएलमा कतै पनि पाइँन।”

10 येशूलाई बोलाउन गएका सबै मानिसहरू घर फर्किए। तिनीहरूले त्यो नोकरलाई निको भइसकेको भेटे।

येशूद्वारा एकजना मानिसले जीवन पाउँदछ

11 अर्को दिन येशू नाइन भन्ने शहरमा जानुभयो। उहाँका चेलाहरू र धेरै मानिसहरू पनि उहाँ सँगै गहरहेका थिए।

12 जब येशू शहरको फाटक नजिक पुग्नु भयो, उनले मुर्दा लगीरहेको देख्नु भयो। एउटी विधवाको एउटै भएको छोरो मेरेको थियो। जब लाश लगीरहेको थियो शहरका धेरै मानिसहरू ती विधवासँग थिए।

13 जब प्रभु येशूले तिनलाई देख्नुभयो उहाँ त्यस विधवाको निम्ति हृदयबाट दुःखी हुनु भयो र तिनलाई भन्नुभयो, “नरोऊ।”

14 येशू शवपेटिकाको नजिक पुग्नु भयो अनि त्यसलाई छुनुभयो। लाश लगीरहेका मलामीहरू टक्क अडिए। उहाँले त्यो मेरेको केटोलाई भन्नु भयो, “ए युवक म तिमीलाई भन्छु, उठ।”

15 त्यसपछि त्यो मेरेको केटो तत्कालै उठेर बस्यो अनि बात गर्न शुरू गर्‍यो। येशूले त्यस केटोलाई त्यसको आमालाई सुम्पिदिनु भयो।

16 सबै मानिसहरू छक्क परे अनि यसो भन्दै परमेश्वरको प्रशंसा गरे, “एउटा महान अगमवक्ता हामीकहाँ आउनु भएको छ।” अनि तिनीहरूले यो पनि भन्दै थिए, “परमेश्वरले आफ्ना प्रजाहरूको हेरचाह गरिरहनु भएकोछ।”

17 उहाँको विषयको यो खबर सारा यहूदिया र यसको वरिपरि देशमा फिजियो।

यूहन्नाद्वारा एउटा प्रश्न
(मती 11:2-19)

18 यूहन्नाका चेलाहरूले यी सब घटनाहरूको विषयमा तिनलाई जानकारी गराए। यूहन्नाले आफ्ना चेलाहरूमध्ये दुइजनालाई बोलाए।

19 यूहन्नाले तिनीहरूलाई प्रभु येशूसँग सोध्न पठाए, “एकजना जो आउनेवाला थिए तपाईं नै हुनुहुन्छ? अथवा अझ अरुलाई नै पर्खनु पर्छ?”

20 त्यसपछि मानिसहरू येशूकहाँ आए। तिनीहरूले भने, “बत्तिस्मा दिने यूहन्नाले हामीलाई यो सोध्नलाई तपाईंकहाँ पठाएका छन्, के आउनेवाला तपाईं नै हुनुहुन्छ, अथवा हामी अझ अर्कैको बाटो हेर्नेौ?”

21 त्यसै बेला, येशूले धेरैलाई तिनीहरूको रोग, व्यथा र तिनीहरूबाट दुष्ट आत्माहरू छुटाउनु भयो। उहाँले धेरै अन्धो मानिसलाई पनि देख्नसक्ने बनाउनु भयो।

22 अनि उहाँले यूहन्नाका चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले यहाँ जे कुराहरू देख्यौ अनि सुन्यौ गएर यूहन्नालाई भन। अन्धो मानिस पनि निको भयो र देख्ने भयो। लड्गडाहरू हिँड्न थाले। कोठीहरू कोठरहित भए। बहिराहरूले सुन्न थाले। मेरकाहरूले जीवन पाए। अनि गरीब मानिसहरू परमेश्वरको राज्यको सुसमाचारहरू सुनिरहेकाछन्।

23 कसैले मलाई ग्रहण गर्दा समस्यामा पर्दैन भने त्यो अनुग्रहित पुरुष धन्य हो।”

24 जब यूहन्नाको चेलाहरू गए, येशूले यूहन्नाको विषयमा भन्न लाग्नु भयो: “तीमीहरू उजाड स्थानमा के हेर्न जान्छौ? बतासले हल्लाझरहेको निगालोलाई?”

25 मरुभूमिमा तिमीहरू के हेर्न आयौ? एउटा सुन्दर वस्त्र लगाएको मानिस हेर्नलाई? होइन। सुन्दर र राम्रा वस्त्रहरू लगाउनेहरू त राज-दरबारमा बस्छन्।

26 साँच्चै, तिमीहरू यहाँ के हेर्न आयौ? एकजना अगमक्ता? अँ, म तिमीहरूलाई भन्दछु, यूहन्ना अगमवक्ताभन्दा पनि श्रेष्ठ हुन्।

27 उनी ती मानिस जसको विषयमा यस्तो लेखिएको छ:

‘सुन! म मेरो सहयोगीलाई तिम्रो अधि पठाउँछु।

जसले तिम्रो अधि तिम्रो मार्ग तयार गर्नेछ।’

मलकी 3:1

28 तिमीहरूलाई भन्दछु, यूहन्ना नै अहिलेसम्म जन्मेका मानिसहरूमा सब भन्दा ठूला हुन् तापनि जो परमेश्वरको राज्यमा सानो छ त्यो तिनी भन्दा ठूलो छ।”

29 जब मानिसहरूले यस विषयमा सुने, तिनीहरूले माने कि परमेश्वरको शिक्षा राम्रो छ। ती कर उठाउनेहरू पनि सहमत भए। ती मानिसहरूलाई यूहन्नाद्वारा नै बत्तिस्मा गराइएको थियो।

30 तर फरिसीहरू र शास्त्रीहरूले तिनीहरूको लागी बनाइको परमेश्वरको अभिप्रायलाई तिनीहरूको निम्ति यूहन्नाबाट बत्तिस्मा लिन अस्वीकार गरेर रद्द गरे।

31 “यस युगको मानिसहरूको विषयमा मैले कसरी वर्णन गर्नु? तिनीहरू के जस्ता छन्?”

32 यी मानिसहरू बजारमा बसिरहेका केटा-केटीहरू जस्तै छन्। एउटा दलको नानीहरूले अर्को दलको नानीहरूलाई बोलाउँछन् अनि भन्छन्

‘हामीले तिमीहरूको निम्ति बाँसुरी बजायौं,

तर तिमीहरू नाचेनौं;

हामीले दुःखका गीत गायौं

तर तिमीहरू रोएनौं।’

33 बत्तिस्मा दिने यूहन्ना आए तर अरू मानिसहरूले जस्तो खाने कुरा खाएनन् अनि दाखरस पिएनन्। अनि तिमीहरू भन्दछौ, ‘उसलाई भूत लागेको छ।’

34 मानिसको पुत्र चाहिँ अरू मानिसहरू झैं खाँदै र दाखरस पिउँदै आए। अनि तिमीहरू भन्दछौ, 'हेर उसलाई। खूब खान्छ अनि पिउँछ। कर उठाउनेहरू र पापीहरूको मित्र हो ऊ।'
35 तर कार्यहरूको आधारमा ज्ञान सही प्रमाणित हुन्छ।”

शमोन फरिसी

- 36 फरिसीहरूमध्ये एकले येशू सँगै बसेर खानु निम्त्याए। उनी फरिसीको घरमा गए अनि खानु बसे।
37 त्यो शहरमा एउटी पापी स्त्री थिई। त्यसले येशूलाई फरिसीको घरमा खाना खाएको थाहा पाई। त्यसले एउटा सिंगमरमरको भाँडामा केही सुगन्धितबस्तु लिएर आई।
38 त्यो येशूको पछि चरण छेउमा रूँदै उभिइ। त्यसले आफ्नो आँसुले येशूको चरण भिजाउनु थाली। त्यसले चरणमा म्वाँई खाई अनि सुगन्धित खनाइदिई।
39 त्यो फरिसी जसले पनि यी सब देखे। उसले मनमनै सोचे, “यदि यो मानिस अगमवक्ता हुँदो हो, उसले जान्ने थियो कि त्यो स्त्री जसले उसको पाऊ छुइरहेकी छे ऊ को हो अनि कुन स्तरकी हो? किनभने त्यो पापीनी हो।”
40 येशूले फरिसीलाई भन्नुभयो, “शिमोन, तिमीलाई मैले केही भन्नु छ।”
शिमोनले भने, “तपाईंले मलाई के भन्नु चाहनुहुन्छ? गुरूज्यू!”
41 येशूले भन्नुभयो, “त्यहाँ दुईजना मानिस थिए। दुवैले एउटै साहकार ऋण लिएका थिए। तिनीहरू मध्ये एकजनाले 500 चाँदीको सिक्का लिएका थिए। अर्कोले 50 चाँदीको सिक्का लिएका थिए।
42 तिनीहरूकोमा त्यति पैसा थिएन, यसले गर्दा तिनीहरू ती दुवैले ऋण चुक्ता गर्न सकेनन्। तर साहकारले ती दुवैको ऋण मोचन गरिदियो। ती दुइजनाहरूमध्ये कसले त्यो साहकारलाई धेरै माया गर्थ्यो होला?”
43 शिमोनले भन्यो, “मेरो विचारमा जसले धेरै ऋण लगेको थियो त्यसले उहाँलाई धेरै माया गर्थ्यो होला।”
येशूले शिमोनलाई भन्नुभयो, “तिम्रो कुरा ठीक हो।”
44 त्यसपछि उहाँले त्यस स्त्रीलाई हेरेर शिमोनलाई भन्नु भयो, “तिमिले यो स्त्रीलाई देख्यौ? जब म तिम्रो घरमा आएँ, तिमीले मेरो खुट्टा धुन पानी दिएनौ। तर त्यसले मेरो खुट्टाहरू त्यसको आँसुले घोइ दिई अनि केश राशिले पुछिदिई।
45 तिमीले मलाई म्वाँई खाएनौ, तर उसले पुछिदिई।
46 तिमीले मेरो टाउकोमा तेल घसिदिएनौ, तर उसले मेरो चरणमा सुगन्ध दलिदिई।
47 यसकारण म तिमीलाई भन्दछु कि उसको धेरै पापहरू क्षमा भयो। यति स्पष्ट छ कि उसले धेरै माया देखाई। जसलाई कम्ति पाप क्षमा गरिन्छ उसले कम्ती माया पोख्दोछ।”
48 त्यसपछि येशूले स्त्रीलाई भन्नु भयो, “तिम्रो पापहरू क्षमा भएको छ।”
49 खान बसेकाहरूले आपसमा भन्न लागे, “यस मानिसले आफैलाई को हो भनी ठान्छन्? पापबाट पनि क्षमा गर्ने मानिस, यो को हो?”
50 येशूले त्यस स्त्रीलाई भन्नुभयो, “तिम्रो विश्वासले तिमीलाई रक्षा गर्यो। अब तिमी शान्तिसाथ जाऊ।”

8

येशूसँग एउटा समूह

- 1 अर्को दिन, येशूले परमेश्वरको राज्यको बारेमा प्रचार र सुसमाचारहरू बताउँदै गाँउ औ शहरहरू यात्रा गर्दै जानु भयो। बाहेजना प्रेरितहरू उहाँसँगै थिए।
2 त्यहाँ उहाँसँग यस्ता स्त्रीहरू पनि थिए जो रोग तथा दुष्ट आत्माबाट छुटकारा भएका थिए। तिनीहरू मात्र एउटी मरीयम नाउँ भएकी स्त्री पनि थिई। त्यो मग्दलिनो शहरको वासिन्दा थिई। उसकोबाट सातवटा भूतहरू निकालिएको थियो।
3 अरू पनि स्त्रीहरू: योअन्ना, चूजाकी पत्नी (होरोदको सहयोगी) सुजाना, र धेरै अरू स्त्रीहरू त्यस सँगै थिए। ती स्त्रीहरूले येशू र उहाँको प्रेरितहरूलाई आफ्नै रूपिया पैसा दिएर मद्दत पुर्याए।

येशूद्वारा बीऊ छर्नेको कथा प्रयोग

(मती 13:1-17; मर्कुस 4:1-12)

- 4 येशूले यात्रा गर्नु भएको प्रत्येक शहरका मानिसहरू भेला भएर उहाँलाई घेरी रहेका थिए। उहाँले तिनीहरूलाई यो दृष्टान्त भन्नुभयो:
5 “एकजना खेती वाला बीऊ छर्नेलाई निस्क्यो। जब त्यसले बीऊ छर्ने थाल्यो कतिपय बीऊहरू बाटोतिर झरे। मानिसहरूले बीऊहरू टेके अनि चरा-चुस्ङ्गीले ती बीऊहरू खाइदिए।
6 केही बीऊहरू चटानमा छरिए। ती बीऊहरू उम्रन थाले पनि चिसोपनको अभावले सुकी गए।

7 कतिपय बीऊहरू काँढाघारीमा छरिए। ती बीऊहरू उम्रन थाले, तर पछिबाट ती काँढाहरू बढेर तिनीहरूलाई पनि बढन रोक्यो।

8 अनि कतिपय बीऊहरू राम्रै जमीनमा परे। ती बीऊहरू उम्रन लागे अनि सय गुणा धेरै अन्न दिनसक्ने भए।”

9 चेलाहरूले उहाँलाई प्रश्न गरे, “यो कथाको अर्थ के हो?”

10 येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरूलाई परमेश्वरको राज्यको रहस्य जान्नलाई मौका दिइएकोछ। तर दृष्टान्तहरू म अस्मानिसहरूलाई पनि प्रयोग गर्छु कारण,

‘तिनीहरू हेर्नत हेर्छन्
तर देख्दैनन्,
अनि तिनीहरू सुन्दछन्
तर तिनीहरू बुझ्दैनन्।’

यशैया 6:9

येशूद्वारा बीउको दृष्टान्त व्याख्या

(मती 13:18-23; मर्कुस 4:13-20)

11 “यो दृष्टान्तको अर्थ के हो भने: बीऊ परमेश्वरको वचन हो।

12 बाटोमा झरेको बीऊहरू के भए होलान? तिनीहरू पनि परमेश्वरको वचन सुन्नेहरू जस्तै हुन्ती वचनहरू लगेर जान्छ। त्यसैले त्यस्ता मानिसहरूले वचनमा विश्वास गर्दैन अनि जोगिनेछन्।

13 तर चट्टानमा झरेको बीऊ चाँहि के हुन्? तिनीहरू चाँहि परमेश्वरको वचनहरू सुन्नेहरू जस्तै हुन अनि खुशीसंग ग्रहण गर्छन्। तर ती मानिसहरू गहिरो हुँदैन। तिनीहरू केही समय सम्म मात्र आफ्नो विश्वासमा रहनेछ। त्यसपछि जब केही परीक्षा आउँछ, तिनीहरू विश्वास गर्न छोड्छन् अनि परमेश्वरदेखि टाढा बस्छन्।

14 “काँढाघारीमा झरेको बीऊहरू चाँहि के होलान? तिनीहरू पनि ती मानिसहरू जस्तै हुन् जसले परमेश्वरको वचन सुन्दछन्, तर तिनीहरू जीवनका चिन्ता, धन, सुख चैनमा परेर निसासिन्छन्। त्यसैले तिनीहरूबाट फलहरू लाग्न पाउँदैन।

15 अनि त्यो राम्रो जमीनमा परेको बीऊहरू चाँहि के होला? तिनीहरू पनि ती मानिसहरू जस्तै हुन् जसले परमेश्वरको वचनलाई असल र इमान्दार मनले सुन्छन्। तिनीहरू परमेश्वरको वचन पालन गर्दछन् अनि धैर्यसंग राम्रो फलहरू पनि फलाउँछन्।

आफुले बुझेजति बुझाऊ

(मर्कुस 4:21-25)

16 “कुन मानिसले बत्ती बालेर भाँडाले छोप्छ? अथवा खाटमुनि राख्छ? तर त्यो मानिसले बत्ती बालेर सामदानमा नै राख्दछ। जसद्वारा आउने मानिसहरूले प्रशस्त उज्यालो पाउँदछन्।

17 लुकेका प्रत्येक कुराहरूनै स्पष्ट देखिनेछ अनि उज्यालोमा ल्याइनेछ।

18 यसर्थ कसरी सुन्न पर्ने हो सतर्क होऊ। जसले केही बइन सक्छ त्यसले अरु धेरै जान्न पाउँछ। तर जसले बुझ्दैन, उसकोमा जति छ त्यो पनि हराउँछ।”

येशूकोलागि चेलाहरूनै साँचो परिवार

(मती 12:46-50; मर्कुस 3:31-35)

19 येशूको आमा र भाइहरू उनलाई भेट्न आए। अत्यन्तै भीड भएको कारणले तिनीहरूले उहाँलाई भेट्न गाह्रो पर्यो।

20 कसैले उहाँलाई भने, “तपाईंको आमा र भाइहरू तपाईंलाई बाहिर पर्खेर उभिरहेकाछन्। तिनीहरू भेट्न चाहन्छन्।”

21 येशूले तिनीहरू सबैलाई उत्तर दिनुभयो, “मेरा आमा र मेरा भाइहरू तिनीहरू हुन् जसले परमेश्वरको वचन सुन्दछन् अनि त्यसलाई पालन गर्दछन्।”

चेलाहरू येशूको शक्ति हेर्दछन्

(मती 8:23-27 मर्कुस 4:35-41)

22 एक दिन येशू अनि चेलाहरू एउटा डुङ्गामा चढे। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आऊ मसित झीलको अर्को पट्टि जाऔं।” अनि तिनीहरू हिंडन थाले।

23 जब तिनीहरूले डुङ्गा खियाए, येशू निदाउनुभयो। झीलमा एउटा ठूलो आँधी चल्यो। डुङ्गामा पानी भरिन थाल्यो औ तिनीहरू खतरामा पर्न गए।

24 चेलाहरू येशूकहाँ गए अनि उहाँलाई व्यँझाए। तिनीहरूले भने, “गुरुज्यू! गुरुज्यू! हामी डुबन लायौं।”

येशू उठ्ठु भयो। उहाँले आँधी र छालहरूलाई हकार्नु भयो। आँधी थामियो, अनि झील शान्त बन्यो।

25 उहाँले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूको विश्वास कहाँ छ?”

चेलाहरू डराए अनि चकित भए। तिनहरू आपसमा कुरा गर्न लागे, “उहाँ कस्ता मानिस हुनुहुन्छ? उहाँ आँधी र छाललाई आज्ञा दिनु हुन्छ अनि तिनीहरू पनि उनको आज्ञा पालन गर्छन्।”

दुष्टात्मा लागेको मानिस

(मती 8:28-34; मर्कुस 5:1-20)

26 तिनीहरू झीलमा डुङ्गा खियाउँदै थिए। उनीहरू गालील पारीको इलाकामा पुगे जहाँ गेरासिन मानिसहरू बस्थे।

27 जब येशू त्यो डुङ्गाबाट उत्र्नु भयो, त्यसैबेला शहरबाट आएको एकजना मानिस उहाँलाई भेट्न आए। त्यस मानिसलाई भुत् लागेको थियो। त्यस मानिसले धेरै समयदेखि लुगा लाउँदै नथियो। त्यो मानिस घरमा नबसेर चिहान घारीमा बस्थ्यो।

28-29 त्यसलाई भुत्ले धेरै पटक समातको थियो। त्यसलाई जेलमा राखियो अनि हात खुट्टाहरू साँझुगलले बाँधियो। तर त्यस मानिले सधैं साँझुगलाहरू चुडाउँथ्यो, अनि उसलाई भुत्ले एकान्त ठाँउतिर खेदथ्यो। तर येशूले त्यस मानिसबाट त्यो भुत्-आत्मालाई बाहिर निस्कने आज्ञा दिनुभयो। त्यो मानिस येशूको अघाडी घोप्टेर ठुलो स्वरले चिच्यायो, “हे, सर्वोच्च परमेश्वरका पुत्र येशू, मबाट तपाईं के चाहनुहुन्छ? दया गरी मलाई यातना नदिनुहोस्।”

30 येशूले त्यसलाई सोध्नु भयो, “तेरो नाम के हो?”

त्यस मानिसले जवाफ दियो, “लेजिनन।” त्यसले “लेजिनन” भन्यो किनभने धेरै भुत्हरू ऊ भित्र पसेका छन्।

31 ती भुत्हरूले तिनीहरूलाई अनन्त अँध्यारोमा नपुर्‍याइयोस् भनी याचना गरे।

32 त्यस पहाडमा एउटा ठूलो बथान सुँगरहरू चरिरहेका थिए। ती भुत्हरूले तिनीहरूलाई सुँगरहरूमा पसाइदिनुहोस् भनी येशूलाई बिन्ती गरे अनि उहाँले तिनीहरूलाई त्यसै गर्ने अनुमति दिनुभयो।

33 तब भुत्हरू त्यो मानिसबाट निस्कीए अनि सुँगरहरूमा पसे। त्यति भएपछि सुँगरहरू पहाड र समुद्रको किनार तिर भागा-भाग गर्न लागे र सबै सुँगरहरू पानीमा डुबे।

34 जब सुँगर गोठालाहरूले चाल पाए, तिनीहरू पनि भागे। तिनीहरूले यो घटना त्यहाँको बस्ती र शहरमा सबैतिर सुनाए।

35 मानिसहरू के भयो भनेर बाहिर निस्किए। तिनीहरू येशूकहाँ आए अनि त्यहाँ त्यो मानिस जसबाट भुत्हरू भागेका थिए उहाँको खुट्टामा बसिरहेको पाए। त्यो मानिसले लुगा लगाएको थियो अनि त्यसको मनस्थिति ठीकै थियो। मानिसहरू डराए।

36 मानिसहरू जो त्यस घटनाको दर्शक थिए अरू मानिसहरूलाई येशूले कसरी त्यो भुत् लागेको मानिसलाई निको पार्नु भयो बताए।

37 गेरासेनका सबै मानिसहरूले येशूलाई त्यस ठाँउ छाडी कतै जान बिन्ती गरे। तिनीहरू खुबै डराएका थिए।

अनि उहाँ एउटा डुङ्गामा चढ्नु भयो अनि गालीलतर्फ जानु भयो।

38 त्यो मानिस जसलाई उहाँले निको पार्नु भएको थियो त्यसले पनि येशूसँगै जान बिन्ती गरयो। तर येशूले यसो भन्दै त्यो मानिसलाई जान लगाउनु भयो,

39 “घरतिर जाऊ अनि परमेश्वर तिम्रा निम्ति जे गर्नुभयो त्यसबारे मानिसहरूलाई सुनाऊ।”

त्यसपछि त्यो मानिस येशूले त्यसको निम्ति के-के गर्नुभयो सारा शहरका मानिसहरूलाई भन्दै हिड्यो।

येशूद्वारा मृतयुवतीलाई जीवन-दान अनि बिमारी झीलाई चंड्गामा

(मती 9:18-26; मर्कुस 5:21-43)

40 येशू गालील फर्कनुभयो, मानिसहरूले उहाँलाई स्वागत गरे। सबैले उहाँका निम्ति प्रतीक्षा गरिरहेका थिए।

41 एकजना याइरस नाउँ भएको मानिस येशूकहाँ आए। याइरस सभा-घरका प्रमुख थिए। तिनले येशूको पाऊमा परेर उहाँलाई आफ्नो घरमा जानु बिन्ती गरे।

42 याइरसको एउटी मात्र छोरी थिई। त्यो बाह्र बष पुगेकी थिई, अनि जो मर्ने लागेकी थिई।

जब येशू याइरसको घरमा जानु हुँदैथ्यो, मानिसको भीडले तिनलाई वरिपरिबाट ठेलामठेल गरी रह्यो।

43 एकजना बाह्र बष देखि रक्तस्रावले पिडित एउटी आइमाई पनि त्यहाँ थिई। आफ्नो सारा जेथा वैद्यको ओखती-मूलोमा खर्च गर्दा पनि तिनलाई निको पार्ने कोही निस्कैनन्।

44 त्यो आइमाई पछि पट्टि आएर येशूको कोटको छेउ छोई। त्यसै समयदेखि त्यसको रक्तस्राव बन्द भयो।

45 अनि येशूले भन्नु भयो, “मलाई कसले छोयो?”

सबैले भने कि तिनीहरू कसैले उनलाई छोएका छैनन्। पत्नसले भने, “गुरुज्यू, मानिसहरू वरिपरि छन् अनि तिनीहरूले तपाईंलाई ठेलिरहेका छन्।”

46 तर येशूले भन्नुभयो, “कसैले मलाई छोयो। मैले मबाट शक्ति निस्केर गएको चाल पाएँ।”

47 जब त्यो आईमाईले यी कुराहरू सुनी, ऊ लुक्न सकिन, ऊ काम्दै आई अनि येशूको अधि निहुरिएर दण्डवत गरी। ती जम्मै मानिसहरूको अधि त्यस आईमाईले येशूलाई स्पर्श किन गरी अनि कसरी झट्टै आफ्नो रोगबाट मुक्त भएकी थिई बताई।

48 येशूले त्यस आईमाईलाई भन्नु भयो, “मेरी छोरी, तिम्रो विश्वासले तिमी निको भयो। शान्तिसंग जाऊ।”

49 जब येशू बात गरिरहनु भएको थियो, एकजना सभा-घरका अगुवा घरबाट आए र भने, “तिम्री छोरी मरिसकेकी छे। अब गुरूलाई कष्ट नदेऊ।”

50 जब येशूले यो कुरा सुन्नु भयो। उहाँले याइरसलाई भन्नु भयो, “नडराऊ केवल विश्वास गर अनि तिम्रो छोरी निको भई हाल्छे।”

51 येशू त्यो घरमा जानुभयो। उहाँले आफ्नो साथमा पत्रस, यहून्ना, याकब र त्यो केटीको बाबु र आमालाई पनि लानु भयो। उहाँले अरू मानिसहरूलाई भित्र पस् दिनु भएन।

52 सबै मानिसहरू त्यो केटी मरेकोमा रूँदै शोक गरिरहेका थिए। तर येशूले भन्नुभयो, “नरोऊ त्यो मरेकी छैन, ऊ सुतिरहेकी छे।”

53 मानिसहरू येशूको कुरा सुनेर हाँस्र लागे किनभने त्यो केटी मरेकी छ भनेर तिनीहरूलाई थाहा थियो।

54 तर येशूले त्यो केटीको हात समातू भयो अनि भन्नुभयो, “सानो छोरी, उठ।”

55 त्यसको प्राण फर्केर आयो, अनि त्यो जुस्क्क उठी। येशूले भन्नु भयो, “यसलाई केही खान देऊ।”

56 त्यो केटीका आमा बाबूहरू छक्क परे। उहाँले यो घटनाको विषयमा तिनीहरूलाई कसैलाई नभन्नु भनी आदेश दिनु भयो।

9

येशूले बाह्रजना प्रेरितहरूलाई पठाए

(मती 10:5-15; मर्कूस 6:7-1)

1 येशूले बाह्रजना प्रेरितहरूलाई एक साथमा बोलाउनु भयो। उहाँले बिमारीहरूलाई निको पार्ने र भूतहरूलाई भगाउने शक्ति र अधिकार तिनीहरूलाई दिनुभयो।

2 येशूले तिनीहरूलाई परमेश्वरको राज्यको बारेमा घोषणा गर्नु बिमारीहरू र रोग निको पार्न बाहिर पठाउनु भयो।

3 उहाँले प्रेरितहरूलाई भन्नुभयो, “जब कतै हिँड्छौ, साथमा लौरो, खानेकुरा, झोला र रूपियाँ पैसा केही नलैजाऊ।

4 कुनै घरमा गयो भने फकिने समय नभएसम्म त्यही बस।

5 यदि शहरका मानिसहरूले तिमीहरूलाई स्वागत गरेनन् भने त्यो शहरदेखि बाहिर जाऊ, अनि खुट्टाको धुलो समेत टक्टाकाए जाऊ। यो तिनीहरूको विरोधमा साक्षी हुनेछ।”

6 त्यसकारण प्रेरितहरू बाहिर गए। तिनीहरू सुसमाचार प्रचार गर्दै र प्रत्येक बिमारी मानिसलाई निको पार्दै सबै शहरहरूमा यात्रा गरे।

येशूको बारेमा हेरोद अन्योल

(मती 14:1-12; मर्कूस 6:14-29)

7 शासक हेरोदले यी सब घटनाहरू थाहा पाए। तिनी अन्योलमा परे किनभने कतिजना मानिसले भने, “बसिस्मा दिने यहून्ना मृत्युबाट बौरी उठेका छन्।”

8 अरू मानिसहरूले भने, “एलिया हामीकहाँ आउनु भएको छ।” अनि अरू कोही मानिसहरूले भने, “धैरे समय अधिका आमवक्त्याहम्मा एकजना बौरी उठेका छन्।”

9 हेरोदले भने, “मैले यहून्नाको टाउको छिनाएको हुँ। तर म जसको विषयमा सुन्दैछु त्यो मानिस को हो?” हेरोदले येशूलाई हेर्ने प्रयास गरे।

येशूद्वारा पाँच हजार भन्दा अधिक मानिसलाई भोजन

(मती 14:13-21; मर्कूस 6:30-44; यहून्ना 6:1-14)

10 जब प्रेरितहरू फर्कि आए, तिनीहरूले गरेका सम्पूर्ण विवरण सुनाए। त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई बेत्सैदा भन्ने एउटा शहरमा सुटुकै लिएर जानुभयो।

11 तर तिनी कहाँ गए मानिसहरूले थाहा पाए। तिनीहरू उहाँको पछि लागे। तिनिहरूलाई येशूले स्वागत गर्नुभयो अनि परमेश्वरको राज्यको बारेमा तिनीहरूलाई बताउनु भयो। उहाँले बिमारीहरूलाई निको पार्नुभयो।

12 साँझमा बाह्रैजना प्रेरितहरू येशूकहाँ आए अनि भने, “यो ठाउँमा कुनै मानिस बस्दैन, यिनीहरूलाई फर्काइदेऊ, यी मानिसहरूलाई तिनीहरूको खाना र सुत्ने व्यवस्थाको लागि वरिपारिकै बस्ती र शहरमा जाऊन।”

- 13 तर येशुले ती प्रेरितहरूलाई भन्नुभयो, “तिनीहरूको निम्ति खानाको व्यवस्था गर।”
 प्रेरितहरूले भने, “हामीसँग पाँचवटा रोटी र दुई टुक्रा माछा मात्र छन्। के तपाईं चाहनु हुन्छ हामी गएर तिनीहरूको लागि खानेकुरा किनेर ल्याऊँ?”
 14 त्यहाँ तिनीहरू प्रायः पाँच हजार जति पुस्रहरू थिए।
 उहाँले आफ्ना प्रेरितहरूलाई भन्नुभयो, “तिनीहरूलाई एक दलमा पचास जना गरेर बस्न लगाऊ।”
 15 त्यसपछि चेलाहरूले त्यसै गरेर अनि सबै मानिसहरू भुईंमा बसे।
 16 येशुले पाँचवटा रोटी र दुइवटा माछा लिनुभयो। उहाँले आकाशतर्फ हेर्नुभयो अनि खानेकुराको निम्ति परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउनु भयो। त्यसपछि उहाँले ती खानेकुरा टुक्रा-टुक्रा पार्नुभयो अनि प्रेरितहरूलाई दिनुभयो। उहाँले खानेकुरा मानिसहरूलाई बाँड्न प्रेरितहरूलाई आह्वाउनु भयो।
 17 सबैले अघाउन्जेल खाना खाए अनि प्रेरितहरूले उब्रेको खाना बटुले जो बाह्र डालो भरि भयो।

पत्रस भन्छन् येशुले खीष्ट हुनु
 (मती 16:13-19; मर्कुस 8:27-29)

- 18 एकपल्ट येशु एकैले प्रार्थनामा बस्नु भएको थियो। जम्मै चेलाहरू एकैसाथ त्यहाँ आए। येशुले तिनहरूलाई सोध्नु भयो, “मानिसहरूको विचारमा म को हुँ?”
 19 चेलाहरूले भने, “कसैले तपाईंलाई बसिस्मा दिने यहुन्ना हुनु भन्छन्। कति मानिसहरूले तपाईंलाई एलिया भन्छन्। अनि कति मानिसहरूले पहिलेका अगमवक्ताहरू मध्ये जीवनमा फर्की आएका हुनु भन्छन्।”
 20 त्यसपछि येशुले आफ्ना चेलाहरूलाई सोध्नु भयो, “अनि तिमीहरूको विचारमा चाँही म को हुँ?”
 पत्रसले भने, “परमेश्वरदेखि आउनु भएको तपाईं खीष्ट हुनुहुन्छ।”
 21 येशुले यो कुरा कसैलाई नभन्नु भनेर तिनीहरूलाई चेताउनी दिनुभयो।

येशु भन्नुहुन्छ उहाँ मरु पर्छ
 (मती 16:20-28; मर्कुस 8:30-91)

- 22 त्यसपछि येशुले भन्नुभयो, “मानिसका पुत्रले धेरै कष्ट सहनु पर्छ। यहूदी प्रधानहरू, मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूले तिनलाई अस्वीकार गर्छन्। मानिसको पुत्रलाई मारिनेछ। तर मेरो तेस्रो दिन उहाँलाई फेरि बौरी उठाइनेछ।”
 23 येशुले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यदि कसैले मलाई पछ्याउन चाहन्छ भने उसले आफ्नो सबै इच्छाहरू अस्वीकार गर्नु पर्छ। उसले प्रत्येक दिन क्रूसको कष्ट भोग्नु पर्छ अनि मलाई पछ्याउनु पर्छ।”
 24 जसले आफ्नो प्राण बचाउँन चाहन्छ भने त्यसले त्यो हराउनु पर्छ तर जसले मेरो निम्ति प्राण दिन्छ भने त्यसले त्यो चाँहि बाँच्न पाउँछ।
 25 किनभने के लाभ हुन्छ यदि कसैले सारा संसार जितेर पनि आफैलाई नोकसानमा पार्छ अथवा हराउँछ?
 26 यदि कुनै मानिस म र मेरो बचनसंग लजाउँछ भने जति बेला मेरा पिताको र मेरो महिमा लिएर पवित्र स्वर्गदूतहरूसंग आउँछ त्यति बेला त्योसित म पनि लजाउँछु।
 27 म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु तिमीहरूको मृत्यु अघि तिमीहरू मध्ये केही मानिसहरूले यही उभिएर परमेश्वरको राज्य देख्नपाउने छन्।”

मोशा, एलिया र येशु
 (मती 17:1-8; मर्कुस 9:2-8)

- 28 प्रायः आठ दिनपछि येशुले यी कुराहरू भन्नु भयो, उहाँले पत्रस, यहून्ना र याकूबलाई लिनुभयो अनि, पर्वतमा गएर प्रार्थना गर्नुभयो।
 29 जब येशुले प्रार्थना गरि रहनु भएको थियो, उहाँको अनुहार बद्लियो अनि उहाँले लगाउनु भएको वस्त्र सेतो भएर चम्कने भयो।
 30 दुइजना मानिस त्यहाँ प्रकट भए औ येशूसँग बात गर्न लागे। तिनीहरू मोशा र एलिया थिए।
 31 मोशा र एलिया पनि चम्के अनि तिनीहरू येशूसँग उहाँको मृत्युको विषयमा बात गर्दै थिए जो यस्सलेममा हुनेवाला थियो।
 32 पत्रस र अरूहरू मस्त निदाएका थिए। तिनीहरू बिउँझिए अनि येशुको महिमा देखे। तिनीहरूले येशुको साथमा दुइजना उभिएका मानिसलाई देखे।

33 जब मोशा र एलिया जान लागेका थिए, पत्रसले भने, “हे गुरुज्यू, हामीलाई यहीं बसू असल छ। हामी यहाँ तीनवटा डेरा बनाउँछौं एउटा तपाईंलाई, एउटा मोशालाई अनि एउटा एलियाको लागि” पत्रसले जान्दैन थिए कि उसले के भनिरहेको छ।

34 पत्रसले जब यी कुराहरू भन्दै थिए, त्यसैबेला तिनीहरूलाई वरिपरिबाट बादलले ढाक्यो। पत्रस, याकूब र यहून्ना बादले ढाकेको देखी डराए।

35 बादलबाट एउटा आवाज यसो भन्दै आयो। “यी मेरो पुत्र हुन् मैले उनलाई छानेको छु। उनको आज्ञा पालन गर।”

36 जब त्यो आवाज आयो, येशू मात्र त्यहाँ हुनु हुन्थ्यो। पत्रस, याकूब र यहून्ना चूपचाप बसे। तिनीहरूले के देखे कसैलाई भनेनन्।

येशूद्वारा दृष्टात्मा लागेको ठिटो निको

(मती 17:14-18; मर्कुस 9:14-27)

37 भोलिपल्ट येशू, पत्रस, याकूब र यहून्ना पाहाडबाट तल झरे। मानिसको ठूलो भीड उहाँलाई भेट्न आयो।

38 भीडबाट एकजनाले चिच्याएर येशूलाई भने, “हेगुरुज्यू, दया गरी आउनुहोस् अनि मेरो पुत्रलाई हेरिदिनु होस्। त्यो मेरो एउटै पुत्र हो।

39 शैतानको दुष्ट आत्मा मेरो पुत्रमा आउँछ अनि त्यो त्यति नै बेला चिच्याउँछ औ त्यसले आफुमाथि होश हराउँछ अनि मुखबाट फीज निकाल्छ। त्यो दुष्ट-आत्माले सधैं कष्ट दिन्छ अनि त्यसबाट फर्केर कहिल्यै जाँदैन।

40 मैले तपाईंको चेलाहरूलाई पनि त्यसबाट दुष्ट-आत्मा निकाली दिनु भनें तर तिनीहरूले त्यसो गर्न सेकेनन्।”

41 येशूले उत्तर दिनुभयो, “अविश्वासी र भड्किएका वंशकाहरू हो! कहिलेसम्म म तिमीहरूसंग बसू अनि सहेर रहनु?” तब उहाँले त्यो मानिसलाई भन्नुभयो, “तिम्रो पुत्रलाई यहाँ ल्याऊ।”

42 जब ठिटो आउँदै थियो, त्यो भूतले त्यसलाई त्यही भूइमा पछारी दियो अनि त्यो केटो काम्दै थियो अनि आफ्नो नियन्त्रण बाहिर रह्यो। तर येशूले त्यस दृष्टात्मालाई कडा चेतावनी दिनु भयो। त्यसपछि त्यो केटोलाई निको पारेर बाबुलाई सुम्पि दिनु भयो।

43 परमेश्वरको महान शक्ति देखेर सबै मानिसहरू आश्चर्य चकित भए।

येशूद्वारा आफ्नै मृत्युको विवरण

(मती 17:22-23; मर्कुस 9:30-32)

येशूले गरेका चीजहरूदेखि मानिसहरू अझ सम्म आश्चर्य चकित थिए। उहाँले आफ्नो चेलाहरूलाई भन्नुभयो,

44 “अब म तिमीहरूलाई जे भन्दैछु कहिल्यै नबिसरनु मानिसका पुत्रलाई केही मानिसहरूको नियन्त्रणमा सुम्पिदनेछ।”

45 तर चेलाहरू येशूले भन्नुभएको यी कुराहरूको अर्थ केही बुझेनन्। यसको अर्थ तिनीहरूले चेलाहरू त्यस विषयमा उहाँलाई सोध्न डराए।

सबभन्दा मुख्य मानिस

(मती 18:1-5; मर्कुस 9:33-37)

46 येशूका चेलाहरू आपसमा तिनीहरू मध्ये को चाँहि सबभन्दा महान होला भनेर बहस गर्न थाले।

47 येशूले तिनका चेलाहरूले गरेको बहसको विषय बुझि हाल्नु भयो। यसकारण उहाँले एउटा बालकलाई लिनु भयो अनि आफ्नो छेउमा उभ्याउनु भयो।

48 अनि आफ्नो चेलाहरूलाई भन्नु भयो, “यदि कसैले मेरो नाम लिएर यस बालकलाई ग्रहण गर्छ भने, त्यसले मलाई पनि ग्रहण गर्छ। अनि कसैले मलाई ग्रहण गर्छ भने उसले ती मलाई पठाउनेलाई ग्रहण गर्छ जुन मानिस तिमीहरू माझ सानो छ, ऊ नै सब भन्दा महान हो।”

जो तिमीहरूको विस्मृमा छैन, त्यो तिमीहरूपट्टि छ

(मर्कुस 9:38-40)

49 यहून्नाले जवाफ दिए, “हे गुरुज्यू, मानिसहरूदेखि भूतहरू भगाउनलाई एकजना मानिसले तपाईंको नाउँ लिँदथ्यो। त्यो मानिस हाम्रो दलमा नभएकोले हामीले उसलाई त्यसो गर्नवाधा दियौं।”

50 येशूले यहून्नालाई भन्नु भयो, “त्यसलाई नरोक। यदि कुनै मानिस तिम्रो बिस्मृ छैन भने त्यो तिमी पट्टिनै हुन्छ।”

शामरिया शहर

51 येशूको स्वर्गारोहणको समय नजीक आउँदै थियो। उहाँले यरूशलेम जाने निश्चय गर्नुभयो।

52 येशूले कोही मानिसहरूलाई आफू भन्दा अघि पठाउनु भयो। ती मानिसहरू येशूको निम्ति प्रत्येक कुरो तयार राख्नलाई सामरियाको एउटा शहरमा गए।

53 तर त्यहाँका मानिसहरूले उहाँलाई ग्रहण गर्न मानेनन् किनभने उहाँ यरूशलेम तर्फ जानु हुँदै थियो।

54 याकूब, यूहन्नाले र येशूका चेलाहरूले यी सबै देखे। तिनीहरूले भने, “हे प्रभु, के हामीले स्वर्गबाट आगो बोलाए मानिसहरूलाई भस्म पार्नु भन्ने तपाईं चाहनुहुन्छ?”

55 तर येशूले पछि फर्केर तिनीहरूलाई हप्काउनु भयो।

56 त्यसपछि येशू र उहाँका चेलाहरू अर्का शहरतिर लाग्नु भयो।

येशूको अनुसरण

(मती 8:19-22)

57 उनीहरू सबै नै बाटोम जाँदैथिए। कुनै एकले उहाँलाई भने, “तपाईं जहाँ जानुहुन्छ म पनि तपाईंसँगै जान्छु।”

58 येशूले भन्नुभयो, “स्यालहरूको बस्ने दलोहरू छन्। चरा-चुरूङ्गीहरूको बस्ने गुँडहरू छन्। तर मानिसको पुत्रलाई कुनै ठाउँ छैन जहाँ उसले आफ्नो शिर अडाउन सकोस।”

59 येशू ले अर्को मानिसलाई भन्नु भयो, “मेरो पछि लाग।”

तर त्यो मानिसले भन्यो, “हे प्रभु, पहिले मेरा बाबुलाई गाड्न जान दिनुहोस।”

60 तर येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “मुर्दाहरूलाई आफ्नै मुर्दा मानिस गाड्न देऊ। तर तिमी जाऊ अनि परमेश्वरको राज्यको विषयमा प्रचार गर।”

61 अर्को मानिसले भने, “प्रभु म तपाईंको पछि लाग्नेछु, तर पहिले मेरो आफन्तहरूबाट बिदा लिन दिनुहोस।”

62 येशूले भन्नुभयो, “यदि कुनै मानिसले हलोमा हात लगाएर पछिल्लिर हेर्छ भने, त्यो परमेश्वरको राज्यको लायक हुने छैन।”

10

येशूले बह-तर जनालाई पठाउनु भयो

1 त्यसपछि, प्रभु येशूले 72* जना मानिसहरूलाई छान्नु भयो। उहाँले तिनीहरूलाई दुई-दुई जनाको दल बनाई आफू जुन-जुन शहर र ठाउँहरू जान चाहनुहुन्थ्यो ती ठाउँहरूमा आफ्नो अगुवा बनाई पठाउनु भयो।

2 येशूले भन्नु भयो, “फसल त धेरै छ, तर खेतालाहरू कमती छन्। यसर्थ फसलका प्रभुलाई प्रार्थना गर ताकि उहाँले आवश्यकता अनुसार खेतालाहरू पठाउन सकनु।

3 “अब तिमीहरू जानसक्छौ। तर सुन! म तिमीहरूलाई पठाउँदैछु, अनि तिमीहरू व्वाँसोहरूमा मात्र भेडा जस्तै हुनेछौ।

4 पैसा, झोला जुता केही साथमा नलेजाऊ। बाटो हिड्दा मानिसहरूसँग बोल्न नछाड।

5 कसैको घरमा पस्र अघि भन, ‘यस घरमा तिमीहरूलाई शान्ति होस।’

6 यदि शान्तिप्रिय मानिस त्यहाँ छ भने, तिमीहरूको शान्तिको आशीर्वाद उहीसंग रहनेछ। यदि त्यहाँ शान्तिप्रिय मानिस छैन भने तिमीहरूको शान्तिको आशीर्वाद तिमीहरूसँगै फिर्ता हुनेछ।

7 शान्त घरमा बस, मानिसहरूले जे खाना-पिउन दिन्छन्, खाऊ। किनभने कर्मचारीले आफ्नो ज्याला पाउनु योग्यको हुन्छ। अर्को घरमा बसलाई पहिलो घर नछोड।

8 “यदि तिमीहरू शहरमा जान्छौ र मानिसहरूले त्यहाँ स्वागत गर्छन् भने, तिनीहरूले जे खानेकुरा दिन्छन् खाऊ।

9 त्यस ठाँउका बिमारीहरूलाई निको पार। अनि तिनीहरूलाई भन, ‘परमेश्वरको राज्य तिमीहरूको नजिक आएको छ।’

10 “तर जब तिमीहरू शहरमा जान्छौ, अनि मानिसहरूले त्यहाँ तिमीहरूको स्वागत नगरे, शहरको गल्लीहरूमा आऊ अनि भन,

11 ‘तिमीहरूको विरोधमा हाम्रा पइतालामा टाँसिएको तिम्रो शहरको धूलो समेत टक्कटाएर जाँदैछौ। तर यो याद राख् परमेश्वरको राज्य नजिकै आएको छ।’

12 म तिमीहरूलाई भन्छु, न्यायको दिन त्यो शहरका मानिसहरूको अवस्था सधेमका मानिसहरूको भन्दा अझ असहनीय हुनेछ।

येशूद्वारा विश्वास नगर्नेहरूलाई चेतावनी

(मती 11:20-24)

* 10:1: 72 लुकाको केही ग्रीक प्रतिलिपिहरूमा 70 भनेकाछन्। 15 पदमा पनि

13 “ए खराजिन! तैलाई धिक्कार छ! ए बेत्सैदा! तैलाई धिक्कार छ। मैले तिमीहरूमा धेरै चमत्कारहरू गरे। यदि त्यही चमत्कारहरू टायर र सीदोनामा गरिएको भए, त्यहाँका मानिसहरूले आफ्नो जीवनशैली अघि नै परिवर्तन गरिसकेका हुन्थे। अनि तिनीहरूले पाप गर्न छोडिसकेका हुन्थे। तिनीहरूले अघि नै शरीरमा भाँगा लगाए र खरानी धसेर आफ्नो पापहरूको निम्ति पञ्चात गरी सकेका हुन्थे।

14 तर न्यायको दिनमा टायर र सायडनका मानिसहरूका अवस्था भन्दा तिमीहरूको अवस्था अझ असहनीय हुनेछ।

15 ए कफर्नहम तिमी स्वर्गमा उचालिने छौं? अहं! तिमीलाई पनि मृत्युको ठाउँमा खसालिनेछ।

16 “ऊ जसले तिमीलाई सुन्छ भने मलाई सुनेको हुन्छ। तर उ जसले तीमीलाई अस्वीकार गर्छ, मलाई ग्रहण गर्न अस्वीकार गरेको हुन्छ। अनि जसले मलाई ग्रहण गर्न अस्वीकार गर्छ, त्यसले उहाँ एक जसले मलाई पठाउन भयो, उहाँलाई अस्वीकार गरेको हुन्छ।”

शैतान झर्दछ

17 जब ती 72 जना मानिसहरू फर्केर आए, तिनीहरू खुबै खुशी थिए। तिनीहरूले भने, “हे प्रभु, जब तपाईंको नाउँ हामीले आदेश दियो भूतहरूले पनि हाम्रो आज्ञा माने।”

18 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मैले शैतानलाई स्वर्गबाट बिजुली चम्के झैं खसिरहेको देखें।

19 सुन, मैले तिमीहरूलाई सौंपहरू र बिच्छीहरूलाई कुल्चने शक्ति दिएकोछु। मैले तिमीहरूलाई शत्रुहरूको सबै शक्तिमाथि अधिकार दिएकोछु। अनि कसैले तिमीहरूलाई हानी पुर्याउने छैन।

20 तर ती आत्माहरू तिमी हरूको आज्ञालाई पालन गर्दछन् भनेर तिमीहरू खुशी हुनु हुँदैन। बरू तिमीहरूको नाम स्वर्गमा लेखिएको छ भनी तिमीहरू खुशी होऊ।”

येशूको पितामा प्रार्थना

(मती 11:25-27; 13:16-17)

21 त्यसपछि येशूलाई पवित्र आत्माले अत्यन्त खुशी बनायो। उहाँले भन्नुभयो, “हे पिता! स्वर्ग र पृथ्वीका परमप्रभु! म तपाईंलाई धन्यवाद चढाउँछु। म तपाईंको प्रसंगा गर्छु कि बुद्धिमान र समझदार मानिसहरूबाट तपाईंले यी कुराहरू लुकाए राख्नु भएको छ। तर तपाईंले यी कुराहरू ती बालकहरू सरहका सरल मानिसहरूमा देखाइदिनु भयो। हो पिता, तपाईंले यसो गर्नुभयो किनभने त्यो तपाईंको रूचि थियो।

22 “मेरा पिताले मलाई सब थोकहरू दिनुभएकोछ। कसैले जान्दैन कि पुत्र को हो-केवल पिताले मात्र जान्नुहुन्छ। अनि पिता को हुनु, कसैले जान्दैन केवल पुत्रलाई मात्र थाहा छ। मानिसहरूमा पितालाई तिनीहरूले जान्दछन् जसलाई पुत्रले बताउन खोजेको छ।”

23 त्यसपछि येशू एकतै आफ्ना चेलाहरूसँग हुनु हुन्थ्यो, उहाँ तिनीहरू पट्टि फर्कनु भयो अनि भन्नुभयो, “तिमीहरू धन्य हो। जो तिमीहरूले देख्दछौं।

24 म तिमीलाई भन्छु, धेरै अगमवक्ताहरू अनि राजाहरूले यो हेर्न चाहन्थे जो तिमीहरूले देखिरहेकाछौं, तर तिनीहरूले यी बस्तुहरू देखेनन्। अनि धेरै अगमवक्ताहरू र राजाहरू, सुन्न चाहन्थे तर तिनीहरूले ती सुनेनन्।”

असल सामरीको कथा

25 त्यसपछि एकजना व्यवस्थाका शाशी त्यहाँ खडा भए अनि तिनले येशूलाई जाँच्ने चेष्टा गरे। तिनले भने, “हे गुरुज्यू, मैले अनन्त जीवन पाउनलाई के गर्नुपर्छ?”

26 येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “व्यावस्थामा के लेखिएको छ? तिमीले त्यसमा के पढ्छौं?”

27 त्यस मानिसले भन्यो, “ ‘तिमीले परमप्रभु तिम्रो परमेश्वरलाई आफ्नो सारा हृदय, सारा आत्मा सारा शक्ति अनि सारा मनबाट प्रेम गर्नु पर्छ।’[☆] अनि तिमीले आफैलाई जस्तो अरू मानिसहरूलाई पनि प्रेम गर्नुपर्छ।’[☆]”

28 येशूले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “तिम्रो उत्तर सही छ। त्यही गर अनि तिमीले अनन्त जीवन पाउनेछौं।”

29 त्यस मानिसले उहाँको प्रश्नलाई सिद्ध गर्न चाहन्थ्यो। यसर्थ उसले येशूलाई भन्यो, “तर ती मानिसहरू को हुन् जसलाई मैले प्रेम गर्नु पर्छ?”

30 यसको उत्तर येशूले भन्नुभयो, “एकजना मानिस यरूशलेमदेखि यरिको गइरहेको थियो। केही डाँकहरूले तिनलाई घेरे। तिनीहरूले तिनको लुगा च्याते अनि कुटे। त्यसपछि त्यो मानिसलाई त्यही भुईँमा लडाएर छोडिराखे। त्यो मानिस प्रायः मरिसकेको थियो।

☆ 10:27: व्यवस्था 6:5 बाट उद्धृत गरिएको। ☆ 10:27: लेवी 19:18 बाट उद्धृत गरिएको।

31 “संयोगवश एकजना यहूदी पूजाहारी त्यही समय त्यो बाटोमा गइरहेका थिए। त्यो पूजाहारीले जब उसलाई देखे, तिनी त्यस मानिसलाई मद्दत गर्न रोकिएनन् तिनी हिडिँदै रहे।

32 एकजना लेवी पनि त्यही बाटो आयो। उसले त्यस घाइते मानिसलाई देख्यो, तर उ अर्को पट्टि लाग्यो।

33 “त्यसपछि एकजना सामरी त्यही बाटोमा आए। तिनी त्यो घाइते मानिसलाई देखे तिनलाई त्यो मानिसमाथि दया जाग्यो।

34 सामरी त्यस मानिस भएकहाँ गए अनि जैतूनको तेल र दाखरस लगाएर उसको चोटहरूमा पट्टि बाँधिदिए। तब तिनले त्यो घाइते मानिसलाई गधामा चढाए अनि एउटा पौवामा लिएर गए। त्यस मानिसको स्याहार गरे।

35 अर्को दिन, त्यो सामरीले दुइवटा चाँदीको सिक्का पौवाको मालिकलाई दिए। सामरीले भने, ‘यो मानिसको हेरचाह गरिदिनुहोस्। यदि यस मानिसमाथि अझै तिमीले खर्च गरे, म फर्केर आउँदा तिरिँछु।’ ”

36 त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, “यी तीन जना मध्ये डाकूहरूले घाइते बनाएको मानिसलाई कसले प्रेम दर्शायो?”

37 व्यवस्थाको शास्त्रीले उत्तर दिए, “त्यसैले जसले त्यो मानिसलाई मद्दत गरे।”

येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “तिमी पनि जाऊ अनि त्यसै गर।”

मरियम र मार्थ

38 जब येशू र उहाँका चेलाहरू जाँदै थिए, येशू एउटा शहर भित्र पसुभयो। मार्था नाउँ गरेकी एउटी स्त्रीले उहाँलाई आफ्नो घरमा सत्कार गरिन्।

39 मार्थाको एउटी मरियम नाउँ गरेकी बहिनी थिइन्। मरियम येशूको पाऊ नेर बसेर उहाँको वचन सुनिरहेकी थिईं। तर उसको दिदी मार्थ चाँहि घरको काममा नै व्यस्त थिइन्।

40 मार्थाले धेरै काम गर्नु पर्दा रिसाउँथी। मार्थाले गएर भनी, “हे प्रभु! मेरो बहिनीले मलाई एकैले घर धन्धामा छोडेकोमा तपाईं व्याकुल हुनु हुन्न? दया गरी त्यसलाई भनिदिनुस् त्यसले मलाई मद्दत गरेकोसु।”

41 अनि प्रभुले त्यसलाई भन्नुभयो, “मार्था, मार्था, तिमीले धेरै कुराको विषयमा चिन्ता र फिक्री गर्दा रहेछौ।

42 एउटा कुरा चाँहि महत्वपूर्ण हुन्छ। मरियमले आफ्नो लागि कुन असल हो त्यो छानेकी छे अनि त्यो ऊबाट कहिल्यै खोसिनेछैन।”

11

येशूद्वारा प्रार्थना विषय-शिक्षा

1 एक समय येशू कुनै एक ठाउँमा प्रार्थना गरिरहनु भएको थियो। जब प्रार्थना गरी सक्नु भयो, उहाँको चेलाहरू मध्ये एकजनाले उहाँलाई भने, “यहन्नाले आफ्ना चेलाहरूलाई प्रार्थना कसरी गर्नु पर्छ भनि सिकाए। हे प्रभु हामीले पनि कसरी प्रार्थना गर्नुपर्छ, सिकाउनुहोस्।”

2 येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “जब तिमीहरू प्रार्थना गर्छौ, तब यसरी गर,

‘हे पिता, हामी प्रार्थना गर्छौं कि तपाईंको नाउँ सधैं पवित्र रहोस्।

हामी प्रार्थना गर्दछौं कि तपाईंको राज्यको आओस्।

3 दिनहुँ चाहिने भोजन हामीलाई दिनु होस्।

4 हाम्रा पापहरू क्षमा गरीदिनुहोस्,

जस्तो हामीले हामीसँग भूल गर्नेहरूलाई क्षमा दिएका छौं।

अनि हामीलाई परीक्षामा पर्न नदिनु होस्।’ ”

लगातार प्रश्न

(मन्ती 7:7-11)

5-6 फेरि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मानिलेऊ, तिमीहरूमध्ये कोही एकजना तिमीहरूको साथीको घरमा आधा रातमा जाउला अनि भनौला, ‘मेरा एकजना मित्र मलाई भेट्न अर्को शहरबाट आएका छन्। तर उहाँलाई खाना खुवाउनलाई मसित केही छैन। दया गरी मलाई तीनवटा रोटी देऊ।’

7 घरभित्रबाट तिप्रो मित्रले भन्नेछ, जाऊ, मलाई तकलीफ नदेऊ। ढोका अधि नै बन्द भइसकेकोछ। म र मेरा छोरा छोरीहरू ओछ्यानमा छन्। अहिले उठेर म तिमीलाई रोटी दिन सक्तिनँ।

8 म के भन्दछु भने मित्रताको नाताले मात्र ऊ उठदैन अनि रोटी दिँदैन, तर उसलाई चाहिएको वस्तु यदि उसले लगातार मागिरह्यो भने उसको ढिट्पनाले गर्दा मित्रले उठेर मागेको कुरो दिनेछ।

9 फेरि म तिमीहरूलाई भन्दछु, माग अनि तिमीहरूलाई दिइनेछ, खोज अनि तिमीहरू पाउनेछौं, ढक्ढकाउ अनि तिमीहरूको निम्ति ढोका उधारिनेछ।

10 किनभने हरेक जसले माग्दछ, उसले पाउँदछ, अनि जसले खोज्दछ उसले भेट्दछ। अनि जसले ढक्ढकाउँछ, उसको निम्ति ढोका उधारिनेछ।

11 तिमीहरू मध्ये कसको छोरो होला? यदि तिमी छोरोले माछा माँगो, तिमी उसलाई के दिन्छौ? के तिमी पुत्रलाई तिमी साँप दिन्छौ अहँ! तिमी उसलाई माछा नै दिन्छे।

12 अथवा, तिमी पुत्रले अण्डा माग्थो भने, त्यसलाई के बिच्छी दिन्छौ? अहँ!

13 तिमी पनि अरू मानिसहरू जस्तै दुष्ट छौ। तर तिमीहरू जान्दछौ आफ्ना बालकहरूलाई कसरी राम्रो चीजहरू दिनुपर्छ। तिमी स्वर्गीय पिताले उहाँसंग माग्नेहरूलाई पनि कति अधिक पवित्र आत्मा दिनुहुनेछ।”

परमेश्वरबाट येशुले शक्ति पाउनु भएको

(मती 12:22-30; मार्कुस 3:20-27)

14 कुनै समयमा एकजना मानिसबाट येशुले लाटा बनाउने भूत निकाली दिनुभयो। जब त्यो भूत बाहिर निस्क्यो, त्यो मानिस बोलुनु सक्ने भयो। मानिसहरू छक्क परे।

15 तर कोही मानिसहरूले भने, “बालजिबुल, भूतहरूको मालिकको शक्ति प्रयोग गरेर उहाँले भूतहरू भगाउँनु हुन्छ।”

16 अरूले पनि येशुको जाँच लिन चाहन्थे। तिनीहरूले उहाँलाई स्वर्गबाट ल्याएको एउटा चिन्ह देखाउनु लगाए।

17 तर येशुले तिनीहरूको विचार थाह पाउनु भयो। यसकारण येशुले भन्नु भयो, “हरेक राज्य, जो बाँडिएको छ अनि आपसमा झगडा गर्छ भने त्यो आफै नाश हुन्छ। त्यसरी नै एउटा परिवार आपसमा झगडा गरिरहन्छ भने त्यो पनि नष्ट हुन्छ।

18 यसर्थ, यदि शैतान पनि आपसमा झगडा गरे उसको राज्य कति दिन रहला? तिमीहरू भन्दछौ कि भूतहरू भगाउनलाई मैले बालजिबुलको शक्तिलाई काममा लगाएँ।

19 यदि मैले बालजिबुलको शक्तिलाई लगाएर भूतहरू धपाउँछु भने, तिमी मानिसहरूले अरू भूतहरू धपाउँनलाई कुन शक्तिको प्रयोग गर्छन्? यसर्थ तिमी आफ्नै मानिसहरूले तिमीहरू भूलमा छौ भन्ने प्रमाण दिन्छन्

20 तर म भूतहरू भगाउन परमेश्वरको शक्ति प्रयोग गर्छु। यसबाट प्रमाण हुन्छ कि परमेश्वरको राज्य तिमीहरूकहाँ आइसकेको छ।

21 “जब कुनै बलवान मानिसले धेरै हात हतियारहरू लिएर आफ्नो घरको रक्षा गर्दछ भने, त्यसको घरमा सबै मालमताहरू सुरक्षित नै रहन्छ।

22 तर यदि ऊ भन्दा बलियो मानिस आएर उसलाई जित्छ भने तब त्यो अझ बलियो मानिसले सब हात हतियाहरू जसमाथि बलियो मानिसको भरोशा थियो खोसेर लैजान्छ। तब त्यो अझ बलियो मानिसको मालहरूमाथि व्यवहार गर्छ।

23 “यदि कुनै मानिस मसँग छैन भने ऊ मेरो विरोधमा छ, जो मानिस मसँग काम गर्दैन ऊ मेरो विरोधमा छ।

रित्तो मानिस

(मती 12:43-45)

24 “जब एकजना मानिसबाट दुष्टात्मा निस्कन्छ, यो बिश्रामको निम्ति ओबानो ठाउँहरू खोजी हिँड्छ। अनि जब यसले कतै बिश्राम गर्ने ठाउँहरू पाउँदैन, यसले भन्छ, ‘म जून घरदेखि बाहिर आएको थिएँ त्यहीँ फर्कन्छु।’

25 जब त्यो आत्मा त्यो घर फर्कन्छ त्यसले त्यो घर बढारिएको पाउँछ।

26 तब त्यो दुष्ट-आत्मा अरू सातवटा दुष्ट-आत्माहरू लिन जान्छ जो त्यो भन्दा अझ दुष्ट छन्। अनि ती सबै आत्माहरू एकसाथ गएर त्यो मानिसभित्र पस्छन् र बास गर्छन्। तब त्यस मानिसको अवस्था पहिलो भन्दा झन खराब हुन्छ।”

मानिसहरू साँचो रूपमा खुशी थिए

27 जब येशुले यी कुराहरू भन्नु हुँदै थियो एउटी स्त्री जो त्यहाँ थिई येशुलाई यसो भन्दै जोरले कराई, “धन्य हुन ती माता जसले तपाईंलाई गर्भधारण गरिन्! अनि तपाईंलाई स्तन पान गराइन्!”

28 तर उहाँले भन्नुभयो, “मानिसहरू जसले परमेश्वरको वचनहरू सुन्छन् अनि पालन गर्छन् तिनीहरू वास्तविक रूपमा खुशी छन्।”

हामीलाई प्रमाण दिनुहोस्

(मती 12:38-42; मार्कुस 8:12)

29 मानिसहरूको भीड बिस्तारै बढ्दै गयो। येशुले भन्नुभयो, “यस युगमा रहेका मानिसहरू दुष्ट छन्। तिनीहरू चिन्हको रूपमा परमेश्वरबाट चमत्कार चाहन्छन्। तर कुनै चिन्ह तिनीहरूलाई दिइने छैन। केवल योनामा भएको चमत्कार मात्र चिन्ह हुनेछ।

30 योना निनवेका वासिन्दाहरूको लागि चिन्ह हुनेछन्। त्यसरी नै यस पुस्ताको लागि मानिसका पुत्र पनि चिन्ह हुनेछन्।

31 “न्यायको दिन दक्षिण देशकी रानी यो पुस्ताका मानिसहरू विस्त्रु उठ्नेछिन् अनि तिनीहरू दोषी हुन भनी प्रमाण दिनेछिन्। किन? किनभने सुलेमानको ज्ञानमय शिक्षा सुन्नु तिनी धेरै टाडोबाट आएकी थिइन्। अनि म भन्दछु कि सुलेमान भन्दा म महान हूँ।

32 “न्यायको दिनमा निनवेका मानिसहरू यी पुस्ताको मानिसहरू विस्त्रुमा उठ्नेछन् अनि तिनीहरू दोषी भएको प्रमाण दिनछन्। किन? किनभने जतिबेला योनाले मानिसहरूलाई प्रचार गरे तिनीहरूले आफ्नो हृदय र रहन-सहन समेत परिवर्तन गरे। अनि म तिमीहरूलाई भन्दछु म योना भन्दा महान हूँ।

संसारका निम्ति ज्योति बन
(मती 5:15; 6:22-23)

33 “कुनै पनि मानिसले बत्ती बालेर पाथी मनि राख्दैन अथवा लुकाउँदैन। बरु भित्र पसेहरू सबैले देख्नु भनेर त्यो बत्ती सामदानमाथि राखिन्छ।

34 तिमी शरीरको बत्ती तिमी आँखा हो यदि तिमी आँखाहरू ठिकछन् भने तिमी सारा शरीर उज्यालोलो भरिन्छ। यदि तिमी आँखाहरू नै खराब छन् भने, तिमी सारा शरीर नै अँध्यारो हुनेछ।

35 यसैले होशियार होऊ। तिमीमा भएको उज्यालो अँध्यारोमा परिणत नहोस।

36 अतः यदि तिमी शरीर पूर्ण उज्यालोलो भरिएकोछ भने अनि यसको कुनै भाग अँध्यारो छैन भने त्यो पुरै चम्कन्छ, मानौं कुनै बत्तीको किरण तिमीमाथि चम्किरहेको छ।”

येशूद्वारा फरिसीहरूको चर्चा
(मती 23:1-36; मार्कुस 12:38-40; लुका 20:45-47)

37 येशू बोली सक्नु भएपछि, एकजना फरिसीले सँगै खाना खानु भनी आग्रह गरे। अनि येशू जानु भयो अनि खान बस् भयो।

38 तर खाना खानु भन्दा अघि येशूले हात नधोएको देखेर फरिसी छक्क परे।

39 यसमा प्रभूले भन्नु भयो, “तिमी फरिसीहरू खाली कचौरा अनि थालको बाहिरा पट्टि मात्र धुन्छौ तर भिन्न चाँहि तिमीहरू लोभ औ दुष्टताले भरिएका छौ।

40 तिमीहरू मूर्ख हो। जसले बाहिरी भाग बनाए उँनैले भित्री भाग पनि बनाए। हो कि होइन?

41 तर भित्रपट्टि जो जे छ त्यो गरीब मानसहरूलाई देऊ। त्यसपछि तिमी पनि पूर्णरूपले सफा हुनेछौ।

42 “धिव्कार तिमी फरिसीहरूलाई! तिमीहरूकोमा भएको पुदिना, आरूद अनि बगैँचामा भएका अन्य जम्मै चीजहरूको दशांश परमेश्वरलाई चढाउँछौ, तर तीमीहरू परमेश्वर प्रति न्याय र प्रेम अवहेलना गर्छौ। यही कुराहरू तिमीहरूले गर्नु पर्ने हो जब तिमीहरू अन्य कामहरू गरिरहेका हुन्छौ।

43 “धिव्कार तिमी फरिसीहरूलाई तिमी सभा -घरमाहरूमा मुख्य-मुख्य आसनहरू मात्र चाहन्छौ। त्यसरीनै बजाहरूमा जाँदा मानसहरूले तिमीहरूलाई आदर गर्नु भन्ने चाहन्छौ।

44 धिव्कार छ तिमी फारिसीहरूलाई किनकि तिमीहरू कसैबाट पनि याद नहुने चिहानहरू जस्ता छौ। मानसहरू नजानिकन त्यहीमाथि भएर हिँड्नेछन्।”

येशू र यहूदी गुरूहरूको वार्तालाप

45 व्यवस्थाका शास्त्रीहरू मध्ये एक जनाले येशूलाई भने, “हे गुरूज्यू जब तपाईं ले यी कुराहरू गर्नुहुन्छ, तपाईंले हामीलाई पनि निन्दा गर्नु हुँदैन।”

46 येशूले उत्तर दिनुभयो, “धिव्कार तिमी व्यवस्थाका शास्त्रीहरूलाई तिमीहरू मानिसहरूलाई यी नियम पालन गर्नु वाध्य गराउँछौ। तर तिमीहरू आफैँ भने ती नियमहरू पालन गर्ने चेष्टा समेत गर्दैनौ।

47 धिव्कार तिमीहरूलाई, किनभने तिमीहरू अगमवक्ताहरूका निम्ति चिहान बनाउँछौ। तर ती अगमवक्ताहरू तिनै हुन् जसलाई तिमी पूर्वाहस्तले मारेका थिए।

48 यसैले यो सिद्ध हुन्छ कि तिमीहरू तिमा पूर्वाहस्तले गरेका कर्महरूमा सहमत भइरहेकाछौ। तिनीहरूले अगमवक्ताहरूको हत्या गरे अनि तिमीहरू अगमवक्ताहरूका निम्ति चिहान बनाउँछौ।

49 यसैले परमेश्वरको ज्ञानले भन्यो, म अगमवक्ताहरू र प्रेरितहरू तिनीहरूका निम्ति पठाउनेछु। तिनीहरूले कोही अगमवक्ताहरू र प्रेरितहरूलाई मार्नेछन् अनि अरूलाई सताउनेछन्।

50 “त्यसैले यो पृथ्वीको सृष्टिदेखि जति पनि अगमवक्ताहरू मरिए वर्तमान पुस्ताका तिमी मानिसहरू यसको निम्ति दण्डित हुनु पर्नेछ।

51 हाबिल देखि जकरिया सम्म जसलाई वेदी र मन्दिर माझ मारिएको थियो तिनीहरू सबैको मृत्युका निम्ति हो। म तिमीहरूलाई भन्छु, आज जति पनि तिमी मानिसहरू बाँचिरहेकाछौ ती काण्डको लागि सबै दण्डित हुनेछौ।

52 “धिवकार तिमी व्यसथाका शास्त्रीहरू! परमेश्वरको ज्ञानको कुराहरूको चाबी तिमीहरूले लगेका छौ। तिमीहरू आफैले सिकेनौ, अनि अरूहरूलाई सिक्नु पनि वाधा गर्थौ।”

53 जब येशू जान लाग्नु भयो, व्यसथाका शास्त्रीहरू र फरिसीहरूले धेरै कष्ट दिए। उहाँलाई धेरै प्रश्नहरूले आक्रमण गरे।

54 उहाँले केही भन्नु हुन्थ्यो कि भनेर तिनीहरूले जालमा फसाँउने चेष्टा गरे।

12

फरिसीहरू झैं नहोऊ

1 हजारौं हजार मानिसहरू एकसाथ भेला भएका थिए। तिनीहरू यति विघ्न थिए कि तिनीहरू एक अर्कालाई कुल्चन्थे। मानिसहरूलाई सम्बोधन गर्नु अघि येशूले उनका चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू फरिसीहरूको खमीरदेखि होशियार बस। मेरो भन्नुको अर्थ तिमीहरूको कपटीपनामा होशियारी बस।

2 प्रत्येक कुरो जो लुकाइएको छ त्यो बहिरिन्छ। प्रत्येक रहस्यका कुरा जान्न दिइनेछ।

3 ती वचनहरू जो तिमीले अन्धकारमा भनेकाछौ त्यो उज्यालोमा सुनिनेछ। तिमीले कोठाभित्र कानेरुसी गरेको कुरा घरको छानाबाट घोषणा गरिनेछ।”

केवल परमेश्वरसँग डराऊ (मती 10:28-31)

4 त्यसपछि येशूले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूलाई भन्दछु, ए मेरा साथीहरू! मानिसहरूदेखि नडराऊ। मानिसहरूले शरीरको हत्या गर्न सक्छन्, तर त्यो भन्दा वेशी तिनीहरूले केही गर्न सक्दैनन्।

5 तर कोसँग डराउनु पर्छ म तिमीहरूलाई बताउनेछु। तिमीहरू उहाँ एकसँग डराउनु पर्छ जोसित मारे पछि नरकमा फ्याँक्न सक्ने शक्ति छ। हो, उहाँ मात्र एक हुनुहुन्छ जससित तिमीहरू डराउनु पर्छ।

6 “पाँचवटा ससान चरचुरङ्गीहरूको दाम दुइ पैसा मात्र पर्छ। तर परमेश्वरले ती मध्ये एउटा पनि भुल्नु हुँदैन।

7 हो, तिमीहरूको शिरमा कति केश छन् त्यो पनि परमेश्वरलाई थाहा छ। यसकारण नडराऊ। ती चराचुरङ्गीहरू भन्दा तिमीहरू धेरै मूल्यवान छौ।

येशूबाट लज्जित हुनु पर्दैन

(मती 10:32-33; 12:32; 10:19-20)

8 “म तिमीहरूलाई भन्दछु, यदि कुनै मानिसले अरू मानिसहरूको सामुने उसलाई मेरो हो भन्छ भने, म पनि त्यसरी परमेश्वरको दूतहरूको सामुने भन्छु कि त्यो मानिस मेरो हो।

9 तर यदि कुनै मानिसले अरू मानिसहरूको सामने उसलाई मेरो होइन भने म त्यसलाई मेरो होइन भन्नेछु। यी सब म परमेश्वरका दूतहरूको अघि भन्नेछु।

10 “यदी कसैले मानिसको पुत्रको विरुद्धमा कुरा गरे त्यसलाई क्षमा हुनेछ। तर यदि कुनै मानिसले पवित्र आत्माको विरुद्ध निन्दा गरे त्यो क्षमा हुनेछैन।

11 “जब मानिसहरूले तिमीहरूलाई सभा घरहस्मा भएका शासक अनि अधिकारी अघि पार्छन भने आफ्नो बचाऊको निम्ति कसरी के भन्नु पर्ने त्यसमा हतास नहोऊ।

12 त्यस समय पवित्र आत्माले नै तिमीलाई तिमीले भन्नु पर्ने कुराहरू सिकाउनु हुनेछ।”

येशूद्वारा स्वार्थीपन-विरुद्ध चेताउनी

13 भीडबाट एकजना मानसिले येशूलाई भने, “हे गुरुज्यू, हाम्रा पिता मर्नु भयो। आफ्नो पिताको धन-सम्पत्तिको मसँग अंश-भण्डा गर्नलाई मेरो दाज्यूलाई भनिदिनु होस्।”

14 तर येशूले त्यलाई भन्नुभयो, “मैले तिमीहरूको बाबुको सम्पत्ति तिमीहरू दुइजना माझ वितरण गर्नु पर्छ भनेर मलाई कसले न्यायकर्ता बनायो?”

15 फेरि येशूले तिहरूलाई भन्नुभयो, “होशियार होऊ अनि सबै प्रकारका स्वार्थीपनबाट आफूलाई जोगाऊ। कसैकोमा चाहिएको सम्पत्ति भन्दा वेशी हुनु सक्छ, तर त्यले उसलाई जीवन दिन सक्दैन।”

16 अनि उहाँले यस्तो एउटा दृष्टान्त भन्नुभयो: “कुनै समयमा एक जना धनी मानिस थियो। त्यसको जमीनमा असल अनि प्रशस्त अन्नाबाली उब्जन्थ्यो।

17 त्यो मानिस आफैँ सोच्दथ्यो, 'मैले के गर्ने मसित भएका यति प्रशस्त अन्न राख्ने ठाउँ नै छैन।'।

18 "तब त्यस धनी मानसले भन्यो, 'म जान्दछु मैले के गर्नु पर्ने हो। म मेरा भकारीहरू भत्काउँछु र त्यसलाई अन्न ठूलो पार्छु। ती नयाँ भकारीहरूमा म सबै अन्नहरू र अरू मेरा राम्रो चीजहरू राख्छु।

19 तब म आफैँलाई भन्दछु, मेरोमा प्रशस्त राम्रो राम्रो समानहरू छन्। आउने धेरै वर्षको लागि मैले थुपारेको छु। आरामसित बस, खाउ, पीउ अनि जीवनमा आनन्द मनाऊ।'

20 "तर परमेश्वरले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, 'तिमी मूर्ख हो, आज रातैतिमी तिमी मर्नेछौ। अनि तिमीले आफ्नै लागि तयार पारेका चीजहरू कसको हुनेछ?'।

21 "यसर्थ जसले आफ्नो निम्ति मात्र धन सम्पत्ती थुपार्छ त्यसले त्यो मानिसलाई के हुन्छ र परमेश्वरको अघि यस्ता मानिसहरू धनि होइनन्।"

परमेश्वरको राज्यलाई फहिलो ठान

(मती 6:25-34; 19-21)

22 येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "यसकारण म तिमीहरूलाई भन्दछु, बाँचनका निम्ति खानेकुरा चाहिन्छ भन्ने विषयमा चिन्ता नगर। तिम्रो शरीरको विषयमा पनि चिन्ता नगर कि तिमी के लगाउँछौं?

23 खानेकुरा भन्दा जीवन धेरै मूल्यवान छ। अनि लुगाफाटा भन्दा शरीरको महत्त्व धेरै छ।

24 चराचुरुङ्गीहरूलाई हेर। तिनीहरू बीउ छर्दैनन् अनि वाली लाउँदैनन्। चराचुरुङ्गीहरूले भण्डार अथवा भकारीहरूमा खानेकुरा थुपार्दैनन्। तर परमेश्वरले तिनीहरूलाई पेट भरी खवाउँनुहुनेछ। अनि चराचुरुङ्गीहरू भन्दा तिमीहरू धेरै मूल्यवान हो।

25 तिमीहरू कसैले चिन्ताद्वारा आफ्नो आयुमा केही समय थपनसक्छ?

26 यदि तिमीहरू स-साना कुराहरू नै गर्न सक्दैनौ भने ठूलो विषयको किन फिक्री गर्छौं?

27 "जङ्गली फूलहरूलाई हेर। सोच, तिनीहरू कसरी उम्रन्छन्। तिनीहरू आफ्नै लागि केही गर्दैनन् न त वस्त्र नै बनाउँछन्। म तिमीहरूलाई भन्दछु कि सुलेमान जस्ता राजा आफ्नो समस्त वैभवको साथ पनि यी फूलहरूमा झैं एउटा वस्त्र पहिरेको थिएन।

28 परमेश्वरले नै जमीनमा ती घाँसलाई वस्त्र लगाइदिनुहुन्छ, जुन आज यहाँ छ भोली त्यसलाई आगोमा फालिन्छ। यसैले तिमीहरूले जान्नु पर्छ कि परमेश्वरले नै तिमीहरूलाई अन्न धेरै राम्रो वस्त्र पहिराई दिनुहुनेछ। तिम्रो एकदमै थोरै विश्वास छ।

29 "त्यसरी नै तिमीहरूले के खाऔंला अनि के पिऔंला भनी चिन्ता नगर। यस विषयमा कुनै चिन्ता नगर।

30 संसारका सबै मानिसहरू यी चीजहरूको पछि लाग्छन् तर तिमीहरूका पिताले जान्दछन् कि तिमीहरूले यी सब चाहन्छौ।

31 यसकारण तिमीहरूले खोज्नु पर्ने मुख्य त परमेश्वरको राज्य नै हो। तब तिमीहरूलाई यी सबै बस्तुहरू पनि दिइनेछ।

सम्पत्तिमा भरोसा नगर

32 "हे साना बगाल! नडराऊ! तिमीहरूका पिताले तिमीहरूलाई राज्य दिन चाहनुहुन्छ।

33 आफ्नोमा भएका सबै सम्पत्ति बेचेर जसलाई चाहिन्छ तिनीहरूलाई पैसा देऊ। धन त यो संसारमा स्थायी रहँदैन। तर स्वर्गको भण्डार हासिल गर। त्यो भण्डार सधैंका लागि रहन्छ। स्वर्गमा तिम्रो भण्डार चोरहरूले चोर्न सक्तैन, न त किराहरूले नै नष्ट पार्न सक्छ।

34 तिम्रो हृदय त्यही हुनेछ जहाँ तिम्रो भण्डार हुनेछ।

सधैं तयारी बस

(मती 24:45-51)

35 "तयारी बस! वस्त्र लगाऊ अनि तिम्रो बत्ती उज्यालो होस्।

36 त्यो नोकरहरूले झैं व्यवहार गर जो विवाह भोजबाट फर्की आउने आफ्नो मालिकको लागि पर्खी रहेको हुन्छ। मालिक आउँछ अनि ढोका ढक्काउँछ। नोकरले मालिकको निम्ति ढोका खोलिदिन्छ।

37 धन्य हुन ती नोकरहरू जो मालिक घर फर्काउँदा घरमा सर्तकता साथ बसेका हुन्छन्। म तिमीहरूलाई साँचो भन्छु, मालिक आफैँ आफ्नो काम गर्दा लाउने लुगा लगाउँछ अनि उसको नोकरहरूलाई कुसीमा बस्न लाउँछ। त्यसपछि मालिक स्वयंले तिनीहरूलाई खाना बाँडिदिन्छ।

38 तर नोकरहरूले, सायद आफ्ना मालिकलाई मध्य-रात सम्म अथवा त्यसपछि पनि पर्खनु पर्ला। तर तिनीहरू खुशी हुन्छन् कारण तिनीहरूका मालिक आउँदा तिनलाई पर्खिरहेका पाउनेछन्।

39 "यो कुरा सम्झी राख: घरका मालिकले कति बेला चोर आउँछ भन्ने कुरा चाल पायो भने उसले चोरलाई घर फोर्नु दिएको हुँदैन।

40 यसर्थ, तिमीहरू पनि सर्तक हो! मानिसका पुत्र अचानक आउनु हुनेछ जब कि उहाँ आउने तिमीहरूले आशा नै गरेका हुँदैनौ।”

विश्वासी नोकर को होला?
(मती 24:45-51)

41 पत्रसले भने, “हे प्रभु! तपाईंले हामीलाई मात्र अथवा प्रत्येकलाई यो कथा भन्नु हुन्छ?”

42 प्रभुले भन्नुभयो, “को चाँहि ज्ञानी र विश्वासी नोकर होला? विश्वासी नोकर त्यही हो जसमाथि अन्य नोकरहरूलाई ठीक समयमा तिनीहरूको भाग खाना दिन्छ भनी विश्वास गर्छ।

43 मालिक आँउदा आफूले अह्राएको अनुसार नोकर काममा व्यस्त रहेको पायो भने त्यो मालिक अति खुशी हुनेछ।

44 म तिमीहरूलाई सँच्चो भन्छु, मालिकले त्यस नोकरलाई आफ्नो जे जति छ त्यसको रक्षक नियुक्ति गर्छ।

45 “तर यदि नोकर दुष्ट प्रवृत्तिको छ र आफ्नो मालिक झट्टै फर्कंदैन भन्ने सोचछ भने त्यसको प्रतिफल के होला? त्यो नोकरले अरु नोकर पुग्छ, झीहरूलाई कुट-पीट गर्ला अनि खाई पिई मातेर मस्त बस्ला।

46 जब मालिक आँउछ उसलाई तत्पर रहेको पाउँदैन। यस्तो त्यस दिन आउनेछ, त्यो नोकरले मालिक आँउछ भन्ने सोचेकै हुँदैन, मालिक आउँदछ भन्ने पत्तो हुँदैन। मालिकले त्यस नोकरलाई सजाय दिनेछ अनि त्यसलाई अन्य अविश्वासीसंग पठाइदिनेछ।

47 “त्यो नोकरले जान्दथ्यो, उसको मालिकले के चाहान्थ्यो तर उ काम गर्न तत्पर रहँदैन अथवा मालिकले अह्राएको काम गर्न चेष्ट गरेन, यसर्थ त्यस नोकरले अधिक सजाय पाँउछ।

48 उसको मालिकले जे चाहान्छ यदि त्यो नोकरले जान्दैन तर जे गर्छ सजाय योग्यको काम गर्छ, उसको के गति होला? त्यस नोकरले सजाय त पाँउछ नै, तर उसले भन्दा कम्ती सजाय पाउँछ जुन नोकरले मालिकले के चाहान्छ जान्दछ तर गर्दैन। जुन मानिसलाई बेसी दिइएको छ, उसको जिम्मेवारी पनि बेसी हुन्छ। अझ जसमाथि बेसी विश्वास गरिएको छ ऊबाट बेसी नै आशा पनि राखिएको हुन्छ।”

येशुको बारेमा मानिसहरूको असहमति
(मती 10:34-36)

49 येशुले लगातार भन्नुभयो: “म पृथ्वीमा आगो लयाउन आएको हुँ। तर मैले कसरी आशा गर्ने कि यो आधिदेखि नै सल्किसकेको रहेछ भन्ने।

50 म बासिसमा गरिने विभिन्न तरिकाबाट बलिस्मित हुनु परेकोछ। यो कामको अन्त नभइञ्जेल सम्म म विचलित नै रहनेछु।

51 के तिमीहरू समझ्नुछौ कि पृथ्वीलाई शान्ति दिनु नै म आएको हुँ? अहं! म पृथ्वीलाई भाग गर्न आएको हुँ।

52 अहिलेदेखि पाँच जनाको एउटा परिवार विभाजन हुनेछ, तीन जना दुई जनाको विस्द्धमा जानेछन, अनि दुइजना तीन जनाको विस्द्धमा हुनेछन।

53 बाबु र छोराहरू विभाजनमा आउनेछ:

छोरा बाबुको विस्द्धमा हुनेछ।

अनि बाबु छोराको विस्द्धमा हुनेछ।

आमा र छोरीहरू माझ वाभाजन आउनेछ:

छोरी आमाको विस्द्धमा हुन्छे।

आमा छोरीको विस्द्धमा हुन्छे।

सासू र बहारी माझ फाटो आउनेछ:

बहारी सासूको विस्द्धमा हुन्छे।

सासू बहारीको विस्द्धमा हुन्छे।”

समयलाई बुझ्नु
(मती 16:2-3)

54 येशुले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “जब तिमीहरूले पञ्चिममा बादल बटुलिदै गरेको पाउनेछौ, तिमीहरू भन्छौ, ‘आँधी-वेहरी आउनेछ।’ अनि यस्तै हुन्छ,

55 त्यसरी नै, जब दक्षिणबाट बतास चलनु थाल्छ, तिमीहरू भन्छौ, ‘अब गरमको दिन आउनेछ।’ अनि तिमीहरू ठीक हो।

56 तिमीहरू कपटीहरू हो! तिमीहरू जान्दछौ कसरी आकाश र पृथ्वी इशाराहरू बुझ्नु।

आफ्नो समस्याहरू समाधान गर
(मन्ती 5:25-26)

57 “के चौहि सही हो भन्ने तिमीहरू माझ किन निर्णय लिन सक्तैनौ? तब तिमीहरू किन बुझ्न सक्तैनौ अहिले के भइरहेको छ?”

58 मानिलेऊ, कुनै मानिससंग तिप्रो झगडा छ, अनि तिमी न्यायलय जानु लागेकाछौ। तर न्यालयमा पुग्नु अघि नै त्यो झगडा मिलाउन जे आवश्यक हुन्छ हरेक कुरो गर। यदि त्यसो नगरे विपक्षीले तिमीलाई नयायकर्ता अघि उभ्याउनेछ। अनि न्यायकर्ताले अधिकारीलाई सम्पिनेछ औ उनले तिमीलाई जेलमा थुन्नेछ।

59 तिमीलाई भन्छु, जब सम्म तिमीमाथि तोकिएको पैसा चुक्ता गर्दैनौ तिमीले त्यहाँबाट छुट्करा पाउनेछैनौ।”

13

तिप्रो हृदय परिवर्तन गर

1 त्यसबेला कोही मानिसहरू येशूसँग थिए। ती मानिसहरूले गालिलका मानिसहरूको विषयमा एउटा कथा येशूलाई सुनाए। पिलातसले कतिपय मानिसहरूलाई उपासना गरिरहेको बेला मारेका थिए। पिलातसले ती मानिसहरूको रगत परमेश्वरलाई बलिदान चढाएको पशुहरूको रगतसित मिसाए।

2 येशूले उत्तर दिनुभयो, “तिनीहरूमाथि यस्तो घटना घट्यो भनी के तिमीहरू गालीलका अन्य मानिसहरू भन्दा तिनीहरू अझ पापी थिए भन्ने सौच्यौ?”

3 होइन, तिनीहरू त्यस्ता थिएनन्। तर तिमीहरूले पनि आफ्नो हृदय र जीवन परिवर्तन गरेनौ भने तिमीहरू पनि सर्वनाश हुनेछौ।

4 सिलोआमको धरहरा तिनीहरूमाथि झरेर अठाह जना मर्ने मानिसहरूको विषयमा तिमीहरू के सोच्यौ? के तिमीहरू तिनीहरूलाई यस्शलेमका अन्य सबै मानिसहरू भन्दा धेरै पापी सम्झन्छौ?”

5 तिनीहरू त्यस्ता थिएनन्। तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, यदि तिमीहरूले आफ्नो हृदय र रहन सहन परिवर्तन गरेनौ भने तिमीहरू पनि त्यसरी नै नाश हुनेछौ?”

अनुपयोगी स्र्ख

6 येशूले यो दृष्टान्त भन्नुभयो, “एकजना मानिसको एउटा नेभारोको स्र्ख थियो। त्यसले त्यो स्र्खलाई आफ्नै दाखको बारीमा रोपेको थियो। त्यो मानिस स्र्खमा फल लाग्यो कि भनेर हेर्न आयो, तर केही पाएन।

7 त्यस दाखबारी हेरचाहको लागि त्यसले एकजना नोकर पनि राखेको थियो। त्यसर्थ त्यो मानिसले आफ्नो नोकरलाई भन्यो, मैले तीन वर्ष अघिदेखि यो स्र्खमा फल खोजिरहेछु, तर केही पाइँन। यसलाई काटी देऊ! किन त्यसै जमीन खेर फाल्ने?”

8 तर नोकरले उत्तर दियो, ‘मालिक फलको लागि अझ एक वर्ष यस स्र्खलाई राखौ। मलाई यसको वरिपरि खनेर मल हाल्न दिनुहोस्।’

9 हुनसक्छ, आउँदो वर्ष यो स्र्खले अवश्यै फल देला। यदि त्यसबेला सम्म पनि स्र्खले फल दिएन भने त्यलाई काटी दिऊँला।”

येशूले विश्रामको दिन एउटी श्रीलाई निको पार्नु हुन्छ

10 विश्रामको दिन येशूले सभाघरहरूमा शिक्षा दिनुभयो।

11 सभाघरमा एउटी श्री थिई। ऊ भित्र दृष्टान्तमा पसेको थियो जसद्वारा ऊ अठाह वर्षबाट कुप्रेकी थिई। त्यसको ढाड कुप्रो थियो अनि सिधा उभिन सक्तिनथी।

12 जब येशूले उसलाई देख्नुभयो र उहाँले भन्नुभयो, “ए नारी, तिमी आफ्नो रोगबाट मुक्त भयौ।”

13 येशूले ऊमाथि हात राख्नुभयो। त्यपछि ऊ उठ्न सकी अनि परमेश्वरको प्रशंसा गरि।

14 विश्रामको दिन यसरी येशूले जाती परेकोमा सभा घरका प्रमुख येशूसँग रिसाएका थिए। यसकारण उहाँले त्यहाँ उपस्थित मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “छ दिन काम गरिन्छ। अनि कुनै दिन निको पार्नको लागी कोही आउन सक्छ। तर विश्राम को दिन निको हुनको निम्ति नआउनु।”

15 प्रभूले उनलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू कपटी हो। तिमीहरू सबैले तिमीहरूको गोठ अथवा गधा खोलेर गोर् स्र्ख अथवा तवेलाबाट तिनीहरूलाई पानी पियाउन लैजान्छौ। तिमीहरू यो विश्रामको दिन पनि गछौ?”

16 यो श्री जसलाई मैले निको पारेँ ऊ हाँप्रै यहदीकी छोरी हुन। तर शैतानले उसलाई अठाह वर्षसम्म बाँधेर राख्यो। के विश्रामको दिन उसको बन्धनबाट छुटाउने काम ठीक थिएन?”

17 जब येशुले यसो भन्नुभयो, सबै मानिसहरू जसले उहाँको निन्दा गरे तिनीहरू लज्जित भए। अनि भिडका सबै मानिसहरू येशुले गरेको त्यस्तो अचम्मित कार्यका निम्ति खुशी भए।

परमेश्वरको राज्य के जस्तो होला?

(मती 13:31-33; मर्कुस 4:30-32)

18 त्यसपछि येशुले भन्नुभयो, “परमेश्वरको राज्य के जस्तो छ? त्यसलाई म केसित तुलना गरूँ?

19 परमेश्वरको राज्य रायोको बीऊ जस्तै छ जो कुनै मानिसले लियो अनि आफ्नो बगैँचामा रोप्यो। त्यो बीऊ उम्रियो अनि बढेर रूख भयो। आकशका चराहरूले त्यसको हाँगाहरूमा गुँड लगाए।”

20 येशुले फेरि भन्नु भयो, “म परमेश्वरको राज्यलाई केसित तुलना गरूँ?”

21 त्यो खमिर जस्तो हो, जो एउटी आइमाले एउटा ठुलो भाँडोमा आँटासँग रोटी बनाउन मिसाउँछे। त्यो खमिरले सबै मुसेको आँटालाई फुलाउँछ।”

साँघुरो ढोका

(मती 7:13-14, 21-23)

22 येशु प्रत्येक गाउँ र शहरमा शिक्षा दिँदै जानुभयो। उहाँ यरूशलेम जान यात्रा गरिरहनु भएको थियो।

23 कसैले उहाँलाई भने, “हे प्रभु कतिजना मानिसहरूलाई मुक्ति दिनु सकिन्छ? केवल केही?”

येशुले भन्नुभयो,

24 “साँघुरो ढोकाबाट नै पसे धेरै कोशिस गर, किनभने यही स्वर्गको बाटो हो। धेरै मानिसहरू त्यहाँबाट पसे कोशिस गर्छन्, तर कोही पनि सफल हुन सक्नेन।

25 यदि कुनै घर-मालिक आफ्नो घर ढोकामा ताला लगाउँछ भने, तिमीले बाहिर उभिएर ढोका ढक्ढकाउनु सक्छौ, हे महाशय, हाम्रा निम्ति ढोका खोलिदिनुहोस्। तर त्यो मानिसले भन्नेछन् म जान्दिन तिमी कहाँबाट आएका हौ?”

26 तब तिमी भन्न शुरू गर्छौ, हामीले एकसाथ खायौं, पियौं। हाम्रो शहरका सडकहरूमा तपाईंले सिकाउनु भयो।

27 अनि फेरि उसले भन्नेछ, म तिमीलाई चिन्दैनं, तिमी कहाँबाट आएका हौ? मदेखि टाडा जाऊ। तिमीहरू सबैले नै भूल गर्छौं।

28 “तिमीहरूले परमेश्वरको राज्यमा अब्राहाम, इसहाक याकूब र जम्मै अगमवक्ताहरूलाई भेट्नेछौं तर तिमीहरू बाहिर पर्यौंकिनेछौं। तब तिमीहरू रूनेछौं औं दाहा किट्नेछौं।

29 मानिसहरू पूर्व, पश्चिम, उत्तर र दक्षिणबाट आउनेछन्। परमेश्वरको राज्यमा तिनीहरू कुसींमा आसन लिन्छन्।

30 अहिले जो तल्लो स्तरमा बसेका छन् परमेश्वरको राज्यमा तिनीहरूले उच्च स्थानमा बस्न पाउनेछन्। अनि जो अहिले उच्च आसनमा बसेका छन् परमेश्वरको राज्यमा तिनीहरू तल्लो आसनमा बस्नेछन्।”

यरूशलेममा येशुको मृत्युको भविष्यवाणी

(मती 23:37-39)

31 त्यसै बेला कोही फरसीरू येशुकहाँ आए अनि भने, “यहाँदेखि टाडा जाऊ अनि लुका। हेरोदले तपाईंलाई मार्न चाहन्छ।”

32 येशुले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “जाऊ अनि त्यो स्याललाई भन, ‘आज र भोलि मानिसहरूमा भएको भूतहस्त भगाउँछु अनि बिमारीहरू निको पार्ने काम गर्छु। तेस्रो दिन, मेरो सबै काम सिद्धिन्छ।’

33 तर आज र भोलि मैले मेरो काम गर्ने पर्छ। तब अर्का दिन, म जानै पर्छ, किनभने सबै अगमवक्ताहरू यरूशलेमा मर्ने पर्छ।

34 “ए यरूशलेम, यरूशलेम! तिमीहरूले अगमवक्ताहरूलाई माछौं अनि परमेश्वरले तिमीमा पठाएका ती मानिसहरूलाई दुइगाले हिकाउँछौं। धेरै पल्ट तिमीहरूको मानिसहरूलाई मैले सहयोग गर्न इच्छा गरे। मैले तिनीहरूलाई कुखुराको पोथीले जसरी आफ्ना चल्लाहरूलाई पखेटा मुनि भेला गर्छ त्यसरी नै भेला गर्न चाहान्थे। तर तिमीहरूले मलाई त्यसो गर्न दिएनौं।

35 यसर्थ अब तिमीहरूको घर पूर्णरूपले उजाड हुनेछ। म तिमीहरूलाई भन्छु, यसकारण मलाई तिमीहरूले भन्ने छैनौं कि, ‘स्वागत! परमेश्वरले तिनलाई आशीर्वाद दिऊन् जो परमप्रभुको नाउँमा आउँछन्।’ ”

14

के विश्रामको दिनमा उपचार गर्नु उचित छ?

1 एक विश्रामको दिन, कुनै एक मुख्य फरिसीको घरमा खाना खानु येशु जानु भयो। त्यहाँ भएका सबै मानिसहरूले उहाँलाई खुबै नजिकबाट जाँचिरहेका थिए।

- 2 एकजना जलोदर रोगीलाई येशुको अधि ल्याइएको थियो।
 3 येशुले फरिसीहरू र व्यवस्थाका शास्त्रीहरूलाई सोध्नुभयो, “विश्रामको दिन कसैलाई निको पार्नु उचित हो वा होइन?”
 4 तर तिनीहरूले येशुको प्रश्नको उत्तर दिन सकेनन्। यसकारण उहाँले त्यस मानिसलाई ल्याउनु भयो अनि उसलाई निको पार्नुभयो। तब उहाँले त्यस मानिसलाई पठाइदिनु भयो।
 5 येशुले फरिसीहरू र व्यवस्थाका शास्त्रीहरूलाई भन्नुभयो, “यदी तिमीहरूको पुत्र अथवा काम गर्ने गोर्नु कि गधा विश्रामको दिन कुवामा जाकिए त्यलाई झटै निकाल्दैनौ र?”
 6 ती फरिसीहरू र शास्त्रीहरूले येशुले भन्नु भएको कुरामा केही भन्न सकेनन्।

आफ्नै प्रशंसा नगर

- 7 तब येशुले देखा भयो कि केही अतिथिहरूले असल कुसीहरू रोजिरहेका थिए। यसकारण उहाँले यो दृष्टान्त सुनाउनु भयो:
 8 “जब कसैले तिमीलाई विवाह भोजमा निम्त्याउँछ, मुख्य आसन नखोज। ती मानिसले तिमीहरूभन्दा पनि मुख्य मानिस निम्त्याएको हुन सक्छ।
 9 अनि यदि तिमी आसनमा बसिरहेकाछौ भने निम्त्याउने मानिसले तिमीलाई भन्नेछ, यो मानिसलाई तिम्रो आसन देऊ। तब अन्तिम आसनमा गएर तिमीले बस्नु पर्नेछ।
 10 “यसकारण जब कुनै मानिसले तिमीलाई निम्त्याए भने गएर निम्न स्तरीय आसन ओगट। तब त्यो तिमीलाई निम्त्याउने मानिस आएर भन्नेछ, ‘ए मित्र, अतिथिहरूले तिमालाई सम्मान गर्नेछन्।’
 11 किनभने जसले आफैलाई माथि उठाउँछ त्यो तल झर्नु पर्छ। तर जसले आफैलाई निम्न स्तरको मान्छ त्यसलाई उच्च तुल्याइनेछ।”

तिमीहरूलाई इनाम मिल्नेछ

- 12 त्यसपछि येशुले तिनलाई निम्त्याउने फरिसीहरूलाई भन्नुभयो, “जब कुनै दिन तिमीहरूले बिहान वा बेलुकीको भोजन गराउन इच्छा गर्छौ त्यसबेला केवल आफ्ना साथीहरू, दाज्यू-भाइहरू, आफन्तहरू र धनी छिमेकीहरूलाई मात्र नबोलाउ। बढ्दा मानि तिनीहरूले पनि तिमीहरूलाई खाना खान निम्तो दिन्छन् अनि तिम्रो इनाम पाइहाल्नेछौ।
 13 यसको सट्टामा, जब कुनै त्यस्तो भोज गर्छौ, ती गरीब, कुँजो, लड्गडा र अन्धाहरूलाई बोलाऊ।
 14 त्यसपछि तिमी धन्य हुनेछौ, किनभने क्षतिपूर्ति गर्न तिमीहरूको केही पनि हुँदैन। तर जब असल मानिस मृत्युबाट बौरी उठ्नेछ त्यसबेला तिमीहरूले इनाम पाउनेछौ।”

महाभोजको एउटा दृष्टान्त

(मती 22:1-10)

- 15 येशुसंग बसिरहेका धेरै मानिसहरू मध्ये एकजनाले यो कुरा सुन्यो। त्यस मानिसले येशुलाई भन्यो, “तिनीहरू ज-जसेल परमेश्वरको राज्यमा भोज खान पाउँछन्, तिनीहरू सौँचैने धन्य हुन्।”
 16 येशुले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “कुनै एउटा मानिसले विशाल भोजको व्यवस्था गरेको थियो। त्यसले धेरै मानिसहरूलाई बोलाएको थियो।
 17 जब खाना खाने बेला भयो, त्यस मानिसले आफ्नो नोकरलाई पाहुनाहरूलाई बोलाउनु पठायो, ‘आउनुहोस् प्रत्येक चीज तयारी छ।’
 18 तर सबै पाहुनाहरूले भने कि तिनीहरू जान असमर्थ थिए। प्रत्येकले एक एक वहना बनाए। पहिलो मानिसले भन्यो, ‘मैले भर्खरै एउटा खेत किनेकोछु, यसर्थ यसलाई हेर्ने म जानै पर्छ। दया गरी माफ गर्नुहोस्।’
 19 अर्को मानिसले भन्यो, ‘मैले भर्खरै पाँच जोर गोर्नु किनेकोछु, त्यसले गर्दा म तिनीहरूलाई काम सिकाउन जानु पर्दछ। मलाई दया गरी माफ गर्नुहोस्।’
 20 तेस्रो मानिसले भन्यो, ‘मैले भर्खरै विवाह गरेको छु, म आउन सकिँँँ।’
 21 “त्यसपछि त्यो नोकर फर्कियो। त्यसले आफ्नो मालिकलाई वृत्तान्त सुनायो। मालिक अत्यन्तै रिसायो अनि भन्यो, ‘चाँडो गर। शहरका गल्ली र साँघुरो बाटो तिर जाऊ अनि गरीब मानिसहरू, लड्गडा र अन्धो तथा लुलाहरूलाई ल्याऊ।’
 22 “तब त्यस नोकरले मालिकलाई भन्यो, ‘मालिक तपाईंले जे भन्नु भएको थियो, त्यो मैले गरे, तर अझै अरु मानिसहरूलाई बसाउने ठाउँ छ।’
 23 मालिकले नोकरलाई भने, ‘मूल सडकहरू र गाँउले बाटोतिर जाऊ मानिसहरूलाई यता आउन भन ता कि घर भरियोस्। म तिमालाई भन्छु,
 24 भरो निम्तो पाउनेहरू मध्ये कसैले पनि मसंग भोज खान पाउने छैन।”

तिमी पहिला योजना बनाऊ
(मती 10:37-38)

25 धेरै मानिसहरूले येशूसँग यात्रा गरिरहेका थिए। उहाँ तिनीहरूपट्टि फर्कनु भयो अनि भन्नुयो,

26 “यदि कोही मानिस मकहाँ आँउछ भने, अनि मलाई भन्दा अधिक उसको बाबु, आमा, पत्नी, छोरा-छोरी, दाज्यू-भाई तथा दिदी बहिनीहरूलाई प्रेम गर्छ भने त्यो मानिस मेरो चेला हुन सक्तैन। कुनै पनि मानिसले आफ्नो जीवनलाई भन्दा वेशी मलाई धेरै प्रेम गर्नु पर्छ।

27 यदि कसैले आफ्नो क्रूस (समस्या) नउठाई मलाई पछ्याउँछ भने त्यो मानिस मेरो चेला हुन सक्तैन।

28 “यदि तिमी एउटा भवन बनाउन चाहन्छौ भने, तिमीले पहिले बसेर त्यो बनाउनलाई कति खर्च लाग्ने हो त्यसको छलफल गर्नु पर्छ। भवनको काम पूरा सिध्याउनलाई त्यति तिग्रोमा भएको पैसाले पुग्छ पुग्दैन त्यो हेर्नु पर्छ।

29 यदि तिमीले यसो नगरे, काम त शुरू गर्न सक्छौ तर त्यसलाई पूरा गर्न सक्तैनौ। अनि यदि पूरा गर्न नसके सबै मानिसहरूले तिमालाई खिसी गर्नेछन्।

30 तिनीहरूले भन्ने छन्, ‘यो मानिसले घर बनाउन त शुरू गर्‍यो तर पूरा गर्न भने सकेन।’

31 “यदि कुनै राज अर्को राजासंग युद्ध गर्न जाँदछ भने, पहिले ऊ बसू पर्छ, योजना बनाउनु पर्छ। यदि त्यसको दश हजार मानिसहरू छन् अनि उसको विपक्षी बीसहजार मानिसहरू लिएर आउँदछ भने, त्यसले निर्णय गर्नु पर्छ कि ऊ विजयी हुन सक्छ कि सक्तैन।

32 यदि उसले त्यो राजालाई जित्र सक्तैन भने उसले आफ्नो मानिसहरू अर्को राजाकोमा शान्ति प्रस्ताव राख्नको निम्ति पाठानु पर्छ।

33 “त्यसरी नै, तिमीहरूले पहिले योजना बनाउनु पर्छ। मलाई पछ्याउने हो भने तिमीहरूले प्रत्येक कुरालाई छाडनु पर्छ। नत्र तिमीहरू मेरो चेला बन्न सक्तैनौ।

आफ्नो प्रभाव नहराऊ
(मती 5:13; मार्कुस 9:50)

34 “नून असल चीज हो। तर यदि नूनले आफ्नो नूनिलो स्वाद हरायो भने, यो बेकामे हुन्छ। त्यलाई फेरि नूनिलो बनाउन सकिदैन।

35 त्यसलाई तिमीहरूले माटो सरह अथवा विरूवाका मलका लागि समते प्रयोग गर्न सक्तैनौ। मानिसहरूले त्यसै फ्याँकिदिनेछन्।

“जसले मेरो कुरा सुनिरहेका छौ सुन।”

15

स्वर्गमा आनन्द
(मती 18:12-14)

1 अनेकौँ महसूल उठाउनेहरू र पापीहरू येशुकहाँ उहाँका कुराबस् सुन्न आए।

2 तब फरिसीहरू र व्यवस्थाका शास्त्रीहरूले विरोध प्रकट गर्न थाले, “हेर! यो मानिसले पापीहरूलाई पनि ग्रहण गर्छ अनि सगै बसेर खान्छ।”

3 त्यसपछि येशले तिनीहरूलाई यो दृष्टान्त सुनाउनु भयो:

4 “तिमीहरूमध्ये कसैको सय वटा भेडाहरू छन् अनि ती मध्ये एउटा हरायो, त्यो उनानसय भेडालाई छोडेर हराएको एउटा भेडा खोज्न जान्छ। त्यो भेडा जब सम्म पाउँदैन ऊ खोजी रहने छ।

5 अनि जब उसले हराएको भेडा पाउँछ ऊ अति खुशी हुन्छ। त्यो मानिसले भेडालाई आफ्नो काँधमा बोकेर ल्याउनेछ।

6 जब त्यो मानिस उसको घरमा फर्केर आउँछ, आफ्नो साथीहरू र छिमेकीहरूकोमा जान्छ अनि भन्छ, ‘म जस्तै खुशी होऊ, किनभने मैले हराएको भेडा पाएको छु।’

7 त्यस्तै प्रकारले म भन्दछु, तिमीहरूलाई स्वर्गमा अति आनन्द हुन्छ जब एउटा पापीले आफ्नो हृदय परिवर्तन गर्छ अनि अन्य उननसय धार्मिक मानिसहरूले आफ्नो हृदय परिवर्तन गर्नु कुनै आवश्यक पर्दैन।

8 “मानौ एउटी स्त्रीसँग दशवटा चाँदीका सिक्काहरू छन्, यदि उसले एउटा सिक्का हराई, त्यसले बत्ती बाल्छे अनि त्यो घरमा खोज्दै बढाउँछे। जबसम्म उसले सिक्का पाउँदैन खूब ध्यानपूर्वक खोज्छे।

9 अनि जब उसले त्यो हराएको सिक्का पाउँछे, उसले आफ्नो साथीहरू र छिमेकीहरूलाई बोलाएर भन्छ, ‘मानिस खुशी होऊ किनभने मैले हराएको सिक्का पाएँ।’

10 त्यसरी नै, म भन्दछु, 'जब एकजना पापीले आफ्नो हृदय परिवर्तन गर्छ भने परमेश्वरको दूतहरूको अधि खुशी छाउँछ।' ”

उडन्ता पुत्र

- 11 त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, “एकजना मानिसको दुइ पुत्रहरू थिए।
 12 कान्छो छोरोले आफ्नो बाबुलाई भन्यो, 'पिता हाम्रो सम्पत्तिमा मेरो भागमा जे जति अंश पछ मलाई दिनुहोस्।'
 13 “केही दिन पछि कान्छो छोरोले आफ्नो सबै सम्पत्ति बटुल्यो अनि त्यो टाडो देशमा गयो। त्यहाँ त्यसले मूर्खले झैं आफ्नो रूपियाँ-पैसा सब खर्च गर्‍यो।
 14 आफूसित जे जति थियो सबै त्यसले स्वाहा पार्यो। तब, त्यो ठाउँमा खडेरी पर्यो, अनि पानी पटककै परेन। देशभरी मानिसहरूले खानेकुरा पाउन छाडे। त्यो खुबै भोकायो अनि उसलाई पैसाको पनि आवश्यकता पर्यो।
 15 अनि त्यस ठाँउको कुनै एकजना मानिसकहाँ गयो अनि आफ्नो जीविकाको लागि त्यसले त्यहाँ काम लियो। अनि उसले त्यसलाई खेतमा सँग्रहहरू हेर्न पठायो।
 16 त्यो मानिस त्यति भोकाएको थियो कि उसले जुन चारो सँग्रहहरूले खाँदैथ्यो खान खोज्यो। तर कसैले त्यसलाई केही दिएन।
 17 “तब उसले आफूलाई मूर्ख भएको अनुभव गर्‍यो। उसले भन्यो, 'मेरा बाबुको जति नोकरहरू छन् तिनीहरूकोमा आवश्यक भन्दा वेशी खाना छ। तर म यहाँ भोकले मर्न लागेको छु।
 18 म उठ्छु अनि यहाँबाट बाबुकहाँ जान्छु अनि म उनलाई भन्दछु हे पिता! मैले परमेश्वर अनि तपाईंको अधि पनि पाप गरे।
 19 म तपाईंको छोरो भनिनु अब उसो योग्यको छैन। मलाई तपाईंकै एकजना नोकर झैं राख्नु होस्।'
 20 यसरी त्यो केटो उठ्यो अनि आफ्नो बाबु भेट्न गयो।

छोरो फर्किन्छ

- “जब निकै पर देखि ऊ आउँदै थियो, त्यसको बाबुले देखे अनि आफ्नो छोरोप्रति बाबुको मनमा खुबै दया जायो। अनि बाबु छोरो भएकहाँ दगुर्दै गएर अँगालो हाले औ म्वाँई खाए।
 21 छोरोले तिनलाई भन्यो, 'हे पिता, मैले परमेश्वर र तपाईंको अधि पाप काम गरेको छु। म तपाईंको छोरो भनिनु अब उसो योग्यको छैन।'
 22 “तर उसको बाबुले उसको नोकरहरूलाई अह्वाए, 'चाँडो राम्रा-राम्रा लुगाफाटा ल्याऊ अनि यसलाई लगाई देऊ। हातमा औटी पनि लगाईदेऊ अनि खुट्टामा जुता पनि लगाईदेऊ।
 23 त्यो मोटो बाछा ल्याऊ, त्यसलाई मार अनि हामी खाएर भोज मनाउँछौं।
 24 किनभने यो मेरो छोरो मेरोको थियो, तर अहिले ऊ जीवित फर्की आएको छ। ऊ हराएको थियो, तर उसलाई अहिले पाइएको छ।' त्यसपछि तिनीहरूले भोजको व्यवस्था गरे।

जेठो छोरोको आगमन

- 25 “उसको जेठो छोरो खेतमा थियो। ऊ बिस्तारै घरमा आयो। उसले त्यहाँ नाच गान भइहेको सुन्यो।
 26 यसर्थ जेठो छोराले एकजना नोकरलाई बोलाएर सोध्यो, 'यी सब के भइहेको छ?'
 27 नोकरले उत्तर दियो, तिम्रो भाइ फर्केर आएको छ। तिम्र बाबुले भाइ सकुशल फर्केर आएकोमा तिनी अत्यन्तै खुशी छन्।
 28 “त्यो जेठो छोरो रिसायो अनि भोजमा जान मन गरेन। यसर्थ उसको बाबु आफैँ गएर तिनलाई उत्सवमा सम्मिलित हुन आग्रह गरे।
 29 त्यो छोरोले बाबुलाई भन्यो, 'मैले यतिका वर्षसम्म नोकर झैं तपाईंको सेवा गरेँ। मैले सधैं तपाईंको आज्ञा पालन गरेँ। तर मेरो निम्ति तपाईंले एउटा सानो पाठो सम्म दिनु भएन ताकि म मेरा मित्रहरूसँग भोज मनाउन सक्थें।
 30 तर तपाईंको यो छोराले आफ्नो पुरै सम्पत्ति वेश्याहरूको संगतमा उडाएको हो। अनि ऊ घर आउँदा चाँहि मोटो बाछो समेत मारुनु लाउनु भयो।'
 31 “अनि बाबुले छोरालाई भने, 'ए छोरो! तिमी त मसँग सधैं छौ। मेरोमा भएको सारा सम्पत्ति तिम्रै हो।
 32 हामी सबै खुशी होऊ र भोजन गरौं। किनभने तिम्रोभाइ मेरोको थियो अनि जिउँदो फर्की आएको छ। ऊ हराएको थियो तर अहिले पाइएको छ।' ”

- 1 येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “एकजना धनी मानिस थिए। तिनले आफ्नो व्यापारको हेरचाहको निम्ति एकजना भण्डारे नियुक्त गरेका थिए। केही समय पछि त्यो धनी मानिसले चाल पाए कि त्यस भण्डारेले उसको सम्पत्ति नष्ट पार्दै थियो।
- 2 यसकारण तिनले त्यो भण्डारेलाई बोलाए अनि भने, ‘मैले तिम्रो बारेमा सुनेकोछु। तिमिले खर्च गरेको मेरो रूपियाँ-पैसाको विवरण देऊ। अब उसो तिमि मेरो भण्डारे रहन पाउने छैनौ।’
- 3 “त्यसपछि त्यो भण्डारेले आफैं सोचन लाग्यो, ‘मैले के गर्नु पर्ने हो? मेरो मालिकले मलाई कामबाट निकाल्नेवाला छन्। खेतमा काम गर्ने मेरो शक्ति छैन। मलाई माग्नु पनि लाज लाग्छ।
- 4 म जान्दछु मैले के गर्नु पर्छ ताकि जब मैले मेरो काम गुमाउँछु, अरु मानिसहरूले मलाई तिनीहरूको घरमा बोलाउने छन्।’
- 5 “यसकारण त्यो भण्डारेले ज-जसले पैसा लगेका थिए प्रत्येकलाई बोलायो। त्यसले पहिलो मानिसलाई भन्यो, ‘तिमीले मेरो मालिकलाई कति तिर्नु पर्छ?’
- 6 त्यस मानिसले भन्यो, ‘मैले तिनलाई चार हजार किलोग्राम जैतून तेल दिनुपर्छ।’ त्यो भण्डारीले त्यसलाई भन्यो, ‘यहाँ तिम्रो सूची छ, बसेर झट्टै सूची घटाउने काम गर र दुईहजार किलोग्राम लेख।’
- 7 “त्यसपछि भण्डारीले अर्को मानिसलाई भन्यो, ‘तिमीले मेरो मालिकलाई कति तिर्नुपर्छ?’ त्यस मानिसले भन्यो, ‘मैले तिनलाई एक सय बस्ता गह्रौँ दिनुपर्छ। तब त्यो भण्डारीले भन्यो, यहाँ तिम्रो सूची छ। यसलाई घटाऊ अनि अस्सी बस्ता लेख।’
- 8 “पछि मालिकले त्यो इमान्दारहीन भण्डारीको प्रशंसा गरे किनभने उसले चलाकी साथ काम गर्‍यो। हो, संसारिक मानिसहरू आत्मिक मानिसहरू भन्दा तिनीहरूको मानिसहरूसित व्यवहारमा चतुर हुन्छन्।
- 9 “म तिमीहरूलाई भन्दछु, संसारमा भएका तिम्रा चिजहरू प्रयोग गरेर आफ्नो मित्रहरू बनाऊ। जब ती चीजहरू सकिन्छ, तब तिमीहरूलाई अनन्त बास स्थानमा स्वागत हुनेछ।
- 10 यदि कुनै मानिसलाई सानो कुरामा विश्वास गर्न सकिन्छ भने ठूला-ठूला कुरामा पनि विश्वास गर्न सकिन्छ। यदि मानिस स-साना कुराहरूमा इमान्दारहीन छ भने ठूला-ठूला कुरामा पनि इमान्दारहीन हुन्छ।
- 11 यदि तिमीलाई सांसारिक सम्पत्तिमा विश्वास गर्न सकिँदैन, तिमीहरूलाई कसरी साँचो सम्पत्तिको लागि विश्वास गरिन्छ
- 12 यदि तिमीहरूले अर्कोको सामानहरूमा विश्वासी प्रमाण गर्न सकेनौ भने तिमीहरूलाई कसले तिमीहरूकै सामानहरू दिनेछ?
- 13 “एकै समयमा एउटा नोकरले दुइजना मालिकको सेवा गर्न सक्तैन। त्यो नोकरले एकजना मालिकलाई घृणा गर्छ अनि अर्कोलाई प्रेम गर्छ, अथवा त्यो एकजनाको भक्त हुन्छ भने अर्कोलाई मन पराउँदैन। एकै समयमा तिमीहरूले परमेश्वर र सम्पत्तिको सेवा गर्न सक्तैनौ।”

परमेश्वरको नियम परिवर्तन हुँदैन

(मती 11:12-13)

- 14 फरिसीहरूले यी सब सुनिरहेका थिए। फरिसीहरूले येशूको निन्दा गरे किनभने तिनीहरू सबैले धनलाई प्रेम गर्थे।
- 15 येशूले ती फरिसीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू मानिसहरूको अधि भलाढालीको स्वभाव देखाउँछौ। तिमीहरू भित्र के छ परमेश्वर जान्नु हुन्छ। जुन कुरो मानिसको लागि मूल्यवान छ परमेश्वरको निम्ति त्यसको केही मूल्य छैन।
- 16 “परमेश्वरले मानिसहरू मोशाको व्यस्था र अगमवत्ताहरूका ग्रन्थहरू अनुसार बाँचेको चाहनुहुन्छ। तर बलिस्मा दिने यहून्ना आएपछि नै परमेश्वरको राज्यको सुसमाचार सुनाइयो। अनेकौँ मानिसहरू परमेश्वरको राज्यमा पस्न पाउनलाई परिश्रम गरिरहेका छन्।
- 17 व्यवस्थाको सूक्ष्म अंश पनि परिवर्तन गरिनु भन्दा स्वर्ग र पृथ्वी नै अल्पिनु अझ सजिलो छ।

छुटानामा र पुनर्विवाह

- 18 “यदी कुनै मानसले आफ्नो पत्नीसंग छुटानाम गर्छ र अर्को स्त्रीलाई विवाह गर्छ भने, ऊ व्यभिचार पापको दोषी हुनेछ। अनि कुनै मानसले छुटानामा भएकी स्त्रीलाई विवाह गर्छ भने त्यसलाई पनि व्यभिचार गरेको पाप लाग्नेछ।”

धनी मानिस र लाजरस

- 19 येशूले भन्नुभयो, “एउटा धनी मानिस थियो। उसले बहुमूल्य लुगाहरू लगाउँदथ्यो।
- 20 त्यहाँ लाजरस नाउँ गरेको एक गरीब मानिस बस्थ्यो त्यो त्यस धनी मानिसको घरको ढोका अधि सुती रहन्थ्यो। त्यसको शरीर घाँबे घाबले भरिएको थियो।
- 21 यदि त्यसले त्यस धनी मानिसले खाएर उब्रेको खान पाए पनि सन्तुष्ट हुन्थ्यो। कहिले काँही कुकुरहरूले त्यसको घाब चाटिरहेका हुन्थे।

22 “केही समय पछि लाजरस मर्यो। स्वर्गदूतहरूले लाजरसलाई बोकेर अब्राहम को काखमा सुम्पिदिए। त्यो धनी मानिस पनि मर्यो अनि उसलाई गाडीयो।

23 त्यसलाई नरकलोकमा पठाइयो अनि खुबै कष्टमा पर्यो। त्यो धनी मानिसले टाडोबाट अब्राहामले लाजरसलाई आफ्नो काखमा लिएको देख्यो।

24 त्यसले चिच्याएर भन्यो, ‘हे पिता अब्राहम, ममाथि दया गर्नुहोस्! लाजरसलाई मकहाँ पठाइदिनुहोस् ताकि त्यसले आफ्नो औंला पानीमा चोबन सक्छ र मेरो जिब्रोलाई शीतल पारिदिओस्। किनभने यी ज्वालामा म कष्ट पाइरहेकोछु।’

25 “तर अब्राहमले भने, ‘हे मेरो छोरो, सम्झ, तिमी कसरी बाँचिरहेका थियो? तिम्रो जिवनमा दामीदामी धेरै चीजहरू थिए। लाजरसकोमा सबै नराम्रो चीजहरू मात्र थिए। अहिले त्यो यहाँ सुखमा छ, अनि तिमी चाँही कष्ट पाइरहेछौ।

26 तिमीहरू र हाम्रो बीचमा पनि एउटा ठूलो खाडल छ। यहाँबाट कोही पनि तिमीहरू भएकोमा पुन सत्तैन अनि त्यहाँबाट पनि कोही यता तर्न सत्तैन।’

27 “त्यो धनी मानिसले भन्यो, तब हे पिता अब्राहाम। लाजरसलाई पृथ्वीमा मेरो बाबुको घर पठाइदिनुहोस्।

28 मेरा पाँचजना भाइहरू छन्। यदि लाजरसले तिनीहरूलाई चेताउनी दिए भने, तिनीहरू यो कष्टमै ठाउँमा आउने छैनन्।

29 “तर अब्राहमले भने, ‘तिनीहरूको लागि पढ्न मोशाको व्यवस्था र अगमवक्ताहरूको ग्रन्थहरू छन्, तिनीहरूले तिनीहरूबाट नै सुनुन।’

30 “तर त्यो धनी मानिसले भन्यो, ‘होइन! पिता अब्राहाम! यदि कोही मेरेकाहरूबाट एक जना त्यहाँ गए, तिनीहरूले विश्वास गर्नेछन् अनि हृदय र जीवन परिवर्तन गर्नेछन्।’

31 “फेरि अब्राहमले भने, ‘होइन! यदि तिम्रा भाइहरूले मोशा र अगमवक्ताहरूलाई सुन्दैनन् भने, तिनीहरूले मृत्युबाट उठेर आएकाहरूलाई पनि ध्यान दिंदैनन्।’ ”

17

पापको कारण नबन र सधैँ क्षमा गर्न तयार होऊ
(मती 18:6-7, 21-22; मर्कुस 9:42)

1 येशले उहाँको चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “मानिसमा पाप गराउने घटनाहरू घट्छन् नै। तर जसले त्यसो गर्छ, उसलाई अत्यन्तै दुःख हुन्छ।

2 त्यो मानिस जो दुर्वल मानिसहरूमाथि अन्याय गर्छ त्यसले कठोर प्रतिफल भोग्नु पर्छ। तर त्यसको लागि गलामा जाँतो बाँधेर सागरमा फर्काइनु असल हुनेछ।

3 यसकारण होशियार बस।

“यदि तिम्रो भाइले पापहरू गर्दछ भने उसको दोष देखाइ देऊ। तर उसले पश्चाताप गर्छ र पाप गर्न बन्द गर्छ भने उसलाई क्षमा गर।

4 तिम्रो भाइ यदि दिनमा सातवटा भूल गर्छ र यदी उसले प्रत्येक पल्ट नै भूल स्वीकार्छ भने उसलाई क्षमा गर्नु।”

तिम्रो विश्वास कति ठूलो छ?

5 प्रेरितहरूले प्रभुलाई भने, “हाम्रो विश्वास बढाइदिनुहोस्।”

6 प्रभुले भन्नुभयो, “यदि तिमीमा रायोको गेडा जत्रो मात्र विश्वास छ भने, तिमीहरू त्यस कालो किम्बुको रूखलाई भन्न सक्छौ, ‘तँ आफै उखेलिएर समुद्रमा रोपिन जा!’ अनि त्यो रूखले तिमीहरूको आज्ञा पालन गर्नेछ।

विश्वासी नोकर हुने चेष्टा गर

7 “मानिलेऊ तिमीहरूमध्ये कसैको एकजना नोकर छ जो खेत जोतिरहेको हुन्छ अथवा भेडा चराइरहेको छ। जब काम सिध्याएर भित्र आँउछ, त्यलाई तिमी के भन्छौ? ‘आऊ अनि खाना खान बस?’

8 अँह! तिमी त्यो नोकरलाई भन्नेछौ, ‘मेरो निम्ति खाना तयार पार खाई पिई सक्छु तब तिमी खाऊ।’

9 नोकरले त्यसरी आदेश पालन गरेकोमा त्यो अभारी हुन्छ? हुँदैन।

10 तिमीसंग पनि यस्तै हो। जब तिमीहरूलाई गर्नु दिएको प्रत्येक काम गर्दछौ, ‘तिमीरूले भन्नु पर्छ, हामी कुनै खास धन्यवाद पाउने योग्यको होइनौ। हामीले जे गर्नु पर्ने थियो त्यही काम मात्र गरेकाछौ।’ ”

धन्यवादी बन

11 येश यरूशलेमतिर जाँदै हुनु हुन्थ्यो। उहाँ सामरिया र गालील हुँदै जानु भयो।

12 उहाँ एउटा गाँउमा आइपुगनु भयो। त्यहाँ उहाँलाई दसजना मानिसहरूले भेटे। ती मानिसहरू येशको एकदम नजिक आएनन्, किनभने तिनीहरू सबै कोडीका विमारीहरू थिए।

13 तर ती मानिसहरूले येशुलाई चर्को स्वरमा भने, “हे येशु गुरुज्यु! दया गरी हामीलाई सहायता गर्नुहोस्।”

14 जब येशुले ती मानिसहरूलाई देखे भयो, उहाँले भन्नुभयो, “जाऊ अनि पूजाहारीहरूलाई तिमीहरू आफैलाई देखाऊ।”

जब ती दशजना मानिसहरू पूजाहारीहरूकहाँ जाँदै थिए, तिनहरू निको भए।

15 जब कुनै एकजना मानिसले आफू निको भएको थाहा पायो, त्यो फर्केर येशुकहाँ गयो। त्यसले ठूलो स्वरमा परमेश्वरलाई धन्यवाद चढायो।

16 त्यो येशुको चरणमा घोट्टियो अनि येशुलाई धन्यवाद चढायो। त्यो मानिस यहीँ नभई सामरी थियो।

17 येशुले भन्नुभयो, “दशजना मानिस निको भए, ठीक हो? अरू नौ जना कहाँ छन्?”

18 के यो सामरी मात्र परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउन आएको?”

19 तब येशुले त्यसलाई भन्नुभयो, “उठ! तिमी जान सक्छौ। तिम्रो विश्वासले तिमीलाई निको पारेको छ।”

परमेश्वरको राज्य तिमीभित्रै छ (मत्ती 24:23-28, 37-41)

20 कोही फरिसीहरूले येशुलाई सोधे, “परमेश्वरको राज्य कहिले आउनेछ?”

येशुले भन्नुभयो, “परमेश्वरको राज्य आउँदैछ तर त्यसरी आउँदैन जुन तिम्रो आँखाले देख्न सक्छौ।

21 मानिसहरूले भन्ने छन्, ‘हेर परमेश्वरको राज्य यहाँ छ!’ अथवा, ‘त्यहाँ छ!’ होइन, परमेश्वरको राज्य तिमी भित्रै छ।”

22 तब येशुले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “समय आउनेछ जब तिमीहरूले मानिसको पुत्रको कुनै दिन हेर्नलाई खुबै चाहना गर्नेछौ, तिमीहरू हेर्ने योग्यका हुने छैनौ।

23 मानिसहरूले तिमीहरूलाई भन्नेछन्, ‘हेर, यो त्यहाँ छ!’ अथवा हेर, ‘यो यहाँ छ!’ जहाँ छौ तिमीहरू त्यहीँ बस, टाडा नजाऊ अनि नखोज।

जब येशु फेरि आउँनु हुन्छ

24 “तिमीहरूले यो जान्नेछौ कि मानिसको पुत्र फेरि कहिले आउनु हुन्छ। उहाँको आउने दिन बिजुली जस्तो हुनेछ जुन आकाशको एक अनबाट अर्को अनन्त सम्म चक्कन्छ।

25 तर त्यो भन्दा अघि, मानिसको पुत्रले अनेकौँ कष्टहरू सहनु पर्छ अनि यो पुस्ताका मानिसहरूबाट अस्वीकृत हुनुपर्छ।

26 “मानिसको पुत्र आउँदा पनि त्यही हुनेछ जुन नहको समयमा भएको थियो।

27 नहको समयमा, जब सम्म नह डुङ्गामा पसेनन् मानिसहरू खान्थे, पिउँथे, विवाह गर्दै थिए, अनि गाउँदैथिए। तब बाढी आयो अनि सबै नष्ट पार्यो।

28 “यो पनि लूतको समय जस्तै हुनेछ जब परमेश्वरले सदोमको सर्वनाश गर्नुभयो। ती मानिसहरू खाँदै थिए, पिउँदै थिए, किन्दै थिए, विक्री गर्दै थिए, रोप्दै थिए अनि आफ्नै लागि भवनहरू बानउँदै थिए।

29 लूतले शहर छाड्ने समय सम्म मानिसहरू यी सब गरिरहेकै थिए। तब आकाशबाट आगो र गन्धक बस्यो अनि प्रत्येकलाई नष्ट पार्यो।

30 जब मानिसको पुत्र आउनु हुन्छ, एकदमै त्यस्तै हुनेछ।

31 “त्यसदिन, यदि कोही मानिस उसको घरको छानामा छ भने, अनि उसको समानहरू घरभित्र छ भने ऊ ती समानहरू लिन जानु पर्दैन। त्यसरी यदि कोही मानिस खेतमा छ भने त्यसले पनि घर फर्किनु पर्दैन।

32 विचार गर, लूतकी पत्नीलाई के भएको थियो।

33 “जुन मानिसले आफ्नो जीवन बचाउन चाहान्छ उसले त्यो गुमाउनेछ। तर कसैले आफ्नो जीवन गुमाउँछ भने त्यसले त्यो बचाउँनेछ।

34 त्यसबेला एउटा पलङ्गमा दुइजना मानिसहरू एक साथ सुतिरहेका हुनेछन्, एकजनालाई लगिनेछ अनि अर्कोलाई छोडिनेछ।

35 दुईजना स्त्रीहरू एक साथ काम गरिरहेका हुनेछन्, एउटीलाई लगिनेछ अनि अर्कीलाई छोडिनेछ।”

36 *

37 चेलाहरूले येशुलाई भने, “यो कहाँ हुनेछ, प्रभु?”

येशुले उत्तर दिनुभयो, “जहाँ लाश हुन्छ त्यहाँ गिद्धहरू भेला हुन्छन्।”

* 17:36: लुकाको केही ग्रीक लिपिहरूमा पद 36 यस्तो लेखिको छ: “दुईजना मानिसहरू एउटै खेतमा हुनेछन्, एउटालाई लगिनेछ र अर्कोलाई छोडिनेछ।”

18

परमेश्वरले मानिसहरूलाई उतर दिन्छन्

1 त्यसपछि येशूले चेलाहरूलाई सँधै प्रार्थना गर्नु अनि कहिल्यै निराश नहुनु भनेर शिक्षा दिनुभयो। येशूले तिनीहरूलाई सिकाउन यस्तो दृष्टान्त भन्नुभयो,

2 “कुनै एउटा शहरमा एकजना न्यायाधीश बस्थे। उसले परमेश्वर बारे वास्तै गर्दैन थिए। उसले यो पनि वास्ता गर्दैन थिए कि मानिसहरूले उसको बारेमा के-के सोच्छन्।

3 त्यही शहरमा एकजना नारी थिई। त्यसको लोभे मरिसकेको थियो। त्यो विधवाले धेरै पल्ट त्यो न्यायाधीशलाई भनी, ‘यहाँ एउटा मानिस छ जसले मलाई अन्याय गर्दछ। मेरो अधिकार बचाई दिनुहोस।’

4 तर न्यायाधीशले त्यस विधवालाई कुनै प्रकारको सहायता गर्न चाहेनन्। लामो समय पछि न्यायाधीशले बिचार गर्यो, ‘परमेश्वरको बारेमा म वास्तै राखिनँ। अनि मानिसहरूले मेरो विषयमा के सोच्छन् त्यसको पनि म वास्ता गर्दिन।

5 तर यो विधवाले भने मलाई हैरान पारी। यदि त्यसले चाहेको न्याय गरिदिँ भने उसले मलाई छोडिदिने छे। नत्र भने घरी-घरी आउँछे अनि त्यसले मलाई हैरान बनाउँछे।”

6 तब प्रभुले भन्नुभयो, “सुन! त्यो अन्यायी न्यायाधीशले जे भन्यो, त्यसमा केही अर्थ छ।

7 परमेश्वरले छानेका मानिसहरूलाई न्याय दिनुहुँदैन? तिनीहरू रात-दिन उहाँसँग कराउँछन्। परमेश्वरले आफ्नो मानिसहरूलाई ठिक न्याय दिनु हुनेछ। उहाँ उनीहरूलाई उतर दिनु ढिलाई गर्नु हुन्न।

8 म तिमीलाई भन्दछु, उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई तुरन्तै सहायता गर्नु हुन्छ। तर जब मानिसको पुत्र फेरि आउनु हुन्छ, के उहाँले पृथ्वीमा उहाँलाई विश्वास गर्ने मानिसहरू पाउनहुन्छ?”

परमेश्वरसंग ठीक बस

9 कतिजना मानिसहरूले सोचे कि तिनीहरू खुबै असल छन्। तिनीहरूले प्रत्येकलाई हेला गर्छन्। येशूले भयो:

10 “कुनै एक समयमा फरिसी र एकजना महसूल उठाउने मानिस थिए। एकदिन ती दुवै मन्दिरमा प्रार्थना गर्न गए।

11 फरिसी कर उठाउनेदेखि केही टाढा उभियो। जब त्यो फरिसीले प्रार्थना शुरू गर्यो, त्यसले भन्यो, ‘हे परमेश्वर, तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छु किनभने म अरू जस्तो नराम्रो मानिस होइन। म चोरी, ठग र व्यभिचारी पापहरू गर्दिन। म तपाईंलाई धन्यवाद चढाउँछु कारण म यो महसूल उठाउने जस्तो नराम्रो होइन।

12 म असल छु; हसामा दुइपल्ट उपवास बस्छु अनि आफ्नो कमाईबाट दशांश दिन्छु।’

13 “त्यो महसूल उठाउने एकलै अलि पर उभिरहेको थियो। जब त्यसले प्रार्थना गर्यो, त्यसले स्वर्गपट्टी पनि हेरेन। त्यसले परमेश्वरको अघि आफूलाई अति तुच्छ पायो। त्यसले भन्यो, ‘हे परमेश्वर, म प्रति दया गर्नुहोस। म एउटा पापी हूँ।’

14 म तिमीहरूलाई भन्दछु, जब त्यो घर गयो, त्यो परमेश्वरसंग ठीक थियो। तर त्यो फारिसी, जसले आफूलाई असल हूँ भन्ने समझ्थ्यो त्यो परमेश्वरसँग ठीक थिएन। जुन मानिसले आफूलाई ठूलो ठान्दछ त्यो तुच्छ हुनेछ। तर जुन मानिसले आफूलाई तुच्छ ठान्छ त्यो महान हुनेछ।”

परमेश्वरको राज्यमा को पस्र पाउने छ?

(मती 19:13-15; मर्कस 10:13-16)

15 कोही मानिसहरूले आ-आफ्ना बालकहरू येशूकहाँ ल्याउँदै थिए ताकि येशूले तिनीहरूलाई छोएर आशीर्वाद दिनुभएको होस। तर चेलाहरूले जब देखे, तिनीहरूले मानिसहरूलाई हकारे।

16 तर येशूले ती ससाना बालहरूलाई बोलाउनु भयो अनि चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “ती ससाना बालकहरूलाई मकहाँ आउन देऊ। तिनीहरूलाई नरोक। किनभने परमेश्वरको राज्य यी बालकहरू जस्तै मानिसहरूको हो।

17 म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु तिमीहरूले ससाना बालकले केही थोक ग्रहण गरे जस्तै परमेश्वरको राज्यलाई पनि ग्रहण गर्नु पर्छ। नत्र तिमीहरू कहिल्यै स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्ने छैनौ!”

एकजना धनी मानसद्वारा येशूलाई एउटा प्रश्न

(मती 19:16-30; मर्कस 10:17-31)

18 एकजना यहूदी अगुवाले येशूलाई सोधे, “हे उत्तम गुरु, अनन्त जीवन पाउँन मैले के गर्नु पर्छ?”

19 येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “तिमीले मलाई किन उत्तम भन्दछौ? केवल परमेश्वर मात्र उत्तम हुनुहुन्छ।

20 तैपनि म तिम्रो प्रश्नको उत्तर दिन्छु। तिमीले परमेश्वरको आज्ञाहरू जान्दछौ: ‘व्यभिचार नगर्नु, कसैको हत्या नगर्नु, नचोर्नु, अरूको विषयमा झूटो नबोल्नु, बाबु-आमालाई सम्मान गर्नु।’*”

* 18:20: प्रस्थान 20:12-16, व्यवस्था 5:16-20 बाट उद्धृत गरिको।

21 तर ती अगुवलाले भने, “म सानोदेखी यी आज्ञाहरू पालन गर्दै आएको छु।”

22 जब येशले यस्तो सन्नुभयो, उहाँले त्यो अगुवालालाई भन्नुभयो, “तर त्यहाँ अझै एउटा तिमीले गर्नु पर्न काम बाँकी छ। तिमीमा भएको सबै चीजहरू बिक्री गर अनि पैसाहरू गरीब मानिसहरूलाई बाँडिदेऊ अनि स्वर्गमा तिमीले इनाम पाउनेछौ। त्यसपछि तिमी आऊ अनि मलाई पछ्याऊ।”

23 तर जब उसले यी कुराहरू सुन्यो ऊ अत्यन्त दुःखी भयो किनभने त्यो मानिस साँढे धनी थियो।

24 जब येशले त्यो मानिसलाई दुःखी भएको देख्नु भयो, उहाँले भन्नुभयो, “साँच्चै धनी मानिसलाई परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नु कठिन छ।

25 हो, धनी मानिसलाई परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नुभन्दा ता बरू ऊँटलाई सियोको नाँथ्रीबाट छिर्नु सजिलो पर्छ।”

कसले चाँहि उद्धार पाउँछ?

26 जब त्यहाँ भएका मानिसहरूले यो सुने, तिनीहरूले भने, “त्यसो भए कसले उद्धार पाउँछ?”

27 येशले भन्नुभयो, “जे मानिसको निम्ति असम्भव काम छ परमेश्वरको निम्ति सम्भव छ।”

28 पत्नसले भने, “हेर्नुहोस् हामीले सबै कुरा त्याग्यौ तपाईंको अनुयायी भएकाछौं।”

29 येशले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। प्रत्येक मानिस जसले आफ्नो घर, पत्नी, दाज्यू-भाइहरू, आमाबाबु, अथवा बालकहरू परमेश्वरको राज्यका निम्ति छोडेको छ

30 तिनले यो जीवनमा यी सब भन्दा धेरै पाउनेछ। अनि जब त्यो मानिस मर्छ, त्यसले परमेश्वरसँग सधैंको लागि बस्ने मौका पाउनेछ।”

येश आफ्नो मृत्यु बारे फेरि चर्चा गर्नुहन्छ

(मती 20:17-19; मार्कस 10:32-34)

31 त्यसपछि येशले बाँहै प्रेरितहरूलाई अर्को तिर लानु भयो, उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “सुन! हामीहरू यरूशलेम जाँदछौं। मानिसको पुत्रका विषयमा अगमवक्ताहरूले जे-जे लेखेकाछन् ती सबै पूरा हुनेछन्।

32 उहाँकै मानिसहरू उहाँको विरुद्धमा जानेछन् अनि उहाँलाई गैरयहूदीहरूको हातमा सुम्पिनेछन्। तिनीहरूले उहाँको उपहास गर्नेछन्, अनि उहाँलाई थुक्ने छन्।

33 तिनीहरूले उहाँलाई कोराँ लाउँछन् अनि मार्नेछन्। तर उहाँ मरेको तीन दिन पछि, फेरि बौरी उठ्नु हुनेछ।”

34 प्रेरितहरूले यी कुराहरूको अर्थ बुझ्ने चेष्टा गरे, तर ती वास्तविक कुरा बुझ्न सकेनन् कारण यो तिनीहरूबाट लुकेको थियो अनि तिनीहरूले केही पनि बुझेनन्।

येशद्वारा अन्धो मानिस निको

(मती 20:29-34; मार्कस 10:46-52)

35 येश यरीको शहर नजिक आइपुग्न भयो। त्यहाँ एकजना अन्धो मानिस बाटेको छेऊमा बसिरहेको थियो। त्यो अन्धोले मानिसहरूसँग भीख मागिरहेको थियो।

36 जब त्यसले त्यही बाटोबाट भीड आएको चाल पायो, त्यसले सोध्यो, “के भइरहेको छ?”

37 ती मानिसहरूले त्यसलाई भने, “नासरतको येश यो बाटो आउनु हुँदछ।”

38 त्यो अन्धो मानिस अत्यन्त हर्षित भयो अनि भन्यो, “येश दाऊदका पुत्र। ममाथि दया गर्नुहोस्!”

39 मानिसहरू जो भीड अगाडी थिए त्यो अन्धो मानिसलाई गाली गर्न लागे। तिनीहरूले त्यसलाई नबोल्नु भने। तर त्यो अन्धो मानिस जोड-जोडले चिच्यायो, “दाऊदका पुत्र! ममाथि दया गर्नुस।”

40 येश त्यहाँ उभिनु भयो अनि भन्नुभयो, “त्यो अन्धो मानिसलाई मकहाँ ल्याऊ!” जब त्यो अन्धो मानिस येश भएकोमा पुग्यो, उहाँले सौध्नु भयो,

41 “तिमीले मबाट के गरिदिएको चाहन्छौ?”

त्यो अन्धो मानिसले भन्यो, “हे प्रभु म फेरि देख्न चाहन्छु”

42 येश ले त्यसलाई भन्नुभयो, “दृष्टि पाऊ, तिमी विश्वासले तिमीलाई बचाएको छ।”

43 त्यसपछि त्यो मानिसले देख्न सक्ने भयो। त्यसले परमेश्वरलाई धन्यावाद चढाउँदै येशलाई पछ्याउन लाग्यो। जति पनि मानिसहरूले यी सब देखे तिनीहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गर्न थाले।

19

जक्कै

1 येश यरीहो शहर भएर जाँदै हुनुहुन्थ्यो।

- 2 यरीकोमा एकजना जककै नाउँ भएको मानिस बस्थे । तिनी महसूल उठाउने हाकीम औ धनवान मानिस थिए ।
- 3 तिनी येशू को हुन भनी हेर्न चाहन्थे । अरू मानिसहरू पनि त्यहाँ उहाँलाई हेर्न चाहन्थे । जककै एकदमै पुडको मानिस थिए अनि उनले मानिसहरूको भीडमा येशूलाई देख्न सक्ने थिएनन् ।
- 4 अनि येशू आउँदै गरेको ठाँउ पुग्नु तिनी अघि दौडे । तिनी नेभाराको रूखमा चढे जहाँबाट तिनले येशूलाई देख्न सक्थे ।
- 5 जब येशू त्यो ठाउँमा आइपुग्नु भयो उहाँले जककैलाई रूखमाथि देख्न भयो । उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, “जककै, झट्टै! तल ओर्लेर आऊ! आज म तिप्रो घरमा बास बस्नु पर्छ।”
- 6 त्यसपछि जककै झट्टै तल ओर्लेर आए । तिनी आफ्नो घरमा येशूलाई स्वागत गर्न पाउँदा खुबै खुशी भए ।
- 7 सबै मानिसहरूले यो देखे । तिनीहरू यसो भन्दै विरोध गर्न लागे, “हेर येशू कस्ता मानिससंग बस्न जानु हुँदछ? जककै पापी हो।”
- 8 जककैले प्रभूलाई भन्यो, “म असल काम गर्न चाहान्छु । म गरीबहरूलाई मेरो आधा सम्पति दिनेछु । अनि यदि मैले कसैलाई ठगेकोछु भने तिनीहरूलाई चार गुणा अधिक तिर्नेछु।”
- 9 येशूले भन्नुभयो, “यो मानिस असल हो । निश्चय नै यी अब्राहामको परिवारको हुनुपर्छ । आज जककै आफ्नो पापहरूबाट मुक्त भएको छ ।
- 10 मानिसको पुत्र हाराएको मानिसहरूलाई खोज्नु र उद्धार गर्न आएको हो।”

परमेश्वरले दिनुभएको चीजहरू प्रयोग
(मती 25:14-30)

- 11 येशू यरूशलेम नजीकै पुग्नु भएको थियो । कोही मानिसहरूले सोचे कि परमेश्वरको राज्य झट्टै आउँदछ ।
- 12 मानिसहरूले यसैतै सोचका होलान् भनेर येशूले थाहा पाउनु भयो, अनि उहाँले तिनीहरूलाई यो कथा सुनाउनु भयो: “एकजना कुलीन मानिस आफ्ना निम्ति राजा हुनु टाडा देशमा जानलाई तयारी गर्दै थिए । तब फर्केर घर आई आफ्ना मानिसहरूमा पनि शासन गर्ने थिए ।
- 13 यसकारण तिनले प्रत्येकलाई एक-एक थैलो पैसा दिए । तिनले भने, ‘म फर्केर नआउन्जेल यो तिमीहरूले व्यापार गर्ने गर ।’
- 14 तर राज्यमा भएका अरू मानिसहरूले उसलाई घृणा गरे । अनि तिनीहरूले एकदल आफ्ना मानिसहरूलाई यसो भन्न पठाए, ‘हामी यस मानिसलाई राजा बनाउन चाहँदैनौ ।’
- 15 “तर त्यो मानिसलाई राजा बनाइयो । जब तिनी आफ्नो देश फर्के तिनले भने, ‘ती नोकरहरूलाई बोलाऊ जससित मेरा पैसा छन् । म जान्न चाहन्छु तिनीहरूले ती पैसाबाट कतिसम्म कमाए ।’
- 16 पहिलो नोकर आयो अनि भन्यो, ‘मालिक, मैले तपाईंले दिनु भएको एक थैलो पैसाले दस थैला पैसा कमाएँ ।’
- 17 राजाले त्यो नोकरलाई भने, ‘अति राम्रो! तिमी असल नोकर हो । तिमीहरू सानो कुरामा विश्वासी थियो । यसकारण म मेरा दशवटा शहर शासन गर्न तिमीलाई नियुक्ती गर्छु ।’
- 18 “दोस्रो नोकरले भने, ‘मालिक, मैले तपाईंको एक थैलो पैसाले अरू पाँच थैलो पैसा कमाएँ ।’
- 19 राजाले त्यो नोकरलाई भने, ‘तिमीले पनि पाँचवटा शहरहरूमा शासन गर !’
- 20 “त्यसपछि अर्को नोकर आयो । त्यसले राजालाई भन्यो, ‘मालिक! यहाँ तपाईंको पैसाको थैलो छ । मैले यसलाई लुगाले बेहेर लुकाइराखेको थिएँ ।’
- 21 मलाई तपाईंदेखि अति डर थियो किनभने तपाईं अत्यन्त कठोर मानिस हुनुहुन्छ । तपाईंले आफूले नकमाएको पनि लानु हुन्छ, तपाईंले बीऊ नछरी वाली काट्नु हुन्छ ।’
- 22 “त्यसपछि राजाले त्यो नोकरलाई भने, ‘तिमी खराब नोकर हो ! म तिमीलाई तिप्रै शब्दहरूबाट न्याय गर्छु । तिमीले भन्यौ म कठोर मानिस हुँ । तिमीले यसो पनि भन्यौ कि मैले जे कमाएको थिइँँ त्यो पैसा लिन्छु अनि जे रोपेको थिइँँ त्यसको फसल उठाउँछु ।
- 23 यदि यी सबै साँचो हो भने मेरो पैसालाई तिमीले बैकमा राख्न सक्थ्यौ । अनि जब म फर्केर आँए, मेरो रूपियाँले व्याज कमाएको हुन्थ्यो ।’
- 24 त्यसपछि राजाले त्यहाँ उभिरहेका मानिसहरूलाई भने, ‘रूपियाँको थैलो यसबाट लेऊ, अनि जुन नोकरकोमा दश थैली रूपियाँ छ त्यसलाई नै देऊ ।’
- 25 “ती मानिसहरूले राजालाई भने, ‘तर मालिक, त्यो नोकरको त अधिबाटै दश थैलो रूपियाँ छ ।’
- 26 “राजाले भने, ‘म भन्छु जसकोमा धेरै छ उसलाई धेरै नै दिइन्छ, अनि जसकोमा छैन, त्यसकोमा जो छ त्यो पनि लान्छ ।’

27 अहिले मेरो शत्रुहरू कहाँ छन्? खोई तिनीहरू कहाँ छन् जसले म राजा भएको चाहँदैनथे? ती शत्रुहरूलाई यहाँ ल्याऊ अनि मेरो अधि तिनीहरूको हत्या गर।”

येशू राजा डै यरूशलेममा प्रवेश गर्नु भएको

(मत्ती 21:1-11; मार्कस 11:1-11; यूहन्ना 12:12-19)

28 यी सबै कुराहरू जब येशूले भनिसक्नु भयो उहाँ यरूशलेमतिर जानु भयो।

29 उहाँ जैतून नाउँ भएको पहाड नजिकको बेथानी शहरमा पुगनु भयो। उहाँले आफ्ना दुइजना चेलाहरूलाई बोलाउनु भयो अनि

30 तिनीहरूलाई भन्नु भयो, “यहाँ जुन गाउँ तिनीहरूको सामुने छ त्यहाँ जाऊ। जब शहरमा पस् लागेका हुन्छौ त्यहाँ एउटा गधालाई बाँधिराखेको पाउनेछौ। त्यो गधामा पहिले कोही पनि चढेको छैन। गधाको लगाम फुकाल, अनि त्यसलाई मकहाँ लिएर आऊ।

31 कसैले गधा किन खोल्दैछौ भनी तिमीलाई सोधे भने भन, ‘यो गधा मालिकलाई चाहिएको छ।’”

32 दुवै चेलाहरू शहरतिर लागे। तिनीहरूले गधालाई येशूले भन्नु भए डै पाए।

33 जब ती चेलाहरूले गधाको डोरी खोल्दैथे, गधाको मालिकहरूले चेलाहरूलाई सोधे, “किन तिमीहरू गधा खोल्दैछौ?”

34 चेलाहरूले जवाफ दिए, “प्रभुलाई यसको अवश्यकता छ।”

35 यसकारण तिनीहरूले त्यो गधालाई येशूकहाँ ल्याए। चेलाहरूले आफ्ना लुगाहरू गधाको पिठ्याँमा बिछ्याए। त्यसपछि तिनीहरूले येशूलाई त्यो गधामा चढाए।

36 येशू गधामाथि चढेर यरूशलेम तर्फ लाग्नुभयो। मानिसहरूले येशूको लागि आफ्नो लुगाहरू बाटोमा ओछ्याए।

37 येशू यरूशलेम पुग्ने लाग्नु भएको थियो। उहाँ जैतून डाँडाको फेदीमा पुगनु भएको थियो। चेलाहरूको सम्पूर्ण भीड नै खुशी थियो। तिनीहरू परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँदै थिए। तिनीहरूले परमेश्वरको शक्तिपूर्ण कार्यहरू देखेर उहाँलाई कराई कराई धन्यवाद चढाउँदैथे।

38 तिनीहरूले भने,

“ ‘धन्य हुन, ती राजा जो परमप्रभुको नाउँमा आउँछन्।’

भजनसंग्रह 118:26

स्वर्गमा शान्ति होस् अनि परमेश्वरलाई महिमा होस्।”

39 भीडमा उभिएर कोही फरिसीहरूले येशूलाई भने, “गुरूज्यू! यस्तो कुराहरू नभन्नु भनेर तपाईंका चेलाहरूलाई भन्नुहोस्।”

40 तर उहाँले भन्नुयो, “म तिमीहरूलाई भन्छु, यी कुराहरू भन्नै पर्छ। यदि मेरा चेलाहरूले यी कुराहरू भनेनन् भने, यी ढुङ्गाहरू यसको लागि चिच्याउनेछन्।”

यरूशलेमकोलागि येशूको बिलौना

41 येशू यरूशलेम नजिक आईपुगनु भयो। उहाँले शहरलाई हेर्नु भयो अनि त्यसको निम्ति विलाप गर्नु भयो।

42 उहाँले यरूशलेमको विषयमा भन्नुभयो, “तिम्रोमा केले शान्ति ल्याउँछ? यदि तिमीले आज बुझेको भए, असल हुने थियो। तर तिमीले जान्दैनौ, किन भने यो तिम्रो आँखाबाटो ओझेल परेकोछ।

43 एउटा समय आउँदैछ कि तिम्रो शत्रुहरूले तिम्रो वरिपरि वाधाहरू खडा गराउने छन्। तिमीलाई तिनीहरूले वरिपरिबाट घेर्नेछन् अनि तिमी सबै तिरबाट घेरामा पर्नेछौ।

44 तिनीहरूले तिमीलाई र तिम्रो मानिसहरूलाई ध्वंस पार्नेछन्। तिम्रो भवनहरूको एक ढुङ्गामाथिको अर्को ढुङ्गा पनि छाडिने छैन। यो घटना घट्नेछ, कारण तिमी जान्दैनौ तिमीलाई बचाउन परमेश्वर कहिले आउँनु हुन्छ।”

येशूको मन्दिरतर्फ प्रस्थान

(मत्ती 21:12-17; मार्कस 11:15-19; यूहन्ना 2:13-22)

45 येशू मन्दिरमा जानु भयो। त्यहाँ सामान बेच्नेहरूलाई खेदनु भयो।

46 उहाँले भन्नुभयो, “धर्मशास्त्रमा यस्तो लेखिएको छ, ‘मेरो घर प्रार्थनाको घर हुनेछ।’* तर तिमीहरूले यसलाई ‘डाँकहरको वासस्थान’ बनाएका छौ।*”

* 19:46: यशैया 56:7 बाट उद्धृत गरिएको।

* 19:46: यर्मिया 7:11 बाट उद्धृत गरिएको।

47 येशूले मन्दिरमा दिनहुँ शिक्षा दिनुहुन्थ्यो। मुख्य पूजाहारीहरू, व्यवस्थाका शास्त्रीहरू र कोही मानिसहरूका प्रमुखहरू येशूलाई मार्ने दाऊ खोजिरहेका थिए।

48 तर यस कामको लागि तिनीहरूले उपाय पाएका थिएनन् किनभने सबै मानिसहरू ध्यान पूर्वक येशूका कुराहरू सुनिरहेका थिए। मुख्य पूजाहारीहरू, व्यवस्थाका शास्त्रीहरू र प्रमुखहरूले येशूलाई कसरी मार्नु पर्ने हो जान्दैन थिए।

20

यहदि प्रमुखहरूद्वारा येशूलाई प्रश्न

(मती 21:23-27; मार्कुस 11:27-33)

1 एकदिन येशू मन्दिरमा हुनुहुन्थ्यो अनि मानिसहरूलाई शिक्षा दिइरहनुभएको थियो। उहाँले परमेश्वरको राज्यको विषयमा सुसमाचारहरू भनिरहनुभएको थियो। मुख्य पूजाहारी हरू, व्यवस्थाका शास्त्रीहरू र बूढा यहूदी प्रमुखहरू उहाँ भएकोमा प्रश्न गर्न आए।

2 तिनीहरूले सोधे, “हामीलाई भन्नु होस्, कुन अधिकारले तपाईं यी सब काम गर्नु हुन्छ? कसले तपाईंलाई यस्तो अधिकार दियो?”

3 येशूले उत्तर दिनुभयो, “म पनि तिमीहरूलाई एउटा प्रश्न सोध्छु। मलाई भन:

4 जब यहून्नाले मानिसहरूलाई बलिस्मा दिए त्यो अधिकार तिनले परमेश्वरबाट कीमानिसबाट पाएका थिए?”

5 तिनीहरूले यस विषयमा आपसमा बहस गरे, “यदि हामीले भन्यौं, ‘यहून्नाको बलिस्मा परमेश्वरबाट भएको थियो,’ तब उनले भन्नेछन्, ‘त्यसो भए यहून्नालाई किन विश्वास नगरे को?’

6 तर यदि हामीले भन्यौं, ‘यहून्नाको बलिस्मा मानिसद्वारा भएको हो,’ तब सबै मानिसहरूले हामीलाई ढुङ्गाले हान्नेछन्, किनभने तिनीहरूले यहून्नालाई अगमवक्ताको रूपमा विश्वास गर्छन्।”

7 अनि तिनीहरूले भने, “यो कहाँबाट आयो हामी जान्दैनौं।”

8 यसर्थ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “त्यसैले म यी कामहरू कुन अधिकारबाट गर्दछु, भन्दिन।”

परमेश्वरले पुत्रलाई पठाउँछन्

(मती 21:33-43; मार्कुस 12:1-12)

9 त्यसपछि येशूले दृष्टान्त कथा सुनाउनुभयो, “एकजना मानिसले खेतमा दाखहरू रोपे। उसले आफ्नो खेत केही खेतीवालहरूलाई किरायमा दिए। त्यसपछि ती मानिस धेरै समयको लागि बाहिर गए।

10 त्यसपछि, खेतमा दाखको फसल उठाउने समय आयो। अनि त्यो मानिसले आफ्नो एकजना नोकरलाई ती खेतीवालहरूकहाँ आफ्नो पाउनु पर्ने दाखको भाग लिन पठायो। तर खेतीवालहरूले त्यो नोकरलाई कूटपीट गरे अनि खाली हात पठायो।

11 फेरि त्यो मानिसले अर्को नोकरलाई पठायो। खेतीवालहरूले त्यो नोकरलाई पनि पिटे। तिनीहरूले त्यसलाई कुनै सम्मान गरेनन्। ती खेतीवालहरूले उसलाई खाली हात पठाए।

12 उसले अझ तेस्रो नोकर पठायो। खेतीवालहरूले त्यलाई नराप्नो प्रकारले कुटे अनि बाहिर फर्काए।

13 “त्यो खेतको मालिकले भन्यो, ‘अब मैले के गर्नु पर्ने हो? म मेरो प्यारो छोरोलाई पठाउनेछु। हुन सक्छ खेती वालहरूले मेरो छोरोलाई आदर गर्छन्।’

14 जब खेतीवालाहरूले छोरोलाई देखे, तिनीहरूले आपसमा भने, ‘यो हाम्रो मालिकको छोरो हो।’

15 त्यसपछि खेतीवालहरूले उसको छोरोलाई खेतबाट बाहिर निकालिदिए अनि त्यसलाई मारे।

“यो खेतको मालिकले अब के गर्नेछ?”

16 तिनी आउनेछन्, अनि ती खेतीवालहरूलाई मार्नेछन्। त्यसपछि तिनले त्यो खेत अन्य खेतीवालहरूलाई दिनेछन्।”

मानिसहरूले यो कथा सुने। तिनीहरूले भने, “अहं! यस्तो कहिल्यै नहोस्।”

17 तर येशूले तिनीहरूको आँखामा हेर्नुभयो अनि भन्नुभयो, “त्यसो भए, यो लेखिएको अर्थ के होला:

‘डकमीहरूले नचाहेको त्यही ढुङ्गा चाही कुनाको शिर ढुङ्गा बन्थे?’

भजनसंग्रह 118:22

18 प्रत्येक मानिस जो ती ढुङ्गामा बजारिनु पुग्छ चकनाचूर हुनेछ। अनि यदि त्यो ढुङ्गा कसैमाथि खसे त्यसले तिनलाई धूलो पीठो पार्नेछ!”

19 येशूले भनेको यो कथा यहूदी प्रमुखहरूले सुने। तिनीहरूकै निम्ति भनिए झैं बुझे। त्यसर्थ तिनीहरूले त्यति बेले येशूलाई पक्रिने चेष्टा गरे। तर तिनीहरू मानिसहरूसँग डराए।

यहदी प्रमुखहरूद्वारा येशुको परिक्षा लिने चेष्टा
(मती 22:15-22; मर्कुस 12:13-17)

20 यसपछि व्यवस्थाका शास्त्रीहरू र मुख्य पूजाहारीहरूले येशुलाई होसियारीसित चियो गरे। तिनीहरूले केही गुप्तचरहरू येशुको पठाए अनि तिनीहरूलाई असल मानिस झैं व्यवहार गर्ने भने। तिनीहरूले येशुको भनाईमा केही खोट निकाल्नु चाहान्थे। यदि तिनीहरूले कुनै खोट पाए येशुलाई राज्यपाल अधि सुम्पिदिने थिए, जसको येशुमाथि शक्ति अनि अधिकार थियो।

21 अनि तिनीहरूले येशुलाई सोधे, “गुरुज्यू हामी बुझ्छौं कि तपाईं जे बोल्नु हुन्छ अनि शिक्षा दिनु हुन्छ त्यो सही छ। तपाईं सबै मानिसहरूलाई निष्पक्ष सित त्यहीकुरा सिकाउनु हुन्छ। अनि तपाईं सधैं नै परमेश्वरको मार्गको विषयमा सत्य सिकाउनु हुन्छ।

22 हामीलाई भन्नुहोस, के हामीले कैसरलाई कर तिर्नु उचित छ वा छैन?”

23 तर येशुले तिनीहरूको चलाकी चाल पाई हाल्नुभयो। यसर्थ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो,

24 “एउटा सिक्का मलाई देऊ। यो सिक्कामा कसको नाउँ छ? अनि यसमा कसको चित्रको छाप छ?” तिनीहरूले भने, “कैसरको।”

25 येशुले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “त्यसो हो भने कैसरको चीज कैसरलाई नै देऊ अनि परमेश्वरको परमेश्वरलाई नै देऊ।”

26 उहाँ ज्ञानमय उत्तर सुनेर तिनीहरू छक्क परे। तिनीहरूले केही भन्न सकेनन्। मानिसहरूको अधि तिनीहरूले येशुलाई केही कुरामा पनि पक्रन सकेनन्, यसर्थ तिनीहरू चूपचाप बसे।

कोही सदकीहरूद्वारा येशुको परिक्षा लिने चेष्टा
(मती 22:23-33, मर्कुस 12:18-27)

27 कोही सदकीहरू येशुको आए। तिनीहरू विश्वास गर्दथे कि मानिस मरेपछि फेरि कहिल्यै बौरी उठ्दैन। तिनीहरूले येशुलाई भने,

28 “गुरुज्यू, मोशाले लेख्नु भएको छ कि यदि कुनै विवाहित मानिस सन्तान नजन्माई मर्यो भने उसकी पत्नीलाई उसको भाईले दाज्यूको सन्तानको निम्ति विवाह गर्नुपर्छ अनि दाज्यूको लागि सन्तान जन्माउनु पर्छ।

29 कुनै एक समयमा सातजना दाज्यू-भाइ थिए। जेठाले एउटी स्त्रीलाई विवाह गरे, तर मरिहाले। उसको कुनै सन्तान थिएन।

30 अनि दोस्रो भाईले त्यो विधवालाई विवाह गरे, अनि ऊ पनि मरिहाले।

31 तब तेस्रो भाइले उसलाई विवाह गर्यो अनि उपनि मर्यो। त्यस्तै घटना अरु भाइहरूसित पनि घट्यो। तिनीहरू सबै सन्तान नभई मरे।

32 अन्तमा त्यो स्त्री पनि मरी।

33 तर सबै सात दाज्यू-भाइहरूले त्यसलाई विवाह गरेका थिए। अनि जब मानिसहरू मरेर बौरिन्छन् त्यो स्त्री कसकी पत्नी हुन्छे?”

34 येशुले ती सदकीहरूलाई भन्नुभयो, “पृथ्वीमा मानिसहरूले आपसमा विवाह गर्छन्।

35 तर ती मानिसहरू जसलाई भविष्यको संसारका निम्ति योग्य ठानिन्छ अनि मृत्युबाट उठाई ल्याइन्छ तिनीहरू विवाह गर्दैनन् अथवा तिनीहरूको विवाह गराइदैन।

36 त्यतिवेला तिनीहरू स्वर्गदत्त झैं हुनेछन् अनि मर्ने छैनन्। तिनीहरू पुनर्जीवित गराइएका छन्।

37 मोशाले जलिरहेका पोथ्रोको वर्णन गर्दा स्पष्टरूपले भनेका छन् कि मानिसहरू मृत्युबाट बौरी उठ्नेछन्। परमप्रभुलाई मोशाले ‘अब्राहमका परमेश्वर, इसहाकका परमेश्वर र याकूबका परमेश्वरले भन्नुभएकोछ।’

38 परमेश्वर मुर्दाहरूको परमेश्वर हुनुहुन्छ तर उहाँ जीवित मानिसहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ। सबै मानिसहरू जो परमेश्वरका हुन् तिनीहरू जिउँदो छन्।”

39 कोही व्यवस्थाका शास्त्रीहरूले भने, “हे गुरु, तपाईंको उत्तर सही हो।”

40 उहाँलाई अरु धेरै प्रश्न गर्ने साहस कसैलाई भएन।

के ख्रीष्टनै दाऊका पुत्र हुन्?

(मती 22:41-46; मर्कुस 12:38-40, लुका 11:37-45)

41 त्यसपछि येशुले भन्नुभयो, “मानिसहरूले किन ख्रीष्टलाई दाऊदको पुत्र भन्छन्?

42 भजनको पुस्तकमा, दाऊद आफैं भन्छन्,

‘परमप्रभुले मेरा प्रभु ख्रीष्टलाई भन्नु भएकोछ:
तिमी मेरो दाहिने हातपट्टि बस,

43 जबसम्म म तिम्रा शत्रुहरूलाई तिम्रा शक्तिको वशमा पार्नेछैन।

भजनसंग्रह 110:1

44 दाऊदले खीष्टलाई 'प्रभु' भनी सम्बोधन गर्छन्। तब कसरी खीष्ट दाऊदको छोरो हुन सक्छन्?"

नियमका शास्त्रीहरू विरुद्ध चेतावनी

(मती 2:31-36; मर्कुस 12:38-40; लुका 11:37-54)

45 जब सबै मानिसहरूले सुनिहेका थिए येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो,

46 "व्यवस्थाका शास्त्रीहरूदेखि होशियार बस। तिनीहरू लाम-लामा बस्त्र लगाएर वरिपरि घुम्न चाहान्छन्। तिनीहरू बजारतिर जाँदा मानिसहरूले सम्मान गर्नु भन्ने चाहान्छन्। सभा-घरहरूमा मुख्य-मुख्य आसन ओगट्न चाहान्छन्। भोजहरूमा तिनीहरू अझ वेशी सम्मानित आसन ओगट्न चाहान्छन्।

47 तर तिनीहरू विधवाहरूलाई धोका दिन्छन् र तिनीहरूको घर लुट्छन्। अनि तिनीहरू देखावटीको लागि लामा-लामा प्रार्थना गर्छन्। परमेश्वरले तिनीहरूलाई धेरै कडा ढण्ड दिनुहुनेछ।"

21

साँचो दान

(मर्कुस 12:41-44)

1 येशूले केही धनी मानिसहरूले मन्दिरको दान-पेटेमा उपहारहरू हाल्दै गरेको देख्नुभयो।

2 त्यहाँ उहाँले एउटी गरीब विधवालाई दुइवटा तौँबाका साना-साना सिक्काहरू पेटेमा हाल्दै गरेको देख्नुभयो।

3 येशूले भन्नु भयो, "म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, यो गरीब विधवाले अरू सबैले भन्दा धेरै दिई।

4 किनभने धनीहरूले आफूलाई नचाहिएको सम्पत्तिबाट भेट्टी चढाए। तर यो विधवा अत्यन्तै गरीब छे अनि उसले आफ्नो जति थियो सबै दिई। त्यो पैसा त्यसलाई जीविकाको लागि चाहिन्थ्यो।"

मन्दिरको ध्वंस

(मती 24:1-14; मर्कुस 12:1-13)

5 केही चेलाहरू मन्दिरको विषयमा बात गरिरहेका थिए। तिनीहरूले भने, "सुन्दर ढुङ्गाहरूद्वारा बनाइएको यो एउटा सुन्दर मन्दिर हो। परमेश्वरलाई चढाएको ती राम्र-राम्र चीजहरू हेर।"

6 तर येशूले भन्नुभयो, "एउटा समय आउनेछ, अहिले यहाँ तिमी जो देख्छौ प्रत्येक चीज नै नाश हुनेछ। प्रत्येक ढुङ्गा नै फ्याँकेनेछ। कुनै एउटा ढुङ्गा पनि अर्को माथि रहनेछैन।"

7 ती चेलाहरूले येशूलाई सोधे, "हे गुरु, कहिले यस्तो घटना हुनेछ? यी घटनाहरू हुनेवाला छु भी जान्नलाई कस्तो चिन्ह पाइनेछ?"

8 येशूले भन्नुभयो, "सतर्क बस! मूर्ख नबन। मेरो नाम लिँदै धेरै मानिसहरू आउनेछन्। तिनीहरूले भन्नेछन्, 'म नै खीष्ट हूँ,' अनि, 'सही समय आएको छ!' तर तिनीहरूलाई नपछ्याउनु।

9 जब तिमीहरूले लडाई र हलचलको विषयमा सुन्नेछौ, नडराऊ। यही कुरा पहिले हुनेछ। त्यसपछि अन्त आउनेछ।"

10 तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "जाती-जातिहरू माझ लडाई चलनेछ। राज्य-राज्यहरू माझ झगडा चलनेछ।

11 ठूलो भूकम्प जानेछ, अनि विभिन्न ठाउँमा अनिकाल अनि बिमारहरू फैलिनेछ। भयानक घटनाहरू घटनेछन् अनि स्वर्गबाट ठूला-ठूला चिन्हहरू दिइनेछ।

12 "तर यी घटनाहरू हुन अघि, मानिसहरूले तिमीहरूलाई पक्रिनेछन् अनि तिमीहरूलाई सताउनेछन्। तिमीहरूका सभा-घरहरूमा तिमीहरूको न्याय गरिनेछ अनि तिमीहरूलाई झ्यालखानामा हाल्नेछन्। राजाहरू र राज्यपालहरू अघि तिमीहरूलाई उभ्याइनेछ। मानिसहरूले तिमीहरूलाई यसो गर्नुको कारण तिमीहरू मेरा चेलाहरू हो।

13 तर यसले मेरो विषयमा केही भन्ने मौका पनि मिल्नेछ।

14 तिमीहरूले आफ्नो बचाऊको लागि के भन्नु पर्छ त्यस विषयमा चिन्ता गर्नु पर्दैन।

15 म तिमीहरूलाई यस्तो शब्द ज्ञान दिनेछु कि तिमीहरूको कुनै शत्रुले पनि जवाफ दिन सक्तैन।

16 तिमीहरूको बाबु-आमा, दाज्य-भाइहरू, आफन्तहरू, र मित्रहरूले समेत तिमीहरूलाई प्रशासनलाई सुम्पिनेछन्, अनि तिनीहरूले तिमीहरू मध्ये कतिलाई मार्ने पनि छन्।

17 सबै मानिसहरूले तिमीहरूलाई मेरो अनुशरण गरेकोमा त्याग गर्नेछन्।

18 तर यी सब कुराहरूले शिरको एउटा केश पनि नष्ट हुनेछैन।

19 तिमीहरूको विच्चासले गर्दा यी सबै विपदहरूबाट बाँच्नेछौ।

यरूशलेमको ध्वंस

(मत्ती 24:15-21; मर्कुस 13:14-19)

20 "तिमीहरूले यरूशलेमको वरिपरि सबै तिरबाट फौजले घेरेको पाउनेछौ। तब तिमीहरूलाई थाहा हुनेछ कि यरूशलेमको पतनको समय नजिक आएको छ।

21 त्यसबेला यहूदियाका मानिसहरू डाँडाकाँडातिर भाग्नु पर्छ। मानिसहरूले तत्कालै यरूशलेम छोड्नु पर्छ। यदि तिमीहरू शहर नजिकै छौ भने, त्यहाँभित्र नजाऊ। दण्ड दिनुहुनेछ भनी लेखेका छन्।

22 त्यस समय हो जब ती जम्मे कुराहरू पूरा हुनेछ।

23 त्यस समय गर्भवती स्त्री र दूधे बालकका आमाहरूको निम्ति भयानक हुनेछ। किन? किनभने यो भूमिमा अति कष्ट आइपर्नेछ। परमेश्वरको रिस ती मानिसहरूमाथि पर्नेछ।

24 कतिजना मानिसहरू सिपाहीहरूद्वारा मारिनेछन्। कतिजनालाई कैदी बनाई सबै देशहरूमा लगिनेछ। यरूशलेमको पर्वीर शहरमा गैरयहूदीहरूको समय शेष नहुञ्जेल तिनीहरू पाइताला टटाएर हिडी रहनेछन्।

नडराऊ

(मत्ती 24:29-31; मर्कुस 13:24-27)

25 "सूर्य, चन्द्र र ताराहरूमा पनि आश्चर्य घटनाहरू घट्नेछन्। अनि पृथ्वीमा सबै जाति-जातिहरू संडकटमा पर्नेछन्। सागरका गर्जन र उर्लेका झोक्काहरूले तिनीहरूलाई अतालानेछन्।

26 मानिसहरू भयभित हुनेछन्। संसारमा के हुने हो भनी चिन्ताले तिनीहरू आतङ्कित हुनेछन्। आकाशको शक्तिहरू हल्लाइनेछन्।

27 तब मानिसको पुत्रलाई शक्ति र महा महिमासँग बादल माथि आउँदै गरेको देखिनेछ।

28 जब यी सब चीजहरू शुरू हुनथाल्छ, नडराउनु। माथितिर हेर, अनि खुशी बना। किनभने जति बेला परमेश्वरले तिमीहरूलाई मुक्ति दिनु हुन्छ, त्यो समय नजीक छ।"

मेरा वचनहरू अनन्तसम्म रहनेछ

(मत्ती 24:32-25; मर्कुस 13:28-31)

29 त्यसपछि येशूले यस्तो दृष्टान्त भन्नुभयो: "यी सबै रूखहरूलाई हेर। नेभाराको रूख यसको लागि असल उदाहरण हो।

30 जब यो हरियो हुन्छ (बढ्नेछ), तिमीहरूलाई थाहा हुनेछ कि ग्रीष्म ऋतु नजिकै आयो।

31 त्यसरीनै जब यी सब भइरहेको देख्छौ, तब परमेश्वरको राज्य नजिकै आइ पुन लागेको हुनेछ।

32 "म तिमीहरूलाई सँच्चै भन्दछु। जबसम्म यी घटनाहरू घटी सन्तैनन वर्तमान पुस्ता तुरिपको हुँदैन।

33 आकाश र पृथ्वी ध्वंस हुनेछ, तर मैले भनेका वचनहरू कहिले खरा जाने छैनन्।

हर समय तयार बस

34 "होशियार बस! आफ्नो समय महा-भोजहरूमा मात्र नबिताऊ। अथवा, संसारिक कुराहरूमा मात्र समय नफाल। किनभने त्यो दिन तिमीमा धरापमा परे झैं झट्टै आइ लाग्नेछ।

35 पृथ्वीमा भएका सबैमाथि यस्तो एक्कासि आइपर्नेछ।

36 यसर्थ, हर समय तयार बस। प्रार्थना गर जसद्वारा तिमी ती आइ पर्ने संकटबाट बाँचन सक्नेछौ। प्रार्थना गर ताकि तिमीहरू मानिसको पुत्र अघि खडा हुन सक्नेछौ।"

37 येशूले दिनभरि मन्दिरमा उपदेश दिनुभयो अनि राती शहर बाहिर गएर जैतून भन्ने पाहाडमा बिताउनु भयो।

38 प्रत्येक बिहान मानिसहरू मन्दिरमा जान्थे अनि येशूको शिक्षा सुन्थे।

22

यहूदी नेताहरू येशूलाई मार्न चाहन्थन्

(मत्ती 26:1-5, 14-16; मर्कुस 14:1-2, 10-11; यहून्ना 11:45-53)

1 यहूदीहरूको अखमीरी रोटीको चाडको समय नजिकै आइरहेका थियो।

2 मुख्य पूजाहारीहरू र व्यवस्थाका शाहीहरूले येशूलाई मार्न उपाय खोज्दै थिए। तर मानिसहरूदेखि तिनीहरू डर्राँउथे।

येशूको विरुद्ध यहूदाको योजना

(मत्ती 26:14-16; मर्कुस 14:10-11)

- 3 येशुको बाह्यजना प्रेरितहरूमध्ये एकजनाको नाम यहूदा थियो जसलाई इस्कारयोत भनिन्थ्यो। शैतान यहूदाको भित्र पर्यो अनि त्यसलाई नराम्रो कार्य गर्नु प्रेरित गर्यो।
- 4 मन्दिरलाई पहरा दिइरहेका सिपाहीहरू र मुख्य पूजाहारीहरूसँग येशुलाई सुम्पने विषयको उपाय बारे कुराकानी गर्यो।
- 5 यस विषयमा मुख्य पूजाहारीहरू अत्यन्त खुशी भए। यदि यहूदाले येशुलाई सुम्पेको खण्डमा तिनीहरूले रूपियाँ दिने बाचा गरे।
- 6 यहूदा सहमत भयो। त्यसपछि यहूदाले येशुलाई तिनीहरूकहाँ सुम्पने अवसर खोज्न थाल्यो। यो काम गर्दा भीड नरहोस भन्ने यहूदा चाहान्थ्यो।

निस्तार चाडको खाना तयारी

(मती 26:17-25; मर्कुस 14:12-21; यहून्ना 13:21-30)

- 7 यो अखमीरी रोटी खाने दिन थियो। त्यो दिन यहूदीहरूले निस्तारको पाठाहरू बलिदान गरे।
- 8 येशुले पन्ध्र र यहून्नालाई भन्नुभयो, “जाऊ अनि हाम्रो लागि निस्तार खाना तयार पार।”
- 9 पन्ध्र र यहून्नाले येशुलाई सोधे, “तपाईं हामीले कहाँ खाना तयार पारेको रूचाउनु हुन्छ?”
- येशुले तिनीहरूलाई भने,
- 10 “सुन! जब तिमीहरू शहर जान्छौं, त्यहाँ तिमीहरूले एउटा मानिसलाई एक जार पानी ल्याउँदै गरेको भेट्नेछौं। त्यलाई पछ्याऊ। त्यो त्यही एउटा घरमा पसेछ। त्यसकै पछि तिमीहरू लाग।
- 11 त्यस घरका मालिकलाई भन, ‘हाम्रा गुरूज्यूले उहाँ र उहाँका चेलाहरू निस्तार भोज कहाँ बसेर खाने सोध्न पठाउनु भएकोछ।’
- 12 त्यसपछि मालिकले आफ्नो घरको माथिल्लो तलाको ठूलो कोठा देखाउनेछ। यो कोठानै तिमीहरूको निम्ति तयार परिनेछ। निस्तारको भोज त्यही तयार गर।”
- 13 त्यसपछि पन्ध्र र यहून्ना त्यहाँदेखि निस्किए। येशुले भन्नुभएको प्रत्येक कुराहरू नै तिनीहरूले भेटे। अनि तिनीहरूले निस्तारको भोज पनि तयार पारे।

प्रभु भोज

(मती 26:26-30; मर्कुस 14:22-26; 1 कोरिन्थी 11:23-25)

- 14 तिनीहरूको निस्तारको भोज गर्ने समय भएको थियो। येशु र प्रेरितहरू टेबलको वरिपरि बरिइरहेका थिए
- 15 येशुले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मेरो मृत्यु अघि तिमीहरूसँग बसेर निस्तारको भोजन गर्ने बढो इच्छा थियो।
- 16 किनभने जबसम्म परमेश्वरको राज्यमा यसको सही अर्थ पाइँदैन म निस्तार भोजन गर्ने छैन।”
- 17 त्यसपछि उहाँले एक कचौरा दाखरस लिन भयो। उहाँले परमेश्वरलाई यसको निम्ति धन्यावाद दिनुभयो। त्यसपछि उहाँले भन्नुभयो, “यो कप लैजाऊ अनि यसैबाट सबैलाई बाँड।
- 18 म तिमीहरूलाई भन्छु, म चाँहि परमेश्वरको राज्य नआए सम्म पिउदिन।”
- 19 त्यसपछि येशुले केही रोटी लिन भयो। उहाँले रोटीको लागि परमेश्वर धन्यवाद दिनुभयो अनि टुक्रा पार्नु भयो। उहाँले ति प्रेरितहरूलाई दिनु भयो अनि उहाँले भन्नुभयो, “यो मेरो शरीर हो जुन म तिमीहरूलाई दिँदैछु। मेरो सम्झनाको निम्ति यसो गर।”
- 20 त्यसरी नै, खाना खाई सके पछि, येशुले कचौरा उठाउनु भयो अनि भन्नुभयो, “यस कचौराको तात्पर्य परमेश्वर र उहाँको मानिसहरू माझको एउटा नयाँ करार हो। यो नयाँ करार मेरो रगतबाट शुरू हुन्छ जुन मैले तिमीहरूको लागि बगाएँ।”

येशुको विस्फुटको जानसक्छ

- 21 येशुले भन्नुभयो, “तिमीहरू मध्ये कोही एकजनाले मलाई धोका दिनेछौं। उसको हात टेबलमा मसँगै छ।
- 22 परमेश्वरले जे योजना गर्नु भएकोछ त्यो मानिसको पुत्रले पुरा गर्नेछ। तर धिक्कार छ उसलाई जसले हत्याको निम्ति मानिसको पुत्रलाई सुपिन्छ।”
- 23 त्यसपछि प्रेरितहरू आपसमा कुरा गर्न लागे, “हामी मध्ये कसले चाँहि येशुलाई त्यसो गर्छौं होला?”

नोकर जस्तो व्यवहार गर

- 24 तब तिनीहरू मध्ये को ‘चाँहि सबै भन्दा महान होला भनी प्रेरितहरूले बहस गरे।
- 25 तर येशुले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “संसारका राजाहरूलाई तिनीहरूका मानिसहरूसमाथि शासन गर्छन्। जो मानिसहरू अधिकारमा छन् तिनीहरू आफैलाई जातिहरूको महा-सहायकहरू भनिन्छन्।
- 26 तर तिमीहरू चाँहि त्यस्तो नहुनु। तिमीहरूको माझमा जो महान छ ऊ सानो हुनु पर्छ, अनि ऊ जो नेता हो, नोकर जस्तो हुनुपर्छ।

27 को चॉहि प्रमूख हुनः ऊ जो टेबलमा बसिरहेको छ अथवा उहाँलाई सेवा पुर्याइरहेकोछ? टेबलमा बसे मानिस चॉहि ठुलो हो, होइन र? तर तिमीहरूको माझमा म नोकर जस्तै हुँ?

28 “तिमीहरू तिनीहरू हौ जो मेरो संघर्षहरूमा छेउमा बसेका थियौं।

29 मेरो पिताले मलाई एउटा राज्य दिनुभएकोछ। म पनि मसित भएको शासन शक्ति तिमीहरूलाई दिनेछु।

30 मेरो राज्यमा मेरो टेबलमा बसेर तिमीहरूले खाने र पिउनेछौ। तिमीहरू सिंहासनमा बसेछौं अनि झ्साएलको बाह्रैवटा जातिको न्याय गर्नेछौं।

आफ्नो विस्वास नहराऊ

(मती 26:31-35; मर्कुस 14:27-31; यहूना 13:36-38)

31 “शैतानले जाँच गर्न सोच्यो, कृषकहरूले तिमीहरूको गहुँ जाँच गरे जस्तै तिनीहरूको जाँच लिनेछ। ए शिमोन, शिमोन,

32 मैले प्रार्थना गरेको छु कि तिमीहरूले विस्वास गुमाउने छैनौ। म कहाँ फर्के पछि तिमीहरूको दाज्यू-भाइहरूलाई अझ सामर्थ बनाउन मद्दत गर।”

33 तर पुत्रसले येशूलाई भने, “हे प्रभु, म तपाईंसंग तयार छु।”

34 तर येशूले भन्नुभयो, “ए पुत्रस, आज भाले बास्र अधि नै, मलाई तिमीले चिन्छु भन्न तीनपल्ट इन्कार गर्नेछौ।”

कष्ट सहन तयार बस

35 तब येशूले प्रेरितहरूलाई भन्नुभयो, “जब मैले तिमीहरूले मानिसहरूमा प्रचार गर्न, विना पैसा, झोला अनि जुताहरू विना पठाएँ, के तिमीहरूलाई केही अभाव भयो?”

प्रेरितहरूले भने, “भएन।”

36 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तर अब तिमीहरूसंग पैसा, थैली जे छ त्यो लैजाऊ। यदी तिमीहरूसंग तरवार छैन भने, आफ्नो कोट बेच र एउटा किनिराख।

37 धर्मशास्त्रले यो भन्छ,

‘मानिसहरूले भने उनी अपराधीहुन।’

यशैया 53:12

धर्मशास्त्रमा लेखिएका कुरा साँचो हुनै पर्छ। यो मैरे विषयमा लेखिएको थियो, अनि अहिले साँचो भइरहेछ।”

38 चेलाहरूले भने, “हे प्रभु, हेर्नुहोस! यहाँ दुइवटा तरवार छन्।”

येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “दुइवटा नै प्रशस्त हुनेछ।”

येशूले प्रेरितहरूलाई प्रार्थना गर्नु भन्नुभयो

(मती 26:36-46; मर्कुस 14:32-42)

39-40 येशूले शहर (यरूशलेम) छोड्नु भयो अनि सँधैँ झैं जैतून पहाडतिर जानुभयो। उहाँका चेलाहरू पनि उहाँसँगै गए। जब उहाँ त्यो ठाउँमा पुनु भयो, उहाँले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “प्रार्थना गर कि प्रलोभनको सामना गर्न नपरोस्।”

41 तब येशू तिनीहरूदेखि पचास कदम टाढा जानुभयो। उहाँले घुँडा टेक्नुभयो अनि प्रार्थना गर्नुभयो,

42 “हे पिता, यदि यो तपाईंको इच्छा हो भने, यो कष्टको कचौरा मदेखि हटाइदिनुहोस्। तर यो तपाईंको इच्छा बमोजिम गरियोस् मेरो इच्छा बमोजिम होइन।”

43 त्यसपछि स्वर्गबाट एउटा दूत देखा पर्यो अनि येशूलाई दूढ बनायो।

44 येशू अति संकष्टमा पर्नुभयो; उहाँले झन् परिश्रमसंग प्रार्थना गर्नुभयो रगत बगे जस्तै उहाँका अनुहारबाट पसीना चुढ्यो।

45 जब उहाँले प्रार्थना शेष गर्नुभयो, उहाँ आफ्ना चेलाहरूसकहाँ जानु भयो। तिनीहरू मस्त निन्द्रामा थिए किनभने तिनीहरू सुर्तले क्लान्त थिए।

46 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू किन सुतिरहेकाछौ? झट्ट उठ र प्रार्थना गर ताकि तिमीहरूले प्रलोभनको सामना गर्न नपरोस्।”

येशू पक्राउ पर्नुभयो

(मती 26:47-56; मर्कुस 14:43-50; यहूना 18:3-11)

47 जतिबेला येशू बोलिरहनु भएको थियो, एक दल मानिसहरू त्यहाँ आइपुगे। बाह्रजना प्रेरितहरूमध्ये एकजना जसलाई यहूदा भनिन्थ्यो त्यो दललाई अगुवाई गरिरहेको थियो। यहूदा येशूको नजिकै उहाँलाई स्वाई खान आयो।

48 तर येशूले उसलाई भन्नुभयो, “हे यहूदा, म्वाँई खाएर तिमी मानिसको पुत्रलाई सुम्पिदछौ?”

49 येशूचा चेलाहरू पनि त्यही उभिरहेका थिए। तिनीहरूले के भइरहेको थियो बुझे। चेलाहरूले येशूलाई सोधे, “हे प्रभु, के हामीले हाम्रा तरवारहरू चलाउँ?”

50 अनि तिनीहरूमध्ये एकजना चेलाले त्यसको तरवार चलायो अनि त्यसले प्रधान पूजाहारीको नोकरको दाहिने कान काटिदियो।

51 येशूले भन्नुभयो, “थाम” तब उहाँले नोकरको कान छुनु भयो अनि त्यसलाई निको पारिदिनु भयो।

52 येशूलाई पक्रन आउनेहरूमा मुख्य पूजाहारीहरू, यहूदी बूढा प्रधानहरू र मन्दिरको सिपाहीहरू थिए। येशूले तिनहरूलाई भन्नुभयो, “तपाईंहरू किन तरवार र लाठीहरू लिएर आएको? के मलाई कुनै अपराधी जस्तो लाग्छ?”

53 म तपाईंहरूसँगै प्रत्येक दिन मन्दिरमा हुने गर्थे। तपाईंहरूले मलाई त्यहाँ पक्रनु भएन? तर यो अन्धकारले शासन चलाउने समय हो।”

येशूलाई पत्रुसले अस्वीकार गरे

(मती 26:57-58, 69-75; मर्कुस 14:53-54, 66-72; यहन्ना 18:12-18, 25-27)

54 तिनीहरूले येशूलाई पक्रे अनि टाढामा लगे। तिनीहरूले उहाँलाई प्रधान-पूजारीको घरमा पुर्याए। पत्रुस पनि तिनीहरूसँगै गए तर तिनी येशूको नजिक गएनन्।

55 सिपाहीहरूले घरको आँगनको माझमा आगो फुके अनि वरिपरि बसे। पत्रुस पनि तिनीहरूसँगै बसे।

56 एउटी नोकरीले पत्रुसलाई त्यहाँ बसिरहेकी देखी। आगोको उज्यालाले गर्दा उसले उसलाई देख्न सकी। त्यसले भनी, “यो मानिस पनि ऊसँगै थियो।”

57 तर पत्रुसले हो भन्न मानेन। त्यसले भन्यो, “हे नारि, म उहाँलाई जान्दिनँ।”

58 केही समय पछि, अर्को मानिसले पनि पत्रुसलाई देख्यो अनि भन्यो, “तिमी पनि तिनीहरू मध्ये एक हो।”

तर पत्रुस ले भने, “मानिस, म हैन”

59 प्रायः एक घण्टापछि, अर्को मानिसले भन्यो, “निश्चय यो मानिस उहाँसँगै थियो। किनभने यो पनि गालीलबाट आएको हो।”

60 तर पत्रुसले भन्यो, “हे मानिस तिमिले के विषयमा कुरा गर्न लागिरहेछौ म जान्दिन?”

जब पत्रुस बोलिरहेको थियो तुरन्तै भाले बास्यो।

61 त्यसपछि प्रभु येशू फर्कनु भयो अनि पत्रुसलाई हेर्नुभयो। अनि पत्रुसले प्रभुले अघि भनेका कुराहरू सम्झ्यो: “आज भाले बास्र अघि तिमिले मलाई तिनपल्ट अस्वीकार गर्नुछौ।”

62 त्यसपछि पत्रुस बाहिर गयो अनि खों-खों रोयो।

मानिसहरूद्वारा येशूको उपाहास

(मती 26:67-68; मर्कुस 14:65)

63-64 कोही मानिसहरू जसले येशूलाई पहरा दिइरहेका थिए तिनीहरूले येशूको उपाहास यसरी गरे: तिनीहरूले आँखमा पट्टी बाँध्दा उहाँलाई देख्न नसक्ने बनाए। त्यसपछि तिनीहरूले उहाँलाई हिकोए अनि भने, “यदि तिमि अगमवक्ता हो भने, भन तिमिलाई कसले हिकोयो?”

65 अनि धेरै तरिकाले तिनीहरूले उहाँको निन्दा गरे।

यहूदी अग्रजहरूको अघि येशू

(मती 26:59-66; मर्कुस 14:55-64; यहन्ना 18:19-24)

66 अर्को विहान, मानिसहरूका बूढा प्रधानहरू, मुख्य पूजाहारीहरू अनि व्यवस्थाको शास्त्रीहरू एक साथ आए। तिनीहरूले येशूलाई आफ्नो महासभामा लगे।

67 तिनीहरूले भने, “यदि तपाईं नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भने, हामीलाई सत्य बताउनु होस्!”

येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यदि मैले म नै ख्रीष्ट हुँ भने, तपाईंहरूले मलाई विश्वास गर्नुहुने छैन।

68 अनि यदि मैले तपाईंहरूलाई सोधे भने त्यसको जवाफ पनि दिनुहुन्छ।

69 तर अब उसो, मानिसको पुत्र परमेश्वरको सिंहासनको दाहिनेपट्टी बस्नेछ।”

70 तिनीहरू सबैले भने, “त्यसो भए के तपाईं परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ?” येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “हो, तपाईंहरूले जे भन्नुहुन्छ, त्यो सही हो।”

71 तिनीहरूले भने, “हामीलाई अरू साक्षी किन खाँचो पर्यो? हामी आफैले उसले यसो भनेका सुनेका छौ!”

23

बडा हाकीम पिलातसद्वारा येशूलाई प्रश्न

(मती 27:1-2, 11-14; मर्कुस 15:1-5; यहन्ना 18:28-38)

- 1 त्यसछि तिनीहरू सबै उठे अनि येशूलाई पिलातसकहाँ पुर्याए।
- 2 तिनीहरूले उहाँलाई दोष दिन थाले। तिनीहरूले पिलातसलाई भने, “उहाँले हाम्रा मानिसहरूलाई पथ भ्रष्ट गरौंउदै थिए र हामीले उहाँलाई पक्रेकाछौं। उहाँले सिजरलाई कर तिर्नु विरोध गर्नुहुन्छ। उहाँ दावी गर्नु हुन्छ, उहाँ ख्रीष्ट राजा हुनुछ।”
- 3 पिलातसले येशूलाई भने, “के तपाईं यहूदीहरूका राजा हुनुहुन्छ?”
येशूले उत्तर दिनुभयो, “हो, त्यो सही हो।”
- 4 पिलातसले मुख्य पूजाहारीहरू अनि अग्रज मानिसहरूलाई भने, “मैले यो मानिसमाथि आरोप थोपन कुनै दोष पाइन।”
- 5 तिनीहरूले घरि-घरि भने, “तर यो मानिसले! यहूदीयाभरि मानिसहरूलाई उहाँको शिक्षाले उत्तेजित पारी रहेकोछ। उहाँले गालीलमा शुरु गर्नुभयो, अनि अहिले यहीं हुनुहुन्छ।”

पिलातसद्वारा येशूलाई हेरोदकहाँ पठाइन्छ

- 6 यो सुने पछि यो मानिस गालीलबाट आएको हो होइन पिलातसले सोधे।
- 7 पिलातसले चाल पाए कि येशू हेरोदको क्षेत्रका थिए। त्यस समय हेरोद यरूशलेममा नै थिए। त्यसैले पिलातसले उहाँलाई हेरोदकहाँ पठाए।
- 8 जब हेरोदले येशूलाई देखे, उनी अत्यन्त खुशी भए। हेरोदले येशूको विषयमा सबै सुनेका थिए। यसैले धेरै दिनदेखि येशूलाई भेट्ने उनको इच्छा थियो। येशूले केही चमत्कार देखाउनु भन्ने हेरोदले आशा गरे।
- 9 हेरोदले उहाँलाई अनेकौं प्रश्नहरू गरे, तर येशूले कुनै उत्तर दिनुभएन।
- 10 मुख्य पूजाहारी र व्यवस्थाका शास्त्रीहरू त्यही उभिरहेका थिए। तिनीहरू येशूको विरुद्ध दोष लगाएर कराइरहेका थिए।
- 11 तब हेरोद र तिनका सिपाहीहरूले येशूलाई खिसी गरे। तिनीहरूले येशूलाई राजाको पोशाक पहिराइ दिएर पिलातस भएकहाँ नै पठाए।
- 12 बितेका दिनाहरूमा हेरोद र पिलातस माझ शत्रुता थियो। तर त्यस दिन ती दुइमाझ मित्रता शुरु भयो।

येशूको प्राणान्त

(मती 27:15-26; मर्कुस 15:6-15; यहन्ना 18:39-19:16)

- 13 पिलातसले मुख्य पूजाहारीहरू र यहूदी शासकहरू लगायत सबै मानिसहरूलाई बोलाए।
- 14 पिलातसले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले यो मानिसलाई मकहाँ ल्यायो। तिमीहरूले भन्यौ कि यो मानिसले मानिसहरूलाई मकहाँ उत्तेजित गराइरहेकोछ। तर मैले तिमीहरूकै अधि उहाँलाई जाँचे। तर तिमीहरूले लगाएको कुनै पनि दोषारोपणमा मैले उहाँमाथि कुनै दोष पाइन।
- 15 त्यसरी नै हेरोदले पनि उहाँमा कुनै दोष देखेनन। तिनले त्यसैले गर्दा उहाँलाई हामीकहाँ पठाएका हुन। हेर, येशूले कुनै दोष गर्नु भएको छैन कि उहाँले मृत्यु दण्ड पाउन।”
- 16 यसकारण, म उहाँलाई हलुका सजाय दिएर छोडिदिनेछु।”
- 17 *
- 18 तर सबै मानिसहरू चिच्याए, “उसलाई मार्ने पर्छ। बरु बरब्बासलाई छोडिदिनुहोस।”
- 19 बरब्बासले शहरमा दङ्गा फैलाएको कारण झ्यालखानमा परेका थियो। त्यसले हत्या पनि गरेको थियो।
- 20 पिलातसले येशूलाई मुक्त गर्न चाहान्थे। फेरि उनले येशूलाई छोडिदिने बारे तिनीहरूसँग कुरा गरे।
- 21 तर तिनीहरू चिच्याइरहे, “उसलाई क्रूसमा झण्ड्याऊ, उसलाई क्रूसमा झण्ड्याऊ।”
- 22 तेस्रोपल्ट पिलातसले मानिसहरूलाई भने, “किन? उहाँले त्यस्तो के गर्लती गर्नु भएको छ? उहाँ दोषी हुनुहुन्न। उहाँलाई मार्ने पर्ने केही कारण भेट्टाइन। यसकारण सामान्य सजाय दिएर म उहाँलाई छोडिदिनेछु।”
- 23 तर येशूलाई क्रूसमा झण्डाएर मार्नु पर्छ भन्ने विन्ती गर्दै मानिसहरू चिच्याइ रहे।
- 24 तिनीहरू यति साहो चिच्याए कि पिलातसले तिनीहरूको निवेदन पूरा गर्ने निर्णय लिए।
- 25 मानिसहरू बरब्बासलाई मुक्त गराउन चाहान्थे। बरब्बासले मानिसहरूको हत्या गरेको र आतङ्क फैलाएको आरोपमा कैदमा परेको थियो। पिलातसले बरब्बासलाई मुक्त गिराए। तिनीहरूको इच्छा अनुसार जे गर्नु चाहन्थे त्यही गर्नु तिनीहरूलाई येशूलाई तिनले सुम्पिए।

* 23:17: लुकाको केही ग्रीक लिपिमा पद 17 मा यस्तो लेखिएको छ: “किन कि प्रत्येक निस्तार चाडको समयमा तिनले तिनीहरूको निम्ति कैदीहरू मध्ये एक जनालाई छोडिदिनु पर्छ्यो।”

येशूलाई क्रूसमा झण्ड्याएर मारियो।

(मती 27:32-44; मार्कुस 15:21-32; यहन्ना 19:17-19)

26 सिपाहीहरूले येशूलाई मान टाढा लगेर गए। त्यसैबेला एउटा मानिस खेतबाट आफ्नो शहरतिर फर्किरहेको थियो। त्यसको नाम शिमोन थियो। शिमोन साइरेनीवासी थिए। सिपाहीहरूले शिमोनलाई येशूको पछि पछि क्रूस बोकेर हिँड्न बाध्य गराए।

27 धेरै मानिसहरू येशूको पछि लागे। कोही स्त्रीहरू दुखी भएर विलाप गरिरहेका थिए।

28 तर येशूले फर्केर ती स्त्रीहरूलाई भन्नुभयो, “ए यस्शलेमका स्त्रीहरू हो, मेरो निम्ति नरोओ। तिमीहरू आफ्नै निम्ति र आफ्नो छोरा-छोरीको निम्ति विलाप गर।

29 समय त्यस्तो आइरहेको छ कि मानिसहरूले भन्नेछन्, ‘धन्य हुन ती स्त्रीहरू जसले कहिल्यै पनि बालकहरूलाई दूध चुसाएन।’

30 त्यसपछि मानिसहरूले पर्वतहरूलाई भन्नेछन्, ‘हामीमाथि खस!’ अनि पहाडलाई भन्नेछन्, ‘हामीलाई छोप!’[☆]

31 जब जीवन सुखी हुँदा यदि मानिसहरूले यस्तो कर्म गर्छन् भने, जब नराम्रो समय आएको बेला के हुने होला?”

32 दुइजना अरू अपराधीहरूलाई पनि उहाँसँग मान अघि लगाइएको थियो।

33 येशू र ती दुइ अपराधीहरूलाई “खप्परे” भन्ने ठाँउमा लगियो। सिपाहीहरूले येशूलाई काँटी ठोकेर क्रूसको दुइ छेउमा तिनीहरूले ती दुइ अपराधीहरूलाई पनि टाँगे। तिनीहरूले एकजनालाई येशूको दाहिनेपट्टि र अर्कोलाई देब्रेपट्टि राखे।

34 येशूले भन्नुभयो, “हे पिता, तिनीहरूलाई माफ दिनुहोस् किनभने तिनीहरू के गरिरहेछन्, जान्दैन।”

सिपाहीहरूले चिन्ता उठाएर उनको लुगाहरू बाँडे।

35 मानिसहरू येशूलाई हेरेर उभिए। यहूदी प्रमुखहरू येशूलाई यसो भन्दै निन्दा गरे, “यदि ऊ नै परमेश्वरले छान्नु भएको, ख्रीष्ट हो भने, जसरी उसले अरूलाई बचायो उसले आफैलाई बचाउने काम गरोस्?”

36 सिपाहीहरूले पनि येशूको खिल्ली उडाए। तिनीहरू येशूको नजीक गए अनि उहाँलाई दाखरसको सिकाँ-दिए।

37 ती सिपाहीहरूले भने, “यदि तिमी यहूदीहरूको राजा हो भने आफैले आफैलाई बचाउ।”

38 क्रूसको माथिल्लो भागमा यी शब्दहरू लेखिएको थिए “यो यहूदीहरूको राजा हो।”

39 एकजना अपराधीले येशूलाई अपमान गर्दै भन्यो, “के तपाईं ख्रीष्ट हुनुहुन्न? त्यसो हो भने आफूलाई बँचाउनु होस् अनि हामीलाई पनि बचाउनुहोस्।”

40 तर अर्को अपराधीले गाली गर्‍यो अनि भन्यो, “के तिमी परमेश्वरसँग डराउँछौ? हामी चाँडै मर्नेछौं।

41 तिमी र म अपराधी हौं हामीले मर्ने पछि किनभने हामीले अपराध गरेका छौं। तर यस मानिसले केही भूल गरेको छैन!”

42 त्यसपछि उसले येशूलाई भन्यो, “हे येशू! जब तपाईं राजा भए शासन गर्नुहुन्छ त्यसबेला मलाई सम्झनु होस्।”

43 तब येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, “सुन! जे भन्दछु त्यो साँचो हो: आज नै तिमी पनि मसँग स्वर्ग-लोकमा हुनेछौं!”

येशूले प्राण त्यागछन्

(मती 27:45-56; मार्कुस 15:33-41; यहन्ना 19:28-30)

44 अत प्राथ: मध्यदिन समय भएको थियो, र सारा देश-भरि नै तीन बजे सम्म अन्धकार छायो।

45 सूर्यको उज्यालो थिएन! मन्दिरको पर्दा दुइटुक्रा भएर वारवार च्यातियो।

46 येशू चिच्याउनुभयो, “हे पिता, म तपाईंलाई मेरो आत्मा दिँदछु।” यति भनेर उहाँले आफ्नो प्राण त्यागनुभयो।

47 सैनिक अधिकारीले के भएको थियो देखे। तिनले परमेश्वरको प्रशंसा गर्दै भने, “निश्चय यी मानिस धार्मिक मानिस हुन।”

48 धेरै मानिसहरू यो दृश्य हेर्न त्यहाँ भेला भएका थिए। जब तिनीहरूले के भयो, देखे तिनीहरूले आफ्नो हृदय गहौं गराए अनि गए।

49 येशूका घनिष्ठ सबै साथीहरू त्यहीँ थिए। गालीलदेखि येशूलाई पछ्याएर आउने केही स्त्रीहरू पनि त्यहाँ थिए। तिनीहरू क्रूसदेखि धेरै टाढा थिए अनि हेरिरहेका थिए।

अरमथियाका योसेफ

(मती 27:61; मार्कुस 15:42-47; यहन्ना 19:38-42)

50-51 यहूदीहरूको अरमथिया शहरबाट आएको एकजना मानिस थिए। तिनको नाउँ यूसुफ थियो। तिनी असल र धार्मिक मानिस थिए। ऊ परमेश्वरको राज्य आउने भनी पंखिरहेका थिए। यूसुफ यहूदी महासभाका सदस्य थिए। तर तिनले येशूलाई मार्ने अरू यहूदी अगुवाहरूको निर्णयलाई तिनले सहमती दिएका थिएनन्।

52 तिनी पिलातसकहाँ येशूको शरीर माग गए। पिलातसले तिनलाई येशूको शरीर दिन राजी भए।

☆ 23:30: होजे 10:8 बाट उद्धृत गरिएको।

53 अनि यूसुफले कूसबाट शरीरलाई तल ओह्यालेर एउटा लुगाले बेहे। अनि तिनले येशुको शरीर लगे अनि चट्टानमा खनिएको चिहानमा राखे। यो चिहान अघि कहिल्यै चलाईएको थिएन।

54 त्यो तयारीको दिन थियो। जब सूर्य अस्ताउँदै थियो, विश्रामको दिन शुरू हुनेवाला थियो।

55 गालीलबाट येशूसँगै आएका स्त्रीहरूले यूसुफलाई पछ्याउन लागे। तिनीहरूले चिहान अनि त्यस भित्र शरीर कसरी राखिएको थियो देखे।

56 त्यसपछि तिनीहरू सुगन्धित मसाला तयार पार्न घर गए। विश्रामको दिन मोशाको नियमको आज्ञा अनुसार तिनीहरूले विश्राम गरे।

24

येशु मृत्युबाट बौरी उठे

(मत्ती 28:1-10; मार्कुस 16:1-8; यहन्ना 20:1-10)

1 हामाको पहिलो दिन सखारै येशुको शरीर राखिएको चिहानमा आइमाईहरू आए। तिनीहरूले तयार पारेको सुगन्धित मसालाहरू ल्याए।

2 चिहानको प्रवेशद्वार बन्द गर्नलाई एउटा ठूलो ढुङ्गा राखिएको थियो। तर तिनीहरूले त्यो ढुङ्गा चिहानदेखि कतै गुञ्जाइ पठाएको पाए।

3 तिनीहरू भित्र पसे तर प्रभु येशुको शरीर देखेनन्।

4 जब तिनीहरू यस विषयमा अलमल्लल परिरहेका थिए, ढुङ्गजना मानिसहरू अति नै उज्यालो पहिरनमा तिनीहरूको समिपमा उभिए।

5 ती स्त्रीहरू अत्यन्त डराए, तिनीहरूले आ-आफना शीर निहराए। ती ढुङ्ग मानिसहरूले ती स्त्रीहरूलाई भने, “जीउँदो मानिसहरूलाई तिमीहरू किन मरकोहरूको माझमा खोजिरहेकाछौं?”

6 येशु यहाँ छैनन्। उहाँ मृत्युबाट बौरी उठ्नु भएकोछ। उहाँले गालीलमा तिमीहरूलाई भन्नु भएको कुरा थाहा छ?

7 उहाँले भन्नु भएकोछ मानिसको पुत्रलाई पापीको हातमा सुम्पिइनेछ, कूसमा टाँगिनेछ, अनि मरेको तेस्रो दिन बौरी उठ्नेछ।”

8 तब ती स्त्रीहरूले येशुले के भन्नु भएको थियो सम्झना गरे।

9 ती स्त्रीहरूले चिहान छोडे अनि एघारजना प्रेरितहरू र अरू चेलाहरू भएकहाँ गए अनि सबै यी घटनाहरू बारे तिनीहरूले भने।

10 ती स्त्रीहरू मरियम मगदलिनी, यहन्ना र याकूबकी आमा मरियम र अरू स्त्रीहरू थिए। तिनीहरूले ती प्रेरितहरूलाई भएका सबै घटनाहरू सुनाए।

11 तर प्रेरितहरूले ती स्त्रीहरूले तिनीहरूलाई भनेका कुरालाई फोसा सम्झेर पत्याएनन्।

12 तर पत्रस जुस्ककै उठ्यो अनि चिहान तिर दगुर्यो। त्यो निहुरियो अनि हेर्यो। सुतीको लुगा जुन येशुको शरीर लपेटिएको थियो त्यो बाहेक उसले केही देखेन। जे भएको थियो त्यस विषयमा अन्योलमा पर्दै त्यो घर गयो।

इम्माउसको बाटोमा

(मार्कुस 16:12-13)

13 त्यसै दिन येशुका ढुङ्गजना चेलाहरू इम्माउस नाउँ गरेको शहर गइरहेका थिए। यो ठाउँ यरूशलेमदेखि प्रायः साढे तीन कोश टाढा पर्थ्यो।

14 तिनीहरूले घटेका ती सब घटनाहरू बारे कुरा गरिरहेका थिए।

15 जब तिनीहरू यी कुराहरू गरिरहेका थिए, येशु आफै तिनीहरूको नजिक आउनुभयो अनि तिनीहरूसँगै हिंडनु भयो।

16 तर ती दुई जनालाई येशुले चिन्नु दिनु भएको थिएन।

17 त्यसपछि येशुले भन्नुभयो, “तिमीहरूले हिंड्दै गर्दा के विषयमा बात गरेको हो?”

ती ढुङ्गजना रोकिए। तिनीहरूको अनुहार दुःखी देखियो।

18 तिनीहरू मध्ये एकजना क्लेओपास नाउँ भएकोले भने, “यरूशलेमको एकजना मानिस यरूशलेममा घटेको घटनाहरू बारे नजान्ने मानिस सायद तिमी मात्र हो कि?”

19 येशुले तिनहरूलाई भन्नुभयो, “कस्तो घटनाहरू?”

तिनीहरूले उहाँलाई भने, “यो नासरतको एकजना मानिस येशुको विषयको कुरो हो। उहाँले परमेस्वर अनि मानिसहरूको अघि कर्म अनि वचनले देखाउनु भयो कि उहाँ एकजना महान अगमवक्ता हुनु हुन्थ्यो।

20 तर हाम्रो मुख्य पूजाहारीहरू अनि नेताहरूले उहाँलाई मृत्यु दण्ड दिनु औ कूसमा टगाउँन सुम्पिए।

21 हामीले आशा गरेका थियौं कि उहाँ नै एक जना हुनुहुन्थ्यो जसले इस्राएललाई मुक्त गराउनु हुँदै थियो। तर यी सब घटनाहरू घटे।

“यी सब घटना घटेको आज तेस्रो दिन हो।

22 तब आज हाम्रा केही स्त्रीहरूले हामीलाई आश्चर्यचकित कुराहरू भने। बिहानै उठेर ती स्त्रीहरू येशूलाई राखिएको चिहानमा गएका थिए।

23 तर तिनीहरूले उहाँको शरीर त्यहाँ पाएनन्। तिनीहरू फर्के अनि तिनीहरूले दुइजना स्वर्गदूतहरूको दर्शन पाएको कुरा बताए। स्वर्गदूतहरूले भने कि येशू जीवित हुनुहुन्छ।

24 त्यसछि हाम्रा केही मानिसहरू पनि चिहानमा गए। ती स्त्रीहरूले भने झैं चिहान खाली थियो। तिनीहरू कसैले येशूलाई देखेनन्।”

25 तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू मूख हो अनि अगमवक्ताहरूले भनेका प्रत्येक कुराहरू विश्वास गर्न दिलो गर्यो।

26 ती अगमवक्ताहरूले भनी सकेका थिए कि ख्रीष्टलाई उहाँको महिमा भित्र पसु यी सब कुराहरू भोग्नु आवश्यक थियो।”

27 त्यसपछि येशूले धर्मशास्त्रमा मोशा देखि लिएर अन्य जम्मै अगमवक्ताहरूद्वारा जे लेखिएको थियो प्रत्येक कुरो बताउनु शुरू गर्नु भयो। धर्मशास्त्रहरूमा उहाँ आफ्नो विषयमा जे लेखिएको थियो उहाँले बताउनु भयो।।

28 जब तिनीहरू झमाउस छेउ पुगे अनि येशूले वहाना गर्नु भयो कि उहाँ त्यहाँबाट अझै अधि जानुछ।

29 तर तिनीहरूले उहाँलाई यसो भन्दै अनेक बिन्ती गरे, “हामीसितै बसुहोस, दिन धेरै बिती सक्यो प्रायः रात परि सक्यो!” तब उहाँ तिनीहरूसँग बसु राजी हुनु भयो।

30 येशू जब मेचमा उनीहरूसँग बसु भयो उहाँले केही रोटीहरू लिन भयो अनि त्यसको निम्ति धन्यवाद दिनु भयो। तब तिनले त्यो टुक्रा पार्नु भयो अनि तिनीहरूलाई दिनुभयो।

31 त्यस बेला तिनीहरूको आँखा खोलियो अनि तिनीहरूले येशूलाई चिन्न सके तर उहाँ तिनीहरूबाट विलिन हुनु भयो।

32 ती दुइजना आपसमा बात मारे, “जब येशू बाटामा हामीसँग बात गर्नु हुँदै थियो, हामीभित्र आगो जलिरहेको अनुभव गरेका थियौं। यो साँच्चै रोमाञ्चित भइरहेको थियो जति बेला उहाँले हामीलाई धर्मशास्त्रको साँचो अर्थ खोलिरहनु भएको थियो।”

33 तब ती दुइजना जुस्क्क उठे अनि यरूशलेमतिर फर्किए। तिनीहरूले एघार जना प्रेरितहरू र अरू एक साथ ठाउँमा भेला भएका भेटे। ती एघार चेलाहरू र तिनीहरूसँग भएका अरू मानिसहरूले भने,

34 “प्रभु येशू साँच्चै नै मृत्युबाट बौरी उठ्नु भएकोछ अनि उहाँ शिमोनको अधि देखा पर्नु भयो।”

35 त्यसपछि ती दुइजनाले बाटोमा जे भएको थियो सुनाए। तिनीहरूले भने, उहाँले रोटी टुक्रा पादा कसरी येशूलाई चिने।

येशू चेलाहरू सामु देखा पर्नु भयो

(मती 29:16-20; मार्कुस 16:14-18; यहन्ना 20:19-23, प्रेरित 1:6-8)

36 जब ती दुइजना मानिसले यी कुराहरू गर्दै थिए, येशू आफै चेलाहरूको माझमा उभिन भयो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूलाई शान्ति होस्।”

37 तर चेलाहरू अचम्मित भए अनि डराए। तिनीहरूले प्रेत देखिरहेछन् भन्ने पनि सोचे।

38 तर उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरू विचलित हुन्छौ? तिमीहरूले देखेके कुरामा किन शंका गर्छौ?”

39 मेरा हात र खुट्टाहरू हेर। म सत्य हूँ। मलाई स्पर्श गर। हेर, मेरो मासु र हड्डी छ। एक भूतको शरीर र हड्डी हुँदैनन्।”

40 तब येशूले आफ्ना हात-खुट्टाहरू देखाउनु भयो।

41 तिनीहरू अत्यन्तै खुशी भएको कारणले अझ विश्वास गर्न सकेनन्। तिनीहरू अचम्मित भए। येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरूसित यहाँ खाने कुरा छ?”

42 तिनीहरूले एकटुक्रा पकाएको माछा उहाँलाई दिए।

43 त्यो लिन भयो अनि तिनीहरूको अधि खानु भयो।

44 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “जब म तिमीहरूसँग थिएँ मैले के भने त्यो सम्झना गर। मैले भने, मोशाको व्यवस्थामा अगमवक्ताहरूको पुस्तकमा मेरो विषयमा भनिएको अनि भजनसंग्रहमा भनिएका प्रत्येक कुरा पूरा हुनेछ।”

45 त्यसपछि उहाँले धर्मशास्त्रहरूमा लेखिएका सबै कुराहरू बुझ्ने मन खोली दिनु भयो।

46 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यो लेखिएकै छ कि ख्रीष्टलाई मारिनेछ अनि तेस्रो दिनमा उहाँ बौरी उठ्नु हुनेछ।

47-48 तिमीहरूले यी सबै घटना देख्यौ, तिमीहरू नै साक्षी छौ। तिमीहरू जानु पर्छ अनि सबै मानिसहरूमा प्रचार गर कि तिनीहरूको पापहरू क्षमा गर्न सकिन्छ। तिनीहरूलाई भनिदेऊ कि तिनीहरूले आफ्नो हृदय परिवर्तन गर्ने पर्छ अनि आफ्ना

पापहरूको दुःख प्रकट गरून्। यरूशलेमबाट शुरु गरेर मेरो नाममा यी कुराहरू प्रचार गर। सारा संसारका मानिसहरूमा यो सुसमाचारहरू सुनाउनै पर्छ।

49 सुन! मेरो पिताले तिमीहरूको निम्ति केही दिने प्रतिज्ञा गर्नु भएको छ, म यो तिमीहरूलाई पठाउनेछु। तर तिमीहरू स्वर्गबाट शक्ति नपउरून्जेल यहाँ यरूशलेममा नै पखिँरहो।”

येशूको स्वर्गारोहण

(मर्कुस 16:19-20; प्रेरित 1:9-11)

50 येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई बेथानीसम्म लैजानुभयो। उहाँले आफ्नो हात उचाल्नु भयो अनि तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिनुभयो।

51 उहाँ तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिँदै गर्दा, उहाँ तिनीहरूबाट छुट्टीनुभयो अनि स्वर्गमा उचालिनु भयो।

52 चेलाहरूले उहाँको आराधना गरे। त्यसपछि तिनीहरू यरूशलेम फर्किए। तिनीहरू अत्यन्तै खुशी थिए।

53 सारा समय परमेश्वरको प्रशंसा गर्दै तिनीहरू मन्दिरमा बसे।

यूहन्नाको सुसमाचार

ख्रीष्ट संसारमा आउनु भयो

- 1 संसार सृष्टि हुन पहिल्यै त्यहाँ वचन* थियो। त्यो वचन परमेश्वरसंग थियो, अनि वचननै परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो।
- 2 उहाँको वचन शरूमा परमेश्वरसंग हुनुहुन्थ्यो।
- 3 र उहाँकै माध्यमबाट विश्व सृजना हुन सक्यो। उहाँ बिना केही सृजना हुन सकेन।
- 4 उहाँ स्वयं जीवन हुनुहुन्थ्यो। त्यो जीवन मानिसहरूको निम्ति ज्योति थियो।
- 5 त्यो ज्योति आँध्यारोमा चम्कन्छ। अनि अन्धकारले ज्योतिलाई जित्र सक्दैन।
- 6 परमेश्वरद्वारा पठाइएको यूहन्ना नाउँका एकजना मानिस थिए।
- 7 यूहन्ना त्यही ज्योतिको विषयमा साक्षी दिन आएका थिए। उनकै माध्यमद्वारा मानिसहरूले ज्योति र विश्वासबारे जान्न-सुन्न पाए।
- 8 यूहन्ना ज्योति थिएनन्, तर उनी ज्योतिको बारेमा साक्षी दिन आएका थिए।
- 9 सत्य-ज्योति संसारमा आइरहकाछन् भनेर उनले बताई दिए। त्यो ज्योतिले सम्पूर्ण मानिसहरूलाई ज्योति दिनेछ।
- 10 उहाँ संसारका हुनुहुन्थ्यो, संसार उहाँद्वारा हुन आयो, तर संसारले उहाँलाई चिनेन।
- 11 उहाँ स्वयंले सृजना गरेको संसारमा आउनु भयो तर उहाँको आफ्नो मानिसहरूले उहाँलाई स्वीकार गरेनन्।
- 12 केही मानिसहरूले मात्र उहाँलाई स्वीकार गरे। ज-जसले उहाँलाई स्वीकार गरे उनीहरूलाई मात्र परमेश्वरको सन्तान हुने अधिकार उहाँले दिनुभयो।
- 13 ती बालकहरू प्राकृतिक तवरबाट जन्मेका थिएनन्। तिनीहरू आफ्नो आमा-बाबुको शारीरिक इच्छा अथवा निर्णयबाट जन्मेका थिएनन्। बदलामा तिनीहरू परमेश्वरबाट जन्मेका थिए।
- 14 वचन शरीर हुन आए र हामी माझ बसे। हामीले उहाँको महिमा देख्यौं, अनि हामीले पिताका एकमात्र पुत्रको महिमा जस्तो उहाँको महिमा देख्यौं। वचन अनुग्रह र सत्यताले पूर्ण थियो।
- 15 यूहन्नाले ख्रीष्टकै सम्बन्धमा मानिसहरूलाई भने, “उहाँ एकजना हुनुहुन्छ जसका विषयमा म भनिरहेको थिए, ‘जो म पछि आउनु हुन्छ, उहाँ मभन्दा महान हुनुहुन्छ। किनभने उहाँ मभन्दा पहिल्यै आउनु भएको थियो।’ ”
- 16 हो, वचन अनुग्रह र सत्यको भण्डार हुनुहुन्छ। हामीले उहाँबाट धेरै आशिष पाएका छौं।
- 17 मोशाबाट व्यवस्था प्रदान गरिएको थियो तर अनुग्रह र सत्यको बाटो येशू ख्रीष्टबाटै आयो।
- 18 कसैले पनि कहिल्यै परमेश्वरलाई देखेका छैनन्। तर एकमात्र पुत्र जो परमेश्वर हुनुहुन्छ अनि जो पिताको अति नजिकमा हुनुहुन्छ र उहाँले हामीलाई परमेश्वर चिनाउनु भएकोछ।

यूहन्नाले येशू को विषयमा बताउनु हुन्छ

(मत्ती 3:1-12; मर्कुस 1:1-8; लुका 3:15-17)

- 19 यरूशलेममा यहूदीहरूले केही पूजाहारिहरू र लेवीहरू यूहन्नाकहाँ पठाए। तिनीहरूलाई यूहन्ना लाई “तिमी को हो?” भनि सोध्न पठाए।
- 20 यूहन्नाले प्रत्युत्तर दिनलाई हिचकिचाएनन्, खुलस्त भनी दिए, “म ख्रीष्ट होइन।”
- 21 यहूदीहरूले यूहन्नालाई सोधे, “तब तिमी को हो? तिमी एलिया हो?” यूहन्नाले उत्तर दिए, “होइन, म एलिया होइन।” यहूदीहरूले सोधे, “के तिमी अगमवक्ता हो?”
- यूहन्नाले उत्तर दिए, “होइन, म अगमवक्ता होइन।”
- 22 तब यहूदीहरूले सोधे, “तब तिमी को हो? आफ्नो विषयमा हामीलाई बताऊ कि जसले हामीलाई पठाए तिनीहरूलाई बताउन सक्। तिम्रो विषयमा तिमी के भन्छौ?”
- 23 यूहन्नाले तिनीहरूलाई अगमवक्ता यशैयाको वाणीहरू भने:

“मरूभूमिमा चिच्याई हिंड्ने मानिसको म आवाज हुँ:

* 1:1: वचन ग्रीक शब्दमा “लोगोस” जसको अर्थ कुनै पनि प्रकारको संचार। यसलाई “समाचार” भनी अनुवाद गर्न सकिन्छ। यहाँ, यसको अर्थ ख्रीष्ट हो, परमेश्वरले आफ्नो विषयमा मानिसहरूलाई यसरी भन्नु भयो।

‘परमप्रभुको निम्ति मार्ग सोझो बनाऊ भन्दै।’ ”

यशैया 40:3

24 ती यहदीहरूलाई फरिसीरूले पठाएका थिए।

25 तिनीहरूले यहन्नालाई सोधे, “यदि तिमी ख्रीष्ट होइनौ, एलिया होइनौ, अगमवक्ता पनि होइनौ भने किन तिमी मानिसहरूलाई बमिस्मा दिन्छौ?”

26 यहन्नाले उत्तर दिए, “म पानीले मानिसहरूलाई बमिस्मा दिन्छु। तर एकजना मानिस तिमीहरूसँगै अहिले हुनुहुन्छ जसलाई तिमिहरू चिन्दैनौ।

27 ती एक मात्र मानिस जो मेरो पछाडि आउनुहुन्छ, जसको म जुत्ताको फित्ता खोल्ने योग्य सम्म छैन।”

28 यी सबै कुराहरू यर्दन नदीको अर्को स्थान बेथानीयमा भइसकेको हो। त्यो जहाँ यहन्नाले मानिसहरूलाई बमिस्मा दिइरहेका थिए।

येशू, परमेश्वरका थुमा

29 अर्को दिन येशूलाई आफूतिर आइरहुनु भएको यहन्नाले देखेर भने, “हेर, परमेश्वरका थुमा जसले संसारको पापहरू उठाई लाने छ।

30 त्यो उही हो जसको विषयमा मैले भनेको थिएँ। ‘एकजना पुरुष मेरो पछि आउनेवाला हुनुहुन्छ जो मभन्दा महान हुनुहुन्छ किनभने उहाँ मभन्दा पहिले नै अस्तित्वमा हुनु हुन्थ्यो।’

31 उहाँ को हुनुहुन्छ भनेर पनि मैले जानेको थिइन, तर म मानिसहरूलाई पानीले बमिस्मा दिँदै आँफै ताकि यहदीहरूले जानुन कि उहाँ ख्रीष्ट हुनुहुन्छ।”

32-34 तब यहन्नाले भने, “ख्रीष्ट को थिए भनेर पनि जान्दिन थिएँ। तर परमेश्वरले मलाई पानीले मानिसहरूलाई बमिस्मा दिन पठाउनु भएको हो। अनि परमेश्वरले मलाई भन्नुभयो, ‘तिमीले आत्मा ओर्लिनै एक जना मानिसमाथि बसेको देखेछौ। त्यही मानिसले पवित्र आत्माद्वारा बमिस्मा दिनेछन।’ ” यहन्नाले भने, “मैले यो सबै भइरहेको देखेकोछु। मैले स्वर्गबाट आत्मा ओर्लिनै गरेको देखे। मैले पवित्र आत्मालाई ढुकुर जस्तै देखे अनि उहाँमाथि बसेको देखे। मैले यो देखेको हुँ र म गवाही पनि दिन्छु कि उहाँ परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ।”

येशूका प्रथम चेलाहरू

35 अर्को दिन फेरि यहन्ना त्यहाँ उपस्थित थिए। उनिसँग उहाँका दुइजना चेलाहरू थिए।

36 यहन्नाले येशू हिडिरहेका देखे र उनोले भने, “हेर, परमेश्वरका थुमा।”

37 यहन्नाको कुरा सुनिसके पछि ती दुइ चेलाहरू येशूको पछि लागे।

38 येशूले फर्केर हेर्नु भयो र उहाँको पछि ती दुइजना चेला आहरहेको देखेर उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरू के चाहन्छौ?” ती दुइजनाले भने, “रब्बी, तपाईं कहाँ बसुहुन्छ?”

39 येशूले उत्तर दिनुभयो, “मसँग आओ अनि तिमीहरूले देखेछौ।” तब ती दुइजना येशूसँग गए। तिनीहरूले येशू बसु भएको ठाउँ देखे। त्यस दिन येशूसँगै तिनीहरू वास बसे। त्यसबेला चार बजी सकेको थियो।

40 यहन्नाबाट येशूको विषयमा जाने पछि तिनीहरू येशूकै पछि लागे। ती दुइजना मध्ये एकजनाको नाउँ अन्द्रियास थियो। तिनी शिमोन पत्रुसका भाइ थिए।

41 पहिले अन्द्रियासले आफ्नो भाइ शिमोनलाई खोज्ने काम गरे। शिमोनलाई अन्द्रियासले भने, “हामीले मसीह पाएकोछौं”

42 तब शिमोनलाई अन्द्रियासले येशूकहाँ ल्याए। येशूले शिमोनतर्फ हेर्दै भन्नु भयो, “तिमी यहन्नाको छोरो शिमोन हो। तिमीलाई केफास भनिने छ”

43 अर्को दिन गालील जान येशूले निश्चय गर्नुभयो। येशूले फिलिपलाई भेट्नुभयो र भन्नुभयो “मलाई पछ्याउ।”

44 अन्द्रियास र पत्रुस जस्तै फिलिप पनि बेथसेदा शहरका थिए।

45 फिलिपले नथानेललाई भेट्टाए र भने, “मोशाले व्यवस्थामा के लेख्नु भएको थियो सम्झ। मोशाले एकजना मानिस आइरहेछ भनी लेख्नु भएको थियो जो आइरहेको छ। अगमवक्ताहरूले पनि उहाँको विषयमा लेख्नु भएको थियो। हामीले उहाँलाई नै पायौं। उहाँको नाउँ येशू हो, योसेफका पुत्र। उहाँ नासरतका हुनुहुन्छ।”

46 तर नथानेलले फिलिपलाई सोधे, “के नासरतबाट केही असल कुरो आउन सक्छ?”

फिलिपले उत्तर दिए, “आएर हेर।”

47 येशूले नथानेललाई आफूतर्फ आइरहेको देख्नु भयो र भन्नुभयो, “यो आइरहेको मान्छे सौँच्चि नै एकजना इस्राएली हुन्। उनमा त्यस्तो कुनै खराबी छैन।”

48 नथानेलले उहाँलाई सोधे, “मलाई कसरी तपाईंले चिन्नुहुन्छ?”

येशूले उत्तर दिनुभयो, “फिलिपले तिमीसंग मेरो विषयमा बात गर्न भन्दा पहिल्यै तिमी नेभारको रूखमुनि हुँदा नै तिमीलाई देखे।”

49 तब नथानेलले येशूलाई भने, “रब्बी तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ। तपाईंनै इस्राएलका राजा हुनुहुन्छ।”

50 येशूले नथानेललाई भन्नुभयो, “तिमी यसकारण विश्वास गर्दछौ कि मैले तिमीलाई नेभारको रूखमनि देखेको थिएँ भनेर? तिमीले यो भन्दा महान चीज देखेछौ।”

51 तब येशूले पनि भन्नुभयो, “म तिमीलाई सत्य भन्नेछु। तिमीहरू सबैले स्वर्ग उघ्रिएको देखेछौ अनि तिमीले ‘परमेश्वरका स्वर्गदूतहरूलाई मानिसको पुत्रमाथि जाँदै तल आँउदै, गरेको देखेछौ।’ ”

2

कानामा विवाह-समारोह

1 दुईदिन पश्चात् गालीलको काना भन्ने शहरमा विवाह समारोह भइरहेको थियो। येशूकी आमा त्यहाँ हुनुहुन्थ्यो।

2 येशू अनि उहाँका चेलाहरूलाई पनि त्यहाँ निम्त्याईएको थियो।

3 विवाह समारोहमा प्रशस्त दाखरस थिएन। दाखरस जति सकिँसके पछि येशूकी आमाले उहाँलाई भनिन् “तिनीहरूसंग अरू दाखरस छैन।”

4 येशूले उत्तर दिनुभयो, “प्रिय नारी, मैले के गर्नु पर्छ, मलाई नभन मेरो समय अझ आई सकेको छैन।”

5 येशूकी आमाले नोकरहरूलाई भनिन् “उहाँले जे भन्नु हुन्छ त्यही गर।”

6 त्यहाँ ढुंगाका ढूल-ढूला छ वटा पानीका घ्याम्पाहरू थिए। यहूदीहरूले आफ्ना शूद्धी धर्मानुष्ठानमा ती पानीका घ्याम्पाहरू चलाउने गर्दथे। प्रत्येक घ्याम्पाहरू बीस अथवा तीस गेलिन परिमाणको थियो।

7 येशूले नोकरहरूलाई भन्नुभयो, “घ्याम्पाहरू पानीले भर।” तब नोकरहरूले मुखसम्मै घ्याम्पाहरूमा पानी भरिदिए।

8 तब येशूले नोकरहरूलाई भन्नुभयो, “अब केही पानी घ्याम्पाबाट निकाल र लगेर समारोहका अध्यक्षकहाँ पुर्याऊ।” तिनीहरूले त्यसै गरे।

9 विवाह समारोहका मुखियाले चाखे, पानी दाखरस भइसकेको थियो। दाखरस कहाँबाट आयो तिनलाई थाहा भएन। तर यो विषय नोकरहरूलाई मात्र थाहा थियो जसले पानी ल्याएका थिए। तब मुखियाले बेहुलालाई बोलाउन पठाए र

10 उनले बेहुलालाई भने, “मानिसहरूले पहिले राम्रो दाखरस सधैं बाँड्छन्। पछि पाहुनाहरू गएपछि अलिक सस्तो दाखरस बाँड्न थाल्दछन्। तर तिमीले अहिलेसम्म राम्रो दाखरस जोगाएर राखेका रहेछौ।”

11 येशूले सर्वप्रथम गालीलको काना शहरमा गर्नु भएको चमत्कार यही थियो। येशूले आफ्नो महानता देखाउनु भयो। अनि उहाँका चेलाहरूले उहाँमाथि विश्वास गरे।

12 त्यसपछि येशू कफर्नहुम शहर तर्फ जानु भयो। उहाँकी आमा, भाइहरू अनि चेलाहरू उहाँसँगै गए। तिनहरू केही दिनको लागि मात्र कफर्नहुममा बास बसे।

येशूको मन्दिरतर्फ प्रस्थान

(मत्ती 21:12-13; मार्कुस 11:15-17; लुका 19:45-46)

13 यहूदीहरूको निस्तार चाड* अति नजिक थियो। अतः येशू यरूशलेमतर्फ जानु भयो।

14 यरूशलेममा येशू मन्दिर तर्फ जानु भयो। उहाँले मन्दिरमा मानिसहरूले गाई-गोरू, भेडा अनि परेवाहरू बेच्दै गरेको देख्नु भयो। अन्य मानिसहरू टेबलमाथि बसिरहेको देख्नु भयो। तिनीहरू लेनदेन र मानिसको पैसाको व्यापार गरिरहेका थिए।

15 येशूले केही डोरीका टुक्राहरूलिए कोरा बनाउनुभयो। तब जम्मै ती मानिसहरूलाई भेडा र गाई सहित मन्दिर बाहिर क्षेत्रबाट लघानु भयो। येशूले लेनदेन गरिएको पैसा छरपष्ट पार्दै टेबल उल्टाई दिनुभयो।

16 येशूले ती ढुक्करहरू बेच्नेहरूलाई भन्नुभयो, “यी चीजहरू यहाँबाट लगेर गइहाल। मेरा पिताको घरलाई किनबेचको बजार जस्तो नबनाऊ।”

17 यो भइसके पछि येशूका चेलाहरूले धर्माशास्त्रमा के लिखिएको थियो त्यसको सम्झना गरे:

* 2:13: निस्तार चाड निस्तार चाड यहूदीहरूको महत्वपूर्ण पर्व(चाड) हो। मोशाको समयमा परमेश्वरले तिनीहरूलाई मिश्रको दासत्वबाट मुक्त गराउनु भएको सम्झनामा यो दिन प्रत्येक वर्ष विशेष प्रकारले मनाइन्छ। (लेवी 23:4-8; व्यवस्था 16:1-8)

“तपाईंको घरको व्यग्रताले मलाई मारिन्छ।”

भजनसंग्रह 69:9

18 यह्दीहरूले येशूलाई भने, “यी चीजहरू गर्ने तपाईंको अधिकारको प्रमाणको लागि चमत्कार देखाउनु होस्।”

19 येशूले भन्नुभयो, “यो मन्दिरलाई ध्वंश पार र फेरि म यसलाई तीन दिनमा बनाई दिनेछु।”

20 यह्दीहरूले भने, “यो मन्दिर निर्माण गर्नलाई मानिसहरूलाई छयालीस वर्ष लागेको थियो। यसकारण यसलाई तीन दिन भित्रमा फेरि बनाउन सक्छु भनेर कसरी घोषणा गर्न सक्छौं?”

21 वास्तवमा मन्दिरको संदर्भ येशूलाई आफ्नो शरीरसंग थियो।

22 मृत्युबाट उहाँ बौरी उठी सकेपछि उहाँले त्यसो भनेको कुरा उनका चेलाहरूले सम्झे। तब येशूले भन्नुभएको वचन र धर्मशास्त्रमा तिनीहरूले विश्वास गरे।

23 यह्दीहरूको निस्तार चाडको समय येशू यरूशलेममा हुनुहुन्थ्यो। उहाँको चमत्कारहरू देखिसके पछि धेरै मानिसहरूले उहाँमाथि विश्वास गर्न थाले।

24 तर यशूले तिनीहरूमाथि भरोसा राख्नु भएन। किन त्यसो गर्नु भयो? किनभने ती मानिसहरूले उहाँप्रति के सोचिरहेका हुन्थे,

25 कसैले मानिसहरूको विषयमा उहाँलाई भन्नु पर्ने आवश्यक थिएन किनभने उहाँले मानिसको हृदयमा के छ जान्नु हुन्थ्यो।

3

येशू र निकोदेमस

1 त्यहाँ निकोदेमस नाउँ भएको एकजना मानिस थिए। तिनी फरिसीहरू मध्ये एक अनि यह्दीहरूका अगुवाहरू मध्ये एकजना थिए।

2 एक-रात निकोदेमस येशूकहाँ आए। उजले भने, “रब्बी, हामी जान्दछौ तपाईं परमेश्वरद्वारा पठाएको एकजना शिक्षक हुनुहुन्छ। किनभने परमेश्वरको सहयोग बिना तपाईंले जुन चमत्कारहरू गर्नु हुँदैछ कुनै मानिसले गर्नु सक्तैन।”

3 येशूले उत्तर दिनु भयो, “म तिमीलाई सत्य कुरा भन्छु। मानिस फेरि एकपल्ट जन्मनु पर्छ। यदि मानिस फेरि जन्मेन भने, त्यसले परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश पाउने छैन।”

4 निकोदेमसले भने, “एक मानिस जो बढो छ, ऊ फेरि कसरी जन्मन सक्छ? के ऊ पुनः आमाको गर्भभित्र दोस्रो पल्ट पस्न सक्छ अनि फेरि जन्मछ?”

5 तर येशूले भन्नुभयो, “म तिमीलाई सत्य कुरा भन्छु। मान्छे पानि र आत्माबाट जन्मनु नै पर्छ। यदि ऊ त्यसरी जन्मेन भने, परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्न सक्तैन।

6 मान्छेको शरीर आमा-बाबुबाट जन्मिन्छ। तर मान्छेको आत्मिक जीवन आत्माबाट जन्मिन्छ।

7 अचम्म नमान, मैले तिमीलाई भने, ‘तिमी पुन जन्मिने पर्छ।’ हावा जता चाहान्छ त्यतै बहन्छ। तिमीले हावा बहेको सुन्छौ।

8 तर हावा कहाँबाट आउँदछ र कतातिर गइरहन्छ तिमी जान्दैनौ। यसर्थ मान्छे त्यस्तै हुँदछ जो आत्माबाट जन्मन्छ।”

9 निकोदेमसले सोधे, “यी सबै कसरी सम्भव हुनसक्छ?”

10 येशूले भन्नुभयो, “तिमी इस्राएलको एक शिक्षक हो। तर अझसम्म यी कुराहरू बुझ्दैनौ?”

11 म तिमालाई सत्य कुरा भन्छु। हामी जे जान्दछौ त्यसको विषयमा कुरा गर्नेछौ। हामीले जे देखेका छौ त्यसको साक्षी दिन्छौ। तर पनि तिमीले हाम्रो साक्षी स्वीकार गर्दैनौ।

12 पृथ्वीमा भएका कुराहरूको विषयमा मैले भनिससकेकोछु। तर तिमी विश्वास गर्दैनौ। तब तिमीले कसरी विश्वास गर्छौं यदि मैले स्वर्गीय वस्तुहरूको विषयमा कुरा गरे भने?

13 मानिसको पुत्र बाहेका कोही कहिल्यै स्वर्ग गएको छैन। उहाँ नै एक हुनुहुन्छ जो स्वर्गबाट तल आउनु भयो।

14 “मोशाले मरूभूमिमा सर्पलाई उठाउनु भयो। मानिसको पुत्रसँग पनि त्यस्तै छ। मानिसको पुत्र पनि उचालिनु पर्छ।

15 त्यसर्थ उहाँमाथि विश्वास गर्ने प्रत्येकले अनन्त जीवन पाउनेछ।”

16 हो, परमेश्वरले संसारलाई यति साह्रो प्रेम गर्नुभयो, कि उहाँले आफ्ना एकमात्र पुत्रलाई दिनु भयो। परमेश्वरले आफ्ना पुत्रलाई दिनु भयो त्यस द्वारा उहाँमाथि विश्वास गर्ने कोहीपनि नाश हुने छैन, तर अनन्त जीवन प्राप्त गर्नेछ।

17 परमेश्वरले आफ्ना पुत्रलाई संसारको न्याय गर्नलाई पठाउनु भएको होइन। तर परमेश्वरले आफ्ना पुत्रलाई उहाँबाट संसार बाँचोस् भनेर पठाउनु भएको हो।

18 जसले परमेश्वरको पुत्रमाथि विश्वास गर्दछ त्यो दोषी ठहरिँदैन। तर जसले विश्वास गर्दैन र उसको पहिल्यै न्याय भइसको छ ऊ बहिष्कृत हुन्छ। किन? किनभने त्यस मानिसले परमेश्वरको एकमात्र पुत्रमाथि विश्वास गरेकोछैन।

19 मानिसहरूको न्याय यही आधारमा गरिन्छ: संसारमा ज्योति आएकोछ, तर मानिसहरूले ज्योतिको बद्दलीमा अन्धकार मन पराए। किन? किनभने तिनीहरूले दुष्ट कामहरू गरिरहेका थिए।

20 प्रत्येक जसले दुष्ट-कामहरू गर्दछ त्यसले ज्योतिलाई घृणा गर्छ। तिनी ज्योति तर्फ आउने छैन। किनभने उसको दुष्ट कामहरू ज्योतिमा देखिनेछ।

21 तर त्यो जसले सत्यको बाटो पहिल्याएर अनि ज्योति तर्फ आउँदछ यसर्थ यो देखाइने छ कि उसको काम परमेश्वर मार्फत गरिएको हो।

येशू र बरिस्मा दिने यहन्ना

22 यसपछि, येशू र उहाँका चेलाहरू यहूदियाको इलाकातिर गए। त्यहाँ येशू आफ्ना चेलाहरूसँग बसु भयो र मानिसहरूलाई बरिस्मा दिनु भयो।

23 यहन्नाले पनि एनोनमा मानिसहरूलाई बरिस्मा दिइरहेका थिए। एनोन भन्ने ठाउँ सालीमको छेउमा पर्दछ। यहन्नाले त्यही बरिस्मा दिए किनभने त्यहाँ प्रशस्त पानी थियो। मानिसहरू बरिस्मा लिन त्यहाँ गएका थिए।

24 यो घटना यहन्ना जेलमा थुनुवा पर्नु अगाडी भयो।

25 यहन्नाका चेलाहरू र केही यहूदीहरू माझ धार्मिक शुद्धीकरण विषय वाद-विवाद भइरहेको थियो।

26 त्यसैले चेलाहरू यहन्ना कहाँ आए। तिनीहरूले भने, “गुरुज्यू, के तपाईं त्यो मान्छेलाई सम्झनु हुन्छ जो तपाईंसँग यर्दन नदी पारी थियो? उनी त्यही एक मानिस हुन जसको विषयमा तपाईंले मानिसहरूलाई भनिरहनु भएको थियो। अहिले उनले मानिसहरूलाई बरिस्मा दिइरहेछन् अनि धैरेजना उनी कहाँ गइरहेछन्।”

27 यहन्नाले उत्तर दिए, “मान्छेले त्यही मात्र पाउन सक्छ जो परमेश्वरले दिनुहुन्छ।

28 तिमीहरू आफैले सुनेकाछौ कि ‘म ख्रीष्ट होइन भनेर। म एकमात्र त्यो मानिस हुँ जसलाई उहाँको निम्ति बाटो तयार पार्न परमेश्वरले पठाउनु भएको हो।’

29 बेहुली बेहुलाकै मात्र हो। बेहुलाको साथी जो उसको छेउमा उभिन्छ उसको आवाज सुन्दा आनन्दित हुँदछ, म सँग त्यही आनन्द छ अनि अहिले यो आनन्द पूर्ण भएको छ।

30 उहाँ अधिक महत्वपूर्ण हुनु पर्छ अनि म अल्प महत्वपूर्ण हुनु पर्छ।

उहाँ एकमात्र स्वर्गबाट आउनु भएको

31 “तर एक जो स्वर्गबाट आउनु हुन्छ, उहाँ सबै भन्दा महान हुनुहुन्छ। जुन मानिस पृथ्वीबाट आउँदछ ऊ पृथ्वीकै हो र उसले जे पनि पृथ्वीबाटै गर्दछ। जो एकमात्र स्वर्गबाट आउनुहुन्छ उहाँ सबै भन्दा महान हुनुहुन्छ।

32 उहाँले जे देख्नु र सुन्नु भएकोछ, त्यसको साक्षी उहाँ दिनुहुन्छ, तर मानिसहरूले उहाँको साक्षी स्वीकार गर्दैन।

33 उनीहरू जसले उहाँको साक्षी स्वीकार गर्छ, तिनीहरूले परमेश्वरले सत्य बोलेको साक्षी दिन्छन्।

34 उहाँले जो परमेश्वरद्वारा पठाइएकोछ परमेश्वरको संदेश भन्नु हुन्छ। परमेश्वरले उहाँलाई सीमाहीन आत्मा प्रदान गर्नुभयो।

35 पिताले पुत्रलाई प्रेम गर्नुहुन्छ अनि हरेक बस्तुमा शक्ति प्रदान गर्नु भएकोछ।

36 जुन मानिसले पुत्रमाथि विश्वास गर्छ, उसले अनन्त जीवन प्राप्त गर्दछ। तर जुन मानिसले पुत्रको आज्ञा मान्दैन उसले त्यो जीवन देख्दैन। परमेश्वरको क्रोध उमाथि रहनेछ।”

4

येशू एक सामरी झीसँग बोल्नुहुन्छ

1 येशूले यहन्नाले भन्दा धेरै चेलाहरू बनाउँनु हुँदछ साथै बरिस्मा पनि दिनु हुँदछ भन्ने फरिसीहरूले सुने।

2 तर वास्तवमा येशू स्वयंले बरिस्मा दिनु भएको थिएन। उहाँका चेलाहरूले उहाँकै निम्ति मानिसहरूलाई बरिस्मा दिइरहेका थिए। फरिसीहरूले उहाँको विषयमा सुनिसकेका थिए भनेर येशूलाई थाहा थियो।

3 त्यसैले येशू यहूदिया छोडेर गालील फर्कनु भयो।

4 गालील जाँदा येशूलाई सामरिया देश भएर जानु पर्थ्यो।

5 सामरिया अन्तर्गत सिचा र भन्ने शहरमा येशू आइपुगु भयो। यो शहर याकूबले आफ्ना छोरो यूसुफलाई दिएको जमीनको नजीक पर्थ्यो।

6 याकूबको कुवा त्यहाँ थियो। येशू आफ्नो लामो यात्राबाट थकेपछि त्यही कुवाकै छेउमा विश्राम गर्न बसुभयो। त्यसबेला प्रायः मध्याह्नको समय थियो।

- 7 एउटी सामरी स्त्री कुवामा पानी भर्नु आई। येश्ले तिनलाई भन्नुभयो, “दया गरेर मलाई पिउने पानी देऊ।”
- 8 त्यस समय येश्ले चलाहरू शहरमा खानेकुरा किन्न गएका थिए।
- 9 सामरी स्त्रीले उत्तर दिई, “तपाईंले पानी मागेको देखेर म छक्क परे। तपाईं यही हनुहुन्छ अनि म एउटी सामरी स्त्री।” यहदीहरूले सामरीहरूसंग केही सम्बन्ध राख्दैनन्।
- 10 येश्ले उत्तर दिनुभयो, “यदि परमेश्वरले के प्रदान गर्नु हुन्छ अनि ऊ जसले पानी माग्दछ, तिमीले जानेको भए, तिमी मलाई मान्ने थियौ र म तिमीलाई जिउँदो पानी दिनेथिएँ।”
- 11 त्यस स्त्रीले भनी, “महोदय! त्यस्तो जिउँदो पानी कहाँ पाउनुहुन्छ? यो कुवा निकै गहिरो छ, पानी निकाल्न तपाईंसंग केही छैन।
- 12 तपाईं हाम्रो पुर्खा याकूब भन्दा पनि महान हनुहुन्छ? याकूबले यो कुवा हामीलाई दिनुभयो। उहाँले यसैबाट पानी पिउनु भयो। उहाँका छोराहरू र उहाँका गाई-बस्तुहरूले यही कुवाबाट पानी पिए।”
- 13 येश्ले उत्तरमा भन्नुभयो, “प्रत्येक मानिस ज-जसले यसको पानी पिउँदछ तिनीहरू पुनः तिर्खाउनेछन्।
- 14 तर त्यस मानिस जसले, मैले दिएको पानी पिउँदछ ऊ फेरि तिर्खाउनेछैन। मैले जुन पानी उसलाई दिन्छु, त्यो मानिस उभिरहने पानीको मूल बनिनेछ। जुन पानीले अनन्त जीवन दिन्छ त्यही स्रोतबाट बहनेछ।”
- 15 त्यस स्त्रीले येश्ललाई भनी, “महोदय, मलाई त्यो पानी दिनुहोस् ताकि म कहिल्यै तिर्खाउने छैन अनि म अझ बेसी पानी भर्न यहाँ आइरहनु पर्दैन।”
- 16 येश्ले तिनलाई भन्नुभयो, “जाऊ, तिम्रो पितिलाई बोलाऊ अनि यहाँ फर्केर आऊ।”
- 17 त्यस स्त्रीले भनी, “तर मेरो पति छैन।”
- येश्ले तिनलाई भन्नुभयो, “तिमीले सही भन्यौ कि तिम्रो पति छैन।
- 18 तिम्रो पाँच जना पतिहरू थिए, अनि तिमीसित जुन पुरुष अहिले बसिरहेको छ त्यो तिम्रो पति होइनन्। तिमीले जे भन्यौ साँचो हो।”
- 19 त्यस स्त्रीले भनी, “महोदय, अब म जान्न सक्छु कि तपाईं अगमवक्ता हुनुहुन्छ।
- 20 हाम्रो पुर्खाहरूले यो पर्वतमा उपासना गर्थे। तर तपाईं यहदीहरू भन्नुहुन्छ कि यरूसलेम नै त्यो स्थान जहाँ हामीले परमेश्वरको उपासना गर्नु पर्छ।”
- 21 येश्ले भन्नुभयो, “मलाई विश्वास गर, नारी! एक समय आइरहेकोछ जब तिमीले पितालाई यो पहाडमा अथवा यरूशलेमा आराधना गर्ने छैनौ।
- 22 तिमी सामरीहरू जे आराधना गर्दछौ। त्यो जान्दैनौ। हामी यहदीहरू के आराधना गर्दछौ त्यो जान्दछौ। मुक्ति यहदीहरूबाटै आउँदछ।
- 23 समय आइरहेछ जब सत्य आराधकहरू आफ्ना पितालाई आत्मा र सत्यतामा आराधना गर्नेछन्। अनि त्यो समय आइसकेको छ। यस किसिमका आराधकहरूलाई नै पिताले चाहनुहुन्छ।
- 24 परमेश्वर आत्मा हुनुहुन्छ। यसैले जसले परमेश्वरलाई पुज्दछ उहाँलाई आत्मा र सत्यतामा नै आराधना गर्नु पर्छ।”
- 25 त्यस स्त्रीले भनी, “म जान्दछु मसीह (ख्रीष्टलाई भनिन्छ) आउनु हुँदछ। जब उहाँ आउनुहुन्छ, उहाँले हामीलाई प्रत्येक कुराको व्याख्या गर्नु हुनेछ।”
- 26 तब येश्ले भन्नुभयो, “एक जो तिमीसित बोलिरहेछ, म मसीह हुँ।”
- 27 त्यस समय येश्ले चलाहरू शहरबाट फर्केर आए। तिनीहरू येश्ललाई एक जना स्त्रीसँग यसरी बात गरिरहेको देखेर छक्क परे। तर तिनीहरू कसैले पनि सोध्ने आँट गरेनन्, “तपाईं के चाहनु हुन्छ?” वा “तपाईं यस स्त्रीसंग किन बात गरिरहनु भएको छ?”
- 28 तब त्यस स्त्रीले पानी भर्ने गाग्रो त्यतै छाडी र नगर तिर लागी। तिनले शहर-वासीहरूलाई भनिन्,
- 29 “एकजना मानिसले मैले गरेको सबै कुरा बताइदिनुभयो। आऊ उहाँलाई हेर। के उहाँ ख्रीष्ट हुनु सक्छ?”
- 30 तब मानिसहरू शहर छाडे अनि येश्ल कहाँ गए।
- 31 जब त्यस स्त्री शहरमा थिई, येश्ले चलाहरूले उहाँलाई आग्रह गरिरहेका थिए, “रब्बी, केही खानुहोस्।”
- 32 तर येश्ले उत्तर दिनुभयो, “मसँग खाने भोजन छ, जुन तिमीहरूलाई थाहा छैन।”
- 33 तब चलाहरूले आपसमा सोधे, “के कसैले येश्ललाई केही भोजनहरू ल्याइ दिएका थिए?”
- 34 येश्ले भन्नुभयो, “मेरो भोजन जसले मलाई यहाँ पठाउनु भएको छ उहाँको इच्छालाई अनुसरण गर्नु हो अनि उहाँले मलाई दिएको काम पूरा गर्नु हो।
- 35 जब तिमीहरू रोपाई गर्छौ र भन्छौ, ‘बाली काट्न अझै चार महीना छ’ तर तिमीहरू आफ्ना आँखा खोल र मानिसहरूलाई हेर। तिनीहरू पनि बाली काट्ने समय भएको खेतबारी जस्ता छन्।

36 अहिले सम्म, जसले बाली काट्छ उसैले ज्याला पाउँछ। उसैले जसले अनन्त जीवनको लागि फसल थुपार्दछ। यसैले जसले रोपाई गर्दछ र जसले बाली काट्दछ दुवै सँगै आनन्दित हुँदछ।

37 यसर्थ त्यो भनाई, 'एकजना मान्छेले रोप्छ अनि अर्को मान्छेले बाली काट्छ' यो विषय सत्य छ।

38 तिमीहरूलाई मैले बाली काट्न पठाए जुन तिमीहरूले रोपेनौ। अरुले काम गरे र तिनीहरूका कामबाट तिमीहरूले फल पाएका छौ।"

39 त्यो स्त्रीको प्रमाणको कारणले गर्दा सामारी शहरमा धेरै जसो मानिसहरूले विश्वास गरे। तिनले भनिनु, "उहाँले मैले जे गरेकी थिए प्रत्येक कुरा भन्नु भयो।"

40 तब सामरीहरू येशूकहाँ आए। येशूलाई उनीहरूसँगै बसे आग्रह गरे। तब येशू त्यहाँ दुइ दिन बसुभयो।

41 तर अझ धेरै मानिसहरूले उहाँकै वचनको कारणले उहाँलाई विश्वास गरे।

42 मानिसहरूले सामरीकी त्यस स्त्रीलाई भने, "प्रथम हामीले तिमीले जे भन्थौ त्यसको कारणले गर्दा येशूमाथि विश्वास गर्यौ। तर अब हामीले आफ्नो लागि जे सुनेका छौ त्यही कारणले विश्वास गर्छौं। हामीले अब बुझ्न थाल्यौ कि उहाँ मात्र एक त्यस्तो मानिस हुनुहुन्छ जसद्वारा यो संसार बाँचन सक्छ।"

येशूले एकजना अधिकारीको छोरोलाई निको पार्नु भयो

(मत्ती 8:5-13; लुका 7:1-10)

43 दुइ दिन बितिसके पछि त्यो ठाँउ छोडेर येशू गालीलमा जानुभयो।

44 येशूले अघि बाटै भनिसक्नु भएको थियो कि उहाँको आफ्नो देशमा अगमवक्तालाई आदर गरिदैन।

45 यसर्थ जब येशू गालीलमा आइपुगनु भयो तिनीहरूले उहाँलाई स्वागत गरे कारण तिनीहरूले येशूले यरूशलेमको निस्तार चाडमा गरेका सबै कुराहरू देखी सकेका थिए। तिनीहरू पनि चाडको लागि गएका थिए।

46 येशू गालील अन्तर्गत कानामा फेरि जानुभयो जहाँ येशूले पानीलाई दाखरसमा परिवर्तन गर्नु भएको थियो। त्यहाँ कफर्नहूममा एकजना राजाका अधिकारी थिए। त्यो अधिकारिको छोरो बिमारी थियो।

47 त्यस मानिसले यहूदियाबाट येशू गालील तर्फ आइरहनु भएको छ भनी सुने। तब येशूलाई भेट्न तिनी कानातर्फ गए। उसले येशूलाई कफर्नहूममा आउने अनि उसको छोरोलाई निको पारिदिन बिन्ती गर्‍यो। उसको छोरो मर्न आँटिको थियो।

48 येशूले उनलाई भन्नुभयो, "तिमीहरूले आश्चर्यपूर्ण कुराहरू र चमत्कारिक चिन्हहरू हेर्नु पर्छ नत्र तिमीहरूले विश्वास गर्न छैनौ।"

49 राजाको अधिकारीले भन्नुभयो, "महोदय, मेरो छोरो मर्न अघि मेरो घरमा एकपल्ट आई दिनुहोस।"

50 येशूले उत्तर दिनुभयो, "जाऊ, तिम्रो छोरो बाँचेछ।"

येशूले भन्नु भएको कुरा त्यस मानिसले विश्वास गर्‍यो अनि घर फर्कियो।

51 घरजाँदै गर्दा बाटामा उसको नोकरसँग भेट भयो। नोकरले भन्यो, "तपाईंको छोरो जाती भएको छ।"

52 त्यस मानिसले सोधे, "कुन समयबाट त्यो निको हुन थाल्यो?"

उसको नोकरले उत्तर दियो, "हिजो दिउँसो एक बजेदेखि तपाईंको छोरोको ज्वरो हट्यो।"

53 त्यस अधिकारीले बुझ्यो कि येशूले उसलाई त्यही समयमा भन्नुभएको थियो, "तिम्रो छोरो जीवित रहनेछ।" यसर्थ उनी लगायत घरका सबै मानिसहरूले येशूमाथि विश्वास गरे।

54 यहूदियाबाट गालीलमा आए पछि यो दोस्रो चमत्कारपूर्ण कार्य येशूले गर्नुभएको हो।

5

जल-कुण्डको छेउमा भएको मानिसलाई येशूले निको पार्नुभयो

1 त्यसपछि येशू यहूदीहरूको विशेष चाडको लागि यरूशलेम जानुभयो।

2 यरूशलेमा पाँचवटा दलानहरूले घेरिएको एउटा जल-कुण्ड छ। यहूदीहरूका भाषामा यसलाई बेथस्टा भनिन्छ। यो जल-कुण्ड भेडा-ढोकाको नजीकमा छ।

3 धेरै रोगी मानिसहरू त्यही जल-कुण्डको दलानमा लडिरहेका थिए। तिनीहरूमा कोही अन्धाहरू, कोही लड्गाडाहरू अनि कोही पक्षाघात का रोगीहरू थिए।*

4 †

* 5:3: पद 3 को अन्तमा ग्रीक प्रतिलिपिहरूमा थपिन्छ, "अनि तिनीहरूले पानी हल्लिउन्जेल पछिन्थे।" † 5:4: केही पछिका प्रतिलिपिले पद 4 मा थपेको छ, "कुनै कुनै समयमा प्रभुको दूत पोखरीमा आए अनि पानी हल्लाए। दूतले यसो गरे पछि जो पहिलो व्यक्ति पोखरी भित्र जान्थ्यो त्यो उसको कुनै पनि विमाखाट निको हुन्थ्यो।"

- 5 त्यहाँ अट्तीस वर्षदिखि रोगले ग्रस्त भएको एकजना रोगी थियो।
- 6 येशूले त्यस मानिसलाई त्यहाँ लडिरहेको देख्नु भयो। येशूलाई त्यो मानिस लामो समयदेखि बिमार भएको थाहा थियो। अतः येशूले त्यस मानिसलाई सोध्नु भयो, “तिमी निको हुन चाहन्छौ?”
- 7 त्यस रोगीले उत्तर दियो, “महाशय, मलाई त्यो पानी चलिरेहेको बेला त्यहाँ पस सहायता गर्ने कोही छैन। मैले कोशिश गर्दा-गर्दै मेरो अघि जल-कुण्डमा मानिस पसि हाल्छ।”
- 8 तब येशूले भन्नुभयो, “उठ! तिमी ओछ्यान उठाउ र हिड”
- 9 तब तुरुन्तै त्यो मानिस निको भयो। त्यो मानिसले आफ्नो ओछ्यान उठायो र हिंड्न थाल्यो। त्यस्तो घटना भएको दिन विश्रामको दिन[‡] थियो।
- 10 तब यह्दीहरूले त्यस मानिसलाई भने, “आजको दिन विश्रामको दिन हो। विश्रामको दिन यसरी ओछ्यान बोकेर जानु हाम्रो व्यवस्थाका विरुद्ध हो।”
- 11 तर त्यस मानिसले भन्यो, “जुन मानिसले मलाई निको तुल्याउनु भयो, उनैले भन्नुभयो, ‘तिमी ओछ्यान उठाउ र हिड।’ ”
- 12 यह्दीहरूले सोधे, “तिमीलाई त्यसरी ओछ्यान बोकेर जाऊ भन्ने मानिस को हो?”
- 13 तर त्यो मानिसले जसद्वारा आफू निको भएको थियो, उहाँ को हनुहुन्थ्यो चिनेन। त्यस बेला त्यहाँ धेरै मानिसहरू थिए र येशू सुटक्क गइसक्नु भएको थियो।
- 14 केही समय पछि येशूले त्यस मानिसलाई मन्दिरमा भेट्नु भयो। येशूले उनलाई भन्नु भयो, “हेर, अब तिमी ठीक भयो। तर अब पाप नगर, तिमीमाथि अझ खराब घटनाहरू नघटोस्।”
- 15 तब त्यो मानिस यह्दीहरूकहाँ गयो र तिनीहरूलाई भनिदियो कि जसले तिनलाई निको पार्नु भयो उहाँ येशू हुनु हुँदोरहेछ।
- 16 येशूले त्यस्ता कामहरू विश्रामको दिनमा गर्नु भएको थियो। यसैले यह्दीहरूले येशू विरुद्ध नराम्रा कामहरू गर्न थाले।
- 17 तर येशूले यह्दीहरूलाई भन्नुभयो, “मेरो पिताले कहिल्यै काम रोक्नु भएन। अनि यसैले म पनि काम गर्न रोकिँदिन।”
- 18 येशूले यी कुराहरू भन्नु भए पछि, यह्दीहरूले उहाँलाई मार्ने अझ निश्चय गरे। किनभने, “येशूले विश्रामको दिनमा व्यवस्था मात्र भङ्गा गरेनन्। उहाँले परमेश्वर नै उहाँको आफ्नो पिता हुनु पनि भन्नु भयो। अनि यसप्रकारले येशूले आफूलाई परमेश्वरको समान तुल्याउनु भयो।”

येशूमा परमेश्वरको अधिकार छ

- 19 तर येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्छु। पुत्रले एकैले केही गर्न सक्ने। पिताले गरेको कामहरू देखे पछि मात्र पुत्रले त्यसै गर्दछ। पिताले जे गर्दछ पुत्रले त्यही गर्दछ।
- 20 पिताले पुत्रलाई प्रेम गर्नुहुन्छ अनि आफूले गरेको सम्पूर्ण कार्यहरू पुत्रलाई देखाउनु हुन्छ। यो मानिस निको भयो। तर पिताले यो भन्दा पनि महान कार्य पुत्रलाई देखाउनु हुन्छ। तब तिमीहरू सबै छक्क पर्नेछौ।
- 21 पिताले मेरेका मानिसहरू उठाउनु भयो र तिनीहरूलाई जीवन दिनु भयो। त्यस्तै प्रकारले पुत्रले पनि जसलाई चाहानु हुन्छ तिनीहरूलाई जीवन दिनु हुन्छ।
- 22 “अनि पिताले कसैको न्याय गर्नु हुन्न। न्याय गर्ने सम्पूर्ण अधिकार पिताले पुत्रलाई सम्पुर्ण भएको छ।
- 23 परमेश्वरले यसो गर्नु भएको छ, ताकि सबै मानिसहरूले पुत्रलाई आदर गर्नेछन् जसरी पितालाई आदर गरेकाछन्। यदि कसैले पुत्रलाई आदर गर्दैन उसले पितालाई पनि आदर गर्दैन जसले उहाँलाई पठाउनु भयो।
- 24 “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, यदी कुनै व्यक्तिले मेरो कुरा सुन्दछ र मेरा पितामा विश्र्वास गर्दछ भने उसले अनन्त जीवन पाउनेछ। त्यो मानिसलाई कहिल्यै न्याय गरिनेछैन। उनी मृत्युबाट बाहिर आएका हुन अनि जीवनमा प्रवेश गरेकाहुन।
- 25 म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, एउटा समय आइरहेको छ। वास्तवमा त्यो समय अहिले नै आइसकेको छ। मानिसहरू जो मेरेका छन् उनीहरूले परमेश्वरको पुत्रको आवाज सुन्नेछन्। अनि जजसले ती सुनेका कुराहरू मान्नेछन् उनीहरूले अनन्त जीवन पाउनेछन्।
- 26 जीवन पिताबाट आउँदछ र पुत्रलाई पनि उहाँले जीवन-दान दिने अधिकार प्रदान गर्नुभएको छ।
- 27 अनि पिताले आफ्ना पुत्रलाई मानिसहरूलाई न्याय गर्ने अधिकार दिनुभएको छ। किन? किनभने उहाँ मानिसको पुत्र हुनुहुन्छ।
- 28 “यसमा अचम्म नमान। समय आइरहेछ जब सम्पूर्ण मानिसहरू जो मेरेका छन्, तिनीहरूले उहाँको आवाज सुन्नेछन्।

‡ 5:9: विश्रामको दिन जसको अर्थ “शाबाथ” दिन हो। यह्दीहरूको सप्ताहको यो सातौँ दिन हो। अनि यह्दीहरूका लागि यो विशेष धार्मिक पर्व पनि हो।

29 तब तिनीहरू जजसले राम्रो कामहरू गरेका छन् बौरी उठ्नेछन् अनि अनन्त जीवन पाउनेछन्। तर तिनीहरू जजसले आफ्नो जीवनमा दृष्ट कामहरू गरेका छन्, दोषी ठहरिनको लागि बौरिनेछन्।

30 “म एकलै केही गर्दिनँ। म परमेस्वरबाट जस्तो सन्धु त्यही प्रकारले न्याय गर्छु। यसैले मेरो निर्णय ठीक हुन्छ। किन? किनभने म आफैलाई खुशी पार्ने कोशिश गर्दिन। तर म उहाँलाई खुशी पार्न चाहन्छु जसले मलाई पठाउनु भयो।

येशूले यहदीहरूसँग लगातार वार्तालाप गरिरहनु भयो

31 “यदि मैले आफ्नो साक्षी आफैले दिन्छु तब मेरो साक्षी समर्थित हुँदैन।

32 तर त्यहाँ अन्य मानिस छ जसले मेरो विषयमा मानिसहरूलाई बताउँदछ। अनि म जान्दछु, उनले जे भन्छन् ती सबै कुराहरू सत्य हुन्।

33 “तिमीहरूले यहन्ना समक्ष मानिसहरू पठायो। अनि उनले तिमीहरूलाई सत्य कुरा भने।

34 मलाई मेरो विषयमा भन्नुलाई मान्छेको आवश्यकता छैन। तर म तिमीहरूलाई ती कुराहरू भन्नेछु ताकि तिमीहरू बाँच्न सक्छौ।

35 यहन्ना एक बत्ती थियो जुन बलेको थियो र प्रकाश दियो। अनि अल्प समयको लागि मात्र पनि त्यो ज्योति पाँउदा तिमीहरू आनन्दित भयो।

36 “तर मसँग भैरे विषयमा जुन साक्षी छ त्यो यहन्नाको भन्दा महान छ। जुन कामहरू म गरिरहेकोछु त्यही नै मेरो साक्षी हो। पिता जसले मलाई पठाउनु भयो त्यो कामहरू शेष गर्नलाई दिनु भयो।

37 पिता जसले मलाई पठाउनु भयो उहाँले मेरो बारेमा साक्षी पनि दिनुभयो। तर तिमीहरूले उहाँको आवाज कहिले सुनेनौ र तिमीहरूले उहाँलाई कहिले देखेनौ।

38 पिताको वचनले पनि तिमाहरूमा काम गरिरहेको छैन। किनभने जसलाई पिताले पठाउनु भयो उहाँलाई विश्वास गर्दैनौ।

39 तिमीहरूले धर्मशास्त्र सावधानसित अध्ययन गर किनभने तिमीहरू सोच्दछौ कि ती धर्मशास्त्रद्वारा तिमीहरूले अनन्त जीवन पाउनेछौ अनि यिनै धर्मशास्त्रले मेरो विषयमा गवाही दिन्छ।

40 तर तिमीहरू जीवन पाउनलाई मकहाँ आउँन चाँहदैनौ।

41 “म मानिसहरूबाट प्रशंसा चाहन्न।

42 तर म तिमीहरूलाई जान्दछु तिमीहरूमा परमेस्वरको प्रेम छैन।

43 म मेरो पिताबाट आएको हुँ-अनि म उहाँकै निम्ति बोल्दछु। तर तिमीहरूले मलाई ग्रहण गर्दैनौ। तर यदि कुनै मानिस आँउछ अनि आफ्नै विषयमा बोल्छ भने, उसलाई तिमीहरू ग्रहण गर्नेछौ।

44 तिमीहरू एकाअर्कामा प्रशंसा गरेको रूचाउँछौ। तर तिमीहरूले त्यो प्रशंसाको खोजी गर्दैनौ जो एक परमेस्वरबाट मात्र आँउछ। तब तिमी कसरी विश्वास गर्न सक्छौ?

45 नसम्झ कि म पिता समक्ष तिमीहरूको विरोधमा भन्नेछु। मोशा ती मानिस हुन् जसले तिमीहरू विरुद्ध बोल्छन्। अनि उनै एक हुन जसमाथि तिमीहरूले बचाऊको आशा गर्यौ।

46 यदि तिमीहरूले साँच्चै नै मोशालाई विश्वास गरेको भए, तिमीहरूले मलाई पनि विश्वास गर्ने थियो? किनभने मोशाले मेरो विषयमा लेख्न भएकोछ।

47 तर तिमीहरूले मोशाले के लेखे त्यसलाई विश्वास गर्दैनौ भने तब म जे भन्छु तिमीहरूले कसरी विश्वास गर्न सक्छौ?”

6

येशूले पाँच हजार भन्दा बेसीलाई खुवाउनुभयो

(मत्ती 14:13-21; मार्कुस 6:30-44; लुका 9:10-17)

1 यसपछि, येशू गालील, अर्थात् तिबेरियसको झील पारि जानुभयो।

2 धेरै ठूलो भीडले येशूलाई पछ्यायो किनभने तिनीहरूले विरामीहरूलाई निको पार्न चमत्कारहरू गर्नु भएको देखेका थिए।

3 येशू डाँडामाथि जानु भयो अनि आफ्ना चेलाहरूसँग त्यहाँ बसू भयो।

4 त्यसबेला यहदीहरूको निस्तार चाडको समय प्रायः आइसकेको थियो।

5 येशूले आफ्नो नजर उठाउनु भयो अनि धेरै मानिसहरू उहाँकहाँ आइरहेको देखू भयो। येशूले फिलिपलाई भन्नुभयो, “हामीले तिनीहरूलाई खुवाउनको निम्ति रोटीहरू कहाँ किन्न सक्छौ?”

6 येशूले यो प्रश्न फिलिपलाई जाँचनलाई सोध्नु भएको थियो। उहाँलाई थाहा भइसकेको थियो कि उहाँले के गरिरहनु भएको छ।

7 फिलिपले उत्तर दिए, “यदी हामी सबैले महिनाभरि काम गर्यौ भने पनि प्रत्येकलाई एक एक टुक्रा रोटी दिने पैसा पुग्ने छैन।”

8 त्यहाँ येशुका अर्का एक जना चेला थिए। तिनी शिमोन पत्रूसका भाइ अन्द्रियास थिए।

9 आन्द्रियासले भने, “यहाँ एक जना केटो छ। जसकोमा पाँच वटा जौको रोटी र दुई टुक्रा साना माछा छन्। तर यो त्यति विघ्न मानिसहरूको लागि केही होइन।”

10 येशुले भन्नुभयो, “मानिसहरूलाई बस लाऊ।” यो घोँसे-घाँस भएको ठाउँ थियो। त्यहाँ 5,000 जति मानिसहरू बसिरहेका थिए।

11 येशुले रोटी लिनु भयो र परमेश्वरलाई यसको निम्ति धन्यवाद दिनुभयो, अनि त्यहाँ बसेका जम्मैलाई रोटी बाँड्नु भयो। माछा पनि त्यसरीनै बाँड्नु भयो। येशुले मानिसहरूलाई जति चाहान्थे त्यति नै दिनु भयो।

12 जब तिनीहरूले खाई सके येशुले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “उब्रेका टुक्राहरू बटुल। केही पनि नष्ट नपार।”

13 तब चेलाहरूले उब्रिएको रोटीको टुक्राहरू बटुले। पाँचवटा जौको रोटीहरू मानिसहरूले खाएर उब्रेको टुक्राहरू तिनीहरूले दूलादूला बाह्रवटा डोकोहरू मा भरे। पाँचवटा रोटीहरू र दुईवटा माछाबाट मात्र शुरू गरेका थिए। चेलाहरूले ती उब्रेका टुक्राहरू दूलादूला बाह्र डोकोहरूमा भरे।

14 येशुले त्यस्तो चमत्कार गर्नुभएको मानिसहरूले देखे। तिनीहरूले भने, “संसारमा जो अगमवक्ता आउनेवाला हुनु हुन्थ्यो साँच्चै उहाँ नै हुनु हुँदो रहेछ।”

15 येशुले बुझ्नु भयो कि आउने अनि उहाँलाई जबरजस्ती राजा बनाउने योजना मानिसहरूले गर्दै थिए। यसकारण, उहाँले त्यो ठाँउ छाडेर एकलै पहाडमा जानु भयो।

येशू पानीमा हिंड्नु हुन्छ

(मती 14:22-27; मर्कुस 6:45-52)

16 त्यस साँझ येशुका चेलाहरू गालील झील तर्फ गए।

17 यसबेला अन्ध्यारो भइसक्दा पनि येशू फर्कनु भएको थिएन। चेलाहरू डुङ्गामा चढे अनि कफर्नहम जान लागे। कफर्नहम समुद्रको अर्को पट्टि थियो।

18 हावा जोडले चलेकोले गर्दा त्यस समुद्रमा दूरो छाल उठेर डुङ्गालाई उल्टा घचेटिरहेको थियो।

19 तिनीहरूले पाँच-छ कोलोमिटरसम्म डुङ्गा खियाएर लगे। तब तिनीहरूले येशूलाई देखे। उहाँ पानिमाथि हिँडिरहनु भएको थियो। उहाँ डुङ्गा भए तर्फ आउनु भयो। चेलाहरू डराए।

20 तर येशुले तिनीहरूलाई भन्नु भयो, “नडराउ, यो म हँ।”

21 जब उहाँले तिनीहरूसँग बात गर्नुभयो उहाँलाई डुङ्गामा ल्याउन पाँउदा तिनीहरू अनन्दित भए। तब डुङ्गा जमीनतिर आई पुग्यो जुन ठाउँमा तिनीहरू पुग्न चाहन्थे।

मानिसहरूले येशूलाई खोजे

22 अर्को दिन आई पुग्यो। कोही मानिसहरू समुद्रको अर्को किनारतिर बसेका थिए। येशू अब आफ्ना चेलाहरूसँग जानु भएन भन्ने कुरा ती मानिसहरूले थाहा पाए, तर तिनीहरू आफै छोडीए। तिनीहरूले पनि थाहा पाए त्यहाँ एउटा मात्र डुङ्गा थियो।

23 तर तिबेरियासबाट केही डुङ्गाहरू आए। ती डुङ्गाहरू त्यही ठाँउ नजिक थामिए जहाँ परमप्रभुले परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनु भए पछि त्यो भीडले रोटी खाएको थियो।

24 ती मानिसहरूले त्यहाँ अब न त येशू न उहाँका चेलाहरू नै देखे। यसर्थ तिनीहरू डुङ्गाहरू लिएर कफर्नहमतिर लागे। किनभने तिनीहरू येशूलाई भेट्न चाहन्थे।

येशू जीवनको रोटी हुनुहुन्छ

25 मानिसहरूले येशूलाई समुद्र पट्टि देखे। तिनीहरूले उहाँलाई सोधे, “रब्बि, तपाईं यहाँ कहिले आई पुग्नु भयो?”

26 उहाँले उत्तर दिनु भयो, “तिमीहरूले मलाई किन खोजिरहेछौ? के मेरो चमत्कारहरू जसले मेरो शक्तिको प्रमाण दिन्छ देखे पछि मलाई खोजिरहेकाछौ? अहं! म सत्य भन्छु, तिमीहरूले मलाई खोजेको कारण के हो भने तिमीहरूले रोटी खोयौ र पुरा अघायौ।

27 जुन खाद्य नष्ट हुन्छ त्यसको निम्ति काम नगर तर जुन खाद्य नष्ट हुँदैन अनि अनन्त जीवन दिन्छ त्यसको निम्ति काम गर। मानिसको पुत्रले तिमीहरूलाई त्यस्तो खाद्य दिनु हुन्छ। पिताले देखाएका छन् कि उनी मानिसका पुत्र सँग छन्।”

28 मानिसहरूले येशूलाई सोधे, “परमेश्वरले हामीबाट कस्तो प्रकारको काम चाहनु हुन्छ।”

29 येशुले उत्तर दिनुभयो, “परमेश्वरले तिमीहरूबाट कस्तो काम चाहनुहुन्छ भने तिमीहरू उहाँले पठाउनु भएको एकमाथि विश्वास गर्नु पर्छ।”

30 तब मानिसहरूले सोधे, “तपाईं परमेश्वरले पठाएको प्रमाण दिनलाई एक हो भन्ने के चमत्कार गर्नु सक्नु हुन्छ? यदि हामीले तपईको चमत्कार देख्यौं भने तब तपाईंमाथि विश्वास गर्नेछौं। तपाईं के गर्नु हुनेछ?”

31 मरुभूमिमा हाम्रा पिता पुर्खाहरूले मन्न खाए। यो धर्माशास्त्रमा लेखिएको छ, ‘परमेश्वरले स्वर्गबाट रोटी खानलाई दिनुभयो।’ ”

32 येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्छु। मोशा तिमी एक होइनन् जसले तिमीहरूलाई स्वर्गबाट रोटी दिए। तर मेरा पिताले तिमीहरूलाई स्वर्गबाट साँचो रोटी दिनुहुन्छ।

33 परमेश्वरको रोटी के हो? परमेश्वरको रोटी भनेको त्यो चीज हो जुन स्वर्गबाट ओर्लेर संसारलाई जीवन दिनुहुन्छ।”

34 मानिसहरूले भने, “प्रभु, त्यो रोटी हामीलाई सधैं दिनुहोस्।”

35 तब येशूले भन्नुभयो, “म त्यो रोटी हुँ जसले जीवन दिदछ। जुन मानिस मेरोमा आउँदछ ऊ कहिल्यै भोको हुँदैन। जुन मानिसले ममाथि विश्वास गर्दछ ऊ कहिल्यै तिर्खाउँदैन।

36 तर मैले तिमीहरूलाई भनिसकेको छु कि यद्यपि मलाई देखेकाछौं तापनि तिमीहरूले मलाई विश्वास गर्दैनौं।

37 जुन मानिसहरू पिताले मलाई दिनुहुन्छ मकहाँ आउनेछन्। मकहाँ जो आउँछन् म कसैलाई पनि फर्काउने छुइन।

38 परमेश्वरले जे चाहनु हुन्छ त्यो काम गर्न म स्वर्गबाट आएको हुँ। मैले चाहेको काम गर्नलाई म आएको होइन।

39 मैले कसैलाई पनि गुमाउनु हुँदैन जुन परमेश्वरले मलाई दिनुभयो अनि अन्तिम दिनमा मैले तिमीहरूलाई जीवनमा उठाउनु पर्छ। उहाँ एक जसले मलाई पठाउनु भयो, उहाँको यही इच्छा हो।

40 प्रत्येक मानिस जसले परमेश्वरका पुत्रलाई चिने र विश्वास गरे तिनीहरूले अनन्त जीवन पाए। म तिनीहरूलाई अन्त्यको दिनमा जीवित पार्नेछु। यो मेरा पिता परमेश्वरको इच्छा हो।”

41 यहदीहरूले येशूको विषयमा गुनासो प्रकट गर्न शुरू गरे। येशूले भन्नु भएको थियो, “म नै रोटी हुँ जुन स्वर्गबाट तल आएकोछ।”

42 यहदीहरूले भने, “यो येशू हो। हामी उहाँका बाबु-आमा चिन्दछौं। ऊ यसुफको छोरो हो। उसले कसरी भन्न सक्छ, ‘म स्वर्गबाट ओर्लि आएको हुँ?’ ”

43 तर येशूले भन्नु भयो, “एक-अर्काका गनगनाउन बन्द गर।

44 पिता एक हुनुहुन्छ जसले मलाई पठाउनु भयो अनि मानिसहरूलाई मेरो समक्ष ल्याइदिनु हुन्छ। तिनीहरूलाई म अन्त्यको दिनमा जीवित पार्नेछु। कोही पनि आफ्नो मजीले आउन सक्तैन। केवल पिताले मात्र मकहाँ ल्याइदिनु सक्नुहुन्छ।

45 अगमवक्ताहरूले लेखे: ‘परमेश्वरले सबैलाई सिकाउनु हुनेछन्।’ मानिसहरू जसले पितालाई सुन्नेछन्। अनि उहाँबाटै सिक्ने छन् मकहाँ आउनेछन्।

46 मैले यो भन्न खोजेको होइन कि पितालाई कसैले देखेकाछन्। तिनी मात्र एक हुन् जो पिताबाट आएकाछन्। जसले पितालाई देखेकाछन्।

47 “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, जसले विश्वास गर्छ त्यससित अनन्त जीवन हुनेछ।

48 म रोटी हुँ जसले जीवन प्रदान गर्दछ।

49 तिमीहरूका पुर्खाहरूले मरुभूमिमा मन्ना खाए तर पनि अन्य मानिसहरू जस्तै तिनीहरू मेरे।

50 म त्यो रोटी हुँ जो स्वर्गबाट आयो। यदि कुनै मानिसले यो रोटी खाँदछ भने उ कहिल्यै मर्दैन।

51 म जिउँदो रोटी हुँ जो स्वर्गबाट आएको हो। जो मानिसले त्यो रोटी खाँदछ ऊ अनन्त सम्म बाँच्छ। यो रोटी मेरो शरीर हो। म दिनेछु ताकि संसारका मानिसहरूले जीवन पाउनेछन्।”

52 तब यहदीहरूको आपसमा वाद-विवाद शुरू भयो। तिनीहरूले भने, “यो मान्छेले कसरी आफ्नो शरीर खान दिन्छ?”

53 येशूले भन्नुभयो, “म साँचो भन्छु। तिमीहरूले मानिसको पुत्रको शरीर खानै पर्छ। उसको रगत पिउनु नै पर्छ। यदि तिमीहरूले त्यसो गरेनौं भने तिमीहरूले जीवन पाउने छैनौं।

54 तर जसले मेरो शरीर खान्छ र रगत पिउँछ उसको जीवन अनन्त हुन्छ। अन्त्यको दिनमा म उसलाई उठाउनेछु।

55 मेरो शरीर साँचो भोजन हो। मेरो रगत साँचो पिउने कुरा हो।

56 जसले मेरो शरीर खान्छ र रगत पिउँदछ तब त्यो मानिस मभिन्न र म ऊभिन्न हुनेछ।

57 “जीवित पिताले मलाई पठाएका हुन्। उहाँको कारणले म बाँच्छु। यसर्थ जसले मलाई खाँदछ मेरो कारणले पनि ऊ बाँच्नेछ।

58 म त्यो रोटी जस्तो होइन जुन हाम्रा पिताहरूले मरुभूमिमा खाए औ अन्य मानिसहरू सरह मेरे। म स्वर्गबाट आएको त्यो रोटी हुँ। ऊ जसले यो रोटी खाँदछ, अनन्त बाँच्ने छ।”

59 येशूले ती कुराहरू त्यतिबेला गर्नुभयो जब उहाँ कफर्नहुम शहरको यहदीहरूको सभा-घरमा सिकाउनु हुँदैथियो।

धैरे चेलाहरूले येशूलाई छोडे

60 धैरे येशूका चेलाहरूले यस्तो सुनेपछि भने, “यो शिक्षा बुझ्न गाह्रो छ। कसले यो शिक्षा ग्रहण गर्न सक्छ?”

61 येशूले चेलाहरू गगनाउडैछन् भन्ने थाहा पाउनु भयो। तिमीहरूलाई भन्नुभयो, “के यस शिक्षाले तिमीहरूलाई ठेस लाग्छ?”

62 तब तिमीहरूले मानिसको पुत्रलाई जहाँ ऊ पहिले थियो, त्यहाँ जाँदै गरेको देख्यौं भने के हुन्छ?

63 त्यो आत्मा हो जसले मानिसलाई जीवन दिन्छ। शरीरबाट केही फाईदा छैन। म जो चीज तिमीहरूलाई भन्छु त्यो आत्मा हो तिनहरूले जीवन दिन्छ।

64 तर तिमीहरू मध्ये कसैले विश्वास गर्दैनौं।” (येशूलाई शुरूबाट नै थाहा थियो कस-कसले विश्वास गरेनन् र कसले धोखा दिन्छ।)

65 येशूले भन्नुभयो “त्यसैले मैले भनेकोछु ‘पिताले अनुमति नदिए सम्म कोही पनि म भएकोमा आउन सक्तैन।’ ”

66 जब येशूले त्यसो भन्नुभयो, उनका धैरे चेलाहरू पछि हटे र उहाँको पछि लाग्नु छोडे।

67 येशूले बाह्रजना प्रेरितहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू पनि छाड्न चाहन्छौं?”

68 शिमोन पत्‍रसले उहाँलाई जवाफ दिए, “हे प्रभु हामी कसकोमा जाऊँ? तपाईंकोमा वचन छ जसले अनन्त जीवन दिन्छ।

69 हामी तपाईंमाथि विश्वास गर्छौं। हामी जान्दछौं कि तपाईं मात्र एक पवित्र हुनुहुन्छ जो परमेश्वरबाट आउनुभएको हो।”

70 तब येशूले उत्तर दिनुभयो, “मैले तिमीहरू बाह्रजनालाई चुन्छु। तर पनि तिमीहरूमा एकजना शैतान हो।”

71 येशूले यहूदाको विषयमा भनिरहनु भएको थियो। यहूदा शिमोन इस्कारियोतको छोरो थिए। यहूदा ती बाह्र चेलाहरू मध्येका एकजना थिए। किनभने उसले उहाँलाई धोका दिनेवाला थियो।

7

येशू र उहाँका भाइहरू

1 यो घटना पछि, येशूले गालील देशको चारैतिर यात्रा गर्नुभयो। येशूले यहूदियामा भ्रमण गर्न चाहनु भएन किनभने यहूदीहरूले उहाँलाई मार्ने मौका खोजी रहेका थिए।

2 त्यसबेला यहूदीहरूको छाप्रो वासको चाड थियो।

3 तब येशूका भाइहरूले उहाँलाई भने, “तपाईंले यता छोडेर यहूदाको पर्वमा जानुपर्छ। तब तपाईंका चेलाहरूले त्यहाँ तपाईंले गर्नु भएको महान कार्य देख्न सक्नेछन्।

4 यदि कसैले आफूलाई जनसमूह माझ प्रकाश गर्न चाहन्छ भने, उसले आफ्नो काम गुमीरूपले गर्नु हुँदैन। संसारलाई आफू स्वयंले देखाऊ। तिमीले गरेका चमत्कारहरू तिनीहरूले देख्नु।”

5 (येशूका भाइहरूले सम्म उहाँमाथि विश्वास गर्दैनथिए।)

6 येशूले उहाँका भाइहरूलाई भन्नुभयो, “मेरो निम्ति ठीक समय अझै आइपुगेको छैन। तर कुनै समय पनि तिमीहरूको लागि जाने बेला आउँछ।

7 संसारले तिमीहरूलाई घृणा गर्न सक्तैनन्। तर यो संसारले मलाई घृणा गर्छ। किनभने मैले तिनीहरूलाई तिनीहरूका कामहरू दूष्ट छन भनी देखाएँ।

8 यसर्थ तिमीहरू चाडमा जाऊ। म चाडमा यस पल्ट जाँदिन। मेरा निम्ति ठीक समय अझै आएको छैन।”

9 त्यति भनिसके पछि, उहाँ गालीलमा नै बसु भयो।

10 तब येशूका भाइहरू चाडतिर गए। तब उहाँ पनि चाडमा जानुभयो। तर येशू खुल्लम खुल्ला त्यहाँ जानु भएन, तर गुमीरूपले जानुभयो।

11 त्यो चाडमा यहूदीहरूले येशूलाई खोजे। तिनीहरूले भने, “त्यो मानिस कहाँ छ?”

12 त्यहाँ धैरे मात्रामा मानिसहरूको घुइँचो थियो। तिनीहरू मध्ये कसै-कसैले येशूको विषयमा गुप्त प्रकारले कुरा गरिरहेको थिए। कतिपय मानिसहरूले भने, “उहाँ एक असल मानिस हुनु हुन्छ।” तर कतिपयले भने, “होइन, मानिसहरूलाई मूर्ख बानउँदछ।”

13 तर कसैको पनि येशूको विषयमा खुल्लमखुल्ला प्रकारले कुरा गर्ने आँट थिएन। मानिसहरू यहूदी अगुवाहरूसँग डराउँदथे।

येशूले यरूशलेममा शिक्षा दिनुभयो

14 त्यो पर्व आधा जस्तो सिद्धिन् थालेको थियो। तब येशू मन्दिरको प्राङ्गणमा जानुभयो अनि मानिसहरूलाई सिकाउन शुरू गर्नुभयो

- 15 यहदीहऱ छक्क परे। तिनीहऱले भने, “यो मानिस कहिल्यै स्कूलमा पढेन उसले कसरी यति विघ्न कुराहऱ जान्यो?”
- 16 येशुले जवाफमा भन्नुभयो, “जुन कुराहऱ म पढाइहेछु त्यो मेरो आफ्नै होइन। मेरो शिक्षा उहाँबाट आउँदछ जसले मलाई पठाउनु भयो।
- 17 यदि कुनै मानिसले परमेश्वरको इच्छा अनुसार काम गर्न चाहन्छ भने तब उसले मेरो शिक्षण परमेश्वरबाटै आँउछ भनी बुझ्नेछ। यो मेरो आफ्नै शिक्षण होइन भनेर उसले जान्दछ।
- 18 कुनै मानिस जसले आफ्नो विचार मात्र बताउँदछ उसले आफै मात्र सम्मान पाउनलाई प्रयास गर्दछ। तर जुन मानिस जसले आफूलाई पठाउनेको सम्मान ल्याउने प्रयास गर्दछ उसले सत्य बोल्दछ। अनि उसकोमा केही असत्य रहेछैन।
- 19 के मोशाले तिमीहऱलाई व्यवस्था प्रदान गर्नु भएन? तर तिमीहऱ कसैले ती व्यवस्था पालन गरेनौ। किन तिमीहऱ मलाई मार्न चाहन्छौ?”
- 20 मानिसहऱले जवाफ दिए, “एक भूतात्मा तिमीभित्र छ र त्यसले तिमीलाई बौलाहा बनाएको छ। कसले तिमीलाई मार्न चाहन्छ?”
- 21 येशुले तिमीहऱलाई भन्नुभयो, “मैले एउटा चमत्कार गरे र तिमीहऱ सबै छक्क पर्यौ।
- 22 मोशाले तिमीहऱलाई खतनाको बारेमा नियम प्रदान गर्नुभयो। तर खासमा खतनाको नियम मोशाबाट आएको होइन। खतना हाम्रो पिता-पुर्खाबाट आएको हो जो मोशा भन्दा अगाडि थिए कहीले काँही विश्रामको दिनमा तिमीहऱ शिशु को खतना गर्छौ।
- 23 यसले के देखाउँछ भने एकजना मानिसले मोशाको व्यवस्था उलट्टुन नहोस भनी विश्रामको दिनमा खतना लिन सक्छ। तब मैले विश्रामकै दिनमा एकजना मानिसको सम्पूर्ण शरीर निको पार्दा तिमीहऱ मसित किन रिसाउँछौ?
- 24 बाहिरी रूपलाई जाँच गर्न छाडी देऊ। निष्पक्ष बन र सत्य अनुसार जाँच गर।”

येशु नै ख्रीष्ट हो भनेर मानिसहऱ छक्क परे

- 25 यसऱशलेमका कोही बासिन्दाहऱले भने, “यो त्यही मानिस होइन जसलाई मानिसहऱले मार्ने चेष्टा गरिरहेकाछन्?”
- 26 हेर, तिनी खुल्लम-खुल्ला शिक्षा दिइरहेका छन्। यद्यपि कसैले उहाँलाई शिक्षा दिन रोक्ने चेष्टा गरिरहेका छैनन्। के अग्रजहऱले उनी नै ख्रीष्ट हुन भन्ने निर्णय गरे?
- 27 तर हामी जान्दछौ उहाँ कहाँ बाट आएका हुन्। जब ख्रीष्ट आउनु हुनेछ, उहाँ कहाँबाट आउनु हुन्छ कसैलाई थाहा हुँदैन।”
- 28 येशुले मन्दिरको प्राङ्गणमा शिक्षा दिइरहनु भएको थियो। येशुले ठूलो स्वरमा भन्नुभयो, “हो, तिमीहऱ म को हुँ र कहाँबाट आएको हो भनेर जान्दछौ। तर म आफ्नै अधिकारबाट आएको भने होइन। मलाई कसैले पठाएका हो जो सत्य हुनुहुन्छ। तिमीहऱ उहाँलाई जान्दैनौ।
- 29 तर म मात्र उहाँलाई जान्दछु अनि म उहाँबाटै आएको हुँ। उहाँले नै मलाई पठाउनु भएको हो।”
- 30 जब येशुले त्यसो भन्नुभयो, मानिसहऱले उहाँलाई पक्रन चाहन्थे तर कसैले पनि उहाँलाई छुन सम्म सकेनन्। येशुलाई अहिले नै मारि हाल्नु पर्ने ठीक समय भएको थिएन।
- 31 तर धेरै जनाले येशुमा विश्वास गरे। मानिसहऱले भने, “हामी ख्रीष्ट आउनु हुन्छ भनेर पखिरहेकाछौ। जब ख्रीष्ट आउनु हुनेछ तब उहाँले यो मानिसले भन्दा अझ बेशी चमत्कारहऱ गर्न सक्नु हुन्छ र? होइन, अतः यही मान्छे ख्रीष्ट हुनुपर्छ।”

यहदीहऱले येशुलाई पक्रने प्रयास गरे

- 32 फरिसीहऱले येशुको विषयमा मानिसहऱले गुप्तीरूपमा कुराहऱ गरेको सुने। यसैले मुख्य पूजाहारीहऱ र फरिसीहऱले येशुलाई पक्रन मन्दिरको कोही पहरेदारहऱलाई पठाए।
- 33 तब येशुले भन्नुभयो, “अब केही क्षण म तिमीहऱसंग बस्नेछु। तब म उहाँकहाँ जानेछु जसले मलाई पठाउनु भयो।
- 34 तिमीहऱले मलाई खोज्नेछौ, तर तिमीहऱले मलाई भेट्ने छैनौ। अनि जहाँ म हुन्छु त्यस ठाउँमा तिमीहऱ आउन सक्नेछैनौ।”
- 35 यहदीहऱले आपसमा भने, “उनी कहाँ जानेछन्, के हामीले उनलाई भेट्न सक्ने छैनौ? के उनी यूनानीहऱमा जानेछन् जहाँ हाम्रा मानिसहऱ वस्दछन्? के तिनी यूनानी मानिसहऱलाई शिक्षा दिन जानेछन्?
- 36 उनले भन्छन्, ‘तिमीहऱले खोज्यौ भने पनि मलाई भेट्ने छैनौ।’ उसले यसो पनि भन्दछ, ‘म जहाँ छु तिमीहऱ त्यहाँ आउन सक्तैनौ।’ यसको अर्थ के हो?”

पवित्र आत्माको विषयमा येशुले भन्नु हुन्छ

37 पर्वको अन्तिम दिन थियो। यो एकदमै मुख्य दिन थियो। त्यसदिन येश् उभिनु भयो र ठूलो स्वरमा भन्नुभयो, “यदि कुनै मानिसहरूलाई तीर्खा लागेको छ भने मकहाँ आऊ र पिऊ।

38 यदि कुनै मानिसले मलाई विश्वास गर्छ भने, उसको हृदयबाट जिउँदो पानी बग्नेछ। धर्मशास्त्रमा यही लेखिएकोछ।”

39 येश्ले वास्तवमा पवित्र आत्माको विषयमा बताइरहनु भएको थियो। पवित्र आत्मा मानिसहरूलाई अझ सम्म दिइएको थिएन किनभने येश् अझ सम्म मर्नु भएको थिएन, अनि महिमातर्फ नै उठेको थिएन। तर पछि, ती जसले येश्मा विश्वास गर्छन्, पवित्र आत्मा पाउने छन्।

येश्को विषयमा मानिसहरूको वाद-विवाद

40 मानिसहरूले येश्ले भन्नु भएका ती कुराहरू सुने। कोही मानिसहरूले भने, “यो मानिस साँच्चै नै अगमवक्ता हो।”

41 अन्य मानिसहरूले भने, “उनी ख्रीष्ट हुन।”

अन्यहरूले भने, “उनी ख्रीष्ट गालीलबाट आएको होइन।

42 धर्मशास्त्र अनुसार ख्रीष्ट दाऊदको परिवारबाट आउनेछन्। अनि अझ धर्मशास्त्रले भन्दछ कि ख्रीष्ट बेतलेहेमबाट आउनेछन्, त्यो शहर जहाँ दाऊद बस्थे।”

43 तब येश्को विषय लिएर परस्परमा तिनीहरू सहमती भएनन्।

44 कोही मानिसहरूले येश्लाई पक्रन चाहन्थे। तर कसैले पनि तिनीमाथि आफ्नो हात हालेनन्।

यह्दी अगुवाहरूले विश्वास गर्न अस्वीकार गरे

45 तब मन्दिरका पहरेदारहरू, मुख्या पूजाहारीहरू र फरिसीहरूभए कहाँ फर्के। तिनीहरूले मन्दिरका पहरेदारहरू सोधे, “तिमीले किन येश्लाई ल्याएनौ?”

46 मन्दिरका पहरेदारहरूले उत्तर दियो, “कुनै मानिसले पनि अझ सम्म यस प्रकारले शिक्षा दिएको छैन!”

47 फरिसीहरूले उत्तर दिए, “तब तिमीहरू पनि मूर्ख बनियौ।

48 अगुवाहरू कसैले येश्मा विश्वास गरेकोछ, यही होइन? कुनै फरिसीहरूले उसमाथि विश्वास गरेकोछ? छैन!

49 तर ती मानिसहरू जौ बाहिर छन् जसले व्यवस्थाको विषयमा केही पनि जान्दैनन् तिनीहरूले मात्र उहाँलाई विश्वास गरेकाछन्। परमेश्वरले तिनीहरूलाई श्राप दिनु भएकोछ।”

50 तर निकोदिमस् ती अगुवाहरूमध्ये एकजना थिए। निकोदेमस त्यो मानिस थियो जो येश्लाई हेर्न पहिल्यै गएको थियो। उनले भने,

51 “हाम्रा व्यवस्थाले ऊबाट पहिले नसुनी तथा उसले के गरेकोछ नजानी एक मानिसलाई दण्ड दिनु हामीलाई अनुमति दिँदैन।”

52 यह्दी अगुवाहरूले उत्तर दिए, “तिमी पनि गालीलबाटै आएको हो? धर्मशास्त्र अध्ययन गर अनि तिमीले जान्छौ कि कुनै पनि आगमवक्ता गालीलबाट आउँदैन।”

(यह्नाको यी पदहरू 7:53-8:11 सम्म सबैभन्दा पुरानो र असल यूनानी लिपीहरूमा पाइँदैन।)

व्यभिचारमा समातिकी आइमाई

53 सबै यह्दी अगुवाहरू आ-आफ्ना घर गए।

8

1 येश् जैतून डाँडामा जानुभयो।

2 बिहानै येश् मन्दिर तर्फ फर्कनुभयो। सबै मानिसहरू येश्कहाँ आए। येश् बसु भयो र तिनीहरूलाई सिकाउनु भयो।

3 शास्त्रीहरू र फरिसीहरूले एकजना आइमाईलाई त्यहाँ ल्याए। त्यस आइमाईले व्यभिचार गरिररहेको बेला समातिएकी थिई। ती यह्दीहरूले त्यस आइमाईलाई बलजपती जनसमूह समक्ष ल्याए।

4 तिनीहरूले येश्लाई भने, “गुरूज्यू, यस आइमाई पर-पुस्सँग व्यभिचार सम्बन्धमा रहेको बेला समातिई।

5 मोशाको व्यवस्थाले आज्ञा गर्दछ कि यस्तो आइमाईलाई ढुङ्गाले हानेर मार्नु पर्छ। अब तपाईं के भन्नु हुन्छ?”

6 यह्दीहरूले येश्लाई जालमा पार्नुका निम्ति त्यस्ता प्रश्नहरू गरिरहेका थिए। तिनीहरू येश्ले गल्ती कुरा गरोस् भन्ने चाहन्थे ताकि तिनीहरूले उहाँलाई आरोप लगाउन सकुन। तर येश् निहनु भयो र आफ्नो औलाले जमीनमा लेख्न थाल्नु भयो।

7 यह्दीहरूले लगातार त्यही प्रश्न येश्लाई सोधिरहे। तब येश् उभिनु भयो अनि भन्नुभयो, “तिमीहरू माझमा कुनै एक मानिस जो पाप रहित छ त्यो मानिसले उसलाई प्रथम ढुङ्गा हान्नुहोस्।”

8 तब फेरि येश् निहँनु भयो र जमीनमा लेख्नु भयो।

9 जब येशुले भनेको तिनीहरूले सुने तिनीहरू एक पछि अर्को गईं त्यहाँबाट जान थाले। बढा मानिसहरूले पहिला छाडे र त्यसपछि अरूअरूले छाड्दै गए। येशु एकलो छाडिनु भयो त्यस आइमाईसंग। त्यस आइमाई उहाँ समक्ष उभिरहेकी थिई।

10 येशु उठनु भयो अनि तिनलाई सोध्नु भयो, “नारी, तिनीहरू कहाँ छन्? तिनीहरू कसैले तिमीलाई दोषी ठहराउन सकेनन्?”

11 उसले भनी, “महोदय, मलाई कसैले दोषी ठहरयाउन सकेन।”

तब येशुले भन्नुभयो, “तब म पनि तिमीलाई दोषी ठहरयाउँदिन, तिमी जान सक्छौ, तर फेरि पाप नार्नू।”

येशु संसारको ज्योति

12 त्यसपछि, येशु फेरि मानिसहरूसंग कुराकानी गर्न थाल्नु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “म संसारको ज्योति हुँ। जुन मानिस मेरो पछि लाग्दछ ऊ कहिल्यै अन्धकारमा पर्ने छैन। त्यस मानिसले ज्योति पाउनेछ जसले जीवन प्रदान गर्दछ।”

13 तब फरिसीहरूले येशुलाई भने, “तपाईं आफ्नो गवाही दिइरहनु भएकोछ। यसर्थ तपाईंको गवाही अमान्य ठहरिन्छ।”

14 येशुले जवाफ दिनुभयो, “हो, मैले यी कुराहरू आफ्नै विषयमा भनिरहेको छु। तर मैले भनेका कुरा सत्य हुन्। किनभने म जान्दछु म कहाँबाट आएको हुँ र कहाँ जान्छु। म तिमीहरू जस्तो होइन। तिमीहरू जान्दैनौ म कहाँबाट आए र कतातिर गइरहेछु।

15 तिमीहरूले मलाई अन्य मानिसलाई सरह न्याय गर्दछौ। म कुनै मानिसलाई न्याय गर्दिनँ।

16 तर यदि मैले न्याय गरे भने, मेरो न्याय सत्य हुनेछ। किन? किनभने जब म न्याय गर्दछु म एकलो हुन्छु। पिता जसले मलाई पठाउनु भयो उहाँ मसंग हुनुहुन्छ।

17 तिमीहरूको आफ्नै व्यवस्था छ कि यदि दुई जना गवाहीले एउटै कुरा भन्थो भने तिमीहरूले स्वीकार गर्नेपछि।

18 म त्यस्तै एक गवाही हुँ जसले आफ्नै विषयमा भन्दछ। अनि पिता जसले मलाई पठाउनु भयो उहाँ अर्को गवाही हुनुहुन्छ।”

19 मानिसहरूले सोधे, “तपाईंको पिता कहाँ छ?”

येशुले जवाफमा भन्नुभयो, “तिमीहरूले मलाई अथवा मेरो पितालाई चिन्दैनौ। यदि तिमीहरूले मलाई चिन्दछौ भने, तिमीहरूले मेरो पितालाई पनि चिन्दछौ।”

20 येशुले यी कुराहरू मन्दिरमा सिकाई रहनु भएको बेलामा भन्नुभयो। उहाँ त्यस ठाउँको छेऊमा हुनुहुन्थ्यो जहाँ सबै जना मानिसहरू भेटी चढाउन आउँथे। तर कुनै मानिसले पनि उहाँलाई पक्रेनन्। येशुको ठीक समय अझ आइपुगेको थिएन।

येशुको विषयमा यहदीहरूले बुझेनन्

21 फेरि, येशुले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई छोडेर जानेछु। तिमीहरूले मलाई खोज्ने-छौ, तर तिमीहरू आफ्नै पापले मर्नेछौ। जहाँ म गइरहेछु त्यहाँ तिमीहरू आउन सक्तैनौ।”

22 तब यहदीहरूले आपसमा सोधे, “के येशुले आफैलाई मार्नेछ? के यसको अर्थ यो हो जब उहाँले भन्नु भयो, ‘जहाँ म गइरहेको छु त्यहाँ तिमीहरू आउन सक्तैनौ?’”

23 तर येशुले ती यहदीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू यहाँ तलबाट आएका हो। तर म माथिबाट आएको हुँ। तिमीहरू यस संसारका हो, तर म यस संसारको होइन।

24 मैले भनिसकें तिमीहरू आफ्नै पापहरूमा मर्नेछौ। हो, तिमीहरू आफ्नै पापहरूमा मर्नेछौ, यदि तिमीहरूले मलाई म उही हो भनेर विश्वास गरेनौ भने।”

25 यहदीहरूले सोधे, “तब तिमी को हो?”

येशुले जवाफ दिनुभयो, “शुद्धेच्छि नै मैले तिमीहरूलाई जे भनिरहेछु म त्यही हुँ।

26 तिमीहरूका विषयमा मलाई धेरै कुराहरू भन्नु छ। तिमीहरूलाई म न्याय गर्न सक्थे, तर उहाँ एक जसले मलाई पठाउनु भयो सत्य उहाँ नै हुनुहुन्छ। उहाँबाट जे कुरा मैले सुने ती कुराहरू बोल्छु।”

27 येशु कुन विषयमा कुरा गरिरहेछन् भनेर मानिसहरूले बुझ्दैनन्। येशुले तिनीहरूलाई पिताको विषयमा भनिरहनु भएको थियो।

28 यसैले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले मानिसको पुत्रलाई उठाउनेछौ त्यतिबेला मात्र म उही हुँ भनेर तिमीहरू जान्नेछौ। तिमीहरूले जान्नेछौ कि जुन कुराहरू म गरिरहेछु त्यो मेरो आफ्नै अधिकारबाट गरेको होइन। तिमीहरूले जान्नेछौ कि मैले जे जति कुराहरू भन्दैछु त्यो पिताबाट मैले जानेको हो।

29 परमेश्वर जसले मलाई पठाउनु भयो उहाँ मसंग हुनुहुन्छ। म सधैं त्यही कुरा गर्दछु जसले उहाँलाई खुशी दिँदछ। यसैले उहाँले मात्र मलाई एकलै छोडनु भएन।”

30 जब येशूले यी कुराहरू गरिरहनु भएको थियो, धेरै मानिसहरूले उहाँलाई विश्वास गरे।

येशूले मुक्त हुने विषय बताउनु हुन्छ

31 तब येशूले भन्नुभयो कि यहूदीहरू जसले उहाँमाथि विश्वास गरे, “यदि तिमीहरूले लगातार मेरो शिक्षाहरू पालन गरिरह्यौ भने तिमीहरू सौँचै मेरो चेलाहरू हो।

32 तब मात्र तिमीहरूले सत्य जान्नेछौ। अनि सत्यले तिमीहरूलाई मुक्ति गराउनेछ।”

33 यहूदीहरूले जवाफ दिए, “हामी अब्राहामका सन्तान हो। अनि हामी कहिल्यै कसैको दास भएका छैनौ। तब किन भन्छौ, ‘तिमीहरू’, स्वतन्त्र हुनेछौ?”

34 येशूले जवाफ दिनुभयो, “म सौँचो भन्दछु। प्रत्येक मानिस जसले लगातार पाप गर्छ ऊ पापको दास हो। पाप उसको मालिक हो।

35 दास सदैव मालिकको परिवारसंग बस्दैन। तर छोरो सधैं परिवारसंग बस्छ।

36 यसर्थ जब पुत्रले तिमीहरूलाई स्वतन्त्र पार्दछ, तब तिमीहरू सत्यरूपमा स्वतन्त्र हुनेछौ।

37 म जान्दछु तिमीहरू अब्राहामका सन्तान हो। तर तिमीहरू मलाई मार्न चाहन्छौ। किनभने तिमीहरू मेरो वचन स्वीकार गर्न चाहँदैनौ।

38 म भनिरहेछु कि जे पिताले मलाई देखाउनु भयो तर तिमीहरूले त्यो काम गर्दछौ जो तिम्रा पिताबाट तिमीहरूले सुन्यौ।”

39 यहूदीहरूले भने, “हाम्रा पिता अब्राहाम हुन्।”

येशूले भन्नुभयो, “यदि तिमीहरू सौँचि नै अब्राहामका सन्तान हुँदा हो त तिमीहरूले त्यही कुराहरू गर्ने थियौ जुन कुरो अब्राहामले गरे।

40 म मानिस हुँ जसले परमेश्वरबाट सुनेको सत्य बताउँ। तर तिमीहरू मलाई मार्ने प्रयास गर्छौ। अब्राहामले त्यस्ता कुरा गरेनन्।

41 तब तिमीहरूले त्यही कुराहरू गरिरहेकाछौ जो तिम्रा आफ्नै पिताले गर्छन्।”

तर यहूदीहरूले भने, “हामी त्यस्ता अवैध बालहरू होइनौ जसले कहिल्यै पनि आफ्ना पिता को थिए जानेनौ। परमेश्वर नै हाम्रा पिता हुन्। हाम्रा अरु पिता छैनन्।”

42 येशूले ती यहूदीहरूलाई भन्नुभयो, “यदि परमेश्वर सौँचै तिमीहरूका पिता भएको भए तिमीहरूले मलाई प्रेम गर्ने थियौ। म परमेश्वरबाटै आएको हुँ, र म यहाँ छु। म आफ्नै अधिकारबाट आएको होइन। परमेश्वरले मलाई पठाउनु भयो।

43 तिमीहरूले यी कुराहरू किन बुझ्दैनौ, जो म सिकाउँछु? किनभने तिमीहरूले मेरो शिक्षा स्वीकार गर्न सक्तैनौ।

44 तिमीहरूका पिता शैतान हो। तिमीहरू उसका सन्तान हो। उसले जे चाहन्छ तिमीहरू त्यही गर्दछौ। शैतान आदिकालदेखि नै हत्यारा थियो। उ सधैं सत्यको विरुद्धमा छ अनि उभित्र सत्य छैन। जब ऊ झूटो बोल्छ तब उसले त्यो झूठो स्वभाविक रूपले बोल्छ। हो शैतान असत्यवादी अनि असत्यको पिता हो।

45 “म सौँचो भन्दछु। त्यसैले तिमीहरू मलाई विश्वास गर्दैनौ।

46 म पापको दोषी छु भनेर तिमीहरूमा कसले प्रमाण दिन सक्छौ? म तिमीहरूलाई सत्य भन्दछु किन तिमीहरू मलाई विश्वास गर्दैनौ?

47 जो परमेश्वरको हो उसले परमेश्वरले भन्नु भएका कुरा मान्दछ। तर तिमीहरू परमेश्वरले जे भन्नु हुन्छ त्यो स्वीकार्दैनौ, किनभने तिमीहरू परमेश्वरका होइनौ।”

येशूले आफ्नै र अब्राहामको विषयमा भन्नुहुन्छ

48 यहूदीहरूले उत्तर दिए, “हामीहरूले भन्यौ तिमी सामरी हो। अनि भूतात्मा तिमीभित्र छ। के यस्तो भन्नु हामी सही छैनौ?”

49 येशूले उत्तर दिनुभयो, “म भित्र भूतात्मा छैन। म आफ्ना पितालाई सम्मान गर्छु तर तिमीले मलाई सम्मान गर्दैनौ।

50 म आफ्नै सम्मान पाउने कोशिश गरिरहेको छुँइन उहाँ एक हुनुहुन्छ जसले मेरो निम्ति सम्मान चाहनु हुन्छ। उहाँ न्यायकर्ता हुनुहुन्छ।

51 म सौँचो भन्छु। यदि कुनै मानिसले मेरो वचन पालन गर्छ भने, त्यो मानिस कहिल्यै मर्ने छैन।”

52 यहूदीहरूले येशूलाई भने, “अब हामी पक्का भयौ कि तिमीभित्र भूतात्मा छ अनि अगमवक्ताहरू अनि अब्राहाम पनि मेरे। तर तिमी भन्छौ, ‘जुन मानिसले तिम्रो वचन पालन गर्दछ ऊ कहिल्यै मर्ने छैन।’

53 के तिमी आफूलाई हाप्रा पिता अब्राहामभन्दा महान सोच्छौ? अब्राहाम मेरे। अनि अगमवक्ताहरू पनि मेरे। तिमी आफूलाई के सम्झन्छौ?”

54 येशूले जवाफ दिनुभयो, “यदि मैले आफूलाई सम्मान दिएको भए, त्यो सम्मान व्यर्थ हो। जसले मलाई सम्मान दिनुभयो उहाँ मेरा पिता हुनुहुन्छ। अनि जसलाई तिमीहरू आफ्नो परमेश्वर भन्छौ।

55 तिमीहरू वास्तवमा उहाँलाई चिन्दैनौ। म उहाँलाई चिन्दछु। यदि मैले मेरा पितालाई चिनिने भने म तिमीहरू जस्तै झट्टो हुनेछु। तर म उहाँलाई चिन्दछु। अनि म उहाँले जे भन्नुहुन्छ पालन गर्छु।

56 तिम्ना पिता अब्राहाम म आउने दिन हेर्नलाई हर्षित थिए। उनले त्यो दिन देखे र हर्षित भए।”

57 यहूदीहरूले येशूलाई भने, “तिमीले अब्राहामलाई देखेकाछौ? तिमी 50 वर्ष पनि पुगेका छैनौ!”

58 येशूले उत्तर दिनुभयो, “म तिमीलाई साँचो भन्छु। अब्राहाम जन्मनु भन्दा पनि अघिबाट म छँदै छु।”

59 जब येशूले त्यसो भने, मानिसहरूले उहाँमाथि ढुङ्गाहरू टिपेर हाने। तर येशू लुक्नु भयो र मन्दिर छाडेर जानुभयो।

9

अन्धा जन्मेको मानिसलाई येशूले निको पार्नु भयो

1 जब येशू हिडिरहनु भएको थियो, उहाँले एकजना अन्धो मान्छेलाई देख्नु भयो। त्यो मान्छे जन्मैदेखि अन्धा थियो।

2 येशूका चेलाहरूले सोधे, “गुरुज्यू यो मान्छे जन्मैदेखि अन्धो हो। कसको पापले उसलाई अन्धा जन्मायो? उसको आफ्नै पाप वा उसको माता-पिताको पाप?”

3 येशूले उत्तर दिनुभयो, “यो न त उसको न त उसकी माताको पापहो जसले उसलाई अन्धा जन्माइन्। ऊ जन्मैदेखिको अन्धो हो ताकि उसलाई निको पारेर मानिसहरूलाई परमेश्वरको शक्ति देखाउन सकियोस।

4 अहिले जब दिनको समय छ हामीले उहाँको कामहरू गर्नु पर्छ जसले मलाई पठाउनु भयो। रात पर्न आँटिको छ। अनि कसैले पनि राती काम गर्दैन।

5 जब म संसारमा छु, म संसारको ज्योति हँ।”

6 यसो भनिसकेर, येशूले भूँईमा थुक्नु भयो र त्यसबाट केही माटोको हिलो बानाउनु भयो अनि येशूले त्यसलाई त्यस मानिसको आँखामा दलिदिनुभयो भयो।

7 येशूले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “जाऊ सिलोआमाको तलाउमा गएर पखाल।” (सिलोआमको अर्थ हुन्छ “पठाउनु”) तब त्यो मानिस तलाउमा गयो र धोयो। अब ऊ देखे लायकको भयो।

8 कोही मानिसहरूले पहिले त्यस मानिसलाई भीख मागिरहेको देखेका थिए। ती मानिसहरू र उनको छिमेकीहरूले भने, “हेर! यो त्यही मान्छे होइन जो सधैं बसेर भिख माग्दथ्यो?”

9 कोही मानिसहरूले भने, “हो! त्यो त्यही हो।” तर अन्य मानिसहरूले भने, “अहँ, ऊ त्यो मान्छे होइन, ऊ त्यस्तै देखिएको मात्र हो।”

तब त्यस मानिसले भन्यो, “म त्यही मानिस हँ जो पहिले अन्धो थिएँ।”

10 मानिसहरूले जान्न चाहन्थे, “के भयो? तिमीले कसरी दृष्टि प्राप्त गर्‍यो?”

11 त्यस मानिसले जवाफ दिए, “त्यो मानिस जसलाई येशू भन्दछौ उहाँले धूलोबाट हिलो बनाउनु भयो। उहाँले त्यो मेरो आँखामा राखिदिनु भयो। तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, ‘सिलोआममा जाऊ र पखाल।’ तब म सिलोआममा गएँ र पखालें। अनि तब मैले देख् थालें।”

12 मानिसहरूले त्यस मानिसलाई सोधे, “त्यो मान्छे कहाँ छ?”

त्यस मानिसले भन्यो, “मलाई थाहा छैन।”

येशूले निको पार्नु भएको त्यस मान्छेलाई यहूदीहरूले प्रश्न गरे

13 त्यसपछि मानिसहरूले त्यस मान्छेलाई फरिसीहरूकहाँ ल्याए। यो त्यही मानिस थियो जो पहिला अन्धो थियो।

14 येशूले धूलोको हिलो बनाएर त्यस मानिसको आँखा निको पारिदिनु भयो। जुन दिन येशूले त्यस्तो काम गर्नुभयो त्यो दिन विश्रामको दिन थियो।

15 फरिसीहरूले पनि त्यस मानिसलाई सोधे, “कसरी तिमीले तिम्नो दृष्टि पायौ?”

त्यस मानिसले उत्तर दियो, “उहाँले धूलोको हिलो मेरो आँखामा राखिदिनु भयो। मैले मेरो आँखा पखालें र अब मैले देख् सकें।”

16 कोही फरिसीहरूले भने, “त्यस मानिसले विश्रामको दिन पालन गर्दैन। यसैले ऊ परमेश्वरबाट आएको होइन।”

अन्य मानिसहरूले भने, “तर जो मानिस पापी छ उसले यस्तो चमत्कारहरू गर्न सक्नेन।” ती यहूदीहरू आपसमा सहमत हुन सकेनन्।

17 यहूदी अगुवाहरूले फेरि त्यस मानिसलाई सोधे, “यो मान्छेले तिमीलाई निको पार्यो अनि तिमीले देख्न सक्थौ। तिमी उसको बारेमा के भन्छौ?”

त्यस मानिसले उत्तर दिए, “उहाँ एउटा अगमवक्ता हुनुहुन्छ।”

18 यहूदीहरूले त्यस मानिस त्यसरी निको भएको घटनामा विश्वास गरेनन्। तिनीहरूले त्यो मान्छे पहिले अन्धा र पछि निको भएको विश्वास गरेनन्। यसर्थ तिनीहरूले उसको आमा बाबुलाई बोलाए।

19 अनि यहूदीहरूले त्यसको आमा बाबुलाई सोधे, “यो तिमीहरूको छोरो हो? तिमीहरू भन यो जन्मै अन्धो थियो। तब अहिले उसले कसरी देख्न सक्थ्यो?”

20 त्यसको आमा-बाबुले उत्तर दिए, “हामी जान्दछौ यो मेरो छोरो हो। अनि हामी जान्दछौ यो जन्मै अन्धो थियो।

21 तर अहिले उसले कसरी देख्न सक्छ हामी जान्दैनौं। अनि हामी जान्दैनौं कसले उसलाई दृष्टि दियो। उसैलाई सोध्नुहोस्। ऊ अहिले ठूलो भएको छ अनि आफ्नो विषयमा उत्तर आफैले दिने छ।”

22 उनको आमा-बाबुले यहूदी अगुवाहरूको डरले गर्दा त्यसो भनेको हुन्। यहूदी अगुवाहरूले पहिल्यै निर्णय लिइसकेका थिए कि ज-जसले येशूलाई ख्रीष्ट भन्छन् तिनीहरू दण्डित हुनेछन्। अनि ती मानिसहरूलाई सभा-घरबाट निकालिदिनेछन्।

23 यसैकारणले गर्दा उसको आमा-बाबुले भने, “ऊ ठूलो भएकोछ उसैलाई सोध्नु होस्।”

24 तब यहूदी अगुवाहरूले त्यस मानिस जो पहिला अन्धो थियो फेरि दोस्रोपल्ट बोलाए भने, “तिमीलाई परमेश्वरको महिमा राख्न सत्य बोल्नु पर्छ। हामी जान्दछौ कि यो मानिस पापी हो।”

25 त्यस मानिसले उत्तर दियो, “उहाँ पापी हुन भनेर म जान्दिन। तर म यति मात्र जान्दछु: म अन्धो थिएँ र अहिले देख्न सक्ने भएँ।”

26 यहूदीहरूले सोधे, “उसले के गर्थो? तिम्रो आँखा कसरी निको पार्यो?”

27 त्यस मानिसले उत्तर दियो, “मैले तपाईंहरूलाई पहिल्यै भनिसकेको छु। तर तपाईंहरूले सुन्नु नै भएन। किन तपाईंहरू फेरि सुन्न चाहनु हुन्छ? के तपाईंहरू पनि उहाँको चेलाहरू हुन चाहनु हुन्छ?”

28 यहूदी अगुवाहरू एकदम रिसले चर् भए अनि त्यस मानिसलाई अप-शब्दद्वारा गाली गरे। तब तिनीहरूले भने, “तिमी त्यस मानिसको चेला हो। हामी मोशाका चेलाहरू हौं।

29 हामी जान्दछौ कि परमेश्वर मोशासंग बोल्नु भयो। तर हामी त्यस मानिसको विषयमा चाहिँ एकदमै जान्दैनौं, ऊ कहाँबाट आएको हो।”

30 त्यस मानिसले उत्तर दियो, “यो कस्तो अचम्मको कुरा हो। येशू कहाँबाट आउनु भयो, तपाईंहरू जान्नु हुन्। तर उहाँले मेरो आँखालाई निको पारी दिनु भयो।

31 हामी सबै जान्दछौ कि परमेश्वरले पापीहरूको कुरा सुन्नु हुन्। तर परमेश्वरले चाहे जस्तै गर्नु हुन्छ।

32 यस्तो कहिल्यै पनि सुनिएको थिएन कि कसैले एक जन्मेको अन्धा मानिसलाई दृष्टि दियो।

33 त्यो मान्छे परमेश्वरबाटै आएको हुनपर्छ। यदि उनी परमेश्वरबाट नआएको भए उसले यस्तो कुनै कुरा गर्नसक्ने थिएनन्।”

34 यहूदी अगुवाहरूले उत्तर दिए, “तिमी पापैपापले भरिएर जन्मिएको रहेछौ। तिमीले हामीलाई सिकाउन खोज्छौ?” तिनीहरूले त्यस मानिसलाई घच्याडेर निकालिदिए।

आत्मिक अन्धोपन

35 यहूदी अगुवाहरूले त्यस मानिसलाई निकालीदिएको येशूले चाल पाउनु भयो। येशूले त्यस मानिसलाई भेटेर भन्नुभयो, “तिमी मानिसको पुत्रमाथि विश्वास गर्छौ?”

36 त्यस मानिसले सोध्यो, “प्रभु, मानिसको पुत्र को हुन्? मलाई बातउनु होस्, तब म उहाँमा विश्वास गर्न सक्छु।”

37 येशूले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “तिमीले उसलाई देखिसकेकाछौ। मानिसको पुत्र उही हुन् जो तिमीसंग अहिले बोलिरहेकोछ।”

38 त्यस मानिसले भन्यो, “हो प्रभु, म विश्वास गर्छु।” त्यसपछि उसले येशूलाई दण्डवत् गर्थो।

39 येशूले भन्नुभयो, “म यस संसारमा न्याय गर्न आएको हूँ। म त्यसकारण आएको हूँ कि अन्धा मानिसहरूले देख्न सकोस्। म त्यसकारणले आएको हूँ कि देख्न सक्नेहरू अन्धा होउन्।”

40 कोही फरिसीहरू येशूको नजिकै थिए। तिनीहरूले येशूले त्यसो भन्नु भएको सुने। तिनीहरूले सोधे, “हामी पनि अन्धा छौ भनेर तिमी भनिरहेछौ?”

41 येशूले भन्नुभयो, “यदि तिमीहरू साँच्चि नै अन्धा भएको भए तिमीहरू पापको दोषी हुने थिएनौं। तर अहिले तिमीहरूले देख्छु भन्थौ, यसकारण तिमीहरूको दोष रहिरहन्छ।”

10

भेडावाला र उसको भेडा

1 येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। जब कुनै पनि एक मानिस भेडा-गोठभित्र परदछ, त्यो ढोकाबाट परदछ। यदि त्यो अर्को तिरबाट परदछ भने त्यो चोर अनि डाक् हो।

2 तर कुनै मानिस ढोका खोलेर गोठमा परदछ तब ऊ गोठाला हो।

3 जसले ढोकाको देखेरै गछ उसैले गोठालाको लागी ढोका खोल्दछ। अनि भेडाले पनि उसैको कुरा सुन्छ। गोठालाहरूले नामद्वारा आफ्नो भेडाहरूलाई डाक्दछन अनि गोठ बाहिर निकाल्दछन।

4 गोठालाले सबै भेडाहरू बाहिर निकाल्दछ। तब ऊ सबैको अधि जाँदछ तिनीहरूको अगुवाई गर्दछ। भेडाहरू उसैको पछि लाग्दछन् किनभने तिनीहरूले उसको आवाज चिन्दछन्।

5 भेडाहरूले नचिनेको मानिसलाई पछ्याउँदैन। तिनीहरू त्यस्ता नचिनेको मान्छेदेखि टाडा भाग्दछन्, किनभने तिनीहरूले उसको आवाज चिन्दैनन्।”

6 यसरी येशूले मानिसहरूलाई एउटा कथा सुनाउनु भयो। तर त्यस कथाको तात्पर्य के हो तिनीहरूले बुझेनन्।

येशू असल गोठालो हुन्

7 येशूले फेरि भन्नुभयो, “म साँचो भन्दछु। म भेडाहरूको लागि ढोका हुँ।

8 जो मेरो अधि आए, तिनीहरू सबै चोरहरू र डाक्हरू हुन्। भेडाले तिनीहरूलाई ध्यान दिएनन्।

9 म ढोका हुँ। जुन मानिस मद्गारा परदछ ऊ जोगिन्छ। त्यो मानिस भित्र आउने र बाहिर जाने योग्य हुँदछ। उसले चाहेको जति सबै कुराहरू पाउनेछ।

10 एक चोर चोर्न, मार्न र ध्वंस गर्न मात्र आउँदछ। तर म जीवन-दान गर्न आएँ-त्यस्तो जीवन जुन पूर्ण र असल छ।

11 “म असल गोठालो हुँ। असल गोठालाले भेडाका निम्ति आफ्नो जीवन प्रदान गर्दछ।

12 पैसा दिएर राखेको कर्मी र खास गोठालोमा भिन्नता हुँदछ। तलब दिएर राखेका गोठालाहरूको आफ्नो भेडा हुँदैन। जब उसले ब्वाँसो देख्दछ, ऊ भेडालाई छाडेर भाग्दछ। तब ब्वाँसोले भेडाहरूमाथि आक्रमण गरेर तितर-बितर पार्दछ।

13 किनभने ऊ तलबमा राखिएको मान्छे हो। त्यसकारणले भाग्छ। उसले भेडाको देखेरै गर्दैन। उसलाई भेडाको चिन्ता हुँदैन। उसलाई भेडासँग कुनै मतलब रहँदैन।

14-15 “म त्यो गोठालो हुँ जसले भेडालाई साँचो मनले रक्षा गर्छ। म मेरा भेडाहरू चिन्दछु जसरी पिताले मलाई चिन्नुहुन्छ। अनि भेडाले पनि मलाई चिन्दछ जसरी म पितालाई चिन्दछु। म ती भेडाहरूका लागि जीवन अर्पण गर्छु।

16 मसँग अन्य भेडाहरू पनि छन्। तिनीहरू यस झण्डमा छैनन्। मैले तिनीहरूलाई पनि अगुवाई गर्नु पर्छ। तिनीहरूले मेरो आवाज सुन्नेछन्, तब तिनीहरू एउटै झण्डमा हुनेछन् तब त्यहाँ, एउटा बगाल अनि एउटै गोठालो हुँदछ।

17 मेरो पिताले मलाई प्रेम गर्नुहुन्छ किनभने म मेरो जीवन दिनु तयार छु ताकि त्यो म फेरि फिर्ता पाउनेछु।

18 मबाट कसैले जीवन लिन सक्दैन, मेरो आफ्नै जीवन आफ्नो इच्छाले दिन्छु मेरो आफ्नो जीवन दिने अधिकार छ। अनि त्यसैलाई पुनः प्राप्त गर्न अधिकार पनि छ। यही नै त मेरा पिताले मलाई गर्नु भन्नुभयो।”

19 फेरि येशूले भयो, “भुतात्मा आपसमा सहमती भएनन्, किनभने येशूले यी कुराहरू भन्नुको थियो।

20 धेरै यहूदीहरूले भने, “भुतात्मा उसमा छ र ऊ बौलाहा भएको छ। किन उसलाई ध्यान दिनु?”

21 तर अन्य यहूदीहरूले भने, “भुतात्माले भेटिएको मान्छेले यस्तो प्रकारको कुरा गर्नसक्छ। के भुतात्माले अन्धा मान्छेहरूका आँखा निको पार्न सक्छ? अहाँ!”

येशूको विस्मय यहूदीहरू

22 यशूलेममा हिउँदको बेला थियो साथै समर्पणको चाड* पनि आयो।

23 येशू मन्दिरको प्राङ्गण अनन्तर्गत सुलेमानको दलानमा टहलिरहनुभएको थियो।

24 यहूदीहरूले येशूलाई वरिपरि घेरे। तिनीहरूले भने, “कहिले सम्म तिम्रो विषयमा हामीलाई रहस्यमा राख्छौ? यदि तिमी खीष्ट नै हौ भने, हामीलाई स्पष्ट पार।”

* 10:22: समर्पणको चाड यहूदीहरूले पौष महिनाको एउटा हप्तामा मनाउने उत्सव।

25 येशुले उत्तर दिनुभयो, “मैले तिमीहरूलाई पहिल्यै भनिसकेको छु, तर तिमीहरूले विश्वास गरेनौ। म चमत्कारहरू गर्छु, मेरो पिताको नाममा। ती चमत्कारहरूले मेरो बारेमा प्रमाण दिन्छ।

26 तिमीहरू तर विश्वास गर्दैनौ। किन? किनभने तिमीहरू मेरा भेडाहरू होइनौ।

27 मेरो भेडाहरू मेरो आवाज सुन्दछन्। म तिनीहरूलाई जान्दछु र तिनीहरूले मलाई पछ्याउँदछन्।

28 म मेरा भेडाहरूलाई अनन्त जीवन दिदछु। तिनीहरू कहिल्यै मर्ने छैनन्। अनि कसैले पनि तिनीहरूलाई मेरो हातबाट खोसेर लान सक्नेन।

29 मेरा पिताले मेरो भेडा मलाई दिनु भयो। उहाँ सबैभन्दा महान हुनुहुन्छ। कसैले पनि मेरो पिताको हातबाट भेडा खोसेर लान सक्नेन।

30 पिता र म एकै हौं।”

31 फेरि यहूदीहरूले येशुलाई मार्न ढुङ्गा टिपे।

32 तर येशुले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मेरा पिताबाट तिमीहरूलाई मैले धेरै राम्रा कामहरू देखाइसकेको छु। ती चीजहरू मध्ये कुन चाँहि कामको लागि मलाई ढुङ्गाले हिकाउन खोज्छो?”

33 यहूदीहरूले भने, “तिमीले कुनै राम्रो काम गरेकोमा तिमीलाई हामी ढुङ्गाले हानेर मार्ने छैनौ। तर तिमीले भनेका ती कुराहरू परमेश्वरको विरुद्ध छन्। तिमी खाली मान्छे मात्र हो, तर तिमी भन्छौ तिमी परमेश्वर समान हो। त्यही कारणले गर्दा हामीले तिमीलाई ढुङ्गाले हिकारण गर्न खोजेका हौं।”

34 येशुले उत्तर दिनुभयो, “यो तिमीहरूको व्यवस्थामा लेखिएको छ, ‘मैले भनें, तिमीहरू देवहरू हो।’[☆]

35 यो धर्माशास्त्रले तिनीहरूलाई देवहरू भन्यो। मानिसहरू जसले परमेश्वरको सुसामाचार ग्रहण गरे। अनि धर्माशास्त्रमा सधैं सत्य छ।

36 यसर्थ तिमीहरू मलाई किन भन्छौ, तिमी परमेश्वरको निन्दा गर्छौं, किनभने मैले भने, ‘म परमेश्वरको पुत्र हुँ?’ पिताले मलाई चुन्नु भयो अनि संसारमा पठाउनु भयो।

37 यदि मैले मेरा पिताको कामहरू गर्दिन भने मलाई विश्वास नगर।

38 तर यदि मैले मेरा पिताका कामहरू गरे भने तिमीहरूले मलाई विश्वास गर्नु पर्छ। यदि तिमीहरूले मलाई विश्वास गरेनौ भने, म जे गर्छु मेरो काममा विश्वास गर। तब तिमीहरूले थाहा पाउनेछौं अनि बुझ्नेछौं कि म परमेश्वरमा छु औ परमेश्वर ममा हुनुहुन्छ।”

39 यहूदीहरूले येशुलाई फेरि पक्रने प्रयास गरे। तर येशू तिनहरूबाट उम्कनु भयो।

40 त्यसपछि येशू फेरि यर्दन नदीको क्षेत्र पार गरेर जानु भयो। येशू त्यस ठाउँ जानु भयो जहाँ यहून्नाले पहिला बप्तिस्मा दिएका थिए।

41 येशू त्यहाँ बसु भयो र उहाँ-कहाँ धेरै मानिसहरू आए। मानिसहरूले भने, “यहून्नाले कहिल्यै चमत्कार देखाएनन्। तर यहून्नाले जुन मानिसको विषयमा जो सबै भन्नुभयो त्यो साँचो थियो।”

42 अनि त्यहाँ धेरै मानिसहरूले येशुमा विश्वास गरे।

11

लाजरसको मृत्यु

1 त्यहाँ लाजरस नाउँ गरेका एकजना मानिस थिए जो बिमार थिए। उनी बेथानी भन्ने शहरमा बस्थे। यो त्यो शहर थियो जहाँ मरियम र उनको बहिनी मार्था बस्थे।

2 मरियम त्यही नारी थिईन् जसले प्रभुलाई अन्तर लगाई दिएकी थी र आफ्ना कपालले उहाँको खुट्टा पुछेकी थिई। लाजरस मरियमको भाइ हुन। जो हालमा बिमार थिए।

3 मरियम र मार्थले येशूकहाँ समाचार पठाए, “हे प्रभु, तपाईंको प्रिय मित्र लाजरस बिमार छ।”

4 जब येशुले त्यस्तो सुन्नुभयो, उहाँले भन्नुभयो, “यो बिमारले उसलाई मृत्यु गराउनेछैन। तर यो बिमारी परमेश्वरको महिमाका निमित्त हो। यस्तो घटना परमेश्वरको पुत्रको महिमा ल्याउनलाई भएको छ।”

5 येशुले मरियम, मार्था र लाजरसलाई प्रेम गर्नु भयो।

6 जब येशुले लाजरसको बिमारीको विषयमा सुन्नु भयो, उहाँ जहाँ हुनुन्थ्यो त्यहाँ अझ दुई दिन सम्म बसु भयो।

7 तब येशुले उहाँका चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “हामी यहूदिया जानु पर्छ।”

8 चेलाहरूले उत्तर दिए, “तर गुरूज्यू यहूदियामा यहूदीहरू तपाईंलाई ढुंगाले हिकाउन चाहन्छन्। जो केही अघि भएको थियो। तपाईं त्यहाँ किन जानु चाहनु हुन्छ?”

☆ 10:34: भजनसंग्रह 82:6 बाट उद्धृत गरिएको।

9 येशूले उत्तर दिनुभयो, “दिनमा बाह्रघण्टा प्रकाश रहन्छ होइन? यदि कुनै मानिस दिनको समयमा हिडछ भने ऊ ठोक्किने छैन र लड्ने छैन। किन? किनभने उसले यो संसारको ज्योतिले देख्न सक्छ।

10 तर जो मान्छे राती हिडछ ऊ ठोक्किन्छ। किन? किनभने देख्नको लागि उसकोमा कुनै ज्योति हुँदैन।”

11 येशूले ती कुराहरू भनिसके पछि, उहाँले भन्नुभयो, “हाम्रा मित्र लाजरस सुतिरहेछन्। तर म त्यहाँ उसलाई उठाउन जान्छु।”

12 चेलाहरूले उत्तर दिए, “हे प्रभु यदि ऊ सुतेको हो भने, ऊ निको हुनेछ।”

13 येशूको मतलब थियो लाजरस मरिसकेको थियो भनेर। तर चेलाहरूले भुझे कि उहाँले भन्नु भएको अर्थ उनी स्वाभाविक निद्रामा थिए।

14 त्यसपछि येशूले स्पष्ट प्रकारले भन्नु भयो, “लाजरस मरिसक्यो।

15 अनि म खुशी छु कि म त्यहाँ थिइँनँ। म तिमीहरूको लागि खुशी छु किनभने तिमीहरूले ममा विश्वास राख्छौ अब हामी उनीकहाँ जाँऊ।”

16 तब थोमाले (जसलाई “दिदिमस” भनिन्थ्यो) अन्य चेलाहरूलाई भने, “हामी पनि जानेछौँ अनि येशूसँगै यहूदियामा मर्नेछौँ।”

बेथानिमा येशू

17 येशू बेथानिमा आइपुग्न भयो। त्यहाँ येशूले लाजरस पहिल्यै मरिसकेको र चार दिन देखि चिहानमा परेको चाल पाउनु भयो।

18 बेथानी यरूशलेमको नजीक प्रायः तीन किलोमीटर टाढामा थियो।

19 धेरै यहूदीहरू मार्था र मरियम कहाँ आएका थिए। यहूदीहरू उनीहरूलाई भाइ लाजरसको मृत्युमा सान्तवना दिनलाई आएका थिए।

20 मार्थाले सुनी कि येशू तिनीहरूलाई भेट्न आई रहनु भएकोछ। तिनी येशूलाई अभिनन्दन गर्नु गइन्। तर मरियम चाँहि घरमा नै बसी।

21 मार्थाले येशूलाई भनी, “प्रभु, यदि तपाईं यहाँ हुनु भएको भए, मेरा भाइ मर्ने थिएन।

22 तर अहिले पनि म जान्दछु कि तपाईंले परमेश्वरसंग जे मागे पनि उहाँले तपाईंलाई दिनु हुनेछ।”

23 येशूले भन्नुभयो, “तिम्रो भाइ जीउँदो हुनेछ।”

24 मार्थाले उत्तर दिइन्, “म जान्दछु कि ऊ फेरि जान्ने छ र जीउँदो हुनेछ जब मानिसहरू अन्तिम दिनमा पुनस्तथान हुनेछन्।”

25 येशूले उनलाई भन्नुभयो, “पुनस्तथान र जीवन म नै हुँ। जुन मानिसले ममा विश्वास गर्दछ ऊ मरे पनि उसले जीवन पाउने छ।

26 अनि जुन मानिस ममा बाँच्छ अनि ममा विश्वास गर्छ उ वास्तवमा कहिल्यै मर्ने छैन। मार्था, तिमी यसमा विश्वास गर्छ्यौँ?”

27 मार्थाले उत्तर दिई, “हो, प्रभु म विश्वास गर्छु तपाईं नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, परमेश्वरको पुत्र। तपाईं मात्र एक हुनुहुन्छ जो संसारमा आउनु भएको थियो।”

येशू रूनु हुन्छ

28 मार्थाले त्यसो भनी सके पछि उनी आफ्नो बहिनीकहाँ गईन् अनि गुप्तरूपा मार्थाले मरियमलाई भनी, “गुरुज्यू यहाँ हुनुहुन्छ। उहाँले तिमीलाई सोधी रहनुभएकोछ।”

29 जब मरियमले त्यस्तो सुनी, तिनी जुरूक उठिन् र येशूकहाँ गईन्।

30 येशू गाँउ भित्र आइसक्नु भएको थिएन। उहाँ अझ सम्म त्यही ठाउँमा हुनुहुन्थ्यो जहाँ मार्थासंग भेट भएको थियो।

31 यहूदीहरू मरियमसंग घरमा थिए। तिनीहरूले उनलाई सान्तवना दिइरहेका थिए। तिनीहरूले मरियमलाई छिट्टै उठेर गएको देखे। तिनीहरूले सोचे कि तिनी लाजरसको चिहानमा गएकी हुन्। तिनीहरूले सोचे कि उनी त्यहाँ रून गएकी हुन्। तिनीहरूले उनलाई पछ्याए।

32 मरियम त्यस ठाउँमा गइन् जहाँ येशू हुनुहुन्थ्यो। जब उनले येशूलाई देखिन् उनले झुकेर चरणमा ढोगिन्। मरियमले भनिन्, “हे प्रभु, यदि तपाईं त्यहाँ हुनु भएको भए, मेरा भाइ मर्ने थिएन।”

33 येशूले मरियमलाई रोएकी देख्नु भयो। येशूले उनको पछि यहूदीहरू आइरहेको देख्नु भयो। तिनीहरू पनि रोई रहेका थिए। येशू एकदम उदास अनि विचलित हुनु भयो।

34 येशूले सोध्नुभयो, “तिमीले उसलाई कहाँ राखेकाछौ।”

तिनीहरूले भने, “प्रभु, आउनु होस् अनि हेर्नुहोस्।”

35 येशू स्तुभयो।

36 अनि यहदीहरूले भने, “हेर! येशूले लाजरसलाई खुबै माया गर्नु हुन्थ्यो।”

37 तर कोही यहदीहरूले भने, “येशूले अन्धा मान्छेको आँखा निको पारिदिनु भयो। के उहाँले उसलाई बचाउन केही गर्न सक्नु हुने थिएन उसलाई मर्नुबाट रोक्न हुने थिएन?”

येशूले लाजरसलाई फेरि जीउँदो पार्नुहुन्छ

38 येशू फेरि हृदयभित्रबाट अति शोकेत हुनुभयो। येशू चिहानमा जानु भयो जहाँ लाजरसलाई राखिएको थियो। चिहान ओडार जस्तो बनाइएको थियो जो ढुङ्गाले ढाकिएको थियो।

39 येशूले भन्नुभयो, “ढुङ्गा हटाऊ।”

मार्थाले भनिन, “तर प्रभु लाजरस मरेको चार दिन भइसक्यो तपाईंलाई नराम्रो गन्ध आउनेछ।” मार्था लाजरसको बहिनी थी।

40 तब येशूले मार्थालाई भन्नुभयो, “के मैले तिमीलाई भनेको थिइन? कि यदि तिमाले विश्वास गर्यौ भने परमेश्वरको महिमा देख्छौ?”

41 तब तिनीहरूले प्रवेशद्वारको ढुङ्गा हटाई दिए। तब येशूले आफ्ना आँखा उठाउनु भयो र भन्नुभयो, “पिता, तपाईंले मलाई सन्नु भएकोमा म धन्यवाद प्रकट गर्छु।

42 म जान्दछु कि तपाईंले सँधैँ मलाई सन्नुहुन्छ। तर मैले यो कुराहरू भने किनभने मानिसहरू मेरो वरिपरि छन्। म तिनीहरूलाई विश्वास दिलाउन चाहन्छु। कि तपाईंले मलाई पठाउनु भएको हो।”

43 येशूले यति भनिसकेपछि उहाँले जोड आवाजमा डाक्नुभयो, “लाजरस निस्क, बाहिर आऊ!”

44 मृत मान्छे बाहिर निस्क्यो। उसका हात र खुट्टाहरू मलमलका लुगाका टुक्राहरूले बेहिएका थिए। उसको अनुहार रूमालले ढाकिएको थियो।

येशूले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “उसको लुगाहरू कात्रो खोलिदेउ र उसलाई जान देऊ।”

यहदी अगुवाहरूले येशूलाई मार्ने योजना गरे

(मत्ती 26:1-5; मर्कस 14:1-2; लुका 22:1-2)

45 मरियमलाई हेर्नु भनी त्यहाँ धेरै यहदीहरू आए। तिनीहरूले येशूले गर्नु भएका अचम्मको काम देखे। अनि ती मध्ये धेरै यहदीहरूले येशूमा विश्वास गरे।

46 तर कोही यहदीहरू फरिसीहरू भएकाहाँ गए। येशूले गर्नुभएको कुरा फरिसीहरूलाई बताइदिए।

47 तब मुख्य पूजाहारीहरू र फरिसीहरूले यहदी परिषद्को सभा डाके। तिनीहरूले भने, “हामीले के गर्नु पर्ने? यो मानिसले धेरै चमत्कारहरू गरिरहेछ।

48 यदि हामीले उनलाई त्यस्तो गर्न दिइरह्यौ भने सबै मानिसहरूले ऊमाथि विश्वास गर्नेछन्। तब रोमीहरू आउनेछन् र हाम्रा मन्दिर अनि जाति लानेछन्।”

49 तिनीहरूमध्ये कयाफा भन्ने एकजना मानिस थिए। उनी त्यस वर्षको प्रधान पूजाहारी थिए। कयाफाले भने, “तिमीहरू केही पनि जान्दैनौ।

50 सम्पूर्ण जाति ध्वंश हुनु भन्दा मानिसहरूका निम्ति एक जना मर्नु उतम हो। तर तिमीहरू यो बुझ्दैनौ।”

51 कयाफाले जे भने त्यो तिनले आफ्नै भनेनन्। त्यस वर्षको उनी प्रधान पूजाहारी थिए। यसर्थ ऊ वास्तवमा आगमवाणी गर्दै थिए कि येशू यहदी मानिसहरूका निम्ति मर्नु हुनेछ।

52 तर, येशू यहदी मानिसहरूका निम्ति मर्नेछन्। तर येशू उहाँ ती छिरिकाहरूलाई एक बनाउनका लागि मर्नुहुनेछ।

53 त्यस दिन यहदी अगुवाहरूले येशूलाई मार्ने योजना शुरू गरेका थिए।

54 येशूले खुल्ला भएर येशू यहदीहरूका माझमा हिँड्न बन्द गर्नुभयो। येशू यस्शलेम छोडेर मस्भूमि छेउकै स्थानमा जानु भयो। उहाँ इफ्राइम भन्ने शहरमा जानु भयो। येशू आफ्ना चेलाहरूसँग त्यहाँ बस्यो भयो।

55 त्यसबेला यहदीहरूको निस्तार चाडको समय नजीक आइरहेको थियो। धेरै मानिसहरू यो चाड अगाडि नै यस्शलेम तर्फ लागे। तिनीहरू केही विशेष चीज बनाउन गए आफैँलाई शुद्ध पार्नलाई।

56 मानिसहरूले येशूलाई खोजे। तिनीहरू मन्दिरको क्षेत्रमा उभिए अनि परस्परमा सोधपुछ गरे, “तिमीहरू के भन्दछौ? के उहाँ निस्तार चाडमा आउनु हुने छैन?”

57 तर येशूको विषयमा मुख्य पूजाहारीहरू र फरिसीहरूले विशेष आज्ञा दिएका थिए। तिनीहरूले भने कि यदि कसैले येशू कहाँ थियो भनेर थाहा पायो भने त्यस मानिसले तिनीहरूलाई भन्ने पछि, ताकि तिनीहरूले पक्रन सक्नु।

12

येशू आफ्ना मित्रहरूसँग बेथानीमा

(मती 26:6-13; मर्कुस 14:3-9)

1 निस्तार चाड हुनु भन्दा छ दिन अघि येशू बेथानी तर्फ जानुभयो। बेथानी त्यो शहर थियो जहाँ लाजरस बस्थे। लाजरस येशूले मृत्यु बाट उठाएका मानिस हुन्।

2 बेथानीमा तिनीहरूले येशूको निम्ति रात्री-भोजको व्यवस्था गरेका थिए। मार्थाले भोजन बाँड्ने काम गरी। लाजरस येशूसँग बसेर खानेहरू मध्ये एकजना थिए।

3 मरियमले शुद्ध जटामसीबाट बनिएको सुगन्धित मलहम ल्याई। मरियमले त्यो मलहम येशूको खुट्टामा खन्याई दिई। त्यसपछि उहाँको खुट्टा आफ्नो केशले पुछिदिई। अनि त्यो सुगन्ध सम्पूर्ण घरभरि फैलियो।

4 यह्दा इस्करयोती त्यहाँ थिए। यह्दा येशूका चेलाहरूमा एक थिए। (ऊ मात्र एक थियो जो पछि येशूका विरोधी भए)। यह्दाले मरियमले त्यसो गरेको मन पराएन।

5 उसले भन्यो, “त्यो सुगन्धको मूल्य तीनसय चाँदीका सिक्का पर्छ। यो बेचन सकिन्थ्यो अनि वट्टालामा पैसा गरीबहरूलाई दिनु पर्यो।”

6 यह्दा आफै गरीबहरूसँग सम्बन्धित थिएन। यह्दाले यसो भनेको कारण ऊ स्वयं चोर थियो। यह्दाले चेलाहरूका पैसाको थैली राख्छ्यो र उसले बेला-बेलामा ती थैलीहरूबाट पैसा चोर्थ्यो।

7 तब येशूले भन्नुभयो, “उसलाई दिक्क नदेऊ। आजको लागि यो सुगन्ध उसले बचाएकी थिई। आज कै दिनमा मेरो दफनको निम्ति तयार गर्नु छ।

8 गरीब मानिसहरू सधैं तिमीसँग हुनेछन्। तर म तिमीहरूसँग सधैं बस्ने छैन।”

लाजरस विद्ध षडयन्त्र

9 येशू बेथानीमा हुनुहुन्छ भनेर धेरै यह्दीहरूले सुने। तब तिनीहरू येशूलाई हेर्न त्यहाँ गए। तिनीहरू त्यहाँ लाजरसलाई पनि हेर्न गए। लाजरस जसलाई येशूले मृत्युबाट बचाउनु भएको थियो।

10 यसैले मुख्य पूजाहारीहरूले लाजरसलाई पनि मार्ने योजनाहरू गरे।

11 लाजरसले गर्दा, धेरै यह्दीहरूले आफ्ना प्रमुख अगुवाहरूलाई छोडेर येशूलाई विश्वास गर्न थालेका थिए। त्यही कारणले गर्दा यह्दी अगुवाहरूले लाजरसलाई मार्न चाहेका थिए।

येशू राजा जै यरूशलेमा प्रवेश गर्नु भएको

(मती 21:1-11; मर्कुस 11:1-11; लुका 19:28-40)

12 अर्को दिन येशू यरूशलेमातिर आइरहुनु भएकोछ भनेर त्यकहाँका मानिसहरूले सुने। तिनीहरूमा धेरै जसो यह्दीहरूको निस्तार चाडमा आउनेहरू थिए।

13 मानिसहरूले खजुरका हाँगाहरू लिए अनि येशूलाई स्वागत गर्न निस्के। मानिसहरू कराए,

“ उहाँको प्रशंसा गर!”

“स्वागत गर! परमेश्वरले उहाँलाई आशीर्वाद गर्नु जो परमप्रभुको नाउँमा आउनु हुँदैछ!” भजनसंग्रह 118:25-26

परमेश्वरले इम्राएलका राजालाई आशीष दिनुहुन्छ।”

14 येशूले एउटा गधा पाउनु भयो र त्यसमा चढनु भयो। यो धर्मशास्त्रमा भने जस्तै भयो,

15 “हे सियोन शहर* नडराऊ!

हेर! तिम्रो राजा आइरहेछ।

उनी गधाको बछेडामाथि चडेर आइरहेका छन्।”

जकरिया 9:9

16 येशूका चेलाहरूले त्यसबेला के भइरहेको थियो बुझेनन्। तर येशूको पुनरुत्थान पछि तिनीहरूले येशूको महिमा सम्झे कि यी कुराहरू उहाँकै विषयमा लेखिएको थियो अनि मानिसहरूले उहाँकै निम्ति यी कुराहरू गरेकाथिए।

* 12:15: सियोन शहर सियोनका मानिसहरू, यसको शाब्दिक अर्थ हुन्छ, “सियोनको छोरी” अथवा यरूशलेमा। “सियोन” शब्दावली हेर्नुहोस्।

17 जब येशले लाजरसलाई चिहानबाट जगाऊनु भयो अनि तिनलाई चिहानबाट बोलाउनु भयो त्यसवेला त्यहाँ धेरै मानिसहरू येशसंग थिए। अब ती मानिसहरूले येशले के गर्नुभयो अरूहरूलाई बताउन थाले।

18 धेरै मानिसहरू येशलाई हेर्न भनेर बाहिर निस्के कारण तिनीहरूले सुनेका थिए कि येशले चमत्कार पूर्ण कार्यहरू गर्नु भएको थियो।

19 यसर्थ फारसीहरूले एक-अर्कामा भने, “हेर, हामीले कुनै कार्य सम्पन्न गर्न सकेका छैनौं। व्यर्थमा सबै मानिसहरू उहाँलाई पछ्याउँदछन्।”

येशले जीवन र मृत्यु विषय भन्नुहुन्छ

20 तिनीहरूमा कोही मानिसहरू ग्रीकका पनि थिए। तिनीहरू कोही ती मानिसहरू थिए जो यरूशलेममा निस्तार चाडमा आएका थिए।

21 ती ग्रीकका मानिसहरू फिलिपकहाँ गए। फिलिप गालीलामा बेत्सैदाबासी थिए। ग्रीक मानिसहरूले भने, “महोदय, हामी येशलाई हेर्न चाहन्छौं।”

22 फिलिप गएर आन्दियसलाई भने। अनि फिलिप र आन्दियस गएर येशलाई भने।

23 येशले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मानिसको पुत्रलाई महिमा ग्रहण गर्ने बेला आइपुग्यो।

24 म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। गर्हको दाना भुँइमा झर्नु पर्छ अनि मर्छ। तब यो बढछ र धेरै बीऊहरू उब्जाउँछ। तर यो मरेन भने यो सधैं खालि एउटै बीऊ मात्र रहन्छ।

25 जसले आफ्नो प्राणको माया गर्दछ उसले प्राण गुमाउँदछ। तर जसले आफ्नो प्राणलाई घृणा गर्दछ यस संसारमा उसले अनन्त जीवन पाउँदछ।

26 जसले मेरो सेवा गर्दछ उसले मलाई पछ्याउनु नै पर्छ। तब मात्र मेरा सेवक म जहाँ-जहाँ हुँदछु त्यतै मसंग हुँदछ। मेरो पिताले तिनीहरूलाई सम्मान दिनुहुनेछ जसले मेरो सेवा गर्छन्।

येशले आफ्नै मृत्युको विषयमा भन्नु हुन्छ

27 “अहिले मेरो हृदय व्याकुल छ। मैले के भन्नु पर्ला र? के मैले भन्नु पर्छ, ‘पिता मलाई कष्टको बेलाबाट बचाई दिनु होस्?’ होइन, यस्तो बेलामा म आउनको कारण नै दुःखः पाउनुका निम्ति हो।

28 हे पिता, तपाईंको नामको महिमा प्रदान गराउनु होस्।”

तब स्वर्गबाट एउटा आवाज आयो, “मैले त्यो नाउँमा महिमा ल्याएकोछु। अनि म फेरि महिमा ल्याउनेछु।”

29 उभिरहेका मानिसहरूको भीडले त्यो आवाज सुने। ती मानिसहरूले त्यसलाई मेघ, गर्जन भने।

तर अरू मानिसहरूले भने, “स्वर्गदूत उहाँसँग बोले।”

30 येशले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “त्यो आवाज तिमीहरूको लागि हो, मेरो लागि होइन।

31 अब संसार (दुष्ट) को न्याय गर्ने बेला आयो। अब यस संसारको शासक फर्काइनेछ।

32 म पृथ्वीबाट उचालिनेछु। अनि जब यस्तो हुँदछ, म सबै मानिसहरूलाई मकहाँ ल्याउनेछु।”

33 उहाँको मृत्यु कुन प्रकारले हुनेछ त्यो संकेत दिनलाई उहाँले त्यसो भन्नुभयो।

34 मानिसहरूले भने, “तर हाम्रा व्यवस्थाले भन्छ ख्रीष्ट अनन्त बाँच्नेछ यसर्थ तपाईं कसरी भन्नुहुन्छ, मानिसको पुत्र उचालिनु पर्छ? यो ‘मानिसको पुत्र’ भनेको को हो?”

35 तब येशले भन्नुभयो, “ज्योति अझ केही समयको लागि तिमाहरूसँग रहनेछ। यसर्थ जति बेला सम्म उज्यालो छ त्यति बेला सम्म हिडडुल गर ताकि अँध्यारोले तिमीहरूलाई समात्रे छैन। जो मानिस अन्धकारमा हिडछ उसले ऊ कहाँ गई रहेछ थाहा पाउँदैन।

36 यसर्थ ज्योति जब सम्म तिमीहरूसँग रहन्छ त्यसमा विश्वास राख। तब तिमीहरू ज्योतिको सन्तानहरू हुनेछौं।” यति भनिसकेर येश जानुभयो। येश त्यस्तो जगामा जानु भयो जहाँ कसैले उहाँलाई भेट्न सक्तैन।

यह्दीहरूले येशमा विश्वास गरेनन्

37 येशले यी धेरै चमत्कारहरू गर्नुभयो। ती मानिसहरूले त्यस्तो दोखिसके पश्चात् पनि उहाँमाथि विश्वास गरेनन्।

38 अगमवक्ता यशैयाको वचन पूरा होस् भनी यो भयो:

“हे प्ररमप्रभु, हामीले भनेका कुराहरूमा कसले विश्वास गर्यो?

परमप्रभुको शक्ति कसले देख्यो?”

यशैया 53:1

39 यसकारण मानिसहरूले विश्वास गरेनन्। किनभने यशैयाले यो पनि भने,

40 “परमेश्वरले मानिसलाई अन्धा बनाइदिनु भयो।

परमेश्वरले उनीहरूका हृदय कठोर पारिदिनु भयो।

परमेश्वरले यसो गर्नुको कारण तिनीहरूले आफ्नै आँखले नदेखोस् भनेर तिनीहरूले हृदयले बुझ्न नसकोस् भनेर, नत्रता तिनीहरू मकहाँ निको हुन फर्कनेछन्।”

यशैया 9:10

41 यशैयाले यसो भनेको कारण उनले उहाँको महिमा देखेका थिए। अनि उहाँको विषयमा भने।

42 तर धेरै मानिसहरूले येशूमा विश्वास गरे। कतिपय यहूदी अगुवाहरू सम्मले येशूमा विश्वास गरे। तर तिनीहरू फरिसीहरू देखि डराउँथे। यसैले तिनीहरूले येशूमा विश्वास गरे भनेर खुल्लम खुल्ला भनेनन्। तिनीहरूलाई सभा-घरबाट निकाली देला कि भन्ने डर थियो।

43 ती मानिसहरू परमेश्वरबाट धेरै प्रशंसा गरिनु भन्दा मानिसहरूबाटै प्रशंसा गरिएको मन पराउँथे।

येशूको उपदेशले मानिसहरूलाई न्याय गर्नछ

44 तब येशूले जोडले काराएर भन्नुभयो, “जसले मलाई विश्वास गर्दछ उसले मलाई मात्र विश्वास गर्दैन जसले मलाई पठाउनु भयो उहाँलाई पनि विश्वास गर्छ।

45 जसले मलाई देख्दछ उसले उहाँलाई देख्दछ जसले मलाई पठाउनु भयो।

46 म ज्योति हुँ र यस संसारमा आएँ र जसले मलाई विश्वास गर्दछ उसले अन्धकारमा बस्नु पर्दैन।

47 “म मानिसहरूलाई न्याय गर्न यस संसारमा आएको होइन। म संसारमा मानिसहरूलाई बचाउन आएकोहुँ। म मानिसलाई न्याय गर्न न्यायकर्ता हैन। जसले मेरो वचन सुन्दछ तर पालन गर्दैन।

48 जसले मलाई अस्वीकार गर्छ र मैले भनेका कुराहरू मान्दैन उसको लागि न्यायकर्ता छँदैछ। मैले जुन संदेश भने त्यसैले अन्तिम दिनमा त्यस मानिसको निम्ति न्याय गर्नछ।

49 किन? किनभने जुन कुराहरू मैले बताएँ त्यो मेरो आफ्नै थिएन। पिता जसले मलाई पठाउनु भयो र के भन्नु र के शिक्षा दिनु भन्नु भयो त्यही गरेँ।

50 र म जान्दछु कि अनन्त जीवन उहाँकै आज्ञाबाट आउनेछ। यसकारण म जे बोल्दछु पिताले भन्नुभए अनुसार बोल्दछु।”

13

येशूले आफ्ना चेलाहरूको खुट्टा धुनुभयो

1 यो प्राय यहूदीहरूको निस्तार चाड आइसकेको बेला थियो। येशूले जान्नु हुन्थ्यो कि अब उहाँ को संसार छोड्ने समय आइपुगेकोछ। अब आफ्ना पिता कहाँ फर्की जाने समय आइपुगेकोछ। येशूले सधैं तिनीहरूलाई प्रेम गर्नु भयो जो उहाँसंग त्यस संसारमा थिए। अब येशूले तिनीहरूलाई आफ्नो पूर्ण प्रेम देखाउने समय आएको थियो।

2 येशू र उहाँका चेलाहरूको, निम्ति बेलुकाको भोजन थियो। शिमोन इस्कारयोतीको छोरा यहूदालाई येशूको विस्मृ हुने कुरा अघिबाटै शैतानले प्रेरित गराएको थियो।

3 पिताले येशूलाई सबै कुरामाथि शक्ति दिनुभएको थियो। येशूले यी कुराहरू जान्नु हुन्थ्यो। उहाँ यो पनि जान्नु हुन्थ्यो कि उहाँ परमेश्वरबाट आउनु भएको हो। अनि परमेश्वर तर्फ फर्किरहनु भएको थियो भन्ने पनि जान्नु हुन्थ्यो।

4 जब तिनीहरूले खाई रहेका थिए, येशू उठ्नु भयो र आफ्ना पोशाकलाई पन्साउनु भयो। उहाँले तौलिया लिएर आफ्नो कम्मरमा बेहनु भयो।

5 तब येशूले भाँडामा पानी खन्याउनु भयो। उहाँले तब चेलाहरू खुट्टा धुन थाल्नु भयो। र आफ्ना कम्मरमा बेहेरेको तौलियाले उनीहरूका खुट्टा पुछिदिनु भयो।

6 येशू शिमोन पत्रस कहाँ आउनु भयो। तर पत्रसले येशूलाई भने, “प्रभु, मेरो खुट्टा धुनु पर्दैन।”

7 येशूले जवाफमा भन्नुभयो, “अहिले मैले के गरिरहेछु तिमी जान्दैनौ। तर पछि बुझ्ने छौं।”

8 पत्रसले भने, “अहँ! तपाईंले मेरो खुट्टा कहिल्यै धुनुहुँदैन।”

येशूले भन्नुभयो, “यदि मैले तिमी खुट्टा धोइँ भने, मसँग तिमी कुनै अंश रहने छैन।”

9 शिमोन पत्रसले भने, “प्रभु, मेरो खुट्टामात्र होइन, मेरो हात र टाउको पनि धोइदिनु होस।”

10 येशूले भन्नुभयो, “नुहाइसके पछि एक मानिस सम्पूर्ण रूपले सफा हुँदछ। उसको खुट्टामात्र धुनु पर्दछ। तिमीहरू सबैजना शुद्ध छौ तर कोही कोही मात्र छैनौ।”

- 11 येशले उहाँको विस्द्ध को जाने छ चिन्नुहन्थ्यो। त्यसैकारणले येशले भन्नुभयो, “तिमीहरूमा सबै शूद्र छैनौं।”
- 12 येशले तिनीहरूका खुट्टा धोइसक्नु भयो। तब आफ्नो पोशाक लगाई टेबलतर्फ फर्की जानुभयो उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरू जान्दछौं मैले तिमीहरूलाई के गर्ने?”
- 13 तिमीहरूले मलाई ‘गुरूज्यू’ र ‘प्रभु’ भनेर बोलाउँछौ। अनि यो ठीक हो किनभने म त्यही हुँ।
- 14 तिमीहरूका प्रभु र गुरू हुँ। किनेभने मैले तिमीहरूका खुट्टा एक नोकरले जस्तो धोएँ। यसैले तिमीहरूले पनि एकअर्काको खुट्टा धुनु पर्छ।
- 15 मैले तिमीहरूको अधि उदाहरणको लागि यो गरेँ। र तिमीहरूले एकाअर्कामा त्यसै गर्नु पर्छ जस्तो मैले गरेँ।
- 16 म सत्य भन्छु। एक नोकर उसको मालिक भन्दा ठूलो हुँदैन जसलाई केही कार्यका निम्ति पठाइएको छ ऊ ती पठाउने भन्दा ठूलो होइन।
- 17 यदि तिमीहरूले यी कुराहरू जान्दछौ, गर्यौ भने सुखी हुनेछौ।
- 18 ‘मैले तिमीहरू सबैको विषयमा भनिरहेको होइन। मैले छानेका मानिसहरू म चिन्दछु। तर धर्मशास्त्रमा जे भनिएकोछ त्यो हुन्छ: ‘जसले मेरो भोजन खायो ऊ नै शूद्र भयो।’
- 19 अब यसो हुन अगाडि नै म भनिरहेछु। जब यस्तो घट्नेछ तब म उही नै हुँ भनेर तिमीहरूले विश्वास गर्नेछौ।
- 20 यसर्थ म साँचो भन्छु। जसले मैले पठाएको मानिसलाई ग्रहण गर्दछ तब उसले मलाई पनि ग्रहण गर्दछ। र जसले मलाई ग्रहण गर्छ भने उसले मलाई जसले पठाउनु भयो उहाँलाई पनि ग्रहण गर्छ।”

येशले धोखा दिनेको विषयमा भन्नुहन्छ

(मती 26:20-25; मर्कस 14:17-21; लुका 22:21-23)

- 21 जब येशले यी कुराहरू भनी सक्नु भयो, येश आत्मामा साह्रै विचलित हुनुभयो। उहाँले खुल्लम-खुल्ला भन्नुभयो, “म साँचो भन्छु कि तिमीहरू मध्ये एकजना मेरो विस्द्ध हुनछौ।”
- 22 येशका चेलाहरूले एक-अर्कालाई हेरे। तिनीहरूले बुझेनन् कि येशले कसको विषयमा भनिरहनु भएको थियो।
- 23 उहाँका चेलाहरू मध्ये एकजना उहाँकै छेउमा बसिरहका थिए। तिनलाई येशले अत्यन्त प्रेम गर्नु हुन्थ्यो।
- 24 शिमोन पत्रसले त्यस चेलालाई इशारा गरेर सोध्नु लगाए कि उहाँले भन्नु भएको मानसि को होला।
- 25 त्यो चेला उहाँको छातीमा अडेस लाग्यो अनि सोध्यो, “प्रभु त्यो को होला जो तपाईंको विस्द्ध जानेछ?”
- 26 येशले जवाफ दिनुभयो, “म यो रोटी प्यालामा चोबनेछु र जसलाई म त्यो चोबेको रोटी दिन्छु ऊ नै मेरो विस्द्ध हुनेछ।” यसर्थ येशले रोटीको एक टुक्रा लिनु भयो। उहाँले त्यो चोबनु भयो र शिमोनको छोरो यहूदा इस्करियोतलाई दिनुभयो।
- 27 जब यहूदाले त्यो रोटीको टुक्रा लियो शैतान उसकोभित्र पस्यो, येशले यहूदालाई भन्नु भयो, “तिमीले जे गर्नु छ त्यो झट्टै गरिहाल!”
- 28 भोजनमा बसिरहेकाहरू कसैले येशले यहूदालाई त्यसो भन्नुभएको तात्पर्य बुझेनन्।
- 29 यहूदा मात्र एक त्यस्तो चरित्रको थियो जसले पैसाको थैली राख्दथ्यो। अरूहरूले के सोचे भने येशले यहूदालाई भोजको निम्ति आवश्यक चीजहरू किन्न पठाउनु भयो। अर्थात् यसो पनि अरूहरूले सम्झे कि येशले गरिबहरूका लागि केही किन्न यहूदालाई पठाउनु भयो।

- 30 यहूदाले येशले दिनुभएको त्यो रोटीको टुक्रा ग्रहण गर्‍यो र तुरून्तै बाहिर निस्की हाल्यो। त्यसबेला रात परिसकेको थियो।

येशले आफ्नो मृत्यु विषय भन्नु हुन्छ

- 31 यहूदा जब गइसकेको थियो, तब येशले भन्नु भयो, “अब मानिसको पुत्रले महिमा प्राप्त गर्छ अनि परमेस्वरले मानिसको पुत्रबाट महिमा प्राप्त गर्नुहुन्छ।
- 32 यदि परमेस्वरले पनि उसको माध्यमबाट महिमा प्राप्त गर्दछ भने, उहाँले छोरोलाई स्वयंबाट महिमा तुरून्तै दिनुहुनेछ।”
- 33 येशले भन्नुभयो, “मेरा छोरा-छोरीहो, अब म तिमीहरूसंग केही समय सम्म मात्र रहनेछु। तिमीहरूले मलाई खोज्नेछौ। अनि यहूदीहरूलाई मैले जे भने त्यो तिमीहरूलाई भन्नेछु, अब जहाँ म गइरहेछु त्यहाँ तिमीहरू जान सक्नेनौ।
- 34 “म तिमीहरूलाई एउटा नयाँ आज्ञा दिन्छु: एकअर्कामा प्रेम गर। तिमीहरूले मैले जस्तो एकाअर्कामा प्रेम गर्नु पर्छ।
- 35 यदि तिमीहरूले आपसमा प्रेम गर्‍यो भने यस तरिकाबाट सबै मानिसहरूले जान्नेछन् कि तिमीहरू मेरा चेलाहरू हौ।”

येशले भन्नुहन्छ कि पत्रसले उहाँलाई इनकार गर्नेछ

(मती 26:31-35; मर्कस 14:27-31; लुका 22:31-34)

- 36 शिमोन पत्रसले येशलाई सोधे, “प्रभु, तपाईं कहाँ जानु हुँदैछ?”

येशले जवाफ दिनुभयो, “जहाँ म गइरहेछु त्यहाँ तिमी फछ्याउन सक्नेनौ अब। तर पछि मात्र फछ्याउनु सक्ने छौ।”

- 37 पन्सले सोधे, “प्रभु, अहिले म तपाईंलाई किन पछ्यान सक्तिन? म तपाईंका निम्ति मर्न तयार छु!”
 38 येशूले जवाफ दिनुभयो, “साँचि नै तिमी आफ्नो जीवन मेरा निम्ति त्याग्न सक्नेछौ? म साँचो भन्छु। भाले बासु अधि, तिमीले तिनपल्ट भन्नेछौ कि तिमीले मलाई चिन्दैनौ।”

14

येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई ढाढस दिनुहुन्छ

- 1 येशूले भन्नुभयो, “आफ्ना हृदयलाई दुःखी हुन नदेऊ। परमेश्वरमा भरोसा गर। अनि ममा भरोसा गर।
 2 त्यहाँ मेरा पिताको घरमा धेरै कोठाहरू छन्। यदि यो सत्य नभएको भए म तिमीहरूलाई भन्ने थिईनँ। म त्यहाँ तिमीहरूको व्यवस्था मिलाउन गइरहेछु।
 3 म गए पछि तिमीहरूको लागि सबै व्यवस्था मिलाइसके पछि म फर्की आउनेछु। तब म तिमीहरूलाई त्यहाँ लानेछु। तब तिमीहरू म जहाँ छु त्यही हुनेछौ।
 4 म जुन ठाउँमा गइरहेछु तिमीहरू त्यो बाटो जान्दछौ।”
 5 थोमाले भने, “प्रभु, तपाईं कहाँ गइरहनु भएको छ हामी जान्दैनौ। तब हामीले बाटो कसरी जान्ने?”
 6 येशूले भन्नुभयो, “म नै बाटो हुँ, सत्य र जीवन म नै हुँ। पिताकोमा जाने माध्यम हुँ।
 7 यदि तिमीहरूले मलाई चिनेको भए तब मेरो पितालाई पनि चिन्ने थियौ। तर अब तिमीहरू पितालाई जान्नेछौ। तिमीहरूले उहाँलाई देखेकाछौ।”
 8 फिलिपले येशूलाई भने, “प्रभु, हामीलाई पिता देखाइदिनु होस। त्यही हामीलाई पर्याप्त हुनेछ।”
 9 येशूले जवाफ दिनु भयो, “फिलिप धेरै समयदेखि म तिमीहरूसँगै छु र पनि मलाई चिन्दिन भन्छौ? जसले मलाई देखेकोछ उसले मेरो पितालाई पनि देखेकोछ। यसर्थ तिमी कसरी भन्छौ, ‘हामीलाई पिता देखाउनु होस?’
 10 के तिमीहरू विश्वास गर्छौ कि म पिताभित्र छु र पिता मभित्र हुनुहुन्छ भनेर? जुन कुराहरू मैले भने त्यो मबाट आएको होइन। पिता मभित्र बाँच्नु हुन्छ अनि उहाँले आफ्नो काम आफै गर्नुहुन्छ।
 11 मैले पहिल्यै भनि सके कि विश्वास गर, ममा पिता र पितामा म हुन्छु। अथवा मैले गरेको कामहरूको कारणले गर्दा पनि विश्वास गर।
 12 “म तिमीहरूलाई सत्य भन्छु। जसले ममा विश्वास गर्छ उसले पनि त्यस्तै काम गर्नेछ जो म गर्छु। उसले वास्तवमा त्यो भन्दा पनि महान काम गर्नेछ। किनभने म पिताकहाँ गइरहेछु।
 13 अनि मेरो नाममा केही पनि माग्यो भने, म त्यो तिमीहरूको लागि गरिदिनेछु। तब पिताको महिमा पुत्रको माध्यमाबाट देखिनेछ।
 14 यदि तिमीहरूले मेरो नाममा केही माग्यो भने, म दिनेछु।

पवित्र आत्माको प्रतिज्ञा

- 15 “यदि तिमीहरूले मलाई प्रेम गर्थो भने, तब तिमीहरूले मेरो आज्ञा पालन गर्नेछौ।
 16 म मेरो पितालाई माग्नेछु र उहाँले तिमीहरूलाई अर्को सहायक* दिनुहुनेछ। उहाँ तिमीहरूसँग सधैं रहने सहायक दिनुहुनेछ।
 17 सहायक सत्यको आत्मा† हो। संसारले उहाँलाई देख्दैन र बुझ्दैन। तर तिमीहरू उहाँलाई जान्दछौ। उहाँ तिमीहरूसँग बाँच्नु हुन्छ र उहाँ तिमीहरूभित्र नै हुनु हुनेछ।
 18 “म तिमीहरूलाई आफ्ना आमा-बाबुले अनाथहरू छोडे जस्तो एकलै छाड्नेछैन। म तिमीहरूकहाँ फर्की आउने छु।
 19 केही समय पछि बाटै मलाई संसारमा मान्छेहरूले फेरि देख्नेछैन। तर तिमीहरूले मलाई देख्नेछौ। तिमीहरू बाँच्नेछौ किनभने म बाँच्छु।
 20 त्यस दिनमा तिमीहरूले जान्नेछौ कि म पितामा छु। तिमाहरूले जान्नेछौ कि तिमीहरू ममा र म तिमीहरूमा हुनेछु।
 21 यदि कसैले मेरो आज्ञाहरू ग्रहण गर्छ र यसलाई पालन गर्दछ, त्यस मानिसले मलाई प्रेम गर्दछ। अनि मेरा पिताले तिनलाई प्रेम गर्दछन। जसले मलाई प्रेम गर्दछ। अनि म त्यस मानिसलाई प्रेम गर्छु। म उमाथि प्रकट हुनेछु।”
 22 तब यहूदाले (इस्करियोत यहूदा होइन) भन्यो, “तर प्रभु किन तपाईंले आफूलाई हामी समक्ष प्रकट गर्नुहुन्छ र संसार समक्ष किन गर्नुहुन्न?”

* 14:16: सहायक अथवा, “आरामदायक,” पवित्र आत्मा। पद 26 मापनि हेर्नुहोस् साथै “पवित्र आत्मा” शब्दावली हेर्नुहोस्। † 14:17: सत्यको आत्मा पवित्र आत्मा। (हेर्नुहोस् “पवित्र आत्मा” शब्दावली) परमेश्वरको सत्य येशूका चेलाहरूलाई बुझाउनु नै उहाँको कार्य हो। यहन्ना 16:13 पनि हेर्नुहोस्।

23 येशले भन्नुभयो, “यदि कसैले मलाई प्रेम गर्छ भने, उसले मेरो शिक्षा पालन गर्दछ। अनि मेरो पिताले पनि तिनलाई प्रेम गर्नुहुन्छ। म र मेरा पिता तिनीकहाँ आउनेछौं र तिनीसँगै बसेछौं।

24 तर जसले मलाई प्रेम गर्दैन उसले मेरो शिक्षाहरू पालन गर्दैन। यो शिक्षाहरू जुन तिमीले सुन्दैछौं वस्तवमा मेरो होइन। यो पिताबाट आएको हो जसले मलाई पठाउनु भयो।

25 “मैले यी सबै कुराहरू भनिसकेकोछु तिमीहरूसंग रहँदा नै।

26 तर सहायकले सबै कुराहरूको शिक्षा दिनेछन्। सहायकले मैले जे भने ती सबै कुराहरू सम्झना गराउनेछ। त्यो सहायक नै पवित्र आत्मा हो जसलाई पिताले मेरो नाममा पठाउनु हुनेछ।

27 “म तिमीहरूलाई मेरो शान्ति छोड्दछु, यो मेरो आफ्नै शान्ति तिमीहरूलाई दिदछु। म तिमीहरूलाई शान्ति दिन्छु, यो त्यो शान्ति होइन जुन संसारले दिन्छ। यसकारण तिमीहरूको हृदय विचलित नहोस् अनि कुनै विषयमा पनि नडराऊ।

28 म गइरहेछु भनेको तिमीले सुन्थौ, तर फेरि तिमीहरूकहाँ आउनेछु। यदि तिमीहरूले मलाई प्रेम गरेको भए तिमीहरू खुशी हुने थियो कि म पिताकहाँ गइरहेछु। किन? किनभने पिता म भन्दा महान हुनुहुन्छ।

29 यो हुनु भन्दा पहिल्यै मैले यो कुरा भनिसकेकोछु। जब यी सबै हुनेछ अनि तिमीहरूले विश्वास गर्नेछौं।

30 “तिमीहरूसंग कुरा गर्ने समय छैन। यो संसारको शासक आइरहेछ। तर ममाथि उसको अधिकार चलदैन।

31 तर संसारले जान्दैन पछि कि मैले मेरा पितालाई प्रेम गर्छु। यसैले म त्यही जस्ताको तस्तै गर्दछु, जुन उहाँले मलाई गर्नु भन्नु भयो।

“आऊ अब, हामी यस ठाउँलाई छोडी जाऊं।”

15

येश दाखको बोट

1 येशले भन्नुभयो, “म साँचो दाखको बोट हूँ, मेरो पिता माली हुनुहुन्छ।

2 म मेरो प्रत्येक हाँगा जसमा फल फल्दैन त्यो उहाँले काटिदिनु हुन्छ। अनि उहाँले प्रत्येक हाँगाहरू छाँप्नु र सफा गर्नुहुन्छ ताकि त्यसले फल फलाउन, सकोस; त्यसो गर्दा यसले अझ बढ्ता फल दिनेछ।

3 मेरो उपदेशको कारणले गर्दा तिमीहरू पहिल्यै शूद्र भइसकेकाछौं।

4 मभित्र बस, म तिमीहरूभित्र रहनेछु। कुनै पनि एक्लो हाँगाले फल दिदैन। त्यो मूल बोटमा अतर्निहित भएको हुनै पर्छ। तिमीहरूसँग पनि यही कुरा लाग्नु हुँदछ। तिमीहरू एक्लै फल फलाउन सक्तैनौ। तिनीहरू ममा हुनु पर्छ।

5 “म दाखको बोट हूँ र तिमीहरू त्यसका हाँगाहरू हौ। यदि जो कोही ममा रह्यो भने त्यसले धेरै फल दिनेछ। किनभने म बिना तिमीले केही गर्न सक्तैनौ।

6 यदि कोही ममा रहँदैन भने तब ऊ त्यो हाँगा जस्तो हुन्छ जो फर्प्योकिएर जान्छ। त्यो हाँगा मर्दछ। मानिसहरूले त्यस्तो मेरो हाँगाहरू टिपेर आगोमा हालिदिन्छन् र तिनीहरू जल्छन्।

7 यदि तिमीहरू ममा रह्यौ र मेरो वचनहरू तिमीहरूमा रह्यो भने तब तिमी जे पनि चाहन्छौ माग अनि त्यो तिमीलाई दिइनेछ।

8 तिमीले अधिक फलहरू फलाऊ र सिद्ध गर कि तिमीहरू मेरा चेलाहरू हौ। यसले मेरो पितालाई महिमा दिदँछ।

9 “म तिमीहरूलाई प्रेम गर्दछु जसरी मलाई पिताले गर्नुहुन्छ। अब मेरो प्रेममा निरन्तर रहौ।

10 मैले मेरा पिताको आज्ञा पालन गर्ने र निरन्तर उहाँको प्रेममा रही रहेकोछु। यस्तै प्रकारले यदि तिमीहरूले मेरो आज्ञा पालन गर्थौ भने तिमीहरू मेरो प्रेममा निरन्तर रहने छौ।

11 मैले यी कुराहरू भनिसकेकोछु, यसैले तिमीहरूले त्यस्तै आनन्द पाउन सक्नेछौ जुन मसंग छ। म तिमीहरूको आनन्द एक पूर्ण आनन्द भएको देख्नु चाहन्छु।

12 यसैकारणले म तिमीहरूलाई आज्ञा गर्दछु: एकअर्कामा प्रेम गर जसरी मैले तिमीहरूलाई प्रेम गर्ने।

13 महान प्रेम त्यस मानिसले देखाउन सक्छ जसले आफ्नो मित्रको लागि आफ्नो जीवन बलिदान दिनसक्छ।

14 तिमीहरू मेरा मित्र हौ यदि तिमीहरूले मेरो आज्ञा अनुसार काम गरथौ भने।

15 म तिमीहरूलाई नोकरहरू भनेर डाक्ने छैन। एक नोकरले उसको मालिकले के गर्छ भनेर केही पनि जान्दैन अब म तिमीहरूलाई मित्र भनेर बोलाउँछु किनभने मेरा पिताले मलाई जे-जे भन्नुभयो ती सबै तिमीहरूलाई भनिसकेकोछु।

16 “तिमीहरूले मलाई चुनेनौ; मैले तिमीहरूलाई चुने। अनि मैले तिमीहरूलाई नियुक्ति गरेकोछु: जाऊ अनि फल फलाऊ। म यो फल तिमीहरूको हृदयमा फलिरहेको देख्नु चाहन्छु। तब पिताले तिमीहरूले जे पनि चाहन्छौ त्यो मेरो नाममा दिनुहुनेछ।

17 यही मेरो आज्ञा हो: एकाअर्कालाई प्रेम गर।

येशले आफ्ना चेलाहरूलाई सावधान गर्नुहुन्छ

- 18 “यदि यो संसारले तिमीहरूलाई घृणा गर्छ भने याद गर कि संसारले मलाई प्रथम घृणा गर्थो भनेर।
- 19 यदि तिमीहरू संसारकै थियो भने तिमीहरूलाई उसकै आफ्नै मानिसहरू सरह प्रेम गर्ने नै छ। तर मैले तिमीहरूलाई संसारबाट छाने। यसैले तिमीहरू संसारसंग सम्बन्धित छैनौं। यसैकारणले संसारले तिमीहरूलाई घृणा गर्दछ।
- 20 “मैले तिमीहरूलाई भनेका कुराहरू सम्झः एक नोकर उसको मालिक भन्दा श्रेष्ठ हुँदैन। यदि मानिसहरूले मलाई सताए भने तिमीहरूलाई पनि सताउनेछन् यही मानिसहरूले मेरो शिक्षा पालन गरे भने तिमीहरूले तिमीहरूको आज्ञा पालन गर्नेछन्।
- 21 मानिसहरूले यी सबै कुराहरू मेरो कारणले गर्दा तिमीहरूलाई गर्नेछन्। उहाँलाई तिनीहरूले चिन्दैनन् जसले मलाई पठाउनु भयो।
- 22 यदि म नआएको भए र संसारका मानिसहरूलाई नबताएको भए तब तिनीहरू पापका-दोषी हुने थिएनन्। तर अब मैले तिनीहरूलाई जनाएँ र अब तिनीहरू पापबाट माफी हुने छैन।
- 23 “जसले मलाई घृणा गर्दछ, उसले मेरो पितालाई पनि घृणा गर्दछ।
- 24 मैले ती मानिसहरू माझ जस्तो कुराहरू गरे अन्य कुनै मानिसले कहिल्यै गरेन। यदि मैले त्यस्तो कुराहरू नगरेको भए, तिनीहरू पापको-दोषी हुने नै थिएनन्। तर मैले जे-जे गरे ती सबै तिनीहरूले देखी सकेका छन्। तथापि तिनीहरूले मलाई र मेरा पितालाई घृणा गर्छन्।
- 25 तर यस्तो भयो किनकि उनीहरूको व्यवस्थामा लेखिएको कुरा सत्य हुने भयोः यस्तो लेखिएको छ ‘कुनै कारण बिना नै तिनीहरूले मलाई घृणा गरे।’
- 26 “म तिमीहरूलाई पिताबाट सहायक पठाइदिनेछु। सहायक सत्यको आत्मा हो जो पिताबाट आउँदछ। जब उनी आउँछन्, उसले मेरो विषयमा बताउनेछन्।
- 27 अनि तिमीहरूले मेरो विषयमा मानिसहरूलाई भन किनभने तिमीहरू शुद्धेखिनै मसंग छौं।

16

- 1 “मैले यी कुराहरू तिमहरूलाई भने ताकि तिमीहरूले आफ्नो विश्वास हराउने छैनौं।
- 2 तिनीहरूले तिमीहरूलाई सभा घरहरूबाट बाहिर निकालिदिने छन्। समय आउँदछ ताकि मानिसहरूले तिमीहरूलाई मारेर पारमेस्वरको सेवा गर्दछौं भन्ने सोच्नेछन्।
- 3 मानिसहरूले यी सबै कुराहरू गर्नेछन् कारण न त तिनीहरूले पितालाई चिनेका छन् न त मलाई नै चिन्दछन्।
- 4 यी कुराहरू म तिमीहरूलाई अहिले भन्दैछु। अतः जब यी कुराहरू हुने समय आउनेछ, तब तिमीहरूले मैले होशियारी गराएको समझेछौं।

पवित्र-आत्माका काम

- “मैले यी कुराहरू तिमीहरूलाई शुरूमा भनिनु, किनभने म त्यस बेला तिमीहरूसगै थिएँ।
- 5 अब म उहाँकैमा गइरहेकोछु जसले मलाई पठाउनुभयो। तर तिमीहरू कसैपनि मलाई सोधेनौं, ‘तपाईं कहाँ गइरहनु भएको छ?’
- 6 तिमीहरूका हृदय उदासिनताले भरिएको छ किनभने मैले तिमीहरूलाई ती कुराहरू भने।
- 7 तर म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। तिमीहरूको भलाईको निम्ति म टाढिनु नै राम्रो छ। किन? किनभने जब म जानेछु तिमीहरूका लागि सहायक पठाइदिने छु। तर यदि म गइनु भने, सहायक तिमीहरूसकहाँ आउने छैन।
- 8 “जब सहायक आउँछन्, उहाँले संसारलाई यी विषयहरूमा प्रमाण दिनु हुनेछः पापको विषय, धार्मिकताको विषय र न्यायको विषयमा।
- 9 सहायकले मानिसहरूको जीवनमा पाप छ भनेर प्रमाण गर्नेछन् किनभने तिनीहरूले ममा विश्वास गर्दैनन्।
- 10 उसले मेरो धार्मिकताको प्रमाण तिनीहरूलाई गराउनेछन्, किनभने म पिताकहाँ नै गई रहेछु। तब तिमीहरूले मलाई फेरि देख्नेछैनौं।
- 11 अनि सहायकले न्यायको विषयमा सत्य कुराको प्रमाण संसारलाई गराउने छ, किनभने यस संसारको शासकलाई पहिल्यै नै जाँची सकेकोछ।
- 12 “मलाई अझ तिमीहरूसंग धेरै कुराहरू भन्नु छ। तर अहिले ती कुराहरू तिमीहरूलाई अधिक हुनेछ र ग्रहण गर्न साह्रो पर्नेछ।
- 13 तर जब सत्यको आत्मा आउँदछ, उहाँले भविष्यका कुराहरू घोषणा गर्नु हुनेछ। उहाँले आफ्नो कुराहरू भन्नु हुनेछैन उहाँले जे सुन्नु हुन्छ त्यही बताउनु हुन्छ।
- 14 सत्यको आत्माले मकहाँ महिमा ल्याउनु हुनेछ। कसरी? उसले मबाट कुराहरू पाउने छन् र तिमीहरूलाई ती सबैकुरा व्याख्या गर्नेछन्। सबै कुराहरू जो पितासंग छन् ती सबै मेरा हुन्।

15 त्यसैकारणले म भन्दैछु त्यस आत्माले जे कुराहरू मबाट पाउने छन् र ती सबै तिमीहरूलाई घोषणा गर्नेछन्।

शोक खुशीयालीमा परिवर्तन

16 “केही बेरपछि तिमीहरूले मलाई देख्नेछैनौ। अनि अर्को केही बेर पछि मलाई फेरि तिमीहरूले देख्नेछौ।”

17 कोही चेलाहरूले आपसमा भने, “येशूले जब त्यसो भन्नु हुन्छ त्यसको मतलब के हो? ‘केही बेरपछि तिमीहरूले मलाई देख्नेछैनौ अनि तब केही बेरपछि मलाई फेरि देख्नेछौ?’ त्यसो जब भन्नुहुन्छ, ‘म पिताकहाँ जाँदछु।’ त्यसको अर्थ के हो?”

18 चेलाहरूले सोधे, “ ‘केही बेरपछि’ भन्नुको तात्पर्य के हो? उहाँले के भनिरहनु भएको छ हामीले केही बुझेनौ।”

19 येशूले जान्नु भयो कि चेलाहरूले त्यस विषयमा उहाँलाई सोध्न चाहन्छन्। तब येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू आपसमा सोधिरहेछौ मेरो भन्नुको तात्पर्य जब मैले भने, केही बेरपछि तिमीहरूले मलाई देख्ने छैनौ। तिमीहरूले यो जान्नलाई आपसमा बहस गरेकाछौ। त्यसपछि फेरि अर्को केही बेरपछि देख्नेछौ?”

20 म तिमीहरूलाई साँचो भन्छु। तिमीहरू रुनेछौ र दुःखी हुनेछौ तर संसार प्रसन्न हुनेछ। तिमीहरू दुःखी हुने छौ तर तिमीहरूका दुःख आनन्दमय हुनेछ।

21 “जब एक नारीले बालकलाई जन्म दिने समय हुन्छ, उसलाई पीडा हुँदछ, किनभने उसले जन्माउने समय आएको हुँदछ। तर जब बालक जन्मिसकदछ, उनले अधिका पीडाहरू भुल्छिन्, किनभने उनले बालक संसारमा जन्मिएको खुशीमा अधिका पीडाहरू त्यसै भुल्दछिन्।

22 तिमीहरूसँग पनि ठीक त्यस्तै हुनेछ। अहिले तिमीहरू दुःखीछौ। तर म तिमीहरूलाई फेरि देख्छु र तिमीहरू खुशी हुनेछौ। अनि कसैले पनि तिमीहरूको खुशी खोसेर लानेछैन।

23 त्यस दिन तिमीहरूले मलाई केही पनि सोध्ने छैनौ। म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। मेरो नाममा जे मागे पनि मेरा पिताले तिमीहरूलाई दिनुहुनेछ।

24 तिमीहरूले अझ सम्म मेरो नाममा केही पनि मागेके छैनौ। माग अनि तिमीहरूले पाउनेछौ। अनि तिमीहरूको आनन्द पूर्ण हुनेछ।

संसार माथि विजय

25 “यी कुराहरू मैले तिमीहरूलाई अर्थ लुकाएर भनिसकेकोछु। तर समय आउँदछ म तिमीहरूसँग खुल्ला पारेर यी कुराहरू भन्नेछु। मेरा पिताको विषयमा म तिमीहरूलाई सरल भाषामा भन्नेछु।

26 त्यस समय मेरो नाममा मेरा पितालाई बिन्ती गर्नेछौ। तर मैले भनिरहेकोछैन कि तिमीहरूको निम्ति म मेरा पितालाई भन्नेछु।

27 किनभने पिता आफैले तिमीहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ। उहाँले तिमीहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ किनभने तिमीहरूले मलाई प्रेम गरेकाछौ। त्यसकारणले तिमीहरूले विश्वास गर्छौ कि म परमेश्वरबाट आएको हुँ।

28 म पिताबाट संसारमा आएँ। अब म यो संसार छोडेर पिता कहाँ फर्केर जाँदछु।”

29 तब येशूका चेलाहरूले भने, “तपाईंले अहिले हामीलाई खुलस्त भन्नुभयो। त्यस्तो बुझ्ने नसक्ने अप्ठेरो नबनाई तपाईंले भन्नु भएन।

30 हामीले अब बुझ्न सक्छौ कि तपाईंले प्रत्येक कुरा जान्नु हुन्छ। तपाईंले सोध्नु अगाडि नै कुनै पनि मानिसको उत्तर दिनु सक्नुहुन्छ। यही कारणले हामीलाई विश्वास दिलाउँछ कि तपाईं परमेश्वरबाटै आउनु भएको हो।”

31 येशूले भन्नुभयो, “यसर्थ: अब तिमीहरूले विश्वास गर्थौ?”

32 ध्यानले सुन, तिमीहरू छरिएर बसे समय आइरहेछ। तिमीहरू प्रत्येक आफ्नै घरमा छरपष्ट हुनेछौ। त्यो समय अब आएको छ। तिमीहरूले मलाई छाड्नेछौ। म एकलो रहनेछौ। तर म वास्तवमा एक्लो रहनेछैन किनभने पिता मसँग रहनु हुनेछ।

33 “मैले तिमीहरूलाई यी कुराहरू भनेको छु ताकि तिमीहरूलाई ममा शान्ति रहोस्। यस संसारमा तिमीहरूलाई संकट हुनेछ। तर साहसी बन। मैले संसारलाई पराजित गरेको छु।”

17

आफ्ना चेलाहरूका लागि येशु प्रार्थना गर्नुहुन्छ

1 यति कुराहरू भनिसके पछि येशूले स्वर्गतिर हेर्नुभयो र प्रार्थना गर्नुभयो, “पिता ठीक समय आइपुग्यो। यसकारण तपाईंको पुत्रलाई महिमा प्रदान गर्नु होस् ताकि पुत्रले तपाईंलाई महिमा दिन सकोस्।

2 तपाईंले सबै मानिसहरू भन्दा माथि पुत्रलाई शक्ति दिनुभयो ताकि पुत्रले सबैलाई अनन्त जीवन दिन सकोस् जुन तपाईंले तिनलाई दिनुभएकोछ।

3 यो अनन्त जीवन हो: मानिसहरूले तपाईंलाई मात्र साँचो परमेश्वर भनेर चिनुन र येशू ख्रीष्टलाई चिनुन, जसलाई तपाईंले पठाउनु भयो।

4 जुन काम तपाईंले मलाई सुम्पिनु भएको थियो त्यो मैले पूर्ण गरेँ। पृथ्वीमा तपाईंको महिमा ल्याएँ।

5 अनि अब पिता, मलाई महिमा प्रदान गर्नुहोस् तपाईंसँग। मलाई त्यो महिमा दिनु होस् तपाईंको जो मसँग संसार बनिनु पहिल्यै थियो।

6 “तपाईंले मलाई केही मानिसहरू संसारबाट दिनुभयो। मैले तिनीहरूलाई तपाईंको हुनुहुन्छ देखाई सकेकोछु। ती मानिसहरू तपाईंकै हुन र मलाई दिनुभयो। तिनीहरूले तपाईंको वचन पालन गरे।

7 अब तिनीहरूले बुझे कि सबै थोक जुन मलाई दिनु भयो ती तपाईंबाट आएका हुन।

8 मैले ती मानिसहरूलाई तपाईंले मलाई दिएकै वचनहरू दिएकोछु। तिनीहरूले ती वचनहरू स्वीकारे तिनीहरूले बुझे कि म साँच्चि नै तपाईंबाट नै आएको हुँ अनि तिनीहरूले विश्वास गरे कि तपाईंले नै मलाई पठाउनु भएको हो।

9 तिनीहरूकै निम्ति अब म प्रार्थना गर्दछु। म तिनीहरूका निम्ति प्रार्थना गरिरहेको छैन जो संसारमा छन्। तर म तिनीहरूका निम्ति प्रार्थना गरिरहेकोछु जो तपाईंले मलाई दिनुभयो। किनभने तिनीहरू तपाईंकै हुन।

10 जे ममा छ त्यो सबै तपाईंकै हो, अनि जे जति तपाईंकोमा छ त्यो मेरो हो। अनि ती मानिसहरूले मेरो लागि महिमा ल्याउँछन्।

11 “अब म तपाईंकहाँ आईरहेछु। म अब संसारमा बस्ने छैन। तर ती मानिसहरू संसारमा रहनेछन्। हे पवित्र पिता, तिनीहरूलाई सुरक्षा गर्नु होस्। तिनीहरूलाई तपाईंको नामको शक्तिद्वारा सुरक्षित राख्नु होस् (नाउँ जुन मलाई दिनुभयो), तब तिनीहरू एक हुनेछन्, तपाईं र म जस्तै एक।

12 जब सम्म म तिनीहरूसँग थिएँ मैले तिनीहरूलाई सुरक्षित राखेँ। मैले तिनीहरूलाई तपाईंको नामको शक्तिबाट सुरक्षित राखेँ जुन तपाईंले मलाई दिनुभयो। मैले तिनीहरूलाई जोगाएँ। अनि तिनीहरू मध्ये एकजना मात्र लुप्त भयो। उनी लुप्त हुनलाई आफैँ छानिएका थिए। ऊ लुप्त भयो जसबाट धर्मशास्त्रमा लेखिएको कुरा पूर्ण भयो।

13 “म तपाईं कहाँ आइरहेछु। तर जब सम्म म यस संसारमा हुनेछु म तिनीहरूका निम्ति प्रार्थना गर्नेछु। यी कुराहरू म भन्दछु ताकि तिनीहरूले मेरो आनन्द प्राप्त गर्नुन। म तिनीहरूले सबै मेरा आनन्द पाउन भन्दछु।

14 मैले तिनीहरूलाई तपाईंको सबै वचनहरू दिएँ र संसारले तिनीहरूलाई घृणा गर्थ्यो, किनभने तिनीहरू यस संसारका होइनन् जस्तै म यो संसारको होइन।

15 “मैले तपाईंसँग तिनीहरूलाई संसारबाट लगीदिनुहोस् भनेर भनिरहेको छैन। तर तिनीहरूलाई दुष्टबाट जोगाई राख्नुहोस् चाँहि भनिरहेछु।

16 तिनीहरू संसारका होइनन् जस्तो कि म पनि यस संसारको होइन।

17 तपाईंको सत्यद्वारा तिनीहरूलाई आफ्नो सेवामा राख्न तयार पार्नुहोस्। तपाईंको वचन सत्य हो।

18 जसरी तपाईंले मलाई संसारभित्र पठाउनु भयो त्यसरी नै मैले तिनीहरूलाई संसारभित्र पठाएकोछु।

19 अब म स्वयंलाई सेवा गर्न तयार पारिरहेछु। यो म तिनीहरूकै लागि गर्छु ताकि साँचो रूपमा तिनीहरू तपाईंको सेवा गर्न तयार होउन।

20 “म ती मानिसहरूका लागि प्रार्थना गर्छु अनि म प्रत्येकको लागि प्रार्थना गरिरहेछु जसले मलाई उनीहरूको वचनको कारणले विश्वास गर्छन्।

21 हे पिता, म प्रार्थना गर्छु कि जसले म मा विश्वास गर्छन्, तिनीहरू एक होऊन्। जसरी तपाईं ममा हुनुहुन्छ, म तपाईंमा। म प्रार्थना गर्छु ताकि तिनीहरू हामीमा एक होऊन्। संसारले यो विश्वास गर्नछ कि तपाईंले नै मलाई पठाउनु भएको हो।

22 तपाईंले दिनु भएको महिमा मैले तिनीहरूलाई दिएकोछु। मैले त्यो महिमा दिएँ ताकि तिनीहरू एक होऊन्, जसरी तपाईं र म एक हौं।

23 जस्तो म तिनीहरूमा अनि तपाईं ममा तिनीहरू एकरूपले एक होऊन् तर त्यसबाट संसारले जान्नेछ कि मलाई तपाईंले पठाउनु भएको हो अनि संसारले जान्ने छ तपाईंले तिनीहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ जस्तो तपाईंले मलाई प्रेम गर्नुहुन्छ।

24 “पिता, म जहाँ हुन्छु तिनीहरू, जो तपाईंले मलाई दिनु भएकोछ, मसँग नै होऊन। म यो इच्छा गर्छु तिनीहरूले मेरो महिमा देखुन। यो महिमा तपाईंले मलाई दिनुभएको हो किनभने संसार बनिनु भन्दा अगाडि तपाईंले मलाई प्रेम गर्नु हुन्थ्यो।

25 हे धार्मिक पिता, संसारले तपाईंलाई चिन्दैन, तर म तपाईंलाई जान्दछु। अनि यी मानिसहरूले मलाई तपाईंले पठाउनु भएको हो भनेर जान्दछन्।

26 मैले तिनीहरूलाई तपाईं कस्तो हुनु हुन्छ देखाएँ। अनि अझ म तिनीहरूलाई तपाईं कस्तो हुनुहुन्छ देखाउनेछु। तब तिनीहरूले मैले तपाईंबाट पाए जस्तै प्रेम पाउन सक्छन्। अनि म तिनीहरूमा बाँच्नेछु।”

18

येशू पत्राउपरनु भयो

(मती 26:47-56; मर्कस 14:43-50; लुका 22:47-53)

1 जब येशूले प्रार्थना सिध्याउनु भयो, उहाँले आफ्ना चेलाहरू लिएर जानुभयो। तिनीहरू किद्रोम खोल्ला पारि ऊ बैसी गए। अर्कोपट्टि त्यहाँ जैतुन रूखहरूको बगैँचा थियो। येशू र उहाँका चेलाहरू त्यहाँ गए।

2 यहदा, उहाँको विश्वासघातकले पनि त्यो ठाउँ चिन्दथ्यो, किनभने आफ्ना चेलाहरूसँग त्यहाँ उसलाई भेट्नु हुन्थ्यो।

3 यहदाले एकदल सेनाहरू लगेर त्यसै बगैँचातिर गयो। यहदाले मुख्य पूजाहारीहरू र फरिसीहरूबाट पनि केही सिपाहीहरू ल्याएको थियो। तिनीहरूले मशाल, बत्ती र हतियारहरू बोकेर आएका थिए।

4 येशू यी सबै घटनाहरू उहाँमाथि हुनेछ भनेर जान्नु हुन्थ्यो। येशूले बाहिर आएर सोध्नु भयो, “तिमीहरू कसलाई खोजी रहेकाछौ?”

5 ती मानिसहरूले भने, “नासरतको येशूलाई।”

येशूले भन्नुभयो, “म येशू हूँ।” यहदा जो येशूका विश्वासघातक त्यही उभिरहेको थियो।

6 जब येशूले भन्नुभयो, “म येशू हूँ,” तब मानिसहरू पछि पछि हटे अनि भुइँमा लोटे।

7 येशूले तिनीहरूलाई फेरि सोध्नु भयो, “तिमीहरू कसलाई खोजिरहेको छौ?”

मानिसहरूले भने, “नासरतको येशूलाई।”

8 येशूले भन्नुभयो, “मैले तिमीहरूलाई भने म येशू हूँ। यसर्थ तिमीहरूले मलाई नै खोजिरहेका हो भने, यी अरू मानिसहरूलाई जान्देरु।”

9 उहाँले यो भन्नुभयो ताकि उहाँले जे भन्नुभएको थियो त्यो पूरा हुन सक्यो, “तपाईंले मलाई दिनुभएको मध्ये कसैलाई पनि गुमाईनौं।”

10 शिमोन पत्रसकोमा एउटा तरवार थियो। उसले तरवार निकालेर मुख्य पूजाहारीको नोकरलाई प्रहार गर्यो। पत्रसले त्यसको दाहिने कान काटिदियो। त्यस नोकरको नाउँ माल्ख थियो।

11 येशूले पत्रसलाई भन्नुभयो, “तिम्रो तरवार म्यानमा राख! संकटको कचौरा पिताले मलाई दिनुभएको छ, के मैले त्यो नपिउँनु?”

अन्नासको अगाडि येशूलाई लगियो

(मती 26:57-58; मर्कस 14:53-54; लुका 22:54)

12 त्यसपछि सिपाहीहरू र तिनीहरूका सेनापति अनि यहदीका हाकिमहरूले येशूलाई पक्रे।

13 तिनीहरूले येशूलाई बाँधे अनि पहिले उहाँलाई अन्नासको अगाडि लगे। अन्नास प्रधान पूजाहारी कैयाफाका ससुरा थिए जो यस वर्षको निम्ति प्रधान पूजाहारी थिए।

14 कैयाफा तिनी हुन जसले यहदीहरूलाई भनेका थिए कि जम्मै मानिसहरूका निम्ति एउटा मान्छे मर्नु उचित छ।

पत्रसले झटो बोले येशूको बारेमा

(मती 26:69-70; मर्कस 14:66-68; लुका 22:55-57)

15 शिमोन पत्रस र येशूका अर्को चेला उहाँसँगै गए। ती चेलाले प्रधान पूजाहारीलाई चिनेका थिए। यसर्थ उनी येशूसंग प्रधान पूजाहारीको घरको प्रांगणभित्र गए।

16 तर पत्रस बाहिरै ढोका नजिक बस्यो। ती चेला जसले प्रधान पूजाहारीलाई चिन्यो र बाहिर आयो। उनी त्यस केटीसंग बोले जसले मानिसहरूलाई ढोका खोल्दिई। तब उसले पत्रसलाई भित्र ल्याए।

17 द्वारपाल केटीले पत्रसलाई भनी, “तिमी पनि त्यस मानिसको चेलाहरू मध्ये एक हो?”

पत्रसले जवाफ दियो, “अहँ, म होइन।”

18 जाडोको दिन थियो। यसैले नोकहरू र द्वारपालहरूले आगोको भुइँयो बनाए। तिनीहरू आगोको वरिपरि उभिदै आफूलाई न्यानो पारिरहेका थिए। पत्रस पनि तिनीहरूसँगै उभिरहेका थिए।

प्रधान पूजाहारीले येशूलाई प्रश्नहरू गरे

(मती 26:59-66; मर्कस 14:55-64; लुका 22:66-71)

19 प्रधान पूजाहारीले येशूलाई उनका चेलाहरू र उनको शिक्षाको विषयमा सोधे।

20 येशूले उत्तर दिनुभयो, “म सधैं सबै मानिसहरूसँग खुल्लम-खुल्ला बोलेको छु। मैले सधैं सभा-घर र मन्दिरको क्षेत्रमा जहाँ सबै यहदीहरू भेला हुन्छन् खुल्लम-खुल्ला शिक्षा दिएकोछु। मैले कहिले पनि कुनै कुरो गुप्त राखिनँ।”

21 यसर्थ किन प्रश्न गर्नुहुन्छ? जस जसले मेरो शिक्षा सुनेकाछन् ती मानिसहरूलाई सोध्नु होस्। मैले के भने तिनीहरू निश्चय जान्दछन्।”

22 जब येशूले त्यसो भन्नुभयो, एकजना द्वारपालले, जो नजिकै उभिरहेको थियो उहाँलाई हिकार्यो। त्यस द्वारपालले भन्यो, “तैले प्रधान पूजाहारीसंग त्यसरी बात गर्न होइन।”

23 येशूले उत्तरमा भन्नुभयो, “यदि मैले केही गलती भनेको भए, यहाँ जो मानिसहरू छन् तिनीहरूको सामुने प्रमाण गर के भूल छ। यदि मैले सही कुराहरू गरे भने, मलाई तिमी किन हिकार्यौ?”

24 तब अनासले येशूलाई कैयाफा प्रधान पूजाहारीकहाँ पठाए। त्यसबेला सम्म येशू बाँधिएकै हुनुहुन्थ्यो।

पत्रुसले फेरि झट बोल्थ्यो

(मती 26:71-75; मार्कुस 14:39-72; लुका 22:58-62)

25 शिमोन पत्रुस आगोको छेउमा आफूलाई न्यायो पाउँ उभिरहेको थियो। केही मानिसहरूले पत्रुसलाई भने, “तिमी त्यस मान्छेको चेलाहरू मध्ये एक हो?”

तर पत्रुसले अस्वीकार गर्दै भन्यो, “अहँ, म होइन।”

26 प्रधान पूजाहारीको एकजना नोकर त्यहाँ थियो। त्यो नोकर त्यस मान्छेको आफन्त थियो जसको कान पत्रुसले काटेको थियो। नोकरले भन्यो, “तिमीलाई उसंग मैले बगैँचामा देखेको होइन?”

27 तर फेरि पत्रुसले भन्यो, “अहँ! म उनीसंग थिउँँ।” अनि त्यहीबेला भाले बास्यो।

पिलातसको समक्ष येशूलाई ल्याइयो

(मती 27:1-2, 11-31; मार्कुस 15:1-20; लुका 23:1-25)

28 त्यसपछि यहूदीहरूले येशूलाई कैयाफाबाट लिएर रोमी राज्यपालको महलतर्फ गए। यो बिहानी पख थियो। यहूदीहरू महलभित्र पसेनन्। तिनीहरू आफूले आफूलाई अशुद्ध राख्न चाहने किनभने तिनीहरूले निस्तार चाडको भोज खानु थियो।

29 यसर्थ पिलातस बाहिर निस्केर यहूदीहरूलाई सोधे, “यस मानिसको विरुद्धमा तिमीहरूले के आरोप लगाएकोछौ?”

30 यहूदीहरूले भने, “यो अपराधी हो, यसकारण तपाईंको समक्ष ल्याएका छौं।”

31 पिलातसले यहूदीहरूलाई भने, “तिमीहरू यिनलाई आफैँ लैजाऊ अनि तिमीहरूकै व्यवस्था अनुसार न्याय गर।”

यहूदीहरूले भने, “तर तपाईंको कानूनले कुनै मानिसलाई मृत्यु दण्ड दिन हामीलाई अनुमति दिँदैन।”

32 (यस्तो भयो ताकि येशूले कस्तो मृत्युव्रण गर्ने उहाँको वचन पुरा हुन सक्थ्यो।)

33 त्यसपछि पिलातस महलभित्र फर्के। पिलातसले येशूलाई बोलाएर सोधे, “तिमी यहूदीहरूका राजा हो?”

34 येशूले भन्नुभयो, “यो तपाईंको आफ्नै प्रश्न हो कि अरूले तपाईंलाई मेरो विषयमा सोध्नु लगाएको हो?”

35 पिलातसले भने, “म यहूदी होइन! तिम्रै मानिस र तिनीहरूका मुख्य पूजाहारीहरूले तिमीलाई मलाई सुम्पिए। तिमीले के भूल गरेका छौ?”

36 येशूले भन्नुभयो, “मेरो राज्य यस संसारको होइन। यदि म यस संसारको हुँदा हुँ तब मेरा सेवकहरूले मलाई यहूदीहरूको हातमा पस्नुबाट बचाउनुका निम्ति लडाउँ गर्ने थिए। तर मेरो राज्य भिन्दै जग्गाको हो।”

37 पिलातसले भने, “यसर्थ तिमी एक राजा हो?”

येशूले उत्तर दिनुभयो, “तिमीले भन्थौ म राजा हुँ। त्यो सत्य हो। सत्यको साक्षीको लागि म जन्मेको थिए। त्यसैकारणले गर्दा म संसारमा आएको हुँ। अनि प्रत्येक मानिस जो सत्यको पक्षमा छ, मेरो कुरा सुन्दछ।”

38 पिलातसले भने, “सत्य के हो?” पिलातसले त्यसो भने पछि तिनी फेरि बाहिर यहूदीहरूकहाँ गए अनि भने, “मैले यस मानिसमाथि आरोप लगाउन केही दोष पाइन।

39 तिमीहरूको एक रीति अनुसार मैले तिमीहरूको निस्तार चाडको समयमा एक जना कैदीलाई मुक्ति दिनुपर्छ। तिमीहरू यस ‘यहूदीहरूको राजालाई’ मुक्ति दिइयोस् भन्ने चाहन्छौ?”

40 यहूदीहरूले फेरि चिच्याउँदै भने, “अहँ, यसलाई होइन! बारब्बालाई मुक्त गरियोस्।” (बारब्बा एक डाकू थिए।)

19

1 तब पिलातसले येशूलाई लैजाने र कोरा लगाउने आदेश दिए।

2 सिपाहीहरूले कौडादार हौंगाहरूका एउटा मुकुट गुथे अनि येशूको टाउकोमा लगाई दिए। त्यसपछि तिनीहरूले बैजनी रंगको वस्त्र उनको शरीरमा पहिराई दिए

3 सिपाहीहरूले धेरै पल्ट येशूको छैउमा आउँदै भने, “प्रणाम, हे यहूदीहरूका राजा!” भन्दै उहाँको अनुहारमा थप्पड लगाए।

4 फेरि पिलातस एक पल्ट बाहिर निस्केर यहदीहस्लाई भने, “हेर! म येशूलाई तिमीहरू कहाँ ल्याउँदैछु किनभने मैले उसको विरुद्धमा आरोप लगाउने कुनै कारण पाइँनँ।”

5 येशू बाहिर आए। उहाँले काँडेदार मुकुट र बैजनी वस्त्र लगाउनु भएको थियो। पिलातसले यहदीहस्लाई भने, “त्यो मान्छो यही हो।”

6 जब मुख्य पूजाहारीहरू र यहदीका द्वारपालहरूले येशूलाई देखे तिनीहरू चिच्याए, “कूसमा यसलाई टाँगुहोस्! कूसमा यसलाई टाँगुहोस्!”

तर पिलातसले भने, “तिमीहरू यिनलाई लैजाऊ र कूसमा टाँग। मैले उनीमाथि आरोप लगाउने कुनै कारण नै पाइँनँ।”

7 यहदीहस्ले उसलाई उतर दिए, “हाम्रो व्यवस्था बमोजिम ऊ मर्ने पछि, किनभने उसले दावी गरेको छ कि ऊ परमेश्वरको पुत्र हो।”

8 जब पिलातसले यो सुने, उनी साँढे डराए।

9 पिलातस महलभित्र फेरि पसे। उनले येशूलाई सोधे, “तिमी कहाँबाट आएका हो?” तर येशूले उसलाई जवाफ दिनुभएन।

10 पिलातसले भने, “के तिमी मसँग बोल्दैनौ? याद गर, तिमीलाई मुक्त पार्ने अधिकार मसित छ। अनि तिमीलाई कूसमा टाँग्ने अधिकार पनि मसित छ।”

11 येशूले जवाफ दिनुभयो, “तपाईंलाई माथिबाट नदिइएको भए ममाथि तपाईंको केही अधिकार हुने थिएन। त्यसैले ती मानिस जसले मलाई तपाईंलाई सुम्पियो उनिहरू तपाईं भन्दा महा-पापको दोषी हुन्।”

12 त्यसपछि, पिलातसले येशूलाई मुक्त पार्ने कोशिश गरे। तर यहदीहस्ले तिनलाई कराउँदै भने, “कसैले आफैलाई राजा बनाउँछ भने त्यो सिजर बिरोधी हो। यसर्थ उसलाई तपाईं छुट्टाकरा दिनु हुन्छ भने तपाईं सिजरको मित्र हुनु हुन्छ।”

13 पिलातसले यहदीहस्ले के भने सुने। यसैले उसले येशूलाई महल बाहिर ल्याए त्यस ठाउँलाई “ढुङ्गाको पाटी” भनिन्छ। (जसलाई हिब्रू भाषामा गब्बाथा) भनिन्छ। त्यो न्यायसनमा पिलातस बसे।

14 यो प्रायः निस्तार चाडको तयारी गर्ने दिनको मध्यानु भएको थियो। पिलातसले यहदीहस्लाई भने, “तिमीहरूका राजा यहाँ छन्!”

15 यहदीहस् चिच्याए, “त्यसलाई उतै लानु होस्, लानु होस्! त्यसलाई कूसमा मारु होस्।”

पिलातसले यहदीहस्लाई सोधे, “के मलाई तिमीहरूको राजालाई कूसमा टाँग्न लगाउँछौ?”

मुख्य पूजाहारीहरूले भने, “सिजर मात्र हाम्रो राजा हुनुहुन्छ।”

16 तब येशूलाई कूसमा झुण्ड्याएर मारु भनेर पिलातसले तिनीहरूलाई सुम्पे।

येशू कूसमा मरुभयो

(मती 27:32-44; मर्कस 15:21-32; लूका 23:26-43)

सिपाहीहरूले येशूलाई लगे।

17 येशूले आफ्नो कूस बोक्नु भयो अनि उहाँ “खोपडी ठाऊँ” तर्फ जानु भयो (हिब्रू भाषामा “गलगथा” भनिन्छ)

18 गलगथामा येशूलाई कूसमा टाँगो। तिनीहरूले दुइजना मानिसहरू उहाँको दुई पट्टि अनि येशूलाई बीचमा राखे।

19 पिलातसले संकेत पट्टामा लेखे अनि कूसमा टाँसिदिए। त्यो संकेतपट्टामा लेखिएको थियो। “नासरतको येशू, यहदीहस्का राजा।”

20 पिलातसले त्यो हिब्रू ल्याटिन र ग्रीक भाषामा लेखेका थिए। धेरै यहदीहस्ले त्यो संकेतपट्टा पढे किनभने कूसमा येशूलाई टाँगोको ठाउँदेखि शहर नजिकै थियो।

21 यहदीहस्का मुख्य पूजाहारीहरूले पिलातसलाई भने, “‘यहदीहस्का राजा’ भनेर, नलेख्नु होस्, बस् लेख्नुहोस्, ‘यो मान्छेले भनेकोछ, म यहदीहस्को राजा हूँ।’”

22 पिलातसले उत्तर दिए, “मैले जे लेखें-लेखें, बदली गरिनेछैन।”

23 कूसमा येशूलाई टाँगिसके पछि सिपाहीहरूले उहाँका वस्त्र उतारिदिए र त्यस वस्त्रलाई तिनीहरूले चार टुकुमा च्याते, प्रत्येक सिपाहीले एक-एक गरेर पाए। तिनीहरूले कुर्ता सम्म खोलिदिए जो एउटै लुगाको टुकुलाई माथि देखि तलसम्म सिलाएको थियो।

24 यसर्थ सिपाहीहरूले आपसमा भने, “यसलाई हामीले भाग गर्न च्यातू हुँदैन। यसलाई चिष्टा लगाऊ कसको नाउँमा पछि।” धर्मशास्त्रमा भने जस्तै त्यो हुनगयो:

“तिनीहरूले आपसमा मेरा लुगाहरू बाँडे,
अनि मेरो लुगामा चिष्टा हाले।”

सिपाहीहरूले त्यसै गरे।

25 येशूकी आमा क्रूसकै नजिक उभिएकी थिइन्। उहाँकी आमामाको बहिनी, क्लोपासकी पत्नी पनि मरियमसँग उभिरहेकी थिइन्। मग्दलिनी मरियम पनि उभिरहेकी थिइन्।

26 येशूले आफनी आमालाई देख्नु भयो। उहाँले ती उभिनैहरूमा आफ्ना चेलाहरूलाई पनि देख्नु भयो। उहाँले आफ्ना आमालाई भन्नु भयो, “हे प्रिय नारी तिमी पुत्र यहाँ छ।”

27 त्यसपछि आफ्ना चेलालाई भन्नुभयो, “यहाँ तिम्रा आमा हुनुहुन्छ।” तब त्यसपछि, ती चेलाहरूले येशूकी आमालाई आफ्ना घरमा लगे।

येशू मर्नु भयो

(मती 27:45-56; मर्कस 15:33-41; लुका 23:44-49)

28 त्यसपछि, येशूले जान्नुभयो कि सबै कामहरू सिद्धियो। उहाँले धर्मशास्त्रमा लेखिएको सिद्ध होस् भनि भन्नुभयो, “मलाई तिर्खा लाग्यो।”

29 त्यहाँ सिकारले भरिएको एउटा भाँडो थियो। यसर्थ सिपाहीहरूले स्फञ्जमा त्यो सोसे र हिसप उद्दिदको हाँगामा त्यसलाई डुबाए। त्यसलाई तिनीहरूले येशूको मुख सम्म पुर्याईदिए।

30 उहाँले सिकाँ खानु भयो, स्वाद लिनु भयो। तब उहाँले भन्नुभयो “सिद्धियो।” येशूको शिर झुक्यो र उहाँले अन्तिम सास फेर्नु भयो।

31 यो दिन तयारीको दिन थियो अर्को दिन विशेष विश्रामको दिन थियो। यहूदीहरूले विश्रामको दिन त्यो मृत शरीर क्रूसमा झण्डाई राख्न चाहेनन्। तब तिनीहरूले पिलातसलाई ती मानिसहरूको खुट्टा भँचुका निम्ति आदेश मागे ताकि तिनीहरू छिटो मर्न सक्नुन। अनि तिनीहरूको मृत शरीर क्रूसबाट तल झार्न सकियोस।

32 सिपाहीहरू आए र पहिला येशूको छेऊको क्रूसको मान्छेको खुट्टा भँचे। त्यसपछि तिनीहरूले क्रूसमा भएको येशूकै छेऊको अर्को मान्छेको खुट्टा भँचे।

33 तर जब ती सिपाहीहरू येशूको छेऊमा गए, तिनीहरूले देखे उहाँ अघि नै मरिसक्नु भएको थियो। यसैले तिनीहरूले उहाँको खुट्टा भँचेनन्।

34 तर एकजना सिपाहीले उहाँको कोखामा भालाले घाँचे। रगत र पानी बाहिर निस्क्यो।

35 ऊ जसले त्यो देख्यो ऊ गवाही भयो अनि उसको गवाही सत्य छ। उसले जान्दछ कि उसले साँचो बोलिरहकोछ। उसले गवाही दिन्छ ताकि तिमीहरूले पनि विश्वास गर्न सक्छौ।

36 यी सबै कुराहरू घटे ताकि धर्मशास्त्र साँचो हुन्छ: “उहाँको एउटै हड्डी पनि भँचिनछैन।”*

37 अर्को ठाउँमा धर्मशास्त्र भन्छ: “मानिसहरूले उनलाई हेर्नछन् जसलाई भालाले रोप्नेछन्।”*

येशू गाडिनुभयो

(मती 27:57-61; मर्कस 15:42-47; लुका 23:50-56)

38 त्यसपछि अरिमाथियावासी योसेफ नाम भएकोले पिलातसलाई येशूको मृत-शरीर लैजान पाऊँ भनेर विन्ती गरे। योसेफ येशूका चेलाहरू मध्ये एक थिए। तर तिनले यहूदीहरूको डरले यो गुप्त राखे। पिलातसले योसेफलाई येशूको शरीर लान सक्छ भनेर अनुमति दिए। त्यसकारण योसेफ येशूको शरीर लिएर गए।

39 निकोदेमस योसेफसँग गए। निकोदेमस ती एकजना मानिस थिए जो येशूकहाँ राती आउँदथ्यो र बात गर्दथ्यो। निकोदेमसले तेतीस किलो जति मसलाहरू त्यहाँ ल्याए। त्यो मूर् र एलवाको मिश्रण थियो।

40 यी दुइ मानिसहरूले येशूको मृत शरीर लगे। उहाँको शरीर तिनीहरूले सुगन्धीत द्रव्यसहित सूती कपडाले बाँधे। यसरी नै यहूदीहरूले मानिसहरूलाई गाड्दथे।

41 जुन ठाउँमा येशू क्रूसमा टाँगिए, त्यहाँ एक बगैँचा थियो। बगैँचामा एक नयाँ चिहान थियो। कुनै मानिस पनि पहिल्यै कहिले त्यहाँ गाडिएको थिएन।

42 मानिसहरूले येशूलाई त्यही नयाँ चिहानमा राखे कारण यो नजिक थियो अनि यहूदीहरू आफ्ना विश्रामको दिन तयारी गर्न थालेका थिए।

20

केही चेलाहरूले येशूको चिहान रित्तो पाए

(मती 28:1-10; मर्कस 16:1-8; लुका 24:1-12)

* 19:36: भजनसंग्रह 34:20 बाट उद्धृत गरिएको। * 19:37: जकरिया 12:10 बाट उद्धृत गरिएको।

1 हमको पहिलो दिन बिहानै मरियम मग्दलिनी येशूको चिहानमा गई। तिनले देखिन कि त्यो ठूलो चट्टान जो चिहानको द्वारमा राखिएको थियो त्यो ढुङ्गा हाटाइएको थियो।

2 यसैले मरियम शिमोन पत्रूस र अन्य चेलाहरूकहाँ गई (जसलाई येशूले धेरै माया गर्नुहुन्थ्यो।) मरियमले तिनीहरूलाई भनिन, “तिनीहरूले प्रभुको देहलाई चिहानबाट लगेछन्। हामी जान्दैनौं तिनीहरूले उहाँलाई कहाँ राखेका छन्।”

3 यसकारण पत्रूस र अर्को चेला चिहानमा जानलागे।

4 तिनीहरू दुबैजना दगुरे, तर अर्को चेला पत्रूस भन्दा छिटो दगुरे। यसैले अर्को चेला चिहानमा पहिले पुगे।

5 चेलाले निहुरिएर तलतिर हेरे। तिनीहरूले सूती लुगाको टुक्राहरू मात्र त्यहाँ रहेको देखे, तिनीहरू भित्र झरेनन्।

6 त्यसपछि शिमोन पत्रूस आइपुग्यो। पत्रूस चिहान भित्र गयो। उसले सूती लुगाको टुक्रा मात्र त्यहाँ रहेको देख्यो।

7 उसले येशूको टाउंको बाँधिपको लुगा पनि देख्यो। त्यो लुगा पढ्याएर सूतीको कपडाका टुक्रादेखि अलग्ग राखिएको थियो।

8 त्यसपछि अर्को चेला पनि पस्यो। यो मानिस अघि चिहानमा पहिलो पुगे चेला थियो। तिनले भित्र पुगेर जे देखे त्यो विश्वास गरे।

9 ती चेलाहरूले अझ बुझेका थिएनन कि धर्मशास्त्रले भनेकोछ कि येशू मृत्युबाट जागी उठ्ने पछि।

येशू मरियम मग्दलिनीकी अघि देखा पर्नु भयो

(मती 28:9-10; मर्कुस 16:9-11)

10 त्यसपछि चेलाहरू आफ्ना घर फर्के।

11 तर मरियम चिहानकै बाहिर उभिएर रोइरही। जब रोई रहेकी थिइन् चिनहान भित्र हेर्नु तिनी निहुरिन्।

12 मरियमले सेतो वस्त्रमा दुई स्वर्गदूतहरू देखी। तिनीहरू जहाँ येशूको टाउकोपट्टी र अर्को स्वर्गदूत येशूको खुट्टापट्टी बसिरहेका थिए।

13 स्वर्गदूतहरूले मरियमलाई सोधे, “हे! नारी! किन रोइरहेकी छौ?”

मरियमले जवाफ दिइन्, “कसैले मेरो प्रभुको शरीर लगेर गएछ। तिनीहरूले कहाँ राखेका छन् मलाई थाहा छैन।”

14 मरियमले यति भनिसकेर जब फर्किन उनले उहाँलाई त्यहाँ उभिरहनु भएको देखिन। तर तिनले येशू भनेर चिनिनन्।

15 येशूले उनलाई सोध्नुभयो, “नारी, तिमी किन रोइरहेछौ? तिमी कसलाई खोजिरहेछौ?”

मरियमले उहाँलाई त्यहाँ बैगैचाको माली सम्झी। तब मरियमले उहाँलाई सोधी, “के तिमीले येशूलाई लग्यौ, महोदय? भन उहाँलाई कहाँ राखेकाछौ। म त्यही जानेछु र उहाँलाई लानेछु।”

16 येशूले उसलाई भन्नुभयो, “हे मरियम।”

मरियम येशू तर्फ फर्की र यहूदी भाषामा उसलाई भनी, “रब्बोनी,” अर्थात् “हे गुरुज्यू”

17 येशूले उसलाई भन्नुभयो, “मलाई नछोऊ। म अझै सम्म पिताकोमा गई सकेको छुइँनँ। तर मेरा दाज्यू-भाइहरू भएकोमा जाऊ, र तिनीहरूलाई यसो भन: ‘म मेरो पिता र तिमीहरूका पिताकहाँ फर्की जाँदैछु। म मेरो परमेश्वर र तिमीहरूको परमेश्वरकहाँ फर्की जाँदैछु।’”

18 मरियम मग्दलिनी चेलाहरूकहाँ गईन् अनि उनीहरूलाई भनिन, “मैले प्रभुलाई भेटेँ।” अनि येशूले जे भन्नु भएको थियो ती सब भनिदिइन्।

येशू चेलाहरूकहाँ देखा पर्नु भयो

(मती 28:16-20; मर्कुस 16:14-18; लुका 24:36-49)

19 हप्ताको पहिलो दिन थियो। चेलाहरू त्यो बेलुकी भेला भएका थिए। यहूदीहरूको डरले दैलोहरू बन्द थियो। तब येशू आउनु भयो र तिनीहरूका सामुने उभिरु भयो। येशूले भन्नुभयो “शान्ति तिमीहरूसँग रहोस्।”

20 येशूले यति भने पछि उहाँले आफ्ना हात र कोखा देखाउनु भयो। तब चेलाहरूले प्रभुलाई देखेर अति खुशी भए।

21 त्यसपछि येशूले फेरि भन्नुभयो, “शान्ति तिमीहरूसँग रहोस्। पिताले मलाई पठानु भयो। त्यस्तै प्रकारले अब म तिमीहरूलाई पठाइरहेछु।”

22 यती भनिसके पछि, येशूले चेलाहरूमाथि श्वास फुकेर भन्नुभयो, “पवित्र आत्मा लेओ।

23 यदि तिमीहरूले मानिसहरूका पाप क्षमा गरिदिऔं भने तिनीहरूका पापहरू क्षमा हुनेछ। यदि त्यसो गरेनौं भने तिनीहरूका पापहरू क्षमा हुनेछैन।”

येशू थोमासंग देखापर्नुभयो

24 थोमा जसलाई दिदुमस भनिन्छ, येशू चेलाहरूकहाँ आउनु हुँदा थिएनन्। बाह्रजना मध्ये थोमा एकजना थिए।

25 अरू चेलाहरूले थोमालाई भने, “हामीले प्रभुलाई देख्यौं।” थोमाले भने, “म त्यति बेला सम्म विश्वास गर्दिन जबसम्म काँटीले छेडिएका दागहरू उहाँको हातमा देखिदिन अनि औंला त्यो काँटीको दागहरूमा राखिदिन र उहाँको कोखामा मेरो हात राखिदिन।”

26 एक हप्तापछि सबैजना चेलाहरू घरमा जम्मा भएका थिए। थोमा तिनीहरूसँग थिए। दैलो बन्द थियो, तर येशू आउनु भयो र तिनीहरू समक्ष उभिनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “शान्ति तिमीहरूमा रहोस्।”

27 त्यसपछि येशूले थोमालाई भन्नुभयो, “आऊ तिम्रो औंला यहाँ छिराऊ। मेरा हातहरू हेर, तिम्रो हात मेरा कोखमा पसाउ। शंका गर्न छोड अनि विश्वास गर्न थाल।”

28 थोमाले येशूलाई भने, “मेरा प्रभु र मेरा परमेश्वर!”

29 येशूले थोमालाई भन्नुभयो, “तिमीले मलाई विश्वास गर्यौं किनभने तिमीले मलाई देख्यौं। ती मानिसहरू धन्य हुन् जस-जसले मलाई नदेखिकनै विश्वास गरे।”

यहन्नाले यो पुस्तक किन लेखे

30 येशूले धेरै अरू चमत्कारहरू देखाउनु भएको उहाँका चेलाहरूले देखेका थिए। ती चमत्कारहरू यस पुस्तकमा लेखिएको छैन।

31 तर ती कुराहरू लेखिए ताकि तिमीहरूले विश्वास गर्न सक्छौं कि येशू नै ख्रीष्ट हुन्; जो परमेश्वरको पुत्र हुन् भनि जब तिमीहरू उहाँलाई विश्वास गर्छौं, तिमीहरूले उहाँको नाममा जीवन पाउन सक्छौं

21

येशू सातजना चेलाहरूसँग देखा पर्नु भयो

1 त्यसपछि, येशू फेरि आफ्ना चेलाहरू समक्ष देखा पर्नु भयो। त्यो तिबिरियास झीलको छेउमा भएको थियो। यो यसरी हुन गयो।

2 केही चेलाहरू भेला भएका थिए। तिनीहरू शिमोन पत्रुस, थोमा (दिदुमस भनिने), गालीलको कानाका नथानेल, जबर्दीका दुइ छोराहरू र अन्य दुइजना उहाँका अन्य चेलाहरू त्यहाँ थिए।

3 शिमोन पत्रुसले भन्यो, “म माछा पक्रन जान्छु।”

अरू चेलाहरूले भने, “हामी तिमीसितै जानेछौं।” तब सबै चेलाहरू गए र डुङ्गामा चढे। त्यसरात तिनीहरूले केही पक्रन सकेनन्।

4 अर्को मिरमिरे बिहानमा येशू किनारमा उभिनुभयो। तर चेलाहरूले येशू हुनुहुनथ्यो भनेर चिनेनन्।

5 तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “साथीहरू हो! तिमीहरूले कुनै माछा पक्रियौं?”

6 येशूले भन्नुभयो, “माछा मार्ने जाल फ्याँक तिमीहरूको डुङ्गाको दाहिनेपट्टि। तिमीहरू त्यहाँ केही माछाहरू पाउनेछौं।” तिनीहरूले त्यसै गरे। तिनीहरूले यति धेरै माछाहरू पक्रे कि तिनीहरूले डुङ्गातर्फ जाल तान्न पनि सकेनन्।

7 येशूले प्रेम गर्नुहुने चेलाले पत्रुसलाई भने, “ती मानिस प्रभु हुन्।” पत्रुसले “ती मानिस प्रभु हुन्” भनेको सुने र आफ्ना ओढ्ने बेर पानीमा हामफाले किनभने तिनले काम गर्नलाई लुगा खोलेका थिए।

8 अन्य चेलाहरू डुङ्गामा चढेर किनारमा आए। तिनीहरूले माछाले भरिएको जाल ताने। तिनीहरू किनारदेखि टाढा थिएनन्। तिनीहरू लगभग सय मिटर भित्र थिए।

9 जब तिनीहरू किनारमा पुगे, तिनीहरूले जलिरहेको तातो कोइला देखे। त्यहाँ आगोमा केही माछा अनि केही रोटीका टुक्रा थिए।

10 येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरूले भर्खरै पक्रेको केही माछाहरू ल्याऊ।”

11 शिमोन पत्रुस डुङ्गातर्फ गए र किनार तिर जाल ताने। त्यो ठूला-ठूला माछाले भरिएको थियो। त्यहाँ जम्मा एक सय त्रिपन्नवटा माछाहरू थिए। माछाहरू एकदमै गह्रौं थियो र पनि जाल फाटेन।

12 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आऊ अनि खाऊ।” कुनै पनि चेलाहरूले उहाँलाई सोध्ने आँट गरेनन्, “तपाईं को हुनुहुन्छ?” तिनीहरूलाई उहाँ प्रभु नै हुनुहुन्छ भनेर थाहा थियो।

13 येशू जानु भयो अनि रोटी लिनुभयो। उहाँले रोटी लिएर तिनीहरूलाई दिनुभयो। येशूले माछा पनि लिएर तिनीहरूलाई दिनुभयो।

14 यस्तो प्रकारले येशूले आफ्नो मृत्यूबाट पुनस्त्यान भएर चेलाहरूसित तैस्रोपलट देखा पर्नु भयो।

पत्रुससँग येशूको वार्तालाप

15 जब तिमीहरूले खाइसके, येशूले शिमोन पत्रुसलाई भन्नुभयो, “योआनेसको पुत्र शिमोन, यी अन्य मानिसहरूले भन्दा ज्यादा तिमी मलाई प्रेम गर्छौं?”

पत्रुसले जवाफमा भने, “ज्यू प्रभु, तपाईं जान्नु हन्छ म प्रेम गर्छु तपाईंलाई।”

त्यसपछि येशूले पत्रुसलाई भन्नुभयो, “मेरा भेडाहरूलाई खुवाऊ।”

16 फेरि पत्रुसलाई भन्नुभयो, “शिमोन योआनेसको पुत्र, तिमी मलाई प्रेम गर्छौं?”

पत्रुसले जवाफमा भने, “ज्यू प्रभु, तपाईं जान्नु हन्छ म प्रेम गर्छु तपाईंलाई।”

त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, “मेरा भेडाहरूको* हेरचाहा गर।”

17 तेस्रोपल्ट येशूले पत्रुसलाई सोध्नुभयो, “शिमोन, योआनेसको पुत्र, तिमी मलाई प्रेम गर्छौं?”

पत्रुस उदास भए, किनकि येशूले उसलाई तेस्रो पल्ट सोध्नुभयो, “तिमी मलाई प्रेम गर्छौं?” पत्रुसले भने, “प्रभु तपाईं सब शोक जान्नुहुन्छ। मैले तपाईंलाई प्रेम गर्छु भनेर पनि जान्नुहुन्छ।”

येशूले पत्रुसलाई भन्नुभयो, “मेरा भेडाहरूलाई खुवाऊ।

18 म तिमीलाई साँचो भन्छु। जब तिमी जवान थियौ, तिमीले आफ्नो पेटि स्वयं कस्थ्यौ र जहाँ इच्छा छ त्यहाँ जान्थ्यौ। जब तिमी बढा हुनेछौ तिमी हात छाडनेछौ र कोही अरूले पेटि कसिदिनेछ। त्यही मानिसले तिमीलाई अगुवाई गर्नेछ जहाँ जान तिमी इच्छा नभएतापनि।”

19 येशूले देखाउन चाहानु हुन्थ्यो कस्तो मृत्युले पत्रुसले परमेश्वरलाई महिमा प्रदान गर्नेछ। त्यसपछि उहाँले पत्रुसलाई भन्नुभयो, “मेरो पछि लाग।”

20 पत्रुसले फर्केर हेर्दा देखे जुन चेलाहरू येशूलाई प्रेम गर्थे उहाँको पछि हिंड्न थाले। त्यो त्यही चेला जो साँझको भोजमा प्रभुको छातीमा अडेसिएर बसेका थिए र भनेका थिए, “प्रभु, त्यो को होला जसले तपाईंलाई विश्वासघात गर्नेछ?”

21 जब पत्रुसले त्यस भक्तलाई देखे, उसले येशूलाई सोध्यो, “प्रभु उसलाई के गर्ने?”

22 येशूले जवाफ दिनुभयो, “यदि म चाहन्छु कि जब सम्म म आँउदिन त्यो जीवित रहे तिमीलाई के भयो त? तिमी मेरो पछि लाग।”

23 यसरी यो कुरा भाइहरूमा यति सम्म फैलिन गयो कि उसको त्यो चेला मर्दैन। तर येशूले त्यो मर्दैन भनि भन्नु भएको थिएन। तर यो भन्नु भएको थियो कि, “यदि म यो चाहन्छु कि जबसम्म म आँउदिन त्यो यही जीवित रहे तिमीलाई के भयो त?”

24 उही यो चेला हो जसले यस भनाईद्वारा साक्षी दिन्छ औं जसले यी लेखेका छन्। हामी जान्दछौ कि उसको गवाही सत्य छ।

25 येशूले अरू पनि धेरै कामहरू गर्नु भएकोछ। ती विषयमा एक एक गरेर सबै लेखिए भने म सोच्दछु कि जो पुस्तकहरू लेखिन्छ ती यति अधिक हुनेछ कि सारा पृथ्वीमा त्यो अटाउने छैन।

* 21:16: भेडाहरू येशूले उहाँको चेलाहरूलाई बुझाउन यी शब्दहरू प्रयोग गर्नु भयो।

प्रेरितहरूका काम

लूका लेख्छन्

1 प्रिय थियोफिलस,

मैले मेरो प्रथम पुस्तकमा, येशूले जे-जे गर्नु भयो र सिकाउनु भयो प्रत्येक कुरो लेखे।

2 मैले येशूको सम्पूर्ण जीवन बारे लेखे, प्रारम्भदेखि उहाँ स्वर्ग तिर उचालिनु भए सम्म। यो घटना हुनु अघि उहाँद्वारा चुनिएका प्रेरितहरूसित उहाँले बातचित गर्नु भयो। प्रेरितहरूले के गर्नु पर्छ भन्ने कुरा पवित्र आत्माको सहयोग लिएर उहाँले बताउनु भयो।

3 यी सबै घटनाहरू येशूको मृत्यु पछि भयो, अनि उहाँले आफ्ना प्रेरितहरूलाई आफू जिउँदो रहेको शक्तिशाली प्रमाणहरूले प्रमाणित गर्नु भयो। येशू मृत्युबाट बौरी उठे पछि प्रेरितहरूले उहाँलाई चालीस दिनको अवधिमा धेरै पल्ट देखे। उहाँले तिनीहरूसंग परमेश्वरका राज्यको विषयमा बताउनुभयो।

4 एक समय जब येशू तिनीहरूसंग खाई रहनु भएको थियो, उहाँले तिनीहरूलाई यरूशलेम नछोड्ने कुरा भन्नुभयो। उहाँले भन्नुभयो, “पिताले तिमीहरूको लागि प्रतिज्ञा गर्नु भएकोछ, जुन मैले तिमीहरूलाई पहिल्यै भनिसकेकोछ। त्यो प्रतिज्ञा प्राप्त गर्नेलाई तिमीहरूले यरूशलेममा पछिनु पर्छ।

5 यहुन्नाले मानिसहरूलाई पानीद्वारा बत्तिसमा दिए, तर केही दिन पछिबाट तिमीहरूले पवित्र आत्माद्वारा बत्तिसमा लिनेछौ।”

येशूको स्वर्गारोहण

6 प्रेरितहरू जम्मा भए। तिनीहरूले येशूलाई सोधे, “हे प्रभु के यो इस्त्राएललाई राज्य फेरि फिर्ता दिने तपाईंको समय यही हो?”

7 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “पिता मात्र एक हुनुहुन्छ जसको मिति र समयहरू निर्णय गर्ने अधिकार छ। तिमीहरू यी कुराहरू बारे जान्न सक्तैनौ।

8 तर पवित्र आत्मा तिमीमाथि आउनु हुनेछ अनि तिमीहरूले शक्ति पाउनेछौ। तिमीहरू मानिसहरूबीच मेरो गवाही हुनेछौ। पहिले तिमीहरू यरूशलेमका मानिसहरूका निम्ति गवाही हुनेछौ। तब तिमीहरूले यहूदियामा, सामरियामा अनि संसारका प्रत्येक ठाउँका मानिसहरूलाई बताउनेछौ।”

9 येशूले प्रेरितहरूलाई ती कुराहरू भनिसके पछि उहाँ माथि आकाश सम्म उचालिनु भयो। प्रेरितहरूले हेर्दा हेर्दै येशू बादलभित्र पस्नु भयो अनि तिनीहरूले उहाँलाई देख्न सकेनन्।

10 येशू टाढा गइरहनु भएको थियो अनि प्रेरितहरूले आकाश तर्फ हेरिरहेका थिए। अचानक दुइजना मानिसहरू सेतो वस्त्र धारण गरेर तिनीहरूका छेउमा उभिए।

11 ती दुइजना मानिसहरूले प्रेरितहरूलाई भने, “गालीलका मानिसहरू, तिमीहरू यहाँ किन आकाशतर्फ हेर्दै उभिरहेकाछौ? तिमीहरूले येशूलाई तिमीहरूदेखि स्वर्ग-आरोहण भएको देख्यौ। जसरी तिमीहरूले उहाँलाई जानु भएको देख्यौ त्यसरी नै उहाँ फर्की आउनु हुनेछ।”

नयाँ प्रेरित चुनिए

12 त्यसपछि प्रेरितहरू जैतून पर्वतदेखि यरूशलेम तिर लागे। यो पर्वत यरूशलेमदेखि प्राय आधा माईल टाढो छ।

13 प्रेरितहरू शहरभित्र पसे। तिनीहरू त्यही ठाउँमा गए जहाँ तिनीहरू बसेका थिए; यो कोठा माथिल्लो तलामा थियो। प्रेरितहरू थिए पन्स, यहुन्ना, याकूब अन्डियास, फिलिप, थोमा, बर्थूलमै, मत्ती, याकूब (अल्फयसको छोरो) र शिमोन (कनानी) र यहूदा (याकूबको छोरो)।

14 प्रेरितहरू एक साथ थिए। एकै उद्देश्यको लागि तिनीहरूले लगातार प्रार्थना गरिरहेका थिए। केही नारीहरू, मरियम येशूको आमा अनि उहाँका भाइहरू पनि त्यहाँ प्रेरितहरूसंग थिए।

15 केही दिन पश्चात् त्यहाँ विश्वास गर्नेहरूको सभा भइरहेको थियो। सभामा झण्डै एक सय बीस जना मानिसहरू थिए। पन्स उभिए र भने,

16-17 “भाइहरू हो! दाऊदको माध्यम पवित्र आत्माले केही घटनाहरू घट्टनेछन् भनी धर्मशास्त्रमा भनेका थिए। उनी यहूदाको विषयमा बात गरिरहेका थिए जो हाम्रा दलका एक जना थिए। यहूदाले हामीसित सेवा गरेका थिए अनि ती मानिसहरूका मार्ग दर्शक भए जसले येशूलाई पके।”

18 (यहूदालाई पैसा दिएर त्यसो गर्न खटाएको थियो। आफ्नो दुष्ट कामको पैसाले एउटा जमीन किन्यो। तर यहूदा उँधो मुण्टो भएर पछारियो, त्यसको शरीर खुल्ला भएर फुट्यो, सबै आन्दा भुँडीहरू निस्किए।)

19 यो घटनाबाट सम्पूर्ण येरूशलेमको जनसाधरणले शिक्षा पाए। त्यसैकारणले त्य खेतको नाउँ मानिसहरूले हकल्दामा राखे। तिनीहरूको भाषामा हकल्दामाको अर्थ, “रगतको खेत” हुन्छ।)

20 पत्रुसले भने, “भजनसंग्रहमा यहूदाको विषयमा यस्तो लेखिएको छ:

‘उसको घर जनहीन होस्।

कोही पनि त्यहाँ नबस्न।’

भजनसंग्रह 69:25

अनि यस्तो पनि लेखियो:

‘त्यसको काम अरू कसैले लैजाओस्।’

भजनसंग्रह 109:8

21-22 “यसैकारण अब अर्को मानिस हामीसंग सम्मिलित होस् र येशू पुनरुत्थान हुनु भएको गवाही बनेोस। यो मानिस हाभ्रै टोलीको हुनुपर्छ जो प्रभु येशूको जीवनकाल भरि हामीसंग रहेको हुनु पर्दछ। यो मानिस यहून्नाले मानिसहरूलाई बसिस्मा दिएको दिनदेखि येशूको स्वर्ग-आरोहण भएको दिनसम्म हामीसंग रहेको हुनुपर्छ।”

23 प्रेरितहरूले दुईजना मानिसहरू टोलीको समक्ष राखे। एकजना यूसुफ बर्णबास थिए। जसलाई जस्तस पनि भनिन्थ्यो। अर्को मानिस मत्तियास थियो।

24-25 प्रेरितहरूले प्रार्थना गरे, “प्रभु, तपाईंले सबै को मनका कुराहरू जान्नु हुन्छ। हामीलाई देखाउनु होस् यी दुईजना मध्ये कसलाई यो काम गराउन तपाईंले छान्नु भएको छ। यहूदाले त्यसलाई छाडे अनि तिनी वास्तवमा कहँका थिए त्यही गए। प्रभु, हामीलाई देखाउनुहोस् कि कुन मानिसले एक प्रेरितको स्थान लिनु पर्ने हो।”

26 प्रेरितहरूले दुई जनाबाट एकजना छान्नलाई चिन्ता गरे। चिन्तामा मत्तियासको नाउँ पर्यो। यसैकारणले अन्य एघारजना प्रेरितहरू सहित ऊ पनि एक प्रेरित हुन पुगे।

2

पवित्र आत्माको आगमन

1 जब पेन्तिकोसको* दिन आइपुग्यो, प्रेरितहरू सबै एकै ठाउँमा जम्मा भएका थिए।

2 अचानक स्वर्गबाट जोडले हुरी बतास चले जस्तै एउटा आवाजले तिनीहरू जुन कोठामा बसिरहेका थिए त्यस कोठालाई सम्पूर्ण प्रकारले ढाकियो।

3 तिनीहरूले आगोका ज्वालाहरू जस्तो देखे। ती ज्वालाहरू विभाजित भएर प्रत्येक मानिसमाथि बस्यो।

4 तिनीहरू सबै पवित्र आत्माको परिपूर्ण भए र तिनीहरूले विभिन्न भाषाहरूमा बोल्न थाले। पवित्र आत्माको तिनीहरूलाई त्यसो गर्न शक्ति प्रदान गर्नुभयो।

5 त्यसबेला येरूशलेममा केही धार्मिक यहूदीहरू बस्थे। तिनीहरू संसारको प्रत्येक राष्ट्रबाट आएका थिए।

6 तिनीहरू धेरै जसो आवाज सुने पछि आए। प्रेरितहरूले आ-आफ्ना भाषामा बोलेको सुनेर तिनीहरू छक्क परे।

7 यी सबै यहूदीहरू यसमा आश्चर्य चकित भए। तिनीहरूले बुझेनन् कि कसरी प्रेरितहरू यस्तो गर्न सक्षम भए। तिनीहरूले भने, “हेर! यी मानिसहरू जो बोलिरहेका छन् तिनीहरू सबै गालीलबाट आएका हुन्।

8 तर हामी तिनीहरूले बोलेका शब्दहरू हाम्रो आफ्नै भाषामा सुनिरहेका छौं। यो कसरी सम्भव भयो? हामी विभिन्न ठाउँहरूबाट आएका हौं

9 पार्थीया, मेदीया, एलाम, मेसोपोटामिया, यहूदिया, कपोदिसिया, पोन्टस, एशिया,

10 फ्रिगिया, प्याम्फिलिया, मिश्रदेश, साईरिन छेउको लिबिया, रोम

11 केती र अरबीयाबाट। हामी कतिपय जन्मजात यहूदीहरू हौं अनि अरू कतिलाई यहूदी धर्ममा परिवर्तन गरिको छ। हामी ती विभिन्न देशहरूबाट आएका हौं। तर हामी ती मानिसहरूलाई हाम्रो आफ्नै भाषामा सुन्न सक्छौं। तिनीहरूले परमेश्वरको विषयमा भनेका सबै महान कुराहरू हामी बुझ्न सक्छौं।”

12 मानिसहरू सबै आश्चर्य चकित र अलमल्ल भए। तिनीहरूले आपसमा प्रश्न गरे, “यसको मतलब के हुन सक्थ्यो?”

* 2:1: पेन्तिकोस यहूदीहरूको एक पर्व जो गहुँको फसल उठाउने समयमा मनाईन्छ, यो निस्तार चाड भन्दा पचासदिन पछि आउँछ। जसलाई “फसलको पर्व” पनि भनिन्छ।

13 तर अन्य मानिसहरू तिमीहरूमाथि होंसिरहेका थिए। ती मानिसहरूले सोचे कि प्रेरितहरूले खुब दाखरस पिए अनि माते।

पन्सको मानिसहरूलाई सम्बोधन

14 त्यसपछि पन्स अन्य एघार जना प्रेरितहरूसित उभिए। सबै जनसमुदायले सुन्ने गरेर उनले जोडसंग कराए भने। उनले भने, “मेरा यहदी दाज्यू-भाइहरू र यरुशलेमाका बासिन्दाहरू, मलाई ध्यान दिए सुन! म तिमीहरूले जान्नु पर्ने आवश्यक कुराहरू भन्न लागेको छु।

15 यी मानिसहरू तिमीहरूले सोचे जस्तै मातेका छैनन्। अहिले बिहानको भर्खर नौ मात्र बजेको छ।

16 आज यहाँ भइरहेका कुरा अगमवक्ता योएलले भनेका छन्:

17 ‘परमेश्वर भन्नुहुन्छ:

अन्तिम दिनहरूमा सबै मानिसहरूमाथि मेरो आत्मा खन्याइदिनेछु।

तिम्रा छोरा अनि छोरीहरूले अगमवाणी गर्नेछन्।

तिम्रा जवान मानिसहरूले दर्शनहरू देखेछन्।

तिम्रा बूढा मानिसहरूले विशेष दर्शनहरू देखेछन्।

18 त्यसबेला, म मेरो सेवकहरू, पुरुष र स्त्रीहरूमाथि, मेरो आत्मा खन्याउनेछु,

अनि तिमीहरूले अगमवाणी गर्नेछन्।

19 म छक्कपट्टो चीजहरूमाथि आकाशमा देखाउनेछु,

तल पृथ्वीमा, म प्रमाणहरू दिनेछु।

त्यहाँ रगत, आगो, र घना धूँवा हुनेछ।

20 घाम अन्धकारमय भई बदिलेने छ,

अनि जून रगत सरह रक्तिम हुनेछ।

तब परमप्रभुको महान् र महिमामय दिन आउनेछ।

21 अनि हरेक मानिस ज-जसले परमप्रभुमाथि विश्वास गर्नेछ बचाइनेछ।’

योएल 2:28-32

22 “मेरो यहदी दाज्यू-भाइहरू, यी शब्दहरूमा ध्यान देऊ: नासरतको बासिन्दा येशू विशिष्ट मानिस हुनुहुन्थ्यो। परमेश्वरले यो स्पष्ट सम्मा तिमीहरूलाई देखाउनु भयो। परमेश्वरले येशूको माध्यमद्वारा शक्तिशाली अनि आश्चर्यजनक कुराहरू गरेर यसलाई प्रमाण गर्नुभयो। तिमीहरू सबै जनाले यी कुराहरू देखेका छौ।

23 येशूलाई तिमीहरूमा सम्पिएको थियो अनि तिमीहरूले उहाँलाई मार्यौ। ती मानिसहरूका सहायता लिएर जोसित परमेश्वरको नियम छैन तिमीहरूले येशूलाई क्रूसमा किला ठोक्यौ। तर परमेश्वरलाई यी सबै घटना हुने थाहा थियो। यो परमेश्वरकै योजना थियो। परमेश्वरले यो योजना धेरै अघि बनाउनु भएको थियो।

24 येशूले मृत्युको पीडा खप्नु परयो, तर परमेश्वरले उहाँलाई मृत्युबाट छुटकारा दिनुभयो। मृत्युले येशूलाई समात्न सकेन। परमेश्वरले येशूलाई मृत्युबाट ल्याउनु भयो।

25 दाऊदले येशूको विषयमा यस्तो भनेका थिए:

‘सधैँ मैले प्रभुलाई मेरो सम्मुख देखे,

मलाई बचाउन उहाँ मेरो दाहिनेतिर हुनुहुन्छ।

26 यसैले मेरो हृदय आनन्दित छ,

र मेरो मुख आनन्दसित बोल्दछ।

हो, मेरो शरीले पनि आशामा भरोसा गर्नेछ,

27 किनभने तपाईंले मेरो प्राणलाई पातालमा छोड्नुहुने छैन।

तपाईंले आफ्ना एक पवित्र जनलाई चिहानमा कुहन दिनुहुने छैन।

28 तिमीहरूले मलाई कसरी बाँचन सिकायौ,

तिमीहरू मेरो छेउमा आउनेछौ अनि मलाई आनन्दले भरिदिनेछौ।’

भजनसंग्रह 16:8-11

29 “मेरा दाज्यू-भाइहरू, म तिमीहरूलाई पूर्ण रूपले हाम्रा पुर्खा दाऊदको विषयमा भन्न सक्छु। उहाँ मर्नु भयो र गाडियो। उहाँको चिहान अझ सम्म हामीसंग छ।

30 दाऊद एक अगमवक्ता थिए अनि परमेश्वरले भन्नु भएका कुराहरू जान्दथे। परमेश्वरले दाऊदलाई वचन दिनु भएको थियो कि उनैकै परिवारबाट कुनै एकजनालाई दाऊद जस्तै राजा बनाउनेछु भनी।

31 यस्तो घटना हुन अघि नै दाऊदलाई यो कुरा थाहा थियो। यसैकारण येशुको पुनरुत्थानको विषयमा दाऊदले भने:

‘उहाँलाई नरकमा छाडिएको थिएन।

उहाँको शरीर चिहानमा सडेन।’

32 यो उनै येशु हुन जसलाई परमेश्वरले मृत्युबाट बौराए, हामी सबै त्यस सत्यको गवाही छौं।

33 यसकारण परमेश्वरले उहाँको दाहिने पट्टि येशुलाई उठाउनु भयो। परमेश्वरले उहाँलाई पवित्र आत्मा दिनु भयो, जो उहाँले दिन प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो। अनि उहाँले त्यो पवित्र आत्मा खनाउनु भयो जो तिमीहरूले अहिले देख्छौ अनि सुन्छौ।

34 दाऊद स्वर्गमा चढिगएनन्। यो त येशु हुनुहुन्थ्यो जो स्वर्ग जानुभयो। दाऊद आफैले भने:

‘परमप्रभुले मेरो प्रभुलाई भन्नु भयो:

मेरो दाहिने तर्फ बस,

35 जबसम्म तिम्रा शत्रुहरू तिम्रो पाइताला मुनि राखिदैन।’

भजनसंग्रह 110:1

36 “यसैले सबै यहूदी मानिसहरूले यो सत्यलाई जान्नु पर्छ: परमेश्वरले येशुलाई प्रभु र ख्रीष्ट बनाउनु भयो। उहाँ त्यही मानिस हुनुहुन्थ्यो जसलाई तिमीहरूले क्रूसमा किला ठोक्यौ।”

37 जब मानिसहरूले त्यो सुने तिनीहरू अत्यन्तै दुःखीत भए। तिनीहरूले पन्ध्र र अन्य प्रेरितहरूलाई सोधे, “हे भाइहरू हो, हामीले के गर्नु पर्छ?”

38 पन्ध्रसले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूका हृदयहरू अनि जीवनहरू परिवर्तन गर, तब तिमीहरू प्रत्येक येशु ख्रीष्टको नाउँमा बसिस्मा लेओ। तब परमेश्वरले तिमीहरूका पापहरूलाई क्षमा गरिदिनु हुनेछ र तिमीहरूले पवित्र-आत्माको उपहार पाउनेछौ।

39 यो प्रतिज्ञा तिमीहरूको लागि अनि तिमीहरूको बालकहरूको लागि अनि ती सबै मानिसहरूका लागि पनि हो जो टाढा छन्। यो ती प्रत्येक मानिसको लागि हो जसलाई प्रभु हाम्रा परमेश्वरले आफैमा बोलाउनु हुन्छ।”

40 पन्ध्रसले तिनीहरूलाई यी अनि अन्य अनेक शब्दहरूद्वारा चेतावनी पनि दिए, “उनीहरूलाई आग्रह गरे कि स्वयं तिमीहरूले यी दुष्ट पुस्ताबाट जोगाऊ।”

41 तब ती मानिसहरू जसले पन्ध्रसका सन्देश माने, बसिस्मा लिए। त्यस दिनमा झण्डै तीन हजार जति मानिसहरू विश्वासीहरूको झुण्डमा थपिए।

विश्वासीहरूको बांढाई

42 ती विश्वासीहरू लगातार आपसमा भेटघाट गरिरहे। तिनीहरूले आफ्ना समय प्रेरितहरूले दिएका शिक्षा सिक्नमा प्रयोग गरे। तिनीहरू एक-एकमा साझेदार भए। तिनीहरू एक साथ खोंदै थिए अनि एक साथ प्रार्थना गर्दै थिए।

43 प्रेरितहरूले धेरै शक्तिपूर्ण र आश्चर्यपूर्ण कामहरू गरे। अनि प्रत्येक मानिसले आश्चर्य मिश्रित भय अनुभव गरे।

44 सबै विश्वासीहरू सँगै बसे। सबै कुराहरू आपसमा बाँडचुँड गरे।

45 विश्वासीहरूले आफ्नो जमीनहरू र आफ्नो जे जति सम्पत्तिहरू थिए, सबै बेचे अनि बेचेर पाएको पैसा हरेक मानिसको आवश्यकताको अनुपातमा बाँडे।

46 तिनीहरूको प्रत्येक दिन मन्दिर प्राङ्गणमा भेट हुन्थ्यो। तिनीहरू सबैको एउटै उद्देश्य थियो। तिनीहरू आनन्दित भए अनि इमान्दारी हृदय लिएर आफ्ना घरमा सँगै रोटी टुक्राए अनि खाए।

47 तिनीहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गरे अनि सबै मानिसहरूले उनीहरूलाई मन पराउँथे। अधिक भन्दा अधिक मानिसहरूले संरक्षण पाए र प्रभुले तिनीहरूलाई विश्वासीहरूको हलमा सम्मिलित गरे।

3

पन्ध्रसले एक लड्गडो मानिसलाई निको पार्दछन्।

1 एकदिन पन्ध्रस र यहून्ना मन्दिर गए। त्यतिबेला अपरान्हको तीन बजेको थियो। यो दैनिक प्रार्थना गर्ने बेला थियो।

2 जब तिनीहरू मन्दिर प्राङ्गण तिर गईरहेका थिए, त्यहाँ एकजना मानिस थिए। जीवनभरि नै त्यो मानिस लड्गडो थियो।

ऊ हिंड्न सक्तैन थियो, यसैले केही साथीहरूले उसलाई बोक्ने गर्थे र प्रत्येक दिन मन्दिरमा ल्याउने गर्थे। तिनीहरूले त्यो

लड्गडो मानिसलाई मन्दिर बाहिर एउटा ढोकाको मध्ये छेउमा राखे जसलाई सुन्दर-द्वार भनिन्थ्यो। त्यहाँ त्यस मानिसले मन्दिर जाने मानिसहरूसँग पैसा माने गर्थ्यो।

3 त्यसदिन त्यो मानिसले पन्स र यहून्नालाई मन्दिरको प्राङ्गणभित्र गइरहेको देख्यो। उसले तिनीहरूसँग पैसा माग्यो।

4 पन्स र यहून्नाले त्यस लड्गडो मानिसलाई एकटक लाएर हेरे अनि पन्सले भने, “हामीलाई हेर!”

5 त्यस मानिसले तिनीहरूबाट केही पाउने आशाले तिनीहरूलाई ध्यान लगाएर हेर्यो।

6 तर पन्सले भने, “मसँग कुनै सुन अथवा चाँदी छैन, तर मसँग जे छ त्यो तिमीलाई दिनेछु। नासरतको येशू ख्रीष्टको शक्तिले जुरूक्क उठ र हिंडु।”

7 त्यसपछि पन्सले त्यस मानिसको दाहिने हात पक्रेर उठाए अनि अचानक उसको खुट्टा अनि गोली गाँठाहरू बलियो भयो।

8 त्यो मानिस उफ्रियो र जुरूक्क उभियो र हिंडुन थाल्यो। त्यो मन्दिरको प्राङ्गणभित्र तिनीहरू सँगै गयो। त्यो हिंडूद, उफ्रँदै, परमेस्वरको स्तुति गाईरहेको थियो।

9-10 सबै मानिसहरूले उसलाई चिने कि त्यो मानिस लड्गडो थियो र उ प्रत्येक दिन मन्दिरको सुन्दरद्वारको सामु बसेर पैसा माग्दथ्यो। अब तिनीहरूले त्यही मानिसहरूलाई हिंडूद र प्रभुको स्तुति गाउँदै गरेको देखे। मानिसहरू छक्क परे। तिनीहरूले यो कसरी हुन सक्थ्यो भनेर बुझ्न सकेनन्।

पन्स मानिसहरू सँग बोल्दछ

11 त्यो मानिसले पन्स र यहून्नालाई लगातर समाति रह्यो। सबै मानिसहरू चकित भएका थिए कारण त्यो लड्गडो मानिस निको भएको थियो। तिनीहरू पन्स र यहून्ना भएको सुलेमानको दलानमा दगुरे।

12 जब पन्सले यस्तो देखे, उनले मानिसहरूलाई भने, “मेरा यहूदी दाज्यू-भाइहरू हो! तिमीहरू किन यसमा अचम्म मानिरहेका छौ?” तिमीहरूले हामीलाई यस्तो प्रकारले हेरिरहेकाछौ कि मानौं, हामीले हाम्रो शक्ति र भक्तिले त्यो मानिसलाई हिंडूने सामर्थ बनायौं।

13 होइन! यो परमेस्वरले गर्नु भएको हो! उहाँ अब्राहामका परमेस्वर, इसहाकका परमेस्वर र याकूबका परमेस्वर हुनुहुन्छ। उहाँ हाम्र सबै पुर्खाहरूका परमेस्वर हुनुहुन्छ। उहाँले उहाँका खास सेवक येशूलाई महिमित तुल्याउनु भयो जसलाई तिमीहरूले मार्न भनी सुम्पियौ। पिलातसले येशूलाई मुक्त गरिदिने निर्णय गरेका थिए। तर तिमीहरूले येशूलाई हामी चाहँदैनौ भन्यौ।

14 येशू पवित्र र असल हुनुहुन्थ्यो, तर तिमीहरूले भन्यौ तिमीहरू उहाँलाई चाहँदैनौ। तिमीहरूले येशूको सट्टामा ज्यानमारालाई छोडी माग्यौ।

15 अनि तिमीहरूले एक यस्तो मानिसलाई मार्यो जो जीवन श्रोत हुनुहुन्छ! तर परमेस्वरले उहाँलाई मृत्युबाट बौराउनु भयो। हामी त्यसको गवाही छौं-हामीले आफ्नै आँखाले देखेका हौं।

16 “येशूमा विश्वास रहेकै कारण यो मानिस अहिले निको भयो। यस्तो हुन गएको कारण चाहिँ हामी येशूको शक्तिमा पूर्ण विश्वास राख्दछौ। येशूमा विश्वास भएको कारणले यो मानिस निको भएको छ। तिमीहरूले उसलाई देख्छौ अनि तिमीहरूले उसलाई चिन्छौ।

17 “मेरा दाज्यू-भाइहरू, तिमीहरूले येशूलाई के-के गर्थौं, म जान्दछु। तिमीहरूले आफैले बुझ्नेौ तिमीहरू के गरिरहेका थियौं, तिमीहरूका नेताहरूले पनि बुझेनन्।

18 परमेस्वरले सबै अगमवक्ताहरूको माध्यमद्वारा भनिसक्नु भएको थियो कि ख्रीष्ट पीडित हुनेछन् र मर्नेछन्। मैले तिमीहरूलाई भनेकोछ कसरी परमेस्वरले यी कुराहरू पूर्ण गर्नुभयो।

19 यसैले तिमीहरूले आफ्ना हृदयहरू र जीवन परिवर्तन गर्ने पछ! परमेस्वर तर्फ फर्क अनि उहाँले तिमीहरूको पापहरूलाई क्षमा दिनुहुन्छ।

20 त्यसपछि प्रभुले तिमीहरूलाई आत्मिक विश्रामको समय दिनुहुनेछ। उहाँले येशूलाई पठानुहुनेछ, जसलाई उहाँले तिमीहरूका निम्ति ख्रीष्टको समामा चुनुनु भएकोछ।

21 “तर येशू त्यसबेला सम्म स्वर्गमा बस्ने पछ, जब सम्म हेरेक थोक फेरि व्यवस्थित हुँदैन। परमेस्वरले यस समयको विषयमा धेरै पहिल्यै उहाँको पवित्र अगमवक्ताद्वारा भनिसक्नु भएको थियो।

22 मोशाले भन्नुभयो, ‘परमप्रभु तिमीहरूका परमेस्वरले तिमीहरूलाई एकजना अगमवक्ता दिनुहुनेछ। त्यो अगमवक्ता तिमीहरूका आफ्नै सम्प्रदायबाट आउनेछन्। ऊ म जस्तै हुनेछ। ती अगमवक्ताले भनेका सबै कुराहरू तिमीहरूले पालन गर्नु पर्नेछ।’

23 यदि कुनै मानिसले त्यो अगमवक्ताको भनाई पालन गरेन भने उसलाई परमेस्वरको मानिसहरूबाट अलग गरिनु पछ अनि ध्वंस पारिनु पछ।’[☆]

☆ 3:23: ब्यवस्था 18:15, 19 बाट उद्धृत गरिएको।

24 “शामूएल र सबै अन्य अगमवक्ताहरू जो उनी पछि आए परमेश्वरको निम्ति बोले अनि तिनीहरूले यो समयको बारेमा भने।

25 तिमीहरूले अगमवक्ताहरूले जे भने ती ग्रहण गरिसकेकाछौ। तिमीहरूले परमेश्वर अनि तिमीहरूका पुर्खाहरू माझ भएको करार स्वीकार गरिसकेकाछौ। परमेश्वरले तपाईंहरूका पुर्खा अब्राहामलाई भन्नुभयो, ‘पृथ्वीमा भएको सबै राष्ट्रहरू तिमीहरूका सन्तानद्वारा धन्य हुनेछ।’[☆]

26 परमेश्वरले उहाँका खास सेवक पठाउनु भयो। उहाँले उनलाई पहिले तिमीहरूकहाँ नै पठाउनु भयो तिमीहरू प्रत्येकलाई दूध पथबाट हटाएर आशीष दिनलाई परमेश्वरले येशूलाई पठाउनु भयो।”

4

यहदी सभा समक्ष पत्रुस र यहून्ना

1 जब पत्रुस र यहून्ना मानिसहरूसंग बोलिरहेका थिए, केही मानिसहरू तिनीहरूकहाँ आए। तिनीहरू यहूदी पूजाहारीहरू मन्दिरको देखेरेख गर्नेहरूको कप्तान र केही सदुकीहरू थिए।

2 पत्रुस र यहून्नाले जे जती कुराहरू मानिसहरूलाई सिकाए त्यसकारणले तिनीहरू रिसाइसकेका थिए। ती दुइ प्रेरितहरूले भन्दै थिए मानिसहरू मृत्युबाट जाग्नेछन। येशूको उदाहरण दिएर तिनीहरूले यो सिकाए।

3 यहूदी अगुवाहरूले पत्रुस र यहून्नालाई पक्रे अनि जेलमा थुनामा राखे। रात परिसकेको थियो, यसैले तिनीहरूले पत्रुस र यहून्नालाई अर्को दिन सम्म जेलमा राखे।

4 तर धेरै मानिसहरू ज-जसले पत्रुस र यहून्नाको समाचार सुनेका थिए, तिनीहरू विश्वासी बनिए। यसर्थ अहिले त्यहाँ प्रायः पाँच हजार पुरुषहरू विश्वासीहरूको हलमा थिए।

5 अर्को दिन यहूदी अगुवाहरू, बूढा यहूदी अगुवाहरू र शास्त्रीहरू यरूशलेममा भेट्न गए।

6 प्रधान पूजाहारी हन्नास, कैयाफा, यहून्ना र अलेकजाण्डरहरू त्यहाँ थिए। सबै मानसिहरू जो प्रधान पूजाहारी चुनिने एक परिवारका थिए।

7 तिनीहरूले पत्रुस र यहून्नालाई सबैजना समक्ष उभ्याए। यहूदी अगुवाहरूले तिनीहरूलाई धेरै पल्ट सोधे, “यस लड्गडो मानिसलाई तिमीहरूले कसरी ठीक पार्यौ? के शक्तिले तिमीहरूले यो काम गर्यौ? कसको अधिकार लिएर तिमीहरूले यसो गर्यौ?”

8 तब पवित्र आत्माले पत्रुस भरिपूर्ण भयो। उनले तिनीहरूलाई भने, “मानिसहरूका अगुवाहरू र बूढा अगुवाहरूः

9 तिमीहरूले यस्ता असल काम गरेको विषयमा अहिले हामीलाई प्रश्न गरिरहेछौ कि यो लड्गडो मानिस कसरी निको भयो?

10 तिमीहरू सबै, यहूदी मानिसहरूले जानुन कि यो लड्गडो मानिस नासरतका येशू ख्रीष्टको शक्तिद्वारा निको भएको हो! जसलाई तिमीहरूले क्रूसमा किला ठोक्यौ। परमेश्वरले उहाँलाई मृत्युबाट जीवन्तमा बौराउनु भयो। यो मानिस लड्गडो थियो, तर अब ठीक छ। ऊ तिमीहरू सामु उभिन सामर्थ्य छ येशूको शक्तिले गर्दा।

11 येशू हुनुहुन्छ

‘यो ढुङ्गालाई तिमी डकमींहरूले कुनै महत्व नै दिएनौ,

तर यो ढुङ्गा मूल-ढुङ्गा हुनगएको छ।’

भजनसंग्रह 118:22

12 येशू मात्र एक त्यस्तो हुनुहुन्छ जो मानिसहरूलाई बचाउन योग्य हुनु हुन्छ। उहाँको नाँउ मात्र यो संसारका मानिसहरूलाई दिइएको एक शक्ति हो, जसद्वारा हामी बचाइन सक्छौ।”

13 यहूदी अगुवाहरूले जाने कि पत्रुस र यहून्नामा कुनै त्यसो खास प्रशिक्षण र शिक्षा छैन रहेछ भनेर। तर अगुवाहरूले पत्रुस र यहून्ना निन्द्रसाथ बोलेका पनि देखेका थिए। यसैले तिनीहरू छक्क परेका थिए। त्यसपछि मात्र तिनीहरूले पत्रुस र यहून्ना येशूसँगै रहन्थे भनेर थाहा पाए।

14 तिनीहरूले त्यो लड्गडो मानिस दुइ प्रेरितहरूको छेउमा बसेको देखे। त्यो मानिस निको भएको थियो। यसैकारणले तिनीहरूले ती प्रेरितहरूले भनेको विरुद्ध केही उत्तर दिन सकेनन।

15 यहूदी अगुवाहरूले तिनीहरूलाई महासभाबाट बाहिर जान भने। त्यसपछि ती यहूदी नेताहरू आपसमा अब के गर्नु पर्ने भन्ने कुरामा वहश गरे।

☆ 3:25: उत्पत्ति 22:18; 26:24 बाट उद्धृत गरिएको।

16 तिनीहरूले भने, “हामीहरूले ती प्रेरितहरूसित के गर्नु पर्ने? यस्शलेमका प्रत्येक मानिसहरूले जान्दछन् कि तिनीहरूले ठूलो आश्चर्यकर्म गरेकाछन्। यो छर्लङ्गा छ। हामी यसलाई सत्य होइन भन्न सक्तैनौं।

17 तर हामीहरू तिनीहरूलाई येशूको विषयमा मानिसहरूलाई अझ धेरै नबताउनु भनेर हामीले यिनीहरूलाई चेताउनी दिनुपर्छ। तब यो विषय मानिसहरू बीच अझ फैलिने छैन।”

18 यसर्थ यहूदी अगुवाहरूले पत्रुस र यहून्नालाई फेरि भित्र बोलाए। तिनीहरूले तिनीहरूलाई मानिसहरूलाई येशूको नाउँमा कुनै कुरा नसिकाउनु भनी आदेश गरे।

19 तर पत्रुस अनि यहून्नाले उत्तर दिए, “परमेश्वर समक्ष के सही छ? तिमीलाई सुन्नु कि परमेश्वरलाई? तिमीहरू आफै निर्णय गर।

20 हामी चुपचाप बस्न सक्तैनौं। हामीले जे-जे सुन्यौं र देख्यौं हामीले ती कुराहरू मानिसहरूलाई भन्नु पर्छ।”

21-22 यहूदी अगुवाहरूले तिनीहरूलाई दण्ड दिने कुनै त्यस्तो आधार पाएनन् किनभने जे भएको थियो त्यसमा सबै मानिसहरू परमेश्वरको प्रशंसा गरिरहेका थिए। यो चमत्कार नै परमेश्वरबाट प्रमाण थियो। जुन मानिस निको पारियो तिनी चालीस वर्षभन्दा ज्यादा उमेर पुगेका थिए यसैकारणले यहूदी अगुवाहरूले ती प्रेरितहरूलाई फेरि चेतावनी दिए अनि तिनीहरूलाई पठाइदिए।

पत्रुस र यहून्ना विश्वासीहरूकहाँ फर्किए

23 पत्रुस र यहून्नाले यहूदी अगुवाहरूका सभा छोडे अनि आफ्ना हलतिर गए। तिनीहरूले आफ्ना हललाई मुख्य पूजागृहहरू अनि बुढा यहूदी अगुवाहरूले के-के भनेका थिए सबै बताई दिए।

24 जब विश्वासीहरूले यो सुने, तिनीहरू सबैले परमेश्वरलाई एउटै हृदयले प्रार्थना गरे। तिनीहरूले प्रार्थना गरे, “हे प्रभु, तपाईं नै एक हुनु हुन्छ जसले पृथ्वी, अकाश, समुद्र र तिनीहरूमा भएका प्रत्येक वस्तु यस पृथ्वीमा बनाउनु भयो।

25 हाम्रा पूर्वा दाऊद तपाईंको सेवक हुनुहुन्थ्यो। पवित्र आत्माद्वारा उनले यी शब्दहरू लेखे:

‘किन संसारका मानिसहरू परमेश्वरको विस्मय योजनाहरू तयार पार्छन्?
यी सबै आशाहिन छन्।

26 ‘पृथ्वीका राजाहरू र शासकहरू,
परमप्रभु र उहाँका ख्रीष्ट लडाँई लड्न एक ठाँउमा भेला भए।’

भजनसंग्रह 2:1-2

27 यी कुराहरू साँच्चि नै घटेका थिए जब हेरोद, पन्तियस पिलातस, जातिहरू अनि यहूदीहरू येशूको विस्मयमा यस्शलेममा एकत्रित भए। येशू तिमीहरूका पवित्र सेवक हुनु हुन्छ। उहाँ एक हुनु हुन्छ जसलाई तिमीहरूले ख्रीष्ट हुन नियुक्ति दियो।

28 यी सबै मानिसहरू तपाईंले तपाईंको शक्ति अनि ज्ञानले योजना गरेका सबै कर्म गर्न एकत्रित भए।

29 अनि, अब, सुन्नहोस् परमप्रभु! तिनीहरूले के भनिरहेछन्। तिनीहरूले हामीलाई डर देखाउने कोशिश गरिरहेछन्! परमप्रभु, हामी तपाईंको सेवकहरू हौं। हामीलाई ती कुराहरू भन्नालाई सहयोग गर्नुहोस् जुन तपाईं हामीद्वारा साहससंग भनिएको चाहनु हुन्छ।

30 प्रमाणहरू दिएर अनि तपाईंको पवित्र सेवक येशूको नाँउद्वारा चमत्कारहरू गरेर ती रोगी मानिसहरूलाई निको पारी तपाईंको शक्ति देखाउनु होस्।”

31 विश्वासीहरूका प्रार्थना पछि, तिनीहरू जहाँ जुन ठाउँमा भेला भएका थिए त्यो ठाउँ हल्लियो। तिनीहरू पवित्र आत्माले पूर्ण भए, र तिनीहरूले परमेश्वरको सन्देश साहससाथ भने।

विश्वासीहरूको अंश

32 विश्वासीहरू विचारमा अनि आत्मामा एक भएका थिए। त्यस टोलीमा भएका कसैले पनि आफ्ना चीजहरूलाई आफ्नो मानेनन्। बरु तिनीहरूसित भएको प्रत्येक थोकमा साझेदार भए।

33 प्रभु येशूको मृत्युबाट पुनस्त्यान भएको बोरमा प्रेरितहरूले ठूलो शक्तिसंग गवाही दिए। अनि परमेश्वरले सबै विश्वासीहरूलाई आशीर्वाद दिनुभयो।

34 तिनीहरूले चाहेका सबै वस्तुहरू प्राप्त गरे। ज-जसका आफ्ना जमीन र घरहरू थिए पैसाको निम्ति बेची दिए।

35 तिनीहरूले बिक्रीबाट पाएको पैसा प्रेरितहरूलाई दिए। त्यसपछि हेरकलाई उसको आवश्यकता अनुसार को चीजहरू दिए।

36 विश्वासीहरू मध्ये एकजनाको नाउँ यूसुफ थियो। प्रेरितहरूले तिनलाई बर्णाबास भन्थे। बर्णाबास नाउँको अर्थ हुन्छ “मानिस जसले अरूलाई सहयोग गर्छ।” उनी साइप्रस देशका एकजना लेवी थिए।

37 यूसुफको आफ्नै खेत थियो। त्यो उनले बेची दिए अनि उनले बिक्रीबाट पाएको पैसा प्रेरितहरूलाई दिए।

5

हननिया र सफीरा

1 हननिया नाँउ भएको एक मानिस थिए। उनकी स्वासीको नाउँ सफीरा थियो। हननियाले केही सम्पति बेचे।

2 तर उनले बेचेर पाएको पैसाको केही अंश मात्र प्रेरितहरूलाई दिए। उनले बचेको पैसाको केही अंश आफ्नो लागि राखे। उनकी स्वासीलाई त्यो कुरा थाहा थियो तर ऊ पनि सहमत थिएँ।

3 पत्नसले भने, “हननिया, तिमिले किन आफ्नो हृदय शैतानलाई नियन्त्रण गर्न दियो? तिमिले पवित्र आत्मालाई धोका दिने प्रयास गर्थौं। तिमिले तिम्नो जमीन बेच्यौं, तर आफ्नै लागि तिमिले किन बेचेको पैसाबाट केही अंश राख्यौं?”

4 जमीन बेचन अगाडी, त्यो तिम्नो थियो। अनि त्यो बेची सेकपछि पनि, तिमि त्यो पैसा तिमिले चाहको कुरामा चलाउन सक्थ्यौं। यस्तो नराप्नो काम गर्ने विचार तिम्नो मनमा किन आयो? तिमिले परमेश्वरलाई ढाँड्यौं हामी मानिसलाई होइन।”

5-6 जब हननियाले त्यस्तो सुने, उनी लडे र मरिहाले। केही युवाहरू आए अनि उनको शरीर ढाकिदिए। त्यसपछि उनको लाश बाहिर निकालेर गाडिदिए! अनि प्रत्येक मानिसले त्यस्तो घटनाको विषयमा सुनेपछि भयभीत बने।

7 प्रायः तीन घण्टा पछि तिनकी स्वासी सफीरा भित्र आई। उसलाई आफ्नो लोम्ने प्रति त्यस्तो घटना घट्टन गएको थाहा थिएन।

8 पत्नसले उसलाई भन्यो, “जमीन बेचेर तिमिले कति पैसा पायो, मलाई भन। यति पैसामै तिमिले जमीन बेच्यौं?”

सफीराले उत्तर दिइ, “हो, हामीले जमीन बेचेर पाएको पैसा त्यति नै हो।”

9 पत्नसले भन्यो, “किन तिमि र तिम्नो लोम्ने प्रभुको आत्मा जँचन सहमत भयौं? सुन! तिमिले ती पदचापहरू सुन्यौं? यी ती मानिसहरूका हुन जो भर्खर तिम्नो लोम्नेलाई दफन गरेर दैलोमा आइपुगेका छन्! तिनीहरूले तिमिलाई पनि त्यसै गरी बोकेर बाहिर लानेछन्।”

10 त्यति नै बेला सफीरा उसको खुट्टामा लडी र प्राण त्यागि। ती युवाहरू आए अनि उसलाई मरिसकेको भेट्टाए। तिनीहरूले उसलाई त्यसरी नै बाहिर लगे अनि उसलाई उसको लोम्नेकै छेउमा गाडिदिए।

11 जम्मे विश्वासीहरू र अन्य मानिसहरूले ती घटनाहरू सुनेपछि सबै भयप्रस्त भए।

प्रभुका प्रमाणहरू

12 प्रेरितहरूले मानिसहरू माझ अनेक चमत्कारहरू अनि आश्चर्यमय कार्यहरू गरे। प्रेरितहरू एकैसाथ सुलेमानको दलानामा थिए। तिनीहरू सबैको एउटै उद्देश्य थियो।

13 कसैले पनि प्रेरितहरूसँग सामेल हुने आँट गरेनन् तर सबै मानिसहरूले प्रेरितहरूको विषयमा राम्रै कुरा गरे।

14 अनि धेरै मानिसहरू, पुषहरू र स्त्रीहरूले प्रभुमा विश्वास गरे अनि विश्वासीहरूको टोलीमा सामेल भए।

15 यसकारण तिनीहरूले बिमारी मानिसहरूलाई गल्लीहरूमा ल्याए। पत्नस आइरहेकाछन् भन्ने मानिसहरूले सुनेका थिए। यसैले तिनीहरूले बिमारीहरूलाई ओछ्यान अनि चट्टाहरूमा राखे। किनभने तिनीहरूले सोचे यदि पत्नसको छाया सम्म पनि बिमारीहरूमा पर्यो भने ती बिमारीहरूलाई निको हुन थपेष्ट हुनेछ।

16 मानिसहरू यरूशलेमका वरिपरिका शहरहरूबाट आएका थिए। तिनीहरूले बिमारीहरू र साथै तिनीहरूलाई पनि ल्याए जसलाई दुष्ट आत्माले सताएको थियो। तिनीहरू सबै निको भए।

यह्दीहरूले प्रेरितहरूलाई रोक्ने प्रयास

17 प्रधान पूजाहारी र उनका साथीहरू (त्यस टोलीलाई सदुकीहरू भनिन्थ्यो) इष्याले भरिए।

18 तिनीहरूले प्रेरितहरूलाई पक्रे अनि जेलमा थुने।

19 तर राती प्रभुको दूतले जेलको दैलोहरू खोलिदिए अनि तिनीहरूलाई बाहिर ल्याए अनि भने,

20 “जाऊ र मन्दिर प्राङ्गणमा उभिनु अनि मानिसहरूलाई यो नयाँ जीवनको विषयमा प्रत्येक कुरा वर्णन गर्नु।”

21 जब प्रेरितहरूले यो सुने, तिनीहरू मन्दिर प्राङ्गणमा विहानै गए अनि सिकाउन शुरू गरे।

प्रमुख पूजाहारी र उनका साथीहरू आई पुगे। तिनीहरूले यह्दी मानिसका समस्त अगुवाहरू सहित सभाघरमा सभा डाके। तिनीहरूले प्रेरितहरूलाई कैदखानाबाट ल्याउन भनी केही मानिसहरू पठाए।

22 जब तिनीहरू जेल गए तिनीहरूले प्रेरितहरूलाई पाउन सकेनन्। तब तिनीहरू फर्केर आए अनि यस विषयमा यह्दी अगुवाहरूलाई बताए।

23 तिनीहरूले भने, “जेल बन्द र सुरक्षित रूपले ताल्चा मारेको थियो। प्रहरीहरू दैलोमा उभिरहेका थिए। तर जब हामीले दैलो खोल्थौं, जेल खाली थियो।”

24 मन्दिरका प्रहरीका कप्तान र मुख्य पूजाहारीहरूले त्यो सुने। तिनीहरू अन्योलमा परे। तिनीहरू यसबारेमा अर्द्धयचिकित्ता भए अनि भने, “यसको परिणाम अब के हुने हो?”

25 तब अर्को मानिस आयो र तिनीहरूलाई भन्यो, “ध्यान दिनुहोस्! जसलाई तपाईंहरूले जेलमा हाल्नुभएको थियो तिनीहरू मन्दिरको प्रांगणमा उभिरहेका छन्। तिनीहरूले मानिसहरूलाई शिक्षा दिइरहेका छन्।”

26 त्यसपछि कप्तान र उनका मानिसहरू बाहिर निस्के अनि प्रेरितहरूलाई पके अनि तिनीहरूलाई ल्याए। तर सिपाहीहरूले तिनीहरूलाई केही बलजपती गरेनन्, किनभने तिनीहरू जनतासंग डराउँथे। सिपाहीहरू डराए किनभने मानिसहरू क्रोधित हुनेछन् अनि तिनीहरूलाई ढुङ्गा हान्नेछन्।

27 सिपाहीहरूले प्रेरितहरूलाई यहूदी सभामा ल्याए अनि यहूदी अगुवाहरू समक्ष उभ्याए। प्रधान पूजाहारीले सोध खोज गरे।

28 उनले भने, “यस मानिसको विषयमा मानिसहरूलाई कहिले पनि केही नसिकाउनु भनी हामीले तिमीहरूलाई कडा आदेश दिएका थियौं। तर हेर, तिमीहरूले के गरेकाछौं! तिमीहरूले यरूशलेम नै तिमीहरूको शिक्षाले भरिदियौं। तिमीहरूले यस मानिसको मृत्युको जिम्मेवार हामीलाई ठहर्‍याउन कोशिश गरिरहेछौं।”

29 पत्रुस र अन्य प्रेरितहरूले जवाफ दिए, “हामीले मानिसहरूलाई भन्दा परमेश्वरलाई मान्नु पर्छ।

30 तिमीहरूले येशूलाई मार्यौं। तिमीहरूले उहाँलाई क्रूसमा झुण्डायौं। तर परमेश्वरले जो हाम्रा पुर्खाहरूका परमेश्वर हुनहुन्छ उहाँलाई मृत्युबाट बौराउनु भयो।

31 येशूलाई परमेश्वरले अगुवा अनि मुक्ति दाताको रूपमा आफ्ना दाहिने तर्फ उठाउनु भयो। परमेश्वरले यसो गर्नुभयो ताकि सबै यहूदीहरूले आफ्ना हृदय र जीवन परिवर्तन गर्न सक्नु अनि पापहरूका निम्ति उहाँबाट क्षमा प्राप्त गर्न सक्नु।

32 हामी यी कुराका गवाही छौं। अनि पवित्र आत्मा पनि जो परमेश्वरले तिनीहरूलाई दिनुभएको थियो जसले उहाँको आज्ञा पालन गरे, यी कुराहरूको लागि गवाही छन्।”

33 यहूदी नेताहरू यी कुरा सुनेपछि रिसले चूर भए। तिनीहरूले प्रेरितहरूलाई मार्न चाहन्थे।

34 फरिसीहरू मध्ये एकजना त्यस सभामा जुस्वक उठे, उसको नाउँ गमलिल्ल थियो। उनी शास्त्री थिए र सबै जनताले उनलाई इज्जत गर्थे। तिनले मानिसहरूलाई केही क्षणको लागि प्रेरितहरूलाई सभागृहबाट बाहिर लैजान भने।

35 त्यसपछि उनले तिनीहरूलाई भने, “इसाएलका मानिसहरू हो, यी मानिसहरू प्रति तपाईंहरूले जे गर्न योजना गर्नु हुँदैछ त्यसमा सावधान हुनु होस्।

36 याद गर केही समय अघि के भएको थियो जब थ्यूदास प्रकट भयो? तिनले आफू मुख्य मानिस भएको दावी गरे। झण्डै चार सय मानिसहरूले उनलाई साथ दिए। तर उसलाई मारियो। उसको चेलाहरू छरपष्ट भए अनि आन्दोलन त्यसै शेष भयो।

37 त्यसपछि गालीलवासी यहूदा नाउँ भएको एकजना मानिस आए। यो जनगणनाको समय थियो। उसले केही मानिसहरूलाई आफूपछि लाग्न पनि लगाए र अगुवाई गरे। ऊ पनि मारिए। अनि तिनका पछि लाग्नेहरू छरपष्ट भए।

38 यसर्थ अब म तिमीहरूलाई भनिरहेछु: ती मानिसहरूबाट टाढ रहौं। तिनीहरूलाई एकैले छाडिदेऊ। यदि तिनीहरूको योजना मानिसहरूबाट अथवा जे तिनीहरूले गरिरहेका छन् त्यो मानिसहरूबाट हो भने यो असफल हुनेछ।

39 तर यदि यो परमेश्वरबाट भएको हो भने, तब तिमीहरूले तिनीहरूलाई रोक्नु सक्ने छैनौं। तिमीहरूको लडाईं परमेश्वर स्वयंको विस्फोटको लडाईं भएर समाप्त होला।”

गमलिल्ले भनेको कुरामा यहूदी अगुवाहरू सहमत भए।

40 तिनीहरूले प्रेरितहरूलाई फेरि बोलाए। तिनीहरूले तिनीहरूलाई कुट-पिट गरे अनि येशूको विषयमा मानिसहरूलाई केही अझ अरू नबताउनु भने। त्यसपछि तिनीहरूले तिनीहरूलाई छाडी दिए।

41 प्रेरितहरू त्यो सभा छाडेर गए। येशूको नाउँमा यसरी अपमानित पाइनु योग्य भएकोमा उनीहरू खुशी भए।

42 तिनीहरूले मानिसहरूलाई शिक्षा दिन छाडेनन् अनि “येशू” नै “ख्रीष्ट” हरुहुन्छ भन्ने सुसमाचार मानिसहरूलाई भन्नु छाडेनन्। तिनीहरूले प्रत्येक दिन मन्दिरमा, घर-घरमा त्यसरी नै प्रचार गरे।

6

विशेष कामको लागि सातजना चुनिए

1 धेरै भन्दा धेरै मानिसहरू येशूका चेला हुन थाले। तर त्यही अवधिमा, ग्रीक-भाषी चेलाहरूले यहूदी भाषी चेलाहरूको विस्फोट नालिस गरे। तिनीहरूले दावी गरे कि तिनीहरूका विधवाहरूले दैनिक वितरणमा ठीक भाग पाइरहेका छैनन्।

2 यसर्थ बाह्रजना प्रेरितहरूले ती सबै समूहका चेलाहरूलाई एक साथ बोलाए, र तिनीहरूलाई भने, “हामीले आहार वितरणमा सहायता गर्नका निम्ति परमेश्वरको वचन सिकाउने काम लत्याएका छौं तर यो हाम्रो निम्ति उचित होइन।

3 यसैले दाज्यू-भाइहरू हो, तिमीहरूबाटै सात जना मानिसहरू चुन। तिनीहरू सबै पुरुष जाति हुनपर्छ जसको बारेमा मानिसहरूले ती असल छन् भनुन। तिनीहरू जो चुनिन्छन् ज्ञान अनि पवित्र-आत्माको परिपूर्ण भएका हुनपर्छ। हामी तिनीहरूलाई यो काम गर्न नियुक्त गर्नेछौं।

4 यसप्रकारले हामी हाम्रो समय प्रार्थना गर्नमा र परमेश्वरको वचन प्रचार गर्नमा लगाउन समर्थ हुनेछौं।”

5 चेलाहरूका जम्मै टोलीले त्यस्तो विचार मन पराए। तब तिनीहरूले यी सातजना मानिसहरू छाने: स्तिफनस (विश्वासपूर्ण र पवित्र आत्माको परिपूर्ण भएको मानिस) फिलिप, प्रखुरस, निकनोर, तीमोन, पर्मिनास र निकोलस एन्टिओकको, जो पहिले यहूदी भएका थिए।

6 त्यसपछि तिनीहरूले यिनीहरूलाई लगे अनि प्रेरितहरूकहाँ उपस्थित गराए। तिनीहरूले प्रार्थना गरे अनि आफ्ना हातहरू ती मानिसहरूमाथि राखे।

7 परमेश्वरको वचन धेरै मानिसहरूकहाँ पुग्यो। यसशलेममा चेलाहरूको संख्या बढ्दै गइरहेको थियो धेरै यहूदी पूजाहारीहरू पनि यस विश्वासका चेला बने।

स्तिफनसको विस्मय यहूदीहरू

8 स्तिफनस एक अनुग्रही अनि शक्तिशाली मानिसले मानिसहरू माझ आश्चर्यमय कुराहरू अनि चमत्कार गरे।

9 तर कतिपय यहूदीहरू आए अनि स्तिफनससँग तर्क गरे। यी यहूदीहरू स्वाधीन सभाघरबाट आएका थिए। यी यहूदीहरू साइरिनीबाट आएका थिए। अलेक्जेन्ड्रिया अनि सिलिसिया अनि एशियाका थिए। तिनीहरूले स्तिफनससँग बहस गरे।

10 तर आत्माको स्तिफनलाई बुद्धिमानिसँग बोल्न सघाइरहेको थियो। यसर्थ यहूदीहरूले तिनीसित बहस गर्न सकेनन।

11 तब उनीहरूले केही मानिसहरूलाई घुस दिएर बोल्न लगाए, “हामीले मोशा र परमेश्वरका विषयमा स्तिफनसले धर्म निन्दा गरेको सुनेका छौं।”

12 यसो गरेर तिनीहरूले मानिसहरू, अग्रज यहूदी अगुवाहरू र शास्त्रीहरूलाई उक्साए (चम्काए) तिनीहरू क्रुद्ध भए अनि तिनीहरू आए स्तिफनसलाई समाते अनि तिनीहरूले उनलाई यहूदी सभाघरमा यहूदीहरूका सभामा उपस्थित गराए।

13 तिनीहरूले केही झूटा गवाहीहरू पनि ल्याए। ती झूटा गवाहीहरूले भने, “यस मानिसले सदैव यो पवित्र स्थान अनि मोशाको नियम विस्मद् बोल्छ।

14 नासरतका येशूले यो ठाउँ ध्वंस पार्नु हुनेछ अनि मोशाले हामीलाई दिनुभएको दस्तरहरू बाटुलिदिनु हुनेछ भनी यो मानिसले भनेको सुनेकाछौं।”

15 सभामा बसिरहेका सबै मानिसहरूले स्तिफनसलाई आँखा गाडेर हेरे। उनको अनुहार स्वर्गात् जस्तो देखिन्थ्यो, हरेकले त्यो देख्यो।

7

स्तिफनसको भाषण

1 प्रधान पूजाहारीले स्तिफनसलाई भने, “के यी कुराहरू सत्य हुन्?”

2 स्तिफनसले उत्तर दिए, “मेरा यहूदी पिताहरू र दाज्यू-भाइहरू, मलाई ध्यानसित सुन। हाम्रा पुर्खा अब्राहाम समक्ष महिमाय परमेश्वर प्रकट हुनुभयो। अब्राहाम त्यसबेला मेसोपोटामियामा थिए। यो उहाँ हारानमा रहनु भन्दा पहिलेको कुरा हो।

3 परमेश्वरले अब्राहामलाई भन्नुभयो, ‘तिम्रो देश र त्यहाँका तिम्रा मानिसहरूलाई छोड अनि त्यो देशमा जाऊ, म तिमीलाई देखाउने छु।’

4 “यसैले अब्राहामले कल्दी देश छाडे अनि हारानमा बस गए। अब्राहामको पितृकाको मृत्युपछि उनलाई परमेश्वरले यो ठाँउमा पठाउनु भयो, जहाँ अहिले तिमी बस्छौ।

5 तर उहाँले अब्राहामलाई त्यो जमीनको कुनै टुक्रा आफ्नो बनाउन दिनुभएन, खालि यसको एक फूट मात्र पनि दिनुभए। तर तिनले प्रतिज्ञा गरे कि भविष्यमा त्यो जमीन उसको अनि उसको उत्तरधिकारीको हुनेछ। यद्यपि त्यस बेला अब्राहामको कुनै सन्तान थिएन।

6 “परमेश्वरले उनलाई भन्नुभयो, ‘तिम्रो सन्तानहरूले यो ठाउँमा बसु पर्नेछ। त्यहाँका मानिसहरूले तिनीहरूलाई दास बनाउने छन् र चार सय वर्ष सम्म कुत्यवाहर गरेर राख्नेछन्।

7 तर म त्यो राष्ट्रलाई दण्ड दिनेछु जुन राष्ट्रले तिनीहरूलाई दास बनाउनेछ।’ परमेश्वरले यो पनि भन्नुभयो, ‘तब तिम्रा मानिसहरू त्यस देशबाट निस्कि आउनेछन् अनि तिनीहरूले यस ठाउँमा मलाई आराधना गर्नेछन्।’

8 “परमेश्वरले अब्राहामसंग एक करार बाँध्नु भयो; यस करारको संकेत खतना थियो। यसर्थ जब अब्राहामको छोरो भयो, त्यो आठ दिनको पुग्दा उनले खतना गरिदिए। उनको छोरोको नाउँ इसहाक थियो। पछि उसले आफ्नो छोरो याकूबको पनि खतना गरे पछि याकूबले आफ्ना छोराहरूलाई त्यसै गरे। ती छोराहरू पछि बाहजना पिताहरू भए।

9 “त्यसपछि ती पिताहरू यूसुफसंग डाह गर्ने भए। यूसुफलाई मिश्रदेशमा दास बनाउन बेचे। तर यूसुफसंग परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो।

10 यूसुफले धेरै दुःख-कष्टहरू सामना गर्नु पर्यो, तर परमेश्वरले उनलाई ती सबै दुःख-कष्टहरूबाट बचाउनु भयो। फिरऊन मिश्रदेशका राजा थिए। उहाँले यूसुफलाई मनपराउनु भयो अनि आदर पनि गर्नु भयो किनभने यूसुफमा परमेश्वरबाट पाएको ज्ञान थियो। उसले यूसुफलाई मिश्र देशका राज्यपाल बनाए अनि तिनलाई उहाँको घरका सम्पूर्ण मानिसहरूमाथि शासन गर्ने अधिकार दिए।

11 तर सम्पूर्ण मिश्रदेश र कनानमा अनिकाल लागेको थियो। यसले मानिसहरूलाई अत्यन्त यातना भोगायो। हाम्रा पुर्खाहरूले खाने-कुरा केही पाउन सकेनन्।

12 “तर याकूबले त्यहाँ मिश्रदेशको गोदामहरूमा अन्नको राश छ भनेर थाहा पाए। यसकारण उनले हाम्रा पुर्खाहरूलाई त्यहाँ पठाए। तिनीहरूको त्यो प्रथम मिश्रदेश यात्रा थियो।

13 पछिबाट तिनीहरू त्यहाँ दोस्रो पल्ट गए। त्यसबेला यूसुफले आफ्ना भाइहरूलाई ऊ को हो बताए। अनि फिरऊनले यूसुफको परिवारको विषयमा जान्न पाए।

14 तब यूसुफले उनका पिता याकूबलाई मिश्र देशमा निमन्त्रण गर्न केही मानिसहरू पठाए। उनले जम्मै आफन्तहरू पनि निम्त्याए (जम्मा पचहत्तर जना मानिसहरू)।

15 यसकारण याकूब मिश्र देश आए। याकूब र हाम्रा पुर्खाहरू नमस्जेल सम्म त्यहाँ बसे।

16 त्यसपछि तिनीहरूका शरीरहरू शकेम्मा पठाइयो अनि तिनीहरूलाई चिहानमा राखियो। यो त्यही चिहान हो जुन अब्राहमले शकेममा हमोरका छोराहरूबाट चाँदी दिएर किनेका थियो।

17 “मिश्र देशमा यहूदीहरूको संख्या बढेर गयो। त्यहाँ अधिक भन्दा अधिक हाम्रा मानिसहरू उपस्थित थिए। परमेश्वरले अब्राहामलाई दिनु भएको वचन पूरा हुने समय नजिक आइरहेको थियो।

18 त्यसपछि एक अर्को राजाले मिश्र देशमा शासन गर्न थाल्यो। उसले यूसुफको विषयमा केही पनि जानेन।

19 ती राजाले हाम्रो मानिसहरूलाई हानी पुरयाउन धूर्त तरिकाहरू प्रयोग गरे। उनले तिनीहरूको भर्खर जन्मेका नानीहरू मरोस् भनी बाहिर राख्न बाध्य गराए।

20 “यो त्यसबेलाको कुरा हो जब बालक मोशा जन्मेका थिए। ती एउटा खुबै सुन्दर अनि परमेश्वरलाई खुशी पार्ने बालक थिए। उनलाई तीन महीना सम्म आफ्नो पिताको घरमा पाले।

21 जब तिनीहरूले मोशालाई बाहिर निकाले, फिरऊनकी छोरीले तिनलाई आफ्नै छोरो सरह स्याहार-सुसार गरिन्।

22 मिश्र देशवासीहरूले तिनलाई जानेको प्रत्येक विषयको प्रशिक्षण दिए। तिनी वचन अनि कर्ममा दृढ भए।

23 “जब मोशा चालीस वर्षका भए, उनको आफ्ना यहूदी दाज्यू-भाइहरूलाई भेट्ने निर्णय लिए।

24 मोशाले एक यहूदीलाई मिश्रदेशवासीले नराप्नो व्यवहार गरेको देखे। यसर्थ तिनी त्यो यहूदीको रक्षा गर्न गए अनि त्यो मिश्र देशीलाई मारे जसले यहूदीमाथि कुव्यवहार गरिरहेको थियो।

25 परमेश्वरले उनलाई उनीहरूकै बचाऊको लागि प्रयोग गरिरहनु भएको तिनको यहूदी भाइहरूले बुझ्लान भन्ने मोशाले सोचे। तर तिनीहरूले त्यो बुझेनन्।

26 “अर्को दिन मोशाले दुइ यहूदीहरूलाई आपसमा झगडा गरेको देखे। उनले तिनीहरूलाई शान्त गराउन खोजे। उनले भने, ‘ए मानिस हो! तिमीहरू दाज्यू-भाइहरू हो! किन तिमीहरू एकाको प्रति नराप्नो व्यवहार गरिरहेकाछौ?’

27 जुन मानिसले अर्को मानिससित कुव्यवहार गर्दथ्यो त्यसले मोशालाई घचेख्यो अनि भन्यो, ‘कसले तिमीलाई हाम्रो शासक अनि न्यायकर्ता बनायो?’

28 जसरी तिमीले हिजो मिश्र देशवासीलाई मार्यो त्यसरी नै मलाई मार्यो?’*

29 जब मोशाले त्यस्तो सुने तिनले मिश्रदेश छोडे। उनि मिघानको देशमा नौला मानिस जस्तै बस्न थाले अनि त्यही उनका दुइ छोराहरू भए।

30 “चालिस वर्ष पछि मोशा सीनै पर्वतको मस्भूमिमा थिए। बलिरहेको पोथ्राको ज्वालामा एकजना स्वर्गदूत तिनको अघाडि देखा परे।

31 जब मोशाले यस्तो देखे, उनी अचम्मित भए। जब उनी नियालेर हेर्न नजिक गए, मोशाले परमप्रभुको आवाजले भन्दै गरेको सुने।

* 7:28: प्रस्थान 2:14 बाट उद्धृत गरिएको।

32 परमप्रभुले उनलाई भन्नुभयो, 'म तिम्रा पिताहरूको परमेश्वर, अब्राहामका परमेश्वर, इसहाकका परमेश्वर, याकूबका परमेश्वर हूँ।'☆ मोशा डरले कामन थाले। उनलाई त्यस बल्लै गरेको पोश्रामा हेर्ने साहस भएन।

33 "परमप्रभुले उनलाई भन्नुभयो, 'तिम्रा जुताहरू खोल, किनभने जुन ठाउँमा तिमी उभिरहकाछौ त्यो पवित्र ठाँउ हो।

34 मैले मेरा मानिसहरूलाई मिश्र देशमा अत्यन्तै कष्ट पाइरहेको देखेँ। मैले तिनीहरूको विलाप सुने। म तिनीहरूलाई बचाउन तल झरेँ। अब आऊ, म तिमीलाई मिश्र देश पठाउँछु।'☆

35 "यो मोशा त्यही मानिस थिए जसलाई यहूदीहरूले चाहिँदैन भनेका थिए। तिनीहरूले उनलाई भनेका थिए, 'कसले तिमीलाई हाम्रो शासक र न्यायकर्ता बनायो?' त्यही मानिसलाई परमेश्वरले शासक र उद्धारकको रूपमा पठाउनु भएको थियो। परमेश्वरले मोशालाई स्वर्गदूतको माध्यम पठाउनु भएको थियो जो जल्लै गरेको पोश्रामा उनी अघि देखापरेको थियो।

36 तब मोशाले मानिसहरूका अगुवाई गरे। उनले आश्चर्यमय कुराहरू अनि चमत्कारहरू मिश्र देशमा लाल सागरमा अनि मरुभूमिमा चालीस वर्ष सम्म गरे।

37 "उनी त्यही मोशा थिए जसले यहूदीहरूलाई भनेका थिए, 'परमेश्वरले तिमीहरूको लागि तिमीहरूकै माझबाट एक आगवक्ता पठाउनु हुनेछ। उनी म जस्तै नै हुनेछन।'

38 उनी त्यही मोशा हुन जो यहूदीहरूकै जमघटमा एकत्रित भएर मरुभूमिमा सँगै थिए। तिनी त्यो स्वर्गदूतसँग जो सँगै पर्वतमा तिनीसित बोले अनि तिनी हाम्रा पुर्खाहरूसँग थिए। मोशाले परमेश्वरबाट आदेशहरू प्राप्त गरे जसले जीवन दिन्छ। मोशाले हामीलाई ती आदेशहरू दिए।

39 "तर हाम्रा पुर्खाहरूले मोशाका आज्ञा पालन गर्न चाहेनन। तिनलाई स्वीकार गरेनन। अनि तिनीहरूले मिश्रदेश फर्की जाने इच्छा गरे।

40 हाम्रा पुर्खाहरूले हास्रनलाई भने, 'मोशाले हामीलाई मिश्र देश बाहिर निकालेर ल्याए। तर उनलाई के भयो हामी जान्दैनौं। हाम्रा निम्ति केही देवताहरू सृष्टि गरिदेऊ जो हाम्रो अघि जानेछन अनि हामीलाई अगुवाई गर्नेछन।'☆

41 यसकारणले मानिसहरूले बाछो जस्तो देखिने एउटा मूर्ति बनाए। त्यसपछि तिनीहरूले त्यसलाई बलिहरू चढाए। मानिसहरू आफ्नै हातले त्यस्तो चीज बनायौं भनेर अत्यन्त खुशी थिए।

42 तर परमेश्वर तिनीहरूबाट टाढा जानु भयो अनि तिनीहरूलाई आकाशको झटो देवताहरूको पूजा गर्न छाडिदिनु भयो। आगवक्ताहरूका पुस्तकमा लेखिए जस्तै यो घट्यो:

'तिमी यहूदीहरूले चालीस वर्षसम्म यो मरुभूमिमा मेरा निम्ति पशु-बलि अनि भेटीहरू अर्पण गरेनौं;

43 तिमीहरूले तिनीहरूसित मोलेकको पाल

अनि तिम्रो देवता रिफमका तारा ल्यायौ।

तिनीहरू मूर्तिहरू थिए जो तिमीहरूले पुज्जलाई बनायौ।

ती मूर्तिहरू थिए जसलाई आराधनाका निम्ति बनाइएको थियो।

यसैकारण म तिमीहरूलाई बेबिलोन देखि निकै टाढा पठाउनेछु।'

आमोस 5:25-27

44 "हाम्रा पुर्खाहरूसँग मरुभूमिमा पवित्र मण्डप थियो। कसरी तम्बू बनाउनु मोशालाई परमेश्वरले बताउनु भयो। तिनले परमेश्वरले देखाउनु भएको योजना अनुसार बनाए।

45 तब यहाँशले हाम्रा पुर्खाहरूलाई अरु राष्ट्रहरूको जमीन हत्याउनुमा अगुवाई गरे। हाम्रा मानिस जमीनभित्र पसे अनि परमेश्वरले अन्य राष्ट्रहरूलाई बाहिर खेदु भयो। जब हाम्रा मानिसहरू त्यस नयाँ जमीनमा गए, तिनीहरूले आफूसित त्यही मण्डप लगेर गए। हाम्रा मानिसहरूले त्यो मण्डप आफ्ना पुर्खाहरूबाट प्राप्त गरेका थिए, अनि तिनीहरूले त्यसलाई दाऊदको समय सम्म जोगाएर राखे।

46 परमेश्वर दाऊदसँग अत्यन्त खुशी हुनुभयो। दाऊदले परमेश्वरलाई याकूबको परमेश्वरका निम्ति भवन निर्माण गर्न दिनुहोस भनी परमेश्वरलाई आग्रह गरे।

47 तर सुलेमान (दाऊद का पुत्र) एक मानिस थिए जसले उहाँको लागि मन्दिर निर्माण गरे।

48 "तर मानिसको हातले बनाएको मन्दिरमा सर्वोच्च परमेश्वर बसु हुन। जस्तो आगवक्ताले भन्छन;

49 'परमप्रभु भन्नुहुन्छ,
स्वर्ग मेरो सिंहासन हो।

☆ 7:32: प्रस्थान 3:6 बाट उद्धृत गरिएको।

☆ 7:34: प्रस्थान 3:5-10 बाट उद्धृत गरिएको।

☆ 7:40: प्रस्थान 32:1 बाट उद्धृत गरिएको।

पृथ्वी त्यो ठाउँ हो जहाँ मेरा खुट्टाहरू आराम गर्छन्।

कस्तो प्रकारको घर तिमी मेरो लागि बनाउन सक्छौ?

मैले आराम गर्न सक्ने स्थान त्यहाँ कहाँ छ?

50 के मेरा हातहरूले यी सबै कुराहरू बनाएको होइनन्? ”

यशैया 66:1-2

51 तब स्तिफनसले भने, “तिमी अट्टेरी यहूदी अगुवाहरू! तिमीहरूले आफ्ना हृदय परमेश्वरलाई दिएका छैनौ! तिमीहरूले उहाँलाई कहिल्यै सुनेनौ! पवित्र-आत्माले तिमीहरूलाई जे भन्नुहुन्छ त्यो तिमीहरूले सधैं विरोध गर्छौ। तिम्रा पुर्खाहरूले त्यसै गरे अनि तिमीहरू उनीहरू जस्तै छौ।

52 तिमीहरूका पुर्खाहरूले नसताएका कुनै अगमवक्ता होलान? ती अगमवक्ताहरूले एक धार्मिक आउनु हुन्छ भनेर पहिल्यै भनिसकेका थिए। तर तिमीहरूका पुर्खाहरूले तिनीहरूलाई मारे। अनि अहिले तिमीहरूले एक धार्मिक मानिस प्रति विश्वासघात गर्थौ अनि उहाँलाई मार्यौ।

53 तिमीहरू त्यही मानिसहरू हो जसले स्वर्गका दूतहरूले दिएको मोशाको व्यवस्थालाई ग्रहण गर्थौ तर पालन गरेनौ।”

स्तिफनस मारियो

54 जब यहूदी नेताहरूले यी कुरा सुने तिनीहरू रिसले चूर भए अनि उनको विरुद्ध दाहा किटन थाले।

55 तर स्तिफनस पवित्र-आत्माले परिपूर्ण थिए। स्तिफनसले उँभो आकाश तिर हेरे। उनले परमेश्वरको महिमा देखे। अनले येशूलाई परमेश्वरको दाहिने तर्फ उभिरहेको देखे।

56 स्तिफनसले भने, “हेर! मैले स्वर्ग खुल्ला अनि मानिसको पुत्र परमेश्वरको दाहिने तर्फ उभिरहेको देख्छु!”

57 तुरुन्तै समस्त यहूदी अगुवाहरू एकसाथ दूलो स्वरमा चिच्याए। तिनीहरूले आफ्ना हातले कान बन्द गरे। तिनीहरू सबै एकसाथ स्तिफनस तिर दौडे।

58 तिनीहरूले उनलाई शहर बाहिर फर्काए अनि दुइगा हान्न थाले। ती मानिसहरू ज-जसले स्तिफनसको विरुद्ध झटो कुरा गरेका थिए, तिनीहरूले आफ्ना पोशाक खोलेर शाल नाउँको एक युवकलाई दिए।

59 अनि त्यसपछि तिनीहरूले स्तिफनस माथि दुइगा हान्न शुरू गरे। तर स्तिफनस प्रार्थना गरिरहेका थिए। उनले भने, “प्रभु येशू, मेरो आत्मा ग्रहण गर्नुहोस्!”

60 तब उनले घुँडा टेके अनि जोडले चिच्याए, “प्रभु, यिनीहरूलाई यो पापका निम्ति दोष नदिनुहोस्!” यति भनिसके पछि स्तिफनसले देह त्याग गरे।

8

1-3 शावलले स्तिफनसलाई मार्न आफ्नो सहमती दिए। केही भक्त-जनहरूले स्तिफनसलाई गाडे। तिनीहरूले उनको निम्ति शोक गरे।

विश्वासीहरूलाई सताइ

त्यही दिनदेखि यहूदीहरूले यरूशलेममा विश्वासीहरूलाई खूबै यातना दिन थाले। शावलले पनि मण्डली ध्वंश गर्ने प्रयास गरिरहेका थिए। ऊ तिनीहरूको घरमा गए। उसले पुरुष र स्त्रीहरूलाई समाते, तान्दै बाहिर निकाले अनि जेलमा थुने। सम्पूर्ण विश्वासीहरूले यरूशलेम छोडेर गए। त्यहाँ प्रेरितहरू मात्र बसे। विश्वासीहरू यहूदीया र सामरिया भरि फैलिएका थिए।

4 विश्वासीहरू जो चारैतिर छरिएका थिए, जहाँ तिनीहरू गए, परमेश्वरको सुसमाचार मानिसहरूलाई सुनाए।

फिलिपले सामरियामा प्रचार गर्दछ

5 फिलिप सामरिया शहरमा गए अनि ख्रीष्टको विषयमा प्रचार गरे।

6 मानिसहरूले त्यहाँ फिलिपले चमत्कारहरू गरेका सुने अनि देखे। फिलिपले भनेको कुराहरू मानिसहरूको भीडले एक मनले ध्यान लगाएर सुने।

7 धेरै जसो मानिसहरू दुष्ट आत्माहरूले भेटाएका थिए। तर दुष्ट आत्माहरू जोडले चिच्याएर मानिसहरूबाट बाहिर निस्के। पक्षाघात लागेको र लड्गडो मानिसहरू निको भए।

8 त्यही कारणले गर्दा त्यस शहरमा मानिसहरू अत्यन्त आनन्दित थिए।

9 तर त्यस शहरमा शिमोन नाउँ गरेको एकजना मानिस थिए। फिलिप त्यहाँ आउन भन्दा अघि तिनी जादू गर्दै थिए अनि सामरियाका मानिसहरूलाई चकित पारेका थिए। शिमोनले घमण्ड साथ आफूलाई महान-मानिस दावी गर्थे।

10 निम्नस्तरका देखि अति प्रमुख मानिसहरूले शिमोन प्रति खूबै ध्यान दिए। तिनीहरूले भने, “यस मानिसकोमा ईश्वरीय शक्ति छ त्यसैलाई ‘महान शक्ति’ भनिन्छ।”

11 शिमोनले आफ्ना जादू-कलाद्वारा मानिसहरूलाई धेरै समयदेखि प्रभावित पारेका थिए अनि तीनीहरू उनका भक्त भएका थिए।

12 तर फिलिपले मानिसहरूलाई परमेश्वरको राज्यको विषयमा सुसमाचार एवं येशू ख्रीष्टको नाउँको विषयमा बताइदिए। पुस्य-स्त्रीहरू जसले विश्वास गरे तिनीहरूले बमिस्मा लिए।

13 शिमोन स्वयंले विश्वास गरे अनि बमिस्मा लिए। फिलिप एकदम नजिकमा बसे। उनले फिलिपले गरेका चमत्कारहरू अनि महान कार्यहरू देखे। शिमोन छक्क परे।

14 प्रेरितहरू अझ सम्म यरूशलेमा नै थिए। तिनीहरूले सामरियाका मानिसहरूले परमेश्वरको वचनलाई स्वीकार गरे भन्ने बारेमा सुने। यसैकारणले तिनीहरूले पन्सुर र यहून्नालाई सामारिया पठाए।

15 जब तिनीहरू सामारिया पुगे, तिनीहरूले सामरियाका विश्वासीहरूले पवित्र-आत्मा पावोस् भनेर प्रार्थना गरे।

16 ती मानिसहरू प्रभु येशूको नाउँमा बमिस्मा भएका थिए, तर पवित्र-आत्मा तिनीहरू कसैमाथि पनि आइपुगेको थिएन। यही कारणले गर्दा पन्सुर र यहून्नाले प्रार्थना गरे।

17 तब ती प्रेरितहरूले तिनीहरूका हात मानिसहरूमा राखी दिए तब तिनीहरूले पवित्र-आत्मा प्राप्त गरे।

18 प्रेरितहरूले मानिसहरूलाई हात राखिदिदा तिनीहरूमाथि पवित्र आत्मा दिइएको शिमोनले देखे। यसकारण शिमोनले प्रेरितहरूलाई पैसा देखाउदै।

19 अनि भने, “यो शक्ति मलाई पनि दिनुहोस् ताकि जब मैले कसैमाथि हात राख्दा उसले पवित्र आत्मा प्राप्त गोरु।”

20 पन्सुरले तिनलाई भने, “तिमी र तिप्रो पैसा दुवै नष्ट भई जाओस्! किनभने तिमीले सोच्यौ कि प्रभुको उपहार पैसाले किन्न सक्छौ।

21 यस काममा हामीसंग अंश गृहण गर्न सक्तैनौ। किनभने तिप्रो हृदय परमेश्वर समक्ष सही छैन।

22 तिप्रो हृदय बदली गर अनि यी कुकर्महरूदेखि टाडो भई हाल। प्रभुलाई प्रार्थना गर। हुनसक्छ तिप्रो यस्तो सोचाइलाई उहाँले क्षमा गरिदनु हुन्छ।

23 किनभने तिमी कटुता इर्ष्याले भरिएको अनि पापको अधीनमा भएको म देख्दछु।”

24 शिमोनले जवाफ दिए, “तिमीहरूले मेरो लागि प्रभुलाई प्रार्थना गरिदेऊ। प्रार्थना गरिदेऊ कि तिमीहरूले भनेका कुनै पनि कुरा म माथि नघटोस्।”

25 त्यसपछि, ती दुई प्रेरितहरूले आफ्नो गवाही दिए अनि प्रभुको सन्देश सुनाए। त्यसपछि तिनीहरू यरूशलेम फर्के। तिनीहरू जाँदा हुँदा सामरियाका धेरै शहरहरू भएर गए अनि जता-जता पस्दै गए। त्यतातिर मानिसहरूलाई सुसमाचार प्रचार गरे।

एथियोपियावासीलाई फिलिपले शिक्षा दिए

26 परमेश्वरको एकजना दूतले फिलिपलाई भने, “झट तयार होऊ र दक्षिणतर्फ जाऊ। यरूशलेमदेखि गाजातर्फ जाने बाटो जाऊ- त्यो बाटो मरुभूमि भएर जान्छ।”

27 यसकारण फिलिप तयार भए अनि गए। बाटोमा उनले एकजना एथियोपियावासी मानिसलाई देखे जो नपुंसक थिए। उनी एथियोपिया देशकी रानी कन्दकीको दूला अधिकारी थिए। उनी रानीका जम्मै पैसा-रूपियाँका जिम्मेवार थिए। त्यो मानिस आराधना गर्न यरूशलेम गएका थिए।

28 अहिले ऊ आफ्नो रथमा बसेर घर तर्फ गइरहेका थिए। तिनी अगमवक्ता यशैयाको पुस्तक पढिरहेका थिए।

29 आत्माले फिलिपलाई भने, “त्यस रथमा जाऊ र त्यसको छेउमा बस्।”

30 तब फिलिप रथको छेउमा दगुरे अनि त्यो मानिसले पढी रहेको सुने। उसले यशैया अगमवक्ताको पुस्तक पढिरहेको थियो। फिलिपले उसलाई भने, “के तिमीले पढेको कुरा बुझ्दछौ?”

31 त्यस मानिसले भन्यो, “म कसरी बुझ्न सक्छु? मलाई त्यस्तो मानिसको खाँचो छ जसले मलाई यो व्याख्या गरिदिन सक्छ।” त्यसपछि उसले फिलिपलाई उसको छेउमा आएर बस् निमन्त्रणा गर्‍यो।

32 उसले पढ्दै गरेको धर्म शास्त्रको अंश यस्तो थियो:

“जसरी भेंडा काटिन लगिन्छ, भेंडाको पाठा कन्ननेको सामु चुपचाप उभिन्छ, त्यसरी नै उनी रहे।

त्यसरी नै उहाँ उभिई रहनु भयो।

33 उहाँको उपहाँस गरियो अनि उहाँका अधिकारहरू खोसियो। पृथ्वीमा उहाँको जीवन समाप्त भयो।

अनि उहाँको पुस्ताको विषयमा भन्न को सामर्थ हुनेछ।”

34 त्यस अधिकारीले फिलिपलाई भने, “दया गरेर मलाई भन्नुहोस् अगमवत्काले कसको विषयमा भनेका हुन्? उनले आफ्नै विषयमा कि अन्य कसैको विषयमा भनेका हुन्?”

35 फिलिपले बताउन थाले। उनले त्यही धर्मशास्त्रको अंशबाट शुरू गरे अनि उसलाई येशूको विषयमा सुसमाचार भने।

36 उनीहरू बाटोमा गइरहेको बेला पानी भएको ठाउँमा पुगे। अधिकारीले भन्यो, “हेर! यहाँ पानी छ! कसले मलाई बरिस्मा लिन देखि रोक्न सक्छ?”

37*

38 त्यसपछि अधिकारीले रथ थाम भनेर आदेश गर्‍यो। दुवै फिलिप र अधिकारी पानी भए तिर ओलिए अनि फिलिपले तिनलाई बरिस्मा दिए।

39 जब तिनीहरू पानी बाहिर आए प्रभुको आत्मा फिल्लपबाट खोसियो अधिकारीले उनलाई फेरि कहिल्यै पनि देखेन्। अधिकारी आफ्नो घरको बाटो लागे। उनी खुशी थिए।

40 तर फिलिप अश्रुदोदको शहरमा देखा परे। उनी सिजरियाको शहर तिर गइरहेका थिए। अश्रुदोदेखि सिजरिया जाँदा बाटामा पर्ने प्रत्येक शहरमा उनले सुसमाचार प्रचार गरे।

9

शावलको जीवन परिवर्तन

1 त्यसैबेला शावलले यरूशलेममा प्रभुका चेलाहरूलाई अझै डर देखाउँदै अनि तिनीहरूलाई मार्ने प्रयास गरिरहेको थियो। यसैले तिनी प्रधान पूजाहारीकहाँ गए।

2 शावलले प्रधान पूजाहारीलाई दमीशकको शहरमा सभाघरहरूका यहूदीहरूलाई खीष्टका मार्ग पहिल्याउनेहरू खोजी निकाल्ने अधिकार दिँदै चिठीहरू लेखी माँगे। उसले यदि कुनै पुष्प वा स्त्री विवासीहरू भेट्टाए तिनीहरूलाई पक्रेर यरूशलेम फर्काई ल्याउनेछ।

3 तब शावल दमीशक गए। जब ऊ शहरको नजीक पुगे, अचानक आकासबाट प्रज्वलित ज्योति उनको चारैतिर चम्कियो।

4 शावल भुँइमा लडे। उनले एउटा आवाज उनैसंग बोलिरहेको सुने, “शावल, शावल! तिमी मलाई किन सताइरहेछौ?”

5 शावलले भने, “तपाईं को हुनुहुन्छ प्रभु?”

त्यो आवाजले जवाफ दियो, “म येशू हूँ। जसलाई तिमी दुःख दिइरहेका छौ।

6 उठ अनि शहर तर्फ जाऊ। त्यहाँ कसैले तिमीलाई के गर्नु पर्ने बताई दिनेछ।”

7 शावलसंग यात्रा गरिरहेका मानिसहरू त्यहाँ ठिड्ठै उभिरहे। ती मानिसहरूले आवाज सुने तर कतै कोही देखेनन्।

8 शावल भुँइबाट उठे। उसको आँखा खोलियो तर केही देख्न सकेनन्। यसकारण शावलसंग आएका मानिसहरूले उनको हात पक्रेर तिनलाई दमीशक सम्म लगे।

9 तीन दिन सम्म शावलले न देख्न सक्‍यो, न खायो न पियो।

10 दमीशकमा येशूका एकजना चेला थिए। उनको नाउँ हननिया थियो। प्रभुले हननियसंग सपनामा भन्नुभयो, “हननिया!” हननियाले उत्तर दियो, “म यहाँ छु, प्रभु।”

11 प्रभुले हननियालाई भन्नुभयो, “उठ अनि सोझो गल्ली भन्ने गल्लीतिर जाऊ। यहूदाको घर पत्ता लगाऊ। टार्सस भन्ने ठाउँका शावल नाउँ भएको मानिसलाई खोज। ऊ अहिले त्याहाँ प्रार्थना गरिरहेछ।

12 शावलले दर्शन देख्यो। आफ्नो सपनामा उसले हननिया भन्ने मानिस आफू भएतिर आयो र तिनका हातहरू आफू माथि राखिदिए जसद्वारा उसले फेरि देख्न सक्‍न।”

13 तर हननियाले उत्तर दियो, “प्रभु धेरै जनाले मलाई यस मानिसको विषयमा भनिसेकेको छ। तिनीहरूले भने यस मानिसले यरूशलेममा तपाईंका पवित्र मानिसहरूलाई कतिको सताएको छ।

14 अहिले ऊ दमीशकमा आइपुगेको छ। मुख्य पूजाहारीहरूले तपाईंमा विश्वास गर्ने मानिसहरू सबैलाई पक्रनु भनेर उसलाई अधिकार दिएकोछ।”

15 तर प्रभुले हननियालाई भन्नुभयो, “जाऊ! मैले शावललाई मेरो विषयमा राजाहरूलाई, यहूदीहरूलाई र अन्य जातिहरूलाई बताउनको निम्ति एक पात्रको रूपमा चुनेको छु।

16 म उसलाई सबै कुरा देखाउनेछु जसले गर्दा मेरो नाउँको लागी उसले कष्ट भोग्नु पर्छ।”

* 8:37: प्रेरितको केही पछिल्लो प्रतिलिपिहरूमा पद 37 थपिएकोछ: “फिलिपले उत्तर दिए, ‘यदि तिमी तिम्रो सम्पूर्ण हृदयले विश्वास गर्छौ भने, तिमी लिन सक्छौ।’ अधिकारीले भने, ‘म विश्वास गर्छु कि येशू खीष्ट परमेश्वरकै पुत्र हुनुहुन्छ।’”

17 यसकारण हननिया त्यहाँबाट यहदाका घर्तर्फ लाग्यो। उसले आफ्नो हात शावलमा राखे अनि भने, “शावल, मेरो भाई, प्रभु येशु जो तिमी आउँदा बाटोमा देखा पर्नु भयो उहाँले मलाई तिम्नोमा पठाउनु भएको छ ताकि तिमीले फेरि देख्न सक् र पवित्र आत्माद्वारा तिमी भरिपूर्ण होऊ।”

18 तुरन्तै, माछाको कत्लाहरू जस्तो केही उसको आँखाबाट खस्यो। शावल फेरि देख्न सक्ने भए अनि उठेर बलिस्मा लिए।

19 त्यसपछि उनले अलिकति भोजन गरेर पुन शक्ति प्राप्त गरे।

शावलले दमीशकमा प्रचार गर्दछन्

शावाल केही दिनसम्म चेलाहरूसँग दमीशकमा बसे।

20 चाँडै उनले यहदीहरूका सभाघरहरूमा येशुको विषयमा प्रचार गर्न थाले। उनले मानिसहरूलाई भने, “येशु परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ।”

21 सबै मानिसहरू शावलको त्यस्तो कुरा सुनेर छक्क परे। तिनीहरूले भने, “यो त्यही मानिस होइन जो यरूशलेममा थियो अनि यही नाउँमा विश्वास गर्ने मानिसहरूलाई नष्ट गर्ने प्रयास गर्दै थियो? के ऊ यहाँ येशुका चेलाहरूलाई पक्रन अनि तिनीहरूलाई यरूशलेममा मुख्य पूजाहारीहरूकहाँ लान आएको होइन?”

22 तर शावल झन झन प्रभावशाली भए अनि येशु नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भनी सिद्ध गर्दै दमीशकमा बस्ने यहदीहरूलाई अलमल्ल पारिदिए।

शावल यहदीहरूसबाट बाँचे

23 धेरै दिन पछि यहदीहरूले शावललाई मार्ने योजनाहरू बनाए।

24 यी यहदीहरूले रात-दिन शहरको ढोकामा शावललाई ढुकिरहेका थिए। तिनीहरू उनलाई मार्न चाहन्थे। तर शावलले तिनीहरूको योजना जानिसकेका थिए।

25 एक रात उनका केही विश्वासीहरूले त्यस शहरबाट भाग्न उनलाई मद्दत गरे। तिनीहरूले शावललाई एउटा टोकरी भित्र हाले अनि शहरको पर्खालको एउटा प्वालबाट छिराएर तल झारे।

शावल यरूशलेममा

26 त्यसपछि शावल यरूशलेमतिर गए। उनले विश्वासीहरूको झण्डमा सम्मिलित हुन कोशिश गरे तर तिनीहरू उनीबाट डराए। किनभने शावल साँची नै येशुका चेला हुनु भनेर विश्वास गरेनन्।

27 तर बर्णाबासले उनलाई स्वीकार गरे अनि प्रेरितहरू कहाँ ल्याए अनि कसरी शावलले दमीशकको बाटोमा प्रभुलाई देखेका थिए अनि कसरी प्रभु उनिसित बोल्नु भयो सो तिनीहरूलाई वर्णन गरे। अनि उसले शावलले कुनै डर बिना येशुको विषयमा दमीशकमा कसरी प्रचार गरे सो पनि भने।

28 अनि त्यसकारण शावल विश्वासीहरूसँगै बसे। उनी जताततै निर्भय भएर यरूशलेममा प्रभुको प्रचार गर्दै हिडे।

29 शावल प्रायः ती यहदीहरूसँग वार्तालाप गर्थे जसले ग्रीक भाषा जान्दथे। तिनीहरूसँग उनले तर्क-वितर्क पनि गरे। तर उनीहरूले शावललाई मार्ने प्रयास गरे।

30 जब चेलाहरूले त्यो कुरा थाहा पाए कि तिनीहरूले शावललाई सिजरिया भन्ने शहरमा लगे। त्यहाँ देखि तिनीहरूले उनलाई टार्सस शहरमा पठाए।

31 त्यसरी चारैतिर यहदीया, गालील र सामरियाका मण्डलीहरूमा शान्ति छायो। विश्वासीहरूको समुदाय पराक्रमी भए किनकि तिनीहरू प्रभुको डरमा बसेका थिए अनि पवित्र आत्माले उस्ताहित तुल्याइएका थिए। त्यसैले गर्दा विश्वासीहरूको संख्यामा बृद्धि हुन थाल्यो।

पन्स लिड्डामा र जोप्पामा

32 पन्सले यरूशलेम वरिपरि सम्पूर्ण शहरहरू यात्रा गरे। तिनले ती विश्वासीहरूलाई भेटे जो लिड्डामा बस्थे।

33 लिड्डामा तिनको एकजना आठ वर्ष देखि पक्षघात बिमारले ग्रस्त भएको एनियास भन्ने मानिससँग भेट भयो। एनियास आफ्नो विख्यौनाबाट चलन सक्नै थियो

34 पन्सले तिनलाई भने, “एनियास, येशु ख्रीष्टले तिमीलाई निको पार्नु हुन्छ, उठ अनि तिम्नो विख्यौना मिलाऊ।” एनियास तत्काल जूस्का उठयो।

35 लिड्डा अनि शारोमा सबै मानिसहरूले उसलाई देखे अनि प्रभु येशुमाथि विश्वास बढाए।

36 जोप्पा भन्ने शहरमा येशुका एकजना चेली थिए। उनको नाउँ तबिता थियो। उनको ग्रीक नाउँ डोरक्स थियो जसको अर्थ हो “हरिणी”। तिनले मानिसहरूका लागि सदैव असल कामहरू गरेकी थिइन् अनि खाँचो परेकाहरूलाई सधैं पैसा दिन्थिन्।

37 पन्स लिड्डामा भएको बेला तबीता बिमार भई अनि मरी। तिनीहरूले उनको शरीर धोई-पखालेर माथिल्लो तल्लामा राखिदिए।

38 जोप्पामा भएका चेलाहरूले पत्रुस लिट्टामा थियो भन्ने सुने। लिट्टा जोप्पाको छेउमा थियो। यसर्थ तिनीहरूले पत्रुसकहाँ दुइजना मानिसहरू पठाए। तिनीहरूले उनलाई बिन्ती गरे, “दया गरेर हामी भएको ठाउँमा छिटो आउनुहोस्।”

39 पत्रुस तयार भए अनि तिनीहरूसँग लागे। जब तिनी आइपुगे तिनीहरूले तिनलाई माथिल्लो कोठामा लगे। सबै विधवाहरू पत्रुसका वरिपरि रूँदै उभिए। तिनीहरू रोई-कराई विलाप गरिरहेका थिए। तबिता जीउँदो हुँदा बनाएकी कोटहरू साथै अन्य पोषाकहरू तिनीहरूले देखाए।

40 पत्रुसले ती सबैजनालाई कोठा बाहिर पठाए। उनले घुँडा टेके अनि प्रार्थना गरे। त्यसपछि तिनी तबीताको मृतशरीरपट्टी फर्किए र भने, “तबीता जुरूक उठ!” उनले आँखाहरू खोलिन। जब तिनले पत्रुसलाई देखिन, तिनी उठेर बसिन।

41 पत्रुसले तिनलाई हातको साहारा दिएर उठाए। त्यसपछि उनले विश्वासीहरूलाई डाके, विधुवीहरूलाई कोठाभित्र बोलाए। तिनले तबिता जीउँदो भएकी तिनीहरूलाई देखाए।

42 जोप्पाको चारैतिरका मानिसहरूले त्यो घटनाको विषयमा सुने। धेरैजना प्रभुलाई विश्वास गर्न लागे।

43 पत्रुस जोप्पामा धेरै दिनसम्म बसे। उनी शिमोन नाउँको छालाको काम गर्ने कर्मिसँग बसे।

10

पत्रुस र कर्नीलियस

1 सिजरिया भन्ने शहरमा कर्नीलियस नाउँ भएको एकजना मानिस थिए। उनी रोमन एकाईका पल्टनका एकजना कप्तान थिए जसलाई “इटालियन” भनिन्थ्यो।

2 कर्नीलियस एक जना धार्मिक मानिस थिए। उनी र अन्य मानिसहरू जो उनकै घरमा बस्थे सौँचो परमेश्वरलाई आराधना गर्थे। उनले गरीबहरूलाई यथाशक्य पैसा-रूपिया दिन्थे कर्नीलियसले नित्य परमेश्वरको प्रार्थना गर्थे।

3 एक पल्ट अपराह्न तीन बजेतिर, कर्नीलियसले स्पष्ट एउटा दर्शन देखे। त्यहाँ तिनले एक स्वर्गदूत आफूतिर “कर्नीलियस!” भन्दै आइरहेको देखे।

4 कर्नीलियसले स्वर्गदूतलाई डराए हेरे अनि भने, “तपाईं के चाहनु हुन्छ, प्रभु?” स्वर्गदूतले भने, “परमेश्वरले तिम्रो प्रार्थना सुन्नु भयो अनि गरीब, दुःखीहरूप्रति गरेको दया देख्नु भयो। परमेश्वरले तिम्रो सम्झना गर्नु हुँदैछ।

5 केही मानिसहरू जोप्पा शहरमा पठाऊ। शिमोनलाई फर्काई ल्याउन तिम्रा केही मानिसहरू पठाऊ जसलाई पत्रुस पनि भनिन्छ।

6 शिमोन जुन मानिसकोमा बस्दैछ उसको नाउँ पनि शिमोन नै हो। उसले छालाको काम गर्छ। उसको घर समुद्रको नजिकमा छ।”

7 कर्नीलियससँग बोल्ने स्वर्गदूत गए कर्नीलियसलले आफ्ना दुइजना नोकरहरू र एकजना सिपाहीलाई बोलाए। त्यो सिपाही धार्मिक प्रवृत्तिका मानिस थिए। तिनी कर्नीलियसको मानिसगत सहयोगी थियो।

8 कर्नीलियसले ती तीनैजनालाई राम्ररी गरेर कुरा सम्झाए। त्यसपछि तिनीहरूलाई जोप्पा पठाइदिए।

9 अर्को दिन ती तीनैजना जोप्पा शहर नजीक आइपुगे। त्यसबेला पत्रुस छानामाथि प्रार्थना गर्न भनी गए। त्यो मध्याह्नको बेला थियो।

10 पत्रुस भोको थिए। तिनी खान चाहन्थे। तिनीहरूले भोजन तयार गरिरहेको बेला दर्शन देखे।

11 उनले आकाश खुल्ला देखे अनि ठूलो लुगाको टुक्रा जस्तो केही तल खसिरहेथ्यो। त्यो ठूलो लुगा त्यसका चार कुना द्वारा अडिएको थियो अनि भुईँमा झरिरहेको थियो।

12 नाना किसिमका प्राणीहरू त्यहाँ थिए- हिंडुने प्राणीहरू, धसिने प्राणीहरू, अनि हावामा उड्ने चरा-चुरूङ्गीहरू।

13 त्यसपछि एउटा आवाजले पत्रुसलाई भन्यो, “उठ पत्रुस, कुनै पनि एउटा सजीव प्राणी मारेर खाऊ।”

14 तर पत्रुसले भने, “म त्यस्तो कहिल्यै गर्ने छैन, प्रभु! मैले त्यस्तो कुनै पनि अशुद्ध र अपवित्र खाना खाएको छैन।”

15 तर आवाजले उसलाई दोस्रो पलट भन्यो, “परमेश्वरले ती सबै कुराहरू शुद्ध भएको घोषणा गर्नु भएको छ। यसर्थ तिमी त्यसलाई ‘अपवित्र’ नसोच!”

16 यस्तो घटना तीनपलट भयो। त्यसपछि सबै चीजहरू आकशतिर फर्काए लग्यो।

17 यस्तो दर्शनको मतलब के होला भनेर पत्रुस छक्क परे।

यसबेला कर्नीलियसले पठाएका मानिसहरूले शिमोनको घर पत्ता लगाए। तिनीहरू दैलोमा उभिरहेका थिए।

18 तिनीहरूले जोडले बोलाए अनि सोधे, “के शिमोन पत्रुस यहाँ बस्छन्?”

19 पत्रुस त्यही दर्शनको विषयमा सोचिरहेका थिए। तर आत्माले उनलाई भन्नुभयो, “हेर! तीनजना मानिसहरूले तिमीलाई खोजिरहेछन्।

20 उठ अनि तल्लो तलामा जाऊ। ती मानिसहरूसंग अछेरो, नमानी जाऊ। मैले तिनीहरूलाई तिमीकहाँ पठाएको हुँ।”

21 तब पत्रूस ती मानिसहरू भएकहाँ तल्लो तलामा ओर्ले। उनले भने, “तिमीहरूले खोजिरहेको मानिस म हूँ। तिमीहरू किन यहाँ आयौ?”

22 ती मानिसहरूले भने, “कनीं लियस एक सैनिक अर्धीकारी हुन। उनी धार्मिक प्रवृत्तिका मानिस हुन् उनी परमेश्वरको आराधना गर्दछन्। सम्पूर्ण यहदीहरूले उहाँलाई सम्मान गर्दछन्। एक पवित्र स्वर्गदूतले उहाँको घरमा तपाईंलाई निमन्त्रणा गर्नु भन्नु भएथ्यो ताकि उहाँले तपाईंबाट केही सन्देशहरू सुन्न सक्नु।”

23 पत्रूसले तिनीहरूलाई भित्र आउने र आज राती त्यही बस्ने आग्रह गरे।

अर्कोदिन पत्रूस तयार भएर ती तीनजना मानिसहरूसँग गए। केही जोप्पाका चेलाहरू पनि पत्रूससँग गए।

24 अर्कोदिन तिनीहरू सिजरिया भन्ने शहरमा आइपुगे। कनीं लियसले तिनीहरूलाई पछिरहेका थिए। उनले पहिल्यैबाट आफ्ना सन्तानहरू र आफ्ना साथीहरूलाई घरमा भेला गरिसकेका थिए।

25 जब पत्रूस घरभित्र पसे, कनीं लियसले उनीसंग भेट गरे अनि पत्रूसको पाउमा निहुरिएर श्रद्धा गरे।

26 तर पत्रूसले उनलाई उठ्ने आग्रह गरे। पत्रूसले भने, “उठ! म केवल तिमी जस्तै मानिस हूँ।”

27 पत्रूस कनीं लियससंग वार्तालाप गर्दै भित्र पसे अनि त्यहाँ धेरै मानिसहरू भेला भएका देखे।

28 उनले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले जान्दछौ कि यहदी भएर अरू वंशका मानिसहरूसंग यसरी संगत गर्नु अथवा मानिसहरूकोमा जानु यहदीहरूको व्यवस्थाको विरुद्ध हो। तर परमेश्वरले मलाई देखाई सक्नु भएको छ कि मैले कसैलाई ‘अपवित्र’ अथवा ‘अशुद्ध’ भनेर भन्नु हुँदैन।

29 त्यसैकारणले म यहाँ कुनै आक्षेप विनै आएँ। अब मलाई भन, के कारणले मलाई यसरी बोलाएको हो?”

30 कनीं लियसले भने, “चार दिन अघि, म घरमा प्रार्थना गरिरहेको थिएँ। त्यसबेला अपराह्न तीन बजेको थियो। अचानक एकजना स्वर्गदूत चम्किलो लुगा लगाए मेरो सामुन्ने उभिए।

31 तिनले भने, ‘कनीं लियस! परमेश्वरले तिम्रो प्रार्थना सुन्नु भयो अनि गरीब दुःखीहरूलाई तिमीले दान दिएको देख्नु भयो। परमेश्वरले तिमीलाई याद गर्नु हुन्छ।’

32 त्यसैले शहर जोप्पामा मानिसहरू पठाऊ र शिमोन जसलाई पत्रूस पनि भनिन्छ यहाँ आउने निवेदन गर। पत्रूसलाई आउने आग्रह गर। उनी शिमोन छालाको कमीको घरमा बसेकाछन्। उसको घर समुद्रको छेउमा छ।’

33 यसकारण मैले तपाईंलाई तुरुन्त लिएर आउन भनि मानिस पठाएँ। तपाईं आइदिनु नै हाम्रो लागि राम्रो भयो। यहाँ हामी अब परमेश्वर समक्ष छौं ती सबै कुराहरू सन्नुलाई जो प्रभुले भन्नु भनि तपाईंलाई आदेश दिनु भएकोछ”

कनीं लियसको घरमा पत्रूसको भाषण

34 पत्रूसले बोल्न शुरू गरे, “अब मैले साँच्चै बुझ्नु कि परमेश्वरको निम्ति सबै मानिसहरू एक समान हुन्।

35 अनि हरेक राष्ट्रमा परमेश्वरले त्यसलाई स्वीकार गर्नुहुन्छ, जसले उहाँको आराधना गर्छ अनि जे सही छ त्यो गर्छ।

36 परमेश्वर यहदीहरूसंग बोल्नु भएको छ। परमेश्वरले येशू ख्रीष्टको जो सबै मानिसहरूका परमप्रभु हुनुहुन्छ उनको माध्यमद्वारा शान्तिको सुसमाचार उनीहरूका लागि पठाउनु भयो।

37 “यहदीया भरि के भयो भन्ने कुरा तिमीहरूलाई थाहा होला। यो गालीलमा यहन्नाले बसिस्माको बारेमा मानिसहरूलाई प्रचार गरे पछि शुरू भएको हो।

38 तिमी नासरतका येशूको विषयमा जान्दछौ। परमेश्वरले उहाँलाई पवित्र-आत्मा र शक्ति प्रदान गरेर ख्रीष्ट बनाउनु भयो। येशू चारैतिरका मानिसहरूको लागि राम्रो काम गर्दै जानुभयो अनि प्रेतात्मा वा दुष्टता लागेका मानिसहरूलाई उहाँले निको पार्नुभयो। यसले परमेश्वर येशूको साथमा भएको प्रमाण दिँदछ।

39 “हामीले उहाँले यहदीया र यस्शलेममा गर्नु भएका सम्पूर्ण कार्यहरू देख्यौं। हामी त्यो देखिरहेका छौं। त्यसको गवाही बनिरहेछौं। तर तिनीहरूले उहाँलाई काठले बनाएको कूसमा झुण्ड्याएर मारे।

40 तर, उहाँको मृत्यु भएको तीन दिन पछि परमेश्वरले उहाँलाई बौराउनु भयो अनि मानिसहरूलाई छर्लक्क येशूलाई देखाइदिनु भयो।

41 तर येशूलाई सबै मानिसहरूले देख्न सकेनन्। जजसलाई परमेश्वरले गवाहीको रूपमा छान्नु भएको थियो तिनीहरूले मात्र येशूको दर्शन पाए। हामी ती गवाहीहरू हौं उहाँ मृत्युबाट बौरै पछि हामीले येशूसँगै खाना-पिना गर्यौं।

42 “येशूले हामीलाई प्रचार गर्नु अनि मानिसहरूलाई भन्नुभयो कि उहाँलाई मात्र परमेश्वरले जीउँदो मानिसहरू अनि मृतहरूको पनि न्याय गर्नका निम्ति छान्नु भएको हो।

43 प्रत्येक मानिस जसले येशूमाथि विश्वास गर्दछ येशूको नाउँमा उसले पापहरू माफ पाउनेछ। सम्पूर्ण अगमवक्ताहरूले उनको सत्यता सावित गरे।”

गैर-यहूदीहरूसंग पवित्र-आत्मा

44 पत्रूस बोलिरहेको बेला सन्देश सुन्ने ती सबै मानिसहरूमा पवित्र आत्मा उत्रनु भयो।

45 यहूदी विश्वासीहरू जो पत्रूससंग त्यहाँ आएका थिए तिनीहरू छक्क परे किनकी गैर-यहूदीहरूमा पनि पवित्र-आत्माको उपहार बर्षिएको थियो।

46 यहूदीहरूले ती गैर-यहूदीहरूले विभिन्न भाषाहरू बोलेका र परमेश्वरको स्तुति गरेको सुने। त्यसपछि पत्रूसले भने,

47 “के कसैले पानीलाई रोक्न सक्छ जसद्वारा यी मानिसहरूलाई बमिसमा लिनबाट रोक्न सकिन्छ? तिनीहरूले पनि हामीहरूले जस्तै पवित्र आत्मा प्राप्त गरेका छन्।!”

48 तब पत्रूसले कर्नीलियस, उनका सन्तानहरू अनि साथीहरूलाई येशू ख्रीष्ट को नाउँमा बमिसमा दिने आज्ञा दिए। तब मानिसहरूले पत्रूसलाई केही दिन सम्म त्यही बसिदिने बिन्ती गरे।

11

पत्रूस यरूशलेम फर्कन्छन्

1 यहूदीयामा प्रेरितहरू र दाज्यू-भाइहरूले गैर यहूदीहरूले पनि परमेश्वरको शिक्षालाई स्वीकार गरेको थाहा पाए।

2 तर जब पत्रूस यरूशलेम फर्किए कतिपय यहूदी विश्वासीहरूले उनीसँग त्यस विषयमा बहस गरे।

3 तिनीहरूले भने, “तपाईं ती गैर-यहूदीहरूका घर जानुभयो। तपाईंले त्यस्ता मानिसहरूसंग बसेर भोजन सम्म गर्नुभयो!”

4 पत्रूसले तिनीहरूलाई सम्पूर्ण कथा विस्तार गरेर बताए।

5 उनले भने, “म जोप्पा शहरमा थिएँ। मैले प्रार्थना गरिरहेको बेला एउटा दर्शन पाएँ। त्यस दर्शनमा मैले ठूलो लुगा जस्तो केही आकाशबाट तल ओर्लिरहेको देखे। त्यसलाई त्यसको चारै कोणबाट समातिएको थियो। त्यो म भएकोमा आयो।

6 जब मैले भित्र हेरे मैले त्यहाँ चारखट्टे स्थलचर पशुहरू जंगली जनावर घग्ने सर्प जातिय प्राणि अनि आकाशका चराचुरूङ्गीहरू देखे।

7 तब मैले एउटा आवाजले मलाई भनिरहेको सुने, ‘उठ पत्रूस! कुनै पनि जीवित प्राणी मार र खाऊ!’

8 “तर मैले भने, ‘म कदापि त्यसो गर्ने छैन, प्रभु! मैले त्यस्तो कुनै चीज खाएको छैन जुन अपवित्र अथवा अशुद्ध हो।’

9 “तर आकाशबाट आएको आवाजले फेरि भन्यो, ‘परमेश्वरले घोषणा गर्नुभयो कि यी सबै चीजहरू शुद्ध छन्। यसर्थ तिमी तिनीहरूलाई अपवित्र नसोच!’

10 “यस्तो तीनपल्ट भयो। त्यसपछि सम्पूर्ण थोक आकाश तिरै लगियो।

11 त्यसै समयमा म बसिरहेको घरमा तीनजना मानिहरू आए। ती तीनजना मानिसहरूलाई सिजरिया शहरबाट मेरो निम्ति पठाइका थिए।

12 आत्माले मलाई नहिचकिचाई कन जाऊ भन्नुभयो। यी छः जना दाज्यू-भाइहरू पनि मसंग आए। हामी कर्नीलियसको घरमा गयौं।

13 कर्नीलियसले घरमा उभिरहेको स्वर्गदूतलाई देखेको कुरा गरे। स्वर्गदूतले उनलाई भने, ‘केही मानिसहरू जोप्पातिर पठाऊ अनि शिमोन पत्रूसलाई आउनु भन्ने निमन्त्रन गर।

14 उनले तिमीहरूलाई ती कुरा भन्नेछन् जसले तिमीलाई अनि तिम्रा घरमा बसे सबै मानिसहरूलाई बचाउँनेछन्।’

15 “जब मैले भाषण शुरू गरेँ, पवित्र आत्मा तिनीहरूमा त्यसरी नै आउनु भयो जसरी प्रारम्भमा हामीकहाँ आउनु भएको थियो।

16 तब मलाई प्रभु येशूको वचनको सम्झना भयो। प्रभुले भन्नुभएको थियो, ‘यहून्नाले मानिसहरूलाई पानीले बमिसमा गरे, तर तिमी पवित्र आत्माद्वारा बमिसमा हुनेछौं।’

17 प्रभुले ती मानिसहरूलाई त्यही उपहार दिनु भयो जुन हामीलाई दिनुभएको थियो जसले प्रभु येशू ख्रीष्टमाथि विश्वास गरे। तब म को हुँ परमेश्वर को काम बन्द गर्ने?”

18 जब यहूदी विश्वासीहरूले यी कुराहरू सुने, तिनीहरूले तर्क गर्न छाडे। तिनीहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गरे र भने, “तब परमेश्वरले गैर-यहूदीहरूलाई पनि हृदय परिवर्तन गर्ने अनि हाम्रो जस्तै जीवन प्राप्त गर्ने अनुमति दिनु भयो।”

एन्टिओक तर्फ सुसमाचार

19 स्तिफनस मारिए पछि खेदो शुरू गरिएको कारणले विश्वासीहरू चारै तर्फ छरपष्ट भए। कतिपय विश्वासीहरू फोनिसिया, साइप्रस र इन्टिओक जस्ता टाढा-टाढा ठाउँहरूमा गए। तर तिनीहरूले यहूदीहरूलाई मात्र सुसमाचार भने।

20 कतिपय ती विश्वासीहरू साइप्रस र साइरेनीका नागरिकहरू थिए। जब ती मानिसहरू एन्टिओक आइपुगे, तिनीहरू ग्रीकहरूसंग पनि बोलन लागे अनि तिनीहरूलाई प्रभु येशूको विषयमा सुसमाचार भने।

21 प्रभुको शक्ति तिनीहरूसंग थियो। अनि ठूलो संख्यामा मानिसहरूले प्रभुलाई विश्वास गर्न अनि अनुसरण गर्न लागे।

22 एन्टिओकमा नयाँ विश्वासीहरू भएका समाचहरू यरूशलेमको मण्डलीमा पुग्यो। यसैले तिनीहरूले बर्णाबासलाई एन्टिओकमा पठाए।

23-24 बर्णाबास एक असल मानिस थिए। ऊ पवित्र-आत्मा र विश्वासले परिपूर्ण थियो। जब उनी त्यहाँ आइपुगे बर्णाबासले एन्टिओकका मानिसहरूमा परमेश्वरले अत्यन्त अधिक आशीर्वाद दिनु भएको देखे। यसले उनलाई अत्यन्त खुशी बनायो। उनले तिनीहरूलाई भने, “आफना विश्वास कहिल्यै नहराऊ। सधैं प्रभुको आज्ञा भित्री हृदयले पालन गर।” अधिक भन्दा अधिक मानिसहरू परम-प्रभुका विश्वासीहरू भए।

25 त्यसपछि, बर्णाबास टारस भन्ने शहरतर्फ लागे। उनी शावललाई खोजिरहेका थिए।

26 शावललाई जब उनले भेटाए, बर्णाबासले तिनलाई एन्टिओक लगे। शावल र बर्णाबास त्यहाँ पुरा एक वर्ष बसे। तिनीहरूले त्यहाँ मण्डलीका सभाहरूमा भाग लिए अनि धेरै मानिसहरूलाई शिक्षा दिए। प्रथमपल्ट एन्टिओकमा विश्वासीहरूलाई “ख्रीष्टियनहरू” भनिए।

27 यस समयमा केही अगमवक्ताहरू यरूशलेमाबाट एन्टिओक तिर गए।

28 तिनीहरू मध्ये एकजना अगाबस थिए। एन्टिओकमा अगाबस उभिए अनि पवित्र-आत्माको मार्फत अगमवाणी गरे, “सम्पूर्ण संसारभरि महा-अनिकाल हुनेछ।” (यो सम्राट क्लौडियसको समयमा घट्यो)।

29 चेलाहरूले यहूदीयामा बसे आफना जाज्यू-भाइ र दिदी-बहिनीहरूलाई सहायता पठाउने निर्णय गरे। प्रत्येकले आफूले जति सकिन्छ दिने निर्णय लिए।

30 तिनीहरूले पैसा बटुले र बर्णाबास र शावललाई दिए तिनीहरूले ती पैसा यहूदीयाका अग्रजहरूलाई दिए।

12

हेरोद अग्रिपाले मण्डलीलाई सताए

1 त्यति नै बेला (त्यही समयमै) राजा हेरोदले मण्डलीका कतिपय मानिसहरूलाई सताउन थाले।

2 हेरोदले याकूबलाई तरवाले मारुन् भन्ने हुकुम दिए। याकूब यहून्नाका भाइ थिए।

3 हेरोदले देखे कि यहूदीहरूले त्यो मन पराए। यसकारण उनी अधि गए अनि पत्रसलाई पनि पत्रे। यो घटना यहूदीहरूको निस्तार चाडको समयमा घटेको थियो।

4 हेरोदले पत्रसलाई पत्रे जेलमा राखे। सोह-जना सिपाहीहरूले पत्रसलाई कडा नजरमा राखे। हेरोदले पत्रसलाई निस्तार चाडको पछि जनता समक्ष ल्याउने योजना गरे।

5 यसैले उनले पत्रसलाई जेलमा राखे। तर मण्डलीले पत्रसको लागि परमेश्वरलाई लगातर प्रार्थना गरिरहे।

पत्रसले जेल छोडदछन्

6 पत्रस दुइजना सिपाहीहरूका माझमा सुतिरहेका थिए। उनलाई दुइटा साङ्गलाले बाँधिएको थियो। अरू सिपाहीहरू कैदखानाको ढोकामा पहरा दिइरहेका थिए। यो रातको समय थियो। हेरोदले पत्रसलाई भोलिपल्ट जनतासमक्ष ल्याउन सौचिरहेथ्यो।

7 अचानक परमप्रभुको स्वर्गदूत त्यहाँ उभियो। कोठाभरि प्रकाश चम्कियो। स्वर्गदूतले पत्रसलाई एकपट्टी स्पर्श गरेर उनलाई व्यङ्ग्याए। दूतले भने, “चौडो, उठ!” साङ्गलाले पत्रसका हातहरूबाट सुल्किए।

8 स्वर्गदूतले पत्रसलाई भने, “तयार हो, तिम्रा जुताहरू लगाऊ।” पत्रसले तयसै गरे। दूतले भन्यो, “तिम्रो वस्त्र लगाऊ र मेरो पछि लाग।”

9 तब स्वर्गदूत त्यहाँबाट निस्किए र पत्रस पनि उनैको पछि लागे। पत्रसले जानेनन् कि स्वर्गदूतले जे गरिरहेका थिए त्यो साँचो थियो। उनले सोचे कि उनले दर्शन देखिरहेछन्।

10 पत्रस र स्वर्गदूत पहिलो त्यसपछि दोस्रो पहेरे चौकीहरू भएर निस्किए। तब तिनीहरू फलामको द्वार भएर तिनीहरूले तिनीहरूलाई शहरदेखि छुट्याएको थियो। त्यो प्रवेशद्वार तिनीहरूका निम्ति आफै खुलियो। त्यस द्वार भएर तिनीहरू बाहिर निस्के र एक खण्डको दूरी पार गरेर गए। त्यसपछि अचानक स्वर्गदूत अल्पिए।

11 तब पत्रसले के भएको थियो भनेर थाहा पाए अनि आफैलाई भने, “अब मैले थाहा पाएँ कि यो वास्तवमा सत्य रहेछ। प्रभुले आफना स्वर्गदूत पठाउनु भयो अनि मलाई हेरोदबाट बचाउनु भयो। यहूदीहरूले ममाथि केही अप्रिय घटना हुन्छ भनि सोचे होलान्। तर मलाई प्रभुले ती सबै कष्टहरूबाट मुक्त पार्नुभयो।”

12 त्यसको विषयमा जाने पछि पत्रस मरियमको घरतर्फ लागे। मरियम यहून्नाकी आमा थिइन्। (यहून्नालाई मर्कस पनि भनिन्थ्यो।) धेरै मानिसहरू त्यहाँ जम्मा भएका थिए। तिनीहरू सबैले प्रार्थना गरिरहेका थिए।

13 पत्रसले बाहिरबाट दैलो ढक्ढकाए। रोदा नाउँ गरेकी केटी ढोका खोल्न भनि गई।

14 रोदाले पत्रुसको आवाज चिनी र खुशी भई। खुशीले गर्दा उसले ढोका खोलन सम्म भुली। उनी भित्र गई र जम्मा भएका झुण्डलाई भनी, “पत्रुस ढोकामा हुनुहुन्छ!”

15 तिनीहरूले रोदालाई भने, “तँ पागल होस्!” तर उसले यो सौँचो हो भनी रही। ती झुण्डले भने, “यो पत्रुसको स्वर्गदूत हुनुपर्छ।”

16 तर पत्रुसले दैलो ढक्ढकाई रहे। जब चेलाहरूले ढोका उघारे तब उनीहरूले पत्रुसलाई देखे। तिनीहरू उनलाई देखेर छक्क परे।

17 पत्रुसले हातको ईशारा गरेर तिनीहरूलाई चूपचाप बस्नु भने। उनले, कसरी परमप्रभुले उनलाई जेलबाट मुक्त गराइदिनु भयो, वर्णन गरे। उनले भने, “याकूब र अन्य दाज्यू-भाइहरूलाई पनि बताइदिनु।” पछिबाट पत्रुस अर्को ठाँउ तर्फ लागे।

18 अर्कोदिन सिपाहीहरू अन्तालिए। तिनीहरू छक्क पर्दै थिए पत्रुसलाई के भएको हुन सक्थ्यो? पत्रुस यसरी हाराएकोमा तिनीहरू अन्योलमा परे।

19 राजा हेरोदले पत्रुसलाई चारैतिर खोज तलाश गरे तर पाउन सकेनन्। तब हेरोदले सिपाहीहरूलाई सोधखोज गर्न थाले। पन्ता नलाग्दा सिपाहीहरूलाई नै मार्न हुकुम दिए।

हेरोद अग्रिपाको मृत्यु

पछि हेरोद यहूदीयाबाट सिजरिया शहरमा केही समयको लागि त्यही बसे।

20 हेरोद टायर र सायडनवासीहरूसँग अत्यन्त रिसाएका थिए। यसर्थ तिनीहरू एक समूहको रूपमा हेरोदकहाँ आए। तिनीहरूले हेरोदका निजी सेवक बलस्तको सहयोग प्राप्त गरे अनि हेरोदलाई शान्तिको लागि बिन्ती गरे। किनभने तिनीहरूले राजा हेरोदको देशबाट नै भोजन प्राप्त गर्दै थिए।

21 हेरोदले तिनीहरूसँग एकदिन भेट गर्न निश्चय गरे। त्यस दिन हेरोदले सुन्दर शाही-पोषाक लगाएका थिए। उनी राजसिंहासनमा बसे अनि मानिसहरूलाई सम्बोधन गरे।

22 मानिसहरू चिच्याए, “यो त परमेश्वरको आवाज हो मानिसको होइन!”

23 हेरोदले यस्तो प्रशंसा ग्रहण गरे अनि प्रभुको महिमालाई मान्यता दिएनन्। यसैले प्रभुको दूतले उनलाई रोगी तुल्याए। उनलाई भिन्न-भिन्नै कीराले खायो अनि मरे।

24 परमेश्वरको सन्देश चारैतर्फ फिजिरहेथ्यो अनि अधिक भन्दा अधिक मानिसहरूलाई पूर्ण प्रभाव पार्यो। विश्वासीहरूका समूहहरू धेरै गुणा बढेर गए।

25 बर्णाबास र शावलले यरूशलेममा आफ्ना काम सिद्धाए पछि एन्टिओक फर्के। तिनीहरूका साथमा यूहन्ना (मर्कूस) पनि थिए।

13

बर्णाबास र शावलले खास काम प्रदान गरे

1 एन्टिओकको मण्डलीमा केही अगमवक्ताहरू र शिक्षकहरू थिए। तिनीहरू बर्णाबास, सिमियोन (उसलाई पनि भनिन्थ्यो) लूसियस (साइरिनीवासी) मनेन (हेरोद राजसँगै हुर्किएको मानिस) र शावल थिए।

2 ती मानिसहरू सधैंले प्रभुको सेवा गरिरहेका थिए अनि उपवास लिएका थिए। पवित्र आत्माले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “खास कामको लागि मलाई बर्णाबास र शावल देऊ। मैले तिनीहरूलाई त्यो काम गर्नलाई छानेकोछु।”

3 तब तिनीहरूले उपवास र प्रार्थना गरे, तिनीहरूले बर्णाबास र शावल माथि आफ्नो हात राखे अनि बाहिर पठाए।

साइप्रसमा बर्णाबास र शावल

4 बर्णाबास र शावललाई पवित्र आत्माले पठाउनु भएको थियो। तिनीहरू सिल्यूसियामा शहरतर्फ गए। तिनीहरू सिल्यूसियाबाट जलयाना गर्दै साइप्रस पुगे।

5 तब तिनीहरू सलामिस भन्ने ठाउँमा पुगे, त्यहाँ यहूदीहरूका सभाघरहरूमा तिनीहरूले परमेश्वरको सुसमाचारको प्रचार गरे। यूहन्ना र मर्कूस पनि सहयोगीको रूपमा तिनीहरूसँगै थिए।

6 तिनीहरूले सम्पूर्ण टापू पार गरेर पाफोस भन्ने शहरमा आइपुगे। तिनीहरूले त्यहाँ एक यहूदी जादूवाला भेटे। उसको नाउँ बारयेश थियो। उनी एक झट्टो अगमवक्ता थिए।

7 बारयेश सधैं नै सर्गियस पौलस प्रशासकसित बस्दथे। सर्गियस पौलस एक बुद्धिमानी मानिस थिए। उनले बर्णाबास र शावललाई बोलाए। उनी परमेश्वरको सन्देश सुन्न चाहन्थे।

8 तर जादूगर इलुमास, बर्णाबास र शावलको विरोधमा थियो। ग्रीक भाषामा येशलाई इलुमास भनिन्छ। इलुमासले प्रशासकलाई येशमाथि विश्वास गर्न रोक्न चाहन्थे।

9 तर शावल पवित्र आत्माले पूर्ण भएका थिए। पावलले (शावलको अर्को नाउँ) इलुमासलाई हेरे।

10 अनि भने, “तैं शैतानको छोरो! तैं सबै सही कुराको शत्रु होस्। तैंमा शैतानी छक्कापञ्जा मात्र छ। के तैले सधैं प्रभुको सत्यहरूलाई झूटहरूमा परिणत गर्न छोड्दैनस्!

11 अब प्रभुले तैंलाई छुनु हुनेछ अनि तुरन्तै तैं अन्धा हुनेछस्। केही समय तैं केही देख्न सक्ने छैनस् यहाँ सम्म कि घामको किरण पनि देख्दैनस्।”

तुरन्तै इलुमासमाथि धुम्म अनि अन्धार झर्यो। ऊ वरिपरि घुम्यो, अनि हात समातेर उसको मार्ग देखाउनलाई मानिसहरू खोज्यो।

12 जब प्रशासक सर्गियस पावलले यो देखे, उनले विश्वास गरे। प्रभुको शिक्षाको विषयमा उनी आश्चर्य चकित भए।

पावल र बर्णाबासले साइप्रस छाडे

13 पावल र उनीसंग भएका मानिसहरू पाफोसबाट जहाजमा गए। तिनीहरू प्याम्फिलियाको एक शहर पर्गामा आई पुगे। तर यहन्ना मर्कसले तिनीहरूलाई छाडे, उनी यरूशलेम फर्के।

14 तिनीहरूले आफ्ना यात्रा जारी राखे अनि पर्गा देखि पिसिदिया शहरको एन्टिओकतिर गए। विश्रामको समयमा, तिनीहरू यहूदीहरूका सभाघरभित्र गए र बसे।

15 मोशाका नियमहरू र अगमवक्ताहरूको पुस्तकहरू पाठ गरिए। त्यसपछि सभा-घरको कर्मचारीहरूले पावल र बर्णाबासलाई एक समाचार पठाए। यो समाचारमा भनिएको थियो: “बन्धुहरू, यदि तपाईंहरू केही भन्नुहुन्छ, जो मानिसहरूका निम्ति लाभदायक छ भने, कृपया भन्नुहोस्!”

16 पावल उभिए। उनले आफ्नो हात उठाए र भने, “मेरा यहूदी दाज्यू-भाइहरू एवं अन्य जनसमूह जसले प्रभुलाई साँचो श्रद्धा गर्दछ, कृपया मेरो कुरालाई ध्यानसित सुनिदेऊ।

17 इसाएलका परमेश्वरले हाम्रा पुर्खाहरू छान्नु भयो। जब तिनीहरू मिश्रदेशमा परदेशी भए बसेका थिए परमेश्वरले तिनीहरूलाई सफल गराउनका निम्ति सहयोग गर्नुभएको थियो। परमेश्वरले तिनीहरूलाई मिश्रदेशबाट आफ्ना महान शक्तिद्वारा निकाली ल्याउनु भयो।

18 अनि परमेश्वरले उनीहरूको व्यवहार त्यस मरुभूमिमा चालीस वर्ष सम्म सहनु भयो।

19 परमेश्वरले कनान देशमा सातवटा राष्ट्रहरूलाई पूर्ण ध्वंश पार्नु भयो। उहाँले ती जमीनहरू केवल उहाँका मानिसहरूलाई दिनुभयो।

20 यी सम्पूर्ण घटनाहरू लगभग 450 वर्षको अवधि सम्म थियो।

“त्यसपछि, परमेश्वरले अगमवक्ता शामूएलको अवधिसम्म तिनीहरूलाई न्यायकर्ताहरू दिनुभयो।

21 तब मानिसहरूले राजाको माग गरे। परमेश्वरले कीशका छोरो शावललाई दिनुभयो। शावल बिन्यामीन कुलका थिए। उनले चालीस वर्षसम्म राजा भएर राज गरे।

22 शावललाई हटाए पछि परमेश्वरले दाऊदलाई तिनीहरूका राजा बनाउनु भयो। परमेश्वरले दाऊदको विषयमा यसो भन्नु भयो: ‘यस्सीको छोरा दाऊद एउटा मानिस हो जसले मैले सोचे जस्तो सोच्छ। मैले चाहे अनुसार सबै कामहरू उसले गर्नेछ।’

23 “परमेश्वरले आफ्नो वचन अनुसार दाऊदको एउटा सन्तानलाई मुक्तिदाताको रूपमा इसाएलमा पठाउनु भयो। त्यो वंशका सन्तान येशू हुनुहुन्छ।

24 येशू आउन अघि यहून्नाले सबै यहूदीहरूमा प्रचार गरे। यहून्नाले तिनीहरूलाई भने ‘तिमीहरू स्वयं परिणत हुन चाहन्छौ भनि देखाउनका निम्ति बमिसमा लेऊ।’

25 यहून्नाले आफ्नो काम सिध्याउने बेलामा भने, ‘म को हुँ भनेर तिमीहरू ठान्छौ? म ख्रीष्ट होइन। तर उहाँ, म पछि आउनु हुनेछ। म उहाँको जुत्ता फुकाल्ने सम्मको योग्यको छैन।’

26 “मेरा दाज्यू-भाइहरू! अब्राहाम परिवारका नानीहरू अनि तिमी धर्मभीरू गैर-यहूदीहरू, ध्यान दिएर मेरो कुरा सुन। यो मुक्तिको समाचार हामीकहाँ पठाइसकेको छ।

27 यरूशलेमका निवासीहरू अनि तिनीहरूका अगुवाहरूले येशू स्वयं नै मुक्तिदाता हुनु भनेर जान्दैनै जानेनन्। अगमवक्ताहरूले येशूको विषयमा लेखेका शब्दहरू हरेक विश्रामका दिनमा मानिसहरू प्रति पढिन्छ तर तिनीहरूले ती बुझेनन्। यहूदीहरूले येशूलाई निन्दा गरे। तर अगमवक्ताहरूले भनेका शब्दहरू पूर्ण भयो।

28 तिनीहरूले येशू किन मर्नु पर्दथ्यो भन्ने कुनै खास कारण भेटाएनन्, तर तिनीहरूले उहाँलाई मार्न भनि पिलातससित माग गरे।

29 “यी यहूदीहरूले येशूको विषयमा के हुनेवाला थियो, धर्मशास्त्रमा लेखिएका सबै पुरा गरे। तब तिनीहरूले येशूलाई क्रूसबाट झारे अनि चिहानमा हाले।

30 तर परमेश्वरले उहाँलाई मृत्युबाट बौराई उठाउनु भयो!

31 यस घटना पछि, धेरै दिन, मानिसहरू जो-जो येशूसंग गालिलीदेखि यरूशलेमसम्म साथ गएका थिए उनीहरूले उहाँलाई देखे। अहिले ती मानिसहरू नै उहाँको अरू मानिसहरूका निम्ति गवाही हुन्।

32 “हाम्रा पूर्वजहरूलाई दिएको प्रतिज्ञाको बारेमा सुसमाचार हामी तिमीहरूलाई भन्छौं।

33 हामी तिमीहरूका बालकहरू हौं अनि परमेश्वरले यो प्रतिज्ञा हाम्रा निम्ति येशूलाई मृत्युबाट बौराइ उठाउनु भएर पूरा गर्नु भएको छ। हामीले भजनसंग्रहमा पनि यो कुरा पढ्छौं:

‘तिमीहरू मेरा पुत्र हौ।

आज म तिमीहरूका पुर्खा भएँ।’

भजनसंग्रह 2:7

34 परमेश्वरले येशूलाई मृत्युबाट बौराउनु भयो। येशू फेरि कहिल्यै पनि चिहानभित्र पस्नु हुनेछैन न त धुलो नै हुनुहुनेछ। तब परमेश्वरले भन्नुभयो,

‘म तिमीहरूलाई पवित्र र सत्य प्रतिज्ञाहरू दिनेछु जुन मैले दाऊलाई दिएँ।’

यशैया 55:3

35 तर अर्को ठाउँमा भजनसंग्रहले भन्छ,

‘तिम्रो एकजनाको पवित्र शरीरलाई चिहानमा कुहुन दिइने छैन।’

भजनसंग्रह 16:10

36 “दाऊदले आफ्नो अवधि भरि परमेश्वरको इच्छा अनुसार सेवा गरे। त्यसपछि दाऊदको मृत्यु भयो अनि उनका आफ्नै पुर्खाहरूसँग दफन गरियो। अनि उनको शरीर चिहानमा सङ्गो।

37 तर एक जसलाई परमेश्वरले मृत्युबाट बौराउनु भयो उहाँको शरीर चिहानमा कुहेन।

38-39 दाऊद-भाइहरू तिमीहरूले यो बुझ्नु पर्छ: उहाँको मार्फत तिमीहरूको पापहरूका निम्ति क्षमा प्रदान गरिएको छ। अनि हरेक मानिस जसले उहाँमा विश्वास गर्छ ती सबै कुराहरूबाट मुक्त गरिन्छ जसको निम्ति मोशाको व्यवस्थाले तिमीलाई मुक्त गर्न सकेन।

40 अगमवक्ताहरूले केही घटना घट्नेछ भनेर भने, होशियार! सावधन! यस्तो घटना आफूमा घट्न नदेऊ। अगमवक्ताले भने:

41 ‘जसले शंका गर्छौं, सुन!

तिमीहरू छक्क पर्न सक्छौं, तर मेरो नजरदेखि टाढा हौ अनि तुरन्तै मर; किनभने तिमीहरूको अवधिमा,

म केही गर्नेछु जुन तिमीहरू विश्वास गर्ने छैनौ।

यदि कसैले तिमीहरूलाई त्यसको वर्णन दिदा पनि तिमीहरूले विश्वास गर्ने छैनौ!’ ”

हबकूक 1:5

42 पावल र बर्णाबासले सभाघर छोडेर गइरहेको बेला मानिसहरूले फेरि अर्को विश्रामको दिनमा आउनुहोस् भने अनि यी कुराहरूबाट अझ अधिक भन्नु होस् भनी तिनीहरूलाई विन्ती गरे।

43 सभा सिद्धिए पछि धेरै यहूदीहरूले अनि धेरै मानिसहरू जो यहूदी धर्ममा परिणत भएका थिए अनि सत्य परमेश्वरको आराधना गर्दै थिए, तिनीहरूको पछि गए। पावल अनि बर्णाबास तिनीहरूसित बोले अनि परमेश्वरको अनुग्रह पाईरहन उत्साह दिए।

44 अर्को विश्रामको दिनमा, शहरका प्रायः जम्मै मानिसहरू प्रभुको वचन सुन्नलाई एकत्रित भए।

45 जब यहूदीहरूले ती मानिसहरूलाई त्यहाँ देखे तिनीहरूमा खूबै डाह उत्पन्न भयो। तिनीहरूले नराम्रा शब्दहरू भने अनि पावलसंग तर्क-वितर्क गरे।

46 तर पावल र बर्णाबासले निडर भएर बोले। “परमेश्वरको सन्देश पहिला तिमी यहूदीहरूलाई भन्न आवश्यक थियो। तर तिमीहरूले सुन्न अस्वीकार गर्थौं। तिमीहरू आफैले आफूलाई अनन्त जीवनको निम्ति अयोध ठान्यौ अब हामी अन्य जातिहरू तर्फ फर्कनेछौं।

47 यही नै परमप्रभुले हामीलाई गर्नु भनि आज्ञा गर्नु भएकोछ। परमप्रभुले भन्नुभयो:

‘मैले तिमीहरूलाई अन्य जातिको लागि ज्योति बनाएकोछु,

ताकि तिमीहरूले मुक्तिको मार्ग सारा संसारमा देखाउन सक्छौ।' ”

यशैया 49:6

48 जब गैर यहूदीहरूले पावलले त्यसो भनेको सुने तिनीहरू खुशी भए। तिनीहरूले प्रभुको सन्देशलाई सम्मान गरे। अनि कतिपय मानिसहरूले त्यो सन्देशमा विश्वास गरे। तिनीहरू त्यही मानिसहरू थिए जसलाई अनन्त जीवनको लागि छानिएका थिए।

49 अनि प्रभुको सन्देशले सारा क्षेत्रभरि प्रचार पाइरहेथ्यो।

50 तर यहूदीहरूले शहरका कतिपय मुख्य नारीहरू जो सत्य परमेश्वरको आराधना गरिरहेका थिए, अनि मुख्य पुरुषहरूलाई पावल र बर्णाबासको बिस्व उस्काए। ती मानिसहरूले पावल र बर्णाबासलाई सताउने काम शुरू गरे अनि तिनीहरूलाई शहरबाट बाहिर निकाले।

51 यसैकारणले पावल र बर्णाबासले तिनीहरूको बिस्व आफ्ना खुट्टाका धुलाहरू टक्काए। त्यसपछि तिनीहरू आइकोनियम भन्ने शहरतर्फ लागे।

52 तर एन्टिओकमा भएका चेलाहरू आनन्दित र पवित्र आत्माले परिपूर्ण थिए।

14

पावल र बर्णाबास आइकोनियममा

1 पावल र बर्णाबास आइकोनियम शहरमा गए। तिनीहरू यहूदीहरूका सभाघर भित्र पसे (उनिहरूले प्रत्येक शहरमा गरे जस्तै) तिनीहरूले यस्तो प्रकारले बोले कि धेरै यहूदीहरू अनि गैर-यहूदीहरूले उनीहरूले भनेका कुरामा विश्वास गरे।

2 तर केही यहूदीहरूले विश्वास गरेनन्। ती यहूदीहरूले गैर-यहूदीहरूलाई उक्साए अनि विश्वासीहरूको बिस्व कुभावना सृष्टि गरे।

3 तब पावल र बर्णाबास आइकोनियममा लामो समय सम्म बसे र प्रभुको विषयमा निडर भई प्रचार गरे। तिनीहरूले परमेश्वरको दयाको प्रचार गरे। अनि प्रभुले तिनीहरूलाई चमत्कारहरू र आश्चर्यमय कुराहरू गर्ने शक्ति दिनु भए तिनीहरूका सन्देश प्रमाणित गर्नुभयो।

4 कतिपय मानिसहरू यहूदीहरूका पक्षमा थिए, जब अन्य मानिसहरू पावल यहूदीहरूका पक्षमा थिए। यसरी त्यो शहरका मानिसहरू दुइ भागमा बाँडिए।

5 कतिपय गैर-यहूदीहरू, कतिपय यहूदीहरू अनि यहूदीहरूका अगुवाहरूले पावल र बर्णाबासलाई हानि पुर्याउने प्रयास गरे। तिनीहरूले उनीहरूलाई ढुङ्गाले हिकारिए मार्न चाहन्थे।

6 जब पावल र बर्णाबासले त्यस्तो षडयन्त्रहरू थाहा पाए तिनीहरूले त्यो शहर छोडे अनि लाइकाओनियाका लिन्ना अनि डर्बी शहरहरू र त्यसका वरिपरिका क्षेत्रहरू तर्फ गए।

7 तिनीहरूले त्यहाँ पनि सुसमाचार प्रचार गरे।

पावल लिन्ना र डर्बीमा

8 लिन्नामा एकजना लड्गडो मानिस थियो। ऊ जन्मै देखि लड्गडो थियो अनि कहिले पनि हिडेको थिएन।

9 उसले पावलले भनेका कुराहरू सुन्यो। पावलले उसलाई सोझै हेरे अनि यो थाहा पाए कि उसमा जाति हुन्छ भन्ने प्रशस्त विश्वास थियो।

10 यसर्थ पावल जोडले चिच्याए, “आफ्नो खुट्टामा उभि!” त्यो मानिस उफ्रियो र वरिपरि हिंडन थाल्यो।

11 जब पावलले जे गरे त्यो मानिसहरूले देखे तिनीहरू लाइकाओनिया भाषामा चिच्याए। तिनीहरूले भने, “देवताहरू मानिसहरू जस्तै भएका छन् अनि तिनीहरू हामीकहाँ आएका छन्!”

12 मानिसहरूले बर्णाबासलाई “जिउस”* र पावललाई “हर्मस”† भन्न लागे किनभने उनी प्रमुख वक्ता थिए।

13 जिउसको मन्दिर शहरको नजिकमा थियो। त्यस मन्दिरका पूजाहारीले शहरका द्वारहरूमा केही सौँदेहरू अनि फूलका मालाहरू ल्याए। त्यो पूजाहारी र त्यहाँ बसे मानिसहरूले पावल र बर्णाबासलाई बलि अर्पण गर्न चाहन्थे।

14 तर जब ती प्रेरितहरू पावल र बर्णाबासले त्यस्तो कुरा थाहा पाए, तिनीहरूले आफ्नै लुगाहरू च्याते।‡ मानिसहरू तिर दौडे अनि चिच्याए:

* 14:12: जिउस ग्रीकहरू बहुईश्वरवादी हुन् र जिउस ग्रीकहरूका एक मुख्य देवता हो। † 14:12: हर्मस ग्रीकहरूका अर्को एक देवता। उनीहरू विद्या गढ्नु की यी अन्य देवताहरूका समचारवाहक हुन्। ‡ 14:14: तिनीहरूले ... च्याते यसले बताउँछ कि तिनीहरू साँढे दुःखीत भए।

15 “हे मानिसहरू हो! तिमीहरूले किन यसो गरिरहेकाछौ? हामी देवताहरू होइनौ! हामी तिमीहरू जस्तै मानिसहरू मात्र हौं! हामी तिमीहरूलाई सुसमाचार भन्नु आर्यौं ताकि तिमीहरू यस्ता बेकारका कुराहरूबाट हट्न सक्छौं अनि जीवित परमेश्वर तर्फ फर्कन्छौं। उहाँ नै एक द्रुतहन्छ जसले आकाश, पृथ्वी, समुद्र अनि यिनीहरूमा भएका हरेक थोक बनाउनु भयो।

16 “बितेका दिनहरूमा उहाँले सबै जातिहरूलाई आफ्नो इच्छा अनुसार बाँचन दिनुभयो

17 तर परमेश्वरले गर्नु भएको कार्यले उहाँको वास्तविकताको प्रमाण गर्थो। उहाँले तिमीहरूका लागि असल कामहरू गर्नुभयो उहाँले तिमीहरूलाई आकाशबाट वर्षा दिनुभयो। उहाँले ठीक समयमा नै तिमीहरूलाई फसल दिनुभयो। उहाँले तिमीहरूलाई प्रशस्त आहार दिनुभयो र साथै तिमीहरूका हृदय आनन्दले परिपूर्ण पारिदिनु भयो।”

18 पावल र बर्णाबासले तिनीहरूलाई ती कुराहरू भने। तैरै पनि तिनीहरूले ती भीडलाई तिनीहरूको बलिहरू अर्पण गर्न नदिनलाई निकै संघर्ष गर्नु पर्यो।

19 त्यसपछि एन्टिओक र आइकोनियामाबाट केही यहूदीहरू आए। तिनीहरूले पावल र बर्णाबासको विरुद्ध मानिसहरूलाई भड्काए अनि त्यसैकारणले तिनीहरूले पावलमाथि ढुङ्गा हाने र शहरदेखि बाहिर तानी निकाले। मानिसहरूले पावललाई मारियो भनी सोचे।

20 येशूका चेलाहरू (विश्वासीहरू) पावलको वरिपरि जम्मा भए। अनि उनी उठे र शहरतिर फर्किए। अर्कोदिन उनी र बर्णाबासले त्यो शहर छाडे अनि डर्बी तिर लागे।

एन्टिओक तिर फर्काई

21 पावल र बर्णाबासले डर्बीमा सुसमाचार प्रचार गरे। धेरै मानिसहरू येशूका चेला भए। पावल र बर्णाबास लिब्ना, आइकोनियम र एन्टिओक शहर तिर फर्किए।

22 ती शहरहरूमा तिनीहरूले चेलाहरूलाई आत्मिकरूपले पराक्रमी तुल्याए। तिनीहरूले उनीहरूलाई विश्वासमा दृढ रहन सहायता गरे। तिनीहरूले भने, “हामी परमेश्वरको राज्यमा अनेक यातनासहेर प्रवेश गर्नु पर्छ।”

23 तिनीहरूले हरेक मण्डलीको निम्ति अग्रजहरू नियुक्त गरे। तिनीहरूले ती अग्रजहरूका निम्ति उपवास र प्रार्थना गरे। ती अग्रजहरूले प्रभुमा आफ्ना विश्वास सुम्पे अनि यसैकारणले पावल र बर्णाबासले तिनहरूलाई उहाँको देखरेखमा छाडे।

24 पावल र बर्णाबास पिसिदिया देश भएर प्यामफिलिया भन्ने देशमा आए।

25 तिनीहरूले सन्देश पर्गा शहरमा प्रचार गरे अनि अटालिया भन्ने शहर तर्फ गए।

26 अनि त्यहाँबाट समुद्र यात्रा गरेर तिनीहरू सिरिया अन्तर्गत एन्टिओकतिर गए। यही एउटा शहर हो जहाँ विश्वासीहरूलाई परमेश्वरको अनुग्रहमा सुम्पिएर यो काम गर्न पठाए। अब तिनीहरूले त्यो काम सिद्धयाएका थिए।

27 जब पावल र बर्णाबास त्यहाँ आईपुगे तिनीहरूले मण्डलीका सदस्यहरूको एउटा सभा बोलाए। परमेश्वरले तिनीहरूसँग जे गर्नु भयो सो वृत्तान्त तिनीहरूले विश्वासीहरूलाई बताइदिए। तिनीहरूले भने, “परमेश्वरले ढोका उघारिदिनु भयो ताकि अन्य जातिहरूले पनि विश्वास गर्न सक्नुन!”

28 पावल अनि बर्णाबास चेलाहरूसित धेरै लामो समय सम्म एन्टिओकमा बसे।

15

यरूशलेममा सभा

1 त्यसपछि कतिपय मानिसहरू यहूदियाबाट एन्टिओकमा आए। तिनीहरूले गैर-यहूदी दाज्यू-भाइहरूलाई शिक्षा दिन शुरू गरे: “मोशाको व्यवस्था अनुसार जब सम्म खतना हुँदैनौ तबसम्म तिमीहरूको मुक्ति हुने छैन।”

2 पावल र बर्णाबास यस्तो शिक्षाको घोर विरोधी थिए अनि तिनीहरूले यस विषयमा ती मानिसहरूसँग बहस गरे। तब मण्डलीले पावल, बर्णाबास र अन्य मानिसहरूलाई यरूशलेम पठाउने निर्णय लिए। ती मानिसहरू त्यस विषयमा प्रेतिहरू र अग्रजहरूसँग अझ बहस गर्न गए।

3 उनीहरूको यात्रालाई मण्डलीले सहयोग गर्थो। तिनीहरू फोनिशिया र सामरिया भएर गए। ती देशहरूमा तिनीहरूले कसरी गैर-यहूदी मानिसहरू सत्य परमेश्वरतर्फ मोडीए भनेर बताए। यो खबरले सबै दाज्यू-भाइहरूलाई खुबै आनन्द तुल्यायो।

4 पावल, बर्णाबास र अन्य मानिसहरू यरूशलेम आईपुगे। त्यहाँका प्रेरितहरू, अग्रजहरू र सम्पूर्ण विश्वासीहरूले तिनीहरूलाई स्वागत गरे। पावल, बर्णाबास र अन्य मानिसहरूले परमेश्वरले उनीहरूमाफत गर्नु भएको सबै कुराहरू भने।

5 यरूशलेममा कतिपय विश्वासीहरू जो फरिसीहरूको दलका थिए उठे अनि भने, “गैर-यहूदी विश्वासीहरूले खतना गर्ने पर्छ। मोशाको व्यवस्था मान्ने पर्छ भनेर हामीले भन्नु पर्छ!”

6 तब प्रेरितहरू, अग्रजहरू यस समस्या माथि एकत्रित भएर अध्ययन गर्न थाले।

7 यस विषयमा त्यहाँ लामो तर्क सभा बस्यो। पत्नस उभिए अनि भने, “मेरा दाज्यू भाइहरू! प्रारम्भिक दिनहरूमा के भयो तपाईंहरू राम्रोसँग जान्नु हुन्छ। परमेस्वरले तपाईंहरू माझबाट नै उहाँको सुसमाचारको संदेश गैर-यहूदीहरूलाई प्रचार गर्नलाई मलाई छान्नु भयो। तिनीहरूले मबाट सुसमाचार सुने अनि विश्वास गरे।

8 परमेस्वरले प्रत्येकको हृदय जान्नु हुन्छ अनि उहाँले यी गैर-यहूदीहरूलाई स्वीकार गर्नुभयो। परमेस्वरले हामीलाई उहाँले दिनुभए जस्तै तिनीहरूलाई पवित्र आत्मा दिनुभए हामीलाई यो देखाउनु भएको छ।

9 परमेस्वरको लागि ती मानिसहरू कुनै पनि खण्डमा हामी भन्दा भिन्न छैनन्। विश्वासद्वारा परमेस्वरले उनीहरूका हृदय शुद्ध पारिदिनु भयो।

10 तिमीहरू किन गैर-यहूदी दाज्यू-भाइहरूको घिचोमा जुवा बाँधिदिनु चाहन्छौ? के तिमीहरू परमेस्वरलाई क्रोधित बनाउन प्रयास गरिरहेका छौ? हामी र हाम्रा पुर्खाहरू त्यो जुवा बोक्न असमर्थ थियौं!

11 होइन, हामी विश्वास गर्छौं कि दुवै हामी र यी मानिसहरू प्रभु येशूको अनुग्रहले बचाइनेछौं।”

12 त्यसपछि सम्पूर्ण दल नै शान्त भए। तिनीहरूले पावल र बर्णाबासको कुराहरू ध्यान दिएर सुने। पावल र बर्णाबासले तिनीहरूका माध्यम गैर-यहूदीहरू माझ परमेस्वरले गर्नु भएका जन्मै चमत्कारहरू र आश्चर्यजनक कामहरू बारे वृत्तान्त सुनाए।

13 तिनीहरूले भनी सकेपछि याक्बले भने, “मेरा दाज्यू-भाइहरू, ध्यान लगाएर मेरो कुरा सुन।

14 शिमोनले तिमीहरूलाई कसरी परमेस्वरले गैर-यहूदीहरूलाई आफ्नो प्रेम प्रकट गर्नु भयो सोही कुरा बताए। प्रथम पल्ट परमेस्वरले गैर-यहूदीहरूलाई ग्रहण गर्नुभयो अनि तिनीहरूलाई आफ्नो मानिस बनाउनु भयो।

15 अगमवत्कारहरूको वचनहरू यो संग सहमत छ:

16 ‘त्यसपछि म फर्की आउँने छु।

म दाऊदको घर फेरि बनाउने छु,

जुन ढलेको छ।

उसको घरको भागहरू फेरि बनाईदिने छु।

जुन ध्वंस भएको छ,

अनि म उसको घर नयाँ बनाउनेछु।

17 ताकि अन्य सबै मानिसहरूले प्रभुलाई खोज्नेछन् अन्य सबै गैर-यहूदीहरू पनि मेरा आफ्ना मानिसहरू हुन्।

प्रभुले त्यसै भन्नु भयो।

अनि उहाँ मात्र एक हुनुहुन्छ जसले सबै यी चीजहरू गर्नुहुन्छ।’

अमोस 9:11-12

18 ‘ती चीजहरू प्रारम्भिक कालदेखि नै जानिएको हो।’

19 “यसैले हामीले गैर-यहूदीहरूलाई बोझ दिनुहुँदैन जो परमेस्वरप्रति फर्केकाछन्।

20 बरू हामीले तिनीहरूलाई यी कुराहरूमा बताउँदै एउटा चिठी लेख्नु पर्छ:

मूर्तिलाई चढाएको चीजहरू नखाऊ। यसले खाघ अशुद्ध पार्छ।

कुनै व्यभिचार नगर।

रगत नखाऊ।

निमोठेर मारिएका पशुहरू नखाऊ।

21 तिनीहरूले त्यसो गर्नु हुँदैन किनभने त्यहाँ अझै त्यस्ता मानिसहरू छन् जसले मोशाको व्यवस्था सिकाउँछन्। मोशाको वचनहरू धेरै वर्ष देखि प्रत्येक विश्रामको दिनमा सभाघरमा पढिन्दैछ।”

गैर-यहूदी विश्वासीहरूलाई चिठी

22 तब प्रेरितहरू, अग्रजहरू र समस्त मण्डलीले निर्णय लिए कि पावल र बर्णाबासको साथमा आफ्नै केही मानिसहरू एन्टिओकमा पठाउने। तिनीहरूले यहूदा जसलाई बर्णाबास पनि भनिन्छ र सिलासलाई छाने। ती मानिसहरूलाई यरूशलेमका दाज्यू-भाइहरूले खुबै सम्मान गर्थे।

23 मण्डलीले तिनीहरूका हातमा यो चिठी पठाए।

एन्टिओक शहर अनि सिलिसिया र सिरिया देशका

गैर-यहूदी दाज्यू-भाईहरूलाई तिमीहरूका दाज्यू-भाइ प्रेरितहरू, अग्रजहरूबाट अभिवादन:

प्रिय दाज्यू-भाइहरू,

24 हामीले सुनेकाछौं कि कतिपय हाम्रा मण्डलीका मानिसहरू तिमीहरूकहाँ आए अनि तिनीहरूले भनेका कुराहरूले तिमीहरूलाई दुःखी र खिन्न पार्यो। तर हामीले तिनीहरूलाई त्यसो भन भनेर भनेनौं!

25 तिमीहरूकहाँ केही चुनिएका मानिसहरू पठाउन एकमत भएकाछौं। तिनीहरू हाम्रा प्रिय मित्र बर्णाबास र पावलसँग आउनेछन्।

26 तिनीहरूले प्रभु येशू ख्रीष्टको सेवामा आफ्ना जीवन समर्पण गरेकाछन्।

27 त्यसैले हामीले उनीहरूसँग यहूदा र सिलासलाई पनि पठाउँदै छौं। तिनीहरूले यही चिठीमा भएका कुराहरू मुखले भन्न गर्नुहेका छन्।

28 पवित्र आत्माले सोचदछ कि हामीहरूले तिमीहरूलाई अधिक जिम्मेवार दिनु हुँदैन। अनि त्यसमा हामी सहमत छौं। तिमीहरूले यति मात्र गर्नु आवश्यक छ:

29 मूर्तिहरूलाई चढाएको खाद्य नखाऊ।

रगत नखानु, निमोठेर मारिएको पशुहरू नखानु,

कुनै प्रकारको यौन पापहरू नगर्नु।

यदि तिमीहरू उपयुक्त कुराहरूबाट टाढा रहन्छौं भने, तिमीहरूले राम्रो गर्नेछौं।

अब हामी बिदा माग्छौं।

30 यसर्थ पावल, बर्णाबास, यहूदा र सिलासले यरूशलेम छाडेर एन्टिओक गए। त्यहाँ तिनीहरूले विश्वासीहरूको समूह भेला पारे अनि तिनीहरूलाई चिठी दिए।

31 विश्वासीहरूले त्यो चिठी पढिसके पछि त्यसले उत्साहित पारेकोमा तिनीहरू आनन्दित भए।

32 यहूदा र सिलास पनि अगमवक्ताहरू थिए। तिनीहरूलाई उत्साह दिन र दृढ बनाउन तिनीहरूले पनि निकै कुराहरू गरे।

33 त्यहाँ केही समय बसे पछि यहूदा र सिलास फर्के। तिनीहरूले विश्वासीहरूबाट शान्तिको आशीर्वाद पाए पछि यरूशलेमका दाज्यू-भाईहरू जसले तिनीहरूलाई त्यस काममा पठाएका थिए तिनीहरूकहाँ फर्के।

34 *

35 तर पावल र बर्णाबास एन्टिओकमा नै बसे। तिनीहरू र अन्य मानिसहरूले त्यहाँ सुसमाचार प्रचार गरे अनि प्रभुको संदेश सिकाए।

पावल र बर्णाबास छुट्टिए

36 केही दिन पछि, पावलले बर्णाबासलाई भने, “हामीले धेरै शहरहरूमा प्रभुको संदेश भन्यौं। हामी ती शहरहरूमा हाम्रा दाज्यू-भाइ दिदी-बहिनीहरू के गर्दै होलान भनेर हेर्नलाई एकपल्ट भेट्न जानु पर्छ।”

37 बर्णाबासले यहून्ना मर्कुसलाई पनि सँगै लैजान चाहन्थे।

38 तर तिनीहरूको प्रथम यात्रामा नै तिनीहरूलाई यहून्ना मर्कुसले छाडेका थिए। प्याम्फिलियामा उनले तिनीहरूसँग एक साथ नलिन जोड गरे।

39 पावल र बर्णाबास माझमा यस विषयमा गहन चर्चा भयो। तिनीहरू छुट्टिए अनि भिन्दा भिन्दै बाटो लागे। बर्णाबास मर्कुसलाई लिएर समुद्र यात्रा गर्दै साइप्रसतिर लागे।

40 पावलले सिलासलाई आफूसित लान चुने अनि गए। एन्टिओकका दाज्यू-भाइहरूले पावललाई प्रभुको रेखदेखमा राखे अनि बाहिर पठाइदिए।

41 मण्डलीहरू अझ बलियो बनाउँदै पावल र सिलास सिरिया र सिलिसिया देशहरू हुँदै गए।

16

तिमोथी पावल र सिलाससँग गए

* 15:34: केही ग्रीकका प्रतिलिपिहरू पद 34 मा थपिएको छ, “तर सिलासले त्यही बन्ने निर्णय लिए।”

- 1 पावल डबीं र लिङ्गा शहरहरूमा पुगे। ख्रीष्टका एकजना चेला तिमोथी त्यहाँ थिए। तिमोथीकी आमा यहूदी थिइन् तर येशूमा विश्वास गर्थिन्। उनको बाबु ग्रीक थिए।
- 2 लिङ्गा र आइकोनियमवासी विश्वासीहरूले तिमोथीलाई सम्मान गर्थे। तिनीहरूले उनको विषयमा राम्रो कुरा गर्थे।
- 3 पावलले आफ्नो यात्रामा तिमोथीलाई साथ लान चाहन्थे। तर त्यस इलाकामा बस्ने यहूदीहरूलाई उनको बाबू यहूदी होइन ग्रीक हुन भनेर थाहा थियो। यसैले पावलले यहूदीहरूलाई खुशी पार्नको लागि तिमोथीलाई खतना गरे।
- 4 तिनीहरू शहरहरू हुँदै यात्रा गरे अनि यस्तोलेमका प्रेरितहरू र अग्रजहरूले दिएको निर्णयहरू र नियमहरू विश्वासीहरूलाई बताए अनि तिनीहरूलाई यी नियमहरू पालन गर्न भने।
- 5 यसकारण मण्डलीहरू विश्वासमा बलियो बनिँदै अनि दिन प्रति दिन संख्यामा बढ्दै थियो।

पावललाई एशियाबाट बोलाइयो

- 6 पावल र तिनीसंग अन्य मानिसहरू फ्रिगिया र गलतिया भन्ने देश हुँदै गए। पवित्र आत्माले तिनीहरूलाई एशिया देशमा देश सुसमाचार प्रचार गर्ने अनुमति दिनु भएन।
- 7 पावल र तिमोथी माइसिया देश तिर लागे। तिनीहरू बिथनिया देश जान जाहन्थे। तर येशूको आत्माले त्यातातिर जाने अनुमति दिनु भएन।
- 8 यसर्थ तिनीहरू माइसिया देश भएर त्रोआस शहर गए।
- 9 त्यस रात पावलले एउटा दर्शन पाए। उनको दर्शनमा एकजना मानिस म्यासिडोनियाबाट उनकोमा आयो। त्यस मानिस त्यहाँ उभियो र विन्ती गर्थो, “म्यासिडोनिया पार गर्नुहोस् अनि हामीलाई सहयोग गर्नुहोस्!”
- 10 पावलले त्यस्तो सपना देखे पछि हामी तुरन्त म्यासिडोनिया जान तयार भयौं। हामीले बुझ्यौं कि परमेश्वरले हामीलाई ती मानिसहरूलाई सुसमाचार भन्नु बोलाउनु भएको हो।

लिडियाको परिवर्तन

- 11 एउटा जहाजमा त्रोआस छाडी हामी समुद्र यात्रा गर्दै सोमोथ्रेसको टापुतिर गयौं। अर्को दिन हामी समुद्र यात्रा गरेर नियापोलिस शहर आई पुग्यौं।
- 12 त्यसपछि हामी फिलिप्पी गयौं। यो म्यासिडोनिया अञ्चलको मुख्य शहर हो अनि यो रोमीहरूको शहर हो। हामीहरू यहाँ केही दिन बस्यौं।
- 13 विश्रामको दिनमा हामी शहरको मुख्य फाटकबाट निस्क्यौं अनि नदी तिर गयौं। हामीले सोच्यौं कि त्यहाँ प्रार्थना गर्ने एउटा ठाउँ हुन सक्थ्यो। केही पत्नी मानिसहरू त्यहाँ भेला भएका थिए। यसकारण हामी बस्यौं अनि तिनीहरूसँग बात गर्न लाग्यौं।
- 14 त्यहाँ थाइआटीरा भन्ने शहरबाट लिडिया नाउँकी एक पत्नी मानिस पनि थिई। उसको पेशा बैगुनी लगा बेच्ने थियो। तिनले साँचो परमेश्वरको आराधना गर्थिन्। लिडियाले पावल बोलेको सुनिरहेकी थिई अनि प्रभुले पावलले भनेको कुरा विश्वास गराउन उसको हृदय उगारिदिनु भयो।
- 15 तिनी र उनका घरमा बस्ने सबैलाई बस्तिमा गरियो। त्यसपछि लिडियाले आफ्नो घरमा हामीलाई निम्तो गरिन्। तिनले भनिन्, “यदि तपाईंहरूले मलाई प्रभु येशूको साँचो विश्वासी मान्नु हुन्छ भने, मेरो घरमा आउनु होस् अनि बस्नु होस्।” तिनले आफ्ना घरमा हामीलाई बस्न भनी जोड गरिन्।

पावल र सिलास जेलमा

- 16 एक समय जब हामी प्रार्थना स्थलमा गइरहेको बेला यो घटना घट्यो। एउटी नोकनी केटीले हामीलाई भेटे। उभिर एउटा खास आत्मा थियो। त्यस आत्माले उसलाई भविष्यमा के हुन सक्छ भन्ने कुरा बताउने शक्ति दियो। त्यसो गरेर त्यस नोकनीले आफ्नो मालिकहरूको निम्ति धेरै पैसा कमाउने गर्थी।
- 17 त्यस केटीले पावल र हामीलाई पछ्याई। त्यो चिच्याई अनि भनी, “यी मानिसहरू एकदमै सर्वोच्च परमेश्वरको दास हुन्! तिनीहरूले मुक्तिको बाटो तिमीहरूलाई बताइरहेछन्।”
- 18 उसले यस्तो धेरै दिनसम्म गरी। यसले पावललाई दिक्क लाग्यो अनि यसैले ऊ फर्कियो अनि त्यो आत्मालाई भन्यो, “येशू ख्रीष्टको शक्तिले म तँलाई आज्ञा गर्छु, त्यस केटीबाट बाहिर निस्की!” त्यो आत्मा लागतै बाहिर निस्क्यो।
- 19 यस केटीका मालिकहरूले त्यो देखे अनि तिनीहरूलाई थाहा भयो अनि तिनीहरूले बुझे कि अब त्यस केटीले पैसा कमाउन सक्तिन्। यसैले तिनीहरूले पावल र सिलासलाई पक्रे अनि मुख्य ठाउँमा पुर्‍याए जहाँ शहरका अधिकारीहरू थिए।
- 20 पावल र सिलासलाई पक्रेर ल्याए अनि हाकिमहरूलाई भने, “यी मानिसहरू यहूदी हुन्। यिनीहरूले हाम्रो शहरमा गडबडी गराइरहेछन्।

21 यिनीहरूले रीति-थितिहरू सिकाउँदैछन जो हामीलाई ग्रहण गर्न अनुमति छैन। हामी रोमन नागरिकहरू हौं र ती कुराहरू गर्न सक्तैनौं।”

22 भीडले मानिसहरूलाई पावल र सिलासमाथि आक्रमण गर्न साथ दियो। त्यहाँका हाकिमहरूले पावल र सिलासको लुगाहरू च्याती दिए र मानिसहरूलाई कुट्ने आदेश दिए।

23 तिनीहरूले पावल र सिलासलाई धेरैपल्ट कुट-पिट गरे अनि तिनीहरूलाई जेलमा थुने। जेलका अधिकारीलाई तिनीहरूले भने, “यिनीहरूलाई खबै होशियारी साथ पहरा दिनु!”

24 जेलको अधिकारीले त्यस्तो विशेष आदेश सुनेपछि पावल र सिलासलाई निक्कै भित्र पुग्ने जेलमा थुने। उनले तिनीहरूका खुट्टा ठिङ्गरामा कसे।

25 मध्यरात तिर पावल र सिलासले प्रार्थना गर्दै र प्रभुको भजनहरू गाईरहेका थिए। अन्य कैदीहरूले तिनीहरूलाई सुने।

26 अचानक त्यहाँ ठूलो भईचालो आयो जसले जेलको जग पनि हल्लियो। त्यसपछि तुरुन्तै जेलको सबै ढोकाहरू खोलिए। सबै कैदीहरू बाँधिएका साङ्गलाहरूबाट मुक्त भए।

27 जब जेल अधिकारी जागे। उनले जेलका सबै ढोकाहरू खोलिएका देखे। कैदीहरू अधि नै भागी सेकको कुरा उसले सोच्यो। यसकारण तरवार निकालेर जेल अधिकारी आफैलाई मार्न तयार भएको थियो।

28 तर पावल चिच्यायो, “आफैलाई घात नगर। हामी सबै जना यही छौं।”

29 जेल अधिकारीले बन्ती ल्याउन आदेश गरे। त्यसपछि ऊ डरले काम्दै भित्र दौड्यो ऊ पावल र सिलासको सामु लड्यो।

30 त्यसपछि तिनीहरूलाई बाहिर निकाल्यो अनि भन्यो, “महोदयहरू! मुक्ति पाउनलाई मैले के गर्नु पर्ला?”

31 तिनीहरूले उसलाई भने, “प्रभु येशूमा विश्वास गर तब तिमि र तिम्रो घरका मानिसहरूले मुक्ति पाउनेछन्।”

32 यसर्थ पावल र सिलासले प्रभुको सन्देश जेल अधिकारी र उसको घरमा भएका सबैलाई भने।

33 निक्कै रात छिप्सकेको थियो, त्यसकारण जेल अधिकारीले पावल र सिलासलाई ल्याएर तिनीहरूका घाउहरू धोइदिए। तुरुन्तै जेल अधिकारी र उसका जम्मै कुटुम्बलाई बत्तिस्मा दिइयो।

34 तब जेल अधिकारीले पावल र सिलासलाई आफ्नो घर लगे अनि केही भोजन गराए। ऊ र उसको कुटुम्बका सबै मानिसहरू अच्यन्तै खुशी भए किनभने तिनीहरूले परमेश्वरलाई विश्वास गरेका थिए।

35 अर्को बिहान हाक्कीमहरूले केही सिपाहीहरूलाई जेल अधिकारीकहाँ खबर दिएर पठाए; “ती मानिसहरूलाई छोडिदिनु!”

36 जेल अधिकारीले पावललाई भन्यो, “हाक्कीमहरूले यी सिपाहीहरू तपाईंहरूलाई छोड्न लाउन पठाएका हुन्। तपाईंहरू अब शान्तिले जान सक्नु हुन्छ।”

37 तर पावलले सिपाहीहरूलाई भने, “तिम्रा हाक्कीमहरूले हामीले गल्ती गरेको कारण प्रमाण गर्न सकेनन्। तर तिमीहरूले हामीलाई मानिसहरूका आगाडी कुट-पिट गरे अनि जेलमा थुने। हामी रोमी नागरिक हौं, यसैले हाम्रो अधिकार छ। अहिले तिनीहरूले हामीलाई गुप्ती रूपमा पठाउन चाहन्छन्? होइन! तिनीहरू स्वयं आउनु पर्छ अनि हामीलाई बाहिर निकाल्नु पर्छ।”

38 सिपाहीहरूले जे पावलले भने ती हाक्कीमहरूलाई सुनाई दिए। जब हाक्कीमहरूले पावल र सिलास रोमी नागरिक भनेर जाने, तिनीहरू भयग्रस्त भए।

39 यसकारण तिनीहरू पावल र सिलासकहाँ आएर आफ्नो भूल प्रति क्षमा याचना गरे। तिनीहरूले पावल र सिलासलाई जेलबाट निकालेर शहर छाडी जाऊ भने।

40 तीनीहरू जेलबाट निस्के पछि सिधै लिडियाको घरतिर लागे। तिनीहरूले त्यहाँ कतिपय दाज्यू-भाईहरूलाई देखे र तिनीहरूलाई उत्साह दिए। त्यसपछि पावल र सिलास आफ्नो बाटो लागे।

17

थिस्सलोनिकामा पावल र सिलास

1 पावल र सिलास अम्फिपोलिस र अपोल्लोनिया भएर आफ्नो यात्रातिर लागे। तिनीहरू थिस्सलोनिका भन्ने शहरमा आई पुगे। जहाँ यहूदीहरूको एउटा सभाघर थियो।

2 पावल त्यस सभाघरमा यहूदीहरूलाई हेर्न सधैं झै गए। ती विश्राम दिनहरूमा धर्मशास्त्रको विषयमा पावलले उनीहरूसंग चर्चा-परिचर्चा गरे।

3 पावलले यहूदीहरूसित धर्मशास्त्रको व्याख्या गरिरहे अनि उनले ख्रीष्ट मर्ने पछ र मृत्युबाट जन्म पर्छ भन्ने यथार्थ बताए। पावलले भने, “यी मानिस येशू जसको विषयमा म तिमीहरूलाई घोषणा गरिरहेछु उहाँ ख्रीष्ट हुनुहुन्छ।”

4 कतिपय यहूदीहरूले उनको कुरा विश्वास गरे अनि पावल र सिलाससंग सम्मिलित हुने निर्णय गरे। त्यहाँ अनेकौं धर्मभक्त ग्रीक पुस्वहरू र अनेक विशिष्ट नारीहरू जो थिए तिनीहरू पनि पावल र सिलाससंग सामेल भए।

5 तर यहदीहस्ले विश्वास गरेनन् डाह गरे। तिनीहस्ले केही दुष्ट मानिसहरू जो बजारमा घुमिहिङ्थे भाडामा ल्याए। ती दुष्ट मानिसहरूले त्यहाँ थुपेर शहरमा खैला-बैला मच्चाउन थाले तिनीहरू पावल र सिलासलाई जनसमक्ष ल्याउन चाहन्थे।

6 तर ती मानिसहरूले पावल र सिलासलाई भेटेनन्। यसैले जेसन र अन्य विश्वासीहरूलाई तान्दै घचेट्टै नगरका अधिकारीहरू समक्ष ल्याए। तिनीहरू कराए, “यी मानिसहरूले संसारको प्रत्येक ठाँउमा नै समस्या खडा गरेका छन्। अहिले यिनीहरू यहाँसम्म पनि आईपुगे!”

7 जेसनले आफ्ना घरमा तिनीहरूलाई बास दिए। तिनीहरू सबैले सिजरको नियमहरू विद्ध काम गरिरहेछन्। तिनीहरू भन्छन्, येशू नाउँको अर्कै एक जना राजा छन्।”

8 शहर अधिकारीहरू र अन्य मानिसहरूले ती आरोपहरू सुने अनि तिनीहरू एकदम खिन्न भए।

9 तिनीहरूले जेसन र अन्य विश्वासीहरूलाई जरिमाना तिर्न लगाए अनि तिनीहरूलाई छाडी दिए।

पावल र सिलास बिरिया तिर जान्छन्

10 त्यही रात विश्वासीहरूले पावल र सिलासलाई बिरिया भन्ने शहर तर्फ पठाए। बिरियामा तिनीहरू यहदीहस्का सभाघरमा गए।

11 यी यहदीहस् थिस्सलोनिकाका भन्दा असल थिए। तिनीहरूले खुबै चासो लिएर पावल र सिलासले भनेको संन्देश सुनिरहेथे। यहदीहस्ले प्रत्येक दिन धर्मशास्त्र पढ्ने गर्थे। तिनीहरू कुरा सत्य नै हो की भनेर जान्न चाहन्थे।

12 तिनीहरू धेरैले विश्वास गरे अनि धेरै प्रमुख ग्रीक पुस्त्र र नारीहरूले पनि ती कुराहरू विश्वास गरे।

13 तर जब यहदीहस्ले बिरियामा पनि पावल र सिलासले परमेश्वरको वचनको विषयमा प्रचार गरिरहेको थिस्सलोनियामा थाहा पाए, तिनीहरू बिरियामा पनि आए। अनि तिनीहरूले आएर बिरियाका मानिसहरूलाई भडकाए अनि आन्दोलित पार्न शुरू गरे।

14 यसैले विश्वासीहरूले पावललाई समुद्र तटमा झट्टै पठाए। तर सिलास र तिमोथी त्यही बिरियामा बसे।

15 विश्वासीहरू जो पावलसंग गए तिनीहरूले पावललाई एथेन्स सम्म पुरयाए। तब तिनीहरू तिमोथी र सिलासलाई पावलको खबर लिएर गए। खबरमा थियो: “जतिसक्दो चाँडो मकहाँ आइहाल।”

एथेन्समा पावल

16 पावलले तिमोथी र सिलासलाई एथेन्समा पछिरेहेका थिए। पुरा नगर नै मूर्तीहरूले भरिएको देखेर पावलको हृदय विचलित थियो।

17 सभाघरमा पावलले यहदीहस् र धर्मभक्त ग्रीकहरूसंग बात गरे। पावलले बजारमा डुली हिंड्ने मानिसहरूसँग पनि बात गरे।

18 त्यहाँ कतिपय इपिक्युरीया र स्तोइक दार्शनिकहरूसँग निक्कै विचार-विमर्ष भयो।

तिनीहरू मध्ये कतिले भने, “यो कथा वाचकले के भन्न खोजिरहेको छ?” जब पावलले येशू अनि उहाँको मृत्युबाट बौरी उठेको वर्णन गरिरहेथे। केही अरूले भने, “उसले अन्य कोही देवताहरूका विषयमा कुरा गरेको जस्तो लाग्छ।”

19 तिनीहरूले पावललाई औरैयापागस महासभामा लगे। तिनीहरूले भने, “जुन नयाँ शिक्षा तपाईं प्रचार गर्नु हुँदैछ, हामीलाई यो विषयमा केही बताउन सक्नु हुन्छ?”

20 यस्तो प्रकारको कुरा हामीले अधि कहिल्यै सुनेका थिएनौं। हामी तपाईंको शिक्षाको अर्थ बुझ्न चाहन्छौं।”

21 एथेन्सका सम्पूर्ण मानिसहरू र अन्य देशहरूबाट आएका मानिसहरू जो एथेन्समा थिए तिनीहरू अत्यन्तै नयाँ विचारको विषयमा कुरा गरेर र सुनेर आफ्नो सबै समय बिताइरहन्थे।

22 त्यसपछि पावल औरैयापागस महासभा अगाडी उभिए र भने, “एथेन्सका मानिसहरू! म तपाईंहरूलाई प्रत्येक तरिकामा अति धार्मिक पाउँछु।

23 म तपाईंहरूको नगर भित्र गएँ अनि तपाईंहरूले पुज्ने कुराहरू पनि देखेँ। मैले त्यहाँ एउटा वेदी पनि पाए जहाँ लेखिएको रहेछ: ‘अनजान देवतालाई।’ तपाईं त्यस देवतालाई पूज्नु हुँदो रहेछ जसलाई जान्नुहुन्न। म उही परमेश्वरको विषयमा भनिरहेछु!

24 “उहाँ त्यही परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले सारा संसार बनाउनु भयो र संसारका सबै थोक बनाउनु भयो। उहाँ धर्ती र स्वर्गका परमप्रभु हुनुहुन्छ। उहाँ मानिसहरूले बनाएका मन्दिरहरूमा बसु हुन्न!

25 उहाँ नै जीवन, प्राण र प्रत्येक चीज मानिसहरूलाई दिनुहुन्छ। उहाँलाई मानिसहरूको कुनै सहयोगको खाँचो छैन। उहाँलाई चाहेका सबै कुराहरू उहाँसंग छन्।

26 परमेश्वरले प्राग्भामा एकजना पुस्त्र बनाउनु भयो अनि त्यही मानिसबाट विभिन्न मानव जाति बनाउनु भयो। परमेश्वरले तिनीहरूलाई संसारको प्रत्येक ठाउँमा पनि बस् दिनुभयो। परमेश्वरले तिनीहरूलाई कति समय सम्म र कुन अञ्चलमा बस्ने पक्का गरिदिनु भयो।

27 “परमेश्वरले उहाँलाई मानिसहरूले खोजेको चाहनु हुन्थ्यो। हुन सक्छ तिनीहरूले वरिपरि उहाँलाई अँध्यारोमा खोज्लान् अनि पाउलान्। तर वास्तवमा उहाँ हामी प्रत्येकबाट टाढो हुनुहुन्।

28 ‘हामी उहाँसँगै बाँच्छौं। हामी उहाँसँगै हिँड्छौं। हामी उहाँसँगै छौं।’ जस्तो तपाईंहरूका कविहरूले पनि भने: ‘हामी उहाँकै बालकहरू मात्र हौं।’

29 “हामी परमेश्वरका बालकहरू हौं। यसैले, हामीले यस्तो सोच्नु पर्दैन कि परमेश्वर सुन, चाँदी अथवा ढुङ्गाका मूर्ति जस्ता हुनुहुन्छ। उहाँ मानव कल्पनाले बनिएका कुनै कला जस्तो हुनुहुन्।

30 बितेका दिनहरूमा मानिसहरूले परमेश्वरलाई बुझेनन्, तर उहाँले ध्यान दिनु भएन। तर अब, परमेश्वरले सबै मानिसहरूलाई प्रत्येक ठाँउमा आफ्नो हृदय र जीवन परिवर्तन गर्न आदेश दिनु हुन्छ।

31 परमेश्वरले संसारका सारा मानिसहरूलाई ठीकसँग जाँचन एक दिन निर्णय गरी सक्नु भएकोछ। यो गर्नुको लागि उहाँले एकजना मानिसलाई प्रयोग गर्नुहुन्छ। परमेश्वरले पहिल्यै एक मानिस चुन्नु भएको थियो अनि परमेश्वरले मृत्युबाट बौराएर प्रत्येकलाई प्रमाण दिनुभयो।”

32 जब तिनीहरूले येशू मृत्युबाट बौरी उठेका विषयमा सुने कतिपयले गिल्ला गरे। तर अरूले भने, “कोही अर्को समयमा यस विषयमा तिमीले हामीलाई अझ भन्नेछौं।”

33 पावल तिनीहरूबाट गए।

34 तर कतिपय मानिसहरूले पावलसँग सम्मिलित भए अनि विश्वासी बने। ती विश्वास गर्नेहरूमा एकजना डियनुसियस थिए। उनी अरियोपेम्स महासभाका एक सदस्य थिए। अर्को विश्वास गर्ने मानिस एक डामारिस नाउँ भएकी स्त्री थिई र केही अरूहरूले पनि विश्वास गरे।

18

कोरिन्थमा पावल

1 पछि, पावलले एथेन्स छोडे अनि कोरिन्थ गए।

2 तिनले त्यहाँ अक्वीला नाउँ भएको एकजना यहूदी भेटे। अक्वीला पोन्टस भन्ने प्रदेशमा जन्मिएका थिए। तर उनी र उनकी पत्नी प्रिस्किला भएर इटालीबाट कोरिन्थ आइपुगेका थिए किनभने क्लौडियसले सबै रोम छोड्नु पर्छ भन्ने आदेश गरेका थिए। पावल तिनीहरूलाई भेट्न गए।

3 तिनीहरूले पावलले जस्तै तम्बू बनाउने काम गर्थे। पावल तिनीहरू सँगै बसे र तिनीहरूसँग तम्बू बनाउने काम गरे।

4 प्रत्येक विश्रामको दिन पावल सभाघरमा यहूदीहरू र ग्रीकहरूसँग कुरा गर्थे। तिनले येशूमा विश्वास पार्न लगातार तिनीहरूमाथि प्रयत्न गरिरहे।

5 सिलास र तिमोथी म्यासिडोनियाबाट पावललाई भेट्न कोरिन्थमा आए। त्यसपछि आफ्नो समय मानिसहरूलाई सुसमाचार भन्नामा बिताए। उनले यहूदीहरूलाई येशू नै खीष्ट हुन भनेर देखाए।

6 तर यहूदीहरूले पावलको शिक्षाहरू ग्रहण गरेनन्। यहूदीहरले एकदमै निन्दनीय वचनहरू लगाए। यसकारण पावलले आफ्नो लुगाहरूबाट धुला झारे। उनले यहूदीहरूलाई भने, “यदी तिमीहरू मुक्ति चाँहेदैनौ भने, त्यो तिमीहरूकै गल्ती हुनेछ! मैले आफूले सक्दो गरेँ। अब म गैर-यहूदीहरूकहाँ जानेछु।”

7 पावल सभाघरबाट बिदा लिए अनि टाइटस जुसटस नाउँ भएको मानिसको घरमा गए। त्यस मानिस सत्य परमेश्वरको पूजाहारी थियो। उसको घर सभाघरकै अर्कोपट्टि थियो।

8 क्रिस्पस सभाघरको प्रमुख थिए। क्रिस्पस र अन्य सबै मानिसहरू जो उनको घरमा बस्दथे उनीहरूले प्रभुमा विश्वास गरे। कोरिन्थका धेरै मानिसहरूले पनि पावल ले प्रचारगरेको सु-समचारमा बिश्वास गरे। कोरिन्थका धेरै मानिसहरूले पनि पावलको समाचार ध्यान लगाएर सुने अनि विश्वास गरे अनि बहिस्मा लिए।

9 राति पावलले दर्शन पाए। यो दर्शनमा प्रभुले तिनलाई भने, “नडराऊ! लगातार मानिसहरूसँग बोलिरहौ! नरोक!

10 म तिमीसँग छु। तिमीलाई नोकसान पार्न कुनै प्रयत्न सफल हुँदैन। मेरा धेरै मानिसहरू यस शहरमा छन्।”

11 पावल त्यहाँ डेढ वर्षसम्म बसे, अनि तिनीहरू माझ परमेश्वरको वचनको शिक्षा दिए।

पावललाई गल्लियो सामु ल्याइयो

12 गल्लियो अखैया अञ्चलका राज्यपाल भए। कोही यहूदीहरूले उनीसित न्यायलयमा लगे।

13 यहूदीहरूले गल्लियोलाई भने, “यस मानिसले हाम्रो कानूनको विरुद्ध ईश्वर पूज्नु भनेर मानिसहरूलाई फकाउने चेष्टा गर्दछ।”

14 पावलले केही भन्न लागेका थिए तर गल्लियोले यहूदीहरूलाई भने, “यदि यी कुराहरू गल्ती अथवा अपराधपूर्ण कामका भए म तिमीहरूका कुरा सुन्ने थिएँ।

15 तर यी शब्दहरू, नाउंहरू र तिमीहरूकै व्यवस्था विषयको हो। यसर्थ यी समस्याहरू तिमीहरू आफैँ मिलाऊ। म त्यस्ता प्रकारका कुराहरूमा न्यायकर्ता हुन चाहन्न।”

16 तब तिनीहरूलाई गल्लियोले न्यायलयबाट विदा दिए।

17 तब तिनीहरूले सभाघरका अध्यक्ष सोस्थेनिजलाई पक्रे अनि न्यायलय सामुने तिनलाई कुटे। तर गल्लियोले यसमा केही चासो देखाएन।

पावल एन्टिओक फर्के

18 पावल दाज्यू-भाइहरूसंग धेरै दिन बसे। त्यपछि विदा लिएर जलपथबाट सिरिया गए। प्रिस्किला र अक्वीला पनि तिनीसँगै थिए। किंक्रियामा परमेश्वरसंग आफ्नो प्रतिज्ञा पुरा गर्न पावलले आफ्नो केश कटाए।

19 त्यसपछि तिनीहरू एफिससमा गए। त्यहाँ तिनले प्रिस्किला र अक्वीलालाई छाडी राखे। तिनी एफिससमा हुँदा सभाघरमा गए अनि यहूदीहरूसंग बात गरे।

20 तिनीहरूले पावललाई अझै केही दिन सम्म बस्ने आग्रह गरे तर तिनले मानेनन्।

21 पावलले विदा लिएर हिंडुने बेलामा भने, “यदि परमेश्वरको इच्छा भयो भने म तपाईंहरूकोमा आउनेछु।” अनि तिनी एफिससबाट जल यात्रा गरेर गए।

22 पावल सिजरिया शहरमा गए। तब मण्डलीलाई अभिवादन गर्न उनी यरूशलेम सम्म गए अनि तब एन्टिओक झरे।

23 त्यहाँ तिनी केही समय बसे। त्यसपछि त्यहाँबाट तिनी गलातिया र फ्रिगिया प्रदेशहरूमा गए। अनि चेलाहरूको उत्साह बढाए।

अपोल्लस एफिसस र अखैयामा

24 अपोल्लस नाउँ भएको एकजना यहूदी एफिससमा आए। उनी एलेक्जेन्ड्रिया भन्ने शहरमा जन्मिएका थिए। उनी एक विद्वान मानिस थिए। उनलाई धर्मशास्त्रमाथि राम्रो ज्ञान थियो।

25 उनले प्रभुको मार्गको विषयमा राम्ररी सिकेका थिए अनि पुरा उत्साहित थिए। येशूका विषयमा उनले जे जति कुरा गरे सबै सही थियो। तर उनले यहूदनाले बाटएको बमिसमाको विषयमा मात्र जान्दथे।

26 उनी सभाघरमा निर्धक्क बोलन थाले। प्रिस्किला र अक्वीलाले उनले भनेको सुने। तिनीहरूले उनलाई आफ्नो घरमा लगे अनि परमेश्वरको बाटोको विषयमा उनलाई अझ स्पष्ट पारेर बुझाई दिए।

27 अपोल्लस अखैया देशमा जान इच्छुक थिए। यसैले एफिससका दाज्यूभाइहरूले उनलाई सहयोग गरे। अखैयामा भएका येशूका चेलाहरूलाई तिनीहरूले त्यहाँ अपोल्लासलाई ग्रहण गर्नु भनि चिठी लेखे। अखैयामा प्रभुको अनुग्रहले गर्दा येशू प्रति यी चेलाहरूको विश्वास थियो अनि अपोल्लस तिनीहरूको ठूलो सहायक बने।

28 उनले सबै मानिसहरूका समक्ष यहूदीहरूको विरोधमा वहस गरे। अपोल्लासले प्रत्यक्ष यहूदीहरू गल्ती भएको प्रमाण गरे। उनले धर्मशास्त्रको आधारमा येशू नै ख्रीष्ट हुन भन्ने प्रमाण दिए।

19

पावल एफिससमा

1 अपोल्लस कोरिन्थ शहरमा भएको बेला, पावल एफिससको बाटो भएर धेरै ठाउँहरू भ्रमण गरिरहेका थिए। एफिससमा पावलले कतिपय चेलाहरूर भेटे।

2 पावलले उनीहरूलाई सोधे, “के तिमीहरूले विश्वास गर्दा पवित्र आत्मा पायो?”

तिनीहरूले भने, “हामीले कहिल्यै पनि पवित्र-आत्मा छ भन्ने सुनेका छैनौं।”

3 तब पावलले सोधे, “कस्तो प्रकारको बमिसमा तिनीहरूले लियो?”

तिनीहरूले भने, “यहूदनाले बताएको अनुसार बमिसमा हामी लिएका छौं।”

4 पावलले भने, “यहूदनाले मानिसहरूलाई आफ्नो जीवन परिवर्तन गर्न चाहनेलाई बमिसमा दिन्थे। यहूदनाले भन्थे एकैजनालाई मात्र विश्वास गर जो ऊ पछि आइरहेछन्। तिनी ‘येशू’ हुन्।”

5 जब तिनीहरूले यो सुने, तिनीहरूले प्रभु येशूको नाउँमा बमिसमा लिए।

6 त्यसपछि पावलले तिनीहरूमाथि हातहरू राखिदिए अनि पवित्र आत्मा तिनीहरूमा आउनुभयो। तब तिनीहरूले विभिन्न भाषाहरू बोलन थाले र अगमवाणीहरू गर्न थाले।

7 तिनीहरूको हुलमा लगभग बाह्रजना थिए।

8 पावल सभाघरमा गए अनि साहससँग बोले। तीन महीनासम्म पावलले त्यसै नै गरे। उनले यहूदीहरूसँग वहश गर्थे अनि तिनीहरूलाई परमेश्वरको राज्यको विषयमा प्रेरित गर्थे।

9 तर कतिपय यहूदीहरू कठोर थिए। तिनीहरूले विश्वास गरेनन्। तिनीहरूले परमेश्वरको बाटोको विषयमा धेरै निन्दनीय कुराहरू मानिसहरू समक्ष गरे। यसर्थ पावलले तिनीहरूलाई छाडे अनि चेलाहरूलाई साथमा लिएर हिँडे अनि हेरेक दिन टिरान्सको पाठशालामा गएर बहस गर्ने गर्थे।

10 पावलले यस्तो काम दुई वर्ष सम्म गरे। यस्तो कार्यको कारणले गर्दा, प्रत्येक यहूदी र ग्रीकले एशिया देशमा प्रभुको वचन सुने।

स्केवाका छोराहरू

11 परमेश्वरले केही असाधारण चमत्कारहरू गर्नेलाई पावललाई प्रयोग गर्नु भयो।

12 पावलले चलाएका रूमालहरू र लुगाहरू लगेर तिनीहरूले विमारीहरूमाथि राखे। जब तिनीहरूले यसो गरे तिनीहरू निको हुन्थे अनि दुष्ट आत्माहरू तिनीहरूबाट बाहिर निस्कन्थे।

13-14 कतिपय यहूदीहरू ठाउँ-ठाउँ डुल्दै दुष्ट-आत्माहरू मानिसहरूबाट हटाईदिन्थे। स्केवाका सात जना छोराहरूले त्यस्तो गर्थे (स्केवा प्रमुख पुजाहारी थिए) तब यी यहूदीहरूले प्रभु येशूको नाम प्रयोगगरी मानिसहरूबाट दुष्ट-आत्माहरू भागउने चेष्टा गर्थे। तिनीहरू भन्थे, “म तँलाई त्यो येशूको नाउँमा जसको नाउँ पावलले प्रचार गर्छ, आदेश गर्छ, बाहिर आइज।”

15 तर एक पल्ट एउटा दुष्ट आत्माले ती यहूदीहरूलाई भने, “म येशूलाई चिन्दछु, अनि पावललाई चिन्दछु, तर तिमीहरू चाँहि को हो?”

16 तब त्यस मानिस जसमा दुष्ट आत्मा चढेको थियो त्यो उफ्रिएर ती यहूदीलाई झम्टियो। उ सबै भन्दा वलियो थियो। उसले तिनीहरूलाई कुत्थो र तिनीहरूको लुगाहरू च्यातिदियो। ती यहूदीहरू त्यस घरबाट नाङ्गै र घाइते अवस्थामा भागे।

17 एफिससका सम्पूर्ण मानिसहरू, यहूदीहरू र ग्रीकहरूले यी कुराहरू थाहा पाए अनि निकै डराए अनि तिनीहरू सबैले प्रभु येशूको नाउँमा धेरै भन्दा धेरै सम्मान गर्न थाले।

18 धेरै मानिसहरू पनि जो विश्वासी भएका थिए, अघि आए अनि तिनीहरूको दुष्ट कार्यहरू सबैको सामु स्वीकारे।

19 तिनीहरूमध्ये कति जनाले टुनामुना प्रयोग गरेका थिए। तिनीहरूले आफ्नो टुनामुनाका पुस्तकहरू ल्याए अनि सबैको अघि ती पुस्तकहरू जलाए। ती पुस्तकहरूको मूल्य झण्डै पचास हजार चाँदीका सिक्काहरू जति अनुमान गरियो।

20 यस्तो प्रकारले, प्रभुको वचन चारैतिर फैलिन थाल्यो अनि मानिसहरूमा जोडले प्रभाव पर्दै गयो।

पावलको यात्रा गर्ने योजना

21 तब कुराहरू भइसके पछि, पावलले म्यासिडोनिया र अखैया अनि यरूशलेम जाने योजना बनाए। पावलले सोचे, “यरूशलेम भ्रमण गरिसके पछि म रोम भ्रमण गर्छु।”

22 तिमोथि र इरास्तस दुइजना पावलका सहकर्मीहरू थिए। पावलले तिनीहरूलाई म्यासिडोनिया अगाडी नै पठाए। पावल केही समयको लागि एशियामै बसे।

एफिससमा अशान्त

23 तर त्यस समयमा एफिससमा दूरो अशान्ति भएको थियो। यो अशान्ति परमेश्वरको मार्गको विषय लिएर भएको थियो।

24 त्यहाँ डेमेत्रियस नाउँ भएको एकजना मानिस थिए। उनले चाँदीको काम गर्थे। उनले देवी आर्तेमिस मन्दिरको चाँदीको सानो नमुनाहरू बनाए। यसरी यस्तो शिल्पी कर्मीहरूलाई निकै काम दिएर पैसा दिए

25 डेमेत्रियसले यी सबै सुनारहरूलाई र यस्ता व्यवसायसित सम्बन्धित सबै मानिसहरूलाई भेला गरे अनि तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू राम्ररी जान्दछौ, यस कामबाट हामीले निकै पैसा कमाउँछौ।

26 तर हेर, यो पावल भन्ने मानिसले के गरिरहेछ! सुन उसले के भनिरहेछ! पावलले धेरै जनालाई प्रभावित र परिवर्तन गरिसक्यो। उसले यहाँ एफिससमा र एशियाको सारा देशहरूमा यस्तो कार्यहरू गरिसकेकोछ। पावलले भन्छ कि मानिसहरूले बनाएको देवताहरू सौँचो देवताहरू होइनन्।

27 पावलले भनेका त्यस्ता कुराहरूले मानिसहरू हाम्रो पेशा विद्ध हुने खतरा हुन्छ। तर त्यहाँ अर्को खतरा पनि छ: मानिसहरूले सोचन सक्तान कि महान देवी आर्तेमिसको मन्दिर कुनै महत्वपूर्ण कुरो होइन! त्यस अवस्थामा उनको महानता नष्ट हुनेछ। आर्तेमिस देवी सारा एशिया र संसारको प्रत्येक ठाउँमा नै पूजिन्छन्।”

28 यस्तो कुरा सुनेपछि तिनीहरू क्रोधित भए। तिनीहरू चिच्चाउन थाले, “आर्तेमिस, एफिससका महान देवी हुन्!”

29 शहरका सबै मानिसहरू अस्तब्यस्त भए। तिनीहरूले गायस र अरिस्ताखसलाई समाते। (यी दुईमानिसहरू म्यसोडोनियावासी थिए र पावलसँग यात्रा गरिरहेका थिए।) सबै मानिसहरू रङ्ग्या-भवनतिर दारे।

30 पावल पनि त्यस भित्र जान चाहन्थे, अनि मानिसहरूको भिडलाई सम्बोधन गर्न चाहन्थे तर येशूका चेलाहरूले तिनीहरूलाई जान दिएनन्।

31 त्यस देशका कतिपय नेताहरू पावलका मित्रहरू थिए। तिनीहरूले पावलाई तमासा-घरभित्र नजानु भन्ने खबर पठाए।

32 कतिपय मानिसहरू एउटा कुरामा चिच्याइरहेका थिए। कतिपय अर्कै कुरामा चिच्याइ रहेका थिए। त्यो सभा अन्योलपूर्ण थियो। धेरै मानिसहरू त्यहाँ आफु किन आएका थिए बुझ्नै थिएनन्।

33 यहूदीहरूले अलेकज्याण्डर नाउँ भएको एक जना मानिसलाई जनताको अगाडी उभ्याए। मानिसले उनलाई अब के गर्नु सो भने। अलेकज्याण्डरले आफ्नो हात ती भिडहरू भएतिर हल्लाए किनभने उसले तिनीहरूलाई व्याख्या गरेर बुझाउन चाहन्थे।

34 तर जब मानिसले चाल पाए कि अलेकज्याण्डर एक यहूदी थिए, तिनीहरू सबैबाट दुई घण्टा सम्म एउटै स्वर आयो, “एफिससवासीहरूकी आर्तेमिस महान हुन्।” यो आवाज दुई घण्टा सम्म चलिरह्यो।

35 त्यसपछि शहरका हाकीमले तिनीहरूलाई शान्त पार्न प्रयास गरे अनि भने, “एफिससका मानिसहरू हो! के संसारमा कोही मानिस छन् जसले एफिसस शहरको महादेवी आर्तेमिस मन्दिर छ अनि उनको मूर्ति जो स्वर्गबाट झरेको हो भन्ने जान्दैन?

36 कुनै मानिसले पनि त्यो सत्य होइन भन्न सक्नेन। यसर्थ तिमीहरू शान्त हौं अनि केही गर्न भन्दा अगाडी सोच।

37 “तिमीहरूले यी मानिसहरूलाई ल्यायो, तर तिनीहरूले हाम्रो देवी विस्ट्रक एक शब्द पनि निन्दा गरेका छैनन्। तिनीहरूले मन्दिरबाट केही पनि चोर्का छैनन्।

38 हाम्रो न्यायालयहरू छन् अनि त्यहाँ निर्णायकहरू छन्। डेमेट्रियस र उनका कारीगरहरूको कसैको विरोधमा केही छ भने तिनीहरू न्यायालयहरू जान्छन्। न्यायालयमा तिनीहरूले आपसमा दोषारोपन गर्छन्।

39 “अरू अझ केही चर्चा गर्न बाँकी रहे ती कुराहरू शहरवासीहरूको नियमित सभाले मिलाउने छ।

40 किनभने आज यहाँ घटेको घटनाको कारणले अब दङ्गाको दोष आउने सम्भावना छ। किनभने आजको यस सभाको जब कुनै ठोस कारण छैन, यस समस्याको विषयमा वास्तवमा वयान दिन सकिँदैन।”

41 शहरका हाकिमले यति भनेर सबैलाई घर-घर जान भने।

20

पावल म्यासिडोनिया र ग्रीस जाँदछन्

1 जब गडबडी शान्त भयो, पावलले येशूका चेलाहरूलाई उनलाई भेट्न भनी बोलाए। उनले तिनीहरूलाई उत्साह दिए र विदा लिए। पावल तिनीहरूसंग विदा लिएर म्यासिडोनिया गए।

2 म्यासिडोनिया भएर जाँदा उनले येशूका चेलाहरूलाई उत्साह दिन धेरै कुरा गरे। तब उनी ग्रीस गए।

3 उनी त्यहाँ तीन महीना बसे।

उनी समुद्रयात्राबाट सिरिया जान ठीकठाक पर्दथे, तर उनको विस्ट्रुमा केही यहूदीहरूले षड्यन्त्रहरू रचेका थिए। यसैले पावलले म्यासिडोनिया भएर सिरिया जाने निर्णय लिए।

4 कतिपय मानिसहरू उनीसंग थिए। तिनीहरू थिए: पाईरसको छोरो बिरियावासी सोपाटर, थिस्सलोनिकावासी, अरिस्ताखस र सिकन्दस, डर्बी शहरका निवासी गायस, तिमोथी अनि एशियाबाट दुइजना जो टाइकिक्स र त्रोफिमस थिए।

5 तिनीहरू हामी भन्दा अघि गए अनि तिनीहरूले हामीहरूले हामीलाई न्रोअसमा पखिँए।

6 अखमीरी रोटीको चाड पछि हामी समुद्र यात्रा गरेर फिलिपीतिर गयौं। हामीले ती मानिसहरूलाई पाँच दिनपछि न्रोअसमा भेट्यौं। हामी त्यहाँ सात दिन बस्यौं।

न्रोअसमा पावलको अन्तिम यात्रा

7 साप्ताहको पहिलो दिन, हामी सबै प्रभुको भोज खान एकत्रित भयौं। पावलले अर्को दिन विदा लिने सम्झी तिनीहरूसंग बात मोरे। पावलले मध्यरात सम्म गफ जारी राखे।

8 हामी माथिल्लो तलामा जहाँ भेला भएका थियौं। त्यहाँ धेरै बर्तीहरू झिलिमिलि बलिरहेको थियो।

9 त्यहाँ एक युटाइक्स नाउँको युवा थियो जो इयालामा बसिरहेको थियो। पावल गफमा मस्त थिए, अनि युटाइक्सलाई निद्राले प्रस्त पायो। अन्तमा, युटाइक्स त्यही निदायो अनि तेस्रो तल्लाको इयालबाट भूँइमा पछारियो। जब मानिसहरू उसलाई उठाउन गए तब ऊ मरिसकेको थियो।

10 पावल युटाइक्स कहाँ ओर्लिए। उनले घुँडा टेकेर अगाँलो हाले। पावलले अन्य विश्वासीहरूलाई भने, “सुर्ता नगर, यिनी जिउँदै छन्।”

11 पावल फेरि माथिल्लो तलामा गए। उनले रोटी टुक्राए अनि खाए। पावल तिनीहरूसंग धेरै बेरसम्म कुरा गरिरहे। उनको गफ सकिँदा मिमिरे बिहान भइसकेको थियो। त्यसपछि पावल गए।

12 मानिसहरूले त्यस युवकलाई लिएर घर गए। उ जिउँदै थियो अनि तिनीहरूलाई आराम भयो।

त्रोआसदेखि मिलेटसको यात्रा

13 हामी अस्सोस तिर समुद्रयात्रामा पावल भन्दा अधि गर्थौं। हामीले प्रथम पावललाई नै भेट्यौं। उनले हामीसंग अस्सोसमा भेट्ने र जहाजमा सामेल हुने योजना गरे। पावलको जमीनबाट अस्सोस जाने इच्छाले गर्दा यस्तो कार्यक्रम बनाए।

14 पछि पावललाई हामीले अस्सोसमा भेट्यौं। अनि उनी हामीसंग जहाजमा आए। हामी सबै मिलितलेनेमा गर्थौं।

15 हामी जाहजबाटै गर्थौं अनि अर्को दिन चिओस टापू पुग्यौं। अर्को दिन हामी समुद्र यात्रा गरेर सामोस भन्ने टापू गर्थौं। एकदिन पछि हामी मिलेटस पुग्यौं।

16 पावलले पहिले नै एफिससमा नरोकिने भनेर निर्णय लिएका थिए। उनी एशियामा धेरै दिन बस्न पनि चाहेनन्। उनी हतारमा थिए किनभने उनी सम्भव भए पेन्तिकोष पर्वमा यस्शलेममा हुन चाहन्थे।

पावल एफिससवासी बुजुकहरूसंग बोल्छन्

17 मिलेटसबाट पावलले एफिससमा खबर पठाए अनि त्यो खबरमा पावलले एफिससको मण्डलीका अग्रजहरूलाई उनीकहाँ आइदिने निमन्त्रण गरे।

18 जब अग्रजहरू आए, पावलले तिनीहरूलाई भने, “म एशियामा पहिलो पल्ट आएको दिनदेखि नै तिमीहरू जान्दछौं, तिमीहरूसँग जति समय बिताएँ, म कस्तो प्रकारले बसेँ।

19 तर यहूदीहरूले मेरो विरुद्ध धेरै षडयन्त्रहरू गरे जसले गर्दा मैले प्रभुकै सेवा गरे।

20 मैले प्रत्येक दिन जति पनि काम गरेँ तिमीहरुकै भलाईको लागि गरेँ। मैले येशूको विषयमा सुसमाचार तिमीहरूलाई भनेँ अनि मैले मानिसहरूको अधि अनि तिमीहरूको प्रत्येक घरमा सिकाएँ।

21 मैले सबै यहूदीहरू अनि ग्रीकहरूलाई हृदय परिवर्त गर्न परमेश्वरमा आउनु भने। मैले तिनीहरू सबैलाई हाम्रो प्रभु येशूमाथि विश्वास गर भनेँ।

22 “तर अब पवित्र आत्माको आदेश पालन गर्नु पर्छ। म यस्शलेम जानु पर्छ र म जान्दिन त्यहाँ मेरो के गति हुन्छ।

23 म यति जान्दछु कि प्रत्येक शहरमा पवित्र आत्माले भन्छ कि बन्धन र कष्टहरूले यस्शलेममा मलाई पछिपहेको छ।

24 म मेरो आफ्नै जीवनलाई ध्यान दिन्न। मुख्य कुरो मैले मेरो कार्य गरी सक्नु पर्छ। म त्यो कार्य सिद्धाउन चाहन्छु जुन प्रभु येशूले सुम्पिनु भयो मानिसहरूलाई परमेश्वरको अनुग्रहको सुसमाचार भन्नु।

25 “अनि अब मलाई ध्यान दिएर सुन। म जान्दछु कि तिमीहरू कसैले पनि मलाई फेरि कहिल्यै देखे छैनौं। म तिमीहरूसंग सधैं थिएँ, मैले तिमीहरूलाई परमेश्वरको राज्यको विषयमा सुसमाचार भने।

26 यसर्थ आज म भन्न लागिरेहुँ कि म निःसन्देह छु यदि तिमीहरू मध्ये कसैले मुक्ति पाएनौ भने परमेश्वरले मलाई दोष लगाउनु हुनेछैन!

27 म यो भन्न सक्छु किनभने म जान्दछु कि मैले तिमीहरूलाई सबै कुराहरू भनेँ जुन तिमीहरूले जान्नु भन्ने परमेश्वर चाहनु हुन्थ्यो।

28 तिमीहरू आफै र सबै बगालको निम्ति सावधान बस्। पवित्र आत्माले तिमीहरूलाई त्यो बगालको हेरचाह गर्न अनि परमेश्वरको मण्डलीको गोठालो गर्न सुम्पिनु भएको छ, जुन परमेश्वरले मण्डलीलाई आफ्नै रगतले किन्नु भएको छ।

29 म जान्दछु कि म गई सके पछि कतिपय पुषहरू तिमीहरूका दलमा आउनेछन्। तिनीहरू क्रूर ब्वाँसोहरू जस्ता हुन्। तिनीहरूले यो बथानलाई ध्वंस पार्ने कोशिश गर्नेछन्।

30 तिमीहरूका आफ्नै झुण्डबाट पनि त्यस्ता मानिसहरू देखा पर्नेछन् जसले सत्य कुरोलाई बढ्याउने छ। तिनीहरूले येशूका चेलाहरू विभाजित गराउन चेष्टा गर्नेछन् अनि तिनीहरूलाई पछ्याउनु भन्नेछन्।

31 यसैले सावधान बस्। प्रत्येक दिन यो कुरा याद गर्नु: म तिमीहरूसंग तीन वर्ष सम्म थिएँ। त्यस समय मैले तिमीहरूलाई चेतवनी दिइरहेँ। मैले रात-दिन तिमीहरूलाई शिक्षा दिएँ। म प्रायः तिमीहरूको लागि रोएँ पनि।

32 “अब म तिमीहरूलाई परमेश्वरको जिम्मामा अनि उहाँको अनुग्रहको संदेशमा छाडेर जाँदछु जसले तिमीहरूलाई बलियो बनाउनेछ। त्यो सन्देशले तिमीहरूलाई आशीर्वाद दिनेछ जुन परमेश्वरले उहाँका सबै पवित्र मानिसहरूलाई दिनुहुन्छ।

33 मैले कहिल्यै पनि आफ्नो लागि कसैको पैसा र लुगाहरू चाहिनँ।

34 तिमीहरू जान्दछौं मैले आफ्नो र जो मसंग थिए तिमीहरूको खाँचो पूर्ति आफैँ गरेँ।

35 मैले तिमीहरूलाई सधैं म जस्तै खट भनेर देखाएँ अनि जो दुर्बल छन् तिनीहरूलाई मद्दत गर भनेँ। मैले प्रभु येशूको वचन याद गर्न सिकाएँ। येशूले भन्नुभयो, ‘लिनु भन्दा पनि दिनुमा नै धेरै आनन्द छ।’ ”

36 जब पावलले ती कुराहरू भनिसके, उनी घुँडा टेकेर बसे र प्रत्येकले मिलेर प्रार्थना गरे।

37-38 तिनीहरू प्रत्येक नै रोए, धेरै रोए। तिनीहरू अत्यन्त उदास भए कारण पावलले भनेका थिए कि विशेष गरी अब तिनीहरूले उनलाई कहिल्यै देखे छैनन्। तिनीहरूले पावललाई अङ्गालो हाले र चुम्बन गरे। तिनीहरू उनलाई विदा दिन जहाज सम्म गए।

21

पावल यरूशलेम जाँदछन्

1 हामीले अग्रजहरूबाट बिदा लिए पछि जहाज चलन शुरू भयो। हामी समुद्र यात्रा गरेर सोझै कस टापू गयौं। अर्को दिन रोडसको टापूमा आयौं। त्यहाँदेखि पटारा पुग्यौं।

2 पटारामा हामीले एक जहाजमा समुद्र यात्रा गरेर गयौं।

3 हामी साइप्रस टापूको छेउमा पुग्यौं। हामी त्यसलाई उत्तर दिशा तर्फ हेर्न सक्दथ्यौं तर हामी रोकिएनौं। हामी सिरिया देशमा गयौं। हामी टायर शहरमा थामियौं किनभने जहाजले बोकेको माल वस्तु झार्नु थियो।

4 हामीले टायर शहरमा येशूका चेलाहरू भेट्यौं र उनीहरूसँगै सात दिन बस्यौं। तिनीहरूलाई पवित्र आत्माले दिएको खबरको आधारमा तिनीहरूले पावललाई यरूशलेम नजानु भनी चेतावनी दिए।

5 तर जब हामीले त्यहाँको भ्रमण शेष गर्‍यो, विदा लियौं र यात्रा जारी नै राख्यौं। सबै येशूका चेलाहरू यहाँ सम्म कि स्वासीमानिसहरू र केटाकेटीहरूले पनि हामीलाई बिदा दिन शहर बाहिरसम्म आए। हामी सबैले किनारमा घुँडा टेक्यौं अनि प्रार्थना गर्‍यो।

6 त्यसपछि हामीले विदा लिएर जहाजमा चढ्यौं। चेलाहरू घर फर्के।

7 हामी टायरदेखि आफ्नो यात्रा जारी राख्दै टोलेमाइस शहरमा गयौं। हामीले चेलाहरूलाई स्वागत गर्यौं र उनीहरूसँग एकदिन बस्यौं।

8 अर्को दिन टोलेमाइस शहर छाड्यौं अनि सिजरिया शहरमा गयौं। हामी फिलिपको घरमा गयौं र बस्यौं। फिलिप सुसमाचर प्रचार गरेर परमेश्वरको सेवा गरिरहेका थिए।

9 उनका चारजना अविवाहित छोरीहरू थिए र तिनीहरूले अगामवाणी गर्न प्रतिभा पाएका थिए।

10 त्यहाँ धेरै दिन बसेपछि, एकजना अगमवक्ता अगाबस यहूदीयाबाट आए।

11 तिनी हामीकहाँ आए र पावलको पेटी मागे। त्यसपछि अगाबसले त्यो पेटीले हात र खुट्टा बाँधे अनि भने, “पवित्र आत्माले, भन्नुहुन्छ, ‘यो पेटी जसको हो उसलाई यसरी यरूशलेमा यहूदीहरूले बाँध्नेछन्। त्यसपछि तिनीहरूले उसलाई गैर-यहूदी मानिसहरूकहाँ सुम्पिन्छन्।’ ”

12 हामी सबैले ती शब्दहरू सुन्यौं। यसैले हामीहरू र येशूका अरू स्थानीय चेलाहरूले पावललाई यरूशलेम नजानु भनेर बिन्ती गर्‍यो।

13 तर पावलले भने, “तिमीहरू किन रोई रहेछौं? किन मलाई यति साह्रो खिन्न पारी रहेछौं? म यरूशलेममा बाँधिन तयार छु। म प्रभु येशूको नाउँको निम्ति मर्न सम्म तयार छु!”

14 हामीले उनलाई यरूशलेमबाट टाढा राख्न सकेनौं। यसकारण हामीले उनलाई बिन्ती गर्न छोडी दियौं र भन्यौं, “हामी प्रार्थना गर्छौं कि जे प्रभुले चाहनु हुन्छ त्यही हुनेछ।”

15 त्यसपछि हामी यरूशलेममतिर जान तयार भयौं।

16 सिजरियावासी येशूका कतिपय चेलाहरू हामीसँग गए। ती चेलाहरूले हामीलाई साइप्रसका मानिस मनासोनको घरमा लगे। मनासोन येशूका एकजना एकदम पुरानो चेला थिए। तिनीहरूले हामीलाई उनको घरमा लगे र हामी त्यहीं बस्यौं।

पावल याकूबलाई भेट गर्न जाँदछन्

17 यरूशलेममा विश्वासीहरू हामीलाई देखेर अत्यन्त खुशी भए।

18 अर्कोदिन, याकूबलाई भेट्न पावल हामीसँग गए। सबै अग्रजहरू पनि त्यहाँ थिए।

19 पावलले प्रत्येकलाई अभिवादन गरे अनि परमेश्वरले अयहूदीहरूको बीचमा उहाँको सेवकहरूको माध्यमले के-के कामहरू गर्नुभयो एक-एक गरी वृत्तान्त सुनाए।

20 जब अग्रजहरूले यी कुराहरू सुने, तिनीहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गरे। त्यसपछि तिनीहरूले पावललाई भने, “भाइ! तिमीहरूले देख्छौं कि कति हजारौं यहूदीहरू विश्वासी भए। तर तिनीहरू सबैले सोच्छन् कि मोशाको व्यवस्था खुबै महत्वको छ।

21 अरू देशहरूमा गैर-यहूदीहरू माझमा बसे यहूदीहरूलाई तिमीले मोशको व्यस्था पालन गर्नु भनी शिक्षा दियौ भन्ने तिनीहरूले सुनेकाछन् कि यहूदीहरूका छोरा-छोरीहरूलाई खतना गर्नु पर्दैन र हाम्रो रीति-रिवाज मान्नु पर्दैन भनी तिमीले शिक्षा दियौ।

22 “के गर्नु पर्ने? यहाँ यहूदी विश्वासीहरूले तिमी आएको मित्रत्व चाल पाउनेछन्।

23 यसर्थ के गर्नु पर्ने हो हामी बताउँछौं हाम्रा चारजना मानिसहरूले परमेश्वरलाई वाचा गरेका छन्।

24 यिनीहरूलाई लिएर जाऊ र तिनीहरूसँगै आफू पनि चोखिनु। तिमीले तिनीहरूको केश खारेज पैसा देऊ यसो गरे यो प्रमाण हुनेछ कि तिमी विषयमा तिनीहरूले जे सुने त्यो सत्य होइन। तिनीहरूले तिमीले मोशको नियम तिमी आफ्नै जीवनमा पालन गरेको देखेछन्।

25 “गैर-यहूदी विश्वासीहरूको विषयमा हामीले तिनीहरूलाई चिठी यसो भन्दै पठाएका छौ:

‘मूर्तिहरूमा चढाएको खाद्य नखानु।

निमोठेर मारेका पशु नखानु, रगत नखानु।

र कुनै प्रकारको व्यभिचार नगर्नु।’ ”

पावलको पत्राऊ

26 पावल ती चारजना मानिसहरू आफ्नो साथ लिएर गए र तिनीहरूका चोखिने उत्सवमा भाग लिए। त्यसपछि चोखिने दिनको समापन कहिले हुने अनि तिनीहरू प्रत्येकलाई भेटी दिइने त्यसको उद्घोषण गर्न तिनी मन्दिरभित्र गए।

27 जब सात दिन बिग्र लागेको थियो कतिपय एशियाका यहूदीहरूले पावललाई मन्दिर प्राणमा देखे। तिनीहरूले सबै मानिसहरूलाई उत्तेजित बनाए अनि पावललाई पक्रे।

28 तिनीहरू जोडले चिच्याए, “यहूदीहरू हो, हामीलाई सघाऊ। यही मानिस हो जसले मोशको व्यस्थाको विरुद्ध, आफ्नै मानिसहरूका विरुद्ध, यी मन्दिरको विरुद्ध, शिक्षा दिइरहेछ। यो मानिसले यी कुराहरू सबै मानिसहरूलाई चौरैतिर सिकाइरहेछ। अनि उसले कतिपय गैर-यहूदीहरूलाई मन्दिरको प्राङ्गणमा ल्याएकोछ। उसले यस पवित्र ठाउँलाई अशुद्ध पारेको छ!”

29 यहूदीहरूले यसो भनेको कारण उनीहरूले एफिससका त्रोफिमसलाई पावलसंग यरूशलेमा देखेका थिए अनि सोचे कि उनलाई पावलले मन्दिर क्षेत्रभित्र ल्याएको छ।

30 यरूशलेमा खलबल मच्चियो। मानिसहरू सबै तिरबाट दौडेर आए अनि पावललाई पक्रे अनि तानेर मन्दिरको क्षेत्रबाट बाहिर निकाले। मन्दिरको प्रवेशद्वारहरू तुरुन्तै बन्द भए।

31 जब मानिसहरूको भीडले पावललाई मार्न तरखर गर्दै थिए रोमन सेनापतिले सम्पूर्ण शहरमा गण्डागोल भड्केको सूचना पाए।

32 सेनापति तुरन्त त्यस ठाउँमा केही सेना अधिकारीहरू र सेनाहरू साथमा लिएर पुगे। मानिसहरूले सेनापति र सेनाहरू आएका देखे, तिनीहरूले पावललाई कुटपिट गर्न छोडे।

33 तब सेनापति पावलको छेउमा गएर पत्राऊ गरे। सेनापतिले आफ्ना सेनाहरूलाई पावललाई दुइवटा साडूलाहरूले बाँध्नु भनी हुकूम दिए। त्यसपछि सेनापतिले सोधे, “यो मानिस को हो? उसले के गर्लती गरेको छ?”

34 कतिपय मानिसहरूले एक थरीका कुराहरू गरिरहेका थिए अनि अन्य कतिपय मानिसहरूले अर्को थरीका कुराहरू गरिरहेका थिए। यस्तो अन्योलका कुराहरूले गर्दा सेनापतिले सत्य कुरा पत्ता लगाउन सकेनन्। तसर्थ, सेनापतिले सेनाहरूलाई सेना भवनमा पावललाई लैजान भन्ने हुकूम गरे।

35-36 सम्पूर्ण जनसमूह तिनीहरूका पछि आए। जब सिपाहीहरू सिँढीका छेउमा आइपुगे, तब तिनीहरूले मानिसहरूको हिंसाको कारणले पावललाई बोकेर लगे। मानिसहरू तिनीहरूलाई पछ्याउँदै कराए, “त्यसलाई मार!”

37 सेनाहरू पावललाई सैन्य भवनमा लैजान तयार थिए। तर पावल सेनापतिसँग बोले। उनले सोधे, “तपाईंलाई केही भन्न सक्छु?”

सेनापतिले भने, “अरे! तिमी ग्रीक भाषा बोल्छौ?”

38 मैले सोचेको मानिस तिमी होइन रहेछौ? मैले तिमीलाई मिश्रदेशवासी सम्झिरहेको थिएँ जसले (सरकाको विरुद्ध) केही अघि विद्रोह गर्न थालेको थियो। र ऊ मस्थानमा चार हजार ज्यानमाराहरूका अगुवा भएका थिए।”

39 पावलले भने, “म सिलिसियाका देशबाट आएको यहूदी हुँ म त्यहाँ प्रसिद्ध शहर टार्ससको नागरिक हुँ। दया गरेर मलाई मानिसहरूसँग बोल्न दिनुहोस्।”

40 सेनापतिले पावललाई मानिसहरूसँग बोल्नु अनुमति दिए। यसकारण उनी सिँढीमा उभिए अनि उनले हातको इशाराले मानिसहरू शान्त हुन भने। जब मानिसहरू शान्त भए पावल तिनीहरूसँग बोले। उनले यहूदी भाषामा तिनीहरूसँग बोले।

22

पावल मानिसहरूसंग बोल्छन्

1 पावलले भने, “मेरा दाज्यू-भाइहरू, र पिताहरू मलाई ध्यान दिएर सुन! तिमीहरूका सामु म आफ्नो बचाउको पक्षमा कुरा गर्नेछु।”

2 पावलले यहूदी भाषामा बोलेको यहूदीहरूले सुने। जब पावलले यहूदी भाषा बोलेको यहूदीहरूले सुने तिनीहरू झन चुपचाप बसे। पावलले भने,

3 “म एक यहूदी हुँ। म सिलिसिया प्रदेशको टार्ससमा जन्मेको हुँ। तर म यही शहरमा हुर्किएको हुँ। म गमलीयलको* शिष्य थिएँ। उहाँले मलाई हाम्रा पिता पुर्खाहरूका नियम अनुसार कडासंग प्रशिक्षण गराउनु भयो। म परम्बरमा अत्यन्त उत्साही छु तिमीहरू जस्तै आज जो यहाँ छौ।

4 जसले येशूको मार्ग अपनाए तिनीहरूलाई मैले मृत्युको मुख सम्म खेदो गरेँ। मैले पुष र नारीहरूलाई पक्रे अनि जेलमा थुनेँ।

5 “प्रधान पूजाहारीहरू र सम्पूर्ण बूढा यहूदी अगुवाहरू यसका गवाही छन्। दमीशकका यहूदी दाज्यू-भाइहरूका निम्ति तिनीहरूबाट मैले चिट्ठी लिएँ। म त्यहाँ पनि येशूका चेलाहरूलाई पक्राउन र तिनीहरूलाई दण्ड दिलाउन यरूशलेम त्याउन भनि गएको थिएँ।

पावलले आफ्नो परिवर्तन बारे भन्छन्

6 “म दमीशकको बाटो जाँदै गर्दा अचानक एक घटना घट्यो। त्यति बेला मध्यान भएको थियो जब म दमीशक नजिक पुगेको थिएँ। अचानक आकाशबाट एक शक्तिशाली ज्योति मेरो वरिपरि चम्कियो।

7 म भइँमा लडें। मलाई केही भनिरहेको एक आवाज सुनें, ‘शावल, शावल, तिमीले किन मलाई सताइरहेछौ?’

8 ‘मैले सोधें, ‘तपाईं को हुनुहुन्छ प्रभु?’ त्यस आवाजले भन्यो, ‘म नासरतको येशू हुँ, जसलाई तिमाले सताइरहेछौ।’

9 मानिसहरू जो मसंग थिए तिनीहरूले ज्योति देखे, तर ती एक मसंग जो बात गर्दै हुनुहुन्थ्यो, त्यो आवाज तिनीहरूले सुनेनन्।

10 ‘मैले भने, ‘मैले के गर्नु पर्ला प्रभु?’ प्रभुले जवाफ दिनु भयो, ‘उठ अनि दमीशक जाऊ। तिमीले गर्नु पर्ने मैले ठीक गरेको काम त्यहाँ तिमीलाई भनिनेछ।’

11 मैले केही देख्न सकिन किनभने त्यो तीब्र उज्यालो ज्योतिले मलाई अन्धा बनायो। मसंग भएका मानिसहरूले मलाई मेरो हात समातेर दमीशक लगे।

12 “दमीशकमा एकजना हनानिया नाउँ भएको मानिस थिए। उनी मोशाको व्यवस्था पालन गर्ने श्रद्धालु भक्त थिए। त्यहाँ बसे यहूदीहरूले उनलाई सम्मान गर्थे।

13 हनानिया मकहाँ आए अनि भने, भाइ शावल! तिम्रो दृष्टि प्राप्त गर! अचानक मैले उनलाई देख्न सकेँ।

14 “हनानियाले भने, ‘हाम्रा पिता पुर्खाहरूका परम्बरले तिमीलाई उहाँको इच्छा जान्न, ती धार्मिकतालाई देखे अनि उहाँको मुखबाट शब्दहरू सुन्न पहिल्यै चुनिसक्नु भएको थियो।

15 सबै मानिसहरूका निम्ति तिमी उहाँको गवाही बन्नेछौ। तिमीले उनीहरूलाई आफुले देखेका र सुनेका कुराहरू भन्नेछौ।

16 अब तिमी बेसी नपर्ख। उठ, उहाँको नाउँमाथि विश्वास गरेर बस्निसमा लेऊ र तिम्रा पापहरू पखाल।’

17 “त्यसपछि, म यरूशलेम फर्केँ। जब म मन्दिरमा प्रार्थना गरिरहेको थिएँ मैले एक दर्शन पाँएँ।

18 मैले येशूलाई देखें र उहाँले मलाई भन्नुभयो, ‘झट्टै गर, यरूशलेम छोडीहाल तुरुन्तै किनभने मानिसहरूले मेरो विषयमा तिमीले दिएको गवाही स्वीकारै न्छैनन्।’

19 ‘मैले भने, ‘तर प्रभु, मानिसहरूले जान्दछन् कि म नै एक हुँ जो तपाईंको विश्वासीहरूलाई सभाघरहरूभित्र पक्रन र कुट्न गएँ।

20 मानिसहरूले यो पनि जान्दछ कि तपाईंको गवाही, स्तिफनसको जब रगत बग्यो, म त्यहाँ पनि त्यस काण्डमा सहयोग गर्दै उनलाई मार्नेहरूको लुगाहरू रँगेर बसेको थिएँ।’

21 “तर येशूले मलाई भन्नुभयो, ‘गई हाल तुरुन्तै तब म तिमीलाई टाढा गैर-यहूदीहरू भएकोमा पठाउने छु।”

22 पावलले भनेको यो अन्तिम कुराहरूमा मानिसहरूले ध्यान दिएनन्। उनीहरूले उनको कुरा उनले त्यति भनुञ्जेल सम्म सुने। तब प्रत्येक मानिस चिच्याए, “उसलाई मार! उसलाई संसारदेखि हटाई देऊ। यो बौद्ध योग्य छैन।”

23 तिनीहरूले करौँउदै उनीहरूका लुगाहरू फ्याँकीदिए। तिनीहरूले धूलोहरू हावामा उडाए।

* 22:3: गमलीयल फरिसीहरूको एक अति महत्वपूर्ण शिक्षक, यहूदी धार्मीक समूह। (प्रेरित 5:34)

24 तब सेनापतिले सिपाहीहरूलाई भने पावललाई सैन्य भवनमा लैजाऊ। उनले सिपाहीहरूलाई कुटपीट गरेर तिनलाई जाँच गर्न आदेश दिए। यसो गर्दा कतै मानिसहरू किन यसरी तिनको विरोधमा कराईरहेछन् जान्न सकिने तिनी आशा गर्दै थिए।

25 यसैले कुटपीट गर्न सिपाहीहरूले पावललाई बाँध्दै थिए। तर पावलले त्यहाँ उभिरहेको सेना अधिकारीलाई भने, “के एक रोमी नागरीकलाई जो दोषी हो भन्ने प्रमाण नै नभई, तिम्रो कोरा लगाउने अधिकार छ?”

26 जब सेना अधिकारीले त्यस्तो सुने ऊ सेनापति कहाँ गएर ती कुरा भने। सेना अधिकारीले भन्यो, “तिमी जान्छौ तिमीले के गरिरहेका छौ? यो मानिस रोमी नागरिक हो।”

27 सेनापति पावलकहाँ आए र भने, “मलाई भन तिमी साँच्चिनै रोमी नागरिक हो?”

पावलले जवाफ दिए, “हजुर।”

28 सेनापतिले भने, “मैले एक रोमी नागरिक हुनलाई धेरै पैसा खर्च गरेको र तिरिको छु।”

तर पावलले भन्यो, “म रोमी नागरिक भएँ जन्मेको थिएँ।”

29 ती मानिसहरू जसले पावललाई प्रश्नहरू गर्न तयार भइरहेका थिए, पावललाई छाडेर गए। सेनापति डराई रहेका थिए किनभने उसले पावललाई अघिबाटै बाँधिसकेको थियो अनि पावल एक रोमी नागरिक थिए।

पावल यहूदी अगुवाहरूसंग बोल्छन्

30 सेनापतिले यहूदीहरू किन पावललाई दोष्याईरहेछन् बुझ्न चाहन्थे। यसर्थ अर्को दिन उनले पूजाहारीहरू यहूदीहरू अनि सारा महा-सभालाई भेला हुने आदेश दिए। सेनापतिले पावललाई बाँधेका साङ्गलाहरू खोलिदिए। त्यसपछि पावललाई ल्याए अनि तिनीहरूको सामुन्ने उभ्याए।

23

1 पावलले यहूदी-महासभालाई हेरे अनि भने, “मेरा दाज्यू-भाइहरू हो, मैले आज सम्म मेरो जीवन राम्रो विचारमा नै बिताँए।”

2 हननिया, प्रधान पूजाहारी पनि त्यहाँ थिए। हननियाले पावलले भनेको सुने र मानिसहरूलाई आदेश दिए जो पावलकै मुखमा हिकाउन जो छेउमा उभिएका थिए।

3 पावलले हननियालाई भने, “परमेश्वरले पनि तिमीलाई हिकाउनु हुनेछ। तिमी एक मैला भित्ता जस्तो छौ जुन सेतो रंगले पोतेको छ। मोशाको व्यस्था अनुसार मेरो न्याय गर्न तिमी त्यहाँ बसिरहेका छौ यद्यपि तिमी मलाई हिकाउँने आदेश दिएर कानुन अमान्य गरिरहेका छौ।”

4 पावलको छेउमा उभिरहेका मानिसहरूले भने, “तिमीले त्यसरी प्रभुको प्रधान पूजाहारीसंग बात गर्नु हुँदैन, तिमीले उनलाई निन्दा गरिरहेछौ!”

5 पावलले भने, “दाज्यू-भाइहरू, मलाई थाहा थिएन कि उनी प्रधान पूजाहारी हुन। धर्मशास्त्रमा यस्तो लेखिएको छ, ‘तिमीले तिम्रा मानिसहरूका अगुवाको विषयमा खराब कुराहरू गर्नु हुँदैन।’[☆]”

6 सभामा कतिपय मानिसहरू सदुक्तिहरू थिए र अन्य फरिसीहरू थिए। यो सोचेर पावलले एउटा विचार निकाले। उनी महा-सभाप्रति चिच्याए, “मेरा दाज्यू-भाइहरू, म फरसीको छोरो फरसी हुँ। म यहाँ मुद्दामा छु किनभने म विश्वास गर्छु मानिसहरू मृत्यूबाट बौरी उठ्ने छन्।”

7 जब पावलले त्यसो भने, त्यहाँ फरिसी र सदुकीहरू माझ गहन तर्क शुरू हुन थाल्यो। सभा दुई दलमा विभाजन भयो।

8 सदुकीहरूको विश्वास थियो मानिसहरू मरे पछि तिनीहरू फेरि जिउँदो हुँदैनन्, अनि स्वर्गदूत अथवा आत्मा हुँदैन। तर फरिसीहरू यी सबैमा विश्वास गर्छन्।

9 ती सबै जना यहूदीहरू जोड-जोडले चिच्याउन थाले। कतिपय शास्त्रीहरू, जो फरिसीहरू थिए, उभिए र तर्क गरे, “हामीले यस मानिसको विद्बु कुनै गल्ती पाएनौ। हुन सक्छ दमीशकको बाटोमा स्वर्गदूतले अथवा आत्माले उसँग बोल्थ्यो होला!”

10 तर्क लडाइँमा बदलियो। यहूदीहरूले पावललाई टुक्रा-टुक्रा पार्नेछन् भनेर सेनापति डराए। यसैले सेनापतिले सिपाहीहरूलाई तल गएर पावललाई यहूदीहरूबाट लिइकन सैन्य-भवनमा राख्न लगाए।

11 अर्को रात, प्रभु येशू आउनु भयो अनि पावलको छेउमा उभिन भयो। “साहसी बन! जसरी तिमीले यस्जलेममा मेरो विषयमा भन्यो, रोममा पनि गएर मेरो विषयमा बताउनु पर्छ।”

केही यहूदीहरूको पावललाई मार्ने योजना

☆ 23:5: प्रस्थान 22:28 बाट उद्धृत गरिएको।

12 अर्को बिहान कतिपय यहूदीहरूले पावललाई मार्ने योजना बनाए। तिनीहरूले जब सम्म पावललाई मार्दैनौं न खाने नै छौं न पिउने नै छौं भन्ने प्रतिज्ञा गरे।

13 चालीस जना भन्दा धेरै यहूदीहरू त्यस समूहमा थिए जसले यस षड्यन्त्रमा भाग लिए।

14 ती यहूदीहरू मुख्य पूजाहारीहरू र बूढा अगुवा पूजाहारीहरू भएकोमा गए अनि भने, “हामी आफैले प्रतिज्ञा गरेका छौं कि हामी पावललाई नमास्जल सम्म न केही पिउँछौं न केही खान्छौं।

15 यसकारण यसैले हामी तपाईंहरूलाई यस्तो गराउन चाहन्छौं तपाईंहरूकहाँ ल्याउनु भनी खबर पठाउनु होस्। तिनलाई भन्नुहोस् कि पावलसँग तपाईंले धेरै प्रश्नहरू गर्नु छ। पावल यहाँ आई पुन अधि नै हामी उसलाई मार्न तयारी भई बाटोमा बसेछौं।”

16 तर पावलको भानिजले यो षड्यन्त्र थाहा पाए। उनी सैन्य भवनमा गए र पावललाई सुनाईदिए।

17 तब पावलले एकजना सेना अधिकारीलाई बोलाए अनि भने, “यस जवानलाई सेनापतिकहाँ लिएर जाऊ। उसकोमा उनको निम्ति खबर छ।”

18 यसकारण सेना अधिकारीले त्यस जवान मानिसलाई सेनापतिकहाँ लगे। अधिकारीले भन्यो, “केदी पावलले भन्यो कि यस जवान मानिसलाई तपाईं कहाँ लैजाउनु, किनभने उसले तपाईंलाई केही खबर दिन चाहन्छ।”

19 सेनापतिले त्यस जवान मानिसलाई एकांत ठाउँमा लगे, जहाँ उनीहरू खुलासंग बात मार्न सक्थे। सेनापतिले भने, “तिमीले मलाई केही भन्न चाहन्छौं?”

20 त्यस जवान मानिसले भन्यो, “यहूदीहरूले पावललाई अझ धेरै प्रश्न गर्ने निहँमा तपाईंलाई भोलि महासभामा पावललाई ल्याई मार्ने निर्णय गरेका छन्।

21 तर तिनीहरूलाई विश्वास नगर्नुहोस्। त्यहाँ चालीस जना भन्दा धेरै मानिसहरू लुकेर पावललाई मार्न बसेका छन्। तिनीहरूले उनलाई नमारे सम्म न पिउने, न खाने कसम खाएका छन्! अहिले तिनीहरू तपाईंको सहमतिको निम्ति पर्खिरहेका छन्।”

22 सेनापतिले त्यस जवान मानिसलाई यसो भनेर पठाईदिए। “कसैलाई पनि तिमीले यसो भने, भनेर नभन्नु।”

पावललाई सिजरिया पठाइयो

23 त्यसपछि सेनापतिले दुई सैन्य अधिकारीहरूलाई डाके। अनि भने, “सिजरिया जानको निम्ति 200 सिपाहीहरू 70 घोड सवार र 200 भालाधारी सिपाहीहरू तयार पार। तिनीहरू राती 9 बजे हिडन तयार हुनु पर्छ।

24 केही घोडाहरू पावलको लागि पनि ल्याऊ ताकि पावललाई राज्यपाल फेलिक्सकहाँ सुरक्षित पुर्याउन सकिन्छ।”

25 सेनापतिले यस्तो एटा चिठी पनि उनलाई लेखे:

26 क्लौडियस लायसिसअसबाट,
महामहिम राज्यपाल फेलिक्सलाई,

नमस्कार:

27 यहूदीहरूले यो मानिसलाई पक्रेका थिए अनि मार्ने योजना गरिरहेका थिए। मैले चाल पाँए कि उनी एक रोमी नागरिक रहेछन्। यसकारण म मेरा सिपाहीहरूसंग गएँ अनि उनलाई बचाएँ।

28 म जान्न चाहन्थे कि तिनीहरूले उनलाई किन दोष लगाइरहेका छन्। यसैले मैले तिनीहरूका महासभामा उनलाई पुर्याएँ।

29 मैले थाहा पाएँ कि तिनीहरूकै व्यवस्थाको प्रश्नहरूको सम्बन्धमा तिनलाई दोषी ठहाइएको रहेछ। तर ती विषयहरूमा तिनलाई जेल पठाउनु तथा मृत्यु दण्ड दिनु कुनै पनि योग्य ठहरिदिन।

30 मलाई सुनाइयो कि कतिपय यहूदीहरूले उनलाई मार्ने षड्यन्त्र गरिरहेका थिए। यसैले मैले उनलाई तपाईंकहाँ तुरन्तै पठाएँ। यहूदीहरू जसले तिनलाई दोष्याउँदैछन् तपाईं अधि उनको विषयमा यहूदीहरूसंग भएको दोष देखाउन पनि लगाएको छु।

31 सिपाहीहरूले तिनीहरूलाई भनेका कुराहरू गरे। सिपाहीहरूले पावललाई लिएर एन्टिप्याट्रिस शहरमा राति नै लगे।

32 अर्को दिन घोडसवार पावलसंग सिजरियागए। तर अन्य सिपाहीहरू र भालाधारीहरू यरशलैम सैन्य-भवन तिर फर्केर आए।

33 घोडसवार सिपाहीहरू सिजरियाभित्र पसे अनि राज्यपाललाई चिठी दिए। त्यसपछि उनीकहाँ पावललाई सुम्पे।

34 राज्यपालले चिठी पढे पावललाई सोधे, “तिमी कुन देशका हौं?” राज्यपालले पावल सिलिसियाका हुन भनेर जाने।

35 राज्यपालकले भने, “तिमीलाई दोष्याउनेहरू यहाँ आउँदा म तिमी मुद्दा लिनेछु।” अनि त्यसपछि उनले पावललाई हेरोदको राजमहलमा सुरक्षित राख्न आदेश दिए।

24

यह्दीहरूले पावललाई दोष लगाए

1 पाँचदिन पछि हनानिया सिजरिया गए। उनी प्रधान पूजाहारी थिए। उनले कतिपय बुढा यह्दी अगुवाहरू र तर्तुल्लस नाउँका वकीललाई आफ्नो साथमा ल्याए। तिनीहरू राज्यपालकको सामु पावलको विस्फुट मुद्दा उठाउन सिजरिया गए।

2 पावललाई सभामा डाकियो अनि तर्तुल्लसले उनको विस्फुट यसो भन्दै मुद्दा पेश गर्न थाले,

“महामहिम फेलिक्स, तपाईंले गर्दा नै हाम्रा मानिसहरूले शान्ति उपभोग गरिरहेका छन् अनि तपाईंकाे दूर-दर्शिताले हाम्रो देशमा हुन पर्ने सुधारहरू भए।

3 हामी ती कुराहरूका लागि तपाईंलाई प्रत्येक ठाउँमा र हरेक तरिकाले धन्यवाद प्रकट गर्छौं।

4 तर म तपाईंको धेरै समय नष्ट गर्न चाहँदैन। यसर्थ म केही शब्दमा तपाईं अघि मुद्दा पेश गर्नेछु। दया गरी, धैर्य धारण गरिदिनु होला।

5 यो मानिस एक समस्या ल्याउने मानिस हो र यसले जतातै संसारभरि यह्दीहरू माझ दङ्गा मचाउँछ। यो नासरीदलका नेता हो।

6-8 यसले मन्दिर अपवित्र बनाउन खोजिरहेको थियो तर हामीले यसलाई रोक्थौं। जब तपाईंले यस मानिसलाई जाँच गर्नु हुनेछ हामीले उमाथि लाएको सबै दोषहरू सत्य हुन भन् आफै बुझ्नु हुनेछ।”

9 अन्य यह्दीहरू सहमत भए अनि भने, “यी कुराहरू साँचि नै सत्य हुन्।”

पावल फेलिक्सको अगाडी

10 राज्यपालकले पावललाई बोल्ने संकेत गर्नुभयो। यसकारण पावलले राज्यपाललाई जवाफ दिए, “राज्यपाल फेलिक्स, म जान्दछु कि तपाईं धेरै समयदेखि यस राष्ट्रको न्यायकर्ता हुनुहुन्छ। यसर्थ म आफ्नो बचाउ पक्ष पेश गर्न पाउँदा खुशी छु।

11 म यस्शलेममा आराधना गर्नलाई बाह्र दिन अघि मात्र गएँ। तपाईं आफै यो सत्य हो भनेर जाँचन सक्नु हुन्छ।

12 यी यह्दीहरू जसले मलाई दोष लगाए उनीहरूले मलाई मन्दिरमा कसैसंग बोलेको भेटेनन्। मैले कतै सभाघर मन्दिरमा अथवा यो शहरको अन्यत्र कतै समस्या खुदा गर्न भीड जम्मा गरेको छैन।

13 ती यह्दीहरूले मेरो विस्फुटमा अहिले जे दोषारोपण गरे त्यसको प्रमाण दिन सक्तैनन्।

14 “तर म तपाईंलाई भन्दैछु: म हाम्रा पिता पुर्खाहरूका परमेश्वरलाई येशूका चेलाको जस्तै आराधना गर्दछु। यह्दीहरू भन्छन् येशूको मार्ग गलती हो। तर मोशाको व्यवस्थाहरूमा बताएको प्रत्येक कुरो अनि अगमवक्ताहरूले कित्ताबमा लेखेकाहरू म विश्वास गर्छु।

15 म परमेश्वरमा त्यही आशा गर्छु जो यी यह्दीहरू गर्छन् कि धर्मी अनि अधर्मी मृत्युबाट बारी उठ्नेछ।

16 यही कारणले म सधैं परमेश्वर अनि मानिसहरूको अघि त्यही गर्ने प्रयास गर्छु जुन मेरो विश्वासमा सही हुन्छ।

17-18 “म धेरै वर्षदेखि यस्शलेमबाट टाढा रहेको थिएँ। म त्यहाँ मेरा मानिसहरूका निम्ति केही दानको उपहारहरू लिएर बलि चढाउनु फर्केको थिएँ। जति बेला तिनीहरूले मलाई मन्दिरमा भेटे मैले शक्तिकरण विधि सिद्धाएको थिएँ। मैले मेरो वरिपरि कुनै भीड जम्मा गरेको थिएँ न त त्यहाँ मैले कुनै प्रकारको अशान्ति नै सृष्टि गरेको थिएँ।

19 तर कतिपय एशियाबाट आएका यह्दीहरू त्यहाँ थिए। यदि तिनीहरूसंग साँच्चै मेरो विरोधमा केही गवाही भए त्यो प्रमाण गर्न तिनीहरू यही हुन पर्ने

20 अथवा यह्दीहरूलाई जो यहाँ छन् सोध्नु होस् यदि तिनीहरूले मेरो विस्फुट केही गलतीहरू पाएका छन् कि जति बेला म यस्शलेममा यह्दीहरूको एक महासभामा थिएँ।

21 मैले खाली तिनीहरूको समक्ष एउटै कुरोको घोषणा गरेको थिएँ ‘आज मेरो न्याय गरिदैछ किनभने मानिहरू मृत्युबाट जाग्नेछन् भनेर म विश्वास गर्दछु।’ ”

22 फेलिक्सले येशुमार्ग विषयमा धेरै कुराहरू जान्दथे। उनले मुद्दा स्थगित गरे अनि भने, “जब सेनापति, लायसिसस यहाँ आउँछन् म यी कुराहरूको विषयमा निर्णय गर्नेछु।”

23 फेलिक्सले सैन्य अधिकारीलाई पावललाई सुरक्षामा राख्न भने। तर तिनले सैन्य अधिकारीलाई भने कि पावललाई केही स्वतन्त्र दिनु अनि उनको आशयकता पुरा गर्न उनको साथीहरूलाई वाधा नदिनु।

पावल फेलिक्स र उहाँको पत्नीसंग बोल्दछन्।

24 केही दिन पछि फेलिक्स आफनी यहूदी पत्नीसंग आए। उनको नाउँ ट्रूसिल्ला थियो। फेलिक्सले पावललाई ल्याउनु भनेर आज्ञा दिए। फेलिक्सले ख्रीष्ट येशुमा विश्वासप्रति पावलले भनेको कुराहरू सुने।

25 तर फेलिक्स डराए जब पावलले धार्मिक जीवन, आत्मा संयम र भविष्यमा हुने न्यायको विषयमा भने। फेलिक्सले भने, “अहिले जाऊ। जब मसंग समय हुन्छ म तिमीलाई फेरि बोलाउने छु।”

26 तर फेलिक्सको पावलसंग बात गर्ने अर्को कारण थियो। फेलिक्सले पावलबाट घुस पाउने आशा गरेका थिए। यसर्थ उनले पावललाई बारम्बार बोलाए कुराकानी गर्थे।

27 तर दुई वर्ष पछि पोर्सिअस फेस्तस राज्यपाल भए। फेलिक्स अब राज्यपाल रहेनन्। तर फेलिक्सले पावललाई कैदी नै बनाए राखे। किनभने उनले यहूदीहरूलाई खुशी पार्न चाहन्थे।

25

पावलले सम्राट सिजरलाई भेट्न चाहन्थे

1 फेस्तस राज्यपाल भए, अनि तिन दिन पछि उनी सिजरियाबाट यरूशलेम गए।

2 मुख्य पूजाहारीहरू र अति मुख्य यहूदी अगुवाहरूले पावलको विस्द्ध तिनीहरूको मुद्दा पेश गरे।

3 तिनीहरूले फेस्तसलाई तिनीहरूको लागि सहायता गरिदिने विन्ती गरे, यहूदीहरू फेस्तसबाट के चाहन्थे भने पावललाई यरूशलेम पठाइयोस। तिनीहरूले बाटैमा पावललाई मार्ने षडयन्त्र गरेका थिए।

4 तर फेस्तसले जवाफ दिए, “हुँदैन! पावललाई सिजरियामा राखिनेछ। म स्वयं पनि सिजरिया चाँडै जान्छु।

5 तिमीहरूका अगुवाहरू पनि मसंग जानु पर्छ। यदि उसले केही गल्ती साँच्चिने गरेका भए तिनीहरूले सिजरियामा पावललाई आरोप लगाउन सक्छन्।”

6 फेस्तस यरूशलेममा आठ-दश दिन भन्दा धेरै बसेनन्। त्यसपछि उनी सिजरिया फर्केर गए। अर्को दिन फेस्तसले सिपाहीहरूलाई पावललाई उहाँकहाँ ल्याउनु अह्वाए। फेस्तस न्याय-आसनमा बसे।

7 पावल न्यायालयमा आए। यरूशलेमबाट आएका यहूदीहरू उनको वरिपरि उभिए। यहूदीहरूले पावलको विरोधमा निकै दोष देखाई धेरै अनि गम्भीर आरोपहरू ल्याए। तर तिनीहरूले त्यसको प्रमाण दिन सकेनन्।

8 तब पावलले आफ्नो बचाऊ पक्षमा भने, “मैले यहूदीहरूको कानून, मन्दिरे अथवा सिजरको विस्द्ध कुनै काम गरेको छैन।”

9 तर फेस्तस यहूदीहरूलाई खुशी पार्न चाहन्थे। यसैले उसले पावललाई सोधे, “के तिमीमाथि लगाइएको यी आरोपहरूमा मेरो अघि न्याय पाउन यरूशलेम जान चाहान्छौ?”

10 पावलले भने, “म अहिले सिजरको न्यायालय अघि उभिएकोछु, अनि यस ठाउँमा मैले न्याय पाउनु पर्छ। मैले यहूदीहरूका विस्द्ध केही गल्ती काम गरेको छैन: यो सत्य तपाईं राम्ररी जान्नु हुन्छ।

11 यदि म कुनै अपराधको दोषी छु भने अनि मलाई मृत्यु दण्ड भोग्नुपर्छ भने म मृत्यु दण्डदेखि भाग्ने प्रयास गर्ने छैन। तर ममाथि लगाईएका आरोपहरू आधारहीन निस्किए तब कुनै पनि मानिसले मलाई यी यहूदीहरूलाई सुम्पिन सक्तैन। म चाहन्छु मेरो मुद्दा सिजरले सुनी दिउन्।”

12 फेस्तसले आफ्ना महासभासंग परामर्श गरे। त्यसपछि उनले भने, “तिमी सिजरलाई उजुर गर। यसर्थ तिमी सिजरकहाँ जाऊ।”

पावल हेरोद अग्रिपा समक्ष

13 केही दिनपछि राजा अग्रिपा र वर्णिस फेस्तसलाई भेट्न सिजरिया आए।

14 तिनीहरू त्यहाँ धेरै दिन बसे। फेस्तसले राजालाई पावलको मुद्दाबारे बताए अनि भने, “यहाँ एकजना मानिस छ जसलाई फेलिक्सले कैदमा राखी छोडेको छ।

15 जब म यरूशलेम गएँ त्यहाँका मुख्य पूजाहारीहरू र बुढा यहूदी अगुवाहरूले उनको विस्द्ध मुद्दा हालेकाछन्। यी यहूदीहरू मबाट उसलाई मृत्युदण्ड दिलाउन चाहन्छन्।

16 तर मैले तिनीहरूलाई भने, ‘जब केही दण्डनीय अपराध गरेको विस्द्धमा आरोप लगाईन्छ, रोमीहरूकोमा त्यो रीति छैन कि त्यस मानिसलाई अभियोक्ताहरूकहाँ सुम्पने। प्रथम उसलाई दोषारोपण गर्ने मानिसहरूसँगै मुखा-मुख गराउनु पर्छ, अनि उसले ती दोषारोपनहरूको विस्द्ध स्वयं बचाऊ गर्ने मौका पाउनु पर्छ।’

17 “यसर्थ ती यहूदीहरू मसंग आए। अनि मैले समय नष्ट गरिँनँ। अर्को दिन म न्याय-आसनमा बसेँ अनि त्यस मानिसलाई यहाँ ल्याउने आदेश दिएँ।

18 यहूदीहरू उठे अनि आरोप लगाए। तर यहूदीहरूले कुनै नराम्रो अपराधको लागी दोषाएनन् जुन आशा गरेको थिएँ।

19 जुन कुरा तिनीहरूले भने त्यो आरोप खाली तिनीहरूको आफ्नै धर्मको विषय माथि मतभेद र येशू नाउँ भएको मानिसको विषयमा मात्र थियो। येशू मेरे तर पावल भन्दछ ऊ अझै पनि जिउँदो छन्।

20 म यस विषयमा धेरै कुरा जान्दिन, यसैकारण मैले प्रश्नहरू गरिँँ। तर मैले पावललाई भने, 'के तिमी यरूशलेम जान्छौ, यी कुराहरूमा त्यहाँ न्याय गराउन?'

21 तर पावललाई सिजरियामा नै राखियो कारण उनि सिजरबाट निर्णय चाहन्थे। यसैले मैले आदेश दिएँ कि म जब सम्म पावललाई सिजरकहाँ पठाउन सक्तिन उसलाई त्यही राख्छु।"

22 अग्रिपाले फेस्तसलाई भने, "म त्यो मानिसको कुरा सुन्न चाहन्छु।"

फेस्तसले भने, "भोलि तपाईंले सुन्न सक्नु हुन्छ।"

23 अर्को दिन अग्रिपा र वर्णिस निकै गर्वकासाथ आए। तिनीहरू न्यायालयभित्र सेनापतिहरू र शहरका प्रमुख मानिसहरू लिएर परे। अग्रिपा र वर्णिस, सैन्य अधिकारी, सिजरियाका प्रमुख मानिसहरू न्याय-कक्षमा गए। फेस्तसले सिपाहीहरूलाई पावललाई भित्र ल्याउनु भनेर हुक्म गरे।

24 फेस्तसले भने, "राजा अग्रिपा र तिमीहरू सबैजना हामीसंग भेला भएका छौ, यस मानिसलाई हेर। यहाँ भएका सबैजना यहूदीहरू र यरूशलेममा भएका यहूदीहरूले यस मानिसको विस्वद गुनासो पोखेका छन् र कराए कि उसको बाँच्ने अधिकार छैन।

25 जब मैले जाँचिरेहेको थिएँ उसले केही यस्तो भूल गरेको मैले पाइन ताकि उसलाई मृत्यु दण्ड दिइयोस। अनि आफैँले सिजरकहाँ अपील गरे। यसैकारण यिनलाई मैले रोम पठाउने निर्णय गरेँ।

26 तर मैले उनको विषयमा सिजरलाई के लेख्ने कुनै निश्चित आधार पाइन। यसकारण उनलाई मैले तपाईंहरू सबैको समक्ष उभ्याएँ। म आशान्वित छु कि तपाईंहरूको प्रश्न पढाउत तपाईंहरूले सुझावहरू मलाई दिनुहुनेछ ताकि म सिजरलाई केही लेख्न सक्छु।

27 उसको विरोधमा दोषहरू नऔंल्याई केही कैदीहरू सिजरकहाँ पठाउनु मूर्खता हो भन्ने म विश्वास गर्छु।"

26

पावल राजा अग्रिपा समक्ष

1 अग्रिपाले पावललाई भने, "तिमी आफ्नो सुरक्षाको लागि बोल्न सक्नेछौ।" यसर्थ पावलले आफ्नो हात उठाए अनि यसो भन्दै बोल्न थाले।

2 "राजा अग्रिपा, तपाईंहरू अघि उभिन पाउनु मेरो भाग्य हो, यहूदीहरूले ममाथि थोपरेको दोषहरूको म जम्मै उत्तर दिनेछु।

3 म अत्यन्तै खुशी छु कि म तपाईंहरूको सामुन्ने बोल्न योग्यको छु किनभने तपाईंहरू यहूदी रीतिहरू र प्रश्नहरू जुन विषयमा तिनीहरूले तर्क गर्छन् सो जान्नु हुन्छ। कृपाया धैर्यसाथ मेरो कुरा सुनिदिनु होस्।

4 "सबै यहूदीहरूले मेरो सम्पूर्ण जीवनको विषयमा जान्दछन्। मेरो देशमा अनि यरूशलेममा पनि मेरो जीवन शैलीको विषयमा तिनीहरू जान्दछन्।

5 यी यहूदीहरूले धेरै समयदेखि मलाई चिन्छन्। यदि तिनीहरूले इच्छा गरे मलाई एक असल फरिसी मान्न सक्छन्। अनि फरिसीहरूले यहूदी धर्मको व्यवस्थाहरू अन्य कुनै यहूदी समुदायले भन्दा अझ कट्टर प्रकारले मान्दछन्।

6 परमेश्वरले हाम्रा पिता-पुर्खाहरूलाई दिनुभएको प्रतिज्ञाको भरोसामा म यस परीक्षामा अहिले खडा छु।

7 यो प्रतिज्ञा प्राप्त गर्ने आशामा हाम्रा बाह्र जातिहरू निमग्न रात-दिन परमेश्वरको आराधना गरिरहेका छन्। हे राजान, यही आशाको निम्ति म यी यहूदीहरूद्वारा दोषिएको हुँ।

8 तपाईंहरूलाई परमेश्वरले मेरो मानिसहरू बौराउँनु हुन्छ भन्ने कुरा ग्रहण गर्न किन अठोरो परेको?

9 "जब म फरिसी थिएँ, मैले यस्तो पनि सोचे कि नासरतका येशूको नाउँ विस्वद धेरै कुराहरू मैले गर्नुपर्छ।

10 अनि यरूशलेममा मैले विश्वासीहरूका विस्वद धेरै कामहरू गरेँ। मुख्य पूजाहारीहरूले ती विश्वासीहरूलाई जेलमा थुन्ने अधिकार दिएका थिए। जब येशूका विश्वासीहरू मारिए मैले यो राम्रो कुरा भयो भनेर सहमत दिएँ।

11 जम्मै सभाघरहरूमा मैले तिनीहरूलाई धेरै पल्ट येशूको विषयमा जबर्जस्ती नराम्रो कुरो बनाएर दण्ड दिएँ। म यति क्रोधित थिएँ कि म विदेशका शहरहरूमा पनि तिनीहरूको खेदो लाउनु गर्छु।

पावलले येशूलाई देखेको कुरा भन्दछ

12 "एक समयमा, मुख्य पूजाहारीहरूले मलाई दर्मीशक शहर जाने अनुमति अनि अधिकार दिए।

13 हे राजान! दर्मीशक जाने बाटोमा मैले एउटा ज्योति आकाशबाट आइरहेको देखेँ। यो मध्याह्नको समय थियो। त्यसको प्रकाश सूर्यको भन्दा ज्यादा चिम्किलो थियो। त्यो प्रकाश म र मसंग जाने मानिसहरूका वरिपरि चम्कियो।

14 हामी सबै जना भुइँमा लड्यौ। त्यसपछि मैले यहूदी भाषामा एक आवाज सुनें। त्यो आवाजले मलाई भन्यो, 'शावल, शावल किन मलाई सताइरहेका छौ? तिमी मसंग लडेर केवल आफैलाई चोट पुर्याइरहेका छौ।'

15 'मैले भने, 'तिमी को हो प्रभु?'

"प्रभुले भन्नुभयो, 'म येशू हूँ। म त्यही हूँ जसलाई तिमी सताइरहेछौ।

16 उठ अनि उभ! मैले तिमीलाई मेरो सेवक चुनेको छु। तिमी मेरो गवाही भएर मानिसहरूलाई मेरो विषयमा तिमीले के देख्यौ अनि मैले के प्रकट गर्छु सबै बातउनेछौ। यसैकारण म आज तिमीकहाँ आएँ।

17 म तिमी आफ्नै मानिसहरूलाई तिमी माथी घात पार्न दिने छैन। अनि म तिमीलाई गैर-यहूदीहरूबाट पनि जोगाउने छु। म तिमीलाई ती मानिसहरू कहाँ पठाउँदैछु।

18 तिमीले मानिसहरूलाई सत्य देखाउनेछौ। मानिसहरू अँध्यारोबाट उज्यालोमा फर्कनेछन्, बर्दिलेनेछन् अनि शैतानको शक्तिबाट परमेश्वरमा ढल्किनेछ। त्यसपछि तिनीहरूको पापहरू क्षमा गरिनेछ अनि मेरो विश्वासले जो मानिसहरू पवित्र पारिएकोछन् तिनीहरूसँग एक बनाइनेछ।' "

पावलले आफ्नो कार्यको विषयमा भन्छन्

19 पावल लगातार बोलिरहे: "राजा अग्रिपा, स्वर्गबाट यो दर्शन मैले पाए पछि यसलाई पालन गर्न मैले अश्वीकार गरिन।

20 मैले मानिसहरूलाई आफ्ना हृदय र जीवन शैली परिवर्तन गर भन्न थाले। उनीहरूलाई परमेश्वर प्रति फर्क र यस्तो कार्य गर जसद्वारा तिमीहरूको हृदय अनि जीवन शैली वास्तवमा परिवर्तन भएको चाल पाईनेछ भने यी कुरा सर्वप्रथम मैले दर्माशकमा भनें। त्यसपछि म यरूशलेम गएँ अनि यहूदीयाको प्रत्येक ठाउँमा गएर यी कुरा भनें। म यी कुराहरू भन्न गैर-यहूदीहरूकोमा पनि गएँ।

21 "यही कारणले यहूदीहरूले म मन्दिरमा भएको समय पक्रे अनि मलाई मार्न चेष्टा गरे।

22 आज सम्म पनि मैले परमेश्वरको सहायता पाइरहेकोछु अनि यसर्थ म यहाँ उभिरहेको छु अनि जे देखे भनिरहेको छु। तर मैले नयाँ कुरा भनिरहेको छैन। मोशा र अगमवक्ताहरूले जे हुन्छ भनेका छन् म त्यही भनिरहेको छु।

23 तिनीहरूले भने कि ख्रीष्ट मर्नेछ र मृत्युबाट बौरी उठने प्रथम मानसि उही हुनेछ। मोशा र अगमवक्ताहरूले भनेका थिए कि ख्रीष्टले यहूदी र गैर-यहूदीहरूमा प्रकाश ल्याउने छ।"

पावलले अग्रिपालाई मानाउन खोज्यो

24 पावलले आफ्नो बचाऊको लागि ती कुराहरू भनिरहेको बेला, फेस्तस चिच्यायो, "पावल तिमी पागल हो। तिम्रो अधिक बिघाले तिमीलाई पागल बनायो।"

25 पावलले भने, "महामहिम फेस्तस, म पागल होइन। जे कुराहरू मैले भने ती सत्य हुन्। मेरो शब्दहरू गम्भीर छन्।

26 राजा अग्रिपाले यी कुराहरूको विषयमा जान्नु हुन्छ। म उहाँसँग स्वतन्त्र रूपमा कुरा गर्न सक्छु। म निश्चित छु कि उहाँ कुनै पनि कुरामा अपरिचित हुनुहुन्न। किभने यी कुराहरू कुनै गुमी जग्गामा घटेन।

27 राजा अग्रिपा! के तपाईं अगमवक्ताहरूले लेखेको कुरामा विश्वास गर्नु हुन्छ? म जान्दछु तपाईं निश्वास गर्नु हुन्छ।"

28 राजा अग्रिपाले पावललाई भने, "के तिमी मलाई यति सहजै ख्रीष्टयन बनाउन सक्छौ?"

29 पावलले भने, "यो सजिलो अथवा अघ्टेरो मेरो निम्ति मुख्य होइन। म परमेश्वरसित प्रार्थना गर्दछु कि तपाईं मात्र किन, मलाई बाँधिएको साङ्लो बाहेक आजका जम्मै मेरा श्रोताहरू म जस्तै हुनेछन्।"

30 राजा अग्रिपा, राज्यपाल फेस्तस, वर्णिस अनि तिनीहरूसँगै बसिरहेका अन्य मानिसहरू सबै जराक-जुस्वक उठे।

31 सभाघर छोडेर गए अनि आपसमा यसो भन्दै बात गर्न लागे, "यो मानिसलाई मार्नु हुँदैन, जेलमा पनि राख्नु हुँदैन, साँचि नै उसले त्यस्तो नराम्रो काम गरेको छैन जसमा कि उसलाई मृत्यु दण्ड अथवा कारावास होस।"

32 अनि अग्रिपाले फेस्तसलाई भने, "यदि यस मानिसले सिजरलाई अपील नगरेको भए ऊ छोडिन सक्थ्यो।"

27

पावल समुद्रयात्राद्वारा रोम

1 यो निश्चय गरिएको थियो कि हामी समुद्रयात्राबाट इटाली जाँदैथ्यौं। एक सैन्य अधिकारी जुलियसले पावल र अन्य केही कैदीहरूलाई पहरा दिइरहेका थिए। जुलियस सम्राटको पल्टनका थिए।

2 हामी एड्रिमिटियमबाट आएको एशियाको विभिन्न ठाउँ हुँदै जाने जहाजमा चढ्यौं जुन जानु तयार थियो। हामीसँग अरिस्तार्खस थिए। तिनी म्यासिडोनियामा थिस्सलोनिकाका एक नागरिक थिए।

3 अर्कोदिन हामी सायडन शहर आई पुग्यौ। जुलियसले पावललाई भद्र व्यवहार गरे। उनले पावललाई आफ्नो साथीहरूसंग भेट्न जान दिए, ताकि तिनीहरूले पावलको आवश्यकतालाई ध्यान दिनु।

4 हामीले सायडन शहर छोड्यौं अनि साइप्रस टापूको छेउ लागेर गयौं किनभने बतास हाम्रो विपरीत बहँदै थियो।

5 हामीले सिलिसिया र प्याम्फिलिया तट हुँदै समुद्र पार गर्यौं। त्यसपछि हामी लाइसियामा माइरा आईपुग्यौं।

6 माइरामा त्यस सैन्य अधिकारीले अलेक्जण्डरियाको जहाज पाए जुन इटाली गइरहेको थियो। यसकारण उसले हामीलाई यस जहाजमा राखिदिए।

7 हामी समुन्द्रयात्रा गरेर धेरै दिनसम्म बिस्तारै हिंडी रह्यौं किनभने बतास हाम्रो मार्गको विरुद्ध चलिरहेको थियो अनि स्राइडस भन्ने ठाउँमा खुब कठिन साथ पुग्यौं। त्यस प्रकारले हामी धेरै टाढा जान सकेनौं। यसकारण हामी सालमोन छेउ क्रेट टापूको दक्षिण तिर लाग्यौं।

8 खुबै कठिन साथ हामी किनारा भएर गयौं। त्यसपछि हामी सुरक्षित बन्दरगाह भन्ने ठाउँमा आयौं। लुसिया भन्ने शहर त्यहाँ देखि नजिकै थियो।

9 तर हामीले निकै समय नष्ट गरेका थियौं। यो समुद्र यात्रा गर्नु भयङ्कर डरलाग्दो थियो किनभने यहूदीहरूका उपासको दिन गइसकेको थियो। यसैले पावलले तिनीहरूलाई सावधान गराए र भने,

10 “हेर मानिसहरू हो, म देख्छु हाम्रो यात्रा विपदजनक हुनेछ अनि नोक्सान दायी केवल जहाज र सामानको निम्ति मात्र होइन हाम्रो आफ्नो ज्यानको सम्म क्षति हुनेछ।”

11 तर जहाजका कप्तान र मालिकले पावलको कुरामा सहमत दिएनन्। यसैले सेना अधिकारीले पावलले भनेको मानेनन्। बरु उसले मालिक र जहाज कप्तानले भनेको कुरा माने।

12 अनि सुरक्षित बन्दरगाहमा शीतकालमा जहाज राख्न उचित जग्गा थिएन। यसैले धेरै मानिसहरूले जहाज त्यहाँ नराख्ने निर्णय लिए। मानिसहरूले फोनिकस जान सकिने आशा गरे। शीतकालमा जहाज त्यहाँ रोकिन अथवा रहन सक्थ्यो। फोनिकस एउटा दक्षिण पश्चिम अनि उत्तर पश्चिम पट्टि फर्केको क्रेट टापूको शहर थियो।

आँधी-तूफान

13 त्यसपछि, मन्द बतास दक्षिणबाट बहन थाल्यो। जहाजका मानिसहरूले भने, “यस्तै बतासको प्रतिक्षा गरिरहेका थियौं, ऐले हामीले त्यस्तै पायौं!” यसकारण तिनीहरूले लड्गार ताने। जहाजलाई क्रेटको किनारै किनार पारेर लगे।

14 तर त्यतिबेला तेज “उत्तरपूर्वी” बतास त्यो टापु पार गरेर आयो।

15 त्यस बतासले जहाजलाई आफ्नो दिशातिर लगेको कारण हामी त्यसको विपरीत जान सकेनौं। यसर्थ हामीले जहाजमा आफ्नो नियन्त्रण छाड्यौं औ बतास र छाल पट्टि नै जहाज जान दियो।

16 हामी तलतिर सानो टापु कलौदा गयौं। तब हामीले खुब खठिनसाथ जीवनरक्षक डुङ्गा जहाजमा ल्याउन सक्थौं।

17 जीवनरक्षक डुङ्गालाई जाहजमा ल्याए पछि तिनीहरूले जहाजको वरिपरि एक साथ राखलाई डोरिले बाँधे। तर जाहज सिरटिसको बलौटै धापमा फस्न सक्छ भनेर मानिसहरू डराए। यसैले तिनीहरूले जहाजलाई बतासले नै उठावओस् भनेर पाल मुनी झारे।

18 अर्को दिन, आँधीको झोक्काले जहाजलाई निकै हिकोयो, मानिसहरूले समानहरू जाहजबाट फर्काए।

19 एकदिन पछि तिनीहरूले जहाजको यन्त्रहरू पनि फर्काईदिए।

20 धेरै दिनसम्म यस्तो बाक्लो आँधीले गर्दा हामीले घाम, ताराहरू केही पनि देखेनौं। आँधी एकदमै डरलाग्दो गतिमा चलयो। हामीले बाँचे आशा त्याग्यौं। हामी मर्ने रहेछौं भनेर सोच्यौं।

21 धेरैदिन सम्म मानिसहरूले केही खाएनन्। तब एकदिन पावल तिनीहरू समक्ष उभिए अनि भने, “मानिसहरू हो, तिमीहरूलाई मैले क्रेट छोड्नु हुँदैन भनेको थिएँ। तिमीहरूले मेरो कुरा सुन्नु पर्थ्यो। तब तिमीहरूले यस्तो प्रकारको दुःख र नोक्सान खप्नु पर्ने थिएन।

22 तर अब म भनिरहेछु साहसी हो। तिमीहरू कोही पनि मर्ने छैनौं! तर जहाज हराउने छ।

23 हिजो राति परमेश्वरबाट स्वर्गदूत मकहाँ आए। उहाँ उही परमेश्वर हुनुहुन्छ, जसको म हुँ र जसलाई म सेवा गर्छु।

24 उहाँले भन्नुभयो, ‘पावल भयभीत न हो! तिमी सिजर समक्ष उभिने पर्छ। अनि परमेश्वरले तिम्रो खातिर तिमीसंग समुद्रयात्रा गर्नेहरू सबैलाई बचाउनु हुनेछ।’

25 मानिसहरू हो, सहास नगुमाऊ! म परमेश्वरमा विश्वास गर्छु। उहाँको दूतले मलाई भने जस्तै सबै हुनेछ।

26 तर पनि हामी कुनै एक टापूमा धक्का खाने पर्छ।”

27 चौधौ रात सम्ममा पनि हामी एड्रिया समुद्र वरिपरि बहिरहेथ्यौं। जहाज चालकहरूले कुनै जमीनको छेउतिर पुगेको विचार गरे।

28 तिनीहरूले डोरीको टुप्पामा एक गहुँ चीज बाँधेर समुद्रमा फालिदिए। त्यसो गर्दा तिनीहरूले पानीको गहिर्याई 120 फीट पता लगाए। तिनीहरू अझ केही पर सम्म गएर फेरि डोरी समुद्रमा फाले। यस पल्ट 90 फीट गहिर्रो पाए।

29 तिनीहरू जाहज चट्टानसंग टोकिन पुग्ला भनेर डराइरहेका थिए। यसकारण तिनीहरूले लड्गार फर्किए अनि तब तिनीहरूले दिनको उज्यालो आओस् भनी प्रार्थना गरे।

30 कतिपय चालकहरू जहाज छोडेर भाग्न चाहन्थे। तिनीहरूले जीवन रक्षक डुङ्गाहरू पानीमा ओहोले। तिनीहरूले यस्तो भान पारे कि तिनीहरू जहाजको अधिल्लिरबाट अझै लड्गारहरू झाँदैछन्।

31 तर पावलले सैन्य अधिकारी र अन्य सिपाहीहरूलाई भने, “यदि यी मानिसहरू जहाजमा बस्दैनन् भने तपाईंहरू बाँच्नु हुनेछैन!”

32 तब त्यो जीवनरक्षक डुङ्गा पानी भित्रै जावओस् भनेर सिपाहीहरूले डोरी काटिदिए।

33 प्रातःकाल हुन भन्दा पहिले पावलले मानिसहरूले केही खाउन भनी मनाउन थाले। उनले भने, “बितेका चौध दिनदेखि तिमीहरू पखिँरहेछौं अनि हेरिरहेछौं। तिमीहरू चौध दिनदेखि भोकै छौं। तिमीहरूले केही खाएका छैनौं।

34 अब म बिन्ती गरिरहेछु केही खाऊ। यो तिमीहरूलाई बाँच्नको लागि आवश्यक हो। तिमीहरू कसैको पनि टाउकोको एउटा केश पनि नष्ट हुँदैन।”

35 पावलले यसो भनिसके पछि, उसले केही रोटी लिए र पमेश्वरलाई प्रत्येकको अघाडि धन्यवाद चढाए। उनले रोटी डुक्राहरू पाउँ खान थाले।

36 तिनीहरू सबैले सहास बटुले अनि खान थाले।

37 हामी जम्मा दुइ सय छयातर मानिसहरू जहाजमा थियौं।

38 जति हामीले चाह्यौं त्यति नै खायौं। तब तिनीहरूले जहाजबाट गहुँ सामानहरू समुद्रमा जहाजलाई हलड्गो पार्नलाई फर्काए।

जहाज नष्ट भयो

39 जब उज्यालो भयो जहाज चालकहरूले जमीन देखे। तर यो कुन जग्गा हो तिनीहरूलाई थाहा भएन। यदि सम्भव भए तिनीहरूले जहाजलाई किनारमा लैजान खोज्थे।

40 यस्तै तिनीहरूले लड्गारको डोरी खोलीदिए अनि त्यसलाई समुद्रमा फर्काए। तब तिनीहरूले अधिल्लिरको पाल बतासको लागि उठाए र किनार तिर गयो।

41 तर जहाज बालुवाको धापमा पर्यो। जहाजको अधिल्लो भाग त्यही अडकियो अनि जहाज चलन सकेन। तर टूलटूल छालहरूले जोडले हिकार्यो अनि जहाजको पछिल्लो भाग टुक्राटुक्रा पारिदियो।

42 सिपाहीहरूले कैदीहरूलाई मार्न चाहे ताकि तिनीहरू पौरिनु नपाउन् अनि भाग्न नसकुन्।

43 तर सैन्य अधिकारीले पावललाई जिउँदै बचाउन चाहन्थे। यसैले उनले कैदीहरूलाई मार्न अनुमति दिएनन्। उनले कैदीहरू जसले पौरिन सक्थे पहिले हाम फाल्न र जमीनमा जाने आदेश दिए।

44 अन्य मानिसहरूले तख्ता अथवा काठको टुक्राहरू प्रयोग गरेर जान सक्थे। यसरी प्रत्येक मानिस जमीनमा पुगे। कोही मानिसहरू पनि मरेनन्।

28

माल्टाको टापूमा पावल

1 जब हामी सुरक्षितसँग जमीनमा ओर्लियौं जान्न पायौं कि यो टापूलाई माल्टा भनिदो रहेछ।

2 पानी परिरहेको थियो र जाडो थियो। तर त्यहाँका रैथाने मानिसहरू हामीसित साथी झैं भए। तिनीहरूले हाम्रो लागि आगो बालिदिए र हामी सबैलाई निम्तो गरे।

3 पावलले दाउराको झिंजाहरू जम्मा गरे अनि आगोमा हालिदिए। तातोले गर्दा एक विषालु साँप बाहिर आयो अनि पावलको हातमा डस्यो।

4 त्यहाँ बग्नेहरूले पावलको हातमा साँप झुण्डिरहेको देखे। तिनीहरूले भने, “यो मान्छे हत्यारा हुनै पर्छ। ऊ पानीमा मरेन, तर न्यायले उसलाई बाँच्न दिएन।”

5 तर पावलले हात झड्काले अनि साँपलाई आगोमा हालिदिए। पावललाई अलिकति पनि केही भएन।

6 मानिसहरूले सोचे कि पावल सुनिन्छ, अथवा हटात लडेर मर्छ। तिनीहरूले निकै बेरसम्म पावललाई हेरे र मर्छ कि भनी पखिँरहे तर त्यस्तो कुनै नराप्नो घटना घटेन। यसकारण पावलप्रतिको आफ्नो धारणा मानिसहरूले बदली गरे। तिनीहरूले भने, “उनी परमेश्वर हुन्!”

7 त्यहाँ छेउछाउमा केही जमीन थियो। त्यहाँ टापूका एक प्रमुख मानिस थिए। उनको नाउँ पब्लियस थियो। छेवैमा तिनको जग्गा-जमीनहरू थियो। उनले हामीहरूलाई आफ्नो घरमा निम्त्याए, अनि तिनले हामीसित शिष्ट व्यवहार गरे। उनको घरमा हामी तीन दिन सम्म बस्यौं।

8 पब्लियसको बाबु बिमार थिए। उनी ज्वरो र रगत मासीले थलो परेका थिए। तर पावल उनीकहाँ गए अनि प्रार्थना गरे। प्रार्थना पछि उनले आफ्नो हातहरू उनीमाथि राखीदिए र निको पारे।

9 यस्तो घटना पछि त्यस टापूका सबै बिमारीहरू पावलकहाँ आए। पावलले तिनीहरूलाई पनि निको पारिदिए।

10-11 त्यस टापूका मानिसहरूले हामीलाई धेरै सम्मान गरे। हामी त्यहाँ तीन महीना सम्म बस्यौं। जब हामी हिंड्न तयार भयौं तब त्यहाँका मानिसहरूले हामीलाई चाहिने सामग्रीहरू दिए।

पावल रोम जाँदछ

हामी अलेक्जेन्ड्रियाबाट जहाजमा चढ्यौं। जहाज ठण्डा महीनाको बेला माल्टामा रहेको थियो। जहाजको अगिल्टिर जमल्याहा देवताहरूको चिन्ह थियो।

12 हामी सिराक्युस शहरमा पुग्यौं। त्यहाँ हामी तीन दिनसम्म बस्यौं अनि तब गयौं।

13 हामी रेगियम शहरमा आइपुग्यौं। अर्को दिन दक्षिण-पश्चिमबाट बतास बहन थाल्यो, यसकारण हामी जान सक्दौं। एक दिनपछि हामी पटिओली शहरमा आइपुग्यौं।

14 हामीले त्यहाँ केही दाज्यू-भाइहरू पायौं। तिनीहरूले हामीलाई त्यहाँ एक हप्ता बस्न असुरोध गरे। अन्तमा रोम आईपुग्यौं।

15 त्यहाँका विष्वासीहरूले आइपुगेको थाहा पाए। तिनीहरू हामीलाई भेट्न अप्पियस बजार र तीन-धर्मशाला भन्ने ठाउँमा आए। जब पावलले तिनीहरूलाई देखे परमेश्वरलाई धन्यवाद दिए अनि उनी सहासी भए।

पावल रोममा

16 त्यसपछि हामी रोम गयौं। पावललाई रोममा एकलै बस्न दिइयो। तर उनको सुरक्षाको निम्ति एकजना सेना बसे।

17 तीन दिन पछि पावलले त्यहाँका मुख्य-मुख्य यहदीहरू बोलाई पठाए। जब तिनीहरू एक साथ आए, पावलले भने, “मेरा यहदी दाज्यू-भाइहरू! मैले हाम्रो मानिसहरूको विस्मृता केही गरेको छैन। न त मैले मेरा पुर्खाहरूको रीति-रिवाज विस्मृत नै केही गरेको छु। तर मलाई यस्जेलममा पक्राइयो र रोमीलाई सुम्पिइयो।

18 रोमीहरूले धेरै प्रश्नहरू गरे। तर तिनीहरूले मलाई मृत्यु दण्ड दिनलाई कारण पाएनन्। यसर्थ तिनीहरूले मलाई स्वतन्त्र दिन चाहे।

19 तर यहदीहरूले विरोध गरे। अत सिसरको अघि मेरो जाँच गराउन मलाई रोम पठाइयोस् भनि मैले भन्नु पर्यो। तर मैले मेरा आफ्नो मानिसहरूको विरोधमा केही आपत्ति गर्नु छैन।

20 यही कारण म तिमीहरूसंग भेट्न र बोल्न चाहन्छु। म यो साङ्गालाले बाँधिएको छु किनभने इस्त्राएलको आशामा म विश्वास गर्छु।”

21 यहदीहरूले पावललाई उत्तर दिए, “हामीले तिम्रो विषयमा यहदियाबाट कुनै चिठीहरू पाएका छैनौं। न त हाम्रा कुनै यहदी दाज्यू-भाइहरू जो यहदियाबाट आए केही खबरहरू नै ल्याए न तिम्रो विषयमा केही खराब भने।

22 हामी तिम्रो विचारहरू सुन्न चाहन्छौं। हामी जान्दछौं कि यस पन्थको विषयमा मानिसहरूले चारैतिर खराब भनिरहेका छन्।”

23 पावल र यहदीहरूले सभा गर्ने दिन रोजे। त्यस दिन धेरै जना यहदीहरूले पावललाई घरमा भेटे। दिनभरि पावल तिनीहरूसंग बात गरिरहे। पावलले परमेश्वरको राज्यको विषयमा तिनीहरूलाई व्याख्या गरे। पावलले मोशाको व्यवस्था र अगमवक्ताहरूले लेखेका कुराहरूको उपयोग गरेर येशूको विषयमा तिनिहरूलाई विश्वास गराउन खोजे।

24 कतिपयले उनको कुरामा विश्वास गरे तर कतिपयले गरेनन्।

25 तिनीहरूमा तर्क भयो। यहदीहरू जान लागेका थिए तर पावलले अझ तिनीहरूलाई एउटा कुरा भने: “पवित्र आत्माले यशैया अगमवक्ताको माध्यमद्वारा तिम्रा पुर्खाहरूको विषय सत्य छ भने। उनले भने,

26 ‘यो मानिस भए तिर जाऊ र तिनीहरूलाई भन:

तिमीहरू सुन्न त सुन्छौं,

तर तिमीहरू बुझ्दैनौं।

तिमीहरू हेर्छौं अनि देख्छौं,

तर तिमीहरू जे देख्छौं बुझ्ने छैनौं!

27 हो, यी मानिसहरूका मन अहिले बन्द छन्।

यी मानिसहरूका कानहरू छन् तर तिनीहरूले सुन्दैनन्,
अनि यी मानिसहरूका आँखाहरू तर सत्य हेर्न मान्दैनन्।

यस्तो भएकोछ,

यसैले तिनीहरूले आफ्ना आँखाहरूले देखे छैनन्,
आफ्ना कानहरूले सुन्ने छैनन्,
आफ्ना मनले बुझ्ने छैनन्,

यस्तो भएको छ यसैले तिनीहरू मर्पटि फकिने छैनन्।'

यशैया 6:9-10

28 “म चाहन्छु तिमि यह्दीहरूले जान कि परमेश्वरले गैर-यह्दीहरूका निम्ति मुक्ति पठाउनु भएको छ। तिनीहरूले सुन्ने छन्!”

29 *

30 पावल पूरा दुइ वर्ष आफ्नो भाडाको घरमा बसे। उनले सबै मानिसहरूलाई स्वागत गरे जो उनीसंग भेट्न आए।

31 पावलले परमेश्वरको राज्यको विषयमा प्रचार गरे। उनले प्रभु येशू ख्रीष्टको विषयमा भने। उनी एकदम निर्भय थिए अनि कसैले पनि उनलाई बोल्नलाई रोक्न सकेनन्।

* 28:29: पछि आएका केही प्रतिलिपिहरूमा पद 29 मा थपिएको छ: “पावलले यी कुराहरू भनि सकेगछि, यह्दीहरू गए र तिनीहरू परस्परमा निकै तर्क-वितर्क गरे।”

रोमीहरूलाई पावलको पत्र

1 ख्रीष्ट येशुको सेवक पावलबाट, अभिवादन!

परमेश्वरले मलाई एक प्रेरित भनेर बोलाउनु भयो अनि सबै मानिसहरूलाई सुसमाचार सुनाउन मलाई छान्नु भएको छ।

2 परमेश्वरले धेरै पहिले नै आफ्ना अगमवक्ताहरूद्वारा उहाँका मानिसहरूलाई सुसमाचार दिनु भनेर वचन दिनुभएको थियो। त्यो वचन पवित्र धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ।

3-4 सुसमाचार भन्नु नै हाम्रा प्रभु येशु ख्रीष्ट, परमेश्वरका पुत्रको विषयमा बताउनु हो। एउटा मानिसको रूपमा उहाँ दाऊद परिवारमा जन्मिनु भएको थियो। पवित्र आत्मा द्वारा येशुलाई परमेश्वरको पुत्र भनेर देखाउनु भयो। उहाँलाई महान शक्तिले मृत्युबाट बौरीउठाउनु भयो।

5 ख्रीष्ट द्वारा परमेश्वरले मलाई प्रेरितको खास काम सुम्पिनु भयो। परमेश्वरले यो काम सारा राष्ट्रहरूका जातिहरूलाई डोर्याएर प्रभुमाथि विश्वास गर्न र उहाँको कुरा पालन गर्न भनेर सुम्पिनु भयो। यो म ख्रीष्टको निम्ति गर्दछु।

6 अनि रोममा भएका मानिसहरूलाई पनि येशु ख्रीष्ट कै परिवार बन्नु भनेर बोलाईयो।

7 यो पत्र तिमीहरू सबै रोमवासीहरूलाई हो कि प्रभुले तिमीहरूलाई आफ्ना पवित्र मानिसहरू भनेर बोलाउनु भएको छ। तिमीहरू ती मानिसहरू हो जसलाई परमेश्वरले प्रेम गर्नुहुन्छ।

तिमीहरूलाई हाम्रो पिता परमेश्वरबाट र प्रभु येशु ख्रीष्टबाट अनुग्रह र शान्ति।

धन्यवादको प्रार्थना

8 सर्वप्रथम तिमीहरू सबै जनाको लागि येशु ख्रीष्ट द्वारा मेरो परमेश्वरलाई म धन्यवाद प्रकट गर्दछु। म मेरो परमेश्वरलाई त्यस कारणले धन्यवाद प्रकट गर्दछु कि संसारमा चारैतिर मानिसहरूले तिमीहरूको विश्वासको विषयमा प्रशंसा गरिरहेका छन्।

9-10 प्रत्येक समयमा म प्रार्थना गर्दछु र सधैं सम्झना गर्दछु। प्रभुलाई यो सत्य हो भन्ने थाहा छ। परमेश्वर एक हुनुहुन्छ जसको सेवा म आफ्नो आत्मामा उहाँको पुत्रको सुसमाचारको प्रचारद्वारा गर्छु। म प्रार्थना गर्छु कि मलाई तिमीहरूलाई भेट्ने अनुमति दिईयोस्। परमेश्वरले चाहनु भयो भने मात्र यी सबै हुनेछन्।

11 म तिमीहरूलाई हेर्न एकदमै इच्छुक छु। म तिमीहरूलाई कुनै आत्मिक उपहार दिन चाहन्छु जसले तिमीहरूलाई दरिलो बनाओस्।

12 मेरो भन्नुको तात्पर्य हामी प्रत्येकलाई विश्वासले परस्परमा प्रोत्साहन गरोस्। तिमीहरूको विश्वासले मलाई सहयोग गर्छ अनि मेरा विश्वासले तिमीहरूलाई सहयोग गर्छ।

13 दाज्यू-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू, तिमीहरूले जान कि मैले धेरै पटक तिमीहरूकहाँ आउने योजना गरे। म तिमीहरूकहाँ आउन चाहन्थे ताकि तिमीहरूलाई आत्मिक तवरले सहायता पुर्याउन सकूँ। म तिमीहरूलाई अन्य गैर-यहूदीहरूलाई जस्तै सहयोग गर्न चाहन्छु।

14 मलाई लाग्छ मैले सबै मानिसहरूको सेवा गर्न परेको छ: ग्रीकहरू, गैर-ग्रीकहरू, ज्ञानी र मूर्ख मानिसहरू।

15 यसैले म रोममा हुने तिमीहरूलाई पनि सुसमाचार प्रचार गर्न इच्छुक छु।

16 म सुसमाचारसंग शर्माउँदैन तर गौरव गर्छु। सुसमाचार त्यस्तो शक्ति हो जुन परमेश्वरले प्रयोग गर्नुहुन्छ। जसले उहाँमाथि विश्वास गर्छ पहिले यहूदी र गैर-यहूदीहरूलाई रक्षा गर्नलाई प्रयोग गर्नुहुन्छ।

17 सुसमाचारले मानिसहरूलाई उहाँसँग धार्मिक बन्ने कुरो प्रकट गरेको छ। परमेश्वरको बाटोले मानिसहरूलाई शुद्धदेखि अन्तस्सम्म विश्वासद्वारा धार्मिकता तिर डोर्याउँदछ। जस्तो धर्मशास्त्रमा भनिएको छ, “जुन मानिस परमेश्वरको विश्वासमा ठीक रहँदछ ऊ अनन्त सम्म बाँच्नेछ।”

सबैले गलत गरे

18 परमेश्वरको क्रोध स्वर्गबाट प्रकट भयो। किनकि मानिसहरूले उहाँको विरुद्धमा दुष्ट र नराम्रा कामहरू गरे। तिनीहरूसँग सत्य छ, तर त्यो सत्य उनीहरूका दुष्ट-कार्यले लुकाई दिएको छ।

19 परमेश्वरले आफ्नो क्रोध देखाउनुभयो, किनभने उहाँको बारेमा जानुपर्ने प्रत्येक कुरो परमेश्वरले स्पष्टसित देखाइदिनु भएकोछ। हो, उहाँले आफ्नो बारेमा सबै कुराहरू स्पष्ट बताई दिइसक्नु भएकोछ।

20 परमेश्वरको विषयमा धेरै कुराहरू छन् जुन मानिसहरूले देख्न सक्नेनन् उहाँकै अनन्तको शक्ति र अन्य थोकहरू जसले उहाँलाई परमेश्वर भनि चिनाउँछ। तर संसारको शुद्धदेखि नै ती सबै चीजहरू बुझ्न मानिसहरूलाई सजिलो छ। ती थोकहरू

स्पष्ट छन् जुन परमेश्वरले बनाउनु भएको थियो। यसैले ती सबै मानिसहरू आफूले गरेको खराब कामहरूबाट परमेश्वरदेखि उम्कन पाउँदैनन्।

21 मानिसहरूले परमेश्वरलाई चिने। तर तिनीहरूले उहाँलाई परमेश्वरको रूपमा महिमा गरेनन् र धन्यवाद पनि प्रकट गरेनन्। मानिसहरूका विचारहरू बेकामका भए अनि अन्धकारले तिनीहरूको मुख बुद्धिलाई ढाकी दियो।

22 मानिसहरूले आफूलाई ज्ञानी भनेर ठाने अनि तिनीहरू मूर्ख बने।

23 तिनीहरूले परमेश्वरको महिमा गर्न छोडिदिए जो अनन्त हुनुहुन्छ। तर परमेश्वरको महिमालाई संसारिक वस्तु जस्ता देखिने मूर्ति-पूजासँग साटे। मानिसहरूले परमेश्वरको महिमालाई चरा-चुरूङ्गी, पशुहरू र सर्पहरू जस्ता देखिने बनाइएका मूर्ति-पूजासँग साटे।

24 मानिसहरू पापले भरिएका थिए, तिनीहरू दुष्ट कामहरू गर्न चाहन्थे। यसैले परमेश्वरले तिनीहरूलाई पापपूर्ण जीवनमै जीउनु भनेर छोडिदिनु भयो। त्यसैले तिनीहरूले एका-अर्कामा आफ्ना शरिरहरूको अनादर गर्दै यौन-पापहरू गरे।

25 ती मानिसहरूले परमेश्वरको सत्यलाई झट्टमा परिवर्तन गरे। आफैँद्वारा बनाइएका ती थोकहरूलाई पुज्नु र सेवा गर्न थाले। तर परमेश्वरले बनाउनु भएको कुराहरूको उनीहरूले न त पूजा गरे न सेवा गरे। परमेश्वरको प्रशंसा सधैं हुनपर्छ। आमिन।

26 मानिसहरूले त्यस्तो कार्यहरू गरेकाले परमेश्वरले तिनीहरूलाई लाजमर्दो काम गर्नलाई छोडिदिनु भयो जुन तिनीहरू गर्न चाहन्थे। पत्नी मानिसहरूले पुष्पहरूसँग प्राकृतिक यौन सर्म्पक छडेर स्त्रीसँग नै अप्राकृतिक यौन सर्म्पक गर्न थाले।

27 त्यस्तै प्रकारले लोभ-मानिसहरूले पनि स्त्रीसँगको प्राकृतिक यौन छोडेर अन्य लोभ-मानिसहरूसँग अप्राकृतिक सम्बन्ध राख् थाले। तिनीहरूले आपसमा लाजमर्दो कामहरू गरे। अनि तिनीहरूले गल्ती काम गरेकोले तिनीहरूका शरीरले कष्ट पाए।

28 परमेश्वरको सत्य ज्ञान राख्नु पर्छ भनेर कुरालाई मानिसहरूले महत्व दिएनन्। त मानिसहरूले नगर्नु पर्ने काम गरे। यसैले व्यर्थकै कामहरू गरौं भनेर परमेश्वरले छाडिदिनु भयो।

29 तिनीहरूको मन हरेक प्रकारको पाप, दुष्ट्याई, स्वार्थपन र घृणाले भरियो। ती मानिसहरू आफैँमा डाह, हत्याको भावना, झैझगडा झट्टा र एक-अर्कामा दुर्विचारले भरिए।

30 तिनीहरू आपसमा दुष्ट्याई पूर्ण कुराहरू गर्छन्। तिनीहरू परमेश्वरलाई घृणा गर्छन्। तिनीहरू रूखो, अहंकार अभिमानी, र ढीट छन्। तिनीहरूले नराप्ता कामहरू गर्ने नयाँ बाटोहरू खोजि हिँड्छन्। तिनीहरूले आफ्ना माता-पितालाई पनि टेर्दैनन्।

31 तिनीहरू मूर्ख छन् र तिनीहरूले आफ्नो भाकलहरू पूरा गर्दैनन्। तिनीहरूमा अरूहरू प्रति प्राकृतिक ममता हुँदैन अनि कसैलाई पनि दया देखाउँदैनन्।

32 तिनीहरूले परमेश्वरको धार्मिक विधान जान्दछन्। त्यस्ता मानिसहरू मर्ने पर्छ भन्ने परमेश्वरको नियम तिनीहरू जान्दछन्। तथापि तिनीहरूले ती गल्ती कामहरू गरी मात्र रहनेन तर अरूले त्यसो गरेको पनि ठीकै ठाने।

2

तिमी यहदीहरू पनि पापपूर्ण छौ

1 यदि तिमिले अरूलाई जाँच गर्न सक्छु भनेर सोच्छौ भने, तब तिमि भूल धारणामा छौ। तिमि पनि पापको दोषी छौ। तिमिले अरू मानिसहरूलाई जाँच गर्छौ तर तिमिले पनि त्यस्तै नराप्ता कामहरू गरेका हुन्छौ। यसकारण जब तिमि तिनीहरूलाई जाँच गर्छौ तब तिमि आफैँले आफूलाई जाँच गरिरहेका हुनेछौ।

2 ज-जसले नराप्ता कामहरू गर्छन् उनीहरूलाई परमेश्वरले न्याय गर्नुहुन्छ। अनि हामी जान्दछौ कि परमेश्वरको न्याय ठीक हुँदछ।

3 तिमिहरूले पनि ती गल्ती काम गर्नेलाई जाँच गर्छौ। तर तिमि आफैँ पनि त्यस्तै नराप्ता काम गरिरहेका हुन्छौ। यसैले तिमिहरूलाई थाहा छ कि परमेश्वरले निश्चय न्याय गर्नुहुनेछ अनि त्यसबाट तिमिहरू भाग्न पाउने छैनौ।

4 के तिमि परमेश्वरको दया, सहनशीलता र धैर्यलाई नकार्न सक्छौ? के तिमिहरू उहाँको दया तिमिहरूकै हृदय र जीवन परिवर्तनको निम्ति हो भन्ने कुरालाई अमान्य ठान्छौ?

5 तर तिमिहरू आफूलाई परिवर्तन गर्ने कुरामा अत्यन्त उग्र र हठी छौ। यसकारण तिमिहरूले आफैँ प्रति परमेश्वरको क्रोधलाई उकास्टैछौ जुन परमेश्वरको न्यायको बेलामा बुझ्ने छौ।

6 परमेश्वरले मानिसहरूका आ-आफ्नो कर्म अनुसार पुरस्कार अथवा दण्ड दिनुहुनेछ।

7 कतिपय मानिसहरू परमेश्वरको महिमा, सम्मान, र जीवनको लागि बाँच्दछन् जुन कहिल्यै नष्ट गर्न सकिँदैन। ती मानिसहरू जो यी कुराहरूका निम्ति बाँच्दछन्, उनीहरू सधैं असल कर्म गर्दछन्। परमेश्वरले तिनीहरूलाई अनन्त जीवन दान गर्नु हुँदछ।

8 तर अन्य मानिसहरू स्वार्थी र सत्य पछ्याउन अस्वीकार गर्छन्। तिनीहरूले दुष्टताको बाटो अपनाउँदछन्। परमेश्वरले उनीहरूलाई दण्ड र क्रोध दिनुहुँदछ।

9 जसले दुष्ट कामहरू गर्छन् उनीहरूलाई परमेश्वरले दुःख र पीडाहरू दिनुहुनेछ-पहिले यहीहरूलाई र गैर-यहीहरूलाई पनि।

10 तर जसले असल कर्म गर्छ उनीहरूलाई परमेश्वरले गौरव, सम्मान र शान्ति प्रदान गर्नु हुनेछ पहिले यहीहरूलाई र त्यसपछि गैर-यहीहरूलाई।

11 परमेश्वरले सबैलाई समान न्याय गर्नु हुनेछ।

12 जस-जसले व्यवस्था बिना पापकर्म गरेका छन् तिनीहरू व्यवस्था बिना नै नाश हुनेछन्। जसले व्यवस्था पाएर पनि पाप कर्महरू गर्छन् तिनीहरूको न्याय व्यवस्था अनुसार नै गरिने छ।

13 व्यवस्था सुनेर मात्र मानिसहरू परमेश्वरको अघि धार्मिक ठहरिदैनन्, तर व्यवस्थाको पालन गरेर धार्मिक बन्दछन्।

14 गैर-यहीहरूसँग व्यवस्थानै छैन। तर जब उनीहरूले व्यवस्था अनुरूपका कुराहरू स्वभावतः गर्छन् भने तिनीहरूसँग व्यवस्था नभए ता पनि व्यवस्था भाएकै बराबर हो।

15 किनकि तिनीहरूले सिद्ध गर्छन् कि व्यवस्थाले भने अनुसारको कुरा उनीहरूको हृदयमा लेखिएको हुन्छ। र उनीहरूका विवेकले पनि उनीहरूलाई त्यसै भन्छ। अनि उनीहरूको कर्म अनुसारका विचारहरूले तिनलाई दोष्याउँछन् वा समर्थन गर्छन्।

16 यी सम्पूर्ण कुराहरू त्यस दिनमा मात्र हुने गर्दछ जब परमेश्वरले मानिसहरूका हृदयका गुण कुराहरूको न्याय गर्नुहुनेछ। अनि जुन सुसमाचार म प्रचार गर्दछु, यसले यही भन्छ कि परमेश्वरको न्याय ख्रीष्ट येशू द्वारा हुनेछ।

यहीहरू र व्यवस्था

17 तिमी को हो? तिमी आफैले आफूलाई यही भन्दछौ। तिमी व्यवस्थामा भरोसा गर्छौं अनि आफ्नो परमेश्वरको घमण्ड गर्छौं।

18 तिमी जान्दछौ कि परमेश्वरले तिमीहरूबाट के चाहनु हुन्छ। अनि तिमीहरू कुन कुरो मुख्य छ त्यो जान्दछौ, किनभने तिमीहरूलाई व्यवस्थाले सिकाएको छ।

19 तिमीहरू सोच्दछौ कि तिमीहरू नै जनताका मार्गदर्शक हो तर तिमीहरू ठीक मार्ग जान्दैनौ। तिमी सोच्दछौ कि तिमीहरू जनताको निम्ति ज्योति हो तर आफू स्वयं नै अन्धकारमा छौ।

20 तिमीले आफूलाई ती अज्ञानी मानिसहरूलाई सही कुरा सिकाउने भनेर सम्झन्छौ। अनि तिमीहरू आफूलाई मानिसहरूका उपदेशक भनेर ठान्दछौ जसले धेरै सिक्नु परेको छ। तिमीहरूसँग व्यवस्था छ यसैले तिमीहरू सोच्दछौ कि सबै कुराहरू जान्दछौं र सबै सत्य तिमीहरूसँगै छ।

21 तिमीहरूले अन्य मानिसहरूलाई सिकाउँदछौ। यसकारण तिमीहरू आफैलाई किन पढाउँदैनौ? तिमीहरू अस्लाई नचोर भन्छौ तर आफैचाहिँ चोर्दछौ?

22 तिमीहरू मानिसहरूलाई व्यभिचारको पाप नगर्नु भन्छौ। तर तिमीहरू आफै चाँहि त्यस्ता पाप गर्दछौ। तिमीहरू मूर्ति-पूजालाई घृणा गर्दछौ। तर तिमीहरू आफै मूर्तिका मन्दिरहरूको धन किन लुट्दछौ?

23 परमेश्वरको व्यवस्थाको विषयमा तिमीहरू घमण्ड गर्छौं। तर तिमीहरूले परमेश्वरको व्यवस्था भङ्ग गरेर उहाँलाई अनादर गर्छौं।

24 धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ: “तिमीहरूको कारणले, अन्य गैर-यहीहरूद्वारा परमेश्वरको अपमान भएको छ।”

25 यदि तिमीहरूले व्यवस्था अनुसरण गरेको भए तिमीहरूको खतनाको माने रहने थियो। तर यदि तिमीहरूले व्यवस्था भङ्ग गर्नु भने तिमीहरू कहिल्यै खतना नभएको ठहरेनो छौ।

26 गैर-यहीहरूको खतना भएको हुँदैन। तर यदि तिनीहरूले व्यवस्था अनुसार त्यसो गरे भने तिनीहरू खतना भएका ठहर्दछन्।

27 तिमी यहीहरूसँग लिखित व्यवस्था र खतना छ, तर तिमीहरूले व्यवस्था भङ्ग गर्छौ। यसकारण ती मानिसहरू जसको शारीरिक खतना भएको छैन, तर तिनीहरूले व्यवस्थालाई मान्दछन्, यसले तिमीहरू दोषी भएको देखाउँदछ।

28 यदि एक मानिस शारीरिक रूपले मात्र यही हो भने ऊ साँचो अर्थमा यही होइन। सत्य खतना शारीरिक खतना मात्र होइन।

29 एक मानिस मनको भित्री तहबाट मात्र साँचो यही हुँदछ। साँचो खतना आत्माद्वारा हृदयमा भएको हुँदछ विधानद्वारा होइन। यो आत्माले गरेको हुँदछ, लिखित व्यवस्थाले गरेको हुँदैन। हृदयमा खतना भएको मानिसले मात्र परमेश्वरबाट प्रशंसा पाउँदछ, अनि मानिसहरूबाट होइन।

3

1 यसकारण के यहदीहसूमा अन्य गैर-यहदीहसूमा नभएको कुरा छ त? खतनामा के विशेषता छ?

2 हो, यहदीहसूमा धेरै विशेष कुराहरू छन्। मुख्य कुरा यो हो: परमेश्वरले आफ्ना शिक्षाहरूबाट यहदीहसूलाई विश्वास गर्नु भयो।

3 यो सत्य हो कि कतिपय यहदीहसू परमेश्वरको आज्ञाकारी थिएनन्। तर त्यसले के परमेश्वर भाकल पूरा गर्न रोक्नेछ?

4 अहँ! परमेश्वर सत्य भएरै रहनु हुन्छ, सबै मानिसहरू झटो भए पनि। धर्माशास्त्रमा लेखिएको छ,

“तिमीहरू आफ्ना वचनमा सच्चा प्रमाणित हुनेछौं जब बोल्दछौं,
अनि तिमीहरूले जित्रेछौं जब तिनीहरूको न्याय हुनेछ।”

भजनसंग्रह 51:4

5 जब हामी गल्ती गर्छौं, त्यसले परमेश्वर सही हुनुहुन्छ भन्ने कुरा अझ स्पष्ट पार्दछ। यसकारण के हामी भन्न सक्छौं कि परमेश्वरले हामीलाई दण्ड दिनु हुँदा उहाँ बेटीक बनिनु हुन्छ? म मानव विचारको अनुसार बोल्दैछु।

6 होइन! यदि परमेश्वरले हामीलाई दण्ड दिन सक्नु भएन भने, उहाँले संसारलाई न्याय गर्न सक्नु हुन्नु।

7 कुनै मानिसले भन्न सक्ता, “जब म झटो बोल्छु, यसले परमेश्वरलाई अझै बडी महिमा दिँदछ, किनभने मेरो झटले परमेश्वरको सत्यलाई प्रकट गर्दछ। यसकारण म किन पापीको रूपमा न्याय गरिनु?”

8 तब हामी भन्न सक्छौं, “हामीले दुष्ट काम गर्न पर्छ ताकि असल चीज आउला।” कतिपय मानिसहरूले हामीलाई निन्दा गर्दै भन्छन् कि हामी नै त्यस्तो कुरा सिकाउँछौं। ती भर्त्सना हुनै पर्छ।

सबै मानिसहरू दोषी छन्

9 यसकारण हामी यहदीहसू के अन्य मानिसहरू भन्दा श्रेष्ठ छौं? होइन, कदापि छैनौं। हामीले पहिल्यै भनिसकेका छौं कि यहदीहसू र गैर-यहदीहसू सबै समानरूपले पापको शक्ति मुनि छौं।

10 धर्मशास्त्रले भन्दछ,

“त्यहाँ पापरहित मानिस कोही छैनन्।
एउटै पनि छैनन्!

11 त्यहाँ कोही बुझ्झकी मानिस छैनन्।

त्यहाँ परमेश्वरको खोजी गर्ने एकैजना पनि छैन।

12 सबैले परमेश्वरपट्टि पीठ फर्काएका छन्,
अनि सबै बेकम्मा भएका छन्।

असल कर्म गर्ने कोही छैन।
एकैजना पनि छैन।”

भजनसंग्रह 14:1-3

13 “मानिसहरूका मुख खुल्ला चिहानहरू जस्ता छन्।
तिनीहरू आफ्ना जिब्रोले अस्ताई धोका दिदछन्।”

भजनसंग्रह 5:9

“तिनीहरूले जुन कुराहरू भन्दछन् ती सर्पका विष जस्ता हुँदछन्।”

भजनसंग्रह 140:3

14 “तिनीहरूका मुखहरू श्राप र तीतोपनले भरिपूर्ण छन्।”

भजनसंग्रह 10:7

15 “तिनीहरूका खुट्टा हत्या गर्नमा छीटो कुद्छन्।

16 जता-जता तिनीहरू जान्छन् त्यहाँ सर्वनाश र विपत्ति ल्याउँदछन्।

17 तिनीहरू शान्तिको बाटो जान्दैनन्।”

यशैया 59:7-8

18 “तिनीहरूमा परमेश्वरको डर र सम्मान छैन।”

भजनसंग्रह 36:1

19 हामी जान्दछौं कि व्यवस्थाले भने झैं, त्यो व्यवस्थाकै अधीनमा हुनेहरूलाई हो। यसले सारा मानवीय बहानाहरूको अन्त गर्नेछ सम्पूर्ण संसारलाई परमेश्वरको न्यायको अधीनमा ल्याउने छ।

20 किनभने व्यवस्थालाई पछ्याएर कोही पनि परमेश्वरको अधि धर्मी हुन सतैन। व्यवस्थाले हाम्रो पापलाई मात्र औल्याउँछ।

प्रभुले कसरी मानिसहरूलाई ठीक बनाउनु हुन्छ

21 तर अब व्यवस्था बिना नै मानिसहरूलाई धार्मिक बनाउने परमेश्वरको नयाँ बाटो देखा परेको छ। व्यवस्था र अगमवक्ताहरूले हामीलाई त्यस नयाँ बाटोको विषयमा भनेका छन्।

22 परमेश्वरले हामीलाई येशू ख्रीष्टमा विश्वासको माध्यमद्वारा धर्मी बनाउनु हुन्छ। परमेश्वरले कुनै पक्षपात बिना नै सबैलाई धर्मी बनाउनु हुन्छ जसले ख्रीष्टमा विश्वास गर्छ।

23 सबै मानिसहरूले पाप गरेका छन् अनि परमेश्वरको महिमासम्म पुग्न चुकेका छन्।

24 मानिसहरू परमेश्वरको अनुग्रहद्वारा धर्मी बनाइए। यो सित्तैको उपहार हो। येशू ख्रीष्टको माध्यमद्वारा परमेश्वरले मानिसहरूलाई पापबाट मुक्त गराउँदै धर्मी बनाउनु हुन्छ।

25 परमेश्वरले हामीहरूका पापहरूको छुटकाराको निम्ति येशूलाई पठाउनु भयो। तिनीहरूका विश्वासको कारणले परमेश्वरले येशूका रगतद्वारा मानिसहरूलाई पापको क्षमा दिनुहुन्छ। उहाँ धार्मिक हुनुहुन्छ भन्ने देखाउनलाई परमेश्वरले यसो गर्नु भयो। आफ्नो धैर्यको कारणले परमेश्वरले मानिसहरूलाई तिनीहरूले गरेका पापहरूको निम्ति सजाय दिनु भएन।

26 अहिले पनि उहाँ धार्मिक नै हुनुहुन्छ भन्ने देखाउन परमेश्वरले यसो गर्नु भयो। परमेश्वरले यस्तो देखाउन गर्नुभयो कि उहाँ न्यायी हुनुहुन्छ र येशूमा उनीहरूको विश्वासद्वारा मानिसहरूलाई धार्मिक पनि बनाउन सक्नु हुन्छ।

27 यसकारण हामीले आफैले त्यस्तो घमण्ड गर्न कुनै ठाउँ छ? अहाँ, कुनै ठाउँ छैन। किन ठाउँ छैन? किनभने यो विश्वासको मार्ग हो अथवा व्यवस्थाको मार्ग हो।

28 किन? किनभने हामी विश्वास गर्दछौं कि एउटा मानिसलाई व्यवस्था विनै विश्वासद्वारा धार्मिक बनाइन्छ। अनि हामी यही विश्वास गर्छौं।

29 परमेश्वर यहदीहरूका मात्र परमेश्वर हुनुहुन्न। उहाँ गैर-यहदीहरूका पनि परमेश्वर हुनुहुन्छ।

30 परमेश्वर एउटै मात्र हुनुहुन्छ। उहाँले यहदीहरूलाई तिनीहरूका विश्वासद्वारा धर्मी बनाउनु हुनेछ। त्यसरी नै गैर-यहदीहरूलाई पनि तिनीहरूको विश्वासद्वारा धर्मी बनाउनुहुनेछ।

31 यसकारण हामीले विश्वासको बाटोमा लागेर व्यवस्था नष्ट गरिदिनु? होइन! विश्वासले हामीलाई त्यही बनाउँछ जुन व्यवस्थाले चाहन्छ।

4

अब्राहामको उदाहरण

1 यसकारण हाम्रा मानिसहरूका पूर्वा अब्राहाम बारे हामी के निष्कर्षमा पुग्छौं? विश्वासको बारेमा उनले के सिके?

2 यदि उनले गरेकै कर्मबाट धार्मिक बनाइएको हो भने, तब उनले घमण्ड गर्ने कारण थियो। तर अब्राहामले परमेश्वरको सामु घमण्ड गर्न सकेनन्।

3 धर्माश्रितले भन्छ, “अब्राहामले परमेश्वरमाथि विश्वास गरे। अनि उनको विश्वास परमेश्वरले एक धर्मीको रूपमा गन्तुभयो।”^{*}

4 जब कुनै मानिसले काम गर्दछ, उसलाई उपहारको रूपमा ज्याला दिइँदैन। उसले पाउनु पर्ने ज्याला कमाउँछ।

5 कसैले त्यस्तो काम गर्न सक्दैन जसले उसलाई धर्मी बनाउनेछ। यसैले मानिसले परमेश्वरमा विश्वास गर्नु पर्दछ जसले उसलाई धर्मी बनाउनुहुन्छ। तब परमेश्वरले उसको विश्वास ग्रहण गर्नुहुन्छ र उसलाई धर्मी बनाउनु हुन्छ।

6 त्यस्तै प्रकारले, दाऊदले त्यस मानिसको प्रसन्नता व्यक्त गरे जसलाई परमेश्वरले उसको कर्महरू नविचारी धर्मी ठहराउनु हुन्छ। दाऊदले भने:

7 “धन्य हुन तिनीहरू

जसका दुष्कर्महरू क्षमा भए र पापहरू ढाकिए।

धन्य हुन ती जसको पापको लेखा परमेश्वरले लिनु हुन्न।

8 अनि जब परमप्रभु पापरहित मानिसलाई स्वीकार गर्नु हुँदछ, त्यो मानिस सौँचची नै खुशी हुँदछ।”

भजनसंग्रह 32:1-2

* 4:3: उत्पत्ति 15:6 बाट उद्धृत गरिएको।

9 यस्ता आशिष त्यस्ता मानिसहरूलाई मात्र हो जसले खतना गरेका छन्? अथवा ती खतना नगर्नेहरूलाई पनि हो? हामीले भनिसकेका छौं अब्राहामको विश्वास एउटा धर्मीको रूपमा गनिएको थियो।

10 यो कसरी हुन गयो? के परमेश्वरले अब्राहामलाई उनले खतना गर्न अगाडी अथवा खतना गरे पछाडी स्वीकार गर्नुभयो? परमेश्वरले उनलाई खतना गर्न अगाडी स्वीकार गर्नु भएको थियो।

11 परमेश्वरले स्वीकार गर्नुभयो भनेर देखाउनाका लागि अब्राहामले पछि खतना गरे। परमेश्वरले स्वीकार गरेको देखाउनका लागि उनले आफ्नो खतना परमेश्वरको अगाडी विश्वास गरेको प्रमाणित गरे। यसैले अब्राहाम सबैका पिता हुन जसलाई खतना नगरेकाहरूले पनि विश्वास गर्दछन्। जसले विश्वास गर्दछ उसलाई पनि धर्मीको रूपमा ग्रहण गरिने छ।

12 अनि अब्राहाम ती खतना गर्नेहरूका पनि पिता हुन्। तर तिनीहरूका खतनाले गर्दा मात्र अब्राहाम उनीहरूका पिता भएका होइनन्। उनी तिनीहरूका पनि पिता हुन् यदि तिनीहरू हाम्रा पिता अब्राहामको विश्वास जस्तै अनुसरण गर्दछन् जुन उनले आफ्नो खतना गर्न भन्दा अघि देखाए का थिए।

विश्वासद्वारा परमेश्वरको प्रतिज्ञा पाउन सकिन्छ

13 अब्राहाम र उनका भावी सन्तानहरूले परमेश्वरको प्रतिज्ञा पाए कि उनीहरूले सारा संसार पाउने छन्। अब्राहामले त्यो प्रतिज्ञा पाएको व्यवस्थालाई विश्वास गरेको कारणले होइन। अब्राहामले परमेश्वरको प्रतिज्ञा पाएको कारण उनी आफ्नो विश्वासले गर्दा धर्मी थिए।

14 यदि मानिसहरूले व्यवस्था पछ्याएर परमेश्वरको वचन पाउने भए, तब विश्वास मूल्यहीन बन्ने थियो, र परमेश्वरको अब्राहामसँग को प्रतिज्ञा बेकम्मा बन्ने थियो।

15 किन? किनभने जब मानिसहरूले व्यवस्था पालन गर्दैनन् तब व्यवस्थाले परमेश्वरलाई रिस उठाउँछ। तर यदि त्यहाँ कुनै व्यवस्था छैन भने, त्यहाँ अनाज्ञाकारीताको कुनै प्रश्न आउँदैन।

16 यसकारण परमेश्वरको विश्वास प्रतिज्ञाको फल हो। त्यसैले परमेश्वरको प्रतिज्ञा सित्तैको उपहार जस्तै पाउन सकिन्छ। अनि यदि प्रतिज्ञा सित्तैको उपहार भए, अब्राहामका विश्वास हुने सबै मानिसहरूले त्यो वचन पाउन सक्छन्। यो प्रतिज्ञा ती मानिसहरूका लागि मात्र होइन जो मोशाको व्यवस्थाको अधीनमा छन्। प्रतिज्ञा सबैको निम्ति हो जो अब्राहाम जस्तै विश्वासी थिए। अब्राहाम हामी सबैका पिता हुन्।

17 धर्मशास्त्रमा यस्तो लेखिएको छ, “मैले तिमीलाई सबै जातिका पिता बनाएँ”* यो परमेश्वर समक्ष सत्य छ। अब्राहामले परमेश्वरमा विश्वास गरे जसले मृतहरूलाई जीवन दिनुहुन्छ र जुन कुराहरू अहिलेसम्म भएको छैन त्यसको निर्णय दिनुहुन्छ।

18 अब्राहामको सन्तान हुनेछ भन्ने आशा थिएन। तर अब्राहामले परमेश्वरमा विश्वास गरे र आशा जीवित राखे। त्यही कारणले अब्राहाम धेरै जातिका पिता भए। परमेश्वरले जस्तो उनलाई भन्नुभयो, “तिमीसँग धेरै सन्तानहरू हुनेछन्।”*

19 अब्राहाम प्रायः एकसय वर्ष उमेर पुगिसकेका थिए, यसैले उनको शरीरबाट सन्तानहरू हुन उमेर बितिसकेको थियो। सारहबाट पनि कुनै छोरा-छोरी भएन। अब्राहामले यसको विषयमा सोचेका थिए। तर परमेश्वरप्रति उनको विश्वास कमजोर भएन।

20 परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नु भएको कुरा गर्नुहुनेछ भन्ने कुरामा अब्राहामले किहिल्यै शंका गरेनन्। अब्राहामले आफ्नो विश्वास गुमाएनन्। बस्, उनको विश्वास अझ दृढ भयो अनि उनले परमेश्वरको प्रशंसा गरे।

21 आफूले दिनुभएको प्रतिज्ञा पूर्ण गर्नमा परमेश्वर सामर्थी हुनुहुन्छ भन्ने कुरामा अब्राहाम पूर्णरूपले निश्चिन्त थिए।

22 यसैले, “परमेश्वरले अब्राहामको विश्वासलाई ग्रहण गर्नु भयो। औ उनलाई धर्मी बनाउनु भयो।”*

23 ती शब्दहरू “परमेश्वरले उनको विश्वासलाई मानिलिए” भने अब्राहामको लागि मात्र लेखिएको थिएन।

24 ती शब्दहरू हाम्रो निम्ति पनि थियो। परमेश्वरले हामीलाई पनि ग्रहण गर्नुहुन्छ जसले उहाँमा विश्वास गर्दछ, जसले हाम्रा प्रभु येशूलाई मृत्युबाट बौराउन भयो।

25 येशूलाई हाम्रो पापहरूका निम्ति मर्नु दिइयो। अनि हामीलाई धर्मी बनाउन उहाँ मृत्युबाट जीवनमा आउनु भयो।

5

परमेश्वरसंग शान्ति

1 हाम्रो विश्वासको कारणले गर्दा हामी परमेश्वरसँग धर्मी बनेका छौं। यसर्थ हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टद्वारा थियो हामी परमेश्वरबाट शान्ति पाउँछौं।

2 ख्रीष्टको माध्यम र हाम्रो विश्वासको कारण हामीले अनुग्रहमा प्रवेश पाएका छौं जहाँ हामी अहिले उभिएका छौं अनि परमेश्वरको महिमा पाउने आशामा हामी आनन्द मनाइरहेछौं।

* 4:17: उत्पत्ति 17:5 बाट उद्धृत गरिएको।

* 4:18: उत्पत्ति 15:5 बाट उद्धृत गरिएको।

* 4:22: उत्पत्ति 15:6 बाट उद्धृत गरिएको।

3 त्यति मात्र होइन हामी आफ्ना दुःखहरूमा पनि खुशी छौं। किन हामी आफ्ना दुःखहरूमा पनि खुशी छौं? किनभने हामी जान्दछौं कि ती दुःखहरूले हामीलाई संयमी बनाउँदछ।

4 अनि यही संयमले हामीलाई प्रमाण गर्दछ कि हामी बलिया छौं। अनि यस्तो प्रमाणहरूले हामीलाई आशा प्रदान गर्दछ।

5 अनि यस आशाले हामीलाई कहिल्यै निराशा बनाउँदैन। किनभने परमेश्वरले आफ्नो प्रेमको बर्षाले हाम्रा हृदयहरू पारिपूर्ण पारिदिनु भयो। पवित्र आत्माद्वारा उहाँले हामीलाई आफ्नो प्रेम दिनुभो। त्यो पवित्र आत्मा परमेश्वरबाट हामीलाई उपहार हो।

6 जब हामी अझै कमजोर थियौं, ठिक त्यसै बेला ख्रीष्ट हामी दुष्ट मानिसहरूको लागि मर्नु भयो।

7 राम्रा मानिसहरूको निम्ति मर्ने साह्रै कठिनले कोही राजी होलान। कोही भने अति असल मानिसको निम्ति मर्ने निश्चय पनि गर्न सक्लान।

8 यद्यपि हामीहरू अझै पापी जीवन जिउँदा-जिउँदै पनि ख्रीष्ट हाम्रो निम्ति मर्नु भयो। यस प्रकारले परमेश्वरले आफ्नो प्रेम हामीलाई देखाउनु भयो।

9 हामी ख्रीष्टको रगतद्वारा परमेश्वरसँग धर्मी बनियौं। यसैले, निःसन्देह हामी ख्रीष्टद्वारा नै परमेश्वरको क्रोधबाट जोगिने छौं।

10 मेरो मतलब के हो भने जब हामी परमेश्वरका शत्रु थियौं उहाँले आफ्नो पुत्रको मृत्युद्वारा हामीलाई आफ्नो मित्र बनाउनु भयो। यसैले जब हामी अहिले परमेश्वरका मित्र छौं, हामी निश्चय छौं आफ्नो पुत्रको जीवन द्वारा उहाँले हामीलाई रक्षा गर्नु हुनेछ।

11 यस बाहेक, हामी हाम्रा प्रभु ख्रीष्टको माध्यमबाट परमेश्वरसँग खुशी छौं, येशूको कारणले गर्दा अहिले हामी परमेश्वरका मित्र बनेका छौं।

आदम र ख्रीष्ट

12 पाप संसारमा एकजना मानिसको कारणले आएको हो। अनि पापसँग मृत्यु पनि आयो। यसैले गर्दा सबै मानिसहरू मर्ने पर्ने भयो, किनभने सबैले पाप गरेका छन्।

13 मोशाको व्यवस्था अघि पनि संसारमा पाप थियो। तर त्यहाँ व्यवस्था नभएको भए परमेश्वरले मानिसलाई पापको दोषी ठहर्याउनु हुने थिएन।

14 तर आदमको समयदेखि मोशाको समयसम्म, सबै मानिसहरूलाई मर्नु नै थियो। आदमले परमेश्वरको आज्ञा पालन नगर्नाले मर्नु पर्यो। तर आदमले जस्तो अन्य मानिसहरूले पाप नगरे तापनि तिनीहरूले मर्नु पर्यो।

आदम ख्रीष्ट जस्तै थिए जो भविष्यमा संसारमा आइरहेका थिए।

15 तर परमेश्वरको सित्तैको वरदान आदमको पाप जस्तो होइन। धेरै जना त्यस एकजना मानिसको पापको कारणले गर्दा मरे। तर परमेश्वरको अनुग्रह अत्यन्त महान थियो। धेरै मानिसहरूले परमेश्वरबाट जीवन-दान पाए त्यो एउटै मानिस येशू ख्रीष्टको अनुग्रहद्वारा पाइएको हो।

16 जब आदमले पाप गरे, उनी पापी भनेर न्याय गरिए। तर परमेश्वरको उपहार भिन्ने छ। परमेश्वरको मुल्यरहित उपहारले मानिसहरूलाई धर्मी तुल्याउँदछ।

17 एकजना मानिसको पापले गर्दा मृत्युले सबैमाथि राज गर्‍यो। यसकारण जसले परमेश्वरको पूर्ण अनुग्रह र उहाँको धार्मिकताको महान उपहार स्वीकार गर्छन् तिनीहरूले सत्य जीवन पाउँछन् र एक मात्र येशू ख्रीष्टद्वारा शासित हुन्छन्।

18 यसैले एउटा मानिसको पापले सबै मानिसहरूमाथि मृत्युको ढण्ड ल्यायो। तर त्यस्तै प्रकाले, ख्रीष्टले एउटा असल काम गर्नुभयो जुन कामले सबै मानिसहरूलाई धार्मिक बनाउँदछ र अनन्त जीवन ल्याउँदछ।

19 एकजना मानिसको अनाज्ञाकारीताले धेरै मानिसहरू पापी भए। तर त्यस्तै प्रकारले एकजना मानिसको अनाज्ञाकारीताले धेरै मानिसहरू धार्मिक बनाइन्छन्।

20 पाप बढ्ला कि भनेर व्यवस्था बनियो। तर जति पाप बढ्दै गयो परमेश्वरको अनुग्रह अझै धेरै बढ्दै गयो।

21 जसरी मृत्युले पापद्वारा शासन गरयो उसरी नै परमेश्वरको अनुग्रहले मानिसलाई धार्मिक बनाउन शासन गर्नेछ। यसले हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टद्वारा अनन्त जीवन ल्याउने छ।

6

पापको निम्ति मर्नु चाँहि ख्रीष्टको निम्ति जिउनु

1 हामीले के भन्ने? परमेश्वरको धेरै भन्दा धेरै अनुग्रह प्राप्त गर्नलाई हामीले अझै धेरै पाप गरिरहनु पर्ने?

2 होइन! हामी हाम्रा पापले मर्यौं। यसकारण हामी कसरी लगातार पापमा बसिरहनु?

3 के तिमीहरूले भुल्थौ, जब हामी बरिस्मा भयौं तबदेखि नै हामी येशू ख्रीष्टका एक अंश बन्यौं? हामीले बरिस्मा लियौं, हामी उहाँको मृत्युमा भागीदार बन्यौं।

4 यसैकारण जब हामी बरिस्मा भयौं, हामी ख्रीष्ट सँगै गाडियौं र उहाँको मृत्युमा भागीदार बन्यौं। हामी ख्रीष्टसँगै दफन भयौं ताकि हामी जोगीन सकौं अनि नयाँ जीवन जीउन सकौं। यस्तै प्रकारले, पिताको अचम्मको शक्तिले ख्रीष्ट मृत्युबाट जीवित हुनुभयो।

5 ख्रीष्ट मर्नु भयो, र हामी पनि उहाँको मृत्युकै अनुरूपमा उहाँसित मिल्थौं। यसकारण हामी उहाँको बैराइको अनुरूपमा पनि ख्रीष्टसितै मिल्नेछौं।

6 हामी जान्दछौं हाम्रो पुरानो जीवन ख्रीष्ट सँगै कूसमा मर्यो। यो त्यस्तै भयो जसमा कि हाम्रो पापपूर्ण स्वभावले हामीमाथि नियन्त्रण गर्ने थिएन र अब हामी आफैं पापको दास हुने थिएनौं।

7 जो मर्दछ उ पापको नियन्त्रणबाट मुक्त हुँदछ।

8 यदि हामी ख्रीष्टसँगै मरेका छौं भने, हामी जान्दछौं कि हामी पनि उहाँसँगै बाँच्ने छौं।

9 ख्रीष्ट मृत्युबाट जामु भयो। अनि हामी जान्दछौं कि उहाँ फेरि कहिल्यै मर्नु हुनेछैन। उहाँमाथि मृत्युको कुनै प्रभाव छैन।

10 हो, जब ख्रीष्ट मर्नु भयो, उहाँ पापको शक्तिलाई जित्र एकैपल्ट मर्नु भयो। अब उहाँसँग नयाँ जीवन छ अनि त्यो नयाँ जीवन परमेश्वरसँग छ।

11 त्यस्तै प्रकारले तिमीहरूले पनि पापको कारणले मरेको सम्झ। अनि ख्रीष्ट येशूमा परमेश्वरको निम्ति जीवित भएको ठान।

12 यसकारण पापलाई तिमीहरूको पार्थिव जीवन नियन्त्रण गर्न नदेऊ। तिम्रा पापपूर्ण स्वभावलाई तिमीमा राज गर्न दिनु हुँदैन जसले तिमीलाई उसको इच्छा अनुसार कर्म गर्न लगाउँछ।

13 तिम्रा शरीरका अंगहरूलाई पापकर्म र दुष्टकर्महरू गर्नलाई अर्पण नगर। बरू आफू मृत्युबाट जिउँदो भएको कारण स्वयंलाई परमेश्वरप्रति समर्पित गर। राम्रो कामको लागि तिम्रा शरीरका अंग परमेश्वरको सेवामा अर्पण गर।

14 पाप तिम्रो स्वामी हुनेछैन। किन? किनभने तिमी व्यवस्थाको अधीनमा छैनौ। तिमीहरू अब परमेश्वरको अनुग्रहमा छौ।

धार्मिकताको कमारो

15 तब हामीले के गर्नु पर्ने? हामी व्यवस्थाको अधीनमा छैनौ तर प्रभुको अनुग्रहमा छौ भनेर पाप गर्नु पर्ने? होइन!

16 निःसन्देह तिमीहरू जान्दछौ कि जब तिमीहरूले आफैलाई कसैको आज्ञा पालन गर्ने दास बनाउँछौ, तब तिमीहरू त्यही मानिसको दास हो। जुन मानिसको आज्ञा तिमी पालन गर्छौ त्यही तिम्रो स्वामी हुनेछ। तिमीहरू पापको पछि लाग कि परमेश्वरको आज्ञा पालन गर, पापले आत्मिक मृत्यु ल्याउँदछ। तर परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्थौ भने तिमीहरू धार्मिक बनाइने छौ।

17 विगतमा तिमीहरू पापको दास थियौ। पापले तिमीहरूलाई अधिनमा राखेको थियो। तर परमेश्वरलाई धन्यवाद छ, तिमीहरूले ती आदेश हृदयले पालन गर्थौ जुन तिमीहरूलाई दिइयो।

18 तिमीहरू पापदेखि मुक्त भयौ। अनि अब तिमीहरू धार्मिकताका दास भयौ।

19 म यसको व्याख्या उदाहरण दिएर व्याख्या गरिरहेछु किनभने तिमीहरूलाई बुझ्न गाह्रो हुन्छ। विगतमा, तिमीहरूले पापको निम्ति आफ्ना शरीरका अंगहरू अर्पण गर्थौ र पापकै दास भयौ। तिमीहरू दुष्ट कुराहरूको लागि मात्र बाँच्यौ। त्यस्तै प्रकारले, तिमीहरूले धार्मिकताको लागि शरीरका अंगहरू समर्पण गर। त्यसपछि मात्र तिमीहरू परमेश्वरको निम्ति बाँच्नेछौ।

20 विगतमा तिमीहरू पापका दास थियौ अनि धार्मिकताले तिमीहरूलाई नियन्त्रण गरेन।

21 तिमीहरू दुष्ट कर्महरू गर्दै बाँच्यौ। ती कुराहरूका लागि अहिले तिमीहरू लज्जित छौ। के ती कुराहरूले तिमीहरूलाई साथ दियो? अहं! ती कुराहरूले आत्मिक मृत्यु ल्याउँछ।

22 तर अब तिमीहरू पापबाट मुक्त छौ। अब तिमीहरू परमेश्वरका दास हो। अनि यसले तिमीहरूलाई यस्तो जीवन ल्याउँछ जुन परमेश्वरको निम्ति मात्र हुन्छ। अनि त्यहाँबाट तिमीहरूले अनन्त जीवन प्राप्त गर्नेछौ।

23 जब मानिसहरूले पाप गर्दछन, तिनीहरूले पापको ज्याला कमाउँछन् जो चाँहि मृत्यु हो। तर परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई मृत्यु रहित उपहार दिनु हुन्छ जुन हाम्रा ख्रीष्ट येशू प्रभुमा अनन्त जीवन हो।

7

विवाहबाट एउटा उदाहरण

1 दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनीहरू तिमीहरू सबैले मोशाको व्यवस्था बुझ्दछौ। यसकारण निःसन्देह, तिमीहरू जान्दछौ कि व्यवस्थाले कुनै पनि मानिसलाई उ बाँचुञ्जेल मात्र आफ्नो अधीनमा राख्दछ।

2 म तिमीहरूलाई एउटा उदाहरण दिदैंछु: एकजना पत्नी मानिस आफ्नो लोमने बाँचुञ्जेल सम्म उसैगै बसु पर्दछ। तर यदि उसको लोमने मर्यो भने ऊ विवाहको निम्ति विवाह विधानबाट मुक्त हुन्छ।

3 तर यदि त्यस पत्नी मानिसले आफ्नो लोमने छँटाछँदै अर्को पुरुषसँग विवाह गरी भने त्यसलाई व्यभिचारिणी भनिन्छ। तर यदि उसको लोमने चाँहि मर्यो भने ऊ विवाहको विधानबाट मुक्त बन्छे अनि यदि आफ्नो लोमने मेरे पछि उसले अर्को पुरुषसँग विवाह गरी भने, उसलाई व्यभिचारिणीको दोष लाग्दैन।

4 त्यस्तै प्रकारले, मेरा दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनीहरू, तिम्रा पुराना स्वभावहरू मरिसकेकाछन् र तिमीहरू पनि ख्रीष्टका शरीरद्वारा व्यवस्थाबाट मुक्त बन्यौ। अब तिमीहरू कसैको भयो। तिमीहरू ख्रीष्टको भयो जो मृत्युबाट जगाइनु भयो। हामी ख्रीष्टका छौ र हामी परमेश्वरको सेवामा हुनसक्छौ।

5 विगतमा हामी हाम्रा पापपूर्ण स्वभावले शासित थियौ। व्यवस्थाले हामीमा पापपूर्ण कार्यहरू गर्न इच्छा जगायो जसले हाम्रो शरीर अर्धीनमा राख्यो। यसकारण जुन कुराहरू हामीले गर्थौ त्यसले हाम्रो आत्मिक मृत्यु भयो।

6 विगतमा, व्यवस्थाले हामीलाई कैदी बनायो। तर हाम्रा पुराना स्वभावहरू मरेर गए अनि हामी व्यवस्थाबाट मुक्त गरियौ। यसैले अब हामी परमेश्वरलाई आत्माको नयाँ ढाँचाले सेवा गर्दछौ, नियमहरूमा लेखिएको पुरानो ढाँचाले होइन। अब, हामी परमेश्वरलाई आत्माद्वारा नयाँ ढाँचाले पुज्दछौ।

पापको विस्त्रु हाम्रो लडाँई

7 हामीले के भन्नु पर्ने हो? के व्यवस्था पापको समान हो? होइन, तर व्यवस्था त एक मात्र त्यस्तो बाटो हो जहाँबाट मैले पाप भनेको के हो बुझ्न सके। यदि व्यवस्थाले पाप भनेको के हो भन्ने नबताएको भए मैले कहिल्यै बुझ्न सक्ने थिएन। तर व्यवस्थाले भन्यो, “अस्सँग भएको कुराहरूको चाहना तिमीले गर्नु दैन।”

8 तर पापले त्यस आज्ञाबाट अवसर पायो र ममा धेरै प्रकारको इच्छा जागृत गरायो किन कि पाप व्यवस्था बिना मृत बन्यो।

9 एक समय म व्यवस्था बिना नै जीवित थिएँ। तर जब आज्ञा आयो, पापले जीवन पायो।

10 यसकारण पापको कारणले गर्दा म आत्मिक रूपले मेरे। आज्ञाको अर्थ थियो जीवन ल्याउनु तर मेरो लागि त्यसले मृत्यु ल्यायो।

11 व्यवस्था पालन गरेर पापले मलाई मूर्ख बनाउने ठाउँ पायो। व्यवस्था पालन गरेर पापले मलाई आत्मिक रूपले मार्यो।

12 तब त्यसैले व्यवस्था नै पवित्र हो, अनि आज्ञा पनि पवित्र, धार्मिक र राम्रो हो।

13 ममा मृत्यु ल्याउने कुरो राम्रो भनेको हो? होइन! तर पापले त्यो राम्रो भन्ने कुरो प्रयोग गरेर ममा मृत्यु ल्यायो। त्यसो भएकोले गर्दा खासमा कुरो खुबै नराम्रो हो भन्ने देखाइयो। अनि यही आज्ञा देखाउनलाई प्रयोग गरियो।

मानसिका द्रन्द

14 हामी जान्दछौ कि व्यवस्था आत्मिक हो। तर म आत्मिक छैन। पापले ममाथि शासन गर्छ, मानौ म त्यसको दास हुँ।

15 म केही जाँन्दिन म के गरिरहेछु। किनकि म केही जान्दैन म के गर्न चाहन्छु। यसको सट्टामा म त्यही गर्छु जुन कुरो म गर्न घृणा गर्छु।

16 यदि मैले नचाहेको काम गरे भने म व्यवस्था राम्रो छ भनेर मान्छु।

17 तर म एकमात्र होइन जसले यस्तो खराब काम गरिरहेछ। पाप जुन मभित्र बसेकोछु, त्यसैले यस्तो कामहरू गर्दछ।

18 हो, म जान्दछु कि राम्रो भन्ने केही कुरो ममा छैन, म असल कुरा गर्न चाहन्छु तर गर्न असमर्थ छु।

19 आफूले चाहेको असल कुरा पनि म गर्दिनँ। त्यसको बदली गर्न नचाहेको नराम्रो कुरा चाहि म गर्छु।

20 यदि आफूले नचाहेको कुरो म गर्छु भने ती कुराहरू गर्ने म होइन। मभित्र रहेको पापले नै ती सब गर्दछ।

21 त्यसैले मैले आफैमा एउटा विधान भेटेँ जब म असल गर्न चाहन्छु मभित्र सधैं दुष्ट रहन्छ।

22 भित्रीरूपले म परमेश्वरको व्यवस्थासँग खुशी छु।

23 तर म मेरो शरीरमा अर्कै व्यवस्थाले काम गरिरहेको पाउँछु। त्यो विधान मभित्रको विधानसित झगडा गरिरहेछ। त्यो अर्को विधान पापको विधान हो अनि त्यसले मलाई कैदी बनाउँछ।

24 म कति दयनीय छु! मृत्यु ल्याउने यस कुराबाट मलाई कसले बचाउँछ?

25 परमेश्वरले मलाई बचाउनु हुनेछ! म उहाँलाई हाम्रो प्रभु येशू ख्रीष्ट मार्फत धन्यवाद चढाउँदछु!

यसकारण अब म मानसिक रूपले परमेश्वरको व्यवस्थाको दास हुँ। तर मेरो पापपूर्ण स्वभावमा म पापको विधानको दास छु।

8

आत्मा र जीवन्

- 1 यसैले, अब जो-जो ख्रीष्ट येशूका साथ छन् उनीहरूलाई दोषी ठहराइने छैन।
 - 2 किन म दोषी भनेर मानिन्छु? किनभने ख्रीष्ट येशूमा, जीवनदाता आत्माको विधान जसले जीवन ल्याउछ त्यसले मलाई मुक्ती दियो। त्यो विधान जसबाट पाप र मृत्यु अउँछ त्यसबाट पनि मलाई मुक्ति दियो।
 - 3 व्यवस्था शक्तिहीन थियो किनभने त्यो व्यवस्था हाम्रो पापपूर्ण स्वभावहरूले कमजोर बनायो। तर व्यवस्थाले गर्न नसकेको काम परमेश्वरले गर्नु भयो। परमेश्वरले आफ्नो पुत्रलाई मनुष्य चोला दिएर यस पृथ्वीमा पठाउनु भयो जुन चोला पाएर मानिसहरूले पापपूर्ण कामहरू गर्छन्। परमेश्वरले आफ्ना पुत्रलाई पापको निम्ति बलिको रूपमा पठाउनु भयो अनि उहाँले पापको भत्सना गर्न मनुष्य चोला प्रयोग गर्नु भयो।
 - 4 परमेश्वरले त्यसो गर्नुभयो ताकि तोकिएको व्यवस्था हामीमा परिपूर्ण होस्, जो आफ्नो पापपूर्ण प्रकृति अनुसार बाँच्दैनौं तर आत्मा अनुसार बाँच्छौं।
 - 5 जो पापपूर्ण स्वभाव लिएर बाँचिरहेका छन् तिनले आफ्ना पापपूर्ण स्वभाव अनुसारै सौँचदछन्। जो आत्मा अनुसार जिउँदछन् उनीहरू आत्माको इच्छा अनुसारै बाँचदछन्।
 - 6 यदि कुनै मानिसको मन पापपूर्ण स्वभावले नियन्त्रित छ भने उसको आत्मिक मृत्यु हुँदछ। यदि कुनै मानिसको मन आत्माको नियन्त्रित छ भने उसलाई जीवन र शान्ति मिल्नेछ।
 - 7 यो किन सत्य हो? किनभने, जब कुनै मानिसको विचार पापपूर्ण स्वभावको अधीनमा हुन्छ तब ऊ परमेश्वरको विरुद्धमा हुँदछ। त्यस मानिसले परमेश्वरको व्यवस्था मान्दैन अनि वास्तवमा त्यो मानिस परमेश्वरको व्यवस्था पालन गर्न असमर्थ हुन्छ।
 - 8 ती मानिसहरू जो पापपूर्ण स्वभावको अधीनमा छन् भने परमेश्वरलाई कहिल्यै खुशी पार्न सक्दैनन्।
 - 9 तिमी लागि, यदि परमेश्वरको आत्मा तिमीमा बस्छ। तिमी आफ्ना पापपूर्ण स्वभावबाट नियन्त्रित छैनौं, तर आत्माबाट छौं। तर यदि कसैमा ख्रीष्टको आत्मा छैन भने ऊ ख्रीष्टसित हुँदैन।
 - 10 किनभने तिमीहरूको शरीर पापले गर्दा मरेकोछ। तर यदि तिमीमा ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भने, तब आत्माले जीवन दिदछ जस्तो ख्रीष्टले तिमीहरूलाई परमेश्वरसित धर्मी तुल्याउनु भयो।
 - 11 परमेश्वरले येशूलाई मृत्युबाट बौराउनु भयो। अनि यदि तिमीहरूमा उहाँको आत्माले वास गर्छ भने, उहाँले तिमीहरूको शरीरलाई पनि जीवन-दान दिनुहुनेछ जुन मरणशील छ। उहाँले तिमी शरीरमा आत्माद्वारा जीवन-दान दिन हुन्छ जुन आत्मा तिमीहरूमा बस्छ।
 - 12 यसकारण मेरा दाज्यू-भाई, दिदी-बहिनीहरू, हामी आफ्ना पापपूर्ण स्वभावद्वारा नियन्त्रित हुनुहुँदैन। हामीले पापपूर्ण स्वभावले डोर्याएको बाटामा लाग्नु हुँदैन।
 - 13 यदि तिमीहरू आफ्ना पापपूर्ण स्वभावको चाहनाको पछि लाग्छौ भने तिमीहरू आत्मिक रूपले मर्नेछौ। तर यदि तिमीहरू कुकर्म गर्दैछि आफूलाई रोक्न आत्माको शक्ति प्रयोग गर्छौ भने तिमीले सत्य-जीवन पाउने छौ।
 - 14 परमेश्वरका साँचो छोरा-छोरीहरू भनेका ती नै हुन् जो परमेश्वरकै आत्माद्वारा डोर्याइएका हुन्छन्।
 - 15 जुन आत्मा तिमीले पाएकाछौ त्यो तिमीलाई फेरि दास बनाउने र डर देखाउने आत्मा होइन। हामीले पाएको आत्माले हामीलाई परमेश्वरका छोरा-छोरी बनाउँछ अनि त्यही आत्मासँगै हामी भन्छौ, “हे अब्बा, हे पिता।”
 - 16 अनि त्यो आत्मा आफैले हाम्रो आत्मालाई साक्षी दिन्छ कि हामी परमेश्वरका सन्तानहरू हौं।
 - 17 यदि हामी परमेश्वरका सन्तानहरू हौं भने हामीले आशीर्वाद पाउनेछौं जुन परमेश्वरसित आफ्ना मानिहरूका लागि छ। हामीले ती आशीर्वाद परमेश्वरबाट ख्रीष्टसितै पाउनेछौं। तर हामीले ख्रीष्टले जस्तै दुःख-पीडा सहनु पर्छ त्यसपछि मात्र हामीले पनि ख्रीष्टले जस्तै गौरव प्राप्त गर्नेछौं।
- हामीले भविष्यमा महिमा पाउने छौं
- 18 अहिले हामी कष्टमा छौं। तर जुन कष्ट अहिले हामीमा छ त्यो भविष्यमा हामीलाई दिइने महिमासँग तुलना गर्दा त्यो केही होइन।
 - 19 परमेश्वरले बनाउनु भएको प्रत्येक वस्तुले ठूलो उत्सुकताको साथ त्यस समयलाई पर्खिरहेकोछ जब परमेश्वरले उहाँका छोराहरू को को हुन् भनेर देखाउनु हुनेछ। त्यो विशेष समय हेर्न सारा संसारको उत्कट अभिलाषा छ।
 - 20 प्रत्येक वस्तु जुन परमेश्वरले बनाउनु भयो त्यो मूल्यहीन भएर गयो। त्यसले परिवर्तन गर्न चाहने, तर परमेश्वरकै इच्छा अनुसार यस्तो भयो। तथापि त्यहाँ यस्तो आशा थियो:
 - 21 परमेश्वरले बनाउनु भएको हरेक कुरा नाश हुनबाट मुक्त बनाइने छ र परमेश्वरका छोरा-छोरीहरूले महिमा र स्वतन्त्रता प्राप्त गर्नेछन्।

22 हामी जान्दछौं सारा संसार सृष्टि गरिएको प्रसव-वेदनाले तडपिरहेकी एउटी स्त्रीले झैं आज सम्म उत्सुकतापूर्वक पर्खिरहेकै छुन्।

23 यो संसारले मात्र होइन, हामीले पनि आन्तरिक पीडा बोकेर पर्खिरहेकाछौं। हामीमा परमेश्वरको प्रतिज्ञाको प्रथम अंश सरह आत्मा छ। यसैले हामीलाई उहाँले आफ्ना सन्तान कहिले बनाउनु हुने हो भनेर उत्सुकतापूर्वक पर्खिरहेकाछौं। मेरो भन्नुको तात्पर्य, हामीलाई उहाँले हाम्रा शरीरहरूबाट कहिले मुक्ति दिनुहुनेछ भनेर पर्खिरहेकाछौं।

24 हामीहरू बचाइँयौं र हामीमा यो आशा छ। यदि हामीले पर्खिरहेका कुरा देख्न सके त्यो साँच्चिकै आशा हुने छैन। मानिसहरूले त्यस कुराको आशा गर्दैनन् जुन तिनीहरूले पहिल्यै पाइसकेका हुन्छन्।

25 तर हामी केही चीजको आशा गरिरहेछौं जुन हामीले अहिले सम्म पाएका छैनौं। हामीले ठूलो धैर्यसित त्यो पर्खिरहेका छौं।

26 आत्माले नै हामीलाई हाम्रो कमजोरीमा सहायता गर्नुहुन्छ। हामीले कसरी प्रार्थना गर्नु पर्ने हो! जान्दैनौं। तर आत्माले गंभीर भावले परमेश्वरसँग हाम्रो पक्षमा प्रार्थना गरिदिनुहुनेछ जुन शब्दहरूमा वर्णन गर्न सकिँदैन।

27 परमेश्वरले हाम्रो हृदयमा के छ बुझ्न सक्नु हुन्छ किनभने आत्मा मानिसहरूका लागि परमेश्वरसँग उहाँकै इच्छाले बोल्नु हुन्छ।

28 हामी जान्दछौं कि परमेश्वरले प्रत्येक कुरामा तिनीहरूको भलाईको लागि गर्नुहुन्छ जसले उहाँलाई प्रेम गर्दछ। ती मानिसहरू हुन् जसलाई परमेश्वरले बोलाउनु भयो किनभने त्यो उहाँकै योजना थियो।

29 यो संसार बनाउन भन्दा अघिदेखि नै परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई जान्नु हुन्थ्यो। अनि परमेश्वरले तिनीहरू आफ्नै पुत्र जस्तै होउन भन्ने निर्णय गर्नुभयो। त्यसैकारण येशू धेरै दाज्यू-भाईहरू र दिदी-बहिनीहरूमा जेठो हुनुभयो।

30 परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई आफ्नै पुत्र जस्तै होउन भन्ने योजना गर्नुभयो। अनि परमेश्वरद्वारा बोलइएका तिनीहरूलाई पनि धर्मी बनाइयो। अनि परमेश्वरद्वारा धर्मी बनाइएका तिनीहरूलाई उहाँले महिमा पनि दिनुभयो।

येशू ख्रीष्टमा परमेश्वरको प्रेम

31 यसकारण यस विषयमा हामीले के भन्ने? यदि परमेश्वर हाम्रो निम्ति हुनुहुन्छ भने, हामीलाई कसले पराजय गर्न सक्छ?

32 परमेश्वरले हाम्रो निम्ति जे पनि गर्नुहुनेछ। परमेश्वरले उहाँको आफ्नै पुत्रलाई कष्ट मात्र भोगाउनु भएन तर हाम्रा निम्ति बलि दिनुभयो। तब के परमेश्वरले हामीलाई येशूका साथै हरेक उपहार दिनुहुन्छ र?

33 परमेश्वरले चुन्नु भएका मानिसहरूलाई कसले दोष लगाउन सक्छ? कसैले सक्तैन! परमेश्वर मात्र एक हुनुहुन्छ जसले आफ्ना मानिसहरूलाई धर्मी बनाउनुहुन्छ।

34 परमेश्वरका मानिसहरूलाई कसले दोषी हो भनी भन्न सक्छ? कसैले सक्तैन! ख्रीष्ट येशू हाम्रा निम्ति मर्नुभयो, तर त्यति मात्र होइन, उहाँ मृत्युबाट जीवित पनि हुनुभयो। अनि उहाँ परमेश्वरको दाहिनेपट्टि हुनुहुन्छ र हाम्रा निम्ति परमेश्वरलाई बिन्ति गरिरहनु भएको छ।

35 ख्रीष्टको प्रेमबाट हामीलाई अलग गर्न सक्ने कुनै थोक छ? छैन। के दुःखले हामीलाई ख्रीष्टको प्रेमबाट अलग गर्नसक्छ? सक्दैन! के कठिनाई वा खेदाइले हामीलाई ख्रीष्टको प्रेमबाट अलग गर्नसक्छ? सक्दैन। के अनिकाल वा नाङ्गोपनाले हामीलाई ख्रीष्टको प्रेमबाट अलग गर्नसक्छ? अहँ। के कुनै आपद वा मृत्युले हामीलाई ख्रीष्टको प्रेमबाट अलग गर्न सक्छ? अहँ सक्दैन।

36 धर्मशास्त्रले भन्छ,

“तिमीहरूका निमित्त हामीहरू दिनभरि नै मृत्युको मुखमा छौं।

मानिसहरू सोच्दछन् हामी मारिने भेडा जस्ता छौं।”

भजनसंग्रह 44:22

37 तर परमेश्वरको प्रेमको कारणले हामी ती सबै कुराहरूमा पूर्ण विजयी बन्छौं।

38-39 हो, म निश्चित छु कि कुनै चीजले पनि हामीलाई परमेश्वरको प्रेमबाट अलग पार्न सक्तैन न मृत्यु वा जीवनले न स्वर्गदूतहरू वा शासन गर्ने आत्माहरूले न त कुनै वर्तमानका वा भविष्यका कुराले न त कुनै माथिका वा तलका शक्तिले न त सारा संसारको कुनै अरु सिर्जित कुराले हाम्रो परमेश्वरको प्रेमबाट हामीलाई अलग गर्न सक्नेछ जो हाम्रा प्रभु ख्रीष्ट येशूमा छ।

1 म ख्रीष्टमा छु र सत्य कुरा बोलिरहेछु। म झट्टो बोल्दिनँ। मेरो अन्ताराम्ता पवित्र-आत्माद्वारा नियन्त्रित छ। अनि यो अन्तरात्माले निश्चित गर्छ कि म झट्टो होइनः

2 मलाई ठूलो अफसोस छ र मेरो हृदयमा अटुट वेदना छ यहूदी जातिको निम्ति।

3 तिनीहरू मेरा दान्य-भाइ दिदी-बहिनीहरू हुन्, पृथ्वीमा मेरा सन्तानहरू हुन्। यदि यसले तिनीहरूलाई सहायता गर्न सक्थे भने म ख्रीष्टबाट श्राप पाउन र उहाँसित छुट्टिने पनि इच्छा गर्थे।

4 तिनीहरू इस्राएलका मानिसहरू हुन्। जसलाई परमेश्वरले आफ्नो सन्तान बनाउन चिन्नु भएको छ। तिनीहरूसँग परमेश्वरको महिमा र उहाँ अनि उहाँका मानिसहरू माझमा करार छ। परमेश्वरले उनीहरूलाई आराधना र संकल्प गर्ने तरिका भएको मोशको व्यवस्था दिनुभयो।

5 ती मानिसहरू हाम्रा पुर्खाहरूका सन्तानहरू हुन्। अनि तिनीहरू ख्रीष्टका पार्थिव परिवार हुन्। ख्रीष्ट सबै प्राणीहरू माथिका परमेश्वर हुनुहुन्छ। सदा उहाँको प्रशंसा गर! आमिन।

6 हो, म यहूदीहरूको लागि दुःख अनुभव गर्छु। म भन्दिनँ कि परमेश्वर उनीहरूको लागि आफ्नो प्रतिज्ञा राख्नमा चुक्नु भयो। तर इस्राएलका कतिपय मानिसहरू मात्र परमेश्वरका साँचो मानिस छन्।

7 अनि अब्राहामका सन्तानहरू मध्ये थोरै मात्र अब्राहामको साँचो सन्तान थिए। यही कारण परमेश्वरले अब्राहामलाई भन्नुभयो: “इसहाक मात्र खालि कानूनी छोरो हुनेछ।”*

8 यसले बताउँछ अब्राहामका सबै सन्तानहरू परमेश्वरका खास छोरा-छोरीहरू होइनन्। परमेश्वरले अब्राहामलाई प्रतिज्ञाको आधारमा अब्राहामका खास छोरा-छोरीहरू ती हुन् जो परमेश्वरका छोरा-छोरीहरू भए।

9 परमेश्वरले अब्राहामलाई यो प्रतिज्ञा दिनुभएको थियो: “निश्चित समयमा म फर्कने छु अनि साराले एउटा छोरो पाउनेछिन्।”*

10 अनि यति मात्र होइन। रिबेकाको पनि छोराहरू थिए। अनि ती छोराहरूका एउटै पिता थिए। उनी हाम्रा पिता पूर्वा इसहाक थिए।

11-12 तर दुईजना छोराहरू जन्मनु भन्दा अघाडी परमेश्वरले रिबेकालाई भन्नुभयो, “ठूलो छोरोले सानालाई सेवा गर्नेछ।”* केटाहरू जन्मनु भन्दा र तिनीहरूले राम्रो वा नराम्रो कुनै काम गर्न भन्दा अगाडी यसो भनिएको थियो। आफूले चुनेको केटो आफ्नो योजनाकै आधारमा होस् भन्नालाई परमेश्वरले यसो भन्नुभएको थियो। परमेश्वरकै चाहनाले उनी चुनिएका थिए तर ती केटाहरूले केही गरेको कारणले होइन। त्यो परमेश्वरको इच्छा थियो।

13 जस्तो धर्मशास्त्रमा भनिएको छ, “मैले याकूबलाई प्रेम गरे तर एसावलाई घृणा गरे।”*

14 यसकारण यस विषयमा हामीले के भन्नुपर्छ? के परमेश्वरमा कुनै अन्याय छ? निश्चय छैन।

15 परमेश्वरले मोशालाई भन्नुभयो, “जसलाई म कृपा दर्शाउनु चाहन्छु उसैलाई कृपा दर्शाउँछ। अनि जसलाई सहानुभूति दर्शाउनु चाहन्छु उलाई सहानुभूति दर्शाउँछु।”*

16 यसैले हरेक कुरो परमेश्वरको कृपामा निर्भर छ, अनि मानिसको इच्छामा वा प्रयासमा निर्भर छैन।

17 धर्मासाक्ष्रमा परमेश्वरले फिरऊनलाई भन्नुभयो, “मैले तिमीलाई राजा बनाएँ ताकि मेरो निम्ति तिमीले केही गर्न सकौला। म मेरो शक्ति तिमी मार्फत प्रदर्शन गर्न चाहन्थे। म चाहन्थे मेरो नाउँ संसारभरि घोषित होस्।”*

18 यसैले, परमेश्वरले जसलाई चाहनु हुन्छ उसैमाथि कृपा दर्शाउनु हुन्छ। अनि परमेश्वरले जसलाई हठी बनाउनु चाहनु हुन्छ उसलाई हठी बनाउनु हुन्छ।

19 यसकारण तिमीहरूमध्ये कसैले पनि प्रश्न गर्नसक्छौ: “यदि परमेश्वरले हामीले गरेका सबै कुराहरूमा नियन्त्रण गर्नुहुन्छ भने परमेश्वरले हाम्रो पापहरूको निम्ति हामीलाई किन दोष दिनुहुन्छ?”

20 हे मानिस, तिमी आफूलाई को हुँ भन्ने समझ्नुछौ? परमेश्वरलाई प्रश्न गर्ने तिमी को हो? के एउटा माटाको हाँडीले कुमालेलाई “मलाई किन यस्तो बनायो” भनेर सोध्छ?

21 कुमालेको अधिकार छ एउटै माटोबाट उसले विशेष प्रयोगमा आउने एक किसिमको भाँडो बनाउँछ भने सामान्य प्रयोगमा आउने अर्को किसिमको भाँडो पनि बनाउँछ। के यो ठीक होइन?

22 यस्तै प्रकारले परमेश्वरले पनि काम गर्नुहुन्छ। परमेश्वरले आफ्नो क्रोध मानिसहरूमा प्रकट गर्न चाहनु भयो, जसमा कि उनीहरूले उहाँको शक्ति देख्नु। तर परमेश्वरले ठूलो धैर्यसित ती मानिसहरूलाई सहनु भयो जो विनाश हुने आँटका थिए।

23 परमेश्वरले धैर्यतापूर्वक पर्खनु भयो जसमा कि उहाँको कृपा पाउनेहरूलाई उहाँले आफ्नो सम्पन्न महिमा देखाउन सक्नु। परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई आफ्नो महिमा प्राप्त गर्न तयार गर्नु भयो।

* 9:7: उत्पत्ति 21:12 बाट उद्धृत गरिएको। * 9:9: उत्पत्ति 18:10, 14 बाट उद्धृत गरिएको। * 9:11-12: उत्पत्ति 25:23 बाट उद्धृत गरिएको। * 9:13: मलाकी 1:2-3 बाट उद्धृत गरिएको। * 9:15: प्रस्थान 33:19 बाट उद्धृत गरिएको। * 9:17: प्रस्थान 9:16 बाट उद्धृत गरिएको।

- 24 हामी तिनै मानिसहरू हौं। परमेश्वरले हामीलाई यहूदी र गैर-यहूदी दुवै सम्प्रदायबाट चुन्नु भएको छ।
25 होशेको कितावमा धर्मशास्त्रले भन्दछ,

“जो मानिसहरू मेरा होइनन्-
म भन्नेछु ती मेरा मानिसहरू हुन्।
अनि ती मानिसहरू जसलाई मैले प्रेम गरिँ-
म भन्नेछु तिनीहरूलाई प्रेम गर्छु।”

होशे 2:23

26 अनि

“त्यही ठाउँमा जहाँ परमेश्वरले भन्नुभयो,
‘तिमीहरू मेरा मानिसहरू होइनौं’-
त्यसै ठाउँमा तिनीहरूलाई जीउँदा परमेश्वरका पुत्रहरू भनेर भनिने छ।”

होशे 1:10

27 अनि इस्राएलको विषयमा यशैयाले भनेका छन्:

“इस्राएलका मानिसहरू
समुद्र किनारका बालुवाका कणहरू झैं अनगन्ती छन्।
तर तिनमा थोरैको मात्र उद्धार हुनेछ।
28 हो, परमेश्वरले चाँडै नै यस पृथ्वीमा मानिसहरूको न्याय गरिसक्नु हुनेछ।”

यशैया 10:22-23

29 यस्तै कुरा यशैयाले भने:

“परमप्रभु सर्व-शक्तिमान हुनुहुन्छ,
प्रभुले हाम्रा निम्ति उहाँका कतिपय मानिसहरूलाई बचाउनु भयो।
यदि उहाँले त्यसो नगर्नु भएको भए,
अहिले हामी सदोम,
र गमोरा जस्तै हुने थियौं।”

यशैया 1:9

30 यसकारण यी सबले के बुझाउँछ? यसको तात्पर्य हो: गैर-यहूदीहरूले धर्मी बन्न खोजिरहेका थिएनन्। तर तिनीहरू विश्वासमा आधारित धर्मी बनाइए।

31 अनि इस्राएलका मानिसहरूले व्यवस्थालाई पछ्याएर धर्मी बन्ने कोशिश गरे। तर तिनीहरू आफ्नो उद्देश्यमा सफल भएनन्।

32 किन असफल भए? किनभने, आफ्ना कामहरूको आधारमा तिनीहरूले आफैलाई धर्मी बनाउने कोशिश गरे, विश्वासको आधारमा होइन। तिनीहरू त्यस ढुङ्गामा ठेस लागेर लडे जसले मानिसलाई लडाउँछ।

33 त्यस ढुङ्गाको विषयमा धर्मशास्त्र भन्छ:

“हेर, सियोनमा म एउटा ढुङ्गा राख्छु, जसमा मानिसहरूलाई ठेस लाग्छ।
यो एउटा चिहान हो जसले मानिसलाई पाप गर्न लाउँछ।
तर चट्टानमा कसैले विश्वास गर्दछ भने
उसलाई लज्जित पारिने छैन।”

यशैया 8:14, 28:16

10

1 दाज्यू-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, यहूदीहरूको उद्धार हुनसकोस् भनेर म हृदयबाटै चाहन्छु। यो मेरो परमेश्वरप्रति प्रार्थना छ।

2 यति मात्र म यहूदीहरूको विषयमा भन्न सक्छु: तिनीहरू साँचि नै परमेश्वरलाई पछ्याउन चाहन्छन्। तर तिनीहरू ठीक बाटो जान्दैनन्।

3 तिनीहरूले धर्मी बनाउने परमेश्वरको बाटो चिनेनन्। तिनीहरूले आफ्नै तरिकाबाट धार्मिक बन्न खोजे अनि त्यसैले मानिसहरूलाई धर्मी बनाउने परमेश्वरको बाटो तिनीहरूले स्वीकार गरेनन्।

4 ख्रीष्टले व्यवस्था समाप्त गरिदिनुभयो ताकि प्रत्येक मानिस जसले विश्वास गर्छ ऊ धर्मी हुन सक्छ।

5 व्यवस्थाले दिएको धार्मिकताको बारे मोशा भन्दछन्, “व्यवस्था अनुसार हिंड्ने मानिस त्यसबाटै बाँचेछ।”*

6 तर विश्वासले दिएको धार्मिकताको विषयमा धर्मशास्त्रले भन्छ, “तिमीहरू स्वयंले नसोध, ‘स्वर्गमा को जानेछ?’ ” (जसको अर्थ हुँदछ “ख्रीष्टलाई पृथ्वीमा उतार्न को स्वर्ग जानेछ?”)

7 “र नभन, ‘पातालमा को जानेछ?’ ” (जसको अर्थ हुँदछ, “ख्रीष्टलाई मृत्युबाट फर्काउन पातालमा को जानेछ?”)

8 धर्मशास्त्रले यसरी भन्छ: “परमेश्वरको शिक्षा तिमीहरूको नजिक छ, त्यो तिम्रो मुखमा र तिम्रो हृदयमा छ।”* यो शिक्षा विश्वासको शिक्षा हो जुन हामी प्रचार गर्छौं।

9 यदि तिमीहरूले “येशू नै प्रभु हुनुहुन्छ,” भन्न मुख खोल्छौं भने अनि यदि परमेश्वरले येशूलाई मृत्युबाट बौराउनु भयो भन्ने कुरामा तिमीहरू विश्वास गर्छौं भने, तिमीहरूको उद्धार हुनेछ।

10 हो, हामी हृदयले विश्वास गर्छौं त्यसैले हामी धर्मी बनाइका छौं। अनि हामी विश्वास गर्छौं भन्ने स्वीकार गर्न हामी आफ्ना मुख खोल्दछौं त्यसैले हामी बचाईएका छौं। हामीले मुख खोल्छौं र विश्वास गर्छौं अनि हाम्रो उद्धार भयो।

11 हो, धर्मशास्त्रले भन्छ, “जसले पनि उहाँमा विश्वास गर्छ भने, ऊ लज्जित हुने छैन।”*

12 किनभने यहूदी र गैर-यहूदीहरूमा भिन्नता छैन। उहाँनै परमप्रभु सबैका लागि प्रभु हुनुहुन्छ। ज-जसले उहाँमा विश्वास राख्दछ ती सबैलाई उहाँ पूर्ण आशिष दिनुहुन्छ।

13 हो, धर्मशास्त्रले भन्छ, “जसले परमप्रभुमा भरोसा राख्छ उसको उद्धार हुँदछ।”*

14 तर मानिसहरूले प्रभुलाई पत्याउन भन्दा पहिले उहाँमा विश्वास गर्नुपर्छ? अनि विश्वास गर्न अघि, तिनीहरूले उहाँको बारेमा सुन्नुपर्छ। तर उहाँको बारेमा सुन्नालाई कसैले उहाँको बारे तिनीहरूलाई प्रचार गर्नुपर्छ।

15 तर कसैले प्रचार गर्नु भन्दा अघि, उसलाई पठाइनु पर्छ। धर्मशास्त्रले भन्छ: “सुसमाचार ल्याउनेहरूको खुट्टा सुन्दर हुन्छन्।”*

16 तर सबै यहूदीहरूले त्यो सुसमाचार स्वीकार गरेनन्। यशैयाले भने, “परमप्रभु हाम्रो सन्देशलाई कसले विश्वास गरे?”*

17 यसैले सुसमाचार सुनेपछि विश्वास आउँदछ। अनि यदि कसैले मानिसलाई ख्रीष्टको बिषयमा बताए तिनीहरूले सुसमाचार सुनेछन्।

18 तर म सोध्छु, “के तिनीहरूले सुसमाचार सुने?” हो, तिनीहरूले सुने। धर्मशास्त्रले भन्छ,

“तिनीहरूका आवाज सारा-संसारमा फैलिउन्।

तिनहरूका शब्द संसारका चारै दिशा पुरुन्।”

भजनसंग्रह 19:4

19 फेरि म सोध्छु, “के इम्राएलका मानिसहरूले बुझेनन्?” हो तिनीहरूले बुझे। मोशा पहिले परमेश्वरका कुरा भन्छन्,

“म ती मानिसहरूलाई प्रयोग गरेर तिनीहरूमा इर्ष्या उत्पन्न गराउँछु, जो एक जाति होइन।

एउटा मूर्ख जातिलाई प्रयोग गरेर म तिमीहरूलाई क्रुद्ध बनाउँछु।”

व्यवस्था 32:21

20 त्यसपछि यशैया अझ निर्भयताका साथ परमेश्वरलाई भन्छन्:

“जुन मानिसहरूले मलाई खोज्दै खोजेका थिएनन्,

तिनीहरूले नै मलाई पाए।

जसले मलाई सोध्दै सोधेका थिएनन्, म तिनीहरूकहाँ प्रकट भएँ।”

यशैया 65:1

21 परमेश्वरले ती कुराहरू यशैयाद्वारा गैर-यहूदीहरूलाई भन्नुभयो। तर यहूदीहरूका बारेमा परमेश्वर भन्नुहुन्छ,

“सारा दिन मैले ती मानिसहरूलाई पर्खेँ,

तर तिनीहरूले मेरो आज्ञा मानेनन् अनि मलाई पछ्याएनन् पनि।”

यशैया 65:2

* 10:5: लेवी 18:5 बाट उद्धृत गरिएको। * 10:8: व्यवस्था 30:12-14 बाट उद्धृत गरिएको। * 10:11: यशैया 28:16 बाट उद्धृत गरिएको।

* 10:13: योएल 2:32 बाट उद्धृत गरिएको। * 10:15: यशैया 52:7 बाट उद्धृत गरिएको। * 10:16: यशैया 53:1 बाट उद्धृत गरिएको।

11

आफना मानिसहरूलाई परमेश्वरले बिर्सनुभएन

1 तब मैले सोधें, “के परमेश्वरले आफना मानिसहरूलाई फालिदिनु भयो त?” त्यसो होइन! म स्वयं एक इस्राएली हुँ। म अब्राहामको परिवारको हुँ। म बिन्यामीनको कुलको हुँ।

2 तिनीहरू जन्मनु भन्दा पहिलेनै परमेश्वरले इस्राएलहरूलाई आफ्नो मानिसको रूपमा चुन्नु भएको थियो। अनि परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई निकालेर फर्थाँकनु भएन। निःसन्देह, तिमीहरू जान्दछौ धर्मशान्त्रले एलियाको बारेमा कथा भन्छ। धर्मशान्त्रले भन्छ, एलियाले परमेश्वरलाई इस्राएलका मानिसहरूको विरुद्धमा यसप्रकारले प्रार्थना गरिरहेका थिए,

3 “परमप्रभु, मानिसहरूले तपाईंका अगमवक्ताहरूलाई मारे। अनि तपाईंका वेदीहरू सबै भत्काई दिए। म मात्र एकजना अगमवक्ता अझ बाँचिरहेछु। अनि मानिसहरू मलाई मान्न खोजिरहेछन्।”^{*}

4 तर परमेश्वरले एलियालाई कस्तो उत्तर दिनुभयो? उहाँले भननुभयो, “मैले अझ सम्म मलाई पुज्न सात हजार मानिसहरू राखेकोछु। ती सात हजार मानिसहरूले बाललाई पुजेनन्।”^{*}

5 यस्तै प्रकारले, परमेश्वरको अनुग्रहले चुनिएका अहिले पनि इस्राएलमा कतिपय मानिसहरू छन्।

6 अनि यो परमेश्वरको अनुग्रहकै फल हो भने, त्यो मानिसहरूको कामको फल होइन। नत्र भने परमेश्वरको अनुग्रह नै रहने थिएन।

7 यसैले त्यो यस्तो हुन गयो: इस्राएलका मानिसहरूले धर्मी बन्ने कोशिश गरे। तर ती सफल बनिन सकेनन्। तर परमेश्वरले चुन्नु भएका मानिसहरू भने धर्मी बनिए। अरू मानिसहरू कठोर थिए र परमेश्वरको कुरा सुन्न चाहेनन्।

8 जस्तो धर्मशान्त्रमा लेखिएको छ,

“परमेश्वरले मानिसहरूका इन्द्रियलाई चेतनाहीन बनाइदिनु भयो।”

यशैया 29:10

“परमेश्वरले तिनीहरूका आँखा बन्द गरिदिनु भयो ताकि तिनीहरूले देख्न नसकून्, उहाँले तिनिहरूका कान बन्द गरिदिनु भयो ताकि तिनीहरूले सुन्न नसकून्। अझसम्म त्यही भइरहेछ।”

व्यवस्था 29:4

9 अनि दाउद भन्छन्,

“तिनीहरूका भोजहरूमा, तिनीहरू पासोमा फस्नु र पक्राउ खाऊन्।
तिनीहरूले ठोक्कर खाउन् र ती लड्न्, तिनीहरू दण्डित होऊन्।

10 तिनीहरूका आँखा बन्द रहन्, तब ती देख्न सक्दैनन्।
अनि ती सदा कष्टमा परिरहन्।”

भजनसंग्रह 69:22-23

11 त्यसैले म सोध्छु जब यहूदीहरूले ठोक्कर खाए, त्यस ठोक्करले के ती ध्वंस भए? भएनन्। तिनीहरूको गलतीले गैर-यहूदीहरूलाई मुक्ति प्रदान गर्थो र यहूदीहरूलाई इर्ष्यालु बनायो।

12 यहूदीहरूको ठोक्करले संसारलाई ठूलो आशिष ल्याएको छ, अनि तिनीहरूले जे गुमाए त्यसले गैर-यहूदीहरूलाई ठूलो आशिष ल्याएको छ। यसकारण कल्पना गर परमेश्वरले तिनीहरूलाई जस्तो हुनु चाहनुहुन्छ तो त्यस्तै भइदिए संसारले कति महान आशिष पाउने थियो!

13 अब म तिमीहरूसँग बोल्निरहेछु जो यहूदीहरू होइनौ। म गैर-यहूदीहरूको प्रेरित हुँ। यसैले जति बेला मसँग त्यो कर्म हुन्छ, म यथासक्य असल गर्छु।

14 म आशा गर्छु कि म आफ्नै मानिसहरूलाई इर्ष्यालु बनाउन सक्छु। त्यस्तै प्रकारले म आशा गर्छु म तिनीहरूमा कतिपयलाई उद्धार गर्न सक्छु।

15 परमेश्वर यहूदीहरूसँग रिसाउनु भनेको उहाँ संसारका अन्य मानिसहरूको मित्र बन्नुभयो भनेको हो। त्यसैले कल्पना गर, परमेश्वरले यहूदीहरूलाई पुनः स्वीकार गर्नु भयो भने के होला? त्यसले मृत्युपछि जीवन ल्याउँनेछ।

16 यदि रोटीको पहिलो टुक्रा परमेश्वरलाई अर्पण गरे, जम्मै रोटी पवित्र हुन्छ। यदि एउटा रूखका जराहरू पवित्र छन् भने त्यसका हाँगाहरू पनि पवित्र हुनेछन्।

^{*} 11:3: 1 राजा 19:10, 14 बाट उद्धृत गरिएको। ^{*} 11:4: 1 राजा 19:18 बाट उद्धृत गरिएको।

17 भद्राक्षको रखको केही हाँगाहरू भाँचिएका थिए। अनि जङ्गली भद्राक्षको हाँगा (जस्तो गैर-यहूदी) तिमीहरू त्यस भद्राक्षको हाँगाहरूमा कलमी बाँधिएकाहरू थियौ। अब त्यसै भद्राक्ष रखको शक्ति र जीवनको साझेदारी तिमीहरूले गर्नुछौ।

18 यसैले भाँचिएका हाँगाहरू भन्दा ठूला बन्ने घमण्ड नगर। तिमीहरूले घमण्ड गर्ने कुनै कारण छैन। किन? तिमीहरूले त्यो जरामा प्राण भर्दैनौ। त्यो जराले पो तिमीहरूलाई प्राण दिन्छ।

19 तिमीहरूले भन्नुछौ, “हागाँहरू भाँचिए गए जसमा कि म रखमा कलमी बनाउन सक्ँ।”

20 त्यो सत्य हो। ती हाँगाहरू भाँचिएका थिए किनभने तिनीहरूले विश्वास गरेनन्। अनि तिमीहरू आफ्नो विश्वासको कारणले त्यस रखमा ठाउँ पाउँछौ। घमण्डी नबन तर नम्र बन।

21 परमेश्वरले प्राकृतिक हाँगाहरूलाई नजोगाए जस्तै यदि तिमीहरूले विश्वास गरिरहेनौ भने उहाँले तिमीहरूलाई जोगाउनु हुने छैन।

22 यसकारण बुझ, परमेश्वर कति दयालु हुनुसक्नु हुन्छ, तर साथै बुझ, परमेश्वर कठोर पनि हुन सक्नुहुन्छ, जसले परमेश्वरको बाटो पछ्याउन छाड्छ उसित उहाँ कठोर हुनुहुन्छ। तर तिमी उहाँका दयाभित्र रहिद्वौ भने परमेश्वर दयालु हुनुहुन्छ। तर तिमीले त्यसो गरेनौ भने तिमी रखका हाँगाहरू काटिए झैं, काटिने छौ।

23 अनि यदि यहूदीहरूले परमेश्वरमा फेरि विश्वास राख् थाले, परमेश्वरले तिनीहरूलाई फेरि ग्रहण गर्नुहुनेछ। परमेश्वरमा तिनीहरूलाई फेरि फर्काई ल्याउने क्षमता छ जहाँ तिनीहरू पहिले थिए।

24 एउटा असल भद्राक्षको रखमा जंगली भद्राक्ष का हाँगाहरू कलम सार्नु प्राकृतिक कुरो होइन। तर तिमी गैर-यहूदीहरू जङ्गली भद्राक्ष रखका हाँगाहरू जस्ता हुन्। यसकारण निःसन्देह तिनीहरू मूल रखमा कलमी सार्न सकिन्छ।

25 दाय्यु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, म तिमीहरूलाई यो गुप्त कुरा बताउन चाहन्छु। यसले तिमीहरूलाई नबुझेका सबै कुराहरू बुझ्नमा सहयोग गर्नेछ। सत्य यो हो: इस्राएलको एउटा भाग हठी भयो। तर त्यो परिवर्तन हुन सक्नेछ जब प्रशस्त अ-यहूदीहरू परमेश्वरकहाँ आउँदछन्।

26 अनि त्यसै गरी सारा इस्राएलीहरूलाई बचाइनेछ। यो धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ:

“उद्धारक सियोनबाट आउनु हुनेछ;

उहाँले याकुबका परिवारबाट दृष्ट्याइँ हटाउनुहुनेछ।

27 अनि म तिनीहरूसँग यो वाचा गर्नेछु

जब तिनीहरूका पापहरू म हरण गर्नेछु।”

यशैया 59:20-21, 27:9

28 यहूदीहरू सुसमाचार ग्रहण गर्न अस्वीकार गर्छन्, यसकारण तिनीहरू परमेश्वरका शत्रुहरू हुन्। यो तिमी गैर-यहूदीहरूलाई सहायता गर्नको लागि भएको हो। तर तिनीहरू चुनिएका मानिसहरू हुनाको कारण परमेश्वरले अझ पनि प्रेम गर्नुहुन्छ। किनभने तिनीहरूका पिताहरूलाई वचन दिनुभएको थियो।

29 परमेश्वरले मानिसहरूलाई आफूले दिनुहुने उपहारको बारेमा अनि आफ्नो बोलावटको बारेमा आफ्नो मन परिवर्तन गर्नुहुने छैन।

30 एक समयमा तिमीहरूले परमेश्वरलाई मान्न अस्वीकार गरेका थियौ। तर अहिले तिमीहरूले परमेश्वरको कृपा पायौ कारण तिनीहरूले आज्ञा पालन गर्न मानेनन्।

31 अनि अहिले तिनीहरूले परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्न अस्वीकार गर्छन् किनभने परमेश्वरले तिनीहरू प्रति कृपा दर्शाउनुभयो। तिनीहरूले पनि परमेश्वरबाट कृपा प्राप्त गर्नु भनि त्यसो भएको थियो।

32 सबै मानिसहरू अवज्ञाको कारागारमा यसकारण थुनिएका छन् कि परमेश्वरको कृपा सबैमा पुग्न सकोस्।

परमेश्वरको प्रशंसा गर

33 हो, परमेश्वरको एश्वर्यको सीमा छैन! उहाँको ज्ञान र बुद्धिको कुनै अन्त छैन! कसैले पनि परमेश्वरले गर्नुभएको निर्णयको व्याख्या गर्न सक्तैन। कसैले पनि परमेश्वरको बाटोहरू बुझ्दैन।

34 जस्तो धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ:

“परमप्रभुको मन कसले जान्दछ?

उहाँलाई सल्लाह कसले दिनसक्छ?”

यशैया 40:13

35 “कसैले कहिल्यै परमेश्वरलाई केही उपहार दिएको छ?

ता कि बद्दिलमा परमेश्वरले पनि उसलाई उपहार दिनु परोस्।”

अध्यक्ष 41:11

36 हो, परमेश्वरले सबै थोक सृजना गर्नुभयो। सबै कुरा उहाँकै कारणले र उनैका निम्ति चलिरहेछ। परमेश्वरको महीमा रहिरहोस! आमिन।

12

परमेश्वरलाई तिमीहरूको जीवन देऊ

1 यसैले दाज्यू-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, केही गर भनेर म बिन्ती गर्दछु। परमेश्वरले हामीलाई ठूलो दया देखाउनुभयो। यसकारण परमेश्वरलाई प्रसन्न गर्दै आफ्नो जीवनलाई जीवित बलिदानको रूपमा अर्पण गर। यही तिमीहरूको आत्मिक उपासना हो।

2 सांसारिक स्तरमा आफूलाई परिवर्तन नगर। तर विचारको नयाँ बाटो अपनाएर आफूलाई आन्तरिक रूपले परिवर्तन गर। अनि त्यसपछि तिमीहरू राम्रो के हो, उहाँलाई के मन पर्छ र सम्पूर्णता के हो, आफैँ परमेश्वरको इच्छा पत्तो लाउन समर्थ हुने छौ।

3 परमेश्वरले मलाई अनुग्रहको वरदान दिनुभएकोछ, म तिमीहरू सबैलाई भन्छु आफू जे छौ त्यो भन्दा बढता आफूलाई नसम्झौ। परमेश्वरले दिनुभएको विश्वासको आधारमा तिमी वास्तवमा बाँचिरहेकाछौ त्यो स्वयं हेर।

4 हामी प्रत्येकको एउटै शरीर छ अनि यो धेरै भागमा बाँडिएको छ। यी भागहरूको एउटै काम हुँदैन।

5 उसै गरी, हामी धेरै मानिसहरू छौं, तर ख्रीष्टमा हामी एक शरीर हौं। अनि प्रत्येक अंग अरु भागहरूका हुन।

6 हामी सबैसँग विभिन्न वरदानहरू छन्। हरेक वरदान परमेश्वरको अनुग्रहबाट आएको छ। यदि कसैसँग अगमवाणी गर्ने वरदान छ भने उसले आफ्नो विश्वासको अनुसार त्यसको उपयोग गर्नुपर्छ।

7 यदि कसैसँग सेवाको वरदान छ भने उसले सेवा गर्नुपर्छ। यदि कसैसँग उपदेशको वरदान छ भने उसले उपदेश दिनुपर्छ।

8 यदि कसैसँग उत्साहको वरदान छ भने उसले अरु मानिसलाई उत्साह दिनुपर्छ। यदि कसैसँग अरूलाई सहयोग गर्ने वरदान छ भने उसले उदारतापूर्वक सहयोग गर्नुपर्छ। यदि कसैसँग नेतृत्व गर्ने वरदान छ भने उसले प्रवीणतापूर्वक नेतृत्व दिनुपर्छ। यदि कसैसँग दया देखाउने वरदान छ भने उसले खुशीको साथमा अरूलाई दया देखाउनु पर्छ।

9 तिमीहरूको प्रेम शत्रु हुनुपर्छ। ती कुराहरूलाई घृणा गर जुन कुरामा दुःख्याई छ। असल कुराहरू मात्र गर।

10 एका-अर्कामा दाज्यू-भाई, दिदी-बहिनीहरूलाई जस्तो प्रेम गर। तिमी आफूलाई जस्तो चाहन्छौ आफ्ना दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनीहरूलाई त्यो भन्दा अझ बढता सम्मान देऊ।

11 परमप्रभुको काममा अल्छी नहोऊ। आत्मिक रूपले इष्यालु भएर उहाँको सेवा गर।

12 खुशी होऊ किनभने तिमीहरूसँग आशा छ। दुःखमा धैर्य धारण गर। सधैं प्रार्थना गर।

13 परमेश्वरका मानिसहरूले सहायता खोजेको देखे आफूमा भएको कुरो बाँड र सहायता देऊ। अनि मानिसहरूलाई आफ्नो घरमा स्वागत गर।

14 ती जसले तिमीहरूलाई नराम्रो गढ उसित मीठो वचन बोल। तर तिनीहरूलाई नसराप।

15 जब अरूहरू खुशी हुँदछन् तिमी पनि तिनीहरूसँगै खुशी हुनुपर्छ। अनि जब अरूहरू रुन्छन् तिमीपनि तिनीहरूसँग रोऊ।

16 परस्परमा शान्तिपूर्वक मिलेर बस। अंहकार नगर। निम्न पदका मानिसहरूसित मित्रता राख। अभिमानी नहोऊ।

17 यदि तिमीलाई कसैले चोट पुर्‍याउँछ भने तिमीले त्यसको बदला नलेऊ। सबै मानिसलाई राम्रो गर्ने प्रयास गर।

18 सबैसँग शान्तिसित बस्ने चेष्टा गर।

19 हे मेरा मित्रहरू, तिमीहरूलाई नराम्रो गर्नेलाई दण्ड दिने कोशिश नगर। परमेश्वरलाई पर्य, उहाँले क्रोधको बेलामा तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ। लेखिएको छ: “दण्ड दिने काम मेरो हो, म साटो फेर्ने छु।”[☆] परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

20 यसर्थ तिमीहरूले यसो गर्नु:

“यदि तिम्रो शत्रु भोको छ भने,
उसलाई खुवाऊ।

यदि तिम्रो शत्रु प्यासा छ भने,
उसलाई पानी देऊ।

यसप्रकारले तिमीले ती मानिसहरूलाई लज्जित पार्नेछौ।”

हितोपदेश 25:21-22

21 दुष्टले तिमीलाई नजितोस, तर भलाईले दुष्टलाई जित।

☆ 12:19: व्यवस्था 32:35 बाट उद्धृत गरिएको।

13

सरकारको शासकहरूको आज्ञा मान्नु

1 तिमीहरू सबैले शासकहरूको आज्ञा मान्नु पर्छ। किनभने शासकहरूलाई अधिकार दिने परमेश्वरनै हुनुहुन्छ। अनि अहिले शासन गर्नेहरू परमेश्वरबाट नियुक्त गरिएका हुन्।

2 यसैले जो शासकहरूको विरोधमा जान्छ ऊ परमेश्वरको नियुक्तिको विरोधमा जान्छ। जो शासकको विरोधमा जान्छ ऊ दण्डित हुनेछ।

3 ज-जसले उचित काम गर्दछन् उनीहरूलाई शासकहरूदेखि डराउने काम छैन। तर ज-जसले अनुचित काम गर्दछन् उनिहरूलाई शासकहरूदेखि डराउनु पर्छ। के तिमीहरू शासकहरूका डरबाट मुक्त हुन चाहन्छौ? तब उचित काम गर, शासकहरूले तिमीहरूको प्रशंसा गर्नेछन्।

4 शासकवर्ग तिमीहरूलाई सहयोग गर्ने परमेश्वरका सेवक हुन्। तर तिमीले अनुचित काम गर्थो भने तिमी डराउँछौ। शासकसँग दण्ड दिने अधिकार छ अनि उसले यो अधिकार चलाउँछ। अनुचित काम गर्नेलाई दण्ड दिने ऊ परमेश्वरको सेवक हो।

5 तिमीले शासकको आज्ञा मान्नु पर्छ, तिमीले मान्नु पर्छ किन कि मानेनौ भने तिमीले दण्ड पाउन सक्छौ। तिमीले मान्नु पर्छ किनभने तिमी जान्दछौ कि असल काम गरिनु पर्छ।

6 अनि यसैकारण तिमीहरूले कर पनि तिर्नु पर्दछ। शासकहरू परमेश्वरको सेवा गरिरहेछन् अनि त्यसैको लागि तिनीहरूले आफ्नो समय दिन्छन्।

7 तिमीले जे दिनुपर्छ सबै मानिसलाई देऊ। तिमीले जसलाई कर र महसूल तिर्नु परेको हुन्छ उसलाई तिर। आदर गर्नुपर्ने मानिसलाई आदर गर। सम्मान गर्नु पर्ने मानिसलाई सम्मान गर।

अस्लाई प्रेम गर्नु नै व्यवस्था हो

8 तिमी कसैसँग ऋणी हुनु हुँदैन। तर तिमीहरू सधैं एका अर्कामा प्रेमको ऋणी हुनुपर्छ। जसले अस्लाई प्रेम गर्दछ उसले सम्पूर्ण व्यवस्था मान्दछ।

9 म यो किन भन्दैछु? किनभने व्यवस्थाले भन्दछ, “व्यभिचारको पाप नगर, हत्य नगर, कुनै कुरो नचोर, अस्को चीजको लोभ नगर।”^{*} यी सबै आदेशहरू र अन्य आदेशहरू एउटै आदेशमा समाहित छन् “आफूलाई प्रेम गरे जस्तै अस्लाई प्रेम गर।”^{*}

10 प्रेमले कसैलाई चोट पुर्याउँदैन। यसकारण प्रेम गर्नु नै सबै व्यवस्थाको पालन गर्नु हो।

11 मेरो भनाइको कारण यो हो कि हामी अन्धारो समयमा बाँचिरहेछौ। हो, अब निद्राबाट ब्युँझिने तिमी समय आएको छ। किनभने जति बेला हामीले विश्वास गर्थौ त्यस बेला भन्दा अहिले हाम्रो मुक्ति हामी नजिक भएकी छ।

12 “रात” प्रायः सिद्धिसक्यो “दिन” लगभग यहाँ आइसक्यो। यसर्थः हामीले अन्धकारको कामगर्न छोडनु पर्छ, अनि उज्यालाको कामहरू गर्नु पर्छ।

13 दिनको मानिसहरू जस्तो हामीले स्वच्छतापूर्वक काम गर्नुपर्छ। हामी जङ्गली र खर्चिलो भोजमा भुलिनु हुँदैन। हामी दाखरसले मात्तिनु हुँदैन। हामीले व्यभिचारका पापहरू गर्नु हुँदैन र हामीले आफ्ना शरीरले कुनै पाप गर्नु हुँदैन। हामीले झगडा गर्नु हुँदैन र ईर्ष्या गर्नु हुँदैन।

14 त्यसको सट्टामा आफूले प्रभु येशू ख्रीष्ट झैं होऊ। आफ्नो पापमय स्वभाव र पापमय इच्छाहरूलाई सन्तुष्टी नदेऊ।

14

अस्को भर्त्सना नगर

1 कमजोर विश्वास भएका आफ्नो समूहका सदस्यहरूलाई अज्ञान अस्वीकार नगर। अनि तिनीहरूको विचारमाथि तिनीहरूसित तर्क नगर।

2 आफूलाई जे मन पर्छ त्यो खान सक्छु भन्ने विश्वासहरू एउटा मानिसको हुन सक्छ। तर कमजोर विश्वास हुने अर्को मानिसले सोच्न सक्छ कि ऊ खाली साग-सब्जी मात्र खान सक्छ।

3 अनि जे पनि खान सक्छु भन्ने मानिसले त्यो साग-सब्जी मात्र खाने मानिस भन्दा उत्तम छ भनेर आफूलाई ठान्नु हुँदैन। अनि साग-सब्जी मात्र खाने मानिसले पनि सबै खाने मानिस गल्ती हो भनेर सोच्नु हुँदैन। परमेश्वरले ती दुवैलाई ग्रहण गर्नुहुन्छ।

4 तिमीले अस्को सेवकलाई जौँचन सक्तौनौ। उसको स्वामीले मात्र त्यसको ठीक र बेठीकको निर्णय गर्नसक्छ। अनि परमप्रभुको सेवक ठीक भन्नेछ किनभने प्रभु तिनलाई ठीक बनाउनु सामर्थी हुनुहुन्छ।

^{*} 13:9: प्रस्थान 20:13-15, 17 बाट उद्धृत गरिएको। ^{*} 13:9: लेवी 19:18 बाट उद्धृत गरिएको।

5 कुनै मानिसले एउटा दिनलाई अर्को दिनभन्दा महत्वपूर्ण ठान्न सक्छ। अनि अर्को मानिसले सबै दिन एकै ठान्न सक्छ। हरेक मानिस आफ्नो विश्वासमा निश्चित हुनुपर्छ।

6 जसले एउटा दिन भन्दा अर्को दिन महत्वपूर्ण भनेर सोच्दछ उसले त्यो परमप्रभुको लागि सोच्दैन। अनि जसले सबै थोक खान्छ भन्छ त्यसले प्रभुको लागि खँदछ। हो, त्यस भोजनको लागि उसले प्रभुलाई धन्यवाद दिदछ। अनि जसले केही थोक खान अस्वीकार गर्दछ जसले प्रभुको लागि अस्वीकार गरिरहेछ। उसले पनि परमेश्वरलाई धन्यवाद दिदछ।

7 हो, हामी सबैजना प्रभुको लागि बाँच्दछौं। हामी आफ्नै निम्ति बाँच्दैनौं अथवा आफ्नै निम्ति मर्दैनौं पनि।

8 यदि हामी बाँच्छौं भने प्रभुको लागि बाँचिरहेकाछौं। अनि यदि हामी मर्छौं भने, हामी प्रभुको लागि मर्दछौं। यसैले हामी मरौं कि हामी बाँचौं हामी प्रभुको है।

9 यही कारणले गर्दा ख्रीष्ट मर्नुभयो र मृत्युबाट बाँच्नु भयो। ख्रीष्टले त्यसै गर्नुभयो र उहाँ मरेकाहरूको लागि पनि र बाँचेकाहरूको लागि पनि प्रभु हुनसक्नु भयो।

10 तब तिमी ख्रीष्टमा भाइ भनेर किन जाँच्छौ? अथवा तिमीले आफूलाई आफ्ना दाज्यू-भाइ भन्दा ठूला किन ठान्छौ? हामी सबैजना परमेश्वरका सम्मुख उभिनु पर्छ। अनि उहाँले हामी सबैलाई जाँच्नु हुन्छ।

11 हो, धर्मशान्त्रमा लेखिएको छ:

“ प्रत्येक मानिस मेरो सामु झुक्नेछ,

अनि प्रत्येकले परमेश्वरलाई मान्नेछ। निःसन्देह म बाँचे जस्तै,

यी कुराहरू हुनेछन्, परमप्रभु भन्नु हुन्छ। ”

यशैया 45:23

12 यसकारण हामी प्रत्येकले परमेश्वरको अघाडी आफ्नो हिसाब दिनु पर्नेछ।

अरूलाई पापी भनेर दोष नलगाऊ

13 यसैले एक अर्कालाई जाँच्ने काम बन्द गरौं। त्यसको सट्टामा तिमीले दाज्यू-भाइका वा दिदी-बहिनीका बाटोमा वाधा नहाल्ने वा केही त्यस्तो गर्नु नमिच्छाय गर जसले गर्दा ती पाप गर्न तिर लाग्लान।

14 म प्रभु येशूमा हूँ। म जान्दछु कुनै खाद्य आफैमा फोहोर छैन। तर यदि कसैले फोहोर भनेर विश्वास गर्छ भने त्यो उसैको लागि फोहोर छ।

15 केही खँदैनौं यदि तिमीले आफ्ना दाज्यू-भाइ दिदी-बहिनीको भावनामा चोट पुर्‍याउँछौ भने तिमीले प्रेमको बाटो पछ्याउँदैनौं। कसैले गलत सम्झेको खाना खाएर तिमीले उसलाई नष्ट गर्नु हुँदैन। ख्रीष्ट त्यस मानिसको लागि पनि मर्नु भयो।

16 आफूलाई असल लागेको कुनै कुराको निन्दा हुन नदेऊ।

17 परमेश्वरको राज्यमा खानु र पिउनुको कुनै महत्व छैन। परमेश्वरको राज्यमा महत्वपूर्ण कुरा त यी हुन धार्मिकता, शान्ति र पवित्र आत्मामा आनन्द।

18 कसैले यस प्रकारले ख्रीष्टको सेवा गरे उसले परमेश्वरलाई खुशी पार्दछ। अनि त्यो मानिस अरूहरूद्वारा स्वीकृत हुनेछ।

19 यसैले कठोर परिश्रमको साथ त्यस्तो काम गरौं जसबाट शान्ति छाउँछ। अनि त्यस्तो काम गरौं जसमा कि त्यो एका अर्कामा सहयोग बन्न सकोस्।

20 भोजनले परमेश्वरको कार्य नष्ट गर्न नदेऊ। हरेक खाद्य खान लायकको हुन्छ। तर अर्कोलाई पापमा पार्ने खाना खानु अनुचित हो।

21 मासु, दाखरस वा अरू कुनै थोक जसले दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनीलाई पापमा धकेल्दछ। असल हो नखानौं।

22 यी चिजहरूमा तिम्रो विश्वास परमेश्वर र आफूमाझ राख्नु पर्छ। अपराध बोध नगरी आफूले उचित ठहरयाएको काम गर्ने मानिस धन्य हो। उसलाई परमेश्वरबाट आशिष, प्रदान गरिन्छ।

23 तर कसैले शंका गर्दै केही कुरो खान्छ भने ऊ स्वयं नै दोषी हुँदछ। किन? किनभने उसलाई त्यो उचित हो भन्ने भरोसा भएन अनि भरोसा नभई गएको जे कुरा पनि पाप हो।

15

1 हामीहरू मध्ये जो विश्वासमा दरिलो छौं कमजोर मानिसलाई सहयोग गर्नु पर्छ। कमजोर मानिसहरूलाई हामीले सघाउनु पर्छ। हामीले आफैलाई मात्रै खुशी तुल्याउन हुँदैन।

2 तिनीहरूलाई विश्वासमा दरिलो बनाउन र तिनीहरूका भलाइको लागि हामी प्रत्येकले अरूलाई खुशी पार्नुपर्छ।

3 ख्रीष्टले पनि आफु स्वयंलाई खुशी राख्ने कोशिश गर्नु भएन। उहाँको विषयमा धर्मशास्त्रमा भनिएको छ: “जसले तिमीलाई अपमान गरे ती अपमान ममाथि परे।”*

4 बितेका दिनहरूमा लेखिएका हरेक कुरो हामीलाई शिक्षा दिनु लेखिएको थिए। हामीले आशा गर्न सकौं भनेर नै ती लेखिएका थिए। धर्म शास्त्रबाट आउने धैर्य र बलबाट हामी आशा प्राप्त गर्न सकौं।

5 धैर्य र बल परमेश्वरबाट उत्पन्न हुन्छ। अनि म प्रार्थना गर्छु कि परमेश्वरले तिमीहरूलाई ख्रीष्ट येशूको उदाहरण अनुसार तिमी आफैहरू माझ मेल-मिलापमा राख्नु।

6 त्यसपछि तिमीहरू सबै एक भएर मिल्नेछौ। तिमीहरू सबै एक भएर हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्ट पिता प्रति महिमा गर्नेछौ।

7 ख्रीष्टले तिमीहरूलाई ग्रहण गर्नुभयो। यसैले परमेश्वरको महिमाको निम्ति तिमीहरूले एक-अर्कोलाई स्वीकार गर्नुपर्छ।

8 म तिमीहरूलाई भन्दछु कि परमेश्वरको विश्वासीयताको निम्ति र यहूदी पुराईहरूलाई आफूले दिनुभएको प्रतिज्ञालाई पक्का गर्नका निम्ति ख्रीष्ट यहूदीहरूका सेवक बन्नु भयो।

9 ख्रीष्ट सेवक बन्नु भयो ताकि गैर-यहूदीहरूले परमेश्वरप्रति उहाँको करुणाको प्रशंसा गर्नुन। धर्मशास्त्रले भन्छ:

“यसैले म गैर-यहूदीहरूमा तिमीहरूलाई धन्यवाद दिनेछु,
म तिमीहरूको नामको स्तुति गाउनेछु।”

भजनसंग्रह 18:49

10 धर्मशास्त्रले यसो पनि भन्छ,

“तिमी गैर-यहूदीहरू परमेश्वरका मानिसहरूसँगै खुशी होऊ।”

व्यवस्था 32:43

11 अनि फेरि त्यसले भन्छ:

“तिमीहरू सबै गैर-यहूदीहरू! परमप्रभुको प्रशंसा गर।
सबैले उहाँको प्रशंसा गर्नुपर्छ।”

भजनसंग्रह 117:1

12 अनि यशैयाले भनेका छन्,

“एकजना मानिस यस्सीका परिवारबाट आउने छन्।
ती मानिसले अ-यहूदीहरूमाथि राज गर्नेछन्,
अनि ती मानिसको कारणले गैर-यहूदीहरूले आशा प्राप्त गर्नेछन्।”

यशैया 11:10

13 तिमीहरूले परमेश्वरमा विश्वास गर्ने हुनाले, परमेश्वर जो आशाको मुहान हुनुहुन्छ, उहाँले तिमीहरूलाई आनन्द र शान्तिले पूर्ण गर्नुन। तब तिमीहरूको आशा पवित्र आत्माको शक्तिद्वारा परिपूर्ण बन्नेछ।

पावल आफ्नो कार्यबारे भन्दछन्

14 मेरा दाज्यू-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, म निश्चित छु कि तिमीहरू भलाईले भरिएका छौ। म जान्दछु तिमीहरूसँग चाहे जति सम्पूर्ण ज्ञान छ अनि तिमीहरूले एक अर्कांलाई उपदेश दिनसक्छौ।

15 मैले तिमीहरूलाई सम्झाउनलाई केही कुराहरू खुलस्त गरी लेखेको छु। मैले यसो गरेको कारण परमेश्वरले मलाई यो विशेष उपहार दिनु भएको छ।

16 गैर-यहूदीहरूलाई सहयोग गर्नु भनेर परमेश्वरले मलाई ख्रीष्ट येशूका सेवक बनाउनु भएकोछ। उहाँको सुसमाचारहरू प्रचार गरेर मैले परमेश्वरको सेवा गरे। मैले यसो गर्नुको उद्देश्य गैर-यहूदीहरू परमेश्वरका ग्रहण योग्य बलिहरू बनि सक्नु भन्ने हो। पवित्र-आत्माद्वारा तिनीहरू पवित्र पारिए।

17 यसैले म ती कुराहरूमा घमण्ड गर्दछु जुन मैले परमेश्वरका निम्ति ख्रीष्ट येशूमा गरे।

18 गैर-यहूदीहरूलाई परमेश्वरको आज्ञाकारी बनाउनमा वचन र कर्मद्वारा ख्रीष्टले मेरो मार्फत जे गर्नु भएको छ त्यसबारे मात्र बोल्ने आँट म गर्नेछु।

19 अनि तिनीहरूले परमेश्वरको आत्माको शक्तिद्वारा गरिएका चमत्कारहरू र आश्चर्यलाई देखेर आज्ञा पालन गरे। पुरै यरूशलेमेदेखि इल्लिरिकमसम्म ख्रीष्टको सुसमाचार प्रचार गर्ने काम मैले सिद्ध्याँ।

* 15:3: भजनसंग्रह 69:9 बाट उद्धृत गरिएको।

20 जहाँ-जहाँ ख्रीष्टलाई चिनिँदैन ती ठाउँहरूमा मात्र सुसमाचार प्रचार गर्ने इच्छा सदा मेरो रहेको छ। मैले यसो गरे कारण कसैले पहिल्यैबाट थालिसकेको काममाथि निर्माण गर्ने मैले चाहिँनँ।

21 तर धर्मशास्त्रमा लेखिएको छः

“मानिसहरू जसलाई उहाँको विषयमा भनिएको छैन, तिनीहरूले देखेछन्,
मानिसहरू जसले उहाँको विषयमा सुनेका छैनन्, तिनीहरूले बुझेछन्।”

यशैया 52:15

पावलको रोम भ्रमण गर्ने इच्छा

22 यही कारणले गर्दा म तिमीहरूकहाँ आउन धेरै पल्ट रोकिएकोछु।

23 अब यस भेकमा मैले आफ्ना कामहरू शेष पारौं अनि धेरै वर्षदेखि म तिमीहरू कहाँ आउन चिन्तित थिएँ।

24 यसैले स्पेन जाँदा म तिमीहरूलाई भेट्ने आशा गर्छु। निश्चय, म स्पेन भएर जाँदाखेरि तिमीहरूलाई भेट्ने आशा गर्छु। केही बेर तिमीहरूका साथमा आनन्द मनाउने आशा गर्छु अनि त्यसपछि तिमीहरूले मेरो यात्रामा साथ दिन सक्छौ।

25 अहिले म परमेश्वरका मानिसहरूलाई मद्दत गर्न यरूशलेम गइरहेछु।

26 यरूशलेममा परमेश्वरका कतिपय मानिसहरू गरीब छन्।

27 म्यासिडोनिया र अख्रियाका विश्वासीहरू यरूशलेमका ती मानिसहरूलाई चन्दा दिएर सघाउन खुशी थिए। तिनीहरू सहयोग दिन खुशी थिए। वास्तवमा, यरूशलेमका गरीबहरूलाई मद्दत गर्न ती वाध्य छन्। यहूदीहरूको आत्मिक आशीर्वादमा सहभागी भएकाले ती गैर-यहूदीहरूले सघाउनु पर्छ। त्यसैले तिनीहरूले आफ्ना भौतिक वस्तुहरू तिनीहरूलाई सघाउन प्रयोग गर्नुपर्छ। यसको लागि तिनीहरू यहूदीहरूका ऋणी छन्।

28 मैले निश्चित गर्नु छ कि यरूशलेमका गरीबहरूले ती सबै पैसा पाऊन् जुन तिनीहरूलाई दिइएकोछ।

यो काम सकेर म स्पेन जान्छु। स्पेन जाँदा, म तिमीहरूकहाँ आउँछु।

29 जब म तिमीहरूलाई भेट्न आउँछु म ख्रीष्टको सम्पूर्ण आशिषसितै आउँछु।

30 दाज्यू-भाइ र दिदी-बहिनीहरू, म तिमीहरूलाई बिन्ती गर्दछु, मेरो निम्ति परमेश्वरलाई प्रार्थना गरेर मलाई मेरो काममा सहयोग गर। हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको नाममा र पवित्र आत्माले दिने प्रेमद्वारा म यो विन्ती गर्दछु।

31 प्रार्थना गर कि म यहूदियाका अविश्वासीहरूबाट जोगिन सकूँ। मैले उनीहरूका निम्ति लगेको सहयोगलाई यरूशलेममा परमेश्वरका मानिसहरूले सहर्ष स्वीकार गरून् भनेर पनि प्रार्थना गरिदेऊ।

32 त्यसपछि परमेश्वरले चाहनु भयो भने म तिमीहरूकहाँ आउनेछु। म खुशीले आउनेछु तिमीहरूसँगै विश्राम लिनेछु।

33 परमेश्वर जो शान्तिका स्रोत हुनुहुन्छ, तिमीहरू सबैसित रहनु। आमिन।

16

अन्तिम शब्दहरू

1 म तिमीहरूलाई हाम्री बहिनी फिबीसँग परिचित गराउन चाहन्छु। उनी सक्रिय मण्डलीकी सेविका हुन्।

2 परमप्रभुका मानिसहरूलाई सुहाउँदो हिसाबले उनलाई प्रभुको नाउँमा उनले चाहेका कुरामा जसरी भए पनि सघाऊ। उनले मलाई खुबै सहयोग गरेकी छन् र उनले अरूहरूलाई पनि धेरै सघाएकीछन्।

3 प्रिस्कीला र अक्वीलालाई नमस्कार भनिदेउ, जसले ख्रीष्ट येशूमा मसँगै काम गर्दथिए।

4 तिनीहरूले मेरो जीवन बचाउन आफ्ना जीवन पनि जोखिममा हालेका थिए। म तिनीहरूलाई धन्यवाद दिन्छु र गैर-यहूदीहरूका सबै मण्डलीहरू पनि कृतज्ञ छन्।

5 अनि उनीहरूका घरमा भेला हुने मण्डलीलाई पनि नमस्कार।

मेरा प्रिय मित्र इपेनितसलाई नमस्कार। एशियामा ख्रीष्टलाई मान्ने उनी प्रथम मानिस हुन्।

6 मरियमलाई पनि नमस्कार। उनले तिमीहरूका लागि कठिन काम गरेकी छन्।

7 एन्ड्रोनिक्स र युनिसलाई पनि नमस्कार। तिनीहरू मेरा आफन्त हुन् र मसँगै जेलमा थिए। तिनीहरू प्रेरितहरूद्वारा सम्मानित छन्। तिनीहरू मभन्दा अगाडी नै ख्रीष्टका विश्वासीहरू बनेका थिए।

8 परमप्रभुको नाउँमा एमप्लिआतसलाई नमस्कार।

9 उर्बानसलाई नमस्कार। उनी ख्रीष्टका एक सह-सेवक हुन्।

मेरा प्रिय मित्र स्ताकिसलाई पनि नमस्कार।

10 अपोल्लासलाई पनि नमस्कार। उनी ख्रीष्टका साँचो विश्वासीको रूपमा जाँचिएका थिए र प्रमाणित पनि भए।

अरिस्तोबलस परिवारका सबै सदस्यहरूलाई नमस्कार।

11 हेरोदियनलाई नमस्कार, उनी मेरा कुटुम्ब हुन्।

नर्सिसस परिवारलाई पनि नमस्कार जो प्रभुमा छन्।

12 त्रिफेना र त्रिफोसालाई पनि नमस्कार। ती नारीहरू प्रभुमा खुबै खटेका छन्।

मेरा प्रिय मित्र परसीसलाई पनि नमस्कार। उनी पनि प्रभुमा खुब खटिन्।

13 रूफसलाई पनि नमस्कार। उनी प्रभुमा विशेष मानिस हुन्। उनकी आमालाई पनि नमस्कार। उनी मेरी पनि आमा हुन्।

14 अर्सिक्रितस, पलेगन, हर्मस, पत्रोबास अनि ख्रीष्टमा भएका सबै दाज्यू-भाइ दिदी-बहिनीहरूलाई पनि नमस्कार।

15 फिलोलोगस र जुलिया, नेरियस र उनकी बहिनी ओलिम्पासलाई नमस्कार। अनि उनीहरूसँग भएका सबै विश्वासीहरूलाई नमस्कार।

16 जब तिमीहरू भेट हुन्छौ एक अर्कालाई, पवित्र चुम्बनद्वारा अभिवादन गर।

ख्रीष्टका सम्पूर्ण मण्डलीहरू तिमीहरूलाई अभिवादन पठाउछन्।

17 दाज्यू-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, परस्परमा फूट ल्याउनेहरूसँग होशियार बस। अरूहरूको विश्वासमा बाधा ल्याउनेहरूसँग पनि होशियार बस। तिमीहरूले पाएको शिक्षाको उल्टो तिनीहरूले सिकाउँछन्। ती मानिसहरूबाट अलग बस।

18 त्यस किसिमका मानिसहरूले हाम्रा प्रभु ख्रीष्टको सेवा गर्दैनन्। तिनीहरू आफ्नै खाँचोको निम्ति मात्र काम गर्दछन्। सीधा-साधाहरूलाई ती आफ्ना चिप्लो कुरा र खुशामदीले मूर्ख बनाउँदछन्।

19 सबै विश्वासीहरू जान्दछन् कि तिमीहरूले परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्दछौ। त्यही कारणले गर्दा म तिमीहरूसँग अत्यन्त खुशी छु। तर म चाहन्छु असल कुरामा तिमीहरू बुद्धिमानी बनिनुपर्छ। अनि दुष्ट कुरामा तिमीहरू अबोध बनिनुपर्छ भन्ने म चाहन्छु।

20 परमेश्वर जसले शान्ति ल्याउनु हुन्छ उहाँले शैतानलाई चाँडै हराउनु हुनेछ र उहाँले तिमीहरूलाई त्यसमाथि शक्ति प्रदान गर्नु हुनेछ।

हाम्रा प्रभु येशूको अनुग्रह तिमीहरूलाई होस्।

21 तिमोथी, मेरा सहकर्मीले तिमीहरूलाई नमस्कार चढाउँदछन्। लुसियस, यासोन, अनि सोसिपेटरले (जो मेरा आफन्तहरू हुन्) पनि तिमीहरूलाई नमस्कार पठाउँदछन्।

22 म तर्तियस हूँ, पावलले जे बोले ती कुराहरू म लेख्दैछु। अनि परमप्रभुमा म तिमीहरूलाई नमस्कार गर्दछु।

23 गायसले यहाँ मलाई साथै सम्पूर्ण मण्डलीलाई आफ्नो घर चलाउनु दिइराखेका छन्। उनले पनि तिमीहरूलाई नमस्कार भनेका छन्। इरास्तस अनि हाम्रा भाइ क्वार्टसले पनि तिमीहरूलाई नमस्कार भनेका छन्। इरास्तस यस शहरका खजाञ्ची हुन्।

24 *

25 परमेश्वरको महिमा होस्। परमेश्वरले मात्र तिमीहरूका विश्वासलाई बलियो पार्न सक्नु हुन्छ। उहाँले सुसमाचारको प्रयोग गर्नुसक्नु हुन्छ जुन म तिमीहरूको विश्वास दरिलो बनाउन प्रचार गर्दछु। त्यो सुसमाचार जुन म प्रचार गर्छु त्यो येशू ख्रीष्टको बारेमा छ।

26 त्यो सुसमाचार गुप्त-सत्य जुन परमेश्वरले प्रकट गर्नुभयो। अनि त्यो गुप्त-सत्य अगमवक्ताहरूका लेखाईद्वारा हामीलाई ज्ञान गराइएकोछ। अनन्त परमेश्वरको आज्ञाले यो गुप्त-सत्य गैर-यहूदीहरूलाई ज्ञान गराइयो। यसले आज्ञाकारिता उत्पन्न गर्छ जुन विश्वासबाट आउँदछ।

27 येशू ख्रीष्ट मार्फत एक मात्र सर्वज्ञानी परमेश्वरको महिमा होस्। अमिन।

* 16:24: केही ग्रीक लिपीहरूमा पद 24 मा थपिएको छ: “प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह तिमीहरूसँग साथै भइरहोस्। अमिन।”

कोरिन्थीहरूलाई पावलको पहिलो पत्र

1 पावलबाट प्रणाम। परमेश्वरले इच्छा गरेकाले म ख्रीष्ट येशूको प्रेरित बन्न परमेश्वरद्वारा बोलाइएको छु। हाम्रा ख्रीष्टमा भाइ सोस्थनेसबाट पनि।

2 कोरिन्थमा भएका परमेश्वरको मण्डली जसलाई ख्रीष्ट येशूमा पवित्र गराइएका छन्, औ जसलाई परमेश्वरले उहाँको पवित्र मानिसहरू हुन बोलाउनु भएको छ। तिमीहरूलाई पनि प्रत्येक ठाउँका अरू सबै मानिसहरूसँगै बोलाइएको छ, जसकोमा ख्रीष्टमाथि विश्वास छ-जो हाम्रो तथा तिमीहरूका परमप्रभु हुनुहुन्छ।

3 हाम्रा पिता परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टबाट तिमीहरूलाई अनुग्रह र शान्ति।

पावल परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछन्

4 परमेश्वरले ख्रीष्ट येशूको माध्यममा तिमीहरूलाई दिइएको अनुग्रहको निम्ति म आफ्ना परमेश्वरलाई सधैं धन्यवाद चढाउँछु।

5 येशूमा तिमीहरूले हरतरहले आशीर्वाद पाएकाछौ। तिमीहरू आफ्नो जन्मै बोली-बचन र सारा ज्ञानमा धनी भएका छौ।

6 ख्रीष्टको सत्य बारे तिमीहरूमा प्रमाणित भएको छ।

7 यसैले हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको पुनरागमन पछि रहनुजेल तिमीहरूलाई कुनै आत्मिक वरदानको अभाव हुने छैन।

8 येशूले तिमीहरूलाई सदा सुदृढ राख्नु हुनेछ कि हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको पुरागमनको दिनमा पनि तिमीहरूलाई केही दोष हुने छैन।

9 परमेश्वर विश्वास योग्य हुनुहुन्छ। एक उनै हुन् जसले तिमीहरूलाई आफ्ना पुत्र येशू ख्रीष्ट, हाम्रा प्रभुसित संगती गर्नु बोलाउनु भएकोछ।

कोरिन्थीको मण्डलीमा फाटो

10 हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको नाउँमा म विनयपूर्वक भन्दछु, दाज्यू-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू हो, तिमीहरू आपसमा मिलेर बस जसले गर्दा तिमीहरूको बीचमा फाटो नआवोस्। एउटै विचार र एउटै उद्देश्य लिएर तिमीहरू एक भई बस भन्ने मेरो विन्ती छ।

11 मेरा भाइ-बहिनीहरू हो, क्लोएको परिवारबाट मैले तिमीहरूका बारेमा सुनेको छु कि तिमीहरूको बीचमा झगडा छ।

12 मेरो भन्नुको तात्पर्य: यही हो तिमीहरूमध्ये कसैले “म पावललाई मान्छु,” कसैले “म अपोल्लोसलाई मान्छु,” कसैले “म केफासलाई मान्छु,” अनि कसैले, “म ख्रीष्टलाई मान्छु” भन्छौ अरे।

13 ख्रीष्टलाई विभिन्न दलमा बाँट्न सकिन्न। के पावल तिमीहरूका निम्ति कूसमा मेरका हुन् र? होइनन्! के पावलको नाउँमा तिमीहरू बस्तिमा भएका हौ र? होइनन्!

14 म परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछु कि तिमीहरूमध्ये क्रिसपस र गायसलाई बाहेक मैले कसैलाई पनि बस्तिमा दिएको छैन।

15 म यसको निम्ति कृतज्ञ छु किनभने तिमीहरू मेरो नाउँमा बस्तिमा भयौ भनेर कसैले भन्न सक्ने छैन।

16 हो, मैले स्तिफनसको परिवारलाई मात्र बस्तिमा दिएको हुँ। तर अरू कसैलाई म आफूले बस्तिमा दिएको कुराको मलाई सम्झमा छैन।

17 ख्रीष्टले मलाई बस्तिमा दिन पठाउनु भएको छैन। उहाँले मलाई शुभ-सन्देश सुनाउने काम अह्राउनु भएको छ। तर शुभ-सन्देश सांसारिक ज्ञानको शब्दहरूमा सुनाउन होइन। शुभ-सन्देश सुनाउँदा मैले सांसारिक ज्ञानका शब्दहरू प्रयोग गरे भने त ख्रीष्टको कूसले आफ्नो शक्ति हराउनेछ।

परमेश्वरको शक्ति र ख्रीष्टमा ज्ञान

18 नष्ट भएकाहरूका निम्ति कूस बारेको शिक्षा मूर्खतापूर्ण ठहर्छ। तर हामी उद्धार पाइरहेकाहरूका निम्ति यो परमेश्वरको शक्ति हो।

19 शास्त्रमा लेखिएको छ:

“म ज्ञानीहरूको ज्ञानलाई नष्ट गर्नेछु,
बुद्धिमानीहरूको बुद्धिलाई शून्य पार्नेछु।”

20 ज्ञानी कहाँ छ? शिक्षित कहाँ छ? यस युगको दार्शनिक कहाँ छन? परमेश्वरले यस संसारको ज्ञानलाई मूर्ख तुल्याउनु भएको छन।

21 परमेश्वरले आफ्ना ज्ञानद्वारा के चाहनु हुन्छ भने: ज्ञानद्वार संसारका मानिसहरूले परमेश्वरलाई चिनेन। त्यसैकारण परमेश्वरलाई जसले विश्वास गर्छन तिनीहरूको उद्धारका निम्ति मूर्खातापूर्ण लाग्ने सुसमाचार दिनु भयो।

22 यहूदीहरू प्रमाणका निम्ति चमत्कारहरू माग्छन। ग्रीकहरू ज्ञान चाहन्छन।

23 तर हामी यही प्रचार गर्छौं ख्रीष्ट कूसमा मारिनुभयो। तर यहूदीहरूको निम्ति यो एउटा ठूलो समस्या बन्छ। गैर-यहूदीहरूको लागि यो एउटा मूर्खता हो।

24 तर जो परमेश्वरले छानेका यहूदी र गैर-यहूदीहरूका निम्ति ख्रीष्ट उनै परमेश्वरको शक्ति र ज्ञान हुनुहुन्छ।

25 किनकि परमेश्वरको मूर्खता मानिसहरूको ज्ञान भन्दा ज्ञानी हुन्छ। परमेश्वरको दुर्बलता मानव शक्ति भन्दा बलवान् हुन्छ।

26 भाइ बहिनीहरू, परमेश्वरले तिमीहरूलाई बोलाउनु भयो। यो विचार गर। अनि संसारले आफ्नै बुद्धिले पारख गरे अनुसार तिमीहरूमध्ये धेरै बुद्धिमानी होला। तिमीहरूमध्ये धेरै जना खुबै प्रभावशाली नहौला, अनि कोही मानिसहरू महत्वपूर्ण परिवारबाट आएको हुन सक्छ।

27 तर ज्ञानी मानिसहरूलाई शर्ममा पार्न परमेश्वरले संसारका मूर्ख कुराहरू छान्नु हुन्छ। बलिया मानिसहरूलाई लाज पार्न परमेश्वरले संसारका निर्धा कुराहरू छान्नु हुन्छ।

28 अनि परमेश्वरले संसारका ती तुच्छ मानिहरूलाई छान्नु भयो जो संसारले अवहेलना गर्थे अनि केही जस्तो मानेन। संसारले जुन कुरालाई महत्वपूर्ण ठान्छ तिनीहरूलाई नष्ट पार्न परमेश्वरले तिनीहरूलाई छान्नु भयो।

29 उहाँको अधि कसैले घमण्ड नगरोस् भनेर नै परमेश्वरले यसो गर्नु भएको हो।

30 परमेश्वरले तिमीहरूलाई ख्रीष्ट येशुको एक अंश बनाउनु भएको छ। परमेश्वरबाट ख्रीष्ट हाम्रा लागि ज्ञान बन्नु भएको छ। ख्रीष्टको कारणले नै हामी परमेश्वर प्रति धार्मिक छौं; अनि हामी पापरहित छौं। अनि ख्रीष्टकै कारणले हामी पवित्र छौं।

31 जस्तो धर्म शास्त्रले भन्छ, “कसैले गर्व गर्छ भने उसले केवल प्रभुमा गर्व गरोस्।”[☆]

2

ख्रीष्ट सम्बन्धी कूसका सुसमाचार

1 प्यारा दान्य-भाइ, दिदी-बहिनीहरू हो, जब म तिमीहरू कहाँ आएँ, मैले तिमीहरूलाई परमेश्वरको सत्य घोषणा गरेँ। तर मैले आलंकारिक शब्द लगाएर वा ज्ञानको कुरा गरिँनँ।

2 जतिञ्जेल सम्म म तिमीहरूसित थिएँ, येशू ख्रीष्ट र उहाँको कूसको मृत्यु बाहेक अरु सब कुरा बिसौं भन्ने मैले निश्चय गरेको थिएँ।

3 जब म तिमीहरूकहाँ आएँ, म कमजोर थिएँ अनि डरले कामिरहेको थिएँ।

4 मेरो वचन र प्रचार मानिसहरूलाई फुस्लाउने ज्ञानीका शब्दहरू थिएनन, तर मेरो शिक्षाको प्रमाण शक्ति थियो जुन आत्मादेखि आउँछ।

5 तिमीहरूको विश्वास मानिसको ज्ञानमा होइन तर परमेश्वरको शक्तिमा आधारित होस् भनि मैले त्यसो गरेँ।

परमेश्वरको ज्ञान

6 पाको भएका मानिसहरूलाई हामी ज्ञान दिँदछौं। तर हामी जुन ज्ञान सिकाउछौं सांसारिक ज्ञान होइन। यो यस संसारका शासकहरूको ज्ञान पनि होइन।

7 तर हामी परमेश्वरका गुप्त ज्ञान बताउँदछौं जुन ज्ञान लुकाइको छ। परमेश्वरले यस ज्ञान हाम्रो भलाईकोलागि तयार गर्नु भएको हो। संसार सृष्टि हुनु भन्दा अघि नै उहाँले यो योजना बनाइसक्नु भएको थियो।

8 यस संसारका कुनै शासकहरूले यो ज्ञान बुझेनन। यदी तिनीहरूले बुझेका भए तिनीहरूले महिमाका प्रभुलाई कूसमा टाँगे नै थिएनन।

9 तर, जस्तो शास्त्रमा लेखिएको छ:

“कुनै आँखाले पनि नदेखेको,

कुनै कानले पनि नसुनेको,

कसैले चिन्ता सम्म नगरेको कुरा

आफूलाई प्रेम गर्नेहरूका निम्ति परमेश्वरले तयार पार्नु भएकोछ।”

यशैया 64:4

☆ 1:31: यर्मिया 9:24 बाट उद्धृत गरिएको।

10 तर परमेश्वरले यी कुराहरू हामीलाई आत्माद्वारा देखाउनु भएकोछ।

आत्माले प्रत्येक कुरो बुझ्छ। परमेश्वरको गंभीर रहस्य समेत आत्माले बुझ्छ।

11 जसरी कसैले पनि अर्को मानिसको विचारहरू बुझ्न सक्दैन, खाली त्यो आत्मा जुन मानिसभित्र रहन्छ, त्यसले मात्र विचारहरू बुझ्छ। परमेश्वरको विषयमा पनि त्यस्तै हो। परमेश्वरका विचारहरू कसैले जान्दैन। तिनीहरू परमेश्वरकै आत्माले मात्र जान्दछ।

12 अब हामीले संसारमा भएको आत्मा पाएका छैनौं तर हामीले परमेश्वरबाट आत्मा पाएका छौं। हामीले यो आत्मा परमेश्वरले हामीलाई दिनु भएको कुराहरू जान्न सक्ौं भनेर पाएका हौं।

13 जब हामी यी कुराहरू गर्छौं, हामी मानिसको ज्ञानले सिकाएको शब्दहरूमा भन्दैनौं। हामी आत्माले सिकाएका शब्दहरू नै प्रयोग गर्छौं। आत्मिक चीजहरू बताउनुलाई आत्मिक शब्दहरू नै बोल्छौं।

14 जो मानिस आत्मिक छैन उसले परमेश्वरको आत्माबाट आएका कुराहरू ग्रहण गर्दैन। उसले यी सब कुराहरू मूर्खतापूर्ण सम्झन्छ। उसले आत्माको कुरो बुझ्न सक्दैन, किन कि ती कुराहरूलाई आत्मिक रीतिले मात्र जाँचन सकिन्छ।

15 तर आत्मिक मानिस सबै कुराहरू खुट्याउन समर्थ हुन्छ र अरू मानिसहरूले उसलाई जाँचन सक्दैनन्। शाश्वत भन्छ:

16 “परमप्रभुको मनलाई कसले जान्न सक्छ?

परमप्रभुलाई कसले अज्ञान सक्छ?”

यशैया 40:13

तर हामीसँग त ख्रीष्टको मन छ।

3

मानिसलाई मान्नु भूल हो

1 दान्यु-भाइ, दिदी-बहिनीहरू, यसभन्दा अघि पनि मैले तिमीहरूसित आत्मिक मानिसहरूसित बोले झैं बोल्न सकेको थिइँ। मैले तिमीहरूसित सांसारिक मानिसहरूसित जस्तै बोल्नु परेको थियो, ख्रीष्टमा बालकहरूसित जस्तो।

2 मैले दिएको शिक्षा दूध जस्तै थियो, ठोस आहार थिएन। मैले त्यसो गर्नुको कारण तिमीहरू ठोस खानेकुराको निम्ति योग्य थिएनौं। अनि अहिले पनि तिमीहरू ठोस आहारको निम्ति तयार भइसकेका छैनौं।

3 तिमीहरू अझै पनि आत्मिक मानिस बनेका छैनौं। आपस्तमा तिमीहरूको इर्ष्या र झगडा छँदैछ। यसले बुझाउँछ तिमीहरू आत्मिक होइनौं। संसारका मानिसहरूको जस्तै तिमीहरूको व्यवहार छ।

4 तिमीहरूमै कुनै एकले भन्छ, “म पावललाई मान्छु” अनि अर्कोले भन्छ, “म अपोल्लोसलाई मान्छु।” जब तिमीहरू माझमा त्यस्तै कुरा चल्छ भने के यसले तिमीहरूलाई सांसारिक मानिस झैं देखाउँदैन र?

5 अपोल्लोस ठूलो हो? होइन! के तिमी पावल ठूलो मानिस हो भन्ने सम्झन्छौं? होइन! हामी त केवल परमेश्वरका सेवक मात्र हौं जसले तिमीहरूलाई विश्वास गर्न सघाउँछौं। हामी सबैले परमेश्वरले हामीलाई गर्न खटाउनु भएको हाम्रो भाग गरेकाछौं।

6 मैले बिउ रोपे अनि अपोल्लोसले त्यसमा पानी हाले। तर परमेश्वरले बिस्वालाई बढाउनु भयो।

7 यसकारण रोप्ने मानिस ठूलो होइन, अनि पानी हाल्ने पनि ठूलो होइन। केवल परमेश्वर महान हुनु हुन्छ, किन कि उहाँले बिस्वा स्याहर्नु र बढाउनु हुन्छ।

8 रोप्ने मानिस र पानी हाल्ने मानिसको उद्देश्य एउटै हो अनि प्रत्येक मानिसले आ-आफ्नो परिश्रमका निम्ति इनाम पाउनेछ।

9 हामी केवल परमेश्वरको साथ काम गर्ने खेतालाहरू हौं।

अनि तिमीहरू परमेश्वरका खेत जस्तै हो र घर हो जो परमेश्वरका हो।

10 परमेश्वरले दिएका पुरस्कारकै आधारमा मैले एउटा सिपालु सिकमीलेझैं एउटा घरको जग बसालेको छु। अरूहरूले त्यसै जगमाथि घर बनाउँदैनन्। तर प्रत्येक व्यक्तिले कसरी बनाउँछ, त्यस बारेमा उसले सोच्नु पर्छ।

11 जग बसालिसकिएको छ। कसैले अर्को जग बसाल्न सक्ने छैन। बसाली सकिएको त्यो जग येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ।

12 त्यो जगमाथी, कसैले सुन, चाँदी, बहुमूल्य पत्थर, काठ, स्याउला वा परालले बनाउन सक्छ।

13 प्रत्येक व्यक्तिको काम देखिनेछ किनभने त्यस दिनद्वारा नै सफासँग त्यो देखाइनेछ। त्यो दिन* आगोसँग आउनेछ अनि प्रत्येकको कामको गुणस्तरको परख आगोले लिनेछ।

14 त्यही जगमाथी उभ्याएको कुनै व्यक्तिको भवन यदि रद्दो भने, उसले त्यसको निम्ति इनाम पाउनेछ।

* 3:13: दिन त्यो दिन जुन ख्रीष्ट सबै मानिसहरूलाई न्याय गर्न आउनु हुनेछ।

- 15 तर त्यो भवन जल्यो भने, उसले नोकसान खप्नु पर्नेछ। उसलाई बचाइनेछ तर ऊ आगोबाट फुत्के झैं हुनेछ।
- 16 तिमीहरूले बुझ्नु पर्छ कि तिमीहरू परमेश्वरका मन्दिर हो। तिमीहरूभित्र परमेश्वरको आत्माले बास गर्छ।
- 17 यदि कसैले परमेश्वरको मन्दिरलाई नष्ट गर्छ भने परमेश्वरले त्यस व्यक्तिलाई नष्ट गर्नु हुनेछ। किन? किनभने परमेश्वरको मन्दिर पवित्र हुन्छ। तिमीहरू स्वयं परमेश्वरको मन्दिर हो।
- 18 कसैले आफैलाई धोका नदेओस्। यदि तिमीहरू मध्ये कसैले यस संसारमा आफूलाई ज्ञानी सम्झन्छ भने मूर्ख बन्नु पर्छ तब मात्र ऊ सौँचिकै ज्ञानी बन्न सक्छ।
- 19 किन? किनभने परमेश्वर समक्ष यो संसारको ज्ञान मूर्खता हो। धर्म शान्त्रमा यस्तो लेखिएको छ। “उहाँले ज्ञानी व्यक्तिहरूलाई तिनीहरूकै आफ्नो चलाकीमा फसाउनु हुन्छ।”
- 20 धर्मशान्त्रमा यस्तो पनि लेखिएको छ “परमेश्वर ज्ञानी व्यक्तिको विचार बुझ्नु हुन्छ। उहाँले जान्नु हुन्छ कि तिनीहरूको विचार बेकामे हो।”
- 21 यसैले तिमीहरूले मानिसहरूको गर्व गर्नु पर्दैन। किनभने सबै थोक तिमीहरूकै हो
- 22 पावल, अपोल्लोस र केफास: संसार, जीवन, मृत्यु, वर्तमान, भविष्य यी सबै तिमीहरूकै हुन्।
- 23 अनि तिमीहरू ख्रीष्टका हौ र ख्रीष्ट परमेश्वरका हुनुहुन्छ।

4

ख्रीष्टका प्रेरितहरू

- 1 हामीबारे मानिसहरूले के सम्झनु पर्छ भने: हामी ख्रीष्टका सेवकहरू हौं। परमेश्वरको गोपनीय कुराहरू लिएर हामीलाई विश्वास गरिएको छौं।
- 2 यदि कुनै कुरा निम्ति विश्वास गरिएको मानिसले प्रमाण गर्नु पर्छ कि ऊ त्यो विश्वासको योग्य छ।
- 3 यदि तिमीहरूबाटो म जाँचिन्छु भने पनि मलाई केही छैन र कुनै मानव-अदालतद्वारा जाँचिन्छ भने पनि मलाई केही छैन। म आफै पनि आफूलाई जाँचिदिन।
- 4 मेरो हृदयमा विश्वास छ। मैले कुनै त्रुटी गरेको छुइन। तर यसको अर्थ यो हुँदैन कि म निर्दोष छु। मलाई जाँचे एउटै जो परमेश्वर मात्र हुनुहुन्छ।
- 5 यसर्थ ठीक समय अघि मलाई नजाँच, प्रभु नआएसम्म मलाई पर्ख। उहाँले अन्धकारमा लुकेका कुराहरूमा प्रकाश छन् हुनेछ। मानिसहरूका मनमा लुकेका कुराहरू उदागो पारिदिनु हुनेछ। तब प्रत्येक मानिसले परमेश्वरबाट उसले पाउनु पर्ने प्रशंसा पाउनेछ।
- 6 दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनीहरू! मैले अपोल्लोस र आफैलाई पनि तिमीहरूका अधि उदाहरणको रूपमा देखेँ। मैले यस्तो गरेँ किनभने यसबाट तिमीहरूले यसको अर्थ के हो बुझ्न सक्नेछौं। “लेखिएकोबाट बाहिर नजाऊ।” तब तिमीहरूले एकलाई सुविस्ता र अर्कोको तिस्कार गर्ने छैनौं।
- 7 तिमीहरू अरू भन्दा असल छौ भनेर कसले भन्छ? तिमीहरूसित के छ जो तिमीहरूलाई दिइएको होइन? यसैले जब तिमीहरूसित भएको हरेक थोक तिमीहरूलाई दिइएको हो भने ती आफ्नो शक्तिले अर्जेको जस्तो त्यसकोलागि किन घमण्ड गर्दछौं?
- 8 तिमीहरू सम्झन्छौ तिमीहरूलाई जे चाहिन्छ तिमीहरू सम्पन्न छौं अनि हामी बिनै तिमीहरू राजा भएका छौं। म आशा गर्छु तिमीहरू सौँचै राजाहरू हुन्थौं।
- 9 तर मलाई यस्तो लाग्छ परमेश्वरले मलाई र अरू प्रेरितहरूलाई सबै भन्दा पछि पार्नु भएको छ। मरुभूमिमा मृत्यु दण्ड दिनुलाई निश्चित गरिएको मानिस झैं हामी छौं। सारा संसार स्वर्गदूतहरू र मानिसहरूकालागि हामीले तमाशा जस्तो बनाइएका छौं।
- 10 ख्रीष्टका निम्ति हामी मूर्ख हौं। तर तिमीहरू चाँहि सम्झन्छौ तिमीहरू ख्रीष्टका निम्ति खुबै बुद्धिमानी छौं। हामी कमजोर छौं, तर तिमीहरू सम्झन्छौ तिमीहरू बलिया छौं। मानिसहरू तिमीहरूलाई आदर गर्छन्, तर हामीलाई अनादर गर्छन्।
- 11 अहिले पनि हामीले प्रशस्त खान र पिउन पाएका छैनौं अनि हाम्रा लुगा-फाटा पनि प्रशस्त छैन। हामी कहिले-काही कुराई समेत खाँदछौं। हाम्रो घर छैन।
- 12 जिउनको लागि हामी आफ्नै हातले कठोर परिश्रम गर्दछौं। मानिसहरू हामीलाई सराफन्छन् तर हामी तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिन्छौं। मानिसहरू हाम्रो खेदो गर्छन् तर हामी सहन्छौं।
- 13 मानिसहरू हाम्रो बारे निन्दा गर्छन् तर हामी उनीहरू सँग मित्र भावले बोल्छौं। अहिलेसम्म मानिसहरू हामीलाई संसारको कसिङ्गार र धर्तीको मैला जस्तो सम्झन्छन्।

14 तिमीहरूलाई शर्ममा पार्नलाई यी कुरा मैले लेखेको होइन। तर तिमीहरूलाई आफ्नै प्यारो बालकहरू जस्तो सम्झी सम्झाउनुलाई म यी कुराहरू लेख्दैछु।

15 ख्रीष्टमा तिम्रो दस हजार शिक्षकहरू हुन सक्लान् तर तिम्रो धेरै पिताहरू हुँदैनन्। सुसमाचारद्वारा ख्रीष्ट येशूमा म तिमीहरूका पिता भएँ।

16 यसैले तिमीहरू पनि म जस्तै होऊ भनि बिन्ती गर्छु।

17 यसकारण म तिमोथीलाई तिमी भएकोमा पठाउँदैछु। परमप्रभुमा उनी मेरा पुत्र हुन्। म तिमोथीलाई माया गर्छु, उनी विश्वासनीय छन्। म ख्रीष्ट येशूमा कुन प्रकारले रहेकोछु त्यो उनले तिमीहरूलाई सम्झाउनेछन्। यही जीवन मार्ग म सबै ठाउँहरूका मण्डलीहरूलाई सिकाँउछु।

18 तिमीहरूमध्ये कति जना घमण्ड गरिरहेका होलान् किनभने तिनीहरू सम्झन्छन् कि म फेरि तिमीहरू भएकोमा आउँदिन।

19 तर म चाँहि सबै तिमीहरूकहाँ चँडे आउनेछु। परमप्रभुले चाहनु भए म अवश्यै आउनेछु। तब म केवल हेर्दिन कि यी घमण्डीहरू के भन्न सक्दो रहेछन् तर म यो हेर्छु कि तिनीहरू के गर्न सक्दो रहेछन्।

20 किनकि परमेश्वरको राज्य कुरामा व्यक्त गरिदैन, तर शक्तिमा छ।

21 तिमीहरू कुन चाँहि चाहन्छौ: म तिमीहरूकहाँ डन्डा लिएर आउनु अथवा प्रेम र नम्रता लिएर आउनु?

5

मण्डलीमा नैतिक समस्या

1 तिमीहरू माझ यौन पाप छ भन्ने कुरो मानिसहरूले गर्दछन्। वास्तवमा यस्तो अनैतिकता त परमेश्वरको बारेमा नजान्नेहरूमा पनि पाइँदैन। मानिसहरू भन्छन्, कसैले आफ्नै बाबूकी पत्नीलाई पनि राखेको।

2 अनि अझै पनि तिमीहरू आफ्नो गर्व नै गर्दछौ! तिमीहरूलाई त दुःख पो लाग्नु पर्ने हो। जुन मानिसले यस्तो पाप गर्छ त्यसलाई त तिमीहरूको बीचबाट अलग गर्नु पर्ने थियो।

3 म शरीरमा तिमीहरूसित छैन तर आत्मामा म तिमीहरूसितै छु। अनि मैले त्यस मानिसलाई अधिबाटे न्याय गरिसकेको छु जसले यो यौन पाप गरेको छ। म आफू उसित भएकै जस्तो मैले उसलाई न्याय गरी सकेकोछु।

4 हामी हाम्रा प्रभु येशूको नाउँमा एकत्रित होऊ। मेरो आत्माले म तिमीहरूसित हुनेछु र तिमीहरूको प्रभु येशूको शक्ति तिमीहरूसित हुनेछ।

5 अनि त्यस मानिसलाई शैतानको हातमा सुम्पिदेऊ, जसमा कि त्यसको पापी शरीर नष्ट होस् र उसको आत्मा चाँहि प्रभुको दिनमा बचाउन सकियोस।

6 तिमीहरूको घमण्ड राम्रो संकेत होइन। “थोरै खमीरले जम्मै डल्ला नै खमीरी बनाउँछ” यो जानैकै छौ।

7 बासी खमीर निकालि देऊ, तब मात्र तिमीहरू नयाँ ढिका बनेछौ। तिमीहरू साँचै खमीर बिनाको रोटी हो। हो, ख्रीष्ट जो हाम्रा निस्तारको पाठो हुनुहुन्छ, पहिल्यै मारिनु भएको थियो।

8 यसैले हामी निस्तार भोजन खाउँ, तर बासी खमीर भएको रोटी चाँहि होइन। बासी खमीर पाप र दुष्कर्मको खमीर हो। तर हामी बिना खमीरको रोटी खाऊँ। पवित्रता र सच्चाइको रोटी यही हो।

9 मैले आफ्नो पत्रमा तिमीहरूलाई व्यभिचारको संगतदेखि अलग बसु भनेर लेखेको थिएँ।

10 तर यस संसारका पापीहरूको संगत नगर्नु भन्ने मेरो उपदेशको अर्थ होइन। यस संसारका ती मानिसहरू यौन पाप गर्छन् अथवा स्वार्थी छन् अथवा एकार्काँलाई ठगछन् अथवा मूर्तिहरू पूजा गर्छन्। यदि तिमीहरू तिनीहरूबाट अलग रहने हो भने त तिमीहरूले यो संसार नै त्याग्नु पर्नेछ।

11 म यति नै भन्नलाई यो लेख्दैछु कि कुनै यस्तो मानिसको चाँहि संगत नगर्नु जो आफूलाई ख्रीष्टमा भाइ हुँ भन्छ तर व्यभिचार गर्छ वा स्वार्थी हुन्छ वा मूर्तीको पूजा गर्छ वा मानसिको निन्दा गर्छ वा माल्छ वा अरूलाई ठगछ। यस्ता व्यक्तिसँग खाँदा पनि नखाऊ।

12-13 ती जो मण्डली बाहिरका हुन् तिनीहरूलाई जाँचिरहने मेरो काम होइन। तिनीहरू त परमेश्वर आफैँ द्वारा जाँचिने छन्। तर जो मण्डलीका भाग हुन् तिनको जाँच तिमीहरूले गर्ने पर्छ। धर्म शास्त्रमा यस्तो भनिएको छ, “दुष्ट मानिसलाई आफ्नो समूहबाट अलग गर।”[☆]

6

ख्रीष्टियनहरूमाझ न्यायको समस्या

☆ 5:12-13: व्यवस्था 22:21, 24 बाट उद्धृत गरिएको।

1 तिमीहरूमध्ये एक जनाको अर्को भाईसंग झगडा भएको छ, भने न्यायको निम्ति सन्तहरूकहाँ नगएर अघमीकहाँ जाने के त्यसले आँट गर्छ?

2 के तिमीहरूलाई थाहा छैन परमेश्वरका मानिसहरू संसारकै न्याय गर्छन्? यदि तिमीहरूले संसारको न्याय गर्दछौ भने तिमीहरूको आपसको सानो कलह किन मिलाउदैनौ?

3 तिमीहरू जान्दछौ भविष्यमा हामी स्वर्गदूतहरूको न्याय गर्ने छौं। तब हामी राम्ररी यस्ता दैनिक जीवनका विषयका कुराहरू न्याय गर्न सक्छौं।

4 यस्तथ न्याय गरिनु पर्ने त्यस्ता मतभेद भए त्यसलाई किन बाहिरका मानिसहरूकहाँ लैजान्छौ? मण्डलीका निम्ति तिनीहरू कोही पनि होइनन्।

5 म तिमीहरूलाई शर्ममा पार्न यो भन्छु। तिमीहरूका समूहमा, कोही न कोही ज्ञानी जनहरू अवश्यै होलान् जसले दुइ भाइहरूको माझको कलह न्याय गर्न सक्लान्।

6 तर अहिले, एउटा भाइ अर्को भाइको विरुद्धमा अदालत जान्छ। अझ यो भन्दा खराब त तिनीहरू यस्ता मानिसहरूलाई अपील गर्छौ जो विश्वासीहरू होइन।

7 एका अर्कोको विरुद्धमा मामला लाउनु नै तिमीहरूको हार हो। बरू अन्याय किन नसहनु? बरू किन आफैं ठगिदैनौ?

8 तिमी आफैं गल्ती गर्छौ अनि अरूलाई ठग्यौ। अनि त्यो पनि आफ्नै खीष्टको दाज्यू-भाईहरू माझ।

9-10 अन्याय गर्नुहरूले परमेश्वरको राज्य पाउने छैनन् भन्ने कुरा तिमीहरू अवश्यै जान्दछौ। आफैं धोका नखाऊ। जसले अनैतिक गर्छ, जसले मूर्ति पूजा गर्छ, जो यौन व्याभिचार, जो पुरुषगामी, समलिंगी गमन, जसले चोरी गर्छ, जो स्वार्थी छ, जो मात्छ, जसले अर्काको निन्दा गर्छ र अरूलाई ठग्य त्यस्ताहरू परमेश्वरको राज्यको हकदार हुने छैनन्।

11 अघि तिमीहरू पनि कतिपय यस्तै थियौ। तर अब तिमीहरू धोइएका छौ, पवित्र बनाइएका छौ अनि हाम्रा प्रभु खीष्टको नाउँमा अनि हाम्रा परमेश्वरको आत्माद्वारा तिमीहरू परमेश्वरको निम्ति धार्मिक बनाइएका छौ।

परमेश्वरको महिमाको निम्ति शरीरको उपयोग

12 “सबै कुरा मेरा निम्ति असल छन्,” तर सबै कुरा फाइदा का छैनन्। “म जे गर्न पनि स्वतन्त्र छु।” तर म कुनैलाई आफ्नो मालिक हुन दिने छुइन।

13 “भोजन पेटको निम्ति हो र पेट भोजनको निम्ति हो।” यो ठिक हो। तर परमेश्वरले ती दुवैलाई नाश पार्नु हुनेछ। शरीर यौन अपराधको निम्ति होइन शरीर प्रभुको निम्ति हो र प्रभु शरीरका निम्ति हुनु हुन्छ।

14 परमेश्वरले आफ्नो शक्तिले प्रभु येशूलाई मृत्युबाट बौराउनु भयो। परमेश्वरले हामीलाई पनि मृत्युबाट बौराउनु हुनेछ।

15 तिमीहरूको शरीरहरू खीष्टका अंगहरू हुन् यो कुरो तिमीहरूलाई थाहा छ। यसैले मैले खीष्टका अंगहरूलाई कुनै वेश्याको अंगसित एक बनाउनु हुँदैन।

16 शास्त्रमा लेखिएको छ: “ती दुइजना मानिसहरू एक जीउ बन्नेछ।”^{*} यसैले तिमीहरूले ब्रह्मणु पर्छ वेश्यासित यौन सम्बन्ध राख्ने मानिस वेश्याकै शरीरसित एक बन्नेछ।

17 तर जो प्रभुसित जोडिन्छ त्यो मानिस आत्मामा प्रभु सितै एक बन्दछ।

18 यसैकारण यौन पापदेखि अलग हौ। मानिसले अरू जुन सुकै अपराध गरोस् त्यो शरीरदेखि बाहिर हुँदछ तर उसले गरेको यौन अपराध आफ्नै शरीरको विरुद्ध हुनेछ।

19 तिमीले बुझ्नु पर्छ कि तिम्रो शरीर पवित्र आत्माको मंदिर^{*} हो। पवित्र आत्मा तिमी भित्र छ। परमेश्वरबाट तिमीले त्यो पवित्र आत्मा पाएकाछौ यसकारण तिमी आफ्नो मालिक होइनौ।

20 परमेश्वरद्वारा मोल तिरि तिमी किनिएकाछौ। यसैले आफ्नो शरीरद्वारा परमेश्वरको सम्मान गर।

7

विवाहको विषयमा

1 अब तिमीहरूलाई मलाई लेखेका कुराहरूको विषयमा म चर्चा गर्दछु। लोभे मानिसले विवाह नगरेको असल हो।

2 तर यौन अपराधको कारणले, प्रत्येक पुरुषको आफ्नो पत्नी हुनु पर्छ अनि प्रत्येक स्त्रीको आफ्नो पति हुनु पर्छ।

3 पतिले आफ्नी पत्नीलाई सब थोकहरू देओस् जुन एउटी पत्नीले पाउनु पर्छ र पत्नीले पनि आफ्ना पतिलाई सब कुरा देओस्, जुन एउटा पतिले पाउनु पर्छ।

4 आफ्नो शरीरमाथि पत्नीको कुनै अधिकार रहँदैन। उसको शरीरमाथि उसको पतिको अधिकार रहन्छ।

^{*} 6:16: उत्पत्ति 2:24 बाट उद्धृत गरिएको।

^{*} 6:19: मंदिर परमेश्वरको घर वा त्यो ठाउँ जहाँ परमेश्वरका मानिसहरूले उहाँको आरधना गर्छन्। यहाँ, यसको अर्थ विश्वासीहरू “आत्मिक मंदिर” हुन् जहाँ परमेश्वर बास गर्नुहुन्छ।

5 एकाकर्कको शरीरलाई अस्वीकार नगर। तर तिमीहरू दुवै केही समयको निम्ति यौन-सम्बन्धबाट अलग बस् सहमत हो। तिमीहरूले प्रार्थनाको लागि यसो गर्नु सक्छौं अनि तब फेरि एक साथ होऊ। यसो गरेमा शैतानले तिम्रो कमजोरीद्वारा आर्कषण गराउन सक्तैन।

6 केही समयको निम्ति अलग रहनु भनेर म अनुमतिको रूपमा भन्दैछु। यसलाई आज्ञा नमान।

7 म त चाहन्छु सबै म जस्तै होऊन् तर प्रत्येक मानिसले परमेश्वरबाट आफ्नो निम्ति वरदान पाएको छ। एक जनाले एक किसिमको वरदान पाए को छ भने अर्कोले अर्कै किसिमको।

8 अब विवाह नगरेकाहरूलाई र विधवाहरूलाई म भन्छु: उनीहरूको लागि म जस्तै एकलो बस् राम्रो हो।

9 तर उनीहरूले आफूलाई वशमा राख्न सक्दैनन् भने, विवाह गरून्। यौन इच्छाले जल्नु भन्दा विवाह गर्नु असल हो।

10 अब म विवाह गर्नेहरूलाई यो आज्ञा दिन्छु। यो आज्ञा मबाट होइन, यो प्रभूबाट हो। पत्नीले आफ्ना पतिलाई नछोडोस्।

11 तर छोडिहाली भने पनि उसले फेरि विहे नगरोस्। कि त ऊ आफ्नै पतिसँग फेरि मिलोस्। पतिले पनि आफ्नी पत्नीलाई नत्यागोस्।

12 अरू सबैलाई म यो भन्छु। यी कुराहरू म भन्दैछु, प्रभूबाट होइन। ख्रीष्टमा एक भाइको यस्ती पत्नी हुन सक्छे जो ख्रीष्ट विश्वासी होइन। यदि त्यस्ती पत्नी उसित बस् राजी छे भने उसले त्यसलाई नत्यागोस्।

13 अनि ख्रीष्टमा एक स्त्रीको अविश्वासी लोग्ने हुन सक्छ। तर यदि त्यो उसित बस् राजी छ भने उसले पनि त्यसलाई नत्यागोस्।

14 एक अविश्वासी पति विश्वासी पत्नीद्वारा पवित्र बन्दछ। अनि अविश्वासी पत्नी पनि पनि विश्वासी पतिद्वारा पवित्र बन्छे। यसो नहुँदो होत तिमीहरूका छोर-छोरी अशुद्ध हुने थिए। तर अहिले उनीहरू पवित्र छन्।

15 तर विश्वास नगर्नेले त्याग्न खोजे, उसलाई त्यसो गर्न देऊ। त्यसो भएको खण्डमा ख्रीष्टमा भाइ वा बहिनी बन्धनमा रहदैनन्।

16 परमेश्वरले हामीलाई शान्तिमय जीवनको निम्ति बोलाउनु भएकोछ। पत्नीहरू, तिमीहरूले नै आ-आफ्ना पतिलाई बचाउन सकौला, र पतिहरू, तिमीहरूले नै आ-आफ्ना पत्नीलाई बचाउन सकौला। पछि के हुने हो तिमीहरू अहिले जान्दैनौ।

परमेश्वरले भन्नु भए जस्तै बाँच

17 जे जस्तो सुकै भए पनि जुन अवस्थामा परमेश्वरले उसलाई बोलाएको समयमा ऊ त्यो अनि जुन अवस्थामा उसलाई अहिले परमेश्वरले राख्न भएकोछ उसरिनि प्रत्येक मानिस बाँचनु पर्छ। यही नियम हो जो म सबै मण्डलीहरूलाई दिन्छु।

18 यदि कुनै मानिस बोलाईँदा पहिल्यैबाट खतना भएको थियो भने उसले आफ्नो परिवर्तन गर्नु पर्दैन। यदि खतना नगरिएको मानिस बोलाइयो भने उसले खतना गरिरहनु पर्दैन।

19 मानिस खतना गरिएको छ कि छैन त्यो कुनै मुख्य कुरो होइन। खास कुरो त परमेश्वरको आज्ञाको पालन गर्नु हो।

20 प्रत्येक मानिस त्यही अवस्थामा बसोस् जुन अवस्थामा उसलाई परमेश्वरबाट बोलाइयो।

21 परमेश्वरले तिमीलाई बोलाउँदा तिमी कमारा थियो भने त्यसको परवाह नगर। तर तिमी मुक्त हुन सक्छौ भने तिमीलाई दिएको मौकाको प्रयोग गर।

22 परमेश्वरले बोलाउँदा कुनै मानिस कमारा थियो भने ऊ प्रभुमा मुक्त हुन्छ अनि ऊ प्रभुको हुन्छ। उसरी नै परमेश्वरले बोलाउँदा यदि ऊ मुक्त थियो भने ऊ ख्रीष्टमा कमारा हुन्छ।

23 तिमीहरू मूल्य चुकाएर किनिएकाहरू हो। त्यसैले मानिसका कमारा नबन।

24 दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनीहरू हो! अब परमेश्वरसितको नयाँ जीवनमा, तिमीहरू परमेश्वरद्वारा बोलाउनुहुँदा जुन अवस्थामा थियो त्यही अवस्थामा रहनु पर्छ।

विवाह बारेको प्रश्नहरू

25 अब म अविवाहितहरूको विषयमा लेख्छु। यस बारे मलाई प्रभूबाट आज्ञा छैन, तथापि म आफ्नो विचार पोख्छु। मलाई विश्वास गर्न सक्छौ किन कि प्रभुले मलाई दया गर्नु भएको छ।

26 त्यो दुःखको घडी हो। यसैले म सोच्छु तिमीहरू जुन अवस्थामा छौ त्यही अवस्थामा बस् राम्रो हो।

27 तिमीहरूको पत्नी छ भने उबाट अलग हुने चेष्टा नगर। यदि तिम्रो विवाह विच्छेद भएको भए, पुर्नविवाह पट्टि नलाग। तिमीहरू अविवाहित भए पत्नी खोज्ने चेष्टा तर्फ नलाग।

28 तर तिमीले विवाह गरे त्यो कुनै पाप होइन। अनि कन्या केटीले विवाह गर्छ भने त्यो पाप होइन। तर विवाह गर्नेहरूले जीवनमा दुःखे पाउँछन् अनि म चाहन्छु कि तिमीहरू त्यस्तो कठिनाईहरूबाट मुक्त रहो।

29 दान्य-भाइ, दिदी-बहिनीहरू हो! मेरो भन्नुको तात्पर्य: हाम्रो लागि समय छोटो छ। जस-जसको पत्नीहरू छन्, पत्नी नहुनेहरू झैं बस।

30 जो दुःखित छन् तिनीहरू दुःख नपाएको जस्तै बस्नु। जो हर्षित छन् तिनीहरू हर्ष नभएको जस्तै बस्नु किनमेल गर्नेहरू तिनीहरू केही नभएको जस्तै बस्नु।

31 जो सांसारिक वस्तु व्यवहार गर्छन्, तिनीहरू ती वस्तुहरूमा चासो नभए झैं गरी बस्नु। तिमीहरू यसरी नै बस्नु पर्छ किन कि यो संसार, जुन अवस्थामा अहिले छ, चाँडै बितेर जाने छ।

32 तिमीहरू चिन्ताबाट मुक्त होऊ भन्ने म चाहन्छु। एक अविवाहित मानिस प्रभुको काममा पूर्णरूपले मग्न रहन्छ। उसको उदेश्य नै प्रभुलाई खुशी तुल्याउनु हो।

33 तर विवाहित मानिस सांसारिक वस्तुसंग सम्बन्धित हुन्छ। उसको लक्ष्य आफ्नी पत्नीलाई खुशी पार्नु हुन्छ।

34 उसको ध्यान दुईवटा लक्ष्य तिर छुटिन्छ। एउटी अविवाहित स्त्री अथवा एउटी कन्या प्रभुको सम्बन्धमा व्यस्त रहन्छ। ऊ आफ्नो सम्पूर्ण शरीर र आत्मा प्रभुलाई अर्पण गर्न चाहन्छे। तर विवाहित स्त्री सांसारिक कुराहरूमै सम्बन्धित रहन्छे। उसको प्राथमिक कर्तव्य आफ्नो पतिलाई खुशी पार्नु रहन्छ।

35 तिमीहरूकै भलाईको निम्ति म यी कुराहरू गर्दछु। मैले तिमीहरूलाई नियन्त्रण गर्न खोजेको होइन। तर तिमीहरू ठीक ढङ्गले बाँचन सक् भन्ने म चाहन्छु। अनि आफ्नो समय अरू कुराहरूतिरबाट मुक्त गराई पूर्णतया प्रभुमा लगाएको मन पराउँछु।

36 विवाहको उमेर ढल्किन लागेकी आफ्नी कन्या प्रति मैले ठीक गरेको छैनँ भनी कसैले सोंचन सक्ला र विवाह गरिदिने पर्छ भन्ने सम्झनु सक्ला। त्यस अवस्थामा उसले जे चाहन्छ गरोस। तिनीहरूलाई विवाह गर्न दिइयोस्। त्यो पाप होइन।

37 तर कोही यस्तो बलियो मनको पनि हुन सक्ला र सोच्ला विवाहको कुनै आवश्यकता छैन, ऊ पनि आफ्नो इच्छामा स्वतन्त्रै छ। यदि त्यस मानिसले आफ्नी कन्यालाई अविवाहित राख्ने निश्चय गरेको छ भने उसले ठीक गर्दछ।

38 अर्थात् जसले आफ्नो कन्याको विवाह गर्छ उसले राम्रो गर्छ। र जसले आफ्नो कन्याको विवाह गरिदिने उसले अझै राम्रो गर्छ।

39 जब सम्म पति जीवित रहन्छ उसकी स्त्री बन्धनमा रहन्छे। तर पति मर्यो भने, त्यस स्त्रीले आफूले रूचाएको मानिससित विवाह गर्न सक्छे। तर उसले प्रभुमा विवाह गर्नु पर्छ।

40 यदि ऊ त्यही अवस्थामा बसे अझ सुखी रहनेथिई। यो म जस्तो विचार गर्छु अनि म पक्का विश्वास गर्छु कि पमेश्वरको आत्मा ममा छ।

8

मूर्तिमा चढाइएका खाना

1 अब मूर्तिमा बलि चढाएका पशुहरूको मासुको विषयमा म लेख्छु। हामी जान्दछौं कि “हामी सबैमा ज्ञान छ” “ज्ञान”-ले तिमीहरूलाई घमण्डी तुल्याउँछ, तर प्रेमले अरू विकसित हुन सहायता गर्छ।

2 जसले केही जान्दछु भन्ने सम्झन्छ उसले जान्नु पर्ने खास केही कुरो जानेको हुँदैन।

3 तर परमेश्वरलाई प्रेम गर्ने मानिसले परमेश्वरालाई चिन्छन्।

4 यसर्थ मूर्तिमा बलि चढाएको मासु खान दिने विषयमा: हामी जान्दछौं, संसारमा मूर्ति वास्तवमा केही होइन। अनि हामी जान्दछौं परमेश्वर एक हुनु हुन्छ।

5 धेरै वस्तुहरू छन् कि मानिसहरूले दुवै स्वर्गमा र पृथ्वीमा देवताहरू भन्छन्। यसको कुनै महत्व छैन, तर वास्तविकता चाँहि यो छ मानिसहरू धेरै वस्तुहरूलाई “देवताहरू” र “मालिकहरू” मान्छन्।

6 तर हाम्रा निम्ति त एउटै परमेश्वर हुनुहुन्छ। उहाँ हाम्रा पिता हुनु हुन्छ। अनि उहाँ बाटैने प्रत्येक चीज आयो र हामी उहाँका निम्ति छौं। अनि प्रभु पनि एउटै हुनु हुन्छ। उहाँ येशू ख्रीष्ट हुनु हुन्छ। येशूको तर्फबाटै प्रत्येक कुरा हुनआए अनि हामीमा जीवन उहाँबाटै छ।

7 तर सबैले यो सत्य जान्दैन। धेरै समय अघि कति मानिसहरूले मूर्ति पूजा गर्थे औ तिनीहरू यसमा चढाएको मासु खान्थे तिनीहरू आफै निश्चित छैनन् कि त्यो मासु खानु उचित हो अथवा होइन। यसर्थ जब तिनीहरू खान्छन् आफैलाई दोषी सम्झन्छन्।

8 तर खाने कुराले हामीलाई परमेश्वरको नजिकमा ल्याउँदैन। नखौँदैंमा कुनै हानी छैन र खौँदैंमा कुनै लाभ छैन।

9 तर आफ्नो स्वतन्त्रताको ख्याल राख ताकि तिप्रो स्वतन्त्रताले गर्दा ती कमजोर विश्वास भएका मानिसहरू पापमा नपर्नु।

10 तिमीसित बुद्धि छ यसर्थ मूर्तिको मन्दिरमा बस्नु अनि खानु तिमीलाई स्वतन्त्र लाग्छ। दुर्बल विश्वास भएका कुनै मानिसले तिमीलाई त्यहाँ खौँदै गरेको देख्न सक्छ, यसर्थ उसलाई मूर्तिमा चढाएका मासु खानु उत्साह हुन्छ, यद्यपि वास्तवमा उसले भूल काम सम्झन्छ।

- 11 यसैले त्यो दुर्बल विश्वास भएको भाइ, जसको लागि ख्रीष्ट मर्नु भयो, तिम्रो ज्ञानले गर्दा नष्ट हुनेछ।
- 12 जब तिमी तिम्रो ख्रीष्टमा भएका दाज्य-भाइ तथा दिदी-बहिनीहरूको विरोधमा यस्तो पाप गर्दछौ तिनीहरूको विवेकमा चोट पुर्याउने छौ अनि ख्रीष्टको विरुद्ध तिमी पाप गर्नेछौ।
- 13 यदि खाने कुराले मेरो भाइलाई पापमा तान्छ भने म फेरि कहिल्यै मासु खाने छैन ताकि म मेरो भाइलाई पाप गराउने छैन।

9

पावलले प्रयोग नगरेको अधिकार

- 1 म स्वतन्त्र छु! एकजना प्रेरित हुँ। मैले हाम्रा प्रभु येशूलाई देखेको छु। तिमीहरू प्रभुमा मेरो कामको फल हो।
- 2 अरूले मलाई एउटा प्रेरितको रूपमा स्वीकार नगर्लां तर तिमीहरूले मलाई एकजना प्रेरितको रूपमा स्वीकार गर्नेछौ। म एकजना प्रेरित हुँ भन्ने प्रभुमा मेरो सत्यको प्रमाण तिमीहरू नै हो।
- 3 कसै-कसैले मेरो अधिकारको विषयमा प्रश्न गर्छन्। तिनीहरूका निम्ति मेरो जवाफ यही हुन्छ:
- 4 खाने र पिउने हाम्रो अधिकार छ। छैन र?
- 5 यात्रा गर्दा पत्नी जो विश्वासी छ साथमा लिएर हिंड्ने हाम्रो अधिकार छ। छैन र? अरू प्रेरितहरू, प्रभुमा भाइहरू र केफास सबैले यसो गर्छन्।
- 6 तर के बर्णाबास र मैले मात्र आफ्नो जीविकाका निम्ति काम गर्ने पछ?
- 7 आफ्नो खर्च आफैँ भरेर सेनामा काम गर्न कुनै सिपाही छ? कोही यस्तो होला जसले अङ्गुरको खेती लगाएर एउटा पनि फल नखाने? कोही गोठालो होला जसले भैंडाको दूध पिउँदैन?
- 8 यी सब कुराहरू मानव विचार मात्र हुन? के परमेश्वरको नियमले पनि त्यसै भन्दैन?
- 9 मोशाको नियममा लेखिएको छ: “दाँडि गर्ने गोस्को मुखमा महला नलगाऊ र त्यसलाई अन्न खानाबाट नरोक।”* के परमेश्वर गोस्हरूमा मात्र चासो राख्नु हुन्छ?
- 10 होइन, वास्तवमा परमेश्वर हाम्रो बारे बोल्दै हुनु हुन्थ्यो। हो, धर्म शास्त्र हाम्रै लागि लिखिएको हो, “जोत्दा र दाँडि गर्दा खेतीवालाले केही अन्न पाउने आशा गर्छ।”
- 11 हामीले तिमीहरूमा आत्मिक बिउ छरेकाछौं? यसर्थ यदि हामीले तिमीहरूबाट केही भौतिक चीजको आशा गर्दा त्यो अधिक हुन्छ र?
- 12 जब तिमीहरूबाट सहायता पाउन अरूले अधिकार प्रयोग गर्छन् भने के हामी त्यो भन्दा अधिक अधिकार खोज्न सक्तौं? तर हामी अधिकार माग्दैनौं। हामी सबै चीज सहन गर्छौं ताकि ख्रीष्टको सुसमाचार पालन गर्न कोही पनि विरोधी नहोस।
- 13 के तिमीहरू जान्दैनौं मन्दिरमा सेवा गर्नेले मन्दिरबाटै खाना पाउँछन्? के तिमीहरू जान्दैनौं वेदीमा भेटी चढाउनेहरूले भेटीको भाग पाउँछन्?
- 14 सुसमाचार प्रचार गर्नेहरूलाई पनि त्यस्तै हो। सुसमाचारका प्रचारकहरूले प्रचार कर्मबाटै आफ्नो जीवन निर्वाह गर्नु पर्छ भनी आज्ञा दिनु भयो।
- 15 तर यो कामबाट मैले कुनै अधिकार उपयोग गरेको छैन। र मैले यसबाट केही पाउने कोशिश पनि गरिरहेको छैन। तिमीहरूलाई यो लेख्ने मेरो उद्देश्य होइन। कसैलाई मेरो गर्व केवल रित्तो भाँडा प्रमाण गर्ने मौका दिनु भन्दा त म मर्न मन पराउँछु।
- 16 म सुसमाचार प्रचार गर्छु तर प्रचार मेरो गर्वको आधार होइन। यो त मेरो कर्तव्य नै हो मैले गर्ने पछ। मेरो लागि दुःखको कुरो हो यदि मैले सुसमाचार प्रचार गरिन भने।
- 17 यदि मैले आफ्नै खुशीले सुसमाचार प्रचार गरे भने म केही इनाम पाउनु सक्छु। तर मेरो कुनै चयन छैन। मैले सुसमाचार प्रचार गर्ने परेको छ। जब ममाथि यो काम सुम्पिएको छ, म मेरो काम गरिरहेको छु।
- 18 यस्तो हुनाले म के इनाम पाउँछु र? मेरो इनाम त यही हो: विना मूल्य सुसमाचार प्रचार गर्नु। यसरी सुसमाचार प्रचारमा जो अधिकार दिइन्छ कुनै पनि म उपयोग गर्दिन।
- 19 म स्वतन्त्र छु। म कसैको होइन। तर जति सक्दो सम्भव छ अधिक मानिसलाई बचाउनलाई सहायता गर्नु मैले आफूलाई सबैको दास बनाएको छु।
- 20 यहूदीहरूलाई बचाउन यहूदीहरूका निम्ति म यहूदी जस्तै भएँ। म आफैँ कुनै नियमको अधीनमा छैन। तर नियमको अधीनमा बसेका मानिसहरूको लागि तिमीहरूलाई बचाउनु म पनि एकजना नियमको अधीनमा बसे मानिस जस्तै भइदिँ।

21 ती जो नियमको अधिनमा छैनन तिनीहरूलाई बचाउनु म पनि नियमको अधिनमा नभएको जस्तो भएँ। वास्तवमा परमेश्वरको नियमबाट म स्वतन्त्र छैन। म ख्रीष्टको नियमको अधीनमा छु।

22 कमजोर मानिसहरूको लागि म कमजोरै भइदिउँ जसमा कि म तिनीहरूलाई सहायता गर्नु सकूँ। म सबै किसिमका मानिसहरूको निम्ति सबै थोक भएको छु ताकि कुनै न कुनै तरहले मानिसलाई बचाउनु सकूँ।

23 सुसमाचारकै कारणले म यी सब चीज गर्छु ताकि सुसमाचारको आशिषमा सहभागी बन्न सकूँ।

24 तिमीहरू सबैले जान्दछौ, दौडमा धेरै जना दगुर्छन् तर पुरस्कार चाँहि खाली एकजनाले पाउँछ। यसर्थ त्यसरी दगुर ताकि तिमीले पुरस्कार जित्र सक।

25 खेलमा भाग लिने सबैले कठोर अनुशासनको पालना गर्नु पर्छ। पुरस्कार जित्नु भनेर नै तिनीहरू त्यसो गर्छन्। तिनीहरू नष्ट भएर जाने मुकुट पाउनलाई यसो गर्नछन्, तर हामीले पाएको पुरस्कार सदा काललाई हुँदछ।

26 यसैले म कुनै निम्नित टुङ्गो भएको मान्छे जस्तै दगुर्छु। हवामा मुक्क हान्नेले जस्तै म मुक्का हान्दिन।

27 नियन्त्रणको लागि म आफ्नै शरीरलाई कठोर व्यवहार गर्छु। मैले यसो गरेको खण्डमा अरु मानिसहरू माझ प्रचार गरे पछि म आफै परमेश्वरबाट तिरस्कृत हुने छैन।

10

यहूदीहरू जस्तै नहोऊ

1 दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनीहरू, हाम्रा पिता-पुर्खाहरूमाथि के बित्यो त्यो तिमीहरूले जान भन्ने म चाहन्छु। तिनीहरू सबै बादल मुनि थिए, अनि ती सबै समुद्र भएर हिंड्यो।

2 तिनीहरू सबै बादल र समुद्रमा मोशामा बसिस्मा पाएका थिए।

3 तिनीहरू सबैले एकै किसिमको आत्मिक भोजन खाए।

4 अनि तिनीहरू सबैले एकै किसिमको आत्मिक पानी पिए। तिनीहरूले त्यस आत्मिक फोहराबाट पिए जुन उनीहरूसँगै थियो। त्यो फोहरा ख्रीष्ट हुनुहुन्थ्यो।

5 तिनीहरूमध्ये धेरै जनासित परमेश्वर संतुष्ट हुनु भएन। तिनीहरू मरुभूमिमा मारिए।

6 यी कुराहरू, जो घटेका थिए हाम्रोलागि उदाहरण भयो। यी उदाहरणहरूले हामीलाई तिनीहरूले गरे जस्तो खराब गर्नबाट रोक्नु पर्छ।

7 तिनीहरूमा कोही मानिसहरूले जस्तो मूर्ति पूजा नगर। शास्त्रमा यो लेखिएकै छ: "मानिसहरू खानालाई र पिउनलाई बसे। अनि नाचनलाई उठे।"

8 ती कतिपयले जस्तो हामी यौन अपराध नगरौं। तिनीहरू मध्ये एकै दिनमा तेईस हजार मरे।

9 जसरी तिनीहरू मध्ये कसैले प्रभुको परिक्षा लिएका थिए औँ सौंपहरूद्वारा मारिए, हामीले त्यसरी परीक्षा लिनु हुँदैन।

10 अनि तिनीहरू मध्ये कतिले गरे जस्तो गन्-गन् पनि नगर अनि तिनीहरू संहारकर्ता स्वर्गदूतद्वारा मारिए।

11 तिनीहरूलाई जे जति आइपर्यो, ती उदाहरणहरू हुन। अनि हाम्रै चेतावनीको निम्ति ती लेखिएका थिए। हामी त्यस्तो समयमा बाँचिरहेकाछौं, ती सबै विगत इतिहासहरू अन्त भइसकेका छन्।

12 यसैले त्यो जो दहिलोसँग उभिन्छु भनि सोच्छ त्यो होशियार साथ उभियोस् ताकि ऊ लड्न नपरोस्।

13 हामीमा पनि अरूमा जस्तै प्रलोभनहरू छन्। तर तिमीले परमेश्वरमाथि भरोसा राख्न सक्छौं। उहाँले तिमीले सहनु सक्ने भन्दा बढ्ता परीक्षा लिनुदिनु हुँदैन। जब तिमी प्रलोभित हुन्छौ परमेश्वरले तिमीलाई त्यो परीक्षाबाट बाँचनलाई पनि सहायता गर्नु हुनेछ। तब तिमी त्यो सहन समर्थ हुनेछौ।

14 यरकारण, मेरा प्रिय मित्रहरू हो, मूर्ति पूजादेखि टाढा बस।

15 तिमीहरू बुद्धिमान छौ भनी म यो कुरा गर्दछु; म के भन्दैछु तिमीहरू आफै जाँच।

16 आशिषको कचौरा जसको लागि हामी परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछौं, त्यसको अर्थ ख्रीष्टको रगतको अंश-ग्रहण हो। होइन र? अनि रोटी, जुन हामी भौँचदछौं, ख्रीष्टकै शरीरको अंश-ग्रहण हो। होइन र?

17 त्यहाँ एउटै रोटी छ। अनि हामी धेरै जना छौं। तर त्यही एउटा रोटीबाट हामी भाग गर्छौं। यसैले हामी खासमा एउटै शरीर हौं।

18 इसाएलका मानिसहरूको बारेमा सोच। तिनीहरू बली खान्छन् अनि वेदीमा भाग लिन्छन्। खाँदैनन् र?

19 मेरो मतलब यो होइन कि मूर्तिमा चढाएको मासु अरु साधारण मासु भन्दा अझ दामी हो। अनि म सञ्चिदिन कि त्यो मूर्ति पनि साधारण मूर्ति भन्दा कुनै दामी मूर्ति हो।

20 तर म यसलाई के भन्छु भने: मानिसले बलि चढाउछन् त्यो शैतानलाई चढाएको हो, परमेश्वरलाई होइन। र तिमीहरू शैतानसित कुनै कुराको भागीदार बन भन्ने म चाहन्छु।

21 तिमीहरू शैतानको कचौराबाट र प्रभुको कचौरा दुवैबाट पिउन सक्दैनौ। तिमीहरूले प्रभुको टेबलमा र शैतानको टेबल दुबैबाट खान सक्दैनौ।

22 के तिमी प्रभुलाई रिस उठाउनु चाहन्छौ? हामी उहाँ भन्दा बलिया छौ र? छैनौं।

आफ्नो स्वतन्त्र परमेश्वरको महिमाको लागि प्रयोग गर

23 तिमीहरू भन्छौ, “सबै कुरामा अनुमति छ।” तर सबै कुरा हाम्रो निम्ति राम्रो छैन। “सबै कुरामा अनुमति छ।” तर ती कुराहरूले सबैलाई बलियो बनाउँदैन।

24 तिमी आफ्नो मात्र काम गर्ने कोशिश नगर। अरू मानिसको लागि भलो हुने काममा पनि कोशिश गर्नु पर्छ।

25 मासु पसलमा के बेचिन्छ? विवेकको खातिर केही सोधपुछ नगरी त्यो खाओ।

26 तिमीले त्यो खान सक्छौ “किन कि यो पृथ्वी र यसको हर चीज प्रभुकै हो।”*

27 यदि कुनै विश्वास नगर्ने मानिसले तिमीलाई उसित भोजन गर्न बोलाउला अनि तिमी जान चाहन्छौ भने तिमी अधिलिखित जे राखिन्छ खाऊ। खानु उचित छ अथवा छैन भन्ने प्रश्न नगर।

28 तर कसैले “त्यो मासु त मूर्तिमा बलि पो चढाएको थियो” भनेछ भने त्यो नखाऊ, जुन मानिसले तिमीलाई भन्यो कि त्यो मासु मूर्तिमा चढाएको थियो, उसका निम्ति अनि ती मानिसहरूका निम्ति जसले त्यस्तो मासु खानु अनुचित मान्छन्।

29 तिमीले नै त्यो अनुचित ठानौला भन्ने मलाई लाग्दैन। तर अरूले त्यो अनुचित हो भनी ठान्न सक्छ। त्यही एउटा कारणले म त्यो मासु खाँदिन। अर्को मानिसको सोचाईको आधारमा म मेरो स्वतन्त्रतालाई विचार गर्न दिदिन।

30 यदि म कृतज्ञतापूर्वक भोजन खाँदछु, म किन केही चीजको लागि परमेश्वरलाई धन्यवाद दिँदा किन मेरा निन्दा हुने?

31 यसकारण तिमीहरू खाऊ, पिऊ, जे सुकै गर, तर त्यो परमेश्वरको महिमाकोलागि गर।

32 त्यस प्रकारले कुनै काम नगर जसले अरूको विचारमा चोट पुर्याउनु सक्छ: जस्तै यहूदीहरू, ग्रीकहरू अथवा परमेश्वरको माण्डली।

33 म त्यसै गर्छु। म हरेकलाई हतरहले खुशी पार्न खोज्छु। मैले कहिल्यै पनि आफूलाई मात्र लाभ गराउने कुनै काम गर्ने कोशिश गरेको छैन। म धेरैभन्दा धेरै मानिसको भलाई गर्ने कुराहरू कोशिश गर्छु जसमा कि मैले तिनीहरूलाई बचाउनु सक्ँ।

11

1 मेरो उदाहरण लिने चेष्टा गर जस्तो म ख्रीष्टको उदाहरण लिन्छु।

मालिकको अधीनमा हुनु

2 म तिमीहरूको प्रशंसा गर्दछु कारण तिमीहरूले सबै कुरामा मलाई सम्झन्छौ अनि मैले दिएको शिक्षालाई तिमीहरूले ठीकसँग पालन गर्दछौ।

3 म चाहन्छु कि तिमीहरूले यो पनि जानि राख: प्रत्येक मानिसको शिर ख्रीष्ट हुनुहुन्छ। अनि श्रीको शिर पुष्प हो। र ख्रीष्टको शिर परमेश्वर हुन।

4 हरेक पुष्प जसले शिरलाई छोपेर अगमवाणी गर्दछ वा प्रार्थना गर्दछ उसले शिरलाई अनादर गर्दछ।

5 तर हरेक श्री जसले प्रार्थना वा अगमवाणी गर्दछ उसले आफ्नो शिर ढाक्नु पर्छ। यदि उसको शिर छोपिन भने उसले आफ्नो शिरलाई अनादर गरेकी हुन्छे। तब ऊ शिर खोरेकी श्री जस्तै हुन्छे।

6 कुनै श्रीले आफ्नो शिर छोप्दिन भने, तब यो उसले जम्मै केश काटेको जस्तै छ। तर जब केश काट्नु वा शिर खोरनु एउटी श्रीको लागि शरमको कुरा हुन्छ यसैले आफ्नो शिर छोप्नु पर्छ।

7 पुष्पले आफ्नो शिर ढाक्नु पर्दैन। किन? ऊ परमेश्वरको प्रतिरूप हो ऊ परमेश्वरको महिमा हो। तर महिला पुष्पको महिमा हो।

8 पुष्प श्रीदेखि आएको होइन, तर श्री पुष्पदेखि आएको हो।

9 अनि पुष्प श्रीको लागि बनिएको होइन तर श्री पुष्पको लागि बनिएकी हो।

10 र त्यसैकारणले अधीनताको चिन्ह स्वरूप श्रीले आफ्नो शिर केही चीजले छोपेकी हुनुपर्छ। स्वर्गदूतहरूको कारणले उसले यसो गर्नु पर्दछ।

11 तथापि प्रभुमा श्री पुष्पकोलागि महत्वपूर्ण छ र पुष्प श्रीको लागि महत्वपूर्ण छ।

12 यो सॉच्चो हो कि श्री पुष्पदेखि आएकी हो तर पुष्प पनि श्रीबाट जन्मेको हो। वास्तवामा सबै कुरो परमेश्वरबाटै आउँदछ।

* 10:26: भजनसंग्रह 2:41; 50:12; 89:11 बाट उद्धृत गरिएको।

- 13 यो आफै निर्णय गर के झीले आफ्नो शिर नढाकी प्रार्थना गर्नु ठीक होला?
- 14 लामो केश राख्न पुखको निम्ति शरमको कुरो हो भन्ने कुरो प्रकृति धरिले हामीलाई सिकाउँछ।
- 15 तर लामो केश हुनु झीको निम्ति सम्मानको कुरो हुन्छ। झीलाई आफ्नो शिर ढाक्नलाई लामो केश दिइएको छ।
- 16 यस विषयमा कोही मानिस अझै बहस गर्न खोज्छन्। हामी र परमेश्वरका मण्डलीहरूको त्यस्तो व्यवहार छैन।

प्रभुको भोज

- 17 अब यी विषयहरूमा म तिमीहरूलाई भन्छु, तिमीहरूको प्रशंसा गर्दिन। तिमीहरूका सभाले सहायता भन्दा तिमीहरूलाई खति नै गर्छ।
- 18 पहिलो कुरो त, म सुन्दैछु कि मण्डलीमा जब तिमीहरू भेला हुँदछौ तिमीहरू बाँडिन्छौ। अनि केही अंशमा म यस कुरालाई पत्याउँछु।
- 19 तिमीहरूको बीचमा फाटो आउनु आवश्यक छ, त्यसले तिमीहरू मध्ये को चाँहि वास्तविक विश्वासी हो थाहा हुन्छ।
- 20 जब तिमीहरू सबै एकत्र हुन्छौ तिमीहरूले वास्तवमा प्रभुको भोज खाइरहेका हुँदैनौ।
- 21 किन? किनभने जब तिमीहरू खान्छौ एउटाले अर्कालाई नपखी खान्छौ। कतिले अलिकति पनि खाने वा पिउने नपाई कति चाँहि टन्न भइसकन्छन्।
- 22 तिमीहरू आफ्नै घरमा खान अनि पिउन सक्छौ! यस्तो लाग्छ, तिमीहरू सोचछौ कि परमेश्वरको मण्डली महत्वहीन छ। जो गरीब छ तिनलाई तिमीहरू शरममा पार्दछौ। म के भर्नु? म तिमीहरूको प्रशंसा गर्दिन।
- 23 तिमीहरूलाई म त्यही शिक्षा दिँदैछु जुन मैले प्रभुबाट पाएँ त्यो रात जब येशू पक्काउ पर्नुभयो, उहाँले रोटी लिनुभयो।
- 24 र त्यसको निम्ति धन्यवाद दिनुभयो। अनि उहाँले रोटी भाँच्नु भयो र भन्नुभयो, “यो मेरो शरीर हो, यो तिमीहरूकोलागि हो। यो मेरो समझना को निम्ति गर।”
- 25 उसरी नै उनीहरूले खाए पछि येशूले दाखरसको कचौरा लिनुभयो। येशूले भन्नुभयो, “यो दाखरस परमेश्वरबाट आफ्ना मानिसलाई नयाँ करार हो। यो नयाँ करार मेरो रगतसित शुरू हुँदछ। जहिले पनि तिमीहरू यो पिउँछौ मेरो समझनामा गर्ने गर।”
- 26 जब-जब तिमीहरू यो रोटी खाँदछौ र यो कचौराबाट पिउँदछौ उहाँ नआउञ्जेल प्रभुको मृत्युको घोषणा गर्दछौ।
- 27 त्यसैकारण कसैले अयोग्य रीतिले रोटी खान्छ वा कचौराबाट पिउँछ भने, उसले प्रभुको शरीर र रगतको विष्ट पाप गर्छ।
- 28 हरेकले रोटी खान र कचौराबाट पिउन अघि आफ्नो हृदय जाँच्नु पर्छ।
- 29 यदि कसैले त्यो प्रभुको शरीर हो भन्ने नचिनी रोटी खायो र कचौराबाट पियो भने उसको खाई र पियाईले आफैमा न्यायाकोलागि दण्ड निम्त्याउछ।
- 30 त्यसै कारणले तिमीहरूका समाजमा धेरैजना रोगी औ कमजोरीहरू छन् र कति मरेर गए।
- 31 तर हामीले आफैलाई ठीकसित जाँच्यौ भने परमेश्वरले हामीलाई जाँचन हुँदैन।
- 32 तर जब प्रभुले हामीलाई जाँचनु हुन्छ उहाँले सही मार्ग प्रदर्शनको लागि हामीलाई अनुशासित गराउनु हुन्छ ताकि यो संसारका अरू मानिसहरू सरह तिमीहरूलाई दण्ड नहोस् भनी उहाँले यस्तो गर्नु हुन्छ।
- 33 यसैले मेरा दाज्यू-भाइ, दिदी-बाहिनीहरू हो, जब तिमीहरू खानका निम्ति भेला हुन्छौ एका-अर्कालाई पर्ख।
- 34 कोही भोकाएको छ भने आफ्नै घरमै खाओस्। यसै गर जसमा कि तिमीहरूको जमघटले तिमीहरूमाथि नै परमेश्वरको दण्ड निम्त्याओस्। अरू कुराहरू बारे के कसो गर्नु त्यो म जब आउँछु, भन्नेछु।

12

पवित्र आत्माको उपहारहरू

- 1 दाज्यू-भाइ दिदी-बाहिनीहरू, अब म चाहन्छु कि तिमीहरूले आत्मिक वरदानहरू बारे जान।
- 2 तिमीहरूले विश्वासी बन्न अघि आफूले विगत जीवनको संझना गर। तिमीहरू केही रहस्यमय शक्ति तिर खिचीएर जीवनहीन मूर्ति पूजन लागेको थियो।
- 3 म तिमीहरूलाई भन्छु कसैले परमेश्वरको आत्मा विना “येशू श्रापित होऊन” भन्ने छैन अनि कसैले पनि पवित्र आत्माको सहायता बिना “येशू प्रभु हुन” भन्न सक्दैन।
- 4 आत्मिक वरदानहरू थरिथरिका हुन्छन् तर ती सबै एउटै आत्माबाट हुन्छ।
- 5 सेवा गर्ने विभिन्न तरिकाहरू छन्। सबै ती उपायहरू एउटै उही प्रभुबाट हो।
- 6 अनि परमेश्वरले मानव जातिमा गर्ने कामका उपायहरू एउटै परमेश्वरबाट हुन। प्रत्येक कुरो गर्न परमेश्वरले हामी सबैमा काम गर्नु हुन्छ।

7 प्रत्येकमा आत्माको उपहार देख्न सकिन्छ। आत्माले सबैको भलोको निम्ति उपहार दिन्छ।

8 आत्माले एक मानिसलाई ज्ञानी कुरा गर्ने उपहार दिन्छ। अनि त्यही आत्माले अर्कोलाई बुद्धिमानी कुरा गर्ने वरदान दिन्छ।

9 त्यही आत्माले कसैलाई विश्वास दिलाउँछ। अनि त्यही एक आत्माले अरू कसैलाई रोग निको पार्ने वरदान दिन्छ।

10 त्यही आत्माले एउटालाई अन्वयकर्म गर्ने अनि अर्कोलाई अगमवाणी गर्ने शक्ति, अर्कोलाई शृद्ध र अशृद्ध आत्मा खुट्ट्याउन सक्ने शक्ति दिन्छ। त्यही आत्माले नै एउटालाई विभिन्न भाषा बोल्ने वरदान दिन्छ र कोही अर्कोलाई ती भाषाहरू अनुवाद गर्ने वरदान दिन्छ।

11 एउटै आत्मा, अनि त्यही आत्माले यी सब थोक गर्छ। प्रत्येकलाई के दिनु पर्ने त्यो आत्माले नै निर्णय गर्छ।

ख्रीष्टको शरीर

12 मानिसको शरीर एउटै मात्र हो तर यसका अनेक अंगहरू हुन्छन्। हो, शरीरका धेरै अंगहरू छन्, तर ती सब अंगहरूले एउटै शरीर बनाउँछन्। ख्रीष्ट पनि त्यस्तै हुनुहुन्छ:

13 हामीहरूमा कति यहूदीहरू छौं र कति गैर-यहूदीहरू छौं। हामीहरूमा कति कमाराहरू छौं र कति मुक्त छौं। तर हामी सबै एउटै शरीर बनिनु बमिस्मा पाएका छौं। हामी सबैले त्यही एउटै आत्मा पाएका छौं।

14 मानिसको शरीर एउटा अंगले मात्र बनिएको हुँदैन तर धेरै अंगहरू हुन्छन्।

15 खुट्टाले भन्न सक्ता, “म शरीरको होइन हातले भन्दा म शरीरको होइन।” तर त्यसो भन्दैमा खुट्टालाई भन्न सक्तैन यो शरीरको एक अंग होइन।

16 कानले भन्नु सक्ता, “म आँखा होइन। यसकारण म शरीरको होइन।” तर यसो भन्दैमा कानलाई भन्न सक्तैन, कान शरीरको होइन।

17 यदि जम्मै शरीर एउटा आँखो हुँदो हो त शरीरले कसरी देख्ने थियो। यदि जम्मै शरीर एउटा कान हुँदो हो त शरीरले कसरी सुन्ने थियो?

18-19 यदि शरीरको प्रत्येक अंग एउटै मात्र हुँदो हो त त्यहाँ शरीर हुने थिएन। तर सौँच्यै परमेश्वरले शरीरमा आफूले चाहे जस्तै गरी ती अंगहरूलाई राखिदिनु भयो। उहाँले प्रत्येक अंगलाई आफ्नो ठाँउमा राख्नु भयो।

20 अहिले यो जुन अवस्थामा छ अंगहरू धेरै छन् तर शरीर एउटै छ।

21 आँखाले हातलाई भन्न सक्तैन। “मलाई तिम्रो खाँचो छैन” अनि टाउकोले खुट्टा हरूलाई “मलाई तिमीहरूको खाँचो छैन” भन्न सक्तैन।

22 होइन। शरीरका ती अंगहरू जसलाई हामी दुर्बल सम्झन्छौं वास्तवमा तिनीहरू खुबै महत्वपूर्ण हुन्छन्।

23 अनि शरीरका तुच्छ ठानिएका ती अंगहरूलाई खुबै बचाइन्छ। अनि शरीरका जुन अंगहरूलाई हामी लुकाउन चाहन्छौं तिनलाई हामी विशेष ध्यान दिंदछौं।

24 हाम्रा शरीरका अझ सुन्दर अंगहरूलाई धेरै विशेष ध्यान दिइन्छ। तर परमेश्वरले शरीरको यसरी गठन गर्नु भएको छ कि उहाँले ती सम्मान नभएका अंगहरूलाई अझ धेरै सम्मान दिनु भएको छ।

25 हाम्रो शरीरको भाग भाग नछुटियोस् भनी परमेश्वरले यसो गर्नु भएको हो। विभिन्न अंगहरूले आपस्तमा उसरी नै ध्यान दिने गर्छन्। परमेश्वर त्यही चाहनु हुन्छ।

26 शरीरको कुनै एक अंगले दुःख पायो भने सम्पूर्ण शरीरले दुःख पाउँछ। अथवा यदि हाम्रो शरीरको एउटा अंगले सम्मान पाए अरू जम्मै अंगहरू पनि समान रूपले सम्मानित बन्नेछन्।

27 तिमीहरू जम्मै सामूहिक रूपले ख्रीष्टको एक शरीर हो। तिमीहरू प्रत्येक शरीरका अंग हो।

28 अनि मण्डलीमा, परमेश्वरले प्रेरितहरूलाई पहिलो, अगमवक्ताहरूलाई दोस्रो र शिक्षाहरूलाई तेस्रो स्थान दिनु भएको छ। त्यसपछि परमेश्वरले आन्वयकर्महरू गर्नेहरूलाई, रोग निको पार्ने वरदान पाएकाहरूलाई, मदद गर्न सक्नेहरूलाई, अगुवाइ गर्न सक्ने क्षमता भएकाहरूलाई अनि विभिन्न थरिका भाषा बोल्ने वरदान पाएकाहरूलाई स्थान दिनु भएको छ।

29 सबै मानिस प्रेरितहरू होइनन्। सबै अगमवक्ताहरू होइनन्, सबै शिक्षकहरू होइनन्। आन्वयकर्म सबैले गर्न सक्तैनन्।

30 रोग निको पार्ने वरदान सबैले पाएका छैनन्। सबैले विभिन्न थरिका भाषा बोल्न सक्तैनन्। सबैले ती भाषाहरू को अर्थ खुलाउन सक्तैनन्।

31 तर तिमीहरूले आत्मको अझै ठूलो वरदान लिनु चाहेको हुनुपर्छ।

- 1 अनि अब म सबै भन्दा महत्वपूर्ण मार्ग बताउने छु। मानिसहरूका र स्वर्गदूतहरूका विभिन्न भाषाहरू म बोल्न सकूँला। तर मसित प्रेम नै छैन भने म खाली एउटा टुट्टे घण्टी वा झ्याम-झ्यामे झ्यामटा मात्र हूँ।
- 2 मसित अगमवाणी गर्न सक्ने वरदान होला। म परमेश्वरको जम्मै रहस्य बुझूँला र हरेक कुरो जानूँला, अनि मसित यति ठूलो विश्वास होला कि म पहाडहरू पनि हल्लाउन सकूँला। तर यतिको शक्ति ममा अर्जित हुँदा पनि यदि ममा प्रेम नभए म केही होइन।
- 3 मानिसहरूलाई खुवाउन आफूसित भएको सब कुरा दिन सकूँला र आफ्नो शरीर समेत आहुतिको रूपमा जलाउन सकूँला। तर यदि मसित प्रेम छैन भने म केही पनि हैन।
- 4 प्रेम धैर्य हुन्छ, प्रेम दयालु हुन्छ, प्रेमले ईर्ष्या गर्दैन यसले घमण्ड गर्दैन।
- 5 प्रेम सखो हुँदैन, प्रेम स्वाधी हुँदैन र प्रेम सजिलै रिसाह बन्दैन। प्रेमले आफ्नो विरुद्ध गरिएको खराबीको हिसाब राख्दैन।
- 6 प्रेम खराबमा खुशी हुँदैन तर प्रेम सत्यसित आनन्दित हुन्छ।
- 7 प्रेमले सबै कुरा धैर्यपूर्वक सहन्छ। प्रेमले सँधै विश्वास गर्छ, सँधै आशा गर्छ र यो दरिलो उभिन्छ।
- 8 प्रेम कहिल्यै सिद्धिदैन। अगमवाणीहरू टुँगिन्छन्। भाषाहरू बोल्ने वरदान समाप्त हुन्छ, ज्ञानका उपहार समाप्त हुन्छ।
- 9 यी कुराहरू सिद्धिदैनन्, किनभने हामीमा भएको ज्ञान र यी अगमवाणीहरू पूर्ण छैनन्।
- 10 तर जब धैर्य पूर्णता आउँछ तब ती अपूर्णताको अन्त्य हुनेछ।
- 11 जब म बालक थिएँ, म बालक जस्तै बोलेँ, बालक जस्तै सोचेँ, बालकले जस्तै योजनाहरू बनाएँ। जब म एउटा मानिस भएँ, मैले ती बालकपनको तरिकाहरू त्यागिदिएँ।
- 12 हामीसित पनि त्यस्तै हो। अहिले हामी सफासित देख्ने छौं। अहिले म खाली एक अंश मात्र जान्दछु। तर त्यस बेला म पूरै जान्ने छु जस्तो परमेश्वरले मलाई जान्दछन्।
- 13 यसैले, यी तिन कुराहरू रहिरहनेछन् विश्वास, आशा र प्रेम। अनि यिनीहरूमा सबैभन्दा ठूलोचै प्रेम हो।

14

आत्मिक वरदानहरूलाई मण्डलीको मद्दतमा लगाऊ

- 1 प्रेम तिमीहरूको लक्ष्य हुनु पर्छ। तिमीहरूले साँच्चै आत्मिक वरदानहरू पाउने इच्छा राख्नु पर्छ खास गरी अगमवाणी गर्ने वरदान।
- 2 किनभने जो विभिन्न भाषाहरूमा बोल्छ मानिससँग बोल्दैन, तर ऊ परमेश्वरसित बोल्छ। कसैले उसलाई बुझ्दैन। ऊ आत्माद्वारा गुप्ती सत्य बोल्छ।
- 3 तर जसले अगमवाणीहरू गर्छ उसले मानिसहरूसित बोल्नहेको हुन्छ उसले मानिसहरूलाई बल, उत्साह र सुख दिन्छ।
- 4 जसले अन्य भाषामा बोल्छ आफूलाई मात्र मद्दत गरिहेको हुन्छ। तर जसले अगमवाणी बोल्छ उसले सारा मण्डलीलाई मद्दत पुर्याइहेको हुन्छ।
- 5 म तिमीहरू सबैलाई विभिन्न भाषा बोल्ने वरदान मिलोस् भन्ने चाहन्छु। तर अझै, म तिमीहरूले अगमवाणी गर्नु पर्छ भन्ने चाहन्छु। विभिन्न भाषाहरूमा बोल्न सक्ने भन्दा जसले अगमवाणी गर्छ त्यो ठूलो हो। तर ती भाषाहरूको उल्था पनि गर्न सक्ने भए त्यो विभिन्न भाषाहरूमा बोल्ने पनि अगमवाणी गर्ने जतिकै हो। त्यसो हो भने उसले जे भन्छ त्यसबाट मण्डली पनि उपकृत हुन्छ।
- 6 दाज्यू-भाइ दिदी-बहिनीहरू, यदि म विभिन्न भाषाहरूमा बोल्दै तिमीहरूकहाँ आएँ भने त्यसले तिमीहरूलाई के फाइदा हुन्छ? हुँदैन हुँदैन। यदि म तिमीहरूकहाँ कुनै नयाँ सत्य, अथवा केही ज्ञान अथवा केही अगमवाणी वा केही शिक्षा लिएर आएँ भने मात्र तिमीहरूलाई फायदा हुन्छ।
- 7 त्यो खाली निजीव चीजहरूबाट निकालेको आवाज जस्तो मात्र हुनेछ, बाँसुरी अथवा साराङ्गी। यदि संगीतको आवाज स्पष्ट छैन भने के गीत बाजाइँदैछ तिमीहरूले बुझ्ने छैनौं। गीत बुझ्नको लागि प्रत्येक आवाज स्पष्ट हुनु पर्छ।
- 8 युद्धमा यदि तुरहीले स्पष्ट स्वर निकालेन भने युद्धको लागि को तयार हुनेछ?
- 9 तिमीहरूलाई पनि त्यस्तै हो। तिमीहरूको जिब्रोबाट शब्द प्रष्ट हुनुपर्छ। यदि तिमीले प्रष्टसित बोल्न सकेनौं भने तिमीले के भन्दछौं कसैले बुझ्न सक्दैन। त्यो खाली तिमी हावासित बोलेको जस्तो मात्र हुनेछ।
- 10 त्यो साँचो हो, संसारमा धेरै किसिमका भाषाहरू छन् अनि ती सबै अर्थ हुन्छन्।
- 11 यसैकारण, यदि कसैले मलाई केही भनेको अर्थ मैले बुझिन भने म सझन्छु उसले विदेशी कुरा गर्दछ र उसले मलाई विदेशी सझन्छ।
- 12 तिमीहरूलाई पनि त्यस्तै हो। तिमीहरू पनि खुब आत्मिक वरदानको निम्ति इच्छा गर। यसैकारण जुन वरदानले मण्डली अझ दरिलो हुन्छ त्यही पाउने इच्छा गर।

13 यसकारण जसले विभिन्न भाषा बोल्ने वरदान पाएको छ उसले आफूले बोलेका कुराहरूको अनुवाद पनि गर्न सक्ने हुने प्रार्थना गरोस्।

14 यदि म विभिन्न भाषामा प्रार्थना गर्छु भने मेरो आत्माले प्रार्थना गर्छ तर मेरो मन त्यसमा संलग्न हुँदैन।

15 तब मैले के गर्नुपर्छ? म मेरो आत्माले प्रार्थना गर्नेछु र मेरो मनले पनि प्रार्थना गर्नेछु। मेरो आत्माले गाउँनेछ र मनले पनि गाउँनेछ।

16 तिमी तिम्नो आत्माले परमेश्वरको प्रशंसा गरौला तर साधारण मानिसले तिम्नो धन्यवादमा “आमिन” भन्न सक्दैन। किनभने तिमीले के भन्दैछौ उसले बुझ्न सक्तैन।

17 परमेश्वरलाई तिम्नो धन्यवाद असल भए पनि, तर त्यसले अरू मानिसलाई दरिलो बनिन सहायता गर्दैन।

18 म परमेश्वरलाई धन्यवाद दिँदछु कारण तिमीहरू सबैको भन्दा म विभिन्न भाषाहरू बोल्न सक्षम छु।

19 तर मण्डलीमा विभिन्न भाषाका हजारौं शब्दहरू भन्नु भन्दा म जुन भाषा बुझ्छु त्यसको पाँचवटा शब्द बोल्नु रूचाउँछु। बरू म बुझेर बोल्छु जसमा कि बोल्नु रूचाउँछु। बरू म बुझेर बोल्छु जसमा कि अरूलाई सिकाउन सक्छु।

20 दाज्यू-भाइ दिदी-बहिनीहरू हो! केटाकेटीहरूले जस्तो नसोच। नराम्रा कुराहरूमा बालकहरू जस्ता होऊ। तर आफ्नो विचारमा तिमीहरू परिपक्व मानिस बन।

21 व्यवस्थामा लेखिएको छ:

“विभिन्न भाषा बोल्ने मानिसहरू लिएर,
अनि विदेशीहरूकै ओठ चलाएर,
म तिनीहरूसित बोल्छु।

तथापि तिनीहरूले मलाई सुन्दैनन्।”

यशैया 28:11-12

प्रभु त्यसै भन्नुहुन्छ।

22 यसैकारण विभिन्न भाषामा बोल्ने वरदान विश्वास नगर्ने मानिसहरूको प्रमाण हो, विश्वास गर्नेहरूको होइन। अनि अगमवाणी तिनीहरू निम्ति हो जसले विश्वास गर्छन्, विश्वास नगर्नेहरूलाई होइन।

23 मानिलेऊ, मण्डलीका सारा सदस्यहरू एक ठाउँमा भेला भएका छन् अनि तिमीहरू विभिन्न भाषाहरूमा बोल्छौ। यदि कतिपय मानिसहरू जसले बुझ्दैन अथवा त्यहाँ कतिपय विश्वास नगर्ने मानिसहरू सभामा आउँछन्। ती मानिसहरूले तिमीहरूलाई बौलाहा भन्ने छैनन्?

24 तर मानिलेऊ तिमीहरू सबै अगमवाणी बोल्दैछौ अनि कुनै विश्वास नगर्ने मानिस भित्र पर्छ वा कुनै अबुझ मानिस भित्र पर्छ। त्यस मानिसलाई उसको पाप देखाइन्छ, अनि तिमीहरू सबैले बोलेका कुराहरूबाट ऊ जाँचिन्छ।

25 त्यस मानिसको हृदयका गुण कुराहरू प्रकट हुँदछ। तब त्यो मानिस झुक्नेछ अनि परमेश्वरको आराधना गर्नेछ। उसले भन्नेछ, “सौँचै, परमेश्वर तिमीहरूसितै रहेछन्।”

तिम्नो सभाहरूले मण्डलीको मद्दत गरोस्

26 यसकारण दाज्यू-भाइ दिदी-बहिनीहरू हो। तिमीहरूले के गर्नु पर्छ? जब तिमीहरू भेला हुन्छौ, कसैसित गीत हुन्छ, कसैसित शिक्षा हुन्छ, कसैसित परमेश्वरको नयाँ सत्य हुन्छ, फेरि अर्को एकजनासित विभिन्न भाषा बोल्ने हुन्छ अनि अर्को चाँहि त्यो भाषा व्याख्या गरिदिने हुन्छ। यी सब कुराको उद्देश्य मण्डलीलाई दरिलो बनाउनु हो।

27 जब तिमीहरू भेला हुँदछौ, यदि कुनै मानिसले खाली दुइजना होऊन् अथवा तीनजना भन्दा वेशीले नबोल्नु। तिनीहरू एक पछि अर्को पालैसित बोल्नु। अनि अर्को मानिसले तिमीहरूले बोलेको भाषा अनुवाद गरिदिनु पर्छ।

28 तर यदि त्यहाँ कुनै अर्थ खोल्ने छैन भने त्यो विभिन्न भाषा बोल्ने मानिस मण्डलीको सभामा चुपचाप बसोस्। त्यस मानिसले खाली आफैसित र परमेश्वरसित मात्र बोल्नु पर्छ।

29 अनि खाली दुइ वा तीनजना अगमवक्ताहरू मात्र बोल्नुपर्छ। अरूहरूले के भनिन्छ त्यो जाँचु पर्छ।

30 अनि बसिरहेको कुनै मानिसलाई परमेश्वरबाट सन्देश आयो भने बोल्दै गर्ने पहिलो मानिस रोकिनु पर्छ।

31 तिमीहरू सबैले एक पछि अर्कोले अगमवाणी दिन सक्छौ। त्यस प्रकारले सबै मानिसलाई सिकाउनु र उत्साहित तुल्यानु सक्छौ।

32 अगमवक्ताहरूको आत्मा अगमवक्ताहरूकै अधीनमा हुन्छ।

33 किनभने परमेश्वर गोलमालको परमेश्वर हुनु हुन्न, तर शाक्तिका परमेश्वर हुनु हुन्छ।

34 मण्डलीको सभामा स्त्रीहरू चुपचाप बस्नु पर्छ। परमेश्वरका मानिसहरूको सबै मण्डलीहरूमा यस्तै हुनुपर्छ। स्त्रीहरूलाई बोल्ने अनुमति छैन। तिनीहरू अधीनमा रहनुपर्छ, जस्तो मोशाको नियमले पनि भन्छ।

35 यदि स्त्रीहरूले कुनै कुरो जान्न चाहे तिनीहरूले आ-आफ्नो पतिहरूलाई घरमा सोध्नु पर्छ। मण्डलीको सभामा बोल्नु स्त्रीहरूको निम्ति शर्मको कुरो हो।

36 के परमेश्वरको शिक्षा तिमीहरूबाट आएको हो? होइन। कि त्यो शिक्षा पाउने तिमीहरू मात्र हो? होइनौं।

37 यदि कसैले आफू अगमवक्ता हुँ अथवा आत्मिक वरदान पाउने हुँ भन्ने सम्झन्छ भने त्यस मानिसले बुझोस् कि मैले तिमीहरूलाई जे लेख्दैछु त्यो प्रभुको आज्ञा हो।

38 यदि त्यस मानिसले यो जान्दैन भने उसले परमेश्वरलाई जान्दैन।

39 यसैकारण मेरा प्रिय दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनीहरू, तिमीहरूले अगमवाणी गर्ने साँचो चाहना गर। अनि विभिन्न भाषाहरूमा बोल्नु नछोड।

40 तर प्रत्येक कुरो राम्रो र व्यवस्थित ढङ्गले गरिनु पर्छ।

15

ख्रीष्टको बारेमा सुसमाचार

1 अब दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनीहरू, मैले तिमीहरूलाई जुन सुसमाचार भनें त्यसको सम्झना गराउन चाहन्छु। तिमीहरूले त्यो सुसमाचार पायो र तिमीहरू त्यसमा दरिलो बनेका छौ।

2 सुमाचारको कारणले तिमीहरू बचाइयो। तर मैले यो प्रचार गरेको तरिकाको विश्वासमा अडीक बस। नत्र तिमीहरूको विश्वास व्यर्थको विश्वास हो।

3 मैले पाएकै समाचार तिमीहरूलाई दिएँ। मैले खुबै महत्वपूर्ण कुरो तिमीहरूलाई दिएँ कि हाम्रो पापहरूको निम्ति ख्रीष्टको मृत्यु भयो, जस्तो धर्म शास्त्रे भन्छ:

4 कि ख्रीष्ट गाडिए अनि तीन दिन पछि बौरिए, जस्तो धर्मशास्त्रे भन्छ;

5 अनि पन्सकहाँ र पछि बाह्र जना प्रेरितहरूकाँ एउटै समयमा ख्रीष्ट देखा पर्नुभयो।

6 त्यसपछि पाचौँ सय भन्दा बेशी भाइहरूकाँ ख्रीष्ट एकैचोटि देखा पर्नु भयो। कतिपय दाज्यू-भाइहरू आज सम्म जीवित छन् त कोही मरिसके।

7 अनि ख्रीष्ट याकूबकाँ देखा पर्नुभयो र केही पछि सबै प्रेरितहरूकाँ देखा पर्नुभयो।

8 सबैभन्दा पछि ख्रीष्ट मकहाँ देखा पर्नु भयो। म स्वभाविक समय भन्दा पहिल्यै जन्मेको बालक जस्तो थिएँ।

9 जम्मै प्रेरितहरू मभन्दा ठूला छन् किनभने मैले परमेश्वरको मण्डलीको खेदो गरेँ। त्यसैले म चेला कहलाइनु पनि लायकको छैन।

10 तर म जे छु, परमेश्वरको अनुग्रहले छु। अनि उहाँले मलाई दिनुभएको अनुग्रह व्यर्थमा गएन। मैले अरू सबै प्रेरितहरूले भन्दा धेरै कठिन काम गरेँ। वास्तवमा काम गर्ने म होइन तर त्यो मसीत भएको परमेश्वरको अनुग्रह हो।

11 यसर्थ मैले प्रचार गरेको अरू प्रेरितहरूले तिमीहरूलाई प्रचार गरेको यो कुनै महत्वपूर्ण कुरो होइन। तर हामी त्यही प्रचार गर्दछौँ, जुन तिमीहरूले विश्वास गरेकाछौँ।

हामी मृत्युबाट बौराइन्छौँ

12 ख्रीष्ट मृत्युबाट बौरी उठ्नु भयो भन्ने प्रचार गरिन्छ। तब तिमीहरूमा कति जनाले किन भन्छन् कि पुनस्तथान भएको छैन?

13 यदि मानिसहरू मृत्युबाट कहिल्यै पुनस्तथान हुँदैनन् भने, ख्रीष्ट पनि मृत्युबाट बौरिनु भएको थिएन।

14 यदि ख्रीष्ट नबौरिनु भएको भए, हाम्रो प्रचार व्यर्थ छ। अनि तिमीहरूको विश्वास व्यर्थ हुन्छ।

15 अनि ख्रीष्टलाई परमेश्वरले बौराई उठाउनु भएको थियो भन्ने प्रचारको लागि परमेश्वर समक्ष हामी दोषी बनिनेछौँ। किनभने यदि मृत्युबाट पुनस्तथान थिएन भने तब परमेश्वरले येशूलाई कदापि बौराउनु भएन।

16 यदि मानिस मृत्युबाट बौराइनु सकिदैन भने ख्रीष्ट पनि मृत्युबाट बौराइनु भएन।

17 अनि यदि ख्रीष्ट मृत्युबाट बोरिइनु भएको थिएन। भने तिमीहरूको विश्वास व्यर्थ हो, तिमीहरू अझै आफ्नो पापको दोषी छौ।

18 अनि ती ख्रीष्टमा मर्नेहरू पनि नष्ट भए।

19 यदि ख्रीष्टमा हाम्रो आशा संसारमा यसै जुनिको लागि मात्र हो भने हामी अरू जम्मै मानिसहरू भन्दा ज्यादा दुःखी छौँ।

20 तर वास्तवमा ख्रीष्ट मृत्युबाट बौराइनु भएको थियो-मृत्युमा निदाएका ती सबै विश्वासीहरू मध्ये उहाँ प्रथम बौराइएको हुनु हुन्छ।

21 एउटा मानिसको कारणले पनि मानिसहरूमा मृत्यु आएको हो। यसर्थ एउटै मानिस को कारणले पनि मृत्युबाट बौराई आयो।

22 आदममा जम्मै मानिसहरू मरे त्यसरी नै ख्रीष्टमा हामी सबै फेरि जीवित तुल्याइन्छौं।

23 तर हेरेक मानिसलाई उचित क्रमले जीवनामा बौराइन्छ। बौरिनेहरूमा ख्रीष्ट प्रथम हुनुहुन्थ्यो। त्यसपछि जब ख्रीष्ट आउनु हुन्छ, ख्रीष्टमा हुने सबै मानिसहरूलाई फेरि बौराइन्छ।

24 अनि तब अन्त आउनेछ। ख्रीष्टले जम्मै शासकहरूलाई, अधिकारीहरूलाई र शक्तिलाई नष्ट पार्नु हुनेछ। तब उहाँले पिता परमेश्वरको हातमा राज्य सम्पन्न हुन्छ।

25 जब सम्म परमेश्वरले जम्मै शत्रुहरूलाई ख्रीष्टको पाउमुनि दवाएर राख्नु हुँदैन त्यतिजेल सम्म ख्रीष्टले राजाले झैं शासन चलाउनु पर्छ।

26 नष्ट गरिनु पर्ने शत्रुहरूमा मृत्यु अन्तिम हुनेछ।

27 जस्तो धर्मशास्त्रमा छन। भनिन्छ, “परमेश्वरले प्रत्येक थोक उहाँको अधीनमा गर्नुभयो।”[☆] जब धर्मशास्त्रमा भनिन्छ कि “प्रत्येक” बस्तु उहाँको अधीनमा गराइयो स्पष्ट अर्थ लम्छ कि परमेश्वरलाई यसमा सम्मिलित गराइएन। उहाँ परमेश्वर नै हुनुहुन्छ जसले सबै थोक अधीनमा राख्नु भयो।

28 जब प्रत्येक थोक ख्रीष्टको अधीनमा राखिनु भयो। परमेश्वरनै एक हुनु हुन्छ जसले सब कुछ ख्रीष्टको अधीनमा राख्नु भयो। ख्रीष्ट तब पुत्र आफै पनि परमेश्वरको अधीनमा राखियो। परमेश्वरको अधीनमा राखिएको छ, तर परमेश्वर सब कुराको पूर्ण शासक हुनु हुन्छ।

29 एक पल्ट मरिसकेका मानिसहरूलाई बौराइँदैन भने मरेकाहरूका निम्ति बरिस्मा लिनहरूले के गर्छन्? यदि मरेकाहरू फेरि बौरिँदैनन् भने तिनीहरूको निम्ति बरिस्मा किन लिइन्छ?

30 अनि हाम्रो चाँहि के हुन्छ त? हामी आफूले आफैलाई किन प्रत्येक घण्टा आपतमा पर्दछौं?

31 म हेरेक दिन मर्छु। यो सँचो हो, मेरा भाइहरू हो। यो त्यही प्रकारले सँचो हो जति ख्रीष्ट येशू हाम्रा प्रभुमा तिमीहरू भएकोमा म गर्व गर्दछु।

32 यदि खाली मानवताको कारणले मैले एफिससमा जङ्गली जानवरसित लडाइँ गरे भने मेलै के लाभ पाउँ। यदि मानिसहरूलाई मृत्युबाट बौराइँदैन भने “खाऊँ, पिऊँ किनकि भोली हामी मर्छौं।”[☆]

33 भ्रममा नपर: “खराब संगतले असल बानी नष्ट गर्छ।”

34 उचित बिचारमा आऊ र पाप गर्न छोड। तिमीहरूमा कतिले परमेश्वरलाई जान्दैनौं। तिमीहरूलाई शरमा पार्नु म यसो भन्छु।

हाम्रो कस्तो किसिमको शरीर हुनेछ?

35 तर कसैले सोध्न सक्छन् “मरेकाहरू कसरी बौरिन्छन्? तिनीहरूको शरीर कस्तो हुन्छ?”

36 यी सबै मूर्ख प्रश्नहरू हुन्। जब तिमी केही रोप्छौ, भने बाँच्न र बढ्न अघि त्यो बीऊ माटोमा मर्छ।

37 जब तिमीले केही रोप्छौ त्यसको त्यही “रूप” हुँदैन, जस्तो पछि हुन्छ। जब तिमीले छेका थियो त्यो बीऊ मात्र थियो चाहे गर्हुँ होस् अथवा अन्य कुनै। तर परमेश्वरले जे योजना गर्नु भएको छ त्यसले त्यही शरीर पाउँछ।

38 परमेश्वरले प्रत्येक बिऊलाई उसको शरीर दिनुहुन्छ।

39 सबै शरीरको मासु एकै हुँदैन: मानिसहरूको मासु एक प्रकारको हुन्छ, औ पशुहरूको मासु अर्को प्रकारको हुन्छ, पंछीहरूको भिन्दै हुन्छ, अनि माछाहरूको अर्कै प्रकारको मासु हुन्छ।

40 स्वर्गीय शरीरहरू र पार्थिव शरीरहरू छन्। तर स्वर्गीय शरीरहरूको शोभा एक किसिमको हुन्छ। पार्थिव शरीरहरूको शोभा भिन्दै किसिमको हुन्छ।

41 सूर्यको एक प्रकारको सुन्दरता छ, चन्द्रमाको अर्को किसिमको सुन्दरता छ र ताराहरूको अर्कै प्रकारको सुन्दरता छ अनि हेरेक तारा आफ्नो सुन्दरतामा भिन्न छ।

42 जीवित तुल्याइएका मृतहरूको पनि त्यस्तै हुन्छ। “रोपिएको” शरीर कुहुने हुन्छ। तर जब त्यस शरीरलाई जीवित तुल्याइन्छ त्यो नष्ट हुँदैन।

43 अनादरमा त्यो “गाडिन्छ,” महिमामा त्यो जीवित हुन्छ। दुर्बलतामा त्यो “गाडिन्छ,” शक्तिमा त्यो जीवित हुन्छ।

44 शरीर जुन “रोपिन्छ” त्यो भौतिक शरीर हो। जब त्यसलाई बौराइन्छ त्यो आत्मिक शरीर हुन्छ।

भौतिक शरीर छ र त्यहाँ आत्मिक शरीर पनि छ।

45 धर्मशास्त्रमा जस्तो लेखिएको छ: “प्रथम मानिस एउटा जीवित थोक भयो। तर अन्तिम आदम आत्मा भयो जसले जीवन दिन्छ।” ☆

46 आत्मिक मानिस पहिले आएन। भौतिक मानिस पहिले आयो। तब त्यसपछि आत्मिक मानिस आयो।

47 पहिलो मानिस पृथ्वीको धूलोबाट आयो। दोस्रो मानिस स्वर्गबाट आयो।

48 मानिसहरू पृथ्वीका हुन्। तिनीहरू पृथ्वीको पहिलो मानिस जस्तो हुन्। तर ती मानिस जो स्वर्गका हुन् ती स्वर्गको मानिस जस्तै हुन्।

49 जसरी हामीहरू पृथ्वीका मानिस जस्तै बनाइयौं त्यसैले हामी स्वर्गका त्यो मानिस बनिनुको पनि बदली गराइन्छौं।

50 दाज्यू-भाइ दिदी-बहिनीहरू हो! म तिमीहरूलाई यो भन्छु: भौतिक शरीरले परमेश्वरको राज्यमा भाग लिन पाउँदैन। जुन कुरो त्यो कुनै अविनाश कुरोमा भागलिन सक्तैन।

51 तर सुन, म यो रहस्य तिमीहरूलाई भन्छु: हामीहरू सबै मर्ने छैनौं, तर हामी सबैको परिवर्तन हुनेछ।

52 यसकोलागि खाली एकक्षण लाग्छ। आँखा झिम्के जत्तिकै छिटो हामी बदलन्छौं। जब अन्तिम तुरही बज्छ तब यो हुनेछ। तुरही बज्नेछ र मरेकाहरू अविनाशी जीवनमा उठ्नेछन्। अनि हामी पनि सबै बदली हुनेछौं।

53 यो शरीर जुन नाश हुन्छ, अविनाशी वस्त्र पहिरिने पर्छ। अनि यो शरीर जुन मरणशील छ यसले अमरताको वस्त्र पहिरिने पर्छ।

54 यसैले यो शरीर जुन नष्ट हुन्छ त्यसले अविनाशी धारण गर्दछ। र यो शरीर जुन मरणशील छ त्यसले अमरता पहिरिन्छ। जब यस्तो हुन्छ तब यस धर्म शास्त्रको भनाई सत्य ठहरिन्छ:

“मृत्यु विजयमा निलिएको छ।”

यशैया 25:8

55 “हे मृत्यु! तेरो विजय कहाँ छ?

चिहान! तेरो विषदन्त शक्ति कहाँ छ?”

होशे 13:14

56 मृत्युको बिषदन्त नै पाप हो, अनि पापको शक्ति नियम हो।

57 तर हामी परमेश्वरलाई धन्यवाद दिदछौं। उहाँले हामीलाई हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टद्वारा विजय दिनु हुन्छ।

58 यसैकारण मेरा प्रिय दाज्यू-भाइ दिदी-बहिनीहरू हो, दरिलोसित खडा हो। कुनै कुराले तिमीहरूलाई आफ्नो स्थानबाट विचलित नपरोस्। सधैं आफूलाई प्रभुको काममा लगाऊ। तिमीहरू जान्दछौं प्रभुमा तिमीहरूको काम कहिल्यै व्यर्थ जानेछैन।

16

अरू विश्वासीहरूको लागि संग्रह

1 अब परमेश्वरका मानिसहरूको लागि अर्थ संग्रह बारेमा म लेख्छु। मैले गलातियाका मण्डलीहरूलाई जसो गर्नु भनेको छु तिमीहरूले पनि उसै गर्नु:

2 प्रत्येक साताको पहिलो दिनमा तिमीहरू प्रत्येकले आफूले कमाएकोबाट जति पैसा सक्छौ बचाउनु। तिमीहरूले त्यो पैसा विशेष ठाउँमा राख्नु र त्यहीँ राहोस्। यसर्थ जब म आउँछु पैसा संग्रह गर्ने आवश्यक हुँदैन।

3 जब म आउँछु म कसैलाई तिमीहरूको दान यरूशलेम लैजान पठाउँछु। ती मानिसहरू तिमीहरू सबैले पठाउनु खोजेकै मानिस हुनेछ। म तिनीहरूलाई परिचय-पत्रहरू सहित पठाउनेछु।

4 अनि यदि उचित ठहरिए, तिनीहरू मसँगै जानेछन्।

पावलको योजना

5 म्यासिडोनिया भएर जाँदा तिमीहरूकहाँ आउने मेरो योजना छ। किनभने म्यासिडोनिया भएर मेरो यात्रा गर्ने इच्छा छ।

6 यदि सम्भव हुन सके, केही दिन म तिमीहरूसित बस्छु। म हिउँद भरि पनि तिमीहरूसित बस्न सक्छु। तब जहाँ-जहाँ म जान्छु तिमीहरूले मेरो यात्रामा सहायता गर्न सक्छौं।

7 तिमीहरूलाई भेट्न म यात्री जस्तो आउँन चाहँदिन। यदि प्रभुको अनुमति भए, मेरो तिमीहरूसँग लामो समय सम्म बसे इच्छा छ।

8 तर म एफिससमा पेन्तिकोस सम्म बसेछु।

☆ 15:45: उत्पत्ति 2:7 बाट उद्धृत गरिएको।

9 किनभने त्यहाँ प्रभावपूर्ण कार्यको एउटा विशाल मौका हात लाग्नेवाला छ। अनि धैर्यजना त्यस कार्यको विरोधमा पनि काम गर्दैनछन्।

10 तिमोथी तिमीहरूकहाँ आउन सक्लान्। तिमीहरूसित त्यँहा बस्दा उसलाई केही आराम अनुभव होस्। तिनी पनि मैले गरे जस्तै प्रभुको काममा व्यस्त छन्।

11 यसकारण तिमोथीलाई स्वीकार गर्नु तिमीहरू कसैले आनाकानी गर्ने छैनौं। उनलाई शान्तिसित यात्रा गर्न सघाउनु जसमा कि उनी मकहाँ आउन सक्नुन्। उनी भाइहरूका साथमा आउन भनी म अपेक्षा गरिरहेछु।

12 अब हाम्रा भाइ अपोल्लोसको बारेमा: मैले उनलाई अरू भाइहरूसित तिमीहरूकहाँ जान उत्साहित पारेकोछु। अहिले उनी आउने कुरामा पक्का छन्। तर मौका पाए भने उनी तिमीहरूकहाँ आउनेछन्।

पावल आफ्नो पत्र टुंग्याउँछन्

13 सावधान बस। विश्वासमा दरिलो बन्दै बस। साहसी हो र दृढ बन।

14 हरेक कुरो प्रेमपूर्वक गर।

15 तिमीहरू जान्दछौ स्तिफनस र उनको परिवार अखैयामा पहिलो विश्वासीहरू थिए। तिमीहरूले आफूलाई परमेश्वरका मानिसहरूको सेवामा अर्पेकाछन्। प्रिय दाज्यू-भाइ दिदी-बहिनीहरू हो! म तिमीहरूलाई उपदेश दिन्छु कि

16 यस्तै मानिसहरूको र उनीहरूसित काम गर्ने र सेवा गर्ने कुनै पनि अरू मानिसको अगुवाइमा हिंड।

17 स्तिफनस, फोर्टुनाटस, र अखाइकस आएकामा म हर्षित छु। तिमीहरू यहाँ छैनौं तर तिनीहरू तिमीहरूका ठाउँमा छन्।

18 तिनीहरूले मेरो आत्मालाई र तिनीहरूको आत्मालाई विश्राम दिएकाछन्। यस्ता मानिसहरूको मूल्य तिमीहरूले चिन्नु पर्छ।

19 एशियाका मण्डलीहरूले तिमीहरूलाई शुभेच्छा पठाउँछन्। अक्वीला र प्रिस्किल्लाले पनि प्रभुमा तिमीहरूलाई शुभेच्छा पठाउँछन्। तिनीहरूका घरमा भेला हुने मण्डलीले पनि तिमीहरूलाई शुभेच्छा पठाउँछन्।

20 यस ठाँउका सबै दाज्यू-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरूले तिमीहरूलाई शुभेच्छा जनाएकाछन्। जब तिमीहरू भेट्छौ एक-अर्कामा पवित्र चुम्बन देऊ।

21 म पावल हुँ र मेरो शुभेच्छा म आफ्नै हातले लेख्दैछु।

22 जसले परमेश्वरलाई प्रेम गर्दैन, ऊ श्रापित होस्। हे प्रभु, आउनु होस्!*

23 प्रभु येशूको अनुग्रह तिमीहरूसित रहोस्।

24 ख्रीष्ट येशूमा हुने तिमीहरू सबै प्रति मेरो प्रेम!

* 16:22: हे प्रभु, आउनुहोस्! अरामेइक भाषाको "मारानाथा" को अनुवाद।

कोरिन्थीहरूलाई पावलको दोस्रो पत्र

1 ख्रीष्ट येशुको एकजना प्रेरित पावलबाट। परमेश्वरले इच्छा गरे अनुसार मलाई एक प्रेरित रोज्नु भयो। हाम्रा ख्रीष्टमा भाइ तिमोथिबाट पनि कोरिन्थीमा बसे परमेश्वरको मण्डलीलाई र सारा अखैया देशमा बसे परमेश्वरका मानिसहरूलाई प्रणामः

2 हाम्रा पिता परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टबाट अनुग्रह र शान्ति।

पावल परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछन्

3 परमेश्वर र हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका पितालाई धन्यवाद। परमेश्वर पिता हुनुहुन्छ, जो दयामय हुनु हुन्छ। उहाँ पूर्ण सुखमय परमेश्वर हुनुहुन्छ।

4 जहिले-जहिले हामीलाई दुःख आइ पर्छ, उहाँले हामीलाई सान्त्वना दिनुहुन्छ ताकि हामीले पनि अस्लाई दुःख परेको बेला सान्त्वना दिन सकौं। हामी उनीहरूलाई त्यही सान्त्वना दिन सक्छौं जुन परमेश्वरले हामीलाई दिनुभयो।

5 ख्रीष्टका धेरै कष्टहरूमा हामी सहभागी बन्छौं, त्यसरी नै, ख्रीष्टबाट हामीले धेरै सान्त्वना पाउँछौं।

6 यदि हामीले कष्टहरू पायौं भने त्यो तपाईंको सान्त्वना र मुक्तिका निम्ति हो। यदि हामीले सान्त्वना पाए त्यो तिमीहरूका निम्ति हो। त्यसले तिमीहरूलाई हामीहरूमा झैं धैर्यसित कष्ट सहन सहायता दिन्छ।

7 तिमीहरूमाथि हाम्रो दरिलो आशा छ। हामी जान्दछौं तिमीहरू हाम्रा कष्टहरूमा भागीदार हो। त्यसैले हामी जान्दछौं कि हाम्रा सान्त्वनामा पनि तिमीहरू भागीदार बन्दछौं।

8 दाज्यू-भाइ र दिदी-बहिनीहरू हो। एशिया प्रदेशमा हामीले भोगेका कष्टहरूको बारेमा पनि तिमीहरूले जानिराख भन्ने हामी चाहन्छौं। त्यहाँ हामी ठूलो कष्टमा थियौं। हाम्रा सहने शक्ति भन्दा कष्ट धेरै थियो। हामीले त बाँच्ने आशा पनि छोडिसकेका थियौं।

9 हामीले साँच्चै सोच्यौं की हामी निश्चय मर्ने छौं, यो यस्तो भयो की हामीले आफुमा भन्दा परमेश्वरमा विश्वास गर्नु पर्छ। परमेश्वरले मानिसहरूलाई मृत्युबाट ब्यूँताउँनु हुन्छ।

10 परमेश्वरले हामीलाई मृत्युको आपदबाट बचाउनु भयो। अनि परमेश्वरले हामीलाई सदा सर्वदा रक्षा गर्नु हुन्छ। हामीले उहाँमा आशा गरौं ताकि उहाँले हामीलाई बचाई राख्नु हुनेछ।

11 अनि तिमीहरूले आफ्ना प्रार्थनाद्वारा हामीलाई सहायता गर्न सक्नेछौं। धेरै मानिसहरूले हाम्रो निम्ति परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनेछन् किनभने तिमीहरूको प्रशस्त प्रार्थनाले गर्दा परमेश्वरले हामीलाई आशीर्वाद दिनु भयो।

पावलको योजनामा परिवर्तन

12 यही कुराको लागि हामी घमण्ड गर्न सक्छौं अनि हाम्रो पूर्ण हृदय खोलेर भन्न सक्छौं कि यो साँच्चो हो। संसारमा हामीले जे जति गरेकाछौं, हामीले परमेश्वरको इमान्दारी र श्रद्धा हृदयबाट गरेकाछौं। अनि यो हाम्रो तिमीहरूसित व्यवहारमा अझ धेरै सत्य छ। हामीले परमेश्वरको अनुग्रहबाट गरेका हौं, तर मानव ज्ञानले होइन।

13 हामी तिमीहरूलाई तिनै कुराहरू मात्र लेख्छौं जुन तिमीहरूले सम्पूर्ण रूपले पढ्न र बुझ्न सक्छौं। अनि म आशा गर्छु तिमीहरूले पुरै बुझ्नेछौं।

14 तिमीहरूले हाम्रो विषयमा केही कुराहरू बुझिसकेकाछौं। त्यो दिन जब हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्ट आउनु हुनेछ, म आशा गर्छु तिमीहरूले बुझ्नेछौं, जब हामी तिमीहरू प्रति गर्व गरे झैं तिमीहरू पनि गर्ववित हुनेछौं।

15 म यी कुराहरूमा ढुक्क थिएँ। त्यसैले मैले पहिले तिमीहरूकहाँ आउने योजना बनाएँ। तब तिमीहरूले दुइ पल्ट आशीर्वाद पाउने थियो।

16 म्यासिडोनिया जाँदा मैले तिमीहरूलाई भेट्न सोचेको थिएँ। अझ फर्कदा पनि तिमीहरूलाई भेट्ने योजना थियो। मैले आफ्नो यहूदीया यात्रामा तिमीहरूबाट सहायता लिन सोचेको थिएँ।

17 के तिमीहरू मैले गहिरो विचार नगरी यी योजनाहरू बनाएको सोच्छौं? अथवा तिमीहरू सम्झौला कि म संसारिक मानिस झैं योजना बनाउँछु अनि एकै चोटी “हो, हो” अनि “होइन, होइन” भन्छु।

18 तर यदि तिमीहरू परमेश्वरमाथि विश्वास गर्न सक्छौं भने, तब हामी तिमीहरूलाई जे भन्छौं त्यो कहिल्यै पनि “हो” र “होइन” दुवै हुँदैन।

19 परमेश्वरको पुत्र येशू ख्रीष्ट जसको बारेमा सिल्भानस, तिमोथी र मैले तिमीहरू माझ गरेको प्रचारमा दुवै “हो” र “होइन” थिएन। ख्रीष्टमा यो सँधै “हो” हो।

20 परमेश्वरका जम्मै प्रतिज्ञाहरू ख्रीष्टमा यो सँधै “हो” हुन्छ। अनि यस सच्चाइले हामी ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरको गौरवमा “आमिन” भन्छौं।

21 अनि एक मात्र परमेश्वर हुनु हुन्छ जसले हामीलाई र तिमीहरूलाई ख्रीष्टमा दरिलो बनाउँनु हुन्छ। परमेश्वरले हामीलाई विशेष रूपले आशिष दिनु भएकोछ।

22 हामी उहाँकै हौं भन्ने प्रमाण गर्न, उहाँले हामीमा छाप लगाउनु भएकोछ। उहाँको प्रतिज्ञाको पक्का प्रमाण स्वस्व हाग्नो हृदयमा उहाँको आत्मा दिनुभएकोछ।

23 म तिमीहरूलाई यो भन्छु अनि यो साँचो हो भनी प्रमाण गर्न म परमेश्वरलाई साक्षी बसिदिनु होस् भन्छु। म कोरिन्थमा फर्केर नआएको कारण यही थियो कि म तिमीहरूलाई शास्ति दिन वा तिमीहरूको चित्त दुखाउनु चाहन्थेँ।

24 मैले यो भन्न खोजेको होइन कि हामी तिमीहरूको विश्वासमाथि नियन्त्रण राख्न चाहन्छौं। तिमीहरू विश्वासमा दृढ छौं। तर तिमीहरूकै आनन्दको लागि हामी तिमीहरूसित काम गर्नेछौं।

2

1 यसैले, मैले निश्चय गरे कि मेरो अर्को भ्रमणले तिमीहरू दुःखी हुनु पर्दैन।

2 मैले तिमीहरूलाई दुःखित बनाएँ भने कसले मलाई खुशीयाली दिन्छ? केवल तिमीहरूले मात्र मलाई खुशी पार्न सक्छौं जसलाई मैले दुःखीत बनाएँ।

3 यही कारणले मैले तिमीहरूलाई पत्र लेखेँ जब म भ्रमणमा आएँ जसले मलाई खुशी बनाउँछन तिनीहरूबाट म दुःखी हुनु पर्दैन। तिमीहरूको विषयमा बेफिक्री छु। म पक्का विश्वासमा छु कि तिमीहरू मेरो प्रसन्नतालाई आफ्नो प्रसन्न सम्झन्छौं।

4 अघि जब मैले लेखेँ मेरो मन खुबै विचलित र दुःखित थियो। मैले त्यो चिठी आफ्नो आँसुले लेखेको थिएँ मैले तिमीहरूलाई दुःखित तुल्याउनु लेखेको थिइनँ। तिमीहरू प्रति मेरो मायाको गहिराई बुझाउन लेखेको थिएँ।

भूल गर्नेलाई क्षमा देऊ

5 तिमीहरूलाई मण्डलीमा कसैले दुःखित पार्यो। उसले मलाई दुःखित बनाएन तर तिमीहरू सबैलाई केही मात्रमा दुःखी बनायो, वास्तवमा त्यो जति छ म त्यसलाई अझ बढाउन चाहँदैनँ।

6 तिमीहरूका मण्डलीबाट धेरैले उसलाई जो दण्ड दिए उसको लागि मनगो छ।

7 तर अब यो अझ असल हो कि तिमीहरूले उसलाई क्षमा दिनु पर्छ उसलाई सान्तवना दिनु पर्छ। त्यसले उसलाई अति नै दुःख र एकदमै हेरस खानुबाट जोगाउँछ।

8 यसकारण म विन्ती गर्छु कि तिमीले उसलाई तिम्रो प्रेम देखाऊ।

9 यसैले मैले तिमीहरूलाई यो लेखेको हुँ। हरेक कुरामा तिमीहरू आज्ञाकारी छौ कि छैनौ भन्ने जाँचन र हेर्न म चाहन्थेँ।

10 कसैलाई तिमीले क्षमा दियो भने, म पनि त्यस मानिसलाई क्षमा दिन्छु। अनि मैले जे क्षमा दिएको छु-ममा क्षमा दिने केही भए-मैले त्यो ख्रीष्टको उपस्थितिमा तिम्रोलागि दिएँ।

11 शैतानले हामीबाट केही नखोसोस भनेर मैले त्योसो गरेको हुँ। शैतानको के-के योजनाहरू छन् त्यो हामी राम्ररी जान्दछौं।

परमेश्वरले हामीहरूलाई समस्याहरूमा बिजय दिनुहुन्छ

12 ख्रीष्टको सुसमाचार प्रचार गर्न म न्रोआसमा गएँ, प्रभुले मलाई उहाँको सेवा गर्न राम्रो मौका दिनु भएको थियो।

13 तर मैले मनमा शान्ति पाइँनँ, किनकि मैले मेरा भाइ तीतसलाई त्यहाँ भेटाइँनँ। त्यसैले मैले विदा लिएँ र म्यासिडोनिया तर्फ लागेँ।

14 तर परमेश्वरलाई धन्यवाद होस् जसले हामीलाई सँधै ख्रीष्टद्वारा विजयतर्फ डोर्याउनु हुन्छ। परमेश्वरले हामीलाई उहाँको ज्ञान सुगन्धित वासना जस्तो चारैतिर फिजाउन प्रयोग गर्नुहुन्छ।

15 परमेश्वरमा हाग्नो यही भेटौंहरू छन्। कि ती जो बचाइँदेछन् अनि ती जो नष्ट गरिँदेछन् तिनीहरूको बीचमा हामी ख्रीष्टको मिठो गन्ध हौं।

16 मानिसहरू जो नष्ट गराइँदेछ तिनीहरूको लागि हामी मृत्युको गन्ध हौं जसले मृत्यु ल्याउँछ। तर बचाइनेहरूलाई हामी जीवनका गन्ध हौं जसले जीवन ल्याउँदछ। यसकारण यस कार्यको निम्ति को योग्य छ?

17 हामी लाभको निम्ति परमेश्वरका वचन बेच्दैनौं जस्तो धेरै अरूहरूले गर्छन्। होइन! तर ख्रीष्टमा हामी परमेश्वरको अधि सत्य बोल्दछौं। हामी परमेश्वरबाट पठाइएका मानिसहरू छौं बोल्दछौं।

3

परमेश्वरका सेवकहरूको नयाँ करार

- 1 फेरि के हामी हाम्रो विषयमा गर्व गर्छौं? अरुहरू जस्तै तिमीहरूलाई वा तिमीहरूबाट परिचय-पत्रको खाँचो पर्छ?
- 2 तिमीहरू नै हाम्रो परिचय पत्र हो। त्यो परिचय पत्र हाम्रो हृदयमा लेखिएको छ। त्यो सबैले जानेका र पढेका छन्।
- 3 यो देखाऊ कि तिमीहरू ख्रीष्टद्वारा हामी मार्फत पठाइएका परिचय पत्र हो। त्यो पत्र मसीले लेखिएको छैन तर शाश्वत परमेश्वरको आत्माले लेखिएको छ। त्यो ढुङ्गाका पाटीहरूमा* लेखिएको छैन त्यो मानव हृदयहरूमा लेखिएको छ।
- 4 हामी यसरी कुरा गर्न सक्छौं किनभने ख्रीष्ट मार्फत परमेश्वरको अघि हामी ढुक्क छौं।
- 5 हामी भन्दैनौं कि कुनै पनि काम आफैँ राम्रो गर्न सक्छौं। परमेश्वर नै शक्तिको श्रोत हुनुहुन्छ, जे हामी गर्छौं त्यो गर्न योग्य बनाउनु हुन्छ।

6 (परमेश्वरबाट उहाँका मानिसलाई दिइएको) नयाँ करारको सेवक बन्न परमेश्वरले हामीलाई योग्य बनाउनु भएको छ। यो नयाँ करार लिखित नियम होइन। यो आत्माको हो। लिखित करारले मृत्यु ल्याउँछ, तर पवित्र आत्माले जीवन दिन्छ।

नयाँ वाचाले बढी महिमा ल्याउँछ

- 7 मृत्यु ल्याउने व्यवस्थाका अक्षरहरू ढुङ्गामा खोपिएका थिए। अनि यो परमेश्वरको महिमासँग आयो। मोशाको अनुहार यति उज्वलो भयो कि इस्राएलका मानिसहरूले उनको अनुहार हेर्न सकेनन्। त्यो महिमा पछि लुप्त भयो।
- 8 पवित्र आत्माको सेवा कसरी अझ बढी महिमामय होला?
- 9 मेरो भनाइको अर्थ हो: व्यवस्थाले मानिसहरूलाई पापको दोष निर्णय गर्दा तर यसले महिमा लियो। त्यसैले जुन सेवालले मानिसहरूलाई धार्मिक बनाउँछ त्यसको अझै बढी महिमा हुँदछ।
- 10 त्यस प्राचीन सेवाको महिमा अझ बढी थियो। तर जब नयाँ सेवाको महान महिमासँग त्यसलाई दाँजिन्छ, त्यो सेवाको महिमा हराउँछ।
- 11 त्यो सेवा जुन लुप्त भयो त्यो महिमासँग आएको भए, तब यो सेवा जो सदा-सर्वदा रहनेछ त्यसको अझ विशाल महिमा हुने थियो।
- 12 हामीसित यो आशा छ, यसैले हामी खुबै साहसी छौं।
- 13 हामी मोशा जस्ता छैनौं। उनले आफ्ना अनुहारमा घुम्टो हालेका थिए। इस्राएलका मानिसहरूबाट अनुहार लुकाउनु मोशाले आफ्नो अनुहार छोपेका थिए। महिमा अल्पिदैथ्यो अनि मोशा चाहँदैन थिए कि तिनीहरूले त्यसको अन्त्य देखुन।
- 14 तर तिनीहरूको मन बन्द छन् तिनीहरूले बुझ्न सकेनन्। आज पनि जब तिनीहरू पुरानो करार पढ्छन् त्यहीँ ढकनीले अर्थ छोपिन्छ। ढकनी खोलिएको छैन। त्यो खाली ख्रीष्टद्वारा हटाइन्छ।
- 15 तर आज सम्म पनि जब ती मानिसहरू मोशाको व्यवस्था पढ्छन्, तिनीहरूका मनमा घुम्टो लागेको हुन्छ।
- 16 तर जब कुनै मानिस बदलन्छ र प्रभुलाई पछ्याउँछ, त्यो घुम्टो हटाइन्छ।
- 17 प्रभु, आत्मा हुनु हुन्छ। अनि जहाँ प्रभुको आत्मा छ त्यहाँ स्वतन्त्र हुन्छ।
- 18 हाम्रो अनुहार ढाकिएको छैन। हामी सबै प्रभुको महिमा देखाउँछौं। हामी उनी जस्तै हुन परिवर्तन हुँदछौं। यस परिवर्तनले हामीमा झन-झन महिमा ल्याउँछ।

4

माटाको भाँडामा आत्मिक धन

- 1 परमेश्वरले, आफ्नो दयाले हामीलाई यो काम गर्न दिनु भएकोछ, यसकारण हामी यो काम छोड्दैनौं।
- 2 तर हामीले गुप्त र लज्जाजनक तरिका त्यागेका छौं। हामी छल कपट प्रयोग गर्दैनौं र परमेश्वरको शिक्षा परिवर्तन गर्दैनौं। अहँ! थ्याम्मै गर्दैनौं। हामी सत्य र सजिलोसित बुझ्छौं। हामी को हौं भन्ने कुरो मानिसहरूलाई हामी यसरी नै देखाउँछौं। अनि हामी अनि परमेश्वर समक्ष हामी कस्तो मानिस हौं त्यो पनि उनीहरूले आफ्नो हृदयमा जान्न सक्छन्।
- 3 हामीले प्रचार गरेको सुसमाचार लुकेको होला तर यो तिनीहरूकै लागि लुकेको हो जो अल्मलिएका छन्।
- 4 यस संसारको शासनकर्ता जसले विश्वास गर्दैनन् ती मानिसहरूको मन अन्धा बनाइदिएको छ। यसर्थ तिनीहरूले ख्रीष्टको महिमाको सुसमाचारको प्रकाश देख्न सकेनन्। ख्रीष्ट नै एक हुनुहुन्छ जो एकदमै परमेश्वर जस्तै हुनुहुन्छ।
- 5 हामी आफ्नो बोधमा प्रचार गर्दैनौं। तर हामी येशू ख्रीष्ट प्रभु हुनुहुन्छ भन्ने सत्य कुरा प्रचार गर्छौं। अनि हामी प्रचार गर्छौं कि येशूको निम्ति हामी तिमीहरूका सेवक हौं।

* 3:3; ढुङ्गाका पाटीहरू अर्थात परमेश्वरले मोशालाई दिएका करारहरू ढुङ्गाका पाटीमा लेखिएका थिए। पद 7 मा पनि उल्लेख छ। हेर्नुहोस प्रस्थान 24:12; 25:16

6 परमेश्वरले एक पल्ट भन्नु भएको थियो, “अन्धकारबाट ज्योति चम्किने छ!” अनि उहाँ तिनै परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले हाम्रो हृदयमा आफ्नो ज्योति प्रकाशित हुन दिनुभयो। ख्रीष्टको अनुहारमा परमेश्वरको महिमा झल्काएर उहाँले हामीलाई प्रकाश दिनु भयो।

7 परमेश्वरले हामीलाई यो धन दिनुभयो। तर हामी यस्तो धन राख्न माटाका भाँडाहरू जस्ता मात्र छौं। यसले बुझाउँछ कि यो महान शक्ति परमेश्वरबाट हो, हामीबाट होइन।

8 हामी दुःख दुःखले घेरिएका छौं, तर हामी किचिएका छैनौं। कहिले काँही हामी अल्मलमा पर्छौं र के गर्नु पर्ने जान्दैनौं, तर हामी त्यागदैनौं।

9 हामी सताइरहेका छौं तर परमेश्वरले हामीलाई छोड्नु हुन्न। कहिले कहीं हाम्रो चित्त दुखाइन्छ तर हामी नष्ट गरिएका छैनौं।

10 येशूको मृत्यु हाम्रै शरीरमा छ। हामी यो प्रत्येक ठाउँ मृत्यु लिएर हिंडौं जसमा कि येशूको जीवन हाम्रा शरीरमा पनि देख्न सकिंयौं।

11 हामी जीवित छौं तर येशूको निम्ति हामी सधैं मृत्युको खतरामा छौं। हामीमा यसै हुन्छ जसमा कि हाम्रो मरणशील शरीरमा येशूको जीवन पनि झल्कन सकोस्।

12 यसैले मृत्युले हामीमा काम गर्दछ, अनि जीवनले तिमीहरूमा काम गर्दछ।

13 धर्मशास्त्रमा यो लेखिएको छ, “मैले विश्वास गरेँ, यसकारण म बोलेँ।” हाम्रो विश्वास पनि त्यस्तै नै छ। हामी विश्वास गर्छौं र हामी बोल्छौं।

14 परमेश्वरले प्रभु येशूलाई मृत्युबाट जीवन दिनुभयो। अनि हामी जान्दछौं परमेश्वरले हामीलाई पनि येशूसित बौराउनु हुन्छ। परमेश्वरले हामीलाई तिमीहरूसितै ल्याउनु हुनेछ अनि हामी उनका अधि उभिने छौं।

15 यी सबै कुराहरू तिमीहरूका निम्ति हो ताकि परमेश्वरको महिमा धेरै मानिसहरूमा बाँडिदैं। यसकारण, यसरी उहाँको महिमाका निम्ति परमेश्वरले धेरै धन्यवाद पाउनु भइरहेको छ।

विश्वासमा जिउनु

16 त्यसैकारणले हामी कहिल्यै कमजोर बन्दैनौं। हाम्रो भौतिक शरीर जीर्ण र कमजोर हुँदैं तर हामीभित्रको आत्मा हरेक दिन नयाँ बनिदैं।

17 यस घरि केही समयको निम्ति साना साना समस्याहरू सामान गर्दछौं। तर ती समस्याहरूबाट हामीले अनन्त महिमा पाउने सहायता पाइरहेकाछौं त्यो अनन्त महिमा समस्याहरू भन्दा धेरै महान छ।

18 त्यसैले हामीले देख्न नसकिने कुराहरू हामी सोचौं तर जे देखौं ती विषयमा होइन। प्रत्यक्ष देखिने कुराहरू क्षणिक हुन्छन् अनि हामीले देख्न नसकिने कुराहरू चाँहि सधैंको लागि हुनेछ।

5

1 हामी जान्दछौं, यस धर्तीमा हामी जुन तम्बूमा बस्छौं त्यो नष्ट हुनेछ। तर जब त्यो नष्ट हुनेछ, हामीले बस्ने घर परमेश्वरबाट पाउनछौं। त्यो घर मानिसले बनाएको होइन। यो घर स्वर्गमा हुन्छ र अनन्त रहनेछ।

2 हामीलाई हाम्रो वर्तमान घरमा वाक्क दिक्क लागिसकेको छ अनि स्वर्गीय घर पाउने इच्छा गरिरहेका छौं अनि परमेश्वरले हामीलाई दिनु हुनेछ।

3 त्यो हामीलाई पहिर्याई दिइनेछ र हामी नाङ्गो हुने छैनौं।

4 जतिञ्जेल हामी यस शरीरमा बस्छौं, हामी चिन्तारग्रस्त छौं, र गन्गनाउँछौं। मेरो भनाईको अर्थ यो होइन कि हामी यस घरलाई छोड्न चाहन्छौं तर हामी हाम्रो स्वर्गीय घरमा जान चाहन्छौं अनि जब यो शरीरको अन्त हुन्छ यो जीवनले ढाकिने छ।

5 परमेश्वरले हामीलाई यसैको लागि सृष्टि गर्नु भएको छ। अनि उहाँले वाचा स्वरूप हामीलाई आत्मा दिनु भएको छ ताकि उहाँले हामीलाई नयाँ जीवन दिनु हुनेछ।

6 यसैकारण हामी सधैं भरोसामा छौं। हामी जान्दछौं कि जति समय सम्म हामी यस शरीरमा रहन्छौं, हामी प्रभुबाट टाढा हुन्छौं।

7 हामी विश्वासको मार्ग दर्शनमा बाँचेका छौं-जे देखौं त्यसले होइन।

8 त्यसैले त म भन्छु हाम्रो भरोसा छ। अनि वास्तवमा हामी यस शरीरबाट टाढा रहन इच्छा गर्छौं अनि प्रभु जहाँ हुनुहुन्छ त्यही बस्न खोज्छौं।

9 हाम्रो उद्देश्य परमेश्वरलाई सन्तुष्ट पार्नु हो। यस शरीरमा रहौं अथवा प्रभुसित रहौं हामी उहाँलाई सन्तुष्ट पार्न चाहन्छौं।

10 न्यायको निम्ति हामी सबै परमेश्वरको अधि उभिनै पर्छ। प्रत्येकले यस पार्थिव शरीरमा हुदाँ जे गरेको छ, उसले त्यो पाउने पर्छ राम्रो अथवा नराम्रो पाउने नै छ।

मद्दतकारी मानिस परमेश्वरका मित्र बन्छन्

11 परमप्रभुको डरको अर्थ हामी जान्दछौं। यसकारण मानिसलाई सत्य ग्रहण गर्न हामी सघाउँछौं। हामी वास्तवमा के हौं, परमेश्वर जान्नुहुन्छ। अनि म आशा गर्छु तिमीहरू पनि आफ्नो हृदयमा हामीलाई जान्दछौं।

12 हामी आफूलाई तिमीहरू अधि प्रमाणित गर्ने कोशिश फेरि गर्दैनौं तर हामी तिमीहरूलाई आफ्नै बारेमा भन्दछौं। हाम्रा बारेमा किन गर्वित बन्ने कारणहरू तिमीहरूलाई दिंदैछौं। तब बाहिरी कुराहरूमा जो देखिन्छन् गर्व गर्नेहरूको निम्ति तिमीहरूलाई जवाफ हुनेछ। कसको हृदयमा के छ ती मानिसहरूले वास्ता राख्दैनन्।

13 यदि हामी पागल हौं भने, त्यो परमेश्वरकोलागि हो। यदि हाम्रो मन ठीक छ भने, त्यो तिमीहरूकोलागि हो।

14 ख्रीष्टको प्रेमले हामीलाई वशमा राख्दछ। किनभने हामी जान्दछौं हामी सबैकोलागि ख्रीष्टले मृत्युलाई सहनु भयो।

15 ख्रीष्टले सबैकोलागि प्राण दिनु भयो जसमा कि अब उसो जो बाँचेकाछन् तिनीहरू आफ्नोलागि मात्र बाँच्न हुँदैन। उहाँले तिनीहरूकैलागि प्राण दिनुभयो औ तिनीहरूकोलागि बोर्याइनु भयो, यसर्थ ती मानिसहरू उहाँकोलागि बाँच्नु पर्छ।

16 अब उसो संसारले मानिसहरूलाई जस्तो सम्झन्छ त्यस्तो हामी मानिसहरूलाई सम्झने छैनौं। साँचो हो, हामीले पनि पहिले ख्रीष्टलाई संसारले सम्झे जस्तै सम्झन्थ्यौं तर अब हामी त्यसरी सम्झ्दैनौं।

17 यदि कोही ख्रीष्टमा छ भने त्यो नयाँ मानिस बनिपको छ। पुराना कुराहरू बितेर गए, हरेक कुरो नयाँ छ।

18 यी सब परमेश्वरबाटै हुन्। ख्रीष्टद्वारा, परमेश्वरले हामी र उहाँको माझमा शान्ति बनाउनु भयो। परमेश्वरले हामीलाई मानिसहरू बीच र उहाँसित शान्ति ल्याउने काम दिनु भयो।

19 मेरो भन्नुको तात्पर्य संसार र आफू माझ शान्ति बनाउँदै परमेश्वर ख्रीष्टमा हुनुहुन्थ्यो। ख्रीष्टमा परमेश्वरले मानिसहरूलाई तिनीहरूको पापहरूका निम्ति दोषी ठहराउनु भएन। अनि उहाँले मानिसहरूलाई भन्नुलाई हामीलाई यो शान्ति समाचार दिनु भयो।

20 यसर्थ हामी ख्रीष्टको पक्षमा बोल्न पठाइएका छौं। यो मानिसहरूलाई परमेश्वरले हामी मार्फत बोलाउनु भएको जस्तै हो। हामी ख्रीष्टको निम्ति बोल्छौं अनि परमेश्वरसित शान्ति कायम गर्न तिमीहरूलाई विन्ती गर्छौं।

21 ख्रीष्टमा पाप थिएन। तर परमेश्वरले उहाँलाई पापी बनाउनु भयो। परमेश्वरले यो हाम्रोलागि गर्नुभयो ताकि हामीहरू ख्रीष्टमा परमेश्वरसित धार्मिक रहन सकौं।

6

1 परमेश्वरका हामी सहकर्मीहरू हौं। यसैले, हामी तिमीहरूलाई विन्ती गर्छौं जुन अनुग्रह परमेश्वरबाट पाएका छौ व्यर्थ हुन नदेऊ।

2 परमेश्वर भन्नु हुन्छ:

“ठीक समयमा मैले तिमीलाई सुनें,
अनि मुक्तिको दिनमा मैले तिमीलाई सहायता गरें।”

यशैया 49:8

तिमीहरूलाई म भन्दछु “ठीक समय” अहिले नै हो “मुक्तिको दिन” आजै हो।

3 मानिसहरूले हाम्रा काममा कुनै भुल नभेट्नु भन्ने हामी चाहन्छौं। त्यसैले अरू मानिसहरूकोलागि समस्या बन्ने कुनै काम हामी गर्दैनौं।

4 तर दुःखमा, अपठ्यारोमा, ठूलठूला समयस्याहरूमा अनि जम्मै परिस्थिहरूमा हामी आफैलाई परमेश्वरका सेवकहरू हौं भन्ने देखाउँछौं।

5 हामी यस्तो गर्छौं, जब हामी कुटाइ खाँदछौं, हामी जेलमा हुन्छौं, जब मानिसहरूले हाम्रो विरोधमा आवाज उठाउँछन्, जब हामीले कठिन परिश्रम गर्नु पर्छ, जब हामी सुत्र पाउँदैनौं अनि हाम्रोमा खाने वस्तु हुँदैन।

6 हामी हाम्र समझदारीले, धैर्यले, दया अनि पवित्र आत्मामा जीवनद्वारा परमेश्वरको कर्मीहरू हौं भनी आफै देखौं।

7 हामी पवित्र आत्माबाट, साँचो प्रेमबाट, सत्य प्रचार गर्दै र परमेश्वरको शक्ति मार्फत यस्तो देखौं। हरेक कुराबाट आफ्नो रक्षा गर्न हामी धार्मिक जीवनको उपयोग गर्छौं।

8 कसैले हामीलाई आदर गर्छन् तर कसैले अनादर गर्छन्। कसैले हाम्रो बारेमा प्रशंसा गर्छन् तर कसैले निन्दा गर्छन्। कसैले भन्छन् हामी ठगाहा हौं तर हामी सत्य बोल्छौं।

9 कति मानिसहरूकोलागि हामी अपरिचित छौं, तरैपनि हामी सुपरिचित छौं। हामी मर्न लागेका ठानिन्छौं, तर हेर! हामी बाँचिराखेका छौं। हामी दण्डित छौं, तर हामी मारिएका छैनौं।

10 हामी धेरै दुःखी छौं, तर हामी खुशी मनाइरहेकै छौं। हामी गरीब हौं, तर हामीले धेरै मानिसहरूलाई धनी बनाइरहेका छौं। हामीसित केही छैन, तर पनि वास्तवमा हामीसित प्रत्येक चीज छ।

11 कोरिन्थीवासी, तिमीहरूलाई हामीले खुल्ला साथ भनेका छौं। तिमीहरूसित हामीले हाम्रा हृदय खोलेका छौं।

12 तिमीहरू प्रति हाम्रो प्रेमको स्रोतमा रोकावट परेको छैन। तर हामीप्रति तिमीहरूको प्रेमभाव रोकिएको छ।

13 तिमीहरू मेरा नानीहरू जस्तो गरी म तिमीहरूसित बोल्छु, तिमीहरूको निम्ति हामीले जे गर्थौं हाम्रो निम्ति त्यही गर। हाम्रो लागि तिमीहरूको हृदय खुल्ला राख।

अन्यजातिहरूसंग जीउन वारे चेताउनी

14 अविश्वासीहरू जस्ता तिमीहरू होइनौं। यसैले उनीहरूसंग सहभागी नहोऊ। असल र खराबमा के साझेदारी हुन्छ? अंधारो र उज्यालो एकैसाथ हुन सक्दैन।

15 ख्रीष्ट र बेलियालले कसरी सम्झौता गर्न सक्छन्? एक विश्वासीले अविश्वासीबाट के पाउन सक्छ?

16 परमेश्वरको मन्दिर र मूर्तिहरूसित सम्झौता हुन सक्तैन। अनि हामी जीवित परमेश्वरका मन्दिर हौं। जस्तो परमेश्वर भन्नु हुन्छ:

“म तिमीहरूसित बस्छु, तिनीहरूसितै हिड्छु,

म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु, अनि तिनीहरू मेरा मानिसहरू हुनेछन्।”

लेबि 26:11-12

17 “यसैले ती मानिसहरूबाट निस्केर आऊ,

आफूलाई तिनीहरूबाट अलग गराऊ, प्रभु भन्नु हुन्छ,

केही असुद्ध कुराहरू नछोऊ,

र म तिमीहरूलाई स्वीकार गर्नेछु।”

यशैया 52:11

18 “म तिमीहरूका पिता बन्नेछु,

अनि तिमीहरू मेरा छोरा-छोरीहरू हुनेछौं, सर्वशक्तिमान् परम प्रभु भन्नु हुन्छ।”

2 शामुएल 7:8,14

7

1 प्यारा साथीहरू! हामीले परमेश्वरबाट यी प्रतिज्ञाहरू पाएकोछौं। यसकारण हरेक किसिमको अशुद्धताबाट हाम्रा शरीर वा हाम्रा अत्मालाई पवित्र पछ। हाम्रो जिउने तरिकामा परिपक्व हुने कोशिश हामीले गर्नुपर्छ, किनकि हामी परमेश्वरलाई आदर गर्छौं।

पावलको आनन्द

2 हाम्रो लागि आफ्नो हृदय खुला राख। हामीले कसैलाई नराम्रो गरेका छैनौं, हामीले कसैको विश्वास नष्ट गरेका छैनौं। हामीले कसैलाई शोषण गरेका छैनौं।

3 मैले यो तिमीहरूलाई दोष्याउनको लागि भनेको होइन। मैले अघि नै भनें हामी तिमीहरूलाई यती धेरै माया गर्छौं कि हामी तिमीहरूको जीवन र मृत्युसँगि मिलेका छौं,

4 म तिमीहरूसित औधि ढुक्क अनुभव गर्छु। म तिमीहरू प्रति गर्वित छु। तिमीहरू मलाई धेरै उत्साह दिन्छौ र हाम्रा सारा दुःखहरूमा पनि म बढो अनिन्दित छु।

5 जब हामी म्यासिडोनियामा आयौं, हामीलाई विश्राम थिएन। हामीले आफ्नो चारैतिर दुःख दुःख देख्यौं। बाहिर-बाहिर हाम्रो लडाइँ थियो तर भिन्न-भिन्न डर।

6 तर दुःखमा पर्नेहरूलाई परमेश्वरले सुख दिनुहुन्छ। अनि जब तीतस आए, परमेश्वरले हामीलाई सुख दिनुभयो।

7 तिनको आगमन अनि तिमीहरूले उनलाई दिएको सुखले हामीहरू सुखी भयौं। तीतसले भने कि तिमीहरू मलाई भेट्न चाहन्छौ। आफूले गरेको कामको लागि तिमीहरूले दुःख मान्यो भनी उनले मलाई भने। अनि तिमीहरूले मेरो खुब याद गर्छौं भनेर पनि उनले मलाई भने। यो सुनेर म अत्यन्तै खुशी भएँ।

8 मैले लेखेको पत्रले तिमीहरूलाई खिन्न तुल्यायो भने पनि त्यो लेखेकोमा म दुःखित छैनँ। तर, त्यसले शुरूमा तिमीहरूलाई खिन्न बनायो नै, म पनि पहिले त त्यसको लागि दुःखी भएँ। तर त्यसले तिमीहरूलाई थोरै समयको लागि मात्र खिन्न तुल्यायो।

9 अनि अहिले म हर्षित छु। तिमीहरूलाई खिन्न बनाएर म हर्षित भएको होइन। तर म यसकारणले हर्षित छु कि तिमीहरूको यो यस्तो दुःख हो जुन परमेश्वरले चाहनु हुन्छ। यसर्थ हामीले तिमीहरूलाई कुनै प्रकारले पनि चोट पुर्याएनौं।

10 परमेश्वरले चाहनु भए जस्तो पीरले एक व्यक्तिको हृदय र जीवनमा परिवर्तन ल्याउँछ। यसले मानिसलाई मुक्ति तर्फ डोरयाउँछ र हामी त्यसको लागि कुनै पीर मान्दैनौं। तर संसारिक शोकले मृत्यु गराउँछ।

11 तिमीले पाएको त्यो पीर चौंछि परमेश्वरले चाहेको पीर नै थियो। अब तिमी बुझ्छौ कि त्यस पीरले तिमीमा के ल्यायो। त्यस पीरले तिमीलाई अझ गम्भीर बनायो अनि आफू भूलमा भएको प्रमाण गराउन प्रेरित गरायो। त्यसले तिमीलाई क्रुद्ध र कातर बनायो। त्यसले तिमीमा मलाई भेट्ने इच्छा जगायो। त्यसले तिमीहरूलाई उत्साहित गरायो र न्याय गर्नु पर्ने रहेछ भन्ने इच्छा गरायो। त्यस चीजहरूबाट तिमी यो समस्यामा नरहेको प्रत्यक्ष बनायो।

12 त्यो चिठी मैले लेखेको कारण यो होइन कि व्यक्तिले भूल गर्यो तर कारण यो हो कि मानिस भूलमा थियो। वास्तवमा परमेश्वरको अधि तिमीहरू हामीलाई कति धेरै याद गर्छौं सो जान्नु त्यो चिठी तिमीहरूलाई लेखिएको हो।

13 त्यसैकारण हामी सुखी थियौं।

हामी खुबै आनन्दित थियौं किनभने तितस धेरै आनन्दित थिए। तिमीहरूले गरेको व्यवहारमा तिनी अत्यन्तै खुशी थिए।

14 मैले तीतससित तिमीहरूबारे गर्व गरेको थिए। अनि मैले ठीकै गरेँ भन्ने तिमीहरूले प्रमाण गर्थौं। हामीले तिमीहरूलाई भनेको हेरेक कुरो साँच्चो थियो। अनि तितससित हामीले गरेको गर्व पनि साँच्चो थियो भन्ने तिमीहरूले नै साबित गरिदियौं।

15 अनि उनको तिमी प्रति प्रेम अझ ठूलो हुन्छ जब उसले सम्झन्छ कि तिमीहरू सबै आज्ञाकारी थियौं। तिमीहरूले डर र आदरसित उनलाई स्वागत गर्थौं।

16 म खुबै आनन्दित छु किनभने तिमीहरूमाथि म पुरै विश्वास गर्न सक्छु।

8

ख्रीष्टिय दान

1 अनि अब दाज्य-भाइ, दिदी-बहिनीहरू! तिमीहरूलाई अनुग्रह बारे जनाउनु चाहन्छौं जुन परमेश्वरले म्यासिडोनियामा त्यहाँका मण्डलीहरूलाई दिनुभयो।

2 ती विश्वासीहरूलाई अत्यन्तै कष्ट दिएर परीक्षा लिइन्थ्यो।

3 ती साबै गरीब मानिसहरू थिए। तथापि ठूलो हर्षसाथ तिनीहरूले मुठी खोलेर दिए। म भन्न सक्छु आफ्नो गच्छेले पुरोसम्म तिनीहरूले दिए। ती विश्वासीहरूले, आफुले दिन सक्ने भन्दा पनि धेरै नै दिए। उनीहरूले उदारतापूर्वक दिए। कसैले तिनीहरूलाई त्यसो गर्न भनेका थिएन।

4 तर तिनीहरूले हामीलाई घरि-घरि सोध्थे परमेश्वरका मानिसहरूको यस सेवामा भागीदार बन्न पाऊँ भनेर हामीलाई विन्ती गर्थे।

5 अनि तिनीहरूले यस प्रकारले दिए कि जुन हामीले आज्ञै गरेका थिएनौं। तिनीहरूले आफ्नो दान दिनु अघि नै आफैं प्रभुमा पहिले समर्पण भए। यो नै परमेश्वर चाहनुहुन्छ।

6 यसैले यो विशेष पूनित कार्य सिद्धयाउन हामीले तितसलाई र तिमीहरूलाई सघाइ माग्यौं। तितस नै एकजना हुनु जसले यो काम शुरू गरे।

7 तिमीहरू हेरेक कुरामा धनी छौ-विश्वासमा, वचनमा, सहायता गर्ने चाहनामा अनि हामीबाट सिकेको प्रेम गर्नामा। र त्यसैले दान दिने काममा पनि तिमीहरू महान बन भन्ने हामी इच्छा गर्छौं।

8 मैले दिनु भनेर तिमीहरूलाई आज्ञा गरिरहेको छैनँ। तर तिमीहरूको प्रेम सत्य प्रेम नै रहेछ कि भन्ने हेर्न खोज्दैछु। अस्मानिसहरूर मद्दत गर्न इच्छुक छन भन्ने देखाउन मात्र म यी कुराहरू गर्छु।

9 हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह त तिमीहरू जान्दछौ। अनि तिमीहरू यो पनि जान्दछौ कि ख्रीष्ट परमेश्वरमा धनी हुनु हुथ्यो, तर तिमीहरूको निम्ति उहाँ गरीब हुनु भयो। आफू गरीब भनेर तिमीहरू धनी हुन सक् भनेर नै उनले त्यसो गर्नु भएको हो।

10 अनि त्यस विषयमा मैले मेरो राय दिएँ अनि यो मैले भनेँ किनभने म विश्वास गर्छु कि यो तिमीहरूको लागि राम्रो हो। पोहोर साल दान दिन इच्छा गर्नेहरूमा तिमीहरू प्रथम थियौ। साँच्चै नै तिमीहरू दान दिनमा प्रथम थियौ।

11 यसर्थ तिमीहरूले शुरू गरेको काम अब पूरा गर। तब मात्र तिमीहरूको “गर्ने इच्छा” अनि तिमीहरूको “कर्म” समतुल्य हुनेछ। तिमीहरूसित जे छ त्यहीबाट दान देऊ।

12 तिमीहरू दिन चाहन्छौ भने मात्र तिमीहरूको दान थापिन्छ। र तिमीसित भएकोबाट तिमी दान जाँचिन्छ, तर तिमीहरूसँग नभएकोबाट होइन।

13 जब अरूहरू सुखी रहँदा तिमीहरूलाई चाँहि कष्टमा होऊ भन्ने हामी चाहँदैनौ। हामी सबथोक बराबरी होस् भन्ने चाहन्छौ।

14 यसधरि तिमीहरूसित प्रशस्त छ। तिमीहरूसित भएका यी कुराले अरू मानिसहरूलाई खाँचो परेको कुरो टार्न मद्दत पुग्नेछ। अनि पछि जब उनिहरूसित प्रशस्त हुन्छ उनीहरूले तिमीहरूको खाँचो टारिदिन सक्छन्। तब सबै बराबर हुनेछन्।

15 धर्मशास्त्रमा यस्तै लेखिएको छ:

“जसले धेरै बटुल्यो उसको धेरै रहेन,
जसले थोरै बटुल्यो उसकोमा अलिकति मात्र रहेन।”

प्रस्थान 16:18

तितस र उनका साथीहरू

16 म परमेश्वरलाई धन्यवाद चढउँछु किनभने उनले तितसलाई तिमीहरू प्रति त्यही प्रेम दिए जुन मेरो तिमीहरू प्रति छ।

17 हामी उनलाई जे गराउन निवेदन गरेका थियौं, उनले त्यही स्वीकार गरे। उनी तिमीहरूकहाँ जान औधी चाहन्थे। यो उनको आफ्नै विचार थियो।

18 तितसको साथमा हामी एक जना भाइलाई पठाउँदछौं जसको प्रशंसा सबै मण्डलीहरूबाट भएको छ। सुसमाचार प्रचारमा उनको सेवाको कारणले यी भाइ प्रशंसित छन्।

19 हामीले यस्तो दान लिएर हिँड्दा यी भाइ हामीसित हिँड्न मण्डलीहरूबाट छानिएका थिए। प्रभुमा महिमा ल्याउनु, हामी साँच्चै सघाउन चाहन्छौं भन्ने देखाउन हामी यो सेवा गर्दछौं।

20 यो धेरै धन व्यावहार गर्दा कसैले हामीलाई दोष लाउन मौका नपाओस्। यसर्थ हामी खुबै सर्तक छौं।

21 हामी ठीक काम गर्ने कोशिश गर्छौं। प्रभुले जस्तो ठीक मान्नु हुन्छ र मानिसहरूले पनि जुन ठीक ठान्छन् हामी त्यही गर्न चाहन्छौं।

22 अर्को एकजना भाइलाई पठाउँदछौं जो मद्दत गर्न भने पछि सधैं अघि सर्छन्। उनको सहायता गर्ने इच्छा अनेकौ पल्ट प्रमाणित गरिसकेका छन्। अनि अहिले पनि उनी अझै धेरै सहायता गर्न चाहन्छन्, किनभने तिमीहरूमाथि उनको त्यस्तो विश्वास छ।

23 अब तितसको बारेमा-उनी मेरा सहकर्मी हुन्। तिमीहरूलाई सहायता गर्न उनी मसँगै काम गर्दछन्। अनि अरू भाइहरूको बारेमा तिनीहरू मण्डलीहरूबाट पठाइएका हुन् र तिनीहरूले पनि ख्रीष्टमा महिमा ल्याउँछन्।

24 त्यसकारण यी मानिसहरू प्रति तिमीहरूले आफ्नो प्रेम देखाऊ। हामी तिमीहरू प्रति किन गर्वित छौं। त्यो तिनीहरूलाई देखाऊ ताकि जम्मै मण्डलीहरूले त्यो देखेछन्।

9

ख्रीष्टियन साथीहरूलाई सहायता गर

1 परमेश्वरका मानिसहरूलाई गरिने सहायताको विषयमा मैले तिमीहरूलाई लेखू पर्दैन।

2 म जान्दछु तिमीहरू सहायता गर्न इच्छुक छौ। म्यासिडोनियाका मानिसहरूसित म यसबारे प्रशंसा गरिरहन्छु। अखैयाका बासिन्दाहरू हो, तिमीहरू पोहोरेदेखि नै दान दिनु तयार थियौं भनेर मैले तिमीहरूलाई जनाइसकेको छु। अनि तिमीहरूले दान दिनु चाहेकोले, यहाँका धेरै अरू मानिसहरू उत्साहित बनिए अनि अहिले त्यसो गर्न इच्छुक छन्।

3 तर म यी भाइहरूलाई तिमीहरूकहाँ नै पठाउँदछु। म पक्का गराउन चाहन्छु कि तिमीहरूको बारेमा हामी जो गर्व गर्छौं यस विषयमा व्यर्थ सावित नहोस्। तिमीहरूको विषयमा जे भनियो त्यसको लागि म चाहन्छु कि तिमीहरू तयार बस।

4 यदि कुनै मानिस जो म्यासिडोनियाबाट मसित आउँछ र तिमीहरू तयार नरहेको पाए भने हामीलाई लाजमर्दो हुनेछ। हामी लज्जित हुनेछौं कारण तिमीहरूमाथि हामीले भरोशा गरेका थियौं। अनि वास्तवमा तिमीहरू पनि लज्जित हुनेछौं।

5 त्यसैले मैले निर्णय गरे कि हामी आउन अघि यी भाइहरूलाई तिमीहरूकहाँ पठाउनुपर्छ। तिमीहरूले वचन दिए अनुसारको यो उपहार उनीहरूले तयार पार्नेछन्। तब, जब हामी आइपुग्नेछौं उपहार तयार हुनेछ, अनि त्यो इच्छापूर्वकको उपहार हुनु पर्छ, अनि त्यो तिमीहरूले असन्तुष्ट भएर दिए जस्तो नहोस्।

6 याद गर: जसले अलिकति छर्छ उसले अलिकति नै बाली कटनी गर्छ।

7 हरेकले आफ्नो मनमा जति दिन्छ भनेर चिताएको छ त्यति नै देओस्, विना इच्छा कसैले नदिओस्। जबर्जस्तीमा कुनै व्यक्तिले नदिवोस् जसले खुशी भएर दान गर्छ उसलाई परमेश्वरले प्रेम गर्नुहुन्छ

8 अनि परमेश्वरले तिमीलाई प्रशस्त मात्र आशीर्वाद दिनु हुनेछ। तब तिमीमा साथै प्रशस्त रहनेछ अनि प्रत्येक शुभकर्मकोलागि मुक्तहस्तले दान दिन सक्नेछौ।

9 धर्म शास्त्रमा यो लेखिएको छ:

“उसले उद्धारता पूर्वक गरीबहरूलाई दिदछ,
उसको दयाभाव सदा-सर्वदा रहिरहन्छ।”

भजनसंग्रह 112:9

10 परमेश्वर नै एक हुन्, जसले रोप्नेलाई बिऊ दिनु हुन्छ अनि उहाँले खानलाई रोटी दिनुहुन्छ। अनि परमेश्वरले तिमीहरूलाई बिऊ दिनुहुन्छ र ती बिऊ बढाउनु हुन्छ। तिमी दयाभावबाट उहाँले प्रशस्त बाली उठाउनु हुन्छ।

11 परमेश्वरले तिमीलाई हरतरहले धनी बनाउनु हुनेछ जसमा कि तिमी साथै मुक्तभावले दान दिनु सक्नेछौ। अनि हामी मार्फत धन्यवाद चढाउनेछन्।

12 तिमीहरूले यस सेवालाई दिइरहेको दानले परमेश्वरका मानिसहरूको खाँचो टार्छ। तर तिमी दयाभावले यति नै मात्र गर्दैन, यसले परमेश्वर प्रति धन्यवादका भावना उर्लर आउछन्।

13 यो सेवा जुन तिमी गरिरहेकाछौ त्यो तिमी विश्वाशको प्रमाण हो। यसकै कारणले मानिसहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गर्नेछ। तिमीहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गर्छन् किन कि तिमीहरू ख्रीष्टको सुसमाचारलाई मान्छौ-जुन समाचारलाई तिमीहरू विश्वास गर्छौ भन्दछौ। मानिसहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गर्नेछन् किन कि तिमीहरू मुक्तभावले तिनीहरूसित र सबैसित मिल्दछौ।

14 अनि जब तिनीहरू तिमीहरूकोलागि प्रार्थना गर्दछन् तिनीहरू तिमीहरूलाई दिनु भएको असीम अनुग्रहले तिनीहरूलाई यस्तो लाग्छ।

15 उनको वयान गर्न नसक्ने दानको लागि परमेश्वरलाई धन्यवाद देऊ।

10

पावल आफ्नो सेवकाइको प्रतिक्षा गर्छन्

1 म, पावल, तिमीहरूलाई ख्रीष्टको नम्रता र दयासित विन्ती गर्छु। कसै कसैले भन्छन्, जतिञ्जेल म तिमीहरूसित रहन्छु म नम्र देखिन्छु तर जब टाडा हुन्छु म साहसी बन्छु।

2 फेरि कसैले सम्झन्छन् हामी सांसारिक तवरले बाँच्छौ। अब जब म आउँछु तिनीहरूका निम्ति साहसी बन्ने इरादा गर्छु। म बिन्ती गर्छु कि जब म आउँछु मलाई सहास देखाउने आवश्यक नपर्ला।

3 हामी संसारमै बास गर्छौ। तर सांसारिक मानिसहरूले झैं हामी लडाईं गर्दैनौ।

4 हामी त्यो हतियारहरू लिएर लडाईं गर्छौ जुन संसारले चलाउने हतियाहरहरू भन्दा भिन्दै छ। हाम्रा हतियारहरूमा परमेश्वरको शक्ति छ। यो हतियारले शत्रुहरूको बलियो किल्ला समेत नाश पार्न सक्छ। हामी मानिसहरूका तर्कहरू नाश गर्छौ।

5 अनि परमेश्वरको ज्ञानको विस्दृमा उठेको हरेक अहङ्कारलाई नाश गर्छौ। अनि हामी हरेक विचारलाई पक्रन्छौ र त्यसलाई त्याग्ने वा ख्रीष्टलाई मान्ने बनाउँछौ। हरेक विचारलाई ख्रीष्टको आज्ञापालन गर्नलाई वशमा पार्छौ।

6 तर पहिले तिमीहरूले नै पुरापुरी मान्नु पर्छ भन्ने हामी गर्छौ।

7 तिमीहरूले आफ्ना अधिल्लिरको तथ्यलाई हेर्नु पर्छ। यदि कसैले आफू ख्रीष्टमा भएको निश्चितरूपले मान्छ भने उसले सम्झनु पर्छ हामी पनि उही जस्तो ख्रीष्ट मै छौ।

8 त्यो साँच्चो हो, प्रभुले मलाई दिनु भएको अधिकारको कुरो लिएर म मुक्त रूपले गर्व गर्छु। तर उहाँले मलाई यो शक्ति तिमीहरूलाई दरिलो बनाउनलाई दिनु भएको हो, तिमीहरूमा चोट पुरयाउनुलाई होइन। त्यसैले म मेरो गर्व गराईमा लज्जित छैन।

9 यो पत्रद्वारा तिमीहरूलाई तसाँउँदैछु भन्ने तिमीहरूले सोचेको म चाहँदैन।

10 कोही मानिसहरू भन्छन्, “पावलका पत्रहरू त जोरदार र गहकिला हुन्छन्। तर जब उनी हामीसित रहन्छन्, उनी कमजोर रहन्छन्, अनि उनको भाषण योग्यता प्रशंसा गर्ने खालको रहँदैन।”

11 यसो भन्ने मानिसहरूले यो जान्नुपर्छ: हामी यस समय तिमीहरूसित छैनौ यसकारण हामी यी कुराहरू पत्रमा लेख्छौ। तर जब हामी त्यहाँ तिमीहरूसित हुन्छौ, हामी त्यही शक्ति देखाउँछौ जुन हामी आफ्ना पत्रहरूमा देखाउँछौ।

12 हामी आफैलाई त्यस्ता मानिसहरूको स्तरमा राख्ने आँट गर्दैनौ जो आफूलाई खुबै महत्वपूर्ण सम्झन्छन्। हामी आफूलाई तिनीहरूसित दाँज्दैनौ। तिनीहरू आपसमा आफू आफै तुलना गर्छन्, तुलनाको स्तर तिनीहरू आफै हुन् औ तुलनाको नापदण्ड आफैलाई बनाउँछन्। यसले तिनीहरू केही जान्दैनन् भन्ने देखाउँछ।

13 तर हामी सीमा नाघे गर्व गर्दैनौं, हाम्रो गर्वको सीमा परमेश्वरले हामीलाई अह्राएको काम सम्म हुनेछ। यो काम हाम्रो तिमीहरूसितको काम अन्तर्गत पर्छ।

14 हामी ज्यादा गर्व गर्दैनौं। यदि हामी तिमीहरू भएकामा अहिले सम्म नपूगेको भए, हामी निकै गर्व गर्थ्यौं। तर हामी वास्तवमा तिमीहरूकहाँ आउपुगेकाछौं हामी तिमीहरूकहाँ ख्रीष्टको सुसमाचार लिएर आयौं।

15 हामी आफ्नै कार्य क्षेत्रमा मात्रै आफ्नो गर्वलाई सीमित राख्छौं। अरूले गरेको काममा गर्व गर्दैनौं। हामी आशा गर्छौं, तिमीहरूको विश्वास बढ्छ, तिमीहरूले हाम्रो कामको क्षेत्र अझै व्यापक बनाउनमा सहायता गर्नेछौं।

16 हामी तिमीहरूको शहर बाहिरी क्षेत्रमा पनि सुसमाचार प्रचार गर्न चाहन्छौं। अर्को इलाकामा अधि नै भइसकेको काममा हामी गर्व गर्दैनौं।

17 तर “जसले गर्व गर्छ उसले प्रभुमा गर्व गर्नु पर्छ।”*

18 किनभने असल मानिस उसलाई मानिन्छ जसलाई प्रभुले ग्रहण गर्नु भएको छ, तर उसलाई होइन जसले आफैलाई असल मान्छ।

11

पावल र झटा प्रेरितहरू

1 जब म मूर्ख बनिन्छु आशा छ तिमीहरू मलाई सहनेछौं। तर तिमीहरूमलाई सहिरहेका पनि छौं।

2 मलाई तिमीहरूको ईर्ष्या लाग्छ। अनि यो ईर्ष्या परमेश्वरबाट हो। मैले तिमीहरूलाई ख्रीष्टलाई सुम्पने वचन दिएँ ताकि उहाँ तिमीहरूका एक मात्र पति बन्नु। म तिमीहरूलाई चाहन्छु।

3 तर तिमीहरूको मन भ्रष्ट हुन सक्छ अनि ख्रीष्ट प्रति तिमीहरूको सत्यता र पवित्रता डग्ला कि भन्ने मलाई डर छ। यो त्यस्तो हुनसक्छ जस्तै सर्पको धूर्तताले हव्वालाई धोका दिएको थियो।

4 यदि कसैले तिमीहरूलाई हामीले बताएको येशू भन्दा अर्कै येशूको बारे बताउँछ भने तिमीहरू उसलाई आनन्दले ग्रहण गर्नेछौं। यदि उसले तिमीहरूलाई हामीले बताएको सुसमाचार दिएको आत्मा भन्दा अर्कै सुसमाचार र आत्मा बताउँछ भने पनि त्यसलाई तिमीहरू खुशीले स्वीकार गर्नेछौं। यसर्थ मलाई पनि त्यही इच्छा देखाऊ।

5 तर म विश्वास गर्दैन कि ती “महान प्रेरितहरू” म भन्दा राम्रा हुन।

6 साँचो हो म सिपालु वक्ता होइन। तर मेरोमा ज्ञान छ। यो हामीले तिमीहरूलाई हरतरहले स्पष्ट गरिदिएकाछौं।

7 सितैमा तिमीहरूलाई मैले परमेश्वरको सुसमाचार सुनाएँ। तिमीहरूलाई माथि उठाउनु मैले आफूलाई तल झार्ने। त्यो भूल भयो र?

8 मैले अरू मण्डलीहरूबाट आर्थिक सहायता लिएँ। तिमीहरूको सेवा गर्न सक्ँ भनेर मैले तिमीहरूबाट पैसा लिएँ।

9 जब म तिमीहरूसित थिएँ त्यसबेला पनि खाँचो पर्दा मैले तिमीहरू कसैलाई दुःख दिइँन। मलाई चाहिने जति सबै म्यासिडोनियाबाट आउने भाइहरूबाट नै मैले लिएँ। तिमीहरूमाथि मैले आफूलाई कुनै किसिमको भार हुन मन पराइँन। अनि कहिल्यै भार बन्ने छैन पनि।

10 यस विषयमा गर्व गर्नु मलाई अखैयामा कसैले रोक्ने छैन। ममा भएका ख्रीष्टको सत्यतासित म यो भन्नसक्छु।

11 अनि किन म भार थिइँन? मैले तिमीहरूलाई प्रेम गरेको छैन भनेर? होइन। परमेश्वर जान्नु हुन्छ म तिमीहरूलाई प्रेम गर्छु।

12 अहिले मैले जे गरिरहेछु त्यो म गरिरहेरहे छु। म त्यसो गरिरहेरहेछु किनभने म आशा गर्छु ती घमण्ड गर्न मौका खोज्ने मानिसहरूलाई वाधा दिन्छु। तिनीहरू जुन कार्यको निम्ति घमण्ड गर्छन् त्यो हामीले गरेको कार्यको बराबरी हो भन्ने देखाउन तिनीहरू इच्छा गर्छन्।

13 तिनीहरू झटा प्रेरितहरू हुन्। तिनीहरू धोकावाजहरू हुन्। मानिसहरूलाई छक्कायाउन ख्रीष्टका प्रेरितहरूको भेस लगाएर हिँड्नेहरू मात्र हुन्।

14 त्यसमा कुनै अचम्म छैन। किन? शैतानले पनि मानिसलाई छक्कायाउन आफूलाई ज्योतिर्मय-दूतको रूप लिन्छ।

15 यसर्थ यदि शैतानका सेवकहरू धार्मिक मानिसहरूको भेषमा आउँछन् भने हामीले अचम्म मान्ने कुरो छैन। तर अन्तमा, ती मानिसहरूले आफ्नो भूल कर्मको निम्ति दण्ड पाउनेछन्।

पावल आफ्ना कष्टहरू सुनाउँछन्

16 म फेरि भन्दैछु। मलाई कसैले मूर्ख सम्झनु पर्दैन। तर यदि मलाई मूर्ख नै सम्झन्छौ भने एउटा मूर्खलाई जसरी व्यवहार गर्छौं मसँग पनि त्यसरी नै व्यवहार गर। तब मेरोमा पनि गर्व गर्नु केही रहनेछ।

* 10:17: यर्मिया 9:24 बाट उद्धृत गरिएको।

17 म गर्व गर्छु किनकि म आफूमा विस्वस्त छु। तर मैले यो प्रभुले बोल्नु भए जस्तो बोलेको होइन। मैले एउटा मूर्खले जस्तो गर्व गर्दछु।

18 धेरैले आफ्नो संसारिक जीवन बारे घमण्ड गर्छन्। यसर्थ म पनि घमण्ड गर्छु।

19 तिमीहरू ज्ञानी छौ यसैले मूर्खको कुराहरू पनि सहन्छौ।

20 यदि कसैले तिमीहरूलाई जबर्जस्ती गर्छ, शोषण गर्छ, अथवा तिमीहरूमाथि मौका लिन्छ अनि आफै घमण्ड गर्छ अथवा गालामा थप्पड हिकाए पनि म जान्दछु तिमीहरूले सहने छौ।

21 तिमीहरूमाथि त्योस्तो व्यवहारमा म लज्जित हुन्छु, तर हामी अति “दुर्बल” छौ।

तर यदि कसैले गर्व गर्ने साहस गर्छ भने म पनि हिम्मती हुन्छु र गर्व गर्छु। मूर्ख झैं बात गर्दछु।

22 के तिनीहरू हिब्रू हुन्? म पनि हूँ। तिनीहरू इभ्राएली हुन् र? म पनि हूँ। के तिनीहरू अब्राहामका सन्तान हुन् र? म पनि हूँ।

23 तिनीहरू ख्रीष्टको सेवा गर्छन्? म अझ धेरै गर्छु। म पागल जस्तै बात गरिरहेको छु। तिनीहरूले भन्दा धेरै कठिन-कठिन कामहरू मैले गरेको छु। म तिनीहरू भन्दा धेरै चोटी जेल भोगेको छु। मैले अझ धेरै कुटाई खाएको छु। धेरै पटक म झण्डै-झण्डै मरेको हूँ।

24 मैले पाँच पल्ट यहूदीहरूबाट उनन्चालिस कोरा खाएको छु।

25 तीन पल्ट लष्टीले कुटाई खाएको छु। एक पल्ट त म ढुङ्गाले हानेर झण्डै मारिएँ। तिन पल्ट म चढेको जहाज डुब्यो र एक पल्ट त रातभरि र भोली बल्ट पनि समुद्रमा बिताएँ।

26 मैले धेरै यात्रा गरिरहेको छु। मलाई नदीहरूबाट, चोरहरूबाट, र मेरा आफ्नै मानिसहरूबाट र अयहूदीहरूको खतरा थियो। मलाई शहरमा, निर्जन ठाउँमा र समुद्रमा खतरा थियो। म आडम्बरी भाइहरूदेखि पनि खतरामा थिएँ।

27 मैले कठोर र अथक परिश्रम कति रात नसुती गरेको छु। म भोजन औ पानी बिने बस्नु पर्यो। धेरै जाडोमा कान्दै बस्नु पर्यो।

28 अनि अरू धेरै समस्याहरू थिए। यी सब बाहेक पनि मण्डलीहरूको लागि मैले हेरचाह गर्नु पर्यो। प्रत्येक दिन तिनीहरूको विषयमा चिन्ता गर्छु।

29 कसैलाई कमजोर देख्दा आफूलाई कमजोर भए जस्तो लाग्थ्यो। र कोही पापमा अधि सर्दा मेरो अन्तस्कारण पिरोलिन्थ्यो।

30 यदि मैले गर्व के कुरा गर्नेपर्छ भने म ती कुराहरू गर्छु जुन मेरा दुर्बलताहरू हुन्।

31 परमेश्वर जान्दछन् म असत्य बोलिरहेको छैन। उहाँ परमेश्वरहुनुहुन्छ र प्रभु येशू ख्रीष्टका पिता हुनु हुन्छ जो सदा धन्यवादका पात्र हुनुहुन्छ।

32 जब म दमीशकमा थिएँ, राजा अरितसका राज्यपालले शहरका चारैतिर पालेहरू राखेर मलाई पक्रन खोजे।

33 तर केही शार्थीहरूले मलाई एउटा टोकरीमा हालेर पर्खालको ढूलोबाट तल झारिदिए र म त्यस राज्यपालको हातबाट फुल्केँ।

12

पावलको जीवनमा विशेष आशिष

1 अब मैले गर्व गर्ने पर्छ, यसैले केही फाइदा हुने त होइन। तर म प्रभुको दर्शनहरू र सत्य प्रकाशहरू बारे बोली नै रहनेछु।

2 म ख्रीष्ट विश्वासी एक जना यस्तो मानिसलाई चिन्छु जसलाई तेस्रो स्वर्गमा सोझै उचालि लगेको थियो। यो चौध वर्ष अधिको कुरो हो। त्यस मानिसलाई शरीरसितै वा शरीर बिना लिएको थियो त्यो त म जान्दिनँ तर परमेश्वर जान्नुहुन्छ।

3-4 म यति नै जान्दछु त्यस मानिसलाई स्वर्गमा लगियो शरीरसितै अथवा शरीर बिना, म जान्दिनँ। तर उसले त्यहाँ जुन कुरा सुन्यो त्यो शब्दमा वर्णन गर्न सकिँदैन। उसले जे सुन्यो त्यो बताउनु कुनै मनुष्यलाई अनुमति छैन।

5 म त्यसतो मानिसको गर्व गर्नसक्छु। तर म आफ्नै बारेमा गर्व गर्दिनँ। आफ्नो त दुर्बलताहरूकै मात्र गर्व गर्नेछु।

6 यदि मैले आफ्नो बारेमा गर्व गरिन भने म मूर्ख हुने छैन, मलाई मूर्ख भन्न सक्ने कारण म सत्य बोल्छु। तर म आफ्नो बारेमा गर्व गर्दिनँ। किन? किन कि म चाहँदिन कि तिनीहरूले मैले गरेको देख्छन् अथवा भनेको सुन्छन् त्यस भन्दा ज्यादा मेरो बारेमा सोचोस।

7 मैले देखेको आश्चर्यजनक कुराहरूलाई लिएर म गर्वित हुँदिन। मलाई एउटा दुःखको समस्या दिएको थियो। त्यो समस्या शैतानबाट आउने एउटा दूत हो त्यो मलाई पिट्न र घमण्ड गर्नु बाट रोक्न पठाइएको थियो।

8 यस समस्याबाट बाँच्नलाई मैले प्रभुसित तीन पटक बिन्ती गरेँ।

9 तर प्रभुले मलाई भने “मेरो अनुग्रह नै तिमीो लागि प्रशस्त छ। दुर्बलतामा नै मेरो शक्ति सिद्ध हुन्छ।” यसैले म आफ्नो दुर्बलताको गर्व खुशीसित गर्छु। तब ख्रीष्टको शक्ति ममाथि रहनेछ।

10 यसैले ख्रीष्टको निम्ति आफ्नो दुर्बलताहरूमा म खुशी छु। यदि कसैले मेरो निन्दा गरे पनि, जब म अप्ठेरो अवस्थामा पर्छु, सताइन्छु औ कष्टमा पर्छु, म खुशी हुन्छु। यी सब ख्रीष्टका लागि हुन्। अनि म यी सहमस्याहरूमा प्रसन्न छु। जब म दुर्बल छु, तब त्यही बेला म वास्तवमा पाउछु र बलवन्त हुन्छु।

कोरिन्थिका ख्रीष्टियन प्रति पावलको प्रेम

11 म मूर्ख जस्तो बोल्दै छु। तर यसो गर्न मलाई तिमीहरूले नै लगायो। तिमीहरूले मेरो विषयमा राम्रो भन्नु पर्छ। म केही पनि होइन, तर ती “महान् प्रेरितहरू” कुनै खण्डमा पनि म भन्दा श्रेष्ठ होइनन्।

12 जब म तिमीहरूसित थिएँ मैले त्यस्तो कार्य गरेँ जसबाट प्रमाण भयो कि म एक प्रेरित थिएँ। मैले चिन्हहरू, आश्चर्यकर्महरू र अलौकिक कार्यहरू देखाएँ। एकदमै धैर्यसित मैले ती कार्यहरू सम्पन्न गरेँ।

13 कुन विषयमा तिमीहरू अन्य मण्डलीहरू भन्दा निम्न स्तरका थियो? यसमा मात्र नत्र अन्य कुनै कुरोमा म आफै तिमीहरूकोलागि भार भर्नेँ। यस विषयमा म तिमीहरू भन्दा तल भएँ मलाई क्षमा देऊ।

14 तेस्रो पल्ट म तिमीहरूकहाँ आउन तयार छु। म तिमीहरूको भार हुने छैन। तिमीहरूसित भएको कुनै कुरोमा मेरो कुनै चासो छैन। मेरो चासो केवल तिमीहरू मात्र हो। आफ्नो आमा बाबुहरूकोलागि जोगाड गर्नु केटा-केटीहरूको कर्तव्य होइन तर आमा-बाबुले नानीहरूको निम्ति जगेरा गर्नु पर्छ।

15 यसकारण मसँग भएको सबै तिमीहरूलाई दिन म खुशी छु। तिमीहरूका निम्ति म आफैलाई पनि सुम्पन्छु। यदि मैले तिमीहरूलाई अत्यन्तै माया गरेँ भने के तिमीहरूले मलाई कम्ती माया गर्छौं?

16 यो प्रष्ट छ कि म तिमीहरूको भार भइदिएको छैन। तर तिमीहरू भन्न सक्छौ कि म यति चलाख कि तिमीहरूलाई फँसाउन मैले धूर्त्यै प्रयोग गरेँ।

17 तिमीहरूकहाँ पठाइएको ती मानिसहरूद्वारा मैले तिमीहरूबाट शोषण गरेँ? तिमीहरू जान्दछौ, मैले तिमीहरूलाई शोषण गरिन।

18 मैले तितसलाई तिमीहरूकहाँ पठाएँ अनि उनीसित हाम्रा भाइ पठाएँ। तितसले तिमीहरूबाट लाभ उठाएनन्। उनले उठाए? अहँ तिमीहरू जान्दछौ तितस र मैले यी कुराहरू उडैट मनसायले गर्थेँ।

19 के यतिजेल हामीले यी सब आफ्नै बचाउको लागि भन्दैथ्यौ? होइन। म परमेश्वर अघि अनि प्रभुको अघि भन्छु। तिमीहरू हाम्रा प्रिय मित्रहरू हो। अनि जति हामी गर्छौ, तिमीहरूलाई दरिलो बनाउन गर्छौं।

20 म यसो गर्छु किन कि मलाई डर छ, म तिमीहरूकहाँ आउँदा म जस्तो चाहन्छु त्यस्तो नपाउँला। मलाई डर छ कि तिमीहरू माझ तर्क, डाह, रिस, झगडा, टूट्टूला कुराहरू, दुष्ट कुरा, घमण्ड र गडबडी होला

21 मलाई डर छ, म तिमीहरूकहाँ फेरि आउँदा मेरो परमेश्वरले मलाई तिमीहरूका सामु लज्जित पार्नु हुनेछ। धेरै जना ज-जसले पहिले पाप गरेका थिए तर आफ्नो अनैतिकता, यौन पाप अनि लाजमर्दो कर्मको निम्ति पछुतो गर्नु, आफ्नो हृदय परिवर्तन गरेका छैनन् र मैले तिमीहरूको लागि शोक गर्नु पर्ला।

13

अन्तिम चेतावनी र शुभकामना

1 म तिमीहरूकहाँ फेरि आउने छु। त्यो तेस्रो पटक हुनेछ। अनि यादगर, “हरेक विवरणको लागि दुई अथवा तीन जना सम्म मानिसहरूले प्रमाण गर्नु पर्छ।”

2 जब म तिमीहरूसित दोस्रो पल्ट थिएँ, जसले पापहरू गरेका थिए तिमीहरूलाई मैले चेतावनी दिएको थिएँ। अहिले म तिमीहरूदेखि टाढा छु, तिमीहरूलाई र अरू रहेकाहरूलाई म चेतावनी दिन्छु। जब म फेरि तिमीहरूकहाँ आउँछु तिमीहरूको पापको लागि म दण्ड दिनेछु।

3 ख्रीष्ट मबाट बोल्दैछन् भन्ने प्रमाण चाहन्छौ भने मेरो प्रमाण छ कि ख्रीष्ट तिमीहरूलाई दण्ड दिन दुर्बल हुनुहुन्छ। वास्तवमा उहाँ तिमीहरूको बीचमा बलियो हुनुहुन्छ

4 यो साँच्चो हो कि ख्रीष्ट दुर्बल हुनु हुन्छ्यो। जति बेला क्रूसमा टाँगिए। तर यस घडी उहाँ परमेश्वरको शक्तिले जीवित हुनु हुन्छ। अनि यो पनि साँच्चो हो कि हामी ख्रीष्टमा दुर्बल छौं। तर तिमीहरूकालागि परमेश्वरको शक्तिले हामी ख्रीष्टसित रहनेछौं।

5 तिमी आफैलाई नियालेर हेर। तिमीहरू विश्वासमा बाँचेकाछौ कि छैनौ, जाँच गर। येशू ख्रीष्ट तिमीहरूमा छन् भन्ने कुरो जान्दछौ। तर त्यो जाँचमा सफल भएनौ भने ख्रीष्ट तिमीहरूका अन्तरमा हुनु हुन्छ।

6 तर म आशा गर्छु, तिमीहरूले जान्ने छौ कि हामी यस जाँचमा विफल बनेका छैनौं।

7 परमेश्वरलाई हाम्रो प्रार्थना छ, तिमीहरूले कुनै नराम्रो काम गर्ने छैनौं। हामी जाँचमा सफल बनेको अरु मानिसहरूले देख्नु भन्ने कुरो हाम्रो होइन। तर ठूलो कुरो त यो छ कि यदि परीक्षमा हामी आफैं असफल भएको मानिसहरूले सोचे पनि जुन असल हो तिमीहरू त्यही काम गर।

8 सत्यको विरुद्ध हामी केही गर्न सक्दैनौं। हामी सत्यका निम्ति जे छ त्यो गर्न मात्र सक्छौं।

9 तिमीहरू दरिलो बन्यौ भने हामी दुर्बल हुनुमा खुशी छौं। हाम्रो प्रार्थना छ तिमीहरू दरिलो बन्दै जानेछौं।

10 तिमीहरूसित नहुँदा म यी कुराहरू लेख्दैछु जसमा कि आउँदा खेरि मैले मेरो अधिकार कडासँग प्रयोग गर्न नपरोस्। तिमीहरूलाई विनाश गर्ने होइन तर बलियो बनाउने त्यो शक्ति प्रभुले मलाई दिनुभयो।

11 दाज्यू-भाइ दिदी-बहिनीहरू! अब म विदा लिन्छु। परिपक्व हुने कोशिश गर। मैले तिमीहरूलाई भनेको कुरा गर। एक अर्कासित मिल र शान्तिसित बस। तब प्रेम र शान्तिका परमेश्वर तिमीहरूसित हुनुहुनेछ।

12 एक अर्काको अभिवादन पवित्र चुम्बनले गर। परमेश्वरका सबै पवित्र जनहरूले तिमीहरूलाई अभिवादन पठाएका छन्।

13 प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह परमेश्वरको प्रेम अनि पवित्र आत्माको सहभागिता तिमीहरूमा सधैं होस्।

गलातीहरूलाई पावलको पत्र

1 पावल, प्रेरितबाट प्रणाम। प्रेरित* हुनलाई, मलाई न त मानिसहरूले चुने न म कुनै मानिसद्वारा पठाइँ। येशू ख्रीष्ट अनि पिता परमेश्वरले नै मलाई प्रेरित नियुक्त गर्नु भएको हो। परमेश्वर नै एक हुनुहुन्छ जसले येशूलाई मृत्युबाट बौराई ल्याउनु भएको थियो।

2 मसित भएका सबै ख्रीष्ट भाइहरूबाट गलातियामा† भएका मण्डलीहरूलाई प्रणाम।

3 परमेश्वर पिता र हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टले तिमीहरूलाई अनुग्रह र शान्ति दिउन।

4 परमेश्वर र हाम्रा पिताको इच्छा अनुसार यस वर्तमान दुष्ट संसारबाट हामीलाई छुटकारा दिनको लागि उनले आफैलाई हाम्रा पापहरूका निम्ति बलि दिए।

5 उनको सदा सर्वदा महिमा होस्। आमिन।

साँचो सुसमाचार एउटै मात्र छ

6 केही समय अघि परमेश्वरले तिमीहरूलाई उनको अनुसरण गर्नु बोलाए। उनले तिमीहरूलाई आफ्नो अनुग्रहले बोलाए जुन ख्रीष्ट मार्फत आँउछ। तर अहिले तिमीहरूलाई देखेर म छक्क पर्ने कि तिमीहरूले बाटो बिराएका छौ र अर्कै सुसमाचारमा विश्वास गर्न थालेका छौ।

7 वास्तवमा, कुनै अर्को सुसमाचार साँचो छैन। तर कति मानिसहरूले तिमीहरूलाई अल्मल्याइरहेका छन्। तिनीहरू ख्रीष्टको सुसमाचारलाई अर्को तिर बदलन चाहन्छन्।

8 हामीले तिमीहरूलाई साँचो सुसमाचार भनेका छौं। यसैले हामी त के, स्वर्गका स्वर्गादूतले पनि अर्कै सुसमाचार भन्छन् भने त्यसमा विश्वास गर्नु हुँदैन।

9 हामीले यो अघि नै भनिसकेका छौं। र अहिले पनि भन्दैछु। तिमीहरूले साँचो सुसमाचारलाई स्वीकार गरिसकेका छौ। यसर्थ यदि कसैले तिमीहरूलाई मुक्तिको अर्कै उपाय बताँउछ भने त्यसको विरोध गर्नुपर्छ।

10 अनि के मलाई नै स्वीकार गरून् भनी मानिसहरूलाई मैले विश्वास गराउने चेष्टा गर्दैछु भन्ने तिमीहरू सम्झन्छौ? होइन! मैले परमेश्वरलाई मात्र खुशी पार्ने चेष्टा गर्दैछु। मैले मानिसहरूलाई खुशी पार्न चाहेको छु र? यदि अझै मानिसहरूलाई नै खुशी पार्ने चेष्टा गर्दै थिएँ भने म येशू ख्रीष्टको सेवक बन्ने थिइँ।

पावलको अधिकार परमेश्वरबाट हो

11 दाज्यू-भाइहरू हो! म इच्छा गर्छु कि तिमीहरूले जान, जुन सुसमाचार मैले प्रचार गरेँ त्यो मानिसले बनाएको होइन।

12 मैले मानिसहरूबाट सुसमाचार पाइँँ। कसैले मलाई सुसमाचार सिकाएको होइन। येशू ख्रीष्ट आफैले मलाई यो प्रकट गर्नु भएको हो।

13 मेरो बितेको जीवन बारे तिमीहरूले सुनिसकेका छौ। म यहूदी धर्म मान्ने थिएँ। मैले परमेश्वरको मण्डलीलाई खुबै सर्ताँए। म मण्डलीलाई भत्काउने कोशिश गर्थेँ।

14 म यहूदी धर्ममा विश्वास गर्थेँ। म यहूदी धर्मको नेता बन्न लागेको थिएँ। मैले मेरा समकालीन नव युवक यहूदीहरूलाई उछिन्नेको थिएँ। पुराना रीति-थिति मान्न म अस्मन्दा ज्यादा जोशीलो थिएँ। ति सब रीति-रिवाजहरू हामीले आफ्ना पुर्खाहरूबाट पाएका थियौँ।

15 तर म जन्मनु भन्दा अघि नै परमेश्वरले मेरो लागि यो योजना बनाएका रहेछन्। यसकारण उनले उनको अनुग्रहले मलाई बोलाए।

16 परमेश्वरले मलाई आफ्ना पुत्रको सुसमाचार अयहूदीहरू माझ भन्न इच्छा गरे। यसैले परमेश्वरले मलाई आफ्ना पुत्रको दर्शन गराए। परमेश्वरले बोलाउँदा मैले कसैबाट कुनै सल्लाह र सहायता लिइँँ।

17 न त म भन्दा अघि प्रेरित हुनेहरूलाई भेटन गाँँ। तर, अबेर नगरी म अरब देशमा गएँ र त्यहाँबाट दमस्कस शहरमा फर्केर आएँँ।

18 तीन वर्षपछि म यरूशलेम गएँ, म पन्ध्रसलाई भेट्न चाहन्थेँ। पन्ध्रससित म पन्ध्र दिन बसे।

* 1:1: प्रेरित येशूले आफ्नो खास सहायक चुनू भएको मानिस। † 1:2: गलातिया हुनसक्छ यो त्यो क्षेत्र हो जहाँ पावलले पहिलो प्रचार यात्रामा मण्डली स्थापना गरेका थिए। पढ्नुहोस् प्रेरित 13 र 14

- 19 मैले अरू प्रेरितहरूलाई भेटिनै-खालि याकूबलाई भेटे जो प्रभुका भाइ हुन।
 20 परमेश्वर जान्दछन् मैले लेख्न लागेका यी कुराहरू झुट्टा होइनन्।
 21 तब म सिरिया र सिलिसिया गएँ।
 22 यहूदीयामा ख्रीष्टका मण्डलीले यसभन्दा अघि मेरो अनुहार देखेका थिएनन्।
 23 मेरो बारेमा तिनीहरूले खालि यति सुनेका थिए: “यस मानिसले हामीलाई खुब सताउने गथर्यो तर उही नै अहिले मानिसहरूलाई त्यही विश्वासका कुराहरू गरिहिँडछ जुन विश्वासलाई ऊ नष्ट गर्ने प्रयास गथर्यो।”
 24 यी विश्वासीहरूले मेरे कारणले परमेश्वरको धेरै प्रशंसा गरे।

2

अरू प्रेरितहरूले पावललाई माने

- 1 चौध वर्ष बितेपछि बर्णाबाससित म फेरि यरूशलेम गएँ। र तीतसलाई साथमा लगें।
 2 म गएको कारण परमेश्वरले मलाई त्यहाँ जानै पर्ने देखाउनु भयो। मैले विश्वासीहरूका अगुवाहरूलाई त्यहाँ भेटे। जब हामी एकान्त भयौं मैले तिनीहरूलाई त्यही सुसमाचार व्याख्या गरेँ जुन म अ-यहूदीहरू माझ प्रचार गर्छु। तिनीहरूले मेरो काम बुझ्न भन्ने म चाहन्थेँ जसमा कि मेरा विगतका कामहरू र वर्तमानका प्रयासहरू खेर नजाऊन्।
 3 तीतस मसितै थिए। तीतस ग्रीक थिए। तर ती विश्वासीहरूले तीतसलाई खतना गर्नु कर लगाएनन्।
 4 हामी यस्तै समस्याहरू बारे कुरा गर्न चाहन्थ्यौं, किन कि कतिपय अविश्वासीहरू गुप्त रूपले हाम्रा दलमा पसेका थिए। ख्रीष्ट येशूमा हाम्रो स्वतंत्रता बुझ्न तिनीहरू जासूस बनेर पसेका थिए।
 5 तर हामी ती झुट्टा भाइहरूले चाहेका कुरामा अलिकति पनि झुकेनौं जसमा कि तिमीहरूमा सुसमाचारको सत्यता रहिरहोस्।
 6 तर ठूला-बडा मानिसहरूले मैले प्रचार गरेको सुसमाचारलाई अदल-बदल गरेनन्। तिनीहरू “ठूला-बडा” होलान् कि नहोलान् त्यसले मलाई केही फरक पर्दैन। परमेश्वरका निम्ति सबै एक समान छन्।
 7 तर ती नाइकेहरूले देखे कि परमेश्वरले पन्नुसलाई यहूदीहरू माझ अनि मलाई गैर-यहूदीहरू माझ सुसमाचार प्रचार गर्न लगाउनु भयो।
 8 परमेश्वरले पन्नुसलाई यहूदीहरूको प्रेरित भएर काम गर्नु लगाउनु भयो। अनि मलाई पनि गैर-यहूदीहरूको प्रेरित भई काम गर्न लगाउनु भयो।
 9 याकूब, पन्नुस र यहूना अगुवा जस्ता मानिन्छन्। तिनीहरूले बुझे कि परमेश्वरले मलाई विशेष वरदान दिनु भएकोछ। यसकारण तिनीहरूले बर्णाबास र मलाई स्वीकार गरे। तिनीहरूले भने, “पावल र बर्णाबास, हामी मान्छौं कि तिमीहरू ती मानिसहरूकहाँ जाऊ जो यहूदी होइनन् र हामी चाँहि यहूदीहरू माझ जान्छौं।”
 10 तिनीहरूले हामीले एउटा कुरो भने कि गरीबहरूलाई सहायता गर्न नभुल्नु। अनि मैले त्यो कुरा गर्ने भरसक प्रयास गरेको छु।

पन्नुस भूलमा थिए भन्ने पावलले औल्याउँछन्

- 11 जब पन्नुस एन्टिओकमा आए। उनले केही यस्तो काम गरे जो सरासर भूल थियो। त्यसैकारण मैले उनको आमने-सामने विरोध गरेँ किनभने उनी भूलमा थिए।
 12 यो कसरी भयो भने: जब पन्नुस पहिलो पटक एन्टिओकमा आए उनी गैर-यहूदीहरूसँग खाए अनि बसे। जब याकूबकहाँबाट केही यहूदीहरू आए पन्नुसले ती गैर-यहूदीहरूसित संगत गर्न छोडे। उनले आफूलाई गैर-यहूदीहरूदेखि अलग राखे, उनले तिनीहरूसित खानु छोडिदिए। किन? किनभने उनी यहूदीहरूसँग डराए। जसले सबै गैर-यहूदीहरूले खतना गर्नु पर्छ भनी विश्वास गर्थे।
 13 त्यहाँ भएका अरू यहूदी ख्रीस्टियनहरूले पनि पन्नुसको कपटीपनमा साथ दिए। बर्णाबास पनि तिनीहरूबाट प्रभावित भए अनि एक कपटीले जस्तो काम गरे।
 14 मैले यी यहूदीहरूको मन विचारेँ। उनीहरूले सुसमाचारको सत्यतालाई पछ्याइरहेका थिएनन्। यसकारण सारा मण्डलीकहरूको सामुने मैले पन्नुसलाई भने: “पन्नुस तिमी यहूदी हो। तर यहूदीले जस्तै तिमीले आफ्नो जीवन बिताइरहेका छैनौ। तिमी गैर-यहूदीहरू सरह बसिरहेका छौ। यदि यस्तो हो भने तिमी किन गैर-यहूदीहरूलाई यहूदीहरू जस्तो बाँच्न कर लगाउँछौ?”
 15 हामी यहूदीहरू जन्मैका यहूदी हो, गैर-यहूदी “पापीहरू” जस्ता होइनौ।

16 हामी जान्दछौं, व्यवस्था मान्दमा कोही पनि परमेश्वरको अघि धर्मी बन्दैनौं। येशू ख्रीष्टमा विश्वास गरे मात्र मानिस परमेश्वरमा धर्मी बन्न सक्छ। यसकारण हामी पनि येशू ख्रीष्टमा विश्वास गर्छौं। अनि परमेश्वरको माध्यममा ख्रीष्टमा विश्वास राखेर नै हामी परमेश्वरको सेवक बनेकाछौं, व्यवस्था मानेर होइन। किन कि व्यवस्था मानेर मात्र कोही पनि धर्मी बन्न सक्दैन।

17 धर्मी बन्न हामी ख्रीष्टमा विश्वास गर्यौं। यसबाट हामी पनि पापीहरू थियौं भन्ने स्पष्ट छ। तब के ख्रीष्टले हामीलाई पापी बनाउँछन्? पक्कै होइन।

18 यदि मैले फेरि त्यही छोडिसकेको व्यवस्था प्रचार गरे भने मैले स्वीकारे कि मैले व्यवस्था भङ्ग गरे।

19 व्यवस्थामा बाँच्न मैले त्यागिसकेकोछु। त्यही व्यवस्थाले मलाई मार्यो। ती व्यवस्थाकोलागि म मरिसकेकोछु ताकि म परमेश्वरकोलागि बाँचेकोछु। म ख्रीष्टसितै कूसमा टाँगिएँ।

20 यसैले म बाँचिरहेको छैन तर ख्रीष्ट हुनुहुन्छ जो ममा बाँचिरहनु भएकोछ। म मेरो शरीरमा अझै जीवित छु तर म परमेश्वरका पुत्रको विश्वासमा जीवित छु। मलाई उहाँले प्रेम गर्नु भयो अनि मलाई बचाउन उहाँले मेरो निम्ति आफैलाई अर्पण गर्नु भयो।

21 परमेश्वरबाट पाएको यो वरदान मलाई खुबै महत्वपूर्ण छ। किनभने यदि व्यवस्थाले हामीलाई परमेश्वरको धर्मी बनाउँदो हो त, ख्रीष्टलाई मर्न कुनै आवश्यक थिएन।

3

परमेश्वरको आशिष विश्वासबाट आउदछ

1 हे गलातीवासीहरू, कूसमा येशू ख्रीष्ट को मृत्यु बारे तिमीहरूका आँखा अघि स्पष्टसित झल्काइएकै थियो। तर तिमीहरू मूर्ख रहेछौ। कसैले तिमीहरूलाई छक्काएछ।

2 मलाई एउटै कुरो भन: तिमीहरूले पवित्र आत्मा कसरी पायौ? के व्यवस्था पालन गरेर नै आत्मा पाएका हौ? होइन। तिमीहरूले सुसमाचार सुनेर अनि विश्वास गरेर आत्मा पाएका छौ।

3 तिमीहरू यति मूर्ख कसरी बन्नसक्छौ? तिमीहरूले आत्मासित ख्रीष्टमा जीवन शुरू गर्यौं। अनि अब के आफ्नै शक्तिले पूर्ण गर्ने कोशिश गर्छौं? यो मूर्खता हो।

4 तिमीहरूले धेरै कुराको अनुभव गरेका छौ। के ती सबै व्यार्थका भए? म आशा गर्छु ती व्यर्थै गएनन्।

5 व्यवस्था मान्छौं भनेर परमेश्वरले येशूको आत्मा दिनुभएको हो? होइन। व्यवस्था मान्छौं भनेर परमेश्वरले तिमीहरू बीच चमत्कार गरेका हुन्? होइन। तिमीहरूले सुसमाचार सुन्यौ र यसमा विश्वास गर्यौ भनेर परमेश्वरले आफ्नो आत्मा दिनु भएको र चमत्कार गर्नु भएको हो।

6 अब्राहामले बारेमा शास्त्रले त्यही भन्छ। “अब्राहामले परमेश्वरलाई विश्वास गरे अनि परमेश्वरले उनको विश्वासलाई स्वीकार गर्नु भयो। त्यसैले अब्राहामलाई परमेश्वरको धर्मी ठहराउनुभयो।”*

7 यसैकारण, तिमीहरूले जान्नुपर्छ कि जोसित विश्वास छ तिनीहरू नै अब्राहामका साँच्चो सन्तान हुन्।

8 धर्मशास्त्रले भनेको थियो कि गैर-यहूदीहरूलाई विश्वासद्वारा परमेश्वरको धर्मी ठहराउनुहुनेछ। अब्राहामलाई यो सुसमाचार अघि नै सुनाइएको थियो, जस्तो शास्त्रले भन्छ, “तिमीद्वारा सम्पूर्ण जातिहरूलाई आशीर्वाद दिइनेछ।”*

9 अब्राहामले यो विश्वास गरे अनि उनि आशिषीत भए। आज पनि यो त्यस्तै छ। जस-जससित विश्वास थियो तिनीहरू सबैले अब्राहामले जस्तै आशीर्वाद पाए।

10 तर व्यवस्था पछ्याउनमा भर पर्नेहरूले श्राप पाए किनभने शास्त्रले भन्छ: “व्यवस्थामा लेखिएका सबै कुरा प्रत्येकले मान्ने पर्छ। जसले मान्दैन उमाथि सराप पर्छ।”*

11 यसैबाट यो प्रष्ट हुन्छ कि व्यवस्थाद्वारा कसैलाई परमेश्वरमा धार्मिक बनाउन सकिँदैन। “जो मानिस विश्वासद्वारा परमेश्वरसँग ठीक छ, ऊ सधैं बाँचिरहन्छ।”*

12 व्यवस्था विश्वासमा अडेको छैन। व्यवस्थाले भन्छ, “जसले यी कामहरू गरेर बाँच्न चहान्छ उसले व्यवस्थाले भनेकै कुराहरू पालन गर्नुपर्छ।”*

13 व्यवस्थाले हामीमा श्राप ल्यायो तर ख्रीष्टले त्यो श्राप हामीबाट हटाइदिनु भयो। हाम्रो ठाउँ उहाँले लिनुभयो र आफैले त्यो श्राप थाप्नुभयो। शास्त्रमा यो लेखिएकोछ, “जब कसैको शरीर रूखमाथि झुण्डाइन्छ त्यो श्रापित हो।”*

* 3:6: उत्पत्ति 15:6 बाट उद्धृत गरिएको। * 3:8: उत्पत्ति 12:3 बाट उद्धृत गरिएको। * 3:10: व्यवस्था 27:26 बाट उद्धृत गरिएको।

* 3:11: हबकूक 2:4 बाट उद्धृत गरिएको। * 3:12: “जसले यी ... पालन गर्नुपर्छ” हेनुहोस, लेवी. 18:5 * 3:13: व्यवस्था 21:23 बाट उद्धृत गरिएको।

14 परमेश्वरको आशिष सबै मानिसले पाउन सक्नु भनी ख्रीष्टले त्यसो गर्नु भएको हो। परमेश्वरले अब्राहामलाई यो आशिष प्रतिज्ञा गरे जुन ख्रीष्ट येशू मार्फत आउँदछ। येशू मर्नु भयो जसमा कि पवित्र आत्मा जुन परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नु भएको हामी पाउन सकौं। हामी यो प्रतिज्ञा विश्वासद्वारा पाउँछौं।

व्यवस्था र वचन

15 दाज्यू-भाइ दिदी-बहिनीहरू हो, म एउटा उदाहरण दिन्छु: जब कसैले इच्छा पत्र लेख्छ र त्यो अधिकृत हुन्छ, तब कसैले त्यसलाई पन्छाउन सक्दैन अथवा त्यसमा केही थप्न नै सक्छ।

16 परमेश्वरले अब्राहाम “र उनका सन्तानलाई” प्रतिज्ञा गरेका थिए। परमेश्वरले “अनि तिम्रा सन्तानहरूलाई” भन्नु भएन, जसको अर्थ एक जना मानिस ख्रीष्ट मात्र हुन्छ।

17 मेरो भन्नुको मतलब: परमेश्वरले करार बनिनु भन्दा धेरै वर्ष अघि नै यो करार अब्राहामसँग गरेका थिए। व्यवस्थात चारसय तीस वर्षपछि मात्र बनिएको हो। यसैले व्यवस्थाले करार रद्द गराउन सक्दैन र अब्राहामलाई परमेश्वरले दिएका प्रतिज्ञालाई बदल्न सक्दैन।

18 करारलाई मान्दा परमेश्वरले गरेको प्रतिज्ञा पाइन्छ र? पाइँदैन। यदि व्यवस्था मान्दा ती वस्तुहरू हामीले पाइने भए त्यो प्रतिज्ञाबाट होइन। तर अब्राहामको पक्षमा आफ्नो प्रतिज्ञाको आधारमा उपहार स्वरूप परमेश्वरले उनलाई आशिष दिनु भयो।

19 त्यसो हो भने व्यवस्था किन आवश्यक पर्यो? मानिसहरूले भूल गर्छन् भन्ने देखाउनलाई व्यवस्था दिइएको थियो। अब्राहामको खास सन्तान नआउञ्जेल सम्म त्यो व्यवस्था चलिरह्यो। परमेश्वरको प्रतिज्ञा यिनै सन्तानको विषयमा थियो। व्यवस्था स्वर्गदत्तद्वारा दिएको थियो। स्वर्गदत्तहरूले मानिसहरूलाई व्यवस्था दिँदा मोशालाई मध्यस्थ राखे।

20 तर यो एक पक्षीय भए मध्यस्थ आवश्यक पर्दैन अनि परमेश्वर केवल एउटै हुनु हुन्थ्यो।

मोशाको व्यवस्थाको उद्देश्य

21 के यसले व्यवस्था परमेश्वरको प्रतिज्ञाको विरुद्ध हो भन्ने अर्थ लाउँछ? होइन। मानिसहरूलाई जीवन दिने त्यस्तो व्यवस्था हुँदो हो, त हामी व्यवस्था पालन गरौं धार्मिक बनिने थियौं।

22 तर यो साँचो होइन, किनकि धर्मशास्त्रले घोषणा गछ कि सबै मानिसहरू पापका कैदी हुन्। यसको अर्थ हुन्छ कि मानिसहरूलाई दिइएको प्रतिज्ञा विश्वासद्वारा दिइन्छ। यो येशू ख्रीष्टमा विश्वास राख्ने मानिसहरूलाई दिइएको थियो।

23 जब सम्म यो विश्वास आएको थिएन हामीहरू व्यवस्थाको कैदी थियौं। जब सम्म परमेश्वरमा गर्नु पर्ने विश्वास गर्दैनौं, हामी स्वतन्त्र हुँदैनौं।

24 यसले गर्दा ख्रीष्टको आगमन सम्म व्यवस्था हाम्रो अभिभावक थियो। ख्रीष्ट आए पछि विश्वासद्वारा हामी धर्मी बन्न सक्थौं।

25 अब विश्वासको बाटो खुलेकोछ र हामी व्यवस्थाको संरक्षणमा छैनौं।

26-27 यसकारण अब विश्वासद्वारा ख्रीष्टमा तिमीहरू परमेश्वरका बालकहरू हौं। तिमीहरू सबै ख्रीष्टमा बत्तिस्मा लिएर तिमीहरूले ख्रीष्टलाई नै धारण गरेका छौं।

28 अब ख्रीष्टमा कुनै मानिस यहूदी अथवा ग्रीक, कमारा अथवा फुक्का अनि स्त्री अथवा पुष्पमा पनि कुनै भिन्नता भएन। किनभने ख्रीष्ट येशूमा तिमीहरू सब एक हौं।

29 तिमीहरू ख्रीष्टमा हौं भने तिमीहरू अब्राहामका सन्तान हौं। यसको अर्थ अब्राहामसित परमेश्वरले प्रतिज्ञा गरेको जम्मै आशिष पाउँछौं।

4

1 म यो तिमीहरूलाई भन्न चाहन्छु: उत्तराधिकारी जब सम्म बालक रहन्छ ऊ र कमारामा कुनै भिन्नता रहँदैन। यो सत्य हो यद्यपि उसले आफ्नो अधिकारमा रहेको प्रत्येक कुरो पाउँछ।

2 किन? किनभने बालक छउञ्जेल उसले आफ्नो अभिभावक र संरक्षकको आज्ञा मान्नुपर्छ। तर बालक जब आफ्ना बाबुले तोकिएको उमेरमा पुग्छ, ऊ मुक्त हुन्छ।

3 हामीसँग पनि त्यस्तै हो। एक समयमा हामी पनि बालक-बालिका जस्तै थियौं। हामी यस संसारका व्यर्थका व्यवस्थाका कमारा थियौं।

4 तर उचित समयमा परमेश्वरले आफ्नो पुत्र पठाउनु भयो। परमेश्वरका पुत्रले एउटी स्त्रीको कोखमा जन्म लिनुभयो। उहाँ पनि व्यवस्थाको अधिनमा बसु भयो।

5 परमेश्वरले यसो गर्नुको कारण व्यवस्थाका अधीनमा बस्नेहरूलाई मुक्ति दिनु थियो। हामीलाई आफ्ना बालक बनाउने परमेश्वरको इच्छा थियो।

6 तिमीहरू परमेश्वरका छोरा-छोरीहरू हो। त्यसैकारण परमेश्वरले आफ्ना पुत्रको आत्मा तिमीहरूको हृदयमा हाली दिनु भयो त्यही आत्मा ले पुकार्छ, “अब्बा, पिता।”

7 यसैकारण, अब तिमीहरू अघि जस्तो कमारा छैनौ। तिमीहरू परमेश्वरको पुत्र हो। आफूले गरेको प्रतिज्ञा परमेश्वरले पूरा गर्नुहुनेछ किनभने तिमी उहाँको पुत्र हो।

गलातीका ख्रीष्टियनहरू प्रति पावलको प्रेम

8 अघि-अघि तिमीहरूले परमेश्वरलाई चिनेका थिएनौ। तिमीहरू त्यस्ता देवताहरूको दास थियौ जो साँचो थिएनन्।

9 अब तिमीहरूले साँचो परमेश्वरलाई चिन्छौ। वास्तवमा परमेश्वरले तिमीहरूलाई चिन्नुभयो। यसकारण अघि-अघि मानिलिएका ती कमजोर र निकम्मा व्यवस्थाहरू तिर फेरि किन फर्कन्छौ? फेरि त्यसकै कमारा बन्न चाहन्छौ?

10-11 तिमीहरूले अझै पनि व्यवस्थाको शिक्षा अनुसार खास दिन, महीना, ऋतु र वर्ष मनाउँछौ। तिमीहरूबारे मलाई डर लाग्छ कि तिमीहरूको लागि मैले जे जति परिश्रम गरेँ ती सबै व्यर्थ त भएनन्?

12 दाज्यू-भाइ दिदी-बहिनीहरू, म पनि तिमीहरू जस्तै थिएँ, यसकारण दया गरी अब म जस्तै भइदेऊ। अघि तिमीहरू मेरो लागि खुबै राम्रा थियौ।

13 सम्झ त, म किन तिमीहरू भएकोमा पहिल्यै आएँ। किन कि मलाई सन्चो थिएन। तब मैले तिमीहरूमा सुसमाचार प्रचार गरेँ।

14 मेरो बिसन्चो तिमीहरूलाई भार बन्यो। तर तिमीहरूले म प्रति घृणा दर्शाएनौ। तिमीहरूलाई छोड्न मलाई बाध्य गरेनौ। तिमीहरूले मलाई यस्तो स्वागत गर्‍यो कि म परमेश्वरबाट आएको दूत नै हुँ। तिमीहरूले मलाई स्वयं येशू ख्रीष्टलाई झैं स्वीकार्यो।

15 त्यसबेला तिमीहरू खुबै प्रसन्न थियौ। कता हरायो त्यो खुशी अहिले? मलाई सम्झना छ हुन सक्ने सब किसिमको सहायता मलाई दियो। यदि सम्भव हुन्थ्यो भने आफ्नो आँखा पनि निकालेर अनि मलाई दिने थियौ।

16 के अहिले म तिमीहरूको शत्रु भएको छु किनकि म सत्य बोल्छु?

17 ती मानिसहरू तिमीहरूमाथि खुबै चासो राख्दछन्, तर तिनीहरूको मनसाय राम्रो छैन। तिमीहरूकोलागि त्यो राम्रो होइन। तिनीहरू चाहन्छन् कि तिमीहरू हाम्रो विरोधमा खडा हो। तिनीहरू चाहन्छन् कि तिमीहरूले तिनीहरूलाई मात्र पछ्याउनु अनि अस्लाई होइन।

18 जब मानिसहरूले तिमीमा चासो लिन्छन् भने त्यो सधैं राम्रो छ यदि उदेश्य राम्रो छ भने। त्यो सधैं सत्य हो, म तिमीहरूसित हुँदा होस् कि नहुँदा होस्।

19 मेरा साना बालकहरू हो! जन्म दिदा आमालाई जस्तो प्रसूति पीडा हुन्छ, मलाई पनि त्यस्तै पीडा अनुभव भइरहेछ। तिमीहरू ख्रीष्ट जस्तै नहुन्जेल म त्यही पीडा अनुभव गरिने रहन्छु।

20 मलाई लाग्छ यदि म अहिले तिमीहरूसित हुँदो हुँ त म मेरो स्वरको लय नै बद्लाउने थिएँ किन कि म अन्योलमा परेको छु।

हागार र साराको उदाहरण

21 तिमीहरूमध्ये कतिजना मोशाको व्यवस्थाको अधीनमा रहन चाहन्छौ। भन त व्यवस्थाले के भन्छ तिमीहरू सुन्दैनौ?

22 धर्मशास्त्रले भन्छ, अब्राहामाका दुइ छोराहरू थिए। तिनीहरू मध्ये एटाकी आमा कमारी थिई र अर्को चौहिकी आमा मुक्त स्त्री थिई।

23 अब्राहामको कमारी पट्टीको छोरो सामान्य मानव रूपले जन्मेको थियो भने मुक्त स्त्री पट्टीको छोरो परमेश्वरले अब्राहामलाई दिएको प्रतिज्ञा अनुसार जन्मेको थियो।

24 यो सत्य कथाले हाम्रो अघि एटा चित्र खडा गर्छ। ती दुइ स्त्रीहरू परमेश्वर र मानिस बीचको करार स्वरूप हुन्। एटा करार सन्नि पर्वत को परमेश्वरले बनाएको व्यवस्था हो। यस संज्ञौताको अधीन रहने मानिसहरू कमारा जस्ता हुन्। हागार नाउँकी आमा त्यही करार जस्तो हो।

25 हागार अरब देशमा सन्नि पाहाड जस्तो हो र ऊ यरूशलेमको वर्तमान नगर यहूदीको प्रतिरूप हो। यो नगर एटा कमारा हो र यसका मानिसहरू (यहूदी) कमाराहरू हुन्।

26 तर स्वर्गीय यरूशलेम एउटी मुक्त नारीको प्रतीक हो। यिनी हाम्री माता हुन्।

27 धर्मशास्त्रमा यो लेखिएको छ:

“खुशी होऊ, हे बाँझी नारी,

जसले कुनै बालकलाई जन्म दिनु सकिनौ,
हर्षले कराऊ, जोडले चिच्याऊ,

की प्रसव पीडा तिमीले कहिल्यै अनुभव गरिनौ।
त्यो नारी जसको पति छैन, उसैका धेरै सन्तान होलान्,
पतिसितै रहने स्त्रीको बस् छोरा-छोरी नहोला।”

यशैया 54:1

28 अब्राहामको एउटा छोरो सामान्य रूपले जन्मेको थियो। अर्को छोरो परमेश्वरको प्रतीज्ञा अनुसार आत्मको शक्तिले जन्मेको थियो।

29 मेरा दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनीहरू! तिमीहरू पनि ती इसहाक जस्तै प्रतीज्ञाका छोरा-छोरीहरू हो। सामान्य रूपमा जन्मने छोराको अर्को छोरासँग दुर्व्यवहार गरेको थियो। आज पनि त्यस्तै भइरहेछ।

30 तर धर्मशास्त्रले के भन्छ? “कमारी र उसको छोरालाई निकाली देऊ! मुक्त स्त्रीको छोराको आफ्ना पिताका सबै थोक पाउनेछ। तर कमारीको छोराको केही पाउने छैन।”*

31 यसैकारण मेरा दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनीहरू हो! हामी कमारीको छोरा-छोरी होइनौं। हामी स्वतंत्र स्त्रीका छोरा-छोरीहरू हौं।

5

अहिले हामी मुक्त छौं

1 ख्रीष्टले हामीलाई स्वतंत्र बनाउनु भयो, साहसी होऊ। बदली भएर व्यवस्थाकै कमारा नबन।

2 सुन! म पावल हूँ। म भन्छु, यदि खतना गरी तिमीहरू फेरि (व्यवस्थामै) फर्कन्छौ भने तिमीहरूका लागि ख्रीष्ट असल हुनुहुन्न।

3 फेरि म प्रत्येकलाई चेताउनी दिन्छु यदि खतना गर्न राजी छौ भने तिमीहरूले मोशाको सबै व्यवस्था पालन गर्न बाध्य हुनेछौ।

4 यदि व्यवस्था मानेर धर्मी हुन खोज्छौ भने ख्रीष्टसितको तिमीहरूको जीवन शेष भयो। तिमीहरू परमेश्वरको अनुग्रहदेखि बाहिर निस्क्यौ।

5 हाप्रोलागि भने विश्वासद्वारा मात्रै परमेश्वर अधि धर्मी बन्ने आशा गर्न सकिन्छ। अनि त्यो आशा आत्माबाट पाउन हामी पखिरहेका छौं।

6 कोही ख्रीष्ट येशूमा छ भने त्यसको खतना भएको छ कि छैन त्यो कुनै मुख्य कुरो होइन। तर मुख्य कुरो त हो विश्वास जुन प्रेमबाट आफै प्रकट हुन्छ।

7 तिमीहरू राम्रो दौड दौडिरहेथ्यौ। सत्य पालन गरिरहेका थियौ। सत्य बाटो हिंड्नमा तिमीहरूलाई कसले रोक्यो?

8 यो रोकावट तिमीलाई परमेश्वरबाट भएको होइन जसले तिमीहरूलाई छान्नुभयो।

9 होशियार होऊ, “अलिकति खमीरले पनि जम्मै पीठोको डल्लालाई फुलाउँछ।”

10 मलाई परमेश्वरले पुरा भरोसा दिनुहुन्छ कि तिमीहरूले त्यस्तो विचारलाई स्वीकार्ने छैनौं। त्यस्तो विचारमा कसैले तिमीहरूलाई अल्मल्याउँदछ। ऊ जो सुकै होस् टुण्ड पाउने नै छ।

11 मेरा दाज्यू-भाइहरू हो! मानिसले खतना गर्ने पछि भनेर मैले सिकाएको छैन। त्यस्तै सिकाउँदछु भने फेरि मेरो खेदो किन गरिन्छ? मैले मानिसहरूलाई खतना गर्नु सिकाएकै हो भने ख्रीष्टबारे मेरो प्रचारमा कुनै समस्या नै बन्ने थिएन। यदि मैले खतना गर्न मानिसहरूलाई सिकाई रहेको छैन भने, तब कूसको विषयमा मेरो शिक्षा कुनै समस्या नै होइन।

12 म त चाहन्छु, कसैले खतनाको दुःख बिसार्उँछ भने तिमीहरू आफ्नो काममा अधि बढ्दै जाऊ अनि तिनीहरू नै बस् खसी बनुन।

13 मेरा दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनीहरू हो! परमेश्वरले तिमीहरूलाई स्वतंत्र बन्न बोलाउनु भएको हो। तर त्यस स्वतंत्रतालाई आफ्नो पापपूर्ण विचार गर्ने बहाना नबनाऊ। तर आपसमा प्रेमको वार्तालाप गर।

14 सम्पूर्ण व्यवस्ता यही एक आदेशमा समेटिएको छ: “आफूले आफूलाई जस्तो प्रेम गर्छौ त्यस्तै प्रेम अरूलाई पनि गर।”*

15 तर आपसमा पिटापिट र च्याताच्यात गर्थो भने, अन्तमा तिमीहरू आपसमै नाश हुने छौ।

आत्मा र मानवता

16 यसैले म भन्छु: आत्मा अनुसार बाँच। त्यसो गर्थो भने तिम्रा पापपूर्ण स्वभावले चाहेको खराब काम गर्ने छैनौ।

* 4:30: उत्पत्ति 21:10 बाट उद्धृत गरिएको। * 5:14: लेवी 19:18 बाट उद्धृत गरिएको।

17 हाम्रो पापपूर्ण स्वभावले यस्तो कुरो चाहन्छ जुन आत्मा विस्द्ध हुन्छ। अनि आत्माले चाँहि यस्तो कुरो चाहन्छ जुन हाम्रो पापपूर्ण स्वभावको विस्द्ध हुन्छ। यी दुइ कुराहरू एक अर्कोको विपरीत छन्। यसैकारण तिमीले साँच्चै गर्नु चाहेको कुरो गर्न सक्तैनौ।

18 तर आत्माबाट डोरियो भने तिमी व्यवस्थाको अधीनमा रहने छैनौ।

19 हाम्रा पापपूर्ण स्वभावले खराब गर्छ जो यी हुन: यौन पाप, अशुद्धता, अनैतिकता,

20 मूर्ति-पूजा, तन्त्र-मन्त्र, दुश्मनी, झै-झगड, इर्ष्या, क्रोध, स्वार्थ, फूट, गुटबन्दी,

21 डाह, मद्दुपान, मोजमज्जा र यस्तै अरू-अरू। मैले पहिले पनि चेतावनी दिएकै हुँ र अहिले पनि दिन्छु: जसले यस्ता कामहरू गर्छन् ती परमेश्वरको राज्यमा जाने छैनन्।

22 तर आत्माले प्रेम, आनन्द, शान्ति, धैर्य, दया, भलाइ, विश्वस्तता,

23 नम्रता, संयम दिदछ। यी कुराहरू भुल हुनु भन्ने कुनै व्यवस्थामा छैन।

24 ख्रीष्ट येशुमा हुनेहरूले आफ्ना यस्ता पापपूर्ण स्वभावलाई कूसमा झण्ड्याएका हुन्छन्। तिनीहरूले आफ्ना वासना र अशुभ कामना जो तिनीहरूको पाप स्वभावले चाहन्छ, त्यागी सकेका हुन्छन्।

25 आत्माबाट हामीले नयाँ जीवन पाउँदछौं। जीवनको पथ प्रदर्शनको निम्ति हामीले आत्मालाई पछ्याउनु पर्छ।

26 हामीले अर्कालाई रीस उठाउनु हुँदैन। र हामीले एक-अर्कोको डाह गर्नु हुँदैन।

6

एक अर्कालाई सघाऊ

1 दाज्यू-भाइ र दिदी-बहिनीहरू हो! तिमीहरू मध्ये कसैले भूल गर्न सक्छौ। तिमीहरूमा जो आत्मिक छौ भूल गर्ने मानिसकहाँ जाऊ र उसलाई नम्रतापूर्वक ल्याऊ। यो काम नम्र बनेर गर्नु पर्छ। तर होश गर! नत्र तिमी पनि पापतिर तानिन सक्छौ।

2 एक-अर्कोको दुःखमा सहायता गर। यसो गर्यौ भने तिमीले ख्रीष्टको व्यवस्थालाई साँचोसित पालनगरेका हुनेछौ।

3 यदि कोही मान्य नहुँदा-नहुँदै पनि आफूलाई मान्य नै सम्झन्छ भने उसले आफैलाई धोखा दिइरहेकोछ।

4 कसैले आफ्नै प्राप्ति अर्कोसित तुलना नगरोस। आफ्नो काम आफैले जाँचोस। तब मात्र ऊ गर्वित हुनसक्छ।

5 प्रत्येक आफ्नो अभिभारा आफै स्वीकार गरोस।

जीवन खेत रोपे जस्तो हो

6 जसले परमेश्वरको शिक्षा लिइरहेको छ उसले आफूमा भएको सबै सद्गुणहरू आफ्ना प्रशिक्षकहरूमा बाँढोस।

7 आफूले आफैलाई धोखा नदेऊ, तिमी परमेश्वरलाई ठग्न सक्दैनौ। मानिसले जे रोन्छ त्यही फल्छ।

8 यदि कसैले आफ्नै पापपूर्ण खेतमा खेती गर्छ भने उसले विनाश उब्जाउँछ। तर कसैले आत्माको खेतमा खेती गर्छ भने उसले आत्माबाट अनन्त जीवन उब्जाउँछ।

9 हाम्रो काम गर्नामा हामी थाक्नु हुँदैन। यदि हामी कर्म गर्न रोकिएनौ भने ठीक समयमा हामी बाली उठाउन पाउँछौं।

10 जब हामीले अवसर पाउँछौं, सबैलाई सहायता गरौं। विशेष गरी तिनीहरूलाई जो विश्वासी परिवारका छन्।

पावल आफ्नो पत्र समाप्त गर्छन्

11 यो म आफै लेख्दैछु। हेर कति लामो चिट्ठी म लेख्छु।

12 कसैले तिमीहरूलाई खतना गर्न कर लगाउलान्। अरूले तिनीहरूलाई मान्नु भन्ने आशामा मात्र तिनीहरूले त्यसो गर्छन्। ख्रीष्टको कूसलाई मात्र मान्दा तिनीहरूको खेदो होला कि भनेर ती डराउँछन्।

13 जसले खतना गराऊन बल दिन्छन्, तिनीहरू आफै व्यवस्था मान्दैनन् तर तिमीहरूलाई खतना भने गराउन चाहन्छन्। यदि तिनीहरू आफ्नो इच्छा पूरा गराउन सके तिनीहरू आफूमा गर्व गर्छन्।

14 म चाँहि त्यस्ता कुरामा गर्व गर्दिन भन्ने आशा गर्छु। म हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको कूसमा गर्व गर्छु। कूसद्वारा संसार मेरोलागि मेरोको छ र संसारकोलागि म मरिसकेको छु।

15 खतना किन गर्नु? त्यो कुनै महत्वपूर्ण कुरा होइन। महत्वपूर्ण कुरा हो परमेश्वरले बनाउनु भएको नयाँ मानिस हुनु।

16 यो व्यवस्था पालन गर्ने परमेश्वरका सम्पूर्ण जनहरू अनि परमेश्वरका जन्मै मानिसहरू प्रति शान्ति र करुणा रहोस।

17 अब उसो कसैले मलाई धैरै कष्ट नदेऊ। मेरो शरीरभरि चोटका दागहरू छन्। यी दागहरूले प्रमाण गर्छ कि म ख्रीष्ट येशूकै हुँ।

18 मेरा दाज्यू-भाइ दिदी-बहिनीहरू! हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह तिमीहरूको आत्मामा रहिरहोस् भनी म प्रार्थना गर्छु।
आमिन।

एफिसीहस्ताई पावलको पत्र

1 परमेश्वरको इच्छा अनुसार प्रेरित बनेको पावलबाट परमेश्वरका पवित्र जनहस्ताई जो एफिससमा छन् तथा ख्रीष्ट येशूमा विश्वास राख्नेहस्ताई अभिवादन!

2 हाम्रा पिता परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टबाट सबैलाई अनुग्रह र शान्ति होस्।

ख्रीष्टमा हुनेहस्ताई आत्मिक आशिष

3 उहाँले हामीलाई स्वर्गीय स्थानहरूमा प्रत्येक ख्रीष्टमा रहेको आत्मिक आशिष दिनु भएकोछ। हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका पिता परमेश्वरमा प्रशंसा।

4 ख्रीष्टमा हुने हामीलाई पिता परमेश्वरले संसारको सृष्टि गर्नु भन्दा पहिल्यै छान्नुभयो किनभने परमेश्वरले आफ्नो सामुन्ने निर्दोष र पवित्र जन रहन सकौं भनी हामीलाई प्रेमले छान्नु भएको हो।

5 अनि संसारको सृष्टि हुनु भन्दा पहिल्यै परमेश्वरले हामीलाई येशू ख्रीष्टद्वारा आफ्ना बालकहरू बनाउने निश्चय गर्नुभयो। यो उहाँको इच्छा थियो। यसैमा उहाँ प्रसन्न हुनुहुन्थ्यो।

6 उहाँको यही आश्चर्यजनक अनुग्रहको कारण उहाँ प्रशंसनीय हुनुहुन्छ। आफ्ना प्यारा पुत्र जसलाई उनले माया गर्नुहुन्छ परमेश्वरले हामीलाई आफ्नो अनुग्रह प्रशस्त दिनुभयो।

7 हामी जो ख्रीष्टमा छौं उहाँका रगतबाट मुक्त गराइएका छौं। परमेश्वरकै असीम अनुग्रहले आफ्ना पापहरूबाट हामीले क्षमा पाएकाछौं।

8 परमेश्वरले ज्ञान र समझसँग यो अनुग्रह अत्यन्तै उदारतापूर्वक दिनुभयो।

9 आफ्ना गुण योजना हामीलाई जनाउनु भएकोछ। परमेश्वर यही चाहानु हुन्थ्यो र उहाँले यो ख्रीष्टद्वारा गर्ने योजना गर्नुभयो।

10 ठीक समयमा आफ्नो योजना पूर्ण गर्ने परमेश्वरको उद्देश्य हो। स्वर्ग र पृथ्वीका सबै थोक ख्रीष्टको अधीनमा गर्ने उहाँको योजना थियो।

11 परमेश्वरको जन बन्न ख्रीष्टमा हामी छानिएकाछौं। उहाँको इच्छा र योजना अनुसार परमेश्वरले हामीलाई उहाँको मानिस बनाउन चाहानु हुन्थ्यो। उहाँले प्रत्येक चीज नै आफ्नो इच्छासँग मिल्ने बनाउनु हुन्छ।

12 ख्रीष्टमा आशा राख्ने हामी पहिलो जन हौं। अनि हामी छानिएका हौं ताकि उहाँको महिमामा हामीले प्रशंसा ल्याउन सकौं।

13 तिमीहरू पनि त्यस्तै हौं। तिमीहरूले आफ्नो मुक्तिको बारेमा साँचो शिक्षा-सुसमाचार सुनिहाल्थौं। सुसमाचार सुनेपछि तिमीहरूले ख्रीष्टमा विश्वास गर्थौं। अनि परमेश्वरले आफ्नो विशेष छाप तिमीहरूमा लगाउनु भयो र तिमीहरूलाई पवित्र आत्मा दिनुभयो जुन उहाँले प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो।

14 पवित्र आत्मा चाँहि परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई प्रतिज्ञा गरेका कुराहरू पाउँछौं नै भन्ने एउटा जमानत हो। यसले परमेश्वरमा हुनेहस्ताई पूर्ण स्वतंत्रता दिनेछ। यी सबको उद्देश्य हो परमेश्वरको महिमामाको प्रशंसा ल्याउनु।

पावलको प्रार्थना

15-16 त्यसैले मेरा प्रार्थनाको समयमा म सधैं तिमीहरूलाई संझन्छु र तिमीहरूको निम्ति परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छु। मैले त्यसै बेलादेखि यसो गर्न थालेको हुँ जब मैले प्रभु येशूमा तिमीहरूको विश्वास र परमेश्वरका सबै मानिसहरू प्रति तिमीहरूको प्रेमको बारेमा सुनें।

17 म सधैं हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका महिमामयी पिता परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्दछु कि उहाँले तिमीहरूलाई यस्तो आत्मा दिऊन् जसले परमेश्वरको बारेमा ज्ञान र प्रकाश होस् र उहाँलाई पूरै बुझ्न सक्ने बनाउन्।

18 म प्रार्थना गर्दछु, कि उहाँले तिमीहरूको हृदयको आँखा खोल्दिउन् ताकि तिमीहरू आशालाई चिन्न सक् जसका निम्ति परमेश्वरले तिमीहरूलाई चुन्नु भयो। अनि परमेश्वरले आफ्ना पवित्र जनहरूलाई वचन दिनुभएको आशिष कति सम्पन्न र महिमामाली रहेछ त्यो पनि जान्नेछौं।

19 अनि हामी विश्वास गर्नेहरूकोलागि परमेश्वरको शक्ति अति महान छ भन्ने कुरो पनि बुझ्नेछौं।

20 त्यही महा शक्तिद्वारा परमेश्वरले ख्रीष्टलाई मृत्युबाट उठाउनु भएको थियो र स्वर्गमा उहाँले आफ्नो दाहिनेपट्टीराख्नुभएको थियो।

21 परमेश्वरले ख्रीष्टलाई सबै शासक, अधिकारी, शक्तिशाली राजाहरूभन्दा पनि बढता महत्वपूर्ण बनाउनु भयो। कुनै यो संसारको दास अथवा भविष्यको संसारको दास, कुनै पनि शक्ति भन्दा ख्रीष्ट महत्वपूर्ण हुनुहुन्छ।

22 परमेश्वरले हरेक कुरालाई ख्रीष्टको अधीनमा राखिदिनु भयो अनि मण्डलीको हरेक कुरामा उहाँले ख्रीष्टलाई नै सर्वोच्च अधिकारी बनाउनु भयो।

23 मण्डली भनेको ख्रीष्टको शरीर हो। मण्डली ख्रीष्टले परिपूर्ण छ जसले सब थोक सब तरह ले भरिपूर्ण गरिदिन्छ।

2

मृत्युदेखि जीवन

1 बितेका दिनहरूमा आफ्ना पापहरू र परमेश्वर विरोधी कर्महरूले गर्दा तिमीहरूका आत्मिक जीवन मृत थियो।

2 हो पनि, अघि तिमीहरू त्यस्तै पापहरूमा बसेका थियौ। तिमीहरू सांसारिक मानिसहरू झैं बाँचिरहेका थियौ। तिमीहरूले वायु मण्डलको दुष्ट शक्तिहरूको शासकलाई पछ्यायौ। अझै पनि परमेश्वरलाई नमान्नेहरूमा त्यही आत्माले काम गर्दछ।

3 गाएका दिनहरूमा हामीहरू सबै पनि ती मानिसहरू जस्तै बाँचेका थियौं। हामी आफ्नो पापमय प्रकृतिलाई खुशी पार्ने कोशिशमा थियौं। हाम्रो प्रवृत्ति र मनले चाहे अनुसार नै हामी सब कुरो गर्थ्यौं। हामी दुष्ट मानिस थियौं। हामी जुन प्रकारले बसेका थियौं हाम्रो पापले गर्दा त हामीले परमेश्वरको क्रोध भोग्ने पर्ने थियो। हामी अरू जस्तै थियौं।

4 तर परमेश्वरको कृपा महान छ अनि परमेश्वरले हामीलाई अति नै माया गर्नुहुन्छ।

5 हाम्रो पापहरूको कारणले हामी आत्मिक रूपले मृत थियौं। तर परमेश्वरले हामीलाई ख्रीष्टसित नयाँ जीवन दिनुभयो। हामीहरू परमेश्वरको अनुग्रहले नै बचाइएका छौं।

6 अनि परमेश्वरले हामीलाई ख्रीष्टसितै उठाएर आफूसित स्वर्गीय ठाउँमा बसाउनु भयो। यसो हुनका कारण हामीहरू परमेश्वरको अनुग्रहले नै बचाइएका छौं। अनि परमेश्वरले हामीलाई ख्रीष्टसितै उठाएर आफूसित स्वर्गीय ठाउँमा बसाउनु भयो। यसो हुनका कारण हामी ख्रीष्ट येशूमा सम्मिलित भएकोले हो।

7 भविष्यमा आउने सबैसन्तानलाई आफ्नो अनुग्रह कति सम्पन्न छ भन्ने अगाध सम्पत्ति देखाउनलाई परमेश्वरले यसो गर्नु भएको छ। ख्रीष्ट येशूमा हुने हामीहरू प्रति दयावान बनेर परमेश्वरले त्यो अनुग्रह देखाउँनु हुन्छ।

8 तिमीहरू अनुग्रहले बचाइएकाछौ। अनि त्यो अनुग्रह विश्वासद्वारा पाएका हो। तिमीहरू आफैले तिमीहरूलाई बचाएनौ। परमेश्वरको यो एउटा उपहार हो।

9 तिमीहरू आफ्नो काम-कुराले बाँचेका हुँदै होइनौ। यसैले कसैले यसको गर्व गर्न सक्दैनौं।

10 हामी जस्तो छौं त्यस्तो परमेश्वरले नै बनाउनु भएको हो। ख्रीष्ट येशूमा असल काम गर्नलाई हामीलाई नयाँ जीवन दिइएको छ। हाम्रालागि ती राम्रा काम गर्दै हामीहरू बाँचौं भनेर परमेश्वरले यसो गर्नु भएको हो।

ख्रीष्टमा एक

11 तिमीहरू गैर-यहूदी भएर जन्म्यौ। यहूदीहरूले तिमीहरूलाई “खतनाहीन” भन्छन्। तिमीहरूलाई “अशिष्टछेदित” भन्ने यहूदीहरू आफूलाई चाँहि “खतनाका” भन्छन्। तिनीहरूको शरीर मानव हातले खतना गरिएको छ।

12 याद रहोस्, बितेका दिनहरूमा तिमीहरू ख्रीष्टबाट अलग थियौ। तिमीहरू इस्राएलका नागरिक थिएनौ। अनि प्रतिज्ञाको अनुबन्ध तिमीहरूसित थिएन जुन परमेश्वरले उहाँका मानिसहरूसित गर्नुभएको थियो। तिमीहरू आशा बिनाको संसारमा बाँचेका थियौ र तिमीहरूले परमेश्वरलाई चिन्दैन थियौ।

13 हो, एक समयमा तिमीहरू परमेश्वरदेखि टाढा थियौ। तर अहिले तिमीहरूलाई परमेश्वरको खुबै नजिक ल्याइएको छ। ख्रीष्टको रगतद्वारा तिमीहरूलाई परमेश्वरको खुबै नजिक ल्याइएको छ।

14 ख्रीष्टको कारणले अहिले हामीले शान्ति पाएका छौं। ख्रीष्टले हामी दुवैलाई एक बनाउनु भएको थियो। यहूदी र गैर-यहूदीहरू बीचमा पर्खाल लागे जस्तै छुट्टिएका थिए। तिमीहरू आपस्तमा घृणा गर्थे। तर ख्रीष्टले आफ्नै शरीरले घृणाको पर्खाल भत्काइदिनु भयो।

15 यहूदी नियममा धेरै विधान र आज्ञाहरू थिए। तर ख्रीष्टले व्यवस्थालाई समाप्त गरिदिनु भयो। मानिसहरूको यी दुई अलग समूहलाई आफूमा एउटै नयाँ मानिस बनाउने र यसरी शान्ति ल्याउने ख्रीष्टको उद्देश्य थियो।

16 क्रूसद्वारा ख्रीष्टले दुई समूह बीचको घृणा समाप्त गराइदिनु भयो अनि तिनीहरूलाई एउटा शरीरमा सम्मिलित गराउनु भयो। ख्रीष्टले तिनीहरूलाई परमेश्वरतिर तान्न चहानु हुन्थ्यो। उहाँले यो कामको घृणालाई क्रूसमा मारेर गर्नुभयो।

17 ख्रीष्ट आउनु भयो अनि तिमीहरू बीच शान्तिको प्राचर गर्नुभयो जो परमेश्वरदेखि टाढा थियो। अनि तिमीहरूमा शान्ति प्राचर गर्नुभयो जो परमेश्वरको नजिक थिए।

- 18 हो, ख्रीष्ट मार्फत हामी सबैलाई एक आत्माद्वारा पिताकहाँ आउने अधिकार दिइयो।
 19 यसकारण अब तिमीहरू पाहुना र परदेशी होइनौ। तिमीहरू पनि परमेश्वरका परिवारका सदस्यहरूसित पनि मिलेकाछौ।
 20 तिमी विश्वासीहरू परमेश्वरका भवन हो जुन प्रेरितहरू र अगमवक्ताहरूद्वारा जग बसाइएको घडेरीमा बनाइएको छ।
 ख्रीष्ट स्वयं भवनका जग-ढुङ्गा हुनुहुन्छ।
 21 त्यो सम्पूर्ण भवन ख्रीष्टमा गाँसिएको छ। यो प्रभुमा पवित्र मन्दिर बनेर बढ्दछ।
 22 अनि ख्रीष्टमा तिमीहरू पनि अरूहरूसितै निर्मित छौ। आत्माद्वारा तिमीहरू पनि यस्तो एउटा स्थान बनिदेछौ जहाँ परमेश्वर बसु हुन्छ।

3

अन्य जातीहरूमा पावलको काम

- 1 यसर्थ, म ख्रीष्ट येशूको कैदी हुँ, र तिमीहरूको पनि एक कैदी जो यहूदीहरू होइनौ।
 2 अवश्य तिमीहरू जान्दछौ कि परमेश्वरले आफ्ना अनुग्रहले तिमीहरूलाई सहायता गर्न मलाई यो काम सम्पन्न भएकोछ।
 3 परमेश्वरले मलाई आफ्नो गुप्त योजना दर्शाउनु भयो। यसबारे मैले केही लेखिसकेकैछु।
 4 अनि मैले लेखेका ती कुराहरू पढ्यौ भने ख्रीष्टको बारेमा गुप्त सत्यता मैले बुझेको रहेछु भन्ने तिमीहरू जान्नसक्छौ।
 5 अधि-अधिका मानिसहरूलाई त्यो गुप्त सत्यता दर्शाइएको थिएन तर अहिले आत्माद्वारा त्यो गुप्त रहस्य उहाँको पवित्र प्रेरितहरू र अगमवक्ताहरूलाई दर्शाइएकोछ।
 6 गुप्त सत्यता यही हो: परमेश्वरले आफ्ना यहूदी मानिसहरूलाई दिनुभएको त्यही कुराहरू गैर-यहूदीहरूले पनि पाउनेछन्। गैर-यहूदीहरू यहूदीहरूसितै एक जीउमा सम्मिलित हुनेछन् अनि ख्रीष्ट येशूमा दिइएको परमेश्वरको वचनको सहभागी हुनेछन्। सुसमाचारको कारणले गैर-यहूदीहरूले यी सबै पाउनेछन्।
 7 परमेश्वरको विशेष अनुग्रहले, म सुसमाचारको एक जना सेवक बनिँँ। उहाँले आफ्नो शक्तिद्वारा मलाई यो अनुग्रह दिनुभएको छ।
 8 परमेश्वरका मानिसहरू मध्ये म सबभन्दा तुच्छ हुँ। तर उहाँले मलाई ख्रीष्टको अनन्त धनरूपी सुसमाचार बारे गैर-यहूदीहरू माझ प्रचार गर्ने यो उपहार दिनुभयो। त्यस धनको महिमा बुझिनसक्नुको छ।
 9 अनि परमेश्वरले मलाई उहाँको गुप्त सत्यताको योजना बारे सबै मानिसलाई भनि दिने काम दिनुभयो, त्यो सत्यता आदि कालदेखि नै उहाँमा लुकेको थियो। उहाँले परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले सब कुरा सृष्टि गर्नु भयो।
 10 उहाँको उद्देश्य थियो कि स्वर्गीय ठाँउका जम्मै शासकहरू र अधिकारीहरूले परमेश्वरले आफ्नो ज्ञान विभिन्न प्रकारले प्रदर्शन गर्नुहुन्छ भन्ने जानुन।
 11 युगौँ अघि परमेश्वरले बनाउनु भएको योजना अनुसार यो गरिएकोछ। आफूले योजना गरेकै अनुरूप उहाँले यो गर्नुभयो। उहाँले यो हाम्रा प्रभु ख्रीष्ट येशू मार्फत गर्नुभयो।
 12 ख्रीष्टमा हामीहरू परमेश्वरको अधि निर्भय भई विश्वाससित उभिन सक्छौ। ख्रीष्टमा विश्वासद्वारा हामी यो गर्न सक्छौ।
 13 यसैले म तिमीहरूलाई बिन्ती गर्दछु तिमीहरूको कारण मेरा कष्टहरू देखेर तिमीहरूले हेरेश खानु हुँदैन र आशा पनि मारु हुँदैन। मेरो कष्टले तिमीहरूमा आदर ल्याउने छ।

ख्रीष्टको प्रेम

- 14 यसर्थ पिता अधि प्रार्थनामा म झुकदछु।
 15 स्वर्गको र पृथ्वीको प्रत्येक परिवारले उहाँबाटनै यसको नाम लिंदछन्।
 16 म पितालाई आफ्नो महिमामयी सम्पत्ती अनुसार तिनीहरूलाई शक्ति प्रदान गर्नु भनी प्रार्थना गर्दछु, जसमा कि आफ्ना आत्मामा तिमीहरू दरिलो हुन सक्छौ। उहाँको आत्माद्वारा उहाँले तिमाहरूलाई त्यो शक्ति दिनु हुन्छ।
 17 तिमाहरूको विश्वासको कारणले ख्रीष्ट तिमीहरूको हृदयमा बसुनु भनी म प्रार्थना गर्दछु। म प्रार्थना गर्दछु, ख्रिष्टको प्रेमको महानता बुझ्ने शक्ति परमेश्वरका सबै मानिसहरूले पउनु।
 18 अनि प्रार्थना गर्दछु कि परमेश्वरका जम्मै तिमीहरूलाई र परमेश्वरको पवित्रजनले ख्रिष्टको प्रेमको महानता बुझ्ने शक्ति पाउनु। म यो पनि प्रार्थना गर्दछु कि उहाँको प्रेमको चौडाई, लम्पबाई, उँचाई र गहिराई तिमाहरूले बुझ्न सक।
 19 ख्रिष्टको प्रेम मानव समझ भन्दा बाहिर छ। तर तिमीहरूले त्यो प्रेम बुझ्न सक भन्ने मेरो पार्थनाछ।
 20 परमेश्वरको शक्ति जो हामीभित्र काम गरिरहेकोछ, त्यसले हामीले सोचेको वा कल्पना गरेको भन्दा धेरै गर्न सक्छ।
 21 मण्डलीमा अनि ख्रीष्ट येशूमा सदा सर्वदा र युग-युगसम्म उहाँको महिमा भइरहोस्। आमिन।

4

शरीरमा एकता

- 1 म कैदमा छु किन कि म प्रभुको हुँ। परमेश्वरले तिमीहरूलाई उनका मानिस भएर जीउन चुन्नु भयो। अब म तिमीहरूलाई परमेश्वरका मानिस भएर कसरी जीउनु पर्छ त्यो बताउछु।
- 2 सधै नम्र र कोमल बन। धैर्य बन र आपस्तमा प्रेम पूर्वक रह।
- 3 आत्मा मार्फत तिमीहरू शान्तिपूर्क एक-अर्कामा सम्बन्धित छौ। शान्तिको बन्धनले यस सम्बन्धलाई अटूट राख्ने भरसक कोशिश गर।
- 4 शरीर एउटै छ र आत्मा एउटै छ। आशा पनि एउटै छ जसकोलागि परमेश्वरले तिमीहरूलाई बोलाए।
- 5 एउटै प्रभु, एउटै विश्वास र एउटै बसिमा छ।
- 6 परमेश्वर एउटै हुनुहुन्छ जो सबका पिता हुनुहुन्छ। उहाँ सर्वोपरी हुनुहुन्छ, हरेक कुराबाट काम गर्नु हुन्छ अनि हरेकमा हुनुहुन्छ।
- 7 ख्रीष्टले हामी प्रत्येकलाई एक-एकवटा विशेष उपहार दिनु भएकोछ। प्रत्येकले त्यही उपहार पाएको छ जुन उहाँले दिनु चाहनु भएको थियो।
- 8 त्यसैले शास्त्रमा यस्तो भनिएको छ,

“उहाँ माथि आकाशमा जानुभयो,

आफूसितै कैदीलाई बन्दी बनाएर लानु भयो, अनि उहाँले मानिसलाई उपहारहरू दिनुभयो।” **भजनसंग्रह 68:18**

- 9 “उहाँ माथि जानु भयो” भन्दा के बुझ्न सकिन्छ? यसको अर्थ, पहिले उहाँ तल पृथ्वीमा आउनु भयो।
 - 10 येशू तल आउनु भयो र उहाँ नै हुनुहुन्छ जो माथि जानु भयो। उहाँ सबभन्दा अलगो आकाशमा जानु भयो। त्यो आफुमा पूर्ण होस् भनेर ख्रीष्टले यस्तो गर्नुभयो।
 - 11 अनि ख्रीष्ट हुनुहुन्छ जसले मानिसहरूलाई वरदानहरू दिनुभयो जब उहाँले दिनुहुँदै कसैलाई प्रेरितहरू, कसैलाई अगमवक्ताहरू, कसैलाई प्रचारकहरू, कसैलाई मण्डली को गोठाला र कसैलाई शिक्षक बनाउनुभयो।
 - 12 ख्रीष्ट-परिवारलाई मजबूत बनाउनु भनी परमेश्वरका मानिसहरूलाई आफ्नो सेवामा तयार पार्नु ख्रीष्टले ती वरदानहरू दिनुभयो। यसले गर्दा ख्रीष्टको शरीर ताकि ख्रीष्टको शरीर बलियो बनियोस्।
 - 13 हामी सबै एउटै विश्वासमा नबौध्दुञ्जेल, परमेश्वरको पुत्रलाई पूर्णरूपले नचिनुञ्जेल, हामी परिपक्व मानिस नबनिउञ्जेल, हामी ख्रीष्ट जस्तै उन्नत नहुञ्जेल र उहाँको पूर्णता प्राप्त नगर्नुञ्जेल यो काम गरि नै रहनुपर्छ।
 - 14 तब हामी नानीहरू जस्तो हुने छैनौ। हामी छालमा जहाजले यता र उता छल्काइएका मानिसहरू जस्ता हुने छैनौ। हामी प्रत्येक नयाँ शिक्षाद्वारा प्रभावित हुने छैनौ जसले हामीलाई धोका दिने प्रयास गर्छ। ती मानिसहरूले चलाकी गर्छन् र मानिसहरूलाई भूल बाटोमा तान्न हर प्रकारको चेष्टा गर्छन्।
 - 15 तर, हामी प्रेमपूर्वक सत्य बोल्छौं। तर हामी हर तरहले ख्रीष्ट जस्तै नहुञ्जे बडिरहनेछौं। ख्रीष्ट शिर हुनुहुन्छ र हामी शरीर हौं।
 - 16 सम्पूर्ण शरीर ख्रीष्टद्वारा गाँसिएको छ। शरीरको प्रत्येक अङ्ग एक-अर्कामा जोडिएकोछ र शरीरको जोडनीले एक गरेको छ। प्रत्येक अङ्गले आ-आफ्नै काम गर्छ। अनि यसैले सम्पूर्ण शरीर विकास गर्छ र प्रेममा दृढ हुन्छ।
- बाँच्ने तरिका**
- 17 म यो भन्छु र प्रभुको सम्बन्धमा चेतावनी दिन्छु: परमेश्वरलाई नचिन्नेहरू जस्तो भएर नबस। तिनीहरूका विचार निकम्मा हुन्छन्।
 - 18 ती केही बुझ्न सक्तैनन्, अनि केही जान्दैनन् किन कि तिनीहरू सुन्न अस्वीकार गर्छन् त्यसैले परमेश्वरले दिएको जीवन जस्तो तिनीहरूको जीवन हुँदैन।
 - 19 लज्जा अनुभव गर्ने क्षमता तिनीहरूले गुमाएका छन्। कुकर्म गर्न मै तिनीहरूका जीवन पूर्णरूपले लागेकाछन्। हर प्रकारको नीच काम गर्न ती सधै तम्सन्छन्।
 - 20 तर तिमीहरूले सिकेको ख्रीष्टको कुरा त्यस्तो होइन।
 - 21 म जान्दछु, तिमीहरूले ख्रीष्टको बारेमा सुनेकाछौ अनि तिमीहरू उहाँमा छौ, यसर्थ तिमीहरूले सत्यता सिक्नु। हो, खासमा सत्यता येशूमा छन।
 - 22 तिमीहरूलाई आफ्नो पुरानो स्वभाव छोड्न सिकाइयो। त्यसको अर्थ, अधिका दिनहरूमा पछ्याइ हिडेको कुमार्गलाई तिमीहरूले त्यागनु पर्छ। त्यो स्वभाव त्यसैका धोखापूर्ण इच्छाहरूले त्यसलाई थोत्रो बनाइसकेका छ।

- 23 तिमीहरू आफ्ना मन र आत्मामा नयाँ बनाइनु पर्छ।
- 24 तिमीहरू नयाँ मानिस बनिनु पर्छ जस्तो विश्वास अनुसार धर्मी र पवित्र जीवन बाँचन परमेश्वरले तिमीहरूलाई आफ्नै अनुरूपमा सिर्जनु भएको छ।
- 25 यसैले तिमीहरूले झूटो बोल्नु छोड्नुपर्छ। “आपसमा सधैं साँचो बोल।” किनभने हामी आपस्तमा एउटै शरीरका अङ्गहरू हौं।
- 26 “जब तिमी रिसाउँछौ त्यस दिनभरि नरिसाऊ। रिसले कुनै पाप नगराओस्।” अनि दिनभरि नरिसाइ बस।
- 27 शैतानलाई जित्ने मौका नदेऊ।
- 28 यदि कसैले चोर्छ भने त्यसले त्यो बानी छोडोस्। उसले आफ्ना हात असल काममा लगाओस्। तब मात्र गरीब मानिसहरूलाई दिनु उसकोमा केही हुनेछ।
- 29 बात गर्दा चोट पर्ने शब्द नचलाऊ। मानिसलाई चाहिने कुरो मात्र गर जसले मानिसलाई बलियो बनाउछ। तब मात्र तिम्रो कुरा सुन्नेहरू लाभान्वित हुन्छन्।
- 30 पवित्र आत्मालाई दुखित नतुल्याऊ। आत्मा नै प्रमाण हो के तिमी परमेश्वरका हौ। उपयुक्त समयमा परमेश्वरले तिमीलाई मुक्त गर्नु हुनेछ भन्ने देखाउनुलाई नै उहाँले त्यो आत्मा दिनुभएको हो।
- 31 तितोपना, रिस र आवेग त्याग कहिल्यै रिसमा नचिच्याउ र अर्काको निन्दा नगर। कुनै प्रकारको कुकर्म कहिल्यै नगर।
- 32 आपसमा दयालु र कृपालु बन। परमेश्वरले ख्रीष्टमा तिमीहरूलाई क्षमा दिए जस्तै तिमीहरूले पनि एक-अर्कालाई क्षमा देऊ।

5

- 1 तिमीहरू परमेश्वरका नानीहरू हौ जसलाई उहाँले प्रेम गर्नु हुन्छ। यसैले परमेश्वर जस्तै हुने कोशीश गर।
- 2 प्रेममय जीवन बिताऊ। ख्रीष्टले हामीलाई प्रेम गर्नु भए जस्तै अस्लाई प्रेम गर। ख्रीष्टले हाम्रा निम्ति आफूलाई सुगन्धित उपहार अनि परमेश्वरको बलिको रूपमा चढाउनुभयो।
- 3 तिमीहरूका विचमा यौन अपराध हुनुहुँदैन। कुनै प्रकारको अनैतिकता अथवा लालच अझै धेरै हुनुहुँदैन। किन? किनभने यस्ता कुराहरू परमेश्वरका जनलाई उचित छैन।
- 4 तिमीहरू माझ नराम्रो बातचीत हुनु हुँदैन। मूर्ख कुरा नगर अनि अनुचित मजाक पनि नगर। यी कुराहरू तिमीहरूलाई ठीक छैन। यसको सट्टामा तिमीहरूले परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुपर्छ।
- 5 यसमा निश्चय होऊ: यदि तिनीहरूले यौन अपराध गरे अथवा बेइमान्दारी बने आफ्नै निम्ति लोभी बने भने ख्रीष्ट औ परमेश्वरको राज्यमा तिमीहरूले ठाउँ पाउने छैनौ। लोभी चाँहि मूर्तिपूजक हो।
- 6 मिथ्या कुराले तिमीहरूलाई मूर्ख नबनाओस्। अनाज्ञाकारी मानिसहरूमाथि यस्ता कुराहरूले परमेश्वर रिसाउनु हुन्छ।
- 7 तिनीहरूसित त्यस्तो काम गर्नु हुँदैन।
- 8 बितेका दिनहरूमा अन्धकारले पूर्ण थियो, तर अहिले तिमी प्रकाशले पूर्ण छौ। यसैले, प्रकाशका बालकहरू जस्तै बाँच।
- 9 प्रकाशले सब किसिमको भलाई, नैतिक जीवन र सत्यता ल्याउँदछ।
- 10 प्रभु के कुराले खुशी हुनुहुन्छ त्यो बुझ्ने कोशिश गर।
- 11 अन्धकारका मानिसहरूले गर्ने काम नगर। त्यस्ता कामहरूले ती अंधारका कामहरू मिथ्या हुन भन्ने देखाऊ।
- 12 अन्धकारमा मानिसहरूले गर्ने कुराहरूको चर्चा गर्नु पनि शरमको कुरा हो।
- 13 तर जब हामी ती गुम्नरूपले अँध्यारोमा गरिएका कुराहरू उदाङ्गो बनाउँछौं प्रकाशले ती कुराहरूलाई प्रत्यक्ष पारिदिन्छ।
- 14 अनि ज्योति नै हो जसले हरेक कुरो प्रत्यक्ष पार्छ। त्यसैले हामी भन्छौं:

“जाग, हे निदाएकाहरू हो!

मृत्युबाट उठ,

अनि तिमीहरूमाथि ख्रीष्ट चम्कनु हुनेछ।”

- 15 यसकारण तिमीहरू कसरी जिउँछौ त्यस बारे खुबै सर्तक होऊ। मूर्खहरू जस्तो नबाँच तर बुद्धिमानीपूर्वक बाँच।
- 16 हामीले बाँचेका दिनहरू खराब छन्, यसर्थ आफ्नो समयलाई सुकर्म गर्नमा लगाऊ।
- 17 यसर्थ मूर्ख नबन। सट्टामा, प्रभुले तिमीलाई के गराउन चाहनुहुन्छ, बुझ।
- 18 दाखरस खाएर नमात। त्यसले तिम्रो आत्मिकताको नाश गर्नेछ। आत्माले भरिपूर्ण होऊ।
- 19 आपसमा भजन, स्तुति र आत्मिक गीतहरू सुनाऊ। प्रभुलाई आफ्नो हृदयमा संगीत बनाऊ।

20 सधैँ सबै कुराको लागि पिता परमेश्वरलाई धन्यवाद देऊ। हाम्र प्रभु येशू ख्रीष्टको नाममा उहाँलाई धन्यवाद देऊ।

पति र पत्नीहरू

21 एक-अर्कोलाई मान्न इच्छुक होऊ किनकि तिमीहरू ख्रीष्टलाई आदर गर्छौं।

22 पत्नीहरू हो, प्रभुको अधीनमा रहे जस्तै आ-आफना पतिको अधीनमा बस।

23 जस्तो येशू ख्रीष्ट मण्डलीका शिर हुनुहुन्छ, पति पत्नीका शिर हुन्। मण्डली ख्रीष्टको शरीर हो, त्यसरी ख्रीष्ट शरीरमा रक्षक हुनुहुन्छ।

24 जसरी मण्डली ख्रीष्टको अधिकारमा छ त्यसरी पतिहरू पनि हरेक कुरामा पतिहरूको अधिकारमा रहनु पर्छ।

25 पतिहरू हो, आफ्ना पत्नीलाई प्रेम गर जस्तो ख्रीष्टले मण्डलीलाई प्रेम गर्नु भयो। ख्रीष्टले मण्डलीको निम्ति प्राण दिनुभयो।

26 मण्डलीलाई पवित्र बनाउनु उहाँले आफ्नो प्राण बलि दिनुभयो। मण्डलीलाई पानीले धोएर शुद्ध पार्न ख्रीष्टले सुसमाचार प्रयोग गर्नुभयो।

27 उहाँले मण्डलीलाई महिमित दुलही बनाउनु तथा कलंक, चाउरी वा त्यस्तै कुनै त्रुटिरहित बनाउन तथा उनलाई शुद्ध र निर्दोष पार्नु आफैलाई बलि दिनुभयो।

28 अनि पतिहरूले पनि आफ्ना पत्नीहरूलाई त्यसरी नै प्रेम गर्नुपर्छ। आफ्नो शरीरलाई प्रेम गरे जस्तै आफ्नो पत्नीलाई प्रेम गर। पत्नीलाई प्रेम गर्नेले आफैलाई प्रेम गर्छ।

29 अनि कसैले पनि आफ्नो शरीरलाई कहिल्यै धृणा गर्दैन। हरेकले आफ्नो शरीरलाई, स्याहाछ अनि खाना दिन्छ। अनि मण्डलीको निम्ति ख्रीष्टले पनि त्यसै गर्नु हुन्छ।

30 किनकि हामी उहाँको शरीरका अङ्ग हौं।

31 धर्मशास्त्रले भन्छ, “त्यसैले मानिसले आफ्ना माता-पितालाई छोड्छ र आफ्नो पत्नीसित मिल्दछ र ती दुई एक हुन्छन्।”[☆]

32 यो गुण सत्यता खुबै महत्वपूर्ण छ। मलाई लाग्छ यसको अभिप्राय ख्रीष्ट र मण्डलीसित छ।

33 तर तिमीहरू प्रत्येकले आफ्नो पत्नीलाई प्रेम गर्नु पर्छ जस्तो आफुले आफैलाई प्रेम गर्छ। अनि पत्नीले पनि आफ्नो पतिलाई आदर गर्नु पर्छ।

6

बालकहरू र आमा-बाबुहरू

1 बालकहरू हो, प्रभुले चाहेको जस्तो, आफ्ना आमा-बाबुले भनेको मान। त्यो बाहेक, गर्नु पर्ने राम्रो कुरो यही हो:

2 शास्त्रले भन्छ, “तिमीहरूले आफ्ना आमा-बाबुको आदर गर्नु पर्छ।”[☆] यो पहिलो आज्ञा हो, यसमा प्रतिज्ञा पनि छ।

3 त्यो प्रतिज्ञा हो: “तब तिम्रो हरेक कुरो ठीक हुन्छ र संसारमा तिमीले लामो आयु पाउनेछौं।”[☆]

4 पिताहरू हो, आफ्ना बालकहरूलाई रिस नउठाऊ। तिनीहरूलाई प्रभुको शिक्षा र तालीममा हुर्काऊ।

कमाराहरू र मालिकहरू

5 कमाराहरू हो, पृथ्वीमा आफ्ना पाथीव मालिकहरूको आज्ञा, डर र आदरसहित सम्पूर्ण हृदयले पालन गर जसरी ख्रीष्टको आज्ञा पालन गर्दछौं।

6 तिनीहरूले हेरिरेको बेला तिनीहरूको मन जित्र तिनीहरूका सामुन्ने मात्र तिमीहरूले आज्ञा पालन गर्नु होइन तर तिमीहरूले ख्रीष्टको आज्ञा पालन गरे झैं तिनीहरूलाई मान।

7 आफ्नो कर्तव्य खुशीसाथ गर। प्रभुको निम्ति कर्तव्य गरे झैं गर औ मानिसको निम्ति गरेको जस्तो होइन।

8 याद राख, ऊ कमारा होस् कि मुक्त होस् राम्रो काम गर्ने हरेकालाई पुरस्कार दिने प्रभु नै हुनुहुन्छ।

9 अनि मालिकहरू, तिमीहरूले पनि आफ्ना कमाराहरूसित उस्तै व्यवहार गर। तिनीहरूलाई नधक्काऊ। मनमा राख कि तिमीहरूका मालिक र उनीहरूका मालिक उही एक हुन्छ अनि उहाँ स्वर्गमा हुनुहुन्छ। उहाँले हरेक मानिसलाई एकै प्रकारले जाँच्नु हुन्छ।

परमेश्वरको हात-हतियार धारण गर

10 मेरो पत्रको अन्तमा म भन्छु, प्रभुमा र उहाँको महान शक्तिमा दृढ बन।

11 परमेश्वरले दिएको पूर्ण हातहतियार लगाऊ ताकि तिमीहरूले शैतानको कुचालको सामना गर्न सक्छौं।

12 हाम्रो लडाइँ पृथ्वीका मानिसहरूसित छैन। हामी त यस संसारको अन्धकारको शासक, अधिकारी र शक्तिहरूसित लडिरहेछौं। हाम्रो लडाइँ त स्वर्गीय स्थानको दुष्ट आत्मिक शक्तिहरूको विरुद्ध छ।

☆ 5:31: उत्पत्ति 2:24 बाट उद्धृत गरिएको।

☆ 6:2: प्रस्थान 20:12; व्यावस्था 5:16 बाट उद्धृत गरिएको।

☆ 6:3: प्रस्थान 20:12; व्यवस्था

5:16 बाट उद्धृत गरिएको।

13 त्यसैले तिमीहरूले परमेश्वरको पूर्ण हातहतियार पाउनु आवश्यक छ। अनि मात्र त्यस खराब दिनको सामना दृढता पूर्वक गर्न सक्छौ। जम्मै लडाइ शेष गरिसके पछि पनि अझै उभिरहन सक्छौ।

14 यसैले, कम्मरमा सत्यको पटुका कसेर, धार्मिक जीवनको छाती-कवच पहिरैर

15 प्रचारका निम्ति तयार हुनु शान्तिको सुसमाचरको जुता जस्तो तिम्नो खुट्टामा लगाऊ।

16 अनि यी सँगै विश्वासको ढाल प्रयोग गर जसले दुष्टात्माको जम्मै जल्दो बाणलाई निभाउँदछ।

17 परमेश्वरको मुक्तिलाई आफ्नो शिर रक्षक बनाऊ अनि परमेश्वरको वचन समात जुन आत्माको तरवार हो।

18 सधैं पवित्र आत्मामा प्रार्थना गर। सब किसिमका प्रार्थनाहरू सहित प्रार्थना गर अनि आफुलाई चाहिएको हर थोक माग। यसो गर्नु तिमी सदा तयार बस। प्रार्थना गर्नु कहिल्यै नछोड। सधैं परमेश्वरका सबै मानिसहरूका लागि प्रार्थना गर।

19 मेरो लागि पनि प्रार्थना गर कि जब म बोल्छु परमेश्वरले मलाई शब्दहरू दिऊन् र सुसमाचारको गुप्त सत्यतालाई म निर्भयसंग भन्नु सकुं।

20 सुसमाचारको पक्षमा बोल्ने काम मलाई दिइएको थियो। यो म अहिले यहाँ कैदमा बसेर पनि गर्छु। प्रार्थना गर कि जब म सुसमाचारको प्रचार गर्छु, मैले बोल्नु परे जस्तै निर्भयसित बोल्न सकुं।

अन्तिम अभिवादन

21 हाम्रा प्यारा भाइ टाइकिक्सलाई तिमीहरूकहाँ पठाइएकोछ। उनी प्रभुको काममा एक विश्वासी सेवक हुन्। मेरो बारेमा उनले सबै कुरा बताउनेछन्। र म कस्तो छु, के गर्दैछु त्यो उनले बताउने छन्।

22 यसको लागि, मैले उनलाई पठाउँदै छु। हाम्रो भलाकुसारी बुझ भन्ने म चाहन्छु। तिमीहरूको उत्साहका निम्ति म उनलाई पठाउँदैछु।

23 तिमहरूलाई पिता परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टले शान्ति र प्रेमको साथै विश्वास दिउन्।

24 तिमीहरू जम्मै जसले हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टलाई अनन्त माया गर्छौं, तिमीहरूमा परमेश्वरको अनुग्रह रहोस्।

फिलिप्पीहस्ताई पावलको पत्र

1 ख्रीष्ट येशूका सेवक पावल र तिमोथीबाट प्रणाम।

ख्रीष्ट येशूमा भएका फिलिप्पीमा बसे परमेश्वरको सबै पवित्रजनलाई अनि तिमीहरूको सबै अग्रजहरू तथा विशिष्ट सहायकहरूलाई।

2 पिता परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह र शान्ति तिमीहरू सबैलाई रहोस्।

पावलको प्रार्थना

3 जहिले पनि म तिमीहरूलाई सम्झन्छु, परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछु।

4 प्रत्येक पल्ट म तिमीहरू सबैको लागि परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्छु, म आनन्दले प्रार्थना गर्छु।

5 मानिसहरूलाई सुसमाचार सुनाउँदा तिमीहरूले मलाई सहयोग गरेकोमा म परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछु। तिमीहरूले विश्वास गरेको दिनदेखि अहिलेसम्म सघाउँदैछौ।

6 परमेश्वरले तिमीहरूमा असल काम गर्न थाल्नु भयो अनि अहिले सम्म गरिरहनु भएकोछ। जब ख्रीष्ट येशू आउँनु हुन्छ परमेश्वरले तिमीहरूमा त्यो काम गरी सिध्याउनु हुनेछ। म यस कुरामा निश्चिन्त छु।

7 तिमीहरू मेरो हृदयमा भएकोले, मलाई लाग्छ तिमीहरूको विषयमा यस्तो सोच्नु म ठिकै छु। तर जब सुसमाचारको सत्यताको प्रमाण दिँदै र रक्षा गर्दै म जेलखानामा छु, तिमीहरू यो काम गर्ने आशीर्वादमा मसँग सहभागी छौ।

8 म तिमीहरूलाई भेट्न अति इच्छुक छु, यो कुरो परमेश्वरले जान्नु हुन्छ। ख्रीष्ट येशूको प्रेम सितै म तिमीहरूलाई प्यार गर्दछु।

9 तिमीहरूका निम्ति मेरो यही प्रार्थना छ कि:

बुद्धि र विवेक तिमीहरूको प्रेमसितै निरन्तर बढ्दै जाओस्।

10 म प्रार्थना गर्छु कि तिमीहरू असल र खराबको भेद छुट्टयाउन योग्य होऊ, अनि के असल हो, चुन्न योग्य होऊ ताकि ख्रीष्ट येशू जून दिन आउँनु हुन्छ तिमीहरू पवित्र औ दोषरहित हुन सकछौ।

11 म प्रार्थना गर्छु कि परमेश्वरको महिमा औ प्रशंसाका निम्ति येशू ख्रीष्टको सहयोगले धेरै सुकर्महरू गर्न सकछौ।

पावलको कष्ट परमेश्वरको काममा सहायक

12 दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनीहरू हो, तिमीहरूले जान भन्ने म चाहन्छु कि मैले भोगेको कष्ट सुसमाचार अझ विकसित गराउनु सहयोग बिनियो।

13 म किन बन्दी भएको छु त्यो स्पष्ट छ। म बन्दी छु किनभने म ख्रीष्टको विश्वासी हुँ। सम्राटका महलका सबै प्रहरीहरूले तथा सबै मानिसहरूले यो बुझेकाछन्।

14 म अझै बन्दी छु, तर धेरै जसो विश्वासीहरू सुसमाचार सहास र निर्भय साथ प्रचार गर्न सहासी बनिएका छन।

15 कोही मानिसहरू डाह र शेखीले अनि कसैले अरूलाई सहायता गर्ने इच्छाले ख्रीष्टलाई प्रचार गर्छन्।

16 यी मानिसहरूले प्रेमले प्रचार गर्छन् कारण तिनीहरू जान्दछन् कि सुसमाचार सुरक्षित राख्न म अहाइएकोछु।

17 तर अरू वेइमान्दारी र स्वार्थमा ख्रीष्ट विषयमा प्रचार गर्छन् किनभने तिनीहरू सम्झन्छन् कि म जेलखानामा हुदाँ मलाई कष्ट दिनु तिनीहरू सक्षम हुन्छन्।

18 तिनीहरूले मलाई कष्टमा पारे तापनि म पवाह गर्दिनँ। तिनीहरूले पनि मानिसहरूलाई ख्रीष्टबारे सुनाउँदछन्, त्यही महत्वपूर्ण कुरा हो। म चाहन्छु तिनीहरूले प्रचार नै गरून्। म चाहन्छु कि तिनीहरूले राम्रो उदेश्यले यसो गरून्। यदि यो खराब भावनाले भएता पनि म खुशी नै छु कारण तिनीहरूले ख्रीष्ट विषयमा नै प्रचार गर्छन्।

अनि म खुशी नै भइरहन्छु।

19 तिमीहरूले मेरो लागि प्रार्थना गर्दैछौ, अनि येशू ख्रीष्टको आत्माले मलाई सहायता गर्छ। यसैले म जान्दछु कि यो सम्पूर्ण कुरोले मेरो मुक्ति ल्याउँछ।

20 मेरो दृढ इच्छा अनि आशा त्यो हो कि कुनै कुरोमा पनि म ख्रीष्टलाई भुल्ने छैन। म सधैं आशा गर्दछु जब सम्म म यस शरीरमा रहनेछु ख्रीष्टको महानता देखाउनु अहिले दुलो आँट पाउनेछु। म मरँ अथवा जिउँदै रहूँ यो काम गरि रहनेछु।

- 21 मेरो निम्ति मेरो जीवनको उदेश्य ख्रीष्ट हुन र मृत्युको अर्थ लाभ हो।*
- 22 यदि म शरीरमा बाँचिरहे म प्रभुकोलागि काम गरिरहनेछु। तर कुन छानूँ-जीवन कि मरण? म भन्न सक्दिनँ।
- 23 जीवन र मरणमा एउटालाई छान्नु गाह्रो छ। म त यो शरीर छोडेर ख्रीष्टसितै रहन चाहन्छु। त्यो धैर उतम हो।
- 24 तर तिमीहरूकोलागि यस शरीरमा रहनु धेरै आवश्यक छ।
- 25 जब यो म जान्दछु म यहाँ बस्छु अनि तिमीहरूसित रहन्छु। आत्मिक विकास गराउनु अनि विश्वासबाट आउने आनन्द लिनु म तिमीहरूलाई सहयोग पुर्याउने छु।
- 26 जब म तिमीहरूसित फेरि हुनेछु मैले गर्दा ख्रीष्ट येशूमा तिमीहरूको आनन्द फेरि उल्लिन्छ।
- 27 होशियारी हौऊ कि तिमीहरूको जीवन ख्रीष्टको सुसमाचारसित मिल्दो होस्। तब मात्र म तिमीहरूकहाँ आए पनि, तिमीहरूदेखि टाडै बसे पनि तिमीहरू बारे राम्रै कुरा सुन्नेछु। तिमीहरू एउटै उदेश्य लिएर अघि बढ्दैछौ र सुसमाचारबाट रहेको विश्वासको निम्ति एक भएर काम गर्दैछौ भन्ने म सुन्नेछु।
- 28 अनि आफ्ना विरोधीहरूसित तिमीहरू कुनै प्रकारले पनि डराउने छैनौ। यी सब परमेश्वरका प्रमाणहरू हुन् कि तिमीहरू बचाइनेछौ र तिमीहरूका शत्रुहरू हराइनेछन्।
- 29 परमेश्वरले तिमीहरूलाई ख्रीष्टमा विश्वास गर्ने सहूलियत दिएकाछन्। तर त्यही अन्त होइन। परमेश्वरले तिमीहरूलाई ख्रीष्टको निम्ति दुःख भोग्ने सहूलियत पनि दिनु भएकैछ। यी दुवैले ख्रीष्टमा महिमा ल्याउँछ।
- 30 जब म तिमीहरूसित थिएँ मैले गरेको संघर्ष तिमीहरू जान्दछौ अनि अहिले मैले गर्दै गरेको संघर्ष बारे पनि सुन्दैछौ। तिमीहरूको पनि त्यस्तै संघर्ष छ।

2

एकतामा रहौ र एक-अर्कोलाई ध्यान देऊ

- 1 मैले तिमीहरूलाई ख्रीष्टमा केही गर भन्न सक्नु पर्ने केही छ? के तिमीहरूको मायाले तिमीहरूलाई मलाई सुख देऊ भन्छ? तिमीहरू आत्मामा हामीसँग सहभागी हुन्छौ? तिमीहरूमा कृपा र दया छ?
- 2 यदि यी कुराहरू तिमीहरूमा छन् भने मेरो निम्ति केही गरिदेऊ भन्ने बिन्ती गर्छु। यसले मलाई खुबै खुशी तुल्याउनेछ। तिमीहरू सबैको हृदयले त्यही कुराहरू सोचोस् अनि त्यहाँ त्यही प्रेम रहोस्। मेल मिलापसँग एउटै लक्ष्य लिएर बाँच।
- 3 जब केही कुरो गर्छौ, स्वार्थ वा मूर्खताको गर्वमा नगर। नम्र होऊ र आफूलाई भन्दा अरु अझ सम्मान योग्य भएको मान।
- 4 आफ्नै लागि मात्र रूचि नराख, तर अरुहरूको जीवनमा पनि रूचि राख्ने गर।

निस्वार्थ बन्न ख्रीष्टबाट सिक्

- 5 आफ्नो जीवनमा ख्रीष्ट येशूले जस्तै सोच र गर।
- 6 ख्रीष्ट आफै हरेक कुरामा परमेश्वर जस्तै हुनुहुन्थ्यो।
उनी परमेश्वर बराबरी हुनु हुन्थ्यो। तर उहाँले परमेश्वरसित रहेको बराबरीलाई आफ्नो निम्ति राखिनु पर्ने सम्पत्ति झै मान्नु भएन।
- 7 परमेश्वरसित उहाँको ठाँउ उहाँले छोडिदिनु भयो
र मानव हुन जन्मनु भयो।
अनि सेवक हुनु भयो।
- 8 जब उहाँ यस पृथ्वीमा हुनुहुन्थ्यो, उहाँले आफैलाई खुबै नम्र बनाउनु भयो।
अनि उहाँ मृत्यु अँगाल्न सम्म आज्ञाकारी हुनु भयो, र क्रूसमा मर्नु भयो।
- 9 ख्रीष्टले परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्नु भयो यसर्थ परमेश्वरले उहाँलाई उच्च स्थानमा पुर्याउनु भयो।
परमेश्वरले ख्रीष्टको नाउँलाई अरु सबै नाउँहरू भन्दा महान बनाउनु भयो।
- 10 उहाँले यसो गर्नुभयो,
ताकि स्वर्गमा पृथ्वीमा औ पातालमा प्रतेक वस्तु येशूको नाउँमा घुँडा टेकोस्।
- 11 “येशू ख्रीष्ट प्रभु हुनुहुन्छ,” भनी प्रत्येक जिब्रोले स्वीकार गरोस्।
जब मानिसहरूले यसो भन्छन्, यसले पिता परमेश्वरमा महिमा ल्याउनेछ।

परमेश्वरले चाहे जस्तै मानिस बन

* 1:21: मेरो निम्ति ... लाभ हो पावल भन्छन् मृत्यु चै असलहो, किनकि मृत्युले उनलाई ख्रीष्टको नजिक पुर्याउँ छ।

12 मेरा प्रिय साथीहरू! तिमीहरूले सँधैँ भनेको कुरा मानेकाछौ। जब म तिमीहरूसित थिएँ, तिमीहरू परमेश्वरको आज्ञाकारी थियो। यो अझ धेरै महत्वपूर्ण कुरो छ कि अहिले मेरो अनुपस्थितिमा पनि तिमीहरूले परमेश्वरको आज्ञा मान्छौ। मेरो सहायता बिना पनि तिमीहरूले आफ्नो मुक्तिकोलागि कोशिश गर। परमेश्वरको डर र आदर गरेर यसो गर।

13 परमेश्वरले तिमीहरूमा काम गर्नु हुँदछ। उहाँलाई केले खुशी पाउँछ त्यो गर्नु उहाँले नै सहयता गर्नुहुन्छ अनि शक्ति दिनुहुन्छ। अनि यस्तो गर्ने शक्ति पनि उहाँले नै दिनुहुन्छ।

14 कुनै गनगन वा बहस नगरी सबै काम गर।

15 तब तिमीहरू दृष्ट मानिसहरू समक्ष निर्दोष, परिपूर्ण परमेश्वरका निष्कलंकित नानीहरू, संसारमा चम्कने तारा सैं हुनेछौ।

16 जीवन पाउने शिक्षा तिनीहरूलाई देऊ तब ख्रीष्ट फेरि आउनु हुँदा मेरो दौडाई नष्ट भएन औ मेरो चेष्टा खेर गएन भनी म तिमीहरूमा गर्व गर्न सक्छु।

17 तिमीहरूका विश्वासबाट तिमीहरूको जीवनलाई परमेश्वरको सेवामा एक बलि हुनेछ। तिमीहरूको बलि पूर्ण गराउनु मैले आफ्नो रगत दिनु पर्छ भने पनि म तिमीहरू जन्मैसित खुशी अनि आनन्दमयी हुनेछु।

18 त्यसरी नै तिमीतहरू पनि म सँग खुशी अनि आनन्दमयी हुनुपर्छ।

तिमोथी र इपाफ्रोडाइटसको खबर

19 तिमोथीलाई तिमीहरूकहाँ चाडै पठाउँला भनी म प्रभु येशूमा आशा गर्दछु। तिमीहरूको बारेमा सुनेर म हर्षित हुनेछु।

20 तिमोथी जस्तो अरू मानिस मसित छैन। उनको तिमीहरूमा साँचो चासो छ।

21 अरूहरू त आफैमा मात्र मस्त छन्। ख्रीष्ट येशूको काममा तिनीहरूलाई कुनै चासो छैन।

22 तिमोथी कस्ता मानिस हुन तिमीहरूले जान्दछौ। एउटा छोराले कसरी बाबुको सेवा गर्छ त्यसरी नै सुसमाचारको प्रचारमा उनले मसित सेवा गरेका छन् भन्ने कुरो तिमीहरू जान्दछौ।

23 म उनलाई चाँडै पठाउने प्रयास गर्दछु। मलाई के हुन्छ त्यो जाने बित्तिकै म तिनलाई पठाउनेछु।

24 म पुरै भरोसामा छु कि तिमीहरूलाई चाँडै भेट्न जानु प्रभुले सहायता गर्नु हुनेछ।

25 इपाफ्रोडाइटस ख्रीष्टमा हुने मेरा भाइ हुन। ख्रीष्टको दलमा उनी पनि मसित काम र सेवा गर्छन्। जब मलाई सहायताको खाँचो परेको थियो, तिमीहरूले उसलाई मकहाँ पठाइदियो। अब उसलाई तिमीहरू भएकोमा नै पठाइदिनु पर्छ भन्ने विचार गर्दछु।

26 म उसलाई यसकारण पनि पठाउनेछु कि तिमीहरूलाई भेट्न उनी पनि खुबै व्याकुल छन्। जब तिमीहरूले उनी बिमार छन् भन्ने सुने देखि उनी चिन्तित थिए।

27 हो, उनी साँच्चै बिमारी थिए मृत्युकै मुखमा पुगेका थिए। परमेश्वरले उनीमाथि मात्र दया नगरेर ममाथि पनि गर्नुभयो, ताकि मैले धेरै चिन्ता लिनु परेन।

28 यसैकारणले उसलाई पठाउन म खुबै इच्छुक छु। उसलाई देखे पछि तिमीहरू पनि खुशी हुनेछौ र मैले तिमीहरूको फिक्री गरिरहनु पर्दैन।

29 प्रभुमा उसलाई महा आनन्दमा स्वागत गर। इपाफ्रोडाइटस जस्तो मानिसलाई आदर गर्नु पर्छ।

30 ख्रीष्टको कामका निम्ति उसको झण्डै मृत्यु भयो। मेरो सहायता गर्नुमा उनले आफ्नो प्राण नै सङ्कटमा पारे। त्यस्तो सहायता दिन तिमीहरूले सकेनौ।

3

सबैभन्दा महत्वपूर्ण ख्रीष्ट नै हुनुहुन्छ

1 अनि अब मेरा दाज्यू-भाइ दिदी-बहिनीहरू! प्रभुमा आनन्दित होऊ। यसले तिमीहरूलाई अझ सुरक्षित राख्छ त्यही कुरो घरी घरी लेखिरहनु मलाई केही कष्ट लाग्दैन।

2 दुव्याइँ काम गर्नेहरूदेखि होशियार बस। ती कुकुरहरू जस्ता हुन्छन्। तिनीहरू शरीर लुञ्ज खोज्छन्।

3 तर हामी साँच्चै खतना गरिएकाछौ। हामी परमेश्वरलाई आत्माद्वारा आराधना गर्छौं। हामीले हाम्रो विश्वास ख्रीष्ट येशूमा राख्छौं अनि हामी के गर्न सक्छौ त्यसमा होइन।

4 म आफैमा भर पर्न सक्छु, तर म पर्दिन। यदि कसैले भन्छ कि ऊ आफैमा भरोसा गर्न सक्छ तब म त्यो भन्दा ज्यादा गर्न सक्छु।

5 म जन्मेको आठौँ दिनमा मेरो खतना भएको हो। म इस्त्राएल राष्ट्रको हुँ र बिन्यामीन वंशको हुँ। म एकजना यहदी हुँ र मेरा आमा-बाबु पनि यहदी नै थिए। मोशाको व्यवस्था मेरो लागि महत्वपूर्ण थियो। त्यसैले म फरिसी भएँ।

6 म यद्दी धर्मको कट्टर समर्थक थिएँ। मैले मण्डलीलाई खेदो गरेँ। मैले जुन प्रकारले मोशाको व्यवस्था पालन गरेँ त्यसमा कसैले भूल भेट्न सक्दैनथे।

7 एक समयमा यी सब मेरो लागि महत्वपूर्ण थियो। तर मैले ठानेँ, ख्रीष्टको अघि ती सब व्यर्थका रहेछन्।

8 त्यति मात्र होइन, म सम्झन्छु, मेरा प्रभु येशू ख्रीष्टको महानतालाई बुझ्नेको तुलनामा प्रत्येक कुरो नगन्य रहेछ। ख्रीष्ट भेट्दाउं भनी मैले नै प्रत्येक कुरो छोडिदिएँ अनि अहिले ती सबे वकार ठान्छु।

9 अनि यसले मलाई ख्रीष्ट अपनाउन दियो। ख्रीष्टमा म धार्मिक छु, तर यो उपयुक्त नियम पछ्याएकोले होइन। यो परमेश्वरमा विश्वासको माध्यमद्वारा आउँछ। परमेश्वरले मलाई धार्मिक बनाउनु ख्रीष्टमा मेरो विश्वासलाई प्रयोग गर्नुभयो

10 म ख्रीष्टलाई मात्र र जेले उहाँलाई मृत्युबाट बौरायो त्यो शक्तिलाई जान्न चाहन्छु। म ख्रीष्टको कष्टको सहभागी बन्न चाहन्छु र उहाँको मृत्युमा उहाँ जस्तै हुन चाहन्छु।

11 अनि ममा आशा छ म पनि मृत्युबाट बौरी उठ्नेछु।

लक्ष्यमा पुग्ने प्रयास

12 परमेश्वरले मलाई चाहे जस्तै म भइसकेको छु भन्ने मेरो भनाई होइन। म त्यस लक्ष्यमा पुग्न सकेको छैन। तर त्यहाँ पुग्न र लक्ष्य हासिल गर्न म निरन्तर चेष्टा चलाई रहेकोछु। ख्रीष्टले पनि त्यही चहानु हुन्छ र मलाई उहाँको आफ्नु बनाउनु भयो।

13 दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनीहरू म जान्दछु, म अझै त्यस लक्ष्यमा पुगेको छैन। तर एउटा कुरा जुन म सँधै गर्छु, त्यो हो: म बितेको कुरा भुलिदिन्छु अनि आफ्नो अधिल्लिरकै लक्ष्यमा पुग्न म सक्दो कोशिश गर्छु।

14 लक्ष्यमा पुग्ने र पुरस्कार पाउने कोशिश म गरिनैरहन्छु। त्यो पुरस्कार मेरो निम्ति पक्का गरिएकोछ किनकि परमेश्वरले मलाई ख्रीष्टद्वारा जीवनमाथि बोलाइएको छु।

15 हामी जो आत्मिक पाको भएका छौं सबैले यस प्रकारले नै सोच्नु पर्छ। अनि यदि केही विषयमा तिम्रो विचारसित नमिल्ने कति यस्तो भिन्दै प्रकारले सोचछ भने परमेश्वरले उसलाई स्पष्ट पारिदिनु हुनेछ।

16 तर हामीमा पहिले देखि भएको सत्यलाई भने छोड्नु हुँदैन।

17 दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनीहरू, तिमीहरू सबैले म बाँचे झैं बाँच्ने चेष्टा गर्नुपर्छ। अनि ती मानिसहरूलाई पछ्याउ जसले हामीले बताएका तरिकामा बाँचिरहेका छन्।

18 धेरै मानिसहरू ख्रीष्टको क्रूसको शत्रु जस्ता भएर बाँचेका छन्। मैले त्यस्ता मानिसहरूको बारेमा बारम्बार भन्दै आएको छु अनि अहिले पनि म आँसु खसाउँदै तिनीहरूका बारेमा भनिरहेछु।

19 तिनीहरू जुन तरिकामा बाँचेकाछन् त्यसले तिनीहरूलाई विनाश तिर घचेट्नेछ। तिनीहरू परमेश्वरको सेवा गर्दैनन्। ती आफैलाई खुशी राख्न मात्र बाँचेछन्। ती लाज लाग्दो काम गर्छन् र त्यसमा गर्व गर्छन्।

20 तर हामी स्वर्गका बासिन्दा हौं। हाम्रा मुक्तिदाताको स्वर्गबाट आगमनको निम्ति हामी पखिबसेका छौं। प्रभु येशू ख्रीष्ट हाम्रा मुक्तिदाता हुनुहुन्छ।

21 उहाँले हाम्रो दुर्बल शरीर बढ्ती गरेर उहाँको शक्तिले आफ्नै जस्तो महिमाशाली शरीर बनाइदिनु हुनेछ। त्यही शक्तिले उहाँ प्रत्येक चीजलाई आफ्नो अधीनमा ल्याउन योग्य हुनुहुनेछ।

4

गर्न पर्ने कामहरू

1 मेरा प्रिय दाज्यू-भाइ दिदी-बहिनीहरू, म तिमीहरूलाई माया गर्छु र भेट्न चाहन्छु। तिमीहरूले मलाई खुशी पार्यौं अनि तिमीहरूमाथि गर्वित तुल्यायौं। मैले सिकाए जस्तै प्रभुलाई पछ्याउन नछोड।

2 मैले इयोदिया र सिन्तकेलाई पनि प्रभुमा त्यही मन लगाउन बिन्ती गरेकोछु।

3 मेरा साथीहरू, जब तिमीहरूले मसित विश्वासी भएर सेवा गर्थौं मैले तिमीहरूलाई यी दुई स्त्रीहरू जसले मसँग सुसमाचार प्रचार गर्न संघष गरे, तिनीहरूलाई सहायता गर भन्छु। मसित खट्ने क्लेमेण्ट र अस्हरूसितै यिनीहरू पनि खटेकाछन्। जीवनको पुस्तकमा* तिमीहरूको नाउँपनि राखिएकोछ।

4 सँधै प्रभुमा आनन्द गर, म दोहोर्थाउँछु आनन्दित होऊ।

5 मानिसहरूले देख्नु कि तिमीहरू नम्र र दयालु छौ। प्रभु चाँडै आउनु हुनेछ।

* 4:3: जीवनको पुस्तक परमेश्वरको पुस्तक परमेश्वरले छानेका सबै मानिसहरूको नाउँ लेखिन्छ। हेर्नुहोस् प्रकाश 3:5; 21:27

6 कुनै कुराको फिक्री नगर। बरु चाहिएको हरेक कुराकोलागि परमेश्वरलाई अन्तरबिन्ती र प्रार्थना गर। अनि प्रार्थना गर्दा परमेश्वरलाई धन्यवाद देऊ।

7 परमेश्वरले दिएको शान्तिले तिमीहरूको मन र हृदयलाई येशू ख्रीष्टमा सुरक्षीत राख्नेछ। शान्ति जो परमेश्वरले दिन्छन्, यति महान हुन्छ कि हामी बुझ्न सक्दैनौं।

8 दाज्यू-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू हो, जुन-जुन कुराहरू अति राम्रा र प्रशंसा गर्न लायकका छन् त्यसै बारे सोच। जुन-जुन कुराहरू सत्य र माननीय पवित्र र उचित, सुन्दर र आर्कषणीय छन् तिनीको मात्र विचार गर।

9 जुन कुराहरू तिमीहरूले सिक्यौं, ग्रहण गर्यौं, सुन्यौं र ममा देख्यौं, ती कुराहरू गर! अनि शान्तिका परमेश्वर तिमीहरूसित रहनु हुनेछ

फिल्मिपीका विश्ववासीहरूलाई पावलको धन्यवाद

10 प्रभुमा म खुबै प्रसन्न छु कि म प्रति तिमीहरूले फेरि चासो देखायौं। वास्तवमा तिमीहरूको चासो त थियो तर देखाउने मौका पाएका थिएनौं।

11 म यी कुराहरू गर्दैछु, तर मैले भन्नुको अर्थ यो होइन कि मलाई केही कुराको आवश्यक छ। मैले त आफूसित जो छ त्यसैमा सन्तोष गर्न प्रशिक्षण लिएको छु।

12 म जान्दछु गरीब हुँदा कसरी बसु पर्छ अनि जब मेरोमा प्रशस्त हुँदा कसरी बसु पर्छ अनि जब मेरोमा प्रशस्त हुँदा पनि म जान्दछु। सबै परिस्थितिसँग कसरी मेल खाने त्यो रहस्य मैले सिकेकोछु। भर पेट खानु पाउँदा र आधा पेट बसु पर्दा कसरी जीवन बिताउनु पर्छ मैले सिकेको छु। चाहिएको कुरा सबै पाउँदा पनि, केही नपाउँदा पनि खुशी हुनु मैले सिकेको छु।

13 म सब कुराहरू गर्न समर्थ छु किनभने ख्रीष्टले मलाई शक्ति प्रदान गर्नुहुन्छ।

14 तैर पनि मलाई आवश्यक परेको समयमा जब तिमीहरूले सहायता गर्यौं, उत्तम गर्यौं।

15 मैले पहिले-पहिले सुसमाचार प्रचार गरेको तिमी फिल्मिपीहरूलाई थाहा छ। जब म म्यासिडोनिया हिंडे त्यस बेला तिमीहरूकै मात्र एउटा मण्डली थियो जसले मलाई सहायता गर्यो।

16 जब म थिस्सालोनिकामा थिएँ धेरै पल्ट तिमीहरूले मलाई चाहिएको चीजहरू पठाई दियौं।

17 म तिमीहरूबाट उपहार चाहन्छु भन्ने पटककै होइन। तर दानबाट जे पाइन्छ त्यो पुरस्कार तिमीहरूले पाऊ त्यो म चाहन्छु। तर म तिमीहरूले त्यो उपहार पाऊ भन्ने चाहन्छु जुन दानबाट आँउछ।

18 आफूलाई चाडिएको जम्मै कुरा मसित छन् र चाहिए भन्दा बढ्दै पनि भएको छ। इपाफ्रोडाइटसलाई तिमीहरूले पठाएका सौगातहरू लिएर आए यसर्थ मलाई चाहिएको प्रत्येक कुरो मसित छ। तिम्नो भेटी त परमेश्वरलाई अर्पण गरिएको अत्यन्तै सुगन्धित बलिदान रहेछ। परमेश्वरले यो ग्रहण गर्नु हुन्छ अनि यसले उहाँलाई प्रसन्न पार्छ।

19 मेरो परमेश्वरसँग ख्रीष्ट येशूमा पाइने महिमाय समपत्ति छ अनि उहाँले तिमीहरूको प्रत्येक खाँचो पूरा गर्नु हुनेछ। येशूको महिमाले मेरा परमेश्वर खुबै धनी हुनुहुन्छ र ती धन ख्रीष्टमा हुने तिमीहरूका हरेक खाँचो पूरा गर्न खर्च गर्नुहुनेछ।

20 हाम्रा पिता र परमेश्वरको महिमा सदा सर्वदा भइरहोस्। आमिन।

21 ख्रीष्टमा हुने परमेश्वरका हरेक विश्वासीलाई हाम्रो नमस्कार सुनाइदिनु।

22 जम्मै मसित जो भाइहरू छन् तिनीहरू पनि नमस्कार पठाउँछन्। परमेश्वरमा हुनेहरूबाट विशेष जो सिजरको महलमा छन्, तिमीहरूलाई नमस्कार भनेका छन्।

23 हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको महिमा तिमीहरू प्रत्येकमा रहोस्।

कलस्सीहस्ताई पावलको पत्र

1 ख्रीष्ट येशुको प्रेरित पावलबाट। म एक जना प्रेरित हुँ किनकि परमेश्वरले यही चाहनु भयो। तिमोथी ख्रीष्टमा भएका हाम्रा भाइबाट पनि।

2 कलस्सीमा बसे जो ख्रीष्टमा भएका पवित्र र विश्वासी दाज्यु-भाइ दिदी-बहिनीहस्ताई।

तिमीहस्ताई हाम्रा पिता परमेश्वरबाट अनुग्रह र शान्ति मिलोस।

3 जब हामी तिमीहस्ताई लागि प्रार्थना गर्छौं, परमेश्वरलाई, जो हाम्रा प्रभु येशु ख्रीष्टका पिता हुन्, सधैं धन्यवाद चढाउँछौं।

4 हामी परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छौं किनकि ख्रीष्ट येशुमा तिमीहस्ताई विश्वास र परमेश्वरका सबै जनहस्ताई प्रेम भएको कुरा हामीले सुन्यौं।

5 तिमीहस्ताई आशा भएको कारणले नै तिमीहस्ताई ख्रीष्टमा विश्वास छ र परमेश्वरका सबै जनहस्ताई तिमीहस्ताई प्रेम गर्छौं। तिमीहस्ताई आशा गरेको कुरो तिमीहस्ताई लागि स्वर्गमा सँचै राखिएकोछ भन्ने तिमीहस्ताई जान्दछौं। तिमीहस्ताई यो आशा बारे सत्य शिक्षाबाट सुसमाचार सिक्नै जुन तिमीहस्ताई भनिएको छ।

6 संसारको जन्मै कुनाहस्ताई त्यस सुसमाचारले आशिष र फलहरू ल्याउँदै छ। त्यो सुसमाचार सुनेपछि र परमेश्वरको अनुग्रह बारे सत्य कुरो बुझे पछि तिमीहस्ताई पनि त्यही अनुभव गरिरहेका छौं।

7 परमेश्वरको अनुग्रह बारे तिमीहस्ताई इपाफ्रासबाट सिकेका छौं। इपाफ्रास हामीसँगै काम गर्छन्, अनि हामी उसलाई माया गर्छौं। हाम्रा लागि उनी ख्रीष्टका विश्वासी सेवक हुन्।

8 पवित्र आत्माबाट तिमीहस्ताई पाएको प्रेमको बारेमा इपाफ्रासले हामीलाई बताए।

9 तिमीहस्ताई बारेमा यी सब कुराहरू हामीले सुनेको दिनदेखि, हामी तिमीहस्ताईलागि लगातार प्रार्थना गरिरहेका छौं। हामी निम्नलिखित कारणहस्ताईलागि प्रार्थना गर्छौं:

परमेश्वरको इच्छा अनुसार जन्मै कुराहस्ताई तिमीहस्ताई परिपक्व ज्ञान होस्, आत्मिक कुराहरू बुझ्नलाई ज्ञान र शक्ति बढोस्।

10 तिमीहरू यस्तो तरहले बाँच्न सक् कि तिमीहस्ताई प्रभुमा गौरव ल्याउने छौं अनि प्रत्येक तरिकाले उहाँलाई खुशी पार्नेछौं। तिमीहरू सबैले असल गर्ने छौं अनि परमेश्वरको ज्ञानमा विकसित हुन सक्छौं।

11 तिमी परमेश्वरको गौरवमय शक्तिले शक्तिशाली बन्न सक्ने छौं ताकि तिमी धैर्य हुनेछौं अनि सबै कष्टहरू सहन सक्ने छौं।

तब तिमीहरू खुशी हुन सक्छौं।

12 अनि तिमीले पितालाई धन्यवाद चढाउने छौं, जसले तिमीलाई परमेश्वरका मानिसहरू जो प्रकाशमा बाँच्छन् परमेश्वरले तिमीहस्ताईको निम्ति तयार गरेका चीजहरूमा भाग लिन योग्य गराउनु भयो।

13 अन्धकारको शक्तिबाट परमेश्वरले हामीलाई मुक्त गर्नु भएको छ। अनि उहाँले हामीलाई आफ्ना प्यारा पुत्रको राज्यमा ल्याउनु भएको छ।

14 हामीलाई उहाँले मुक्त पार्नु भयो अनि उहाँमा हाम्रो पापहरू क्षमा गरिएकोछ।

जब हामी ख्रीष्टलाई हेर्दछौं, हामी उहाँमा परमेश्वर पाउँछौं

15 परमेश्वरलाई कसैले देख्न सक्दैन।

तर परमेश्वर हुबहु येशु हुनुहुन्छ।

सृष्टिका सम्पूर्ण थोकमाथि येशु शासक हुनुहुन्छ।

16 उहाँकै शक्तिद्वारा सारा थोक सिर्जित छ।

स्वर्ग र पृथ्वीमा भएका कुराहरू, दृश्य र अदृश्य कुराहरू,

सिंहासन अथवा शक्तिहरू, शासकहरू अथवा अधिकारहरू,

यी सब कुराहरू ख्रीष्टद्वारा अनि ख्रीष्टकै निम्ति बनाइएका हुन्।

17 सबै चीजहरू बनिनु अघि पनि ख्रीष्ट हुनुहुन्थ्यो।

अनि उहाँद्वारा प्रत्येक चीज एक साथ चालु रहन्छ।

18 ख्रीष्ट शरीरको शिर हुनुहुन्छ। शरीर मण्डली हो।

अनि उहाँ प्रभु* हुनुहुन्छ,
जो मृत्युबाट बौर्याइनुभएको थियो।

यसैले सबै कुरामा येशू नै अति महत्वपूर्ण हुनु हुन्छ।

19 यो परमेश्वरको इच्छा थियो कि उनको सम्पूर्णता ख्रीष्ट मै बाँचिरहोस।

20 अनि यो परमेश्वरको इच्छा थियो कि उहाँले स्वर्ग

अनि पृथ्वीको जम्मै वस्तुहरू ख्रीष्ट मार्फत फेरि उहाँमा ल्याउने।

कूसमा परमेश्वरले ख्रीष्टको रगतबाट शान्ति ल्याउनु भयो।

21 एक समय तिमीहरू परमेश्वरदेखि अलग गरिएका थियौ। तिमीहरूको दुष्ट कर्महरू जो परमेश्वर विरोधी रहेको कारणले तिमीहरू परमेश्वरका शत्रु थियो।

22 तर ख्रीष्टले तिमीहरूलाई फेरि परमेश्वरको मित्र बनाइदिनु भएकोछ, आफ्नो मृत्युद्वारा त्यो गर्नुभयो जब उहाँ शरीरमा हुनुहुन्थ्यो। परमेश्वरको अधि तिमीहरूलाई पवित्र, निष्कलंक अनि कुनै प्रकारले तिमीलाई निन्दारहित बनाई उभ्याउनुलाई उहाँले त्यसो गर्नु भयो।

23 तिमीहरूले सुनेको सुसमाचारमा विश्वास गर्थौ भने ख्रीष्टले यसो गर्नु हुनेछ। तिमीहरू आफ्नो विश्वासमा दृढ र निश्चल बस्नु पर्छ। सुसमाचारले दिएको आशाबाट विचलित नहोओ। त्यही सुसमाचार संसारका सबै मानिसहरूलाई सुनाइएको छ। म, पावल त्यही सुसमाचारको सेवक हूँ।

मण्डलीको लागि पावलको काम

24 तिमीहरूकालागि दुःखहरू उठाउनु परेकोमा म खुशी छु। ख्रीष्टको शरीरले दुःख झेलनु पर्ने अझै धेरै छ। जो मेरो शरीरले पाउनु पर्ने कष्टहरू हुन म ग्रहण गरिरहेकोछु। म उहाँको शरीर-मण्डलीको निम्ति दुःख उठाउँछु।

25 म मण्डलीको सेवक बनें किन कि परमेश्वरले मलाई एक विशेष काम गर्न भनि अह्लाउनु भयो। यस कामले तिमीहरूलाई नै सहायता गर्नेछ। परमेश्वरको संदेश सम्पूर्ण रूपले बताउनु मेरो काम हो।

26 यो गोप्य सत्य शुरूदेखि नै सबै मानिसहरूबाट लुकाएको थियो। तर अब परमेश्वरको पवित्र जनलाई यो गोप्य सत्य प्रकट गराइएको छ।

27 त्यो धनी र महिमामयी सत्य आफ्ना मानिसले जानुनु भन्ने निश्चय परमेश्वरले गर्नुभयो। त्यो महान सत्य सबै जातिहरूको लागि हो। अनि उहाँ सत्य हुनुहुन्छ ख्रीष्ट स्वयं, जो तिमीहरू सबैमा हुनुहुन्छ। परमेश्वरको महिमामा भागीदारी हुनु उहाँ हाम्रो एक आशा हुनुहुन्छ।

28 यसैले हामी ख्रीष्ट बारे लगातार भनिरहन्छौं। हरेक मानिसलाई सम्झाउनु र हरेकलाई शिक्षा दिन हामी सम्पूर्ण ज्ञानलाई काममा लगाउँछौं ताकि प्रत्येक मानिसलाई ख्रीष्टमा परिक्क बनाई परमेश्वर अधि ल्याउन सकौं।

29 यसो गर्न, म ख्रीष्टले दिनुभएको तेज अनि शक्तिलाई काममा लाउँदै संघर्ष अनि काम गर्छु। मेरो जीवनमा त्यही शक्तिले काम गर्छ।

2

1 तिमीहरूलाई सहायता गर्न म भरमग्दूर कोशिश गर्दछु भन्ने कुरो जनाउन चाहन्छु। अनि म अरूको साथ साँच्चै लाओडिसियाका मानिसहरूलाई सहायता गर्न प्रगाढ कोशिशमा छु जसले मलाई देखेकै छैन।

2 म तिमीहरूलाई दृढ र प्रेमले संगठित बनाउन चाहन्छु म तिमीहरूलाई दहिलो विश्वास मा धनिबनाउन चाहनुहुन्छ। जुन समझदारीबाट आउँदछ। मेरो भन्नुको तात्पर्य हो परमेश्वरले प्रकट गरेको गोप्य सत्य तिमीहरूले पूर्णरूपले जान्नु पर्छ। त्यो सत्य ख्रीष्ट संयम हुनुहुन्छ।

3 ज्ञान र बुद्धिको सारा भण्डारहरू ख्रीष्टमा गुप्त रूपले राखिएको छ।

4 म तिमीहरूलाई यी कुराहरू भन्दैछु ताकि कसैले पनि तिमीहरूलाई प्रभावपूर्ण तर्कमा मूर्ख बनाउन नसकुन।

5 म तिमीहरूसित त्यहाँ छैन तर मेरो हृदय त्यही छ। तिमीहरूले असल जीवनधान शुरू गरेको र ख्रीष्टमा दहिलो विश्वास राखेको देखेर म आनन्दित छु।

* 1:18: प्रभु शब्दिक अर्थ "पहिले जन्मेको।"

ख्रीष्टमा स्थिर होऊ

- 6 तिमीहरूले ख्रीष्ट येशूलाई प्रभुको रूपमा पायौ। उहाँमै बस।
- 7 तिमीहरू ख्रीष्टमा जरा गाड अनि तिमीहरूको उसलाई घडेरी हुन देऊ। जसले कि तिमीहरूलाई सत्य सिकायो, त्यस विश्वासमा दृढ अनि विश्वासी बन अनि सधै परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाऊ।
- 8 सर्वक बन ताकि कसैले झुठो र व्यर्थका विचारले तिमीहरूलाई धोका नदेओस्। त्यस्ता विचारहरू मानिसबाट आउँछन्, अनि ख्रीष्टबाट होइन। त्यस्ता विचारहरू संसारका मानिसहरूको अयोग्य विचार हुन्।
- 9 परमेश्वरको सम्पूर्णता ख्रीष्टमा शारिरीक रूपमा छ।
- 10 अनि ख्रीष्टमा तिमीहरू पूर्ण छौ। जो सबै शासक र शक्तिहरूका शिर हुनुहुन्छ।
- 11 ख्रीष्टमा तिमीहरूको भिन्ने खतना गरियो। यस्तो खतना मानिसबाट गरिदैन। मेरो मतलब, तिमीहरू आफ्नो पापपूर्ण प्रकृतिको शक्तिबाट मुक्त गरिएकाछौ। ख्रीष्टले गर्नु हुने खतना यस्तो प्रकृतिको हुन्छ।
- 12 यस्तो भयो जब तिमीहरू बलिस्माको माध्यम ख्रीष्टसित गाडिएका थियौ अनि उहाँसितै बौराई उठाइयो किनभने परमेश्वरको शक्तिमा तिमीहरूले विश्वास गरेका छौ। ख्रीष्टलाई मृत्युदेखि बौराई उठाएर परमेश्वरले आफ्नो शक्ति देखाउनु भयो।
- 13 तिमीहरूको पापहरूको कर्मले गर्दा अनि आफ्नो पापमय प्रकृतिबाट मुक्त नभएकाले गर्दा तिमीहरू मेरका थियौ। तर परमेश्वरले तिमीहरूलाई ख्रीष्टसितै जीवित तुल्याउनु भयो अनि हाम्रा सम्पूर्ण पापहरूलाई क्षमा गर्नु भयो।
- 14 हामी ऋणी छौ किन कि हामीले परमेश्वरको नियम तोडेका थियौ। त्यस ऋण-पत्रमा नियमको सूची थिएन जुन हामीले मानेका थिएनौ। तर परमेश्वरले हामीलाई त्यस ऋणदेखि पनि मुक्त पारिदिनु भयो। परमेश्वरले त्यो ऋण लगेर कूसमा ठोकेदिनु भयो।
- 15 परमेश्वरले आत्मिक शक्ति र अधिकारहरूलाई जिवुभयो। कूसले परमेश्वर विजयी बन्नुभयो अनि ती अधिकारहरू, शक्तिहरूलाई परास्त गर्नुभयो। तिनीहरू शक्तिहीन थिए, भन्ने कुरो परमेश्वरले संसारलाई देखाउनु भयो।

मानिसहरूले बनाएको नियमहरू नमान

- 16 यसकारण तिमीहरूको खाना पिना अथवा यहूदी दस्तुरहरूको विषयमा कसैले आलोचना नगरोस् (उत्सव, औंसी पर्व अथवा शवाथको दिन)।
- 17 पहिले यी चीजहरू भविष्यमा हुने कुराहरूको छाँया थियो। ती चीजहरू ख्रीष्टमा नै भेटिन्छ।
- 18 कसै-कसैले वाहना गर्न मन पराउछन् अनि कसैले स्वर्गदूतहरूको आराधना गर्न मन पराउँछन्। तिनीहरू भन्छन तिमीहरूले दर्शनहरू देखेका छन्। तिनीहरूलाई भन्ने अनुमति दिनु हुँदैन, “तिमीहरू भूल बाटोमा छौ, किनभने तिमीहरू यी चीजहरू गर्दैनौ।”
- 19 ती मानिसहरू ख्रीष्टको अधीनमा रहन रुचाउँदैनन्। सम्पूर्ण शरीर ख्रीष्टमा भर पर्छ। ख्रीष्टकै कारणले शरीरका जम्मै अंगहरू एक-अर्कालाई याद गर्छन औ सहायता गर्छन। यसले शरीरलाई शक्तिशाली बनाउँछ अनि एक साथ राख्छ। अनि शरीर परमेश्वरले इच्छा गरे झै बढ्छ।
- 20 तिमीहरू ख्रीष्टसितै मेरका छौ र संसारका व्यर्थका नियमहरूबाट मुक्त बनेका छौ। त्यसकारण अझै तिमी यही संसारको हौ भन्ने अभिनय किन गर्छौ? म के भन्छु भने यस्तो नियमहरू किन मानिरहेका छौ?
- 21 “यो नखाऊ”, “त्यो नचाख”, “त्यो नछुव” भन्ने!
- 22 यी जम्मै संसारिक नियमहरू यस्ता चीजहरूसँग सम्बन्धित छन् जो एक पल्ट व्यवहार गर्दा शेष हुन्छ। यी त मानिसहरूका निर्देशन र आज्ञाहरू हुन्, परमेश्वरका होइनन्।
- 23 यस्ता नियमहरू सुन्दर र बुद्धिमानी देखिन्छन्, तापनि यी मानिसले बनाएको धर्मका अङ्गहरू हुन्। यसले मानिसहरूलाई विनाम्र बनिएको बहना गर्छ, अनि शरीरलाई दुःख दिँदछ। तर धर्मले मानिसलाई तिनीहरूको पापमय प्रकृतिले चाहेको दुष्ट कुराहरू गर्नुदेखि रोक्दैन।

3

ख्रीष्टमा तिम्रो नयाँ जीवन

- 1 जब तिमीहरू मृत्युबाट ख्रीष्टसितै उठायौ स्वर्गका ती वस्तुहरू पाउने कोशिशगर जहाँ परमेश्वरको दाहिने तर्फ ख्रीष्टलाई बसाइएकोछ।
- 2 स्वर्गकै कुराहरू मात्र सोच, पार्थिव होइन।
- 3 तिमीहरूको पुरानो पापमय जीवन मरिसकेको छ, अनि तिमीहरूको बर्तमान जीवन परमेश्वरमा ख्रीष्टसित छ।

- 4 ख्रीष्ट तिम्नो जीवन हो। जब उहाँ आउनु हुन्छ, तिमीहरू उहाँसितै महिमामा देखा पर्नेछौ।
- 5 यसकारण सबै कुकर्महरूलाई आफ्नो जीवनदेखि पन्छाइदेऊ-जस्तो व्यभिचार, अशुद्धता, कुइच्छा लोभ जुन मूर्ति पूजा जस्तै हो।
- 6 यस्ता कुराहरूले आज्ञा नमान्नेहरू माथि परमेश्वरलाई रिस उठाउँछ।*
- 7 अधि-अधि तिमीहरू पनि यस्तै कर्म गर्दै यसरी नै जीवन बिताउँथ्यौ।
- 8 तर अब यी कुराहरूलाई आफ्नो जीवनदेखि अलग राख। रिस, क्रोध, डाह, निन्दा अनि बातचीत गर्दाउँदी लाजलागदो शब्दहरूको प्रयोग नगर।
- 9 तिमीहरू आपस्तमा झूटो नबोल। किन? किनकि तिमीहरूले आफ्ना पापमय जीवन र त्यस जीवनसँग चल्ने कुरोहरू पर्याँकी सकेका छौ।
- 10 अब तिमीहरू नयाँ जीवनमा बाँच्न थालेका छौ। नयाँ जीवनमा तिमीहरू लगातार नयाँ भई रहने छौ। तिमीहरू आफ्नो विधाता झैं बन्दैछौ। यस नयाँ जीवनले तिमीहरूलाई परमेश्वरलाई सौचो रूपमा चिनाउन लैजाने छ।
- 11 यस नयाँ जीवनमा ग्रीक र यहूदीहरू बीच कुनै भिन्नता छैन। खतना गरेका र नगरेका मानिसहरू अथवा विदेशी वा सिथियान बीच कुनै अन्तर छैन। कमारा र फुक्का मानिस बीच कुनै फरक छैन। तर ती सब विष्वासीहरूमा ख्रीष्ट हुनु हुन्छ र ख्रीष्ट नै सर्वोपरी हुनुहुन्छ।

एक-अर्कामा तिमीहरूको नयाँ जीवन

- 12 परमेश्वरले तिमीहरूलाई छान्नुभयो र पवित्र बनाउनु भयो। उहाँले तिमीहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ। यस्तै तिमीहरूमा कोमल मायाहरू, दया, मनको नम्रता, दीनता अनि धैर्य हुनु पर्छ र धैर्यवान बन।
- 13 एक-अर्कामा सहनशील होऊ। यदि कसैको कसैमाथि नालिस भए उसलाई माफ देऊ। तिमीले अरूलाई क्षमा देऊ जसरी प्रभुले तिमीलाई क्षमा दिनु भयो।
- 14 यी सबै गर अनि सबभन्दा मुख्य कुरो एक-आपसमा प्रेम गर। यो प्रेम नै हो जेले तिमीहरूलाई पक्का एकतामा रहन एकत्रित गरायो।
- 15 ख्रीष्टको शान्तिले तिमीहरूको हृदयलाई नियन्त्रण गरोस। तिमीहरूले शान्ति पाऊ भनी एउटै शरीरमा[†] बोलाईएका छौ। सदा सर्वदा धन्य होऊ।
- 16 ख्रीष्टको संदेश तिमीहरूभित्र समृद्ध भावमा राहोस। एक-अर्कामा शिक्षा दिनु र दृढ बनाउन सम्पूर्ण बुद्धि खटाऊ। परमेश्वरलाई हृदयले धन्यवाद चडाउँदै भजन, गीत र आत्मिक स्तुतिहरू गाऊ।
- 17 तिमीहरू जे पनि बोल्छौ, जे गर्छौ तिम्नो प्रभु येशूको लागि गर येशूद्वारा पिता परमेश्वरलाई धन्यवाद देऊ।

अरूसित तिम्नो नयाँ जीवन

- 18 पत्रीहरू, आफ्ना पतिका अर्धीनमा रहौ। प्रभुका अनुयायीहरूको लागि यो ठिक हो।
- 19 पतिहरू, तिमीहरूका पत्रीहरूलाई प्रेम गर, अनि उनीहरू प्रति कोमल बन।
- 20 बालकहरू, तिमीहरूका आमा-बाबुले भनेको प्रत्येक कुरो मान। यसले प्रभुलाई खुशी तुल्याउँछ।
- 21 पिताहरू, तिमीहरूका बालकहरूलाई निराश नबनाऊ। यदि तिमीहरूलाई खुशी पार्न कठिन परे, तिनीहरूले चेष्टा छाडनेछन्।
- 22 सेवकहरू, हर कुरामा आफ्नो संसारिक मालिकहरूले भनेको मान। मालिकहरूको अनुपस्थितिमा पनि इमान्दारी सित काम गर। किनभने तिमीहरू मानिसहरूलाई खुशी पार्न चेष्टा गरिरहेका छौनौ। तिमीहरू प्रभु स्वयंलाई खुशी पार्न चेष्टा गरिरहेका छौ। यसकारण इमान्दारीपूर्वक आज्ञा पालन गर किनकि तिमीहरूले प्रभुलाई सम्मान गर्दैछौ।
- 23 काम जस्तो सुकै होस, तिम्नो योग्यताले भेटे सम्म राम्रो गर। प्रभुको सेवा गर्दैछौ त्यस प्रकारले गर, अनि मानिसलाई होइन।
- 24 याद राख, परमप्रभुले तिमीहरूलाई पुरस्कार दिनुहुनेछ। उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई के दिने प्रतिज्ञा गर्नु भएको छ त्यो तिमीलाई दिनु हुनेछ। तिमीहरूले प्रभु ख्रीष्टको सेवा गर्दैछौ।
- 25 याद गर कसैले भूल गरे, त्यही अनुसार उसले दण्ड भोग्नु पर्नेछ। प्रभुले हरेकलाई एक समान व्यवहार गर्नुहुनेछ।

4

1 मालिकहरू, आफ्ना सेवकहरूलाई काम अनुसार जे उचित र राम्रो छ देऊ। याद राख कि स्वर्गमा तिम्नो पनि मालिक हुनुहुन्छ।

* 3:6: पद 6 केही ग्रीक प्रतिहरूमा शब्द थपिएका छन्, "तिनीहरूका विरुद्ध जो परमेश्वरको आज्ञालाई भान्दैनन्" † 3:15: शरीर ख्रीष्टको आत्मिक शरीर, जसको अर्थ मण्डली अथवा उहाँको मानिसहरू।

ख्रीष्टियनहरूलाई पावल केही गर्नलाई सल्लाह दिन्छन्

2 आफैलाई प्रार्थनामा अर्पण गर। अनि जब प्रार्थना गर्छौ सधैं परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाऊ।

3 हाम्रो लागि पनि प्रार्थना गर। परमेश्वरलाई प्रार्थना गर कि उहाँले उहाँको संदेश मानिसहरूलाई भन्ने मौका हामीलाई दिऊन्। प्रार्थना गर कि परमेश्वरले ख्रीष्ट बारेमा खोली दिनु भएको सौँचो रहस्य प्रचार गर्न हामी योग्य हुन सकौं। म कैदमा छु किनकि म यो सत्य सिकाउँछु।

4 तिमीहरू प्रार्थना गर्न सक्छौ कि स्पष्ट सत्य म मानिसहरूलाई व्याख्या गर्न योग्य बनौं। मैले त्यही गर्नु परेको छ।

5 अविश्वासीहरूसित व्यवहार गर्नमा बुद्धिमानी होऊ। सर्वोत्तम तरिकामा तिमीलाई दिइएको अवसरहरू प्रयोग गर।

6 जब तिमी कुरा गर्छौ नम्रता र बुद्धिमानीसित व्यावहार गर। यस प्रकारले हरेक मानिसलाई ठीकसित उत्तर दिन तिमीहरू योग्य हुनेछौ।

पावलका साथीहरूको समाचार

7 टाइकिक्स ख्रीष्टमा मेरा प्रिय भाइ हुन्। प्रभुमा उनी एक विश्वासी सेवक र मेरा सहकर्मी हुन्। मसित घटेका सबै कुराहरूको बारेमा उनले तिमीहरूलाई भन्ने छन्।

8 त्यसैले म उनलाई तिमीहरूकाहाँ पठाउँदछु। हामी के-कस्तो अवस्थामा बाँचिरहेका छौं, त्यो तिमीहरूले जान भन्ने म चाहन्छु। तिमीहरूको उत्साहको निम्ति उनलाई पठाउँदछु।

9 ओनोसिमससित उनी आउँदछन्। ओनोसिमस एकजना विश्वासयोग्य अनि प्यारो भाइ हुन्। उनी तिमीहरूकै समूहका हुन्। टाइकिक्स र ओनोसिमसले तिमीहरूलाई यहाँको जम्मै हालखबर भन्नेछन्।

10 अरिस्तार्खसले नमस्कार पठाएका छन्। उनी पनि मसितै कैदमा छन्। अनि बर्णाबासका काकाको छोरा भाइ मर्कसले पनि नमस्कार भनेका छन्। मर्कसको विषयमा तिमीलाई निर्देशन दिएकोछु। यदि उनी आए भने उनलाई स्वागत गर्नु।

11 येशूले (उनलाई जस्तस पनि भनिन्छ) पनि आफ्नो नमस्कार पठाउँदछन्। यहाँ यहूदी विश्वासीहरू मात्रै छन् जो मसित परमेश्वरको राज्यको निम्ति काम गर्दछन्। यिनीहरू मेरा लागि सुखका कारण भएकाछन्।

12 येशू ख्रीष्टका सेवक इपाफ्रासले पनि आफ्नो नमस्कार पठाएका छन्। उनी तिमीहरूकै समूहका हुन्। उनी सधैं तिमीहरूका लागि प्रार्थना गर्दछन्। तिमीहरू आत्मिक रूपले परिपक्व होऊ र पमेश्वरले चाहेका सबै कुरा तिमीहरूसित होस् भन्दै उनी प्रार्थना गर्छन्।

13 तिमीहरूका लागि र लाओडिसियाका तथा हिरापोलिसका मानिसहरूका लागि अनि हिरापोलिसमा उनी खुबै खटेका छन्, यो म जान्दछु।

14 डेमास र हाम्रा प्रिय साथी वेघ लूकाले अबिवादन पठाउँदछन्।

15 लाओडिसियाका दाजु-भाइ अनि दिदी-बहिनीहरूलाई हाम्रो अभिवादन सुनाइदिनु। हाम्रो अभिवादन निम्फसलाई अनि मण्डलीलाई जो उनको घरमा जूटछ, पनि भनिदिनु।

16 यो चिट्ठी तिमीहरूले पढे पछि निश्चय होऊ कि यो चिट्ठी लाओडिसियामा पढाए, तिमीहरूले पढ्यौ।

17 “प्रभुले उनीमाथि भरोसा गरेको सेवाको काम निश्चित भएर गर्नु” भनी अखिपसलाई भन।

18 म, पावल आफ्नै हातले तिमीहरूलाई नमस्कार लेख्दैछु। याद राख्नु, म कारागारमा छु। परमेश्वरको अनुग्रह तिमीहरूमा रहोस्।

थिस्सलोनिकीहरूलाई पावलको पहिलो पत्र

1 पावल, सिल्वानस र तिमोथी थिस्सलोनिकीमा बस्ने मण्डलीलाई अभिवादन गर्छन, जुन मण्डली परम पिता परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टमा छ।

परमेश्वरको अनुग्रह र शान्ति तिमीहरूलाई होस्।

थिस्सलोनिकीहरूको जीवन र विश्वास

2 प्रार्थना गर्दा हामी सधैं तिमीहरू सबैलाई सम्झन्छौं र तिमीहरू सबैको लागि परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछौं।

3 तिमीहरूको विश्वासको लागि अनि जुन कुरो तिमीहरूले गरेकाछौं त्यसको लागि हामी सधैं प्रार्थना गर्दा परमेश्वर हाम्रा पितालाई धन्यवाद दिदछौं। अनि प्रेमको कारणले तिमीहरूले गरेको कामको निम्ति उहाँलाई धन्यवाद दिदछौं। हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टमा तिमीहरूको आशाको कारणले दृढ रहेकोमा हामी तिमीहरूलाई धन्यवाद दिदछौं।

4 दाज्यू-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू, परमेश्वरले तिमीहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ। हामी जान्दछौं उहाँले तिमीहरूलाई आफ्नो बनाउन छान्नुभयो।

5 हामीले तिमीहरूकहाँ सुसमाचार ल्यायौं। तर हामीले शब्द मात्र दिएनौं, त्यो सुसमाचारसित शक्ति पनि दियौं। यो हामीले पवित्र आत्मासित* अनि निश्चित बुद्धिद्वारा ल्यायो जुन सत्य हो। त्यसको साथै, हामी तिमीहरूसित रहँदा कसरी रद्दौं त्यो पनि तिमीहरूले जान्नु।

6 अनि तिमीहरू हामी जस्तै र प्रभु जस्तै भयौं। तिमीहरूले धेरै दुःख पाए पनि आनन्दपूर्वक शिक्षा ग्रहण गर्थौं। त्यो आनन्द पवित्र आत्माको दिनुभएको हो।

7 म्यासिडोनिया र अखेयाका सबै विश्वासीहरूका निम्ति तिमीहरू एक उदाहरण बन्यौं।

8 तिमीहरूबाटै म्यासिडोनिया र अखेयामा परमेश्वरको संदेश फिजियो। र परमेश्वर प्रति तिमीहरूको विश्वास प्रत्येक ठाँउका मानिसहरूले बुझे। यसकारण तिमीहरूको विश्वास बारे हामीले केही भन्नु पर्दैन।

9 हामी त्यहाँ छँदा तिमीहरूले जुन असल तरिकाले हामीलाई स्वीकार गर्थौं, त्यो कुरा सबै तिर गरिन्छ। तिमीहरूले कसरी मूर्ति पूजन छोड्यौं र जीवित र सत्य परमेश्वरको सेवा गर्न थाल्यौं यस बारे पनि तिमीहरू कुरा गर्छन।

10 परमेश्वरको पुत्र स्वर्गबाट आउनु हुने प्रतीक्षामा तिमीहरूले मूर्ति-पूजा छोड्यौं। परमेश्वरले उहाँको पुत्रलाई मृत्युबाट बौराउनु भयो। उहाँ येशू हुनुहुन्छ जसले परमेश्वरको आउने रिसबाट हामीलाई बचाउनु हुनेछ।

2

थिस्सलोनिकीमा पावलको काम

1 दाज्यू-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू, तिमीहरू जान्दछौं, हामी तमीहरूकहाँ आएको व्यर्थ भएन।

2 हामी त्यहाँ आउनु भन्दा अघि फिलिप्पीमा ठूलो दुःख पायौं। त्यहाँका मानिसहरूले हाम्रो विरुद्धमा नराम्रा-नराम्रा कुरा गरे। यी सब तिमीहरू जान्दछौं। अनि जब हामी तिमीहरूकहाँ पुग्यौं, त्यस बेला पनि धेरै जना हाम्रो विरुद्धमै थिए। तर हाम्रो परमेश्वरले हामीलाई निर्भयतासित तिमीहरूलाई यो सुसमाचार दिन सहायता गर्नुभयो।

3 हामीलाई कसैले धोका दिएन। हामी दुष्ट होइनौं। हामी कसैलाई छल गर्न चेष्टा गर्दैनौं। यसकारण मानिसहरूलाई हामी जे विश्वास गर्न उत्साह दिन्छौं त्यो यी कारणहरूबाट कुनै एउटा पनि होइन।

4 होइन, हामी सुसमाचार सुनाउँछौं किनकि परमेश्वरले हामीलाई परिक्षा लिन भएको छ र यसो गर्नको लागि विश्वास गर्नुभएको छ। यसकारण जब हामी बोल्छौं हामी मानिसहरूलाई खुशी पार्ने कोशिश गर्दैनौं। हामी त परमेश्वरलाई खुशी पार्न चाहन्छौं। परमेश्वर नै एक हुनुहुन्छ जसले हाम्रो हृदय जाँच्नु हुन्छ।

5 तिमीहरूको प्रशंसा गरेर हामीले तिमीहरूलाई प्रभावित पार्न खोजेका छैनौं, यो तिमीहरू जान्दछौं। हामीले तिमीहरूबाट पैसा लिने कोशिश पनि गरेका छैनौं। तिमीहरूबाट हाम्रो स्वार्थ लुकाउनु केही छैन। परमेश्वर जान्नु हुन्छ, यो साँचो हो।

6 हामीले कुनै मानिसबाट प्रशंसा पनि खोजेका छैनौं, न तिमीहरूबाटै, न अरूबाटै।

* 1:5 पवित्र आत्मा परमेश्वरको आत्मा, येशूको आत्मा अनि आरामदायक पनि भनिन्छ। जसले परमेश्वर अनि ख्रीष्टसित मिलेर संसारमा मानिसहरू माझ परमेश्वरको काम गर्छन।

7 हामी ख्रीष्टका प्रेरितहरू हौं। र जब हामी तिमीहरूसित बसिरहेका थियौं हामीले आफ्ना अधिकार पनि प्रयोग गर्न सक्ने थियौं र तिमीहरूलाई हाम्रो काम गर्ने बनाउन सक्ने थियौं। तर हाम्रो व्यवहार तिमीहरूसित भद्र बन्यो जस्तो एउटी आमाले आफ्ना नानीहरूको हेरचाहमा गर्दछिन्।

8 हामीले तिमीहरूलाई धेरैमाय गर्थौं। त्यसैले तिमीहरूलाई परमेश्वरको सुसमाचारको भागीदार बनाउन चाह्यौं। तर त्यति मात्र होइन हामीले आफ्नो जीवन पनि तिमीहरूसित बाँड्न चाहेका छौं।

9 दाज्यू-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, सायद तिमीहरूलाई थाहा होला हामीले कति परिश्रम गर्थौं। हामीले परमेश्वरको सुसमाचार प्रचार गर्दा दिन रात काम गर्थौं, किनभने हामी तिमीहरूमाथि भार हुन खोजेनौं।

10 जब हामी तिमी विश्वासीहरूसित थियौं, हामी पवित्र, धार्मिक, निष्कलंक बस्यौं। यो सत्य तिमीहरू र परमेश्वरलाई थाहा छ।

11 जस्तो तिमीहरूलाई थाहा छ हामीले तिमीहरूसित त्यस्तै व्यवहार गर्थौं जस्तो एक जना बाबुले आफ्ना बालकहरूसित गर्छन्।

12 हामीले तिमीहरूलाई उत्साह दियौं, ढाडस दियौं र परमेश्वरको लागि पवित्र जीवन बाँच्ने आग्रह गर्थौं। परमेश्वरले तिमीहरूलाई आफ्नो राज्य र महिमामा बोलाउनु हुन्छ।

13 तिमीहरूले हामीबाट परमेश्वरकै वचन झैं ग्रहण गरेको कारणले हामी सधैं परमेश्वरलाई धन्यवाद दिँदछौं। जब तिमीहरूले त्यो वचन हामीहरूबाट सुन्यौं, तिमीहरूले इच्छापूर्वक ती वचनहरू परमेश्वरबाट पाए झैं ग्रहण गर्थौं अनि मानिसहरूबाट आए झैं होइन। वास्तवमा त्यो वचन परमेश्वरकै हो। त्यस वचनले तिमी विश्वासीहरूमा कार्य गर्थौं।

14 दाज्यू-भाइहरू, दिदी-बहिनीहरू! ख्रीष्ट येशूमा तिमीहरू यद्दीयामा परमेश्वरको मण्डलीहरू जस्ता हो। यद्दीयामा परमेश्वरका जनहरूले त्यहाँका अरू यद्दीहरूबाट खुबै कष्ट खपेका थिए। अनि तिमीहरूले पनि आफ्नै देशवासीहरूबाट उस्तै दुःख भोग्यौं।

15 ती यद्दीहरूले प्रभु येशूलाई र अगमवक्ताहरूलाई मारे। तिमीहरूले हामीलाई हाम्रो देश छोड्न बाध्य गराए। परमेश्वर तिमीहरूसित खुशी हुनु हुन्छ। तिनीहरू सबैका विस्मृ छन्।

16 तिमीहरूले अयहदीहरूलाई प्रचार गर्न वाधा दिए। हामी गैर-यहदीहरूलाई प्रचार गर्छौं ताकि तिनीहरू पनि बाँचन सक्न्। तर ती यहदीहरू आफ्ना पुराना पापहरूमाथि पनि अझै पापहरू थुपाउँछन्। अब तिमीहरूमाथि परमेश्वरको रिस पुग्ने आउनेवाला छ।

तिनीहरूलाई फेरि भेट्ने पावलको इच्छा

17 हे दाज्यू-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू! छोटो समयको लागि हामी तिमीहरूबाट छुट्टिएका थियौं। हामी शारीरिक रूपमा तिमीहरू सित छैनौं तर हाम्रो सोचाइमा तिमीहरूसितै छौं। तिमीहरूलाई भेट्न हामी खुबै उत्सुक थियौं र हामीले भेट गर्नु कड चेष्टा पनि गर्थौं।

18 हो, हामी तिमीहरूलाई भेट्न चाहन्छौं। म पावल तिमीहरूकहाँ आउन धेरै चोटी सौँचो चेष्टा चलाँए, तर त्यसो गर्न शैतानले हामीलाई सधैं बाधा पुर्यायो।

19 जब हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्ट आउनु हुन्छ तब तिमीहरू नै हाम्रा गर्वको विषय हुनेछौं, किनभने तिमीहरू हाम्रो आशा, हाम्रो मुकुट अनि हाम्रो आनन्द हौं।

20 तिमीहरू नै साँच्चै, हाम्रो महिमा र आनन्द हौं।

3

1-2 हामी तिमीहरूकहाँ आउन सकेका छैनौं अनि पर्छन पनि निकै गाह्रो भइराखेकोछ। हामीले तिमोथीलाई तिमीकहाँ पठाउने, र आफू एथेन्समा बस्ने निर्णय गर्थौं तिमोथी हाम्रो भाइ हुन्। उनी परमेश्वरसित ख्रीष्टको सुसमाचार मानिसहरू माझ प्रचार गर्ने काम गर्छन्। तिमीहरूलाई आफ्नो विश्वासमा दृढ र उत्साह दिन हामीले तिमोथीलाई पठाएका छौं।

3 हामीले तिमोथीलाई पठाएकाछौं ताकि हामीले सामना गर्नु परेको विपत्तिले तिमीहरू हतोत्साह हुनु नपरोस्। तिमीहरूलाई यदै थियो, कि हामीमाथि यी विपत्तिहरू पर्ने नै छन्।

4 जब हामी तिमीहरूसँग थियौं हामीले तिमीहरूलाई भनेका थियौं कि हामीले विपत्तिको सामना गर्नुपर्छ। अनि तिमीहरू जान्दछौं कि जस्तो हामीले भनेका थियौं त्यही भयो।

5 त्यसैकारण तिमोथीलाई तिमीहरूकहाँ तिमीहरूको विश्वासको विषयमा जान्न पठाएको थियो। जब मैले केही क्षण पनि पर्छन सकिन उनलाई पठाँए। मलाई डर थियो कहीं शैतानले तिमीहरूलाई परिक्षा लियो अनि हाम्रो सम्पूर्ण परिश्रम व्यर्थ भयो।

6 तर तिमीधो तिमीहरूकहाँ आफ्नो भ्रमणबाट भर्खर फर्केर आई तिमीहरूको विषयमा प्रेम र विश्वासको शुभ समाचार हामीलाई सुनाए। उनीबाट बुझ्यौं कि तिमीहरूले हामीलाई सधैं सम्झदा रहेछौ र हामीलाई भेट्ने ठूलो इच्छा रहेछ। हामीलाई पनि त्यस्तै भइरहेछ।

7 यसकारण, दाज्यू-भाइहरू, दिदी-बहिनीहरू, तिमीहरूका विश्वासले गर्दा हामी ढुक्कछौं। हामीलाई धेरै दुःख कष्ट छ तर पनि हामी तिमीहरूको विश्वासको बारेमा सुनेर निश्चिन्त छौं।

8 तिमीहरू परमप्रभुमा दरिलोसित उभिन सक्थौ भने हाम्रो जीवन वास्तवमा पूर्ण हुन्छ।

9 तिमीहरूको कारणले परमेश्वरको अधि हामी हर्षित छौं। यसर्थ, त्यसैको लागि हामी परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छौ। यही सब आनन्दको निम्ति हामी परमेश्वरलाई प्रशस्त धन्यवाद दिन सक्नेौ।

10 हामी रात-दिन तिमीहरूका लागि उत्साह पूर्वक परमेश्वरसित प्रार्थना गरिरहेकाछौं ताकि तिमीहरूलाई भेट्न जान हामीलाई सम्भव होस् अनि तिमीहरूको विश्वासमा आएको कुनै पनि कमीमा हामी आपूर्ति गर्न सकौं।

11 हाम्रो प्रार्थना छ कि हाम्रा पिता परमेश्वर र हाम्रा परमप्रभु येशू ख्रीष्टले तिमीहरूकहाँ आउने बाटो खोलिदिनु हुनेछ।

12 हाम्रो प्रार्थना छ कि परमप्रभुले तिम्रो प्रेमलाई बढाईदिनु हुनेछ, ताकि तिमीहरूको एक अर्कांमा र जम्मै मानिसहरूमा प्रेम लगातार परिपूर्ण भई बढोस्। हामी प्रार्थना गर्छौं कि हामीले तिमीहरूलाई प्रेम गरे जस्तै प्रत्येकमा प्रेम गर।

13 तिमीहरूको हृदय दृढ बनोस् भनेर हामी यो प्रार्थना गर्दछौं। जब हाम्रो प्रभु येशू आफ्ना सबै पवित्र जनहरूसित आउनु हुनेछ, तिमीहरू परमेश्वर हाम्रा पिताका अधि पवित्र र निष्कलंक हुनेछौ।

4

परमेश्वरलाई प्रसन्न पार्ने जीवन

1 दाज्यू-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, अब मैले तिमीहरूलाई केही अर्का कुरो भन्दैछु। परमेश्वरलाई खुशी राख्ने हिसाबले कसरी जिउनु पर्छ त्यो हामीले तिमीहरूलाई सिकाएका छौं अनि त्यसरी नै तिमीहरू बसिरहेका छौ। अब हामी तिमीहरूलाई भन्छौं अनि उत्साह दिन्छौं कि प्रभु येशूमा त्यही प्रकारले अझ लागी रहो।

2 तिमीहरू जान्दछौ कि हामीले तिमीहरूलाई के गर्नु शिक्षा दिएका छौं। हामीले ती कुराहरू प्रभु येशूको अधिकारले भनेका छौं।

3 परमेश्वर चाहनु हुन्छ तिमीहरू पवित्र जीवन बिताऊ अनि व्यभिचारबाट टाढो बस।

4 परमेश्वर इच्छा गर्नुहुन्छ कि तिमीहरूले आफ्नो शरीर नियंत्रणमा राख्न सिकेको हुनुपर्छ। परमेश्वरलाई सम्मान गर्न तिमीहरूले शरीर पवित्र राख।

5 आफ्नो शरीरलाई व्यभिचारको काममा नलगाऊ। तिनीहरू ज-जसले परमेश्वरलाई जान्दैनन् तिनीहरू त्यसो गर्छन्।

6 यस विषयमा तिमीहरू कसैले ख्रीष्टमा भएका भाइसँग भूल काम गर्नु हुँदैन अनि तिनको शोषण गर्नु हुँदैन। यस्तो कुकर्महरूलाई परमप्रभुले दण्ड दिनुहुनेछ। यसबारे पहिल्यै भनिसकेका छौं र चेताउनी पनि दिइसकेका छौं।

7 परमेश्वरले हामीलाई पवित्र भएर बस्न बोलाउनु भएको हो अपवित्रतामा होइन।

8 यसकारण जसले यो शिक्षालाई मान्नु अस्वीकार गर्छ उसले परमेश्वरलाई मान्नु अस्वीकार गर्छ, मान्छेलाई होइन। परमेश्वर तिमीहरूलाई आफ्नो पवित्र आत्मा दिनुहुन्छ।

9 ख्रीष्टमा भाइ-बहिनीहरूलाई प्रेम गर भनेर लेखिरहने कुनै आवश्यकता देख्दैनौं। आपस्तमा प्रेम गर भनेर आज्ञा परमेश्वर स्वयंले दिइसक्नु भएको छ।

10 अनि वास्तवमा तिमीहरूले म्यासिडोनियाका सबै दाज्यू-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरूलाई प्रेम गर्दछौ। दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनीहरू, तिनीहरूलाई अझै कसिलो प्रेम गर। यो हाम्रो हौसला हो।

11 शान्तीपूर्ण जीवन बाँच्ने कोशिश गर। आफ्नै धन्धा याद गर, आफ्नै हातले काम गर। हामीले तिमीहरूलाई यी कार्यहरू गर भनी बातइसकेका छौं।

12 यदि तिमीहरूले यस्तो काम गरे विश्वास नगर्नेहरूले पनि तिम्रो जीवन शैलीको आदर गर्नेछन्। अनि आफ्नै आवश्यकताको लागि कसैमाथि भर पर्नु पर्दैन।

प्रभु आउनु हुँदैछ

13 दाज्यू-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू हामी चाहन्छौं, जो मृत्युको मुखमा परे तिनको विषयमा पनि तिमीहरूले जान। हामी चाहँदैनौ कि अरू आशा नभएका मानिसहरूले जस्तो तिमीहरूले शोक गर्नु परोस्।

14 हामी विश्वास गर्दछौं कि येशूको मृत्यु भयो। तर हामी यो पनि विश्वास गर्छौं कि येशू फेरि बौरी उठनुभयो। यसैले येशूकै कारणले परमेश्वरले ती मृतहरूलाई फेरि येशूसितै एक साथ ल्याउनु हुनेछ।

15 अब तिमीहरूलाई हामी जे भन्दैछौं त्यो सन्देश परमप्रभु स्वयंबाट आएको हो। हाम्रो बीचमा जो अहिले जीवित छन्, परमप्रभु आँउदा पनि केही जीवित रहनेछन्। हामीहरू जो त्यस समय जीवित रहनेछौं, परमप्रभुसँग रहनेछौं, तर जो पहिले मरिसकेकाहरू भन्दा अघि होइन।

16 परमप्रभु स्वयं स्वर्गबाट आउनु हुनेछ। त्यसबेला एउटा ठुलो आवाजमा आदेश सुनिनेछ। आदेश प्रधान स्वर्गादत्को* स्वरमा र परमेश्वरको तुरहीको स्वरमा हुनेछ। अनि अघि जो मरेकाछन् अनि ख्रीष्टमा थिए, पहिला उठ्ने छन्।

17 त्यसपछि त्यतिञ्जेल सम्म जीवित रहेका हामीहरूलाई भेला गर्नु हुनेछ। हामी बादलमा लगिनेछौं र प्रभुलाई हावामा भेट्ने छौं। अनि हामी सदाकाल प्रभूसितै रहनेछौं।

18 यसकारण यस्ता शब्दहरूले एक-अर्कालाई उत्साहित तुल्याउँदै गर।

5

प्रभुको आगमनको लागि तयार बस

1 अब, दाज्यू-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू, समय र मितिको विषयमा लेख्नु कुनै आवश्यकता छैन।

2 तिमीहरू सबैले जान्दछौं जुन दिन प्रभु आउनु हुन्छ त्यो दिन घरमा राती चोर पसेको जस्तै हुन्छ।

3 मानिसहरू भन्नेछन्, “हामीलाई शान्ति छ, हामी सुरक्षित छौं।” तर तिनीहरूमाथि एक्कासि विनाश आइलाग्छ जसरी गर्भवती स्त्रीलाई एक्कासि प्रसव वेदनाले चाप्टन्छ। अनि त तिनीहरूले भाग्ने मौका समेत पाउने छैनन्।

4 तर तिमी दाज्यू-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू अन्धकारमा छैनौं। त्यसकारण, त्यस दिनले तिमीहरूलाई चोरले जस्तै चकित पार्ने छैन।

5 तिमीहरू सबै उज्यालो र दिनमा छौं। हामी अन्धकार र रातसित सम्बन्धित छैनौं।

6 यसैले हामी अरू जस्तो हुनु हुँदैन। हामी अरूहरू जस्तो सुतिरहनु हुँदैन, तर जाग्रत र आत्मा नियन्त्रित हुनुपर्छ।

7 सुत्रेहरू रातमा सुत्छन्, मात्रेहरू रातमा मात्छन्।

8 तर हामी दिनसंग सम्बन्धित छौं, यसकारण हामी आफैले आफूलाई नियन्त्रित राख्नु पर्छ। हामीले आफ्नो रक्षा गर्न कवच जस्तो प्रेम र विश्वास पहिरिनु पर्छ मुक्तिको आशा हाम्रो शिर-रक्षक हुनुपर्छ।

9 परमेश्वर हामीलाई उहाँको रिसको भागी बन्न होइन, तर हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टद्वारा मुक्ति पाउनुको निम्ति छानिएका हो।

10 येशूले हाम्रो निम्ति प्राण दिनु भयो जसमा कि हामी उहाँसितै बस सकौं। जब उहाँ आउनुहुन्छ हामी जीवित रहौं कि मृत, यो कुनै महत्वको कुरो होइन।

11 यसकारण एक-अर्कालाई उत्साह देऊ, एक-अर्कालाई बल देऊ। अनि त्यो त तिमीहरू गरिरहेकाछौं।

अन्तिम निर्देशन र अभिवादन

12 दाज्यू-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू! अब हाम्रो निवेदन छ कि जसले तिमीहरू माझ कठोर परिश्रम गरे, जसले तिमीहरूलाई परमप्रभु तर्फ डोर्याए असल शिक्षा दिए तिनको सम्मान गर।

13 हामी निवेदन गर्छौं कि तिनीहरूले गरेको कामको सम्मानको निम्ति सम्मानको विशेष प्रेम दर्शाऊ। परस्परमा शान्तिपूर्वक बस।

14 दाज्यू-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू अल्छेहरूलाई चेताउनी दिनु, डरपोकहरूलाई उत्साह दिनु, दुर्बलहरूलाई सहायता दिनु र सबैसित धैर्य राख्नु भनि हामी तिमीहरूलाई विन्ति गर्छौं।

15 याद गर, कसैले गलत कामको बद्ला नलियोस्। तर प्रत्येकले एक-अर्काको अनि प्रत्येकको भलाई गर्ने लक्ष्य बनाउनु पर्छ।

16 सधैं प्रसन्न बस।

17 प्रार्थना गर्न कहिल्यै नछोड।

18 सधैं परमेश्वरलाई धन्यवाद देऊ। ख्रीष्ट येशूमा हुने तिमीहरूबाट परमेश्वर यही चाहनु हुन्छ।

19 पवित्र आत्माको कहिल्यै वाधा नदेऊ।

20 भविष्यवाणीलाई महत्वहीन नठान।

21 हरेक कुरालाई जाँच र असल जति राख।

22 हर प्रकारको दुष्ट्याइँदेखि टाढा बस।

23 शान्तिको स्रोत परमेश्वर स्वयंले तिमीहरू उहाँमा हुनेहरूलाई पवित्र पासून भन्ने हाम्रो प्रार्थना छ। हाम्रो प्रार्थना छ कि तिमीहरूका सम्पूर्ण आत्मा, प्राण र शरीर हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्ट आँउदा पूर्णरूपले दोषरहित बनाइ राख।

* 4:16: प्रधान स्वर्गादत् अर्थ परमेश्वरको दूतहरू मध्येको अगुवा।

24 उहाँ नै एक हुनुहुन्छ जसले तिमीहरूलाई बोलाउनु भयो, तिम्रो लागि यी सब थोक गर्नु नै हुनेछ। तिमीहरूले उहाँलाई विश्वास गर्ने सक्छौ।

25 दाज्यू-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू, हाम्रा लागि पनि प्रार्थना गर।

26 जब भेट गर्छौ सबै भाइ बहिनीहरूलाई पवित्र चुम्बनले अभिवादन गर।

27 प्रभुको अधिकार लिएर म भन्दैछु, यो पत्र सबै दाज्यू-भाइ अनि दिदी-बहिनीहरूलाई पढेर सुनाइदिनु पर्छ।

28 हाम्रा परमप्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह तिमीहरू सबैमा रहोस्। अमेन।

थिस्सलोनिकीहरूलाई पावलको दोस्रो पत्र

1 पावल, सिल्वानस, र तिमोथीबाट थिस्सलोनिका मण्डलीलाई प्रणाम। तँपाईंहरू हाम्रा पिता परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टमा हुनुहुन्छ।

2 तिमीहरूलाई हाम्रा पिता परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह र शान्ति रहोस्।

3 तिमीहरूको लागि हामी परमेश्वरलाई सँधै धन्यवाद दिन्छौं। त्यसो गर्नु हामीलाई ठिक छ कारण तिमीहरूको विश्वास झन-झन बढिरहेकोछ। तिमीहरूले एक अर्कांमा गरेको प्रेम पनि बढिरहेको छ।

4 यसैले परमेश्वरका अरू मण्डलीहरूमा हामी तिमीहरू बारे गर्व गर्छौं। तिमीहरू आफ्नो विश्वासमा अझै दारिलो बन्दै गएको कुरा हामी अरू मण्डलीहरूमा पाउँछौं। तिमीहरू अनेक कष्टले सताइँदैछौं ता पनि विश्वास छोडेका छैनौं, तर यसको सट्टामा दृढहँदै जाँदैछौं।

पावल परमेश्वरको न्याय बारे बोल्छन्

5 यसले यो स्पष्ट पार्छ कि परमेश्वर आफ्नो न्यायमा सत्य हुनुहुन्छ। परमेश्वरले तिमीहरूलाई उहाँको राज्यको योग्य मानिसहरू भएको चाहनुहुन्छ। तिमीहरूको यातना त्यही राज्यकोलागि हो।

6 परमेश्वरले जे गर्नु हुन्छ ठिकसँग गर्नुहुन्छ। तिमीहरूलाई जसले कष्ट दिन्छन् तिनीहरूलाई परमेश्वरद्वारा कष्ट भोगाइनेछ।

7 अनि कष्टमा परेका तिमीहरूलाई परमेश्वरले शान्ति दिनुहुन्छ। परमेश्वरले यस्तै सहायता गर्नुहुन्छ जब प्रभु येशू आउनु हुन्छ। उहाँको शक्तिशाली स्वर्गदूतहरूसित स्वर्गबाट येशू तल आउनु हुनेछ।

8 परमेश्वरलाई नचिन्नेहरू तथा हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको सु-समचारलाई नमान्नेहरूलाई दण्ड दिनु उहाँ स्वर्गबाट बल्दो अगुल्ठो लिएर आउनु हुनेछ।

9 तिनीहरूलाई अनन्त विनाशको दण्ड दिइनेछ। तिनीहरूलाई प्रभुसित बस दिइनेछैन। उहाँका सर्वोच्च शक्तिदेखि धेरै टाड तिनीहरूलाई राखिनेछ।

10 यो त्यस दिन हुन्छ जुन दिन प्रभु येशू आउनु हुनेछ। उहाँ आफ्नो पवित्र सन्तहरूसित महिमा लिन आउनु हुनेछ। अनि तिमीहरू ज-जसले विश्वास गर्छन् येशूलाई देखेर आश्चर्यचकित हुनेछन्। तिमीहरू तिनै विश्वासीहरू मध्ये हुनेछौं किनकि हामीले दिएको साक्षी तिमीहरूले विश्वास गरेका छौं।

11 त्यसैकारण हामी सधै तिमीहरूको भलाईकोलागि प्रार्थना गर्दछौं। उहाँले तिमीहरूलाई बोलाएको जीवन शैलीमा तिमीहरूलाई हाम्रो परमेश्वरले बाँच्ने योग्य बनाई दिनु हुन हामी प्रार्थना गर्छौं। तिमीहरूमा भएको असल गुणले तिमीहरूलाई गुणस्तरिय कार्यहरू गर्न उत्साह दिन्छ अनि तिमीहरूकोमा भएको विश्वासले तिमीहरूलाई असल कार्य गर्ने गराउँछ। हामी प्रार्थना गर्छौं कि परमेश्वरले तिमीहरूलाई अझ बेसी यस्तो असल कार्य गर्नु योग्य पारुन्।

12 हामी यी सब तरिकाले प्रार्थना गर्छौं ताकि हाम्रा परमप्रभु येशू ख्रीष्टको नाउँ तिमीहरूमा महिमित हुन सकोस् अनि तिमीहरूले पनि उहाँमा महिमा पाउन सकछौं। त्यो महिमा हाम्रा परमेश्वर अनि प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रहबाट आउँछ।

2

दृष्ट घटना घटनेछ

1 दान्यु-भाइ अनि दिदी-बहिनीहरू, हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको आगमन बारे हामीले केही कुरा भन्नु छ। हामी त्यस बेलाको कुरा गर्न चाहन्छौं जब हामी उहाँसित एक साथ भेट गर्छौं।

2 यदि कतैबाट तिमीहरूले प्रभुको आगमन भइसकेको चाल पाए तिमीहरू सजिलै बिचलित हुने अथवा डराउने पर्दैन। कसै-कसैले भन्तान कि यो अगमवाणीमा छ अथवा सुसमाचारमा छ अथवा तिमीहरू चिठी पढ्न सकछौं जुन तिमीहरूले भन्छन् कि तिनीहरू हामीबाट आएका हुन्।

3 कुनै खण्डमा पनि तिमीहरूलाई कसैले घोखा नदिओस्। जब सम्म परमेश्वरको विस्फुट विद्रोह हुँदैन त्यो दिन आउने छैन। जब सम्म विनाशकारी मानिस आँउदैन तब सम्म त्यो दिन आँउदैन। विनाशकारी मानिस नरकको हो।

4 परमेश्वर वा कुनै पनि चीज जो मानिसहरूले पूजा गर्छन् त्यसले विरोध गर्छ। त्यो दुराचारी मानिस आफैले आफूलाई परमेश्वर अथवा मानिसहरूको आराधना भन्दा माथि राख्छ। त्यो परमेश्वरको मन्दिरमा पनि जान्छ र त्यहाँ बस्छ र आफू परमेश्वर हुँ भन्ने घोषणा गर्छ।

- 5 मैले पहिल्यै यी सब घटनाहरूको सत्य बताइ सकेको छु। याद छ?
- 6 अनि तिमीहरू जान्दछौं त्यो स्वेच्छाकारी केले रोकिराखिएको छ। ठिक समयमा देखा पर्न भनेर नै त्यसलाई रोकिराखेको छ।
- 7 पापको गुप्ती शक्तिले अहिले पनि संसारमा काम गरिरहेकै छ। तर एक शक्ति छ जसले त्यो दुष्टको शक्तिलाई रोकिराखेको छ। र त्यसलाई बाटोदेखि नपन्छ्याइजेसम्म त्यसलाई यसरी नै रोकेरै राखिनेछ।
- 8 त्यसपछि त्यो दुराचारी निस्कनेछ र प्रभु येशूले त्यसलाई आफ्नो मुखको श्वासले मारिदिनु हुनेछ। परमप्रभुले दुष्ट मानिसलाई आफ्नो गौरवमय आगमनले नाश गरिदिनु हुनेछ।
- 9 त्यो दुष्ट मानिस शैतानको शक्तिमा आउँछ। त्यससित धेरै शक्ति रहनेछ र किसिम-किसिमका झूटो चमत्कार, लक्षण र आश्चर्य कर्महरू देखाउँछ।
- 10 दुष्ट मानवले भ्रष्ट मानिसहरूलाई थरि-थरि गरेको छल प्र-पञ्च देखाउँछ। तिनीहरू भ्रष्ट हुन् किनभने तिमीहरूले सत्य स्वीकारेनन्। सत्यलाई स्वीकार गरेका भए तिनीहरूलाई बचाइने थियो।
- 11 तर तिनीहरूले सत्यलाई स्वीकारेनन्, यसकारण परमेश्वरले तिनीहरूलाई सत्यबाट भड्काउन केही शक्तिशाली चीज पठाउनु हुनेछ। त्यस शक्तिले गर्दा तिनीहरू असत्यमै विश्वास गर्न लाग्छन्।
- 12 त्यसकारण जस-जसले सत्यमा विश्वास गर्दैनन् तिनीहरू दण्डित हुन्छन्। तिनीहरूले सत्यता स्वीकारेनन् तर तिनीहरू दुष्टाई कर्महरूमा आनन्दित भए।

तिमीहरू मुक्तिको लागि छानिका हौं

- 13 दाज्यू-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू! प्रभुले तिमीहरूलाई माया गर्नु हुन्छ। तिमीहरूको मुक्तिको लागि परमेश्वरले शुरूदेखि नै तिमीहरूलाई छान्नुभएको हो। यसैले तिमीहरूकालागि हामी परमेश्वरलाई सधैं धन्यवाद दिन्छौं। आत्माद्वारा पवित्र बनेर अनि सत्यमा विश्वासी बनेर तिमीहरू बाँचेका छौं।
- 14 त्यही मुक्ति पाउन परमेश्वरले तिमीहरूलाई बोलाउनु भयो जुन हामी प्रचार गर्छौं। तिमीहरू हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको महिमाको भागीदार हुन सक् भनेर बोलाईएका हौं।
- 15 यसैले दाज्यू-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू! हामीबाट पाएको शिक्षाहरूमा विश्वास लगातर गरिरहौं र दृढबन। हामीले मुखले बोलेर होस कि चिष्टीमा लेखेर होस, तिमीहरूलाई यी कुराहरू सिकाएकाछौं।
- 16-17 हामी प्रार्थना गर्छौं कि हाम्रो प्रभु येशू ख्रीष्ट आफैले र हाम्रा पिता परमेश्वरले तिमीहरू प्रत्येक असल कार्य जे गर्छौं अनि भन्छौं तिमीहरूमा उत्साह अनि शक्ति दिनुहुनेछ। परमेश्वरले हामीलाई माया गर्नु भयो अनि आफ्नो अनुग्रहद्वारा उनले हामीलाई असल आशा र अनन्त उत्साह दिनुभयो।

3

हाम्रोलागि प्रार्थना गर

- 1 अनि अब दाज्यू-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू, हाम्रा लागि प्रार्थना गर कि परमप्रभुको वचन फैलियोस् र तिमीहरूले गे जस्तै अरूहरूले त्यसको सत्कार गर्नुन्।
- 2 अनि यो पनि प्रार्थना गर कि पापी र कुकर्मिहरूको हातबाट हामी बाँच सकौं। सबैले परमप्रभुमा विश्वास गर्दैनन्।
- 3 तर प्रभु विश्वासी हुनुहुन्छ। उहाँले तिमीहरूलाई स्थिर गराउनु हुन्छ र त्यो एक दुष्टबाट बचाउनु हुन्छ।
- 4 हामीले दिएको शिक्षा तिमीहरूले मान्दछौं भन्ने प्रभुले हामीलाई निश्चयता दिनुहुनछ।
- 5 हामी प्रार्थना गर्छौं कि परमप्रभुले तिमीहरूको हृदयलाई परमेश्वरको प्रेम औं ख्रीष्टको धैर्य तिर डोर्याउनु।

काम गर्न बाध्यता

- 6 दाज्यू-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरूलाई हामी हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको अधिकार लिएर आज्ञा दिदछौं कि काम गर्न जसले अस्वीकार गर्छ तिनीहरूबाट टाढा बस। ती मानिसहरूले हामीबाट पाएको शिक्षा अनुसरण गर्नु अस्वीकार गर्छन्।
- 7 तिमीहरू जान्दछौं कि हामी बाँचे जस्तै तिमीहरू पनि बाँच्नु पर्छ। जब हामी तिमीहरूसित थियौं हामी अलच्छी थियौं।
- 8 अनि जैले पनि हामीले अरूको खाना खायौं, हामीले दाम तियौं। तिमीहरू कुनै एकजनाको पनि भार नबनिनु हामीले कडा मेहनत गर्यौं। हामीले रात-दिन काम गर्यौं।
- 9 यसको अर्थ यो होइन कि तिमीहरू को सहाएता मान्ने अधिकार हाम्रो छैन। तर तिमीहरूको लागि उदाहरण बन्नु ताकि तिमीहरूले अनुसरण गर, हामी आफ्नो हेरचाहकोलागी आफै खटौं।

10 हामी जतिञ्चेल तिमीहरूसित थियौं हामीले यो नियम तिमीहरूको निम्ति दियौं, “यदि कसैले काम गर्दैन भने उसले खाने पनि छैन।”

11 हामीले सुनेका छौं तिमीहरू मध्ये कसै-कसैले पटकै काम गर्दैनन् र अर्काको काममा हस्तक्षेप मात्र गरिदिन्छन्।

12 हामी ती मानिसहरूलाई आदेश दिन्छौं कि तिनीहरूले अरू मानिसहरूलाई दुःख नदिउन्। हामी तिनीहरूलाई आदेश दिन्छौं कि तिनीहरू आफ्नो छाक जुटाउन आफैँ मेहनत गर्नु। प्रभु येशू ख्रीष्टको निम्ति तिनीहरूले यस्तो गर्नु भनी हामी सविनय विन्ति गर्छौं।

13 दाज्यू-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू! असल कार्यहरू गर्न कहिल्यै नथाक।

14 यदि कसैले यस पत्रद्वारा दिएको आदेश नमाने त्यसलाई याद गरिराख। त्यससित सम्बन्धै नराख जसमा कि त्यो लाज्जित होस्।

15 तर त्यससित शत्रु जस्तो व्यवहार नगर बरू भाइलाई जस्तो चेतावनी देऊ।

अन्तिम शब्द

16 हामी प्रार्थना गर्छौं, शान्तिका परमप्रभुले तिमीहरूलाई शान्ति प्रदान गर्नु। हामी प्रार्थना गर्दछौं कि उहाँले तिमीहरूलाई सधैं हर तरिकाले शान्ति प्रदान गर्नु। प्रभु तिमीहरू सबैसित रहनु।

17 म पावल हुँ र यो अभिवादन आफ्नै हातले लेख्दैछु। मैले लेखेको प्रत्येक चिठीमा यो सत्यता चिन्ह हो। यो मेरो लेखे तरिका हो।

18 हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह तिमीहरू सबैमाथि होस्।

तिमीथीलाई पावलको पहिलो पत्र

- 1 ख्रीष्ट येशूको प्रेरित पावलबाट प्रणाम। हाम्रा मुक्तिदाता परमेश्वर र हाम्रा आशा ख्रीष्ट येशूको आज्ञाले म प्रेरित हुँ।
2 तिमीथीलाई, जो विश्वासमा मेरा सच्चा पुत्र हुन, हाम्रा पिता परमेश्वर र हाम्रा प्रभु ख्रीष्ट येशूबाट अनुग्रह करुणा र शान्ति।

झटो शिक्षाहरूको विरुद्ध चेतावनी

- 3 जब म म्यासिडोनिया तर्फ गएँ त्यस बेला मैले तिमीलाई एफिससमै बसु भनेर भनेको थिएँ। त्यहाँ एफिससमा कसै-कसैले झटो शिक्षाहरू दिइरहेछन्। त्यहाँ बसेर तिमीले ती मानिसहरूलाई ती कुराहरू नसिकाउनु भनि निर्देशन दिन सक्यौ।
4 तिनीहरूलाई पौराणिक कथा र नटुङ्गिने पारिवारिक वंशवली भन्नामा ध्यान नदेऊ भनी निर्देशन दिन सक्यौ। यस्ता कुराहरूबाट खालि विवाद उत्पन्न हुन्छ, अनि परमेश्वरको काममा सहायता हुँदैन। परमेश्वरको काम विश्वासद्वारा गर्न सकिन्छ।
5 यस आज्ञाको उद्देश्य मानिसहरूमा प्रेम ल्याउनु हो। यो प्रेम उत्पन्न गर्नलाई मानिसहरूको हृदय शुद्ध हुनुपर्छ, तिनीहरूले जानेको जे उचित छ त्यसैको आधारमा तिनीहरूले काम गर्नु पर्छ अनि तिमीहरूमा सत्य विश्वास हुनुपर्छ।
6 कति मानिसहरूले यस्ता कुराहरूबाट मुख फर्काए अनि व्यर्थका कुरातिर लागे।
7 त्यस्ता मानिसहरू शास्त्री बन्न खोज्छन्। तर उनीहरू के बोल्तिरहेका छन् त्यो उनीहरूलाई नै थाहा हुँदैन। अनि उनीहरूले ती कुराहरू बुझ्दैनन् जसलाई उनीहरू सत्य भन्छन्।
8 हामी जान्दछौ कि हामीले ठीकसित उपयोग गरे व्यवस्था राम्रो हुन्छ।
9 हामी यो पनि जान्दछौ, व्यवस्था भला मानिसहरूकोलागि बनिएको होइन। व्यवस्था त उनीहरूको निम्ति बनिएको हो जो विधान विरोधी र अनाज्ञाकारी छन्, जो भक्तिहीन र पापमय छन्, जो अपवित्र र अधर्मी छन् जो मातृ पितृ घातक र हत्यारा छन्।

10 जो यौन-पापीहरू र समलिङ्गीहरू छन्, जो दास व्यापारीहरू र मिथ्यावादीहरू छन्, जो झटो गवाहीहरू दिने र सत्य शिक्षा विरोधी छन्, मानिसहरू जो कसम खाएर झटो कुरा बोल्छन् अनि जसले साँचो शिक्षाको विरुद्ध काम गर्छन्, व्यवस्था तिनीहरूको निम्ति होइन।

11 यो सत्य शिक्षा सुसमाचारकै एउटा भाग हो जो परमेश्वरले मलाई प्रचार गर्न सुम्पनुभयो। यो महिमामय सुसमाचार परमधन्य परमेश्वरबाट आएको हो।

परमेश्वरलाई उहाँको कृपाको निम्ति धन्यवाद

12 हाम्रा प्रभु ख्रीष्ट येशूलाई म धन्यवाद दिँदछु किनभने उहाँले मलाई विश्वास गर्नु भयो र उहाँको सेवा गर्ने यो काम मलाई दिनुभयो। उहाँले यो गर्न मलाई शक्ति दिनुभयो।

13 अधि-अधि म ख्रीष्टको विरुद्ध बोल्थेँ, उहाँलाई सताउँथेँ र उहाँलाई चोट लाग्ने काम-कुरो गर्थेँ। तर परमेश्वरले ममाथि कृपा गर्नुभयो किनकि म के गर्दै थिएँ त्यसबारे म अज्ञानी थिएँ। मैले सबै यस्ता कुराहरू त्यस बेला गरेँ जब मेरो ख्रीष्ट प्रति विश्वास थिएन।

14 तर मैले पूर्णरूपले उहाँको अनुग्रह पाएँ। अनि त्यही अनुग्रहसित ख्रीष्ट येशूमा प्रेम अनि विश्वास पाएँ।

15 म जे भन्दैछु त्यो सत्य हो अनि तिमीले यसलाई पूर्णरूपले स्वीकार गर्नुपर्छ: ख्रीष्ट येशू पापीहरूलाई बचाउनु यस संसारमा आउनुभयो। म पापीहरूमा पनि महा-पापी हुँ।

16 तर म प्रति कृपा यसकारणले देखाइयो कि ख्रीष्ट येशूले उहाँका अनन्त धैर्य ममा देखाउन सक्नुभयो। ख्रीष्टले म प्रति ठूलो धैर्य देखाउनु भयो जो पापीहरू मध्ये निकृष्ट थिएँ। ख्रीष्टले मलाई तिनीहरूका निम्ति एउटा उदाहरणको रूपमा लिनुभयो। जसले भविष्य प्रति विश्वास गर्छ अनि अनन्त जीवन चाहन्छ। तिनीहरूको निम्ति ख्रीष्ट मलाई एक उदाहरण बनाउन चाहनु हुन्थ्यो।

17 जसले सदा-सर्वदा शासन गर्छन्, सम्मान अनि महिमा उनै राजा प्रति होस। उहाँको अस्तित्व मेटाउन सकिँदैन अनि देख्न सकिँदैन। एकमात्र परमेश्वर प्रति सदा सर्वदा सम्मान अनि महिमा रहोस। आम्नि।

18 तिमीथी, तिमी मेरा पुत्र जस्तो हो। म तिमीलाई यो आज्ञा दिँदछु। यो आज्ञा त्यो अगमवाणीसित सम्मत हुनेछ जो तिमीले बारेमा पहिल्यै भनिएको थियो। म तिमीलाई यो भन्दछु कि तिमी त्यो अगमवाणी अनुसार कार्य गर अनि विश्वासको असल लडाइँ लड।

19 विश्वास राखिराख र जे उचित छ भनि तिमी जान्दछौ त्यो गर। कति व्यक्तिले यसलाई अनुसरण गरेनन् अनि तिनीहरूको विश्वास नष्ट भयो।

20 हाइमिनियस र अलेकज्याण्डरले त्यसै गरेका थिए। तिनीहरूले परमेश्वरको विरुद्धमा बोल्नु नहुनेहेछ भन्ने पाठ सिकुनु भनेर मैले ती दुईलाई शैतानको हातमा सुम्पिदिएँ।

2

पुरुष र स्त्रीहरूको लागि नियमहरू

1 प्रथमतः म तिमीलाई सबैकोलागि प्रार्थना गर भनेर निवेदन गर्छु। परमेश्वरसित सबैको बारेमा कुरा गर। मानिसहरूलाई चाहिएको कुरो उहाँसित माग र उहाँलाई धन्यवाद चढाऊ।

2 राजाहरू अनि उनीहरू सबैकोलागि जो अधिकार-सम्पन्न छन्, प्रार्थना गर जसमा कि हामी शान्तिसित अनि कुनै वाधाबिना जिनउ पाऊं जसमा कि हामी हरेक प्रकारले परमेश्वरको आराधना गर्न सक्ौं अनि उहाँ प्रति सम्मान देखाउन पाऊं।

3 यही राम्रो हुन्छ र यसले हाम्रा उद्धारकर्ता परमेश्वर प्रसन्न हुनुहुन्छ।

4 परमेश्वर सबैको उद्धार भएको चाहनुहुन्छ अनि उहाँ यो पनि चाहनुहुन्छ कि यो सत्यलाई सबैले जानुन।

5 परमेश्वर एकमात्र हुनुहुन्छ अनि मानिसहरूको उहाँकहाँ पुग्ने बाटो पनि एउटै छ। त्यो बाटो येशू ख्रीष्ट मार्फत हो, जो एकजना मानिस पनि हुनुहुन्छ।

6 सबै मानिसहरूको पापहरूको मूल्य चुकाउनु येशूले स्वयंलाई बलिदान गर्नु भयो। येशू प्रमाण हुनुहुन्छ कि सबैको उद्धार होस् भन्ने परमेश्वर चाहनुहुन्छ। अनि उहाँ ठीक समयमा आउनुभयो।

7 त्यसैले सुसमाचार भन्न म एक प्रेरितको रूपमा छानिएकोछु। म सत्य बोल्दैछु, मैले झूटो बोलेको छैनँ। म अयहदीहरूको निम्ति एक शिक्षकको रूपमा छानिएँ। म तिनीहरूलाई विश्वास गर्नु अनि सत्यको अनुसरण गर्नु सिकाउँछु।

स्त्री र पुरुषलाई बिषेश सुझावहरू

8 मानिसहरूले जहीँ पनि प्रार्थना गरून् भन्ने म चाहन्छु। प्रार्थनामा जसले आफ्ना हात उठाउँछन् ती मानिसहरू पवित्र हुनु पर्छ। तिनीहरू रिसालु र झगडालु हुनु हुँदैन।

9 स्त्रीहरूले पनि ठीकसित बस्न पहिरिऊन् भन्ने म चाहन्छु। उनीहरूले स्वयंलाई उपयुक्त अनि सामान्य बस्नले सजाउनु पर्छ, चुल्ठा बाटेर, सुन वा मोती झल्काएर वा बहुमूल्य बस्न पहिरि होइन।

10 तर तिनीहरूले आफूलाई असल कामहरूले सजाउनु पर्छ। यो ती स्त्रीहरूलाई उपयुक्त हुन्छ जसले भन्छन् कि तिनीहरू परमेश्वरको पूजा गर्छन्।

11 स्त्रीहरूले शान्तपूर्वक र पूरा आज्ञाकारी भएर सिकुन।

12 तर म कुनै स्त्रीलाई शिक्षा दिने तथा कुनै पुरुषमाथि अधिकार जमाउने अनुमति दिँदैन, तर स्त्री चुपचाप बस्नुपर्छ।

13 किनभने पहिले आदमको सृष्टि भयो अनि पछि हव्वाको।

14 शैतानद्वारा ठगिने आदम थिएन। त्यो स्त्री थिई जो ठगिई अनि पापी बनी।

15 तर स्त्रीहरू नानी जन्माउनाले मुक्त हुन्छन्। तिनीहरू विश्वास, प्रेम अनि पवित्रतामा लागिरहे अनि उचित तरिकाले आत्मा संयममा लागिरहे तिनीहरूले मुक्ति पाउँछन्।

3

मण्डलीका अगुवाहरू

1 म जे भन्छु त्यो साँचो हो: यदि कसैले मण्डलीको अगुवा हुने इच्छा गर्छ भने उसले राम्रो कामको इच्छा गरेको हो।

2 अगुवा खुबै असल मानिस हुनुपर्दछ ताकि कसैले पनि उसको आलोचना गर्न नसकोस्। उसको एउटै मात्र पत्नी हुनुपर्छ। ऊ आत्मनियंत्रित र बुद्धिमानि हुनु पर्छ। ऊ अरूबाट सम्मानीत हुनुपर्छ। ऊ मानिसहरू प्रति सत्कारशील हुनुपर्छ। ऊ एक असल शिक्षक हुनुपर्छ।

3 उसले अति धेरै दाखरस पिउनु हुँदैन र झगडालु पनि हुनु हुँदैन। ऊ विनयी अनि शान्त हुनु पर्छ। ऊ पैसाको लोभी हुनु हुँदैन।

4 ऊ आफ्नो परिवारलाई असलसित अगुवाइ गर्नमा योग्य हुनुपर्छ। मतलब उसका छोरा-छोरीहरूले पूर्ण आदरपूर्वक उसको आज्ञा पालन गर्नुपर्छ।

5 यदि ऊ आफ्नो परिवारको अगुवाइ गर्न अयोग्य भए, उसले परमेश्वरको मण्डलीको देखरेख कसरी गर्ला।

6 अगुवा नव-परिवर्तित विश्वासी हुनुहुँदैन। नत्र ऊ स्वयं घमण्डी बन्नेछ। तब उसको घमण्डका निम्ति दुष्टात्मालाई दण्ड दिए झै उसलाई पनि दण्ड दिइनेछ।

7 ऊ मण्डलीदेखि बाहिरका मानिसहरूद्वारा पनि मान गरिने हुनुपर्छ। तब ऊ अरूद्वारा आलोचित हुने छैन अनि ऊ शैतानको जालमा पर्ने छैन।

मण्डलीक सहायकहरू

8 त्यसरी नै जसले विशेष सहायकहरूको रूपमा मण्डलीको सेवा गर्छन् तिनीहरू मानिसहरूबीच माननीय हुनुपर्छ। तिनीहरू बातचीतमा इमान्दार हुनुपर्छ अनि तिनीहरूले अधिक दाखरस पिउनु हुँदैन। अरूलाई ठगेर तिनीहरूले धनी बन्ने कोशिश गर्नु हुँदैन।

9 तिनीहरू परमेश्वरले हामीलाई बताएको सत्यमा दृढ रहनु पर्छ अनि तिनीहरूले जे ठीक छ भनी विश्वास गर्छन् सधैं त्यही गर्नु पर्छ।

10 त्यस्ता मानिसहरूलाई अधिबाटै जाँच। यदि तिनीहरूमा कुनै गलत कुरा छैन भने तिनीहरूले विशेष सहायकहरूको रूपमा काम गर्न सक्छन्।

11 उसरी नै स्त्रीहरू पनि मानिसहरू माझ माननीय हुनुपर्छ। तिनीहरूले अर्काको निंदा गर्नु हुँदैन। तिनीहरू हरेक कुरामा आत्मा-नियन्त्रित र विश्वासी हुनुपर्छ।

12 विशेष सहायकहरूको रूपमा सेवा गर्ने मानिसको एउटा पत्नी मात्र हुनुपर्छ। तिनीहरू आफ्ना बालबच्चाहरूको अनि आफ्नो परिवारको योग्य अगुवा हुनुपर्छ।

13 असल प्रकारले सेवा गर्ने यी विशेष सहायकहरूले स्वयंलाई माननीय पदको योग्य तुल्याउने छन्। तिनीहरूले ख्रीष्ट येशूमा आफ्नो विश्वासको विषयमा ठूलो भरोसा पाउनेछन्।

हाम्रो जीवनको रहस्य

14 म तिमी भएकोमा चाँडै आउन सक्ँला कि भन्ने आशा छ। अहिलेलाई म यो पत्र लेख्दैछु।

15 यदि म तिमीकहाँ झट्टै आउन सकिँन भने पनि परमेश्वरको परिवारमा मानिसहरूले के गर्नु पर्छ त्यो तिमीले जानैकैछौ। त्यो परिवार जीवित परमेश्वरको मण्डली हो। अनि परमेश्वरको मण्डली सत्यको खाँबा र जग हो।

16 निःसन्देह हाम्रो आराधनाको जीवनको रहस्य महान छः

उहाँ हाम्रो निम्ति मानिसको रूपमा प्रकट हुनुभयो,

आत्माद्वारा उहाँ सत्य सावित हुनुहुन्छ।

उहाँ स्वर्गदत्त अधि देखा पर्नुभयो,

ससमाचार अन्य जातिहरूमा प्रचारित गरियो,

विश्वका मानिसहरूले उहाँलाई विश्वास गरे।

अनि महिमामा उहाँ स्वर्ग सम्म उचालिनु भएकोछ।

4

झुटा शिक्षकहरू बारे सावधान

1 पवित्र आत्मा स्पष्टसित भन्नु हुन्छ कि भविष्यमा कति मानिसहरू सत्य शिक्षा प्रति विश्वास गर्न छाड्नेछन्। तिनीहरूले धोखे बाज आत्माहरूलाई मान्नेछन् अनि भूतप्रेतको शिक्षाहरूको अनुसरण गर्नेछन्।

2 यस्ता शिक्षाहरू झुटा अनि धोखेबाजहरूबाट आँउदछ जसले सही र गलत के हो त्यो पनि छुट्याउन सक्दैनन्। तिनीहरूको विवेक तातो फलामले पोलेको हुन्छ।

3 ती व्यक्तिहरूले मानिसहरूलाई विवाह गर्न अनि कुनै-कुनै खाने कुराहरू खान दिँदैनन्। तर सबै खानेकुराहरू परमेश्वरले सृष्टि गर्नुभएको हो। यसकारण, जसको विश्वास छ अनि जसले सत्य जान्दछ तिनीहरूले धन्यवाद सहित ती खान सक्छन्।

4 परमेश्वरले सृष्टि गर्नुभएको जुनै कुरो पनि राम्रो छ। परमेश्वरलाई धन्यवाद सहित गृहण गरेको कुनै कुरो पनि अस्वीकार गर्नु हुँदैन।

5 परमेश्वरको वचन अनि प्रार्थनाद्वारा हरेक कुरो पवित्र बन्दछ।

ख्रीष्ट येशूको असल सेवक बन्न

6 यी सबै कुराहरू त्यहाँका दाज्यु-भाइ अनि दिदी-बहिनीहरूलाई सुनाऊ। यसले तिमीलाई ख्रीष्ट येशूको असल सेवक हो भन्ने देखाउँछ। तिमीले अनुसरण गरेको सत्य विश्वासको वचन र असल शिक्षाले तिमीलाई दरिलो बनाएको छ भनि तिमी देखाउनेछौ।

7 मानिसहरू यस्ता मूर्ख कथाहरू सुनाउँछन् जसको परमेश्वरको सत्यतासित कुनै सम्बन्ध छैन। त्यस्ता कथाहरूका शिक्षा पालन नगर। तर तिमीले स्वयंलाई इमान्दारीपूर्वक परमेश्वरको सेवा गर्न सिकाऊ।

8 शारीरिक व्यायामले तिमीलाई केही मात्रामा सहायता गर्नेछ। तर परमेश्वर प्रति अर्पण गरेको सेवामेले तिमीलाई हरेक कुरामा सहायता गर्नेछ। परमेश्वरको सेवामा यो जीवन अनि अर्को जीवनको पनि आशीर्वादको भाकल निहित हुन्छ।

9 मैले जे पनि भनें त्यो सत्य हो अनि तिमीले त्यसलाई पूर्णरूपले स्वीकार गर्नुपर्छ।

10 त्यसैको निम्ति हामी परिश्रम र संघर्ष गर्छौं। हामी जीवित परमेश्वरमा आशा गर्छौं। उहाँ सबैका मुक्तिदाता हुनुहुन्छ विशेष गरी तिनीहरूको जो उहाँमाथि विश्वास गर्छन्।

11 यिनै कुराहरूका आदेश र शिक्षा देऊ।

12 तिमी जवान छौ तर तिमी उमेरको कारणले तिमीलाई हेला गर्न कसैलाई नदेऊ। तिनीहरू कसरी जिउनु पर्छ भनि विश्वासीहरूको निम्ति एउटा उदाहरण बन्ने कोशिश गर। तिनीहरूलाई आफ्नो भनाई, आफ्नो रहन-सहन, आफ्नो प्रेम, आफ्नो विश्वास अनि आफ्नो पवित्र जीवनद्वारा देखाऊ।

13 म नआउञ्जेल मानिसहरूलाई धर्मशास्त्र पढेर सुनाउँदै गर्नु, तिनीहरूलाई दृढ बनाउँदै गर्नु शिक्षा दिँदै गर्नु।

14 तिमीमा भएको वरदानलाई काममा लाने कुरो याद गर। त्यो वरदान तिमीलाई अगुवाहरूको समूहले तिमीमाथि हात राखेर अगमवाणी गरी दिएकाछन्।

15 यी कुराहरू प्रति विचार गरिरह, ती कुराहरू गर्नमा तिमी जीवन समर्पण गर। तब हरेक व्यक्तिले तिमी उन्नति देख्न सक्नेछन्।

16 आफ्नो जीवनको र आफ्नो शिक्षणको ध्यान राख। उचित रूपले जीवन जिउँदै अनि शिक्षा दिँदै जाऊ। तब तिमीले आफैलाई अनि तिम्ना शिक्षा सुन्नेहरूलाई बचाउनेछौ।

5

जिउने नियमहरू

1 आफूभन्दा ठूला मानिसहरूसित रिसाएर नबोल तर तिनीसित आफ्ना पितालाई जस्तै व्यवहार गर। साना मानिसहरूसित आफ्ना भाईहरूलाई झैं व्यवहार गर।

2 ठूला स्त्रीहरूसित आफ्नी आमालाई झैं व्यवहार गर अनि सानाहरूसित बहिनीहरूलाई जस्तै शुद्ध मनले व्यावहार गर।

विधवाहरूको वास्ता गर्नु

3 विधवाहरूलाई मान गर जो साँच्चै असहाय छन्।

4 तर कुनै विधवाका छोरा-छोरी वा नाती-नातीना छन् भने तिनीहरूले सिक्नु पर्ने पहिलो कुरो हुन्छ: आफ्नो परिवारको देखरेख गर्नु। जब तिनीहरूले यसो गर्छन् तिनीहरूले आफ्ना अमा-बाबु तथा बाजे-बज्यैको ऋण चुकाउनेछन्। यसद्वारा परमेश्वर पनि खुशी हुनु हुनेछ।

5 कुनै एक विधवा जो साँच्चै अभावमा छन्, जसलाई देखरेख गर्ने कोही छैन, जसले आफ्नो आशा परमेश्वरमाथि मात्र राखेकीछन्, उनले दिनरात परमेश्वरसंग प्रार्थना गर्छिन्। उनले परमेश्वरसंग सहायता माग्छिन्।

6 तर आफ्नो आनन्दको लागि कुनै विधवा बाँच्छे भने ऊ जीवित भएता पनि मेरैकै बराबर हो।

7 यी कुराहरू गर्नु भनि ती विश्वासीहरूलाई निर्देश गर, जसमा कि कसैले पनि यो भन्नु नसकून् कि तिनीहरूले भूल गर्दैनन्।

8 मानिसहरूले आफ्नै मानिसहरूको याद राख्नु पर्छ विशेष गरी आफ्नै परिवारहरूको। यदि कसैले त्यसो गर्दैन भने उसले सत्य शिक्षालाई त्यागेकोछ। त्यस्ता मानिस त अविश्वासी भन्दा पनि खराब हो।

9 विधवाहरूको सूचीका निम्ति कुनै पनि विधवा 60 वर्ष वा त्यस भन्दा अधिक उमेरको हुनुपर्छ। उसका एउटै मात्र पति भएको हुनुपर्छ।

10 उसले राम्रो कामहरू गरिन् भनेर उनी जानिएको हुनुपर्छ। जस्तो आफ्ना बालबच्चाको पालन-पोषण गर्ने, मानिसहरूको सत्कार गर्ने, परमेश्वरका मानिसहरूको पाउ धुने, कष्टमा परेका मानिसहरूको सहायता गर्ने र आफ्नो जीवनलाई हर प्रकारको असल काममा लगाउनेहरू।

11 तर तरुणी विधवाहरूलाई आफ्नो सूचीमा नहलेख। तिनीहरूले आफूलाई ख्रीष्टमा समर्पित गरेता पनि आफ्नो शारीरिक इच्छाहरूले प्रायः नै तिनीहरूलाई ख्रीष्टबाट तान्छ अनि विवाह गर्न चाहन्छन्।

12 तिनीहरूले पहिलाको प्रतिज्ञा भङ्ग गरेको कारणमा तिनीहरूको न्याय गरिनेछ।

13 यस बाहेक, ती तरुणी विधवाहरू घर-घर घुम्ने, कुरौटै हुने र अर्काको जीवनमा हस्तक्षेप गर्ने बानी लिन्छन् अनि नगर्नु पर्ने कुराहरूमा समय बिताउँछन्।

14 यसकारण म चाहन्छु कि तरुणी विधवाहरूले विवाह गरून्, बालकहरू जन्माउनु र आफ्नो घरको देखभाल गरून्। यदि तिनीहरूले यसो गरे हाम्रा शत्रुहरूले तिनीहरूको आलोचना गर्ने अवसर पाउने छैनन्।

15 कतिपय तरुणी विधवाहरू शैतानको अनुसरण गर्न फर्किसकेकाछन्।

16 यदि कुनै विश्वासी स्त्रीको घरमा विधवाहरू भए उसले तिनीहरूको देख-रेख गर्नु पर्छ। तिनीहरूको देख-रेखका निम्ति मण्डलीलाई बाधा दिनु हुँदैन। तब तिनीहरूको देख-रेख मण्डलीले गर्न सक्नेछ। जो साँचो अर्थमा अभावग्रस्त विधवा छन्।

अगुवाहरू अन्यकुराहरूको बारेमा

17 अगुवाहरू जसले प्रभावकारी ढङ्गले अगुवाका रूपमा कार्य गरिरहेछन्, मण्डलीले तिनलाई दोबर पुरस्कार दिनु पर्छ। विशेष गरी यो तिनीहरूलाई प्रयुक्त हुन्छ जसले प्रचार गर्न र सिकाउनमा परिश्रम गर्दछन्।

18 किनभने धर्मशास्त्रले भन्छ: “गोस्ले दाँइ गर्दछ भने त्यसको सुखमा मोहोला नलगाऊ।”^{*} अर्को ठाउँमा धर्म शास्त्रले नै भन्छ, “मजदुरलाई उसको योग्य ज्याला दिनुपर्छ।”^{*}

19 यदि कसैले अगुवालाई दोष्याउँछ भने उसलाई ध्यान दिनु हुँदैन। यदि दुइ वा तीन व्यक्तिहरू त्यो दोषको साक्षी दिन्छन् भने मात्र त्यस व्यक्तिको कुरा सुन।

20 जब तिनीहरू पाप गर्छन्, मानिसहरूलाई भन कि तिनीहरू गलत छन्। यो कुरा सम्पूर्ण मण्डलीको समक्ष गर। तब अरूहरूले पनि चेतावनी पाउनेछन्।

21 परमेश्वर, ख्रीष्ट येशू अनि छानिएका स्वर्गदूतहरूका सामु म तिमीलाई यसो गर्ने आदेश दिँदछु। तर तिमीले सत्य नजानेसम्म मानिसहरूको न्याय नगर। अनि सबैलाई समानरूपले यसो गरिनु पर्छ।

22 धर्मगुरु बनाउनाका निम्ति कसैमाथि तिप्रो हात राख्को अघि होशियारीसित सोच। अरूका पापहरूका सह भागी नहोऊ। आफूलाई शुद्ध राख।

23 तिमोथी साधारणतया: तिमी पानी मात्र पिउँछौ। यसो नगर, केही दाखरस पनि पिउने गर। त्यसले तिप्रो पेटलाई सहायता गर्छ अनि तिमी घरिघरि विमारी पर्ने छैनौ।

24 कोही मानिसहरूको पापहरू सजिलैसित देख्न सकिन्छ अनि तिनीहरूले देखाउँछन् कि तिमीहरूको न्याय गरिनेछ। तर कति अन्य पापहरू केही समय पछि मात्र देखिन्छ।

25 मानिसहरूले गर्ने असल काम बारे पनि यस्तै हो। मानिसहरूले गर्ने असल कुराहरू सजिलै देख्न सकिन्छ। कहिले काहीँ यी असल कुराहरू सजिलै नदेखिए तापनि तिनीहरूलाई लुकाउन सकिँदैन।

6

1 ती जो दासत्वको वशमा छन् तिनीहरूले आफ्ना मालिकहरूलाई पूर्ण आदर दर्शाउनु पर्छ। यदि तिनीहरूले त्यसो गरे परमेश्वरको नाउँ अनि हाम्रो शिक्षाको झटो निन्दा हुनेछैन।

2 केही दासहरूका मालिकहरू विश्वासी छन्। ती दासहरू अनि मालिकहरू दाज्य-भाइहरू हुन्छन् तर दासहरूले मालिक प्रतिको आफ्नो आदर सत्कारमा कुनै कमी देखाउनु हुँदैन। बरू तिनीहरूले आफ्ना विश्वासी मालिकहरूको अझ राम्ररी सेवा गर्नुपर्छ। किन? किनभने दासहरू तिनीहरूले प्रेम गर्ने ती विश्वासी मालिकहरूलाई सहायता गर्छन्।

झटो शिक्षा र साँचो धन

मानिसहरूलाई तिमीले यी कुराहरू गर्न भन्नु र सिकाउनु पर्छ।

3 कोही मानिसहरूले झटो कुराहरू सिकाउँछन्। यी कुराहरू हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका सत्य शिक्षा अनि परमेश्वरको सेवाको सत्य मार्गसित मेल खाँदैन।

4 झट्टा शिक्षा दिने मानिस अहङ्कारी हुन्छ र केही बुझ्न नसक्ने हुन्छ। यस्तो मानिस बहस-प्रेमी हुन्छ अनि वचनहरू बारे झगडा गर्छ। यसले इर्ष्या, झगडा, अपमान अनि कुशंका ल्याउँछ।

5 यसले दुषित मन हुने मानिसहरूबाट तर्कवितर्क पनि ल्याउँदछ। जसले सत्य गुमाएका हुन्छन्। तिनीहरू सम्झन्छन् कि परमेश्वरको सेवा गर्नु धनवान बन्ने मार्ग हो।

6 निश्चयनै परमेश्वरको सेवालै मानिसलाई धनवान तुल्याउँछ यदि आफूसित भएको कुरामा उसलाई सन्तोष छ भने।

7 जब हामी संसारमा आयौ, हामीले हामीसित केही पनि ल्याएनौं, उसरी नै, जब हामी मर्छौँ यस संसारबाट हामी केही पनि लान सक्नेौं। जब हामी संसारमा आयौँ हामी रित्तो हात आयौँ। अनि जब हामी मर्छौँ हामी रित्तो हात जान्छौँ।

8 यसकारण यदि हामीसित भोजन अनि बन्ध भए हामी त्यसैमा सन्तुष्ट रहनेछौँ।

^{*} 5:18: व्यवस्था 25:4 बाट उद्धृत गरिएको। ^{*} 5:18: लुका 10:7 बाट उद्धृत गरिएको।

9 तर मानिसहरू जो धनी हुन चाहन्छन् ती लोभमा फँसछन् अनि जालमा पर्छन्। तिनीहरू मूर्खातापूर्ण अनि हानिकारक चाहनाको विकाश गर्ने कुरा गर्छन्। जुन कुराहरूले तिनीहरूलाई ध्वंस अनि नष्ट बनाउँदछ।

10 पैसा प्रतिको प्रेमले हर प्रकारको खराबीलाई सृष्टि गर्छ। कसैले त सत्य विश्वासलाई नै त्यागिसकेकाछन् किनभने तिमीहरूमा धैर्यभन्दा धेरै धन संग्रह गर्ने प्रबल इच्छा थियो। तर त्यसो गरेर तिनीहरूले आफैलाई घोर दुःख अनि अफसोसमा पारेकाछन्।

याद गर्नु पर्ने केही कुराहरू

11 तर तिमी परमेश्वरका मानिस हो। अनि त्यसैले यस्ता सबै कुराहरूबाट तिमी अलग बस्नु पर्छ। असल धार्मिकता, भक्ति, विश्वास, प्रेम, धैर्य र नम्रता अपनाउने भरसक कोशीश गर।

12 आफ्नो विश्वासको रक्षा गर्नु दौडमा दार्नु जस्तै हो। त्यो दौड जित्र, सक्दो आफ्नो कोशिश गर। अनन्त जीवन प्राप्त गर्ने कोशीश गर जसको निम्ति तिमीलाई आह्वान गरिएकोछ। अनि तिमीले ख्रीष्ट बारे महान सत्यलाई यसप्रकारले देखेर साक्षी दिएका छौ कि धेरैले त्यो सुनेकाछन्।

13 परमेश्वर अनि ख्रीष्ट येशू को समक्ष म तिमीलाई आज्ञा दिदछु। ख्रीष्ट येशू नै एक हुनुहुन्छ जसले महान सत्यलाई पन्तियस पिलातसको समक्ष स्वीकार गर्नु भएको थियो। अनि परमेश्वर नै एक हुनुहुन्छ जसले हरेकलाई जीवन दिनुहुन्छ। अब म तिमीलाई भन्छु:

14 तिमीलाई आज्ञा दिए अनुसार काम गर। हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको आगमन सम्म यी कुराहरू कुनै त्रुटि र दोष बिना गर्दै गर।

15 ठीक समय भएपछि परमेश्वरले यसो गरिदिन हुनेछ। परमेश्वर परम धन्य, एक मात्र शासक, राजाहरूका राजा र प्रभुहरूका प्रभु हुनुहुन्छ।

16 परमेश्वर एक मात्र अमर हुनुहुन्छ। परमेश्वर यति उज्यालो प्रकाशमा बस्नु हुन्छ कि मानिस त्यसका छेउसम्म पनि जान सक्दैन। परमेश्वरलाई कसैले कहिल्यै देखेको छैन। र कसैले परमेश्वरलाई देख्न सक्दैन। परमेश्वर प्रति सदा सर्वदा सम्मान अनि शक्ति। आमिन।

17 यो आदेश तिनीहरूलाई देऊ जो यो पृथ्वीका चीजहरूद्वारा धनी भएकाछन्। तिनीहरूलाई घमण्डी नहुनु भन। तिनीहरूलाई आफ्नो आशालाई सम्पत्तिमाथि नराख्नु भन, किनभने सम्पत्ति अनिश्चित बस्दछ। त्यसको साटो तिनीहरूले आफ्नो आशा परमेश्वरमाथि राख्नु पर्छ जसले हामीलाई हरेक कुरो पर्याप्त प्रदान गर्नु हुन्छ।

18 धनीहरूलाई राम्रो काम गर्नु अनि राम्रो काम गरेर धनी हुनु भन्नु। अनि दिनुमा र बाँड्नुमा खुशी हुनु भन्नु।

19 त्यसो गरेर तिनीहरूले आफ्नो लागि स्वर्गमा सम्पत्ति सञ्चय गर्नेछन्। त्यो सम्पत्ति नै एउटा गतिलो घडेरी बन्नेछ-जसमाथि तिनीहरूले आफ्नो भविष्यको जीवन निर्माण गर्न सक्नेछन्। तब तिनीहरूले सत्य जीवन पाउनेछन्।

20 तिमोथी, परमेश्वरले तिमीले जुन कुरा सुम्पनु भएकोछ त्यसको रक्षा गर्नु। मूर्ख कुरा अनि धर्म-निन्दा गर्नेहरूदेखि टाढा बस। सत्यको विपक्ष विवाद गर्नेहरूदेखि तिमी स्वयं अलग बस। तिनीहरूसित केही छ जसलाई तिनीहरू "ज्ञान" भन्छन् तर त्यो वास्तविक ज्ञान होइन।

21 कोही भन्छन् कि तिनीहरूसित "ज्ञान" छ। तिनीहरूले सत्य विश्वासलाई त्यागेकाछन्।

परमेश्वरको अनुग्रह तिमीहरू सबै प्रति रहोस।

तिमोथीलाई पावलको दोस्रो पत्र

1 ख्रीष्ट येशुको एक प्रेरित पावलबाट। परमेश्वरले मलाई प्रेरित बनाउन चाहनुभयो। उहाँले मलाई ख्रीष्ट येशुमा जीवनको प्रतिज्ञाबारे प्रचार गर्ने निर्देशन दिनु भएको छ।

2 मेरो प्यारो छोरो तिमोथी प्रति। पिता परमेश्वर अनि हाम्रो प्रभु ख्रीष्ट येशुबाट तिमीलाई, अनुग्रह कृपा र शान्ति मिलोस्।

उत्साह अनि धन्यवाद

3 दिन अनि रात आफ्नो प्रार्थनामा म तिमीलाई संझन्छु। मेरा प्रार्थनाहरूमा म तिमीलागि परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछु। मेरा पुर्खाहरूले सेवा गरेका परमेश्वर उहाँ नै हुनुहुन्छ। जुन कुरो गर्नु उचित हो भन्ने म ठान्छु, तिनै कुराहरू गरेर म सदैव उहाँको सेवा गर्छु।

4 म मेरो मनमा तिमीले आँसु खसालेको सम्झन्छु, यसर्थ म तिमीलाई भेट्न उत्सुक छु जसद्वारा म आनन्दले परिपूर्ण बनूँ।

5 म तिमी सत्य विश्वास पनि सम्झन्छु। तिमी बच्चै लोइस र तिमी आमा युनिसमा त्यस किसिमको विश्वास थियो। अहिले म निश्चित छु तिमी पनि त्यस्तै विश्वास छ।

6 त्यसैले म तिमीलाई परमेश्वरले प्रदान गर्नु भएको त्यो वरदान बारे सम्झाउन चाहन्छु। जब मैले मेरो हात तिमीमा राखेँ परमेश्वरले तिमीलाई त्यो वरदान दिनुभयो। अब म चाहन्छु कि तिमीले त्यो वरदानको उपयोग गर अनि आगो दन्केर ज्वाला निकाले झैं बढोस्।

7 परमेश्वरले हामीलाई कातरको आत्मा दिनु भएन। उहाँले हामीलाई शक्तिको आत्मा, प्रेम अनि आत्मा संयमको आत्मा प्रदान गर्नु भएको छ।

8 यसकारण हाम्रा प्रभु येशुको बारेमा मानिसहरूलाई भन्न नलजाऊ। अनि म कैदमा छु भनेर पनि लाज नमान। तर सुसमाचारको निम्ति मसित दुःख भोगे गर। त्यसो गर्न परमेश्वरले हामीलाई शक्ति दिनु हुन्छ।

9 परमेश्वरले हामीलाई बचाउनु भएको छ अनि हामीलाई आफ्ना पवित्र मानिस तुल्य बनाउनु भएको छ। यो हामीले केही गरेर भएको होइन। होइन, परमेश्वरले यो उहाँको इच्छा अनि अनुग्रहले गर्दा हामीलाई बचाउनु भयो अनि उहाँको मानिस हुन आह्वान गर्नु भयो। यो अनुग्रह ख्रीष्ट येशुद्वारा हामीलाई अनादिकाल अघि दिइएको थियो।

10 त्यो अनुग्रह हामीलाई आज सम्म देखाइएको थिएन। हाम्रो मुक्तिदाता ख्रीष्ट येशु आउनु भए पछि त्यो देखाइयो। येशुले मृत्युलाई नष्ट गर्नु भयो र जीवनको मार्ग देखाऊनु भयो। हो सुसमाचारद्वारा येशुले हामीलाई अनन्तजीवनको त्यो मार्ग देखाउनु भयो।

11 त्यही सुसमाचार प्रचार गर्नका निम्ति एक शिक्षक अनि प्रेरितको रूपमा मलाई नियुक्त गरिएको हो

12 त्यही सुसमाचार प्रचार गर्नका निम्ति अहिले मैले कष्ट भोग्नु परिरहेको छ। तर म लज्जित छैनँ। म उहाँ एक जनालाई जान्दछु जसलाई मैले विश्वास गरेँ। म विश्वस्त छु कि मलाई उहाँले सम्पन्न भएको कामको रक्षा गर्न त्यस दिनसम्म* उहाँ सामर्थ्य हुनु हुन्छ।

13 मबाट सुनेको सत्य शिक्षाहरूको अनुसरण गर। ख्रीष्ट येशुमा भएको हाम्रो प्रेम र विश्वाससित यी शिक्षाहरूको अनुसरण गर। ती शिक्षाहरू तिमी शिक्षणका निम्ति उदाहरणहरू हुन्।

14 तिमीलाई दिइएको सत्यको रक्षा गर। हामीमा बसेको पवित्र आत्माको सहायताले ती कुराहरूको रक्षा गर।

15 तिमीलाई थाहा छ कि एशियामा मलाई सबले छोडे। फाइगेलस र हर्मोजेनस ले पनि मलाई छोडे।

16 ओन्सिफरसका परिवारलाई प्रभुले कृपा गर्नु भनी म प्रार्थना गर्छु। ओन्सिफरसले मलाई मेरो कष्टमा धेरै पल्ट सघाए। मलाई बन्दी देखेर उनी लजाएनन्।

17 अहँ, जब उनी रोममा आए मलाई नभेट्नुजेल उनले मलाई निरन्तर खोजिरहे।

18 म प्रार्थना गर्छु त्यस दिन† प्रभुले ओन्सिफरसलाई कृपा गर्नु। तिमी राप्र्री जान्दछौ कि एफिसमा उनले मलाई धेरै प्रकारले सहायता गरे।

* 1:12: त्यस दिन अथवा त्यो दिन जुन दिन ख्रीष्ट यस संसारमा उहाँलाई विश्वास गर्नेहरूलाई लिन आउनु हुनेछ र सधैं साथ राख्न लानुहुनेछ। † 1:18: त्यस दिन अथवा त्यो दिन जुन दिन ख्रीष्ट सबै मानिसहरूलाई न्याय गर्न आउनु हुनेछ अनि आफ्नो मानिसहरूलाई उहाँसँगै बस्न लैजानु हुनेछ।

2

ख्रीष्ट येशुको स्वामी भक्त रक्षक

- 1 तिमोथी! तिमी मेरो छोरो जस्तो हो। ख्रीष्ट येशुमा भएको हाम्रो अनुग्रहमा दृढ बन।
- 2 मैले सिकाएको कुरा तिमीले सुनेका छौ। अरू धेरैले पनि ती कुरा सुनेका छन्। तिमीलाई पत्थर लागेका मानिसहरूलाई ती कुराहरू सम्प्रीदेऊ जसद्वारा तिनीहरूले पनि अरूलाई सिकाउन योग्य हुनेछ।
- 3 हाम्रो दुःखको भागीदार बन। ख्रीष्ट येशुको साँच्चो सिपाहीले जस्तो दुःखलाई स्वीकार गर।
- 4 सिपाहीले आफ्ना नायकलाई सन्तुष्ट तुल्याउन खोज्छ। त्यसकारणले ऊ सामान्य जीवन कार्यमा फँसैन।
- 5 यदि कुनै खेलाडीले दौडमा भाग लिने इच्छा गर्छ भने इनाम जित्रकोलागि उसले खेलको नियम पालन गर्नु पर्छ।
- 6 किस्मान जसले कठिन परिश्रम गर्छ ऊ नै आफूले उमारेको अन्नको पहिलो अधिकारी हुनुपर्छ।
- 7 मैले भनेका कुराहरूमा विचार गर, प्रभुले तिमीलाई यी सब बुझ्ने सामर्थ्य दिनुहुने छ।
- 8 येशू ख्रीष्टको सम्झना गर। उहाँ दाऊदका सन्तान हुनुहुन्छ। येशूलाई मृत्यु पछि बौराइएको थियो। यही सुसमाचार म मानिसहरूलाई भन्छु।
- 9 अनि त्यो सुसमाचार भन्दा मैले दुःख पाइरहेछु। अपराधीलाई जस्तै साङ्गलोलो बाँधिने अवस्थामा मैले कष्ट पाइरहेछु। तर परमेश्वरको शिक्षा साङ्गलालाद्वारा बाँधिदिने।
- 10 यसैकारण म यी सब कष्टहरू धैर्यपूर्वक भोगिरहेको छु। परमेश्वरले चुनेका ती सबैका निम्ति म यसो गर्छु। ख्रीष्ट येशुमा हुने ती मानिसहरूले मुक्ति पाउन भनेर नै म यी यातनाहरूलाई स्वीकार गर्छु। त्यही मुक्तिबाट महिमा आउँदछ जो अनन्त हुन्छ।
- 11 यो एक साँचो शिक्षा हो:

यदि हामी उहाँसितै मर्यौं भने, तब हामी पनि उहाँसितै जिउँछौं।

12 यदि हामीले दुःख र कष्ट सह्यौं भने हामी उहाँसितै शासन गर्नेछौं।

यदि हामीले उहाँलाई स्वीकार्न अस्वीकार गर्यौं भने, उहाँले पनि हामीलाई स्वीकार गर्न अस्वीकार गर्नु हुनेछ।

13 यदि हामी विश्वासी नभए पनि, उहाँ अझ विश्वासी हुनुहुन्छ,

किन कि उहाँ आफ्नो स्वभावलाई अस्वीकार गर्न सक्नु हुँदैन।

परिचित कर्मी

14 मानिसहरूलाई यी कुराहरू भनी बस। अनि परमेश्वर समक्ष तिमीहरूलाई चेतावनी देऊ जसद्वारा तिनीहरूले वचनलाई लिएर कुनै बहस नगरुन। वचनहरू बारे तर्क गर्नाले केही लाभ हुने छैन। वास्तवमा त्यसले सुन्नेहरूलाई पनि नष्ट गर्छ।

15 परमेश्वरको समक्ष यस्तो प्रकारले स्वयं उपस्थित हुने भरसक कोशिश गर कि उहाँले तिमीलाई अनुमोदन गर्नु हुनेछ। आफ्नो काममा लज्जित नबन। सत्य शिक्षालाई उचित रूपले उपयोग गर्ने कर्मी बन।

16 जो परमेश्वरबाट आएको होइन त्यस्ता व्यर्थका कुरा गर्नेहरूबाट अलग बस। त्यस्तो कुराले मानिसलाई परमेश्वरको झन- झन विरोधी बन्न अग्रसर गराउँछ।

17 तिनीहरूका झट्टो शिक्षा शरीरमा रोग जस्तै फैलिनेछन्। हाइमेनियस र फिलेतस त्यस्तै मानिसहरू हुन्।

18 तिनीहरूले साँचो शिक्षा त्याग गरे। तिनीहरू सिकाउँछन् कि मृत्युबाट बौराइ त पहिल्यै भइसक्यो। यही रीतले ती दुईले कति मानिसहरूका विश्वास ध्वंस पाउँछन्।

19 तर परमेश्वरको सुदृढ घडेरी सुदृढ नै रहिरहन्छ। त्यस घडेरीमा यी शब्दहरू लेखिएका छन्: “प्रभु आफ्ना मानिसहरूलाई चिन्नुहुन्छ।”[☆] अनि यी शब्दहरू पनि लेखिएका छन् “प्रत्येक मानिस जसले प्रभुमा विश्वास छ भन्ने दावा गर्छ उसले पापपूर्ण कार्य गर्नु छोड्नु पर्छ।”

20 एउटा ठूलो भवनमा सून र चाँदीले बनिएका समानहरू छन्, तर त्यहाँ काठ र माटाले बनिएका वस्तुहरू पनि छन्। कोही विशेष कामकालागि हुन्छन् भने कुनै साधारण कामकालागि हुन्छन्।

21 यदि कसैले आफूलाई नराम्रो कर्महरूबाट विशुद्ध बनाउँछ भने उसलाई विशेष काममा उपयोग गरिनेछ। त्यो मानिस पवित्र बन्छ अनि ऊ घरको मालिकका निम्ति उपयोगी हुन्छ। ऊ सबै असल कामको निम्ति लायक हुन्छ।

22 जवानीको अभिलाषा देखि टाढो बस। असल जीवन जिउनुलाई विश्वास, प्रेम र शान्ति प्राप्त गर्न महान प्रयास गर। यी कुराहरू शुद्ध हृदय भएका अनि परमप्रभुमा विश्वास भएका मानिसहरूको सङ्गतमा गर्ने प्रयास गर।

23 मूर्ख र बेसमझका तर्कहरू छोड। तिमी जान्दछौ यस्ता तर्क बढेर विवादमा परिणत हुन्छन्।

☆ 2:19: गन्ती 16:5 बाट उद्धृत गरिएको।

24 प्रभुको सेवकले झगडा गर्नु हुँदैन। उसले सबैप्रति दयालु हुनु पर्छ। प्रभुको सेवक असल शिक्षक हुनुपर्छ। ऊ सहनशील हुनुपर्छ।

25 आफूसित सहमत नहुने मानसिहरूलाई उसले नम्रतापूर्वक सिकाउनु पर्छ। परमेश्वरले तिनीहरूको हृदय परिवर्तन गरिदिन सक्नुहुन्छ अनि तिनीहरूले सत्यलाई स्वीकार गर्न सक्छन्।

26 त्यस्ता मानिसहरू शैतानको जालमा परेका हुन्छन् अनि शैतानले चाहे जस्तै काम गर्छन्। तर तिनीहरू जान्न अनि शैतानको जालबाट उम्कन सक्छन्।

3

अन्तिम दिनहरू

1 यो याद गर। अन्तिम दिनहरूमा आपदको समय हुनेछ।

2 ती दिनहरूमा मानिसले आफूलाई र पैसालाई मात्र माया गर्नेछन्। ती अहंकारी, घमण्डी र अर्कालाई गाली गर्ने हुन्छन्। मानिसहरूले आफ्ना माता पिताका आज्ञा पालन गर्ने छैनन् अनि कृतज्ञ बन्ने छैनन्। ती परमेश्वरले मन पराउनु हुने मानिसहरू हुनेछैनन्।

3 मानिसहरूले अर्कालाई प्रेम गर्ने छैनन्। तिनीहरूले अरूलाई क्षमा गर्न अस्वीकार गर्नेछन्। तिनीहरूले नराम्रा कुराहरू बोल्नेछन्। तिनीहरूमा आत्मसंयम हुने छैन। तिनीहरू दुराचारी र नीच हुनेछन् अनि असल कुरालाई हेला गर्ने हुनेछन्।

4 अन्त्यका दिनहरूमा मानिसहरू आफ्नै साथीको शत्रु बन्ने छन्। केही विचारे नगरी तिनीहरू मूर्ख काम गर्छन्। ती कपटी हुनेछन्। तिनीहरू परमेश्वरलाई भन्दा सखभोगलाई अधिक प्रेम गर्ने हुन्छन्।

5 तिनीहरूले परमेश्वरको सेवा गरे जस्तो त गर्नेछन्। तर व्यवहारमा तिनीहरूले परमेश्वरको “सेवा” गर्दैनन्। तिमोथी, त्यस्ता मानिसहरूबाट टाढा बस।

6 त्यस्ता कति मानिसहरू घर जान्छन् र पापले पूर्ण भएका स्त्रीहरूलाई आफ्ना अधीनमा राख्छन्। तिनीहरूले गर्न चाहने धेरै नराम्रा कुराहरूद्वारा तिनीहरूलाई पाप तिर तानिन्छन्।

7 ती स्त्रीहरू सदैव नयाँ शिक्षाहरू सिक्न चाहन्छन् तर तिनीहरू सत्यलाई पूर्णरूपले बुझ्न कहिल्यै पनि योग्य हुँदैनन्।

8 जेन्स र जेम्ब्रसलाई नै सम्झ। तिनीहरू मोशाको विरुद्ध थिए। यी मानिसहरू पनि त्यस्तै हुन्। तिनीहरू सत्यका विरोधी हुन्। तिनीहरूको विचार बहकिएको छ। तिनीहरू सत्यको अनुसरण गर्न चुकेका छन्।

9 तर तिनीहरू आफ्ना काममा सफल हुन सक्ने छैनन्। सबले जान्नेछन् कि तिनीहरू मूर्ख छन्। जेन्स र जेम्ब्रसको मामलामा जस्तै प्रत्येकले जान्नेछन् कि तिनीहरू मूर्ख हुन्।

अन्तिम सल्लाह

10 मेरो बारेमा तिमी सबै जान्दछौ। म के सिकाउँछु, कसरी बस्छु, तिमी जान्दछौ। तिमी मेरो जीवनको लक्ष्य, मेरो विश्वास, धैर्य र प्रेम पनि जान्दछौ। तिमी जान्दछौ कि कोशिश गर्न म कहिल्यै छोडिदैन।

11 तिमी मेरो कष्टहरू र यातनाहरू जान्दछौ। एन्टिओक, आइकोनियम र लिब्रामा ममाथि घटेका घटनाहरू तिमी सबै जान्दछौ। ती स्थानहरूमा मैले सामना गर्न परेका कष्टहरू तिमीलाई थाहा छ। तर प्रभुले मलाई ती विपदहरूबाट बचाउनु भयो।

12 ख्रीष्ट येशूमा जसले परमेश्वरले चाहेको अनुसार बाँचन चाहन्छ उसले कष्टहरू भोग्ने पर्छ।

13 मानिसहरू जो दृष्टि अनि अरूलाई धोका दिनेहरू छन् ती नराम्रोदेखि अझ नराम्रो हुँदै जान्छन्। तिनीहरू अरूलाई मूर्ख तुल्याउँछन् तर तिनीहरू स्वयंलाई मूर्ख बनाइरहेका हुन्छन्।

14 तिमीले सिकेका शिक्षालाई तिमीले अनुसरण गर्नुपर्छ किनभने ती सत्य हुन् भनी तिमीलाई भरोसा छ। यो कुरा तिमी जान्दछौ किनकि तिनीहरू जसले तिमीलाई ती सिकाए तिनीहरू भरोसा योग्य छन्।

15 तिम्रो बाल्यकालदेखि नै तिमीलाई पवित्र शास्त्र थाहा छ। ती धर्मशास्त्रले तिमीलाई ज्ञानी तुल्याउनेछ। अनि त्यो ज्ञानले ख्रीष्ट येशूमा विश्वासद्वारा मुक्ति तर्फ डोर्याउँछ।

16 सबै धर्मशास्त्रहरू परमेश्वरले दिनु भएको हो। ती धर्मशास्त्रहरू शिक्षा दिनु अनि मानिसको जीवनमा भएका गलत कुराहरू देखाइदिने काममा उपयोगी छन्। धर्मशास्त्रहरू गल्ती सुधारन अनि उचित जीवन कसरी जिउनु त्यो सिकाउनुमा उपयोगी छन्।

17 परमेश्वरको प्रत्येक सेवक धर्मशास्त्रको प्रयोग गरेर तयार हुनेछ अनि हर किसिमको उत्तम कार्य गर्न उसलाई आवश्यक हरेक कुरा प्राप्त हुनेछ।।

4

1 परमेश्वर अनि येशू ख्रीष्टको नाउँमा म तिमीलाई आदेश दिँदछु। जीवित अनि मृतहरूको न्याय गर्नु हुने एक मात्र ख्रीष्ट येशू हुनुहुन्छ। उहाँको राज्य छ अनि उहाँ प्रकट हुनुहुँदछ। त्यसैले म तिमीलाई यो आदेश दिन्छु:

2 मानिसहरूलाई सुसमाचार भन, हर स्थितिमा यो भन। मानिसहरूलाई तिनीहरूले गर्नु पर्ने काम बताऊ। तिनीहरूको गलती हुँदा तिनीहरूलाई भन। तिनीहरूलाई उत्साह देऊ। यी सब कुराहरू ठूलो धैर्य र सावधान शिक्षाद्वारा गर।

3 समय आउने छ जब मानिसहरूले सत्य शिक्षा सहने छैन। तिनीहरूले धेरै शिक्षकहरू पाउनेछन् जो ती मानिसहरूको इच्छाहरूसँग तिनीहरू मिल्नेछन्। ती शिक्षकहरूले तिनीहरूलाई तिनीहरूले सुन्न चाहने कुराहरू सिकाउनेछन्।

4 मानिसहरूले सत्य सुन्न छाड्नेछन्। तिनीहरू झटा कथाहरूकै पछि लाग्नेछन्।

5 तर तिमीले सदैव आफूलाई संयम गर्नुपर्छ। यदि दुःख आइपरे त्यसलाई स्वीकार गर। सुसमाचार प्रचार गर्ने काम नछोड। परमेश्वरको सेवकले गर्नु पर्ने जे पनि छ सबै गर।

6 मेरो जीवनलाई परमेश्वर समक्ष वेदीमा वलिदान दिँदछु। मैले यो जीवनलाई छाड्ने समय आएको छ।

7 मैले लडाईं लडेको छु र दौड सिद्धाएको छु। मैले विश्वास बचाइ राखेको छु।

8 अब एउटा मुकुटले मलाई पखिबसेको छ। म परमेश्वरसँग ठिक रहेकोले गर्दा मैले त्यो धार्मिकताको मुकुट पाउने छु। हो, उहाँले मलाई त्यो मुकुट त्यस दिन दिनुहुनेछ। उहाँले त्यो मुकुट ती समस्त मानिसहरूलाई दिनुहुनेछ जसले, उहाँको आगमन चाहेकाछन् अनि जसले उहाँको प्रतीक्षा गरेकाछन्।

व्यक्तिगत वचनहरू

9 जति चाँडो सम्भव हुन्छ, मकहाँ आउने कोशिश गर।

10 डेमसले संसारलाई खुबै प्रेम गर्थ्यो अनि ऊ मलाई छाड्दछ, ऊ थिस्सलोनिका गयो। क्रेसेन्स गलतिया गयो अनि तीतस डालमितिथामा गए।

11 अहिले लुका मात्र मसित छ। मर्कुसलाई भेट र तिमी आउँदा उसलाई तिमीसित लिएर आऊ। उसले मलाई यहाँ मेरो काममा सघाउन सक्छ।

12 टाइकिक्सलाई मैले एफिसस पठाँए।

13 म त्रोआसमा हुँदा त्यहाँ कार्पसकहाँ मैले कोट छोडें। तिमी आउँदा त्यो पनि ल्याइदिनु। ती अत्यन्त आवश्यकिय हुन्।

14 धातुकार अलेकज्याण्डरले मलाई अत्यन्त क्षति गरेको छ। प्रभुले उसलाई योग्य दण्ड दिनुहुनेछ।

15 तिमी पनि सतर्क बस ताकि उसले तिमीलाई क्षति पुर्याउन नसकोस्। हाम्रो शिक्षाको उसले तीब्र विरोध गरेकोछ।

16 पहिलो सुनवाइमा मलाई आफ्नो बचाउ गर्नु भनियो, मलाई समर्थन दिने त्यहाँ कोही थिएन। प्रत्येकले मलाई छाडे। म प्रार्थना गर्छु कि परमेश्वरले तिनीहरूलाई क्षमा गर्नेछन्।

17 तर प्रभु मेरो साथ हुनुहुन्थ्यो। उहाँले मलाई शक्तियान तुल्याउनु भयो जसद्वारा मैले अयहदीहरूलाई सुसमाचार व्याख्या गर्न सकें। प्रभु चाहनुहुन्थ्यो कि सबै अयहदीहरूले सुसमाचार सुन्नु पर्छ। म सिंहको मुखबाट उम्किँएँ।

18 यदि कसैले मलाई क्षति गर्न खोजे प्रभुले मलाई उद्धार गर्नु हुनेछ। उहाँले मलाई बचाउँनु हुनेछ अनि आफ्नो स्वर्गीय राज्यमा ल्याउनु हुनेछ। उहाँको महिमा सदा सर्वदा रहि-रहोस्। आमिन।

अन्तिम अभिवादन

19 प्रिस्किला र अक्वीलाको साथै ओन्सिफरसको सबै परिवारलाई प्रणाम छ।

20 झ्रास्तस कोरिन्थमै बसे। अनि मैले त्रोफिमसलाई मिलेतसमा छोडिराखें। ऊ अलिक बिसन्चो थियो।

21 शीत ऋतु भन्दा अघि नै मकहाँ आउने सक्दो कोशिश गर्नु।

युबलसले तिमीलाई अभिवादन पठाउँदै छ। पुडेन्स, लिनस, क्लोदिया अनि यहाँ भएका समस्त दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनीहरूले आफ्ना अभिवादन पठाउँदैछन्।

22 परमेश्वर तिम्रो आत्मा साथ रहन्। तिम्रो साथमा अनुग्रह रहोस्।

तीतसलाई पावलको पत्र

1 परमेश्वरको सेवक र येशू ख्रीष्टका प्रेरित पावलको प्रणाम। परमेश्वरले छानेका मानिसहरूको विश्वासलाई सहायता गर्नु अनि मानिसहरूलाई सत्य बताउनुको निम्ति मलाई पठाइएको हो। परमेश्वरको सेवा कसरी गर्ने त्यो सत्यले मानिसलाई सिकाउँछ।

2 त्यो विश्वास र त्यो ज्ञान अनन्त जीवनको हाम्रो आशाबाट उत्पन्न हुन्छ। त्यो जीवन दिने वचन परमेश्वरले हामीलाई अनादि कालमै दिनु भएको हो परमेश्वर कहिल्यै झूटो बोल्नु हुँदैन।

3 ठीक समयमा परमेश्वरले संसारलाई त्यो जीवन बारे ज्ञान दिनुभयो। परमेश्वरले त्यसलाई प्रचारद्वारा ज्ञान दिनु भयो। त्यो काम परमेश्वरले मलाई सुम्पनु भयो। मैले त्यो हाम्रो मुक्तिदाता परमेश्वरको आदेशमा प्रचार गरें।

4 तीतसलाई प्रणाम। हाम्रो साझा विश्वासमा तिमी मेरा साँचो छोरा हो।

पिता परमेश्वर र हाम्रा मुक्तिदाता ख्रीष्ट येशूबाट शान्ति र अनुग्रह रहोस्।

क्रेटमा तीतसको काम

5 मैले तिमीलाई क्रेटमा यसकारणले छाडे कि त्यहाँ बाँकी रहेको काम पूर्ण होस्। अनि हरेक शहरमा धर्म-गुरूहरूलाई पनि नियुक्त गर्नु भनी मैले छाडे।

6 धर्म-गुरू यस्तो मानिस हुनुपर्छ जो गलत जीवन बिताइरहेको अभियुक्त नहोस्। उसको एउटै मात्र पत्नी हुनु पर्छ। उसका केटा-केटीहरू विश्वासी हुनु पर्छ, असभ्य जीवन बाँचेको वा आज्ञाकारी नभएको अभियुक्त हुनु हुँदैन।

7 धर्मगुरूको कार्य परमेश्वर प्रति कामको ख्याल राख्नु हो। यसर्थ कुनै गलत कर्मको निम्ति उनी अभियुक्त हुनु हुँदैन। उनी घमण्डी अनि स्वार्थी हुनु हुँदैन वा झट्ट रिसाउने हुनु हुँदैन। ऊ पियक्कड हुनु हुँदैन। ऊ झगडालु अनि ठगेर धनी हुने आकांक्ष भएको हुनु हुँदैन।

8 धर्म-गुरूले मानिसहरूलाई आफ्नो घरमा लगेर सहायता गर्नु पर्छ। उसले जे असल छ त्यसलाई प्रेम गर्नु पर्छ, ज्ञानी हुनु पर्छ, सही अनि पवित्र जीवन जिउनु पर्छ। उसित आत्मा संयम हुनु पर्छ।

9 धर्म-गुरूले हामीले सिकाएको सत्य विश्वासपूर्वक मान्नु पर्छ। ऊ, सही अनि सत्य शिक्षाको उपयोगद्वारा मानिसहरूलाई सहायता गर्न समर्थ हुनुपर्छ अनि मानिसहरू जो सत्य शिक्षाको विरुद्ध छन् तिनीहरू गलत छन् भनी प्रमाणित गर्न समर्थ हुनु पर्छ।

10 आज्ञापालन नगर्ने धेरै छन्। तिनीहरू व्यर्थका कुराहरू गर्छन् अनि मानिसहरूलाई गलत तरिकाले अग्रवाइ गर्छन्। म विशेष गरी तिनीहरूका बारेमा कुरा गर्दैछु जो यहूदी मतबाट बाहिर भएका छन्। धर्म-गुरूले मानिसहरू भ्रामा छन् भनी देखाउनु पर्छ अनि तिनीहरूलाई त्यस्तो व्यर्थका कुराबाट रोक्नु पर्छ।

11 तिनीहरूले नसिकाउनु पर्ने कुराहरू सिकाएर त्यस्ता मानिसहरूले ठान्नु अनि पैसा कमाउनु मात्र तिनीहरू त्यस्तो शिक्षा दिन्छन्।

12 तिनीहरूका आफ्नै एकजना देशवासी जो तिनीहरूका अगमवक्ताले भने, “क्रेटका मानिसहरू सधैं झूटो बोल्छन्। ती जङ्गली पशुहरू जस्तै छन् अनि तिनीहरू अल्छे छन्, तिनीहरूले कसरी खानु त्यो मात्र जानेका छन्।”

13 अगमवक्ताले भनेका ती कुराहरू ठीक हुन्, यसर्थ तिमीले तिनीहरूलाई देखाउनु पर्छ कि तिनी गलत छन्। तिमी तिनीहरूसित कठोर बन्नुपर्छ जसमा कि तिनीहरूले सत्य विश्वास अनुसरण गर्नेछन्।

14 तब तिनीहरूले यहूदी कथाहरू सुन्ने अनि ती मानिसहरूका आदेश मान्ने छैनन् जसले सत्यलाई तुच्छ सम्झन्छन्।

15 शूद्र हृदय हुनेहरूलाई सबै कुरा शूद्रै हुन्छ। तर तिनीहरूका निम्ति केही पनि सुदृ हुँदैन। साँचै, तिनीहरूको विचार खराब भइसकेको छ अनि उचित के हो त्यो चिन्ने तिनीहरूको शक्ति नष्ट भइसकेको छ।

16 तिनीहरू परमेश्वरलाई जान्दछौं भनेर दावी गर्छन्, तर तिनीहरूको कर्मद्वारा यो स्पष्ट हुन्छ कि तिनीहरू उहाँलाई मान्दैनन्। तिनीहरू भयंकर मानिसहरू हुन्, तिनीहरू अनाज्ञाकारी छन् अनि तिनीहरू कुनै किसिमको राम्रो कामको निम्ति लायकका छैनन्।

2

साँचो शिक्षाको अनुसरण गर्नु

1 तर, तिमीले मानिसहरूलाई साँचो शिक्षाको अनुसरण गर्न तिनीहरूले के-के गर्नु पर्छ त्यो बताउनु पर्छ।

2 पाका मानिसहरूलाई आत्मा संयमी, गम्भीर र ज्ञानी बन्ने कुरा सिकाऊ। तिनीहरू विश्वासमा, प्रेम्मा र धैर्यमा दृढ बन्नुपर्छ।

3 वृद्ध श्रीहरूलाई पनि आफ्ना जीवन मार्गमा पवित्र रहन सिकाऊ। तिनीहरूले अर्काको विस्तर कुरा गर्नु हुँदैन अनि ज्यादा दाखरस पिउने बानी गर्नु हुँदैन। ती श्रीहरूको लागि के राम्रो हुन्छ त्यो सिकाऊ।

4 त्यही प्रकारले तिनीहरूले जवान श्रीहरूलाई आफ्ना पति र बालकहरूलाई माया गर्न सिकाउनु पर्छ।

5 तिनीहरूलाई बुद्धिमानी र पवित्र हुन, आफ्नो घरको ख्याल राख्नु, आफ्ना पतिहरू प्रति दयालु अनि आज्ञकारी हुनु भनी सिकाउने पर्छ। यस्तो स्थितिमा परमेश्वरले हामीलाई दिनु भएको शिक्षाको बारेमा कुनै आलोचना हुने छैन।

6 त्यसरी नै नवयुवाहरूलाई ज्ञानी बन्ने उत्साह दिनु।

7 ती नवयुवाहरूका निम्ति हरेक कुरामा असल-असल काम गर्दै तिमी एक उदाहरण बन्नु पर्छ। जब तिमी तिनीहरूलाई सिकाउँछौ इमान्दार अनि गम्भीर बन।

8 जब तिमी सत्य बोल्छौ, यस्तो प्रकारले बोल, जसमा कि कसैले तिम्रो आलोचना गर्ने छैन अनि तब तिम्रो विरोधमा हुने कुनै मानिस आफैँ लज्जित भएको अनुभव गर्ने छ। किन कि हाम्रो विरोधमा बोल्ने उसित केही हुनेछैन।

9 अनि यी कुराहरू दासहरूलाई पनि भन। तिनीहरूले सधैं आफ्ना मालिकहरूलाई खुशी राख्ने कोशिश गरून्, तिनीहरूले आफ्ना मालिकहरूसित तर्क गर्नु हुँदैन,

10 तिनीहरूले मालिकको कुनै कुरा चोरी गर्नु हुँदैन अनि आफ्ना मालिकले तिनीहरूसमाथि पूर्ण विश्वास गर्न सक्छन् भनेर देखाउनु पर्छ। यदि दासहरूले यस्तो गरे तिनीहरूका प्रत्येक कामले हाम्रो मुक्तिदाता परमेश्वरको शिक्षा राम्रो रहेछ भन्ने प्रमाण गर्नेछ।

11 हामी यसरी जिउनु पर्छ किन कि परमेश्वरको अनुग्रह हामीकहाँ पुगेकोछ। त्यो दयाले हरेकलाई बचाउनु सक्छ। अनि त्यो दया हामीलाई दिइएकोछ।

12 त्यही अनुग्रहले हामीलाई परमेश्वरको विस्तर नबाँच्नु भन्ने सिकाउँछ अनि संसारले चाहेको जस्तो कुकर्म गर्नबाट हामीलाई रोक्छ। त्यो अनुग्रहले हाम्रीई पृथ्वीमा ज्ञानी अनि सही तरिकाले हाम्रो जीवन जिउन सिकाउँछ जसले हामी परमेश्वरको सेवा गर्छौं भन्ने देखाउँछ।

13 हाम्रा परमेश्वर र मुक्तिदाता येशू ख्रीष्टको आगमनलाई पछिदा हामीले हाम्रो जीवन यसरी नै बाँच्नुपर्छ। उहाँ हाम्रा महान आशा हुनुहुन्छ, उहाँ आफ्ना महिमा सहित आउनु हुनेछ।

14 उहाँले स्वयंलाई जम्मै दुष्ट्याइँबाट हामीलाई मुक्ति दिन समर्पण गर्नु भयो। हामीलाई केवल उहाँका मानिस तुल्याउन अनि जो सदैव असल कुराहरू गर्न उत्सुक रहने तुल्याउन उहाँले प्राण त्याग्न भयो।

15 यी कुराहरू मानिसहरूलाई भन। तिम्रो पूर्ण अधिकार छ। यसकारण मानिसहरूलाई सुदृढ तुल्याउन अनि तिनीहरूले के गर्नु पर्छ भनी तिनीहरूलाई भन्न त्यो अधिकार प्रयोग गर। अनि सावधान बन कि कसैले पनि तिमीलाई महत्त्वहीन सम्झेर त्यस्तै व्यवहार नगरून्।

3

जिउने असल तरिका

1 मानिसहरूलाई यी कुरा गर्न नभुल्नु, भनी भन, शासक र सरकारी अगुवाहरूको अधिकारमा रहनु, ती अधिकारीहरूको आज्ञा पालन गर्नु अनि सबै किसिमको राम्रो कामका निम्ति तयार बस्नु,

2 कसैको विस्तर नराम्रो कुरा नगर्नु, अस्-हरूसित शान्तिले बस्नु, अन्य मानिसहरू प्रति सहनशील अनि अति भद्र बन्नु। विश्वासीहरूलाई सबै मानिसहरूसित यसो गर्नु भनी भन।

3 अधि-अधि हामी मूर्ख थियौं। हामीले आज्ञा पालन गरेनौं, हामी गलत थियौं अनि आफ्नो शरीरको वश थियौं, जसले नराम्रा कुरा गर्न चाहन्थे। हामीले दुष्टता अनि इर्ष्याको जीवन बाँच्यौं। मानिसहरूले घृणा गरेको जीवन बाँच्दै थियौं अनि हामीले तिनीहरूलाई घृणा गर्यौं।

4 तर तब हाम्रा मुक्तिदाता परमेश्वरले मानिसहरूको लागि उहाँको दया अनि प्रेम हामीलाई जनाउनु भयो।

5 उहाँले हामीलाई आफ्नो दयाद्वारा नै बचाउनु भयो-परमेश्वर प्रति सही हुन्छौं भनी हामीले गरेका असल कामको कारणले होइन। उहाँले हामीलाई धोएर बचाउनु भयो जसले हामीलाई नयाँ मानिस तुल्यायो। उहाँले हामीलाई पवित्र आत्माद्वारा नयाँ तुल्याएर हामीलाई बचाउनु भयो।

6 परमेश्वरले त्यो पवित्र आत्मा हाम्रा मुक्तिदाता येशू ख्रीष्टद्वारा हामीमाथि पूर्णरूपले खन्याउनु भयो।

7 उहाँको अनुग्रहले हामी धर्मी ठहरियौं। अनि परमेश्वरले हामीलाई अनन्त जीवन प्राप्त गर्न आत्मा दिनुभयो। हामी त्यसैको आशामा थियौं।

8 त्यो शिक्षा सौँचो हो।

अनि म चाहन्छु कि मानिसहरूले यी कुराहरू बुझ्नु पर्छ भनी निश्चित गर। तब परमेश्वरका मानिसहरूले तिनीहरूको जीवनमा असल कार्य गर्न तिनीहरू स्वयंलाई अर्पण गर्नेछन्, यी कुरा असल छन् अनि यी कुराहरूले मानिसहरूलाई असल बन्नुमा सहयोग दिनेछ।

9 मूर्खतापूर्ण बहस गर्ने, वंशावली कथाहरू भन्ने, व्यवस्थाले सिकाउने कुराहरू बारे तर्क गर्नेहरूबाट अलग बस। यस्ता निरर्थक कुराहरूले कसैलाई लाभ गर्दैन।

10 यदि कसैले तर्क गर्ने चाहे, उसलाई चेतावनी देऊ। यदि अझै पनि तर्क गरिरहे उसलाई फेरि छाडिदेऊ।

11 यस श्रेणीको मानिस नराप्नो अनि पापी हुन् भनी तिमीले जान्नु पर्छ। उसको पापले ऊ गलत छ भन्ने प्रमाण दिन्छ।

याद गर्नुपर्ने कुराहरू

12 अर्तिमास र टाइकिक्सलाई म तिमी भएकहाँ पठाउँदछु। तिनीहरूलाई पठाए पछि निकोपोलिसमा मलाई भेट्ने तिमी सक्दो कोशिश गर। यो हिउँद मैले त्यहाँ बिताउने निश्चय गरेकोछु।

13 वकील जीनस र अपोल्लसले आफ्ना यात्रा यहाँदेखि चारिराष्ट्रे छन्। तिनीहरूको यात्राका निम्ति तिमीले जतिसक्छौ तिनीहरूलाई सघाऊ। तिनीहरूलाई चाहिने सबै थोकको व्यवस्था होस्।

14 असल काम गरेर अनि आवश्यक परेकाहरूलाई सहायता गरेर आफ्नो जीवन जिउने तरिका हाम्रा मानिसहरूले सिक्नु पर्छ। जब तिनीहरू त्यसो गर्छन् तब तिनीहरूको जीवन फलहीन हुनेछैन।

15 ती सबै जो मसित छन् तिमीलाई प्रणाम जनाएका छन्। त्यहाँका ती मानिसहरू सबैलाई जो विश्वासमा प्रेम गर्छन्, हाम्रो अभिवादन छ।

तिमीहरू सबै प्रति परमेश्वरबाट अनुग्रह रहोस्।

फिलेमोनलाई पावलको पत्र

- 1 ख्रीष्ट येशुको एक कैदी पावल र हाम्रा भाइ तिमोथीबाट हाम्रा प्रिय बन्धु तथा सहकर्मी फिलेमोनलाई अभिवादन।
- 2 साथै हाम्रा बहिनी अप्फियालाई, सहकर्मी अखिप्सलाई र तिम्नो घरमा भेला हुने मण्डलीलाई, पनि!
- 3 हाम्रा परमेश्वर पिता अनि प्रभु येशु ख्रीष्टबाट अनुग्रह अनि शान्ति तिमीहरू साथ रहोस्।

फिलेमोनको प्रेम र विश्वास

- 4 आफ्नो प्रार्थनामा म तिमीलाई सम्झन्छु र तिम्नो निम्ति म सधैं मेरो परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछु।
- 5 परमेश्वरका पवित्र मानिसहरू प्रति तिम्नो प्रेम र प्रभु येशुमा तिम्नो विश्वासको कुरा म सुन्दछु।
- 6 म प्रार्थना गर्छु कि तिमीले हामीसित सहयोग गरेको विश्वासले ख्रीष्टमा भएको हाम्रा हरेक असल कुरो गहनपूर्वक बुझ्नमा तिमीलाई सहायता दिनेछ।
- 7 मेरा भाइ! तिमीले परमेश्वरका मानिसहरूलाई प्रेम गर्थौं अनि तिनीहरूलाई प्रफुल्लित तुल्यायो। यसले मलाई आनन्द अनि सुविस्था प्रदान गरेको छ।

ओनेसिमसलाई एक भाइको रूपमा स्वीकार गर

- 8 तिमीले केही गर्नु छ। ख्रीष्ट प्रति भएको मेरो अधिकारको कारणले म तिमीलाई यसो गर भन्न सक्छु।
- 9 तर मैले तिमीलाई आदेश दिएको होइन, केवल प्रेमको शक्तिमा म तिमीलाई निवेदन गर्दछु। म पावल हुँ अनि अहिले म वृद्ध मानिस हुँ अनि ख्रीष्ट येशुको लागि बन्दी छु।
- 10 म मेरो छोरो ओनेसिमसको बारेमा निवेदन गरिरहेछु। म कारागारमा छँदा ऊ मेरो छोरो बनियो।
- 11 बितेका दिनहरूमा ऊ तिम्नोलागि बेकम्म थियो। तर वर्तमान समयमा तिमी र म दुवैको लागि ऊ उपयोगी मानिस भएको छ।
- 12 म उसलाई फेरि तिमीकहाँ मेरो हृदयसितै पठाउँदैछु।
- 13 म कारागारमा रहेको बेला मलाई सहायता गर्नका निम्ति म आफैँ उसलाई यहाँ सुसमाचारको निम्ति राख्न चाहन्थे। मलाई सहायता गरेर उसले तिम्नो सेवा गर्ने थियो।
- 14 तर तिम्नो अनुमति नलिई म केही गर्न चाहँदिन। त्यसो हुँदा तिमीले मेरो निम्ति गर्ने असल कार्य तिमीले स्वयं गर्न चाहेको हुनेछौं अनि मैले कर लाएको हुने छैन।
- 15 ओनेसिमस तिमीबाट केही समयकोलागि छुट्टिएको थियो। यसो भएको हुन सक्छ कि त्यसलाई तिमीले सदाका निम्ति फिर्ता पाउनेछौं।
- 16 अझ एक दासको रूपमा होइन, तर दासभन्दा अधिक अनि एक प्रिय भाइको रूपमा ग्रहण गर। म उसलाई खुबै माया गर्छु। तर तिमीले उसलाई अझ बेसी माया गर्नेछौं। तिमीले उसलाई एउटा मानिसको रूपमा अनि प्रभुमा भाइको रूपमा पनि माया गर्नेछौं।
- 17 यसर्थ यदि मलाई साथी भनेर स्वागत गर्छौं भने ओनेसिमसलाई पनि स्वागत गर। मलाई स्वीकार गरे जस्तै उसलाई स्वीकार गर।
- 18 ओनेसिमसले तिमीसित केही भूल गरेछ भने मलाई दोष्याऊ। यदि उसले केही तिरुं परे मलाई लगाऊ।
- 19 म पावल हुँ। यो म मेरो आफ्नै हातले लेख्दैछु। यदि ओनेसिमसले केही बाँकी तिरुं छ भने त्यो म तिच्छु। आफ्नो जीवनको लागि तिमी मेरो कति ऋणी छौं त्यस बारे म केही भन्न चाहँदिन।
- 20 हो, मेरा भाइ, प्रभुका निम्ति मेरो लागि केही गरिदेऊ। ख्रीष्टमा मेरो हृदय शान्त गराऊ।
- 21 तिमीले मेरो आशा पूरा गर्नेछौं भन्ने पूर्ण विश्वासमा म यो पत्र लेख्दैछु। म जान्दछु तिमीले मैले भनेको भन्दा अधिक गर्नेछौं।
- 22 दया गरी मलाई बस्नको लागि एउटा कोठा व्यवस्था गरी देऊ। म आशा गर्छु कि परमेश्वरले तिम्नो प्रार्थना सुन्नेछन् अनि म तिमीकहाँ आउन सक्नेछु।

अन्तिम अभिवादन

- 23 मेरो साथी इपाफ्रास पनि ख्रीष्ट येशुको निम्ति मसित बन्दी छ। उसले तिमीलाई अभिवादन पठाउँदैछ।

24 अनि मर्कूस, अरिस्ताखर्स, डेमास र लूकाले पनि तिमीलाई अभिवादन गर्न मसँग एक साथ छन्। यी सबै मैसित काम गर्दछन्।

25 हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह तिमी आत्मासित रहोस्। आमिन।

हिब्रूहरूको निम्ति पत्र

परमेश्वर आफ्ना पुत्रद्वारा बोल्नु भयो

1 अधि-अधि परमेश्वर हाम्रा पिता-पुर्खाहरूसित अगमवत्काहरूद्वारा बोल्नुहुन्थ्यो। परमेश्वर धेरै पटक विभिन्न प्रकारले बोल्नुभयो।

2 अनि अब यी अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वर हामीसंग आफ्ना पुत्रद्वारा बोल्नुभएकोछ। उहाँले आफ्ना पुत्रद्वारा यो समस्त विश्व बनाउनु भयो अनि उहाँले आफ्ना पुत्रलाई सबै कुराको आफ्ना उतराधिकारी बनाउनुभयो।

3 पुत्रले परमेश्वरको महिमा प्रतिबिम्बित गर्नुहुन्छ। उहाँ परमेश्वरको स्वभावको पूर्ण प्रतिरूप हुनुहुन्छ। उहाँले हरेक कुरालाई आफ्नो शक्तिशाली आदेशको अधीनमा राख्नुहुन्छ। उहाँले मानिसहरूलाई उनीहरूको पापहरूदेखि शुद्ध तुल्याउनु भयो र स्वर्गमा परमेश्वरको दाहिने हातपट्टि बसूभयो।

4 परमेश्वरले उहाँलाई एउटा नाउँ दिनुभयो जुन कुनै पनि स्वर्गदूतहरूको नाउँ भन्दा उच्च छ। त्यसैले उहाँ स्वर्गदूतहरू भन्दा महान हुनुहुन्छ।

5 परमेश्वरले यी कुरा कुनै पनि स्वर्गदूतहरूलाई भन्नुभएको थिएन:

“तिमी मेरा पुत्र हो,
आज म तिम्रो पिता बनेको छु।”

भजनसंग्रह 2:7

उहाँले कुनै स्वर्गदूतलाई यो कुरो भन्नु भएन,

“म तिनका पिता बन्नेछु
र तिनी मेरा पुत्र बन्नेछन्।”

2 शम्सूल 7:14

6 अनि जब परमेश्वरले आफ्नो पहिलो पुत्रलाई* यस संसारमा चिनाउनुहुन्छ, उहाँ भन्नुहुन्छ,

“परमेश्वरका सारा स्वर्गदूतहरूले उहाँलाई आराधना गर्नु।”

व्यवस्था 32:43

7 स्वर्गदूतहरूको बारेमा परमेश्वर भन्नुहुन्छ:

“परमेश्वरले आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई बतास† जस्तो बनाउनुभयो,
अनि आफ्ना दासहरूलाई आगोको ज्वाला जस्तो बनाउनुभयो।”

भजनसंग्रह 104:4

8 तर आफ्ना पुत्रको बारेमा परमेश्वरले भन्नुभयो:

“हे परमेश्वर, तपाईंको सिंहासन सदा सर्वदा रहिरहने छ।
न्यायपूर्वक तपाईंले आफ्नो राज्य चलाउनु हुनेछ।
9 तपाईंले धार्मिकतालाई प्रेम गर्नुहुन्छ अनि दुष्टतालाई घृणा गर्नुहुन्छ,
त्यसैले हे परमेश्वर, तपाईंका परमेश्वरले तपाईंलाई,
तपाईंका साथीहरूलाई दिएको भन्दा महान आनन्द दिनु भएको छ।”

भजनसंग्रह 45:6-7

10 परमेश्वर अझै भन्नुहुन्छ,

“हे प्रभु, आदिमा तपाईंले पृथ्वीको जग बसाउनुभयो,

* 1:6: पहिलो पुत्र परमेश्वरका सन्तानहरूमा प्रथम र महत्वपूर्ण बच्चा। † 1:7: बतास यसको अर्थ पनि “आत्माहरू” हुन सक्छ।

अनि आकाशमण्डल तपाईंका हातका कामहरू हुन्।

11 यी सब विनाश भएर जाने छन्, तर तपाईं सदाकाल रहिरहनु हुनेछ।

अनि सबै थोकहरू वस्त्र झैं पुराना बन्नेछन्।

12 तपाईंले त्यसलाई वस्त्र जस्तो लपेट्नु हुनेछ।

ती फेरि वस्त्र झैं बद्लिने छन्,

तर तपाईं कहिल्यै बद्लिनु हुने छैन।

तपाईंको जीवनको अन्त कहिल्यै हुने छैन।”

भजनसंग्रह 102:25-27

13 अनि परमेश्वरले यो कुरो स्वर्गदूतलाई कहिल्यै भन्नुभएन:

“तपाईं मेरो दाहिने हात पट्टि बसूहोस्,

जबसम्म तपाईंको शत्रुहरूलाई तपाईंका पाउमा ल्याइदैन।”

भजनसंग्रह 110:1

14 सबै स्वर्गदूतहरू आत्मा हुन् जो परमेश्वरको सेवा गर्छन् अनि उद्धार पाउनेहरूको सहायता गर्न तिनीहरूलाई पठाइन्छन्।

2

हाम्रो उद्धार व्यवस्थाभन्दा ठूलो हो

1 यसकारण सिकाइएका कुराहरू अनुसरण गर्दा अझै धेरै होशियार हुनुपर्छ जसमा कि हामी सत्यको मार्गबाट नबहकियोौं।

2 स्वर्गदूतहरू मार्फत परमेश्वरले दिनुभएको शिक्षा सौँचो हो भन्ने देखाइएको थियो! अनि जहिले पनि यहदीहरूले त्यस शिक्षाको विरोध गरे अथवा त्यसको अनुसरण गरेनन् तिनीहरूले उचित दण्ड पाए।

3 हामीलाई दिइएको उद्धार धेरै महान् हो। यसर्थ यदि हामीले त्यस उद्धारको अवहेलना गर्यौं भने हामी दण्डबाट कसरी उम्कन सकौंला? उद्धारको बारेमा मानिसहरूलाई पहिले भन्नुहुने प्रभु नै हुनुहुन्थ्यो। अनि उहाँलाई सुन्ने मानिसहरूले उद्धार सौँचो हो भन्ने कुरो हामीलाई प्रमाणित गरे।

4 परमेश्वरले पनि अचम्मका, चिन्हहरू र विभिन्न किसिमका चमत्कारहरूले प्रमाणित गरिदिनुभयो। अनि पबित्र आत्माद्वारा मानिसहरूलाई उपहारहरू दिएर त्यो प्रमाणित गरिदिनुभयो। उहाँले ती उपहारहरू आफ्नो अनुसार दिनुभयो।

मानिसहरूलाई बचाउन खीष्ट मानिस जस्तै बन्नुभयो

5 आउन लागेको त्यो नयाँ संसारको शासक बन्न परमेश्वरले स्वर्गदूतहरूलाई छान्नु भएन। त्यो भविष्यको संसार हो जुन हामीले चर्चा गर्न लागेका छौं।

6 धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ:

“तपाईं किन मानिसलाई सम्झनु हुन्छ?

किन तपाईंले मानिसको पुत्रको बारे सोच्नु हुन्छ?

ऊ यति महत्वपूर्ण छ?

7 छोटो अवधिका निम्ति तपाईंले उसलाई स्वर्गदूतहरू भन्दा निम्न बनाउनुभयो।

तपाईंले उहाँलाई आदर र महिमाको मुकुट लगाई दिनुभयो,

8 अनि सबैकुराहरू तपाईंले उसैको अधीनमा ल्याई दिनुभयो।”

भजनसंग्रह 8:4-6

परमेश्वरले “सबैकुरा उसैको अधीनमा ल्याई दिनुभयो” भन्ने भनाइले भन्दा उहाँको अधीनदेखि बाहिर केही रहने भन्ने बुझिन्छ। तर हामी उहाँले सबैमाथि शासन गरेको देख्दैनौं।

9 केही समयको निम्ति येशू स्वर्गदूतहरू भन्दा निम्नको बनाइनुभएको थियो। तर अहिले हामी उहाँलाई आदर र महिमाको मुकुट लगाउनु भएको देख्छौं किनकि उहाँले कष्ट भोग्नु भयो र क्रूसमा मर्नुभयो। किनभने परमेश्वरको अनुग्रहले येशूले प्रत्येक व्यक्तिका निम्ति मृत्युको अनुभव गर्नुभयो।

10 परमेश्वर नै हुनुहुन्छ जसले आफ्नो महिमाको लागि सबैकुरा बनाउनुभयो। उहाँले आफ्नो महिमाको भागीदार बनाउन उहाँले धेरै छोराहरू चाहनुभयो। यसर्थ परमेश्वरले जे-जे गर्नु परेको थियो त्यही गर्नुभयो। परमेश्वरले उहाँलाई एक पूर्ण मानिस बनाउनुभयो जसले सबैलाई मुक्ति तर्फ डोर्याउनु हुन्छ। परमेश्वरले उहाँको यातनाद्वारा येशूलाई पूर्ण बनाउनुभयो।

11 उहाँ नै एक जसले मानिसलाई पवित्र बनाउँनुहुन्छ र ती पवित्र बनाएकाहरू एउटै परिवारबाट आएका छन्। यसकारण उहाँ तिनीहरूलाई आफ्ना दाज्यू-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू भन्न लजाउनु हुन्न।

12 त्यसैले उहाँ भन्नुहुन्छ,

“हे परमेश्वर! तपाईंको बारेमा म आफ्ना भाइ-बहिनीहरूलाई घोषणा गर्नेछु।
तपाईंका सबै मानिसहरूका अघि म तपाईंको प्रशंसाको गीत गाँउनेछु।”

भजनसंग्रह 22:22

13 उहाँ यसो पनि भन्नुहुन्छ,

“म परमेश्वरमा भरोसा गर्छु।”

यशैया 8:17

अनि उहाँ भन्नुहुन्छ,

“म यहाँ छु, अनि मसित ती छोराछोरीहरू छन्, जो परमेश्वरले मलाई दिनुभएको छ।”

यशैया 8:18

14 ती छोराछोरीहरू भौतिक शरीमा छन् जो मानिसहरू हुन्। अनि येशू पनि ती मानिसहरू जस्तै बन्नुभयो र तिनीहरूको जस्तै अनुभव बटुल्नु भयो। त्यसैकारण उहाँले मृत्युलाई अङ्गालेर त्यसलाई अर्थात शैतानलाई नष्ट गर्नुभयो जस सित मार्ने शक्ति छ।

15 येशू ती मानिसहरू जस्तै बन्नुभयो र मर्नुभयो जसले गर्दा तिनीहरूलाई मुक्त गर्न सक्नु। आफ्नो मृत्युको भयले गर्दा तिनीहरूले सारा जीवन कमाराले जस्तै बिताए।

16 यो स्पष्ट छ कि, येशूले स्वर्गदूतहरूलाई होइन, तर अब्राहामका सन्तानहरूलाई सहायता गर्नुहुन्छ।

17 यसैकारणले येशूले आफूलाई हरतरहले आफ्ना भाइ बहिनीहरू जस्तै बनाउनु आवश्यक थियो ता कि उहाँ परमेश्वरको सेवामा दशालु र विश्वासयोग्य प्रधान पूजाहारी बन्न सक्नु अनि यस प्रकारले मानिसहरूलाई पापहरू क्षमा दिनसक्नु।

18 अनि अब येशूले ती मानिसहरूलाई सहायता गर्न सक्नुहुन्छ जो परीक्षित छन्। येशू पिनलाई सहायता गर्न समर्थ हुनुहुन्छ किनकि उहाँ आफैले कष्ट भोग्नु भयो र परीक्षित हुनुभयो।

3

मोशाभन्दा येशू महान हुनुहुन्छ

1 यसैले तिमीहरू सबैले येशूको बारेमा सोच्नुपर्छ। परमेश्वरले येशूलाई हामी भएकहाँ पठाउनु भएको छ अनि उहाँ हाम्रा विश्वासका प्रधान पूजाहारी हुनुहुन्छ जुन विश्वास हामीले राखेका छौं। मेरा पवित्र दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनीहरूलाई म भन्छु! तिमीहरू परमेश्वरबाट बोलाइएकाहरू हो।

2 परमेश्वरले येशूलाई हाम्रो माझमा पठाउनुभयो अनि उहाँलाई प्रधान पूजाहारी बनाउनुभयो। येशू पनि मोशा जस्तै परमेश्वरप्रति विश्वासी हुनुहुन्थ्यो। मोशाले ती सबै कामहरू गर्नुभयो जुन परमेश्वरले आफ्ना घरमा गर्न चाहनु हुन्थ्यो।

3 यदि कसैले घर बनाउँछ तब मानिसहरूले घरलाई भन्दा घर बनाउनेलाई बढी आदर गर्छन्। त्यसै गरी मोशालाई भन्दा येशूलाई बढता आदरको अधिकारी मान्नुपर्छ।

4 हेरेक घर कुनै मानिसद्वारा बनाइन्छ। तर परमेश्वरले सबै थोक बनाउनुभयो।

5 परमेश्वरको घरमा मोशा एउटा विश्वासनीय दास जस्तो थिए। उनले मानिसहरूलाई ती कुराहरू बताए जुन भविष्यमा परमेश्वरले बताउने छन्।

6 तर परमेश्वरद्वारा संचालित घरमा ख्रीष्ट एउटा विश्वासनीय छोरो जस्तो हुनुहुन्छ। हामी विश्वासीहरू परमेश्वरको घर हौं। यदि हामी आफूमा भएको आशाप्रति निश्चिन्त र गर्वित रहिरह्यौं भने हामी परमेश्वरकै घर हौं।

हामीले परमेश्वरको अनुसरण गरिरहनु पर्छ

7 त्यसैकारण पवित्र-आत्मा भन्नहुन्छ,

“आज यदि तिमीहरूले परमेश्वरको आवाज सुन्नु भने,

8 अतितमा जस्तै तिमीहरू हठधर्मी नबन, जतिबेला तिमीहरूले परमेश्वरको विरोधमा विद्रोह गर्नु, त्यसै बेला मस्भूमिमा परमेश्वरको परीक्षा लियो।

9 चालिस वर्षसम्म मस्भूमिमा मैले के-के गरे त्यो तिम्रा पिता-पुर्खाहरूले देखे।

तर तिनीहरूले मेरो धैर्यको परीक्षा लिए।

10 त्यसैले म तिनीहरूसित रिसाएँ

र मैले भने 'तिनीहरूका विचार सधैं गल्ती छन्
तिनीहरूले कहिल्यै मेरो बाटो बुझेनन्।'

11 त्यसैले म रिसाएँ र शपथ लिएँ की,

'तिनीहरूले कहिल्यै प्रवेश पाउने छैनन् र मसित विश्रान्ति पाउने छैनन्।' "

भजनसंग्रह 65:7-11

12 त्यसकारण दाज्यू-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, होशियार बस जसमा कि तिमीहरूमा कोही पापी नहोऊ, विश्वासलाई अस्वीकार नगरोस् र जीवित परमेश्वरलाई नछोडोस्।

13 तर हरेक दिन एक-अर्काको उत्साह बढाऊ। "आज" नै यो गर। एक अर्काको सहायता गर जसमा कि कोही पाप र यसको कपटपूर्ण तरिकाले कोही पनि कठोर नबनोस्।

14 हामी सबै ख्रीष्टका सहभागी छौं हामीले शुरूमा पाएको विश्वास अन्त सम्म थामिरह्यौं भने यो सत्य रहने छ।

15 धर्मशास्त्रले भनेको छ,

"यदि आज तिमीहरूले परमेश्वरको आवाज सुन्यौं भने,

अतीतमा जस्तै हठधर्मी नबन, जतिबेला तिमीहरूले परमेश्वरको विरोधमा विद्रोह गरेका थियौं।" भजनसंग्रह 95:7-8

16 ती को थिए जसले परमेश्वरको आवाज सुने र उहाँको विरोधमा विद्रोह गरे? ती सबै मोशान्द्रा मिश्रबाट लगाएकाहरू थिए।

17 अनि परमेश्वर तिनीहरूसंग चालीस वर्ष सम्म रिसाउनुभएको थियो? परमेश्वर तिनैहरूसित रिसाउनुभएको थियो जसले पाप गरे र जो मस्भूमिमा मेरे।

18 अनि परमेश्वरले कसका बारेमा शपथ खानु भएको थियो जो प्रवेश र विश्राम नपाउनेहरू थिए? परमेश्वरले तिनैका बारेमा भन्नुहुँदैथियो जसले उहाँको आज्ञा मानेनन्।

19 यसकारण हामी बुझ्यौं कि अविश्वासको कारणले ती मानिसहरूलाई प्रवेश र परमेश्वरको विश्राम निषिद्ध थियो।

4

1 परमेश्वरले तिनीहरूलाई दिएको प्रतिज्ञा हामीलाई पनि हो। त्यो प्रतिज्ञा यो हो कि हामी प्रवेश गर्न र परमेश्वरको विश्राम लिन सक्यौं। हामी सर्तक हुनुपर्छ कि हामीले त्यो प्रतिज्ञा पाउन चुक्नु हुँदैन।

2 जस्तो तिनीहरूलाई भनियो त्यस्तै प्रकारले बाँच्ने उपाय हामीलाई पनि बताइएको छ। तर तिनीहरूले उपदेश त सुने तर विश्वाससित ग्रहण गरेनन्।

3 हामी विश्वासीहरू परमेश्वरको विश्राममा प्रवेश पाउँछौं। जस्तो परमेश्वरले नै भन्नुभयो:

"म रिसाएँ र प्रतिज्ञा लिएँ की,

'तिनीहरूले कहिल्यै प्रवेश गर्ने छैनन् र मेरो विश्राम पाउने छैनन्।' "

भजनसंग्रह 95:11

परमेश्वरले यसो भन्नुभयो। तर परमेश्वरले यस संसारको सृष्टि गर्नुभएपछि उहाँले आफ्नो काम समाप्त गर्नुभयो।

4 धर्मशास्त्रमा कही परमेश्वरले सातौं दिनको कुरा गर्नुभएको छ "अनि सातौं दिनमा परमेश्वरले आफ्नो सबै कामहरूबाट विश्राम लिनुभयो।"*

5 उपरोक्त खण्डमा यो पनि भनिएको छ, "ती मानिसहरू मेरो विश्राममा पस्न पाउने छैनन्।"

6 यो अझै सत्य छ कि कतिपय मानिसहरूले प्रवेश गर्नेछन् र परमेश्वरको विश्राम पाउने छन्। तर ती मानिसहरू जसले पहिले मुक्तिको उपाय सुने त्यहाँ पस्न योग्यको थिएनन् किनकि तिनीहरूले आज्ञा मानेनन्।

7 यसकारण परमेश्वरले अर्कै विशेष दिनको योजना गर्नुभयो। त्यसलाई "आज" भनियो। दाऊदद्वारा परमेश्वरले त्यस दिन बारे धैर्यपछि बताउनुभयो। हामीले त्यो धर्मशास्त्र अधि नै उपयोग गर्यौं।

"यदि आज तिमीहरूले परमेश्वरको आवाज सुन्यौं भने,

* 4:4: उत्पत्ति 2:2 बाट उद्धृत गरिएको।

अतीतमा जस्तै हठधर्मी नबन।”

भजनसंग्रह 95:7-8

8 हामी जान्दछौं यद्योश्ले पनि मानिसहरूलाई विश्रामतिर डोर्याएनन्। हामी यो बुझ्छौं किनकि परमेश्वरले पछिबाट अर्को विश्रामको दिन बताउनुभयो।

9 यसले देखाउँछ कि परमेश्वरका मानिसहरूलाई सातौं दिनको विश्राम अझै आउँदैन।

10 आफ्नो काम सकेर परमेश्वरले विश्राम लिनभयो। यसकारण जसले प्रवेश गर्छ र परमेश्वरको विश्राम पाउँछ उसले परमेश्वरले गरिसकनु भए जस्तै आफ्नो काम गरिसकेको हुन्छ।

11 समस्त हामी पनि परमेश्वरको विश्राममा प्रवेश गर्न सक्दो कोशिश गरौं हामीले सक्दो कोशिश गर्नुपर्छ ता कि परमेश्वरको आज्ञा नमान्नेहरूको नमूना बनेर हामी नष्ट नहौं।

12 परमेश्वरको वचन जीवित छ र क्रियाशील छ। उहाँको वचन कुनै दुईधारे तरवार भन्दा धारिलो छ। परमेश्वरको वचनले हामीलाई गहिरो गरी काट्छ। यसले आत्मा र प्राण, जोडिएको ठाउँमा काट्छ। यसले जोनी र हड्डी समेत काट्छ। यसले भित्री भाव र विचार सम्म जाँच्छ।

13 संसारको कुनै थोक परमेश्वरबाट लुकाउन सकिँदैन। उहाँ सब कुरा स्पष्ट देख्नुहुन्छ। हरेक कुरा उहाँ अघि स्पष्ट छ। अनि उहाँलाई हामीले हाम्रो जीवनको लेखाजोखा बुझाउने पर्छ।

परमेश्वरको अघि उभिन येश्ले सहायता गर्नुहुन्छ

14 हाम्रोमा महाप्रधान पूजाहारी छन् जो स्वर्गका परमेश्वरकहाँ जानुभएको छ। उहाँ परमेश्वरका पुत्र, येशू हुनुहुन्छ। यसर्थ, हामीले स्वीकार गरेको विश्वासमा दृढ रहौं।

15 हाम्रा प्रधान पूजाहारी, येशू हुनुहुन्छ जो हाम्रा कमजोरीहरू बुझ्न समर्थ हुनुहुन्छ। जब येशू यस संसारमा हुनुहुन्थ्यो उहाँ हरेक कुरामा परीक्षित हुनुभयो जसरी हामी परीक्षित छौं, तर उहाँले कहिल्यै पाप गर्नु भएन।

16 येशू हाम्रा प्रधान पूजाहारी हुनु भएकोले परमेश्वरको अनुग्रहाको सिंहासन अघि उभिन हामीलाई स्वतंत्रता छ। त्यहाँ हामी सहायताको निम्ति करुणा र अनुग्रह पाउँछौं जब ती चाहन्छौं।

5

1 कुनै पनि यहूदी प्रधान पूजाहारी मानिसहरू माझबाट छानिएका हुन्छन्। मानिसहरूले परमेश्वरलाई गर्नुपर्ने कुराहरू गर्न सघाउनु उहाँ नियुक्त हुनुभएको छ। पापको प्रयाश्चितमा ती प्रधान पूजाहारीले परमेश्वरको अघि भेटीहरू र बलीहरू चढाउने पर्छ।

2 प्रधान पूजाहारी स्वयं सबै मानिसहरू जस्तै कमजोर हुन्छन्। त्यसैकारण बुझ्न नसक्नेहरूसित र गल्ती काम गर्नेहरूसित उनी नम्र बन्न सक्छन्।

3 प्रधान पूजाहारीले मानिसहरूका पापको लागि बली चढाउँछन् तर उनी स्वयं कमजोर मानिस भएकाले आफ्नै पापको लागि पनि बली चढाउनु पर्छ।

4 प्रधान पूजाहारी हुनु सम्मानको कुरा हो। तर यस कामको निम्ति आफुले आफैलाई कसैले छान्दैनन्। हारुनलाई जस्तो, परमेश्वरले छान्नु पर्छ।

5 उसै गरी ख्रीष्टले प्रधान पूजाहारी हुनलाई अनि त्यसको महिमा पाउनलाई आफैलाई छान्नु भएन। तर परमेश्वरले उहाँलाई छान्नुभयो। परमेश्वरले ख्रीष्टलाई भन्नुभयो:

“तिमी मेरा पुत्र हो।

आजदेखि म तिम्ना पिता भएँ।”

भजनसंग्रह 2:7

6 धर्मशास्त्रको अर्को भागमा उहाँले भन्नुभयो,

“मल्कीसदेक जस्तो,

तिमी सदा-सदाको लागि पूजाहारी बन्ने छौ।”

भजनसंग्रह 110:4

7 जब ख्रीष्ट संसारमा हुनुहुन्थ्यो उहाँले परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्नुभयो र सहायता माग्नुभयो। त्यहाँ एकैजना मात्र हुनुहुन्थ्यो जसले उहाँलाई मृत्युबाट बचाउनु सक्नुहुन्थ्यो र येश्ले आँसु र आर्तनाद सहित प्रार्थना गर्नुभयो। येशू नम्र र आज्ञाकारी हुनुहुन्थ्यो, त्यसैले परमेश्वरले उहाँको प्रार्थनाको उत्तर दिनुभयो।

- 8 येशू परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्थ्यो तर उहाँले कष्ट भोग्नु भयो र त्यसबाट उहाँले आज्ञाकारी बन्न सिकनुभयो।
 9 तर नै येशू पूर्ण बनाइनु भयो अनि उहाँको आज्ञा मान्नेहरू सबैको निम्ति अनन्त मुक्तिको स्रोत बन्नुभयो।
 10 अनि परमेश्वरले मल्कीसेदेकलाई जस्तै येशूलाई प्रधान पूजाहारी बनाउनु भयो।

पतनको विस्मृति चेतानवी

- 11 हामीले यसबारे तिमीहरूलाई धेरै कुरा भन्नुछ। तर तिमीहरूले सिकने इच्छा गरेनौं, तिमीहरूलाई यो बुझाउन खुबै कठिन भएको छ।
 12 वास्तवमा यस बेला सम्म ता तिमीहरू शिक्षा दिने बनिसक्नुपर्ने थियो। अझै पनि तिमीहरूलाई कसैले परमेश्वरका शिक्षाको पहिलो पाठ सिकाउनु आवश्यक भएको छ। तिमीहरूलाई त अझै दुध नै चाहिएको छ, टोस आहार होइन।
 13 दूध खाने अझै पनि नानी नै हुन्छ अनि त्यसले उचित शिक्षाबारे केही जान्दैन।
 14 तर टोस आहार त परिपक्वहरूकोलागि हो। जसले आफ्ना आत्मिक इन्द्रियहरूलाई असल र खराब बीचको भिन्नता छुट्टयाउन निरन्तर अभ्यास गरेकाछन्।

6

1-2 यसकारण अब हामीले ख्रीष्ट बारेको प्रारम्भिक पाठहरू छोड्नु पर्छ र पूर्णता तिर जानुपर्छ। हामी शुरू तिरि फर्कनु हुँदैन। मृत कर्महरूलाई पछि नै छोडेर अनि परमेश्वरमा विश्वास गरेर हामीले ख्रीष्टमा हाम्रो जीवन शुरू गरेका थियौं। त्यसबेला, हामीलाई बपतिस्माहरू,* मानिसहरूमाथि हातहरू राख्ने विशेष कर्म, मृतकको पुनरुत्थान र अनन्त न्यायको बारेमा सिकाइएको थियो। तर अब हामीले अरू परिपक्व शिक्षा तर्फ बढ्नु पर्छ।

3 परमेश्वरले चाहनु भए हामी त्यो पनि गर्छौं।

4-6 मानिसहरूले ख्रीष्टलाई छोडिदिए पछि, तिनीहरूका जीवनको बाटो फेरि बदल्न सकिएला? सत्य सिकनेहरू बारे म भन्दैछु। तिनीहरूले परमेश्वरबाट उपहार लिएका छन् र पवित्र आत्माको भागीदार बनेका छन्। तिनीहरूले परमेश्वरले भन्नुभएको वचन सुनेका छन्, र परमेश्वरको नयाँ संसारको महाशक्ति देखेका छन्। अनि ती कुराहरू खुबै राम्रा थिए भनेर तिनीहरूले बुझेका छन्। तर त्यसपछि तिनीहरूले ख्रीष्टलाई छोडे। अब तिनीहरूलाई फर्काएर फेरि ख्रीष्टमै ल्याउन असंभव छ। किन? किनकि तिनीहरूले ख्रीष्टलाई फेरि क्रूसमा टाँगेर काँटी ठोक्दैछन्। तिनीहरूले मानिसहरूको सामू ख्रीष्टलाई लज्जित तुल्याउँदै छन्।

7 जुन खेतले घरि-घरि पानी पाउँछ र खेती गर्नेलाई अन्न उमाछ। यस्ता खेतले परमेश्वरको आशीर्वाद पाउँछ।

8 तर यदि त्यस जमीनले काँडा र सिउँडीहरू उमाछ भने त्यो बेकार छ। त्यस जमीनले परमेश्वरबाट श्राप पाउने डर छ र त्यसलाई आगोले डडाउने छ।

9 प्रिय मित्रहरू, यद्यपि हामी तिमीहरूलाई यी कुराहरू भन्छौं। तथापि हामी ढुक्क छौं कि तिमीहरूको अवस्था त्यो भन्दा धेरै राम्रो छ र त्यसले तिम्रो मुक्तिको जमानत दिन्छ।

10 परमेश्वर न्यायसंगत हुनुहुन्छ। परमेश्वरले तिमीहरूले गरेको कामको याद गर्नु हुनेछ। उहाँका मानिसहरूलाई सहायता गरेर तिमीहरूले देखाएको आफ्नो प्रेमलाई तिमीहरूको अटूट सहायतालाई परमेश्वरले सन्झनु हुनेछ। तब तिमीहरूको आशा पनि पूर्ण गरिने छ।

11 तिमीहरू प्रत्येकले आफ्नो जीवनभरि यस्तै प्रयत्न गर्दै जाऊ भन्ने हामी चाहन्छौं। तब तिमीहरूको आशा पूर्ण हुने छ।

12 अल्छे नहोऊ, हामी तिमीहरूलाई तिनीहरू जस्तै होऊ भन्ने चाहन्छौं जसले परमेश्वरका वचनबद्द कुराहरू पाए। तिनीहरूले परमेश्वरका वचनहरू पाउँछन् किनकि तिनीहरूको विश्वास र धैर्य छ।

13 परमेश्वरले अब्राहामलाई प्रतिज्ञा दिनु भएको थियो। परमेश्वर भन्दा ठूलो कोही छैन, यसर्थ परमेश्वर स्वयंले आफ्नो नाउँमा उनलाई शपथ दिनुभयो कि उहाँले आफ्नो वचन पूरा गर्नु हुनेछ।

14 परमेश्वरले भन्नुभयो, “म तिमीलाई निश्चितरूपले आशीर्वाद दिँदछु। म तिमीलाई धेरै सन्तान दिनेछु।”*

15 यो कुरो हुनलाई अब्राहामले धैर्यसाथ पर्छ। अनि पछि; अब्राहामले परमेश्वरको वचन पाए।

16 शपथ लिँदा मानिसले आफूभन्दा ठूलोको नाउँ लिँदछन्। तिनीहरू के भन्छन्, त्यो शपथले साँचो छ भनी निश्चित गर्छ अनि विवादलाई निषेध गर्दछ।

17 जसले त्यो पाउनुपर्छ उसलाई आफ्नो वचन सत्य छ भन्ने कुरो परमेश्वर प्रमाणित गर्न चाहनु हुन्थ्यो। उहाँको निर्णय कहिल्यै बदलीन छैन भन्ने कुरो तिनीहरूले स्पष्ट रूपले बुझ्नु भन्ने परमेश्वर चाहनुहुन्थ्यो। परमेश्वरले शपथ लिएर जे भन्नुभयो

* 6:1-2: बपतिस्मा यहाँ यो शब्दले ख्रीष्टियनहरूको बपतिस्मा, पानीमा “डुब्नु” अथवा यसले यहूदीको धार्मिक अनुष्ठानिक धुवाई भन्ने बुझाउँछ। * 6:14: उपपत्ति 22:17 बाट उद्धृत गरिएको।

त्यसलाई उहाँले प्रमाणित गर्नुभयो। परमेश्वरले जब केही भन्नुहुन्छ उहाँले ढाँट्न सक्नु हुन्न, अनि जब उहाँले कुनै शपथ लिनुहुन्छ उहाँले पुरा गर्नु हुन्छ।

18 यी दुइ कुराहरू बढिलिन सक्दैनन्।

अनि तिनीहरूले हामीलाई हाम्रो अघि रहेको आशामा दृढ रहन शक्तिशाली उत्साह दिन्छन् जति खेर हामी सुरक्षाको लागि परमेश्वरकहाँ आयौं।

19 हाम्रो आशा एउटा लड्गूर जस्तो हो। यो मजबूत र निश्चित छ यसले हाम्रो प्राण बचाउँछ। यो मन्दिरको पवित्र स्थानको पर्दाको पछि समेत पस्दछ।

20 येशू अघिबाटै त्यस ठाउँमा पसिसक्नुभएको छ र हाम्रोलागि बाटो खोलिएदिएभएको छ। यसरी येशू मल्कीसेदेक जस्तै प्रधान पूजाहारी बन्नु भएको छ।

7

पूजाहारी मल्कीसेदेक

1 मल्कीसेदेक शालेमका राजा थिए र सर्वोच्च परमेश्वरका पूजाहारी थिए। जब अब्राहाम लडाइँ जितेर आउन लागेका थिए, मल्कीसेदेकले उनलाई भेटे र आशीर्वाद दिए।

2 अनि अब्राहामले मल्कीसेदेकलाई आफूसित जति थियो त्यसको दशांश भाग दिए।

मल्कीसेदेक, शालेमका राजाको नाउँको दुइवटा अर्थ छ। पहिलो अर्थ हुन्छ, “धार्मिकताको राजा” र अर्को अर्थ हुन्छ “शान्तिको राजा।”

3 मल्कीसेदेकका माता-पिता को थिए र कहाँबाट आएका थिए त्यो कसैले जान्दैन। अनि उनी कहिले जन्मे र कहिले मरे त्यो पनि अज्ञात नै छ। उनी परमेश्वरको पुत्र जस्तै हुन् र उनी सदाकाल पूजाहारी भइरहन्छन्।

4 यसबाट, तिमीहरू बुझ्नसक्छौ कि मल्कीसेदेक एक जना खुबै महान पुरुष थिए। पितृ-प्रमुख अब्राहामले मल्कीसेदेकलाई आफूले युद्धमा जितेको जग्गेको दशांश भाग दिए।

5 अब नियमले भन्छ, लेवीको सन्तानबाट जो पनि पूजाहारीहरू बनिन्छन्, मानिसहरूबाट उसले दशांश पाउनु पर्छ। पूजाहारीहरू र तिनका मानिसहरू दुवै अब्राहामकै परिवारबाट हुन। तथापि पूजाहारीहरूले आफ्नै मानिसहरूबाट दशांश उठाउँछन्।

6 मल्कीसेदेक लेवीका सन्तानबाट आएका थिएनन्। तथापि उनले अब्राहामबाट दशांश पाए। अनि उनले अब्राहामलाई आशीर्वाद दिए जसलाई परमेश्वरले वचन दिएका थिए।

7 अनि सबै मानिसहरूले जान्दछन् कि जो ठूला मानिसहरू छन् साना मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिन्छन्।

8 ती पूजाहारीहरू दशांश पाउँछन् तर ती सबै बाँच्ने मानिसहरू मात्र हुन्। तर मल्कीसेदेक जसले अब्राहामबाट दशांश पाए, सदाकाल बाँचिरहन्छन्, जस्तो धर्मशास्त्रले भन्छ।

9 लेवीले मानिसहरूबाट दशांश पाउँछन्। तर यसो पनि भन्न सकिन्छ कि जब अब्राहामले मल्कीसेदेकलाई दशांश दिए लेवीले पनि दिए।

10 लेवी त्यस बेला जन्मेका थिएनन्। उनी त आफ्ना पुर्खा अब्राहामकै शरीरमा थिए जब मल्कीसेदेकलाई अब्राहामले भेटे।

11 यदि लेवी पूजाहारी-पद्धतिबाट आत्मिक पूर्णता पाउन सके अनि यदि यसै पूजाहारी-पद्धतिको आधारमा यी मानिसहरूलाई नियम दिइएको भए, हारूनको पूजाहारी दर्जाबाट नआई मल्कीसेदेकको पूजाहारी दर्जामा अर्कै पुजाहारी आउने के दरकार थियो?

12 अनि जब अर्कै किसिमको पूजाहारीपन चलाइन्छ भने विधान बढिलनु पर्छ।

13 हामी यो कुरा खीष्टको बारेमा भन्दैछौं। उहाँ अर्कै उपजातिका हुनुहुन्थ्यो। त्यस उपजाति कसैले पनि वेदीमा कहिल्यै सेवा गरेका थिएनन्।

14 यो स्पष्ट छ कि हाम्रा प्रभु यहूदाको वंशबाट आउनुभयो तर मोशाले त्यस वंशबाट पूजाहारीहरू हुने बारे केही कुरा गरेनन्।

येशू मल्कीसेदेक जस्तै एक पूजाहारी हुनुहुन्छ

15 अर्का एक पूजाहारी आउनुहुनेछ जो मल्कीसेदेक जस्तै छन्, भन्ने तथ्य बारे यो बहदा स्पष्ट हुन्छ।

16 उहाँ मानव नियम र विधानहरू अनुसार पूजाहारी हुनुभएन। उहाँ आफ्नो अनन्त जीवनको शक्तिद्वारा पूजाहारी हुनुभयो।

17 धर्मशास्त्रमा उहाँ बारे यो भनिएको छ “तिमी मल्कीसेदेक जस्तै सधैंको निम्ति पूजाहारी हो।”^{*}

18 अधिका नियम अब समाप्त भयो किनकि त्यो कमजोर र बेकार थियो।

* 7:17: भजनसंग्रह 110:4 बाट उद्धृत गरिएको।

19 मोशाको व्यवस्थाले कुनै कुरालाई पूर्ण बनाउन सकेन। अनि अब हामीलाई अझ असल आशा दिइएको छ जसबाट हामी परमेश्वरको नजिक आउन सकौं।

20 महत्वपूर्ण कुरो यो छ कि परमेश्वरले जब येशूलाई प्रधान पूजाहारी बनाउनुभयो, उहाँले प्रतिज्ञा लिनुभयो। जब अरूहरू पूजाहारी बने त्यहाँ कुनै प्रतिज्ञा थिएन।

21 तर ख्रीष्ट चाँहि परमेश्वरको प्रतिज्ञाद्वारा पूजाहारी बन्नुभयो। परमेश्वरले उहाँलाई भन्नुभयो,

“परमेश्वरले प्रतिज्ञा लिनुभयो

उहाँले आफ्नो मन परिवर्तन गर्नुहुने छैन।

‘तिमी सदा-सदालाई पूजाहारी हुनेछौ।’ ”

भजनसंग्रह 110:4

22 यसको अर्थ हो, येशू एक उत्तम करारको साक्षी हुनुभयो।

23 अन्य पूजाहारीहरूलाई पूजाहारी भइरहनबाट मृत्युले रोक्थ्यो। त्यसैले धेरै पूजाहारीहरू भए।

24 तर येशू सदा जीवित हुनुहुन्छ र आफ्नो पूजाहारीपन छोड्नु हुन।

25 यसैले जो पनि उहाँको मार्फत परमेश्वरकहाँ आउँछन् ख्रीष्टले तिनीहरूलाई बचाउनु हुन्छ। ख्रीष्टले यो सदाकाल गर्नसक्नु हुन्छ, किनभने जो परमेश्वरकहाँ आउँछ त्यसको सहायताको निम्ति उहाँ सधैं बाँच्नुहुन्छ।

26 यसर्थ उहाँ हामीलाई चाहिएको जस्तै प्रकारको प्रधान पूजाहारी हुनुहुन्छ। उहाँ पवित्र र निर्दोष हुनुहुन्छ। उहाँ शूद्र र पापीहरूका प्रभावदेखि टाढा हुनुहुन्छ। अनि उहाँ स्वर्गभन्दा पनि माथि उठेको हुनुहुन्छ।

27 उहाँ अरू पूजाहारीहरू जस्ता हुनुहुन्न जसले प्रत्येक दिन बली चढाउनु पर्थ्यो। तिनीहरूले पहिले ले आफ्नै पापहरूको लागि बली चढाउनु पर्थ्यो र त्यसपछि अरूहरूका पापको लागि। तर ख्रीष्टलाई त्यसो गर्नुपर्ने दरकार छैन। उहाँले आफैलाई सधैंको लागि एकै पल्ट बलीको रूपमा चढाउनु भयो।

28 व्यवस्थाले त तिनैलाई प्रधान पूजाहारी छान्छन् जो अरूहरू जस्तै कमजोर मानिसहरू हुन्छन्। तर परमेश्वरको प्रतिज्ञा व्यवस्थापछि आयो। परमेश्वरले लिनु भएको शपथका शब्दहरूले परमेश्वरका पुत्रलाई प्रधान पूजाहारी हुने बनायो। अनि ती पुत्र सधैंको लागि पूर्ण हुनुभयो।

8

येशू हाम्रा प्रधान पूजाहारी

1 हामी के भन्दै छौं त्यसको सार यो हो हाम्रा प्रधान पूजाहारी हुनुहुन्छ। उहाँ स्वर्गमा परमेश्वर को सिंहासनको दाहिनेपट्टि बसू भएको छ।

2 उहाँ परमपवित्र स्थानमा सेवा गर्नुहुन्छ। मानिसले होइन, परमेश्वरले बनाउनुभएको सत्य मन्दिरमा सेवा गर्नुहुन्छ।

3 हरेक प्रधान पूजाहारीको काम हुन्छ परमेश्वरलाई भेटी र बली चढाउने। यसर्थ, हाम्रा प्रधान पूजाहारीले पनि परमेश्वरलाई केही चढाउनु पर्छ।

4 यदि हाम्रा प्रधान पूजाहारी पृथ्वीमा हुनुभएको भए, उहाँ पूजाहारी हुनुहुँदैन थियो। म यसकारण यो भन्दैछु व्यवस्थाले चाहेको भेटी चढाउन त्यहाँ पूजाहारीहरू छँदैछन्।

5 वास्तवमा पूजाहारीहरूले गरेको सेवा त केवल स्वर्गमा भएका कुराहरूको नवकल र छायाँ मात्र हुन्। त्यसैकारण मोशाले जब पवित्र तम्बु तान्दै थिए परमेश्वरले उनलाई चेतावनी दिनुभयो, “याद गर तिमीले हरेक कुरो त्यसै अनुसार बनाउनु जुन तिमीलाई मैले पहाडमा देखाएँ।”^{*}

6 तर येशूलाई सम्पिएको काम अरू पूजाहारीहरूको काम भन्दा धेरै ठूलो थियो। उसै गरी, नयाँ करार जुन येशूले परमेश्वरबाट आफ्ना मानिसहरूलाई ल्याउनुभएको छ त्यो पनि पुरानो करारको भन्दा धेरै ठूलो छ। अनि नयाँ करार उत्तम प्रतिज्ञामा आधारित छ।^क

7 पहिलेको करारमा कुनै गल्ती नभएको भए दोस्रो करारको खाँचो पर्ने थिएन।

8 तर परमेश्वरले मानिसहरूमा केही भूल भेट्नुभयो। उहाँले भन्नुभयो,

“समय आउँदैछ,

जब म इस्राएलका मानिसहरूलाई र यहूदाका मानिसहरूलाई एउटा नयाँ करार दिनेछु।

9 यो करार त्यस्तो हुने छैन जस्तो मैले तिनका पुर्खाहरूलाई दिएँ।

* 8:5: प्रस्थान 25:40 बाट उद्धृत गरिएको।

त्यो करार मैले दिएँ जब मैले तिनीहरूका हात पक्रें र मिश्रदेशबाट ल्याएँ।

तर मैले दिएको करारको अनुसरण तिनले गरेनन्

तब मैले तिनीहरूबाट आफ्नो मुख फर्काएँ, परमेश्वर भन्नुहुन्छ।

10 म यो नयाँ करार

झाएलका मानिसहरूलाई भविष्यमा दिनेछु, परमेश्वर भन्नुहुन्छ।

म आफ्नो करार तिनका मनमा हालिदिनेछु,

म आफ्नो करार तिनका हृदयमा लेखिदिनेछु।

म तिनका परमेश्वर बन्नेछु,

र ती मेरा प्रजाहरू बन्नेछन्।

11 अब उप्रान्त कसैले आफ्ना सह-वासीलाई अथवा आफ्ना भाइ बहिनीले प्रभुलाई चिन्न सिकाउनु पर्दैन, किन?

किनकि सबै मानिसले चाहे दुलाबढा होऊन् चाहे सानातिना होऊन् मलाई चिन्नेछन्।

12 मेरो विरोधमा तिनीहरूले गल्ती कुराहरू गरे म क्षमा दिनेछु,

अनि अब उप्रान्त म तिनका पापहरूको याद राख्ने छैन।”

यर्मिया 31:31-34

13 यसर्थ परमेश्वरले यसलाई नयाँ करार भन्नुभयो र पहिलोलाई पुरानो ठहर्याउनु भयो। अनि पुरानो र बेकार चाँडै हराएर जानेछ।

9

पुरानो करार अनुसार आराधना

1 अधिल्लो करारमा आराधनाको तरिकाहरू छन्। अनि आराधनाको लागि मानिसले बनाएको ठाउँ थियो।

2 त्यो ठाउँ पालभित्र हुन्छ। पालभित्रको पहिलो कोठालाई पवित्रस्थान भनिन्थ्यो जहाँ परमेश्वरलाई दीप, रोटी चढाउनलाई टेबल हुन्थे।

3 दोस्रो पर्दा पछिल्लिर, दोस्रो कोठा हुन्थ्यो जसलाई महा-पवित्रस्थान भनिन्थ्यो।

4 त्यस ठाउँमा सुनको सामदान र सुनको मोहोरिएको करारको सन्दूक थियो। सन्दूकभित्र मन्त्र राखेको सुनको भाँडो, कोपिला लागेको हासूनको लौरो र करारका शिला-पाटीहरू थिए। जसमा पुरानो करारको दश आज्ञा कुँदिएका थिए।

5 बाकसको मास्तिर करुणाको आसनमाथि परमेश्वरको महिमा दर्शाउन एक जोडी स्वर्गदूतहरू थिए। तर अहिले हामी यी कुराहरूको विस्तारपूर्वक चर्चा गर्न सक्दैनौं।

6 यस प्रकारले पाल मिलाइएको हुन्थ्यो। तब प्रतिदिन पूजाहारीहरू आराधनाकोलागि बाहिर पट्टिको पवित्र स्थान भित्र पर्थे।

7 तर भित्रपट्टिको दोस्रो कक्षमा प्रधान पूजाहारी मात्र पस् पाउँथे, त्यो पनि वर्षमा एकपल्ट, अनि त्यसबेला पनि आफूसित रगत नलिई उनी पस् सक्दैन थिए। उनले त्यो रगत परमेश्वरलाई उनको आफ्नै र अरू मानिसहरूका अन्जानमा भएका पापहरूको लागि चढाउँथे,

8 पवित्र आत्माले ती दुइ अलग-अलग कक्ष हामीलाई यो सिकाउन प्रयोग गर्नुहुन्थ्यो कि जातिञ्जेल त्यहाँ थियो हाम्रा निम्ति महा-पवित्र स्थान खुल्ला हुँदैन थियो।

9 आज यो हामीलाई एउटा उदाहरण भएको छ। यसले स्पष्ट गर्छ कि परमेश्वरलाई चढाएको बलि र भेटीले आराधना गर्ने स्वच्छ बनाउन सक्दैन थियो। यो बलिहरूले आराधना गर्नेलाई हृदयमा पूर्ण पर्दैन थियो।

10 ती बलिहरू र भेटीहरू त खालि खाने, पिउने र सविशेष नुहाउने विषयमात्र थिए। ती खाली शरीरका विधिहरू मात्र थिए हृदयका थिएनन्। परमेश्वरको नयाँ तरिका नआउञ्जेल सम्म परमेश्वरद्वारा यी विधिहरू बनाइएका थिए।

नयाँ करार अनुसार आराधना

11 प्रधान पूजाहारीको रूपमा ख्रीष्ट राम्रा कुराहरूका निम्ति आउनुभएको छ जुन कुरा आज हामीसित छ। तर उहाँले अरू पूजाहारीहरूले गरे झे पालमा आराधना गर्नुहुन्न। उहाँको आराधना स्थान पाल भन्दा राम्रो र पक्का छ जुन यस संसारमा छैन र मानिसद्वारा बनाइएको होइन।

12 ख्रीष्ट महा-पवित्र स्थानमा सँधैँको लागि एकै पल्ट पस्भयो उहाँ महा पवित्र स्थानमा आफ्नै रगत लिएर पस् भयो। बाखा र बहरहरूको रगत होइन। ख्रीष्ट त्यहाँ पस्भयो र सदाको निम्ति हामीलाई छुट्कारा दिलाउनु भयो।

13 अशुद्ध मानिसहरूलाई बाखाको र बहरको रगत अनि कोरलीको खरानी छर्केर शुद्ध पारिन्थ्यो। तर रगत र खरानीले मानिस शारिरिक रूपले मात्र शुद्ध हुन्थ्यो।

14 यसकारण ख्रीष्टको रगतले यी कुराहरू भन्दा धेरै कुरा गर्नसक्छ। ख्रीष्टले आफैलाई अनन्त आत्माद्वारा परमेश्वरप्रति पूर्ण बलि चढाउनु भयो। उहाँको रगतले हाम्रो हृदयलाई दुष्कर्महरूदेखि शुद्ध बनाउँछ जसमा कि हामीले जीवित परमेश्वरलाई आराधना गर्न सक्नेछौं।

15 ख्रीष्टले परमेश्वरबाट आफ्ना मानिसहरूलाई एउटा नयाँ करार ल्याउनु हुन्छ, जसमा कि परमेश्वरले बोलाउनुभएका मानिसहरूले उहाँका वचन अनुसारका सबै कुरा पाउन सक्नु। परमेश्वरका मानिसहरूले ती कुराहरू सधैंको लागि राख्न सक्छन्। पहिलो करारमा रहेर मानिसहरूले गरेको पापको मोचनको निम्ति ख्रीष्टले आफ्नो प्राण दिनुभयो र त्यसकारण परमेश्वरका मानिसहरूले अब ती कुराहरू पाउनसक्छन्। मानिसहरूलाई ती पापहरूबाट मुक्त गर्न, ख्रीष्टले आफ्नो प्राण दिनुभयो।

16 जब मानिस मर्छ, उसले आफू पछि इच्छा-पत्र छोड्दछ। तर इच्छा-पत्र बनाउने मानिस मरेको प्रमाण हुनुपर्छ।

17 मानिस जीवित रहून्जेल उसको इच्छा-पत्रको कुनै अधिकार हुँदैन। इच्छा-पत्रलाई मानिसको मृत्युपछि मात्र चलाउन सकिनेछ।

18 पहिलो करार पनि त्यस्तै हो। नियम उपयोगमा ल्याउन अघि त्यहाँ रगत हुनुपर्ने थियो।

19 पहिले मोशाले सबै मानिसहरूको अघि नियमको एक-एक आज्ञा सुनाउँथे त्यसपछि बाछा र बाखाको रगत पानीसित मिसाएर नियमको पात्रो अनि रातो उनी लाउथे र सबै मानिसहरूमाथि हिसपको हाँगाहरूले छर्किदिन्थे।

20 अनि मोशाले भने, “यो परमेश्वरले तिमीहरूलाई अनुसरण गर्न भनी दिनुभएको नियमको रगत हो।”[☆]

21 उसरी नै मोशाले त्यो रगत पवित्र स्थानमाथि र आराधनामा प्रयोग गरिने सबै सामानहरूमाथि छर्किन्थे।

22 व्यवस्थाले भन्छ प्राय सबै जसो चीजहरू रगतले शुद्ध पार्छ। अनि रगत बिना पाप क्षमा हुन सक्दैन।

येशूको बलिदानले पापहरू पखालिन्छ

23 यी सबै स्वर्गीय कुराहरूको नक्कल मात्र हुन्। यी सबै नमूनाहरूलाई पशुको बलिले शुद्ध पार्नु पर्थ्यो। तर स्वर्गका सक्ली कुराहरू यी भन्दा असल बलिहरूले स्वच्छ पार्नुपर्छ।

24 ख्रीष्ट परम-पवित्र स्थानमा जानु भयो जुन स्थान मानिसले बनाएको थिएन। त्यो नक्कल थिएन तर मौलिक स्थान थियो। ख्रीष्ट हाम्रो सहायताका निम्ति परमेश्वरको अघि अहिले देखापर्न स्वर्गनै जानु भयो।

25 प्रधान पूजाहारी परमपवित्र स्थानमा वर्षमा एकपटक पस्छन्। उनले त्यहाँ चढाउनलाई रगत लिएर जान्छन्। तर उनले आफ्नै रगत अर्पण गर्दैनन् जस्तो ख्रीष्टले गर्नुभयो। ख्रीष्ट स्वर्ग जानु भयो तर अरू पूजाहारीहरूले जस्तो घरि-घरि चढाएर जस्तो आफूलाई धेरै पटक चढाउन होइन।

26 यदि ख्रीष्टले आफूलाई धेरै पटक चढाउनु भएको भए, सृष्टिको शुरूदेखिनै उहाँले धेरै पल्ट कष्टभोग्नु पर्ने थियो। तर ख्रीष्ट आउनुभयो अनि एकै पल्ट मात्र आफूलाई अर्पण गर्नुभयो। अनि एउटै अर्पण सधैं भरिको लागि पर्याप्त थियो। जब यो संसार अन्त्य तिर नजिकिँदै थियो, येशू यस संसारमा आउनुभयो। आफैलाई एउटा बलि बनाएर पाप हटाउनलाई ख्रीष्ट आउनुभयो।

27 सबैले एकपल्ट मर्नेपर्छ। मरेपछि उसको न्याय हुन्छ।

28 यसर्थ धेरैका पापहरू हटाउन, ख्रीष्टले एकै पल्ट आफूलाई बलि दिनुभयो। ख्रीष्ट दोस्रो पटक आउनुहुँदछ तर मानिसको पापको निम्ति होइन, उहाँ दोस्रो पटक तिनीहरूको मुक्तिको निम्ति आउनुहुनेछ जसले, उहाँलाई पखिरहेका छन्।

10

ख्रीष्टको बलिदानले हामीलाई पूर्ण बनाउँछ

1 व्यवस्थाले त हामीलाई भविष्यमा आउने असल वास्तविकताको धमिलो चित्र मात्र देखायो। व्यवस्था वास्तविकताको साँचो रूप होइन। त्यस व्यवस्थाले त मानिसहरूलाई हरेक साल त्यही बली चढाउन सिकाउँछ। परमेश्वरलाई पुजन आउनेहरूले त्यही बलि चढाउन छोड्दैनन्। तर व्यवस्थाले ती मानिसहरूलाई कहिल्यै पूर्णतातिर डोर्‍याउन सकेन।

2 व्यवस्थाले तिनीहरूलाई पूर्णतातिर डोर्‍याउन सक्ने भए बलिहरू धेरै अघि नै शेष भइसकेका हुने थिए। ती मानिसहरू आफ्ना पापहरूबाट पहिल्यै शुद्ध भइसक्ने थिए। अनि आफ्ना पापहरूको लागि तिनीहरूले आफूलाई अपराधी अनुभव गर्ने थिएनन्। तर व्यवस्थाले त्यो गर्न सक्दैन।

3 यी बलिहरूले त प्रत्येक वर्ष मानिसहरूलाई आफ्ना पापहरू सम्झाउने काम मात्र गर्छ।

4 किनकि बहर र बाखाहरूको रगतले पापहरू पखाल्न सक्दैन।

5 तसर्थ जब येशू पृथ्वीमा आउनुभयो उहाँले भन्नुभयो,

☆ 9:20: प्रस्थान 24:8 बाट उद्धृत गरिएको।

- “तपाईं बलि र भेटीहरू चाहनुहुन्न,
तर तपाईंले मेरा निम्ति एउटा शरीर तयार गर्नुभयो।
6 बलि चढाइएका र डढाइएका पशुहरूले तपाईं प्रसन्न हुनुहुन्न।
पापहरू पन्छाउन चढाइएका बलिले तपाईं प्रसन्न हुनुहुन्न।
7 तब मैले भने, ‘परमेश्वर म यहाँ छु,
व्यवस्थाको किताबमा मेरो बारे लेखिएको छ।
तपाईंले चाहेको काम गर्न म आएको छु।’ ”

भजनसंग्रह 40:6-8

- 8 उहाँ पहिले भन्नुहुन्छ, “तपाईं भोग र अर्पण, होम-बलि र पाप-बलिहरू तपाईं चाहनु हुन्न र तिनीहरूले तपाईं प्रसन्न पनि हुनुहुन्न।” यी बलिहरू चढाइन्छ किनभने यिनीहरू व्यवस्थाले चाहन्छ।
9 त्यसपछि उहाँले भन्नुभयो, “हे परमेश्वर, म यहाँ छु। तपाईंले चाहनुहुने काम पूरा गर्न म आएको छु।” यसरी परमेश्वरले बलि चढाउने पहिलेको चलनलाई समाप्त गर्नुहुन्छ र आफ्नो नयाँ तरिका शुरू गर्नुहुन्छ।
10 येशू ख्रीष्टले परमेश्वरले चाहनु भएको काम गर्नुभयो। त्यसै कारणले ख्रीष्टको शरीरको बलिदानले हामी पवित्र तुल्याइएका छौं। ख्रीष्टले सद्दालाई एकैपल्ट आफूलाई बलिदान गरि दिनुभयो।
11 प्रत्येक दिन, पूजाहारीहरू खडा हुन्छन् र आफ्नो धार्मिक कर्म गर्छन्। पूजाहारीहरूले त्यही बलि घरि-घरि चढाउँछन्, तर ती बलिहरूले कहिल्यै पापहरू हटाउँदैनन्।
12 तर ख्रीष्टले पापको निम्ति सँधैलाई एकै पल्ट बलि चढाउनुभयो तब ख्रीष्ट परमेश्वरको दाहिनेपट्टी बस्युभयो।
13 अब उहाँ आफ्ना सारा शत्रुहरू आफ्नो नियंत्रणमा नआउज्जेल पखिरेनु भएको छ।
14 एउटै बलिले सँधैको निम्ति ख्रीष्टले तिनीहरूलाई परिपक्व बनाउनु भयो, ज-जसलाई उहाँको बलिले पवित्र गराउँदैछ।
15 पवित्र आत्माले पनि हामीलाई यसबारे साक्षी दिन्छ। पहिले उहाँ भन्नुहुन्छ,

- 16 “त्यो करार यही हो जुन भविष्यमा आफ्ना मानिसहरूलाई बताउँनेछ।
म आफ्ना नियम तिनका हृदयमा हालिदिनेछु।
म आफ्ना नियम तिनका मनमा राखिदिन्छु, प्रभु भन्नुहुन्छ।”

यर्मिया 31:33

- 17 तब उहाँ भन्नुहुन्छ:

“अनि म तिनका पापहरू र अधर्मलाई क्षमा दिनेछु,
र म यी कुराहरू उप्रान्त फेरि कहिल्यै सम्झने छैन।”

यर्मिया 31:34

- 18 अनि जब यी सबको क्षमा हुन्छ त्यहाँ पापहरूका निम्ति बलिदानको फेरि कहिल्यै खाँचो पर्ने छैन।

परमेश्वरको नजिक आऊ

- 19 यसर्थ, दान्य-भाइ, दिदी-बहिनीहरू, परम-पवित्र स्थानमा पस्र हामी पूर्ण स्वतंत्र छौं। येशूको रगतको कारणले हामी बिना कुनै डर जानसक्छौं।
20 अनि येशूले हाम्रो निम्ति खोलिदिनु भएको एउटा नयाँ र जिउँदो बाटोबाट हामी प्रवेश पाउन सक्छौं। यस नयाँ बाटोले पर्दातिर डोर्चाउँछ, जुन ख्रीष्टको शरीर हो।
21 जो हाम्रा महाप्रधान पूजाहारी हुनुहुन्छ जसले परमेश्वरका घर चलाउनु हुन्छ।
22 शुद्ध जलले हाम्रा शरीर धोइएका छन्, हामी शुद्ध पारिएका छौं र अपराधबाट मुक्त बनाइएका छौं। यसकारण हामी चोखो हृदय लिएर आफ्ना विश्वासले ढक्क भएर परमेश्वरको नजिक आउँछौं।
23 हामीले आफूमा भएको आशलाई धाम्नुपर्छ र आफ्नो आशा बारे, मानिसहरूलाई बताउन छोडनु हुँदैन। आफूले वचन दिनुभएको कुरा परमेश्वरले गर्नुहुनेछ भन्ने कुरा हामी पत्याउनसक्छौं।

विश्वासमा दृढ हौ र एकअर्कालाई सघाऊ

- 24 हामीले एक अर्कालाई विचार गर्नुपर्छ अनि प्रेम देखाउन र राम्रो काम गर्न हामी एक-अर्कालाई कतिसम्म सक्रियतापूर्वक उत्साहित गर्न सक्छौं त्यो हेर्नुपर्छ।

25 हामीसँग भेट हुनाबाट तर्किन हुँदैन। कतिपय मानिसहरू त्यसै गर्दछन्। हामीले एक अर्कालाई भेट्नु र सघाउनु पर्छ, तिमीहरूले यसै गर्नुपर्छ किनकि दिन* अझै नजिक-नजिक आउँदै छ।

ख्रीष्टबाट मुख नफर्काउ

26 सत्यको ज्ञान पाए पछि पनि हामीले जानी-जानी पाप गर्न छोडेनौं भने त्यो पापहरू पखाल्ने कुनै बलिदान हुने छैन।

27 यदि हामी सधैं पापकर्ममा लागि रह्यौं भने, हामीले एउटा भयंकर निर्णय र भयङ्कर अग्निलाई पछिनु पर्नेछ जसले परमेश्वरका विरोधमा भएकाहरूलाई नष्ट गर्नेछ।

28 यदि कसैले मोशाको व्यवस्थालाई अस्वीकार गरे ऊ दुइ वा तीन साक्षीहरूको प्रमाणको आधारमा दोषी ठहरिन्थ्यो। उसलाई क्षमा दिइदैन थियो तर उसलाई मृत्युदण्ड दिइन्थ्यो।

29 जसले परमेश्वरका पुत्रलाई हेला गर्छ र नयाँ करारको रगतलाई आदर गर्दैन र जसले अनुग्रहको आत्मालाई अपमान गर्छ त्यस्ता मानिसलाई तिमीहरू के सम्झन्छौ? त्यस मानिसले निश्चय नै खुबै कठोर दण्ड पाउनेछ। त्यस रगतले उसलाई पवित्र बनाएको थियो।

30 हामी जान्दछौं कि परमेश्वरले भन्नु भयो, “म मानिसहरूलाई तिनका गलती कामहरूका निम्ति दण्ड दिनेछु। म तिमीहरूलाई तिनका कामको प्रतिफल दिनेछु।”^{*} परमेश्वरले यसो पनि भन्नुभयो, “परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई न्याय गर्नुहुनेछ।”[☆]

31 जीवित परमेश्वरको हातमा पर्नु पापीलाई डरलाग्दो कुरो हो।

आफूसित भएको उत्साह र आनन्द नगुमाउ

32 ती दिनसम्म जब प्रथम पल्ट तिमीहरूले सत्यको शिक्षा पाएका थियो। तिमीहरूले दूलो संघर्ष गर्नु परेका थियो र धेरै दुख खप्नु परेको थियो, तर तिमीहरू दृढ नै रह्यौ।

33 कहिले-काहीँ मानिसहरूले तिमीहरूलाई फोहोरी कुरा गरे अनि धेरैका अघि गाली गरे। अनि कहिले-काहीँ यस्ता व्यवहार गरिएकाहरूलाई तिमीहरूले सघायौ।

34 हो तिमीहरूले त्यस्ता मानिसहरूलाई जेलमा सघायौ र तिनीहरूको दुःखहरू बाँझौ। अनि आफूसित भएको हरेक थोक हराउँदा पनि हर्षित नै रह्यौ। तिमीहरू प्रसन्न नै रह्यौ किनकि तिमीहरूसित केही थियो जो उत्तम छ र त्यो सदाकाल रहिरहने छ भन्ने जान्दथ्यौ।

35 यसर्थ उत्साह नहराऊ जुन तिमीहरूको अतीतमा थियो। तिम्रा उत्साहलाई प्रशस्त पुरस्कार दिइन्छ।

36 तिमीहरूलाई चाहिएको धैर्य हो। परमेश्वरले चाहनु भएको कुरो गरेपछि उहाँले वाचा गरेको कुरो तिमीहरूले पाउने छौ।

37 चाँडै नै,

“जो आउनु हुँदछ आउनु नै हुनेछ। उहाँले विलम्ब गर्नु हुनेछैन।

38 जो अहिले मसित धर्मी छ उसको विश्वासको कारणले जीवन पाउने छ। तर यदि त्यस मानिसले भयले मुख फर्काउँछ भने म उसित प्रसन्न रहनेछैनौं।”

हबकुक 2:3-4

39 तर हामी तिनीहरू मध्येका होइनौं जो डरले फर्कन्छन् र नष्ट भएकाछन्। होइन हामी त विश्वास भएका मानिसहरू हौं, र बचाइएका छौं।

11

विश्वास

1 विश्वासको अर्थ हो, हामीले आशा गरेका कुराहरूको निश्चित छ। अनि विश्वासको अर्थ हुन्छ हामीले कुनै कुरालाई नदेखेता पनि त्यो वास्तविक छ भन्ने जान्नु।

2 प्राचीन कालका मानिसहरूसित परमेश्वर प्रसन्न हुनुहुन्थ्यो; किनकि तिनीहरूमा यस्तै विश्वास थियो।

3 विश्वासद्वारा हामी बुझ्दछौं कि परमेश्वरले आफ्नो आदेशद्वारा यो संसारको सृष्टि गर्नुभयो। यसले हामी बुझ्दछौं जो दृश्य छ त्यो कुनै अदृश्यद्वारा बनाइएको थियो।

* 10:25: त्यस दिन अथवा त्यो दिन जुन दिन ख्रीष्ट सबै मानिसहरूलाई न्याय गर्न आउनु हुनेछ अनि आफ्नो मानिसहरूलाई उहाँसँग बस लिएर जानुहुनेछ।

☆ 10:30: व्यवस्था 32:35 बाट उद्धृत गरिएको। ☆ 10:30: व्यवस्था 32:36 बाट उद्धृत गरिएको।

4 कयिन र हाबिल दुवैले परमेस्वरलाई भेटिहरू चढाए। तर हाबिलको विश्वास थियो, त्यसैले उनले परमेस्वरलाई असल भेटिहरू चढाए। परमेस्वर हाबिलको भेटिहरूले प्रसन्न हुनुभयो। अनि उनको विश्वासको कारणले, उनी असल मानिस कहलाइए। हाबिल मेरे तर उनको विश्वास अझै ज्यै छ।

5 हनोकलाई यस संसारबाट माथि उठाइयो। उनी भरेनन्। धर्मशास्त्रले भन्छ, उनी माथि लगिनु भन्दा अघि उनले साँच्चोसित परमेस्वरलाई प्रसन्न पारे। पछि मानिसहरूले हनोकलाई देखेनन्, कारण परमेस्वरले उनलाई आफूसित रहन उठाइसकेका थिए। हनोकको विश्वासकै कारणले यस्तो भएको थियो।

6 विश्वास बिना कसैले परमेस्वरलाई खुशी बनाउन सक्दैन। जो परमेस्वरमा आउँछ उसले परमेस्वर सत्य हुनुहुन्छ भन्ने जान्नुपर्छ र जसले साँच्चोसित उहाँलाई पाउन चाहन्छ ती मानिसहरूलाई परमेस्वरले पुरस्कृत गर्नुहुन्छ भन्ने विश्वास गर्नुपर्छ।

7 नूहले त्यसबेला सम्म जुन देखेकै थिएनन् त्यसको लागि उनलाई परमेस्वरले चेतावनी दिनुभयो, परमेस्वर प्रति नूहको विश्वास र श्रद्धा थियो। यसर्थ उनले आफ्नो परिवारलाई बचाउन एउटा ठूलो जहाज बनाए। आफ्नो विश्वासले संसार गल्ती छ भन्ने उनले देखाए अनि विश्वासद्वारा परमेस्वरका धर्मि बनिने ती मानिसहरूमध्ये उनी एकजना भए।

8 परमेस्वरले अब्राहामलाई अर्कै ठाउँको यात्रा गर्न अह्वाउनु भयो जुन उहाँले उनलाई दिने वचन दिनुभएको थियो। त्यो अर्को ठाउँ कुन हो र कहाँ छ, त्यसको ज्ञान अब्राहामलाई थिएन। तर परमेस्वरको आज्ञा मानेर उनले यात्रा शुरू गरे किनकि उनको विश्वास थियो।

9 परमेस्वरले उनलाई दिन्छु भनी वचन दिएको देशमा गएर उनी बसे। अब्राहाम त्यस देशमा एउटा परदेशी जस्तो भएर बसे किनकि उनी त्यहाँका थिएनन्। उनले यसै गरे किनभने उनको विश्वास थियो। उनी त्यस देशमा गए अनि इसहाक र याकूबसित पालमा बसे। इसहाक र याकूबले पनि परमेस्वरबाट यस्तै वचन पाएका थिए।

10 अब्राहाम एउटा बलियो जग भएको नगरको प्रतीक्षामा थिए, जसलाई बनाउने र सृष्टि गर्ने परमेस्वर नै हुनुहुन्छ।

11 अब्राहाम नानीहरू जन्माउन नसक्ने बूढा थिए र सारा पनि बाँझी थिए। तर परमेस्वरमा विश्वासकै कारणले उनी बाबु भए। उहाँले वचन पूरा गर्नुहुन्छ भनी अब्राहामले परमेस्वरलाई पत्याए गरे।

12 उनी यति बूढा थिए कि उनी प्राय मृत नै थिए। बाँच्न आशा समेत कमै थियो। तर त्यस्ता मानिसबाट संसारमा ताराहरू जन्ति कै असंख्य र बगरमा बालुवाको कणहरू जतिकै अनगन्ती सन्तानहरू जन्मे।

13 यी सबै मानिसहरू आम्रण विश्वासमा बाँचे। तिनीहरूले परमेस्वरको वचन अनुसारका कुराहरू पाएनन्। तर टाडाबाट तिनलाई देखे र सन्तुष्ट बने अनि त्यसैमा आनन्दित बने। आफु त यस संसारमा यात्री र परदेशी मात्र हौं भन्ने तथ्य तिनीहरूले स्वीकारे।

14 जब मानिसहरूले यसलाई त्यसरी नै स्वीकार गर्दछन्, तिनले देखाउँछन् कि तिनीहरू यो भन्दा एउटा आफ्नै देशको प्रतीक्षामा छन्।

15 तिनीहरूले आफूले छोडेको देशको याद गर्दा हुन् त फर्केर जाने अवसर तिनीहरूले पाउन सक्ने थिए।

16 तर तिनीहरू एउटा उत्तम देश, एउटा स्वर्गीय देशको प्रतीक्षामा थिए। यसर्थ परमेस्वरले तिनीहरूका परमेस्वर ठहरिनुमा लज्जित हुनुहुन्न, किनभने परमेस्वरले तिनीहरूका निम्ति एउटा नगर बसाइदिनुभएको थियो।

17-18 अब्राहामको विश्वासको परीक्षा लिन परमेस्वरले उनलाई इसहाकको बलि दिन भन्नुभयो। अब्राहामले विश्वासले त्यसो गरे। उनलाई परमेस्वरले प्रतीक्षा गराउनुभएको थियो। परमेस्वरले अब्राहामलाई पहिल्यै भन्नुभएको थियो “इसहाकबाटै तिम्ना सन्तान बढ्ने छन्।”^{१७} तर, अब्राहाम आफ्नो एक मात्र छोरोको बलि दिन तयार थिए। उनले विश्वासले यसो गरे।

19 अब्राहामलाई विश्वास थियो कि परमेस्वरले मानिसलाई मृत्युबाट समेत उठाउन सक्नुहुन्छ। अनि साँच्चै जब परमेस्वरले इसहाकलाई मृत्युदेखि बचाउनुभयो, अब्राहामले इसहाकलाई मृत्युबाट फिर्ता पाए।

20 इसहाकको पनि विश्वास थियो त्यसैले उनले याकूब र एसावलाई तिनीहरूका भविष्यको लागि आशीर्वाद दिए।

21 अनि उनले आफ्नो मृत्यु-शैथ्यामा आफ्नो लौरीको टुप्पामा अडिई परमेस्वरको उपासना गर्दै, यूसुफका प्रत्येक छोराहरूलाई आशिष दिए। किनकि याकूबको विश्वास थियो।

22 अनि उहाँको मृत्युकालमा यूसुफले इज्राएलीहरूले मिश्रदेश छोड्ने भविष्यवाणी गरे। विश्वासकै कारणले उनले आफ्नो दफनबारे आदेश दिए।

23 विश्वासकै कारणले, मोशाका माता-पिताले तिनलाई तीन महीना सम्म लुकाएर राखे। मोशा सुन्दर बालक थिए। तिनीहरू राजाको आदेश अस्वीकार गर्न डराएनन्।

24-25 मोशा बढेर ठूला भए। आफ्नो विश्वासको कारणले उनले आफूलाई फिरऊनकी छोरीको छोरा कहलाउन चाहेनन्। उनले पापको आनन्द मनाउन चाहेनन्। यी आनन्द क्षणिक हुन्छन्। बरू परमेस्वरका मानिसहरूसित रही कष्ट भोग्नु रूचाए। उनले यो विश्वासको कारणले गरे।

१७ 11:17-18: उपति 21:12 बाट उद्धृत गरिएको।

26 मोशाले मिश्रदेशको भण्डार भन्दा खीष्टको लागि भोगेको दुःख अझ ठूलो सम्पत्ति हो भन्ने विचार गरे। मोशाले परमेश्वरबाट पुरस्कार पर्खिँहेथे।

27 विश्वासकै कारणले उनले मिश्रदेश छोडे। उनी राजाको रिसदेखि डराएनन्। उनी डटिरहे, जस्तो कि अदृश्य परमेश्वरलाई उनी देख्नसक्छन्।

28 उनले निस्तार-चाडको भोज तयार गरे अनि मृत्यु दूतलाई यहूदीहरूका जेठा छोराहरू मार्नबाट रोक्न उनले दैलामाथि रगत छर्के। यो उनले विश्वासले गरे।

29 अनि मोशाले डोर्याएका सबै मानिसहरूले सृजना जमीनमाथि जस्तो लाल समुद्र हिडेर तरे। तिनीहरूले यो विश्वासले गरे। तर मिश्रदेशवासीहरू त्यसरी नै तर्न खोज्दा डुबे।

30 परमेश्वरका मानिसहरूको विश्वासको कारणले, यरीहोको पर्खाल ढल्यो। उनीहरू पर्खालका वरिवरि सात दिनसम्म घुमेपछि त्यो ढल्यो।

31 राहाब भन्ने एउटी वेश्याले झमाएली जाससहरूलाई साथीहरूलाई झैं स्वागत र सहायता गरी। अनि उसको विश्वासको कारणले आज्ञा नमान्ने अरू मानिसहरूसित ऊ चाँहि नाश भइनन्।

32 के मैले अझै धेरै उदाहरणहरू दिइरहनु पर्छ? गिदोन, बाराक, शिमसन, यित्तहका बारेमा, दाऊद, शामूएल र अगमवत्कारका बारेमा भन्न मसित पर्याप्त समय छैन।

33 आफ्ना विश्वासको कारणले कसैले राज्यहरू जिते, अरू कसैले असल कर्महरू गरे, कसैले परमेश्वरको वचन पाउन सफल भए। आफ्नो विश्वासले नै कसैले सिंहहरूका मुख थुने।

34 कसैले आगोको ज्वाला रोके र कोही तरवारका धारबाट उम्के। विश्वासको कारणले तिनीहरूले यी सब गरे। दुर्बलहरू शक्तिशाली बनाइए, युद्धमा शक्तिशाली भए, तिनीहरूले शत्रुहरूमाथि विजय पाए।

35 मृतहरूलाई बौराई उठाइयो र घरमा तिनका स्त्रीहरूका हातमा सुम्पिदिइयो। अरूहरूले छुटकारा हुनदेखि आफैँले अस्वीकार गरे। तिनीहरूलाई सताएर मारियो। तिनीहरूले यसै गरे किनकि तिनीहरू अझ राम्रो जीवनमा उठ्न चाहन्थे।

36 कति जनाको हँसो उडाइयो कतिलाई कोराले चुटियो, अनि कतिलाई साङ्गालोले बाँधेर कैदखानामा फर्काइयो।

37 कतिलाई ढुङ्गाले हिकोएर मारियो, र कतिलाई चिरेर दुइ फ्याक पारियो। कतिलाई तरवारले छिनाइयो। कसै-कसैले भेडा र बाघाका छाला लाउँथे, तिनीहरू गरीब, सताइएका र अरूले दुर्व्यवहार गरिएकाहरू थिए। यस्ता मानिसहरू पाउन संसार योग्य थिएन।

38 यी पुरुषहरूलाई राष्ट्र यो संसार उचित थिएन। तिनीहरू पाहाड र मरुभूमिहरूमा भड्कहिँड्थे, पृथ्वीका ओडार र गुफातिर बसिहिँड्थे।

39 यी सबै तिनका विश्वासमा परिचित छन्। तर परमेश्वरको वचन तिनीहरू कसैले पाएनन्।

40 परमेश्वरले हामीलाई केही ठूलै कुरो दिने योजना गर्नु भएको थियो ताकि हामीसँग तिनीहरू पूर्ण बनाइन सकिन्छ।

12

हामीले येशूको उदाहरणको अनुसरण गर्नुपर्छ

1 हाम्रा वरिपरि विश्वासी मानिसहरू धेरै छन्। तिनीहरूका जीवनीले विश्वास के हो त्यो हामीलाई सिकाउँछ। यसर्थ, हामी तिनीहरू जस्तै हुनुपर्छ। हामीले पनि आफ्नो दौड नरोकिई दगुनु पर्छ। यदि दौडमा केही बाधा आउँछ भने त्यसलाई फर्काउनु पर्छ। अनि हामीलाई सजिलै फँसाउने पापलाई पनि हटाउनु पर्छ।

2 हामीले सदा येशूको उदाहरणको पनि अनुसरण गर्नु पर्छ। हाम्रा विश्वासको निम्ति येशू अगुवा हुनुहुन्छ र उहाँले हाम्रा विश्वासलाई पूर्ण गर्नुहुन्छ। उहाँले क्रूसमा मृत्यु अँगाल्नु भयो। परमेश्वरको अघि आनन्दको लागि, उहाँले क्रूसको कशलाई झेलनु भयो। अहिले उहाँ परमेश्वरको सिंहासनको दाहिनेपट्टि बसुभएको छ।

3 विवादहरू सहनुहुने येशूलाई विचार गर जब पापीहरूले उहाँलाई सताए, उहाँले सहनु भयो। हताश नबन? तर धीरज बन अनि येशूको बारेमा सम्झ।

परमेश्वर पिता जस्तै हुन्

4 तिमीहरू पापको विरुद्ध लड्दैछौ, तर अहिले सम्म तिमीहरूलाई रगत बगाउनु पर्ने अवस्थामम्म पुगेका छैनौ।

5 तिमीहरू परमेश्वरका पुत्रहरू हो, त्यसैकारण तिमीहरूलाई उहाँले अती दिनुहुन्छ। तिमीहरूले उहाँका शब्दहरू भुलेका छौ:

“मेरो छोरा! परमेश्वरको अनुशासन हल्कासित नलेऊ,

तिमी हताश नबन, जब प्रभुले तिमीहरूलाई सुधार्नुहुन्छ।

6 प्रभुले जसलाई प्रेम गर्नुहुन्छ, उहाँले तिनीहरूलाई अनुशासित गर्नुहुन्छ, जसलाई आफ्नो छोरा ठान्नुहुन्छ प्रत्येकलाई उहाँ दण्ड दिनुहुन्छ।”

हितोपदेश 3:11-12

7 त्यसैले हरेक दुःखलाई पिताको अनुशासन सम्झेर सहनु पर्छ। जसरी पिताले पुत्रलाई सजाय दिन्छन् उसरी परमेश्वरले पनि तिमीलाई सजाय दिनुहुन्छ। सबै छोराहरूले आफ्ना पिताबाट सजाय पाउँछन्।

8 हरेक छोराले जस्तो तिमीले कहिल्यै सजाय पाएका छैनौ भने तिमी खास छोरा नै होइनौ।

9 यस पृथ्वीमा, हामी सबैका आ-आफ्ना पिताहरू छन् जसले हामीलाई अनुशासित गर्छन्। अनि हामी उनीहरूको आदर गर्छौं नै। यसर्थ अझ बढी हामीले आफ्ना आत्मिक पिताको अनुशासन स्वीकार गर्नुपर्छ। यसो गर्थौं भने हामीले जीवन पाउनेछौं।

10 हाम्रा सांसारिक पिताहरूले हामीहरूलाई उनीहरूले उचित सम्झेको अनुशासनको निम्ति केही समयको लागि सजाय दिए। तर उहाँ जस्तै पवित्र हुनलाई हाम्रा आत्मिक पिताले हामीलाई अनुशासित गराउनु हुन्छ।

11 सजाय पाउँदा हामी खुशी हुँदैनौ किनकि त्यसबेला यो कष्टकर हुन्छ। तर पछि सजायबाट शिक्षा पाए पछि हामीलाई शान्ति हुन्छ किनकि हामी उचित प्रकारले बस्न थाल्दछौं।

सावधानीपूर्वक बाँचौ

12 तिमीहरू कमजोर भएका छौ। त्यसैले आफूलाई फेरि दरिलो बनाऊ।

13 असल तरिकाले बाँच जसमा कि तिमीहरू सुरक्षित रहनेछौ र आफ्ना कमजोरीबाट नष्ट हुनेछैनौ।

14 सबैसित शान्तिपूर्वक बस्ने कोशिश गर अनि पापदेखि मुक्त जीवन बिताऊ। यदि कसैको जीवन पवित्र छैन भने उसले प्रभुलाई देखेछैन।

15 सतर्क बस ताकि कोही पनि परमेश्वरको अनुग्रहबाट बञ्चित नबनेस। अनि तिमीहरू मध्ये कोही पनि तीतिपाती जस्तो बड्नु हुँदैन र अस्ताई बिगार्नु हुँदैन।

16 कसैले यौन अपराध गर्नुहुँदैन, अथवा एसाव जस्तो सांसारिक मनको हुनुहुँदैन। एसाव जेठो छोरो थियो र बाबुको सम्पत्तिको उत्तराधिकारी थियो। तर ती सब उसले एक छाक खानाको लागि बेच्नु पर्यो।

17 तिमीहरू जान्दछौ, पछिबाट, उसले आफ्ना पिताको आशीर्वादको लागि रुनु पर्यो। तर उसलाई आशीर्वाद दिन अस्वीकार गरे। किनकि एसावले आफूले गरेका कुराहरू बदल्ने उपाय पाउन सकेन।

18 तिमीहरू नयाँ ठाउँमा आएका छौ। तिमीहरू छुन नसकिने, आगोले नजल्ने पाहाडमा आएका छैनौ। न त अन्धकारमा, विषादमा, आँधीमा आएका छैनौ। यही पाहाड हो जहाँ इसाएलीहरू आएका थिए।

19 यहाँ तिनीहरूले सुनेको जस्तो तरुहिको आवाज र बोलेको स्वर पनि सुन्दैनौ। जब तिनीहरूले यस्ता आवाज सुने, तिनीहरूले एउटै आवाज पनि सुन्न नपरोस, भनेर अनुनय गरे।

20 तिनीहरूले आदेशलाई ध्यान सकेनन् “यदि पशु सम्मले पनि यो पाहाड छोए त्यसलाई दुइगाले हिकाँए मारिन्छ।”*

21 तिनीहरूले जो देखेका थिए त्यो यति डरलाग्दो थियो कि मोशाले भने, “म डरले थरथरी काँपिरहेछु।”*

22 तर तिमीहरू त्यस्ता ठाउँमा आएका छैनौ। तिमीहरू सियोन पाहाडमा आइपुगेका छौ। तिमीहरू जीवित परमेश्वरको शहर, स्वर्गीय यरूशलेममा आइपुगेका छौ। तिमीहरू हजारौं स्वर्गदूतहरूको सामूहिक आनन्दमा आइपुगेका छौ।

23 तिमीहरू परमेश्वरका प्रथम पुत्रहरूका सभामा आइपुगेका छौ जसका नाउँहरू स्वर्गमा लेखिएका छन्। तिमीहरू सबै मानिसहरूका निर्णयकर्ता परमेश्वरकहाँ आएका छौ। अनि तिमीहरू धर्मौ मानिसहरूका आत्मा भएको ठाउँमा आएका छौ जो पूर्ण बनेका छन्।

24 तिमीहरू येशुकहाँ आएका छौ जसले परमेश्वरबाट उहाँका मानिसहरूका लागि नयाँ करार ल्याउनुभयो। तिमीहरू रगत छर्केको ठाउँमा आएका छौ जसले हामीलाई हाबिलको रगतले भन्दा असल कुराहरू भन्दछ।

25 होशियार बस र परमेश्वरको बोली सुन्न अस्वीकार नगर। जब परमेश्वरले पृथ्वीमा तिनीहरूलाई चेतावनी दिनुभयो ती मानिसहरूले उहाँलाई सुन्न अस्वीकार गरे र तिनीहरू भागेनन्। अहिले परमेश्वर स्वर्गबाट बोल्दै हुनुहुन्छ। अनि उहाँलाई सुन्न हामीले अस्वीकार गर्थौं भने हामी कसरी भाग्न सक्छौं?

26 त्यसबेला जब उहाँ बोल्नु भयो उहाँको आवाजले पृथ्वी थर्कियो। तर अहिले उहाँले प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ “एकपल्ट अझै म धर्ती मात्र होइन तर स्वर्ग समेत थर्काउँछु।”*

27 यहाँ “एकपल्ट अझै” भन्ने शब्दले स्पष्ट देखाउँदछ कि सृष्टिको हरेक चीज नष्ट हुनेछ। तर ती कुराहरू जो हल्लाउँदैनन्, रहिरहन्छन्।

28 यसर्थ, हामी कृतज्ञ बन्नुपर्छ किनकि हामीले एउटा राज्य पाउँदछौं जो हल्लिन सक्दैन। अनि हामीले उहाँलाई प्रसन्न तुल्याउने तरिकाले आदर र भयले पूज्नुपर्छ।

29 किनभने हाम्रा परमेश्वर आगो जस्तो हुनुहुन्छ जसले सखाप पार्नुहुन्छ।

13

1 ख्रीष्टमा तिमीहरू दाज्यू-भाइ र दिदी-बहिनीहरू जस्ता हौ र आपसमा प्रेम गर्न छोड्नु हुँदैन।

2 मानिसहरूलाई अतिथी सत्कार दिएर सहायता गर्न कहिल्यै नभुल। यसो गर्दा कसैले अन्जानमै स्वर्गदूतहरूको सहायता गरे।

3 जो कैदमा छन्, तिनलाई नभूल। तिनीहरू जस्तै आफु पनि तिनीहरूसितै कैदमा रहेको सम्झ। अनि दुःखमा परेका मानिसहरूलाई नभूल, किनभने भविष्यमा तिमीहरू पनि त्यही हालतमा हुन सक्छौ।

4 सबैका बीचमा विवाहचाहिँ आदरणीय होस। विवाहलाई दुईजना बीचमा पवित्र राख्नु पर्छ। जसले यौन-पाप र व्यभिचार गर्छ त्यसलाई परमेश्वरबाट अपराधीलाई जस्तो न्याय गरिन्छ।

5 पैसाको मोहदेखि आफूलाई टाढा राख। आफूसित जो छ त्यसैमा सन्तुष्ट होऊ। परमेश्वरले भन्नुभएको छ,

“म तिमीलाई कहिल्यै छोडदिनँ
म तिमीदेखि कहिल्यै भाग्दिनँ।”

व्यवस्था 31:6

6 त्यसर्थ ढुक्कसित भनौ,

“प्रभु मेरा सहायक हुनुहुन्छ,
मलाई केही डर हुने छैन।
कसैले मलाई केही अनर्थ गर्न सक्दैनन्।”

भजनसंग्रह 118:6

7 आफ्ना अगुवाहरूलाई सम्झौं। तिनीहरूले तिमीहरूलाई परमेश्वरको सन्देश सिकाए। ती कसरी बाँचे र मरे त्यो विचार गर अनि तिनीहरूका विश्वासको उदाहरणलाई अनुसरण गर।

8 येशू ख्रीष्ट हिजो, आज र सधैं एक समान हुनुहुन्छ।

9 किसिम-किसिमको अनौठा शिक्षाहरूले आफूलाई कुबाटोमा लैजान नदेऊ। परमेश्वरको अनुग्रहले तिमीहरूका हृदय बलियो बन्न, खानाको नियम पछ्यउनाले होइन। त्यस्ता नियम जसले पछ्याए त्यसले कसैको लाभ गरेको छैन।

10 हाम्रो एउटा वेदी छ जसबाट ती पवित्र पालमा सेवा गर्नेहरूलाई खाने अधिकार छैन।

11 पापको निम्ति अर्पणको रूपमा प्रधान पूजाहारिले पशुको रगत महा-पवित्र स्थानमा लान्छन्। तर पशुहरूका मास चाँहि शिविर बाहिर पोल्छन्।

12 त्यसरी नै येशुले पनि शहर बाहिर कष्ट भोग्नु भयो। आफ्ना मानिसहरूलाई पवित्र पार्न येशुले आफ्नै रगत अर्पण गर्नुभयो।

13 यसर्थ हामी शिविर बाहिर येशू कहाँ जानुपर्छ। येशुले जस्तै हामीले पनि अपमान सहनु पर्छ।

14 यस धर्तीमा रहिरहने शहर हाम्रो छैन। तर भविष्यमा आउने शहरको प्रतिक्षामा हामी छौं।

15 यसकारण येशूको मार्फत परमेश्वरलाई बलि चढाउन हामीले छोड्नु हुँदैन। उहाँको नाउँ उच्चारण गर्न हाम्रा ओठबाट निस्केको प्रशंसा नै त्यो बलि हो।

16 अनि अर्काको भलाई गर्न र अस्का भारीदार बन्न नभूल। बलिहरू थिने हुनु जसले परमेश्वरलाई प्रसन्न तुल्याउँछ।

17 आफ्ना अगुवाहरूको आज्ञा मान र तिनका अधीनमा बस, तिनीहरू तिप्पा जिम्मेवार छन् र तिप्पा आत्मा बचाउनको निम्ति ती तिमीहरूको निगरानी गर्छन्। तिनीहरूको आज्ञा मान ताकि तिनीहरूले आफ्ना काम दुखसाथ होइन, ती आफ्ना काममा आनन्द लिन सक्छन्। तिनका काम सरल हुनेछ। आनन्दसाथ गर्न सक्नु। अनि तिनीहरूले आफ्ना काम दुःखित बनेर गर्छन् भने त्यसले तिप्पो सहायता गर्दैन।

18 हाम्रा निम्ति प्रार्थना गर्न नछोड। हाम्रो काम बारे हामी विश्वस्त छौं किनकि हामी सधैं जुन उत्तम छ त्यही गर्ने प्रयास गर्छौं।

19 म तिमीहरूले प्रार्थना गरि देऊ भन्छु ताकि परमेश्वरले मलाई चाँडै तिमीहरू भएकोमा पठाऊन्। यो भन्दा बढता म केही चाहन्न।

20-21 म प्रार्थना गर्छु, शान्तिका परमेश्वरले तिमिहरूले चाहेका सबै असल कुराहरू दिनुहुनेछ जसमा कि उहाँले चाहनु भएको काम तिमिहरूले गर्न सक्छौ। उनै परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले भेडाका ठूला गोठाला हाम्रा प्रभु येशूलाई मृत्युबाट पुनःस्थान गर्नुभयो। आफ्ना रगतद्वारा उहाँले अनन्त करार शुरू गर्नुभयो। म प्रार्थना गर्दछु, परमेश्वरले आफू खुशी हुने काम हामीमा येशू ख्रीष्टद्वारा गराउनु हुनेछ। येशूको सदा महिमा होस्। आमिन।

22 मेरा दाज्यू भाइ र दिदी-बहिनीहरू, मैले के भने धैर्यपूर्वक सुन। तिमिहरूलाई बलियो बनाउन मैले यी कुराहरू गरे। अनि यो चिट्ठी साबै लामो छैन।

23 हाम्रो भाइ तिमोथी कैदबाट निस्के। म यो तिमिहरूलाई जनाउन चाहन्छु। अनि यदि उनी म भएकोमा छिटै आएछन् भने हामी दुवै तिमिहरूलाई भेट्न आउनेछौं।

24 तिमिहरूका अगुवाहरू र परमेश्वरका सबै जनलाई अभिवादन भनिदिनु। इटालीयाबाट आएका सबैको अभिवादन।

25 परमेश्वरको अनुग्रह तिमिहरू सबैमाथि होस्।

याकूबको पत्र

1 परमेश्वर अनि प्रभु येशू ख्रीष्टको एक सेवक याकूबद्वारा अभिवादन।

परमेश्वरका मानिसहरू प्रति, जो संसारमा हरेक स्थानमा छरिएर रहेका छन्। अभिवादन।

विश्वास र ज्ञान

2 मेरो दाज्यू-भाइ अनि दिदी बहिनीहरू, जब तिमीहरूकहाँ नाना थरीका कष्टहरू हुन्छ तिमीहरू खुशी हुनुपर्छ।

3 किन? किनभने तिमीहरू जान्दछौ, कि यस्ता कुराले तिमीहरूको विश्वासलाई जाँच गर्दछ। अनि यसले तिमीहरूमा धैर्य सिर्जना गर्नेछ।

4 तिमीहरूले जे गर्छौ, त्यसमा तिमीहरूको पूरा धैर्यलाई काम गर्नु देऊ। तब तिमीहरू परिपक्व अनि पूर्ण हुनेछौ, तिमीहरूलाई कुनै कुराको अभाव हुनेछैन।

5 तर, तिमीहरू मध्ये कसैमा ज्ञानको कमी छ भने तिमीहरूले परमेश्वरसित माँग्नु पर्छ। परमेश्वरले सबै मानिसहरूलाई उदार चित्तले आनन्दसित दिनु हुनेछ। यसर्थ, परमेश्वरले तिमीहरूलाई ज्ञान दिनु हुनेछ।

6 तर, जब तिमीहरूले परमेश्वरसित केही कुरा माग्छौ, तिमीहरूले विश्वास गर्नु पर्छ। परमेश्वर प्रति सन्देह नगर। व्यक्ति, जसले सन्देह गर्छ, त्यो सागरको लहर जस्तै हो। हावाले लहरलाई तल र माथि गराउँछ।

7-8 व्यक्ति जसले सन्देह गर्छ, एकै समयमा दुई भिन्न कुराहरू सोचिरहेको हुनेछन्। त्यसले गर्ने कुनै पनि कुरामा निर्णय लिनु सक्तैन। त्यस्तो व्यक्तिले परमप्रभुबाट कुनै पनि कुरा प्राप्त गर्नेछु भनी सोच्नु हुँदैन।

साँच्चो धन

9 यदि विश्वासी निर्धन भए ऊ गर्वित हुनुपर्छ, किनभने परमेश्वरले उसलाई धनी बनाउनु भएको छ।

10 यदि विश्वासी धनी भए ऊ गर्वित हुनुपर्छ किनभने ऊ गरीब छ। धनी मानिस जङ्गली फूल सरी मर्नेछ।

11 सूर्यको उसको पोल्ने तापसित उदय हुन्छ। सूर्यको तापले घाँसलाई ओइलाईदिन्छ। फूल झर्छ, फूल सुन्दर थियो, तर अहिले त्यो भूँईमा झर्यो। धनी व्यक्तिसित त्यही कुराहुन्छ। उसको व्यपारको योजना गर्दा गर्दै मर्छ।

परिक्षा परमेश्वरबाट आउँदैन

12 त्यो मानिस धन्य हो जो आपत-विपतमा स्थिर रहन्छ, किनकि जाँचको सामना गरिसकेपछि त्यसले जीवनको त्यो मुकुट पाउनेछ, जो परमेश्वरले उहाँलाई प्रेम गर्नेहरूलाई दिने प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ।

13 यदि कुनै मानिस परमेश्वरले परिक्षामा पार्नु भयो भने उसले यो भन्नुहुँदैन, “परमेश्वरले मलाई प्रलोभित गराउँदै हुनु हुन्छ।” दुष्टले परमेश्वरलाई परिक्षा तुल्याउन सक्तैन। अनि परमेश्वर स्वयंले कुनै पनि व्यक्तिलाई प्रलोभित तुल्याउनु हुँदैन।

14 एकजना व्यक्तिलाई आफ्नै दुष्ट कुराले प्रलोभित तुल्याउँछ। उसको आफ्नै दुष्ट इच्छाले बाहिर तान्छ अनि उसलाई जालमा फँसाउँछ।

15 दुष्ट इच्छाबाट पाप जन्मन्छ। जब पाप बढ्छ, यसले मृत्यु जन्माउँछ।

16 मेरा प्रिय भाइ-बहिनीहरू, मूर्ख नबन।

17 सबै असल कुरा परमेश्वरबाट आउँछ। अनि हरेक पक्का उपहार परमेश्वरबाट आएको हो। यी सब असल उपहारहरू उहाँ पिताबाट आउँछन् जसले स्वर्गका सम्पूर्ण ज्योतिहरू निर्माण गर्नु भयो। तर छाँया ती ज्योतिहरूबाट बाढिएर जस्तो परमेश्वर कहिल्यै परिवर्तन हुनुहुँदैन। उहाँ सदैव समान रहनुहुन्छ।

18 सत्यको वचनबाट परमेश्वरले हामीलाई उहाँको बालक बनाउने निर्णय लिनु भयो। उहाँले सृजना गरेको वस्तुहरू मध्ये हामीलाई सब भन्दा महत्वपूर्ण बनाउनु इच्छा गर्नुभयो।

सन्नु अनि पालन गर्नु

19 मेरा प्रिय भाइ-बहिनीहरू यसमा ध्यान देऊ, चाँडो सन्ने, बिस्तारै बोल्ने र ढिलो रिसाउने गर।

20 एकजना क्रोधित मानिस परमेश्वरले चाहे जस्तो धार्मिक भई बाँच्न सक्तैन।

21 यसर्थ तिमीहरूको जीवनबाट हरेक दुष्ट कुरा अनि दुष्ट कर्म बाहिर पर्याँकिदेऊ। विनम्र बन अनि परमेश्वरको वचन स्वीकार जो परमेश्वरले तिमीहरूको हृदयमा रोपिदिनु भएको छ। यो उपदेशले तिम्रो जीवनलाई बचाउँनेछ।

22 परमेश्वरको शिक्षा अनुसरण गर। खाली सुन्ने काम मात्र नगर। किनभने जब तिमी बस्छौं अनि केवल सुन्छौ, तिमीले स्वयंलाई मूर्ख तुल्याउँछौ।

23 यदि एकजना व्यक्तिले परमेश्वरको वचन सुन्छ अनि अनुसरण गर्दैन भने ऊ यस्तो हुन्छ ऊ त्यो मान्छे जस्तै हुन्छ जसले आफ्नो अनुहार ऐनामा हेर्छ।

24 यो मान्छेले ऊ आफैलाई देख्छ, त्यस पछि जान्छ अनि ऊ कस्तो देखिएको थियो सो झट्टै बिसिहाल्छ।

25 तर वास्तवमा सुखी मानिस त्यो हो जसले परमेश्वरको सही नियम पालनगर्छ, जसले मानिसहरूलाई स्वतन्त्र तुल्याउँछ। उसले त्यसलाई अध्ययन गरिरहन्छ। उसले परमेश्वरको वचन सुन्छ अनि उसले जे सुन्यो त्यो बिसिदैन। तब वचनमा जे भनिएको छ पालन गर्छ। त्यस मानिस जसले त्यसो गर्छ, सुखी हुनेछ।

परमेश्वरको आराधना गर्ने सौँचो तरिका

26 कोही मानिस आफूलाई धार्मिक सम्झन सक्छ। तर यदि त्यो व्यक्तिले होशियारसित बोल्दैन भने उसले स्वयंलाई मूर्ख तुल्याइरहेको हुन्छ। उसको “धर्म” कुनै काममा आउँदैन।

27 पवित्र अनि असल धर्म जो परमेश्वरले स्वीकार गर्नु हुन्छ त्यो यस्तो छ टुहुराहरू अनि विधवाहरू जसलाई सहायताको आवश्यकता छ तिनीहरूको हेरचाह गर अनि आफू स्वयंलाई संसारको नराम्रो जीवनबाट मुक्त राख। यो नै धर्म हो जसलाई परमेश्वरले शूद्र अनि असल ठानेर स्वीकार गर्नु हुनेछ।

2

सबै मानिसहरूलाई प्रेम गर

1 मेरा प्रिय दाज्यू-भाइ अनि दिदी-बहिनीहरू, तिमीहरू हाम्रा गौरवमय प्रभु येशु ख्रीष्टका विश्वासीहरू हो। यसर्थ यस्तो नसोच कि कोही मानिसहरू अन्य मानिसहरू भन्दा मुख्य छन्।

2 मानौं, कोही एकजना तिम्रो मण्डलीभित्र प्रवेश गर्छ। उसले खबै सुन्दर वस्त्र अनि सुनको औठी पहिरेकोछ। त्यही समयमा एक गरीब मानिस पुरानो, मैला लुगा लाएर आउँछ।

3 तिमीहरू त्यो मानिस जो सुन्दर वस्त्र लगाएको छ त्यसलाई विशेष ध्यान दिन्छौ। तिमीहरू भन्छौ, “यो राम्रो आसनमा बसहोस्।” तर गरीब मानिसलाई तिमीहरू भन्छौ, “त्यहाँ उभ” वा “तिमीहरूको पाउ छेउको चटाईमा बस्”

4 तिमीहरू के गरिरहेछौ? तिमीहरूले कुनै एक व्यक्तिलाई भन्दा अर्को व्यक्तिलाई अधिक महत्त्व दिइरहेकाछौ। तिमीहरूको दुष्ट मनले निर्णय लिइरहेका छौ, एक मानिस भन्दा अर्को मानिस राम्रो छ।

5 सुन मेरा प्यारा भाइ अनि बहिनीहरू, अनि यसपछि के परमेश्वरले गरीबहरूलाई विश्वासमा धनी हुन चुन्नु भएको छैन? तिनीहरूको निम्ति जसले उहाँलाई प्रेम गर्छन, परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई उहाँले प्रतिज्ञा गर्नु भएको राज्य प्राप्त गर्न चुन्नु भयो।

6 तर तिमीहरूले गरीब मानिसप्रति सम्मान देखाउँदैनौ। अनि तिमीहरू जान्दछौ कि धनी मानिसहरू ती मानिसहरू हुनु जसले सदैव तिमीहरूलाई आफ्नो वशमा राख्ने कोशिश गर्छन। अनि ती मानिसहरूनै हुन् जसले तिमीहरूलाई न्यायलय तिर पुर्याउँछन।

7 अनि, यी ती धनी मानिसहरू हुन्, जसले येशुको नाउँको निन्दा गर्छन जसद्वारा तिमीहरू बोलाइन्छौ।

8 बरू तिमीहरू शाब्दमा पाइने राजकीय नियम पालन गर, त्यो धर्मशाब्दमा पाइन्छ “अन्य मानिसहरूलाई त्यसरी नै प्रेम गर जसरी तिमीहरू स्वयंलाई प्रेम गर्छौ।” यदि तिमीहरूले यो नियम पालन गर्थौ भने तब तिमीहरूले ठिक काम गर्छौ।

9 तर, यदि एक व्यक्तिलाई अर्कोलाई भन्दा अधिक महत्त्व दियो भने, तिमीले पाप गर्छौ अनि परमेश्वरको राजकीय नियम भङ्ग गरेकोमा दोषी ठहरिनेछौ।

10 कुनै मानिस परमेश्वरको सबै व्यवस्था पालन गर्दा कुनै एउटा ठाउँमा चुक्यो भने त्यो मानिस जन्मै व्यवस्था भङ्ग गरेको दोषमा पर्नेछ।

11 परमेश्वरले भन्नु भएकोछ, “व्यभिचार नगर।” यदि परमेश्वरले भन्नु भएको छ, “हत्या नगर।” यसर्थ, यदि तिमीहरूले व्यभिचार गरेनौ तर तिमीहरूले कुनै व्यक्तिलाई मार्यौ भने पनि तिमीहरू परमेश्वरको व्यवस्था भङ्ग गरेका दोषी ठहरिनेछौ।

12 तिमीहरू त्यो नियमद्वारा जाँच गरिन्छौ, जुन नियमले मानिसहरूलाई मुक्त तुल्याउँछ। तिमीहरूले दैनिक बोल चाल औ कर्ममा यस कुरोलाई याद राख्नु पर्छ।

☆ 2:8: लेवी 19:18 बाट उद्धृत गरिएको।

☆ 2:11: प्रस्थान 20:14; व्यवस्था 5:18 बाट उद्धृत गरिएको।

☆ 2:11: प्रस्थान 20:13, व्यवस्था 5:17 बाट उद्धृत गरिएको।

☆ 2:11: प्रस्थान 20:13, व्यवस्था

13 यदि तिमीहरू अस्ताई दया गर्न चुकेका छौं भने तिम्रो न्याय भइरहेको समयमा परमेश्वरले तिमीलाई दया दर्शाउनु हुन्न। तर त्यो मानिस जसले दया देखाउँछ, उसको न्याय गरिएको समयमा ऊ निर्भय भएर रहन सक्ने छ।

विश्वास अनि असल कार्यहरू

14 मेरा प्रिय भाइ-बहिनीहरू, यदि कुनै व्यक्तिले उसित विश्वास छ भन्छ तर केही गर्दैन, तब त्यो विश्वास बेकामको हो। त्यस्तो विश्वासले उसलाई बचाउन सक्छ? अहं!

15 परमप्रभु ख्रीष्टमा विश्वास गर्ने भाइ वा बहिनीलाई बन्धहरू अनि भोजनको आवश्यक पर्न सक्छ।

16 अनि त्यो व्यक्तिलाई तिमीहरू भन्छौं, “शान्ति साथ जाऊ। म आशा गर्छु तिम्रोमा गरम लुगाहरू र प्रशस्त भोजन छन्।” यद्यपि तिमीहरू उसको खाँचो पुरा गर्दैनौं, तिमीहरूका शब्दहरू अर्थहीन छन्।

17 यो कुरा विश्वासको सम्बन्धमा पनि यस्तै हो। यदि विश्वासले केही गर्दैन भने त्यो विश्वास मृततुल्य हो किनभने त्यो विश्वास एकलो भई मरेको हुन्छ।

18 एकजना व्यक्तिले भन्न सक्छ, “तिमीसँग विश्वास छ, तर ममा काम छ। जब तिम्रो विश्वासले केही काम गर्दैन भने तिम्रो विश्वासको प्रमाण गर। मेरो विश्वासले गरेको कामबाट म विश्वास प्रमाण गर्न सक्छु।”

19 तिमीहरू विश्वास गर्छौं परमेश्वर एक हुनुहुन्छ। साँच्चै नै! तर भूतहरूले पनि विश्वास गर्छन्, अनि तिनीहरू भयले काँच्छन्।

20 तिमी मूर्ख व्यक्तिहरू! के तिमीहरूलाई प्रमाण दिनु पर्छ कि बिना कर्मको विश्वास बेकामे हो?

21 अब्राहाम हाप्पा पूर्वज हुनुहुन्छ। जब तिनले आफ्नो छोरो इसहाकलाई परमेश्वर समक्ष वेदीमा चढाए, उनको कर्मबाट परमेश्वर अघि अब्राहामलाई धार्मिक बनाइयो।

22 यसर्थ, तिमीहरू देख्छौं कि अब्राहामले विश्वास गरे अनि उनले गरेका कुराहरूको साथ साथ काम गरे। उनको कर्मले देखायो कि उनको विश्वास पूर्ण थियो।

23 यसैले धर्मशास्त्रको अर्थ स्पष्ट झल्काउँछ “अब्राहामले परमेश्वरमाथि विश्वास गरे अनि परमेश्वरले अब्राहामको विश्वास स्वीकार गर्नु भयो अनि परमेश्वरले अब्राहामलाई धार्मिक मान्नु भयो।”[☆] अब्राहामलाई “परमेश्वरको मित्र मानिन्थ्यो।”[☆]

24 यसरी तिमीहरूले देख्छौं कि एक मानिस उसले गरेका कर्मद्वारा परमेश्वरसित सही बन्दछ अनि उसको विश्वासबाट मात्र होइन।

25 अर्को उदाहरण छ राहाब। राहाब एक वेश्या थिइन्। तर उनको कर्मको कारणले, जब तिनले गुप्तरहरू लुकाइन् अनि तिनीहरूलाई अर्कै बाटोबाट उम्कन सहायता गरिन्, परमेश्वरको अघि तिनी धार्मिक देखिइन्।

26 आत्मा बिनाको शरीर मृततुल्य हो। विश्वासको मूल्य पनि यस्तै हो। विश्वास जसले केही गर्दैन त्यो मृत-तुल्य हो।

3

हामीले भनेका कुराको नियन्त्रण

1 मेरा भाइ अनि बहिनीहरू, तिमीहरूमध्ये धेरै शिक्षक हुनु हुँदैन। किनभने तिमीहरू जान्दछौं कि हामी जसले शिक्षा दिन्छौं अन्य मानिसहरू भन्दा कठिन प्रकारले जाँच गरिनेछौं।

2 हामी सबैले अनेकौं गल्तीहरू गर्छौं। यदि कसैले कहिल्यै पनि कुवचन बोलेनौं भने त्यो पक्का मानिस बन्दछ। ऊ आफ्ना सम्पूर्ण सरिरलाई नियन्त्रणमा राख्न समर्थ हुनेछन्।

3 घोडालाई नियन्त्रणमा राख्न, हामी लगाम लगाइदिन्छौं। घोडाहरूका मुखमा लगाइएको लगामले हामी तिनीहरूको सम्पूर्ण शरिरलाई अधीनमा राख्न सक्छौं।

4 जहाजहरू पनि यस्तै हुन्छन्। जहाज अत्यन्त विशाल हुन्छ अनि यसलाई शक्तिशाली वायुले धकेल्छ। तर सानो पतवारले विशाल जहाजलाई नियन्त्रण गर्छ। अनि नाविकले जहाज कता जानुपर्नेहो निर्णय गर्छ।

5 हाप्पो जिब्रो पनि यस्तै हो। यो शरीरको एक सुक्ष्म अङ्ग हो। तर यसले महान कुराको गर्व गर्छ।

एउटा सानो फिलिंगोले वन सखाप पार्न सक्छ।

6 जिब्रो आगोको फिलिंगो जस्तै हो। हाप्पो शरीरका अंशहरू मध्ये यो दृष्टताको संसार हो। कसरी? जिब्रोले सारा शरीर नष्ट पार्छ। यसले हाप्पो सम्पूर्ण अस्तित्व नै ध्वंस पार्न सक्छ र नरकको आगोमा त्यो जल्छ।

7 मानिसहरूले हरेक किसिमका जङ्गली पशु चरा-चुरूङ्गीहरू, घसने प्राणीहरू अनि सामुद्रिक प्राणीहरू तह लगाउने सक्छन्। मानिसहरूले यी सबै प्राणीहरूलाई तहलगाएका छन्।

☆ 2:23: उत्पत्ति 15:6 बाट उद्धृत गरिएको। ☆ 2:23: 2 इतिहास 20:7; यशैया 41:8 बाट उद्धृत गरिएको।

8 कसैले कहिल्यै जिब्रोलाई नियन्त्रण गर्नु सकेको छैन। यो जंगली अनि दुष्ट हुन्छ। जिब्रो विषले परिपूर्ण हुन्छ जसले मार्न सक्छ।

9 हामी हाम्रा जिब्रोलाई हाम्रो परमप्रभु अनि पिताको स्तुतिमा उपयोग गर्छौं। अनि अझै त्यही जिब्रोले हामी मानिसहरूलाई सराफ्छौं जसलाई परमेश्वरको सकलमा बनाइएको छ।

10 स्तुति अनि सराप एउटै मुखबाट निस्कन्छन्। मेरा भाइ अनि बहिनीहरू, यस्तो हुनु हुँदैन।

11 के पानीको मूलबाट एउटै मिठो र तिठो पानी एकैचोटी बग्छ? अहँ।

12 मेरा दाज्यू भाइ अनि दिदी बहिनी हो, के नेभारको बोटमा भद्राक्ष फलन सक्छ? सक्तैन। के अङ्गूरघारीमा नेभारा फल्छ? फल्दैन। तब, के नुनिलो कुवाबाट मिठो पानी निस्कन सक्छ।

साँचो ज्ञान

13 यहाँ तिमीहरू माझ कुनै यस्तो मानिस छ जो ज्ञानी अनि बुद्धिमान छ? तब उसले ठीकसित बसेर आफ्नो ज्ञानको प्रमाण दिनु पर्छ। उसले ज्ञानबाट आउने नम्रतासित काम गर्नुपर्छ।

14 यदि तिमीहरू स्वार्थी छौं अनि तिम्रो हृदय ईर्ष्या पूर्ण छ भने तिमीले तिम्रो ज्ञान बारेमा गर्व गर्ने केही कारण नै छैन। तिम्रो गर्व गराई झटो सिवाय केही पनि होइन।

15 यस किसिमको “ज्ञान” माथिका परमेश्वरबाट आउँदैन। यो “ज्ञान” संसारबाट आउँछ। त्यो आध्यात्मिक होइन, त्यो शैतानबाट हो।

16 जहाँ ईर्ष्या अनि स्वार्थ छ त्यहाँ अव्यवस्थित अनि हरेक किसिमको दुष्टाई हुन्छन्।

17 तर ज्ञान जो माथिका परमेश्वरबाट आउँछ त्यो यस्तो हुन्छ प्रथम त्यो शुद्ध हुन्छ। त्यो शान्तिमय नम्र र तर्क संगति हुन्छ। यो ज्ञान सर्वदा जो मानिसहरू समस्यामा छन् तिनीहरूलाई सहायता गर्न सधैं तत्पर रहन्छ अनि अन्य मानिसहरूको लागि उपकार गर्ने हुन्छ। यो ज्ञान सदैव निष्पक्ष अनि इमान्दार हुन्छ।

18 मानिसहरू जो शान्तिको निम्ति शान्तिसाथ कार्य गर्छन् तिनीहरूले धार्मिकताको फसल बटुल्छन्।

4

परमेश्वरमा समर्पण

1 के तिमीहरूलाई तिमीहरूको झगडा र लडाइँको श्रोत थाहा छ? तिमीहरूका झगडा अनि बहसहरू स्वार्थपूर्ण इच्छाहरूबाट आउँछ जसले अन्तमा द्रुन्दु मच्चाउँछ,

2 तिमीहरू चाहन्छौं तर पाउँदैनौं जे तिमीहरू चाहन्छौं। यसर्थ तिमीहरू हत्या गर्छौं अनि अन्य मानिसहरू प्रति ईर्ष्या गर्ने हुन्छौं। तैपनि जे इच्छा गर्छौं तिमीहरूले पाउँदैनौं। तिमीहरू झन बहस गर्छौं अनि जुझ्छौं। तिमीहरूले इच्छा गरेको बस्तुहरू पाउँदैनौं किनभने तिमीहरूले परमेश्वरसित माँग्दैनौं।

3 अथवा, जब तिमीहरू माग्छौं तिमीहरूले पाउँदैनौं। किन? किनभने तिमीहरूको माँग्ने तरिका गलत छ। तिमीहरू वस्तु चाहन्छौं केवल आफ्नै आनन्दको निम्ति।

4 अविश्वासनीय मानिस तिमीहरू यो संसारलाई माया गर्नु परमेश्वरलाई घृणा गर्नु जस्तै हो। यसर्थ यदि कोही मानिस संसारको मित्र हुन चाहन्छ भने उसले आफैलाई परमेश्वरको शत्रु तुल्याउँछ।

5 के तिमीहरू धर्मशास्त्रलाई वेकामे ठान्छौं? यसले भन्छ, “हामीमा परमेश्वरले राख्नु भएका आत्माको निम्ति उहाँ तिव्र डाह राख्नु हुन्छ।”

6 तर परमेश्वरको दया जो हामीलाई दिइएको छ, त्यो महान छ। धर्म शास्त्रले भनेको जस्तै, “घमण्डी मानिसहरूको विस्त्रु परमेश्वर हुनुहुन्छ, तर उहाँले ती मानिसहरूलाई दया प्रदान गर्नु हुन्छ जो विनम्र छन्।”*

7 यसर्थ तिमीहरू स्वयंलाई परमेश्वरमा अर्पण गर। शैतानको विरोध गर, अनि तिमीहरूदेखि शैतान भाग्नेछ।

8 परमेश्वरको नजिक आऊ अनि परमेश्वर तिमीहरूको नजिक आउनु हुनेछ। तिमीहरू पापी हो। यसर्थ तिमीहरूको जीवनदेखि पाप धोउ। जब तिमीहरू दुवै परमेश्वरको अनि संसारको सेवा गर्छौं तिमीहरूको दुइवटा मन छ। यसर्थ तिमीहरूको विचार शुद्ध तुल्याऊ।

9 उदास बन, दुखी बन अनि विलाप गर। तिमीहरूको हौंसोलाई रोदनमा परिणत गर। तिमीहरूको खुशीलाई अफसोसमा परिवर्तन गर।

10 परमप्रभुको सामुन्ने विनम्र बन अनि उहाँले तिमीहरूलाई उच्च पार्नु हुनेछ।

तिमीहरू न्यायधीश होइनौं

* 4:6: हितोपदेश 3:34 बाट उद्धृत गरिएको।

11 भाइ अनि बहिनीहरू, एक अर्काको विरुद्ध केही पनि नभन। जब तिमीहरू खीष्टमा विश्वासी भाइलाई जाँचछौ, तब तिमीहरू उनले अनुसरण गरेको नियम जाँच गरिरहेछौ। अनि जब तिमीहरू नियमको जाँच गरिरहेका हुन्छौ, तिमीहरू नियम अनुसरण गर्ने हुँदैनौ। तर तिमीहरू व्यवस्थाको न्यायकर्ता भयौ।

12 परमेश्वरले मात्र नियमहरू बनाउनु हुन्छ। उहाँमात्र न्यायधीश हुनुहुन्छ। केवल परमेश्वरमात्र हुनुहुन्छ जसले बचाउँन अनि नाश गर्नसक्नु हुन्छ। यसर्थ अन्य व्यक्तिको न्याय गर्नु तिमीहरूका निम्ति उचित हुँदैन।

परमेश्वरले तिम्रो जीवनमा योजना गर्नु

13 तिमीहरू कसैले भन्छौ, “आज अथवा भोलि हामी कुनै नगरमा जानेछौ। हामी त्यहाँ वर्ष दिन बस्छौ व्यापार गर्छौ अनि पैसा कमाउँछौ।” सुन! यस विषयमा सोच

14 भोली के हुनेछ तिमीहरू जान्दैनौ। तिमीहरूको जीवन वाफ जस्तो छ। त्यसलाई तिमीहरू क्षण-भरको निम्ति देख्न सक्छौ, तर त्यसपछि त्यो हराइहाल्छ।

15 यसर्थ तिमीहरूले भनुपर्छ, “यदि परमप्रभुले चाहनु हुन्छ भने हामी जीवित रहनेछौ अनि यो वा त्यो गर्नेछौ।”

16 तर अहिले तिमीहरू घमण्डी छौ अनि तिमीहरू घमण्ड गर्छौ। यी सब घमण्ड गराई भूल हो।

17 अनि जब एक व्यक्तिले भलाई गर्न जान्दछ, तर भलाई गर्दैन, भने उसले पाप गरिरहेछ।

5

स्वार्थी धनी मानिसहरूलाई चेताउनी

1 तिमी धनी मानिसहरू, सुन! विलाप गर अनि अत्यन्त शोकाकुल बन किनभने तिमीहरूमाथि अनेक आपतहरू आइ पर्नेछ।

2 तिमीहरूको धन नष्ट हुनेछ अनि बेकार हुनेछ। तिमीहरूको वस्त्रहरू कीराले खानेछ।

3 तिमीहरूका सुन चाँदीमा कस लाग्नेछ अनि त्यो कसले तिमीहरूको विरोधमा साक्षी दिनेछ। त्यो कसले तिमीहरूको शरीरलाई आगोले झै खानेछ। तिमीहरूले सम्पत्ती आखिरि दिनमा सञ्चितगरेका छौ।

4 मानिसहरूले तिमीहरूको खेतमा काम गरे, तर तिमीहरूले तिनीहरूलाई ज्याला दिएनौ। ती मानिसहरू तिमीहरूको विरुद्ध आवाज गरिरहेछन्। ती मानिसहरूले तिमीहरूको फसलहरू काटे। अहिले तिनीहरूले कराएको आवाज स्वर्गका परमप्रभुको सेनाहरूले सुने।

5 पृथ्वीमा तिमीहरूको जीवन सम्पत्तिले सम्पन्न जीवन थियो। तिमीहरूले, आफूले चाहेका हरेक बस्तुद्वारा स्वयंलाई खुशी तुल्यायौ। तिमीहरू स्वयंले मार्नुको तिम्ति तयार पारेको मोटो पशु जस्तो तुल्यायौ।

6 तिमीहरूले निर्देष मानिसहरूको भर्त्सना गर्थौ, र मारी दियौ कसैले प्रतिरोध गरेनन्।

धैर्य धारण गर

7 दाज्यू-भाइ अनि दिदी बहिनीहरू, धैर्य धारण गर, प्रभु येशू आउनु हुँदैछ। यसर्थ, त्यस समयसम्म धैर्य-धारण गर। कृषकहरू खुबै धैर्यवान छन्। कृषकले बहुमूल्य अन्न भूमिबाट उन्नतका निम्ति प्रतीक्षा गर्छ। कृषकले धैर्य साथ आफ्ना फसलले प्रथम वृष्टि अनि अन्तिम वृष्टि प्राप्त नगर्नुजेल प्रतीक्षा गर्छ।

8 तिमीहरू धैर्यवान हुनुपर्छ। आशा नमार। प्रभु येशू चाँडै आउनु हुँदैछ।

9 दाज्यू-भाइ अनि दिदी-बहिनीहरू, एक अर्काको विरुद्ध नगनगनाऊ। यदि तिमीहरूले अरूको विरुद्धमा गनगनगन छाडेनौ भने तिमीहरू दोषी जाँचिने छौ यादगर न्यायकर्ता आउँदै हुनुहुन्छ।

10 दाज्यू-भाइ अनि दिदी-बहिनीहरू, अगमवक्ताहरूलाई अनुसरण गर जसले परमप्रभुको निम्ति बोले। तिनीहरूले अनेक अपठ्यारो परिस्थितिको सामना गरे। तर तिनीहरूले धैर्य धारण गरे।

11 हामी तिनीहरूलाई खुशी ठान्छौ जसले धैर्यपूर्वक अपठ्यारो परिस्थितिको सामना गरे। तिमीहरूले अय्यबको धैर्यको बारेमा सुनेका छौ। तिमीहरूलाई थाहा छ, अय्यबले सबै यातना सामना गरे पछि परमप्रभुले तिनलाई सहायता गर्नु भयो। यसले यो झल्काउँछ कि परमप्रभु दयामयी अनि कृपामयी हुनुहुन्छ।

तिमी जो भन्छौ त्यसमा होशियार बन

12 मेरा दज्यू-भाइ औ दिदी-बहिनीहरू, जब केही गर्न वचन दिन्छौ, तिमीहरूले कसम खानु हुँदैन। तिमीहरूको वचन प्रमाण गर्न स्वर्ग, पृथ्वी अथवा कुनै चीजको नाउँको उपयोग नगर। जब तिमी बुझ्छौ हो, भने केवल “हो” मात्र भन। यदि तिमी बुझ्छौ होइन, भन्ने “होइन” मात्र भन। त्यो गर ताकि तिमीहरू दोषी ठहरिने छैनौ।

प्रार्थनाको शक्ति

13 यदि तिमीहरू मध्ये एक जनाले कष्टहरू भोगिरहेको छ भने उसले प्रार्थना गर्नु पर्छ अनि यदि तिमीहरू मध्ये एकजना सुखी छ भने, उसले गीतहरू गाउनु पर्छ।

14 यदि तिमीहरू मध्ये एकजना विरामी छ भने, उसले मण्डलीका अग्रजहरूलाई बोलाउनु पर्छ। अग्रजहरूले उसलाई परमप्रभुको नाउँमा तेल मालिस गरिदिनु पर्छ अनि तिनीहरूले उसको निम्ति प्रार्थना गरिदिनु पर्छ।

15 विश्वाससित गरेको प्रार्थनाले विमारीमा निको पाछ। परमप्रभुले उसलाई निको पार्नु हुन्छ। अनि यदि त्यो व्यक्तिले पाप गरेको भए परमेश्वरले उसलाई क्षमा प्रदान गर्नु हुनेछ।

16 सधैं तिमीहरू एक अर्कामा पाप स्वीकार गर। तब एक अर्काको निम्ति प्रार्थना गर। यसो गर, तब परमेश्वरले तिमीहरूलाई निको पार्नु हुन्छ। धार्मिक मानिसको प्रार्थना शाक्तिशाली र प्रभावशाली हुन्छ।

17 एलिया पनि हामी जस्तै मानिस थिए। तिनले पानी नपरोस् भनी, गम्भीरता पूर्वक प्रार्थना गरे, त्यस भूमिमा तीन बर्षसम्म पानी परेन।

18 तब एलियाले पानी परोस् भनी प्रार्थना गरे। अनि आकाशबाट पानी पर्यो अनि भूमिले फेरि फसल उमार्यो।

आत्माहरू बँचाउ

19 मेरा दाज्यू-भाइ अनि दिदी-बहिनीहरू, तिमीहरू मध्ये एकजना सत्यदेखि बरालीन सक्छौ। अनि अर्को व्यक्तिले उसलाई सत्यतर्फ फर्की आउन सहायता गर्न सक्छ।

20 यसलाई स्मरण गर कुनै मानिस जसले एक पापीलाई नराम्रो मार्गबाट फर्काई ल्याउँछ, उसले त्यस पापीको आत्मालाई मृत्युबाट बँचाउनेछ। यसो गरेर त्यस व्यक्तिले धेरै पापहरू प्रति क्षमा प्राप्त गराउनेछ।

पत्रसको पहिलो पत्र

1 पत्रस, येशू ख्रीष्टका प्रेरितद्वारा अभिवादन!

परमेश्वरद्वारा चुनिएको जो आफ्ना घरदेखि टाढामा पोन्टस, गलातिया, क्यापडोसिया, एशिया अनि बिथनियाभरि फैलिए बसेका मानिसहरू प्रति।

2 परमेश्वरले तिमीहरूलाई पवित्र मानिस बनाउनु भएको थियो। तिमीहरूलाई पवित्र तुल्याउने कार्य आत्माको हो। परमेश्वरको आज्ञाकारी र येशू ख्रीष्टको रगतले अभिषेक गरी शुद्ध पार्न तिमीहरू चुनिएका थियौं।

परमेश्वरको अनुग्रह तिमीहरूमा अधिक भन्दा अधिक बढेर जाओस्।

जिउंदो आशा

3 परमेश्वर जो हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका पिता हुन उहाँको प्रशंसा होस्। परमेश्वरमा सीमाविहिन कृपा छ र उनको कृपाको कारणले हामीलाई नयाँ जीवन दिइएको छ। यो नयाँ जीवनले मृत्युदेखि येशू ख्रीष्टको पुनरुत्थानद्वारा हामीप्रति सजीव आशा ल्याउँछ।

4 अब हामी आशीर्वादको आशा राख्छौं जो उहाँको नानीहरूका निम्ति उहाँकहाँ छ। यो आशीर्वाद तिमीहरूका निम्ति स्वर्गमा जोगाए राखिएको छ। यी आशीर्वादहरू ध्वंश, नष्ट अथवा धमिलो हुनेछैन। जबसम्म तिमीहरूले मुक्ति पाउँदैनौं।

5 तिम्रो विश्वास मार्फत परमेश्वरको शक्तिले तिमीहरू सुरक्षित रहन्छौं। यो मुक्ति तयार राखिएको छ अनि यो तिमीहरूलाई समयको अन्तमा दिइनेछ।

6 यसले तिमीहरूलाई अत्यन्त सुखी तुल्याउनु पर्छ यद्यपि क्षणिक समयकोलागि सबै प्रकारको कष्ट भोग्दा तिमीहरूलाई दुःखी बनाउँछ।

7 यी दुःख-कष्टहरू किन हुन्छन्? तिमीहरूको विश्वास शुद्ध छ भनी प्रमाण गर्नु। विश्वासको शुद्धतामा सुन भन्दा अधिक मूल्य छ। सुनको शुद्धता अग्निद्वारा प्रमाणित गर्न सकिन्छ, तर सुन नष्ट हुन्छ। जब येशू ख्रीष्ट आउँछन् विश्वासको शुद्धताले तिमीहरूमा प्रशंसा, महिमा अनि सम्मान ल्याउनेछ।

8 तिमीहरूले ख्रीष्टलाई देखेका छैनौं तर पनि तिमीहरू उहाँलाई प्रेम गर्छौं। तिमीहरूले अहिले उहाँलाई देख्न सक्दैनौं तर तिमीहरू उहाँमाथि विश्वास गर्छौं। तिमीहरू अकथनीय अनि गौरवमय आनन्दले परिपूर्ण छौं।

9 तिमीहरूको विश्वासको एक लक्ष्य छ। त्यो लक्ष्य तिमीहरूको आत्मा बचाउनु हो। अनि तिमीहरूले तिमीहरूको लक्ष्य जो मुक्तिको निम्ति हो त्यो प्राप्त गर्दैछौं।

10 अगमवक्ताहरूले सावधानपूर्वक अध्ययन गरे अनि यो मुक्तिको विषयमा जान्ने कोशिश गरे। ती अगमवक्ताहरूले अनुग्रहको बारेमा अगमवार्णी गरे जो तिमीहरूलाई देखाइयो।

11 ख्रीष्टको आत्मा ती अगमवक्ताहरूमा थियो। अनि आत्माले ती दुःख-कष्टहरूको बारेमा, जो ख्रीष्टहरूको बारेमा, जो ख्रीष्टमाथि घट्टे थियो अनि त्यो महिमा जो ती दुःख कष्टहरू पछि आउनेछन्, भनिरहेथ्यो। ती अगमवक्ताहरूले तिनीहरूलाई त्यो आत्माले के देखाइ रहेछन्, त्यसबारे जान्ने कोशिश गरे। ती कुराहरू कहिले घट्टेछन् अनि त्यसबेला संसारको अवस्था कस्तो हुनेछ, तिनीहरूले यो जान्ने कोशिश गरे।

12 यो तिनीहरूलाई देखाइयो कि जुन सेवा तिनीहरूले गरे तिनीहरू स्वयंका निम्ति होइन। ती अगमवक्ताहरूले तिमीहरूको सेवा गरिरहेका थिए जब तिनीहरूले यो कुराको विषयमा भने जो अहिले तिमीहरूले सुन्थौं। तिनीहरू जसले तिमीहरूलाई सुसमाचार प्रचार गरे तिमीहरूलाई ती कुराहरू भने। तिनीहरूले तिमीहरूलाई त्यो पवित्र आत्माको सहायताले भनिएका कुराहरू ती कुराहरू हुन जुन स्वर्गदूतहरू पनि जान्नु उत्सुक छन्।

पवित्र जीवनको निम्ति आह्वान

13 यसर्थ सेवाको निम्ति मन्त्रलाई तयार पार अनि आत्म-नियन्त्रण गर। तिमीहरूले अनुग्रहकोलागि आशा गर्नु पर्छ जुन तिमीहरूलाई दिइनेछ, जब येशू ख्रीष्ट आउनु हुन्छ।

14 विगतमा तिमीहरूले यस विषयमा बुझेनौं, यसर्थ तिमीहरू नराम्रा कुराहरूले डोर्पाइएका थियौं। तर अहिले तिमीहरू परमेश्वरका आज्ञाकारी बालकहरू हो। यसर्थ बितेको समयमा जसरी बाँचेका थियौं, त्यसरी नबोच।

15 तर परमेश्वर जस्तै पवित्र होऊ अनि तिमीहरूले गर्ने सबै कुरामा पवित्र बन। परमेश्वर एक हुनुहुन्छ जसले तिमीहरूलाई बोलाउनुभयो।

16 यो धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ, “पवित्र बन, किनभने म पवित्र छु।”^{*}

17 तिमीहरू परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्छौं अनि उहाँलाई पिता भनी सम्बोधन गर्छौं। परमेश्वरले मानिसको कार्यलाई पक्षपात बिना जाँच गर्नुहुन्छ। यसर्थ, पृथ्वीमा प्रवासीहरू झैं बाँचिरहेको समयमा परमेश्वरको भय मानेर तिमीहरू बाँच्नु पर्छ।

18 तिमीहरू जान्दछौं कि विगत समयमा तिमीहरू लक्ष्यहीन भई बाँचेका थियौं। तिमीहरूले त्यस तरिकाले जीवित रहने कुरा ती मानिसहरूबाट सिक्नु थियो जो तिमीहरू भन्दा अघि बाँचिरहेका थिए। तर तिमीहरूलाई त्यस तरिकाले बाँचनबाट बचाइयो। तिमीहरू किनियौं वा वस्तुहरूद्वारा होइन जो सुन वा चाँदी जस्तै नष्ट हुन्छ।

19 तर तिमीहरू ख्रीष्टको बहुमूल्य रगतले किनियौं, जो दोषरहित भेडाको पाटो हुनुहुन्छ।

20 विश्व निर्माण अघि नै ख्रीष्ट चुननु भएको थियो। तर तिमीहरूको लागि यो अन्तिम समयमा उहाँलाई संसारमा चिनाइयो।

21 ख्रीष्टद्वारा तिमीहरू परमेश्वरमाथि विश्वास गर्छौं। परमेश्वरले ख्रीष्टलाई मृत्युबाट बौरी उठाए। तब परमेश्वरले उहाँलाई महिमा दिनु भयो। यसर्थ तिमीहरूको विश्वास अनि आशा परमेश्वरमा छ।

22 अहिले, तिमीहरूले सौँचो भातृप्रेम देखाऊ सत्यको पालन गरेर स्वयंलाई शुद्ध तुल्याएका छौं। यसर्थ एक-अर्कामा पूर्ण हृदयबाट गहिरो प्रेम गरे।

23 तिमीहरू फेरि जन्मेका छौं। यो नयाँ जीवन नष्टमय वस्तुबाट आएको होइन तर यो जीवन नष्ट नहुने वस्तुबाट आएको छ। तिमीहरू सर्वदा रहिरहने परमेश्वरको अन्त नहुने सजीव सन्देशद्वारा जन्माइएका हौं।

24 धर्मशास्त्रले भन्छ:

“मानिसहरू सँधै बाँच्नै न त्तिनीहरू घाँस झैं हुन,
तिनीहरूको महिमा घाँसको फूल झैं हो।

घाँस ओइलिन्छ,

अनि फूलहरू झर्छन्।

25 तर परमेश्वरको वाणी सदैव रहिरहन्छ।”

यशैया 40:6-8

अनि त्यो, यो वचन हो जुन तिमीहरूलाई भनियो।

2

सजीव ढुङ्गा अनि पवित्र राष्ट्र

1 यसर्थ, अस्तालाई चोट पुर्याउने केही कुरा पनि नगर, झटो नबोल, कपटी नबन, इर्ष्या नगर। अर्काको निन्दा नगर, यी सब कुराहरू तिमीहरूको जीवनबाट हटाऊ।

2 बर्खर जन्मेका बालकहरू जस्तो होऊ। शुद्ध आत्मिक दूधको निम्ति भोकाऊ जसले तिमीहरूलाई बढ्न र मुक्ति हासिल गर्न सहायता गर्छ।

3 अहिले तिमीहरूले परमप्रभुको दयाको स्वाद पाएकाछौं।

4 प्रभु येशू सजीव पत्थर* हुनुहुन्छ। संसारका मानिसहरूले निश्चय गरे कि तिनीहरू त्यो पत्थर चाहँदैनन्। तर उहाँ परमेश्वरले चुननुभएको पत्थर हुनुहुन्छ। परमेश्वरका निम्ति उहाँ धेरै मूल्यवान हुनुहुन्छ। यसर्थ उहाँकहाँ आऊ।

5 तिमीहरू पनि सजीव पत्थरहरू जस्तै छौं। परमेश्वरले एक आध्यात्मिक मन्दिर निर्माण गर्नलाई तिमीहरूलाई उपयोग गर्दै हुनुहुन्छ। तिमीहरूले त्यस मन्दिरमा पवित्र पूजाहारिहरूको समामा आत्मिक बलि चढाऊ जुन येशू ख्रीष्टबाट परमेश्वरलाई स्वीकार्य हुनेछ।

6 धर्मशास्त्रले भन्छ,

“मैले एक बहुमूल्य कुनेको ढुङ्गा छानेको छु,

अनि म त्यो ढुङ्गा सियोनमा राख्छु,

जो मानिस उनलाई विश्वास गर्छ, कहिले पनि लज्जित हुनुपर्दैन।”

यशैया 28:16

7 त्यो पत्थर तिमीहरूको निम्ति, जसले विश्वास गर्छन्, अति मूल्यवान छ। तर विश्वास नगर्ने मानिसहरूको निम्ति उहाँ हुनुहुन्छ:

* 1:16: लेवी 11:44, 45; 19:2; 20:7 बाट उद्धृत गरिएको।

* 2:4: पत्थर परमेश्वरको आत्मिक मन्दिर अथवा, घरकोलागि सबै भन्दा महत्वपूर्ण पत्थर (उहाँका मानिसहरू)।

“निर्माण कर्ताहस्ते अस्वीकार गरेको ढुङ्गा,
तिनीहस्ताई आवश्यक छैन, त्यो पत्थर आधारशीला भयो।”

भजनसंग्रह 118:22

8 जसले विश्वास गर्दैनन् तिनीहस्को निम्ति उहाँ हुनुहुन्छ:

“एक ढुङ्गा जसले मानिसहस्ताई ठेस लगाउँछ,
एक ढुङ्गा जसले मानिसहस्ताई लडाउँछ।”

यशैया 8:14

मानिसहस्ताई ठेस लाग्छ किनभने तिनीहरू परमेश्वरले भनेका कुरा पालन गर्दैनन्। यो परमेश्वरको योजना अनुसार हुन्छ।

9 तर तिमीहरू चुनिएका मानिसहरू हो। तिमीहरू राजाका पूजाहारीहरू हो। तिमीहरू मानिसहस्का पवित्र जाति हो। तिमीहरू ती मानिसहरू हो जो परमेश्वरका हुन्। परमेश्वरले गरेका आश्चर्यजनक कुराहस्को विषयमा भन्न तिमीहरू चुनिएका हो। उहाँले तिमीहस्ताई अन्धकारेखि बाहिर उहाँको आश्चर्यमय प्रकाशमा बोलाउनु भयो।

10 एक समयमा तिमीहरू परमेश्वरको मानिस थिएनौ।

तर अब तिमीहरू परमेश्वरका मानिस हो।

विगत समयमा तिमीहस्ले कहिल्यै पनि कृपा पाएका थिएनौ

तर अहिले तिमीहस्ले परमेश्वरबाट कृपा पाएकाछौ।

परमेश्वरका निम्ति जिउँनु

11 प्रिय मित्रहरू, तिमीहरू यो संसारमा प्रवासी अनि परदेशीहरू हो। यसर्थ तिमीहस्ताई तिम्रा शरीरले चाहेको नराम्रा कर्महस्देखि टाढा रहनु भनी म निवेदन गर्छु। यी कुराहरू तिमीहस्का आत्माको विपद् जुड्छन्।

12 मानिसहरू जसले विश्वास गर्दैनन् तिनीहरू तिमीहस्का वरिपरि छन्। ती मानिसहस्ले तिमीहस्ले भूल गरी रहेकाछौ भनी निन्दा गर्छन्। यसर्थ असल जीवन बिताऊ। तब तिमीहस्ले गरेका असल कुराहरू तिनीहस्ले देखेछन् अनि तिमीहस्ले परमेश्वरलाई महिमा प्रदान गर्नेछौ। जब उहाँ आउनु हुन्छ।

ठीक काम गर

13 प्रभुको निम्ति प्रत्येक मानव अधिकारको आज्ञा पालन गर। राजाको आज्ञा पालन गर जो सर्वोच्च अधिकारी हुन्।

14 अनि राज्यपालहस्को आज्ञा पालन गर जो राजाद्वारा पठाइएका हुन्। जसले नराम्रो गर्छ त्यसलाई सजाय दिनु र जसले राम्रो काम गर्छ प्रशंसा गर्न तिनीहरू पठाइएका हुन्।

15 यसर्थ जब तिमीहरू असल कर्म गर्छौ, जसले तिमीहस्को विषयमा मूर्खतापूर्वक कुरा गर्छ उसको मुख थुन। परमेश्वरले चाहनु भएको कुरा यही हो।

16 मुक्त मानिसहरू जस्तै होऊ। तर तिमीहस्को स्वतन्त्रता कुकर्मकोलागि उपयोग नगर। परमेश्वरको सेवा गर्दै गरे झैं बाँच।

17 सबै मानिसहरू प्रति सम्मान दर्शाऊ। परमेश्वरका परिवारका सबै भाइ-बहिनीहस्ताई प्रेम गर। परमेश्वरमाथि डर राख अनि राजा प्रति आदर जनाऊ।

ख्रीष्टको यातनाको उदाहरण

18 दासहरू हो! तिमीहस्को मालिकको अधीन स्वीकार गर। पूर्ण सम्मान साथ यसो गर। तिमीहस्ले मालिकहस्को आज्ञा पालन गर्नुपर्छ जो असल अनि दयालु छन्। अनि मालिक नराम्रो भए पनि उसको आज्ञा पालन गर्नु पर्छ।

19 एक व्यक्तिले कुनै नराम्रो काम नगरेको भए तापनि यातना भोग्नु पर्छ, तर यदि त्यस व्यक्तिले परमेश्वरलाई सम्झन्छ अनि पीडा सहन्छ भने त्यसले परमेश्वरलाई खुशी तुल्याउँछ।

20 तर तिम्रो कुकर्ममा यदि तिमी सजाय पाउँछौ अनि त्यो तिमी सहन्छौ त्यसमा तिम्रो प्रशंसा गर्ने कुनै कारण हुँदैन। तर तिमीले सुकर्म गरेकोमा पनि यदि तिमीलाई सजाय दिइयो अनि तिमीले धैर्य धारण गर्छौ भने, तब त्यसले परमेश्वरलाई खुशी तुल्याउनेछ।

21 तिमीहस्ताई त्यसैको निम्ति बोलाइएको हो। ख्रीष्टले अनुसरण गर्न भनी उदाहरण दिनु भएकोछ। तिमीहस्ले उहाँको ठीक अनुसरण गर्नुपर्छ कारण तिमीहस्को निम्ति ख्रीष्टले कष्ट भोग्नु भयो तिमीहस्ले पनि त्यस्तै गर:

22 “उनले पाप गरेनन्,

अनि उहाँको मुखमा कुनै छलको कुरो पाईएन।”

यशैया 53:9

- 23 मानिसहरूले ख्रीष्ट प्रति नराम्रा कुराहरू भने, तर उहाँले तिनीहरूलाई नराम्रो भन्नु भएन। ख्रीष्टले यातना भोग्नु भयो तर उहाँले मानिसहरूलाई भय देखाउनु भएन। अहँ! ख्रीष्टले आफूलाई परमेश्वरमा सुम्पनु भयो जसले सही न्याय गर्नुहुन्छ।
- 24 ख्रीष्टले हाम्रा पापहरू आफ्नो शरीरमा कूसमा बोक्नु भयो। उहाँले यसो गर्नुभयो ताकि हामी पापको निम्ति मरेर धार्मिकताको निम्ति अनि जे उचित छ त्यसका निम्ति बाँचौं। उहाँको चोटहरूले तिमीहरू निको पारियो।
- 25 तिमीहरू भेडा जस्तै छौं जो भूल मार्गतिर लागेका छन्। तर अहिले तिमीहरू गोठाला अनि तिमीहरूका प्राणको रक्षक तर्फ फर्कि आएकाछौं।

3

पतिहरू अनि पत्नीहरू

- 1 त्यसरिनि तिमी पत्नीहरूले आफ्ना पतिहरू अघि समर्पण गर। तब, यदि तिमीहरू कसैका पतिले परमेश्वरको शिक्षा स्वीकार गर्दैनन् भने केही नभनी तिमीहरूको व्यवहारले नै तिमीहरू जितिनेछन्।
- 2 पतिहरूले तिमीहरूको जीवनमा पवित्र, सम्मानित चरित्र देखेछन्।
- 3 तिमीहरूको सुन्दरता बाहिरी गहनाहरूबाट जस्तै चुल्ठो बाटेर, सुनको गहना पहिरेर अथवा बहुमूल्य लुगा लगाएर, आउनु हुँदैन।
- 4 अहँ, तिमीहरूको सुन्दरता तिमीहरूको भित्रबाट आउनु पर्छ। त्यो नम्र अनि शान्त आत्माको सुन्दरता हो। त्यो सुन्दरता कहिले पनि धमिलिँदैन। यो परमेश्वर अघि अत्यन्तै मूल्यवान हो।
- 5 यस प्रकारले ती पवित्र स्त्रीहरू जो धेरै अघि जीवित थिए अनि परमेश्वरमाथि आशा गरेकाले तिनीहरू आफै सुन्दर बनिएका थिए। तिनीहरूले आफैलाई आफ्ना पतिहरूमा सुम्पेका थिए।
- 6 म “सारा” जस्ती स्त्रीहरूको विषयमा बात गरिरहेछु। तिनले आफ्ना पति अज्ञातमात्रको आज्ञा पालन गरिन। अनि तिनलाई आफ्ना मालिक मानिन। अनि तिमी स्त्रीहरू ‘सारा’ का साँचो सन्तानहरू हौं, यदि तिमीहरूले सुकर्म गरेकी छौं अनि भयभीत भएकी छैनौं भने।
- 7 त्यसरि नै तिमी पतिहरू आफ्ना पत्नीहरूसित समझदारीको भावमा बस्नु पर्छ। तिमीहरूले आफ्ना पत्नीहरू प्रति आदर जनाउनु पर्छ। तिनीहरू तिमीहरूभन्दा कमजोर छन्। तर परमेश्वरले तिमीहरूका पत्नीहरूलाई त्यस्तै आशीर्वाद दिनु हुन्छ जस्तो तिमीहरूलाई दिनुहुन्छ। आशीर्वाद अनुग्रह हो जसले सत्य जीवन प्रदान गर्छ। यी कर्महरू गर जसद्वारा कसैले पनि तिमीहरूको प्रार्थनालाई बाधा पुर्याउन सक्तैन।

असलकामको निम्ति यातना

- 8 यसरी, तिमीहरू सबैले एकसाथ शान्तिसित रहनु पर्छ। तिमीहरूले एक-अर्कालाई बुझ्ने प्रयत्न गर्नुपर्छ। एक-अर्का प्रति दाज्यू-भाइलाई जस्तै प्रेम गर। दयावान अनि बिनम्र बन।
- 9 मानिसहरूले तिमीहरूलाई नराम्रो गरे तिमीहरूले प्रतिशोधमा नराम्रो कर्म नगर। यदि कसैले तिमीहरूलाई अपमान गरे प्रतिशोधमा उसलाई कुबचन नभन। तर त्यस व्यक्तिलाई आशीर्वाद देऊ भनी परमेश्वरसित प्रार्थना गर, किनभने तिमीहरूलाई आशीर्वाद प्राप्त गर्न आह्वान गरिएको हो।
- 10 धर्मशास्त्रले भन्छ,

“मानिस जसले जीवनप्रति माया गर्न चाहन्छ,
अनि असल समयको आनन्द भोग गर्न चाहन्छ,
उसले कुवचन बोल्नुबाट जिज्ञो जोगाउनु पर्छ
र झटा कुरा गर्नु बन्द गर्नुपर्छ।

- 11 त्यस व्यक्तिले कुकर्म गर्नु छाड्नुपर्छ अनि असल कार्य गर्नुपर्छ,
त्यस व्यक्तिले शान्ति खोज्नु पर्छ, अनि त्यसलाई प्राप्त गर्ने प्रयत्न गर्नुपर्छ।
- 12 प्रभुले धार्मिक मानिसहरूलाई हेर्छन्
अनि प्रभुले तिनीहरूको प्रार्थना सुन्छन्
तर प्रभु ती मानिसहरूको विद्द हुनुहुन्छ, जसले कु-कर्म गर्छ।”

भजनसंग्रह 34:12-16

- 13 यदि तिमीहरू सदैव असल गर्ने प्रयत्न गरिरहेछौं भने तिमीहरूलाई कसले नोकसान गर्न सक्छ?

14 तर, धर्म गर्दा तिमीहरूले दुःखको सामना गर्न सक्छौ। यदि तिमीहरूलाई त्यस्तो भए तिमीहरू धन्य हुनेछौ। “तिमीहरूलाई कष्ट दिने मानिसहरूसित भयभीत नहोऊ, चिन्तामा नपर्।”[☆]

15 तर तिमीहरूको हृदयमा ख्रीष्टलाई प्रभु मानेर पवित्रहरूले सम्मान गर। तिमीहरू प्रत्येकलाई व्याख्या दिन तैयार बस जसले तिमीहरूसँग। भएको आशाको विषयमा पुष्टी गराउन विन्ती गर्छ।

16 तर ती मानिसहरूलाई आदर सहित नम्र प्रकारले उत्तर देऊ। यो अनुभव गर्न समर्थ बन कि तिमीहरूले सही कार्य गरिरहेका छौ। जब तिमीहरू यस्तो प्रकारले काम गर्छौ ख्रीष्टमा तिमीहरूको चरित्रको विषयमा निन्दन गर्नेहरू लज्जित हुनेछन्।

17 सुकर्म गरेर यातना भोग्नु कुकर्म गरेर सुख भोग्नु भन्दा उत्तम हो। यही सबै भन्दा उत्तम हो, यदि परमेश्वरले चाहनु भएको त्यही हो भने।

18 तिमीहरूको निम्ति ख्रीष्टले सधैंको
निम्ति जीवन बलिदान दिनुभयो।

उहाँ दोषी हुनु हुन्न थियो,

तर उहाँ तिनीहरूको निम्ति मर्नु भयो जो दोषी थिए।

तिमीहरू सबैलाई परमेश्वरकहाँ ल्याउनु उहाँले यसो गर्नु भयो।

उहाँ शरीरमा मारिनुभयो,

तर उहाँलाई आत्मामा जीवित तुल्याइयो।

19 अनि उहाँ आत्मा स्वप्न बन्दी आत्माहरूलाई शिक्षा दिनु जानुभयो।

20 ती आत्माहरू तिनीहरू हुन् जसले नहको समयमा परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्न अस्वीकार गरेका थिए। परमेश्वरले तिनीहरूलाई धैर्यसित प्रतीक्षा गरिरहनु भएको थियो जुन बेला नूहले जहाज बनाइरहेका थिए। केवल जम्मा आठजना त्यस जहाजमा बाँचेका थिए। ती मानिसहरूलाई पानीले बचाएको थियो।

21 त्यो पानी बहिस्मा जस्तै थियो जसले आहिले तिमीहरूलाई बचाउँछ। बहिस्मा शरीरको मैला धुने होइन। बहिस्मामा हामी परमेश्वरसित पवित्र हृदयको निम्ति याचना गरिरहेकाछौं। यसले तिमीहरूलाई बचाउँछ किनभने येशू ख्रीष्टलाई मृत्युबाट उठाइएको थियो।

22 अहिले येशू स्वर्गमा जानु भएकोछ। उहाँ परमेश्वरको दाहिने तर्फ हुनुहुन्छ। उहाँ स्वर्गदूतहरू, अधिकारीहरू अनि शक्तिहस्ताथि शासन चलाउनु हुन्छ।

4

परितित जीवन

1 जब ख्रीष्ट आफ्नो शरीरमा हुनु हुन्थ्यो, उहाँले यातना भोग्नु भयो। यसर्थ तिमीहरूले ख्रीष्ट कै विचारमा स्वयंलाई तयार पार्नु पर्छ। एक मानिस जसले आफ्नो शरीरमा रहँदा यातना भोगेकाछन् उसले पाप गर्न छोडेको छ।

2 तिमीहरू स्वयंलाई तयार पार जसद्वारा तिमीहरू परमेश्वरको इच्छा अनुसारको कार्यमा बाँचेको जीवन उपयोग गर्नेछौ अनि मानिसहरूको विचार अनुसार होइन।

3 बितेको समयमा तिमीहरूले ती कुराहरू गरेर अत्याधिक समय नष्ट गर्थौं जुन विश्वास नगर्नेहरूले गर्छन्। तिमीहरू व्यभिचार कुवासना, अभिलाषा, मोज-मज्जा, मतवालापन अनि निषेदित मूर्ति पूजामा संलग्न रहथौ।

4 तिमीहरू त्यस्ता “असभ्य वस्तुहरूमा” भाग नलिँदा तिनीहरू आश्चर्य मानिरहेका छन्। यसैले तिनीहरू निन्दनीय कुरा गर्छन्।

5 तर ती मानिसहरूले ख्रीष्टलाई लेखा दिनेछन् जो मरेका र जिउँदा मानिसहरूको न्याय गर्न तयार हुनुहुन्छ।

6 ती मानिसहरूलाई सुसमाचार प्रचार गरियो जो अहिले मरिसकेका छन् किनभने तिनीहरूले आफ्नो जीवन कालमा गरेका कर्मका लागि अरु सबैलाई गरिए जस्तै तिनीहरूलाई न्याय गरिनेछ। तर तीनीहरू प्रति सुसमाचार प्रचार गरियो जसद्वारा तिनीहरू परमेश्वर जीवित रहनु भए झैं आत्मामा जीवित रहन सक्छन्।

परमेश्वरका उपहारहरूको असल व्यवस्थापक बन

7 समय नजिक आइरहेको छ जब सबै कुराको अन्त हुन्छ। यसर्थ आफ्नो मन स्वच्छ राख अनि स्वयंलाई नियन्त्रण गर। यसले तिमीहरूलाई प्रार्थना गर्नमा सहायता दिनेछ।

8 सबै भन्दा मुख्य, एक अर्कालाई गहन प्रेम गर। प्रेमले धेरै पापहरू ढाक्छ।

9 विना विरोध एक अर्कामा अतिथि सत्कार गर।

☆ 3:14: यशैया 8:12 बाट उद्धृत गरिएको।

10 तिमीहरू प्रत्येकले परमेश्वरबाट आत्मिक उपहार प्राप्त गरेका छौं। विभिन्न तरिकामा तिमीहरूलाई परमेश्वरले आफ्नो अनुग्रह देखाउनु भएको छ। अनि तिमीहरूले सेवकहरू जस्तै दायित्व बहन गरेका छौं, यसर्थ परमेश्वरको उपहारको सदुपयोग गर।

11 मानिस जो बोल्छ उसले परमेश्वरको बचन बोल्नुपर्छ। मानिस जसले सेवा गर्छ उसले त्यो शक्तिद्वारा सेवा गर्नु पर्छ जो परमेश्वरले दिनु भएकोछ। तिमीहरूले त्यस प्रकारले कार्य गर्नु पर्छ जसद्वारा प्रत्येक कुरामा येशू ख्रीष्ट मार्फत परमेश्वर प्रशंसनीय हुनु हुनेछ। शक्ति अनि महिमा सदा सर्वदा उहाँकै हो। अभिमान।

ख्रीष्टियानको समा यातना भोग्नु

12 मेरा मित्रहरू, तिमीहरूले भोगिरहेको भयानक कष्टमा आश्चर्य नमान। यो तिमीहरूको विश्वास जाँच गर्नलाई हो। नसोच कि तिमीहरूमाथि कुनै अलौकिक घटना घटिरहेछ।

13 तर तिमीहरू खुशी हुनु पर्छ किनकि तिमीहरू ख्रीष्टका सहभागी बनिरहेकाछौं। तिमीहरू खुशी हुनेछौं अनि आनन्दले पूर्ण रहने छौं जब ख्रीष्टले आफ्नो महिमा देखाउनु हुनेछ।

14 तिमीहरूले ख्रीष्टलाई अनुसरण गरेकोमा जब मानिसहरूले गाली गर्छन् तिमीहरू धन्य हुन्छौं किनभने महिमाको आत्मा, तिमीहरूसंग हुन्छ।

15 तिमीहरू कसैले पनि हत्यारा, चोरी अनि नराम्रो कर्म गर्ने अथवा अर्काको विषयमा हस्तक्षेप गर्नेहरू जस्तो यातना भोग्न नपरोस्।

16 तर आफू “ख्रीष्टियान” भएकोमा यदि तिमीले कष्ट भोग्छौं भने तिमी लज्जित हुनु पर्दैन। त्यस नामकोलागि बस् तिमीहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गर्नु पर्छ।

17 न्याय गरिने समय आएको छ। यो कार्य परमेश्वरको परिवारबाट शुरू गरिने छ। तर यदि त्यो न्याय गरिने कार्य हामीबाट शुरू भयो भने जसले परमेश्वरको सुसमाचार स्वीकार गर्दैनन् तिनीहरूको के अवस्था हुनेछ?

18 “यदि धार्मिक व्यक्तिलाई पनि बर्चोउन अत्यन्तै गाह्रो पर्छ भने,

त्यो मानिस जो परमेश्वरको विरुद्धमा छ अनि महा-पापी छ, उमाथि के आउने हो?”

हितोपदेश 11:31

19 यसर्थ, ती मानिसहरू जो परमेश्वरले चाहेको तरिकामा कष्ट भोग्छन् तिनीहरूले आफ्ना प्राणहरू उनलाई सुम्पिनु पर्छ। परमेश्वर एक हुनुहुन्छ जसले तिनीहरूलाई सृष्टि गर्नु भयो अनि तिनीहरूले उहाँ माथि विश्वास राख्न सक्छन्। यसर्थ तिनीहरूले धार्मिक कार्यहरू गरिरहनु पर्छ।

5

परमेश्वरका बथान

1 अब तिमीहरूको समूहमा भएका अग्रजहरूसंग मेरो कुरा छ। म पनि एक अग्रज हुँ। म आफैले ख्रीष्टले यातना भोगेको देखेको छु। अनि म त्यो महिमाको हकदार हुनेछु जो हामीलाई देखाइनेछ।

2 जुन ती मानिसहरूको तिमीहरू जिम्मावारी छौं, तिनीहरूको हेरचाह गर्नु भनी म निवेदन गर्छु। तिनीहरू परमेश्वरका बथान हुन्। ती मानिसहरूको समूहलाई हेरचाह गरिदेऊ तिमी चाहान्छौं भने, तर वाध्यतामा होइन। यसो गर किनभने तिमीहरू सेवा गर्नुमा खुशी छौं, यसो होइन कि तिमीहरू पैसाका निम्ति लोभी छौं।

3 तिमीहरूको जिम्मामा रहेका मानिसहरूमा तिमी शासक जस्तो व्यवहार नगर। तर ती मानिसहरूका निम्ति असल उदाहरण बन।

4 तब, जब मुख्य गोठाला आउनु हुन्छ तिमीहरूले महिमाको मुकुट प्राप्त गर्नेछौं। अनि त्यसले आफ्नो सुन्दरता कहिलै हराउने छैन।

5 हे युवकहरू, तिमीहरूलाई पनि मेरो केही भन्नु छ। तिमीहरूले अग्रजहरूको अधीन स्वीकार गर्नु पर्छ। तिमीहरू सबै एक अर्कामा अत्यन्त विनम्र हुनुपर्छ।

“परमेश्वर अहंकारी मानिसहरूको विरुद्ध हुनुहुन्छ,
तर उहाँले नम्रहरूलाई अनुग्रह प्रदान गर्नुहुन्छ।”

हितोपदेश 3:34

6 यसर्थ परमेश्वरको शक्तिशाली हातको छत्र-छाँयामा विनम्र बन। तब उहाँले तिमीहरूलाई उच्च पार्नु हुनेछ जब सही समय आउँछ।

7 जब उहाँले तिमीहरूको हेरचाह गर्नुहुन्छ तिमीहरूको चिन्ता सब उनको अघाडी सुम्पिदेऊ।

8 स्वयंलाई नियन्त्रण गर अनि सावधान बस। शैतान तिमीहरूको शत्रु हो। त्यो सिंहले शिकार खोजे जस्तै कसैलाई खान चारैतिर घुमी हिंड्छ।

9 शैतानको अनुशरण गर्न अस्वीकार गर। आफ्नो विश्वासमा दृढतापूर्वक बस। तिमीहरू जान्दछौ कि संसारभरि तिमीहरूका भाइ-बहिनीहरू त्यस्तै यातना भोगिरहेछन् जस्तो यातनामा तिमीहरू थियौ।

10 यो सही हो, तिमीहरूले अल्प समयको निम्ति यातनाको सामना गर्नु पर्छ। तर त्यसपछि परमेश्वरले हरेक कुरा ठीक गरिदिनु हुन्छ। तिमीहरूलाई उहाँले बलवान तुल्याउनु हुन्छ। उहाँले तिमीहरूलाई साहारा दिनु हुनेछ अनि तिमीहरूलाई लड्नबाट थाप्नु हुनेछ। उहाँ सबै अनुग्रहका परमेश्वर हुनुहुन्छ। उहाँले तिमीहरूलाई ख्रीष्ट येशूमा उहाँको महिमाको सहभागी हुन आह्वान गर्नु भएको छ। त्यो महिमा सदा सर्वदा रहने छ।

11 सबै शक्ति सदा-सर्वदा उहाँकै रहने छ। आमिन।

आखिरी अभिवादन

12 मैले सिल्वानसको सहयोगमा यो चिट्ठी लेखें। म जान्दछु कि उनी विश्वासी भाइ हुन्। मैले तिमीहरूलाई उत्साह दिन औ यो परमेश्वरको साँचो अनुग्रह हो भनी साक्षी दिन यो छोटो पत्र लेखेको हुँ। यो अनुग्रहमा दृढ भएर बस।

13 बेविलोनको मण्डलीले तिमीहरू सबैलाई नमस्कार जनाउँछ। ती मानिसहरू, पनि तिमीहरू जस्तै चुनिएका थिए। मर्कुस, जो ख्रीष्टमा मेरो छोरो हो ऊ पनि नमस्कार दिन्छ।

14 एक अर्का प्रति प्रेमको चुम्बन प्रदान गर, जब तिमीहरूको भेट हुन्छ।

तिमीहरू सबैलाई शान्ति होस, जो ख्रीष्टका साथ छौ।

पत्रसको दोस्रो पत्र

1 येशू ख्रीष्टको प्रेरित औ सेवक शिमोन पत्रुसद्वारा अभिवादन।

तिमी सबै मानिसहरूप्रति, जसको विश्वास छ, जो हाम्रो जस्तो मूल्यवान् छ। तिमीहरूले त्यो विश्वास प्राप्त गरेका छौं किनभने हाम्रा परमेश्वर अनि उद्धारकर्ता येशू ख्रीष्ट न्यायपूर्ण हुनुहुन्छ। उहाँ जे उचित छ त्यही गर्नुहुन्छ।

2 तिमीहरूलाई अधिकभन्दा अधिक अनुग्रह अनि शान्ति प्रदान गरियोस्। तिमीहरूले अनुग्रह अनि शान्ति प्राप्त गर्नेछौं, किनकि तिमीहरूले परमेश्वर अनि हाम्रा प्रभु येशूलाई चिन्दछौं।

हामीलाई चाहिएका हरेक चीज परमेश्वरले प्रदान गर्नु भएको छ

3 येशूसित परमेश्वरको शक्ति छ। उहाँको शक्तिले हामीलाई जीउनु अनि परमेश्वरको सेवा गर्नु चाहिएको हरेक चीज प्रदान गरेको छ। हामीसित यी कुराहरू छन, किनभने हामी उनलाई जान्दछौं। येशूले उहाँको महिमा अनि भलोपनद्वारा हामीलाई आह्वान गर्नुभयो।

4 यसैद्वारा उहाँले हामीलाई उहाँको अनमोल र महान् प्रतिज्ञाहरू दिनुभएको छ, कि यस संसारका कुइच्छाबाट आउने भ्रष्टाबाट उम्केर तिमीहरू इश्वरीय स्वभावका सहभागी होओ।

5 यसकारण यी कुराहरू तिमीहरूको जीवनमा थप्न सकेसम्म प्रयास गर। तिमीहरूको आफ्नो विश्वासमा भलोपन अनि ज्ञानमा भलोपन थप।

6 अनि तिम्रो बुद्धिमा आत्मा नियन्त्रण थप, अनि तिम्रो आत्मा नियन्त्रणमा धैर्य थप, अनि तिम्रो धैर्यमा परमेश्वरको सेवा थप।

7 अनि तिम्रो परमेश्वर प्रतिको सेवामा तिम्रा भाइ-बहिनीहरू प्रति स्नेह थप, अनि आफ्ना भाइ-बहिनीहरू प्रतिको स्नेहमा प्रेम थप।

8 यदि यी जनै कुराहरू तिमीहरूमा छन् अनि तिनीहरू वृद्धि हुँदैछन् भने यी कुराहरूले तिमीहरूलाई निकम्मा नबनिनुमा मदत दिनेछन्। यी कुराहरूले तिमीहरूलाई हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको विषयमा पूर्ण ज्ञान लिनु सबैले सहयोग पुर्याउनेछ।

9 तर यदि कुनै व्यक्तिसित यी कुराहरू छैन भने उसले स्पष्ट देख्न समर्थ हुँदैन। त्यो मानिस अन्धा हो। उसले यो भूलेको छ कि उसलाई विगत पापहरूबाट स्वच्छ तुल्याइएको छ।

10 मेरा भाइ-बहिनीहरू, परमेश्वरले तिमीहरूलाई बोलाउनु भएको छ अनि उनको मानिस बनिनु चुनेकाछन्। तिमीहरू बोलाइएका हो औ आफ्नो मानिसहरू बनाउनु चुनिएका हो भन्ने प्रमाण गर्नु भरमग्दुर चेष्टा गर्नु पर्छ। यदि तिमीहरूले ती सबै कुराहरू मान्यौ भने तिमीहरू कहिल्यै ढल्ने छैनौ।

11 अनि तिमीहरूलाई हाम्रा प्रभु अनि उद्धारकर्ता येशू ख्रीष्टको राज्यमा विशाल स्वागत गरिनेछ। त्यो राज्य सदा सर्वदा चलिरहन्छ।

12 तिमीहरू यो कुराहरू जान्दछौं। तिमीहरूसित भएका सत्यताको विषयमा तिमीहरू दृढ छौं। तर तिमीहरूलाई यी कुराहरू सम्झना गराउन म सदैव सहायता गर्नेछु।

13 म सम्झन्छु यो पृथ्वीमा जबसम्म बाँच्छु, तिमीहरूलाई यी कुराहरू सम्झाउन उचित सम्झन्छु।

14 म जान्दछु मैले यो शरीर चाँडै त्याग गर्नुपर्छ। हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टले त्यो मलाई दर्शाउनु भएको छ।

15 म जति सक्छु तिमीहरूलाई सदैव यी कुराहरू स्मरण गराउने कोशिश गर्नेछु। म इच्छा गर्छु कि मेरो मृत्यु पछि पनि यी कुराहरू सम्झन तिमीहरू समर्थ बनी रहौं।

हामीले ख्रीष्टको महिमा देख्यौं

16 हामीले तिमीहरूलाई हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको शक्तिको बारेमा व्याख्या गरेका छौं। हामीले तिमीहरूलाई उनको आगमनको विषयमा भन्यौं। हामीले तिमीहरूलाई जे व्याख्या गर्थौं ती मानिसहरूले रचेका चतुर कथाहरू होइनन्। हामीले आफ्नै आँखाले येशूको महानता देख्यौं।

17 येशूले महान-महिमाको आवाज सुन्नु भयो। त्यो त्यस समयको कुरा हो जब येशूले पिता परमेश्वरबाट सम्मान अनि महिमा पाउनु भयो। त्यो आवाजले भन्यो, “यो मेरो प्रिय छोरो हो, अनि म यसलाई प्रेम गर्छु। म उसित अत्यन्त खुशी छु।”

18 अनि हामिले त्यो आवाज सुन्यौं जब हामी येशूसित पवित्र पर्वतमा थियौं, त्यो स्वर्गबाट आयो।

19 यसले हामीलाई अगमवक्ताहरूले भनेका कुराहरूमा अधिक निश्चित तुल्याउँछ। अनि अगमवक्ताहरूको भनाई अनुसरण गरेर तिमीहरूले राम्रो गर्नेछौ। उनीहरूको भनाई अन्धकारमा बस्ति चम्केको जस्तै हो। यो बस्ति बिहान नहुञ्जेलसम्म र बिहानी तारा तिमीहरूको हृदयमा प्रकाश दिन नशुल्केसम्म रहने छ।

20 तिमीहरूले बुझ्नु पर्ने मुख्य कुरा यो छ धर्मशास्त्रको अगमवाणी* कुनै अगमवक्ताको व्याख्याबाट आएको होइन।

21 किनभने अगमवाणी मानिसको इच्छाबाट आएन। तर मानिसहरूलाई पवित्र आत्माले डोर्‍याएको थियो अनि परमेश्वरका वचनहरू भने।

2

झट्टा शिक्षकहरू

1 विगत समयमा झट्टा अगमवक्ताहरू परमेश्वरका मानिसहरूको बीचमा थिए। त्यसरी नै झट्टा शिक्षकहरू तिमीहरूको समूहमा रहन्छन्। तिनीहरूले झट्टा शिक्षाहरू दिन्छन्, ती शिक्षाहरूले मानिसहरूलाई ध्वंशतिर तान्छ। तिनीहरूले मालिकलाई ग्रहण गर्न पनि अस्वीकार गर्छन् जसले तिनीहरूकोलागि मुक्ति ल्याउनु भयो। अनि तिनीहरू स्वयंलाई चौंटे ध्वंश पार्नेछन्।

2 धेरै मानिसहरू तिनीहरूले गरेका नराम्रा कुराहरू अनुसरण गर्छन्। तिनीहरूले गर्दा सत्य मार्गलाई अरु मानिसहरूले आलोचना गर्छन्।

3 ती झट्टा शिक्षकहरूले तिमीहरूबाट पैसा मात्र चाहने छन्। यसरी तिनीहरूले तिमीहरूलाई झट्टा कथाहरू भनेर शोषण गर्नेछन्। तर ती झट्टा शिक्षकहरूको विस्द् धेरै अधि नै न्याय तयार भएको छ। अनि उनी एकबाट जसले तिनीहरूलाई ध्वंश पार्नु हुनेछ तिनीहरू उक्कन पाउने छैनन्।

4 जब स्वर्गदूतहरूले पाप गरे तिनीहरूलाई दण्डविहीन जान दिइएन। अहं! परमेश्वरले तिनीहरूलाई नरकमा पठाउनु भयो। परमेश्वरले ती स्वर्गदूतहरूलाई अन्धकार गुफामा राख्नु भयो। तिनीहरूलाई न्याय नगरुञ्जेल त्यहीं राख्नुन्।

5 अनि परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई दण्ड दिनु भयो जो धेरै अधि जीवित थिए। परमेश्वरले संसारमा बाढी ल्याउनु भयो जुन मानिसहरूले भरिएको थियो जो परमेश्वर विरोधी थिए। तर परमेश्वरले नुहसित सात अन्य मानिसहरूलाई बचाए। नुह त्यो मानिस थिए जसले मानिसहरूलाई ठीक ढङ्गले बाँचन उपदेश दिन्थे।

6 अनि परमेश्वरले दुष्ट नगरहरू सदोम अनि गमोरालाई दण्ड दिनु भयो। परमेश्वरले ती नगरहरूलाई खरानीमा परिवर्तन नहुञ्जेल जलाउनु भयो। परमेश्वरले ती नगरहरूलाई जो पछि आउने समयमा परमेश्वरको विस्द् जानेहस्माथि उदाहरण स्वस्म उपयोग गर्नुभयो।

7 तर परमेश्वरले ती नगरहरूबाट लूतलाई बचाउनु भयो। लूत खुबै असल मानिस थिए। नराम्रा मानिसहरूको फोहोर जीवनको कारण तिनले कष्ट पाए।

8 लूत एक असल मानिस थिए, तर तिनी प्रतिदिन ती दुष्ट मानिसहरूसँग बसेका थिए। लूतको असल हृदय तिनले दिनहु देवेका अनि सुनेका नराम्रा कुराहरूमा दुःखी भएको थियो।

9 हो, परमेश्वरले यी सबै कुरा गरे। जब कष्ट आई पर्छ जसले आफ्नो सेवा गर्छन् तिनीहरूलाई बचाउनु प्रभु परमेश्वर जान्नुहुन्छ। अनि उहाँले जान्नुहुन्छ न्यायको दिनसम्म ती दुष्ट मानिसहरूलाई कसरी अड्काउनु पर्छ।

10 जो मानिसहरू तिनीहरूको पापमय कामवासना अनुसार कुकर्म गरेर बाँच्ने औ ती मानिसहरू जो परमेश्वरको अधिकार अस्वीकार गर्नेहरूलाई परमेश्वरले खास दण्ड दिनुहुनेछ।

यी झट्टा शिक्षकहरू आफूले चाहेका केही पनि गर्दछन्, अनि तिनीहरू स्वयं गर्व गर्छन्। तिनीहरू महिमामय स्वर्गदूतहरूको विस्द् नराम्रा कुरा गर्न डराउँदैनन्।

11 स्वर्गदूतहरू यी झट्टा शिक्षकहरू भन्दा अधिक पराक्रमी अनि शक्तिशाली छन्। तर स्वर्गदूतहरूले झट्टा शिक्षकहरूलाई दोषारोपण गर्दैनन् अनि तिनीहरूको बारेमा प्रभु अधि निन्दा गर्दैनन्।

12 तर यी झट्टा शिक्षकहरू तिनीहरूले बुजेका कुरामा निन्दा गर्छन्। यी झट्टा शिक्षकहरू, जङ्गली पशुहरू जस्तै मारित्तुको निम्ति मात्र जन्मेका छन्, केही विचार नगरी काम गर्छन्। अनि यी झट्टा शिक्षकहरू जङ्गली पशुहरू जस्तै नष्ट हुनेछन्।

13 यी झट्टा शिक्षकहरूले धेरै मानिसहरूलाई चोट पुर्याउँछन्। यसर्थ तिनीहरूले पनि चोट पाउनेछन्। त्यो तिनीहरूले गरेको कर्मको ज्याला हुनेछ। यी झट्टा शिक्षकहरू, सबै मानिसहरू समक्ष आनन्द लिइने खेल डौ कुकर्मलाई लिन्छन्। तिनीहरू कुकर्ममा आनन्द लिन्छन् यसले तिनीहरूलाई खुशी पार्छ। यसर्थ तिनीहरू तिमीहरूमाझ फोहोर कलङ्क अनि दागहरू जस्तै हुन्। तिमीहरूसित साधारण भोजनमा भाग लिन्छन्। तिमीहरूलाई लज्जित तुल्याउँछन्।

* 1:20: अगमवाणी परमेश्वरबाट दिइएको शिक्षा अथवा समाचार।

14 हरेकपल्ट तिनीहरू श्रीलाई हेर्छन्, अनि तिनीहरू उसैलाई चाहन्छन्। यी झट्टा शिक्षकहरू सदैव पाप गरिरहन्छन्। तिनीहरूले कमजोर मानिसहरूलाई पापको जालमा फसाउँछन्। तिनीहरू आफैले स्वार्थी हुन् प्रशिक्षण लिएका छन्। तिनीहरू श्रापित छन्।

15 यी झट्टा शिक्षकहरूले उचित मार्ग छोडेका छन् अनि तिनिहरूको जीवनलाई अनुचित मार्गमा लगेकाछन्। तिनीहरूले त्याही मार्ग अनुसरण गरे जुन मार्गमा बालाम हिँडेका थिए। बालाम बोअरका छोरा थिए। नराम्रो काम गरेको ज्याला उसले उत्साहले स्वीकार गरे।

16 तर एउटा गधाले बालामको कुकर्ममा ध्यानाकर्षण गरायो। अनि गधा एउटा पशु हो जो बोल्न सक्तैन। तर त्यो गधा मानिसको आवाजमा बोल्थ्यो अनि त्यसले बालामलाई उसको पागल सोचाईबाट रोक्थ्यो।

17 ती झट्टा शिक्षकहरू ती पानी नभएका मुहानहरू हुन्। तिनीहरू ती मेघहरू जस्तै हुन् जसलाई आँधीले उडाउँछ। तिनीहरूका निम्ति घोर अन्धकारमा एक स्थान राखिएको छ।

18 ती झट्टा शिक्षकहरू त्यस्ता वचनहरूमा गर्व गर्छन् जसको केही अर्थ छैन। तिनीहरूले मानिसहरूलाई पापको जालमा फसाउँछन्। तिनीहरूले, यस्ता मानिसहरूलाई आकर्षित गराइहेछन् जो मानिसहरू कुकर्म गर्नेहरूबाट टाढा रहन शुरु गर्दछन्। ती झट्टा शिक्षकहरूले, आफ्ना पापपूर्ण प्राकृतिक वासनाबाट हुने दुष्ट कर्मको सहायताले यो गर्छन्।

19 ती झट्टा शिक्षकहरू स्वतंत्रता प्राप्तिको बचन दिन्छन्। तर ती झट्टा शिक्षकहरू स्वयं स्वतन्त्र छैनन्। तिनीहरू ती ध्वंशात्मक कुराहरूका दास हुन्। एक मानिस त्यस वस्तुको दास बन्दछ जसले उसलाई अधिकारमा राख्छ।

20 ती मानिसहरू संसारका नराम्रा कुराहरूबाट मुक्त तुल्याइएका थिए। तिनीहरूलाई हाम्रा प्रभु अनि उद्धारकर्ता येशू ख्रीष्टलाई चिनेर मुक्त गराइएको थियो। तर यदि तिनीहरू अझ ती चीजहरू तिर फर्किन्छन् अनि तिनीहरूको नियन्त्रणमा रहन्छन् भने तिनीहरूको अहिलेको अवस्था शुष्को भन्दा खराब हुनेछ।

21 हो, तिनीहरूलाई दिइएको पवित्र शिक्षाबाट सही मार्ग चिन्नु अनि त्यसबाट फर्कनु भन्दा सही मार्ग तिनीहरूले कहिल्यै नचिनेको असल हुनेथ्यो।

22 तिनीहरूलाई जे भयो त्यसले यो उखानलाई सिद्ध गर्छ “जब एउटा कुकुरले बान्ता गर्छ त्यो आफूले बान्ता गरेको तिर फर्की आउँछ।”^{*} अनि “सुंगुरलाई नुहाइदिए पछि त्यो फेरि हिलोमा लडी-बडी गर्न फर्कन्छ।”

3

येशू फेरि आउनु हुनेछ

1 मेरा मित्रहरू, यो तिमीहरूलाई मेरो दोस्रो पत्र हो। मैले तिमीहरूको इमान्दारी हृदयहरूलाई केही चीजहरू सम्झनु सहायता होस् भनी यी दुइवटा चिठीहरू लेखें।

2 धेरै अधि पवित्र अगमवक्ताहरूले भनेको कुराहरू तिमीहरूले याद राख्नु भन्ने म चाहन्छु। अनि ती आदेश सम्झ जो हाम्रा प्रभु अनि उद्धारकर्ताले हामीलाई दिनुभयो। हामीलाई त्यो आदेश उहाँले तिमीहरूका प्रेरितहरू मार्फत दिनु भयो।

3 तिमीहरूले बुझ्नु पर्छ कि अन्तिम दिनहरूमा के हुनेछ। मानिसहरू आउनेछन् जसले तिमीहरूलाई खिसी गर्नेछन्। ती मानिसहरू तिनीहरूको इच्छाले मागेको कुकर्महरू गरेर बाँच्नेछन्।

4 ती मानिसहरूले भन्नेछन्, “उहाँले फेरि आउने प्रतिज्ञा गर्नु भएकोछ। यो प्रतिज्ञा के भयो? हाम्रा पिता-पुर्खा मेरे। तर संसार सृष्टि भएको समयदेखि प्रत्येक वस्तु त्यही प्रकारले चलिरहेको छ।”

5 तर ती मानिसहरू धेरै अधि के घटेको थियो सो सम्झन चाहँदैनन्। आकाशहरू थिए अनि परमेश्वरले जलबाट पृथ्वी सृष्टि गर्नु भयो। यी सबै परमेश्वरको बचन अनुसार हुन गयो।

6 तब त्यस संसार जो अस्तित्वमा रहेको थियो, बाढी आयो अनि पानीले ध्वंश पार्यो।

7 अनि परमेश्वरको त्यही बचनले आकाश अनि पृथ्वी आगोले नष्ट पार्न राखिएको छ। आकाशहरू अनि पृथ्वी न्यायको दिनको निम्ति साँची राखिएको छ अनि परमेश्वरका विरुद्धको सबै मानिसहरू विनाश गरिनेछन्।

8 यो एउटा कुरा नबिर्ष, प्रिय मित्रहरू प्रभुका निम्ति एक दिन हजार वर्ष जस्तै अनि हजार वर्ष एकदिन जस्तै हो।

9 जस्तो अहं मानिसहरूले सुस्त बुझेका छन्, प्रभु आफ्नो प्रतिज्ञा पूरा गर्न सुस्त हुनु हुँदैन। तर परमेश्वर, तिमीहरू प्रति धैर्यवान हुनुहुन्छ। कुनै पनि मानिस नष्टहोस भनी परमेश्वर चाहनु हुन्न। परमेश्वर इच्छा गर्नु हुन्छ कि हरेक मानिसले आफ्नो हृदय परिवर्तन गर्नु पर्छ अनि पाप गर्न बन्द गर्नु पर्छ।

10 तर, त्यो दिन जब परमप्रभु आउनु हुन्छ, चोर जस्तै एक अचम्म प्रकारले आउनु हुनेछ। आकाश एक प्रबल गर्जनले अदृश्य हुनेछ। आकाशमा भएका सबै थोकहरू आगोले नष्ट पार्नेछ। अनि पृथ्वी र यसमा भएका सबै थोकहरू आगोले जलाउनेछ।

11 यसर्थ, मैले भनेको जस्तै हरेक कुरा नष्ट हुनेछ। यसर्थ तिमी कस्तो किसिमको मानिस हुनुपर्छ? तिमीहरूले पवित्र जीवन जिउनु पर्छ अनि परमेश्वरको सेवा गर्नुपर्छ।

^{*} 2:22: हितोपदेश 26:11 बाट उद्धृत गरिएको।

12 तिमीहस्ते परमेश्वरको दिनको प्रतिक्षा गर्नु पर्छ। तिमीहस्ते त्यो दिनको आगमनको दृढतासंग चाहना गर्नु पर्छ। जब त्यो दिनको आगमन हुन्छ, आकाश अग्निदे ध्वंश पार्नेछ, अनि आकाशको हरेक वस्तु आगोको रापले पग्लने छन्।

13 तर परमेश्वरले हामीलाई प्रतिज्ञा गर्नु भएको छ। अनि हामी उहाँको प्रतिक्षा गरिरहेका छौं। एक नयाँ आकाश अनि एक नयाँ पृथ्वी। त्यस स्थानमा भलोपन स्थापना हुनेछ।

14 प्रिय मित्रहरू, हामी यस्तो घटना घट्ने प्रतीक्षा गरिरहेका छौं। यसर्थ पापरहित अनि दोषरहित रहनु तिमीहरू प्रगाढ प्रयत्न गर। परमेश्वरसित शान्तिमा रहने प्रयास गर।

15 स्मरण राख कि हामीहरू बेँचाइएका छौं, किनभने हाम्रा प्रभु धैर्यवान हुनुहुन्छ। हाम्रा प्रिय भाइहरू पावलले तिमीहस्ताई त्यही कुरा भन्नु भयो जब उनले परमेश्वरले प्रदान गर्नु भएको ज्ञानद्वारा तिमीहस्ताई लेख्नु भयो।

16 पावलले यी कुराहरूको बारेमा उनका सबै पत्रहरूमा यस्तो लेख्छन्। उनको पत्रहरूमा केही विषयहरू बुझ्नु गाह्रो पर्छ। कोही मानिसहरू ती कुराहरूलाई भूल प्रकारले व्याख्या गर्छन्। कोही मानिसहरू अज्ञानी अनि विश्वासमा दुर्बल छन्। ती मानिसहरू नै अन्य धर्मशास्त्रहरू पनि झूटो प्रकारले व्याख्या गर्छन्। तर तिमीहस्ते त्यसो गरेर स्वयंलाई नै नष्ट गरिरहेका हुन्छन्।

17 प्रिय मित्रहरू, तिमीहस्ते यस विषयमा पहिल्यै जानेका छौं। यसर्थ होशियार बन। ती दुष्ट मानिसहरूलाई, तिमीहस्ताई भूल शिक्षातिर लान नदेऊ। सावधान बन, जसद्वारा तिमीहरू आफ्ना दृढ स्थितिबाट झर्ने छैनौं।

18 तर हाम्रा प्रभु अनि उद्धारकर्ता येशू ख्रीष्टको अनुग्रह अनि ज्ञानमा अधि बढ। अहिले अनि सधैको निम्ति उहाँमा महिमा रहोस्। आमिन्।

यूहन्नाको पहिलो पत्र

1 हामी अब तिमीहरूलाई संसारको सृष्टि अधिबाट जे अस्तित्वमा थियो त्यस विषयमा भन्छौं ।

हामीले यो सुन्यौं हामीले आफ्नै आँखाले देख्यौं, हामीले हेर्दौं यो, हामीले हाम्रा हातले स्पर्श गर्दौं ।

हामी तिमीहरूलाई त्यो वचनको बारेमा भन्दैछौं जसले जीवन प्रदान गर्छ ।

2 त्यो जीवन हामीमा देखापरेको छ । हामीले त्यसलाई देख्यौं । हामी यस बारे तिमीहरूलाई प्रमाण दिन सक्छौं । अब हामी तिमीहरूलाई त्यो जीवनको विषयमा भनी रहेका छौं । यो त्यो जीवन हो जो चिरस्थायी छ । यो त्यो जीवन हो जो परमेश्वर पितासित थियो अनि हाम्रो अघि देखा पर्यो ।

3 अब हामी तिमीहरूलाई हामीले देखेका अनि सुनेको कुराहरू भन्छौं । किनभने हामी चाहन्छौं कि हामीसित तिमीहरूको सङ्गति रहोस् । सङ्गति जो हामी एक साथ सहभोग गर्छौं त्यो पिता परमेश्वर अनि उनको पुत्र येशू ख्रीष्टसित हुन्छ ।

4 हामी तिमीहरूलाई यी कुराहरू लेखिरहेकाछौं जसद्वारा तिमीहरू आनन्दले परिपूर्ण हुन सक्नेछौं ।

परमेश्वरले हाम्रा पापहरू क्षमा गर्नुहुन्छ

5 हामीले परमेश्वरबाट साँचो सन्देश सुन्यौं । अब हामी यो तिमीहरूलाई भनिरहेकाछौं कि परमेश्वर ज्योति हुनुहुन्छ । परमेश्वरमा अन्धकार हुँदैन ।

6 यसर्थ, यदि हामी परमेश्वरसित हाम्रो सङ्गति भएको दावी गर्छौं, तर हामी अन्धकारमा बस्छौं भने हामी झूटो हौं, हामी सत्यको अनुसरण गरिरहेका छैनौं ।

7 परमेश्वर ज्योतिमा रहनु हुन्छ । हामी पनि ज्योतिमा बसूपर्छ । यदि हामी ज्योतिमा बस्यौं भने हामी एक अर्कोमा सङ्गतिको सहभागी हुन्छौं । अनि जब हामी ज्योतिमा बस्छौं, येशूको रगतले हामीलाई सम्पूर्ण पापबाट धुन्छ ।

8 यदि हामी, हामीमा पाप छैन भन्छौं भने हामीले स्वयंलाई धोका दिइरहेछौं, अनि हामीमा सत्य छैन ।

9 तर यदि हामी हाम्रा पापहरू स्वीकार गर्छौं तब परमेश्वर जो विश्वासयोग्य अनि धर्मी हुनुहुन्छ हाम्रा पापहरू अनि हामीले गरेको जमै गल्तीहरू क्षमा गर्नुहुनेछ । परमेश्वरमा जे उचित छ त्यही गर्नुहुन्छ ।

10 यदि हामी भन्छौं, हामीले पाप गरेका छैनौं तब हामीले परमेश्वरलाई झूटो बनाउँछौं । यसैले देख्नुछ कि हाम्रो हृदयमा परमेश्वरको साँचो सन्देश राखेका छैनौं ।

2

येशू हाम्रा सहयोगी हुनुहुन्छ

1 मेरा प्रिय नानीहरू, म तिमीहरूलाई यो पत्र लेखिरहेकोछु, जसमा कि तिमीहरूले पाप गर्ने छैनौं । तर यदि कुनै व्यक्तिले पाप गर्छ भने, येशू ख्रीष्टले पिताको अघि हामीलाई बचाउनु हुनेछ । येशू धर्मी हुनुहुन्छ ।

2 येशू हाम्रो पाप क्षमा गर्ने माध्यम हुनुहुन्छ अनि सम्पूर्ण संसारका मानिसहरूको पापहरू पनि क्षमा गराउनुहुन्छ ।

3 यदि उहाँको आदेश पालन गर्दौं भने हामी निश्चित हुन्छौं कि हामीले परमेश्वरलाई चिन्नेौं ।

4 एक व्यक्तिले भन्न सक्छ, “म परमेश्वरलाई चिन्छु ।” तर यदि त्यस व्यक्तिले परमेश्वरका आदेशहरूको पालन गर्दैन भने त्यो मानिस झूटो हो, उसकोमा सत्य हुँदैन ।

5 तर एक व्यक्तिले परमेश्वरको शिक्षा पालन गर्छ तब त्यस व्यक्तिला परमेश्वरको प्रेमको लक्ष्य रहेको हुन्छ । यसरी नै हामी जान्न सक्छौं कि हामी परमेश्वरको अनुसरण गरिरहेछौं ।

6 यदि कुनै व्यक्तिले ऊ परमेश्वरमा बाँच्न चाहन्छ भने ऊ येशू बाँचे झैं बाँच्नु पर्छ ।

येशूले भन्नु भयो अरुलाई प्रेम गर

7 मेरा प्रिय मित्रहरू, म तिमीहरूको तिमि नयाँ आदेश लेखिरहेको छैन । यो त्यही आदेश हो जो तिमीहरूले शब्देखि पाएका थियौं । यो आदेश तिमीहरूले अघि नै सुनिसकेको शिक्षा हो ।

8 तर पनि म तिमीहरूको निम्ति यो आदेशलाई नयाँ आदेशको रूपमा लेख्दैछु । यो आदेश सत्य छ; अनि यसको सत्यता येशू अनि तिमीहरू स्वयंमा देख्न सक्छौं । अन्धकार हट्दैछ अनि सत्य ज्योति अघि देखि चम्किरहेछ ।

9 एक व्यक्तिले भन्ला, “म प्रकाशमा छु।” तर यदि त्यो व्यक्तिले आफ्ना भाइहरूलाई घृणा गर्छ भने त्यो अझ अन्धकारमा छ।

10 जसले आफ्ना भाइ अनि बहिनीहरूलाई प्रेम गर्छ, त्यो प्रकाशमा बसेको हुन्छ अनि जसले पाप गरौंछ त्यस्तो त्यस व्यक्तिलाई केही पनि हुँदैन।

11 तर मानिस जसले आफ्ना भाइहरूलाई घृणा गर्छ तब ऊ अन्धकारमा हुन्छ। त्यस मानिस अन्धकारमा हुन्छ अनि त्यो व्यक्तिले आफ्नो गन्तव्य स्थान जान्दैन। किनभने अन्धकारले उसलाई अन्धा तुल्याएको हुन्छ।

12 प्रिय बालकहरू, म तिमीहरूलाई लेख्छु,
किनभने तिमीहरूका पापहरू ख्रीष्टद्वारा क्षमा गरिएका छन्।

13 पिताहरू, म तिमीहरूलाई लेखिरहेछु,
किनभने तिमीहरू उहाँलाई चिन्दछौ, जो शुद्धेच्छि अस्तित्वमा हुनुहुन्छ।

युवा मानिसहरू, म तिमीहरूलाई लेख्दैछु
किनभने तिमीहरूले दुष्टलाई परास्त गरेका छौ।

14 बालकहरू, म तिमीहरूलाई लेख्दैछु,
किनभने तिमीहरू पितालाई चिन्दछौ।

पिताहरू, म तिमीहरूलाई लेख्दैछु,
किनभने तिमीहरू उहाँलाई चिन्छौ जो शुद्धेच्छि अस्तित्वमा हुनुहुन्छ।

युवा मानिसहरू, म तिमीहरूलाई लेख्दैछु,
किनभने तिमीहरू बलियो छौ,
अनि परमेश्वरको वचन तिमीहरूमा बस्छ,
अनि तिमीहरूले दुष्टलाई परास्त गरेका छौ।

15 संसारलाई अथवा संसारमा भएका कुराहरूलाई प्रेम नगर। यदि कुनै व्यक्तिले संसारप्रति प्रेम गर्छ भने, पिताको प्रेम त्यस व्यक्तिलाई हुँदैन।

16 संसारमा भएका नराम्रा कुराहरू यी हुन् हाम्रो पापपूर्ण शारीरिक अभिलाषा खुशी तुल्याउने कुराहरूको चाहाना गर्नु, हामीले देखेका पापपूर्ण वस्तुहरूको चाहाना गर्नु, हामीसित भएका कुराहरूप्रति घमण्ड गर्नु। तर ती कुराहरू पिताबाट आएका होइनन्। ती सबै कुराहरू संसारबाट आएका हुन्।

17 मानिसहरूको इच्छा अनुसारको चीजहरू लिएर संसार अघि बढिरहेको छ। तर त्यो मानिस जो परमेश्वरले चाहेको गर्छ त्यो सधैंको निम्ति रहन्छ।

ख्रीष्टको शत्रुहरूलाई नपछ्याऊ

18 भेरा प्यारा बालकहरू, अन्त धेरै नजिक छ। तिमीहरूले सुनेका छौ कि ख्रीष्ट विरोधी आउँदैछ। अनि अहिले ख्रीष्टका अनेक शत्रुहरू यहाँ छन्। यसर्थ हामी जान्दछौ कि अन्त नजिक छ।

19 ख्रीष्टका शत्रुहरू हाम्रा समूहमा थिए। तर तिनीहरूले हामीलाई त्याग गरे। तिनीहरू वास्तवमा हामीसित थिएनन्, यदि तिनीहरू हाम्रो समूहमा रहेको भए हामीसित रहने थिए। तर तिनीहरूले छोडे। यसले यो दर्शाउँछ कि तिनीहरूकोही पनि वास्तवमा हामिसित थिएनन्।

20 तिमीहरूसित पवित्र “एक”ले प्रदान गर्नु भएको बरदान छ। यसर्थ तिमीहरू सबैले सत्य जान्दछौ।

21 मैले तिमीहरूलाई किन लेख्छु? के, मैले तिमीहरूलाई सत्य जान्दैनौ भनेर लेख्छु? अहं! म यो पत्र तिमीहरूले सत्य जान्दछौ भनेर लेख्छु। अनि तिमीहरू जान्दछौ कि कुनै पनि असत्य सत्यबाट आउँदैन।

22 यसर्थ, झूटो को हो? यो त्यो मानिस हो जसले येशू ख्रीष्ट छैनन् भन्छ अनि ऊ ख्रीष्टको शत्रु हो। उसले पिता र पुत्रलाई अस्वीकार गर्छ।

23 त्यो मानिस जसले पुत्रलाई अस्वीकार गर्छ, उसको पिता पनि छैन। तर त्यो मानिस जसले पुत्रलाई स्वीकार गर्छ उसका पिता पनि हुनुहुन्छ।

24 जुन तिमीहरूले शुद्धेच्छि सुन्दै आएको शिक्षा छ त्यसलाई दरिलोसित राख। यदि तिमीहरूले शुद्धेच्छि सुन्दै आएको शिक्षा तिमीहरूमा रहन्छ भने तिमीहरू पुत्र र पितामा रहनेछौ।

25 अनि यही नै हो जो पुत्रले हामीसित प्रतिज्ञा गरेको अनन्त जीवन।

26 म ती मानिसहरूको बारेमा यो पत्र लेखिरहेको छु, जो तिमीहरूलाई धोका दिने कोशिश गरिरहेका छन्।

27 ख्रीष्टले तिमीहस्ताई विशेष उपहार दिनु भएको छ। यो उपहार तिमीहरूसित अझ छ। यसर्थ तिमीहस्ताई कसैबाट शिक्षा लिन आवश्यक पर्दैन। उनले तिमीहस्ताई दिएको उपहारले हरेक कुराको बारेमा सिकाउनु हुनेछ। यो उपहार सत्य छ, यो झट्टो छैन। यसर्थ जस्तो त्यो उपहारले तिमीहस्ताई सिकाएको छ त्यसैमा अडी बस।

28 हे, मेरा प्यारा बालकहरू, उहाँमा बाँची रहौं। यदि हामीले यसो गर्यौं भने त्यसदिन जब ख्रीष्ट आउँनु हुन्छ हामी निर्भय रहन सक्छौं। अनि हामी उहाँको अधि लज्जित हुनु पर्दैन।

29 तिमीहस्ताई थाहा छ कि ख्रीष्ट धार्मिक हुनुहुन्छ। यसर्थ तिमीहरू जान्दछौ कि यदि सबै मानिसहरू जे धर्म हो त्यसलाई अनुसरण गर्छन, भने तिनीहरू परमेश्वरका बालकहरू हुन्।

3

हामी परमेश्वरका बालकहरू हौं

1 हामीलाई पिताले यति विघ्न प्रेम गर्नु भएको छ कि हामी परमेश्वरको बालकहरू भनिनु योग्यका छौं। अनि वास्तवमा हामी परमेश्वरका बालकहरू हौं। तर संसारका मानिसहरू यो बुझ्दैनन कि हामीहरू परमेश्वरका बालकहरू हौं, किनभने तिनीहरूले उहाँलाई चिनेका छैनन।

2 प्रिय मित्रहरू, अब हामी परमेश्वरका बालकहरू हौं। हामीलाई अझ यो देखाइएको छैन कि भविष्यमा हामी के हुनेछौं। हामी जान्दछौ कि जति बेला ख्रीष्ट आउँनु हुन्छ हामी उहाँ जस्तै हुनेछौं किनभने हामी उहाँको वास्तविक रूप देखेछौं।

3 ख्रीष्ट पवित्र हुनुहुन्छ। अनि हरेक व्यक्ति, जसको ख्रीष्टमा आशा छ, स्वयंलाई ख्रीष्ट जस्तै पवित्र राख्छन।

4 जब एक व्यक्तिले पाप गर्छ, उसले परमेश्वरको नियम भङ्ग गर्छ। हो, पाप गर्नु परमेश्वरको नियम विरुद्ध बाँचेको जस्तै हो।

5 तिमीले जान्दछौ कि ख्रीष्ट मानिसहरूको पापहरू हटाउन आउनु भएको हो। ख्रीष्टमा पाप छैन।

6 यसर्थ जो मानिस ख्रीष्टको विश्वासमा बस्छ उसले पाप गरिरहँदैन। यदि कुनै व्यक्तिले पाप गरिरहन्छ भने उसले कहिल्यै पनि वास्तविक रूपले ख्रीष्टलाई देखेको हुँदैन अनि कहिले पनि ख्रीष्टलाई जानेको छैन।

7 प्यारा बालकहरू, कुनै व्यक्तिले पनि तिमीहस्ताई छलन नपाओस्। ख्रीष्ट धार्मिक हुनुहुन्छ ख्रीष्ट जस्तो बन्नका निम्ति एक व्यक्तिले जो सही छ त्यो अनुसरण गर्नुपर्छ।

8 शुद्धेखि नै शैतानले पाप गरिरहेछ। त्यो जसले पाप गरिरहन्छ त्यो शैतानको मानिस हो। परमेश्वरका पुत्र आउनको कारण शैतानको कामहरू नष्ट गर्नु हो।

9 जब परमेश्वरका एक व्यक्तिलाई उनको बालक बनाउनु हुन्छ, तब त्यस व्यक्तिले पाप गरिरहँदैन। किनभने परमेश्वरले प्रदान गर्नु भएको नयाँ जीवन उसमा रहेको हुन्छ। यसर्थ त्यो मानिस पाप गरिरहन सक्तैन। किनभने उ परमेश्वरको बालक बनेको हुन्छ।

10 यसरी हामी चिन्न सक्छौ कि परमेश्वरका बालकहरू को हुन्। हामी यो पनि जान्न सक्छौ कि शैतानका बालकहरू को हुन्। मानिसहरू जसले जे उचित छ त्यो गर्दैन, तिनीहरू परमेश्वरका बालकहरू होइनन। अनि मानिस जसले आफ्ना भाइलाई प्रेम गर्दैन उ परमेश्वरको बालक होइन।

हामीले एक अर्कामा प्रेम गर्नुपर्छ

11 यो त्यो शिक्षा हो जो तिमीहरूले शुद्धेखि नै सुन्दै आएका छौ। हामीले एक-अर्कालाई प्रेम गर्नु पर्छ।

12 कथिन* जस्तो नबन, जो शैतानको थियो। कथिनले आफ्नो भाइ हाबिललाई मार्यो। तर कथिनले आफ्नो भाइलाई किन मार्यो? किनभने उनले गरेका कुराहरू गलत थियो अनि तिनका भाइले गरेका कुराहरू असल थियो।

13 भाइ अनि बहिनीहरू, जब यस संसारका मानिसहरूले तिमीहस्ताई घृणा गर्छन, आश्चर्यचकित नबन।

14 हामी जान्दछौ कि हामीले मृत्युलाई नाघेर जीवनमा आएका छौं। हामी यो जान्दछौ किनभने हामी ख्रीष्टमा भएका हाम्रा भाइ अनि बहिनीहरूलाई प्रेम गर्छौं। मानिस जसले प्रेम गर्दैन ऊ अझ मृत्युमा छ।

15 हरेक मानिस जसले आफ्ना भाइलाई घृणा गर्छ ऊ हत्यारा हो। अनि तिमी जान्दछौ कि कुनै पनि हत्याराको उसमा अनन्त जीवन हुँदैन।

16 साँचो प्रेम के हो त्यो यसरी हामी जान्दछौ येशूले हाम्रा निम्ति आफ्ना जीवन अर्पण गरे। यसर्थ हामीले हाम्रो जीवन ख्रीष्टमा भएका हाम्रा भाइ-बहिनीहरूका निम्ति अर्पण गर्नुपर्छ।

* 3:12: कथिन कथिन र हाबिल आदम र हव्वाका छोराहरू थिए। कथिनले हाबिललाई मारेका थिए। हेर्नुहोस् उत्पत्ती 4:16

17 कसैसित संसारको धन-सम्पत्ति छ र पनि आफ्ना दाज्यू-भाइलाई खाँचोमा परेको देख्दा उनिहस्त्रति आफ्नो मन कठोर पार्छ भने परमेश्वरको प्रेमले कसरी त्यसमा वास गर्छ?

18 मेरो बालकहरू, हाम्रो प्रेम केवल शब्द अनि बातमा मात्र हुनु हुँदैन। हाम्रो प्रेम साँचो प्रेम हुनुपर्छ। हामीले हाम्रो प्रेम हाम्रो कर्मद्वारा दर्शाउनु पर्छ।

19-20 त्यस प्रकारले जान्दछौ कि हामी सत्य मार्गका छौ। अनि जब हाम्रा विवेकले हामीलाई भर्तसना गर्छ, परमेश्वर समक्ष हामी हाम्रो हृदयलाई पुनः सान्त्वना गराउन सक्छौ। किनभने परमेश्वर हाम्रो विवेक भन्दा महान हुनुहुन्छ। परमेश्वरले सबै कुरा जान्नुहुन्छ।

21 मेरा प्रिय मित्रहरू, यदि हाम्रो विवेकले हामीलाई भर्तसना भने, जब हामी परमेश्वर समक्ष जान्छौ हामी निडर हुनेछौ।

22 अनि परमेश्वरले हामीलाई हामीले याचना गरेका कुराहरू दिनु हुन्छ, किनभने हामी परमेश्वरको आदेश पालन गर्छौ अनि परमेश्वर के कुराले खुशी हुनुहुन्छ हामी त्यही गर्छौ।

23 यो त्यही हो जो परमेश्वरले आज्ञा गर्नु हुन्छ उहाँका पुत्र येशू ख्रीष्टमा विश्वास गर अनि एक-अर्कामा प्रेम गर। यही उहाँको आदेश हो।

24 मानिस जसले परमेश्वरका आदेशहरू पालन गर्छ उ परमेश्वरमा जीवित रहन्छ। अनि परमेश्वर उसमा बसुनुहुन्छ। परमेश्वर हामीमा हुनुहुन्छ भन्ने हामी कसरी जान्दछौ? हामी आत्माको कारणले जान्दछौ जो परमेश्वरले हामीलाई प्रदान गर्नु भएको छ।

4

झटा शिक्षकहरूको विप्लव यहन्नाको चेतावनी

1 मेरा प्रिय मित्रहरू, अनेक झटा अगमवक्ताहरू अहिले यो संसारमा छन्। यसर्थ प्रत्येक आत्मालाई विश्वास नगर। तर आत्माहरूलाई जाँच्ने गर कि तिनीहरू परमेश्वरबाट आएका हुन् वा होइनन्।

2 परमेश्वरको आत्मा तिमीहरू कसरी चिन्न सक्छौ? “यस्तो प्रकारले तिमीहरूले परमेश्वरको आत्मा चिन्न सक्छौ। प्रत्येक आत्मा जसले येशूलाई ख्रीष्ट भनी स्वीकार गर्छ अनि उनी मानव सप्ता पृथ्वीमा आउनु भयो ऊ परमेश्वरबाट हो।”

3 अनि प्रत्येक आत्मा जसले येशूको बारेमा यो स्वीकार्दैन, त्यो परमेश्वरबाट होइन। यो ख्रीष्टको शत्रुको आत्मा हो। तिमीहरूले सुनेका छौ कि ख्रीष्टको शत्रु आउँदछ। अनि अहिले ख्रीष्ट विरोधी यो संसारमा आइसकेको छ।

4 मेरा प्रिय बालकहरू, तिमीहरू परमेश्वरका हौ। यसर्थ तिमीहरूले झटो शिक्षकहरूलाई परास्त गरेका छौ। किनभने जो तिमीहरूमा हुनुहुन्छ उहाँ संसारमा हुने भन्दा महान हुनुहुन्छ।

5 अनि ती झटो शिक्षकहरू संसारका हुन्। यसैले तिनीहरूको शिक्षा पनि संसारकै हो। अनि तिनीहरू जे भन्छन् संसारले सुन्छ।

6 तर हामी परमेश्वरबाट हौ अनि प्रत्येक जसले परमेश्वरलाई चिन्छ, अनि सुन्छ। त्यसरी हामी कुन आत्मा सत्य हो र कुन झटो हो चिन्छौ।

प्रेम परमेश्वरबाट आउँछ

7 प्रिय मित्रहरू, हामीले एक अर्कालाई प्रेम गर्नुपर्छ, किनभने प्रेम परमेश्वरबाट आउँछ। जसले प्रेम गर्छ परमेश्वरको बालक भएको हुन्छ अनि परमेश्वरलाई चिन्छ।

8 मानिस जसले प्रेम गर्दैन उसले परमेश्वरलाई चिन्दैन, किनभने परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ।

9 यसरी परमेश्वरले हामीलाई उहाँको प्रेम दर्शाउनु भएको छ परमेश्वरले उहाँको एउटै पुत्र यस संसारमा पठाउनु भयो यसर्थ उहाँ मार्फत हामी जीवन पाउन सक्छौ।

10 सत्य प्रेम हाम्रो निम्ति परमेश्वरको प्रेम हो, परमेश्वरको निम्ति हाम्रो प्रेम होइन। परमेश्वरले हामीलाई प्रेम गर्नु भयो अनि जुन माध्यमले हाम्रो पापहरू मोचन गर्न सकिन्छ त्यसका निम्ति आफ्नो पुत्र पठाउनु भयो।

11 प्रिय मित्रहरू, जब परमेश्वरले हामीलाई प्रेम गर्नु हुन्छ। हामीले एक अर्कालाई प्रेम गर्नु पर्छ।

12 कसैले पनि परमेश्वरलाई कहिल्यै देखेका छैनन्। तर यदि हामीले एक-अर्कालाई प्रेम गर्यौ भने तब परमेश्वर हामीमा रहनुहुन्छ अनि उहाँको प्रेम हामीमा पक्का बनिनेछ।

13 हामीलाई थाहा छ कि हामी परमेश्वरमा रहन्छौ अनि परमेश्वर हामीमा रहनु हुन्छ। हामी यो जान्दछौ किनभने परमेश्वरले हामीलाई उहाँको आत्मा प्रदान गर्नु भएको छ।

14 हामीले देख्यौ कि पिताले आफ्ना पुत्रलाई संसारको उद्धारकर्ताको सप्ता पठाउनु भयो अनि त्यही कुरा हामी मानिसहरूमा गवाही दिन्छौ।

15 यदि कुनै व्यक्तिले भन्छ, “म विश्वास गर्छु कि येशू परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ” तब परमेश्वर त्यस व्यक्तिको नाममा रहनु हुन्छ। अनि त्यो मानिस परमेश्वरमा रहन्छ।

16 अनि यसरी परमेस्वरको प्रेम हामीप्रति रहेको जान्दछौं। अनि हामी त्यो प्रेममा विश्वास गर्छौं।

परमेस्वर प्रेम हुनुहुन्छ। मानिस जो प्रेममा रहन्छ ऊ परमेस्वरमा रहेको हुन्छ। अनि परमेस्वर त्यस व्यक्तिसँग रहनुहुन्छ।

17 यदि हामीमा परमेस्वरको परिपक्व प्रेम भए तब त्यो दिन जब उनी जाँचकोलागि आउनु हुन्छ हामीमा डर रहने छैन कारण यो संसारमा उहाँ हामी जस्तै हुनुहुन्छ।

18 जहाँ परमेस्वरको प्रेम हुन्छ त्यहाँ भय हुँदैन। किनभने परमेस्वरको सम्पूर्ण प्रेमले भय हटाइदिन्छ। परमेस्वरको दण्ड नै भयको कारण हो। यसरी जुन व्यक्तिसँग भय रहन्छ तिनमा परमेस्वरको प्रेम सिद्ध भएको हुँदैन।

19 हामी प्रेम गर्छौं किनभने परमेस्वरले पहिला हामीलाई प्रेम गर्नु भयो।

20 यदि कसैले भन्छ “म परमेस्वरलाई प्रेम गर्छु” तर आफ्ना भाइ अथवा बहिनीहरूलाई घृणा गर्छ भने त्यो मानिस झट्टो हो। यदि आफ्नो भाइ अथवा बहिनी जसलाई उसले देख्न सक्छ, उसले प्रेम गर्न सक्ने भने परमेस्वर जसलाई उसले कहिल्यै देखेकै छैन, कसरी प्रेम गर्न सक्छ?

21 अनि परमेस्वरले हामीलाई आदेश दिनु भएको छ मानिस जसले परमेस्वरलाई प्रेम गर्छ उसले आफ्नो भाइलाई पनि प्रेम गर्नुपर्छ।

5

परमेस्वरका बालकहरूले संसार जित्छन्

1 प्रत्येक जसले येशू नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भनी विश्वास गर्छ, त्यो परमेस्वरको बालक हो। जसले पितालाई प्रेम गर्छ उसले उनको बालकलाई पनि प्रेम गर्छ।

2 हामी कसरी जान्दछौं कि हामी परमेस्वरका बालकहरूलाई प्रेम गर्छौं? हामी जान्दछौं, किनभने हामी परमेस्वरलाई प्रेम गर्छौं अनि हामी उनको आदेशहरू पालन गर्छौं।

3 परमेस्वरलाई प्रेम गर्नुको अर्थ उनको आदेशहरू पालन गर्नु हो। अनि परमेस्वरका आदेशहरू हाम्रा निम्ति त्यति कठिन हुँदैन।

4 किनभने हेरेक मानिस जो परमेस्वरको बालक हो, उसित यो संसारको विस्मृ विजय गर्न शक्ति हुन्छ।

5 यो हाम्रो विश्वास हो जसले संसारलाई विजय गरेको छ। यसर्थ त्यो को मानिस हो जसले संसारमा विजय प्राप्त गर्छ? केवल त्यही व्यक्ति, जसले येशू परमेस्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भनी विश्वास गर्छ।

परमेस्वरले हामीलाई उहाँको पुत्रको बारेमा भन्नु भयो

6 येशू ख्रीष्ट “उही नै” हुनुहुन्छ जो रगत र पानीसित आउनु भयो। येशू पानीबाट मात्र आउनु भएन। येशू पानी अनि रगत दुबैबाट आउनु भयो। अनि आत्मा नै एक छ जसले यो परिक्षा गर्छ। आत्मा सत्य हो।

7 यसर्थ, येशूको विषयमा तीन साक्षीहरू छन्:

8 पवित्र आत्मा, पानी अनि रगत। यी तीन साक्षीहरू परीक्षामा सहमत छन्।

9 हामी मानिसहरूको साक्षीलाई विश्वास गर्छौं। यसर्थ परमेस्वरले दिएको साक्षी अधिक महत्वपूर्ण छ। किनभने यो परमेस्वरको पुत्रको विषयको साक्षी हो।

10 मानिस जसले परमेस्वरका पुत्रमा विश्वास गर्छ उसमा परमेस्वर आफै साक्षी हुनुहुन्छ। मानिस जसले परमेस्वरलाई विश्वास गर्दैन उसले परमेस्वरलाई झट्टो तुल्याउँछ। किनभने त्यस व्यक्तिले परमेस्वरले आफ्ना पुत्रको बारेमा हामीलाई दिएको साक्षीमा विश्वास गरेको छैन।

11 परमेस्वरले दिएको साक्षी यो हो परमेस्वरले हामीलाई अनन्त जीवन दिनु भएको छ। अनि यो अनन्त जीवन उनका पुत्रमा छ।

12 मानिस जोसित पुत्र छ उसित त्यो जीवन हुन्छ। तर मानिस जोसित परमेस्वरका पुत्र छैनन् उसको त्यो जीवन हुँदैन।

हाम्रो अनन्त जीवन छ

13 तिमीहरू जो परमेस्वरका पुत्रमा विश्वास गर्छौं म तिमीहरूलाई यो पत्र लेख्दैछु ताकि अब तिमीहरूले अनन्त जीवन के रहेछ भनी जान्ने छौ।

14 अनि हामीमा भरोसा छ कि यदि कुनै वस्तुको लागि प्रार्थना गरे उनको इच्छा अनुसार उनले हामीलाई दिनेछन्।

15 हामी जान्दछौं जब हामी परमेस्वरसंग केही विन्ती गर्छौं भने उहाँले हाम्रो विन्ती सन्तु हुन्छ। यसर्थ, हामी जान्दछौं कि, उहाँसंग हामीले जे पनि मागेका छौं, उहाँले हामीलाई दिनुहुन्छ।

16 यदि कुनै व्यक्तिले आफ्नो भाइ अथवा बहिनीले पाप गरेको देख्छ जुन पापले अनन्त मृत्यु पट्टि लान्छ, उसले आफ्नो भाइ अथवा बहिनीकोलागि प्रार्थना गर्नुपर्छ। तब परमेस्वरले तिमीहरूलाई जीवन प्रदान गर्नुहुन्छ। म ती मानिसहरूको बारेमा

भनिरहेको छु, जसको पापले तिनीहरूलाई अनन्त जीवन तिर तान्दैन। पाप जसले अनन्त मृत्युतिर लैजान्छ। यो पापको निम्ति प्रार्थना गर भनी म भनिरहेको छैन।

17 सबै अधर्म पाप हो, यस्तो पाप पनि हुन्छ जो मृत्युजनक हुदैन।

18 हामी जान्दछौं कि कुनै मानिस जसलाई परमेश्वरको बालक तुल्याइएको छ, उसले पाप गरिरहँदैन। परमेश्वरको पुत्रले परमेश्वरको बालकलाई सुरक्षित राख्दछ। दुष्टले त्यस मानिसलाई आघात पुर्याउन सक्तैन।

19 हामीलाई थाहा छ कि हामी परमेश्वरका हौं। तर दुष्टले सारा संसारलाई नियन्त्रणमा राख्छ।

20 अनि हामीलाई थाहा छ कि परमेश्वरका पुत्र आउनु भएको छ। परमेश्वरका पुत्रले हामीलाई समझदारी प्रदान गर्नु भएको छ अनि हामी परमेश्वरलाई जान्न सक्छौं। अनि हाम्रो जीवन त्यो सत्य परमेश्वरमा अनि उनका पुत्र येशू ख्रीष्टमा छ।

21 यसर्थ प्रिय बालकहरू! तिमीहरू स्वयंलाई झटो देवताहरूबाट टाढा राख।

यूहन्नाको दोस्रो पत्र

1 अग्रजबाट अभिवादन।

परमेश्वरद्वारा चुनिएकी स्त्री अनि तिनका बालकहरू प्रति म तिमीहरू, सत्यमा रहेका सबैलाई प्रेम गर्छु। ती सबै, जसले तिमीहरूलाई प्रेम गर्ने सत्यतालाई जान्दछन् तिमीहरूलाई पनि।

2 यही प्रेमको कारणले जो हामीमा छ, हामी तिमीहरूलाई प्रेम गर्छौं। त्यो सत्य हामीमा सदा रहनेछ।

3 अनुग्रह, कृपा अनि शान्ति, पिता परमेश्वर अनि उनका पुत्र येशू ख्रीष्टको मार्फत हामीसंग हुनेछ। हामी सत्य अनि प्रेमबाट यी आशीर्वाद प्राप्त गर्छौं।

4 तिम्रो कोही बालकहरू जो तिनीहरू पिताले हामीलाई दिएको आज्ञा अनुसार सत्यको मार्ग अनुसरण गरिरहेछन् भन्ने जान्न पाउँदा म खुशी भएँ।

5 अनि, अब प्रिय महिला, म तिमीलाई भन्छु हामी सबैले एक-अर्कोलाई प्रेम गर्नुपर्छ। यो नयाँ आज्ञा होइन। यो त्यही आज्ञा हो जो हामीसित शुरू देखि नै थियो।

6 अनि प्रेम गर्नुको अर्थ उनले हामीलाई दिएको आज्ञा अनुसार रहनु हो। अनि परमेश्वरको आज्ञा यो हो तिमीहरूले प्रेमको अनुसरण गर्नुपर्छ। तिमीले यो आज्ञा श्रद्धेयि नै सुन्दै आएकी छौ।

7 यो संसारमा अनेकौं झूटो शिक्षकहरू छन्। यी झूटो शिक्षकहरूले येशू ख्रीष्ट पृथ्वीमा मानवको रूपमा आउनु भएको अस्वीकार गर्छन्। मानिस जो यो कुरा अस्वीकार गर्छ ऊ झूटो शिक्षक अनि ख्रीष्ट विरोधी हो।

8 होशियारी होऊ ताकि पुरस्कार जुन हाम्रो परिश्रमबाट प्राप्त भएको छ त्यो गुमाउने छैनौ, तर तिमीले तिम्रो जन्मै पुरस्कार प्राप्त गर।

9 एउटा व्यक्तिले ख्रीष्टको शिक्षा मात्र अनुसरण गर्नुपर्छ। यदि व्यक्तिले ख्रीष्टको शिक्षा परिवर्तन गर्छ भने त्यस व्यक्तिसंग परमेश्वर हुनुहुन्न। तर यदि त्यस व्यक्तिले ख्रीष्टको शिक्षा अनुसरण गरिरहन्छ भने उसकोमा पिता अनि पुत्र दुवै हुन्छन्।

10 यदि कुनै मानिस यो शिक्षा बिना तिम्रोमा आँउछ भने तिम्रो घरमा उसलाई नलैजाऊ अथवा त्यसलाई स्वागत नगर।

11 यदि तिमीले उसलाई स्वागत गर्यौ भने तिमीले उसको कुकार्यमा सहयोग पुर्याइरहेको हुनेछौ।

12 मैले तिमीलाई भन्ने कुरा धेरै छ। तर कागज अनि मसीको प्रयोगले म यो गर्न चाहँदैन। बरु म तिमीलाई भेट्न आउने आशा गर्छु अनि आमने-सामने बात गर्छु। त्यसले हामीलाई अति आनन्दित तुल्याउँछ।

13 तिम्रो बहिनीका बालकहरूले, जसलाई परमेश्वरले चुन्नु भएको छ, तिमीलाई अभिवादन पठाउँछन्।

यूहन्नाको तेस्रो पत्र

- 1 अग्रजबाट अभिवादन!
मेरा प्रिय मित्र गायस, जसलाई म सत्यमा प्रेम गर्छु।
- 2 मेरा प्रिय मित्र, म जान्दछु तिमी आत्मिक रूपले असल गरिरहेछौ। यसर्थ म प्रार्थना गर्छु कि तिमीमा प्रत्येक कुरो असल भइरहोस् अनि तिम्रो स्वस्थ राम्रो रहोस्।
- 3 ख्रीष्टमा विश्वास रहेका कोही भाइहरू आए अनि तिम्रो जीवनमा रहेको सत्य बताए। तिनीहरूले भने कि तिमीले सत्यको मार्ग अनुसरण गरिरहेका छौ। यसले मलाई अति आनन्दित तुल्यायो।
- 4 जब म मेरा बालकहरू सत्यको बाटोमा हिंडिरहेका छन् भन्ने सुन्छु त्यसले मलाई अति आनन्द दिन्छ।
- 5 मेरा प्रिय मित्र, तिमी ख्रीष्टमा रहेका भाइहरूलाई सहायता गरेर विश्वासयोग्यता देखाइरहेछौ। तिमीले ती अपरिचीत भाइहरूलाई पनि सहयोग गरिरहेछौ।
- 6 यी भाइहरूले तिम्रो प्रेमको बारेमा मण्डलीलाई भने। दया गरि तिनीहरूलाई आफ्नो यात्रा जारी राख्न सहयोग गरिदेऊ। तिनीहरूलाई यस्तो तरिकाले सहयोग गर जसले परमेश्वरलाई खुशी तुल्याउनेछन्।
- 7 यी भाइहरू ख्रीष्टको सेवाकोलागि यात्रामा गए। तिनीहरूले ती मानिसहरूबाट कुनै सहायता स्वीकार गरेनन् जो विश्वासीहरू होइनन्।
- 8 यसर्थ हामीले यस्ता भाइहरूलाई सहयोग प्रदान गर्नुपर्छ। जब हामी तिनीहरूलाई सहयोग गर्छौं, हामी सत्यको निम्ति तिनीहरूले गरेको कार्यमा सहभागी बन्छौं।
- 9 मैले मण्डलीलाई एउटा पत्र लेखें। तर डियोत्रिफसले हामी जे भन्छौ त्यो सुनि रहेको छैन। ऊ सदैव तिनीहरूका नेता बन्न चाहन्छ।
- 10 जब म आउँछु, डियोत्रिफसले के गरिरहेछ त्यसबारे भन्नेछु। उसले ढाँटूछ अनि हाम्रो निन्दा गर्छ। तर उसले यो भन्दा अझ धेरै गर्छ। उसले ती भाइहरूलाई सहायता गर्न अस्वीकार गर्छ। जसले ख्रीष्टको सेवा गरिरहेका छन्। उसले ती मानिसहरू जसले भाइहरूलाई सहयोग गर्न चाहन्छन् तिनीहरूलाई पनि वाधा दिन्छ अनि तिनीहरूलाई मण्डलीबाट बाहिर निकाली दिन्छ।
- 11 मेरा प्रिय मित्रहरू! जे नराम्रो छ त्यसको अनुसरण नगर, जे राम्रो छ त्यसको अनुकरण गर। मानिस जसले जे राम्रो छ त्यो गर्छ भने ऊ परमेश्वरबाट आएको मानिस हो। तर कुनै एक जसले नराम्रो काम गर्छ त्यसले कहिल्यै पनि परमेश्वरलाई देखेको हुँदैन।
- 12 सबै मानिसहरूले डेमेत्रियसको विषयमा असल कुराहरू गर्छन्। अनि त्यो सत्य तिनीहरूले भनेको कुरासित मिल्छ। हामी पनि उसको विषयमा असल कुरा गर्छौं। अनि तिमीहरू जान्दछौ कि हामी जे भन्छौं त्यो सत्य हो।
- 13 मेरो तिमीहरूलाई धेरै कुराहरू भन्ने इच्छा छ। तर म कलम अनि मसी यसकोलागि उपयोग गर्न चाहन्नँ।
- 14 म तिमीहरूसित चँडै भेट्ने आशा गर्छु। तब हामी एकसाथ बसेर आमने-सामने बात गर्न सक्छौं।
- 15 तिमीहरूमा शान्ति रहोस्। यहाँ भएका साथीहरूले तिमीहरूलाई अभिवादन जनाएका छन्। त्यहाँ भएका मित्रहरू हरेकलाई हाम्रो अभिवादन सुनाइदिनु।

यहदाको पत्र

1 येशू ख्रीष्टको दास अनि याकबको एक भाइ, यहदाबाट।

ती सबै मानिसहरू प्रति जो परमेश्वरद्वारा चुनिएका छन्। पिता परमेश्वरले तिमीहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ अनि तिमीहरू येशू ख्रीष्टको विश्वासमा सुरक्षित राखिएका छौ।

2 सम्पूर्ण कृपा, शान्ति अनि प्रेम तिमीहरूमा रहोस्।

खराब काम गर्ने मानिसहरूलाई परमेश्वरले दण्ड दिनु हुनेछ

3 प्रिय मित्रहरू, म तिमीहरूलाई हामी सबैले एकसाथ सहभागी भएको उद्धारको बारेमा लेख्नु खबै इच्छुक भएको छु। म तिमीहरूलाई परमेश्वरले उहाँको पवित्र मानिसहरूलाई प्रदान गर्नु भएको विश्वासको निम्ति कठिन संघर्ष गर्ने उत्साह प्रदान गर्ने इच्छा गर्छु। परमेश्वरले यो विश्वास एकै पल्ट प्रदान गर्नुभयो अनि यो सबै समयको निम्ति पर्याप्त भयो।

4 कोही मानिसहरू तिमीहरूको समूहमा सुटक्क पसेका छन्। तिनीहरूले गरिरहेका कुराको निम्ति दोषी ठहर्‍याई सकिएको छ। धेरै अधि, अगमवक्ताहरूले तिनीहरूको विषयमा लेखेका थिए। तिनीहरू परमेश्वरका शत्रुहरू हुन्। तिनीहरूले हाप्रा परमेश्वरको अनुग्रहलाई हर तरहको पापकर्म गर्ने अनुमति पत्र बनाएका छन्। तिनीहरू हाप्रा एकमात्र मालिक एवं प्रभु येशू ख्रीष्टलाई अस्वीकार गर्छन्।

5 तिमीहरूले जानिसकेको कुराहरू तिमीहरूलाई स्मरण गराउनमा म सहायता गर्न चाहन्छु याद गर कि प्रभुले मिश्र देशबाट बाहिर ल्याएर उहाँका मानिसहरूलाई बचाउनु भयो। तर उहाँले ती सबै मानिसहरूको संहार गर्नु भयो जसले विश्वास गरेनन्।

6 अनि याद गर, ती स्वर्गदूतहरूलाई जो सित अधिकार थियो तर उहाँले राख्नु भएन। तिनीहरूले आफ्नै घर त्याग गरे। यसर्थ प्रभुले ती स्वर्गदूतहरूलाई अन्धकारमा राख्नु भयो। तिनीहरूलाई सदा रहिरहने बन्धनमा बाँध्नु भयो। उहाँले त्यो महान् दिनमा न्याय गर्न तिनीहरूलाई राख्नु भयो।

7 सदोम अनि गमोरा शहरहरू अनि बरिपरिका अन्य शहरहरूलाई स्मरण गर। तिनीहरू पनि ती स्वर्गदूतहरू जस्तै हुन्। ती शहरहरू व्यभिचार अनि अ-प्राकृतिक आनन्द मनाइरहेका थिए। तिनीहरूले अनन्त जलनको दण्ड भोग्छन्। तिनीहरूको दण्ड हाप्रा निम्ति उदाहरण हो।

8 ती तिमीहरूका दलमा पसे मानिसहरू पनि त्यही अनुसरण गर्छन्। तिनीहरूलाई तिनीहरूको सपनाले डोर्‍याएको छ अनि तिनीहरूले स्वयंलाई अनैतिक पारेका छन्। तिनीहरू आफैलाई अनैतिक बनाउँछन्। तिनीहरू परमेश्वरलाई अस्वीकार गर्छन् अनि महिमामय स्वर्गदूतहरूको निन्दा गर्छन्।

9 प्रधान स्वर्गदूत मिखाएलले पनि यसो गरेनन्। मिखाएलले शैतानसंग मोशाको शरीर छ भन्ने कुरामा मानेन। तर मिखाएलले निन्दनीय वचनहरूले शैतानलाई गाली गर्ने आँट गरेनन्। यसकारण, मिखाएलले भने, “परमप्रभुले तिमीलाई दण्डित तुल्याउने छन्।”

10 तर यी मानिसहरू जुन कुराहरू आफैले बुझेका छैनन् त्यस बारेमा निन्दनीय शब्दहरू प्रयोग गर्छन्। अनि तिनीहरूले जे बुझ्छन् बुद्धिद्वारा होइन तर लाटा विवेक अनि शून्य पशुले भै बुझ्छन्। अनि यी कुराहरूद्वारा तिनीहरू ध्वंस हुन्छन्।

11 यो तिनीहरूका निम्ति अत्यन्तै नराम्रो हुनेछ। यी मानिसहरूले कथिन हिँडेको मार्ग अनुसरण गरेका छन्। धन कमाउन तिनीहरू बालाम हिँडेको बाटोमा हिँडिरहेका छन्। तिनीहरू परमेश्वरको विरोधमा कोरह झै लड्छन्। यसर्थ कोरह झै तिनीहरू पनि सड्नेछन्।

12 यी मानिसहरू तिमीहरूको समूह भोजमा भएका फोहोर दागहरू जस्तै हुन्। तिनीहरू तिमीहरूको भोजनमा साथ दिन्छन् अनि निर्भय साथ खान्छन्। तिनीहरू आफ्नै स्वार्थ केन्द्रित गोठालाहरू हुन्। ती वृष्टिहीन मेघहरू हुन्। बतासले तिनीहरूलाई चारैतिर उडाउँछ। तिनीहरू ती बुझ्ने हुन् जुन समयमा फल दिँदैनन्, अनि भुँइबाट उखेलिन्छन्। यसरी तिनीहरू पर्णसमले मर्छन्।

13 तिनीहरू समुद्रका भयानक छाल जस्तै हुन्। छालले फिँज सृष्टि गर्छ। यी मानिसहरूले, छालले फिँज उत्पन्न गरे भै लज्जापूर्ण कुराहरू गर्छन्। यी मानिसहरू ती ताराहरू जस्तै हुन् जो आकाशमा निस्देश्य घुम्छन्। तिनीहरूको निम्ति चुक झै कालो ठाँउ सँदेवको लागि राखिएको छ।

14 आदमका सातौँ सन्तान हनोकले तिनीहरूको बारेमा यसो भनेका छन् “हेर, प्रभु उहाँका हजारौँ-हजार पवित्र दूतहरूसँग आउँनु हुँदैन।”

15 प्रभुले हरेक मानिसको न्याय गर्नु हुनेछ। प्रभु सबै मानिसहरूको न्याय गर्न अनि जो परमेश्वरका विरुद्ध छन्, तिनीहरूलाई दण्ड दिन आउनु हुँदैन। परमेश्वरले तिनीहरूले गरेको परमेश्वर विरोधी जन्मै कुराहरूको निम्ति तिनीहरू सबैलाई दण्ड दिनुहुनेछ। उहाँले यी पापीहरूलाई, जो परमेश्वरका विरुद्धमा जति कर्णकटु कुरा गरे ती सबैको निम्ति दण्ड दिनु हुनेछ।”

16 यी मानिसहरू सदैव विरोध जनाउँछन् अनि अस्को त्रुटि खोज्छन्। तिनीहरूले सदैव तिनीहरूले गर्न चाहेका कुकर्महरू गर्छन्। तिनीहरू आफ्नै गर्व गर्छन्। तिनीहरूले अन्य मानिसहरूको विषयमा राम्रो कुरा भन्नुको एउटा कारण तिनीहरू जे चाहन्छन् त्यो प्राप्त गर्नु हो।

चेतावनी अनि कर्तव्य

17 प्रिय मित्रहरू, हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका प्रेरितले के अगमवाणी गरेका छन्, याद गर।

18 प्रेरितले तिमीहरूलाई भनेका थिए, “आखिरमा त्यहाँ मानिसहरू हुने छन् जो परमेश्वरबारे आक्षेप गर्नेछन्। तिनीहरूले आफ्नो इच्छा पूरा गर्नेछन् अनि परमेश्वर विरुद्धका कुराहरू गर्नेछन्।”

19 यी मानिसहरू तिनीहरूका पापमय आत्माको खोजेको मात्र गर्छन्। तिनीहरूको आत्मा हुँदैन।

20 तर प्रिय मित्रहरू, तिमीहरू स्वयंलाई दृढ तुल्याउनका निम्ति तिमीहरूका अति पवित्र विश्वास उपयोग गर। पवित्र आत्मासित प्रार्थना गर।

21 तिमीहरू स्वयंलाई परमेश्वरको प्रेममा राख। तिमीहरूलाई सदाको निम्ति जीवन प्रदान गर्न उहाँका कृपा सहित प्रभु येशू ख्रीष्टको प्रतीक्षा गर।

22 जो मानिसहरू सन्देश गर्छन् तिनीहरूलाई दया देखाऊ। तिमीहरूले कोही मानिसहरूलाई बचाउनु आवश्यक छ।

23 तिमीहरू तिनीहरूलाई आगोबाट खोस। तर खुबै सावधान बन जब तिमी अन्य मानिसहरूलाई सहायता गर्छौं। तिनीहरूका वस्त्र समेतलाई घृणा गर जुन पापले फोहोर भएका छन्।

परमेश्वरको स्तुति गर

24 परमेश्वर शक्तिशाली हुनुहुन्छ अनि तिमीहरूलाई पतन हुनबाट जोगाउन सहयोग गर्ने योग्य हुनुहुन्छ। कुनै दोष अनि महा आनन्द बिना उहाँको महिमामय उपस्थिति अघि तिमीलाई ल्याउन योग्य हुनुहुन्छ।

25 उहाँ एक मात्र परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले हामीलाई बचाउनु सक्नुहुन्छ। सबै बितेका समय, अहिले, अनि सदासर्वदा हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्ट मार्फत महिमा, महानता, शक्ति अनि अधिकार उहाँका साथ रहनु। आमिन।

यहन्नालाई भएको प्रकाश

यहन्ना यस पुस्तकको विषयमा भन्छन्

1 यो येशू ख्रीष्टको अभिमानिस हो। परमस्वरले येशूलाई यी कुराहरू, अब चाँडै जे घट्टनेवाला छ सो उनका सेवकहरूलाई दर्शाउनका निम्ति प्रदान गर्नुभयो। ख्रीष्टले आफ्ना सेवक यहन्नालाई यी कुराहरू दर्शाउनका निम्ति आफ्ना स्वर्गदूत पठाउनु भयो।

2 यहन्नाले आफूले देखेका कुरा भने। यही सत्य हो की येशू ख्रीष्टले तिनलाई भन्नुभयो अनि यो परमस्वरको सन्देश हो।

3 त्यो मानिस धन्य हो जसले यो पढिरहेको छ अनि तिनीहरू धन्य हुन् जो यी अगमवाणीको शब्दहरू सुन्दछन् र यही अनुसार कामहरू गरिरहेका छन्। किनभने धेरै समय बाँकी छैन।

यहन्ना येशूका सन्देशहरू मण्डलीहरूलाई लेख्छन्

4 यहन्नाबाट,

एशिया प्रान्तका सातवटा मण्डलीहरूलाई:

अनुग्रह अनि शान्ति रहोस् तिमीहरूलाई उहाँद्वारा जो अहिले हुनुहुन्छ, जो सदैव हुनुहुन्थ्यो, अनि जो आउँदै हुनुहुन्छ अनि उहाँको सिंहासन अधिका सात आत्माहरूद्वारा

5 अनि विस्वासी साक्षी येशू ख्रीष्टद्वारा। मृत्युबाट बौराइन भएको उहाँ पहिलो हुनुहुन्छ। येशू पृथ्वीका राजाहरूका शासक हुनुहुन्छ।

येशू नै एकजना हुनुहुन्छ जसले हामीलाई प्रेम गर्नुहुन्छ र हाम्रा पापबाट आफ्नो रगतले स्वतन्त्र तुल्याउनु भयो।

6 येशूले हामीलाई एउटा राज्यमा परिणत गर्नुभयो। उहाँले आफ्नो पिताको सेवको लागि हामीलाई पूजाहारीहरू बनाउनु भयो। सदाका निम्ति येशूमा महिमा अनि शक्ति रहिरहोस्। आमिन।

7 हेर, येशू मेघहस्ता आउँदै हुनुहुन्छ। उहाँलाई सबै मानिसहरूले, ती मानिसहरू जसले घोंचेका थिए तिनीहरूले पनि देखेछन्। उहाँको कारणले पृथ्वीका सम्पूर्ण मानिसहरू जोडले कराउनेछन्। यो सत्य हो, यो घट्टने छ। आमिन।

8 प्रभु परमस्वर भन्नुहुन्छ, “म अल्फा अनि ओमेगा* हुँ। म नै एक हुँ जो अहिले छु, जो सदैव थिए अनि जो आउँदै छु। म सर्व शक्तिमान हुँ।”

9 म यहन्ना हुँ अनि म तिमीहरूको भाइ जो कष्टमा राज्यमा अनि धैर्यपूर्वकको सहनशीलतामा सहभागिता गर्छ। म पतमोस टापूमा थिएँ किनभने म परमस्वरको सन्देश अनि येशूको सत्यप्रति विस्वासी थिएँ।

10 परमप्रभुको दिनमा आत्माको मलाई अधिकारमा लियो। मैले मेरो पछि एक ठूलो आवाज सुनें। त्यो तुरहीको आवाज जस्तो सुनियो।

11 त्यो आवाजले भन्यो, “तिमीले जे देखेछौ एउटा पुस्तकमा लेख अनि त्यसलाई सात मण्डलीहरूमा एफिसस, स्पर्ना, पर्गामम, थिआटायरा, सार्डिस, फिलाडेल्फिया अनि लाओडिसियामा यो पत्र पठाऊ।”

12 को हो जो मसित बात गर्दैछ भनी हेर्न म पछि फर्किएँ। जब म फर्किएँ, मैले सुनका सातवटा दीप-दानी देखे।

13 मैले ती दीप-दानी माझमा कसैलाई देखें जो “मानिसको पुत्र” जस्तै हुनुहुन्थ्यो। तिनीले खुटा छुने एक लामो पोशाक लगाइरहेका थिए। तिनको छाती वरिपरि सुनौलो पेटो बाँधिएको थियो।

14 तिनको शिर अनि केश हिउँ र ऊन जस्तो सेतो थियो। उहाँका आँखा आगोको ज्वाला जस्ता थिए।

15 तिनका पाउहरू भट्टीमा चम्किरहेको काँसा जस्ता थिए। तिनको आवाज बाढी आएको समयको छालको जस्तो थियो।

16 उहाँको दाहिने हातमा सातवटा ताराहरू थिए। एउटा दुईपट्टिधार भएको लाग्ने तरवार तिनको मुखबाट निस्कियो। तिनको अनुहार मध्यान्हमा चम्केको सूर्य जस्तै देखिन्थ्यो।

17 जब मैले उहाँलाई देखें, म एक मरेको मानिस जस्तै उहाँको गोडामा परें। उहाँले आफ्नो दाहिने हात ममा राखेर भन्नुभयो, “भयभित नहोऊ, नडराऊ। म आदि अनि अन्त हुँ।”

18 म नै एक हुँ जो बाँचेको छु। एक जो जीवित छु म नै हुँ। म मरेको थिएँ। तर हेर, म सदा-सर्वदाको लागि जीवित छु। अनि मसंग मृत्यु र पातालको साँचोहरू छन्।

* 1:8 अल्फा अनि ओमेगा ग्रीक वर्णमालाको पहिलो अनि अन्तिम अक्षरहरू, जसको अर्थ हुन्छ ‘शुरु’ अनि ‘अन्त’।

19 यसर्थ तिमीले जो देख्यो लेख। ती लेख जो भइरहेको छ, अनि जो पछि भविष्यमा हुनेवाला छ।

20 तिमीले मेरो दाहिने हातमा देखेका सातवटा ताराहरू अनि तिमीले देखेका सातवटा सुनौला दीप-दानीहरूको गुप्त अर्थ यस्तो छ। ती सातवटा दीप-दानीहरू सातवटा मण्डलीहरू हुन्। ती सातवटा ताराहरू सातवटा मण्डलीका स्वर्गदूतहरू हुन्।”

2

एफिसस को मण्डलीलाई येशूको पत्र

1 “एफिससको मण्डलीका स्वर्गदूतलाई यो लेख:

“तिनी जसले आफ्नो दाहिने हातमा सातवटा ताराहरू लिएका छन् अनि सातवटा सुनौला दीप-दानी माझ हिड्नेछन्, तिमीहरूलाई यी कुराहरू भनिरहेका छन्।

2 “मलाई तिमीहरूको कार्य, कठिन परिश्रम र धैर्य थाहा छ अनि थाहा छ कि तिमीहरूले दुष्ट मानिसहरूलाई सहन सक्दैनौ। तिमीहरूले तिनीहरूलाई जो आफै प्रेरितहरू हौं भन्ने दावी गर्छन्, जाँचेका छौ। तिमीहरूले तिनीहरूलाई झुटो पायो।

3 तिमीहरूले लगातार कोशिश गरिरह्यौ। तिमीहरूले मेरो नाउँका निम्ति दुःख-काष्ट सह्यौ अनि तिमीहरू यसो गर्नमा थकित भएनौ।

4 “तर तिमीहरूको विस्मय मसंग यस्तो कुरो छ तिमीहरूसित शस्मा भएको प्रेम तिमीहरूले त्यागेका छौ।

5 यसर्थ याद राख, तिमीहरूको पतन हुन अघि तिमीहरू कहाँ थियौ। तिमीहरूको हृदय परिवर्तन गर अनि तिमीहरूले पहिला गरेका कुराहरू गर। यदि तिमीहरू परिवर्तन भएनौ भने, म तिमीहरूकहाँ आउनेछु र म दीप-दानी त्यसको स्थानबाट हटाउनेछु।

6 तर तिमीहरूको पक्षमा केही छ, तिमीहरू निकोलाइटहरूले* गरेका कुरा तिरस्कार गर्छौ। तिनीहरूले जे गर्छन् त्यो म पनि घृणा गर्छु।

7 “ऊ जसले सुन्छ आत्माले के भन्नु हुन्छ मण्डलीले सुन्नुपर्छ। त्यो मानिस जसले विजय प्राप्त गर्छ, म उसलाई जीवनस्पी रूखको फल खाने अधिकार दिनेछु। यो रूख परमेश्वरको बगैँचामा छ।

स्पर्नाको मण्डलीलाई येशूको पत्र

8 “स्पर्नाको मण्डलीका स्वर्गदूतलाई यो लेख:

“तिनी एक जो आदी अनि अन्त हुन् तिमीहरूलाई यो कुरा भन्दैछन्। उनी नै एक हुन् जो मरे अनि फेरि मृत्युबाट जीवनमा फर्की आए।

9 “मलाई तिमीहरूको कष्ट थाहा छ। अनि मलाई थाहा छ कि तिमीहरू निर्धन छौ। तर वास्तवमा तिमीहरू धनवान् छौ। कोही मानिसहरूले तिमीहरूको विरोधमा भनेको नराम्रा कुराहरू मलाई थाहा छ। तिनीहरू दावी गर्छन् कि तिनीहरू यहदीहरू हुन्। तर तिनीहरू साँचो यहदीहरू होइनन्। तिनीहरू शैतानको सभा-घर हुन्।

10 तिमीहरूले पाउने कष्टहरूमा भयभीत नबन। म तिमीहरूलाई भन्दछु, शैतानले तिमीहरू मध्ये कसैलाई कैदखानामा परीक्षा लिनाका निम्ति हाल्नेछ। तिमीहरूले दशै दिन सम्म यातना भोग्नेछौ। तिमीहरूले जीवनको मृत्यु चुकाउनु परे पनि विश्वासी भई रहनु। यदि तिमीहरू विश्वासी रह्यौ भने, म तिमीहरूलाई जीवनको मुकुट प्रदान गर्नेछु।

11 “जसले सुन्न सक्छ मण्डलीहरूलाई आत्माले के भनिर हुनुभएकोछ, सुन्नुपर्छ। जसले विजय प्राप्त गर्छ उसलाई दोस्रो मृत्युले चोट पुर्याउने छैन।

पर्गाममको मण्डलीलाई येशूको पत्र

12 “पर्गाममको मण्डलीका स्वर्गदूतलाई यो लेख:

“जोसित लाग्ने दुइधारे तरवार छ, तिमीहरूलाई यी कुराहरू भनिरहेछन्।

13 “मलाई थाहा छ तिमीहरू कहाँ बस्छौ। तिमीहरू त्यहाँ बस्छौ जहाँ शैतानको आफ्नो सिंहासन छ। तर तिमीहरू म प्रति विश्वासी छौ। तिमीहरूले एन्टियासको समयमा पनि म प्रतिको विश्वास बारे भन्न अस्वीकार गरेनौ। एन्टियास मेरा विश्वासी साक्षी थिए जसलाई तिमीहरूको नगरमा मारियो। तिमीहरूको नगर त्याही हो जहाँ शैतान बस्छ।

14 “तर तिमीहरूका विस्मय मेरा केही कुराहरू छन् तिमीहरूको समुदायमा केही मानिसहरू छन् जो बालामको शिक्षा पालन गर्छन्। इझ्राएलका मानिसहरूलाई मूर्ति अघि चढाइएका बलि खानु र यौन पाप गर्नु प्रलोभित पार्नु बालामले बालाकलाई सिकाए।

15 तिमीहरूको सम्प्रदायमा पनि यस्तै छ। तिमीहरू माझ निकोलाइटन्सको शिक्षा अनुशरण गर्ने मानिसहरू छन्।

* 2:6: निकोलाइटहरू गलत धारणा पहिल्याउने एक धार्मिक समूह। हेर्नुहोस् 15 पद पनि।

16 यसर्थ तिमीहस्को हृदय परिवर्तन गर। यदि तिमीहरू परिवर्तन भएनौ भने, मेरो मुखबाट निस्कने तरवार लिएर ती मानिसहरूसँग लड्न चोँडे तिमीहस्को आउनेछ।

17 “जसले सन्नुसकछ मण्डलीहरूलाई आत्माले के भन्दै हुनुहुन्छ सन्नुपर्छ।

“म त्यस विजयलाई प्राप्त गर्ने हरेक व्यक्तिलाई लुकाई राखेको मन्ना दिनेछु। म त्यस व्यक्तिलाई सेतो पत्थर पनि दिनेछु। यो पत्थरमा नयाँ नाउँ लेखिएको छ। त्यो मानिस जसले मात्र त्यो पत्थर पाउँछ, त्यो नयाँ नाउँ जान्नेछ।

थिआटीराको मण्डलीलाई येशूको पत्र

18 “थिआटीराको मण्डलीका स्वर्गदूतलाई यो लेख:

“परमेश्वरका पुत्रले यी कुराहरू भन्दैहुनुहुन्छ। उहाँ नै एक हुनु हुन्छ जसका आँखा आगो जस्तै जल्दैछन् अनि पाउ चम्किलो काँसा जस्ता छन्। उनले तिमीहरूलाई जे भन्नु हुन्छ, त्यो यस्तो छ

19 “तिमीहरूले के गरेका छौ मलाई थाहा छ। म तिमीहरूको प्रेम, विश्वास, सेवा अनि धीरजको बारेमा जान्दछु। मलाई थाहा छ तिमीहरूले अहिले श्मसा जे गरेका थियौ त्यो भन्दा अधिक गर्दैछौ।

20 तर तिमीहरू विस्मय मसंग यो कुरा छ तिमीहरूले जिजेबेल नाउँकी श्रीलाई उसले चाहेको कुरा गर्न दियो। उसले दावी गर्छे की ऊ एक अगमवक्ता हो। तर उसले मेरा मानिसहरूलाई आफ्ना शिक्षाद्वारा टाढा लगीरहेकी छे। जिजेबेलले मेरा मानिसहरूलाई यौन पाप गर्न अनि मूर्तिहरू अघि अर्पण गरेको खाघ पदार्थ खान अग्रसर पारिरहेकी छे।

21 मैले उसलाई आफ्नो हृदय परिवर्तन गर्ने अनि आफ्नो पापदेखि मुक्त हुने मौका दिएको छु। तर ऊ परिवर्तन हुन चाहँदैन।

22 “यसर्थ म उसलाई शैय्यामा फालिदिनेछु। अनि सबै मानिसहरू, जो उसित व्याभिचार गर्छन्, तिनीहरूले साह्रै कष्ट भोग्नेछन् यदि उसको दुष्ट जीवन शैली अनुसरण गर्न नछोडे।

23 म उसको छोरा-छोरीहरूलाई पनि मार्नेछु। अनि सबै मण्डलीहरूले, थाहा पाउनेछन् कि म उही हुँ। जसले मानिसहरूका मन अनि हृदय जान्दछ। अनि म तिमीहरूको कर्म अनुसार दिनेछु।

24 “तर थिआटीराका तिमीहरू जस्ता अन्य मानिसहरूले उसको शिक्षा स्वीकार गरेका छैनन्। तिमीहरूले ती कुराहरू जानेका छैनौ जुन तिनीहरू शैतानको गहन रहस्य भनी दावी गर्छन्। म तिमीहरूलाई जे भन्छु त्यो यो हो म तिमीहरूमाथि अरु भारी लदाउने छैन।

25 म नआएसम्म तिमीहरू यही तरीकामा बस।

26 “जसले विजय प्राप्त गर्छ अनि, अन्तिम सम्म मैले चाहेका कुराहरू गरिरहन्छु म ती प्रत्येकलाई राष्ट्रहमाथि अधिकार दिनेछु

27 उसले तिनीहरूमाथि अत्यन्तै कडा शासन चलाउनेछ। उसले त्यसलाई फुटेको माटाका भाँडाहरू जस्तै टुक्रा-टुक्रा पार्नेछ।†

28 जस्तो मैले मेरा पिताबाट अधिकार पाएँ, म त्यस व्यक्तिलाई दिनेछु, म त्यस व्यक्तिलाई विधानको तारा दिनेछु।

29 जसको सुन्ने कान छ, त्यसले सुनोस पवित्र आत्माले मण्डलीहरूलाई के भन्नुहुन्छ।

3

सार्डिसको मण्डलीलाई येशूको पत्र

1 “सार्डिसको मण्डलीका स्वर्गदूतलाई यो लेख:

“उहाँ जसकोमा सात आत्माहरू अनि सात ताराहरू छन् तिमीहरूलाई यस्तो भनिरहनु भएकोछ तिमीहरूले गर्दै गरेका कुरा मलाई थाहा छ।

“मानिसहरूले भन्दछन् कि तिमीहरू जीवित छौ। तर वास्तवमा तिमीहरू मृत हो।

2 उठ! जब तिमीहरूसित केही शेष छ, सम्पूर्ण स्पले मर्न भन्दा स्वयंलाई बलियो तुल्याऊ। मैले यो थाहा पाएँ कि तिमीहरूका कार्यहरू परमेश्वरले इच्छा गर्नुभए झैं भएनन्।

3 यसर्थ तिमीहरूले जे प्राप्त गरेका छौ अनि जुन तरिकाले सुन्यौ त्यो याद राख त्यसको पालन गर। तिमीहरूको हृदय अनि जीवनलाई परिवर्तन गर। तिमीहरू व्यँझ र उठ नत्र म तिमीहरूलाई आउनेछु अनि चोरले जस्तै आश्चर्य चकित तुल्याउनेछु। म कहिले आउनेछु त्यो तिमीहरूले थाहा पाउने छैनौ।

4 “तर सार्डिसको तिमीहरूसित तिमीहरूको समूहमा कोही मानिसहरू छन् जसले तिनीहरू स्वयंलाई स्वच्छ राखेका छन्। ती मानिसहरू मसित हिँड्नेछन्। तिनीहरूले सेतो वस्त्र पहिरिने छन् किनभने तिनीहरू त्यसका योग्य छन्।

5 हरेक मानिस जसले विजय प्राप्त गर्छ, यी मानिसहरूले जस्तै सेतो बन्न लाउनेछ। म त्यस व्यक्तिको नाउँ जीवनको पुस्तकबाट हटाउने छैन। म दावी गर्नेछु कि उ मेरो हो। म यो कुरा मेरा पिता अनि उनका स्वर्गदूतहरूको समक्ष भन्नेछु।

6 हरेक मानिस जसले यी कुराहरू सुन्छ आत्माले मण्डलीहरूलाई जे भनिरहेको छ उसले त्यो सुन्न पर्छ।

फिलाडेल्फियाको मण्डलीलाई येशूको पत्र

7 “फिलाडेल्फियाको मण्डलीलाई यो लेख:

“उहाँ जो पवित्र अनि सत्य हुनुहुन्छ, तिमीहरूलाई यी कुराहरू भन्नु हुन्छ। उहाँसित दाऊदको चाबी छ। जब उहाँले केही खोल्नु हुन्छ कसैले त्यसलाई बन्द गर्न सक्तैन। अनि यदि उहाँले केही बन्द गर्नु हुन्छ भने कसैले खोल्न सक्तैन।

8 “मलाई तिमीहरूले गरेका कुराहरू थाहा छन्। मैले तिमीहरू समक्ष ढोका खुला राखेको छु। कुनै व्यक्तिले त्यासलाई बन्द गर्न सक्तैन। तिमीहरूको शक्ति सीमित छ भनी मलाई थाहा छ। तिमीहरूले मेरो उपदेश अनुरण गरेका छौ। मेरो नाउँ उच्चारण गर्न तिमीहरू डराएका थिएनौ।

9 सुन, त्याहाँ एक सभाघर छ जो शैतानको हो। तिनीहरू दावी गर्छन् कि तिनीहरू यहदीहरू हुन् तर झटो हो। तिनीहरू साँचो यहदीहरू होइनन्। म तिनीहरूलाई तिमीहरू समक्ष आउन अनि तिमीहरूको अधि झुक्न वाध्य गराउनेछु। तब तिनीहरूले थाहा पाउनेछन् कि मैले प्रेम गरेका मानिसहरू तिमीहरू नै हो।

10 तिमीहरूले धैर्यपूर्वक मेरो आदेश अनुरण गर्थौ। यसर्थ म तिमीहरूलाई दुख कष्टको समयमा रक्षा गर्नेछु जो सम्पूर्ण संसारको निम्ति आउनु हुनेछ। यो दुख कष्टले पृथ्वीमा बस्ने मानिसहरूलाई जाँच गर्नेछ।

11 “म चाँडे आउँदछु। तिमीहरू अहिले कै स्थितिमा बस। तब कुनै पनि व्यक्तिले तिमीहरूको मुकुट छोप्ने छैन।

12 मानिस जसले विजय प्राप्त गर्छ उसलाई म मेरा परमेश्वरको मन्दिरको खम्बा बनाउनेछु। त्यस व्यक्तिले फेरि कहिल्यै पनि परमेश्वरको मन्दिर छोड्न पर्नेछैन। म मेरा परमेश्वरको नाउँ अनि मेरा परमेश्वरको नगरको नाउँ त्यस व्यक्तिलाई लेख्नेछु। त्यो नगर नयाँ येशूलेम हो जुन स्वर्गदेखि तल झरिरहेको छ। म मेरो नयाँ नाउँ पनि त्यस व्यक्तिलाई लेखिदिनेछु।

13 त्यो मानिस जसले यी कुराहरू सुन्छ मण्डलीहरूलाई आत्माले के भनी रहनु भएको छ त्यो सुनुपर्छ।

लाउडिसियाको मण्डलीलाई येशूको पत्र

14 “लाउडिसियाको मण्डलीका स्वर्गदूतलाई यो लेख:

“आमिन* एक हुनुहुन्छ जसले तिमीहरूलाई यी कुराहरू भनिरहनु भएको छ। उहाँ विश्वासी अनि साँचो साक्षी हुनुहुन्छ। उहाँ परमेश्वरको सम्पूर्ण सृष्टिका शासक हुनु। उहाँ यसो भन्नु हुन्छ

15 “तिमीहरूले जे गर्छौ म जान्दछु। तिमीहरू न तातो छौ न चिसो। म इच्छा गर्छु, तिमीहरू न तातो होऊ न चिसो होऊ।

16 तर तिमीहरू केवल मन-तातो छौ, न तातो न चिसो। यसर्थ मेरो मुखबाट म तिमीहरूलाई उग्लन तयार छु।

17 तिमीहरू दावी गर्छौ तिमीहरू धनवान छौ। तिमीहरू सोच्यौ तिमीहरू सम्पत्तिवान भयौ अनि केही कुरा चाहिँदैन। तर तिमीहरू जान्दैनौ कि तिमीहरू वास्तवमा भयानक, दयनीय, गरीब, अन्धा अनि नग्न छौ।

18 म तिमीहरूलाई आगोमा शुद्ध पारिएको सुन मेरोबाट किन्ने सल्लाह दिन्छु। तब तिमीहरू साँच्चै धनवान हुन सक्ने छौ। म तिमीहरूलाई यो भन्दैछु। तिमीहरूको लज्जास्पद औ नग्नता ढाक्नु सेतो बन्न मबाट किन, अनि आँखामा लाउने औषधि किन। तब तिमीहरू साँच्चै देख्न सक्नेछौ।

19 “जसलाई म प्रेम गर्छु म सच्याउँछु अनि अनुशासित पाछु तिनीहरूलाई यसर्थ सकेसम्म चेष्टा गर। तिमीहरूको हृदय अनि जीवनलाई परिवर्तन गर।

20 म यहाँ छु! म ढोकामा उभिन्छु अनि ढक्काउँछु। यदि कुनै मानिसले मेरो स्वर सुन्छ अनि ढोका खोल्छ भने म भित्र पसेछु अनि म तिनीसंग भोजन गर्नेछु। अनि उसले मसित भोजन गर्नेछ।

21 “म हरेक मानिसलाई, जसले विजय प्राप्त गर्छ, मेरो सिंहासनमा मसित बस्न अधिकार दिनेछु। त्यसरी मैले विजय प्राप्त गरे अनि म उनीसित उनको सिंहासनमा बसेँ।

22 प्रत्येक मानिस, जसले यी कुराहरू सुन्छ, मण्डलीहरूलाई आत्माले जे भनिहेछ, त्यो सुनुपर्छ।”

4

यहन्नाले स्वर्ग देखे

* 3:14: आमिन यहाँ येशूको नामकोसट्टामा प्रयोग भएको छ, यसको अर्थ केही सत्य छ भनी एकट्ठै मान्नु हो।

1 तब मैले हेँरँ अनि मेरो अगाडी स्वर्गमा एउटा ढोका खोलिएको थियो। अनि मैले त्यही आवाज सुनेँ जो मैले अधि सुनेको थिएँ। त्यो आवाज तुरहीको आवाज जस्तो थियो। त्यो स्वरले भन्यो, “यहाँ माथि आऊ, अनि म तिमीलाई यसपछि के हुनु पर्छ त्यो देखाउने छु।”

2 तब आत्माले मलाई नियन्त्रणमा लियो। स्वर्गमा मेरो अधि एउटा सिंहासन थियो। त्यस सिंहासनमा कोही बसिरहेका थिए।

3 उहाँ एक जो सिंहासनमा बसु भएको थियो, मूल्यवान पत्थर-जास्पर अनि गोमेद जस्तै देखिनु हुन्थ्यो। सिंहासनको वरिपरि पन्ना जस्तै स्पष्ट रङ्ग सहितको इन्द्र-धनुष थियो।

4 सिंहासनको वरिपरि चौबीसवटा अन्य सिंहासनहरू थिए। ती चौबीस सिंहासनमा चौबीस जना अग्रजहरू बसिरहेका थिए। ती अग्रजहरू सेतो लुगामा थिए अनि तिनीहरूका शिरमा सुनको मुकुट थियो।

5 सिंहासनबाट बिजुली चम्किरहेथ्यो अनि गड्ढाङ-गुडुङको आवाज आइरहेको थियो। सिंहासनको अधि सातवटा दीप बलिरहेका थिए। ती दीपहरू परमेश्वरका सातवटा आत्माहरू हुन्।

6 सिंहासनको अधि काँचका समुद्र झैं केही थियो। त्यो स्फटिक जस्तै स्वच्छ थियो।

सिंहासनको सामुने अनि प्रत्येक छेउमा चारवटा सजीव बस्तु थिए। ती सजीव बस्तुहरूका अघाडि, पछाडि सम्पूर्ण शरीर भरि आँखाहरू थिए।

7 पहिलो सजीव बस्तु सिंह जस्तै थियो। दोस्रो गाई जस्तै थियो। तेस्रोको अनुहार मानिसको अनुहार जस्तै थियो। चौथो उडिरहेको गरुड जस्तो थियो।

8 यी प्रत्येक चार सजीव बस्तुहरूका छ वटा पाँखेटाहरू थिए। यी सजीव बस्तुहरूका शरीर भरि, भित्र अनि बाहिर आँखाहरूले भरिएका थिए। तिनीहरू यसो भनिरहन दिन रात रोकिएनन्:

“पवित्र, पवित्र, परमप्रभु परमेश्वर पवित्र छन्, सर्व-शक्तिमान छन्।

उनी सर्वदा थिए, उनी छन् अनि उनी आउँदैछन्।”

9 यी सजीव बस्तुहरूले त्यहाँ “एक” जो सिंहासनमा हुनु हुन्थ्यो, उहाँलाई महिमा, सम्मान अनि धन्यवाद अर्पण गर्छन्। उहाँ एक हनुहुन्छ जो सदासर्वदा रही रहनु हुन्छ। अनि हरेक समय ती जीवित बस्तुहरू यसो गर्छन्,

10 ती चौबीस जना अग्रजहरू उहाँ एक जो सिंहासनमा बस्छन्, उहाँको अधि शिर झुकाउँछन्। जो सदा-सर्वदा जीवित रहन्छन्, अग्रजहरू उहाँलाई पूजा गर्छन्। अग्रजहरू आफ्ना मुकुट सिंहासन मुनि राख्छन् अनि भन्छन्:

11 “हाम्रा परमप्रभु अनि परमेश्वर!

तपाईंलाई महिमा, सम्मान अनि शक्ति प्राप्त गर्न योग्य हनुहुन्छ।

तपाईंले सबै बस्तुहरू सृष्टि गर्नु भयो।

हरेक बस्तुको अस्तित्व छ अनि ती सृष्टि भएका छन्, किनभने तपाईंले यस्तो चाहानु भएको छ।”

5

1 तब मैले जो सिंहासनमा विराजमान हुनु हुन्थ्यो उहाँको दाहिने हातमा एक मुट्टा बेहेको चर्म पत्र देखेँ। त्यो बेहेको पत्रको दुवै पट्टि केही लेखिएको थियो। त्यो बेहेएको पत्र सातवटा मोहरले बन्द गरिएको थियो।

2 अनि मैले एक शक्तिशाली स्वर्गदूतलाई देखेँ। त्यो स्वर्गदूतले ठूलो स्वरमा भन्यो, “यसको मोहर फुटाएर यो बेहेएको चर्मपत्र खोल्नु योग्य को छ?”

3 तर स्वर्गमा, पृथ्वीमाथि वा पृथ्वी मुनि कोही पनि थिएन जसले त्यो बेहेएको चर्म-पत्र खोल्न वा भित्र हेर्न सक्थ्यो।

4 म साह्रै रोएँ किनभने त्यो बेहेएको चर्मपत्र खोल्ने वा हेर्ने कोही थिएन।

5 तर अग्रजहरू मध्ये एक जनाले मलाई भने, “नरोऊ! यहूदाका परिवार समूहबाट सिंहले विजय प्राप्त गर्‍यो। उनी दाऊदका सन्तान हनुहुन्छ। उहाँ त्यो बेहेएको चर्मपत्र अनि त्यसका सातवटा मोहर खोल्ने योग्यको हनुहुन्छ।”

6 तब मैले ती चार सजीव बस्तुहरू अग्रजहरूले वरिपरि घेरिएको सिंहासनको अगाडी एउटा भेंडाको पाठो उभिरहेको देखेँ। त्यो भेंडाको पाठा मारिएको थुमा जस्तो देखिन्थ्यो। त्यसका सातवटा सीङ अनि सातवटा आँखहरू थिए, यी परमेश्वरका सात-आत्माहरू हुन् जो सम्पूर्ण संसारमा पठाइएका थिए।

7 तो भेंडाको पाठो आयो अनि जो सिंहासनमा बसिरहेका थिए तिनको दाहिने हातबाट त्यो बेहेएको पत्र लियो।

8 जब भेंडाको पाठोले त्यो बेहिएको पत्र लियो ती चार सजीव पशुहरू अनि चौबीस जना अग्रजहरू भेंडाको पाठोको समक्ष निहुरिए। तिनीहरू प्रत्येकसित वीणा अनि सुनौलो धूप-दानी थियो। यी सुनौलो धूप पात्रहरू परमेश्वरका पवित्र-मानिसको प्रार्थना हुन्।

9 अनि तिनीहरू सबैले भेंडाको पाठाको लागि एउटा नयाँ गीत गाए:

“तिमी त्यो बेहिएको चर्मपत्र लिन
अनि त्यसको मोहर खोल्न योग्य छौ,
किनभने तिमी मारिएका थियौ,

अनि तिम्रो रगतद्वारा तिमीले परमेश्वरका निम्ति
हरेक जाति, भाषा, कुल अनि राष्ट्रबाट मानिसहरूलाई किन्यौ।

10 यी मानिसहरूलाई तिमीले राज्यको स्र दियौ अनि, तिमीले यी मानिसहरूलाई हाम्रा परमेश्वरका निम्ति पूजाहारीहरू बनायौ।
अनि तिनीहरूले पृथ्वीमाथि शासन गर्नेछन्।”

11 तब मैले हेरेँ, अनि मैले धेरै स्वर्गदूतहरूको आवाज सुनें। ती स्वर्गदूतहरू सिंहासनको ती चार सजीव वस्तुहरूको, अनि ती अग्रजहरूको वरिपरि थिए। त्यहाँ हजारौँ स्वर्गदूतहरू थिए-त्यहाँ दशहजार स्वर्गदूतहरू थिए।

12 ती स्वर्गदूतहरूले ठूलो स्वरमा भने:

“त्यो भेंडाको पाठा जसलाई मारियो, उनैलाई शक्ति, सम्पत्ति, ज्ञान अनि पराक्रम,
उहाँ सम्मान, महिमा अनि प्रशंसा पाउन योग्यको हुनुहुन्छ।”

13 तब मैले स्वर्गमा भएका, पृथ्वीमा भएका, पृथ्वी मूनि भएका अनि सागरमा भएका हरेक सजीव वस्तुहरूलाई भन्दै गरेको सुनें। मैले तिनीहरू सबैले यो भनेको सुनें,

“उहाँ एक जो सिंहासनमा बस्नु भएकोछ, उहाँ अनि भेंडाको पाठाप्रति,
सम्पूर्ण स्तुति अनि सम्मान अनि गौरव अनि शक्ति सदा-सर्वदा रहनु।”

14 ती चार सजीव वस्तुहरूले भने, “आमिन!” अनि अग्रजहरूले घुँडा टेके र आराधना गरे।

6

भेंडाको पाठोले चर्म-पत्र खोल्दछन्

1 तब, भेंडाको पाठोले सातवटा मोहर मध्ये पाहिलो मोहर खोलेको बेला मैले हेरेँ। मैले ती चार सजीव वस्तुहरू मध्ये एक बस्तु गर्जनको जस्तै आवाजमा बोलेको सुनें, “आऊ”।

2 अनि मैले देखेँ त्यहाँ मेरो अघि एउटा सेतो घोडा थियो। घोड सवारको धनु थियो। घोड-सवारलाई मुकुट प्रदान गरियो। अनि तिनी विजेता झैं अझ विजय हासिल गर्न अघि बढे।

3 भेंडाको पाठोले दोस्रो मोहर खोल्थ्यो। तब मैले दोस्रो सजीव वस्तुले “आऊ” भनेको सुनें।

4 तब अर्को घोडा वाहिर आयो। त्यो रातो घोडा थियो। त्यो घोड-सवारलाई पृथ्वीदिखि शान्ति उठाएर लाने अनि मानिसहरूलाई एक-अर्कोमा हत्या गराउने अधिकार प्रदान गरियो। त्यस घोड-सवारलाई एक विशाल तरवार दिइयो।

5 त्यो भेंडाको पाठोले तेस्रो मोहर खोल्थ्यो। तब मैले तेस्रो सजीव वस्तुले “आऊ” भनेको सुनें। मैले हेरेँ, अनि त्यहाँ कालो घोडा थियो। घोड-सवारले आफ्नो हातमा एक जोर तराजु लिएको थियो।

6 तब मैले केही आवाज जस्तै सुनें। त्यो स्वर ती चार सजीव वस्तुहरू भएको स्थानबाट आएको थियो। त्यो आवाजले भन्यो, “एक दिनको पारिश्रमिक एक किलो गहुँ अनि एक दिनको पारिश्रमिक तीन किलो जौ, तर तेल अनि दाखरस नष्ट नपार्नु।”

7 त्यो भेंडाको पाठोले चौथो मोहर खोल्थ्यो। तब मैले चौथो सजीव वस्तुले “आऊ” भनेको सुनें।

8 मैले हेरेँ अनि त्यहाँ मेरो अघि पहेंलो रङ्गको घोडा थियो। त्यो घोडसवार मृत्यु थियो। उसको पछि पाताल लोकले फ्याइरहेथ्यो। तिनीहरूलाई एक-चौथाइ पृथ्वीमाथि तरवार, अकाल, महामारी अनि पृथ्वीका जङ्गली पशुहरूद्वारा मानिसहरूलाई मार्ने अधिकार दिइएको थियो।

9 त्यो भेडाको पाठाले पाँचौँ मोहर खोल्यो। तब मैले वेदी मूनि केही आत्माहरू देखें। ती आत्माहरू ती मारिएका मानिसहरूका थिए किनभने तिनीहरू परमेश्वरको सन्देश अनि तिनीहरूले प्राप्त गरेको सत्याप्रति विश्वासी थिए।

10 यी आत्माहरूले ठूलो स्वरमा कराए, “पवित्र अनि सत्य परमप्रभु, हाम्रो हत्या गरेकोमा पृथ्वीका मानिसहरूको न्याय गर्नुमा अनि उनीहरूलाई दण्ड दिनमा कति लामो समय पछि रहनु हुन्छ?”

11 त्यसपछि ती आत्माहरू प्रत्येकलाई सेतो पोशाक दिइयो। तिनीहरूलाई केही समय प्रतीक्षा गर्नु भनियो। तिनीहरूका अझ कोही भाइहरू जसलाई तिनीहरू जस्तै मारिनु थियो ख्रीष्टका सेवामा तिनीहरूसित थिए। ती आत्माहरूलाई यो मार्ने काम पुरा नभए सम्म प्रतीक्षा गर्नु भनियो।

12 तब, त्यो भेडाको पाठाले छैटौँ मोहर खोल्यो। त्यहाँ डरलाग्दो भूईँचालो गयो। सूर्य, केशले बनिएको वज्र जस्तै कालो भयो। चन्द्रमा पूर्ण रगत जस्तै रातो भइहाल्यो।

13 आकाशका ताराहरू, तेज हावाले नेभाराको स्खबाट नेभाराहरू झरे जस्तै पृथ्वीमा भरे।

14 आकाश पत्र बेहिए झैं हरायो। अनि हरेक पर्वत अनि द्वीप आफ्ना ठाँउबाट सरे।

15 तब समस्त मानिसहरू गुफाहस्ता अनि पर्वतका चट्टानहरूमूनि लुके। त्यहाँ संसारका राजाहरू, शासकहरू, सेनाध्यक्षहरू, अनि शक्ति सम्पन्न मानिसहरू थिए। हरेक मानिस, दास अनि मुक्त सबैले स्वयंलाई लुकाए।

16 मानिसहरूले पर्वत अनि चट्टानहरूलाई भने, “हामीमाथि खस। हामीलाई सिंहासनमा बस्ने तिनी एकबाट लुकाऊ। हामीलाई भेडाको पाठाको क्रोधबाट बचाऊ।

17 तिनीहरूको क्रोध दिवस आईपुग्यो अनि यसको विस्फुटमा को उभिन सक्छ?”

7

इज्राएलका एकलाख चवालीस हजार मानिसहरू

1 यो घटना पछि मैले चारवटा स्वर्गदूतहरूलाई पृथ्वीका चारकुनामा उभिएको देखें। ती स्वर्गदूतहरूले वायुलाई भूमिमा वा समुद्रमा वा कुनै बुझमा वहनदेखि रोक्नुको लागि पृथ्वीका चारै वायुलाई समातिरहेका थिए।

2 त्यसपछि मैले अर्को स्वर्गदूतलाई पूर्वबाट आइरहेको देखें। त्यो स्वर्गदूतको साथमा सजीव परमेश्वरको मोहर थियो। त्यो स्वर्गदूतले ठूलो स्वरमा ती चार स्वर्गदूतहरूलाई बोलाए। ती चार स्वर्गदूतहरू ती थिए जसलाई परमेश्वरले पृथ्वी अनि समुद्रलाई चोट पुर्याउने शक्ति दिनु भएको थियो। त्यो स्वर्गदूतले ती चार स्वर्गदूतहरूलाई भने,

3 “भूमि वा समुद्र वा बुझहरूलाई, हाम्रा परमेश्वरको सेवा गर्ने मानिसहरूको निधारमा हामीले चिन्ह नलगाउन्जेल चोट नपुर्याऊ।”

4 तब मैले, कति जना मानिसहरूलाई चिन्हित गरियो, त्यो सुनें। त्याहाँ एकलाख चवालीस हजार थिए। तिनीहरू इज्राएलका मानिसहरूको हरेक कुल समूहबाट थिए:

5 यहूदाको कुल समूहबाट #12,000

स्वेनको कुल समूहबाट #12,000

गादको कुल समूहबाट #12,000

6 आशेरको कुल समूहबाट #12,000

नप्तलीको कुल समूहबाट #12,000

मनशेको कुल समूहबाट #12,000

7 शिमियोनको कुल समूहबाट #12,000

लेवीको कुल समूहबाट #12,000

इस्साखारको कुल समूहबाट #12,000

8 जबूलूनको कुल समूहबाट #12,000

यसुफको कुल समूहबाट #12,000

बेन्यामीनको कुल समूहबाट #12,000

विशाल भीड

9 त्यसपछि मैले हेरेँ, अनि त्यहाँ कसैले गनिनसक्ने मानिसहरू थिए। तिनीहरू पृथ्वीका हरेक राष्ट्र, जाति, कुल अनि विभिन्न भाषाका मानिसहरू थिए। तिनीहरू सिंहासन अनि भेडाको पाठा सामुन्ने उभिरहेका थिए। तिनीहरू सबै सेतो पोशाकमा थिए अनि तिनीहरूका हातमा खजूरका हाँगा थिए।

10 तिनीहरू ठूलो स्वरमा कराए, “हाम्रा परमेश्वर जो सिंहासनमा विराजमान हुनुहुन्छ अनि भेडाको पाठाको जय होस्।”

11 अग्रजहरू अनि ती चार सजीव वस्तुहरू त्यहाँ थिए। सबै स्वर्गदूतहरू तिनीहरूको अधि सिंहासनको वरिपरि थिए। ती स्वर्गदूतहरूले सिंहासनको अधि घुँडा टेके अनि परमेश्वरको उपासना गरे।

12 तिनीहरूले भने, “आमिन! प्रशंसा, महिमा, ज्ञान, धन्यवाद, सम्मान, शक्ति अनि पराक्रम सदा-सर्वदा हाम्रा परमेश्वरलाई रहेस। आमिन।”

13 तब एकजना अग्रजले मलाई सोधे, “यी सेता पोशाकका मानिसहरू को हुन्? तिनीहरू कहाँबाट आएका हुन्?”

14 मैले उतर दिएँ, “महाशय, तपाईंले चिन्नुहुन्छ।”

अनि अग्रजले भने, “यी ती मानिसहरू हुन् जसले महा-यातना भोगेर आएका छन्। तिनीहरूले भेंडाको रगतले आफ्ना पोशाक धोएका छन्। अब तिनीहरू शुद्ध अनि सेता भएका छन्।

15 यसर्थ अहिले यी मानिसहरू परमेश्वरको सिंहासनको सामुन्ने छन्। तिनीहरू दिन रात परमेश्वरको उपासना उहाँको मन्दिरमा गर्छन्। अनि उनी एक, जो सिंहासनमा बस्छन् तिनीहरूलाई रक्षा गर्नेछन्।

16 तिनीहरूले कहिल्यै भोकाएको महशुस गर्ने छैनन्। तिनीहरू फेरि कहिल्यै तृषित हुने छैनन्। सूर्यले तिनीहरूलाई कहिले क्षति पुर्याउने छैन। तिनीहरूलाई गर्मिले पोल्ने छैन।

17 सिंहासनको माझमा भएको भेंडाको पाठा तिनीहरूको गोठालो हुनुहुनेछ। उनले तिनीहरूलाई पानीको मुलतिर लानेछन् जसले जीवन प्रदान गर्नेछन्। अनि परमेश्वरले तिनीहरूका आँखाबाट प्रत्येक थोपा आँसु पुछिदिनेछन्।”

8

सातौँ मोहर

1 भेंडाको पाठाले सातौँ मोहर खोल्थ्यो। तब प्रायः आधा घण्टासम्म स्वर्गमा शुन्यता छायो।

2 अनि मैले देखेँ सात स्वर्गदूतहरूलाई जो परमेश्वरको सामुन्ने उभिएका थिए। तिनीहरूलाई सातवटा तुरही दिइयो।

3 अर्को स्वर्गदूत आयो अनि बेदीमा उभियो। त्यो स्वर्गदूतसित सुनौलो धूप-दानी थियो। त्यो स्वर्गदूतलाई परमेश्वरका समस्त पवित्र मानिसहरूको प्रार्थनासाहित अर्पण गर्नका निम्ति धेरै धूप दिइयो। त्यो स्वर्गदूतले यो भेटी सिंहासन अधिको सुनौलो बेदीमा राखे।

4 धूपको धुवाँ स्वर्गदूतको हातबाट उँभो उठेर परमेश्वरकहाँ गयो। त्यो धुवाँ परमेश्वरका मानिसहरूको प्रार्थनासितै उँभो गयो।

5 त्यसपछि स्वर्गदूतले बेदीको आगो धूपदानीमा भरे। स्वर्गदूतले त्यो धूपदानी बेदिको आगो धूपदानीमा भरे। स्वर्गदूतले त्यो धूपदानी पृथ्वीमा फर्काए। तब त्यहाँ बिजुली चम्क्यो, गर्जनको आवाजहरू आयो अनि भूईँचालो गयो।

सात स्वर्गदूतहरूले तुरही बजाए

6 तब सात तुरही साहितका ती सात-स्वर्गदूतहरू आफ्ना तुरहीहरू बजाउन तयार भए।

7 पहिलो स्वर्गदूतले तुरही बजाए। तब रगत मिसिएको असिना अनि आगो पृथ्वीमा झर्‍यो अनि पृथ्वीको एक-तिहाइ अंश अनि सबै हरिया घाँसहरू अनि एक-तिहाइ स्खहरू जले।

8 दोस्रो स्वर्गदूतले आफ्नो तुरही बजाए। तब आगोले जलेका पहाड जस्तै केही समुद्र तर्फ फर्कायो। अनि समुद्रको एक-तिहाइ अंश रगत बन्यो।

9 अनि एक-तिहाइ समुद्रका प्राणीहरू मरे, अनि एक-तिहाइ जहाजहरू नष्ट भए।

10 तेस्रो स्वर्गदूतले आफ्नो तुरही बजाए। तब, राँको बलेको जस्तो एक विशाल तारा आकाशाबाट झर्‍यो। त्यो तारा एक-तिहाइ अंश नदीहरू अनि पानीको मुलमा खर्यो।

11 त्यो ताराको नाउँ “नागदौना” थियो। अनि सबै एक तिहाइ अंश पानी तितो भयो। त्यो तितो पानी पिएँ धेरै मानिसहरू मरे।

12 चौथो स्वर्गदूतले आफ्ना तुरही बजाए। तब एक-तिहाइ अंश सूर्य, एक-तिहाइ अंश चन्द्रमा अनि एक-तिहाइ अंश ताराहस्ताथि प्रहार भयो। ती जम्मेको एक तिहाइ अंश अँध्यारो भयो। दिन अनि रातको पनि एक तिहाइ अंश प्रकाशरहित भयो।

13 जब म हेर्दै थिएँ मैले माथि आकाशमा गरुड उडिरहेको आवाज सुनेँ। त्यो गरुडले ठूलो स्वरमा भन्यो, “कष्ट, कष्ट, मानिसहरूलाई जो पृथ्वीमा बस्छन्, तिनीहरूलाई कष्ट, कष्ट होस्। त्यो कष्ट बाँकी रहेका अन्य तीन स्वर्गदूतहरूले तुरही बजाएको आवाज सुने पछि शुरु हुनेछ।”

9

पाँचौँ तुरही बज्छ

1 पाँचौं स्वर्गदूतले आफ्नो तुरही बजायो। तब मैले आकाशबाट एउटा तारालाई पृथ्वीमा झर्दै गरेको देखें। त्यो तारालाई गहिरो प्वालको चाबी दिइयो जुन प्वाल अतुलनीय खाल्डातिर जान्छ।

2 अतुलनीय खाल्डोतिर जाने प्वाल उसले खोल्‍यो। भट्टीबाट निस्के जस्तै धुँवा त्यस प्वालबाट निस्कँदै थियो अनि त्यसले गर्दा घाम र आकास अँध्यारो भयो।

3 तब त्यो धुँवाबाट सलहहरू पृथ्वीतिर आए। तिनीहरूलाई बिच्छीहरूले जस्तै चिल्ले शक्ति दिइएको थियो।

4 ती सलहहरूलाई पृथ्वीको घाँस, वा कुनै पौधा वा बुशलाई हानी नपुर्याउनु भनिएको थियो। तिनीहरूले ती मानिसहरूलाई मात्र हानी पुर्याउन सक्थे जसको निधारमा परमेश्वरको चिन्ह अङ्कीत थिएन।

5 ती सलहहरूलाई, मानिसहरूलाई पाँच महीनासम्म कष्ट दिने शक्ति दिइएको थियो। तर ती सलहहरूलाई मानिसहरूलाई मार्न अधिकार दिइएको थिएन। अनि त्यो कष्ट मानिसहरूले अनुभव गरे जुन कुनै मानिसलाई बिच्छीले चिल्ले जस्तै थियो।

6 ती दिनहरूमा मानिसहरू मर्ने उपाय खोज्नेछन्, तर तिनीहरूले पाउने छैनन्। तिनीहरू मर्न चाहन्छन् तर मृत्यु तिनीहरूदेखि लुक्नेछ।

7 ती सलहहरू युद्धका निम्ति तयार गरिएका घोडाहरू जस्तै देखिन्थे। तिनीहरूको शिरमा तिनीहरूले सुनको मुकुटहरू जस्तै देखिने लगाएका थिए। तिनीहरूको अनुहार मानवको जस्तै देखिन्थ्यो।

8 तिनीहरूको केश झीहरूको केश जस्तै थियो। तिनीहरूका दाँत सिंहका जस्तै थिए।

9 तिनीहरूका छाती फलामका कवच जस्तै देखिन्थे। तिनीहरूको पँखेटाले उत्पन्न गरेको आवाज युद्धतर्फ हतारिएका धेरै रथहरूले उत्पन्न गरेको आवाज जस्तै थिए।

10 ती सलहहरूको पुच्छर बिच्छीका जस्ता खिलहरू भएका थिए। मानिसहरूलाई पाँच महीनाको निम्ति कष्ट दिने शक्ति तिनीहरूको पुच्छरमा थियो।

11 ती सलहहरूका राजा थियो। त्यो राजा अतल खाडलको स्वर्गदूत थियो। हिब्रू भाषामा उसको नाउँ एबिद्योन* थियो। यूनानी भाषामा त्यसको नाउँ अपोल्लियोन थियो।

12 पहिलो महाकष्ट पार भयो। अझ दुइ अन्य महाविपतहरू आउनेछ।

छैटौं तुरही बज्यो

13 छैटौं स्वर्गदूतले उसको तुरही बजायो। तब परमेश्वरको समक्ष सुनौलो बेदीमा भएको सीडबाट आएको स्वर मैले सुनें।

14 त्यो आवाजले छैटौं स्वर्गदूत, जोसित तुरही थियो त्यसलाई भन्यो, “ती चार स्वर्गदूतहरूलाई मुक्त गर जो महानदी यफ्रेटिसमा बाँधिएका छन्।”

15 यी चार स्वर्गदूतहरूलाई यस घडी, दिन, महीना अनि वर्षको निम्ति तयार राखिएका थिए। यी स्वर्गदूतहरूलाई पृथ्वीमा भएका एक तिहाइ सबै मानिसहरूलाई मार्न भनी मुक्त गरिए।

16 मैले सुनें तिनीहरूको सेनामा घोड-सवार सैनिक कतिजना थिए। त्यहाँ बीस करोड थिए।

17 मेरो दिव्य दृष्टिमा मैले घोडाहरू अनि घोड-सवाहरूलाई देखें। तिनीहरू यस्ता देखिन्थे तिनीहरूका कवचहरू आगो जस्ता थिए जो रातो, गाढा नीलो अनि गन्धक झैँ पहेंलो थियो। घोडाका शिरहरू सिंहका शिरहरू जस्तै देखिन्थे। घोडाहरूको मुखबाट आगो, धुँवाँ अनि गन्धक निस्किरहेथ्यो।

18 पृथ्वीका सम्पूर्ण मानिसहरूका एक-तिहाइ अंश घोडाको मुखबाट निस्केका यी तीन नराम्रा कुराहरू आगो, धुँवाँ अनि गन्धकद्वारा मारिए।

19 ती घोडाहरूका शक्ति तिनीहरूको मुख अनि पुच्छरमा थियो। तिनीहरूको पुच्छर सर्प जस्तै थियो जसको टाउकाहरूले मानिसहरूलाई डस्ने अनि घात पुर्याउनको लागि थियो।

20 पृथ्वीका अन्य मानिसहरू बिषालु पदार्थले मारिएनन्। तर यी मानिसहरूले आफ्नो हृदय अनि जीवन परिवर्तन गरेनन् अनि तिनीहरूले आफ्नै हातले निर्माण गरेका कुराहरूबाट तिनीहरूले मुख फर्काएनन्। तिनीहरूले दानवहरू अनि सुन, चाँदी, काँसा, पत्थर अनि काठमूर्तिलाई जो देख्न वा सुन्न वा हिँड्न सक्तैनन्, पूजा गर्न छाडेनन्।

21 यी मानिसहरूले आफ्ना हृदय अनि जीवन परिवर्तन गरेनन् अनि अरु मानिसहरूलाई मार्न छाडेनन्, तिनीहरू आफ्ना जादु-टुनामुना, आफ्ना यौन-पाप, चोरी कमदेखि परेनन्।

10

स्वर्गदूत अनि सानो पुस्तिका

* 9:11: एबिद्योन हिब्रू नाम हो यसको अर्थ “मृत्यु” अथवा “नष्टदुःख” भन्ने बुझाउँछ। हेर्नुहोस् अय्यूब 26:6; भजनसंग्रह 88:11

1 तब, मैले अर्को शक्तिवान स्वर्गदूतलाई स्वर्गबाट ओल्टिरहेको देखे। त्यो स्वर्गदूतले बादलको पोशाक लगाएको थियो। तिनको शिर इन्द्रेणीले घेरिएको थियो। त्यो स्वर्गदूतको अनुहार सूर्य जस्तो थियो, उसका पाउहरू आगोको स्तम्भहरू जस्ता थिए।

2 त्यो स्वर्गदूतसित एउटा पुस्तिका थियो। त्यो पुस्तिका उसको हातमा खोलिएको थियो। त्यो स्वर्गदूतले उसको दाहिने खुट्टा समुद्रमा अनि देब्रे खुट्टा भूमिमा राखेको थियो।

3 त्यो स्वर्गदूत सिंह गर्जेको जस्तो ठूलो स्वरले करायो। स्वर्गदूत कराए पछि, सात-गर्जनले पनि बोल्यो।

4 ती सात गर्जनले बोले, अनि मैले लेख्न शुरु गरेँ। तर, तब मैले स्वर्गबाट आएको स्वर सुनेँ। त्यो स्वरले भन्यो, “ती सात गर्जनले भनेका कुरा नलेख। तिनीहरूलाई गुप्त राख।”

5 तब, मैले समुद्र अनि भूमिमा पाउ राख्ने स्वर्गदूतले आफ्नो दाहिने हात स्वर्गतिर उठाएको देखेँ।

6 त्यो स्वर्गदूतले, उहाँ एक जो सदासर्वदा रहनु हुन्छ, उहाँको शक्तिद्वारा प्रतिज्ञा गर्थो। उहाँ नै एक हुनुहुन्छ जसले आकाश अनि त्यसमा देखिएका सबै कुरा सृष्टि गर्नुभयो। उहाँले पृथ्वी अनि यसमा भएका सबै कुरा सृष्टि गर्नु भयो अनि उहाँले समुद्र अनि त्यसमा देखिएका सबै सृष्टि गर्नुभयो। त्यो स्वर्गदूतले भन्यो, “अब अधिक प्रतिक्षा हुने छैन।

7 ती दिनहरूमा जब सातौँ स्वर्गदूत आफ्नो तुरही फुक्न तयार हुन्छ, परमेश्वरका गुप्त योजना पूर्ण हुनेछन। यो योजना, परमेश्वरले आफ्ना सेवकहरूलाई भनेको सुसमाचार हो, जो अगमवक्ताहरू हुन।”

8 तब मैले फेरि स्वर्गबाट त्यही आवाज सुनेँ। त्यो आवाजले मलाई भन्यो, “जाऊ अनि त्यो खुल्ला पुस्तिका लेऊ जो स्वर्गदूतको हातमा छ। यो त्यही स्वर्गदूत हो जो सागर अनि भूमिमा उभिरहेको छ।”

9 यसर्थ म त्यो स्वर्गदूतकहाँ गएँ अनि त्यो सानो बेहेको पुस्तिका मलाई दिनु भनी माँगेँ। त्यो स्वर्गदूतले मलाई भन्यो, “यो सानो पुस्तिका लेऊ अनि यसलाई खाऊ। तिभ्रो भूँडीमा यो अमिलो हुनेछ। तर तिभ्रो मुखमा यो मह जस्तो मीठो हुनेछ।”

10 यसर्थ मैले स्वर्गदूतको हातबाट त्यो सानो बेहेको पुस्तिका लिएँ अनि मैले त्यो खाँएँ। मेरो मुखमा त्यो मह जस्तो मीठो भयो। तर मैले त्यो खाई सके पछि त्यसको स्वाद भूँडीमा अमिलो भयो।

11 तब मलाई भनियो, “तिमीले फेरि अनेक जाति, धेरै राष्ट्रहरू, अनेक भाषाहरू अनि राजाहरूको बारेमा अगमवाणी गर्नु पर्छ।”

11

दुइ साक्षीहरू

1 त्यसपछि मलाई नाम्ने दण्ड जस्तै एउटा टेक्ने लठी दिइयो। मलाई भनियो, “जाऊ अनि परमेश्वरको मन्दिरको वेदीको नाप लेऊ, अनि त्यहाँ पूजा गर्नेहरूको संख्या गन्ती गर।

2 तर मन्दिर बाहिरको आँगन छोडिदेऊ। त्यसलाई ननाप। त्यो अयहदीहरूलाई दिइएको छ। तिनीहरू बयालीस महीनासम्म पवित्र नगरमा पाइताला ठटाएर हिँडनेछन।

3 अनि म मेरा दुइ साक्षीहरूलाई अधिकार दिनेछु। अनि तिनीहरूले एकहजार दुईसय साठी दिन अगमवाणी गर्नेछन। तिनीहरूले पशुको भुल्लाको वस्त्र पहिरिका हुनेछन।”

4 यी दुई साक्षीहरू दुई भद्राक्षका बुक्षहरू हुन अनि दुई दीप-दानी जो पृथ्वीका परमप्रभु अधि खडा छन्।

5 यदि कुनै मानिसले ती साक्षीहरूलाई घात गर्ने प्रयास गरे ती साक्षीहरूका मुखबाट आगो निस्कनेछ अनि आफ्ना शत्रुलाई मार्नेछन। कुनै मानिस जसले तिनीहरूलाई घात पुर्याउने चेष्टा गर्छ, यसै प्रकारले मारिनेछ।

6 यी साक्षीहरूसित, तिनीहरूले अगमवाणी गरिरहेको समयमा आकाशलाई वृष्टि गराउनुबाट रोक्ने शक्ति छ। तिनीहरूसित पानीलाई रगत तल्याउने शक्ति छ। तिनीहरूसित हरेक किसिमका कष्ट पृथ्वीमा पठाउने शक्ति छ। तिनीहरूले जति पल्ट यसो गर्न चाहन्छन गर्न सक्छन।

7 जब ती दुई साक्षीहरूले आफ्ना प्रमाण सिध्याएका हुन्छन, तब पशु तिनीहरूको विरुद्ध लडनेछ। यो त्यो पशु हो जो पातालबाट माथि आउँछ। त्यो पशुले तिनीहरू सबैलाई जित्रेछ अनि तिनीहरूलाई मार्नेछ।

8 ती दुई साक्षीहरूको शरीर महान-नगरको गल्लीमा हुनेछ। यो नगरको नाउँ सोदोम अनि मिम्रदेश हो। नगरका यी नाउँहरूमा विशेष अर्थ छ। यो त्यही नगर हो जहाँ प्रभुलाई मारिएको थियो।

9 हरेक वंश, जाति, भाषा अनि राष्ट्रका मानिसहरूले साढे तीन दिनसम्म ती दुई साक्षीहरूको शवलाई देखेछन। तिनीहरूलाई गाढ्न मानिसहरूले अस्वीकार गर्नेछन।

10 किनभने यी दुई मेरेकोमा पृथ्वीका बासिन्दाहरू खुशी हुनेछन्। तिनीहरू भोज गर्नेछन् अनि एक अर्कालाई उपहार दिनेछन्। किनभने यी दुई अगमवक्ताहरूले पृथ्वीमा बस्ने मानिसहरूमा अनेक यातना दिए।

11 तर सँढे तीन दिनपछि परमेश्वरले ती दुई अगमवक्ताहरूमा परमेश्वरबाटको जीवन हाली दिनुभयो। तिनीहरू आफ्ना खुट्टामा उभिए। सबै मानिसहरू जसले तिनीहरूलाई देखे खूबै डराए।

12 तब ती अगमवक्ताहरूले स्वर्गबाट ठूलो आवाज सुने, “यहाँ माथि आऊ।” अनि ती दुई अगमवक्ताहरू बादलमा माथि स्वर्ग गए। तिनीहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूलाई माथि गएको देखे।

13 त्यसैबेला त्यहाँ ठूलो भूईँचालो गयो। शहरको दशौँ भाग नष्ट भयो। अनि सात हजार मानिसहरू त्यस भूईँचालोमा मरे। मानिसहरू जो मरेनन् तिनीहरू अत्यन्त भयभीत थिए। तिनीहरूले स्वर्गका परमेश्वरलाई महिमा गरे।

14 दोस्रो विपत्ती पूर्ण भयो। तेस्रो विपत्ती चाँडै आइरहेछ।

सातौँ तुरही बज्यो

15 सातौँ स्वर्गदत्तले आफ्नो तुरही बजाए। तब स्वर्गमा ठूलो आवाजहरू भयो। आवाजहरूले भने,

“संसारको राज्य अब हाम्रा परमप्रभु परमेश्वरको अनि ख्रीष्टको भएको छ।

अनि उहाँले सदा-सर्वदा शासन गर्नेछन्।”

16 तब ती चौबीस धर्म-गुरूहरूले शिर झुकाए अनि परमेश्वरको आराधान गरे। तिनीहरू ती धर्म-गुरूहरू हुन् जो परमेश्वरको सामुन्ने आफ्ना सिंहासनमा बस्छन्।

17 ती अग्रजहरूले भने,

“प्रभु परमेश्वर, जो सर्व-शक्तिमान हुनुहुन्छ, हामी तपाईंलाई धन्यवाद चढाउँछौं।

तपाईं नै एक हुनुहुन्छ, जो हुनुहुन्छ, जो सर्वदा हुनुहुन्थ्यो।

हामी तपाईंलाई धन्यवाद दिनछौं किनभने तपाईंले आफ्नो महान-शक्ति लिनुभयो अनि शासन गर्नु शुरू गर्नुभयो।

18 संसारका राष्ट्रहरू क्रोधित थिए,

तर अब तपाईंको क्रोधित हुने समय हो।

अब, मृत मानिसहरूको न्याय गर्ने समय हो।

अब, तपाईंका सेवकहरू अनि अगमवक्ताहरूलाई पुरस्कृत गर्ने समय हो,

अनि तपाईंको पवित्र मानिसहरूलाई पुरस्कृत गर्ने समय हो,

ती ठूला अनि साना मानिसहरू जो तपाईंलाई सम्मान गर्छन्।

यो ती मानिसहरूलाई संहार गर्ने समय हो, जसले पृथ्वीको संहार गर्छन्।”

19 त्यसपछि स्वर्गमा परमेश्वरको मन्दिर खोलियो। त्यो पवित्र सन्दूक जसमा परमेश्वरले उनका मानिसहरूलाई दिएको करार थियो, उनको मन्दिरमा देख्न सकिन्थ्यो। तब त्यहाँ बिजुली चम्क्यो, हल्ला भयो, गर्जन भयो, भूईँचालो आयो अनि धेरै असीना पर्यो।

12

श्री अनि विशाल सर्प

1 त्यसपछि स्वर्गमा एक आश्चर्यजनक चिन्ह देखापर्यो। त्यहाँ एक श्री थिइन् जसले सूर्य पहिरिहेकी थिइन्। चन्द्रमा उसको पाउ मूनि थियो। उसको शिरमा बाह्रवटा तारा लगाइएको मुकुट थियो।

2 ती श्री गर्भवती थिइन्। तिनी पीढाले कराइन् किनभने तिनी बालकलाई जन्म दिने अवस्थामा थिइन्।

3 त्यसपछि स्वर्गमा अर्को संकेत देखा पर्यो। त्यहाँ एक विशाल रातो सर्प थियो। त्यो विशाल सर्पको सातवटा शिर र दशवटा सिंग थियो। त्यसको शिरमा सातवटा मुकुटहरू थियो।

4 त्यो विशाल सर्पको पुच्छरले आकाशको ताराहरूको एक तिहाई अंश सोहोर पृथ्वीमा खसालि दियो। त्यो विशाल सर्प त्यस श्रीको सामुन्ने खडा थियो जो श्री बालक जन्म दिन तयार थिइन्। त्यो सर्प त्यस श्रीको बालक जन्मने बित्तिकै त्यसलाई खान चाहन्थ्यो।

5 त्यो स्त्रीले छोरो एक पुस्र बालकलाई जन्माइन्। उसले फलामको छडीद्वारा सम्पूर्ण राष्ट्रहस्ता शासन गर्नेछ। अनिष्ट त्यस स्त्रीको छोरोलाई परमेश्वरकहाँ अनि सिंहासनमा लगियो।

6 त्यो स्त्री परमेश्वरले उसको निम्ति तयार गरिदिनु भएको स्थान मस्भूमितर्फ भागिन्। उसलाई त्यो मस्भूमिमा एक हजार दुइ सय साठौं दिनसम्म हेरचाह गरिनेछ।

7 त्यसपछि स्वर्गमा एक युद्ध भयो। माइकल* अनि तिनका दूतहरू त्यस विशाल सर्पका विरोधमा लडे। त्यो सर्प अनि त्यसका दूतहरू प्रतिकारमा लडे।

8 तर त्यो विशाल सर्प त्यति शक्तिशाली थिएन। त्यो विशाल सर्प अनि त्यसका दूतहरूले स्वर्गमा आफ्ना स्थान गुमाए।

9 त्यो विशाल सर्प त्यसका दूतहरूसहित पृथ्वीमा फालियो। त्यो विशाल सर्प त्यही पुरानो सर्प हो जसलाई शैतान भनिन्छ, त्यसले सम्पूर्ण संसारलाई नै कुमार्गमा डोयाउँछ। उसका दूतहरू पनि उसैगै पृथ्वी तल फालियो।

10 तब मैले स्वर्गमा ठूलो स्वरमा भनेको सुने “हाम्रा परमेश्वरको विजय, शक्ति, अनि राज्य अनि ख्रीष्टको अधिकार अब आएको छ। किनभने हाम्रो भाइहरूलाई दोष लगाउने फ्याँकिएको छ। उसले हाम्रो भाइहरूलाई परमेश्वरको अधि दिन रात दोष लगाई रहेको थियो।

11 हाम्रा भाइहरूले तिनलाई भेडाको पाटाको रगत अनि सत्य प्रचार गरेर परास्त गरेका छन्। तिनीहरूले आफ्ना जीवनलाई त्यति प्रेम गरेनन् यसर्थ तिनीहरू मृत्युसित डराएका थिएनन्।

12 यसर्थ तिमी स्वर्गहरू अनि सबै जो त्यहाँ बस्छन्, सुखी होऊ। तर पृथ्वी अनि समुद्रको निम्ति नराम्रो हुनेछ किनभने शैतान तिमीहरूकहाँ गएको छ। जब त्यसलाई थाहा छ कि उसको समय अति कमती छ त्यो क्रोधपूर्ण छ।”

13 त्यो विशाल सर्पले देख्यो कि त्यो पृथ्वी तलतिर फ्याँकिएको छ। यसर्थ उसले त्यस स्त्रीलाई देख्यो जसले एउटा छोरो जन्म दिएकी थिई।

14 तर त्यस स्त्रीलाई विशाल गरुडको दुई पँखेटा दिइयो। यसर्थ तिनी त्यस स्थानमा उडेर जान सक्थिन् जो मस्भूमिमा तिनको निम्ति तयार गरिएको थियो। त्यस स्थानमा साढे तीन वर्षसम्म तिनको हेरचाह गरिने थियो। त्यहाँ तिनी त्यो सर्पदेखि टाढो बस् सक्थिन्।

15 तब त्यस सर्पले आफ्नो मुखबाट नदीले जस्तो पानी पोखायो। त्यस सर्पले त्यस स्त्री तिर पानी खन्यायो जसद्वारा उसलाई बाढीले बगाउन सक्थ्यो।

16 तर त्यस स्त्रीलाई पृथ्वीले सहायता गर्यो। पृथ्वीले आफ्नो मुख खोल्थ्यो अनि त्यस सर्पको मुखबाट निस्केको पानी निल्यो।

17 तब त्यो विशाल सर्प त्यस स्त्री प्रति खूबै क्रोधित भयो। त्यो सर्प त्यस स्त्रीको अन्य बालकहरूको विस्फु लडाई गर्न हिँड्यो। त्यस स्त्रीका बालकहरू तिनीहरू थिए जसले परमेश्वरको आदेशको पालन गर्थे। येशूले सिकाएको सत्य तिनीहरूसित थियो।

18 त्यो विशाल सर्प समुद्र किनारमा खडा भयो।

13

समुद्र बाटकोपशु

1 त्यसपछि मैले समुद्रबाट एक पशु उठिरहेको देखें। त्यसको दशवटा सिङ्ग अनि सातवटा टाउको थिए। त्यसको प्रत्येक सिङ्गमा एउटा मुकुट थियो। त्यसको प्रत्येक टाउकोमा ईश्वर निन्दाको नाउँ लेखिएको थियो।

2 यो पशु भालूको जस्तो खुट्टा भएको चितुवा जस्तो देखिन्थ्यो। त्यसको सिंहको जस्तो मुख थियो। त्यो विशाल सर्पले त्यस पशुलाई आफ्ना सबै शक्ति, उसको सिंहासन अनि महान अधिकार दियो।

3 त्यस पशुको एउटा टाउको चोट लागेको अनि मारिएको जस्तो देखिन्थ्यो। तर त्यो मृत्यु-घाउ निको भएको थियो। संसारका समस्त मानिसहरू आश्चर्य चकित भए अनि सबैले त्यस पशुलाई पछ्याए।

4 मानिसहरूले त्यस विशाल सर्पको उपासना गरे किनभने त्यसले आफ्नो शक्ति त्यस पशुलाई दिएको थियो। अनि मानिसहरूले त्यस पशुको पनि उपासना गरे। तिनीहरूले सोचे, “त्यो पशु जस्तो शक्तिशाली को छ? को त्यसको विस्फुमा लडाई गर्न सक्छ?”

5 त्यस पशुलाई अहङ्कारी बचन अनि ईश्वर निन्दा गर्न अनुमति दिइयो। त्यो पशुलाई बयालीस महीनासम्म त्यसको शक्ति प्रयोग गर्न दिइयो।

6 त्यो पशुले परमेश्वरको पक्षमा नराम्रा कुरा भन्नलाई मुख उघार्यो। त्यो पशुले परमेश्वरको नाउँको विस्फु, त्यो स्थानको विस्फु जहाँ परमेश्वर बसु हुन्छ अनि ती सबै, जो स्वर्गमा बस्छन् उनीहरूको विस्फु कुरा गर्यो।

* 12:7: माइकल प्रधान स्वर्गदूत अथवा परमेश्वरको दूतहरूको अगुवा।

7 त्यो पशुलाई परमेश्वरको पवित्र मानिसहरूको विरुद्ध युद्ध गर्ने अनि उनीहरूलाई परास्त गर्ने शक्ति दिइएको थियो। त्यो पशुलाई हरेक जाति, वंश, भाषा अनि राष्ट्रमाथि अधिकार दिइएको थियो।

8 समस्त मानिसहरू जो पृथ्वीमा बस्छन्, त्यो पशुको पूजा गर्नेछन्, अर्थात् तिनीहरूले, जसको नाउँ संसारको सृष्टिदेखि नै मारिनुभएका थुमाका जीवनको पुस्तकमा लेखिएको छैन।

9 यदि कुनै मानिसको कान छ भने त्यसले सुनोस्:

10 कुनै मानिस यदि कैदी हुनु छ भने,
तब त्यो मानिस कैदी हुने नै छ।
कुनै मानिस तरवारले मारिनु पर्छ भने,
त्यो मानिस तरवारले नै मारिनेछ।

यसको मतलब यो हो कि परमेश्वरको पवित्र मानिसहरूसँग धैर्य र विश्वास हुनुपर्छ।

पृथ्वी बाटको पशु

11 त्यसपछि मैले अर्को पशुलाई पृथ्वीबाट आइरहेको देखें। त्यसको भेंडाको पाठाको जस्तो दुईवटा सिङ्ग थियो, तर त्यो विशाल सर्प झैं कुरा गर्थ्यो।

12 यो पशु पहिलेको पशु अघि उभिन्छ। अनि पहिलो पशु जस्तै शक्तिको उपयोग गर्छ। त्यसले यो शक्ति पृथ्वीमा बस्ने सबै मानिसहरूलाई पहिलो पशुको पूजा गराउनुमा उपयोग गर्छ। त्यो पहिलो पशु त्यो पशु हो जसको टाउकोमा मृत्यु तुल्य डरलाग्दो घाउ निको भएको थियो।

13 यो दोस्रो पशुले महान् चमत्कारहरू गर्छ। मानिसहरूको आँखा अघि स्वर्गबाट आगो पृथ्वीमा झर्न लाग्यो।

14 त्यो दोस्रो पशुले उसलाई दिइएको शक्ति प्रयोग गरेर पृथ्वीमा बस्ने मानिसहरूलाई धोका दिन्छ। त्यसले यी चमत्कारहरू पहिलो पशुको सेवाको निम्ति गर्छ। दोस्रो पशुले पहिलो पशुलाई सम्मान गर्नका निम्ति मानिसहरूलाई एउटा मूर्ति बनाउने आदेश दियो। यो त्यो पशु हो जसलाई तरवारको चोट लागेको थियो, तर मरेन।

15 त्यो दोस्रो पशुलाई त्यो पहिलो पशुको मूर्ति जीवित तुल्याउने शक्ति दिइएको थियो। तब त्यो मूर्ति बोल्न सक्थ्यो अनि त्यसलाई पूजा-गर्ने सबैलाई मार्ने आदेश दिन सक्थ्यो।

16 त्यो दोस्रो पशुले ठूला अनि साना, धनी अनि गरीब, मुक्त अनि दास, सबै मानिसहरूलाई तिनीहरूको दाहिने हात अथवा निधारमा चिन्ह लाउन विवश तुल्यायो।

17 यो चिन्ह भएका मानिसहरू बाहेक कसैले केही पनि किन्न वा बेचन सक्तैनथ्यो। चिन्ह त्यो पशुको नाउँ वा त्यसको नाउँको संख्या थियो।

18 कोही पनि जसकोमा बुद्धि छ उसले त्यस पशुको संख्या थाहा लगाउनु सक्थ्यो। यहाँ बुद्धिको आवश्यक छ। यो संख्याले मानिसको नाउँ प्रतिनिधित्व गर्छ। यो 666 हो।

14

मुक्त व्यक्तिको गीत

1 त्यसपछि मैले हेरेँ, अनि त्यहाँ मेरो अघि परमेश्वरको थुमा थियो। ऊ सियोन पर्वतमा उभिरहेको थियो। त्यहाँ उसित एक लाख चवालीस हजार मानिसहरू थिए। तिनीहरू सबैको निधारमा उसको अनि उसका पिताको नाउँ लेखिएको थियो।

2 अनि मैले बाढी आएको आवाज अथवा ठूलो गर्जनको आवाज जस्तो स्वर्गबाट आएको सुनें। मैले सुनेको आवाज वीणा बजाउँदा मानिसहरूको आवाज जस्तै थियो।

3 मानिसहरूले सिंहासन, ती चार सजीव वस्तु अनि धर्म-गुरूहरू अघि एउटा नयाँ गीत गाए। केवल ती मानिसहरू जसले नयाँ गीत सिक्न सके, एक लाख चवालीस हजार थिए जसलाई पृथ्वीबाट मुक्त गरिएका थिए। अन्य कसैले त्यो गीत सिक्न सकेनन्।

4 यी एक लाख चवालीस हजार मानिसहरू जसले स्त्रीहरूसित अनुचित कर्म गरेनन् अनि स्वयंलाई शुद्ध राखे। तिनीहरूले परमेश्वरको थुमा जता गयो त्यतै पछ्याए। यी एक लाख चवालीस हजारलाई पृथ्वीका मानिसहरूबाट मुक्त गरिएको थियो। परमेश्वर अनि परमेश्वरको थुमालाई अर्पण गरिएका तिनीहरू नै पहिलो मानिसहरू थिए।

5 यी मानिसहरूले कहिल्यै झुटो बोलेनन्। तिनीहरू दोषरहित थिए।

तीन स्वर्गदूतहरू

6 तब मैले अर्को स्वर्गदूतलाई आकाशमा उडिरहेको देखें। पृथ्वीमा बसे मानिसहरू प्रत्येक राष्ट्र, जाति, भाषा अनि वंशलाई प्रचार गर्नका निम्ति त्यो स्वर्गदूतसित अनन्त सुसमाचार थियो!

7 त्यो स्वर्गदूतले ठूलो आवाजमा भन्यो, “परमेश्वरको भय राख अनि उहाँको स्तुति गर। सबै मानिसहरूको न्याय गर्ने परमेश्वरको समय आएको छ। परमेश्वरको उपासना गर। जसले स्वर्ग, पृथ्वी, समुद्र अनि जल श्रोत सृष्टि गरे।”

8 तब दोस्रो स्वर्गदूतले पहिलो स्वर्गदूतको अनुसरण गर्‍यो अनि भन्यो, “ऊ नष्ट भई। महान नगर बेविलोनको नष्ट भयो। उसले सम्पूर्ण राष्ट्रहरूलाई आफ्नो व्यभिचारको अनि परमेश्वरको क्रोधबाट निस्किएको दाखरस पिउन लगाई।”

9 तेस्रो स्वर्गदूतले पहिलो दुई स्वर्गदूतहरूको अनुसरण गरे। त्यो तेस्रो स्वर्गदूतले ठूलो आवाजमा भने, “जसले त्यस पशु अनि पशुको मूर्तिको पूजा गर्छ, अनि आफ्ना निधार अथवा हातमा पशुको चिन्ह अंकित गर्छ, त्यस मानिसको निम्ति नराम्रो हुनेछ।

10 त्यस मानिसले परमेश्वरको क्रोधको दाखरस पिउनेछ। परमेश्वरको प्यालामा कडा दाखरस हालिएको छ। त्यो मानिसले पवित्र स्वर्गदूतहरू अनि परमेश्वरको थुमाको अधि पोल्ने गन्धकद्वारा प्रचण्ड यातना पाउनुपर्छ।

11 अनि तिनीहरूको निम्ति कष्टदायक धुवौं सदा सर्वदा रहनेछ। ती मानिसहरू जसले पशुको अनि त्यसको मूर्तिको पूजा गर्नेछन् अथवा त्यसको नाउं खोपाउने छन्, तिनीहरूको निम्ति दिन रात आराम रहने छैन।”

12 यसको मतलब-परमेश्वरको पवित्र मानिसहरूमा धैर्य हुनुपर्छ। तिनीहरूले परमेश्वरको आदेशहरू पालन गर्नुपर्छ अनि आफ्ना विश्वास येशूमाथि राख्नु पर्छ।

13 तब, मैले स्वर्गबाट यस्तो भन्दै गरेको आवाज सुने, “यसलाई लेख परमप्रभुमा जो मेरे तिनीहरू धन्य हुन।”
आत्माले भन्छ, “हो, त्यो सत्य हो। ती मानिसहरू तिनीहरूका कठिन परिश्रमदेखि विश्राम गर्नेछन् किनभने तिनीहरूले गरेका कुराहरू तिनीहरूसितै रहनेछन्।”

पृथ्वीको फसल

14 मैले हेर्ने अनि मेरो अधि त्यहाँ सेतो बादल थियो। त्यो सेतो बादलमा जो बसेका थिए तिनी मानिसको पुत्र जस्तै देखिन्थे। उनको शिरमा सुनौलो मुकुट अनि हातमा धारिलो हँसिया।

15 तब, मन्दिर बाहिर अर्को स्वर्गदूत आयो। त्यो स्वर्गदूतले जो बादलमाथि बसेका थिए तिनलाई भन्यो, “तिम्रो हँसिया लेऊ अनि बाली काट। फसल काट्ने समय आयो। पृथ्वीको फल पाक्यो।”

16 यसर्थ उनी जो बादलमा बसेका थिए, पृथ्वीमाथि आफ्नो हँसिया चलाए अनि पृथ्वीको फसल काटियो।

17 तब स्वर्गमा मन्दिर बाहिर अर्को स्वर्गदूत निस्के। त्यो स्वर्गदूतसित पनि धारिलो हँसिया थियो।

18 त्यसपछि वेदिबाट अर्को स्वर्गदूत आए। यो स्वर्गदूतको आगोमाथि अधिकार थियो। यो स्वर्गदूतले धारिलो हँसिया हुने स्वर्गदूतलाई भने। उसले भने, “तिम्रो धारिलो हँसिया लेऊ अनि पृथ्वीको अङ्गूर घारीबाट अङ्गूरका झुप्पा संग्रह गर। पृथ्वीका अङ्गूरहरू पाकेका छन्।”

19 त्यो स्वर्गदूतले उसको हँसिया पृथ्वीमाथि चलाए अनि स्वर्गदूतले पृथ्वीका अङ्गूरहरू संग्रह गरे अनि परमेश्वरको क्रोधको बृहत दाखदानीमा हालिदिए।

20 नगर बाहिर दाखदानीमा अङ्गूरहरू निचोरियो। दाखदानी बाहिर रगत बग्यो। यो दुई सय माइल टाढासम्म घोडाको लगामसम्म पुग्ने गरी गहीरो थियो।

15

आखिरी महामारीहरू सहित स्वर्गदूतहरू

1 तब मैले स्वर्गमा अर्को संकेत देखे। यो महान अनि अद्भुत थियो। त्यहाँ सात विपत्ती ल्याउने सात स्वर्गदूतहरू थिए। ती अन्तिम विपत्तीहरू थिए। किनभने यी विपत्तीहरू पछि परमेश्वरको क्रोध समाप्त हुनेछ।

2 मैले आगोसित मिसिएको काँचको समुद्र जस्तै केही चीज देखें। समस्त मानिसहरू जसले त्यो पशु अनि त्यसको मूर्ति अनि त्यसको नाउंका संख्याहरूमाथि विजय प्राप्त गरेका थिए, समुद्रको छेउमा उभिरहेका थिए। यी मानिसहरूसित वीणा थियो जो परमेश्वरले दिएका थिए।

3 तिनीहरूले परमेश्वरको सेवक मोशा अनि परमेश्वरको थुमाको गीत गाए:

“परमप्रभु-परमेश्वर, सर्व-शक्तिमान,

तपाईंले जे गर्नु हुन्छ, महान अनि आश्चर्यपूर्ण छन्।
राष्ट्रहरूका राजा,

तपाईंका विचार सबै सही अनि सत्य छन्।

4 हे परमप्रभु, समस्त मानिसहरू तपाईंसित भयभीत हुनेछन्।

सबै मानिसहरूले तपाईंको नाउँको स्तुति गर्नेछन्।

किनभने तपाईं मात्र पवित्र हुनुहुन्छ।

सम्पूर्ण मानिसहरू आउनेछन् अनि तपाईंको सामुन्ने प्रशंसा गर्नेछन्,

किनभने यो स्पष्ट छ कि तपाईं त्यो कुरा गर्नुहुन्छ जो सही छन्।”

5 तब मैले स्वर्गमा साक्षीको मन्दिर देखें जुन खुल्ला थियो।

6 अनि सात विपत्तीहरू ल्याउने स्वर्गदूतहरू मन्दिर बाहिर आए। तिनीहरूले सफा चम्किलो मलमलको लुगा लगाएका थिए। तिनीहरूले आफ्नो छाती सुनौला पट्टीले बाँधेका थिए।

7 तब चार मध्ये एक सर्जीव वस्तुले ती सात स्वर्गदूतहरूलाई सातवटा सुनौला कचौरा दिए। ती कचौराहरू सदा-सर्वदा जीवित रहनु हुने परमेश्वरको क्रोधले भरिएको थियो जो सदा सर्वदा बस्नेछन्।

8 मन्दिरमा परमेश्वरको महिमा अनि शक्तिको धुवाँले भरिएको थियो। सात स्वर्गदूतका सात विपत्तीहरू पुरा नहुञ्जेलसम्म मन्दिरभित्र कसैले पनि प्रवेश गर्न सक्तैनथ्यो।

16

परमेश्वरको क्रोध भरिएका कचौराहरू

1 तब मैले मंदिरबाट आएको ठूलो आवाज सुनें। त्यो आवाजले ती सात स्वर्गदूतलाई भन्यो, “जाऊ अनि परमेश्वरको क्रोधका सात कचौराहरू पृथ्वीमा खन्याइदेऊ।”

2 पहिलो स्वर्गदूत गए। उनले आफ्नो कचौरा जमीनमा खन्याए। तब समस्त मानिसहरूले जसकोमा त्यस पशुको चिन्ह थियो अनि जसले त्यसको मूर्तिको पूजा गर्थे तिनीहरूलाई अति दुःखदायक औ धिनलाग्दो घाउहरू भयो।

3 दोस्रो स्वर्गदूतले समुद्रमा उनको कचौरा खान्याए। तब समुद्र मरेको मानिसको रगत जस्तै बन्यो। समुद्रका हरेक जीवित वस्तु मर्यो।

4 तेस्रो स्वर्गदूतले आफ्नो कचौरा नदीहरू अनि पानीको मुहानमा खन्यायो। नदीहरू अनि पानीको मुहानहरू रगतमा परिणत भयो।

5 तब मैले पानीको स्वर्गदूतले परमेश्वरलाई भनेका सुनें:

“तपाईं नै एक जो हुनुहुन्छ अनि जो हुनुहुन्थ्यो।

तपाईं नै एक पवित्र हुनुहुन्छ।

तपाईं न्यायहरू गर्नुमा सही हुनुहुन्छ,

6 तिनीहरूले तपाईंका पवित्र मानिसहरू अनि तपाईंका अगमवक्ताहरूको रगत बगाइदिए।

अहिले तिनीहरूलाई तपाईंले त्यो रगत पिउन दिनु भएको छ।

तिनीहरू त्यसको योग्य छन्।”

7 अनि मैले वेदीले यसो भन्दै गरेको सुनें,

“हे, परमप्रभु परमेश्वर, सर्वशक्तिमान्

तपाईंको न्याय सत्य अनि उचित छ।”

8 तब चौथो स्वर्गदूतले आफ्नो कचौरा सूर्यमा खन्याए। सूर्यलाई मानिसहरूलाई आगोले पोल्ने शक्ति दिइयो।

9 मानिसहरू प्रचण्ड तातोले डडे। ती मानिसहरूले परमेश्वरको नाउँमा सरापे जसको नाउँमा यी महामारीहरू थिए। तर मानिसहरूले आफ्ना हृदय परिवर्तन गर्न अनि परमेश्वरलाई महिमा प्रदान गर्न अस्वीकार गरे।

10 पाँचौ स्वर्गदूतले आफ्नो कचौरा त्यो पशुको सिंहासनमाथि खन्याए। अनि पशुको राज्यमा अन्धकारले ढाक्यो। मानिसहरूले कष्टमा आफ्ना जिब्रो टोके।

11 मानिसहरूले तिनीहरूले पाएको पीडा अनि घाउको कारण स्वर्गका परमेश्वरलाई सरापे। तर तिनीहरूले आफ्नो कुकर्मको लागि पञ्चताप गर्न अस्वीकार गरे।

12 छैटौँ स्वर्गदूतले आफ्नो कचौरा विशाल नदी यूफ्रेटिसमा खन्याए। पूर्वबाट आउनुपर्ने राजाहस्को पथ निर्माणको निम्ति त्यो नदीको पानी सुक्यो।

13 तब मैले तीनवटा दुष्ट आत्माहरू देखें जो भ्यागुत्तो जस्तै देखिन्थ्यो। तिनीहरू त्यो विशाल सर्पको मुखबाट, त्यो पशुको मुखबाट अनि झट्टा अगमवक्ताको मुखबाट निस्के।

14 यी दुष्ट आत्माहरू दानवहरूका आत्मा थिए। तिनीहरूमा चमत्कार गर्ने शक्ति थियो। यी दुष्ट आत्माहरू संसारका राजाहरूका ज्ञान्छन्। तिनीहरू परमेश्वर सर्वशक्तिमानको महा-दिवसमा लडाईँ गर्न राजाहरू बटुल्न जान्छन्।

15 “सुन! म चोर जस्तो गरी आउनेछु। धन्य हो जुन मानिस नसुती बन्छ अनि आफ्ना वस्त्रहरू आफूसित राख्छ। तब ऊ नाङ्गै हुने छैन अनि उसमा मानिसहरूले नाङ्गोपनामा लज्जास्पद हुनुपर्ने छैन।”

16 त्यासपछि ती दुष्ट आत्माहरूले राजाहरूलाई त्यस स्थानमा भेला गर्छन् जसलाई हिब्रू भाषामा अमर्गिदोन भनिन्छ।

17 सातौँ स्वर्गदूतले आफ्नो कचौरा हावामा खन्याए। तब मन्दिरभित्र भएको सिंहासनबाट ठूलो आवाज आयो। आवाजले भन्यो, “यो अब समाप्त भयो।”

18 तब बिजुली चम्क्यो, हो हल्ला, गर्जन भयो अनि ठूलो भूँडैचालो गयो। यो भूँडैचालो थियो।

19 त्यो विशाल नगर तीन भागमा टुक्रियो! राष्ट्रहरूका नगरहरू नष्ट भए। अनि परमेश्वरले विशाल बेबिलोन नगरलाई ढण्ड दिनु बिसर्नु भएन। उहाँले त्यस नगरलाई उहाँको अर्को भयानक प्रकोपको प्याला दिनु भयो।

20 हरेक द्वीपहरू लुप्त भयो अनि त्यहाँ पर्वतहरू रहेनन्।

21 ठूल-ठूला असिना आकाशबाट मानिसहरूमाथि झर्‍यो। यी असिनाहरू प्रत्येकको ओजन लगभग एक सय पाउण्ड थियो। मानिसहरूले परमेश्वरलाई यो असिनाबाट पाएको कष्टको कारणले सरापे। यो कष्ट एक भयानक कष्ट थियो।

17

रातो पशुमाथि बसेकी स्त्री

1 सातवटा कपहरू हुने स्वर्गदूतहरू मध्ये एकजना आए अनि मलाई भने, “आऊ, म तिमीलाई त्यो ढण्ड देखाउँछु जो त्यस महा-वेश्यालाई दिइनेछ। ऊ हेर पानीमाथि बसेकी छे।

2 पृथ्वीका राजाहरूले उसित यौन पाप गरेका छन्। पृथ्वीका मानिसहरू उसको यौन-पापको दाखरस लिएर बेहोस भएका छन्।”

3 तब त्यो स्वर्गदूतले मलाई बोकेर मझूमिमा आत्माको नजिक लगे। त्यहाँ मैले एउटी स्त्रीलाई रातो पशुमाथि बसेकी पाँए। त्यो पशु जुन परमेश्वरको वदनामी लेखिएका नाउँहरूले ढाकिएको थियो। त्यो पशुका सातवटा टाउँको अनि दशवटा सीङ्गहरू थिए।

4 त्यो स्त्रीले बैजनी अनि रातो रङ्गको बस्त्र पहिरेकी थिई। त्यो उसले लाएका सुन, रत्न अनि मोतीहरूमा चम्किरहेकी थिई। उसको हातमा एक सुनौलो प्याला थियो। त्यो प्याला भयानक वस्तुहरू अनि त्यस स्त्रीको अशुद्ध यौन-पापले भरिएको थियो।

5 उसको निधारमा उपाधि लेखिएको थियो। त्यो उपाधिको गुप्ती अर्थ थियो:

महान बेबिलोन
वेश्याहरूकी आमा
अनि पृथ्वीका दुष्ट कुराहरूको जननी।

6 मैले देखें कि त्यस स्त्री मातेकी थिई। उसले परमेश्वरको पवित्र मानिसहरू अनि जसले येशूमा आफ्नो विश्वास बताएका थिए तिनीहरूको रगत लिएर मातेकी थिई।

जब मैले त्यस स्त्रीलाई देखें, म पूरै आश्चर्य चकित भएँ।

7 तब त्यो स्वर्गदूतले मलाई भने, “तिमी किन आश्चर्य चकित भयौ? म तिमीलाई यस स्त्रीको अनि ऊ चढेको पशुको जसको सातवटा टाउँको अनि दशवटा सीङ्ग छ गुप्ती अर्थ बताउनेछु।

8 त्यो पशु जसलाई तिमीले देख्यौ, एक समयमा जीवित थियो। तर अहिले त्यो पशु जीवित छैन। तर त्यो पशु जीवित हुनेछ अनि अतल खाल्डोबाट निस्केर नष्ट हुनलाई जानेछ। पृथ्वीमा बसे मानिसहरू, आश्चर्य चकित हुनेछन्। जब तिनीहरूले त्यो पशु देख्छन् तिनीहरू आश्चर्य चकित हुनेछन् किनभने एक समयमा त्यो पशु जीवित थियो, अहिले जीवित छैन, तर त्यो फेरि आउनेछ। यी मानिसहरू ती हुन् जसका नाउँहरू संसारको सृष्टि भएदेखि जीवनको पुस्तकमा लेखिएका छैनन्।

9 “यसलाई बुझ्नका निम्ति तिमीलाई ज्ञानपूर्ण हृदयको खाँचो छ। त्यो पशुमा भएका सात टाउकाहरू सातवटा पहाडहरू हुन् जहाँ त्यो स्री बस्छे। तिनीहरू सात राजाहरू पनि हुन्।

10 पाँचजना राजाहरू मरिसकेकाछन्। एकजना राजा अहिले जीवित छ। अनि अन्तिम राजा आइरहेकाछन्। जब आउँछन्, छोटो समय मात्र रहनेछन्।

11 त्यो पशु जो एक समयमा जीवित थियो, तर अहिले मरेको छ, त्यो आठौँ राजा हो। त्यो आठौँ राजा पनि पहिलो सात राजाहरूसकै मध्येको हो र त्यो नष्ट हुनको लागि जानेछ।

12 “तिमीले देखेका दशवटा सीङ्गहरू दश राजाहरू हुन्। यी दश राजाहरूले अहिलेसम्म राज्य पाएका छैनन्। तर तिनीहरूले एक घण्टाको निम्ति त्यो पशुसित शासन गर्ने अधिकार प्राप्त गर्नेछन्।

13 यी सबै दश राजाहरूको एउटै उद्देश्य छ। अनि तिनीहरूले आफ्नो शक्ति अनि अधिकार त्यो पशुलाई दिनेछन्।

14 तिनीहरूले परमेश्वरको थुमासित लडाईं गर्नेछन्। तर परमेश्वरको थुमाले तिनीहरूलाई परास्त गर्नेछ, किनभने जहाँ प्रभुहरूका परमप्रभु अनि राजाहरूका राजा हुनुहुन्छ। उहाँले तिनीहरूलाई उहाँद्वारा चुनिएका अनि बोलाइएका विश्वासी चेलाहरूद्वारा परास्त गर्नुहुनेछ।”

15 तब स्वर्गदूतले मलाई भने, “तिमीले त्यो वेश्या जहाँ बसेकी थिई त्यो पानी देख्यौ। त्यो पानी संसारका धेरै मानिसहरू, भिन्न-भिन्न वंशहरू, राष्ट्रहरू अनि भाषाहरू, हुन्।

16 त्यो पशु अनि दश सिङ्गोहरू जसलाई तिमीले देख्यौ, त्यो वेश्यालाई तिरस्कार गर्नेछन्। त्यो सित भएका हरेक चीज तिनीहरूले लिनेछन् अनि त्यसलाई नाङ्गो पारेर छाडिदिने छन्। तिनीहरूले त्यसको मासु खानेछन् अनि आगोले डढाउनेछन्।

17 परमेश्वरले ती दश सिङ्गोलाई आफ्नो उद्देश्य पुरा गर्ने इच्छुक बनाउनु भयो। तिनीहरू शासन गर्न आफ्नो शक्ति त्यो पशुलाई दिनु राजी भए। आफ्नो शक्ति प्रदान गर्न राजी भए। परमेश्वरले भन्नु भएको कुराहरू पूर्ण नहुञ्जेल सम्म तिनीहरूले शासन गर्नेछन्।

18 तिमीले देखेको त्यस स्री त्यो महानगर हो जसले पृथ्वीका राजाहस्ताथि शासन गर्छे।”

18

बेबिलोन ध्वंशभयो

1 तब मैले स्वर्गबाट तल झर्दै गरेको अर्को स्वर्गदूतलाई देखें। यो स्वर्गदूतको महाशक्ति थियो। त्यस स्वर्गदूतको महिमाले पृथ्वी उज्यालो भयो।

2 त्यो स्वर्गदूत जोडले करायो,

“उसको संहार भयो!

बेबिलोन महानगर संहार भयो!

ऊ अशुद्ध आत्माको बासस्थान बनियो।

ऊ हरेक दुषित आत्मा बस्ने स्थान बनियो।

ऊ सबै किसिमका अस्वच्छ पंक्षीहरू बस्ने नगर बनियो।

ऊ हरेक अस्वच्छ औ घृणित पशुहरूको नगर बनियो।

3 पृथ्वीका समस्त राष्ट्रहरूले उसको व्यभिचारको

अनि परमेश्वरको प्रकोपको दाखरस पिएका छन्।

पृथ्वीका राजाहरूले उसित व्यभिचारी पाप गरेकाछन्।

अनि संसारका व्यापारीहरू उसको भोग विलासको सम्पतिबाट धनी बनेका छन्।”

4 त्यसपछि मैले स्वर्गबाट अर्को आवाजमा भन्दै गरेको सुने,

“मेरा मानिसहरू, त्यस नगरबाट बाहिर निस्क,

जसद्वारा तिमी उसको पापमा सहभागी हुने छैनौ।

तब उमाथि थोपरिएको कुनै पनि कष्ट तिमीले भोग्नु नपरोस।

5 त्यो नगरको पाप आकाश सम्म थाक लागेको छ।

त्यसले गरेको अपराध परमेश्वरले बिसन्तु भएको छैन।

6 उसले जस्तो गरेकी थिई, ठीक त्यही गर,

यसले जति गरेको छ त्यसको दोब्बर उसलाई देऊ।
उसले अरुलाई जस्तो दाखरस तयार पारेकी थिई,
त्यो भन्दा दोब्बर शक्ति भएको दाखरस तयार पार।

7 त्यसले स्वयंलाई अधिक गौरव अनि वैभव दिई।
उसलाई त्यतिकै यातना अनि उदासीपन देऊ।

ऊ आफैले भन्छे, 'म सिंहासनमा बसेकी रानी हुँ,
म विधवा होइन,
मैले कहिल्यै दुःख अनुभव गरिनँ।'

8 यसर्थ यी कष्टहरू उमाथि आउनेछन्,
मृत्यु, शोक, अनि अनिकाल,
किनभने परमप्रभु परमेश्वर शक्तिशाली हुनुहुन्छ,
जसले न्याय गर्नु हुनेछ यसर्थ तिनलाई आगोले नष्ट गरिनेछ।''

9 "पृथ्वीका राजाहरू जसले उसित यौन-पाप गरे अनि त्यसको सम्पत्तिमा सह-भोग गरे तिनीहरूले त्यो बलदैं गरेको धुवौं
देख्नेछन्। तब ती राजाहरू स्ने छन् अनि उसको मृत्युमा अफसोस गर्ने छन्।

10 ती राजाहरू त्यसको यातनामा भयभीत हुनेछन् अनि उदेखि टाढै रहनेछन्। ती राजाहरूले भन्नेछन्,

'हे! शक्तिशाली नगर बेबिलोन!
दुःखै-दुःख होस! तिमीलाई
एक घण्टा भित्रैमा तिमीले सजाय पायौ।'

11 "पृथ्वीका व्यापारीहरू स्नेछन् अनि उसको निम्ति अफसोस गर्ने छन्। तिनीहरू शोकित हुनेछन् अति स्नेछन् किनभने
त्यहाँ तिनीहरूको चीजहरू किन्नु कोही आउने छैन।

12 तिनीहरू सुन, चाँदी, रत्न, मोती, मलमल वस्त्र, बैजनी बस्त्र, रेशम र रातो बस्त्र, सबै किसिमका सुगन्धित काठ, हात्तीको
दाँत, बहुमूल्य काठ, काँसा, फलाम अनि सिङ्गमरमरले बनिएको सबै प्रकारका चीजहरू बेच्छन्।

13 ती व्यापारीहरू दालचिनी, मसाला, धूप, सुगन्धित अत्तर, अति सुगन्धित धूप, दाखरस, भद्राक्षेको तेल, मैदा, गहुँ,
गाई-बस्तु, भेंडा, घोडा, रथ, कमारा अनि कम्पारीहरू मानव-आत्माहरू पनि बेच्छन्। तिनीहरू विलाप गर्नेछन् अनि भन्नेछन्,

14 'हे बेबिलोन, तिम्रो इच्छाका आकर्षित बस्तुहरूले, तिमीलाई त्यागे,
तिम्रो विलासी अनि बहुमूल्य बस्तुहरू अल्पिए।
तिमीले ती बस्तुहरू फेरि कहिल्यै पाउने छैनौ।'

15 "ती व्यापारीहरू त्यसको यातनादेखि भयभीत हुनेछन् अनि त्योदेखि टाढै रहनेछन्। यी मानिसहरू नै हुन् जो यस्ता
चीजहरू बेचेर धनवान भए। तिनीहरू स्नेछन् अनि शोक गर्नेछन्।

16 तिनीहरूले भन्नेछन्:

'कष्ट! कष्ट महानगरलाई,
ऊ मिहीन मलमल, बैजनी,
अनि रातो बस्त्रको पहिरनमा थिई।
ऊ सुन, रत्न अनि मोतीहरूद्वारा चम्किरहेकी थिई।

17 यी सबै वैभवहरू घण्टा भरमा ध्वंस भयो।'

"प्रत्येक जहाजको कप्तान, समस्त मानिसहरू जो जहाजमा यात्रा गर्छन्, नाविकहरू अनि सम्पूर्ण मानिसहरू जो समुद्रमा पैसा
कमाउँछन्, बेबीलोनदेखि टाढै रहे।

18 तिनीहरूले त्यो जलेको धुवौं देखे। तिनीहरूले ठूलो स्वरमा भने, 'यो महान नगर जस्तो महानगर कुनै नगर थिएन!'

19 तिनीहरूले आफ्ना शिरमा धूलो हाले। तिनीहरूले विलाप गरे अनि अफसोस गरे। तिनीहरूले ठूलो आवजमा भने,

‘कष्ट! महानगरको निम्ति कति कष्ट!

सबै मानिसहरू जसका समुद्रमा जहाजहरू थिए, उसको सम्पत्तिद्वारा धनवान भए।

तर घण्टा भरमा त्यसको ध्वंस भयो।

20 हे स्वर्ग! उसलाई जे भयो, त्यसको निम्ति खुशी होऊ!

खुशी बन, परमेश्वरका पवित्र मानिसहरू प्रेरितहरू अनि अगमवक्ताहरू।

किनभने परमेश्वरले त्यसको व्यवहारको निम्ति दण्ड दिएका छन्।’ ”

21 तसपछि एक शक्तिवान स्वर्गदूतले एक विशाल चट्टान टिपे। यो चट्टान जाँतो जत्रै ठूलो थियो। स्वर्गदूतले त्यो चट्टान समुद्रमा हाने अनि भने:

“महानगर बेबिलोन यसरी नै फ्याँकिइने छ।

अनि फेरि कहिल्यै पाइनेछैन।

22 वीणा अनि अरु वाद्य यन्त्र जस्तै बाँसुरी

अनि तुरहीहम्ब्याट कहिल्यै मानव संगीत सुनिनेछैनन्।

तेरोमा फेरि कुनै व्यवसायको

कर्मी पाइने छैन।

तेरोमा कहिल्यै जाँतोको

आवाज सुनिने छैन।

23 तेरोमा बत्तीको ज्योति

फेरि कहिल्यै चम्कने छैन।

वेहुला-वेहुलीको स्वर

तेरोमा सुनिने छैन।

तेरा व्यापारीहरू संसारका महा-मानवहरू थिए,

समस्त राष्ट्रहरू तेरो जादू-टुना मुनाले छलिएका थिए।

24 अगमवक्ताहरू अनि परमेश्वरका पवित्र मानिसहरू अनि सबै मानिसहरू जो पृथ्वीमा मारिएकाछन्,

तिनीहरूको रगतको दोषी छ बेबिलोन।”

19

स्वर्गमा मानिसहरू परमेश्वरको स्तुति गर्छन्

1 तब मैले स्वर्गमा धेरै मानिसहरूको बढो भीडले गरेको गर्जन जस्तै आवाज सुनें। तिनीहरू भन्दै थिए,

“हल्लेलूयाह!

विजय, महिमा अनि सक्ति हाम्रा परमेश्वरमा रहिरहुन्।

2 किनभने उहाँको न्याय सत्य अनि सही छ।

हाम्रा परमेश्वरले वेश्यालाई दण्डित तुल्याउनु भयो।

ऊ नै हो जसले आफ्नो व्याभिचारद्वारा पृथ्वीलाई भ्रष्ट पारी,

परमेश्वरले वेश्यालाई दण्ड दिएर, आफ्ना सेवकहरूको रगतको बद्दला लिए।”

3 स्वर्गका मानिसहरूले यो पनि भने:

“हल्लेलूयाह!

त्यो जल्दैछे अनि त्यसको धुवाँ सदा-सर्वदा उँभो जान्छ।”

4 त्यसपछि चौबीस धर्मगुरुहरू अनि चार जीवित जीवातहरू निहुरिए अनि परमेश्वरको उपासना गरे जो सिंहासनमा बसिरहेका थिए यसो भन्दै:

“आमिन! हल्लेलूयाह!”

5 त्यापछि सिंहासनबाट एउटा आवाज आयो। आवाजले भन्यो,

“तिमी सबै मानिसहरू जो उहाँको सेवा गर्छौं,
हाम्रा परमेश्वरको स्तुति गर!

तिमीहरू सबै साना-ठूला मानिसहरू जसले उहाँको सम्मान गर्छौं,
हाम्रा परमेश्वरको स्तुति गर!”

6 त्यसपछि मैले ठूलो भीडले गरेको आवाज, बाढिको पानीको आवाज जस्तै ठूलो गर्जनको आवाज जस्तै, यसो भन्दै
गरेको सुनें:

“हल्लेल्याह।

हाम्रा परमप्रभु परमेश्वरले शासन गर्नुहुन्छ।

उहाँ माहा-शक्तिशाली हुनुहुन्छ।

7 हामी खुशी मनाऔं अनि खुशी होऔं

अनि परमेश्वरलाई महिमा प्रदान गरौं!

परमेश्वरको थुमाको विवाह आएकोछ।

अनि परमेश्वरको थुमाकी बेहुलीले स्वयंलाई तयार पारेकी छे।

8 बेहुलीको पहिरनकोलागि उत्तम मलमल दिइएको थियो।

मलमल चम्किलो र सफा थियो।”

(उत्तम मलमल को अर्थ परमेश्वरको मानिसहरूको सुकर्म।)

9 तब त्यस स्वर्गदूतले मलाई भने, “यो लेख धन्य हुनू ती मानिसहरू जसलाई परमेश्वरको थुमाको विवाह-भोजमा निमंत्रणा गरियो।” तब त्यस स्वर्गदूतले भने, “यी परमेश्वरका सत्य वचन हुनू।”

10 म उसलाई आराधना गर्नकानिम्ति स्वर्गदूतको पाउमा झुकेँ। तर स्वर्गदूतले मलाई भने, “मलाई आराधना नगर! म, तिमी अनि तिम्रो भाइहरू जस्तै सेवक हुँ जोसित येशूको सत्यता छ। यसर्थ परमेश्वरको आरधना गर किनभने अगमवाणीको आत्मा नै येशूको गवाही हो।”

सेतो घोडामा सवार

11 तब मैले खोलिएको स्वर्ग देखें। मेरो सामुन्ने एउटा सेतो घोडा थियो। घोड सवारलाई विन्वासी अनि सत्य भनिन्छ। तिनी ठीक न्याय गर्छन् अनि साँचो लडाँई लडाउछन्।

12 तिनका आँखा बल्दै गरेको आगो जस्तो छ। तिनका शिरमा अनेक मुकुटहरू छन्। तिनको नाउँ तिनीमाथि लेखिएको छ। तर तिनी मात्र एक जना छन् जसले त्यो नाउँ जान्दछन्। अन्य कुनै मानिसले त्यो नाउँ जान्दैन।

13 तिनले रगतमा डुबाएको पोशाक पहिरेका थिए। तिनको नाउँ परमेश्वरको वचन हो।

14 स्वर्गका सेनाहरू तिनलाई पछ्याइ रहेका थिए। तिनीहरू सेता घोडामा सवार थिए। तिनीहरू सेतो अनि सफा चिल्लो मलमलका पहिरनमा थिए।

15 घोडसवारको मुखबाट एक धारिलो तरवार बाहिर निस्कन्छ। तिनले राष्ट्रहरूलाई परास्त गर्नका निम्ति यो तरवार प्रयोग गर्छन्। तिनले फलामे डन्डाले राष्ट्रहरूमाथि शासन गर्छन्। तिनले सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको भयानक प्रकोपको दाख-भट्टीमा अड्गारु निचोर्ने छन्।

16 तिनको पोशाक अनि तिनको फिलामा यो नाउँ लेखिएको थियो:

राजाहरूका राजा अनि प्रभुहरूका प्रभु

17 त्यसपछि मैले सूर्यमा उभिएका एउटा स्वर्गदूतलाई देखें। त्यो स्वर्गदूतले ठूलो स्वरमा माथि आकाशमा उडिरहेका सबै पंक्षीहरूलाई भने, “परमेश्वरको महा-भोजमा सम्मिलित हुनु एक साथ आऊ।

18 राजाहरू, सेनाका सेनाध्यक्षहरू अनि प्रसिद्ध मानिसहरूको मासु खान एक साथ आऊ। घोडाका अनि तिनका सवारहरूका अनि सबै मुक्त, दास, साना अनि ठूला मानिसहरूको मासु खान एक साथ आऊ।”

19 त्यसपछि मैले त्यो पशु अनि पृथ्वीका राजाहरू देखें। तिनीहरूका सेनाहरू घोड-सवार अनि तिनका सेनासित युद्ध गर्नका निम्ति एकसाथ भेला भएका थिए।

20 तर त्यो पशुलाई कब्जा गरियो। झट्टो अगमवक्तालाई पनि कैद गरियो। यो झट्टो अगमवक्ता त्यो थियो जसले त्यो पशुको निम्ति चमत्कारीक संकेतहरू गरेको थियो। झट्टो अगमवक्ता त्यो थियो जसले त्यो पशुको लागि चमत्कारीक संकेतहरू गर्थ्यो। असत्य अगमवक्ताले ती मानिसहरूलाई जसमा पशुको चिन्ह लगाइको थियो अनि पशुका मूर्तिलाई पूजा गर्थे, छक्याउन चमत्कारीक कर्महरू गर्थ्यो। त्यो झट्टो अगमवक्ता अनि पशुलाई गन्धक बल्ने आगोको कुवामा फर्प्याँकी दिए।

21 तिनीहरूका सेनाहरू घोड-सवारको मुखबाट निस्केको तरवारद्वारा मारिए। सम्पूर्ण पृथ्वीहरूले पेट भरून्जेल ती शवहरू खाए।

20

एक हजार वर्ष

1 मैले एक स्वर्गदूतलाई स्वर्गबाट ओर्लिहेको देखें। त्यो स्वर्गदूतसित अतल खाडलको चाबी थियो। त्यो स्वर्गदूतले आफ्नो हातमा एक ठूलो साङ्गलो पनि समातेको थियो।

2 त्यो स्वर्गदूतले त्यो विशाल सर्पलाई पक्रे। त्यो विशाल सर्प दानव अथवा शैतान हो। त्यो स्वर्गदूतले त्यसलाई त्यो साङ्गलले एक हजार वर्षको निम्ति बाँधे।

3 त्यो स्वर्गदूतले त्यो सर्पलाई त्यो अतल खाल्डामा हालिदिए अनि त्यसलाई बन्द गरिदिए। त्यो स्वर्गदूतले सर्पलाई ताला लगाई दिए ताकि एक हजार वर्षसम्म राष्ट्रहरूलाई छल्लन नसकोस। एकहजार वर्षपछि केही समयको निम्ति त्यो सर्पलाई मुक्त पार्नुपर्छ।

4 तब मैले केही सिंहासनहरू जहाँ मानिसहरू बसेको देखें। यी मानिसहरू तिनीहरू थिए जसलाई न्याय गर्ने अधिकार प्रदान गरिएको थियो। अनि मैले ती मानिसहरूको आत्मा देखें जसलाई मारिएको थियो, किनभने तिनीहरू येशुको सत्यता अनि परमेश्वरको सन्देशप्रति विश्वासी थिए। ती मानिसहरूले त्यो पशु अनि त्यसको मूर्तिको उपासना गरेनन्। तिनीहरूले आफ्ना निधार वा आफ्ना हातमा त्यो पशुको छाप लगाएनन्। ती मानिसहरू फेरि जीवित भए अनि ख्रीष्टसंग एक हजार वर्ष सम्म शासन गरे।

5 एक हजार वर्ष पूरा नहुन्जेलसम्म अन्य मानिसहरू फेरि जीवित भएनन्।

यो मृत्यु पछि वौरिने प्रथमपलट हो।

6 ती मानिसहरू जो पाहिलो पुनरुत्थानमा सहभागी भए तिनीहरू धन्य अनि पवित्र हुन्। यी मानिसहरूमाथि दोस्रो मृत्युको कुनै अधिकार छैन। ती मानिसहरू परमेश्वर अनि ख्रीष्टको निम्ति पूजाहारीहरू हुनेछन्। तिनीहरूले एक हजार वर्षको निम्ति शासन गर्नेछन्।

शैतानको पराजय

7 जब एक हजार वर्ष पूरा हुन्छ शैतानलाई उसको कैदबाट मुक्त गरिनेछ।

8 शैतान पृथ्वीका समस्त राष्ट्रहरू गोग अनि मागोगलाई छल्ल गर्न जानेछ। शैतानले लडाँईको निम्ति मानिसहरू भेला गर्नेछ। त्यहाँ ठूलूला भीड लाग्नेछ अनि तिनीहरू समुद्र किनारको बालुवा सरी अनगन्ति हुनेछन्।

9 शैतानको सेना पृथ्वी पारी गए अनि परमेश्वरका मानिसहरूका शिविर अनि परमेश्वरको प्यारो नगर वरिपरि एकत्रित भए। तर स्वर्गबाट आगो आयो अनि शैतानको सेनालाई ध्वंश पार्यो।

10 अनि शैतान जसले मानिसहरूलाई छल्ल गरिरहेको थियो, जलिरहेको गन्धकको पोखरीमा हालिदियो जहाँ झट्टो अगमवक्ता अनि त्यो पशु अधि नै फर्प्याँकिएको थियो। त्यहाँ दिन रात सदासर्वदा तिनीहरूलाई सजाय भोगाइनेछ।

संसारको मानिसहरूको न्याय

11 तब मैले एक विशाल सेतो सिंहासन देखें। मैले एक उहाँलाई देखें जो सिंहासनमा हुनु हुन्थ्यो। उनीदिखि पृथ्वी अनि आकाश भागे अनि अल्पिए।

12 अनि मैले ती महान अनि साधारण मानिसहरू जो मरिसकेका थिए, सिंहासन अधि उभिएका देखें। अनि त्यो जीवनको पुस्तक खोलियो। त्यहाँ अन्य पुस्तकहरू पनि खुल्ला थिए। यी मरेका मानिसहरूलाई तिनीहरूले गरेका कर्महरूको आधारमा जुन ती किताबसमा लेखिएका थिए न्याय गरियो।

13 समुद्रले ती मृत मानिसहरूलाई छोडि दियो जो त्यसमा थिए। मृत्यु अनि पातालले तिनीहरूसंग भएका मृत मानिसहरू दिए। प्रत्येक मानिसलाई उसले गरेका कर्मको आधारमा न्याय गरियो।

14 अनि मृत्यु एवं पाताललाई अग्नि-कुण्डमा हालियो। यो अग्नि-कुण्ड दोस्रो मृत्यु हो।

15 यदि कुनै मानिसको नाउँ जीवनको पुस्तकमा लेखिएको नभेटाइए त्यो मानिसलाई अग्नि-कुण्डमा हालिन्थ्यो।

21

नयाँ यशलेम

- 1 तब मैले एउटा नयाँ स्वर्ग अनि नयाँ पृथ्वी देखें। पहिलो स्वर्ग अनि पृथ्वी अदृश्य भयो। अब त्यहाँ सागर थिएन।
- 2 अनि मैले पवित्र नगरलाई स्वर्ग अनि परमेश्वर तलतिर झरिरहेको देखें। यो पवित्र नगर नयाँ यशलेम हो। यसलाई आफ्नो पतिको निम्ति सिंगाारि एकी दुलही जस्तै बनाइएको थियो।
- 3 मैले सिंहासनबाट आएको ठूलो आवाज सुनें। त्यो आवाजले भन्यो, “अब परमेश्वरको भवन मानिसहरूमा छ। उनी तिनीहरूमा रहनेछन्। तिनीहरू उनका मानिसहरू हुनेछन्। परमेश्वर स्वयं तिनीहरूसित हुनेछन् अनि तिनीहरूका परमेश्वर बन्नेछन्।
- 4 परमेश्वरले तिनीहरूको आखाँबाट जम्मै आँसु पुछ्नु हुनेछ। अब उसो त्यहाँ मृत्यु, शोक, रोदन वा पीडा केही हुने छैन। सबै पुरानो वस्तुहरू बितेर गए।”
- 5 उनी एक जो सिंहासनमा थिए उहाँले भन्नुभयो, “हेर! अहिले म हरेक कुरालाई नयाँ तुल्याउँदैछु।” तब उहाँले भन्नुभयो, “यसलाई लेख, किनभने यी वचनहरू विश्वासयोग्य अनि सत्य छन्।”
- 6 उहाँ जो सिंहासनमा हुनुहुनथ्यो उहाँले मलाई भन्नुभयो, “अब सिद्धियो। म नै अल्फा अनि ओमेगा, आदि अनि अन्त हुँ। म कुनै पनि मानिस जो तिर्खाएको छ उसलाई जीवनका पानीको फोहराबाट सितैमा दिनेछु।
- 7 कुनै मानिस, जसले विजय प्राप्त गर्छ, यो सबै प्राप्त गर्नेछ। अनि म उसको परमेश्वर हुनेछु। अनि ऊ मेरो छोरो हुनेछ।
- 8 तर मानिसहरू जो कातर, अविश्वासी घृणाजनक कर्म गर्ने, हत्यारा व्यभिचारी जादूवाला, मूर्तिपूजक अनि जम्मै झूटा बोल्नेहरू छन् तिनीहरूले गन्धकको अग्नि कुण्डमा ठाँउ पाउँछन्। यो दोस्रो मृत्यु हो।”
- 9 सात स्वर्गदूतहरू मध्ये एकजना दूत मेरोमा आए। तिनी स्वर्गदूतहरू मध्येका एक हुन् जसकोमा अन्तिम आखिरी कष्टहरूले भरिएका सात कचौराहरू थिए। ती स्वर्गदूतले भने, “मसित आऊ। म तिमीहरूलाई परमेश्वरको थुमाको दुलही देख्नाउँछु जो परमेश्वरको थुमाकी पत्नी हो।”
- 10 ती स्वर्गदूतले मलाई आत्माका बोकेर अत्यन्त विशाल अनि उच्च पर्वतमा लगे अनि पवित्र नगर, यशलेम देखाए। त्यो नगर परमेश्वरको स्वर्गबाट-तलतिर भरिरेथ्यो।
- 11 यो परमेश्वरको महिमाले चम्किरेथ्यो। यसको चमक वहुमूल्य रत्न बिल्लौर झैं उज्वल थियो।
- 12 त्यो नगरमा बाह्र ढोकाहरूसहित एक विशाल उच्च पर्खाल थियो जहाँ बाह्रजना स्वर्गदूतहरू थिए। प्रत्येक ढोकामा इस्राएलीहरूका बाह्र वंशहरू मध्ये एक वंश परिवारको नाउँ लेखिएको थियो।
- 13 पूर्वपट्टि तीन ढोका, उत्तरपट्टी तीनवटा ढोका, दक्षिणपट्टी तीनवटा ढोका अनि पश्चिमपट्टी तीनवटा ढोकाहरू थिए।
- 14 नगरका पर्खाल बाह्रवटा आधारशिलामाथि निर्माण गरिएको थियो। सिलाहस्मा भेडाको पाठाको बाह्र-प्रेरितहरूको नाउँ लेखिएको थियो।
- 15 त्यो स्वर्गदूत जसले मसित कुरा गरे, तिनको हातमा सुनको नापने डन्डा थियो। त्यो स्वर्गदूतसित भएको डन्डा, त्यसको ढोका अनि पर्खालहरू नापनको लागि थियो।
- 16 त्यो नगर एक वर्गाकार क्षेत्रमा निर्माण गरिएको थियो। त्यसको लम्वाई र चौडाई बराबर थियो। स्वर्गदूतले त्यो डन्डाले नगरको नाप गरे। त्यो नगर बाह्र हजार स्टेडिया लामो, बाह्र हजार स्टेडिया चौडा अनि बाह्र हजार स्टेडिया अग्लो थियो।
- 17 स्वर्गदूतले पर्खाललाई पनि नापे। त्यो एक सय चवालीस हात थियो। यो मानिसहरूको नपाई हो जो स्वर्गदूतले चलाए।
- 18 पर्खाल बिल्लौरले बनाइएको थियो। त्यो नगर शुद्ध काँच जस्तो शुद्ध सुनले निर्माण भएको थियो।
- 19 त्यो नगरको पर्खालका आधारशिलामा हरेक किसिमका मूल्यवान मोतीहरू थिए। पहिलो आधारशिला बिल्लौर, दोस्रो नीलम,
- 20 तेस्रो स्फटिक, चौथो पन्ना, पाँचौ गोमेद, छैटौ मानक, सातौ पीतमणि, आठौँ पिरोजा, नवौँ पोखराज, दशौ लहसूने, एघारौँ ध्रुमकान्त अनि बाह्रौँ चन्द्रकान्त रत्नहरू थिए।
- 21 बाह्र ढोकाहरू बाह्र मोतीहरू थिए। प्रत्येक ढोका एक एक मोतिद्वारा निर्माण गरिएको थियो। नगरको गल्ली सफा काँच झैं शुद्ध सुनको बनाइएको थियो। त्यो सुनको काँच जस्तै स्वच्छ थियो।
- 22 मैले नगरमा मन्दिर देखिन। सर्व-शक्तिमान परमप्रभु परमेश्वर अनि थुमा नगरको थुमा थियो।
- 23 नगरलाई उज्यालो पार्न सूर्य अनि चन्द्रमा चाँहिँदैन्थ्यो किनभने परमेश्वरको महिमाले त्यो नगरलाई प्रकाश दिन्छ अनि भेडाको पाठा नगरको बत्ती हो।
- 24 संसारका राष्ट्रहरू नगरको प्रकाशमा हिँड्नेछन्। पृथ्वीका राजाहरूले आफ्ना गौरव त्यो नगरमा ल्याउने छन्।

25 नगरको ढोकाहरू कुनै दिन, बन्द रहेन, किनभने त्यहाँ रात छैन।

26 राष्ट्रहस्का महानता अनि सम्पति त्यो नगरमा ल्याइनेछ।

27 नगरमा अस्वच्छ वस्तुहरू कोही पस्र पाउने छैन। कुनै पनि मानिस जो लज्जाजनक कुरा गर्छ वा झट्टो बोल्छ यो नगरमा कहिल्यै प्रवेश गर्ने छैन। केवल ती मानिसहरू जसका नाउं भेडाका पाठाको पुस्तकमा लेखिएको छ, नगरमा प्रवेश गर्नेछन्।

22

1 तब त्यो स्वर्गदूतले मलाई जीवन-जलको नदी देखाए। नदी स्फटिक जस्तो चम्किलो थियो। त्यो नदी परमेश्वर अनि भेडाको पाठाको सिंहासनबाट बगिरेहको थियो।

2 त्यो नगरको गल्लीको माझबाट वगिरेहको थियो। जीवन वृक्ष वर्षेनी बाह्र वटा फल फल्दै नदीको एकपाटी थियो। प्रत्येक महिना यसमा फल फल्छ। वृक्षका पातहरू मानिसहरूको विमार निको पार्नुलाई थिए।

3 परमेश्वरको सराप परेको कुनै वस्तुले त्यो नगरमा स्थान पाउने छैन। परमेश्वर अनि भेडाको पाठाको सिंहासन नगरमा रहने छ। परमेश्वरका सेवकहरूले उहाँलाई आराधना गर्नेछन्।

4 तिनीहरूले उनको चेहरा देखेछन्। परमेश्वरको नाउं तिनीहरूको निधारमा हुनेछ।

5 त्यहाँ फेरि रात पर्ने छैन। मानिसहरूलाई सूर्यको प्रकाशको आवश्यकता पर्ने छैन। परमप्रभु परमेश्वरले तिनीहरूलाई प्रकाश दिनेछन्। अनि तिनीहरूले सदासर्वदा राजाहरूले जस्तै शासन गर्नेछन्।

6 त्यो स्वर्गदूतले मलाई भने, “यी वचनहरू विश्वासनीय अनि सत्य हुन्। परमप्रभु अगमवक्ताहरूको आत्माहरूका परमेश्वर हुन्। परमेश्वरले आफ्ना सेवकहरूलाई ती कुराहरू, जो चाँडै हुनु पर्नेछ, देखाउन स्वर्गदूतलाई पठाए।”

7 “सुन! म चाँडै आउँदछु। त्यो मानिस, जसले यस पुस्तकका अगमवाणीका शब्दहरू पालन गर्छ, धन्य हुन्।”

8 म यद्दना हुँ। म नै त्यो हुँ जसले यी कुराहरू सुनें अनि देखें। यी कुराहरू सुनें अनि देखे पछि, त्यो स्वर्गदूतले मलाई यी कुराहरू देखाए, म उनको पाउ सामुने उनलाई उपासना गर्न झर्केँ।

9 त तयस स्वर्गदूतले मलाई भने, “मेरो उपासना नगर। जस्तो तिमी अनि तिप्रो भाइ अगमवक्ताहरू छन् त्यस्तै म एक सेवक मात्र हुँ। म अरु मानिसहरू जस्तो हुँ जसले यो पुस्तकमा भएको शिक्षाको पालन गर्छ। तिमीले परमेश्वरको उपासना गर्नु पर्छ!”

10 तब स्वर्गदूतले मलाई भने, “यस पुस्तकको अगमवाणीका वचनहरूलाई गुप्त राख्नु हुँदैन। यी कुराहरू पुरा हुनलाई समय आई सकेको छ।

11 त्यो मानिसलाई, जसले नराम्रो गर्दछ, गर्न देऊ। मानिस जो अस्वच्छ छ उसलाई अस्वच्छ रहन देऊ। मानिस जसले सही कुरा गर्दछ गर्न देऊ। मानिस जो पवित्र छ, पवित्र रहन देऊ।”

12 “सुन! म चाँडै आउँदछु। मसित पुरस्कारहरू ल्याउने छु। प्रत्येक मानिसले जे गरेको छ त्यसको मूल्य चुकाउनेछु।

13 ममै अल्फा अनि ओमेगा हुँ, प्रथम अनि अन्तिम हुँ।

14 “ती मानिसहरू धन्य हुनेछन् जसले आफ्ना वस्त्रहरू सफा धुन्छन्। जीवनको सबैबाट फल खाने अधिकार तिनीहरूले पाउनेछन् तिनीहरू नगरका ती ढोकाहरूबाट परेछन्।

15 नगर बाहिर कुकुरहरू, जादूवालाहरू यौन-पापीहरू, हत्याराहरू, मूर्ति पूजकहरू अनि असत्य मन पारउने अनि असत्य बोल्ने मानिसहरू छन्।

16 “भैले मण्डलीहरूका निम्ति यी कुराहरू तिमीलाई भन्न मेरो स्वर्गदूत पठाए। म दाऊद परिवारको सन्तान हुँ। म चम्किलो बिहानीको तारा हुँ।”

17 आत्मा अनि बेहुलीले भन्छन्, “आऊ!” जसले सुन्छ त्यसले भनोस् “आउनुहोस्” जो तिखाउँछ त्यो आओस्, जसले इच्छा गर्छ त्यसले जीवनको पानी सितामा लिओस्।

18 म हेरेक मानिसलाई चेतावती दिन्छु जसले यो पुस्तकमा भएका अगमवाणीका वचनहरू सुन्छ यदि कुनै मानिसले यी वचनहरूमा कुनै पनि कुरा थप्छ, तब परमेश्वरले त्यस मानिसलाई यस पुस्तकमा लेखिएको कष्टहरू दिनु हुनेछ।

19 अनि यदि कुनै मानिसले यो पुस्तकको अगमवाणीका वचनहरू हटाउँछ, तब परमेश्वरले जीवनको वृक्ष अनि पवित्र नगरको, जसको बारेमा यस पुस्तकमा लेखिएको छ, त्यस मानिसको अंश हटाइ दिनु हुनेछ।

20 येशू नै उहाँ एक हुनुहुन्छ जसले भन्नुहुन्छ कि यी कुराहरू सत्य हुन्। अहिले उहाँले भन्नुहुन्छ, “हो, म चाँडै आउँदछु।”

आमिन। हे प्रभु येशू! आउनुहोस्।

21 प्रभु येशूको अनुग्रह समस्त मानिसहरू साथ रहोस्। आमिन।